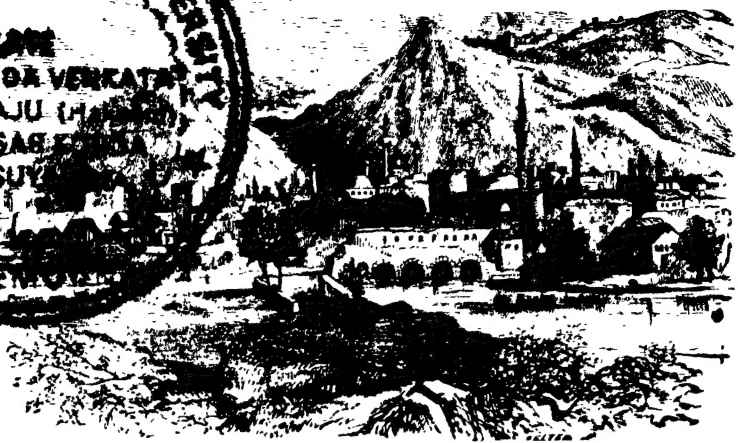

7774

సిరియోలోని అంతియోయ

పోయిన క్రైస్తవులు ఈ అంతియోకయ నెలకొని వచ్చి యూదులకు సాక్షాత్తుగా గ్రీకు వాక్యభివృద్ధిగా చాలనుండి విశ్వసించి (కార్త్య 1119-20). విశ్వసించినవారికి క్రైస్తవులను పేరు మొదట బైటిని అంతియోకయలోనే (11^వ). గూర్చే శతులకు బోధకులను మొదటినుండి పట్టణమందలి పంపుమే. పాలు బర్ని బాలనూ రిచ్చటనుంచి బయటదేరి (131^వ), మొదటి ప్రయాణాంతమున నీ పథవారికే తమ ప్రయాణపు సంగతులను చెలిచి (14^వ). అట్లే పాలు కెంచిన ప్రయాణము నిచ్చట నారంభించి (15^వ-11) ఇచ్చటనే దాని ముగించెను (18^వ). మూడవ ప్రయాణమును జేయుటకు నత్తిరిచ్చట నుండియే బయట జేరెను (18^వ) గాని, యెహూషలేమునకు పట్టణ బదుటచే నంతియోకయకుం దిరిగి విచ్చివలెనని యే సూచనలును లేవు. యెహూషలేములోని గొప్ప సంభవించుగా అంతియోకయ పథవారు చేసినా సేవచేసి పంపిరి (11^వ-30). క్రైస్తవులకు సున్నతి యవసరిమా కాదా యను వాద మిచ్చట మొదట తీక్షణముగా జరిగినందున దానిని నిర్దానించుటకు అపొస్తలుల యొద్దకుం గొందఱిని పంపిరి (151-20). ఇచ్చట పేరుకు గనబడని కుల్యాచారమును బట్టి పాలతని గుర్తించెను (గల 211-21). యెహూషలేము నాశనమైన పదవ ఇది క్రైస్తవపనికి ముఖ్య స్థావరమాయెను. ఇగ్నీషియస్ (Ignatius),

ఖ్రైస్తవము (Chrysostom) మొదలగు ప్రసిద్ధులకు బోధకు నీ పునఃకాసులే. క్రీ. శ. 63 నుండి నుది శతకవారి యుగముననుండి, క్రా. మల కాలములో క్రీ. శ. 1098-1266 వఱకు క్రైస్తవ పరిపాలన క్రింది నుండినను, ప్రస్తుత నాది శతకవారి చేతులలోనే 6000 మంది నా సమగల యొక పల్లెయై యున్నది. (పటవ V, M 4). (అంతియోకు చూపు)

అంతియోసు (Antiochus). అంతియోసు అను పేరు మన బైబిలులో లేకపోయిన దానియే. గొప్పములోని సూచనలను బట్టియు ఇత్రాయేలీయుల చరిత్రలను బట్టియు ఈ పేరు గల వారిని గూర్చి తెలిసికొనవలెను. ఇది సిరియా పేరపు రాజులయొక్క వంశపు నామము. మహా అలెక్సాండరు కాలమునెసిన వెనుక అతని రామతని నిలుగును సేనాధిపతులయొద్ద విడిచివేయెను. పల్లెను మొదలు పోయి వెంటి వ్యాపించియున్న సిరియా రాజ్యము సెల్యూకస్ అను వాని భాగము క్రింది వచ్చెను. అతని సంశయములో పుట్టినవారు సాధారణముగా అంతియోకు అను పేరు పొందినను కొందఱు సెల్యూకస్ అను పేరును నిలువబెడిరి. ఈ సంగతి వారిలో బైబిలుచరిత్రకొక సుబంధకులగు ముఖ్య లెవననగా:-

1. అంతియోకు లేక గొప్ప అంతియోకు (Antiochus III or Antiochus the Great) ఇతడు క్రీ. శ. ముందు 223-187 సం.లలో శత్రువాడై విగుప్తు నారితో ఎవతేగక యుద్ధములు చేయుచు, 198-వ సం.లో పల్లెనీసును విగుప్తు వారి పుత్రులనుండి యుగిమరించి పల్లెనీసును తండ్రి ప్రభుత్వమునకు లోబఱచెను. అతని కాలమందు యూదులలో నశకులను చిన్న అసియకు పంపించినందున ఆచార క్రొత్త నిబంధనలో మన్నింట్లుగా చెదరిపోయిన యూదులు కాలమందియుండిరి. దాని 113-17 లలో నూచింబుడననాడు ఈ అంతియోకు యని నాధారముగా నింగీకరించుచు దాని 11 ఆధ్యాయములో మొదటి, తొలివ అంతియోకు అను వారని గొప్ప నూచన అంతియోకు అప్రమాణిక గ్రంథములో 1 మక్క 1: 36-40 లో నితని పేరును పేర్కొనినది.

2. అంతియోకు ఎపిఫనసు (Antiochus Epiphanes). ఇతడు క్రీ. ముందు 175-164 సం.లలో శత్రువాడై యుద్ధములు చేయుచు, 170 సం.లో యూదులను యుద్ధములలో విడిచిపెట్టి గ్రెగొరియన్ యుద్ధములలో తివలంబున తనని వారని పహంగ హింసింపెను. ఆదినముగాక, యూదుల ఆయుధము ననువీత్రుణచి, ఆందలి యతి పరిశుద్ధులను ముతముతో జూరబెట్టి విగ్రహముల నిర్మించుటకు లొంగు అనునాశ్రయమైన వంద మూలముల నుండి యర్పి, పడేశెను. వారు పట్టిన సంస్కారమున నుబ్బాకును ఆదరంబున పట్టిన గొప్ప రుచెను ఇట్లే క్రొత్త నిబంధములకు లొంగు చున్న పరిపాలకులకు మత్తతీయ యుద్ధముని చేతన కత్తి, కుమరలకు పుట్టియులనబడు చూరచేత. నడిపించబడి తరుగుచాలాచేసి క్రీ. ము. 165-వ సం.లో మరల తన యూదులములను స్థాపించిరి. దాని 1121-45 లోని సంశ్లేషణ, యంతియోకును గొప్ప సజ్జ. ఈ మత్తతీ సంశ్లేషణలు అప్రమాణిక గ్రంథములలో 1 మక్క 1: 31-35, 6: 1-15 లు యందు వ్రాయబడినవి. క్రొత్త నిబంధన కాలములో నేరూ (Nero) యనువాడెలాగున క్రైస్తవులను హింసింపి చారి మతిమును నిర్మూలముచేయ

యత్నించెనో అలాగు పాత్రనిబంధన ఈ అంతియోకు రోమములను హింసింపి చారి మత్తతీను మూర్తియని యుద్ధము 164-వ సం.లో పట్టయను బుగ్గ యుద్ధముచేసి యందలో ఆతనిని తరుగుచు విడిచి అంతియోకును 617-6), అతని అంతియోకును (1 మక్క 13: 1-14) విడిచి అంతియోకును (1 మక్క 14: 1-15) యుద్ధముగా యూదులను యుద్ధములో మార్చి పోరాడుచుండిరి. క్రొత్త నిబంధము యుద్ధము పొందినను, మత్తతీయ పుత్తముగా నడిచుచుటగా నడిచుచున్నది. క్రొత్త నిబంధముల వద్దనుకొని స్వీయ ప్రభుత్వము స్థాపించుమున, ముందు III 2 గాగా

అంతియోకు (Anthiochus) ఇతడు క్రీ. ము. 175-164 సం.లలో శత్రువాడై యుద్ధములు చేయుచు, 170 సం.లో యూదులను యుద్ధములలో విడిచిపెట్టి గ్రెగొరియన్ యుద్ధములలో తివలంబున తనని వారని పహంగ హింసింపెను.

అంతియోకు కోట (Towtonia). ఈ కోట ఇది క్రీ. ము. 175-164 సం.లలో శత్రువాడై యుద్ధములు చేయుచు, 170 సం.లో యూదులను యుద్ధములలో విడిచిపెట్టి గ్రెగొరియన్ యుద్ధములలో తివలంబున తనని వారని పహంగ హింసింపెను. ఆదినముగాక, యూదుల ఆయుధము ననువీత్రుణచి, ఆందలి యతి పరిశుద్ధులను ముతముతో జూరబెట్టి విగ్రహముల నిర్మించుటకు లొంగు అనునాశ్రయమైన వంద మూలముల నుండి యర్పి, పడేశెను. వారు పట్టిన సంస్కారమున నుబ్బాకును ఆదరంబున పట్టిన గొప్ప రుచెను ఇట్లే క్రొత్త నిబంధములకు లొంగు చున్న పరిపాలకులకు మత్తతీయ యుద్ధముని చేతన కత్తి, కుమరలకు పుట్టియులనబడు చూరచేత. నడిపించబడి తరుగుచాలాచేసి క్రీ. ము. 165-వ సం.లో మరల తన యూదులములను స్థాపించిరి. దాని 1121-45 లోని సంశ్లేషణ, యంతియోకును గొప్ప సజ్జ. ఈ మత్తతీ సంశ్లేషణలు అప్రమాణిక గ్రంథములలో 1 మక్క 1: 31-35, 6: 1-15 లు యందు వ్రాయబడినవి. క్రొత్త నిబంధన కాలములో నేరూ (Nero) యనువాడెలాగున క్రైస్తవులను హింసింపి చారి మతిమును నిర్మూలముచేయ

అంత్యదినము (Last Day). యెహోవా దినము అను మాటలు దేవుడు తన శక్తిని సాధించుటకును, తన అంశముగా విశేష శక్తిని గలవాడగుటను సంగతినీ దెలుపుటకును వ్రేలుటకు వాడుక మాటయై యున్నది. రోమీయు దినమును దెలుపుట కీదనమును వాడినను (ఆమా 9¹¹), సాధారణముగా ఆ దినము "మోదినముగా సంగతించెను" అని అనెనును బట్టి మాదిన యెహోవా మాట మొట్ట మొదట ఆమా 5¹¹ లోనే గనబడును. అది వాడుక మాటగాను అదట్టి సంస్కృతమువలననే వచ్చినది. దేవుడు తన శక్తిని గనపరచు దినమే రోమీయు దినమని పలుకుకొనగా, ఆమాను—అని కాదు. మీ పాపములనుబట్టి అది మనకు మోదిన మనవని పలికెను. అట్టి రోమీయు సంస్కృతముగా యెహోవా దినము అను మాటను వాడుటకు పుట్టినది సాధారణమైనదనియు (ఆమా 15: 30 యోహా 21: 11) నుంచి గా, అట్టి రోమీయు యోహానుకు గాక అన్యజనులకు సలహాకాని సాక్షి ముఖ్యముగా ప్రసాదించిరి.

యెహోవా దినమునకు సంబంధముగా అంత్యదినము శీక అంత్యదినములు అను పదములు వాడెను. యెహో 2² (యోహా 4¹) లో నది సమానుల రోమీయు, అన్యులు దేవుని కల్గుటకు తమిని అను సూచించడి జయకరముగా కాలమును తెలుపును. ఇట్లు మానవ రోమీయులను పరిపూర్ణమున ముప్పరింపబడు కాలము రోమీయులకు అట్టి అంత్యదినములుగా సంగతించెను (యోహా 27-29 కార్త 217). గొప్పలకు తొమ్మిదేని ధర్మములను గడంపుటవలన దేవుడు తన విషాదాని కార్తమును పూర్తిజేయు కాలము క్రొత్త నిబంధనలో అంత్యదినమని చెప్పబడుచున్నది. ఇట్లు అంత్యదినము పునరుత్థానమునను న్యాయ తీర్పు దినమునను సంబంధించి యున్నది (యోహా 6: 39, 40 11: 24 12: 48 యోహా 3: 1 శేతు 1⁵). ఆ తీర్పు దినమునకు ముందు అతి సమాపముగ నుండు దినములు హడ అంత్యదినము లనబడును (II శేతు 3³ యోహా 17). I యోహా 2¹⁸ లో నుండు కడవరిగడియయు నదేయరమియు, (న్యాయ తీర్పు) పునరుత్థానము, అంత్యదినముగాను (యోహా 2: 28-30).

అంప్రియ (Andrew = హోరుము గలవాడు) పండ్రిండునకు ఆపొస్తలుని నొకడు (మ 10²). దేవునివా కాపురస్థుడు (యోహా 1: 14, 31 కూడా శేతు సహోదరుడు (మ 4: 18 మా 16 మం). తీరి తండ్రి పేరు యోహానావా (21¹). పర్యవసానము (మ 11²) పర్యవసానము బాప్తిస్మము యోహానా పర్యవసానము, దేవుని కేర్పడువాని హోరుమున జూరగా నామము పెంపించెను (యోహా 1: 30). పర్యవసానము సహోదరుడగు నీ హోరుము యేసు యొక్కకు దేవుని (11: 14). యేసుయొక్క సహోదరుడైనప్పటికి అతనిగా ను మన ఆయన పెంపించి నీవించెను. నీవేలనూ కామానిన దేవుని దేవుని, మనకు కేరెను మనకు దేవుని దేవుని విన్నవారి దేవుని యొక్కకు సహోదరులు (1: 1) సేతుకు సహోదరులు కావలెను అని పలికెను. తోరీని ఆయన యొక్కకు దేవుని హోరుము (12: 10-20) నీ హోరుమునకు నీ మిక్కిలము కనుజీక మందినానినీ నీ నన్నుడు. వెంట కొమ్మ నుండును అని అతని చరిత్రము గొప్ప శిష్యులను కలిగెను. అతడు స్కూథియ, ప్రము, చిన్నానీయ దేవులయందు సువార్తను బోధించి చివరికి ఆయనకు నీ వెంట కకారము కలిగియును కొట్టుకొని సహోదరుల చెప్పెను. అట్టి ఆకారముగల సేతుకు అంప్రియ సేతుకు యొక సహోదరులను.

అండ్రియ (Andronicus = విజయ కిర) సహోదరులు సహోదరులు ఒక క్రైస్తవుడు ఆపొస్తలుడు పోలుకు బంధువును అతనితో కలిగియునై ముందెను. అతడు ఆపొస్తలులకు పరిచి కలిగి నవాడు (రోమా 16⁷)

అంప్రియ నుద్ధితము మా

అంప్లియరు (Ampliatius = విస్తరించువాడు). రోమాలోని క్రైస్తవులలో నొకడు (రోమా 16⁸). పోలు అతనిని పండ్రియను పిలిచి అతనికి వందనములను పంపించెను. అతడు ఒక వేళ కనుబాసనలలో నొకరై యుండునాకు సమానుముగనుండు అది క్రైస్తవులకు

శేతు వివాదము

సనముల చూచిన నిట్టి పేరు కలవా
న తెలియును.

అంఫిపాలి (Amphipolis = ఇటుకుపురము).
మాసినియలో ఫిలిప్పాయికి నైటుతి దిక్కున 33
మైళ్ల దూరముననుండు ఒక పట్టణము. రోమాకుఁ
బోయెడి పెద్ద రాచబాట దీని మీఁదుగాఁ
బోవుటచే పాలు తన రెండవ ప్రయాణమున ఈ
పట్టణము మీఁదుగా వెళ్లెను (కార్య 17¹) గాని,
యచ్చట పనికిసినట్లే నూచనలును లేవు. (పటము.
V, F 2).

అంబులచాది ఆయుధములు I, 6 చూ॥

అకాయ (Achaia). ఈ పేరు థెస్సలి
యను మండలమునకు తప్ప ప్రస్తుతము గ్రీసు
అనఁబడిన రాజ్యములటికి నుపయోగింపఁ బడెను.
పాలు కాలమున అకాయ ప్రదేశము రోమా
రాజ్యమందుండిన యొక ప్రాంత్యమై యుండెను.
గల్లియో యను ప్రసిద్ధి కెక్కిన దేశాధిపతి రోమా
మహాసభ పరముగా ఆభూభాగము నేలుచుండెను.
పాలు ఆ ప్రాంతమందుండిన ఏథెస్సు, కొరింఠు,
కెంక్రయ యను పట్టణములను దర్శించి కొరిం
థులో సంఘమును స్థాపించి ఒక సమయమున
పద్దెనిమిది నెలలును, మరియొక సమయమున మూడు
నెలలును అందులో కాపురము చేసెను (రోమా
15³⁶ II కొరి 1¹ I థెస్సు 17⁸). M.

అకాను (Akan = మెలి!). కేయారు వంశ
స్థుఁడు. ఏసెరు కుమారుఁడు (అది 36³⁷). ఈ పేరు
నకు ముందు ఉపసర్గమునుంచుటవలన వేఱు పేరు
లేర్పడినది. అవేవనిన,

1. **యహాకాను.** ఏసెరు కుమారుఁడు
(I దిన 1⁴⁹).

2. **యహాకానీయుల** యొక్క పితరుఁడు
(ద్వితి 10⁶).

3. **బెనేయాకాను చూ॥**

**అకాయీకు (Achaicus = అకాయ నుండి
వచ్చినవాఁడు).** కొరింథు పట్టణస్థులలో నొకఁడు.
ఇంక నిద్దరితోఁగలిసి ఏథెసులో పాలును దర్శిం
చెను (I కొరి 16¹⁷).

అకుల (Aquila = గ్రద్ద). పొంతులోపుట్టిన
ఒక యూదుఁడు. పృథ్వినిబట్టి అపొస్తలుఁడైన

పాలువలె డేరాలు కుట్టువాఁడు (కార్య 18¹⁻³)
అతఁడును అతని భార్యయైన ప్రిస్కిల్లయును
రోమాలో క్రైస్తవులైనట్లు కనఁబడుచున్నది
క్లౌదియు చక్రవర్తి యూదులందఱు రోమాన
విడిచివెళ్లవలెనని ఆజ్ఞాపించినప్పుడు వారు కొరి
ంథుకు వచ్చి నివాసముచేసిరి (18¹⁻³). తరువా
వారు పాలుతోఁగలిసి యతని పనులలో సహాయం
లైరి. పాలుతోఁగూడ ఎథెసుకుఁ బోయి అచ్చట
నివాస మేర్పరచుకొని సువార్తను బ్రకటించి
(18²⁶). తరువాతి మఱల రోమాకు వె
యచ్చట దైవపని చేయుచుండిరి. వారుచేసిన ప
నిమిత్తము పాలు వారిని మెచ్చుకొనెను (రోమ
16^{3,4} II తిమో 4¹⁹).

**అక్కెల్దుమ (Akeldama = రక్తభూమి
యూదా ఇస్కరియోతు యేసును అమ్మి తెలి
దేవాలయములోఁ బారవేసిన సొమ్ముతో (I
27³⁻⁵) యాజకులు పరదేశులను పాతిపెట్టుట
కొన్న ప్రకాశభూమి (కార్య 1¹⁹ మ 27⁸). నే
వఱకు దానిని హాక్ ఎద్దుం (Halk-ed-dum).
అని పిలుచుచున్నారు. అది హిస్సోము లోయ
దక్షిణముగా నున్నది.**

అక్కదు (Accad = దుర్గము). షీవారు 7
ములో నిమ్రోదు స్థాపించిన రాజ్యములా
నాలుగు ముఖ్యపట్టణములలో నొకటి (అది 10¹
మొదట అదియొక పట్టణపు పేరైయుండి;
తరువాత బాబెలు దేశపు ఉత్తరభాగ మంతటి
పేరయ్యెను. బాబెలు దేశపు దక్షిణభాగము;
సుమెరు (Sumer) అను పేరు కలదు. బాబె
రాజ్యము నేలిన మొదటివారు అక్కదు సుక
రాజులు అను బిరుదు పొందిరి.

అక్కులు (Akkub = యుక్తిగల).

1. దావీదు సంతతిలోని ఒకఁడు (I దిన 8

2. ఒక లేవీయుఁడు. ఇతని సంతతిఁ
ఆలయపు ద్వారపాలకులైయుండిరి (I దిన
ఎబ్రా 2⁴² నెహె 11¹⁹ 12²⁵). ఎబ్రా
శాస్త్రమును చదువుచుండఁగా ప్రజలకు ఆ
చెప్పిన వారిలో ఈ అక్కులు ఒకఁడైయుం
(నెహె 8⁷).

3. నెతీనీయులలో నొకఁడు (ఎబ్రా
(నెతీనీయులు చూ॥).

అకో (Acco = కాకగానుండు ఇసుక). ఇది తూర్పు అను పట్టణమునకు 25 మైళ్లు దక్షిణముగా నుండు రేవుపట్టణమై యున్నది. కర్తలు పర్యవేక్షణను ఉత్తరముగా 8 మైళ్ల దూరములో నున్నది. ఇది ఆషేరుగోత్రుల స్వాస్థ్యములో నుండినను ఆషేరుయులు ఆ పట్టణములను జయింపక వారిని తమ మధ్యనివసించ నిచ్చిరి (న్యాయ 131). క్రీస్తు శకమునకు ఖుమారుగా 100 సం॥ లకు ముందు విగుప్తు అధికారులకు గౌరవార్థముగ దానిపేరు మార్చి తొలెమాయి (Ptolemais) యను మాటుపేరు పెట్టిరి. ఇచట అది కాలములో క్రైస్తవులును పట్టుకొని తెలియును. ఏమనిన, పాలు తన మాడపముపై నెరి ప్రయాణాంతమున యెరూషలేమునకు వెళ్లుచుండగా మార్గమధ్యమున ఈ పట్టణముందలి క్రైస్తవులను దర్శించి వారియొద్ద నొక దినమును గడిపినట్లున్నది (కార్య 217).

తైబిలులో అకోనుగూర్చిన కొన్ని సూచనలు మాత్రముండినను అది యూదులయొక్కయు, క్రైస్తవులయొక్కయు చరిత్రలలో నొక ముఖ్య స్థానముగా నెంచబడవలెను. అది గలెలయకును దానిచుట్టుపట్లనుండు ప్రాంతములకును ముఖ్యమైన రేవుపట్టణమై యుండెను. మక్కబ్బియుండైన యెరూషలేము అచ్చటనే కుట్రమైన చంపబడెను (I మక్క 1248). అదికాలమునుండి తొలెమాయిలో నొక క్రైస్తవ ఓషపుండెను. అరబ్బీయులు పరేస్తీనును స్వాధీనము చేసికొన్నప్పుడు వారు దానికి దాని యసలు పేరు మరలపెట్టిరి. క్రైస్తవులు యెరూషలేమును మరల పట్టుకొనుటకు క్రూరసేతులను యుద్ధములను చేసి 1191 వ సం॥లో మొదటి సారిగా దీని జయించిరి. అది మొదలిది నూలు సం॥ కన్న నెక్కువ కాలము పఱకు క్రైస్తవుల స్వాధీనములో నుండినను పిచ్చుల మరల తురకలచే పట్టుకొనబడి క్రీ॥ శ॥ 1918 వరకు వారి యాధీనములోనుండెనుగాని అప్పటినుండి అది బ్రిటిషువారి క్రింద నున్నది. ప్రస్తుతము దానికి అక్కా (Akka) యను పేరుకలదు. అందులో 11,000 మంది జనులున్నారు. అది నేటిపఱకు రేవు పట్టణమైయున్నది. ప్రస్తుతము అది ఇశ్రాయేలు వారి నోకమున నున్నది. (పటము IV, B 6).

అజ్జీబు (Achzib = అబద్ధము లేక శూన్యము).

1. యూదా గోత్రములో పల్లపు ప్రదేశము నందలి యొక పట్టణము. కెయీలా మారేషా యను పట్టణములతోఁ గలసియున్నది (యెహో 1544). మీకా 14 నందు దీని శబ్దార్థమునుబట్టి పరిహాసపదముగ వాడబడెను. అది 885 లోని కబీబు ను, I దిన 499 లోని గోజేబా యను ఇదేయై యుండవచ్చును. (పటము II, D 1).

2. ఆషేరు గోత్రమందలి యొక పట్టణము (యెహో 1929). కనానియులను దీనినుండి వెళ్లఁ గొట్టలేదు (న్యాయ 131). యూదులు బబులోనులోనుండి తిరిగి వచ్చిన వెనుక దీని పరిశుద్ధ దేశపు సరిహద్దుగ నెంచిరి. ప్రస్తుత మిది సముద్ర తీరమందలి యొక చిన్న పల్లెగానున్నది. (పటము IV, B 5). H.

అకోబరు (Achbor = చుంచు).

1. ఎదోమునకు రాజై యుండిన బయల్ హాను తండ్రి (అది 3638 I దిన 149)

2. యూదా దేశమునకు రాజుగానుండిన యెషీయా యుద్యోగస్తులలో నొకఁడు. ఇతఁడు మీకాయా కుమారుఁడును, యెహోయాకీము రాజ్యోద్యోగస్తుఁడైన ఎల్నాతానుకు తండ్రి. (II రాజు 2213-14 యిర్మీ 2633 3613). II దిన 3490 లో ఇతనికి అబ్బోను అను మాటు పేరు కలదు.

అక్రబ్బీము (Akrabbim = తేళ్లు). యూదా సరిహద్దులలో నొక స్థానము (సంఖ్యా 344 యెహో 153 న్యాయ 136). అది మృత సముద్రముయొక్క దక్షిణపు కొనకు పడమరగా నుండు పర్యవేక్షణను ఎక్కుస్థానమును, ఎదోము నకును యూదాకును మధ్య సరిహద్దు నైయున్నది. (పటము II, F 5).

అక్షరములు (Alphabet). మన తైబిలు లోని పాఠ నిబంధనను హెబ్రీ అక్షరముల తోను, క్రొత్తనిబంధనను గ్రీకు అక్షరములతోను వ్రాసిరి. హెబ్రీ అక్షరముల పేరులు 119-వ కీర్తనలోని భాగములపైన వరుసగా కనబడును. ఆ పేరులు హల్లులేకాని అచ్చులుకావు. హిందూ స్థానిభాషలోనున్నట్లు హెబ్రీలో అచ్చులకు ఆయా గుణితరూపములున్నవే కాని వేలు అక్షరములు లేవు. హెబ్రీ భాషలో 22 అక్షరములు.

అరబ్బీ యక్షరములకు సంబంధముగా వాటివలెనున్నవి.

గ్రీకు అక్షరములను చూడఁగా, అవి ఇంగ్లీషు పుస్తకములను అచ్చువేయుటయందు వాడఁబడు లాటికా అక్షరములకు సంబంధముగానున్నవి. గ్రీకు అక్షరములలో రెండింటి పేరులు మాత్రము క్రొత్తనిబంధనలో నున్నవి (ప్రక 1⁸). అల్ఫా యనునది ఆ యక్షరాలలో మొదటిదియు, ఓమెగా యనునది యందులో చివటిదియునై యున్నవి. గ్రీకు అక్షరములు పెద్దవి, చిన్నవి యను రెండు రకములుగా నున్నవి. అసలు ప్రతులను చూడఁగా వాటిలో మిగుల పురాతనమైనవి పెద్ద అక్షరముల తోను, తదనంతరమున వ్రాయఁబడినవి చిన్న అక్షరములతోను వ్రాయఁబడియెను. హెబ్రీ గ్రీకు వాటికి సంబంధించిన తెనుగు అక్షరములు ఈ దిగువ జాబితాలో కనఁబడును:—

హెబ్రీ	తెనుగు	గ్రీకు (పెద్దది)	గ్రీకు (చిన్నది)	తెనుగు
א	అ	A	a	అ, ఆ
ב	బ	B	β	బ
ג	గ	Γ	γ	గ
ד	డ	Δ	δ	డ
ה	హ	E	ε	ఎ
ו	వ	Z	ζ	జె
ז	జె	H	η	ఏ
ח	ఖ	Θ	θ	త
ט	ట	I	ι	ఇ
י	య	K	κ	క
כ	క	Λ	λ	ల
ל	ల	M	μ	మ
מ	మ	N	ν	న
נ	న	Ξ	ξ	క్స
ס	స	O	ο	ఒ
ס	స	Π	π	ప
פ	ఫ	P	ρ	ర
צ	చ	Σ	σ	స
ק	క	T	τ	ట
ר	ర	T	υ	ఉ
ש	శ	Φ	φ	ఫ
ז	జ	X	χ	ఖ
ט	ట	Ψ	ψ	పు
ק	క	Ω	ω	ఓ

అక్షాపు (Achshaph = భ్రమ). అక్షాపు అను పట్టణపు రాజు యాబీను అను రాజుతో నొడంబడిక చేసికొనిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు యెహో షువకు విరోధముగా యుద్ధముచేసి (యెహో 11¹) ఓడిపోయినందున ఈ పట్టణము యెహో షువ స్వాధీనమై (12³⁰) ఆషేరు గోత్రము లకు స్వాస్థ్యముగా నియ్యఁబడెను (19³⁵). ఇది తూరు అను పట్టణమునకు తూర్పున యునిమిది క్రోసుల దూరములో నున్నది ప్రస్తుతము దానిక ఇక్షాపు (Ikshaf) లేక కెషాపు (Keshaf) అను పేరు కలదు.

అక్షోటములు (Nuts). పర 6¹¹ లో నున్న అక్షోటములు ఒక విధమైన కాయలై యున్నవి. ఇవి క్రిందనుదాహరింపఁబడిన అక్షోట వృక్షపుకాయలు గావు. వేటొకచెట్టు కాయలు. ఇంగ్లీషు వాల్నట్ (walnut) వంటివి. పల్మెస్తీను దేశమందును దాని చుట్టు ప్రక్కలనుండు దేశములలోను మిక్కిలి పైరగును.

అక్షోట వృక్షము (Chestnut or Plane Tree). యెహో 31⁸ లో నున్న భాషాంతరము సరికాదు. ఈ పదమును అక్షోట మని వ్రాయుటకన్న పూర్వ భాషాంతరమందున్న అరమ వృక్షమని యుండుట మేలు. హెబ్రీ భాషయందు దీని ఆలోను అని వ్రాసిరి. దీనినే అది 30³⁷ లో జంగి సాలు చెట్టు అను మాటచే భాషాంతరముఁజేసిరి. ఈ చెట్టు మిగుల యెత్తుగాఁ బెరుగును. కొవ్వులు నలుతట్లును వికాలముగ వ్యాపించును. దాని బెరుగును ఒలిచినపక్షమున దానిబోదె బూరగచెట్టువలె కనఁబడును. కాబట్టి యాకోబు తన మామ మందలను గాయనప్పు డాతని గొట్టెలును మేకలును చాఱలు పొడలు మచ్చలు గల పిలలను బెట్టునట్లు దీని కొమ్మల చుపయోగించెను.

J. C.

అక్షా (Achshah = కడియము). అక్షా కాలేబు కూతురై యుండెను. కిర్యతేన్యెరును పట్టుకొని జయించువానికి తన కుమార్తెయగు అక్షా నిచ్చి వివాహము చేతునని కాలేబు మాట నియ్యగా అతని తమ్ముని కొడుకైన ఒర్షీయేలు కిర్యతేన్యెరును పట్టుకొనెను (దెబీరు చూ॥). కనుక కాలేబు తన కుమార్తెయైన అక్షాను అతని కిచ్చి పెండ్లి చేసెను. ఆమె మనవి చేయఁగా

కాలేబు ఆమెకు మెరక మడుగులను పల్లపు మడుగులను కూడ ఇచ్చెను (యెహో 15¹⁶⁻¹⁹ న్యాయా 18-19).

అగగు (Agag = మంచుచున్న?). ఇయ్యది అమలేకీయుల రాజులలో నిద్దటికి పెట్టబడిన పేరై యుండెను. ఫోర్ యనుపేరు విగుప్తు రాజుల కట్లు బిరుదుగ నుండెనో యట్లు అగగు అను పేరు అమలేకీయుల రాజులకు బిరుదు యుండెను.

1. ఇశ్రాయేలీయుల జన మెంతటి ఘనమైన దగునో తెలుపుటకు బిలాము, వారి రాజు అగగు కంటె గొప్పవాడగునని చెప్పి, ఆకాలములో గాని, అంతకు ముందుగాని అమలేకీయుల రాజగు అగగు మహా గొప్పవాడని తెలియజేసెను (సంఖ్యా 24⁷). LXX లోని యీ వాక్యము నందు అగగు అను పేరునకు ప్రతిగా గోగు అను పేరుకలదు. అందువలన అది బిలాము వాడిన పేరని కొందఱను కొందురు. ఇది నిజమైన యెడల అగగు అను పేరొకటి మాత్రమే బైబిలులో నుండును.

2. సౌలు కాలమున అమలేకీయుల రాజు. వీరిని బొత్తుగా నిర్మూలము చేయవలెనని సౌలు ఆజ్ఞ పొందినను ఆలాగున చేయక, పశువులలో శ్రేష్ఠమైనవాటిని అగగు అనువారి రాజును రక్షించెను (I సమూ 13⁹) గాని, తరువాత సమూయేలు అతనిని జంపించెను. (15³³).

అగబు (Agabus = మిడుతె). అది క్రైస్తవ సంఘమందుండిన యొక ప్రవక్త. యేసుక్రీస్తు ఏర్పరచుకొనిన 70 మంది శిష్యులలో నితఁడొకఁడని యనుకొనవచ్చును. క్రీస్తు శకమునందు దాదాపు 43 సం॥ న యెరూషలేము నుండి అంతి యొకయకువచ్చి, భూలోకమంతట గొప్ప కఱపు రాబోవుచున్నదని అత్తద్వారా నూచించెను (కార్త్య 11²⁸). అది తరువాతి సంవత్సరమందు సంభవించెను. అంతియొకయలోని సహోదరులు యెరూషలేము సహోదరులకు సహాయము నంపిరి (కార్త్య 11^{29,30}). దాదాపు 15 సం॥ లైన పిదప క్రైస్తవయలో ఈ అగబు పౌలును చూచి అతనికి కలుగఁబోవు హింసలను కష్టములను బయలుపరిచి ప్రవదించెను (కార్త్య 21^{10,11}). C.

అగరు, అగురు (Aloes). ఒక చెట్టు. పూర్వమిది పల్లెనైనందుఁ బెరిగినను ప్రస్తుత మక్కడ కనబడదుగాని ఉత్తర హిందూదేశ మందును చీనా దేశమందును బెలుగుచున్నది. ఇది మిగుల యెత్తుగా నుండును. కొన్ని దాదాపు 120 అడుగుల యెత్తువఱకుఁ బెలుగుచున్నది. దాని కర్ర మిగుల పరిమళముగలది. కొంతకాలము దనుక భూమియందు పాతిపెట్టి తీసినయెడల మన పరిమళమిచ్చును (సంఖ్యా 24⁶ కీర్ 45⁸ సామి 717 యో 19³⁹). (గంధవర్గము I 9 చూ॥). J. C.

అగాగీయుడు, హాగాగీయుడు (Agagite). ఎన్నేరు అను రాజ్య కాలములో యూదుల నందఱిని చంప దలఁచిన హామానుయొక్క బిరుదు యున్నది (ఎన్నే 31¹⁰ 83⁵). యోసీఫస్ అను ఐరిత్రకారుఁడు, హామాను అమలేకీయుఁడైనందున అతని కీబిరుదు కలిగినని వ్రాసినను (పురా 11, 6.5), అతఁడట్టి జాతివాడనుట సందేహస్పదముగా నున్నది. అగగు (వైన చూ॥) అను వాడు సౌలు కాలములో ఇశ్రాయేలీయులకు విరోధియై యుండినట్లు ఎన్నేరు కాలములో హామానువారికి విరోధియను దానికి నూచనగా ఈ బిరుదు అతని కియ్యబడెనని కొందఱనుకొందురు. LXX చేసిన వారు విరోధమును నూచించు మాటలచే దాని తర్జుమాచేసినందున వారి యభిప్రాయము నిదేయని మన మనుకొనవచ్చును. (హామాను చూ॥)

అగాధము పాతాళము చూ॥

అగురు అగరు చూ॥

అగ్నిగుండము (Furnace, Oven, Lake of fire). తెనుగున ఈ మాటచే తర్జుమ చేయబడినది అనలులో మూడు వెవ్వేలు హెబ్రీ మాటలకును ఁండు ప్రత్యేకమైన గ్రీకు మాటలకును తర్జుమాయైయున్నది. ఆ మాటలన్నిటిని చూడఁగా అవి క్రీస్తు సాధనములుగాను (దాని 31¹ మొ॥) నూచనలుగా నున్నవి (కీర్ 21⁹ మ 18¹¹ ప్రక 19⁹⁰). ప్రక 19⁹⁰ 20^{10,14,15} 21⁸ మ 13^{41,50} లో అది నరకమునకు నూచనయై, దాని యమిత కష్టములను తెలియజేయుచున్నది. అది క్రీస్తు చెప్పిన అరని అగ్ని యను పదము వంటి పదమై యున్నది (చూ 9⁴⁸). మలా 41 లో ఇట్టి తీర్పు కొలిమి యను మాటచే నూచింపఁ

ఇదియును దుష్టులకు కలుగు నాశమును సమపదమై యున్నది. ఇనుపకొలిమి నును మాటను విగుప్తులో కలిగిన నొప్పు కష్టములను నూచించుటకు నాడుకొనిరి (ద్వితీ 4²⁰ I రాజు 8⁵¹ యిర్ 11⁴). ఇట్టి కష్టములు బంగారమును శుద్ధిచేయు కొలిమి, మూస యను మాటలవలన తెలియజేయబడును (సామి 17³ 27²¹ యెహె 22^{18,22}).

అగ్నిగుండముల గోపురము యెహెము లేము BV 2 చూ॥

అగ్నిపాత్ర గుడారము 6 (1) (a) చూ॥

అగ్నిప్ప హేరోదు 6, 7 చూ॥

అజజ్యోహు (Azaziah = యెహోహా శక్తి మంతుడు).

1. దావీదు కాలములో ఆరాధన సమయ మందు సితారాను వాయించుటకు నియమింపబడిన యొక లేవీయుడు (I దిన 15²¹).

2. దావీదు కాలములో అధిపతిగానుండిన హోషేయకు తండ్రి. ఇతడు ఎఫ్రాయిము వాడైయుండెను (I దిన 27²⁰).

3. రాజైన హిజ్కియా కాలములో ఆలయ మును కనిపెట్టు వారిలో నొకడు (II దిన 31¹³).

అజనోతాబోరు (Aznoth Tabor = తాబోరు చెవులు). ఇది నఫ్తాలీ గోత్రపు సరిహద్దులలో నొక స్థానము (యెహో 19³⁴). అది తాబోరు కొండపక్క యొక్క అడుగు భాగమని యూహింపదగును గాని దాని యునికిని గూర్చి అంత సూటిగా తెలియదు.

అజన్యా (Azaniah = యెహోవా చెవి యొగ్గి విసెను). నెహెమ్యా కాలమున నిబంధన చేసిన లేవీయులలో నొకడు. ఇతడు యెహో షువకు తండ్రి (నెహె 10⁹).

అజరేలు (Azarel = దేవుడు సహాయము చేయును).

1. దావీదు సాలుయొద్దనుండి పారిపోగా, దావీదును కలిసికొనవచ్చిన వారిలో నొక లేవీ యుడు (I దిన 12⁸).

2. దావీదు కాలములో దేవాలయమునందు పాడుటకు నియమింపబడిన 24 వంతులలోని

వదునొకండవ వంతునకు ముఖ్యుడు (I దిన 25¹⁸). I దిన 25¹⁸ లో ఇతనికి ఉజ్జీయేలు (Uzziel) అను మాటుపేరు కలదు. ఇతడు హేమాను వంశములో పుట్టినవాడు.

3. దావీదు కాలములో నాను గోత్రమునకు అధిపతిగానున్నవాడు. అతడు యెహోహాము కొడుకు (I దిన 27²²).

4. ఎబ్రాకాలములో అన్యస్త్రీలను ఉంచు కొని అతడు ప్రేరేపింపగా వారిని విడిపాడిన వారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10⁴¹).

5. నెహెమ్యా కాలములో యెహెములేము నందు నివసించిన వారిలో నొక యాజకుడు. ఇతడు ఎమ్మేను వంశములో పుట్టినవాడు. (నెహె 11¹³). ఇమ్మేరు I చూ॥

6. నెహెమ్యా కాలములో యెహెములేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించిన కాలమునందు పాడిన లేవీయులలోనొకడు (నెహె 12³⁶). చివరగా జెప్పబడిన యిద్దఱును ఒక్కడే యని కొందఱు అనుకొందురు.

అజర్యా (Azariah = యెహోవా సహాయము చేసెను).

1. యూదా గోత్రపు జెరావంశస్థులలోని ఏతాను కుమారులలో నొకడు (I దిన 2⁸).

2. లేవీ గోత్రపు కహాతీయులలో నొకడు (I దిన 6³⁶). ఇతని వంశములో ప్రవక్తయైన సమూయేలును, గాయకుడైన హేమానును గలరు (6³³). II దిన 29¹² లో నున్నట్లు హిజ్కియా కాలములో దేవాలయమును పవిత్రపఱచిన కహాతీయుడైన అజర్యా ఇతడే యని కొందఱు అనుకొందురు. అతడు మరియొకడని తలంచు వారును గలరు. (క్రింద 15 చూ॥).

3. సాలామాను ఉద్యోగస్థులలో నొకడు యాజకుడైన సాదోకు కుమారుడు (I రాజు 4³).

4. సాదోకు మనుమడు, అహిమయస్సు కుమారుడు (I దిన 6⁹).

5. సాలామాను కాలములో నతనికి ఆహారము సంగ్రహముచేయు 12 మంది యధికారులమీది యధిపతి. ఇతడు నాతాను కుమారుడు (I రాజు 4³). II సమూ 5¹⁶ చూడగా ఇతడు సాలా

మోసా తోడబుట్టిన వాని కుమారుడై యున్నట్లున్నది.

6. రాజగు అసా దేశములోని యక్రమములను దిద్దుచుండగా అతనికి ధైర్యముచెప్పిన యొక ప్రవక్త. ఇతఁడు ఓడేడు కుమారుడు (II దిన 151⁸).

7, 8. రాజైన యెహోషాఫాతు కుమారులలో ఇద్దఱి పేరు (II దిన 21²).

9. జ్ఞానమునకు ప్రసిద్ధుడైన ఏతాను (I రాజు 4³¹) యొక్క కుమారుడు (I దిన 28).

10. యూదా వారిలో నొకఁడు (I దిన 28³⁹). ఇతని తాత పేరు ఓడేడు. అతల్యాను రాజ్యమునుండి తొలగించి, యోవాభును రాజుగ నియమించుకొనినవారికి సహాయముచేసిన ఓడేడు కుమారుడగు అజర్యా యితఁడే (II దిన 23¹) యని నమ్మదగును గాని ఇతఁడు మఱియొకఁడని కొందరి యభిప్రాయము.

11. యెహోరాము కుమారుడు (II దిన 28¹). ఇతఁడు అతల్యాను రాజ్యమునుండి తొలగించుటలో సహాయముచేసిన మఱియొక అజర్యా.

12. ఇశ్రాయేలీయుల రాజగు పేకహు యూదా వారిని జయించి, వారిలో రెండు లక్షల మందిని చెఱబట్టగా వీరిని విడిపింపవలెనని బుద్ధిచెప్పిన నలుగులు పెద్దలలో నొకఁడు. అతఁడు ఎఫ్రాయిమియుఁడును యోహానాను కొడుకునై యుండెను (II దిన 28¹²⁻¹³).

13. యూదా రాజగు ఉజ్జయాకు అజర్యా యను మాలు పేరు గలదు (II రాజు 15¹ II దిన 26¹ సరిపోల్చి చూ॥. ఉజ్జయా చూ॥).

14. ఒక ప్రధాన యాజకుడు (I దిన 6¹⁰). ఉజ్జయా ధూపము వేయుటకై ఆలయములోకి వెళ్లఁదగింపగా అతనిని గద్దించిన వారిలో నొకఁడు (II దిన 28¹⁶⁻²⁰). రాజైన హిక్కియా కాలములో కూడ ఈ పేరుగల ప్రధాన యాజకుఁడుండెను (31^{9,13}). ఉజ్జయా కాలములోని వాఁడును ఇతఁడు నొక్కఁడేయై యుండును.

15. మఱియొక రేపియుఁడు (II దిన 29¹²). మెరారి గోత్రపువాడు. హిక్కియాకాలములో ఆలయమును ఖనిత్రచరచుటలో సహాయముచేసిన వాఁడు.

16. చెఱకాలమునకు కొంచెము ముందుగా హిక్కియాకు పుట్టినవాఁడు. అతఁడు ప్రధాన యాజకుఁడాయెను (I దిన 6¹³ 9¹¹).

17. యిర్మయాను విరోధించినవారిలో నొకఁడు (యిర్మీ 43²). ఇతఁడు హోషేయా కుమారుడు.

18. అగ్ని కొలిమిలో వేయబడిన అబెచ్చెగో యొక్క అసలు పేరు (దాని 1⁷).

19. నెహెమ్యా కాలములో యెరూషలేము పట్టణపు గోడను మరమ్మతుచేసిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు మయశేయా కుమారుడు (నెహె 3^{32,33}).

20. నెహెమ్యా కాలములో యెరూషలేము గోడలను ప్రతిష్ఠించు సమయమున ఊరేగిన ప్రధానులలో నొకఁడు (నెహె 12^{32,33}).

21. ఎజ్రా ధర్మశాస్త్రమును వినిపించిన సమయములో దానికి అర్థము చెప్పిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు రేపియుఁడని యనదగును (నెహె 6⁷).

22. నెహెమ్యా కాలములో ఇశ్రాయేలీయులు చేసిన నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10³). ఇతఁడు యాజకుఁడును పెద్దయైన యుండెనని నమ్మదగును.

23. చెఱకాలమునకు తరువాత దేవునిమందిరములో అధిపతియై యుండిన యొకఁడు. ఇతఁడు హిక్కియా వెంకములో పుట్టినవాడు. (I దిన 9¹¹).

అజల్యా (Azaliah = యెహోవా కాపాడెను). యోషీయా ప్రధాన మంత్రియగు హాఫాను తండ్రి. (II రాజు 22³ II దిన 34³).

అజాజేలు (Azazel = ప్రత్యేకంపబడిన!). పాప పరిహారము నిమిత్తమైన ప్రాయశ్చిత్త దినమున రెండు మేకపిల్లలను తీసికొనివచ్చి ప్రత్యక్షగుడారపు ద్వారమునొద్ద వాటినుంచి, వాటిమీద చీట్లువేసి యెహోవాపేరట చీటి దేనిమీద పడునో దానిని పాపపరిహారార్థమలిగా నర్పించిరి. రెండవ దానిని ప్రాయశ్చిత్తము కలుగునట్లుగా అరణ్యములోనికి విడిచిపెట్టిరి. ఈలాగు విడిపింపబడిన యా రెండవ మేక అజాజేలు పేర్కట విడిచిపెట్టినట్లుగ నున్నది (లేవీ 16^{8,10,20}). అజాజేలు అను మాట బైబిలులో ఈ యొక్క సందర్భ

ందు మాత్ర ముండుటచే దాని సరియైన యర్థమును తెలిపికొనుటకు తగిన యాధారములు లేవు. శబ్దార్థమునుబట్టి చూడగా అది వేటుపటచ బడుట యను నర్థమిచ్చునని కొందఱనుకొందురు. అట్లయినయెడల ఈ మాట అలంకార కీర్తిగా వాడఁబడినదనియు ఆ మేఁక వేటుపటచుటను నూచించుననియు ననుకొనువారుగలరు. అయితే సాధారణముగా నీ అజాణులు అర్థజ్ఞువానియైన యొక దయ్యము పేరనుకొందురు. ప్రధాన యాజకుడు ఆ మేఁక తలమీఁద తన చేతులనుంచి ప్రజల పాపము లన్నిటి నొప్పుకొని ఆ మేఁక తలమీఁద వాటినిమోపి, దానిని అర్థజ్ఞమునకు పంపగా (లేవీ 16^{21,22}) అది యా పాపము లన్నియు తీసివేయఁ బడుటను నూచించుచున్నది. ఇట్టి పాపము లీదయ్యమునకు సంబంధించి యున్నందున దానియొద్దకు పంపఁబడవలెనను సంగతి యందులో నూచింపఁబడినట్లున్నది.

అజాను (Azzan = బలముగలవాఁడు). మోషేకాలములో ఇశ్రాఖారు గోత్రమునకు ప్రధానియైన పత్రీయేలు తండ్రి (సంఖ్యా 34²⁶).

అజీజా (Aziza = బలిసిన). ఎబ్రాకాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని అతని ప్రేరేపణవలన వారిని పరిత్యజించిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10²⁷).

అజీయేలు (Aziel = దేవుఁడు బలపఱచును). దావీదు కాలములో మందసము ఓచేదెడోము ఇంటియొద్ద నుండి యెరూషలేమునకు తీసికొనివచ్చినప్పుడు సంగీత వాద్యములను వాయిచిన వారిలో రెండవ వరుసయందున్న యొకఁడు (I దిన 15¹⁸⁻²⁰). I దిన 16⁵ లో నున్న జాబితాలలోని యెహీయేలు అను పేరు అజీయేలు అను నామమునకు మాటు రూపమై యుండవచ్చును. అట్లయిన యెడల గుడారము విషయమై స్థిరమైన యేర్పాటులైన పిదప నితఁడా యుద్యోగమున నుండెను.

అజూబా (Azubah = విడువఁబడినది).

1. కాలేబుయొక్క భార్య (I దిన 21^{8,19}).

2. రాజైన యెహోషాపాతుతల్లి (I రాజు 22⁴⁹).

అజేకా (Azekah = కొత్త ద్రాక్ష తోట). ఇది పర్షియలోని యున్నతమైన కొండల

కును, సముద్రతీరమందలి బయలునకును మధ్య నుండు మన్య ప్రదేశము (షెఫేలా)లో నున్న ఒక యూరిపేరు. గిబియోనీయులమీఁద యుద్ధము చేసిన వారిని యెహోషావ జయించినపుడు ఈ యూరిపకు తెచ్చిమెను (యెహో 10^{10,11}). ఇది యూదా వారి స్వాస్థ్యములో చేరినది (యెహో 15³³⁻³⁵). ఫిలిష్తీయులు గొల్కాతుతోఁ గలసి యిత్రాయేలీయుల మీఁద యుద్ధము చేయుటకు పచ్చినపుడు ఇచ్చటనే మకాముచేరి (I సమూ 17¹). రహబాము కొటలను గట్టించిన యూర్లలో నదియొకటియై యుండెను (II దిన 11⁸⁻¹¹). నెబుకద్నెజరు దానిమీఁద యుద్ధము చేసినట్లున్నది. అతఁడు దాని జయించినటుల వ్రాయఁబడిన పోయినను నిజముగా జయించి యుండునని నమ్మ పెచ్చును (యర్జీ 34^{6,7}). నెహె 11³⁰ చూడగా ఈ యూరు చెఱకాలమునకు పిమ్మటను నిలిచి యుండెనని తెలియును. దాని గునికి యెచ్చటనో తెలియదు.

అజోరు అడ్డోరు చూ॥

అజోరు (Azor). క్రీస్తువంశావళికేరెన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు చెఱకాలమునకు పిమ్మట జీవించినవాఁడు (మత్త 11^{3,14}).

అజ్గాదు (Azgad = గాదు లేక అద్భుతమే బలము). చెఱనుండి జెరుబ్బాబెలుతో (ఎబ్రా 21⁹ = నెహె 7¹⁷) పచ్చినయొక గొప్ప కుటుంబము (ఎబ్రా 81⁹) నకు పూర్వికుఁడు. నెహెమ్యా కాలములో చేయఁబడిన నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో ఈ కుటుంబికుల ప్రధానియైన యుండెను (నెహె 10¹⁵).

అజ్జూరు (Azzur = సహాయకరము).

1. యర్జీయాను ఎదిరించిన అబద్ధ ప్రవక్తయగు హనన్యాయొక్క తండ్రి (యర్జీ 28¹).

2. యెహెష్కేలు గద్దించిన ప్రధానులలో నొకఁడగు యజన్యాయొక్కతండ్రి (యెహె 11¹).

3. నెహెమ్యా కాలములో చేయఁబడిన నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10¹⁶⁻¹⁸).

అజ్ఞానము (Ignorance). దేవుని నెఱిగి ఆయనకు లోబడుటయే జ్ఞానమని బైబిలు

బోధించుచున్నది (సామి 17 15³³ హోషే 6⁸). ఇట్లుండ, దానికి వ్యతిరేకముగ ఆయనకు అవిధేయులగుట యజ్ఞానముని యెంచబడును (I సమూ 21⁹ హోషే 41). ఈ యజ్ఞానము గొప్ప పాపముగ నెంచబడుచున్నది. అయితే బైబిలులో నింకొక విధముగ అజ్ఞానమును గూర్చి కూడ చెప్పబడును. ఒకడు తెలియక పాపము చేసినయెడల అతడు అజ్ఞానమువలన గాని పొర బాటువలన గాని పాపము చేసినందురు. ఇట్లు చేయబడినవి కూడ పాపములై తగిన ప్రాయశ్చిత్తములేనిది తీమాకగా నొందనేరక యున్నవి (లేవీ 4 సంఖ్యా 15²²⁻³¹). అయినను అవి బుద్ధి పూర్వకముగజేసిన పాపములతో సాటియైన వోషము కలవి కావు.

బైబిలును చూడగా అజ్ఞానమును పదమును చుట్టియుక రీతిగా వాడిరి. ఎట్లనగా, మొదటనే సంపూర్ణముగ గాక, మానవుల శక్తి సామర్థ్యముల కనుగుణ్యముగా దేవుని గూర్చిన బోధ క్రమ క్రమేణ బయలు పడచబడెను కావున, ఈ బోధలు తేటగా బయలు పడచబడని పూర్వ కాలములు అజ్ఞాన కాలములు అనబడెను (కార్వ 17³⁰). అట్టి కాలములలో దేవుడు ఆ యజ్ఞాన స్థితిలో నున్నవారి పాపములనుబట్టి తీర్పు చేయక వారి పాపమును చూచియు చూడనట్లుగనుండెను. ఈ విధముగ తెలియక పాపము చేసినవారు తక్కువ శిక్షను పొందెదరని బోధించువాక్యము బున్నది (కార్వ 31⁷ లూ 23³⁴ 12¹⁸). అయితే దేవుడు సంగతులను బయలుపరిచిన పిమ్మట మనము మనస్వంతి దుర్బుద్ధివలన వాటిని తెలిసి కొనక పోయినయెడల మనము నిర్దోషులము కాము (రోమా 118-21 ఎఫె 4¹⁹).

అజ్ఞాని బుద్ధిహీనుడు మా॥

అజ్ఞానము (Azbuk). యెరూషలేము గోడలను కట్టించుటలో సహాయముచేసిన నెహెమ్యా యను నొకని తండ్రి (నెహె 31⁶). ఈ నెహెమ్యా ఆ గోడలను కట్టించిన అధికారి యగు నెహెమ్యా కాడు.

అజ్ఞానము (Aznaveth = మరణము బలము గలది).

1. సౌలు సంతతివారిలోనొకడు. ఇతడు సౌలు కొడుకైన యోనాతాను వంశములో పుట్టెను (I దిన 8³⁶ 9⁴⁹).

2. దావీదుయొక్క ముప్పదిమంది ముఖ్య యోధులలో నొకడు (II సమూ 23³¹ I దిన 11³³). ఇతడు బహూమీయుడు లేక బర్హూమీయుడనబడును. I దిన 12³ లో బెన్యామీనీయుడగు అజ్జానెతు కొడుకులు సౌలు యొద్దనుండి పారిపోయిన దావీదును అరణ్యములో కలిసికొన్నట్లుగ నున్నది. I దిన 27¹⁰ లో ఈ పేరుగలవాఁ డొకడు దావీదు బాక్కసముల మీద నియమించబడెననుసంగతి యున్నది. ఈ మూడువాక్యములును ఒకనిగూర్చినవే యని కొందఱును, అటులాగాక ఇవి వెవ్వెటు మనుష్యులను గూర్చినవని మఱికొందఱు ననుకొందురు.

3. యెరూషలేమునకు సమీపముగ నుండు నొక యూరు. ఆయూరివారిలో 42 రు చెఱకాలము నకు తరువాత బబులోనునుండి తిరిగి వచ్చిరి (ఎజ్రా 2³⁴ నెహె 7³⁸). ఈ రెండవ వాక్యములో ఆయూరి పేరు బేతజ్జానెతు అని యున్నది. యెరూషలేము గోడలను ప్రతిష్ఠించిన సమయమున సంగీతములను వాయిచిన వారిలోకొందఱు అజ్జానెతు చుట్టునుండు పోలములలో ఇండ్లను కట్టించుకొనిరి (నెహె 12²⁹). ఇప్పుడు ఆ యూరిపేరు హిజ్మె (Hizme) యనునదై యుండవచ్చును. ఇది అనాలోకుగదా అనెడి యూర్లకు మధ్యనున్నది.

అశ్రీకాము (Azrikam = సహాయము కలిగెను).

1. దావీదు సంతతి వాఁడైన నెయర్యా కుమార్తెలో నొకడు (I దిన 3²³).

2. సౌలుసంతతివారిలో నొకడు. ఇతడు యోనాతాను వంశములో పుట్టెను (I దిన 8³⁸).

3. మెరారి సంతతివాడైన యొక లేవీయుడు (I దిన 9¹⁴ నెహె 11¹⁵).

4. రాజైన ఆహాబ కాలములో సభా ముఖ్యుడనబడిన యొక అధికారి. అతడు ఎఫ్రాయిమీయుడగు జిశ్రీవలన హతము చేయబడెను (II దిన 28⁷).

(Azriel = దేవసహాయము).

హనుకు శూర్యుగానున్న మనష్షే
త్రములోని యొక ప్రధాని (I దిన 5¹⁴).

2. దావీదు కాలమున నష్టానీ గోత్రమునకు
ప్రధానిగా నుండిన యోరమోతుకు తండ్రి (I దిన 27¹⁹).

3. యిర్మీయాను పట్టుకొనివలెనని యాజ్జ
హందిన శెరాయా తండ్రి (యిర్మీ 36³⁶).

అటారా (Atarah = కీరీటును). సూదా
వంశస్థుడగు యోరహ్మాయేలు భార్యలలో నొకరే.
(I దిన 2³⁶).

అటేరు అటేరు చూ॥

అడవి అరణ్యము చూ॥

అడవి యెలుక కీటకములు చూ॥

అడవి లేడి లేడి చూ॥

అడుగు మానములు I 2 చూ॥

అడుసు (Mortar). వాడెలు గోవురమును
కట్టినవారు దానిని మట్టికిలుతో కట్టిరి (అది 11³).
ఈ మట్టికిలు మరణసముద్రతీరమునను పారసి
దేశమునందును దొరకును. ఆదికాలములందు
అన్ని దేశములలోను ఇటుక పనిని గాని రాతిపనిని
గాని చాలమట్టునను అడుసుతో జేసిరి. కాని
ప్రస్తుత మక్కడ గచ్చుపని జేయుచున్నారు.
ఈ దేశమునందు జేసినటుల నారాకాలములో
తమ యిండ్లలో పరిభాగమున పాలగచ్చు చేయు
చిరి. యెహెకేల్లు అబద్ధ ప్రవక్తలను మట్టి
గోడలమీదఁ బూసి గచ్చుపూతకుఁ బోల్చెను
(యెహె 13¹⁰). ప్రస్తుతమునఁజేయు పాలగచ్చు
పనికి వినియోగించు దానిలో రేగడిమన్న ఇసుక
సున్నము మిక్కిలి సున్నముగాఁ దలగిన గడ్డి
పోచలు కలుపుదురు (నిర్ 14¹⁶ లేవీ 14⁴² యెష
41³⁵ నహూ 3¹⁴). చివరి రెండువాక్యములలో
బురద యను మానసు అడుసుకు ప్రతిగా
నుపయోగించిరి.

J. C.

అడుగడ కోట I 3 చూ॥

అతువు దీనత్వము చూ॥

అతల్యా (Athaliah = యెహోవా బాధ
పెట్టునది, యెహోవా గొప్పవాడు).

1. ఒమ్మ మనుమరాలు. అహాబు గుర్ర
దేలు. కుమార్తె (II దిన 22⁹ II రాజు 11¹).
యెహూదా రాజుని భక్తిపరుడగునగు యెహోహా
పాతు కుమారుడైన యెహోరాము భార్య.
దైవ ప్రయములేని దుష్టురాలు. తన పెనిమిటిని
విగ్రహారాధన కైపుకు త్రిప్పెను (II దిన 21⁶).
యెహోరాము మరణమునకు పిదప వీరి కుమా
రుడగు అహాజ్యా సింహాసనమెక్కిను. ఆమె
యితని నింకయధిక పాపములోనికి దింపెను.
అతని మరణానంతరము (II దిన 22¹⁴), అతల్యా
సింహాసన మెక్కి రాజకుమారుల సందర్శని హతిము
జీసెను. కాని అహాజ్యా కుమారుడగు యోవాషు,
అప్పటికేడాది యీదుగులవాడై రక్షింపఁ
బడెను (II రాజు 11¹⁻¹²). ఆమె తన పుత్రు
రములు రాజ్యముచేసి, దేశము నంతటని విగ్రహ
రాధనతో నింపిన పిమ్మట, ఆమె చేసిన దుష్క
ముల నిమిత్తము చంపబడెను (II రాజు 11¹³⁻¹⁶).

2. దిన్యామీను గోత్రములో ముఖ్యుడైన
గుహులతేమునందు కాపురముండెన గుహో
రాము కుమారుడు (I దిన 4²⁶).

3. ఏలాము కుమారుడు. బబులొనునండి
ఎజ్రాతోఁ దిరిగివచ్చిన 70 మందిలో నొకఁడు
(ఎజ్ర 4⁷).

H.

అతాచు (Athach = బస) సూదా
గోత్రపు దక్షిణ భాగములోని యొక పట్టణము.
దాని యునికి సరిగా తెలియదు దావీదు సిగ్గ
గును జయించినపుడు తిసికొనిన గోవుడు
హమ్మలో కొంప ఈ గోవారి పెద్దలకు చెప్పెను
(I సమూ 30³⁶).

అతాయా (Athaiah). వెలుకు పని
వాతి యెహూషతేములో నివాసము చేసిన ఒక
యూదుడు (నెహె 11⁴).

అతారీయులు (Atharim). ఇశ్రాయేలీ
యులు కాదేమి నుండి కనానుకు వెళ్లినపుడు
‘అతారీయుల మార్గముగా’ వెల్లిరి (సంఖ్యా 21¹).
ఈ అతారీయులెవరో తెలియదు. కొందఱు
అసలుభాషలోని యీమాటను అతారీయులు అని
తర్జుమచేయక ప్రయాణస్థులు వెల్లిన మార్గములో
నుండు అడుగు చాడలు అని యనుకొందును.
ఈ విధముగ అర్థము చెప్పువారు అతారీయుల

మార్గము అనగా ప్రయాణికులు సాధారణముగా వల్లిన ఆ దేశపుమార్గము అని యందురు. ఇది నిజమైన యెడల సంఖ్యా 13⁹⁻²⁵ లో ఆ మార్గ వివరమున్నది.

అతారోతీయులు. అతారోతు 4 చా॥

అతారోతు, అతారోతు అద్దారు

(Ataroth, Ataroth-Addar = కిటములు, అద్దారు కిటములు).

1. ఇశ్రాయేలీయులు యెర్దాను శూర్యున నుండు ప్రదేశమును జయింపక పూర్వము అచట నుండిన యొక గూర (సంఖ్యా 32³). ఇశ్రాయేలీయులు దానిని జయించినట్లు మాయాబు రాతిశాసనమువలన తెలియును. ఆదేశము విభాగింపబడిన పిమ్మట గాదీయులు దానిని మఱల కట్టించిరి (32³). ప్రస్తుతము నందున్న ఖిరబెత్తు అత్తర (Khirbet-Attarus) అను స్థలమిదే యున్నదనియు (పటము II, J 2).

2. ఎఫ్రాయిమునకు దక్షిణముగా నుండు నొక గూర (యెహో 16⁹). ఇది 16⁹ లో అతారోతు అద్దారు అనబడిన (పటము III, E 5).

3. పైన 2 లో చెప్పబడిన దానికి శూర్యుగా నుండు నొక గూర (యెహో 16⁹).

4. ఒక కుటుంబపు పేరు. ఆ కుటుంబపు వారు గూరదా గోత్రములోని వారు (I దిన 2³⁴).

అతిథి ఆశ్రయము చూ॥

అతిపరిశుద్ధ స్థలము గుదారము 6 (3), దేవాలయము I 4 (2) చూ॥

అతిశక్తగూర్వద మైగ గడలు ఓడలు 3 చూ॥

అత్తయి (Attai = సమయోచితమైన, సమానుకూలమైన!).

1. ఒక గూరదాడు. ఇతని తల్లి గూరదా రాజేగాని తండ్రి విసుత్తీయ దాడుడు (I దిన 2^{35, 36}).

2. దావీదు పాలునొద్దనుండి పారిపోగా అతనియొద్దకువచ్చి అతని పరివారములో చేరిన యొక గాదీయుడు (I దిన 12¹¹).

3. రాజైన రెహబాము కుమారులలో నొకడు ఇతడు అబ్బాలోము కుమార్తెయగు మయకాను పుట్టెను (II దిన 11²⁰).

అత్తరు గంధవర్ణము I 6 చూ॥

అత్తరు బుడ్డి (Alabaster). ను 26⁸ (= ను 14³) లోను లూ 737 లోను క్రీస్తును అభిషేకించుటకు సుగంధ ద్రవ్యములను దెచ్చినవారు వాటిని సున్నపురాతిలో జేయబడిన బుడ్డలలో పెట్టి తెచ్చిరి. అట్టి బుడ్డ నాపనికే యుపయోగించుట పరెస్థీనులో వాడుక.

అత్తలకు (Attaliah). చిన్నానీయలోని పంబూలియ అను పరగణా యందలి రేవుపట్టణము. అది క్రీస్తుశకమునకుఁబూర్వము రెండు శతాబ్దమున కట్టబడి, చిన్నానీయ దక్షిణమున ముఖ్య రేవుపట్టణమాయెను. ప్రస్తుతము దానికి అడలియ (Adalia) అను పేరు గలదు. పాలు తన మొదటి మిమన ప్రయాణమునుండి తిరిగివచ్చు ముండగా నీ రేవుపట్టణమున నోడ యెక్కి అంతియొకయకు వెచ్చెను (కార్య 14¹³). (పటము V J 4).

అత్రోతుషోఫాను (Atroth—Shophan = షోఫాను కిటములు) యెర్దానుకు శూర్యుననుండిన యొక గూర. ఆ దేశము ఇశ్రాయేలీయులకు పంచెట్టబడిన తరువాత గాదీయులు దానిని తిరిగి కట్టుకొనిరి (సంఖ్యా 32³⁴). దాని యనికి ఎచ్చటనో నూటిగా తెలియను.

అదల్యా (Adalia). యూదులను సంపింప ముత్తించిన హామాను యొక్క పదిమంది కుమారులలో ఐదవవాడు. గూరదులు ఇతనిని ఇతని సహోదరులందరినిచంపిరి (ఎస్తే 9⁹).

అదాదా (Adadah = సందుకు). నెగెబు అనబడిన యూదయ దక్షిణభాగములోని యొక గూర (యెహో 15²²). LXX నందు దీనికి అరారా యను పేరున్నది. కావున, ఇది అహోయేరుకు మాఱు పేరు అని యనుకొను వారుకూడ కలరు. ఇది నిజమైన యెడల అదాదా యనునది పొగబాటుగ వ్రాసినవలెను. ఇది పొగబాటు కానియెడల అదాదాయను నూరికటి

యుండివలెను గాని దాని యునికిని గూర్చి తెలియదు. (అహోయేరు 3 చూ॥)

అదామా (Adamah = నేల). ఇది నఫ్తాలీ గోత్రపు దేశములోని యొకకోట. (యెహో 1935-38). అది తీబెరియపట్టణమునకు నైరుతి దిక్కున 5 మైళ్ల దూరముననున్న ఎద్దామియా (ed-Daamich) అని కొందఱు అనుకొందు గాని రూఢిగాఁజెప్ప వలెకాదు.

అదామి (Adami = మానవులయొక్క). ఇది నఫ్తాలీ గోత్రపు సరిహద్దులలో నుండు నొక గూరు. అది అదామి యను కనమ యనఁబడును (యెహో 1933). అదామి యను లేఖ పట్టణమునుండి (316) దీనిని వేలుపటచుటకు ఈ పేరు దానికి కలిగియుండవచ్చును. పెదానియా నిదియును తీబెరియకు వాయవ్య దిక్కున 5 మైళ్ల దూరములోనున్న అద్దమియ (ad-Damich) యే యుండవచ్చును.

అదాయా (Adaiah = యహోవా అలంకరించెను).

1. రాజైన యోషియా యొక్క సంతతి (II రాజు 22¹).

2. ఒక లేవీయుడు (I దిన 6¹¹). ఈ పేరు నకు I దిన 6²¹ లో ఇష్టో అను మాటూపయోగ కలదు.

3. బెన్యామి నీయుండగు షిహూయొక్క సుమారుడు (I దిన 8²¹).

4. యూజులలోని యెరోహోము అను నొకని సుమారుడు (I దిన 9¹²). నెహె 11¹² లో చెప్పబడిన వాడితఁడే యని కొందఱు అనుకొందు గాని వాడు వేలొకఁడైయుండవచ్చును.

5. అతల్యామును రాజైన సింహాసన భ్రష్టురాలనిగా చెయుటకు సహాయపడిన శత్రుశక్తి యగు మయశేయా యొక్క తండ్రి (II దిన 23¹).

6, 7. ఎజ్రా కాలములో అన్యస్త్రీలనుంచు కొని ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నిద్దఱు. ఈ యిరువురును గానీ కుటుంబమునకు చేరినవారైయుండిరి (ఎజ్రా 10^{29,39}).

8. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (నెహె 11⁶).

అదారు కాలమానము VI, 12 చూ॥

అదీతాయిము (Adithaim = విస్తార గోపురిగల యూదు?). గూఢయలోని యొక యూరు (యెహో 15³⁶). ఇది పెన్షేలాలో నున్నది గాని సరియైనయునికి తెలియదు.

అదీనా (Adina = మృత్యువైన). దానిని యొక్క షరాక్రమకాలురలో చేరిన యొక మాజీనీయుడు (I దిన 11⁴⁹).

అదీయేలు (Adiel - దేవుని యలంకరిము).

1. షిమోన్ ను సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 4³⁶).

2. యహశేరా సునమృదైన నొక గూఢ సుండు (I దిన 9¹²).

అదుమ్మిము (Adummim = ఎర్ర మన్నె). అదుమ్మిముకు బహుళంగా అదుమ్మిమున కెక్కు కోటలు అను నాట రెండు మాటలు కనఁబడును (యెహో 15¹ 18¹⁷). అది యెరికో నుండి యెరూషలేమునకుఁబోవు మార్గమునను దగ్గరగానున్నది ప్రస్తుతము దానికి తుల ట్టడం (Talat-ed-Dumm) అని పేరు. దీనికి నెత్తురు దిబ్బ అని యర్థము. బండిపోటు కొంగల నేకు లచట నివసించి చేసిన హత్యలవలన దీనికి పేరు కలిగెనని అదికాలమునకున్న జెరోమ (Jerome) నువాడు చెప్పినను, ఆ ప్రదేశ మందలి యెర్రసి మట్టినిబట్టి యీ పేరు కలిగినని సాధారణముగా ననుకొందురు. నానా పుస్తక మాలలను శ్రీహాడంగా మంచి సమాధియొ డెవని పరామర్శించెనో వాడినిబట్టే కొంగలచే జిక్కనని తెలియును (లూ 10³⁰⁻³⁷). ప్రస్తుతి నుచట మంచినసురయ్యని పేరున సత్ర మొకటియున్నది. (పటము II, G 1).

అదుల్లాము (Adullam = దొడ్డి).

1. కనానీయుల రాజులలో నొకఁడైన సురుబాబుగల పట్టణము. యెహోషువయ్యను ఇశ్రాయేలీయులు నా దేశమును జయించిన పిమ్మి దీనిని యూదా గోత్రమున కిచ్చిరి (యెహో 15³⁶). దీని రాజును యెహోషువ జయించెను (12¹⁵). డెబ్బది సంవత్సరముల వఱకు బబులోనులో చెలయందుండి

సెహెమ్య వెంటడిరిగి యూదయ దేశమునకు వచ్చిన వారిలోఁ గొందఱు అదుల్లామును నీ గ్రామమునకువచ్చి యచ్చట నివసించిరి (సెహె 11³⁰). అది బేల్లేహేమునకు నైర్వతి దిక్కుగా నున్నది (పటము II, E 2).

2. బేల్లేహేమునకు కొన్ని మైళ్లు దక్షిణముగానున్న కొండ ప్రదేశములోని యొక పెద్ద గుహ. రాజైన సౌలు దావీదును జంపవలెనని యతని తఱిమినప్పుడు దావీదుగృహను తన కాశ్రయ స్థానముగాఁ జేసికొనెను. అతని యొద్దకుఁజేరిన 400 మంది యుద్ధవీరులు ఆ గొప్ప గుహలో నుండుటకు కావలసినంత స్థలమందుండెను (I సమూ 22^{1,2}). అనేక సంవత్సరములు గడచిన పిదప దావీదు మహారాజు ఫిలిష్టీయులతో యుద్ధమాడినప్పుడు తన యుద్ధ వీరులతోఁగూడ నీ యదుల్లాము గుహలోఁ జేరెను (II సమూ 23¹³). అతనితో నుండిన ముగ్గురు బలాధుల్లులు ఫిలిష్టీయుల దండు వారి నోడించి దారి చేసికొనిపోయి బేల్లేహేము గుమ్మము దగ్గిరనున్న బావినీళ్లు చేది దావీదునొద్దకుఁ దీసి కొని వచ్చిరి. కొండటిది పైనుదాహరింపఁబడిన పట్టణమునకు దగ్గరగానున్న అదే పేరుగల గుహ యందురు గాని II సమూ 23¹⁴⁻¹⁷ చూచిన యెడల నిది బేల్లేహేమునకు సమీపముగ నున్న టులఁ దెలియుచున్నది. అట్టి గొప్ప గుహలు ఇప్పటి వఱకును బేల్లేహేమునకు దక్షిణమున నుండు కొండలమయమైన యడవిలో కనుబడుచున్నవి. వాటిలో కొన్ని 1000 మంది సహ నివసించుటకు వీలగునంత పెద్దవి.

అదృష్టదేవి (Meni = అదృష్టము). అదృష్టదేవి యని తర్జుమాచేయఁబడిన అసలుమాట బైబిలునందు యెష 65¹¹ లో మాత్రము కనఁబడును. ఇంగ్లీషు బైబిలును సవరణఁజేసినవారు దాని నొక దేవత పేరుగా నెంచక అదృష్టమును పదముచే తర్జుమాచేసిరి. ఇది దేవతయైన యెడల హిందువుల లక్షీదేవివంటిదనవచ్చును.

అదోనీకాము (Adonikam = దేవుఁడు లేచెను). చెజకాలమునకు తరువాత నుండిన యొక కుటుంబ పెద్ద. ఇతని కుటుంబికులలో కొందఱు తెరుబ్బాబెలుతోను, మఱికొందఱు ఎబ్రా వెంటను యెరూషలేమునకు వచ్చిరి (ఎబ్రా 2¹³ 8¹³ సెహె

7¹⁸). ఇతఁడు సెహెమ్య కాలములో నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకఁడైయున్నట్లు సెహె 10¹⁶ వలన తెలియునుగాని యచట నితనిపేరు పొరబాటున అదోనీయా యని వ్రాసిరి. (అదోనీయా 3 చూ॥)

అదోనీబెజెకు (Adonibezek = బెజెకు ప్రభువు). కనానీయుల రాజులలో నొకఁడు. యూదా పిమ్మోను గోత్రముల యోధు లతని జయించి, యతని కాలుసేతుల బొటనవ్రేళ్లను కొనీవేసిరి. పిచ్చట అతఁడు యెరూషలేములో చనిపోయెను (నాఫయా 1³⁻⁷).

అదోనీయా (Adonijah = యెహోవా నా ప్రభువు).

1. దావీదురాజు నాల్గవ కుమారుఁడు. తల్లి హగ్గీతు (II సమూ 3⁴). అన్నలగు అమ్మోను కిల్యబు అబ్బాలోములు చనిపోయిన తరువాత రాజ్యమున కిరఁజే వారసుఁ డాయెను. ఇతఁడు రాజుగ నుండఁగూడదని దావీదు బహిరంగముగ జెప్పచుండినను సింహాసనాసీనుఁడు కావలయునని ప్రయత్నించెను (I రాజు 1⁵⁻⁷). సెరూయా కుమారుడగు యోవాబుతోను యుజకుడైన అబ్బాతారుతో నాలోచన చేయుఁగా వారితని షక్షము వహించి సహాయముఁ జేసిరి. దావీదంతకు పూర్వమే తన మరణానంతరము సాలామోను రాజ్యము నేలవలయునని నియమించి యుండెను. (I దివ 22^{9,10} 28⁶ I రాజు 1^{5,17}). సాలామోను పుట్టినప్పుడు యెహోవా అతని ప్రేమించెనని ప్రవక్తయగు నాతాను ద్వారా దావీదు తెలిసికొనెను (II సమూ 12^{9,10}). అదోనీయా చేసిన దాని, సాలామోను తల్లియగు బత్సెబాద్వారా దావీదు తెలిసికొని, సాలామోనును రప్పించి వెంటనే యతని కిరస్సున కిరీటముంచి యతని రాజుగ నభిషేకించెను. జనులందఱు అధికముగ సంతోషించిరి. అదోనీయాకిది దెలిసినప్పుడు భయపడి పారిపోయి యజ్ఞవేదిక కొమ్ములను పట్టుకొని తన్ను చంపవలదని సాలామోనును వేడుకొనెను. సాలామోనతని మన్నించి విడిచెను (I రాజు 1⁵⁰⁻⁵³). అయినను దావీదు మరణము నకుఁ బిచ్చట, అదోనీయా దావీదు భార్యయగు అహీషగును పెండ్లికివచ్చి నునవి చేయుటవలన రాజ్యమును గోరుటకు సమమగు అపరాధముగా

అది యెంచబడి మరణమునొందెను (I రాజు 21:35).

2. యెహోషాఫాతు కాలమందు జీవించి ప్రజలకు బోధించుటకు ఆతనిచేత పంపబడిన యొక లేవీయుడు (II దిన 17⁸).

3. బాబెలు చెజనుండి వచ్చిన తరువాత నిబంధనకు ముద్రపేసిన యొక ప్రధాని (నెహె 10¹⁸). అదోసీకాము అను మాటకు పొరపాటుగా వ్రాయబడి యుండును (అదోసీకాము చూ॥)

H.

అదోసీరాము, అదోరాము, హదోరము (Adoniram, Adoram, Hadoram = దేవుడు సహోన్నతుడు). దావీదు సాలామోను అను రాజుల కాలములో నితడు కెట్టి పనివారి మీదను, పన్ను వసూలుచేయువారి మీదను అధికారియై యుండెను (II సమూ 20²⁴). పది గోత్రములవారు తిరుగుబాటుచేసిన పిమ్మట వారితో పన్నువిషయమై విచారణ చేయుటకు రెహబాము ఇతనిని పంపగా వారితనిని రాళ్లతోఁ గొట్టి చంపిరి (I రాజు 4⁸ 12¹⁸ II దిన 10¹⁸).

అదోసీనెదకు (Adonizedek = నీతికి ప్రభువు). యెహోషాఫాత కనాను దేశముమీదికి దండెత్తి వచ్చినపు డితఁడెరూషలేమునకు రాజై యుండెను. యెహోషాఫాత గిబియోనీయులతో సంధిచేసిన పిమ్మట ఇతఁడు మఱి నలుగురు రాజులతో సంధిచేసికొని గిబియోనీయులమీద యుద్ధముచేయఁగా గిబియోనీయులు సహాయము నిమిత్తము యెహోషాఫాతకు మొఱబెట్టిరి. యెహోషాఫాత యిది విని హతాశుగావచ్చి వారిమీదపడి జయించి అదోసీనెదకును తక్కిన నలుగురు రాజులతోకూడ చంపించెను (యెహో 10:1-27). LXX లో ఇతని పేరు అదోసీబెజెకు అని యున్నది. కావున అదోసీబెజెకును అదోసీనెదకును ఒకఁడేయని కొందఱునుకొందురు (అదోసీబెజెకు చూ॥)

అదోసు అద్దాను చూ॥

అదోరయాము (Adoraim = రెండు దిబ్బలు!). యూదయ మన్యప్రదేశములోని

యూరు. రెహబాము కోటలు కట్టించుకొనిన యూర్జలో నొకటి (II దిన 11⁹). ప్రస్తుతము హెబ్రోనుకు పడమరగా 5 మైళ్ల దూరములో నుండు దూర (Dura) యనునదే ఆ యూరు అని సాధారణముగా ననుకొందురు. (పటము II, E 2).

అదోరాము అదోసీరాము చూ॥

అద్దము

అద్దము (Looking Glass, Mirror).

పూర్వకాలమందు అద్దముల నిర్మణితోగాని (నిర్గ. 38⁸) రాగితోగాని, తిగరముతోగాని చేసెడి వారు. గొప్ప భాగ్యవంతులు వెండితోఁ జేయఁబడిన యద్దముల నుపయోగించిరి. ఆకాశము ఇత్తడితో పోత పోయఁబడిన యద్దముని పూర్వకులనుకొనిరి (యోబు 37¹⁸). యెషయాచే గద్దంపఁబడిన భాగ్యవంతులైన యూదురాండ్రు చేరి యద్దములను వాడిరి (యెష 3¹³). క్రొత్తనిబంధనలో I కొరి 13¹² II కొరి 3¹⁸ యాకో 1²⁵ నందు అద్దములను గూర్చి చెప్పఁబడినది. J. C.

అద్దాను, అదోను (Addan, Addon). ఇది బాబెలు దేశములోని యూరు. ఇచ్చట నుండి కొందఱు చెజకాలమునకు తరువాత తెరుబ్బాబెలుతోకూడ యెరూషలేమునకు వెళ్లిరి (ఎజ్రా 2³⁹ నెహె 7⁶¹). గాని వారికి తమ పితరుల పేరులు తెలియక పోవుటచే ఇక్రాయేలీయుల లెక్కలో చేర్చఁబడలేదని ఎజ్రా 10, నెహె 10 అధ్యాయములలోని జాబితాలో వారి పేరులు లేకయుండుటవలన తెలిసికొనవచ్చును.

అద్దారు (Addar = వికారత)

1. పల్లెనుకు దక్షిణవాద్దులోనున్న యొక స్థలము (యెహో 15³).

2. బెన్యామీను వంశములలో బెల యను వాని కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 8³). ఇతనికి అది 48¹ లో ఆర్దు యను మాఱుపేరు కలదు. (ఆర్దు చూ॥)

అద్ది (Addi). క్రీస్తువంశావళి క్రమము నకు సంబంధించిన యొకఁడు (లూ 3¹⁸).

అద్నా (Adna, Adnah = సంతోషము).

1. ఎబ్రాకాలములో అన్యస్త్రీని వివాహము చేసికొని ఎబ్రాప్రేరేపణవలన ఆమెను విడనాడిన వాఁడు (ఎబ్రా 10³⁰).

2. నెహెమ్యాకాలములో హరీము ఇంటి వారగు యాజకులకు పెద్ద (నెహె 12¹⁵).

3. దావీదు సిక్లగులోనుండఁగా ఆతని సహాయమునకై వచ్చిచేరిన మనష్యగోత్రపు అధిపతులలో నొకఁడు (I దిన 12³⁰).

4. యెహోషాపాతుకాలములో నుండిన సేనాధిపతి. ఇతఁడు యూదాగోత్రీకుఁడు (II దిన 17¹⁴).

అద్బయేలు (Adbeel = దేవుని మహా త్కార్యము!). ఇష్టయేలు పుత్రులలో మూడవ వాఁడు. తరువాతికాలములో ఇదియొక గోత్రమునకు పేరయ్యెను (అది 25¹³ I దిన 1⁹). క్రీ॥ శ॥ ముందు 8-వ శతాబ్దపు రాతికాసనముల వలన అరబ్బీదేశములో ఇదీబేయిలు (Idibail) అను జాతివారుండినట్లు తెలియుచున్నది. వారది యిదీగోత్రమని యంగీకరింతురు.

అద్భుతములు (Miracles). ఇవి దేవుని శక్తిని గనపఱచు అసాధారణముగ పనులని చెప్పవచ్చును. అట్టివి ఊరకయేగాక ఏదోయొక మేలు కార్యము చేయుటకుగాని ఒక బోధన స్థిరపఱచుటకుగాని జరిగియుండును. వీటిని తెలుపుటకు క్రొత్త నిబంధనయందు మూడుపదములు వాడిరి. ఒక పదమును శక్తిని కనబఱచు అద్భుతము, రెండవదానిని ఆశ్చర్యము పుట్టించు మహాత్కార్యము, మూడవదాని అత్యంత బోధలను సూచించు సూచకక్రియ అను మాటలచే

భాషాంతరముచేసిరి (కార్య 2¹⁹). బైబిలు నందిట్టి యద్భుతములు నిరంతరము జరుగక, నాలుగు చరిత్ర సమయములయందు ముఖ్యముగా జరిగినట్లు చూడవచ్చును.

ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి వచ్చుట మొదలుకొని వారుకనానులో ప్రవేశించి దానిలో స్థిరపడునంతదనుక యెన్నకాలము మొదటిది. (మొత్తము మీఁద నిర్గమ, సంఖ్యా కాండములు యెహోషువ గ్రంథములను, ప్రత్యేకమైన అద్భుతములకొఱకు నిర్గమ 10^{13,19} 16¹³ సంఖ్యా 16³¹ మొ॥). రెండవకాలము ఇశ్రాయేలుదేశము భ్రష్టమైపోవనున్న ఏలీయా ఏలీషలకాలము. నిజమైన మతము నప్పడు నిలువఁబెట్టుటకు ఇట్టి యద్భుతములు విశేషముగా జరిగెను (I రాజ 17-II రాజ 8). మూడవది ప్రవక్తలకాలము. మఱి విశేషముగా బాబెలు చెఱకాలము (యెష 37-39, దానియేలు గ్రంథము, యోనాగ్రంథము మొ॥). నాలుగవది క్రీస్తు, ఆయన అపొస్తలులకాలము (నాలుగు సువార్తలు, కార్యములు). వీటియందే కాలమందైనను అద్భుతములు ఊరకయే తమాషగా జరిగినవింతలుగాక దేవుని రక్షణకరమైన కార్యములను స్థాపించుటకును, ఉద్ధరించుటకును జరిగి యున్నవి.

బైబిలునందలి యద్భుతములనుగూర్చి విచారించునప్పుడు సాధారణముగా క్రీస్తుచేసినవాటిని గూర్చి తలంతుము. అవి ఆయా విధములుగా నున్నవి. క్రీస్తు దయ్యములను వెళ్లగొట్టెను (మ 8²⁸ 15²⁸ 17¹⁸ మా 1²⁵ మొ॥). పక్ష వాయువుగల వారిని (మ 8¹³ 9³ యోహ 5⁹), ఊచ చేయిగలవానిని (మ 12¹³), బలహీనపఱచు ఆత్మ పట్టిన స్త్రీని (లూ 18¹⁸), రక్తసావరోగముగల స్త్రీని (మ 9²²), జలోదర రోగము గలవానిని (లూ 14³), జ్వర పీడితులగు వారిని (మ 8¹⁶), మూగచెవిటి గుడ్డివారిని (మ 9³³ 12²² మా 7³⁵ మ 9²⁹ 20³⁴ మా 8²³ యో 9⁷), కుష్ఠరోగులను (లూ 17¹⁹) బాగుజేసి, మృతులను సహా బ్రతికించెను (మ 9²⁵ లూ 7¹⁵ యోహ 11⁴⁴). స్వస్థ పఱచునట్టి యద్భుతములనేగాక తుఫానును నిమ్మరింపఁజేసి (మ 6⁴⁸), 5000 మందికి (మ 14¹⁹), 4000 మందికి (మ 15³⁴), ఆహారముపెట్టుట, సమద్రముమీఁద నడుచుట (మ 14²⁶), నీళ్లు

ద్రాక్షరసముగా మార్చుట (యోహా 2⁹) అను ప్రకృతికి సంబంధించిన యద్భుతములనుజేసెను. ఇట్లు అంజూరపుచెట్టు ఎండిపోవునట్లుజేయుట (మ 21¹⁹), ఒక్కచేచను (మ 17²⁷), అనేక చేపలను (లూ 5⁸ యోహా 21⁶) పట్టించుటయు అందులోచేరి యున్నవి. క్రీస్తు మృతులలో నుండి లేచుటయే అన్నిటిలో గొప్ప యద్భుతమై యుండి, అన్నిటికి నాధారముగా నెంచదగును (I కొరి 15¹⁻¹¹).

అపొస్తలులును ఇట్టి యద్భుతములను జేసిరి గాని వారు తమ స్వశక్తిచేతగాక క్రీస్తు శక్తివలన వాటిని నర్పిరి (కార్థ 2⁴³ 5^{12,16} 8⁸ 14⁹ 16¹⁸ 28⁸ మొ॥). అద్భుతములుచేయుట ఆత్మవరము లలో నొకటి (I కొరి 12¹⁰). కొత్తనిబంధన లోని యద్భుతముల నన్నిటిని తొలగించి, అవిలేని గ్రంథమగునట్లు దాని సవరించుటకు కొందఱెంతో యత్నించిరిగాని వారియత్నములన్నియు నిష్ఫలములయ్యెను. ఈ యద్భుతములు మొదటి నుండియుండుట మాత్రమేగాక, అవి క్రీస్తు బోధయందెంతో ముఖ్యమైన వగుటచేవాటిని లోపింపఱింపడదు.

అద్భుతములనుగుఱించి యీ దిగువ విషయ ములను గుర్తింపవలసియున్నాము.

1. క్రీస్తు అద్భుతములను జేసినను, అవి తన బోధ అన్నిటిలో మిగుల ముఖ్యవిషయమని ఆయన యేమాత్రము బోధింపలేదు. అద్భుతములను చూడఁగోరినవారి నెల్లప్పుడు ఖండించెను. (యోహా 4⁴⁸ మ 16⁶). సత్యమును వెల్లడిచేయుట కును దానిని నిర్ధారణచేయుటకును అవసర మగుటచే అవి జరిగెను. అందు ముఖ్యమైనది బైలువరచబడిన సత్యమేగాని, దాని యందలి వింతకాదు. అద్భుతములు చేయువారందఱిలో నెక్కువ వరముపొందియున్నారను బోధ ఆత్మీయ వరములనుగూర్చి చెప్పబడిన దానియందు కనఁబడదు (I కొరి 12²⁸).

2. అద్భుతములు దేవునిచట్టములకు భిన్నముగా నున్నవి కావున వాటిని నష్టపిలులేదని కొందఱాక్షేపింతురు. అయితే దేవుని చట్టములకు భిన్నముగానున్న వాటిని మనుష్యులు సహా ఒక విధముగా చేయఁగలరు. నీళ్లు కొండమీఁదకు పోవుట దేవునిచట్టము ననుసరించునదిగాక దానికి

భిన్నముగానున్నది. అయితే నీటిని కొండమీఁదకు బోవునట్లు మరలనమర్చి అట్లు చేయుచున్నార గదా. దీనియందే చట్టమైనను రద్దుపఱచఁబడు చున్నదా? నీటిని క్రిందికాకర్నించు భూమ్యా కర్షణశక్తికన్న, నీరుపైకి యెక్కువంత పఱకు దానిని పైకి నడుపు మరళక్తి యెక్కువబలముగా నున్నదని తెలిసికొనవలెను. అట్లే ప్రకృతిశక్తి కన్న బలమైనదగు దేవునిశక్తి ప్రయోగమువలన అద్భుతములు జరుగగా నే చట్టమునకైనను భంగముకలుగుట లేదని స్పష్టమగు చున్నది. దేవుఁడు సర్వశక్తుఁడని తెలిసికొనువారు, ఆ యద్భుతములు జరగనేరవని యే మాత్రమును తలంచఁజాలరు.

3. మఱియొక విషయమును ఆలోచించవలసి యున్నది. ప్రతివిధమైన అద్భుతమును నష్టఁదగిన దేనాయని మరికొందఱాక్షేపించుచున్నారు. తగిన కారణములున్న దేవుఁడు అద్భుతములను చేయునని నష్టఁచగనుగాని క్రీడాార్థమును మానవుల కాశ్చర్యమును కృత్రించుటకును వాటిని చేయునని నష్టుటకు వీలులేదు. మానవులరక్షణయు నీతిస్థాపనయును, ఆత్మీయసంగతుల దృఢపఱచుటయు దేవుఁడు మహత్కార్యములు చేయుటకు తగిన కారణములై యున్నవి. అవి యన్నిటిలో ముఖ్యమైనవి గాన మానవులు వాటి నెఱుగకపోవుట తటస్థించిన పక్షమున, అట్టి సంగతులను తెలుపుటకై తనశక్తిని విశేషరీతిగా కనపరచుట ప్రేమాస్వరూపుఁడగు తండ్రియైన దేవునికి తగినకార్యమని ఒప్పుకొనక తీరదు. బైబిలునందలి యద్భుతములట్టివగుటచే వాటిని నష్టపఱెనుగాని అట్టివికానివాటిని నష్టపిలులేదు.

అద్వా (Admah = ఎర్రనిది?). సాదామ గొమొత్తాయను పట్టణములకు సమీపముననున్న యొక పట్టణము (అది 10¹⁸ 14^{2,8}). ఇది వాటితో కూడ నశించెను (ద్వితీ 29²³ హోషే 11⁸). అది 19-వ యధ్యాయమున దీని పేరులేకున్నను, 25 వచనములో ఆ మైదానమంతను... నాశము చేసెను అని చెప్పఱువలన, సాదామ గొమొత్తాలతోపాటు నిదియును నాశనమాయెనని తెలియుచున్నది.

అద్వైత (Admatha). చక్రవర్తియగు అహాష్వేరోషు సన్నిధిని అగ్రపీఠములమీఁద

కూర్చుండు పారసీక మాదీయ ఆలోచనకర్తలైన వీడుగురు జ్ఞానులలో నొకఁడు (ఎన్టీ 115).

అద్రముత్తియ (Adramyttium). చిన్నాసియాలో వాయవ్య దిక్కుననున్న ముసియ (Mysia) అను పరగణాలోనుండు రేవుపట్టణము. అది నేటివఱకునున్నదిగాని ప్రస్తుతము సముద్రమునకు ఆరుమైళ్లదూరముననున్నది. రోమాకు ఖైదీగాఁ బోవుచుండినపాలు అద్రముత్తియ పట్టణపు ఓడనెక్కి మూర (Myra) వఱకుఁ బ్రయాణముజేసెను (కార్వ 27²⁻⁵). ఈ పట్టణపు పేరు ఓడకు సంబంధముగా నుండుటదప్ప దీని గూర్చి మఱియింత ప్రశంసయులేదు. (పటము V, H 3).

అద్రమ్మెలెకు, అద్రెమ్మెలెకు (Adrammelech = అదారు రాజు).

1. క్రీ॥ ము॥ 721 సం॥ ము అష్షూరురాజైన సర్గోను ఇశ్రాయేలు పదిగోత్రముల వారిని చెఱిగొనిపోయిన పిదప, వారి నీ దేశమునందు గాపురముండుటకై దెచ్చిన సెపర్వయాము ప్రజలారా ధించుచుండిన దేవతలపేర్లు (II రాజు 17³¹). ఈ దేవతయే జలప్రళయమునకు కారకుడని పురాతన కాలపు అష్షూరీయులు తలఁచెడివారులు. కల్దీయులును, పారసీకులు నారాధించుచుండిన సూర్యదేవత యిదియైయుండవచ్చును. **అద్రమ్మెలెకు** నూర్యునియొక్క పురుషశక్తి యనియు, **అనెమ్మెలెకు** నూర్యుని స్త్రీశక్తి యనియు కొందఱి యభిప్రాయము. మొలెకు దేవత ఘనత నిమిత్తము విడ్డలను దహించుటద్వారా దాని నారాధించినట్లే, ఈ దేవతనుకూడ నారాధించెడివారు. దీని నిషేధింపవలెనని దేవుఁడీశ్రాయేలీయులకు ఖండితమైన ఆజ్ఞ నిచ్చెను (లేవీ 18¹).

2. అష్షూరురాజైన సన్సరేబును జంపిన అతని కుమారులలో నొకఁడు (II రాజు 19³⁷). B.

అద్రియ (Adria). మధ్యధరా సముద్రము లోని యొకభాగముపేరు. ఏడ్రీయాటిక్ (Adriatico) సముద్రపు ఉత్తర భాగమునకు మొదట ఈ పేరుండెనుగాని క్రమక్రమేణ ఇది యా సముద్రమునకు మాత్రమేగాక దానికి, దక్షిణముగానున్న మాల్టా (Malta) క్రేకు, (Orete) అను దీవులసరిహద్దువఱకు వ్యాపించిన

సముద్రభాగమంతటికిని వాడిరి (కార్వ 27²⁷). రోమాకు పాలును ఖైదీగాదీసికొనిపోవుచుండిన యెడ ఈ సముద్రములోఁబడి, అటునిటు తుఫానుచే కొట్టబడెను.

అద్రీయేలు (Adriel = దేవునిమంద). పాలుయొక్క అల్లుడు. పాలుదావీదున కిత్తునని మాటనిచ్చిన మేరబును అతనికియ్యక ఆమెను ఇతనికిచ్చినివాహముజేసెను. ఇతఁడు మెహోల తీయజాతివాఁడు (I సమా 18¹⁹). ఇతని అయిదుగురు కుమారులను ప్రాయశ్చిత్తార్థముగా గిబయా పట్టణస్థులకు నప్పగించిరి (II సమా 21⁸).

అడ్లయి (Adlai = న్యాయము లేక యెహోవా న్యాయము). దావీదు పశువుల మీఁద నుండువారిలో నొకఁడైన షాపాతను వానికి తండ్రి (I దివ 27²⁹).

అధరము పెదవి చూ॥

అధికారదండము రాజదండము చూ॥

అధికారమంవిరము ప్రేరోర్యము చూ॥

అధికారి, అధిపతి, ప్రధాని (Governor, Procurator, Deputy, Proconsul, Captain, Ethnarch, Prince).

ఇవి హెబ్రీగ్రీకు భాషలయందలి కెవ్వరు పదములకు భాషాంతరముచేయబడిన మాటలు. I రాజు 22⁴⁷ నందువాడిన ప్రధాని యను పదమును రాజునకున్నంత యంతస్తులేనివానిఁ దెలుపుట కుపయోగించిరి. మొత్తముమీఁద ఆ మూలభాషా పదములను అధికారులు, అధిపతులు, ప్రధానులు అనుమాటలచే భాషాంతరీకరించిరి. వీరందఱును రాజుకంటె హోదాయందు తక్కువైన వివిధ యధికారములు గలవారు. సంఖ్యా 25,10 లో కుటుంబపెద్దలు ప్రధానులనఁబడిరి. గాన నీ పదములను వివరించుట యంత అగత్తియుగాఁ దోచదు. ఈ క్షితికయందు కెందు విధములగు పదములనుగూర్చి చెప్పెదము.

I. పారసీక రోమను చక్రవర్తుల క్రింద కొలువుజేసిన పరిపాలకులను దెలిపెడి పదములు.

1. పారసీక గవర్నరులు (*pahah*). తెలుగు బైబిలునందు అధికారులనబడిరి. ఈ మూల పదము ఎన్టీ 8° మాగ్ 1° 2° మలా 1° ఎబ్రా 5°. 6. 10. 15 మొ॥ సెపా 2° మొ॥ కనబడును. ఎన్టీ 9° నందీమూల పదమునే ప్రభువులు అని భాషాంతరము చేసిరి. తమ కేరట జేశము నేలుట కిట్టి గవర్నరులను పారసీక రాజులు నియమించిరి. తెరువాబై రీతరగతికి జేరినవాడు.

2. క్రొత్త నిబంధనయందు రోమును ప్రభుత్వములో నిట్టి యేర్పాటు చేయకటిగలదు. రోమా పట్టణమందలి చక్రవర్తిగాని, మహాసభ (*Senate*) గాని, ఆయా పరగణాల నేలుటకీట్టి గవర్నరుల నేర్పఱచిరి. దీనికిని కేర్యరు పదము లుపయోగించిరి. చక్రవర్తిచే నియమింపబడిన వారికొక పదమునవాడిరి. అది మ 27°. 14 లూ 20° కార్య 28° నందుగలదు. పిలాతు, ఫేలిక్సు, ఫేస్టు అనువాతరగతికిఁ జెందినవారలు. తెలుగు బైబిలునందు దీనిని అధిపతి యని తర్జుమాజేసిరి. అసలునందున్న మఱియొక మాటను అధిపతియనియే తర్జుమాజేసిరి. అది కార్య 137. 8. 12 18° 19° నందు జూడవచ్చును. వీరాయాపరగణాలకు రోమును చక్రవర్తిచేగాక, మహాసభ (*Senate*) వారిచేత నియమింపబడిరి. నెర్గిపాలు (కార్య 137), గల్లియో (18°) ఈ తరగతికిఁ జెందిరి. రోము ప్రభుత్వమునందు బహు తరుచుగ మార్పులు జరిగి నందున పరిశీలు యేలుబడి చాల కష్టముగ నుండెను. (పరిశీలు VI చూ॥).

II. దూతలను వారిశక్తులను డెలుపుటకు వాడిన పదములు. మానవశక్తికి మించిన శక్తిగలవైయున్నందున వాటికాపేరు గలిగెను. దూతలలో మంచిని చెడ్డవియను రెండు తరగతు లుండెను. వీటియందును అధికారము లున్నట్లు తెలియుచున్నది. యూదులు యేసు దయ్యముల అధిపతియని దేవమాషణజేసిరి (మ 9° 12°). మనలను శోధించు దుష్టాత్ములు, ప్రధానులు, అధికారులు, లోకనాథులు అని పాలు వారికి పేరులు పెట్టెను (ఎఫె 6°). రోమా 8° లోని ప్రధానులు ఇట్టివారేయని తోచును. సాలాను దయ్యముల కధికారియై యున్నట్లు క్రీస్తుకూడ బోధించెను (మ 12°). పాలునానిని నాయముండల సంబంధమైన

అధిపతి యని పిలిచెను (ఎఫె 2°). ఈమాట దురాత్మలను తెలియజేయుటకు మాత్రమేగాక మంచియూత్మలకును వాడిరి. రోమా 8° లో సున్న దూతలు అట్లువాడబడెను. యూదా 9 లో మిఖాయేలు ప్రధానదూత యని తెలియుచున్నది. ఇది గాక యేసుకును అధిపతియను మాటను వాడిరి (కార్య 5°). హెబ్రీ 12° లో ఆయనను రక్షణకు కర్త యని పిలిచినను ఇక్కడ అధికారిని నూచించు అసలుపదము వాడబడెను. ఈ అధిపత్య మెట్టిదో మ 28° ఫిలి 2°-11 I కొరి 15°-38 మొ॥ పదములలోఁ గనుపడును. (దేవదూతలు, యేసు క్రీస్తు IV 3 (1) చూ॥).

అధ్యక్షుడు (*Bishop*). బైబిలు నందీ పదము క్రొత్త నిబంధనయందేగలదు. ఆ మాటకు విచారణకర్త యని అర్థము. క్రొత్త నిబంధన యందు దాని 5 మారు లుపయోగించిరి (కార్య 20° ఫిలి 1° I తిమో 3° తీతు 17 I పేతు 2°). I పేతు 2° నందది క్రీస్తుకును ఇతర వాక్యములలో సంఘోద్యోగస్థులకును వాడబడెను. కార్యములందు పెద్దలు (20°), అధ్యక్షులు (20°) ఒకరినిగూర్చియే వాడిరి. ఫిలి 1° లో సంఘపు ఉద్యోగస్థులు అధ్యక్షులు, పరిచారకులని పిలువబడిరి. I తిమో 3°-13 నందీ విభజనయేగలదు (పవ 1, 8 చూ॥). తీతు 1°-9 చూడఁగా, ఒక పేయవ్యోగముగలవారికి మొదట పెద్ద అనియు (పవ 5, 6), తరువాత అధ్యక్షుడు అని బిరుదులు గలిగినట్లు తెలియును. ఈ పదములన్నింటిని సరిపోల్చుట వలనను, బైబిలు నందులేని ఆదిక్రైస్తవ గ్రంథములలో నున్నట్లు మొదటి సంఘపు పేర్పాటులను లక్షించుటవలనను, మొదటినుండి యున్న ఉద్యోగములు, అధ్యక్షులు పరిచారకులు అనెడి ఈ రెండేయని పండితుల సాధారణ యభిప్రాయమై యున్నది. విచారణ కర్తలను వారి స్థితినిబట్టి పెద్దలనియు, ఉద్యోగమునుబట్టి అధ్యక్షులనియు బిలిచిరి. క్రైస్తవ సంఘమునందు ప్రస్తుతము అధికముగా వ్యాపించి యున్న అధ్యక్షులు, గురువులు, పరిచారకులను మూఁడు తరగతుల ఉద్యోగములు క్రొత్త నిబంధనకు తరువాతి కాలమున వచ్చినవై యున్నవి. (పెద్దలు చూ॥).

అననీయ (Ananias = యెహోవా దయ).

1. యెరూషలేమునందుండిన నొక యూదుడు. ఇతని భార్యపేరు సప్ఫీరా. వీరిద్దఱును క్రైస్తవులై ఆది సంఘమునఁ జేరిరి. అప్పుడు విశ్వసించుచుండినవారందఱునుజేయుచున్నట్లు (కార్య 4:32), వీరును తమ పాలమును అమ్మిరి (5:1). భార్య యెఱుకనే దానివెలలోఁ గొంత దాచుకొని కొంత తెచ్చి అంతయును తెచ్చుచున్న వానివలె నటించి దాని నపాస్తలుల పాదముల యొద్దఁ బెట్టెను (5:2). పేతురీ సంగతిని పరిశుద్ధాత్మవలనఁ దెలిసికొనినవాడై, వానిని గద్దించఁగా నతఁడు పడి ప్రాణములు విడిచెను (5:5). అతని భార్యపెనిమిటి సంగతి నెఱుఁగకయే లోనికి వచ్చి, అబద్ధమాడి ఆమెయు మరణమాయెను (5:9-10). దేవుఁడబద్ధమును సహించఁడను సంగతి దీనివలన ఆది సంఘపువారికి విశదమాయెను.

2. దమస్కు నందలి భక్తిగల క్రైస్తవుఁడు. దమస్కులోని క్రైస్తవులను హింసించుటకు ప్రధాన యాజకునివలన అధికారమును పొంది, అచ్చటకుఁ బోవుచున్న పౌలు ప్రయాణాంతమున క్రీస్తు దర్శనము నొంది గుడ్డివాడయి దమస్కు చేరినప్పుడతనిని ఈ అననీయ దర్శించెను. అతనితో మాటలాడి, శిష్యునిగా నంగీకరించి, అతనిపై చేతులుంచి దృష్టికలుగునట్లు చేసెను. పిదప అతనికిబాప్తిస్మముచ్చెను (కార్య 9:10-18 22:1-18). తరువాత నితఁడు దమస్కులోని సంఘమున కధ్యక్షుఁడై హతసాక్షియాయెనని అనేకు లనుకొందురు.

3. యెరూషలేము నందలి యొక ప్రధాన యాజకుఁడు. రాజైన హేరోదు క్రీ॥ శ॥ 48 సం॥ న ప్రధాన యాజకుఁడుగా నియమించిన నెదబీయుని కుమారుఁడు. 52 వ సం॥ న నితనిపై సమరయులు మోపిన సేరముల నిమిత్తము రోమా పురమునకుఁ బోయి, విచారణాంతమున సేరస్తుఁడు కాఁడని తీర్మాన మయినందున తిరిగి యెరూషలేమునకువచ్చి తన యుద్యోగమును మరల వహించెను. మూడవ ప్రయాణాంతమున యూదులు పౌలును పట్టుకొనినప్పుడు సమాప్రాధిపతి పౌలును అననీయ యెదుట విచారణకు నిలువఁజెట్టెను. నిష్కారణముగా నతఁడు పౌలును కొట్ట వాళ్లఁ గొందినప్పుడు పౌలతనిని గద్దించెను (కార్య 23:1).

ఇతనికి మంచిపేరు లేదు. పన్నులను అన్యాయముగావేసి, బలవంతముగా వాటిని జమచేసి, తన యాధీనమున నుండిన యాజకుల భాగము నియ్యక తానే దాని నపహరించెనని చెప్పెదరు. యూదులు రోమకా చక్రవర్తికి విరుద్ధముగా తిరుగఁబడి కఠిన యుద్ధముచేయు సమయమున చోరు లితని యింటిని కాల్చివేయఁగా నితఁడు పారిపోయి ఒక వారధిక్రింద దాగుకొనెను గాని వారతని కనుగొని చంపివేసినని యూదుల చరిత్రకారుఁడగు యోసీఫసు దెలుపుచున్నాఁడు. C.

అనన్యా (Ananiah = యెహోవా కప్పి వేసెను).

1. నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము గోడలుకట్టు వంతుగల పెద్దలలో నొకఁడగు అజర్యా యనువాని తాత (నెహె 8:2).

2. హనన్యా 4 చూ॥

3. వెఱకాలమునకు తరువాత బెన్యామీనీయులు నివసించిన యొక యూరు (నెహె 11:32). అది ప్రస్తుతము బెయిట్ హనీనా (Beit Hanina) యను పేరట యెరూషలేమున కుత్తరముగా రెండుమైళ్ల దూరములో నున్నది. (ఘటము IIF 1).

అనహరాతు (Anaharath = ముక్కురంధ్రము లేక కొండలనందు!). ఇశ్రాకారీయుల సరిహద్దులలో నుండు ఒక యూరు (యెహో 19:19). ప్రస్తుతము యెరైయేలుకు ఈశాన్య దిక్కున 5 మైళ్ల దూరములో నున్న ఎనీనయూర (en-Na'urah) అనునదే ఆ యూరి పేరై యున్నట్లు కొందఱనుకొందురు.

అనా (Anah = అలకించుట!).

1. సిబోన్యను అనువాని కుమార్తెయొక్క పేరు (ఆది 36:3). ఈమె ఏకాపు భార్యలలో నొక దాని అనగా అహోలీబామయొక్క తల్లి (ఆది 36:16, 33). కొన్ని తర్జుమలలో ఈ అనా కుమార్తె గాక కుమారుడై యున్నట్లు వ్రాసి యున్నారు. ఇది సరియైనయెడల ఇతఁడును ఈ దిగువ (2) లో వివరింపఁబడిన యథిఁడును ఒకఁడే యని తెలిసికొనవలయును.

2. సిబ్యోను అనువాని కుమారుడు (అది 38²⁴ I దిన 140, 41). ఇతడు అరణ్యములో నెచటనో ఉష్ణధారలు కనుగొనినవాడు.

3. సిబ్యోను అను వాని సహోదరుడును హోరీయుల నాయకులలో నొకడు నైనవాడు (అది 38^{30, 39} I దిన 138).

పైన వేర్వేరుగా వివరింపబడిన ముగ్గులును ఒకడేయని కొందఱుందురు.

అనాకు, అనాకీయులు, అనాకు వంశీకులు (Anak, Anakim = పాడుగు మేడ గలవారు). వీరు అదికాలమందు యూదయ ప్రదేశములో నివసించిన దీర్ఘదేహులై యుండిరి. అనాకు అనునది యొకని పేరు మాత్రమే గాక ఒక జాతికిఁ జెందిన పేరై యున్నది (యెహో 15^{13, 14}). ఆజాతికి మూల పురుషుడగు అనాకు యొక్క ముగ్గురుకొడుకులగు షేషయ, అహీమాను, తల్మయి యనువారలు మూడు గోత్రములకు పూర్వికులైరి. వీరిని కాలేబు ఓడఁగొట్టి జయించెను (నాథయా 1³⁰). యెహో 11²¹ చూడఁగా అనాకీయులు యూదయ దేశమంతటిలో నుండి నట్లు తెలియును. వీరు నశించినను యెహోషాఫాత కాలమునకు పిమ్మట వీరిలో కొందఱు గాజాగారు ఆహ్లాదులలో నుండిరి (యెహో 11²²). గొల్కాతు అను రాక్షసుడు వీరి వంశములో పుట్టినట్లుగా నున్నది.

అనాతు (Anath = ఆలకించుట). ఇతడు న్యాయాధిపతియైన వర్గురు తండ్రి (నాథయా 3³⁰ 8⁶).

అనాతోరీయుడు, అన్నేతోరీయుడు, అనాతోతువంశస్థుడు (Anathothite) అనాతోతు అను ఊరినివాసి (II సమూ 23³⁷ I దిన 11³⁸ 27¹² ఎజ్రా 2²³). (అనాతోతు చూ॥)

అనాతోతు (Anathoth = అన్యదేశవశయగు అనాతు ఊరు?).

1. బెన్యామీనీయులలోని బేకరు సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 7⁸).

2. నెహెమ్యా కాలమునందు నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొక పెద్ద. ఇతడు అనా

తోతు ఊరివారి ప్రతినిధియై యుండెను (నెహె 10¹⁹).

3. బెన్యామీనీయుల ప్రదేశములో నొక యూరు. అది యెరూషలేమునకు ఉత్తరముగా రెండు మైళ్ల దూరములో నున్నది. ప్రస్తుతము దానికి అనాట (Anata) యని పేరు. ఈ యూరు మొదట లేవీయుల కియ్యబడెను (యెహో 21¹⁸ I దిన 6⁶⁰). ప్రధాన యాజకుడైన అబ్యాతారును (I రాజు 2²⁶) ప్రవక్తయైన యిర్మీయానును (యిర్మీ 1¹), ఈ యూరి వారే. ఈ యూరివారు యిర్మీయాను జంపవెదకిరి (యిర్మీ 11²¹). చెఱకాలమునకు తరువాత యూదులు నివసించిన గ్రామములలో నొకటియై యుండెను (ఎజ్రా 2²³). (పటము II, F 1)

అనాని (Anani = మబ్బుగా లేక నా మేఘము). దావీదు సంతతిలోని ఎల్యాషేనై కుమారులలో నొకడు (I దిన 3²⁴).

అనాబు (Anab = ద్రాక్షాపండ్ల సమృద్ధి). యూదా మన్యప్రదేశములో నున్న యొక యూరు (యెహో 11²¹ 15³⁰). నేటిదినము వరకు ఈ పేరుగల పాడు శేషములు హెబ్రో నకు నైర్వతిదిక్కున ఆమడ దూరములో నున్నవి. (పటము II, D 3).

అనామీయులు (Anamim). అదికాలమందు విగుప్తు దేశములోనున్న యొక జనము (అది 10¹³ I దిన 1¹¹). ఈ జనమును గూర్చి యీ వచనములలోనున్న సంగతి తప్ప మఱి యేమియు తెలియదు.

అనాయా (Anaiiah = యెహోవాప్రత్యుత్తరమిచ్చెను). 1. ఒక లేవీయుడు. ఎజ్రా ధర్మశాస్త్రమును చదివించిన సమయమున అతని దగ్గఱ నిలిచిన వారిలో ఈ అనాయా యొకడు (నెహె 8⁴).

2. బేపుసి నేవీతుమని ప్రజలు చేసిన నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకడు (నెహె 10³¹). ఇతడును పై అనాయా యనువాడు నొకడే యని కొందఱును, వేఱువాడని మఱి కొందఱు ననుకొందురు.

అనివి ఓడలలో (2) యోగాలు ముఖ్యములు.

అనియాము (Aniam = ప్రజల నిట్టూర్పులు). మనష్టే సంతతి వారిలో నొకడైన షేమిదా యనువాని కుమారుడు (I దిన 7¹⁰ సంఖ్య 28²⁹⁻³² చూ॥).

అనుగ్రహము కృప చూ॥

అనువదగీతము రసిక కావ్యము చూ॥

అనుమానము సందేహము చూ॥

అనురాగము కృప చూ॥

అనెమ్మెలెకు (Anammelech = అను యను దేవతయొక్క రాజు). ఇది యొక దేవత పేరు. పది గోత్రములవారు చెఱుపట్టబడిన తరువార షోమ్రెనులో నుంచబడిన సెఫర్వీయులు ఈ దేవతను ఆరాధించిరి. వారు దానికి తమ పిల్లల నర్పించిరి (II రాజ 17³¹). అను (Anu) యను దేవత హిందువుల వరుణునివలె ఆకాశ విశాలతకు దేవతయై యున్నది (అద్రమైలకు 1 చూ॥).

అన్న.

1. (Anna = కృప, దయ). యేసుక్రీస్తు పుట్టినప్పుడు యెరూషలేమునందుండిన యొక ప్రవక్త. ఆపేరు గోత్రముడైన పనూయేలు కుమార్తె. యావను రాలై యున్నప్పుడే వివాహమాడెను. ఏడు సంవత్సరములైన పిదప విధవరాలయ్యెను. అది మొదలు దేవుని బహు ఆస్తితో సేవించి, దేవాలయమునందు జరుగు ఆరాధనకు ప్రతిదినము వచ్చెను. యేసును నలుబదవదినమున అర్పించుటకు దేవాలయములోకి దెచ్చినప్పుడు ఆమె శతవృద్ధయయ్యెను. ఆమె లోనికివచ్చి, ఆ కుటుంబమునందు, రావలిన మెస్సీయ ఈయనే యని గ్రహించుకొని, దేవుని కొనియాడి యెరూషలేములో విహించన కొఱకు కనిపెట్టుచున్న వారందరితోను ఆయనను గూర్చి మాటలాడుచుండెను (లూ 2³⁶⁻³⁸).

2. (Annas = దేవునికృప). యూదుల ప్రధాన యాజకులలో నొక ముఖ్యుడు. సిరియ దేశమున కధిపతియైన కురేనియు వలన క్రీ॥ ౪॥ 7 లేక 8 సం॥ ప్రధానయాజకుడుగా నేర్పరచబడినగాని 15 సంవత్సరములైన పిదప నాయుద్యోగమును వదలుకొనవలసివచ్చెను. తరువాతి

మూడు సంవత్సరములలో నింక ముగ్గురావనికి నియమింపబడిరి గాని వారికి నిదే ప్రాప్తిసంభవించెను. క్రీ॥ ౪॥ 25 సం॥ అన్నయొక్క అల్లుడగు యోసేపుకయపను రోమీయులు ప్రధాన యాజకునిగా నియమించినందున అతడు 12 సం॥ వఱకు ఆ యుద్యోగమున నుండెను. అయినను యూదు లరని మామయగు అన్నను మిగుల యభిమానించినందున, ఇద్దఱు నావనిని నిర్వహించిరి. ప్రజలిద్దఱిని ప్రధానయాజకులనుగా గణించిరి (లూ 3²). బంధ్రులు గెల్చెను నే లోటలో యేసును పట్టుకొని ఆరాత్రిలోనే ఆయనను మొదట అన్న యింటికిగొని తెచ్చిరి (యోహా 18¹²). అతడాయనను విచారించి, తనకు పూర్ణాధికారములేనందున, ప్రధానయాజకుని పట్టుముగల కయపయొద్దకు బంపెను. (18¹⁴) పేతురు యోహానులను సకాపెత్తినను యూదుల మహాసభకు దెచ్చి వారి యెదుట నిలవఁబెట్టి నప్పుడు అన్న సభానాయకుడుగా నుండినట్లు కనబడుచున్నది (కార్య 4⁶). ఇరని కుమారులలో వైదుగురు ఒకని వెంబడి నొకడు ప్రధాన యాజకులైనప్పుడు, వారందఱితనికి లోబడినవారై నందున నితడు 50 యేండ్లవఱకు ముఖ్యాధికారిగా నుండెను. క్రీస్తును మరణమునకు అప్పగించిన ద్రోహము ముఖ్యముగా అన్న మీఁదనిలుచు చున్నది (యాజకులు చూ॥). C.

అన్నేతోతీయుడు, అనాతోతీయుడు చూ॥

అన్యజనుల సమాహము మిక్రిత జనము చూ॥

అన్యగ్ని నాదాబు చూ॥

అన్యాయపు సాక్ష్యము అబద్ధము చూ॥

అన్యలు, అన్యజనులు, అన్యజనములు (Gentiles, Strangers). ఇశ్రాయేలీయులు దేవుఁ డేర్పఱచు కొనిన జనులగుటచే (నిర్గ 18⁵ యెష 48²⁰) వారు ఇతర జనములను తమకంటె తక్కువవారినిగా నెంచిరి. దీనికి సంబంధముగా ఇశ్రాయేలీయులకు యెహోవాచేసిన కార్యములను బట్టి వారి కిట్టి యాన్వత్యదశ కలిగియున్నదని తెలియఁజేయు వాక్యములనేకములు కలవు (II సామెలుగ్ని 1¹⁰ 13¹¹ 14¹¹ 15¹¹ 16¹¹ 17¹¹ 18¹¹ 19¹¹ 20¹¹ 21¹¹ 22¹¹ 23¹¹ 24¹¹ 25¹¹ 26¹¹ 27¹¹ 28¹¹ 29¹¹ 30¹¹ 31¹¹ 32¹¹ 33¹¹ 34¹¹ 35¹¹ 36¹¹ 37¹¹ 38¹¹ 39¹¹ 40¹¹ 41¹¹ 42¹¹ 43¹¹ 44¹¹ 45¹¹ 46¹¹ 47¹¹ 48¹¹ 49¹¹ 50¹¹ 51¹¹ 52¹¹ 53¹¹ 54¹¹ 55¹¹ 56¹¹ 57¹¹ 58¹¹ 59¹¹ 60¹¹ 61¹¹ 62¹¹ 63¹¹ 64¹¹ 65¹¹ 66¹¹ 67¹¹ 68¹¹ 69¹¹ 70¹¹ 71¹¹ 72¹¹ 73¹¹ 74¹¹ 75¹¹ 76¹¹ 77¹¹ 78¹¹ 79¹¹ 80¹¹ 81¹¹ 82¹¹ 83¹¹ 84¹¹ 85¹¹ 86¹¹ 87¹¹ 88¹¹ 89¹¹ 90¹¹ 91¹¹ 92¹¹ 93¹¹ 94¹¹ 95¹¹ 96¹¹ 97¹¹ 98¹¹ 99¹¹ 100¹¹).

ఇక్రాయేలీయులకు విరోధులగుటచే ఈ విరోధ భావము మతెక్కువ యాయెను. చెఱకు తరువాతి కాలములోను అప్రమాణిక గ్రంథములలోను (I మక్క 1¹⁵ II మక్క 15¹¹ మొ॥) ఇక్రాయేలీ యులు అస్యల నిట్లు హీనపఱచుటకుగూర్చి మతెక్కువగా కనబడును. క్రొత్తనిబంధన కాలములో యూదులందఱిని ఒకటేరీతిగా నెంచక నాగరికులగు గ్రీకువారు అనాగరికులగు ఇతరులు అనుభేదముఁ జూపిరి (రోమా 11⁴). కార్య 28⁴ లో నున్న ద్వీపవాసులు I కొరి 14¹¹ లో నున్న వరదేశ్వి అను పదములచే భాషాంతరముచేసిన అసలు మాటయు నిదే పదమై అనాగరిక స్థితియందుండువారిని నూచించును. ఇక్రాయేలీయులకును అస్యలకునుండు భేదమును తెలుపుటకు నున్నతిపాదినవారు నున్నతిపాదని వారు అను నీ మాటలు పాఠ నిబంధనలోను క్రొత్త నిబంధనలోను వాడిరి (ఆది 17¹⁴ న్యాయ 14³ 15¹⁸ I సమా 31⁴ కార్య 11³ రోమా 2²⁵ మొ॥). అస్యలను హీనపఱచుటకు యూదులు వారికి నున్నతిపాదనివారు అను పేరు పెట్టిరి.

అస్యలను నూచించునట్టి యీ సామాన్య పేరులుగాక ఇక్రాయేలీయుల మధ్యనివసించు అస్యలను నూచించు ప్రత్యేకమైన పేరును గలదు. మన తెనుఁగు బైబిలులో నున్నట్లు వారికి అస్యలు పరదేశీకులు అను రెండు విధములైన పేరులను వాడిరి. అస్యలు ఇక్రాయేలీయులలో నివసించి వను తమస్వంత మతాచారములను విడువకయుండిరి (హోషే 7⁸ 8¹ యెష 17 యెషా 7²¹ 11⁹ మొ॥) గనుక వీరినిట్లు విధజించుట న్యాయమే. సామి తెలు 21⁶ లోని పరదేశీ అనుమాటలు దేవునికి లోబడక దుర్భాగ్యతలను జరిగించు స్త్రీని నూచించును.

ఇట్టి యస్యలు ఇక్రాయేలీయులలో నివసించినను వారికి ఇక్రాయేలీయులలో నే హక్కులను లేకుండెను. వారియొద్ద ఇక్రాయేలీయులు వడ్డీని పుచ్చుకొనవచ్చును (ద్వితి 15³ 23³⁰). వారు పస్కాను భుజింపరాదు (నిర్గ. 12¹³). యెషా 44⁷⁻⁹ ను చూడఁగా వారిని ఆలయము నకు రానియ్యకూడదని యున్నది. ఎక్రా కాలముందు అస్యలతో నియ్యమొందిన వారు తమ

భార్యలను విడిచిపెట్టవలెనని ఆజ్ఞాయామెను (ఎక్రా 10 నెహె 13²³⁻²⁷).

కొన్నిచోట్ల అస్యఁడు అను పదము లేపియులు కానివారిని (సంఖ్యా 1⁵¹), యాజకులు కాని వారిని (నిర్గ 29³³ లేపి 22^{10,12,13} సంఖ్యా 31^{10,38}) నూచించును. ఇట్లు క్రొత్తనిబంధనలో నిజమైన గొట్టెలకావరి కానివానిని నూచించుట కొకసారి యీమాటను వాడియున్నారు (యోహా 10⁵). ఒక సారి యిది సమరయుని నూచించును (లూ 17¹⁸) (పరదేశీ, మతప్రవిష్టులు చూ॥).

అపరంజి బంగారము, లోహములు 1 చూ॥

అపరాధ పరిహారార్థబలి అర్చనములు 2 (b) చూ॥

అపరాధము పాపము చూ॥

అపర్నత్కాయులు, అపర్నకాయులు (Apharsathchites, Apharsacites) ఇది యుఫ్రాతునదికి అవతలనుండు నొక జనము నకు పేరు. ఇది అష్షూరీయులకు లోబడిన పదిగోత్రములవారు నశించిన తరువాత అష్షూరీయులచే షోమ్రానులో నుంచబడిన జనములలో నొకటియైయుండెను. (ఎక్రా 4^{9,10} 6⁶).

అపవాది సాతాను చూ॥

అపవిత్రత పవిత్రాపవిత్రములు చూ॥

అపవిత్రాత్మ దయ్యము చూ॥

అపార్నాయులు (Apharsites). అష్షూరీయుల యాభీనమందుండి వారిచే షోమ్రానులో నుంచబడిన జనములలో నొకటి. (ఎక్రా 4^{9,10}).

అపెల్లె (Apelles). రోమా పురము లో నుండిన యొక క్రైస్తవుడు. క్రీస్తునందుయోగ్యుడైన అపెల్లెకు వందనములు అనుమాట పాలు వ్రాసెను (రోమా 16¹⁰). ఈ పేరుగల ఒక గొప్ప నాట్యగాఁడా సమయమున రోములో కాపురముండెను. ఒకవేళ యీ నాట్యగాఁడు నమ్మి యీ మంచిపేరు పొందియుండవచ్చును.

E.

అపొలుయోను (Apollyon = నాశకుడు). ప్రక 9¹¹ లో నున్నట్లు ఇది పాతాళపు దూతకు గ్రీకుభాషలోని పేరు. దీనికి హెబ్రీ భాషలోని పేరు అబ్దోను (అబ్దోను చూ॥),

అపొల్లో (Apollos = అపొల్లో దేవతకు సంబంధి). విగుప్తులోని అలెక్సాండ్రీయలో పుట్టిన శేషియుడు. శేఖనములయందు గట్టి వాడై, వాక్పాఠశాలము గలిగి యుండెను. పాత నిబంధనలోని ప్రవచనములను బాగ్రత్తగా జదివి, బాప్తిస్మమును యోహాను ప్రసంగములను గురించి విని నజరేయుడుగు యేసే రావలసిన మెస్సీయ యని గ్రహించి క్రీస్తు శిష్యుడాయెను. క్రీ॥ శ॥ 53 సంవత్సరమునందు అతడు ఎఫెసుకు వచ్చి, ప్రభువు మార్గవిషయమై ఆత్మయందు తీవ్ర పడి సమాజమందొకరియందు యేసునుగూర్చిన సంగతులు శ్రద్ధగా జెప్పి బోధించుచుండెను. ఆకులయు ప్రీస్టిల్లయు అతడు చెప్పుచానిని విని అతని చేరుకొని దేవునిమార్గము మఱి పూర్తిగా నతనికి విశదపఱచిరి (కార్త్య 18:25-28). అట్లు నుండి అకయుకు వెళ్లి క్రీస్తునుగూర్చిన సంగతి యావత్తును అతి బలముతో బోధించి, శేఖనము ద్వారా యేసే క్రీస్తుని రుజువుపఱచి దైవవ్యవస్థలను విశ్వసించిన వారికి చాల సహాయము జేసెను (18:27, 28). కొరింథు పట్టణములో బోధించుచు అపొస్తలుడైన పౌలు నాటిన దానిమీద నీళ్లు పోసి, అచ్చటనుండి సభ అభివృద్ధియగు లాగున జేసెను (19: 1 కొరిం 1:12 3:4, 22 4:6). కొంత కాలమైన పిదప తిరిగి ఎఫెసుకువచ్చి అచ్చటనుండి పౌలు కొరింథీయులకు మొదటి పత్రికను వ్రాసినప్పుడు ఆతనితో గలిసికొని సువార్తను బోధించుచుండెను (16:12). పౌలును అపొల్లోయును మంచిన్నేహితులై, పౌలుమరణమున పర్యంతము క్రీస్తు సువార్త వ్యాపించులాగున కూడుకొని పని జేసిరి (తీతు 3:13).

హెబ్రీయులకు వ్రాయబడిన పత్రిక అపొల్లో వ్రాసెనని అభిప్రాయపడిన వారిలో మొదటి వాడు లూథరు. ఇప్పటికిని కొందఱి యభిప్రాయ మిదే. C.

అపొల్లోనియ (Apollonia = అపొల్లో దేవతకు సంబంధించినది). రోమానుంచి అంతియొకయుకు పోవు ఎగ్నాటియను (Egnatian) అను గొప్పరాచబాటమీదనున్న కూసిదోనియ పట్టణములలో నొకటి. థెస్సలొనికకు 88 మైళ్లు తూర్పున నున్నది. పౌలు రెండవ మిషనేరీ ప్రయాణములో థాథిమీదుగా వెళ్లెను (కార్త్య

17:1). గాని బైబిలునందు దాని విషయమైన మఱి యితర నూచనలు లేవు. (చటము V, F 2).

అపొస్తలుడు (Apostle = పంపబడిన వాడు, వార్తాపంపి, రాయవారి).

1. తన బ్రతుకునందు జరిగిన సంగతులను, తన పునరుత్థానమును జూచి, వాటిని గూర్చి మానవ కోటికి పాత్యమిచ్చుటకై యేసుచేత నియమింపబడినవాడు (మ 16:7-12 కార్త్య 13:1, 2 I కొరిం 9:1). ప్రభువు తన పని నారంభించిన కొలదిదినములకే నొక్కొక్కరినిగా వీరి నేర్పరచుకొనసాగెను. మొదట అంద్రెయను అతని సహోదరుడైన పేతురనబడిన సీమోను నేర్పరచుకొనెను (మ 4:18-20 10:2 మా 1:16-18 లూ 6:13 యోహా 13:4-22). జెబెదయి కుమారులగు యాకోబు యోహానులు పిదప వచ్చిరి (మ 4:21, 22 10:2 మా 1:19, 20 లూ 6:14). తరువాత ఫిలిప్పసు బర్తొలొమయి యనబడిన నతన యేలును వచ్చినట్లు కనబడును (యోహా 14:3-5). అటువెనుక లేవియను మాటుషేరుగల మత్తయి (మ 9:9-13 మా 2:14-17 లూ 5:27-32), తోమా అల్ఫయి కుమారుడగు యాకోబు, జెలోలే లేక కనానీయుడనబడిన సీమోను, యాకోబు సహోదరుడగు యూదా, ఇస్కరియోతు యూదా (మ 10:1-4 మా 3:16-18 లూ 6:13-16 కార్త్య 13) అనువారి నేర్పరచుకొనెను. పేతురును యోహానును విచారణ జేసిన యూదుల యధికారు లీయపాస్తలులను విద్యలేని పామరులని యెంచిరి (4:13). అనగా వీరు కొద్దిగా చదువు కొన్నవారేగాని విద్యా సంపన్నులు గారని వారి యుద్దేశమైయున్నట్లు తోచును. యేసు వారి యత్తయ నేర్పునుగూర్చి విశేష శ్రద్ధ చేసెను గాని వారాయన పనియొక్క ఉద్దేశమును గ్రహించజాలక ఆత్మయ రాజ్యమును గాక లోక సంబంధ రాజ్యమును స్థాపింప వచ్చెనని పారపాటుపడిరి (మ 20:20-28 మా 10:35-45 కార్త్య 16). తోటలో నాయన వేదనపడినప్పుడు కునికి నిద్రించిరి (మ 26:40). నిలువమీద నాయన వ్రేలాడుచున్న నాడంతయు పారిపోయి ఎక్కడనో దాగిరి (మ 26:56 మా 14:50). తరుచుగా వారు శిష్యులనబడిరి (మ 11:14-16 20:17 యోహా 20:1). తక్కిన వారందరికంటె పేతురును, జెబెదయి కుమారు

రులగు యోకోబు యోహానులు ఆయన చేసిన బోధల నెక్కువగా గ్రహించుకొని ఆయన నెక్కువ యభిమానించినట్లు గనుపడుచున్నది. మూడు మాటలు వారి నాయన శిష్యులనుండి ప్రత్యేకించి, గొప్ప కార్యములను గనుపఱచెను. యూయారు కుమార్తెను బ్రతికించినప్పుడు (మా 5³⁷ లూ 8⁵¹), రూపాంతర మొందినప్పుడు (మ 17¹ మా 9⁹ లూ 9³⁸) గెల్సెమనె తోటలో నాయన వేదన నొందినప్పుడు (మ 26³⁷ మా 14³³) వారాయనతో నుండిరి. యూదా మరణమైనతరువాత వారు చేసిన దానివలన అపొస్తలుల సంఖ్య పన్నెండుగా దృఢపడి యున్నట్లు గనుపడుచున్నది. ఇశ్రాయేలీయుల గోత్రపు సంఖ్య కిది సరిపడవలెనని యిట్లు చేసియుండవచ్చును. ఈ యుద్దోగమున కర్దులగు యూస్తు అను మాటు పేరు గల బర్సెబ్బా యోసేపు, మత్తీయ అను నిద్దరిని నిలువఁబెట్టి చీట్లు వేయఁగా మత్తీయ పేరట చీటి వడినందున అతనిని యూదాకు బదులు నియమించుకొనిరి (కార్య 1¹⁵⁻³⁸ ను 20 వచ॥ తోను కీర్త 109⁸ తోను సరిపోల్చుము). పెంతెకోస్తు దినమున పరిశుద్ధాత్మ వారిపై కుప్పరింపఁబడినప్పుడు వారాత్మీయ విషయములలో గొప్ప మార్పు నొందిరి. లోకమంతట నువ్వార ప్రకటింపుడని తమకు నియమింపఁబడిన గొప్ప పనికి తగినవారైరి (కార్య 2¹⁻⁴⁷). వెంటనే వారికార్యమునకుఁ బూనుకొనిరి. పేతురు యోహానులు వారిని నడిపించిరి (కార్య 2¹⁻⁵⁴ 9³⁸⁻¹²¹⁸). యోకోబును శీవ్రమైన యాస్తకితో బోధించి పని జేసినందున యూదమతాధికారులు తొందరపడి కత్తితో నతని జంపించిరి (కార్య 12³). అన్యలో నువ్వారను బోధించుట యను గొప్ప కార్యాధ్యమై పాలు దేవునివలన నేర్పరచఁబడెను (కార్య 9¹⁻³¹ 22¹⁵⁻²¹ 26¹⁻³⁰). యేసుప్రభువీ లోకమున నున్నకాలమున నతఁడాయనను జూచి యుండలేదు గాని ఆయన పునరుత్థానుడైన పిదపఁ జూచియున్నందున అపొస్తలుఁ డగుటకు తగిన వాఁడాయెను. అతఁడు దమస్కుకుఁ బోవునప్పుడు మార్గమున ప్రభువతనికి ప్రత్యక్షమై అతని విరోధమును వైరాగ్యముగ మార్చెను. నేను అపొస్తలుడను కానా! మన ప్రభువైన యేసును నేను చూడలేదా! యని అతఁడవఁగలిగెను (I కొరి 9¹).

2. అప్పుడప్పుడు అపొస్తలులకుండిన వరములను గుణములను గలిగి వారివలె పాలుబడి నువ్వారను జయకరముగ వ్యాపింపఁజేసిన వారికిని క్రొత్త నిబంధనయం దీమాట వాడఁబడెను. పాలుతో కూడఁ బంపఁబడిన బర్సెబాను అపొస్తలుడని బిలిచిరి (కార్య 13³ 14¹⁴).

3. దేవునియొద్దనుండి నరులయొద్దకు పంపఁబడినవాడని తెలియఁజేయు భావముతో నీ పదమును ఒక మారు బైబిలునందు యేసునకు వాడిరి (హెబ్రీ 3¹).

అపొస్తలుల కార్యములు (The Acts of the Apostles). నువ్వారుగాక క్రొత్త నిబంధనలో అపొస్తలుల కార్యములు అను చరిత్ర గ్రంథ మొక్కటి మాత్రము గలదు. క్రీస్తు ఆకాశమున కెక్కిన పిమ్మట, తన పరిశుద్ధాత్మను బంపి, ఆయన ద్వారా తన సంఘమును స్థాపించి, దాని సర్వలోకములో వ్యాపింపఁజేసిన విధి మీ గ్రంథమునందు క్లుప్తముగ వివరింపఁబడి యున్నది. దేవుని రాజ్యము సమీపముగ నున్నదను మాట నువ్వారలలో పడే పడే కనఁబడుచు. ఆ రాజ్యము పెంతెకోస్తు దినమున, నేలగు స్థిరపడి, తదనంతరము దేశము లన్నింటిలో వ్యాపించెనో జూడఁగలము. ఇది యపొస్తలుల కార్యముల గ్రంథ మనఁబడినను, పరిశుద్ధాత్మ యపొస్తలులచే జేయించిన కార్యము లిందున్నవిని దెలిసికొనవలెను. కావున నువ్వారలయందలి చరిత్రలో క్రీస్తు నరులలోఁ దిరుగుచు చేసిన కార్యములు వ్రాయఁబడి యున్నట్లు, ఈ చరిత్ర గ్రంథమందాయన తన గద్దెయం దాసీనుడై, పరిశుద్ధాత్మ మూలముగ తన సంఘము సర్వలోకమును స్వాధీన పఱచుకొను నట్లు దానిని నడిపించుచు నేలుచున్నాడనునది ఈ గ్రంథమునందు చెప్పఁబడెను.

I. గ్రంథకర్త. ఈ గ్రంథమును వ్రాసిన వాడు లూకా యని పురాతన కాలము మొదలు నిప్పటివఱకు నందఱు నేకగ్రీవముగ నొప్పుకొనుచున్నారు. లూకా నువ్వార పీఠికకును (లూ 1¹⁻⁴), కార్యముల గ్రంథ పీఠికకునుగల సంబంధమును బట్టియు, ఆ నువ్వార శైలికిని ఈ గ్రంథశైలికిని గల యొక్కతనబట్టియు, నీ గ్రంథముల రెంటిని లూకాయే వ్రాసెననుటకు లేకమాత్ర సందేహముండదు (లూకా చూ॥)

II. కృతిపతి. సువార్తవలెనే కార్యములను గూడ థెయోఫిలకు కృతి విచ్చెను (లూకా 1¹ కార్య 1¹). (థెయోఫిలా చూ॥).

III. రచనకాలము. క్రీస్తు శకము 62-వ సం॥ వఱకు జరిగిన పౌలు చరిత్రయిందు వ్రాయఁ బడియుండుటచే నిది యంతకు పూర్వము వ్రాయఁ బడి యుండలేదు. యెరూషలేము నాశనమును గూర్చిన నూచన లిండేవియును గానరాకుండుటచే నిది యంతకు మునుపు అనఁగా క్రీ॥ శ॥ 70-వ సం॥ మునకు ముందే వ్రాయఁబడినని కొందఱునుకొందురు. లూకా నీ గ్రంథమును వ్రాయు నాటికి యెరూషలేము నాశనము అందరికి బాగుగా తెలిసిన విషయమగుటచేతనే గాని, మఱియొక కారణమువలన దాని నాశనమును గూర్చిన నూచనలను లూకా వ్రాసియుండలేదు గావున నతఁడు దీని యెరూషలేము నాశనమునకుఁ బిచ్చటనే వ్రాసెనని నవీన పండితు లభిప్రాయ పడుచున్నారు.

IV. ముఖ్యోద్దేశము. ఆదికాల సంఘపు చరిత్ర వ్రాయుటకు లూకా ఉద్దేశించలేదు. అతని గురి మఱియొకటియై యుండెను. మొదట యెరూషలేమందు యూదులలో మాత్రమున్న ఈ మత మెట్లు సర్వలోక మతమాయెనో చూపుటయే అతని గురి. గాన నీ సంగతిని మొదటి నుండి తెలియఁజేయు విషయములను వ్రాసెను. అందుచేతనే క్రైస్తవులను చెదరఁగొట్టిన హింసలు, పైఘను చర్య (6,7), ఫిలిప్పు చర్య (8), పౌలు మాటు మనస్సు నొందుట (9), కొర్నేలి మాటు మనస్సు నొందుట (10¹-11¹⁸), అన్యలలో సువార్తను ప్రకటించుటకు పూనుకొన్న అంతియొకయ సంఘస్థాపనయు (11¹⁹⁻²⁸) అను నీ విషయములు ఆ యన్యలలో పౌలు సువార్తను ప్రకటించుటకుఁ బూనుకొనక పూర్వమే జరిగియుండెను. అధ్యాయ 13 నుండి 28 వఱకున్న విషయ మదేగాని మఱొకటి కాదు. రోమాలోఁ జేరుటతోనే యా యుద్దేశము పూర్తిగా నెఱవేఱుటచేత దానితో లూకా తన గ్రంథమును ముగించెనని సాధారణముగా ననుకొందురు గాని రోమాలో జరిగినవాటిని గూర్చి ప్రత్యేకముగా నొక గ్రంథమును వ్రాయవలెనని యుద్దేశించెను గాని యది నెఱవేఱలేదు కావున నిది యసంపూర్ణ గ్రంథమై

యున్నట్లు కొందరనుకొందురు. రోమాలో జరిగిన సంగతులు థెయోఫిలకుఁ తెలిసి యున్నందున వాటిని వ్రాసియుండక పోవచ్చును. ఎటుల నైనను ఈ చర్య అతఁడు రోమా జేరి యూదుల నుండి వేఱుపడుటతోడనే ముగియును. ఆ మతము లోక రాజధానిగా నెంచబడిన రోమా పురమున స్థాపింపబడుటచే గ్రంథకర్త మనస్సున నున్న ఉద్దేశము నెఱవేఱెను గావున నతఁడు తన గ్రంథము నింతటితో ముగించెనని తలచుట మఱీ మంచిదిగాఁ దోచును.

V. చరిత్రవాస్తవ్యత. నవీన పండితులలోఁ గొందఱు అద్భుత కార్యములను నవ్వురు కావున వారిందులోఁ బురాణ కథలున్న వనుకొనుట యాశ్చర్యము కాదు. అయితే, లూకా దీని గ్రంథకర్త యనియు, అతఁడీ సంగతులను బరిష్కారముగాఁ తెలిసికొని వ్రాసెననియు (లూ 11¹⁴) వీటిని తెలిసికొనుటకుఁ దగినసాక్షు లుండి రనియు వేదశాస్త్ర లేకగ్రీవముఁగ నొప్పుకొందురు. రామ్సే (Ramsay) అను పండితుఁడు చిన్నాసియాలోని పురాతన సంగతులను తెలిసికొననై యీ గ్రంథమును పరీక్షింపగాఁ, ఇది ఆ విషయమునందు పురాతన గ్రంథములన్నిటిలో నవ్వదగినదని నిశ్చయించెను. నిష్పక్షపాత బుద్ధితో దీనిఁ జదివెడి వారందఱీది సత్యమని యొప్పుకొనక తీరదు. మొదటినుండి క్రైస్తవులందఱివలన నంగీకరింపఁబడిన ప్రమాణిక గ్రంథము. దాని యందలి గొప్ప విషయములనుబట్టికూడ నది ఇట్టి ప్రమాణిక గ్రంథములలోఁ జేర్చికొనుటకుఁ దగి యున్నది.

VI. ముఖ్య భాగములు: లూకా అపొస్తలులందఱి కార్యములను వ్రాయఁబూనుకొనలేదు. పేతురు చర్యను (అధ్యాయ 1-12), పౌలు చర్యను (అధ్యాయ 13-28) తప్ప అపొస్తలులలో మఱి యెవని చరిత్రలనైనను వ్రాయఁదాయెను. ఇంక నితఁడు పైఘను (6,7), ఫిలిప్పు (8) బర్నబా (11-13,14) యనువారి చర్యలలోఁ గొన్నింటిని వ్రాసెను. కార్య 1⁸ ఈ గ్రంథమునకు క్లుప్త వివరముఁగ నెంచఁదగును. సువార్త మొదట యెరూషలేము లోను (1-7), తరువాత యూదయ సమరయల లోను (8-12), పిమ్మట భూదిగంతముల వఱకును ప్రకటించఁబడిన (13-28). మొదటి 12 అధ్యాయములలో

అనుమతిలో నది ముఖ్యముగ యూదులకుఁ బ్రకటింపబడుచుండఁగా సున్నతి పొందినవారికి అపొస్తలుఁడగుటకు సామర్థ్యము నొందిన పేతురు (గల 2³) చర్యను వివరింపవలసి వచ్చెను. పల్నేసు లోను అన్య దేశములో నున్నట్టి యూదులే ఆతనిపని యిలాకాయై యుండెను. 13-వ యధ్యాయము మొదలు సువార్త ముఖ్యముగ నన్యలలో వ్యాపించిన విధము చూపబడును. కావున నిందులో అన్యజనులకు అపొస్తలుఁడగుటకు సామర్థ్యమునొందిన (గల 2³) పౌలు చర్య ముఖ్యముగాఁ బ్రాయఁబడెను. పౌలు పని యిలాకా సర్వలోకమనఁదగును. అప్పటి కాలములో సర్వలోకము నేకచ్ఛత్రాధి పత్యముగ నేరిన రోముకా రాజ్యములోని ప్రధాన పట్టణములయందు సంఘములను స్థాపించిన విధమిందుఁ జూపబడినను, అన్యలలో నిట్టి పనిఁ జేయఁ బూనిన సంఘము అంతియొకయలోని సంఘముగటచే నా పట్టణము పౌలు పని కేకను మధ్య స్థానమాయెను. ఈ గ్రంథమును క్లుప్తముగ నిట్లు భాగింపవచ్చును.

I. సువార్తను ప్రకటించుటకు సిద్ధపడుట 11-21³.

II. సువార్త ముఖ్యముగ పేతురుచే యూదులలోఁ బ్రకటింపబడుట, అన్యలలోఁ గూడ ప్రకటించుటకు సంఘమును పనివారిని సిద్ధ పఱచుట 21⁴-12.

1. యెరూషలేములో జరిగిన విషయములు 21⁴-7.

2. యూదయ సమరయలలో జరిగిన విషయములు 8-12.

III. సువార్త అన్యలలో ముఖ్యముగ పౌలుచేఁ బ్రకటింపబడుట 13-28.

1. పౌలు బోధపని 13-21¹⁰.

(1) మొదటి మిషనేరి ప్రయాణము 13-14.

(2) సున్నతిని గూర్చిన వాదమును తీర్చుట 15¹-35.

(3) రెండవ మిషనేరి ప్రయాణము 15³⁶-18³.

(4) మూడవ మిషనేరి ప్రయాణము 18³-21¹⁰.

2. పౌలు చెఱలోనుండుట 21¹⁷-28³¹.

(1) యెరూషలేములో పట్టఁబడుట 21¹⁷-23³⁰.

(2) కైసరయలోని చెఱకాలమున జరిగిన సంగతులు 23³¹-26³².

(3) రోమాకు ఫ్రెడీగాబోవుట 27¹-23¹⁰.

(4) రోమలో జరిగినవి 28¹⁷-31.

అప్పయీము (Appaim = నాసికా రంధ్రములు లేక ముఖములు). యూదా సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 23³⁰-31).

అప్పీయీ సంతపేట (Appii Forum) ఇది రోమానుండి దక్షిణమునకును తూర్పునకును బోవు అప్పీయీ రాజమార్గము మీఁదనుండెడి యొక యూరు. రోమాకు దక్షిణమున 43 మైళ్ల దూరమందున్నది. పౌలు ఫ్రెడీగా రోమాకు వెళ్లినప్పుడు అప్పటి క్రైస్తవులతని నెదుర్కొనుటకు ఇంతవఱకు వచ్చిరి (కార్ 28¹⁵). (చుటము V, A 2).

అప్పు, అప్పులవాడు, అప్పిచ్చువాడు, అప్పుపడినవాడు, ఋణి, ఋణి (Debt, Debtor, Creditor.)

1. పాఠనిబంధన. పాఠ నిబంధనను చూడఁగా ఆ కాలపు ప్రజలు వర్తకము నిమిత్తము అప్పు పుచ్చుకొనియున్నట్లు వారిలోని యెర్పాటులవలన కనఁబడదు. అప్పు పుచ్చుకొనినవాడు ఇబ్బందివలనగాక మఱి యే యితర హేతువుచేత నైన అప్పు తీసికొనినట్లు తెలియదు. ఇందుచేతనే అప్పు పుచ్చుకొనువారు దరిద్రులై యుండిరి. వారియెడల దయఁ జూపవలయునని కాని అప్పుల వానివలె కఠినముగఁ జూడరాదు. కావుననే అప్పులవారు పడ్డి తీసికొనకూడదను నియమము వారికి నుండెను (నిర్గ 22²⁵ లేవ 25³⁶ ద్వితీ 23¹⁷). ద్వితీ 23³⁰ లో ఇశ్రాయేలీయులు అన్యలయొద్ద పడ్డి పుచ్చుకొనవచ్చును గాని స్వజనులయొద్ద పుచ్చుకొనరాదు అను ఏర్పాటు కలదు. ద్వితీ 15¹-11. చూడఁగా విక్రాంతి సంవత్సరమున ఏడవ సంవత్సరములో అప్పులవారు తమ స్వజనుల బాకీ

లను బొత్తుగా మన్నించవలెనను నియమమున్నది. ఆ విక్రాంతి సంవత్సరమున బాకీలను వనూలు చేయక మలుసటి సంవత్సరమున వనూలు చేయ వచ్చుననుచే దీని యుద్దేశమని కొందఱును కొందురు గాని ఇది దాని యసలు అర్థము కానట్లున్నది. ఆ సంవత్సరములో బాకీలన్నిటిని పూర్ణముగా తీసివేయవలెనను భావము దాని కున్నట్లు ఆదికాలమందలి యూదులు గ్రహించిరి. పాత నిబంధన చరిత్రయందు యూదులు దయతో గూడిన యీ నియమములను నిర్లక్ష్యము చేసి యున్నట్లు తెలియును. II రాజు 4¹⁷ లో బహు స్వల్ప బాకీనిమిత్తము ఒక విధవరాలి యిద్దఱు కుమారులను దాసులనుగాఁ జేయ యత్నించినటుల కనఁబడును. నెహె 5¹⁻¹⁹ లో ఇక్రాయేలీయులు తమ స్వజనులకు వడ్డీకి బాకీలు పెట్టిరి. ఆయితే అప్పు పుచ్చుకొనినవారు ఈ కష్టమునకు సహించలేక నెహెమ్యా యొద్దకు వచ్చి మనవిచేయఁగా అతఁడు జనులను ప్రేరేపించుటయేకాక తానును తన బంధువులను తా మిచ్చిన అప్పును తిరిగి పుచ్చుకొనమని వాగ్దానము చేసినందున ఇక్రాయేలీయు లా ప్రేరేపణలకు లోబడి అప్పు పుచ్చుకొనుటను మాని యున్నట్లు తెలిసికొనవచ్చును. అప్పులను గూర్చిన యిట్టి నూతనలక్షకములు పాత నిబంధనలో కలవు (యెష 24¹ కీర్త 15³ 37³¹ సామి 22⁷ 28¹).

2. క్రొత్త నిబంధన. అప్పుల నిచ్చి పుచ్చుకొనుటలు క్రీస్తు కాలములోకూడ వాడు కయై యుండినట్లు క్రీస్తు చెప్పిన యుపమానము లన తెలియును (మ 25¹⁷ లూ 16¹). క్రైస్తవు లీ విషయములో ఇతరులవలె నుండకూడదని క్రీస్తు బోధించెను (8^{34, 45}). మనము చేయు పాప ములు ఋణములవంటివని ఆయన బోధించెను (మ 6¹⁹ 18^{33, 34} లూ 7⁴¹). ఇదే విధముగా మనము అజ్ఞులను మీఱుట కూడ ఋణమై యున్నట్లు పౌలు వ్రాసెను (కొలొ 2¹³⁻¹⁵). మన విధులను కూడనూచించుట కిది యలంకార రీతిగా వాడఁబడిన మాటయైయున్నది (రోమా 1¹⁴).

ఆప్రమాణిక గ్రంథములు (Apocrypha=దాచఁబడిన). మన బైబిలులోని గ్రంథ

ములుగాక, LXX లో ఇంక 16 గ్రంథము లున్నవి. అవి జెరోము లాటిన్ భాషలోకి తర్జుమా చేసిన బైబిలునందు జీర్వబడి రోమన్ కతొలిక్ వారు వాడుకొనుచున్న వర్జేట్ (Vulgate) అను బైబిలులో చేరియున్నవి. యూదులు వీటిని ప్రమాణిక గ్రంథములనుగా నెంచనందున తమ హెబ్రీ బైబిలులోనుంచక పోయిరి. ప్రభువైన క్రీస్తును అపొస్తలులను వీటినండి యొక వాక్యమునైనను ఎత్తి పలుకరైరి. ఆది క్రైస్తవులు వీటిని ప్రమాణికములగా నంగీకరింపక పోయినను చదువుకొనుటకీ గ్రంథము లుపయోగకరమునైనవని యెంచి వాటిని చదువు కొనుటకును మతవిషయములను నేర్చుకొనుటకును నెలవిచ్చిరి. ఇవి కొన్ని బైబిలులలో నచ్చువేయఁ బడినను అవి ప్రమాణిక గ్రంథములని ప్రాటె స్టాంటు వారెవరైనను అంగీకరింపరుగాని క్రీ. శ. 1545-1563 సం॥లలో జరిగిన ట్రెంటు (Trent) మహాసభలో నివి ప్రమాణిక గ్రంథములే యని రోమన్ కతొలిక్ వారు తీర్మానించుకొనిరి. ప్రాటె స్టాంటువారు బైబిలులోని గ్రంథములలో కొన్నిటిని కొట్టివేసినరని రోమన్ కతొలిక్ వారందురు గాని ట్రెంటు మహాసభ జరుగువఱకు ప్రమాణిక ములుగా నంగీకరింపఁబడిన గ్రంథములను రోమన్ కతొలిక్ వారే తమ బైబిలునందు జీర్చినరని యీ చరిత్రవలనఁ దెలియును. మలాకీ గ్రంథములోని చరిత్రకును మత్తయి సువార్తలోని చరిత్రకును మధ్యకాలమందలి చరిత్రను తెలిసికొనుటకు ఈ ఆప్రమాణిక గ్రంథములలో మక్కబీయుల గ్రంథము లుపయోగకరములుగ నున్నవి. జ్ఞానము (Ecclesiasticus) అను గ్రంథములో మంచి నీతులు కలవు. ముగ్గులు బాలర క్తులికిరైన యను గ్రంథము దానియేలు కాలమునందు అగ్ని కొలిమిలో వేయఁబడిన ముగ్గురిచే వ్రాయఁబడక పోయినను చాల గంభీరమైన స్తోత్రగీతమై యున్నది గాని మొత్తానికీ గ్రంథములు పురాణములకు సంబంధమైన కథలుగలవై ఎక్కువ నేర్పులతో గూడినవి కావు. ఈ గ్రంథముల వాచిత యేదియనిన.

గ్రంథముల జాబితా

గ్రంథముల పేర్లు	గ్రంథ వివరము	రచించబడిన కాలము
ఎస్ద్రాసు (1). (1 Esdras)	చరిత్ర గ్రంథము—యోషీయా కాలము మొదలు కుదురుబాటువఱకు.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 2-వ శతాబ్దము.
ఎస్ద్రాసు (2). (2 Esdras)	దర్శనములు.	క్రీ॥ శ॥ తరువాత 1 లేక 2-వ శతాబ్దము. [బ్రము.
టోబీతు (Tobit)	నీతితో గూడిన కథ.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 3-వ శతాబ్దము.
యూదీతు (Judith)	అష్షూరు రాజును చంపిన స్త్రీని గూర్చిన కథ.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 2-వ శతాబ్దము.
ఎస్థేరు (సశేషము). (Esther)	ఎస్థేరు గ్రంథమునకు చేర్చబడిన 6 అధ్యాయములు 7 వచనములు.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 2-వ శతాబ్దము.
సాలొమోను జ్ఞానము. (Wisdom of Solomon)	నీతులు బోధించు గ్రంథము.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 1 లేక 2-వ శతాబ్దము.
వైరాక్కు రచించిన జ్ఞాన గ్రంథము. (Ecclesiasticus)	జ్ఞానమును గూర్చిన పెద్ద గ్రంథము.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 3-వ శతాబ్దము.
బారూకు (Baruch)	యిర్మీయా లేఖకుడైన బారూకుచే వ్రాయబడి యిర్మీయా గ్రంథమునకు సంబంధముగా నున్నట్లున్నది.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 1-వ శతాబ్దము.
మొగ్గులు బాలర ముతీ కీర్తన. (Song of the Three Children)		
మానన్న (Susannah)	ఈ మాఁడును దానియేలు గ్రంథమునకు సంబంధముగా నున్నవి.	కాలము తెలియదు.
బేలుదేవత, భుజంగము అనువాటిని గూర్చిన కథ. (Bel and the Dragon)		
మనషీ చేసిన ప్రార్థన. (Prayer of Manasses)	II దిన 33 ^{19,13} లో చెప్పబడిన రాజగు మనషీ చెఱచట్టబడినపుడు చేసిన ప్రార్థనయై యున్నట్లున్నది.	కాలము తెలియదు.
మక్కబెయుల మొదటి గ్రంథము. రెండవ ,, మూడవ ,, నాల్గవ ,, (1,2,3,4, Maccabees)	చరిత్ర గ్రంథములు. ఇవి యూదులకు కలిగిన హింసలను విడుదలను తెలియజేయును. నీతి బోధలుగల గ్రంథము. ఇవి మక్కబెయుల చరిత్రవలన దృష్టాంత పఠించబడును.	క్రీ॥ శ॥ ముందు 1 లేక 2-వ శతాబ్దము. [బ్రము. క్రీ॥ శ॥ ముందు 1-వ శతాబ్దము లేక [బ్రము. క్రీ॥ శ॥ వెనుక 1-వ శతాబ్దము.

అప్రమాణిక సువార్తలు (Apocryphal Gospels). అధికాలమునుండి మనకుండిన నాలుగు సువార్తలుకాక, ఇంకొన్ని యప్రమాణిక సువార్తలుకూడ వ్రాయబడియెను. ఇది మన సువార్తలకే మాత్రమును సాటియైనవి కావని తెలిసికొనఁగలము. రాసురాసు సంఘములో పుట్టిన విమతబోధలను స్థాపించుటకు కొందఱు ఖీటిలోని కొన్నిటిని కల్పించినట్లు తెలియును. మన యసలు సువార్తలలో ననేక విషయములు లోపించియున్నవి. ఇట్లు లోపించిన సంగతులను, ముఖ్యముగా క్రీస్తు బాల్యమునుగూర్చిన సంగతులను చేర్చుటకు కొన్నిటిని వ్రాసిరి. ఈ యప్రమాణిక సువార్తలలో కొన్ని పోయినవి. అది క్రైస్తవ గ్రంథకర్తలలో కొందఱు యెత్తి వ్రాసిన విషయములు తప్ప ఈ యప్రమాణిక సువార్తలనుగూర్చి మఱి యేమియు తెలియదు. 16 అప్రమాణిక సువార్తల పేరులే తెలియునుగాని వాటినిగూర్చి అంతగా తెలియదు. ఈ యప్రమాణిక సువార్తలలో ముఖ్యములైన వేవియనఁగా.

1. హెబ్రీయుల సువార్త (Gospel according to Hebrews). ఇది చాల మట్టునకు వ్యాపించినదై మన సువార్తలకు సంబంధముగా నున్నది. దీనినుండి యెత్తి పలికిన కొన్ని వాక్యములు మాత్రమే నేటివఱకు నున్నవి.

2. ఐగుప్తీయుల సువార్త (Gospel according to Egyptians). ఇది రెండవ శతాబ్దపు చివఱకాలమునందు ఐగుప్తు దేశములో వ్యాపించెను. ఇది పైవానికి సాటియైనది కాదు. దీనిలో నుండి యెత్తి పలికిన కొన్ని వాక్యములు మాత్రమున్నవి. వివాహము చేసికొనఁగూడదని నమ్మ ఒక కాఖవారివలన ఇది కల్పింపబడినట్లున్నది.

3. పేతురు సువార్త (Gospel according to Peter). ఇది రెండవ శతాబ్దాంతముందు సురియదేశములో వ్యాపించెను. 1886-వ సం॥న దీనిలో నొక భాగమును కనుగొనిరి.

4. నీకోడేము సువార్త (Gospel according to Nicodemus). ఇది 5-వ శతాబ్దముందు రచింపబడినదై క్రీస్తు శ్రమ మరణాదులను గూర్చి యొక్కవగా తెలియఁజేయునుగాని యిది

యొక చరిత్రకాక కల్పనావిషయమై యున్నది. ఈ గ్రంథము నేటివఱకు నున్నది.

5. యాకోబుకు ముందుండిన సువార్త (Protevangelium of James). ఇది రెండవ శతాబ్దములో రచింపబడి మరియును గూర్చియు క్రీస్తు పుట్టుకనుగూర్చియు తెలియఁజేయును. ఇది నేటివఱకు నున్నది.

6. తోమా సువార్త (Gospel according to Thomas). ఇది క్రీస్తు బాల్యమును గూర్చినది. ఈ సువార్తయు నేటివఱకు నున్నదిగాని 6-వ శతాబ్దమునకు పూర్వము రచింపబడియుండలేదని తెలియును.

7. క్రీస్తు బాల్యమునుగూర్చిన అరబ్బీయుల సువార్త (Arabic Gospel of the Childhood of Jesus). ఇది అరబ్బీ భాషలోనుండి వైసున్న 5, 6 లకు సంబంధముగా నున్నది. మఱియు నిది 7-వ శతాబ్దమునకు తరువాత వ్రాయబడినట్లున్నది.

8. ఫిలిప్పు సువార్త (Gospel according to Philip). దీనిని గూర్చిన ఒక్క మాత్రమే మత్రము కలదు. ఇది ఐగుప్తుదేశములో వ్యాపించినట్లుగా నున్నది.

9. వడ్లవాడగు యోసేపు సువార్త (Gospel according to Joseph the Carpenter). ఇది అరబ్బీ భాషలో నున్నది. యోసేపును గూర్చియు క్రీస్తు బాల్యమును గూర్చియు తెలియఁజేయును. ఇది 4-వ శతాబ్దముందు రచింపబడినట్లున్నది.

10. పన్నెండుగురు అపొస్తలుల సువార్త (Gospel of the Twelve Apostles). ఇది 3-వ శతాబ్దముందు వ్రాయబడి యుండవచ్చును. నేటివఱకిది కాపాడబడి యుండలేదు. కాపాడబడిన కొన్ని వాక్యములను చూడఁగా ఇది యజ్ఞములను ఖండించుటకు వ్రాయబడియున్నట్లుగా నూహింపదగును.

11. మరియ నిర్గమమునుగూర్చిన సువార్త (The Passing of Mary). ఇది మరియ ఈ లోకమును విడుచుటను గూర్చినదై ప్రస్తుతము రోమకాథోలిక్ వారు నమ్మ అనేక కథ

అను తెలియజేయును. ఇది 4-వ శతాబ్దమందు త్రాయబడినదై నేటివఱకు నున్నది.

అఫియ (Aphiah) = అలసట తీర్చుకొనిన! రాజైన సాలుయొక్క పూర్వీకులలో నొకఁడు (I సమా 9¹).

అఫెకు ఆఫెకు చూ॥

అప్సియ (Apphia). ఇది యొక క్రైస్తవు రాతి పేరు. ఈమె ఫిలెమోను కుటుంబములో చేరినది. ఈమె యతని భార్యయని సాధారణముగా నంగీకరించుదు (ఫిలె 2).

అబగ్తా (Abagtha). ఎన్నేరు గ్రంథము దున్నట్లు అహాష్వేరోఫు నొద్ద పనిజేసి వచ్చిన బిలుచుకొనివచ్చుటకై నియమింపబడిన యేడుగురు నపుంసకులలో నొకఁడు (ఎన్తే 1¹¹).

అబద్దోఫు. (Abaddon) = నాశనము లేక హాళికుడు. ఇది మృతుల స్థానమునకు లేక దుర్భాగ్యులైనవారు మరణమునకు పిష్టట నుంచబడు శిక్షాస్థానమున కొక సార్థక నామము. యోబు 28¹ 31¹ కీర్త 88¹¹ లలో నున్నట్లు ఈ మాటను నాశనహావము లేక నాశనహూపమనియు, యోబు 28¹ లో నున్నట్లు నాశమనియు, సామి 15¹¹ లో నున్నట్లు అగ్రాధహూపము అనియు తర్జును చేసిరి. ప్రకటన 9¹¹ లోనిది పాతాళపు మాతయొక్క హెచ్చి పేరుగా నున్నది (అపొల్లయోను చూ॥). ఆ దూత నాశనమునకు కారకుడగుటచే ఈ పేరతనికి పెట్టబడినది.

అబద్ధము, అబద్ధమాడుట, బొంకుట అన్యాయపుసాక్ష్యము, అబద్ధసాక్ష్యము, మాటసాక్ష్యము, లేనివార్త పుట్టించుట (Lie, Lying).

1. పాతనిబంధన. పాతనిబంధన మొదటి నుండియు అబద్ధమాడుటను ఖండించుచున్నట్లు తెలియును. ఆదాము (ఆది 3¹⁻¹³), కయీను (4⁹), అబ్రాహాము (12¹¹⁻²⁰ 20¹⁻¹⁶), ఇసాకు (26¹⁻¹⁰) మొదలగువారు చెప్పిన అబద్ధములు ప్రాయబడియున్నది. అవి వారి కష్టములకుఁ గారణములైయుండినట్లు చూపి వాటిని ఖండించుచున్నారు. గేహజీయనువాడు అబద్ధ మాడి

నందున కుష్ఠరోగియయ్యెను (II రాజా 5¹⁰⁻¹⁷). మోషే ధర్మశాస్త్రము అబద్ధమాడుటను నిషేధించుచున్నది (లేవీ 19¹¹). కూటసాక్ష్యము పలుకుట మఱీ నిషేధమై యున్నది (నిర్గ 23¹ ద్వితీ 19¹⁶⁻¹⁹). ప్రవక్తల కాలములో అబద్ధములను ముఖ్యముగా ఖండించిరి (హోషే 4² 7¹³ 12¹ మొ॥). దేవుఁడు సత్యవంతుఁడు గావున అతఁడు పేరట యబద్ధము లాడువారు అందఱిలో ఏహ్యులై యున్నారు (యిర్మీ 5³¹ 6¹³ 29²⁹). పాత నిబంధన నీతిబోధ లనబడు సామిలై గ్రంథమును బహు ఖండితముగా నీ పాపమును నిషేధించుచున్నది (సామి 19²² 21²⁸ 24²⁸ 25¹⁸ 30⁸). విచారణలో కూట సాక్ష్యమును పలుకుట మఱీ నిషేధము (నిర్గ 20¹⁶ ద్వితీ 5³⁰). అట్టి పాపమునకు లోనైనవారికి బహు కఠిన శిక్ష విధించిరి (19¹⁵⁻²¹). (నేరములు శిక్షలు II 4 (3) చూ॥).

కొన్ని వాక్యములను జాడఁగా దేవుఁడు మోసపుచ్చుటకు సెలవిచ్చినట్లు కనబడును. (I సమా 16¹⁻³ I రాజా 22¹¹⁻²³). అట్టి వాక్యములలో చరిత్రకారుఁడు తన స్వంతభావమును చూపించినట్లు కొందఱనుకొందురు. అయితే వాటికి మఱియొక విధముగా తగిన సమాధానముఁ జెప్పవచ్చును. మనము సత్యమునే పలుకవలసినది గాని, సత్యము యావత్తు అందఱిలోను చెప్పవలెనను నియమమేదియును లేదు. కొందఱి స్వభావమునుబట్టి కొన్ని సమయములలో వారిలో నెంత విఘటఁజెప్పిన యుక్తముగా నుండునో అంతమట్లుననే చెప్పవలయును. మఱియు మానవులు దేవునికి లోబడనియెడల వారు అబద్ధములను నమ్మనట్టి యొక భ్రమ వారిని పట్టుకొనును. ఆ భ్రమను పుట్టించినది దేవుఁడే యని పాతనిబంధనను వ్రాసినవారిలో గొందఱు తలంచిరి. ఇట్లనుకొనుట న్యాయమే. మనుష్యులు దేవుని కృప నెదిరించిన యెడల దేవుఁడు వారి పాపములకు వారి నప్పగించును (రోమా 1²⁶). గాన వారట్లు మోసపోవుదురు. మఱియొక విధముగాఁ జూచిన యెడల అబద్ధములను నమ్ముకొనునట్టి యీ భ్రమ పాపములను జేయువారి స్వంత విపరీత బుద్ధివలననే కలిగిన దనవచ్చును. ఎటులైనను పాతనిబంధన యావత్తును విచారించి చూడఁగా అబద్ధమాడుట కవకాశ మేదియును లేదు.

2. క్రొత్త నిబంధన. క్రొత్త నిబంధనను చూడగా అబద్ధమాడుట మఱీ నిషేధమై యున్నది. దానికి మూలకారకుడు సాలాను అని క్రీస్తు బోధించెను (యో 8⁴⁴ ప్రక 12⁹). అది క్రైస్తవులలోని మొదటి పాపము అబద్ధమునకు సంబంధమైనదై కఠిన శిక్షను పొందెను (కార్య 5¹⁻⁴). అబద్ధమాడుట క్రైస్తవులు విడిచి పెట్టవలసిన పురాతన స్వభావమునకు సంబంధించినదైయున్నది (కొలొ 3⁹). మన మొకరికొకరము అవయవములమై యున్నాము. కావున అబద్ధ మాడకూడదు (ఎఫె 4²⁵).

యేసు, క్రీస్తు కాడని చెప్పవారు అబద్ధికుడనియు (I యోహా 2²²), మనము పాపులము కామనుకొనినయెడల కూడ అబద్ధికులమనియు (1⁸⁻¹⁰) యోహాను వ్రాసెను. దేవుడు కాని దానిని దేవునిగా నెంచుట యసత్యమే (రోమా 1²³). ఇది యన్యుల ఘోరపాపము లన్నిటికి మూలమై యున్నది. ఇందుచుట్టియే పాత్రనిబంధన కాలములో దేవతలు అబద్ధములని యనబడెను (క్రీస్త 40⁴ ఆమా 2⁴).

అబద్ధికులు సత్యవంతుడైన దేవుని సన్నిధాన మందుండజాలరు గాన మోక్షమునకు వారగులు కానేరరు (ప్రక 21⁸).

అబానా (Abana = రుక్మిణి?). దిమస్కులోని రెండు నదులలో ముఖ్యమైన దాని పేరు. ప్రస్తుతము దానికి బారద (Barada) యను నామము కలదు. ఇది దిమస్కునకు వాయువ్య మూలను 23 మైళ్ల దూరములో రెబానోను పర్వతములలో పుట్టి దిమస్కున కుత్తరముగా పారి దానికి తూర్పున 18 మైళ్లలో నుండు నొక సరస్సులో పడును. ఆ నీరు చాల లోతుగాను చల్లగానుండి దిమస్కుచుట్టునున్న లోటలలోకి కాలువలద్వార పారుటచే దిమస్కు చుట్టుపట్ల నుండు ప్రాంతములను మిగుల ఫలవంతమైనవిగా చేయుచున్నది. ఇది యొర్దాను నదికంటె మంచి నది యని నయమాను పరికినట్లు చూడగలము (II రా 5¹²). (పటము I, J 1).

అబారీము (Abarim = అవతలి ప్రాంతములు). యొర్దానునదికి తూర్పుగానుండు కొండ పర్వత యావత్తునకు పెట్టిన పేరు. ఈ కొండలు

సముద్రమట్టమునకు 3000 అడుగులు ఎత్తుగా నున్నవి. ఇశ్రాయేలీయు లిచట మకాముచేసి యుచటినుండి మోయాలు మైదానమునకు వెళ్లిరి (సంఖ్యా 27¹² ద్వితీ 32⁴⁹). యిర్మీ 22³⁰ లో ఇది బాసాను కొండలతోకూడ చెప్పబడినది.

అబిలేనే (Abilene). రెబానోను పర్వత ప్రాంతములందలి దేశము. బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను బోధించ నారంభించిన కాలమును నిరూపణము జేయుట కాదినములలో శకము రెవ్వీయును లేనందున, లూకా యా కాలమును దెలుపుట కాయా దేశముల నేలుచుండిన యేరికల పేరుల నుదాహరించెను. అతఁ డుదాహరించిన దేశములలో లుసానియ యనువాఁ డేలుచుండిన అబిలేనే యొకటియై యుండెను (లూ 9¹). దీని రాజధాని పట్టణముగా నుండిన అబిలా (Abila) వలన దీనికి పేరు గలిగెను. దిమస్కుకు దాదాపుగా నిరుపదిమైళ్లు వాయువ్య దిక్కుగా నున్నది. ప్రస్తుతిమున సుక్వాడి బారదా (Suk-wadi Barada) దిగ్గరనున్న యొక రాతికాసముపై దీని పేరున్నందున దాని యనికి యిదేనని యభిప్రాయ పడుచున్నారు. అది ప్రస్తుతము దిమస్కుకుబోవు రైలుమార్గముమీద నున్నది. (లుసానియ చూ॥)

అబీ (Abi = తండ్రి). హిబ్రియా రాజు యొక్క తల్లి (II రాజు 18⁹). II దిన 29¹ లో ఈమె పేరు అబీయా యని యున్నది.

అబీగయ్యాలు (Abigail = సంతోషోత్పత్తి).

1. కర్జెలులోని మాయోను నివాసియు, అధిక సంపన్నుడైనగు నాబాలు భార్య. మిగుల బుద్ధిమతియు నుండవలెతియునై యుండెను. దావీదు సౌలుచే లిటుమబడినప్పుడు ఆటువంటిల మంది భటులతో నీ కర్జెలు ప్రాంతములలో దిరుగులాడుచు నాబాలు సహాయము నపేక్షించగా నితఁడు దావీదును తూలనాడి యతని దూషించుటవలన దావీదతనిసంహరింపఁ బోయెను. అబీగయ్యా సమాచారమును విని 200 రొక్కలను ద్రాక్షారసమును గొర్రెలను, ద్రాక్ష గెలలను అంజారపు పండ్ల ముద్దలను తీసికొనివచ్చి దావీదున కిచ్చి, కఠినుఁడును దుర్బాధుఁడునగు తన పెనిమిటి కొఱకు శ్రీమాహునడిగెను. అట్లు మిగుల వినయోక్తులతో నామె పేదకొనినప్పుడు దావీదు

నాబాలున కేహానియుఁ జేయక విడిచెను. కొన్నాళ్లకు నాబాలు చనిపోగా దావీదీమెను వివాహమాడెను (I సమా 25:1-43). ఈమె దావీదుకు కిల్యాబు (II సమా 33), దానియేలు (I దిన 31) అను కుమారులను కనెను. కొందఱికిందు పేరులు ఒకటే నని యందురు.

2. నాహోషు కుమార్తెయు, దావీదు సహోదరియునగు నొక స్త్రీ. ఆమెకు అమాశాయను కుమారుడు గలడు (II సమా 17:15 I దిన 21:3-17).

H.

అబీటలు (Abital = తండ్రి మంచువలె నున్నాడు). ఈమె దావీదు భార్యలలో నొక తెయు షెఫట్ట యను వాని తల్లియునై యుండెను (II సమా 34 I దిన 33).

అబీదా (Abida = తండ్రి తెలివిగలవాడు). మిద్యాను సంతతివారిలో నొకడు. ఈ మిద్యానీయులు అబ్రాహామునకు కెతూరావలన గలిగిన సంతానీకులు (ఆది 25:4 I దిన 133).

అబీదాను (Abidan = తండ్రి న్యాయాధిపతి). ఇశ్రాయేలీయుల లరణ్యములో నుండు కాలమందు బెన్యామీయులలో నొక పెద్ద (సంఖ్యా 11:22 740-65 1034).

అబీనాదాబు (Abinadab = తండ్రి దయ గలవాడు).

1. కిర్యత్యార్ము ఊరివారిలో నొకడు. ఫీలిష్తీయులు దేవుని మండపమును తిరిగి పంపిన తరువాత ఇతఁడు దానిని తన యింటిలో 20 సంవత్సరముల వజ్రకునుంచి దాని కాపాడుటకై తన కుమారుడైన ఎలియాజరును ప్రత్యేకించెను (I సమా 71:2 II సమా 63:4 I దిన 137).

2. యెష్యయి కొడుకులలోను దావీదు అన్నలలోను రెండవవాడు (I సమా 16:1 17:13 I దిన 21:3).

3. సౌలు కొడుకులలో నొకడు. ఇతఁడు సౌలుతోకూడ గిల్గోవ పర్వతముమీద చంపబడెను (I సమా 21:9 I దిన 10:9).

4. సౌలొమాను అల్లుండ్రలో నొకని తండ్రి (I రాజ 4:11). ఇతఁడు అబీనాదాబు కుమారుడు అని తర్జుమా చేసినది అసలులో బెనాదీనాదాబు

అను మాటయై యున్నది. దీని నిట్లు తర్జుమా చేయక ఒక ప్రత్యేకమైన పేరునుగా నెంచవలసిన వనుకొనువారుకలరు. అబీనాదాబు కుమారుడన్నను, బెనాదీనాదాబు అనినను ఒకటే. ఇతఁడు వోరు అను ప్రాంతములో పన్ను వసూలు చేయుటకు నియమింపబడెను.

అబీనోయము (Abinoam = మధురమైన తండ్రి). ఇశ్రాయేలీయుల న్యాయాధిపతులలో నొకఁడైన బారాకుతండ్రి (న్యాయ 48:12 51:9).

అబీమామేలు (Abimeael = దేవుడు తండ్రి!). యొక్కాను కుమారులలో నొకఁడు. ఇతని సంతతివారు ఆరేబియాదేశములో నివసించిరి (ఆది 10:28,29 I దిన 12:2,23).

అబీమెతకు (Abimelech = రాజుకు తండ్రి).

1. ఫీలిష్తీయుల దేశమందలి ముఖ్యవట్టణముగు గెరారు రాజు. అబ్రాహాము తన భార్యయగు కారాతోకూడ గెరారులో నున్నపుడు అబీమెతకు ఆమె యతని చెల్లెలనుకొని తన నగరులోకి బిలిపించి ఆమెను తనకు భార్యగాఁ జేసికొనఁ జొప్పుమండెను. స్వప్నమందు ఆమె అబ్రాహాము భార్యయని తెలిసికొని, దేవునికి భయపడిన వాఁడైనందున, అబ్రాహామును బిలిపించి, ఆమె తనకు చెల్లెలని యతఁడు చెప్పినందు కఠినగిద్దించి కారాను పదివ్రురాలినిగా నతని కప్పగించి, వెలల పెక్కుబ్రహ్మతులిచ్చి వారినింపివేసెను (ఆది 20:1-18).

2. ఇస్సాకుకాలమున గెరారులోనుండిన యింకొకరాజు. ఇతఁడు ప్రైజెప్పినవాని కుమారుడై యుండవచ్చును. ఇస్సాకుకూడ నుండర పతియగు తన భార్యయగు రిబ్కానుగూర్చి యాపె తనకు చెల్లెలని చెప్పినందున, అబీమెతకు సంగతి నిజముఁ దెలిసికొనిన వెంటనే అతనిని గిద్దించి వారిబోలికవ్వరును బోకూడదని యాజ్ఞాపించెను (ఆది 26:33).

3. న్యాయాధిపతులలో నొకఁడగు గిద్యోనుకు పెకము పట్టణమందుండిన యతని ఉపపత్నియన కలిగిన కుమారుడు (న్యాయ 8:1). గిద్యోను మరణమైన పిదప నితఁడు పెకముజేరి తనను రాజుగాఁ జేయుడని వారిని ప్రోత్సహించి,

వారిసహాయముచే తన డెబ్బదిమంది సోదరులను ఒక్కొక్కరి హతముజేసి పెరికముకు రాజయెను (9¹⁻⁴). కనిష్ఠుడగు యోరాము మాత్రమేటులనో దప్పించుకొనెను. తరువాత దేశమున జరిగిన తిరుగుబాటు నాచిజేయుటకు ఒక పట్టణమును ముట్టడించు సమయమున నొక స్త్రీ తిరుగటిరాతి నతని తలమీదవేసి అతని గొప్ప ద్రోహమునకుఁ దగినశిక్షగావించెను (9⁴³ II సమా 11 ^{21,7}).

4. I దిన 18¹⁶ లోని అబీమెలకు అనునది అబీమెలకు అనుపదమునకు అసలులోనున్న పారపాటైయున్నది (అబీమెలకు 2 చూ॥). H

అబీయల్బోను (Abialbon = బలముగల శంధ్రి). దావీదు యోధులలో నొకని పేరు (II సమా 23³¹). LXX లోనిది అబీయేలు అని యున్నది. I దిన 11³² చూడగా హెబ్రీ భాషలోకూడ ఇది అబీయేలు అనియే యున్నది (అబీయేలు 2 చూ॥).

అబీయా, అబీయాము (Abia, Abijah = యెహోవాశంధ్రి, Abijam = సమర్థమునకు శంధ్రి).

1. యూదా గోత్రములోని వాడైన హెస్రోను భార్య (I దిన 2²⁴).

2. అహాబును సంతతివారిలో నొకఁడు. యాజకధర్మము జరిగించుటకు దావీదు నియమించిన యాజకుల 24 వంతులలో నితని సంతతివారు 8-వ వంతునకు చేరియుండిరి (I దిన 24¹⁰). (క్రింద 7 చూ॥).

3. బెన్యామీనీయులలో పేకరు అను వానికి పుట్టినయొకఁడు (I దిన 7⁸).

4. సమూయేలుయొక్క ఇద్దఱు కుమారులలో నొకఁడు. వీడు బెయేర్బెబాలో న్యాయాధిపతిగా నుండెనుగాని లంచగొండియై యుండి నందున ప్రజలితనిని కోరక విసర్జించి యొక రాజును కోరిరి (I సమా 8²⁻³ I దిన 6⁸).

5. ఇశ్రాయేలువారసు పదిగోత్రముల రాజైన I యోబాము కుమారుడు. ఇతఁడు కాయలా పడఁగా ఇతని గతినిగూర్చి తెలిసికొనుటకు యోబాము ప్రేరేపణలన అతనిభార్య మాణుషేషము వేసికొని అబీయానును ప్రవక్తయొద్దకుఁబోయి

యడిగెను. అబీయా నీ కుమారుడు చని పోయి తన సద్గుణములనుబట్టి పాతిపెట్టుబడు ననియు, యోబాము ఇశ్రాయేలీయుల విగ్రహారాధనకు కారకుడైనందున అతని సంతతి వారిలో నితరులందఱు పట్టణమునకు వెలుపల పారవేయఁబడుదురనియు చెప్పెను (I రాజు 14¹⁻¹⁸).

6. రెహబాము కుమారుడు. ఇతఁడు రెహబామునకు పిమ్మట యూదావారికి రాజయ్యెను (II దిన 12¹⁶ 13¹⁻¹⁴). రాజుల గ్రంథములో నితనికి అబీయాము అను పేరుకలదు (I రాజు 14³¹ 15¹). ఇతని తల్లిపేరు మయకా. రాజుల గ్రంథమును చూడఁగా ఈ అబీయా మూడు సంవత్సరములవఱకు నేటి తన తండ్రివలె పాపము చేసిననియు, పదిగోత్రములరాజైన యోబాముతో యుద్ధముచేసిననియు తెలిసికొనవచ్చును. అయితే ఈ యుద్ధముచేయక పూర్వము దేవుని యందు నమ్మకముంచినట్లు ఒక ప్రసంగముచేసి ఆయనను నమ్మకొని యుద్ధములో జయమొంది 5,00,000 మందిని హతముచేసియున్నట్లు II దిన 13¹⁷ వలన తెలిసికొనవచ్చును. దినవృత్తాంతములలోని సంఖ్యలు ఎందుచేతనో చాల యెక్కువగా నున్నట్లు తెలిసికొనవలెను. ఎటులనైనను ఈ యుద్ధములో యోబాము ఓడిపోయినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

7. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ వచ్చిన యాజకులలో నొక ప్రధాని (నెహె 12³⁻¹⁷) యై యున్నట్లున్నదిగాని రూఢికాదు. ఏమనిన నెహె 12¹⁷ లో ఈ పేరు ఒక కుటుంబమున కున్నది. 10⁷ చూడఁగా అబీయా యనువాడు నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొకఁడై యున్నట్లు తెలియును. ఈ అబీయా పైన 2 లోని వంశపువారిలో నొకఁడు కావచ్చును గాని యిదియును రూఢికాదు. స్నానికుడైన యోహాను ఈ వంశములోనే పుట్టెను (లూకా 1⁵).

అబీయాసాపు, ఎబీయాసాపు (Abiasaph, Ebiasaph = శంధ్రి కూర్చును). శబీయ గోత్రమునందు కోరహు కుటుంబములో పుట్టిన యొకఁడు (నిర్గ 8¹⁶ I దిన 8²³ 9¹).

అబీయెజరు అబీయెజెరీయులు
అబీయెజ్రీయుడు (Abiezer = తండ్రి సహాయకుడు. Abiezrites).

1. మనషేగోత్రములో పుట్టినయొకఁడు. ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్దయ్యాయెను. (I దిన 7¹⁸). సంఖ్యా 26³⁰ లో ఈ పేరు ఈజరు అని క్లుప్తముగా నున్నది. న్యాయాధిపతియైన గిద్యోను ఈ కుటుంబపువాఁడే (న్యాయ 6¹¹). అయితే అబీయెజరు అనునది గిద్యోనుకు గాక ఇతనికి కుటుంబపువారి పేరైయున్నది. వారు అబీయెజెరీయు లనఁబడిరి (యెహో 17⁹ న్యాయ 8⁹).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమా 23³⁷ I దిన 11³⁸ 27¹⁹).

అబీయెలు (Abiel = తండ్రి బలవంతుఁడు లేక దేవుఁడు తండ్రి).

1. సౌలుతండ్రియగు కీషుకును, ఆబ్షేరుతండ్రియగు నేరుకును తండ్రి (I సమా 9¹ 11³⁹). కావున ఇతఁడు రాజైన సౌలు యొక్కయు, సేనాధిపతియగు ఆబ్షేరు యొక్కయు తాతయైయుండెను.

2. అబీయల్సోను మాటుపేరు (అబీయల్సోను చూ॥).

అబీయెతాము ఏతాము చూ॥

అబీరాము (Abiram = తండ్రి హెచ్చింపఁబడును).

1. ఒక రూబేనీయుఁడు. ఇతఁడు దాతానుతోఁగలసి మోషేను యెదిరించెను. (సంఖ్యా 16¹ ద్వితీ 11⁶ కీర్త 106¹⁷).

2. హీయేలుయొక్క జ్యేష్ఠ పుత్రుఁడు. యెరికోను గూర్చి యెహోషుపపెట్టిన శాపమును తిరస్కరించి హీయేలు దానినిమరల కట్టించెను గాని యతఁడు దాని పునాది వేయఁగా శాపవచనము ప్రకారము ఈ అబీరాము చనిపోయెను (I రాజు 16³⁴).

అబీషగు (Abishag = తిరుగు తండ్రి!). సుందరవతియగు నొక ఘనమియ్యారాలు. దావీదు వృద్ధాప్యము దతనిని పరామర్శించుట కీమెను వినిపించి ఈమె వచ్చి దావీదును పశానుర్శించి

యతని భార్యలలో చేసినదాయెను (I రాజు 1¹⁴). దావీదు చనిపోయిన తరువాత అదోనియాయామెను మోహించి తనకు వివాహమునకిష్టుని సౌలాయామెనుకు మనవిచేయఁగా అది తగనిదనియు, ఇట్లుదుగుట రాజ్యమునుకూడ అడిగినట్లున్నదనియు నెంచి, యిందు నిమిత్తము సౌలాయామెను అతనిని చంపించెను (I రాజు 2¹³⁻²⁵).

అబీషాలోము అబ్షాలోము చూ॥

అబీషూరు (Abishur = తండ్రి గోడ వంటివాఁడు). యూదాగోత్రపువారిలో నొకఁడు (I దిన 2²⁸⁻²⁹).

అబీషూవ (Abishua = రక్షణకుతండ్రి).

1. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 8⁴).

2. అహోను మనుమడైన ఫీసహోను అనునతని కుమారుఁడు (I దిన 6^{4,5,30} ఎజ్రా 7⁵).

అబీషై (Abishai = దానమునకు తండ్రి). రాజైన దావీదు అక్కయగు నెరూయా యొక్క పుత్రుఁడు. యోవాబు అశాపాలు లిరిని సోదరులు (I దిన 2¹⁶). దావీదుయొక్క ముప్పదిమంది వీరులకు నాయకుఁడు (II సమా 23^{18,19}). తన మేనమామ యగు దావీదును కష్టసుఖములలో నవ్వుకముగా వెంబడించి తోడు నడగా నుండెను. దావీదు తనను జంప తఱుముచున్న సౌలు శిబిరములోకిఁ బోవునప్పుడతనిని వెంబడించెను. గాఢ నిద్రావశుఁడై యున్న సౌలు నొక్క చెబ్బతో చంపెదనన్నప్పుడు, దావీదతని నావఁగా లోబడి అతని యనుజ్ఞచే సౌలు తలగడ యొద్దనున్న యీలైను నీళ్లబుడ్డి నెత్తుకొని తిరిగి వచ్చెను (I సమా 26⁵⁻¹²). ఆబ్షేరు తన తమ్ముడగు అశాపాలును జంపినప్పుడు యోవాబుతోఁగలిసి యతని తరిమెను గాని యతని పట్టుకొనలేకపోయెను (II సమా 2^{18,34}). ఎదోమియులతోను (I దిన 18^{12,13}), అబ్షానీయులు సిరియనులతోను (II సమా 10¹⁰⁻¹⁴) జేసిన యుద్ధములలో నితఁడు సేనాధిపతిగా నుండెను. అబ్షాలోమును షెబాయును దావీదుపై తిరుగఁబడినప్పుడు ఇతఁడు దావీదును విడువక అతని పక్షముగాఁ బోరాడెను (II సమా 16¹¹ 20^{8,10}). షిమీ దావీదును దూషించినప్పుడును, యూహునాడిగినప్పుడును, అబీషై యతని

సమీపమున నుండి వానిఁ జంప నెలవిప్పుని దావీదు నడిగెను (II సమా 16° 19²¹). ఫిలిష్తీయులు దావీదుమీఁద యుద్ధము జేసినప్పుడు అబీహై ఉన్నత దేవాలయము ఇప్పిచేసేబయి జంపి దావీదును గండమునుండి తప్పించెను (21^{16,17}). ఫిలిష్తీయులు తేల్లెహేమును ముట్టడించినప్పుడు ఇతఁడు తన యీశువును మున్నూరుమందిమీఁద నెత్తి వారిని హతముజేసెను (II సమా 23¹⁴⁻¹⁸). H.

అబీహాయిలు (Abihail = తండ్రి బలము గలవాఁడు).

1. బాషానులో నివసించిన గాదు గోత్రపు వాఁడు (I దిన 5¹⁴).

2. ఎన్నేరు తండ్రి. మొర్దెకై యను వాని పినతండ్రి (ఎన్నే 2¹⁵ 9²⁹).

3. యూదా వంశజుడైన అబీషూరు భార్య (I దిన 2²⁹).

4. అహోను వంశమందలి మెతారి కుటుంబములోని యొకతె (సంఖ్యా 3³⁵).

5. రహబాము భార్య యగు మహలకుతల్లి. ఈమె 'దావీదు అన్నయైన ఏలీయాబుకుమార్తె (II దిన 11¹⁸).

అబీహు (Abihu = ఆయన (= దేవుఁడు) తండ్రి). అహోను రెండవ కుమారుఁడు (సంఖ్యా 3° 26⁶⁰ I దిన 6³ 24¹). ఇతఁడును తన యన్నయైన నాదాబువరె మోషేతోకూడ సీనాయి పర్వతము నెక్కెను (నిర్గ 24^{1,9}). యాజకుడైన యితఁడు (28¹) అన్యార్థి నర్పించినందున నాదాబుతోకూడ మరణ శిక్షకుఁ బాత్రుడయ్యెను (లేవీ 10^{1,2} సంఖ్యా 3° 26⁶¹ I దిన 24²).

అబీహూదు (Abihud = నా తండ్రి మహిమగలవాఁడు).

1. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 8³).

2. క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకఁడు (మ 1¹³).

అబీహైలోను హెబ్రోను 2 చూ॥

అబెను (Abez = తెల్లనిది, తగరము). ఇశ్రాయీలు గోత్రమందలి యొక గ్రామము (యెహో 19¹⁷⁻²³). దీనియునికి ధరియ్యదు.

అబెద్నెగో (Abednego = నెహో అను దేవతకు సేవకుఁడు). నెబూకద్నెజరు రాజు యొక్క సభంసకుల పెద్దయగువాఁడు అజర్యాహు అనువానికి పెట్టిన మాటుపేరు. ఇతఁడు భక్తి పరులగు యూదులలో నొకఁడై యుండెను. నెబూకద్నెజరు చేయించిన బంగారు విగ్రహమునకు మ్రొక్కనందున అతఁడితనిని అగ్నికొలిమిలో వేయించెనుగాని దేవుఁడితనిని అద్భుత రీతిగా కాపాడెను (దాని 17 3¹⁻³⁰).

అబ్దా (Abda = యెహోవా సేవకుఁడు).

1. సాలామాను ఉద్యోగస్థులలో నొకఁడగు అహోనీరాము తండ్రి (I రాజు 4⁶).

2. ఒక లేవీయుఁడు (నెహె 11¹⁷). I దిన 9¹⁶ నందిది ఓబవ్యా అని యున్నది.

అబ్దీ (Abdi = సేవకుఁడు).

1. లేవీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు మెరారి వంశజుఁడును, కీష అనువాని తండ్రియు, ఏతాను అనువాని తాతయైనయెడను (I దిన 6⁴⁴ II దిన 29¹²).

2. అన్య స్త్రీల సంచుకొని ఎక్రాప్రేరమాల నలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎక్రా 10⁶).

అబ్దీయేలు (Abdiel = దేవుని సేవకుఁడు). గాదు గోత్రపువారిలో నొకఁడు (I దిన 5¹⁴).

అబ్దేయేలు (Abdeel = దేవుని సేవకుఁడు). బారూకును యిర్మీయాను పట్టుకొనుటకు పంపఁబడిన వారిలో పెరెమ్యానును నొకనికి తండ్రి (యిర్మీ 36³⁶).

అబ్దోను (Abdon = దాసుఁడు).

1. న్యాయాధిపతులలో 11-వ వాఁడు. ఇతఁడు ఇశ్రాయేలీయులను 8 సం॥ లవఱకు నేరెను. ఇతఁడు ఎఫ్రాయిము గోత్రీకుఁడును పిరతో నను ఊరివాఁడునైన హిల్లేలు కుమారుడై యుండెను (న్యాయా 12¹³⁻¹⁵).

2. బెన్యామీనీయుల కుటుంబముకు చేరిన యొకఁడు (I దిన 8³³).

3. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు. ఇతఁడు గిది యోను ఊరివాఁడును రాజునైన సౌలుయొక్క పూర్వీకులలో నొకఁడు (I దిన 8³⁰ 9³⁴).

4. రాజైన యోషీయాకాలములో జీవించిన యొకడు (II దిన 34⁹⁰). II రాజు 22¹⁹ లో ఇతనికి అక్బోరు అను పేరుగలదు. అక్బోరు 2 చూ॥

5. ఆత్నేరు గోత్రపు స్వాస్థ్యములోనుండి లేపియుల కియ్యబడిన యూళ్లలో నొకటి (I దిన 6¹⁴ యెహో 21³⁰). ప్రస్తుతమున అది అట్జీయును నూరికి తూర్పుగా నున్న అబ్దె (Abdeh) అను నూరై యుండవచ్చును (చటము IV, B 5).

అత్నేరు (Abner = వెలుగుకు తండ్రి). సౌలు పినతండ్రియగు నేరు కుమారుడు. (I సమూ 6⁵). సౌలు రాజైన పిదప అత్నేరును దైన్యాధి పతిగా నియమించెను. యువకుడగు దావీదు ఫిలిష్తీయుడైన గొల్యాతును చంపిన తర్వాత ఇతడు దావీదును బిలిచికొని, ఆ ఫిలిష్తీయుని కిరమ్ముచేత నుండగనే యతనిని సౌలునొద్దకుఁ దెచ్చి మర్యాదను గనుపఱచెను (17⁵⁷). సౌలు దావీదును జంపవెదకుచుండఁగా అత్నేరు సౌలును మిగుల సహాయముజేసెను. ఒకసారి యతని యజాగ్రతవలన సౌలుదావీదుచేత జక్కెనుగాని దావీదు యెహోవా యభిషిక్తునివై తన చెయ్యి యెత్తెనని సౌలును విడిచెను (26³⁻¹⁵). ఫిలిష్తీయులతో సౌలుయుద్ధమాడి మృతినొందిన తరువాత దావీది శ్రావ్యేరీయులందఱిమీఁద రాజుగా నుండి దైవాజ్ఞచే నభిషిక్తుడయ్యెనని తెలిసియు, అత్నేరు సౌలుకుమారుడగు ఇష్బోషెతును రాజుగాఁజేసి యేదేండ్లవఱకు దావీదుతోఁ బోరాడుచుండెను. పిమ్మట ఇష్బోషెతును విరోధించి దావీదుకు ఇశ్రాయేలీయుల రాజ్యమంతయు నప్పగించుటకై మిగుల ప్రయత్నములఁ జేసెను (II సమూ 3⁶⁻²¹). అట్టి ప్రయత్నములలో నుండఁగా, తనతమ్ముడగు అశాహేలును చంపెనను శ్రోధముతో యోవా బతనిని వంచనఁజేసి చంపెను (3³⁷). గాని దావీదత్నేరును మిగుల మర్యాదతో భూస్థాపితముఁజేసి ఆతనిగూర్చి యొక అంగలార్ప కీర్తన రచించెను (31³¹⁻³⁷). H.

అబ్యాతారు (Abiathar = సమృద్ధికి తండ్రి). ఇశ్రాయేలీయుల ప్రధాన యాజకులలో పదవవాడు. నీరీకి తరువాత నాల్గవవాడు

(I దిన 6⁴⁸ ని II సమూ 8¹⁷ లో సరిపోల్చుము). అహీమెలెకు కుమారుడు. అహీటూబుకు మనుమడు (I సమూ 22²⁰). సౌలు అహీమెలెకును, ఇంక నెనుబది యొరుగురు యాజకులను హతము జేసినప్పుడు (22⁹⁻¹⁸) అబ్యాతారు అనువాడు తప్పించుకొని పారిపోయి, అప్పటినుండి దావీదు నొద్ద యాజకుడుగా నుండెను (23⁹ 30⁷). దావీదు సింహాసనారూఢుడైన పిదప అబ్యాతారును ప్రధానయాజకునిఁ జేసెను (II సమూ 8¹⁷). దావాపు 70 సంవత్సరములవఱకు ఓబేదెదోము ఇంటిలోనుండిన దేవుని చుండసమును యెరూషలేమునకుఁ దెచ్చుటలో నితఁడు సహాయపడెను (I దిన 15^{11, 12, 25}). దావీదు మంత్రులలో ముఖ్యుఁడాయెను (27³⁴). దావీదు నాలుగవ కుమారుడగు అదోనీయా తనతండ్రిమీఁద తిరుగుబాటుఁ జేసినప్పుడు అబ్యాతారు దావీదును విడచి అదోనీయాతోఁ జేరుకొనెను (I రాజు 1⁷). అంగువలన సాలామెను రాజైన పిమ్మట ఆతని ప్రధాన యాజకోద్యోగమునుండి తొలగించి ఆతని స్వగ్రామముగు అనాతోతుకుఁ బంపివేసెను (2^{26, 37}). అందువలన యెహోవా వీరీ యింటిని గూర్చి పిలోహులలో జెప్పినవాక్యము నెరవేరెను (I సమూ 23¹⁻⁶ I రాజు 2³⁷). సబ్యాతును మీరుటను గూర్చిన సంవత్సరములో దేవాలయములోని సముఖప్రార్థనలు అబ్యాతారు దినములలో దావీదున కియ్యబడినని క్రీస్తు దాహరించెను (మా 2²⁶).

H.

అబ్రాము, అబ్రాహాము (Abram = గౌరవనీయుడగు తండ్రి, Abraham = అనేక జనములకు తండ్రి). తెరహు కుమారుడు (ఆది 11²⁶). హెబ్రీయులకు మూలపురుషుడు (రోమా 4¹). విశ్వాసుల తండ్రియు, దేవుని స్నేహితుడువైయుండెను (గల 3⁷⁻⁹ యాకో 2²³). హెబ్రీయుల వంశావళిలయందుదాహరింపఁబడిన పేరులు ఒక్కొక్కనికి గాక జనాంగములకుఁ బెట్టఁబడిన పేర్లుగా నున్నవిగాన అబ్రాహామనునదియొక జాతిపేరా లేక అబ్రాహామేదైన నొక ప్రత్యేక జనాంగమును సూచించునా యను ప్రశ్నలు విచారకార్యములు (ఆది 10, 25¹⁻⁴). 11^{26, 27} 12¹⁻¹⁰ యందలి వచనములను ఒకజాతి యారంభమును, ఆ జాతివారు వలసబోవుటను

గూర్చినకథగా నెంచుటకు వీలున్నది. అబ్రాము లోతులు వేరయిపోవుటయు (13), అతడు అబీ మెలెకుతోఁ జేసికొనిన సంధియు (21²²⁻³²) ఇదే సరిగ్గ జనాంగమునకు సంబంధించినటులఁ గనుపడుచున్నవి. ఇట్టి సంబంధములచ్చటచ్చట కొద్ది గొప్ప గానవచ్చుచున్నను, అబ్రామునుగూర్చిన చరిత్రయంతయు ఒకజాతికిమాత్రమే చెందినదనుటకు వీలులేదు. అట్లనినయెడల ననేక సంగతులలో గొప్ప చిక్కులు తలఁపదుగును. అవి ఒక్కనికి మాత్రము సంబంధించినవైయున్నవి (15¹⁻¹⁸ 16¹⁻¹¹ 18¹⁻¹⁹ 20¹⁻¹⁷ 22¹⁻¹⁴ 24). పై వాక్యములన్నియు ఇశ్రాయేలీయుల ఆది గ్రంథములయందున్నవిని శాస్త్రజ్ఞులందఱు నొప్పుకొనుచున్నారు. అబ్రాహాముకు తరువాతికాలపు హెబ్రీయులందఱు ఆ సంగతులన్నియు ఆపేరుగల నొకనికి సంబంధించినవే యని యెంచిరి (యెష 29²² 41⁸ 51² యెర్మీ 33²⁶ యెషా 33²⁴ మ 4¹¹ మొ॥).

I. కాలక్రమచరిత్ర. 1. కనానుకురాక పూర్వపు చరిత్ర:—(75 సం॥లు). ఇతఁడారంభమున కబ్దీయుల ఊరు అను పురమున తన తల్లిదండ్రాదులతో జీవించెను. తనమాలుచెల్లెలగు శారయిని వివాహమాడెను. హారానులో అబ్రాము కాపురముండకమునుపు దేవుఁడతనికి ప్రత్యక్షమాయెనని (కార్వ 7⁹) పైఘను చెప్పట నలన అతఁడు ఊరును వదిలిపెట్టకముందరనే దేవుఁడతనికి కనుపడెనని తెలియుచున్నది. ఆది 15⁷ నెషా 9⁷ ఈ సంగతిని దృఢపఱచుచున్నది. తన సహోదరుఁడగు హారాను మఱగమైన పిదప అబ్రాము తనభార్యను లోతును తమకు కలిగిన సమస్తమును వెంటఁగొని తండ్రియగు తెరహుతోఁ గలిసి ఊరును వదిలిపెట్టి, యూఫ్రటీసునది వెంబడి నున్న గొప్ప రాచ బాటమీఁద వాయువ్య దిక్కుగా ప్రయాణముఁజేసెను (ఆది 11²⁷⁻³¹). హారానుజేరిన తరువాత కనానుదేశముకుఁ బోయెడి ఉద్దేశము నప్పటికిమాని, అచ్చటనే కాపురముండిరి. అతఁడు హారానునుండి బైలుదేరి కనానుకుఁ బోయినది ఊరునందతనికి కలిగిన దర్శన ప్రకార మయ్యుండును. అటులకాకున్న 12¹ నందున్న ప్రకారము దేవుఁడుఅతనికియాజ్ఞ నిచ్చియుండును. వైన నుదాహరించినరీతిగా మొదటి దర్శనము ఊరునందు కలిగినదని పైఘను అభిప్రాయమై

యున్నది. కొందఱు తిలంచునటుల 12¹ నందున్న వాక్యములో దీనికి భిన్న మైనదేదియులేదు. గ్రంథ కర్త తెరహు మరణమునుగూర్చి తెలిపిన మీఁదట అబ్రాహాము హారానునుండి బయలుదేరెనని వ్రాసెను. అంతమాత్రమున అబ్రాహాము తన తండ్రి మరణముగునందాక హారానునందేయుండెనని యాధీగాఁజెప్ప వీలులేకపోయినను, అతఁడు హారానునుండి బయలుదేరినప్పుడు మాత్రము తెరహు అతనివెంట కనానుకుఁ బోలేదు. పైఘను చెప్పినదియు దీనికి సరిపడును. అబ్రాము కనానుకు వెళ్లెను. దమస్కువాడగు ఎబీయెజెరును గూర్చి తరువాత నుదాహరింపఁబడినది (15⁹) గాన, వారు మెసపొతేమియనుండి దమస్కు మీఁదుగా వెళ్లిన గొప్పరోడ్డుమీఁద ప్రయాణము చేసినట్లు కనఁబడుచున్నది. అబ్రాము హారానును వదిలినప్పుడు 75 యేండ్లవాడు. విగుష్టియు రాలగు హగరును వివాహముచేసికొనక పూర్వము కనానులోనతఁడు 10 యేండ్లవఱకు అక్కడక్కడ తిరుగుచుండెను (16³). హగరతనికి ఇష్టయేలును కనినప్పుడతఁడు 86 సం॥ల వయస్సుగలవాడు (16¹⁶). గనుక అతఁడీ దేశమునకు వచ్చుటకు పట్టినకాలము ఒక సంవత్సరముకన్న నెక్కువయై నట్లు కనుపించదు. అతడు తన ప్రయాణమునందక్కడవైనయొక్క ఏ కాలముగడుపక యెకాయెకిని కనానుజేరెను.

2. నిలుకడలేక కనానులో తిరిగినకాలము:—(దాదాపు 10 సం॥లు). అతఁడు మొదట ఈ దేశమున దిగినది మెకమునందు (ఆది 12⁶). తరువాత బేలేలు (12⁸) నిద్రును, పల్లెస్తీను దక్షిణ దేశమునందును (12⁹), కొంతకాలము గడిపెను. కరవు వచ్చినందున విగుష్టుకుబోయి అచ్చట తన భార్య విషయము భయపడినవాడై ఆమె తన చెల్లెల్లనట్లు నటించెను (12¹⁰⁻²⁰). తరువాత పల్లెస్తీను దక్షిణదేశమునకును (13¹), బేలేలుకును (13³) తిరిగివచ్చెను. మందలు నృధియైనందున లోతును తానునువేరుపడిరి. లోతు యొర్దాను మైదానమును కోరుకొనఁగా అబ్రాము హెబ్రోనులో మమేదగ్గరనున్న సింఘారవృక్షవనము నందుదిగెను (13¹⁸).

3. మమేసింధార వృక్షమునందు నివసించిన కాలము (15 సం॥లకు తక్కువకాదు. కొంద

అతఁడక్కడ దాదాపు 23 లేక 24 సం॥ లుండెనని తలంతురు:—ఇచ్చటనుండఁగా చుట్టు ప్రక్కల నున్న ఆమోరీయుల నాయకులతో సంగతి జేసి కొనినెను (ఆది 14¹³). కదోర్లాయోమెరును కొట్టి తరిమి లోతును విడిపించెను (14¹⁻¹⁶). మెర్క్సె దెకువలన నాశీర్వాదింపఁబడెను (14¹⁷⁻²⁴). తన కొక వారసుఁడు కలుగునను వాగ్దానమునొంది దానిని నమ్మెను. కనానతనికి స్వాస్థ్యముగనను వాగ్దానముక నిబంధనవలన దృఢపరచఁబడెను (15). ఇష్టాయేలీ ఫలమునందే జన్మించెను (16). పదమూఁడు సం॥ లకు పిదప (16¹⁶ 17¹¹) అతనికి చేయఁబడిన వాగ్దానము విశదమాయెను. ఆ వాగ్దానము నెరవేరుట కొంతయాలస్యమైనను అది తప్పక నెరవేరెను. దేవుఁ డబ్రాముపేరు అబ్రాహాముగ మార్చి తన నిబంధనకు నూచనగా మున్నతని నియమించెను (17). ఆ కాలములోనే సోదామ నాశనమయ్యెను (18, 19).

4. బెయేర్నెబా యొద్దనుండుట:—(దాదాపు 15 సం॥ లు). అబీమెలెకు కారాను తన యింటఁ జేర్చుకొనినెను (ఆది 20). అబ్రాహాము నూతొండ్ర ప్రాయమున నుండఁగా ఇస్సాకు జన్మించెను. కొద్ది కాలములోనే ఇష్టాయేలు వెళ్లెఁగొట్టఁబడెను (21¹⁻²¹). అబ్రాహాము తాను త్రవ్వించిన బావి యొద్ద అబీమెలెకుతో సంగతి జేసెను. ఆ బావికి బెయేర్నెబా యని పేరు పెట్టెను (21²²⁻³⁴). ఇస్సాకు కొంచె మెదిగిన పిమ్మట (22⁵) అతనిని బలిగా నర్పించుమను నాజ్జ దేవునివలన నొందెను. దాని ప్రకారమతఁడు ఇస్సాకును వెంటఁగొని మోరియాకొండకు వెళ్లెనుగాని అచ్చట ఇస్సాకుకు మాటుగా నొక పొట్టేలు నర్పించి దేవుని దీవన లొంది బెయేర్నెబాకు తిరిగివచ్చెను (22¹⁻¹⁹).

5. హెబ్రోను దగ్గర రెండవమారు నివసించుట:—(20 సం॥ లు). ఈ కాలమున జరిగిన ముఖ్య విషయము లంతగాలేవు. 127 సంవత్సరముల ప్రాయముగలదై కారా చనిపోయెను (ఆది 23).

6. బహుళః బెయేర్నెబాలో నివసించుట:—(దాదాపు 28 సం॥ లు). కారా చనిపోయిన పిదప అబ్రాహాము 140 సం॥ ల వయస్కుడై యుండునప్పుడు, ఇస్సాకుకు తన బంధుజనుల

నుండి యొకతెను భార్యగాఁ దెచ్చుని మెసపాతే మియకు ఎరీయెజరును బంపెను. నేవకుఁడు రిబ్కాను దెచ్చునపుడు ఇస్సాకామెను బెయేర్ లహాయీరోయి దగ్గర కలిసికొని వివాహమాడెను (ఆది 24). అబ్రాహాము కెతూరాను పెండ్లి జేసికొనిన సంగతి దీనికి తరువాత ఉదాహరింపఁ బడినను ఆకాలమును నిర్ణయించుట కష్టముగా నున్నది (కెతూరా చూ॥). అబ్రాహాము 175 సం॥ ల యాడు గలవాడై చనిపోయి మశ్చేలా గుహలో పాతిపెట్టఁబడెను (25¹⁻⁹).

II. అబ్రాహాముతో నున్న ప్రజల సముదాయము. హారానునుండి అతఁడు తన భార్యను సహోదరుని కుమారుడగు లోతును తాము సంపాదించిన సమస్తమైన వారిని దీసికొని బయలుదేరెను (ఆది 12⁵). విక్రయము వలనను, వారు వీరనుగ్రహించిన కానుకల వలనను, ఉన్న వారి సంతానాధి వృద్ధిచేతను కనానులో నతని సేవకుల సంఖ్య విస్తరిల్లెను (16¹ 17^{23, 37} 18⁷ 20¹⁴). అతని గొడ్లు గోదలు విస్తరించెను. దాసులు దాసీలుగలవాడై బహు భాగ్యవంతుఁ డాయెను (12¹⁶ 13²⁷ 24^{32, 34, 39} 26¹⁵). తన యింట బుట్టి అలవరచఁబడిన 318 మంది నతఁడు వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్లి లోతును విడిపించెను (14¹⁴). చుట్టునున్న జనాంగములచే మహారాజుగ నెంచఁబడెను (23⁶) గాన, వారతనితో సంగతిజేసికొని సఖ్యముగానుండిరి (14¹³ 21²³). గాని అతఁడు వీరి సహాయము లేనియెడల తాను నిరాధారుడనని తన విషయము తలంచుకొనినట్లు విగుచ్చునందును, కెరారునందును జరిగిన విషయములే తార్కాణములై యున్నవి. అతఁడు సమాధానమునే కొరెను. సమాధాన కర్తయని యతనిగూర్చి చెప్పవచ్చును (13⁸) గాని సమయము వచ్చినప్పు డెంతమాత్రమును జంకు గొంకులు లేక తన బంధుమిత్రులతోఁజూడె యుద్ధములు చేయుటకు వెనుక దీయలేదు (14).

III. బైబిలునందున్న యితర గ్రంథములలో అబ్రాహామును గూర్చిన సూచనలు. పాత నిబంధన నూతన నిబంధన కాలములలో నితఁడు అగ్రస్థానము వహించిన వాడైయుండెను. స్వాస్థ్యమునుగూర్చిన వాగ్దాన సందర్భములలో నతని పేరు వచ్చును (ద్వితి 1⁸

I రాజు 18³⁶). భయభక్తుల విషయములందు అతఁడు దుదాహరింపబడెను (నిర్గ 31¹ I రాజు 18³⁶). గాని ప్రవక్త లంత తరుచుగ నుదాహరింపక పోయినను అతఁడు జీవించెనను సంగతి అందఁ జంగీకరించినదై యుండెను. అతఁడు దేవుని స్నేహితుడనియు (యొష 41⁸ II దిన 20⁷), ఒంటరియై యుండెననియు (యొష 51² యోహా 33³⁴), అబ్రాహాము కారాలు తమ పూర్వికులనియు (యొష 51²=29²² 63¹⁶ యిర్మీ 33²⁸ మికా 7²⁰) ఉదాహరించిరి. క్రొత్త నిబంధనయందతఁడు యూదుల జాతికి మూల పురుషుడని మాత్రమేగాక (మ 3⁹ యోహా 8^{33,37,39}), విశ్వాసులలో అగ్రగణ్యుడనియు (పాత్రీ 11⁸⁻¹¹ మొ॥), దేవునితో అధిక పరిచయము గలవాడనియు (యోహా 8¹⁶ మొ॥), విశ్వాసులకు ఆత్మీయముగా తండ్రి యనియు (లూ 16²² రోమా 4¹⁻¹¹ మొ॥) యెంచబడెను.

IV. ఇతర చరిత్రలతోగల సంబంధము.

1. ఐగుప్తు చరిత్రము:—ఇక్రాయేలీయుల నిర్గమమునకు పూర్వము 645-వ సంవత్సరమున అబ్రాహాము ఐగుప్తునకు బోయినట్లుల బైబిలు కాల చరిత్ర తెలుపుచున్నది. కరవుకాలమున అబ్రాహామును అతని మనుమడగు యాకోబును తమ మంచలతో బోయి ఐగుప్తునందు ఆకాలమున నేలుచున్న ఫరోలచే నాదరింపబడుటకు చూడఁగా ఆ రాజులు ఆసియా ఖండవాసులగు గొల్ల రాజులై యున్నట్లు లేలుచున్నది గాన ఈ చరిత్ర కల్పనా సంగతులు గలది గాక నిజమైన చరిత్ర యనుట కొక మంచి పాద్యశ్యమై యున్నది.

2. బబులోను చరిత్రము:—ఈ కాలమున యూఫ్రటీసు టైగ్రిసు నదీతీరముల నున్నవారికిని పల్లెను నందున్న వారికిని చాల సంబంధముండెను. కదోర్లాయోమెరు జేసిన దండయాత్ర బైబిలునందలి మరియొక నూచనయై (ఆది 14) యున్నది. ఆ చరిత్రలో అమ్రాపేలు అను పేరు కనబడును. ఈ కాలమున మిగుల ప్రసిద్ధుడైన హమురాబి ఇతఁడే యని అనుకొనుటకు మంచి వీలు లున్నది. అట్లయినయెడల ఈ దేశములలోని దేశచట్టములును, నియమములును

చాల సంబంధముగా నున్నట్లు కనబడును (బబులోను III 2 చూ॥). ఏలాములోని యితర రాజులును ఇట్టి దండయాత్రలు జేసియుండి నందున పల్లెనులోని అధికారులు వారి అనుమతి చొప్పున తమ అధికారమును వహించుకొని యుండిరని చెప్పవచ్చును. భాషలయందును ఈ దేశములకును పల్లెనుకును చాల సంబంధ మగు పడుచున్నది గాన, అబ్రాహాము ఊరు హారాసుల నుండి దీర్ఘప్రయాణములు చేయుటకును అక్కడక్కడ తిరిగి నివసించుటకును వీలయ్యెను. ఇట్టి చరిత్ర సంబంధములవలన అబ్రాహాము జీవించిన కాలమును నిర్ణయించుటకు వీలు గలుగుచున్నది.

V. మత విషయములలో అబ్రాహాముకు కలిగిన ప్రాముఖ్యత:—స్వర్గలోకము నందా కాలమున వ్యాపించిన బహు దేవతారాధనగల దినములలో ఏకేశ్వరుని గూర్చిన బోధకు అబ్రాహాము ఉద్ధారకుడని చెప్పదగును. ఏక దేవుని గూర్చిన సిద్ధాంతము ననుసరించెడి క్రైస్తవులు యూదులు మహమ్మదీయులు అందఱును అబ్రాహాము తమ మత స్థాపకులలో నొక ముఖ్యునిగా నెంచురు. ఈ మూడు మతములను ఆ మత ఫలితముల నీ లోకము నుండి తీసివేసిన యెడల ఏక దేవుని గూర్చిన బోధ యంతయు పూర్తిగ తీసివేసినట్లుగ నుండును. అబ్రాహాము, బ్రహ్మ అను పదములకు సంబంధము కలదని ఈ దేశస్థులలో గొంద రభిప్రాయపడుచున్నారు గాని దాని నమ్ముటకు తగిన యాధారము లేవియును లేవు. అయినను అబ్రాహాము ఈలోక మహోద్ధారకులలో నొక ముఖ్యుడని అందరు నొప్పుకొనవలసి యున్నది.

అబ్రాహాము రొమ్ము (Abraham's Bosom). మృతినొందిన నీతిమంతుల నివాసమును తెలియఁజేయ వాడెడు పదము. విశ్వాసుల తండ్రియు దేవుని స్నేహితుడనగు అబ్రాహాముతో వీరికుండు అన్యోన్య సహవాసమే వీరియొక్క ధన్యకరమగు స్థితిని తెలియఁజేయుచున్నది. బైబిలునందీపదము ధనవంతుడు లాజరు ఉపమానములో మాత్రముదాహరింపబడి యున్నది (లూ 16^{22,23}). పూర్వకాలమున విందునకుఁ బిలువబడిన వారిలోని ప్రధానుఁడు తన ప్రక్కనున్న వాని రొమ్ము నానుకొనెడి

యలవాటుండెను. అట్లనుకొనుట మిగుల గౌరవమును నూచించెను.

IV.

అబ్షాలోము, అబీషాలోము (Absalom, Abishalom = సమాధానమునకు తండ్రి).

రాజైన దావీదు మూడవ కుమారుడు. పతేస్తీను కీశాన్యముననున్న గెహూరుదేశపు రాజగు తలయి కుమార్తెయగు మయకా యితని నల్లి (II సమా 33). అధిక సౌందర్యవంతుడు. విస్తారముగ శిరోజములు గలవాడు (14²⁵⁻²⁶). అతనికి తామరను సౌందర్యవతియగు లోబుట్టువు గలదు. ఇతని మాటు సౌందర్యుడగు అమ్మోనను రాజపుత్రుడు తామరను మోపించి చెల్లెలియవమానించినందున (13¹⁴) మహా రాద్రుడై యప్పటికేమియు ననక, తగిన సమయమును జూచుకొని అమ్మోనను జంపి, తన తాత్తయగు తలయియొద్దకు బోయెను. మూడేండ్లపాటు కచట నివసించిన పిదప (13³⁸) యోవాబుతని పక్షముగ బ్రతిమాలుకొనినందున అతడు యెరూషలేమునకు రావచ్చునని దావీదు సెలవనుగ్రహించగా మరల యెరూషలేమునకు వచ్చెను (14²⁸). అబ్షాలోము తన తండ్రి తనను త్నమించి తేన్నుకొని జూపించిన ప్రేమకు ప్రతి ఫలముఁ జూపకయే, యతనికి ద్రోహముఁజేయ సమకట్టెను. ఉపాయముగఁ బ్రజలలో ననేకులను దన పక్షము జేసికొనితగిన తరుణమునకై వేచియుండి, హెబ్రోనుకుఁ బోయి తన్ను రాజుగఁ బ్రకటించుకొని, దండును తేర్చుకొనెను (15¹⁻¹⁶). దావీది సంగతిని విని ప్రజలందఱు నబ్షాలోము పక్షమునఁ జేరి రనుకొని యెరూషలేమును విడిచి పారిపోయి యొర్దను కద్దరినున్న మహనయాము జేరుకొనెను (15^{17-17²⁶}). అబ్షాలోము దావీదు పక్షమున నుండిన వారి మాయలోపడి యెరూషలేములోఁ గొంత యాలస్యముజేసి, పిదప నది యవతలనున్న దావీదు సైన్యమును ఎఘ్రాయిము వనములో తలపడి యుద్ధముజేసెను. అతని సైన్యము దావీదు భటులమందర నాగఁజాలక పారిపోయెను. అబ్షాలోము కంచరగాడిదమీదనెక్కి పారిపోవుచుండఁగా అది యొక పెద్ద మస్తీచా పృక్షము యొక్క చిక్కుకొప్పుల క్రిందుఁగా వెళ్లినందున అతని తలవెండ్రుకలా చెట్టు కొప్పులను తగులుకొని భూమ్యాకాశములకు మధ్య వ్రేలాడెను.

ఈ సంగతి వినియ యోవాబు నచ్చి పదిమంది యావన్యులలో నతని చుట్టు మూగి బాణములలోఁకొట్టి చంపెను. పిదప నతని కిశేబరమును తీసి దగ్గరినున్న యొక గోతిలో వేసి అతనిమీద రాళ్ల నొక పెద్ద కుప్పగాఁ బోసిరి (18¹⁻¹⁸). I రాజు 15⁷⁻¹⁰ లో నితనికి అబీషాలోము అను పేరు గలదు.

H.

అభిషేక తైలము గంధవర్ణము, నేరములు శిక్షలు I 7 చూ॥

అభిషేకము, నట్టాభిషేకము (Anoint).

1. రాజులను (I సమా 10¹ 16³ మొ॥) గాని, యాజకులను (లేవీ 8^{12,30} కీర్త 133²) గాని, అప్పడప్పుడు ప్రవక్తలను (I రాజు 19¹⁶) గాని వారి వారీయున్యోగములను పత్రిష్ఠించుటకై వారి తలమీద నూనెబోసి వారి నభిషేకించెడి యొక వాడుక. మనుష్యులను మాత్రము గాక పూజాస్థలములను కూడ నిట్లే ప్రతిష్ఠించిరి (ఆది 29¹⁸). ఇశ్రాయేలీయులను జలయముగా నుండిన గుడారమును దాని సామగ్రిని ఇశ్రవీయుగాఁ బ్రతిష్ఠించుటకు ఒక విశేష విధమును పరిమళ తైలమునువాడిరి (నర్త 30²²⁻²³). ఇశ్రాయేలీయుల మొదటి రాజుల నందఱిని నభిషేకించి

అభిషేకము

నట్లు నూనెలను గలవు (I సమా 10¹ 16³ I రాజు 1³⁹ II రాజు 9⁶ 11¹² 23³⁰). ఇటు నట్టాభిషేక మొందినవారు తమ పని నిర్వహించుటకు పొందిన అత్యవరమును కూడనిది నూచించును

(I సమూ 16¹³). అట్టివా రెక్కువ గౌరవార్హులై యున్నారు (I దిన 16²¹).

2. వైన నుదాహరింపబడినటులగాక అభి షేకమునకు అలంకారరీతిగా ఆత్మీయ యర్థమును బ్రేరేపించుచున్నది. ఒక పనిచేయుటకు దేవునిచే బిలువబడి, బలపఱచబడిన వారివిధముగా ఆయనచే నభిషేకమొందిన క్లైంచబడెదరు. దేవుడిట్లు కోరఁబడున అభిషేకించినట్లు యెష 45 నందున్నది. కీర్త 89³⁶ విలా 4²⁰ హు 3¹³ లో ఇశ్రాయేలీయు లివ్వధముగా సభిషేకమొందుటను సూచించుచున్నదనవచ్చును గాని ఆ వాక్యములు వారి రాజులకుఁగూడ సరిపడవచ్చును. ఆత్మను పొందిన క్రైస్తవులు దేవునిచే సభిషేకము నొందిన వారని యలంకార రీతిగాఁ జెప్పవచ్చును (II కొరి 1²¹ I యోహా 2^{20, 27}). యేసుకు అభిషేక్తుడను పేరుగలదు. మెస్సీయా, క్రీస్తు అను పదముల యర్థమిదియే (యెష 61¹ లూ 4¹⁸ కార్త్య 10³⁸ మొ॥). యేసుక్రీస్తు (IV 3 (1) 6 చూ॥)

అభ్యంతరములు, ఆటంకములు (Offences). మనము పాపములో పడునట్లు మనలను శోధించువాటిని శోధకులను దెలుపుటకు క్రొత్త నిబంధనలో నీ పదములువాడిరి. దీని యసలుపదము ఉరిని సూచించును. క్రీస్తుకు సహా యిట్టి యభ్యంతరములు కలిగెను (మ 16²³). గాని ఆయన శోధకుని నెదిరించి వాని జయించెను. క్రీస్తు విషయము అనేకు లభ్యంతరపడుదురు. ఆయన మానవులు కనిపెట్టినరీతిగా మహిమా ప్రభావములతోరాక చాలవివరముఁజేపెచ్చటచే ననేకులు ఆయనను నమ్మకుండుటకు హేతువుగా నున్నది. బాప్తిస్మముచ్చ యోహానిట్టి శోధనలోఁ బడవైయుండఁగా తన విషయమై అభ్యంతరపడనివాడు ధన్యుడని క్రీస్తు చెప్పెను (మ 11⁸ లూ 17¹). ఇట్లే చివరి రాత్రియందు క్రీస్తు శిష్యులు జరిగినదానిఁజూచి యభ్యంతరపడిరి (మ 26³¹ యో 16¹). ఆయన నిలువజేయఁబడిన పిమ్మట ఆ నిలువయే మానవులకిట్టి యభ్యంతరమాయెను (గల 5¹¹). ఇశ్రాయేలీయులకును యూదులకును పెట్టఁబోవు అభ్యంతరము కలిగించు బండ అట్టిదై యున్నది (యెష 8¹⁴). రోమా 14²¹ I పేతు 2⁷ లో ఆ వాక్యము నెత్తి దానిని అడ్డురాయి అను పదముచే భాషాంతరము

జేసిరి. క్రీస్తుకు సంబంధించిన ఈ వాక్యములను జూడఁగా, మానవులు పరమమేలు నెఱుగక తమ విపరీతబుద్ధివలన దానిని కీడుగా నెంచి ఎదిరించి పాపములోపడుట ద్వారా నది వారికభ్యంతరమాయెనని తెలియుచున్నది. అయితే మన స్వంత పాపముల ద్వారా ఇతరులను పాపములోకి నడుపుటవలన వారినభ్యంతర పఱచకుండునట్లు మఱుక్కువగా మనము బాగ్రత్తపడవలెను (మ 18⁷ మా 9⁴⁹ లూ 17¹ రోమా 16¹⁷ I కొరి 8¹³). అదేరీతిగా మనకు పాపమునకు హేతువులగు అభ్యంతరములు మనకంత ప్రీయమైనవైనను వాటిని త్యజించి పూర్ణముగా వదలివేయవలెను (మ 5²⁹⁻³⁰ 18^{8, 9} మా 9^{43, 45, 49}).

అమజ్యా (Amaziah = యెహోవా బల పఱచుచు).

1. క్రీ॥ శ॥ పూర్వము సుమారు 802-786 వరకు యూదావాసి రాజ్యమునకు రాజు (II రాజు 14¹ II దిన 25^{1, 2}). రాజైన యోవాభు కుమారుడు. తన తండ్రిని పట్టజేసి చంపిన నరహంత పిల్లకు మరణ శిక్ష విధించెనేగాని ఆ కాలమున నర్హసామాన్యమగు రీతిగా వారి పిల్లలను శిక్షింపక (II దిన 25^{3, 4}) దేవుని యాజ్ఞకు లోబడి (ద్వితీ 24¹⁶) వారిని రక్షించెను. ఎహోమాయలతో యుద్ధముజేసి వారి నోడించెను (II రాజు 14⁷ II దిన 25⁶⁻¹²). ఆ యుద్ధమున తనకు సహాయము చేయనై ఇశ్రాయేలీయులను కూలికి పెట్టుకొనెను గాని ఒక ప్రవక్త అనుమతి చొప్పున వారిని తిరిగి పంపివేయఁగా వారు తమ స్వదేశమునకుఁ బోవుచు యూదా దేశములోని కొన్ని యూళ్లను పొదుకేసిరి (II దిన 25¹³). తరువాత అతఁడు ఇశ్రాయేలు రాజగు యెహోయాభుమీఁది యుద్ధముజేసి, గొప్ప పరాధము నొంది, శత్రువులచేఁ బిక్కిన (II రాజు 14⁸⁻¹⁴ II దిన 25¹⁴⁻²⁴). అతఁడు గర్హించి విగ్రహారాధనఁ జేసినందుకు ప్రతి ఫలముగా నిది కన్పడుచున్నది. అతఁడేదినది 29 సంవత్సరములని యున్నది (II రాజు 14² II దిన 25⁹). ఇతఁడు తన దేశమునుండి వెళ్లఁగొట్టఁబడి లాకీషుకు పారిపోయి (II దిన 25²⁷⁻²⁸), అచ్చట 12 సం॥ ల వసకుండిన పిమ్మట పట్టుకొని చంపిరిని కొండటి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల అతని తండ్రియగు యోవాభు

జబ్బుగానున్న కాలములో నతనితోకూడ యేలిన రెండు సంవత్సరములు కలుపుకొని ఇతని ప్రభుత్వ కాలము 24 సంవత్సరము లగునుగాని లేనియెడల అంతకాల మితడు ఏలియుండఁడు. ఈ లెక్కలలో కొంత పొరబాటు ఉండునని కొందఱి అభిప్రాయము.

2. షిమ్యాను గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 43⁴).

3. మెరారీ వంశములోని ఒక లేవీయుఁడు (I దిన 6⁴⁵).

4. బేలేలులోని దూడల విగ్రహాలయమునకు రెండవ యరొబాము కాలములో యాజకుఁడుగా నుండినవాడు. ఇతఁడు ఆమోసును బెదరించుటకు యత్నించి విఫల మనోరథుఁడాయెను (ఆమో 710-14).

అమరత్వము (Immortality). మానవులు చనిపోయినపుడు వారిశరీరము నశించును గాని వారియత్త నశించక నిత్యము బ్రతుకు ననియు, అంత్యదినమున పునరుత్థానమందు దానికి నశించని స్థితికిఁదగిన శరీర మొకటి కలుగుననియు బైబిలు బోధించుచున్నది. ఈ బోధను వివరించు నపుడు క్రీస్తురాకడకు పూర్వముననుండిన నూచనలను క్రీస్తులేచిన పిమ్మట వ్యాపించిన బోధను ప్రత్యేకముగా చూడవలయును.

1. పాతనిబంధన కాలపు బోధ. ఇదియంత తేటయైనదికాదు. మృతులందు స్థానమొకటి కలదు. దీనిని పాతాళమని తర్జుమా చేసిరి (పాతాళము చూ॥). ఆ మృతులున్నను, వారికవిధమైన నిద్రావస్థయందుండినట్లు అప్పటి కాలములోని వారు నమ్ముచుండిరిని తెలిసికొనవచ్చును. (పుస 910 I సమా 283-18 యోబు 14³⁷ కీర్త 881³). ఆ కాలమందిట్టి యభిప్రాయమున్నను, కొందఱు భక్తులు అమరత్వమునుగూర్చిన నిరీక్షణను కలిగినవారై దాని కనబఱచిరి (యోబు 19²⁶ కీర్త 16³ 73⁴ యెష 261⁹ హోషీ 131⁴ దాని 12^{2,3}). ఈ వాక్యములలో కొన్నింటిని చూడఁగా ఆయా వారలలేమటనుగూర్చి మాత్రముగాక నశించిన యిశ్రాయేలు జనము మఱల తమస్వదేశములోఁజేరి జీవించునట్టి క్రొత్త జనముగు ననుటను గూర్చియు తెలియఁజేయును.

ఇందువలన పాతనిబంధనలో అమరత్వమును నూచించు నూచనలుండినను మానవుల భవిష్యత్ బ్రతుకును గూర్చియు, ఆ బ్రతుకునందలి స్థితులను గూర్చియు అంత తేటఁగా తెలియుట లేదని యొప్పుకొనవలెను.

2. క్రొత్తనిబంధన కాలపు బోధ. క్రీస్తు కాలములో యూదులలోని పరిసయ్యుల తెగలో చేరినవారు భవిష్య జీవమునుగూర్చి నమ్మిరి (కార్య 23⁸). అయితే ఆకాలపు ప్రజల బోధను క్రీస్తు పునరుత్థానమువలన తేటఁగా గ్రహింపఁగలిగి యుండిరి. సువార్తల బోధయావత్తు నిత్యజీవమును దేవుని రాజ్యమునుగూర్చినదై యున్నది. క్రీస్తు మరణమునుండి లేచుటవలన జీవమును బయలుపఱచెను (II తిమో 1¹⁰). క్రీస్తు శరీరమునకు వలె భక్తుల శరీరములును మార్పునొంది అక్షయమైనవగును (I కొరి 15^{53,54}). ఈ విధముగా క్రీస్తులేమటవలన జీవముతోగూడిన నిరీక్షణ మనకు కలిగెను (I పేతు 1^{3,4}). ప్రకటన గ్రంథమంత యలంకారరీతిగా నున్నను భక్తులకు కలుగునిత్యసౌఖ్యమే అందులోని ముఖ్యవిషయ మనఁదగును. అమరత్వమునుగూర్చి యిట్టి నిరీక్షణ క్రీస్తుయొక్క ఆది శిష్యులందఱియైయుండి కన్యములను సహించుటకును లోకమును త్యజించుటకును, దేవుని కార్యములను జేయుటకును తెలింపఁగలుగునట్లు వారిని బలపఱచెను (II కొరి 51-10). (మరణము, పునరుత్థానము, తీర్పు, న్యాయపుతీర్పు, జీవము చూ॥).

అమరము ఓడలు 5 (2) F చూ॥

అమర్యా (Amariah = యెహోవా మాట నిచ్చెను).

1. యాజకుఁడైన సాదోసు తాత (I దిన 67⁵²).

2. సొలూమోను కట్టించిన యాలయములో యాజకత్వము జరిగించిన యొక యాజకుఁడు (I దిన 611 ఎక్రా 7³). ఇతఁడును 1 లోని వాడునొకఁడేయై యుండవచ్చును.

3. యాజకుల కుటుంబములలో నొక కుటుంబపుపేరు. దీనిపెద్ద నెహెమ్యాకాలమున నిబంధన ముద్రించిన వారిలో నొకఁడై యుండెను (నెహె 12^{2,13} 10³). I దిన 241⁴ లో నున్న

అమ్మరు అనునది ఇదే కుటుంబపు పేరయిండు వచ్చును.

4. ఎజ్రాకాలమునం దనన్యస్త్రీల నుంచు కొని అతని ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టిన యొక యూదుడు (ఎజ్రా 10⁴²).

5. చెజ్రకాలమునకుఁ బిమ్మట యెరూషలేములో నివసించుటకు సమ్మతించిన అతాయను నొకని తాత (నెహె 11⁴).

6. జెఫన్యా యొక్క ముత్తాత (జెఫ 1¹) హిజ్కియా కుమారుడు. ఈ హిజ్కియా రాజైన హిజ్కియా యే యుండవచ్చును.

7. యెహోషాపాతు కాలములో నుండిన యొక ప్రధాన యాజకుడు (II దిన 19¹¹).

8. దావీదు కాలమందుండిన యొక లేవీ యుడు (I దిన 23¹⁹ 24³³).

9. హిజ్కియా కాలములో యెహోవా మందిరమునొద్ద ద్వారపాలకుడుగ నుండిన యొక లేవీయుడు (II దిన 31^{14,15}).

10. నెహె 12¹⁹ లోని మెరాయా యను నొక యాజకుడు. కొన్ని తర్జుమలలో నీ పేరు అమర్యా యని యున్నది. కావున అది అమర్యా యను పేరునకు మాఱురూపము కావచ్చును.

అమన్నయ (Amashai). నెహెమ్యా కొరిక ప్రకారము యెరూషలేమునందు కాపురమున్న యాజకులలో నొకడు (నెహె 11¹³).

అమస్యా (Amasiah = యెహోవా భరించును). యెహోషాపాతు సేనాధిపతులలో నొకడు (II దిన 17¹⁶).

అమాదు (Amad = నివసించు ప్రజలు). ఆషేరు గోత్రభూమిలోనుండు యొక యూరు (యెహో 19³⁰). దీని యునికి తెలియదు.

అమాన (Amana = స్థిరత). రెబానోను పర్వత ప్రతి పంక్తిలోని యొక కొండ (పర 4⁸). అబానా నది ఉత్పత్తిస్థానమని తోచును. ఆ నదికి అమాన యను పేరు కలదు.

అమాము (Amam = కూర్పు!). దక్షిణ దేశమనబడిన యూదయ ప్రాంతములలోని యొక యూరు (యెహో 15³⁰⁻³²). దాని సరియైన యునికి తెలియదు.

అమాలేకీయులు (Amalekites = నాశిడిజనులు). ఆరేబియలోను కాదేషు సీనాయి అరణ్యములలో పూర్వమునుండి నివాసముజేయుచుండిన యొక బలమైన జనాంగము. అబ్రాహాము కాలమున వారు కాదేషులో అరణ్యమందుండిరి (ఆది 14⁷). మోషే దినములలో సీనాయి అరణ్యమందు నివసించి, ఇశ్రాయేలీయుల మీదఁ బడి రెఫీదీములో యుద్ధము జేసిరి (నిగ్గ 17⁸⁻¹⁰). అందువలన వారు శపింపఁబడినవారై జ్ఞాపకార్థముగ గ్రంథమున వ్రాయఁబడినవారైరి (17¹⁴). కాదేషుదగ్గర వారు మఱల యుద్ధము చేసిరి (సంఖ్యా 14⁴⁵). గిద్యోను కాలమున వారు మిద్యానీయులతోఁ గలిసి దేశమును దోచుకొనిరి. న్యాయా 6³ చేవుని వలన పిలువఁబడిన గిద్యోను వారిని చాలమట్టుకు నాశము జేసెను (71⁹⁻²²). నన్నూతేంద్రియిన పిదప సౌలు దేవునాజ్ఞను బొంది అమాలేకీయులను మఱల నాశము జేసెను (I సమా 15¹⁻⁸). అప్పుడు తప్పించుకొనిన వారిని దావీదు కొట్టివేసెను (27⁸ 30^{17,18} II సమా 8¹⁹). దేవుడు బిలాము ద్వారా ప్రవచించినట్లు (సంఖ్యా 24²⁰) తుదకు వారు సర్వనాశమైరి (I దిన 4⁴⁸). వీరి రాజైన అగగు వంశములో జన్మించిన హామాను, ఎస్తేరు దినములలో యూదుల నందఱిని సర్వ నాశనముజేయ యత్నించెను గాని తానే హానిబొంది నశించెను (ఎస్తే 7^{9,10}). తరువాత అమాలేకీయులను గుఱించిన నూచన లేవీయును కనుపడుట లేదు. H.

అమాలేకు (Amalek = నాశిడివాడు). ఏశావు మనుమడు. ఎలీఫ జా కుమారుడు. ఎదోమీయుల నాయకులలో నొకడు (ఆది 36^{12,16}). ఇతని సంతానమును గూర్చి తైలిలు నందేమియు గనఁబడదు. అమాలేకీయు లనఁబడినవా రితని సంతానము కాదు. అతనికి పూర్వమునుండియే అమాలేకీయులుండిరి (14⁷ సంఖ్యా 24²⁰). గాని వారు ఇతని సంతానమని తలంచువారును గలరు. H.

అమావాస్య కాలమానము VI, పండుగలు II చూ॥

అమాశా (Amasa = భారము).

1. రాజైన దావీదు తోఁబుట్టువగు అదీగ యీలునకు ఇస్తాయేలీయుడైన యెతెరువలన

పుట్టినవాడు (I దిన 2¹⁷). యోవాబు తల్లియు అమాశా తల్లియు అప్పసెల్లెండై యుండిరి (II సమూ 17²⁵). ఇతఁడు తిరుగుబాటు చేసిన అబ్బాలోము యొక్క సేనాధిపతియై యుండి యోవాబు వలన పూర్ణముగా నోడింపబడెను (18⁸). తరువాత దావీదితనిని క్షమించుటయే కాక, యోవాబునకు బదులు సేనాధిపతిగా నియమించెను (19¹³). అందువలన యోవాబు అలిగి కుట్రజేసి అతనిని చంపెను (20⁹⁻¹²). (అమాశై 3 చూ॥)

2. పది గోత్రములవారికి రాజైన పెకహు యూదా వారిలో ననేకులను చెఱబట్టఁగా వారిని విడిపించిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఎఫ్రాయిమియుఁడు (II దిన 28¹²).

అమాశై (Amasai = భారముగలది).

1. కహాతీయుల కుటుంబములలోని యొక లేవీయుఁడు (I దిన 6^{25,35}). ఈ కుటుంబము నందు పుట్టిన యొకఁడు హిజ్కీయా కాలమున జరిగిన దిద్దుబాటులలో సహాయముజేసెను (II దిన 29¹³).

2. దావీదు నిబంధన మందసమును యెరూషలేమునకు తెచ్చుచుండఁగా పాటలు పాడిన వారిలో నొకఁడు (I దిన 15²⁴).

3. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 12¹⁸). ఇతఁడును అమాశాయును ఒకరై యుండ వచ్చును (అమాశా 1 చూ॥).

అమిత్తయి (Amittai = యెహోవా సత్య వంతుఁడు). ప్రవక్తయైన యోనా యొక్క తండ్రి (II రాజు 14²⁵ యోనా 1¹).

అమీషదాయి (Ammishaddai = సర్వ శక్తుఁడు బంధువుఁడు). దానీయుల ప్రధాని యగు అహీయెజెరుకు తండ్రి (సంఖ్యా 1¹² 2²⁵ 7^{68,71} 10²⁵).

అమీహూదు (Ammihud = బంధువుఁడు మహిమ కలిగించును).

1. ఎఫ్రాయిమియుల ప్రధానియగు ఎరీషా మాకు తండ్రి (సంఖ్యా 1¹⁰ 2¹⁸ 7^{48,53} 10²² I దిన 7³⁶).

2. షిమోను గోత్రపువాడు (సంఖ్యా 8⁴²⁰).

3. నఫ్తాలీ గోత్రపువాడు (సంఖ్యా 8⁴²⁰).

4. అబ్బాలోము పారిపోయి ఆశ్రయించిన గెషూరు రాజుయొక్క తండ్రి (II సమూ 13³⁷). హెబ్రీ బైబిలులో ఈ పేరును అమ్మిహూరు అని యచ్చువేసి యున్నను అమ్మిహూదు అనియే చదివెదరు.

5. యూదా గోత్రపువారిలో నొకఁడు (I దిన 9⁴).

అమోరీయులు (Amorites = పర్వత నివాసులు?).

ఇది మిగుల పురాతనమైన యొక జనాంగము. హమ్మరాబియును బాబెలురాజు (క్రీ॥శ॥ ముందు 2250) యొక్క ఇటుక శాసనములమీఁద మార్టు (Martu) అను పేరుకనబడును. అది యీ జనముయొక్క పేరే. ఎల్-అమర్న (El-Amarna), అనుచోట దొరికిన శాసనములలో (క్రీ॥శ॥ ముందు 1400) వారు లెబానోనుకు ఎదుటనుండు లెబానోను అను కొండల వరుసలమధ్య నివాసముచేసిన జనులై యున్నట్లుగా నగపడును. బైబిలును చూడఁగా ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమును జయింపక పూర్వము ఈ అమోరీయులచిట నివసించుచుండినట్లు తెలియును (ఆది 10¹⁶ 15¹⁶ నిర్గ 3⁸). అబ్రాహాము కాలములో వారు మృత సముద్రమునకు పడమరగానుండు హెబ్రోను కొండ ప్రదేశములో నివసించుచుండిరి. (ఆది 14^{7,13}). ఆ ప్రదేశమందలి ఇతర జనాంగములకన్న పీఠెక్కువ బలాభ్యులైయుండుటచే ఆప్రాంత వాసుల కందఱికి అమోరీయులను పేరుపెట్టిరి (15¹⁶). ఇశ్రాయేలీయుల ప్రయాణకాలములో కూడ వారదే ప్రాంతములోనుండి (సంఖ్యా 13²⁹ ద్వితీ 17,19,20,44) యొద్దానుకు తూర్పు ప్రాంతములను కూడ స్వతంత్రించుకొని యచట నివసించుచుండిరి (సంఖ్యా 21²⁶⁻³⁰). వారి దేశము అర్మోనునదినుండి హెబ్రోను పర్వతమువఱకు వ్యాపించియుండెను (ద్వితీ 37 4⁴⁸ యెహో 2¹⁰ 9¹⁰ న్యాయా 11²²). అదియుగాక వారు కనాను దేశములోకూడ తమపూర్వ సరిహద్దులనుదాటి పశ్చిమమునకును ఉత్తరమునకును అయ్యలోను (Ajalon) లోయ వఱకును వ్యాపించి (యెహో 10^{5,6} 11³ 13⁴ న్యాయా 13⁵). ఇశ్రాయేలీయులు

కనాను దేశమును స్వతంత్రించుకొనిన తరువాత కూడ ఈ యమోరీయులలో ననేకులింక మిగిలి ఆ దేశములో నివసించియుండిరి (న్యాయ 13⁵ 3¹). సమూయేలు కాలమువఱకు వారిశ్రామ్యేలీయుల మధ్య సమాధానముగా నుండిరి (1 సమూ 7¹⁴). తరువాతి కాలములో కనాను దేశమునందు ఇశ్రాయేలీయులకు పూర్వకాలమునందు జీవించిన యితర జనములతో పాటు సోలొమోను పీరిని దాసులనుగాఁ జేసెను (I రాజు 9^{20, 21} II దిన 8⁷).

అమ్మి (Amzi = పుష్టిగలవాఁడు).

1. మెరారి సంతతిలోని యొక రేపీయుఁడు (I దిన 6⁴⁶).

2. కెరుబ్బాబెలు కట్టించిన యాలయములో పనిచేసిన యొక యాజకుఁడు (నెహె 11¹⁹).

అమ్నోను (Amnon = నమ్మక మైన).

1. దావీదు క్రోధపూర్వకుఁడు. తల్లి అహీనోయము. అబ్నాలోము చెల్లెలగు తామారును ఇతఁడు చెఱిపినందున అబ్నాలోము కుట్రచేసి యితనిఁజంపెను (II సమూ 8¹ 13¹⁻³⁹).

2. యూదావారిలో నొకఁడు (I దిన 4²⁰).

అమ్మా (Ammah = తల్లి). గిలియోనను ఆరణ్యమార్గములోని గీహదగ్గఱనుండు నొక కొండ (II సమూ 2²⁴). దానిసరియైన యునికి తెలియదు.

అమ్మిజాబాదు (Ammizabad = బంధువుఁడు ఈనామిచ్చెను). దావీదు యోధులలో నొకఁడగు బెనాయా యొక్క కుమారుఁడు (I దిన 27⁶).

అమ్మినాదాబు (Amminadab = జనులు దయగలవారు).

1. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు. (I దిన 2¹⁰). ఇతఁడు అహోనుకు మామయ్య (నిర్గ 6³³), యూదావారికి పెద్దయైన నయసోస్సుకు తండ్రియు (సంఖ్యా 1⁷), దావీదు పూర్వికులలో నొకఁడు నైయుండెను (యాకు 4¹⁹ మ 1⁴ లూ 3³³).

2. రేపిగోత్రపు కహాతీయులలో నొకఁడు. దావీదు కాలముండితఁడు తనకుటుంబమునకు పెద్దయైయుండెను (I దిన 15^{10, 11} నిర్గ 6³³).

3. రేపీయులలో నొకఁడు (I దిన 6³³). ఇతఁడును కహాతీయుఁడే. ఇతరమైన వంశావళి క్రమములను చూడఁగా అమ్మినాదాబు అను పేరునకు ప్రతిగా ఇస్సారు అను పేరుకలదు (నిర్గ 6^{13, 11} I దిన 6³⁸). అందువలన అమ్మినాదాబు అనునది ఇస్సారునకు మాటుపేరై యున్నట్లూ హింపుడగును (ఇస్సారు I చూ॥).

అమ్మియేలు (Ammiel = దేవుఁడు బంధువుఁడు).

1. వేగుమాచుటకై కనాను దేశమునకు పోయినవారిలో దానుగోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹²).

2. మాకీరు అనువాని తండ్రి (II సమూ 9^{1, 5} 17²⁷).

3. ఓబేదబోముయొక్క ఆజవ కుమారుఁడు. దావీదు కాలములో నితఁడును ఇతని కుటుంబపు వారును ఆలయముయొక్క దక్షిణద్వారమును కావలికాయటకు ద్వారపాలకులుగా నియమింపఁబడిరి (I దిన 26^{5, 15}).

4. దావీదు భార్యయగు బత్సేబయొక్క తండ్రి (I దిన 3¹). ఇతనికి II సమూ 11³ లో ఎలీయాము అను మాటు పేరుగలదు (ఎలీయాము చూ॥).

అమ్మోను, అమ్మోనీయులు (Ammon, Ammonites). లోతుయొక్క రెండవ కుమారుఁడగు బెన్నుష్టి యను నతని సంతతివారు. యొర్దానుకును గాదు సాన్స్థ్యమునకు తూర్పుగా ఆరేబియా యెడారి వైపున నివసించినవారై యుండిరి. వీరియుత్పత్తి ఆది 19³⁰⁻³⁸ లో నున్నదిగాని వీరు ఇశ్రాయేలీయులకు సంబంధులైనందున యా సంబంధమును చూపుటకు ఇది కల్పింపఁబడినదిగాని యయ్యది నిజముగా జరిగిన చరిత్ర కాదని కొందఱనుకొందురు. ఈ జనులు బలాధ్యులును క్రూరులును, కొంతవరకు నాగరికత గలవారునై యుండిరి. బైబిలులో వీరినిగూర్చి యున్న చరిత్రను చూడఁగా వీరు జంజుమీయులను జయించి అగ్నోను యబ్బోను అనునదుల మధ్యనుండు ప్రదేశమును అపహరించియుండిరి (ద్వితి 2^{20, 21}). తరువాతి కాలములో నీ ప్రదేశమందు అమోరీయు లుండుటను చూడఁగా

(సంఖ్యా 21⁴⁴ ద్వితి 2³⁷ న్యాయ 11¹³⁻¹⁹). ఈ యహోరీయులు వారిని వెళ్లగొట్టి యీ ప్రదేశమును స్వాధీనపఱచు కొనిరని తెలియును. ఇశ్రాయేలీయులను శపించుటకు మోయాబీయులు బిలామును పిలిచినకాలములో నీ యమ్రానీయులు వారికి తోడ్పడినందున అమ్రానీయులలో పదియవ తరము వాడైనను ఎన్నడును యెహోవా సమాజములో చేరకూడదని యెహోవా ఆజ్ఞ నిచ్చెను (ద్వితి 23³⁻⁴). ఇశ్రాయేలీయుల దేశమునందలి కొంతభాగమును మోయాబీయులపహరింపఁగా వీరు ఎగ్గోను అను మోయాబు రాజునకు సహాయులై యుండిరి (న్యాయ 31³). యెస్థాకాలములో ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱచిన వారిలో వీరు కూడ నుండిరి (10^{9,18}). రాజుల కాలములో అమ్రానీయుల రాజగు నాహోషు యాబేష్టిలాదు కొటకు ముట్టడివేసెను. సౌలు అతనిని జయించి ఆ యూరివారిని విడిపించినందున ఇశ్రాయేలీయులు సౌలునం దెక్కువ యభిమానపరులై అతనిని రాజునగా నియమించుకొనిరి (I సమా 11). తరువాతి కాలములో నాహోషు దావీదునకు స్నేహితుఁడుగనుండెను. నాహోషు చనిపోయినప్పుడు దావీదు తన దుఃఖమును తెలుపుటకై నాహోషుకొడుకైన హోనూను నొద్దకు రాయబారుల నంపఁగా హోనూనువారిని అపమాన పఱచినందున దావీదు అమ్రానీయుల మీఁద యుద్ధముచేసి వారిని జయించి వారి ముఖ్య పట్టణముగు రబ్బాను స్వాధీనపఱచుకొనెను (II సమా 10, 11, 12 I దిన 19, 29¹⁻³). సాలామోను కొందఱు అమ్రానీయుల రాండ్రను వివాహముచేసికొని వారి దేవతలను పూజించెను (I రాజు 11¹⁸). యెహోషా సాతు కాలములో అమ్రానీయులు మోయాబీయులతోను ఎదోమీయులతోను ఐక్యపడి యూదామీఁద యుద్ధముచేసిరిగాని వారిని గెలువ లేక పోయిరి (II దిన 20). ఉజ్జాయాకును, యోతాముకును అమ్రానీయులు కప్పమునంపిరి (II దిన 26⁸ 27⁵). యెహోయాకీము కాలములో వీరు యూదావారిని తొందరపెట్టిరి (II రాజు 24²). యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట యూదులను విరోధించి వారియధికారిని కుట్రజేసి చంపుటకు నొకనిపంపిరి (యర్జీ 40¹¹⁻¹⁴). ఈ విధముగా వారిశ్రాయేలీయులకు నిత్య శత్రువు

లగుటచే ప్రవక్తలువారిని చాలఖండితముగా గద్దించిరి (యర్జీ 49¹⁻⁶ యెహె 21²⁰ 25¹⁻⁷ అమె 11³⁻¹⁵ జెఫ 2⁸⁻¹¹). చెఱకు పిమ్మట యూదులు దేవాలయమును యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుచుండఁగా అమ్రానీయులు వారిసాటంక పఱచిరి (నెహె 4^{3,7}). అయినను వారితో ఇశ్రాయేలీయులు కొందఱు వియ్యమందిరిగాని ఎబ్రా నెహెమ్యాళ ప్రేరేపణలవలన వారిని విడిచిపెట్టిరి (ఎబ్రా 9^{1,2} నెహె 13³³⁻³¹). మక్కబీయుఁడగు యూదా వీరికి విరోధముగా యుద్ధము చేయవలసివచ్చెను (I మక్క 5¹⁻⁸). క్రీ॥ శ॥ తరువాతి రెండవ శతాబ్దమువఱకు వారి పేరుకనఁబడెను. వారిముఖ్య దేవతపేరు మిల్కాము. దానికి మొలెకు అనుపేరు కూడ కలదు (I రాజు 11^{7,33}). యెస్థాకాలములో ఈ యమ్రానీయులు మోయాబీయుల దేవతయైన కమాషును కొలిచిరి (న్యాయ 11⁴⁴).

అమ్రాఫేలు (Amraphel). పీనారు అనగా బాబెలు దేశపురాజు. ఇరెడింక నలుగురు రాజులతోగలిసి అబ్రాహాము కాలమునందు సాదోమ గొమెత్తా మొదలగు పట్టణములమీఁద యుద్ధముఁ జేసెను. అధికదోపుడు సామ్నును అనేకమందిని ఖైదీలుగాఁ జట్టుకొనెను గాని తన యన్న కొడుకైన లోతు చిప్పబడెనని తెలిసికొనిన అబ్రాహాముచే నోడింపఁబడి అంతయు కోలుపోయెను. (ఆది 14¹⁻¹⁷). బాబెలు ఆది రాజులలో హము రాబి యను ప్రసిద్ధుడైన రాజు ఈ అమ్రాఫేలే యని దాదాపుగా అందఱు సంగీకరింతురు. (బబు లోను II 2 చూ॥) H.

అమ్రామీయులు అమ్రాము 1 చూ॥

అమ్రాము (Amram = అనుభవము లేని వాఁడు?).

1. లేవి మనుమఁడును కహాతు కొడుకునైన యొక లేవీయుఁడు (సంఖ్యా 31⁷⁻¹⁹ I దిన 6^{2,3,18}). ఇతఁడు తన మేనత్తయైన యొకకబెదును వివాహము చేసికొని యామెవలన, అహోను మోషే మిర్యాము అను వారిని కనెను (నిర్గ 6¹⁸⁻²⁰ సంఖ్యా 26¹⁰ I దిన 6³). **అమ్రామీయులు** ఇతని వంశపువారే (సంఖ్యా 3²⁷ I దిన 26⁹³).

2. ఎజ్రా కాలములో అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఆతని ప్రేరేపణల వలన వారిని విడిచినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10³⁴).

3. I దిన 1⁴¹ లో నున్న హమ్మమును గూర్చి హెష్థాను చూ॥

అయాతు హాయి చూ॥

అయిన్ (Ayin = Y అను అక్షరము). హెబ్రీ అక్షరములలో పదహారవది. 119-వ క్రిస్తలోని 16-వ భాగములోని ప్రతిపత్తి దీనితో నారంభించును. గనుక ఆ భాగమున కీ పేరు పెట్టిరి.

అయిన్ దోరు ఎన్దోరు చూ॥

అయిను, అయిని అయినురిమ్మోను (Ain = ఊట లేక కన్ను).

1. పలెస్తీనుకు ఉత్తరముననున్న రెబానోను పర్వతములలో రిబ్లాదగ్గఱనుండు నొక యూరు (సంఖ్యా 34¹¹).

2. యూదావారి ప్రదేశములోగాని (యెహో 15³² I దిన 4³⁹), షిమ్యోను గోత్ర భూమిలోగాని (యెహో 19⁷) యుండు నొక యూరు. రిమ్మోను దగ్గఱగా నుండుటచే దీనిని రిమ్మోనును ఒకటే స్థలముగా నెంచి పై వాక్యములలో నున్నట్లు అయిను రిమ్మోను అందురు. సెహె 11³⁹ లో నున్నట్లు దానిని ఏవీ మోసు అని యచ్చువేసిరి. ఇది యాజకుల కియ్యబడిన నివాస గ్రామములలో నొకటియై యున్నట్లు న్నది. యెహో 21¹⁶ లో అయిని అని యున్నది. ప్రస్తుతము బెయేర్సెబాకు ఉత్తరముగానుండు ఉమ్-ఎర్-రామామిన్ (Umm-er-Ramamin) అనునదే దీని యునికి యని యనుకొందురు. (పటము II, D 3).

అయ్యె లెత్ ష హారు (Ayeleth Hashahar = నేకువలేడి). తెలుఁగున ఆయా రాగములకు పేరులు పెట్టినట్లే హెబ్రీయులును తమ రాగములకు పేరులు పెట్టిరి. ఇది 22-వ క్రిస్త రాగమై యున్నది.

అయ్యా (Aiah = క్రూరపక్షి).

1. హోరీయులలో నొకఁడు (ఆది 36³⁰⁻³⁴ I దిన 1⁴⁰).

2. రాజైన సౌలు ఉపపత్నులలో రిస్సా అను దాని తల్లి (II సమూ 3⁷ 21^{8,10,11}).

అయ్యాలోను (Aijalon or Ajalon = లేళ్ల యునికిపట్టు).

1. దాను. గోత్రీకుల కియ్యబడిన యొక యూరు (యెహో 19⁴⁹ 21³⁴ I దిన 6⁶⁹ 8¹³). అయినను అది యంతకు మనుషులకు నుండిన యన్యులవశమున నిలిచియుండెను (న్యాయా 13³). రహబాము కాలములో నది యూదయ యూళ్లలో నొకటియై యుండెను (II దిన 11¹⁰). తరువాతి కాలములో ఫిలిష్తీయులు దానిని పట్టుకొనిరి (II దిన 28¹⁸). బైబిలునందు మాత్రము గాక టెల్ ఎల్-అమర్నారాతి శాసనమునందు నుదాహరింపబడినది. (రాతి శాసనములు 2 చూ॥) ప్రస్తుతము యెరూషలేమునకు వాయువ్య దిక్కున ఏడు క్రోసుల దూరములో నుండు యాలో (Yalo) అనునదే దీని యునికియై యుండవచ్చును.

(పటము III, E 5).

2. జెబూలాను స్వాస్థ్యములోని యొక యూరు (న్యా 12¹⁹). దాని యునికిని గూర్చి తెలియదు. న్యాయాధిపతియగు ఏలోనును ఇచటనే పాతిపెట్టిరి.

3. ఒక లోయ పేరు (యెహో 10¹⁹). ఈ లోయ పైనున్న అయ్యాలోను అను పట్టణము నుంచి మధ్యధరా సముద్రము దగ్గరనుండు బయలుపఱకు వ్యాపించెను. (పటము III, E 5).

అరణ్యము, ఎడారి (Wilderness, Desert). ఈ మాటలచే తర్జుమాజేసిన మూల భాషలయందు పాత నిబంధనలో ఐదు హెబ్రీ పదములును, క్రొత్తనిబంధనలో నొక గ్రీకు మాటయుగలవు. కొన్ని నిర్జన ప్రదేశములను, కొన్ని వానలేకపోవుటచే నేర్పడిన గొడ్డుబోతు ప్రదేశములను సూచించును. అయినను చెంచు వారివలె తిరుగుడు జనము లచ్చట నివసించిరి (యెహో 15⁶¹⁻⁶³ యెష 42¹¹). ఈ దిగువ స్థలముల కాపేరు ప్రత్యేకముగ పెట్టిరి.

1. విగుప్తునుండి తిరిగి వచ్చునప్పుడు ఇశ్రాయేలీయులు తిరిగిన అరణ్యము. ఇది సీనాయి ద్వీపకల్పము ఎజ్జుసముద్రము మృత సముద్రము

లకు మధ్యనుండు ప్రదేశమును, మృత సముద్రమునకు తూర్పున నుండు ప్రదేశమును నూచించును. నలువది సంవత్సరముల వఱకు వారందు దిరుగుచుండిరి (సంఖ్యా 14³³ మొ॥). ఈ యరణ్యమునకు వాడిన అసలుమాట పాత నిబంధనలో 280 మారులు కనబడును. అనేక మారులిది ఈ దేశమును నూచించును. అరణ్యమును పదము వేరుగా వాడబడినయెడల అది ఈ యరణ్యమును నూచించెను (క్రీ. 78^{15,40} 95⁸ 106¹⁴ మొ॥).

2. క్రొత్తనిబంధనలోని యూదయ అరణ్యము. యోహాను ఆ ప్రాంతములలో బోధించుట చేతను (మ 3¹), క్రీస్తు ఒకవేళ యచటనే బోధింపఁ బడుటచేతను (మ 4¹) ప్రసిద్ధమాయెను. ఈ యరణ్యము మృత సముద్రమునకు పడమరగా నున్న ప్రదేశము.

3. ఇది గాక ఇంకను ఆయా యరణ్యముల పేరులున్నవి. వీటికి సమాపముననున్న పట్టణములనుబట్టి వీటికాపేరులు వచ్చెను. వాటిని అకారాది క్రమము ననుసరించి యీ దిగువ నుదాహరించెదము.

1. ఎదోము అరణ్యము (II రాజు 3⁸). ఇది ఎదోము దేశమునందీశాన్యముగాను, మృత సముద్రమునకు దక్షిణముగాను, అగ్నేయముగా నున్నట్లున్నది (ఎదోము చూ॥).

2. ఏతాము (ఎఱ్ఱని) అరణ్యము (సంఖ్యా 33⁸). ఇదే యసలు మాటను నిర్గ 13¹⁸ లో ఎఱ్ఱసముద్రపు అరణ్యమని, తర్జుమ జేసిరి. అది యెఱ్ఱసముద్రపు పడమటి పాయకు (Gulf of Suez) ఉత్తరముగా నున్నట్లు కనబడును (ఏతాము చూ॥).

3. ఏన్లెదీ యరణ్యము (I సమూ 24¹). మృత సముద్రమునకు పడమర నున్నది. (ఏన్లెదీ చూ॥).

4. కాదేషు అరణ్యము (క్రీ. 29⁸). ఇది కాదేషు బర్షేయ దగ్గరనుండు ప్రదేశము (కాదేషు బర్షేయ చూ॥).

5. గిబియోసు అరణ్యము (II సమూ 2⁴⁴). గిబియోసు ఊరికి పడమరగా నున్నది (గిబోను చూ॥).

6. జీఫు అరణ్యము (I సమూ 28^{14,15} 26^{8,9}). దక్షిణపు యూదయలో జీఫు అను ఊరిదగ్గరనున్న ప్రదేశము (జీఫు చూ॥).

7. పారాసు అరణ్యము (అది 21²¹ సంఖ్యా 10¹² 12¹⁶ 13³ 13³⁶ I సమూ 25¹). ఇది సీనాయి పర్వతమునకు ఉత్తరముగా నున్నది (పారాసు చూ॥).

8. బెయేర్షెఖా అరణ్యము (అది 21¹⁴). బెయేర్షెఖాకు దక్షిణముగానుండు ప్రదేశము (బెయేర్షెఖా చూ॥).

9. బేలావెసు అరణ్యము (యోహా 18¹⁹). బేతేలుకు తూర్పుగానుండు ప్రదేశము (బేలావెసు చూ॥).

10. మాయోసు అరణ్యము (I సమూ 23^{24,25}). యూదయ మన్యప్రదేశములో మాయోసు ఊరిదగ్గరనుండు అడవి ప్రదేశము (మాయోసు చూ॥).

11. యెరూవేలు అరణ్యము (II దిన 20¹⁶). యూదయ అరణ్యమునకు దక్షిణభాగము (యెరూవేలు చూ॥).

12. ఘారు అరణ్యము (నిర్గ 15²⁹). ఐగుప్తుకు ఈశాన్య దిక్కుగానున్న ప్రదేశము (ఘారు చూ॥).

13. సీనాయి అరణ్యము (నిర్గ 19¹ సంఖ్యా 1¹ 10¹¹ మొ॥). సీనాయి పర్వతము చుట్టునుండు ప్రదేశము (సీనాయి చూ॥).

14. a. సీను (Sin) అరణ్యము (నిర్గ 16¹ 17¹ సంఖ్యా 33^{11,12}). ఎర్రసముద్రమునకు సీనాయి పర్వతము నకును మధ్యనున్న ప్రదేశము.

b. సీను (Zin) దీని గుణింతము వైదాని గుణింతమువలె నున్నను అసలులో ఇంగ్లీషునందున్నట్లు గుణింతము వేటుగానున్నది. (సంఖ్యా 12²¹ 20¹). ఇది దానికన్న విశాలమైనదై యూదయ దక్షిణ వార్ధువరకు వ్యాపించెను (సంఖ్యా 20¹ 24³ యోహా 15¹). కాదేషుకు అగ్నేయదిక్కున నుండినట్లుగా నున్నది.

అరవిదేశము, అరేబియ, అరబీయులు (Arabia = గొడ్డు ప్రదేశము! Arabians).

క్రీస్తు శకమునకుఁ బూర్వము 2-వ శతాబ్దమున తొలెమాయియను భూగోళశాస్త్రజ్ఞుఁడు అరబ్బీ దేశమును 3 భాగములుగ విభజించెను.

1. ఫలవంత ప్రదేశము (*Arabia Felix*). ఇది ఎఱ్ఱ సముద్రమునకుఁ దూర్పున దాదాపు 1500 మైళ్ళ పొడవును 800 మైళ్ళ వెడల్పుగను వ్యాపించియున్నది. ఇదే ప్రస్తుతపు అరేబియ. దీనిని నేటి వఱకును ఆ పేరుతోనే బిలుచుచున్నారు. 2. రాతి ప్రదేశము (*Arabia Petra*). ఇది ఎర్ర సముద్రపు ఉత్తరపాయలకును మృత సముద్రమునకును మధ్యనున్నది. దీనిని సాధారణముగా సీనాయి ద్వీపకల్పమందురు. 3. ఎడారి ప్రదేశము (*Arabia Desert*). ఇది సీనాయి ద్వీపకల్పమునకు ఈశాన్యముగను, పల్లెస్తినుకుఁ దూర్పుననున్నది. బైబిలునందు మొదటి కాలములలో అరబ్బీయను పదమును వాడియుండలేదు. ఆది 10^వ-30 వందున్నవారు అరబిదేశమందుండిన యొక గోత్రపువారు గాని అరబియను పదమచ్చలేదు. తరువాత చరిత్రయందువచ్చు ఇష్టాశ్చరీయులు (ఆది 37^వ), మిద్యానీయులు (37^వ), కేదారు వాసులు (25^వ యిర్దీ 2^వ) అనునవి అరబీయులకు పెట్టిన ఆయా పేర్లులేయున్నవి. వీరు పైనుదాహరింపబడిన రాతిప్రదేశమందుండువారు. యోబు 1^వ లోని పెటాయాయులును అరబీయులే గాని వారు ప్రస్తుతపు అరేబియలోని దక్షిణ భాగమందున్నవారు (ఇష్టాయేలు, మిద్యానీయులు, కేదారువాసులు, పెటాయాయులు చూ॥). అరేబియలోనున్న గోత్రములకు ఆయా పేరు లుండినను, పాఠనిబంధనయందు యిర్దీ 25^వ II దిన 9^వ లోనున్న అరబిదేశపు రాజులందఱు అను మాటలవలన అరబీయను ఈ పేరు, నేటి వఱకు అరబీయులు ఉన్నట్లుగా ఒక జనముకు గాక వెవ్వేరు గోత్రములకు చెందినట్లు కనబడుచున్నది. నెహెమ్యా కాలమునందట్టి రాజులలో గెషెము అనువాడు యెరూషలేమును తిరిగి కట్టకుండ నాపినవారిలో నొకఁడు (నెహె 2^వ 4^వ 61). పూర్వమీ దేశము వెండిబంగారములకును నుగంధ ద్రవ్యములకును ప్రసిద్ధికెక్కినది. సోలొమోను వీటినిక్కిడిమండి తెప్పించెను (I రాజు 9^వ 14). యెహోషాఫాతుకు వారు

గొర్రెలను మేకలను కప్పముగా నిచ్చుచుండిరి (II దిన 17^వ). యెహోరాము కాలమున వారిరులతోఁ గలిసివచ్చి యెరూషలేమును దోచుకొనిరి (21^వ). గాని ఉజ్జీయా వారిననేక మాఱులోడించెను (26^వ). యెష 13^వ యిర్దీ 3^వ ను చూడఁగా వీరు బిదారుల రీతిగా తిరిగిడి వారైయున్నట్లు తెలియును. వారు తూరుతో వర్తకముజేసిరి (యెషె 27^వ). ఈ వాక్యము నందు వారుకేదారియులకు వేఱయియున్నట్లు కనబడుచున్నది. ప్రవక్తలు అరబీయులకు శిక్ష కలుగునని ప్రకటించిరి (యెషె 21^వ-17 యిర్దీ 25^వ). క్రొత్త నిబంధనయందు అరబీయుల పేరు కార్య 2^వ 1^వ 4^వ నందు మాత్రము కనబడును. కార్య 2^వ 1^వ లో ఆది ఆ దేశమునందేభాగమునైనను, (గల 17 4^వ మాత్రము ఎడారిగానున్న అరేబియనుగాని, రాతిప్రదేశమగు అరేబియనుగాని) నూచించును. అరబి దేశవాసులు పెంతెక్టోస్తు దినమున యెరూషలేము నందున్నారనియు, పోలాదేశమునందు మూడు సంవత్సరములు గడిపెననియు ఈ వాక్యములవలనఁ తెలియుచున్నది.

మహమ్మదు కాలమునకు ముందు అరేబియలో ననేకులు యూదులును క్రైస్తవులునై యుండినను, అతని కాలము మొదలు నేటివఱకు ఆది మహమ్మదీయుల ముఖ్యదేశములలో నొకటియైయున్నది. మెక్కా, మెదీనా యను మహమ్మదీయ పుణ్యక్షేత్రము లీదేశముననున్నవి.

అర పెకలు నాణెములు III చూ॥

అరా (Ara). ఆపేరు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7^వ).

అరాదు (Arad = అడవి గాడిత).

1. నెగెబు అను పల్లెటూరు దక్షిణభాగము లోని యొక ఊరు. దాని రాజు అరణ్యములో తిరుగుచుండిన యిత్రాయేలీయులను బాధపఱచెను (సంఖ్యా 21^వ 33^వ). తరువాతి కాలములో యెహోషువ ఆ రాజును పట్టుకొనినను యెహో 12^వ 4). మోషే మామకు సంబంధువులైన కేయినీయుల గోత్రపువారచటచేరి నివసించిరి (నాథ్యా 1^వ). ప్రస్తుతము పాల్మీసుకు దక్షిణముగా ఆమడ దూరములోనుండు ఔల్.

అరాదు (Tell-Arad) దీని యునికియొయుండ వచ్చును (పటము II, E 4).

2. బెన్యామీను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8¹⁵).

అరాను (Aran = అడవిమేఁక). ఏశాపు సంతతివారిలో నొకఁడు. హోరుకుటుంబికుఁడు (ఆది 38²⁸ I దిన 14²).

అరాబా (Arabah = మైదానము). బైబిలునందలి గరిలయ సముద్రమునుండి యెట్టు సముద్రపు ఈశాన్య పాయయైన అకాబా (Akabah) అఖాతమువఱకు వ్యాపించు లోయకు గాని, ఆ లోయలోనున్న ఆయా ప్రాంతములకు గాని పెట్టబడినపేరు (ద్వితీ 17 31⁷ యెహో 31¹⁶ 11³ 12³). II రాజు 25⁵ లో నీ పేరు నుంచక దానిని మైదానము అను మాటచే తర్జుమజేసిరి. ఆ లోయలో కొంత సముద్ర ముగా నున్నది. ద్వితీ 4⁴⁹ నందది అరాబా సముద్ర మనబడెను. ప్రస్తుతమరబ్బీయుల పేరును గరిలయ మృతసముద్రములకు నడుమ నుండు దానికిఁగాక మృత యెట్టుసముద్రములకు మధ్యనుండు లోయకు వాడుదురు. అరాబా అను నీ పేరు సాధారణముగా నీ ప్రదేశమునకు మాత్రముపయోగింపబడును (ఉప్పు సముద్రము చూ||).

అరాబా సముద్రము ఉప్పు సముద్రము చూ||

అరాము (Aram, = ఎత్తుగల).

I. ముగ్గురు మనుష్యుల పేర్లు.

1. అబ్రాహాము సహోదరుఁడగు, నాహోరు యొక్క మనుమఁడు (ఆది 22²¹).

2. ఆషేరు గోత్రికులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁴).

3. క్రీస్తు వంశావళి క్రమములో యూదా మునిమనుమనికి పెట్టిన పేరు (మ 1⁴). పాత నిబంధనలో ఈ మనుష్యునిపేరు రాము అని యున్నది (రూతు 41⁹).

II. సిరియ దేశపు పురాతన పేరు. అది పరెస్తీను దేశమునకు ఈశాన్య దిక్కున నున్న యుఫ్రాతునది యవతలనుండి పరెస్తీను దేశము

దనుక ఖుమారు 250 మైళ్లవఱకు వ్యాపించి యుండెను. యుఫ్రాతునదియొద్ద ఈ పేరు గలవారు క్రీ. శ. ముందు 1300 సం॥ లపుడు మొదట కనబడిరని రాతి శాసనములవలన తెలియును. అచటినుండి వారు దమస్కు ప్రాంతములవఱకు వ్యాపించుట మాత్రముగాక దానికి దక్షిణముగానుండిన అష్షోసియులతోను మోయాబీయులతోను కలిసి మెలిసి యుండిరి. ఇశ్రాయేలీయులు కూడ ఈ అరాముకు సంబంధించినవారని వారి భావవలన తెలియును. ఈ దేశములోని భాగములును ఆయాకాలములలో నుండిన రాజ్యములును ఎల్లకాలము ఒక్కటిగా నుండక వేర్వేలుగా నుండెను. దీని గూర్చి బైబిలులో ఈ దిగువ విషయము లున్నవి.

1. అరామ్మహారాయిము (Aram-Naharaim 60 వ క్రిస్తన పీఠిక). ఈ మాట లకు రెండు నదుల మధ్యనుండు అరాము అని శబ్దార్థము. అది యుఫ్రాతు పైగిస్ లేక యుఫ్రాతు కబారు అను రెండు నదుల మధ్య నుండు భూభాగమైయుండి మెసపొటేమియ అనబడిన ఇది ప్రస్తుతము ఇరాక్ (Iraq) అను పేరుతో నున్నది. న్యాయాధిపతుల కాలము నందు పరెస్తీనువారిని బాధించిన కూషన్తిమెతయూ మనువాడు ఈ దేశస్థుఁడే (న్యాయ 31¹⁰).

2. పద్దనరాము (Paddan Aram = అరాము బయలు). ఇది పైన 1 లోని ప్రదేశ మందలి యుత్తరభాగముననుండెను (ఆది 28²¹ మొ॥). అబ్రాహాము ఆ ప్రాంతములోని హారాను నుండి బయలుదేరి కనానుకువచ్చెను. నది యవతల నున్న సిరియనులు (II సమా 10¹⁶) ఆ భాగ మందలి నివాసులే ఆరమోజబాయీయులు చూ||).

3. అరాము ఖోబా (Aram Zobah) (II సమా 10⁶ క్రిస్త 60 పీఠిక). ఇది యుఫ్రాతు నదికి పడమరగానుండు అరాము రాజ్యము. I సమా 14⁴⁷ లో నున్నట్లు ఇది సోబా దేశ మనబడును. సోబా యసురాజు దీని నేలినందున దీని కాపేరువచ్చెను (II సమా 8³). II దిన 8³ లో నున్నట్టిది హమాతు ఖోబా యనబడుటచే హమాతువఱకు వ్యాపించెనని తెలియును. అంతవఱకు ఆ రాజ్యమును వ్యాపించు జేయుటకై దాని రాజగు హదరెజెరు చేసిన యత్న

మలనుగూర్చి I దిన 18³ II సమా 8¹⁰ లో చూడవచ్చును. ఈ సోబారాజ్యము అభివృద్ధిలో నుండిన కాలమందు ఆ రాజులు యుఫ్రాతుకు పశ్చిమముగా నుండిన అరము నంతటిని వీలినట్లుగానున్నది.

4. దమస్కునకు సంబంధించిన అరము (Aram-Damascus II సమా 8³). ప్రవక్తల కాలములో ముఖ్యముగా ఈ అరమునకును ఇశ్రాయేలీయులకును యుద్ధములు జరిగెను (యెష 71). ఈ యుద్ధములు విశేషముగా పదిగోత్రములవారితో జరిగెను (దమస్కు, సిరియ చూ||).

అరముభాష (Aramaic or Aramaean). అరము దేశస్థుల భాష. దీని యక్షరములును హెబ్రీ యక్షరములును ఒకే రీతిగా నున్నవి. అది 31⁴⁷ లో నున్నట్లు లాబాను రాళ్లకుప్పకు పెట్టిన పేరును బట్టి లాబాను వాడిన భాష యిదియేయని తెలియును. నీనెవె పట్టణమున క్రీ॥ శ॥ ముందు 8 వ శతాబ్దములో ఈ భాషను వాడిరని రాతి శాసనములవలనఁ జెలిసికొనవచ్చును. రాజైన హిజ్కీయా కాలములో ఆయా జనములు తమ వ్యాపారములలోను ఇతర పనులను చేయుటయందును ఈ భాషనే వాడుకొని యున్నట్లు II రాజు 18³⁶ లో నున్నది.

యిర్మీయా దానియేలు ఎశ్రా యనువారు తమ గ్రంథములలోని కొన్ని భాగములను ఈ భాషలోనే వ్రాసిరి. క్రీస్తుకాలముండిది పరెస్తీను లోని వాడుక భాషయై యుండెను. తలితాకూమి (మా 5⁴¹), ఎప్పతా (మా 7³⁴) మొదలగు వాక్యములు చూడఁగా క్రీస్తీభాషను వాడినట్లు తెలియును. పాత నిబంధనను ఈ భాషలోకి తర్జుమాచేసిరి. సురియక్ (Syriac) భాష దీనికి సంబంధించినదిగా నున్నది (హెబ్రీ భాష చూ||).

అరము సోబా అరము II 3 చూ||

అరమ్మ హరాయిము అరము II 1 చూ||

అరారా అదాదా చూ||

అరారాతు (Ararat). యుఫ్రాతు నదియొక్క యుత్పత్తికిని ఆరాక్స్ (Araxes) నదికిని మధ్యనున్న గొప్ప కొండలు గల దేశము. అష్షూరు దేశమునకు ఉత్తరమున నున్నది.

ఆ కొండలలో రెండు మిగుల యున్నతములైనవి. వాటిలో నొకటి 17,000 అడుగుల యెత్తుగలిగి సంవత్సర మంతటిలో హిమముచే కప్పబడి యుండును. నోవహునావ ఆ శిఖరముమీద నిలిచెనను సాధారణ వాడుకయొకటికలదు (అది 8⁴). ఇది ప్రస్తుతము అగ్నీనియ యనఁబడు దేశ

అరారాతుకొండ

మున కుత్తరముగ నున్నది. అయితే యిది అది 8^వ లోని అరారాతు కొండకాదనియు, దీనికి దక్షిణముగానుండు వేటొక కొండయనియు కొన్ని పారంపర్య వాడుకలున్నవి. నావ నిలిచిన కొండయేదియో యిప్పుడు నిశ్చయింప వీలులేదు. సన్నోరు కుమారులు తమ తండ్రిని చంపిన పిమ్మట ఈ దేశమునకు బారిపోయిరి (II రాజ 19³⁷ యెష 37³⁸). యిర్మయా కాలములో అరారాతు దేశము ప్రత్యేకరాజ్యమై యితర రాజ్యములతో సంధిజేసికొని, యుద్ధము జేసియున్నట్లు కనబడును (యిర్మ 51³⁷).

అరిమతయారు (Arimathaea = రామాకు సంబంధించినది). క్రీస్తును పాతిపెట్టిన యోసేపు డారు. మ 27³⁷ మ 15⁴³ లూ 23⁵⁰ యోహ 19³⁸). ఆయా రెచ్చటనున్నదో తెలియదు. దానిపేరును బట్టి అది రామాయని తలంతురు (రామా చూ॥). గాని రూఢి తెలియదు.

అరిస్టాబూలు (Aristobulus = శ్రేష్ఠా లోచనకర్త). అపొస్తలుడగు పౌలు రోమీయులకు వ్రాసిన పత్రికలో నీపేరుగల యింటివారికి వంద నములు చంపెను (రోమా 16¹⁰). రోమాపట్టణ ముందున్న భక్తిగల కుటుంబికుడని పూర్వమును కొనిరి గాని నవీన శాస్త్రులు మతీయైక విధముగా తలంతురు. అరిస్టాబూలునువాడు మహాహేరోదు మనుమడని లోకచరిత్రవలనఁ జెలియుచున్నది. అతని సేవకులను అరిస్టాబూలు ఇంటివారని పిలిచిరి. చక్రవర్తియైన క్లౌడీ యితని స్నేహితుఁడు గావున వారిని చక్రవర్తి కప్పగించెను. అందు వలన వారు చక్రవర్తి పరివారములోఁ జేరినను ఇంకను అరిస్టాబూలు ఇంటివారనియే పిలువఁబడిరి.

C.

అరిస్టర్కు (Aristarchus = శ్రేష్ఠాధి కారి). మాసిదోనియలోని థెస్సలొనిక పట్టణమైదు (కార్య 27³). అపొస్తలుడైన పౌలు చేసిన మూడవ విషయేతి ప్రయాణములో నతని జతపనివాడు (ఫిలే 24). ఎఫెసునందు పౌలుతోపాటు గొప్ప గండమునందుండెను (కార్య 19³⁹). మూడవ ప్రయాణమునుండి పౌలు తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్లగా నితఁడు పౌలును వెంటబడించినవారిలో నొకఁడై యుండెను

(20⁴). పౌలు రోమాకు ఖైదీగాఁ బోయినప్పు డతనివెంట ప్రయాణముజేసి, రోమలో పౌలు చెఱయందున్నప్పుడతనికి లోడుగానుండెను (కొలొ 4¹⁰). అతఁడు కడపట రోమలో హతసాక్షి యాయెనను ఇతిహాసమొకటి గలదు.

C.

అరీవాతా (Aridatha). హమాను కుమారులలో నాజవవాడు. యూదులితనిని జంపిరి (ఎన్తే 9⁹).

అరీదై (Aridai). హమాను కుమారులలో తొమ్మిదవవాడు. యూదులితనిని జంపిరి (ఎన్తే 9¹⁰).

అరీయేలు (Ariel = దేవుని సింహము).

1. యెరూషలేములలో నొకఁడు. బెనాయా యితని యిద్దటి కొడుకులను చంపెను (I దిన 11²⁹ 2). II సమూ 23³⁰ లో మూలభాషయం దీపదము గలదుగాని తెలుగునందు లోపించినది.

2. అహవాయను నది పాటు వైపునకు ఎఱా సమూర్చిన పెద్దలలో నొకఁడు (ఎఱా 8¹⁶).

3. యెరూషలేమునకు అలంకారార్థముగ పెట్టబడిన యొక సార్థక నామము (యెష 29^{1,2,7}). దీనికి దేవుని సింహము అను నర్థ ముండుటచే అది యెరూషలేముయొక్క బలమును సూచించునుగాని గుణితమును కొద్దిగా మార్చిన యెడల దీనికి దేవుని యగ్నిగుండము అని యర్థ మగును. అది నిజముగా నాకు అగ్నిగుండ మగును (29⁹) అను మాటకు సంబంధముగా ఈ మాటకిదే యర్థమును చెప్పవలెనని కొందఱును కొందురు.

అరీసై (Arisai). హమాను కుమారులలో నెనిమిదవవాడు. యూదులితనిని చంపిరి (ఎన్తే 9¹⁰).

అరీహే (Arieh = సింహము). రెమల్యా కుమారుడైన పెకహుచే చంపబడిన యొకఁడు. పెకహు ఇశ్రాయేలు రాజైన పెకహ్యేమీఁద కుట్రచేసి యతనిని రాజనగరులోని అంతఃపుర మందుండు అరీహే, అర్గోబు అను వారిని చంపివేసిను (II రాజ 15³³). అసలు భాషలో ఈ వాక్యముయొక్క అర్థము లేటగా తెలియదు గాని దానికి సాధారణముగా అర్థము చెప్పనట్లు తెలుగు బైబిలులో తర్జుమాచేసిరి.

అరుహోదయము (Dayspring). బైబిలు నందు దీనిని సాధారణ అర్థముతోనే యుపయోగించిరి (యోబు 38¹⁹). దానిని వివరింప నవసరములేదు. గాని లూ 17⁸ లో అలంకార రీతిగా క్రీస్తు రాకడనుగూర్చి వాడిరి. అది ఆత్మీయ సౌఖ్యములతో విలసిల్లు క్రీస్తు యుగారంభమును సూచించును.

అరుబ్బోతు (Arubboth = అల్లిక కిటికీలు). పల్లెటూరుకు వైర్వతి దిక్కున నుండు నొక స్థలము (I రాజు 4¹⁰). రాజైన సాలూమోను ఇంటివారికి ఆవారమును సం గ్రహించిన పన్నెండు మందిలో నొకఁడిచ్చటనుండెను. ఈ స్థలము యొక్క సరియైన యునికి తెలియదు.

అరుహ వృక్షము, అరుహో వృక్షము (Heath). ఒక తరహా చెట్టు (యిర్మీ 17⁶ 48⁶). ఇది హెబ్రీ భాషాపదము. ఈ చెట్టు పర్వత ప్రాంతములయందు బెటుగును. ఆకులు మిక్కిలి చిన్నవియై చెట్లకొమ్మలను చేపను పాలుసులవలె అంటుకొని యుండును. J. C.

అరూమా (Arumah = ఎత్తయిన స్థలము). అబీమెలకు తన శత్రువులను నాశనము జేసిన యూరు (న్యాయా 9⁴¹). ప్రస్తుతము షెకముకు ఆగ్నేయమున 8 మైళ్ల దూరములోనుండు ఎల్ ఓర్నే (El'Orneh) యనునది దీనియని కియై యుండవచ్చును (రూమా చూ॥). (పటము III, F 4).

అరేత (Aretas). అరబీ పెత్రయనబడిన దేశమునేలిన రాజులకు మక్కబీయులకాలము మొదలు పెట్టబడిన పేరు (II మక్క 5⁸). వీరిలో నొకని గూర్చి మాత్రము క్రొత్త నిబంధనలోనున్నది. అతఁడు క్రీ॥ శ॥ ముందు 9 నుండి క్రీ॥ శ॥ 40 వఱకు అరేబీయ పెత్రనేలెను. హేరోదు అంతిపకు తన కుమార్తెనిచ్చి వివాహముజేసెను. గాని హేరోదామెను పదలివేసి హేరోదియ నుంచుకొనినందున అరేత యతనిమీద యుద్ధముజేసి ఓడించెను. కార్య 9³⁴ II కొరి 11³² ను చూడఁగా దమస్కు అతని రాజ్యములోఁ జేరినట్లు కనబడును గాని అదెట్లు, ఏకాలమున దానితో కలిసినో తెలియదు. ఆ కాలములో దమస్కు రోమావారి

యధీనమందుండినను క్రీ॥ శ॥ 34-62 వఱకు ఆ పట్టణమునందు వాడిన రోమన్ వారి నాణెములు బొత్తుగాఁ గానవచ్చుటలేదు. కావున చక్రవర్తి యనుగ్రహమువలన అరేత కిది వచ్చి యుండవచ్చును. అరేత దీనిని స్వంతముగా నేలక తనకు లోబడిన యొక అధిపతి నీ పురపాలకునిగా నియమించె ననునది ఈ యభిప్రాయమునకు నూటిగా సరిపడును. ఆ యధిపతి పాలును పట్టుకొన యత్నించెను గాని పాలు తప్పించుకొనెను (కార్య 9³⁴) (హేరోదు అంతిప చూ॥). C.

అరేబీయ అరబిదేశము చూ॥

అరేయొపగీతు దైవ వియోగు నీయు (Dionysius the Areopagite). పాలు ఏథెస్సు లోఁ జేసిన త్రసంగము ద్వారా క్రీస్తును నమ్మినవారిలో నితఁడొకఁడు (కార్య 17³⁴). అరయొపాగు కొండమీద కూడిన ఏథెస్సు వారి మహాసభలో నీయన సభికుఁడగుటచేత నితనికి అరయొపాగీతుఁడను బిరుదు కలిగెను. ఏథెస్సు యందుండిన సంఘమున కాయన మొదటి యధ్యక్షుఁడయ్యెనని యుసుబియసు అను చరిత్రకారుఁడు వ్రాసెను. ఇతఁడు డొమిషియను చక్రవర్తికాలమున ఏథెస్సులో హతసాక్షి యాయె నను ఇతిహాస మొకటిగలదు. C.

అరేయొపగు (Areopagus = అరీసు దేవత కొండ). ఏథెస్సు పురదుర్గమందలికొండ. ఏథెస్సు వారి మహాసభ దీనిపైకూడెను. ఆ పట్టణమందలి ఘనులును, ధనికులును సర్కారుద్యోగీయులలో ముఖ్యులు నీ సభికులై యుండిరి. వారు ఆరంభమున నేరములనుమాత్రమే విచారించినను, క్రమక్రమేగా దేశసంబంధమైన సంగతులను, నీతి విషయములనుగూడ విచారించుచువచ్చిరి. పాలును ఈ సభయొద్దట నిలువఁజెట్టి అతని సంగతులను విచారణజేసిరి (కార్య 17¹⁶⁻³⁴). ఇతని బోధలను నమ్మకపోయినను, నేరస్థుఁడని తీర్మానించలేదు గావున అంతవఱకునను పిరు పాలు పక్షమున నుండిరిని చెప్పవచ్చును.

అరేలి, అరేలియులు (Areli, Arelites). గాదు కొడుకులలో నొకఁడు (అది 46¹⁸). ఇతఁడు అరేలియుల కుటుంబములకు పూర్వికుఁడు (సంఖ్యా 26¹⁷).

అరోయేరు (Aroer = దిగంబరత్వము లేక ఒక విధమైన చెట్టు).

1. మృత సముద్రమునకు తూర్పుగానున్న అరోయేరునదికి కుడి ప్రక్కగా నుండు నొక పట్టణము (ద్వితీ 2³⁶). అది మొదట అమోరీయుల రాజ్యమునకును, తరువాత రూబేనుగోత్ర స్వాస్థ్యమునకు దక్షిణపు సరిహద్దయి యుండెను (3¹² యెహో 12² 13¹ న్యాయా 11²⁶ I దిన 5⁸). నీరియ రాజైన హజాయేలు దానిని పట్టుకొనెను (II రాజు 10³³). యిర్మీయా కాలములో అది మోయాబీయుల వశములో నుండెను (యిర్మీ 48¹⁹). ప్రస్తుతము అరెయేరు (Araer) అనబడు పాడు శేషములుగల స్థలమే దీని యునికి యని యనుకొందురు (పటము II, J 3).

2. గాదీయులు కట్టిన ప్రాకారములలో నొకటి (సంఖ్యా 32³⁴). అది రబ్బా యెదుట నున్నది (యెహో 13²⁵ న్యాయా 11³³). గాని దానియునికినిగూర్చి మఱీ తేటగా తెలియదు. ఈ పై రెండు పట్టణములందుండు ప్రదేశములు యెష 17³ లో అరోయేరు పట్టణములు అనఁబడినట్లున్నది. అట్లయినయెడల ఈ వాక్యములో యొర్దానుకు తూర్పుగా నుండు దేశములన్నియు నూచింపఁబడియున్నది.

3. యూదా యూజ్లాలో నొకటి. సిక్లగును దావీదు దోచుకొనిన పిమ్మట దోపుడు సామ్రాజ్యం కొంత ఈ యూరికి వంపించెను (I సమూ 30²⁸). ప్రస్తుతము బెయ్యేరైబాకు తూర్పుగా 6 క్రోసుల దూరముగా నుండు అరార ('Ar'ara) యనునదే దీని యునికియై యుండవచ్చును (పటము II, D 5).

అరొనా, ఓర్నాను (Araunah). ఒక యెబూసీయుడు. మోరీయా కొండమీఁద ఇతనికి నొక కళ్లముండెను. అచట దావీదు ప్రజలను లెక్కించుటయను పాపము చేసిన పిమ్మట ప్రవక్తయగు గాదుయొక్కు అనుమతి చొప్పున నచట నొక వేదికను కట్టించెను. తరువాత దావీదు ఆ కళ్లమును 50 వెండి తులములకు కొనెను (II సమూ 24¹⁸⁻²⁴). I దిన 21¹⁵⁻²⁷ లో అది 600 బంగారు తులములని మార్చఁబడియున్నది. దిన వృత్తాంతముల గ్రంథములలో అంక లచ్చ

టచ్చట ఈలాగు మార్చఁబడియున్నది. అయితే కొందఱు దినవృత్తాంతములలో నిది దావీదు ఆ కళ్లమునకు గాక, కొండ యావత్తునకు ఇచ్చిన ధరయని యనుకొందురు. I దిన 21¹⁵⁻²⁷ లోను II దిన 3¹ లోను ఇతనిపేరు ఓర్నాను అని యున్నది. ఈ స్థలముమీఁదనే సాలామెను దేవాలయమును కట్టించెను.

అర్క్కియుడు (Archite, Arkite) ఈ పదము అసలులో నున్న రెండు మాటలకు భాషాంతరము. ఆంగ్లభాషయందున్నట్లు హెబ్రీలో కూడ గుణితమునందు కొంత భేదమున్నది.

1. అర్క్కియుడు (Archite). బెన్యామీను స్వాస్థ్యమందలి యుత్తర భాగములోనున్న అర్క్కి (Archite) యను ఊరి నివాసి (యెహో 16²). దావీదు స్నేహితుడగు హూషై యీ యూరి వాడే (II సమూ 15³²). ప్రస్తుతము అయిక్-అరిక్ (Ain-Arik) అను స్థలము దీని యునికియై యుండవచ్చును. ఇది బేతేలుకు వైర్వతిగా నున్నది (పటము III, E 5).

2. అర్క్కియులు (Arkites). కనాను సంతతివారిలో నొక కుటుంబమునకు పేరు (అది 10¹⁷ I దిన 1¹⁵). ఫేనీకే యుత్తరప్రాంతము లోని త్రిపోలియను పట్టణమునకు దగ్గఱనున్న అర్కె (Arke) యను ఊరి నివాసులు. ఇది మిగుల పురాతనముగ ఊరై క్రీ॥ శ॥ 1500 సం॥ లకు పూర్వము ఒక విగుప్తు రాజు శాసనములోని అర్కెతు (Arkatu) అను పేరుగా రెల్-ఎల్-అమార్నా శాసనములో కనబడును (రాతి శాసనములు 2 చూ॥). అష్షూరురాజగు తిగ్లత్తిలేసరు క్రీ॥ శ॥ ముందు 738 సం॥ లో దానిని జయించెను. యోసీఫసు తన కాలములో దాని పేరు అర్క (Arka) యని వ్రాసెను.

అర్కెలాయు పేరోదు 3 చూ॥

అర్కెవాయులు ఎరెకు చూ॥

అర్చివ్వు (Archippus = గుర్రమునకు అధిపతి). ఫిలేమోను ఆఫ్సియల సహవాసియగు ఒక క్రైస్తవ బోధకుడు. అపొస్తలుడైన పౌ

లతనిని తనతోటి యోధుడని చెప్పించుచుండెను (ఫిలే 2). అతఁడు ఫిలేమాను కుమారుడని కొందఱి యూహ. కొలొస్సెలో బోధ పని చక్కగాఁ జేయుమని పాలతనిని ప్రోత్సహ పఱచెను (కొలొ 4¹⁷).

అర్గోబు (Argob = నేద్యభూమి లేక రాళ్లకుప్ప).

1. పెకహ్యాయను రాజయొక్క దేవ సంరక్షకులలో నొకఁడు. పెకహు అనువాడు పెకహ్యను కుట్రజేసి చంపినపుడు ఈ యర్గోబును కూడ చంపెను (II రాజు 15³³).

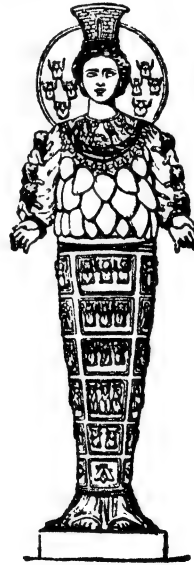
2. రాజైన ఓగుయొక్క దేశములోని యొక ప్రదేశము. మనషేగోత్రీకులు దాని స్వతంత్రించుకొనిరి (ద్వితీ 34¹³). అందులో 60 ప్రాకారములుగల పట్టణములుండెను. (I రాజు 4¹³). అది బాషాను పర్వతములకు పశ్చిమ ప్రదేశమై యున్నట్లున్నది.

అర్మగ్సులు బొమ్మ పూజారులు చూ॥

అర్తహషస్త (Artaxerxes). ఈ పేరు పారసీకదేశపు చక్రవర్తులలో ముగ్గురికి పెట్టి యున్నారు. వీరిలో మొదటివానిగూర్చి బైబిలునందుదాహరించిరి. ఇతఁడు క్రీ॥ ౪॥ ముందు 465—424 వఱకు నేలెను. యెహూషలేముకు బోయి దాని ప్రాకారములగట్ట నెహెమ్యాకు సెల వనుగ్రహించిన వాఁడితఁడే నెహెమ్యా నితఁడు యెహూషలేమున కధిపతిగా నియమించెను (నెహె 21-9 51⁴). ఎజ్రా రెండవ మాటు యెహూషలేమునకు బోవుచుండగా, అతనికి సహాయముజేసి, యతనికిఁ గావలసిన వన్నియు దొరుకునట్లు తాభీదు వ్రాసియిచ్చెను (ఎజ్రా 7). ఎజ్రా 47-6³² వఱకు కనబడు అర్తహషస్త యను వాడు బబులోను నేలిన కోరెఘు సేనాధిపతులలో నొకని నైనను, కోరెఘునకుఁ బిమ్మట పారసీక దేశము నేలిన కంబైసీసు (Cambyses) నైనను నూచించునుగాని యీ అర్తహషస్తను నూచింపఁడని శాస్త్రులను కొందురు. అయితే యతఁడెవ్వఁడో నిర్ధారణజేయుటకు ప్రస్తుతమున తగిన యాధారములు లేవు (పారసీకదేశము II, III చూ॥).

అర్తెమా (Artemas = అర్తెమి దేవతకు సంబంధి). అపొస్తలుడైన పౌలు జరపని వారలలో నొకఁడు. తీతు 3¹³ చూడఁగా పాలతనిని తీతు యొద్దకుఁ బంపఁదలంచెను గాని యితని గూర్చి మఱిమియు తెలియదు.

అర్తెమి (Artemis or Diana). ఒక దేవత పేరు. బైబిలునందు కార్య 19³³⁻³⁶ లో తప్ప ఇది మఱిచుటను లేదు. అర్తెమి అనునది ఈ దేవతకు గ్రీకు నామమును, డయానా (Diana) అనునది లాటిన్ నామమునై యున్నది. అసలు గ్రీకుదేవత చంద్రునికి సంబంధించినది. ఈమె పాలములకును అడవులకును అధి దేవత. ముఖ్యముగా వేటాడునది గావున దాని యాకారము విల్లును బాణములను ధరించిన స్త్రీ రూపముగా నుండెను. చిన్నాసియలో నీ దేవతా పూజ అక్కడనున్న యితర దేవతలపూజలకు సంబంధించి యుండెను. అది అస్తారే దేవత వంటిది. హిందూ దేశమందలి పాడిపంటలను

అర్తెమి దేవి

నూచించు శక్తి పూజవంటిదై యుండెను. ఎఫెసులోనున్న ఈ దేవతారూపము పాడిపంటలను నూచించుటకా యనునట్లు స్థనములతో నిండి యుండెను. ఈ పట్టణమందు దీనికి స్వర్వలోక ప్రసిద్ధమగు ఆలయమున్నది (ఎఫెసు చూ॥). హిందూదేశముననున్న లక్ష్మీదేవికి మహా యను

విరుదున్నట్లు ఈ దేవతకును మహా దేవి యను విరుదుండెను (కార్య 19¹⁸). ఈ దేవి ద్యువతి (అనగా ఆకాశము) నుండి పడినట్లు వారునమ్మిరి (కార్య 19³⁵). అది ఆకాశమునుండి సాధారణముగా పడెడి ఉల్కయొక్క శేషమైయుండవచ్చును. అట్టి ఉల్కలు అప్పుడప్పుడు భూమి మీఁద పడుచుండును. ఆలాగు పడినవాటిలో కొన్ని చిత్రవస్తు ప్రదర్శనశాలల (Museums) యందు చూడవచ్చును. అట్టివి దేవతలను కొనరాదు. ఎఫెసి పట్టణమందలి కంసాలులు ఈ దేవతయొక్క వెండి విగ్రహములను చేసి అమ్మకొని బహు లాభము గడించిరి. పాలు బోధవలన వారి వ్యాపారము చాల తగ్గినందున, వారు దేవే త్రితోకలిసి పాలును హింసించి అతని నా పట్టణమునుండి తఱిమిరి (19²⁴ దేవే త్రి. చూ॥).

అర్దోను (Ardon). యూదా గోత్రీకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు కాలేబు కుమారుఁడు (I దిన 2¹⁸).

అర్నాను (Arnan = చురుకుగల). దావీదు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 3²¹).

అర్నోను (Arnon = వడిగా పోవునది). ఇదియొక లోయకును ఆ లోయలోని నదికినిగల పేరు. ఈ నది మృతసముద్రమునకు తూర్పుగా నుండు కొండలగుండపాటి ఆ సముద్రములో పడును. మొదట ఈ నది దీనికి దక్షిణముగా నుండు మోయాబీయులకును, ఉత్తరముగానుండు అమోరీయులకును సరిహద్దయ్యుండెను (సంఖ్యా 21^{13, 26}). రూబేను స్వాస్థ్యమునకిది దక్షిణ సరిహద్దయ్యుండెను (ద్వితీ 3^{8, 16} యెహో 13¹⁶) దీని దాటుటకు రేవులునుండెను (యెష 16²). యిర్దీ 48²⁰ లో నున్నట్లు ఈ ప్రదేశము అర్నోను అనఁబడును గాని కొందఱిది యచట నుండు నొక యూరిపేరనుకొందురు. ప్రస్తుతము దానికి వ్రాడి మోజిబ్ (Wadi Mojib) అని పేరు. ఇది చాల చక్కని ప్రదేశమై అనేక విధములైన పూలచెట్లవలన నలంకరింపఁబడి యుండును.

అర్పణములు (Offerings). దేవునికి అర్పణము లర్పించుట ప్రతిజనాంగములోను వాడుకయైయున్నది. వైబిలునందును ఈ వాడుక

మొదటినుండి కనఁబడును. మోషేధర్మశాస్త్రము నకుఁ బూర్వమును అట్టి అర్పణము లర్పించిన అర్పణములు సాధారణముగా యజ్ఞములు, నైవేద్యములు అను రెండు విధములుగా నున్నవి. నైవేద్యములలో పానార్పణలు, ధూపములు చేరియున్నవి. ఇట్లు మనము అర్పణములను భాగించిన యెడల మోషేకాలమునకు పూర్వము (1) నైవేద్యము (అది 4³), (2) తొలిచూలున పుట్టిన పేలలను యజ్ఞముగా నర్పించుట (4⁴), (3) దహనబలిలేక హోమార్పణములు (8¹⁰ నిర్గ 10²⁵), (4) సమాధాన యాగములు (అది 31¹⁴), (5) పానార్పణములు (35¹⁴) అను ఐదువిధములగు అర్పణములు కనఁబడును.

నిర్గమకాండములోను (అధ్యాయ 29), సంఖ్యా కాండములోను (అధ్యాయ 6, 7, 15, 18, 19), ఆయా అర్పణములను వివరించియున్నను, ఇశ్రాయేలీయు లర్పించిన అర్పణల క్లుప్తవివరమును, దానికి సంబంధించిన ఆచారములను లేవీయ కాండము 1-7 లలో ముఖ్యముగ నున్నవి. అచ్చట నుదాహరింపఁబడిన వాటి క్రమము ఈ దిగువనీతిగా కనఁబడును:—

I. యజ్ఞములు లేక బలులు.

1. **దహనబలులు** (లేవీ 1). గోవులు గొట్టలు మేకలలోనుండి మగవాటిని, పక్షి జాతిలోని తెల్లగువ్వలలో దేనినైనను అర్పింపవచ్చును. I సమా 6¹⁴ నందు ఆవులనుకూడ అర్పించినట్లు చూడవచ్చునుగాని అది వారి అర్పణ చట్టముల ప్రకారముగాఁ జేసినదికాదు. హోమార్పణము సంతటిని దహించి వేసిరి. రక్తమును దహనవేదికచుట్టును ప్రోక్షించిరి. ఇది ఒకఁడు తన్నుతాను పూర్ణముగా దేవునికి సమర్పించు కొనుటను నూచించును.

2. **a. పావపరిహారార్థబలి** (లేవీ 4). దీనికై కోడెలు మేకలు గొట్టలు పాపురములు అను పేటిలో దేనినైనను అర్పింపవచ్చును. యాజకుల కొఱకైన బలియైన యెడల దాని రక్తములో కొంత పరిశుద్ధ స్థలములోనున్న ధూపవేదికకు పూయవలెను. తరిష్కావారి కొఱకైన బలియైన యెడల దానిరక్తమును దహనవేదికయొద్ద మాత్రము ప్రోక్షింపవలెను. యాజకులకొఱ కర్పింపఁ

బడిన పాపపరిహారార్థబలులను ఎవరును తిన కూడదు. దాని మాంసమును పాలెమునకు వెల పట దహింపవలెను. గాని యితరులకొఱకైన యిట్టి అర్చనములలో కొన్ని భాగములను యాజకులు తినవలెనను నియమమున్నది (లేవీ 6^{16,29} 7^{6,7} నిర్గ 29³² హెబ్రీ 13^{11,12}). ప్రజలపాపములు హెచ్చినయెడల యెక్కువ మాంసము తమకు దొరుకునని యాజకులు హోషేయకాలమున ప్రజలింకను పాపముచేయవలెనని కోరిరి (హోషే 4⁸).

6. అపరాధ పరిహారార్థబలి (లేవీ 6). ఇది వైదానికి సంబంధించినను కొంచెము భేదము గలదు. ఈ యర్చనములో యజ్ఞము మాత్రమే గాక పొరుగువారికి తమ అపరాధమువలన కలిగిన నష్టమును భరింపవలసియుండెను. దీని నర్పించి నప్పుడు రక్తమును వేదికమీఁద ప్రోక్షించిరి. క్రొవ్వునుకాల్చిరి. తమ పాపమువలన కలిగిన నష్టమునుగాక వైన దానియందైదవ భాగమును కలిపి, అన్యాయమునొందిన వానికియ్య వలసియుండిరి (సంఖ్యా 57⁸).

3. సమాధానబలి (లేవీ 3). ఇది కృతజ్ఞతార్చనము (లేవీ 7¹²), మొక్కుబడి (7¹⁶), స్వేచ్ఛార్పితము అను మూడు విధములుగా నుండినను, నియమములొక్కటే. పవిత్రములగు మృగములలో దేనివైన నిట్టిబలిగా నర్పింపవచ్చును. గాని పక్షులనర్పింపరాదు. ఇందు రక్తమును ప్రోక్షించిరి. క్రొవ్వును కాల్చివేసిరి. యాజకులకు బోరను కుడిజబ్బునిచ్చిరి (7^{31,32}). మిగిలిన దానిని ప్రజలు తీసికొనిరి. ఇది ప్రజలు దేవునితోను, తమలో తామును సహవాసము చేయుటను నూచించెను.

II. ఆమాంసములలో వాడిన యజ్ఞములు. యజ్ఞములన్ని పై నుదాహరింపఁ బడిన నాలుగు విధములలో నేదోయొకదానికి చేరినవైయుండెను. ఆయాకాలములకుఁ దగినటుల వాటిని అర్పించిరి. (1) **యాజకులను ప్రతిష్ఠించినప్పుడు** మొదట పాపపరిహారార్థ బలిని (లేవీ 8¹⁴), దహనబలిని (8¹⁹⁻²¹), సమాధానబలిని (8²²⁻³¹). వరుసగా నర్పించిరి. చివర జెప్పినదానికి **ప్రతిష్ఠితమైన ఛాట్టలు** అను పేరుండినను, దాని యాచారమునుబట్టి సమాధానబలియైనట్లు

తెలియుచున్నది. ఇటుల నీ యాజకులను ప్రతిష్ఠించుటలో పాపము నిమిత్తము బలినర్పించిన పిమ్మట తమను తాము పూర్ణముగా దేవుని సేవ కర్పించుకొనుటను నూచించు దహనబలినర్పించిరి. అటుపిదప దేవునితో సహవాసము చేయుటను నూచించెడి సమాధానబలిని అర్పించిరి. (2) **నాటిరు ప్రతము** నవలంబించినవాడు అదేక్రమము ననుసరించి అర్చనము లర్పించెను (సంఖ్యా 6^{16,17}). ఇదియు నొకవిధముగా ప్రతిష్ఠయే. (3) **గుప్తరోగిని శుద్ధిజేసిన యాచారము** లలో నిదేక్రమమున్నదిగాని అందు పాపపరిహారార్థ బలిని దహనబలిని మాత్రమర్పించిరి (లేవీ 14¹¹⁻²⁰). (4) **గుడారమును ప్రతిష్ఠించి** నప్పుడు పండ్రెండు దినములవరకు ఈ మూడు విధములైన యజ్ఞముల నర్పించిరి (సంఖ్యా 7¹⁵, 17, 33-35 మొ॥). పాపము నిమిత్తమైన ప్రాయశ్చితార్థ దినమునందు (లేవీ 23²⁷) వారు జేసిన పాపపరిహారార్థబలి చాల గంభీరమైనది (లేవీ 16). వారప్పుడు ఒక మేకపోతును వైనున్నట్లుగా నర్పించిరిగాని రెండవపోతు నొకదానికి అజాతేలు అను పేరుపెట్టి దానిని విడిపించి అడవికినంపిరి (అజాతేలు చూ॥). (5) **ప్రతియుదయమున** ఆలయమునం దర్పించినది దహనబలియై యుండెను (నిర్గ 29³⁸⁻⁴⁶). ఆయా యజ్ఞములలో కొద్ది గొప్ప భేదములుండినను ప్రతిది వైనున్నవాటిలో చేరి యున్నదని చెప్పదగును.

III. నైవేద్యములు (లేవీ 2). నైవేద్యము మూడు విధములుగా నున్నది. 1. **గోధుమిండి** నర్పించుట (లేవీ 2³). 2. **కాల్చిన గోధుమిండి** అప్పడము లర్పించుట (2⁴). 3. **పచ్చని వెన్నుల** నర్పించుట (2¹⁴). ప్రతి నైవేద్యమును నూనెతోను సాంబ్రాణితోను అర్పింపవలెను. ఫులిసినదేదియు వేయకూడదు (6¹⁷). ఫులిసినదైనందున తేనెను కూడ అర్పింపరాదు (2¹¹). ఈ యర్చనములు యాజకులవైనందున యితరు లెవరును వాటిని తినరాదు. స్వంతముగా యాజకు లర్పించిన నైవేద్యములను వారు సహా తినక అంతయు కాల్చి వేయవలెను (6^{22,23}). దీనిలో చేరిన అర్చన లేవి యనగా:—(1) **సన్నిధి రొట్టెలు** (నిర్గ 25³⁰ 35¹³ 39³⁸ లేవీ 24⁵). (2) **సంఖ్యా 5¹⁸ లోని రోష విషయమైన నైవేద్యము** కూడ ఇందులో చేరి

యన్నది. ఈ నైవేద్యములు ప్రత్యేకముగా చేయబడినను వాటిని సాధారణముగా ఇతర అర్చనలలో నర్పించుచుండిరి (లేవీ 14¹³ 23¹⁸ సంఖ్యా 78⁷ 15³⁴ మొ॥). దీనినిబట్టి నైవేద్యము ఎన్నడును ప్రత్యేకముగా నర్పింపబడక ఎల్లప్పుడు యజ్ఞముతో నర్పింపబడినవని కొందఱును కొందురు.

IV. పానార్పణములు. వీటిని ప్రత్యేకముగా నర్పింపక దహనబలులలో అర్పించిరి. ఇట్లర్పింపబడిన వాటిలో ద్రాక్షారస మొకటి (నిర్గ 29^{40,41} సంఖ్యా 28⁷). దాని నర్పింపవలసిన రీతి నుదాహరించలేదు. I సమా 7¹ లో నీళ్లు చేచి వాటిని దేవునియెదుట కుమ్మరించిరి. పర్ణశాల పండుగలోని యాచారములలో అట్లు చేయుట ఒకటియై యుండెను. ధూపవేదికమీద సమర్పించిన ధూపార్పణములు నిట్టివై యుండెను ఈ ధూపార్పణములను వేరుగా నర్పింపక నైవేద్యములతో నర్పించిరి.

V. అర్చనల సర్పించిన విధము. ప్రతి అర్చనము పవిత్రమైనదై యుండవలెను. దానిలో ఉప్పును కలుపవలెను (లేవీ 2¹³). అన్ని అర్చనల కిట్లు కొద్ది సంబంధము లుండినను, భేదములు నుండకపోలేదు.

1. యజ్ఞముల సర్పించునప్పుడీ యెదువిషయములను గమనింపదగును. (1) యజ్ఞమునర్పించువాడు బలిపశువును ఆలయద్వారమునకుఁ లేవలెను (లేవీ 1³). (2) దాని నర్పించువాడు తన చేతులను ఆ యజ్ఞ పశువులపై మోపి తనకు మాటుగా దానినర్పించుచున్నట్లు ఒప్పుకొనెను (1⁴ 3² మొ॥). (3) అర్పించుచున్నవాడే దానిని వధించెను (1⁵ 3²). (4) యాజకుడు దాని రక్తమును ప్రోక్షించెను (1⁵ 3² మొ॥). ప్రతిష్ఠించు ఆచారమునందట్లు ప్రతిష్ఠించువాని వ్రేళ్లకును, చెవులకును రక్తము చుమరవలెను (నిర్గ 29²⁰ లేవీ 8^{33,34}). పాపాచ్ఛాదన దినమున దాని నాలయములోని సామగ్రిలమీదను ముఖ్యముగా మంద సమమీదను చల్లిరి (16^{13,14}). (5) యజ్ఞమును దహించి వేయవలెను. సమాధాన యాగములలో క్రొవ్వును మాత్రము కాల్చివేసిరి (3¹⁰). దహన బలులలో యజ్ఞపశువును యావత్తు కాల్చివేసిరి

(1⁹). పాపపరిహారార్థబలి యాజకులయైనయెడల క్రొవ్వును వేదికమీదను, మాంసము చర్మము మొదలైనవాటినిన్నిటిని పాలెమునకు వెలుపలను దహించవలెను. ఇతరులకొఱకైనయెడల ఆ మాంసము యాజకులు తినవలసియుండిరి.

2. నైవేద్యముల సర్పించునప్పుడు వారు దానిని నూనెతోను సాంభ్రాణితోను అర్పించిరి. కొంత దహించిరి గాని మిగిలినది యాజకుల దాయెను (6¹⁴⁻¹⁸). అయితే యాజకులర్పించినప్పుడు అంతటిని దహించివేసిరి (6²²).

3. అగ్నిలో దహించుట సాధారణ రీతియైనను యాజకుల కియ్యబడినది అల్లాడింపబడు అర్చనముగా నర్పించిరి (7³⁰). యాజకుల బోరను వేదికతట్టు చాపి మఱల తీసికొనిరి. దేవుని కర్పింపఁగా ఆయన తిరిగి దానిని యాజకుల కిచ్చెననునది దాని భావమైయున్నది. దీనికి సంబంధముగానే ఇంకొకవిధముగా కుడి జబ్బను అర్పించిరి (నిర్గ 29²⁷ లేవీ 7¹⁴ సంఖ్యా 15¹⁹ మొ॥). ఈ వాక్యములలో నది ప్రతిష్ఠార్పణ మనఁబడెను గాని అది ఎల్లబడు అర్చనమని అసలు భావమై యున్నది. అర్పించినవాడు దానిని యెత్తి దింపెను. అదికూడ, దేవుని కిచ్చిన పిమ్మట దానిని దేవుడు తిరిగి యిచ్చినట్లు నూచించుచున్నది.

VI. అర్చనయొక్క ఉద్దేశమిమి? అర్చనముల సర్పించుట సర్వలోకులకు వాడుక. వివిధ మతములవారు వివిధ ఉద్దేశములతో వాటి నర్పించుచున్నారు. దేవునితో సహవాసము చేయుటయే వీటి ముఖ్యోద్దేశముగా నుండవలెను. గాని మనకును దేవునికిని మధ్యపాపము అడ్డుగా నున్నంతకాలము ఇట్టి సహవాసము ప్రాప్తించనేరదుగాన, ఈ పాపములను తొలగించుటకై యిట్టి యజ్ఞములను చేసిరిని చెప్పవచ్చును. రక్తము చిందించకుండ పాపక్షమపణ యెంతమాత్రమును కలుగదు (హెబ్రీ 9¹³) అనుబోధ పాఠ నిబంధన యజ్ఞములన్నిటిలోఁ గనబడును. బైబిలునందలి ఆచారములలో యజ్ఞములర్పించుట యనునది విశేషముగా కనబడుచున్నది. ఇది పాపములను పరిహరించుటకైన క్రమశిక్షయను ఏర్పాటునై యున్నది. గాని పశువుల రక్తము పాపమును పరిహరింప నేరదను బోధకూడ ఆ

యాచారముల వలననే తేటపడెను (10⁴). అటు లైన పక్షమున వీటి నాచరించుటే! ఇవి నూచనలు మాత్రమే. క్రీస్తు లోకపాపముల నిమిత్తము చేయబోవు గొప్ప యజ్ఞమునకు నూచ నలై యున్నవి (యోహా¹⁹). క్రీస్తు వీటినన్నిటిని నెఱవేర్చుటకు ప్రజలగొప్పసత్వమును గ్రహించి విశ్వసించునట్లు తత్కాలమునకు తగిన బాల శిక్షలైయున్నవి (గల 3²³⁻²⁵). పాప ప్రాయ శ్చిత్తార్థమేగాక మనము దేవుని కర్పింపవలసిన ఆత్మీయ యజ్ఞములుకూడ వాటిలో నూచింపఁ బడినవి (రోమా 12¹). పాఠనిబంధన యాచార క్రమమునందు పాపమును మొదట పరిహరించుట (పాపపరిహారార్థ బలి) అత్యవసరమై యున్నది. అదియైన పిదప మనలను మనము పూర్ణముగా దేవుని కర్పించుకొనవలసియున్నాము (దహన బలి). చివరకు మనము దేవునితో సహవాసులమై ఆయనకు మనస్తోత్రము లర్పించుచు, ఆయన యనుగ్రహించెడి దీవెన లొందఁగలము (సమా ధానయాగములు, నైవేద్యములు). ఇవన్నియు క్రీస్తు మన పాపముల నిమిత్తము సిలువమ్రాసుకు కొట్టఁబడి (రోమా 4²⁵), దేవుని చిత్తమును పూర్ణ ముగా నెఱవేర్చి (6), దేవునికిని మనకును మధ్య వర్తియు సమాధానకర్తయునగుట చేతనే (2 కొరి 5¹⁸) నెఱవేఱినవి. క్రైస్తవులు ప్రస్తుతము నొక్క బలివైనను అర్పింపకపోయినను ఆ బలుల యొక్క ఆత్మీయ బోధలలో నొకటియైనను నిరర్థకము కాలేదు.

VII. పాఠనిబంధన ఆచారములకును నీతులకును గల సంబంధము. పాఠనిబంధ నలో నీతిబోధకులగు ప్రవక్తలు యజ్ఞములను ఖండించి, వాటినర్పింపవలెనని ప్రజలకు బోధింప లేదని నవీనపండితులలో గొందఱుభిప్రాయపడు చున్నారు. I సమా 15^{29,33} యిర్మీ 7^{22,23} మీకా 6³⁻⁸ మొదలగు వాక్యములనుబట్టి యాజ కులును ప్రవక్తలును విరుద్ధములగు బోధలుచేసి నట్లు కొందఱు వాదించెదరు. అట్టి యభి ప్రాయము ననుసరించి పాఠనిబంధన యావత్తును సరిరించవలెనని తలంతురు. యజ్ఞములను గూర్చిన బోధలు మొదటినుండి యున్నవి కావనియు, యాజక పక్షపాతులచే నిటీవల యవి పాఠ నిబంధనయందు చేర్చబడినవనియు వారి యభి

ప్రాయము. నవీన పుస్తక ప్రతులలో *P* (= *Priest* యాజకుడు) అను అక్షరముచే గుర్తింపబడు భాగములు యాజకులవలన చేర్చబడినవాటినని నూచించును. గాని పై నుదాహరింపబడిన వాక్యములు నీతిన్యాయములను పాటింపక బాహ్య చారములను మాత్రము నమ్మకొని వాటినే అనుస రించువారికి కలిగిన గద్దింపులైనట్లు చూడవచ్చును. అట్టి బాహ్యచారములే దేవుని కసహ్యములు (యెష 1¹¹⁻¹⁵). గాని అర్చణల అంతర్గత ఉద్దేశము లక్షించి చేయునప్పుడు వాటికిని నీతులకును పూర్ణమైన ఐక్యముగలదు. యజ్ఞములు నీతులను బోధించి వాటిని స్థిరపఱచును. పాపము విషయ మింత గంభీరమగు ఆచారములు ఔచిత్యమునందుండక పోయినయెడల దేవుని నీతినిగూర్చియు మానవు లలో ఒకరియెడల ఒకరికుండవలసిన నీతిని గూర్చియు అంతలోతుగా గ్రహించక పోవుదు రనునది రూఢియైన విషయమైయున్నది.

VIII. కానుకలు (Offering Gifts).

1. వేదికమీఁద అర్పింపబడిన నియమిత కానుకలేగాక ఇశ్రాయేలీయులు ఇతరకానుకలను అర్పించిరి. (1) **ప్రథమ ఫలములు.** వీటిన నైవేద్యములలో చేర్చవచ్చును (నిర్గ 23¹⁶ 34²⁹ లేవీ 23¹⁰⁻¹⁴ సంఖ్యా 18¹²⁻¹⁸ ద్వితీ 18⁴). (2) **తొలిచూలు పిల్లలను దేవునికి ప్రతి ప్తించుట** కూడ ఇందులో చేరియున్నది (నిర్గ 13^{2,15}). తరువాత లేవీగోత్రమును వారికి బదు లుగా ప్రత్యేకించినప్పుడు, ప్రతితొలిచూలు మగపిల్లలను ఐదు తులముల వెండినిచ్చి విమోచింప వలెనని యేర్పాటయెను (సంఖ్యా 3^{40,41,46}). మానవులలో మాత్రమేగాక పశువుల ప్రతితొలి చూలు మగ పిల్లయు దేవునికి ప్రతిష్ఠితమే. పవిత్ర మైన వాటినర్పించిరి (నిర్గ 13¹⁵), అపవిత్రమైన వాటిని విమోచించుకొనిరి (13¹⁵). (3) అన్ని టిలో **దశమాంశము** నిచ్చుట గొప్పకానుకగ నెంచబడెను (అది 14²⁰ హెబ్రీ 7² లేవీ 27³⁹ సంఖ్యా 18²¹⁻²⁸ ద్వితీ 14²³⁻²⁸ మొ॥) (దశమ భాగము చూ॥).

2. నియమిత కానుకలు మాత్రమేగాక ఇష్ట పూర్వకమైన వాటిని కానుకలుగా నర్పించిరి. గుడారమును కట్టుటకు అరణ్యములో ఇశ్రా

యేలీయు లర్పించుట (నిర్గ 35²⁰⁻²⁹), ఆలయమును కట్టించుటకు దావీదు కొల్లసామును ప్రతిష్ఠించుట (I దిన 29²⁻⁶ I రాజు 7⁵¹ 15¹⁵ మొ॥), గుడారపు ఉపయోగార్థమై ఇశ్రాయేలీయుల పెద్దలు సామగ్రులు అర్పించుటయు (సంఖ్యా 7^{84,85}) ఇట్టి కానుకలైయున్నవి. నెహెమ్యా కాలములో యజ్ఞముల నర్పించుటకై కావలసిన వచ్చిన కట్టెలు కూర్చుట్టకైన కట్టెల అర్పణమును దీనికి సంబంధించినదే (నెహె 10³⁴ 13³¹).

3. సామూను దేవునికి కానుకగా అర్పించుట వాడుకయ్యెను. ఆలయమును మరమ్మతు చేయుటకై సామూకావలసి యెహోయాదా కానుక పెట్టె నొకదానిని చేయించి దానినాలయములో నుంచెను (II రాజు 12^{9,10}). ఇది తిరువాత దేవాలయములో నొక నిత్యమైన యేర్పాటుయి నట్లు కనబడుచున్నది (మా 12⁴¹⁻⁴⁴).

4. దేవునికి ప్రతిష్ఠించినదానికి కొర్రాబ్బను అని పేరుపెట్టిరి. అది దేవునికి ప్రతిష్ఠించిన దానిని నూచించును. దాని అసలుమాట లేవీ 2¹² సంఖ్యా 7¹² యెహె 40⁴³ మొ॥ వాక్యములలో అర్పణమును పదము చే తర్జుమాచేయబడెను. ఒకడు తన అస్తి కొర్రాబ్బను అని చెప్పినయెడల, ఇంకను తన స్వంత తల్లిదండ్రులనుకూడ పోషించుటకైనను దానిని వాడకూడదను నంత కఠిన వ్రతమని యూదులు తలచిరి గాని క్రీస్తు ఈ అభిప్రాయమును బొత్తుగా ఖండించి అది దేవుని యేర్పాటు కాదని చెప్పెను (మా 7^{12,13}).

5. క్రొత్త నిబంధనలోని కానుకలు, ఔదార్యబుద్ధి మిగుల అవసరమైనదని ఆదికాలము నుండి క్రైస్తవులు దానిపెంచిరి. ఆదిక్రైస్తవులు తమకున్నదాని నంతటిని సమష్టిగా నుంచుకొనుట అట్టిదైయుండెను (కార్య 2⁴⁵ 4³²⁻³⁶). దుష్టులతో నిండియున్న యీ లోకములో అట్టి యేర్పాటును అమలులోకి తెచ్చుటకు పిలువదను సంగతి వారుచూచినను (5^{1,10}) వారాయాదార్యబుద్ధిని మాత్రము వదలలేదు. అంతియొకయలోని క్రైస్తవులు కలుపువచ్చి తమ సహోదరులు బాధపడుచున్నారని వినినప్పుడు చందానెత్తిరి (కార్య 11²⁷⁻³⁰). బీదలను జ్ఞాపకము చేసికొనవలెననునది అపొస్తలుల తీర్మానములలో మిగుల పురాతనమైన

వాటిలో నొకటియైయున్నది (గల 2¹⁰). పాలు దీనిననుసరించి, తాను స్థాపించిన సంఘములన్నిటిలో గొప్ప చందాను పోగుజేసెను (I కొరి 16¹⁻⁶ II కొరి 8,9). దేశమభాగము నియ్యవలెనని చెప్పక ప్రతివాడు తన శక్తికొలది దేవుడను గ్రహించిన కలిమిచొప్పున క్రమముగా కానుకల నర్పింపవలెనని నియమించెను (I కొరి 16¹⁻⁶). పాతనిబంధనలోని దానికన్న తక్కువ నియ్యక ఎక్కువ ఇయ్యవలెననుటయే దాని యుద్దేశ మయ్యున్నది.

కానుకల నర్పించుటవలన పుణ్యము సంపాదించుకొనుటయే గాక, పాపముచేయుటకును సెలవు నొందగలమని కొందఱు మత బోధకులు సహ బోధించిరిగాని, అది బైబిలు బోధకాదు. దుష్టులయర్పణలు దేవునికిష్టములుకావు. అట్టి అర్పణలెన్నియైనను, నీతిగా ప్రవర్తించుటకు సాటి రావు (మ 5²³⁻²⁶). అయితే మంచిమనస్సుతో ఆయన కర్పించినవే ఆయన కంగీకృతములు (II కొరి 9^{7,13}). (మొక్కుబట్టి చూ॥).

అర్పత్తుడు (Arpachshad), ఆది 10⁹ I దిన 117,18 ను చూడగా అర్పత్తుడు షేము యొక్క మాడవకొడుకై యున్నట్లు తెలియును. ఇతడే బ్రాహ్మనునకు పూర్వికుడు (ఆది 11^{10,97}). అర్పత్తుడు అను పేరును విడదీసినయెడల అందులో అర్పక్ + చెనెడ్ అను భాగములుండును. చెనెడ్ అనుపేరు కల్దీయుల దేశమునకు అసలు పేరైన చన్దీము అను దాని ఏకవచనమైయున్నది. ఇది మొదట ఒక పురుషుని పేరైనను తరువాత ఒక గోత్రమునకును అటుతరువాత యొకదేశమునకును పెట్టిన పేరైయున్నట్లుగ నగపడును. అర్పక్ అను ప్రదేశము అష్షూరు దేశమునకు నైర్వతి దిక్కున నున్నది.

అర్పాదు (Arpad), సిరియలోని యొక పట్టణము. బైబిలునందిది యెల్లప్పుడు హామాతుకు సంబంధముగా నుండుటచేత హామాతు ప్రాంతములలో నున్నదని యూహింపదగును (II రాజు 18³⁴ 19¹³ యెష 10⁹ 36¹⁹ 37¹³ యిర్మీ 40²³). అంతియొకయకు తూర్పుననుండు అరెహ్బీయను పట్టణమునకు ఉత్తరముగా 18 మైళ్ల దూరములో నుండు టెల్-ఎర్పాదు (Tell-Ertad) దీని యానికియై యున్నది.

అర్బా (Arba). అనాకీయుల తండ్రి (యెహో 21¹¹). ఇతఁడు వారిలో గొప్పవాఁ డని 14¹⁵ 15¹³ లో నున్నది. హెబ్రోను యొక్క మొదటిపేరు కిర్యతర్బా (నాథా 1¹¹). అనగా అర్బాపట్టణమని యర్థము. ఈ అర్బా యనువాడే దాని కట్టించెను (హెబ్రోను చూ॥).

అర్బాతీయుడు (Arbathite). శేతరాబా యను ఊరివాడు (II సమూ 23³¹ యెహో 15⁶, 61 18²²) (శేతరాబా చూ॥).

అర్బీయుడు (Arbite). ఆరాబు (యెహో 15⁵²) అను నూరివాడు (II సమూ 23³⁵). అయితే LXX లో ఇది అర్బీకుండు అని యున్నది. I దిన 11³⁷ లో అర్బీయుడు అను దానికి ప్రతిగా ఎజ్బయి అనుమాట గలదు.

అర్మోని (Armoni = నగరమునకు సంబంధ మైనది). రిస్సావలన సౌలునకు పుట్టిన కుమారు లలో నొకఁడు. ఇతఁడు గిబియోనీయులవలన ప్రాయశ్చిత్తార్థముగా చంపబడెను (II సమూ 21⁸⁻¹¹).

అర్మోకు (Arioch = ఆకాశరాణి అనగా చంద్రునికి నేవకుండు).

1. ఎల్లాసరురాజైన అర్మోకు సాదోమ మొదలగు పట్టణముల మీఁద యుద్ధముచేసిన నలుగురు రాజులలో నొకఁడు (ఆది 14¹⁹). బబులోను దేశమునకు దక్షిణ భాగము నేలిన ఎరి-ఆ-కు అనువాడు ఈ రాజే. ఇతని పేరు బబులోను శాసనములలో కనబడెను. ఆ మ్రాపేలు (ఆది 14¹) అను వాడితనిని ఓడించినట్లుగా ఆ శాసన ములవలనఁ దెలియును.

2. నెబుకద్నెజరు దేహసంరక్షకుల అధిపతి (దాని 214-15, 24-25).

అర్వదు, అర్వదువారు (Arvad = తిరుగు చున్న, Arvadites). ఇది ఫీనీకీ దేశములోని యత్తర ప్రాంతమునకు రేవుపట్టణము. యెహొ శ్కేలు కాలమునందు అర్వాదువారు తూరువారి యొడలకు కలసులుగా నుండిరి (యెహొ 27^{8, 11}). ప్రస్తుతము బైరుట్ (Beirut) కు 70 మైళ్లు ఉత్తరముగానున్న ఎర్-రూయద్ (er-Ruwad) అను పేరుగల స్థానమే దీనియనికీర్తయియున్నది.

అర్సా (Arza = వేడుక). రాజైన ఏలా యొక్క గృహనిర్వాహకుండు (I రాజు 16⁹). తిర్సలో ఏలా యితని యింటికి విందుకువచ్చి త్రాగి మత్తుఁడైయుండఁగా జిమ్రీయనువాడు కుట్రజేసి ఏలానుచంపి రాజ్యము నపహరించి నపుడు ఇతఁడు కుమ్మకుగానున్నట్లున్నది.

అత్తష్సెత్తు (Altashheth = కొట్టివేయ కుము). క్షీర్తనల గ్రంథమందలి 57, 58, 59, 75 క్షీర్తనల రాగము పేరైయున్నది. దీనిని ఆ క్షీర్తనల పీఠికయందు జూడవచ్చును. యెష 65⁸ లో వ్రాసిన ద్రాక్షారసమునుగూర్చిన పాటలో అది దీవెన కరమైనది దాని కొట్టి వేయకుము అని పాడిరి. ఆ క్షీర్తనలలో ఈమాట ఉండుటవలన క్రమ క్రమేణ ఆమాట పీఠిక రాగమునకు పేరాయెనని కొందఱు తలంతురు.

అలించందలు చిక్కుడు కాయలు చూ॥

అలమ్మేలెకు (Allammelech = రాజు, యొక్క ఒకచెట్టు!). ఆషేరుస్వాస్థ్యములోని యొక యూరు (యెహో 19²⁶). ఈ పేరుగల వాగు ఆ ప్రాంతములయందుండుటచే నిది అక్కో దగ్గఱనున్నదను కొందురు. గాని దీని సరియైన యునికి తెలియదు.

అలామోతు (Alamoth = కన్యకలు). క్షీర్తనల గ్రంథమందలి 46-వ. క్షీర్తన పాడవలసిన రాగపు పేరు. ఇది యా క్షీర్తన పీఠికయందు దగు పడును. క్షీర్తన రాగము కాదుగాని శబ్ద అర్థ మునుబట్టి కన్యకలు పాడదగినదని కొందరి యభిప్రాయము.

అలెక్సాండ్రీయ (Alexandria). విగుప్తు దేశమందలి పట్టణము. బైబిలునందు దీ పట్టణపు పేరు అచ్చట జన్మించిన ఆపొల్లో చరిత్రయందును (కార్య 18²⁴) అక్కడ నుండి వచ్చిన ఓడల వివరమునందును (27⁶ 28¹¹) మాత్రము కనబడుచున్నది. ఆయనను ఈ కొద్ది వాక్యములవలననే ఆ పట్టణపు పాండిత్యమును, అచ్చటి వ్యాపారాదులను దెలిసికొనుటకు వీలగుచున్నది. ఇది నైలునది పడమటి ముఖద్వారము దగ్గరనున్నది. మహా అలెక్సాండరు క్రీ॥ శ॥ ముందు 332 సం॥ న దీనిని గట్టించెను. చక్కగ అమర్చి కట్టబడిన పట్టణము. దీనియందలి 5 భాగములలో నొక

దానిని యూదులకొఱకు ప్రత్యేకించిరి. యూదులచట విస్తారముగా నుండుటచే తమ కొఱ కొక సమాజమందిరమును ప్రత్యేకముగా యెరూషలేములో కట్టించుకొనినటుల క్రొత్త నిబంధన యందుఁ జూడఁగలము (8⁹). మహా అలెక్సాండరు నకు తరువాత నైగుప్తునేలిన తొలెమాయి (Ptolemy) రాజు లిష్టణముందు గొప్ప పుస్తకశాలను స్థాపించిరి. ఈ పట్టణమకాలమునందే వ్యాపారములకును ప్రసిద్ధమయెను. వారిలో నొకని కాలముందు క్రీ. శ. ముందు రెండవ శతాబ్దమున పాత నిబంధనను ఈ పట్టణములోనే గ్రీకు భాషలోకి తర్జుమ (LXX) జేసిరి. రోమకా ప్రభుత్వకాలమున నది రోమాకు తరువాతి ముఖ్య పట్టణమయ్యెను. క్రైస్తవమత మచ్చటకు బహుత్వరగా వ్యాపించెనుగాని అచ్చట మొదట బోధించిన వారెవ్వరో తెలియనం దుదాహరింపలేదుగాని మార్కు క్రైస్తవ సంఘమునచ్చట స్థాపించెనను పారంపర్యవాదుక యొకటి గలదు. క్రైస్తవుల మొదటి వేదవిద్యాలయ మిచ్చటయండెను. క్రైస్తవులలో గొప్పపండితులైన వారిచ్చట బోధించిరి. క్లెమెంటు (Clement), బరిగేను (Origen), అతనేసియు (Athanasius) వీరిలో ప్రసిద్ధులు. క్రీ. శ. 840 మొదలు అది మహమ్మదీయుల యాధీనమయ్యెను. ఇప్పటికిని వారిచేతులయందే గలదు. ప్రస్తుతమున ఆ పట్టణమునందు శివారులతో కలిసి 80 లక్షల మందికన్న నెక్కువ ప్రజాసంఖ్య కలదు.

అలెక్సాండ్రు (Alexander = మానవులఁ గాపాడువాఁడు).

1. **మహాఅలెక్సాండ్రు** (Alexander the Great). ఇతనిపేరు తెలియనందు లేకపోయినను తెలియ చరిత్రను మాత్రమేగాక లోకచరిత్రను మార్పుటచేత నితని చరిత్రను క్లుప్తముగ విచారించవలెను. మాసిదోనియయం దితఁడు క్రీ. శ. ముందు 356 లో జన్మించి 323 లో బబులోను నందు కాలము చేసెను. తన రాజ్యమును గ్రీసు నుండి హిందూదేశమువఱకు వ్యాపింపజేసెను. ఆ కారణమున గ్రీకుభాషయు గ్రీకువారి విద్యలు నీ దేశములన్నింటిలో వ్యాప్తిజెందెను. అందువలన క్రొత్తనిబంధన కాలములో గ్రీకుభాష సర్వత్ర వ్యాపించి క్రీస్తు రక్షణవిషయములు ఆ

భాషలో వ్రాయఁబడుటకు మూలమాయెనని చెప్పవలెను.

క్రీ. శ. ముందు 332 పారసికులను ఇస్సుస్ (Issus) యొద్ద నోడించినందున నితఁడు పల్లెస్సుకు మాత్రమేగాక ఆసియ ఖండమందలి పశ్చిమ భాగమంతటికి ప్రభువామెను. యెరూషలేమును, దాని యందలి యాచారములను అడ్డగింపక వాటిని ప్రోత్సహింపఁబఱచి యాదరించెను. దాని 8⁹¹ 11³ లో నున్న ప్రవచనము లతనికిఁ గనుపఱచినప్పుడు, అవి తనను గూర్చినవేయని తలంచి యూదులమతమును మరి యభిమానించెను. పల్లెస్సును సిరియకుఁజేర్చి దాని ప్రభుత్వవిషయము తగిన యేర్పాటులజేసెను. ఇందువలననే నితని మృణాంతరమున గూడ అది అంతియొకయ రాజ్యములోనే జేరియుండెను (అంతియొకయ, అంతియొకు చూ॥). అతఁడు యూదుల యందు చాల దయఁజూపినందున అనేకు లతని సేనలోఁ జేరిరి. అతని గౌరవాధ్యమై యెగుప్తులోఁ గట్టఁబడిన అలెక్సాండ్రీయ (Alexandria) పట్టణమునందు వారికి విశేష హక్కు లిచ్చినందున అనేకమంది యూదు లచ్చటికిఁబోయి కాపురముండిరి. యూదులు తమవేదములను విద్యలను గ్రీకు భాషలోకి తర్జుమజేసి ప్రచురించుట కది వారి కునికి పట్టయ్యెను. అచటనే LXX అను గ్రీకు తర్జుమ చేయఁబడెను. ఇతనిపేరు I మక్క-17 6² లో కనఁబడును.

2. క్రీస్తు సిలువను మోసిన కులేనీయుఁడగు సీమోను కుమారుఁడు (మా 15²²). ఇదిగాక మఱేమియు నితనిగూర్చి తెలియదు. మార్కు కీయన పేరు తెలిసియుండెను గనుక క్రైస్తవుఁడని నమ్మవచ్చును.

3. ప్రధాన యాజకుఁడగు అన్నకు బంధువుఁడు (కార్గ 4⁹).

4. ఎఫెసులోనుండిన ఒక యూదుఁడు. అపొస్తలుఁడగు పౌలునుగూర్చి అక్కడ పెద్ద గలిలిలి జరిగినప్పుడు దాని నాపుటకితఁడు ప్రయాసపడెను. పౌలు క్రైస్తవుఁడైన యూదుఁడు గాన యూదులు తమ మీఁదకు సేరము వచ్చు నేమనని భయపడి ఇతఁడు తమ పక్షమున మాటలాడవలెనని ముందు నిలవఁబెట్టిరి (కార్గ 19³³).

5. ఎఫెసునందు మతభ్రష్టుడును దూషకుడును నొకడు (I తిమో 1²⁰).

6. ఎఫెసు నందుండిన యొక కంచరివాడు. వీడు పాలుకు చాల కీడుజేసెను (II తిమో 4¹⁴). 5 లోఁ జెప్పబడిన వాడితఁడేనని కొందఱి యభిప్రాయము. 4-వ వాడును ఎఫెసు కాపు రిక్కుడే గాన ఈ ముగ్గురు నొకవేళ యొక్కరే నేమోనని తలంచువారును గలరు. 2-6 C.

అల్ఫాయి (Alphaeus = మాటులు!).

1. అపొస్తలుఁడైన చిన్న యాకోబు తండ్రి (ను 10³ మా 31⁸). అతని మాటుపేరు క్లోపాయని చెప్పెదరు (యోహా 19²⁵).

2. అపొస్తలుఁడైన లేవియును మత్తయి తండ్రి (మా 21⁴). C

అల్ఫా, ఓమెగ (Alpha and Omega). అల్ఫా గ్రీకు అక్షరములలో మొదటిది, ఓమెగ వాటిలో చివటిది. అల్ఫాయు ఓమెగయు అను మాటలకు మొదటివాడును కడపటివాడును అనఁగా నిరంతరముండువాడు అని యర్థము. ప్రక 1⁸ 21⁶ లో నున్నట్లు ఈ విరుదు సర్వాధికారియు, గొప్ప సింహాసనాసీనుఁడైన దేవునికి ఆరోపించబడెను. ప్రక 22¹³ లో నున్నట్లు అది క్రీస్తునకును ఆరోపించబడెను. క్రీస్తు దేవునికి సమానుఁ డనుటకుగల సూచనలలోనిది మిగుల పురాతనమైనది యని యెంచవలెను (యెష 44⁶ 48¹² సరిపోల్చి చూడుము).

అల్మోదాదు (Almodad). షేముసంతతి వారిలో నొకడు. ఇతఁడు అరబీదేశస్థులకు పూర్వీకుఁడైన యొక్కానుయొక్క గోత్రములో చేరినవాడు (అది 10²⁶ I దిన 1²⁰). అల్మోదాదువారు దక్షిణ అరబియాలో నివసించిరిని కొందఱును కొందురు.

అల్మోను, అల్లెమెతు (Almon, Allemeth = మఱుగుగా నుండునది). బెన్యామీనీయుల స్వాధ్యక్షభాగములోని ఒకయూరు. ఇది లేవీయులకు నియ్యబడిన 48 ఊళ్లలో నొకటియై యుండెను (యెహో 21¹⁸). I దిన 8⁶⁰ లో దీనికి అల్లెమెతు అనుపేరున్నది. ఈ పదమును అల్మోను అనుపదమును ఒకటే అర్థముగలవియై

ఒకటే స్థలమునకు చెందును. అనాతోతుకు ఈశాన్యముగా నుండు కొండలలో ప్రస్తుతమున నున్న అల్మీటు ('Almit) అనునదే దానియునికియై యున్నది (పటము II, F 1).

అల్మోను దిబ్లాతాయము (Almon Diblathaim). ఇశ్రాయేలీయులు అరబ్బములో సంచరించిన 40 సం॥ ల ఆంత్యకాలములో మోయాబు ప్రాంతమందు మకాముజేసిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33^{46,47}). యిర్మీ 48²² లోనున్న బేల్-దిబ్లాతాయాము అనునది యిదేస్థలమని యనుకొందురు (బేల్-దిబ్లాతాయాము చూ॥).

అల్లాడింపబడు అర్పణములు, అర్పణములు V 3. చూ॥.

అల్లక కిటికీ కిటికీ చూ॥

అల్లెమెతు అల్మోను చూ॥

అల్లోను (Allon = ఓకుచెట్టు). షిమోను గోత్రీకులలో నొకడు (I దిన 43⁷).

అల్లోను బాచూత్ (Allon-bachuth = అంగలార్పు ఓకుచెట్టు). రిబ్కా దాదియైన దెబోరాను పాతిపెట్టినస్థలము. దేతేలునకు సమీపముగా నుండెను (అది 35⁸).

అల్వా (Alvah = ఎత్తయిన). ఏశావు సంతతివారకు ఎదోమియుల నాయకులలో నొకడు (అది 36⁴⁰ I దిన 1⁵¹).

అల్వాను (Alvan = ఎత్తయిన). ఏశావు సంతతివారిలో నొకనిపేరు (అది 36²³ I దిన 1⁴⁰).

అవతారము యేసుక్రీస్తు IV చూ॥

అవివేకి బుద్ధిహీనత చూ॥

అవిశ్వాసము విశ్వాసము చూ॥

అవినెనార జెనుము చూ॥

అవీతు (Avith = పాడుశేషములు). మోయాబీయుల చట్టములలో నొకటి (అది 36³⁵ I దిన 1⁴⁶). దీని సరియైన యునికి తెలియదు.

అవ్వా, అవ్వీయులు ఇవా చూ॥

అశ్రేణులు (Asareel = దేవుడు బంధించెను). యూదావంశస్థులలో నొకడు. ఇతఁడు యెహొశాఫాతకు కుమారుడు (I దిన 41⁶).

అశాయా (Asaiah = యెహోవా చేసెను).

1. హుల్దాయను ప్రవక్తయొద్ద విచారణ చేయుటకు రాజైన యోషీయా పంపినవారిలో నొకఁడు (II రాజు 22^{19,16} II దిన 34²⁰).

2. షిమ్యానుగోత్రపు అధిపతులలో నొకఁడు (I దిన 4³⁶).

3. దావీదు కాలములో దేవుని నిబంధన మందసమును యెరూషలేమునకు తీసికొనివచ్చిన యాజకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు మెరారి కుటుంబి కుఁడు (I దిన 6³⁰ 15^{6,11}).

4. బబులోను చెఱునుండి తిరిగివచ్చిన యూదులలో షీలోనీయుల కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 9⁵). నెహె 11⁵ లో నితనికి మయు శ్రేయా యను పేరుగలదు. దీనికిని అశాయా యను పదమునకును శబ్దార్థముక్కంటే.

అశాహేలు (Asahel = దేవుఁడు చేసెను).

1. దావీదు అక్కయగు సెహూయాయొక్క చిన్నకొడుకు (I దిన 2¹⁶). యోవాబు అబీషై యనువారిని యన్నలు. ఇతఁడు దావీదుయొక్క 30 మంది గొప్ప యోధులలో నొకముఖ్యుఁడును, బహు తేలికగా పరుగెత్తువాఁడుగా నుండెను (II సమా 21⁸ 23²⁴). దావీదుపేసలో నొక భాగమునకు అధిపతియై యుండెను (I దిన 27⁷). అత్తేరు అనువాడితనిని చంపెను (II సమా 21⁸⁻²³).

2. రాజైన యెహోషాపాతు ప్రజలకు బోధించుటకై నియమించిన లేఖీయులలో నొకఁడు (II దిన 17⁸).

3. రాజైన హిజ్కీయాకాలములో దశమ భాగార్థులను ఇంక నితరార్థులను వనూలు చేసినవారిలో నొకఁడు (II దిన 31¹³).

4. ఇశ్రాయేలీయులు తాము పెండ్లిచేసికొనిన అన్యస్త్రీలను విడిచిపెట్టవలెనని ఎజ్రాయేర్పాటు జేయుగా ఆ పనికి నిర్ణయింపబడిన యోనా తాను అనువానితండ్రి (ఎజ్ర 10¹⁵). ఇతఁ డాయేర్పాటువిషయము ఎజ్రను ఎదిరించెనను నది అసలులోని దాని భావమని నవీనశాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయము.

అశీయేలు (Asiel = దేవుఁడు సృజించెను). షిమ్యాను సంతతివారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు

వారి యధిపతులలో యెహూయనువాని తాత (I దిన 4³⁵).

అశ్రీయేలు, అశ్రీయేలీయులు (Asriel = దేవుని మ్రొక్కు, Asrielites). మనషీసంతతి వారిలో నొకఁడు. ఇతని సంతతివారు అశ్రీయేలీయులు అనబడిరి.

అశ్వినీ చిహ్నములు (Castor and Pollux, Dioscuri). నావికులు తమయొడలకు గుఱుతులు పెట్టుట సర్వసాధారణమైన వాడుక. పాలు కైదిగా రోమాకుఁ బోవు నప్పుడు మెలిలేనుండి పాతియొలీవలకు ప్రయాణముజేసిన యొడకుపెట్టిన గుఱుతులను అశ్వినీ చిహ్నములని తెనిగించిరి (కార్వ 28¹¹). నక్షత్రముల రాసులలో నొకదానియందున్న రెండు నక్షత్రములు చాలదగ్గరగా నుండుటచే వాటికి మిగునము (Gemini) అని యందురు. అన్య దేవతలలో కిమలదేవతలుగా నెంచబడిన డియాస్కూరై (Dioscuri) అను పేరు వీటికి పెట్టిరి. ఆ దేవతలు ముఖ్యముగా నావికులకు సంబంధించి గ్రీకువారనుకొనిరి. కావున వాటి చిహ్నమును తమయొడకు పెట్టుకొనిరి.

అషర్యేలా (Asharelah = దేవునియొడల యధాధీపతుఁడు). సంగీతమును వాయింపులకు దావీదు నియమించిన ఆనాపు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 25²). I దిన 25¹⁴ లో ఈ పేరు యెషర్యేలా అనియున్నది గాని ఈ రెంటికి నొకటే యర్థముగలదు.

అషీమా (Ashima). అష్షూరురాజగు సర్గోను ఇశ్రాయేలువారిని చెఱగొనిపోవుటవలన ఖాళీయైనదేశమును పశులతో నింపవలె తెచ్చి పెట్టిన హమాతుప్రజలారాధించిన పారసిక లేక బబులోనుదేశపుల దేవత (II రాజు 17³⁰). ఈ దేవత పెండ్లుకలలేని మేక ఆకారము కలిగిన గ్రీకులదేవతయగు పాసు పంటిదై యుండెనని యూదుల ఇతిహాసములు తెలుపుచున్నవి.

B.

అషేయ (Ashbea = సాక్షిగా పెట్టనియ్య). యూదావంశస్థులలో నొకఁడు. ఇతఁడు షేల కుమారులలో నొకఁడును, సన్నపు వస్త్రములను నేసిన కుటుంబమునకు పెద్దయైనయొండెను.

(I దిన 4¹). అసలుభాషలో అష్షేయు అని యున్నది.

అషేరా (Asherah). ఫేసీకేయులు లేక కనానీయుల దేవతయైనట్లు కనబడుచున్నది (II రాజ 217 23¹, 27, 14, 15). అష్టోరకు లేక అష్టోరి యనునది యిదేనని కొందఱు తలంచెదరు (అష్టోరకు, అష్టోరై చూ॥). ఇది దేవతకేరగాక దేవతకు ప్రతిగానున్న విగ్రహముకేరై యుండును. ఈ విగ్రహము నెప్పుడును కొయ్యతోనే చేసెడివారు. న్యాయ 6¹⁵⁻¹⁶ II రాజ 23¹⁴ లలో నీమాటను దేవతాస్థంభమని యాంధ్రీకరించిరి. అదియొక తిన్ననిమాను. ప్రతికియున్న చెట్టునుగాని, లేక ఆ పనికొఱకే సిద్ధముచేసిన కొయ్యనుగాని దీనికై వాడిరి. దేశమందంతట నున్న ఉన్నత స్థలములలోని తోపులలో నీ యారాధనఁ జేసెడివారు. ఇది పూర్వకాలమునఁ జేసిన వృక్షారాధనయొక్క శేషముగాఁ గన్పడుచున్నది. ఈ యారాధన అష్టోరకు దేవత ఉన్న త్వమువారాధనలోని యాచారములకు సంబంధించియున్నది. హిందువుల లింగారాధనవంటిది. ఈ యారాధనజరుగు ప్రతిచోటను కనబడునట్టి పూజనీయమైన కొయ్యనుగాని చెట్టునుగాని ఈ కేరు చెంచుచున్నది. ఇది కొన్ని పర్యాయములు గుళ్లలోను, కొన్ని పర్యాయములు తోపులలో నుండును.

B.

అష్కెనాజ్ (Ashkenaz). యాపెతు సంఘివాడగు గోమెరు కుమారులలో నొకఁడు (అది 10¹ I దిన 1⁶). ఇది యొకనికేరు గాని, పశువుకేరుగాని అయ్యుండవచ్చును. ఎటుల నైనను ఇటీవల అదియొక జనమునకు కేరాయెను. యిర్మీ 51¹⁷ నందు నీరు అరరాతు, మిన్నీ అను దేశముల (అర్మీనియా ప్రాంతముల) దిగ్గజనుండి వని తెలియును.

అష్కెలోను (Ashkelon = నలసపోవుట). ఫిలిష్తీయుల విడు ప్రధానపట్టణములలో నొకటి (యెహో 18³). ఇది మధ్యధరా సముద్రతీరమున గాజా పట్టణమునకు ఉత్తరముగా 12 మైళ్ల దూరములో బలమైన గోడలుగల పట్టణమైయుండెను. యెహోభావ మరణమునకు పిమ్మట యూదా గోత్రికులు దానిని పట్టుకొనిరి (న్యాయ 1¹⁶).

ఈ వాక్యములోని అష్కెలోను ఒక పట్టణమని తెలిసికొనవలెను. సమ్మోను అక్కడకు వెళ్లి ముప్పదిమందిని చంపి వచ్చినందున ఫిలిష్తీయులు మఱల దాని స్వాధీనపఱచుకొనినట్లు (న్యాయ 14¹⁹ I సమా 6¹⁷) తెలియుచున్నది. అయితే యీ అష్కెలోను అనునది యొక పల్లెయొక్క కేరు అని కొందఱునుకొందురు. ఫిలిష్తీయులు దుష్టులైనందున ఆ పట్టణము బాతుగా పాడైపోవునని దీర్ఘర్యులు ప్రవచించిరి (యిర్మీ 47¹⁻⁷ అమా 1⁸ జెక 9³ జెఫ 24⁷). పాడైపోయిన గోడలు, నేలుబడిన కొన్ని శ్రేష్టస్థంభములు గొప్ప బావులు మొదలైనవి యిప్పటికి కనబడుచుగాని యచట నివాసులులేరు. యెహో 18³లో నున్నట్లు ఈ పట్టణపు నివాసులు అష్కెలోనీయులనబడిరి (పటము I, B 9).

అష్టమశ్రుతి (Sheminith). కీర్తనల గ్రంథ మందలి 6, 12 కీర్తనల రాగపు కేరై నట్లు ఆ కీర్తనలపై వ్రాతలనుఁ దెలియును. కీర్తనల రాగముల అసలు కేరులు పాధారణముగా తైలిలునందుంచి నను ఇచ్చట ఆ కేరును తెనిగించిరి. దాని అసలు కేరు షెమినిత్ (Shemith) అనగా ఎనిమిదవదానిమీద అని మూలభాషలో అర్థముగను.

అష్టాదు, అజోరు, అష్టాదీయులు (Ashdod, Azotus, Ashdodites = కోట). ఫిలిష్తీయుల యొడు సర్దారు పట్టణములలో నొకటి. యెహోభావ యీ పట్టణమును జయింపక విడిచి పెట్టినందున (యెహో 18³) అది అనాకీయులలో మిగిలిన వారికి ఆశ్రయస్థానమాయెను (యెహో 11¹¹). ఇశ్రాయేలీయుల నిబంధన మందనను ఫిలిష్తీయులు పట్టుకొనినపుడు మొదట ఈ పట్టణమునకే తెచ్చి యిచటినుండి గాతుకుబంపిరి. (I సమా 5^{1, 8}). రాజైన ఉజ్జీయా ఈ అష్టాదు మీద యుద్ధముచేసి జయించి దానియొక్క ప్రాకారములను గట్టించెను (II దిన 26⁶). అష్టారురాజైన సర్గోనుయొక్క సేనాధిపతియగు తార్తాను అష్టాదును జయించెను (యెష 20¹). నెహేమ్యా యెరూషలేము గోడలను తిరిగి కట్టించుగా అతని నెదిరించినవారిలో అష్టాదీయులును గలసియుండిరి (నెహే 4¹). అయినను అప్పటి కాలములో సహా కొందఱు యూదులు అష్టాదీయుల స్త్రీలను వివాహము చేసికొనుచుండిరి

(నెహె 13^{33,34}). యిర్మీ 47¹⁻⁷ ఆమో 1⁸ జెఫ 2⁴⁻⁷ జెక 9^{5,6} యను ప్రవక్తలు దీని నాశమును గూర్చి ప్రవచించిరి. మక్కబీయులు దానిని రెండు మాటులు జయించిరి (1 మక్క 5⁸⁸ 10⁸⁴). క్రొత్త నిబంధనలో దీని గూర్చిన ఈయొక్క సూచనకాక మఱిదియు లేదు. వితియొపియ దేశపు నపుంసకునికి బాప్తిస్మమిచ్చిన పిమ్మట ఫిలిప్పు ఈ పట్టణమునకు వెళ్లినట్లున్నది (కార్వ 8⁴⁰). ప్రస్తుతమున ఎస్తూదు (Asud) అనబడు ఊరే దాని యునికియని యనుకొందురు. అది బాఫాయను రేవు పట్టణమునకు దక్షిణముగా 10 క్రోసుల దూరములోను మధ్యధరా సముద్రమునకు క్రొసెడు దూరము నున్నయొక యూరు. దానియొద్ద కొన్ని పాడుకేశములు గలవు. ఈ పట్టణపు నివాసులు అష్టోదీయులనఁ బడిరి (పటము I, B 9).

అష్టరోత్ కర్నాయిము (Ashteroth Karnaim = రెండు కొమ్ములుగల అష్టరోత్). దమస్కుకు దక్షిణముగానున్న యొక ఊరు. అచ్చట రఫాయాయులనబడిన రాక్షసుల వంటి వారు నివసించిరి. కదొల్లాయోమెరు రాజు వారినికొట్టి అబ్రాము అన్నకొడుకైన లోతు కాపురమున్న సాదొమమీద యుద్ధము జేయుటకు వెళ్లెను (అది 14³).

H.

1. **అష్టరోతు (Ashtaroth = ఆస్య దేవత యగు అష్టరైతు సంబంధించినది).** బాషుసరాజు యిన ఓగు పట్టణములలో నొకటి (ద్వితీ 1³ యెహో 9¹⁰). వాటిలో రఫాయాయు లండిరి (13¹⁹). ఓగు ఓడిపోయిన తరువాత ఈ పట్టణము మనషే గోత్రీకుల స్వాధ్యక్షమాయెను (13³¹). గాని అటుపిమ్మట అది లేవీయుల కియ్యబడిన పట్టణములలో నొకటియై యుండెను (1 దివ 6⁷¹). దావీదు యోధులలో నొకడగు ఉజ్జీయాయనువాఁ డీ యూరివాడైనందున ఆష్టరైతు రాతీయు డనబడెను (1 దివ 11⁴⁴). ప్రస్తుతమున తెల్-అష్టరా (Tel-Ashtara) యను స్థానమే దానియొనికి పట్టణమయ్యుండవచ్చును. అది గలియత సముద్రమునకు దూర్పున 21 మైళ్ల దూరమున నున్నది. (పటము I, H 4).

2. (Ashtoreth = నక్షత్రములు). సీదో నీయుల దేవత (I రాజు 11^{5,33} న్యాయ 10⁶ II రాజు 23¹³). ఇది ఫేనీశీయుల అష్టార్త్, గ్రీకుల అష్టార్త్, సీనెవే పట్టణపు ప్రాచీన ఇష్టార్ అను దేవతల హెబ్రీనామమై యుండవచ్చును. ఫేనీశీయులు దీనిని అష్టారుమండి దెచ్చియుందురు. అష్టారీయులు ఇష్టారును విశేషముగ నారాధించెడివారు. ఇది అష్టారీయుల పురాణములయందు పేర్కొనబడిన తమ్మాజుయొక్క భార్య. శీతకాలము తమ్మాజును జంపినప్పుడతని మఱల బ్రతికించు కొనుటకై ఇష్టారు మంత్రజలమునుగొని తెచ్చుటకు పాతాళ లోకమునకుఁ బోయెను. ఆమె యచ్చట నున్నంతవఱకు భూలోకమున ప్రాణికోటియందు సంతానాభివృద్ధి నిలిచిపోయెను. ఆమె మఱల భూమిపై కరుగుదెంచువఱకు భూస్థితిమాటకుండెను. గాన ఆమె భూసారమునకును వృద్ధికిని యధిదేవతగా భావింపబడెను. ఈ కథయందు మనము అష్టార్తి, అష్టరైతు యనబడిన దానినైజ స్వభావమును గాంచుచున్నాము.

అష్టరోతు

ఈమె ఆకాశపురాణిని, గ్రీకుల ఆఫ్రా దైతును అన్ని దేశములయందు పూజింపబడు కామమోహదుల దేవతను నూచించును. పురుష దేవతయగు బయలు దేవతతోటికై యుండెను. దీని విగ్రహములును, బయలు విగ్రహములును అష్టరోతు అని పిలువబడెను. ఈ దేవతా స్థలముగా నెంచబడిన తూరు పట్టణము ఈ దేవతారాధనముకు ముఖ్యస్థానమైయుండెను. తూరురాజైన హీరాము ఆమెకు గుడ్డు కట్టించెను. ఫిలిష్తీయులు సౌలును చంపిన పిదప నాతని కవచమును దీసికొనివెళ్లి అష్టరోతు గుడిలో పెట్టుట

వలన (I సమా 31¹⁰) వీరామెను యుద్ధదేవత నుగా నెంచినట్లు తెలియుచున్నది.

సాలామెను దీని యారాధనను యెరూషలేముకు గొని తెచ్చెను (I రాజు 11⁵). ఈ ప్రతిమారాధనను యోషీయాకాలము దనుక సంపూర్ణముగా దేశమునుండి దీసివేయబడలేదు (II రాజు 23¹³). హిందువులవలె సూర్య చంద్రులను పురుషులనుగా భావింపక, స్త్రీదో నీయులు, ఘోనీకేయులు, అష్షూరీయులు మున్నగు వారు సూర్యుని పురుషునిగాను, చంద్రుని స్త్రీనిగాను భావించిరి. సూర్యునిచే సూచింపబడిన పురుషశక్తిని బయలనియు, చంద్రునిచే సూచింపబడిన స్త్రీ శక్తిని అష్టారెతు యని బిలిచిరి. గాన అష్టారెతును ఆకాశరాజీయు నొకటేనని కొందఱి యభిప్రాయము (ఆకాశరాజీ చూ॥) B.

అష్నా (Ashnah = బలముగల). యూదులు దేశములోని రెండుశ్లాకేరులు (యెహో 15³³ 15⁴⁹). అయితే పీటేయునికిగూర్చి యేమియు తెలియదు.

అష్పెనజా (Ashpenaz). దానియేలు కాలమున నెబూకద్నెజరుయొక్క నపుంసకులలో నధిపతిగానుండిన యొకఁడు (దాని 1³).

అష్పేరు అషేరు చూ॥

అష్బేలు (Ashbel = ప్రభువు మను

ష్యుడు). బెన్యామీనుయొక్క రెండవ కుమారుడు. ఇతఁడొక వంశమునకు పెద్దయాయెను (అది 46²¹ సంఖ్యా 26³⁸ I దిన 8¹).

అష్వాత్తు (Ashvath). అషేరు గోత్రకు లలో నొకఁడు (I దిన 73³).

అష్షూరీయులు (Asshurim), కతూరా వలన అబ్రాహామునకు పుట్టినవంశపు వారిలో ఒక అరబ్బీగోత్రము (అది 25⁸). అరబ్బీదేశములో దొరికిన రాతిశాసనములలో అష్షూరు (A'shur) అనుపేరు కనబడెను. అదే యీ గోత్రపు పేరై యుండవచ్చునుగాని యింతకు మించి మఱేమియు దీనిగూర్చి తెలియదు.

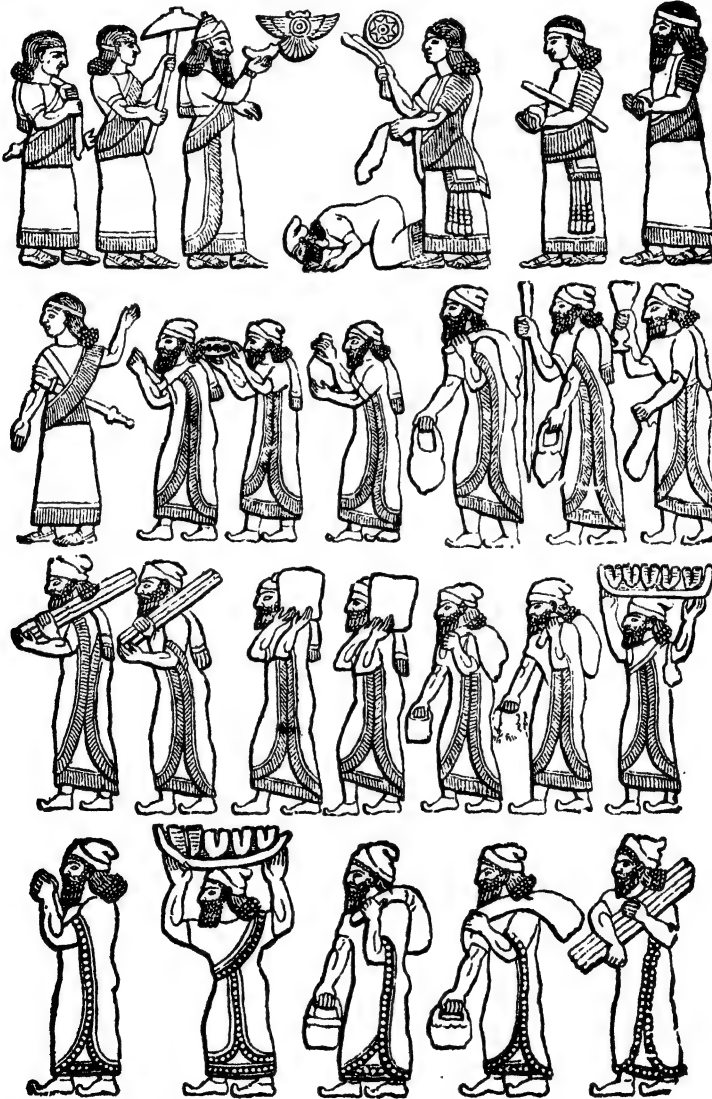
I. అష్షూరు (Assyria). అష్షూరు దేశము పాతనిబంధన కాలములో చాల ముఖ్యమైనది. ఇశ్రాయేలు రాజుల కాలములోను ప్రవక్తల కాలములోను అష్షూరీయులు ఇశ్రాయేలీయులను జయించి వారిని ఏలుటచేత అష్షూరు దేశము బైబిలు చరిత్రకు సంబంధముకలదయ్యెను. కావున, వారి చరిత్రలోని ముఖ్యవిషయములను బైబిలును చదువుకొనువారు తెలిసికొనవలసి యున్నది. ఇచ్చట 1. అష్షూరువారి దేశపు హద్దులు, 2. అష్షూరు వారిజాతి, 3. అష్షూరువారి చరిత్రము, 4. అష్షూరు వారిమతము అను విషయములు ప్రశంసించబడును.

అష్షూరువారి దేవాలయపు ద్వారపాలక విగ్రహము

1. అష్టారువారి దేశపు మాడ్డులు.- అసలు అష్టారు దేశమును చూడగా దానికి ఉత్తరమున అగ్నినియ పర్వతములును, దక్షిణమున జాబు (Zab) అనెడి నదియును, తూర్పున మాదీయ పారసీక పర్వతములును, పడమట మెసపొతేమియ యను దేశమును ఉన్నవి. దానికిని నీనెవెయను పట్టణము రాజధానియైయుండెను. అది ప్రస్తుతము టైగ్రిస్ నది దగ్గఱనున్న బాగ్దాదు పట్టణమునకు ఉత్తరముగా 200 మైళ్ల దూరములో

నున్నది. దానికి రెండవ రాజధానియగు కాలహ (Calah) కూడ టైగ్రిస్ నదికి సమీపమున దక్షిణముగా 30 మైళ్ల దూరములో నున్నది. ఈ దేశముయొక్క అసలుమాడ్డులు చిన్నవైయుండినను, అష్టారు రాజ్యము వృద్ధిలోకి వచ్చిన క్రీ॥ శ॥ ముందు 1300-607 సం॥ లలో అది లోకములోని గొప్పరాజ్యమై హెచ్చు తగ్గుగా ఇండియానుండి మధ్యధరా సముద్రమువఱకు వ్యాపించియుండెను.

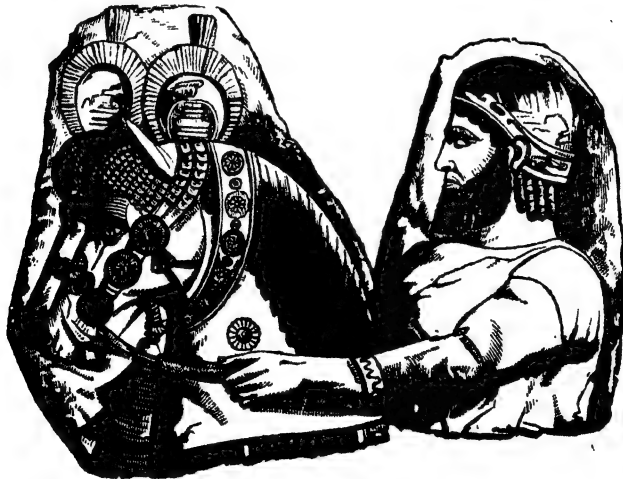
యెహూ పంపిన రాయబారులు రెండవ మల్కసేసెరునకు కప్పము గట్టుట

2. అష్టారువారి జాతి.—అష్టారువారు షేముసంతతివారని ఆది 10¹² 10^{11,12} వలనఁ దెలియును. అష్టారువారు చాల రాతిబొమ్మలను ఆనేకమైన రాతిశాసనములను చెక్కించి యుండిరి. వారు చెక్కించిన యాబొమ్మల ముఖరూపములను చూచినను వారు షేము సంతతివారని తెలిసికొనవచ్చును. వారి భాష కూడ సిరియదేశమునకు సంబంధించి ఆరాము భాషకు సంబంధముగ నుండెను.

3. అష్టారువారి చరిత్ర.—అష్టారీయుల చరిత్రను తెలిసికొనుటకు చాల రాతిశాసనములు ఆధారములై యున్నవి. అష్టారువారు తమ రాజుల జాబితాలను వారేలిన సంవత్సరములను సూటిగా వ్రాయుచువచ్చిరి గనుక కాలపరిమాణమును గుర్తించుటకు కూడ అవి చాల ఉపయోగకరములుగ నున్నవి. ఆ చరిత్ర యావత్తును వివరింపఁ బూనుకొనక, బైబిలునకు సంబంధించిన చరిత్రనుమాత్రము వివరింతుము. వారి చరిత్రను ఈ దిగువరీతిగా విభాగింపవచ్చును.—(1) బాబెలు వారి యాధీనమై యుండినకాలము (క్రీ. శ. ముందు 2300-1650). (2) బాబెలువారిలో పోరాడుచు వారిని లోబఱచుకొనినకాలము (క్రీ. శ. ము. 1650-745). (3) అష్టారు రాజ్యము లోకములోని ముఖ్యరాజ్యమైనకాలము (క్రీ. శ. ము. 745-607). మొదటికాలమును చూడఁగా, ఆ చరిత్ర బాబెలుచరిత్రకు సంబం

ధించినదై యున్నది (బబులోను చూ॥). రెండవ కాలములో (1650-745) అది బాబెలులో ఎడతెగక యుద్ధములుచేసి యుండెను. బాబెలు క్రమేణఁ జీఱించినకొలది అష్టారు క్రమక్రమముగా వృద్ధిలోకివచ్చెను. ఈ కాలములో రెండవ పల్లసేసెరు (క్రీ. శ. ము. 860-824) సిరియ పల్లెనుదేశములమీఁద యుద్ధముచేసినట్లు ప్రస్తుతము బ్రిటిష్ వస్తుదర్శనశాల (British Museum) లో నున్న రాతిశాసనములవలనఁ దెలియును. దమస్కురాజును రెండవ బెన్వదరు ఇంక పదకొండు మంది రాజులలోఁ గలసి అతని నెదిరించెను. దమస్కు వారికిని ఇశ్రాయేలీయులకును ఎడతెగని విరోధముండినను అష్టారీయుల నెదిరించుటకై ఇశ్రాయేలీరాజైన అహాబుకాలములో నిశ్రాయేలీయులు దమస్కు వారికి సహాయము చేసియున్నట్లు ఆ రాతిశాసనములవలనఁ దెలియును. II రాజు 20³⁴ లో నున్నట్లుగా ఆ షెకులో సంధిచేసికొనిన పిమ్మట ఇది జరిగినట్లుగా ననుకొనఁదగును. అష్టారురాజు ఈ సమయమున సిరియ పల్లెనును జయింపలేకపోయినను, అష్టారు వారి శక్తి వృద్ధిలోకివచ్చినట్లుగా అదే రాతిశాసనములోనున్న మఱియొక విషయమువలనఁ దెలియును. ఆ విషయమేది యనిన, అహాబువంశమును బొత్తుగా నాశనముచేసి యిశ్రాయేలురాజ్యము నపహరించిన యెహూ (II రాజు 9) అష్టారు రాజైన ఆ రెండవ పల్లసేసెరునకు బహుమతులను

అష్టారు దేశపు ప్రభువు

బంపి అతనికి దాగుడైనట్లుకూడ ఆ రాతి శాసనములమీద నున్నది. ఇట్లుండినను అష్టారు వారాసమయమున ఆ దేశములన్నిటిని జయింపలేక పోయిరి. తరువాత 40 సంవత్సరములవఱకు మఱలదమస్కును జయించుటకు వారే ప్రయత్నమును చేయలేదుగాని క్రీ॥ శ॥ ముందు 997 వ సంవత్సరములో వారు దానిని స్వాధీనముచేసికొనిరి. అది మొదలు దమస్కువారిబలము చాల మట్టునకు తగ్గిపోయెను. అయితే తమ రాజ్యములోని వేఱు ప్రాంతములలో తొందర లుండుటచేత అష్టారు వారు మఱల 50 సం॥ దాక పల్లెను మీడికి దండెత్తి రారైరి.

మూడవకాలము (745-607)లోనే అష్టారు వారి చరిత్ర బైబిలులో నెక్కువగా కనబడును. ఈ చరిత్ర సంబంధములు II రాజు 15-23 లోను, II దిన 28-33 లోను, యెష 7-11, 19, 20, 36-38 లోను చూడుండి. బైబిలులో అష్టారునుగూర్చి యింక కొన్ని సూచనలున్నవి (హోషే 711 89 98 108 111, యిర్మీ 50^{17,18} మొ॥). నహూము ప్రవచనము యావత్తును దానిగూర్చినదే. పైనున్న వాక్యములలోని కాలమును చూడగా ఇవి అష్టారువారు సర్వలోకము నేలుటకు బలమునొందిన కాలమును సూచించును. వారు ఈ కాలములోనే పల్లెనును దానిచుట్టునుండు దేశములన్నిటిని స్వాధీనము చేసికొనుటకు ప్రయత్నించిరి. ఈ పనికి మొదట పూనుకొనినరాజు మూడవ తిగ్లత్పిలేసెరు (II రాజు 15²⁹). అతనికి బాబెలువారు పూలు అను మాటుపేరునుపెట్టిరి (II రాజు 15¹⁹). ఇతఁడు క్రీ॥ శ॥ ముందు 745 సం॥ నుండి 727 సం॥ వఱకు నేలినవాడై యుండెను. 738 వ సం॥ లో ఇశ్రాయేలురాజగు మెనహేము అతనికి రెండువేలమణుగుల వెండి నిచ్చెను (II రాజు 15¹⁷⁻²⁰). 734 లో ఇశ్రాయేలీయుల క్రొత్త రాజగు పెకహు దమస్కువారితో సంధిచేసికొని అష్టారు వారిమీద తిరుగుబాటు చేసెను. యూదారాజగు ఆహాజ ఈ సంధిలో చేరకఁ బోయినందున వారు (దమస్కు, ఇశ్రాయేలు) అతనిమీద యుద్ధముచేయఁబోగా, ఆహాజ అష్టారురాజు సహాయము వేడుకొనెను (యెష 7). తిగ్లత్పిలేసెరు 734-732 లో పెకహును

జయించి కర్బెలుపర్వతమునకు ఉత్తరముగా నున్న పల్లెనును తన రాజ్యములో చేర్చికొని (II రాజు 15²⁹ యెష 91), దమస్కును జయించి, తురు సీదోనీయువలన చాల గొప్పకట్టుములను గైకొని, ఫిలిష్తీయుల కొన్ని పట్టణములమీద తన స్వంత యధికారులను నియమించెను. పెకహుకు పిమ్మట ఇశ్రాయేలు దేశమునేలిన హోషేయ తిగ్లత్పిలేసెరు వలన సంవత్సరములన్నిటిలో అష్టారు వారికి పన్ను చెల్లించుచుండెనుగాని యతఁడు చనిపోయినతరువాత నాలుగవ పల్లెనేసెరు ప్రభుత్వకాలములోని (727-722) మూడవ సంవత్సరమున విగుష్తీయుల ప్రేరేపణవలన తిరుగుబాటు చేసెను. అందువలన నతఁడు ఇశ్రాయేలీయుల హోమ్రానుమీడివచ్చి దానిని నాశనచేసి 722 లో ఇశ్రాయేలువారు అను పదిగోత్రముల వారిని చెఱబబ్బెను (II రాజు 17). అదే సంవత్సరములో పల్లెనేసెరు చనిపోగా అతనికి తరువాత సర్గోను అనువాడు చక్రవర్తియయ్యెను (722-705). అతఁడు చాల ప్రఖ్యాతినొందిన చక్రవర్తియై తన రాజ్యమును మఱియెక్కువగా బలపఱచెను. 711 లో అతఁడు అష్టారులో తిరుగుబాటు చేసినవారిని జయించి వారిని శిక్షించెను (యెష 20). విగుష్తునకు పోవుమార్గమును చాల జాగ్రత్తగా చూచుకొనుచు కాపుదల చేయించి పల్లెనేసెరును విగుష్తీయులతో సంధి చేసికొనుకొనుటకు చేసెను. అతనికాలములో మెరోదక్కులదాను అనువాడు బబులోనుకు చక్రవర్తియై (యెష 39¹), అష్టారువారికి విరోధముగా తిరుగుబాటు చేసెనుగాని సర్గోను అతనితో యుద్ధముచేసి జయించి, విక్టోరియా మహారాజ్ఞి 1857 సం॥ లో ఇండియా దేశమును స్వయముగా నేల నారంభించినపుడు చక్రవర్తిని అను కొత్త బిరుదును వహించుకొన్నట్లు తాను బాబెలు ప్రభుత్వము చేయుటను సూచించుటకు బాబెలు చక్రవర్తియను బిరుదును వహించుకొనెను.

సర్గోను మరణమైనపిమ్మట స్ఫర్సీబు అనువాడు అష్టారురాజ్యమునేలెను (705-681). అతని మీద హిక్కియాకాలములో యూదావారును వారిచుట్టునున్న సిరియజనములును విగుష్తీయుల సహాయముదొరుకునని తలంచి అష్టారువారిమీద తిరుగుబాటుచేసిరి. 701 లో స్ఫర్సీబు దండెత్తి

వచ్చి వారిని జయించి యెరూషలేమునుట్టుకు వచ్చి దాని ముట్టడించెను గాని యెరూషలేము వారు దేవునినాశ్రయించి ఆయన సహాయమును పేడుకొనినందున ఆయన తెగుళ్లను పంపి సస్ట్రోబు సేనను నాశనము చేయఁగా అతఁడు ప్రాణము దక్కించుకొని పారి పోయెను (II రాజు 1813-1997).

అష్టారువారికి ఈ యపజయము కలిగినను సస్ట్రోబునకు తరువాత నేలిన ఏసర్వద్దోను (681-668) మఱిబలముగలవాడై అష్టారు రాజ్యమును మఱియొక్కువగా వ్యాపింపఁజేసెను. ఏసర్వద్దోను అష్టారుచక్రవర్తి లండటిలో శ్రేష్ఠుఁడు. అతని కాలములో పల్లెస్సనులోఁబడెను. అతఁడు విగుప్తును కూడ జయించి దానినేలెను. ఇతనికిఁ బిమ్మట

అష్టారువారు పట్టణమును ముట్టడించుట

నేలిన అష్టారు బాబిలోన్ కాలములో (668-626) విగుప్తువారు తిరుగుబాటుచేసిరి. మొదటి సారి యీ చక్రవర్తి విగుప్తువారిని జయించి మఱల వారిని అష్టారురాజ్యమునకు లోబఱచెను గాని వారు మఱల తిరుగుబాటుచేసిరి కావున, అతఁడు 645 లో విగుప్తును పోగొట్టుకొనెను. ఇతని కాలములో బాబెలురాజ్యముకూడ తిరుగు బాటుచేసెను. చక్రవర్తిస్వంతతమ్ముఁడు బాబెలు దేశమునకు రాజప్రతినిధియైయుండినను వారు చాల తీక్ష్ణముగు తిరుగుబాటుచేసిరి. ఆ యుద్ధములో జయమునొందిన చక్రవర్తి బాబెలువారిని బహుకృతినముగా శిక్షించెను. ఈ కాలములో నతఁడు ఏలామురాజ్యమునుకూడ జయించెను.

అష్టారువారి రాజ్యము ఇంత మట్టునకు వ్యాపించియుండెను గాని, దానికి తరువాత వారి రాజులనేక మందిని తమ సేనాబలముచే లోబఱచుకొనఁగా వారిష్టపూర్వకముగా ఆ రాజులకు లోబడక బలవంతముచేత లోబడి ఆ రాజ్యమునకనేక రీతుల తొందరలు కలిగించిరి. ఇందుచేతను ఉత్తరమునుండి ఆ నాగరికులగు స్కిథియన్లవారు వీరిమీఁదికి దండెత్తివచ్చుట వలనను బలహీనులైపోయిరి. ఇట్లుండఁగా ఏలాము వారు సమయముకొనుట నేచియుండి, తిరుగు

బాటుచేసి 607 వ సం॥ లో నీనెవెను జయించి అష్టారు రాజ్యమును పాడుచేసిరి. ఈ నాశనమునుగూర్చి యంతకుఁ బూర్వమే నహూము అను ప్రవక్త వివరముగా ప్రవచించెను. యెషయా కూడ దానిగూర్చి తేటగా ప్రవచించెను (యెష 105-27). ఆకాలములోనే బాబెలువారుకూడ తిరుగుబాటుచేసి స్వతంత్రమును సంపాదించుకొని అదివఱకు అష్టారువారేలిన రాజ్యమును తామేలు చుండిరి (బబులోను చూ॥). దీనితో అష్టారు వారి చరిత్రముగిసెను. సేనాబలములచే జనము లన్నిటిని లోబఱచుకొనుటకు గొప్ప యత్నము చేసినవారిలో వీరు మొదటివారైయుండిరి. వీరి యత్నములు నిష్ఫలములయ్యెను. వీరివలన పాఠ నిబంధన చరిత్రలో కూడ మార్పుకలిగెను. కాలమునిరూపించుటకు వారిచరిత్ర చాల యుపయోగకరముగ నుండుట మాత్రమేకాక, సర్వ లోకమునందు వ్యాపించిన యీ రాజ్యములో చేరుటచేత యూదాప్రవక్తలు ఒక్క జనమునకు మాత్రమేకాక సర్వలోకమునకు ప్రవక్తలై యనఁదగును (యెష 13-27). మఱియు లోకరాజ్యములపై యెహోవా ఆసీనుడై ఈ రాజ్యములను సహాసాధనములుగాఁ జేసికొని తన నిత్యరాజ్యమును ఈ లోకమునందు స్థాపించునను గొప్ప

బోధను ప్రవక్తలు మొదట ఈకాలములోనే తెలుపుచుండిరి (యెష 10³⁻³⁴). కావున, ఈ బైబిలుబోధ సర్వలోకము కొఱకైన బోధయగుటకు ఆరంభమని చెప్పదగును.

4. అష్షూరువారి మతము.

అష్షూరు వారు రాతిబొమ్మల ననేకములుగా చెక్కియున్నారు. వారు బబులోను దేవతలను మొదట పూజించినట్లు కనబడును. దృష్టాంతముగా వారు తిను, బెల్, యేము, షమష్ అను సూర్య దేవతను, సీను అను చంద్రదేవతను, ఆదదు అను ఉరుముదేవతను, ఇష్టారు అను శక్తిదేవతను ఆరాధించి గాని అన్నిటికి మైగా అష్షూరు అనుదేవతను నేపించిరి. ఇది ఆరంభమందు బాబెలుయొక్క ముఖ్యదేవత యగు తిను అను దేవతను హిందువుల వరుస దేవునికిని సంబంధించినదని శాస్త్రులు చెప్పుదురు. అష్షూరు దేవతలలో మహోన్నతుఁడుగా నెంచబడెను. ఇది యుద్ధదేవత యనఁదగును. ఈ అష్షూరే అష్షూరు రాజ్యమునకు ఏకదేవుఁడని చెప్పఁదగునుగాని అష్షూరు ఆ యొక్క రాజ్యమునకే దేవతగా నెంచబడినందున, ఆ రాజ్యము పాడైపోవుటతోనే అష్షూరు దేవతయొక్క పూజ కూడ పాడైపోయెను.

II. (Ashur). అష్షూరు యూదా సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 4⁵).

అసీరు అసీరు చూ॥

అసంక్రీతు (Asyncritus = నిరుపమాని).

రోమాపురములో నుండిన క్రైస్తవులలో నొకఁడు. ఇతనికిని ఇంక నలుగురికిని వారితో నుండిన సహోదరులకును పాలు వందనములను వ్రాసెను (రోమా 16¹⁴). వీరందఱుఁ గలసి యొక చిన్న క్రైస్తవకూటమై యుండవచ్చును. రోమలో దొరికిన శాసనములలో ఈ పేరు కనబడెను.

అసుప్పీము (Asupprim = కొట్టు). ఆలయపు సానుగ్రి సంచుటకై దేవాలయపు దక్షిణ గవని యొద్ద నుండిన యొక కొట్టు (I దిన 26¹⁵⁻¹⁷).

అసూయ మత్సరము చూ॥

అస్నా (Asnah = రక్కసిచెట్టు). జెరుబ్బా బెలుతోకూడ బాబెలునుండి తిరిగివచ్చిన నెతేనీ

యుల కుటుంబములలో నొకదానికి పెద్ద (ఎజ్రా 2⁵⁰).

అస్పాతా (Aspatha). హమానుయొక్క మూఁడవ కుమారుడు. యూదులితనిని జంపిరి (ఎస్తే 9⁸).

అస్మోను (Azmon = పుష్టిగల). యూదా గోత్రపు సరిహద్దులలోనుండు నొక స్థలము. అది దక్షిణమున కాదేషు బర్నేయకు పశ్చిమముగానున్నది గాని దాని సరియైనయునికి తెలియదు (సంఖ్యా 34^{4,5} యెహో 15⁴). ఇది యెహో 15²⁹ 19³ లో ఎజెము అని యున్నది.

అసీరు, అసీరు (Assir = ఖైది)

1. లేవీయులలో నొకఁడు నిర్గ 6²⁴ I దిన 6²⁹). ఇతఁడు కోరహుకు కుటుంబమునకు చేరిన వాఁడు.

2. ఎబ్రాహామపు కుమారుఁడు (I దిన 6^{23,37}) (ఆసాపు 3 చూ॥)

3. రాజైన యెకొన్యాయొక్క కుమారుఁడు (I దిన 3¹⁷). ఇతఁడు రాజ్యమునకు వారసుఁడు కాలేదు గాని ఆ వారసత్వము షయల్మేలుకు కలిగెను (మ 1¹²).

అస్సు (Assos). చిన్నానియలోని ముసియ పరగణాయందలి రేవుపట్టణము. త్రోయకు 20 మైళ్లు దక్షిణముగానున్నది. పాలు త్రోయనుండి యీ పట్టణమునకు నడిచిపోయి అచ్చట ఓడనెక్కి మితులే నేకు వచ్చెను (కార్య 20^{13,14}). పాడైన దాని గోడయు గవనులును కోటయు ఇంకను కనబడుచున్నవి. ప్రస్తుత మచట బైరామ్ అను చిన్న గ్రామము మాత్రమున్నది (పటము V, H 3).

అహజై (Ahazai = స్వాస్థ్యము). యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 11¹³). I దిన 9¹² లో నున్నట్లు యహాజేరా యనువాడితఁడే యని కొందఱును ఆ గోత్రములోనే పుట్టిన మఱి యొకఁడని కొందఱు తలంతురు.

అహజ్యా (Ahaziah = యెహోవా స్థిర వజ్రమువాడు).

1. ఇశ్రాయేలు రాజుగు అహాబు కుమారుఁడు. అహాబు క్రీ॥ ముందు 854 సం॥న తన

స్తే హితులతో గూడ మల్లనే పెరుమీడ యుద్ధము చేయఁ బోయినప్పుడు అతనికి మాటుగా నేల నారంభించెనుగాని తండ్రి మరణాంతరముననే రాజుయెను. రెండేండ్లు మాత్రము రాజ్యమేలెను (I రాజు 22^{40, 51}). యెహోషాఫాతుతోఁ జేరి తర్జీవులో నోడలను గట్టించి ఓఫీరునుండి బంగారును తెప్పించుటకు యత్నించెనుగాని యవి ఎసోన్ బెరులో నాశమైనందున విఫలమనోరథుఁడాయెను (I రాజు 22^{48, 49} II దిన 20^{35, 39}). తండ్రి మరణాంతరమున మోయాబీయులు తిరుగఁ బడినను ఇతఁడు దానివిషయము శ్రద్ధవహించిన వాఁడుకాదు (II రాజు 1¹ 3⁵). మేడగది కిటికి నుండి క్రిందపడి, తన స్వస్థతనుగూర్చి దెలిసికొననై ఎక్రోనులోని బయల్దేబూబు నొద్దకు దూతలను బంపఁగా ఏలీయావారి నెదుర్కొని అహజ్యా నిశ్చయముగా మరణమగునని వారికిఁ దెలిపి వెనుకకుఁ బంపివేసెను (II రాజు 1²⁻¹⁷). అతని వాక్కు ప్రకారము అహజ్యా చనిపోయెను. అతనికి కుమారులు లేనందున అతని సహోదరుఁడగు యెహోరాము రాజయ్యెను (II రాజు 1¹⁷).

2. యూదారాజగు యెహోరాము కుమారుఁడు. యెహోరాము క్రీ॥ ము॥ 843 సం॥ జబ్బు పడినందున అతనికి మారుగా రాజ్యము నేల నారంభించి (II రాజు 9²⁹ II దిన 21^{18, 19}), మరుసటి సంవత్సరమే తండ్రి మరణమునకు తరువాత రాజయెను (II రాజు 8²⁵). అతని కప్పటికి ఇరువది రెండేండ్ల ప్రాయము. ఒక్క సంవత్సరము మాత్రమే పరిపాలించెను. తల్లియగు అతల్యా దుర్యోధకు లోనై దుర్భాగ్యుడయ్యెను (II దిన 22⁸). ఇశ్రాయేలు రాజగు యెహోరాముతోఁ గలిసి రామోత్తిలాదు నగర సిరియనుల మీడకుఁబోయెను. గాయపడి యెశ్రాయేలు తిరిగి వచ్చినయెహోరామును దర్శింపఁబోయి, యెహూవలనఁ జంపఁబడెను (II రాజు 9^{27, 28} II దిన 22⁹). II దిన 21¹⁷ లో నితఁడు యెహూయావోహా అని పిలువఁబడెను. అతని పేరును కొంచెము మార్పుటవలన నిది సంభవించెను.

H.

అహరహం

అహరోను (Aaron = కాంతిగల). నిర్గమ కాండ చరిత్రయందు మోషే తరువాత ముఖ్యుఁడు.

నాయకాగ్ర గణ్యుఁడును, మహాధర్మ శాస్త్ర కారుఁడునగు మోషే సహోదరుఁడు. ఇతఁడు యాజకుఁడు. ఇశ్రాయేలీయులలో యాజకత్వ మితని తోడనే యారంభమయ్యెను. అమ్రాము యొకబెదు ఇతని తల్లిదండ్రులు (నిర్గ 6²⁰). తమ్ముడగు మోషేకన్న మూడు వత్సరములు పెద్దవాఁడు (7¹ సంఖ్యా 33³⁹). ఎలీషెబయితని భార్య. నాదాబు అబీహు ఎలీయాజరు ఈతామారులను నలుగురితని పుత్రులు (నిర్గ 24⁹ 6²³ యెహో 24³³). ఇశ్రాయేలీయులను రక్షింపుమని దేవుఁడు మోషే కాజ్ఞ యిచ్చినప్పుడు, అహరోను బాగుగా మాట్లాడఁగలవాడై యున్నందున అతఁడు మోషేకును ప్రజలకును ఫరోకును మధ్యవర్తిగా నుండునని ఆయన సెలవిచ్చెను (నిర్గ 41¹⁻¹⁷). అహరోను తన తమ్ముడగు మోషేను దేవుని పర్యవేక్షించు కలిసికొని, అతనితో నైగుప్తుకుఁబోయి ఇశ్రాయేలీయుల పెద్దల నందఱిని బోగుజేసి, యెహోవా మోషేతోఁ జెప్పిన సంగతులన్నియు వివరించి జమలయెదుట సూచకక్రియలనుజేసి వారిని నమ్మించెను (4²²⁻³¹). మోషేతోఁగలిసి ఫరోసన్నిధికి బోయి గుఱుతులను జూపి జనులను బోనిచ్చుని యెంత యడిగినను లాభమెకింతయొనను లేకపోగా, మోషేకును ఫరోకును మధ్యవర్తిగనుండి, తన కర్త పట్టుకొని చెయ్యిచాపి ఐగుప్తుపైకి తెగుళ్లు రప్పించెను (7⁹ 8¹⁷ మొ॥). అమారేకీయులువచ్చి కళ్ళిదీములో ఇశ్రాయేలీయులతోఁ యుద్ధమడినపుడు మోషే ప్రార్థించినై కొండమీది కెక్కఁగా అహరోను హూరుతోఁగలిసి చెటియొక ప్రక్కను నిలిచి అతని చేతుల నాదుకొనెను (17¹⁰⁻¹²). ఇత్రో తన యల్లుడగు మోషేను జూడవచ్చి దహనబలి నర్పింపఁగా దానికెతఁడు హాజరై అతనితోఁగలిసి భోజనము జేసెను (18¹²). ధర్మశాస్త్ర మియ్యఁబడినపుడు తన యిద్దఱు కుమారులతోను, 70 మంది పెద్దలతోను కలిసి మోషే వెంబడి దేవుని కొండ యెక్కిను (24⁹⁻¹²). మోషే దేవుని సన్నిధి నింక కొంతకాలమువఱకు నిలువవలసి యుండినప్పుడు అహరోనును హూరును ప్రజలకు న్యాయాధిపతులుగ నియమింపఁబడిరి (నిర్గ 14). మోషే కొండ దిగక చాల దినములు తడవుజేయుటను ప్రజలు గుర్తించి తమ్మున నడిపించుట కొక

దేవతను జేయుమని బలవంతము జేయఁగా అహరోను వారి కోరిక ప్రకార మొక బంగారు దూడనుజేసి ప్రజలు విగ్రహారాధనఁ జేయుటకు కారకుఁడాయెను (32¹⁻⁴). మోషేవలన గద్దించఁ బడి తప్పున ప్రజలమీఁద మోషే లేనిపోని సాకులు చెప్పసాగెను (32²²⁻²⁵). దేవుఁడు అహరోనును నశింపజేయునంత కోపపడఁగా మోషే యతని నిమిత్తము విజ్ఞాపనజేసెను (ద్వితీ 9²⁰). ప్రత్యక్ష గుఱారము పూర్తియైన తరువాత దానిని, దాని యందలి సాను గ్రినంతటిని ప్రతిష్ఠించి, నిర్ణయ ప్రకారము బలుల నప్పించెను (నిర్గ 28-29, 40 13, 16 లేవీ 8⁴⁻⁹). ఒకసారి మిర్యాముతోఁ గలిసి, దేవుని ప్రత్యక్షత తమకును గలదని మోషే నెదిరించెను (సంఖ్యా 12¹⁻¹⁶). మిర్యాము కుమృచేత మొత్తఁబడినప్పు డహరోను భయపడి మోషేను వేడుకొనెను. అహరోను యాజకుల కందరికిని పూర్వికుఁడు (నిర్గ 28⁴ 31¹⁰ 35¹⁹ లేవీ 18² సంఖ్యా 18²⁸). తెగులు వలన ప్రజలు నశించుచుండఁగా నితఁడు ధూపమువేసి, ప్రజల నిమిత్తము ప్రాయశ్చిత్తముచేసి, తెగులును ఆపి వేసెను (సంఖ్యా 15⁴⁶⁻⁴⁸). మందిర మితని యధీన మందుంచబడెను (46). అహరోనును ప్రత్యేకముగా అభిషేకించుటవలన అతఁడు తక్కిన యాజకవర్గ మంతటికంటె శక్తులైన వాఁడని తెలియుచున్నది (నిర్గ 29⁷⁻⁹ లేవీ 8¹² 16²³ 21¹⁰⁻¹² సంఖ్యా 35²⁵). సంఘమునకు ప్రధానులును పెద్దలునగు కోరహు కుమారులును అహరోనుకుగాని అతని వంశస్థులకును ప్రత్యేకములగు హక్కులు లేవని వాదించిన లేవీయులును చేసిన తిరుగుబాటువలన అహరోను వంశము వారికిని, తక్కిన లేవీగోత్రీకులకు నెంతో భేదమున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. అహరోను కర్త చిగుర్చుటవలన నీ తిరుగుబాటు పూర్తిగా అడిచి జేయబడెను. అహరోను వంశస్థులకు యాజకత్వము స్థిరపడిపోయెను. (సంఖ్యా 16-17). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో సంచారముజేసిన నలుబదియవ సంవత్సరమున మెరీబా కాడేఘల యొద్ద అహరోను దేవుని మాటను నిర్లక్ష్యపెట్టి నందున, అతఁడు కనానునందు ప్రవేశింపరాదని దేవుఁడానతిచ్చెను (సంఖ్యా 20¹⁻¹²). కొద్ది కాలమునకు పిదప ఎదోము పాలిమేరల యొద్ద

నున్న హోరు కొండమీఁదికి అతఁడు మోషే ఎలియాజరలతో నెక్కి అక్కడ తన కుమారునకు యాజక వస్త్రములు ధరింపజేసి 128 సంవత్సరముల ప్రాయమున మృతినొందెను. (సంఖ్యా 20^{28, 29} 33³⁸ ద్వితీ 10⁶). W.

అహరోను కర్త (Aaron's Rod). కోరహు అనువాడు అహరోను యాజకత్వము ఇతరుల దానికన్న గొప్పదికాదని యెదిరించి నప్పుడు, అహరోను యాజకత్వమునకు నియమించబడెనను దానికి సూచనగా ఆ కర్త యేర్పరచుకొనబడెను (సంఖ్యా 16-18). తక్కిన గోత్రీకుల కర్త లట్లుండగా అహరోను కర్త చిగిచ్చెను (17¹⁻¹¹). అందుచేత నది శాసనముల యెదుట నుంచబడెను (17¹⁰). హెబ్రీ 9⁴ చూడఁగా అది మందసములో నుంచబడి నట్లున్నది. హెబ్రీవారి ఇతిహాసములును ఇటులనే డెలుపుచున్నవి.

అహరోను సంతతివారు (Aaronites). లేవీయులనుండి యాజకులను ప్రత్యేకించుటకు పాఠశాలబంధనయందు చివర వ్రాసిన గ్రంథములలో యాజకులకీ పేరుపెట్టిరి. (1 దివ 6^{54, 57} 15⁴ 23²⁸ 24^{1, 31} నెహె 10³⁸).

అహర్వేలు (Aharhel = బలము నిలిచినది?). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (దివ 4⁸).

అహవా (Ahava). బబులోను దేశములోని నదీప్రాంతముననున్న స్థలము. యుఫ్రాతు నదికి సంబంధించినది. బబులోను కుత్తరమున నున్నట్లు కనబడుచున్నది గాని దాని యునికిని గూర్చి లేటగానేమియు తెలియదు. చెఱకుఁ బిమ్మట ఇశ్రాయేలీయులు మఱల యెరూషలేమునకు వెళ్లినయిండ్లగా ఈ స్థలములోనే ఎబ్రావారిని సమకూర్చి సిద్ధపఱచెను (ఎబ్రా 8^{15, 21, 31}).

అహాష్వేరోషు (Ahasuerus, Xerxes). క్రీ. శ. ముందు 485-465 లో పారసీక దేశమునకు చక్రవర్తియైనవానిపేరు. ఇతఁడు గ్రీకు చరిత్రకారులకు బాగుగాఁ దెలిసినవాడై గ్రీకు రాజ్యము మీఁదికి దండెత్తిపోయి యుద్ధముచేయ యత్నించి ఓడిపోయెను. చెఱనుండి దిరిగివచ్చిన యూదులమీఁద వారివిరోధులు అహాష్వేరోషు నెదుట నేరము మోపినట్లు వైబిలునందున్నది

(ఎబ్రా 4°). ఎన్నేరు గ్రంథములోని చక్రవర్తి యితఁడే (ఎన్టీ 11, 2, 19 2°, 17). దాని 91 చూడఁగా ఈ పేరుగల చక్రవర్తి మాదీయుఁడగు దర్యా వేషుకు తండ్రియైనట్లున్నది (దర్యావేషు 1, పార సీకదేశము చూ॥).

అహస్యు (Ahasbai). దావీదుయొక్క యోధులలో ఎలీశేలెటు అనునొకని తండ్రి. ఇతఁడు మాయకాతీయునికి పుట్టినవాఁడనఁ బడును (II సమూ 28³⁴). అసలులో నితఁడు మాయకాతీయుఁడని యున్నది. ఈ పేరునుబట్టి చూడఁగా నితఁడు బేత్ మయకా అను నూరిలో నివసించిన మయకా కుటుంబమునకు చేరినవాఁడై యుండవచ్చును (II సమూ 20¹⁴). అయితే మయకాయను రాజ్యము సిరియలోకూడ నుండెను (II సమూ 10⁸). కావున ఇతఁడు సిరియలోని మయకా అను నూరివాఁడునై యుండవచ్చును.

అహాబు (Ahab = పెద్దతండ్రి లేక పిన తండ్రి). ఇశ్రాయేలువారసఁబడిన పదిగోత్ర కులకు క్రీ॥ శ॥ ముందు 875-853 వఱకు రాజుగా నున్నవాఁడు. ఒమ్రి కుమారుఁడు. ఆ వంశపు వారందఱిలో ముఖ్యుఁడు. సీదోను రాజు కుమార్తె యగు యెశెబెలును వివాహమాడెను. ఆమె ప్రేరేపణచే ఫేనీకే వారిమతమును ఇశ్రాయేలీయులలో స్థాపింపఁబూనెను (I రాజు 16²⁹⁻³³). వారి ముఖ్యదేవతపేరు బయలు. తన పిల్లలకు యెహోవా నామమువచ్చునట్లు పేరుపెట్టినను (అహాబ్బా, యెహోరాము, అతల్యా), అతఁడు యెహోవా ప్రవక్తలను చంపించి (18⁴), బయలు ప్రవక్తల నాదరించి పోషించెను. యూదా రాజగు యెహోషాపాతు కుమారుఁడగు యెహోరాముకు తన కుమార్తెయగు అతల్యానిచ్చి వివాహముచేయుట ద్వారా యూదావారి దేశములో కూడ బయలుపూజ స్థాపితమాయెను (II దిన 22¹⁹). ఇట్లు బయలు దేవతారాధనను వ్యాపింప చేయ యత్నించుటలో అహాబు నెదిరించుటకు వీలీయా అను గొప్ప ప్రవక్తయొకఁడు లేచెను (I రాజు 17, II రాజు 1). మత విషయములలో నిట్టి యపవీత్రి కలుగుటయేగాక, ఇతని కాలమున రాజ్యమును అంతప్రసిద్ధి కెక్కినటులఁ గనఁబడుట లేదు. అతఁడు సిరియరాజగు బెల్షదదుతో యుద్ధమాడి, దేవుని సహాయమువలన గెలిచెను

(I రాజు 20). తరువాత అష్షూరు చక్రవర్తియగు వల్ల సేసెరు వారిపై దండెత్తిరాఁగా అతఁడు సిరియను లతోఁ గలిసి సంధిజేసికొని, 10,000 మంది మైసికులతో నతనిని పల్లెనీసు కుత్తరముగానున్న కర్కారు (Karkar) వద్ద యెదిరించి ఓడిపోయెనని మోయాబురాతి శాసనములవలనఁ జెలియుచున్నది (రాతిశాసనములు చూ॥). పిమ్మట యెహోషాపాతుతోఁ గలిసి సిరియనులమీఁద యుద్ధమునకుఁ బోవ ప్రయత్నించెను. దేవుని ప్రవక్తయగు మీకాయా, అతఁడా యుద్ధమున నోడిపోవునని యెంతఁజెప్పినను పెడచెవినిఁ బెట్టి, అబద్ధ ప్రవక్తల మాటలునమ్ని వెల్లి రామెత్తిలాదులో యుద్ధముజేసెను. అందు ఓడిపోయి చంపఁబడెను (I రాజు 22).

అతఁడొనర్చిన యన్యాయము లెట్టివో నా బోతు ద్రాక్షతోటనుగూర్చిన చరిత్రలోఁ జూడఁగలము (I రాజు 21). దానివలన నితని భార్యయగు యెశెబెలు ఇతనికంటె ఏడాకులెఁగఁ జదివినట్లు కనఁబడుచున్నది. అహాబు ధైర్య హీనుఁడై ఆ యన్యాయమునకు సమ్మతించెనేగాని, అట్టి కుయుక్తిని పన్నునంత దుర్మార్గుఁడుకాఁడు (21²⁷⁻²⁹). అది యతనిభార్య పనియైయుండెను. దానికి శిక్షఁగా, అతఁడును, అతని కుటుంబమును ఊరుపేరులేకుండ నశించెను (యెశెబెలు చూ॥).

అహిమయస్సు (Ahimaaz = సహోదరుఁడే కోపము).

1. రాజైనసాలు భార్యయగు అహినోయము యొక్క తండ్రి (I సమూ 14⁵⁰).

2. యాజకుఁడగు సాదోకు కుమారుఁడు. అబ్నాలోము దావీదుమీఁద తిరుగుబాటుచేసిన సమయమున ఇతఁడు యోనాతాననువానితోఁ గలిసి అబ్నాలోము సంగతులను తెలిసికొని, బావిలో దాగుకొనుటవలన అబ్నాలోము చేతుల నుండి తప్పించుకొని పారిపోయి దావీదునకు అతనిసంగతులను తెలిపెను (II సమూ 15^{27, 36} 17¹⁷⁻²¹). అబ్నాలోము ఓడిపోయి చంపఁబడిన పిమ్మట దావీదునకీ సమాచారమును తెలుపవలెనని అహిమయస్సు యోవాబును సెలవడుగఁగా అతఁడొప్పుకొనక కూషీయను మఠియొకని పంపెను గాని తరువాత ఇతనికికూడ సెలవిచ్చినందున

ఇతఁడు కూషీకంబై ముందుగా పరుగెత్తి దావీదు నొద్దకు చేరెను (18¹⁰⁻³²). సాలామెనుకాలములో ఆహారమును సంగ్రహము చేసినవారిలో నొకఁడైన నఫ్తాలీము దేశమునకు ఆధిపతియై యుండినవాఁడేతఁడే కావచ్చును (I రాజు 4¹⁵). ఇది నిజమైనయెడల ఇతఁడు సాలామెనుకు అట్లుఁడాయెను. కానియెడల యితఁడీ కేరుగల మూఁడవవాఁడై యుండును.

అహీ (Ahi = సహోదరుఁడు). 1. గాదు వంశస్థులలో నొక పెద్దయొక్కపేరు (I దిన 5¹⁵).

2. ఆహీరువంశస్థులలో నొకఁడు (I దిన 7³¹).

అహీకాము (Ahikam = నిలుచు సహోదరుఁడు). సాఫాను కుమారుఁడును (II రాజు 22¹²), గెదల్యా తండ్రియు (25²²), యోషీయా, యెహోయాకీము రాజుల న్యాయస్థానములలో ప్రాముఖ్యమైన ఉద్యోగస్థుఁడునై యుండెను (22¹²). ప్రధానయాజకుఁడగు హిల్కీయా ధర్మశాస్త్రగ్రంథమును కనుగొనినప్పుడు దీర్ఘదర్శురాలయిన హుల్దా యొద్దకుఁబోయి, ఆ సంగతిని గుఱించి దేవుని యాలోచన నడిగినవారిలో నితఁడొకఁడు (22⁵⁻²⁰). ఇతఁడును, ఇతని కుమారుఁడగు గెదల్యాయును దీర్ఘదర్శియగు యిర్మీయాకు విశేష సహాయ మొనరించిరి. (యిర్మీ 26^{24, 39¹⁴}).

H.

అహీటూబు (Ahitub = దయకు తండ్రి).

1. ఏలీ మనుమడును ఫీనెహానుకొడుకు నైన వాఁడు (I సమూ 14³). ఇతఁడు సౌలు చంపిన యాజకుఁడగు అహీమెలేకుకు తండ్రి (I సమూ 22⁹).

2. దావీదు సాలామెను రాజులకాలములో నున్న యాజకుఁడగు సాదోకుయొక్క తండ్రి (II సమూ 8¹⁷ I దిన 6^{7, 8}) యు అమర్యా కొడుకునై యుండెను.

3. పై కుటుంబములోని మఱియొక యాజకుఁడు. ఇతఁడు మఱియొక అమర్యాకు కొడుకును సాదోకు అను మఱియొకనికి తాతయ్యనై యుండెను (I దిన 6^{11, 12} 9¹¹ నెహె 11¹¹).

అహీతోఫెలు (Ahithophel = బుద్ధిహీను నకు తిమ్మఁడు). యూదాగోత్రములోని గిలో పట్టణస్థుఁడు. అతయోచనాపరుఁడు, యుక్తిమంతుఁడు. మొదట రాజైన దావీదుకు ముఖ్యస్నేహితుఁడును ఆలోచనకర్తయ్యనై యుండెను (II సమూ 15¹² 16²³). 11³ 23³⁴ వలన నితఁడు బత్తెబాకు తాతయై యుండవచ్చును. గనుకనే యితఁడు అబ్నాలోము తన తండ్రిపై తిరుగుబాటుఁ జేసినప్పుడు, దావీదును విడిచి అబ్నాలోముతోఁజేరి యతనికి ముఖ్యులలోఁచనకర్తయాయెను (15³¹ 16²⁰⁻²³). గాని అతఁడు అబ్నాలోము తన యుక్తిప్రకారము జేయక హూష్తై యాలోచన నంగీకరించెనని తెలిసికొని, అబ్నాలోము ప్రయత్నములు భంగమగుననియు, అంతయు తనమీఁదకు వచ్చునని యెఱిగినవాడై, తనయింటికివెళ్లి ఊరిపట్టుకొని చని పోయెను (17^{1-3, 14, 23}). కీర్త 41⁹లో నుదాహరింపఁబడినవాఁడీతఁడేనని కొందఱు తలంతురు. H.

అహీనాదాబు (Ahinadab = బౌదార్థమునకు సోదరుఁడు). రాజైన సాలామెనుకొఱకు మహనయీములో ఆహారనస్తువులను సమకూర్చిన యుద్యోగస్థుఁడు (I రాజు 4¹⁴).

అహీనోయము (Ahinoam = కృపకు సోదరుఁడు).

1. రాజైన సౌలయొక్క భార్య (I సమూ 14⁵⁰).

2. దావీదు భార్యలలో నొకతె. (I సమూ 25⁴³ 27³). ఆమె యెశ్రేయేలు ఊరివైయుండెను. ఈమె సిక్లగులో అమలేకీయులవలన పట్టువడెను (30⁹) దావీదు జ్యేష్ఠపుత్రుఁడగు అమ్నానుకు తల్లి (II సమూ 3²).

అహీమాను (Ahiman = దానమునకు సోదరుఁడు).

1. అనాకు అనబడిన గొప్పయోధులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 13²²). ఇతఁడొక కుబుంబమునకు పెద్దయాయెను. అట్టి కుటుంబము లింక రెండుకలవు. వారు కాలేబువలన హెబ్రోను నుండి వెడలఁగొట్టఁబడిరి (యెహో 15¹⁴ న్యాయా 1¹⁰).

2. దేవునిమందిరములో ద్వారపాలకుఁడైన యొక లేవీయునిపేరు (I దిన 9¹⁷).

అహీమెలెకు (Ahimelech = రాజుకు తమ్ముడు).

1. ప్రధానయాజకుడగు అహీటూబు కుమారుడు (I సమూ 22^{11,12}). అహీయా తమ్ముడు. రాజైన సౌలు కాలమందు నోబులో ప్రధానయాజకుడై యుండెను. అహీయాకు తరువాతి ప్రధానయాజకుడు (21¹). అనేకమంది యాజకులతనితో నోబులో నివసించిరి. దావీదు రాజైన సౌలునిలన తరుమబడికపట్టడు అతనియొద్దకువచ్చి సహాయమును గోరగా, గొల్కాను ఖడ్గమును, సముఖపు కొట్టెల నతనికిచ్చెను (21^{8,9}). సౌలు సేనకులలో నొకడగు ఎదోమియూడైన దోయేగు అప్పడచ్చటనుండి (21⁷) జరిగినదాని నంతటిని సౌలుకు చెబుటగా అతడు కోపపడి అహీమెలెకును అతనితో 85 గురు యాజకులను దోయేగుచే జంపించెను (22⁹⁻¹⁸).

2. ప్రధానయాజకుడగు అబ్యతారు కుమారుడు. I లోని అహీమెలెకు మనుమడు. దావీదు సభిక్తులలోని యిద్దలు యాజకులలో నొకడు (II సమూ 8¹⁷). I దిన 18¹⁶ లో నితనిపేరు **అహీమెలెకు** అని పొరపాటుగా వ్రాసిరి.

3. దావీదును వంబడించిన హిత్తీయుడు (I సమూ 26⁶). H.

అహీమోతు (Ahimoth = మరణమునకు సహోదరుడు). కహీతీయుల వంశములోజేరిన యొక లేవీయుడు (I దిన 6²⁵).

అహీయా (Ahiah = యెహోవాకు సహోదరుడు).

1. అహీటూబు కుమారుడు. అహీమెలెకు అన్న. షిలోహులో యెహోవాకు యాజకుడు. ఏసోరును ధరించుకొనెను (I సమూ 14^{3,18}). ఇతనికి బిదప ఇతని తమ్ముడగు అహీమెలెకు ప్రధానయాజకుడాయెను. (I సమూ 21¹). అహీటూబుకు ఒకడే కుమారుడనియు, అహీమెలెకు అహీయా యనునది అతని పేరులేయనియు అభిప్రాయపడుచున్నార గాని వారిద్దరైయుండి ఒకనికి తరువాత యొకడు ప్రధానయాజకులైరిని తోచును.

2. సోథామోనుయొక్క ప్రధానమంత్రి లలో నొకడు. ఇతని తండ్రి పీసా. (I రాజు4³).

3. షిలోహు అను ఊరలో వాసముజేయు నొక ప్రవక్త (I రాజు 14³). అతడు షిలో నీయుండనబడెను (11²⁹). దైవాజ్ఞలన యోబామునకు ఎగురుపడి, దేవుడు సోలామోను రాజ్యమునుండి పదిగోత్రములను వేటుపరిచి అతని కియ్యులబోవు చున్నాడని తెలియజేసెను. యోబాము పాపములలో పడినందున దేవుడతనిమీఁదకు రప్పించబోవు నాశమును అహీయా ప్రవచించెను (I రాజు 11³¹⁻³⁹).

4. ఇశ్రాయేలు రాజగు బయేషా తండ్రి (I రాజు 15^{27,33}).

5. యూదావంశస్థుడైన యెరెమ్యాయేలు కుమారుడు (I దిన 2²⁵).

6. దావీదు పరాక్రమశాలురలో నొకడగు పెలోనీయుడు (I దిన 11³⁶).

7. దావీదు రాజుకాలమందు దేవుని మందరపు బాక్కుసమునుకాయ లేవీయుడు (I దిన 26²⁰).

8. నెహూమ్యతోగలిసి నిబంధనను ముద్రించినవాడు (నెహూ 10²⁶).

9. నెరాతోగలిసి గబకాపురస్థులను మహా నశుకు చెబడిసికొనిపోయిన ముగ్గులలో నొకడు (I దిన 8⁷). H.

అహీయెజెరు (Ahiezer = సహోదరుడే సహాయము).

1. ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యమందుండగా దానుగోత్ర ప్రధాని (సంఖ్యా 1¹² 2²⁵ 7^{66,71} 10²⁵). ఇతని తండ్రి అమీషదాయి.

2. దావీదు సిక్కులలో దాగియుండగా అతని యొద్దకువచ్చిన బెన్యామీనుగోత్రపు విలుకాండ్ర అధిపతి (I దిన 12¹⁻³).

అహీర (Ahira = కీడునకు సోదరుడు.) ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో నుండుండగా నఫ్తాలీగోత్రపు పెద్దలలో నొకడు (సంఖ్యా 1¹⁵ 2²⁹ 7^{78,83} 10²⁷). ఆ ప్రయాణముల యారంభమందు తప్ప ఇతని పేరు మఱి యెచటైనను కనబడదు.

అహీరాము, అహీరామీయులు (Ahiram = బొన్నత్యముకలిగిన సహోదరుడు).

బెన్యామీనుగోత్రీకులలో నొకఁడు. ఇతఁడా గోత్రములోని యొక కుటుంబమునకు పెద్దయై యుండెను (సంఖ్యా 26³⁹). I దిన 8¹ లో నున్న అహారహు, అది 46²¹ లో నున్న ఏహీ అచనవి యితనికి మాఱుపేరులు. ఇతని సంతతివారు అహీరామీయులు అనబడిరి (సంఖ్యా 26³⁹).

అహీలూదు (Ahilud = పుత్రుని సహోదరుఁడు). దావీదు సాలామోను అను రాజుల కాలములో దస్తావేజులమీదనుండు యెహోషా పాతుయొక్క తండ్రి (II సమూ 8¹⁶ 20²⁴ I రాజు 4³ I దిన 18¹⁵). ఈ పేరుగలవాఁడే సాలామోనుయొక్క పన్నెండుమంది యుద్ధోగ్యులలోని యొకఁడగు బయనా యనువానికి తండ్రియైయుండెను (I రాజు 4¹³). ఇతఁడు వేటొకఁడని కొంద అనుకొందురుగాని వేటొకఁడుకాక ఒక్కఁడైయుండవచ్చును.

అహీషహరు (Ahishahar = వేకువ సోదరుఁడు). బెన్యామీనీయుల సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7¹⁰).

అహీషారు (Ahishar = పాడువానికి సహోదరుఁడు). రాజైన సాలామోనుయొక్క గృహనిర్వాహకుఁడు (I రాజు 4⁶).

అహీసామాకు (Ahisamach = ఉద్ధరించుసోదరుఁడు). దానుగోత్రీకుఁడు. చిత్రపు పనిచేయు అహోలీయాబుకు తండ్రి (నిర్గ 31⁶ 35³⁴, 38²³).

అహుజాతు (Ahuzzath = స్వాస్థ్యము). ఇస్సాకుకాలములో గెరారు రాజునకు స్నేహితుఁడని యనబడినవాఁడు (అది 26³⁶). ఇదియొక ఉద్ధోగ్యుని బిరుదనట్లు కనబడుచున్నది. అతఁడు రాజు ఆలోచనకర్తలలో నొక ముఖ్యుఁడని తలంపవచ్చును. I రాజు 4⁵ లో నున్నట్లు ఆ బిరుదును మంత్రి యనుమాటచే తర్జుమాజీసిరి.

అహుజాము (Ahuzam = స్వాస్థ్యము). యూదాసంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4⁶).

అహూమై (Ahumai = నీటిన్నేహితుఁడు!). యూదా సంతానీకుఁడు (I దిన 4⁹).

అహాయాను (Ahian = సహోదరభావముగలవాఁడు). మనషేవారిలో నొకఁడు

(I దిన 7¹⁹). షెకమువలె నిదియు తరువాత ఒక యూరికి పేరాయెనని అభిప్రాయము.

అహేరు (Aher = మఱియొకఁడు). ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 7¹⁹).

అహోలీబామా (Ohalibamah = నాగుడారమే ఉన్నతస్థలము).

1. ఏశాపు భార్యలలో నొకదానిపేరు. ఈమె హిబ్బీయుల జనములో చేరినది (అది 36^{2,5,14,18,25}).

2. ఎదోము నాయకులలో నొకఁడు (అది 36⁴¹). ఇతఁడు (I) లో నుదాహరించిన యామె సంతానీకుడని కొందఱి యభిప్రాయము.

అహోయము, అహోహీయుడు (Ahoah = వేడిమి). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడగు బెలయసువాని కుమారుఁడు (I దిన 8⁴). II సమూ 23⁹ లో అహోహీయుడు అనుపేరు కలదు. ఇది అహోయము సంతతివారికి పెట్టిన పేరు.

అహోలీయాబు (Aholiab = తండ్రి గుడారము). మోషేకాలములో మందిరమును కట్టుటకు బెసలేరుకు ముఖ్యసహాయకుడగు దానీయుఁడు (నిర్గ 23¹⁻² 36² 38²³).

అహబ్బను (Ahban). యూదాసంతతి వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు హెస్రోనువంశము లోని యెరహ్మాయేలు కుటుంబమునకు చేరిన వాఁడు (I దిన 2²⁹).

అహోయ (Ahio = సహోదరభావముగల).

1. అబీనాదాబు కుమారులలో నొకఁడు. దావీదు అబీనాదాబు ఇంటియొద్దనుండి మందసమును తీసికొనివచ్చుచుండగా బండితోలిన వారిలో నితఁడొకఁడు (II సమూ 6³⁴ I దిన 13⁷).

2. రాజైన సౌలు తండ్రియగు కీషుకు తమ్ముఁడు (I దిన 83¹ 93⁹).

3. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 81⁴).

అహ్లయి (Ahelai).

1. షేసాను కుమార్తెలలో నొకదానిపేరు (I దిన 23^{1,34}). ఈ 31 వచనములో నున్న కుమారులు అనుపదము, కుమారులను అర్థమియ్యక సంతతివారని యర్థమిచ్చును.

2. దావీదు పరాక్రమశాలురగు వారియందు జాబాదనువాని తండ్రి (I దిన 11⁴).

అష్టాంశు (Ahlab = ఫలవంతమైనది). అషేరుగోత్రమునకిచ్చిన యూళ్లలో నొకటి. అషేరియులు కనానీయులనందుండి వెళ్లగొట్టఁ జాలకపోయిరి (న్యాయా 13¹). దీని యునికిని గూర్చి తెలియదు.

ల

అంతర్వపురుషుడు అంతరంగ స్వభావము (Inner Man), మనశరీరచ్ఛలకు సంబంధించని మనస్సు, అంతరాత్మ మనస్సాక్షి) యను వాటిని తెలుపుటకై పాలుపయోగించిన పదము (రోమా 7²²). ఎఫె 3¹⁵⁻¹⁷ లో నున్నమాట కొంచెము వేఱుగానుండి హృదయమును అర్థము అనలులోనిచ్చుచున్నది. ఈ యంతరాత్మయే క్రీస్తు పనిజేయు స్థానమును పరిశుద్ధాత్మకునికి పట్టునయి యున్నట్లు ఈ వాక్యము తెలియజేయుచున్నది. II కొరి 4¹⁶ లో నది బాహ్యపురుషుడనఁబడిన శరీరమునకు వ్యతిరేకమైన కృశించనట్టి ఆత్మను తెలుపును. I పేతు 3^{3,4} నందున్న పదము కొద్దిగా భేదించినను పాలువాడిన యర్థమునే సూచింపజేయుచున్నది. వెలుపటి యలంకారము గాక ఈ మనలోనున్న ఈ యాత్మనలంకరించుటయే మిగుల ముఖ్యమైనదని పేతురు అభిప్రాయముగా కనఁబడుచున్నది.

ఆకాశ (Achan = బాధకర్త). యూదాగోత్రములోని కర్తయొక్క కుమారుడు. యెరికో పట్టణమును పట్టుకొనునప్పుడు దోపుడు సొమ్ము విషయమైన కట్టడను ఇతఁడు లక్ష్యపెట్టక, కొంత తనస్వంతమునకుఁ దెచ్చుకొనినందున ఇశ్రాయేలీయు లోడిపోవుటకు కారకుడై వారికి బాధకలిగించెను. చీట్లువేసి యితనిని పట్టుకొని నేరమువ్వకొనఁజేసి ఇంటిల్లిపాదితో నతనిని ఆకోరులోయలో రాళ్లతోఁ గొట్టి, కాల్చిచంపిరి (యెహో 71-26 22²⁰).

H.

ఆకాశము, వరలోకము (Heaven). బైబిలులో ఆకాశమును పదమును ఏకవచనము నందును బహువచనమునందును, వస్తుప్రపంచము

నకు సంబంధించినది, ఆత్మకుసంబంధించినదను రెండు విధములుగా నుపయోగించియున్నారు.

1. వస్తు ప్రపంచమునకు సంబంధమైన ఆకాశము. ఇది భూమియంతటను ఆవరించియున్న విశాలతయై, భూమికాని దాని నంతటిని నూచించును. ఇట్లు సర్వప్రపంచములు **భూమ్యాకాశము** లనియు (ఆది 1¹) **ఆకాశము**, **భూమి** అనియు (2¹) అనఁబడెను (14¹⁹ 24⁴ యిర్మీ 23²⁴ మ 5¹⁸ కూడ చూ॥). ఆకాశముల వైన జలములున్నవనుట ఆది 1⁷ క్రిర 148⁴ వలన పూర్వీకుల అభిప్రాయముని కనుగొనవచ్చును. జలప్రళయమువచ్చినప్పు డీ నీళ్లు దిగునట్లు ఆకాశపుతూములు విప్పఁబడెనని ఆది 7¹¹ 8² నందున్నది. దృశ్యమగు ఆకాశమునందే నూర్య చంద్ర, నక్షత్రములున్నవి (11⁴⁻¹⁷ యెహె 32⁸). భూమి నావరించియున్న ఆకాశములో మేఘములున్నవి (ఆది 27²⁸ II సమూ 21¹⁰ క్రిర 147⁸). పక్షులందు ఎగురుటవలన (విలా 4¹⁹) అవి ఆకాశ పక్షులనఁబడెను (మ 6²⁶). ఆకాశవిశాలత నంతటిని నూచించుటకు **ఆకాశ మహాకాశములు** అను నర్థమిచ్చు హెబ్రీజాతీయమును యూదులు వాడిరి (I రాజు 8²⁷ ద్వితీ 10¹⁴). ఈ విశాలతను ఏడుమండలములుగా యూదుల పారంపర్యము నందు భాగించిరి. దీనిననుసరించియే పాలు, క్రీస్తు ఆకాశమండలము లన్నిటికంటె పైకి ఆరోహణమయ్యెననియు (ఎఫె 4¹⁰), తాను ఒక దర్శనమందు మూడవ ఆకాశమునకు కొనిపోఁబడెననియు (II కొరి 12²) వ్రాసెను.

2. ఆత్మీయ ఆకాశము లేక దేవుని ప్రసన్నత. ఇదికూడ ఆకాశ మనఁబడును (క్రిర 80¹⁴ యెష 66¹). ఈ పదమును సాధారణముగా **వరలోకము** అనుపదముచే భాసాంతరము జేసిరి (ఆది 28¹⁷ మ 5^{12,16,44,48} 23⁹). అది దూతలున్న స్థలమును (మ 24³⁶ 28² మా 13³² లూ 22⁴³), చనిపోయిన భక్తులొండుస్థలమును మ 5¹² 6²⁰ 18¹⁰ ఎఫె 3¹⁴ I పేతు 1⁵ ప్రక 19^{1,4}) నూచించును. క్రీస్తు అచటినుండి ఈ లోకమునకువచ్చి (యో 3¹³), మరల అక్కడకు వెళ్లెను (కార్య 1¹¹). ఆయన అక్కడ మనకొఱకు విజ్ఞాపన చేయుచున్నాఁడు (హెబ్రీ 9²⁴). రోమా 8³⁴ నందు

అది దేవుని కుడిపార్శ్వ మనబడెను. తీర్పు చేయుటకు క్రీస్తు అక్కడనుండి తిరిగివచ్చును (మ 24⁴⁰ I థెస్స 4¹⁶). కొన్ని పంచములలో నీ పరలోకమునూట అలంకారితిగా వాడబడి దేవుని సూచించును (లూ 15¹⁸ ప్రక 18²⁰). ఆకాశరాజ్య మనుపదములోను అదేరీతిగా నీ పదమునువాడిరి (దేవుని రాజ్యము చూ॥).

ఆకాశరాజ్యము దేవునిరాజ్యము చూ॥

ఆకాశరాణి (Queen of Heaven).

గ్రీకువారును లాటినువారును ఆరాధించిన అస్తార్తను హిబ్రీయులారాధించిన అషేరాయనుగావచ్చును. అది అఫ్రొడైతు, వీనను అనుకామ దేవతలకును సంబంధించినదిగాఁ దోచును. అష్షూరీయులును ఫెనీకీయులు నారాధించిన చంద్రదేవతయే ఆకాశరాణి యని సాధారణ యభిప్రాయము (అప్సరోతు చూ॥). ఈ యారాధన అష్షూరులో నారంభమై, అచ్చటనుండి పడమటి దిక్కునకు వ్యాపించెను. యూదారాజులలో నతిదుర్మార్గుడగు మనషే యేలుబడిలో వీరి రాజ్య మష్షూరువారి యధీనమందున్నందున, ఈ యాకాశరాణి ఆరాధనము పల్లెస్తిను నందు విస్తారముగా వ్యాపించెను. దీని పూజాస్థలములయందు నీతిబాహ్యములగు దురాచారములు ప్రబలెను. తవుడుతోఁజేసిన పిండిపంటలను ధూప మధుపాన నైవేద్యములతో నామె కర్పించిరి (యిర్మీ 7¹⁸ 44^{17-19, 25}). ఈ యారాధన గ్రీకుల హెకేటు రోమీయుల వీనస్ దేవతారాధనములవలె నుండెను. భోగమువారి దేవతలగుల్గయొద్ద కూర్చుండి, ఆ దేవతల రూపమును రొట్టెలమీఁద చిత్రించి, వాటి నర్పించెడివారు. యిర్మీయా కాలముకు ముంగుండిన స్త్రీలు ఆకాశరాణి నారాధించిరి. అట్లారాధించిన వారికి సౌందర్యమును సంతానమును కలుగునని తరువాతి కాలపువారు తలంచిరి. ఇండియా దేశమునకూడ అక్కడక్కడ ఇట్టి పూజాస్థానములున్నవి.

B.

ఆకాశ నైవ్యము, పరమండల నైవ్యము (Host of Heaven).

1. ద్వితీ 4¹⁹ II రాజు 17¹⁶ యిర్మీ 19¹³ మొదలగు వాక్యములలో నీ పదము వాడబడెను

గాని దాని సూక్ష్మచంద్ర నక్షత్రాదులకువాడిన (సెహె 9⁶ యెష 34¹). ఇశ్రాయేలీయులీ ఆకాశ నైవ్యము నారాధించిరి. ఈ యారాధన అష్షూరు బబులోనులనుండి వచ్చి

మనుష్యులయొక్క బాంధవములయొక్క అదృష్టములీ యాకాశనైవ్యములే కారణమని దృఢముగా నమ్మిరి. ప్రస్తుతమున హిందూదేశమున విశేషముగనున్న జ్యోతిశ్శాస్త్ర మిచ్చటనే పుట్టియుండును. పాఠేనిబంధనయందు కనబడు ఆకాశ నైవ్యరాధనము క్రీ॥ ము॥ ఏడవ శతాబ్దమున పల్లెస్తినులో నెక్కువగా ప్రబలెను. మనషే యెహూషలేములోని దేవునియాలయమునందు ఈ యారాధనకొరకు బలిపీఠముకట్టెను (II రాజు 23⁵). ఈ విగ్రహారాధన ఇశ్రాయేలీయులను మజిలెతఁచెనెను. బృహియోపదేశ కాండమునది బహుఖండితముగా నిషేధింపబడెను. ఈ యారాధనను ముఖ్యముగ మేడలమీఁదఁజేసిరి. యోషీయా రాజునపదవ దరిగిన సంస్కరణలో మనషే కట్టించిరి. బలిపీఠములను పడఁచొట్టి దాని పాత్రలను తీసివేసెను.

II. I రాజు 22¹⁹ కీర్త 103²¹ లూ 21³ నందుపయోగింపబడిన పదములు పరలోకమునందు దేవుని సింహాసనము చుట్టునుండు దూతలను సూచించును. ఈ సందర్భమున సాతాను విషయమును తెలియజేయు రెండు లేఖనములు గలవు (యెష 14¹² లూ 10¹⁸).

B.

ఆకిము (Achim = యెహోవా స్థిర పఱచును). మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు పంశాపలి క్రమములలోనుండువారిలోనొకడు (మ 14¹). ఈ పేరు యెహోయాకిము అను పేరునకు మాటు రూపమై యుండవచ్చును.

ఆకిషు (Achish). ఫిలిష్తీయుల యైదు ప్రధానపట్టణములోని గాతు అను పట్టణమునకు రాజు. సౌలురాజుయొక్క యుగ్రతను భయపడి దాపిడు ఇతని రెండుసార్లు ఆశ్రయించెను. మొదటిమాటు ఒంటరిగా పోయినపుడు ఆకిషు సేవకులతని పట్టుకొని ఫిలిష్తీయుఁడైన గొల్యాతును చంపిన యిశ్రాయేలు రాజితఁడు కదాయని ఆకిషుతో ననినందున దాపిడు పెరివాని వేపము వేసికొని వారిచేతునుండి తప్పించుకొని పారిపోయి

అదుల్లాము గుహలో దాగుకొనెను (I సమూ 21¹⁰⁻¹⁵ 22¹). నాలుగేండ్లకు పిమ్మట సౌలు దావీదును చంపవేదకినపుడు దావీదు 600 మందిని నెంటుఁ బెట్టుకొని గాతుకు పారిపోఁగా ఆకీషు ఆరణ్డి శ్రామ్యేలురాజైన సౌలుకు వికోధముగ నున్నందున తనకు సహాయము చేయుననుకొని యతనిని సంతోషముతో చేర్చుకొని ఆతఁడును అతని జనులును నివాసముచేయుటకు సిక్లగు అను గ్రామమునిచ్చెను. అయినను ఆకీషు సౌలుమీఁద యుద్ధము జేసినప్పుడు ఫిలిష్తీయుల సర్వారులు దావీదు విషయము సంశయపడినందున ఆకీషు దావీదును యుద్ధమునకు పిలువక సిక్లగులోనుండు మని యుత్తరువుచేసెను (I సమూ 27¹⁻⁷ 29¹⁻⁷). సౌలూషాను రాజైనప్పుడితఁడొకను రాజుగా నున్నట్లు I రాజు 2³⁹ వలన తెలియును. 34-వ క్షీర్తన పీఠికలో నున్నట్లు ఈ ఆకీషునకు అబీమెలేసు అనుపేరు పెట్టబడియున్నది.

అకుమిడుత మిడుత చూ॥

అకురాని వృత్తులు చేసేవారు II I (3) చూ॥.

ఆకోరు (Achor = ప్రలాపములలోయ). ఇది యూదా బెన్యామీను గోత్రభూములకు మధ్యనున్న యొక లోయ (యెహో 15⁷). ఆకానును అతని కుటుంబమును రాళ్లతోకొట్టి చంపినది యీ లోయలోనే (యెహో 7^{24, 25}). చెఱకు తరువాత కుదురుబాటుకలిగిన పల్లెస్తినులో ఆది పశువులు పరుండు ఫలవంతమైన భూప్రదేశ మగునని ప్రవక్త ప్రవచించెను (యెష 65¹⁰). హోషే 2¹⁵ లో నున్న శ్రమగలలోయ యనునది అసలులో ఆకోరు లోయ యని యున్నది. యెరికోకు పడమటగానుండు కెల్త్ వాగు (Wady Kelt) అను లోయ యిదియేయని కొందఱును కొందరుగాని దాని విషయమై రూఢిగా తెలియదు.

అగురు (Aghur = ఘర్షరి). సామెల్లను రచించిన యొకజ్ఞుని (సామె 30¹). అతనిని గుఱించిన యితర విషయము లెవ్వియును తెలియవు.

అగీ (Agee = తరుమఁబడువాఁడు!). దావీదు యోధులలో ముఖ్యులుగా నెన్నఁబడిన

ముగ్గురిలో నొకఁడగు షమ్షాయనువాని తండ్రి (I సమూ 23¹¹).

ఆగ్రహము కోపము చూ॥

అజాజు (Azaz = బలవంతుఁడు). రూబేను గోత్రీకుఁడు. యోవేలు కుటుంబీకుఁడు (I దిన 5⁸).

అడెలు (Azel = ఘనమైన!). యెరూషలేము ప్రాంతములోనుండు ఒక స్థలము (జెక 14⁵). దీని సరియైన యునికి తెలియదు.

అజేలు (Azel = ఘనుఁడు!). రాజైన సౌలు కుమారుఁడగు యోనాతాను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8^{37, 38} 9^{43, 44}).

అజ్జి ధర్మశాస్త్రము, పదియాజ్ఞలు చూ॥

అటంకములు అభ్యంతరములు చూ॥

ఆటేరు, అటేరు (Ater = మూయఁబడినది).

1. చెఱకాలమునకుఁ దరువాత అటేరు సంతతి వారిలో 98 మంది తిరిగి యెరూషలేమునకు వచ్చిరి. నెహె 7²¹ లో నున్నట్లుగా ఇతఁడు హిజ్కియా బంధువుఁడనబడుటచే ఘనఁడని తెలియును. ఎజ్రా 2¹⁶ లో నున్నట్లు “హిజ్కియాతోకూడ వచ్చిన” అను మాటలున్నను, మూలభాషలో నెహె 7²¹ వలెనున్నది.

2. ఎజ్రాకాలపు ద్వారపాలకులలో నొకఁడు (ఎజ్రా 2⁴² నెహె 7⁴⁵).

ఆతదు (Atad). విగుప్తునుండి హెబ్రో నకు యాకోబు శవమును దెచ్చినవారు ప్రయాణ మధ్యమందు దిగిన యొక కళ్లము (ఆది 50^{10, 11}). విగుప్తునుండి వచ్చిన సమూహమచ్చట ఎంతో గొప్పగా నేడ్చినందున అచ్చట నివసించు కనానీయులు దానికి **ఆబేల్ మిస్రాయిము** అను సార్థకనామము పెట్టిరి. దీనియునికి తెలియదు.

ఆతిథ్యము అతిథి సత్కారము (Hospitality). ఆతిథ్యముచేయుట పల్లెస్తిను సిరియ అరేబియా దేశముల ముఖ్యవిధులలో నొకటియైయున్నది. ఆ దేశముల సమస్త గ్రామములలోను ఎడారులయందును ఈ వాడుక నేటి వఱకునున్నది. అనేక గ్రామములయందు పెద్ద కాపుయొక్కయింటిలో అతిథి గదియని యొక గదియుండును. భాటసారులక్కడ బసచేయు

దురు. గ్రామస్థులందఱు వారికి కావలసినవాటిని అమర్చి పెట్టుదురు (ఆది 18¹⁻⁸ 19¹⁻³ కీర్త 23⁵). ఏదైన నొక గ్రామమునకు పరదేశి యొక్కఁడు వచ్చినయెడల, అతని విషయమై ఆ గ్రామస్థులు జవాబుదారులైయుందురు. ఒక అతిథి ఒక గ్రామమునందు మూడురాత్రులు మూడు పగళ్లకంటె నెక్కువగా నుండరాదను నియమమును గలదు. ఆతిథ్యము విషయమై క్రొత్త నిబంధనయందున్న యితర విషయములను గూర్చి లూ 7⁴¹⁻⁴⁶ రోమా 12¹³⁻²⁰ I తిమో 3² తీతు 1⁸ హెబ్రీ 13² I పేతు 4⁹ నందు చూడవచ్చును.

J. C.

ఆత్మ.

1. దేవుని ఆత్మ. పరిశుద్ధాత్మ చూ॥
2. మానవ యాత్మ. మనుష్యుఁడు చూ॥
3. శరీరమునుండి భిన్నమైన ఆత్మ. శరీరాత్మలు చూ॥
4. దూతలను సూచించు ఆత్మలు. చూతలు చూ॥
5. అపవిత్రాత్మలు. దయ్యములు చూ॥

ఆత్మల మనాదితీవము (Pre-existence of Souls). హిందువులు పునర్జన్మములను నమ్ముచున్నారు. గ్రీకువారిలోకూడ కొందఱు ఆత్మలు అనాదినుండి యున్నవనియు, అవి మనము పుట్టి నపుడు మనలోఁ జొచ్చెనుగాని మన పుట్టుకతో అవియును పుట్టియుండలేదని బోధించుచుండిరి. ఆ శాస్త్రముల ననుసరించిన ఒరిజెను (*Origen*) అను గొప్ప వేదజ్ఞుఁడు ఈ బోధ బైబిలు బోధయని దానిని తన వేదశాస్త్రములలో బోధించెను గాని బైబిలు వాక్యములను చూడఁగా అట్టి బోధకు వాటిలో నెంతమాత్రమును తగిన యాధారము లేదు. యోహా 9² లో నున్నట్లు ఏడవ గుడ్డివాఁడై పుట్టుటకు ఎవఁడు పాపముచేసెను ఏడా అని అడిగినవారు ఆ గుడ్డివానికి అప్పటి జీవమునకుఁ బూర్వము మఱియొక జీవమున్నది యనుకొని ప్రశ్నించిన ఈయొక్క నూచనగాక, ఈ బోధకు బైబిలులో మఱి యే నూచనమైనను లేవు. అట్టి బోధను స్థిరపరచుటకు వారడిగిన ప్రశ్న యే మాత్రమును చాలదు. బైబిలు బోధ నంగీకరించు వారు సాధారణముగా మనుష్యుని పుట్టుకతోనే

ఆతని యాత్మయును పుట్టిననుకొందురు. (మనుష్యుఁడు చూ॥).

ఆత్మసంబంధమైన వరములు కృపావరములు చూ॥

ఆవరణ (Comfort, Consolation).

ఈ యర్థమునిచ్చు ఒకటే హెబ్రీ పదమును పాత్రనిబంధనలో నున్నట్లు **ఆవరించుట** (కీర్త 23⁴ యెష 12¹ మొ॥), **ఓదార్పుట** (యోబు 2¹¹ యెష 40¹ మొ॥), **పరామర్శించుట** (I దిన 7²² 10²) **ఉపశాంతినిచ్చుట** (యోబు 7¹³) అను పదములచేత తెనిగించియున్నారు. క్రొత్త నిబంధనలో హెచ్చరిక లేక ఆదరణ యను నర్థమునిచ్చు ఒకటే గ్రీకుపదమును సాధారణముగా **ఆవరించుట**, **ఆవరణ** యను పదముల చేతను (కార్య 15³¹ 16⁴⁰ II కొరి 1^{4,5,6,7} మొ॥) మాత్రము గాక, **ఓదార్పుట** యను పదము చేతను (మ 2¹⁸) కూడ తెనిగించిరి. దేవుఁడు ఆదరణకు కర్తయనియు (రోమా 15⁵), క్రీస్తు ఇశ్రాయేలీయులకు ఆదరణ కర్తయనియు (లూ 2²⁵), పరిశుద్ధాత్మ ఆదరణ కర్తయనియు (యోహా 14^{16,26} మొ॥) వ్రాయఁబడియున్నది. అట్టి యాదరణ మనుష్యుల కీలోకములో మిగుల అవసరముగా నున్నది (II కొరి 1³⁻⁷). దేవుని ప్రేమయే అట్టి యాదరణకు ఆధారమైయున్నది (రోమా 5^{2,5}) పరిశుద్ధాత్మ క్రీస్తు ప్రేమనుబట్టి మనలను ఆదరించుకర్తయై యున్నాఁడు (యోహా 16⁷).

ఆవరణ కర్త పరిశుద్ధాత్మ చూ॥

ఆదా (Adah = అలంకారము ప్రకాశము).

1. రెమెకు భార్యలలో నొకతె. యాబాలు యూబాలు అను వారితల్లి (ఆది 4^{19-21,23}).

2. ఏశావు భార్యలలో నొకతె. హిత్తీయురాలు (ఆది 36²). ఆది 28³⁴ లో నున్నట్లు ఆమెకు బాశేమతు అనుపేరు కలదు.

ఆదాము (Adam = ఎఱ్ఱనివాఁడు, నిర్దిష్టబడినవాఁడు. పురుషుడని సాధారణార్థమయ్యెను).

1. మొదటినరుఁడు. తక్కిన సృష్టిజాలము రీతిగా మానవుఁడును దేవునిచేత జేయఁబడెను (ఆది 1⁸). పురుషునిగాను స్త్రీనిగాను దేవుఁడు

వారిని జేసెను (1²⁷ మ 19⁴⁻⁶). మొదట పురుషుడును తరువాత స్త్రీయును చేయఁబడిరి (ఆది 2^{7, 30-23} I తిమో 2¹³). తత్పిన్న జంతువుల దేహములవలె ఆదాము దేహమును సాధారణమైన నేలనుండి నిర్మింపఁబడెనుగాని దేవుడతనికి జీవమును గ్రహించెను (ఆది 2⁷ 6¹³ 7²² యోబు 10⁸⁻¹²=33⁴). అతఁడు దేవుని స్వరూపమందు చేయఁబడెను (ఆది 1^{26, 27}). జ్ఞానమును నీతి న్యాయములను పశుభిర్యందు కలిగియుండుటలో మానవునికి దేవుని పోలికయున్నదని పాలు అభిప్రాయముగా నగుచున్నది (ఎఫె 4²²⁻²⁵ కొలొ 3^{9, 10}). పశుపక్ష్యులపై యేలుబడిని దేవుఁ డతని కనుగ్రహించెను (ఆది 1²⁶⁻²⁸). ఫలించి యభివృద్ధినించి విస్తరించి భూమిని నిండించుకొనుఁడను దీవన నొందిరి (1²⁸).

నరులకాది పురుషుఁడగు ఆదాము తన సహాధర్మచారిణియగు హవ్వతోఁబాటు, ఏ దెనుతోటను సేద్యపఱచి దానికాచుటకు ఆతోట యందుంచఁబడెను. జీవమరణములకు సంబంధించిన నిబంధనతోఁగూడిన యాజ్ఞ యొక్కటి వారికియ్యుఁబడెను (2^{16, 17}). ఆ యాజ్ఞనతిక్రమించినందున కష్టమునకు ప్రయాసకు లోనాయెను మరణమునకు పాత్రుడై సౌఖ్యదాయకమగు నాతోటను వదిలిపెట్టవలసివచ్చెను. (3¹⁻²⁴). పిదప అతఁడు కయీను హేబెలులను వారికి తండ్రి యాయెను. అతనికి 130 యేండ్లప్పుడు షేతు జన్మించెను. ఇంక 800 సంవత్సరములు జీవించి 930 సం॥ల ప్రాయమున మరణము నొందెను. పాలు ఆదామును క్రీస్తును సరి పోల్చుచు, క్రీస్తును కడపటి ఆదాముని పిలిచెను (రోమా 5¹²⁻²¹ I కొరి 15^{22, 45}).

2. యొర్దాను లోయలో సారెతాసు సమీపముననున్న యొక పట్టణము (యెహో 3¹⁶). యెరికోకు ఈశాన్యమున 18 మైళ్ల దూరమందు యొర్దానుకు పడమట యబ్బోకు నదీమధ్యద్వారమున కెదురుగానున్న ఎద్ దమియా (ed-Damieh) యని కొందరందురుగాని అది రూఢికాదు.

ఆదికాండము (Genesis = ఉత్పత్తి). బైబిలునందలి మొదటి పుస్తకము. తెలుగులో నున్నట్లు హేబ్రీ బైబిలు ఆదియందు అనుపదముచే నారంభమగుటవలన దానిని బెరేషిత్

(Bereshith = ఆదియందు) అని పిలిచిరి. క్రీస్తు భాషలో దానిపేరు గెనిసిస్ (Genesis = ఉత్పత్తి) అయ్యుండెను. దానిలో ప్రపంచము మానవ జాతి సర్వాతు వివాహము పాపము మరణము దేవుఁడు తన కృపను మానవులకు బయలుపఱచుట రాబోవు మెస్సీయానుగూర్చిన వాగ్దత్తము వేతీ జనాంగములు భాషలు దేవుడేర్పరచుకొనిన హేబ్రీరాష్ట్రము మొదలగు వాటి యారంభములు తెలియపఱచఁబడి యున్నవిగాన ఆ పేరును దానికి సార్థకమగుచున్నది.

సకల భాషలలోను దేశములలోనుండు వేదములు పురాణములు చరిత్ర లన్నిటికన్న, వివరముగను తేటగను వాస్తవముగను భూమ్యాకాశములు వాటియందలి సమస్త చేతనాచేతనముల సృష్టినిగూర్చి తెలియఁబఱచుచున్నది. తాను గాక మతేమియు లేనప్పుడు దేవుఁడు తన మాట మాత్రమున సమస్తమును సృష్టించెనని దీనివలన మాత్రమే చెలిసికొందుము.

ధర్మశాస్త్ర విధాయకుఁడును, ప్రవక్తయనగు మోషే ఆదికాండముయొక్క గ్రంథకర్తయనుటకే సందియమునలేదు. అతనిచే రచింపఁబడిన గ్రంథపంచకము (Pentateuch) అనఁబడు అయిదు పుస్తకములలో నిది మొదటిది. (మోషే చూ.)

ఆదాము 930 సం॥ల వయస్సుగలవాడై నోవహు తండ్రియగు రెమెకుకు 56 సం॥ వయస్సు వచ్చువఱకు బ్రతికి, అతనితో సృష్టిని గూర్చియు, తాను పాపములోపడి చెడిపోవుటను గూర్చియు, తన సంతానములో రక్షకుఁడు పుట్టునని దేవుఁడు తనకిచ్చిన వాగ్దత్తమును గూర్చియు భూలోకమున 900 యేండ్లవఱకు నడిచిన సమస్తసంగతులను రెమెకుతో చెప్పి యుండును. రెమెకు షేముకు 93 సం॥ల ప్రాయము వచ్చువఱకు బ్రదికి యా సంగతులనీకి చెప్పియుండును. షేము అబ్రాహామునకు 150 సం॥లు వచ్చువఱకు బ్రదికి యతనితో ముచ్చటించియుండును. అబ్రాహాము తన కుమారుఁడగు ఇస్సాకుతోను, ఇస్సాకు యాకోబుతోను చెప్పియుండును. యాకోబు లేవికి 60 యేండ్లును, కహాతుకు 27 సం॥లును ప్రాయము వచ్చువఱకు జీవించి విగుప్తునందు వారితో చెప్పియుండవచ్చును. కహాతు మోషేకు

71 సం॥ వచ్చువఱకు బ్రతికి, అతనికి సంగతులను తెలిపి యుండును. ఆలాగున మోషే ఆదాము యొద్దనుండి ఏడవవానిద్వారా ఆదీనుండి జరిగిన సమస్త సంగతులను వివరముగా తెలిసికొని యుండును. మోషే విగుప్తురాజు గృహములో పెంచబడి ఆ దేశపు సకలవిద్యలందు ప్రవీణుడై (కార్య 7²²), తనకాలమునకు ముందు వ్రాయఁబడిన చరిత్రలు, పత్రికలు చదివి తెలిసికొని యుండుననుటలో సందేహములేదు. అయినను పశుపక్ష్యాదులను సుపదేశమునొంది, దేవావేశముచే నడిపింపఁబడి (II తిమో 3¹⁷) ఆదీనుండి జరిగిన వాటిని తప్ప లేకుండ వ్రాసెను.

బిషప్సు అచర్ అను నాయన వ్రాసినకాల నిరూపణపట్టి ప్రకారము ఇది దాదాపు క్రీ॥ము॥ 1490-1450 సం॥లో సీన్వై ఆరణ్యమందు వ్రాయఁబడియుండును. ఈ యొక్క పుస్తకమునందే 2369 సం॥ల ముఖ్య సంగతు లివిడియున్నవి.

ఈ గ్రంథమును 3 భాగములుగఁ జేయవచ్చును.

I. సృష్టి మొదలు జలప్రళయమువఱకు (1-8 అధ్యాయములు). ఇందు సుమారు 1659 సం॥ల చరిత్ర గలదు. ఆ కాలమందు జనులు బహుగా విస్తరించి కుదర్చబడలేనంతటి దుర్మార్గులైరి. 1-2 అధ్యాయములు లోకసృష్టి, మానవసృష్టి, సర్వాదులు, వివాహముల యారంభముగలదు. 3 అధ్యాయము పాపప్రవేశము, శోధకుడు, మానవుడు శపింపఁబడుట, రక్షకునిగూర్చిన కృపగల వాగ్దత్తము గలదు. 4 అధ్యాయము కయీను హేదెలులను గుఱించియు, కయీను సంతతి, మానవుల వృత్తులు, పనులు శాస్త్రచదువుతాములు ఆరంభమగుటను గూర్చి గలదు. 5 అధ్యాయమునందు ఆదాము మొదలు నోవహువఱకుగల పితరుల వంశావళిలు గలవు. 6-8 అధ్యాయములు పాపపుష్పి, నోవహు కుటుంబపు రక్షణ, ఇతరప్రాణి కోటినాశమును గూర్చి యున్నది.

II. జలప్రళయమునుండి అబ్రాహామును పిలుచుటవఱకు (అధ్యాయము 9-11). ఇందు సుమారు 427 సం॥ల చరిత్రగలదు. నోవహు ముగ్గురు కుమారులవలన ప్రపంచమునందు ప్రజలు మఱల వృద్ధినిందిరి. 9 అధ్యాయము దేవుడు లోక

మునుగూర్చి యిచ్చిన వాగ్దత్తమును, నోవహు రాఁబోవుకాలమునందు జరుగవలయున్న వాటినుసరించి తన ముగ్గురు కుమారులను దీవించుటయు గలదు. 10 అధ్యాయము నందు నోవహు సంతతివలన లోకము మఱల నిండుటయు, జనాంగములలోని భేదములును, పురాతనపు ముఖ్యరాజ్యము లారంభమగుటయుగలదు. 11 అధ్యాయము భాషలు తారమరయు, జనులు లోకమంతట చెదరిపోవుటనుగూర్చియున్నది.

III. అబ్రాహామును పిలుచుట నుండి యోసేపు మరణమువఱకు (12-50). ఇందు దాదాపు 300 సం॥ల చరిత్రగలదు. దీనియందు అబ్రాహాము, ఇస్సాకు, యాకోబు అనువారి చరిత్రయు, యాకోబు సంతతివారు విప్లవము పోపుటను గూర్చి కలదు. పితరులచరిత్రలోని ముఖ్యములగు కొన్ని విషయములును తెలియపఱచబడినవి. వీరిపెంచబడిన జనాంగములలో రక్షకుడు పుట్టునను సంగతి స్థాపింపఁబడుటయు, కడమ జనాంగములు అన్యమతిములలో నుండఁగా, హెబ్రీరాష్ట్రము మెస్సియాకొఱకు సిద్ధపడుటను గూర్చి చెప్పబడి యున్నది.

12-25 అధ్యాయములు అబ్రాహాము కుటుంబపు చరిత్రయు, ఆ కాలమందలి రాజులయొక్క జనాంగములయొక్క చరిత్రగలదు. 26-27 అధ్యాయములు ఇస్సాకు కుటుంబమునుగూర్చి, 28-35 నందు యాకోబు కుటుంబమునుగూర్చి, 36-47 నందు యోసేపును, యాకోబు ఇంటి వారును కరవుకాలమున కాపాడఁబడునట్లు విగుప్తునకు వచ్చుటను గుఱించి యున్నది. 48, 49 అధ్యాయములు యాకోబు తన కుమారులకు రాఁబోవుకాలమునందు కలుగువాటినిగూర్చియు, విడుదలనుగూర్చియు ప్రకటించుటను గూర్చి యున్నది. 50 అధ్యాయము యోసేపు తన యెముకలనుగూర్చి తన సహోదరుల కాజ్ఞాపించి చనిపోవుటనుగూర్చియున్నది. H.

ఆదిసర్వము సాతాను 1 (2) చూ॥

ఆదీను (Adin = మృదువైన). ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్ద. ఇతని సంతతివారిలో 454 రు జెరుబ్బాబెలుతో కూడ యెరూషలేమునకు 389 వెర్లిరి (ఎబ్రా 2¹⁵). నెహే 7²⁰ లో ఈ

సంఖ్య 655 అని యున్నది. వీరికితరువాత ఎజ్రాతోకూడ ఇంక 50 మంది వెల్లిరి (ఎజ్రా 8⁶). నెహెమ్యాకాలములో నిబంధనచేసిన పెద్దలలో వీరుకూడ కనబడుదురు (నెహె 10¹⁶).

అధిపత్యము అధికారి II చూ॥

ఆనందము, ఆనందించుట (Joy). బైబిలులో **ఆనందము, సంతోషము, ఉత్సాహము, ఉత్సహించుట** అను నిట్టి పదములు అనేకములున్నవి. బైబిలులో చూపబడినభక్తి ఆనందముతో గూడినభక్తి యని చెప్పవచ్చును. దేవుడే ఇట్టి యానందమునకు ఆధారభూతుడై యున్నాడు. ఆయనకూడ తన సృష్టియందును (ఆది 1³¹ కీర్త 104³¹) తన ప్రజలయందును (ద్వి³⁰ జెస³¹⁷). ఆనందించుననువాక్యములు పూర్ణనిబంధనలో నున్నవి. అయితే భక్తులు దేవునియం దానందించుటనుగూర్చిన వాక్యములు బైబిలులో మఱి విశేషముగా కనబడును. ఇందునకు కీర్తనల గ్రంథములో ననేక నూచనలు కలవు (97¹² 100¹⁻⁵ 149² మొ॥). దేవునిగూర్చినజ్ఞానమందును (16¹¹) ఆయన కృపయందును (85^{6,7}), రక్షణయందును (21¹ 51¹² యెష²⁵ హబ³¹⁸) భక్తులు సంతోషించిరి. వారు తమ బలులను దేవునికి చెల్లించుచు తమ సంతోషమును కనబఱచుచుండిరి (ద్వితీ 12¹⁰⁻¹²). దేవుడనుగ్రహించు సాధారణమైన మేలులను బట్టియు (కీర్త 103), దేశసంబంధమైన సౌఖ్యమునుబట్టియు జయమునుబట్టియు (నిగ్గ 15 నెహె 12⁴³), దుర్మార్గులకు కలుగు తీర్పునుబట్టియు (కీర్త 68²³), దేవుడు భక్తులకిచ్చిన వాగ్దానములను బట్టియు (యిర్మీ 15¹⁶) ఆనందించుచుండిరి.

క్రొత్తనిబంధనలో మొదట కనబడు కీర్తనల ముందు ఇట్లు (లూ 1^{46-55, 68-79} 2²⁹⁻³²). రక్షకుని రాకనుబట్టి భక్తులకు గల్గిన సంతోషమును పూర్ణముగా తెలిసికొనవచ్చును. యేసుచరిత్రను చూడగా ఆయన దేవునియం దానందించుచు (10²¹), మానవుల సంతోషములలో పాలివాడై (మ 11¹⁶⁻¹⁹ యోహ²¹⁻¹¹), దుఃఖమునకు నూచనలుగా నుండు ఉపవాసములు తన యవతారకాలమునకు సరిపడదని బోధించెను (మా 21⁸⁻²²).

ఇట్టి సంతోషమును శిష్యులు ఆయనవలన నేర్చుకొనిరి. దాచబడిన ధనమును కనుగొన్నవానివలె శిష్యులు సంతోషింపవలసినవారు (మ 13⁴⁴). క్రీస్తుసంపాదించిన రక్షణనుబట్టియు (కార్య 2^{46,47} 16³⁴ I థెస్స 1⁶), పరిశుద్ధాత్మను పొందుటనుబట్టియు (రోమా 14¹⁷ గల 5²² ఎఫె 5¹⁸⁻²⁰), క్రీస్తు రాజ్యాభివృద్ధినిబట్టియు (లూ 10¹⁷⁻²⁰ యోహ⁴ 3³⁶ ఫిలి 1¹⁸), రాబోవు మహిమయొక్క నిరీక్షణనుబట్టియు (రోమా 5² 12¹² I పేతు 4¹³), క్రైస్తవ సహవాసమునుబట్టియు (ఫిలి 2¹⁻² II యోహ⁴) భక్తులనందించుచుండిరి. ఇట్టి యానందము ఆత్మఫలమే (గల 5²² యోహ¹⁵ 2⁴). ఈ లోక తాపత్రయములు సహ దానిని ఆర్మజాలక పోవుటయే కాక దాని నింకను హెచ్చించును (మ 5^{10,11} కార్య 5⁴¹ రోమా 5³⁻¹¹ 8³¹⁻³⁹ I పేతు 1⁶⁻¹²).

ఆనబెట్టుట ప్రమాణము చూ॥

ఆనాకీయులు ఆనాకు చూ॥

ఆనాసు (Anan = మేఘము). నెహెమ్యాకాలములో నిబంధనను స్థిరపఱచినవారిలో నొకడు (నెహె 10²⁶).

అనీము (Anim = ఊటలు). యూదా మన్యప్రదేశములో నుండు నొక యూరు (యెహో 15⁶⁰). ఇది ఎఫ్రైమా అను పేరునకు తరువాత వచ్చును గనుక దానికి సమీపముగా నున్నదని నమ్మవచ్చును. ప్రస్తుతము ఎఫ్రైమాకు పడమరగాను హెబ్రోనుకు దక్షిణముగా ఆఱుక్రోసులదూరములో నుండు ఘువైన్ (Ghuwein) అను పాడుకేవలములే ఈ అనీము అని యనుకొందురు. (పటము II, E 3).

ఆనూబు (Anub = అతుకబడినది). యూదా గోత్రికులలో నొకడు (I దిన 4⁸).

ఆనేము (Anem = రెండు ఊటలు). ఇశ్రాఖారీయుల గోత్ర భాగమందలి యొక ఊరు. ఇది యాజకుల కియ్యబడిన 48 ఊళ్లలో నొకటియై గెరోనీయులకు చెందియుండెను (I దిన 6⁷³). యెహో 19²¹ 21²⁹ లో ఆ యూళ్ల పేరుల జాబితా యున్నది. అందులో అనేము అను పేరునకు ఏళ్లన్నీము అని యున్నది కావున, ఇది దానికి మాఱుపేరిని యొంచవచ్చును.

ఆనేరు (Aner).

1. అబ్రాహాముతో నిబంధనచేసిన అమోరీయులలో నొక గోత్రమునకు పెద్ద (అది 14¹³⁻²⁴). ఇతఁడు లోతును విడిపించుకొనుటకు అబ్రాహాము చేసిన యుద్ధములో అతనికి సహాయపడెను.

2. మనషే గోత్రముల యూశ్లో నొకటి (I దిన 6⁷⁰). అది యెర్దానుకు పడమటి ప్రాంతములలో నున్నదిగాని దాని సరియైన యునికిని గూర్చి తెలియదు.

ఆఫెకు, ఆవెకు, అవెకు (Aphék = బలము). (న్యాయ 1³¹ లో నుండు ఆఫెకు అను పదముయొక్క గుణితమునకు అసలుభాషలో వేఱు గుణితముండినను, తక్కిన వాక్యములలో అసలు భాషయందొకటే గుణితము కలదు. అయితే తెనుఁగున దానిని పూర్వముగా లక్షింపక కొన్ని భేదములను చేసియున్నారు).

1. మొదట లెబానోను కొండ ప్రదేశము లోను ఆపేరు గోత్రముల సరిహద్దులో నుండిన ఒక యూరు (యెహో 13⁴ 19³⁰). ప్రస్తుత మచట అఫ్కా (Afka) అను గ్రామమున్నది.

2. ఇశ్రాయేలీయులు ఫిలిష్తీయులతో యుద్ధముచేసినప్పుడు ఫిలిష్తీయులదండు దిగిన యొక పట్టణము (I సమా 4). అచ్చట ఫిలిష్తీయులు ఇశ్రాయేలీయులను జయించి, వారిలో 30,000 మందిని చంపి, దేవుని మందసమును పట్టుకొని ఏలీయొక్క ఇద్దఱు కుమారులగు హోషీ, ఫీనెహోనులను సంహరించిరి. అది యెరూషలేము నకు వాయువ్యముగా కొన్ని మైళ్ల దూరములో నుండెనని యూహింపవచ్చును.

3. రాజైన సౌలమీద ఫిలిష్తీయులు యుద్ధము చేయఁగా ఫిలిష్తీయుల దండు దిగిన స్థలము. అది యెర్రేయేలనుకును షూనేముకును కొంతదూరములో నుండెనని తోచుచున్నది. యెహో 12¹⁸ లో నున్నట్లు అదియొక రాజనగరము కావచ్చును. ఆ యుద్ధములో రాజైన సౌలను అతని ముగ్గురు కుమారులను చంపఁబడిరి (I సమా 29).

4. ఆరాము రాజగు బెన్వద్దు. రాజైన అహాబు కాలములో ఇశ్రాయేలీయులమీద యుద్ధము చేసిన యొక పట్టణము. అది యెరూషలేము

నుండి దమస్కునకుపోవు రాజమార్గమున గలిలయ సముద్రమునకు 6 మైళ్ల తూర్పున ఒక గొప్ప మైదానములో కట్టఁబడిన పట్టణమై యుండెను (I రాజు 20²⁶). ఆ మైదానములో యుద్ధము జరిగినప్పుడు ఇశ్రాయేలు వారు ఒక్కదినముండే ఆరామీయుల కాల్యలములో లక్షమందిని హతము చేసిరి. తక్కినవారు ఆఫెకు పట్టణములోకి పారి పోఁగా అచ్చటనున్న యొక ప్రాకారము వారిలో 27,000 మందిమీద పడెను (20^{29,30}). ఇప్పుటి వఱకు ఆ పట్టణము అనేక చిత్రములు గలదియై నిలుచుచున్నది. ప్రస్తుతము దానికి ఫీక్ (Fig) అని పేరు (చటము I, F 4).

అబీబు కాలమానము VI 1 చూ॥

ఆబేల్ మిస్రాయిము ఆరదు చూ॥

ఆబేలు పిత్తీము పిత్తీము చూ॥

ఆబేల్ కెరామీము (Abel-Cheremim = ద్రాక్షతోటలలోయ). యెర్దాను నదికి తూర్పుగానుండు నొకస్థలము. యెఫ్తా అమ్మనీయులమీద యుద్ధము చేసినపుడు వారి నింకవఱకు తరిమి హతముచేసెను (న్యాయ 11³³). దీని యునికి తెలియదు.

ఆబేల్ బేత్తయకా, ఆబేల్ మాయిము (Abel Beth-Maacah, Abel-maim = మయకా యింటిపాలము). నఫ్తాలీ గోత్ర ప్రదేశములోని బలమైన గోడలుగల పట్టణము. అది దాను పట్టణమునకు సమీపమున గలిలయ సముద్రమున కుత్తరముగా 25 మైళ్ల దూరములో నుండెను. దావీదు కాలములో షెబా అను వాఁడు తిరుగుబాటు చేయఁగా యావాబు యుద్ధముచేసి దాని ముట్టడించెను (II సమా 20¹⁴⁻¹⁹). 80 సంవత్సరములకు తరువాత బెన్వద్దు దాని పట్టుకొనెను (I రాజు 15²⁰). దానికిఁ బిమ్మట 200 సంవత్సరములకు అనఁగా క్రీ. ము॥ 734 సం॥న తిగ్లత్పిలేసరు దానిని పట్టుకొనెను (II రాజు 15²⁹). ప్రస్తుతము దానికి ఆబిల్-ఎల్-కామ్ (Abil-el-Kamh) అను పేరు కలదు. II దిన 16⁴ లో దీనికి నీళ్లయొద్దనుండు ఆబెలు అను నర్థమిచ్చు ఆబేల్ మాయిము అను పేరు కలదు (చటము IV, E 4).

ఆబేల్ మాయిము ఆబేల్ బేత్తయకా చూ॥

అబేల్మెహాలా (Abelmeholah = నృత్యపులాయ). ఇశ్మాయిలు గోత్ర ప్రదేశములలో చేరియున్న యొక స్థలము. అది యొర్దాను లోయనుండి గలిలయ సముద్రమునకు దక్షిణముగా 1½ అమడల దూరములో నున్నది. గిద్దోను మిద్బానీయులను ఇంతవఱకు తరిమెను (నాహాయ 79). ఇది సోలొమోను దేశమును విభాగించిన జిల్లాలలో నొకదాని సరిహద్దులలో కనబడును (I రాజు 412). మఱియు నిది ఎలీషా యను ప్రవక్తయొక్క జన్మస్థలము. అచటనే ఎలీషా అతనిని ప్రవక్తపనికి నియమించెనని I రాజు 1916-21 వలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. I సమూ 1819 లో నున్న మెహాలా యనునది యిదే యనుకొందురు. అట్లయినయెడల ఇది సోలు అట్లఁడగు అద్రీయేలుయొక్క జన్మస్థలమనియును తెలియును (పటము III, G 3).

ఆభరణములు, నగలు (Ornaments). బైబిలునం దుదాహరింపబడిన యాభరణములు చాలవఱకు హిందూ దేశమున వాడుచున్న యాభరణములవంటివి. ఆయా యాభరణములను నూచించు అనుపదములకు తగిన పేరులను తెలుగు బైబిలునందు వాడక ఒకేమాటకు వివిధ పదముల నుపయోగించుటచే నాయాభరణములను గుఱించి దెలిసికొనుటకు తెలుగు బైబిలు ననుసరించుట కష్టముగా నున్నది. అయినను ఆ యాభరణముల జాబితాల నీదిగువవీతిగా వివరింపఁదగును.

1. చేతికర్రలను పురుషులు సాధారణ ఉపయోగమునకు వాడుచుండినను అది 3210 నిర్గ 1211 I సమూ 1740 II రాజు 429 జెక 84 మా 68 (=మ 109 లూ 93) దానిని సాగముకుకూడ వాడినట్లు నూచనలు కలవు. కావున వాటిని పురుషుల యాభరణములతో చేర్చితగును (అది 3818). ప్రవక్త అలంకారముగా జెప్పిన రెండు కర్రలు అట్టివే (జెక 117, 10, 14).

2. ఉంగరమును గాని శిఖాయంగరమును గాని ఆభరణముగా మాత్రమే గాక మిగుల పురాతనకాలమునుండి పురుషులు సంతకమును జేయుటకు వాడుకొనిరి (అది 4149 నిర్గ 352 ఎన్త 310, 19 జె 10 యిర్షీ 2234). పరమగీతము

నందిదేమాటను స్వర్ణగోళము (514) అను మాటచే తర్జుమాచేసిరి. ఇది పురుషులు ధరించిన యలంకారమైనట్లు సాధారణముగాఁ గనబడినను యెష 321 లో నది స్త్రీలొడంబరముగా ధరించు వాటియందుకూడ నున్నది.

మిగత యాభరణములు సాధారణముగా స్త్రీలు ధరించునవై యుండును. వాటి జాబితా యొకటి యెష 319-21 లో గలదు. ఆ వాక్యములను బైబిలులోనుండు ఇతర వాక్యములతో సరిపోల్చినయెడల వాటికి ప్రత్యేకమైన పేరు లింక 24 గలవు గాని ఇవి సరిగా అనుపదముల ననుసరించుటలేదు.

3. నగలు అనుపదమును హోషే 213 లో నొక హెబ్రీ సమాసపదమున వాడిరి. ఆ సమాసములో నొక పదమును పర 71 లో ఆభరణ సూత్రము అను పదముచే భాషాంతరికరించిరి. రెండవ దానికి సాధారణముగ **ఫోగులు** అను మాట నుపయోగించిరి. (నిర్గ 3521 మొ॥).

4. కడియములు. ఈ పదము అది 2422 సంఖ్యా 3150 యెషా 1611 2342 లో నొక మాటకును యెష 319 నందు మఱియొక మాటకు భాషాంతరమై యున్నది. II సమూ 110 లోని **హస్తకంకణము** అనుటలో వేటుపదమైనను, దానికి సంబంధముగ ఆభరణమై యుండెను (5 చూ॥).

5. హస్తకంకణము. II సమూ 110 లోని అనుట హెబ్రీ పదము నీమాటచే తర్జుమాజేసినను (4 చూ॥), సంఖ్యా 3150 లో **గొలుసు** అను మాటతో భాషాంతరముజేసిరి.

హస్తకంకణము

6. గొలుసు (5 చూ॥). దీనిని అది 4149 యెషా 1611 నందు సందేహస్పదముగా నుండు

నొక హెన్రీ మాటకు ను పయోగించిరి. న్యాయా 8²⁶ లో గొలుసు అను మాటచే తర్జుమా చేయబడిన అసలు మాటను పర 4⁹ సామె 1⁹ యందు హారము అను పదముచేతను సామె 3³ లో కంఠభూషణమును పదముచేతను భాషాంతరము జేసిరి. ఈ పదములన్నియు మెడకు వేసికొను ఆభరణములను సూచించును.

7. హారము (6 చూ॥)

8. కంఠభూషణము (6 చూ॥)

9. ఆభరణ మాత్రము పర 7¹ లో నిది మెడలో వేసికొను హారమును సూచించు మఱి యొక పదమునకు తర్జుమయై యున్నది. సామె 25¹² లో దానిని ఆభరణమును మాటచే భాషాంతరించెను.

10. ఆభరణము (9 చూ॥)

11. తావళములు. నిర్గ 35²² లో దీని అసలు మాటను తావళములను పదముచే భాషాంతరము జేసినను సంఖ్యా 31⁵⁰ నందు దీనికి పతకములు అను మాటకు వాడిరి. అది యాభరణమని తెలియుచు గాని మెడకైనది, చేతి కైనది సంచేహాస్పదముగా నున్నది.

12. పతకములు (25 చూ॥). ప్రధాన యాజకుడు ధరించిన పతకమునుగూర్చి పతకము చూ॥

13. సూర్యబింబ భూషణములు. యెష 3¹⁸ లో నిది తలపై ధరింపబడు దానిని సూచించును. న్యాయా 8²¹ లో ఆ మాటనే చంద్రహారము అను మాటచే తర్జుమా జేసిరి. అచ్చట నది ఒంటెలకు వేసిన భూషణమై యున్నది. వీటి నన్నిటిని రక్షరేకులుగా వాడి నట్లు కనబడును.

14. చంద్రవంశము యెష 3¹⁸ లో నిది హారములకు తగిలించిన భూషణమైనట్లు తోచు చున్నది. అదే మాటను న్యాయా 8²⁶ లో చంద్రహారము అని తర్జుమా జేసిరి.

15. చంద్రహారము (11, 12 చూ॥).

16. కిరీటము యెహె 16¹² లో నొక అసలు పదమును కిరీటమును మాటచే తర్జుమా

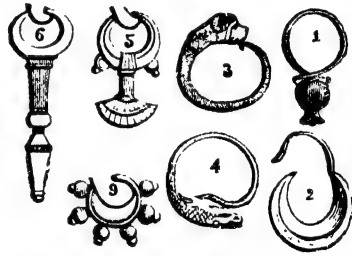

శిరోభూషణము

జేసినను 23⁴² నందు పూదండలను మాటచే భాషాంతరము జేసిరి. అది శిరోభూషణము. రాజులు ధరించు కిరీటమునకు వాడిన అసలు పదము వేటు మాటయై యున్నది.

17. కుల్లానూ ఇది తలపై ధరించు కొనెడి భూషణము (యెష 3²⁰).

18. కర్ణభూషణములు యెష 3¹⁹ న్యాయా 8²⁶ నందిని చెవులకు తగిలించిన భూషణములుగా కనబడుచున్నవి.

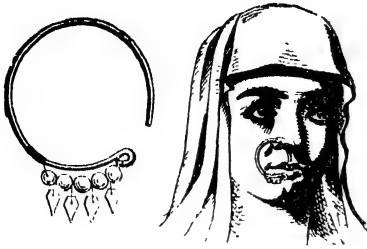

చెవిపోగులు

19. పోగులు ఆది 35⁴ నిర్గ 35²² యెహె 16¹² న్యాయా 8²⁴ సంకొక హెన్రీ పదమునకును, సంఖ్యా 31⁵⁰ న్యాయా 8²⁶ నందు మఱియొకదానికిని తర్జుమాజేయబడిన మాట. చెవికిగాని ముక్కునకుగాని పెట్టుకొను నగలను ఇది సూచించును. న్యాయా 8²⁴ లో వీటిని పుర్రులు ధరించినట్లుగా నున్నది. ఆది 24²² 24⁴⁷ యెష 3³¹ లో నిది ముక్కుకమ్మలను మాటచేతను, సామె 11²² లో కమ్మి యను పదముచేతను తర్జుమా జేయబడినది.

20. ముక్కుకమ్మలు (19 చూ॥)

21. కమ్మి (19 చూ॥)

ముక్కు-కమ్మ

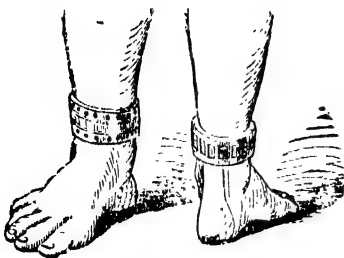
22. ముక్కురలు (నిర్ణ 35²²). ఇచట వాడిన అసలు మాట ఈయొక్క చోటనే ఆభరణముగా నున్నది. అసలు² దానికి గాలమని అర్థమగును. వేటు వాక్యములలో నిది పశువుల ముక్కులను తగిలించిన గాలమని అర్థమగుచున్నది (II రాజు 19²⁸ యెష 37²⁹).

23. నాణెమైన ముసుకు (యెష 31⁹). ఇది నగలబాబితాలో నున్నను, స్త్రీలు ధరించు వాటిలో ముఖ్యమైనది. దీని విలువనుబట్టి నగలలోఁ జేర్చియుండురు.

24. పరిమళ ప్రవృపు భరిజాలు (యెష 32⁰). సుగంధ ద్రవ్యముల నుంచిన సంచులను దీనిచే నూచించిరి. అట్టిసంచులను హారములకు కట్టినట్లు కనఁబడును.

25. రత్నరేఖలు (యెష 32¹). వీటిని తాయెత్తులవలె నుపయోగించిరి. (రత్నరేఖలు చూ॥)

26. బుడ్డాణములు (యెష 32⁰). స్త్రీని నూచించెడి యాభరణము. బంగారు పట్టి దీనికి సంబంధించినదై గొప్పమహిమను నూచించెను (ప్రక 11³).

పాదభూషణములు

27. పాదభూషణములు (యెష 31⁸). ఇవి పాదములకు ధరించిన కడియములు.

28. కాళ్లగొలుసులు (యెష 32⁰). ఇవి పాదములకడియములకు తగిలించఁబడినవి. ఇవి నడుచునప్పుడు స్త్రీలు మ్రోగించిన కాళ్లగజ్జెల (యెష 31⁶) ధ్వని వినఁబడినపుడు స్త్రీలు పచ్చుచున్నారని వెంటనే చెలియును.

ఆమడ మానములు I 2 చూ॥

ఆమాలు (Amal = కప్టము). ఆమేరు గోత్ర కులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁵)

ఆమేక (Amen = నిశ్చయము).

స్థిరము, నిజము, నమ్మకము అని యర్థమిచ్చు నొక హెచ్చరిక పదము. యెష 65¹⁶ లో నిష్పత్తగిన దేవుడు తన్నాకీర్తించుపవలెనని కోరుకొనును అని యున్న వాక్యము హెచ్చరిక ఆమేక గల దేవుని నామమున అని యున్నది. ప్రక 31⁴ లో ఆమేక అనునది యేసుక్రీస్తు ప్రభువుయొక్క బిరుదుగా నుపయోగింపఁబడును. వాక్యమందు అది మాటగా నున్నయెడల చెప్పఁబోవు సంగతి అగత్యమైనదియు సత్యమైనదియునై యుండును. అను నర్థమనిచ్చును. సువార్తలలో నున్నట్లు యేసుక్రీస్తు ప్రభువు చేసిన కొన్ని ప్రసంగములను చూడఁగా మూల భాషలో ఆమేక అను మాటతో ఆలాగు వాక్య ప్రాచీనభమగుచున్నది (యోహా 10¹⁻⁷ మొ॥). క్రీస్తు ఈ మాటను రెండు మాటలు పలుకుటవలన ఆయన చెప్పినది మఱీ దృఢమని తెలియును. దీని నీలాగు మన తెనుగు బైబిలులో తర్జుమా చేయక నిశ్చయముగా అను పదముచే నూచించిరి. యోహా 3^{3,5,11} 5²⁵ మొదలగు వచనములలో నిశ్చయముగా అను నీ పదమున్న చోట్ల అసలులో ఆమేక, ఆమేక అను మాటలున్నవి తెలిసికొనవలెను.

పూర్వీక యూదులు సమాజ మందిరముల లోను తమ యిండ్లలోను సంగీతము పాడునప్పుడైనను, లేక ప్రార్థన చేయునపుడైనను ముగింపులో అందఱు ఆమేక అని యేకశబ్దముతో చెప్పెడివారు. దాని భావము తథాస్తు అనఁగా ఆలాగుజరుగునుగాక అనునదే. అనేక విషయములలో వారు ఆమేక, ఆమేక అని రెండేసి

మాటులు చెప్పెదరు (క్రీ. 41¹³ 72¹⁹ 89⁵²). అది క్రైస్తవులమాట నుపయోగించిరి (I కొరి 14¹⁶).

మనము ప్రార్థనకు ముగింపుగా ఆమేక అని వచించినయెడల ప్రార్థించువాడు ప్రార్థనలో అడిగినదంతయు ఒక్కొక్కడు నేనును నిజముగా కోరుదును, ఆలాగు కలుగునుగాక అని సాధించుకొనును. దేవుని వాగ్దానము లెన్నియైనను అన్నియు క్రీస్తునందు అవునన్నట్లుగా నేయున్నవి. అవి ఆయనవలన నిశ్చయములై (ఆమేనై) యున్నవి అని యపొస్తలుడైన పౌలు బోధించెను (II కొరి 1⁹⁰).

ఆమోకు (Amok = అగాధము). జెరుబాబు బెలుతోకూడ బబులోనునుండి తిరిగి వచ్చిన యాజకులలోనొకడు (నెహె 12⁷). ఈపేరు తరువాతికాలములో నొక కుటుంబముయొక్క పేరయ్యెను (12⁹⁰).

ఆమోజ్ (Amoz = శక్తి మంతుడు). యెషయా ప్రవక్త తండ్రియొక్క పేరు (యెష 1¹).

ఆమోను (Amon)

I. (=నిర్భయత లేక చేతిపనివాడు).

1. రాజైన అహాబు కాలములో షోమ్రోను పట్టణమునకు అధిపతిగా నుండు నొకడు (I రాజు 22²⁶ II దిన 18²⁵).

2. యూదా రాజులలో నొకడు. ఇతడు మనషేయను రాజు కొడుకు. తండ్రివలె తానును దుర్మార్గుడై యుండెను. రెండేండ్లు రాజ్యము చేసిన పిమ్మట ఇతని సేవకు లితని చంపించిరిగాని ఆదేశజను లా హంతకులను జంపి యోషీయాను రాజునుగా నియమించిరి (II రాజు 21¹⁹⁻²⁶ II దిన 23³¹⁻³⁵).

3. సాలామోను దాసులు అనబడువారి పంశస్థులలో నొకనిపేరు (నెహె 7⁵⁹ ఎజ్ర 2⁵⁷).

II. (అదృశ్యుడు).

విగ్నప్రియుల దేవతలలో నొకముఖ్యదేవత పేరై యున్నది. దానిముఖ్యపూజాస్థానము నో అను పట్టణములో నున్నది (యిర్మీ 46²⁵). ఇందువలన

ఈ పట్టణమునకు నో ఆమోను అనుపేరుకూడ కలదు (నహూ 3⁸). అది థేబెసు (*Thebes*) అనుపేరుగలదై విగుప్తుదేశపు దక్షిణ భాగమునకు ముఖ్యపట్టణమై యుండెను. ఆ పట్టణము క్రీ. శ. ముందు దాదాపు 1700 సం॥ లకు పూర్వము విగుప్తు యావత్తును జయించినప్పుడు ఆమోను అనుదేవత విగుప్తు అంతటికి ముఖ్య దేవత యయ్యెను. అష్షూరువారు విగుప్తును జయింపఁగా (క్రీ. ము॥ 670) ఆ దేవతాపూజ తగ్గి పోయెను (యిర్మీ 46²⁵). అది సూర్యదేవతయై, ఇంద్రునివలె భూఫలితమునకు కర్తయని విగుప్తీయు లనుకొనిరి.

ఆమోసు, ఆమోసు గ్రంథము (Amos = భారము).

I. జీవితము. ఆమోసునుగూర్చి ఈ గ్రంథముననున్న సంగతులతప్ప మఱేమియు తెలియదు. అతడు యూదయ మన్యప్రదేశము లోని తెకోవయను ఊరికాపురస్థుడు (1¹). పశువులకాపరి (1¹ 7¹⁴). అడవిపండ్లనేరి పట్టణములకుఁబోయి యమ్ముకొనెడివాడు (7¹⁴). దేవునిచే బిలువబడి, ఇశ్రాయేలను పదిగోత్రముల వారికి బోధించినవాడు (7¹⁵). పట్టణములలో నివసించువారనుదినమును మానవుల యక్రమములను చూచుచుండుటచే, తప్పొప్పులను వివేచించు బుద్ధి చెడుననవచ్చును. ఆమోసు పట్టణవాసిగాక అర్హణనివాసియై యుండెను. అతడడవులలోఁ దిరుగుచుండఁగా దేవునిసృష్టి వైచిత్ర్యములను జూచి, ఆయన గొప్పతనమును స్మరించుకొనుచు తానాయనకు లోబడవలసినదని యొప్పుకొని ఆయన నీతులను లేటగా గ్రహించుకొనెను. గనుకనే, పండ్లను, నేతిని, గొట్టెబొచ్చును అమ్ముటకై తాను షోమ్రోనుపట్టణమునకు వెళ్లినప్పుడచ్చటి దుర్మార్గులను జూచి ఆత్మప్రేరితుడై వారిని గద్దించునంతవఱకు నూరకుండఁజాలక పోయెను. అట్టివాడు పాఠశాలకుఁబోయి జదువకున్నను, ఆ పాఠములను గద్దించుటకును ప్రజలకు నీతిసంగతు లుపదేశించుటకును తగినవాడై యున్నాడు గనుక దేవుఁ డతని నాపనికై బిలిచెను.

II. ప్రవచించినకాలము. ఆమోసు బోధించు కాలమున రెండవ యరొబాము ఇశ్రాయేలు

రాజ్యము నేలుచుండెను (1¹ 7¹⁰). ఉజ్జయి
యాదారాజ్యము పరిపాలించెను. తాను ప్రవ
చింప నారంభించినది భూకంపము కలుగుటకు
రెండు సంవత్సరములు ముందు అని ఆమోసు
వ్రాసెను (1¹). మన దేశమునందు కాలపరిమాణ
మును సూచించుటకు బందరుగాలివాన, ధాత
కరవు, నందనకరవు మొదలగు సుప్రసిద్ధ విషయ
ముల నెత్తి చెప్పనట్లు, ఆమోసుకాలమునం
దప్పుడు కలిగిన యొక భయంకర భూకంపమును
కాలనూచనగా నెత్తివ్రాయుచుండిరి. ఆమోసుకు
రెండుశతాబ్దముల తరువాత వ్రాసిన జైకర్యా
యెరూషలేమునకు కలుగఁబోవు విపత్తు, ఈ
భయంకరమైన భూకంపమువంటిదని వ్రాసెను.
ఈ సూచనలవలన ఆమోసు క్రీస్తుకు ముందు
765-750 సం॥ మధ్యకాలమున ప్రవచించెనని
దెలియును.

III. ఆమోసు బోధించిన ప్రజలు. ఆమోసు
స్వగ్రామమగు తెకో³ యూదయ దేశమునం
దుండినను, అతఁడచ్చట బోధింపక ఇశ్రాయేలీ
యుల పదిగోత్రములవారికి బోధించెనట కనేక
సూచనలు గలవు (4¹ 5¹ 7¹⁰ మొ॥). ఇశ్రాయేలు
రాజ్యమునకు షోమ్రాను రాజధానియు, బేతేలు
పుణ్యక్షేత్రమునై యుండెను. వారి తిరునాళ్ల ఈ
స్థలములందు జరిగెను. ఆమోసు ఈ ముఖ్యపట్టణ
ములలో మఱి విశేషముగా బేతేలులో బోధించె
నని ఈ గ్రంథమువలననే దెలియును (7¹⁰).

ఇశ్రాయేలు రాజ్యముయొక్క స్థితి యీ
గ్రంథమునందు లేటగా కనబడును. యహో
బాము కాలమునందు దేశము నెమ్మదిగా నుండెను.
ఇశ్రాయేలీయులలో స్థితిమంతు లనేకులుండిరి.
వారు మలుపురాళ్లతో ఇండ్లను కట్టుకొనిరి (5¹²).
చలికాలమునకును వేసవికాలమునకును తగిన
ప్రత్యేకమైన నగరములు వారికుండెను (3¹⁵).
దంతపు మంచములపై పండుకొని, సంగీతములను
వినుచు విస్తారముగా ద్రాక్షరసమును త్రాగు
చుండిరి (6⁴⁻⁶). ఇట్లుండ వారు పుణ్యక్షేత్రము
లుగ నెంచిన బేతేలు గిల్గాలు బెయేరైబాలలో
మతాచారములను సలుపుచు (4¹) అనేక యర్పణ
ముల నర్పించుచుండిరి (4⁵⁻⁷). దేశము సుభిక్ష
ముగా నున్నదనుకొనుచు నిశ్చింతతో కాలము
గడుపుచుండిరి (6¹). స్థితిమంతు లిట్లు నుఖభోగ

ములయందు మునిగి లేలుచుండగా సాధారణ
ప్రజల స్థితి మిగుల పరితాపకరముగ నుండెను.
ధనికులు పేదలను బహు బాధపఱచిరి (2⁶⁻⁸).
న్యాయసభలయందైనను బీదలకు న్యాయము
దొరకకపోయెను (5⁷⁻¹¹). షరకులు తప్పుడు త్రాసు
లను దొంగకొలతలను వాడి మిగుల మోసము
జేయుచుండిరి (8⁴⁻⁶). బహు సిగ్గుమాలిన వ్యభి
చారములు జరిగెను (2⁷). స్త్రీలు సహా మితి
మించి త్రాగిరి (4¹). మతాచారములన్నియు
వెలుపలి యాచారములుగ నుండేనే గాని, వారి
ప్రవర్తనేమాత్రమైనను మార్చుడి సాధనములుగా
నుండకపోయెను (4⁴⁻⁵). ఇట్టి స్థితిగతులయం
దుండువారికి నీతిమంతుడొకఁడు బోధింపఁగా
అతని బోధ యెట్టిదై యుండునో మనము కొంత
వఱకూహించుకొనఁగలము. అతఁడు గద్దింపుల
తోనే బోధించును గాని వారిని మెచ్చుకొనుచు
బోధించఁడు.

IV. ఆమోసు ముఖ్యబోధ. దుర్మార్గులైన
ఇశ్రాయేలీయులను గద్దించుటకును, వారి దుర్మార్గ
తలకు కలుగవైయున్న తీర్పులను దెలుపుటకును
ఆమోసు ప్రవచించెను. అతఁడు ముఖ్యముగా
దేవుని తీర్పులనుగూర్చి తెలిపిన ప్రవక్తయై
యుండెను. క్రొత్తనిబంధన కాలములో స్నాని
కుడైన యోహాను ప్రజల పాపస్థితినిగూర్చి
చెప్పినదానిని ఆమోసు తన జీవితకాలమునందున్న
వారికి తెలిపిన సంగతులకును చాల సంబంధ
మున్నది. వీరిద్దరును దేవుని రాకడ తీర్పుకొఱ
కైనదని బోధించిరి (ఆమో 4² మ 3¹⁰).

V. ఆమోసు గ్రంథములోని భాగములు.

1. పైవ్రాత 1¹.

2. ముఖ్యవిషయమును దెలుపుట (దేవుఁడు
భయంకరమైన తీర్పుచేయుటకు వచ్చును) 1².

3. దేవుఁడు ఆయాదేశములను జనుల పాప
ములనుబట్టి శిక్షించుట 1³ 2¹⁶.

(1) దమస్కు అనగా సిరియ దేశము
(గిలాదుదేశమును కూరముగ బాధ
పఱచినందుకు) 1³⁻⁵.

(2) గాజా అనగా ఫిలిస్టీయులదేశము
1⁶⁻⁸.

(3) తూరు అనగా ఫేసీకేదేశము 1⁹ 10.

(4) ఎదోము 1¹¹, 12.

(5) అమ్మైము 1¹³-15.

(6) మోయాము 2¹-3.

(7) యూదా 2⁴, 5.

(8) ఇశ్రాయేలు 2⁶-16.

4. ఇశ్రాయేలు పాపమునుబట్టి వారికి కలుగఁ బోవు శిక్షలనుగూర్చిన మూడు ప్రసంగములు 3¹⁴ 6¹⁴.

(ప్రతి ప్రసంగము ఆలకించుండి యను మాటతో నారంభమగును 3¹ 4¹ 5¹).

(1) మొదటి ప్రసంగము 3¹-15.

(2) రెండవ ప్రసంగము 4¹ 13.

(3) మూడవ ప్రసంగము 5¹-6¹⁴.

5. ఇశ్రాయేలుకు కలుగఁబోవు శిక్షలను విను దర్శనములద్వారా తెలుపుట 7¹-9¹⁰.

(1) మిడుతలవలని నాశనము 7¹-3.

(2) అగ్నివలని నాశనము 7⁴-6.

(3) మట్టపుగుండుచే ఇశ్రాయేలీయుల అక్రమములను సూచించుట 7⁷-9.

(ఈ సంగతి ప్రవచించినప్పుడు అమజ్యా ఆహూసును గద్దెంపఁగా ఆహూసు అతనికి జవాబు చెప్పుచు తన పిలుపునుగూర్చి తెలియజేసెను 7¹⁰-17).

(4) వేసవిపండ్ల గంపద్వారా అంతమును సూచించి, ఆ యంతమునకు కారణమును, విధమును తెలియజేయుట 8¹-14.

(5) వేదికను కొట్టుట యను దర్శనమువలన ఇశ్రాయేలుకు కలుగఁబోవు నాశనమును తెలుపుట 9¹-6.

6. దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులను బాగుజేయఁగా వారికి మఱల కలుగఁబోవు సాఖ్యములను తెలుపుట 9⁷-10.

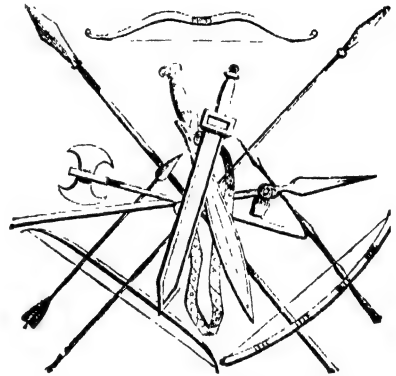
ఆయిని అయీను చూ॥

ఆయుధములు (Arms, Armour).
మూడువిధములగు నున్నవి.

I. ప్రహరాయుధములు (Offensive Weapons).

1. దుడ్డుకర్ర (Club). మిగుల పురాతనమైన ఆయుధము (యోబు 41²⁹). దీనికి గవ (యోహా 39⁹), గువయ (మ 26⁵⁵) యను మాటపేరులు గలవు.

2. సమ్మెట (Hammer = యిక్రీ 50²³), గండ్రగొడ్డలి (Battle axe 51²⁰) అనునవి యెహె 9² నందుదాహరింపఁబడిన ఆయుధమును సంబంధించియుండును. గండ్రగొడ్డలి యని చెప్పఁబడినది యినుపకట్లచేతను, చీలు చేతను పొడగఁబడి మిగుల హానికరముగా నుండును.

ఈశు, విల్లు, కత్తి, గండ్రగొడ్డలి

3. ఈశు, బల్లెము (Spear, Javelin).

ఆదికాలమున పీటిమొనలు రాతివైయుండెను. క్రమక్రమేణి యినుపమొనలు వాడుకలోనికి వచ్చెను. రాజదండమువలె రాచరికమునకు గుఱుతుగా వాడిరి (I సమా 17⁶ 22⁶ 26⁷). విసరుటకు తగినంత తేలికగా అప్పుడప్పుడు చేయఁబడెను (I సమా 18¹¹ యోబు 41¹⁹). క్రీస్తు 574 లోని శూలము పీటివంటిదే. రోమీయులు మిగుల బరువయిన యీశులను వాడిరి (యోహా 19³⁴).

4. ఖడ్గము, కత్తి (Sword). సాధారణముగా దీనియాకు పొట్టిగాను తిన్నగానుండును. అప్పుడప్పుడు రెండంచులు కలిగియుండును (క్రీస్తు 149⁹ హెబ్రీ 4¹²). కత్తులను వరలోనుంచి కుడి చేత దానిలాగుటకు వీలగునట్లు యెడమతొడ

మీద కట్టుకొందురు (I సమా 17¹ న్యాయా 31⁵⁻¹⁷ సరిహాల్పును). ఈ కరసు లోహముతో గాని, తోలుతోగాని చేసి నడికట్టుకు తగిలించురు (II సమా 20⁸). బైబిలునందు తరుచుగా ఖడ్గము యుద్ధమునకు గుఱుతుగాను, నాగటి నక్కు సమాధానమునకు గుఱుతుగాను వాడిరి (యెష 2⁴ మ 26⁵⁴).

5. శస్త్రము (Lance). మిక్కిలి వాడిగల చిన్నకత్తి (I రాజు 18²⁸).

6. విల్లు (Bow). ఈటె వాడుకలోకి వచ్చినకాలమునందే విల్లును వచ్చియుండును. దీనినిగట్టి చువ్వచే జేసిరి. అప్పుడప్పుడు దానికి ఇత్తడికట్టు కట్టిరి (కీర్త 18³⁴). **వింటివారిని (Bow string 21¹²)** యెద్దునరముతోను, బాణము లేక అంబును (57⁴) గట్టిరెల్లతోను చేసిరి. బాణములమొనలకు చెకుముకి రాతి ముక్కలనుగాని, ఇత్తడి లేక యిసుప నీలనుగాని పెట్టిరి. వీటికప్పుడప్పుడు విషముకూడ పూయు చుండువారు (యోబు 6⁴). యిర్మీ 50¹⁴ నందు **విల్లు త్రొక్కువారు** అని యున్నది గాన, **యుద్ధపువిల్లు** (జెక 9¹⁰) మిక్కిలి పెద్దదనియు, వింటికి నారిని పూనునప్పుడు క్రిందికొనను కాలితో త్రొక్కి పైకొన నందుకొనవలసి యుండెనని తెలియచున్నది. నారి జారిపో కుండునట్లు నొక్కుల వింటిచివరల పెట్టుదురు. ఐగుప్తీయుల యుద్ధపువిల్లు అయిదు అడుగుల యెత్తు గలది. విలుకాండ్రు బాణములను అంబుల పొదిలో నుంచి చంకకు తగిలించు కొందురు (విలా 31³).

7. వడిసెల (Sling). యోధులు యుద్ధము నందును, గొల్లలు క్రూరమృగములను పారదోలుట కును వాడిరి. సాధారణముగా నిది యొకే పొడుగాటి తోలు చీలికచేత చేయబడి నడుమ రాయి పట్టుగలిగినంత వెడల్పు గలదయి కొనల దగ్గరకు రాసురాసు సన్నముగ నుండును. బెన్యా మీ నీ యులు వడిసెలతో రాతిని గురితప్పక విసిరి వేయగలిగిరి (న్యాయా 20¹⁶). తుపాకులు బైబిలుకాలమునందు వాడుకలోనికి రాలేదు.

II. సంరక్షకాయుధములు (Defensive Weapons).

సంరక్షకాయుధములు

1. డాలు లేక కే డెము (Shield, Buckler, Target). మిక్కిలి ప్రయోజకర మైనది. ఇది రెండు విధములుగా మన్నది (I రాజు 10^{16,17}). ఒకటి చిన్నదై, గుండ్రముగా నుండి సాధారణముగా మధ్యను ఆలుగులేక చీలగలిగియుండెను. ఈలాటిది మిక్కిలి చులకనగానుండి, అవసరమునబట్టి యిష్టము వచ్చినట్లు వాడుకొన వీలుగానుండెను. రెండవది ఎక్కువ పొడుగాటిదై దేహమంతటినీ కాపాడు నంత పెద్దది. బైబిలునందు ఈ రెంటిలో ప్రతి దానిని డాలునిగాని కే డెమునిగాని పిలిచిరి (కీర్త 35⁵ యిర్మీ 46³). అవి లోహముతోఁగాక కర్రతోచేయబడి పైన తోలుచేకప్పబడినవిగా తోచును (యెష 39⁹).

2. శిరస్రాణము (Helmet). గొప్పవారు ఇత్తడితోగాని రాగితోగాని చేయబడిన శిరస్రాణములు ధరించుకొనిరి (I సమా 17⁶) గాని సాధారణ యోధులు తోలుతోచేయబడిన వాటిని ధరించుకొనినట్లు కనబడును. ఉజ్జీయా తన సైన్యమంతటికి చేయించిన పీలొటివేయని తోచును (II దిన 26¹⁴).

3. క వ చ ము, డీ రా (Armour, Harness). శిరస్రాణమువలె నిదియు గొప్పవారు లోహముతోఁ జేయించుకొనిరి గాని యితరులు తోలుతోఁ జేసినవాటిని ధరించిరి (I సమా 17⁵ యెష 59¹⁷). కవచములు చేరవ పాలుసులవలె లోహపు తునకలచేత చేయబడును. ఇట్టి

మైమరువు

కవచపు కీలులో బాణము ప్రవేశించుటవలన అహాబు గాయపడెను (I రాజు 22³⁴). గుర్రములకును ఇట్టి కవచములను తొడిగిరిగాని వాటిని జీరాలని పిలుతురు (యిర్మీ 46⁴). మైమరువు (Breast plate) శిరస్సును తిప్ప మొండె మంతటిని మోకాళ్లవఱకు కప్పను (ఎఫె 61⁴).

4. కాళ్లకవచము (Greaves). గొల్వాతు కట్టి కవచముండెను. (I సమూ 17⁶). యెష 9⁸ లో ప్రశంసింపబడిన జోళ్లుకూడ ఒకవిధమైన సంరక్షకాయుధములుగా నెంచవచ్చును.

5. ఆయుధములు మోయువాడు (Armour bearer) సాధారణముగా యావ నుండెయుండెను. అతడు తన యజమానునికి అవసరములేని ఆయుధములను మోయుచు అతనికి దగ్గరగా నుండి ఆయా సమయములకు తగినట్లు కావలసిన ఆయుధములను నందించువాడు. యజమానునిచే పడఁ గొట్టబడిన వారినతడు హతము జేయువాడు (I సమూ 14¹³).

III. అలంకారరీతిగా నుదాహరింపబడిన ఆయుధములు (ఆది 15¹ క్రి 3³ 57⁴ I థెస్స 5⁸ హెబ్రీ 4¹² ప్రక 1¹⁶ 19¹⁵). పౌలు ఎఫె 6¹³⁻¹⁷ లో చెప్పిన వర్ణన అన్నిటిలో మిగుల యలంకారార్థముగా నున్నది. తనను కాయ మండిన యోధులు ధరించిన వాటిని అతడు వీటికి సరిపోల్చెను. ఇందులో మైమరువు శిరస్రాణములకు వాడబడిన ఉపహాసములు యెష 59¹⁷ లో నూచించబడెను. అజీరీతిగా యెష

11⁴ చెప్పబడిన వాగ్దండము వాక్యమును అల్ల ఖడ్గమును నూచించును. డాలు దేహమంతటిని కప్పెడి రోమీయుల డాలును నూచించును. దీని వాడునప్పుడు డాలును శిరస్రాణమును ఖడ్గమునుతప్ప మఱేమియు శత్రువునకు కనబడదు.

యోధుఁడు

అత్రీయ యుద్ధమునందు వాడబడు సర్వాంగ కవచమును దేవుడే యనుగ్రహించును (ఎఫె 6¹³). అగ్ని బాణములు (Fiery darts ఎఫె 6¹⁶) గాయపఱచుట మాత్రమే గాక బట్టలను ఇండ్లను తగులఁబెట్టి యెక్కువ నాశనము చేయును. విషముగల అంబులవరె (యోబు 8⁴) చేదు మాటలను బాణములు (క్రి 84⁴) యెన్నడును మానని గాయములు చేయును.

J. G. B.

ఆయుధములు మోయువాడు ఆయుధములు II 5 చూ॥

ఆయుష్కాలము (Age). జలప్రళయమునకు పూర్వము జీవించినవారు చాల గొప్ప ఆయువ్యంతులైయుండిరి. జలప్రళయమునకు తరువాత జనుల ఆయుష్కాలము తగ్గిపోయినట్లుగా నున్నది (కాలక్రమణిక చూ॥). మోషే ప్రార్థన యనఁబడు క్రితనలో జనుల ఆయుష్షుమన కాలమందలి జనుల ఆయుష్షువరె నున్నట్లు తెలిసికొనవచ్చును (క్రి 90¹⁰). దేవుని యాజ్ఞలను

కొనుటవలనను ముఖ్యముగా మన తలిదండ్రులకు లోబడుటవలనను మనము మన జీవిత కాలమును కొనసాగించుకొని వృద్ధిచేసి కొనఁగలమని నిర్ణయ 20¹² లో నున్నది. అదియుఁగాక మన దుర్మార్గతవలన మన జీవితమును తగ్గించుకొనఁగలమనికూడ స్పష్టముగా నున్నది (సామి 10²⁷).

అర మోజబాయములు అరము II 3 చూ॥

అరహు (Arah = దేశద్రిష్టరి).

1. ఆషేరు గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁹).

2. జెరుబ్బాబెలు బబులోను నుండి తిరిగి నచ్చుచుండఁగా అతనితోకూడ వచ్చిన యొక కుటుంబమునకు పేరు (ఎజ్రా 9⁵ నెహే 7¹⁰).

అరాధన దేవాలయము, సంఘము, సమాజ మందిరము, ప్రార్థన, స్తోత్రము, అర్పణము, నమస్కరించుట చూ॥

అరు, ఆరోయాబు (Ar = పట్టణము, Ar of Moab). మోయాబు దేశమందలి పట్టణములలో నొక ముఖ్యపట్టణము (యెష 15¹). ఈ పట్టణమునకు చుట్టునున్న ప్రదేశము ఆరుదేశ మనఁబడి మోయాబు దేశముయొక్క ఉత్తరమున అర్మోను లోయలోనుండెను (సంఖ్యా 21¹⁵ ద్వితీ 2¹⁷).

ఆరోదీ, (Arod = సంతానము ఆరోదీయులు Arodites). సంఖ్యా 26¹⁷ నందిది యొక కుటుంబ పూర్వికునిపేరుగా కనఁబడుచున్నది. ఆ కుటుంబికులు ఆరోదీయులనఁబడిరి. గాదు కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 48¹⁶).

ఆరోహణము యెసుక్రీస్తు III 5 (2) (h) చూ॥

అర్దు, అర్దీయులు (Ard, Ardites).

బెన్యామీను సంతతివాడు. ఆది 48²¹ లో అతనికి కొడుకనియు, సంఖ్యా 28⁴⁰ లో మనమఁడనియునున్నది. మిగుల క్షుప్తముగనున్న ఈ వంశావళి క్రమములో నిట్టి చిన్నభేదములుండుట వింతకాదు. I దిన 8³ నందున్నట్లు అద్దారు అనువాఁ డితడే (అద్దారు 2 చూ॥). ఇతని సంతతివారిని ఆర్దీయులనిరి.

ఆర్తోయాబు ఆరు చూ॥

అలము ప్రతిష్ఠ పండుగ పండుగలు, III 2 (2) చూ॥

అలయుము నవవిత్తవరములు నేరములు శిక్షలు I 4 చూ॥

అలూషు (Alush = మానవుల యల్లరి). ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తనుండి సీ నాయికి ప్రయాణముచేయుఁగా వారు మకాముచేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33^{13,14}).

అలెఫ్ (Aleph అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో మొదటిది. 119-వ కీర్తనలోని మొదటిభాగమందలి ప్రతిపక్షిలోని మొదటి యక్షరము దీనితో నారంభమగుటచే ఆ భాగమునకు అలెఫ్ అను పేరు పెట్టిరి. ఉద్దులో అది అను అక్షరమైయున్నది.

అలెమెతు (Alemeth = కప్పు).

1. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 7⁸).

2. రాజైన సౌలు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8³⁶ 9⁴²).

అలోతు (Aloth = పాలిచ్చునది). తన దివాణమునకుఁ గావలసిన ఆహారపదార్థ సంగ్రహముకొఱకు సౌలూమీను దేశమును విభాగించిన 12 భాగములలో ఆషేరుతోకూడ నుదాహరింపఁబడిన యొక స్థలము. దీనియునికిని గూర్చి తెలియదు (I రాజా 4¹⁶).

అవగింజ (Mustard). అవగింజ మిక్కిలి చిన్నచిత్తనము. అది మొలవనారంభించినప్పుడు మిగుల త్వరగా పెరిగి 10, 12 అడుగుల యెత్తుగల చెట్టగును. దానిగింజలు పక్షులకు మిగుల యిష్టముగాన అవి యనేకములుగావచ్చి ఆ చెట్ల మీఁద నివసించును (మ 13³² 17³⁰ లూ 13¹⁹).

J. C.

అవీము (Avim). బెన్యామీను గోత్రపు సరిహద్దులోని యొక గ్రామము (యెహో 18²⁹).

అవీయులు (Avim) ఫిలిష్తీయుల దేశమునందలి మొదటి నివాసులు. కఫ్తోరీయులు వీరి నోడించి వీరిలోఁ గొందఱితప్ప తక్కినవారి నందఱిని నశింపజేసిరి (ద్వితీ 2³³).

ఆవు, పెయ్య, ఎడ్డు, కోడె (Cow, Calf or bullock) ఇవన్నియు ఆవు జాతిలోనివిగాన వీటన్నిటి నిచట వివరింపఁదగును. వైదిలు ప్రదేశములలో ఆవులు మొదటినుండి యున్నట్లుగా నూచనలుగలేవు (ఆది 12¹⁶ 21²⁷ 32¹⁵).

1. ఆవు, పెయ్య. వీటిని సాధారణముగా పాలకొఱకు పెంచెరి (II సమూ 17²⁹). ఆయా ఆచారము లనుసరించుటలోకూడ వీటినివాడిరి. నిబంధనను స్థిరపఱచుటకును (ఆది 15⁹). నరహంత కుఁడు దొరకకపోయిన ఖానీకి ప్రాయశ్చిత్తము చేయుటకును (ద్వితీ 21³). సమాధాన యాగమున కును (లేవీ 3¹), శ్రవమును ముట్టుటచే గలిగిన అపవిత్రతను శుద్ధిచేయుటకును (సంఖ్యా 19⁹ హెబ్రీ 9¹³), ఒకానొకప్పుడు హోమార్పణగాను (I సమూ 6¹⁴) వీటిని అర్పించుచుండిరి.

2. ఎడ్డు, కోడె. దున్నుటకును (I రాజు 19¹⁹). బండ్లు లాగుటకును (సంఖ్యా 7³ II సమూ 6⁸ మొ॥), నూర్పుటకును (ద్వితీ 25⁴) వీటినుపయోగించెరి. ఇంతేగాక వీటిని యజ్ఞము లకు ముఖ్యముగా దహనబలులకు అర్పించెరి (సంఖ్యా 7^{87,88} II సమూ 24²² II దిన 5³ 7⁵ మొ॥). వాటి మాంసమును ఆహారముగా వాడిరి (I రాజు 1²⁵ ను 22⁴). కోడెలను అడేరీతిగా

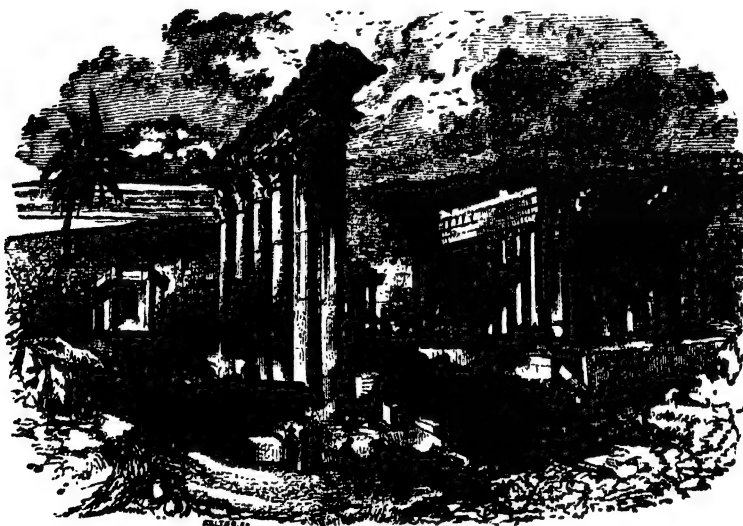
పనికొఱకును (యిర్మీ 31¹⁸) యజ్ఞములకును (నిర్గ 29⁹ I దిన 29²¹ న్యాయ 6²⁵) వాడుచువచ్చెరి.

3. ఇండియాదేశములోని కొన్ని ప్రదేశము లందలి ఆవులును, ఎడ్డులును ప్రసిద్ధములైనట్లు వైదిలు ప్రదేశములలోను ఉండెను. ఇట్లు బాషాను ఆవులును (ఆమో 4¹), బాషాను వృషభములును (క్రీర్ 22¹²). మిగుల బలిష్ఠము లగు పశువులను నూచించుటకై వాడిన అలంకార పదములైయున్నవి. (బాషాను చూ॥).

ఆవెను (Aven = శూన్యము).

1. శూన్యము అను నర్థమునిచ్చు ఈ పేరును హోషేయ విగ్రహారాధనకు ముఖ్యస్థానముగా నుండు బేతేలునకు హాస్యార్థముగా పెట్టెను (హోషే 10⁸). దీనికి అతఁడు అదేభావముతో బేత్రావెను అను పేరునుకూడ పెట్టెను (4¹⁵ 5⁸.)

2. దమక్కు ఆధీనములో నుండు నొక. స్థలము (ఆమో 1⁵). దానికి యునికిపట్టెచటనో తెలియదుగాని అది రెబానోను షరత్తుములలో నుండు హెలియపాలిస్ అను పట్టణమునకొక హాస్యార్థపు నామముని కొందఱునుకొందురు. అచట సూర్యనిపూజ జరుగుటవలన ప్రవక్త హాస్యార్థముగ దీనికిట్టిపేరు పెట్టియుండవచ్చును.

ఆవెను పట్టణ శిథిలములు

అదేరీతిగా విగుప్తుదేశములో నూర్యుని పూజకు ఉనికిపట్టయిన ఓను అను పట్టణమునకు యెహెజ్కీలు హాస్యార్థముగా ఆమెను అనుపేరును పెట్టెనుగాని మన తెనుగు బైబిలులో ఆ హాస్యపు పేరుంచక ఆ పట్టణముయొక్క అసలు పేరేయుంచరి (యెహె 30¹⁷).

ఆవేశము దైవావేశము చూ॥

ఆశ్ర, ఆశానిగ్రహము (Desire, self-control). శరీరాశలు పాపమునకు కారణమని బైబిలు బోధయొందున్నది. మనలను శోధించు శరీరాశ సేత్రాశ జీవపు డంబము అనునవి వాటిలో ముఖ్యములు (I యోహా 2¹⁶) మొదట శోధకుడు ఇట్టి ఆశలను రేపి మానవకోటిని పాపములో ముంచివేసెను (ఆది 3⁶). బాల్యము నుండి చెడ్డవిగా నెంచబడిన నరుల పృథ్వీ లోచనలు (ఆది 8¹) దురాశలేయని చెప్పబడును. బైబిలంతటిలో ఆశకును పాపమునకున్న సంబంధమును మనము గుర్తించినయెడల క్రీస్తు దానిని మఱియొకటిగా వివరించినట్లు కనబడును (మ 5²¹⁻²³ మా 7²¹⁻²³). పాపమునకు ఉత్పత్తి ఆశయే యని యాకోబు బోధించెను (యాకో 1¹⁴). క్రొత్త నిబంధన వేదశాస్త్రీగా నెంచదగిన పాప ఆశయే మానవులను పాపమునందు ముంచునదైయున్నదని వాదించెను (రోమా 7⁵).

బైబిలు అంతయు ఏకగ్రీవముగా చెప్పు ఈ బోధ యంతవఱకు హిందువుల బోధకు సరిపడినను, ఈ యాశలను త్యజించు నిమిత్తము చేయవలసినదాని గూర్చిన బోధయందు భేదము కనబడుచున్నది. ఆశలను త్యజించుకొనుట సన్యసించి అడవులలో నివసించి విముక్తినిొందలె ననునది హిందువుల బోధయొందున్నది కష్ట సుఖములను, మంచి నెబ్బరలను విభేదబుద్ధితో గాక నిష్పక్షపాతముగా నెంచవలెననునది బౌద్ధుల బోధ. ఇది బైబిలుబోధకాదు. మానవుల శరీర ఆశలలో నేదియైనను నైజముగా చెడ్డదియని చెప్పవలెగాదు. ప్రతిదానినలన నొక యుపయోగమున్నది. ఆకలి లేనియెడల దేహమునకు పోషణ మవసరమని తెలియక మానవులు కృశించుటగాని ఆకలితిర్చుకొనవలెనను ఒకే యుద్దేశము

గలవారు తిండిబోతులగుదురు. ఇతిర ఆశలును అట్టివే. అట్టివి లేనియెడల మానవజాతి త్వరితగా నశించుటయేగాక కుటుంబ ప్రేమయును దివ్య గుణముకూడ ఉండనే యుండదు. సహజమైన ప్రతి యాశకు తగినది ఒకటియు, తగనిది ఒకటియు రెండుపయోగములున్నవి. మన మనో ఆశలలో కొన్ని అసలే చెడ్డవి. అనూయ ఓర్వ లేనితనము పగ మొదలైనవి అట్టివి. సరిగా నుపయోగించిన యెడల కొన్ని మంచి వగును లేనియెడల అవి పాపమునకు కారణమగును. ప్రేమ అటువంటిది. శ్రేష్ఠమైనవాటిని ప్రేమించుట మంచిది. సర్వసద్గుణ సంపన్నుడగు దేవుని యన్నిటికన్న ఎక్కువగా ప్రేమించుట బహు శ్రేష్ఠమైన కార్యము (మ 22³⁷), గాని లోక సంబంధముగ వాటిని ప్రేమించుట గొప్ప పాపములకు కారణము కాగలదు. చెడ్డయాశలను బోత్తుగా త్యజించుటయు మఱిముఖ్యముగా, నైజముగానుండు ఆశలను తగనిరీతిగా గాక, సరియైనరీతి నుపయోగించుటయే ఆశానిగ్రహ మనబడును. ఇది సద్గుణములన్నిటికి మిగుల అవసరమైనది. ఆశానిగ్రహమును పదముయొక్క మూల భాషాపదము కార్య 24²⁵ గల 5²² II పేతు 1⁶ తీతు 1⁸ నందు మాత్ర ముండినను దానికి సంబంధించిన సంగతు లనేక చోట్లలో గలవు. I కొరి 9²⁵ లోనున్న మితముగా నుండుట అనునది మూల భాషలోని క్రియకు మఱియొక తర్జుమాయొందున్నది. ఒకడు తన్ను తా నుపేక్షించుకొనుటయు నిజేయర్థము నిచ్చును (మ 16²⁴⁻²⁸ లూ 14²⁵⁻³⁵ I కొరి 9^{24, 25} మొ॥). I కొరి 7^{5, 6} నందున్న మనస్సు నిలువలేక పోవుట అనుమాట దీనికి వ్యతిరేకపదమై యున్నది. మ 23³⁵ లోను II తీమో 3³ లోను అట్టి విరుద్ధగుణమును నూచించుమూలపదమును అది తేంద్రియతృప్తియు అది తేంద్రియులు అని తర్జుమాజేసిరి. (మనస్సు నిలువలేనివాడు, ఉపేక్షించుకొనుట, దురాశ చూ॥)

ఆశ్రయము ఆశ్రయపురములు, బలిపీఠము చూ॥

ఆశ్రయపురములు (Cities of Refuge). కనానుదేశమునందివి ఆఱుగలవు. యెర్రాసునదికి పడవుట యూదాగోత్రమందలి హెబ్రోను,

ఎఫ్రాయిమునందలి షెకెము, నఫ్తాలీగోత్ర మందలి కెదెషు, అను మూఁడును, తూర్పున రూబేనుగోత్రమునందలి బేసెరు గాదులొని రామోల్లీలాదు మనషేగోత్రమందలి గోలాను అను మూఁడునై యుండెను (యెహో 207-8 సంఖ్యా 35^{6,11}).

ఒకఁ డింకొకనిఁ జంపినపక్షమున చంపఁ బడినవానిదగ్గర బంధువుఁడు హంతకుని తరిమి వెదకి చంపునట్టి వాడుక పూర్వకాలమునం దా దేశములలో నుండెను (నిర్గ 21²³). మోషే యూదులకు చేట్టముల నియమించినప్పుడు కనికర మును గనుపఱచెడు నొక శ్రొత్తప్రమాణమును

అశ్రయ పురము

ఏర్పఱచెను. ఒకడు విరోధబుద్ధిచే గాక పొరపాటున నొకనిఁ జంపుట తటస్థించినపక్ష మందు చంపినవాడు అట్టి అశ్రయపురమునకు పాటిపోయి, ఆ సంగతి విచారింపఁబడువఱకు అచ్చట నిర్భయముగ నివసించవచ్చును (యెహో 201-3). ఆ పురములకు పాటిపోయినవాని సంగతి అక్కడి పెద్దలు స్పష్టముగ విచారింప వలయును. ఉద్దేశపూర్వకముగా నతనిఁజంపెనని రుజువైనపక్షమున, వారతని వాని విరోధుల కప్పగించవలెను (ద్వితీ 19¹²). అటులగాక పరాకున జంపెనని రుజువైనయెడల వాఁడా యశ్రయపురమునందును, దానికి కెయ్యిగజముల దూరమునందును కుర్రతముగ బ్రతుకవచ్చును (సంఖ్యా 35^{6,11}). అప్పుడున్న ప్రధానయాజుని మరణానంతరమునతన స్వస్థలమునకు నిర్భయముగఁ బోవచ్చును (35^{26,27}). చంపఁబడినవాని బంధుగు లతని కేహానియుఁ జేయఁదగదు. అశ్రయపురము లకు పోవుత్రోవలను బానుజేసి (ద్వితీ 19³) రెండుబాటలు చీలుతావులలో అశ్రయపురము లకుఁ బోవుమార్గమును గనుపఱచు స్థంభములను

గట్టియుంచెడి వారఁట. అశ్రయపురములను గూర్చిన నియమములను సంఖ్యా 35 ద్వితీ 191-18 యెహో 202-9 ను నందుకనుగొనవచ్చును. (మోబ్రోను, షెకెము, కెదెషు, బేసెరు, రామోల్లీలాదు, గోలాను చూ॥). ఔవోగ్రతకు పాత్రుఁడగు పాపికి నియమింపఁబడిన అశ్రయము యేసుక్రీస్తే. పాపమునకు రావలసిన శిక్షకలుగకముందే విశ్వాసమువలన యేసు శరణు జొచ్చినవాఁడు ధన్యుఁడు (హెబ్రీ 6¹⁸).

H.

ఆషాసు, కోరాషాసు (Ashan = పొగ, Corashan = పొగరాజు కొలిమి). ఒక పట్టణము. ఇది మొదట యూదావారికిని (యెహో 15⁴²), తరువాత సిహోనీయులకును (197 I దిన 4³²), తదనంతరము లేవీయులకు 48 పట్టణము లిచ్చినపుడు వారికిని స్వాస్థ్యమాయెను (8⁵⁹). యెహో 21¹⁸ లో దీనికి ఆయిని అను పేరుకలదు. I సమూ 30³⁰ లో నున్న కోరాషాసు (=కోర + ఆషాసు) ఇదేస్థలమై యుండవచ్చును. అది

యూదయ పశ్చిమభాగములో నుండెను గాని దానియునికినిగూర్చి మతేమియు తెలియదు

ఆషేరు, ఆషేరీయులు (Asher = సౌఖ్యము, Asherites). యాకోబుయొక్క ఎనిమిదవ కుమారుడు. యాకోబు ఉపపత్నియగు జిల్పా అతని తల్లి (ఆది 30^{12,13}). ఇతడు 12 గోత్రకర్తలలో నొకడు. ఇతని గోత్రీకులు కనానుదేశమునకు చేరినపుడు 53,400 మందియై యుండిరి. వారి భూభాగము మధ్యధరా సముద్ర తీరమున కరెలకొండ మొదలుకొని 60 మైళ్లు ఉత్తరముగా వ్యాపించెను. దానివెడల్పు 10 మొదలుకొని 20 మైళ్లవఱకు నుండెను. అందులో 22 పట్టణము లుండెను (యెహో 19²¹⁻³¹). వారి భూమిలో విస్తారధాన్యము ద్రాక్షరసము నూనె మొదలగునవి ఫలించెను. వారి దేశసౌఖ్యమునకు సంబంధించిన ప్రవచనములు యాకోబు దీవెన (ఆది 49⁹) లోను, మోషే దీవెన (ద్వితీ 33²⁴) లో నున్నవి. ఈ గోత్రీకులు ఋభోరా పిలుపునకు లోబడి యుద్ధమునకు వెళ్లరై (న్యాయా 5¹⁷) గాని గిర్షోనుకు సహాయపడిరి (6³⁵ 7²³). అదియుగాక దావీదు నొద్దకుకూడ తమ యోధులను పంపిరి (I దిన 12¹⁶). ఈ గోత్రభాగపు కొండలలో లోహములుకూడ దొరికెను (పటము IX చూ॥). లూ 23⁶ లో చెప్పిన ప్రవక్తీయగు అన్నా ఆషేరు గోత్రీకరాలు. C.

ఆస్తైరాతీయుడు ఆస్తైరోశు చూ॥

ఆస్తకీ (Zeal). లోకములో నీతిన్యాయములను స్థాపించుటకును తన భక్తుల పక్షముగా పని చేయుటకును యెహోవాకు ఆస్తకీ కలదని పాత నిబంధన వాక్యములలో నున్నది. ఆట్టి వాక్యములు ముఖ్యముగా యెషయా గ్రంథములోను, దానికి సంబంధముగా నుండు రాజుల గ్రంథభాగములోను నుండును (యెష 97 37³²=II రాజు 19³¹, యెష 63¹⁵ యెహె 5¹³). ఈ విధముగా క్రీస్తుకూడ దేవునిమందిరిము విషయమైన ఆస్తకీకి వశుడైయున్నట్లు చెప్పబడియున్నది (యోహా 2¹⁷=క్రీ 69⁹). భక్తులగు వారికి దేవుని విషయమును ఆయన వాక్యము విషయమును ముఖ్యముగా ఆస్తకీ యున్నట్లు ఆయా వాక్యములలో నున్నది (II రాజు 10¹⁶ క్రీ 119¹³⁹). ఇట్టి

యాస్తకీ మాటుమనస్సు పొందకపూర్వము పాలుకును (ఫిలి 3² కార్య 22³ గల 11⁴), యూదులకును (రోమా 10²) కొందఱు క్రైస్తవులను (కార్య 21²⁰) సహ యుండినను అది జ్ఞానానుసారమైనదై యుండలేదు. ఆస్తకీతో జ్ఞానముకూడ యుండవలెను. లేనియెడల అది కీడునకు కారణమగును. క్రైస్తవులందఱికి జ్ఞానానుసారమైన యాస్తకీ యుండవలెను (రోమా 10²). వారు సత్క్రియలందాస్తకీగల ప్రజలై ఇతరులనుండి ప్రత్యేకింపబడవలెను (తీతు 2¹⁴). తప్పలను దిద్దుటయందుకూడ ఆస్తకీయుండుట మేలు (II కొరి 7¹¹). ఆస్తకీనిబట్టి క్రైస్తవులొకరి నొకరు హెచ్చరిక చేసికొనవలెను (9²).

ఆసనము సింహాసనము చూ॥

ఆసా (Asa = వైద్యుడు). సాలామాను ప్రపాత్రుడు. అబీయాము పుత్రుడు. యూదారాజులలో మూడవవాడు. 41 సం॥ లేలి మృతినొందెను (I రాజు 15¹⁰). అప్పటికి దేశమున వ్యాపించిన విగ్రహారాధనను త్రోసి వేసి దురాచారములను తొలగించెను. యెహోవా యారాధనను తిరిగి స్థాపించుటకు మిగుల ఆసక్తిగలవాడై జనగంఠమునందు దిద్దుబాటు చేసెను (I రాజు 15¹¹⁻¹⁴). ఇతని యేలుబడి 14-వ సం॥ నందు వితియొపియ రాజగు జెరహు 10 లక్షల మందితో దండెత్తిరాగా ఆసాదేవునికి మొర్రబెట్టి, 5 లక్షల 80 వేల మందితో వానినిదెప్పి దేవునిసహాయముచేత వానిని దేశమునుండి దఱిమి వేసెను (II దిన 14⁹⁻¹⁵). యూదుల చరిత్రలో, జెప్పబడిన గొప్పజయములలో నిదియొకటి

పదిహేనవ సంవత్సరమున ప్రవక్తయగు అజర్యా ప్రోత్సాహమువలన మతసంబంధమైన దిద్దుబాటును సమాప్తిజేసి యెహోవా బలిహితమును మఱుకట్టించి, ప్రజలచే యెహోవా సన్నిధిని ప్రమాణము జేయించెను (II దిన 15¹⁻¹⁵). ముప్పది ఆరవ సంవత్సరమున ఇశ్రాయేలు రాజగు బయేషా బెన్యామీనుపై దండెత్తి యెరూషలేమునుండి ఉత్తరముగాఁబోవు మార్గమున రాకపోకలు జరుగకుండునట్లు రామా పట్టణమును కట్టించెను. ఆసా దానిని తిరిగి పట్టుకొని ఆ మార్గమున యథావిధిగా రాకపోకలు

జరిగింపఁజేయ చేతగాక దేవాలయపు బొక్కన మందలి వెండి బంగారులను దమస్కురాజుగు బెన్లదనుకు బంపి అతనికి లంచముఁ గట్టెను. బెన్లదను బయోపా తిరిగివచ్చునట్లతని దేశమును దండెత్తి రామానుండి యిత్రాయేలీయుల సైన్యమును తనవైపునకు రప్పించుకొనెను. అసారామాకుఁబోయి అచ్చటి రాళ్లు మ్రనులు మొదలగువాటి నన్నిటిని యూదావారిచేఁ దప్పించి గెబను మిస్సాను ప్రాకారపురములుగాఁ గట్టించెను. ప్రవక్తయగు హనానీ అసాను గద్దించినందున అతడు కోపగించి హనానీని చెఱలో పెట్టించెను (I రాజు 15¹⁶⁻²² II దిన 16¹⁻¹⁰). ముప్పది తొమ్మిదవ సంవత్సరమున పాదములలో జబ్బు కనిపించినందున మిగుల బాధనుపొంది దేవుని విచారించక వైద్యులను నమ్ముకొనెను (I రాజు 15²³ II దిన 16¹³). చివరిదినములలో అతడు దేవునియందు భయ భక్తులు గలిగియుండలేదు. నలుబదియొకటవ సం॥ మున మృతికొంది తాను సిద్ధపఱచుకొనిన రీతిగా మిగుల ఆడంబరముతో దావీదు పట్టణమున సమాధిచేయఁబడెను.

H.

అసాపు (Asaph = సమకూర్చుట).

1. రాజైన హిష్కీయాకాలములో లేఖికుఁడగు యోవాహుయొక్క తండ్రి (II రాజు 18^{18,37}).

2. నెహెమ్యాకాలములో అడవులను కాయునొకసర్కారు ఉద్యోగస్థుఁడు. నెహెమ్యాకు కావలసిన కలపను దూలములను ఇయ్యవలెనని అర్హహవస్త తాఖీదు పంపినది యితనికి (నెహె 2⁸).

3. యాజకులగు కోరహీయులలో నొకఁడు (I దిన 26¹). I దిన 9⁴⁹ లో ఈ పేరు ఎబ్బాయ సాపు (ఎది+అసాపు=తండ్రి సమకూర్చును) అనియున్నది.

4. దేవాలయపు పాటకులలోని యొక కుటుంబమునకు పెద్ద. వీరిపేరులు ముఖ్యముగా ఆలయ నియమములను తెలియఁజేయు దినవృత్తాంతముల గ్రంథములలో కనఁబడును. వాటిని ఘూడఁగా అసాపు లేఖియుండగు గెర్షోను

కుటుంబికుడై యున్నట్లు తెలియును (I దిన 6^{39,48}). ఓబేదెకోము ఇంటినుండి మందసమును యెరూషలేమునకు తెచ్చుచుండఁగా అసాపు సంగీతమును వాయించువారిలో నొకఁడైయుండెను (15¹⁶⁻¹⁹). ఆ తరువాత గుడారములోను అదే పనిచేయుటకు నియమింపఁబడెను (16⁴⁻⁷). తదనంతరమున ఈ పని యితని కుటుంబికులకు భుక్తమయ్యెను (25¹⁻⁹). వీరిపేరులు II దిన 20¹⁴ 29¹³ లో కూడ కనఁబడును. చెఱకాలమునకు బిమ్మట వారిలో 128 మంది తిరిగి యెరూషలేమునకువచ్చి (ఎజ్ర 2⁴¹ నెహె 7⁴⁴) ఆలయమునకు పునాది రాయవేసినపుడు స్థులను పాడిన వారిలో కనఁబడెదరు (ఎజ్ర 3¹⁰). కీర్తనల గ్రంథములోని పన్నెండుకీర్తనలు ఆ సాపు కుటుంబికులవై యున్నట్లు వాటిపై వ్రాఁతలవలనఁ దెలియును (కీర్త 50, 73, 83). సంగీత నాయకులలో కడమవారివలె అసాపునకుఁగూడ దర్శకుఁడను బిరుదు (II దిన 29³⁰) కలదు.

ఆసియ (Asia). ఇది ప్రస్తుతము ఆసియ ఖండమునకు పెట్టబడు పేరైయున్నది. అయితే చిన్న ఆసియ (Asia Minor) అను భూభాగము కూడ కలదు. అది నల్లసముద్రమునకును మధ్యధరా సముద్రమునకును మధ్యనుండి ఈశియో సముద్రమువఱకు వ్యాపించుచున్నది. ఆసియ ఖండముయొక్క పరిమాణమునుబట్టి దీనిని చిన్న ఆసియ యనఁదగునుగాని తెలిలులో నుదాహరించిన ఆసియ ఈ చిన్న ఆసియయొక్క పశ్చిమ భాగము మాత్రమైయున్నది (కార్య 19^{10,22,26,27} 20^{4,16,18} 21²⁷ 24¹⁸ 27² I కొరి 16¹⁹ II కొరి 1⁸ II తిమో 1¹⁵). ఎఫెసు అను పట్టణము ఈ ఆసియకు ముఖ్యపట్టణమై యుండెను. ముసియ పశ్చిమపుగియ లూదియ కారియ యను నాలుగు పరగణాలు ఈ ఆసియలో చేరియుండెను. ప్రకటన గ్రంథములోని యేడు సంఘములలో అన్నియు ఈ ఆసియలోని పట్టణములే.

ఆసియ దేశాధికారులు (Asiarchs). ఈ బిరుదు తెలిలునందు కార్య 19³¹ లో తప్ప మఱియెచ్చటను కానరాదు వారు ఎఫెసి పట్టణ మందలి ఘనులని ఆ వాక్యమువలన స్పష్టమగుచున్నది. కోమనువారి చక్రవర్తునుబట్టి ఆసియ అనునది ఎఫెసు చుట్టునుండు పరగణాభాగాని

ఆసియ ఖండము యావత్తును కాదని తెలియుచున్నది. రోమా చక్రవర్తి గౌరవార్థమై చేయబడు ఏర్పాటులను చేయుటకును, రంగస్థలమునందు జరిగిన వేడుకలను క్రమముగా జరిపి, వాటి ఖర్చులనుగుఱించి చూచుటకును, ప్రతిపట్టణమందును యేఁటేట కొందఱిని నియమించినట్లు ఆకాలపు చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ విధముగా ఆసియలో నియమింపఁబడినవారు ఆసియ దేశాధికారులని తెనిగించిరి గాని వారు అధికారులుగాక పైఁజెప్పఁబడిన పనులనుమాత్రము జరుపుటకు నియమింపఁబడినవారై యుండిరి. వారి యుద్ధోగముతో పాటు ఇతరోద్ధోగములను వహించుటకు వీలుగనుండెను. వీరు మిగుల గౌరవావ్యులఁగనుండిరి. ఎఱెనునందు వారు పాలును రక్షించుటకు కోరియిచ్చిన సలహాలను చూడఁగా వారికి పాలుయందుగల యభిమానము కనఁబడుచున్నది.

ఆసెనతు (Asenath = నాతు అను విగుప్తు దేవతకు శిష్యురాలు). యోసేపు భార్యసేయ. ఈమె ఓనుయొక్క యాజకుడైన పోతీఫెర కూతురై యుండెను (అది 41^{45,50} 46³⁰).

ఆస్నప్పరు (Asnapper). చెఱపట్టబడిన ఇశ్రాయేలీయుల ముఖ్యపట్టణముగు షోమ్రోనుకు ఇతర జనులను గొనితెచ్చిన అష్షూరు చక్రవర్తులలో నొకఁడు. అష్షూరు బనిపాలుయొక్క మాఱుపేరిని సాధారణముగా కొందఱనుకొందురు (అష్షూరు చూ॥). నీనెవెలో గొప్ప గ్రంథకాలను గట్టించి, బాబెలువారి గ్రంథములక్కడ సమకూర్చి ప్రసిద్ధుఁడాయెను. క్రీ॥ శ॥ 1845 మొదలుకొని నవీనశాస్త్రజ్ఞుల శాసనములను కనుగొని, వాటిద్వారా యనేక పూర్వసంగతులను దెలిసికొనుచున్నారు. ఇతఁడు తన తండ్రియగు ఏసర్దర్డ్దోనుకుఁ బిచ్చుట నేరి అతనిరాజ్యమును కాపాడుట మాత్రమేగాక, ఏలము వారిని ఓడించి, తన రాజ్యము వ్యాపింపఁజేసెను. అట్టి కాలములో శ్రీ ఎశ్రా 4^{9,10} లోనున్న షూషన్కాయలును ఏలామియులును షోమ్రోనుకు కొంచుపోఁబడిరి (షూషన్కాయలు, ఏలామియులు చూ॥). బాబెలువారి తనికాలములోఁ దిరుగఁబడిరికాని ఇతఁడు వారిసోడించెను. బాబెలు వారిపక్షమున నప్పుడున్న యూదా

రాజైన మనషేను పట్టుకొని, బాబెలుకు సంకల్గతోఁ దెచ్చి (II దిన 33¹¹) రని కొందఱి యభిప్రాయము.

ఆహాజు (Ahaz = భోక్త). యూదారాజ్యపు 11-వ రాజు. క్రీ॥ ము॥ 741-725 వఱకు 16 సం॥లు రాజ్యమేలెను మిగుల దుష్టుఁడు యెహోవాను తృణీకరించి విగ్రహారాధకుఁ డాయెను. యెరూషలేమునందు విగ్రహములను నిలుపుటయేగాక దేవాలయములోనే విగ్రహములను ఆరాధించునట్లు జేసెను (II రాజు 16²⁻⁴, 10-18 II దిన 28²²⁻²⁵). యెషయా ఆహాసు మీకాయను ప్రవక్తలతని నెంతగద్దించినను అతఁడు తన దుష్టత్వమును విడువనొల్లకపోయెను. అతఁడు యెహోవాను విడిచినందున పెక్కు కష్టములకు లోనాయెను (యెష 71-²⁵). అయినను అతఁడాయన సహాయమునుగోరక, తనకష్టములలో వచ్చి ఆదుకొనుమని అష్షూరు రాజును తిగ్లత్పిలేసరునకు దేవాలయపు వెండిబంగారులనుపంపి వేడుకొనెను (II దిన 28¹⁶⁻²¹). చివరకు తిగ్లత్పిలేసరు అతనిని లోబఱచుకొని మిగుల హీన పఱచెను (II రాజు 16, II దిన 28) గాన దమస్కుదేవతలు యెహోవాకంటె బలాఢ్యములనుకొని వాటి విగ్రహములను యెరూషలేము ఆలయమునందు నిలవఁదెట్టెను (II దిన 28²²⁻²⁵). 35 సం॥ల వయస్సుగలవాఁడై యెరూషలేములో చనిపోయెనుగాని అతని దుష్ట క్రియలనుబట్టి వానిని రాజుల సమాధులలో పాతిపెట్టలేదు.

H.

ఆహారము (Food). యూదులు చాల మట్టుకు శాఖాభిక్షకులనియే చెప్పవలెనుగాని, పండుగు సమయములందును, గొప్పవారు అతిథులుగా వచ్చినప్పుడును బలులర్పించునప్పుడును మాంసాహారమునుపయోగించెడివారు. జలప్రళయ మునకుఁ బూర్వము మానవజాతీయంతయు శాఖాభిక్షకులై యుండినట్లు అది 1²⁹ 9³ వలనఁ దెలియుచున్నది. రాజులకాలమునందు దేశము నుభిక్షముగా నున్నప్పుడు ప్రజలెట్టి పదార్థముల ననుభవించిరో II సమా 17^{28,29} I రాజు 4²² నందు జూడవచ్చును. ఈ కీర్షికయందు హిబ్రీయులు భుజించిన యాహారపదార్థములనుగుఱించి మాత్రము దెలిపెదము,

I కాఖములు

1. ధాన్యాదులలో గోఃమలు, యవలు ముఖ్యయాహార పదార్థములు. శాఖ, సజ్జలు నుపయోగించెడివారు (యెహె 4⁹). పైరింక కోయబడక పూర్వమే పచ్చి చెన్నులను త్రుంచి (లేవీ 23¹⁴ II రాజు 4¹⁹) చేతులతో నలుపుకొని (ద్వితీ 23²⁵ లూ 6¹) తినిరి. ఊచ బియ్యమును వేయించి తిరుగట విసరి ప్రథమ ఫలముగా దేవుని కర్పించిరి (లేవీ 2^{14,16}). ధాన్యమును మంగలముమీద వేయించి పేలాలుగాఁ జేసికొని తినుట పూర్వకాలమునందే గాక యిప్పటికిని అందఱికి మిగుల యిష్టము (రూతు 2¹⁴). గోధుమలను యవలను పిండి విసరి రొట్టెలు జేసికొందురు. విసరిన పిండిని జల్లించి సన్నపు పిండిఁ దీసిరి (II రాజు 4²²). యవల రొట్టెలను సాధారణ ప్రజలు వాడిరి (న్యాయా 7¹³ యో 6^{9,13}). సంఖ్యా 15²⁰ యెహె 44³⁰ లో నున్న పిండిముద్ద ముతకపిండితోఁ జేయబడు సర్వసాధారణముగు రొట్టెయై యుండెను (I రాజు 4²²).

2. కాయ ధాన్యములలో చిక్కుడు గాయలు, అలచందలు ముఖ్యమైన ఆహార పదార్థములు. దాని 1^{12,16} నందు శాఖ ధాన్యాదులని తర్జుమా జేయబడిన పదము సర్వసాధారణముగా నుపయోగింపబడు కూర గాయలను తెలుపునదై యున్నది ఎర్రయెర్రగా నున్నదానిలోఁ గొంచెము పెట్టుమని ఏకాపు అడిగినది (ఆది 25³⁰) చిక్కుడుగింజలలో ఉల్లి పాయలను ఇతరమైన వాటినివేసి ఇప్పటికిని సిరియదేశమునఁ జేసికొను వింటకమైయున్నది. అప్పడప్పు డీచిక్కుడు గింజలను కాయధాన్యములను కలిపి విసిరిరొట్టెలను జేసికొందురు (యెహె 4⁹). విగుత్తునుండి వచ్చుచుండఁగా మార్గమున ఇశ్రాయేలీయులుగోరిన కీరకాయలు గోఃకాయలు కూరాకులు ఉల్లిపాయలు తెల్లగడ్డలు (సంఖ్యా 11⁵), తరువార పల్లెనీను దేశమునందు పండించుకొనిరి పస్కా పకుపు మాంసమును చేదుకూరలతో భుజించెడివారు (నిర్గ 12⁸).

3. వృక్షఫలములలో నీ దిగువ నుదాహరింపబడినవి ఆహార పదార్థములుగ నెంతో తోడ్ప

డెను. 2. లీవ వృక్షఫలములను ఆహారముగా వాడినట్లు చెప్పబడక పోయినను మనము భోజనము సిద్ధపఱచుకొనునప్పుడు నూనెను నేతిని వాడు రీతిగా 2. లీవనూనెను బహుగా నుపయోగించుకొనిరి (న్యాయా 9⁸). పండ్లను తినుటయేగాక, ఊరుగాయఁ బట్టుకొని ఇప్పటికిని దేశమున నందఱును వాడుకొనుచున్నారు. అంజూరపు వృక్షఫలములు మాధుర్యమునకు మిగుల ప్రసిద్ధిక్కియందఱి చేతను మిగులఁ గోరఁబడెను. అంజూరపు పండ్లను అడలుగాఁ జేసి చాల కాలముదనుక నుంచుకొనిరి (I సమా 25¹⁸ I దిన 12⁴⁰). వ్రాత్తుపండ్లు, ఎండు వ్రాత్తుపండ్లు, వ్రాత్తుపండ్ల అడల నుపయోగింపని వారు లేనేలేరు. వ్రాత్తురసము సాధారణముగు పానీయము. ఈత చెట్టు ఫలవృక్షముగా యోవే 1² నందు మాత్రముదాహరింపబడినను ఆ చెట్టు పండ్లను ప్రజలువిరివిగా నుపయోగించిరి. వాటి నెండఁ బెట్టియు, అడలనుగాఁజేసియు ఇతరదేశముల కనుమతిజేసిరి. దానిమ్మ (సంఖ్యా 13²³) బొవామి (ఆది 43¹¹) మొదలగువాటిని ఉపయోగించిరి.

II మాంసాదులు.

1. పెంపుడు జాతి జంతువులలో అన్నియు తినఁదగినవికావు. కొన్ని నిషేధింపఁబడెను (లేవీ 11⁴⁻⁸ ద్వితీ 147⁸). మేక, మేకపిల్లల మాంసము అందఱికి దొఱక. గలిగిన యాహారము (లూ 15²⁹). గొట్టెలు, ఆవుల మాంసము మంచి యాహారముగా నెంచిరి (ఆది 87 నిర్గ 29²² I రాజు 4²² సామె 15¹⁷ నెహె 5¹⁸). వీటి మాంసమునే గాక పాలు చెన్ను, గజ్జి గలను ఆహార పదార్థములుగ వాడిరి (ద్వితీ 32¹⁴ సామె 27²⁷). టింటెపాలను అదేవిధముగ నుపయోగించిరి (ఆది 32¹⁵).

అడవి జంతువులలో తినఁదగినవాటి జాబితా ద్వితీ 14⁵ నందున్నది. ఎఱ్ఱడింక, చిన్నదుప్పి యను వాటిని ముఖ్యముగా మాంసము సమిత్తము వేటాడిరి (ద్వితీ 12¹⁵). ఎఱ్ఱదుప్పలనుకూడ వేటాడినట్లు I రాజు 4²⁰ నందు కనఁబడుచున్నది. వీటిలో నేదోయ్యకదానిని నేటాడి

ఏకాపు తన తండ్రికిష్టమైన రుచిగల భోజ్యమును సిద్ధపఱచితెచ్చెను. (ఆది 25³⁸ 27⁴). నిషిద్ధ జంతువులలో పంది కుండలు ఒంటె గాడిద ముఖ్యములైనవి (లేవీ 11⁷ ద్వితీ 14⁸ మ 8³⁰).

2. చేపజాతిలో రెక్కలు పాలుసులు గల వాటినిన్నిటిని తినిరిగాని రెక్కలు పాలు సులు లేనివాటిని నిషేధించిరి (ద్వితీ 14⁹ లేవీ 11⁹⁻¹²). చేపజాతిలో నిషిద్ధమగువాటిని మఱి యొకరీతిగా ప్రత్యేకించలేదు. ఐగుప్తు నందుండఁగనే చేపలను నిరాటంకముగాఁ దినిరి (సంఖ్యా 11⁵). జెబూలాను ఇశ్రాయీలు గోత్రీ కులకు చేపలుదొఱకు స్థానములుండినట్లు ద్వితీ 33¹⁹ వలనఁ దెలియుచున్నది. నెహెమ్యా కాల మున తూరుదేశస్థులు చేపలవర్తకము యెరూషలేమునందు బాగుగా సాగించిరి (నెహె 13¹⁶). గలిలయ సముద్రముమీఁద చేపలవర్తకము విశేషముగ జరిగెనని యోసీఫసువలనఁ దెలిసికొనుచున్నాము. చేపలకు ఉప్పుపట్టించి యెండఁ బెట్టి యెగుమతిజేయుట సర్వసాధారణమై యుండెను. ఇవి ప్రయాణమున కనుకూలముగా నుండునుగాన క్రీస్తు రెండుమారు లద్వారతీరిగా భోజనముపెట్టినప్పుడు ఇట్టి చేపలనే పెట్టి యుండునని దోచుచున్నది.

3. పక్షిజాతిలోను తినఁదగనివాటి జాబితా యొకటిగలదు (లేవీ 11¹³⁻¹⁹ ద్వితీ 14¹¹⁻¹⁸). వీటిలో దాదాపుగా నన్నియు వేటాడుజాతికి సంబంధించినవి. పావురములు గువ్వలు తినుటకు మాత్రమేగాక బలియర్పణల కొఱకును పనికి వచ్చెను. ప్రస్తుతము పల్లెనునందున్న ఇంటి కోళ్లు పారసీకుల కాలమున దేశములోకి వచ్చెను (II ఎస్థ్రా 1³⁰ మ 23³⁷ 26³⁴). సాలా మోను కాలమున వాతులను ఆహారముగా నుపయోగించిరి (I రాజు 4³³). అడవి పక్షులలో కొబ్బరిపిట్టలును (I సమూ 26³⁰ యిర్మీ 17¹¹) పూరేడులును (నిర్గ 16¹³ సంఖ్యా 11³¹ క్రిత్ 105⁴⁰) తినఁదగినవి. నెహె 5¹⁸ నందు కోళ్లు అనఁబడినవాటిలో ఇవన్నియున్నట్లు తోచుచున్నది. పిచ్చుకలను తినుట గౌరవహీనమని గొప్పవారు తలంచిరి (మ 10³⁹ లూ 12⁸). పవిత్రపక్షుల గ్రుడ్లను ఆహార పదార్థములుగ

నెంచిరి (ద్వితీ 22⁶ యోబు 6⁶ యెష 10¹⁴ లూ 11¹⁹).

4. మాంసాహారము క్రిందనే మిడుతులు వచ్చును (లేవీ 11³² మ 3⁴ మా 1⁶). వీటికి ఉప్పు పట్టించి ఊరగాయలవలె నిలువజేసి యుంచెడి వారు. తేనెటీగల వలనవచ్చు తేనెయు ఆహార పదార్థమే.

III. సంబార ద్రవ్యములు:—ఆహార పదార్థములను రుచికరమగునవిగాఁ జేయుటకు ఇతరములగు ద్రవ్యములను వాటితో వాడవలసియున్నదను సంగతి యందఱికిని విశదమే. ఉప్పు అట్టి వాటిలో ముఖ్యమైనది. (ఉప్పు మా॥). కొలిమెరగింజలు (నిర్గ 16³¹ సంఖ్యా 11⁷), నల్లబీరకర్ర (యెష 28²⁵), పువీనా (మ 23²³), పోపు (23²³), బీలకర్ర (23²³), సవావ (లూ 11⁴²), ఆవాలు (13¹⁹) మొదలగు వాటి నన్నిటిని కొద్దిగానో గొప్పగానో ఖరలలో వేసికొనిరి. మిరియాలను వాడినట్లు పారంపర్య గ్రంథములలో నున్నది. బుడ్డబుడ్డుసరకాములను ఆకలి పుట్టించుటకు తినెడివారు (ప్రస 12⁵).

IV. నిషిద్ధ పదార్థములు:—ఆపవిత్ర జంతువులు మాత్రమేగాక ప్రతి జంతువుయొక్క రక్తమును నిషిద్ధము (ద్వితీ 12^{16, 23, 25} 15²³ లేవీ 3¹⁶ 7²⁶ 17¹⁰). ఆహారము కొఱకుగాని బలికొఱకుగాని వేటకొఱకుగాని చంపఁబడు ప్రతిదాని రక్తము మొదట చిందింపఁబడవలసినదే. బలిగా అర్పింపఁబడు పశువుల క్రొవ్వును ఇంక కొన్ని భాగములను తినరాదు (లేవీ 3⁶ 7²³ మొ॥). చచ్చిన ప్రతిజంతు మాంసము నిషిద్ధము (నిర్గ 22³¹ లేవీ 17¹⁵). తొడగూటి మీఁది తుంటి నరమును నిషిద్ధమే (ఆది 32³⁹). విగ్రహార్పితములైన వన్నియు యూదులకు నిషిద్ధములు (దాని 1⁸ II మక్క 5³⁷ కాన్య 15^{20, 29} I కొరి 8¹⁻¹⁰ 16^{19, 28}).

ప్రజలకీ భోజన పదార్థములన్నియు వారి మందల వలనను తోటల వలనను లభించెను (ఆది 18⁷ 27⁹ I రాజు 21³). వీరు దేశమున స్థావరము లేర్పఱచుకొని పట్టణములయందు స్థిరపడిపోవు నప్పటికి వాటి నితరుల కమ్మటకును

వీలుకలిగెను. ఇతరులకు రొట్టెలు కావలసినప్పుడు స్వంత యిండ్లలోఁ జేసినవి అమ్మకమునకు చాల నందున, జనులకనుకూల ప్రదేశములందు వాటికి ప్రత్యేక గృహములను గట్టించి చేసియమ్మిరి. అట్లు యెహూషరేమునందొక వీధికి రొట్టెలు కాలిచ్చువారి వీధి యను పేరు (యిర్మీ 37²¹) గలిగెను. నెహేమ్యా దినములలో ఆహార వస్తువులను పట్టణములో నమ్మట చూడవచ్చును (నెహే 13¹⁵), యెహూషరేమునందలి గొట్టెల గుమ్మము (3¹), మత్స్యపుగుమ్మము (3³) అనునవి గొట్టెలను, చేపలను అమ్మిన స్థలపు పేర్లు అని యూహింపఁదగును. ఇట్లు క్రమక్రమేణ అంగళ్లు బజారులను వ్యాపారపు టిండ్లను వృద్ధిలోకి వచ్చెను. చివరకు దేవాలయ ప్రాంగణము లనే వ్యాపారపుటిల్లుగాఁ జేసిరి (యోహా 2¹⁴).

ఇ

ఇంగ్లీకము రంగులు 5 చూ॥

ఇంద్రధనుస్సు (Rain-bow). వర్షము కురియునప్పుడా నీటిబొట్లుగుండా సూర్యకిరణములు ప్రసరించి కొంచెముగావంగి ప్రతిఫలించుటనుబట్టి సూర్యునికెదుటి ప్రక్కను తరుమగా నిది కనఁబడును. జలప్రళయమైన పిదప దేవుఁడు దీనిని రక్షణార్థమైన తనకృపకు సూచనగా నేర్పఱచెను (ఆది 9¹³⁻¹⁷). యెహె 1³⁸ ప్రక 4³ లోని దైవ దర్శనములలో ఇంద్రధనుస్సు దేవుని సింహాసనము చుట్టునున్నట్లు వర్ణింపఁబడెను. అది దేవుని విశ్వాస్యతనము ఆయన కనికరమునకును సూచనగానున్నది.

ఇంద్రనీలము రత్నములు 2 చూ॥

ఇక్కేషు (Ikkesu = మూర్ఖము). దావీదు యోధులలో నొకఁడగు ఈరాయను వానితండ్రి (II సమా 23³⁶ I దిన 11³⁸).

ఇగాలు (Igal = వ్యాయము చేయును).

1. ఇక్కాకారు గోత్రికుఁడును కనానుదేశమును వేగుచూచుటకు మోషేపంపించిన వారిలో నొకఁడు (సంఖ్యా 18⁷).

2. దావీదు యోధులలోనొకఁడు. ఇతఁడు సోబావాఁడగు నాతానుకొడుకు (II సమా

23³⁶). I దిన 11³⁸ లో ఈ పేరునకు బగులుగా నాతాను సహూవరుడైన యోవేలు అను పేరుకలదు.

3. దావీదు సంతతివారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు రాజైన యెకోన్యా సంతతిలోని షెమయా యను వాని కుమారుఁడు (I దిన 3²²).

ఇచ్చ దురాశ చూ॥

ఇబ్రహూయా 1. (Izrahiah = యెహోవా ఉదయించును). ఇక్కాకారు సంతతివారిలో నొక పెద్ద (I దిన 7³).

2. (Jezrahiah = యెహోవా ప్రకాశించును). నెహేమ్యాకాలములో యెహూషరేము ప్రాకారములను ప్రతిఠించినప్పుడు పాటలు పాడినవారిపెద్ద (నెహే 12⁴²).

ఇటలి, ఇటలీ (Italy). బైబిలులో ఈ పేరు క్రొత్త నిబంధనయందు మాత్రము కనఁబడును. అది యిప్పటి యిటలీదేశమునకు సమమైన భూభాగమునకు పేరై యుండెను. దానికి ముఖ్యపట్టణమగు రోమా అప్పట్లో సర్వలోకమునకు ప్రధానపట్టణమై యుండెను. ఇటలీ పటాలమును సేన యొకటి కైసరయలో నుండెను (కార్య 10¹). అకుల ప్రిస్కిల్లయనువాదు కొంత కాలము ఇటలీలో నుండి క్లాదియ చక్రవర్తి యాజ్ఞచొప్పున నచటినుండి వెలిపోయిరి (కార్య 18²). కైసరయ చెజలోనుండి పాలు కైసరునకు అప్పీలు చేసికొనఁగా ఫేస్తు అతనిని ఇటలీకిఁ బంపెను (కార్య 27¹⁻⁶). (పాలు 5 (2-4) చూ॥).

హెబ్రీ 13³⁴ చూడఁగా ఇటలీవారు సలాములు పంపినట్లున్నది. అందువలన క్రైస్తవులు తత్కాలమందు ఇటలీలో మాత్రము గాక వేఱు దేశములలోకూడ నున్నట్లు స్పష్టమగును. ఇచట సలాములు పంపినవారు ఇటలీ దేశములోని క్రైస్తవులుకాక ఇతర దేశములలో నుండిన ఇటలీవారని సాధారణముగా ననుకొందురు.

ఇటిక (Brick). పూర్వకాలమున ఇండ్లు పట్టణములు నగరాలు మొదలగువాటి గోడలు ఎండిన గుండ్రని యిటుకలతో కట్టిరిగాని పండుటిటుక లుపయోగింపలేదు. పల్లెటూరు బబులోను దేశములలో వాడిన యిటుకలు ఈ దేశమందలి యిటుకలకన్న చాల పెద్దవియు ఖిగుల చుట్టు

నైనవియునై యుండెను. గాని విగుప్తుదేశముందలివి ఈ దేశపు యిటుకలవంటివి. అచ్చట వర్షము మిగుల తక్కువ గాన పచ్చి యిటుకలు మిగుల సులభముగ నెండును. చేసిన యిటుకలు వారము దినములలో నెండి పని కుపయోగపడును. గడ్డి పోచలను తుత్తునియలుగా నరికి మట్టితో కలిపి యిటుకలను చేసెడివారు. చొప్ప పశ్వాదుల మేతకు కావలసియుండును గాన ఇటుకలు చేయువారు దానికిబదులు తమచుగా కొయ్య కాలు సంపాదించుకొందురు. నోపుపురము (యిర్సి 441) నందొక గోడమీద చెఱుకు గొనిపోబడిన వారిలో ననేకులు ఇటుకలు చేయుచున్నట్లును, వారిమీదనుండు కార్యనియామకులు తమ చేతులతో కర్రలుపట్టుకొని కూర్చుండియున్నట్లును చిత్రములు వ్రాయబడియున్నవి. చెఱుకు పోయినవారి ముఖ్యమైనపని యిటుకలు చేయుటయే యని కనబడుచున్నది. రాజుల కట్టడముల కొఱకు చేయబడినవాటిపై రాజుల పేరులు ముద్రించిరి. క్రీ. శ. ముందు 1400 సం. క్రిందట విగుప్తుదేశములో వాడబడిన యిటుక యచ్చులును ముద్రలును ఇంకను గలవు. బాబెలు గోపురమును కట్టినవారు తాము జేసిన యిటుకలను కాల్చిరి (ఆది 113).

J. C.

ఇడుములు తెగుళ్లు చూ॥

ఇతూరయ (Ituraea). పరెస్తీనుకు ఈశాన్యదిక్కున యెర్దానుకావలనుండు నొక ప్రదేశము. ఆది 25¹⁵ లో నున్న యెతూరు యెతూరయులకు పూర్వికుండనుకొందురు. వీరును తిరిప్పు అరబ్బీయులవలె తిరిగెడువారై నిలుకడైన స్థావరము లేకుండువారు. లూ 31 లో సహ ఇది యొకదేశమునకుగాక ఒక తెగయొక్క పేరని కొందఱనుకొందురు. అయితే యూదుల చరిత్ర కారుడగు యోసీఫుసు (పురా 13, 11, 3) ఇది క్రీస్తు శకమునకు పూర్వము 105 వ సం॥ నందు యూదులకు చేర్చబడిన దేశమని వ్రాసెను గనుక, ఆది అప్పటినుండి బహుశః ఒక ప్రత్యేక దేశమాయెనని యెంతయు. రోమనుల దేశమును స్వాధీనపరచుకొన్న పిదప దానిని తమ కిట్టమైన వారికి జాగీరుగా నిచ్చిరి. ఇట్టిది క్రొత్త నిబంధన కాలములో వారి యనుమతి ప్రకారము చతు

ర్థాధిపతియైన ఫిలిప్పస్ కిచ్చిరి (లూకా 31. పటము I GH 2, 3).

ఇత్కాజీను (Ethkazin). జెబూలూసు గోత్రపు సరిహద్దు డోల్లలో నొకటి (యెహో 1913).

ఇత్తడి లోహములు (8) చూ॥

ఇత్తడితలుపు కోట I 3 చూ॥

ఇత్తడితోట్లు దేవాలయము I 7 (1) (c) చూ॥

ఇత్తడిసమస్తము దేవాలయము I 7 (1) (b) చూ॥

ఇత్తడి సర్పము (Brazen serpent) ఇశ్రాయేలీయులు అవిశ్వాసులై 40 సం॥ ల వఱకు అరణ్యములో సంచారముచేయునప్పుడు 39 వ సం॥ నందు హోరుకొండయొద్దకు వచ్చిరి. అచ్చట వారు సజీగి నందున తాపకరములగు సర్పములువచ్చి వారిలో ననేకులను కఱచెను గాన వారియంద నేకులు చనిపోయిరి. అంతట వారు భయముతో నిండినవారై, పశ్చాత్తాపపడి యెహోవాను వేడుకొనుమని మోషేకు మనవి జేయగా నతడు దేవుని యాజ్ఞనుపొందినవాడై ఆ సర్పములవంటిదాని నొకటి యిత్తడితో జేయించి స్తంభముమీద పెట్టించెను. తాప కరములగు సర్పములచే కఱవబడినను దేవుని యాజ్ఞచే దానివంక జూచిన ప్రతివాడును బ్రతికెను (సంఖ్యా 21⁴⁻⁹). వారిని స్వస్థ పరచిన దా యిత్తడిసర్పముగాక దేవుడేయై యుండెను. తమకు కలిగిన రక్షణ జ్ఞాపకార్థమై వారు దానిని మంచిబుద్ధితోనే భద్రపఱచిరి గాని యూదారాజయిన హిజ్కీయా కాలమునాటికి, ప్రజలు దాని నొకవేల్పుగా భావించి యారాధింప మొదలిడినందున అతడు దానిని ఛిన్నాభిన్నములు జేయించి యిత్తడితునుకయని అర్థమిచ్చు నిఘోషాను అను పేరుపెట్టెను (II రాజు 18⁴). ఆ యిత్తడిసర్పము మెస్సీయ నొక ముంగుర్తుగా నుండెను. క్రీస్తీ విధముగానే నిలువమీద నెత్తబడెను. విశ్వాసముతో నెవరు ఆయనవైపు కన్నులుత్రిప్పి తేరిమాతుతో వారే దేశపువారైనను రక్షింపబడెదరు.

H.

ఇత్రయ, ఇతయ (Ittai, Ithai = దున్ను వాడు!).

1. దావీదు యోధులలో నొకడు. ఇతడు బెన్యామీనీయుడు (II సమూ 23³⁹). I దిన 11³¹ లో దీనికి ఈతయ అను మాణురూపము అసలులోను ఉన్నది.

2. గాతు అను ఊరివాడైన ఫిలిష్తీయుడు. అతడు 600 మందికి అధిపతియైయుండెను. అబ్నాలము దావీదుకు విరోధముగా తిరుగు బాటుచేసినప్పుడు ఈ ఇత్రయ యనువాడు తన సైనికులతోఁ గలసి దావీదుపక్షమున పోరాడెను. దావీదు అతనిని ఇంటికివెళ్లుమని నెలవిచ్చినను అతడొప్పుకొనక దావీదును విడువకయుండి అతనితోకూడ వెళ్లెను (II సమూ 15¹⁸⁻²²). పిమ్మట అబ్నాలము అపజయమొందిన యుద్ధమందు ఇతడు దావీదుసైన్యములో మూడవ భాగమునకు అధిపతియైయున్న (18²).

ఇత్త (Ithmah = మరణమువలన కలుగు దుఃఖము). దావీదు యోధులలో నొక మాయాబీయుడు (I దిన 11⁴⁶).

ఇత్రా, యెతెరు (Ithra, Jether = సమృద్ధి). దావీదుతోఁబుట్టువగు అబీగయీలు పెనిమిటి. అమాశాయొక్క తండ్రి (II సమూ 17²⁵ I దిన 21³⁻¹⁷). II సమూ 17²⁵ నందితఁడు ఇత్రా యెలీయుడని యున్నను, I దిన 21⁷ లో ఇష్టా యెలీయుడని యున్నందున ఇతఁడు ఇష్టా యెలీయుడనియే యెంచురు. I రాజు 2^{5,32} లో నితనికి యెతెరు అను మాణుపేరు గలదు.

ఇత్రాను (Ithran = సమృద్ధి).

1. ఏశావు సంతతివారగు హోరీయులలో నొకడు (ఆది 36²⁶ I దిన 1⁴¹).

2. ఆషేరువారిలో నొకడు (I దిన 7³⁷). 38 వచనములో నితనిపేరుకు ఎతెరు అను మాణురూపము కలదు.

ఇత్రీయుడు, ఇత్రీయులు (Ithrite, Ithrites). ఒక కుటుంబపుపేరు (I దిన 2⁵³). దావీదు యోధులలో నిద్ద టీకుటుంబికులై యుండిరి (II సమూ 23³⁸ I దిన 11⁴⁰). యెతెరు అనువాని సంతానీకులగుటచే నీ కుటుంబ

మున కీపేరు వచ్చినట్లున్నది. గాని కొందఱు, వారు యెత్రీరు అనెడి గ్రామమునుండి వచ్చిన వారుగాన ఈ బిరుదు వారికి కలిగిననుకొనుచున్నారు. (యెత్రీరు చూ॥)

ఇత్రెయాము (Ithream = ప్రజల సమృద్ధి). దావీదు ఆరవ కుమారుడు (II సమూ 3⁵ I దిన 3³).

ఇదలా (Idalah). జెబూలూను సరిహద్దు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19¹⁵).

ఇమామయ ఎదోము చూ॥

ఇద్దో (Iddo, Adaiah = అలంకరింపఁబడిన).

1. కాసిప్యాయను స్థలమందుండు నొక అధికారి. ఎబ్రా బబులోనునుండి యెరూషలేమునకు యూదావారి శేషమును నడిపించునపుడు లేవీయులును నెతేనీయులును ఎబ్రాను వెంబడించి వెళ్లినట్లు చేయుటకు సహాయపడినవాడు (ఎబ్రా 8¹⁷⁻²⁰).

2. మనషే సంతతివారిలో నొకడు. ఇతడు యెర్దానుకు తూర్పుననుండిన మనషే అర్ధగోత్రపు వారిలో నొక అధికారియైయుండెను (I దిన 27²¹).

3. గిలాదుదేశమందలి మహనయీములో సాలామోనుకొఱకు ఆహారవస్తువులను సమకూర్చిన యొక అధికారి తండ్రి. (I రాజు 4¹⁴) ఇతఁడును పై 2 లో చెప్పినవాడు నొక్కఁడే యైయుండవచ్చును.

4. గెర్షోను కుటుంబికుడగు ఒక లేవీయుడు (I దిన 8²⁰). I దిన 6⁴¹ లో ఇతనికి అవాయూ యను పేరుకలదు (అదాయూ 2 చూ॥)

5. ఒక ప్రవక్త. ఇతడు సాలామోను (II దిన 9²⁹), రెహబాము (II దిన 12¹⁵), అబీయా (II దిన 13²⁹) అను రాజులచర్యలను వ్రాసినట్లు కనబడును. జ్ఞానదృష్టిగలవాడు అనుబిరుదు ఇతనికిుండెను. ఈ బిరుదుయొక్క అసలు భాషపదమును చూచినయెడల అతఁడు దీర్ఘదర్శియు ప్రవక్తయునై యున్నట్లు తెలియును.

6. ప్రవక్తయగు జెకర్యా తాత (జెక 11:2 ఎ.బ్రా 51:614).

7. జెరుబాబ్బెలుతో కూడ యెరూషలేమునకు వచ్చిన యాజకులకుటుంబములలో నొకదాని పేరు (నెహె 12:4,16). ఇతడును 6 లోఁ జెప్పిన వాడు నొకఁడే యెయుండవచ్చును. నెహె 12:4 లో ఇతని పేరు యెవాయూ అనియున్నది.

ఇబ్బాష (Idbash = తేనె మధుగమైనది?). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 43).

ఇసుపదంతె (Harrow). ఇది I దిన 20³ నందు అమ్మోనీయులను శిక్షించుటకు దావీదు వాడిన పనిముట్లలో నొకటి. II సమూ 12:31 లో పమరు. 1. ఇసుపపని ముట్టు అని యున్నది. భూమిని దున్ని, మట్టిపెల్లలను నలగఁగొట్టి భూమిని చదునుచేయుటకు వైబిలుకాలములో పరిచేయనందు దంతెలను వాడినట్లుగా నే నూచ నలును లేపు. ఆ పనికొఱకు వారు నాగలినిగాని గుద్దలినిగాని వాడిరి. పైనున్న పదములను పేరు అచ్చులతో చదివినయడల దావీదు అమ్మోనీయుల నిట్టి ఇసుపదంతెలతో శిక్షింపక, అట్టివాటితో వారిచేత జెట్టిపని చేయించెనని యర్థమగును. ఇదే దాని సరియైన అర్థమని నవీనవేదశాస్త్రులు అను కొందురు.

ఇసుము లోహములు 4 చూ॥

ఇఫెదయా (Iphdeiah = యెహోవా రక్షించును). బెన్యామీనీయుల ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 8³⁵).

ఇబ్నీయా (Ibnijah = యెహోవా కట్టును). ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 9⁸).

ఇబ్నెయా (Ibneiah = యెహోవా కట్టును). ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 9⁸).

ఇబ్రీ (Ibri = హెబ్రీయుఁడు). మెరారియుల తెగలోని యొక లేవీయుఁడు (I దిన 24²⁷).

ఇబ్లేయాము (Ibleam = ప్రజలు తగ్గిపోవు దురు). యొర్దానునదికి పశ్చిమముననుండు మనషే అర్థగోత్రమునకు చేరిన యొక యూరు (యెహో 17¹¹ న్యాయ 1²⁷). దీనికి సమీపమునందు యూదారాజైన అహాశ్యా ప్రాణహానికరమైన

ఒక గాయమునొందెను (II రాజు 9²⁷). I దిన 67⁰ లో దీనికి బిలియాము అను పేరుకలదు. యెహో 21³⁵ లో దీనికి బదులుగా గత్తి మ్మోను అను పేరున్నది. ఇది యెహో 21³⁴ లో పొరబాటుగా వచ్చినట్లున్నది. LXX లో ఇది ఇబ్లేయాము అనుదానికి సంబంధించిన పేరుగా నున్నది. (పటము IV, D 8)

ఇబ్బాను (Ibzan = ప్రసిద్ధమైన). న్యాయాధి పతులలో పదవవాడు (న్యాయ 12⁸⁻¹⁰). నజరేతుకు వైర తిదిక్కున ఏడుమైళ్ళ దూరమున నున్న జెబూలూను భాగమందలి బేత్లెహేము వాడు. అతనికి ముప్పదిమంది కుమారులును, ముప్పదిమంది కుమార్తెలును 10రు. తన గౌరవము నకు తగినట్లుగ అతఁడు వారి వివాహపు టేర్పాటులఁగావించెను. యెఫ్రాకు పిమ్మట ఏడు సంవత్సరముల వఱకు ఇశ్రాయేలీయులకు న్యాయాధిపతిగ నుండెను. అతఁడు బేత్లెహేములో చనిపోయి పాతిపెట్టబడెను. యూదుల పారంపర్యముల ప్రకారము ఇబ్బాను బోయజై యున్నాఁడు. H.

ఇబారు (Ibhar = ఆయన యేర్పాటును కొనును). దావీదు కొడుకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు యెరూషలేమునందు జన్మించెను (II సమూ 5¹⁵ I దిన 3⁶ 14³).

ఇమ్నా, యిమ్నా, యిమ్నీయులు

1. (Imna = దేవుఁడు అడ్డగించును?) ఆషేరుగోత్రములలో నొక ప్రధాని (I దిన 7³⁵).

2. (Imnah or Jimnah = దేవుఁడు భాగముపెట్టును). ఆషేరు కొడుకులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 26⁴⁴ I దిన 7³⁰ ఆది 46¹⁷). ఇతని సంతతివారు యిమ్నీయులనబడిరి.

3. రాజైన హిజ్కియాకాలములో నుండిన యొక లేవీయుఁడు (II దిన 31¹⁴).

(ఈ పేరులను అసలుభాషలో చూడగా 1 లోని దానికిని, 2, 3 లోని వాటికిని ఇంగ్లీషు తర్జుమాలోనున్నట్లు గుణితభేదము కనబడును).

ఇమ్మానుయేలు (Immanuel = దేవుఁడు మనకుతోడు). ఈ పదము యెష 7¹⁴ 8⁸ మ 1²³ నందు మాత్రమున్నది. కీర్త 46^{7,11} నందుకూడ

దీని యసలుపదమున్నదిగాని అచ్చటాపదమొకని పేరుగా లేదు. యెష 8¹ నందు పరెస్తీను ఇమ్మాను యేలుయొక్క దేశమని చెప్పబడెను. ఆ వాక్యములోను 48-వ కీర్తనలోవలె, ఒకనిపేరు గాక దేవుడు మనకు తోడు అని యర్థమిచ్చు మాట అని కొందఱి యభిప్రాయము. ఒక చిన్నయక్షరమును ఆసలు హెబ్రీ పదమునకు చేర్చుటచేత దేవుడు మనకు తోడు గనుక పక్షి తనరక్కలు విప్లవపుటివలె, దానిరక్కల వ్యాపకము నీ దేశ వైశాల్యమంతటను వ్యాపించును అని యర్థమగును. దీనినిట్లు చదువవలెనని కొందఱు అనుకొందురు గాని ప్రస్తుతమున్నదిని, ఈ పదము సంబోధనముగా నున్నది గాన అది యొకని పేరగును. అతడు 71⁴ నందున్నట్లు కన్యకకు పుట్టఁబోవువాడు.

యెష 71⁴ లోని సంగతి మ 12² లో నున్నట్లు క్రీస్తు కన్యకకు పుట్టుటచేత నెఱవేరినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఆహాబ ఇబ్బందిలో నుండఁగా దేవుడు వానిని రక్షించునని యెషయా తెలిపినట్లు, యెషయాలోని చరిత్ర సంబంధమునుబట్టి కనఁబడుచున్నది. తనమాట సత్యమని నిరూపించుటకు ఆహాబ దేవుని నేడైన నొక నూచన నడుగ వచ్చునని యెషయా చెప్పెను గాని, ఆహాబ తానెంతో భయభక్తులుగలవాడైనట్లు అడుగ నొల్లకపోయెను. తరువాత దేవుడు ఆ దేశమును రక్షింతుననుదానిని దృఢపర్చుటకు తానే యొక నూచన నిచ్చునని యెషయా చెప్పి, కన్యక గర్భవతియై కుమారుని కని అతనికి ఇమ్మానుయేలు అను పేరు పెట్టును. అతనికి యుక్తవయస్సు రాకమునుపే ఆహాబను భయపెట్టినవారి దేశములు పాడయిపోవునని చెప్పెను. ఆహాబచేయు ఊపాయములవలనఁగాక, ఈ రక్షణ దేవుడు నియమించువానివలననే కలుగును. యెషయా 9, 11 అధ్యాయములలో మెస్సీయానుగూర్చి ప్రవచించెను. ఇందులోకూడ మెస్సీయానుగూర్చి ప్రవచించెనని స్పష్టమగును.

ఈ యర్థము సరియైనదికాదని కొందఱు తాక్షి పింతురు. క్రీస్తు యెషయా కాలమునందు రాక 700 సం॥ల పిమ్మట వచ్చెను. 71^{5, 16} లోని కాల నూచనలనుబట్టి ఆ విడుదలకాలము అతి సమీపమున నుండినట్లు కనఁబడుచున్నది. ఈ ప్రవచన

మెట్లు నెఱవేరినదని వారడిగెదరు. II సమా 71²⁻¹⁶ లో నున్న సాలామోనునుగూర్చిన ప్రవచనములు, క్రీస్తు దావీదు వంశములో పుట్టుటచే పూర్వముగా నెఱవేరినను. ప్రతి ప్రవచనమునకును సమీపముగానుండు అసంపూర్ణమైన నెఱవేర్పు ఒకటియు, క్రీస్తువలన గలుగఁబోవు పరిపూర్ణ నెఱవేర్పు ఒకటియునున్నట్లు దీనివలన కనఁబడుచున్నది. అదేరీతిగా మై ప్రవచనము యెషయాకాలమునందు పుట్టిన యొకనివలన ఆ యసంపూర్ణమైన నెఱవేర్పు కలిగియుండును గాని పరిపూర్ణమైన నెఱవేర్పు క్రీస్తు కన్యకకు పుట్టి, ఆహాబ పాడుదేసిన సంఘమును అత్యయముగా రక్షించుటవలన నెఱవేరినని తెలిసికొనవలెను.

ఇమ్మేరు (Immer = ఎదరుబోతు).

1. ఆహాబోను సంతతివారిలో నొక కుటుంబపువారు. దావీదు కాలములో యూజులను 24 వంతులనుగా నియమించినపు డీ కుటుంబమునకు 16-వ వంతు వచ్చెను (I దిన 24¹⁴). ఈ కుటుంబికులలో కొందఱు జెరుబాబెలుతోకూడ చెఱునుండి తిరిగివచ్చిరి (ఎజ్రా 2³⁷ నెహె 11¹³). ఎజ్రా కాలమునందు వీరిలో ఇద్దఱు అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎజ్రా ప్రేరేపణలవలన వారిని విడిచి పెట్టిరి (ఎజ్రా 10²⁰). నెహెమ్యాకాలములో పట్టణపుగోడను కట్టుటయందు వీరును సహాయపడిరి (నెహె 3²⁹).

2. యిర్మీయా కాలములో నుండిన ఒక యూజుకుడు (యిర్మీ 20¹).

3. చెఱునుండి వచ్చినవారిలో కొందఱు ఇమ్మేరు అను స్థలమునుండి వచ్చినట్లు ఎజ్రా 2⁵⁹ నెహె 7⁶¹ లో నున్నది. మాలభాషలో ఈ వాక్యములు లేటగా నుండకపోవుటచే అది యొక స్థలముగాక ఒక మనుష్యునిపేరని కొందఱు అనుకొందురు.

ఇమ్రా (Imrah = మంకుబుద్ది). ఆషేరు గోస్త్రీకులలో నొక ప్రధాని (I దిన 7³⁶)

ఇమ్రీ (Imri = వాక్పాత్రుర్యము).

1. యూదా సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 9⁴).

2. యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయముచేసిన జక్కూర్లు తండ్రి (నెహె 3²).

ఇమ్లా (Imla = యెహోవా నింపును). ప్రవక్తయగు మీకాయా తండ్రి (I రాజు 22^{8,9} II దివ 187⁸).

ఇరీయా (Irijah = యెహోవా చూచును). యెరూషలేములోనున్న కావలివారికి అధిపతి. కల్దీయుల పక్షముగానుండి యూదారాజుకు ద్రోహము చేయసెంచుచున్నాడని యితఁడు మర్రియాను పట్టుకొనెను (యిర్మీ 37^{13,14}).

ఇరోను (Iron = బాగుగా కనబడునది). నఫ్తాలీగోత్రపువారి స్వాస్థ్యములోనున్న ప్రాకారములుగల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19³⁸). ప్రస్తుతము మేరోము చెరువుకు 10 మైళ్లు పడమరగానుండు యారూను (Yarun) దానియునికి యని తలంతురు (పటము V, D 5).

ఇర్పేయేలు (Irpeel = దేవుఁడు కుదుర్చును). బెన్యామీను స్వాస్థ్యములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 18²⁶). యెరూషలేమునకు వాయవ్యముగా మూడు క్రోసుల దూరములో నుండు రాఫాతు (Rapat) అను నది దాని యునికియై యుండవచ్చును.

ఇర్షేమెషు బేత్సేమెషు చూ॥

ఇల్లు (House). ఇశ్రాయేలీయులు పరిస్థితులలోకి రాక పూర్వము ఆ దేశములోనున్న

కనానీయులు ఇండ్లను, ఊళ్లను, కోటలను కట్టుకొని వాటియందు నివసించిరి. కనానీయులకు ముందు ఆ దేశమందు జీవించిన ఆది జాతులవారు గుహలలో నివసించినట్లు శిథిల పరిశోధకులు తెలియజేయుచున్నారు (గుహలు చూ॥). ఇశ్రాయేలీయుల గోత్రకర్తలు ఇండ్లలో నివసించినవారు గాక డేరాలలో జీవించిరి. ఏగుప్తునుండి కనానుకు వచ్చు మార్గములో వారు గడిపిన నలువది సంవత్సరములు వారు నివసించిన ఇండ్లు పుష్కలమని చెప్పవలెను. వారు కనానులోఁ బ్రవేశింపక మునుపు వారికి స్థిరమైన నివాసములున్న జాడయే లేదు. కనాను జేరినప్పటినుండి వారు ఇండ్లలో నివసించిరి.

I. ఇండ్లను కట్టిన సామగ్రి. 1. అడుసు. ఆదికాలమునుండి దీనితో ఇటుకలుజేసి, ఇండ్లను గట్టిరి. మొదట దానిని బాగుగా త్రొక్కిరి (నహూ 3¹⁴). గడ్డిని కొయ్యకాలును దానితో కలిపిరి (నిర్గ 57-19). బాబెలులోను ఇటుకలను జేసినట్లు ఆది 11³ నందు నూచనగలదు. దావీదు లాను పట్టుకొనిన ఖైదీలను ఇటుక ఆవములలో వేయించెను (II సమూ 12³¹). నహూ 3¹⁴ నందిట్టి ఆవములనుగూర్చిన నూచన యుండుటనుబట్టి వారిటుకలను కాల్చుట నెఱిగియున్నట్లుహింపవచ్చును. 2. రాళ్లు. పరిశీను పర్యవేతనముగాన అచ్చట విశేషముగా ఇండ్లను రాతితో గట్టిరి. ప్రజాసామాన్యము సాధారణరాతి నుపయోగించుకొన్నను స్థితిమంతుల ఇండ్లకొఱకును ఆలయముల

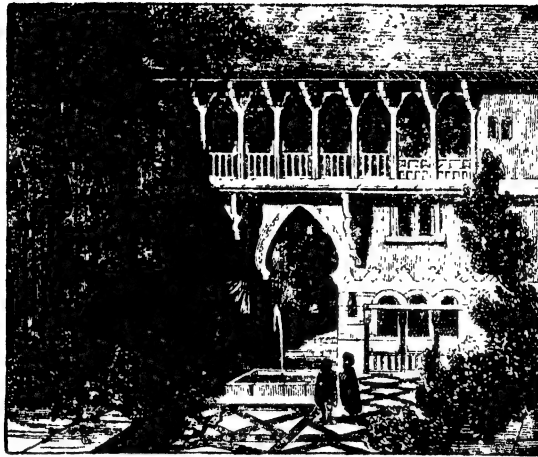

పురాతనపు ఇల్లు

కొఱకును మలిచినరాళ్లను వాడిరి (I రాజు 5¹⁷). వాటిని రంపములతోఁ గోసిరి (7⁹). గోడలను కట్టుటలో నున్నమును గాక అడుసునే సాధారణముగా వాడినను అప్పుడప్పుడు మట్టికిలును కూడ నుపయోగించిరి (ఆది 11³). 3. కలప. పలెన్నీను నందు హిందూదేశమందున్నట్లే కలపను వాడిరి. అక్కడ అంత మంచి మ్రానులు లేకపోవుటచే రావి మ్రానుల నిట్టి పని కుపయోగించిరి (యెష 9¹⁰). గొప్ప యిండ్లకొఱకు లెబానోను ప్రాంతములనుండి దేవదారు మ్రానులను దెప్పించిరి (I రాజు 7³, యిర్మీ 22¹⁴). 4. ఇండ్లగోడలను అరికినట్లు కనఁబడును. దాని 5⁵ నందున్న గోడపూత అదే. యెషా 13¹¹ 22²⁸ లోని గచ్చుపూత గోడలను కట్టుట కుపయోగించిన మట్టి కనఁబడకుండ కప్పివేయుటచే అది వేషధారణకు గుఱుతుగా నుండెను (ను 23²⁷ కార్య 23³). స్థితిమంతులు తమ యింటి గోడల లోపటి భాగమును చెక్కలతోఁ గప్పి వాటి నలంకరించిరి (II దివ 8⁵ I రాజు 6¹⁵, 18 7⁷ యిర్మీ 22¹⁴ హగ్గ 1⁴). యెషా 41¹⁶ లో నున్న బల్లకూర్పు అట్టిదే. ఇట్టి చెక్కలో దంతమును తాపడము చేయుట బహు చక్కని పనిగా నుండెను (I రాజు 20³⁹) గాని అమిత ఖర్చు నది నూచించెను (ఆమె 2¹⁵). ఆలయములోని గోడల కిట్టి చక్కని పని చేసిరి (I రాజు 6¹⁵). నేలకు మట్టిపూతగాని గచ్చుపూతగాని పూసిరి. ధనికుల ఇండ్ల నేలను చెక్కపలకలతోను (6¹⁵) చలువ రాళ్లతోను (ఎస్తే 1⁶) పఱచిరి. బీదల ఇండ్లలో చాపలును భాగ్యవంతుల యిండ్లలో తివాసీలును నేల నలంకరించెను.

II. ఇండ్లయేర్పాటు. 1. సాధారణమైన వారి యింటిలో రెండు గదులుండెను. ఒక దానిలో నా యింటివారును రెండవదానియందు వారి పశువులును నివసించిరి. పశువు లధికముగా నున్న వక్షమున వాటికి ప్రత్యేకముగా కొట్టములను కట్టించిరి. కొన్ని యిండ్లలో ఆ రెండు గదులను వేఱుచేయు గోడలుండలేదు. 2. ఇంటి కప్పును ప్రతి సంవత్సరము కితాకాలమునకుముందు బాగుజేసికొనెడివారు. సాయంకాలమున తిరుబడిగా నున్నప్పుడును (II సమా 11²) ఏకాంతముగా మాట్లాడుకొనవలసి వచ్చినప్పుడును (I సమా

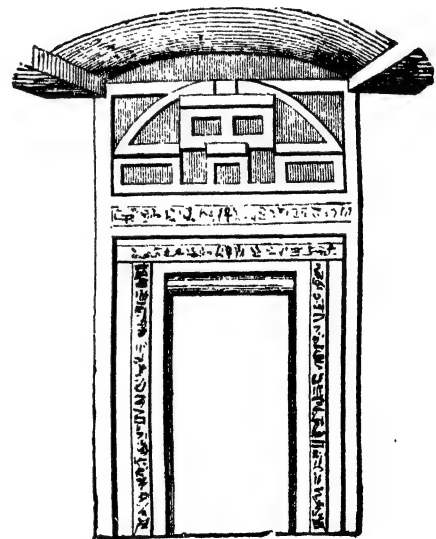
9²⁵), ప్రలాపించి అంగలార్పుటకును (యెష 15³ యిర్మీ 48³⁸), విగ్రహపూజకును (19¹³ శెఫ 1⁵) దీని నుపయోగించిరి. ఇట్టి కప్పులను తరుచుగా వాడుటనుబట్టియే మిద్దెచుట్టు పిట్టగోడ కట్టవలెనను నియమ మేర్పడెను (ద్వితి 22⁸). ఇట్టిపిట్టగోడ యున్నను ఒక యింటిమీఁదనుండి మఱియొక దానిమీఁదకు దుముకుచు వీధి చివరవఱకు సులభముగాఁ బోవచ్చును (మా 13¹⁵ పురా 13³). భాగ్యవంతుల యిండ్లలో కప్పు గనఁబడకుండునట్లు సరంబీ వేసి (I రాజు 7⁷ యిర్మీ 22¹⁴ హగ్గ 1⁴), దంతము వెండి బంగారు ప్రశస్త రత్నములతో నలంకరించుకొనిరి (I రాజు 22³⁹ ఆమె 3¹⁵). భాగ్యవంతులైనవారు తమ మిద్దెల మీఁద గదులను కట్టించుకొని నిద్రించుటకుగాని బంధుమిత్రాదులు వచ్చినప్పుడుగాని జబ్బుచే బాధపడునప్పుడుగాని వాడిరి (I రాజు 17¹⁹ II రాజు 4¹⁰). ప్రార్థించుటకును ఇట్టిగదుల నుపయోగించిరి (23¹² దాని 6¹⁰ తోబియా 3¹⁰=కార్య 10⁹). ఇట్టి మేడగదులనుండి క్రిందికి వచ్చుటకు సాధారణముగా రెండు మెట్లు వరుసలుండునవి. ఒకటి వీధివైపునకుఁ బోవును. ఒకటి క్రిందిగదులలోనికిఁ బోవును (మా 2⁴). 3. ఒక అంతస్తుకు మించిన భవనములు చాల అరుదు. సాలామోను కట్టించిన లెబానోను అరణ్యనగర మనఁబడిన ఆయుధ శాలయు (I రాజు 7²), దేవాలయపు ప్రక్కలయందుఁ గట్టఁబడిన గదులును (6⁵), మూడంతస్తులు గలవియై యుండెను. 4. ప్రతి పెద్ద యింటికి ముందు పెద్దలోగిలి యుండును. దానిచుట్టును గదులు, తిన్నెలుండును. లోగిలియందు బావియు, చెట్లు నుండును. చుట్ట పక్కములు వచ్చినప్పు డీ లోగిలి నుపయోగించుకొనిరి. ఇంట్లో అప్పుడప్పుడు జరిగెడి శుభ కార్యములు మొదలగునవి ఇచ్చటనే చేయఁబడునవి (లూ 22⁵⁵ యోబు 1⁹ II సమా 17¹⁸ నెహె 8¹⁶). ఎండతగలకుండ చాందినీలను కట్టుకొనువారు (ఎస్తే 1⁶). 5. గొప్పమందిరములను లోపలను బైటను చలువరాతి స్తంభములచే నలంకరించిరి (పర 5¹⁵). పెద్దగృహములలోఁ గొన్నిటికి ముందుభాగమున నొకగదియుండెను. దాని ద్వారమునొద్ద తఱుచుగా నొక ద్వారపాలకుఁ డుండువాడు. అప్పుడప్పుడు స్త్రీలును ద్వార

ధనికుల ఇల్లు

పాలకురాండ్రుగా నుండిరి (యో 1817 కార్య 1213). పెకేబోయెడి మెట్టిక్కడనే యారం భించెను. 6. పెద్దయిండ్లలోని అంతఃపురములు స్త్రీలకొఱకు ప్రత్యేకింపబడెను (న్యాయా 151 పర 14 34). కుటుంబపెద్దతప్ప మఱెవ్వరు నచ్చటికిఁబోవ వీలుకాదు. పడకగరు లిచ్చటనే యుండును (II సమూ 47 1310 II రాజు 119). మ 6° నందుదాహరించిన గది యిట్టిదే. 7. భాగ్య పంతుల యిండ్లలో వేసవియందును శీతాకాలము నందును ప్రత్యేకముగా నుపయోగించుకొనుటకు తగినగదులుండునవి. ఇవి ఆయాకాలములయందు కావలసినంత చల్లదనమును పెట్టువ కలిగించురీతిగా నిర్మించుకొనిరి. చలికాలమున కుంపటులు పెట్టు కొనువారు. వేడిమి త్వరగా పోకుండునిమిత్తము చెక్కతో చట్రమొకటిచేసి, కుంపటిమీద దాని నుంచి, ఆ చట్రముపై తివాసీని కప్పెడివారు 8. కిటికీలను పొగపోవు గొట్టములుగా నుపయోగించుకొనిరి. వీధులయందు విస్తారముగ ముఱికి యుండుటంబట్టి వాటిని సాధారణముగా లోపలి ఆవరణములతట్టుకు పట్టుకొనుచున్నారగాని పూర్వ మట్లుచేసియుండలేదు (న్యాయా 528 సామె 7°). 9. ఇంటితలుపులను అక్కడక్కడ రాతితోఁ జేయించుకొనిరి గాని సాధారణముగా కర్రతోఁజేసినవాటి నుపయోగించిరి. ఆవి అంత యెత్తుగలవికావు. కలిగినవారు వాటిని యిత్తడితోఁగాని బంగారుతోఁగాని పొదిగించెడివారు

(II దిన 49, 52). ద్వారమునకు పైన క్రిందనున్న రాళ్లలో చెక్కబడిన రంధ్రములలో ఈ తలుపు ఉత్కలను తగిలించెడివారు (సామె 2614 I రాజు 750). పెద్దతలుపుచెక్కలకు మడతలుండునవి (634). 10. తలుపున కొక ఉంగరమును పెట్టి తలుపుతట్టుట కనుకూలమగు పిడిని దానికి తగిలించిరి (లూ 1236 1325 కార్య 1213). లోపలి

విగుప్తీయుల ఇంటి గడప

నుండివేయుటకు దానికి గడియనుకూడపెట్టిరి. అట్టితలుపులను బైటనుండి తీయుటకు తాళములు

కుడ గలవు (న్యాయ 35 యోష 229).
 11. ద్వారబంధములమీఁద ద్వితీ 64³ మొదలగు ముఖ్యవచనములను చెక్కించి అలంకరించుకొనెడి వారు (ద్వితీ 69). ఇట్టి అలవాటు ప్రస్తుతము మహమ్మదీయులలో నున్నది. పూర్వమైగప్తీయులు నట్లుజేసిరి. 12. గొప్పకట్టడములకు పునాదిరాతిని వేయునప్పుడును పండుగవలె నాచరించిరి (ఎజ్ర 310 యోబు 387). అట్లే మూలరాతిని వేయునప్పుడును (జెక 47), ప్రతిష్ఠ జరిగినప్పుడును (I రాజు 863 ఎజ్ర 616) సంతోషించిరి. I రాజు 1634 (=యెహో 696) లోని సంగతి అట్టి గొప్ప సమయమై యుండును.

పరీక్షింప నీరియదేశమందలి శిథిలములలో గోడలును గుట్లను కట్టబడిన గొప్పరాళ్లుగాక మఱేదియు కనబడుటలేదు. రాచనగరులుగాని గొప్ప భవంతులుగాని రాళ్లచే గట్టబడలేదను సంగతి స్పష్టమగుచున్నది. మెసపొతేమీయలోను విగువులోను పట్టణములు పాడుబడిన పిప్పట వేలకొలది సంవత్సరముల క్రిందటనే అక్కడండిన మందిరములు మొదలగునవి మంటగలిసి నందున పూర్వము ముఖ్యపట్టణములున్న ప్రదేశమున జనులు సేద్యముచేసి మంచి పంటలు పండించుచున్నారు.

ఇల్లూరికు (Illyricum) మాసిదోనియకు పశ్చిమముగానుండి అడ్రియాటిక్ సముద్రము వఱకు వ్యాపించిన దేశము. మిగుల పర్వత మయము. క్రీ॥ శ॥ ముందు 229 సం॥ రోమను వారిచేత స్వాధీనపరచుకొనబడి, క్రొత్తనిబంధన కాలములో రోమనురాజ్యమున చేరెను. దీని పేరు రోమా 1519 లో మాత్రము జైబిలునందు కనబడును. పౌలు ఇల్లూరికు ప్రాంతపర్యంతము సువార్తను ప్రకటించెనను మాట అందు కన్పించునుగాని ఆ దేశమునందు బోధించెనా లేక ఆ దేశపు సరిహద్దువఱకు బోధించెనా యనుదాని గూర్చి సందేహము కలదు. పౌలాదేశమునందు బోధించెననుకొనువారు అతఁడు మూడవ మిషనరీ ప్రయాణములో కొరింథుకు వెళ్లుచుండగా అచ్చటికి వెళ్లెనని యనుకొందురు.

ఇవా (Ivah, Ivvah). అహూరీయులు పట్టుకొనిన యొక పట్టణము (II రాజు 1834

1913 యోష 3713). దీనిని పట్టుకొనిన సంగతి విషయమై సస్సోబుయొక్క రాయబారి అతిశయ పడుటవలన అది గొప్ప పట్టణమని ఊహించదగును గాని దాని యునికి ఏమియు తెలియదు. II రాజు 1734 లోని అవా దీని మాటుపేరు అని తలంపురు.

ఇశ్రాయేలీయుడు (Israelite). ఇశ్రాయేలనబడిన యాకోబు సంతతివాడు (నిర్గ 47). నిజమైన మతమునుగూర్చిన జ్ఞానముగలిగి దేవుని వాగ్దానములన్నిటికి వారసులైన వారందఱికి ఆత్మీయముగా నీ పేరు చెందుచున్నది (యోహా 147 రోమా 94 111 II కొరి 1122).

ఇశ్రాయేలు, ఇశ్రాయేలీయులు, ఇశ్రాయేలువారు (Israel = దేవునితో పోరాడువాడు, దేవుడు పోరాడును, Israelites)

1. యాకోబు మెసపొతేమీయనుండి తిరిగి వచ్చుచు తన యన్నయగు ఏశావును కలిసికొందు నను భయముతో యబ్బోకునదిని దాటుచున్నప్పుడు అతనికి పెట్టబడిన పేరు (ఆది 322933). (యాకోబు చూ॥)

2. యాకోబు సంతానపు వారందఱికి పెట్టబడిన పేరు. ఈ పేరు అతఁడు జీవించియుండఁగనే వాడుకలోనికి వచ్చెను (ఆది 347). ఇతని సంతానీకులు ఆరణ్యమందు సంచారము చేయునప్పుడును, దానికి తరువాతను ఇశ్రాయేలీయులను పదము ఎక్కువగా వాడబడిన (నిర్గ 324 ద్వితీ 41 279 మొ॥). పౌలు మరణమునకుఁ బూర్వ మీ రెండు పదములును హెబ్రీయులందఱని యర్థమిచ్చును. ఆ కాలమునందు గోత్రభేదమిం దుకయు లేకపోయెను. భూసంబంధమగు భేదమువలనను, ఇతర కాలముల వలనను యూదాగోత్రము తక్కిన ఇశ్రాయేలీయులనుండి వేరుగుచుండిన లక్షణము లప్పుడప్పుడు పొడగట్టి నను, రెండు రాజ్యములు వేరుయినప్పటినుండి మాత్రమే అట్టిభేదము స్థిరపడిన (I సమా 118 1769 1816 క్రిందనున్న 8, యూదా చూ॥). హెబ్రీ కావ్యములలో ద్వీపదలయందు మొదటి పాదమందుండు యాకోబు అను పాదమునకు ప్రతిగా రెండవ పాదమందు ఇశ్రాయేలు అను

నీ పద ముపయోగించిరి (సంఖ్యా 23^{7,10,21} 24⁵ క్షీర్ణ 14⁷). చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట యెరూషలేమునకుఁ దిరిగివచ్చిన అన్ని గోత్రముల వారి కీపేరును వాడిరి (ఎశ్రా 9¹ 10⁵ నెహె 9² 11³).

3. యూదా బెన్యామీను గోత్రములు తప్ప మిగతగోత్రముల సముదాయమును ఇశ్రాయేలు వారు అని పిలిచిరి. సౌలు మరణమునకుఁ దరువాతనే హిబ్రీయులు రెండు రాజ్యములుగా చీలిపోయిరి. ఉత్తరముననున్న వారును యెర్దాను నదికిఁదూర్పున నున్నవారందఱును సౌలు కుమారుడగు ఇష్బోషెతును అంగీకరించిరిగాని యూదా వారు మాత్రము దావీదును వెంబడించిరి (II సమూ 2⁸⁻¹¹). ఇప్పటినుండి ఇశ్రాయేలువారు అనునది పది గోత్రములవారిని మాత్రము సూచించును. ఇష్బోషెతు రెండు సంవత్సరము లేలినపిదప చంపఁబడెను (41-12). తరువాత అందఱు నేకీభవించి దావీదును ఇశ్రాయేలీయులందఱిమీఁద రాజుగా నభిషేకించు నప్పటికి 7 సంవత్సరములు గతించెను (51-3). వారెంతగా నేకీభవించినను ఆంతర్య వైషమ్యము లంతరింపవయ్యెను. సౌలూ మోను మరణమైన వెంటనే భేదము స్థిరపడి పోయెను. పదిగోత్రములవారు యరూబామును తమకు రాజునుగా నియమించుకొనిరిగాని యూదా బెన్యామీను గోత్రీకులు మాత్రము దావీదు కుటుంబము నెన్నుకొనిరి (I రాజు 121-20). యూదా గోత్రీకుల కియ్యబడిన భాగపు వైసర్గిక స్వభావమును, యూదా ఎఫ్రాయిము గోత్రములకుండు సహజవైరమును, అబ్షాలూము తిరుగుబాటుకు తరువాత యూదాగోత్రీకులు తక్కిన వారితోఁ గలియకయే దావీదును తిరిగి దెచ్చుకొనుటయు (II సమూ 19^{15,40-43}), సౌలూ మోను యెరూషలేము పట్టణమును గట్టించి దాని నలంకరించుటకై ప్రజలకుపెట్టిన వెట్టి పనియు (I రాజు 5¹³⁻¹⁸), వేసిన పన్నులును (41-20), రెహబాము రాజ్యసింహాసనము నధిష్ఠించిన వెంటనే పౌరుల విన్నపము లాలకింపక వారిని తూలనాడుటయు (I రాజు 12³⁻¹⁶) ఈరాజ్య విభేదమునకు ముఖ్యకారణములని చెప్పవచ్చును. యూదావారి రాజ్యమునకన్న ఇశ్రాయేలు వారి రాజ్యము జనసంఖ్య యందిబ్బడిగను, వైశాల్యమునందు మూడింతలును పెచ్చుగ నుండెను.

అయితే శత్రుబారినుండి తప్పించుకొనుటగాని, దేశసంరక్షణార్థమై యెట్టి దుర్గములైనను నిర్మించు కొనుటకుగాని వీలయిన స్థితియందుండనందున ఈ విషయమునందు యూదావారి దేశముతోనది సరికాఁజాలకపోయెను. అది రాజ్యమునుండి మాత్రమేగాక దేవునినుండియు వేఱుపడుటవలన భ్రష్టమైపోయి, కొంతకాలములోనే రాజ్యముగా నిలువలేనంత దుస్థితికివచ్చెను. నీతి మత విషయములలో క్రమక్రమేగా కృశించుటవలనను, తమ్ము నాదరించువారు లేనందునను, ఆ రాజ్యమునందక్కడక్కడ చెదరియుండిన యాజకులును లేవీయులును యూదాదేశములోనికి వెళ్లిపోయిరి (II దిన 11^{13,14}).

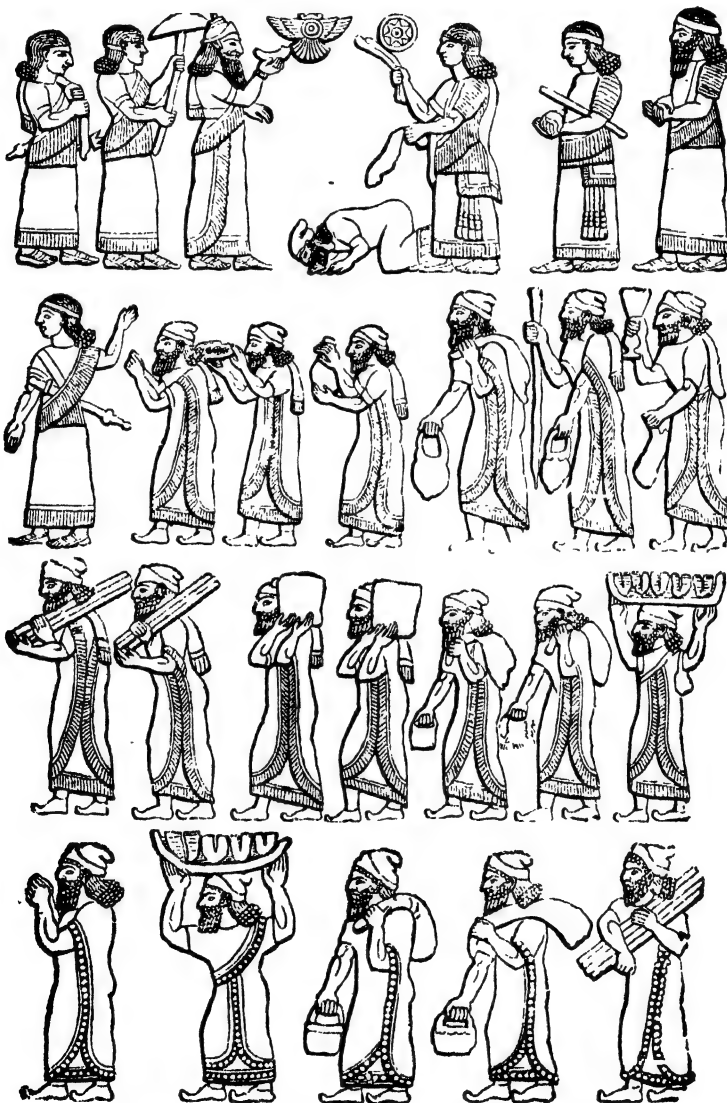
ఉత్తరముననున్న ఈ రాజ్యమునకు ఆరంభము నందు షేకెము రాజధానిగ నుండెను (I రాజు 12²⁵). కొద్దిదినములలోనే దానిని తిర్సాకు మార్చిరి (I రాజు 14¹⁷ 15²¹) గాని, ఒక ప్రాంతానైనపిదప షోమ్రాను పట్టణమును కట్టించిన దానిని రాజధానిగఁ జేసెను (I రాజు 16³⁴).

ప్రజలు ఆరాధించుటకై యెరూషలేమునకుఁ బోయిన పక్షమున, దావీదు వంశపువారి పక్షమునఁ దిరిగి పోవుదురని మొదటిరాజగు యరూబాము భయపడి, వారచ్చటికి వెళ్లకుండు నిమిత్తము, తన రాజ్యమునందే ఉత్తరమున దానును దక్షిణమున శేలేలును పుణ్యక్షేత్రములుగ ప్రతిష్ఠించెను. ఈ స్థలములలో బంగారుదూడలను చేయించి నిలిపి, యెహోవా నీ స్థలములలో నారాధింపవచ్చునని (12²⁵⁻³³) ప్రకటించెను (దూడ చూ॥). అతఁడును అతని కుటుంబమును ఈ గొప్ప యవరాధము నిమిత్తము నాశనమగుదురను దేవుని భయంకరముగ తీర్పును ప్రవక్షలు ప్రకటించిరి (14⁷⁻¹⁶). అతని కుమారుడగు నాదాబు రెండేండ్లెలిన పిదప అతని వంశము నిర్మూలమాయెను. మొత్తముమీఁద ఈ రాజ్యమును 19 మంది రాజులు దాదాపు 210 సం॥ లేలిరి (కాలక్రమణిక చూ॥). వారిలో నేడుగురు రెండు సంవత్సరములకు తక్కువ కాలము సింహాసన మధిష్ఠించిరి. చంపఁబడిగాని, చంపుకొనిగాని యెనిమిదిమంది నశించిరి. హొమ్మిడి రాజు కుటుంబములు మాత్రము.

రెండు కుటుంబములలో మాత్రము నలుగురేసి యొకని తరువాత నొకడు రాజ్యముచేసిరి. వీరిలోనొక్కడైనను బేతేలు దానులలోనుండు విగ్రహములను దీసివేయవలె ప్రయత్నించినవాడు లేకపోయెను. అన్యస్త్రీని వివాహమాడి, ఆమె చేతిలో కీలుబొమ్మవలె నాడిన అహోబసువాని కాలమునందు యెహోవాపూజకు బదులు బయలు పూజ దేశమంతట నిండెనటలో నాశ్చర్యము లేదు. గాని దేవుణ్ణికాలమునందే యెక్కువ మంది ప్రవక్తలను రేపెను. వీరు తమ ప్రాణము

లకు సహా ఆసపడక, తీవ్రముగా విగ్రహారాధనను ఖండించిరి. వీరియా ఎలీహునువారు వీరిలో ప్రముఖులు (వీరియా, ఎలీహు చూ॥). విగ్రహారాధనను నిర్మూలము చేసినపిదప హోషేయ ఆమోసు అనువారలు తమ ప్రజలు నీతిన్యాయము లనుసరించునట్లు జేయుటకై పాటుబడిరి.

ఇశ్రాయేలువారు తరుచుగా యూదా వారితో యుద్ధమాడిరి. ఒకప్పుడు కుటుంబపువారి యేలుబడియందు మాత్రము రెండు రాజ్యముల

యెహూ. పంపిన రాయభారులు రెండవ పల్లనెనెరునకు. కప్పము గట్టుట

వారును ఇచ్చి పుచ్చుకొని సంబంధము కల్గించుకొనిరి. దమస్కునందలి సిరియ వారి రాజ్యము అభివృద్ధిపొందగా ఇశ్రాయేలువారి రాజ్యము నందు మార్పులు కలుగవలసివచ్చెను. అప్పుడప్పుడు వారితో సంధిజేసికొనినను తటచుగా యుద్ధములే సంభవించెను. అందువలన ఇశ్రాయేలువారి దేశపు హద్దులు, ముఖ్యముగా యొర్దానుకు దూర్పున మాటుచువచ్చెను. అష్షూరియులు ఆ కాలమునందు ప్రబల శత్రువులుగా నున్నందున ఆ ప్రాంతములలోని దేశముల వారందఱు వారి నెదిరించుటకు ఏకీభవించిరి. 120 సం॥ లకు తరువాత యెరూషలేమును పట్టుకొనవలెనను తలంపుతో వీరు సిరియవారితో మరల సంధిజేసికొనిరి. ఈ యపాయమునుండి తప్పించుకొనుటకే యూదారాజైన ఆహాబ యెహోవాయందు నప్పిక సుంచబాలక, వద్దని యెషయా యెంత ఘోషించినను వినక, తన ప్రాణమును రాజ్యమును రక్షించుకొందునను తలంపుతో అష్షూరురాజైన తిగ్లత్పిలేసెరును సహాయమునకు బిలుచుకొని, కొరివితో కొప్పుగోకుకొనినట్లు జేసెను. అప్పటినుండి యూదా అష్షూరువారికి కప్పముఁ గట్టినదాయెను. దమస్కునందుండిన అష్షూరువారి సామంతరాజు నకు దోసిలొగ్గవలసి వచ్చెను (II రాజు 16⁸⁻¹⁰). తిగ్లత్పిలేసెరు యూదావారిని వారి శత్రువారి నుండి తప్పించెను. ఇశ్రాయేలు వారి రాజ్యమును పాడుజేసెను. ఫిలిష్తీయుల ఉక్కునణచెను. దమస్కును ముట్టడించి పట్టుకొని, రెన్నీనును సంహరించెను. యొర్దానుకు దూర్పుననున్న ఇశ్రాయేలువారిని చెఱపట్టుకొనిపోయెను. పెకహు మరణమునకుఁ గమ్మతించి హోషేయను (క్రీ॥ ము॥ 730 సం॥ సింహాసనానీనుని జేసెను. తిగ్లత్పిలేసెరు మరణమైన పిదప, ఇదే సందని హోషేయ తిరుగుబాటు జేసెనుగాని, అష్షూరు నైవ్యములు దేశమును మరల నావరించెను. 722 సం॥ నందు షోమ్రాను పట్టుబడెను. దాని నివాసులు వేలకొలదిగ అష్షూరుదేశమునకుఁ గొంచుపోబడిరి (చెఱ, స్థగ్గోసు చూ॥).

అష్షూరు సామ్రాజ్యమందలి అయిదు దేశములలోని ప్రజలు, ఇశ్రాయేలువారి దేశమునకు పంపబడి మధ్యపరైస్తవనందు మిగిలియున్న

ఇశ్రాయేలీయులతోఁ గలిసిపోయి, తరువాత సమరయులనబడిన మిశ్రిత జనాంగమునకు పూర్వకులైరి.

ఇశ్రాయేలువారికి కలిగిన యీచెఱ వారికి శిక్షయొప్పును. తమ దేవుడైన యెహోవా దృష్టికి పాపముజేసి, ఇతరదేవతలయందు భయభక్తులు నిలిపి ఇతర జనాంగముల కట్టడలను, ఇశ్రాయేలు రాజులకట్టడలను అనుసరించుటయే దీనికి కారణము (II రాజు 17⁷). ప్రజలు మతభ్రష్టులైరి. ఆయన కట్టడలను (నిర్గ 20-22) మీరి, ఆయన తమ పితరులతోఁ జేసిన నిబంధన నతిక్రమించిరి (II రాజు 17¹⁵ హోషే 6⁷ 8¹). వారి భ్రష్టత్వము రెండు విధములుగా పరిణమించెను. తమయెదుట నిలువకుండ యెహోవా తెల్లఁగొట్టిన జనములకట్టడలను అనుసరించిరి (II రాజు 17^{8,15,17} = హోషే 2¹³ 4^{2,11,16} ఆమో 2⁶⁻⁹). ఇశ్రాయేలురాజులు చేయించిన పోతలిగ్రహములైన రెండుమాడలకు సంబంధించిన పూజావిధానమంతటిని మహా భయభక్తులతో నవలంబించిరి (II రాజు 17^{8,16} హోషే 8⁴ 10^{5,8} 13^{2,4}). దేవుడు తన ప్రవక్తల ద్వారాను ప్రదర్శకులద్వారాను ఎంతఁగా సాక్ష్యము పలికించినను వారు లక్షింపక పాపము నందు మునిగిపోయిరి (II రాజు 17¹³ హోషే 12¹⁰ ఆమో 2⁹⁻¹¹ 6¹³). వారి నాశనము యూదారాజ్యమునుండి వేలుపడుటతోను ఆరాధనవిషయము వెనుకపడుటతోను ఆరంభమయి చెఱతో ముగిసెను.

ఇశ్రాయేలుకు ఆధారమైనవాడు (Strength of Israel). I సమా 15²⁰ లో నిది యెహోవాకు సార్థకనామమై యున్నది. ఆధారమును మాటయొక్క అనుపదము ప్రకాశము లేక మహిమ యని అర్థమగును. I దిన 29¹¹ లో అదేమాట లేజస్సు అని తెలిసింపబడెను. కాబట్టి ఇశ్రాయేలుకు మహిమ అని దానిని భాషాంతరముజేసినయెడల బాగుగ నుండునది.

ఇశ్రాయేలు గోత్రములు అనగా గోత్రములు యీ॥

ఇశ్రాయేలు పరిశుద్ధ దేవుడు దేవుడు
II 4 (7) చూ॥

ఇశ్రాహేతీయుడు (Izrahite). ఇది యొక కుటుంబమునకు పేరు (I దిన 27⁸). 27¹¹ లోని జెరహీయులు ఈ కుటుంబపువారే యనుకొందురు. ఈ పేరు ఈ కుటుంబమునకు వారి పూర్వికునిబట్టి కలిగెనా లేక వారి యూరి పేరునుబట్టి కలిగెనా అను విషయమునుగూర్చి సందేహముకలదు.

ఇశ్శాఖారు (Issachar = కొనఁబడెను. ఆది 30¹⁶; ప్రతిఫలముగా దయచేసెను 30¹⁸). యాకోబు కుమారులలో తొమ్మిదవవాఁడు. లేయాపుత్రులలో నైదవవాఁడు (30^{17,18} 35²³). ఇతఁడు తన నలుగురు కుమారులతో విగుప్తుకుఁ బోయెను (46¹³ నిర్గ 1³). యాకోబు ప్రవచనము లలో నితఁడు రెండుదొడ్లమధ్య పండుకొని వెట్టి చేయుటకు భుజమును వంచు గార్దభము వంటి వాఁడని చెప్పఁబడెను (ఆది 49¹⁵). దానివలన నతఁడు దానుఁడగు నని నూచింపఁబడినను దెబ్బగా బారాకు కాలములో నతనిగోత్రీకులు వారికి సహాయులై సీసెరాను జయించుటలో చాల పరాక్రమముజూపిరి (న్యాయా 5¹⁵). యెహోషువ దేశమును షిలోహులో పంచి పెట్టెగా నీ గోత్రపువారికి నాలుగవ వంతు చీటి వచ్చెను (యెహో 19¹⁷⁻²³). వారి దేశమునకు ఉత్తరమున జెబూలాను నస్త్రాబీ గోత్రములును తూర్పున యెర్దానునదియు దక్షిణమున మనషే గోత్రమును పశ్చిమమున మనషే నస్త్రాబీ గోత్రములునున్నవి. అయితే వారి ప్రదేశములలో మనషేవారి యూళ్లుకొన్నియు (యెహో 17^{10, 11}). లేవీయుల గ్రామములు కొన్నియు (21^{6,28,29} I దిన 6^{52,72}). ఇతని అయిదుగురు కుమారుల సంతానము ఈ గోత్రమునందు అయిదు గొప్ప కుటుంబములాయెను (సంఖ్యా 26^{23,24}). విగుప్తు నుండి బయలు వెళ్లిన మొదటి సంవత్సరములలో నూయారు కుమారుడైన నెతనేలు ఈ గోత్ర ప్రధాని (సంఖ్యా 1⁸ 2⁵ 7¹⁸ 10¹⁵). తరువాత అజాను కుమారుడైన పత్తీయేలు ప్రధాని యయ్యెను (34²⁶). అరణ్యమందు వేసిన మొదటి ప్రజాసంఖ్యలో ఈ గోత్రమునందు సేనగా వెళ్లఁ గలిగినవారు 54,400 మందియు (1^{28,29}).

రెండవ మారు లెక్కించినప్పుడు 64,500 మందియు (సంఖ్యా 26²³) దావీదు ఏలుబడి యందు 87,000 మందియు (I దిన 7⁵) నైరి. యోసేపు కుమారుడైన ఇగాలు ఈ గోత్రము నుండి కనానును చూడఁబరిపిన వేగులవారిలో నొకఁడు (సంఖ్యా 13⁷). దీవెన వచనములను పలుకుటకై గెరిబీము అను కొండమీఁద నిలిచిన వారిలో ఇశ్శాఖారు గోత్రీకులుండిరి (ద్వితీ 27¹¹). మోషే ఆయా గోత్రీకుల భావిస్థితిని గూర్చి ప్రవచించినపుడు ఇశ్శాఖారీయులు సంతోష సమాధానములు గలిగియుందురనెను (33^{18,19}). తోలాయను న్యాయాధిపతియు (న్యాయా 10¹), బయెషాయను ఇశ్రాయేలు రాజును ఈ గోత్రీకులే (I రాజు 15²⁷). సౌలు కుటుంబమును వదలి తగిన రాజును తమవై యేర్పాటుచేసికొనుటలో ఇశ్శాఖారు గోత్రనాయకులు సమయోచిత జ్ఞానముకలిగి ప్రవర్తించిరి (I దిన 12³²). బహుశః ఆకాలమున మీఖాయేలు కుమారుడగు ఒమ్రి వీరికి ఆధిపతిగానుండెను (I దిన 27¹⁸). ఇశ్శాఖారు గోత్రీకులు ఉత్తరరాజ్యమునకు సంబంధించియుండినను, హిబ్బియా ఆచరించిన పస్కా పండుగకు చాలమంది వచ్చిరి (II దిన 30¹⁸). యోహానుకు కలిగిన దర్శనమునందు తక్కిన గోత్రీకులలోవలె దీనినుండియు 12,000 మంది ముద్రనొందిరి (ప్రక 7⁷).

ఇశీ (Ishi = రక్షణకరమైన).

1. యూదాసంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 23¹).

2. యూదాసంతతివారిలో మఱియొకఁడు (I దిన 42²⁰).

3. షిమోన్ గోత్రీకులలో నొకఁడు. ఇతని కుమారులు శేయారు పర్వతముదగ్గర నివసించు అమాలేకీయులను జయించి వారియూళ్లను పట్టుకొనిరి (I దిన 44²).

4. యెర్దానుకు తూర్పుగానుండు మనషే అర్ధగోత్రపువారిలో నొక కుటుంబమునకు ప్రధాని (I దిన 5²⁴).

ఇశాదు (Ishod = ప్రకాశముగల వాఁడు). మనషే సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7¹⁸).

ఇష్పా (Ishpah = బట్టల!). బెన్యామీనీ యులలో నొకఁడు. ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్దయ్యాయెను (I దిన 8¹⁶).

ఇష్పాను (Ishpan). బెన్యామీనీయులలో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 8²²).

ఇష్బాకు (Ishbak = అతఁడు వదలి కెట్టును!). అబ్రాహామునకు కెతూరావలన బుట్టిన అరబ్బీయుల గోత్రములలో నొకటి (ఆది 25⁹).

ఇష్బాహు (Ishbah = స్తుతించువాఁడు). యూదా గోత్రీకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఎఫ్రైమాయ అనువారికి పెద్దయ్యై యుండెను (I దిన 4¹⁷).

ఇష్బీబేనోబ (Ishbibenob = నా నివాస స్థలము ఉన్నతమైనది). బలాఘ్యుడగు నొక ఫిలీష్టీయుఁడు. ఇతఁడు దావీదును చంపనై యుండఁగా అబీషై వీనిని సంహరించెను. (II సమా 21¹⁶).

ఇష్బోషెతు (Ishbosheth = అవమాన పురుషుఁడు). రాజైన సౌలుకు మారులలో నాల్గవవాఁడు. గిల్బోవయుద్ధము జరిగినప్పుడు ఇతఁడు నలువది సంవత్సరములవాఁడు (II సమా 28¹⁰). ఆ యుద్ధమున నితని సహోదరులు ముగ్గురును, తండ్రియు గతించినందున (I సమా 31^{2,6}) సైన్యాధిపతియు సౌలు పినతండ్రి కుమారుఁడునగు అబ్నెరు ఇష్బోషెతును యొర్దాను కవతలనున్న మహనయీమునందు సింహాసనా సీనుని కేసెను (II సమా 28¹⁰). అచ్చటతఁడు రెండేండ్లపాటు యూదా గోత్రములకు మిగిలిన పదునాకొండు గోత్రములకు రాజయెను (2⁴). సైన్యాధిపతియగు అబ్నెరు నితఁడొకమారు గద్దించినందున, దావీదుపక్షము పహించి రాజ్య మంత దావీదు పరముజేయ యత్నించుచుండఁగా యోవాబుచే రహస్యమున అబ్నెరు చంపబడి నందున ఇష్బోషెతు మిగుల అధైర్యపడెను (4¹). ఇట్లతఁడు నిరాధారుడై యుండునప్పుడతని పరివారములో నిద్దరతని నొకమధ్యాహ్నమునఁ జంపిరి. బహుమానమును బొందెదమను నిరీక్షణతో నతని శిరస్సును దావీదునొద్దకుఁ గొని

పోయి, యతనిచే సన్మానింపబడక హతులైరి (4⁵⁻¹²). I దిన 8³³ 9³⁹ నందు ఇతనికి ఎష్షములు అను పేరుగలదు. I సమా 14⁴⁹ లోని ఇష్వీ అనునదియు ఇతని పేరేయని కొందఱి యభిప్రాయము.

H.

ఇష్మాయా (Ishmaiah = యెహోనా ఆలకించును).

1. దావీదు కాలములో జెబూలూనీయుల కధిపతి (I దిన 27¹⁹).

2. సిక్లగులో దావీదుతో కలిసికొనిన నొకఁడు. ఇతఁడు దావీదుయొక్క 30 మంది యోధులలో పరాక్రమశాలియు వారికి నాయకుఁడునై యుండెను (I దిన 12⁴).

ఇష్మా (Ishma = పాడైన). యూదా గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 4^{3,4}).

ఇష్మాఁలేలీయులు (Ishmaelites). ఇష్మాయేలు సంతతివారు. విగస్తీయులకే గాక అబ్రాహామునకును రక్తసంబంధులు. ఇష్మాయేలు సంతానమునందు 12 గురు రాజులు లేచిరి (ఆది 17²⁰ 25¹²⁻¹⁶). ఇంక నెక్కువమంది యుండవచ్చును. ఉదాహరింపబడిన పేరులలో మనుమలైన వారివియు సున్నట్లు దోచుచున్నది. పన్నెండు పరిపూర్ణతను దెలిపెడి సంఖ్య. ఇష్మాయేలు గోత్రములును, హిత్తీయుల రాజులును వంద్రెండుగా లెక్కించిరి. ఇష్మాయేలీయుల పన్నెండు జాతులు అరేబియా కుత్తిరముననున్న యెడారులలోను హవిలా విగుప్తయూఫ్రటీసు ప్రాంతములయందును నివసించి సంచరించుచుండిరి (25¹⁸ పురా 1, 12, 4). వారిలో నేదో యొకజాతివారు, నాగరికులై నెబ్రాతీయులవలె నొకస్థావరము నేర్పటచుకొనిరి గాని వారును తమ మూలపురుషునివలె మచ్చిక చేయబడనేరని అడవి గాడిదవంటివారయి ఇతరులకు లోబడ నొల్లనివారుగానుండిరి (ఆది 16¹²). అతనివలెనే వారును విల్లును వాడుక చేయుటలో బహు నిపుణులైరి (యెష 21¹⁷). యాకోబు కుమారులు గిలాదుకును విగుప్తకును మధ్య వర్తకము నడుపుచున్న మిద్యాను వర్తకులనఁ బడిన ఇష్మాయేలీయులకు తమ సహోదరుడగు యోసేపు నమ్మిరి (ఆది 37²⁵⁻²⁸). వీరు ఎదోమి

యులు మోయాబీయులు హగ్గీయులతో కలిసి యున్నట్లు కీర్త 83° నందు కనబడును.

అరేబియాలోని ఉత్తర ప్రాంతములయందు వీరు విశేషముగా నుండుటను బట్టియో, లేక వీరు ఇతర జాతులవారిని కలుపుకొనుటనుబట్టియో ఆ ప్రాంతములయందు తిరిగెడు జాతుల వారికందటికి ఈ పేరు సాధారణమాయెను (న్యాయ 8²⁴=7²⁵ 8^{22,26} యూదీతు 2³³). మహమ్మదువలె అరబ్బులందఱును తాము అబ్రాహము సంతానీకులమని చెప్పుకొందురు.

ఇష్టాయేలు (Ishmael = దేవుడు వినును).

1. ఐగుప్తీయురాలగు హగరువలన అబ్రాహముకుపుట్టిన కుమారుడు. ఇతఁడు జన్మించునప్పటికి అబ్రాహము కనానుదేశములో నిండు పది సంవత్సరములు గడిపి 86 యేండ్ల ప్రాయము గల్గినవాఁడు (ఆది 16^{3,16} 12⁴). ఇష్టాయేలు విశ్వాసములమున కలిగినవాఁడు కాదు. దేవుని వాగ్దానములను శక్తిని గ్రహింపజాలని వారికి స్వంత ప్రయత్నములచే గలిగినవాఁడు. అబ్రాహము ఇంట సున్నతి నియమింపబడి, అతని యింటివారు సున్నతిపొందినప్పు డితఁడు 13 యేండ్ల వయస్కుఁడు (17²⁵). అబ్రాహము శారాల యవిశ్వాసమునకు గద్దించుగా మరుసటి సంవత్సరము వృద్ధురాలగు శారాకు ఇస్సాకు జన్మించెను (21⁵). బిడ్డడు పాలు విడుచునప్పుడు మామూలుగాఁ జేయు విందు సమయమున ఇష్టాయేలు ఇస్సాకును పరిపాసించుట వారు చూచిరి. అబ్రాహము కుటుంబమునందు దేవుని వాగ్దానములకు వారసులగువారిని శరీరానుసారములైన అవిశ్వాసులు ఆపహసించుట కిదే మొదటి పర్యాయము. పోలీ సంగతిసే అలంకార రీతిగా (గల 4²²⁻³¹) లో నుదాహరించెను. ఇష్టాయేలునర్సిన యాయక్రమమునకై యతఁడును, అతని తల్లియు ఇంటనుండి వెళ్ళిగొట్టబడిరి. వారు వెళ్లి, ఎండలో దప్పించేత మరణమునొందు నంతవరకు బెయ్యెబ్బా అరణ్యమునందు తిరిగిరి. దేవునిదూత యగుపడి దగ్గరగా నొకపాద చాటుననున్న నీటి ఊటును హగరుకు కనుపఱచఁగా తల్లిబిడ్డ లిరువురును బ్రతికి మరణము తప్పించుకొనిరి. ఇష్టాయేలు అరణ్యవాసియై కనానుకు దక్షిణముగానున్న పారాను అరణ్యములో గొప్ప వేటకాఁడాయెను.

అతఁడు తనతల్లి స్వదేశముగు ఐగుప్తులో నొకతెను వివాహమాడెను (ఆది 21³⁻²¹). అబ్రాహముకు దేవుఁడు వాగ్దత్త మిచ్చినట్లు, ఇష్టాయేలు 12 గురు రాజులకు మూలపురుషుఁడాయెను (17²⁰ 25¹²⁻¹⁶ ఇష్టాయేలీయులు చూ॥). అతనియొక్క కూతురును ఏశావు వివాహమాడెను (28⁹ 36¹⁰). అబ్రాహము మరణమైన పిదప ఇతఁడు ఇస్సాకుతో గలిసి అతని పాతిపెట్టెను (25⁹). 137 సం॥ లు గలిగి అతఁడు చివరకు చనిపోయెను (25¹⁷).

2. యోనాతాను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8³⁸ 9⁴⁴).

3. యెహోషాపాతు కాలమున యూదా వారి కధిపతియు రాజు సంగతుల విషయములో వైవాఁడుగానున్న జెబద్యా అనువాని తండ్రి (II దిన 19¹¹).

4. అతల్యాను సింహాసనా భ్రష్టురాలినిగాఁ జేయ కుట్రజేసి సహాయపడినవారిలో నొకఁడు. ఇతని తండ్రి పేరు యెహోనాను (II దిన 23¹).

5. యూదా రాజవంశజుఁడగు నెతన్యా కుమారుడు. నెబుకద్నెజరు యెరూషలేమును పట్టుకొని పలెస్తీనును విడిచివెళ్లినప్పుడు గెదల్యా యనువానిని యూదయుకు అధిపతిగా నియమించెను. గెదల్యా తన యధికారమునకు లోబడిన వారందఱికి అభయమిచ్చినప్పుడు, ఇష్టాయేలును నితఁడు దురుద్దేశముతో నతని నాశ్రయించెను. అష్టానీయుల రాజు ప్రేరణచే నితఁడు గెదల్యాను ఇంక కొందఱు యూదులను యోధులగు కర్దీయులనుచంపెను. తరువాత అతఁడు శేషించి యున్నవారిని రాజకుమార్తెలతో పాటు ఖైదీలుగా పట్టుకొని అష్టానీయుల దేశములోకి పారిపోవుటకు యత్నించెను గాని కారేయా కుమారుఁడైన యోహానానును ఇంక కొందఱును గలిసి ఇష్టాయేలుతో యుద్ధముజేయఁబోయి వానిని గిబియోనులో కలిసికొనిరి. అతనితోనున్న ఖైదీలందఱును యోహానానును జేరుకొనిరిగాని అతఁడు ఎనిమిదిమందితో తప్పించుకొని తమ కుట్రలో కలిసిన అష్టానీయుల రాజయొద్దకు పారిపోయెను (II రాజ 25²⁵ యిర్మీ 40⁷⁻¹⁶ 41¹⁻¹⁸).

6. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎఱ్ర ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు పక్షారు వంశస్థుఁడు (ఎఱ్ర 10²⁹).

ఇష్మెరై (Ishmerai = యెహోవా కాపాడును!). బెన్యామీనీయులలో నొక ప్రధాని (I దిన 8¹⁸).

ఇష్వా (Ishwa = సమానము!). ఆషేరు కొడుకులలో రెండవవాఁడు (ఆది 46¹⁷ I దిన 7³⁰).

ఇష్వీ, ఇష్వీయులు (Ishvi, Ishvites).

1. ఆషేరుయొక్క మూడవ కుమారుఁడు. ఇతని సంతతివారు ఇష్వీయులనఁబడిరి (ఆది 46¹⁷ సంఖ్య 26⁴⁴ I దిన 7³⁰).

2. రాజైన సౌలుకుమారులలో రెండవవాఁడు (I సమూ 14⁴⁹).

ఇష్షీయా (Isshiah = యెహోవా మఱచును లేక అప్పిచ్చును).

1. ఇశ్శాఖారు గోత్రములోని యొక ప్రధాని (I దిన 7³).

2. లేవీయులలో మోషే సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 24²¹ దీనిలో I దిన 23¹⁴⁻¹⁷ సరిపోల్చుము).

3. లేవీయుఁడగు ఉజ్జీయేలనువాని కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 24²⁵). 23²⁰ నందితనికి యెషీయా అను పేరుకలదు (యెషయా చూ॥).

4. కోరహు తెగవారిలోని యొక లేవీయుఁడు. ఇతఁడు సిక్లగులో దావీదు పరివారము నందు చేరెను (I దిన 12⁶). ఇచ్చట యెషీయా యని వ్రాసిరి.

5. (Isshijah = యెహోవా మఱచును). అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎఱ్ర ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎఱ్ర 10³¹).

ఇస్కరియోతు యూదా 8 చూ॥

ఇస్కా (Iscah = విచేదించునది!). హోరాను కుమార్తె (ఆది 11²⁹). లోతు లోడబుట్టువని ఆది 11²⁷ వలనఁ దెలియుచున్నది.

ఇస్మక్యాహు (Ismachiah = యెహూవాచే నుద్ధరింపఁబడినవాఁడు). రాజైన హిక్కియా కాలమునందున్న యొక లేవీయుఁడు (II దిన 31¹³).

ఇస్సాకు (Isaac = అతఁడు నవ్వును). అబ్రాహాము శారాల కుమారుఁడు. దక్షిణదేశమందు బెయేర్బాలో జన్మించెను (ఆది 21^{14,31}). అప్పటికితని తండ్రికి 100 యేండ్లును తల్లికి 90 యేండ్ల ప్రాయము నుండెను (17¹⁷ 21⁵). శారా తనకు కుమారుని కనునను వాగ్దానవార్తను వినినప్పుడబ్రాహాము ఇట్లెన్నఁటికైన జరుగునా యని లోలోపల నవ్వుకొనెను (17¹⁷⁻¹⁹). తరువాత తన యింటికి వచ్చిన ముగ్గురు అతిథులలో నొకఁడీ కబురుఁ దెలిపినప్పుడు శారా దానివిని నవ్వుజాలక నవ్వెను (18⁹⁻¹⁵). గాని తనకు బిడ్డకలిగినప్పుడామె తనకును తన స్నేహితులకును దేవుఁడు నవ్వు కలుగఁజేసెనని సంతోషముతో నొప్పుకొనెను (21⁶). దేవుని విశ్వాస్యతను ఈ సంగతులను జ్ఞప్తిచేసికొనుచుండు నిమిత్తమై అబ్రాహామా బిడ్డకు నవ్వువాఁడు అని యర్థమిచ్చు ఇస్సాకు అని నామకరణ మొనర్చెను. అతని కనిమిదవ దినమున సున్నతిజేసిరి. వాగ్దాన పుత్రుఁడును వారసుఁడునగు ఇతఁడు దాసురాలి కుమారుఁడగు ఇష్టాయేలుకన్న గొప్పహక్కుల నారంభమునుండియే యనుభవించెను (21¹⁻¹²). తనయందు అబ్రాహామునకున్న విశ్వాసమును వెల్లడిజేసి దానిని స్థిరపఱచవై, దేవుఁ డిస్సాకును తనకు బలిగా నర్పించ నెలవొసంగెను. అప్పటి కతఁడు యశావసుఁడై యుండెను (22⁵). బహుళః 25 యేండ్ల ప్రాయముండునని యోసీఫునుయొక్క అభిప్రాయము. ఎట్లయినను అతఁడు తన తండ్రి యనుజ్ఞకు బద్ధుఁడాయెను. అబ్రాహా మాతని బంధించి బలిపీఠముమీఁదనుంచి, తన కున్నదంతయు దేవునికి సమర్పింప సంసిద్ధుఁడై యున్నట్లు కనఁబఱచఁగా, దేవునిదూత ఇస్సాకు నర్పింప నలదని యాజ్ఞాపించి, అతఁడర్పించిన యొక పొట్టేలును దహనబలిగా నంగీకరించెను. ఇట్లు దేవుఁడు, ఆ కాలముననున్న కనానీయులు మొదలగు విగ్రహారాధకులగు జనాంగము లర్పించు నరబలులు తన కనహ్యములని యిందు మూలముగాఁ దెలియఁజేసెను (22¹⁻¹⁸).

ఇస్సాకు దక్షిణదేశమునందు బెయేర్లహాయి
 శోయిలో నివసించెను (24⁴⁹). అతఁ డేకాంత
 వాస ప్రియుఁడును దైవధ్యాన తత్పరుఁడునై
 యుండెను. తల్లిదండ్రులను మిగులఁ బ్రేమిం
 చెను. తల్లి మరణాంతరమున మిగుల బెంగపడెను
 (24^{63,67}). నలువదవ యేటనే వివాహమాడెను
 గాని తరువాత 20 యేండ్లవఱకు సంతులేక
 పోయెను (25^{20,26}). కరువువచ్చినందున ఉత్తర
 ముగా 50 మైళ్లు ప్రయాణముజేసి గెరారుకు
 వచ్చెను (26^{1,6}). అచ్చట యెహోవా యతనికి
 ప్రత్యక్షమై, విగుప్తునకు వెళ్లవద్దని చెలిసి అబ్రా
 హాముతో తానుచేసిన వాగ్దానమును మఱల
 స్థిరపఱచెను (26²⁻⁵). విదేశములయందున్న పూడు
 భార్యను చెల్లెలని అబ్రాహాము చెప్పకొనినట్లు
 (20¹⁰) ఇస్సాకును తనభార్యయగు రిబ్కా
 విషయము చెప్ప యత్నించెనుగాని లాభము లేక
 పోయెను (26⁶⁻¹¹ = 12¹⁰⁻²⁰). అంతట నతఁడు
 గెరారువిడిచి, గెరారు లోయలోదిగి, అక్కడ
 తనతండ్రి త్రవ్వించిన బావులను మఱల వాడుక
 లోనికిఁ దెచ్చెను (26¹⁷⁻¹⁸) పిదప బెయేర్లబాకు
 వెల్లి యచ్చట చాలకాలము జీవించెను (26²³
 28¹⁰). అక్కడకువెల్లినరాత్రియే దేవుడతనికి
 ప్రత్యక్షమై యతనిని ధైర్యపఱచెను. అతఁ
 డచ్చట తనతండ్రివలె నొక బలిపీఠమును గట్టించెను
 (26^{24, 25}). గెరారురాజగు అబీమెలెకు
 అతనిదర్శింపవచ్చి, అతనితో సంధిజేసికొనెను
 (26²⁶⁻³¹). ఇదివఱకే అచ్చటచేయబడిన ప్రమాణ
 ములవలన ఆ స్థలమునకు కలిగిన బెయేర్లబా
 (21³¹) అను పేరును దృఢపఱచుటకు వారి
 సమయమున చేసికొనిన సంధియు ఆదినముననే
 నీళ్లుపడినబావియు పేతువులయ్యెను (26³³).

ఇస్సాకుయొక్క యిద్దరు కుమారులలో పెద్ద
 వాఁడు చిన్నవానిని సేవించునని దేవుఁడు
 తెలియజేసినను జ్యేష్ఠుఁడగు ఏశావు అతనికి
 ప్రియుఁడాయెను (25²⁸). ఇస్సాకు నూరేండ్ల
 ప్రాయమునుదాటి (27¹ 25²⁶ 26²⁴) మంద
 దృష్టిగలవాఁడైనప్పుడు రిబ్కా యాశోబులుగలిసి,
 అతని మోసపుచ్చి అబ్రాహాముకు దేవుడనుగ్ర
 హించిన దీవెన చిన్నవాఁడగు యాశోబునకు
 వచ్చునట్లు యుక్తిబున్నఁగా, ఇస్సాకు వారి
 వంచనకు లోనయి, యాశోబును దీవించెను.

తరువాత ఏశావు శోపమునుండి యాశోబును
 తప్పించనై రిబ్కా ఇస్సాకుకు వేటుకారణములను
 చెలుపఁగా, అతఁడు యాశోబును పద్దనరాములో
 నున్న లాబానునొద్దకుఁ బోయి యతని కుమార్తెను
 వివాహమాడుమని పంపించెను (27⁴⁶-28⁵).

ఇరువది సం॥ లకుఁ దరువాత ఇస్సాకు తన
 తండ్రియగు అబ్రాహాము జీవించిన హెబ్రో
 నులో నివసించెను (35²⁷ 28³). అక్కడతఁడు
 180 సం॥ ప్రాయముగలవాఁడై (35²⁸) చనిపోయి
 తన కుమారు లిద్దరిచేత మళ్ళీలా గుహలో తన
 తల్లిదండ్రులు భార్యచెంతను పాతిపెట్టబడెను
 (49^{30,31}). క్రొత్త నిబంధనయందు ఇస్సాకు
 వాగ్దానపుత్రుడనియు (గల 4^{22,28}), విశ్వాసి
 యనియు (హెబ్రీ 11^{9,20}) చెప్పబడెను.

ఇజ్హారు (Izhar = మంచినూనె). ఈహా
 తీయుల తెగవారిలోనున్న యొక రేపీయుఁడు.
 ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్దయ్యయ్యెను (నిర్గ
 6¹⁸ సంఖ్యా 31^{9,27} I దిన 6^{18,38}). మోషే
 నెడిపించిన కోరహు ఇతని కుమారుఁడు (సంఖ్యా
 16¹). ఇతని వంశస్థులను ఈసారియులని బిలి
 చిరి (3²⁷ అవ్హినాదాబు 3 మా).

ఈశి

ఈశాబోదు (Ichabod = మహిమ
 పోయెను). ఫీనహాసు కుమారుడు. ప్రధాన
 యాజకుఁడగు వీనికి మనుమఁడు. ఇతని తల్లి తన
 పెనిమిటియు మామయు మరణమైనయెడల దేవుని
 మందసము ఫిలిష్తీయులవలన పట్టబడెననియు
 విని ప్రసవమై ఇశ్రాయేలీయుల మహిమా
 ప్రభావములు పోయెనని చెప్పి, ఆ యర్థముచ్చు
 ఈశాబోదను పేరు వానికి పెట్టెను (I సమూ
 41⁹⁻²² 14³). H.

ఈశోనియ (Iconium). చిన్నాసియలోని
 ప్రసిద్ధియ లుకయొనియ పరగణాల మధ్యనుండు
 పురాతన పట్టణము. మహాయలకన్పందరునకుఁ
 బిమ్మట సిరియలోని అంతియొకయ ప్రభుత్వము
 నకు చేరియుండెను. ఆ కాలములో యూదు
 లనేకు లచ్చట చేరియుండిరి. క్రీస్తుశకమునకు
 పూర్వము రోమనువారు దాని స్వాధీనపరచు
 కొని గలతీయ పరగణాకుఁజేర్చిరి. ఇట్లది యా

మూడు పరగణాలకు సంబంధించియున్నది. పాలు దానిని తన మొదటి ప్రయాణములో రెండు మారులును (కార్య 13⁵¹⁻⁵² 14¹⁻⁶ 19²²), రెండవ ప్రయాణములోను (16⁶), మూడవ ప్రయాణమందును (18²³) దర్శించెను. మొదటి ప్రయాణములో మత్ర మీ పట్టణపు పేరు కనబడినను అది రెండు మూడు ప్రయాణములలోనున్న పుగియ గలతీయ పరగణాలలోని పట్టణములలో నొకటియని నవీనపండితులందఱు సంగీకరింతురు. పూర్వ పండితులు పాలు పుగియ గలతీయ పరగణాలను చివరి రెండు ప్రయాణములలో దర్శించెను గాని, ఈ పట్టణ మా పరగణాలలో లేదని అభిప్రాయపడిరి (గలతీయ చూ॥). పాలచ్చట జయకరముగ పనిజేసెను గనుకనే హింసలు కలిగినవని ప్రవాక్యములవలనఁ జెలియుచున్నది. ఈ ప్రాంతములలో కనబడు రాతి శాసనములవలన పూర్వమందిచ్చట చాలమంది క్రైస్తవు లుండినటుల తోచుచున్నది. ఈ పట్టణము నేటివఱకు నిలిచియున్నది. దాని నిప్పుడు కొనియ (Konía) యని బిలుచుచున్నారు. అది మిగుల ఫలవంతమైన ప్రదేశములోనుండి జనసమృద్ధముగల పట్టణమైయున్నది గాని పూర్వముండినంత గొప్ప స్థితియందు లేదు. ప్రస్తుత మా పట్టణములోని యిండ్లను పట్టణపు గోడలను కట్టుటకు పూర్వమున్న ప్రాకారములను గొప్ప నగరుల రాళ్లను వాడుచున్నారు. అందువలన మిగుల విలువగల రాతిశాసనములుగల రాళ్లకూడ గోడలకు ఉపయోగింపబడుటచే అట్టి శాసనము లనేకములు పోయినవి.

(పటము V, K 4)

ఈగ కీటకములు 3 చూ॥

ఈజరు, ఈజరీయులు, ఈజరువంశస్థులు (Jezer Jeezerites = సహాయము). అబీయె జరు, అబీయెజరీయులను వాటికి మాటు పేరులు (సంఖ్యా 26³⁰). అబీయెజరు చూ॥.

ఈతె ఆయుధములు I 3 చూ॥

ఈతచెట్టు ఈ పద మెక్కడ వచ్చినను (నిర్గ 15²⁷ లేవీ 28⁴⁰ మొ॥) ఖర్జూరపు చెట్టు అని యుండవలెను. ఖర్జూరపుచెట్టు చూ॥

ఈతయి ఇతయి చూ॥

ఈతామారు (Ithamar = ఈతచెట్టు తీరము). అహరోనుయొక్క నలుగులు కుమారులలో చిన్నవాడు (నిర్గ 6²³ I దిన 6³ 24¹). అహరోనును అతని కుమారులును యాజకత్వమునకు ప్రత్యేకింపబడినపు డితఁడును వారిలో నొకఁడై యుండెను (నిర్గ 28¹ I దిన 24³). గుడారమును కట్టుటకు సమకూర్చిన వస్తువులను ఇతఁడే లేపి యుంచేత లెక్క పెట్టించి భద్రపఱచియున్నట్లు నిర్గ 38²¹ వలనఁ జెలియును. గర్నోను మెరారియును కుటుంబముల కప్పగింపబడిన పనిమీద ఇతఁడే అధికారియై యుండెను (సంఖ్యా 4²¹⁻³³). ఏలీయను యాజకుఁ డీతని వంశపువాడే (I రాజు 2²⁷, I దిన 24³). ఇతనిసంతతివారు యాజకత్వము జరిపిన కుటుంబములలో నొకటియైయుండెనని I దిన 24⁴ వలనఁ జెలియును. చెఱకాలమునకు పిమ్మట కూడ ఆ కుటుంబపు వారుండిరి (ఎజ్రా 8²). (ప్రధానయాజకుడు చూ॥)

ఈతీయేలు (Ithiel = దేవుడు నాకు తోడు).

1. సెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము నందు నివసించుటకు సమ్మతించిన బెన్యామీయులలో నొకఁడు (సెహె 11⁷).

2. ఆగూరు తన సామెతెలను ఉపదేశించిన యిద్దరిలో నొకఁడు (సామె 30¹).

ఈయోను (Iyon = పాడు శేషములు). నఫ్తాలీగోత్రములో ఉత్తరభాగమందున్న యొక కోట. సిరియ దేశపురాజైన బెన్సద్దదు దానిని జయించెను (I రాజు 15²⁰ II దిన 16⁴). తరువాత అషూరు రాజైన తిగ్లత్పిలేసెరు ఈ పట్టణ నివాసులను చెఱవట్టెను (II రాజు 15²⁹) దాను పట్టణమునకు వాయువ్య దిక్కున అమడ దూరములోనున్న మెర్జాయను (Merjayun) అను దానిలో ఈయోనును పేరుయొక్క శేషము నింక చూడవచ్చును. అది నేటివఱకు అచటి మన్య ప్రదేశమునకు పేరైయున్నది.

ఈయ్యె (Aim = పాడు శేషములు). యూదాగోత్రపు దక్షిణ సరిహద్దులోనున్న ఒక యూరు (యెహో 15²⁰⁻²⁹).

ఈయో అబారీము (Ijeabarim = అవతలి ప్రాంతములోని ఈయాము). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో ప్రయాణము చేయుచుండగా మకాము చేసిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 21¹¹ 33^{44,45}). అసలు భాషయందు సంఖ్యా 33⁴⁵ లో **ఈయము** అని మాత్రమండనను తెనుగు జైబిలులో నున్నట్లు ఈ పేరును నిండుగా వేసి యున్నారు. సంఖ్యా 21¹¹ చూడగా ఇది మోయాబు నెదుట అరణ్యమందున్నట్లున్నది.

ఈరా (Ira = మెళుకువ).

1. దావీదు కాలములో సభా ముఖ్యుడు. ఈ మాటకు యాజకుడనికూడ అర్థముచేయవచ్చును (II సమా 20²⁴).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమా 23³⁸, I దిన 11⁴⁰). ఇతఁడు ఇశ్రాయేలీ డనఁబడును (ఇశ్రాయేలు చూచు).

3. దావీదు యోధులలో మఱియొకఁడు. ఇతఁడు తెకోవ యూరివాడగు ఇశ్రేయేముక్కుమారుడు (II సమా 23³⁶ I దిన 11²⁸).

ఈరాదు (Irad). కయీనుయొక్క మనుమడు (ఆది 4¹⁸).

ఈరాము (Iram = మెళుకువ?). ఎదోము లోని నాయకులలో నొకఁడు (ఆది 36⁴³ I దిన 15⁴).

ఈరీ, ఈరు (Ir = మెళుకువ). బెన్యామీను గోత్రమునకుఁజెందినవాడు (I దిన 77¹²).

ఈరూ (Iru = మెళుకువ). కారేబుయొక్క పెద్ద కుమారుడు (I దిన 4¹⁵).

ఈర్నాహాషు (Ir-nahash = నాహాష అనువాని యూరు). I దిన 4¹² లో నున్నట్టిది యొక మనుష్యుని పేరును, అతని పేరిటి పట్టణమునై యున్నది. అబీగయీలు తండ్రియైన నాహాషు (II సమా 17²⁵) అనువాని యూరని కొందఱి యభిప్రాయము.

ఈర్య దుప్తత్వము చూ॥

ఈలై (Ilai = ఉన్నతము). దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11²⁹). దీనికి సంబంధముగానున్న II సమా 23²⁸ లో సల్హీను అను పేరున్నది.

ఈవి, ఈవులనిచ్చుట (Gifts, Giving of Gifts). ఈవికి సంబంధించిన మాటలు జైబిలులో అనేకములున్నవి. అట్టిమాటలను సాధారణముగా **ఇచ్చుట** యనుపదముతో తర్జుమాచేసిరి. ఇట్టివి పాఠనిబంధనలో 1000 మాటలు కన్న నెక్కువగాను, క్రొత్తనిబంధనలో 300 మాటలుకన్న నెక్కువగాను కనబడును. ఈ సాధారణమైన మాటలుగాక, విశేష యీవులను నూచించుటకు కొన్ని విశేష పదములును గలవు. అసలుభాషలో ఈవికి సంబంధించిన మాటలను ఒకే తెనుగుమాటతో తర్జుమా చేయలేక పోయినను, వాటికి సంబంధముగా తెనుగులో నున్న మాటలవలన ఆ యసలుమాటల తారతమ్యములను కొంతవఱకు తెలిసికొనఁగలము. ఆ యసలుమాటలను ఈవి, ఫలము, దానము, కిట్నము, బహుమానము, కానుక, వరము, కృపావరము, అర్పణము, అర్పితము, ఆకిర్వాద నూచన అను నిట్టి తెనుగుమాటలచే తర్జుమాచేసిరి. రాజుల కియ్యవలసినవి **కప్పము, పన్ను** అను మాటలచే తర్జుమాచేసిరి. దుష్టాభిప్రాయములతో మనుష్యులీచ్చునవి **లంచములు** అను పదముచేతను, శిక్షగా దేవుడిచ్చునవి **తీర్పు, ప్రతికారము, ప్రతిఫలము** అను నిట్టిమాటలచేతను నూచించఁబడినవి.

తండ్రియైన దేవుఁడు మానవుల కిచ్చుదానములను నూచించుటకు అసలులో వాడఁబడిన మాటను **ఈవులు** అనుమాటతో తర్జుమాచేసిరి (మ 7¹¹ లూ 11¹² యాకో 1¹⁷). ఫిలి 4¹⁷ లో నున్నట్లు ఫిలిప్పీయులు పౌలుకు పంపిన ద్రవ్యసహాయమును ఈవి యనుమాటతో తర్జుమాచేసిరి. తెనుగు జైబిలులోని **దానము** అనుమాట మూలభాషలోని వేర్వేరు మాటలకు తర్జుమాగా నున్నది. అయినను ఈ మాటతో తర్జుమాచేయఁబడిన మాఁడు హెబ్రీపదములును చెందు గ్రీకుపదములును ఒండొంటికి సంబంధముగా నున్నయవి. దానియేలు గ్రంథములో నున్నట్లు రాజు దానియేలున కియ్యఁదలచిన బహుమానములకు **దానము** అనుమాటను వాడియున్నారు (దాని 2^{6,48} 5¹⁷). సంఖ్యా 18¹¹ లో ఆర్యణము అను దానికి **దానములలోనుండి ప్రతిష్ఠింపబడినది** యనుమాటకలదు. దేవుని కృపచే గలిగిన

రక్షణను నూచించుటకు పాలు వాడిన మాటను దానము అనుమాటతోనే భాసాంతరముచేసిరి (8^వ మా. 51⁷).

బహుమానము అనునదియు దానము అను మాటవంటిదే. ప్రజలు రాజానకియ్యవలసినదియు (I సమా 9⁷), రాజా ప్రజలకిచ్చునదియు (ఎన్టీ 21⁸), తండ్రి తనకొడుకులకిచ్చినదియు (ఆది 25⁶ II దిన 21³), పైవారి యనుగ్రహమును పొందుట కియ్యఁబడినదియు (మీకా 7³), ఇతరులకోపమును తీర్చుటకిచ్చినదియు (సామె 21¹⁴ 6³⁵), మంచి మాటలు చెప్పటకై ప్రజలు బిలామువంటి ప్రవక్తల కిచ్చినదియు (యూదా 11) బహుమానము అను మాటచే తర్జుమాచేయఁబడియున్నను ఆ సలు భాషలో వీటికి వేర్వేరుమాటలున్నవి. పాలు పండ్లములనుగూర్చిన యలంకారములను వాడుచు తాను దేవునిపిలుపునుగూర్చిన బహుమానమును పొందవలెనని ప్రయాస పడినట్లు వ్రాయుచున్నాడు (ఫిలి 312-16).

ప్రజలు ఔదార్యముతో నిచ్చినవి సాధారణముగా కామకలు అనఁబడును. ఈ మాటయే పాత్రనిబంధనలో స్వేచ్ఛాపూర్వకముగా నిచ్చిన యర్పణవిషయమై వాడిరి (ఆది 3213, 18, 31 మొ॥). క్రొత్తనిబంధనలో నున్నట్లు దీనిని దేవునికిచ్చిన వాటిని నూచించుటకు వాడియున్నారు (మ 211 84 మొ॥). కానుక యనుమాటకు ప్రతిగా అర్పణము అను పదమును (మ 534 2318 మొ॥) లో వాడిరి. ఇట్టి యర్పణములు చేయుట మన విధియై యున్నది.

దేవుఁడు మానవులకు నిచ్చువాటిని సాధారణముగా వరము అనుమాటచే తర్జుమాచేసిరి (యోహా 410 కార్య 23⁸ 890 1045 మొ॥). నిత్యజీవము ఆయన యిచ్చువరమే. పరిశుద్ధాత్త, పరిశుద్ధాత్తయొక్క శక్తులు అన్నియు ఆయన వరములే. ఇవే మనకు రక్షణాధారములు. (కృపావరములు చూ॥)

ఈసారీయులు ఇస్తారు చూ॥

ఉ

ఉంగరము అధరములు 2 చూ॥

ఉక్కలు (Ucal = నేను బలము గల వాడను). ఆగూరు అనువాఁడే యిద్దరికి తన సామెతలను చెప్పెనో ఆ యిద్దరిలో నొకఁడు (సామె 30¹ ఈతీయేలు చూ॥). LXX చూడఁగా ఇది యొకనిపేరునుగా నెంచక సామాన్యమైన మాటనుగా నెంచి ఈతీయేలును ఉక్కలు అను వాటిని నేను ఆయాసపడి క్షీణించితిని యని తర్జుమాచేసి యున్నారు. అయితే ఇట్లు తర్జుమా చేయవలెనని మొదట వాటిపై పదములను సవరణచేయవలసి యుండును. వీటి అసలు పాత్ర పదములు తెనుఁగు బైబిలులో నున్నట్లుగానే యున్నవి.

ఉక్కు లోహములు 4 చూ॥

ఉగ్రత కోపము 2 చూ॥

ఉచ్చు వేటాడుట చూ॥

ఉజ్జా (Uzza, Uzzah = త్రాణ).

1. లేవీ గోత్రీకుడైన అబీనాదాబు కెండవ కుమారుఁడు. తాము పట్టుకొని వెళ్లిన దేవుని మందసమును తమయొద్దనుంచుకొనుటకు భయపడి ఫిలిష్తీయులు దానిని మఱల పంపివేయఁగా, ప్రజలు దానిని ఈ ఉజ్జా తండ్రియగు అబీనాదాబు ఇంటియందుంచిరి (I సమా 71-3). దావీదు రాజైన పిదప ఆ మందసమును క్రొత్త బండి మీఁదఁబెట్టి యెరూషలేమునకుఁ దెచ్చుచుండఁగా, బండి కదలినప్పుడు వెంటవచ్చుచుండిన ఉజ్జా తన చెయ్యిచాపి దానిని పట్టుకొనెను. మందసమును మట్టినవాఁడు చావవలెనను (నిర్గ 2514 సంఖ్యా 415) దేవుని యాజ్ఞ నుల్లంఘించినందున ఉజ్జా వెంటనే మరణమాయెను (II సమా 61-7 I దిన 131-10). అతఁడు మరణమైనచోటుకు పెరెజ్ ఉజ్జా (= ఉజ్జాకు ఘాతుకము) అను పేరుపెట్టిరి (II సమా 68). అబీనాదాబు 1 చూ॥

2. యూదారాజుల నగరముదగ్గరనున్న యొక మంచితోటయొక్క యజమానుఁడు. తరువాత అతనినిబట్టి ఆ తోట కఠినపేరు పెట్టిరి. ఆ తోటయందు మనష్య ఆహారము అను రాజులిద్దరు పాతిపెట్టఁబడిరి (II రాజు 2118, 25-26).

3. బెన్యామీను గోత్రీకుడగు ఏహూదు యొక్క కుమారుఁడు (I దిన 8⁶).

4. బాబెలునుండి చెటకుబిమ్మట జెరుబ్బా బెలుతో తిరిగివచ్చిన నెతీనీయులలో నొక వంశ కర్త (నెహె 7^{46,51}).

5. మెరారి తెగవాడైన ఒక లేవీయుడు (I దిన 6³⁹). H.

ఉజ్జీ (Uzzi = నా బలము).

1. అహరోను సంతతివారగు యాజకులలో నొకడు (I దిన 6^{5,51}). ఎబ్రా యీ ఉజ్జీ సంతతివారిలో నొకడై యుండెను (ఎబ్రా 7¹).

2. ఇక్బాఖారు గోత్రపువాడు. ఇతఁ డొక కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 7^{2,3}).

3. బెన్యామీనీయుల కుటుంబములలో నొక దానిపేరు (I దిన 7¹⁹). ఈ రెండు వాక్యములలో నున్నవారు ఒకరుగాక యిద్దరని కొందఱి యభిప్రాయము.

4. లేవీయులలో నొకడు (నెహె 11³⁹).

5. యాజకులలో నొక కుటుంబముయొక్క పేరు (నెహె 12^{19,49}). ఈ రెండు వాక్యములలోనివారు ఒకరుగాక యిద్దరని కొందఱు తలంచుచున్నారు.

ఉజ్జీయా (Uzziah, Uzzia = యెహోవా నా బలము).

1. యూదా రాజగు అమజ్యా కుమారుడు. అజర్యా యను మాఱుపేరు గలవాడు. పదునా రేండ్ల ప్రాయము గలిగి తండ్రి తరువాత రాజు యెను (II రాజు 15^{1,13} II దిన 26³). ఫిలీష్టీయులు అరబ్బీయులు మెయోనీయులు అమ్మోనీయులమీద పొందిన జయములచేత నితని యేలు బడి ప్రసీధి కెక్కినను. ఇశ్రాయేలు రాజగు యెహోయాషు ముట్టడించినందున పాడయిన యెరూషలేము ప్రాకారములను మఱల కట్టించెను (II దిన 26⁹). ఎఱ్ఱ సమద్ర తీరముననున్న ఏలతు పట్టణపు రేవును బలపఱచి, దానియందు యూదుల నుంచెను (II రాజు 14²²). అందు వలన యూదావారెంత విశేషముగ సమద్రముల మీదఁ బుక్తము సాగించికో చెప్పఁజాలము. 3,07,500 మందిగల సైన్యబల మతనికుండెనని దినవృత్తాంతముల గ్రంథమందున్నది గాని ముద్రాక్షర యంత్రకాలములేని కాలమున ప్రతులను

చేతితో వ్రాయునప్పుడు, పూర్వపు సంగతులను వ్రాయువారు అభిమానముచేత సంఖ్యలు ఎక్కువగా వేయుట అసాధారణ విషయము కాదు. చివరి దినములలో ఉజ్జీయా కుష్ఠరోగియైనందున అతని పుత్రుడగు యోతాము అధికారియై తండ్రికి బదులుగా నేలెను (15⁵). దేవాలయమునందు ధూపము వేసెడి యాజకత్వపు ధర్మమును తాను అక్రమముగా జరిగించ యత్నించినందున యిట్టి శిక్ష అతనికి కలిగెనని దినవృత్తాంతములలో కనఁబడుచున్నది (II దిన 26¹⁶⁻²¹). ఇతని కాలము నందు గొప్ప భూకంపము కలిగెను (జెక 14⁵) తరువాతి కాలమునందది కాలనిర్ణయమున కొక పాధన మాయెను. మూడవ తిగ్లత్తిలేసరుయొక్క శాసనములలో కనఁబడు యాది అజ్రియా (Azriyau of Yaudi) అను ప్రసిద్ధ శాసనము నందు కప్పము కట్టుచున్నట్లున్న రాజు ఉజ్జీయా యని ఇటీవల కొందఱభిప్రాయపడిరి గాని యాది యనునది పర్షియను ఉత్తరముననున్న ఆర్మీనియా లోని యొక పరగణాయని తెలియపప్పుచున్నది.

2. కహాతీయుల తెగలోని లేవీయులలో నొకడు (I దిన 6²⁴).

3. రాజైన దావీదు ఆస్తిమీద అధిపతిగా నుండిన యోనాతాననువాని తండ్రి (I దిన 27³⁵).

4. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరే పణవలన వారిని విడిచినవారిలో నొక యాజకుడు (ఎబ్రా 10²¹).

5. యూదా సంతతివారిలో నొకడు (నెహె 11⁴).

6. దావీదు యోధులలో నొకడు (I దిన 11¹⁴). తెలుగునందు ఈ పదముయొక్క గుణింతము తక్కిన వాటికంటె భేదముగా నుండ కున్నను, మూలభాషలో కొంచెము భేదముగా నున్నది.

ఉజ్జీయేలు, ఉజ్జీయేలీయులు (Uzziel = దేవుడు నా బలము, Uzzielites).

1. కహాతీయుల తెగకుచేరిన లేవీయులలో నొకడు. ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్ద యాయెను (నిర్ 6^{18,22} సంఖ్యా 31^{9,27,30} I దిన 6^{2,18} 23^{12,30} 24⁴ 26²³). ఇతఁడు అహరోనుకు

పినతండ్రియనబడును (లేవీ 10⁴). ఇతని సంతతి వారగు ఉజ్జీయేలీయులలో 112 మంది దావీదు దేవుని నిబంధన మండనమును యెరూషలేమునకు తెచ్చుచుండగా సహాయపడిరి (I దిన 15¹⁰).

2. పి.హ్యోను సంతతివారిలో నొక యధిపతి. ఇతఁడు అమోలేకీయులమీఁద యుద్ధముచేసి వారిని జయించెను (I దిన 4¹⁻⁴³).

3. బెన్యామీనీయుల కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 7⁷).

4. దావీదు కాలము లోని పాటకులలో నొకఁడు. ఇతఁడొక లేవీయుఁడు (I దిన 25⁴). ఇతనికి అజరేలు అను మాటు పేరు కలదు (I దిన 25¹⁸). (అజరేలు 2 చూ॥)

5. లేవీయులలో మఱియొకఁడు (II దిన 29¹⁴). హిబ్జీయా చేసిన దిద్దుబాటుకు సహాయము చేసిన వారిలో నితఁడొకఁడు.

6. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము గోడలను కట్టించుటలో సహాయముచేసిన యొక కంసారి (నెహె 3⁸).

ఉజ్జైన్-షెయెరా (Uzzen-Sheerah = షెయెరాయెక్క భాగము). ఇది షెయెరాయను ఎఫ్రాయిమీయురాలు కట్టించిన యొక యూరు (I దిన 7²⁴). అది యెరూషలేమునకు వాయవ్యమున ఆఱు క్రొసుల దూరములో చేత్ హోరోసు అను పేరుగల రెండు స్థలములకు మధ్య నున్నది.

ఉత్తర దేశము (North Country). ఇది ఫలాని దేశమని చెప్ప వీలుకాదు. బైబిలులో నిది యీ దిగువ మాఁడు సంబంధములలో కనబడును. 1. ఇది పల్లెనుకు శత్రువులైన వారు వచ్చిన దేశము. పల్లెనుకు తూర్పుగా నుండు బబులోను సహ అట్టి దేశముగా నెంచఁబడెను. ఎందునకనగా మధ్య నీరులేని యెడారి యుండుటచే వారు తిన్నగా పడమరగా రాలేక చుట్టు తిరిగి యుత్తరమునుండి పల్లెనుమీఁదికి వచ్చిరి (యిర్మీ 6²² 10²² జెక 6⁸⁻⁹). 2. అది యిశ్రాయేలువారును యూదావారును చెఱపట్టఁబడినపుడు కొంచుపోఁబడిన దేశమును నూచించును (యిర్మీ 31⁸ 16¹⁵ 23⁸, 31⁸ జెక 2⁸).

3. యిర్మీ 46¹⁰ లో నున్నట్లది ఉత్తరపు సిరియకు వాడఁబడిన నామము. ఇది పల్లెనుకు ఉత్తరముగా నున్నది.

ఉత్తరదిక్కుననున్న వై గవని యెరూషలేము B III 8 (1) చూ॥

ఉత్తరవైపుననున్న ఆవరణద్వారము యెరూషలేము B III 8 (1) చూ॥

ఉత్సవ సమాజము సమాజము 2 చూ॥

ఉద్యానము, ఉద్యానవనము తోట చూ॥

ఉద్యోగస్థుడు (Officer). ఈ మాట యొక్క సాధారణమైన అర్థము అందఱికిఁ బెరిసి యుండుటచే దానిని వివరింప నవసరములేదు గాని, ఆది 37³⁶ 39¹ యిర్మీ 52¹⁵ మొ॥ వాక్యములలో ఉద్యోగస్థుడని తర్జుమాజేసిన అసలు పదమునకు విశేషార్థ ముండుటవలన దానినిమాత్ర మిచ్చట తెలిపెదము. ఆ మాటకు నపుంసకుఁడు అనునది శబ్దార్థము. రాజు పరివారములో నపుంసకులనేకులుండుటచే ఇది వారి పరివారములో చేరిన వారికిని పేరయ్యెను. ఇట్లు ఈ యసలు పదమును యిర్మీ 22⁴ 34¹⁹ 41¹⁶ మొ॥ వాక్యములలో తర్జుమాజేసిరి. అట్టి వారిలోఁ గొందఱుద్యోగస్థులగుటచే (కార్య 8²⁷⁻³⁹) వైన నున్నట్లుగా కొన్ని చోట్ల దానిని ఉద్యోగస్థుడని తెలిగించుట న్యాయమే గాని ఈ యసలు పదమున కెచ్చట ఈ యర్థమున్నదో, ఎచ్చట నపుంసకుడను అర్థమో దానిని నిశ్చయించుట కష్టము (నపుంసకుడు చూ॥)

ఉన్నత స్థలములు (Sanctuaries, High places). ఆయా మతములవారు తమ దేవుండ్రును ఉన్నతమగు స్థలములయం దారాధించెడి యలవాటు నోవహు కాలమునుండి యారంభ మాయెనని పలువుర యభిప్రాయముగఁ గన్నదచున్నది (ఆది 8⁴, 8-20). అబ్రాహాము సహితము యెహోవాకు తన యర్చన నర్పించుటకు దైవాజ్ఞప్రకారము మోరీయా పర్వతమునకు వెళ్లెను (22¹⁻³), ఉన్నత స్థలములమీఁద దేవుని నారాధించుటను తప్పుగానెంచి ఖండించుట కేమియు లేకున్నను, దీని ద్వారా పల్లెనులో మిగుల యభివృద్ధికక్కిన విగ్రహారాధన సంబంధమగు సిగ్గుకరమైన

యాచారముల వలన ఇక్ష్వాకులీయులు క్రమ మార్గమునుండి తొలగిపోవుట కొక ముఖ్య సాధనముగా నుండుటచే వాటిని నిషేధించవలెనని దేవుఁడు తన ప్రవక్తలద్వారా బహిరంగముగ ప్రకటనఁ జేయించెను. అబద్ధ దేవతలను వాటికి సంబంధించిన యారాధనను విసర్జించవలెనని యాజ్ఞాపించెను (లేవీ 26³⁰ సంఖ్యా 22⁴¹ 33⁵² ద్వితీ 33²⁹ I రాజు 3,12,13,15,22, II రాజు 12,14,15 మొ॥). పై నుదాహరించిన వచనములలో ఉన్నత స్థలమున పదము **విగ్రహారాధన**, కీడు అను వాటికి పర్యాయ పదముగ నుపయోగింపఁబడెను. ఇవి యా దేశములోని యెత్తయిన స్థలములైనను, ఇట్టి యారాధనలకొఱకు మనుష్యులు కట్టిన స్థలములైనను నూచించును.

B.

ఉన్నీ (Unni, Unno = బాధపటచఁబడు).

1. లేవీయుల కుటుంబములో నొక కుటుంబము. గుడి సేవ చేయువారిలో వీరు రెండవ వరుసలో నుండిరి (I దిన 15¹⁸⁻²⁰).

2. కెరుబాబెలుతోకూడ బాబెలు నుండి యెరుషలేమునకు వచ్చిన లేవీయుల కుటుంబములలో నొకటి (నెహె 12⁹). ఈ పేరు ఉన్నీ యని హెబ్రీలోనున్నను ఉన్నీ యని చదువవలయునని ఆ మాట యున్న పుట అంచన వ్రాయఁబడియున్నది.

ఉపకారములు కృపావరములు చూ॥

ఉపచారము పరిచర్య చూ॥

ఉపదేశకుడు బోధకుడు చూ॥

ఉపదేశము; ఉపదేశించుట (Instruction, Precepts, Doctrine). ఉపదేశమును తెలుగు పదము ఆయా అసలు పదములకు తర్జుమాయై యున్నది. ద్వితీ 32² యోబు 11⁴ మొ॥ వచనములందు ఒక పదమును, క్రి 119²⁷⁻⁴⁰ మొ॥ వచనములలో నొకటియు, సామె 1^{2,3,7} మొ॥ వచనములలో మఱియొక పదమును అసలునందున్నవి. ఇవన్నియు బోధకులు చేసిన హితోపదేశమును నూచించును. క్రి 119^{27,40,56,83} మొ॥ వచనములలో అది దేవుని వాక్యమున కారోపించిన సార్థక నామములలో నొకటిగానుండి, లేఖనముల కొక చిరుదయ్యెను. క్రొత్త నిబంధన

యందు తాను బోధకులకు వ్రాసిన పత్రకలలో ముఖ్యముగా నిట్టి వాక్యబోధను గూర్చిన పదములను పాలు వాడెను. I తిమో 5¹⁷ II తిమో 3¹⁶ 4² తీతు 2⁷ నందు ఉపదేశము ఉపదేశించుట అను మాటలు కనబడును. ఆ యసలు పదమునే I తిమో 4^{13,16} II తిమో 3¹⁰ రోమా 12⁸ 15⁴ లో బోధ, బోధించుట అను మాటచే భాషాంతరము చేసిరి. మ 15⁹ మా 7⁷ ఎఫె 4²⁰ లో అది మానవులు కల్పించిన తప్పు బోధలకు వాడిరి గాని కొలొ 2²² లో అదే యసలు మాట పదములు అను పదముచే తెనిగించిరి. బోధ యని సాధారణముగా తెనిగించిన వేటొక అసలు పదమును తీతు 1⁹ లో ఉపదేశమని తర్జుమాచేసిరి. (బోధ చూ॥)

ఉపపత్ని, దాసీ (Concubine). బైబిలు నందు ధర్మయుక్తముగ వివాహమాడిన యామె గాక తక్కిన భార్యల కుపయోగింపఁబడిన పదములు. వీరిని కొనిగాని చెఱపట్టిగాని తెచ్చుకొనెడివారు. హోగరు (ఆది 16^{2,3} 21¹⁰) బిల్లా (ఆది 29²⁹ 35²²) గిద్యోను ఉపపత్ని (నాథయా 8³¹ 9¹⁷) ఇట్టివారై యుండిరి. వీరిని భార్యల కన్న సులభముగా విడనాడఁ గలిగినప్పటికి (ఆది 21¹⁰⁻¹⁴) వీరికిని కొన్ని హక్కు లిచ్చి కాపాడుటకు మోషే ధర్మశాస్త్రమునందు మంచి యేర్పాటులు చేయఁబడెను (నిర్గ 21⁷⁻¹¹ ద్వితీ 21¹⁰⁻¹⁴).

ఉపమానము (Parable). నీతులనుగాని మత సత్యములనుగాని మనస్సునకు బాగుగా పట్టునట్లు సర్వసాధారణ సంగతులతో పోల్చి చెప్పెడి విధమును ఉపమానముగ నెంచుచున్నాము. దృష్టాంతమునకు ఉపమానమునకు నుండు భేదమును బాగ్రత్తగా గుర్తింపవలెను. ఉపమానము కథవలె నుండును. అది దృష్టాంతమంత ఖట్టముగ నుండదు. మీరు లోకమునకు వెలుగైయున్నార (మ 5¹⁴), బాచ్చు కత్తిరించువానియెడుట గొర్రె హాసముగా నుండునట్లు అతఁడు నోరు తెరవలేదు (యెష 53⁷) మొ॥ నవి దృష్టాంతములుగాని పరలోకరాజ్యము ఒక స్త్రీ తీసికొని పిండి యంతయు పులిసి పొంగువఱకు మూడు కుంచముల పిండిలో దాచిపెట్టిన పుల్లని పిండిని పోలియున్నది (మ 13³³) అనునది యొక ఉపమానము. ఉపమానములవలన రెండు లాభములున్నవి:—1. ఈ

విధముగాఁ దెలుపఁబడిన సత్యము మనస్సున చక్కగా నాటుకొని మఱచినను మఱపునకు రాకుండును. పశ్చాత్తాపపడు పాపిని దేవుఁ డంగీకరించునను సత్యమును తప్పిపోయిన కుమారుని ఉపమానము (లూ 15¹¹⁻³²) లేకుండ బోధించినయెడల అంత చక్కగా బోధపడునని చెప్పఁ జాలము. 2. ఒక గొప్ప వానికి వాఁడు చేయుచున్న యక్రమ కార్యములను గూర్చి దెలిపి గద్దించుటకు మఱియొక రీతిగా వీలుగానియెడల వాని యక్రమముల నీరీతిగా నొక యుపమానముగా నల్లి చెప్పటవలన వాఁడు దానిని చక్కగా వివటయేగాక, వాఁడట్టి కార్యములు చేసిన యాతఁడు శిక్ష కర్తృఁడేయని చెప్పవచ్చును. హిత్తియుఁడగు ఊరియాకు ద్రోహముఁ గావించిన దావీదువంటి మహారాజును సహా గద్దించుటకు ప్రవక్తయైన నారాను కీవిషయముగా వీలు జక్కెను (II సమూ 12¹⁻⁸).

ఈ దిగువ నుదాహరింపఁబడినవి పాఠనిబంధన యందలి ముఖ్య ఉపమానములై యున్నవి. రాజు నభిషేకించుకొనిన చెట్లు (నాథ్యా 9⁸⁻²⁰); చిన్న ఆడు గొర్రెపిల్ల (II సమూ 12¹⁻¹¹); తన సహాదరుని చంపిన విధవరాణి కుమారుడు (14⁴⁻²⁰); చెఱవట్టిన వాని తప్పించుకొని పోనిచ్చిన యోధుడు (I రాజు 20³⁵⁻⁴²); తన కుమారునికి మనువు విచారించిన ముళ్ల చెట్టు (II రాజు 14⁹⁻¹¹); ద్రాక్షతోట (యెష 5¹⁻⁷); రెండు పక్షి రాజులు, ద్రాక్షతీగ (యెహె 17¹⁻¹⁰); కొదమ సింహములు (19¹⁻⁹); ఒహోలా ఒహోలీబా (23¹⁻⁴⁹); ఉడుకుచున్నకుండ (24¹⁻¹⁴) మొ॥

క్రీస్తు బోధలలో ముఖ్యభాగము ఉపమాన రీతిగాఁ జేయఁబడినది. ట్రైలియ ఉపమానము లన్ని పూడు క్రీస్తు చెప్పిన ఉపమానము లనియే సాధారణముగా అర్థము జేసికొందురు. యేసు తన పరిచర్య నారంభించి నప్పటినుండియు ఉపమానములను వాడుచు వచ్చినను (మా 3²³ లూ 6³⁹ 7⁴⁰⁻⁴⁹) తనను అనుసరించిన వారికి మాత్రమే పరలోక సత్యములను వివరించవలసి వచ్చినప్పుడు విశేష రీతిగా ఉపమానములను వాడెను (మ 13³ మా 4²). ఆయన యీ విధముగా బోధించుటకు రెండు కారణములను జెప్పెదరు. 1. ఆయన

ఉపమానరీతిగా బోధించునను ప్రవచనము నెఱవేఱవలసి యుండెను (మ 13^{34,35} కీర్త 49⁴ 78^{2,3}). 2. ఆయన బోధలను నమ్మిన శిష్యులు దేవుని రాజ్య మ్నములను ఇంకను తేటగాఁ దెలిసికొనవలసి యుండిరి. ఆయన ఈ రీతిగా ఉపమానములను చెప్పనప్పుడు ఆయనను నమ్మనివారి కవియెంత మాత్రమును అర్థము కాక నట్టి కథలవలె నుండెను. వారి అవిశ్వాసమును బట్టి దేవుని రాజ్యసత్యములను దెలిసికొనకుండులాగున అవి వారి కొక తరహా తీర్పుగా నుండెనవచ్చును (మా 4^{11,12}).

ఈ రీతిగా బోధింపఁబడిన క్రీస్తు బహిరంగ బోధలలో ముఖ్యములై యుండిన ఉపమానములను ఒకటి తప్ప (మ 18²³⁻³⁵) మిగత నాటి నన్నిటిని మూడు ముఖ్య భాగములుగఁ జేయవచ్చును. I, పరలోక రాజ్య లక్షణములను దెలియజేయు 8 యుపమానములు (మ 13¹⁻⁵⁰ మా 4²⁶⁻²⁹). వీటితోపాటు మఱియొక దానిని ఆయన ఫలితార్థముగా నుపయోగించెను. (మ 13^{51,52}). వీటి నన్నిటి నాయన యొకనాడు గలియు సముద్ర తీరమునఁ జెప్పెను (మ 13^{1,53}). వాటియందు 5 ముఖ్యములగు సత్యములిమిడి యున్నవి. 1. విత్తువాడు, విత్తనము; సువార్తను వినిన ఆయా తరగతులవారు దాని సంగీకరించు విధము. 2. గురుగులు గోధుములు; మంచి వాటి యందు చెడ్డవి యుండ సంభవించుట. 3. తెలియఁబడకుండ మొలిచిన విత్తనము, అవగింజ, పులిసిన పిండి; తెలియకుండనే బహిరంగముగాను, అంత ర్యముగాను సంఘము వృద్ధినిొందుట. 4. దాచఁబడిన ధనము, విలవగల ముత్యము; రాజ్యము యొక్క విలువ, దానిని సంపాదించునై చేయవలసినపని. 5. అన్ని రకముల చేఁవలను పట్టువల; యుగాంతము వఱకు దృశ్యమగు సంఘమందుండెడి కలగలుపు స్థితి. II. దేవుని కృప నొందు వారు దాని ననుభవించుచు కనుపఱచవలసిన లక్షణములను గూర్చిన 19 ఉపమానములు (లూ 10²⁵⁻¹⁹, 13¹⁹⁻²¹ మినహా). ఇవి యన్నియు దాదాపుగా పర్వతాల పండుగకును, క్రీస్తు ఆచరించిన చివరి పస్కాకును మధ్య ఆరు మాసములలోఁ జెప్పఁబడెను. మంచి సమరయుఁడు, మధ్యరాత్రి వచ్చిన స్నేహితుఁడు, అవివేకియగు

ధనవంతుడు, కనిపెట్టుకొనియున్న సేవకులు, మూయబడినతలుపు, అగ్రస్థానములు, విందుకు రాక పోయినందుకు చెప్పిన సాకులు, తప్పిపోయిన గొర్రె, పోగొట్టుకొనబడిన రూక, తప్పిపోయిన కుమారుడు, అన్యాయస్థుడగు గృహనిర్వాహకుడు, ధనవంతుడు లాఁచు, విధిని జరిగించిన సేవకుడు గోజాడిన విధవరాలు, పరిసర్యుడు సుంకరి, మినాలు మొదలగునవి. III. మ 24³²⁻³⁵ తోఁ గలిసి న్యాయపు తీర్పును గుతించిన అటు ఉపమానములు. వీటిని ఆయన యెరూషలేము నందు తన చివరివారములోఁ జెప్పెను. ఇద్దఱు కుమారులు, దుష్టులగు కాపులు, రాజకుమారుని పెండ్లి, పెండ్లి నష్టము, పదిమంది కన్యకలు, తలొంతులు (మ 22¹⁻¹⁴ 251³⁰).

ఈ యుపమానముల భావమును బోధించు నప్పుడు వీటిలోని ప్రతిది మొదట యెట్టి సందర్భముం దుపయోగింపబడెనో, యెట్టి సత్యమును సిద్ధాంతీకరించనై యుద్దేశింపబడెనో బహు స్పష్టముగాఁ దెలిసికొనవలెను. ఇట్లు దెలిసికొనగానే ఆ యుపమానములోని బోధ అట్టి స్థితిగతులలో నుండువారి కందఱో, అన్నికాలములలోను సరి పడును.

ఉపవాసము (Fasting). పాఠనిబంధన యందు భోజనమును వినర్జించుట మనస్సును చిన్న పుచ్చుకొనుటయను అర్థమచ్చు రెండు పదములు ఉపవాసమును సూచించును. యెష 58³ నం దీ రెండుపదము లున్నవి. మొదటి మాటను ఉపవాసమని, రెండవదానిని ప్రాణములను ఆయాసపఱచుకొనుట (యెష 58³) యనియు, దుఃఖపఱచుకొనుట (లేవీ 16^{29,31} 23^{27,29}) యనియు తర్జుమా జేసిరి. మోషే ధర్మశాస్త్రము నందు ప్రాయశ్చిత్తార్థదినమున మాత్రము ఉపవాసముచేయవలెనను ఆజ్ఞ గలదు (లేవీ 16²⁹⁻³¹ 23³⁰⁻³² సంఖ్యా 29⁷) గాని, ఇతర సమయములలో ఉపవసంపఱవలెనను నియమమున్నట్లు కనఁబడదు. ఇందుచేతనే ప్రాయశ్చిత్తార్థ దినమును నూచించుటకు ఉపవాసవిధిను అనుమాటను వాడుచు వచ్చిరి (కార్య 27⁹). ధర్మశాస్త్రము నం దీ యొక్క నియమముమాత్రమే యున్నను, యూదులు విశేష సమయములలో ఉపవాసము జేయువాడుకలున్నట్లు బైబిలునందున్నది. మోషే

(నిర్గ 34²⁸ ద్వితీ 9^{9,18}), ఏలీయా (I రాజు 19⁸) లు దేవుని ప్రత్యక్షతకొఱకు నిర్దమడు నిమిత్త ముపవాసముజేసిరి. క్రీస్తును అదేరీతిగా జేసెను (మ 4²). దుఃఖసమయములలో నుపవసించుట అలవాటగును. సౌలు యోనాతానులు చంపఁబడఁగా దావీ దిట్లుజేసెను (I సమూ 31³ II సమూ 11²). తనబిడ్డ చనిపోయినప్పుడు దావీదుపవాసము చేయుకపోవుట అతని సేవకులు చూచి యాశ్చర్యపడిరి (12²⁰⁻²³). యెరూషలేము గోడలుపడిపోవుటవలన కలిగినదుఃఖముచే నెపొమ్మ ఉపవాసముండెను (నెపొ 1⁴). అయితే అాడు దేవునిసహాయమును పొందుట కిట్లు ఆయన యెదుట తనప్రాణము నాయాస పఱచుకొనెనని తెలిసికొనవలెను. ఎజ్రాకాలము నందును (ఎజ్రా 8²¹), ఎస్తేరు కాలమునందును (ఎస్తే 4¹⁶) యూదులు దేవుని సహాయముపొందుటకు ఉపవాసముచేసిరి. ఈ విధముగా తమను తాము తగ్గించుకొనుటచేత దేవుని విశేషసహాయమును పొందఁగలమని వారభిప్రాయపడిరి (I సమూ 7⁶ II దిన 20³ యెష 58³⁻⁵). వారి పశ్చాత్తాపము యథార్థమైనదైనయెడల దేవుడు దానియందనుకూలించి ఆ కష్టమునండి వారిని విడిపించెను. అహో నిట్లుచేసి కీడునుండి తప్పించుకొనెను (I రాజు 21^{27,28}). నీనె వెవారును ఇట్లు తమ పట్టణమునకు కలుగనై యుండిన నాశనము నుండి రక్షించుకొనిరి (యోనా 3⁵⁻¹⁰). ఇట్లుండఁగా ప్రజలు పొరబడి తమనడతను క్రమపఱచుకొనక, ఉపవాసము చేయుటయే పుణ్యకార్యమని భావించి కష్టములలోనుండి తప్పించుకొనుట కిది యొక సాధనముగా నెంచి ఉపవాసదినముల నేర్పరచుకొనిరిగాని అట్టి యుపవాసములు దేవుని కసహ్యములని ప్రవక్తలు దృఢముగా ఖండించుచు వచ్చిరి (యెష 58¹⁻⁷ యర్థ 14¹² యోబే 21^{12,13} జెక 7⁵). ప్రాయశ్చిత్తార్థదినమునఁ జేయవలసిన ఉపవాసముగాక తక్కినవాటికి శాస్త్రనియమము లేకున్నను వాటిని ఇచ్చాపూర్వకముగాఁ జేసిరి. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట తమదేశమునకుఁ గలిగిన నాశనమునకు సంబంధముగా యూదులు నాలుగు ఉపవాసకాలములను నియమించుకొనిరి (జెక 8¹⁹ 73⁵). ఉపవాసము జేసినప్పుడు తమవస్త్రములను చించుకొని (I రాజు 21²⁷ యోబే 21¹³), బూడి

దెలో గూర్చుండి గోనెపట్నము ధరించుకొనిరి (యొష 56⁵). అట్టి దినములలో పనిజేయలేదు. సబ్బాతుదినమునగాని ఉత్సవకాలమునగాని ఉపవసింపలేదు (జెక 73⁵). క్రొత్త నింబంధనకాలములో యూదులుపవాసముజేయుట సర్వసాధారణమై యుండెను (లూ 181²). క్రీస్తుకూడ దానిని బాహ్యచారముగ నెంచి, ప్రవక్తలవలె యూదులను గద్దించెను (మ 916, 18 914, 15). హృదయమున కలుగు దుఃఖమును కనబఱచుటకు లేగిన ఆచారమని యొప్పుకొనినను, దుఃఖములేని సమయములలో అట్లు ఉపవసించుట విపరీతమని బోధించెను. (పండుగలు చూ॥)

ఉపాహ (Uphaz), బంగారము తేబడిన యొక దేశమునకు పేరు (యిర్ 10⁹). దాని 10⁶ లోనున్న మేలిమి బంగారము అను మాటలకు అసలు భాషలో ఉపాహనుండి తెచ్చిన బంగారము అను మాటలున్నవి. ఇదియు ఓగ్గీరును ఒకే యేని అభిప్రాయపడుదురు (ఓగ్గీరు చూ॥).

ఉపాధ్యాయుడు, ఉపదేశకుడు, బోధకుడు (Teacher), పాఠశాలబంధన కాలమునందు ఇక్రాయేలీయులకు బోధించినవారు ప్రవక్తలై యుండిరి (హోష 4⁶ 8¹ ఆమో 2¹ మీకా 4² యొష 11⁰ 22⁶ మొ॥). యాజకులు కూలకి బోధింతురని మీకా చెప్పిన వాక్యమునుబట్టి (మీకా 31¹) వారు ఈ పనిని జేసినది తెలిసికొనఁగలము. చెతుకు పూర్వముట్లు బోధకులున్నట్లు కనబడినను, శాస్త్రులు, ధర్మశాస్త్రోపదేశకలనువారికి చెఱకాలమునుండి ఇదియొక ప్రత్యేకమైన యువోగముగా నెంచబడినట్లు యూదుల చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. శాస్త్రులు ధర్మశాస్త్రము చక్కగాఁ దెలిసికొనియున్నందున వారిని బోధకులుగా నంగీకరించిరి. వారియందు ప్రవీణులైనవారికి రబ్బీ (= గొప్పవారు) యను బిరుదును వాడుటచే వారీ యువోగమును ఘనమైనదిగా నెంచినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. (బోధకుడు చూ॥).

క్రీస్తు వీరివలె గాక అధికారముతో బోధించినందున ప్రజలు ఆశ్చర్యపడిరి (మా 12⁹). బోధకుడనునది ఆయన బిరుదులలో నొకటి (యోహా 8³ మా 12¹⁴ మొ॥). ఆది సంఘము నందున్న ఉవోగగ్రంథులలో బోధకులు అనబడినవారు

కూడ కనబడుచున్నారు (కార్య 13¹ I కొరిం 12²⁸ రోమా 12⁸⁻⁹). ఎఫ్. 4¹¹ నందు వారు అపొస్తలులకును ప్రవక్తలకును తరువాతివారు కావున వారిపనియు ఘనమైనదిగా నెంచబడెనని స్పష్టమగుచున్నది. ఇదియు ఆత్మవరములలో నొకటిగా నెంచబడెను. (ఉపదేశము, కృపావరములు చూ॥)

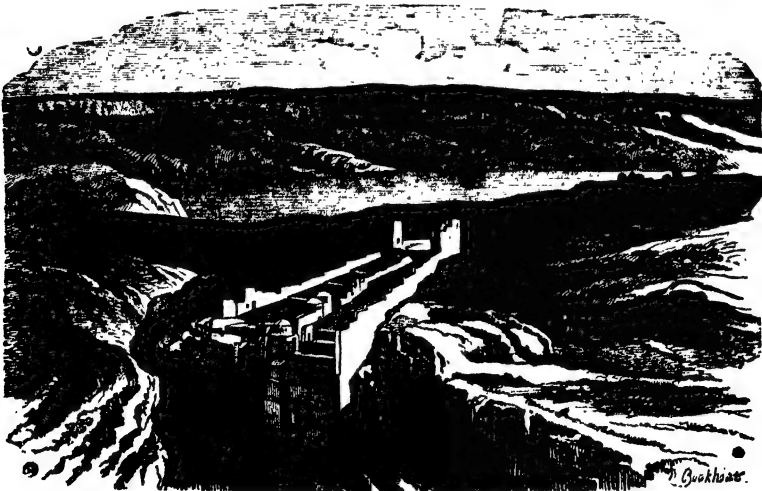
ఉప్పు (Salt). మృతసముద్రతీరమున ఉప్పునీరు అవిర్భవించుచోట్ల పేరుకొనియున్న ఉప్పును పోగుచేయుదురు. అప్పుడప్పుడు చుట్టు ప్రక్కలనున్న చాటిసేలల నుండియు కొండల నుండి పోగుచేయుదురుగాని ఇట్టిది అంతమంచిది కాదు. కనానులోను ఇతర దేశములలోను ఉప్పును భోజన పదార్థములలో వేయుటమాత్రమేగాక, మాంసమును ఎక్కువ దినములుంచు నిమిత్తము ఉప్పుపట్టించెడివారు (యోబు 6⁶ సైరాకు 39²⁶). అర్వింపబడు ప్రతి వైవేద్యములోనుప్పును జేర్చవలెనను ధర్మశాస్త్ర నియమముగలదు (లేవీ 2¹³ యెహె 43²⁴ పురా 3, 9, 1). ఉప్పుపర్రలు నిష్ఫలవంతములు (యోబు 39⁶). మట్టిడివేసి పట్టుకొన్న పట్టణమును పూర్ణముగా నాశనము చేయవలెనన్నయెడల దానిలో ఉప్పును చల్లెడివారు. అబీమెలెకు పెకముపట్టణము నిట్లే జేసెను (నూయా 9⁴⁵). ఉప్పు ఇర్రవస్తువులను చెడనియ్యక, భోజనమునకు రుచికరిగించును గాన మానవసంఘమును తమమాదిరివలనను బోధవలనను నీతివిషయములలో నృద్ధికి దెచ్చెడి క్రీస్తుశిష్యులు దీనినిఁబరిచినది అలంకారరీతిగాఁ జెప్పబడినది (మ 51³ మా 9⁵⁰ లూ 14³⁴). సత్ప్రవర్తనకును, మంచిసంభాషణ విషయమునందును ఉప్పు అలంకారరీతిగా వాడబడినది (మా 9⁵⁰ కొలొ 4⁶). సిరియ దేశమునందు ఉప్పు వానకు తడిసినను ఎండ కండినను తడిగదులలోనుంచినను కొద్దిదినములలోనే చచ్చబడి నిరుపయోగకరమగును (మ 51³ లూ 14³⁵). మైదానపు పట్టణములన్నియు పాడుకేయబడినప్పుడు, ఆ ప్రదేశములోనుండి వెల్లిపోవుట కాలస్యముజేసిన లోతు భార్య అక్కడనే నశించి ఉప్పుస్థంభమయెను (ఆది 19²⁶ సాలూ॥ జ్ఞా॥ 107 పురా 1, 11, 4). ఆమె బహుళ ఉప్పుజల్లులోపడియో లేక ఉప్పు పేరు కొనియో నశించియుండును. ఎన్నటికైనను

భంగముకాజాలని నిబంధనను ఉప్పులోఁజేసి కొనిరి (లేవీ 21³ సంఖ్యా 18¹⁹ II దిన 13⁵).

ఉప్పులోదు, ఉప్పుపల్లపు స్థలము (Valley of Salt). ఇది మృత సముద్రము నకు దక్షిణముగా నుండులోయ. అచట నొక యానుడ పొడవుగానుండు లోయయు దాని ప్రక్కన ఉప్పుగనులుండు దిబ్బలును గుట్టలును గలవు. ఈ లోయలోనే దావీదు ఎదోమియుల మీద గొప్ప జయమును పొందెను (II సమా 81^{3,14} I దిన 18¹² వీటిలో I రాజు 1115-17 ను, కీర్త 60 పై వ్రాతను సరిపోల్చి చూ||). II సమా 81³ లో, ఆరామియులు అను పేరుండినను ఎదోమియులు అని యుండవలెనని 14 న వచనమును బట్టి యూహింపదగినను. రాజైన అమర్త్యా కూడ అదే లోయలో ఎదోమియులను బహుగా నోడించెను (II రాజు 14⁷ II దిన 25¹¹).

ఉప్పుసముద్రము, లవణసముద్రము, తూర్పుసముద్రము, అరాబాసముద్రము (Sea of Salt). బైబిలులో ఉప్పుసముద్ర మనబడునది (ఆది 14³ సంఖ్యా 34¹² యెహో 15⁵ మొ||) సాధారణముగా భూగోళశాస్త్రములలో మృతసముద్ర మనబడుచున్నది. మృత సముద్రమును పేరు బైబిలులో లేదు గాని అచట నేదియు జీవించనందున దానికి పేరుపెట్టిరి. ఆ సముద్రమందలి నీటిలో ఉప్పు విశేషముగ నుండుటచే అందులో జీవజంతువులు బహుకొద్దిగా

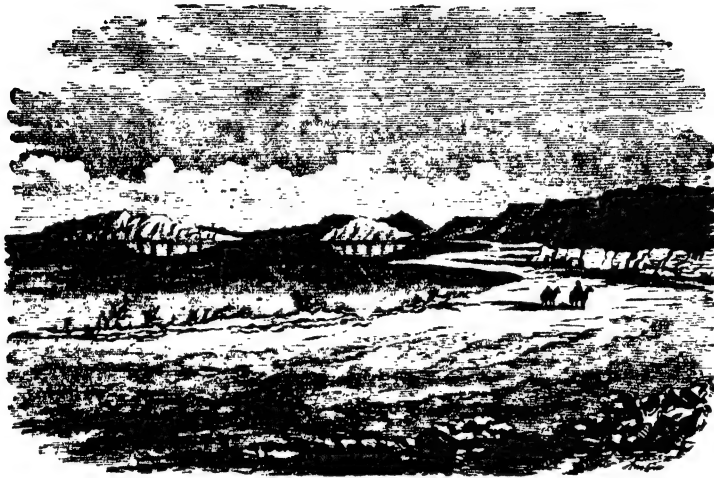
నున్నవను మాట వాస్తవమేయైనను అందులో బొత్తుగా నేదియు జీవించదని యనుకొనరాదు. యెహో 31⁶ లో దీనిని లవణ సముద్రము అని భాషాంతరముచేసిరి. ఇది బయలు అని అర్థమిచ్చు అరాబా సముద్రము అనియు పిలువబడును (ద్వితీ 31⁷ యెహో 31⁶) మఱియు పల్లెసకు తూర్పున నుండుటచే దీనికి తూర్పు సముద్రము అనుపేరుకూడ కలదు (యెహో 47¹⁸ యోనే 2²⁰ జెక 14⁸). ఇది యూదయ దేశమునకును మోయాబుకును మధ్యనున్నది. దీని పొడవు 47 మైళ్లును, వెడల్పు 2 నుండి 9 మైళ్ల నఱకునుండును. ఇది యొర్దాను లోయలోని దక్షిణ భాగమందున్నది. ఆ లోయ మిగుల లోతైనదై సముద్రపు మట్టమునకు 1293 అడుగులు పల్లముగా నున్నది. ఇంత పల్లముగా నుండు లోయ ఈ లోకములో మఱియెచట వైననులేదు. ఇందులోని నీళ్లలోతు 1300 అడుగులవఱకు నుండును. దాని దక్షిణభాగమందలి తూర్పువైపున లిసాను (=నాలుక) అనబడిన ద్వీపకల్ప మొకటియున్నది. అచటినుండి దాని దక్షిణపు కొనవఱకు నీళ్లు లోతుగా నుండవు. యొర్దాను, అర్మోను అనునదులును మఱికొన్ని చిన్ననదులును ఈ సముద్రములోకి పారునుగాని దీనిలోనుండి బయటికి పారునదు లేవియులేవు. ఇందునుబట్టియే ఈ సముద్రపు నీళ్లలో నెక్కువ యుప్పుండును. మహా సముద్రపు నీటిలో

ఉప్పు సముద్రపు చచ్చిమఠరముననున్న క్రైస్తవ మఠము

నూటికి 4-6 భాగముల యుష్పండునుగాని యీ సముద్రపు నీటిలో నూటికి 20-28 భాగముల వఱకు ఉష్పండును. కావుననే ఇందులో జీవ జంతువులు బహుకొద్దిగా మాత్రముండును. ఈ సముద్రపు చుట్టునుండు నేలలో ఉష్పను పట్టి కీలును మెండుగా దొఱకును. సాదామ గొమె ట్టాలు ఈ బయలులోనే యున్నవి. వాటి

యునికిని ఇప్పుడీ సముద్రము కప్పివేయుచున్న దని యనుకొనువారు కలరు. అయితే మొదటి నుండి యీ సముద్రము చాలమట్టుకిప్పటివలెనే యున్నదని భూగర్భ శాస్త్రజ్ఞులనుకొనుచున్నారు. అరాబీయులు ప్రస్తుతమున దీనికి బారులూటు (Bahr-Lut) అనగా లోతుయొక్క సముద్ర మని పిలుతురు. ఈ సముద్రమునకు వాయ

ఉష్ప సముద్రపు దక్షిణతీరము

వ్యమునందున్న గుహలలో మృతసముద్రపు ప్రశు లనఁబడునవి 1947 సం॥ దొరికెను. (ప్రశులు I చూ॥).

ఈ సముద్ర మెంత యుష్పమయముగా నున్నను చివరకు దేవాలయములోనుండి పారు నీళ్లు ఈ సముద్రపు నీటిని తీసిగాచేయునని యొహెష్కేలువ్రాసి (47⁶⁻¹²) దేవుడు మానవుల దుష్టగుణమునుమార్చునను సత్యమును నూచించుటకు ఈ యలంకారమును వినియోగపఱచెను.

ఉమ్మా (Ummah = చేరిక). ఆషేరు గోత్రమునందుండిన యూళ్లలో నొకదాని పేరు (యోహో 19³⁰). హెబ్రీలో మ, క అను నక్షరముల రూపములకు బహుకొద్దిభేదము మాత్రముండుటచే ఇచట ఉమ్మాయని కాక ఉక్కాయను పేరుండవలెనని సాధారణముగా ననుకొందురు. అట్లయినయెడల ఇది అక్కోయను పట్టణమునకు మాఱుపేరు అని యెంచవలెను (అక్కో చూ॥). ఇది అక్కోయనునది

కాక వేటొక పట్టణమై యుండినట్లయిన దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

ఉమ్మివేయుట, ముఖముమీద ఉమ్మి వేయుట (Spitting, Spitting on the face). ఒకని గొప్పగా అవమానపఱచుటకు అతనిమీద గాని అతని ముఖముమీదగాని యుమ్మివేయుట యూదులలో ఆరంభకాలమునుండి (సంఖ్యా 12¹⁴ ద్వితీ 25⁹ యోబు 30¹⁰) క్రీస్తుకాలము వఱకు (మా 10³⁴ 14⁵ 15¹⁹) అలవాటయి యున్నది. ఇది తెనుగు దేశస్థులుకూడ గొప్ప అవమానముగా నెంచురు. ఇట్టి యవమానమును మనరక్షకుడు మన నిమిత్తము కీర్చుకొనెను (యెష 50⁶ మ 26⁶⁷ 27³⁰).

ఉరి వేటాడుట చూ॥

ఉరికొమ్మ (Gallows). ఎస్తేరు గ్రంథము నందు మాత్రమున్న పదము. ఆ గ్రంథమునందది 8 మారులు వచ్చును (5¹⁴ 6⁴ 7⁹ మొ॥). అది

మనుష్యుల నురితియుటకుగాక, పారశీకులవలె కొరతవేయుట కుపయోగించిరి.

ఉరితీయుట (నేరములు శిక్షలు III 7 (2) చూ॥).

ఉరుము (Thunder). మెరుపు మెరిసిన వెంటనే కలుగుశబ్దము. ప్రచండమగు వర్షములు కురియునప్పు డురిమిన పక్షమున మఱిభయంకరముగ నుండును (నిర్గ 9³³). వర్షములేమియు లేని యెండాకాలమున నురుముట విపరీతముగనుండును (సామె 26¹). అట్టికాలమున ఉరుమువలెనని ప్రార్థించినప్పు డాలాగు కలిగినయెడల అది యా ప్రార్థన కియ్యబడిన జవాబై, ఒక నూచనగా నుండును (I సమా 12¹⁷). తరుచుగా అది స్వరము, ధ్వని, గర్జనము అనుపదములచేఁ దెలుపబడి, కావ్యములందు వర్ణముకురియుమని యాక్షాపించు దేవుని స్వరమని (యోబు 28³⁰) యలంకారముగా వాడబడెను (యోబు 37³⁻³ 40⁹ కీర్త 29³⁻⁹). యెహోవా మహామహిమతో తన్ను ప్రత్యక్ష పఱచుకొనినప్పుడు ఉరుములు వినబడెను (నిర్గ 19¹⁶ ప్రక 4³). అది ప్రకృతి యందు ప్రత్యక్షమగుచున్న దైవశక్తి కొక నూచనగానున్నది (కీర్త 29³⁻⁵). నాశకరమైన గాలి వానకు ఉరుములు ముంగులుతులు గాన అవి దేవుని శిక్షను నూచించును (I సమా 2¹⁰ II సమా 22^{14,45} కీర్త 77¹⁸).

ఉల్లా (Ulla = కాడి. ఆషేరు సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 7³⁹).

ఉల్లిపాయలు (Onions). సిరియ పల్లెస్తిను దేశములోని ఉల్లిపాయలు మిక్కిలి తియ్యగా నుండును. అవి మనదేశపు ఉల్లిపాయ లంత ఘాటయిన వానగలవికావు. కూలిచేసికొను వారు తరుచుగా తమ పగటిభోజనము చేయునప్పుడు రొట్టెలతోపాటు ఉల్లిపాయలను కలుపుకొని తిందురు (సంఖ్యా 11⁵). J. C.

ఉజ్జ

ఉజ్జ చెయ్యి రోగములు చికిత్సలు I, II చూ॥

ఉజ్జా (Uzal). యొక్కానను వాని కొడుకులలో నొకఁడు (అది 10²⁷ I దిన 1²¹). వీడు ఆరాబీయుల గోత్రములలో నొకదానికి పూర్వికుఁడైయుండెను.

ఉజ్జా (Uz). ఈషేరు తెనుగు బైబిలు ప్రకారము వేర్వేలుగా నుండినను అసలు భాషలో నేకరీతిగానున్నది.

1. షేము మనమఁడును అరాము కొడుకునైన వానిషేరు (అది 10²³ I దిన 1¹⁷).

2. అబ్రాహాము సహోదరుఁడగు నాహోరు కొడుకులలో నొకఁడు (అది 22²¹) = ఇంగ్లీషు బైబిలునందు హూజా (Huz) అని యున్నది. ఇతని సంతతివారు ఆరామ్నహరాయిములో నివసించుచుండిరి.

3. హోరీయు లనబడిన ఎదోమీయులలో నొకఁడు (అది 36²⁸ I దిన 1⁴⁹).

4. ఎదోములోనుండు నొకస్థలము (విలా 4²¹).

5. ఒక దేశమునకు షేరు. దానికి రాజులుండిరి. ఇది ఎదోములో నున్నట్లుగా కనబడును (యిర్మీ 25²⁰).

6. యోబుయొక్క జన్మస్థానము (యోబు 1¹).

పైనున్నవాటిలో మొదటి మూఁడును పురుషుల లేక వంశముల షేరులైయుండవచ్చును. తరువాతి మూఁడు పట్టణములు లేక దేశములు. వీటినిబట్టి యోబు జన్మస్థానమైన ఉజ్జా ఎదోములోనున్నట్లుహింపఁదగును. అయినను అది పల్లెస్తినుకు తూర్పుగా నుండు హౌరాన్ (Hauran) లో నున్నదని యనుకొనువారును గలరు. ఆ ప్రదేశములోనున్న షేరులను చూడఁగా యోబుగ్రంథములోని షేరులకు సంబంధములైనవి కొన్నికలవు. యోసీఫ్ స (పురా 1, 6, 4) చెప్పునది దీనికి సరిపడును. యోబుపుట్టిన ఉజ్జా పల్లెస్తినుకు తూర్పునగాని దక్షిణమునగాని యున్నది. అయితే ఈ రెంటిలో నేది నిశ్చయమైనదో తీర్మానించుటకు తగినన్ని యాధారములులేవు.

ఉజ్జై (Uzai). నెహేమ్యా యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టించఁగా అతనికి సహాయము చేసిన పాలాలు అను వాని తండ్రి (నెహె 3³⁵).

ఉజ్జట, వీటిబుగ్గ, కెల (Fountain, Spring). ఇతర పర్వత ప్రదేశములందువలె పల్లెస్తినునందును ఉజ్జటలు విశేషముగనున్నవి. దాని అసలు పదమగు బియిన్, ఏన్ (Ayin or En) అను రూపములను ఏగ్జెడ్, ఎగ్జెడ్, ఎగ్జెడ్ గలు మొదలగు మాటలలో చూడవచ్చును.

అట్టి స్థలములలో ఊటలు లుండుటనుబట్టి ఆ పేరు వాటికి పెట్టిన తెలిసికొనవలెను.

ఊటలు అలంకారరీతిగా అట్టియ దీవెల సమృద్ధిని నూచించును (యోవే 31⁸). శుద్ధికిని పునర్జీవమునకును నూచనగానన్నది (జెక 131 ప్రక 71⁷ 21⁸). ద్వితీ 33²⁸ నందున్న ఊట ఇశ్రాయేలీయులకు గలగబోవు శాంతమునకు (నెమ్మదికి) నూచనగా నున్నది. అన్నిటికన్న నెక్కువగా సమస్త యీవులకు దాతయగు దేవుని నూచించును (యిర్మీ 23 17¹³). దీనికి సంబంధముగా దేవునిసూర్చిన జ్ఞానముకూడ జీవమిచ్చు ఊటగా నెంచబడును (సామె 131⁴).

ఊటగువ్వుము యెరూషలేము B V 2

(10) చూ॥

ఊత్తై (Uthai = సహాయకము).

1. చెఱకాలమునకు తరువాతనున్న యూదా వారిలో నొక కుటుంబమునకు పేరు (I దిన 9⁴). నెహె 14⁴ లోని అతాయా యనునది యితని పేరునకు మాటురూపమై యున్నట్లున్నది. (అతాయా చూ॥)

2. బిగ్నై అనువాని సంతతివాడును ఎబ్రాతోకూడ బబులోనునుండి యెరూషలేము నకు వచ్చినవారిలో నొకడు (ఎబ్రా 81⁴).

ఊదారంగు, ధూమ్రరంగు (Purple). ఎరుపుతో నీలి మొదలగు రంగులు గలిసి యేర్పడు ఒక చక్కనివర్ణము. పూర్వమందును ప్రస్తుతమును ప్రజలకెంతో యిష్టమైనరంగు. ఊదారంగు వస్త్రములు ఖరీదుగలవైనందున వాటిని ధరించెడి యదృష్టము ధనికులకుగాక యితరులకు కలుగలేదు. భాగ్యవంతులును గొప్ప హోదాగల్గినవారు మాత్రమే వాటిని ధరించిరి (ఎస్తే 81⁵ I మక్క 10^{20, 22, 24} II మక్క 4²⁸ లూ 16¹⁹). అట్టి వస్త్రధారణము రాచరికమును నూచించెనని గ్రీకువారి మహాకవియగు హోమరు వలనఁ జెలియుచున్నది. క్రీస్తు తాను రాజునని చెప్పకొనెనని విన్నప్పుడాయన నపహసించుటకై ఆయన కిట్టి వస్త్రములను గట్టఁజెట్టిరి (మ 15¹⁷). కొన్ని వాక్యములలో నీ అసలుపదమే ధూమ్రమని తెలియించబడినది. రాజులుపయోగించు చల్లీలలోని మెత్తల నీ వర్ణపు వస్త్రములతోఁ గప్పిరి

(మర 31⁰). ఈ రంగుగల బట్టలను గొప్పవారి ఓడల పైభాగమున చాందినీలుగాఁగట్టిరి (యెహె 27⁷). విగ్రహములకు తెరలుగా వాడిరి (యిర్మీ 10⁹). గుడారమును నిర్మించినప్పు డీ వర్ణపు తెరలు విశేషముగఁజేసిరి (నిర్గ 25^{5, 6, 15, 33} 39²⁹).

వివిధములగు నుల్లచేపలలో నీ రంగు దొరికెను (I మక్క 4²³ యుద్ధ 5, 5, 4). ఆ చేపల మెడయొద్దనున్న ఒక గ్రంధిలోనుండి ఊరెడి ద్రవమువలన ఈ రంగువచ్చును. ఒక్కొక్క చేపలో బహు కొంచెము రంగుమాత్రముందును గాన దానిని పోగుచేయుట చాల కష్టమైన పరిశ్రమగానుండెను. అందుచేత వాటి ఖరీదు చాల విశేషముగఁ జెప్పిరి.

ఊయేలు (Uel = దేవుని చిత్రము). అన్య స్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరణచే వారిని విడిచినవారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10²⁴).

ఊరకులో (Euraquilo). పాలు కోమాకు ఖైదీగాఁ బోవునప్పుడు అతడు వెళ్లు ఓడపై కొట్టిన పెనుగాలి (కార్య 27¹⁴). ఇది తూర్పు ఈశాన్యములకు మధ్యగా వీచును. అదే నేటి వరకును క్రేతు ద్వీపముయొక్క కొండల సందుల గుండా ఆకస్మికముగఁ గొట్టుచున్నది.

ఊరి, ఊరు (Uri = కాంతిగల)

1. గుడారమునకు సంబంధించిన చిత్ర విచిత్రపు పనులను జేసిన దెసలేలు అనువాని తండ్రి (నిర్గ 31² 35³⁰ 38²⁹ I దిన 2²⁰ II దిన 1⁵).

2. సాలామెను కాలములో పన్నులు వసూలుజేసిన నెబెరు అనువాని తండ్రి (I రాజు 4¹⁹).

3. అన్య స్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరణచే వారిని విడిచిపెట్టిన యొక ద్వార పాలకుడు (ఎబ్రా 10²⁴).

తెలుఁగులో ఈ పేరు పై రెండు విధములుగా నున్నను మూలభాషలో నొక రీతిగ నే ఉన్నది.

ఊరియా (Uriah, Urijah = యెహోవా వెలుగు). మూలభాషలో యిర్మీ 28²⁰⁻²³ నందు దీని గుణితమందు కొద్ది భేదమున్నది.

1. దావీదుయొక్క 30 మంది యోధులలో నొకడు (II సమూ 28³⁹ I దిన 11⁴¹) హిత్తీయుఁ డైనను ఇతడు యెహోవానే నేపించువాడని

పేరునుబట్టి తెలియుచున్నది. రాజైన దావీదు ఇతని భార్యయగు బత్సేబను చెరిపి తన పాపమును కప్పి పుచ్చుటకై యితిని యుద్ధములో చేపించెను (II సమూ 11:1-7 12:15 I రాజు 15:4).

2. రాజైన అహాజ కాలములో ప్రధాన యాజకుడైయుండి, రాజు దమస్కులో చూచి వచ్చిన బలిపీఠపు మచ్చు ననుసరించి కట్టించవలెనని ఆజ్ఞ నొందినవాడు (II రాజు 16:10-16). యెష 8:1లో నున్నట్లు నమ్మకమైన సాక్ష్యము పలుకుటకు నియమింపబడిన ఊరియా ఇతఁడే యనుకొందురు.

3. ఒక ప్రవక్త. కిర్యత్యాకీమువాఁడైన పెమయాక్ కుమారుఁడు (యిర్మీ 26:20). యూదా దేశమును యెరూషలేము పట్టణమును నాశనమున నని యిర్మీయావలె ప్రవచించి, రాజైన యెహోయాకీము కోపమునకు భయపడి విగుప్తునకు పారిపోయెను గాని యెహోయాకీము ఇతని నచ్చటి నుండి రప్పించి చంపించెను (26:21-23).

4. ఒక యాజకుఁడు. హెక్కిజా (I సామ 24:10) అనువాని కుమారుఁడును (నెహె 3:4) ఎజ్రా కాలములో ముఖ్య యాజకులలో నొకఁడగు మెరేమాతు అనువాని తండ్రియై యుండెను (ఎజ్రా 8:33). ఇచ్చట తండ్రియను పదమునకు పూర్వకుఁడనియు అర్థము చేసికొనవచ్చును.

5. ఎజ్రా మహాసభలో ధర్మశాస్త్రమును చదివినప్పుడు అతని కుడిప్రక్కను నిలిచినవారిలో నొకఁడు (నెహె 8:4). ఇతఁడును యాజకుడై యుండును.

ఊరీము, తుమ్మిము (Urim and Thummim = కాంతులు, పరిపూర్ణతలు). ద్వితీ 33: నందు తుమ్మిము ఊరీము అని క్రమము మార్పబడి యున్నది. ఊరీమును పదము ఒంటరిగా రెండుసారు లుపయోగింపబడెను (సంఖ్యా 27:21 I సమూ 28:6).

అహాజోను యెహోవా సన్నిధికి వెళ్లినప్పుడెల్ల అతని రొమ్మున నుండునట్లు న్యాయవిధాన పతకమునందుంచబడి, ఏహోదుకు సంబంధించిన వస్తువులు (నిర్గ 28:30 లేవీ 8:8). వీటిని ఆ పతకపు మధ్యలోగాని, పతకము క్రింద ఉండు స్థలములో

గాని పెట్టిరి. సందేహస్పదముగు విషయములలో ప్రధాన యాజకుఁడు వీటిద్వారా దేవుని చిత్తమును తెలిసికొనెను. ఒక్కొక్కరి విషయము గాక జనాంగమంతటి మొత్తముమీద మాత్రమే ఈ రీతిగా దైవచిత్త మేమిటో తెలిసికొనిరి. గనుకనే ఇశ్రాయేలీయుల పన్నెండు గోత్రముల పేరులు వ్రాయబడిన రత్నములున్న న్యాయ విధాన పతకమునందవి యుంచబడెను. న్యాయ సలియు రాజును అగు యెహోవా చిత్తమును న్యాయవిచారణ సంబంధముగు సంగతులలోను, రాజ్యసంబంధముగు సంగతులలోను విచారించిరి. (సంఖ్యా 27:21 లో యెహో 9:4 సరిపోల్చుము; న్యాయ 11 20:18,23,27,28 I సమూ 10:22 14:36-42 22:10,13 23:9-12 28:6 30:7,8 II సమూ 21 5:19,23,24). నిబంధన మందనమున్న పరిశుద్ధ స్థలమునందే గాక (న్యాయ 20:27,28 I సమూ 22:10) ఏహోదును ధరించుకొనఁగల్గిన యాజకుఁడున్న యెట్టి స్థలమునందైనను వీటిద్వారా యెహోవా యొద్ద విచారించవచ్చును. ఈ విచారణకు వచ్చు బాబును కనుగొనుట చాల సులభము. సాధారణముగా అవునా కాదాయనిగాని అనేకములగు వాటినుండి యొకదానిని ప్రత్యేకించుటవలనగాని ప్రత్యుత్తరమును పొందిరి గాని ఎల్లప్పుడీ రీతిగనే జరిగలేదు (I సమూ 10:22 II సమూ 5:23-24). ప్రజలు పాపముచేయఁగా ఈ సాధనములద్వారా దేవుఁడు వారికి జవాబియ్యలేదు (I సమూ 14:37 28:6). దావీదు యేలుబడికి తరువాత ఊరీము తుమ్మిములద్వారా దేవుని చిత్తమును కనుగొనినట్లు నూచనలు లేవు. చెఱనుండి తిరిగివచ్చిన పిదప ఊరీము తుమ్మిములను ధరించుకొనిన యాజకుఁడొకఁడును లేకపోయెను (ఎజ్రా 2:63 నెహె 7:65). ఈ విధముగా దేవుని చిత్తమును కనుగొను హక్కు ప్రధాన యాజకునిదై యుండెను. గాన వీటిని కలిగియుండుట లేవీగోత్రముకు అతిశయాస్పదముగ నుండెను (ద్వితీ 33:6).

ఊరీము తుమ్మిములద్వారా దేవుని చిత్తమును కనుగొనిన రీతినిగూర్చి యనేకాభిప్రాయములు గలవు. వాటిలో నీ దిగువ రెండు నూత్రములు మిగుల ముఖ్యములు. 1. ఊరీము తుమ్మిములగునవి పతకమునకు తగిలించబడిన వస్తువులని యిదివఱకే చూచియుంటిమిగదా. అవసరమై

నప్పుడు వీటిని ఊడఁదీసి పాచికలవలెవేసి అవి పడువిధమును గుర్తించి దేవునిచిత్త మిదియని తెలి పెడివారు. ఈ యూహ సాధ్యమైనదిగ నే కన్పట్టుచున్నను నిజమైనదని స్థాపించుటకు మాత్రము తగిన యాధారములు లేవు. I సమా 101⁹⁻²² 1437-42 లయందున్న సంగతులనుబట్టి చీట్లు వేయుటవలన వీటిద్వారా దేవుని చిత్తమును కనుగొనినని కొందఱు సాధించఁ జూచుచున్నారు. అసలుభాషలో I సమా 14⁴¹ నందు సరియైన చీటినిమ్ము అని పాలు ప్రార్థించినట్లున్నది. అక్కడ ఊపయోగించబడిన యసలు పదమగు తమీము (*Thamim*) ను తుమ్మిమని చదివిన యెడల చీట్లు వేయుటవలన దేవుని చిత్తము కను గొనినను భావము వచ్చుచని వారి వాదము. గాని ఈ రెండు సందర్భములలోఁకూడ, చీట్లు వేయుట, యెహోవాయొద్ద విచారణ చేయుట యనునవి వేఱువేఱు పనులైయున్నవి. యెహోవాను ఆలోచననడిగిన దొక విషయమునుగూర్చియు, చీట్లు వేసినది మఱియొక విషయమునుగూర్చియునై యున్నది. 2. ఊరీము తుమ్మిము లనునవి యొక విధమైన నూచనలై యొండి యెట్టి విషయములను బహిరంగవిధముగా ప్రత్యక్ష పరచలేదు. వీటిని ధరించుకొనిన ప్రధానయాజకుఁడు దేవుని వెలుగును సత్యమును పొందుటకు కావలసిన యధికారము నాయనవలన పొందియున్నాడని యివి నూచించెను. గనుక అతఁడు వాటిని నియమించఁ బడినరీతిని ధరించుకొని ఆయన ఆలోచనను వెదుకవలసియుండెను. తాను విచారించవలసిన సంగతినతఁడు వినయముతో ప్రార్థించి దేవునికి తెలియఁ జేసెను. అతని ప్రార్థనకు తగిన ప్రత్యుత్తరమతని మనస్సునకుఁ దోచెను. దేవుని యానతి ప్రకారము జరిగించుటయు, దానిని బయలుపఱుతునను దేవుని వాగ్దానమందున్న నమ్మకమును, అతని కనుగ్రహింపఁబడిన ప్రత్యుత్తరము నిజమైనదని దృఢపఱచెను. దేవునియందలి నమ్మక మేగదా అదృశ్యమైనవాటి రుజువు (హెబ్రీ 11¹). ఈ రీతిగా ఊరీము తుమ్మిముల కర్థము చెప్పట వట్టి యూహ మాత్రమేగాదు. ఎందుకనగా, గుడారములోనున్న ప్రతిది యిదే రీతిగా ఆర్తీయబోధను సూచించెను.

ఊరీయేలు (Uriel = దేవుఁడు వెలుగు).

1. లేవీయులలో కహతీయుల తెగలోని యొకఁడు (I దిన 6³⁴). దావీదు కాలములో కహతీయుల పెద్దయొక్క పేరిడే (I దిన 15⁵⁻¹¹). ఈ రెండువాక్యములలోని ఊరీయేలు అనుపేరు ఒక్కనికే చెందియున్నట్లున్నది.

2. రాజైన అబీయా తల్లియొక్క తండ్రి. ఇతఁడు గిబియానును ఊరివాఁడు (II దిన 13³). ఊరీ (Ur = ప్రకాశము).

1. అబ్రాహాము పుట్టిన కల్దీయుల పట్టణము (ఆది 11^{28,31} 15⁷). అది మెసోపొటేమియ దేశమునందున్నది (కార్త్య 7²⁴) మెసోపొటేమియలో వాయువ్యముగానున్న ఊర్బయను Urfa ప్రస్తుతపు పట్టణమదేనని కొందఱు అనుకొనుచున్నారు. అది బాబెలుకు 400 మైళ్లు వాయువ్యముగా యూఫ్రేటీస్ నదీతీరమున నున్నది. అక్కడ ప్రస్తుతము తురుష్కులు, అరబ్బులు, యూదులు, కూర్దులు, ఆర్మీనియా క్రైస్తవులు మొదలగువారితో 50,000 జనసంఖ్య గలిగి యున్నది. అచ్చట కనఁబడు ఒక గుహను, కోనేటిని అబ్రాహాముకు సంబంధించినవని యెంచి అతఁడచ్చటనే పుట్టెనని వారు అభిప్రాయపడుచున్నారు. తురుష్కులక్కడ అబ్రాహాము పేరట నొక చక్కని మసీదును కట్టించియున్నారు గాని అనేకులు అది బాబెలు పట్టణమునకు దక్షిణముగా 150 మైళ్లదూరమున నున్న ముఘీర్ (*Mugheir*) శిథిలములే యనుకొనుచున్నారు. అచ్చట త్రవ్వి తీయఁబడిన గుండ్రని యిటుకల మీఁద పూర్వమున వ్రానియుంచిన సంగతులను పరిశీలించి, ఆ పట్టణము ఊరీను అనియు, దేశము కల్దు అనియు, కనుగొనిరి. ఆ కాలమునం దచ్చట నుండినవారు చంద్రదేవత నారాధించిరినియు కనుగొనిరి గాన అదే ఊరు పట్టణమని సాధించెదరు.

2. దావీదు యొద్దనున్న పరాక్రమకాలరలో ఎలీపాలను వాని తండ్రి (I దిన 11³⁵).

H.

ఊర్బాను (*Urbanus* = మర్యాదస్థుఁడు). రోమాలో నుండిన సంఘములోని యొక క్రైస్తవుఁడు. ఇతనికి పాలు వందనముల నంపెను (రోమా 16⁹). రోమాలో కనుగొనఁబడిన రాతి కాసనములమీఁద ఈ పేరు అనేక సార్లు కనఁబడును. అందువలన అది బానిసల పేరై

యున్నట్లు తెలియును. ఈ పేరుగల నేవకులు కైసరుయొక్క నాకరులలో నున్నట్లా శాసనములచే తెలిసికొనవచ్చును.

ఉలయి (Ulai). పాఠశీక సంయుక్తాగ్ర గుడములో పడుచున్న ఏలము నదులలో నొకటి. దాని 83.16 చూడఁగా ఇది షూషను పట్టణము నకు దగ్గరగా నున్నది. ఆ దేశములోని శిలా శాసనములకూడ దీనితో నేకీభవించును. దాని కిప్పుడు కరును (Karun) అను పేరు గలదు.

ఉలము (Ulam = మందటి భాగము).

1. మనష్షే సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 716,17).

2. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు రాజైన సౌలు కుమారుడగు యోనాతాను సంతతి వారిలో నొకఁడైయుండెను. ఈ ఉలము సంతతివారు విలువిద్యయందు నిపుణులై యుండిరి (I దిన 839,40).

ఉసర వెల్లి కీటకములు, సరీసృపములు 4 చూ॥

ఋ

ఋణము అప్పు చూ॥

ఎ

ఎండ బెబ్బ రోగములు చికిత్సలు III 1 చూ॥

ఎండు తెగులు వ్యవసాయము 5 (3) చూ॥

ఎకరము మానములు కొలతలు I 3 చూ॥

ఎక్రోను, ఎక్రోనీయులు (Ekron = మూలధ్వంసము చేయుట Ekronites). ఫిలిష్తీయుల ఐదు ముఖ్యపట్టణములలో ఉత్తరమున నున్నది (యెహో 13³ I సమూ 616,17). ఇశ్రాయేలీయులు పలెస్తీను దేశమును విభాగించుకొని నపు డీది యూదాగోత్రమునకు వచ్చెను (యెహో 15^{11,45,46}). పిమ్మట దీనిని దానుగోత్రమున కిచ్చిరి (1944). ఇది దానుగోత్రపు స్వాస్థ్యముయొక్క సరిహద్దులలో నొకటియై యున్నది (1943). యూదులు దీనిని జయించిరిగాని (న్యాయా 118) కొంతకాలమైన తరువాత ఫిలిష్తీయులు దానిని ముఱలస్వాధీనముచేసికొనినట్లున్నది. ఫిలిష్తీయులు దేవుని నిబంధనమందనమును పట్టుకొనినప్పుడు మొదలుదానిని అడ్డోదుకు, తరువాత గాతుకు,

పిమ్మట ఎక్రోనుకు సంపిరి (I సమూ 518). సమూ యేలు కాలములో ఎక్రోను ఇశ్రాయేలీయులచే పట్టుకొనఁబడినను (614 17³²) మఱల కొద్దికాలములోనే ఫిలిష్తీయులవశమైనట్లుగా నున్నది. గ్రామదేవతయొక్క పేరు బయెల్జెబూబు. ఇశ్రాయేలురాజైన అహాజా ఆ దేవతయొద్ద విచారణ చేయుటకు కొందఱని సంపెను (II రాజా 19-18). ప్రవక్తలు ఫిలిష్తీయుల ముఖ్యపట్టణములలో నితర మైనవాటికి విరోధముగా ప్రవచించినట్లు ఎక్రోనుకు విరోధముగాకూడ ప్రవచించిరి (యర్దీ 25³⁰ ఆమో 1⁸ జెఫ 2⁴ జెక 9^{3,7}). ఇప్పుడచట ఆకీరు (Akir) అను పల్లె యొకటికలదు. ఇదే ఎక్రోనుయొక్క యునికీపట్టని కొందఱను కొందురుగాని యీ రెండు పేరులకుగల సంబంధము తప్ప ఈ ఆకీరు అను పల్లెయే ఎక్రోనునటు మఱియేయాధారమునలేదు. ఎక్రోనీయులనఁగా ఎక్రోనుపట్టణవాసులు (చటము I, C 8).

ఎగురు సర్వము సర్వము I 1 చూ॥

ఎగ్బతానా (Ecbatana). మాదీయదేశపు ప్రధానపట్టణముయొక్క గ్రీకు పేరు. దీని హెబ్రీ పేరు ఆఖ్మెతా (Achmetha). రాజైన కోరెషు యెరూషలేములోని యాలయమును తిరిగి కట్టుటకు ఇచ్చిన తాకిడు ఈ ఎగ్బతానాయను పట్టణములోని దస్తావేజాకొట్టులో నుంచబడఁగా పారశీకరాజైన దర్యామెషుకాలములో దాని నచట కనుగొనిరి. ఈ పేరు బైబిలులో ఎజ్రా 6³ లో తప్ప మఱి యెచటనులేదుగాని, ఆప్రమాణిక గ్రంథములలో నిది కొన్నిసార్లు కనబడును (II మక్క 9³ టోబీతు 87 67 మొ॥). ప్రస్తుతము దీనిపేరు హమదాను (Hamadan).

ఎగ్లా (Eglah = పెయ్యమాడ). దాదీదు భార్యలలో నొకరె. ఇత్రెయాము తల్లి (II సమూ 8³ I దిన 33).

ఎగ్లాతాశీషా (Eglath-Sheli-shiyah = మూఁడేండ్లమాడ). ఇది యెష 15⁵ లోను యర్దీ 48³⁴ లో నున్నట్లు మోయాబునుగూర్చిన ప్రవచనమునకు సంబంధముగా అసలు భాషలో కనబడుమాటయై యున్నది. తెనుగు బైబిలును చూడఁగా యెష 15 లో నున్నట్లు దీని నొక స్థలమునకు పేరునుగా నెంచక మూఁడేండ్ల తరిపి దూడ అని తర్జుమాచేసిరిగాని యర్దీయా గ్రంథ

ములో దీని నొకస్థలమునకు పేరుగా తర్జుమాచేసి యున్నారు. ఇందులో నేడి సరియైనదో దానిని వేదశాస్త్రులు సహ తీర్మానింపలేక పోవుచున్నారు గాని వారిలో నెక్కువమంది ఇదియొక స్థలమునకు పేరనియే యనుకొందురు. అయితే ఆ స్థల మెచ్చట యని అడిగినయెడల మోయాబుదేశపు స్థలములలో ననేకమైనవాటివలె నిదియును నశించెను కావున దాని యునికినిగూర్చి తెలియ దందురు.

ఎగ్లాయాము (Eglaim = రెండు చెలువులు). మోయాబు ఊళ్లలో నొకటి (యెష 15⁸). ప్రస్తుతమున దాని శేషముల పొలకువయే లేదు.

ఎగ్లోను (Eglon = దూడకు సంబంధించిన లేక గుండ్రని).

1. మోయాబు దేశమునకు రాజు. ఇతఁడు అహ్లానీయులతోను, అమాలేక్కియులతోను సంధి చేసికొని ఈతఁచెట్లపట్టణము అనబడు యెరికో యొద్ద ఇశ్రాయేలీయులను ఓడఁగొట్టి వారిని లోబఱచుకొని వారివలన కప్పము పుచ్చుకొని బాధపఱచెను. ఏహూదు అను నతఁడు కుట్ర జేసి ఇతనినిచంపి యిశ్రాయేలీయులకు విడుదల కలిగించెను (న్యాయా 31²⁻⁸⁰).

2. యూదాదేశపు పల్లపు భూమిలలోని ఒకయూరు (యెహో 15³⁹). ఈ యూరిరాజు ఇంక నలుగురితో సంధిచేసికొని గిబియోను పట్టణము మీఁదికి దండెత్తివచ్చి గిబియోనీయులతో యుద్ధముచేయఁగా యెహోషాఫి గిబియోనీయుల పక్షమున పోరాడి యా రాజుల నోడించి వారిని పట్టుకొని చంపించెను (యెహో 10^{3-23, 24-37} 12¹⁹). అది లాకీషు అను పట్టణమునకు సమీపముగానుండి ప్రస్తుతము తెల్ నెయిలె (Tell-Nejelah) యనబడుచున్నది. దానికి దగ్గఱగానున్న అజ్లాన్ (Ajlan) అను నదియు నిదీయూరు అని యనుకొనువారును గలరు గాని పేరునుబట్టి కొంత సంబంధమున్నను ఇది పురాతనమైన యూరు కానందున అది యీ ఎగ్లోను కాదనుకొందురు.

ఎజేము (Ezem = ఎముక). ఎదోముదగ్గర నుండు యూదా యూళ్లలో నొకటి. ఇది తరువాతకాలములో షిశ్యాను గోత్రమున

కియ్యబడెను (యెహో 15³⁹ 19¹³ I దిన 4³⁹). అస్తోను చూ॥

ఎజ్బాయి (Ezbai). దావీదు యోధులలో నయరై అనువాని తండ్రి (I దిన 11³⁷).

ఎజ్రా (Ezra = సహాయము).

1. సాహోకు ఫీనెహోసుల వంశజుడగు యాజకుడు (ఎజ్రా 71⁶). మోషే ధర్మశాస్త్రమునందు ప్రవీణుడైనశాస్త్రీ. ధర్మశాస్త్రమును చక్కగాఁ దెలిసికొనినవాడై (7⁶) దాని పఠించుచు ఇతరులకు నేర్పుచుండెను (7^{10, 11}). శ్రీ॥ ము॥ 465-425 వఱకు పారసీకమునెలిన అర్తహషస్తయేలుబడి యందడవ సం॥ న యెరూషలేముకుఁ బోయి యూదుల వ్యవహార సంబంధముగునట్టియు మత సంబంధముగునట్టి స్థితిగతులను విచారించి వారిని దేవుని ధర్మశాస్త్రాను సారముగ నడిపించుట కితఁడు రాజుగారివలన పంపబడెను (7¹⁴). నది యవతల నున్న ప్రాంతములందలి యధికారులు మందిరము కొఱకు కావలసిన సామగ్రిని ద్రవ్యమునిచ్చి, ఆలయపువనివారియొద్ద పన్నుపుచ్చుకొనకుండునట్లుత్తరువు నొందెను (7²¹⁻²⁴). ఎనుబది సం॥ లకు పూర్వము జెరుబ్బాబెలు యేషావ యనువారితో వెల్లినవారుగాక పరదేశములందున్న యూదులను సమకూర్చి యెరూషలేమునకు వెంటఁగొనిపోవుటకు నెలవునొందెను. అర్తహషస్తయేలుబడియందడవ సం॥ న (459 458) నీసానను మొదటి నెల (మార్చి) మొదటి దినమున 1500 మందితో ప్రయాణమయ్యెను (7⁹). అహవానదీతీరమున విశ్రాంతి నొందనై దిగి, తమవెంట లేపీయు లెవ్వరును రాకుండుటఁ గని, కొందఱిని తోడ్కొని వచ్చుటకై వెనుకకుఁ బంపెనుగాని వారిలో బహు కొద్దిమంది మాత్రము పల్లెనీనుకువచ్చుటకు సమ్మతించి యతనివెంటఁబడించిరి (8¹⁵⁻¹⁸). అతఁడును, అతనితో వచ్చిన జనులునుపవనించిన తరువాత మఱల బయలుదేరి, విడవనెల మొదటిదినమున అనఁగా నాలుగుమాసములకు యెరూషలేము చేరిరి (7⁸). పిమ్మట తానుదెచ్చిన మందిరోపకరణముల నప్పగించి బలినిర్పించి రాజు ఉత్తరువులను ఆ ప్రదేశముల యధిపతులకు తెలియఁజేసెను (8³³⁻³⁶). పల్లెనీనులోని యూదులును, కొందఱు యాజకులు సహ అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి యుండుట చూచి మిగుల చింతించి (9¹⁻¹⁵) వారీ

విషయమునందు ధర్మశాస్త్రాను సారముగ ప్రవరించుటకు బలవంతముజేయ నిశ్చయించుకొని ఆ స్త్రీలను పరిత్యజించుటకు పెక్కింద్రను ప్రేరేపించెను (10¹⁻¹⁷). అటుతరువాత పదమూడు సంవత్సరములు అతని చరిత్రము బొత్తుగాఁ దెలియదు. నెహెమ్యా యెరూషలేముకువచ్చి అర్థహస్తయేలుబడియందు ఇరువదవయేట యెరూషలేము ప్రాకారములను మరవ్వుతుజేసిన తరువాత, ఎజ్రా కొందఱు ముఖ్యుల సహాయము నొందినవాఁడై, నూతనముగా నాదేశమునకు వచ్చిన యూదా జనాంగమునకు మోషే ధర్మశాస్త్రముఁ జదివి వినిపించెను (నెహె 8¹⁻¹⁹). ఎజ్రాకాలమునుండి ప్రవక్తల శకమంతరించి శాస్త్రులశకమారంభమయ్యెను. ఎజ్రా ఎల్యాషీబు ప్రధానయాజకుఁడుగా నుండుకాలమున మరణమాయెనని యోసీఫసు వ్రాసెను. ఇతఁడును నెహెమ్యా ఎల్యాషీబులు సమకాలీనులై యున్నారు (3¹ 8⁹).

2. యూదా అనువానితోగూడ లెక్కింపఁబడినవాఁడు (I దిన 4¹⁷).

3. బబులోను నుండి జెరుబ్బాబెలుతో తిరిగి వచ్చిన ముఖ్యయాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12^{1,7}). తరువాత నొక కుటుంబమున కీ పేరు కలిగెను (12¹³).

H.

ఎజ్రాగ్రంథము (The Book of Ezra). ఎజ్రా దీని గ్రంథకర్తయై యున్నాఁడు. దాదాపు క్రీ॥ ము॥ 458-453 సం॥ లలో బబులోను చెఱకుఁ దరువాత యెరూషలేములో వ్రాయఁబడెను. దీనియందు గుమారు 80 సం॥ ల (528-458) చరిత్రగలదు. ఇశ్రాయేలీయులు తిరిగివచ్చి పరెస్థీనులో నివసించినప్పు డీదేశమునకు యూదయయను పేరు కలిగెను. అప్పటినుండి వారు యూదులని బిలువఁబడిరి.

యూదులు చెఱనుండి తిరిగివచ్చి దేవుని మందిరమునకట్టి దైవారాధనను మఱల స్థాపించుటను గుఱించి తెలుపుటకు ఇది వ్రాయఁబడెను. ఎజ్రా బబులోనునుండి యెరూషలేమునకుఁ జేసినప్రయాణమును అప్ప డతనితోగూడ వచ్చిన యూదులగుంపును గూర్చియు,

వారు పారసీకరాజు నాజ్జప్రకారము దేశమును చక్కఁబఱచి పట్టణమును కట్టి, దేవుని యారాధనను, ఆయన యధికారమును తమ బోధనప్రమాణము చొప్పున స్థాపించిన సంగతియు నిందు గలదు. ఈ కాలమునందు ఎజ్రా చేసిన భయభక్తులుగల కార్యములును, సంస్కరణలు దీనియందున్నవి. బబులోను చెఱనుండి విముక్తులమయితిమను సంతోషముతో వారు తమదేశముకుఁబోవ సమకట్టి ప్రయాణముచేసినను, విగుప్తునుండివచ్చు నప్పటివలె ఈ ప్రయాణమును శ్రమలతోను తొందరులతో గూడినదై యుండెను. ఇందు పలన దేవునిసంఘము, దాని షేమార్థమై అప్పుడప్పుడు కొంతకాలముఁజఱకు తొందరులను పొందినను, అది బొత్తుగా విడనాడఁబడలేదని గ్రహించుచున్నాము.

పాత నిబంధనయందలి యితర గ్రంథములలో దేవుని ప్రజలైన ఇశ్రాయేలీయులు స్వతంత్ర రాజ్యము గలిగినవారైనట్లు వ్రాయఁబడకపోయినను వారు అన్యదేశపు రాజుల పరిపాలనకు లోబడియుండినను దేవుఁడు వారియెడల కరుణ గలవాఁడై యుండెను (హగ్గయ, జెకర్యా ప్రవచనములు చూ॥). వారు తమ దేవుని యారాధనలను మతపద్ధతులను తమ స్వంత శక్తివలననే జరుపుకొనఁగలవారై యుండిరి. ఇవి రాబోవు క్రీస్తు యొక్క పనిని ఆయన కృపను స్వతంత్రతను సూచించు గుఱుకులై యుండెను.

ఈ గ్రంథమునందు రెండుభాగములు గలవు. I. 1-6 అ. జనులు కొరఫు ప్రకటనవలన (1 అ), జెరుబ్బాబెలుతోగూడ వచ్చి (2 అ), ఆలయమును కట్టుచుండఁగా (3 అ), ఆటంకములు సమరయులవలన కలిగినను (4 అ), ఆలయమును కట్టి దాని ముగించిరి (5, 6 అ). II. 7-10 అ. జనులు తిరిగి ఎజ్రాతో బయలుదేరి వచ్చిన తరువాత (7, 8 అ), అతఁడు వారిలో దిద్దుబాటులను జేసెను (9, 10 అ).

ఈ గ్రంథమునందు ప్రజలు రాజులకిచ్చు కొనిన అర్ఘ్యమును, రాజులు వాటికిచ్చిన తాభీదులును హెబ్రీ భాషలోగాక, ఆ కాలమునందు వాడుకలో నుండిన అరమేయిక్ భాషలో వ్రాయఁబడెను (4⁸-8¹⁸ 7¹²⁻²⁸). ఆ భాషయే అప్పుడు వాడుకలో నున్నట్లు దానివలనఁ దెలి

యును. అదిమాత్రమేగాక, అది ఆసులులో వ్రాయబడినదేగానీ ఈ గ్రంథములో వాటిని జేర్చినట్లు కనుగొనవచ్చును. H.

ఎజ్రాహీయుడు (Ezrahite).

క్రీస్తు 88 పీఠికలోనున్నట్లు హేమానుకును, క్రీస్తు 89 లోను I రాజు 4³¹ నందున్నట్లు ఏతాను కును పెట్టబడిన బిరుదు. మఱియు నిది జెర హీయుడు అను పేరునకు మాటు రూపమై జెరహు అనువాని సంతతివారికి గలిగిన బిరుదని యనుకొనువారును గలరు (సంఖ్యా 26²⁰).

ఎజ్రీ (Ezri = సహాయకుడు). దావీదు కాలములో వ్యవసాయకులమీఁద నుండు విచారణ కర్త (I దిన 27²⁶).

ఎతెరు (Ether = సమృద్ధి).

1. యూదావారి యూళ్లలో నొకటి (యెహో 15²²). తరువాత ఇది షివ్యోను గోత్రికుల కియ్యబడెను (19⁷). ఫిలిష్తీయుల దేశములోని సిబ్బా ప్రాంతములలో నిది యున్నది. I దిన 4³³ నందు దీనికి తోకను అను మాటుపేరు గలదు (తోకను చూ॥).

2. ఇశ్రా చూ॥

ఎత్తయిన ద్వారము యెరూషలేము B III 8 (1), దేవాలయము I 3 (1) చూ॥

ఎత్తైకే ఎత్తైకే చూ॥

ఎత్నాను (Ethnan = దానము).

యూదావారిలో నొకడు (I దిన 4⁷).

ఎత్తి యెయతిరయ చూ॥

ఎత్త్యులు (Ethbaal = బయలుతో కూడ లేక బయలు తోడైనవాడు). అహాబు భార్య యగు యెజెబెలు తండ్రి. ఇతడు సీదోనీయుల రాజు (I రాజు 16³¹).

ఎదోము, ఇమామయ (Edom = ఎజ్జని, Idumaea, Edomites).

1. ఏశావుయొక్క మాటు పేరు. మంచి కలగూర వంటకము చేయుటకు, సాధారణముగా నాకాలమందు ఎర్రని కూరకలు చేసి వండి దానికి ఎర్రనిది యని అర్థమిచ్చు పేరు బెట్టిరి.

వేటాడి అలసి సాలసి వచ్చు ఏశావు తన తమ్ముడైన యాకోబు అట్టి వంటకము చేయుట చూచి ఆత్యాశపడి, దాని తినుటకు తన జ్యేష్ఠత్వమును యాకోబున కమ్ముకొనెను. అందువలన ఎదోమును పేరతనికే గలిగెను (ఆది 25³⁰⁻³⁴ 36¹). (ఏశావు చూ॥)

2. ఏశావు సంతతివారు నివసించిన దేశము (ఆది 32³ 36⁸⁻⁹). శేయీరను నది దాని పూర్వపు పేరు (ద్వితీ 2⁵). అది అరబ్బీ దేశమునందొక భాగము. అది లహా సముద్రము మొదలుకొని ఎర్ర సముద్రపు ఆకాబా సంయుక్త గ్రగుడము వఱకు వ్యాపించెను. ఓఫీరు దేశముతో వర్తకము చేయుటకై ఎర్రసముద్ర తీరమున సాలామోను తన ఓడలను కట్టించిన ఎసోన్లబెరు పట్టణ మీ యెదోముదేశములోని దక్షిణ భాగమందుండెను (I రాజు 9²⁶). అది ఎత్తయిన కొండలును, నిత్యము ప్రవహించెడి యూటలు గలిగి ఖల పుష్ప భరితమై, పశ్చాదులకు మంచి మేతగల దేశమై యుండెను. బొస్రా (Bozra ఆది 36³³) ఏలోతు (Eloth I రాజు 9²⁶) ఎసోన్లబెరు (Eziongeber II దిన 81⁷). సెల లేక పెత్ర (Sela or Petra II రాజు 14⁷) అనునవి ఈ దేశమందలి ముఖ్య పట్టణములు. ఈ దేశమందు శేయీరు కొండ, అహాబును మృతినొందిన హోరు అను కొండయుగలవు. ఇశ్రాయేలీయుల రణరణమున సంచారముచేయు కాలమందు ఎదోము రాజు వారిని తన దేశముగుండా దాటి పోనియ్యక, వారికి విరోధముగా దండుతో వచ్చినందున దేవుని ప్రవక్తలు ఆ దేశమును శపించిరి. ఈ శాపములన్నియు సంపూర్ణముగా నెఱవేఱినవని అందలు నొప్పుకొనుచున్నారు (యెష 34⁵⁻¹⁴ యిర్మీ 49⁷⁻²² యెహె 25¹³⁻¹⁴). ఆ మార్గమున ఇశ్రాయేలీయులు పోలొలక దక్షిణముగా తిరిగి ఆ దేశమును చుట్టుకొని దీర్ఘ ప్రయాణము చేసిరి (సంఖ్యా 20¹⁴⁻²² అరణ్యము 3 (2) చూ॥)

3. ఏశావుయొక్క సంతతివారు (ఆది 36⁹). వారు నివసించుటనుబట్టి ఈ దేశమున కీ పేరు గలిగెను. ఆరంభమున వారు రాజులచేతను నాయకుల చేతను పాలింపబడిరి (ఆది 36³¹⁻⁴¹). మోషే

ఇశ్రాయేలీయులతో ప్రయాణముచేయకమునుపే
 14). ఎదోమీయుల రాజు తన దేశముగూడ ఇశ్రా
 యేలీయులను వెళ్లనియ్యనందున వారు చుట్టు
 తిరిగిపోయిరి (20¹⁴⁻²¹ న్యాయ 11¹⁷⁻¹⁸). రాజైన
 సౌలు ఎదోమీయులతో యుద్ధమాడెను (I సమూ
 14⁴⁷). దావీదు వారిలో 18 వేల మందిని
 సంహరించి, ఎదోము పట్టణములలో కాపు
 బలము నుంచెను (I దిన 18¹¹⁻¹³ కీర్త 60 పీఠిక).
 ఆమోసు కాలమువఱకు ఎదోమీయులు ఇశ్రా
 యేలీయులను బహుగా ద్వేషించి హింసించి
 నందున అతడు దైవాజ్ఞచే వారినిశపించి సర్వ
 నాశన మగుమరని ప్రవచించెను (ఆమో 1^{11,12}).
 యోహానాదేశము నిర్జనమగు యెదారి యగుననెను
 (యోవే 3¹⁹). ఆలాగున జరిగెను. ఆదేశ
 మిప్పుడు అరణ్యముముగ నున్నది. గొప్ప
 రాతి నగరాలు గలిగిన శ్రేష్ఠమైన పట్టణములు
 పాడై నిర్జనముగ నున్నవి.

H.

ఎడ్డు ఆవు 2 చూ॥

ఎద్రెయి, ఎద్రెయా, యెద్రెయి (Edrei =
 బలము).

1. బామసురాజైన ఓగు అనువాడు నివ
 సించిన పట్టణము (ద్వితీ 1³ 3¹⁰ యెహో 12⁴
 13¹²). ఓగు అనురాజు ఈ పట్టణములో నోడి
 పోయినందున ఇతనిదేశము ఇశ్రాయేలీయుల
 వశమయ్యెను (సంఖ్యా 21³³⁻³⁵ ద్వితీ 3¹).
 ఇది మనషేగోత్రికుల స్వాస్థ్యములో తూర్పు
 భాగమున నుండెను (యెహో 13³¹). ప్రస్తుత
 ముననున్న ఎద్ డెరా (Ed-Dera) యనునదే
 దీనియనికీ యనుకొందురు (పటము I, H 5)

2. నఫ్తాలీగోత్రపు స్వాస్థ్యములోని యొక
 యూరు (యెహో 19³⁷).

ఎనోషు (Enosh = మానవుడు). ఆదాము
 మనుమడు. షేతు కుమారుడు (ఆది 4²⁶ 5⁶⁻¹¹
 I దిన 1¹ లూ 3³⁸). ఇతనికాలములోనే
 యెహోవా నామమున ప్రార్థనచేయుట యారంభ
 మైన దనుటవలన కయీసు దుష్టత్వమునకెట్లు
 ప్రసిద్ధుడాయెనో అదేలాగున నితడు భక్తివిషయ
 ములలో ప్రసిద్ధుడయ్యెనని తెలిసికొనగలము.

ఎవ ఫ్రా (Epaphras). ఇతనిపేరు కొలా
 17 4¹² ఫిలే 23 లయందు తటస్థించును. పౌలు
 ఇతనినిగుఱించి తోటిదాసుడనియు దాసుఁ
 డనియు, నప్పుకమైన క్రీస్తు పరిచారకుడనియు
 కీర్తనీయుముగా వ్రాసెను. కొలాస్సయి యతఁడు
 పుట్టిన యూరని యనేకుల భావము. అట్లుండక
 పోయిన నతఁడక్కడ నివసించి యా పట్టణముందు
 సంఘమును స్థాపించెననవచ్చును. కొలా 4¹³
 యందలి మాటను చూడఁగా లవోదికయ సంఘ
 మునకును హియరాపాలి సంఘమున కితఁడే స్థాప
 కుడని యూహించఁ గలుగుదుము. పౌలు
 మొదటిసారి చెఱలోనుండఁగా ఎవ ఫ్రా రోమా
 పురికివచ్చి కొలాస్సయి సంఘముందలి లోపము
 లను గుఱించి యాయన కెఱింగించెను. పౌలాయ
 నను నాతోటి శ్రోత్రీయని చెప్పటచే నతఁడు పౌలు
 సహవాసము నిమిత్తము ఆయనతోకూడా చెఱలో
 నుండవలసివచ్చెనని తోచును. ఎవ ఫ్రా తెలియఁ
 జేసిన సమాచారమునుబట్టి పౌలు కొలాస్సయి
 సంఘస్థుల పేరిట వ్రాసిన పత్రిక నితనిచేతికిచ్చి
 వారియొద్దకు పంపెను. M.

ఎవ ఫ్రాదితు (Epaphroditus = మనో
 హరము). ఇతఁడు ఫిలి 2²⁵⁻³⁰ 4¹⁸ యందు
 పేర్కొనఁబడినవాడు. పాలెరిని సహోదరుఁ
 డనియు, జతపనివాడనియు తోటియోధుఁ
 డనియు చెప్పెడివాడు. అపొస్తలుఁడు మొదటి
 సారి చెఱలోనుండఁగా నితఁడు ఫిలిప్పయి సంఘ
 స్థులు పౌలునిమిత్తము సమకూర్చిన ద్రవ్య సహాయ
 మును అందించెను. ఆయన రోమాపురి చేరిన
 పిమ్మట సువార వ్యాపకత్వము నిమిత్తమును పౌలు
 యొక్క పరామర్శ నిమిత్తమును మిగుల ప్రయాస
 పడుటచే వ్యాధిగ్రస్తుడై చావుకు సిద్ధమైయుం
 డెను (ఫిలి 2²⁷). అతని ఆస్థాభ్యుమును గుఱించి
 ఫిలిప్పయిసంఘస్థులకు తెలిసినందున వారు బహుగ
 విచారపడిరి. వారు తన్నుగుఱించి చింత
 క్రాంతులైయుండుట ఎవ ఫ్రాదితుకు వినపచ్చి
 నందున వారి దుఃఖోప శమనము కొఱకతడు
 ఫిలిప్పయికి పోవనపేక్షించుచుండెను. అందుకు
 పౌలు సమ్మతించివారు తన సహాయమునకు పంపిన
 ద్రవ్యమునకు కృతజ్ఞతను చెల్లించుటకును వారి
 భక్తిని స్థిరపఱచుటకు నొక పత్రికను వ్రాసి
 ఎవ ఫ్రాదితుచేత వారియొద్దకు పంపెను. M.

ఎపికురీయులు (Epicureans = ఎపికురన్ అనువాని శిష్యులు). వీరు గ్రీకువారిలోని తత్వశాస్త్రములలో నొకదాని ననుసరించెడివారు. ఈదర్శన స్థాపకుడు క్రీ. ము. 341-270 నందు జీవించిన ఎపికురస్ అనువాడు. అతని బోధ స్తోయికమైన బోధకు భిన్నముగానున్నది. సుఖ దుఃఖము లనేకరీతిగా నెంచవలసినదని వారు బోధించిరి గాని ఎపికురీయులు సంతోష మనుభవించుటయే పరమమేలని యెంచిరి. ప్రస్తుతమున సుఖసంతోషముల నోలలాడువారిని ఆంగ్ల భాషయందీ పేరున పిలుచురు. ఎపికురస్ దేవుని స్పష్టికర్తనుగా నెంచక న్యాయ దర్శనమును మొదట స్థాపించిన కణాదునివలె నీ సృష్టి యావత్తును అణువులవలన నేర్పడినదని బోధించెను. ఇట్లు వారు దేవుని నిరాకరించి సుఖ భోగములనే పనిమబోధలుగా నెంచినందున అన్యుల బోధకులలో ముఖ్యముగ భుండించబడవలసినవారని అధికృష్టపులు అనుకొనుచు వచ్చిరి. అత్యైలో పాలు బోధలు విని హేళన జేసినవారిలో వీరు ముఖ్యులని ఊహించుచును (కార్య 17¹⁸).

ఎపైనేటు (Epaenetus = స్తోత్రార్థుడు). ఇతని పరగణామండి వచ్చిన మొదటి క్రైస్తవులలో నొకడు. ఇతడు ఎఫెసుపట్టణస్థుడై ముండవచ్చును. పాలితిని తన ప్రయుడని పేరుచేసి నందనము చెప్పెను (రోమా 16⁵).

ఎఫ్లాలు (Ephlal = బాగు, తిగల). గూడా సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 2⁷).

ఎఫెసీయులకు వ్రాసినపత్రిక (Epistle to the Ephesians).

I. గ్రంథకర్త.

ప్రాచీన లండనుకు గ్రీకులుగా నీ యుత్తరము పాలువలన రచించబడినదని సమర్థించగా నవీనులలో కొందఱు అందుకాక్షేపించి రెండవ శతాబ్దమందు జీవించిన యొకడు దీని వ్రాసెనను నభిప్రాయమునవలంబించిరి. ఈలాగున ఆక్షేపించు వారు తమ యభిప్రాయమున కాధారముగా రెండు హేతువులను నూచింతురు. 1. తైలి విషయమందీపత్రిక పాలింతుకపూర్వము వ్రాసిన పత్రికలకు భిన్నమైనదనియు, 2. ఇతరపత్రికల

యందు పాలు బోధించిన మతసిద్ధాంతములకు నీ పత్రికయందలి యుపదేశమునకును మిగుల వ్యత్యాసము కలదనియు వాదించురు. వీరి సంశయము నిరాస్తమమైనదని చెప్ప వలసడుగాని వారగు పఱచిన కారణములు వారివాదమును స్థిరపఱచునంతటి బలమైనవికావు. పాలు మొదట వ్రాసిన యుత్తరములకును దీనికిని తైలిధర్మమున్నను దీనితోపాటుగా నాయన రచించిన పత్రికలకైలి దీని తైలికి సమానముగా నున్నది. పాలు ఆకాలమున కొలొస్సయి పత్రికయన, ఫిలేప్పీయిపత్రికయు, ఫిలేమోనుపత్రికయు, ఎఫెసీపత్రికయును నాలుగింటిని లిఖించెను. ఈ నాలుగుపత్రికలకైలి చాలముట్టుకు ఒకేవిధముగా నుండును. పాలు వ్రాసిన గ్రంథముల శ్రద్ధగ పఠించువారాయన యే విధముగా తనభాషమును బయలుపఱచునో కనుగొని యీ పత్రికను చదివిరేని నిదియాయన రచించినదని తప్పక నిశ్చయించురు. సిద్ధాంత భేదమునుగుఱించియు తగుసమాధానము చెప్పఁ గలుగుదుము. రోమీయులపత్రికను కొరింథుపత్రికను వ్రాసినతరువాత పాలు చెఱలో మూడు సంవత్సరములు గడిపి యీ ఎఫెసీయులపత్రికను వ్రాసెను. అట్టిసమయమందాయన సంఘపరి వాలనవలనను దేశసంచారమువలనను ఆయాస పడక మతసిద్ధాంతమును ధ్వనించుట కవకాశము గలిగియుండును గనుక ఆ విషయమందు వ్యత్యాసము కలిగియుండుట వింతకాదు. మఱియు నీ పత్రిక రెండవశతాబ్దమందు జీవించిన యొకని రచనమనుట కేవలమపారమైనది. II పేరు 3^{15, 16} చూడఁగ పాలువ్రాసిన పత్రికలాయన మృతి నొందినతరువాత కొన్నాళ్లకే జనుచేయఁబడి దైవారాధనయందు ముయోగించబడినని స్పష్టమగును. అట్లుండఁగా రెండవ శతాబ్దారంభమందుండినవాడు పాలుపేరుట కల్పించి వ్రాసిన పత్రిక పాలుదిగ నంగీకరించబడుట యసాధ్యము.

ప్రాచీనకాలీనులగు క్రైస్తవ గ్రంథకర్తలనేకు లీ పత్రికనుగుఱించి సాక్ష్యమిచ్చిరి. ఐరేని యను, అలెక్సాండ్రీయ పట్టణపు క్లెమెంటు లుద్దలి యాను, మ్యూరటోరి గ్రంథశేషమును రచించిన వాడు మొదలగు వీరుండఱు ఎఫెసీయులపత్రికను ప్రశంసించి యది పాలు రచించినపత్రిక

యని సాక్ష్యమిచ్చిరి. క్రీ॥ శ॥ 13 సం॥ మందుం డిన మార్మియోనును, యోహాను స్నేహితుడగు పాలికారును, 115 సం॥ మందు హతసాక్షియైన ఇగ్నేషియసును, 95 సం॥ మందు రోమాపురి సంఘాధ్యక్షుడగు క్లౌమెంటును ఈ పత్రికను వ్రాసినవాడు పాలని దృష్టాంతపటిచిరి అదియుగాక ఎఫెసీయుల పత్రికకును I పేతురు పత్రికకును ప్రకటన గ్రంథమునకును కలిగిన సంబంధమునుబట్టి యీ రెండు గ్రంథములను లిఖించిన వారు ఎఫెసీయుల పత్రికను చదివి తమ గ్రంథముల సేర్పాటుచిరని నిష్పందేహముగా చెప్పగలుగుదుము. కాబట్టి పరగ్రంథ పరిశీలనవలన నీ పత్రిక పాలువనియు అందటించే ప్రమాణ గ్రంథముగా నంగీకరింపబడెననియు విశదమగును.

తద్రంథ పరిశీలనవలనను ఆ నిర్ధారణకాఠము కలుగును. పాలుయొక్క పత్రికలని యందఱు నొప్పుకొను పత్రికలయందువలె దీనియందును పాలు శుభమనిచెప్పి వ్రాయునది యని యారంభమందు నూచించబడును. ఇతర పత్రికలయందు వలె దీనియందును పత్రిక చదువువారు తనకొఱకు దేవుని ప్రార్థించుడని వేడుకొనుచు తనవాడుక ప్రకారము దైవనామమున వారిని దీవించి ముగించును. అదియుగాక యితర క్రొత్తనిబంధన గ్రంథకర్త లేవరైన నుపయోగించని యనేకపదములను పాలు వాడుకొనెడివాడని పండితులు కనుగొని యున్నారు గనుక ఈ పత్రికయందు క్రొత్తనిబంధనయం దెక్కడను ఆగుపడని ఇరువై క్రొత్తపదములు కనబడుటయే యిది పాలు పత్రిక యని చెప్పట కాస్పదము గలుగజేయును.

కడకు ఎఫెసీయుల పత్రికయొక్క విషయ సంగ్రహమును తైలియును బోధాంశములను పరిశోధించుటచే దీనిగుఱించినశంక లేకమైన నుండ సేరదు.

II. ఎవరినిమిత్తమే వ్రాయబడెను.

ఈ పత్రిక యారంభమందు “పాలు ఎఫెసులో నున్న విశ్వాసులైనవారికి శుభమని చెప్పి వ్రాయునది” యనుమాటనుబట్టి యిది ఎఫెసుసంఘస్థుల నిమిత్తము వ్రాయబడెనని భావించినను ఆ సంగతి సంతయాస్పదమైనది. క్రొత్తనిబంధన గ్రంథ

ములకు మూలముగు వ్రాతప్రతులలో వన్నిటి కంటె పురాతనమైనవానియందు ఎఫెసులోనున్న యను పదము కనబడెను. ప్రాచీనకాలపు క్రైస్తవగ్రంథకర్తయగు బాసిల్ యను సంఘాధ్యక్షుడు తానెఱిగిన ప్రతులలో నా పదములేదని తెలియజేసెను. దిరిగినుకూడ నాలాగు చెప్పెడి వాడు. మార్మియోను తానేర్పరచిన క్రొత్త నిబంధన గ్రంథముల నామబాబితాయందు దీనిని లవొదికయుల పత్రికయను పేరుచే నుదాహరించెను. ఇందువలన పోలిపత్రికను ఎఫెసు సంఘస్థుల నిమిత్తము మాత్రమే వ్రాయలేదని తోచక తీరదు. కార్యముల గ్రంథమందలి ఎఫెసుసంఘస్థాపన వృత్తాంతములను చూడగా (కార్వ 18¹⁹ 19¹ 13-16) యాదు లా సభలో కలిసినవారని విశదమగునుగాని పత్రికను పరిశోధించగ పాలు అన్యులను తెలచి వ్రాసెనని నిష్పందేహముగా తెలియనగును (ఎఫె 2¹¹⁻¹⁹ 3¹). మఱియు పాలు ఎఫెసు పట్టణమందు మాడుసంవత్సరములు కాపురముండినను (కార్వ 20³¹) ఆ పట్టణముం దాయన స్నేహితులు సక్కుందండినను ఇతర పత్రికలయందువలె దీనియం దాయన యెఱిపేరును పేర్కొనకయు, నెఱికి వందనములను చెప్పకయుండుట మిగుల నాశ్చర్యమగును. ఆయన ఎఫెసు సంఘస్థులనిమిత్తమేయే వ్రాసిన యెడల వారిలో కొందఱు కైనను వందనము చెయక మానడు. పాలు కొలొస్సయులకు వ్రాసిన యుత్తరము 4¹ నందు ఈ పత్రిక మీఱు చదివించు కొనిన తరువాత లవొదికయవారి సంఘములోను చదివించుడి, లవొదికయకు వాసిపంపిన పత్రికను మీరును చదివించుకొనాడి యని హెచ్చరించెను. ఇందు పేర్కొనబడిన లవొదికయ పత్రికను గుఱించి రెండుసంగతులు స్థలును. ఏవనిన:-

1. లవొదికయ పత్రిక పాలువలన రచించబడెను.
2. అదియొక సంఘమునిమిత్తము కారుగాని పలువురకు పంపబడెను అనునది. మార్మియోను ఎఫెసీయుల పత్రికను లవొదికయుల పత్రికయని చెప్పటవలన పాలు కొలొస్సయులకును ఫిలేమోనుకు నుత్తరములను వ్రాసి తుక్కికు చేతికిచ్చి పంపినసమయమున నందఱు చదువఁదగిన పత్రికవ్రాసి దానిలో సేసంఘపుపేరును కనుపఱచక చిన్నానీయ ప్రాంతములోని సంఘపు

వారందఱి కందించి చెదివించుమని యాయన కాజ్ఞాపించెనని భావించుము. ఆ పత్రికను తమ దగ్గర భద్రపఱచుటకై ఎఫెసు సంఘములు దాని నెత్తివ్రాయఁగా పాలు ఖాళిగ విడిచినస్థలమున వారు తమ పేరును వ్రాసియుందురు. ఎఫెసు పట్టణ మా ప్రాంతములో ముఖ్యపట్టణమైనందున నితర సంఘము లా గ్రామమునకు పలుమారు వచ్చి పోవువారు గనుక తమ యుపయోగమునకు ఎఫెసు సంఘములోని పత్రికనెత్తి వ్రాయునప్పుడు ఎఫెసులోనున్న విశ్వాసులైనవారికియను మాటను కలిపి యుండురు. ఇందునుబట్టి యా పత్రిక ఎఫెసీ యులపత్రిక పేరుచే సర్వత్ర వ్యాపకమాయును.

III. కాలస్థాన నిరూపణము.

పాలీ పత్రికను వ్రాసిన కాలమున చెఱుయంగుండెను (31 41 619) గనుక, ఆయన క్రైస్తవ్యంలో నైనను రోమాపురిలో నైనను దీని వ్రాసియుండవలెను. పాలీపత్రికను వ్రాసిన తరుణముననే కొలొస్సయులకును ఫిలేమోనుకును పంపిన పత్రికలను రచించెనని యందఱంగీకరింతురు. వేదగుండితులలో కొందఱా సమయమున పాలు క్రైస్తవ్యుల చెఱులో నుండెననుకొందురు గాని యా తీర్మానము పెక్కుండ్రకు సమ్మతము కాదు. పాలు ఫిలిప్పీయులకు వ్రాయఁగా నా బంధకములు క్రీస్తు నిమిత్తమే కలిగినవని ప్రేతోర్యమును సేనలోని వారికందఱికి స్పష్టమాయననియు (113), క్రైస్తవు ఇంటివారిలోనున్న పరిశుద్ధులు మీకు ఎందఱములు చెప్పుచున్నారనియు (422) చెప్పిన మాటలను రోమాపురినుండి వ్రాయఁగలదుగాని క్రైస్తవ్యునుండి యాలాగు వ్రాయుటకు వీలుపడదని వేదవేత్తలలో ననేకుల యభిప్రాయము. పాలీపత్రికను వ్రాసిన సమయముననే యజమానుని యాధీనమును తప్పించుకొని తన చెంతచేరిన ఒకనీయు అను దాసునిగుఱించి అతని యజమానుఁడగు ఫిలేమోను కుత్తరమును వ్రాసి పంపెను. పారిపోయినదాసుఁడు రోమాపురిలో దాగి యుండ ననుకూలమైనందున ఒకనీమిక్కుడనే పాలును కలిసికొనెననుటకు సందేహముండదు. కొలొస్సయు ఫిలిప్పీ పత్రికలను పాలు తిమోతి ఇద్దరు కలిసి వ్రాసిరి (ఫిలి 1¹ కొలొ 1¹). ఆపొస్తలుఁడు రోమా చెఱుయం దున్నప్పుడు తిమోతియు ఆయనతో నుండెను గాని క్రైస్తవ్యులలో

నున్నప్పుడు తిమోతి ఉండలేదు. అట్లుండఁగా పాలీ పత్రికను రోమాపురి చెఱులోని సమయమున అనఁగ క్రీ॥ శ॥ 62 లేక 68 సం॥ నని కొందఱును, 60 లేక 61 సం॥ న నని మరికొందఱు నభిప్రాయపడుచున్నారు.

IV. ఉద్దేశము.

ఈ పత్రికయందు పాలు క్రైస్తవ భక్తకోటి ఒకటే శిరస్సియుండు క్రీస్తుకు శరీరమువంటి సంఘమై యున్నారు గనుక ఆ దివ్యశరీరమందు కలిసిన అవయవములవంటి ప్రతి సభికుఁడు సంఘ మహిమార్థముగా సత్ప్రవర్తన ననుసరించి జీవించు కొనవలెనని ఎఫెసీయులను ప్రేరేపించెను.

M.

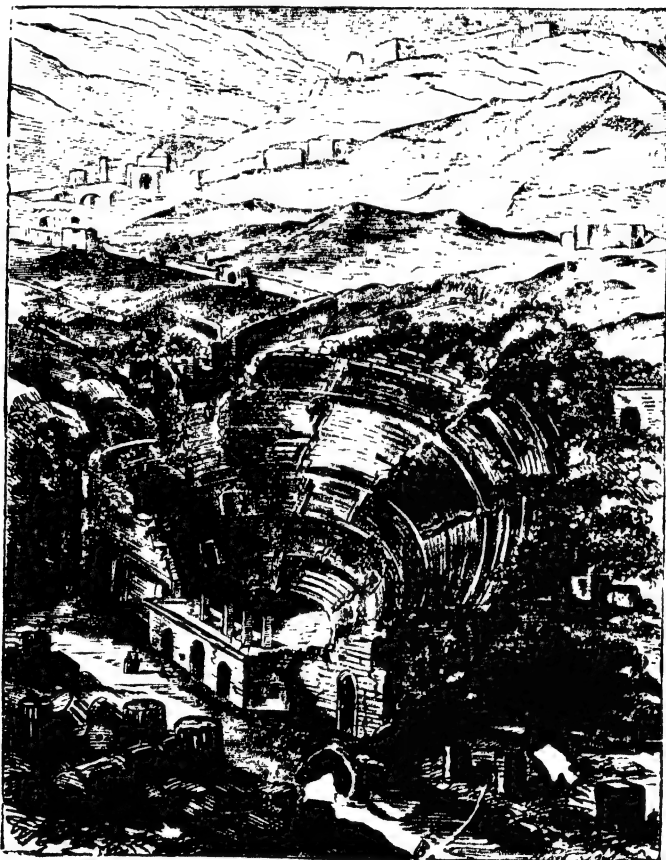
V. భాగములు.

I. వీరిక:-1. పై వ్రాత 11-2. 2. సకలాశీర్వాదములకై దేవుని గుఱించుట 13-14. (1) నిర్ణయము 14-6. (2) విమోచనము 17. (3) విక్రయము 18-10. (4) సాస్థ్యము 111-12. 3. ప్రార్థన. జ్ఞానమును కోరుట 115-23. (దీనిలోని 20-23 వచ. 19 వచనముమీఁద నాధారపడియున్నవి). II. క్రైస్తవుల పూర్వ ప్రస్తుత స్థితులకు గల భేదము చూపుట 21-22:-1. పూర్వము మరణము, ఇప్పుడు జీవము 21-7 (జీవమునుగూర్చి వ్రాయునప్పుడు రక్షణ మార్గమును వివరించెను 8-11). 2. పూర్వము దూరము, ఇప్పుడు సమీపము 211-22 (చివరి రెండు వచనములలో వారి నొక కట్టడమునకుఁ బోల్చి వారి స్థితిని దెలిపెను 220-22). III. ఈ సంఘమును కట్టుటలో పాలుకు కలిగిన పని 31-21:-1. క్రీస్తు మర్తమును దెలుపుట 12-13. 2. దానివిషయమైన ప్రార్థన 114-19. 3. ఈ భాగము నొక గుఱి వాక్యముతో ముగించుట 320,21. (మరొక సాధారణముగా పాలు తన పత్రికల వీరికిలలో వ్రాయు సంగతులే వైన ఉదాహరింపఁబడెను గాని ఈ పత్రిక యందవి చాల వివరముగ వ్రాయఁబడెను). IV. క్రైస్తవ నడతవిషయమైన హెచ్చరికలు 41-618:-1. విక్రయము-శరీరము, శిరస్సు-దాని ధౌన్యత్యము 41-16. 2. అన్యల మాదిరిని విడిచి క్రొత్తనడత నవలంబింపవలెను 417-24. 3. ఒకరికొకరము అనయవములమై యున్నాము గాన చేయవలసిన ధర్మవిధులు 425-32.

4. దేవుని పిల్లలవలె నడుచుకొనవలెను 51-21.
 (1) ఆసుసరించవలసినవి 1,2 (2) విడువవలసినవి 3-8 (3) వెలుగుపిల్లలవలె నడుచుకొనుట 9-14.
 (4) వివేకులవలె నడుచుకొనవలెను 15-21.
 5. ఆయా వారిలనుసరింపవలసిన విశేష నీతులు 52-69. (1) భార్యా భర్తలు 52-33 (ఇది క్రీస్తు కును సంఘమునకున్న సంబంధమును జూపును)
 (2) పిల్లలు, తలిదండ్రులు 61-4. (3) సేవకులు, యజమానులు 65-9. 6. యోగులవంటివారగు క్రైస్తవుల ధర్మములను చెలుపుట 610-13. V. ముగింపు విషయములు 619-24:—1. తనలోకకు ప్రార్థించు

మనుట 19-20. 2. తుంకికును సిఫారసు చేసి పంపుట 21-22. 3. ఆశీర్వాదము 23-24.

ఎఫేసు (Ephesus). చిన్నాసియలో పశ్చిమ లూడియా యను పర్వతా యందలి యొక పురాతన పట్టణము. పూర్వ మిచ్చట నొక మంచి నెవు ఉండునది. అందువలన నడిచిన న్యాయముచేత నిది చిన్నాసియలో ముఖ్య పట్టణమాయెను. క్రీ. ము. 11 వ శతాబ్దము నందు గ్రీకువారు దానిని స్వాధీనముచుకొనిరి. ఆన శతాబ్ద మధ్యమందు లూడియ రాజును కుబేరునినంటి నాడునగు క్రీసు (Croesus)

ఎఫేసులోని నాటకశాల

దానిని తన రాజ్యమునకు కలుపుకొనెను. కాని యతని రాజ్యమును పొరగింపు లాక్రమించు కొని నప్పుడది పొరగింపులవశమయ్యెను. 333 వ సం॥ నందు మహా అలెక్సాండరు వారి నోడించి దానిని

మఱియు గ్రీకువారి యధీనముననుంచెను. 190 సం॥ న రోమనులు దానిని జయించి పెల్లెము రాజు వశమున నుంచిరి గాని 133 వ సం॥ న దానిని తమ స్వంత యేలుబడి క్రిందకుఁబెచ్చి

కొని, ఆసియందు దానిని ముఖ్య పట్టణముగాఁ జేసిరి. బైబిలునందు క్రొత్త నిబంధనలో మాత్రము దీని పేరు కనబడును. ఆ కాలమునందలి రోమనుల పురములలో ముఖ్యమైనది. అనేకమంది యూదులచ్చట నుండిరి (కార్య 18¹⁹ 19¹⁷ పురా 14, 10, 11, 13). పౌలు దీని చుట్టవలన ప్రయాణమున కొనిండునుంచి యెరూషలేమునకుఁ బోవుచు మొదటిసారి దానిని దర్శించి అక్కల క్రైస్తవ యను వారి నచ్చట దిగఁబెట్టి వెళ్లెను (కార్య 18¹⁹ 21). అతని మూడవ ప్రయాణమునందీ పట్టణముతని ముఖ్య స్థానమాయెను పని బడుకొరముగా జరిగిన పట్టట నేమేర్చి యుచు కంసా, చేత కలిగిన గ్రామములను చాల యుపయోగించి తెచ్చించుకొని

తాననుకొన్న దానికన్న త్వరలోనే ఆ పట్టణమును విడువవలసివచ్చెను (19¹ 41 I కొరి 16⁷ 9). I కొరింథి యుత్తర మిచ్చటనుంచియే వ్రాసెను (16⁸). తరువాత మూడవ ప్రయాణమునుండి తిరిగివచ్చుచుండఁగా నతఁడు ఎఫెసు పెద్దలను మెలీతుకుఁ బిలిపించి వారికి హెచ్చరికలు జేసెను (కార్య 20¹⁶ 17). తాను చెబయందుండఁగా ఈ సంఘమున కొక యుత్తరము వ్రాసెను (ఎఫె 1¹ 6²¹). ఇది యోహాను చిన్నపత్రికలను వ్రాసిన యేడు సంఘములలో మొదటిది (త్రక 1¹¹ 21-7). ఆపొస్తలుఁడైన యోహాను తన చివరి సంవత్సరము శ్రీపట్టణములో గడిపెనని క్రైస్తవ పాఠంపర్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ పట్టణమునందు 3 వ సార్వత్రిక సభ క్రీ॥ ౪॥

నాటక కాలముండి కనబడు ఎఫెసు నిధిలములు

431 సం॥ మంగును, మోయొక అక్రమ సభ 449 లోను కూడినట్లు సులం చరిత్రలో చదువుచున్నాము. ప్రస్తుత మచ్చట పాడుశేషములు తప్ప మిగిలినవియును లేవు. (అర్చమిజేవి, డిమేత్రి, పౌలు, ఎఫేసియుల ఉత్తరము చూ॥ పటము V, H 4).

ఎఫెస్టమ్మము (Ephes-dammim = పచ్చిము హద్దు). దానిను గొల్కొనుచు చంపి నప్పుడు ఫిలిష్తీయుల చండుపేట యుండిన స్థలము (I సమా 17¹). అది యూదాదేశములో నుండిను. I దిన 11¹³ లో నున్నట్లు అది సస్టమ్మము అనబడును (పటము II, D 1).

ఎఫ్ఫతా (Ephphata). అరమేయి కొ పడుము. తెరువబడుమని యర్థమునును (మా 7²⁴).

ఎఫ్రతా (Ephratha, Ephrath = ఫల కరము). ఇంగ్లీషులోనున్నట్లు అసలు భాషయందు కూడ రెండు గుణితములున్నవి.

1. హెస్రోను కుమారుడగు కాలేబు భార్య. ఈమె హూరు అనువానితల్లి (I దిన 21^{9, 50} 4⁴).

2. బేత్లెహేముయొక్క మొదటిపేరు (అది 35¹⁹ 45⁷ రూతు 4¹⁹ మీకా 5⁹ బేత్లెహేము చూ॥)

3. కీర్త 132¹ లో నున్నట్లు ఎఫ్రాతా దేవుని మందసము తేబడిన స్థలముగటచే అది కిర్యత్తార్ రీమునకు మాటుపేరైయున్నది. (కిర్యత్తార్ రీము చూ॥). ఆ కిర్యత్తార్ రీము కాలేబుడైన ఎఫ్రాతా అనబడిన ప్రదేశమందున్నందున యీ కీర్తనలో కావ్యరీతిగా దీనికిపెట్టిరి (1 దిన 2^{34,30,31}).

ఎఫ్రాతీయుడు, ఎఫ్రాయీముడు (Ephrathite).

1. బేల్లేహేమునకు అసలుపేరు ఎఫ్రాతా కావున దానిలో నివసించువారికి దానినిబట్టి వచ్చినపేరు (1 సమూ 17¹² రూతు 1²).

2. ఎఫ్రాయిము గోత్రభాగమందున్న వారిలో నొకఁడు (1 సమూ 1¹ రాజు 11²⁶). ఈ వాక్యములలోనున్న ఈ పదము సవరించబడిన యింగ్లీషు తర్జుమాలో ఎఫ్రాయి మియుడని యున్నది. అసలునందలి పదమును ఇట్లే చదువవలయునని కొందఱి యభిప్రాయము.

ఎఫ్రాయిము (Ephraim = రెండింటి వృద్ధి).

1. ఐగుప్తులో యోసేపునకు ఓను యాజకుని కూతురగు ఆసెనతువలన గలిగిన రెండవకుమారుడు (అది 41⁵⁰⁻⁵²). యాకోబు ఇతనిని ఇతని యన్నయగు మనషేతోకూడ పెంచుకొని, తన ప్రియకొమరుడగు యోసేపునకు తన సంతానపు వారితోకూడ రెండుగోత్రముల నిచ్చెను. యాకోబు తన చివరికాలములో యోసేపు కుమారులను దీవించునప్పుడు (48¹³) యాకోబు తన కుమారుడైన యోసేపు వద్దని చెప్పినను ఒప్పుక ఎఫ్రాయిమును మనషేకంటె ఘనపఱచి చిన్నవాడు పెద్దవానికంటె గొప్పవాడగునని ప్రవచించెను. యాకోబు చివరి దీవెనలో (49) ఈ యిద్దఱుడమ్ములు వారికిభవిష్యత్కాలమున గలుగఁబోవు ఐశ్వర్యమును యోసేపు అనుపేరు క్రిందనే చేచ్చెను. ఎఫ్రాయిము కొడుకులలో నిద్దరు చంపబడఁగా అతఁడు చాల చింతాక్రాంతుడైనట్లు 1 దిన 7²⁰⁻²² వలనఁ దెలియును. W.

2. ఎఫ్రాయిము మూలపురుషుడుగానున్న గోత్రము (యెహో 16^{4,10} న్యాయా 5¹⁴). అతని కుమారులలోఁ గొందఱు ఫిలిష్తీయులవలన

చంపబడినందున కొంతకాలము దనుక ఈ గోత్రమువారు పృథ్విలోకి రాలేదు (1 దిన 7²⁰⁻²²). అరణ్యమునందు మొదట వేయబడిన జనాభా ప్రకారము వీరు 45,000 మంది యుండిరి. మనషే బెన్యామీను గోత్రములు మాత్రమే వీరికన్న యింక తక్కువగానుండెను (సంఖ్యా 1³³). అరణ్య సంచారమునందు వీరిలో న నెఱులు మరణ మైనందున రెండవ మారు వేయబడిన లెక్క ప్రకారము 32,500 మంది మాత్రమే యుండిరి. షిమోన్ గోత్రముకొట్టియే వీరికన్న తక్కువ మందిని కలిగియుండెను (26²⁷). యోసేపు సంతానము లందఱును గలిసి తక్కినవాటిలోఁ దేనికన్నను సరే రెండింటలుగానుండిరి. స్త్రీలు పిల్లలు మినహా 85,200 మంది పురుషులుండిరి. (25³⁴⁻³⁷ దీనితో ద్వితీ 33¹⁷ సరిపోల్చుము). యెహోషువ ఎఫ్రాయిమియుడైనందున అతని నాయకత్వముక్రింద నీగోత్రము బహుత్వరీతిగా ప్రసిద్ధిలోకివచ్చెను (యెహో 19⁵⁰ 24³⁰). ఈ గోత్రీకులకు యొర్దాను పడమటి వైపున స్వాధ్యము కలిగెను. యొర్దానుకు పడమటనున్న మనషే గోత్రమునకును బెన్యామీను గోత్రములకు మధ్యను పడమట మధ్యధరా సముద్రమునండి తూర్పున యొర్దానువఱకు ఈ గోత్రము వ్యాపించెను (యెహో 16¹⁻¹⁰). షెకెమును పట్టణ మిగోత్రములోనుండెను (21^{20,21} 1 దిన 6⁶⁷). తమ భాగమందుండిన గెజెరులోని కనానీయులను వీరు వెళ్లఁగొట్టకపోయిరి గాని బేతేలును మాత్రము స్వయముగానో, మనషేయులతోఁ గలిసియో పట్టుకొనిరి (న్యాయా 1²² 26²⁹). డెబోరా వర్ణించిన గొప్పయుద్ధమునందు తమ దేశాభిమానమును చక్కగా కనబఱచినట్లు చూడవచ్చును (5¹⁴). మనషేవాడగు గిశ్యోను కనానునండి మిద్యానీయులను వెళ్లఁగొట్టినప్పుడు తమ్మును పిలువలేదని వారతనితో కలహించిరి (8¹⁻³). అమ్మోనీయులతోఁ జేసిన యుద్ధమునకు తమ్మును సహాయార్థము పిలువలేదని కోపించి వారు యెఫ్రామీడ యుద్ధముజేసి 43,000 మందిని కొలు పోయిరి (12¹⁻⁶). పోతవిగ్రహమును చేయించుకొనిన మికాయ అనువాడు ఎఫ్రాయిము మన్యదేశమందున్నవాడు (17¹). బెన్యామీను గోత్రీకులకు తక్కినవారితో కలహకారణ

మైన లేవీయుడు ఈ ప్రాంతములలోనే పరదేశిగానుండెను (19¹). రాజ్యము విభాగింపఁబడిన పిమ్మట 10 గోత్రములవారికి రాజైన యహూబాము ఎఫ్రాయిమీయుడు (I రాజు 11²⁶). అతఁడు ఈ గోత్రమునందున్న పెకమును కట్టించి దానిని తనకు రాజధాని పట్టణముగాఁ జేసికొనెను (12²⁵).

3. బబుల్బాసోరుకు సమీపముగా నుండు నొక యూరు (II సమా 13²³). ఇది యెరూషలేమునకు నుతరముగా 10 క్రోసుల దూరములో నున్నదని కొంచెముకొనుచున్నారాగాని దాని యునికినిహూర్చి యాధిగాఁ చెలియదు.

4. ఆర్యాముకు సమీప ప్రదేశములోనున్న ఒక యూరు. లాజరును లేవీపిమ్మట క్రీస్తు ఇచ్చటికి వెళ్లినట్లున్నది (యోహా 11⁵⁴). బేతేలుకు 5 మైళ్లు తూర్పుగా ఎఫ్రాయిమునఁబడిన స్థలముగఁగలదని ఒక పురాతన చిత్రకారుడు వ్రాసెను. అదే యీ ఎఫ్రాయిమని కొండలనుకొందురు. ఈ ప్రాంతమును ఒకటే యూరని కొంచెముకొందురు. (పటము III, F 5).

5. ఒక నగరమును పేరు (II సమా 18⁶). అది యెరూషలేమునకి తూర్పుగా నుండెనుగాని ప్రస్తుతము దానియునికిని తెలియఁజేయు సూచన లేవీయు లేవు.

6. ఒక మ్యథూమిపేరు (యోహా 19⁵⁰ 20⁷ 21²¹ న్యాయా 2⁹). న్యాయా 3²⁷ లో నున్నట్లు దీనిని ఎఫ్రాయిముల కొండ యని తర్జుమా చేసిరి. ఇది ఎఫ్రాయిము సావ్యస్థము లోని కొండప్రదేశమునకు పేరైయున్నదని సాధారణముగా ననుకొందురు. అయితే కొండటిది యీ కొండలన్నిటికిఁ గాదుగాని యెఫ్రాయిము అనునారికి సమీపముగా నుండు ఒక కొండను పేరు అని యెంచుచున్నారు.

7. ఎఫ్రాయిము గిరిని. యెరూషలేము B III 7 (2) చూ॥

ఎఫ్రోను (Ephron = దూడకు సంబంధించిన).

1. హిత్తీయులలో నొకఁడు. అబ్రాహాము తన భార్యయైన శారాను పాతిపెట్టుటకు ఇతని

యొద్ద స్థలము కొనెను. అదే మళ్ళీలా గుహ (ఆది. 23⁹).

2. ఒక కొండ (యోహా 15⁹). అది బేత్రేసేమునకు పశ్చిమముననున్న కొండల వరుస యని యనుకొందురు.

3. అబీయా యహూబామును ఓడించి పట్టుకొనిన పట్టణములలో నొకటి (II దిన 13¹⁹). ఇది ఎఫ్రాయిముకు మాఱురూపమని యనుకొందురు. (ఎఫ్రాయిము 4 చూ॥).

ఎబెదు (Ebed = సేవకుడు). ఈ పదమును దీనికి సంబంధించిన ఓబెదు అను పదమును ఎబెజైలెకు ఓబెదెవోము మొదలగు సమాసములలో కనఁబడును.

1. అబీమెలెకుకు విరోధముగా తిరుగుబాటు చేసిన గాలు అని వాని తండ్రి (న్యాయా 9²⁰⁻³⁵).

2. ఎబ్రాతోహాడ బబులోనునుండి యెరూషలేమునకుఁ దిరిగివచ్చిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 6¹).

ఎబెదెలెకు (Ebedmelech = రాజసేవకుడు). యిర్మీయాను గుంటలో పడవేసినప్పుడు అతనిని అంగులోనుండి పైకిఁదీసినవాడు. అతఁడాఫ్రీకాదేశమునుండి వచ్చిన నల్లని వాడు (యిర్మీ 38⁷⁻¹³). ఈ మంచికార్యము చేసినందున యెరూషలేము పట్టఁబడునప్పుడు అతనికి మేలు కలుగునని యిర్మీయా ప్రవచించెను (39¹⁵⁻¹⁸). ఇది అతని స్వంతపేరుగాక ఉద్వోగమునుబట్టి వచ్చిన పేరైయుండును.

ఎబెనెజెరు (Ebenezer = సహాయపురాయి). సమూయేలు ఫిలిష్తీయులను పూర్తిగా నోడించిన తరువాతి యెహోవా చేసిన సహాయాన్ని మైథాపకార్థముగా నిలువఁపెట్టఁబడిన రాతిపేరు (సమా 7¹⁰⁻¹²). సమూయేలు గ్రంథకర్త 4¹ 5¹ లో కూడ దీనిని గుఱించి ఉదాహరించెను. ఇది యుండినలావు బాగుగఁ చెలియదుగాని మిస్సెకును పేనుకును మధ్యయని చెప్పవచ్చును.

ఎబెరు హెబెరు 5 చూ॥

ఎబ్ర్యాసాపు అబీయాసాపు చూ॥

ఎబ్రోనా (Abroah). సీనాయికొండ యొద్దనుండి ఇశ్రాయేలీయులు కనానుకు ప్రయా

ణము చేయునప్పుడు మకాయ చేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33^{14, 35}).

ఎముకలు, శరీరములు (Bones), శరీర

మున కెముకలు ఆధారమును బలమునైయున్నవి. గొప్ప రోగములను నీతి సంబంధమైన బలహీనతలను సూచించుటకు బైబిలునం దక్కడక్కడ దృష్టాంతము లున్నవి (క్రీస్తు 6⁹ 22¹⁴ 42¹⁰ 51⁸ సామె 14³⁰ 17-22 రోగములు II 8, III 2, 3 చూ॥). ఆది 2²³ II సమూ 19¹² లోని యెముకలలో నొక యెముక యను పదములు రిక్త సంబంధమును సూచించును. న్యాయా 9² II సమూ 5¹ యందు రిక్త సంబంధులమని తర్జుమా చేయఁబడిన పదము II సమూ 19¹² లో నున్నట్లుగా అనలలో నెముకల సంబంధులమని యున్నది. క్రీస్తు పునరుత్థానుడైన విష్ణుట తన శరీరము మాయ శరీరముగాక నిజమైన శరీరమని నిరూపించుటకు తనకు ఎముకలును మాంసము లున్నవని చెప్పెను (లూ 24³⁹). ఎముకలు శవములనుగూడ సూచించెను (నిర్త 13¹⁹ యెహో 24³² II సమూ 21¹² I రాజు 13³¹). అదేకాకిగా యెహె 31-15 లో నున్న యెముకల లోయను గూర్చిన దర్శనము మృతమైన ఇశ్రాయేలీయుల జనాంగమును సూచించును. ఇట్లు ఎముకలు శవములకు సంబంధమైనవిగా నుండుటచే నవి యపవిత్రముననుసరించి సూచనలైయున్నవి (ను 23²⁷). అన్యదేవతల వేదికలకు అవసర పడదుటకు వాటి పూజారుల యెముకలను వాటిమీఁద కాట్టివేసిరి (II రాజు 23¹³⁻¹⁶).

ఎమ్మాయు (Emmaeus).

యెహూషలేము నకు 60 క్రొత్తాంగుల దూరములో నున్న యొక ఊరు. క్రీస్తు మృత్యుంజయుడై చేరిన విష్ణుట ఇక్కడ యిద్దరు షిష్యులకు కనఁపడెను (లూ 24^{13, 28-31}). యెహూషలేమున కింత దూరములో నున్న యొక ఊరిలో నొక మఠ సేనాధిపతి యొక పటాలము నుంచినట్లు యోసీఫసు వ్రాసెను (యద్గ 7.6.6). అది యెహూషలేమునకు వాయవ్య దిక్కున నుండు దళోనియె (Kuloniah) అని యందురు (పటము II, E 1). మక్కబీయుల గ్రంథములో యెహూషలేమునకు 18 మైళ్లు పడమరగా నుండు ఈ పేరుగల యొక ఊరును గుఱించిన సూచన లున్నవి (I మక్క 3⁴⁰ 9⁵⁰).

దానిని ప్రస్తుతము అమ్వాస్ (Amwas) అని పిలుచుచు గాని యిది యొక్కొన మాగముగా నుండుటచే దైనన్న ఎమ్మాయు కానేరదు.

ఎరస్టు (Erastus = పియమెన).

యొక్కొన కిరీతయం దీతని ముఖ్యముగా నిర్మించును. రోమ 16²³ యందు హి పట్టణపు ఖజానాదారుడగు ఎరస్టు మీదట నందరములు చెప్పచున్నామని మాటలు బట్టి హిలాస్ మనుమని కొరింథోసునందును ఎరస్టు ఆ యూరి వాడని నిర్ణయమగును. కలెస్ 19²² నందు హిలు ఎరస్టు అనుకేరుగల నొక పరిచారకుని మానిదోనియకు పంపెనట్లు ప్రస్తావించెను. II తిమో 4²⁰ నందు ఎరస్టు కొరింథోలో నిలిచి పోయెనని చెప్పబడెను. కాల్స్ 19¹² యందును II తిమో 4²⁰ యందును చెప్పబడిన ఎరస్టు దిక్కుదనియు, రోమే 16²³ వ మందలి ఎరస్టు వేజనియు పండితులలో పెక్కుమంది భావము. M.

ఎరుగుట తెలిసికొనుట చూ॥

ఎరుపువర్ణము, ఎర్రని రంగులు 2 చూ॥

ఎరుబ్బెనెతు యెరుబ్బయలు చూ॥

ఎరుపు మలము చూ॥

ఎరెకు (Erech). దక్షిణపు బబులోనునంగు మిగుల పురాతనమును ప్రసిద్ధమునైట్టి పట్టణము. నిత్రామహాట్టాములలో నొకటి (జెరి 10¹⁰). బబులోను వారు దీనికి ఆర్కు (Arku) లేక ఉరుక్ (Uruk) అను పేరు పెట్టిరి. ప్రస్తుత మచ్చటనుండు నొకచిట్టకు వర్కా (Warka) యను పేరుగలదు. ఆది బబులోనుకు దక్షిణముగా యు స్థాతు నది యొక్క తూర్పు ఒడ్డున నున్నది. ఈ పట్టణస్థలకు లిక్కెప్రియసు పేరు కలదు. అన్నప్పకు అను వాడు మహిమలో నివసించ దచ్చిన జనులలో ఈ ఆర్కు పీయులును గలరు (ఎజ్రా 4^{9, 10} పటము VIII, E 2).

ఎర్ర చింక లేడి చూ॥

ఎర్రని పెయ్య ఆపు 1, పవిత్ర పటములు 5 చూ॥

ఎర్ర సముద్రము (Red Sea). హెబ్రీ బైబిలులో దీనికి జమ్మసముద్రమని యర్థమిచ్చు

నరుకలదు. గ్రీకుదేశపు భూగోళశాస్త్రజ్ఞులు దీనికి ఎర్రసముద్రము అను పేరుపెట్టిరి. దీని నీరు ఎర్రనిది కాదుగాని యుత్తరపు ప్రాంతము ల్లో దానిమట్టునుండు నేల ఎర్రనిదగుటచే దీనికిట్టి పేరు కలిగియుండవచ్చును. ఇది విగుప్తు దేశమునుండి దక్షిణముగా 1490 మైళ్లదూరము వ్యాపించుచు హిందూ మహాసముద్రము (Indian Ocean) వెళ్తున్నది. దీని యుత్తరపు భాగము రెండు శాఖలుగా విభజింపబడి యుండు. ఆకాబా యను నొక శాఖ సీనాయి కొండల ప్రక్కన తూర్పున 100 మైళ్ల దూరము వ్యాపించును. ఈ యకాబా యొక్క ఉత్తరపు కొనయందు ఖార్బము ఎస్సెజెబెరు (Esiongeber) అను పేరు పట్టణముండెను (I రాజు 9^వ).

రాజైన సాలామోను అచ్చట ఓడలను కట్టించి ఓళ్ళు అను ప్రదేశమునకు బంపి బంగారము దంతము మొదలైన సరుకులను తెప్పించెను (9^వ & 28 ఓళ్ళు చూ॥). ఈ యకాబా యను శాఖను నుత్తరముగా ఎస్సెజెబెరు దేశముండెను (9^వ). దానికిఁ దూర్పున ఆరేబియాదేశము వ్యాపించియున్నది.

ఈ యెర్ర సముద్రపు ఉత్తర శాఖలలో పడమటి దానికి సూయజు అని పేరు. ఇది సీనాయి కొండ ప్రదేశమునకు పడమరగా నుండును. ఈ శాఖకే టైబిలులో ఎర్రసముద్ర మని పేరు పెట్టిరి. దీనికి పశ్చిమాత్రమున విగుప్తు లేక మిస్రాయిము దేశమున్నది. ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తు దేశమును విడిచి టైలుదేరి నప్పుడు దేవుని యుత్తరువుచూపున వారీయెర్ర సముద్రపు పడమటి శాఖయొరకుఁబోరి అచ్చట కీతిగా దాని దాటిరి.

ఇశ్రాయేలీయులు ఎర్ర సముద్రమును దాటిన స్థలమునుగూర్చి చాల సందేహము కలదు. అయినను టైబిలుశాస్త్ర పండితోత్తములు అన్ని సంగతులను సరిచూచుకొని ఆ ప్రదేశములన్నిటిని శోధించి చూచి ప్రస్తుతము నూయజు అను ఊరు నిలుచుచున్న స్థలమునకు దక్షిణముగా ఒకటి లేక రెండు మైళ్ల దూరములో వారు దాటిపోయి రని యూహించుచున్నారు. అయినను పూర్వము ఎర్రసముద్ర మింక యుత్తరమునకు వ్యాపించి యుండెను కావున ప్రస్తుతము నూయజుకును

చేదు సరస్సులు (Bitter Lakes) అను స్థలము నకును మధ్యనుండు స్థలమున వారు దాటి యుండి రనియు కొంద అనుకొందురు.

C.

ఎర్ర సముద్రమునాథ విగిన స్థలము (Encampment by the sea). ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి సీనాయివఱకు ప్రయాణము చేయుచుండఁగా దిగిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33¹⁰). అది నూయజు సంయుక్తాగ్రగుడము నకు సమీపముగా నున్నది. ఏలీమును విడిచిన పిదప ఇచ్చట దిగిరి. కావున అది ఏలీమునకు దక్షిణముగా నున్నదని తెలిసికొనవలెను. సీనాయికి పశ్చిమార్గము ప్రస్తుతము ఒక చోట సముద్రమునకు సమీపముగా వచ్చును గాన అదే ఈ స్థలమని భావించురు.

ఎల్ (El = దేవుడు). ఇది దేవునికి పెట్టె బడు హెబ్రీ నామమై ఆయనయొక్క జెన్నత్యమును బలమును నూచించును. ఇది యనేక సమాసములలో కనబడును. ఉదాహరణముగా బేలేలు, ఇశ్రాయేలు, దానియేలు మొ॥ (దేవుడు I, 3 చూ॥).

ఎలతు ఏలతు చూ॥

ఎలా ఏలతు చూ॥

ఎలాజారు ఎలియాజరు చూ॥

ఎలావా (Eladah = దేవుడు అలంకరించెను). ఎఫ్రాయిము సంతతివారిలో నొకడు (I దివ 7¹⁰).

ఎలాశా (Eleasah = దేవుడు సృజించెను).

1. యూదా ఐంకస్థలలో నొకడు (I దివ 2³⁹).

2. రాజైన సాలు కుమారుడగు యోనాతాను సంతతివారిలో నొకడు (I దివ 8³⁷ 9⁴³).

ఎలాసాపు, ఎలియాసాపు, ఎలియాసాపా (Eliasaph = దేవుడు సమకూర్చెను).

1. మొదటి సారి ఇశ్రాయేలీయులను రక్షించినపుడు గాదు గోత్రికుల యధిపతులలో నున్న యొకడు (సంఖ్యా 11⁴ 21⁴ 74^{2,47} 10¹⁰).

2. లేవీయులలోని గర్షోనియుల కుటుంబమునకు ప్రధానుడు (సంఖ్యా 3²⁴).

ఎలియాజరు, ఎలీజారు (Eleazer = దేవుడు సహాయము చేయును).

1. అహరోను కుమారులలో మూడవవాడు (నిర్ 6²³ సంఖ్యా 3⁹). అహరోనును అతని కుమారులను ప్రతిష్ఠింపబడినపుడు ఎలీజారు కూడ ప్రతిష్ఠింప బడినవాడై యాజకత్వము సలుపు చుండెను (నిర్ 28¹ సంఖ్యా 3⁴ 16³⁷⁻⁴⁰). నాదాబు అబీహు అనువారు చంపబడిన పిమ్మట (లేవీ 10⁶⁻⁹). ఇతడు అహరోనుకు తరువాతి వాడై లేవీయులకు ఆధికారియాయెను (సంఖ్యా 3³⁹). అహరోను చనిపోయిన పిమ్మట ఇతడు ప్రధాన యాజకుడయ్యెను (20²⁵⁻²⁸ ద్వితీ 10⁶). చీట్లు వేసి కనాను దేశమును విభాగించుటయందు యెహోషువకు సహాయము చేసెను (యెహో 14¹) చనిపోయిన పిమ్మట ఇతనిని ఎఫ్రాయము మన్యములో పాతిపెట్టిరి (24³³). ఇతనికి పిమ్మట ఇతని కుమారుడైన ఫేనహాసు ప్రధాన యాజకుడయ్యెను (నిర్ 6²⁵ న్యాయ 20²⁸ I దిన 6^{4,50}).

2. లేవీయులలో మెరారి సంతతికి జెందిన వారిలో నొకడు. ఇతనికి పుత్రసంతానము లేనందున ఇతని కుమారులైన ఇతని సహోదరుడగు కీషు కుమారుల కిచ్చి వివాహముచేసిరి. ఈలాగు ఎలీజారు పిత్రార్థిత్వము కీషు కుటుంబ స్వాస్థ్యమాయెను (I దిన 23^{21,22} 24²⁸ దీనితో సంఖ్యా 36⁶⁻⁹ సరిపోల్చును).

3. అబీనాదాబు కుమారుడు. ఫీలిష్తీయులు దేవుని మండపమును తిరిగి పంపిన పిమ్మట దానిని కాపాడుటకై కిర్యతార్జీము వా రితనిని ప్రతిష్ఠించిరి (I సమా 7¹).

4. దావీదుయొక్క హరాక్రమ శాలురు అని పేరు పడిన ముగ్గులలో నొకడు (I దిన 11¹² I సమా 23⁹ అహోహీయుడు చూ॥).

5. ఎబ్రా కాలములోనుండి యతనికి సహాయము చేసిన ఒక యాజకుడు (ఎబ్రా 8³³).

6. ఎబ్రా కాలములో అన్యస్త్రీల నుంచు కొని అతని ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10²³).

7. యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించిన సమయమున పాటలు పాడిన వారిలో నున్న ఒక యాజకుడు (నెహె 12⁴²).

8. క్రీస్తు తల్లియైన మరియకు భర్తయగు యోసేపు యొక్క - పూర్వికులలో నొకడు. బహుశః అతని ముత్తాతయై యుండును (మ 1¹⁵).

ఎలికా (Elika) దావీదుయొక్క ముప్పది మంది యోగులలో నొకడు (II సమా 23³⁵).

ఎలిదాదు (Elidad = దేవుడు ప్రేమించెను). ఇశ్రాయేలీయులు కనానులో బ్రవేశింపక పూర్వము వారు మోయాబు బయలులలో నుండగా బెన్యామీనీయులగోత్రమునకు ప్రధానిగా నుండినవాడు (సంఖ్యా 34²¹). కనాను దేశమును ఇశ్రాయేలీయులకు విభాగింపవలె నియమింపబడినవారిలో నితఁ డొకడు. సంఖ్యా 11²⁶ లో నున్నట్లు పెద్దయగు ఎబ్తాము ఇతఁడేయై నుండవచ్చును.

ఎలిపాలు ఎలిఫేలతు చూ॥

ఎలిఫేలేటు, ఎలిఫేలేటు, ఎలిపాలు (Eliphalat, Eliphelet, Eliphai = దేవుడు పడుచలయై యున్నాడు).

1, 2. దావీదు కొడుకులలో నిద్దగు (II సమా 51⁶ I దిన 14⁷ 3⁸). ఈ వాక్యములను చూడగా దావీదు కొడుకులలో నిద్దఱికి ఈ పేరున్నట్లు కనబడును. I దిన 14⁵ లో దీనికి ఎల్పాలేటు అను మాట రూపము కలదు. ఈ పేరులలోని గుణింత భేదము తెనుగుననే కాని హెబ్రీలో లేదు. అయితే యీ ఎల్పాలేటు అను పేరు యొక్క గుణింతము మాత్రము వేరుగా నున్నది. వీరిద్దరు గాక ఒక్కరేయని కొందఱి యభిప్రాయము.

3. దావీదు యొక్క ముప్పదిమంది యోగులలో నొకడు (II సమా 23³⁴). I దిన 11³⁵ లో నితనికి ఎలిపాలు అను పేరు కలదు. మూల భాషలోకూడ ఈ గుణిత భేదము కనబడును.

4. రాజైన సౌలు కొడుకగు యోనాతాను సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 8³⁹).

5. బాబెలు చెలనుండి తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొకడు. ఇతడు అదోనీకాము అను వాని కుమారులలో నొకడై యుండెను (ఎబ్రా 81³).

6. అన్యస్త్రీని వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన ఆమెను విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకడు.

ఇతఁడు హామము అను వాని కొడుకులలో నొకఁడు (ఎజ్ర 10³²).

ఎలీఫేహు (Eliphelehu = దేవుఁడు ప్రసన్నుఁడు). లేవీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు పొట్టకుఁడును సంగీతములను వాయించినవారిలో నొకఁడునై యుండెను (I దిన 15¹⁸). దావీదు దేవుని మందసమును యెరూషలేమునకు తీసికొని వచ్చినప్పుడు గుడారపు ద్వారపాలకులలో నితఁడొకఁడైయుండెను (15²¹).

ఎలీఫజ (Eliphaz = దేవుఁడు బలము గలవాఁడు).

1. ఆహ యను నామెనలన ఏశావునకుఁ బుట్టిన కుమారుఁడు (ఆవ 36⁴ I దిన 1³⁵). ఇతఁడు అమా లేకీయులకుఁ బూర్వకుఁడయ్యెను (ఆది 36^{10,12}).

2. యోబు ముగ్గురున్నేహితులలో నొకఁడు (యోబు 2¹¹ 4¹ 15¹ 22¹ 42^{7,9}). ఇతఁడు లేమా నీయుఁ డనఁబడెను. పైపె 1 లోని ఎలీఫజ అను వానికి లేమాను అను కుమారుఁ డుండుటచే ఒక వేళ నితఁడా ఎలీఫజ సంతతివాడై యుండవచ్చును. లేక లేమాను అను నూరివాడైనను కావచ్చును.

ఎలీమెలెకు (Elimelech = దేవుఁడు రాజు). సయోమియొక్క పెనిమిటి. ఇతఁడు బేల్లే హేము ఊరివాడై తన కుటుంబముతోఁగూడ మోయాబు దేశమునకుఁ బోయి యుంటు మరణ మొందిన (రూతు 1^{2,3}).

ఎలీయము (Eliam = దేవుఁడు ఆ కుటుంబములో చేరినవాఁడు).

1. ఊరియా భార్యయగు బత్సేబ తండ్రి (II సమా 11³). ఈ పదమునందలి భాగములను మార్చిన పక్షమున అసలు భాషలో అష్మయేలు అను పేరగును (I దిన 3⁵).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమా 23³⁴). ఇతఁడును 1 లోని వాఁడును ఒకఁడేయై యుండవచ్చును.

ఎలీయెజెరు (Eliezer = దేవుఁడే సహాయము).

1. అబ్రాహాముయొక్క గృహ నిర్వాహకుఁడు. అబ్రాహామునకు సంతానము కలుగకున్న యెడల, ఇతఁడు తన యజమానునికి వారసుఁడగు వాఁడే (ఆది 15^{2,3}). అయినను ఇస్సాకు జన్మమైనపిదప నితఁడతనియం దనూయపడక అతనిని కూడ నమ్మకముగా నేవించెను. 24² సంఘన్నయింటి పెద్దవానుఁ డితఁడే యనవచ్చును. ఇస్సాకు నిమిత్తము భార్యను దెచ్చుటకై అబ్రాహాము పూర్వముండిన దూర దేశమునకుఁ బోయెను. అక్కడి రిబ్కాను చూచి ఆమెను ఇస్సాకుకు మాట్లాడి, వెంటఁగొని దెచ్చెను (24).

2. మోషే సింహారాల చెండవ కుమారుడు (గెర్ 14¹⁴).

3. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 7⁶)

4. దావీదు కాలమున మందసమునకు ముందుగా వెళ్ళిన గాయక వాయకులలో బూరల నూదిన యొకఁడు (I దిన 15²⁴).

5. దావీదు కాలమున రూబేనీయుల అధికారులలో నొకఁడు (I దిన 27¹⁶).

6. యెహోహానానుయొక్క ఓడలు పాడగునని ప్రవచించిన వాఁడు (II దిన 20³⁷).

7. లేవీయులను బిలుచుకొని వచ్చుటకు ఎజ్ర పంపినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్ర 8¹⁶).

8,9,10. అన్య స్త్రీలను వివాహమాడి ఎజ్ర ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిన వారిలో ముగ్గురు (ఎజ్ర 10^{18,23,31}).

11. క్రీస్తు పంశాను క్రమణికలో కనఁబడు నొకఁడు (లూ 3²⁹). H.

ఎలీయేనై (Elienai = నా కండ్లు యెహోవా మీఁద నున్నవి). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8²⁹).

ఎలీయేలు (Eliel = దేవుఁడు దేవుఁడే!).

1. లేవీయులలోని కహాతీయుల తెగయం దొకఁడు. ఇతఁడు ప్రవక్తయగు సమూయేలు పూర్వకులలో నొకఁడు (I సమా 1¹ I దిన 6³⁴ యెలీయాబు 8 చూ॥)

2, 3, 4. దావీదు యోధులలో ముగ్గులు (I దిన 11^{46,47} 12¹¹).

5. యెర్దానుకు తూర్పుననున్న మనషే అర్థ గోత్రములోని పెద్దలలో నొకడు (I ది 5³⁴).

6, 7. జెన్యామీనీయుల పెద్దలలో నిద్దలు (I ది 8²⁰⁻²²).

8. ఓబేదబోము ఇంటియొద్దనుండి యెరూషలేమునకు మందసమును తీసికొని వచ్చుచుండగా దానిని అనుమతి చొప్పున కూడుకొనిన లేవీయులలో నొకడు (I ది 15⁹⁻¹¹).

9. రాజైన హిజ్జాయాకాలములో అర్పణలను కనిపెట్టుటకు నియమింపబడిన లేవీయులలో నొకడు (II ది 31¹³).

ఎలీయాతా (Eliathah = దేవుడు వచ్చెను). లేవీయుడగు హేవాను సంతతి వారిలో నొకడు (I ది 25⁴). ఆలయమందు నేవచేయుటలో నితని బంధువులు ఇరువదవ వంతు వారైయుండిరి (25²⁷).

ఎలీషా (Elisha = దేవుడే రక్షణ. Elishah).

1. యావాను కుమారులలో నొకడు (జెరి 10⁴). ఇతని సంతతివారు నెవసించిన దేశమునకును ఈ పేరేగలరు. ఇది సముద్రపు ప్రదేశమై యుండినట్లు యెహె 27¹ వలన దెలియుచు గాని, దాని యనికి ప్రస్తుతము తెలియదు.

2. దీక్షార్థియగు ఏలీయా యొక్క శిష్యుడు. ఇతడు ఇశ్రాయేలీయులకు దీక్షార్థిగా నుండెను. యెహోరాము, యెహూ, యెహోయాహాజు, యెహాషు అను నలుగురు ఇశ్రాయేలీ వారి రాజుల యేలుబడిలో ప్రవదించెను. ఆ బైబిల్ హోలా వాడగు పాపాను ఇతనికి తండ్రి. ఇతడు స్థితిమంతుడు. దేవుని యజ్ఞప్రకార మితని ఆయనసేవకై ప్రయోగించుటకు ఏలీయా ఆ బైబిల్ హోలాకు వచ్చినప్పుడీ యెలీషా మండ్రెండు అరకలుపెట్టి పాలమును చున్నించుచు, తానును దున్నుచుండెను. ఏలీయా తన గుప్పటిని అతని మీద వేసినప్పటినుండి అతడు ఏలీయాను వెంబడించెను (I రాజు 19¹⁶⁻²¹). ఇతడు ఏడెనిమిదిండ్లు ఏలీయాతో కూడ సంచరించి అతనికి సహాయకుడుగ నుండెను. వారిద్దరును కలిసి యెర్దాను కవతల నుండునప్పుడు అగ్ని రథమును అగ్ని గుట్టములును వారిని వేలుచేసిన వెనుక

(II రాజు 2⁹⁻¹¹) ఏలీషా పైనుండి పడిన ఏలీయా గుప్పటిని చేతుట్టుకొని యెర్దానును దాటి తిరిగి వచ్చెను. దేవుడతనిద్వారా అనేక అద్భుతములను ఇశ్రాయేలువారిలో జరిగించెను. యెరికో లోని ఉప్పవీటిని మంచినీరుగా మార్చెను (2¹⁹⁻²²). తనను పరిహసించిన బాలురను శపింపగా రెండు ఎలుగుబంట్లు జేతేలులోని 42 బాలురను చీల్చి వేసెను (2²³⁻²⁵). హెయూబీయులపై కలుగు జయముగూర్చి ముందుగా తెలిపెను (3¹¹⁻²⁷). విధివరాజియొక్క నూనె వృద్ధియగునట్లు లాన రించెను (4¹⁻⁷). ఘోషమీయారాలికి కుమారుడు కలుగుచని తెలిపి, అతడొండెడ దెబ్బకు చావగా బ్రతికించెను (4⁸⁻³⁷). ఓషపుసూరల మరణము నుండి అపాయము రావడం తెప్పించెను (4³⁸⁻⁴¹). నూరుమందికి 20 యలలొట్టెలతోను కొన్ని కంకులతోను తృప్తిగా భోజనము పెట్టించెను (4⁴²⁻⁴⁴). యెర్దాను నదులో స్నానముచేసిన పక్షమున కుద్దికలుగనన విషదోషమును నయ మొనగఁ దెలిపెను (5¹⁻¹⁹). నేహోరీ ఆరోగ్యముతో పక్షించెను (5²⁰⁻²⁷). గొడ్డలి పెకల చేలు నట్లు చేసెను (6¹⁻⁷). సిరియ రాజు రిహాన్యా కుమారులను రాజులై తెలియజేసెను (6⁸⁻¹²). దేవుని సహాయమును చూచుట్లు తన సేవకునికి ఉంతుకొనిపెట్టి కలుగఁ జూర్చెను (6¹³⁻¹⁷). సిరియ సైనికులు అంధత్వము కలిగించి మరల దృష్టి పొందెను (6¹⁷⁻²³). రెండు ప్రాణము లేను యొత్తించు వాడు ఇశ్రాయేలు రాజుడే పొందబడి తిలపు దగ్గర నున్నట్లు తెలియఁ జేసెను (6²⁴⁻³³). దోత్రాను ముట్టడింపఁ బడినప్పుడు ధరలు తగ్గి బోవునని ప్రవదించి, తాను చెప్పిన సంగతిని నమ్మని యొక ఉద్యోగికి కలుగఁబోవు మరణమును గూర్చి తెలిపెను (7¹⁻²⁰). సిరియ రాజును ఔన్నత్య మరణమును గూర్చి అతనికి తెలియజేసెను (8⁷⁻¹⁵). అహాబు ఇంటి వాశనమును గూర్చి తెలిపి, దాని నెఱవేర్చుటకు యెహూను నియమించెను (9^{1-10²⁸}). సిరియనులపై కలుగఁబోవు మూడు జయములను గూర్చి ప్రవదించెను (13¹⁴⁻¹⁹). ఏలీషా మరణమైన పిమ్మట అతని సమాధిలో నుంచబడిన యొకడు, అతని శత్రుములు తగిలి సంతనే బ్రతికెను (13^{20, 21}). ఇతడు చాదాపు 60 సం॥ల వఱకు దేవుని ఆజ్ఞప్రకారము ప్రవక్తగా

నుండెను. యేసుక్రీస్తు ఇతనినిగుఱించి ఎలీషా చెప్పెను (లూ 4²⁶). H.

ఎలీషాపాతు (Elishaphat = దేవుడు తీర్పు చేసెను). అతల్యను తొలగించి యోవా ఘను రాజుగా చేసిన యెహోయాదా సహాయ పులగు శతాధిపతులలో నొకఁడు (II దిన 23¹).

ఎలీషాపాను, ఎలొఫ్ఫాను Elizaphan, Elzaphan = దేవుడు మరుగు జేసెను).

1. ఇశ్రాయేలీయు లర్యముండుండగా లేవీ యులలోని కహాతీయుల తెగను సంబంధించిన యొక ప్రధాని (సంఖ్యా 3³⁰ I దిన 15⁸ II దిన 29¹³ = నిర్గ 6²² లేవీ 10⁴). ఈ వాక్యములందు చివరి కంఠింటిలో మూల భాష పక్కానిము కొంత భేదమున్నను ఆ పేరులు ఏకని గూర్చునే యని తెలిసికొనవలెను.

2. ఇశ్రాయేలీయు లర్యముండుండనప్పుడు జెబూలూను గోత్రపువారి ప్రధాని (సంఖ్యా 34²⁴).

ఎలీషామా (Elishama = దేవుఁడు ఆలకించెను).

1. ఇశ్రాయేలీయులు అర్యముండు చేసిన ప్రయాణాంధిమందు ఎఫ్రాయిమీయులలో నున్న యొక ప్రధాని (సంఖ్యా 1¹⁰ 2¹⁸). యెహో ఘు యితని సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7^{16,27}).

2. యూదా సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 2⁴¹).

3. దావీదు కుమార్తెలో ఏలీషావా (I దిన 14⁵) యను వానికి పొరిబాటుగా వచ్చిన పేరు (I దిన 3⁶).

4. దావీదు కుమారులలో మఱియొకఁడు (II సమా 5¹⁶ I దిన 3⁸).

5. యూదా పట్టణములలో నుండు వారికి ధర్మ శాస్త్రము బోధించుటకు రాజైన యెహోషాపాతు పంపిన యాజకులలో నొకఁడు (II దిన 17⁸).

6. రాజైన యెహోయాకీము కాలములో లేఖి కుండుగా నుండిన యొక ఘనుఁడు (యిర్మీ 36¹², 20, 21). ఇతఁడు యూదా అధిపతియైన గెద

ల్యాను చంపిన ఇష్బాబేలుకు తాతయై యున్నట్లు (II రాజు 25²³ యిర్మీ 41¹) ఒక పవిత్ర కలదు కాని యీ లేఖికుఁడగు ఎలీషామాయును ఇష్బాబేలు తాతయును వేరైనవారని కొందఱును కొందురు.

ఎలీషెబ (Elisheba = దేవుని ప్రమాణము). ఆహారోను భార్య. ఆమ్మినాదాబనవాడీమే ండ్రి. ఈమెకు నాదాబు అబీహు ఎలాజారు ఈతమారు అను నలుగురు కుమారులు కలిగిరి (నిర్గ 6²³).

ఎలీసబెతు (Elisabeth = దేవుని ప్రమాణము). ఆహారోను కుమార్తెలలో మంచి దైవభక్తి గల యొక స్త్రీ (లూ 1⁵). జెకర్యా యను యాజకుని భార్య. వారి ముగ్ధతనమునందు దేవుఁడు వారికి వాగ్దానము చేసినప్రకారము బాప్తిస్మ మిచ్చు యెహోను పుట్టెను (1⁸⁻²⁵). ఆమె యేసు తల్లి యగు మరియకు బంధువురాలు (1³⁶). క్రీస్తు పుట్టక మనువు మరియ, యూదా కొండ ప్రదేశములో వారు నివసించుచుండిన గ్రామమునకు వచ్చి, ఎలీసబెతు దగ్గర మూడు నెలల వఱకుండును. ఆమెను చూచినవెంటనే ఎలీసబెతు నా ప్రభువు తల్లి యని పిలిచి వందనము చేసెను (1³⁹⁻⁴⁵).

ఎలీహు (Elihu = ఈయనే దేవుఁడు).

1. యోబుతో చివరగా వాదించిన స్నేహితుఁడు (యోబు 32-37).

2. ఎఫ్రాయిము గోత్రీకుఁడు. సమూయేలు ముత్రాతి (I సమా 1¹). ఇతనికి ఏలీయాబు (I దిన 6²⁷), ఎలీయేలు (6³⁴) అను మాటు పేరులు గలవు.

3. దావీదు పెద్దన్న యగు ఏలీయాబు (I సమా 16⁶) యొక్క మాటుపేరు (I దిన 27¹⁸).

4. సిక్లగులోనున్న దావీదు నొద్దకు వచ్చిన మనష్యే గోత్రీకుఁడు (I దిన 12³⁰).

5. లేవీయులలోని కోరహు సంతతికి జీవన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు దావీదు కాలములో దేవుని గుఱారముయొక్క ద్వారపాలకుఁడై యుండెను (I దిన 26⁷).

ఎలీ హూ దు (Eliud = యూదుల దేవుడు). క్రీస్తు పూర్వములలో నొకఁడు (మ 1^{4,15}).

ఈ పేరు పాతబిబంగులలో నెచ్చటను కనబడదు.

ఎలీ హూ రెఫు (Elihoreph = దేవుడు బహుమానము). రాజైన సాలూమాను ప్రధాన మంత్రిలలో నొకఁడు (I రాజు 4³). ఈ బహుమానము హెబ్రీ భాషలో వ్రాత పని చేయువాడు అని యర్థమును. ప్రస్తుత మీ దేశములో గ్రామ మున్సిఫలను కరణమున కెట్టి సంబంధము గలవో అట్టిదే పూర్వము రాజునకును అతనియొద్ద వ్రాతపని చేయువారికి నుండెను. కావున ఇతనిని ప్రధాన మంత్రిగా నెంచుట న్యాయము.

ఎలుక మృగములు 9 చూ॥

ఎలుగు బంటి మృగములు 10 చూ॥

ఎలుమ బర్ యేసు చూ॥

ఎలూజై (Eluzai = దేవుడు నా బలము). దావీదు సిక్లగులో నుండఁగా అతనియొద్దకువచ్చి చేరుకొనిన యోధులలో నొకఁడు (I దిన 12⁵).

ఎలెఫు (Eleph = ఎద్దు). బెన్యామీనీ యుల యూళ్లలో నొకటి (యెహో 18²⁷). ప్రస్తుతము యెరూషలేమునకు పశ్చిమముగా నుండు లిఫ్త (Lifta) అనునది దీని యునికి

ఎలోయి ఎలోయి లామా సబక్తానీ (Eloi Eloi Lama Sabachthani = నా దేవా, నా దేవా, నన్నెందుకు చెయ్యి విడిచి తివి). ఇది క్రీస్తు సిలవమీడ నుండఁగా పరికిన మాటలలో నాలుగవదియైయున్నది. మా 15³⁴ నందు పైనున్న రీతిగానున్నది. మ 27⁴⁶ నందు ఏలీ యను హెబ్రీరూపమును, ఎలోయి యను అరమెయిక్ రూపమునకు బదులుంచిరి. మార్కు వ్రాసినదే యేసు పరికిన సూటిమాటలని తలం చెదరు. ఆ మాటల నాయన హెబ్రీ భాషలో ననక తత్కాలమున వాడుకలోనున్న అరమెయిక్ భాషలో ననెనని అందువలనఁ దెలియుచున్నది.

ఎల్కానా (Elkanah = దేవుడు సృజించెను).

1. లేవీయులలోని యొక తెగకు పూర్వీకుఁడుగా నుండిన హోమో అను వాని కుమారుడు (నిర్గ 6²⁴ I దిన 6²³).

2, 3, 4. ఒకటి కుటుంబములోని ముగ్గురు లేవీయులు. నమూయేలుయొక్క తండ్రి. ఓరిలో నొకఁడు (I సమూ 1¹ 21^{1,20}). ఇతఁడు ఎఫ్రాయిము మన్యములోని యొక యూరివాడైనను ఎఫ్రాయిమీయుఁడుకాక, షలెష్సీనులో ఆయా భాగములయందు నివసించిన లేవీయులలో నొకఁడై యుండెను (I సమూ 1¹ తో I దిన 6^{34,35} సరిహద్దు చూ॥). I దిన 6³³⁻³⁷ మాడెగా ఎల్కానా వంశములోని మఱి యొకటి కిదే పేరు కలదు. అందులో నొకఁడు మహాకు కుమారుడు (6³⁵). ఇంకొకఁడు యోనేలు కుమారుడు (6³⁶).

5. లేవీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు నెహో షావీయుల గ్రామమున కాపుర మున్నవాడై యుండెను (I దిన 9¹⁶).

6. దావీదు సిక్లగులో దాగియుండఁగా నతని యొద్దకు వచ్చిన యోధులలో నొకఁడు (I దిన 12⁶).

7. దావీదు కాలమునకు నుద్దారిమునకు ద్వారపాలులుగా నుండిన వారిలో నొకఁడు (I దిన 15²³).

8. రాజైన అహాజయొక్క ప్రధానమంత్రి ఇతనిని జీఖ్ర అనువాడు చంపెను. (II దిన 28^{6,7}).

ఎల్కాము నహూము చూ॥

ఎల్జాబాదు (Elzabad = దేవుఁ డనుగ్రహించెను).

1. గాసుగోత్రపు ప్రధానులలో నొకఁడు. దావీదు సిక్లగులో నుండఁగా అతనియొద్దకు వచ్చినవాడు (I దిన 12¹³).

2. దేవాలయపు ద్వారపాలులలో నొకఁడు ఇతఁడు లేవీయుఁడును, ఓబే దిదోము కుటుంబమునకు చేరినవాఁడునై యుండెను (I దిన 26⁷).

ఎలైకే (Eltekeh = దేవుడు భయం కరుఁడు?). దాను గోత్రపు స్వాస్థ్యములోని ఒక

నూరు (యెహో 21²³). 1944 లో దీనిని ఎల్తేకే అని పొరిబాటుగా నచ్చుచేసిరి. హెబ్రీయా కాలములో సన్దర్బము అల్లఖు (Altaqu) అను నూరిని పట్టుకొన్నట్లుగా అల్లఖారు శాసనములవలనఁ దెలియును. అది యాశ్శలమై యుండవచ్చును గాని దాని యునికిని గూర్చి ప్రస్తుతమే పూచనలును లేవు.

ఎల్తేకోను (Eltekon = దేవుడు స్థిరుడు). యూదా మన్యములోని ఒక యూరు (యెహో 15¹⁹).

ఎల్తోలడు, తోలాడు (Eltolad, Tolad = పుట్టుక, జాతి).

యూదా స్వాస్థ్యమందలి దక్షిణభాగమున నున్న ఒక యూరు (యెహో 15³⁰). దీనిని పునావకాలములో పిమ్మోనగోత్రమున కిచ్చిరి (19³). I దిన 4³⁹ లో నున్న తోలాడు అను నదీ యూరికి మాటుపేరై యున్నట్లున్నది.

ఎల్దాదు (Eldad = దేవుడు ప్రేమించెను). మోషేకు సహాయము చేయుట కేర్పఱచబడిన దేబ్బది మందిలో నొకఁడు. ఒక పర్యాయమున యీ దేబ్బది మంది పెద్దలలో ఎల్దాదు మేదాను ను వారు తప్ప మిగిలిన వారందఱు దేవుని గుహరమునొద్ద కూడియుండిరి. గుహరమునొద్ద కూడియుండిన పెద్దలందఱివొడి దేవుని యాత్మ తగి వారందఱు ప్రవచించ మొదలు పెట్టిరి. ఎల్దాదు మేదాదులను వారు పాలెములో నున్నను అచట ప్రవచించుచుండిరి. ఇది తగని కార్య మని యెంచి యెహోషువ వారినడ్డగించుటకై మోషేతో చెప్పెను గాని మోషే వారి నడ్డ గింపక ప్రజలందఱు ప్రవచించుట మేలని చెప్పి ఎల్దాదు మేదాదులను మెచ్చుకొనెను. దేవుని యాత్మ తన కిష్టమైన యే చోటనైన పని చేయునని యిందువలనఁ దెలియును (సంఖ్యా 11²⁶⁻²⁹).

ఎల్దాయా (Eldaah = దేవుడు పిలిచెను). అబ్రాహామునకు కెతూరావలనపుట్టిన మిద్యాను కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 25⁴ I దిన 13³).

ఎల్నాయము (Elnaam = దేవుడు ఆనంద పడుడు). దావీదు యోధులలో నిద్దరి తండ్రి (I దిన 11⁴⁶).

ఎల్నా తా ను (Elnathan = దేవుడు ఇచ్చెను).

1. రాజైన యెహోయాకీను తల్లి యగు నెహుష్తాయొక్క తండ్రి (II రాజు 24⁸).

2. రాజైన యెహోయాకీము కాలములో ప్రవక్తయగు ఊరియాను విగుప్తులోనుండి తెచ్చిన వారిలో నొకఁడు (యర్ 26²²⁻²⁴). యెహోయాకీము యర్షీయా వ్రాసిన గ్రంథమును కార్వఁ బోగా కార్వవద్దని చెప్పిన వారిలో నొకఁడు (36¹²⁻²³). పైన 1 లో నున్న వాడితఁడేయై యుండవచ్చును.

3, 4, 5. ఎల్నా యెహూషలేమునకుఁ బోవు చుండఁగా అహవాయశుఫ్థమునొద్ద సమకూర్చిన వారిలో ముగ్గుఱు (ఎల్నా 8¹⁶).

ఎల్పాయలు (Elpaal = దేవుడు బహు వాసమై యున్నాడు). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్ద యాయెను (I దిన 8^{11,12,18}).

ఎల్మదాము (Elmadam). క్రీస్తు పూర్వ కులలో నొకఁడు (లూ 3²⁸).

ఎల్యిహబా (Eliabha = దేవుడు దాచి పెట్టెను). దావీదుయొక్క ముప్పది మంది యోధులలో నొకఁడు (II సమా 23³² I దిన 11³³).

ఎల్యాకీము (Eliakim = దేవుడు స్థాపించును).

1. రాజైన హెబ్రీయా కాలములో గృహ నిర్వాహకుడగు హెల్కీయా కుమారుడు (II రాజు 18^{18,26,37} యెష 36^{3,11,22}). ఇతఁడు అష్షూరు రాజ్యపు చక్రవర్తి యగు సన్దర్బయొక్క సేనానియగు రబ్బాకేయను వానితో మాటలాడుటకు పంపబడిన వారిలో నొకఁడును యెషయాకు రబ్బాకేమాటలను తెలిపి యెహోవాయొద్ద విచారణ చేయుమని చెప్పినవారిలో నొకఁడునై యుండెను (II రాజు 19² యెష 37³). యెషయా యిలీనిని మెచ్చుకొని అతఁడు దేశమునకు తండ్రి యగునని ప్రవచించెను (22¹⁰⁻²⁵).

2. రాజైన యోషీయా కుమారులలో నొకఁడు. విగుప్తు రాజు ఇతనిని రాజునుగా

చేసినప్పు డితనికి యెహోయాకీము అను పేరు పెట్టెను (II రాజు 23³⁴ II దిన 36⁴).

3. నెహెమ్యా కాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించినప్పుడు సహాయము చేసిన యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12¹¹).

4. క్రీస్తు పూర్వములలో నొకఁడగు అబీ హూరు కుమారుడు (మ 1¹³).

5. క్రీస్తు పూర్వములలో నొకఁడగు మెలెయా యనువాని కుమారుడు (లూ 3³⁰).

ఎల్బ్యావా (Eliada = దేవుఁ డెఱుఁగును).

1. దావీదు కుమారులలో నొకఁడు (II సమూ 5¹⁶ I దిన 3⁸). ఇతనికి బేయెల్బ్యావా అను మారు పేరు గలదు (I దిన 14⁷).

2. సాలామాను విరోధియగు రెబోను యొక్క తండ్రి (I రాజు 11²³).

3. బెన్యామీనీయుల యోధులలో నొకఁడు (II దిన 17¹⁷).

ఎల్బ్యాశా (Elasah = దేవుఁడు సృజించెను).

1. మోషాను కుమారుడు. బాబెలు చెరలో నున్నవారియొద్దకు యిచ్చీయా ఉత్తరమును తీసికొని వెళ్లిన యిద్దరిలో నొకఁడు (యిచ్చీ 29³).

2. ఎబ్రా కాలములో అన్యస్త్రీలను ఉంచు కొని అతని ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10²²).

ఎల్బ్యాషిబ (Eliashib = దేవుఁడు తిరిగి కట్టెను).

1. నెహెమ్యా కాలములో నున్న ప్రధాన యాజకుడు. అతఁడు జెరుశ్బాబెలు కాలములో ప్రధానయాజకుఁడుగా నుండిన యేషావయొక్క మనుమడు (నెహె 12¹⁰). యెరూషలేము గోడలు తిరిగి కట్టించుటలో నితఁడు నెహెమ్యాకు సహాయము చేసెను (3¹). మఱియు నితఁడు అహ్లాసీయుఁడగు టోబియాతో బంధుత్వము కలుగఁజేసికొని (13⁴) దేవాలయము చుట్టునుండు గదులలో నొకదానిని టోబియా కిచ్చెను (ఎబ్రా 10⁹ నెహె 13⁴). ఇతని మనుమడు ఇశ్రాయేలీయులను విరోధించిన సస్బల్లుటుకు అల్లుఁడాయెను. ఇట్లు వీరు అన్యతతో సంబంధపడుటకు ఎబ్రా శుష్టుతింపక ఆ యక్రమమును దిద్దెను.

2. ఎబ్రా కాలము నందుండిన గాయకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు అన్యస్త్రీని వివాహమాడినను ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన ఆమెను విడిచి పెట్టెను (ఎబ్రా 10²⁴).

3, 4. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని వారని విడిచిపెట్టిన యిశ్రాయేలీయులలో నిద్దఱు (ఎబ్రా 10^{27, 36}).

5. జెరుశ్బాబెలు సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 3²⁴).

6. యాజకులలో 11 వ వంతు వారి పెద్ద లేక పూర్వపుఁడు (I దిన 24¹²).

ఎలీహ్యేనై (Eliehoenai, Elioenai = నా కండ్లు యెహోవా వైపున నున్నవి).

1. షిష్యానీయులలో నొక ప్రధాని (I దిన 4³⁶).

2. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 7⁸).

3. దావీదు సంతతిలో చెయ్యి తరువాత జీవించిన వారియం దొకఁడు (I దిన 3^{23, 34}).

4, 5. అన్యస్త్రీల నుంచుకొని ఎబ్రా ప్రేరేపణ వలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నిద్దఱు (ఎబ్రా 10^{22, 27}).

6. నెహెమ్యా కాలమందు యెరూషలేము గోడలను ప్రతిష్ఠించునపుడు బాకాలు పట్టుకొనిన యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴¹).

ఎల్బానిఫాను ఎలీమోషాను చూ॥

ఎల్బానాను (Elhanan = దేవుఁడు కిరణ గలవాఁడు).

1. గొల్యాతు సహోదరుడైన లమ్మాని చంపిన వాఁడు (I దిన 20⁵ II సమూ 21¹⁹).

2. దావీదుయొక్క ముప్పదిమంది యోధులలో నొకఁడు (II సమూ 23²⁴ I దిన 11²⁶).

పై నుదాహరించిన యిద్దరి తలిదండ్రుల పేరులు వేర్వేరుగా నున్నను, అది వ్రాయువారి పొరపాటనియు, ఈ యిద్దరును ఒకఁడేయనియు కొందఱి యభిప్రాయము.

ఎవిల్మెరోదాకు (Evilmerodach). ఇతనికి బబులోనీయుల భాషనుబట్టి అమెల్ + మార్డుక్ (=మార్డుక్ దేవతసంబంధి) అను పేరు కలదు. ఇతడు నెబూకద్నెజరు కుమారుడై అతనికిఁ బిమ్మట రాజ్యమునకు వచ్చి చెరియందున్న యూదారాజగు యెహోయాకీను మీఁద చయ గలవాడై అతనికి విడుదలను పోషణనుకూడ అను గ్రహించెను (II రాజు 25²⁷⁻³⁰ యిర్మీ 52³¹⁻³⁴). ఇతడు క్రీ॥ ము॥ 562-560 వఱకు 2 సం॥లు మాత్రము వీలినవాడై తన బావయగు నెర్రిగ్గి సారుచే శీవబడిన కుట్రవలన చంపబడెను. ఇతడు క్రూరుడై న్యాయమును విచారింపక యేతనిని శాకిక చరిత్రకారుడగు బెరోసుస్ (Berosus) అనువాడు తెలుపుచున్నాడు.

ఎవీ (Evi). మోషే జయించిన అయిదు గురు మిద్యాను రాజులలో నొకడు (సంఖ్యా 31⁸ యెహో 13²¹).

ఎషాను (Eshan = ఆధారము) యూదా గోత్ర భూమిలోని యొక గ్రామము. అది హెబ్రోను మన్యములో నుండెను గాని దాని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు (యెహో 15⁵²).

ఎష్కొలు (Eshcol = పండ్లకల).

1. అమోనీయుల ప్రధాని. ఇతడు కదోర్గాయోమెరుకు విరోధముగా అబ్రాహామతోఁగలిసి యుద్ధముచేసినవాడై యుండెను. (ఆది 14¹³⁻²⁴). ఇతడు హెబ్రోను ప్రాంతములో నివసించెను. హెబ్రోనుకు ఉత్తరముగా నుండు లోయకు ఇతనిని బట్టియే ఎష్కొలు లోయ యను పేరు వచ్చినట్లుగా నున్నది (సంఖ్యా 13^{23,24}).

2. ఒక లోయ. మోషేపంపిన వేగులవారిచటనుండియే ద్రాక్షగలలను తెచ్చిరి (సంఖ్యా 13^{23,24} 32² ద్వితీ 1³⁴).

ఎష్టెమో, ఎష్టెమోను (Eshtemo, Eshtemoa = విధేయత).

1. యూదా స్వాధ్యక్షములోనుండి లేవీయుల కియ్యబడిన పట్టణము (యెహో 15⁵⁰ 21¹⁴ I దిన 6⁵⁷). ఇది హెబ్రోను ప్రదేశములో

నుండెను. దావీదు సిక్లగులోనున్నపుడు తాను పట్టుకొనిన దోపుడు సొమ్ములో కొంత ఈ యూరి వారికి కూడ పంపించెను (I సమూ 30²⁸). ప్రస్తుతము ఎస్సెమూయ (Essemua) అను స్థలమే దీనియునికియైయున్నది. ఇది హెబ్రోనుకు దక్షిణమున నాలుగు క్రోసుల దూరములో నున్నది. ఇచట పాడు శేషముల సేకములు కలవు (పటము II, E 3).

2. యూదాసంతతివారిలో నొకడు (I దిన 41⁷).

ఎష్టాయోలు, ఎష్టాయులీయులు (Eshtaol = మనవి, Eshtaolites). యూదా మైదానములోని యొకయూరు (యెహో 15³³). దీనిని దానీయులకిచ్చిరి (19⁴¹). దీనికి సమీపము నందే సమ్మెను దేవుని యాత్ర ప్రేరేపణలను మొదట గ్రహించుకొనెను (న్యాయ 13²⁵). అతడు మరణమై నప్పుడిక్కడనే అతని శవమును పొలిపెట్టిరి. లాయీషును పట్టుకొనుటకు వెళ్లిన దానీయులలో కొందఱీ యూరివారైయుండిరి (18^{9,11}). ప్రస్తుతముననున్న ఎషువ (Eshua) అనునదియే దీనియునికియై యుండవచ్చును (పటము II, E 1). ఈ యూరివారు ఎష్టాయులీయులనబడిరి (I దిన 2⁵³).

ఎష్టోను (Eshton = యూదా సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 41⁹).

ఎష్బ్యారులు (Eshbaal = బయలుసంబంధి). సోలు కుమారుడగు ఇష్బ్యేతు మాను పేరు (I దిన 8³³ 9³⁹) ఇష్బ్యేతు చూ॥.

ఎష్బాను (Eshban = బుద్ధి). ఎదోమీయుల ప్రధానులలో నొకడు (ఆది 36³⁶ I దిన 1⁴¹).

ఎజింగ్గెబెరు (Eziongeber, Ezion-gaber). ఇది యెర్రసముద్రమునకు ఉత్తరమందున్న రెండు పాయలలో తూర్పుదైన ఆకాబాయను దానికి సుత్తరపు కొనయందుండు శేవు పట్టణము (I రాజు 22⁴⁸ II దిన 8¹⁷). ఇశ్రా యేలీయులు అరబ్బీయసంచారములో నుండగా నిచట నొకసారి మకాముచేసిరి (సంఖ్యా 33³⁵ ద్వితీ 2⁸). సాలామోనును యెహోషాతును తమనావలనిచటనే చేయించి మృక వ్యాపారము నకు పంపించియుండిరి (I రాజు 9²⁶ 22⁴⁸).

ఎస్తేరు (Esther = నక్షత్రము). ఇది పారసీకపదము. హదస్సాయను హెబ్రీయురాలు (ఎస్తే 27). హదస్సాయను మాటకు పరిమళము గల చెట్టు అని యర్థము. బెన్యామీను గోత్రీ కుండగు అబీహాయీలు అనువాని కుమార్తె (215). తల్లిదండ్రులు చిటుత ప్రాయముననే గతించుటచే తన పెత్తంద్రీ కుమారుడగు మొర్దెకైచేత పెంచబడెను (27). పారసీక దేశపు రాజైన అహష్మేరోఫు తన రాజ్యమైన షష్ఠిని యనమాన పఱచి పంపివేసిన పిదప యీమె తనకున్న యధిక సౌందర్య సంపత్తిచే నతనికి పట్టపురాణీయయ్యెను (215-18). మొర్దెకై జ్ఞానమును ఎస్తేరు ధైర్య సాహసములను ఆ కాలమున పారసీక సామ్రాజ్య మందలి యూద జనాంగము నొక్క డెబ్బతో సమూల నాశనముజేయ నెంచిన హామానను మంత్రియొక్క కుట్రను భేదించి, రాజింతకు మందిచ్చి యుండిన తాళిదులను తలక్రిందుఁ గావించి, యూదులకు రక్షణను హామానకురి శిక్షను మొర్దెకైకి ప్రధానమంత్రి పదవి కలుగునట్లొనరించెను (31-919). అదారు మాసము పదునాలుగు పదునేనవ దినములలో యూదు లీరక్షణ జ్ఞాపకార్థము విందులాచరించి బీదలకు కానుకలు పంపుకొనునట్లొక చట్టమును (922). హామానవలన కలుగఁబోయిన అపాయమును గూర్చి ఉపహాసముండునటుల ఒక దుఃఖమును నియమించు కొనునట్లొక చట్టమును ఎస్తేరు మొర్దె కైవలన నేర్పాటయెను (929-32 41-3).

H.

ఎస్తేరు గ్రంథము (The Book of Esther). ఇది పాఠేనిబంధన చరిత్ర గ్రంథములలో చివరిది. దీని గ్రంథకర్తనుగూర్చి రూఢిగాఁ జెలియదు. కొందఱిది ఎబ్రా వ్రాసెననియు, మరికొందఱు మొర్దెకై వ్రాసెననియు అభిప్రాయపడుచున్నారు. రెండవ యభిప్రాయము యుక్తముగ కనఁబడుచున్నది. ఇది దాదాపు క్రీ॥ ము॥ 470 సం॥ పారసీక దేశమునందు వ్రాయఁబడి యుండును. దీని లోని చరిత్ర క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 482-470 సం॥ లలో జరిగెను.

దీనికి పూర్వమున్న గ్రంథములలో తమ స్వదేశమునకుఁ దిరిగివచ్చిన ప్రజల నెట్లు దేవుడు

దీనించెనో చూడవచ్చును. వారివలెనే తిరిగిరాక విదేశముండే నిలిచిపోయిన వారి స్థితిగతులను తెలుపుట కిది వ్రాయఁబడెను. పూరీమను గొప్పపండుగు స్థాపించబడుటను గుఱించి దీని యందున్నది. యూదుల కీదినములలో కలిగిన విడుదలను సూచించుటకై వారింకను ఈ పండుగ నాచరించుటనుబట్టి ఈ చరిత్రము నాస్తవమైనదని చెప్పవచ్చును. దీనియందు జ్ఞాపక ముంచుకొన వలసిన విషయములు: 1. సర్వాధికారియగు దేవుని యాశ్చర్యకరమగు సంకల్పము 2. తన స్వజనుల యెడల ఆయనకున్నప్రేమ 3. దుర్మార్గుల దుర్మార్గ తన మేలుగా పరిగణింప చేయఁగల ఆయన శక్తి. యూదు లీ గ్రంథమును ప్రమాణిక గ్రంథముగా నెంచి మోషే బోధన ప్రమాణమునకుఁ బిదప దీనిని విశేషముగా నన్వాయించుచు వచ్చిరి.

ఈ గ్రంథమునం దెక్కడను పల్లెను యెరూషలేము ఆలయము ధర్మశాస్త్రము దేవుడు అను పదములు గానరావు. ఆయినను దేవుని బలము సర్వాధికారము బహు ఖేటగ బయలు పరచఁబడినవి. దీనినుండి శ్రాత్రనిబంధనలో నెత్తి వ్రాయఁబడిన వాక్యమొకటియును లేదు. దీనియందు డంబప్రీతిపరుడగు అహష్మేరోఫు ఊరుపేరులేకుండ నశించిన షష్టిరాణి, ధైర్య స్థైర్యములుగల ఎస్తేరు, మతాభిమానియగు మొర్దెకై, ఆత్మ స్తుతి పరాయణుడగు హామానను గుఱించిగలగు.

H.

ఎస్సోబీను (Ezbon).

1. గాదు కుమారులలో నొకఁడు. ఇతఁడు గాదీయుల తెగలలో నొకదానికి పూర్వికుఁడయ్యెను (ఆది 4616). సంఖ్యా 2616 నం దితనికి ఓజినీ యను పేరుగలదు.

2. బెన్యామీను యొక్క మనుమఁడు (I దిన 77).

ఎస్సెనీయులు (Essenes). వీరు క్రీస్తు కాలమునకు పూర్వమును ఆయనకాలములోను ఉండిన యొకతరహా సన్యాసులకుటఱపువారై యుండిరి. ఈ సూటపువారిపేరు బైబిలులో లేదుగాని యోసీఫస్ వారియోచారములనుగూర్చి వ్రాసియున్నాఁడు (పురా 13.5.9; 15.10.4.5; 18. 1, 2.5). వారి కూటము మక్కబీయుల

కాలమునకు ముందే స్థాపించబడి ఆకాలములో వృద్ధియయ్యెను. వీరు దేవుని రాజ్యమునందును యూద మతములోని నీతిచట్టముల యందును విశేషాభిమానము గలిగి వాటిని ఆమలులోకి తెచ్చుటకు లోకమునుండి వేటుపడి అరణ్యవాసులైన సన్యాసులైరి. బాప్తిస్మ మిచ్చిన యోహాను వీరి మాటములో జేరినవాఁ డనుకొందురు. క్రీస్తు కాలములో ఈ మాటపువారు 4000 మంది యుండిరని పండితులు లెక్కించిరి.

ఎస్థ్రాసు అప్రమాణిక గ్రంథములు చూ

ఎస్ద్రెలాలోను (Esdraelon). ఈ పేరు బైబిలునందు లేదు. ఇది బైబిలు భూగోళ శాస్త్రములో యెర్రెయేలుకు పెట్టబడిన గ్రీకు నామము (యెర్రెయేలు చూ॥).

ఎస్లి (Esli). క్రీస్తు పూర్వములలో నొకఁడు (లూ 3²⁶).

ఎ

ఎకెరు (Eker = పరదేశి). యెర్రెయేలు సంతానీకులలో నొకఁడు (I దిన 2⁸⁷).

ఎజెరు ఏసెరు చూ॥

ఏడవనెల ఉపవాసము పండుగలు III 3 (2) చూ॥

ఏడు సంఖ్యలు II 7 చూ॥

ఏడు సంఘములు (The Seven Churches). ప్రకటన గ్రంథమునందు పేర్కొనబడిన ఎఫెసు స్వర్గ పెర్లము తుయతైర సార్దీస్ ఫిలదెల్ఫియ లవొదికయ అను ఏడు పట్టణములలో నున్న సంఘములకుండిన వీరుదు. ఈ పట్టణములలోని ప్రతిదానికిని ఒక్కొక్క పత్రిక వ్రాయబడినట్లు ప్రక 2, 3 అధ్యాయములలో జూడవచ్చును. ఇవన్నియు చిన్నాసియ పశ్చిమ భాగమునందున్నవి. (ఆయా పట్టణములు చూ॥)

ఏడ్పుట దుఃఖమును తెలియచేయు వాడు కలు చూ॥

ఏతనీము కాలమానము VI 7 చూ॥

ఏతామ (Ethan = స్థిరత).

1. యూదా వంశస్థులలో నొకఁడు. జెరా యను వాడితనికి తండ్రియగుటచే ఏతాడు యెర్రెయేలుఁడనబడును (క్రీస్తు 89 పీఠిక I రాజా 4³¹).

ఇతఁడు జ్ఞానమునకు ప్రసిద్ధిఁజెందినవాఁడై యుండెను (4³¹). ఇతఁడు రచించిన కీర్తనలలో 89 వ దొకటియైయున్నట్లు దానిపై వ్రాతవలన కనబడును.

2. ప్రధాన గాయకుఁడైన ఆసాపుయొక్క పూర్వకులలో నొకఁడు (I దిన 6⁴³). I దిన 6⁴¹ లో నితనికి యోవాహూ అను మాటుపేరు కలదు. ఇతఁడు లేవి కొడుకైన గెర్షోను వంశస్థులలోని లిబ్నీ కుటుంబములోని వాఁడై యుండెను.

3. లేవి కుమారులలో మెరారి సంతతి వాఁడును ఆలయములోని పాటకులకు పెద్దయు నైనవాడు (I దిన 6⁴⁴ 15^{17,19}).

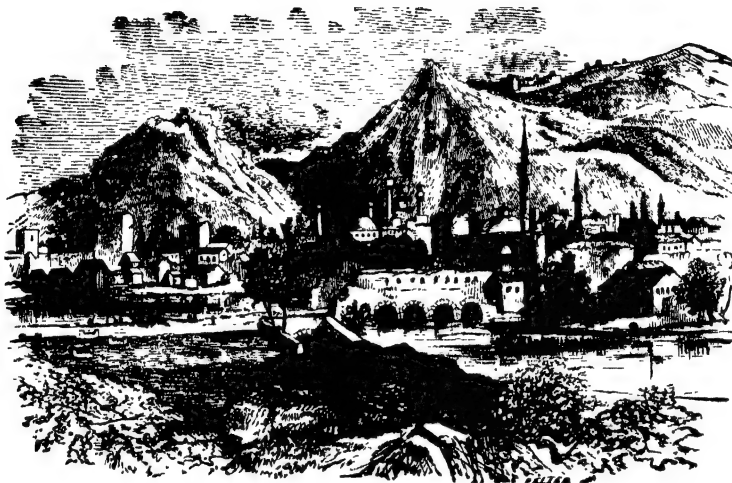
ఏతాము

1. (Etham = హద్దు?). ఇర్రామేలీయులు విగుప్తును విడుచుటకు సుక్కుతు నుండి బైలు చేరిన తరువాత మొదట దిగినస్థలము (నిర్గ 13²⁰) పారాను అరణ్యమునకు దగ్గరగా విగుప్తులో నున్నదిగాని దీని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు. ఇది యెర్రెసముద్రమునకు ఉత్తర ముగానున్నదని సాధారణముగా ననుకొందురు. (అరణ్యము 3 (2) చూ॥)

2. (Etam = వేట జంతువుల స్థలము). మూల భాషయందు న్యాయా 15^{8,11} I దిన 4³² II దిన 11⁶ లలో నున్న ఏతాము, అను మాటలు ఒకటే మాటగా నున్నవిగాని ఇంగ్లీషులో నున్నట్లు వేర్వేరు మాటలుగాలేవు. సమ్నెను దాగుకొనిన స్థలమిదియే (న్యాయా 15⁸). న్యాయా 15¹¹ బట్టి ఇది యూదా గోత్ర భాగములో నున్నట్లుఁపొందవచ్చును. యూదా సంతతివారిలోని అబీయేతాము (I దిన 4³) అనువాఁడీ యూరివారికి పూర్వకుఁడైయుండ వచ్చును. రెహబాము దీనికి ప్రాకారములను కట్టించెను (II దిన 11⁶). వైపేరులన్నియు నొకటే స్థలమునకుఁ జెందియున్నట్లు చెప్పబడినను దీని సరియైన యునికి తెలియదు కావున నిది యొకటే స్థలమే లేక రెండు మూడు స్థలములకుఁగల ఒకటే పేరో రూఢిగా తెలియదు. కొందఁ జనుకొనునట్లు దానియునికి పటము II, F1 అయ్యుండును.

ఏథెన్సు (Athens). గ్రీసుదేశమున మిగుల ప్రసిద్ధిపడని పట్టణము. క్రీస్తు శకముకు పూర్వము 5 వ శతాబ్దమున పారసీకులను జయించుటచే నీ పట్టణము వినుతి కెక్కెను. అది మొదలు తత్వజ్ఞానమందును, చిత్రపుంజనులకును వాక్యాతుర్యమునకును ఈ పురము వన్నెగాంచుచు ప్రస్తుతమునను ఆ విషయములందు ఇతరుల కందరూని ఉన్నతస్థితికి వచ్చెను. నీతిశాస్త్రీయని గొప్ప పేరునందిన సాక్రటీసు (Socrates)

క్రీ. ము|| 5 వ శతాబ్దమున జీవించెను. అతని తరువాత వచ్చిన అరిస్టాటల్ (Aristotle), ప్లేటో (Plato) యును తత్వశాస్త్రజ్ఞు లీ పట్టణమున బోధించిరి. వారి తత్వశాస్త్రములు క్రైస్తవ వేదశాస్త్ర నిర్వచనమునకు మిగుల సహాయకరముగ నుండెను. ప్రాంత నిబంధనయందీ పట్టణమును గూర్చిన సూచన లేవియును గానరావు. క్రొత్తనిబంధనలో పాలు తన రెండవ మిషనేరి ప్రయాణమునఁ నచ్చటకువెళ్లి, ఆ పట్టణపు పండి

“ఏథెన్సు”ని ముఖ్య దేవాలయము”

తులకు బ్రసంగించెను (కార్య 17¹⁵ 18¹ I థెస్స 3¹) గాని, వారీలోక జ్ఞానముతోనే సంతృప్తులైనందున అతనిపనికింత మంచి ఫలితము గలిగినటులఁ గనఁబడదు. క్రొత్త నిబంధనకాలములో నచ్చట నొక ప్రసిద్ధమైన సర్వకళాశాల యుండెను. అది యాది క్రైస్తవులకాలమునందు గ్రీకు వారి పూర్వమతములపక్షమున బోధించెను, క్రైస్తవాధ్యక్షులలో కొందరచ్చటనే విద్యగఱచిరి. ఈ పట్టణము నవీన గ్రీకురాజ్యమునకు రాజధానిగ నున్నది. (అరేయెఫగు చూ॥ పటము V, F 4).

ఏద (Ed = సాక్షి). యొర్దానునదికి తూర్పుదిక్కున నున్న రెండున్నరగోత్రముల వారును పడమటిదిక్కున నున్న గోత్రముల వారును ఒకే సంతతివారనియు ఒకే మతస్థు

లనియు తెలుపుటకు శూర్పుననున్నవారు కట్టిన యజ్ఞవేదిక (యెహో 22³⁴). యొర్దానుకు పడమటి దిక్కున నున్న గోత్రములవారావేదికను చూచి తూర్పున నున్నవారు మతభ్రష్టులైరిని తలంచుచు వారిమీఁదకువెళ్లినప్పుడు తృప్తికిరమైన కారణము తెలిసికొని యుద్ధయత్నములు మానిరి (22¹⁻³⁴).

H.

ఏదూము మానములు II చూ॥

ఏవెనీయులు (Children of Eden). మెసపొటేమియలోని యొకతెగవారు (II రాజు 19¹² యెష 37¹²). అష్షూరు రాతిశాసనములలోనున్న బిల్-అదీనీ (Bit-Adini) అను స్థలము వీరి నివాసస్థానమని యూహింతురు. అది

యుఫ్రాతు నదీతీరమున నున్నది గాని దాని యునికినిగూర్చి ఇంక నూటిగా తెలియదు.

ఏడెను, (Eden = ఉల్లాసము).

అసియ ఖండమునందలి యొక ప్రదేశము, తోటయొక్క పేరు. మానవకోటియొక్క ఆది తలివండులగు ఆదాముపావ్యలు సృష్టింపబడిన పిమ్మట నివసించిన స్థలము. అదెచ్చట నుండెనో నిశ్చయింప వలెగాకున్నను, ఆది 2^వ ప్రకారము తూర్పున అనగా కనానుకు తూర్పున నున్నదని స్ఫురించుచున్నది. అచ్చటి నాలుగు నదులు పుట్టెను (ఆది 2^{10,14}). ఫరాతు హిద్దెకలు అను నవి వాటిలో రెండని ఉదాహరింపబడెను. అవేప్రస్తుతపు యుఫ్రాతు టైగ్రిసు నదులై యున్నవని అనుకొనుచున్నాము. అట్లయిన యెడల ఆరీనియా పీఠభూమి యందలి యుండె ననుకొనవచ్చును. ఆ వనమునందున్న శ్రేష్ఠవృక్ష ములమధ్య మంచిచెడ్డల తెలివినిచ్చునృక్షమును దేవుడు నేలనుండి మొలిపించెను (2^{8,9}). ఆ వృక్షఫలములు తినరాదను యజ్ఞను వారుపొందిరి గాని, వారియని యానతిని నింకరించి తమ స్వంత యిచ్చలకులోనియి ఆ పండ్లను దిని పాపాత్ములైరి. దేవుడెప్పుడు వారిని తోట నుండి తోలివేసి శిక్షించెను (3^{1,24}). అప్పటి నుండి నేటివఱకును అదెచ్చటనున్నదో యెవరును నిశ్చయింపజాలకున్నారు. ఆ తోటకు పర దైను అను మాటపేరుగలదు. దైవభక్తులకుఁ గలుగఁబోవు మోక్షమును క్రొత్త పరదైనును గూర్చి విశేషముగ ప్రకటన గ్రంథమునఁ జెప్పఁ బడియున్నది (ప్రక 2⁷ లూ 23⁴³ యుఫ్రాతు, పరదైను చూ॥).

H.

ఏడెరు (Eder = మంద).

1. ఎవోమీయుల సరిహద్దు దగ్గరయిండు యూదావారి యూల్లలో నొకటి (ఆది 35²¹). ప్రస్తుతము గాజాకు దక్షిణముగా వైదుమైళ్ల దూరములోనుండు ఎల్ ఆదారు (El adar) అనునదీ దీనియునికియై యుండవచ్చును. (మిగ్దల్ ఏడెరు చూ॥)

2. యూదా గోత్రమునకు దక్షిణముగా ఎదోమువైపుననున్న సరిహద్దు పట్టణము (యెహో 15⁹).

3. లేవికుమారుడగు మెరాఠీ మనుమడు (I దిన 22²³ 24³⁰).

4. బెన్యామీను గోత్రీకులలో నొకడు (I దిన 8¹⁵).

ఏన్, అయిన్ (En, Ain = కన్ను, ఊట). ఇవి వేర్వేలు మాటలుగా నుండక ఆయా సమాన ములలోనుండు రూపములైయున్నవి. వీటికి మూలభాషలో కన్ను అని యర్థము. అయినను సాధారణముగా వీటికి ఊటలేక నూయియను నర్థములునుగలవు ఏనాయిము (ఆది 38¹⁴) ఏన్వక్తోర (న్యాయా 15¹⁴⁻¹⁹) అను పదము లలోనిది కనబడుచున్నది. (అయిన్ చూ॥).

ఎన్-షె-మెషు (En Shemesh = సూర్యుని యూట). యెహూషలేమునుండి యెరికోకు పోవుమార్గముదగ్గర ఎన్-కోగలుకు తూర్పుగా నున్న యూట (యెహో 15⁷ 18¹⁷). బలీషల కొండకు తూర్పున నుండి ప్రస్తుతము అపొస్తలుల యూట అనబడునది యనుకొందురుగాని రూఢి తెలియదు (పటము II, F 1).

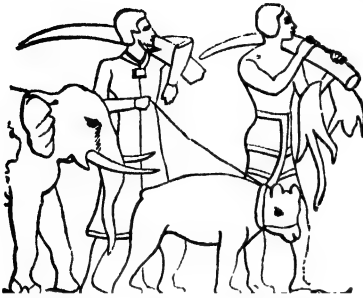
ఎన్-హద్దా (En-Haddah = ఎడిగల యూట). ఇశ్కాభారు గోత్రపు యూల్లలో నొకటి (యెహో 19²²). దోతానుబయలులో నున్న కెఫర్ ఆదాను (Keler-adhan) అనునది దీనియునికియై యుండును (పటము III, F 2).

ఎన్-హజోరు (En-Hazor = హాసారు లేక ఊరియూట). నఫ్తాలీగోత్రభాగమందలి యూరు (యెహో 19³⁷). ప్రస్తుతముగలియ యుత్తరభాగములోని కెబెషుకు పడమరగా నుండు హజీరా (Hazira) దీనియునికి గావచ్చును (పటము IV, D 5).

ఏనాను (Enan = కన్నులుగలది). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో నుండగా నఫ్తాలీ గోత్రపుధానియైన అహీరాకు తండ్రి. (సంఖ్యా 1¹⁵ 2²⁹ 7^{78,83} 10³⁷).

ఏనాము, ఏనాయిము, (Enaim = రెండు ఊటలు). షెఫేలా యనబడు యూదా మన్యములోని యొకయూరు (యెహో 15³⁴ ఆది 38¹⁴). ఆది 38¹⁴ వలన ఆది అదుల్లామున కను తిమ్నాత్తుకును మధ్యనుండు ఊరిని తెలిసి

కొనవచ్చును. తెనుగున నున్నట్లు మాలభౌష యందును గుణింకమందు భేదము కనబడుచున్నది.

ఏనుగును, ఏనుగు దంతమును దెచ్చుట

ఏనుగు (Elephant). ఈ మృగము పేరు టైలిలునందు కనబడకపోయినను ఏనుగు దంతమును టైలిలుకాలమున వాడినందున యేనుగు పేరును తెలుగు టైలిలులో వాడవలసివచ్చెను (II దిన 9¹⁰). ఇతరవాక్యములలో అదే పదమును ఏనుగు దంతమునక దంతమని మాత్రము భాషాంతరముచేసిరి (I రాజా 10¹⁸ 22³⁹ మొ॥ దంతము చూ॥).

ఏ నె గ్ల యా ము (En-eglaim = రెండు దూడల యూట). మృతసముద్రముయొక్క ఉత్తరపుటొడ్డుననుండు నొక యూరు అని ఆ పేరు కనబడు సందర్భమునుబట్టి తెలిసికొనవచ్చును (యెహె 47¹⁰).

ఏ గ్గ న్ని ము (En-gannim = తోటల యూట).

1. యూదాగోత్ర ప్రదేశములోని యొక గ్రామము (యెహో 15³⁴, పటము II, D 1).

2. ఇశ్రాఖారుగోత్ర ప్రదేశములోని లేపియుల యూరు (యెహో 19²¹ 21²⁹). అదిప్పటికి నున్నది. ప్రస్తుతము దానికి జెనీను (Jenin) అని పేరు. అది తాబోరుకొండకు దక్షిణముగా 15 మైళ్ళదూరములో నున్నది. I దిన 6⁷³ లోని అనేము అనునది ఈ యూరిపేరే (పటము III, F 2).

C.

ఏ గ్గె డీ (En-gedi = మేకపిల్లయూట). మృతసముద్రతీరమునకు పడమరగా నుండు యూదయ అరణ్యమందుండెడి యొక పట్టణము (యెహో 15³²). దీనికి హాసఫోకతామారు

అను మాటుపేరుగలదు (అది 14⁷ II దిన 20⁹). ఇచ్చట కదోర్లాయోమెరు ఆ మో రీయులను జయించెను (అది 14⁷). దావీదు సౌలుయొద్దనుండి పారిపోయినప్పుడు ఇచ్చటనున్న యొక గుహలో దాగియుండి (I సమూ 23³⁹) సమీపమందుండిన మటోకగుహలో తనచేతికి జిక్కిన సౌలు వై వస్త్రమునుమాత్రము కోసికొని అతనిని విడిచిపెట్టెను (24¹⁻²²). జాలరులిచట తమ వలలను పఱుతురని కుదురుబొటు కాలమునుగూర్చి యెహెజ్కేలు ప్రవచించెను (యెహె 47¹⁰). అది మిగుల ఫలవంతముగు ప్రదేశము (పర 1¹⁴). ప్రస్తుతమున ఏయ్ జీడి (Ain Jidy) అను నూటయే దీని యునికియొయున్నది. దానినుండి వేడి నీళ్ళయూట యొకటి ఉబుకుచుండును. ఇది మృతసముద్రమునకు పశ్చిమమున 400 అడుగులు ఎత్తుగల కొండమీద నున్నది. (అరణ్యము 3 (3) చూ॥. పటము II, G 3).

ఏన్దర్పూరు తప్పుయహు చూ॥

ఏన్దోరు (Endor = నివాసుల యూట). ఇశ్రాఖారీయుల ప్రదేశములోని యొక యూరు. ఇది మనషే గోత్రమునకు చెందినది (యెహో 17¹¹). రాజైన సౌలు తన చివరి దినములలో విచారణజేసిన కర్ణపిశాచముగల స్త్రీ యా గ్రామ నివాసియే (I సమూ 28⁷). కీర్ 83¹⁰ చూడగా యావీను సీసెరాయను వారీ యూరిలోనే నశించి నట్లున్నది (నాగ్నయా 4). తాబోరు పర్వతమునకు దక్షిణముగా ప్రస్తుతమందు ఎన్దూరు (Endur) అనునొక స్థలముకలదు. దానిదగ్గట గుహలున్నవి. అట్టి గుహలలో నొకదానియందు కర్ణపిశాచముగల యా స్త్రీ నివసించినట్లున్నది. ఈ ఎన్దూరు అనునదే పూర్వపు ఏన్దోరుయొక్క యునికి యనుకొందురు. (పటము III, G 1).

ఏన్దిష్పతు (En-mishpat = తీర్పు ఊట) కాదేఫుకు కావ్యములందున్న పేరు (అది 14⁷ కాదేఫు చూ॥).

ఏన్రి మ్మో ను (Enrimmon = రిమ్మోను ఊట లేక దానివృషండ్లయూట).

యూదులు చెఱనుండి తిరిగివచ్చినప్పుడు వారు నివసించిన ఒక యూరు (నెహె 11²⁹ యెహో 15³² 19⁷ I దిన 43⁹) అను నీ మూడింటి

లోను ఆయాను, రిమ్మోను అను రెండుగొట్టములు
నడువవచ్చును. ఇవి రెండు వేర్వేలు ఊళ్లయినను
చేజకాలమునకు తరువాత ఈ రెంటినిగలిపి ఒకటే
యూరికి పేరుగా పెట్టిరి (అయి ౩ చూ॥).
ప్రస్తుతమున బెయ్శబాకు ఉత్తరముగా 9 మైళ్ల
నూరములోనున్న ఉమ్ ఎర్రుమామిన్ (Umm-
er-Rumamim) అను స్థలమే దీని యునికియై
యున్నట్లు తెలియుచున్నది (పటము II, D 3).

ఏనక్కోరె (En-hakkore = మొఱబెట్టిన
వానియూట, కొజుపిట్టయూట). యూదా
గోత్ర ప్రదేశములో ఫిలిష్తీయుల సరిహద్దు
దగ్గఱనున్న రేహీయను లోయయందుండిన ఒక
యూట. సమ్మోను దేవుని సహాయముచే ఫిలిష్తీ
యులమీఁద గొప్ప జయమును పొందినపిమ్మట
అధిక దాహపీడితుడై దేవునికి మొఱబెట్టగా
దేవుని యాజ్ఞవలన రేహీలోనుండి యొక మంచి
యూట పుట్టెను (న్యాయా 15:14, 19).

ఏఫాయి (Ephai = అలసిపోయిన). యెరూష
లేము నాశనమునకుఁ బిమ్మట పరెస్తీనుకు అధిపతిగా
నియమింపఁబడిన గెదల్యూరు ఆశ్రయించిన
వారిలో నొకఁడు (యిర్మీ 40⁸). ఇతఁడు నెటో
పాతీయుఁడు (నెటోపాతు చూ॥). ఇష్టాయేలు
వలన జరిగిన హత్యలో నితఁడును హతుడయ్యెను
(41³).

ఏఫా మానములు II 1 చూ॥

ఏఫెరు (Epher = జింకపిల్ల).

1. కెతూరావలన అబ్రాహామునకు కలిగిన
సంతతిలో మిద్యాను అనువాని రెండవ కుమారుఁ
డును, మిద్యానీయుల తెగలలో నొకదానికి
పెద్దయైనయెడల (అది 25:1-4 I దిన 13³).

2. యూదా సంతతివారిలో ఎబ్రాయను
నొకని కుమారుఁడు (I దిన 41⁷).

3. మనషే యర్థగోత్రములోని యొక తెగ
లలో నొకదానికి పెద్ద (I దిన 5¹⁴).

ఏఫోదు (Ephod = కప్పు).

1. యాజకుల వస్త్రములు II 2 చూ॥

2. మోషేకాలమునందు మనషే గోత్రపు
పెద్దయైన హన్నీయేలు తండ్రి (సంఖ్యా 34³³).

ఏబాలు (Ebal = బోడికొండ).

1. హోరీయుఁడగు షెయ్యారు వంశస్థుడైన
బోబాలు కుమారుఁడు (అది 36²³ I దిన 14⁰).

2. యొక్తాను కుమారుఁడగు ఓబాలుయొక్క
నామాంతరము. అది 10²⁸ లో కూడ అది అసలు
భాషలో వేలు రూపమై ఓబాలు అని యున్నది.

3. ఎఫ్రాయిము గోత్ర ప్రదేశమందలి
యొక యెత్తయిన కొండ. యెరూషలేమునకు
ఉత్తరమున 35 మైళ్ల దూరమందున్నది. దీనికిని
గెరిజీము పవిత్రమునకును మధ్య 500 గజముల
వెడల్పుటి లోయ యొకటి 3 మైళ్ల పొడవున
నున్నది. ఈ లోయలో షెకమును ఊరండెను
(అది 12⁶ 37¹⁴). యెరూషలేమునుండి సము
రయ పట్టణమునకు వెళ్లేది మార్గము ఆ లోయ
గుండా పోవుచున్నది. ఈ కొండ సముద్ర
మట్టమునకు 3077 అడుగులు ఎత్తుగానున్నది.
ఆ కొండ దిగువను ఒలీవ పృక్షములు కొన్ని
గలవు గాని శిఖరముమాత్రము బండల మయమై
నాగతొలి కంపలు గలిగి బోడిగాఁగనఁబడును.
యెహోషువ ఏబాలు కొండమీఁద బలిపీఠమును
కట్టించి, ఆ రాళ్లమీఁద ధర్మ శాస్త్రపు ప్రతిని
వ్రాయించెను (యెహో 8:30-38). ఇశ్రాయేలీ
యులు కనానుదేశము చేరిన పిదప మోషే
నియమప్రకారము (ద్వితీ 11²⁹) ఆ రెండు
కొండల మధ్యనున్న లోయలో మందసమున
కిరువైపుల 6 గోత్రములవారు ఏబాలు కొండ
వైపును, 6 గోత్రములవారు గెరిజీము కొండ
వైపున నిలిచి యుండఁగా యెహోషువా ధర్మ
శాస్త్ర శాప వచనములను (27:1-26) దీవెన వచన
ములను (28:1-14) చదివెను. ఏబాలు కొండదరి
నున్నవారు శాప వచనములను చదివినప్పుడు
ఏర్పాటు చేయఁబడినరీతిగా ఆమేక అని గొప్ప
శబ్దముతోఁబలికిరి (యెహో 8:33-35). ఈ మధ్య
బాటసారులు కొండలు దానిని పరీక్షించి ఆలాగు
మధ్యనుండి చదివినవి చక్కగా వినఁబడునని
తెలియఁజేసిరి. (గెరిజీము, షెకము చూ॥ పటము
I, D 6).

H.

ఏబెరు (Eber = ఆవలిదేశము).

1. షేను మనుమఁడగు షేలము కుమారుఁడు
(అది 10^{21, 24, 25} 11¹⁴⁻¹⁷ I దిన 18^{19, 25} లూ

335). హెర్మీయులు ఏదెరు వంశస్థులైయున్నట్లు సంఖ్యా 24³⁴ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఇతఁడు తన వంశస్థులకన్న యెక్కువ కాలము జీవించుటయే గాక అబ్రాహాము వంశస్థుల జీవిత కాలమునకు రెండింతలకాలము బ్రతికినట్లున్నది (ఆది 11). అబ్రాహామువఱకు జీవించిన వారందరికన్న నెక్కువ కాలము బ్రతికినదేగాక అబ్రాహాము నకుఁ బిదప నాలుగు సంవత్సరములకు అనఁగా తన 464 వ సంవత్సరము మరణము నొందెను. జలప్రళయమునకుఁబిమ్మట నున్నవారిలో నోవహు పేములు మాత్రము ఇతనికిన్న నెక్కువ కాలము జీవించిరి. వారైనను జలప్రళయమునకు ముందున దరువాతను జీవించినందున అంత దీర్ఘాయుష్షం తులై యుండిరి. జలప్రళయమునకుఁ బూర్వము మతూషెలహును దానికి తరువాత నితఁడు దీర్ఘాయువులై యుండిరను ప్రసిద్ధియొంది.

2. బెన్యామీను గోత్రీకుడగు షహరయీము వంశస్థుడైన ఎల్వయులు కుమారుడు (I దిన 8¹⁹).

3. యోయాకీము దినములలో ఆమెకు కుటుంబ ప్రధానియు యాజకుడునై యున్న వాడు (నెహె 12²⁰).

4. బాషానునందలి గిలాదులో నొక కుటుంబమునకు ముఖ్యుడగు గాదీయుడు (I దిన 5¹³).

5. షావకు కుమారుడగు నొక బెన్యామీనీ యుడు (I దిన 8²²⁻²³).

H.

ఏమీయులు (Emim). హెయాబీయులు హెయాబు దేశమును స్వాధీన పఱచుకొనక పూర్వమచట నివసించిన జనులు, వీరు పూర్వము బహు గొప్ప జనులును అనాకీయులవలె దీర్ఘదేహులును పరాక్రమశాలురునై యుండిరి (ద్వితి 29-17). కదోర్దాయోమెరు జయించిన జనులలో వీరుకూడ నుండిరి (ఆది 14⁹).

ఏయిఫా ఏఫా 3 చూ॥

ఏరాను, ఏరానీయులు (Eran = మెగుకువ, Eranites). ఎఫ్రాయము మనుమడు. అతని సంతతివారిక ప్రత్యేక తెగయై ఏరానీయులనఁబడిరి (సంఖ్యా 26³⁴).

ఏరీ, ఏరీయులు (Eri = మెగుకువ పడుచున్న, Erites). గాదుకొడుకులలో నొకఁడు

(ఆది 46¹⁶). ఇతఁడొక తెగకు పెద్దయాయెను. ఇతని సంతతివారు ఏరీయులనఁబడిరి (సంఖ్యా 26¹⁶).

ఏరు (Er = మెగుకువగానున్న).

1. యూదా యొక్క పెద్ద కుమారుడు. అతని తల్లి కనానీయురాలు. అతఁడు చెడ్డవాడై నందున దేవుడతనిని చంపెను (ఆది 38¹⁻⁷ 46¹² I దిన 2³).

2. యూదా సంతతివారిలో షేలా యను వాని కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 4²¹).

3. క్రీస్తు పూర్వ కాల వంశావళిలోనున్న యొకఁడు (లూ 3²⁸).

4. నీటిప్రవాహము. పరెస్తీనులో నెక్కువ వాగులున్నను సంవత్సరము పొడుగున ప్రవహించునవి కొన్ని మాత్రము కలవు. కీహోను (I రాజు 18⁴⁰), యెర్దానుకు తూర్పుగానుండు యబ్బోకు (ఆది 32²³) అనునవి యిట్టివైయున్నవి. ఇవి రెండును ఏరులనఁబడును. ద్వితీ 2¹³ లో చెప్పఁబడిన తెరెమ ఏరు ఒక వాడై యున్నది. II సమూ 17²⁰ లో నున్న ఏరు అను పేరు కిర్రోను వాగును సూచించును (యోహా 18¹).

ఏర్పరచబడినవైన అమ్మ (Elect Lady).

యోహాను రెండవ పత్రికయొక్క మొదటి పదవ మందలి అభివందనములోని పదము. వ్యాఖ్యాత రీ పదమున కనేకవిధముల నర్థము చెప్పుదురు. కొందఱిందున యోహానుకు పరిచయముగా నుండిన స్త్రీ రత్నము నూచింపఁబడు ననుకొందురు. కొందఱీ మాటవలన సంఘముదాహరింపఁబడెనని నిశ్చయింతురు. ఈరత్న యను పేరుగల స్త్రీ యిందు ప్రస్తావించఁబడెనని మరికొందఱీ మతము. తమ యభిప్రాయముల కందఱు చెప్పు హేతువులను చూడఁగా మొదటిమాట యంగీకార పాత్రమని తోచును. అయిన నీ గణ్యురాలెవతెయో ఎక్కడ నుండెనో చెప్ప సాధ్యము కాదు. ప్రాచీన యితిహాసములలో నీమె బేతనియలోని మార్త యని నూచింపఁబడును గాని యందు కాస్తదమేమియు లేదు. ఈ మాట యొక సంఘమునకు గుఱుతనుకొనువారు యెరూషలేము ఫిలదెల్పియ కొరింథు సంఘములను ప్రస్తావించురు.

M.

ఏర్పరచుకొనుట, ఏర్పాటు ముందరు నుట 4 చూ॥

ఏల్ ఏలో హేయి ఇశ్రాయేలు (El-Elohe-Israel = ఇశ్రాయేలు దేవుడే దేవుడు). యాకోబు పెకెము దగ్గర కట్టిన బలి సీమనకు పెట్టిన పేరు (ఆది 33³⁰).

ఏల్ బే తేలు (El-Bethel = బే తేలు దేవుడు). తనకు మొదట దర్శనము కలిగిన స్థలమునకు (ఆది 28¹⁰⁻¹²) యాకోబు పద్దనరాము నుండి తిరిగివచ్చిన పిదప పెట్టిన పేరు (35⁷).

ఏలతు, ఎలా, ఎలతు (Elath, Elah or Eloth = ఒక విధమైన వృక్షము లేక వృక్షములు). ఎర, సముద్రపు తూర్పు భాగమున ఉన్న సంయుక్తాగ్రగుడమునకు ఉత్తరముననున్న యొక పట్టణము (ద్వితీ 28 I రాజు 9²⁶). ఇది పారానుకు తూర్పుగా నుండుటచే దీనికి ఏలు ల్పారాను అను పేరు కలను (ఆది 14⁶). పూర్వకాలమున కన్యోర్గాయోమెరు దాని జయించెనని యీ వాక్యమువలనఁ దెలియును. ఎదోము నాయకులలో నొకఁడు అచ్చట నివసించెను 36⁴¹). అది ఎదోము దేశమునకు దక్షిణపు సరి హద్దు పట్టణములలో నొకటి. దావీదు దానిని జయించిపట్టు II సమా 81⁴ ఎలన నూహించు దనును. తరువాత ఎదోమీయులు దానిని జయించుకొనఁగా రాజైన ఉజ్జాయా దానిని మఱల స్వాధీనపఱచుకొని కట్టించెను (II రాజు 14²² II దిన 26³). తరువాత సిరియక వారు దానిని జయించిరి (II రాజు 16⁶). రోమీయుల ప్రభుత్వ కాలమందు వారు తమ పటాలములలో నొకదానిని నిచట నుంచిరి. క్రీస్తుకాలమునకు తరువాత అది యొక క్రైస్తవ అధ్యక్షుని ముఖ్య స్థానముగా నుండెను. తురకలను క్రైస్తవులను జరిగిన క్రూరేడులు అను యుద్ధములలో క్రైస్తవులు మొదట దానిని పట్టుకొనియున్నను తురకలు దానిని మఱల ఆపహరించిరి. ప్రస్తుత మచట పాడు శేషములుతప్ప మఱేమియు లేవు. (పటము VIII. C 3).

ఏలా (Elah = ఒక విధమైన వృక్షము).

1. ఎదోము నాయకులలో నొకఁడు (ఆది 36⁴¹ I దిన 15⁹).

2. ఇశ్రాయేలు వారి రాజైన బయేషా కుమారుడు. ఇతఁడిశ్రాయేలీయులను రెండు సంవత్సరములేలెను (I రాజు 16⁸⁻¹⁴). ఇతఁడు త్రాగుబోతు. ఒక పర్యాయము త్రాగి మత్తుగొని యుండఁగా నితని సేనాధిపతులలో నొకఁడగు జిమ్మీయనువాఁ డితనిమీఁదపడి చంపి యితని రాజ్యము నపహరించెను.

3. ఇశ్రాయేలీయుల చివరిరాజగు హోషేయ యొక్క తండ్రి (II రాజు 15³⁰ 17¹ 18¹).

4. కాలేబు కొడుకులలో రెండవవాఁడు (I దిన 41⁵).

5. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 9⁸).

6. సాలూహనుకు ఆహార పదార్థములను సమకూర్చిన పిమీయనువాని తండ్రి (I రాజు 41⁸).

7. పెథేలా యనబడు యూదయ మన్య ప్రదేశమందలి లోయ. ఇచటనే దావీదు గొల్కాతును చంపెను (I సమా 17² 21⁹). ఇది యెరూషలేమునకు నైర్వతి దిక్కుగ నుండెను. ప్రస్తుతము అది ఎస్ సున్ట్ (Es sunt) అను పేరుగల వానై యున్నది (పటము II, D 1).

ఏలాము, ఏలామీయుడు (Elam = ఎత్తయిన, Elamite).

1. షేము కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 10²² I దిన 17⁷). ఇతఁడు ఏలామీయులకు పూర్వకుడయ్యెను. (క్రింద 7 చూ॥)

2. లేపీయులలోని కోరహు తెగ వారిలో నొకఁడు (I దిన 26³).

3. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8²⁴).

4. బాబెలుమండి జెరుబ్బాబెలులో కూడ తిరిగి వచ్చిన వారిలో 1245 రు ఏలాము తెగ వారై యుండిరి (ఎజ్రా 2⁷ నెహె 7¹²). తరువాత ఎజ్రా వెంబడి యీ తెగవారిలో 71 రు వచ్చియుండిరి (ఎజ్రా 8⁷). ఈ యేలామీయులలో నొకఁడు ఎజ్రాయుద్ధకు వచ్చి ఇశ్రాయేలీయులు తాముంచుకొనిన అన్య స్త్రీలను విడిచి పెట్టునట్లుగా ప్రేరేపించుమని అతనితో మనవి

చేసి అతఁడా దిద్దుబాటును పూనుకొనునట్లు చేసెను (10³⁶). ఈ తెగవారిలో ఆటుగురు తాముంచుకొనిన యన్యస్త్రీలను విడిచిపెట్టి యున్నట్లు ఎ.బ్రా 10³⁶ ఎలనఁ దెలియును. నెహె 10¹⁴ చూడఁగా ఈ తెగవారి ప్రధానులలో నొకఁడగు ఏలాము నెహెమ్యా యేర్పఱచిన నిబంధనకు సంతకము చేసియున్నట్లు కనఁబడును.

5. బాబెలునుండి తిరిగి వచ్చిన మఱియొకఁడు (ఎ.బ్రా 2³¹ నెహె 7³⁴). ఈ తెగవారిలో 1254 గురు జెరుబాబెలుతోకూడ తిరిగి వచ్చి నట్లున్నది.

6. నెహెమ్యా కాలమందు యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించిన సమయమందు బిగ్గరగా పాడిన గాయకులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴²).

7. ఒక దేశము. ఇది బబులోనుకు తూర్పున నుండెను. షూషను అను పట్టణము దీనికి రాజధాని. ఈ ఏలామీయులు షేము సంతతివారై యున్నట్లు ఆది 10²⁸ లో నున్నది (మైన 1 చూ॥) గాని వారు షేమీయులు కారని శిథిల పరిశోధకులు అనుకొందురు. అట్లయినయెడల వారు షేము సంతతి వారివలన జయింపఁబడుటచే షేము సంతతివారితో చేర్చబడిరని యనుకొనవగును. కదోర్లాయో మెరు ఏలాముకు రాజై యుండెను (ఆది 14¹). ఆ కాలమందది మిక్కిలి ప్రభావము గల రాజ్యమై యుండెను. ఆది క్రీ॥ ము॥ 2300 సం॥ లప్పడై యుండవచ్చును. తత్కాలమున బబులోను సహ దానికి లోనైన రాజ్యమై యుండెను. తదనంతరము బాబెలు రాజైన హమ్మరాబి (= అహూషేలు, ఆది 14¹). ఏలామును జయించి దానిని లోబఱచుకొనెను. క్రీ॥ ము॥ 645 సం॥ క్రిందట ఆది అష్షూరువారి వశమాయెను. అష్షూరీయులు యూదయమీఁదికి దండెత్తి వచ్చినప్పుడు వారితో ఏలామీయులును కొండలు వచ్చినట్లున్నది (యెష 22⁶). అష్షూరు రాజు ఏలామీయులలో కొందఱిని చెఱఁబట్టి షోమ్రాను దేశములో నివసింపఁజేసెను (ఎ.బ్రా 4⁹). ప్రవక్తల గ్రంథములను చూడఁగా ప్రవచనములలో కొన్ని యేలామును గూర్చినవి కలవు (యెష 21² యర్దీ 49³⁴⁻³⁹ యెహె 32²⁴ దాని 8³). ఇది అసలు ఏలాము కాదు గాని మాడీయ దేశ

ముతో కలిసిన ఏలాముయొన్నది. కార్య 2⁹ లో నున్న ఏలమీయులు ఆ ప్రదేశమునుండి వచ్చిన యూదులని తెలిసికొనవలెను. ప్రస్తుతపు పారసీక దేశమున కిది పురాతన నామము.

ఏలా లే (Elealeh.) యెర్దానునదికి తూర్పుగానున్న ఒక యూరు. ఇశ్రాయేలీయులు దీనిని పట్టుకొని రూచేనీయులకు నియ్యఁగా వారు దానిని మఱల కట్టిరి (సంఖ్యా 32^{3,37}). అది తరువాత మోయాబీయుల వశమయ్యెను (యెష 15⁴ 16⁹ యర్దీ 48³⁴). ప్రస్తుతము ఏల్ ఆల్ (El-Al) అను పాడు శేషములే దీని యునికియై యున్నవి. ఈ పాడు శేషములు హెషోనుకు ఉత్తరముగా క్రోసెడు మారములో నున్నవి. (పటము II, J 1).

ఏలీ (Eli = ఎత్తు). అహోరోను నాలుగవ కుమారుడగు ఈతామారు వంశజుఁడు (I సమూ 1⁹ I రాజు 2²⁷ I దిన 24³⁻⁶). ఏలీ కాలములో ప్రధాన యాజకోద్యోగమును న్యాయాధిపతి యుద్యోగమును ప్రథమ పర్యాయము సమేళన మైనట్లు యూదుల చరిత్రవలన తెలియుచున్నది. ఇతఁడు 40 యేండ్లు ప్రజలకు న్యాయము తీర్చెను. కనికరమును నిష్కాపట్వము నితని కలంకారములు. న్యాయప్రవర్తనఁజేగాని తన కున్న కుమారులను నడుపుటలో బలహీనత నగుపఱచెను. తన కుటుంబము శాపగ్రస్తమైనదని వినినప్పుడు యెహోవా తన దృష్టికి అనుకూలమైన దానిని చేయుగాక యని విధేయతా బుద్ధిని గనపఱచెను (I సమూ 3¹⁹). షిలోహులో నారాధించుటకు వచ్చిన హన్నాను మొదట గద్దించినను నిజము తెలిసికొనిన పిదప ఆమె నాశీర్వదించెను (11⁴⁻¹⁸). అతనికుండిన కనికరము అతని కుమారులను శిక్షితులనుగా చేయక చివరకు అతనికిని అతని కుటుంబ మంతటికిని గొప్పముప్పుకు కారణమయ్యెను (4¹⁻¹⁸). సోలాహను అబ్యాతారును యాజకోద్యోగమునుండి తొలగించినప్పుడు ఏలీ కుటుంబమునకు దేవుఁడు విధించిన శిక్ష పూర్ణముగా నెఱవేఱెను (I రాజు 2³⁵). H.

ఏలీము (Elim = ఒక విధమైన వృక్షము). ఇశ్రాయేలీయులు ఎర్రసముద్రమును దాటిన పిమ్మట వారు మకాముచేసిన రెండవ స్థలము (నిర్గ 15²⁷ 16¹ సంఖ్యా 33⁹). అచట పన్నెండు

నీటిబుగ్గలును డెబ్బది యాత్రచెల్లు నుండెను. నూయెజాకు 63 మైళ్లు ఆగ్నేయముగా ప్రస్తుత మున్న ఘరండేల్ (Gharandel) అను పేరుగల వాగ్ ఆ స్థలమని యనుకొందురు గాని కొందఱిది సీనాయికి మఱి దగ్గఱగా నుండు మఱియొక వాగు అని యనుకొందురు.

ఏలీయా (Elijah = యెహోవా నా దేవుడు).

1. పాత్ర నిబంధన కాలములో ఇశ్రాయేలీయులు అన్యజనులతో కలిసి పాడైపోకుండునట్లు వారి నాటంకపటములకై దేవుడు లేవనెత్తిన యొక గొప్పప్రవక్త. గిలాదు కాపురస్థుల సంబంధి. తిష్ఠీయుడనబడెను (I రాజు 17¹). యెర్దానుకు తూర్పుననున్న పర్వతప్రదేశములలో పుట్టి పెరిగిన వాడు. ఇతని తలిదండ్రులను గూర్చి గాని వంశమును గూర్చిగాని యెట్టి సూచనలైనను లేవు. చూపునకు మోటుమానిసిగా కనబడి ఒంటె వెండ్రుకలతో నేయబడిన దుప్పటిని కలిగియుండెను. మెడకు క్రిందుగా వ్రేలాడు దట్టమైన వెండ్రుకలు గలిగియుండినందున ఆ కాలమునందుండిన వారితనిని చూడఁగనే గుర్తింపఁ గలిగిరి (II రాజు 1⁸). ప్రస్తుతకాలముం దున్న బెడూవియనుల వలె నితఁడు నడుమబిగించుకొని బాగుగా పరుగెత్తగలవాడు (I రాజు 18⁴⁶). మంచి దేహ దార్ఢ్యము గలిగియుండెను. ఒక సారి నలువది దినములవఱకు ఉపవసించెను (18⁴⁶ 19⁸). ఇశ్రాయేలువారి రాజగు అహాబుకు హఠాత్తుగా కనబడి అతని మత భ్రష్టత్వమునకు ఫలితముగా దేశమందంతట కఱవు సంభవించునని ప్రమాణపూర్వకముగా ప్రకటించెను (17¹). తరువాత కఠితు ఏటిదగ్గరకు వెళ్లి (17³) అక్కడ కాళ్ళొలములు తెచ్చిన రొట్టెను మాంసమును తిని జీవించెను (17⁴). వర్షములేని హేతువుచే ఆ యేరు నట్టిపోయిన పిదప సీదోను పట్టణ సంబంధ మగు సారపతు ఊరికివెళ్లి అక్కడ నున్న ఒక పేదరాలు పెద్దవ్వు యింట అతిథిగా నుండెను (17⁸⁻⁹). ఆమె యింట నున్నంతకాలము తొట్టిలోని పిండియు బుడ్డిలోని నూనెయు తరుగ వయ్యెను. ఆమె కుమారుడు మరణము కాఁగా వానిని బ్రదికించెను (17¹⁴⁻¹⁶). మహాక్షామము నకు కారకుడగు అహాబు ఏలీయామీఁది కోప

ముచే నతనికొఱకు దేశదేశములు వెదకించి దొరక నందున మిన్నకుండెను (18¹⁰). మూడు సంవత్సరముల వఱకు ఇశ్రాయేలీయుల దేశమున వర్షముగాని మంచుగాని కురియకపోగా కఱవు మిగుల భారమైనందున రాజయొక్క పశ్వాదుల మేతలకై స్వయముగా రాజును అతని సేవకుడగు ఓబద్యాయును వెదుక బయలుదేరిరి (18¹⁻²). ఏలీయా ఓబద్యాకు కనబడి రాజుకు తన్ను గుఱించిన కబురు తెలుపుమని పంపెను. అహాబు ఏలీయాను కనుగొని నిష్ఠురోక్తులచే నతని నొప్పింపఁ జూచెను గాని ఏలీయా వాని నెంత మాత్రమును లెక్కనేయక దేశారిష్టమునకు కారకుఁడు రాజేనని కనబఱచి యాతని నోరెత్తకుండఁ జేసెను (18⁷⁻¹⁹). రాజప్రయత్నములచే దేశమంతయు నెలకొల్పఁ బడిన బయలు దేవతా పూజను రూపుమాపుటకు ఏలీయా అతనితో పందెము వేసి, బయలు యెహోవాల బలాబలములు పరీక్షింప రమ్మని బిలిచెను. ఆ పందెమందు బయలు ప్రవక్తలోడి పోవుటయే గాక ఏలీయాచే ప్రేరేపింపబడిన ఉత్సాహ పూరితులగు జనసామాన్యముచే నివాతులైరి. అంతట ఏలీయా ప్రార్థించఁగా కుంభవర్షము కురిసి కఱవును పోగొట్టెను (18²⁰⁻⁴²). ఏలీయా యెశ్రేయేలుకు వెళ్లెను గాని అహాబుచే జరిగిన యుద్ధంత మంతయు వినిన యెశ్రేయేలు ఏలీయాపై పగఁదీర్చు కొందునని యెట్లుపెట్టుకొనఁగా వినిన ఏలీయా తన ప్రాణరక్షణార్థమై పారిపోయెను. మార్గా యాసముచే బడలియుండఁగా దేవునిచే పంపఁ బడిన యొక చూతవలన నాహారము పుచ్చుకొని నలువది దినముల ప్రయాణముచేసి హోరేబు కొండకు వచ్చెను (19¹⁻⁹). అక్కడనున్న యొక గుహలో బసచేయుచుండఁగా (19⁹). భూకంపము సుడిగాలి అగ్ని మొదలగునవి సంభవించెను గాని ఏలీయా కోరికప్రకార మట్టి గంభీరమగు ప్రదర్శనములద్వారా దేవుని చిత్తము బయలుపడక తరువాత వినబడిన నివృత్తమైన స్వరముద్వారా సర్వశక్తిమంతుడగు దేవుడు తనతో సంభాషించు చున్నాడని కనుగొని ఏలీయా భక్తిపూరితుఁ డయ్యెను (19¹¹⁻¹⁴). దేవుని యానతి చొప్పున అతఁడు ధైర్యము నొందినవాడై సిరియలో హజా యేలును, ఇశ్రాయేలువారిలో నిషీ కుమారుడగు యెహూను ఆయా దేశములకు రాజులగాను

ఏలీయా తనకు బదులుగా ప్రవక్తగాను నియమింపవై బదులుదేరి వెళ్లెను (19¹⁵⁻¹⁸). ఏలీయా మార్గమందు తోడ్కొని తానీ లోకమును విడిచి పెట్టునందాక తనయొద్దనే నిలుపుకొని నెను (19¹⁹⁻²¹ II రాజు 2¹²). తరువాత అహాబు తన భార్య బోధప్రకారము నాబోతును చంపించి యతని ద్రాక్ష తోటను వశపర్చుకొనఁగా ఏలీయా అతనికి కనబడి అతని కుటుంబమునకు కలుగఁ జూపు నాశనమును గుఱించి ప్రవచించెను (I రాజు 21¹⁷⁻²⁹). పిప్పట అహాబు కుమారుడైన అహాజ్యాకు దెబ్బతగిలి ఫీలిష్తీయుల దేవతలయొద్ద విచారణకై వర్తమానము పంపినప్పుడు ఏలీయా అతఁడు పంపినవారికి కనబడి అహాజ్యా బ్రతుకఁ డని తెలిపెను (II రాజు 1²⁻⁸). అతనిని పట్టుకొని తెచ్చుటకు అహాజ్యా మూడుపార్లు యేబ దేవమంది రాజభటుల సంఘం గా మొదటి రెండు గుంపులు పిడుగులుపడి హతయైరి. మూడవసారి ఆ గుంపుయొక్క అధికారి బ్రతిమాలుకొనినందున ఏలీయా రాజనొద్దకుబోయి అతని గతనిగూర్చి తెలియజేసెను (1⁹⁻¹⁷). అతని వాక్కు ప్రకారము అహాజ్యా అల్లుడగు యూదారాజైన యెహోరాము బదులుదేవత నుపాసించుటను గూర్చి తెలిసినవాడై ఏలీయా అతని కొక యుత్తరమును వ్రాసి పంపెను. (II దిన 21¹²⁻¹⁹).

ఏలీయా మరణముచి మాడకుండ కొనిపోఁ బడుటవలన హానోకుతో పాలివాఁ డయ్యెను (హెబ్రీ 11⁵). ఏలీయా చివరగా ఏలీషతోఁ గలిసి ప్రవక్తల పాఠశాలలున్న గిల్గాలు బేతేలు యెరికోలను దర్శించెను (II రాజు 2¹⁻⁵). తరువాత వారిద్దరును యెర్దానును దాటిన పిప్పట ఏలీయా తన ప్రియశిష్యుడగు ఏలీషకు జ్యేష్ఠ కుమారునికి వచ్చుభాగమెట్లు లభించునో తెలిపెను (2⁹⁻¹⁰). ఏలీయా అగ్ని గుర్తులు అగ్నిరథములచే ఏలీషనుండి వేరుచేయబడి సుడిగాలిలో ఆరోహణుడయ్యెను (2¹¹).

ఏలీయా తిరిగి వచ్చునని ప్రవక్తయగు మలాక్ ప్రవచించెను (మలా 4⁵). ఆ నిరీక్షణ యూదుల కుండినట్లు మ 16¹⁴ 17¹⁰ యోహా 1²¹ మొదలగు వాక్యములలో కనబడును. బాప్తిస్మముచ్చయోహానే ఏలీయా యని క్రీస్తు చెప్పెను (మ 11¹⁴ 17¹²). క్రీస్తు రూపాంతరమునొందిన సమయమున ఏలీయా మాషేతో కూడ కనబడెను (17³).

మాషేతో కూడ కనబడెను (17³). మాషే 11² నందు పాలు యూదులందఱు భ్రష్టులుకాక కొందఱు నమ్ముచున్నారని చెప్పటకు ఏలీయా దృష్టాంతము నెత్తి చూపెను. యాకో 5¹⁷ నందు ఏలీయా చేసిన ప్రార్థనను దిరి ప్రార్థనగా దృష్టాంతపఱచబడెను. W.

2. యాజకుల వంశములో హోరీము అనువాని కుమారుడు. ఎబ్రా ప్రేరణచే తమ భార్యలను విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10²¹).

ఏలీయాబు (Eliab = దేవుడు తండ్రి).

1. ఇశ్రాయేలీయులు అరబ్బుములో నున్న కాలమందు జెబూలూను గోత్రీకులకు పెద్ద. ఇతఁడు ఇశ్రాయేలీయులను తెక్కించుటలో మాషేకు సహాయము చేసెను (సంఖ్యా 1⁹ 2⁷ 7^{24,29} 10¹⁶).

2. మాదేనీయులలో నొకఁడును దాతెను అవీరాముల తండ్రియైన వాఁడు (సంఖ్యా 16^{1,12} 26^{8,9}).

3. దావీదు సోదరులలో పెద్దవాఁడు. ఇతని యెత్తును సోదర్యమును చూచి యితఁడే రాజగుటకు తగిన వాఁడని సమాయేలనుకొనెను (I సమూ 16^{6,7} 17¹³). తరువాత నితఁడు సౌలు సేనలో చేరెను. గొల్కాతుతో పోరాడఁబోయెదనని చెప్పినపు డితఁడు దావీదును గద్దించెను (I సమూ 17^{28,29}).

4. దావీదు దేవుని మందసమునుఓదెచె దోము ఇంటియొద్ద నుండి యెరూషలేమునకు తీసికొని వచ్చుచుండఁగా పాడిన పాటకులలో నొకఁడు (I దిన 15⁸).

5. సౌలు నొద్దనుండి దావీదు పారిపోయి అరబ్బుములో దాగియుండఁగా అతనియొద్దకు వచ్చిన గాదీయులలో నొకఁడు (I దిన 12^{9,14}).

6. సమాయేలు పూర్వీకులలో నొకఁడు (I దిన 6³⁷). ఏలీయేలు (I దిన 6³⁴). ఏలీహూ (I సమూ 1¹) అను పేరులు ఏలీయాబు అను దానికి మాటురూపములై యున్నట్లు కనబడును.

ఏలీయా (Elijah = యెహోవా నా దేవుడు).

1. యెరూషలేము నివాసియగు యెరోహాము కుమారుడు (I దిన 8³⁶). ఇతడు ఔన్యామీను గోత్రీకుడు.

2. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్ర ప్రేరణచే వారిని విడిచినవారిలో నొకడు (ఎబ్ర 10²⁶).

ఏలీషావ (Elishua = దేవుడు రక్షించువాడు). దావీదు కొడుకులలో నొకడు (II సమూ 5^{14,16} I దిన 14⁵). I దిన 3⁶ లో ఈ పేరు **ఏలీషామా** యను మాటు రూపము గలదిగా నున్నదిగాని ఇది వ్రాతలలో వచ్చిన పొరపాటైనట్లున్నది.

ఏలీసారు (Elizur = దేవుడు బండయొక్కయున్నాడు). ఇశ్రాయేలీయులు ఆర్యములలో నుండుండగా రూబేనీయులలోని పెద్దలలో నొకడు (సంఖ్యా 1⁵ 2¹⁰ 7^{30,35} 10¹⁸).

ఏలూలు కాలమానము VI 6 మా॥

ఏలోను, ఏలోనీయులు (Elon = పెరిగిన పృథ్వు, Elonites).

1. ఏశావు మామయగు ఏక హిత్తీయుడు (ఆది 26³⁴ 36⁹).

2. జెబూలూను కుమారులలో నొకడు (ఆది 46¹⁴). ఇతని వంశస్థులు ఏలోనీయులన బడిరి (సంఖ్యా 26²⁶).

3. న్యాయాధిపతులలో నొకడు (న్యాయా 12^{11,12}). ఇతడు జెబూలూను గోత్రీకుడు. పది సంవత్సరములమట్టుకు ఇశ్రాయేలీయులకు అధిపతియైయుండి చనిపోయి అయ్యోనులో పాతిపెట్టబడెనను సంగతి తప్ప ఇతనిగూర్చి మఱేదియు వ్రాయబడియుండలేదు.

4. దాను సావ్యస్థభాగములోనున్న నొక యూరు (యెహో 19^{40,46}). I రాజు 4⁹ లో నున్న **ఏలోనైభానాను** ఇదే స్థలమై యుండవచ్చును.

ఏలోనైభానాను ఏలోను 4 మా॥

ఏల్వారాను పారాను 3 మా॥

ఏశావు (Esau = వెండ్రుకలు గలవాడు). ఇస్సాకు రిబ్బాల కవల బిడ్డలలో పెద్దవాడు. అతని శరీరమంతయు రోమ వస్త్రముచే కప్ప

బడినట్లులుండుటచే నాతనికా పేరు కలిగెను (ఆది 25²¹⁻²⁸). అతడు పెరిగి పెద్దవాడయినప్పుడు సేర్పరియగు వేలూకాడయి తన తండ్రికి వేలూమాంసము దెచ్చి పెట్టుచునుండెను. యాకోబాకానాడు కలగూర వంటకమును వండుకొను సమయమున ఏశావు ఆకలిచే మలమలమాడుచు వచ్చి, ఇంటియొద్ద సిద్ధమగుచున్న భోజనమును తినునందాకైనై వేచియుండఁజాలక తన జ్యేష్ఠ భ్రాతృ హస్తపెట్టి ఆ కలగూరవంటకమును కొనుక్కొని, అప్పటి తృప్తికొఱకు తన యాశీర్వాద స్థితి సలక్ష్యపెట్టెను. తన తమ్ముని యొద్ద కొనిన నిర్మల కలగూర వంటకమునుబట్టి ఎఱ్ఱని యని యర్థమిచ్చు **ఎసాము** అను పేరొనెనాతనికి నామమునకు తగినవాడాయెను (25²⁷⁻³⁴ హెబ్రీ 12^{16,17}). తన నలువదవయేటహిత్తీయులగు యహూదీతు బాశెమతులను (ఆది 26^{34,36} 36¹²). తరువాత ఇష్టయేలు కుమార్తెయగు బాశెమతు అను మాటుపేరుగల మహిళతును వివాహమాడెను (28⁹ 36³). ఇస్సాకు కిన్నులు సరిగాఁ గాన రానంత వృద్ధుడైనపిదప నొకనాడు తన ప్రియ బిడ్డడగు ఏశావు నాశీర్వదించి నుద్దేశింపఁగా రిబ్బా యాకోబునకు ఏశావు నేషమువేసి అతడాచీవె నొందునట్లు చేసినందున ఏశావు యాకోబును చంప యత్నించెనుగాని తండ్రి జీవించియుండుటంబట్టి యటలఁ జేయఁజాలఁడయ్యెను (27¹⁻⁴¹). ఏశావు కోపము చల్లాటునంత దనుక యాకోబు మెనసాతేమియకు పారిపోయి అచ్చట యిరువది సంవత్సరములుండెను (27⁴² 31³⁵). అతడు తిరిగి వచ్చునప్పుడు తనపై కినుక వహించిన ఏశావును కాంతి స్వభావునిగఁ జేయనై యొక ఉపాయమును బనెను. దయాస్వభావుడగు ఏశావు చిరకాలమునుండి చూడకయున్న తన తమ్మునిపై తనకుగల యాగ్రహమును విడిచి యాకోబును సోదరభావముతో చేర్చుకొనెను (32³-33¹⁵). తరువాత అతడు చూరముగ వెళ్లిపోయి శేయారు పర్వత ప్రాంతమునందు నివసించెను (33¹⁶). తరువాత వీరద్దరు నొద్దిక గలిగియుండి తమ తండ్రి మరణమైన పిదప కలిసి యతనిని పాతిపెట్టిరి (35⁹). ఏశావు వంశస్థులు బహుగా విస్తరించి శేయారు పర్వత ప్రదేశము నందున్న ఆది నివాసులను వెళ్లగొట్టి ఏదోమియు

లను ప్రజలుగ నేర్పడిరి (ద్వితీ 24, 12, 13). శేయారు పర్వతము ఏశాపుయొక్క కొండయని పిలువఁ బడెను (ఓబ 8, 9, 19, 21). యాకోబు ఆశీర్వాద పుత్రుఁడుగ నేర్పాటగుటను, ఏశాపు నిరాకరింపఁ బడుటను గుఱించి ఆది 25²³ మలా 1³ రోమా 9^{12, 13} నందున్నది. (ఎదోము చూ॥) H.

ఏశేకు (Esek = కలహము). కారారు దగ్గర ఇస్సాకు త్రవ్వించిన బావి పేరు (ఆది 26²⁰).

ఏషేకు (Eshek = బలాత్కారము). బెన్యామీసీయులలో సోలు సంతతికిఁ జేరినవాఁడు (I దిన 8³⁹).

ఏసర్హద్దోను (Esarhaddon = అష్షూరను దేవత సహోదరుని యనుగ్రహించెను). రాజైన సన్సరీబు కుమారుఁడు. ఇతఁడు తన తండ్రికిఁ బిమ్మట క్రీ॥ ము॥ 680-668 రాజ్యమేలెను (II రాజా 19³⁷ యెష 37³⁸). తండ్రి లయపఱచిన బబులోను పట్టణము నితఁడు మఱల కట్టించెను. మఱియు నితఁడు విగుప్తుయొక్క ఉత్తరపు భాగమును జయించి దాని లోబఱచుకొనెను. తరువాత సిరియ దేశమును పాలిస్తీనునకూడ జయించి యూదా రాజగు మనషేను ఓడించి యతనిని చెఱఁబట్టుకొనిపోయెను (II దిన 33¹¹). ఎజ్రా 4³ చూడఁగా నితఁడు పల్తీనులో అన్యథలను నివసించఁజేసినట్లున్నది.

ఏనెరు, ఏజెరు (Ezer = సహాయము).

1. ఎదోమీయుల నాయకులలో నొకఁడు (ఆది 36²¹ I దిన 1³⁸). ఈ పదము అసలు నందలి గుణింతములో తక్కినవాటికన్న భిన్నముగా నున్నది. దీనిని (= ఏత్యైరుకంచె) అని తెనిగించిన ఉత్తమముగ నుండును.

2. గాతు పట్టణపు ఫిలిష్తీయుల పశువులను పట్టుకొనఁబోగా వారిచే జంపఁబడిన ఎఫ్రాయిమీయులలో నొకఁడు (I దిన 7²¹).

3. యూదా వంశస్థులలో నొకఁడు (I దిన 4⁴).

4. దావీదు సేనలో చేరిన గాదు వంశస్థులలో నొకఁడు (I దిన 12⁹).

5. నెహెమ్యా కాలములో ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయము చేసిన వారలలో నొకఁడు (నెహె 3¹⁹).

6. నెహెమ్యా కాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించుటయందు సహాయము చేసిన యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴⁹).

ఏనెలు (Ezel = ఎడఁబాపు). దావీదు సోలు యొద్దనుండి వెళ్ళిపోక పూర్వము యోనాతానుతో కలిసి మాటలాడిన బండ పేరు (I సమూ 20¹⁹).

ఏషీం అహీరాము చూ॥

ఏహూదు (Ehud = విక్రమము).

1. యెదీయవేలు వంశస్థుఁడగు నొక బెన్యామీసీయుఁడు (I దిన 7¹⁰ 8⁶).

2. న్యాయాధిపతులలో నొకఁడు. బెన్యామీను గోత్రికుఁడు. ఎడమచేతి వాటము గలవాఁడు. గేరా కుమారుఁడు. ఇశ్రాయేలీయులను హింసించిన ఎగ్లోనును రహస్యముగ జంపెను. తరువాత ఎఫ్రాయిము ప్రదేశమునకుఁ బాఱిపోయి బూర నూది వచ్చిన ఇశ్రాయేలీయులకు నాయకుఁడై యొర్దాను రేవులను వశపర్చుకొని 10,000 మాయాబీయులను సంపాదించెను. తన జీవిత మంతయు న్యాయాధిపతిగ నుండి ప్రజలను యెహోవాదృష్టి కనుకూలమైనదిగా నుంచెను (న్యాయ 3¹⁵⁻⁴¹). H.

వి

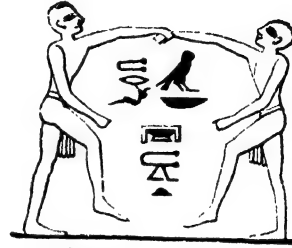
విగుప్తీయుడు (Egyptian). విగుప్తు దేశమునం దున్నవారికి పెట్టఁబడుపేరు (ఆది 39^{2, 3} నిర్గ 2¹¹ మొ॥ విగుప్తు చూ॥). గాని యిది కార్య 21³⁸ నందు రోమీయులకు విరోధము పొరుగుబాటును లేపిన యొక నాయకుని పేరుగా నున్నది. ఫేలిక్సు వాని నోడించినట్లు యోసీఫసు దెలుపుచున్నాఁడు (పురా 20.8, 6). అతఁడు ఓడిపోయినను పట్టువడక తప్పించుకొనినట్లు కార్యములలోని నూచనవలన స్పష్టమగుచున్నది. కావున పోలును యూదుల చేతనుండి తప్పించిన సేనాధిపతి ఆ యెగుప్తీయుఁడు పోలే యని తలంచి అతని నడిగెను.

విగుప్తు (Egypt). విగుప్తు దేశము లోకము లోని పురాతన రాజ్యములలో నొకటి. ఇశ్రాయేలీయులకును విగుప్తీయులకును ఎక్కువ సంబంధ

ముందులచే విగుప్తు దేశ సంగతులను తెలిసికొనఁ గోరువారు బైబిలు చరిత్రను తెలిసికొనుట అవసరమై యున్నది. ఇందులో దాని పేరు, ఉనికి, విగుప్తీయుల జాతి, వారి చరిత్ర, వారిమతము, బైబిలులో విగుప్తును గూర్చియున్న సూచనలు వివరింపడమగును.

1. పేరు ఉనికి. విగుప్తు అను పేరు గ్రీకు వారా దేశమునకు పెట్టినపేరై యున్నది. బైబిలులో నున్నట్లు హెబ్రీవారు దానికి సాధారణముగా మిస్రాయిము అను పేరు పెట్టిరి (ఆది 10^{6,13} I దిన 1⁸). తెనుఁగున కొన్ని వాక్యములలో మాత్రము మిస్రాయిము అను పేరుండినను పాత నిబంధనలో నెచ్చట విగుప్తు అను పేరు వచ్చునో అచట నెల్ల అసలు భాషలో మిస్రాయిము అను పదమున్నదని తెలిసికొనవలెను. ఇది మధ్యనర సముద్రమునుండి నైలునది వెంబడి దక్షిణముగా 600 మైళ్ల వఱకు వ్యాపించు ఇటుకైన దేశమై యున్నది. నైలునదీ తీరమున దాని వరదలు పొర్లి ప్రవహించు ప్రదేశములో మాత్రము జనులు నివసించురు. అది 12 నుండి 120 మైళ్ల వఱకు వెడల్పుగా నుండును. దాని యిరుప్రక్కల యెడారి కలదు. నైలునది లేనియెడల ఈ దేశమంతయు ఎడారిగా నుండునని మనము తెలిసికొనఁగలము. ఇది ఉత్తరపు విగుప్తు, దక్షిణపు విగుప్తు అని రెండు భాగములుగా నున్నది. వీటిలో ఉత్తరపు భాగము ముఖ్యమైనది. దీనికి పూర్వము ఓను (Memphis) అను పట్టణము రాజధానిగా నుండెను. ఇక్రా యేలీయులు నివసించిన గోషెను (ఆది 45¹⁰) దేశమిందులోనే యుండెను. సాధారణముగా బైబిలులోని విగుప్తుదేశపు పట్టణములను ఇతర స్థానములను ఈ యుత్తర భాగములోనే యున్నవి. విగుప్తుదేశపు దక్షిణ భాగమునకు పాత్రోసు (= దక్షిణము) అను పేరు కలదు (యెష 11¹¹). దాని నివాసులు పత్రునీయులనబడిరి (ఆది 10¹⁴). పాత్రోసు చూ॥. దీనిలోనుండిన నో (Thebes, యిక్రీ 46²⁵ యెహె 30¹⁴) క్రీ॥ ము॥ 1600 సం॥ క్రిందట మిగుల ప్రసిద్ధమైనదై చాల కాలమువఱకు విగుప్తు దేశమంతటికి రాజధానిగ నుండెను.

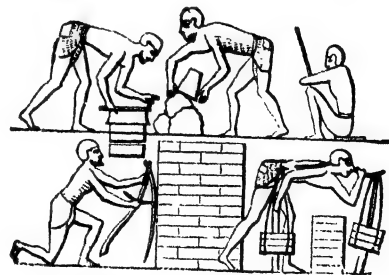
2. విగుప్తు జనులు, వారి జాతి. విగుప్తీయులు షేము సంతతివారై యున్నట్లు బైబిలులో నున్నది (ఆది 10^{6,13}). వారి భాషను పరీక్షించి పండితులుకూడ భాషల సంబంధమునుబట్టి అదే తీర్మానమును చేతురు. వీరివర్ణముగా హెబ్రీయులకు అరబ్బీయులను సంబంధితులైనను అట్టి సంబంధములు తీక్షణమైనవికావు వారి చెక్క బొమ్మలను

విగుప్తీయులు నాట్యమాడుట

మాడఁగా వారు నీగ్రోవారు కారనియు షేము సంతతివారిలో నితరులకు వేరుగానుండిన వారనియు పండితులందురు. వారు ఉత్తరాఫ్రికాలో నిర్మాలమైన లిబ్యాను దేశస్థులకు ఎక్కువగ సంబంధించుతుని పండితులలో కొందఱునుకొందురు.

3. విగుప్తు దేశస్థుల చరిత్ర. ఈ చరిత్ర యెంత పురాతనమైనదో నిశ్చయించుటకు పండితులకు సహా వీలుగాక యున్నది. క్రీ॥ ము॥ 250 సం॥లకు పూర్వము జీవించియుండిన గ్రీకు పండితుఁడగు మనెతో (Manetho) యనువాఁడు తన కాలమువఱకు ఆ దేశము నేలిన 31 రాజవంశముల జాబితాను వ్రాసెను గాని మనము ఏదో యొక యుగము ననుసరించి సంవత్సరముల

విగుప్తీయులు ఇటుకలు చేయుట

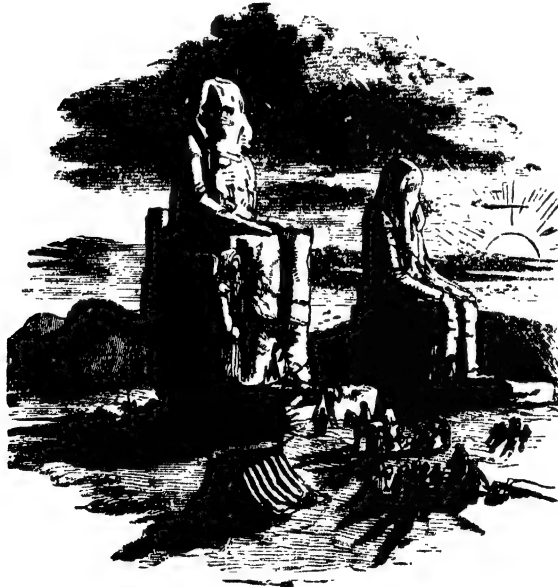
లెక్క ప్రకారముగా వారి చరిత్ర కాలమును నిరూపించుటకు తగిన యాధారములు లేవు. పండితులు నేటివఱకు ఆ రాజవంశముల ప్రకారము

గానే ఆ దేశచరిత్రకాలమును చాలమట్టునకు నూచించెదరు. ఈ రాజవంశములలో మొదటిది క్రీ॥ ము॥ 3000 సం॥లకు పూర్వము ఏలెనని యెక్కువమంది పండితు లనుకొందురుగాని అది యాధికాదు. ఎందుకనగా క్రీ॥ ము॥ 1600 సం॥ల వఱకు కాల నిరూపణమును తీర్చునించుటకు లేటయైన నూచనలు లేవు. సాధారణముగా ఆ చరిత్ర 1. పురాతనపు విగుప్తు (పుమారు క్రీ॥ ము॥ 25 శతాబ్దమువఱకు). 2. మధ్యకాలపు విగుప్తు (పుమారు క్రీ॥ ము॥ 16 శతాబ్దమువఱకు). 3. చరిత్ర లేటగా తెలిసికొనుటకు పిలుగానున్న నవీనకాలపు విగుప్తు (క్రీ॥ ము॥ 332 వఱకు) అను మూడు భాగములుగా విభాగింతురు.

పురాతనకాలపు విగుప్తు చరిత్రలో మొదటి 10 రాజవంశములు చేయున్నవి. ఓను అను పట్టణము ఉత్తర విగుప్తులో ముఖ్యపట్టణమై యుండినను అప్పటికి విగుప్తుదేశము ఏక శత్రాధి పత్యమునకు లోబడినదికాక, వేర్వేరు చిన్న రాజ్యములుగా నున్నట్లున్నది. అందు నిస్పృటి వఱకు నిలిచియుండు పిరమిడ్లు (Pyramids)

అను గోపుర కట్టడములను కట్టుచునుండిరి గాని, బైబిలు చరిత్రకును ఆకాలపు విగుప్తు చరిత్రకును అది 10⁰ లో నున్నట్లు జనులు చెడరిపోవుట యను నూచనగాక మఱి తేటయైన నూచనలు బొత్తుగా లేవు.

మధ్యకాలపు విగుప్తు చరిత్రలో 11 వ రాజ వంశమునుండి 17 వ రాజవంశమువఱకు (పుమారుగా క్రీ॥ ము॥ 2500—1600 సం॥లు) నుండును. దీని యారంభకాలములో నో (Thebes) యను పట్టణము చాల ప్రసిద్ధికక్కియుండినది. 13, 14 రాజవంశములు విదేశీయులై యుండిరి. ఇంతకుఁ బూర్వము వారు గొల్లలనుకొనిరిగాని, నవీన పండితులు వారు ఒక వేళ వలెన్నీను సిరియలనుండివచ్చిన విదేశీయులను సంగతికాక, వారినిగూర్చి మఱి మియు తెలియదనుకొందురు. వారుత్తరయెగుప్తు నాక్రమించుకొనినను, దక్షిణయెగుప్తు నెన్నడు నాక్రమించుకొనరైరి. తరువాత 17 వ రాజవంశపు కాలమునకు లోగానే వారు విగుప్తునుండి బొత్తుగా వెళ్లగొట్టబడిరి. అబ్రాహాము విగుప్తునకు ఈ కాలములోనే వెళ్లెను.

ప్రాచీన విగుప్తురాజుల ప్రతిమలు

చరిత్ర కొంచెము లేటగా తెలియు నవీన కాలపు విగుప్తు చరిత్ర క్రీ॥ ము॥ 1587 సం॥లో నారంభమై గ్రీకువారు విగుప్తీయులను స్వాధీన

పఱచుకొనువఱకు అనగా క్రీ॥ ము॥ 332 వఱకు వ్యాపించును. బైబిలుకు సంబంధించిన ముఖ్య చరిత్ర విషయము లీ కాలములోనే జరిగెను. ఈ

కాలములో విగుప్తీయులు చాల బలముగల రాజ్యమై తమ చుట్టునుండు దేశములను జయించుచుండిరి. 18-వ రాజవంశపువారు 1587—1400 సం॥లలో నేలీరి వారిలో కొందఱు రాజులు తమ రాజ్యమును యుఫ్రాతు నదివఱకు వ్యాపింపఁ జేసిరి. అదివఱకు ఓను (Memphis) అను పట్టణము ఉత్తర యెగుప్తునకును, నో (Thebes) దక్షిణ యెగుప్తునకును ముఖ్యపట్టణములై యుండెను. అయితే యీ కాలములో ఈ రెండింటికీ మధ్య టెల్-ఎల్-అమార్న (Tell-el-Amarna) అను క్రొత్త రాజధానిని కట్టించిరి. క్రీ॥ శ॥ 1887 సం॥లో పండితు లచట విలువగల 300 ఉత్తరములను కనుగొనిరి. వాటిని చూడఁగా అష్టవారు, బబులోను, సిరియ, పర్షియను అను నీ దేశములతో

ఆ కాలమందలి యెగుప్తీయులకు సంబంధము కలిగి యున్నట్లుగా కనబడును. ఈ కాలారంభము ననే, యోసేపుచరిత్ర జరిగినట్లుగా నున్నది గాని అతఁడు సేవించిన ఫరో రాజెవ్వఁడో తెలియ కున్నది.

పందొమ్మిదవ రాజవంశము (1400—1220) కూడ మిగుల ప్రసిద్ధమైనదై యుండెను. ఈ కాలములో వారు హిత్తీయులతో యుద్ధము చేసి యున్నట్లు (ఆది 15^వ) శాసనములవలనఁ దెలియును. 2-వ రామెసెస్ నువాడు (1340—1273) ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱచిన ఫరో యని యనుకొందురు. అతఁడు 67 సంవత్సరము లేలి విగుప్తు రాజ్యమును చాల బలముగల రాజ్యమునుగా చేసెను. ఇతఁడు పట్టణములనుకూడ కట్టించెను.

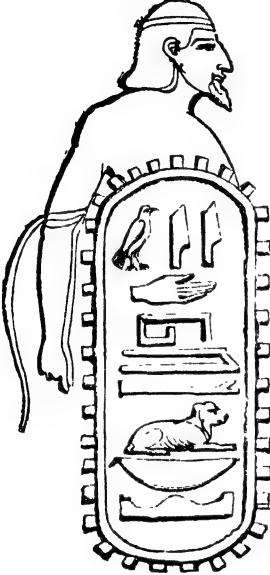
రెండవ రామెసెస్ యుద్ధము చేయుట

వాటిలో పితోము రామెసెస్ అనునవి ముఖ్యములు. వాటిని కట్టించుటకుఁ గావలయు ఇటుకల నతఁడీశ్రాయేలీయులచేతఁ జేయించినట్లుగా నున్నది (నిర్గ 1^వ). ఇతని కొమరుడగు మనెప్తా (Menephtah) కాలములో ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తును విడిచినట్లుగా నున్నది. ఇతని కాలములో వైగుప్తునకు చుట్టునుండు దేశములు చాల తిరుగుబాటుచేసినవి. ఈ రాజవంశపువారి తరు

వారి 20-వ రాజవంశపువారేల నారంభించువఱకు ఇట్టి తొందర లనేకములు కలిగెను.

20-వ రాజవంశపు వారిలో 3-వ రామెసెస్ అను ఫరో చాల బలముగలవాడై హిత్తీయులను పాడుచేసెనుగాని, విగుప్తుకు పశ్చిమముననున్న లిబ్యానీయులు విగుప్తీయులను ఈ కాలములో తొందరపఱచిరి. ఇట్టి తొందరలు 21-వ రాజవంశపు వారికాలములో నెక్కువగా నున్నవి.

22-వ రాజవంశము మొదలు 25-వ రాజవంశము వఱకు (930—645) విదేశీయులు, ముఖ్యముగా లిబ్యానీయులు విగుప్తును స్వాధీనపఱచుకొని దాని నేలుచుండిరి. సాలామోనుకాలములో యహ్

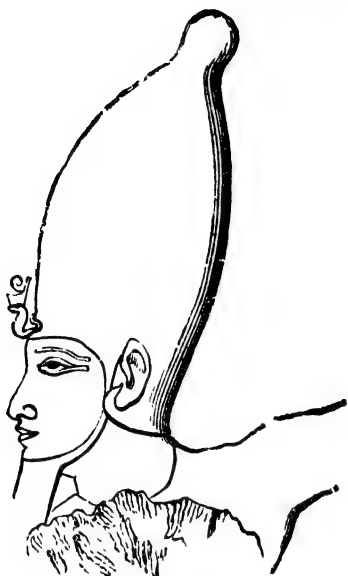
షీషకు, క్రీ. ము॥ 950

బామున కాశ్రయమిచ్చిన షీషకు (I రాజు 11⁴⁰) ఈ లిబ్యాను వంశపు రాజులలో మొదటివాడై యుండెను. ఇతఁడు రెహబాము కాలములో యెరూషలేముమీదికి దండెత్తి వచ్చెను (14²⁵).

ఈ లిబ్యాను రాజవంశములకు తరువాత విగుప్తునకు దక్షిణముగా నుండిన కూఫు (*Ethiopia*) అను దేశపు కుషీయులు విగుప్తును జయించి లిబ్యాను వారిని వెళ్లఁగొట్టిరి. వారు మొదటినుండి తమ వారిని రాజులనుగా నియమింపక విగుప్తురాజులను సింహాసనముమీద నెక్కించి వారిద్వార విగుప్తును ఏలుచుండిరి. 23, 24 రాజవంశపు వారివిధముగా విగుప్తు రాజవంశస్థులేగాని 25-వ వంశపువారు (728—645) కూఫువారై యుండిరి. వీరిలో సో (*So*) అను పేరుగల యొకరాజు (II రాజు 17⁴) ఇశ్రాయేలీయులతోను ఫిలిష్తీయులతోను సంధిచేసికొని అష్షూరువారిమీద యుద్ధముచేసెను. తరువాత ఈ కాలములోనే సస్సేబు పల్లెనుమీదికిదండెత్తిరాగా 702—662 వఱకు విగుప్తు నేలిన కూఫు వంశపువాఁడగు తిర్హాకాయనువాఁడు హిబ్రియాకు సహాయముచేయుటకై దండెత్తి వెళ్లెనుగాని ఓడిపోయెను (19⁹ యెష 37⁹). ఈ కాలము మొదలు అష్షూరు వారు విగుప్తీయుల దేశమును బాధపఱచిన మొదలు బెట్టిరి. 670-వ సం॥లో సస్సేబు కొమరుఁడగు ఏసర్హద్దోను (II రాజు 19³⁷) విగుప్తుదేశమును నో (*Thebes*) అను పట్టణమువఱకు జయించి నో అష్షూనును నాశనముచేసెను. ఇట్టి నాశనమునకు నహూ 38-11 లో సూచనలు కలవు. విగుప్తీయుల రాజులలో మొదటి నెకో యను నొకఁడు

ప్రాచీన విగుప్తు రాజుల ప్రతిమలు

తిర్హాకా, క్రీ. ము|| 691—665

అష్టారువారికి సహాయుడైనందున కూష రాజ వంశపువారు బొత్తుగా ఓడిపోయిరి.

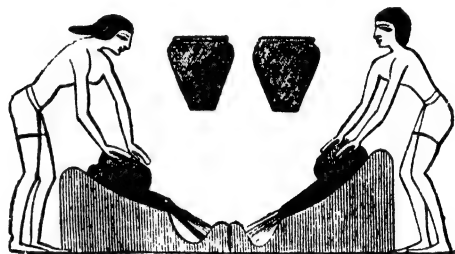
నెకో కుమారుడగు ప్సమెటికస్ (Psammetichus) అష్టారీయలను విగుప్తు దేశములో నుండి వెళ్లగొట్టి 26-వ రాజవంశమునకు (663—525) స్థాపకుడయ్యెను. ఇతని కొమరుడగు రెండవ ఫోనెకో అష్టారువారిమీద యుద్ధము చేయబోగా అతని నడ్డగింప యత్నించిన

షీషకు కుమార్తె

యూదారాజగు యోషీయా (603) ఓడిపోయి చంపబడెను (II రాజు 23⁹). ఈ యుద్ధములో నతడు అష్టారువారిని యుక్త్రాతునది దగ్గఱనున్న

కర్కె-మెఘలో గెలిచి తిరిగివచ్చి యూదారాజగు యెహోయాహాజను తొలగించి అతనికి మాటుగా తనపక్షముగా నున్న యెహోయాకీమును యూదారాజునుగా నియమించి యూదారాజ్యమును స్వాధీనపఱచుకొనియెను (II రాజు 23³⁴). అయితే నాబుగు సంవత్సరములకు తరువాత కర్కె-మెఘలో బాబెలురాజగు నెబుకద్నెజరుచే నోటు వడి (704) యూదారాజ్యమును పోగొట్టుకొని నందున అది యప్పటినుండి బాబెలువారి యధీన మాయెను. అయితే విగుప్తువారు బాబెలువారి మీద తిరుగుబాటుచేయుటకై వారిని హెచ్చరించినట్లుగా చరిత్రలో నూచనలుకలవు. సహాయముచేతుమని విగుప్తీయులు చెప్పినమాటను నమ్మి యూదావారు బాబెలువారిమీద తిరుగుబాటు

విగుప్తీయుల చాకలివారు

చేసినందున చివఱకు వారిచే చొటపట్టబడిరి (25). యెరూషలేము పాడైన పిమ్మట నెబుకద్నెజరు విగుప్తుమీదికి దండెత్తి వచ్చెను (యెర్. 46^{13,14}) గాని విగుప్తు బహు కొద్దికాలమువఱకు మాత్రము అతని స్వాధీనములో నుండెను.

525 మొదలు 414 వఱకు విగుప్తు పారసీకుల యాధీనమునందుండెను. తరువాత విగుప్తీయులు పారసీకులను తమదేశమునుండి వెళ్లగొట్టి 349 సం॥ వఱకు స్వరాజ్యమునుభవించుచుండిరి. ఈ కాలములో (414-349) 28, 29, 30 రాజవంశపువారా దేశము నేలుటను చూడగా అందులో నొక స్థిరమైన ప్రభుత్వముండలేదని తెలిసికొనవచ్చును. 349 సం॥లో పారసీకులు మఱల విగుప్తును జయించి 33 వఱకు ఏలుచుండిరి. అది 31 వ రాజవంశపువారేలిన కాలముగా నెఱురు.

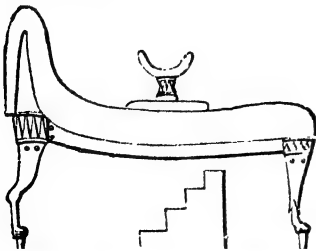
331 వ సం॥లో మహా అలెక్సాండరు (Alexander the Great) విగుప్తును జయించెను.

చెను. అంతకుఁ బూర్వము విగుప్తీయులు గ్రీకు వారి విద్యలను కొంతవఱ కంగీకరించియుండిరి. అలెక్సాండరుకాలములో అట్టి విద్యలను అంగీ కరించుటచే పూర్ణమైన మార్పుకలిగెను. ఈ

విగుప్తీయుల కుండలు, పాత్రలు

కాలమునుండి గ్రీకువారు అలెక్సాండ్రీయ యను పట్టణమును స్థాపించి దానిని విగుప్తుకు రాజధాని నిగా చేసిరి. 823-31 వఱకు అలెక్సాండరుయొక్క సేనానియగు ప్టాలమి (Ptolemy) వంశపువారు విగుప్తునేలుచుండిరిగాని దానికి స్వరాజ్యముండి నను అది పురాతనపు విగుప్తువంటిదికాక, గ్రీకు దేశమువంటి దేశమైయుండెను. అలెక్సాండ్రీ యలో గొప్ప గ్రీకుపాండిత్యములు ప్రబలెను. క్రీ॥ ము॥ ౧౦౬వ శతాబ్దమందు హెర్మీ బైబిలును సెప్ట్యుజింటు (LXX) అనఁబడిన గ్రీకు తర్జుమా లోకి మార్చివేసిరి. 31 వ సం॥నుండి విగుప్తు దేశము రోమారాజ్యములో చేరినను, ఆ విద్యలు ఇంకను గ్రీకువిద్యలే యుండెను. ఈ కాలము

విగుప్తీయుల మంచము, తలగడ

లోనే బాలుండెన క్రీస్తును యోసేపు మరియును కొంతకాలముచట నుండిరి (ను 213-33). రోమావా

రదిమొదలు క్రీస్తుశకము 362 వ సం॥ వఱకు నేలిరి. 638 వ సం॥లో ఆరబ్బీయులగు మహమ్మ దీయులు దానిని జయించిరి. 1196 వ సం॥లో అది తురుష్కుల ప్రభుత్వముక్రిందికి వచ్చెను. 1880 సం॥నుండి అది యింగ్లీషువారి ప్రభుత్వము క్రింద నుంటూవచ్చెనుగాని 1953 జూన్ 18 వ తేదీన విగుప్తు స్వతంత్ర ప్రజాపరిపాలిత దేశమని ప్రకటించబడినది. విగుప్తులో ఘోర వంశపు రాజరికము అంతరించిపోయినది.

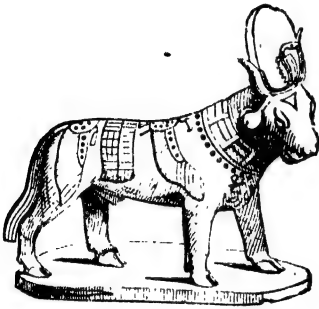
3. విగుప్తీయుల మతము. విగుప్తీయుల మత మునకును హిందూమతమునకును చాల సంబంధముకలదు. హిందువులు బ్రాహ్మణులకు ఘనము చూపుచున్నట్లే విగుప్తీయులు తమ యాజకులకు ఘనము చూపెదరు. యోసేపు మామయగు

విగుప్తీయుల యాజకుఁడు

పోతేపెర అట్టి యాజకుఁడై యుండెను (ఆది 41⁴⁵). హిందూదేవాలయములకున్నట్లే విగుప్తీ యుల యాలయములకు సంబంధముగా ఇనాము లుండెను. వారును హిందువులవలె మంత్రము లను ప్రయోగించువారై యుండిరి. విగుప్తీయుల గ్రంథములలో మృతుల గ్రంథము (Book of the Dead) అనుదానిలో మంత్రములు లేవు మతేమియులేదు. ఈ విషయములో అది హిందువుల అధర్వణవేదమువంటిది. వారును హిందు

వులవలె ప్రతివిధమైన దేవతను ఆరాధించిరి. సూర్యదేవత (= రా Ra) వారి దేవతలలో ముఖ్యుడు. భూదేవి (= గెబ్ Geb), ఆకాశ దేవత (షూయా Shouu), నక్షత్రాది దేవతలు, యుద్ధదేవత, విశ్వకర్మ అను దేవతలంటి కంసారి దేవతలును వారికి నుండెను. అదియుగాక వారు మృగముల నారాధించిరి. ఆయా దేవతలకు ఆయా మృగవాహనములుకూడ నుండెను. ఇట్లు వారు ఎద్దులను పిల్లలను మొసళ్లను చేపలను సరస్వమృగముల నారాధించిరి. వారి ప్రతిదేవతకు ఒక శక్తి (= భార్య) కూడ నుండెను. వారికి కొడుకులు నుండిరి. హిందువులేలాగున గంగానదిని దేవత నుగా నెంతయో అట్లే విగుప్తువారు నైలునదిని దేవతనుగా నెంచిరి. మఱియు వారు మృతులకు

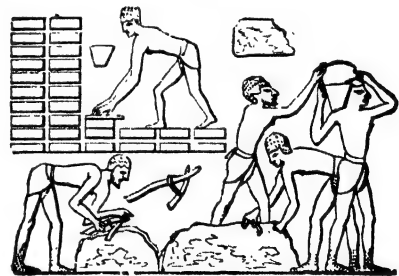

విగుప్తీయు లారాధించిన నంది

దినముల నేర్పటచి హిందువులవలె వారిపేరట విందులుకూడ చేసిరి. ఈ స్థూలదేహ మెంత వఱకు నశింపదో యంతవఱకు ఈ దేహమునకు ఆత్మీయ ప్రతిబింబముగా వారెంచిన నూత్న దేహము ఆత్మీయలోకములో సౌఖ్యముగా నుండు నని వారనుకొనిరి కావున, వారు తమ మృతుల శవముల నెంతో జాగ్రత్తగా కాపాడిరి. దీనిని బట్టి చూడఁగా నేటివఱకు మన మాశ్చర్యపడ వలసినవారమై యున్నాము. ఇట్లు యాకోబు (ఆది 50^వ) యోసేపు (50^వ) శవములనుకూడ ఇశ్రాయేలీయులు కాపాడిరి. విగుప్తీయుల మత మివ్విధముగా పలుదేవతలను దేవరాసులన్నిటిని మృతులను పూజించుమతమాయెను. అయితే అది చాలకాలముక్రిందటనే కొట్టివేయఁబడెను. క్రీస్తు వచ్చినపిమ్మట క్రైస్తవమతము విగుప్తీయులలో చాల బలమైన గొప్ప విద్యలకు ప్రసిద్ధమైనదయ్యెను. విగుప్తులో కొన్ని సంవత్సరములక్రిందట క్రీస్తు

వాక్యములలో బైబిలునందులేని కొన్ని వాక్యము లను నూతనముగా కనుగొనిరి (*Oxyrrhynchus Tablets Logia*, యేసు క్రీస్తు I 1 చూ॥) క్రొత్త నిబంధనలోని గ్రీకుభాషను గ్రహించు కొనుటకు అచ్చట దొరికిన శాసనములు చాల ఉపయోగకరములుగ, నున్నవి. నేటివఱకు విగుప్తులోనుండు కొప్తీయులు (*Copts*) క్రైస్తవులై యున్నారగాని విగుప్తీయులలో నెక్కువ మంది మహమ్మదీయులు. ఆ పురాతనకాలపు విగుప్తీయమతము బొత్తుగా నశించెను.

4. బైబిలులో విగుప్తునుగూర్చిన నూచనలు.— వాటిలో ననేకములు పైచరిత్రలో కనఁబడును. బైబిలులో విగుప్తునుగూర్చిన నూచనలలో నెక్కువ భాగము ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తులో నుండుటను గూర్చినవియును ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తు నుండి విడుదల నొందుటను గూర్చినవియునై యున్నవి (ఆది 39—నిర్గ 15). విగుప్తులోనుండి యిశ్రాయేలీయులు విడుదల నొందుటనుగూర్చి పాఠేనిబంధనలో కొన్ని వందల నూచనలున్నవి. ఈ గొప్ప రక్షణనుబట్టి యిశ్రాయేలీయులు దేవుని సొత్తయి ఆయనను నేపించుటకు బద్ధులైయున్నారను విషయము ప్రవక్తలందఱి హెచ్చరికలకు ఆధారమైయున్నది. ఆ కాలమునుండి మాత్రమే కాక, యూదారాజులలో యోషీయా యనువాని కాలమునుండి యెరూషలేము పాడగువఱకు

విగుప్తీయుల బానిసలు ఇటుకలు చేయుట

(II రాజు 18^వ యెష 28-32 యిర్మీ 42-47) విగుప్తుకును ఇశ్రాయేలీయులకును ఎక్కువ సంబంధముండెను. ఈ రెండు ముఖ్యకాలములలోనేకాక, పై చరిత్రలో నున్నట్లు అచ్చటచట చిన్నచిన్న సంబంధము లనేకములు కలవు. విగుప్తీయుల దేశములో ఇశ్రాయేలీయులు పండితులై యుండిరి కావున, విగుప్తీయులను ద్వేషింపకూడ

దను అజ్ఞ యిత్రాయేలీయులకు నుండెను (ద్వితీ 23⁷). విగుప్తీయుల జ్ఞానమును గూర్చియు (I రాజు 4³⁰ కార్య 7³²) వారి చిత్రమైన నేత పనినిగూర్చియు (సామె 7¹⁶) అచటి తెగుళ్లను గూర్చియు (ఆహా 4¹⁰) సూచనలు కలవు. విగుప్తీయులలో ఆయా జాతులవారినిగూర్చి అచ్చటచట సూచనలున్నవి. హోగరు (ఆది 16¹) యెహోవా నామమును దూషించిన యొకని తండ్రి (లేవీ 24¹⁰) షేషాను దాసుడు (I దిన 23⁴) దావీదు యోధులలో బెనాయా యనువాడు చంపినయొక సుందరుడు (II సమూ 23³¹ I దిన 11³³) మొదలగువారందఱును విగుప్తీయులే. ప్రవక్తలు విగుప్తు నాశనమును ప్రవచించిన ప్రవచనములలో అనేక సూచనలు కలవు (యెష 19-20, 45¹⁴ యిర్మీ 46 యెషా 29-32 కీర్త 68³¹ దాని 11⁴² యోవే 3¹⁹ జెక 14¹⁹).

విగుప్తునది (River of Egypt). ఈ నది లేక వాగు పల్లెనుయొక్క నైర్వతి సరిహద్దుయొద్ద (ఆది 15¹⁸ సంఖ్యా 34⁵ యెష 27¹² మొ॥). కొన్ని వాక్యములలో దీనికి విశేష పేరేమియులేక నది యనబడును (యెషా 47¹⁹ 48²⁸). ప్రస్తుతము అది వాడి-ఎల్-ఆరిష్ (Wady-el-Arish) అనబడును. అది గాజాకు 50 మైళ్లు నైర్వతిగా నున్నది.

విగుప్తు పుండు. రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

వితియోషియ కూఘ చూ॥

వితి యోషియుడైన నపుంసకుడు (The Ethiopian Eunuch). కార్య 8³⁶⁻⁴⁰ లో ఇతనిగూర్చి బైబిలునందున్న దానిని చదువవచ్చును. ఆతడు వితియోషియ యనబడు కూఘ దేశపు రాణియగు కందాకేయొక్క మంత్రి (కూఘ చూ॥). ఫిలిప్పీనికి బోధించి బాప్తిస్మ మిచ్చెను. ఈ సంగతి లూకా ఫిలిప్పవలనఁ దెలిసికొని (కార్య 21⁸) వ్రాసెనని యూహింపవచ్చును. సువార్త అన్యదేశములలో ప్రకటింపఁబడుటనుగూర్చిన చర్యలో నొక యారంభ విషయము.

వితుకు (Eutychus = అదృష్టవంతుడు). త్రోయ యూరి యావనస్థుడు. పౌలు తన

మూడవ సువార్తయాత్రను ముగించి యెరూషలేమునకు పోవుచుండఁగా త్రోయ యను నితని యూరుచేరి యచ్చటి క్రైస్తవ భక్తబృందముమధ్య నొక వారమును గడిపెను. ఆదివారమురాత్రి భక్తులందరు నొక మేడగదిలో కూడుకొని పౌలు బోధను అర్ధరాత్రివఱకును వినుచుండఁగా కిటికి సందులో కూర్చుండియుండిన వితుకు నిద్ర భారమువలన జోగి మూడవ అంతస్తునుండి క్రిందపడి చనిపోయెను. అంతట పౌలు క్రిందికి వెళ్లి అతనిమీదపడి కాగిలించుకొని అతని ప్రాణము తెప్పరిలఁజేసెను (కార్య 20⁹). M.

వివవనెల ఉపవాసము పండుగలు III 3

(1) చూ॥

వినెను (Aeneas). లుద్దలో ఎనిమిది సంవత్సరములనుండి పక్షవాతముచే బాధనొందుచుండిన యొక రోగి. పేతురు వీనిని యేసు నామమున స్వస్థపఱచఁగా ఆ ప్రాంతములయందున్న సంఘము మిగుల వృద్ధి నొందెను (కార్య 9³²⁻³⁵).

విహోను (Enon = ఊటలు). బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చిన స్థలము (యోహా 3²³). అది సలీముదగ్గఱ నుండెను (సలీము చూ॥).

ఓంకె

ఓంకె (Camel). ఓంకెలను గూర్చిన సూచనలు పాత్రనిబంధనయందు పెక్కులు గలవు. పూర్వకాలమునందు ఇత్రాయేలీయులును, వారి చుట్టునుండువారును సంచరించుచుండువారగుటచే వీటిని వాహనములుగా వాడిరి. ఇవి మిగుల సాధువులగు జంతువులగుటచే ఆ పనికి మిగులఁదగినవి. బైబిలు ప్రదేశములగు విగుప్తు సిరియమొదలగు దేశములలో దానిని నేటివఱకు అట్లులే వాడెదరు. అబ్రాహాము యోబు దావీదు అను భక్తుల చరాస్థిలో ఓంకెలును గణింపఁబడెను (ఆది 12¹⁶ యోబు 1³ 42¹² I దిన 27³⁰). రిబ్కా ఓంకెమీద ప్రయాణముజేసెను (ఆది 24¹¹). ఈ మృగము నీరు త్రాగకుండనే ఒక వారమువఱకు పోగలదు కావున అది నీరులేని యెడారులలో ప్రయాణము చేయవలసినవారికి మిగుల ఉపయోగకరముగా

నున్నది. వర్తకులు తమ శిబిరములలో వాటి నుపయోగించుచున్నారు. మిద్యానీయులు (న్యాయా 6⁵) కేవలవారు (యిర్మీ 49²⁹) ఇతరులు (I రాజు 10¹ ఎజ్రా 2⁶⁷ యెష 60⁶) వాటి నుపయోగించినట్లు నూచనలున్నవి. పల్తెస్తీ

ఒంటె

నులో దీనిని సాధారణముగా మోతపనుల కుపయోగించిరి (I సమూ 15³ 30¹⁷ I దిన 12⁴⁰ II రాజు 8⁹). పాల కొఱకును దీనిని పెంచిరి (అది 32¹⁵). గాని దాని మాంసము నిషిద్ధమై యుండెను (లేవీ 11⁴ ద్వితీ 14⁷). దాని రోమములతో కంబళ్లు నేసిరి (II రాజు 1⁸). బాప్టిస్టు మిచ్చు యోహాను అట్టి కంబళ్లు ధరించినవారిలో నొకఁడు (మ 3⁴).

ఒకాను (Ochran = బాధపడువాఁడు). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో నుండఁగా ఆషేరు గోత్రమునకు ప్రధానియగు పగీయేలు తండ్రి (సంఖ్యా 1¹³ 2²⁷ 7⁷⁷ 10²⁶).

ఒట్టుబెట్టుకొనుట ప్రయాణముచేయుట చూ॥

ఒడ్డాణము ఆధరణములు 25 చూ॥

ఒత్నీ (Othni = దేవుని సింహము!). ఆలయపు ద్వారపాలకులలో నొకఁడు. లేవీయుల యందలి కోరేయను వానితెగకు చేరిన షెమయా కుమారుఁడు (I దిన 26⁷).

ఒత్నీయేలు (Othniel = దేవునిసింహము). యెహోషావ కాలమునకుఁ దరువాత ఇశ్రాయేలీయుల నేలిన మొదటి న్యాయాధిపతి. కాలేబు

తమ్ముడగు కనజాయొక్క కుమారుఁడు (న్యాయా 1¹³). దెబీరు పట్టణమును పట్టుకొని మిగుల శౌర్యము జూపినందున కాలేబు తన కుమార్తెయైన అక్కానితనికిచ్చి వివాహము చేసెను (యెహో 15^{16,17}). దేవునికి విరోధముగా పాపముజేసిన ఇశ్రాయేలీయులు అరాము రాజునకు లోబడి దాస్యముచేయు సమయమున గుణపడినందున, ఇతఁడు దేవుని సహాయమువలన వారిని విడిపించెను (న్యాయా 3⁹). ఇతఁడిశ్రాయేలీయులనేలిన 40 సంవత్సరములు వారు దేవునికి విధేయులై వర్ధిల్లిరి (3⁷⁻¹¹).

H.

ఒనేసిఫారు (Onesiphorus = లాభకరుఁడు). ఎఫెసునందుండిన పౌలు స్నేహితులలో నొకఁడు. తా నెఫెసునందుండఁగా అతఁడు ఉపచారము చేసెనని అతనివిషయమై కృతజ్ఞతను చూపుచున్నాఁడు (II తిమో 1¹⁶). తిమోతికి పౌలు తన రెండవ పత్రికను పంపునపుడు ఒనేసిఫారు ఇంటివారికి వందనములు (4¹⁹) చెప్పటవలన అప్పటికి ఒనేసిఫారు మరణమై యుండెనని నిశ్చయించుకొని, ఆయన రోమాలలో పౌలు నొద్ద నుండినందున ఆయన అతనిపేరు విడిచి పెట్టెనని కొందఱి యభిప్రాయము.

M.

ఒనేసిము (Onesimus = ప్రయోజకుఁడు). ఫిలేమోనను ఒకకొలొస్సయి పట్టణస్థునియొక్క దాసుఁడు. ఇతఁడు కొలొస్సయి యూరివాఁడు అని పౌలు కొలొ 4⁹ నందు ఇతఁడు మీయొద్ద నుండి వచ్చినవాడే అని వివరించుటవలనవిశదమగును. ఇతఁడు బహుశః తనయజమానుని సొత్తునపహరించి రోమాపురికి వచ్చి అక్కడ దాని యున్నసమయమున ఏవిధముచేతనో పౌలును కలిసికొని ఆయన బోధమాలముగా క్రైస్తవదామొను. ఆమీదట అతఁడు కొంతకాలము పౌలుదగ్గరనే యుండి ఆయన కుపచారముచేసెను గాని అతని తనయొద్ద నుంచుకొనుట ధర్మము కాదనితలంచి తిరుగ అతని యజమానునియొద్ద కఠని పంపుటకు నిశ్చయించుకొనెను. పౌలు ఒనేసిము తనకు చేసిన యుపచారమునుబట్టి అతనివిషయమై ఫిలేమోనుకు సిఫారసు ఉత్తరమును వ్రాసి అతఁడు తనయొడల గలిగిన పరిచయమునుబట్టి ఒనేసిమును తిరిగి చేర్చుకొనవలెనని మనవిచేసి ఆ యుత్తర

మతనిచేతికిచ్చిపంపించెను (ఫిలే 10). ఫిలేమోను తిరుగ ఒసేసిమును చేర్చుకొనెనో లేదో తెలియదుగాని పురాతన యితహాసములను చూడఁగా నితఁడు బెరయ సంఘాధ్యక్షుఁడని యొకగ్రంథమందు చెప్పబడినది. ఇగ్నేషియసు ఎఫెసు సంఘస్థులకు వ్రాయఁగా ఒసేసిమును పేరుచేవారి సంఘాధ్యక్షుని ప్రస్తావించెను. మఱి యొక పురాతన గ్రంథమం దితఁడు రోమాపురమందు హతసాక్షియాయెనని యుదాహరించబడినది.

M.

ఒప్పి (Ophni). బెన్యామీ నీ యుల యూల్లో నొకటి (యోహా 18²³. పటము III F 5).

ఒప్పుకొనుట (Confession). ఇది, దేవుని యందు మనకుఁగల విశ్వాసమును కనఁబఱచుటను గూర్చియు, పాపవిషయములో మనదుఃఖమును తెలియఁ బఱచుటను గూర్చియు వాడఁబడిన పదమై యున్నది.

I. విశ్వాసము నొప్పుకొనుట. సాలూమోను దేవాలయమును ప్రతిష్ఠించిన సమయమందు నీనామమును ఒప్పుకొనుట అనుమాటలను వాడియున్నట్లు పాఠేనిబంధనలో నున్నది (I రాజు 8^{33,35}). II దిన 6^{24,26} లలో అసలు భాషయందదేమాట యున్నను, మన తెనుఁగు బైబిలులో దానిని నీనామమును స్తోత్రించుట అనుమాటలతో తర్జుమాచేసిరి. దేవునినిగాని ఆయన నామమునుగాని ఒప్పుకొనుట అనుమాటలు పాఠేనిబంధనలో నెక్కువగా లేకపోయినను దేవునియందు తమకుఁగల విశ్వాసమును భక్తులు తమమాటలతో తెలియఁబఱచుటనుగూర్చి ముఖ్యముగా దావీదుకీర్తనలలో బహు తేటగా నున్నవి (కీర్త 18²⁷ 46¹). విశ్వాసమును ఒప్పుకొనుటనుగూర్చిన దృష్టాంతములును వాక్యములును క్రొత్తనిబంధనలో నెక్కువగా నున్నవి. బాప్తిస్మయిచ్చు యోహాను (యోహా 1³⁴), ఫిలిప్పు (1⁴¹), నతనియేలు (1⁴⁹) అనువారు ప్రభువైన యేసు క్రీస్తునున్న తమ విశ్వాసమును కనఁబఱచిరి. ఫిలిప్పుడైన కైసరయ ప్రాంతములో పేతురు బహిరంగముగా క్రీస్తు దేవునికుమారుడని యొప్పుకొనెను (మ 16¹⁶). అతఁడు క్రీస్తునందు తనకుఁగల విశ్వాసము నొప్పుకొనఁగా అట్టివిశ్వాసము

మీఁదనే తనసంఘము కట్టఁబడునను గంభీరమగు మాటలను క్రీస్తునిలికెను (16¹⁷⁻¹⁹). క్రీస్తు ఇట్టి యొప్పుకొలునే కోరును (10³²). ఇట్టి యొప్పుదల రక్షణకు అవసరమని పౌలు వ్రాసెను (రోమా 10⁸⁻¹⁰). ఒకఁడు క్రీస్తును నిజముగా ఒప్పుకొనుటయే అతఁడు దేవుని యాత్మను పొందియున్నాడనుటకు తేటయైన నిదర్శనమై యున్నది (I కొరిం 12³ I యోహా 4⁹). దేవుఁడు మనయందును మనము దేవునియందును నున్నవారమని యందువలన తెలియును (I యోహా 4¹⁵). ఆయన సజీవుఁడగు దేవునికుమారుడగు క్రీస్తు (మ 16¹⁶ I యోహా 4¹⁵) అనునదే మనము క్రీస్తునుగూర్చి యొప్పుకొనవలసిన అన్నిటిలో ముఖ్యమైన యొప్పుదలయై యున్నది. మఱియు యేసు ప్రభువనికూడ మన మొప్పుకొనవలెను (ఫిలి 2¹¹). క్రీస్తుపేరట బాప్తిస్మమొందుటకుఁగల భావమిదియే (కార్య 8¹⁶). అదియుఁగాక యేసు క్రీస్తు శరీరధారియై వచ్చెననికూడ మనమొప్పుకొనవలెను (I యోహా 4^{9,3}).

II. పాపము ఒప్పుకొనుట. పాఠేనిబంధన యాచారములలోను కీర్తనలలోను ప్రవక్తలగ్రంథములలోను ఇది చాల ముఖ్యవిషయముగా నున్నది. ప్రధానయోజకుఁడు తనస్వంత్ర పాపములను ఒప్పుకొనుటకును (లేవీ 5¹⁻⁵ 26⁴⁰), ప్రజలపాపముల నొప్పుకొనుటకు తగిన యాచారములు కలవు. మఱియు భక్తులు తమ పాపములను తమ ప్రజల పాపములను ఒప్పుకొనినట్లు చాల దృష్టాంతములున్నవి (ఎజ్రా 9 నెహె 9 దాని 9). పాపక్షమాపణ నొందుటకు పాపము నొప్పుకొనుట అత్యవసరమని పాఠేనిబంధనవలనకూడ తెలిసికొనఁగలము (లేవీ 5¹⁶ కీర్త 32¹ సామె 28³³).

పాపమును ఒప్పుకొనుట యను మాటలు క్రొత్త నిబంధనలో కొన్ని పర్యాయములు మాత్రము కనఁబడినను (మ 3⁶ మా 1⁵ యోహా 5¹⁶ I యోహా 1⁹), పాపము నొప్పుకొనుటనుగూర్చిన సంగతి అనేక పర్యాయములు కనఁబడును. శ్రుమాపణను కోరినయెడల మన పాపములను ఒప్పుకొనవలెనను బోధ తేటగా నున్నది (లూ 18¹⁰⁻¹⁴ I యోహా 1⁹).

మనము దేవునికి మనపాపముల నొప్పుకొనవలెనను సంగతి మ 4¹⁷ మా 1¹⁵ 11^{31,38} 24⁴⁷

లోను ప్రభువు ప్రార్థనలోని యొదవమనవిలోను (మ 61² లూ 11⁴), తప్పిపోయినకుమారుని గూర్చిన యుపమానములోను (1517-21), పరిసయ్యుడు సుంకరి యనువానిని గూర్చిన యుపమానములోను (1810-14) తేటగా బోధింపబడి యున్నది.

మనము ఎవరియెడల తప్పుచేసియున్నామో వారికికూడ మన పాపములను ఒప్పుకొనవలెను (మ 5^{23,24}). ఇట్లు ఒప్పుకొనుటయే మనుష్యులలోకూడ తుమాషణకు మార్గమై యున్నది (లూ 17⁴). మన యాదరణ నిమిత్తమును ఒకరికి నొకరము మనపాపముల నొప్పుకొనవలెను (యాకో 5¹⁶).

ఒ.ఫ్రా (Ophrah = జింక).

1. బెన్యామీను గోత్రభూమిలో నున్న ఒక యూరు (యెహో 18²² I సమా 13¹⁷). ఇది బేతేలుకు తూర్పుగా 5 మైళ్లదూరములో నున్నదని క్రీ॥ శ॥ 2 శతాబ్దముందు వ్రాయబడిన గ్రంథములో (Onomasticon) నున్నది గాని దానికి ప్రస్తుత సూచనలేవియు లేవు. (పటము III, F 5).

2. శివోన్యనుయొక్క జన్మస్థానము (న్యాయా 611, 34 828, 32 95). అది మనషేగోత్రభూమిలో నుండెనుగాని దానికి ప్రస్తుతసూచన లేవియు లేవు.

3. యూదా వంశస్థులలో నొకఁడు (I దిన 414).

ఒ.మీ (Omri = యెహో వా యొక్క దాసుఁడు!).

1. ఇశ్రాయేలువారి రాజులలో నాఱవ వాఁడు. అతఁడు తనపేరును స్థావరముచేసికొన్నవాఁడు కాదు. తనకుముందుండిన రాజుల కన్న ద్రోహిగా నడుచుకొనెను. అతఁ డట్టి దుష్టుఁడగుటచే ఒమ్రీకట్టడల ననుసరించుట యనునది మతభ్రష్టత్వమును సూచించుటకు వాడుక మాట యయ్యెను (మికా 61⁶). రాజ్యమునకు వచ్చిన 6 సం॥ లకు పిదప తిర్నాకు బదులుగా షోమ్రానుకొండను పెమెరనువానియొద్ద కొని షోమ్రానను పట్టణమును కట్టించి దానిని రాజధానిగ జేసెను. ఇశ్రాయేలువారి రాజ్యము

నాశనముగునంతవఱకు అదేరాజధానిగ నుండెను. ఒమ్రీ 12 సం॥ లేనిపిదప చనిపోయెను. అతని కుమారుఁడగు ఆహాబతనికి మాటుగా రాజాయెను (I రాజు 1615-28. అహాబు చూ॥)

2. బెన్యామీను మనుమలలో నొకఁడు (I దిన 7⁸).

3. యూదా వంశమునందు ఇమ్రాయను వాని కుమారుఁడు (I దిన 9⁴).

4. రాజైన దావీదుయొక్క అధిపతులలో నొకఁడు (I దిన 27¹⁸). H.

ఒ.ర్నాను అరొనా చూ॥

ఒ.లీవల కొండ (Mt. of Olives), యెరూషలేమునకు తూర్పుగా నున్న యొక కొండ. ఇది కిద్రోను వాగునకావల యెరూషలేము పట్టణపుగోడకు అర్థమైలుదూరములో నుండును. పూర్వమునుండి దానిమీఁద ఒలీవచెట్లు విస్తారముగా నుండినందున అది ఒలీవకొండ యనఁబడెను. దావీదురాజు తనమీఁద తిరుగబడిన తనకుమారుఁడగు అబ్షాలోము ఎదుటనుండి పారి పోవునపుడు ఏడ్చుచు ఆ కొండనెక్కి దానిదాటి అరణ్యమునకు పారిపోయెను (II సమా 15³⁰). నెహెమ్యాకాలములో ఇచటనుండి చెట్లకొమ్మలను తెచ్చి పర్వతాలను కట్టుకొనినట్లున్నది (నెహె 8¹⁵). యెహెశ్శేలు (11²³) జెకర్యా (14⁴) యను ప్రవక్తలు యెరూషలేమునుగూర్చి ప్రవచింపగా ఈకొండ పేరెత్తిపలికిరి.

ఆ ఒలీవకొండయొక్క తూర్పు అంచున బేతనియ యను ఊరుగలదు. ఆ యూరివాఁడైన లాజరు చనిపోగా యేసు అతనిని మృతులలో నుండి లేపెను. యెరూషలేమునుండి బేతనియకు పోవుదగ్గటిమార్గము ఈ కొండమీఁదుగా పోయెను. ఈకొండకు ఉత్తరపు అంచునపోవు మఱియొక చుట్టుత్రోవను గలదు. తన మరణమునకు విడుదలములుముందు ప్రభువైన యేసు ఆ చుట్టుత్రోవను తన శిష్యసమూహముతో వెళ్లుచు ఆచట నున్న యొక బండవెనుకనుండి యెరూషలేమువైపు చూచి దానికి రాబోవు గొప్పనాశనమును గూర్చి ప్రలాపించెను (లూ 19²⁹⁻⁴¹).

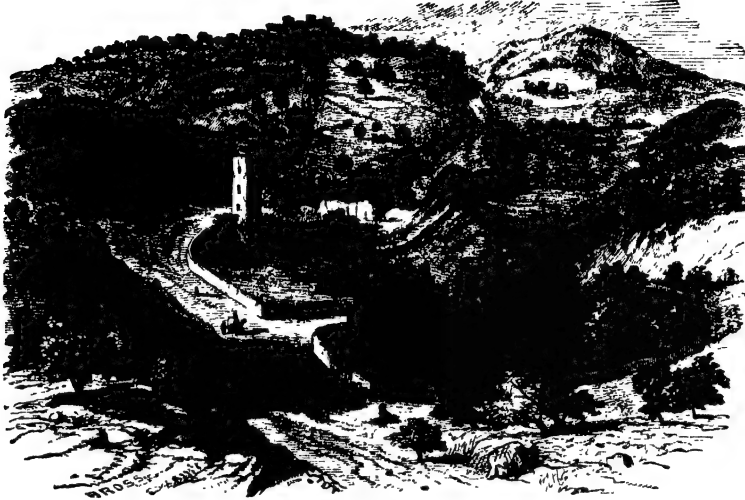
ఆ కొండ శిఖరము యెరూషలేములోని దేవాలయముకంటె 200 అడుగుల యెత్తుగలది.

దానిమీద నిలిచినయెడల యెరూషలేము పట్టణము యావత్తును యూదయ దేశమందలి గొప్ప భాగమును తేటగా కనబడును.

యేసుక్రీస్తు ఆనేకసార్లు తన శిష్యులను వెంటబెట్టుకొని ఆ కొండకు వెళ్లెను (లూ 22³⁹ యోహా 18¹). దేవునిరాజ్యమునుగూర్చియు తనకు

కలుగఁబోవు శ్రమలనుగూర్చియు లోకాంతమును గూర్చియు మాట్లాడిన దీ కొండమీదనే (మ 24³).

ఆ కొండయొక్క పడమటియంచున యెరూషలేమున కదురుగా గెల్చేమునే అను నొక తోట యుండెను. నిలువమ్రానుమీద కొట్టె

ఒలీవలకొండ

బడక మనుపటిరాత్రి ప్రభువుభోజన సంస్కారమును ఏర్పాటుచేసిన పిమ్మట యేసు తన శిష్యులను వెంటబెట్టుకొని, ఆ తోటలోకివెళ్లి (మ 26³⁰) అధికవేదనపొంది రక్తపుచెముట గార్చి ప్రార్థించెను (లూ 22³⁹⁻⁴⁴ గెల్చేమునే చూ॥). ఈ కొండమీద నుండియే ఆయన తన శిష్యులనుండి ప్రత్యేకింపఁబడి ఆకాశమున కెక్కిన (కార్య 1⁹).

ఒలీవ చెట్టు (Olive Tree). దక్షిణ యిండియాదేశమునందు చింతచెట్లంత విశేషముగా పలెస్తేను సిరియాదేశములయందు ఒలీవచెట్లుండును. ఈ వృక్షమంతయు బుడుపులతోను ముడులతో నుండియుండును. పెద్దపెద్ద వృక్షములభోచి సాధారణముగా బోలుగా నుండును. పలెస్తేను లోని ప్రతిపట్టణము ప్రతిగ్రామ సమీపములయందీ వృక్షపుతోపులు గలవు. దీనిపుష్పములు చిన్నవైనను తెల్లగానుండి గుత్తులు గుత్తులుగా కనబడును. అవి రాలిన వెంటనే (యోబు 15³³) నిలువు వాటముగా నుండు కాయలు కనుపించును. బాగుగా పండినప్పుడు

నల్లగా నుండి ఒలీవపండ్లు నూనెతో నిండి యుండును. ఈ తోపుల యజమానులు సాధారణముగా నవెంబరుమాసములో చెట్లపండ్లను, పొడుగాటి వెదురు కట్టలతో రాలఁగొట్టెదరు (ద్వితీ 24²⁰ యెష 24¹³). ఒలీవకాయలను ఉప్పనీట నూరవేసి రొట్టెతోఁ గలుపుకొని తిందురు. పండ్లను రాతి గానుగలయం దాడించి నూనె తీయుదురు (యోవే 2⁴ 8¹⁸). ఈ నూనెను ముఖ్యముగా భోజనమున కుపయోగించిరి (సంఖ్యా 11⁸ ద్వితీ 12¹⁷ I రాజు 17¹⁹ II దిన 2¹⁰ యెష 16¹³). మందుకును వాడిరి (లూ 10³⁴ యాకో 5¹⁴). అభ్యంగనమున కుపయోగించిరి (క్రీస్త 23⁵ 92¹⁰ మ 6¹⁷). బైబిలునందువాహింపఁబడిన వృక్షములలోనిదే మొదటిది (ఆది 8¹¹). యోతామీచెట్టును వృక్షరాజముగా నెంచెను (న్యాయా 9⁸). ఇది సమాధానమునకు నూచనగా నుండెను (క్రీస్త 52⁸ 128³). అన్నిటిలో మిగుల శృంగారమైన వృక్షముగా నెంచిరి (యిర్మీ 11¹⁶ హోషే 14⁶). తోటలు

యందు పెంచబడక అరణ్యములలో స్వయముగా పెరిగిడివాటికి అడవి ఒలీవ వృక్షములని పేరు (రోమా 11¹⁷ నెహె 8¹⁵). యెష 41²⁰ లో నుండు తైలవృక్షము అనునది ఈ చెట్టు నాకే మఱియొక పేరు. J. C.

ఒలీవ పండ్లు

ఒలంపా (Olympas). రోమాలోని క్రైస్తవులలో నొకడు. పాలిథనికి సలాములు పంపెను (రోమా 16¹⁵).

ఒహోలా, ఒహోలిబా (Oholah and Oholibah). యెహెజ్కేలు 23 వ అధ్యాయములో నున్నట్లు షాత్రానుకును యెరూషలేముకును పెట్టబడిన యలంకార నామములు. ఈ రెండు దేశములును చెడిపోయిన యిద్దఱు స్త్రీలవలె దుర్మార్గతలను చేసియున్నట్లు వివరింపబడెను. ఒహోలా అనగా డేరా యనియు, ఒహోలిబా అనగా ఆమె డేరా యనియు అర్థము. ఆ కాలములో డేరాలలో వ్యభిచార సంబంధముగు దుర్మార్గతలు సాధారణముగా జరుగుటచే ఆ దేశములవారి కీ పేరులు పెట్టబడెను.

ఓ

ఓగు (Og = దీర్ఘ దేహి). బాషను దేశపు రాజు. అష్షూనీయుల రాజగు నీహోనుతో సంధికుదుర్చుకొని, మోషేతో యుద్ధముఁ జేసి ఎద్రెయి యెద్ద పూర్వముగా నోడిపోయెను (సంఖ్యా 21¹²). ఇదియు అష్టోతును ఓగు యొక్క రాజ్యమందలి ముఖ్యపట్టణములు (యెహో 13²²). ఔఫాయాయు లనబడిన వారిలో మిగిలిన యితఁడు మిగుల దీర్ఘ దేహియై యుండెను (ద్వితీ 3¹¹). అతని యినుపమంచ మనబడిన ఒక నల్లరాతిగోరిని అష్షూనీయుల రబ్బాలో చూపించెడివారు. అతని జయించుట దైవికమని ఎల్లప్పుడును ఇశ్రాయేలీయులు ఎంచిరి (క్రీస్తు 135¹¹ 136²⁰ నెహె 9²²).

ఓజనీ (Ozni = శ్రద్ధ). గాదుగోత్రము లోని ఓజనీయులనువారి మూలపురుషుఁడు (సంఖ్యా 46¹⁵). ఆది 46⁶⁰ వం దితనికి ఎఫ్రోనీను అను మాటుపేరుగలదు (ఎఫ్రోను 1 చూ॥).

ఓజేము (Ozem = బలముగల).

1. యెష్షయి కుమారులలో నాతివవాఁడు. చావీదుయొక్క అన్నలలో నొకఁడు (I దిన 2¹⁵).

2. యూదా సంతతివారిలో యెరహ్మాయేలు తెగలో నొకఁడు (I దిన 2²⁵).

ఒడలు, పడవలు, నావలు (Ships, Boats).

1. ఆదిచరిత్రయందలి ఒడలు. నోవహు కట్టించినదానికిగాక మఱియేయొడకును బైలిలు నందు ఆదిచరిత్రలో నూచనలులేవు. అది కట్టబడినవిధము ఆది 6¹³⁻¹⁶ నందున్నది. అది తేలునట్లేగాని ప్రయాణార్థమై ఉద్దేశింపబడ నందున పెట్టెరిగిగా నున్నది.

2. ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రయందు కనబడు ఒడలు. ఇశ్రాయేలీయులు మధ్యధరా సముద్రము దగ్గరనున్న ఆ సముద్రపురేవులుమాత్రము ఫేనీకే వారి వశమున నుండెను. ఇశ్రాయేలీయులు ఒడలను కట్టించుకొని నడిపిన నూచనలులేవు. పరెస్సీనుకు దక్షిణమున దానుగోత్రీకులును ఉత్తరమున ఆషేరుగోత్రీకులును సముద్రమునకు సమీప ముందుండినందున చేపలనుపట్టుకొనుటకు పడ

వలను వాడినట్లు సూచనలున్న వేగాని, సముద్రము మీద వ్యాపారాదులను చేయుటకు ఓడలను కలిగియున్నట్లు గానరాదు. అదేరీతిగా గలియ సముద్రముదగ్గరనున్న జెబూలూను ఓడలకు రేవుగా నున్నట్లు కనబడును (అది 49¹³). సాలా మోను కాలమునకుఁ బూర్వము ఓడలనుగూర్చిన సూచనలిట్లున్నను, రాజులకాలమునందు మాత్రమే వారు వ్యాపారాదులకై వాటిని కట్టించునారంభించిరి. ఆలయమును, రాచనగరులను కట్టించుటకు కావలసిన కలపను ఘోనీకేనుండి తేవలసి యున్నందున, మ్రాచులను తెప్పలుగాఁ గట్టించి వాటిని పల్లెనీరునందున్న యెప్పైరేవుకుఁ దెచ్చిరి (I రాజు 59²³⁻¹⁸). ఇట్లు మధ్యధరా సముద్రమున సముద్రవైక్రము నారంభించునప్పుడే, ఎర్ర సముద్రమున కుత్తిరభాగమందలి అకాబా సంయుక్తాగ్రగుడము అను తూర్పుపాయకు రేవు పట్టణమైన ఎసోన్లైరునందును ఓడలనుకట్టించి, బంగారమును, ఇతర వస్తువులను దెచ్చుటకై, హిందూదేశమువఱకు వాటిని సాలామోను పంపించెనని యభిప్రాయపడుచున్నారు (I రాజు 9²⁶⁻²⁸ 10²²). యెద్దూను నదిని దాటుటకు రేవు పడవ నుపయోగించినట్లు II సమూ 19¹⁸ వలనఁ దెలియుచున్నది.

సాలామోను తదనంతరము రాజ్యము భాగించు బడుటచేత ఈ వ్యాపారము లాగిపోయినను, యెహోహాపాతు కాలమునందు మఱల నారంభింప యత్నించిరిగాని, అతఁడు కట్టించినయోడలు పగిలి పోయెను (I రాజు 22^{48,49}). మక్కబీయుల కాలమునందు సీమోను మక్కబీ యనువాఁడు యెప్పైపట్టణమును రేవుపట్టణముగాఁజేసి (I మక్క 14⁵), యుద్ధనావలను వాడినట్లు (1¹⁷ 15³) తెలియుచున్నది. అవి తెడ్లచే నడుపఁబడినందున తెడ్లయోడ లనఁబడెను. ఆ పడమును యెష 33³¹ నందు యుద్ధమునకు సూచనగా వాడినందున, ఆ కాలమునుండియే అట్టి యుద్ధనావ లున్నట్లు కనబడును.

3. పాఠెనిబంధన కాలమునందు ఇతరజనుల ఓడలనుగూర్చిన సూచనలు. పల్లెనీరుకు దగ్గరగా నున్నవారిలో ఘోనీకేవారు సుప్రసిద్ధులగు నావికులు, వారియోడలు స్పేను (Spain) దేశము వఱకు ప్రయాణముజేసెను. ఆ దేశమందున్న

తర్తెస్సస్ (Tartesos) అను స్థలమునుబట్టి ఆ యోడలకు తర్తేషు ఓడలు అను పేరు గలిగెను. అవి మిగుల దూరప్రయాణముచేయుట కనువగు రీతిని కట్టఁబడినందున, దూరభారమునక ప్రయాణముచేసెడివాటి కిది సాధికనామయ్యెను. ఇట్టి యోడలు మానవవైభవమునకు సూచనలాయెను (క్రీస్తు 487 యెష 21⁶). యోనా యిట్టియోడ నెక్కి పాటిపోవ యత్నించెను (యోనా 1³). పానినీకసంయుక్తాగ్రగుడము మీఁదుగా వర్తక వ్యాపారాదులను నడుపుటకై యిట్లు బాబెలు దేశస్థులు ఓడలను కట్టించిరి. అవి మిగుల గొప్పవి యగుటచేత అతిశయాస్పదములగు ఓడలు అని యెషయా వాటికి పేరుబెట్టెను (యెష 43¹⁴). విగుళుదేశపు నది కాలువలమీఁది వారు జమ్ము పడవలను వాడిరి (యెష 18⁹). ఆసులభాష యందలి యీ పదమునే యోబు 19²⁶ నందు రెల్లుపడవలని తెనిగించిరి. విగుప్తీయులకు గొప్పపడవలున్న సూచనలు బైబిలునందుదాహరింపకపోయినను, వాటికి వేయఁబడు గొప్ప తెర చాపలకు సూచనలు కనబడుటచేత వారి కట్టివి యున్నవని ఊహింపవచ్చును (యెహె 27⁷).

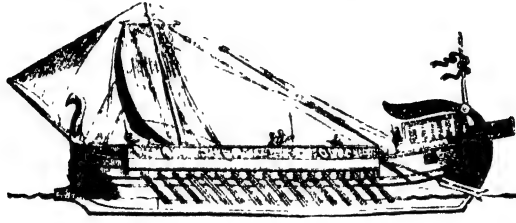
4. ఓడలకు సంబంధించిన అలంకారప్రయోగములు పాఠెనిబంధనయందు విశేషముగా లేకున్నను అచ్చటచ్చట కొన్ని యగవడుచున్నవి యెష 33²³ నందు ఇశ్రాయేలు బ్రద్ధలైనయోడకు పోల్చఁబడెను. యెహె 27⁴⁻¹¹ లో తూరును ప్రవక్త ఒక యోడకు సరిపోల్చి వివరించెను. ఆ వివరమునందు ఓడలోని ఆయా భాగములన్నియు దాహరింపఁబడియున్నవి. క్రీస్తు 107²³⁻²⁷ నందు తుస్సానునందు చిక్కుకొనిన ఓడలోనున్న వానియనుభవము వివరింపఁబడెను. సముద్రమున సంచరించుట కుద్దేశింపఁబడినవాటిలో ఓడలు నున్నట్లు క్రీస్తు 104²⁶ నందున్నది.

5. క్రొత్త నిబంధనయందు విచ్చు ఓడలుగాని క్రీస్తుచరిత్రకు సంబంధముగా గలియ సముద్రములోను, పాలుచరిత్రకు సంబంధముగా మధ్యధరాసముద్రములోను తిరిగినట్లు చూడవచ్చును.

1. గలియ సముద్రముమీఁద నున్న పడవలను చేపలుపట్టుకొనుటకును, దానిచుట్టునున్న ఊళ్ల సరకులను మనుష్యులను ఒకదిక్కునుండి మఱియొక దిక్కునకు తోడుకొని పోవుటకు నుపయోగించిరి.

క్రీస్తు శిష్యులలో కనీసము నలుగురు జాలరులై యుండిరి (లూ 5¹⁻¹¹). ఇవి ప్రస్తుత మా సరస్సు మీఠ వాడుచున్న పడవలంటివి. ఈ పడవ లన్నియు నొక్కటే పరిమాణముగలవికావు. గలి లయ సముద్రముమీఁదవాడిన పడవలను డో నెలు అని తెనిగించినను (మ 4²¹⁻²² మా 1¹⁹

4³⁵ మొ॥) ఆ మూలపదమే ఇతరస్థలములలో పెద్దయోడలను సూచించును (కార్య 20¹³ యాకో 3⁴ ప్రక 18¹⁹ మొ॥). యోహా 6^{29, 33} లోను కొన్ని ప్రతులలో మా 4³⁶ లోను చిన్న పడవను సూచించు పై మాటకు వేఱురూపమునువాడి దాని చిన్న డో నె యని తెనిగించిరి.

రోమీయుల ఓడ

2. పౌలు మిషనేరి ప్రయాణములను జేయు నప్పుడు అనేకమారులు ఓడల నెక్కవలసి వచ్చెను (కార్య 13^{4, 13} 14²⁶ 16¹¹ 18²¹ 20¹³⁻¹⁵ 21¹⁻⁸). విటినిమాత్రమేగాక ఇంకను సముద్రముమీఁద ప్రయాణములను జేసినట్లు ఆయా సూచనలవలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ కాలముననుండిన యోడలు చిన్నవి యగుటచేత ప్రయాణము బహు అపాయ కరముగా నుండెను. “ముష్కరు ఓడపగిలి శ్రమ పడితిని ఒక దివారాత్రము సముద్రములో గడిపి తిని” అని పౌలు II కొరి 11²⁵ నందు వ్రాయు చున్నాడు. పౌలు క్రైస్తవయునుండి పోలియెలీకి చేసిన ప్రయాణమునందు లూకాయు నుండుట చేత నది అన్నిటికన్న వివరముగా వ్రాయఁబడి యున్నది (కార్య 27). అతఁ డా ప్రయాణము నందు మూడు ఓడల నెక్కవలసి వచ్చెను. వాటిలో రెండవ ఓడనుగూర్చిన వివరమున్నది. అది అలెక్సింద్రియనుండి ధాన్యమును దెచ్చిన యోడయై యున్నది (27⁶). అందులో 276 ప్రయాణము చేయుటవలన అది పెద్దదియని తెలిసి కొనవచ్చును (27³⁷). అది తెడ్లవలనఁగాక తేర చాపలములమున గాలికి నడిపించఁబడెను. ప్రస్తు తపు నావికు లీ ప్రయాణ వివరమును చదివి గాలికి నడిపించఁబడు ఓడలను స్వాధీనపఱచుకొను టలో అప్పటికాలపువారు చాల ప్రవీణులని యొప్పుకొందురు. ఆ యోడకు సంబంధించిన ఈ దిగువ సామానులు ఆ వివరమునందు కనఁ బడును.

(a) లంగరులు. విటిని మొదట ఓడమీఁద నుంచిరిగాని (27³⁹) తరువాత దానిని తేలిక చేయుటకు సముద్రములోకి దింపిరి (27⁴⁰).

(b) చుక్కాని ఓడను ఆయా దిక్కులకు త్రిప్పటకైన సాధనము (27⁴⁰). ప్రస్తుతము చిన్న పడవలలో చేయుచున్నట్లు పూర్వము వీటికొలుకు తెడ్లనువాడిరి.

(c) తెరచాప. ఈ వివరమునందు ఓడ మధ్యనుండు ముఖ్యమైనదానినిగూర్చిన సూచనలు లేకపోయినను 27⁴⁰ నందు ముందటి తెరచాప అనుదానికి సూచనగలదు. పెద్ద యోడల కిది యుండునుగాని చిన్నవాటి కుండదు.

(d) పడవ అవసర సమయములయందు వాడు టకై ప్రస్తుతమున ఓడలమీఁద కొన్ని పడవ లుంతురు. పూర్వమున ప్రతియోడకు ఒకదాని మాత్ర ముంచుకొనిరి. దానినైనను ఓడమీఁద నుంచక నీటియందుండి ఓడ వెంట వచ్చునట్లు దానికి కట్టడివారు. కార్య 27¹⁶ లోని పడవ యిట్టిదే. దానిత్రాడు తెగుసేమో యను భయ ముచే నావికులు దాని నోడమీఁద నెక్కించిరి. తరువాత నావికులు పారిపోవుటకై దానిని దింపఁ బోఁగా పౌలువారి యత్నమును గ్రహించినవాడై రాణువవారిలో చెప్పినప్పుడు వారు దాని త్రాళ్లు కొని సముద్రమునందు పడవేసిరి (27³⁰).

(e) త్రాళ్లు కట్టి ఓడను విగించిరను మాట లను చూడఁగా వారు తమయోడ పగలకుండు

నట్లు దానిచుట్టును త్రాళ్లను కట్టిరని తెలియుచున్నది (27¹⁷). అట్లు చేయుట పూర్వమున వాడుక. ఇప్పుడు సహా ఒకానొకప్పుడు అపత్కాలమున నట్లు చేతురు.

(f) ఈ వివరమునందు ఓడయొక్క అమరము (= వెనుకటి భాగము), అనివి (=ముందు

భాగము) అని నావికులు వాడుకొను పదములున్నవి (27⁴¹).

(g) నావికులు సముద్రపు లోతును తెలిసికొనుటకు బుడుదు వేసి మాచునట్లు 27²⁸ వలన తెలియుచున్నది. సీసపుగుండు నొకదానిని త్రాటికిరిగి నేటివలకు లోతును కొలిచెదరు.

రోమీయుల యుద్ధనావయొక్క అనివి

ఈ యోడ పగిలినప్పటికొన్ని మాసములకు వారు మఱియొక ఓడనెక్కి ప్రయాణము చేసిరి. దానికి అశ్వినీ దేవతల చిహ్నములుండెను. పూర్వ కాలమున నట్టి చిహ్నములను ఓడల ముందు భాగమున పెట్టుట వాడుక. అలెస్సాన్ద్రీయ నుండి ఇటలీకి ధాన్యమును గొనితెచ్చిన ఈ యోడలవివరము కార్త్యునులలో మాత్రముగాఁ ఇతర గ్రంథములలోకూడ కొంతమట్టుకు గలదు. అవి ఘమారు 180 అడుగుల పొడవును 45 అడుగుల వెడల్పునుగల ఓడలై యుండినట్లు తెలియుచున్నది.

6. ఓడలకు సంబంధించిన అలంకార ప్రయోగములు కొన్ని క్రొత్త నిబంధనయందును గలవు. క్రైస్తవుల నీరీక్షణ లంగరుకు పోల్చబడెను (హెబ్రీ 6¹⁹). ఇది మనలను స్థిరపఱచునదగుటను మార్చుచును. ఓడను ఇటు అటు త్రిప్పుచుక్కానివంటిదని నాలుకనుగూర్చి చెప్పబడెను (యాకో 3^{4,5}).

ఓడకరుకు పక్షులు 2 చూ॥

ఓడేమ (Oded = తిరిగి చేర్చెను).

1. ప్రవక్తయైన అజర్యాయొక్క తండ్రి (II దిన 15¹). II దిన 15⁸ లో అజర్యాకు ప్రతిగా ఓడేడు అని పొరబాటుగా వ్రాసిరి.

2. మోషేనువారు యూదావారిని జయించి బానిసలుగా పట్టుకొనిపోవుచున్నపుడు ఆలాగున చేయఁగూడదని బుద్ధిచెప్పిన యొక ప్రవక్త. అతని బుద్ధిమాటలను వారు విని వారిని విడిచి పెట్టిరి (II దిన 28⁹⁻¹¹).

ఓనాను (Onan = శక్తిగల). యూదా రెండవ కుమారుడు. ఇతఁడు తన అన్నయగు ఏరు చని పోయినపిదప అతని భార్యకు సంతానాభివృద్ధి కలిగించుట తనకు విధ్యుక్త ధర్మమై యున్నను అట్లు జేయనందున దేవునిచే చంపబడెను. ఇది యతని తాతయగు యాకోబు విగుప్తుకు పోక పూర్వమే జరిగెను (అది 38⁴⁻¹⁰ 46¹² సంఖ్యా 26¹⁹ I దిన 2³).

H.

ఓనాము (Onam = బలముగల, స్థితిగల).

1. ఏశావు సంతతివారిలో నొకఁడు. అతఁడొక కుటుంబమునకు పేద్ర (ఆది 36²³ I దిన 14⁰).

2. యూదా గోత్రములోని యెరష్షాయేలు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 2^{20, 28}).

ఓను (On).

1. (= బలము) కోరహు తిరుగుబాటులో సహాయము చేసిన రూబేనీయులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 16¹).

2. (= విగుప్తీయుల భాషలో వెల్లరు). ఇది పూర్వకాలమందు విగుప్తు ఉత్తరపు భాగమున నొక ప్రసిద్ధపట్టణమై యుండెను. అది సూర్యుని ఆలయమునకు ఉనికియై యుండుటచే గ్రీకు వారు దానికే సూర్యపట్టణము అను నర్థమిచ్చు హిలియోపాలి (Heliopolis) యను పేరుపెట్టిరి. యిర్మీ 43¹³ లోని సూర్యవేదంతా పట్టణమిదే. యోసేపు ఈ దేవత ఆలయపు యాజకుని కుమార్తెను పెండ్లిచేసికొనెను (ఆది 41^{45, 50} 46²⁰). యెహెజ్కేలు విగుప్తునుగూర్చి ప్రవచించగా ఈ పట్టణము పట్టుకొనబడునని తెలిపెను (30¹⁷). ప్రస్తుత మాపట్టణపు పాడుకేషములతో ఒక్కరాతి స్తంభముమాత్రమున్నది. ఇది 3900 సం॥ల క్రిందట ఎత్తబడెను.

ఓనో (Ono = బలముగల). బెన్యామీనీ యుల యూల్గలో నొకటి (I దిన 8¹²). దీని నివాసులలో కొందఱు చెఱునుండి తిరిగివచ్చిరి (ఎజ్రా 2³³ నెహె 7³⁷). నెహెమ్యా విరోధులు అతనిని ఈ యూరి మైదానమునకు పిలిపించిరి (6²). ప్రస్తుతిమున యొప్పేకు ఆగ్నేయముగా 7 మైళ్ల దూరములోనున్న కెఫర్ ఆనా (Ketr-'Ana) అనునదే దీనియునికియై యున్నది. (పటము III, D 4).

ఓఫీరు (Ophir = ఫలవంతము). యొక్తాను కుమారులలో నొకఁడు. అతని సంతానము నివసించిన ప్రదేశమున కీపేరు కలిగెను (ఆది 10²⁵⁻³⁰). ఇది రాజైన సాలామోను బంగారమును తెచ్చుటకై తన యోడలను బంపిన దేశము (I రాజు 9²⁸ 10^{11, 22} II దిన 8¹⁸ 9¹⁰). ఆ కాలమందీ దేశపు బంగారము శ్రేష్ఠమైనదని బైబిలులోని

అనేక వచనములలో కనబడును (యోబు 22²⁴ 28¹⁶ కీర్త 45⁹ యెష 13¹² మొ॥). ఓఫీరు అను దేశ మెచ్చట నుండెనో నిశ్చయముగా తెలియదు గాని అది యెర్రసముద్రముద్వార ఓడలు పోవుచుండిన దేశమైయుండెను. ఏమనిన, ఎసోన్ బెరునుండి సాలామోనుయొక్క ఓడలు మూడు సంవత్సరముల కొకమాటు వెండిని దంతమును కోతులను నెమలి పిట్టలను తీసికొనివచ్చుచుండెను (I రాజు 10²² 9²⁶⁻²⁸ II దిన 9¹⁰). ఓఫీరు దేశముయొక్క ఉనికినిగూర్చి మూడు వేర్వేలు అభిప్రాయము లున్నవి. 1. అది అరేబియా దేశములోనుండినట్లు కొందఱునుకొందురు. ఎందుకనగా యొక్తాను కుమారుడగు ఓఫీరు సంతతి వారు అరేబియాకు ఆగ్నేయదిక్కున నివసించినందున ఆ ప్రదేశమున కాషేరు చెందెనని యూహింతురు. అది యిప్పటి ఏడెన్ (Aden) అను రేవుకు దగ్గరగానుండి యెర్రసముద్రపు ఓడలు చేరగల స్థలమైయుండెను. 2. అది ఆఫ్రికా ఖండమునకు ఆగ్నేయమున నుండెనని కొందఱునుకొందురు. ఆ యోడలచ్చటికికూడ చేరగలిగియుండెను. మఱియు ఆ కాలమందా ప్రదేశములోకూడ బంగారము దొరికెనని చెప్పకొందురు. 3. అది యిండియాలో నుండెనని ప్రస్తుతకాలపు వేదశాస్త్ర పండితులనుకొందురు. ఎందుకనగా ఆ యోడలు తెచ్చిన సరకులన్నియు ఇండియాదేశములో విస్తారముగా వారుకును. అదియుగాక కోతులు నెమళ్లు మొదట హెబ్రీయులుండిన దేశములో నుండలేదు. హెబ్రీభాషలో వాటికి పేర్లులేవు. గనుక అవి యే దేశములనుండి తెచ్చిరో ఆ దేశములలోని పేరులే హెబ్రీ బైబిలులో నుపయోగించిరి. ఇట్లు కోతికి కపి యనియు నెమలికి లోక్త అను పేరులు హెబ్రీ బైబిలులో నచ్చటచట కనబడును (I రాజు 10²²). ఇవి అరవభాషలోని పేరులు గనుక ఓఫీరుదేశము అరవభాషను మాటలాడు దేశమే యని యూహింతురు. కాగా ఓఫీరు దక్షిణ యిండియాలో నుండెనని వారు తీర్మానింతురు. ఇది నిజము కావచ్చునని లోచుచున్నది (మృగములు 21, పక్షులు 26, ఓడ, చందనపు మ్రాను చూ॥).

ఓఫెలు యెరూషలేము A IV 3 చూ॥

ఓబద్యా (Obadiah = యెహోవా సేనకుడు.)

1. ఒక ప్రవక్త. ఇతనిగూర్చి యేమియు తెలియదుగాని ఓబద్యా గ్రంథమునందు వ్రాయఁబడియుండిన మాటలను వాక్యములను యిర్మీయా ప్రవచన గ్రంథమునందు (యిర్మీ 49¹⁻²) కనఁబడుటనుబట్టియు, యిర్మీయా తనకు ముందుండిన ప్రవక్తల వ్రాతలనైతే వ్రాయు వాడయి యుండుటనుబట్టియు, కొందఱు పండితులు ఓబద్యా యిర్మీయా కన్న ముందుగా జీవించి వ్రాసెనని అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇత్రువులు కొందఱు యెరూషలేమును ముట్టడించి దోచుకొన్న సమయమున ఎదోమియులను యూదులను పరిహసించిరి. కావున వారిదేవుఁబుద్ధికి తగినశిక్ష కలుగునని యితఁడు ప్రవచించెను. (ఓబద్యా గ్రంథము చూ॥).

J. C.

2. అహాబుయొక్క గృహ నిర్వాహకుఁడు. ఏలీయా ఇతనికి కరువు చివరిదినములలో కనఁబడెను (I రాజు 18³⁻¹⁶).

3. రాజగు సౌలు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8³⁸).

4. ఇశ్బాభారు సంతతివాఁడు (I దిన 7³).

5. సిక్లగులో దావీదుతోఁ జేరిన గాదీయులలో నొకఁడు (I దిన 12⁹).

6. దావీదు కాలములో జెబూలూను గోత్రీకులకు ప్రధానియగు ఇష్బయా తండ్రి (I దిన 27¹⁹).

7. జెరుబ్బాబేలు మనుషులలో నొకఁడు (I దిన 3²¹).

8. లేబీయులలోని మెరారి తెగవారిలో నొకఁడు (II దిన 34¹³).

9. నెహె 11¹⁷ నందున్నట్లు అబ్దాయు మాటుపేరుగలవాఁడు (I దిన 9¹⁶ అబ్దా చూ॥).

10. రాజగు యెహోషాఫాతుయొక్క ఉద్యోగస్థులలో నొకఁడు (II దిన 17⁷).

11. ఎజ్రాతో యెరూషలేమునకు పవ్తినవారిలో నొక కుటుంబపు పెద్ద (ఎజ్రా 8⁹).

12. నెహెమ్యా కాలమునందు నిబంధనకు ముద్రవేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 10³).

13. జెరుబ్బాబేలు కాలమునందు ద్వారపాలకు కుటుంబములలో నొకదానికి పెద్ద (నెహె 12²³).

ఓబద్యా గ్రంథము (Book of Obadiah). చిన్న ప్రవక్త లనఁబడిన గ్రంథములలో నొకటి. ఎదోము నాశనమునుగుఱించి మాత్రము దీనియందున్నది. ఆ గ్రంథముదున్నది 21 పదనముల నీదిగువరీతిగా విభజింపవచ్చును.

1. ఎదోము నాశనమునుగూర్చి ప్రవచించుట పద 1-9.

2. కారణము. ఎదోము సహోదరత్వమును పాటించక ఇశ్రాయేలీయులయెడల నగుపఱచిన నిర్ణయ, పద 10, 11.

3. ఇశ్రాయేలీయులకు కలిగిన అప్పటి యిబ్బందులను చూచి, తామతశయింపరాదని ఎదోమియులను మందలించుట పద 12-16.

4. ఇశ్రాయేలీయులు త్వరలో దేవునిదయను పొంది అప్పుడు వారి నావరించునున్న ఇబ్బందులనుండి తప్పించుకొని మనుషికికన్న నెక్కువగా నష్టపెట్టి నొందెదరని ప్రవచించుట పద 17-21.

ఇతర ప్రవచన గ్రంథములయందున్నట్లు (యెష 21²⁻²¹ 10¹²⁻¹⁹ యోనె 3¹²⁻²¹ ఆమె 9⁸⁻¹⁵ మీకా 4¹¹⁻¹³) దేవునికి విరోధముగానున్న వారు, యూదులుగాని అన్యులుగాని అందఱును లయమగుదినము వచ్చుననుంగతి ఈ ప్రవచనము నందు ముఖ్యమైన దనవచ్చును (పద 15). ఓబద్యా ఎదోమునకు విరోధముగా ప్రవచించుటవలనను, బాబెలు చెఱకాలమున ఎదోమియులు ఇశ్రాయేలీయుల నెక్కువగా బాధించుటచేతను (క్రీస్తు 137⁷), చెఱకాలమునందున్న ప్రవక్తలుకూడ ఇట్టి ప్రవచనములనే చెప్పటచేతను (యిర్మీ 49¹⁻² యెహె 25¹²⁻¹⁴ 35), ఇతఁడు చెఱకాలమునందు ప్రవచించెనని సాధారణముగాఁ దలంచుచున్నారు. అది యంగీకరింపఁబడఁదగినదని ఒప్పుకొనవలసియున్నను, ఇతర సమయములలోను యెరూషలేమునకు ఇబ్బందులు కలిగెను. యెహోరాము కాలమునందు అరబ్బీయులు, ఫిలిష్తీయులును (II దిన 21¹⁶⁻¹⁷), అమజ్యాదినములలో పది గోత్రములవారును (II రాజు 14^{14,17}), అహాజ కాలములో దమస్కు పదిగోత్రములు ఫిలిష్తీ

యులు ఎదోమీయులనువారును (II దిన 28¹⁸) యెరూషలేమును ముట్టడించి ఇబ్బంది కలిగించిరి. వీటియందు ఆహాజకాలము ఈ ప్రవచనములకు బహు నూటిగా సరిపోవునవచ్చును.

ఓబాలు ఏబాలు 2 చూ॥

ఓబీలు (Obil = ఒంటెలను కాయువాడు). దావీదు సేవకులలో నుండిన యొక యిష్టాయేలీ యుండు. ఇతఁడు దావీదుయొక్క ఒంటెలమీఁద అధికారియై యుండెను (I దిన 27³⁰).

ఓబేదు (Obed = సేవకుఁడు).

1. బోయజుకు హితువలన పుట్టిన కుమారుఁడు (రూతు 4¹⁷). ఇతఁడు దావీదుకు తాతయు శ్రీస్తు పూర్వకులలో నొకఁడునై యుండెను (మ 1⁵ లూ 3³²).

2. యూదా సంతతివాడగు యెరష్షాయేలీ యుల కుటుంబికులలో నొకఁడు (I దిన 23⁷).

3. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11⁴⁷).

4. రేవీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు దేవాలయ ద్వారపాలకులలో నొకఁడై యుండెను (I దిన 26⁷).

5. రాజీయైన అతల్వీను తీసివేసి యోవాఘను రాజునుగా నియమించుటకై యెహోయాదాకు సహాయముచేసిన అజర్యా అను నొకని తండ్రి (II దిన 23¹).

ఓబేదెదోము (Obed-edom = ఎదోము సేవకుఁడు).

1. రాజైన దావీదు కాలమునందున్న యొక గిత్తియుండు. కిర్యతార్జీమునందు అబీనాదాబు ఇంటినుండి యెరూషలేమునకు యెహోవా మంద సమును ఎత్తుకొనివచ్చుటకు దావీదు ప్రయత్నము చేసినప్పుడు కొంతమార్గము వచ్చిన తరువాత అతఁడు భయపడి ఓబేదెదోము ఇంటియందు దానిని మూఁడు నెలలవఱకుంచెను. ఓబేదెదోము దాని నతి జాగ్రత్తతోను భయభక్తులతోను కాపాడినందున దేవుఁ డతనిని యింటివారిని సంపూర్ణముగా నాశీర్వదించెను. ఆ తరువాత దావీదు భయమువిడిచి దానిని యెరూషలేమునకుఁ దెచ్చుకొనెను (II సమూ 6¹⁻¹²).

2. రేవీయులలోని ద్వారపాలకులలో నొకఁడు. దావీదు మందసమును యెరూషలేమునకు దెచ్చుచుండగా దానిముందర వెల్లిన నాయకులలో నొకఁడై యుండెను (I దిన 15^{18, 24} 16³⁸ 26^{4, 8, 15} II దిన 25²⁴). పైన 1 యందుదాహరింపబడినవాడఁడు ఇతఁడును ఒకఁడే కావచ్చును.

3. చెఱకాలమునకు ముందు సంగీతనాయకులలో నొక కుటుంబికుఁడు (I దిన 15²¹ 16⁵).

ఓబోతు (Oboth = తిట్టులు). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో మకాముచేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 21^{10, 11} 33^{43, 44}).

ఓమారు (Omar). ఏశావు మనుమలలో నొకఁడు (ఆది 36^{11, 15} I దిన 13⁶). ఇతఁడు ఎదోమువారి నాయకులలో నొకఁడును వారిలో ఒక తెగకు పెద్దయునాయెను.

ఓమెగ (Omega). క్రైస్తవభాష వర్ణమాలలోని చివరి యక్షరము. మొదటి యక్షరమగు ఆల్ఫాతోఁగలిపి వీటిరెంటిని ఆదియంత్యములకు సూచనగ నుపయోగించిరి. ఈ మాట ప్రకటన గ్రంథమందుమాత్రము తటస్థించును. ప్రక 1⁸ నందు ఆది దేవుని నిత్యత్వమును, 21⁶ 22¹³ నందు యేసుయొక్క దైవత్వమును సూచించును (ఆల్ఫా చూ॥). M.

ఓమెరు మానములు II 1 చూ॥

ఓరెను (Oren = ఒకతరహా చెట్టు). యూదాసంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 2²⁵).

ఓరేబు, జేయేబు (Oreb = కాకి, Zeeb = తోడేలు). 1. మిద్యాను రాజులు. గిద్యోను కాలమున ఇశ్రాయేలీయులమీఁదకు రాఁగా ఎఫ్రాయిమీయులు వారిని పట్టుకొని వారిద్దరిని ఒకదినమందే చంపి వారి తలలను యొర్దాను కద్దరి నున్న గిద్యోనుకు పంపిరి (న్యాయా 7^{24, 25}). తరువాత యిశ్రాయేలీయులు 40 సం॥ల వఱకు నెమ్మదిగానుండిరి (8²⁸).

2. పైనున్న ఓరేబును చంపినస్థలముదగ్గర నుండు బండపేరు (న్యాయా 7²⁵ యెష 10²⁶) దానియునికి తెలియదు.

ఓర్పా (Orpah = జూలు). నయోమి కోడలు. కిలోన్యను భార్య. రూతు లోడికోడలు. ఈమె మాయాబీయురాలు. కరువువచ్చిన దినములలో నయోమి ఆదేశమునకు వెళ్లినప్పుడు, కిలోన్యనీమెను పెండ్లిజేసికొనెను. పెనిమిటి చనిపోయినపిమ్మట ఆమె పల్లెనీమకు వెళ్లక తన యత్త కోరినట్లు తన బంధువులయొద్దకు వెళ్లిపోయెను (రూతు 14, 14, 15).

H.

ఓర్వ లేక యుండుట మత్సరము చూ॥

ఓలి కుటుంబము 2 చూ॥

ఓహదు (Ohad = శ్రద్ధఘృచ్చుకొనుట). షిమ్యోను కుమారులలో నొకడు (ఆది 46¹⁰ నిర్గ 6¹⁵).

ఓహలు (Ohel = డేరా). జెరుబాబుబెలు కొడుకులలో నొకడు (I దిన 3²⁰).

ఔ

ఔగస్టు (Augustus = పూజనీయుడు). రోమరాజ్యము గొప్పదైన తరువాత ఆ రాజ్యపు ఆలోచనసభవారు ఈ బిరుదును తమ రాజున కిచ్చిరి. క్రీ॥ ము॥ 27 సం॥ నందు యూలియస్ కైసరు అక్టావియానస్ (Julius Caesar Octavianus) అనువాని కిది మొదట దొరికెను. దానికిముందేతడు కైసరు అక్టావియానస్ అనఁబడెను. ఇతనినే బైబిలునందు కైసరు ఔగస్టు అని పిలిచిరి. యేసు క్రీస్తు జన్మించినప్పుడు రోమరాజ్యమునకు చక్రవర్తి యితఁడే. లూ 21 నందు దాహరింపఁబడిన జనసంఖ్య ఇతని యాజ్ఞవలననే యెత్తిరి. ఆ యాజ్ఞచేత యోసేపు మరియలు నజరేతును విడిచి బేత్తెహేముకు రావలసివచ్చెను. అక్కడకు వచ్చినప్పుడు జగద్రక్షకుడైన యేసు బేత్తెహేమునందు జన్మించెను (మికా 5 వ 21⁶).

C.

ఔగస్టు పటాలము (The Augustas Band). ప్రస్తుతమున ఆయా పటాలములను పేరులున్నట్లు రోమను సేనలోని పటాలములకును పేర్లందెను. ఇటలీ పటాలము కైసరయలో నుండెను (కార్య 10¹). కొర్నేలి దాని యధిపతి. అచ్చటనే పౌలు ఖైదీగా నున్నదినములలో ఔగస్టు పటాలముండెను (27¹). ఔగస్టు

(=పూజనీయుడు) అనునది చక్రవర్తి బిరుదులలో నొకటి. వారి గౌరవార్థమై ఈ పటాలమున కీ పేరు పెట్టిరి.

ఔషధములు రోగములు చికిత్సలు VI 1 చూ॥

క

కంచరగాడివే (Mule). గుట్టుము గాడిద కూడుటచే పుట్టినది. అన్ని దేశములలోను మిగుల కష్టమైన మోతపని కుపయోగించెడి సాధువగు మృగమై యున్నది. దావీదు మహారాజుకాలము మొదలుకొని పల్లెనీమలో వీటిని వాడినట్లు బైబిలులో నూచనలున్నవి (II సమూ 13²⁹ 18⁹). దావీదుకూడ ఒక కంచర గాడిదను తనకు వాహనముగా చేసికొనెను (I రాజు 1³³). రాజైన సౌలూ మోనుకు లేవలసిన కట్టుములలో కంచర గాడిదలు నుండెను (10³⁵). తరువాతికాలములో ఆయా వారు వీటితో వర్తకముచేసి (యెహె 27¹⁴). వాటిని వాహనములనుగా మాత్రమేగాక మోతపనికిని ఉపయోగించినట్లు II రాజు 5¹⁷ వలనఁ దెలియుచున్నది.

కంచరివాడు వృత్తులు II 1 (2) చూ॥

కంటిలో పువ్వు రోగములు చికిత్సలు I 1 చూ॥

కంత కవచము (Habergeon). నిర్గ 28³² నందు కంత కవచముని తెనిగించిన అసలు పదమును 39²² నందు కవచముని తెనిగించిరి. ఈ పదమీ రెండు వాక్యములలో మాత్రము గలదు. యాజకవస్త్రములలో ఏభోదు మెడరంగ్రమును నూచించుటకు వాడిరి. (ఆయుధములు. II 3 చూ॥).

కంత భూషణము ఆభరణములు 6 చూ॥

కందాకే (Condace). వితియొపియ దేశపు రాణి (కార్య 8^{26, 27}). ఇది ఒక్క రాణిపేరే గాక, ఆదేశపు రాజుల కందాకీ పెట్టఁబడిన బిరుదని రోమను గ్రంథకర్తలవలనఁ దెలియుచున్నది. ఆమె దేశము న్యూబియా (Nubia) యనియు, అదేశపు రాజధాని మెరోయే (Meroe) యనియు వారు వ్రాసిన నూచనలవలనఁ దెలియుచున్నది.

కందిరీగ కీటకములు 5 చూ॥

కంప ముండ్లకంప చూ॥

కంబళిచెట్టు (Mulberry tree, Syca- mine). II సమా 5²³ I దిన 14^{14,15} నం దుదాహరింపబడిన కంబళిచెట్టు ఎట్టిదో ఊహిం చుట కెట్టి పండితునకు సాధ్యము కాలేదు. పల్లెనీనునందు నల్ల మల్బరీచెట్టు పెలుగును. దానిని లూ 17⁶ నందు కంబళిచెట్టుని తెనిగించిరి.

J. C.

కంసాలి, కంసాలిపవి వృత్తులు II 2 చూ॥

కత్తులు మితభేదములు 3, 4 చూ॥

కడిబు అక్కిలు I చూ॥

కటాక్షము కృప చూ॥

కట్టడ ధర్మశాస్త్రము చూ॥

కట్టాతు కి తోను చూ॥

కత్తెల నర్పించినపండుగు పండుగులు III 2 (3) చూ॥

కట్నము కుటుంబము 2, పన్ను చూ॥

కట్టపాము పాము 2 చూ॥

కట్లు గొలుసులు చూ॥

కఠినపఱచుకొనుట, కఠినస్యము (Hardening, Hardness). ఫరోతన హృదయమును కఠినపఱచుకొనుట యనునదే బైబిలులో కఠినపఱచుకొనుటకు లేక కఠినస్యమునకు ముఖ్య నృప్తాంతమైయున్నది (I సమా 6⁶ రోమా 9¹⁷). ఫరో చరిత్రయందు నిర్గ 7²² 8¹⁵ 8³³ 9⁷ 9^{34,35} అను నీ యాటు వాక్యములలో మొదట ఫరో తానే తన హృదయమును కఠినపఱచుకొనెనని వ్రాయబడియున్నది. నిర్గ 10² 10²⁰ 10²⁷ 11¹⁰ 14⁸ అను నీ యాటువాక్యములలో దేవుడు తరువాత ఫరో హృదయమును కఠినపఱచెనని వ్రాయబడియున్నది. మన హృదయములను మనము కఠినపఱచుకొనఁగూడదను హెచ్చరిక ద్వితీ 15⁷ క్రిత్ 95⁸ హెబ్రీ 3⁸ లోనున్నది. ఆయా వారలు తమ హృదయములను కఠిన పఱచుకొన్నట్లుగా I సమా 8⁶ II దిన 36¹³ సెహె 9¹⁷ యిర్మీ 7³⁶ లోను, పైన ఫరోను

గూర్చి చెప్పిన మొదటి యాటువాక్యములలో నున్నది. నిర్గ 4²¹ లోను పైన ఫరోనుగూర్చి చెప్పిన యైదువచనములలోను ద్వితీ 2³⁰ యెహో 11²⁰ యెష 63¹⁷ మొదలగువాక్యములలోను దేవుడు ఆయా వారలను కఠినపఱచినట్లుగానున్నది. మొదట ఫరో తన స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగపఱచి దేవుని నెదిరించెను. పిమ్మట దేవుడు అతని మంకుతనమును బట్టి యతనిని మఱియొకవగా కఠినపఱచెనని యా వాక్యములవలనఁ జెలిసికొన వచ్చును. అదేరీతిగా మన స్వేచ్ఛవలన మనము దేవుని నెదిరించినయెడల మనకు దేవుని తీర్పును బట్టి మఱియొకవ కఠినస్యము కలుగవలసియున్నదని మనము పై వాక్యములవలనఁ జెలిసికొనఁ గలము. మనకు స్వేచ్ఛగలవారమని మాత్రమే గాక దేవుడు లోకమునకు సర్వాధికారియను సంగతినికూడ బైబిలు తేటగా బోధించుచున్నది. ఆయన సర్వాధికారియైనయెడల మనకెట్లు స్వేచ్ఛ యుండఁగలదను ఆత్మపరాకు తగిన సమాధానము చెప్పట వేదశాస్త్రమునందేగాక తత్వశాస్త్రము నందును అన్నిటిలో మిగుల కష్టతరమైన అంశ మైయున్నది. పైన నుదాహరించినట్లు బైబిలు దానిని గుఱించి బోధించు దానికన్న తృప్తికరమైన సమాధానమును ఈ లోకశాస్త్రు లెంత మాత్రమును చెప్పజాలరు.

కడవరిగడిమ అంత్య దినము చూ॥

కడవరి వర్షము వ్యవసాయము 3, 5 (1), (2) చూ॥

కడియము ఆధిరణములు 4 చూ॥

కడుపు జిబ్బులు రోగములు చికిత్సలు II 7 చూ॥

కత్తి (Knife, dagger). ఆరంభమున కత్తులు చెకుముకి రాళ్లతోను అట్టి పదమగల ఇతర రాళ్ల తోను చేయబడినవి (నిర్గ 4²⁵ యెహో 5^{2,3}). పురాతన గుహలను పొడైన స్థలములను త్రవ్వ నప్పుడు తరుచుగానిట్టి రాతి కత్తులు కనబడును. దేశము మధ్యను నివసించెడి అరబ్బీయులలో కొన్ని తెగలవారు ఇప్పుడు కూడ అట్టి రాతి కత్తుల నుపయోగించుచున్నట్లు చెప్పుకొందురు. తరువాత ఇనుపకత్తులు వాడుకలోకి వచ్చెను. సిరియా పల్లెనీను దేశములయందు వాడెడి కత్తు

లకు ఒరలు కలిగియుండును. అవి 8 లేక 10 అంగుళముల పొడవుగలవి. వాటిని నడికట్లముందు వోపుకొందురు. (అయుధములు I 4 చూ॥) J. C.

కత్తెరలు, కత్తెర చిప్పలు దేవాలయము I 7 (2) చూ॥

కత్నీయా గంధవర్ణము 5 చూ॥

కథ ఉపమానము, కల్పనా కథ చూ॥

కమరు (Awl). ఈ దేశమునందు దూదిని పడికినట్లే పర్తస్మీనులోను స్త్రీలు దూదిపడికి నూలు తీయుట కుసుయోగించిన పొడుగాటి నూది (సామె 31¹⁹). నిత్య దాసత్వమున కొప్పుకొన్న వాని చెవికి పొడిచిన దానిని కదురు అని తెనిగించినను (నిర్గ 21⁶) అది రాట్నమునకు పెట్టు కదురు కానట్లున్నది (ద్వితీ 15¹⁷). J. C.

కచొర్లాయోమెరు (Chedorlaomer = లయోమెరు అను దేవతకు దాసుడు). ఏలూము దేశపురాజు. ఇతఁడు దండెత్తి యెర్దానుకు తూర్పుననుండు పట్టణములను మృతసముద్రపు లోయలోనున్న పట్టణములను స్వాధీనపఱచుకొని అందలి ప్రజలను పన్నెండేండ్లవఱకు ఏలెను. అటు తరువాత వారు తిరుగఁబడినందున ఇతఁడు ఇంక నలుగురు రాజులతో కలిసివచ్చి వారిని జయించి వారిని వారితో లోకునుకూడ శైవీలనుగా పట్టుకొని తనదేశమునకు తీసికొని పోవుచుండఁగా అబ్రాహాము తన సేవకులతోఁగి లిసి వచ్చి యకన్నాత్తుగా ఈ యెరుగురురాజులసేనపైఁబడి వారు తీసికొనిపోవుచుండిన వోపుడు సామును శైవీలను విడిపించెను (ఆది 14). ఇతనిపేరు ఏలూమువారి పేర్లవంటిది. ఆ పురాతనకాలమందు ఏలూము రాజ్యమిటుల వ్యాపించి యుండెనుగాని యీ రాజ్యయొక్క పేరు లోకక చరిత్రకు సంబంధించిన శాసనములలో నింతవఱకును కనఁబడలేదు.

కద్మీయేలు (Kadmiel = దేవుడు పురాతన కాలమునుండి యున్నవాడు). బబులోనునుండి జెరుబాబెలతోకూడ తిరిగివచ్చిన లేవీయులలో నొకఁడు (ఎజ్ర 2⁴⁰ నెహ 7⁴³ 12⁸). ఇతఁడు దేవాలయముకట్టిన వారికపై విచారణ కర్తగా నుండెను (ఎజ్ర 3⁹). ఈ కుటుంబపువారి పెద్ద నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొకఁడై యుండెను (నెహ 10⁹). అంతకుమునుపు తమ

ప్రజల పాపములనొప్పకొని యెహోవాకు మొరబెట్టిన వారిలో ఇతఁడుకూడ నుండెను (9^{4,5})

కద్మోనీయులు (Kadmonites = తూర్పు వారు). అబ్రాహామునకు స్వాస్థ్యముగా నిత్తునని దేవుడు వాగ్దానముచేసిన జనములలో నొక జనమునకు పేరు (ఆది 15¹⁹). 25¹⁵ లో నున్న కదమా సంతతివారువీరేయై యుండవచ్చును. అయితే వీరు తూర్పువారు అనఁబడుటచే అబ్రాహామువలన తూర్పునకు (25⁶) పంపఁబడిన సంతతి వారిలో నొక తెగవారై యుండురని కొందఱును కొందురు. ఎట్లయినను వారు యెర్దానుకు తూర్పుగానున్న అరబ్బీయుల తెగలలో నొకతెగ వారైయున్నారు.

కనజ (Kenaz = వేటాడుట).

1. ఏశావు సంతతివాడు (ఆది 36¹¹). ఒక తెగకు పెద్ద (36^{15,48} యెహో 15¹⁷ I దిన 4¹³ కనజీయులు చూ॥).

2. కాలేబు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4¹⁵).

కనానీయుడైన సీమోను సీమోను 4 చూ॥

కనానీయులు (Canaanites). నోవహు మనుమడగు కనాను సంతతివారు. వీరు మొదట ఆరారానునుండి దక్షిణముగా యుఫ్రాతునది వెంబడి షీనారు దేశమునకువెల్లి అచ్చట మిగుల విస్తరించిరి (ఆది 10¹⁰). పిట్టలు వారిలో కలిగిన యేదో ఒక ప్రేరణచే ఆ స్థలముకు వాయవ్యముగానుండిన మధ్యధరా సముద్ర ప్రాంతములకు వలసబోయిరని శాస్త్రజ్ఞుల యభిప్రాయమై యున్నది (10¹⁵⁻²⁰). వారచ్చట తూరు సీదోను అను పట్టణములనుకట్టి ఇంక నుత్తరముగా తొరను పర్వతములవఱకును దక్షిణమున ఫిలిష్తీయుల దేశము వఱకునువెల్లి అచ్చట విస్తరించిరి. సాదోమ గొమొత్తొలును వారి సరిహద్దులలో నుండెను (10¹⁹). అబ్రాహాము కాలమునకుఁ బూర్వము వారాదేశము లన్నిటిలో నివసించిరి (12⁶). వారు వెవ్వేలు గోత్రీకులై వేలువేలు రాజ్యములైరి. ఆ రాజ్యముల పేరులు నిర్గ 3^{8,17} 23³³ 34¹¹ ద్వితీ 7¹ యెహో 3¹¹ నందు చెప్పఁబడి యున్నవి. వారు మంచి తెలివి తేటలుగల వుత్తకులై మిగుల దూరదేశములకు వెల్లిరి (యెస

23⁸). కాలక్రమేణ పూర్వముగ విగ్రహారాధికులై చెడి సిగ్గుమాలిన పాపిష్టులైరి. కనుక ఇశ్రాయేలీయులు వారి దుష్టత్వము నిమిత్తమై వారిని నిర్బలము చేయవలయునని మోషేకును యెహోషువకును దేవుఁడాజ్ఞాపించెను (సంఖ్యా 33⁵²⁻⁵⁴ ద్వితీ 71⁴). గాని దేశము నిర్లనమైన పక్షమున దుష్టవ్యక్తులు విస్తరించునని భయపడి ఇశ్రాయేలీయులు వారినందఱిని నిర్బలము చేయలేదు (నిర్గ 23²⁹). దావీదు రాజ్యమునకు వచ్చునందాక యెరూషలేము కనానీయుల వశమునందే యుండెను. అప్పుడు దానిని యెబూసు అని పిలిచిరి. దానియందు నివసించుచుండిన యెబూసీయులనబడిన కనానీయులను జయించి దావీదు దానికి యెరూషలేమును పేరు పెట్టెను (II సమూ 5^{6,7} I దిన 11^{4,7}). పైన సూచించినట్లు కనానీయులందఱును చంపబడలేదు గాన వారిలో ననేకులు వేలువేలు దేశములకు వెళ్లి ఆ దేశపు జనులతోఁ గలిసిపోయిరి. అనేకు లిశ్రాయేలీయులకు దాసులైరి. ఆలాగు ఇశ్రాయేలీయులను మోసముచేసిన గిబియోనీయులు నిత్య దాస్యమునకులోనైరి (యెహో 9²³). కనానీయు లిప్పటికి బొత్తుగా రూపు మాసిపోయిరిని దోచుచున్నది.

H.

కనాను (Canaan = పల్లము).

1. హాముయొక్క నాలుగవ కుమారుఁడు. నోవహు మనుమఁడు. అతని సంతానీకులు సీహోను ప్రాంతములలో మొదట నివసించి తరువాత సిరియా కనాను దేశములలో విస్తరించి స్వాధీన పఱచుకొనిరి (ఆది 10¹⁵⁻¹⁹ I దిన 13-16. కనానీయులు చూ॥). యూదుల ఇతిహాసములవలన అతఁడు తన తండ్రితోఁ గలిసి నోవహు నవమాన పఱచినందున శాపగ్రస్తఁడాయెనని చెలియుచున్నది (9²⁰⁻²⁵). గిబియోనీయులు అతని సంతానమై యుండిరి (యెహో 91-3, 23-27).

2. కనానీయులు నివసించిన దేశముయొక్క పేరు. విగుప్తునుండి సీహోనువఱకు మధ్యధరా సముద్రపు తూర్పు తీరముననున్న దేశమునకు ఆ పేరాకాలమున పెట్టబడెను (ఆది 10¹⁶⁻¹⁹). అబ్రాహామీ దేశమునకు వచ్చినప్పుడు దక్షిణ దేశ మనబడినదానినుండి బేలేలువఱకు తన

దేరాను వేలువేలు చోట్ల వేసి చాల యెండ్ల మట్టుకు నివసించెను (13¹⁻¹²).

మోషే యెహోషువ కాలములలో యొర్దాను నదికిని మధ్యధరా సముద్రమునకు నడుమనుండిన దేశమునకు మాత్ర ము పేరు నుపయోగించిరి. తరువాత యొర్దాను నదికి తూర్పున నున్న గిలాదు కొండల దేశమునకుకూడ ఆ పేరు వాడబడెను. పిమ్మట ఇశ్రాయేలీయులు నివసించిన దేశమంతటికి నది యుపయోగింపబడెను.

ఆ దేశమునకు వేలువేలు పేర్లుగలవు. కనానీయు లున్నందున కనాను అనబడెను. తరువాత ఫిలిష్టీయులవలన దాని పల్లెస్టీను (Palestine) అను పేరు కలిగెను. అబ్రాహామున కది వాగ్దానము చేయబడినందున వాగ్దాన భూమి యనియు, మన రక్షకుఁడగు యేసుస్వామి జన్మదేశమైనందున పరిశుద్ధ దేశమా (Holy Land) అనియు పిలువబడుచున్నది (పల్లెస్టీను చూ॥).

కనికరము కృప చూ॥

కన్నము వేయుట సేరములు శిక్షలు 2 చూ॥

కన్ను, నేత్రము (Eye). కంటినిగూర్చిన నూచనలు బైబిలునం దనేకములు గలవు. అది

కన్ను

అన్నిటిలో మిగుల విలువగల దానిని నూచించును (క్రీర్ 17⁸ మా 9⁴⁷ గల 4¹⁵). అది దేహమునకు దీపమువంటిది (మ 6²² లూ 11³⁴⁻³⁶). అదింత విలువగలది యైనను దాని ద్వారానే అనేక శోధనలు కలుగును. కావున అట్టి శోధన

లకు సాధనమైనట్లు ఎంచబడును. గాన మన లోనున్న విషయములు నేత్రాశలు (I యోహా 2¹⁶) అనబడును. వ్యభిచారులకు పాపమును మానలేని కన్నులు గలవారు అను పేరు పెట్టఁ బడెను. మ 20¹⁵ లో చెడిన కన్ను (భాషాంతరము చూ॥) అనూయకు మాటు పేరుగా నున్నది. ఆ వాక్యమునందు దృష్టిపెట్టుట అను నది సూచించబడెనని కొందఱి యభిప్రాయము.

కన్నె (Canneh). హోరాను, ఏదెను ప్రదేశములలో కలిపి చెప్పబడిన సిరియాలోని ఒక స్థలము (యోహా 27²³). దీనిని గురించి మరేమియు తెలియదు. బహుశః కన్నేకు బదులు పారబాటున వ్రాయబడి యుండును.

కన్యక (Virgin). టైబిలులో ఈ పేరు వివాహము చేసికొనని యౌవన స్త్రీలకు మాత్రమే గాక ఆయా దేశములకును జనాంగములకు కూడ అలంకార రీతిగా పెట్టబడి యున్నది. దృష్టాంతముగా యిర్మీ 18¹³ ఆమా 5¹ లో ఇశ్రాయేలీయులకును, II రాజు 19²¹ లో సీయోను అనఁబడు యెరూషలేమునకును, యెష 47¹ లో బబులోనుకును, యిర్మీ 46¹¹ లో విగుప్తునకును కన్యకయను అలంకార నామమున్నది. ఇది చక్కదనమును సూచించునట్టి అలంకారము. ద్వితీ 22²³⁻²⁹ లో కన్యకలను కాపాడుకొనుట విషయమై విశేష చట్టము లున్నవి. యెష 71⁴ లో కన్యక యని అర్థమిచ్చు అసలు మాటకు యౌవన రాలు అను నర్థముకూడకలదు. అదే మాటను నిర్గ 2⁶ లో చిన్నది అనుమాటతోను పర 1³ 6⁶ లో కన్యక అను మాటతోను తర్జుమా చేసిరి.

కన్యక ఊట యెరూషలేము A II 1 చూ॥

కపటము, కపటోపాయము (Deceit). ఈ పదముచే తెనిగించిన పాత్రీ మాట పాత నిబంధనలో దాదాపు 40 సార్లు కనఁబడును (ఆది 34¹³ యోబు 15³⁵ కీర్త 5⁶ 38¹² మొ॥). ముఖ్యముగా నాలుకకు సంబంధించిన మోసముల విషయమై వాడినపదమై యున్నది (కీర్త 10⁷ 17¹ 24¹ 34¹³ 50¹⁰ 52⁶ 109²). శ్రమపడుచున్న సేవకుని సంధర్భమునను ఈ పదము వాడి ఆయన నోట ఏ కపటమును లేదని ఉదాహరింపబడెను (యెష 53⁹). ఇతరులను దగా చేయుటకై వాడిన

దొంగ త్రాసుల విషయమును ఇదేపదమును వాడిరి. సామె 11¹ 20²³ ఆమా 8⁵ నందు దొంగ త్రాసు అనియు, హోషే 12⁷ నందు అన్యాయువు త్రాసు అనియు, మికా 6¹¹ లో తప్ప త్రాసు అనియు తెనిగించిన మూల పద మిడదై యున్నది.

పై మాటకు సంబంధించిన గ్రీకు పదము క్రొత్త నిబంధనలో కుట్రజేసి మానవులను చిక్కుపఱచుట యని యర్థమగును (కార్య 13¹⁰ రోమా 1²⁹ I థెస్స 2³ I పేతు 2¹). మ 26⁴ (=మా 14¹) లో ఆ పదమునే మాయోపాయ మనియు, మా 7²² లో కృత్రిమమనియు, II కొరి 12¹⁶ లో తంత్రమనియు తెనిగించిరి. నతనయేలునం దేకపటమును లేదని క్రీస్తాతని మెచ్చుకొనెను (యోహా 14⁷). క్రీస్తును గూర్చి యెష 53⁹ లో ప్రవచించబడినట్లు ఆయన నోట యే కపటమును కనబడలేదు (I పేతు 2²²). గొర్రెపిల్లను వెంబడించిన వారి నోట ఏ యబద్ధమును లేదు (ప్రక 14⁶). దేవుని దృష్టి యందీ కపటము మిగుల హేయమైనదని పై వాక్యములవలన స్పష్టమగుచున్నది. (నిష్కాపట్యము, వేషధారణ చూ॥).

కపాలము, కపాలమునబడిన స్థలము యెరూషలేము B VI 5 చూ॥

కపాలమును పగలగొట్టుట రోగముల చికిత్సలు III 3 చూ॥

కపిరిగాడు పక్షులు 3 చూ॥

కపెర్న హూము (Capernaum = నహూము ఊరు). గలిలయ సముద్రమునకు వాయువ్య దిక్కుగా నున్న ఒక పట్టణము. పాత నిబంధనయందు దీనినిగూర్చిన సూచన లేవియును లేనందున చెఱకాలమునకుఁ బిష్టుట కట్టిన పట్టణమని యూహింపఁదగును. అది జెబూలూను నఫ్తాలీ ప్రాంతములలో నున్నట్లు మ 41³⁻¹⁶ నందున్నది. ఆ పట్టణములోకి తేబడు వస్త్రులపై వన్నును వసూలుచేసెడి వారని మా 21¹⁻¹⁴ వలనఁ తెలియుచున్నది. తన సేవకుని బాగు చేయించుకొనిన రోమకా శతాధిపతి యచ్చట ఉండుటచే (మ 81¹⁻¹³ లూ 71¹⁰). రోమీయులచ్చట నొకపటాలమునుంచి నట్లూహింపవచ్చును.

ఈ పట్టణము చాల ముఖ్యమైనదైనట్లు క్రీస్తు చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. ఆయనను నజరేతు వారు తిరస్కరించినపిదప కపెర్నహూమున కాయనవచ్చి దాని తన నివాసస్థానముగఁ జేసికొనెను. కనుకనే మ 9¹ నందది ఆయన స్వంత ఊరనఁబడెను. ఆయన ఇచ్చట అనేక యద్భుతములను జేసెను. వాటి యందు సమాజమందిరములో దయ్యముపట్టిన వానిని బాగుజేయుట (మా 12¹⁻²⁸ లూ 4³¹⁻³⁷), పేతురు అత్తను స్వస్థపఱచుట (మ 8¹⁴⁻¹⁷ మా 129-31), నలుగురిచే మోయఁబడిన పక్షివాయువు గలవానిని బాగు చేయుట (మా 2¹⁻¹³ మ 9¹⁻⁹), శతృధిపతిసేవ కుని స్వస్థపఱచుట (మ 8⁵⁻¹³ లూ 7¹⁻¹⁰), ప్రధానిసూరుని బాగుచేయుట (యోహా 4⁴⁶⁻⁵⁴) అనునవి వివరముగా వ్రాయఁబడెను. ఇవిగాక ఇంక ననేకములు ఆయన అక్కడఁ జేసినట్లు సువార్తికులు వ్రాసియున్నారు (మ 8-14, 17 మా 132, 34 లూ 423, 40, 41). ఇక్కడనే అపొస్తలులలో మొదటి వారిని బిలిచెను (మ 1¹⁶⁻²⁰). మత్తయి అనఁబడిన లేవి ఈ పట్టణమందే (మా 2¹⁴⁻¹⁷). దీనికి సమీపముగానున్న సముద్రముమీఁద దివ్యమైన ఉపమానములను జెప్పెను (మ 13). ఐదు వేలమంది కాహారముపెట్టిన పిదప జీవపురొట్టెను గూర్చిన ప్రసంగమును జేసిన దిచ్చటనే (యోహా 6⁵⁴⁻⁵⁷). గలిలయలో బోధించుటకై ఆయన చేసిన ప్రయాణముల నిచ్చటనుండి యారంభించి, అవి ముగిసినపిదప మఱల యిటకే వచ్చెను. ఆయన చివరిసారి యీ పట్టణము మీఁదుగా వెళ్లినప్పుడు దేవాలయపు పన్ను చెల్లించుట కేమియు లేనందున ఇచ్చటనే చేపనోట పెకెలును పట్టించుకొనెను (మ 17²⁴⁻²⁷). శిష్యులకు విషయము గూర్చి బోధించినట్లునున్నది (మ 18). ఇన్ని యద్భుతములను బోధలను ఆయన ఇక్కడఁజేసినను, కపెర్నహూమువారు గుణపడనందున, ఆ పట్టణము నశించునని దానిని గూర్చియు దాని సమీపమున నుండు కొరాజీను బేత్సయిదాలను గూర్చియు ప్రవచించెను (లూ 10¹⁵ మ 11^{23, 24}). క్రీస్తు చెప్పినట్లుగానే అది పూర్ణముగా నాశనమాయెను. అచ్చట తెల్లహూము (Tell-Hum) అను పాడు కేషము లింకనున్నది. అచే కపెర్న

హూము ఉనికి యని సాధారణముగా ననుకొందురు. (పటము IV, E. 6).

కప్ప (Frog). ఐగుప్తులోని పది తెగుళ్లలో రెండవది కప్పల తెగులై యుండెను (నిర్గ 82-14 కీర్త 78⁴⁵ 105³⁰). కప్పలు అపవిత్రతకు నూచనగా నుండినట్లును దురాత్మతలైన రూపములై యున్నట్లును ప్రక 16^{13, 14} లో నున్నది. (కీటకములు సరిస్థిపములు 6 చూ॥)

కప్పదోకియ (Cappadocia). చిన్న ఆసియాకు తూర్పు భాగమందు నుండు మెట్టభూమి గల యొక పరగణా. దానికి ఉత్తరమున పొంతు, తూర్పున సిరియ అర్మీనియలు, దక్షిణమున కిలికియ, పడమట లుకాయోనియయు నున్నవి. రోమియులు క్రీ॥ ము॥ 19 వ సంవత్సరములో దానిని రోమన్ పరగణాగాఁ జేసి దాని పైని ఒక రోమన్ అధిపతిని నియమించిరి. పాలు తన ప్రయాణములలో అచటికి వెళ్లలేదు గాని పేతురు తన యుత్తరములను వీరి కొఱకుకూడ వ్రాసెను (I పేతు 11). కార్య 2⁹ చూడఁగా పెంతె కొస్తు దినమున కప్పదోకియవారును యెరూషలేములో నున్నట్లు కనఁబడును, ఈ పరగణాలో నుండిన క్రైస్తవ యనుపట్టణములో బాసెల్ (Basil) అను బోధకుఁడు గొప్ప పని చేసి యున్నట్లు క్రైస్తవ సంఘ చరిత్రవలనఁ దెలియును. నస్సావాడైన గ్రెగొరియు (Gregory of Nyssa) న్యాజయంజెను వాడైన గ్రెగొరియు (Gregory of Nazianzus) ఈ పరగణానుండి వచ్చినవారే.

కఫ్ (Kaph = כ) అను అక్షరము. హెబ్రీ యక్షరములలో పదునొకండవది. 119 వ కీర్తన 11 వ భాగములోని ప్రతి పంక్తియు ఈ యక్షరముతో నారంభించుటచే ఆ భాగమునకు కఫ్ అను పేరు పెట్టిరి.

కప్టోరు, కప్టోరీయులు (Caphtor, Caphtorim). ఫిలిష్తీయులు మొదట నివసించిన దేశపు పేరు (ఆమా 9⁷ యిర్మీ 47⁴). ఈ కప్టోరు దేశములే కప్టోరీయులనఁబడిరి (అది 10¹⁴ ద్వీపి 2²³). కప్టోరు దేశము క్రేతు ద్వీప మని కొందఱును, ఐగుప్తు ఉత్తరభాగములోని యొక ప్రదేశమని కొందఱును, కుప్ర ద్వీపమని మరికొంద

అను అనుకొందురు. విగుప్తులో దొరికిన శాసన మలయరా ప్రదేశపు వారు ఫిలిష్టియులకు సంబంధించిన పేరుచే పిలువబడుటను బట్టి కబోన్ను అను దేశము చిన్న ఆసియా దక్షిణభాగము మఱి ముఖ్యముగ కిలికియ ప్రదేశము అని నవీన పండితు లనుకొందురు.

కబ్బోను (Cabbon = పాశము). షెఫేలా యనబడు యూదయ మన్యప్రదేశములో ఎగ్గోను దగ్గఱనుండు నొకయూరు (యెహో 15⁴⁰). I దిన 2⁴⁹ లో నుండు మగ్బేనాయనున దీయూరే యని యనుకొందురు.

కబ్బెయేలు (Kabzeel = దేవుడు సమ కూర్చును). యూదయ దక్షిణ భాగములోను ఎదోము హద్దు దగ్గఱ నుండు నొక యూరు (యెహో 15²¹). ఇది దావీదుకు గొప్ప సహాయము చేసిన యోధుడగు ఔనాయాయొక్కు జన్మస్థలము (II సమూ 23²⁰ I దిన 11²⁹). చెఱ కాలమునకు పిమ్మట కూడ ఈ యూరుండెను గాని అప్పటికి దాని పేరు యెకబ్బెయేలు అని కొద్దిగా మాఱి పోయెను (నెహె 11²⁸).

కమ్మరీవాడు వృత్తులు, చేతిపనులు II 1 చూ॥

కచ్చి ఆభరణములు 21 చూ॥

కయప (Caiaphas = నొక్క). యేసు క్రీస్తు యూదులమధ్య తన పనిని జేయుచున్న కాలమునందు ప్రధాన యాజకుడుగా నున్న వాడు. ప్రధాన యాజకుడగు అన్నాయొక్కు అల్లుడు. అన్నా ప్రధాన యాజకోద్యోగము నుండి తీసివేయబడిన పిమ్మట ముగ్గురు ఈ పని కొకటి తరువాత నొకఁడు వచ్చిరి. పిదప క్రీ॥శ॥ 25 వ సం॥ నందు కయప ఆ యోద్యోగమునకు నియమింపబడెను క్రీ॥ శ॥ 36 వ సం॥ పఱ కతఁడే ప్రధానయాజకుడై యుండెను. పునరుత్థానములేదని సాధించు సద్భూతయ్యల తెగ వాడై యేసును బహుగా ద్వేషించెను. ఆయన లాజరును మృతులలోనుండి బ్రదికించిన పిదప యూదుల మహా సభవారు ప్రజలందఱు క్రీస్తును నమ్మెదరని భయపడి యేమిచేతమా యని యోచించునప్పుడు కయప, పిలాము వలె తన కెంత మాత్రము తెలియని ప్రవచన మొకటి చెలిపెను (యోహా 11⁴⁹⁻⁵⁰).

తాను ప్రధాన యాజకుడయినను కయప తన మామయగు అన్నా సలహాల ననుసరించి పోవుట వాడుకయయ్యెను (అన్నా చూ॥). నియమింపబడిన ప్రధాన యాజకుడు తానే గనుక జరిగిన తీర్పుల భారమును, దోషమును కయప మీఁదనే యుండును. గెల్సేమునే తోటలో బంధ్రులు యేసును పట్టుకొనినప్పుడు మొదట ఆయనను అన్న యొద్దకుఁ దీసికొని పోయిరి (యోహా 18¹³) అన్న ఆయనను మొదట విచారించి అవమాన పఱచిన మీఁదట ఆయనకు తీర్పు విధించుటకు తనకట్టి హక్కును లేనందున, తెల్ల వారుజామున ప్రధాన యాజకుడగు కయప యొద్దకు యేసును బంధింపబడియున్నట్లు గానే పంపెను (18²⁴). కయప యేసుకు మరణశిక్ష విధించియు, ఆయనపై నా శిక్షను జారీ చేయించ ఆధికారము లేనందున రోమును గొర్మరగు పిలాతు నొద్ద కామునను పంపించెను. పిలాతు నగరున కెదురుగా వీధిలో మిగుల నల్లరి జేయుచుండిన గుంపును, సంహరింపుము సిలువ వేయుము అని కేకలు వేయునట్లు ప్రేరేపించినది కయపయే. గనుక నిరపరాధియగు క్రీస్తును సిలువవేయించి చంపినది పిలాతు అయినను, దానికి జవాబుదారి కయప యనియే స్పష్టమగుచున్నది. ఆయనను చంపించినను, మూడవవాడు తిరిగి లేతునని క్రీస్తు చెప్పిన సంగతిని నిరర్థక పఱచనై గొర్మరును ప్రేరేపించి సమాధిచుట్టు ఇతఁడును ఇతని సహచరులును కావలిపెట్టించినను వారి యత్నము లన్నియు నిష్ఫలము లైనందున భయముతోను దిగులుతోను కూడినవాడై, ఆయన లేచెనని ప్రకటించిన ఆయన శిష్యులము మిగుల హింసించుటకు పూనుకొనినవాడాయెను (కార్య 4⁶).

తానుచేసిన యపరాధములకొఱకైన శిక్షను ఈ లోకమునందఁడు తక్కినవారివలె ననుభవించెను. పిలాతు తానుచేసిన యక్రమములకై సమాధానము చెప్పకొనవలసినదని చక్రవర్తి యతనిని విలిపించి, గాలు దేశమున నతనికి దేశాంతరవాస శిక్షను విధించెను. పిలాతుకు పిదప వచ్చిన వితెలియు (Vitellius) అను వానిచే ఊద్యోగమునుండి కయప తీసివేయబడి అవమానము నొందెను. అతని అంతమునుగూర్చి అంతగా

తెలియక పోయినను అంత్య దినమున లెక్క నప్పగించి శిక్షను పూర్ణముగా నొందును.

కయవ నగరు యెరూషలేము B VI 3

చూ॥

కయూను (Cain = పొందుట). మొదటి నరులగు ఆదాము హవ్వల ప్రథమ కుమారుడు. హేబెలుయొక్క అన్న. ఇతడు భూమిని సేద్య పఱచువాడు. హేబెలు గొట్టెల కాపరి. కొంత కాలమైన పిమ్మట కయూను పొలము పంటలోఁ గొంత యెహోవాకు అర్పణగాఁ దెచ్చెను. హేబెలుకూడ తన మందలో తొలుచూలున పుట్టినవాటిలో క్రొవ్వినవాటిని కొన్ని దెచ్చెను. (ఆది 4³). అహంకారయు, ఓర్వలేని వాడు నగు కయూను తగినమనస్సుతో దేవుని కర్పింప నందున ఆయన వాని కానుక నంగీకరింపక విశ్వాసముతోను దీనమనస్సుతోను అర్పించిన హేబెలు అర్పణ నంగీకరించెను (హెబ్రీ 11⁴). దీనిని తెలిసికొనిన కయూను అనూయా క్రాంతుడై హేబెలును జంపి శాపగ్రస్తుఁడాయెను (ఆది 4¹⁻¹⁵). అతడు ఏదెమ దేశమునకు తూర్పుగా నున్న నోదుకు వెళ్లి అక్కడ నివసించి కుమారులను కుమార్తెలను కనెను. అతని సంతానీకులు ఆఱవతరము వారివఱ కుదాహరింపబడిరి (4¹⁷⁻²⁰). వారు మిగులచెడి పాపమునందు మునిగిపోయి నందున వారందఱును నోవహుకాలమునందు వచ్చిన జలప్రళయములో నశించిరి (హేబెలు చూ॥).

H.

కరణము (Town Clerk). ఎఫెసులో దేమేత్రిచే రేపబడిన అల్లరిని ఆరాచివేసిన ఉద్యోగస్థుని బిరుదును కరణమును మాటచేతఁ దనిఁ గించిరి (కార్య 19³⁵). అసలుపదము రేఖకుఁ డని యర్థమిచ్చును. గ్రీకు పట్టణములయందెట్టి ఉద్యోగస్థులుండెరి. అతని విధులు చాల మట్టునకు కరణముయొక్క పనులంటివై యుండెను. పట్టణపు స్థితిగతులనుబట్టి అతని యధికారమును మాటుచుండెను. ఎఫెసు అట్టి కాలమునందు చిన్నాసియలో ముఖ్యపట్టణమగుటచేత, ఆ యల్లరినగాచిన ఉద్యోగస్థుఁడు మిగుల ప్రాముఖ్యుఁ డని దెలిసికొనవచ్చును. అతఁడా ప్రదేశపు గౌరవరుకు తరువాతి యధికారి. ఆ యల్లరి మూఁకతో నతఁడు చెప్పిన మాటలను బట్టి

(19³⁵⁻⁴⁰) అతఁడు న్యాయస్థుఁడును దేశచట్టములను బాగుగా నెఱిగినవాఁడును ధైర్యవంతుఁడైన వాఁడని కనబడుచున్నది.

కరవు, క్షామము (Famine). వర్షము లేక పోవుటవలనఁ గలిగిన కరవులను గూర్చి బైబిలులో నెక్కువ నూచనలున్నవి. ఇట్టి కరవుచే అబ్రాహాము కనానుదేశమును విడిచి బిరుచ్చుకు వెళ్లెను (ఆది 12¹⁰). అదేకారణమును బట్టి అతని సంతతివారుకూడ అచటికి వెళ్లవలసి వచ్చెను (26¹ 41²⁷⁻⁵⁶ 47¹³). న్యాయాధిపతుల కాలములో కరవుకలుగఁగా ఎలీమెలెకు తన కుటుంబముతోకూడ మోయాబుకు వెళ్లెను (రూతు 1¹). దావీదు కాలములోను (II సమూ 21¹), ఏలీయా కాలములోను (I రాజు 17¹⁻¹⁸ 4⁶), ఎలీషా కాలములోను (II రాజు 4³⁸ 8¹), క్రొత్త నిబంధన కాలములోను క్లౌదియ క్రైస్తవులకాలము లోను (కార్య 11²⁸). కరవులు కలిగియున్నట్లు నూచనలు కలవు. ఇర్షములేక పోవుటవలన మాత్రముగాక యుద్ధమువలనఁ గలిగిన కరవులను గూర్చి II రాజు 6^{24,25} 25¹⁻³ యిర్మీ 52¹⁻⁸ చూ॥. మిడతలవలనకూడ కరవులు కలిగినట్లు నిర్గ 10¹⁵ యోవే 1⁴ ఆమో 4⁹ లలో నున్నది. ప్రవక్త లీకరవులనుదేవుని తీర్పులనుగా నెంచిరి (I రాజు 17¹ యెహె 5 మొ॥). లోకాంతమున కలుగఁ బోవు కష్టములలో నిదియు నున్నది (మా 13⁸ ప్రక 6¹⁸). దేవునివాక్యము లేకపోవుటకూడ క్షామమని ఆమో 8¹¹ లో అలంకారరీతిగా నున్నది.

కరుణ, కరుణాచిత్తము కృప చూ॥

కరుణాధారము, శాంతికరము (Propitiation). ఈ మాటల మూలపదము లాకదానికొకటి సంబంధించినవై పరిశుద్ధుఁడగు దేవుఁడెట్టి యాచారకర్తలచే పాపులగు మానవులను తిరిగి తన సన్నిధికి చేర్చుకొని వారికి ప్రసన్నుడగునో దానిని నూచించుచున్నవి. క్రీస్తే అట్టి కరుణాధారమని రోమా 3²⁶ నందున్నది. ఈ గ్రీకుపదమునే పాతనిబంధన యందు నిబంధన మందసమునకు వైమన్న కరుణా పీఠమునకు LXX నందు వాడిరి (నిర్గ 25¹⁷⁻²⁹ లేవీ 16⁸ మొ॥). ఆ కరుణాపీఠమెట్లు ధర్మశాస్త్ర

మనుంచిన మందసమును కప్పెనో, అటులనే మనపాపములను క్రీస్తు కిప్పివేయునను ఆత్మీయ భావము నిది స్ఫూరింపజేయుచున్నది. కొద్దిపాటి రూపభేదముతోనున్న యీ మూల పదమునే I యోహా 2² నందు శాంతికరము అని తెనిగించిరి. ఈ పదముయొక్క క్రియారూపమును హెబ్రీ 21⁷ నందు పాపమునకు నివృత్తి కలుగ జేయుట యనియు, లూ 18¹³ నందు కరుణించుటనియు తర్జుమణిచిరి. ప్రాయశ్చిత్తమును సూచించు పదములలో నిదియొకటి. దేవుడు దేనినిబట్టి పాపులయందు కరుణగలిగి, వారి పాప నివృత్తిజేయునో దానినే సూచించును. క్రీస్తు మనపాపములను క్షమించి పాపక్షమ కాధార భూతుడగుటచే నిది ముఖ్యముగా నాయనకును ఆయన పనికిని సార్థకనామముగా నున్నది (సమాధాన పాటచుట, ప్రాయశ్చిత్తము చూ॥).

కరుణాపీఠము (Mercy Seat). బంగారు కేకులతో కప్పబడి అతిపరిశుద్ధ స్థలమునందుంచబడిన కెరూబులు నిలుచుట కాధారముగా నుండిన పలక. నిబంధనల మందసమునకు మూలకగా నుండెను (నిర్గ 25¹⁷⁻²² 26³⁴ 30⁸ 31⁷ 35¹² 37⁶⁻⁹ 39³⁵ 40²⁰ లేవీ 16²⁻¹⁵ సంఖ్యా 7⁹⁰). ఈ మాటయొక్క మూలాదము కప్పనట్టి దానిని సూచించుచు, ప్రాయశ్చిత్తముని తెనిగించిన పదమునకు సంబంధించినదై యున్నది. I దిన 28¹¹ ప్రాయశ్చిత్తార్థదినమున దీనిమీదనే రక్తమును ప్రోక్షించి, ధర్మశాస్త్రప్రకారము ప్రాయశ్చిత్తము చేసినందున దీనికి పేరు కలిగినట్లున్నది. ఇట్టిది పాపములను పరిహరించు దేవుని కరుణకు సూచనగా నున్నది. క్రొత్తనిబంధనయందు హెబ్రీ 9⁵ లో కరుణాపీఠ ముదాహరింపబడెను. అక్కడ ఉపయోగింపబడిన గ్రీకు పదమునే LXX నందు ప్రాయశ్చిత్తార్థమైన దాని సూచించుటకు వాడిరి. పాపులను రక్షించుటకు తన రక్తమును ధారపోసిన క్రీస్తుకు ఆ పదము రోమా 8³⁶ నందు సూచనగా నెంచిరి. (కరుణాధారము చూ॥)

కర్కసు (Carcus). చక్రవర్తియగు అహమేరోఫునొద్ద కొలువుచేసిన యేడుగురు నపుంసకులలో నొకడు (ఎన్జీ 1¹¹).

కర్కా (Karka = చేటియ). యూదయ దేశపు దక్షిణ భాగమందున్న ఒక స్థలము (యెహో 15³).

కర్కాటములు వృత్తులు చేతనలు I 2 (2) (c) చూ॥

కర్కమీషు (Carchemish). యుఫ్రాతునదికి పశ్చిమపుటాడ్చున నుండు నొక ముఖ్య పట్టణము. ఇది హిత్తీయుల రాజ్యములోని తూర్పు భాగమునకు రాజధానియై యుండెను. హిత్తీయులు వృద్ధిలోకి రాకమునుపు సహ ఆగయుండెను. క్రీ॥ శ॥ పూర్వము 8, 9 వ శతాబ్దములలో అష్షూరు రాజులు కొంచెలు దానిని జయింపఁ బూనుకొనిరిగాని చివరకు సర్గోనను రాజు క్రీ॥ ము॥ 717 సం॥ లో జయించెను (యెష 10⁹). అప్పటినుండి యది అష్షూరు రాజ్యములో నొక భాగమునకు రాజధాని మయ్యెను. కర్కమీషు చక్కర నెలుక ద్వజరు సరోవరలో అను విగుప్తు రాజును ఓడించెను. క్రీ॥ ము॥ 605). ఈ యుద్ధయము వలననే ఆసియాఖండములో పూర్వము విగుష్తీయులుచేసిన ప్రభుత్వమునకు అంతము కలిగెను (యిర్మీ 46² II దిన 35²⁰).

కర్కోరు (Karkor = పునాది). గిలాదులోనుండు నొకస్థలము (న్యాయా 8¹⁰). గిల్గాద్ నిచ్చట జెబహు స్లన్నాయను మెద్యానీయుల సేనాధిపతుల నోడించెను.

కర్తవీశాచము (Familiar Spirit). చయ్యములకును మనుష్యులలోఁ గొందఱికి నొకవిధమగు సంబంధముగలదనియు, అందువలన ఆత్మలలోకము నుండి యొక ఆత్మగాని దయ్యముగాని వచ్చి కర్తవీశాచము గలవానికి పరిచర్య చేయుననియు ఎంచబడెను. ఇట్టి సంబంధమును తెలియజేయుటకు శేఖనములయందు వెవ్వేలుమాటలుపయోగింపబడి యున్నవి. అట్టి పదములలో నిదియొకటి. అసలుభాషయందీ సంగతిని సూచించుటకు వాడిన మాఁడు వివిధపదములను తెలుగునందు కర్తవీశాచమును నొకమాటను మాత్రముపయోగించిరి. ఆ మాఁడింటిలో ద్వితీ 18¹¹ నందున్నదానికి తెలిసికొనువాడు గారడివాడు మాంత్రికుడని యర్థమగును. యెష

479-12 లో సున్నపదము మంత్రశక్తి ధ్రువ ఆకర్షణ మాంత్రికుఁడు అను నర్థమిచ్చును. మూడవపదము లేవీ 1931 206-27 ద్వితీ 1811 I సమా 283,7,8 II రాజు 2324 I దిన 1013 II దిన 336 యెష 819 193 294 నందున్నది. దానికి గొణుగువాఁడు చచ్చినవారి యాత్మలతో సంబంధముగలిగి ఇతరులకుఁ దెలియని రాఁబోవు సంగతులను కనుగొనువాఁడనియు అర్థము.

పాఠనిబంధన కాలమునందేగాక క్రొత్త నిబంధనకాలమునందును కొందఱిట్లు దయ్యములతో సహవాసముచేసి రాఁబోవు సంగతులను రహస్యవిషయములను చెప్పఁగలరనియు స్త్రీ పురుషులకు కీడుకలిగించఁగలరనియు నమ్మినట్లు ఆయా వాక్యములవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును (కార్య 89-11 128 161 1913-16). శకునము సోద దేవోక్తి మంత్రము యక్షాణికంధు గొణుగు వారు చిల్లరితనము గారడి కాలజ్ఞానము అను మొదలగునవి దీనికిసంబంధించిన పదములై యున్నవి. (ఆ పదములను చూ॥). మనుష్యులకు దయ్యములతో నిట్టి సంబంధమున్నదనుట నిజమే కాదో తెలియదుగాని అది మోసయుక్తమైన విషయమును సంగతిమాత్రము సత్యము. ఇది మానవులను నిజదేవునినుండి దూరముగాఁ గొలగించెను గనుక దీని నిషేధించవలెనను హెచ్చరికలను దానిచే మోసపర్వబడు వారి కీడును గూర్చిన ప్రవచనములను పాఠనిబంధనయందంతట మనకు కనబడుచున్నవి. అదికాలము నుండి ఈ మూఢనమ్మకము హెచ్చితమయినందున దప్ప యితరమతము లన్నిటిలో కొద్దిగనో గొప్ప గనో కనబడుచునే యున్నది. జ్ఞానులనబడిన వారుండిన అష్టారు బబులోను కర్తీయ అనుదేశమున నగుపడునట్టి నాగరిక పద్ధతులనుండి మంత్రములు దృష్టి మున్నగు నీవ విషయములవఱకు ఈ మూఢాచారములు అన్ని దేశములలోనున్నవి. విగుప్తు కనాను ఇశ్రాయేలీయులు చెఱుకుపోయి యితరదేశములయందుండఁగా నిది వారికిని అంటు రోగమువలె త్వరగా నంటుకొనెను గాన, దేవుఁడు తన ప్రవక్తలచేత నిట్టి హెచ్చరికలను జేయించెను.

B.

కర్త భూషణము (Amulet, Collars and Pendants). 1. యెష 30 నందున్న

యొక మూల భాషా పదమునకు అపాయము రాకుండ అడ్డగించు ఒకవిధమైన మంత్రశక్తి లేక తాయెత్తు అని యర్థము. ఈ దేశమునందింకను వాడుకలోనున్న మంత్రములు రక్షకేకులు అను వాటి కిది సంబంధించియున్నది. సామె 2512 న్యాయ 826 నందున్న పదమునకు భూషణమని మాత్రమే యర్థము. అది 354 నిర్గ 322,3 3522 న్యాయ 824,25 లో ఈ పదమును పోగులనియు హోషే 213 నందు సగలనియు తద్దుమాజేసిరి (ఆధరణములు 18 చూ॥).

అది 354 నందుదాహరింపబడిన పోగులు మెకెము వారి శవములనుండి దీసికొనబడిన మంత్రపు కమ్మలు గావచ్చును. హోషే 213 నందు ఈలాటి సగలు బయలు దేవతారాధనకు సంబంధించినట్లు చెప్పబడియున్నవి. దురదృష్టము దృష్టి మంత్రశక్తి మొదలగు వాటినుండి తప్పించుకొనుటకు ఈ కర్తభూషణము లుపయోగింపబడెను. వాటిని వెవ్వెటు పదార్థములతోఁ జేసిరి. అవి వివిధాకారములు గలిగి యుండెను. వాటికి విచిత్రముగు శక్తి గలదని నమ్మిరి. వాటిలో గొన్ని మిగులవిలువగల రాళ్లయియుండెను ఈ దేశమునందుపయోగించు హనుమంతు బిల్గలవలెఁ గొన్ని వారారాధించెడి దేవతా రూపములు చిత్రింపబడినవై యుండెను. అప్పుడప్పుడు మంత్రములు ప్రాయఃబడిన లోలు బిల్గలుగాని కాగితపు బిల్గలుగాని ఉపయోగించిరి. ఓటిని చెవులకుమాత్రమేగాక మెడకును చేతికిని కట్టుకొనెడివారు. ద్వితీ 6 నందున్న దాని ప్రకారము చేయుటకు యూదులు లేఖన వాక్యములను లోలు బిల్గలమీఁద వ్రాసి బాసికములుగాను కింకణములుగాను కట్టుకొనెడివారు. క్రీస్తు కాలమున నిది తక్కినవాటివలె బహిరంగ యాచారముగ మాత్రమే పరిగణింపఁబడెను.

B.

2. ఆధరణములు 18 చూ॥

కర్తా (Kartah = పట్టణము). లేవీయుల తెగలోని మెరారియుల కియ్యబడిన యూర్లలో నొకటి (యెహో 2135). ఇది జెబూలూను గోత్రీకుల స్వాస్థ్యములో నుండెనుగాని దాని యునికిని గూర్చి మతేమియుఁ దెలియదు.

కర్తాను (Kartan = కార్తల్ జంట!). లేవీ యులలోని గర్జోనీయుల తెగవారికి నియ్యబడిన యూళ్లలో నొకటి (యెహో 21³²). I దిన 67⁶ లో అది కీర్యతాయిము అనబడెను. ఇది నఫ్తాలీగోత్ర స్వాస్థ్యములో నుండెనుగాని దాని యునికినిగూర్చి మతేమియు తెలియదు.

కర్పు (Carpus = మణికట్టు). త్రోయ వట్టగొట్టుడు (II తిమో 4¹³). పాలు తన చివరి ప్రయాణములో నితనియొద్ద తన యంగీ నుంచి వచ్చెను. ఇతని పేరు గ్రీకు పేరుగాని యితడు యూదుఁడో గ్రీకువాఁడో రూఢిగాఁ జెలియదు.

కర్పూరవృక్షము (Camphor Tree). ఇది గోరంటవృక్షమని యుండవలెను (పర 4¹³). J. C.

కర్మీ, కర్మీయులు (Carmi = ద్రాక్షతోటల మాలి, Carmites).

1. యూదా గోత్రీకులలో నొకఁడగు ఆకానుకు తండ్రి (యెహో 71¹⁸ I దిన 27).

2. యూదా కొడుకులలో నొకనికి ఈ పేరుకలదు (I దిన 4¹). I దిన 29¹⁸ లో నున్న కేటూబై (= కారేబు) వీనికి సరియైన పేరై యున్నట్లున్నది.

3. రూబేన కుమారులలో నొకఁడు. ఇతఁ డొక కుటుంబమునకు పెద్దయాయెను (అది 46⁹ నిర్గ 61⁴ సంఖ్యా 26⁶). ఈ కుటుంబీకులు కర్మీయులు అనబడిరి (26⁶).

కర్మెలు (Carmel = తోట, వనము).

1. యూదయ మన్య ప్రదేశములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 15³³). సౌలు అమాతేకీయులను జయించిన పిమ్మట ఇచట జయసూచకమైన యొక శిలను నిలిపెను (I సమూ 15¹²). ఇచట (మాయోనులో) నాబాలు అను అస్త్రీపరుఁడుండెను (25³⁻⁴⁰). ఇతఁడు చనిపోయిన పిమ్మట ఇతని భార్యయగు అబీగయీలును దావీదు వివాహము చేసికొనెను (30⁵). రాజైన ఉజ్జీయాకుకూడ ఇచట పాలములు ద్రాక్షతోటలు నుండెను (II దిన 26¹⁰). దావీదు యోధులలో హెబ్రై (II సమూ 23³⁵) తేక హెబ్రై (I దిన 11³⁷) అనువాఁడీ యూరివాఁడే. ఇది హెబ్రైనుకు ఆగ్నేయము

5 కొనుల దూరములో నుండెను. ప్రస్తుతము దానికి కుర్ముల్ (Kurmul) అను పేరుకలదు (పటము II, E 3).

2. సాధారణముగా కర్మెలు అనునది యొక కొండ వరుసకు పెట్టబడుపేరై యున్నది. అది గలియకును సమరయకును పశ్చిమ భాగపు హద్దుగానున్నది. ఆ కొండలు 1746 అడుగుల ఎత్తుగాను వాటి వరుస 15 మైళ్ల పొడుగుగా నుండును. అది అక్కాయను సంయుక్తా గ్రగుడమునకు దక్షిణముగా సముద్రమువఱకు వ్యాపించును అది యచట 556 అడుగుల ఎత్తుగా నుండును. దానిలో గుహలుండుటచే అది ప్రవక్తల యాశ్రమములకు తగినస్థానమై యుండెను. బైబిలులో అది ఆషేరు గోత్రపు దక్షిణహద్దుగా నున్నది (యెహో 19²⁶). ఇచటనే వీలీయా బయలు ప్రవక్తలను ఓడించెను (I రాజు 1817-40). వీలీయా సేవకుఁడు వర్తమువచ్చు సూచనను చూచిన దిచటనే (1841-16). ఎలీషాకూడ అచటికి వచ్చి నట్లున్నది (II రాజు 2²⁵ 4²⁵). ఈ కొండ యొక్క ఫలవంత స్థితిని సూచించు అలంకారములు యెష 33⁹ 35² యిర్మీ 50¹⁹ లో నున్నవి. మీకా 7¹⁴ మాడఁగా అచట అడవి యున్నట్లు తెలియుచు కావుననే అచట దాగుకొనుటకు వీలు లుండెను (ఆమో 9³). పర 7:5 లో నున్నట్లు కర్మెలు శిఖరము ఒక స్త్రీ శిరస్సుకు పోల్చబడి యున్నది కావున అది మిగుల సాగనైనదై యుండునని తెలిసికొన వచ్చును. కర్మెలు ఎండిపోవుట గొప్ప యుపద్రవమునకు సూచనగా నుండెను (ఆమో 1²). ఇది నేటివఱకు పరిశుద్ధముగా నెంచబడుచున్నది. కర్మెలు సన్యాసులు అనబడువారికి అచట నేటివఱకు ఒక మతము కలదు.

కర్త (Rod). నేరస్థులను దెబ్బలు కొట్టుటకై నుపయోగించు ఉపకరణము (యెష 10²⁴). ఈ పదమును దండము అను పదముతో కలిపి ఉపయోగించిరి. సామె 10¹³ 13²⁴ 26³ కార్య 16²² II కొరి 11²⁵ నందున్న అదే పదమును బెత్తము అని తెనిగించిరిగాని ఈ దేశమునందు బెత్తముతోకొట్టుట అలవాటు కావున ఆ పదము నట్లు తెనిగించిరే. గాని అది బెత్తము కానేకాదు. శిక్షించుటకై వాడబడు కర్తను సూచించు అసలు మాట కీర్త 23⁴ నందు దుడ్డు

కర్త యని సరిగా తెనిగించబడెను. లేవీ 27³² నందున్న అతీ పదము కోల యని తర్జుమా చేయబడెను. (ఆధరణములు 1 చూ॥).

కర్షణ (Carshena). అహష్యోఃఘటగ్గఱ నున్న ఏడుగురు పారసీక ప్రధానులలో నొకఁడు (ఎన్టీ 1¹⁵)

కల, స్వప్నము (Dream). దేవుఁడు మానవులకు కలద్వారా తన సంగతులను తెలిపి యున్నట్లు బైబిలులో నున్నది. ఈ విధముగా దేవుఁడు అబీమెలకు (ఆది 20³), యాకోబు (28¹² 31¹⁰), యోసేపు (37^{5,9,10,30}), ఫరో సేవకులు (40⁶), ఫరో (41^{1-7,15,25,26}), సాలా మోసు (I రాజు 3⁵), నెబుక ద్నెజరు (దాని 2¹⁴, 1³⁶ 4⁴⁻¹⁸ మొ॥), దానియేలు (7¹ మొ॥) మరియు ప్రధానము చేసికొనిన యోసేపు (మ 1²⁰), జ్ఞానులు (2¹²) మొదలయినవారికి తన సంగతులను తెలిపెను. అదియుగాక ఆ స్వప్నములకు అర్థము చెప్పి శక్తిని దేవుఁడు కొందఱికి ననుగ్రహించెను. యోసేపు (ఆది 41¹⁶), దానియేలు (దాని 2²⁵⁻²⁸). అట్టి శక్తి గలవారై యుండిరి. తన భక్తులకు మాత్రమే గాక వారి విరోధులకుకూడ స్వప్నముల మూలమున భయము చెప్పినట్లు కొన్ని దృష్టాంతములు కలవు. ఇట్లు మిద్యానీయులలో నొకని కలవలన వారందఱికి భయము కలుగఁజేసెను (న్యాయా 7¹³). పిలాతుభార్యకు కలిగిన స్వప్నమువలన నతనికి భయము కలుగఁజేసెను (మ 27¹⁹). స్వప్నము లన్నియు దేవుని చిత్రమును తెలుపునవియే యని బైబిలు గ్రంథకర్తలను కొనుటలేదు. చెడ్డ నడతనుగాని భక్తిహీనతనుగాని బోధించు స్వప్నములు దేవునివలనఁ గలిగినవి కావు. అట్టివి యిశ్రాయేలీయులను యెహోవా సేవనుండి తొలగించిన యెడల వాటినిఁ గనిన వారిని చంపవలెనని బహు కఠిన నియమములు కలవు (ద్వితి 13¹⁻⁵ యిర్మీ 23³⁵⁻³⁹ జెక 10⁹). స్వప్నము లన్నియు నిట్టి యర్థములతో కూడినవై యున్నట్లు బైబిలు బోధించక పోవుటయే కాక అవి అస్థిర తను శూన్యమును నూచించునట్టి వనుటకుకూడ నూచనలు కలవు (యోబు 20⁸ కీర్త 73²⁰ యెష 29⁸ దర్శనములు చూ॥).

కలము (Pen). మిగుల పురాతనకాలము నుండియే నరులు వ్రాయఁగలిగి యుండిరి. చీనా వారు సేటివఱకు ప్రస్తుత మీ దేశములో నక్కడక్కడ వ్రాయునట్లు రెల్లు పుడకతో వ్రాయుచున్నారు. III యోహా 13 లో నున్న కలము అను దాని మూల పదము అట్టి కలమునే నూచించును. శాస్త్రులని సాధారణముగా తెనిగించిన మూలపదమునకు వ్రాసెడివారని యర్థము. అబద్ధములను వ్రాసిన వారికి కల్ల కలము లున్నట్లు యిర్మీ 8⁸ నందున్నది.

రాళ్ళమీద అక్షరములను చెక్కుటకు ఇనుప పోగరు నుపయోగించి (యోబు 19²⁴). ఎంత తుడిచినను చెడిపోని సత్యమును వార్త ఇనుప గంటముతో (యిర్మీ 17²) వ్రాయఁబడినట్లు అలంకార రీతిగా చెప్పఁబడెను (వ్రాత చూ॥).

కలహము (Strife). పాత్రనిబంధనలో కలహమును నూచించెడి రెండుపదములను మూల భాషయందు వాడిరి. అబ్రాహాము లోతు అను వారి సేవకులు కలహ పడుటను (ఆది 13⁸) గూర్చి ఉపయోగించిన మరీబా అను పదమును కీర్త 106³² నందు దట్టై యుంచిరి. ఇశ్రాయేలీయులు మోషేతో కలహపడుటవలన ఆ స్థలమున కీ పేరు పెట్టిరి (సంఖ్యా 27¹⁴). యిర్మీయా తన స్థితిని గూర్చి ప్రలాపించినప్పుడీ పదమును వాడెను (యిర్మీ 15¹⁰). యిర్మీయా సత్యవాదియైనందున లోక విరోధి యాయెను. ఆ కారణముచే ప్రజలందఱితనితో కలహించిరే గాని అతఁడు దోషియై నందునఁగాదు. రెండవపదము వ్యాజ్యమునకు సంబంధించిన తర్కములను మొదట నూచించి నను కలహమునకును వాడిరి (సామె 28²⁵). కలహ పడుట నీతికి విరుద్ధమైన ముఖ్య పాపముగా పరిగణింపఁబడినటుల సామెతల గ్రంథమువలనఁ జెలియుచున్నది. ఈ రెండు పదములీ గ్రంథము నందు తుచుచుగవాడిరి (మొదటిది 15¹⁸ 17^{1,14} 18⁶ 20³ 26²¹ 30³³; రెండవది 16²⁸ 17¹⁴ 26²⁵ 29²² మొ॥). సామె 26¹⁷ నందు మొదటి పదమును, 26²⁰ నందు రెండవదానిని జగడమనియు, సామె 15¹⁸ 17¹⁴ నందు మొదటి పదమును వివాదమనియు తెనిగించిరి. ఇట్టి కలహములను పేరాస గలవాఁడును (28²⁵) కోపిష్ఠుఁడును

(29²²) కలహప్రియుడును (26²¹) జగడ గొండియు (21¹⁹) గియ్యాలియు (27¹⁵) పగ పట్టినవాడును కేపుదురు. కీర్త 31²⁰ నందున్న నాక్కలహమును పదములన మూటలును కలహ కారణముని తేటపడుచున్నది. దీర్ఘకాంతుడు దానినణచివేయును (సామె 15¹⁸). కలహ ప్రియుల ఉపవాసములు దేవుని కిష్టమైనవి కావని ప్రవక్తబోధించెను (యెష 5⁹).

క్రొత్తనింధనయందు కలహమును శరీర కార్యములలోఁ జేర్చిరి (గల 5²⁰). శ్రష్ట మనస్సుగలవారి లక్షణములలోని నిదియొకటి (రోమా 1²⁹). అంధకారపు పనులలో నొకటి యని లెక్కించిరి (13¹³). ఇట్టి కలహబుద్ధి మానవు లలో నెక్కువగా నుండుటవలన ఇది యుండ రాదని ఆయా క్రైస్తవసంఘములకు అనేకమాన్ద్ర హెచ్చరికలు చేయబడెను (I కొరి 11 3³ II కొరి 12²⁰ ఫిలి 1¹⁵ I తిమో 6⁴ తీతు 3⁹ మొ॥). I కొరి 11¹⁶ నందు కలహప్రియుడని తెనిగించిన మూలపదము మజ్జియొకటియై వాదప్రియుడను నర్థమిచ్చును. II తిమో 2²³ నందలి జగడ ములన పదఁబడే తగ్గుమాజేసిన మూలపదమునకు యుద్ధములని యర్థము. ఆ పదమునే యాకో 4¹ నందు పోరాటములని తెనిగించిరి. ఆ వాక్యములోనే యుద్ధములని యున్నమాట వేటొకటిగా నున్నది. అది గొప్పకలహములను సూచించును. మనదికానిదాని నాశించుటవలన నిట్టి కలహములు పుట్టునని ఈ వాక్యమువలన స్పష్ట మగుచున్నది. మా 7²¹⁻²³ నందున్న పాపముల జాబితాలో కలహపడుట లేకున్నను దాని ముఖ్య కారణములగు లోభములు అనూయలు దానియం దుదాహరింపబడక పోలేదు. (తర్కము, కత్తులు, మత్సరములు, భేదములు చూ॥).

కల్కోలు (Calcol = పోషణ). యూదా వంశస్థులలో నొకఁడు (I దిన 2⁶). ఇతఁడు జ్ఞానమునకుఁ బ్రసిద్ధులగువారిలో నొకఁడు (I రాజు 4³¹).

కల్దీయ, కల్దీయ దేశము (Chaldea). మిగుల పురాతనకాలమందు బాబెలుకు దక్షిణముగా పారసీక సంయుక్తాగ్రగుడమువఱకు వ్యాపించినదేశమునకు కల్దీయదేశమని పేరు.

అచ్చట కూఱుయొక్క సంతానము వసించెను. ఆ దేశమునకు పీనారు అనుపేరుకూడ ఉపయోగింపబడెను (ఆది 11² 14¹). తరువాతికాలములో ఆ దేశస్థులు బాబెలుమీఁద జయము పొంది ఆ దేశమునుకూడ తమరాజ్యములో చేర్చి కొనినందున ఆ దేశములన్నిటికి కల్దీయదేశము అను పేరువెచ్చెను. యెరూషలేమును పట్టుకొని దాని జనులను చెఱబట్టి దేవాలయమును పాడు చేసి అందలి యువకరణములను వెండిబంగారములను దోచుడుసాముగా బాబెలుకు తీసికొని పోయిన నెబుకద్నెజరు కల్దీయుడనబడెను (ఎజ్రా 5¹²). అతఁడేలిన దేశములన్నిటిక కల్దీయ యనుపేరుపయోగింపబడెను (యిర్మీ 50^{8,10} యెషా 23^{15,1} బాబెలు, నెబుకద్నెజరు చూ॥).

C.

కల్దీయులు (Chaldeans). కల్దీయ రాజ్యములోని జనులు. వారు మిగుల పురాతనకాలము మొదలు యుద్ధశూరులై యుండిరి (యోబు 1¹⁷ ఆది 14¹ హబ 1⁶⁻¹¹). ఘమారు క్రీ॥ ము॥ 600 సం॥ క కల్దీయులు నెబుకద్నెజరు తండ్రియగు నెబోపొలస్సరు (Nabopolassar) కల్దీయులరాజు కాలములో బాబెలుమీఁద జయము పొంది యేలెరి. నెబుకద్నెజరు యెరూషలేము మీఁద యుద్ధముచేసి యూదారాజైన సిద్క్రియాను పట్టుకొని అతని కన్నుల నూడదీసి గొలుసులతో నతని బంధించి అతనిని యూదా జనులను కూడ చెఱగా తీసికొనిపోయెను (ఎజ్రా 5¹² యిర్మీ 39⁶ 7).

నెబుకద్నెజరుకు పిరువార అతనికుమారుడగు ఎబ్నెత్సెరోదకు ఏలెను. అతఁడు యూదారాజుల యెడల దయఁ జూపెను (II రాజు 25²⁷⁻²⁹). అతనికి తరువాత నెరిగిస్సరు (Neriglissar), లబాశి మర్డుక్ (Labashimarduk), నబోనైదు (Nabona'id), అను కల్దీయ రాజులు కొంతకాలమువఱకు నేలెరి. వారికిఁబిమ్మల బెల్షిస్సరు సింహాసనమెక్కి బహుగా గర్వించి తన ముత్రాత యెహోవా ఆలయమునుండి దోచుడు సాముగా తెచ్చిన పరిశుద్ధోపకరణములను బంగారు పాత్రలను ఒకవిందుసమయమున భోజనశాలకు తెప్పించి తానును తనక్రింది ప్రభువులును వారి స్త్రీలును వాటితో ద్రాక్షారసము త్రాగిరి. అప్పు

డకిస్తాత్తుగా నొకమనుష్యహస్తము అడ్డుతెముగా కనబడి వారు విందుచేయుచుండిన గదియొక్క గోడమీద యెహోవా వారినిగూర్చి తీర్మానించిన నాశనమును వ్రాసెను (దాని 51²⁹). ఆ రాత్రి లోనే బెల్షిష్రురు సుంపబడెను (53⁰). ఆలాగున యారాజ్యమునకు ముగింపు కలిగెను. మాదీయుఁ డగు దర్యావేషు ఆ పట్టణమును ఆ దేశమును జయించి వాటిని తన రాజ్యమునకు కలుపు కొనియెను (53¹ 61).

ప్రవక్తయైన దానియేలుకాలము మొదలు కల్దీ యులు అను పేరుకు వేటొక ఉపయోగము కలదు. అప్పటి కల్దీయులు విద్యలయందు ప్రవీణులై యుండిరి. వారు గణితశాస్త్రజ్ఞులును తత్వజ్ఞులును జ్యోతిషులునై యుండిరి. గనుక వారు భవిష్యత్కర్మములను చెప్పవారని జనులు నమ్మిరి. కాబట్టి దానియేలు గ్రంథముందు కల్దీ యులు అనుమాట అనేకచోట్ల అట్టి ప్రయోగమున నుపయోగింపబడును (2^{2,10} 47 51).

C.

కర్నే (Calneh, Calno).

1. షీనారు అనబడిన బబులోను ప్రదేశము లోని పురాతనపట్టణములలోని యొక ముఖ్య పట్టణము (ఆది 10¹⁰). యూదులపురాతన పండితుల యభిప్రాయము చూడఁగా నిప్పురు (Nippur) అను పట్టణ మిదియే యని తెలియును. అయితే పూర్వము బబులోను దగ్గరకులును (Kulunu) అను పట్టణముండెను. అదే దీనియనికొంద్రై యుండవచ్చును.

2. ఆమోసు 6² లో నున్న కర్నే లెనానోను పర్యంతప్రాంతములో నున్న సామాతు ఫిలిష్తీయుల నేశములో నున్న గాతు అను నీ పట్టణముల గుంపులో నున్నది. ఈ కర్నే సిరియాదేశపు పట్టణములలో నొకటి. అష్షూరుదేశపు శిలా శాసనములందుగల సిరియాపట్టణములలో కుల్నియ (Kulnia) అను పేరుకలదు. అర్బాదుకు మూడు క్రోసుల దూరములో నున్న కుల్లంహు (Kullanhu) అనునది దాని యునికింద్రై యున్నది.

కల్పనాకథలు (Fables). ఈ మాట I తిమో 1⁴ II తిమో 4⁴ తీతు 1⁴ లో నున్నది. తెనుగు బైబిలులోని I తిమో 4⁷ లో ముచ్చ

టలు అనుపదముగా తర్జుమాచేయబడినది అపలులో ఈ మాటయై యున్నది. II పేతు 1¹⁶ లో ఆ మాటనే కల్పించినకథలు అని తర్జుమా చేసియున్నారు. కల్పనాకథలను మాటచే సూచింపబడిన బోధలలో అన్యులయొక్కయు యూదులయొక్కయు బోధలు చేర్చబడినట్లుగా నున్నది. పాలుదాహించిన కల్పనాకథలు అప్పటికాలమున వాడుకలోకి వచ్చిన ఒకవిధమగు తత్వశాస్త్రమునకు సంబంధమైనవిగా నుండెను. వాటి ననుసరించి ప్రకృతి పాపమునకు మూలమనియు, దేవునికిని ఈ ప్రకృతికిని మధ్య అనేకులైన యుగాధిపతులున్నారనియు నమ్మి గోష్టికు (Gnostics) లవలె కొందఱు క్రైస్తవులను నమ్మి యుండవచ్చును (I తిమో 4⁷). వీరు పాపమునకు ప్రకృతియే మూలమని బోధింపఁగా కొందఱీ బోధను త్యజించి బైరాగులైనట్లున్నది (I తిమో 4³). మఱి కొందఱు పాపమునకును ప్రకృతికిని సంబంధముండుటచే పాపము మన శరీరమున కంటునే కాని ఆత్మ కంటనేరదని బోధించి పాపములలో మఱొక్కవగా ముణిగి పోవుచుండిరి (తీతు 1^{5,16}). ఆది క్రైస్తవుల కాలములో నిట్టి దుర్బోధ లుండినట్లు ప్రాచీనములలో మాత్రము గాక కొలొ 2⁸⁻²³ ప్రక 2^{6,15,20} లో కూడ సూచనలున్నవి.

కల్లయి (Kallai = వేగిరము). యాజకులలోని యొక కుటుంబపేద (నెహె 12¹⁰).

కవచము ఆయుధము II 3 చూ॥

కస్తూరి పుష్పము (Rose). కస్తూరియని యేష 35¹ నందు తెనిగించబడిన మొక్క పల్లపుప్రదేశములయందును ముఖ్యముగా చెట్టు భూములయందును యశేచ్చగా పెరిగెడి దుంపి సంబంధమైన మొక్కయై యున్నది. దాని పువ్వులు మిక్కిలి చక్కనివై మనోహరమగు పరిమళమునిచ్చును.

J. C.

కస్తూహీయులు (Casluhim). మిస్రాయీము సంతతివారు (ఆది 10¹⁴ I దిన 1¹²). మిస్రాయీమనునది విగుప్తదేశముయొక్క అసలు పేరైయుండెను. కావున యీ కస్తూహీయులు మిస్రాయీమువారికి సంబంధులై యున్నట్లుగా నున్నది. వీరు కస్తూరియు లనబడి ఫిలిష్తీయు

లకు పూర్వీకులై యున్నట్లు ఆది 10¹⁴ వలన కనబడును.

కహాతు, కహాతీయులు (Kohath, = సభా? Kohathites). లేవీ కుమారులలో నొకడు. ఇతడు కహాతీయుల గొప్ప వంశమునకు పూర్వీకుడయ్యెను (ఆది 46¹¹ నిర్గ 6^{16,18}). **కహాతీయులు** అనునది లేవీయులలోని మూడు భాగములలో నొక భాగమునకు గోత్రనామమయ్యెను. వీరిలో మఱి నాలుగు ఉపభాగములుకూడ నుండెను (నిర్గ 6¹⁸ సంఖ్యా 37). మోషే అహారోనులు ఈ కుటుంబపువారే (నిర్గ 6²⁰ I దిన 23¹³⁻¹⁷). అరణ్యములో వారు మందిరమునకు దక్షిణదిక్కున దిగవలసిన వారని నియమించిరి (సంఖ్యా 39). గుడారములోని వస్తుసామగ్రిని వారు ముట్టుటకు సెలవియ్యక యాజకులు వాటిని కప్పినపిమ్మట వాటిని కహాతీయులు మోయునట్లు ఏర్పాటు చేసిరి (సంఖ్యా 4^{15,17,20} II దిన 34¹²). వారు ప్రత్యేకముగా లెక్కింపబడిరి (సంఖ్యా 34-37). పర్రేసేనును విభాగించినపుడు యాజకులతోపాటు వీరికిని 23 పట్టణముల నిచ్చిరి (యెహో 21^{4,5,13-26}). దావీదు కాలమునకు ఈ తెగవారిలోని యొక కుటుంబపు వారు దేవుని మందిరములో సంగీతమునకు నాయకులై నడిపించిరి (I దిన 6³¹⁻³⁸). యెహోషాఫాతు కాలములోకూడ వీరిపనినిచేసినట్లు తెలిసికొనవచ్చును (II దిన 20¹⁹). హిజ్కీయా కాలములో ఆలయము పవిత్రపటముటయందు పీఠ సహాయపడిరి (II దిన 29¹²⁻¹⁴). శోరము ఈ తెగలోనివాడే (సంఖ్యా 16¹).

కళంకము రోగములు చికిత్సలు I 2 చూ॥

కల్లము వ్యవసాయము 7 చూ॥

కల్లము (Bridle). ఇప్పటివలె బ్రైలిలు కాలమునందును గుఱ్ఱములను మార్త్రమేగాక గాడిదలను లోబఱచుకొని పనిచేయించుకొనుటకు కల్లముల సుపయోగించిరి (క్రీస్తు 32⁹ సామె 26³). ఈ పదమును ఆయా వాక్యములలో అలంకారరీతిగా సుపయోగించిరి: 1. కల్లమును పడలించుకొనుట విధేయతగా నుండకపోవుట కొక సూచనగా నున్నది (యోబు 30¹¹). ఇది బుద్ధిలేని

జంతువులను లోబఱచుకొనుటకు సాధనముగా నున్నది. అట్టి జంతువులవలె నుండరాదు అని హెచ్చరించుటలో కల్లము అనుపదము సుపయోగించిరి (క్రీస్తు 32⁹). 2. అది చిన్నసాధనమైనను బలముగల గుఱ్ఱములను సహ దానివలన లోబఱచుకొనగలుగుచున్నాము. నాలుక బహు చిన్న అవయవమై యుండినను బహు కీడుచేయగలదియై యున్నది గాన దానికి కల్లముపెట్టుకొని లోబఱచుకొనవలయునని (యాకో 3³) నందున్నది.

కా

కాకి పక్షులు 4 చూ॥

కాగితము (Paper). ఈ పదము II యోహా 12 నందు తప్ప బ్రైలిలులో మఱిచుటకు కనబడదు. ఆకాలమందున్నవారు పలకలు తోట్ల ఇటుకలు రాళ్లు మొదలగువాటిమీద వ్రాసెడివారుగాని కాగితములమీద వ్రాసినవారుకారు. విగుప్తు నదీతీరమునందు దొడుకు జమ్మనందలి పీఠును ఎండబెట్టికొని ప్రస్తుతము దొరల లోపలయందు కొన్నిటిలో కనబడు కాగితమువంటిదానికి సంబంధించిన దానినిచేసి దానికి పపైరస్ (Papyrus) అనుపేరును పెట్టిరి. అట్టిజమ్మ విగుప్తు నందును పర్రేసేనులోను దొడుకును. ఆ జమ్మతో జేయబడు కాగిత మెక్కువకాలముండక త్వరగా చెడిపోవునుగాని తేమ యెక్కువరేనట్టి విగుప్తు నందు నేటివఱకు కాపాడబడిన అట్టి పురాతన కాగితము లింక గలవు. యోహాను తన రెండవ పత్రిక నట్టిదానిమీద వ్రాసినట్లు ప్రావక్యము వలన తెలియుచున్నది.

కాటుక రోగములు చికిత్సలు IV 1 (2) వ్యవసాయము 5, (2) చూ॥

కాడి (Yoke). ఈ దేశమునందున్నట్లు గానే పర్రేసేనుదేశమునందును భారవాహకములగు పనులకు పశువుల సుపయోగించిరి గాన కాండ్రను వాడవలసివచ్చెను. బ్రైలిలునందు కాడి దానత్వమునకు సూచనగా వాడబడెను. జనములు కాడిక్రింద నున్నారనుట వారు మఱి యొక జనాంగమునకు దాసులగుటను సూచించెను (ఆది 27⁴⁰ లేవీ 26¹³ I రాజు 12¹ మొ॥). ఆయా జనాంగములు బాబెలురాజునకు లోబడిదరను

సంగతిని నూచించుటకు యిర్మీయా తానొక కాడిని మెడకు ధరించుకొనుటయేగాక, ఆయా జనాంగముల రాయబారులద్వారా వారిరాజులకు కాండ్లను పంపించెను (యిర్మీ 27³⁻⁷). స్వంత రాజుల కిరిన ప్రభుత్వమును బరువైన కాడితో పోల్చిరి (I రాజు 12⁴⁻¹⁵). కాడినివిలుచుట అట్టి దాసత్వమునుండి తప్పించుకొని స్వతంత్రులగుట కొక నూచనగా నున్నది (ఆది 27⁴⁰ యిర్మీ 29² యెషా 34²⁷ మొ॥). పైనుండు వారికి చూపవలసిన విధేయతను కాడి యొక నూచన. పిల్లలు తమ తలిదండ్రులయెడల చూపవలసిన విధేయత కాడి మాయుటయని అలంకార రీతిగాఁ జెప్పబడినది (విలా 39⁷). దాసులు తమ యజమానులకు చేయవలసిన సేవయును వారి కాడియని యెంచిరి (I తిమో 6¹⁻²).

మతవిషయములలోకూడ సేయేవిధులను చేయుటకు బద్ధులమైయున్నామో అది కాడి యని యూదులు వాడుకగా నుపయోగించిన అలంకారమై యున్నది. ఒకడు విద్యార్థియై ధర్మశాస్త్రమును నేర్చుకొనునపుడు ధర్మశాస్త్రమును కాడిని ధరించుకొన్నట్లుగాఁ జెప్పిరి. యూదుల ధర్మశాస్త్రము ఎవరును మోయలేనంత బరువైనదని సేతును చెప్పెను (కార్య 15¹⁰). యేసుక్రీస్తు ఈ యలంకారమునే యుపయోగించుచు తన సేవను పూనుకొనువారు తనకాడిని యెత్తుకొని తన్ను వెంబడించవలసినదనియు, ఆ కాడి సుఖమై తేలికగా నున్నదనియు చెప్పెను (మ 11^{29,30}).

ఫిలి 4³ నందున్న నిజమైన సహకారి యనుపదముచే తెనిగించిన అసలుమాట ఒకటే కాడికి కట్టబడిన జరదానిని నూచించును.

కాదేశు, కాదేశుబర్నేయ (Kadesh, Kadesh Barnea = ప్రతిష్ఠతము). ఈపదము ఒక ఊటకును దాని దగ్గరనున్న యూరునకును వాటిమట్టునున్న యొక యెడారికిని పేరుగా నుపయోగించిరి. ఆ యూటయు, ఊరును హెబ్రీయును యూదులు 75 మైళ్లును, బెయేర్బాకు 50 మైళ్లును దక్షిణముగా పరిశ్రమింపండి విగుప్తునకు వెళ్లువార్గ సమీపముననున్నది. అది కనానుదేశపు అగ్నేయమున ఎడోము సరిహద్దు

దగ్గరనున్నది (సంఖ్యా 20¹⁵). ఈపేరుగల యెడారి పారాను (13^{3,36}) లేక సీను (20¹) అను గొప్ప అరణ్యమందలి ఒక భాగమైయున్నది. హాగరు కనుగొనిన బెయేర్ లహోయిలోయి అను బుగ్గ దానియందున్నది (ఆది 16^{7,14}). అత్రా హముకూడ కొంతకాలమువఱకు అచ్చటనే సంచరించెను (20¹).

ఇశ్రాయేలీయులు సీనాయికొండనుండి కనానుదేశమునకు ప్రయాణముచేయుఁగా రెండు సార్లు కాదేశులోనే పారెమువేసిరి. మొదటిసారి విగుప్తును విడిచిన రెండవ సంవత్సరము 5-వ నెలలో అచ్చటఁజేరిరి (సంఖ్యా 13³⁶ 10¹¹⁻¹³). కనానుదేశమంతటిని చూచివచ్చుటకు 12 మంది వేగులవారు బయలుదేరినదిచ్చటినుండియే (13³). వారు 40 దినములవఱకు కనాను దేశములో సంచరించినపిదప తిరిగివచ్చి యిచ్చటనే యా సంగతిని దెలిపిరి. వారిలోని 10 మంది చెప్పిన దుర్వార్తను విని ప్రజలు ఏనుకకు వెళ్లఁగోరఁగా యెహోషువ కాలేబులు వారిని ధైర్యపఱచిన దీప్తలమండే. వారిమాటలను నమ్మక ప్రజలు వారిని చంపఁబోయి దేవునిమోద సజిగినందున యెహోషువ కాలేబులుగాక తిరిగినవారిలో నిరుపది సం॥ కు వ్రైబడినవారందఱును అరణ్యములోనే నశించురను శాపముకలిగినదిచ్చటనే. నలువది సం॥ లు అరణ్యమందు తిరుగవలెనను శిక్ష విధింపబడిన ఓమ్మట వారు మార్గమధ్యమందున్న ఆమారేకీయులను జయించి కనానులో ప్రవేశింతుమని మోషే వద్దని యెంతఁజెప్పినను వినక ఆమోరీయులవైకిఁబోయి, యుద్ధముచేసి ఓడిపోయి తిరిగి కాదేశుకు వచ్చి అచ్చట బహుదినములు నివసించిరి (ద్వితి 14⁰⁻⁴⁶). దేవుడు విధించినట్లు అరణ్యమునందు సంచరించుచు 38 సం॥ గడిపి విగుప్తునుండి బయలుదేరిన 40 వ సం॥ మొదటి నెలలో రెండవసారి యిచ్చటికి వచ్చిరి. మిర్యానుచ్చట చనిపోయి పాతిపెట్టబడెను (సంఖ్యా 20¹ 33³⁶ ద్వితీ 27¹⁴). మోషే అహరోసులు దేవునిమాట కవిధేయులై వాగ్దానభూమిలోఁజేరెడి హక్కును బోగొట్టుకొనిరి (సంఖ్యా 20⁸⁻¹³). కాదేశునుండిబయలుదేరినపిమ్మట దానికిసమీపముగా నుండు హోరు కొండమోద అహరోసు మృతినొందెను (20²²⁻²⁸ 33³⁸).

H.

కాదేవుయొద్దనున్న మెరీబా మెరీబా
21 చూ॥

కానా

1. (Kannah = జమ్మపాలెము). ఇది ఆషేరు గోత్ర సావ్యస్థ్యమునకు ఈశాన్య దిక్కుననుండు నొక యూరు (యెహో 19²⁸). ప్రస్తుతము తూర్పు పట్టణముండు స్థానమునకు ఆగ్నేయ దిక్కుననుండు కానా (Kana) దీని యునికియై యుండవచ్చును.

2. (Cana = జమ్మపాలెము). గలిలయలో నజరేతుకు 4 మైళ్లు ఈశాన్య దిక్కున నుండు ఊరు. ప్రస్తుతము ఆయూరికి కెఫర్ కెన్నా (Kefr Kenna) అని పేరు. కొందఱు అది ప్రస్తుతము నజరేతుకు 8 మైళ్లు ఈశాన్యముగా నుండు కానాత్ ఎల్ జెలీల్ (Kanat-el-Jelil) అని యనుకొందురు. యేసు క్రీస్తు ఇచ్చట వివాహము జరిగినప్పుడు తన మొదటి యద్భుతమును జేసెను (యోహా 2¹⁻¹¹). ప్రధాని కుమారుని బాగుచేసినప్పు డిచ్చటనే యుండెను (4¹⁶). నతనయేలు ఈ యూరవాడే (21⁹). (పటము VI, C 7)

కానాయేరు (Brook Kanah). ఎఫ్రాయిమియుల సావ్యస్థ్యములోనున్న యొక వాగు (యెహో 16⁸ 17⁹). షెకముదగ్గరనుండు కానావాగు (Wady Kanah) ఈ వాగేనని కొందఱునుకొందురుగాని దానిగూర్చి సందేహము కలదు.

కానుక ఈవి చూ॥

కానుక పెట్టె (Treasury). దేవాలయము నందు స్త్రీలయావరణములో గొట్టెపాట్టెలు కొమ్మరూపమున చేయబడిన 13 కానుకపెట్టెలు గలవు. అవి స్త్రీలయావరణమునుండి పురుషుల ఆవరణము లోనికి వెళ్లు పెద్దద్వారముయొక్క రెండు ప్రక్కలను అమర్చబడి యుండెను (నూ 12⁴¹⁻⁴³ లూ 21¹ యోహా 8²⁰). ఈ ఐదవముల యందు నూచింపబడిన వాటిలోనే బీదవిధవ తన రెండుకాసులను వేసెను. J. C.

కాపరి గొర్రెలకాపరి చూ॥

కాపుకాయువారు దేహసంరక్షకులు చూ॥

కాబూల్ (Cabul = గొడ్డు భూమి). ఆషేరుగోత్ర సావ్యస్థ్యములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 19²⁸ I రాజు 9¹³). సాలామెను దానిచుట్టునుండు ప్రదేశమును రాజైన హీరామునకు కిచ్చెను. అది ప్రస్తుతము అక్కో యను దానికి తూర్పుననున్న కాబూలు (Kabul) అయి యుండవచ్చును.

కామవికారము, కాముకత్వము, కామాతురత్వము, షోశీరిచేష్టలు (Lasciviousness). పైనుదాహరించబడిన పదములకు అసలులో నొక గ్రీకుమాటకుమాత్రము వాడిరి. అది మా 7² లో కామవికారములు గల 51⁹ ఎఫె 41⁹ లో కాముకత్వము యూదా 4 లో కామాతురత్వము II కొరి 12³¹ I పేతు 4³ లో షోశీరిచేష్టలు అని తర్జుమా చేయబడెను. దీనికి సిగ్గుచాలిన కాముకత్వమని అర్థము. ఇది శరీర క్రియలలో నొకటియై యున్నది.

కామోస (Kamon, Camon). న్యాయాధి పతులలో నొకడైన యాయూరును పాలిపెట్టిన స్థలము (న్యాయా 10⁵). అది యొర్దానుకు తూర్పుననుండు గిలాదుప్రదేశములో నున్నది గాని దానియునికినిగూర్చి మఱీ నూటిగాఁ దెలియదు.

కాయధాన్యములు (Beans). ఈ దేశము నందు ఇండ్లచుట్టును పాదులుపెట్టుకొన్నట్లు పలెస్తీనుదేశస్థులు నానావిధములైన చిక్కుడు పాదులను ద్రాక్షతీగెలను తమ ఇండ్లచుట్టును వేసికొని పీటిని సమృద్ధిగా ననుభవించిరి. (II సమూ 17²⁸). J. C.

కాయువారు దేహసంరక్షకులు చూ॥

కారపుచెక్క గంధవర్ణము I 4 చూ॥

కారు దేవాలయము I 7 (2) (c) చూ॥

కారు జింక లేడి చూ॥

కారుమీక మేక 2 చూ॥

కారేహ (Kareah = బట్టతల). గెడల్యా యొద్దకువచ్చిన యోహానాను, యోనాతాను అను వారి తండ్రి (II రాజు 25²³ యిర్మీ 40⁸ 42³).

కాలక్రమణిక (Chronology). బైబిలు నందుదాహరించిన ఆయా సంగతులు జరిగిన కాలమును దెలిసికొనుటకు స్థిరమైన శకములేవి యును లేనందున పాఠేనిబంధన కాలక్రమణికను నిశ్చయించుట సులభసాధ్యముకాదు. పితామహుల జీవితకాలమును లెక్కించుటవలనను, న్యాయాధిపతులు రాజులు ఏలినకాలమును కూడుటవలనను దీనిని చెప్పవలసియున్నదేగాని, ఆ కాలమును స్థిరపఱచుటకు ఇతరయాధారము లెవ్వయును గానబడివు. దీనియందును లోపములు లేకపోలేదు. ఒక రాజు ఇన్ని సంవత్సరము లేలెనని చెప్పినప్పుడు అతఁడేలిన చివరి సంవత్స

రములోని కొన్ని మాసములు అప్పుడప్పుడు లెక్కలోనికి రాలేదు. అప్పుడప్పుడు ఆ మాసములను సంవత్సరముగా లెక్కించిరి. ఈ కారణములచేత చరిత్రయుగమందలి కాలక్రమణికయందును కొద్ది గొప్ప భేదములున్నవని చెప్పితీరవలెను. ఇంగ్లీషు బైబిలునందుదాహరింపబడు కాలక్రమణిక క్రీ॥ శ॥ 1658 సం॥ న అషరు (*Ushur*) అను ఆర్మీనిషపుచే వేయఁబడినదిగాని ప్రస్తుతమున దానినంతగా వాడుటలేదు. ఈ దిగువనున్న పట్టిలో ముఖ్యసంగతుల క్రమమును కనుగొనవచ్చును.

జలప్రళయమునకుఁ బూర్వపు కాలక్రమణిక

ఆదాము మొదలు	షేతు	జన్మము వఱకు	130 సం॥ లు
షేతు	జన్మము మొదలు	ఎనోఘ	105
ఎనోఘ	" "	కేయినాను	90
కేయినాను	" "	మహాలేలు	70
మహాలేలు	" "	యెరెదు	65
యెరెదు	" "	హనోకు	162
హనోకు	" "	మెతూషెల	65
మెతూషెల	" "	లెమెకు	187
లెమెకు	" "	నోవహు	182
నోవహు	" "	జలప్రళయమువఱకు	600
			మొత్తము 1656 సం॥ లు

సమరయుల గ్రంథప్రకార మీకాలము 1307 సం॥ అను, LXX ప్రకారిము 2242 సం॥ లగుచున్నది.

కొందఁ జీప్రకారముగా పుట్టుకల ననుసరించి లెక్కించక, ఆదాము జీవితకాలమని చెప్పిన 930 సం॥ లు అతని వంశపువారు పలుకుబడి కలిగి యుండిన కాలమును నూచించుననుచు ఆ సం॥ లను షేతు వంశపువారు వృద్ధిలోకివచ్చియుండిన 912 సం॥ లు కలుపవలెనని అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లు లెక్కించిన పక్షమున ఆదాము మొదలు జలప్రళయమువఱకు పితామహులకాలము 8000 సం॥ ల కెక్కువ యగును. పైనున్న యే కాలక్రమణికను మన మనుసరించినను అన్ని వేల సం॥ ల చరిత్రను మన తెలుఁగు బైబిలునందు 5 వేదే

లలో నిమిడునంత క్షుప్తముగా నున్నప్పుడు, దానికి స్థిరమైన కాలక్రమణిక సేర్పఱచుట యసాధ్యమనుటలో నాశ్చర్యమేమియును లేదు.

అదేరీతిగా జలప్రళయమునుండి ఆ బ్రాహ్మము పుట్టుకవఱకును కాలక్రమణికను నిశ్చయించు వీలుగాదు. అది 11¹⁰⁻²⁶ లోని సంఖ్యలను మొత్తము జేయుటవలన 290 సం॥ లును, LXX ప్రకారిము 117 సం॥ లును వచ్చును. పైనఁజెప్పినట్లు సాధారణముగా నందఁ ఱంగీకరించు లెక్కప్రకారము ఆరంభమునుండి ఆ బ్రాహ్మపుట్టుకవఱకు 1946 (=1658+290) సం॥ లగుచున్నది.

అబ్రాహాము కాలమునుండి ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి వెళ్లిపోవువఱకు ఎంతకాలమైనదో నిశ్చయించుటకు కావలసిన సాధన సంపత్తియు మనకున్నదనఁజాలము. ఇశ్రాయేలీయులను హింసించిన విగుప్తురాజు రెండవ రామ్సేసునది స్వజనాంగీకారమైనది. అతఁడు క్రీ॥ ము॥ 1300 సం॥ న యేలెనని ఆ దేశపు శాస్త్రజ్ఞులు లెక్కవేయుచున్నారు. ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి క్రీ॥ ము॥ 1320—1250 సం॥ మధ్య స్వాధీన వెళ్లియుండురని ఆయా వారభిప్రాయ పడుచున్నారు. వీటిలో మొదటి లెక్క ప్రకారము దానికి, ఇశ్రాయేలీయు లెగుప్తుదేశమందు పరవాసులైయున్న 430 సం॥ లు (నిర్గ 12⁴¹) కలిపినయెడల యాకోబు విగుప్తునకు వెళ్లినది క్రీ॥ ము॥ 1750 (=1320+430) సం॥ మని తేలుచున్నది. అబ్రాహాముపుట్టుకనుండి ఇస్సాకు పుట్టుకవఱకు 100 సం॥ లు (ఆది 21⁵). ఇస్సాకు పుట్టుకనుండి యాకోబుపుట్టుకవఱకు 60 సం॥ లు (25³⁰). యాకోబు విగుప్తుకు వెళ్లినప్పుడు 130 సం॥ ల ప్రాయముగలవాఁడు (47⁹). ఈ మొత్తమును (100+60+130=290) యాకోబు విగుప్తుకు వెళ్లిన 1750 సం॥ నకు కలిపిన యెడల, అబ్రాహాము క్రీ॥ ము॥ 2040 సం॥ న పుట్టెనని తేలుచున్నది.

విగుప్తునుండి బయలుదేరివచ్చినది మొదలు కొని సోలొమోను దేవాలయమును కట్టనారంభించువఱకు 480 సం॥ లని I రాజు 6¹ నందున్నది. ఇది 592 లేక 612 సం॥ లై యుండునని యోసీఫసు లెక్కించుచున్నాఁడు. (పురా 8. 3. 1; 20. 10). కనానును జయించినది మొదలుకొని సమూయేలువఱకు 450 సం॥ లని పౌలుచెప్పుచు (కార్య 13²⁰), యోసీఫసు వలెనే యొక్కవ కాలమును లెక్కించుచున్నాఁడు. I రాజు 6¹ నున్న

480 సం॥ లను విగుప్తునుండి బయలుదేరినకాలముగు 1320 నుండి తీసివేసినయెడల, అనగా 940 సం॥ న దేవాలయమునుగట్ట నారంభించినట్లు లెక్క తేలుచున్నది. గాని ఈ లెక్క ప్రకారము దేవాలయము చాల వేనుక కట్ట నారంభించినట్లు కనఁబడుచున్నది. యూదులు సాధారణముగా తమ కాలమును నలువదేసియెండ్లుగల భాగములుగా లెక్కించినట్లు అనేకసూచన లున్నవి. అట్లయిన యెడల I రాజు 6¹ నందున్న 480 సం॥ లు పైనఁ జెప్పఁబడినట్టి 12 భాగములగును. వీటిలో మొదటిదానిని అరణ్యసంచారమునందు గడిపిరి. దాదాపు 8 భాగములను న్యాయాధిపతు లేలిన కాలముగ గణించవలెను. వీరి సమూయేలుల కాలము నిందే యిమిడియున్నదనవలెను. సౌలు దావీదు యేలుబదల క్రింద చెలి యొకభాగము గతించును. కాని వీటియందు ప్రతిభాగము పూర్తిగా 40 సం॥ లని చెప్పఁజాలము.

పైరుదాహరింపఁబడిన లెక్కల ప్రకారము మాత్రమేగాక, రాజులకాలముల ప్రకారము చూడఁబడు లెక్కననుసరించియు సోలొమోను క్రీ॥ ము॥ 971 సం॥ నందేల నారంభించినట్లు శాస్త్రజ్ఞు లభిప్రాయపడుచున్నారు. మఱియు మైసెన్నిట్లు ఆ నలువదేసి సం॥ ల భాగములు పూర్తియైనవిగాక ముమారు 40 సం॥ లని లెక్కించినయెడల, అదికూడ దీనికి సరిపోవును. సోలొమోను కాలమునుండి స్థిరమైన కాలక్రమణికను వేయఁగలము. దీని ప్రకారము దేవాలయము 967 సం॥ న కట్టనారంభించిరి. దావీదుకాలమువఱకు అనేక సంఖ్య లంత తృప్తికరముగా నుండనందున సరియైన పట్టిని వేయుటకు పిలుగుచున్నది. అతని కాలమునుండి చరిత్రలో జరిగిన సంగతి కాల మీదిగువరీతిగా నున్నది.

కాలక్రమణిక

సంవత్సరము శ్రీ॥ ము॥	యూదాలో జరిగినవి	ఇశ్రాయేలువారిలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబం ధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
1010	దావీదు యూదా వారి రాజగుట (II సమూ 2 ⁴).		
1008	దావీదు ఇశ్రాయేలీ యులందఱిపై రాజగుట (II సమూ 5 ¹⁻³ I దిన 11 ¹⁻³).		
971	సౌలొమోను రాజగుట (I రాజు 1 ³⁹ 2 ¹² II దిన 1 ¹).		
967	దేవాలయమును గట్ట నారంభించుట (I రాజు 6 ¹).		
960	దేవాలయమును ముగిం చుట (I రాజు 6 ³⁸).		
931	రాజ్య విభాగము (I రాజు 12 ¹⁻¹⁶).		
	రెహబొము రాజగుట	యరొబొము I రాజ (I రాజు 14 ²¹).	గుట (I రాజు 12 ²⁰).
926	విగుప్తు రాజగు షీషకు యూదామీఁద దండెత్తి వచ్చుట (I రాజు 14 ²⁵).		
915	అబీయాము రాజగుట (I రాజు 15 ^{1,2} II దిన 13 ^{1,2}).		
913	ఆసా రాజగుట (I రాజు 15 ^{9,10}).		
910		నాదాబు రాజగుట (I రాజు 15 ²⁵).	
909		బయేషా రాజగుట (I రాజు 15 ²⁸⁻³³).	
886		ఏలా రాజగుట (I రాజు 16 ⁶⁻⁸).	
885		జెమీ రాజగుట (I రాజు 16 ¹⁰⁻¹³).	

సంవత్సరము క్రీ. ము॥	యూదాలో జరిగినవి	ఇశ్రాయేలువారిలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబం ధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
875	ఆ సా, యెహోషా పాను కలిసి యేలుట (I రాజు 16 ²⁸ LXX).	2. మ్రొ, రాజగుట (I రాజు 16 ^{22,23}).	
874		అహాబు రాజగుట (I రాజు 16 ²⁹).	
871	యెహోషాపాను రాజ గుట (I రాజు 22 ⁴¹).		
854	యె హో షా పా ను హోరాములు కలిసి యేలుట.	అహజ్యా రాజగుట (I రాజు 22 ³¹).	
853		యెహోరాము రాజ గుట (II రాజు 1 ¹⁷).	
849	యెహోరాము రాజ గుట (II రాజు 8 ^{25,26}).	సిరియా రాజగు బెన్దగను సమరయపై దండెత్తుట (II రాజు 6 ³⁴).	
842	అ హ జ్యా రా జ యి యెహూవలన చంపబడుట (II రాజు 8 ^{25,26}).	యెహూ రా జ్య ము నసహరించి రాజగుట (II రాజు 9).	
840	అతల్యా రాజ్య మహా రించి రాజ కుమారులను వధింపఁగా యోవాఫు తప్పించుకొని ఆరు సం॥లు దాగియుండుట (II రాజు 11 ¹⁻³).		
834	యోవాఫు రాజగుట (II రాజు 12 ¹).		
814		యెహోయాహాజ రాజ గుట (II రాజు 10 ³⁵).	
805		యెహోయాఫు రాజ గుట (II రాజు 13 ¹⁰).	
804	అమజ్యా రా జ గు ట (II రాజు 14 ¹).		
790		యోబాము II రాజ గుట (II రాజు 14 ²⁸).	

సంవత్సరము క్రీ. ము.	యూదాలో జరిగినవి	ఇశ్రాయేలువారిలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబంధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
786	ఉజ్జయా లేక అజర్యా రాజగుట (II రాజు 14 ²¹).		
749	ఉజ్జయా యోతాములు కలిసి యేలుట (II రాజు 15 ^{31,33}).		
748		జెకర్యా (II రాజు 15 ⁶). షల్లుము (II రాజు 15 ¹³). మెనహేము (II రాజు 15 ¹⁷). ఒకరి తరువాత నొకరు రాజులగుట.	
745			తిగ్లత్పిలేసె రనబడిన మెక్కట.
741	యోతాము ఆహాజ కలిసి యేలుట.		
738		మెనహేము పూలుకు కప్పము గట్టుట (II రాజు 15 ¹⁹). పెకహ్యా రాజగుట (II రాజు 15 ²³).	
736	ఉజ్జయా మరణము. యోతాము రాజగుట (II రాజు 16 ¹⁻²).	పెకహు షోమ్రోనులో రాజగుట (II రాజు 15 ²⁷).	
730		హోషేయ రాజగుట (II రాజు 15 ³⁰)	
728	ఆహాజ, హిక్కియా కలిసి యేలుట (II రాజు 18 ¹⁻³).		
727			వల్తనేసరు అష్షూరు రాజగుట.

* II రాజు 15²⁷ నందున్నట్లు పెకహు యేలుబడిని తక్కిన సంగతులతో సరిపోల్చిన యెడల చాల యెక్కువగా నున్నట్లు కనబడుచున్నది. పెకహు చూ॥

సంవత్సరము క్రీ॥ ము॥	యూదాలో జరిగినవి	ఇశ్రాయేలువారిలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబంధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
726	ఆహా మరణము. హిజ్కియా రాజగుట (II రాజు 18 ⁹).		
722		షామ్రాను పట్టాబడుట, ఉత్తర రాజ్యనాశనము (II రాజు 18 ¹⁰).	
721			సర్గోను అమూరు రాజగుట.
714	స్వన్నేరు సేనాధిపతియై యూదా దేశముపై దండెత్తి పచ్చుట (II రాజు 18 ¹³).		
713	హిజ్కియా జబ్బుపడుట (II రాజు 20 ¹⁻⁶).		
712	బబులోను రాజగు మెరోదక్కులదాను రాయ బారము సంపుట (II రాజు 20 ¹³).		
705			స్వన్నేరు అమూరు సింహాసన మెక్కుట.
701	స్వన్నేరు యెరూషలేమును మట్టడించుట (II రాజు 18 ¹⁴).		
698	హిజ్కియా మరణముగట, మనష్సే రాజగుట (II రాజు 21 ¹)		
680			వీసర్వద్దోను అమూరు రాజగుట (II రాజు 19 ¹⁷).

సంవత్సరము క్రీ॥ ము॥	యూదాలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబంధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
668		అఫుర్బనిపాల్ అష్షూరు రాజగుట.
647	అఫుర్బనిపాల్ మనషేను ఖైదీగా పట్టుకొని పోవుట (II దిన 33 ¹¹).	
642	అమోను రాజగుట (II రాజు 21 ¹⁹).	
639	యోషీయా రాజగుట (II రాజు 22 ¹).	
610		ఫరోనో విగ్రహ రాజగుట.
608	యోషీయా నెకోచే హతుడగుట (II రాజు 23 ²⁹).	
	యెహోయాహా 3 మాసములు రాజ్యమేలుట (II రాజు 23 ³¹).	
	యెహోయాకీము రాజగుట (II రాజు 23 ³⁶).	
605	యెహోయాకీము నెబుకద్నెజరునకు లోబడుట (యిర్మీ 25 ¹ 46 ²).	నెబుకద్నెజరు బబులోను రాజగుట.
598	యెహోయాకీను 3 మాసములు రాజ్య మేలి బబులోనుకు చెలి గొనిపోబడుట (II రాజు 24 ⁸⁻¹²).	
597	సిద్కియా రాజగుట (II రాజు 24 ¹⁸).	
587	ఆలయము నాశనమగుట (II రాజు 25 ^{8,9}).	

పారసీకుల కాలము

539		కోరెషు బబులోనును పట్టుకొనుట.
538	జెరుబాబెలు 42,000 మంది యూదు లతో యెరూషలేమునకుఁ దిరిగి వచ్చుట (II దిన 36 ^{22,23} ఎజ్రా 1, 2).	
537	ఆలయమును తిరిగి కట్టినారంభించుట (ఎజ్రా 3 ⁸).	
529		కంటైసీసు పారసీకుల రాజగుట.
521		దర్యావేషు హిష్టాస్పసు పారసీకుల రాజగుట.
520	హగ్గయి జెకర్యాలు ఆలయమును కట్టి ముగించుఁడని ప్రోత్సహపఱచుట (ఎజ్రా 5 ¹ హగ్గ 11).	
515	ఆలయమును కట్టిముగించుట (ఎజ్రా 6 ¹⁵).	

సంవత్సరము క్రీ॥ ము॥	యూదాలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబంధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
486		జలెక్సీసు (అహష్వేరోఘ) రాజగుట.
465		అర్హవాషసు రాజగుట.
458-457	ఎ.శా 1755 మంది యూదులతో యెరూషలేమునకు వచ్చుట (ఎ.శా 7,8).	
445-444	నెహెమ్యా యెరూషలేమునకు వచ్చి పట్టణపు గోడలను మఱల కట్టుట (నెహె 2).	
433-432	నెహెమ్యా పారసీకమునకు మఱల వెళ్లుట (నెహె 5 ¹⁴ 13 ⁶).	

గ్రీకుల కాలము

331		మహా ఆలెక్సాండరు పారసీకుల నోడించుట.
323		మహా ఆలెక్సాండరు మరణము.
320	ఆలెక్సాండరునకుఁ బిచ్చుట విగుప్తు యేరికయగు తొలిమి సోటరుచే యూ దయ ఆ దేశముతో చేర్చబడుట.	
312		సెల్యూకసు అంతియోకయలో సెల్యూ సిడయ రాజ్యమును స్థాపించుట.
223		మహా అంతియోకసు సెల్యూసిడయ రాజ్యమున కేరికయగుట.
203	అంతియోకసు యెరూషలేమును పట్టుకొనుట.	
198	యూదయను నిరియాతోఁజేర్చుట.	
175		అంతియోకస్ ఎపిఫనీస్ సెల్యూసి డయ రాజ్యమున కేరికయగుట.
170	అంతియోకస్ ఎపిఫనీస్ యెరూష లేమును పట్టుకొని దేవాలయము నవవిత్త పఱచుట.	
168	ఆలయము లోని బలిపీఠముమీఁద విగ్రహ సంబంధమైన వేదికను నిలుపుట.	
166	మక్కబీయుల తిరుగుబాటు.	
165	ఆలయమును మఱల ప్రతిష్ఠించుట.	

రోమీయుల కాలము

సంవత్సరము క్రీ॥ ము॥	యూదాలో జరిగినవి	బైబిలు చరిత్రకు సంబంధించిన యితర దేశములలో జరిగినవి
63	పాంపే యను రోమన్ సేనాధిపతి యెరూషలేమును పట్టుకొనుట.	
47	జూలియను సీజరు అంతిపతేరును యూదయకు గవర్నరుగా నియమిం చుట.	
37	మహాహేరోదు యెరూషలేమును పట్టుకొని రాజగుట.	
31		హెగ్రుస్తు రోమా చక్రవర్తియగుట.
20	హేరోదు ఆలయమును తిరిగి కట్ట నారంభించుట (యోహా. 2 ³⁰).	
6	క్రీస్తు పుట్టుక.	
5	హేరోదు మరణము. రాజ్యమును అర్కెలాయు అంతిప ఫిలిప్పులు పంచు కొనుట.	
క్రీ॥ శ॥		
5	అర్కెలాయును రాజ్య పదభీష్టునిఁ జేయుట.	
14		హెగ్రుస్తు మరణము. తిబెరి చక్రవర్తి యగుట.
26	పాంతి పిలాతు గౌరవరగుట. క్రీస్తు తన బహిరంగ పరిచర్య నారం భించుట.*	
28 లేక 29	క్రీస్తు సిలువ వేయబడుట.*	
32	పౌలు క్రైస్తవుడగుట.	
37		తిబెరి మరణము, కలిగ్యులా చక్రవర్తి యగుట.
41	హేరోదు అగ్రిప్ప I యూదయ సమరయలకు రాజగుట.	కలిగ్యులా చంపబడుట, క్లాడియ చక్రవర్తియగుట.
44	హేరోదు అగ్రిప్ప I మరణమగుట (కార్య 12 ³³).	

* వివరములగు లేదీలకొఱకు యేసుక్రీస్తు చూ॥

9 పౌలు చరిత్రయందలి యితర లేదీలకొఱకు పౌలు చూ॥ రోమా వ్యాఖ్యానము 6 వ పేజీ
కూడ చూ॥

సంవత్సరము
శ్రీ॥ శ॥

యూదాలో జరిగినవి

బైబిలు చరిత్రకు సంబంధించిన
యితర దేశములలో జరిగినవి

48	ఫేలిక్సు కుమేరినసు అను వానితో గలిసి గార్వరగుట.	
52	ఫేలిక్సు ఒకడే గార్వరగుట.	క్లాదియ రోమానుండి యూదులన వెళ్లగొట్టుట (కార్య 18 ^వ).
54		క్లాదియ విషముచే మరణముగుట. నీరో చక్రవర్తి యగుట.
59 లేక 60	ఫేస్తు గార్వరగుట (ఫేలిక్సు 48 లేక 53 నందు గవర్నరయినయెడల ఇది 55 లేక 56 అగును).	
64	గెసియస్ ఫ్లోరస్ గార్వరగుట.	నీరో హిందల కారంభము.
66	యూదుల యుద్ధములకారంభము.	
68		నీరో స్వహత్య జేసికొనుట. గల్లా ఒత్తో అనువారు ఒకంతరువాత నొకరు చక్రవర్తులై బలాత్కారముగా చంపు బడుట.
69		విటెలియసు రాజ్యమునకువచ్చి చంప బడుట. వెస్పాసియను చక్రవర్తియగుట.
70	యెరూషలేము టైటుసువలన నాశనము జేయబడుట.	

కాలజ్ఞానులు (Enchanters). మూల
భాషయందు వాడబడిన పదమునకు కష్టంబు
గారడీచేయుట మంత్రించుట కాలములను
సమయములను ఆచరించుట యని యర్థముగును
గాన ఈ పదము సోదె, మంత్రగాండ్రును
గూర్చి యుపయోగించిరి (యిర్మీ 27^వ) ఆ పద
మునే యెష 2^వ 57^వ మీకా 5^వ నందు
మంత్రమునిగాని దాని సంబంధించిన వేర్వొక
పదముచేగాని తెనిగించిరి. మేఘచలనమును
గ్రహణములను గ్రహముల సంయోగమునుబట్టి
రాజ్యాంగములందును ప్రకృతీయందును కలుగజేసే
యొన్ని మార్పులనుగూర్చి ముందుగనే చెలిపెడి
వారు పాఠేనిబంధన కాలము నందుండిరి.
హిందువు లిప్పుడు పంచాంగమును చదివి వివాహ
ములు మొదలగు శుభకార్యములకు మంచి

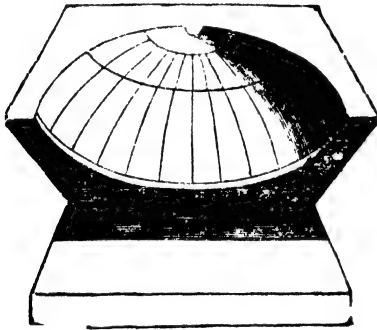
ముహూర్తములను పెట్టించుకొనుటకై జ్యోతి
ష్సుల యాలోచనవెదకుటవలె ఆ కాలము
నంగున్న వారును చేసిరి.

B.

కాలమానము (Duration of Time
calendar). బైబిలునందున్న కాలమానముల
దివారాలెములను, ఋతువుల ననుసరించిచేసి
గాని అంత వివరముగజేయలేదు. ఈ క్లిష్టక్రింద
కాలముయొక్క బహు చిన్న భాగములతో
వారంభించి వివరింతుము గాని ఈ క్రమము
బైబిలునందున్నది కాదని తెలిసికొనవలెను.

1. అన్నిటిలో నూత్నమైన కాలభాగము
నిమిషము లేక రెప్పపాటు (I కొరి 15^వ)
అయియున్నది. ఇది యితరకాలమని కాలమున
నూచింపక బహు నూత్నకాలమును కనబఱచును

II. కాలమును గడియల ప్రకారము భాగించి నట్లు కనబడు నూచనలు పాఠేనిబంధనయందు బహు అరుదు. దాని 4¹⁹ లో గంటల యను పదమును, 4³³ 5⁵ లోని గడియ అను పదమును కలవు గాని అవి మన మిప్పుడు వాడేడి గంటల వంటివి కాక యేదో ఒక కాలభాగమును తెలియఁ జేయు చున్నవి. ఆహజు గడియారపు మెట్లు అనబడినది (II రాజు 20^{10,11}) యిట్టి కాల పరిమాణమును నూచించవచ్చును. క్రొత్త నిబంధనయందు మఱీ తేటయైన గడియలున్నవి. యూదులరెక్క ప్రకారముని పగలు 12 గంటలును, రాత్రి 12 గంటలు నున్నట్లు తెలియును గాని మన తెలుగు బైబిలు యూదుల కాలభాగమును అనుసరించినటుల కనుపించదు. బైబిలు

సూర్య గడియారము

తెనిగించినవారు ఆ కాలమానమును ప్రస్తుతము మనము వాడుచున్న కాలమానమునకు మార్చిరి. తెలుగు బైబిలునందు మ 27⁴⁵ మా 15³³ లూ 23⁴⁴ లో నున్న మధ్యాహ్నము మొదలుకొని మూడుగంటలవఱకు అనియున్న వాక్యము మూల భాషలోను ఇతరతర్జుమలలోను ఆరుగంటలు మొదలుకొని తొమ్మిది గంటలవఱకు అనియున్నది. ప్రాద్దుననుండి రెక్కించిన పక్షమున ఆరుగంటలు మన రెక్క ప్రకారము మధ్యాహ్నమును, తొమ్మిది గంటలు మూడు గంటలగును. గాని యోహాను సువార్త చూచినపక్షమున, అతఁడు యూదుల వలె గాక మధ్యరాత్రినుండి మధ్యాహ్నమువఱకు 12 గంటలను, మధ్యాహ్నమునుండి మధ్యరాత్రి వఱకు 12 గంటలను రెక్కించినటుల అనేకు లభి ప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్లు మధ్యరాత్రినుండి మధ్యరాత్రివఱకు దినమును రెక్కించుట రోమీ

యలవాడుకయై యుండెను. అయితే (యోహా 19¹⁴) లోనున్న ఆరుగంటలు మన తెలుగు బైబిలులో నున్నట్లుగా ఉదయము ఆరుగంటలుగానే రెక్కించవలెను. యోహా 1³⁹ 4^{5,52} లో కూడ అతఁడు మన రెక్కనే అనుసరించెనని అర్థప్రాయ పడువారు కలరు. యోహా 1³⁹ నందు మూలభాషలో 10 గంటలని యున్న దానిని తెలుగునందు సాయంత్రము నాలుగు గంటలుగాను, 4⁵² లో నున్న ఏడు గంటలను మధ్యాహ్నము ఒంటి గంటగాను 4⁶ లో నున్న ఆరుగంటలను పన్నెండు గంటలుగాను మార్చిరి. తర్జుమా చేసినవారు మూలభాషలో ఉన్న రీతిగానే అంకెలను తెలుగునందును వేసియుండియెడల బాగుగ నుండును.

III. జాములు. గడియకన్న జామును బైబిలునం దెక్కువగా వాడిరి. ఆదికాలముల యందు రాత్రి కాలమును మూడుజాములుగా భాగించిరి. (నిర్గ 14²⁴ న్యాయ 7¹⁹ I సమా 11¹¹ విలా 2¹⁹). అవి మొదటిజాము నడి జాము వేగువజాము అనునవై యున్నవి. గాని క్రొత్తనిబంధనలో రోమీయలకాలము ననుసరించి రాత్రిని నాలుగుజాములుగా భాగించిరి (మా 18³⁵). అవి ప్రాద్దుగ్రుంకుజాము, అర్ధరాత్రిజాము, కోడిపూయుజాము, తెల్లవారుజాము అని విలపబడెను. రాత్రిని భాగించినట్లు పగటినికూడ భాగించిన నూచనలు లేవు. ఆది 3⁸ లో ఉదయమును చల్లప్రూట యనియు, 18¹ లో మధ్యాహ్నమును ఎండ వేళ యనియు పిలిచిరి. I సమా 11¹¹ నందున్న ఆ యసలుమాటనే మధ్యాహ్నము అని తర్జుమా జేసిరి. దీనికి సంబంధముగా దినమును రాత్రిం బగట్లు అను రెండుభాగములుగ చేయుటయు వాడుకై యుండెను (ఆది 8²² యిర్మీ 33^{20,25}). అలంకార రీతిగా రాత్రి వేళను అజ్ఞానమునకును, పగటిని దైవజ్ఞానమునకును నూచనలుగా వాడిరి (రోమా 1¹³ ఎఫె 5^{11,13} I థెస్స 5^{5,6}).

IV. దినము. వైజెప్పబడినకాల భాగములన్నియు దినవిభాగములు. సృష్టిక మప్రకారము దినము మొదటికాలభాగము. నూర్యాస్తమయముతో పాఠేనిబంధన కాలమునందు

నూతనదిన మారంభమాయెను (ఆది 15-8-13 మొ॥). సబ్బాతుదినమునకుతప్ప బైబిలునందు మఱీదినము నకును ప్రత్యేకమైన పేరులేదు. ఆయాదినము లకు మొదటి రంజింప మూడవ మొదలగు దినము లని పేరుపెట్టిరేగాని వాటికితర పేరు లెవ్వియును లేనేలేవు. మ 28¹ మా 16² మొ॥ వాక్యములలోని ఆదివారము సహా మూలభాషలో దినమునకు పేరుగాక మొదటి దినమని యర్థమిచ్చును. అది ప్రక 110 లో ప్రభువుదినము అనబడెను. సబ్బాతుదినమునకు ముందురోజు సిద్ధపఱచువన మనబడెను (మ 27² మా 15² మొ॥). మా 15² లో అది విశ్రాంతిదినమునకు పూర్వ దినమనబడెను.

V. వారములు. సబ్బాతునుండి సబ్బాతు వఱకు వారమును లెక్కించిరి. అసలు భాష యందలి సబ్బాతులు అను బహువచన ప్రయోగ మును వారమని తెనిగించిరి (మ 28¹ యో 20¹). వారము సృష్టిక్రమము ననుసరించును (ఆది 21-3). లేవీ 12¹⁻³ ద్వితీ 16¹ దాని 9²⁴ మొ॥ వాక్యము లను చూడఁగా వారముల లెక్క వాడుకయై యున్నట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

VI. మాసములు. యూదులు చాంద్ర మాసముల ననుసరించిరి గాని వారి మాసముల పేరులు ఆయా ఋతువులను నూచించును. ఈ దిగువ సుదాహరించిన జాబితాలోని మొదటి మాసపుపేరుయొక్క శబ్దాగ్రము వసంతకాలమును, రెండవది పువ్వులకాలమును, ఏడవది వరదలు వచ్చుకాలమును, ఎనిమిదవది వర్షాకాలమును సూచించును. ఈ నాలుగుమాసముల పేరులు అన్నింటిలో పురాతనపువి. ఋతువులు నూర్చుని అనుసరించును. కావున బైబిలునందు ఆదికాల ములో సౌర (సూర్య) సంవత్సరమును అనుసరించి యున్నట్లు ఊహింపఁదగును గాని తరువాతకాల ములో వారు చాంద్రమాసములను వాడిరని తెలిసికొనవలెను. అవి పన్నెండుమాసములు. ప్రతిమాసమునకు 28 లేక 29 దినము లున్నవి. వారి సంవత్సరము మేష సంక్రాంతి (Vernal Equinox) కి ఓప్పుట వచ్చు మొదటి అమవా స్యతో నారంభమగుటచే అనేక సంవత్సరములకు వారొక అధికమాసమునుచేర్చి, దానికి 13 మాసము లుగా లెక్కవేసిరి. ఆ మాసపుపేరు లారంభమున

పల్లెనీనుదేశభాషకు సంబంధించినను చెఱకాలము నకుఁ బిమ్మట బాబెలువారి మాసముల పేరులు వాడిరి. ఆ మాసములపేరు లీ దిగువనున్నవి.

1. ఆబీబు (Abib = పాలు కంకులు నిర్గ 13⁴). ఇది మార్చి ఏప్రిల్ మాసములలో వచ్చెను. చెఱకుఁబిమ్మట దీనికి నీసాను (Nisan) అను బబులోను పేరుపెట్టిరి (నెహె 2¹ ఎస్తే 3⁷) ఇది పస్కా-మాసము (నిర్గ 12²).

2. జీవ్ (Ziv = కాంతిగలనెల! I రాజు 6¹). ఇది ఏప్రిల్ మే మాసములలో వచ్చెను.

3. సీవాను (Sivan. ఎస్తే 8⁷⁻⁹). ఇది బబులోని వారి నెలపేరు. మే జూన్ మాసము లలో వచ్చెను.

4. తమ్మూజు (Tammuz). ఈ నెల పేరు బైబిలునందు కనబడదు. ఇది ఒక దేవతకు గౌరవార్థమై పెట్టినపేరు. (తమ్మూజు చూ॥). శైక 8¹⁹ లోని నాలుగవ మాసమిదే. జూన్ జూలై నెలలలో వచ్చెను.

5. అబ్ (Ab). ఇదియు బైబిలునందు లేదుగాని యోసీఫస్ అను చరిత్రకారుఁడు (పురా 4, 4, 75) దీనివాడెను. శైక 8¹⁹ లోని వివరనల ఇదే. జూలై ఆగష్టు మాసములలో వచ్చెను.

6. ఏలూలు (Elul. నెహె 6¹⁵ I మక్క 14²⁵). అష్టారువారి వంశాంగములోను కనబడును. దీని అర్థము తెలియదు. ఆగష్టు సెప్టెంబరు మాసములలో వచ్చును.

7. ఏతనీము (Ethanin = ఆకక ప్రవహించు ఊటలు లేక నదులు. I రాజు 8³). యోసీఫసు దీనిని తిష్రీ (Tishri) యని పిలిచెను (పురా 4, 1). ఇది సెప్టెంబరు అక్టోబరు నెల లలో వచ్చెను.

8. బూలు (Bul. I రాజు 6³⁸). దీనికి మార్చెస్వాను (Marchesvan) అను పేరుకూడ కలదుగాని అది బైబిలులో లేదు. అక్టోబరు నవంబరు మాసములలో వచ్చెను.

9. కిస్లేవు (Chisleu). ఇది బబులోను వారి పదము. దానియర్థము తెలియదు (నెహె 1¹ శైక 7¹). I మక్క 1⁵⁴ నందున్న ఖిస్లెలు

అనునదీమాసమే. ఇది నవెంబరు డిశంబరు మాసములలో వచ్చెను.

10. తెబేతు (Tebeth = బురదమాసము! ఎస్తే 2¹⁰). ఇది అష్టాశ్వపదము. డిశంబరు జన్మవరి నెలలలో వచ్చెను.

11. శేబాటు (Shebat = జలప్రళయము జెక 17). ఇది బాబెలుపదము. జన్మవరి ఫెబ్రువరి మాసములలో వచ్చెను.

12. అవారు (Adar = చీకటి! ఎబ్రా 6¹⁵ ఎస్తే 37). II మక్క 15³⁶ నందు దీనికి అవారు అనుపేరుకలదు. ఇది బాబెలు పదము. ఫెబ్రువరి మార్చి మాసములలో వచ్చెను.

అధికమాసమువచ్చిన సంవత్సరమున వారు ఆ మాసమును రెండవ అవారు లేక అవారుకు తరువాతి నెల అని పిలిచిరి.

సంవత్సరమును నెలల ప్రకారముగా మాత్రమే విభజింపక ఋతువుల ననుసరించుచు వాటిని విభజించిరిగాని ఆ విభజననూటిగా ఋతువుల ననుసరించినదే యని చెప్పలేము. అన్నిటిలో మిగుల పురాతన విభాగములు ఆది 6²² లో నున్నవి. అవి వేదకాలము, కోతకాలము, శీతోష్ణములు, వసంత శీతకాలము అనునవి. ఇదేలాగు నిర్గ 34²¹ లో మున్నుకాలము, కోతకాలము అను భాగములు కనబడును. లేవీ 26⁵ లో వ్రాక్షాపండ్లకాలము కూడ ఒక కాలవిభాగముగా నున్నట్లున్నది. వేసవి కాలము చలికాలమును రెండు ఋతువులుగ కూడ సంవత్సరమును విభజించిరి (క్రీస్తు 74¹⁷ జెఖ 14⁸).

ఇశ్రాయేలీయుల పండుగులు పైరులు వేయుట పంటలుపండుట వాటిని కోయుట యనువాటి ననుసరించవచ్చును. (పండుగలు చూ॥).

VII. సంవత్సరములు పైన చెప్పబడిన రీతిగా చంద్రునిగమనము ననుసరించినను మేష సంక్రాంతి (Vernal Equinox) నం దారంభించుటచే మన తెలుగు సంవత్సరములవంటివై యున్నవి. సంవత్సరాది దినము మార్చి లేక ఏప్రిల్ మాసమునందువచ్చును. ప్రతియేడవ సంవత్సరము విశ్రాంతిసంవత్సరమై యుండెను

(ద్వివీ 151⁴). ఏడేళ్లు నలువది తొమ్మిది సంవత్సరములకు పిమ్మట యేడవయేడు సునాద లేక జూబిలీ (Jubilee) సంవత్సరమనబడును (లేవీ 25⁸⁻²⁹).

VIII. శకములు. సంవత్సరములను లెక్కించుటకు స్థిరమైన శకము బైబిలినందు లేదు. ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తులోనున్న కాలము (నిర్గ 12⁴⁰ గల 31⁷) నన్నూటమున్నది సంవత్సరము లనియు, సాలామోను దేవాలయమును కట్టించుటకు మొదలు బెట్టినది నిర్గమమునకు తిరువారే 480 సం॥ లనియు (I రాజు 6¹), చెఱకాలము 70 సం॥ లనియు (యిర్మీ 25¹¹ 29¹⁰ జెక 7⁵) అను నీ గొప్ప కాలభాగముల ననుసరించి లెక్కించి నను, సాధారణముగా రాజులు ఏలిన సంవత్సరములనుబట్టి కాలమును నూచించుచుండిరి. లూ 3¹⁻² లో అట్టి కాలనూచనలు చాలగలవు ఆమో 1¹ లో భూకంపము అను విషయము ననుసరించి కాలమును లెక్కించినట్లున్నది. ఇట్లు విషయాల ననుసరించి కాలమును లెక్కించుట, ఈ దేశము నందును సాధారణ విషయమైయున్నది.

IX. కాలమును తెలిసికొను ఉపకరణములు. ఇట్టి వాటినిగూర్చి ఆహాజు చేయించిన మార్క గడియారము (II రాజు 20⁹⁻¹¹ యెష 38⁸) తప్ప వేరు నూచన లేవియును లేవు.

కాలమా (Calah). నీనెవె పట్టణమునకు దక్షిణముగా ఘమారు పదిక్రొసుల దూరములో నున్న యొక పురాతన పట్టణము. నిహైదు దీనిని కట్టించెను (ఆది 10^{11,12}). అష్టారు రాజ్యము ఉన్నత దశయందున్నప్పుడు అష్టారు రాజుల నివాస స్థానముగనుండెను. నీనెవె కిది సమీపముగా నుండుటచే హెబ్రీయులు అనుకొనునట్లుగా మహాపట్టణమనియు (యోనా 1²), మహాపురము అనియు (4¹¹) చెప్పబడిన నీనెవెలోచేరి యుండవచ్చును.

కాలువ యెరూషలేము A II 2 చూ॥

కాలేజము (Liver). ధర్మశాస్త్రమునందు విధింపబడిన యాచారములలో కాలేజమును దానిమీది వపయు దేవార్పితమైన వాటియందు దాహారింపబడుటవలన (నిర్గ 29^{13,22} లేవీ 3^{10,15}) ఇది ప్రాణాధారమగు అవయవములలో

నొకటి యని పూర్వకాలమున పల్లెనీనుకు చుట్టు నున్న దేశస్థులు నమ్మియున్నట్లు శాస్త్రజ్ఞులు తెలిసికొనియున్నారు. అది యంతముఖ్యమైన దైనందువలననే దేవుని కర్పించిరిని కొందఱు అభిప్రాయ పడుచున్నారు గాని హిందువులు నేటిని యర్పించునట్లు వారు క్రొవ్వ నర్పించి యుందురు. కాలేజము ప్రాణాధారమైనదిగా నెంచబడినట్లు విలా 2¹¹ నందొక నూచన కనఁ బడుచున్నది. నా కాలేజము నేలమీఁద నొలుకు చున్నది అను నీ వాక్యము ప్రాణమును ధార పోయునంత కష్టమును తెలుపును. సామె 7³³ లో గుండె యని తెనిగించిన అసలు మాటకు కాలేజ మని శబ్దార్థము. ఇదియు కాలేజము ముఖ్య వయవ మనుటకు నూచనగానున్నది. మృగముల లోని అవయవములను అన్యలు శకున సాధనము లుగా నెంచిరి. యెహె 21²¹ లో శకున ములు చూచుట యని తెనిగించిన యసలు పదము కాలేజమును చూచుట యను నర్థ మిచ్చును.

కాలేబు (Caleb = కుక్క). 1. హెస్రూసు కుమారుఁడు. యెరహ్మాయేలు సహోదరుఁడు (I దిన 2^{18,49}). 2⁹ నంది పదమునకు కేలూలై యను మాటు రూపమున్నది. గోత్రములవారిని వ్రాయునప్పుడు యూదా గోత్రమనియు పెరెజా కుటుంబమనియు హెస్రూసు యింటి వారనియు ఇతని సంతానపువారిని లెక్కించిరి అహోను లోటివాఁడగు హూరు (నిర్గ 17^{10,12}) ఇతని కుమారుడు (I దిన 2¹⁹). గుడారమును కట్టుటయందు సహాయము చేసిన చిత్రపు పనివాఁ డగు బెసరేలు హూరుయొక్క మనుమఁడై యుండెను (I దిన 2⁵⁰).

2. యూదా గోత్రీకుడగు యెఫున్నై కుమారుడు. యూదా గోత్ర ప్రధానులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 13^{8,9}). కనాను దేశ మంతటిని వేగు జూడఁ పంపించిన వారిలో నితఁడొకఁడు. వారు తిరిగి వచ్చినపిమ్మట ఇతఁడు నూను కుమారుఁడగు యెహోషువతో గూడి ధైర్యముగా మాట్లాడి దేవుని సహాయముతో ఆ దేశస్థులను జయించి వారి పట్టణములను స్వాధీనపఱచుకొనవచ్చునని చెప్పెను (13³⁰ 14⁶) గాని ప్రజలు 10 మంది

మాటనే నమ్మి తమకు ధైర్యపఱచుచున్న వీ రిద్దరిని రాళ్లతోఁ గొట్టవలెనని యత్నించఁగా దేవుఁ డడ్డుపడి వారిని తప్పించెను (14⁹⁻¹⁰). ప్రజలు విశేషముగా సజిగి విగుప్తునకుఁ దిరిగిపోవలెనని యుద్దేశించఁగా ఆయన వారిమీఁద కోపపడి విగుప్తునుండి బయలుదేరిన వారిలో 20 సం॥ లకు పై వయస్సుగల వారందఱును కనాను దేశము నంగు ప్రవేశింపకయే అరణ్యమందు కూలుదురని వారిని శపించెను (14^{22,23}). కాలేబు యెహో షువాల నమ్మకము నిమిత్తము వారు మాత్రమే ఆ దేశమందు ప్రవేశించి దానిని స్వాధీనపఱచు కొందురని తెలిపెను (14^{24,30}). అరణ్యమందు తక్కినవారి శవములు రాలు నలువడేండ్ల పర్యం తము అరణ్యమందు సంచారము చేయవలెననియఁ దెలిపెను.

ఆ నలువది యేండ్లు గఠించిన తరువాత కాలేబు ఇశ్రాయేలీయులతోకూడ యెహోషువ నాయకత్వముక్రింద యెర్రానునదిని దాటి కనాను దేశ మునుచేరి తానుముందుగా చూచి మెచ్చిన హెబ్రోను పట్టణమును దానిచుట్టుప్రదేశమును, యెహోవా చెప్పినట్లు స్వాధీనపఱచుకొనెను. అతడప్పటికి 85 యేండ్లవాఁడై యుండియు బల పరాక్రమ సమన్వితుఁడై అచ్చటనుండిన అనాకీ యులను రాక్షసు వర్గమును జయించి వారిని దూరముగఁ దఱిమివేసి దుర్గములగు వారి పట్టణ ములను పట్టుకొని, వాటియందు చాలకాలము వఱకు జీవించెను (ద్వితి 1³⁶ యెహో 14⁶⁻¹⁴, కాదేషు, యెహోషువా చూ॥). H.

కాలేబువైన ఎఫ్రతా (Caleb-Ephra-thah). కాలేబుకు ఎఫ్రతా అను భార్య వలన కలిగిన సంతానము యొక్కపేరు (I దిన 2¹⁹⁻²⁴). పై వచనముల ప్రకారము కాలేబు తండ్రియగు హెస్రూసు పెద్ద మనుస్సులో మనష్షే మనుమరాలిని వివాహమాడినప్పుటికి వారి వంశ స్థులు మనష్షే గోత్రముతో లెక్కింపబడిరి. అయితే ఈ పట్టియందు వారు కాలేబు ఎఫ్రతాల ద్వారా హెస్రూసు వంశస్థులతో జేర్పఁ బడినట్లు కనఁబడుచున్నది. ఈ సందర్భమున హెస్రూసు కాలేబువైన ఎఫ్రతాలో మరణ మాయెనని వ్రాయఁబడియున్నది. అనగా కాలేబు ఎఫ్రతాయని పిలువబడిన వారిలో

కొందలు నివసించిన గోషేను నందని కొందటి యభిప్రాయము (ఎఫ్రతా చూ॥).

H.

కాలెనసు చెయ్యియైనను విలుగుట రోగములు చికిత్సలు I 8 చూ॥

కాల్చలము (Foot-men). ప్రస్తుతము న్నక్షేత్రజైలు కాలములోను కాల్చలము సేన యందలి ముఖ్యభాగములో నొకటి (న్యాయా 20² I సమా 4¹⁰ 15⁴ II సమా 10⁶ మొ॥). సంఖ్యా 11²¹ యిర్దీ 12⁵ నందు పాదచారులు అని తెనిగించిన అసలుమాట పై వాక్యమునందున్న పదమే.

కావలి, కావలివాడు దేహ సంరక్షకులు చూ॥

కావ్యము (Poetry). ప్రతిజనాంగము నందు మిగుల పురాతన రచనలు కావ్యములై యున్నట్లు హెబ్రీయులలో నుండెను (ఆది 4²³ నిర్గ 15^{20,21} మొ॥). హెబ్రీ కావ్యములందు యతిప్రాసలను గణప్రస్తారము ననుసరించిన పద్యములు లేవు. ఒకటే సంగతిని ఆయా విధములు గాను, ఆయా దృష్టాంతములచేత వివరించుటయే ఆ కావ్య ముఖ్యలక్షణమై యున్నది. అట్టి వాక్యములు రెండుగాని రెంటి కక్కుచగాని యుండును.

1. అవి ఒకటే యర్థము నిచ్చునవిగానుండ వచ్చుచు (ఉదా॥ ఆది 4²³ కీర్త 22²⁰ మొ॥)

2. అవి వ్యతిరేక వాక్యములుగా నుండ వచ్చును (ఉదా॥ యోబు 3¹⁷ సామె 10^{1,2,3} మొ॥). సామెతల గ్రంథమునందున్న సామెతలలో ననేకము లిట్టివి. క్రొత్త నిబంధనలోని వాక్యములు కావ్యరీతిగా వ్రాయబడక పోయినను ఇట్టి శైలి అనేక వాక్యములలో కనబడును (యోహా 13,5,11 మొ॥ మ 8²⁰).

3. ఒక వాక్యమందు అసంపూర్ణముగా నున్న సంగతి రెండవదానిలో పూర్తియగును. ఒక పంక్తి ప్రశ్నగాను రెండవది ఉత్తరముగా నుండును (కీర్త 25¹² యెష 66³ మొ॥). లేదా, ఒక పంక్తిలో కారణమును ఒకదానిలో ఫలితము నుండును (సామె 26⁴ కీర్త 24⁹). లేక ఒకదానిలో

ఒక సంగతియు, రెండవ దానిలో దానిగూర్చిన దృష్టాంతము నుండును (కీర్త 43¹). సాధారణముగా రెండు పంక్తులు మాత్రమే యిట్టి సంబంధము గలవిగా నుండినను మూడేసి పంక్తులును (కీర్త 24⁹ మ 8²⁰ మొ॥) నాలుగేసి పంక్తులును (కీర్త 1³ 37¹⁴ 121^{3,4}), ఐదేసి పంక్తులును (కీర్త 274⁹) సహ గల వాక్యములున్నవి.

కావ్యములందు సాధారణముగా ఇట్టివిగాక పద్యములులేవు. కొన్ని కీర్తనలలో నొక విధమైన పల్లవియుగలదు 42,43 కీర్తనలలో 5,11,5 వాక్యములను పల్లవిగా నెంచవచ్చును. యెష 2 అధ్యాయమందు 9,11,17 వచనములు ఒక విధమైన పల్లవిగా నున్నవి. కొన్ని అక్షరమాలికలుగానున్నవి (కీర్త 25,34,37,119, విలాపవాక్యములు).

యోబు గ్రంథమును నాటక కావ్యముగా నెంచవచ్చును. జైలునందున్న కావ్యములు ఎక్కువగా కీర్తనలైయున్నవి.

కాశే పరివాండ్లు వృత్తులు చేతిపనులు I 2 (1) చూ॥

కాసిఫ్యా (Casiphai). బబులోనునుండి యెరూషలేమునకు పోవు మార్గము దగ్గరనుండు నొక స్థలము (ఎజ్రా 8¹⁷). ఇది బబులోను దేశముయొక్క ఉత్తర ప్రాంతములో నున్నది గాని దాని యునికిని గూర్చి మతేమియు తెలియదు.

కాసు నాణెములు III చూ॥

కాళ్లగొలుసులు ఆభరణములు 27 చూ॥

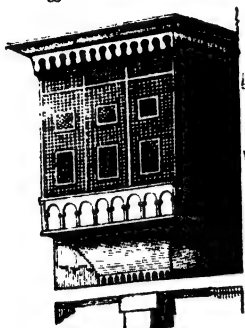
కాళ్లువిలుగ గొట్టుట రోగములు చికిత్సలు III 3 చూ॥

కి

కింహము (Chimham = ఆశ). అశ్వాలోము తిరుగుబాటు చేసినందున దావీదు గిలాదుకు వెళ్లి అచట బసచేయుచుండగా నతనికి దయఁ జూపిన బర్జిల్లయి కుమారులలో నొకఁడు (I రాజు 27). ఇతఁడు దావీదుతో కూడ తిరిగి యెరూషలేమునకు వచ్చి యచట బసచేసెను (II సమా 19^{37,38}). యిర్దీ 41¹⁸ లో నున్న గెరూతు కింహము అను స్థలమునకా పేరు బహుశః

ఇతని వలననే కలిగియుండ వచ్చును. (గెరూతు కింహము చూ॥)

కిటికీ (Window). బీదల యిండ్లలోపలికి వెలుగు వచ్చుటకును, పొగ బయటకు పోవుటకును సాధారణముగా గోడలకు రంధ్రముల నుంచిరి. అంతస్తులన్న యిండ్లలో రాజ మార్గము వెళ్ళు నొక పెద్ద కిటికీ యుండును. దానిమీద

అల్లిక కిటికీ

వలంటి పని చేయఁబడియుండును. దానిని **అల్లిక కిటికీ** యని తర్జుమాజీసిరి. దానిగుండా లోపల పుండువారు బయట జరుగునది చూడఁ గలరు గాని బయటివారు లోని వారిని చూడఁ జాలరు. (న్యాయా 5²⁸ సామె 7⁶ పర 2⁹ II సమా 6¹⁸ రాజ 9³⁰).

J. C.

కిత్తిము, కిత్తిములు (Kittim).

1. యావాను కుమారులలో నొకఁడు (అది 10⁴ I దిన 17). యావాను గ్రీకు వారికి పూర్వీకుఁ డయ్యెను.

2. కుప్రద్వీపమునకు మఱియొక పేరు (సంఖ్యా 24²⁴ యెష 23¹²). ఆ ద్వీపవాసులు **కిత్తిములు** నఁబడిరి (యెషె 27⁶ దాని 11³⁰). యిక్రీ 21⁰ చూడఁగా ఆ యొక్క ద్వీపమునకు మాత్రము గాక దానిచుట్టునున్న ద్వీపములకుకూడ ఆ పేరు కలదు.

కిత్రోను (Kitron), జెబూలాను గోత్ర ప్రదేశములోనుండు నొక యూరు (న్యాయా 1³⁰). ఇశ్రాయేలీయులు దీనిలోనుండి కనానీ యులను వెళ్లఁ గొట్టెరి. యెహూ 19¹⁵ లో తెనుగు బైబిలనుండున్న కటాతు అను స్థలమితేయై యుండవచ్చును.

కిత్లిషు (Kithlish, Chitlish). షెఫే లా యనఁబడు యూదా మన్య ప్రదేశమందున్న ఒక యూరు (యెహూ 15⁴⁰).

కిద్రోను, కెద్రోను (Kidron, Cedron= చీడిటి). యెరూషలేమునకును ఒలీవ కొండకును మధ్యనున్న ఒక లోయ. అది యెరూషలేమునకు ఉత్తరమున నొక మైలు దూరముననుండి కొంచెము మట్టుకు తూర్పుగాను పిమ్మట దక్షిణముగాను పోవుచున్నది. వర్షా కాలములో మాత్రము అందులో నొక స్వల్పమైన వాగు పారును (యెరూషలేము A I 1. చూ॥).

యెరూషలేమునుండి గెత్సేమనే తోటక నను, ఒలీవకొండకైనను చేతనియ్యకైనను పోవలసి యున్నయెడల ఈ వాగును దాటి పోవలసి యుండును. ఉత్తరమున ఈ లోయ వెడల్పులేక యుండునుగాని ఒలీవకొండ ప్రక్కన ఇది వెడల్పుగలదియై ఒలీవతోటలును, ఇతర చెట్ల తోపులును గలిగియున్నది.

రాజైన దావీదు తన కుమారుఁడగు అబ్షా లోము తనకు విరోధముగా తిరుగుబాటు చేసి నపుడు అతనికి భయపడి యెరూషలేమును విడిచి యేడ్చుచు కిద్రోను వాగుదాటి ఒలీవకొండ నెక్కి యెర్రాను కి వతలకు పారిపోయెను (II సమా 15²³).

యేసు ప్రభువుకూడ తన శిష్యులను వెంటఁ బెట్టుకొని కిద్రోను వాగును దాటి ఒలీవకొండ కును 7 తేస్సమనే తోటకును వాడుకగా వెళ్లు చుండువాఁడు (యోహా 18¹).

ఆ కిద్రోను లోయకు తూర్పు ప్రక్కనుండు ఒలీవకొండయొక్క పడమటి యడుగునగల మెత్తని బండలలో ననేక సమాధులు తొలిపించఁబడి యున్నవి. ఒలీవ కొండయొక్క అడుగున పాలి పెట్టెబడుట యూదులకు మిగుల యిష్టము. ఆ లోయ ప్రక్కనుండు యెరూషలేము మిట్ట యొక్క అడుగున ప్రస్తుతము తురుమ్మల స్తూప భూమికలదు. ఇప్పటికిని ఆ లోయయొక్క ఇరుపార్శ్వములయందు అనేక సమాధులు కనఁ బడును.

ఆ లోయ ఇంకను దక్షిణముగా సాగి హిశ్మోము లోయతోఁ కలియుచోట చైవభక్తు

లగు రాజులైన ఆసా యోషీయా హిజ్కీయా అనువారు తమకు పూర్వమందుండిన భ్రష్టులగు రాజులు యెరూషలేములో నిలువఁ బెట్టిన విగ్రహములు మొదలైన హేయవస్తువులను తెచ్చి కాల్చి నిర్మూలముచేసిరి (I రాజు 15¹³ II రాజు 23^{4,6} II దిన 29¹⁶).

యెరూషలేమునకు ఎదురుగా ఈ కిద్రోను లోయకు ఎడమ ప్రక్కన హిన్నోములోయ కలియుచోటున రెండు మూడు చెట్లు కనబడు మిట్టయే యూదా ఇస్రూయెలతో దేవాలయ మలో పారవేసిన 30 పెండి రూకలతో ప్రధాన యాజకులు పరదేశుల స్థళాన భూమి కొరకు కొనిన అకెల్లము అను పొలమై యున్నది. క్రూసేడుల (Crusades) యుద్ధములు చేసిన వారు యెరూషలేమును చట్టుకొనుటకు వచ్చి అచ్చట యుద్ధము చేసిప్పుడు చనిపోయిన తమ వారిని ఆ మిట్టమీదనే పాతిపెట్టిరి (అకెల్లము చూ॥).

యెరూషలేమునకు దక్షిణముగా పారునట్టి కిద్రోనువాగు చిన్నవాగుగా నుండునుగాని అది ఆగ్నేయముగా ప్రవహించునపుడు అనేక వాగు లందులో కలియుటవలన ఒక యేరై కడపట మృత సముద్రములో సంగమించును. C.

కిన్నెరెతు (Chinnereth, Chinneroth = కిన్నె). నస్తారీవారి ప్రదేశమందుండు నొక దుర్గము (యెహో 19³⁵). క్రీ॥ ము॥ 16 వ శతాబ్దము నందు ఐగుప్తురాజగు 3 వ థొత్మెస్ (Tholmes) జయించిన దుర్గములలో నిది యొకటి యని ఐగుప్తు శాసనములవలనఁ జెలియుచున్నది. ఆ దుర్గమును బట్టియే దానిచుట్టునున్న ప్రదేశమునకు గూడ అదే పేరు గలిగెను (I రాజు 15²⁰). ద్వితీ 3¹⁷ యెహో 11² నందు ఆ యా ప్రదేశములకు వాద్దులను జెప్పు సందర్భమునందు ఇది చెప్పఁ బడినది. మ 14³⁴ నందున్న కెన్నెసరెతు బయలు ఈ పదమునకు మాటు రూపమని సాధారణముగా ననుకొందురు గాని దానిని గూర్చి కొంత సందేహము గలదు. (కెన్నె సరెతు బయలు చూ॥).

కిన్నెరెతు సముద్రము గలియ సముద్రము చూ॥

కిన్నెరు సంగీతము 3 (3) (a) చూ॥

కిబ్రోతు హత్తావా (Kibroth-Hattaavah = దురాశా సమాధులు). ఇశ్రాయేలీయులు సీనాయి అరణ్యములో దిగి సీనాయి కొండమీద యెహోవా యిచ్చిన ఆజ్ఞలను పుచ్చుకొనిన అనేక దినములకు తరువాత కనాను దేశమునకు వెళ్లనై బయలుదేరి మరుసటి దినమున నెచ్చి దిగి ఒక నెల దినముల మట్టుకుండిన స్థలము (సంఖ్యా 11²⁰). ఇన్ని దినములనుండి మన్నాను మాత్రమే తినుటవలన విసికి మాంసమునకోరి యెహోవా మీద మిగుల సగిగిరి. ఆయన వారికి పూరేడు పిట్టలను పంపఁగా వారు వాటిని తమ కసహ్యము పుట్టులాగున తిని తెగులుపుట్టి అనేక వేలమంది చచ్చిరి గనుక ఆ తావునకు దురాశా సమాధులను అర్థమిచ్చు కిబ్రోతు హత్తావాయను పేరు పెట్టబడెను (11³¹⁻³⁴ 33¹⁶).

H.

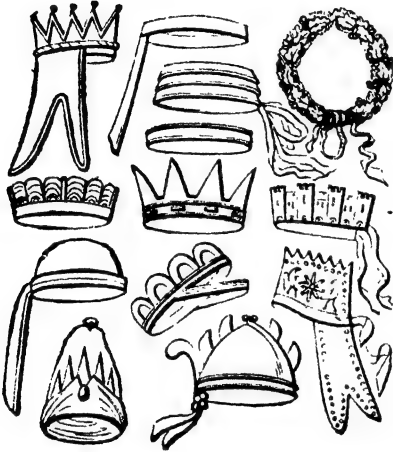
కిబ్జాయిము (Kibzaim = రెండు రాసులు). ఎఫ్రాయిము సాస్థ్యములో లేనియుల కియ్యఁ బడిన యొకయూరు (యెహో 21²²). దానికి యొక్కెయాము అను పేరుకూడ కలదు (I దిన 6⁶⁸). అసలు హెబ్రీలో I రాజు 4¹² నందు ఇదే పదముండినను ఇంగ్లీషు బైబిలనందు పార బాటుగా దానిని యొక్కెయాము (Jokneam) అని వ్రాసిరి. తెలుఁగు బైబిలనందును అట్లే యుంచిరి.

కిరీటము (Crown). ఈ పదముచే తెనిగించఁబడిన మూల పదములు మూడు హెబ్రీ భాషలోను రెండు గ్రీకు భాషయందునుగలవు.

రాజులును (II సమూ 1¹⁰ 12²⁹ మొ॥) రాబులును (ఎస్త 1¹⁰ 2¹⁷), రాజు దయనొంది ఘనత వహించిన వారును (8¹⁵) కిరీటములను ధరించిరి. ప్రధాన యాజకులును దానిని ధరించిరి (నిర్ 29⁶ 39³⁰ లేవీ 8⁹ జెక 6¹¹⁻¹⁴). వై నున్నట్లు ఘనమునకు మాత్రమే గాక రాజులును ప్రధాన యాజకులును ఒక విశేషమైన పనికై ప్రత్యేకింపఁ బడిరిని అది నూచించుచున్నది.

కిరీటము బైబిలంతటియందును మహిమ శక్తి అధికారములకు నూచనగానున్నది (క్రీర్ 182

జెక 91⁶). క్రొత్త నిబంధనయందు ఆ పద మును ఇట్టి యలంకారరీతిగా నుపయోగించిరి. ఘనమును నూచించుటకై ఆకులతో కిరీటము నల్లి ధరింపఁజేసిరి (I కొరి 9²⁵). ఇది జయము నకును మహిమకును నూచనగా నున్నందున మోక్షవాసులు కిరీటధారులై యున్నట్లు ఆలంకార రీతిగాఁ జెప్పఁబడినది (II తిమో 4⁸ యాకో 1¹² I పేతు 5⁴ ప్రక 2¹⁰ 3¹¹ 6² మొ॥).

కిరీటములు

కిరీట మీలోకాధికారమును సహితము నూచించుచున్నది. క్రీస్తు విరోధికి గుఱుతుగా నుండిన ఘట సర్పమునకు ఏడు కిరీటములున్నట్లు చెప్పఁబడెను (ప్రక 12³ 13¹). తూరు పట్టణపు విశ్వర్యమును నూచించుటకు అది కిరీటముల నిచ్చు పట్టణ మనఁబడెను (యోహ 23⁸). ఇట్టి లోక ప్రభావము శాశ్వతము కాదనుసంగతిని తెలుపుటకు కిరీటము తరతరములు ఒక కుటుంబ మునం దుండునాయని జ్ఞాని యనెను (సామె 27¹¹).

కిరీటము ఘనమును నూచించుటచే విలువ గల వాటిని ప్రియమైన వాటిని తెలుపుటకు దానిని వాడిరి. జ్ఞానము (సామె 4⁹), మంచి భార్య (12⁴), నెరిసిన తల (18³¹), కుమారులు (17⁸) కిరీటముగా నెంచఁదగును. అదే రీతిగా దయ (క్రీస్త 65¹¹), కరుణా కటాక్షములు (103⁴), మానవుల ఔన్నత్య స్థితి (8⁵) కిరీటమనఁబడెను. దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులకు చూపిన మేలులను ఆయా ఆభరణములుగా వర్ణించుచు, వారి ఘన

మును కిరీటముగాఁ బోల్చెను (యోహె 16¹⁹). పాలు తనకు సభికులు తన కిరీటమై యున్నారనెను (ఫిలి 4¹ I థెస్స 2¹⁹). కిరీటము పడిపోవుట అవమానమునకు గుఱుతైయుండెను (యోబు 19⁹ కీర్త 89³⁹ యిర్మీ 13¹⁸ విలా 51⁶ యోహె 21²⁸). క్రీస్తు నపహసించుటకు ముండ్లతో కిరీటముల్లి దాని నాయన తలపైఁ బెట్టిరి (మ 27²⁹ మా 15¹⁷ యోహా 19^{2,5}). ఆయన తన మహిమతో మరల ఎచ్చునప్పుడు ఆయనయొక్క శక్తి ప్రభావములను నూచించుట కాయన తలమీఁద ననేక కిరీటము లుండును (ప్రక 19¹²).

కిర్యత్ (Kiriath). ఒక హెబ్రీ ఉప సర్గ. దీనికి ఊరు అని యర్థము. తెలుఁగున పల్లె లేక పట్నము అను పదములనలేనే యనేక మాటలతోఁగలిసి వాడఁబడును (ఉదా॥ కిర్య తర్బా, కిర్యతాయిము).

కిర్యత్ హుజ్జాతు (Kiriath-Huzoth= విధులుగల పట్టణము). పూర్వము మోయాబులో నున్న యొక పట్టణము (సంఖ్యా 22³⁹). బిలాము ఇచ్చట అర్పణల నిర్పించెను. దీనిగూర్చి యింకే మియు తెలియదు.

కిర్యతర్బా (Kiriath-arba= అర్బాయొక్క పట్టణము.) అర్బాయను వాడు రాక్షసుఁడగు అనాకుయొక్క కొడుకు. అబ్రాహాము భార్య యగు శారా ఈ యూరిదగ్గర మృతిబొందెను (ఆది 23^{1,2}). అప్పుడబ్రాహాము ఈ యూరి సమీపముననున్న యొక చోలమును అందులోని మిక్వేలా గుహనును ఆ యూరివాఁడైన హేతు రుమారుఁడగు ఎఫ్రానునొద్ద 400 వెండి రూకలకు కొని యా గుహలో తన భార్య శవమునుంచెను (23³⁻²⁰).

తరువాత ఆ యూరు హెబ్రోను అనఁబడెను (23² యోహా 14¹⁵). అబ్రాహాము ఇస్సాకు యాకోబు అను వారలీ మిక్వేలా గుహలోనే పాతపెట్టఁబడిరి. (హెబ్రోను, శారా, ఇస్సాకు, యాకోబు చూ॥) C.

కిర్యతాయిము (Kiriathaim = రెండు పట్టణములు).

1. యొర్దానుకు తూర్పున మోయాబు రూపేను సరిహద్దులలోనుండు నొక పట్టణము.

అది మొట్టమొదట ఏమీయులను వారి యాధీనములోనుండెను (అది 14^{5,6}). రూబేనీయులు మోయాబును స్వతంత్రించుకొనిన పిమ్మట దానిని తిరిగికట్టిరి (సంఖ్యా 32³⁷ యెహో 13¹⁹). మోయాబీయులు మరల దాని స్వతంత్రించుకొని రని మోయాబు రాతి శాసనములవలనను యిర్మీ 48^{1,22} యెహో 25⁹ వలనను దెలిసికొనవచ్చును.

2. నఫ్తాలీ స్వాధ్యక్షములోనున్న ఒక యూరు (I దిన 6⁷⁶). ఇది యెహో 21³² లో కర్తాను అనబడును (కర్తాను చూ॥).

కిర్యతు (Keriath = ఊరు). బెన్యామీనీయుల యూల్గలో నొకటి (యెహో 18⁹⁷). ఇది కిర్యత్యారీముకు మాటుపేరని సాధారణముగా అంగీకరింతురు. LXX లో ఈ వాక్యమునందు కిర్యత్యారీము అని యున్నది (కిర్యత్యారీము చూ॥).

కిర్యత్బయలు (Kiriath-baal = బయలు దేవత పట్టణము). ఇది కిర్యత్యారీమునకు పురాతన నామమైనట్లున్నది (యెహో 15⁶⁰). దీనికి యెహో 15¹⁰ లో బాలా అనియు I దిన 13⁶ లో బయిల అనియు, II సమా 6² లో బయిలా యెహూదా అనియు నున్నది. దీనిగూర్చిన వివరమునకై కిర్యత్యారీము చూ॥

కిర్యత్యారీము (Kiriath-jeirim = అడవులు గలిగిన పట్టణము). గిబియానీయుల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 9¹⁷). అది యూదా బెన్యామీను గోత్రముల సరిహద్దుగా నున్నది (15⁹ 17¹²⁻¹⁴) యూదా వారి స్వాధీనమందుండెను (15⁴⁸⁻⁵⁰). దాని అసలు పేరు బయలు లేక కిర్యత్బయలు. ఫిలిష్తీయులు దేవుని నుంచసమును పట్టుకొనిన పిమ్మట అది ఘోమారు 20 సం॥ల వఱకు ఇచ్చట నుంచబడెను (I సమా 6²¹ 7²). దావీదు ఈ స్థలమునుండి మందసమును యెరూషలేమునకు తీసికొనివచ్చెను (కిర్యత్బయలు చూ॥). యిర్మీయా కాలములో చంపబడిన ప్రవక్తయగు ఊరీయా ఈ యూరివాడే (యిర్మీ 26¹⁰). ఈ యూరివారిలో కొందఱు బబులోను చెఱుకు పిమ్మట తిరిగి వచ్చిరి (ఎజ్రా 2²⁵ నెహె 7²⁹). ప్రస్తుతమున యెరూషలేమునకు పడమరగా 7 మైళ్ల దూరములోనున్న కురియెట్ ఎత్త వీనాబు

(Kurietel 'Enab) అనునది దీనియనికి యని సాధారణముగా ననుకొందురు (పటము II, E 1).

కిర్యత్సన్న దెబీరు చూ॥

కిర్యత్సేఫెరు దెబీరు చూ॥

కిలికియ (Cilicia). చిన్నాసియలోని యొకపరగణా. ఉత్తరముననున్న తొరసు పర్వతములు దీనిని కప్పదొకియ లుకయొనియ ఇసోరియ యను పరగణాలనుండి వేరుచేయుచున్నవి. తూర్పున దీనిని సిరియకును మధ్య అమానసు (Amanus) పర్వత మున్నది. దక్షిణమందు మధ్యధరా సముద్రమును, పడమట పంఫూలియ యను దీనికి సరిహద్దులై యున్నవి. పాలు జనస్థానమగు తార్సు దీనికి ముఖ్య పట్టణము (కార్వ 21³⁹ 22³ 23³⁴). కిలికియ సిరియలో నొకభాగమై యుండెను. కిలికియ నుండి వచ్చిన యూదులు ట్రైఫుతో వాదించిరి (6⁹). బహుశః పాలే ఇచ్చట మొదట నువార్త బోధించి యుండును (15²³ 9³⁰ గల 1²¹). రెండవ ప్రయాణమందతఁడు దీని గుండా ప్రయాణము చేయుచు సంఘములను స్థిరపఱచెను (కార్వ 15⁴¹). రోమాకు ఖైదీగాఁ బోవునప్పుడు కిలికియ సముద్రము మీఁదుగా వెళ్లెను (27⁵).

కిల్మదు (Chilmad). తూరుపట్టణములలో వ్యాపారముచేసిన స్థలములలో నొకటి (యెహో 27²³). అది షేబ, అష్షూరు అను వాటితో కలిపి చెప్పబడినందున మార ప్రదేశములలో నొకటి యని లోచుచున్నది గాని దానికి మించి ఇంక నేమియు తెలియదు.

కిల్యాబు (Chileab = తండ్రిని సిద్ధునిగా చేసినవాడు?). దావీదుయొక్క రెండవ కుమారుఁడు. ఇతఁడు అలీగియాలుకు పుట్టెను (II సమా 3³). I దిన 3¹ లో ఇతనికి దాని యేలు అను మాటు పేరు కలదు.

కిల్యోను (Chilion = ఊరించుట). ఎరీ మెలెకు నయోమి యను వారి రెండవ కొడుకు (యాత 1⁹). ఇతఁడు ఓర్షాను వివాహము చేసికొని మోయాబు దేశములో కాలముచేసెను (1⁵ 4¹⁰).

కిష్యోను (Kishion = గట్టితనము). ఇశ్బాఖారీయుల సరిహద్దులో నుండు ఊళ్లలో నొకటి

(యెహో 19²⁰). ఇది లేవీయుల కియ్యబడెను (21²⁰). ఊళ్లను వ్రాయునప్పుడు దీనికి కేవెషు అను పేరు పెట్టిరి. ఇది లేఖకుని పొరబాటై యుండవచ్చును. (పటము III, F 1).

కీన్లేవు కాలమానము VI 9 చూ॥

కిస్టోత్తాబోరు కసుల్లోతు చూ॥

కిస్టోను (Chislon = నిరీక్షణ). మోషే కనాను దేశము వేగుజూడఁ బంపిన పన్నెండు మందిలో బెన్యామీనీయుల ప్రతినిధియగు ఎలీ దాదుకు తండ్రి (సంఖ్యా 34²¹).

కీటకములు, చరములు, సరీసృపములు

(Insects and Reptiles). మూల భాషలందు దాహరించిన ప్రతి కీటకమును సరీసృపమును తెలుగు తర్జుమాలో నూటిగా నూచింపఁ బడిన దని రూఢిగాఁ జెప్ప వీలులేదు. మన తెలుగు వ్రేలిలు మాటలను అక్షర రీతి ననుసరించి ఈ దిగువ చూడవచ్చును.

1. అడవి యెలుక. లేవీ 11³⁰ నందు మాత్ర మున్నది. తినుటకు నిషేధింపఁబడిన వాటిలో నొకటి.

2. అకు విడుత. విడుత చూ॥

3. ఈగలు. ఈ పదమును ప్రస 10¹ లో చూడవచ్చును. గాని యిదే యసలు మాటను యెవ 7¹⁸ లో జోరీగ లని భాషాంతరము జేసిరి (క్రింద 13 చూ॥).

ఊసరవెల్లి

4. ఊసరవెల్లి. ఈ పదము లేవీ 11³⁰ నందు మాత్రము గలదు. నిషేధింపఁ బడిన వాటిలో నిది యొకటి.

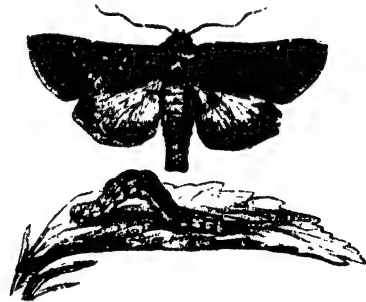
5. కంఠిరీగలు. ఈ పదముచే సాధారణ ముగా తర్జుమా జేయఁబడినది మనుష్యులను బాధ పఱచునదగుటచే అది వారిని శిక్షించుటకైన సాధనములలో నొకటిగా నున్నది (ద్వితీ 7²⁰ యెహో 24¹²). సిర్గ 23²⁸ నందు దానిని పెద్ద కంఠిరీగ లని తర్జుమాచేసిరి. ద్వితీ 14⁴ క్రింద 118¹² నందు కంఠిరీగలను పదము వాడినను ఆ వాక్యములలోని అసలు పదమును సాధారణ ముగా తేనెటీగలు అని తెనిగించిరి (క్రింద 14 చూ॥).

6. కప్పలు. విగుప్తనందు కలిగిన 10 తెగు ల్లో యిందొకది కప్పలవలన కలిగినది. (నిర్గ 8²⁻¹³). ప్రక 16¹³ నం దవి లోకాంతమునకు ముందుగా కలుగఁబోవు విపత్తులను దెలుపుటకై వాడిన యలంకారము లందును కనఁబడును. అచ్చట యవి క్రీస్తుకు విరోధముగా నుండు మూఁడు అపవిత్రత్వలను నూచించును.

7. కీటకములు. (క్రింద 22 చూ॥)

8. గొంగళిపురుగు. (విడుత చూ॥)

9. చిప్పెట. పాఠేనిబంధన యందున్న సాధారణ పదములలో నొకటి. యోబు 27¹⁸ నందీ మాటను పురుగులనియు తక్కిన వాక్య ములలో చిప్పెట యనియు తర్జుమాజేసిరి (యోబు 4¹⁹ 13²⁸ యెవ 50⁹ 51⁸ హోషే 5¹²).

చిప్పెట

యెవయా 51⁸ లోనిది మజీయొక అసలు పదమై యున్నది. క్రొత్త నిబంధన యందు అసలులో నొకటే మాట గలదు. దానిని తెలుగునందు

ఒకటే రీతిగా తెనిగించిరి (మ 8^{19,20} లూ 12³³). ఈ లోక సంపదయు సౌఖ్యమును చెడి పాడై పోవునను సంగతిని నూచించుటకు బైబిలునందీ పదమును సాధారణముగా నుపయోగించిరి.

10. శీడ పురుగులు. (మిడుత చూ॥).

11. శీమలు. ఇవి శ్రద్ధను నూచించెను. సామెలెల గ్రంథమునందును ఆ సుగుణమును బోధించుటకే ఉపయోగించిరి (సామె 6³⁰ 30²⁵).

12. జిల్కాకము. ఇది రక్తమును పీల్చునదై అత్యుక్తికి గుఱుతు గానున్నది. (సామె 30¹⁵). గాని దీని యసలు పదము దేనిని నూచించునో అది రూఢిగా తెలియదు.

బతియోపియలోని శోరీగ

13. జోరీగలు. ఈ పదముచే తర్జుమా చేయబడిన అసలు పదము, గొప్ప సముదాయ ములుగనందు కీటకములను, నూచించును. విగుప్తును బాధపఱచిన తెగుళ్లలో నాలుగవది జోరీగలవలన కలిగినది (నిర్గ 8²¹⁻³¹ క్రి 105²¹). మఱియొక అసలు పదమునుసూడ యెష 7¹⁸ లో జోరీగలని తర్జుమాజేసిరి (పై 3 చూ॥)

14. తేనెటీగలు. బైబిలునం దుదాహరింపబడినవి అడవి తేనెటీగలు (న్యాయా 14⁸). దీని అసలు పదము వెజోరా అనునది. ఇది బైబిలునందెదిరి పేరు (4³ అది 35⁸). ఈ పదము న్యాయా 14⁸ నందు తేటగా తేనెటీగలను నూచించినను ద్వితీ 14⁴ క్రి 118¹⁹ యెష 7¹⁸ లో కందిరీగలు అని తెనిగించిరి.

15. తేలు క్రొత్త నిబంధనలోను పాఠ నిబంధనలోను తేళ్లనుగూర్చిన నూచనలు గలవు (ద్వితీ 8¹⁵ యెష 2⁶ లూ 10¹⁹ 11¹¹ ప్రక 9³⁻¹⁰). ఇవి మనుష్యులను బాధపఱచునవియ్యె

దేవుని శిక్షలకు సాధనములుగా నెంచబడును. I రాజు 12¹¹⁻¹⁴ (= II దిన 10^{11,14}) లో నున్న కొరడాలు అను దాని మూలపదము తేళ్లని

తేలు

అర్థమిచ్చునదే గాన కొన్ని తర్జుమాలలో ఆ పద మును తేళ్లు అని తెనిగించిరి. ఇతర తర్జుమాలలో నున్నట్లు అది మిగుల బాధకరమైన చురుకుగా నెంచి దానిని కొరడాలు అని తర్జుమాజేసిరి.

16. తొండ. దీని యసలుపదము రేఫీ 11³⁰ లో మాత్రమున్నది. నిషేధింపబడిన వాటిలో నిది యొకటి.

17. గోమలు. క్రి 105³¹ నందు గోమలు అని తర్జుమాజేసిన అసలు పదమును నిర్గ 8¹⁶⁻¹⁸ నందు పేలు అని తెనిగించిరి (క్రింద 23 చూ॥). క్రొత్తనిబంధనలోని గ్రీకు పదమును మ 23⁹⁴ నందు గోమ యని భాషాంతరము జేసిరి. అక్కడ అది మిగుల నూత్నమైనదానిని నూచించును.

నత్త

18. నత్త. కరిగిపోయి మెత్తగానున్న దానిని నూచించుటకు వాడబడిన పదమైయున్నది (క్రి 58⁸).

19. నేతమిడుత (మిడుత చూ॥)

20. నేల మొసలి. రేఫీ 11³⁰ నందు మాత్రము దీని అసలు పదమున్నది. అది బల

మును సూచించును. ఇది సరియైన తర్జుమా యని తలంచుచున్నారు.

21. పసరు పురుగు (మిడుత చూ॥)

22. పురుగులు (పై 9 చూ॥). రెండు హెచ్చిపదములను పురుగులని తర్జుమాజేసిరి. ఒకటి ద్వితీ 28³⁹ యోబు 25⁶ కీర్త 22⁶ యెష 41¹⁴ యోనా 47 లో నున్నది. యెష 14¹¹ నందు దానిని కీటకములని తర్జుమాజేసిరి. రెండవది నిర్గ 16³⁴ యోబు 7⁵ 21³⁶ 24³⁰ 25⁶ యెష 14¹¹ నందుపయోగించిరి. గాని రెంటి అర్థము ఒకటే. చనిపోయిన పిమ్మట మనుష్యుడు పురుగుల పాలగు నను సంగతి ఈ పదములలో విశేషముగా కనబడును. మరణమునకు బిమ్మట దుష్టులకు కలుగు బాధకు సూచనగా క్రొత్త నిబంధనయందు (మా 9⁴⁸ = యెష 64²⁴) ఈ పదము పేరొందుకు కలిగిన జబ్బునందును కనబడును (కార్య 12²³).

23. పేలు. ఐగుప్తులోని తెగుళ్లలో మూడవది పేలవలన కలిగెను (నిర్గ 81⁶⁻¹⁸). ఈ పదమునే కీర్త 105³¹ నందు దోమలు అని తెనిగించిరి (పై 17 చూ॥).

24. ప్రాకుజీవరాసులు (లేవీ 11⁹⁹). ఈ అర్థమిచ్చు రెండు పదములు మాలభాష యందున్నవి. బైబిలునందు సాధారణముగా జంతువులనన్నిటిని ఆకాశ పక్షులు భూజంతువులు ప్రాకడి జంతువులు సముద్రమత్స్యములని భాగింతురు (కీర్త 148¹⁰ యెషా 38³⁰ హోషే 2¹⁸ మొ॥). ప్రాకుజంతువులను ఈ పదమును ఒకే మాటతో తెనిగించక ప్రాకుపురుగు లనియు (అది 71⁴), ప్రాకేడు జంతువులని (లేవీ 5¹ I రాజు 4³³), ప్రాకుజీవులనియు (కీర్త 148¹⁰), పురుగులనియు (లేవీ 11³⁴ 22⁵ మొ॥) తర్జుమాజేసిరి. హబ 11⁴ లో మానవుల స్వల్ప స్థితిని సూచించుటకు ఇది దృష్టాంతముగానున్నది.

25. బల్లి. సామె 80²⁸ నందిది రాజ గృహములలో నున్నట్లు చెప్పబడినది. కొంద టిది సాలెపురుగు అని తలంచుచున్నారు. లేవీ 11²⁹ నందున్న బల్లియను దాని అసలు పదము వేణుగానున్నది. ఇది నిషిద్ధమగు జంతువులలో నొకటియైయున్నది. పల్లెనునందు ఇంచుమించు

40 రకముల బల్లులున్నట్లు శాస్త్రజ్ఞులు కనుగొని యున్నారు.

26. మిడుతలు మిడుత చూ॥

27. మిన్నల్లి. దావీదు తన హీనస్థితిని సూచించుకొనుటకు మిన్నల్లితోఁ బోల్చుకొనెను (I సమూ 24¹⁴).

28. సరటము లేవీ 11³⁰ లో మాత్ర మున్నది. ఇది ముసలి తొండ. గాని ఆ యసలు పదమునకిదే యర్థమని రూఢిగాఁ జెప్పవలను పడదు.

29. సాలెపురుగు. యోబు 81⁴ యెష 59⁶ నందు మాత్రము దీని యసలు పదమున్నది. భక్తిహీనుల ఆశ్రయపు బలమును సూచించుటకు దీని గూటిని అలంకారముగా వాడిరి.

కీడు దుష్టత్వము చూ॥

కీదోసు (Chidon = బల్లెము). ఉజ్జాయను వాడు మందసమును పట్టుకొని చనిపోయిన చోటనున్న కళ్లముపేరు (I దిన 13⁹). II సమూ 6⁶ లో దీనికి నాకోసు కళ్లమును పేరుగలదు.

కీనా (Kinah = ప్రలాపగీతము). యూదా దేశములోని దక్షిణపు కొనయందున్న ఒక యూరు (యెహో 15²²). దీనియునికినిగూర్చి మతేమియు సరిగా తెలియదు.

కీయోసు (Chios). స్పర్షయను పట్టణ మునకు ఎదురుగానున్న యొక ద్వీపము. అది యీజీయకా సముద్రములోని ద్వీపరాజ్యలో నొకటియై యుండెను. దాని పొడవు 32 మైళ్లును వెడల్పు 18 మైళ్లు నుండును. పాలు చివరిసారి యెరూషలేమునకు వెళ్లిన ప్రయాణములో అతఁ డెక్కినయోడ దీనికి సమీపముగా పోయెను (కార్య 20¹⁵) ప్రస్తుతము దీనికి స్కియ (Scio) అనుపేరు కలదు.

కీర కాయలు (Cucumbers). ఇది సంఖ్యా 11⁵ నందుమాత్రము కనబడుచున్న కూరకాయలపేరు. అది ఒక తరహా దోస కాయ. పల్లెనునందు పలువిధములగు దోస కాయలు గలవు.

కీరు (Kir = ప్రాకారము), క్రీ. శ. 7, 8 శతాబ్దములలో ఆష్వారు రాజ్యమునకు లోనైన యొక స్థలము. దమస్కు వారచటికి కొనిపోఁ బడిదరని ఆమోసు ప్రవచించెను (ఆమో 15).

కీరకాయ

ఆమో 97 చూడఁగా దేవుఁడు దమస్కువారైన సిరియనులను కీరు దేశమునుండి రప్పించెనను సంగతియున్నది. ఆష్వారు రాజు వారిని కీరు పట్టణమునకు కొనిపోయెనని II రాజు 169 లో నున్నది. కీరునుండి వచ్చిన యోధులు ఆష్వారు వారి సేనలోనున్నట్లు యెష 226 లో నున్నది. ఇది ఆఫ్రికాలోను చిన్నాసియలోను బబులోను ప్రదేశములో నున్నదని ఆయా వార లూహించిరి గాని యెచటనున్నదో రూఢిగా నెవరికిని తెలియదు.

కీర్తన (Hymn). దేవుని యారాధన యందు వాడఁదగిన కీర్తనలు ధైర్యముననున్నవి. (కీర్తనల గ్రంథముయొక్క వివరము చూ॥). పాత నిబంధనలో మోషే కీర్తనలు (నిర్గ 151-19 ద్వితీ 321-43), డెబోరా కీర్తన (న్యాయా 5), హన్నా కీర్తన (I సమూ 21-10) మొదలగు కీర్తనలుగలవు. క్రొత్త నిబంధనలో మరియ కీర్తన (లూ 146-33), జెకర్యా కీర్తన (168-79), సుమెయోను కీర్తన (239-32) యనునవి చాలమట్టునకు పాత నిబంధన కీర్తనలవలెనున్నవి ఇట్టి కీర్తనలను ఆరాధన సమయ మందు పాడినట్లు II దిన 297-28 వలనఁ తెలియును. క్రీస్తు మృతిఁబొందక మునుపటి రాత్రి తన శిష్యులతో పాడిన కీర్తన (మ 2630) యూదులు పక్కాసమయములో పాడునట్టి పాల్లెలు (స్తోత్రము) అని యందఱు నంగీకరిం

తురు. అందులో దావీదు కీర్తనలు 115-118 వఱకు నున్నవి. కొలొ 316 ఎఫె 519 చూడఁగా క్రొత్త నిబంధనలోని కీర్తనలకు సంగీతములు కీర్తనలు ఆత్మసంబంధమైన పద్యములు అను మూఁడు పేరులు కలవు. పాత నిబంధన కీర్తన లును ఇందులో చేరియున్నవి. క్రైస్తవులు అది కాలము మొదలు క్రీస్తునకు స్తోత్ర గీతములను రచించి పాడుచుండిరి (కార్య 1635 I కొరింథి 1426). అసలు భాషను చూడఁగా అట్టి కీర్తన లును పద్యములును I తిమో 316 ఎఫె 514 లో ఎత్తి వ్రాయఁబడినట్లుగా నున్నవి. రెండవ శతాబ్దారంభమందు ప్లీని (Pliny) యను గౌరవర త్రయాను (Trajan) అను చక్రవర్తికి అది క్రైస్త వుల వాడుకలను వివరించుచు నొక యుత్తరమును వ్రాసెను. అందులో క్రైస్తవులు క్రీస్తును దేవు నిగా నెంచి ఆయనకు స్తుతులు పాడుట ఒక ముఖ్యవిషయమై యున్నదని వ్రాసెను. ఆరాధ నలో కీర్తనలను పాడుట నేటివఱకు క్రైస్తవులకు సర్వసాధారణమైన అలవాటు.

కీర్తనల గ్రంథము (Psalms). మన ప్రభువీ బోకమందున్న కాలములో నిది యూదులు పాడెడి కీర్తనల పుస్తకమయ్యింఁడెను. ప్రస్తుతమున అరబ్బులు మొదలగువారు సితారా కిన్నెరలవంటి వాయిద్యములమీఁద వాయించు నట్లు ఆ కాలమందున్న యూదులును ఆయా వాయిద్యములమీఁద వాయించుచు పాడుట కొంతయు ఆస్తక్రిపరులుగ నుండిరి. దావీదు యావనుఁడయి యుండఁగా వీణమీఁద చమత్కారముగా వాయించి పాడెడివాఁడు (I సమూ 1618). అతఁడు రాజయినప్పుడు శేపీయులు యెరూషలేమునందలి గుడారములో అనుదినమును ప్రభువును వాయిద్యములతో స్తుతించునట్లు ఏర్పాటు జేసెను (II సమూ 65). ఇక్రాయేలీయుల మధురగానము చేసినవాడని దావీదునకు బిరుదు గలదు (231). ఈ గ్రంథమునందు దావీదు రచించిన కీర్తనలలోఁ గొన్ని యుండుటను బట్టి తఱుచుగా దీనిని దావీదు గ్రంథమని బిలిచిరి. (హెబ్రీ 46). అయితే ఈ కీర్తనలలో ననేక ములు దావీదు చనిపోయిన పిమ్మట చాల సంవత్సరములకు రచింపఁబడినట్లు స్పష్టముగఁ తెలియుచున్నది.

ప్రాచీనకాలమునుండియే ఈ గ్రంథమును అయిదు స్కంధములుగా విభజించియున్నారు. ప్రథమస్కంధము 1-41 కీర్తనలు; ద్వితీయ స్కంధము 42-72 కీర్తనలు; తృతీయ స్కంధము 73-89 కీర్తనలు; చతుర్థ స్కంధము 89-106 కీర్తనలు; పంచమ స్కంధము 107-150 కీర్తనలు.

ఈ కీర్తనలు, తమను వ్రాసిన వారి మనో భావములను అనుభవములను దెలియజేయును. ఇందు కొన్ని ప్రార్థనలు, కొన్ని కృతజ్ఞతాస్తుతులు, కొన్ని స్తోత్రగానములై యున్నవి. వీటిని రచించినవారిలో గొందఱు దేవునియందు తమకుగల విశ్వాసప్రేమ నిరీక్షణ భయభక్తులను, తమ యవసరములను, తమ కోరికలను, తమ ఉత్సాహ సంతోషములను తెలియజేయుచున్నారు. కొన్ని కీర్తనలయందు సృష్టియందును ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రలయందును ప్రత్యక్షమగుచున్న దేవుని యాశ్చర్యకార్యములు పేర్కొనబడియున్నవి. కొన్నిటియందు ఆయా కవులు అనుదిన జీవితమునందు తమకు కలిగిన తలంపులును, పాపాత్ములు పరిల్లుటను చూచినప్పుడు వారికి కలిగిన భ్రమయును, నీతి మంతులు శ్రమ ననుభవించుటను జూచినప్పుడు కలిగిన కలవరమును కనబరచుచున్నారు. మెట్టుకు కీర్తనలన్నియును దేవునికే చెందినవి. పరమభక్తులైనవారికి ఆయా సమయములయందు కలిగిన తలంపులును దేవునిద్వారా వారికి కలిగిన ఆయాస్థితిగతులును వాటిమూలముగాఁ దెలియుచున్నవి. వీటిని రచించినవారందఱును ధర్మశాస్త్రమును తమ జీవితమునకు మార్గదర్శిగాఁ నెంచుకొనిరి. దేవుని ఆలయమం దాయనను ఆరాధించఁ గలిగినప్పుడు వా రత్యధికముగా సంతోషించిరి. ఆయా కాలములయందును స్థితులయందును తమకుఁ గలిగిన యనుభవమును దెలుపుటవలన అవి యిప్పటి కాలమందున్నవారి కందఱి కెంతో ప్రయోజనకరముగా నున్నవి.

వీటిని రచించినవారిలో కొందఱిని గూర్చి మాత్రము తప్ప తక్కినవారినిగూర్చి తెలియదు. కొన్ని కీర్తనల ప్రారంభమున పేరులు వ్రాయబడియుండినను అవి యా కవుల పేరులు కావు. దృష్టాంతముగా 69 కీర్తన ప్రారంభమున దావీదు కీర్తన యని వ్రాయబడియున్నను దానియందు

వివరింపబడిన కష్టములును శ్రమలును దావీదనుభవించినవి కావుగాని యిర్మియావేదా మఱి యొకఁడో అనుభవించినవైన యున్నవి. వీటిలో 12 కీర్తనలపైన ఆసాపు కీర్తన అను పదములు కనబడును. ఇతఁడు దావీదు నియమించిన సంగీత పాటకులలో ప్రధానుఁడు (I దిన 16^{4,5}). కోరహు కుమారులు 12 కీర్తనలను రచించినట్లు అనుకొందురు. వీరు సాలామోను కట్టించిన మందిరములో ద్వారపాలకులైనను (I దిన 26¹) పాటకులై యుండిరి (II దిన 20¹⁹). సెలాయను పదమునకును ఆయా రాగముల పేరులకును సరియైన అర్థము తెలియదు (ఆయా రాగముల పేర్లు చూ॥).

కీర్తనలలో 7, 35, 69, 109 శాపకీర్తనలఁ బడును. వీటిని వ్రాసినవారు దుష్టులు శిక్ష నొందెదరని ప్రవచించుటయే గాక వారికిని వారి పిల్లలకును భయంకరమైన శిక్షలు కలుగవలెనని అత్యాసక్తితో దేవుని వేడుకొనిరి. మనము వాటిని చదివినప్పుడు, వాటిని వ్రాసినవారు క్రీస్తు పుట్టుకకు పూర్వము అనేక వందల సం॥లకు ముందు జీవించినవారనియు వారు తమ శత్రువులను ప్రేమించ నేర్చుకొనుటకు (మ 5^{43,44}) ఆయన ఉపదేశములను వినినవారు కారని జ్ఞప్తియందుంచుకొనవలసియున్నాము. దేవుఁడు లోకమును పాలించువాడనియు, అన్యతవాదులను, క్రూరులను, అన్యాయస్థులను దండించుట వలన తాను లోకమును పరిపాలించుచున్నాడని ఈ ప్రార్థనలవలన మనము తెలిసికొనవలెను.

2, 18, 20, 21, 45, 61, 72, 89, 110, 132 కీర్తనలు రాజ్యసంబంధమైన కీర్తనలై యున్నవి. వీటివలన రాజెట్టివాడై యుండవలెనో వాటిని రచించిన వారు దెలుపుచున్నారు. మిక్కిలి శ్రేష్టులుగ నెంచబడిన రాజులయందును పౌర బాటులును తప్పలు నుండుటంబట్టి, దేవుని చిత్తమును పరిపూర్ణముగ నెఱవేర్చగల ఒక రాజు కొఱకు యూదులు సదా యెదురుచూచుచుండిరి. దేవుని చిత్తమును పరిపూర్ణముగా నెఱవేర్చినవాడు యేసుక్రీస్తు ఒక్కఁడే.

22, 35, 41, 55, 69, 109 కీర్తనలు శ్రమ కీర్తనలనబడును. జయశాలియగు క్రీస్తు మాత్రమే గాక శ్రమలు పొందు రక్షకుఁడుకూడ రానవ

సరమై యున్నట్లు నరులు తెలిసికొనవలసి యుండెను. దావీదుయొక్కయు, పూర్వకులైన ఇతర భక్తులయొక్కయు శ్రమలు రాబోవు వాని శ్రమలకు ముంగుఱుతులుగా నుండెను. ఈ శ్రమలను బట్టి నీతీమంతుల శ్రమలు తరుచుగా జయమునకు ప్రోవయనియు, ఓర్పుతో సహించుటవలన దేవునికి మహిమయు నరులకు విమోచనమును సిద్ధించునని మానవులు గ్రహించిరి. యేసుక్రీస్తు వచ్చువఱకు ఈ సంగతిని వారు పూర్ణముగా గ్రహించలేదు. (లూ 24⁴ పౌత్రీ 10⁵⁻¹³).

మన ప్రభువైన యేసుక్రీస్తు ఈ లోకమందున్న కాలములో ఈ కీరనలను దేవాలయమందును సమాజమందిరములయందును యూదులు పాడుచుండిరి. క్రైస్తవులును తమ సంఘము ఆరంభించినది మొదలు వీటిని పాడుచున్నారు. వీటి ద్వారా దేవునితోటి సహవాస మెట్టివో తెలిసికొనుచున్నాము. బహిరంగపు టారాధనలో వాడుట కీ కీర్తనలు మిగుల తగియున్నవి.

J. C.

కీర్తీయాబు (Kir-Moab = మోయాబు ప్రాకారము). మోయాబు దేశములోని యొక ముఖ్యపట్టణము (యెష 15¹). ఆ వాక్యమందున్న సంబంధమును బట్టి ఆర్తోయాబు నది మాటుపేరని కొండటి యభిప్రాయము గాని ఆర్తోయాబు అర్తోన్న నదికి దక్షిణముగా నుండు

ప్రదేశమై యున్నది. కీర్తీయాబు దానిలోని ముఖ్యమైన కోట యనుకొనుట యుక్తము. ప్రస్తుతము కెరాక్ (Kerak) అనబడు ప్రాకార శిథిలములు దీని యనికి యని యూదుల తార్గములలో నుదాహరింపబడియున్న సంగతి నిజము కావచ్చును. అది మృతసముద్రమునకు 4000 అడుగులు ఎత్తుగానున్న కొండమీద నున్నది. (పటము II, H 4).

కీర్తరెశెతు (Kir-Hareseth = ఇటుకల పురము). మోయాబు దేశములోని బలమైన కోటలలో నొకటి (II రాజు 3²⁵ యెష 167, 11 యిర్మీ 48³¹⁻³⁶). కీర్తీయాబు అనునది దీనికి మాటుపేరని సాధారణముగా నంకరింతురు. (కీర్తీయాబు చూ॥).

కీలు (Pitch). ప్రస్తుతమందు చేయునట్లు బైబిలు కాలమునందును దీనిని ఓడల చెక్కసందులకుఁ బూసిరి. అందువలన నీరులోనికి రాజాలదు. నోవహు కట్టించిన ఓడకు దీనిని బూసిరి (ఆది 6¹⁴). మోషే నుంచిన జమ్ముపెట్టెకు పూసిన దానిని తెలుపుటకు మూలభాషయందు వేటొక పదమును వాడినను, తెలుగు బైబిలునందు ఈ పదమునే యుంచిరి (నిర్గ 2³). అది ప్రస్తుతపు తారువంటిదై త్వరగా మండునదై యుండెను. ఎదోముదేశముయొక్క నాశనమును నూచించుటకు దాని కాలువలు కీలగునని యెషయా వ్రాసెను (యెష 34⁹).

యెహీయేలు

అబ్దోను

నూరు

కీలు

బయలు

నేరు

నాదాబు

సెరోరు

అబీయేలు

కీలు

సౌలు

నేరు

అబ్బేరు.

కీషి (Kishi). లేవీయులలోని మెరారి తెగకు జీరిన యొకఁడు (I దిన 64). ఇతనికి కూషాయాహు అను మాటుపేరు కలదు (I దిన 1517).

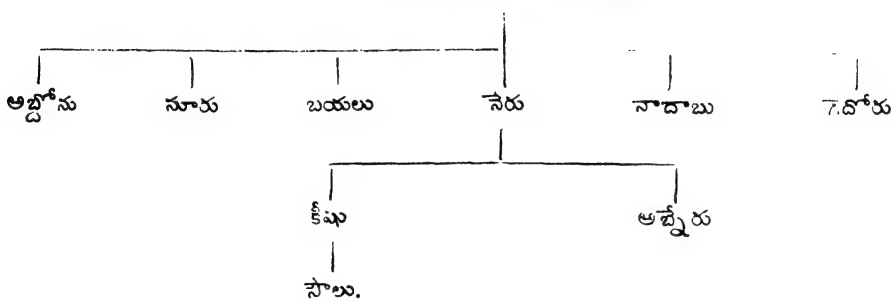
కీషు (Kish).

1. యెహీయేలు కుమారుడగు నొక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 830 935-36).

2. రాజైన సౌలు తండ్రియు అబీయేలు కుమారుఁడునగు యొక బెన్యామీనీయుఁడు (I సమా 91). కాని యితఁడు సేరు కుమారుఁడును గిబోనువాడగు యెహీయేలు వంశస్థుఁడయి నట్లు వ్రాయఁబడియున్నది (I దిన 833 935-39). ఇతఁడు సేరుయొక్క స్వంత కుమారుఁడుగా భావింపఁబడక ఈ దిగువ వంశావళియందు అతని వంశస్థుఁడని మాత్రము వ్రాయఁబడియున్నది. కీషుకును సేరుకును నడుమ అబీయేలును మఱి యితరులను జేర్చవచ్చును. యెహీయేలుకు కీషును నొకఁడును సేరు అను నొకఁడును పుట్టియుందురు. అట్లయినయెడల సేరుసంతతి కీషుయొక్కయు,

సేరుయొక్కయు కుటుంబములుగా సేర్పడినవని ఈ వంశావళిభావము తేటపడును. మొదటి గోత్రము అనగా కీషు గోత్రము సౌలుయొక్క రాచవంశమై యున్నది. దీనికి సేరు కుమారుడగు కీషు మూల పురుషుడై యున్నాఁడు. అయితే యిది అంత ప్రసిద్ధిజెందక చిన్న తెగగా మాత్రమే యేర్పడిన సేరు వంశమునకు సంబంధించియున్నది. ఆ రెండు గోత్రములు యెహీయేలు సంతతిలో జీరినందున యెహీయేలు కుమారులలో 9ల నియముము ప్రకారము సేరు వలెనే కీషుకూడా లెక్కింపఁబడి యున్నాఁడు (I దిన 936). సౌలు తండ్రియగు కీషును, అబ్నెరు తండ్రియగు సేరును అబీయేలు కుమారులుగా నెన్నఁబడియున్నారు (I సమా 91 1451). వీరిద్దరిలో నొకరు సౌలుకు పినతండ్రియై యుండెను (1450). అబీయేలును పదము యెహీయేలు యొక్క నామాంతరమని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల వారి వంశావళి యిట్లుండును.

యెహీయేలు లేక అబీయేలు

3. దావీదు కాలముందున్న మెరారి సంతతి వారిలో మహలికుటుంబికుఁడగు లేవీయుఁడు (I దిన 2391-22 2499).

4. మెరారి కుటుంబికుఁడు. అబ్దీ కుమారుఁడు. హిక్కియాకు సహాయపడిన లేవీయుఁడు (II దిన 2919).

5. మొరైకై వంశస్థుఁడగు నొక బెన్యామీనీయుఁడు (ఎన్టీ 25).

H.

కీషాను నది (Brook Kishon = వంకర టింకరగా నుండు). కర్కెలు కొండకు ఈశాన్య

ముగా ప్రవహించు ఒక నది. అది చాల తూర్పుననున్న తాబోరు కొండలో నుత్పత్తియై యెత్తెయేలు మైదానముమీఁద వాగుగా పారును. కర్కెలు కొండమీఁదనుండి ప్రవహించు అనేక మైన చిన్న వాగు లందులో కలియుటచే అది యేరై కర్కెలు కొండ యడుగు పాడుగున ప్రవహించి అక్కో యను పట్టణముదగ్గర మధ్యధరా సముద్రములో సంగమించును. తాబోరునుండి కర్కెలుపఱకు ఇది వర్షాకాలములో మాత్రము ప్రవహించును గాని అది మొదలు సంవత్సర మంతయు పారునట్టి మంచి నదియై యున్నది.

ఆ నదినిగూర్చి మొదట న్యాయా 47 లో చెప్పబడియున్నది. ప్రవక్తయగు డేబోరాయను న్యాయాధిపతియగు బారాకును రాజైన యాబీను సేనానియగు సీసెరామీఁద దేవుని ప్రేరేపణవలన యుద్ధము చేసినపుడు అతఁడు తన రథములతోను కాల్యలముతోను కీహోను నదిని దాటుచుండఁగా దేవుని యాజ్ఞవలన ఆ నదిలో అకస్మాత్తుగా నొక ప్రవాహము పుట్టి వారి మీఁద ప్రవహించి నందున వారందఱు నాశనమై (521). రమారమి 300 సంవత్సరములైన తరువాత రాజైన అహాబు అతని దుష్టభార్యయగు యెజబెలు అను నిరువురి వలన నిశ్చాయేలు జనులు ప్రేరేపితులై యెహోవాను విడిచి బయలు అను సీదోనీయుల దేవత తట్టు త్రిప్పబడినందుకు శిక్షగా మూఁడేండ్ల కరవు కలిగెను. అప్పుడు యెహోవా యాజ్ఞవలన ఏలీయా అహాబును ఇశ్చాయేలీయులను బయలు ప్రవక్తలందఱిని కర్తెలు కొండమీఁద పోగుచేసి, తా నర్పించిన యజ్ఞమును దహించుటకు ఆకాశమునుండి వచ్చిన యగ్నినిబట్టి యెహోవా యే దేవుడని జనులందఱును ఒప్పుకొనులాగున చేసి, బయలు ప్రవక్తలందఱిని పట్టుకొని కర్తెలు కొండ యంచున నుండిన ఈ కీహోనునది యోరిను సంహరింపఁ జేసెను. అప్పుడు మంచి వర్షము కురిసెను. కరవు తీరిపోయెను (I రాజు 18¹⁸⁻⁴⁰).

C.

కు

కుంకుమ (Saffron). కుంకుమ పువ్వుతోఁ జేసిన యొక విధమైన పొడుము. దీనిని ముఖము నలంకరించుకొనుటకు మిగుల నుపయోగించెడి వారు. ఈ దేశములో వాడినట్లు పల్లెస్తీనులోను దానిని మందులలో వాడిరి (పర 414 గంధ వర్గము I 11 చూ॥).

కుంచము మానములు II 1 చూ॥

కుంటితనము రోగములు చికిత్సలు I 3 చూ॥

కుండ పంట సామగ్రి I 3 చూ॥

కుండేలు మృగములు 16 చూ॥

కుకుడు గువ్వ పక్షులు 5 చూ॥

కుక్క (Dog). బైబిలునందలి యొక హేత్తి మాటను తెండు గ్రీకు పదములను కుక్కయని తెనిగించిరి. సాధారణముగా నీ దేశమునం దున్నరీతిగానే బైబిలునం దుదాహరింపఁబడిన కుక్కలు పిథులయం దుండునవై యున్నవి. అవి యటునిటు తిరుగులాడుచు (క్రీస్త 596¹⁴), పారవేయఁబడినవాటిని తినుచు (నిర్గ 22³¹), రక్తమును నాకుచు (I రాజు 22³⁸ క్రీస్త 68²³), పీనుగలను ఖిషించును (I రాజు 14¹¹ 16⁴ II రాజు 935-36). అప్పుడప్పుడు తోఁడెల్లవలె మనుష్యులను చంపుటకు కూడుకొనునవి (క్రీస్త 22¹⁵⁻²³). గొల్లలు మందలను కాచుటలో సహాయపడనై కొన్ని కుక్కలను పెంచిరి (యోబు 30¹). అట్టివి యింటిలో పడు ముక్కల నేరుకొని తిని (మా 7²⁸) లాజరు పుండ్లను నాకినట్లు (లూ 16²¹) కనఁబడుచున్నది. తమ పీనస్థితిని దెలుపుకొనుటకు కుక్కగాను (II రాజు 8¹³), చచ్చిన కుక్కగాను (I సమూ 24¹⁴) ఎంచుకొనిరి. కుక్కయని పిలుచుట గొప్ప దూషణగా నెంచిరి (17⁴³ II రాజు 8¹³).

ఆత్మీయ సంగతులను వివేచింపలేక వాటిని తృణీకరించువారికిని (మ 7⁶), మూర్ఖించి తప్పు బోధలను జేయువారికిని (ఫిలి 3²), తమ పాపములను వదలి మఱి వాటితట్టు తిరుగువారికిని (II పేతు 2²² సామె 26¹¹) అలంకార రీతిగా కుక్కలను పేరుఁబెట్టిరి. ద్వితీ 23¹⁸ లో నున్న కుక్క విలువ అను పదము అలంకారరీతిగా పురుషు సంయోగమును హేయ పాపమును సూచించునని సాధారణముగా తలంతురు. అన్యలను కుక్కలని హేళనగా పిలుచుటకు యూదుల కలవాటయ్యెను. అట్టి యలవాటును సూచించు సామెతెను (మ 15²⁶⁻²⁷ మా 7²⁶⁻²⁸) యేసు క్రీస్తు ఎత్తినను, అచట కుక్కయను పదమును వాడక హేళనగా నుండకుండునటుల చిన్ని కుక్కయను నర్థమిచ్చు పదమును వాడెను.

యెష 34¹³ లో అడవి కుక్కయని తర్జుమా చేసిన అసలుమాటను సాధారణముగా కుక్కయని 13²¹ నందు తెనిగించిరి (మృగములు 36 చూ॥)

కుచ్చులు వస్త్రములు 2 చూ॥

కుటుంబము (Family). 1. బైబిలునం దీపదమునకుఁగల యర్థము:—ఈ పదము హిందు

పులయందువలె ఒక వంశమును సాధారణముగా నూచించుచున్నందున, అనేక వాక్యములలో వంశముని తెనిగించిరి (ఆది 10⁵ 28¹⁴ మొ॥). I దిన 13¹⁴ II దిన 35⁵⁻¹² నందు కుటుంబముని తెనిగించిన మూలపదము ఇంటికి సంబంధించినదై ఇంటివారు అని యర్థమగును. అనేక వాక్యముల యందు కుటుంబ మను పదము నట్లే యుంచిరి (నిర్గ 6¹¹ 12²¹ సంఖ్యా 2³⁴ 3¹⁵ ఎఫె 3¹⁴ మొ॥). ఒకనికి పుట్టినవారందఱికి కుటుంబమును నీ పదమును వాడినట్లు కనబడును. ఏకపత్నీ వ్రతము హేత్రీయులకు విధిగా నుండనందున పలుభార్యలకు కలిగిన సంతానమంతయు కుటుంబమునందు జేరిరి. వారి సేవకులను తమ తమ కుటుంబములతో ఈ కుటుంబపువారుగా నెంచబడిరి. అబ్రాహాము కుటుంబ మిట్టిది. దీద కుటుంబము నందు భార్యాభర్త లిరువురును వారి బిడ్డలును మనుమలును చేరియుండిరి. ఈ శీర్షికయందు భార్యాభర్తలు, తల్లిదండ్రులు కొడుకులు కూతురులు వీరి అన్యోన్య ధర్మములు స్థితిగతులు మున్నగువానిగూర్చి చర్చింతుము.

2. భార్యాభర్తలు. దైవిలు ఆరంభము నుండి బోధించెడి నియమములలో ఏకపత్నీ వ్రతము ఒకటియై యున్నది (ఆది 2²⁴). క్రీస్తు ఈ నియమమును స్థిరపఱచెను (మా 10¹⁻⁹). కాని అప్పటివారి హృదయ కఠినమునుబట్టి (10⁵) పాత నిబంధన కాలమున బహు కొద్ది కారణాంతరములచేతనే పరిత్యాగ పత్రిక నిచ్చుటయే గాక పలుభార్యలను వివాహమాడుటయు, అనేకమంది యుపపత్నుల నుంచుకొనుటయు వాడుక యయ్యెను (ఆది 4¹⁹ 16¹⁻² 25¹ 33² I సమూ 1¹ II సమూ 3²⁻⁵ I రాజు 11¹⁻³ మొ॥). భార్యను కుదుర్చుకొనుట చాలమట్లుకు ప్రస్తుత మీదేశమున నున్నట్లే యుండెను. వారి వాడుకలు మఱి విశేషముగా మహమ్మదీయుల వాడుకల వంటివై యున్నను హేత్రీ స్త్రీలకు ఎక్కువ స్వాతంత్ర్యముండెను. పరుడు పథువుయొక్క తండ్రికి కట్టుము లేక ఓలి నియ్యవలసి యుండెను (ఆది 34¹² నిర్గ 22¹⁷ I సమూ 18²⁵). బహు భార్యాత్వము నిషేధింపబడకపోయినను భార్య చెల్లెలిని వివాహమాడగూడదను నియమముండెను (లేవీ 18¹⁸). వివాహమాడగూడని

వారినిగూర్చిన జాబితా (లేవీ 18¹⁸⁻¹⁸) నందున్నది (వివాహము చూ॥).

భార్య భర్తయొక్క సాత్తుగా పరిగణింపబడినను (నిర్గ 20¹⁷), కారా రిబ్బా మాన్నా మొదలగువారు స్వతంత్రురాండ్రై ఘనత పొందిన వారుగా నుండిరేగాని వేటువిధముగా నుండలేదు. భార్య తన అత్తకులతోబడి యుండుట అలవాటు (రూతు 1⁴⁻²² ఆది 26³⁴ 27⁴⁶). తన యింటి పనులన్నిటిని చక్క పెట్టుకొనుట భార్యయొక్క విధి. అట్టి యిల్లాలిని గూర్చిన చక్కని వివరము సామె 31¹⁰⁻³¹ నందుగలదు. భార్యభర్తల కుండవలసిన నిండు ప్రేమనుగూర్చిన దృష్టాంతములను చూడవచ్చును (ఆది 29 I సమూ 18²⁰).

ద్వేషింపబడిన భార్య తన పెనిమిటివలన అన్యాయము నొందకుండునట్లు ధర్మశాస్త్రము నందు నియమములు గలవు (నిర్గ 21⁷⁻¹¹ ద్వితీ 21¹⁵⁻¹⁷). బహు భార్యాత్వమువలన కలుగు అన్యాయములను సమర్థించుటకై నిట్టియేర్పాటులను జేసిరి. అట్టి అన్యాయములను రూపుమాపుటకే క్రీస్తు ఏకపత్నీ వ్రతమునే తేటగా స్థాపించెను (మా 10¹⁻⁹). భార్యాభర్తల అన్యోన్య ధర్మములు ఎఫె 5²²⁻³³ నందు స్పష్టముగ వివరింపబడినవి.

3. తల్లిదండ్రులు. కుటుంబము నందు తండ్రి పెత్తినదారి. లేవీగోత్రీకులను యాజకోద్యోగమునకు ప్రత్యేకింపక బూర్వము తండ్రి యైనవాడు తన కుటుంబమునకు యాజకుడుగా కూడనుండెను (ఆది 12⁷ 13¹⁸ 31⁵⁴ మొ॥). తల్లిదండ్రులను కొట్టుటయు శపించుటయు మరణ శిక్షకు తగిన దోషములుగా భావించిరి (నిర్గ 21^{15,17}). తన బిడ్డలకు తగిన బోధలు చేయుట తండ్రియొక్క విధి (ఆది 18¹⁹ నిర్గ 12²⁶ 13⁸ ద్వితీ 6⁷). తమ బిడ్డలను ప్రేమించిన తండ్రులను గూర్చిన సూచనలు యాకోబు యోసేపు యెఫ్తా దావీదు మొ॥ వారి చరిత్రలలో నున్నవి.

తల్లిని తండ్రితోపాటుగా సన్మానించవలెనను ఆజ్ఞలు కలవు (నిర్గ 20¹² 21¹⁵). పిల్లలు లేక పోవుట అన్నిటికన్న గొప్ప దౌర్భాగ్యముని తలంచిరి. కుమారుడు అన్నిటికన్న గొప్ప భాగ్యముని యెంచిరి (ఆది 30¹ I సమూ 11²⁸).

తల్లియు తండ్రిలోపాటు తన బిడ్డలకు జ్ఞానము బోధింపవలసి యున్నది (సామె 1⁸). యూదుల తల్లులు తమ బిడ్డలకు దేవుని సంగతులను బోధించిరి (II తిమో 1⁵).

4. పిల్లలు. తల్లిదండ్రులైనవారు ముఖ్యముగా కుమారులు కావలెనని కోరుకొనినట్లు పాత్ర నిబంధనలోని నూచనలవలనఁ దెలియుచున్నను కుమార్తెల నెన్నడయినను తృప్తికరించిన బాడలు లేనేలేవు. కొడుకులకు ఎనిమిదవ దినమున సున్నతి జేయించిరి (ఆది 17^{11,12} లేవీ 12³). అదేసమయమున నామకరణోత్సవమును జేసిరి (లూ 1⁵⁹ 2²¹). ప్రథమపుత్రుఁడు దేవునికి ప్రతిష్ఠితుఁడు కావున అర్పణల నర్పించి యతని వివాహించుకొనవలసివచ్చెను (నిర్గ 13¹¹⁻¹³ 22²⁹ 34^{19,20}). కులీనులైనవారు తమ బిడ్డలను జూచుటకు దాదులను పట్టుకొనిరి (II సమూ 4⁴). వారికి తగిన విద్యఁ గలుపుటకై మంచి ఉపాధ్యాయుల నియమించిరి (II రాజు 10¹⁻⁸). గాని పిల్లలకొఱకైన పాఠశాలలున్న నూచనలగుపడుట లేదు. తండ్రి జీవించి యున్నంత వఱకు ఆస్తి యతని యాధీనము నందుండెను. అతఁడు కాలము చేసిన పిదప దానిని కుమారులు పంచుకొనిరి. జ్యేష్ఠసూమానికి ఇతరులకు వచ్చినదానికి రెండింతలు వచ్చెను (ద్వితీ 21¹⁵⁻¹⁷). కుమారులులేని పక్షమున దానిని కుమార్తెలకు విభాగించిరి. ఆ యాస్తి యితర గోత్రీకులకు చెందకుండునట్లు ఆ కుమార్తెలు తమ గోత్రపు వారితోనే వియ్యమందవలెనను నియమమేర్పడెను (సంఖ్యా 27¹⁻¹¹ 36¹¹⁻¹³). వివాహముగువఱకు వారు తమ తండ్రి యాధీనమందుండ వలెను. (నిర్గ 21⁷ లేవీ 19²⁹). వివాహమైనపిమ్మట ఆమె తన పెనిమిటి కుటుంబమునకు చెందినదిగా నెంచబడెను. ఆమె కా కుటుంబపు ఆస్తియందెట్టి హక్కును లేకపోయినప్పటికిని, కుమారులు కలుగక పూర్వమే ఆమె తన పెనిమిటిని పోగొట్టుకొన్న పక్షమున అతని సహోదరులలో నొకఁడామెను వివాహమాడి ఆమెను పోషింపవలెను (ద్వితీ 25^{5,6}). ఆమె తన తండ్రి యింటికి వెళ్లి అతని యాధీనము నందుండవచ్చునని ఆది 38¹¹ వలనఁ దెలియుచున్నది (పిల్లలు చూ॥).

5. ఇంటి నేవకులు. వీరు బానిసలు. యజమానులకు వీరిమీఁద పూర్ణ అధికారమున్నది. వీరు హెబ్రీయులైన యెడల ఏడవ సం॥ వారిని విడిపించ వలసి యుండెను (నిర్గ 25³⁻⁵). వారిని పంపివేయునప్పుడు వట్టిచేతులతోగాక ఏమైన నిచ్చి పంపవలయునను నియమముండెను (ద్వితీ 15^{12-14,18}). తప్పు చేసినప్పుడు వారిని కఠినముగా శిక్షించుటకు యజమానునికి అధికార మున్నను ఆ శిక్షవలన కలుగు నష్టమును కొంతవఱకు యజమానుఁడే సహింపవలసి యుండుటచే (నిర్గ 21^{30, 21,36}) వారిని మితముగానే శిక్షించుటకు జాగ్రత్త పుచ్చుకొనిరి. తన యజమానుని యొద్దనుండి పాటిపోయినచ్చిన దాసుని పట్టుకొని మఱల అప్పగింపరాదు (ద్వితీ 23¹⁵). హెబ్రీయులగు దాసులు ఆ కుటుంబీకులుగా నెంచబడి మతాచారము లన్నిఁటియందు పాలివారై (ఆది 17²⁷ ద్వితీ 16¹¹). ఆ దాసు లన్యులైనపక్షమున సున్నతి నొంది యూదుల మతములో చేరుటకు వీలు లుండెను (నిర్గ 12^{41,45}). నేవకులందఱి యెడల దయగా నుండవలెనను నియమము లుండెను (20¹⁰ మొ॥). వారిలో స్త్రీలను ముఖ్యముగా దయతో చూడవలెను (ద్వితీ 21¹⁰⁻¹⁴). వీటిని బట్టి పాత్ర నిబంధన కాలమునందు బానిసత్వముండినను దానికవ్వములను తేలికచేయుటకు తగిన ఏర్పాటులను నియమించినట్లు కనబడుచున్నది.

6. పిత్రాన్వితము. ఇశ్రాయేలీయుల కా దేశమును దేవుఁడను గ్రహించెను. వారిలోని గోత్రములకును గోత్రకుటుంబములకును ఆయన దానినిచ్చెను గాన ఆ కుటుంబముల కది నిత్య స్వాస్థ్యమయ్యెను (ద్వితీ 1⁸). ఈ నియమమున రద్దుపరచుటకు రాజులకు సహా వీలుగాక పోయెను (I రాజు 21^{3,4}). అప్పు తీసికొనుటవలన భూమిని పోగొట్టుకొన్నవారు సునాద సంవత్సరమున దానిని మఱల తమ కుటుంబపు సాత్తుగా నొందిరి (లేవీ 25). ఆ సంవత్సరము రాకముందుసహా వారుగాని వారి బంధువులుగాని ఆ యప్పును తీర్చి దానిని విడిపించు కొనవచ్చును.

హెబ్రీ కుటుంబమునందు లోపములుండినను, అప్పటికాలము నందున్న ఇతర జనాంగములతో సరిపోల్చిన యెడల వీరి యేర్పాటులెంతో

శ్రేష్ఠములైనవని యేకగ్రీవముగ నొప్పకొనవలసి వచ్చును.

కుట్టుట వృత్తులు చేతిపనులు III 4 చూ॥

కుడివైపు, కుడిపార్శ్వము చేయి 4 చూ॥

కుదురుబాటు (Restitution). శాస్త్ర సంబంధముగా విచారించిన యెడల కుదురుబాటు అనునది యీ ప్రపంచములో పాపమును జయించుటను దేవుని రాజ్యమును పూర్ణముగా స్థాపించుటను నూదించు పదమైయున్నది. ఇట్టి యర్థముతోనే పేతురు ఈ మాట నుపయోగించు కొనెను (కార్వ 3¹¹). ఈ బోధను బోధించు నట్టి యితర వాక్యములలో కుదురుబాటు అను మాట రేక పోయినను దాని సంగతి అట్టి యనేక వాక్యములలో నున్నది. మన తెనుగు బైబిలులో దీనికి ప్రపంచ యను మాటనుచేర్చి ప్రపంచ పునర్జన్మము అని తర్జుమా చేసిరి. II పేతు 3¹³ లోను, ప్రక 21¹ లోను ఇది క్రొత్త ఆకాశము క్రొత్త భూమియు నగుట యనబడును. ఈ వాక్యములలో యెష 65¹⁷ 66²² లోని మాటలను ఎత్తి వ్రాసిరి. యుగాంతమున దేవుని రాజ్యము పూర్ణముగా జయమొందునని ప్రవక్త రేక గ్రీవముగా ప్రవచించిరిని చెప్పెదగును. ఇది లోకాంతమున కలుగునని గురుగులు గోధుమలను గూర్చిన యుపమానములోను (మ 13^{39,40}) చేపలు వలన గూర్చిన యుపమానములోను (13⁴⁷⁻⁵⁰) క్రీస్తు బహు తేటగా బోధించెను. అట్టి కుదురుబాటు క్రీస్తు రెండవ రాజ్యకాలములో (19²⁸) జరుగుననియు క్రీస్తే దీనిని జరిగించు వాడుగాని వేటొకడు కాదనియు అంతయు క్రీస్తునకు లోబడునవ్వడే ఇది సెల వేటుననియు (ఫిలి 2^{10,11} I కొరి 15²⁴⁻⁴⁸ ఎఫె 1¹⁰) చెప్పబడియున్నది. ఈ మన యుగమునకు కలియుగ బోధప్రకారముగా ఆచారములన్నియు చెడి నాశనము గుటియై యుండక భర్తము లన్నియు పూర్ణముగా స్థాపించబడు స్థితిగుటియై యుండుటయే క్రైస్తవులమైన మనకు గొప్ప నిరీక్షణను గలిగించు దివ్యసత్యమైయున్నది.

కుప్ర (Cyprus). మధ్యధరా సముద్రము యొక్క ఈశాన్య మూలలోనున్న యొక పెద్ద

దీప్వము. అది 140 మైళ్ల పొడవును 5-50 మైళ్ల వెడల్పును గలిగియున్నది. దాని పూర్వపు పేరు కీప్రీము (కీప్రీము చూ॥). ఆ దీప్వము మీఁద నిలిచి లెబానోను కొండను తొరసు (Taurus) కొండను చూడవచ్చును.

పాలు బర్నబాలు క్రీ॥ శ॥ 47 వ సంవత్సరమున కుప్రకుబోయి అచ్చట క్రైస్తవసంఘములను స్థాపించిరి. వారచట ప్రసంగింపఁగా ఆ దీప్వమునకు అధిపతియైన సెర్గిపాలు అను వాడు విని నమ్మినప్పుడు గారడీవాడైన ఎలుమ వారిని ఎదిరించినందున పాలు అతని గద్దించఁగా అతఁడు గుడ్డివాడయ్యెను. దాని చూచి ఆ యధిపతి నమ్మెనుగాని క్రైస్తవ సంఘములో బహిరంగముగా చేరనో లేదో రూఢిగా తెలియదు (కార్వ 13⁶⁻¹²). బర్నబా ఈ దీప్వములోనే పుట్టెను (4³⁶). C.

కుమారుడు కుటుంబము 4 చూ॥

కుమార్తె కుటుంబము 4 చూ॥

కుమ్మరి వృత్తులు చేతిపనులు I 4 చూ॥

కుమ్మరివాని పాలము యె రూ 6 లేము B VI 6 చూ॥

కురుపు రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

కురువింపము (Diamond). యెర్జీ 17² యెహె 3⁹ జెక 7¹² నందున్న ఈ పదము రత్నముగా నెంచబడక దాని గట్టితనమునుబట్టి చెక్కెడిపు పనిచేయు సాధనమునకు నూచనగా నున్నది. దీని అసలు మాటకు వాడి మొనయని శబ్దార్థము. ఈ పదమును వైచేప్పబడిన చోట్ల కురువిందమని తెనిగించినను సాధారణముగా దానిని వజ్రమని తర్జుమా జేసిరి.

కు రే నియు (Cyrenius, Quirinius). సిరియదేశము సేలిన యొక రోమ గౌరవరు (లూ 2⁹). యోసీఫను వ్రాతలవలన ఇతఁడు రోమ గౌరవరునియు, జనాభారెక్కవేయించె ననియుఁ దెలియుచున్నది (పురా 18. 1. 1; 2. 2). గాని అది క్రీ॥ శ॥ 6 వ సం॥న జరిగినట్లు శాస్త్రులు లెక్కించిరి. ఈ విషయమునందు లూకా పొరపడెనని యిదివఱక నేనులు తలంచిరి.

గాని ఈమధ్య రెమ్సే (Ramsay) యను పండితుడు రోమీయులు ప్రతి 14 సం॥ ల కొకమాటు జనాభా లెక్క వేయించిరిని పురాతన శాసనముల నుండి యెత్తిచూపెను. లూకా ఉదాహరించిన ప్రజాసంఖ్య యోసీఫసు వ్రాసినదిగాక దానికి 14 సం॥ లు ముందుగా వేయబడినదనియు, కురేనియు రెండుమాటులు ఆదేశమునకు గొర్నరుగా నియమింపబడిననియు అట్టి శాసనములవలన ఆయన రుజువుజేసెను. మొదటవేసినది లూకాయందుదాహరింపబడిన దానికి సూటిగా సరిపడుచున్నది. ఇంతచిన్న సంగతుల యందును లూకా బహు సూటిగా వ్రాయుటను మాడగా అతఁడు తాను వ్రాసిన సంగతులన్నియు ఉన్నవి యున్నట్లుగా వ్రాసెనుటకు పూర్వధైర్యము కలుగుచున్నది.

కురేనే, కురేనీయుడు (Cyrene). ప్రస్తుత మత్తర ఆఫ్రికాయందు త్రిపాలియని పిలువబడుచోట పూర్వమున్న దేశము. దాని యందున్న పీఠభూమియందు క్రీ॥ శ॥ ముందు దాదాపు 631 సం॥ న గ్రీకువారు కురేనేయును పట్టణమును కట్టిరి. అది యారంభమున గ్రీకువారి పట్టణము. గ్రీకులలో మిగుల ప్రసిద్ధి కెక్కినవారిలోఁ గొందఱి జన్మస్థానము. 321 సం॥ నందు మహా అలెగ్సిందరు రాజ్యములోని దక్షిణభాగమునకు వారసులైన తొలెమియులు (Ptolemy) దానిచుట్టు పట్లనున్న యింక నాలుగు పట్టణములను కలిపి పెంటెపోలి (Pentapolis = 5 పట్టణములు) అను పేరుపెట్టి ఐగుప్తుతో చేర్చిరి. వారికాలమునందు అనేకమంది యూదులకిది ప్రవాస స్థానమాయెను (పురా 14. 7. 2). క్రీ॥ శ॥ ముందు 117 నందు అది స్వతంత్ర రాజ్యమయ్యెనుగాని 67 సం॥ నందు మఱి రోమీయులచే జయింపబడెను. క్రీస్తు సిలువను మోసిన సీహాను అచ్చటనుండి వచ్చిన యూదుఁ డనియూహింపఁ దగును (మ 27³⁹). కురేనీయులగు యూదులు లిబెరీనులతోఁ గలిసి యెరూషలేము నందొక సమాజమందిరమును కట్టించుకొనిరి (కార్య 6⁹). అక్కడినుండి వచ్చిన వారిలోఁ గొందఱు ఆది క్రైస్తవులలో నుండిరి (11²⁰). వారిలో నొకఁడు లూకియు (13¹). పాడుశేషములా ప్రదేశమునందు చాల

గలవుగాని ప్రస్తుత మచ్చట నున్న అనాగరీకులు వాటిని పరిక్షించనీయరు. ఆ దిబ్బలలో ఎల్కెన్న (el-kenna) అనునదే దీని యునికి యనుకొందురు.

కురేనే అను ఈ ప్రాంతము రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరము 1949 లో స్వతంత్రత నొందినది.

కుల్లాయా ఆభరణములు 17 చూ॥

కుశల ప్రశ్నలడుగుట వందనము చూ॥

కుష్టుము, కుష్టు రోగములు చికిత్సలు II 5 (1) చూ॥

కుష్టు (Corruption). మానవులు శరీరాత్మలు గలవారై యున్నారు. చనిపోయిన పిమ్మట వారి శరీరములు కుళ్లి పోవును. కావున ఈ విధముగా కుళ్లు అనునది మరణమునకొక సార్థక నామమాయెను (క్రీర్ 16⁹ భాషాంతరము). కుళ్లు ఒకని పట్టకపోవుట అతఁడు చావునకు లోనైన వాఁడు కాఁడని యర్థముగను. కాబట్టి ఆ వాక్యము (16⁹) క్రీస్తునకు సరిపోయి ఆయన పునరుత్థానమును నిర్ధారణ చేయునట్టి వేదవాక్యములో నొకటి యాయెను (కార్య 2³⁰⁻³¹ 13³⁴⁻³⁷). I కొరి 15^{12,50,53,54} లలో దీనిని త్తయత, త్తయమైనది యనుమాటలతో తర్జుమాచేసియున్నారు. క్రీస్తు దానిని జయించి అత్తయతను వెలుగులోనికి తెచ్చెను. (II తిమో 1¹⁰). ఇట్లు క్రీస్తుమాత్రముగాక ఆయనద్వారా ఆయనభక్తులకూడ నాశనకరమైన మరణమును త్తయతను కుళ్లును జయించు వారగుదురు (II కొరి 5⁴).

కూ

కూజా (Chuzza). హేరోదుయొక్క గృహ నిర్వాహకుఁడు. ఇతని భార్యయగు యోహాన్న క్రీస్తుకు పరిచర్య జేసినవారిలో నొకతె (లూ 8³). కనుక కూజా క్రీస్తుకు స్నేహితుడై యుండెనవచ్చును. E.

కూటసాత్మ్యము అబద్ధము చూ॥

కూతా (Cuth, Cuthah). బాబెలు దేశములోని యొక ప్రదేశము ఇదే పేరుగల ఒక

యూరును అచ్చట గలదు. గతించిన 80 సం॥ లలోగా బాబెలుకు ఉత్తరమున 15 మైళ్ల దూరములోనున్న ఒక పాడు దిబ్బలో నెబుకద్నెజరు కాలమునుండి యున్నయిటుకలు దొరికినవి. వాటి మీఁద కూతా యను పేరు కనబడెను గనుక అవి పూర్వపు కూతాయొక్క శిథిలములేయని ప్రస్తుతకాలపు పండితులు తలంచెదరు. దానికి ప్రస్తుతము టెల్ ఇబ్రాయీము (Tel-Ibraim) అను పేరుకలదు. అష్షూరు రాజు సమరయ పట్టణమును దేశమును జయించి దాని జనులను బాబెలు దేశమునకు చెలగా తీసికొని పోయిన తర్వాత ఆ సమరయ దేశమును నేద్యపటచుటకును కాపాడుటకును బాబెలు కూతా అవ్యా హమాతు సెపర్వయిము అను ప్రదేశములలో నుండి జనులను పంపించి యిశ్రాయేలీయులను మాటుగా అచ్చట నుంచెను (II రాజు 17^{24,30}).

కూను (Chun). హదరెజెరు ఆధీనమందుండిన ఒక సిరియను పట్టణము. దావీదు దీనిని పట్టుకొనెను (I దిన 18⁸). II సమూ 8⁸ లో దీనికి బేరోలై అను మారుపేరుగలదు. లవాది కయ హిలియా పాలినుల మధ్యనున్న కూనా (Cuna) ఇదియై యుండవచ్చును.

కూషము, నాశకూషము (Pit). బైబిలులో కూషము అనుమాటచే తర్జుమా చేయఁబడిన అసలు మాటలు వేర్వేరుగా నున్నవి. క్రి 55²³ లో నున్నట్లు నాశకూషము అని తర్జుమా చేయఁబడిన అసలుమాట బావిని నూచించును. దానిని ఆది 14¹⁰ క్రి 69¹⁵ లలో గుంట యను మాటచే తర్జుమా జేసిరి. దానికి సంబంధముగా I సమూ 13⁶ లో కూషము అని తర్జుమా చేయఁబడిన యసలు పదమును గుంట (ఆది 37^{20,22} మొ॥), గోయి (నిర్ 21³³ II రాజు 10¹⁴ మొ॥), సమాధి (క్రి 28⁸ 30³ మొ॥), బిలము (యెష 14⁹), పాతాళము (యెష 31¹⁶ మొ॥) అను మాటలచే తర్జుమా చేసిరి. యోబు 33⁸ కూషము అనుమాట నాశమును లేక మరణమును నూచించును. ఆ మాటనే 33¹⁸ లో దోయి యనియు 33²⁴ లో పాతాళము అనియు, క్రి 30⁸ లో సమాధి యనియు, 30⁷ లో గుంట యనియు భాషాంతరముచేసిరి. ఈ పదము లన్నిటిని చూడగా నివి సాధారణ

మైన గుంటలను నూచింప వచ్చును. అయితే అలంకార రీతిగా మాటలాడినయెడల అవి నాశనమును మరణమును పాతాళమును నూచించును. (పాతాళము చూ॥)

కూబీయులు (Cubites, Cub, Chub). యెష 30⁵ నందున్న కూషీయులు పూతీయులు లూదీయులు అనువారిలో జెప్పఁబడిన యొక జనము. LXX నందు వీరు లూబీయు లనబడిరి. అట్లయినయెడల ఉత్తర ఆఫ్రికాలోని లిబియ యను దేశములై యుండవలెను. కూబీయులను పేరు వ్రాత పారబాటువలన కలిగినట్లుగా నున్నది.

కూరాకులు (Leeks). ఈ పదము సంఖ్యా 11⁵ నందు చిన్న ఉల్లిపాయలని యుండవలెను. J. C.

కూలి (Wages). పనిజేసినందుకు కూలిగాని జీతమునుగాని ఏకోయొక వస్తురూపమున నిచ్చుట పురాతన కాలమునుండి వాడుకగా నున్నది (ఆది 29^{15,20} 30²⁸). ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తునందుండఁగా ద్రవ్యరూపమునను వస్తురూపమునను జీతము నొందినట్లు నిర్గ 2⁹ వలనఁ దెలియుచున్నది. ధర్మశాస్త్ర ప్రకారమే నాటికూలి ఆనాడే యియ్యవలెను (లేవీ 19¹³ ద్వితి 24^{14,15}). కూలినియొక దిగఁ జెట్టుకొనినవారిని ప్రవక్తలు ఖండించిరి (యిర్మీ 22¹³ మలా 3⁵ యాకో 5⁴). క్రీస్తు లోక మందున్న కాలమునందు పలెస్టీనులో దినమునకు 8 అణాల నిచ్చిరి. దానితో సెంత సరకు కొనవచ్చునో బాగుగాఁ దెలియక పోయినను లా 10³⁵ వలన అది యెక్కువయై యున్నట్లు కనబడు చున్నది. తరువాతి కాలమునందు రోమీయభటల కియ్యబడిన దినభత్యము దాదాపు 5 అణాలై యుండునని రోమీయ గ్రంథకర్తల వలనఁ దెలియుచున్నది.

కూషన్రిషాయము (Cushanrisha-thaim). ఇతఁడు అరామ్మహారాయము అనఁబడిన మెసపొతేమియకు రాజై న్యాయాధిపతులకాలములో ఇశ్రాయేలీయులను 8 సం॥లు బాధింపఁగా ఒత్పీయేలు అను న్యాయాధిపతి వీనిని జయించెను (న్యాయ 3⁸⁻¹¹). ఇదితప్ప యితనిని గూర్చి మఱిమియు తెలియదు.

కూషాయాహు కీషీ చూ॥

కూషీ (Cushi, Cu-shite = నల్లనివాడు).

1. యిర్దయా కాలములో జీవించిన యెహూది యనువాని పూర్వీకులలో నొకడు (యిర్దీ 36¹⁴).

2. ప్రవక్తయగు శెఫన్యాశ్రండ్రి (శెఫ 1¹).

3. అబ్షాలోము మీఁద కలిగిన జయమును గూర్చిన వార్తను తెలిపిన యిద్దటిలో నొకడు (II సమూ 18^{31-33, 31, 32}). అసలు భాషనుబట్టి చూడఁగా నిది యితని స్వంత పేరుకాక ఇతని జాతియొక్క పేరని స్పష్టమగును. ఇతఁడు కూష దేశమునకుఁబడచే కూషీ యనఁబడెను.

కూషు, వితియొషియ (Cush = నలుపు, Ethiopia). హెబ్రీ టైబిలులో ననేక స్థానముల చెప్పఁబడిన యొక దేశమునకు పేరు. హెబ్రీ టైబిలులో ఇది నలుపు అనఁబడును. గ్రీకులు ఆ దేశమునకు వితియొషియ అను పేరుపెట్టిరి. కాబట్టి గ్రీకుభాషలో మొదట వ్రాయఁబడిన క్రొత్త నిబంధనయందు వితియొషియ యను మాటపేరు మాత్రము ఉపయోగించిరి (కార్య 8^{26, 27}). పాత నిబంధనలో అది యెల్లప్పుడు కూష అనఁబడును (క్రీస్త 6⁵³¹ యెష 20³⁻⁶ యెహె 29¹⁰ దాని 11⁴³ నహూ 3⁹).

ఆ దేశములో హేమయొక్క జ్యేష్ఠకుమారుఁడగు కూషువంశస్థులు మొదట నివసించిరి గనుక అతనిపేరు అనఁగా కూషు ఆ దేశమునకు కూడ చెందెను (అది 10⁶). వారు ఎత్తును నిలుపును గలవారై యుండినందున గ్రీకులు వారిని చూచి కాలిన ముఖము గలవారు అను నర్థమిచ్చు వితియొషియులు అని వారికిని వితియొషియ యని వారి దేశమునకును పేరుపెట్టిరి కూషు అను పేరు పాతనిబంధనలో మూఁడు ప్రత్యేకమైన దేశములనుగూర్చి యుపయోగింపఁ బడియున్నది.

1. ఐగుప్తుకు ఆగ్నేయ దిక్కున నున్న దేశము. ప్రస్తుతపు అబిసీనియ (Abyssinia) న్యూబియ (Nubia) అను దేశములకును న్యూడాక్ (Sudan) దేశములోని యుత్తరభాగమునకును ఆ పేరు చెందెను. అవి యెర్రసముద్రమునకు పశ్చిమమున నుండును.

2. కూషు అనువాని వంశస్థులు. ఎర్ర సముద్రమును దాటి దాని తూర్పుతీరమునకు కూడ వెళ్లి వాసము చేసినందున యిప్పటి అరబ్బీ దేశములోని ఆ ప్రదేశమునకుకూడ కూషు అను పేరును కొన్ని స్థానముల వాడియున్నారు (II దిన 21¹⁶). అది సముద్రముయొక్క ఓరనుండి నందున కూష ద్వీపము అని చెప్పఁబడి యున్నది. (సంఖ్యా 12¹).

3. కూషు కుమారుఁడగు నిమ్రోదు వంశస్థులు ఇంకను తూర్పువంశీయి యుఫ్రాతు, టైగ్రిసు నదుల యొడ్డున వాసము చేసినందున ఇప్పటి పారసీ (Persia) దేశములోని యా ప్రదేశమునకు కూషు అను పేరు కొన్ని స్థానముల ఉపయోగింపఁ బడెనని తోచుచున్నది (యెష 11¹¹ యెహె 38³). ఆలాగున అది 2¹³ లో ఫరాతునది దగ్గరనున్న గీహూనునది కూషు దేశమంతటి చుట్టు పొరువున్నది అని యున్నది.

ఐగుప్తు దేశమునకు దక్షిణముగానున్న కూషు లేక వితియొషియ దేశపు రాజీయగు కందాకే యొక్క మంత్రియు వితియొషియుఁడనగు నపుంసకుఁడు యెహోవాను ఆ రాధించుటకు యెరూషలేమునకు వచ్చి తిరిగి పోవుచుండఁగా ఫిలిష్టు అను సువార్తకుని సంధించి యెసుక్రీస్తును గూర్చి విని నమ్మి బాప్తిస్మము పొందెను (కార్య 8²⁶⁻²⁸).

సంఖ్యా 12¹ లో చెప్పఁబడిన కూష ద్వీప స్థురాలగు నొక స్త్రీ ఎర్రసముద్రపు తూర్పు తీరమున నుండు కూషునుండి వచ్చెనని తోచుచున్నది. మోషే భార్యయగు సిఫ్వీరా మరణమైన తరువాత అతఁడీమెను వివాహము చేసికొనెనని యూహింపవచ్చును. (సిఫ్వీరా చూ॥).

కృ

శృతజ్ఞతార్కణ అర్పణలు I 3 చూ॥

కృత్తిక (Pleiades). వృషభ నక్షత్రరాశి యందుండు ఒక చిన్న రాశిపేరు (యోబు 9⁹ 38³¹). ఆమో 5⁶ నందాపదమునే ఇంగ్లీషు ననుసరించి సప్తముషి నక్షత్రములని తెలిసి గించిరి. కంటికి ఆరు మాత్రమే కనఁబడుచుండి

నను ఏడున్నట్లు ఆయాభావలలో దాని కాపేరును పెట్టిరి. గాని దానిని దుర్బుణిగుండా చూచిన పక్షమున దానియందు దాదాపు నూరు నక్షత్రములు గానవచ్చును.

కృప, కనికరము, కరుణ, కటాక్షము, జాలి, దయ, వాక్షిణ్యములు, వాత్సల్యత, అతీకరణము, అనుగ్రహము (Grace, Mercy, Loving-kindness, Favour, Goodness). దేవుని కనికరమును నూచించు పదములు తెలుగు నందును ఇంగ్లీషునందును ఉన్నట్లు హెబ్రీ భాషయందును అనేకములు గలవు. ఈ భావలయందున్నట్లే అసలులోను ఆయాపదముల కెప్పుడు నొకటే రీతిగా నర్థము చెప్పక సంగతి సందర్భముల ననుసరించి వాటి కనుకూలముగా చెప్పవలసి యున్నది. మూలభాషయందున్న ప్రతి పదమునకు ప్రత్యేక పదమును వాడుట అసాధ్యమైన యత్నమైయున్నది. బ్రెబిలును తెనిగించినవారు ఒకటే భావమిచ్చు పదములకు నొకే తెలుగు పదమును వాడినట్లు గాని, ఒకటేమూల పదమును ఏకరీతిగానే తెనిగించినట్లుగాని కనుపించుట లేదుగాని మైనుదాహరించిన పదములన్నిటిని ఈ శీర్షిక క్రింద వివరింపవలసి వచ్చెను. ఈ వివరమునందు మూలభాషాపదముల ననుసరించితిమి. మూలభాషయందును ఇదివఱకే చెప్పినట్లు ఆ పదములు ఎక్కువగా నుండినందున కొన్ని చిక్కులు తలపించుచున్నవి. అయినప్పటికి ఆ పదముల బాహుళ్యమును బట్టియు, బ్రెబిలునందు కృపను గూర్చిన బోధ లేక్కువగా నుండుటవలనను, దాని గూర్చిన బోధ యెంత గొప్పదో కొంతవఱకు గ్రహించుకొన వీలున్నది.

I. పాత్ర నిబంధనయందు కృపకు సంబంధించిన మాటలు:—

1. కృపను నూచించుటకు సర్వసాధారణముగా వాడబడిన ఖెసెదు (*Hesedh = mercy, goodness, loving kindness*) అను పదము దాదాపు 200 మారులు బ్రెబిలునందు వచ్చును. సాధారణముగా నది దేవుని దయను నూచించినను అప్పుడప్పుడు, మనుష్యు లొకరికొకరు చూపించు దయను (నాథాయా 1³⁴ = ఉపకారము, హోషే 41

6⁶ = కనికరము, సామె 20⁶ = దయ), మానవులు దేవునియెడల కనపఱచు భక్తిని సహా నూచించుటకు (II దిన 32³² హోషే 6⁴ = భక్తి II దిన 35²⁶ = భయభక్తులు) వాడబడెను. పాత్ర నిబంధన కాలము చివరనున్న భక్తులకు యూదులు పెట్టిన ఖిసీదిము (*Chasdim*) అను పదము దీని నుండియేకలిగెను. దేవునిదయను నూచించు వాక్యములలో దానిని కృప (ఆది 19¹⁹ 24²⁷ నిర్గ 15¹³ 34⁷ మొ॥ కీర్త 57 6⁴ 13⁵ 21⁷ 23⁶ 26³ 36⁷ 136¹⁻²⁶ సామె 20²⁸ యెష 16⁵ యిర్మీ 33¹¹ మొ॥) యని సాధారణముగా తెనిగించినను కనికరము, కనికరించుట యనియు (ఆది 39²¹ నిర్గ 34⁵ II సమూ 22⁵¹ I రాజు 8³³ మొ॥), కరుణ యనియు (నిర్గ 20⁶ జెక 7⁹), దయ యనియు (ద్వితీ 5¹⁰ సామె 3³), కటాక్ష మనియు (I రాజు 3⁶ నెహె 1⁵) తెనిగించిరి. దేవుని కృపా బాహుళ్యతను నూచించుట కీ పదముయొక్క బహువచన రూపమును వాడిరి. ఉపకారము లనియు (ఆది 32¹⁰) కృపాత్రిశయములనియు (కీర్త 25⁶ 89⁴⁹ 107⁴³ 145⁸ యెష 63⁷) తెనిగించిరి. ఆ కృపయొక్క గొప్పతనమును కృపాత్రిశయము అనియు (సంఖ్యా 14¹⁹), దాని విస్తీర్ణతను కృపాబాహుళ్యమనియు (కీర్త 69¹³), దాని నిశ్చయతను శాశ్వత కృప (యెష 55³) యను సమాసములచేఁ జెలిపిరి. దేవుడు కృపతో నిండినవాడై యున్నాడు (కీర్త 86⁵). ఆ కృప యుగయుగములవఱకు నిలుచుచు (103¹⁷). అది నిరంతరముండును (138⁸). ఆకాశములకన్న యెత్తయినది (108⁴). దానిని క్రిందనున్న 3 వ మాటలో సమానముగా నుపయోగించి కరుణాకటాక్షమనియు (103⁴). కరుణా వాత్సల్యత (జెక 7⁹), కృపావాత్సల్యతలనియు (యిర్మీ 16⁵), దయావాక్షిణ్యము లనియు (హోషే 21⁹) తెనిగించిరి. దేవుడు కనికరము గలవాడై యున్నందున మనమును కనికరము చూపవలెనని పాత్ర నిబంధనయందును ఈ బోధ తెలుపబడి యున్నది (41 6⁶). ఆ బోధ క్రొత్త నిబంధనలో బహుతేటగా కనబడును (మ 18³³⁻³⁵).

2. హెబ్రీ భాషయందు కృపను నూచించు ఖెను (*Hen*) అను మఱియొక సాధారణమైన

మాటను అడికాండము మొదలు సమూయేలువఱకు కటాక్షము అని తెనిగించిరి (ఆది 6⁸ 19¹⁹ 32⁵ మొ॥ నిర్గ 33^{12,13,16,17} 34⁹ సంఖ్యా 32⁵ న్యాయ 6¹⁷ రూతు 2^{9,10}). I సమూయేలు మొదలుకొని దాని నొకటే పదముచే తెనిగించక కృప (I సమూ 1¹⁸ కీర్త 84¹¹ జెక 4⁷), అను గ్రహము (I సమూ 27⁵ II సమూ 14²² 16⁴), దయారసము (కీర్త 45²), దయ (యిర్మీ 31³) అనుకూలుడు (I సమూ 20³) అను వేరువేరు పదముల నుపయోగించిరి. దానికి సంబంధించిన మఱియొక రూపముగల పదమును దయయుంచుట (యిర్మీ 16¹³), దయ (సామె 3³⁴ 21¹⁰ కీర్త 109¹² విలా 4¹⁶), కనికరము (కీర్త 102¹⁴) అని తెనిగించిరి. క్రింద 3 నందున్న పదముతో కలిపి దయావాక్కిణ్యములను సమానముగా తర్జుమాజేసిరి (ఎఫ్ 2¹⁷ కృప I. చూ॥). ఇది దేవుడు మానవుల యెడలఁజూపు కృపను మాత్రమేగాక, మానవు లొకరియెడల నొకరు చూపు దయను నూచించుచు (ఆది 39²¹ నిర్గ 11³ ద్వితీ 24¹ రూతు 21⁵ మొ॥). ఇతరుల యెడల కనఁబఱచు గుణమును మాత్రమేగాక ఒకని యందు కనిపించు గుణమునుగాని వాని స్వరూపమునుగాని తెలియఁజేయును. ఈ విధముగా సామె 31³⁰ నందు అందము అని తెనిగించిన హెబ్రీ పదమిదియే.

3. రహమిము (Rahamim) అను మఱియొక హెబ్రీ పదమును ఈ యర్థమునందే వాడఁబడెను. ఆ పదమునకు కడుపు అని శబ్దార్థము. ప్రేమకును వాత్సల్యమునకును కడుపు ఉనికి యని వారు భావించినందున ఈ పదము నీ విధముగా వాడిరని కొందఱి యభిప్రాయము. ఒక తల్లి గర్భమున జనించిన వారికుండు (=సహోదర) ప్రేమను యీ పదము నూచించునని మఱికొందఱి తలంపు. దీనికి సంబంధముగా మన తెలుగు బ్రెలియనందు కనికరించుట (I రాజు 8³⁰ II దిన 309), జాలిపడుట (విలా 3³² మికా 7¹⁹), కరుణ, కరుణించుట (ద్వితీ 13¹⁸ 30³ యెష 49¹⁵), వాత్సల్యత (కీర్త 78³⁸ అను పదములను వాడిరి. పైన 2 నందున్న పదముతో సమానముగచేర్చి దయావాక్కిణ్యములు (86¹⁵ 111⁴ 145⁸),

కటాక్షమును వాత్సల్యమును (112⁴) అని ఉపయోగించిరి.

4. ఇట్టి యర్థమునం దుపయోగించఁబడిన రాచోను (Ratson) అను పదమునకు అనుకూలత యని శబ్దార్థము. దానిని ద్వితీ 33²³ సామె 33⁵ 12⁹ 16¹⁵ 19¹² యెష 60¹⁰ యందు కటాక్ష మనియు కీర్త 5¹² 30^{5,7} 89¹⁷ సామె 14⁹ నందు దయ యనియు తెనిగించినను 11²⁷ నందు ఉపయుక్తమైన క్రియ యనియు, 18²² నందు మేలు అనియు, 14³⁵ లో ఇష్టుడనియు తర్జుమాచేసిరి. II సమూ 20¹¹ కీర్త 41¹¹ లో నున్న ఇష్టుడను అర్థమిచ్చునది ఖాఫేచ్ = (Haphets) అనునది మఱియొక హెబ్రీ పదమై ఒకనియం దానందించుట యని యర్థమిచ్చును.

5. నాలుగవ మాటకు సంబంధముగానున్న టోబు (Tob) అను మఱియొక మాటను దేవుడు చూపు కృపను గూర్చి వాడిరి. అది మేలు చేయు బుద్ధిగాని అట్టిబుద్ధిచే చేయఁబడు మేలునుగాని నూచించును. కీర్త 65¹¹ నందు దీనికి దయ అను పదము నుపయోగించినను, సాధారణముగా మేలు అని తెనిగించిరి (నిర్గ 18⁹ II సమూ 7²⁸ I దిన 17²⁶ I రాజు 8⁶⁶ II దిన 64¹ 71⁰ కీర్త 107⁹). పైనున్న వాక్యములలో నది దేవుడు చేయుమేలును నూచించినను సంఖ్యా 10³² నందు మానవులుచేయు మేలునుకూడ నూచించును. అట్లే న్యాయ 8³⁵ నందు నున్నదిగాని అచ్చటపదమును ఉపకారమని తెనిగించిరి. I సమూ 2²⁶ నందు సమూయేలు దేవునికిని మానవులకును అనుకూలు డాయెనను వాక్యములో నిదే పదము వాడఁబడెను. అది మేలు చేయువాని దయను మాత్రమేగాక ఆ దయవలన కలిగిన ఫలితమును నూచించును. ఇల్లది ధీమము (కీర్త 23⁶ 39⁹) శ్రేయస్కరము (21³), ధీమాధారము (16²), సమపాయము (68¹⁰) అను పదములచే తెనిగించఁబడెను. ఈ పదమునే సృష్టి వివరమునందు బాగుగసంఘటెను (ఆది 1³¹) అని తర్జుమా చేసిరి.

II. క్రొత్త నిబంధన యందున్న మాటలు:—

1. దీనిని నూచించు పదము లనేకములుండి నను గల 5³² ఎఫ్ 5⁹ నందు ముదితనము అని

తెనిగించబడిన మాట పాత్రనిబంధనయందున్న వాటిలో పైన ఉన్న 5 కు సంబంధించినదై యున్నది. ఇచ్చట మంచితనమనగా దయయని తెలిసికొనవలెను.

2. అనుగ్రహము అని రోమా 2⁴ 11²² నందు తెనిగించిన గ్రీకుపదము II కొరి 6⁶ తీతు 3⁴ నందు దయ అనియు గల 5²³ కొలా 3¹² నందు దయాభుత్వము అనియు తెనిగించిరి.

3. హెబ్రీ 10³⁴ నందు కరుణించుటయని తెనిగించిన గ్రీకుపదము I పేతు 3⁸ నందు ఒకరి సుఖముఃఖముల యంగొకరు పాలు పొందుట యని తెనిగించిరి. హెబ్రీలో నున్నట్లుగా నిది యితరుల కష్టములలో పాలు నొందు దయను నూచించు మాటయై యున్నది. హెబ్రీ 4¹⁵ నందు ఆ యసలు మాటనే సహకీను భవము అని తెనిగించిరి.

4. క్రీస్తు కనబఱచిన కనికరము తెలుపుటకు సువార్తలయందు మఱియొక గ్రీకుపదము వాడఁ బడెను (మ 9³⁶ 14¹⁴ 18²⁷ 20³⁴ మా 1⁴¹ 6³⁴ 8² 9²² లూ 7¹³ 15²⁰). అది పైనన్న పాత్ర నిబంధన మాటలలో 3 వ దానికి సంబంధించినది. జాలి కడుపులోనుండి వచ్చునని వారభిప్రాయ పడినట్లు ఆ పదముయొక్క శబ్దార్థమువలనఁ జెలియుచున్నది. అది ముఖ్యముగా జాలిన నూచించును మంచి సమరయుని గూర్చిన ఉపమానమునందు దానిని జాలివడుట యని తెనిగించిరి (లూ 10³⁴). కనికరము చూపుట యని I యోహా 3¹⁷ నందును, అంతఃకరణమని II కొరిం 6¹² 7¹⁵ నందును, ప్రాణముపంటి వాడు అని ఫిలె 12 లోను, హృదయమని 20 నందును తెనిగించిరి. ఇవన్నియు గొప్ప ప్రేమను నూచించుటకు వాడిన పదములై యున్నవి.

5. జాలిచూపుట యని రోమా 9¹⁵ నందు ఆర్థమిచ్చు మఱియొక గ్రీకుమాట పైనన్న దాని వలె పాత్ర నిబంధనలోని పదములలో 3 వ దానికి సంబంధించినదై ఆ ఆర్థమునే యిచ్చును. ఆ ధాతువుయొక్క కృదంతమును రోమా 12¹ నందు వాత్సల్యత యనియు హెబ్రీ 10²⁸ నందు కనికరమనియు తెనిగించిరి. ఆ పదమునే II కొరి 1³ నందు కనికరము చూపు తండ్రి

యని యున్నది. దీనిని పై మాటలోఁ గలిపి జాలిగల మనస్సు (కొలా 3¹²), దయారస వాత్సల్యములు (ఫిలె 2¹), జాలి కనికరము (యోహా 5¹¹) అను సమాసములుగా నుపయోగించిరి. ఈ పదము (లూ 6³⁹) నందు దేవుని గూర్చియు మానవులనుగూర్చియు వాడఁబడెను.

6. పైనన్న వాటికన్న నీ దిగువనున్న రెండు పదములను క్రొత్త నిబంధనయందు ఎక్కువగా వాడిరి. వాటిలో నొకటి I తిమా 1² II తిమా 1⁹ తీతు 1⁴ యూదా 2 నందున్న ఆశీర్వాచనముల యందు కనికరము అని తెనిగించిరి. ఇట్లు దేవుడు చూపెడి కనికరమును గూర్చిన నూచనలు మ 9¹³ 12⁷ రోమా 9^{15,16} 11³⁰ I కొరిం 7²⁹ నందుఁ గలవు. దేవుడు మానవులను రక్షింపనై చూపుచున్న దయ యిదియే (తీతు 3⁵ లూ 1⁵⁴ రోమా 15⁹ ఎఫె 2⁴). యూదా 21 నందది, అంత్య దినమందు క్రీస్తు పాపులయెడల చూపించు కనికరమును నూచించును. మానవులను ఒకరియం దొకరు చూపవలసిన కనికరమును కనబఱచును (మ 23²³ యోహా 2¹³ 3¹⁷ మొ॥). మానవులయందు ఇది ముఖ్యముగా రోగుల యందును (మ 9²⁷ 15²² 17¹⁵ 18³³ మొ॥), బీదలయందును చూపు దయకు ఉపయోగించిరి. బీదలయందును దయను నూచించుటకు వాడఁబడిన పదము ధర్మము అను నర్థమిచ్చును (మ 6³ లూ 11⁴¹ 12³³ కార్త్య 3²).

7. కనికరమును చూపుటకు వాడబడిన పదము లన్నిటిలో సర్వ సాధారణముగు గ్రీకు పదము కృపయని తెనిగించబడెను. క్రొత్త నిబంధనయందు కృప యను పదము కనబడిన చోట్ల యందంతట ఆ మూలపదము వాడఁబడి యున్నది. క్రొత్త నిబంధనయందది 200 కన్న ఎక్కువ మారు లుపయోగింపబడి యున్నది. (యోహా 1^{14,16,17} కార్త్య 11²³ 13⁴³ రోమా 1^{5,7} 3²⁴ 4¹⁶ మొ॥). లూ 1²⁸ 2⁴⁰ కార్త్య 2⁴⁶ 7^{10,46} 25³ నందు దయ అనియు, రోమా 4⁴ నందు దానమునియు తెనిగించబడినది. ఇది సువార్తల యందు గాక, పత్రికలయందు విశేషముగ వాడఁబడి యున్నది. ప్రతి పత్రిక ఆరంభమందును అంతమందునుండీ ఆశీర్వాచనములలో కృప యను నీ పదము గలదు. ఇది దైవకృప యనియు

(కార్య 4³³), క్రీస్తుకృప యనియు (గల 1⁶) అనబడును. II థెస్స 1¹¹ నందు ఈ రెంటిని చూడవచ్చును. విశ్వాసము కృపవలన కలుగును (కార్య 18²⁷). రక్షణ కృపాదానమే (ఎఫె 5⁸ II తిమో 1⁶). రక్షణ నొందువారు దాని చేతనే నీతిమంతులని తీర్చబడెదరు (రోమా 3²⁴). కృప యేర్పాటువలననే అది కలుగును (11⁵). కృప చేతనే రక్షణకు పిలువబడెదరు (గల 1¹⁵). అది మనలను బలపఱచును (II తిమో 2¹). ఆదరించును (II థెస్స 2¹⁶). మనము కృపను పొందఁగలము (హెబ్రీ 12¹⁵). అందులో పుద్ధిసొందెదము (II పేతు 3¹⁸). కృపా సహితముగా పాడెదము (కొలొ 3¹⁶). మాట్లాడెదము (4⁶). దానిని దుర్వినియోగ పఱచి (యూదా 4), నిరర్థకపఱచి (గల 2²¹), తిరస్కరింపఁగలము (హెబ్రీ 10²⁹). దానిలో ప్రవేశింపఁగలము (రోమా 5³). దాని నుండి తొలిగి పోఁగలము (గల 2²¹). దేవుఁడు పాపులను రక్షించుటకు చూపెడి గొప్ప దయకు పెట్టిన పేరు ఇదే యని ప్రేమాకృత్యములవలన తేటగాకనబడును. దేవుఁడు దానికి ఉత్పత్తియై యున్నాఁడు. (I పేతు 5¹⁰). ఆయన సింహాసనము కృపాసనమై యున్నది (హెబ్రీ 4¹⁶). ఆయన తన కృపను క్రీస్తు మరణము ద్వారా కనబఱచెను (2⁹). దాని నాయన దీనుల కనుగ్రహించును (I పేతు 5⁵). దానిని పొందిన వారు ఆయన కృప విషయమైన గృహ నిర్వాహకులై యున్నారు (I పేతు 4¹⁰). కనుక ప్రస్తుత కాలము కృప విషయమగు నిర్వాహకత్వపు కాలమైయున్నది (ఎఫె 3²). కృప యొక్క మహత్వ మనేక వాక్యములలో ననేక రీతులుగా నగపడును. అది అత్యధికముగా విస్తరించెను (I తిమో 1¹⁴) గనుకనే యది కృపా బాహుళ్య మనబడును (రోమా 5^{17, 20}). దాని విలువనుబట్టి కృపా మహాదైత్యర్యమును పదము వాడుకలోకివచ్చెను (ఎఫె 1^{7 26}). ఆ కృపా మహిమకు క్రి కలుగును (1⁶).

ముగింపు. కనికర మెంత ముఖ్యవిషయమో సైనుదాహరించిన వాక్యములవలన స్పష్టముగా కనబడుచున్నది. మానవు లొకరియెడల మఱొకరు చూపుకొనవలసిన ముఖ్యగుణమని తేటయగుచున్నది. దీనివలననే వారు దేవుని యనుచరులు

కాఁగలరు. దేవుఁడు చూపు కరుణ చేత గాక వేఱు రీతిగా రక్షణ సిద్ధించదను సిద్ధాంతమును పాత నిబంధన యాచారములు ఘోషించుచున్నవి. క్రీస్తు అవతారము, ఆయన శ్రమ మరణాదులవలన నది మఱింత తేట యయ్యెను. కృపను గూర్చి మనము గంభీరముగాఁ దలంచుండఁగా, కృపా సహితఁడగు దేవుని ఘన పఱచు చున్నామని తెలిసికొనవలసి యున్నది. రక్షణ నొందుట కెంత మాత్రమును యోగ్యులము కానివారమై దేవుని కృపవలన మాత్రమే దాని నొందఁగలుగుచున్నాము. కావున నీ భాగ్యము నిమిత్తము క్రొత్తనిబంధనను వ్రాసినవారు నిత్య స్తోత్రముల నర్పించి (ప్రేమ చూ!!).

కృపా వరములు (Spiritual Gifts). ఇది అసలు గ్రీకుభాషలో ఒక విశేషమాటయై యున్నది. పరిశుద్ధాత్మ మానవులకునిచ్చు విశేష శక్తుల నిది నూచించును. దీనికి సంబంధించిన వాక్యములలో ముఖ్యమైనవి కార్య 2¹⁻¹³ రోమా 12⁶⁻⁸ I కొరి 12, 13, 14, ఎఫె 4⁷⁻⁸ I పేతు 4¹⁰⁻¹¹ నందున్నవి. మనమీ వాక్యము లన్నిటిని పరీక్షింపఁగా కొన్ని వరములను అద్భుతములనుగా నెంచవలసియుండును. అవేయినఁగా, నానా విధ భాషలలో మాటలాడుట, భాషల అర్థము చెప్పట, స్వస్థపరచుట, అద్భుత కార్యములను చేయుట, ప్రవచించుట (I కొరి 12⁸⁻¹¹), దయ్యములను వెళ్లఁగొట్టుట (మా 16¹⁷ కార్య 16¹⁸ 19¹³), తప్పు చేసిన వారిని అద్భుతముగా శిక్షించుట (51-11 13⁹⁻¹² I కొరి 4²¹ 5⁵) మొదలగునవి వీటిలో మఱికొన్ని దేవుని ఆత్మచేత శుద్ధపఱచబడినవారిలో నుండు సాధారణ శక్తులు అనవచ్చును. అవేయినన, బోధించుట, హెచ్చరించుట, పంచిపెట్టుట, పై విచారణ చేయుట, కరుణించుట, (రోమా 12⁸), క్రీస్తు ప్రభువని యెప్పుకొనుట (I కొరి 12³), ఉపకారములు చేయుట, ప్రభుత్వముచేయుట (రోమా 12⁸), ఆశానిగ్రహము (I కొరి 7⁷) అను నిట్టివి. ఇవి అద్భుతములుగా నెంచబడక పోయినను రోమా 12⁸⁻⁹ లోను I పేతు 4¹⁰⁻¹¹ లో నున్నవి చాల మట్టుకు వీటిలో చేరియున్నవి. ఈ సాధారణ వరములు ముఖ్యములైనవని వీటినిగూర్చిన వేద వాక్యములవలనఁ దెలియును. అద్భుతములకు

సంబంధించినవి తత్కాలము కొంతకాలము కాని ఇవి అత్యంతములును నిత్యమైనవియునై యున్నవి.

కెన్జెషము రంగులు వర్ణములు 2 చూ॥

కె

కెంక్రేయ (Cenchreae). కొరింథు పట్టణము భూసంధిమీఁదఁ గట్టబడినందున దానికి తూర్పు పడమరలయందు రేవు పట్టణములు గలవు. కెంక్రేయ తూర్పున 9 మైళ్ల దూరమందున్న రేవు యున్నది. పాలు తన రెండవ ప్రయాణము నందు దానిని దర్శించి, అచ్చట తన మొక్కుబడి తీర్చుకొని ఓడయొక్కి ఎఫెసుకు వెళ్లెను (కొరీ 18¹⁸). అచ్చట నొక సంఘమున్నట్లును అందు ఫీబే యను నామె పరిచారకు రాలైనట్లును రోమా 16¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ పట్టణము ప్రస్తుత కాలము దనుక నిలిచియున్నది గాని పూర్వమంత పెద్దదిగా లేదు. ప్రస్తుతమున దానిని కిక్రీస్ (Kikris) అని బిలుతురు. (పటము V, F 4).

కెంపు రత్నములు 3 చూ॥

కెజీయా (Keziah = ఒక విధమైన చెట్టు). యోబు శ్రమలకు పిచ్చట అతనికి పుట్టిన రెండవ కుమార్తె (యోబు 42¹⁴).

కెతురా (Keturah = సుగంధ ద్రవ్యము). అబ్రాహాము భార్యలో నొకతె (ఆది 25¹⁻⁴ I దిన 1^{32, 33}). శారామరణమునుగూర్చిన చరిత్రకు విడవ నీమె సంగతి వ్రాయబడినను ఆమె శారా జీవించిన కాలమునందే అబ్రాహామునకు భార్యయై నట్లుహింప పీలున్నది. ఇట్లు ఒకరి చరిత్రను సాంతముగాఁ దెలిపిన పిచ్చట మఱియొకరి సంగతిని దెలుప నారంభించుట అధికాండపు శైలియై యున్నది. ఈమెవలన అబ్రాహామునకు కలిగిన కుమారులు అరబ్బీయులలో 16 గోత్రములకు పూర్వకులైరి. మక్కా (Mecca) దగ్గిలపూర్వము కటూర (Qatūra) అను నొక గోత్రముండినట్లు గ్రంథకర్తలు వ్రాసియున్నారు.

కెదమా, కెదేమా (Kedemah = తూర్పు దిక్కున). ఇష్టయేలు సంతతి వారిలో నొక తెగవారికి పేరు (ఆది 25¹⁵ I దిన 1³¹) లలో తప్ప ఈ పేరు బైబిలులో మఱి యెచటను

లేదు. ఈ పేరుల గుణితము దెనుఁగున వేఱుగా నుండినను అసలు భాషలో అది ఒకటే రీతిగా నున్నది (కద్నోనీయులు చూ॥).

కెదెష (Kedesh = పరిశుద్ధమైనస్థలము).

1. యూదయదేశపు దక్షిణభాగమందున్న ఒక యూరు (యెహో 15²³). దాని యునికిని గూర్చి తెలియదు గాని కొందఱు అది కాదేషు బర్నేయకు వేఱుగా నున్నదనుకొందురు (కాదేషు బర్నేయ చూ॥).

2. ఇశ్రాఖారు గోత్రములో నుండు ఒక యూరు (I దిన 67⁹). యెహో 21³⁸ లో దానికి కేహ్యోష అను పేరున్నది కావున I దిన 67² లో కదెషు అని పొరబాటుగా వ్రాయఁ బడె ననుకొనవచ్చును (కేహ్యోష చూ॥).

3. సఫారిక దెషు అనఁబడు మూడవ కదెషు (న్యాయ 4⁶). నిఫ్తాగోత్ర భూమిలోనున్న ఒక యూరు. అది యెహో 12²⁸ 19³⁷ న్యాయ 4⁹⁻¹¹ II రాజు 15²⁹ లో కదెషు అనఁ బడును. అది లేవీయుల పట్టణములలో నొకటియు (యెహో 21³²) ఆశ్రయపురము లాగింటిలో నొకటియునై యున్నది (20⁷). బారాకు ఈ యూరివాఁడు (న్యాయ 4⁶). పెకహు ప్రభుత్వ కాలములో అష్షూరు రాజగు తిగ్లత్పిలేసరు దీనిని జయించెను (II రాజు 15²⁹). ప్రస్తుతము గలిలయలోని కెదెషు (Kedes) దీని యునికియై యున్నది. మేరోము నరస్సుకు వాయువ్యముగా 4¹ మైళ్ల దూరమందున్నది. (పటము IV, E 5).

కెదేమోతు (Kedemoth = పురాతన స్థలములు). యొర్దానుకు తూర్పుగా అరణ్యమునకు సమీపమున నుండు నొక యూరు (ద్వితి 2³⁸). అది రూబేనీయులకు స్వాధ్యక్షమయ్యెను (యెహో 21³⁷ I దిన 67⁹).

కెనన్యా (Chenaniah = యెహోవా స్థిరుఁడు). దావీదు ఓబెదబోము ఇంట నుండి మండసమును యెరూషలేమునకు తీసికొని వచ్చుచుండఁగా దాని మోయావారికి మోత క్రమము నేర్పుట కేర్పాటు చేయఁబడిన యొక లేవీయుఁడు (I దిన 15²²⁻²⁷). ఇతఁడు ఇశ్రాయేలీ

యూలకు లేఖకులుగాను న్యాయాధిపతులుగాను నియమింపబడిన వారిలో నొకఁడు (26²⁹).

కెనయానా (Chenaanah = కనాను అను పదముయొక్క స్త్రీ లింగ రూపము).

1. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 7¹⁰).

2. అహాబు కాలములో అబద్ధ ప్రవక్తయై యుండిన సిద్క్రియా యను వాని తండ్రి (I రాజు 22¹¹ II దిన 18¹⁰).

కెనయా గంధవర్గము I 10 చూ॥

కెనాతు (Kenath = స్వాస్థ్యము). యెర్దూనుకు తూర్పుననున్న పల్లెటూరు ఈశాన్య దిక్కున నుండు ఒక యూరు. అది దెక పొలిలో (= పది పట్టణములు) అన్నింటికంటె తూర్పుగా నుండెడిది. మనషేగోత్రములోని నోబహు అనువాఁడు దాని జయించి దానికి **నోబహు** (Nobah) అను పేరు పెట్టెను (సంఖ్యా 32⁴²). దీనికి కొత్త పేరుండినను పాత పేరును కూడ ఉపయోగించుచుండిరి. దీని చుట్టు పట్లనుండు అన్యజనులు దీని నిశ్రామ్యులయై నుండి అపహరించిరి (I దిన 2²³). ప్రస్తుతము గొప్ప పాడు శేషములుగల కనావత్ (Kana-wat) అను చోటు దీని యునికియై యున్నదని కొందఱనుకొనుచున్నారు.

కెనానీ (Chenani = స్థిరుఁడు). లేవీ యులోనొకఁడు. యెహోవాను హత్తుకొని యుండునట్లు నిబంధన చేయుటకై నెహెమ్యా కాలములో ఇశ్రాయేలీయులను ప్రేరేపించిన వారిలో నొకఁడొకఁడు (నెహె 9⁴).

కెనిజీయులు, **కెనెజీయుడు**, (Kenizites).

ఏశావు సంతతి వారిలో నొక తెగవారు. (అది 36^{11,13,42} I దిన 136-33. కాలేబు (సంఖ్యా 32¹¹ యెహో 14^{1,14}) ఒత్తీయేలు (15¹⁷ న్యాయ 11³) అను వారు కెనిజీయులలో చేర్చబడిరి. ఎదోమీయుల తెగవారిలో నొక భాగము యూదాలో చేర్చబడియున్నట్లు ఇందు వలన నూహింపదగును (కెనిజా చూ॥).

కెఫరమ్మోని (Chephar-ammoni = అమ్మోనీయుల యూరు). బెన్యామీనీయుల

యూళ్లలో నొకటి (యెహో 18²⁴). ప్రస్తుతము బేతేలు దగ్గలనుండు కెఫరానా (Keler' Ana) దీని యునికియై యుండవచ్చును (పటము III, F 5).

కెఫీరా (Chephirah = ఊరు). హెబ్రీ యులతో సంధి చేసికొనిన హిబీయుల నాలుగు, ఊళ్లలో నొకటి (యెహో 9¹⁷). అది పిమ్మట బెన్యామీనీయుల పశమయ్యెను (18³⁶). చెబి కాలమునకు తరువాత అది తిరిగికట్టబడెను (ఎశ్రా 2²⁵ నెహె 7²⁹). ప్రస్తుతము గిబియోనుకు నైర్బతిదిక్కుననుండు కెఫీరా (Ketirah) దీని యునికియై యుండవచ్చును (పటము II, E. 1).

కెబారు (Kebbar). యుఫ్రాతు నదిలోకి పాటుచుండిన యొక ఉపనది యని పూర్వము కొందఱనుకొనిరి. అట్లయినయెడల ఇది మెస పొలేమీయ యత్తరమున నుద్భవించి దక్షిణముగా ప్రవహించి యుఫ్రాతులో పడినరై యుండెను గాని నవీన కాలములో కబరు అను కాలువ బబులోను దేశపు దక్షిణ భాగమందున్నట్లు రాతి శాసనములవలన దెలియును. అట్టి కాలువలు బబులోను దేశములో చాల యున్నవి. ప్రస్తుతము కబరు పేరుచే పిలువబడునదీ కెబారునదియే యనుటకు సందేహము లేదు. ఇది నిప్పురు అను పట్టణమునకు తూర్పుగానుండెను. యూదులు మొదట చెబిపట్టణమైనప్పడు అనేకుల నచట నుంచిరి (యెహె 1³) యెహెకీలు ప్రవక్త అచటనుండి కొన్ని దిర్బనములను చూచి ప్రవచించెను (13 315, 33 10^{15,20}).

కెమూయేలు (Kemuel = దేవుని సభ!).

1. అబ్రాహాము సహోదరుడైన నాహోరు కుమారులలో నొకఁడు. ఇతఁడు అరాముకు తండ్రి (అది 22²¹).

2. ఎఫ్రాయిమీయులలో నొక ప్రధాని (సంఖ్యా 34²⁴). కనాను దేశమును విభాగించుట కేర్పాటుయిన 12 మందిలో నొకఁడు.

3. లేవీయుల ప్రధానియగు హషబ్యా తండ్రి (I దిన 27¹⁷).

కెమోషు (Chemosh) = జయశాలి!) మోయాబీయుల దేవత (సంఖ్యా 21²⁹ యర్దీ 487, 13, 48). అమ్మోనీయులును దీని నారాధించిరి

(నాథ్యా 113⁴). ఈ దేవతారాధనము సాలా మోసు ద్వారా యెరూషలేము లోనికి వచ్చెను (I రాజు 117) గాని యోషీయా దీనిని నిర్మూలముజేసెను (II రాజు 23¹³). ఈ పూజమందు నరబలినికూడ చెల్లించెడివారు (23²⁷). ఒక నల్లని నక్షత్రము నీ దేవతకు గుఱుతుగా నిలిపి దాని నారాధించి, తలను కప్పుకొనకను, నూదితో కుట్టిన వస్త్రములను ధరింపకను తిరిగెడి వారని యూదుల విశిష్ట మొకటి గలదు. ఈ దేవతారాధనము చాలమట్టుకు అరబ్బుల విగ్రహారాధన వంటిదిగా నున్నది. మొలెకు ఆరాధనకు సంబంధించినట్లుగా నున్నది (I రాజు 117). ఇది శనిగ్రహముగాని దానికి సంబంధించినది గాని యెయ్యందునని అభిప్రాయపడుచున్నారు.

B.

కెయిలా (Keilah). యూదాదేశమందలి షెఫేలా యనబడినమన్యములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 15⁴⁴). దావీదు ఫిలిష్తీయులను జయించి వారిచేతినుండి దీని తప్పించెను గాని ఆయుధానికాకేళ తనను సొలును కప్ప గింతురేమాయని అచట దిగక దాని విడిచి వెళ్ళెను (I సమూ 23¹⁻¹³). చెఱకాలమునకు తరువాత ఇశ్రాయేలీయులీ యూరిని తిరిగికట్టి యచట నివసించు చుండిరి (నెహె 317). ప్రస్తుతముననున్న కెరెత్ కీలా (Kherbet Kila) యనునదే దీనియునికియై యుండవచ్చును. అది హెబ్రోనుకు ఒక ఆమడ వాయువ్యముగా నున్నది (పటము II, C 2).

కెరాను (Cheran = శితారా). ఎదోమియులలోని కేయారు కుమారులలో నొకఁడు (అది 36³⁶ I దిన 14¹).

కెరీతు (Cherith = లోయ). యెర్దాను లోకి పారుచున్న యొక ప్రవాహము. ఏలీయా ఇచటనే దాగుకొనెను (I రాజు 17¹⁻³). ఇది యెర్దానుకు తూర్పుననున్నదో పడమటనున్నదో రూఢిగా తెలియదు.

కెరీయోతు (Kerith = పట్టణములు). మోయాబు పట్టణములలో నొక ప్రధాన పట్టణము (యిర్మీ 48²⁸ ఆమో 2³). యిర్మీ 49⁴¹ లో నీపేరు కోటలు అను మాటతో తెనిగింది

యున్నాడు. దీని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు.

కెరీయోతు పేరిని హాసారు చూ॥

కెరూబులు (Cherubim = బలముగల.)

దూతలలో నొక తరగతి. బైబిలునందు వీరిని గూర్చిన సూచనలు 4 మాత్రముగలవు. 1. ఆదాము హవ్వలను వారిని ఏదేను లోటలోనుండి వెళ్ళఁ గొట్టిన పిమ్మట జీవవృక్షమునకు పోవుమార్గమును కాయటకు నియమించబడిన వారు ఈ దూతలే (ఆది 3²⁴). 2. గుడారమును కట్టినప్పుడు నిబంధన మందసము మీదనుంచిన బంగారపు ప్రతిమలను (నిర్గ 25¹⁸ మొ॥), తెరలమీద కుట్టిన చిత్ర రూపములను (26¹) కెరూబులని పిలిచిరి. 3. సాలా మోసు కట్టించిన దేవాలయమందలి మందసము మీది రెండు బంగారపు ప్రతిమలకును (I రాజు 6²³⁻²⁸ II దిన 37¹⁻¹³), దేవాలయపు ఉపయోగానిమై నీటినుంచు లొట్లక్రిందనుంచబడిన స్తంభముల పలకలమీద చెక్కిన రూపములకును (I రాజు 7^{29,36}), ఆలయములోని తెరలమీద నున్న చిత్రరూపములకును (II దిన 31⁴) కెరూబులను పేరు పెట్టిరి. 4. యెహెశ్కేలుకు కలిగిన దర్శనమునందు కెరూబులు కనబడెను (10, 11²² 41¹⁸⁻²⁵). ఒక్కొక్క కెరూబున కొక్కొక చక్రముండెను. నరుని ముఖమును సింహపుముఖమును ఎద్దుముఖమును గర్భవృక్షమును ఒక్కొక్క కెరూబున కుండెను. యెహె 1 లో కెరూబులను పదములేక పోయినను వాటిని గూర్చిన సూచనలున్నవి. వీరు దేవుని సింహాసనమున కాధారులై యున్నారగున జీవతానియంతటిలో నేవి మిగులబలముగలవో వాటి ముఖములను కలిగియుండెను. ప్రక 46⁸ నందుదాహరించిన దేవుని సింహాసనము చుట్టునున్న జీవులు నట్టివే.

ఈపై నాలుగు విధములగు వాక్యములందున్న కెరూబులన్నిటికి ఒకటే విధముగు రూపములున్నట్లు లోచదు. మొదటివాటికి దూతల రూపములున్నట్లున్నది. మందసము మీదనుండుటచే దేవుఁడు కెరూబుల మధ్యనివసించుచున్నట్లుగా ఆయా వాక్యములలో అలంకార రీతిగా నున్నది (II రాజు 19¹⁵ I దిన 12⁶ కీర్త 80¹ 99¹ యెష 37¹⁶ మొ॥). ఆయన కెరూబులమీద వెక్కిరించిన వాక్యమువలన (కీర్త 18¹⁰ II సమూ

22¹¹) వారికి రక్కలుగలవని ఊహింపవచ్చును. గుడారమందును ఆలయములోనున్న కెరూబు లిట్టివేగాని యెహెజ్కేలు గ్రంథములోని రూపములు వేగిరమును బలమును సూచించును. ఆత్మ స్వరూపములగు దూతలకిట్టి రూపముల నాలో పించుట వాటి గుణలక్షణములను సూచించెడి రూపములేగాని వాటి స్వరూపములని తలంచరాదు.

కెరంహప్పకు (Keren-Happuch = కండ్లకాటుక). యోబు శ్రమలు గడచిన పిదప అతనికి కలిగిన చివరికుమార్తె (యోబు 42¹⁴). అది సాగసును సూచించుపదము.

కెరేతీయులు (Cherethites = క్రేతునివాసులు!) ఫిలిష్తీయుల దేశమందుగాని లేక దక్షిణ భాగమందుగాని నివసించిన యొక జనాంగము (I సమూ 30¹⁴ యెహె 25¹⁶ జెఫ 2⁵). కఫ్తారు నుండి ఫిలిష్తీయులతో కూడ వచ్చినవారని (అమె 9⁷ యర్ 47⁴) కొందఱును, క్రేతులకనుండి వచ్చిన వారని మఱి కొందఱును అభిప్రాయ పడుచున్నారు. దావీదు రాజు రక్షక ధటులయందు వీరిలోఁ గొందఱుండిరి (II సమూ 8¹⁸ 15¹⁷ 20¹³ పెరేతీయులు చూ॥)

H.

కెలాలు (Chelal = సంపూర్ణ). ఎబ్రా కాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని అతని ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10³⁰).

కెలిథా, కెలిటా (Kelita = పాటివాడు.) అన్యస్త్రీలను పెండ్లిచేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణ వలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10³³). ఇతఁడు లేవీయుఁడై యుండెను. ఇతనికి కేలాయా అను మాటుపేరు కూడకలదు. నెహెమ్యా కాలమందు జరిగిన దిద్దుబాటులో ధర్మకాస్త్రమును చదివిన వారిలోను (నెహె 8⁷) దానిగైకొందుమని నిబంధనను స్థిరపఱచుకొనిన వారిలోను (10¹⁰) ఇతఁ డొకఁడై యుండెను.

కెలూబు (Chelub = పంజరము).

1. యూదా పంక్తులలో నొకఁడు (I దిన 4¹¹).

2. దావీదు పాలములను సేద్యము చేసినవారికి పై విచారణకర్తయగు ఎత్రీయను వాని తండ్రి (I దిన 27³⁹).

కెలూబై (Chelubai). కారేబు అను పేరు నకు మాటు రూపము (I దిన 2⁹ కారేబు చూ॥).

కెలూహు (Cheluhi). అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10³³).

కెసాలోను (Chesalon = నిరీక్షణ). యూదా దేశపు పశ్చిమ హద్దున నుండు నొక యూరు (యెహో 15¹⁰). ప్రస్తుతము యెరూషలేమునకు పడమట 5 క్రొసుల దూరములోనుండు కెస్లా (Kesla) దీని యునికియై యున్నది (ఫలము II, E 1).

కెసీలు (Chesil = వెట్టి). యూదాదేశపు దక్షిణ హద్దులో నుండు నొక యూరు (యెహో 15³⁰). 19³ లో దీనికి ప్రతిగా బెత్తూలు అను పేరు కలదు. LXX లోని యెహో 15³⁰ లో కూడ బెత్తెలు అను పేరుండుటచే ఇదే దాని సరియైనపేరనియు వ్రాత పారబాటులవలన కెసీలు అను పేరు వచ్చినదనియు ననుకొందురు.

కెసుల్లోతు, కిస్లోత్తాబోరు (Chesul-loth = నిరీక్షణలు, లేక కొండ చటాయలు, Chisloth-Tabor). ఈ రెండును ఒకటే స్థలమునకు పేరులైయున్నవి (యెహో 19¹⁸ 19¹²). కెసుల్లోతు అను పట్టణము తాబోరు కొండ దగ్గఱ యుండుటచే దానికి కిస్లోత్తాబోరు అను పేరు పెట్టిరి. ఇది జెబూలూను గోత్రభాగమునకు సరిహద్దుగానుండు నొకపట్టణము. ప్రస్తుతము తాబోరు కొండకు పశ్చిమమున నుండు ఇక్సాలు (Iksal) అను ఊరు దీని ఉనికియై యున్నది (ఫలము IV, C 7).

కెసేదు (Chesed = కర్తీయుల మాటుపేరు). మిల్కా నాహోరుకు కనిన కొడుకులలో నొకని పేరు (ఆది 22²³).

కెహేలాతా (Kehelathah = కూటము). ఇబ్రాయేలీయులు అరణ్యములో దిరుగుచుండఁగా మకాము చేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33^{22, 23}).

కే

కేడెము అయ్యుధములు II 2, కొట III 4 చూ॥

కేవారు (Kedar = నలుపు). ఇష్టయేలు కుమారుడు (25¹³) ఇతని సంతతి వారికికూడ ఈ పేరుకలదు. వారు తూర్పు దేశస్థులుగా నెంచబడిరి (యర్దీ 2¹⁰ 49²⁸). వారు విలు కాండ్రనియు (యెష 21¹⁷), వారికి నివాస గ్రామములున్నట్లును (42¹¹), గొట్టలమందలున్నట్లును (60⁷) యెషయా వ్రాసిన వాక్యములవలనఁ దెలియును. ఇది యర్దీ 49²⁹ కి చక్కగా సరి పడును. యెషా 27²¹ చూడఁగా వారు అరబీ యులతోకూడ తూర్పు పట్టణములతో వర్తకము చేసినట్లున్నది. పర 1⁵ లో వారి డేరాలు నల్ల గాను సౌందర్యముగాను నున్నట్లు అలంకారరీతిగా వ్రాయఁబడి యున్నది. ప్రస్తుతము అరబీయు లలో కొన్ని తెగలవారు నల్లని డేరాలలోని వాసము చేయుచున్నట్లుగా వీరు పూర్వకాలమున చేసియుండిరని తెలిసి కొనవచ్చును.

కేనీయులు; కయ్యానీయుడు (Kenites = ఇనుప పనిచేయువారు). మృత సముద్రమునకు తూర్పున వసించిన యొక పురాతన జనము. అబ్రాహామున కిచ్చెదనని దేవుడు వాగ్దత్తము చేసిన జనములలోనొకటి (ఆది 15^{18,19}). వారు మిద్యానీయుల సంబంధులై యుండిరి. మిద్యా నీయుడగు ఇత్రో యనబడిన హోబాబు అనఁగా మోషేయొక్కమామ కయ్యానీయుడై యుండెను (సంఖ్యా 10²⁹). అతని వంశస్థులును ఇంక ననేక మంది కయ్యానీయులును ఇశ్రాయేలీయులతోకూడ కనాను దేశమునకువెళ్లి వారితోకూడ నివసించిరి (న్యాయా 1¹⁶ 4¹¹ I దిన 2⁵⁵). వారు యూదు లతోఁ గలిసి యెహోవా ననుసరించి ఆయన నారాధించి నేపించిరని తోచుచున్నది. రాజైన సౌలు అమాలేకీయులను సంహరింపవై యెహోవా వలన పంపబడినపుడు కేనీయులు వారితో నివసించినను వారిని హతముచేయక సమాధాన మతో పంపివేసెను (I సమా 15²⁻⁸). రాజైన దావీదుకూడ తాను అమాలేకీయులను శిక్షించి నపుడు వారితో కూడ నుండిన కేనీయులకు హానిచేయక తాను పట్టుకొనిన దోపుడుసామును వారితోఁగలిసి పంచుకొనెను (27¹⁰ 30²⁶⁻²⁹).

కేకాబీయులు (యర్దీ 35) అను వాని వీరిలో చేరినవారై యుండిరి (I దిన 2⁵⁵). C.

కేఫా (Cephas = రాము). యేసుక్రీస్తు నీమానుకు పెట్టినపేరు (యోహా 1⁴²). ఇది అతని గుణమును తెలియజేయుచున్నది. క్రీకు భాష యందు పేతురు అను దానికి నిదేయర్థము. ఈ యర్థముతోనే యేసు నీవు పేతురువు ఈ బండ మీద నా సంఘమును కట్టుదును అనెను. పౌలీ పేరు నుపయోగించెను (I కొరి 1¹² 3²² 9⁵ 15⁵ గల 2¹¹ పేతురు చూ). C.

కేయినాను (Cainan).

1. ఎనోఫు కుమారుడు (ఆది 5⁹⁻¹⁴ I దిన 1² లూ 3³⁷⁻³⁸).

2. అర్హక్షుడు కుమారుడును షేలహు అను వాని తండ్రియునై యున్నాడు. ఆది 11¹² నందున్న ఎంకాఫిలో కేయినాను పేరు లేదు గాని LXX నునున్నది. దీని నుండియే యెత్తి లూకా యుదాహరించెను (లూ 3³⁶).

H.

కేరోసు (Keros = పంట). జెరుబ్బా బెలుతోకూడ బబులోనునుండి యెరూషలేముకు తిరిగి వచ్చిన నేత్రనీయులలో నొక కుటుంబపెద్ద (ఎజ్రా 2¹⁴).

కేలాయూ కలిథా చూ॥

కై

కైసరయ (Caesarea = కైసరుకు సంబంధించిన). కర్నెలుపర్వతమునకు దక్షిణమున 23 మైళ్ల దూరములో పలేస్తీను తీరమున నున్న పట్టణము. దీనిని కట్టించుటకు మహా హేరోదునకు 12 సంవత్సరములు (క్రీ. ము॥ 25-13) పట్టెను. తన కాపుఁడైన కైసరొగూస్తు పేరట అతఁడు దీనిని కట్టించెను (పురా 15,9,6; యుద్ధ 1,21,5). సముద్రములోనికి 200 అడుగుల దూరమువలకు 125 అడుగుల లోతుగల గట్టి గోడను పెద్ద రాళ్లతో రేవుగాఁగట్టిరి. ఈ రేవులోనికి ప్రవేశించు ద్వారము ఉత్తరముగా నుండెను. ఈ పట్టణమును హేరోదు దేవతాలయము నాటకశాల వేడుకశాల మొదలగు గొప్ప భవనములతో నలంకరించెను. పట్టణమందలి మురికి నీటిని వెలుపటికిఁ

గొనిపోవనై పట్టణమంతయు కాలువలు గట్టించెను. ఈ పేరుతోనున్న యితర పట్టణములనుండి ప్రత్యేకించుటకు దీనిని పరస్మీ కైసరయ యనియు, సముద్రతీరపు కైసరయ యనియుఁబిలిచిరి. పరస్మీను దేశమున కిది తరువాత రోమీయ ముఖ్య పట్టణమాయెను. సువార్తిపండగు ఫిలిప్పు ఇక్కడ బోధించి కాపురముండెను (కార్య 8⁴⁰ 21⁸). సౌలు మాటుమనస్సు నొందిన పిదప యెరూషలేము నందలి యూదు లతనిని చంప యత్నింపఁగా సహోదరు లతనిని కైసరయ వఱకుఁ గొనితెచ్చి తార్చుకొనిరి (9³⁰). ఇచ్చటనే రోమక శతాధిపతియగు కొర్నేలి క్రైస్తవుడాయెను అనుట కైస్తవ సంఘమునఁ జేరుటకు మొదట పిలువఁబడిన దిచ్చటనే (10^{1,24} 11¹¹). క్రీ॥ శ॥ 44 సం॥ నందు హేరోదు అగ్రిప్పా ఇక్కడ చనిపోయెను (12^{19,23} పురా 19,8,2). పౌలు రెండుమారులు దీనిని దర్శించెను (కార్య 18²² 21^{8,16}). ఈ పట్టణము నందఁడు రెండు సంవత్సరములు వైడిగా నుండెను (28²³⁻³³). అగ్రిప్పా కేస్తు అను వారతనిని విచారించిన దీపట్టణములోనే (25^{1-4,6,13}). ఈ పట్టణమునందు ఆయా జాతుల వారు కలిసి నివసించుచున్నందున జాతి వైషమ్యములు ప్రబలమై నీరోచక్రవర్తి కామునందు నిరియనులు యూదుల నందఱుని పెంచెనని, దీనితో నారంభమైన కలహములు క్రీ॥శ॥ 70 సం॥ న యెరూషలేము నాశనమగుటతో ముగిసెను. క్రీ॥ శ॥ రెండవ శతాబ్దమునందు కైసరీయ బిషపు యొక్క ముఖ్యస్థానమై 451 వఱకు పరిస్థితులోని క్రైస్తవగురు పీఠముగానుండెను. 195-వ సంవత్సరమున నిక్కడ ఒక ఆలోచనసభ సమావేశమయ్యెను: ఈ పట్టణమున స్థాపింపఁబడిన గొప్ప క్రైస్తవ విద్యాలయమునందు బరిగెన (Origen) ను శాస్త్రవేత్త బోధించెను. ఈ పట్టణపు గురు పీఠము తరువాత నలంకరించిన యుసుబియసు (Eusebius) ఈ విద్యాలయములో శిష్యుఁడయ్యెను. 543 సం॥న దీనియందలి యూదులును సమరయులును గలిసి క్రైస్తవులను సంహరించిరి. 638 నందీ పట్టణమును ముహమ్మదీయులు పట్టుకొనిరి గాని 1102 నందు సిలువ యుద్ధపీఠుల వశమయ్యెను. 1189 నందు సలాదీన (Saladin) ను ముహమ్మదీయ చక్రవర్తియు 1191 నందు సిలువ

నైనికులును 1265 నందు ముహమ్మదీయులును ఒకరి తరువాత నొకరు దీనిని జయించి స్వాధీన పఱచుకొనిరి. ఇచ్చట ప్రస్తుతము కాన్సింఁచు శిథిలములలో రోమనులకాలము నాటివియును సిలువ యుద్ధపీఠుల నాటివియునున్నవి. రోమనుల నాటక కాల ఆలయము వేడుకకాల రేవుగోడ పట్టణపు గోడలు కాలువలు చక్కగా కనబడుచున్నవి. వీటితోపాటు సిలువ యుద్ధపీఠులు కట్టిన గోడలు కోట గొప్ప దేవాలయము చిన్న చిన్న గుళ్లు చూడవచ్చును. రోమనులు కట్టించిన గోడలు 2700 అడుగుల వఱకు తూర్పు పడమరలను, 4800 అడుగుల వఱకు ఉత్తర దక్షిణములను వ్యాపించియున్నవి. ప్రస్తుతమున ఆపట్టణమునకు కైయరీయ (Raisarieh) అను పేరు గలదు (ఫిలిప్పుడైన కైసరయ చూ॥).

కైసరు (Caesar). రోమా చక్రవర్తుల యొక్క యుద్ధ్యగ బిరుదాంకము. విగుప్తు దేశపు రాజులెల్లు ఫరోయను బిరుదాంకము వహించుకొని యుండిరో అటులనే రోమాచక్రవర్తులు సహ కైసరను బిరుదాంకమును వహించువారు. నూతన నిబంధనయందు ప్రస్తావించఁబడిన కైసరు అనుపేరు ఆయా సమయములందుండి రాజ్యము చేయుచుండిన చక్రవర్తులకు చెల్లును (మ 22¹⁷⁻²¹ = మా 12¹⁴⁻¹⁷ లూ 20³²⁻³⁵). క్రీ॥ ము॥ 31 సం॥ మందు సింహాసన మెక్కిన అక్టవియసు మొట్టమొదట ఈ బిరుదును వహించినవాడు. కైసరు అను బిరుదును వహించిన చక్రవర్తులు పన్నెండుగురుండినను తైలిలనందు డొగూస్తు (లూ 21), తిడెరి (31), క్లాదియ (కార్య 11²⁷ 18²), నీరో (25¹¹) అను నలుగురిని గూర్చిన సూచనలు మాత్రముగలవు. H.

కైసరు ఇంటివారు (Caesar's Household). రోమా చక్రవర్తి నగరిలో మంత్రి మొదలుకొని అధమ యుద్ధ్యగస్థుని వఱకునుండు కైసరుయొక్క నేపకుల నందఱుని గుఱించి ఈ పేరు వినియోగింపఁబడెను (ఫిలి 4²²). ఇక్కడ ప్రశంసించఁ బడినవారు రోమా చక్రవర్తి నగరిలో గొప్పయుద్ధ్యగము వహించుకొన్న వారనియు చక్రవర్తియొక్క దగ్గర బంధువులనియు కొండలు గ్రంథక్రె లూహింతురుగాని అలాగున నిశ్చయించు కొనుటకు చాలినంత యాస్పదములేదు.

ఆ కాలముందు చక్రవర్తి నగరిలో రెక్కకు మించిన దాసులుండిరి. వారు సర్వసాధారణులైన బానిసలే గాని స్వతంత్రులుకారు. పాలు ఖైదీగా నుండి యిట్టివారిలోనే సంబంధము చేసికొని సువార్తను తెలియజేయఁగలిగి యుండెను గాని గొప్ప యుద్ధోగ్యులకును చక్రవర్తియొక్క బంధువులకును సువార్త ప్రకటించుటకు వీలుగలిగి యుండెను. కాఁగా వీరిని దాసులనుగా భావించుకొనవలెను. M.

కైసరు నెమట చెప్పకొనుట (Appeal to Caesar). కైసరుకు అప్పీలు చేసికొనుట ప్రతి రోమీయుని హక్కులలో నొక ముఖ్యమైనదై యున్నది. వ్రాత మూలముగా కాకుండనే న్యాయవిమర్శ జరుగునప్పుడే నేను అప్పీలు చేసికొందునని చెప్పటచాలును. ఫాలు ఈ హక్కును ఫేసు నెమట నిలిచినప్పుడు పయోగించుకొనెను (కార్త్య 25¹⁰⁻¹²).

కొ

కొంకి దేవాలయము I 7 (1) a చూ॥

కొంగ పక్షులు 6 చూ॥

కొండ, పర్వతము (Mount, Mountain). పర్వతము దేశము కొండ ప్రదేశమైనను మిగుల యున్నతములైన కొండ రెక్కవగా లేవు. బైబిలులో చెప్పబడిన కొండలలో సీనాయి పర్వతము కర్తలు సీయోను ఒలీవ్ కొండ ముఖ్యములైనవి. ఈ పేరు లాయాకొండలకు మాత్రముగాక వాటి చుట్టునుండు ప్రదేశమునకు కూడ చెందినను. శీయారు గిలాదు అను కొండలు కూడ ఇట్టివే.

కొండలయొక్క విశేష ఉపయోగమును గూర్చి బైబిలులో చెప్పబడినదేమనఁగా:-

1. అచట గుహలనేకములుగా నుండుటచేత అవి నివాసస్థానములయ్యెను (అది 36⁸ II రాజు 4²⁵). 2. అవి దేశముయొక్క సరిహద్దులను చూపు గుర్తులుగా నుండెను (సంఖ్యా 34⁷). 3. గొప్ప సమాహములకు బోధించుట కవి వీక్షములుగా నుపయోగింపబడెను (యెహో 8³⁰⁻³⁵ న్యాయ 9⁷ II దిన 13⁴). 4. సమాధి స్థలములుగా నుపయోగింపబడెను (II రాజు 23¹⁶).

5. ఆపదలనుండి తప్పించు కొనుటకవి ఆశ్రయ స్థానములుగా నుండెను (అది 14¹⁰ మ 24¹⁶). 6. అవి దండుపేటలుగా నుండెను (I సమా 17³). 7. అచటనుండి మ్రానలు కర్తలుకొట్టి తెచ్చుకొనుచుండిరి (II దిన 2⁸ హగ్గ 1⁸). 8. అవి కావలివాండ్రు గోపురములుగా నుండెను (యెహో 40² మ 4⁸). 9. మేత స్థలములు (క్రీర 50^{10,11} లూ 8⁸), 10. దుర్గములు (క్రీర 125²) గానుండెను. అందుచేతను, వాటి స్థిరతను బట్టియు బలమును దీర్ఘకాలమును నూచించుటకై వీటిని అలంకారరీతిగా నుపయోగించిరి (90^{1,2}).

మఱిముఖ్యముగా కొండలు పూజాస్థానములుగా నుండెను. నేటివఱకు పర్వతములలోని ప్రతి యున్నత స్థలము మీఁదను ఒక మసీదుకలదు. పురాతన కాలమునుండి ఇవి యిట్లుండెను (ఉన్నత స్థలములు చూ॥).

కొండగొట్టె గొట్టె చూ॥

కొండమేక మేక చూ॥

కొండెములు, కొండెగాడు (Slander, Backbiting, Talebearing). ఇది సర్వసాధారణమైన పాపము. దీని నూచించు పదములు పాఠేనిబంధనలో హెబ్రీ భాషయందు ఏడును, క్రొత్తనిబంధనలో గ్రీకుభాషయందు మూడును గలవు. వీటిని తెలుఁగునందు సాధారణముగా కొండెము అనుపదముచే తర్జుమాజేసిరి గాని క్రీర 15³ లో కొండెములాడు అని తెనిగించిన అసలు పదమును II సమా 19²⁷ లో అబద్ధమాడు అని భాషాంతరముజేసిరి సామె 10¹⁸ లోని కొండెములు ప్రచురము చేయువాడు అను వేటొక అసలు మాటను సంఖ్యా 14³⁶ లో చెడ్డ సమాచారములను చెప్పువాడనియు, క్రీర 31¹³ నందు దురాలోచన చేయువాడనియు తెనిగించిరి. కొండెగాండ్రు మహాయపరాధులని పాఠేనిబంధన నీతిబోధల నుపదేశించు సామెతల గ్రంథములో లేటగా కనబడును (11¹³ 18⁸ 20¹⁹ 26^{30,32}). ఈ పాపమును ధర్మశాస్త్రమందును (లేవీ 19¹⁶), ప్రవక్తలలోను (యిర్మీ 9³), క్రీస్తనలలోను (50³⁰ 101⁵) ఖండింపబడెను.

క్రొత్తనిబంధన యందలి పదములలో నొకటి సాతాను పేరుకు సంబంధించినది. అది I తిమో 3¹¹ లో కనబడును. తక్కిన రెండు రోమా

130 II కొరి 12²¹ లో నున్నది. II కొరి 12²¹ నందు కొండెములను మాటచే తర్జుమా చేయబడిన పదముయొక్క పుంలింగ వాచకము కోమా 130 లో అవవాదకులని వ్రాసిరి. 130 లో కొండె గాండు అను పదముచే తర్జుమాచేసిన పదము యొక్క సపుంసకలింగ వాచకమునకు II కొరి 12²¹ నందు గుసగుసలాడుట అను మాటను వాడిరి. ఈ పాపము క్రొత్త నిబంధనలోకూడ హేయమైన పాపముగా నెంచబడి కామ క్రోధాదులతో చేరియున్నది.

కొబ్బ (Cozbi = దుబ్బురాలు). మిద్యానీయు రాండ్రలో నొకతె. ఈమె తండ్రి మిద్యానీయుల నాయకులలో నొకడు. ఇశ్రాయేలీయులను విగ్రహారాధనఁ జేయునట్లు శోధించినను పిమ్మట మిద్యానీయులలో నొకడు ఈమె నుంచు కొనెనుగాన ఫీనెహసు వీరిద్దరిని ఈ టెతోపాడించి చంపెను (సంఖ్యా 25^{6-8, 14, 15, 18}).

కొట్టుట నేరములు శిక్షలు III 4 (1), (2), (3) చూ॥

కొట్టు వ్యవసాయము 7 చూ॥

కొడవలి వ్యవసాయము 6 చూ॥

కొతిమెర (Coriander). వీటిని ఔషధములయందు విశేషముగా వాడిరి అర్జ్యముందు ఇశ్రాయేలీయులు తినిన మన్నా కొతిమెర గింజల వలె నుండెను (నిర్గ 16⁸¹ సంఖ్యా 117).

J. C.

కొనన్యా (Conaniah = యెహోవా స్థిర పఱచెను).

1. హిజ్కియా కాలమునందు పదవ భాగములకు ఇతర అర్చకులకు పైగా విచారణ కర్తగా నియమింపబడిన వాడు (II దిన 31^{12, 13}).

2. యోషీయా కాలమునందు లేవీయుల కుర్రాసులలో నొకడు (II దిన 35⁹)

కొన్యా యెహోయాకీసు చూ॥

కొమ్మ, శృంగము (Horn). ఈ దేశము నందుచేసినట్లే ఇశ్రాయేలీయులును తైలము మొదలగు పదార్థములను పోషియుంచుకొనుటకు కొమ్మలను వాడిరి. (I సమా 16^{1, 13} I రాజు 13⁹). దీనికి సంబంధముగా మాత్రమేగాక బలమును సూచించుటకు కూడ ఈ పదమును అలంకార

రీతిగా వాడిరి. తప్పును తాము కాపాడుకొనుటకును శత్రువులను తరిమివేయుటకును కొమ్మలు గల మృగములు వాటి నుపయోగించుకొనుటచే అవి బలమును సూచించుట సహజమై యున్నది. ఈ యలంకారము విశేషముగా కావ్యములందే కనబడును.

1. యోసేపు గోత్రమునకుఁ గలుగు గొప్ప తనమును (ద్వితీ 33¹⁷), భక్తునికి కలుగు జయమును (క్రీస్త 92¹⁰) సూచించుటకు వారికొమ్మ గుర్తు బోతు కొమ్మవలె యెత్తబడునని వ్రాసిరి. బలవంతుఁడగు శత్రుబారినుండి తప్పించుమని ప్రార్థించుమన్న భక్తుఁడు గుర్తుబోతు కొమ్మలలో పడకుండ రక్షించుమని మొఱుఁబెట్టెను (22²¹). ఈ విధముగా భక్తులకు కలిగిడి రక్షణకు రక్షణశృంగ మని పేరు బెట్టిరి (II సమా 22³ క్రీస్త 18² లూకా 1⁶⁹). భక్తులైన వారి కొమ్మ హెచ్చింపబడుటయే గాక (క్రీస్త 75¹⁰ 89¹⁵ 112⁹ 148¹⁴). భక్తిహీనుల శక్తిని నశింప చేయునను నప్పుడును (75⁵⁻¹⁰) వాడబడెను. మెయాబు గిర్విమగఁగఁ ద్రొక్కుటను సూచించుటకై ఈ యలంకారమునే వాడిరి (యిర్మీ 48³⁵). ఇశ్రాయేలీయులకొమ్మ విరుగఁకొట్టబడి వారి శత్రువుల శృంగము హెచ్చింపబడునను వాక్యములును గలవు (విలా 23¹⁷).

2. ఇశ్రాయేలీయులు కొమ్మలు విలువబడిన వారైనట్లు చెబుకాలము నందెట్టి శక్తియులేని వారి వలె నుండిరి. కుదురుబాటు కాలములో దావీదు రాజవంశమునకును (క్రీస్త 132¹⁷), ఇశ్రాయేలీయులకును (యెహె 29²¹) అనుగ్రహింపబడు శక్తి బలములను సూచించుటకు వారి శృంగమును ఇనుపదిగాఁ జేతునని దేవుఁడు నెలవిచ్చెను (మీకా 4¹³).

3. కొన్ని వాక్యములలో నీ పదమును కొమ్మ అని గాక బలమని తెనిగించిరి I సమా 21¹⁰ ఆమె 61⁸ నందున్న బలము అనుమాట మూలభాషయందు శృంగమని అర్థమిచ్చును.

4. అహాబు యెహోషాఫాతు అను వారు సిరియవారిని గెలిచెదరని చెప్పినదానికి సూచనగా అబద్ధ ప్రవక్తయగు సిద్కియా ఇనుప కొమ్మలు ధరించెను (I రాజు 22¹¹). దొంగ కాపురులు తమ ప్రజలను బాధపఱచుట కోగముగల వాటిని

కొమ్ములతో పొడిచి తరిమినట్లుండును (యెషా 34²¹). దర్శనముల మూలముగా భవిష్యత్సంగతులను అలంకారరీతిగా తెలుపు దానియేలు జెకర్యా ప్రకటన గ్రంథములలో కొమ్ములు సాధారణముగా దేవుని రాజ్యమునకు విరోధులగు వారి శక్తి బలములను సూచించినను (దాని 77-24 83-21 జెక 118-21 ప్రక 123 131, 11 171, 3, 7, 12, 16), ఒక వాక్యము నందుమాత్రము క్రీస్తుశక్తిని గనపఱచుచున్నది (5⁶). వేదికయొక్క నాలుగు మూలలకు నాలుగు కొమ్ములను వేసిరి (నిర్గ 27² 29¹² 80^{2, 3, 10} లేవీ 47⁸). దానికి యాగపశువును కట్టిరి (క్రీర్ 118²⁷). వాటికి రక్తము పూసిరి (నిర్గ 29¹² లేవీ 16¹⁸). వాటిని పట్టుకొనుటవలన ఆశ్రయము దొరుకునని భావించిరి (I రాజ 15⁰).

కొరాజీను (Chorazin). విశేష అద్భుతములను జేసినను క్రీస్తును నమ్మకపోయినందున ఆయన శపించిన మూడు పట్టణములలో నొకటి (మ 11²¹ లూ 10¹³). అది క్రీస్తు వాక్కు ప్రకారము పూర్ణముగా నశించెను. కాబట్టి దానియునికి సహా సందేహాస్పదముగా నున్నది. ఆయినను ఔల్ హూసుని యెంచబడు కెరెస్ చూమునకు 2½ మైళ్లు ఉత్తరముగానున్న కెరాస్ (Kerash) దీనియునికి యని సాధారణముగా సంగీకరింతురు (పటము IV, E 6).

కొరింథీయులకు వ్రాసిన మొదటి పత్రిక (First Epistle to the Corinthians).

1. గ్రంథకర్త.

వ్రాచిన కాలము మొదలు ప్రస్తుతమువఱకు వేదాంత వేర్వేరుదలను కొరింథీయుల పేరుగల రెండు పత్రికలు పాలుయొక్క చేతియుత్తరములని ఏలాటి బాధకము లేకుండ నొప్పకొనుచున్నారు. ఇతర యుత్తరములను గుఱించి యెంత సందేహించినను వీటివిషయమై యెవరు నాశ్చర్యపించలేదు.

2. ప్రామాణికత్వము.

బహిస్సాక్ష్యము:—క్రీ॥ శ॥ 95 సం॥ ముందు రోమాపురి సంఘాధ్యక్షుడగు క్లమెంటు కొరింథీయులకు వ్రాయుచు పాలు వారికి వ్రాసిన పత్రికను గుఱించియు దానియందుండు మాటలను

గుఱించియు వారికి జ్ఞాపకము చేసెను. యోహాను శిష్యుడగు పాలికార్పుసు (Polycarp) జన్మింప మార్తరుసు (Justin Martyr) ఈ గ్రంథము నందలి వాక్యములపై తమ పుస్తకములలో నుదాహరించిరి. మ్యూరటోరి (Muratori) వలన కనుగొనబడిన గ్రంథశేషము రచించిన గ్రంథకర్త తానేనైనని క్రొత్తనిబంధన పుస్తకముల నామ జాబితాయందీ యుత్తరమును పేర్కొనెను. అది యునుగాక పురాతన ప్రాంతర గ్రంథము లన్నిటిలో పాలు కొరింథీయులకు పంపిన యుత్తరము కనబడక మానదు. కాబట్టి ఐదవ గ్రంథములవలన దీనికి కలుగు సాక్ష్యము అనివార్యమైనది.

అంతస్సాక్ష్యము:—ఈ పత్రికను గమనము లేకుండ పఠించినను దీనియందలి వివరమునుబట్టి యిది పాలుయొక్క చేతియుత్తరము కానియెడల కొరింథీయులు దీని భద్రపఱచి యుండవలయు సందేహము లేక మైనను లేదు. దీనిలోని విషయములు కొరింథీయులకు ననేక విధముల నవమానము కలుగజేయునట్టివి. ఈ పత్రిక మూలముగా వారు కత్తుబుద్ధిగల వారనియు చెప్పుశక్యముకాని దుష్కర్మములకు సమ్మతించు వారనియు ప్రభువు రాత్రిభోజనము నవమానపరచు వారనియు గర్వాతిశయలనియు కనబడుచున్నారు గనుక ఇంత కఠినముగా తమ లోపములను బయలుపఱచి తమ కపకీర్తిని కలుగజేయు పత్రిక పాలుగాక మఱి యెవరు వ్రాసియుండినను వా రే మాత్రమును సహించి యుండరు. పాలు ఒక్కడే వీరినంత తీక్షణముగా గద్దించు కఠికారము గలవాడు.

కార్య 18 వ అధ్యాయమున పాలు రెండవ ప్రయాణమందు కొరింథు పట్టణమును దర్శించి యచ్చట నొక సంఘమును స్థాపించి యొకటిన్నర సంవత్సరము వఱకు దాని పరిపాలించెనని చదువుచున్నాము. అందు కనుగుణ్యముగా నీ పత్రిక యందు పాలు సంఘమును గుఱించి చెప్పగానే నూటినినియు (3⁰) పునాది వేసిననియు (31⁰⁻¹¹) మిమ్మును నేను కంటినినియు చెప్పుచున్నాడు గనుక చరిత్ర వృత్తాంతములును ఉత్తరమందలి వివరములును ఒక దాని కొకటి చక్కగా పొసగుటవలన నిది పాలు పత్రికయను తీర్మాన మవార్యమైనదియై యున్నది.

3. ఎవరి నిమిత్తమై వ్రాయబడెను.

కొరింథు సంఘస్థులలో చాలమంది క్రైస్తవులు కాక పూర్వము విగ్రహారాధకులై యుండినను (కార్వ 18¹ I కొరి 12²) యూదులై యుండిన వారునుండి (కార్వ 18¹ I కొరి 7¹⁸ 10³²). వారిలో ననేకులు బీదలైయుండి స్వకాయకృష్టము వలన జీవనోపాధిని సంపాదించు కొనుచుండిరి. ఆ యూదు నివాసులగు భాగ్యవంతులు తమ యధీనమందు దాసులనేలమంచి వానివలన సేవ చేయించు కొనుచుండిరి. ట్రీవారిలోనే సువార్త వ్యాపకమగుటచే నా దాసులలో ననేకులు సభకు లైరి (7²²). ఆ పట్టణమును కామడెవిపూజ బహువిధముగా జరుగుచున్నందున నాపుర ప్రజలు విషయాసక్తులై దుష్ట పవర్తన ప్రసిద్ధులై యుండిరి. వారు క్రైస్తవులైన మీదటనైనను తమ దుర్లభులను నెక్కుత్తిడికొనకున్నందున పాలు వారి పాపకార్యములను గద్దించవలసి వచ్చెను. క్రైస్తవులు కాకముందు స్వాతంత్ర్యము నెఱుఁగిన దాసులు క్రీస్తువలన తమకు గలిగిన స్వాతంత్ర్య మాత్రసంబంధమైనది చక్కగా గ్రహించుకొనక తమ ప్రవర్తన విషయమే జాగరూకులుగాక విచ్చల విడిగ నటించుచు తామవలంఛించిన మతము నవమానపఱచిన వారైరి. వారు మొదటినుండి పరతంత్రులై బ్రతికినందున క్రీస్తువలన సహోదర భర్తమును సంగ గురించక హెచ్చుగల్గుటలపఱచి గర్వాంధు లగుటవలన సంఘాభ్యాసమునకు లోబము కల్గినను అయినను సభకు లక్కువ మంది యల్పస్థిగలవారై యుండినను వారిలో కొందఱు ఘోరై యుండినట్లు కనబడుచున్నది. ఆ సంఘమున కంతకు నాతిభ్యముచేయుగాయ యును, పట్టణపు ఖజానాదారుడగు ఎరస్తును బహుశః సిత్తమంతులై యుండిరి.

4. కాలస్థాన నిరూపణము:-

పాలు తెనుచేసిన రెండవ సువార్తా సంచార మందు కొరింథు పట్టణమున 1¹ సం॥ ముండి బోధించిన తరువాత యెరూషలేమును అంతియొ కయను దర్శించి యక్కడ కొంతకాలమును గడపిన మీదట గలతీయ ప్రుదేశముల యందు సంచారముచేసి ఎఫెసు చేరను. ఎఫెసునం దాయన రెండు సంవత్సరముల పాఠా మత వ్యాపకత్యమునకు పాలుపడిన పిమ్మట కొరింథు సంఘస్థుల విషయమైన దుర్వార్తలు వివరబడుచు

వచ్చెను. ఆ మధ్యన కొరింథుకు పోయి అక్కడ కొంతకాలము గడపిన అపొల్లో ఎఫెసు పట్టణ మునకు వచ్చి తాను కొరింథు సభకులను గుఱించి తెలిసికొన్న సంగతులను పాలుకుచెప్పి యుండును. ఆ సంఘస్థుల యక్రమ ప్రవర్తన తెలిసికొని పాలు వారిని తిరుగ మార్గమునకు రప్పించుటకై వారియొద్దకు పోయెను. ఆయన యాసమయమునచేసిన దర్శన వివరములు కార్వ ముల గ్రంథమును వర్ణించబడలేదు గాని పత్రిక యందలి ప్రశంశలమూలమున విశదమగును. II కొరి 12¹⁴ నందు-ఇదిగో యీ మూడవసారి మీయొద్దకు వచ్చుటకు సిద్ధముగా నున్నానని ఆయన చెప్పుటవలన నీ పత్రికను వ్రాయకముందు వారిని రెండు పర్యాయములు దర్శించెనని స్పష్ట మగును. అయితను కార్వముల గ్రంథమందాయన యప్పటికి యొకసారి మాత్రము కొరింథుకు వెళ్లి నట్టవలయును గనుక కార్వములయందు వివరింపఁ బడిన దర్శనములుగాక ఆయన మధ్య నా యూరికి పోయె నమకొనక తీరదు. II కొరి 13¹ మందును ఈ మూడవసారి మీయొద్దకు వచ్చుచున్నానని సెలవిచ్చుట మాత్రముకాక 13¹ లో తానదివరకు రెండుసార్లు వారిని చూచినట్లు సూచించుచున్నాడు. పాలు కొరింథుకుపోయి తిరుగ ఎఫెసు చేరిన కొన్నాళ్లకు తానా సంఘ సవరణ నిమిత్తము చేసిన యన్నియు విఫలమయినని తెలిసికొని వారి దుష్కార్యములను ఖండించుటకై యొక పత్రికను వ్రాసియుండును. ఇది I కొరి 5¹ యందువాచించబడిన పత్రికయై యుండును. ఆ యుత్తరము పంపిన కొన్నాళ్లకు క్లోయే యింటివారువచ్చి కొరింథు సంఘములో ప్రబలి యుండిన కక్షలను గుఱించి పాలుకు తెలియజేసిరి. ఇందును గుఱించి అపొస్తలుడు మిగుల విచారపడుమిండఁగ కొరింథు సంఘస్థు లగు రాయబారులు ఆయనయొద్ద కొకి యుత్తర మును దెచ్చిరి. ఆ యుత్తరముందు వారు పొలిది పఱకు వ్రాసిన పత్రికను జదివి యాయన గద్దించిన దుష్కర్తకుని సాంగత్యము విసర్జించుట నాయనకు తెలియజేసి తమకు సంశయముగా నుండిన కొన్ని యంశములను గుఱించి యాయన యోచన నడిగిరి. వారు వేసిన ప్రశ్నలకుత్తర మిచ్చుటకును క్లోయే యింటివారు తనకు తెలియఁ

జేసిన విషయములయందు వారికి బుద్ధిచెప్పటకును పోలీ మొదటి పత్రికను 57 వ సం॥ మొదటి భాగమందు రచించి పంపెను. కొరింథు సభికులు పాలుపేరట పంపించిన యత్తరము తీసికొని వచ్చిన ప్రభును పూర్వనాతు అకాయకు అనువారు తమ కప్పగింపఁబడిన పని నెఱవేర్చి తిరిగి యింటికి పోవుచుండిరి గనుక పోలీ యత్తరము వారిచేతి కిచ్చి తీతును వారి వెంబడి పొమ్మని నెలవిచ్చి వారినందఱిని పంపెను.

M.

5. ముఖ్యభాగములు:—

I. పీఠిక: పై వ్రాత, ఆశీర్వాదము సంఘాభివృద్ధికై దేవుని స్తుతించుట 1-9.

II. కొరింథు సంఘములోని యక్రమములను దిద్దుట:—

1. వారిలోని పాట్లీలు 110-421; 2. ఘోరమగు వ్యభిచారము జేసినవానిని వెలివేయక పోయినందున గద్దించి, వాని వెలివేయ నాజ్ఞాపించుట 51-13; 3. సహోదరుల మీఁద అన్యాయముద్ద వ్యాభిమనమువేయుట 61-11; 4 వ్యభిచార సంబంధమైన అక్రమములు 612-20.

III. వారడిగిన ప్రశ్నలకు జవాబులు వ్రాయుట:—1. వివాహమును గూర్చి 71-40; 2. విగ్రహార్పితములను భుజించుటను గూర్చి 81-1033.

IV. ఆరాధనకు సంబంధమైన అక్రమములను దిద్దుట.

1. స్త్రీ లాకాలపు వాడుక ప్రకారము మునుకు వేసికొనక పోయినందున వారిని గద్దించుట 111-16; 2. ప్రభువు భోజనము నాచరించుటలో చాల అమర్యాదగా నున్నందున వారిని గద్దించి ఆ సంస్కారపు టేర్పాటును, దాని యుద్దేశమును దెలుపుట 1117-34; 3. ఆత్మవరముల నొందినవారు తమతమ వరములే గొప్పయని అతిశయపడి ఆరాధన జరుగునప్పుడు తమ శక్తి సామర్థ్యముల నగుపఱచుకొనఁగోరి అల్లరి చేయుచున్నందున వారిని గద్దించి ఆ వరములలో ముఖ్యముగా ప్రవచించుట, భాషలతో మాటలాడుట యను వాటినిగూర్చి దెలుపుట (ఈ వరములను గూర్చి వివరించుచుండఁగా ప్రేమలేనది అని

యన్నియు వ్యర్థముని వ్రాసి ప్రేమనుగూర్చి దివ్యముగా వర్ణించెను; అధ్య 13) 121-1433,37-40; 4. స్త్రీలు ఆరాధనలో మట్లాడినందున అది అమర్యాదయని దానిని దిద్దుట 1434-36.

V. పునరుత్థానము లేదని వారిలోఁ గొందఱభిప్రాయపడఁగా దానిని రుజువుచేయుచు దాని వలన కలుగు మేలులను వివరముగా వ్రాయుట 151-58.

VI. ముగింపు: చందావిషయము, తన ప్రయాణపు క్రమము, తన సహవాసుల ప్రయాణమును గుఱించి వ్రాయుట; వందనములు చెప్పి ఆశీర్వాదముతో ఉత్తరమును ముగించుట 161-24.

కొరింథీయులకు వ్రాసిన రెండవ పత్రిక (Second Epistle to the Corinthians).

మొదటి పత్రికను వ్రాసిన మూఁడునాలుగు నెలలకు పాలు ఈ రెండవ యత్తరమును రచించెను గనుక ఇది 57 సం॥ వేసవికాలమున రిఖతి మాయెనను కొనఁదగును. అదివఱకు పాలు తిమోతియును ఎరిఘును మాసివోనియకు పంపియ్యఁడెను (కార్త 1932). గనుక పాలు పంపిన మొదటి యత్తరమందిన తరువాత వారు కొరింథు సంఘమును దర్శించి యుందురనుట కాస్పదము గలదు. తీతును కొరింథుకు పంపించుటకు రెండు కారణములుండెను. అతఁడా సంఘముల యక్రమప్రవర్తనను సవరించి యెరూషలేములోని బీద క్రైస్తవుల కొఱకు పాలెత్త నుద్దేశించిన చందాను గుఱించి వారిని పురికొల్పుటకు నాజ్ఞానొందెను. ఆయన యావిషయమందు పడిన ప్రయాసను విఫలమగుట మాత్రముకాక యాసభికులలో కొందఱతాయన నెదిరించి పాలును గుఱించి తిరస్కారముగా నుడివిరి గనుక తీతు తనకు కలిగిన కార్య విఘ్నమును గుఱించి పాలుకు తెలియఁజేయుటకై మరల ఎఱెగుకు వచ్చెను. పాలు తీతు లేచ్చిన సమాచారమునకు మిగుల చింతాక్రాంతుఁడై కొరింథీయుల దుష్ప్రవర్తనను ఖండించుటకై యొక తీక్షణమైన యత్తరమును వ్రాసి యాసభికుల కందించుటకై తీతును తిరిగి కొరింథుకు పంపించి యా యత్తరమువలన కలిగిన ఫలమును తెలియఁజేయుటకై తనను త్రోయలో కలిసికొనుమని యాజ్ఞాపించెను.

తీతు రెండవ పర్యాయము కొరింథుచేరి మును పటిలాగుననే వారి ఆధ్యాత్మిక తేమాభివృద్ధి నిమిత్తమై ప్రయాసపడగా నాయన పడినపాట్లు కొనసాగి కార్యసిద్ధి యాయెను గనుక ఆయన తన యత్నమును కడముట్టించి పాలును కలిసి కొనుటకై బయలుదేరెను. ఆ మధ్య ఎఫెసు పట్టామన గల్లతు జరిగినందున పాలా పట్టామను విడిచి త్రోయకుపోయి యక్కడ తీతు రాక కరురు చూచుచుండెనుగాని తీతురానందున మనో వేదనను సహించలేక (II కొరి 2¹⁴) మాసిదోనియ దేశమునకు దాటి పోయెను. ఆయన యక్కడ కొంతకాలము గడిపిన తరువాత తీతువచ్చి కొరింథు సంఘముందు కలిగిన శుభమును పాలుకు తెలియఁ జేయఁగా నాయన యందుకు మిగుల నానందభరితుఁడై వానియొద్దకి రెండవ పత్రికను పంపించెను. పారంపర్య సాంప్రదాయముల వలన పాలప్పడు ఖ్రైస్తవలోనీకేము పట్టామందుండెనని కనబడును. కొరింథి సంఘసమాచారము పాలుకు తెలియఁ జేసిన తీతు ఆయనచేత నీయుత్తరమును పుచ్చుకొని వారికందించెను (II కొరి 8¹⁶⁻¹⁸).

క్రొత్త నిబంధనయందు పాలు కొరింథీయులకు వ్రాసింట్లు సూచించఁబడు సుత్తరములు రెండు. ఆయన నా రెండు పత్రికలయందువాహరించఁ బడిన వివరములను పరిశోధించఁగా నీ రెండు ఉత్తరములుగాక యాయన మఱియొకటి లేక రెండు ఉత్తరములు వ్రాసియుండెనని ఊహింప వలసి వచ్చును. మొదటి పత్రిక 5⁹ నందు జారు లతో సాంగత్యము చేయవద్దని నా పత్రికలో వ్రాసియుంటిని యనుమాట భూతకాల రూపముగా నుండుటంబట్టి ఆయన యంతకు మునుపు వారికొక యుత్తరమును వ్రాసెనని స్పష్టమగును. ఆ పత్రిక మిగుల చిన్నదిగాను ఆ సంఘములో జరిగిన దుష్కార్యమును గుఱించియే వ్రాయఁబడి నదిగా నున్నందున నది ప్రస్తుతకాలమువఱకు నిలిచియుండలేదు.

మరియు పాలు రెండవ పత్రికయందు తానది వఱకు వారియొద్దకు పంపిన యుత్తరమును ప్రస్తావించి దానిమూలముగా వారిని దుఃఖపెట్టినట్లును దాని వ్రాసినప్పుడు తాను నిండు బాధతోను మనోవేదనతోను ఎన్నో కన్నీళ్లు విడుచుచు వ్రాసెనని చెప్పెను (II కొరి 2³⁻⁴ 7⁸⁻¹²).

ఇచ్చట కనబఱచిన లక్షణములు మొదట పత్రికకు చక్కగా పాసగవు గనుక మొదటి పత్రికకును రెండవ పత్రికకును మధ్య మఱియొకటి రచించి పంపెనని కొందఱిభావము. పాలు ఆలాటి పత్రికను వ్రాసినయెడల నది యేమా యెనో నిశ్చయముగా చెప్పఁబడలేదు గాని రెండవ పత్రికయందలి 10-13 అను నాలుగధ్యాయములు పత్రికలోని కడను యధ్యాయముల కసంగతమైనవై యుండుటచే వేదవేర్తిలో పెక్కండు ఆ నాలుగధ్యాయములు మొదట నొక ప్రత్యేక పత్రికయై యుండి తరువాత రెండవ పత్రికయందు కలుపఁబడెనని భావించురు. అట్లయిన యెడల పాలు కొరింథీ సంఘములకు వ్రాసిన పత్రికలు కనీసము నాలుగు అనవచ్చును. 1. మొదటి పత్రిక 5⁹⁻¹² యందు సూచించఁబడినది. 2. ఇప్పుడు క్రొత్త నిబంధనలోనుండు మొదటి పత్రిక. 3. దుఃఖకరమైన పత్రికయనగా II కొరి 10-13 అధ్యాయములు. 4. ఇప్పుడు క్రొత్త నిబంధనలోనుండు రెండవ పత్రికయందలి 10-13 అధ్యాయములుతప్ప మిగిలిన భాగము అని అభిప్రాయ పడుచున్నారు.

ముఖ్యభాగములు

I. 1. వీరిక వైవాత, అభివందనములు, ఆదరణకర్తయగు దేవునికి స్తుతులు 1¹⁻¹⁴.

II. 1. పాలు తమయొద్దకురానందున మాట తప్పిన వాడని యప్పు వారికి సమాధానము చెప్పట 1¹⁵⁻²¹; 2. తీతు తనకు తెలియఁజేసిన సమాచారమునుబట్టి తన సంతోషమును కనబఱచుట 2¹²⁻¹⁷; 3. దానిని బట్టియే తాను చేసిన యథార్థతను గుఱించి వ్రాయుట 3¹⁻⁶ 13 7¹⁻⁴; 4. వారు అన్యులతో జరిగాండై యుండరాదని హెచ్చరించుట 6¹⁴⁻¹⁶; 5. తీతు రాకడను గూర్చిన సంగతులను ముగించుట 7⁵⁻¹⁶.

III. యూదయ ప్రాంత్యముల యందలి సంఘముల చందా నిమిత్తిమైన ఏర్పాటులు, హెచ్చరికలు (8, 9 అధ్యాయ).

IV. తన్ను దూషించిన వారిని ఖండించి తన పని విధమును, కష్టముల వివరమును, తన యధికార మూలమును వివరించుటవలన అట్టివారి నటనలను కనబఱచుట (10, 11, 12 అధ్యాయ).

V. ముగింపు హెచ్చరికలు, ప్రయాణ క్రమము, వందనములు, ఆశీర్వాదము (13 అధ్యాయం).

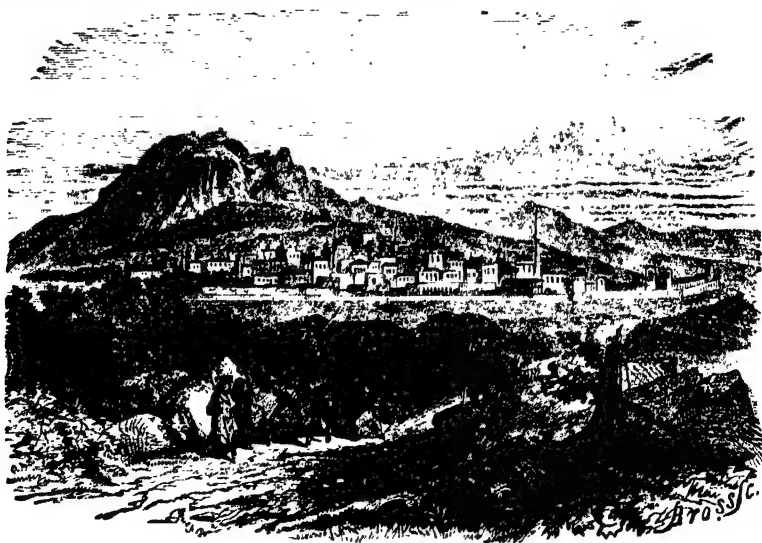
M.

కొరింథు (Corinth). ఉత్తర దక్షిణ గ్రీసు దేశములకు మధ్య నొక యామడ వెడల్పుగల భూసంధిమీద కట్టబడిన యొక పట్టణము. ఈ పట్టణమునకు పశ్చిమున 1½ మైలు దూరముగా లెకియము తూర్పున 8½ మైళ్లు దూరముగా కెంక్రేయ యను రెండు రేవు స్థలములు గలవు. ఈ పురము కేవలము ప్రాచీన కాలములో మొదట స్థాపించఁ బడెనుగాని క్రీ. ము. 146 సం॥ముందు రోమా పైన్యాధిపతియైన మిన్నోనియసు దానిని సమూల నాశనము చేసినపిదప దాదాపు 100 సం॥వఱకు నది శిథిలమై నిర్జనమైనదిగా నుండెను. క్రీ. ము. 46 సం॥ముందు రోమాచక్రవర్తియైన జూలియసు కైసరు దాని మఱల కట్టించి దూర ప్రదేశమునుంచి ప్రజను రప్పించి వారికి ప్రవాస స్థలముగాఁ జేసెను. ఇది భూసంధిమీద కట్టఁ బడినందున ఉత్తర దక్షిణ గ్రీసుదేశములకు జరుగు వ్యాపారమునకు మధ్యస్థానముగా నుండెను. అదియుగాక తూర్పుదేశములనుంచి సముద్రమున వచ్చిన నావికులు ఈజియప్టు సముద్రమును సంధించు అపాయములకుఁ జెఱచి కెంక్రేయలో సరకులను దిగుమతిచేసి తరుగ పశ్చిమును నుండిన లెకియమును రేవున కెగుమతి చేయవలసి యుండెను

గనుక కొరింథు పట్టణమందు వ్యాపార మధిక మాయెను. ఈలాగున ఓడలోని సరుకు దిగుమతి యెగుమతి చేయక యోడిను ఉన్నపాటుననే ఈ రేవునుండి ఆ రేవున కీడ్చుకొని పోవుట కొక మార్గము చేసిరి.

నీరోచక్రవర్తి కాలమున ఆ భూసంధిగుండా నొక కాలవ త్రవ్వించఁబెరిచిగాని ఆపని కొన సాగింపరైరి. ప్రస్తుతము ఓడలు పొంగిరి నంతటి కాలవ యొకటి యేర్పడినది. కొరింథు పట్టణము కట్టబడిన భూసంధి చదరముగాను రాళ్ల మును మునినదిగా నుండినను ఆ పట్టణము సమీపమున రెండువేల యడుగుల ఎత్తుగల యొక దుర్గ ముండెను. కేవలము ప్రాచీనకాలమున దాని శిఖరమున నొక యూరును ఒక బలాఘృమైన దాని కోటయుఁ గట్టబడెను. ఈ పట్టణమందు వ్యాపారమధిక మగుటవలన మాత్రమే కాక బహు శృంగారముగాఁ గట్టబడిన కామదేవత యొక్క దేవాలయ ముండుటవలన జనభాహుళ్య మైనదై యుండెను.

ఈ కామదేవత యాచారి మనసరించుటను బట్టి యీ పట్టణస్థులు అసభ్యా ప్రవర్తనకు లోకి ప్రసేదలై యుండెరి గనుక వారివలె అవాచ్య దుష్కీర్తి ననుసరించిన వారి నడితిను గుఱించి కొరింథినితి యను పరిహాసపదము వాడుకలోకి నచ్చెను.

కొరింథు పట్టణము (ప్రస్తుతము)

కొరింథు పట్టణము యొక్క ప్రఖ్యాతికి మఱి యొక కారణముండెను. ఏమనిన ఆ భూసంధి మీద 5 సం॥ల కొకపర్యాయము ఆ దేశమందంతట మిగుల ప్రఖ్యాతిచెందిన పండితులు జరుగుచుండెను. దీనినిగూర్చి I కొరి 9²⁴⁻²⁷ నందు నూచన గలదు. ఆ పండితులలో గొలిచినవారు మిగుల క్లాసునీయులుగా నెంచబడిరి గనుక గ్రీసు దేశస్థులు మాత్రముకాక ఇతర దూరదేశముల వారును ఆ పండితులయందు ప్రవేశించువారు. ఆ వేడుకలు జరుగు సమయమున కొరింథు పట్టణమున కెన్నశక్త్యముగాని జనసమూహము వచ్చుట కద్దు. అదియుగాక ఆ పట్టణము విద్యాప్రసారకును పసిదిచెందినదాయు. అక్కడనుండి సర్వకళాశాలలో సకల శాస్త్రములు పదిలముగా బోధించబడెను. ఇందువలన వారి పృథు భాషయు వారి గ్రంథములయొక్క మధుర శైలియు లోకమందంతటను మనోహరమైనదై యుండెను. (పటము V, F 4). M.

కొరుకుడు గుప్తము రోగములు చికిత్సలు II 5 (1), (3) చూ॥

కొర్నేలి (Cornelius). క్రైస్తవ్యులలోనున్న ఇబ్రీ పటాలమనబడిన పటాలమునకు నేనాని. అతడు రోమీయుడని వాని యువోగము నలనఁ దలయు నిచ్చుది. భక్తిపరుడగు ధర్మ నిరతుడై యుండెను. రక్షణ సువార్తను అతడు వినునట్లు ఆతనికిని అన్యతైనవారికి బోధించునట్లు పేతురుకును దర్శనములు కలిగెను గాన అతడప్పుడు యొప్పేలోనున్న పేతురును బిలిపించుకొని సువార్తను విని నమ్మి సంఘము నందుఁ జేరెను. అన్యలు సంఘమునందు చేర హడవని సంఘస్థులకు కలిగియున్న సంశయములను దీర్చుటకీటి అచ్చుతములగు దర్శనములు కలుగుట అవసరముగా నుండెను. అతనిని అతని కుటుంబమును చేర్చుకొనుటవలన అన్యలును ప్రవేశించునట్లు సంఘపు తిలుపులు తెలుపబడెనని చెప్పెదను. ఆ గొప్ప కార్యమునుబట్టి అతడు మాటుమనస్సు నొందుటను గూర్చిన చరిత్ర బహు విశదముగా నున్నది (కార్వ 10, 11¹⁻¹⁸ 15⁷⁻¹¹).

కొర్బాను (Corban = అర్పితము). మా 7¹¹ నందున్న హెబ్రీ భాషాపదము. క్రీస్తు యూ

దులు నియమించిన ఆజ్ఞలు మానవాజ్ఞలేగాని దేవుని యాజ్ఞలుకావని రుజువుచేయుటకు దీని నెత్తెను. తమ తల్లిదండ్రులను పోషింప నిష్పవడని యూదులు యెంత స్థితిగల వాడైనను అది కొర్బాను అని చెప్పిన పక్షమున వారి పోషకార్థమై ఒక దమ్మిడి సహా యియ్య నక్కరలేదని యూదుల శాస్త్రులు బోధించిరి. మన తెలుగు బైబిలునందీ యొక్క చోటమాత్రమే కనబడినను లేవీ 1³ లో బలియనియు 2¹ నందు నైవేద్యమనియు 3¹ అర్పించునదియనియు సంఖ్యా 7¹⁹⁻¹⁷ అర్పణమనియు తెనిగించిరి. మ 27⁶ నందుదాహరించిన కొనుకపెట్టి మూలభాషయందు కొర్బానను మాటకు సంబంధించినదై కొర్బానస్ (Korbanas) అనబడెను.

కొలకర్ర మానములు I, పృథులు చేతి పనులు I 2 (1) (c) చూ॥

కొలతలు మానములు చూ॥

కొలను కోనేరు, యెరూషలేము B IV 1 చూ॥

కొలహాలు పృథులు చేతిపనులు 2 (1) (c), (d) చూ॥

కొలికి గుడారము 5 చూ॥

కొలిమి అగ్నిగుండము చూ॥

కొలిమిత్తి పృథులు చేతిపనులు II 1 (4) చూ॥

కొలుముల గోపురము యెరూషలేము B V 2 (7)

కొలొస్సయు (Colossae). మియాండరసు నదికి ఉపనదిగానుండు లైకస్ (Lycus) యేటి యొడ్డునఁ గట్టబడి పుగియ ప్రదేశమందుండిన యొక పురాతన పట్టణము. దీనికి సమీపమున 10 మైళ్ల దూరమున లవోదికయ, 13 మైళ్లదూరమున హిరాపాలి యను రెండు పట్టణములుగలవు. బహు కాలము క్రిందటనే శిథిలమై జాడయైన లేకుండ పోయిన ఆ పట్టణము కట్టబడిన స్థల మిటీవలనే కనుగొనబడెను. పురాతన గ్రంథ కర్తలు ఆ పట్టణముయొక్క లక్షణములను వివరించుచు దాని సమీపమున ప్రవహించెడి వాగు ఆకస్తాత్తుగా నింకిపోయి అర్ధమైలుపాటుకు సురభి

గము లోపలనే ప్రవహించి తరువాత బయట కనబడు చుండెనని వర్ణించిరి. అట్టివాగు ఆ ప్రాంత్యములలో నిప్పుడు కనబడమగాని వారందును గూర్చి చెప్పిన మఱియొక సంగతినిబట్టి దానిని గుర్తింపగలము. ఆ యూరి సమీపమున ప్రవహించు యేటి నీళ్లలో ఒండు అధికముగా నుండుననియు, అది పేరుకొనిన పక్షమున ఇటుక బండకు సమానమనియు ప్లినీ (Pliny) యను పురాతన గ్రంథకర్త చెప్పుచున్నాడు. ప్రస్తుతమున నా ప్రాంత్యమందు ప్రవహించు లైకసను వాగు ప్లినీ చెప్పిన లక్షణము గలదిగా నున్నది. దానినీటిలోని యొండు వాగు ఒడ్డున కంటుకొని క్రమక్రమమున పేరుకొనిపోయి యెండినకొలది గట్టిపడి తుడుకు రాయిగా నేర్పడును గనుక ప్రస్తుతము శిథిలమై పాడుపడియున్న కొలొస్సయి పట్టణమీ లైకస్ నదిగట్టున కట్టబడియుండెనని రూఢియగుచున్నది.

కొలొ 2¹ నందు పాలు మీరు నా ముఖము చూడకున్న వారనుటవలన ఆయనా సంఘమెన్నడును దర్శింపలేదని గ్రాహ్యమగును. ఆయన పత్రికలను వ్రాసిపంపిన సంఘములన్నిటిలో కొలొస్సయి సభ కొంచెపాటిది. పాలు ఎఫెసు నందున్న తరుణములో అతని సహచరుడగు ఎపఫ్రా యిచ్చట సంఘమును స్థాపించెనని వేదవేత్తల యభిప్రాయము (కొలొ 17). తరువాత అర్థివృద్ధి దీనియందు బోధించెనని కొలొ 4¹⁷ ఫిరే 2 వలన నూహింపదగినది. ఒకేసము ఈ యూరివాడైనని కొలొ 4⁹ వలనఁ దెలియుచున్నది. అట్లయినయెడల ఫిరేమానుకూడా ఈ యూరివాడని స్పష్టమగుచున్నది (పటము V, I 4).

M.

కొలొస్సయులకు వ్రాసిన పత్రిక (Colossians, Epistle to the).

1. గ్రంథకర్త:—పాత్రే యాపత్రికను వ్రాసె ననుట కెవరును సంశయింపవలెదరు.

2. ఎవరి నిమిత్తము వ్రాయబడినది:—కొలొ స్సయిలోని సంఘమెవరివలన స్థాపింపబడెనో నిశ్చయింప శక్యము కాదుగాని పాలు మాత్రియుండైన తోటి దాసుడని చెప్పిన (కొలొ 17) ఎపఫ్రా ఎఫెసునందు తాను మొదట క్రీస్తు సత్యమును దెలిసికొని తరువాత కొలొస్సయిలో

సువార్తను ప్రకటించి అచ్చట నొక సంఘమును స్థాపించెనని చెప్పఁగలుగునంత యాస్పదము గలదు. పాలు ఆ సంఘమును దర్శించి యుండలేదని తానే చెప్పినట్లు 2¹ నందున్నది.

3. రచింపబడిన కాలము:—ఈ పత్రికను రచించి నప్పడతఁడు చెఱలోనుండెను. క్రైస్తవ్య చెఱయందుండె ననుకొందురు గాని, రోమాలో ఖైదీగా నుండెనని సాధారణాభిప్రాయముగ నున్నది. అతఁడు 61 సం॥న రోమా చేరి రెండు సంవత్సరములు ఖైదీగా నుండిన పిదప 63 వ సంవత్సరమున విడుదల యాయెను గనుక నీ పత్రికను క్రీ॥ శ॥ 62 సం॥ రచింపబడినని నిశ్చయింప వచ్చును.

4. ఉద్దేశము:—ఎపఫ్రా కొందఱు రోమాకు వచ్చి కొలొస్సయిలో ప్రచురించుచుండిన తప్పు బోధను గుఱించి పాలుకు, దెలుపఁగా అతఁడా తప్పుడు సిద్ధాంతములను ఖండించుటకై యీ పత్రికను వ్రాసి యాసమయమున చిన్నాసియా ప్రాంతములకు పోవుచుండిన తుకికు చేతికిచ్చి కొలొస్సయి సంఘములకు పంపెను. ఆ సమయముననే నతని చేతనే ఎఫెసి పత్రికను గూడ వ్రాసియుంపెను (ఎఫె 6²¹). ఈ రెండు పత్రిక లేక సమయమునందే రచింపబడుటంజేసి వాటికి చాల సంబంధముగలదు. వాటికిందు సంబంధమునుబట్టి అవి రెండు నొకటే సమయమున వ్రాయబడిన వనుటకట్టి సంశయము నుండదు. ఈ దుర్బోధకు లెవరైనది విశదముగాఁ జెప్పట కవకాశము లేదుగాని వారు బాహ్యచారములను గొప్పజేసి సున్నతి యవసరమని బోధించి యూదులు క్రైస్తవుల పండుగలను ఆమావాస్య విక్రంతి దినములను ఆచరించుట యావశ్యమని బోధించుటవలన వారు యూదా మతస్థులని వెల్లడియగు చున్నది.

అయినను వీరు దూతల యారాధనను గుఱించియు, క్రీస్తు సర్వాధికారమునకు విరుద్ధమైన నిరర్థక తత్వజ్ఞానమును గుఱించియు గోప్యముగా నారాధించుటవలన వారు తరువాతి కాలమున క్రీస్తుమతమును భ్రష్టుపఱచిన జ్ఞోసికులని పండితుల యభిప్రాయము. ఈ తప్పు సిద్ధాంతములను బోధించువారి యుపదేశ మనుసరించ వద్దనియు క్రీస్తునందు సంపూర్ణ విశ్వాసము గలిగి

ఆయనను హత్తుకొని యుండవలెననియు; దుర్బేధల వలన గలిగిన అక్రమ ప్రవర్తనను చక్కపఱచవలెననియు కొల్హొస్సయి సంఘస్థులను హెచ్చరించి బుద్ధిచెప్పట కీ ముక్తికను రించించెను.

M.

5. ముఖ్యభాగములు:—

I. పీఠిక:—1. ప్రైవ్రాత, వందనవాక్యము (1¹⁻²); 2. తగిన కారణములను గనపఱచుచు దేవునికి కృతజ్ఞత చెల్లించి ప్రార్థించుట (1³⁻²³); 3. తన కప్పగింపబడిన పనినిగూర్చి తెలుపుట 1²⁴⁻²⁹.

II. తప్పబోధలను ఖండించుట:—1. ఆ సభ వారి విషయమే తనకున్న చింత 3¹⁻⁵; 2. స్థిరముగా నుండుడని హెచ్చరించుట 2^{26, 7}; 3. ఆయాతెప్పు బోధలను ఖండించుట:—(1) మోసకరియగు తత్వజ్ఞానము (2⁸⁻¹¹); (2) సున్నతి (2¹³⁻¹⁵); (3) ఉత్సాదినములు (2^{16, 17}); (4) దేవతారాధనలు (2¹⁸). (5) వారు క్రీస్తును అనుసరించిన వారైన యెడల వీటన్నిటి యొక్క నిష్ప్రయోజనము (2¹⁹⁻²³).

III. నీతిబోధలు:—1. క్రీస్తు లేచినందున మనమునూతన జీవన మవలంబింపవలెను (3¹⁻⁴); 2. భూసంబంధమైన వాటిని విడిచిపెట్టవలెను (3⁵⁻¹¹); 3. పరలోకసంబంధమైన నీతి ననుసరింపవలసి యున్నాము (3¹²⁻¹⁷); 4. ఆయా వారికిఁజూకైన విశేషనీతులు (1) భౌర్యాభర్తలు (3^{18, 19}); (2) పిల్లలు, తల్లిదండ్రులు (3²⁰⁻²¹); (3) దాసులు, యజమానులు (3²²⁻²⁶).

IV. ముగింపు సంగతులు:—1. ముగింపు హెచ్చరికలు (4¹⁻⁸); 2. తుక్కికును ఒకేసిముకును సిఫారసు చేయుట (4⁹); 3. ఆయా వారికి సలాములు పంపుట (4¹⁰⁻¹⁷); 4. తన వందనములతో ముగించుట, ఆశీర్వాదము (2¹⁸).

కొల్హోజ్ (Col-hoze = అన్నిటిని చూచు వాడు). నెహెమ్యా కాలమునందు జీవించిన యొక యూదుడు (నెహె 3¹⁵ 11⁵).

కో

కోగిలె పక్షులు 7 చూ॥

కోడేపా అక్షిట్లు 1 చూ॥

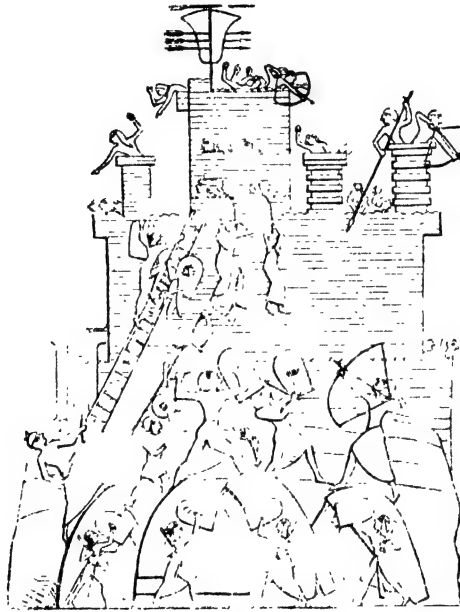
కోట, దుర్గము, గోపురము, ప్రాకారములు, గోడలు (Fortress, Stronghold).

I. కోటల యేర్పాటు.

1. ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమును జయింపక పూర్వమే అచ్చట ప్రాకారములు గల గొప్ప పట్టణములందెను (సంఖ్యా 13²⁸ ద్వితీ 9¹). ఈ పట్టణములకు సమీపముగా నుండిన పల్లటూళ్లయందలి జనములు తమ పల్లెలకు ప్రాకారములు లేనందున (3⁵) యుద్ధకాలమున ఆ పట్టణములలోఁ బ్రవేశించి వాటిలో నాశ్రయము నొందిరి. ప్రస్తుతమున మట్టి దిబ్బలుగ పడియున్న పురాతన పట్టణముల శిథిలములను చూచి వాటి ప్రాకారము మట్టితో గట్టబడి యున్నట్లు తెలిసికొనుచున్నాము. ఇశ్రాయేలీయులు తమ కోటలను రాళ్లతోఁగాని, యిటుకలతోఁగాని ఎత్తయిన దిబ్బలమీఁదను కొండల మీఁదను గట్టుకొనిరి. వారి కోటల శిథిలములను పరిశోధింపఁగా అవి 5-10 గజముల వెడల్పును 10 గజములకుపైన ఎత్తునుగల గోడలై యున్నట్లు కనుకొనవచ్చును. ఈ ప్రాకారపు గోడలు స్థిరముగా నిలుచుటకు మధ్యమధ్య అండ (buttresses) ల నా గోడలకు పెట్టిరి. ఇవే గోపురము లయ్యెను. కావలివారికిని కోటను కాపాడెడి భటులకు నిట్టి గోపురములు మిగుల సహాయకరము లాయెను. ఈ గోపురములపైన చుట్టును అక్కడక్కడ రంధ్రములుండునట్లు గట్టి పిట్టగోడలు కట్టిరి. యెష 54¹² నందున్న కోట కొమ్మ లివేసని కొండటి యభిమతము కొన్ని కోటలయందు ఒకటికి రెండు లేక మూడు ప్రాకారములుండునవి. దుర్గము అన్నిటికి మధ్య నుండి మణిబలముగలదై యుండెను. తేజేసులోని పట్టణపు నడుమనున్న బలపైన గోపురము (న్యాయ 9⁵) తిర్వాలోని రాజనగరు (I రాజు 16¹⁸) యెడైయేలు గోపురము (II రాజు 9¹⁷) అనునట్టి మధ్యనుండు దుర్గములు కావచ్చును. యెరూషలేమునందున్న సీయోను కోట (I దివ 11⁵) అట్టి దుర్గమని యభిప్రాయ పడుచున్నాడు. మక్కబీయుల కాలమునందట్టి దుర్గ మొకటి యెరూషలేము నందుండెను (I మక్క 13³ 3⁵). అంతోనియకోట సీయో

నుకు వేటుగా నుండినను ఆ కాలమునందే మిగుల పేరుపడెను. క్రొత్తనిబంధనకాలములో పాలు దీనియందుఁ గొన్నాళ్లు ఖైదీగా నుండెను (కార్య 21³⁴ 22³⁴ యెరూషలేము A IV 2, అంతోనియ కోట చూ॥). ఇట్టి దర్గము లన్నికోటలయందు నుండలేదు. సాధారణముగ కోటల ప్రాకారము చుట్టు కందకముండునది. శత్రువులు దేశముపై దండెత్తి వెచ్చినప్పుడు వారు వెళ్లవలసి యుండిన మార్గములలోను, మఱిముఖ్యముగా ఆ మార్గముల లోనున్న కనుమల దగ్గర సాలామెను ఇట్టి కోటలను గట్టించెను (I రాజు 9^{15,17,18}). రహబామును (II దిన 11¹⁰) యోరామును (27⁴) అట్టి వాటినిగట్టించిరి. నెహెమ్యా చెఱకాలమునకుఁ దరువాత యెరూషలేము ప్రాకారములను గట్టించి

ప్రతిష్ఠించెను (నెహె 6). ఈ దిగువ నుదాహరించినవి క్రొత్త నిబంధన కాలమునందు పల్లెనీ నులో బలమైన కోటలుగా నెంచబడెను (1) యెరూషలేము (2) దక్షిణమునందున్న బేత్సూరా (Bethsura). ఇది మక్కబీయుల కాలము నందును ప్రసిద్ధి జెండెను. (3) గలిలయలోని యెటపటా (Jotapata) ఇది యోసీఫసు కాలము నుండి ప్రసిద్ధికొన్నది. (4) మృతసముద్రపు తూర్పుతీరమున మోయాబు మన్యప్రదేశమందలి మఖీస్ (Machaerus). ఇచ్చట సే హేరోదు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానును ఖైదుజేసి చివరకుఁ జంపించెను. యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట మసాదా (Masada) యను మట్టియొక కోటను రోమనులు చివరకు పట్టుకొనిరి.

విగుప్తీయులు దుర్గమును ముట్టడించుట

2. కోట గవనులు ప్రస్తుతకాలమునందలె ఆ కాలమునందును మిగుల ముఖ్యస్థానములై యుండెను. వీటిద్వారా శత్రువులు కోటలోనికి రాయత్తింతురు గాన వీటి సమీపముననుండు గోపురములు మఱింత బలమైనవిగా నుండునట్లు కట్టిరి (II దిన 28⁹). ఈ గవనులకు వైటి ద్వారమును లో ద్వారము నుండెను. అథ్సాలోముతో తన సైన్యము చేయుచుండిన యుద్ధసమాచారము కొఱకు కని

పెట్టుచుండిన దావీదు రెండు గుమ్మముల మధ్య కూర్చుండెను (II సమా 18³⁴). అవి యీ రెండు ద్వారములను సూచించును. వాటి కిటువైపుల నుండు గోపురముల నెక్కుట కిచ్చటనే మెట్లు నుండును (18³³). కావలివారు వీటిమీఁద నెక్కి కనిపెట్టుచుందురు.

3. ఈ గవనుల యందలి ద్వారములకు తలుపులు గలవు. యెష 45¹ లోని తలుపులని

యధమిచ్చు మూల భాషాపదము ద్వీపవన నుండుటవలన ఆ ద్వారమునకు రెండు తలుపు లెక్కలుండునని తెలిసికొన వచ్చును. అవి కట్టలోఁ జేయఁబడినవైనను మఱింత దిట్టముగా నుండునట్లు వాటిని యిత్తిడి (రాగి)తో కప్పిరి. కావున వాటిని ఇత్తడి తలుపులని పిలిచిరి (కీర్తి 107¹⁶ యెష 45⁹). ఈ తలుపులను మూసివేసిన పిమ్మట వాటిని తీయకుండునట్లు అడ్డుగడ్డల నుపయోగించిరి. అవి యిత్తిడితోఁగాని (I రాజు 4¹³) ఇనుముతోఁగాని (యోబు 40¹⁸) చేయఁబడెను. సమ్మోరు గాజాపట్టణపు తలుపులను ద్వారబంధములను అడ్డుగడిచులతో నూడఁబీకి యెత్తుకొని వెళ్లెను (న్యాయా 16¹⁻³). ముఖ్య ద్వారముల దగ్గరనే కావలెనని నుంచిరి (II రాజు 7¹⁷ II సమూ 18⁴⁴).

II. కోటలను జయించుట.

కోటలనిట్లు దిట్టపఱచుట మాత్రమేగాక, వాటిని జయించి పట్టుకొని పడఁగొట్టుట యుద్ధ పురబనులలో మిగుల ముఖ్యమైనదిగా నెంచిరి. అంత బలములేని కోటలను పట్టుకొనవలసి వచ్చినప్పుడు దొమ్మిడేసి వాటిలోఁ బ్రవేశించ యత్నించిరి. గవనులను పగలగొట్టిలోపలికిఁ జొచ్చుటకుఁ జూచిరి (యెష 25⁶). ద్రోహులగు వారు పట్టణమును శత్రువుల కప్పగించుటకై నుష్టములను దెలిచిగాని రిపాస్య మార్గములను జూపిగాని యుందురు (న్యాయా 12^{3,24}). కోటలను బట్టుకొన నెంచిన వాఁ గుమ్మములను తెగలఁజెట్టి యత్నించిరి (9^{19,22}). ఇట్టి యుపాయములుజేసి గుమ్మముల ద్వారా కోటలోఁ ప్రవేశింపలేక పోయినయెడల ప్రాకారముల నెక్కిదానిని బట్టుకొనుటకై నిచ్చెనల నుపయోగించిరి (I దిన 11¹ సామె 21²²). అట్టి నిచ్చెనలనుగూర్చిన సూచనలు బైబిలునందు లేకున్నను I మక్క 5³⁰ లో నున్న లెక్కలేని నిచ్చెనలను పదము అట్టి వాటిని తెలుపును. ఇట్లు బలతొగ్గిరముగాఁ బట్టుకొన వీలులేనప్పుడు కోటలను యత్తులచే స్వాధీన పఱచు కొనిరి. హాయి పట్టణమును యెహో షువయును (యెహో 81⁰⁻²³), షెకమును అబీ మెలేకును (న్యాయా 9³⁴⁻⁴⁵). ఇశ్రాయేలీయులు గిదియా పట్టణమును (20³⁰⁻⁴⁸) పట్టుకొనిరి.

సాధారణముగ కోటలనిట్లు పట్టుకొనినను దిట్టముగ వాటిని జయించుటలో వేఱు తంత్రముల నుపయోగింప వలసివచ్చెను. సాధారణముగా వాటిని ముట్టడివేసి ఆ పట్టణములోకి రాక పోకలు ఒంగునియ్యక ఆకలిచే నందలి ప్రజలను అలవడించు నటులఁజేసి వాటిని స్వాధీన పఱచు కొనిరి. నీటి కాలువలను నాశనముజేసి కోటలోని వారికి నీటికల్పబుది కలుగజేసిరి. యోవాబు ఆమ్మోనీయుల రిబ్బాపై యుద్ధము చేయుచు జలములమీఁది పట్టణమును పట్టుకొంటిని దావీదుకు సర్పమానము చేసినది ఇట్టి నీటి వనతులుగలభాగమై యున్నట్లు II సమూ 12^{20,27} వలనఁ దెలియుచున్నది. గాన కోటలోపలనుండు వారు ముట్టడింపఁబడు జాడలు పొడచూపఁగానే ఆహారము నకును నీటికిని వెలిలి లేకుండునట్లు ముందుగానే జాగ్రత్త పడిరి (యెరూషలేము A II 2, III 2 చూ). కోటను ముట్టడి వేయుచున్నను, దానిలోఁ జొరఁబడుటకు సమయములను వెదకిరి. కోటయందుండు వారిట్టి యత్నములను విఫలము జేయుట మాత్రమేగాక ప్రాకారములమీఁదినుండి శత్రువులను బహిర్ముఖమునను, అనుకూల తిరుణములకై వేచియుండి గుంపులు గుంపులుగా నైని పీలను ద్వారములగుండ శత్రుమధ్యమునకుఁ బంపి వారిని చీకాకు పఱచుటకును యత్నించెడివారు. అహూరీయులును (II రాజు 17-19) బాబెలు వారును (II రాజు 25) ముఖ్యముగా యెరూషలేమును ముట్టడించుటను గూర్చియే బైబిలునందు దృష్టాంతములు కనఁబడుచున్నవి. గాని అట్టి ముట్టడి కాలములో ననేక పోరాటములు జరిగెను.

1. ముట్టడి వేయువారు ప్రాకారముల యెడల ముట్టడి దిగ్బింపు గట్టిరి. (II రాజు 29³² యెష 37³³ యెహో 4² 17¹⁷). ఈ పదమునే II సమూ 20¹⁵ లో బురుజు అని తెలిగించిరి. ముట్టడించినవారు కోటచుట్టుకట్టిన ఎదురుకోట యని దీనిని చెప్పవచ్చును. క్రమక్రమముగా వారు దీని పట్టణమునకుఁ జరిపి కట్టుచువచ్చిరి. దానిని మట్టితోకట్టిరి. దీని చాటున శత్రువులు లేమును దాచుకొనిరి. నెబుకద్నెజ రిట్టి దిబ్బలను యెరూషలేమునకు దగ్గరగా కట్టించు కొన్నిట్లుగా నున్నదిగాని ఆ పదముపై

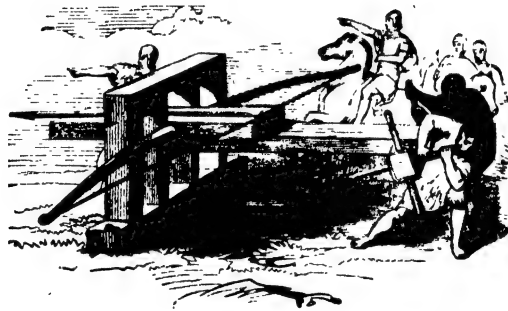
పదమునకు సంబంధించినదిగాక యెహె 4° 17¹⁷ లో బురుజులని తెనిగింపబడిన పదమై యున్నది. ద్వితీ 20²⁰ లోని మఱియొక పదమును ముట్టడి దిబ్బయని తెనిగించిరి. దీనిని మ్రాకులతోఁ గట్టిరి. లూ 19¹⁹ నందున్న గట్టు అట్టిముట్టడి దిబ్బను సూచింపవచ్చును.

2. బురుజులు. వీటిని ప్రాకారములలో నచ్చటచ్చటఁ గట్టించిరి. ఇవి ప్రాకారములు దిట్టపడుటకు మాత్రమేగాక, యోధుల బురుజుల మీఁదనుండి ప్రాకారములను మఱిబాగుగా కాపాడుటకు అనుకూలముగా నుండెను. పట్టణ ప్రాకారపు బురుజుల లెక్కనుబట్టి ఆ కోట బలమును నిర్ణయించిరి (క్రీస్తు 48¹⁸). యెహె 17¹⁷ లోని బురుజులు శత్రువులు కట్టిన ముట్టడిదిబ్బ లోని బురుజులుగాఁ వోచుచున్నవి (పైన 1 మా॥).

3. ప్రాకారములను పడఁగొట్టుటకై నొక విధమగు యంత్రములను వాడిగాని అవి

యెహెత్కేలు కాలమునకుఁ బూర్వమున్న నూచ నలు లేవు (యెహె 4° 21²¹ 26²⁶). మంచి చేప గల పాడుగాటి మ్రానుల చివరలోహముతో కప్పి వాటిని వ్రేలాడఁగట్టి గొలుసులతో లాగి ప్రాకారముల కామ్రాను కొన తగులునట్లు విడిచెడివారు. వీటిని ప్రాకారముల యొద్దకు గొని పోవుటకు రెండు మూడు అంతర్జ్వల బురుజుల వంటివాటినిగట్టి వాటిని భటులతో నింపి ప్రాకారముల దగ్గఱకి పంపిరి.

4. ఈ యంత్రములను లాగెడి వారు శత్రువులవలన తమకుఁ యపాయములు గలుగకుండునట్లు తమ గుంపున కడ్డముగా పెద్ద కేడెములను పట్టుకొని వెళ్లిరి (II రాజు 19¹⁹) యెహె 26²⁶ నందున్న డోలు అట్టిదై యుండును. నహూ 2² లో పరాక్రమశాలుగు సిద్ధపఱచిన మ్రానులు అట్టివైయున్నవి. వీటి చిత్రపులను అష్షూరియుల రాతి శాసనములమీఁద చూడఁగలము.

పెద్ద అంబులను ప్రయోగించు యంత్రము

5. పెద్ద అంబులను రాళ్లను ప్రయోగించుటకు ఉజ్జయా కాలములో యంత్రములను జేయించినట్లు II దిన 26¹⁵ వలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. తుపాకులుగాని ఫిరంగులుగాని లేని యాకాలమునందు ప్రాకారములను పగలఁగొట్టుటకును శత్రువులను దూరముగాఁ దరుముటకును నివి సాధనములుగా నుండెను. వీటిని మక్కబీయుల కాలమున మిగుల ప్రయోగించిరి (I మక్క 8^{11,12} 13¹³). యెరూషలేమును నాశనముజేసిన

రోమన్ సేనానియగు తీతు ఇట్టి వాటి నుపయోగించినట్లు యోసీఫసువలనఁ దెలియుచున్నది.

ముట్టడిచేయుచున్న వారి యంత్రములను పెద్ద రాళ్లతో పాడు చేయుటకును, వారి కొయ్య పనిముట్లను అగ్ని బాణములతో తగలఁబెట్టుటకును యత్నించిరి (ఎఫె 6¹⁶). వారి బురుజులను త్వర త్వరగా కట్టుటవలన వాటికి తగిన పునాదులు లేనందున, అట్టివాటి క్రింద త్రవ్వి వాటిని పడఁగొట్టుట సర్వసాధారణ విషయము. నిచ్చెనలు

వేసికొని ప్రాకారముల నెక్కువారిపై సలసల కాగుచున్న నూనెను బోసినటుల యోసీఫసు యుద్ధచరిత్రములనఁ స్పష్టమగుచున్నది. మట్టిడి వలన నొండొరులకు కలుగు కష్టములను గూర్చిన నూచన II రాజు 6²⁵⁻²⁹ నందు చూడవచ్చును.

కోడి పక్షులు 8 చూ॥

కోడె ఆవు 2 చూ॥

కోత కాలము పండుగలు IV 4 చూ॥

కోతకోయుట వ్యవసాయము VI చూ॥

కోతి మృగములు 21 చూ॥

కోనేరు (Pool). ఇర్షపునీటిని ఊటలనుండి యూరెడి జలమును నిలువజేయుటకై వీటిని త్రవ్వించెడివారు. కోనేరు కొలసు తటాకము చెఱువు అను పదములచే తెనిగించబడిన పదము మూలభాష యందొకటి మాత్రమేగలదు. వీటినుండి కాలువలద్వారా నీటిని పట్టణముల లోనికి రప్పించి (II రాజు 20²⁰ ప్రస 2⁶ వైరాపు 24⁸⁰). యెరూషలేమునందు బేతెన్ద (యోహా 5²) సీలోయము (9¹) గిహోను (I రాజు 18⁸) అనునవి గలవు. ఏతాము యొద్దనున్న కోనేళ్లనుండియు నీరు వచ్చునది. హెబ్రోను గిబోను సమరయ హెమ్మను నందిట్టివిగలవు (II సమా 21¹³ 41² I రాజు 22³⁸ పర 7⁴).

కోపము, క్రోధము, కోపాగ్ని, ఉగ్రత రౌద్రము, ఆగ్రహము (Anger, Wrath, Indignation). కోపమును నూచించు పదములు వైబిలునం దనేకములు గలవు. పాత నిబంధనలో సుమారు 12 హెబ్రీపదములను క్రొత్తనిబంధనలో 3 గ్రీకు పదములను కోపమును నూచించును. వైబిలు నాయాభాషలలోకి తర్జుమాచేసినవారు ఒక పదమును ప్రతివోట నొకకటే విధముగా తర్జుమాచేయక, పలుమాటలను వాడిరి. ఉదాహరణముగా ఎఫె 4³¹ లోని ద్వేషము, కోపము అను అసలు మాటలను కొలొ 3⁸ లో కోపము, ఆగ్రహము అని తెనిగించిరి. ఆ మాటలనే రోమా 2⁸ లో దేవుని విషయమై వాడినపుడు ఉగ్రత రౌద్రము అని తర్జుమాచేసిరి. పైన కనఁబఱచినట్లు ఈ మాటలను మనుష్యుల విషయమును దేవుని విషయమును వాడిరి.

1. మానవుల కోపము. పాతనిబంధనలో నిట్టి మాటలనేకములు కలవు (ఆది 27⁴⁵ 30⁸ నిర్గ 11⁹ 32¹⁹ మొ॥). ఆయా చరిత్రలలో అట్టి కోపము న్యాయమో కాదో దాని నూచింపక చరిత్ర సంగతుల మాత్రము వివరించిరి. పాత నిబంధనలో నీతి మంజరిగా నెంచఁదగిన సామెతల గ్రంథము త్వగగా కోపపడుట పాపమని బోధించుచున్నది (14²⁹ 15^{1,18} 16³² 29⁸). క్రొత్తనిబంధనలో దీనిని నూచించు మాటలు తక్కువ. న్యాయముగా కోపపడినను (ఎఫె 4³⁰ మా 3⁵) అది పాపమని సాధారణముగా ఖండింపబడెను (మ 5²²). క్రొత్తనిబంధనలో రెండు ప్రత్యేకపదములు గలవు. ఒకటి అమిత కోపమును నూచించును. రోమా 2⁸ గాక తక్కిన చోట్ల అది మానవులనుగూర్చి మాత్రము వాడఁబడెను. రెండవది దుష్టత్వమును ఖండించు కోపమనఁబడును. అది సాధారణముగా దేవుని కోపమునుగూర్చి వాడిన పదమై యున్నది (మ 3⁷ యోహా 3³⁶ రోమా 1¹⁸). మూడవపదము నొకటి గలదుగాని అది క్రైత్యమును నూచించు నదైయున్నది. అది యోహా 7³³ లో మాత్రము వాడబడి యూదులు క్రీస్తు పైచూపిన వెట్టి కోపమును కనఁబఱచును. పాపముల బాధితా లలో (రోమా 1²⁹⁻³¹ 13¹³ గల 5¹⁹⁻³¹ మొ॥) కోపము కామక్రోధాదులకు సంబంధముగా నున్నది.

2. దేవుని కోపము. దేవునిగూర్చిన వైబిలు బోధనుచూడఁగా ఆయన ప్రేమగలవాఁడు మాత్రముగాక పరిశుద్ధుఁడును నీతిమంతుఁడునై యున్నాఁడు. ఇట్టి దేవుఁడైయుండుటచే ఆయన అపరిశుద్ధమైన దానిని, దుర్మార్గతను సహింపలేక దానిని ఖండించి శిక్షించును. దేవునియందుండు ఈ లక్షణమును ఆయన కోపము లేక యుగ్రత యందురు. ఈ లక్షణమును దృష్టాంతపఱచుటకు ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రలో ననేక సంగతులు కలవు. దేవుఁడు తిరుగఁబడఁవారిని ఖడ్గము చేతను తెగుళ్లచేతను కరవుచేతను లయపఱచెను (కీర్త 7⁸ ద్వితీ 32¹³⁻⁴³). తన పరిశుద్ధతను దక్కించుకొనుటకై ఆయన ఎవరును మట్టికూడదని తన పరిశుద్ధ నిబంధన మందనమును గూర్చిన ఆజ్ఞను నిర్లక్ష్యముచేసి పరాకున దాని మట్టిని వారిని

నంపెను (I సమూ 6^{19,20} II సమూ 67). దేవుని యుగ్రత యెంత బలముగలదైనను అది న్యాయ మైనదని స్పష్టమగును. పాపమును లయపఱచుట కును నీతిని స్థిరపఱచుటకును ఆయన తన యుగ్రతను కనబఱచుచుగాని ఊరకయే దాని కనబఱచుట లేదు. ఇట్లుండగా తప్పు చేయు వారు తమ తప్పులను గూర్చి పశ్చాత్తాపపడి వాటినుండి తిరిగినయెడల దేవుడు వారిని క్షమించును (నిర్ 32 లేవీ 10¹⁻⁶ సంఖ్యా 25¹¹ ద్వితీ 13^{17,18}). కీర్తనలను ప్రవక్తల గ్రంథములను చూడగా దేవుని యుగ్రత ఆయన కనికరమునకు లోనైనదని చెప్పదగును. దేవుడు దీర్ఘకాలము దైయున్నాడు (కీర్ 103^{8,9} 145⁸ యోవే 2¹³ యోనా 4¹ నహూ 1³). ఆయన నిత్యమును కోపపడడు (కీర్ 30⁵ యెష 42¹ యిర్మీ 31² మికా 7¹⁸). అయినను ఇట్టి కనికరమునకు వ్యతిరేకముగాగాక దానికి సరిపడు రీతిగానే ఆయన కనబఱచు ఉగ్రతను గూర్చి ప్రవక్తల గ్రంథములలో నున్నది (యెష 1¹⁸⁻²⁰ 5²⁵ 42²⁵ 54⁸).

క్రొత్తనిబంధనలోకూడ ఆ బోధయే గలదు. క్రీస్తు దేవుని ప్రేమనుగూర్చి యెంత లేటగా బోధించినను ప్రతి కష్టమును పాపమువలనఁ గలిగిన శిక్షయేయని ఆయన బోధింపక పోయినను (లూ 13¹⁻⁵ యోహా 9³) దేవుని న్యాయమైన తీర్పులనుగూర్చి బహు ఖండితముగా బోధించి యుండెను (లూ 12⁵ 13³⁻⁵ మ 25³⁹⁻⁴¹). పశ్చాత్తాపపడని వారికి కలుగఁబోవు శిక్షలను నూచ నగా దేవునియుగ్రత లేక ఉగ్రత అను మాటలను పాలు అనేక చోట్ల వాడియున్నాడు (రోమా 1¹⁸ 2⁸ 5⁹ ఎఫె 5⁶ కొలొ 3⁶). తీర్పు దినమును పాలు ఉగ్రత దినమును చున్నాడు (రోమా 2⁵). దీనితో మ 3⁷ సరిపొల్పి చూ॥. క్రీస్తు రక్షణను పొందనివారు ఉగ్రతపాత్రలనియు (రోమా 9²²) ఉగ్రతపిల్లలనియు (ఎఫె 2³) పాలు వ్రాసెను. తక్కిన యహిష్టలుకూడ అదే బోధనుచేసిరి. దేవుడు ప్రేమయై యున్నాడని వ్రాసిన యోహాను (I యోహా 4⁸) క్రీస్తును విశ్వసించని వాని మీఁద దేవుని యుగ్రత నిలిచియుండు ననియు వ్రాసెను (యోహా 3³⁶). పాత్రనిబంధన యొక్క భయంకరమైన శిక్షలు క్రీస్తుద్వారా తీసి

వేయఁబడి యున్నవని వ్రాసినవాడు (హెబ్రీ 12¹⁸⁻²⁹) మన దేవుడు దహించు అగ్నియై యున్నాడని కూడ వ్రాసెను (12²⁹).

క్రొత్త నిబంధనను చూడగా దేవుడు తన కోపమును కనబఱచు సమయము సాధారణముగా అంత్యదినమును సంగతికూడ మనము గుర్తింపవలసి నదే. ప్రక 6¹⁵⁻¹⁷ 11¹⁸ 14¹⁰ 16¹⁹ 19¹⁵ వచనములను చూత్రిముగాక పైఁజెప్పిన క్రొత్తనిబంధన వాక్యము లన్నిటినిఁ జూచినను ఇది స్పష్టమగును.

కోరహును పక్షులు 9 చూ॥

కోరహు, కోరే (Korah = మంచుగడ్డ లేక బోడి).

1. ఏశావును ఆహోలీబామా కనిన కుమారుడు (ఆది 36^{5,14}) ఇతఁడొక ఎవోమియల గోత్రకర్తయు, దాని ముఖ్యనాయకుడు నాయెను (36¹⁵).

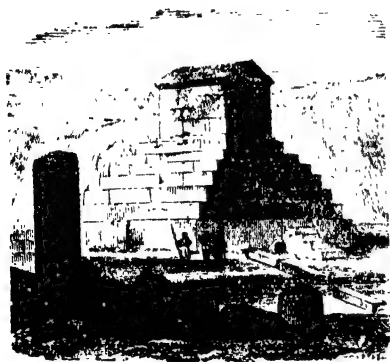
2. ఎఫోథజు కుమారుడు. ఏశావుమనుషుడు (ఆది 36¹⁶). ఇది 36^{11,12} నందుగాని I దిన 13⁶ నందుగాని శేనందున ఇచ్చట పొరపాటుగా వ్రాయఁబడినదని యెంచెదను.

3. హెబ్రోను కుమారుడు (I దిన 24³).

4. మోషే అహరోను అనువారి పిన తండ్రి కుమారుడు. ఇతఁడు వారినిగూర్చి అనూయపడి, మెహోవాకును వారికిని విరోధముగా తిరుగఁ బడి, 250 మంది లేవీయులు తనతో చేరుకట్లు పుట్టఁజేసెను (సంఖ్యా 16¹). అందువలన యెహోవాయొద్దనుండి అగ్ని బయలుదేరి ధూపార్పణను జచ్చిన ఆ ఇమ్నూటయేబదిమందిని కాల్చి వేసెను (16³⁵). అతనితోపాటు ఈ తిరుగుబాటులో చేరిన హూబీనియులగు దాతాను అబీరాములును వారి కుటుంబములును వారి బిడ్డలతో పాటు భూమిచే మ్రింగివేయఁబడిరి (16³⁰ యూదా). గాని కోరహు యొక్క భార్య బిడ్డలు అందులో చేరనందున వారు తప్పించుకొనిరి. వీరి సంతానము తరువాత దావీదురాజు కాలమున దేవాలయ దానగపాలకులు గాను, కీర్తనలు పాడు వారుగాను నియమింపఁబడిరి (I దిన 9¹⁹). కోరహును కోరే అను మారురూపము 9¹⁹ నందు కనబడుచున్నది. ఇతని సంతానములు కోరహీయులనఁబడిరి (9¹⁹). H.

కోరాషాను (Cor=Ashan or Chor-Ashan=పొగరాజేనుండము). ఈ పేరు I సమా 30³⁰ నందుమాత్రము గలదు. యెహో 15⁴² 197 దిన 6³ నందున్న ఆషాను ఇదే యను కొందురు. (ఆషాను చూ॥).

కోరెషు (Cyrus=నూర్పుడు). ఏలాము రాజగు కంబ్రెసీసు (Cambyses) అనబడిన 2 వ యెహోషాఫేర్తో యొక్క కుమారుడు. ఇతడు క్రీ॥ ము॥ 590 సం॥ జూచి 40 యేండ్లవాడై 550 వ సం॥ న పారిసీ సింహాసనాసీనుడాయెను. ఇతని తల్లి పేరు మందానే (Mandane) ఇతడు తన మేనమామయగు దర్యావేషుతో కలిసికొని బాబెలు దేశముపై దుండెత్తెనని పండితులభిప్రాయపడుచున్నారు. బాబెలురాజైన బెల్షాస్సరు రాజ్యమునకు వచ్చినదిదను ఆతిగర్వభుండైనందు విహేదములతో ప్రాధులుచ్చుచు సుగుల మత్తుడై యున్న సమయమున పింతియిన వ్రాత గోడమీద కనబడి అతని రాజ్యమంత మగునను సంగతి తెలిపెననియు, ఆ రాత్రి యందే కల్లీముల రాజగు బెల్షాస్సరు హతమై మదియుండను దర్యావేషు 62 సం॥ వాడై ఆ సింహాసన మెక్కెననియు దాని 5 నందు కనబడుచున్నది బబులోను క్రీ॥ ము॥ 539 సం॥ న జయించుట ను.

కోరెషు సమాధి

బైబిలునందు కోరెషు యెషయా 44 గ్రంథములలో పేర్కొనబడెను. అతడొక్కయేలీయులను చెఱవోనుండి విడిపించి వారి స్వదేశమునకు వారిని తిరిగి పంపుటకై దేవుడేర్పఱచుకొనిన సాధనమును ప్రవచనములు గలవు (యెష

41^{2,3} 44²⁸⁻⁴⁵). 45¹ నందు యెహోవా తానభిషేకించిన కోరెషు అను ఘనమైన బిరుదు నతిండు పొంది నట్లున్నది. అతడు బబులోనును జయించిన పిమ్మట ఇశ్రాయేలీయులకు మాత్రమే గాక బాబెలు వారు చెఱవట్టిన యితర జనములకుకూడ విడిపించెనని శిథిలపరిశోధకులు కనుగొన్న శాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది.

H.

కోరే కోరెషు చూ॥

కోలాయా (Kolaiah) = యెహోవా స్వము).

1. అబద్ధప్రవక్తయగు ఆహోబు తండ్రి (యెర్మీ 29²¹).

2. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట యెరూషలేము నందు నివాసముజేసిన యొక బెన్యామీనీయుని పిలువబడు పేరు (నెహె 117).

కోలివారుమ్రాను (Eibony). ఈ పదము యెహె 27¹⁵ నందు మాత్రము కనబడిను. దదాను వర్తకులు దానిని తూరుకుఁ దెచ్చిరి. ఈ చెట్టుకలప నల్లరంగు గలదై చాల గట్టిదిగా నున్నది. అందువలన రాయియని యర్థమిచ్చు హెబ్రీ పదమును దీనికి వాడిరి. దానిని ఇండియా సింహళము లేక విలయొపియ దేశములనుండి దెచ్చిరి. ఈ పదము చేయుటకు దీని నుపయోగింతురు.

కోసాము (Cosam). క్రీస్తుశావరి యందున్న యొకని పేరు (లూ 3³⁸).

కోసికోసుట దేహము చీటుకొనుట చూ॥

కోసు (Cos). చిన్నాసియకు నైర్బతి దిక్కుగా 21 మైళ్ల పొడవున 6 మైళ్ల వెడల్పున గల ద్వీపము. ఆ దీవియందలి ముఖ్యపట్టణము నటసు ఆపేరే వాడెదరు. పాలు లేన మూడవ ప్రయాణమునందు మిలేతుకు విడిచిన పిదప దీని మీఁదుగా వెళ్లెను (కార్త 21¹). అది మిలేతుకు దాదాపు 40 మైళ్లు దక్షిణముగా నున్నది. పూర్వమున నీ ద్వీపము తైలములకును నీలి ధూమ్రవర్ణములకును, ద్రాక్షవనములకును ప్రసిద్ధిక్కినది. ప్రస్తుతమున దీనిని స్టాంకయో (Stanchio) అని పిలుతురు. (పటము V, H 4).

కౌ

కౌజొపిట్ట పక్షులు 10 చూ॥

కౌవ (Cauda). క్రేతుకు వైర్వతిదిక్కున నున్న ఒక చిన్న ద్వీపము పాలెక్కిన ఓడ గారికి కొట్టుకొని పోవుచుండగా నావికులు దానిని ఈ దీవి చాటున నడిపించిరి (కార్య 27¹⁶). ప్రస్తుతము దీనికి గౌడో (Gaudho) అను పేరు కలదు. ఘహారు 70 కుటుంబములు మాత్రము దానిమీఁద నివసించుదురు. (పటము V, G 5).

క్నీ, క్రి, క్రీ.

క్నీడు (Cnidus). చిన్నాసియలోని కేరియ (Caria) అను పరగణాకు వైర్వతి కొనయందు పూర్వము రేవుగానున్న పట్టణము. అది కోసు దీవికి 10 మైళ్లు దూరముగా నున్నది. పాలు కోమాకుఁ బోవునప్పుడు అతఁడెక్కిన యెడ కొనును దాటిన పిప్పట దీని కెదురుగా వెళ్లెను (కార్య 27⁷). ప్రస్తుత మచ్చటనుండు పాడు కేషములవలన అచ్చట పూర్వము గొప్ప పట్టణముండెనని దెలియుచున్నది గాని ఇంక మఱే మియు దానిని గూర్చి తెలియదు. (పటము V, H 4).

క్రీస్తు (Crispus = ఉంగరపు వెండుకలు గల). పాలు కొరింఘకు వెల్లిన సమయమున అచ్చటి సమాజమందిరపు పెద్ద. ఇతఁడు తన కుటుంబ సమేతముగా క్రీస్తు మెస్సీయాయని నమ్మి (కార్య 18⁸) పాలువలన బాప్తిస్మము నొందెను (I కొరి 1¹⁴).

క్రీస్తు యేసుక్రీస్తు చూ॥

క్రీస్తురాజ్యము దేవునిరాజ్యము చూ॥

క్రీస్తు రెండవరాకడ (The Parousia). ఈ లోకము నందొక రాజ్యమును స్థాపించుటకు క్రీస్తు పనిజేసెను. ఆ రాజ్యము ప్రస్తుతకాల మందున్నను జయకరముగా బయలు పటచబడి వీరపడు కాలము వచ్చునను బోధయు బైబిలు నందు గలదు (మేముక్రీస్తు IV 2, దేవునిరాజ్యము II (4) చూ॥). అది క్రీస్తు రెండవ రాకడ

సమయమున కలుగును. క్రీస్తే యీలాగు బోధించెను (మ 24 మా 13 లూ 21). అపొస్తలులును దాని తమ బోధలలో నొక ముఖ్యమైన దానిగా నెంచిరి (I థెస్స 4¹⁶⁻⁵³ I కొరి 15²⁴⁻²⁷, 51, 57 II పేతు 3^{8,9} యాకో 5⁸ ప్రక 22³⁰ మొ॥). ఇది త్వరలో సంభవించునని వారనుకొన్నను ఆ కాలమెవరికిని తెలియదని ఆయనవలెనే వారును బోధించిరి (II థెస్స 2¹⁻¹²).

క్రీస్తు ఆ సమయమున తన దూతల సైన్యము లతో గంభీరముగ రీతిన హతాత్తుగా వచ్చుననియు మృతులనులేపి అందఱికి తీర్పుదీర్చి భక్తులైన వారిని తన చెంతఁజేర్చు కొనుననియు సాతానురాజ్యమును పూర్ణముగా నశింపఁజేసి దేవునిరాజ్యమును స్థిరముగా స్థాపించుననియు, సమస్తమును లోఁబఱచుకొనునను బోధ లాయా వాక్యములయందు కనబడుచున్నవి. క్రీస్తు వచ్చి మొదట భక్తులను లేపి వారితోఁగలిసి ఈ లోకమునందు 1000 సంవత్సరము లేలన పిదప దుష్టులనులేపి వారికి తీర్పు దీర్చునని చాల పురాతనకాలమునుండి కొందఱుభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్టి బోధకు ప్రక 20²⁻⁷ను ముఖ్య ఆధారముగా నెంచెదరు. నేటివఱకు కొన్ని శాఖలవారు ఈ బోధలనవలంబించినను ఇట్టి బోధను స్థిరపఱచుటకు బైబిలు నందున్న వాక్యములు చాలవని దానిని మత సిద్ధాంతముగా నంగీకరింపరు.

క్రీస్తువిరోధి (Anti = Christ). ఈ పదము యోహాను పత్రికలలో తప్ప బైబిలునందు మఱిచ్చటను కనబడకున్నను (I యోహా 2^{18, 22} 4³ 2 యోహా 8 వ) వాటిని గూర్చిన నూచనలు ఇతర గ్రంథములందును చూడవచ్చును.

1. పాత నిబంధనలోని బోధలు:—దేవుని పనిని విరోధించెడి మాగోగు దేశపువాడగు గోగు అట్టి విరోధిని నూచించును (యెహె 38, 39). దానియేలు గ్రంథమునందు వీనిని గూర్చిన నూచనలు చాలగలవు ఇవి యూదులకు మిగుల హింసించి వారిని యెహోవా సేవనుండి మల్లించుటకై వారి నెంతో బాధపఱచిన అంతియోకసు ఎపిఫనీసు (అంతియోకు 2 చూ॥) ను గూర్చిన నూచనలై యున్నవి (దాని 7⁸ 11^{20, 21, 25} 11³⁶⁻⁴⁵). ఇవి వానికి మాత్రమేగాక సాతాను

మూర్తికిని సంబంధించినవికూడ చెప్పవచ్చును. యూదుల అభిప్రాయమును దీనికి సరిపడునని వారి ప్రమాణిక గ్రంథములలోని నూచనలవలన నూహించవలయును. ఆ విరోధి దానుగోత్రమున పుట్టుననియు (ఆది 49¹⁷ ద్వితీ 33² యిర్మీ 6¹⁶), అతఁడు దేవునికిని ఆయన ప్రజలకును విరోధియై వారిని చాల హింసించుచు గాని, మెస్సీయా వానిని సంహరించుననియు యూదుల శాస్త్రము బోధించిరి.

2. కొత్తనిబంధనలోని బోధలు:—క్రీస్తు అబద్ధపు క్రీస్తులనుగూర్చి జాగ్రత్తపడుటని తన శిష్యులకు హెచ్చరికలను జేసెను (మ 24²⁴ మా 13²¹) గాని వారిలో నొకఁడు సాతానని మాత్రము స్పష్టముగాఁ జెప్పియుండలేదు. మా 13¹⁴ నందున్న నాశనకరిమైన హేయవస్తువు అనునది అతనిని నూచించునని కొందఱి యభిప్రాయముగాని అది రూఢికాదు.

పాలు పత్రికలయందు వీనినిగూర్చి మఱింత తేటయగు నూచనలుగలవు. II కొరి 6¹⁵ లో నున్న బెలియాలు అనుపదము కొన్ని ప్రతులలో బెలియారు అని యున్నది. యూదుల అప్రమాణిక గ్రంథములలో బెలియారు అనునది క్రీస్తు విరోధి కేరులలో ముఖ్యమైనదిగా కనఁబడుచున్నది. గనుకనే ఆ వాక్యము క్రీస్తుమను క్రీస్తు విరోధికిని ఏమి సంబంధము అని యర్థమగునని కొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. II థెస్స 2¹⁻² నందు క్రీస్తు విరోధినిగూర్చి మఱి స్పష్టమగు నూచనగలదు. అందులో నతఁడు నాశన పురుషుఁడు పాపపురుషుఁడు, ధర్మవిరోధి యనఁబడును (II థెస్స 2^{3,7}). ఏది దేవుడనబడునో ఏది పూజింపఁబడునో దానినంతటి నెదిరించుచు, దానికంతటికిపైగా తన్నుతాను హెచ్చించుకొనుచు తాను దేవుడనని కనఁబఱచుకొనుచు దేవుని యాలయములో కూర్చుండును (ఎవ 4) అను వివరము కొంతవఱకు దాని 11³⁶ 18¹³ 9²⁷ 11³¹ 12¹¹ లో నున్న వాటి ననుసరించును. ఇంత గొప్పవాడైనను ప్రభువైన యేసు వానిని తన శ్వాసచేత నశింపజేయును (యెష 11⁴ II థెస్స 2⁸).

యోహాను పత్రికలయందు వీఁడొక్కఁడే గాక ఇంక ననేకమంది విరోధులున్నట్లు కనఁ

బడును (I యోహా 2¹⁸⁻²² 4³ II యోహా 7). క్రీస్తు నరావతారి కాలేదనువారును క్రీస్తు విరోధులని వాటివ్వారా తెలియుచున్నది.

ప్రక 13-20 నందు గూఢార్థములగు అలంకారములతో నీ విరోధి నూచింపఁబడెను. స్మరమృగము (13¹) వాటిలో నొకటి. 12⁹ 13^{1,2,3,5-10} 14¹¹ ను II థెస్స 1¹⁻² ను చాలమట్టుకు సంబంధించి యున్నవి. ఈ బోధల వివరమును బట్టి, క్రీస్తు విరోధి సాతాను యొక్క మూర్తియని చెప్పవచ్చును. అతఁడు నీరోచక్రవర్తియని కొందఱి యభిప్రాయముగాని, అతఁడు క్రీస్తు విరోధికి ముంగులుతని చెప్పట యుక్తము. సంఘచరిత్రయందు వచ్చు వారిలో కొందఱు క్రీస్తు విరోధులని దృష్టాంతములు గలవు. పోపు అట్టివాడని చెప్పిన ప్రాటెస్టాంటువారు పూర్వముండిరి. లూథరు క్రీస్తు విరోధియని రోమను కథోలిక్కులనుచున్నారు. పై నుదాహరింపఁబడిన వాక్యములవలన క్రీస్తు విరోధియను కేరు దుర్మార్గుల కందఱికి ఒక విధముగా సరిపడినను లోకాంతము రాక పూర్వము దుష్టుల కధికారి యగు నొకని కాబిరును ముఖ్యముగా చెందును. సాతాను రాజ్యమంత మొందునప్పటికి క్రీస్తు రాజ్యము వృద్ధిచేసి పెఱుగును (మ 13²⁴⁻³⁰). అంతిము రాకపూర్వము వీటికి మఱిగొప్ప పోరాటము కలుగును. దుర్మార్గుల నా పోరాటమునందు నడిపింపఁబోవు వాఁడు మిగుల శక్తివంతుఁడై యుండును. అతఁడే క్రీస్తు విరోధి. అతఁడెంత బలము గలవాడైనను క్రీస్తువలన లయపఱచఁబడుననునది ఆ వాక్యముల బోధసారమై యున్నది.

కూ

స్మరత్వము, బలాత్కారము, బాధించుట (Cruelty, Oppression). కూరులను పదముచే తెనిగించిన హెబ్రీ భాషాపదము శత్రువులకు వాడిన పదమైయున్నది (సామె 5⁹ యిర్మీ 50⁴²). దేశముయొక్క శత్రువులు కూర జనమనఁబడిరి (6³). శత్రువులు వీరికి జేసినది కూరసర్వముల విషముతో తుల్యమైన ద్రాక్షారసమువంటిదని యెంచిరి (ద్వితీ 32³³). విచారకరముగు వాగ్దను దెచ్చువాడు కూరి దూర

యనబడెను (సామె 17¹¹). అధిక కష్టములలో చిక్కుకొనిన యెరూషలేము నగరవాసులు స్వంత బిడ్డలయందు దయలేని నిష్పక్షోల్లసలై క్రూరచితులై రని ప్రవక్త ప్రలాపించెను (విలా 4³). క్రోధమును క్రూరమైనదిగా నెంచి (యెష 13⁹ 27⁴). తనయెడల దేవుడు సహా క్రూరుడాయనని యోబు విలపించెను (యోబు 30²¹). ఈ వాక్యమందలి కఠినఁడు అనునదే యీ మూలపదమై క్రూరత్వమును సూచించును. కఠినత్వమును సూచించెడి మఱియొక పదమును బలాత్కారముని తెనిగించిరి (కీర్త 18⁴⁸ II సమూ 22⁴⁹ కీర్త 140^{1,4}). సామె 3³¹ నందది బీదలను నిర్దయగా మాచెడి స్థితి మంతుల కఠినత్వమును సూచించును. ఆ పదమే షిష్యాను లేనియను యాకోబు కుమారుల క్రూరత్వమును కనబఱచును బలాత్కారపు ఖడ్గములను దృష్టాంతముపయోగింపఁబడెను (అది 49³). మానవుల దుష్టకార్యములెట్టి వగులచేత వారు బలాత్కారముతో భూమిని నింపినట్లుగా నున్నది (6¹³). విగుప్తీయులు ఇశ్రాయేలీయులను బాధించుటను గూర్చినమాట మైచున్నవాటికి సంబంధించినదై యున్నది. దానిని నిర్గ 3⁹ లో హి.సింఘట యని తెనిగించినను చుట్టునున్న అయ్యలు న్యాయాధిపతుల కాలములో వారిని కష్టపెట్టుటను గూర్చి బాధించుట యని తెనిగించిరి (న్యాయ 6⁹). ఇట్లు ఇతరులను బాధింపరాదనియు (లేవి 25¹⁴ ఆమె 3⁹), కూలివాని నహబాధ పెట్ట కూడదని డైబిలు తేటగా బోధించును (ద్వితీ 24¹⁴).

క్రూరమైన శిక్షలను కొన్నిటిని దేవుని యనుమతి మీఁదనే ప్రయోగించినట్లు అక్కడక్కడ నూచన లగుపడుచున్నవి (20¹⁷ యెహో 6⁹ II సమూ 12⁸¹) అట్టి శిక్ష లాకాలమునకు దంత యవనరముగ నున్నను క్రీస్తు అట్టి క్రూర శిక్షల వలనగాక అపరిమితమగు ప్రేమచేతనే మానవులను రక్షించునను సంగతి లూ 9⁵⁵ వలన స్పష్టమగుచున్నది.

క్రూరమృగము (Beast). డైబిలునందు అడవిమృగములను సూచించెడి యొక మూల భాషాపదమును దుష్టమృగమనియు అడవిమృగమనియు తెనిగించిరి. ఈ పదమునకు విశేష యర్థము లేకపోవుటవలన దానిని వివరింప నవసరము

లేదు. ప్రక 18¹⁴ లందున్న ఆ పదమునే క్రూర మృగముని తెనిగించిరి. అది క్రీస్తు విరోధిని సూచించునని సాధారణముగా అర్థము చేపెదరు. ప్రక 13¹⁻¹⁸ నందున్న క్రూరమృగము క్రీస్తు విరోధి ప్రతినిధియైయున్నది. ఈ యలంకారము లకు దాని 7³⁻¹² ఆధారములుగా నుండవచ్చును.

క్రూరపక్షి పక్షులు 11 చూ॥

క్రూరసర్పము మకరము చూ॥

క్రేతు, క్రేతీయులు (Crete, Cretans). క్రీస్తు దేశమునకు దిక్షణముగా 50 మైళ్ల దూరములలోనున్న దీప్వమునకు క్రేతు అని పేరు. దానిలోని నివాసులు క్రేతీయులు అనఁబడిరి. ప్రస్తుతమున దానికి కాండియ (Candia) యను పేరుకలదు. ఇది 160 మైళ్లు పొడవును 7 మొదలు 35 మైళ్ల వెడలను వెల్పును గలిగియున్నది. దీని తూర్పు కొననుండి పశ్చిమ కొనవెలకు నొక కొండ నెరుప కలదు. ఇందులో కొన్ని శిఖరములు చాల యెత్తుగా నున్నవి. ఇది చాల పురాతనమైన దీప్వము. గ్రీకువారి యాది గ్రంథములను రచించిన హోమరు (Homer) దీనియందలి 100 పట్టణములనుగూర్చి వ్రాసెను. క్రీ॥ ము॥ 68-66 సం॥ లలో రోమాయులు దీని జయించియుండెను. చాల మంది యూదులచుట్ట నివసించియున్నట్లు కార్య 2¹¹ వలనఁ జెలియును. పౌలు కాలములోనే క్రీస్తు మతముచుట్ట స్థాపింపఁబడెను. యూదుల చర్యోన్మలను ఖండించుటకు పౌలు తీతు నచట నుంచెను (తీతు 15 10, 14). పౌలు హోమాకు ఖైదీగా వెళ్లుచున్నప్పుడు దీని దక్షిణ ప్రాంతపు పొడుగున ప్రయాణముచేసి మంచిరేవులను స్థలములలో కొంతకాలము గడిపెను (కార్య 27^{1,12}, 13, 21). తొక చరిత్రనుబట్టి విచారింపఁగా క్రేతీయులు గొప్ప మిలుకాండ్రై యున్నట్లు తెలియును గాని వారి గుణములనుబట్టి చూడఁగా అంతమంచి వారుకారు (తీతు 12). క్రీ॥ శ॥ 823 వ సం॥న తురకలు దీని స్వాధీనపఱచుకొనిరి. 961 సం॥ గ్రీకువారు దీనిని జయించిరి. 1204-1665 వఱకు అది వెనీస్ (Venice) వారి క్రిందను అప్పటి నుండి 1897 వఱకు మహమ్మదీయుల యధీనమందు

నందెను. 1897 నందు అది స్వాతంత్ర్యమును బొందెను.

క్రైస్తవ (Crescens = ఎదుగుచున్న వాడు). పౌలు రోమా చెఱలోనుండఁగా ఆయనయొద్దనుండి క్రైస్తవులలో నొకఁడు ఇతఁ డెవలనుండి గలతీయపేర్లకు (II తిమో 4¹⁰). ఈ గలతీయ అసలు గలతీయకాక ఆ పేరుకు సంబంధించిన గాలు (Gaul) అనఁగా ఫ్రాంచి దేశమని కొందఱునుకొందురు. ఇతఁడు ఆ దేశము లోని వియన్ (Vienne) ము యెన్స్ (Mayence) అను నగలను స్థాపించినవాఁడని నేటివఱకు ఆ సభ లలో నొక వదంతి కలదు. అయితే యిట్టివదంతి మొదటినుండి యుండక చాలకాలమునకు పుట్టె లుటైనను. కావున అది నిన్నుఁదగినదని చెప్పవలె నుండు.

క్రై, క్రొ, క్రో

క్రైస్తవుడు (Christian). యేసు క్రీస్తును నమ్మి ఆయన ననుసరించువాడు క్రైస్తవుడనఁ బడును. అయితే యిది క్రైస్తవనిబంధనలో సాధారణముగా వాడఁబడిన పదముకాదు. అది కాల మందు క్రైస్తవులకు విశ్వాసులు సహోదరులు శిష్యులు అనునట్టి నామములను సాధారణముగా నుపయోగించిరి. అయితే మొట్టమొదట అంతి యుకయలో క్రీ. శ. 43 వ సం.న శిష్యులు క్రైస్తవులనఁబడిరి (కార్త్య 11²⁶). ఇది వీరికి అన్యలు హాస్యార్థముగ పెట్టిన నామమని యూహించువారు. II వ అగ్రస్థాయన వాడు కూడ (ఘూరూ క్రీ. శ. 59 సం॥లో) ఈ పేరును వాడుట చూడఁగా ఆ మధ్యకాలములో నిది యెక్కువ వాడుకలోకి వచ్చినదని స్పష్టమగును (26²⁸). ఎవఁడైనను క్రైస్తవుడైందుడు బాధ ననుభవించినయెడల అతఁడు సిగ్గుపడకూడదని (I పేతు 4¹⁶) చిన్నానీయలోని క్రైస్తవులకు పేతురు వ్రాయుచు ఈ పేరొకమాటెత్తెను. పేమూడు సందర్భములలో మాత్రమీ పేరు క్రైస్తవనిబంధనలో నుపయోగింపఁబడియున్నది. అది సంఘపు చరిత్రయందది అతి శీఘ్రకాలము లోనే ముఖ్యమైన నామమాయెనని తెలిసికొనఁ గలము. నేటివఱకును అదియట్లున్నది. మనము

క్రీస్తు నేనమ్మి ఆయనను నేమించుచున్నాము గనుక ఈ పేరు మతమునకు అన్నింటిలో తగియున్నది.

క్రొత్త గవని వార్తము దేవాలయము I 3 (4) చూ॥

క్రొత్త నిబంధన టైబి. II చూ॥

క్రొత్త నిబంధన ప్రమాణిక గ్రంథములు ప్రమాణిక గ్రంథములు 2 చూ॥

క్రొత్త నిబంధనలో నెత్తి వ్రాయబడిన వాక్యములు (Quotations from the Old Testament in the New). క్రొత్త నిబంధనలో (1) పాత నిబంధనలో నుండియు (2) యూదుల యప్రమాణిక గ్రంథములలో నుండియు (3) గ్రీకు వారి గ్రంథములలో నుండియు (4) ఆయావారలు వ్రాసిన యుత్తరములలో నుండియు కొన్ని వాక్యముల నెత్తి వ్రాసియున్నారు.

(1) పాత నిబంధన వాక్యము లనేకములు క్రొత్తి నిబంధనలో నెత్తి వ్రాసియున్నారు. ఫిలెమోను 1, 2, 3, యోహాను II పేతురు అను నీ యెదు పత్రికలలో తప్ప తక్కిన గ్రంథము లన్నిటిలో పాత నిబంధన వాక్యము లున్నవి. మఱయు పాత నిబంధన గ్రంథములలో ఎన్నీరు పరమగీతము, ప్రసంగి యప నీ మూడు గ్రంథములనుండి తప్ప తక్కిన వాటన్నిటినుండియు వాక్యములను నూతన నిబంధనలో నెత్తి వ్రాసి యున్నారు. ఇట్లు ఎత్తి వ్రాయఁబడిన తేజయైన వాక్యములు 160 యున్నట్లు స్వెటె (Sweete) యను నొక పండితుఁడు లెక్కించెను గాని ఇతరులు ఘూరూ 275 వాక్యములు తేటగా నెత్తఁబడి యున్నవని లెక్కించియున్నారు. పాత నిబంధన వాక్యములలో తేటగా గాక నూతనరీతిగాను, ఆయా వాక్యముల భాగములుగా గాని యెత్తఁబడిన వాక్యములు 1279 యున్నవని వేదశాస్త్రులలో నిద్రులు (Westcott and Hort) లెక్కించిరి. ఈ వాక్యములను చూడఁగా ఇవి చాలమట్టుకు అసలు హెబ్రీ భాషనుండి యెత్తఁబడక దాని గ్రీకు తర్జుమానుండి (LXX) ఎత్తఁబడినవని తెలియును.

(2) యూదుల యప్రమాణిక గ్రంథములలో నుండి యెత్తి వ్రాయఁబడిన వాక్యములు ఘూరూ 24 ఉన్నట్లు వేదశాస్త్రులు లెక్కించియున్నారు.

(ఉ॥ రోమా 12¹⁵ = మైరాక్సు 7³⁴ యాకో 1¹⁹ = మైరాక్సు 5¹¹ మొ॥).

(3) అన్యల గ్రంథములలోనుండి యెత్తిన వాక్యములు కొన్ని మాత్రమున్నవి. మఱియు వాటినిన్నిటిని పాలు గ్రీకువారి గ్రంథములలోనుండి యెత్తెను (తీతు 1¹² కార్థ 17²⁸ I కొరి 15³⁹). I కొరి 12¹²⁻²⁷ లో అవయవములు ఒక దానితో నొకటి కలహపడినట్లున్న దృష్టాంతమును గ్రీకు కల్పనా కథలలోనుండి యెత్తి యుండ వచ్చును. అట్టి కథ హిందూ గ్రంథములలో కూడా నున్నది.

(4) ఆయా యత్తరములలోనుండి యెత్తిన వాక్యములు. పాలు వ్రాసిన పత్రికలలో అట్టివి కొన్ని యున్నవి. ఆయా క్రైస్తవులు పాలునకు వ్రాసిన కొన్ని యత్తరములు పాలు యొద్ద నుండెను. పాలు అట్టివాటిలో కొన్ని వాక్యముల నెత్తి వాటిని చర్చించెను. I కొరి 7¹ 8¹ 11^{2,17,18} 12¹ ఫిలి 1³ 2^{25,26} 4¹⁴⁻¹⁸ ఫిలె 5-7, మొదలగు వాక్యములట్టివై యున్నట్లు సాధారణముగా ననుకొందురు.

క్రోధము కోపము చూ॥

క్రోసు మానములు కొలతలు I 2 చూ॥

క్లె, క్లౌ

క్లెమెంటు (Clement = దయగల). ఇతడు ఫిలి 4³ యందు పాలుయొక్క సహకారియని చెప్పబడినవాడు. పూర్వీకులైన గ్రంథకర్తలలో కొందఱు ఇతడు తరువాత రోమాపురి సంఘాధ్యక్షుడై యున్నట్లును కొరింథు సంఘ పత్రికను రచించినట్లును నిశ్చయించుకొనిరి. అయినను వారి యభిప్రాయము పూర్ణాంగీకారము కాదు. పాలు ఫిలిప్పీయుల పత్రిక వ్రాసినపుడు క్లెమెంటు ఫిలిప్పీపట్టణములోనే కాపురముండెనని విశదమగుట మాత్రముకాక క్రొత్త నిబంధన యందితడు రోమాలోనుండుటను గుఱించి యే ప్రశంసయైనను లేదు. అదియుగాక పండితోత్తములు కొరింథు సంఘమునకు పైకెప్పిన పత్రికను రచించిన గ్రంథకర్త క్రీ॥ శ॥ 110 సం॥ వఱకుండి పరగతుడాయెనని సిద్ధాంత పఠచుచున్నారగు నకు పాలు క్రీ॥

శ॥ 62 సం॥ మందు ఫిలిప్పీయులకు పత్రిక వ్రాసినపుడు పెద్దమనుష్యుడుగా నుండిన క్లెమెంటు క్రీ॥ శ॥ 110 సం॥ వరకు సజీవుడై యుండుట మిగుల అనుమానాస్పదము. కాఁబట్టి యితడు ఫిలిప్పీ సంఘములో పేరుపడిన భిక్షుడని తీర్మానించుకొనుట యుక్తము. M.

క్లెయోపా (Cleopas). క్రీస్తు రేచిన దినమున ఎవ్వాయు గ్రామమునకు వెళ్ళుచుండిన యిద్దరిలో నొకఁడు (లూ 24¹⁸). యోహా 19²⁵ లోని క్లొపాయు నితడు నొకఁడేయని కొందఱి యభిప్రాయము.

E.

క్లొపా (Clopas). క్రీస్తునిలవయొద్ద నిలిచి యుండిన స్త్రీలలో నొకరి పెనిమిటి (యోహా 19²⁵). మా 10⁴⁰ ప్రకారము చిన్న యాకోబు తల్లియగు మరియు ఈమెయే యని చెప్పవలెను. మ 10³ నందున్నట్లు చిన్న యాకోబు తండ్రి పేరు అల్ఫాయి గనుక పీరిద్దరు నొకఁడేయని చెప్పటకు వీలున్నది. E.

క్లొయె (Chloe = రేత గడ్డిపోచ). కొరింథు పట్టణమురాలగు నొక క్రైస్తవ స్త్రీయని కొందఱి యభిప్రాయముగాని మఱి కొందఱిమె ఎఫెసు కాపురమురాలందురు. ఈమె యింటివారగు దాసులద్వారా పాలు కొరింథు సంఘములోని కలహములనుగూర్చి తెలిసికొనెను (I కొరి 1¹¹). ఆమెయొద్ద చాసులుండుటవలన కొంచెము స్థితి మంతురాలయట కాస్తదమున్నది.

M.

క్లౌ

క్లౌడియ 1. (Claudia). తిమోతికి వ్రాసిన రెండవ పత్రికయందు పేర్కొనబడిన స్త్రీ (II తిమో 4²¹). ఈమె రోమాయందుండి పాలు తిమోతికి వ్రాయునప్పుడతనికి వందనములు చెప్పెను. ఈమె పేరునుబట్టి కొందఱిమె క్రైస్తవ యింటికి చేరియుండునని యెంచుచున్నారగాని అది రూఢి యనఁజాలము. రోమాయందలి అది క్రైస్తవులలో మిగుల ప్రసిద్ధుడగు లీను అనువాని తల్లిగాని భార్యగాని అయ్యుండునని ఆయా యితహాసములవలనఁ దెలియుచున్నదిగాని వాటిని నమ్మటకు తగిన యాధారములు లేవు. M.

2. (Claudius). రోమన్ సామ్రాజ్యమును క్రైస్తవులను బిరుదముతో నేలిన చక్రవర్తులలో నాల్గవవాడు. మూడవ చక్రవర్తియగు తిబేరియు క్రైస్తవులయొక్క సహోదరుని కుమారుడు. ఇతడు తన కిష్టులైన వారి మాటలను తీసివేయఁ జాలక రాజ్యమును వారి యిష్టమునుసరించి యేలెను గాన దుర్బలమనస్కుఁడని కనఁబడుచున్నది. తన పట్టాభిషేక మహోత్సవమునాడు హేరోదీయులలో నొకఁడగు మొదటి అగ్రిప్ప రోమలోనుండి అతనిని సంతోషపఱచినందున క్లౌడియు వానిని పల్నేయకు రాజుఁగాజేసెను. తన ప్రభుత్వారంభమున యూదులను దయగాఁ జూచెనుగాని తరువాత వారిని రోమానుండి వెళ్లఁగొట్టెను (కార్య 18³). అతడు క్రీ. శ. 41-54 వఱకు నేలీ కాలము చేసెను. అతని ప్రభుత్వకాలము నందు సర్వలోకములో కలిగిన కిరవును గూర్చిన నూచన 11³⁸ నందున్నది.

క్లౌడియలూసియ (Claudius Lysias) యెహూషరేమందుండిన పటాలపు సహ సాధిపతి (కార్య 21^{36,31} 24³³). టైబిలునందీ అధ్యాయములలోని సంగతుల కన్న మఱియొక యితినిని గూర్చి తెలియదు. పాలుచు చంపఁగోరిన యూదుల నుండి యతనిని తప్పించి క్రైస్తవులకుఁ బంపెను. అతడు భాగ్యవంతుఁడై రోమా పౌరత్వమును కొని సంపాదించుకొనినట్లు కనఁబడుచున్నది. తన విధిని న్యాయముగాఁ జేయుటయంద ప్రమత్తుఁడుగ నుండలేదు. పాలు నతడు శిక్షించుటకు ఆజ్ఞ నిచ్చినపిదప అతడు రోమియుఁడని తెలిసి కొని కొట్టకపోయినను, అతనినిగూర్చి ఫేలిక్సుకు వ్రాసినప్పుడు మాత్రము తనకు మెప్పుకలుగనట్లు, యూదులతని చంపఁబోగా అతడు రోమియుఁడని విని రాణువతో వచ్చి తప్పించితినిని వ్రాసి కొనెను.

E.

క్వ, క్ష

క్వార్ట (Quartus = నాల్గవ) కొరింథీయుఁడగు క్రైస్తవుడు. పాలితనిని సహోదరుఁడైన క్వార్ట అని బిలిచి, అతని ఇందనములను రోమా సంఘములకుఁ బంపెను. ఇదిగాక ఇతని గూర్చి మఱిమియు తెలియదు (రోమా 16³³). M.

క్షమాపణ పాపపరిహారము చూ॥

క్షమతే, క్షయమైనది కుళ్లు చూ॥

క్షయరోగము రోగములు, చికిత్సలు II 10 (5) చూ॥

క్షా

క్షామము కిరవు చూ॥

క్షారము (Nitro). ఇంగ్లీషునందున్నట్లు దీనిని సామె 25³⁰ లో సురేశకారము అని తెనిగించిరి. గాని ఆ మూల పదము నే యిర్మీ 2²³ నందు క్షారమనిరి. ఈ రెండు చోట్ల మాత్రమే యీ పదము నుపయోగించిరి. వస్త్రముల నుదుకుట కుపయోగించు సోడాను దీని సంబంధమువలనఁ జెలియచున్నది గనుక యిది సురేశకారము కాదు. పై రెండు వచనములలో నుదాహరించఁబడినది సోడాకు చక్కగా సరి పడును. చిరికాను సోడామిఁద పోసినయెడల అదిట్లు పొంగునో, అట్లే దుఃఖించు వానికి పాటలు వినిపించినయెడల వానికి దుఃఖ మెక్కువ యగుననునది దీని భావముని విశదముచున్నది.

క్షేమము సమాధానము చూ॥

ఖి

ఖజానా వారుడు, బొక్కసమును చూచువాడు, ఖజానా, బొక్కసము, ధనాగారము, నిధులు, ధన నిధులు (Treasurer, Treasure). ఈ పదములన్నిటిని రాజధనము ఆలయధనముకు సంబంధముగా టైబిలునందుపయోగించిరి. ఖజానా యను పదము పారసీ పదమైయున్నది. ఈ పదమును హెబ్రీ భాషయందును గ్రీకు భాషయందును వాడుకొన్నట్లు నూచనలున్నవి. ఎబ్రా 1⁸ 7³¹ నందు పారిసీ దేశపు ఖజానాను చూచినవానికి ఖజానా వారుడు అని పారసీ భాషకు సంబంధించిన పదమునే తెలుగు టైబిలునందు వాడిరిగాని ఆ మూలపదమునే I దిన 2 20, 22, 24, 26 27²⁵ నందు ఆలయ ద్రవ్యమునకు సంబంధముగా బొక్కసమును జూయువాడని తెనిగించిరి. గ్రీకు భాషయందీ పారిసీ పదమునకు సంబంధించిన

గాజా (Gaza) యను పదమునే వాడిరిగాని తెలుఁగునందు ధవగారమంటటి మీఁదనున్న యనుమాటతో దాని తిట్టుమాజేసిరి (కార్య 8¹⁷). 8¹⁷ మా 16²³ లో ఖజానా దారుడని తెనిగింప బడిన పదము మూల భాషయందు వేటొకపదమై గృహనిర్వాహకుడని యర్థమిచ్చుచున్నది.

సామ్యమును స్థలమును ఖజానా యని యిర్పి 38¹¹ నందు తెనిగించిన మూల పదమును ఇతిర చోట్ల బొక్కసమునియు (I దిన 9²⁶ 28¹² II దిన 32²⁷) తర్జుమాజేసిరి. ఈ పదమే దేవుని దయా సమృద్ధిని నూచించుచు కీర్త 13³⁷ నందు నిఘంటు అను పదముచే తెనిగించబడినది. క్రొత్త నిబంధన యందు ఖజానా పెట్టెయని యర్థమిచ్చు మూల పదమును శాసక పెట్టె యని తెనిగించిరి (దేవాలయము IV 3 (1) చూ.). గాని మ 27⁶ నందున్న కాసుకపెట్టె యను పదము కొర్బాను అను మూల పదముయొక్క భాషాంతరము (కొర్బాను చూ.). క్రొత్త నిబంధనయందు బొక్కసమును నూచించు పదములను ధననిధి (మ 12³⁵ 13³⁹), ధనము (మ 6^{19,20,21} 13⁴⁴ 19²¹ మొ), సంపద (కొలా 2⁸) భాగ్యము (హెబ్రీ 11²⁶), పెట్టె (మ 2¹¹) మొదలగు వాటిచే తెనిగించిరి. ఇవి అలంకారి రీతిగా మోక్షమును (లూ 12³³ 13²²). దేవుని వాక్యమును (II కొరి 4⁷), ధర్మ సౌఖ్యమును (హెబ్రీ 11²⁶), క్రీస్తు గుణలక్షణముల సమృద్ధిని (కొలా 2³) నూచించును.

ఖడ్గము ఆయుధములు I 4 చూ॥

ఖర్జూరపుచెట్టు (Palm Tree). ఈ మాటచే తెనిగించబడిన హెబ్రీ పదము పాత నిబంధనలో తామరు అను పేరుకు సంబంధించి నది. దానిని యెహె 40¹⁶ నందు ఖర్జూరపు చెట్టు అనియు నిర్గ 15²⁷ లేవీ 23⁴⁰ సంఖ్యా 33⁹ ద్వితీ 34³ న్యాయా 1¹⁶ నెహె 8¹⁵ యోషే 11⁸ నందు ఈచెట్టునియు, I రాజా 6²⁹⁻³¹ మొ॥ నందు తమాలివృక్షమనియు, న్యాయా 4⁵ II దిన 28¹⁵ నందు సకలవృక్షమనియు, పర 7⁷ నందు తాళివృక్షమనియు తెనిగించిరి. క్రొత్త నిబంధనలోనున్న గ్రీకు పదమును ఖర్జూరపుచెట్టుని తర్జుమాజేసిరి (యోహా 12¹³ ప్రక 7⁹). ఈ

మాటలన్నియు నొకటే చెట్టును నూచించును. అది ఖర్జూరపుచెట్టుని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఇవి పల్లెనీను సిరియాదేశముల సముద్రతీర మైదానములందును విగుప్తు న్యూబియా అరేబియా దేశముల యందును సమృద్ధిగాఁ బెరుగును. పూర్వమీ చెట్లు యెర్దాను నదిలోయలో అతి విస్తారముగా నుండెను. వాటి నక్కడనాటి పెంచిన యెడల ఇప్పటికిని అవి బహుగా పెరిగి ఫలించును. యెరికోయొక్క చుట్టు ప్రక్కలయందు ఈ చెట్లతి విస్తారముగా నుండుటంబట్టి ఆ పట్టణమునకు ఖర్జూరచెట్ల పట్టణమును పేరుకలిగెను. (న్యాయా 1¹⁶ 3¹³). యేసు యెరూషలేము లోనికి జయోత్సవముగా ప్రవేశించినప్పుడు ఖర్జూరపు మట్టలను చేతబట్టుకొని పోయిన యాత్రికులు (యోహా 12¹³), బహుశః వాటిని యెరికో

ఖర్జూరపుచెట్టు

పుర సమీపమునుండి తెప్పించుకొని యుందురు ఇవి పొడవుగా నెదిగి సుందరముగా కనబడును గాన అందగతెలు ఈ చెట్టుకు పోల్చబడెదరు (పర 7⁷). ధన్యుడైన నీతిమంతుని ఈ చెట్టును పోల్చిరి (క్రీర్ 92¹²). గొప్ప భవనముల యొక్కయు,

గుల్లయొక్క స్వభావములమీదను గోడలమీదను వీటి రూపములను నకిషిచునిగా చెక్కింపదు (I రాజు 6³⁹ యెహె 41¹⁹). దీని మట్టలతో ఉన్నవదినములయందు పర్వతాలను కట్టుటకుపయోగించిరి (లేవీ 38³⁰). జయోత్సవముతో సంతోషించెడి వారీమట్టలను పట్టుకొనిపోయిరి (యోహా 12¹³ ప్రక 7⁹). ఖర్జూరపు పండ్ల నెండఁబెట్టి ఆహారముగా వాడుకొందురు. ఒక దోసెకుపండ్లు ఒక నాటి భోజనమున కొకినికి చాలునందురు.

J. C.

ఖూ, ఖై, ఖౌ

ఖూనీ నరహత్య చూ॥

ఖైమ నేరములు శిక్షలు III 3 చూ॥

ఖౌఫ్ (Koph = כ అను అక్షరము). హెబ్రీ అక్షరములలో 19 వది. క్రిత 119 లోని 19 వ ఖౌఫ్ గ మందలి ప్రతి పంక్తియు నీ మక్షరముతోనే యారంభమగుటచే ఆ భాగమునకు ఖౌఫ్ అను పేరుపెట్టిరి.

గ

గంగాళము సుదారము 6 (1) (b), దేవాలయము I 7 (I) (b) చూ॥

గంట (Bell). బైబిలులో దీనిని గూర్చి రెండు సూచనలు మాత్రముగలవు. ప్రధానయాజకుడు ధరించిన ఏఫోడు అంచున గంటలు కట్టిరి (నిర్గ 24^{33,34} 39^{23,26}). ఇవి బంగారపువి. ప్రధానయాజకుడు ఆలయమునందు తిరుగునప్పుడివి మ్రోగుచుండవలెను.

గుర్రముల మెడలకును, ఒంటెలమెడలకును వేసిన కంఠహారములను చిన్న గంటలు కట్టిరి (న్యామా 8²¹). కైక 14²⁰ లో నున్న కల్లెము అనుమాట మూలభాషయందు గంటను సూచించుచు, అట్టివి సహా వదురుబాటు కాలమునందు దేవునికి ప్రతిష్ఠితములగునని తెలుపుచున్నది.

కాలమానముగా వాడిన గంటలనుగూర్చి కాలమానము II, సంగీతము 3 (1) (d) చూ॥

గండ్రగొడ్డలి ఆయుధములు I (2) చూ॥

గంధకము (Sulphur). ఇది భూమియందు దొఱకు మూల పదార్థములలో నొకటి. ఇదే ప్రదేశములలో నెక్కువగా నుండునో ఆ ప్రదేశపు ఊటలయందూఱునట్టి నీటితోఁగలసి వచ్చుచున్న అట్టి గంధక మిలితిమైన నీటి యూటలు యొద్దాను లోయలోను, విశేషముగా మృత సముద్రమునకు సమీపముందును పెక్కులు గలవు. ఆ ప్రాంతములయందుండిన సాదామ గొమ్మెరా మెడలగు పల్లెణములు గంధకము అగ్ని ఆకాశము నుండి కురియుటచే నాశనమైనట్లు (అది 19²⁴⁻²⁸ లూ 17²⁹) చదువుచున్నాము. అప్పుడు కలిగిన భూకంపముచే భూమియందు పడిన పగుళ్లగుండానీ గంధకపు అవిరి బైటికవచ్చి వేడిమిచే మండిపోయి యుండునని అనేకు లభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్టి మూల పదార్థములచే తన కార్యముల నప్పుడప్పుడు నెఱవేర్చుట బైబిలు బోధకు అనుకూలముగా నున్నది. భూమిలోనుండి గంధకము ఇతరవస్తువులను అవిరి రూపమునవచ్చి కాలిపోయినయెడల అది ఆకాశమునుండి కురిసినటులే కనబడును. ఈ చరిత్ర ననుసరించి గంధకము నాశనమునకు నూచనగా బైబిలునందు వాడఁబడెను (ద్వితీ 29²³ క్రిత 11⁶ యెష 30³³ 34⁹ యెహె 38²² ప్రక 9^{17,18} 14¹⁰ 19²⁰ 20¹⁰ 21⁸).

గంధపుచెక్క గంధవర్ణము I 8, చందనపు మ్రాను చూ॥

గంధవర్ణము, పరిమళతైలము (Spices, Ointment). మతాచారములయందు వాడిన అభిషేక తైలము (నిర్గ 30²²⁻²⁴), ధూపవేదికపై దహించిన ధూపద్రవ్యము (30³⁴⁻³⁵), శరీరాలంకారములకు వాడిన సుగంధముల (సామె 7¹⁷ పర 4¹³⁻¹⁴) కుపయోగించిన దినుసుల జాబితాలు బైబిలునందు గలవు. ఇవిగాక ఇతర వాక్యములలో మఱి కొన్ని యగపడును. వాటియందు ముఖ్యములైనవీ దిగువ నున్నవి:—

I గంధవర్ణ దినుసులు.

1. ఏవో యొక ప్రత్యేకమగు దినుసును పేర్కొనక మొత్తముమీద గంధవర్ణము లన్నిటిని సూచించెడి మూలపదమును సుగంధ సంఘాతములు (నిర్గ 25⁶ 30³¹ 35⁸), సుగంధ ద్రవ్యములు (35³³), సుగంధ వర్ణము (I రాజు 10¹⁰

యోహా 27¹² పరిమళ త్రవ్యములు (పరి 41⁴) అని తెనిగించిరి. పై పదములకు ఇంగ్లీషునందు, బాల్సమ్ (balsam) అను పదమున్నది గాని నిర్గ 30³⁴ లోని మఱియొక మాటను (samim) పరిమళ త్రవ్యములని తర్జుమా చేసిరి. మూలభాషయందు పదభేదమేగాని యర్థభేద మెంతమాత్రమును లేదు. క్రొత్తనిబంధన యందు అత్తరు అను పదమును దీనినే నూచించును (మ 267⁹ మొ॥ క్రింద 6 చూ॥).

2. సాంబ్రాణి. ఇది తైలమునందనేక మారులు వచ్చును. దీనిని యజ్ఞములమీఁద వేసిరి (లేవీ 21⁵ 51¹¹ 24⁷ సంఖ్యా 51⁵ మొ॥). ధూప త్రవ్యమునందు వాడిన దినుసులలో నిదియొకటి (నిర్గ 30³⁴). జ్ఞానులు క్రీస్తునకర్పించిన కానుకలలో నిదియున్నది (మ 21¹). యెష 60⁸ నందు ధూప త్రవ్యముని తెనిగించిన మూలపదమున కిదే యర్థము. వాక్య సందర్భమునుబట్టి అది యరబ్బీదేశమునుండి వచ్చినట్లు దెలియుచున్నది. పరి 4¹ లోని సాంబ్రాణి పర్వతములు సాంబ్రాణి చెట్లు మొలచిన పర్వతమును నూచించును. 41³ నందున్న కర్పూరవృక్షము అదే చెట్టని మూల భాషాపదములైన స్పష్టమగుచున్నది. పరిమళితమందలి యీ వాక్యములవలన ఈ వృక్షములు పరస్పరము నందున్నట్లు స్ఫురించుచున్నది. రోమా పురమున కెగుమతిజేసిన సుకులలో నిదియొకటి. ఇది సాంబ్రాణి చెట్టునుండి తీయుబంకయై యున్నది.

3. జటామాంసి. పరిశుద్ధ తైలమునందు వేసిన దినుసు (నిర్గ 30³⁴). ఇదియు నొక చెట్టు బంక. పరి 41³ నందు జటామాంసి యని తెనిగించబడిన మూల భాషాపదము మఱియొకటియై మరియ క్రీస్తు నభిషేకించుటకు వాడినదై యున్నది (మా 14³). జటామాంసిని హిమాలయములమీఁదఁ బెంజుచున్న ఒక చెట్టునుండి తీసెదరు. ఇంత దూరమునుండి వచ్చునది మిగుల విలువగల దనుటలో వాశ్చర్యములే. రోమనుల గ్రంథములవలనను ఇది మిగుల ప్రియమైనదని దెలియుచున్నది.

4. లవంగపట్ట. దీనినే చాల్చిన యందురు. ఫేసీకేవారు సింహాళమునుండి పరస్పరము మొదలుఁ దెచ్చిరి. దీనినుండి కువాసనగల నూనెనుగూడఁ

దీసిరి. దీనిని అభిషేక తైలమునందు వాడిరి (నిర్గ 30³⁴). శరీరమునకు పూసికొనుటకును వస్త్రములపై చల్లుకొనుటకు నుపయోగించిరి (పరి 41⁴). సామె 717 నందీ మూల భాషాపదమునే కారపు చెక్కయని తెనిగించిరి (క్రింద 5 చూ॥). కీర్ 45⁸ లోని మఱియొక పదమును లవంగపట్టయని తెనిగించిరిగాని అది క్రింద 5 నందున్న దానికి సంబంధించినట్లు కనబడుచున్నది.

5. కత్తీయా. నిర్గ 30³⁴ లోని రెండవ పదమును లవంగి పట్టయని తెనిగించినను ఆ మూల భాషా పదమునే యోహా 27¹² నందు కత్తీయా యనిరి. అదియు పరిశుద్ధ తైలమునందలి దినుసు లలో నొకటి. అది కాశ్మీర దేశమందలి యొక మూలికనుండి శుభ్రముగా దాని వేణునుంచి తీసెదరని వాడుక. నేటివఱకు చీనాలో ఇది గుల్లయందు ధూపమువేయు సుగంధములలో నొకటియై యున్నది. కీర్ 45⁸ నందు లవంగిపట్ట యనబడిన పదము మూలభాషయందు కత్తీయా (Quatsitsah) యనునదై యున్నది అది లవంగపట్టగాక కత్తీయా (Cassia) యను మఱియొక చెట్టుదెరడు అని యెంచుచున్నారు.

6. గోవరసము, బోళము. పరిశుద్ధ తైల మందువేసిన దినుసులలో నిదియొకటి (నిర్గ 30³⁸). బట్టలమీఁద చల్లుకొనుటకూడ దీని నుపయోగించిరి (కీర్ 45⁸ పరి 11³ 3⁶ 41⁴). సామె 717లో ఆ మూల పదమునే బోళము అని తెనిగించిరి. అరబ్బీదేశమునందుండు ఒక విధమైన మళ్ళచెట్టు నుండి వచ్చు బంకయై యున్నది. క్రీస్తును చూడ వచ్చిన జ్ఞానులు దీనిని ఆయనకు కానుకగా నర్పించిరి (మ 21¹). శవములు కట్టి చెడిపోకుండు నట్లు నాటికి దీనిని పూసిరని యోహా 19³⁹ వలన మాత్రమేగాక లౌకిక చరిత్రవలనను దెలియుచున్నది. మ 267⁹ లా 73⁷ యోహా 11⁸ నందున్న అత్తరు అనునదియు మా 14³ యోహా 12³ నందున్న జటామాంసి అత్తరు అనునదియు ఈ మూల పదమునకు తర్జుమాలై యున్నవి.

7. గోపిచందనము. పరిశుద్ధ ధూపత్రవ్య మందలి దినుసులలో నొకటి (నిర్గ 30³⁴). దీని మూల భాషాపదమీ యొక్కచోట మాత్ర ముపయోగింపబడుటవలన దీనిగూర్చి యింక స్పష్ట

ముగాఁ దెలియదు. హిందూదేశమున దొఱుకు నొక విధముగు గుల్లతో దీనిఁజేసిరని హెచ్చి పండితుల తాత్పర్యము.

8. గంధపుచెక్క. ఇదియు పరిశుద్ధధూప ద్రవ్యమందలి యొక దినుసు (నిర్గ 30³⁴). అది పల్లెనీను అరబ్బీ దేశములయందున్న యొక తరహా వృక్షపుచెక్క. ఈ పదమీ యొక్కచోట మాత్రమున్నది.

9. అగరు. సాధారణముగా శరీరమునకుఁ బూసికొనిన యొక సుగంధ ద్రవ్యము (కీర్త 45⁸ సామె 71⁷ పర 41⁴). ఆఖలతో (ahaloth) అను దీని హెచ్చి పదముయొక్క రూపమే అగరు అని చెప్పవచ్చును. దీనిని చెట్లనుండి దీసిరి. ఈ చెట్లు విస్తారముగా వాగులదటని మొలచినట్లు సంఖ్యా 24⁶ వలనఁ దెలియుచున్నది. నీకొదము దీనిని దెచ్చి క్రీస్తు దేహమునకుఁ బూసెను (యోహా 19³⁹).

10. నిమ్మగడ్డి, నిమ్మగడ్డిపూసె. పరిశుద్ధ తైలమునందుపయోగించిన యొక ద్రవ్యము (నిర్గ 30³⁴). దానిని బట్టలమీఁద చల్లుకొనెడివారు (పర 41⁴). యెహె 27¹⁹ నందుదాహరించిన ఫేనీకే వారి వర్తక సరఫరలో నీ మాటయొక్క మూలపదము తెనిగించక కెనయా యని యుంచిరి. యిర్మీ 6²⁰ నందు దాని మధురమైన చెరుకుయని తెనిగించిరి. దాని బహు దూర ప్రదేశమునుంచి తెచ్చినట్టి వాక్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. అది హిందూదేశమునుండి వచ్చిన పక్షమున అది నిమ్మగడ్డనుండి తీసినదై యుండును గాని సాధారణముగా యూరిపు ఖండమునందు దొఱుకు ఒక విధమైన గంధపు చెక్కయని యభిప్రాయపడుచున్నారు.

11. కుంకుమ. పరమగీతము నందుదాహరింపఁబడిన పరిమళ ద్రవ్యములలో నిది యొకటి (పర 41⁴). ఈ పదమీ యొక్కచోట మాత్రమే కనఁబడుచున్నది. దీనిని మూల భాషయందు కరకుమ్ (karkum) అందురు. అది కుంకుమ యను పదముయొక్క మాఱురూపము కావచ్చును. దీనిని హిందూదేశమునుండి తెచ్చిరనుకొనుచున్నారు.

II. గంధవర్ణముల యుపయోగము. పై నుదాహరించిన గంధవర్ణ దినుసులలో ననేకములను ఆయా దేశములనుండి తెచ్చినట్లులఁ దెలియుచున్నది. అందువలన నవి మిగుల విలువగలవిగా నెంచఁబడెను. రాజులు తమ గిడ్డంగులలో వాటిని సేకరించి దాచియుంచిరి (II రాజు 20¹³). స్థితి మంతులైనవారు తమ మృతులకు వీటిని పూయుట వాడుకయయ్యెను (II దిన 16¹⁴). పరిశుద్ధ తైలమును (నిర్గ 30^{23,44}) ధూపద్రవ్యమును (30³⁴) పరిశుద్ధముగు పనులకే గాని యితరమైన వాటికే వాడరాదు (నేరములు, శిక్షలు I 7 చూ॥)

III. గంధవర్ణములను సిద్ధపఱచినవారు.

ధూపద్రవ్యములను తీసి కలిపిన వారికి నిర్గ 30³⁴ నందు సుగంధ ద్రవ్యమేళకులు అనఁబడిరి. ఈ పదమునకు తెలుగులో సుగంధ ద్రవ్యములను కలిపెడివారని యర్థము. అదే మూలపదమును నెహె 3⁸లో ఓషధజ్ఞాని యని తెనిగించిరి. మందులను సిద్ధపఱచువాఁడని ఈ పదమునకు తెలుగునందు అర్థమిచ్చుచున్నదిగాని యిచ్చట అట్టి యర్థము చెప్పవీలులేదు. ఇది పైన చెప్పినట్లు సుగంధ ద్రవ్యములను కలుపువారిని నూచించును. ప్రస 10¹ నందు పదమునే బుక్కావాడు అని తెనిగించిరి. బుక్కా అను పదము మూల భాష యందు లేదు గాన ఈ పదము సుగంధములను కలుపువాని నూచించును.

గంప (Basket). గంపలు బుట్టలు ఎట్టి పనులకై వాడఁబడెనో దానిని నూచించెడి వాక్యములు బైబిలునందు గలవుగాని వాటి పరిమాణము సరిగాఁ దెలిసికొనదగిన వీలులు లేవు. పండ్లను (యిర్మీ 24²) ఇలుకలను (కీర్త 81⁶), మోయుటకు వీటినివాడిరి. వాటిని మోత కుపయోగించుటచే తట్టలను నూచించుననవచ్చును. రొట్టెలను మోయుట కుపయోగించినది మఱియొకపదమై అది 40¹⁶ నిర్గ 29³ న్యాయా 6¹⁹ నందు జల్లపంటి యాకారము గలదని తెలియుచున్నది. కూర గాయలను గింజలను దీసికొనిపోవుటకు గాఢ యాకారముగల గంపను వాడిరి (ద్వితీ 26² 28²). ఆమో 8¹ లోని గంప యని తెనిగించిన మూల పదము వేటొకటియై మూతగలది యని అభిప్రాయపడుచున్నారు.

క్రొత్త నిబంధనయందు మా 6⁴³ 8¹⁹లో వాడిన పదము యూదులు ప్రయాణము చేయు నప్పుడు తమ భోజనమును పెట్టుకొనిపోవు చిన్న బుట్టలని తెలియుచున్నది. మా 8^{8, 30} లో గంప యని తెనిగింపబడిన మూలపదమువలన అది పెద్దదని కనబడుచున్నది. పాలు చిమిక్కు గోడ మీదనుండి దింపబడిన గంప (కార్య 9³⁵) ఆ మాటకే తెనుగు పేర్చెయున్నది. II కొరి 11³³ లో దీనికే మఱియొక పదమున్నది. అది త్రాళ్లతో అల్లిన బలమైన దానిని నూచించును.

గంభీరధ్వని హిగ్గయోకా చూ॥

గచ్చపాదలు మళ్లు 4 చూ॥

గచ్చపూత ఇల్లు I 4 చూ॥

గజ్జము (Gazzam = కట్టించుట). తెరు బ్బాలెలు కాలములో అతనితో కూడ యెరూషలేమునకువచ్చిన నెలేనీయులలో నొక కుటుంబపు వారు (ఎజ్రా 2⁴⁸ నెహె 7³¹).

గజ్జి రోగములు చికిత్సలు II 5 (2) చూ॥

గడప (Threshold). బైబిలినం దుదాహరించిన దేశములయందలి యిండ్ల గడపలను తక్కిన యిండ్ల గడపలకు సంతభేదము లేదు (యెహె 9³ 40⁶ మొ॥) గాని దాగోను గుడి గడపను మాత్రము దాని యర్థములు దాటెడి వారుకాదు (I సమూ 5^{4, 5}).

J. C.

గడియారము కాలమానము II, IX చూ॥

గడ్డ రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

గడ్డము (Beard). గడ్డమును పెంచుకొనుట యిశ్రాయేలీయుల కొక వాడుకగాని కువ్వతోగులు స్వస్థత నొందినమీదట శుద్ధీకరణాచారము గైకొనునప్పుడు తమ గడ్డములను తక్కిన రోమ మంతటితోపాటు గొరిగించుకొనవలసి యుండెను (లేపి 14⁹). గొప్ప దుఃఖములో నుండువారు తమ గడ్డములను కత్తిరించుకొన్నట్లును (యిర్మీ 41⁵), గడ్డపు పెండ్లుకలను పెట్టికివేసికొని వట్లును (ఎజ్రా 9¹) దృఢాంతములు గలవుగాని, యిది యూదుల యాచారములకు భిన్నముగా

నున్నది. ఇది తానూచరింపఁగూడని అన్యాయమని యూదుల అభిప్రాయము (లేపి 19⁷ 21⁵).

విగ్రహీయ పురుషుడు, స్త్రీ

బలవంతముగా నొకని గడ్డమును గొరుగుట అవమానకరముగా నెంచఁబడెను. అమోనీయుడగు

గ్రీకు పురుషుడు, స్త్రీ

హనూను దావీదు చూతల నిట్టవమానపఱచి శిక్షకు పాత్రుఁడాయెను (II సమూ 10⁴⁻¹⁵). పీతి కొఱకును బ్రతిమాలునప్పుడును గడ్డమును పట్టు

అష్షూరీయుడు

కొను అలవాటు ఇశ్రాయేలీయులకున్నది. యోవాబిట్లు అమాశాగడ్డము పట్టుకొనునట్లు నటించి యతనిఁ జంపెను (20⁹).

గడ్డల రోగము రోగములు చికిత్సలు II 10 (4) చూ॥

గడ్డి (Grass). గడ్డిని నూచించు పదములు పాత నిబంధనయందు నాలుగును క్రొత్త నిబంధన

యందు ఒకటియు గలవు (అది 111.¹⁹ I రాజు 18⁵ సంఖ్యా 22⁴ మ 6³⁰ మా 6³⁹ మొ॥). గడ్డి వర్షాకాలమునందు మాత్రముండి తరువాత బహుత్వరగా నెండిపోవును. కాబట్టి మనుష్యుల కించిదా యుష్కాలమును నూచించుటకు వాడఁబడెను (క్రీస్తు 90⁵⁻⁹ 103¹⁵ యెష 40⁶ I పేతు 12⁴). మిద్బెలమీఁద మొలుచు గడ్డి మఱింత త్వరగా ఎండిపోవునుగాన అది దీనికిని పోల్చఁబడినది (క్రీస్తు 129⁶) ఇనికిమాలిన వాటిసహజ గడ్డి నూచించును (I కొరి 31²⁻¹⁸).

గతి మ్రోను (Gath-rimmon = వానిప్పు పండ్ల గానుగ).

1. దాను స్వాస్థ్యములో లేనియుల కియ్యఁబడిన ఒక యూరు (యెహో 19⁴⁵ 21²⁴). దీని యునికిని గూర్చి తెలియదు.

2. మనషే అర్థ గోత్రీకుల స్వాస్థ్యమునుండి లేనియుల కియ్యఁబడిన ఒక యూరు (యెహో 21²⁴). I దిన 67⁰ చూడగా అచట దీనికి బిలియాము అను పేరు కలదుగాని దాని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

గత్తేవెరు, గత్తెహెవెరు (Gath-Hepher = బావిదగ్గల నుండు ద్రాక్షగానుగ). ప్రవక్తయగు యోనా యొక్క స్వంతియూరు (II రాజు 14²⁵). ఇది జెబూలూను గోత్రపు సరిహద్దులో నుండెను (యెహో 19¹³). ప్రస్తుతము నడచెత్తు ఈశాన్య దిక్కున మూడు మైళ్ల దూరములోనుండు ఎల్ మెషెదు (*El-Meshed*) దీనియునికియైయున్నది. ఇచ్చట యోనా గోరిని నేటివఱకు చూపెదరుగాని, నీనెవెలో సూడ అట్టిదే యొకటి ఉన్నందున యోనా ఇచ్చట పాతిపెట్టఁబడెనని నమ్మవీలుగాదు. (పటము IV, C 7).

గద ఆయుధములు I 1 చూ॥

గదరేసీయుల దేశము గెరాసేనుల దేశము చూ॥

గది ఇల్లు చూ॥

గదీ (Gaddi = అదృష్టవంతుడు). గోత్రమున కొక్కొక చొప్పున కాదేవు బర్నేయనుండి మోషే పంపిన 12 మంది వేగుల వాండ్రలో

నొకఁడు. ఇతఁడు మనషే గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹¹).

గదీయేలు (Gaddiel = దేవుని యదృష్టము నొందినవాడు). కాదేవు బర్నేయనుండి గోత్రమున కొక్కొకనివంతున మోషే పంపిన 12 మంది వేగుల వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు జెబూలూను గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹⁰).

గద్ద పక్షులు 12 చూ॥

గన్నరుచెట్టు నిరవంజిచెట్టు చూ॥

గబ్బతా యెరూషలేము B VI 4 చూ॥

గబ్బాయి (Gabbai = పన్ను వసూలు చేయు వాడు). చెలకాలమునకుఁ దరువాత బెన్యామీను గోత్రపు ముఖ్యులలో నొకఁడు (నెహె 11⁸).

గబ్బిలము మృగములు 22, పక్షులు 13 చూ॥

గబ్రియేలు దూతలు 3 చూ॥

గమలీయేలు (Gamaliel = దేవుని బహుమానము).

1. ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యమందుండు సమయమున మనషే గోత్రపువారి పెద్ద (సంఖ్యా 11⁰ 22⁰ 75^{5,59}).

2. సమస్త ప్రజలవలన ఘనతనొందిన ధర్మశాస్త్రోపదేశకుడగు పరిసమయ్యడు (అపొ. కార్య. 5³⁴). అపొస్తలుడైన పౌలు కుపాధ్యాయుఁడీయనే (22³). పేతురును ఇతర అపొస్తలులును సన్హెడ్రీన్ (*Sanhedrin*) సభయెదుటకు లేబడినప్పుడు ఇతఁడు సభీకులకు బుద్ధిగల వాటలు జెప్పి శిష్యులను విడిపించెను (5³⁹). ఇతఁడు న్యాయస్థుడు. అన్యాయము నొందు వారిని గూర్చి కొన్ని మంచి యేర్పాటులను జేసెను. యూదులచేత నతిఁడు మంచి పేరు నొందెను. ఆయన చనిపోయినప్పుడు ప్రజలను ధర్మశాస్త్రము నందు భక్తి యకుఁగొనెననియు, నీతియొక్కి మైన ప్రవరన నేలఁగలిగినదనియు యూదులందురు. ఇతఁడు హిల్లెలను యూదుమతోద్ధారకుని మనుమఁడని వారి యితోహాసములవలనఁ దెలియుచున్నది. అతఁడు క్రీ॥ శ॥ 50 సం॥న మరణమాయెను. E.

గరిత గుడారము 6 (I) (a) చూ॥

గరిత మానములు కొలతలు III 6 చూ॥

గర్భపాతము రోగములు చికిత్సలు III 4 చూ॥

గర్మియుడు (Garmite = ఎముకలు బైట పడినవాడు). కెయిలా అనువాని బిరుదు (I దిన 41⁹). గాని అది వాని కెట్లు కలిగినో తెలియదు.

గలతీయ (Galatia). గ్రేకు చరిత్రకారులు ప్రాచీన కాలమునుంచి గలతీయులను జనులు ఇప్పుడు ప్రాంసు అనబడిన దేశమందు నివసించుచుండిన తెలియజేసిరి. రోమా చరిత్రకారుల జనులకు గాతీయులను పేరుపెట్టిరి. క్రీ॥ ము॥ 250 సం॥మున ప్రాంసు దేశములోని గాతీయులు చుట్టుపట్ల దేశములమీద దండెత్తి క్రమక్రమముగా వశపఱచుకొని గ్రీకుదేశముయొక్క ఉత్తర భాగమును స్వాధీనపరచుకొన్న తరువాత సముద్రముదాటి తొరసుపర్వత పంక్తిపఱచుచు, చిన్నాసియా ప్రదేశ మాక్రమించుకొనిరి. అంతట పారిసీ రాజు వారి నెదిరించి వెనుకకు తిరిగి వారాక్రమించుకొనిన ప్రాంత్యములలో కొంత భాగమును తనవశము చేసికొన్నందున గాతీయులు చిన్నాసియా మధ్య ప్రదేశమందలి యొక భాగమందు నివాసులై ఆ భాగమునకు గలతీయ యను పేరు పెట్టిరి. కడకు రోమీయులు వీరిని జయించి ఆ జనులను వారి దేశమును తమ రాజ్యములో చేర్చిరి. గలతీయ ప్రదేశముయొక్క సరిహద్దు లేవనిన:-పశ్చిమమున ఆసియ, తూర్పున కపదొకియ, దక్షిణమున పంఫూలియ కిలికియ, ఉత్తరమున బితునియ పొంతు అనునవి. క్రీ॥ ము॥ 25 సం॥మున రోమా చక్రవర్తియగు జౌగూస్తు పై చెప్పబడిన గలతీయ ప్రదేశమునకు లుకవోనియ, ఫుగియ పిసిదియ ప్రదేశములలోని కొంత భాగమును చేర్చి ఆ భూభాగము యావత్తుకు గలతీయ యను పేరు పెట్టెను గనుక అంతియొకయ, ఈకొనియ, లుక్ర, దెర్బి యను పట్టణములు నూతనముగా నేర్పడిన యీ గలతీయ ప్రదేశములో చేర్చబడినవాయెను. ఆయావత్తు ప్రదేశమందును నివసించు ప్రజలను రోమీయులు గలతీయులని పిలిచినని కొందఱు పండితోత్తములు చెప్పుదురు. పాలు కాలమందు

ఆ ప్రదేశములో ఫ్రుగీయులు గ్రీకులు గాతీయులు రోమీయులు యూదులును చేరి నివాసులై యుండిరి.

వేదవ్యాఖ్యాతలు గలతీయపత్రికలో ప్రస్తావించబడిన గలతీయ దేశమును గుఱించి తాత్పర్య భేదములు గలవారై యున్నారు. కొందఱు పాలు మొదట చెప్పిన గలతీయలో నివాసులైన ప్రజలకు గలతీయ పత్రికను వ్రాసిపంపెనని తలచి, ఆ పత్రిక ఆ ప్రదేశములోని ముఖ్యపట్టణములైన పెస్సీన (Pessinus), అంకిర (Ancyra), తావ్యము (Tavium) అను స్థలముల యందుండు సంఘస్థులయొద్దకు పంపించెనని తీర్మానించెదరు గాని వీరి యభిప్రాయము నంగీకరింపనివారు పాలు జౌగూస్తు చక్రవర్తి యేర్పరచిన గలతీయ ప్రదేశమందు నివాసులైన వారి నుద్దేశించి అంతియొకయ ఈకొనియ లుక్ర దెర్బియను పట్టణములలోని సంఘస్థులకు ఆ పత్రిక పంపెనని నిశ్చయించుకొందురు. రామ్సే (Ramsey) యను పండితుడు ఈ యభిప్రాయభేద మేలాగు నేర్పడెనో కారణములను తెలియజేయుచున్నాడు. ఎట్లనిన క్రీ॥ శ॥ రెండవ శతాబ్దమందు జౌగూస్తు చక్రవర్తి యేర్పరచిన గలతీయ ప్రదేశమును గుఱించి రోమీయులు క్రొత్త యేర్పాటుచేసి అంతకు పూర్వము అందులో చేరియుండిన లుకవోనియ ప్రాంత్యమును వేరుపఱచిరి గనుక రెండవ శతాబ్దములో అంతియొకయ ఈకొనియ, లుక్ర దెర్బి యను పట్టణములు గలతీయ ప్రదేశములో నుంచి ప్రత్యేకింపబడెను. 2-వ శతాబ్దములోని గ్రంథకర్తలు మొదటి శతాబ్దమందీ పట్టణములు గలతీయ ప్రదేశమునకు చేరియుండిన సంగతి నెఱుగక తమ కాలమందు గలతీయ యను పేరుచే పిలువబడిన ప్రదేశనివాసులకు పాలా పత్రికను వ్రాసెనని పొరపాటుగా దలంచిరి.

ఈ పత్రికలోనేగాక గలతీయ యను పేరు అపొ. కార్గ 16⁹ 16³ I కొరి 16¹ II తిమో 4¹⁰ I పేతు 1¹ నందును కనబడును. నవీన పండితోత్తముల యభిప్రాయ ప్రకారము పాలు తన మొదటి ప్రయాణము నందీ ప్రదేశములో దిరిగి అచ్చట సంఘములను స్థాపించెను (అపొ. కార్గ. 18¹³-14²²). M.

గలతీయులకు వ్రాసినపత్రిక (Galatians, Epistle to the). ఈ పత్రికనుగుడించి పరిశోధించుటయందు గలతీయ ప్రదేశమును గుడించి చెప్పిన వృత్తాంతమును మొదట తెలిసికొనుట అవశ్యకమైనది (గలతీయ చూ॥). ఈ పత్రిక పాలుచే రచించబడిననుట కెవరును సంశయింపరు. కేవలము నిష్ఠాపరులైన విమర్శకులు సహ యీ పత్రిక పాలు రచనమని నిశ్చయించుకొనినా నంగీకరింతురు.

1. ప్రామాణికత్వము.

(1) బహిస్సాక్ష్యము. దీని ప్రామాణికత్వమును గుడించి పరగ్రంథములవలన కలుగు నిదర్శనములు కేవలము నమ్మకగినవి. రెండవ శతాబ్దారంభమందు అనగా క్రీ॥ శ॥ 130-145 సం॥ మధ్యవేలసిన మార్సియోను (Marcion) అను దుర్మోక్షకుఁ డేర్పించిన వేదగ్రంథములపేర్ల పట్టిలో నీ పత్రిక షేర్కొనబడిన గనుక అప్పటికది యంతట నుండు క్రైస్తవులకు తెలిసి నదియై యుండెనని విశదమగును. మఱియు క్రీ॥ శ॥ 150-170 మధ్య ప్రసిద్ధిచెందిన జస్టిను మార్తరును, 176 సం॥మందు వ్రాసిన అతెనాగరసును (Athenagoras) ఈ పత్రికలోని మాటల నైతి తమ గ్రంథములయందు ప్రస్తాపించిరి. అదియుఁ గాక రెండవ శతాబ్దమందు భాషాంతరీకరణము చేయబడిన లాటిన్ గ్రంథమందును సిరియభాష గ్రంథమందు నీ పత్రిక చేరి యుండెను.

(2) అంతస్సాక్ష్యము. అపొస్తలుడుగా నియమింపబడిన పాలు లిఖించెనని గల 1¹ నందు ప్రస్తాపించబడి యుండుట మాత్రము గాక ఈ పత్రిక కైలినిబట్టియు కథాసంగ్రహమునుబట్టియు పాలు రచించిన యితర పత్రికలకు సంబంధించి యున్నది. ముఖ్యముగా నీ పత్రికలోని బోధాంశములు రోమా పత్రికయందలి బోధాంశములకు చక్కగా సంబంధించి యున్నది గనుక నీ రెండు పత్రికలు పాలువలననే రచించబడి ననుటకు సందేహము లేదు.

2. ఎవరి నిమిత్తమై వ్రాయబడినది. ఇందును గుడించి వేద వ్యాఖ్యాతలు మిగుల తాత్పర్యభేదములు గలవారై యున్నారు. పాలు రెండవ ప్రయాణమందు పైగలతీయ ప్రదేశమును దర్శించె

నని తలచువారు పెన్నీన అంకీర తావ్యము అను పట్టణములలోని సంఘముల నిమిత్తమై ఆయన నీ పత్రిక వ్రాసెనని తీర్మానించు కొందురు. అయినను పాలు రెండవ ప్రయాణమందు దర్శించిన ప్రాంత్యము దక్షిణ గలతీయ ప్రదేశమని యెంచువారు ఈ పత్రిక అంతియొకయ ఈకొనియలుస్త్రు దెచ్చేయను పట్టణములలోని భక్తుల నిమిత్తమై రచించబడినని నిశ్చయించుకొందురు. ఇరుపక్షములను విచారించఁగా చాలమట్టుకు రెండవ యభిప్రాయ మంగీకరించుట యుక్తమని తోచును. పాలు పై గలతీయ ప్రదేశములో నుండిన పెన్నీన అంకీర తావ్యములను పట్టణములను దర్శించి సంఘములను స్థాపించినయెడల, కార్యముల గ్రంథమందందును గుడించిన ప్రస్తావము లేకుండుట మిగుల చోద్యము. ఆయనా ప్రదేశమందు సంఘములను స్థాపించి యున్నయెడల లూకా ఆ సంగతి వివరింపక మానఁడు. అదియు మాత్రముగాక యీ పత్రిక పై ప్రదేశములోని గలతీయులకు పాలు వ్రాసెనని నిశ్చయించుకొన్నయెడల, ఆయన పలుమారు దర్శించిన అంతియొకయ, ఈకొనియ, లుస్త్రు, దెచ్చేయను పట్టణ సంఘములతోక పత్రికయైనను వ్రాయలేదని చెప్పి వలసివచ్చుచు గాని ఆలాగు చెప్పట సహేతుకము కాదు. దక్షిణ ప్రదేశములోని క్రైస్తవులకు పాలు ఒక యుత్తరమునైనను వ్రాయక పోయెనని నమ్ముట కేవలము అసాధ్యము. మరియు 2¹³ బర్నబాకూడ వారి వేషధారిణిచేత మోసపోయెనను మాటనుబట్టి పాలెవరికి వ్రాయుచున్నాడో వారికి బర్నబా బాగుగా తెలిసినవాడని విశదమగును. కార్యముల గ్రంథము మూలముగా బర్నబా పాలు చేసిన మొదటి ప్రయాణమందు ఆయనకు సహచారియై యుండెనుగాని ఆ తరువాత వారు వేరుపడినట్లు తెలియుచున్నది గనుక పాలు మొదటి ప్రయాణమందు దర్శించిన సంఘముల కీ పత్రిక వ్రాసెనను నిష్కర్ణ నిరాక్షేపమైనది. మఱియు 4¹³ లో మొదటిసారి శరీర దౌర్బల్యము కలిగినవాడనై నేను సువార్త మీకు ప్రకటించితినిని మీరెరుగుదురు అని పాలు చెప్పటవలన గలతీయ సంఘములను దర్శించుటకు ఆయనకు కలిగిన శరీర బలహీనత కారణమని విశదమగును.

ఇక్కడ చెప్పబడిన వ్యాధి పాలు కప్పడు సంభవించినో కార్యముల గ్రంథమందు వివరింపబడలేదు గాని అట్టి దుర్మతిలో నున్నప్పుడు పాలెక్కడ సంచారము చేసియుండునో యూహించి తెలిసికొనగలము. ఆయనా సమయమున పై గలతీయుకు పోయెనని నిశ్చయించుకొను వారు ఆ వ్యాధి రెండవ ప్రయాణమందు సంభవించెనని తలచెదరు. అయినను పై గలతీయు కొండ ప్రదేశమునయు, అక్కడికి పోవుటకు చక్కని మార్గములు లేవనియు అక్కడి జనులు కొంత అనాగరికులనియు ఆ దేశము దూరముగా నుండినదనియు జ్ఞాపకముచేయఁగా దేహ బలహీనుడైన పాలు బహుశః అచ్చటికి పోయి యుండఁడని తలంచవచ్చును. రామ్సే (Ramsey) యను పండితుడు పాలు మొదటి ప్రయాణమందు పంపూలియచేరి అక్కడ జ్వరముతగిలి అవస్థబొందినందున స్వస్థత నిమిత్తమై మిట్ట ప్రదేశములోనుండు అంతియొకయను పోయి వ్యాధి కొంత గుణమున తరువాత తన స్వగ్రామమునకు పోవు రాజమార్గమున తటస్థించు పట్టణములను దర్శించి యిల్లు చేపలెనని తలచి బైబుదేరననియు, ప్రయాణముచేయుచు ఆయన ఈకొనియ, లుస్త్ర, దెర్బే యను పట్టణములను దర్శించునప్పటికి కొంత బాగైనందున తన స్వగ్రామమైన తాయ్యకు పోక వచ్చిన త్రోవను తిరిగి అంతియొకయను పోయెనని ఊహించుచున్నాడు. ఈలాగుండఁగా పాలు మొదటి ప్రయాణమందు తన దేహ బలహీనతను బట్టియే దక్షిణ గలతీయ ప్రదేశములోని సంఘములను స్థాపించెనని విశదమగును. అదియు మాత్రముగాక పైరఁ జూచినట్లు ఆ ప్రయాణమందే బర్సబా ఆయనతో నుండెను. కాబట్టి యీ వివరములను యోచించఁగా పాలు వ్రాసిన గలతీయ పత్రిక అంతియొకయ, ఈకొనియ, లుస్త్ర, దెర్బే యను పట్టణములలోనుండు సంఘముల నిమిత్తమై రచించెనని నిష్పర్నమిగుట యుక్తము.

3. కాలస్థాన నిరూపణము:—పాలు ఉత్తర గలతీయ సంఘములకి పత్రికను పంపెనని నిశ్చయించుకొనువారు ఆయన మూడవ ప్రయాణమందు ఎఫెసునుచేరి అక్కడ కాపురమున్న సమయమున రచించెనని యూహింతురు గనుక

వారిమాటకు సమర్థించిన యెడల క్రీ॥ శ॥ 57 సం॥ లిఖితమాయెనని యెంచవలసి యుండును. దక్షిణ గలతీయ సంఘములకు ఆయన వ్రాసెనను అభిప్రాయము ననుసరించువారు పాలు రెండవ ప్రయాణమందు కొరింథులలో 1½ సం॥ గడిపి అంతియొకయకు బైబుదేరు సమయమున తిమోతీని అతని స్వగ్రామమున లుస్త్రను పంపించి తాను అంతియొకయకు పోయెను. అక్కడ నుండఁగా తిమోతీ పాలు చెంతచేరి యూదులు దుర్బోధవలన ఆ సంఘములయందు కలిగిన కలతను ఆయన కెఱింగించినందున ఆయన వెంటనే యీ పత్రికను రచించి తిమోతీ చేతికప్పగించి అతని ముందు పంపించి తాను కొన్నాళ్లలోపల తిరిగి ఆ సంఘములను దర్శింప బైబుదేరనని తీర్మానింతురు. వీరి యభిప్రాయ మంగీరించినయెడల యీ పత్రిక సిరియదేశపు అంతియొకయయందు క్రీ॥ శ॥ 53 సం॥ రచించబడినని యుచుకొనుట యుక్తము.

M.

అన్యులను క్రైస్తవులు సున్నతి పొందవలెనాయను అంశమునుగూర్చి యీ పత్రికయందు పాలు చర్చించినను, అలాడింతకు పూర్వము జరిగి యుండిన యెహూషలేము సభలోని తీర్మానమును గుఱించి కొద్దిగానైనను సూచించుక పోవుటచే, ఇది యీ సభకు పూర్వమే వ్రాయబడియుండు ననుకొనువారును గలరు. ఈ యభిప్రాయము నిజమైన పక్షమున నీ పత్రిక పాలు పత్రికలన్నిటిలో మొదటిదై, క్రీ॥ శ॥ 50 లేక 51 సం॥న వ్రాయబడినది.

4. ఉత్తరమును వ్రాయుటకు కారణము:—పాలీ సంఘములకు బోధించిన కొద్ది కాలములోనే (1°), సున్నతి పొందవలెనని బోధించిన వారచ్చటికి వెళ్లి బోధింపఁగా ఆ సభకులు అస్థిరులై వారిబోధనంగీకరించుటకు మనస్సుగలవారై యున్నట్లు పాలునుఁ తెలియఁగా, వారా తప్పుబోధ ననుసరింపకుండునట్లు అతఁడు దీనిని వ్రాసెను సున్నతి మొదలగు వెలుపటి యాచారములవలనగాక క్రీస్తు నందలి విశ్వాసముచేతనే రక్షింపబడెదమను ముఖ్యాంశము అందువలననే వివరింపవలసివచ్చెను. సున్నతి పొందవలెనని బోధించినవారు పాలు సరియైన అపొస్తలుడు కాఁడుగాన అతని బోధను గాక, సరియైన అపొస్తలుల బోధను మాత్రమే

యంగీకరింపవలెనని చెప్పిరి గాన తానితర అపొస్తలులకన్న యే విషయమందైనను తక్కువవాడనుకానను సంగతినికూడ అతిఁడు రుజువు జేయవలసివచ్చెను.

5. ముఖ్యభాగములు:—

I. పీఠిక:—1. ప్రైవ్రాత (1^{1,2}); 2. అభివందనములు (1³⁻⁵); 3. గలీలీయు లగుపఱచిన నిరుత్సాహమును గుఱించి పాలు వ్యసనపడుట (1⁶⁻¹⁰).

II. తాను క్రీస్తునగుటచే బోధించెడి సత్యమును దేవునివలన తప్ప మనుష్యులవలన పొందలేదని తన చరిత్రయందు కొన్ని దృష్టాంతముల నెత్తి చూపుట. 1. తనకు కలిగిన దైవదర్శనము ద్వారా పొందెను (1^{11,12}); 2. తన విద్యాభ్యాసమువలన పొందలేదు (1^{13,14}) 3. దైవదర్శనమునకు లోబడుట వలననే గాని యితర అపొస్తలులయొద్ద నెర్చుకొనుటవలన తెలిసికొనలేదు (1¹⁵⁻¹⁶); 4. తమకు సాక్షియైన అపొస్తలుఁడేయని యితర అపొస్తలులు ఒప్పుకొనుట (2¹⁻¹⁰); 5. అంతియొకయలో పేతురుతో వాదమాడుట (2¹¹⁻²¹) (దీనికి సంబంధముగా ధర్మశాస్త్రమువలన గాక విశ్వాసమువలననే రక్షింపఁబడెమని పేతురుతో వాదించిన ముఖ్యాంశమునుగూర్చి వివరించుచు ఈ పత్రికలోని సిద్ధాంత బోధకు పాలు దిగెను).

III. ధర్మశాస్త్రమువలన కాదుగాని క్రీస్తునందలి విశ్వాస మూలముననే రక్షణకుగునని స్థాపించి వివరించుట:—1. వారి స్వంత ఆనుభవము వలనను (3¹⁻⁵), దేవుని వాక్యమువలనను (3⁶⁻¹⁸) దీనిని రూపించుట; 2. ధర్మశాస్త్రముయొక్క పని మనలను రక్షించుట కాదుగాని, మనకు కుమారస్థితి నిచ్చునట్టి క్రీస్తుయొద్దను నడిపించుటయే యనుదానిని వివరించుచు, ఆ స్థితియొక్క గంభీరత్వమును చూపుట (3¹⁹⁻⁴⁷); 3. గలీలీయులు ప్రార్థించుచుండు అగుపఱచిన మతభిలాషను జ్ఞాపకముచేసి వారి ప్రస్తుత నిర్వచారమునుగూర్చి విచారపడుట (4⁸⁻¹⁰); 4. ఇష్టాయేలు ఇసానుకు అనువారి చరిత్రవలన ధర్మశాస్త్రముద్వారా కలుగు దాసత్వమును, విశ్వాసమువలన కలుగు స్వాతంత్ర్యమును దృష్టాంతములు (4¹¹⁻³¹); 5. అట్టి

స్వతంత్రతను సంపాదించుకొనిన గలీలీయులు దానిని పోగొట్టుకొనక ఆత్మను సాదులగుటచే దానిని సరిగా నుపయోగించు కొనవలెను (అధ్యాయ 5).

IV. ముగింపు హెచ్చరికలు, ఆశీర్వాదము:—

1. పడిపోయిన వారిని చేర్చుకొని బోధకులను పోషించి అందఱికి మేలుచేయవలెనని హెచ్చరికలు చేయుట (6¹⁻¹⁰); 2. సున్నతి పొందుటను గుఱించి ముగింపు హెచ్చరికలు చేయుట (6¹¹⁻¹⁵); 3. ఆశీర్వాదములు (6¹⁵⁻¹⁸).

గలీలయ (Galilee = గుండ్రము, ప్రదేశము). నష్టాలీ మన్య మందలి ప్రదేశమున (II రాజు 15²⁹ I దిన 6⁷⁶) కారంభమున నున్న పేరు. కెరెఖు దీని పట్టణములలో నొకటి (యెహో 20⁷ 2¹³²). సాలూమాను హీరామున కిచ్చిన యిరువది నిష్పయోజన పట్టణము లీ గలీలయలోనే యుండెను (I రాజు 9¹¹). ఈ ప్రాంత నివాసులగు కనానీయులలో ననేకులు జయింపఁబడ నేలేదు (నాబూయా 1³⁰⁻³³). యూదులుకాని వాచ్చట విశేషముగా నుండుటంబట్టి దీనికి అన్యజనులు నివసించు గలీలయ, అన్యజనుల ప్రదేశము అనునవి సార్థకనామములయ్యెను (యెష 9¹ I మక్క 5¹⁵ మ 4¹⁵). కాలక్రమేణ నీ పేరు దక్షిణమందున్న ఎస్థ్రెలక్ బయలు వెలుకున్న ప్రదేశమంతటికి పెట్టిరి (I మక్క 5³⁵ 10³⁰ 12⁴⁷⁻⁴⁹). అష్షూరీయులతో కలిగిన యుద్ధకాలమునం దీ ప్రదేశవాసు లనేకులు చెజిపట్టణబడిరి (II రాజు 15²⁹ I రాజు 15²⁰). మిగిలియున్న యూదులను సీమోను మక్కుబీయును వాఁడు క్రీ॥ శ॥ ముందు దాదాపు 164 సం॥న యూదయలోఁ గాపురముండునట్లు దీనికిని వెల్లెను (I మక్క 5³³) గాని, కొద్దికాలములోనే గలీలయ మఱల యూదుల ప్రదేశమయ్యెను. ఇది మహాపేరోదు రాజ్యమున నొక భాగమైయుండి అతని మరణానంతరము చతుర్భాషియగు పేరోదున కియ్యఁబడెను. రోమీయుల కాలమునం దది యొర్దానుకు పడమర నున్న మూడు భాగములలో నుత్తరమున నుండెను. ఉత్తరమున లెబానోను పర్వతములును తూర్పున యొర్దాను నది గలీలయ సముద్రములును, దక్షిణమున సము

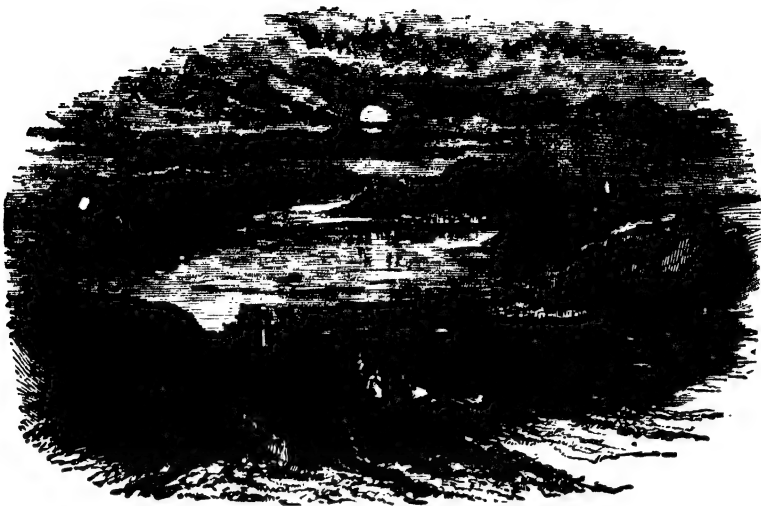
రయ్యయ పడమట ఘేనీకేదేశమును దాని సరి హద్దులుగా నెంచబడెను. ఈ కాలమునందే యిది మిగుల జనసమృద్ధిగా నుండెను. యోసీ ఘనుకాలమునందు ఒక్క గలిలయనుండి యేలక్ష మంది యావనులు వైన్యమునకేరిరి (యూద్ధ 2, 20, 6). 15 వేలమందికి తక్కువగా నట్టి జనసంఖ్య గల పట్టణములును గ్రామములును 240 ఈ జిల్లాలో నుండెను. పట్టణములలో సెఫోరిసు (Sepphoris) ను, గ్రామములలో యాఫా (Jappa) యను పెద్దవైయన్నట్లు దెలియుచున్నది (యోసీఘను జీవితము 45). పైన నుదాహరించినటుల బహుజన మిలితమైన ఈ ప్రదేశ మందలి భాష యూదయలో మాటలాడుభాషకు భేదముగా నుండుటలో నాశ్చర్య మేమియు లేదు (మా 14⁷⁰ యా 22⁵⁹ కార్ 27.). గలిలయ లోనే ప్రవక్తయైన పుట్టడని యూదుల యభిప్రాయము (యోహా 7^{41, 52}). అయినను క్రీస్తు శిష్యులలో దాదాపుగా నందఱును గలిలయులే. ఆయనయు అక్కడనే పెరిగి పెద్దవాడై కొర్రాజీను బేత్సయిదా కపెర్నహూము నాయీసు కానా నజరేతు అను గ్రామముల మధ్యనుండు ప్రదేశమందు విశేషముగాఁ దిరిగి బోధించెను.

ఈ జిల్లా దాదాపు 60 మైళ్ల పొడవును 25 మైళ్ల వెడల్పునుగల ప్రదేశము. ఫలవంతమగు లోయలుగల బహు అందమైన ప్రాంతముగా నగ పడును. ఉత్తర దక్షిణ గలిలయలను రెండు భాగములు పడమటి తీరముననున్న ఆక్కో (Acco) నుండి గలిలయ సముద్ర ఉత్తరకొనకు గీయబడు ఈహరేఖవలన నేర్పడుచున్నది. దక్షిణ ప్రాంతము సముద్రమట్టమునకు పైన 1850 అడుగులకు మించని ఉన్నత ప్రదేశములుగలిగి విశేషముగా గోధుమలను పండించు ప్రాంతముగా నున్నది. ఉత్తరభాగము కి లేక 4 వేల అడుగుల యెత్తుగల కొండలుగలిగి ఒలీవల తోపుచే నిండి యున్నది. (పల్రస్తీను V చూ॥)

గలిలయలోని కొండ (Galilee, Mountain in). క్రీస్తు పునరుత్థానుడైన పిమ్మట ఆయనచే నియమింపబడినట్లుగా శిష్యులు వెల్లిన యొక కొండ (మ 29¹⁶). ఇది ఆయన ఆరోహణమైన కొండయని కొందఱునుకొనుచున్నారు గాని ఆయన ఆరోహణమైనది ఒలీవ కొండయని

స్పష్టముగా నున్నది (లూ 24⁴⁰ కార్ 11⁹) గాన అట్లునుకొనుట కట్టి యాధారమును కనబడుటలేదు. మ 29¹⁶ నందలి దర్శనము గలిలయ కొండలలో నేదో యొక దానిమీద కలిగియుండును. అదేదియో నిశ్చయించుటకు వీలులేదు.

గలిలయ సముద్రము (Galilee, Sea of). గలిలయ జిల్లాలోని మంచినీటి సరస్సు. యొర్దానునది దీనిలోకి ప్రవహించి మఱువ వెలువడుచున్నది. ఆరంభమున నీ సరస్సు కిన్నెరతు సముద్రమని (సంఖ్యా 34¹¹) పిలువబడెను గాని క్రమక్రమముగా గెన్నెసరెతు సరస్సు (లూ 5¹ పురా 18, 2, 1; 13, 5, 7:1 మక్క 11⁶⁷) గలిలయ సముద్రము, తిబెరియ సముద్రము (యోహా 6¹ 21¹) అను పేరులు కలిగెను. యొర్దాను నది దీనియందు పడి వెడలిపోవు చోట్లం దక్క యితర భాగమంతయు సముద్ర మట్టమునకు దాదాపు 1,000 అడుగుల యెత్తుగల కొండలచే నావరింపబడియున్నది. ఈ సముద్రమునకు వాయవ్యమున మాత్రమే కొండలంత ఎత్తుగాగాని యేటవాలుగాగాని లేవు. విస్తీర్ణము బట్టి దీనిని సముద్రమని బిలిచినను నీరు మాత్రము బహు దివ్యమైనమంచి నీరుగానున్నది. యొర్దాను దీనియందు పడు చోటనుండి మఱువ వెడలువఱకు ఉత్తర దక్షిణములుగా నిది 12³ మైళ్ల పొడవును, మగ్దాలా (Magdala) నుండి నూటిగా తూర్పు తీరమువఱకు 7¹ మైళ్ల వెడల్పును గలిగియున్నది. తూర్పుతీరమునందీ సముద్రమునకు విశేష గండ్లు లేవుగాని పడమటి తీరమున మాత్రము తెల్ హూమ్ (Tell Hum) నుండి దక్షిణమున తిబెరియవఱకు నొక పెద్ద వియక్తాగ్రుడము గలదు. ఇది మధ్యగర్భా సముద్రమట్టమునకు 682¹ అడుగులు లోతుగానుండి ఉష్ణమండల ప్రాంత్య శీతోష్ణస్థితిగలిగి యున్నది. ఈ సముద్రమునకు బహు సమీపమునందే నిరంతరము హిమముచే కప్పబడియుండు హెర్మోను శిఖరము గలదు. ఇంత కొద్ది దూరమునందే అతి శీతల అత్యుష్ణ శీతోష్ణస్థితులుగల ప్రాంతములుండుటచే శీతలవాయువు లకష్టాత్తుగా కొండ సందులలో నుండి యీ సముద్రముపై బలముగా వీచి తుఫానులు రేపుచు సముద్రము నంతటిని యల్లకల్లోలము

గలియో సముద్రము (వాయువ్య దిక్కు)

గావించుచుండును. ఈ సముద్రమునందు మంచి చేపలకు కొడువ యెట్టివో దెలియదు. దాదాపు 22 రకములచేప కిందున్నవని ట్రిప్టమ్ (Tristram) యను శాస్త్రజ్ఞుడు కనుగొనెను. అవి దీనియందు మందలు మందలుగా సంచరించుచుండును. అవి తమ రెక్కలను నీటిపైకి రానిచ్చి విహరించు సమయమున మీరముపుండి జూచువారికి గాజు సముద్రముపై ఘడివాన గొట్టునట్లు కనిపించునని చెప్పెదరు. తీరమున నిలిచిగాని లోనికి పడవలమీద వెళ్లిగాని వీటిని బట్టెదరు. ఈ చేపలా సముద్రమునందు మాని, మేగాకి యెర్లాసులోను, దాని యుపనదులలోను విశేషముగ నున్నవని తెలియుచున్నది.

ఈ సముద్రతీరమునబోవుచు యేసు తన శిష్యులను బిలిచెను (మ 418-22 మా 116-20). దోనె మీద నెక్కి ఆయన యీ సముద్రతీరమున ప్రజలకు బోధించెను (మ 131-3 మా 41). శిష్యులు అన్యుతరీతిగా చేపలపట్టునట్లు జేసెను (లూ 51-11 యోహా 211-14). కనీసము 5 మాఱులాయన దీనిని ఆ దరినుండి ఈ దరికి దాటెను (మా 435-36 521 632 645-52 813 మొ॥). ఇట్లు దాటునప్పుడొకమారు తుఫానును నిమగ్నింపఁజేసెను (మ 823-27 మా 435-41). ఒక సారి ఈ సముద్రముపై నడిచెను (మ 1422-33 మా 645-51 యోహా 618-21).

ఆయన విశేషముగా బోధించిన దీ సముద్రము చుట్టునున్న ప్రాంతములలోనే యై యుండెను.

గలేదు (Galeed = సాక్షిగానుండు రాళ్ల కుప్ప). లాబాను యాకోబుతో నిబంధనచేసిన కీవుట ఆ నిబంధనకు గురుగా వేసిన రాళ్ల కుప్పకు యాకోబు పెట్టిన సార్థక నామము (ఆది 3147, 48). ఇందులో గల్ అనఁగా కుప్ప అనియు, ఏదు అనఁగా సాక్షియనియు అర్థము. ఈ విధముగానే ఒకసారి యెహోషువ అట్టి రాళ్లకుప్పకు ఏదు అను పేరుపెట్టెను (యెహో 2234).

గల్లియో (Gallio). ఒక రోమను అధిపతి. చాల గొప్పవాఁడు. తత్వశాస్త్రీయగు సెనెక (Seneca) యనువాని తమ్ముడును లూకా (Lucan) యను కవీశ్వరుని పినతండ్రీయుడై యుండెను. ఇతఁడు మంచి జ్ఞానవంతుడైనందున జ్ఞానమునకు ప్రసిద్ధికెక్కిన అత్యున్నత అధిపతిగా నియమింపబడెను. ఇతఁడు కొరింథునందుండు సమయమున యూదులు పాలుమీద నితని యెదుట నేరము మోపిరిగాని గల్లియో అది మతి సంబంధముగు సంగతిగా గుర్తించి పాలు చెప్పుకొనవలె యుండిన సమాధానమును వినకనే వారిని న్యాయపీఠమునుండి వెళ్లఁగొట్టెను. యూదుల సమాజపు మందిరముయొక్క అధిపతియగు సోస్ట్రో

నేను పట్టుకొని ప్రజలు కొట్టినను ఇతఁడా సంగతిని లక్ష్యపెట్టుకొనలేదు (కార్త్య 18¹²⁻¹⁷). అతఁడు రోమును పట్టినప్పుడు మిగుల గొప్ప యువోగము నొందెను గాని నీరో యజ్ఞయైనందున తన్నుతానే చంపుకొనెను.

E.

గల్లిము (Gallim = వృషలు). అనాలోకును సౌలుగిబియాకును సమీపముగానుండు ఒక గ్రామము (యెష 10³⁰). దావీదు సౌలుకు భయపడి పారిపోయి నప్పుడతని భార్యయగు మీకాలును సౌలీ యూరి నివాసియగు పత్తీయేలున కిచ్చెను (I సమూ 25⁴⁴). అది బహుారీమునకు సమీపముగా నున్నదని II సమూ 31³⁻¹⁶ వలన నూహింప వీలున్నదిగాని దాని యనికి మతంత నూటిగాఁ దెలియదు.

గవమలు కోట I 2 చూ॥

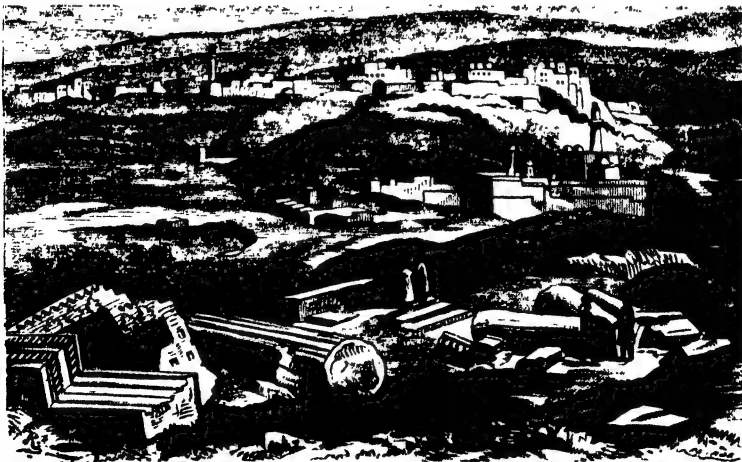
గహము (Gaham = మండుచున్న). నాహోరుయొక్క ఉపపత్నియగు రయూహకు పుట్టిన కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 22²⁴).

గహరు (Gahar = మఱుగుచోటు). జెరుబ్బాబెలుతోకూడా చెఱునుండి వెచ్చిన నెలేనీ

యులలో నొక తెగవారి పూర్వకుఁడు (ఎజ్ర 2⁴⁷ నెహె 7⁴⁹).

గా

గాజా, గాజీయులు, గాజావారు (Gaza = బలమైన దుర్గము Gazites). ఫిలిష్తీయుల ముఖ్య పట్టణము లైదింటిలో దక్షిణమున నున్నది. అది మొదట కనానీయుల దక్షిణపు సరిహద్దుగానుండు పట్టణమని అది 10¹⁹ వలనఁ దెలియును. యెహోషావ జయించిన దక్షిణ దేశమున కిదేహద్దయి యుండెను (యెహో 10⁴¹). యెహోషావ కనాను దేశమును విభజించి యిచ్చినప్పుడిది యూదావారి కియ్యబడినను వారు దీనిని స్వాధీనపఱచుకొనరైరి (15⁴⁷). అది మొదలు పాత గాజా యున్న స్థానము ఆరణ్యమని యనుకొనఁబడుచున్నది (కార్త్య 8²⁸). రాక్షసులగు అనాకీయుల చివటి నివాస స్థానము లలో ఈ పట్టణ మొకటియై యుండెను. సహ్యును ఈ పట్టణముయొక్క గవమల నెత్తుకొని పారి పోయెను (న్యా కూ 16¹⁻³). ఈ పట్టణములోనే చివరి కతడు ఖైదీయై అనేకులను సంహరించి తానును చనిపోయెను (16²¹). దీనికి కలుగఁబోవు శత్రువులగుర్చి ప్రనకలాయా కాలములలో తెలుపును నుండిరి (ఆమె 1^{6,7} జెఫ 2⁴ జెక 9⁶).

గాజా పట్టణము (ప్రస్తుతము)

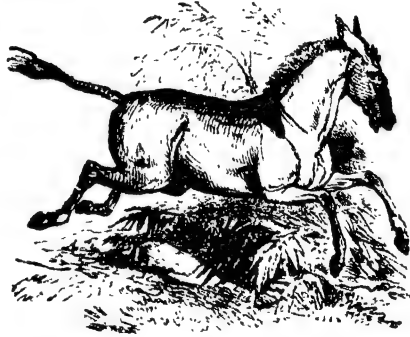
విగుప్తురాజు దానిని జయించుటను గూర్చిన సూచన యిర్ 47¹ లో నున్నది. పరిచారకులలో నొకడగు ఫిలిష్టు ఈ పట్టణమునకు పోవు మార్గమున సఫుంస నునికి బోధించి యతనికి బాప్తిస్ట మిచ్చెను (కార్య 8²⁶). లౌకిక చరిత్రలో ఈ పట్టణమును గూర్చి చాల సూచనలు కలవు. విగుప్తురాజగు రెండవ రామెసెసు (Ramesses II) కాలములోని శాసనములలో ఈ పేరు కలుగు (క్రీ. ము 1300). క్రీ. ము 734-676 సం॥లో అష్షూరు వారు దానిని మువ్వలు పట్టుకొనిరి. క్రీ. ము 332 వ సం॥లో మహా అలెక్సాండరు అను రాజు నిరు మూసములవఱకు పట్టించిన పట్టణ పట్టు కొనెను. క్రీ. ము 9¹ వ సం॥లో రోములో అది పూర్వముగా నాశినియెనుగాని 57 వ సం॥లో రోమ క్రొత్త స్థానముల మఱు కట్టించెను. క్రీ. ము 402 లో కన్స్టాంటినోపిల్ (Constantinople) వారును 635 లో తురుష్కులును క్రొత్త పేరుల కాలములో ప్రొంచినారును పట్టుకొనిరి. అయితే 1245 సం॥లో అది మఱు చురుష్కుల వశమై అప్పటినుండి ఈ మధ్య జరిగిన ఐరోపా మహా సంగ్రామ కాలమువఱకు వారి నిశమున నుండెను గాని ప్రస్తుతము వికర్తరాగ్యసమితి యధీనమున నున్నది. వారి యధీనమున ప్రస్తుతము దానికి గుజ్జె (Ghuzzeh) యను పేరు కలదు. ప్రస్తుతము పట్టణములో 37,20 మంది గలరు. (పటము I, A 9).

గాజువంటి సముద్రము (Sea of Glass). ప్రక 4⁶ లోనిది యిట్లున్నది 15²లో అసలు గ్రంథయందలి యా పదమును స్ఫటికపు సముద్రము అని తర్జుమాచేసిరి. ప్రకటన గ్రంథము లోని యలంకారములను చూడగా ఈ సముద్రము దేవుని సింహాసనము మందర నున్నట్లు తెలియును. ఇది ఆ సింహాసనము చుట్టు నుండు ప్రకాశతన ఒక వేళ దేవుని యాలోచనల యొక్క లోతునుకూడ సూచించును.

గాజేజు (Gazez = కత్తిరించువాడు). కాలేబు సంతతివారిలో నిర్దేశికి ఒకటే పదనము గందున్న పేరు (I దిన 24⁶).

గాడివె, గార్దభమా, గాడి వెల్లి, అడవి గాడివె (Ass). పురాతనకాలమునుండి నేటి

వఱకు బైబిలు ప్రదేశములలో పనికొఱకై పెంచబడు సాగువైన మృగములలో నొకటి. విగుప్తు చెఱనుండి ఇశ్రాయేలీయులు వచ్చినప్పుడు వారు తమ పనులను ఎడ్లను గాడిదలను ఉపయోగించుచుండిరి (నిర్ 20¹⁷). బాబెలు చెఱనుండి వచ్చుచుండగా వారు తమ వెంట తెచ్చిన గాడిదల సంఖ్యను (6720) సహా నుదాహరించిరి (ఎజ్ర 2⁶⁷). గాడిదలను సూచించెడు పదములు పాత్ర నిబంధనలో మూడు కలవు. (1) మగ గాడిదలను సూచించునవి. వీటిని భారములను మోయుటకును (ఆది 42²⁶ 49¹⁴ మొ) వాహనములుగాను (నిర్ 4²⁰ యెహో 15¹⁸ I సమా 25²⁰ మొ) వాడెరి. (2) ఆడు గాడిదలను సూచించునవి. వీటిని మఱి ముఖ్యముగా వాహనములకొఱకు కోరె (సంఖ్యా 22²¹ II రాజు 4²³). అవి తెల్లని వైనయెడల మతంత విలువగలిగిగా నెంచబడెను (న్యాయా 5¹⁰). (3) గాడిదెల్లిలను సూచించునవి. లేటవముస్సు గలవాటిని ఈ పదము సూచించెను (10¹ యెష 30^{6,21}). క్రీస్తు జయో

అడవి గాడిద

త్సనముతో యరూషలేమునందు ప్రవేశింపగా నిట్టి దానిని పై నెక్కెను (మా 11² యోహ 12¹⁵). పై నుదాహరించబడిన వాటినిగాక అడవిగాడి వేరేక అడవిగార్దభములను సూచించు మాత్రండు పదములుకూడ పాత్ర నిబంధనలో నున్నవి. అవి గుంపులు గుంపులుగా నిర్జన ప్రదేశములలో దిరుగుచు సాధుపఱచబడ నేరనినై యున్నవి (హోషే 8⁹ యోబు 24⁵).

గాడ్డువెబ్బ వ్యవసాయము 5 (3) మా॥

గాతాము (Gatam = గిటక పాఠన). ఎదోము ప్రధానులలో నొకఁడు (ఆది 36^{11,16} I దిన 13⁶).

గాతు, గాతీయులు (Gath = గ్రాక్ష గానుగ). ఫిలిష్తీయుల ఐదు ముఖ్య పట్టణములలో నొకటి. అనాకీయులు నివసించిన పట్టణములలో నిది యొకటియై యుండెను (యెహో 11²⁹). ఫిలిష్తీయులు మందసమును పట్టుకొనిన పిమ్మట దానిని అష్టాదునుండి గాతుకు తీసికొనివచ్చి యచటనుండి ఎక్రొనుకు నంపిరి. (I సమూ 5⁸). రాక్షసుడగు గొల్యాతు ఈ పట్టణాధ్యక్షుడే (17⁴ II సమూ 21¹⁹). గొల్యాతు మీలిన పిమ్మట ఇశ్రాయేలీయులు ఫిలిష్తీయులను గాతువఱకు తీరిమిరి (I సమూ 17⁵²). దావీదు సౌలు యొద్ద నుండి పారిపోవలసివచ్చిన సమయమున కొంత కాలము గాతులో నుండెను (21¹⁰). దావీదు సంరక్షకులైన గిట్తీయులు (II సమూ 15¹⁸) ఈ పట్టణమునుండియే వచ్చినవారై అన్జాలాము తిరుగు బాటు కాలములో కూడ దావీదును విడువ కుండిరి. దావీదు గాతును జయించెను (I దిన 18¹). రెహబాము అచట నొక కోటను కట్టిం చెను (II దిన 11⁸). పారిపోయిన తన సేవకలను దెచ్చుకొనుటకై పిమ్మి యనువాఁడు సౌలామెను ఆజ్ఞను మీటి అచటికి వెళ్లినందున మరణశిక్ష నొందెను (I రాజు 23⁹⁻⁴⁶). నీరియ రాజగు హజా యేలు గాతును పట్టుకొనెను (II రాజు 12¹⁷). గాతీయుల పశువులను దోచుకొనుటకై వచ్చిన ఎఫ్రాయీమీయులను వాఱోడించిరి (I దిన 7²¹). ఉజ్జీయాయను రాజు దానిని మఱల పట్టుకొనెను. (II దిన 26⁶). ఆమె 6² చూడఁగా దానికి గొప్ప విపత్తు కలిగినట్లు కనబడును. అప్పుడు రాజు దానిని పట్టుకొనినట్లందువలన తెలిసికొన వలెనని కొంద అనుకొందురు. తిరువాతి కాల మందలి ప్రక్షల గ్రంథములలో ఈ పేరు లేకుం డుటవలన వారు ప్రవచింపక పూర్వమే అది నాశనమయ్యెనని తెలిసికొనఁగలము. ఈ పట్ట ణము ప్రస్తుతమున లేదుగాని ఎక్రొనుకు తూర్పుగా 10 మైళ్లు దూరములోనున్న టెల్-ఎస్-సాఫీయే (Tell-es-Safiyeh) అనుదాని పాడు శేషముల స్థానమే దీని యునికి యను కొందురు. (పటము I, C 9).

గాదీ (Gadi = గాదు గోత్రపువాఁడు). ఇశ్రాయేలువారి రాజ్యమునఁబడిన పదిగోత్రముల నేలినరాజులలో మొదటివాఁడు వాని తండ్రి (II రాజు 15¹⁴⁻¹⁷).

గాదు, గాదీయులు (Gad = అచ్చప్తము, Gadites).

1. లేయా దానీయు యాకోబు ఉపనిల్పి యైన జిల్పా కుమారుఁడు. యాకోబుయొక్క ఏడవ కుమారుఁడు. (ఆది 30⁹⁻¹¹). అతని పుట్టుక రానెయుండిన గొప్ప సమూహము లేక సైన్యము వంటి యాశీర్వాదములను సూచించినందున అతని కది సార్థక నామముగా పెట్టిరి. ఇతని కేడుగురు కుమారులు కలిగిరి. వీరందఱును కుటుంబములను కలిగియుండిరి (49¹⁶ సంఖ్యా 26¹⁵⁻¹⁸).

2. గాదుయొక్క కుటుంబికు లందఱును గాదీయులనఁబడిరి. యొర్దానుకు తూర్పున వీరు సావ్యస్థము నొందిరి (సంఖ్యా 32). వీరిలో కొందఱు దావీదుతో కలిసికొని అతనికి సహాయ పడిరి (I దిన 12^{8-15,37,38}). వీరు మిగుల యుద్ధ ప్రయులు. తమ సరిహద్దులయందుండు అరబ్బు లతో నెల్లప్పుడు యుద్ధమాడుచుండిరి (ఆది 49¹⁹ ద్వితీ 33²⁰ I దిన 51⁹).

3. గాదీయుల కియ్యఁబడిన దేశము. యొర్దా నుకు తూర్పున నున్నది. ఇది పూర్వము అన్జా నీయుల దేశములోని భాగమై యుండెను (యెహో 13²⁴⁻²⁸ సంఖ్యా 32¹⁷ I సమూ 13⁷ యిర్మీ 49¹). గాదు దేశపు ముఖ్య పట్టణములకు గిలాదు పట్టణములను పేరుగలదు (పటము IX). B.

4. దావీదు కాలములో ప్రక్షగానుండిన యొక ముఖ్యుని పేరు. ఇతనికి దర్శకుఁడు (I దిన 21⁹ II దిన 29¹⁵, II సమూ 24¹¹). ప్రక్ష (I సమూ 22⁵ II సమూ 24¹¹) యను బిరుదులు కలవు. దావీదు సౌలుయొద్దనుండి పారిపోవలసి వచ్చిన సమయములలో ఇతఁడు దావీదుకు ఆలోచన చెప్పెను (I సమూ 22⁵). దావీదు ప్రజలను లెక్కించినపు డతనిని గద్దించి తరువాత అతనికి కలిగిన శిక్షను నివారణచేయుటకు ఉపాయము తెలిపెను (II సమూ 24¹⁸ I దిన 21⁹⁻²⁷). యెహోవా మందిరములో సంగీత వాయిద్యా

దుల సేర్పాటు చేయుటయందు అతఁడు దావీదుకు సహాయము చేసెను (II దిన 29²⁵). దావీదు ప్రభుత్వకాలపు చర్యలను వ్రాసినవారిలో గారు ఒకఁడై యుండెను (I దిన 29³⁰).

5. ఒక దేవతయొక్క పేరు (యెష 65¹¹). హిందువుల లక్ష్మీకవలె ఆ దేశస్థులకిది అప్పవై దేవతయై యుండెను. బయల్గారు (= బయల్ + గారు, యెహో 11¹⁷ 12⁷ 13⁵), మిగ్దలారు (= మిగ్దల్ + గారు, 15³⁷), అగ్గారు (= అగ్జ్ + గారు, ఎజ్రా 2¹²) అను పేరులలో ఈ పదము కనబడును. యెహో 13⁵ నందు బయల్గారు అను మాఱురూపము గలదు.

గామనదిలోయ (Gad, Valley of). మోయాబునును గాదుకును మధ్యనుండు లోయ యేరు నదీలోయ పేరు (II సమూ 24⁵, అర్నోను చూ॥).

గానుగ గులీవచ్చెట్టు, ద్రాక్షచ్చెట్టు చూ॥

గామూలు (Gamul = బహుమతి నొందిన వాఁడు). అహోరోను సంతతివారగు యాబహుల లోని 22 వ పెంతును మూల పురుషుఁడు (I దిన 24¹⁷).

గానుసులు యాజకులు, లేవీయులు చూ॥

గాయపఱచుకొనుట దేహము చిరుకొనుట చూ॥

గాయములు రోగములు చికిత్సలు III 5 చూ॥

గాదుములు బాగుచేసిన వారు రోగములు చికిత్సలు IV 2 (1) చూ॥

గాయము, గాయము (Gains).

1. ఎఫెసు పట్టణమందు పాలును గుఱించి అల్లరి జరిగిన సమయమున అతనితో కూడనున్న యొక మాసివోనీయుఁడు (కార్య 19²⁹).

2. పాలు కొరింఘను మూడవ ప్రయాణాంతమున విడిచి బయలుదేరి నప్పుడతని వెంట నుండిన దొర్బేపట్టణస్థుఁడు (కార్య 20⁴).

3. రోమా పత్రికను వ్రాయునప్పుడు పాలు నతిథిగా చేర్చుకొని రోమా సంఘస్థులకు వింద నము లంపినవాఁడు (రోమా 16²³).

4. యోహాను తన మూడవ పత్రికను వ్రాసి పంపినవాఁడు (III యోహా 1).

పై నుదాహరించిన సంగతులు గాక వీరిని గూర్చి ఇంక నేమియు తెలియదు.

M.

గారడీ, గారడీవాడు (Sorcery, Sorcerer). బైబిలు మూలభాషలయందున్న ఈ పదములకు గుఱగున మాటలాడుట, ఇంద్రజాలము చేయుటయని యర్థము. సాధారణముగా తెలుఁగు భాషయందిచ్చు అర్థముకన్న లోతైన యర్థమునందీ పదమును వాడిరి. మానవులకు స్వాభావికముగా నుండు జ్ఞాన శక్తులకన్న మించినవాటిని దయ్యములద్వారా పొందుట యని సాధారణముగా ననుకొనుచున్నారు. ఇట్టి శక్తులను జ్ఞానమును నూచించుటకు బైబిలునందనేక పదములుపయోగించి యున్నారు. వీటి కంతగా వ్యత్యాసమున్నటుల కనబడదు. ఈ పనులు చేయువానికి గారడీవాడని తెనిగించిరి. (దాని 2⁹ కార్య 8⁹⁻¹¹ 13⁶).

B.

గారడీ సీమోను (Simon Magus). సమరియ పట్టణమందలి యొక గారిడీవాఁడు. ఇతని భ్రమలలో చిక్కి ఆ పురవాసు లితని దేవుని మహాశక్తియని బిట్టిచిరి. నువ్వారిమీదగు ఫిలిష్టా పట్టణమునందు బోధించి అన్యులములను చేయఁగా చూచి నమ్మి బాప్తిస్మము నొందిన గాని పేతురు యోహాను హస్తనిక్షేపణము చేయుటద్వారా పరిశుద్ధాత్మ వరము కలుగుట చూచి, అట్టి శక్తిని డబ్బుపెట్టి కొనఁదలంచి, పేతురుచే గద్దించఁబడి తుమా పణ గోరెను గాని మాఱుమనస్సు నొందినట్లు కనబడెడు (కార్య 8⁹⁻²⁴). అతఁ డప్పటినుండి పేతురు నెదిరించు చుండెననియు, రోమాకు వచ్చి గారడీలుడనీ జనులను మోసపఱచెననియు చెప్పెదరు. రోమా పట్టణము పైకి యెగురుటవలన తన దైవత్వము రుజువుచేయఁ బోవుచుండఁగా పేతురు ప్రార్థించుటవలన క్రిందపడి చనిపోయెనని కొందఱును, తన్ను పాతిపెట్టినయెడల క్రీస్తువలె లేవఁగలనని పాతిపెట్టించుకొని మఱల లేవనేలేదని కొందఱును చెప్పెదరు.

E.

గారుత్తము రత్నములు 4 చూ॥

గారేబు (Gareb = జిల). దావీదుయొక్క ముప్పదిమంది ముఖ్య యోధులలో నొకఁడు (II సమూ 23³⁸ I దిన 11⁴⁰).

గారేబుకొండ (Gareb, The Hill of). యెరూషలేము ప్రాంతములో నుండు నొక కొండ (యిర్మీ 31³⁹).

గార్దభము గాడిద చూ॥

గాలము (Hook). చేఱులను పట్టుకొను టకును (యోబు 41^{1,2} మ 17²⁷) పశువులను నడిపించుటకును (II రాజు 19²⁶ ఆమా 4²) ఉపయోగపడు నొక విధమైన యినుపనిముట్టు. ఇశ్రాయేలీయులను శత్రువులు చెఱఁబెట్టినపుడు వారిని బలవంతముగా నడిపించుటను సూచించు టకై నా గాలమును నీ ముక్కుకు తగిలించెదను (II రాజు 19²⁸ యెష 37²⁹), నీదవుడలను తగిలించెదను (యెష 29⁴ 38⁴) అని అలంకారికీతిగా వాడఁబడియున్నది.

గాలాలు (Galal) చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట జీవించిన శేషియులలో నిద్దటిపేఱు (I దిన 9^{15,16} నెహె 11¹⁷).

గాలి (Wind). గాలివచ్చు దిక్కునుబట్టి దానికి పేరుపెట్టుట మనవలె ప్రైలియలోహుని వాడుకయుండెను. పరిస్థితులలో మే మాసము మొదలు అక్టోబరు మాసమువఱకు సాధారణముగా ఉత్తరమునుండియు వాయువ్యమునుండియు పీచు గాలి అనుకూలమైన గాలియై యున్నది (హె 4¹⁶ యోబు 37⁹). సెప్టెంబరు అక్టోబరు మాసములలో అనేక మాఱులు పడఁగాలి తూర్పునుండి పీచుచు ప్రజలకు బాధకరముగానుండెను (హోషే 13¹⁵). అది యొకానొకప్పుడు ముంగుగానే వచ్చి నందున ప్రైలునిన్నియు యెండిపోవుచుండెను (యెష 17¹⁰ కీర్త 103¹⁶). అక్టోబరుమాసము నకు తరువాత దక్షిణపు గాలి పీచును (లూ 12⁵⁵). ఆటుపిమ్మట పడమటినుండియు సైర్యత దిక్కునుండియు గాలి పీచి వర్షము కురియును (I రాజు 18⁴⁴ లూ 12⁵⁴ ఊరకులోను చూ॥).

గాలిలు గలియ చూ॥

గాలు (Gaal = అయిప్తము). న్యాయాధిపతుల కాలములో అబీమెలేకునకు విరోధముగా

తిరుగుబాటుచేసిన యొకఁడు. ఇతఁడు ఓడిపోయి చంపఁబడెను (న్యాయ 9²⁶ 49).

గి

గిజోనీయుడు (Gizonite). సాషేము అను వాని బిరుదు (I దిన 11³⁴, సాషేము చూ॥).

గిత్తైయాము (Gittaim = రెండు ద్రాక్ష గానుగలు). దెన్యామీనీయుల యూళ్లలో నొకటి (II సమూ 4³ నెహె 11³³).

గిత్తహెపెరు గిత్తేపెరు చూ॥

గిత్తీత్ (Gittith = గాతు సంబంధమైన). కీర్త 8, 81, 84 అను వాటి రాగముయొక్క పేరు. ఆ రాగము నేటికంటేయైనట్లు మూలభాషవలనఁ దెలియుచున్నను తెనుగు ప్రైలియందు గాతు రాగము, గిత్తీత్ రాగము అని యున్నది. దీని మూలపదము గాతు అను పేరుకు స్త్రీ లింగ రూపమై యుండి, గిత్తీతుమిఁద యని యర్థమిచ్చుటచేత, అదిరాగము పేరుగాక గాతులోని వాద్యములను సూచించుచు, వాటితో పాడవలసినదను అర్థమిచ్చునని కొండటి యభిప్రాయము. మఱికొండలు ఇది గిత్తీయుల రాగములలో నొకటి యనుకొనుచున్నారు. గాతు అను పదమునకు ద్రాక్షగానుగ యని అర్థముగాని ద్రాక్షగానుగ నాడించునప్పుడు పాడడి రాగమని యనుకొను వారును గలరు.

గిత్తీయులు (Gittites). గాతు పట్టణ నివాసులు (II సమూ 6^{10,11} 15^{18,19,22} గాతు చూ॥).

గిదోము (Gidom = నరికించుట). దెన్యామీనీయులను ఇతరగోత్రముల వారు శిక్షించుటగా వారిని ఈ గిదోముపేరుతో తరిమినట్లున్నది (న్యాయ 20⁴⁵). దీని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు. ఇది యొకవేళ ఆ స్థలమునకు పేరుకాదని కొందఱు అనుకొందురు. అట్లయినయెడల వారిని నరికే మట్టుకు వెంటాడి తరిమిరి అని యా పదనములో చదువలయును.

గిద్దల్తి (Giddalti = దేవుని గొప్ప చేతును). జెరుబ్బాబెలు ఆలయమును కట్టించిన పిమ్మట సంగీతము చేయుటకు నియమించిన వంతులలో 22 వ దానికి పెద్ద (I దిన 25⁴²).

గిడ్డెలు (Giddel = మిగుల గొప్ప).

1. నెతేనీయులలో నొక తెగ వారికిపెద్ద (ఎజ్రా 2⁴⁷ నెహె 7⁴⁹).

2. సాలూమాను సేవకులలో నొక తెగవారికి పెద్ద (ఎజ్రా 2⁵⁶ నెహె 7⁵⁸).

గిద్యోనీ (Gideoni = నరుకుట). ఇశ్రాయేలీయుల రణస్థల సంచారముచేయు కాలమందు బెన్యామీనీయులకు పెద్దయగు అబీదానుయొక్క తండ్రి (సంఖ్యా 1¹¹ 2²² 7⁶⁰⁻⁶⁵ 10²⁴).

గిద్యోను (Gideon = పడ గోయలువాడు, నోయలువాడు). మనషే గోత్రీకుడును ఆబీయేజరు సంశ్లేషణకు యోయాఖుకినివృత్తుడు (న్యాయా 6¹⁵). 2. సాగ్రాను నివాసి (6¹¹ 8²⁶). ఇతని సహోదరులు తాబోయలో మిద్యానీయుల వలన చాతురైరి (8¹⁸). ఇశ్రాయేలీయులను మిద్యానీయుల దాసత్వము నుండి విడిచించుటకు దేవుని పాత్ర యిచ్చినది బిలి చెను (6¹¹⁻²⁴). దేవుని యాజ్ఞ ప్రకారముతడు ఒఫ్రాయందుకి బయలు బలిపీఠమును దేవతా స్తంభమును పడగొట్టి ఆ యూరి ప్రజలను తన పెకీ దెచ్చుకొనెను గాని అతని తండ్రి వారి నపహసించి వారికోపమును తీర్చి వేసెను (6²⁵⁻³²). అప్పటినుండి గిద్యోనుకు యెరుబ్బయలు (8³²), ఎరుబ్బె సేతు (II సమూ 11²¹) అను పేర్లు కలెను. గిద్యోను మనషే సఫ్రానీ జెబూలూను ఆషేరు గోత్రీకులను (న్యాయా 6³⁵) యుద్ధమునకు పోగుజేసెను. దేవుడు గోరె బొమ్మద్వారా రెండు దృష్టాంతములను కనుపెచ్చి దైత్యపక్షచిను మీదట (6³⁶⁻⁴⁰). హోరోడు బావి కెదురుగానున్న మిద్యానీయుల సమీపమునకువచ్చి (7¹) దేవుని యానతి చొప్పున అందరిని పరీక్షించి 300 నందల మందిని గాక తక్కిన వారిని పంపివేసెను (7²⁻³). ఆ రాత్రి, గిద్యోను తన సేవకుడుగు పూంతోగలసి మిద్యానీయుల దండులోఁ ప్రవేశించి అచ్చటనున్న సంగతులవలన మఱిత ధైర్యమునొంది తిరిగివచ్చి వింతయిన పూహమును బన్ని మిగులయొక్కతో శత్రువులను పటాపంచలుగఁ దఱిమివేసెను (7⁹⁻²⁴). మిద్యానీయులు పరారులగుచున్నారను వార్త విని ఎఫ్రాయీమీయులు వారినెదుర్కొని శత్రురాజులలో ఓరేబు జెదేబులను నిద్దరిని

పట్టుకొని హతముజేసి (7²⁵), తమ నా యుద్ధము నకుఁబిలువనందుకై గిద్యోనుపై కినుక వహింపఁగా నతఁడు చమత్కారోక్తులచే వారిని సముదాయించి పంపివేసెను (8¹⁻³). యొద్దాను దాటి తప్పించు కొనిన వారి కెంటబడి దరుముచు సుక్కోతు పెనుయేలు పట్టణముల వారి సహాయము గోరి నప్పుడు వారతని నపహసించి సహాయనిరాకరణలు కాఁగా, అతఁడు నిరుత్సాహుఁడు గాక, శత్రువులను దఱిమి కర్కోరుయొద్ద జెబహు సల్పన్నా లను మఱియిద్దరు రాజుల నోడించెను (8⁴⁻¹²) శత్రు సంహారమైన పిదపఁగిరిగవచ్చుచు పెనుయేలు సుక్కోతులవారిని తగినట్లు శిక్షించి (8¹³⁻¹⁷), చెలఁపట్టిన యిద్దఱు రాజులను విచారించి సంహరించెను (8¹⁸⁻²¹). ప్రజలతని జయమునకు మిగుల సంతోషించి రాజుగాఁజేయునద్యమింపఁగా నతఁడందుల కియ్యకొనక (8^{22,23}) వారి నోపుడు సామునుండి కొంత స్వీకరించి దానితో నొక ఏఫోమును చేయించి (యాజుల వస్త్రములు I 5, II 2 చూ॥) ఒఫ్రాయందుంచెను. ఇది అతనియింటి వారికొక ఉరిపంటదయ్యెను. నలుబదియేండ్లవఱకు ప్రజల నేలి మిగులవృద్ధుడై దినిపోయి ఒఫ్రాలో పాత్రపెట్టబడెను (8²⁹⁻³²). విశ్వాసులబావితా యంపితని పేరును గలదు (హెబ్రీ 11³⁴).

W.

గిన్నె, పాత్ర (Cup). ఈ మాటలతో తెనిగించబడినవి కనీసము ఆరు హెబ్రీ పదములును, ఒక గ్రీకుపదమును గలవు. ఒకటేపదము నొకసారి గిన్నెయనియు, ఒకసారి పాత్రయనియు తెనిగించిరి. ఆరంభమునుండి వీటిని ఆయా పనుల కుపయోగించినట్లుల జూడగలము. గుడారమునందును దేవాలయమునందు నుపయోగింపఁబడిన గిన్నెలు పాత్రలు ఇతడి వెండి బంగారు లోహములతోఁజేయఁబడినవి (నిర్గ 25⁹ 37¹⁶ I రాజు 7³⁰ యిర్ 52¹⁹, దేవాలయము I 7 (2) చూ॥). యోసేపు తన వెండి గిన్నెను బెన్యామీను గోతములో వేయించెను (అది 44⁴). అది త్రాగుటకు మాత్రమేగాక శకునము చెప్పట కుపయోగింపఁబడెను (44⁵). బీదలును త్రాగుటకు గిన్నెలను వాడిరి గాని అవి యితడివై యున్నట్లుహింపఁదగును (పంటసామగ్రి 5 చూ॥).

వీటినిగూర్చిన అంకార ప్రయోగములును బైబిలునందు గానవచ్చుచున్నవి. కీర్త 116¹³ నందు **రక్షణ పాత్ర** యను పదము కనబడుచున్నది. కీర్త 11⁶ 16⁵ లోని **పానీయ భాగము** అని తెనిగించిన మూలపదము పాత్రయని యర్థమిచ్చును. పాత్ర ఒకని గతినికూడ నూచించును. కనుకనే క్రీస్తు నేను త్రాగవలసిన గిన్నెలోనిది మీరు త్రాగఁగలరాయని శిష్యుల నడిగెను (మ 20²⁹). తాను పొందనైయున్న క్రూరమరణము ఒకగిన్నెయై యున్నట్లు గెత్తేనునేలో చెప్పెను (మ 26³⁹). శిక్షవిధింపఁబడిన సేరళ్లు **ఉగ్రత పాత్ర**, **కోపపు పాత్ర** త్రాగినట్లుల చెప్పు అలంకారము సర్వసాధారణమైనది (యెష 51¹⁷ యిర్మీ 25¹⁵ యెహె 23³¹⁻³³ హెబ 21⁶ ప్రక 14¹⁰ 16¹⁹ 17⁴ 18⁶ మొ.).

పస్కా నాచరింపునపుడు ద్రాక్షారసమును పానముచేయుట యూదులలో మొదట లేక పోయినను తరువాత వాడుకయైనట్లు పారంపర్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. వారు దానికి **ఆశీర్వచనపు పాత్ర** (I కొరి 10¹⁶) యని పేరు పెట్టిరి. క్రీస్తు తన మరణజ్ఞాపకార్థమైన ప్రభు రాత్రి భోజనమును సంస్కారము నేర్పఁజేసినచో, అట్టి పాత్రను వాడెను. అందుచేతనే ద్రాక్షారసమునక, గిన్నెలోనిది యనెను (మ 26²⁷ మా 14²³ లూ 22²⁰ I కొరి 11²⁵).

గిన్నెతోను (Ginnethoi, Ginnethon = తోటమాలి). చెఱుకు తరువాతి కాలములోనున్న యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12^{3,16} 10⁶).

గిన్నెనఁచించువాడు పానదాయకుడు చూ॥

గిబియా, గిబా, మారెగిబా (Gibeah, Geba = కొండ, Maureh - Geba).

1. యూదయ మన్య ప్రదేశములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 15³⁷ II దిన 13²).

2. బెన్యామీనీయుల యూల్లలో నొకటి. న్యాయ 19¹²⁻³⁰ లో వివరింపఁబడిన ఘోర కృత్యమును దానికొగలిగిన శిక్షయు ఇవటనే జరిగెను. ఇది యిశ్రాయేలీయులకు మొదటి రాజైన సౌలుయొక్క స్వంతయూరు (I సమూ 10²⁶). ఇందుచేతనే దీనికి **సౌలుగిబియా** అను

పేరుపెట్టిరి (I సమూ 11⁴ యెష 10²⁹). సౌలు ఫిలిష్తీయులతో యుద్ధము చేయుఁగా ఇవట దండు పేటనుంచెను (I సమూ 13,14). ఇవట గిబియా నీయులు సౌలుయొక్క ఏడుగురు కుమారులను ఉరితీసిరి (II సమూ 21⁶⁻⁹). అష్షూరురాజగు సర్గెబు ఉత్తరము నుండి యూదా వారిమీదికి దండెత్తివచ్చుచుండఁగా ఈ గిబియా మీఁదుగానే వచ్చెను (యెష 10²⁹). ఇది బేత్లేహేమునుండి బేతెలుకు పోవు మార్గమునకు సమీపమున నున్న దని న్యాయ 20³¹ వలన తెలియును గాని దీని యునికి మఱి నూటిగాఁ దెలియును (గెబా చూ॥). పటము III F 5.

3. ఇశ్రాయేలీయులు బెన్యామీనీయుల మీఁద యుద్ధముచేయుఁ బోయినప్పుడు దాగుకొనిన చోటు (న్యాయ 20³³). దీనికిక్కడ గిబియా ఒట్టుబయలు (Maureh-Geba) అను పేరుగలదు. ఆ పేరును అసలునందు కొంచెము సవరించినయెడల అది గెబాకు పడమట నున్నదని అర్థమిచ్చును గాన ఆ దిక్కున నున్నదని కొండలో అభిప్రాయము.

4. (Gebim = నీటి తొట్టు). దీని మూల పదము యెష 10³¹ నందు గాక మఱిచ్చటను లేదు. ఇది యెరూషలేమున కుత్తరము గానున్నది. దీని యునికినిగూర్చి యింకేమియు తెలియదు.

గిబియాను, గిబియానీయులు (Gibeon = కొండ సంబంధమైన, Gibeonites).

1. కనాను దేశవాసులను హిబీయుల ముఖ్య పట్టణము (యెహో 9^{3,17} 11^{18,19}). వీరికి ఆహారీయులను పేరుచగిలదు (II సమూ 21²). వీరికి కెఫీర, బెయోరోతు, కిర్యత్తార్మును పట్టణములుండెను (యెహో 9¹⁷). మాయోపాయముఁ జేసి వీరిశ్రాయేలీయులతో సంధిజేసికొనిరి గాని, అది తెలిసినమీఁదట వారికి బానిసరై (91-27). వారితోఁజేయఁబడిన సంధిని ప్రజలు లక్ష్యపెట్టి శత్రుబారి నుండి వారిని రక్షించిరి (101-43). కొన్ని శతాబ్దములకుఁ పిమ్మట సౌలీ సంధిపరతులను మీటి వారిని సంహరించి, దేశముపైకి శాపము రప్పించుకొని, దాని పరిహారార్థమై తన సంతతి వారిలో నేడుగురిని కోలుపోయెను (II సమూ 21¹⁻⁹). బెన్యామీను సరిహద్దులలో నీ పట్టణమున్నది (యెహో 18²⁵). దీనిని దీనిచుట్టునుండు

సేటలలో గలిపి అహారోను సంతతి వారికిచ్చిరి (21¹⁷). సోలు పూర్వీకులీ గిబియోనులోఁ గొంత కాలముండి స్థితిమంతులుగను కులీనులుగ నెరి (I దిన 8³⁰, 9³⁵). ఇహ్వపెతు దావీదు నైన్యము లిచ్చట యుద్ధము జేసెను (II సమూ 28-17, 24 3³⁰). దావీదు ఫిలిష్తీయుల నిచ్చట ఓడించెను (I దిన 14¹⁶ II సమూ 5²⁵). దీనికి సమీపమందే యోవాబు అమాశాను జంపెను (20⁸). దేవాలయము కట్టబడిక పూర్వముండిన గుడారము దావీదు సాలామోనుల కాలమునందు ఇచ్చట నుండెను. సాలామోను కిచ్చట ప్రవర్తనములు లభించెను (I రాజు 3⁵⁻¹⁵ 9² I దిన 16³⁹ 21²⁹ II దిన 19¹³). గిబియోనీయులు చెజునుండి తిరిగి వచ్చి (నెహె 7²⁵) యెరూషలేము ప్రాకారములఁ గట్టుటలోఁ తోడ్పడిరి (37). యెరూషలేమునుండి గిబియోనుకు 4½-6 మైళ్ల దూరముండునని యోసీఫసు వ్రాతలవలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 7, 11, 7 యుద్ధ 2, 19, 1) యెరూషలేమున కుత్తరముగాను, ప్రస్తుతమున్న యెల్-జిబ్ (el-zib) అను గ్రామమునకు వాయవ్యముగా గిబియోనున్నట్లు కనుగొనిరి. అచ్చట నొక కొండ కలదు. ఈ పటము పితౄలములైన లోయల మధ్యనున్నది ఆ లోయలలో బహుగా సేద్యము చేయుచున్నారు. ఇదే గిబియోను లోయయై యున్నది (యెష 26⁴). ఈ యూరు ఆ కొండ మీది విశాలముగనున్న కిక్కిరమున కిట్టబడి నల్లధారేక యాధ పురాతనముగు ఇండ్లు గలిగియున్నది. ఈ గ్రామమున కాన్సేయముగా కొంచెము దూరమందు మనోహరముగు నొక యూట భూమి లోపలగా తొలచబడిన కోనేటిలోకి ప్రవహించుచున్నది. దీనికి సమీపముగా నిలివతోపు నందు 59 అడుగుల పొడవును 36 అడుగుల వెడల్పును గల మట్టియొక తలూకము గలదు. అది యీ మొదటి కోనేటి కిక్కిరమున నీటికొలుకే త్రవ్వబడినట్లు కాన్పించుచున్నది. పడమటి దిక్కున నొక పెద్ద బండయందు తొలవబడిన 11 x 7 అడుగుల కోనేరు మట్టికట్టిగలదు. దీనిపేరు ఎల్-బిర్కె (el-Birke). ఈ మైదానమునందే ప్రతి శతకాలమునందు 7 లేక 8 ఎకరముల వైశాల్యముగల యొక సరస్వేర్పడుచున్నది. దీనిలోనే ఒకటి II సమూ 21³ యిర్మీ 41¹² నందు

దాహరింపబడిన గిబియోనుకొలనై యుండును గిబియోనుకును రామాకును మధ్య సేద్యమునకు రాక విడువబడిన పీతభూమియే గిబియోను అరణ్యమై యున్నది (అరణ్యము 3 (5) చూ॥). అది అరణ్యమే యైనయెడల పట్టణమునకు తూర్పున చాల దూరమందుండె ననవలెను (II సమూ 2²⁴ పటము I, D 8).

గిబియోనులోను దానితో, జేరిన మూడు పట్టణములందు నివసించిన ప్రజలు గిబియోనీయులని పిలువబడిరి (యెహో 9²⁶ 10² II సమూ 2, 1, 4, 9.) H.

గిబ్బారు (Gibbar = యోధుడు). చెజు కాలమునకు తరువాత జెరుబ్బాబెలుతో కూడ తిరిగివచ్చిన వారిలో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (ఎజ్రా 2²⁰). నెహె 7²⁵ లో దీనికి గిబియోను అను మాటుపేరు కలదు.

గిబ్బెతోను (Gibbethon = ఎత్తైన స్థలము). దాను గోత్రికుల యూళ్లలోనుండి లేవీయుల కియ్యబడిన యొక యూరు (యెహో 19⁴ 21²³). యెహోబాము కుమారుడగు నాదాబు దానిని ముట్టడివేయఁ గా యెహో అతని చంపి రాజ్యము నపహరించెను (I రాజు 15²⁷). ఒమ్రీ దీనిని ముట్టడి వేయనపుడు నైనికు లతని రాజునుగా నియమించుకొనిరి (I రాజు 16¹⁵⁻¹⁷). ప్రస్తుతము కిబ్బీయ (Kibbeah) అనబడిన స్థలము దీని యునికియై యుండవచ్చును. అది లుద్దకు ఈశాన్య దిక్కున నున్నది (పటము III, E 5).

గిబ్బా (Gibea = కొండ). కాలేబు మనుమడు (I దిన 2¹⁹). దక్షిణ యూదాలో ఈ పేరుతో నొక యూరును గలదు. I దిన 24²⁵⁻²⁶ లో నున్న జాబితా ప్రకారము కాలేబు సంతతి లోని ప్రతివాని కుటుంబము నొక్కొక్క యూరిని స్థాపించుకొనుటచే ఆ పేరు వానికి మాత్రమేగాక ఆ యూరిని గలిగెను (గిబియా చూ॥)

గిమ్మోను (Gimzo = మేడిచెట్లున్న స్థలము). యూదావారి స్వాస్థ్యమునకు వాయవ్య దిక్కున నుండు నొక యూరు (II దిన 28¹⁸). ప్రస్తుతమున దానికి జిమ్జా (Jimzu) అను పేరుగలదు (పటము III, D 5).

గిర్గాషీయులు, (Girgashites = జి గ లు మట్టి నివాసులు!). ఇశ్రాయేలీయులు కనాను లోకి రాకముందు ఆ దేశమును వశపఱచుకొని యున్న కనానీయులలోని యొక జనము (ఆది 10¹⁶ 15²¹ ఐర్తి 7¹ యెహో 3¹¹ I దీన 1¹⁴ నెహె 9⁸). యెహో 24¹¹ ప్రకారము వీరు కనానీయులగును యెబూసీయులకును నడుమ నివసించుచుండినటులఁ జెలిసికొనఁగలము. (కనానీయులు చూ॥).

H.

గిలకతప్పెట సంకీర్తము 3 (1) (d) చూ॥

గిలలై (Gilalai = బరువుగల). నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము గోడలను పరిష్కరించినప్పుడు పాడిన పాటలను వంతులలో చేసిన లేఖ యులలో నొకనికి పేరు (నెహె 12³⁶).

గిలాదు, గిలాదీయుడు (Gilead = కరుకన, Gileadite).

1. మనషే కుమారుడగు మాకీరు ఆసువాని పుత్రుడు (సంఖ్యా 26²⁹ 27¹ యెహో 11 I దీన 2²¹). అతఁడొక గోత్రమునకు మూల పురుషుఁడయ్యెను.

2. గాదు వంశస్థులలో నొకఁడు (I సా 5¹⁴).

3. న్యాయాధిపతియగు యెఫా తండ్రి (న్యాయ 11¹).

4. ఒక కొండ. గిర్గాసు తన సేనలోని వీరికి వారు ఇంటికి పోవచ్చునని యాశ్శనియ్యగా అతని సైనికులు గిలాదుకొండ దగ్గరనున్నట్లు న్యాయ 7³ వలనఁ జెలియును. ఇది యెర్రాను నడికి పడమరగానున్నది. ఈ కొండ యెర్రానుకు పశ్చిమముననున్నట్లు ఈ యొక్క సోమన మాత్రము కలదు. ఇందుచేతనే ఇది గిల్గాష్ కొండకు పొరబాటుగా వచ్చిన పేరు అని కొందఁ అనుకొందురు.

5. యెర్రానుకు తూర్పుగానుండు దేశమునకు పేరు. అది గలిలయ సముద్రమునకును మృత సముద్రమునకును మధ్యనుండు యెర్రానుకు తూర్పుగానున్నది. దానికి ఉత్తరమున బామూను, తూర్పున యెడారియు, దక్షిణమున మోయాబును గలవు. అది మన్య ప్రదేశమై సముద్ర మట్టమున

కంటె 2000 అడుగులు ఎత్తుగా నున్నది. ఈ పేరు మొదట ఆది 31²¹ లో కనఁపడును. యాకోబు అచ్చటికి పారిపోయి యత్నించుచుండఁగా లాబానతనిని కలిసికొనెను (31²⁵). ఇచ్చట యాకోబు బలి నన్నించెను (31³⁴). అదనుగిం; ద్రవ్యములకును, మందు నినుసులకును ప్రసిద్ధిమగు దేశమగుటచే వాటికి సంబంధించిన న్యాయము లచట జరిగెను (యిర్తి 8²² 46¹¹). ఇశ్రాయేలీయు లట్టి న్యాయముమీఁద వెళ్లుచుండఁగా యోసేపు సోదను లతనిని వీరి కమ్మివేసిరి (ఆది 37²⁵). మోషే ఇశ్రాయేలీయులను విగుప్తునుండి కనానుకు నడిపించిన కాలములో గిలాదు అమోరీయుల రాజగు నీహోను ఆధీనములో నుండెను. ఇశ్రాయేలీయు లాంజును జయించిన కిమ్మట (సంఖ్యా 21²¹⁻²⁶) దానికి ఉత్తరముననుండు భాగము గాను గోత్రీకుల స్వాస్థ్యమయ్యెను (32). అది మంచి మేతి భూమి యగుటచే వారు దానిని కోరుకొనిరి. అచ్చటి మంచలనుగూర్చిన యలంకారము పద 6¹ లో నున్నది. మనషే సంతతివాడిగు యాయారు గిలాదునకు ఉత్తర భాగమందలి యూల్లను పట్టుకొని వాటికి యాయారుపల్లెలను పేరుపెట్టెను (సంఖ్యా 32⁴¹). న్యాయాధిపతియగు యాయారు గిలాదు దేశస్థుఁడయ్యుండెను (న్యాయ 10³). న్యాయాధిపతియైన యెఫాకుడ గిలాదువాడే (11¹⁻⁴⁰). ఇట్లు ఇశ్రాయేలీయులను విడిపించు వారు గిలాదులో నుండివచ్చినవఁ అంతకుఁబూర్వము దబోరా బారాల కాలమందు వారు ఇశ్రాయేలీయులకు సహాయముచేయక పోయినందున గిద్దింపులకు పాత్రులైరి (5⁷). 20¹ లో గిలాదు యెర్రాను తూర్పు భాగమంతటికి పేరైనట్లుగా నున్నది. ఫిలిష్తీయులు ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱుపఁగా ఇశ్రాయేలు వారిలో కొందఱు గిలాదు దేశమునకు పారిపోయిరి (I సమా 13⁷). సాలు మరణమునకు తరువాత అతని కొడుకగు ఇష్బ్య పైరు గిలాదు నేలెను (II సమా 28¹⁰). అబ్దాలోము తిరుగుబాటుచేసిన సమయమున దావీదు అచటికి పారిపోయి బర్జిలయి యొద్ద బసచేసెను (II సమా 17²⁷ 19³¹ I రాజు 27). దావీదు తన ప్రజల జనాభా చేయించినపుడు అతని సేవకులలో కొందఱా పని నిమిరము గిలాదుకు

వచ్చిరి (II సమా 24⁶). సోలామోను కాలములో అది గెదెరు కుమారునికి జాగీరు అయ్యెను (I రాజు 41³). ఏలీయా ప్రవక్త యీ దేశపువాడే (17¹). గిలారు జనులలో దమస్కువారును అమ్మోనీయులును ప్రాచీనుగా మోచినందున వారికి శిక్ష కలుగునని ఆమోసు ప్రవచించెను (ఆమో 13, 13). హోషేయ గిలారువారి పాపమును ఖండించెను (హోషే 6⁸ 12¹¹). ఈ వాక్యముల ప్రకారము ఇది ఆ దేశమునకు మాత్రమే గాక అందులోని యొక పట్టణపు పేరైనట్లున్నది. పెకహు కుట్రచేసి ఇశ్రాయేలు రాజ్యము నెఱవేరించినపుడు, గిలారు వారికి నేరబడిమంది యతని నీనలో నుండిరి (II రాజు 15²⁵). దమస్కు రాజైన హజాయేలు గిలారును ఓడించెను (II రాజు 10³³). అష్షూరు రాజగు తిగ్లత్ పలేసెరుకుడ దానిని జయించి దాని నివాసులను చెఱపఁజేసెను (II రాజు 15²⁹). దీని నివాసులకు గిలొమనారు, గిలొవీయులు అను పేరులు కలవు.

గిలో, గిలోనీయుడు (Giloh, Gilonite = దేశ భ్రష్టుడు). యూదా మన్యమునకు దక్షిణ భాగములోని ఒక యూరు (యెహో 15³¹). ఇది దావీదుకు గొప్ప అశ్వచేపముడై యుండిన అహీతో ధను యొక్క ఊరు. అంగరాల నత్తడు గిలోనీయుడనబడును (II సమా 15¹²) దీని పరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు. (పటము II, E 2).

గిల్గాలు (Gilgal = సక్రము లేక పొద్దుట).

1. ఇశ్రాయేలీయులు యెర్రానునదిని దాటి న తరువాత ఆ నదికిని యెరికోకును మధ్య మొదలు దగిన స్థలము. ఇచ్చట జేరిన పినప వారు అరిణ్య సంచారమున నశ్రితజీవనమును ముగించి దేవునితో నిదనముచేసికొనిన నిబంధన నీ విధముగా నాంధ్రించిరి. కనానుదేశము చేరినపిమ్మట మొదట పస్కా నాచరించినది స్థలమునందే (యెహో 5⁸⁻¹² మికా 6⁸). యెహో షువ కనానును జయించుచుండిన కాలములో చాల సంవత్సరములవఱకు ఇదే యిశ్రాయేలీయుల వాసస్థానముగ నుండెను (యెహో 9⁶ 10^{5, 15, 43}). తరువాత అక్కడ నొక యూరు కట్టిరి (15⁷). ప్రత్యక్షపు గుడారము పిలోహుకు తీసికొనిపో

బడునంతదనుక నిచ్చటనే యుండెను (18¹). సమామేలు అర్బణల నర్పించి (I సమా 10⁸) న్యాయము తీర్చి (17¹⁶) సోలను కండ్ల మాటు అభిషేకించి (11¹⁵) సోలు బలుల సర్పింపగా నతని గెదించి (13⁷⁻¹⁴). అహలేకీయుల రాజగు యెగినును చంపిన దిచ్చటనే యనుటకు ప్రబలమైన నిదర్శనములు గలవు. దావీదు అబ్బాలోము మరణాంతరము యెరూషలేమునకు తిరిగివెళ్లు నప్పుడు యూదావారి స్థలమునందే యతనిని కలిసి కొనిరి (II సమా 19¹⁵⁻⁴⁰). యెరికోకు తూర్పున 1¹ మైళ్ల దూరమున నది యుండెనని యోశీఫను వలనఁ దెలియించున్నది. (పటము III, G 5).

2. అంతిమ త్రికి దగ్గరనున్న ఊరు (యెహో 12²³). ఈ వాక్యములో LXX నందు గెలెలను యను పదమున్నది.

3. బేజేలుకు ఉత్తరమున ఎఫ్రాయిము కొండలలో నున్న ఒక ఊరు (ద్వితీ 11³⁰ II రాజు 21⁶). ఇచ్చట ప్రవక్తల పాఠశాల యొకటి గలదు (4³⁸). తరువాతి కాలమునందది విగ్రహారాధనకు ఉపయోగపడుట కనిపించుచున్నది (హోషే 4¹⁵ 9¹⁵ 12¹¹ ఆమో 4⁵). బహుశః ఇదే నెహె 12²⁹ ప్రకారము గిల్గాలుయొక్క యిల్లయి యుండవచ్చును. అది బేజేలుకు 5 మైళ్లును పిలోహుకు 4 మైళ్ల దూరము నుండి జోజీబీయా (Gilgalia) యని పిలువబడుచున్నది. (పటము III, F 4).

గిల్బోవ (Gilboa = పొంగుచున్న యాంట). యెర్రాయేలు మైదానమునకు తూర్పుగానుండు పర్వత సముదాయము (I సమా 28⁴ 31^{1, 8} II సమా 16²⁷ 21¹² I దిన 10^{1, 8}) వాటి యెత్తు షుమారు 1700 అడుగులుండును. ఇచ్చట సోలును అతని సైనికులును ఫిలిష్తీయులచే పూర్ణముగా నోడింపబడిరి. సోలు యోనాతాను హతమైరి ప్రస్తుతము జెబెల్ ఫకువ (Jebel Fakua) దీని యనికియై యున్నది. (పటము I, E 6).

గిష్పా (Gishpa = ఊరట కలిగించు). నెతే నీయుల ప్రధానులలో నొకడు (నెహె 11²¹).

గి హోను, గి హోను (Gihon = ఊట యుబుకుట).

1. యెరూషలేము దగ్గజనున్న ఒక యూట.
సాలామోనున కిచ్చట రాజ్యాధిపేకము చేసిరి
(I రాజు 133, 38, 45). ఇచ్చట నీటిని యెరూష
లేమునకు తెప్పించుటకు హిబ్జీయా యను రాజు
ఒక కాలవ త్రవ్వించి (II దివి 32³⁰). యెరూష
లేము పట్టణమును అంతిమట్టాని పెంపకము
చేయించెను (II దివి 33¹⁴). యెరూషలేము
(A II, చూ॥).

2. ఏడెఫలోని నాలుగు నదులలో నొక
దానిపేరు (ఆది 213).

గీ

గీనతు (Ginath) ఒమ్రా = ఇశ్రాయేలు
రాజ్యము ననుసరించినపుడా రాజ్యమును తోను
సంపాదించవలెనని యతనితో పోట్లాడి చని
పోయిన తీర్నీయను వాని తండ్రి (I రాజు 16^{21, 22}).

గీమెల్ (Gimel = అను గ అక్షరము)
హెబ్రీయక్షరములలో మూడవది. అక్షర మాలి
కగా వ్రాయబడిన 119-వ కీర్తనలోని ప్రతి
పంక్తియు ఈ యక్షరముతో నారంభమగును.
గాన ఈ భాగమునకే పేరు కలదు.

గీహ (Giah = ఉబుసట). యోవాబు
అత్తేరును తరుముచు వచ్చిచేరిన ఒక యూరు
(II సమూ 22⁴) అది గిబియోను దగ్గజనున్న
గాని దాని సంధించి యునికిని గూర్చి తెలియదు.

గీహానాసు గిహోను చూ॥

గు

గుంజు చెట్టు (Myrtle). ఈ మాటుచే
చనిగించిన తె అక్షరము హెబ్రీపదమునకు
పొడవు అని యర్థము (యెహె 27⁶). యెష 41²⁰
నందీ పదమునే నేరెడీ చెట్టు అని తెనిగించిరి.
ఇది చెట్టి చెట్లో చలిసికొనుట కష్టము.

J. C.

గుంట కూపము చూ॥

గుండీలు గుడారము 5 చూ॥

గుండుమాలు వృక్షాలు చేతనుము I 2 (1)
(b) చూ॥

గుండె రోగములు చికిత్సలు II 9, III చూ॥

గుగ్గిలము రోగములు చికిత్సలు IV 1 (3)
చూ॥

గుజ్జావాడు రోగములు చికిత్సలు I 5 5
చూ॥

గుడారము, ప్రత్యక్షపు గుడారము
(Tabernacle). అరణ్యమునందు సంచరించు
కాలములో ఇశ్రాయేలీయుల ఆరాధన స్థలమొక
యిల్లుగాక గుడారమై యుండినట్లు భైరవునందు
చదువుచున్నాము. సీ నాయి కొండ యొద్ద
నుండగా దానినిగట్టిరి. అది దావీదు సాలా
మోనుల కాలముదనుక నుండెను.

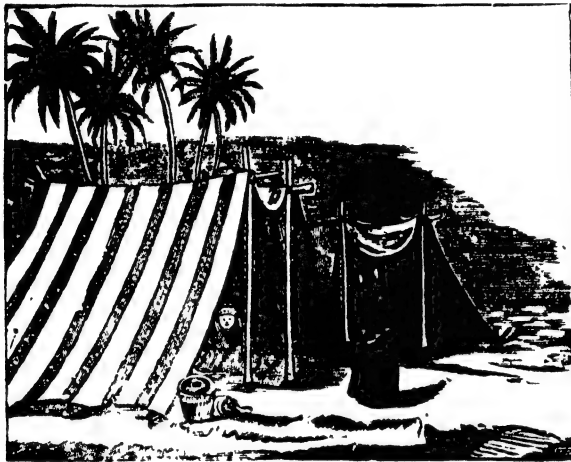
1. గుడార నిర్మాణమును గూర్చిన వివరము.
ఇది నిర్గ 25¹ 31¹⁷ నందున్నది. ఆ వివరమునందే
దిగువ సంగతులుగలవు. (1) దాని నిర్మాణమునకై
వలయు వస్తువులు నిర్గ 25¹⁻⁹; (2) మందిరమునం
దుంచవలసిన సామగ్రి (a) మందనము 25¹⁰⁻²²;
(b) సమస్తపు రొట్టెలబల్ల 25²³⁻³⁰; (c) దీప
వృక్షము 25³¹⁻⁴⁰; (3) గుడారమును కట్టుట
26¹⁻³⁷; (4) అవరణమునందుంచవలసిన బలహీను
27¹⁻⁸; (5) అవరణము 27⁹⁻¹⁹; (6) యాజకుల
వస్త్రములు 28; (7) వారిని ప్రత్యక్షించుట
29¹⁻³⁵; (8) గుడారమును ప్రత్యక్షించుట 20³⁶⁻⁴²;
(9) గుడారపు ఉద్దేశము 29⁴³⁻⁴⁵; (10) ధూప
వేదిక 30¹⁻¹⁰; (11) ప్రాణపరిక్రమధనము
30¹¹⁻¹⁶; (12) గంగాళము 30¹⁷⁻²¹; (13) అభి
షేకతెలము 30²²⁻³³; (14) ధూపద్రవ్యము
30³⁴⁻³⁸; (15) గుడారమును కట్టవలసినవారు
31¹⁻¹¹; (16) విశ్రాంతి దినమును గూర్చిన నియ
మము 31¹²⁻¹⁷.

దేవుడు మోషేకాజ్ఞాపించిన రీతిగా వారు
గుడారమును కట్టుటను గురించి 34²⁹⁻³⁹ నం
దున్నది. పైరెండు భాగములు నొక్క రీతిగానే
యున్నను 25¹⁻³¹ నందు దానిగూర్చిన యాజ్ఞ
యు, 34²⁹⁻³⁹ నందు దాని నెలవేర్చునున్నది.
40 అధ్యాయమునందు ప్రజలు గుడారములోని
యారాధన నారంభించిన రీతిగలదు.

2. గుడారముయొక్క సార్థక నామములు.
ఈ నామములవలన గుడారముయొక్క ఉద్దేశ
మును తెలిసికొనగలము. నిర్గ 25⁹ 26¹ లో
మందిరమును పదము మూల భాషయందు గుడార

మని యర్థమిచ్చుచు హెల్మీ 9² నందు అట్లు తెనిగింపబడెను. నిర్గ 29⁴⁴ నందు సాత్త్వపు గుడారము అనబడెను. ఆ మాటకు మూల భాషయందు కలిసికొను గుడారమని యర్థము గనుక నే దినవృత్తాంతములయందు దానిని సమాజపుగుడారమని తెనిగించిరి (II య 5⁶ మొ॥). దేవుడు తన ప్రజల మధ్య నివసించుచు వాటిలో సహవాసముచేసినట్లుగా ఈ గుడారము సాత్త్వార్థమైన గురుతుగా నుండినట్లు దీనివలన దెలియుచున్నది. ఈ యుద్దేశము నిర్గ 29⁴³⁻⁴⁶ నందు

తేటగా కనబడును. 25⁸ 30¹³ నందు పరిశుద్ధ స్థలము 38⁹¹ నందు సాత్త్వపు మండరము సంఖ్యా 9¹⁵ నందు సాత్త్వపు గుడారము అనియు పిలువబడెను. ఆజ్ఞలనచ్చటనుంచుటచే (నిర్గ 25¹⁶⁻²¹) దీని కిట్టి పేరులు కలిగినవని మూల భాషాపదములవలన దెలియుచున్నది. ఇది దేవుడు తన ప్రజలను కలిసికొనుచోటని పీఠీ వలన నూహింపవచ్చును. ఆ కారణముచే నిది పరిశుద్ధస్థలమై యున్నది.

గుడారము

3. ఇశ్రాయేలీయుల పాలెమునందీ గుడారమున్న స్థలము. ఇశ్రాయేలీయుల నందు పాలెము చతురముగా నుండెను. తూర్పున యూదా ఇశ్రాఖారు జెబూలూను గోత్రములు, దక్షిణమున రూబేను షిమ్రోను గాదు గోత్రములును, పడమట ఎఫ్రాయిము మనషే బెన్యామీను గోత్రములును, ఉత్తరమున దాను ఆషేరు నఫ్తాలీ గోత్రములుండెను. (సంఖ్యా 21³²). ఈ గోత్రముల మధ్య యాజకులు లేవీయులచే చుట్టు కొనబడినదై గుడారము అంతటికి మధ్య స్థానము నలంకరించెను (సంఖ్యా 32¹⁻³⁹). లేవీయులలో కహాతీయులు గుడారమునకు దక్షిణమందును, గర్షోనీయులు పడమటను మెరారియులు ఉత్తరమునందునుండిరి. గుడారమునకు తూర్పున మోషేయు యాజకులు నుండిరి. ఇట్లు పాలెమును పరిశుద్ధమైనదిగా నెంచి దాని మధ్య స్థానమును మందిరముకొఱకు ప్రతిష్ఠించిరి.

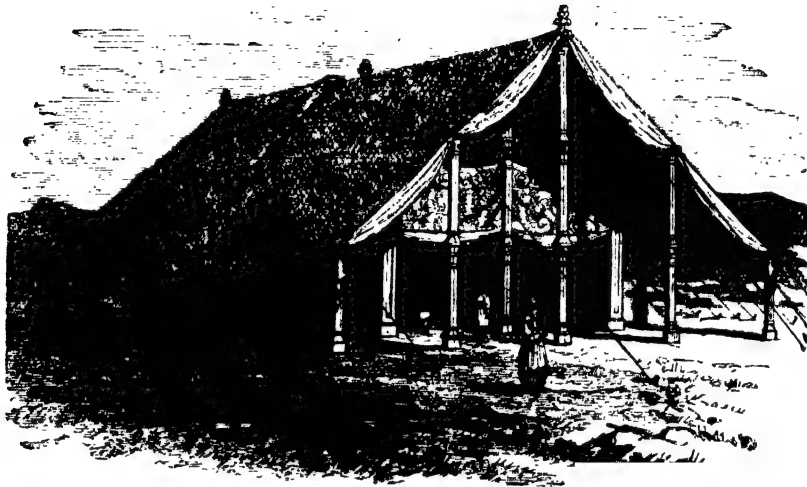
4. గుడారపు ఆవరణము (నిర్గ 27⁹⁻¹⁹ 38⁹⁻²⁰). ఇది 100 మూరలు పొడవును 50 మూరల వెడల్పును గలదై యుండెను. దీనిచుట్టును తెరలను గట్టిరి. పీఠీని కట్టుటకు ఇల్లడి దిమ్మెలలో నమర్చిన 60 తుమ్మస్తంభము లుండెను. ఇవి ఐదేసి మూరలు ఎడముగా నిలిచెను. పీఠీ నన్నిటిని త్రాళ్లతోను ఇల్లడి మేకులతోను బిగించిరి. తూర్పున గాక తక్కిన దిక్కులనున్న తెరలను ఒకదానితో నొకటి వంతులతో కలిపిరి. తూర్పుదిక్కున నిట్లేకలిపినను మధ్య 20 మూరల వెడల్పున ద్వారమును వదలిరి. ఈ ద్వారమునకు ప్రశస్తమగు నాంగుడతోఁ జేసిన తెరను గట్టిరి.

5. గుడారము (26¹⁻³⁷). ఇది ఆవరణ మధ్య మందు పడమరగానున్నది. 30 మూరల పొడవును 10 మూరల వెడల్పును గలిగి రెండు భాగములుగా చేయబడెను. అవి 20×10 మూరలుగల పరి

శుద్ధ స్థలము, 10×10 మూలలు గల అతి పరిశుద్ధ స్థలమునై యుండెను. అవి రెండురు ఒక ప్రశస్తమైన తెరచే వేటుపటచుటచేను. హెబ్రీ 9³ నందా తెర రెండవ తెరయగుటచేను.

మందిరము చుట్టును పలకలచే నావరింపబడెను. ఇతఁ యక్షణములందు ఇరువదేసి పలక

లును పడమటి దిక్కున 6 పలకలునుండెను. వీటిని వెండిచుమెలమీచు నిలిపిరి. వీటి నొక దానిలో నొకటి బిగించునిమిత్తము పైన కడియములను నెట్టిరి. శూర్యుదిక్కున మాత్రము 5 తుమ్మ కిర్ర స్తంభములను నిలిపి వాటి కొక చిక్కని తెరను తగిలించిరి.

ప్రక్కటాపు గుడారము

మందిరము మీద రెండు విధములగు తెరలు పటచిరి. మొదటి 10 తెరలను నీచుమాన్యురకవర్ణ వస్త్రములతో చేసిరి. ప్రతివి 4 మూలల వెడల్పును 2¹/₂ మూర్ల పొడవునుండెను. వీటిని మందిరముపైన అడ్డముగా వేసిరి. గుడారపు వెడల్పు 10 మూరలే గాన ఇవి దానిపై భాగమును మాత్రమేగాక ప్రక్కలను కప్పెను. ఈ పది తెరలను బంగారపు గుండీలచే కొలుకులను తగిలించి ఒక దానితో నొకటిఁ జేర్చిరి.

వీటిపైన మేఱ వెండుప్రకలచే నేయబడిన 11 తెరలను మందిరమున కడ్డముగా పటచిరి. ఇవి ఒక్కొక్కటి 30 మూరల పొడవును, 4 మూరల వెడల్పును గలిగి ఇతడి గుండీలతో నొకదాని కొకటి కలుపబడెను. వీటిలో నొక తెరను గుడారపు ఎదుటిభాగమున పడిచియుంచిరి.

వీటన్నిటిపైన పొట్టేళ్లతోళ్లతోఁజేసిన పైకప్పును, దానిపైన సముద్రవత్తుల తోళ్లతోఁజేసిన కప్పును వేసిరి (నిర్గ 26¹⁴) గాని వాటి

నెట్లు పటచితో యని వివరింపబడలేదు. (సముద్ర వత్తులతోళ్లు చూ॥).

6. గుడాను గునందని సామగ్రి.

(1) ఆహారములలో బలి నీకమును (271-8 381-7), గంగాశమును (3017-21) మాత్రముంచిరి. ఇవిరెండును ఇతడితోఁ చేయబడెను. (a) బలి నీకమును కట్లతోఁజేసి ఇతడితోఁ కప్పిరి. దాని మీద నర్పించెడివి క్రింద పడిపోవుండునట్లు ఇతడి జల్లెడను తగిలించిరి. బలినీకము 5 మూరల చదరముగా నుండెను. దీనికికావలసిన కుండలను, గరితెలను, గిన్నెలను, ముండ్లను, అగ్ని పాత్రలను ఇతడితోఁజేసిరి (27³). (b) గంగాశమును స్త్రీలర్పించిన ఆర్జములతోఁజేసిరి (38⁸). దాని కొలతలుదాహరింపబడలేదు. యాజకుల స్నానాదుల కొఱకైన నీటి నిమిత్తము దీని నుపయోగించిరి.

(2) పరిశుద్ధ స్థలమనబడిన దానిలో నీ దిగువ సామగ్రి లుండెను. (a) సన్నిధి కొట్టెల

బల్ల (25²²⁻³⁰ సంఖ్యా 47). ఇది 1¹ మూర ఎత్తును 2 మూరల పొడవును 1 మూర వెడల్పును గలిగియుండెను. దీనిని తుమ్మ కిట్టితోఁజేసి బంగారుతో పొదిగిరి. దానిచుట్టును బంగారుతోఁచేయబడిన అంచుగలదు. దీనికి సంబంధించిన పశ్చిములు ధూపార్తులు గిన్నెలు పానీయ పాత్రలు అన్నిటిని మేలిమి బంగారుతోఁజేసిరి (నిర్గ 25²⁹). సన్నిధి కొట్టెలను దీనిమీదనే యుంచెరి. దానిగూర్చిన యేర్పాటు లేపే 24⁵⁻⁹ నందుగలదు దానిమీద నుంచు కొట్టె దేవుని కర్పితమైనది. అందువలన దీని నొక విధముగా వేదికగా నెంచవచ్చును. యహె 41²² నందు దీనిని బలిపీఠము అనిరి. ఇది పరిశుద్ధ స్థలములో ఉత్తర దిక్కుగానుండెను (నిర్గ 26³⁵). (b) దీప వృత్తము (31⁸ లేపి 24⁴). ఇదియు బంగారుతోఁజేయబడినది. ఇది పట్టి దీపస్తంభమే గాక మూడు జతల కొమ్మలుగల వృక్షాకృతిగ నుండెను. గాన దానికి ఏడు దీపములు పెట్టవచ్చును. దీనికి సంబంధించిన కత్తెరలు, కత్తెర బిప్పలు, ధైలపాత్రలు కూడ బంగారుతోఁజేసిరి (నిర్గ. 25³⁹). పశ్చిమము ఈ దీపములను శుభ్రముజేసి నూనె పోయుచుండవలె నను నియమముగలదు (27^{20,21} లేపి 24¹⁻⁴). దీనిని పరిశుద్ధస్థలమునందు వక్షా దిక్కుగానుంచెరి (నిర్గ 26³⁵). (c) ధూప వేదిక (30¹⁻¹⁰). ఇది 1 మూర పొడవును 1 మూర వెడల్పును 2 మూరల ఎత్తునుగలది యుండెను. దీనినికూడ తుమ్మ కర్రతోఁజేసి బంగారుతో పొదిగించెరి. దీని మీద ధూపము వేసిరి. దాని యేర్పాటులు 307¹⁻¹⁰ లో నున్నవి. దీనిని అడ్డుతెర యగుట నుంచెరి (30⁶).

(3) అది పరిశుద్ధస్థల మనబడిన దానిలో మంచసము మార్తెముండెను (నిర్గ 25¹⁰⁻²² 37¹⁻³). అది 1¹ మూర యెత్తును 2¹ మూరల పొడవును 1¹ మూర వెడల్పును గలిగియుండెను. దానిచుట్టును బంగారుతోఁచేసిన అంచును గట్టిరి. దానియందు ఆడ్డులవ్రాయబడిన రాతి పలకలనుంచెరి. కరుణాపీఠమనబడిన దానిని దీనికి మూతగా పెట్టిరి. ఈ పీఠముపైన ముఖముఖిగానుండు రెండు కాయలుండెను. ఇది దేవుని సన్నిధానమున కొక విశేష సూచనగా

నుండెను (కరుణాపీఠము, దేవాలయము I 7 (3) చూ||).

7. ముగింపు. ప్రతిదానిని మోసికొని వెళ్లు నిమిత్తము తగిన కడియములును మోతకర్రలు నుండెను. ఈ గుడారముయొక్క యేర్పాటులు చాలమట్లుపి దేవాలయముయొక్క యేర్పాటులయ్యెను (దేవాలయము చూ||). ప్రతి దాని యేర్పాటునందును దేవుని పరిశుద్ధతయు పాప యొన నరుడట్టి దేవుని సమీపించవలసిన మార్గమును సూచనగా చూపబడినది. అది యీ విధముగా మానవులు క్రీస్తుద్వారా దేవునితో సహవాసులగుటకు నిజమైన ముంగుటు ఆయ్యెను (హెబ్రీ 8² 9¹¹. అర్చనములు చూ||).

గుడి (Temple, Shrine). విగ్రహములను పూజించెడి స్థానములు బైబిలుందు సాధారణముగా బలిపీఠములు (I రాజు 11⁷ యిర్మీ 7^{31,32} మొ.) ఉన్నచస్థలములు (I సమా 9¹² హోషే 10⁸ మొ:) అయ్యున్నవి గుడి యను పదమును అచ్చటచ్చట కనబడును. కార్వ 19^{24,27} నందు ఎ థెనునందున్న గొప్ప ఆలయము కత్తెమిదేమియొక్క గుడియనబడినది. రోమా 2²² నందున్న గుళ్లను దోచుకొనువారు అని యర్థమిచ్చు మూలపదమునందును ఇది కనబడును. కార్వ 17²⁴ నందున్న ఆలయమును పదము వేట్రోక మూలపదమై గర్భాలయమును సూచించును. పాతఁనిబంధనలోని ఇశ్రాయేలీయుల ఆలయమునకును, అన్యుల యీ గుళ్లకును వాటి యేర్పాటుల విషయములో సంబంధముగలదు. ఇవి దేవునికిగాని దేవతలకుగాని నివాసస్థలములుగా నెంచబడినవి. క్రైస్తవ దేవాలయముల నిట్టి యుద్దేశముతోఁ గట్టక, ప్రజలు దేవుని నారాధించుటకై కూడుకొనుటకు తెగియుండునట్లు కట్టబడి, వైదికునం దుదాహరింపబడిన సమాజ మందిరములకు సంబంధించినవైయున్నవి. (గుడారము, దేవాలయము, బలిపీఠము, ఉన్నతిస్థలము చూ||

గుడ్డితనము రోగములు చికిత్సలు II (1) చూ||

గుడ్డు ఆహారము II 3 చూ||

గుడిద్వారము

గుడ్లగూబ పక్షులు 14 చూ॥

గుదము ఆయుధములు I, చూ॥

గుడ్డోద (Gudgodah). ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యమునందు మకాము చేసిన స్థలములలో నొకటి (ద్వితీ 107). అది ఎదోము దేశములో నున్న దనుకొందురు. సంఖ్యా 33³³ లోని హూర్ హాగ్గిద్దాసు అను స్థలమిదే.

గుబ్బలు (Knobs). దేవాలయములోని దేవ దారు చెక్కలను, ఇతడి సముద్రమునకును చెక్కిన అలంకారములను సూచించుటకై వాడిన పదము (I రాజు 6¹⁸ 7²⁴). దీని మూల భాషా పదము బైబిలునందీ రెండు గొట్ట మార్తమే గలదుగాన అది దేనిని సూచించునో తేటగాఁ దెలియదు. దీనికి సంబంధమైన పదమును II రాజు 4³⁹లో తీగెలు అని తెనిగించిరి. అలంకారపు పనులలో నుపయోగించు తీగెల నీ పదము సూచించవచ్చును (మొగ్గ చూ॥).

గుమ్మము (Gate). సిరియాపరెస్సీను దేశముల యందున్న మంచి గృహముల కన్నింటికి తలుపులును ద్వారబంధములు నుండును (సిర్గ 127). ఈ తలుపులను కట్టితోఁగాని లోహముతోఁగాని,

రాతితోఁగాని చేసిరి (యెష 54¹⁹). గలిలయ సముద్రమునకు తూర్పు ప్రాంతములయందు మిగుల పురాతనమైన యిండ్లకు రాతి యంతకల మీఁదఁ దిట్టొడి రాతి తలుపులు గనఁబడుచున్నవి. దుష్టులకు సోదాసుపురవాసులు లోతు ఇంటి తలుపులను పగులఁగొట్ట జూచిరి (ఆది 19⁹). విడుదల సంవత్సరమునందు పల్లిపోనొల్లని దాసుని చేవిని కదురుతో తలుపులలోనికి దిగునట్లు గుచ్చి వాని నిత్య దాసునిగఁ జేసిరి (ద్వితీ 15¹⁷). దిర్వాజాలను తరుచుగా నలంకరించెడి వారు (యెష 54¹⁹ ప్రక 21²¹). రాత్రులయందు వాటికి అడ్డుకములు వేసి బిగించుకొనిరి (నెహె 7³ ప్రక 21²⁵). సమ్మోను గాజా పట్టణపు తలుపులను ద్వారబంధములతో, వాటి అడ్డు గజ్జలతో నూడఁ జేటికి యెత్తుకొనిపోయెను (న్యాయా 16³). సాధారణముగా గ్రామములలోను పట్టణములలో నుండు ఇండ్లద్వారములకు గాని పురద్వారములకు గాని తాళము లుండునని కావు గాని, కొన్నింటి కుండునని. గృహ నిర్వాహకులు, అధికారులు మొదలగువారి యధికారమును తాళపుచెపులు సూచించెను (యెష 22²² మ 16¹⁹). ప్రస్తుత మున ఆ ప్రాంతముల వర్తకులు బరువైన తమ

తాళపు చెవులను భుజములమీద వేసికొనిపోయెదరు. వాటిని ఇనుముతోఁగాని, కఱ్ఱతోఁగాని చేయుదురు. (కోట I 2, యెరూషలేము B III 8 చూ॥).

J.C.

గురుగులు (Fares). పల్లెటవనందు నాలుగు రకముల గురుగులు పెఱుగును. అందొక రకము గోధుమ యవల పొలములలో విశేషముగ వృద్ధి నొందును (మ 13²⁴⁻³⁰). ఆ ధాన్యముల పైరంత యెక్కుగా నీ మొక్కలు ఎదుగును గాన, ధాన్యము లేస్సగా ముదిరి పంటలు బాగుగా పండునంత వఱకు వీటిని పీకివేయరు.

J.C.

గురుతులు (Marks). సూచనలు అను శీర్షిక యందు సాధారణమైన గుఱుతులను గూర్చిన వివరము కనబడును. ఇచ్చట దేహముంగు వేయఁబడిన గుఱుతులనుగూర్చి వివరింతుము.

1. సున్నతీయను గుఱుతు యూదులలో సర్వసాధారణమైనది. ఇది దేవుఁడు అబ్రాహాముతోఁ జేసిన నిబంధనకు గుఱుతుగా నున్నది (ఆది 17¹⁴).

2. కయూనుమీఁద నొక గుఱుతు గలదు (ఆది 4¹⁵). ఇతరులతనిని చంపకుండునట్లు వేయఁబడిన గుఱుతైయుండెను.

3. I రాజు 20⁴¹ లో ప్రవక్తలను పోల్చుటకు ఏదోయొక గుఱుతున్నట్లున్నది. జెక 13⁴ నందలి నొక కింబలియైనట్లున్నది. ఇట్లే మన దేశము నందలి సాధులు నేటివఱకు ప్రత్యేకమైన దుస్తులచే పోల్చబడుచున్నారు.

4. పూర్వకాలమున దుఃఖ సమయమునందు తమ దేహములను కోసికొనెడివారు. ఇట్లు చేయుట దుఃఖమునకు మాత్రమేగాక చనిపోయిన వారికి చూపఁబడలచిన మర్యాదకును గుఱుతుగా నెంచిరి. లేవీ 19²⁸లోని పచ్చబొట్టును ఇట్టివే. ఇశ్రాయేలీయుల కిది నిషిద్ధమైయుండెను (ద్వితీ 14¹).

5. యెహోవా చేసిన మేలులను స్మరించు కొనుటకు చేతులకును నొసటికిని గుఱుతులు వేసి కొనవలెనను ఆజ్ఞ గలదు (నిర్గ 13^{9,16}). ఆరంభ

మున వారు ఆ స్థలములందు గాయపఱచుకొని గుర్తులు పెట్టుకొనినట్లు తలంచరిగాని అవి ప్రజలు ధరించవలసిన బాసికములని ద్వితీ 11¹⁸ వలనఁ జెలియుచున్నది.

6. నిత్య దాసత్వమునకు గుఱుతుగా చెవులను కదురుతో నుచ్చిరి (నిర్గ 21⁶).

7. యెహె 9⁴ ప్రక 7³ 14¹ 17⁵ 22⁴ చూచిన పక్షమున భిక్షులకు నొసటిమీఁద నొక గుఱుతు న్నట్లు తెలియుచున్నది. వారి నొసటిమీఁద హాత్రి యక్షరములలో టౌ (T) యను అక్షర గుఱుతు వేసినట్లున్నది. కావున ఇది సాధారణముగా సిలువ గుఱుతు అని అలంకారరీతిగా నెంచఁబడుచున్నది.

8. అదేరీతిగా క్రీస్తువిరోధకి శిష్యులగువారు ఆ విరోధగుఱుతును చేతిమీఁదనైనను నొసటి మీఁదనైనను వేయించుకొనునట్లు అలంకారరీతిగా నున్నది (ప్రక 16² 19²⁰ సూచనలు, సంఖ్య చూ॥).

గురుహాతు మృగములు 25 చూ॥

గుర్రము (Horse). గుర్రములను గూర్చిన సూచనలు దైబిలునందు మొదటినుండి గలవు. విగుప్తీయులు వీటిని విశేషముగాఁజెంచిరి (ఆది 47¹⁶ నిర్గ 9³). ఇశ్రాయేలీయులను తఱచిన ఫరో పైన్యమునందు గుర్రములు విశేషముగ నుండెను (14¹⁸ 15¹⁹). ఇశ్రాయేలీయులు వెళ్లఁదలచిన కనానీయులకును అట్టి సేనాబలము లుండెను (న్యాయా 4¹⁵ 5²²). ఇశ్రాయేలీయుల రాజులు గుర్రములను విస్తారముగా సంపాదించుకొనరాదను ఆజ్ఞ యున్నను (ద్వితీ 17¹⁶) వారిట్టి సేనాబలములనుగాక యెహోవానే నమ్ముకొనవలెనను హెచ్చరికలు ప్రవక్తలు చేయుచుండినను (యెష 30¹⁶ కీర్ 20⁷ 33¹⁷) వారు తమ చుట్టునుండు వారివలె నుండఁగోరి వీటిని సంపాదించుకొనిరి. దావీదు (II సమూ 8⁴) సాలామెనులు (I రాజు 10²⁸) వాటిని సమకూర్చిరి. సాలామెనుకాలమున దేశమునందు గుర్రముల వ్యాపారము విశేషముగ నుండెను (10²⁸⁻²⁹ II ది 116,17 9²⁸). అతడు విగుప్తీయులయొద్ద గుర్ర మొకటింటికి 150 తులముల వెండి పెట్టికొనెను. విగుప్తీయుల దేశ మిట్టి

వాప్యారమునకు మిగుల ప్రసిద్ధిపడసినట్లు (యెష 31^{1,3} యెహె 17¹⁵) వలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ కాలమునం దిశ్రాయేలీయుల రాజులు గుర్తములను తమ సేనాబలములో జేర్చుట సర్వసాధారణమాయెను (I రాజు 22⁴ II రాజు 37 91^{8,33} యెష 27). అన్య జనాంగముల రాజులు వాటిని వాహనములుగా నుపయోగించిరి (ఎస్తే 6⁸). 81⁰ లోనున్న బీజాశ్వములు పారిసీరాజులు వాహనములుగా నుపయోగించిన శ్రేష్ఠమైన గుర్తములను సూచించును. గుర్తములను సూర్యదేవతకు ప్రతిష్ఠించునట్లు II రాజు 23¹¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఇట్టి గుర్తములు ఈ భారతఖండమున నున్నట్లు మట్టితోఁ జేయబడిన విగ్రహములై యుండవచ్చును. యుద్ధములను ఇరవీములగు బాధలను సూచించుటకును వేగిరముగా ఎర్రమానములను తీసికొనిపోవు మాతలను సూచించుటకును జైకర్త్యా (1⁸ 6^{2,3} 10⁵ 14²⁰) ప్రకటన (6^{2,1,5,8} 9¹¹ మొ॥) ప్రవచన గ్రంథములలో గుర్తములను పదము అలంకార రీతిగా నుపయోగింపఁబడెను.

గుర్తముల గవని, గుర్తపువ్వారము, గుర్తములు వచ్చు మార్గము యెహెషరేము III 8 (5) చూ॥

గువ్వ పక్షులు 15 చూ॥

గుహ (Cave). పశ్చిమ దేశమునందు నున్న పురాశ్శక్కువగా నుండి భూమిలోనుండి యుబుకు ఊటలవలన నవి కజిగి పోవుటచే అచ్చట గుహ లనేకము లేపడినవి. గుహయను పదమునకు మూలభాషలో హోరు (Hor) అను మాటను వాడిరి. హోరీయులనఁబడిన వారిట్టి గుహలయందు నివసించిన వారని యా పదమువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును (హోరీయులు చూ॥). ఆది కాలమునందు జీవించినవారి నివాసస్థానములు గుహలే. లోతు (ఆది 19³⁰) దాపిడు (I సమూ 22¹) పారిపోయియున్న సమయములో వారు నివసించినది గుహలలోనే. ఆపత్రైక్యమున వాటియందు దాసుకొనుట సర్వసాధారణమైయుండెను (యెహో 10¹⁶ న్యాయా 6² I రాజు 18⁴ మొ॥). మృతులను పాతిపెట్టుటకును గుహలను వాడిరి (ఆది 23⁹ యోహా 11³⁸ అదుల్లాము, మక్వీలా చూ॥).

గుళ్లను (గుడిని) దోచువారు (Robbers of Temple). ఈ మాట కార్య 19³⁷ రోమా 2²² లో నున్నది. II మక్క 4³⁹ నందు లుసిమాఖు యెహెషరేము ఆలయములోనున్న ప్రతిష్ఠిత వస్తువు లనేకములు దొంగిలినాడని వ్రాసినచోట ఈ గ్రీకు మాటను వాడిరి. రోమా 2²²లో అదేరీతిగా యూదులు అన్యలు గుళ్లను దోచుకొని అచటి సామును దొంగిలించెదరని పాటు వాగ్మిఁద నేరము మోపెను. దీని శబ్దార్థము గుళ్లను దోచుకొనుటయై యుండినను కార్య 19³⁷లో దానికా యర్థమును చెప్పక, దేవతలను మాషించుటయను ఆర్థ మిచ్చునని చెప్పదురు. పాలు ఆర్థము దేవతలట్లు మాషించలేదని ఎ ఘను పట్టపు కర్ణము ఆర్థ రహితవారితో చెప్పెను.

గూ

గూడబాతు పక్షులు 16 చూ॥

గూడు (Nest). పశ్చిమ గుళ్లనుగిచ్చైబిలునం దువాహరింపఁబడి యున్నది (న్యతీ 22⁶ 32¹¹ కీర్తి 84³ మొ॥). వీటికంతి పశేషురము లేనుగాని కొన్ని చోట్ల అలంకారరీతిగా నీ పదము ప్రయోగింపఁబడెను. ఎత్తమున స్థలములలో పక్షిరాజు కట్టుకొని గూళ్లు దుర్లములను సూచించును (సంఖ్యా 24²¹ య్యీ 49¹⁶ ఓబ 4). యోలు తన యింటిని గూటికి పోల్చెను (యోలు 29¹⁸). పశ్చులకైనను గూళ్లు గలవుగాని తన కెట్టి నివాస స్థలము లేదని తనయొద్ద నేమయిన చూడకునను ఉద్దేశముతో జెంబడింపఁ గోరి వచ్చిన యొకనికి మన ప్రభువు బోధించెను (యె 4²⁰ లూ 9⁵⁸).

గూఢార్థము, గూఢవాక్యము, విప్లవడు కథ, మరుగుమాట, సామెత (Dark sayings, Riddle, Parable, Proverb).

1. పాత్రనిబంధనయందు సాధారణముగా సామెతె యని తెనిగింపఁ బడిన పదమును గూఢార్థమనియు (కీర్తి 49⁴) గూఢమైనమాటయనియు (యెహె 20⁴⁹) తెనిగించిరి. సామెతలను మాత్రమేగాక ఉపమానములను సూచించుటకును ఈ పదములే వాడిరి (సంఖ్యా 237¹⁸ 24³ యెహె 17² 24³ మొ॥. ఉపమానము చూ॥). వీటివలన కథలలోను సామెతలలోను

సాధారణ భావము గాక మఱియొక లోతైన భావమును ఉన్నదని యర్థమగుచున్నది గాని వీటన్నింటిని ఒక విధమైన గూఢార్థములని యెంచదగును.

2. చిక్కుగానుండు వాక్యములను సూచించు మఱియొక పదము గూఢార్థములను సూచించును. ఇది సమ్మోచపరిష్కేయములలోపే వేసిన విప్లవ కథకు వాడినమాటయై యున్నది (న్యాయ 14¹²⁻¹⁹). దేవుడు మోషేతో గూఢ భావముతో గాక తేటగా మాట్లాడెనను వాక్యము నందు అది యున్నది (సంఖ్యా 12⁸). షెబా రాణి సాలూహునును శోధించుటకు అడిగిన గూఢమైన ప్రశ్నలకును ఈ పదమునే వాడిరి (I రాజు 10¹ II దిన 9¹). దేవునిగూర్చిన లోతైన సంగతులను సూచించుటకు కీర్తనలను వ్రాసినవాగు అట్టిసంగతులనుగూర్చి ఈ పదమును వాడిరి. ఆ కీర్తనలలో దానిని మరుగుమాటలనియు (క్రీస్తు 49¹) గూఢవాక్యములనియు (78²) తెనిగించిరి. ఆ రీతిగానే జ్ఞానము చెప్పు హితోగ్ధులను గూఢవాక్యములనుబడెను (సామె 1⁶). దానియేలు కలలభావము చెప్పువాడగుటచే అతడు అట్టి గూఢార్థములను విడదీయు వాడనియు మర్తములు బయలుపడెనువాడనియు పిలువబడెను (దాని 51²). ఆ పదమును దానియేలు రాజగు అంజియొకసునుగలించి వాడి నిష్పడు ఉపాయము తెలిసికొనుట యని దానిని తెనిగించిరి (82³). పై నిదర్శనములనుబట్టి ఈ పదము రహస్యములను తెలిసికొను జ్ఞానమును సూచించునని చెప్పవచ్చును (ఉపమానము, సామెత, మర్తములు చూ॥).

గూన పంట సామగ్రి 3 చూ॥

గూనివాడు రోగములు చికిత్సలు I 6 చూ॥

గూనీ, గూనీయులు (Guni = రంగు వేసిన).

1. నఫ్తాలీ కుమారులలో నొకడు (అది 46²⁴ I దిన 71³). సంఖ్యా 26⁴⁸ నందితని సంతతి వారికి గూనీయులను పేరు కలదు.

2. గాదు సంతతి వారిలో నొక పెద్ద (I దిన 51³).

గూరు (Gur = కొదమ సింహము). ఇట్లే యాము అను ఊరు దగ్గరనుండు నొక స్థలము. యూదారాజైన అహజ్యానిచ్చట గాయపటచిరి (II రాజు 9²⁷).

గూర్బయులు (Gurbaal = బయలు నివాస స్థానము). అరబ్బీయులు నివసించిన యొక స్థలము (II దిన 26⁷). బహుశః ఎదోముదేశములో నుండవచ్చును.

గృహవేవతలు (Teraphim = స్వస్థపట చుటనుగూర్చి విచారించుట). హెబ్రీ భాష యందు వీటిని తెరాఫీములనిరి. ఇవి ఇంద్రజాలము మాంత్రికము అనువాటికి సంబంధించినవి. పూర్వీకుల సారాధించుటలోనుండి వీటి యారాధనవచ్చెనని కొందఱి యభిప్రాయము. ఆరంభమున నివి సుగంధ ద్రవ్యములతో సిద్ధపర్చబడిన పూర్వీకుల పుర్రెలట. నాగరీకత హెచ్చిన కొలఁది అట్టి పుర్రెలకు బదులు వాటివలె సిద్ధపర్చబడిన కర్తవ్యగ్రహముల నుపయోగించిరి మీకాలు ఇట్టిదాని నొకటి మంచము మీఁదబెట్టి కప్పటవలన నది దావీదేనని సౌలు నేవకులను మోసపటచఁ గలిగెను గాన అవి మనుష్యులంత పెద్దవిగా నుండెనని I సమూ 1913-16 వలన నూహింపవచ్చును గాని లాబాను వాటిని కనుగొనకుండ రాహేలు ఒంటె సామగ్రిలో దాచి పెట్టఁగలిగెను (అది 31¹⁹) గాన అవి చాల చిన్నివిగ నూడ నుండవచ్చును. న్యాయ 17⁵ 1814, 17, 18, 20 II రాజు 23²⁴ హోషే 3⁴ జెక 10² నందును వీటినిగూర్చిన సూచనలు గలవు. B.

గృహ నిర్వాహకుడు (Steward). పాత నిబంధనయందీ పదము ఒక ప్రత్యేక పదమునకు గాక ఇంటిపనులమీఁద నున్నవాడు అని యర్థమిచ్చు కొన్నిపదములకు భావాంతరమై యున్నది. అది 4316, 19 44⁴ లో యోసేపు యొక్క ముఖ్యసేవకుని బిరుదుగా నున్నది. క్రొత్త నిబంధనలోని రెండు గ్రీకుపదముల నీమాటలతో తెనిగించిరి. మ 20⁸ లూ 8² నందు ఆస్తి యప్పగింపబడిన వాడని యర్థమిచ్చు మూలపదము గలదు. 8² నందు

ఇది హేరోదు సేవకుడగు కూజాయనువాని బిరుదుగా నున్నది. సాధారణముగా క్రొత్త నిబంధనయం దుపయోగించిన మఱియొక పదము ఇంటిని చూచువాడు అని యర్థమిచ్చును. దీనిని కూడ గృహనిర్వాహకుడు, గృహనిర్వాహకత్వములను మాటలచే తెనిగించిరి (12⁴⁹ 16², 3, 4, 8). తరువాతి కాలమునందీ పదము క్రీస్తు వాక్యసేవకులకొక బిరుదయ్యెను (I కొరి 41, 2 I పేతు 41⁰). తీతు 17 లో అది అధ్యక్షునికి బిరుదుగానున్నది. ఈ యువ్యోగస్థులు తమ స్వంతపనులను గాక క్రీస్తు పనినే చూచువారు గావున గృహ నిర్వాహకులవలె దానిని నమ్రకముగాజేసి ఆయనకు లెక్క నప్పగింపవలెనను సంకతులను నూచించుటకు ఈ బిరుదు బోధకులకు తగినదై యున్నది.

గె

గెజెరీయులు (Gizrites). గెజెరు అను ఊరి నివాసులు (I సమా 27⁸ గెజెరు చూ॥).

గెజెరు (Gezer = వేలుపడిన). షేఫే లాలో నుండు మిగుల పురాతనమైన యూరు. క్రీ॥ ము॥ 3000 సం॥ల క్రిందట హోరీయులచట నివసించియున్నట్లు అచ్చట దొరికిన రాతి శాసనమువలనఁ జెలియును. క్రీ॥ శ॥ షుమారు 2500 సం॥లకు ముందు కనానీయులు దాని స్వాధీనపఱచుకొనిరి. ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమునకు మొదట వచ్చినప్పుడు యెహోషువ దాని రాజును జయించి యతనిని చంపించెను (యెహో 10³³ 12¹²). అది ఎఫ్రాయిమీయుల స్వాధ్యక్షములోనిదిగా నెంచబడి లేవీయుల కియ్యబడిన యూల్లలో నొకటయై యుండెను (16³ 21²¹) గాని యిశ్రాయేలీయులు దీనిని స్వాధీనపఱచుకొనక పోవుటచే (స్వాయా 13⁹) దానిదు కాలమువఱకు ఫిలిష్తీయుల పశమున నుండెను (I దివ 20⁴). తరువాత ఐగుప్తురాజు దానిని పట్టుకొని సాలామెనుకు భార్యగా నిచ్చిన తన కుమార్తెకు దీనిని ఓలిగా నిచ్చెను (I రాజు 9¹⁶). మక్కబీయులలో సీమోనను వాడు దానిని ముట్టడివేసి జయించెను. I మక్క 15⁴³⁻⁵³ నందు దీనికి గాజరా యనుపేరు కలదు. ఇటీవల శిథిలపరిశోధకులలో కొందఱు ఈ యూరి

పాడుదిబ్బలను త్రవ్వించి పూర్వకాలపు వాడుకలలోను ఆచారములలోను అనేకమైన వాటిని కనుగొనిరి. (పటము III, D 5).

గెతెరు (Gether) ఆరాము కుమారుడని అది 10²³ నందున్నను షేము కుమారుడని I దివ 17 లో కనబడుచున్నది. ఇచ్చట కుమారుడను పదమునకు సంతతివాడని యర్థము. అది 10 లోని వారందఱు ప్రత్యేకజనములకు పూర్వీకులై గాని గెతెరు సంతతి వారైతఱ జీవించిరో తెలియుచున్నది.

గెత్సేమనే (Gethsemane = నూనె గానుగు). బలీవ చెట్లతో నిండియున్న యొక తోట. ఆ చెట్ల పండ్లనుండి నూనెతీయుట కొక గానుగ దీనియుచున్నట్లు ఈ పేరువలన నూహింపఁదగినది. ఈ తోట యెరూషలేము నకు దూర్పుగా నున్న కెద్రోను వాగుకు కొంచె మవలె బలీవకొండకు దిగువగా నుండెను (మ 26^{30, 36} మా 14²⁸⁻³² యోహా 18¹). యేసున కిదెంతో యిష్టమైన చోటు గావున ధ్యానించు కొనుటకుఁ దరుచుగా నాయన ఇచ్చటి కేకాంతముగ వెళ్లడివాడు (లూ 22³⁹ యోహా 18²). ఆయన శ్రమపడి శత్రువుల చేతి కప్పగింపబడిన స్థలమిదే (మ 26^{30, 36} మా 14²⁸⁻³² లూ 22³⁹⁻⁵³ యోహా 18¹⁻¹²) గాన నిత్యము పుణ్యభూమిగా నెంచబడును. తూర్పునంచి యెరూషలేము లోనికిబోవు మార్గము కెద్రోనువాగును దాటునట్టి పంతెనకు కొంచెము తూర్పుగా నీ తోటగలదను పారంపర్యమొకటి యున్నది. బలీవల కొండ మీఁదకు ఉత్తరముగాబోవు మార్గమును ఆ కొండను చుట్టి దక్షిణముగా బోవు మార్గమును కలియునట్టి మూలలో నిదియున్నదని కొందఱి యభిప్రాయము. ఈ తోట చాల మట్టుకు చదరముగా నున్నది. ఉత్తరమున 150 అడుగులు, పడమట 160 అడుగులును గల గోడలచే రోమన్ సంఘస్థులు దీనిని పదిలపఱచి యున్నారు. దీనియందు 8 గొప్ప బలీవ పృక్షములుగలవు. 7 వ శతాబ్దమున యెరూషలేమును స్వాధీనపఱచుకొనిన అరబ్బులు వాటిమీఁద పన్నువసూలుచేసి నట్లు ఆధారములున్నందున అవి 1200 సం॥ల నుండి యున్నవని తెలిసికొనవచ్చును. అంత పెద్ద పృక్షము లాచుట్టుపట్ల ననేకములుగలవు.

రోమియులు యెరూషలేమును ముట్టడించి నప్పుడు చుట్టునుండు చెట్ల నన్నింటిని నరికివేసిరి (యూధ 5:12-14) గాన క్రీస్తు శ్రమపడి నప్పుడున్న చెట్లు అవే యనుటకు వీలుగాదు. ఈ భాగము నకు తూర్పుగా కొండ వాలుమీద నున్నదే ఆ తోటయని గ్రీకుసంఘస్థులు మఱియొక స్థలమును చూపుచు దానిని పదిలపఱచి యున్నారు. అది ఒలీవ కొండమీద నున్న సరియైన యునికి యేదియో నిశ్చయించుటకు వీలులేదు. గెల్సేమునే తోట పీటిలో నేవోయొక్కటి యనిగాని కాదని గాని రూఢిగా చెప్పవీలులేదు. ఆ తోట యెరూషలేము కదుటనున్న ఒలీవకొండమీద నుండుట మాత్రము రూఢి.

గెవల్యా (Gedaliah = దేవుడు నా గొప్ప తనమై యున్నాడు).

1. యెరూషలాము కుమారులలో సితారా వాయించినవాడు. దేవుని మందిరమునందు గానము చేయుటకై నియమింపబడిన 24 వంతు లలో రెండవ వంతునాయకుడు (I దిన 25:3,9).

2. ప్రవక్తయగు జెఫన్యాయొక్క పూర్వకు లలో నొకడు (జెఫ 11).

3. యిర్మీయా కాలమునందున్న పష్పూరను వాని కుమారుడు (యిర్మీ 38:1-4).

4. యెరూషలేము పట్టణములో కొంత భాగ మును దేవాలయముచు క్రీ॥ ము॥ 599 సం॥ నాశన మైన పిదప నెబుకదైజరు యూదయ నేలుటకు నియమించిన అధిపతి. ఇతడు అహీకాము కుమారుడు. తన తండ్రివలె నితడును యిర్మీ యాను ఘనపఱచి అతనికి స్నేహితుడాయెను (యిర్మీ 40⁵). మిగుల తెలివి తేటలతో రాజ్యము నేల నారంభించెను గాని రెండు నెలలలోనే ఇశ్రాయేలనువాడు కుట్రజేసి యితనిని చంపెను (II రాజు 25²²⁻²⁶ యిర్మీ 39¹⁴ 40⁵-41¹⁸). తరువాతి కాలములలో నీతని మరణదినము జనాంగపు ఉపవాస దినములలో నొకటిగా నాచరించిరి (జెక 7⁵ 8¹⁹).

5. అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎబ్రాహేరేపగవలన వారిని వదిలిపెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10¹⁸). H.

గెదెరు, గెదేరీయుడు (Geder = హద్దు, కంచె, Gederite). కనానీయుల యూర్జలో నొకటి. యెహోషువ దాని రాజును జయించెను (యెహో 12¹³). I దిన 2³¹ లోని బేత్లాదేరు (= బేత్ + గాదేరు) ఈ యూరే యనుకొందురు. I దిన 27³⁶ లో గెదేరీయుఁ డనబడినవాడీ యూరి వాడేనని సాధారణాభి ప్రాయముగాని ఇతఁడు గెదేరా వాడని యను కొనువారును గలరు (యెహో 15³⁶).

గెదెరోతాయిము (Gederothaim = గొర్రెల రెండు దొడ్లున్న స్థలము). షెఫేలాలో యూదాకు చెందియుండిన 14 ఊళ్లలో నొకటి (యెహో 15³⁶). అయితే అచ్చటి యూర్జ పేరులను చూడగా నవి 14 కాక 15 ఉన్నవి. ఇందుచేత ఈ పేరు ఆ జాబితాలోకి పొరబాటుగా వచ్చెనని కొంద అనుకొందురు. LXX లో ఈ పేరుకు ముందునందు గెదేరా అను దానితో చేర్చి దాని చుట్టునుండు కంచెలు అని తర్జుమ చేసిరి. ఇట్లున్నయెడల అది ప్రత్యేక మైన యూరు కానేరదు.

గెదెరోతు (Gederoth = గోడలచే నావ రింపబడిన స్థలములు లేక మందల దొడ్లు). షెఫేలా యనబడిన యూదా మైదానముం దుండు గ్రామములలో నొకటి (యెహో 15⁴¹ II దిన 28¹⁸). ప్రస్తుతము కట్రా (Katra) యను నదీ దీని యునికియై యున్నట్లున్నది. (పటము II, C 1).

గెదేరా, గెదేరాతీయుడు (Gederah = దొడ్డి, Gederathite). షెఫేలాలోనుండు నొక యూరు (యెహో 15³⁶ I దిన 4²³). ప్రస్తుతము జెదీరె (Jedireh) అనబడిన యూరే దాని యునికియై యున్నది. అందులో నివసించువాడు గెదేరాతీయుడు అనబడెను. (12⁴). యెహో 15³⁶ నందు అది యూదాకును I దిన 12⁴ నందు బెన్యామీనుకును చెందియున్నట్లున్నది. అందు వలన నివి రెండు ప్రత్యేకమైన ఊళ్లని కొంద అనుకొనుచున్నారుగాని ఆ రెండు గోత్ర స్థానములు దగ్గరగా నున్నందున మొదట ఇది యూదాకును తరువాత బెన్యామీనుకును చెందెనని తోచుచున్నది. (పటము II D 1).

గెదోరు, గెదోరీయుడు (Gedor = గోడ కంచె, Gederite).

1. యూదయలోని యొక గ్రామము (యెహో 15⁵⁹ I దిన 4^{1,18} 127). ప్రస్తుతము దానికి జెదురు (Jedur) అని పేరు. గెదె రీయులు ఈ యూరివారె (I దిన 4¹ పటము II, E 2).

2. హము సంతతివారు నివసించిన యొక జిల్లాకు పేరు. షిమోను సంతతివారు వీరి నచటి నుండి వెళ్లగొట్టిరి (I దిన 4^{39,40}) LXX లో గెదోరు అను మాటకు ప్రతిగా గెరారు అను మాట యున్నది. అయితే గెరారు అనునదే యిచటికి బాగుగా సరిపడుచున్నందున ఇదే సరి యైనదని తోచుచు (గెరారు" చూ॥).

3. రాజును సౌలు పూర్వీకులలో చేరిన ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 8³⁰ 937).

గెనబతు (Genubath = దొంగతనము). సౌలామోనును విరోధించిన ఎదోమీయుడగు హదదు కుమారుడు (I రాజు II²⁰). ఇతని తల్లి ఫహో భార్యకు చెల్లి యగుటచే నితడు ఫహో నగరమందు రాచకుమారులవలె పెరిగెను.

గెన్నెసరెతు వేశము (Gennesaret = హోసోరు అనువాని తోట). గలిలయ సముద్ర మునకు పశ్చిమముగానున్న బయలు (మ 14³⁴ మా 6⁵³). ఈ బయలునందు క్రీస్తు తనయొద్దకు వచ్చిన గొప్ప జనసమూహమందున్న యిశేకమంది రోగులను స్వస్థపరిచెను. ఈ బయలు చాల ఫల వంతమైనదనియు, దాదాపు 3½ మైళ్ల పొడవును 2½ మైళ్ల వెడల్పును కలిగియున్నది యోసీఫను వ్రాసెను (యద 3.10.8). ఇది కపెర్నహూము నకును మగ్గలసేను నుగ్గయనుండును. (పటము IV, D 6.)

గెన్నెసరెతు సరస్సు గలిలయ సముద్రము చూ॥

గెబ, గెబా (Geba = కొండ). బెన్యామీనీయుల యూర్షలో నొకటి (యెహో 18³⁴). వారు దానిని రేవీయుల కిచ్చిరి (21¹⁷ I దిన 6⁴⁰). అది యూదావారి యుత్తరపార్శ్వగా నుండుటచే, గెబా మొదలుకొని బెయేర్షెవలకు అను మాటలు

యూదా దేశమంతటినీ నూచించును. (II రాజు 23⁸). I దిన 14¹⁶ లో నున్న గిబోను ఈ యూరే (II సమా 5²⁵). I సమా 14⁵ ను చూడగా అది మిక్కపు సమీపమున నున్నదని తెలియును. ఇచట యోనాతాను ఫిలీషీయులను హతము చేసెను. ఆసా దానికి ప్రాకారములను కట్టించెను (I రాజు 15²²). అష్షూరు రాజు యెరూషలేము మీదికి ఈ యూరిమీదుగానే వచ్చునని యెషయా ప్రవచించెను (యెష 10³⁹). చెఱకాలమునకు తరువాతి చరిత్రలోకూడ ఈ పేరు కనబడును (నెహె 11³¹ ఎజ్ర 2²⁶). న్యాయ 20³¹ లోని గిబియా ఇదే స్థలమని యనుకొందురు. యెరూషలేమునకు ఉత్తరమున మూడుక్రోసుల దూరముననుండి ప్రస్తుతము జెబా (Jeba) అనబడినది దీని యునికియై యున్నది. (పటము III, F 5).

గెబలు, గిబ్తీయులు (Gebal = కొండ, Gebalites = గెబాలు నివాసులు).

1. షేనీకే దేశములోనున్న ఒక యూరు. అది దేవుల దీక్షాయేలీయుల కిచ్చిన భూమిలో నున్నట్లు లెక్కింపబడినను ఇశ్రాయేలీయులు దానిని స్వాధీనము చేసికొనక యుండిరి (యెహో 13⁵). సౌలామోను కట్టించిన యాలయము కొఱకు రాళ్లను మలిచినవారును (I రాజు 5¹⁸). యెహెశ్శేలు కాలములో ఓడలను బానుచేయు వారును (యెహె 27⁹) ఈ యూరినుండియే వచ్చిరి. సీహోనుకు దాదాపు 50 మైళ్లు ఉత్తరముగా నున్న జెబెయిల్ (Jebail) దీని యునికియై యున్నది.

2. ఎదోమీయులతోను మోయాబీయుల తోను అరబ్బీయులతోను సంధి చేసికొని యిశ్రాయేలీయులను విరోధించిన యూరివారు (క్రీర 83⁷ పురా 2.1.2,9,9,1.) ఈ యూరు మృత సముద్రమునకు దక్షిణమున నున్నట్లున్నది. ఇప్పుడు దీని జెబల్ (Jebal) అను పేరు కలదు.

గెబెరు (Geber = యోధుడు). సౌలామోను కాలమున యొర్దానుకు తూర్పుగా నుండు ఒక అధికారి. ఆహారమును సంగ్రహించు నియమింపబడిన 12 మందిలో నితఁడొకఁడు (I రాజు 4¹⁹). యొర్దాను కీశాన్య దిక్కున నున్న ప్రదేశ

మూల నిజపరిశీలన గెబెరుకుమారు డనఁ బడినవాఁ డొకఁడుండెను. దీనికి మూల భాషయందున్న బెజ్-గెబెరు (*Ben-Geber*) అను నది వాని పేరై యుండును. అతఁడీ గెబెరు యొక్క కుమారుఁ డనవచ్చును.

గెమర్యా (*Gemariah* = యెహోవా కొన సాగించును).

1. యిర్మీయా కాలములో లేఖకుడగు సాఫాను కుమారుడు. యిర్మీయా వ్రాసిన గ్రంథమును యూదారాజైన యెహోయాకీము కాల్చివేయఁ బోవుచుండగా అటుల కాల్చుకూడదని చెప్పిన వారిలో నొకఁడు. ఇతని మాటను రాజు వినకనే యా గ్రంథమును కాల్చివేసెను (యిర్మీ 36^{10-12, 25}).

2. రాజైన సిద్కియా యెహూషరేమునుండి బబులోనుకుఁ బంపిన యొక దూత. ఇతనిచేత యిర్మీయా ఒక యుత్తరమును వ్రాసి పంపించెను. ఇతఁడు హిల్క్కియా కుమారుడు (యిర్మీ 29¹⁻³).

గెమలి (*Gemalli* = ఒంటెలు గలవాడు). కాదేఖు బర్షెయనుండి గోత్రమున కొక్కని పంతున మోషే పంపిన 12 మంది వేగులవారిలో దాను గోత్రకుడగు అమీయేలు తండ్రి సంఖ్యా 13¹²).

గెమువేలు (*Geuel* = దేవుని మహత్వము) కనాను దేశమును వేగు చూచుటకు మోషే గోత్రమున కొక్కని చొప్పున పంపిన 12 మందిలో గాదు వారి ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹⁵).

గెరా (*Gera* = గింజ). బెన్యామీను కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 46²¹). సంఖ్యా 26³³⁻⁴⁰ లోని బాబితాలో ఈ పేరు కనబడదు. I దిన 83, 5, 7 లలో నితఁడు బెన్యామీను మనుష్యుడై యున్నట్లున్నది. ఇతఁడు బెన్యామీనీయుల తెగలలో నొకదానికి ముఖ్యుఁ డయ్యెను. ఏహూదు (న్యాయా 3¹⁵) ఏమీ (II సమూ 16⁵ 19^{16, 18}), అనువా రీతని పంశుభులు.

గెరారు (*Gerar* = మఖము లేక నీటి కుండలు.) మిగుల పురాతనమైన ఒక యూరు. అది కనాను దేశపు హద్దులలో నొకటియైయుండెను (ఆది 10¹⁹). అచటికి అబ్రాహాము ఒక సారియు (20^{1, 2}) ఇసావుకు ఒక పర్యాయమును

(20^{1, 2}) వెళ్లియుండిరి. ఆసా యను రాజు కూషీయా నోడించిన ఈ చరిత్రలో (II దిన 14^{13, 14}) గాక గెరారు పేరు మఱి యెచట కనఁ బడదు. అది 10¹⁹ చూడఁగా అది ఫిలిష్తీయుల దేశములో గాజాకు ఉత్తరముగానున్నట్లు తెలియునుగాని 20^{1, 2} లో అది పల్లెస్తీనుకు దక్షిణముగా కాదేఖును పూరుకును మధ్య నున్నట్లున్నది. ఇందువలన రెండు గెరారు లున్నవని కొందఱు అనుకొందురు. మఱికొందఱు గెరారు ఒక యూరు కాక విశాలమైన యొక పరగణా యనుకొందురు గాని దీని యునికి ఫలనిదని రూఢిగా చెప్పఁజాలము. (పటము II, A 3).

గెరనేసుల వేశము గెరాసా, గెరసీ నీయుల దేశము చూ॥

గెరసీనీయుల వేశము, గెరానేసుల వేశము, గదరేసీయుల వేశము (*The land of the Gerasenes, Gadarenes*). వైసున్న రూపములుగాక గెరసేసుల దేశము అను మఱియొక రూపము మా 5¹ నందున్నట్లు కొన్ని ప్రతులందు కనబడుచున్నది. ఇన్ని వెళ్ళేలు రూపము లుండుటకు కారణములు లేకపోలేదు. గలియ సముద్రమునకు దూర్పున మధ్య భాగ మందు కెర్స (*Kersa*) అనునొక చిన్న పల్లె నీ మధ్య డాక్టర్ టాంప్సన్ (*Dr. Thompson*) అను నాయన కనుగొనెను. ఇది చాల చిన్న దగుటచే దీనివలననే చుట్టునుండు ప్రదేశమున కీ పేరు వచ్చియుండునని అధికాలమునం దుండిన పండితులు భావించలేదు. గలియ సముద్రము నకు ఆగ్నేయముగా 4 క్రోసుల దూరమందుండిన గదారా అను ఊరివలన ఈ ప్రదేశమునకు గదరే నీయుల దేశమును పేరు వచ్చినదని పొరపడి వ్రాత ప్రతులలో నట్లు వ్రాసిరి. ఇది యా చరిత్ర కంత మాత్రమును సరిపడుదగాని వైన సుదాహరించిన కెర్స యనబడినది అన్ని విధముల ఆ చరిత్రకు సూటిగా సరిపడుచున్నది. దీని సమీపముగా నేటివఱకున్న ప్రపాతిము నుండియే పందులు మేయుచు సముద్రములోనికి వడిగా పరుగెత్తినదని (మ 8²⁸⁻³⁴ మా 5¹⁻²⁰) చెప్పు వీలున్నది గాన ఈ దేశముయొక్క సరియైన నామము గెరసీనీయుల దేశ మనునదై యున్నది (లూ 8²³⁻³⁹ పటము I, F 4).

గెరిజిము

గెరిజిము (Gerizim = గెరిజియుల కొండ). ప్రస్తుతము నాబ్లస్ (Nablus) అనబడు షెకెము పట్టణముండిన లోయకు దక్షిణముగా నున్న కొండ. రాతమయమై మిగుల నిట్టవూగుగా నున్నది. దీని కెదురుగా ఉత్తరమందు ఏబాలు పర్వతమున్నది. ఈ గెరిజిము మధ్యధరా సముద్ర మట్టమునకు 2849 అడుగులును, మైసదాహారిం చిన షెకెముకు 700 అడుగులు ఎత్తుగా నున్నది. యెహోషువ మధ్యకనానుకు జయించిన పిమ్మట షెషేయాజ్ఞ ప్రకారము (ద్వితీ 11³⁹ 27^{12,13}) ఇశ్రాయేలు గోత్రీకులను రెండు భాగములుజేసి, అశీర్వాద వాక్యములను జెప్పటకు సగముమందిని గెరిజిము కొండ కెదురుగాను, శాపవాక్యములను జెప్పటకు తక్కిన సగముమందిని ఏబాలు కొండ కెదురుగాను నిలువజెట్టును (యెహో 8³³⁻³⁵). గెరిజిము కొండమీద నిలిచి గిదోను కుమారుడగు యోతాము షెకెము నివాసులకొక యుపమానము చెప్పెను (న్యాయా 9⁷). మహా అరె క్నందరు కాలమున ప్రధాన యాజకుడుగానున్న యద్దువా (Jaddua) యనువాని సహోదరుడగు మనషే గెరిజిము సస్పల్లటు అను నొక విదేశీయుని కుమార్తెను వివాహమాడినందున యెరూషలేము నందలి పెద్దలు దీనినిగూటించి తమ అనిష్టమును కనబఱచి, అతఁడామెను పరిత్యజించ నొల్లని పక్షమున బలబర్పించ వీలుగాదన పట్టుబట్టిరి.

ఆమె తన కన్య ప్రియురాలైనను అతఁడు పదిమంది కెదురాడ నొల్లక ఆమెను విడనాడ యత్నించుచుండగా ఆమె తుడిచి దానికొప్పుకొనక అతఁడామెను వదలిపెట్టని పక్షమున, యెరూషలేము ఆలయమువంటి ఆలయము నొకదానిని కట్టించి దాని కతని యాజకునిగాఁ జేసెదనని వాగ్దాన మొనర్చెను. అట్లే యతఁడు గెరిజిము పర్వతము మీద నొక గుడిని కట్టించి తన మాట నిలుపుకొనెను. ఆ కొండమీద నుండిన సమరయుల ఆలయమున కారంభమిచ్చే. క్రీ॥ ము॥ 335 సం॥ నీ యారాధన యారంభ మాయెనని యోసీఫసు పలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 11.8.2,7). క్రీ॥ ము॥ 445 సం॥ నెహేమ్యా కాలమున యూదులకు విశోధియైన సస్పల్లటు అను పేరుగల సమరయుఁ డితఁడేయై యుండినయెడల (నెహే 4¹ 13²⁸) ఈ దేవాలయమింక చాల ముందుగనే కట్టబడినదై యున్నది. మక్కబీయులకుఁ దరువాత వచ్చిన జాన్ హిర్కానస్ (John Hyrcanus) అనువాఁడు క్రీ॥ ము॥ 129 సం॥న దీనిని నాశనము జేసినను సమరయుల కిది పరిశుద్ధ స్థలమాయెను ఈ పర్వతమని సమరయు ప్రీ చెప్పినది దీనినిగూర్చియే (యోహా 4^{20,21} పురా 12.1). వారా సమయమున మాట్లాడుచుండిన యాకోబుబాబి ఈ కొండ దిగువ భాగమున నుండెను. (పటము I, E 6).

గెర్హతు కింహము (Geruth-Chimham). యిర్మీయా కాలములో విగుప్తుకు పారిపోయిన యూదులు దిగిన యొక స్థలము. అది బేల్లే హేమునకు సమీపమునగలదు (యిర్మీ 41¹⁷). గెర్హతును పదమునకు సత్రముని యర్థముగావున ఈ మాటను కింహము సత్రముని తెనిగించదగును. II సమూ 19³⁷ నందున్న కింహము పేరట నిది కట్టబడుటచే దీని కీ పేరు కలిగెనని యూహింపవచ్చును.

గెర్షోనేసుల వేశము. గెర్షోనీయుల దేశము చూ॥

గెర్షోను, గెర్షోము, గెర్షోనీయులు (Gershon, Gershom = ఇంట అతడు పరదేశి, Gershonites).

1. మోషే పెద్ద కుమారుడు (నిర్గ 2²⁹). దానులో విగ్రహారాధన చేయుటకు కట్టిన గుడిలో నితని సంతతివాడగు యోనాతానును యాజకునిగా నేర్పించిరి (నావ్యా 1³⁰).

2. లేవీకొడుకులలో నొకడు (I దిన 6^{16, 17} 15⁷ అది 46¹¹ నిర్గ 6¹⁶ సంఖ్యా 31⁷). ఇతని సంతతివారు గెర్షోనీయులనబడిరి (3²¹⁻²³ 4²⁴ మొ॥). వీరు లేవీయులలోని మూడు తెగలలో నొకతయ్యుండిరి. వీరు గెర్షోను కుమారులగు లివీ పిమ్మి యనువారినిబట్టి లివీయులు పిమ్మియులు అను రెండు కుటుంబములుగా నుండిరి (3²¹). అరణ్య సంచారమందు గుడారపు తెరలు త్రాళ్లు మొదలైనవి మోయుట వీరి పనియై యుండెను (3²³ 4²⁴ 10¹⁷). వీరికి పరెస్తీయదేశము నందు పదమూడు పట్టణము లియ్యబడెను (యెహో 21²⁷⁻³³). ఆలయములో సంగీతములను నడిపించిన ఆసాపు ఈ గోత్రికుడే (I దిన 6³⁹⁻⁴³). దావీదు లేవీయులకు వెంతులు నియమించినపుడు (23⁶⁻¹¹) గెర్షోనీయులకు విశేష పనులు చూపెను (26²¹⁻²⁴). చెఱకాలమునకు తరువాత ఆసాపు సంతతివారిలో 128 మంది (ఎజ్రా 2⁴¹) లేక 148 మంది (నెహె 7⁴⁴) బలిష్ఠ ప్రతిష్ఠసమయమున గాయకులుగా నుండిరి (ఎజ్రా 3¹⁰). యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించిన సమయమున బూరల నూదినవారు పిత (నెహె 12³⁵).

3. ఫీనెహాసు సంతతివారిలో నొకడు. ఇతడు ఎజ్రాతో యెరూషలేమునకు వెళ్లిన వారిలో నొకడై యుండెను (ఎజ్రా 8²).

గెలిలోతు (Geliloth = చుట్టున్న రాళ్ల స్థలములు). అనుష్ఠామున కెక్కు చోటున కెదురుగా నున్నది (యెహో 15⁷ 18¹⁷). 15⁷ లోను నెహె 12²⁹ లోను దీనికి గిల్లాలు అను పేరుగలదు. యెరొకోనుండి యెరూషలేమునకు పోవు మార్గము దగ్గరగా నుండెను గాని దాని యునికినిగూర్చి రూఢిగాఁ జెలియదు.

గెషూరు, గెషూరీయులు (Geshur = వంతెన, Geshurites = గెషూరు నివాసులు). సిరియకు సంబంధించిన యొకజాతివారు నివసించిన ప్రదేశము. ఇది పరెస్తీనుకు ఈశాన్యమున బాషను ప్రదేశమునకు పడమరగా నుండెను (ద్వితీ 31⁴ యెహో 12⁴ 13¹¹). యెర్దానుకు పూర్వముండిన మనషే అర్థగోత్రపువారికిది స్వాస్థ్యముగా నియ్యబడెను గాని మనషే గోత్రినులు దీని నెన్నఁడును స్వాధీనముచేసికొని యుండలేదు (13¹³). దావీదుకాలములో సహా ఈ గెషూరీయులకు స్వంత రాజు ఉండెను. దావీదు ఇతని కూతురును వివాహము చేసికొనెను (II సమూ 3³). అబ్నాలోము ఈ గెషూరీయుల రాజుకు మునుండై యుండెను కావున, అమ్నానును చంపినపిమ్మట తన తాతయొద్దకు పారి పోయెను (13³⁷ 15⁸). I దిన 2²³ చూడఁగా ఈ గెషూరీయులు ఇశ్రాయేలీయులయొద్దనుండి యాయీరు పట్టణములను అపహరించినట్లుగా నున్నది. యెహో 13² I సమూ 27⁸ ప్రకారము ఫిలిష్తీయులదేశమునకు సమీపముగా మఱి యొక గెషూరున్నట్లు కొండఱను కొందురు. అట్లయిన దావీదు వివాహముచేసికొనిన స్త్రీ యీ ప్రదేశస్థురాలై యుండవచ్చును. అయితే అట్టి గెషూరు మఱియొకటి యున్నట్లు తగిన రుజువులు గాని నూచినలు గాని లేవు.

గెషెము (Geshem = గాలివాన). నెహెమ్యా యెరూషలేము ప్రాకారములను తిరిగి కట్టించుచుండఁగా నతని నాటంక పఱచిన వారిలో నొకడు (నెహె 2¹⁹, 6¹⁸). అతడు అరబ్బీయుడనబడునగాని షామ్రెనులో నివసించిన అన్యోడగు అరబ్బీయుడొ పరెస్తీనుకు

దక్షిణముననున్న అరేబియా నివాసియో రూఢిగా చెప్ప వీలుకాదు.

గ

గేషాను (Geshan, Gesham = మాలి న్యము). కాలేబు సంతతి వారిలో నొకనిపేరు (I దిన 24⁷).

గేహాజీ (Gehazi = దర్శన పులోయ). ఎలీషా సేవకుడు. షూనమ్మియురాలి చరిత్ర సందర్భములో కనబడుచున్నాడు (II రాజు 48-37). సిరియవాడగు నయమాను తెచ్చిన కాసుకను పుచ్చుకొనుటకు ఎలీషా యిష్టపడ నందున, ఇతడు నయమానును మోసముజేసి కొంత సొమ్మును పుచ్చుకొని, దానికి శిక్షగా కుష్మగోగి యయ్యెను (520-27). తాను పోగొట్టుకొనిన భూముల విషయమై షూనమ్మియురాలు రాజుతో మనవి జేసికొనుటకై వచ్చినప్పుడు గేహాజీ యెహో రాముతో నున్నట్లు కనుగొనవచ్చును (81⁶).

H.

గేహాన్న యెరూషలేము A, I 2, నరకము చూ॥

గొ

గొంగళిపురుగు మిడుతలు చూ॥

గొండి చెట్టు (Myrtle). నిత్యము పచ్చగా నుండు చెట్టు (నెహె 8¹⁵ యెష 41²⁰ 60¹² 55¹³ జెక 1⁸). ఎనిమిది అడుగులకన్న యెక్కువ యెత్తెడుగదు. పరెస్తీను దేశములో నీ చెట్టు పువ్వులు తెల్లనివై గుత్తులు గుత్తులుగా పూయును. పువ్వులు రాలినవెంటనే దీని కాయలు తెల్లగా కనబడును. కొలఁదికాలములోనివి నల్లబారును. దీని యెండుటాకులను పొడుముగాచంచి నూనెతో కలిపి చంటి బిడ్డలకుఁ బూసెదరు అప్పుడప్పుడు ఆ బిడ్డల చుర్రము గట్టిపడునట్టి పొడుమును వారి యెంటిమీఁదఁ జల్లెదరు. ఈ యాచులకు బల హీనతను కుదుర్చుణము గలదని యెంచి పాటిని బిడ్డల పరుపులలోను, తలగడలయందును పెట్టి వుట్టుదురు.

J. C.

గొంతుక యెండిపోవుట రోగములు చికిత్సలు II 3 చూ॥

గొడ్డలి వృత్తులు చేరిపనులు I 3 (f) చూ॥

గొడ్డలు, గొడ్డలితనము పిల్లలు I చూ॥

గొణుగువాడు (Charmer). మూలభాష యందీ మాటకు గొణుగుట, గుసగుస మాట్లాడుట, మెల్లగా మాట్లాడుట, కదలుట, మంత్రించుట యని యర్థము. సమాధులను దర్శించి, శవములను పవీతీంచి, చనిపోయినవారి యాత్మలను పిలుచు నట్లు నటించి, వీటిద్వారా అదృశ్యలోకపు సంగతులను తెలిసికొనుటవలన నిది చనిపోయిన వారితో ముచ్చటించుట యనికూడ అర్థమిచ్చును. లేవీయకాండ చట్టప్రకారమిది యొక గొప్ప సేరముగా నెంచబడి అట్టి వారిని రాళ్లతోఁగొట్టి చంపిరి (లేవీ 19³¹ 20²⁷). ప్రస్తుతము పశ్చిమ దేశములలోను తూర్పు దేశములలోను వ్యాపించుచున్న స్పిరిచ్యువేజమ్ (Spiritualism) వంటిదై యున్నది.

B.

గొప్ప ఆవరణము యెరూషలేము B, III 6 చూ॥

గొప్ప గోపురము యెరూషలేము B, V 2 (13) చూ॥

గొమ్ముట్టా సాదోమ చూ॥

గొర్రాతు మృగములు 26 చూ॥

సిరియదేశపు గొర్రె

గొర్రె, పొట్టేలు (Sheep, ram). ఆది కాలమునుండి కనబడు సాధుజైన మృగజాతిలో నిది యొకటి (ఆది 4²). అబ్రాహాము ఇస్సాకు యాకోబులు గొర్రెల మందలను గాచిరి (12¹⁶ 26¹⁴ 30³² మొ॥). వారి సంతతివా రైగుప్తునం దుండునప్పుడు గొల్లలుగా నెంచబడిరి (నిర్గ 10⁹

1232, 38). క్రొత్త నిబంధన కాలమువఱకు నిది పల్లెటూరు దేశపు ముఖ్య పృథ్వులలో నొకటిగ నెంచదగును (లూ 2⁸). పల్లెటూరు చుట్టునుండు మోయాలు ఎవోము మొదలగు దేశములలో గొర్రెలు మఱి విశేషముగ నున్నవి (సంఖ్యా 32¹ న్యాయ 5¹⁶ I సమా 16¹¹ 25²). మెసపొతే మియ (ఆది 30²³⁻⁴³), యోబు జీవించిన ఊబా (యోబు 1³), మిద్యాను (నిర్గ 21⁶) కేదారు (యెష 60⁷ మొ॥) దేశములన్నియు నిట్టి మందలకు సుప్రసిద్ధములు.

గొర్రెలు పవిత్రజంతువులుగాన వాటి నాహారమున కుపయోగించిరి (I సమా 14³² 25¹⁸). వాటి పాలను ద్రాగిరి (ద్వీ¹ 32¹⁴ యెష 72^{1, 22}). వాటి చర్మములను సుస్త్రములకు పుత్తిగా వీసలు కప్పకొనుట కుపయోగించుకొనిరి (హెబ్రి. 11³⁷ జెక 13⁴). వాటి తోళ్ల నెంక నెత్తెములకు పనులకును వాడిరి (నిర్గ 26¹⁴). వాటి బొచ్చుతో బట్టలనేసిరి (లేవీ 13^{47, 48} సామ 27²⁶ మొ॥). ఇవి చాల విలువగలవి యగుటచే ఆయా దేశముల వారు గొర్రెలను కప్పముగాఁ జెల్లించిరి (II రాజ 3⁴ యెష 16¹). బొచ్చు కత్తిరించు సమయమున ప్రజలు సంభ్రమపడిరి (ఆది 34¹² II సమా 13²³ మొ॥). గొర్రెపొట్టేళ్ల కొమ్మలను బూరలనూదుట కును బుడ్లకు పుత్తిగాను ఉపయోగించుకొనిరి (యెహో 6⁴ I సమా 16¹). ముఖ్యముగా గొర్రెలను యజ్ఞాదులయందు పుచ్చించుట వాడుకయై యుండెను (నిర్గ 20²⁴ సంఖ్యా 22⁴⁰). ఇన్ద్ర శాస్త్రమునందు గొర్రెలను హోమములకును (లేవీ 11⁹), పాప పరిహారార్థ బలలకును (4³²), అపరాధ పరిహారార్థ బలలకును (51⁵ 6⁶), సమాధాన బలలకును (22²¹) అర్పించిరి. గొర్రె యిట్లు సర్వ సాధారణముగు యాగ పశువుగా నుండుటవలన లోక పాపముల నెమిత్తము లేన్నితో నెప్పించు కొన్న క్రీస్తు అర్పింపఁబడిన గొర్రె పిల్లగా నెంచఁబడును (యోహా 1²⁹ I కొరిం 5⁷ ప్రక 5⁶).

ప్రేమ (II సమా 12³), విశేషము (యోహా 10³⁴), వినయము (యెష 53⁷ యిర్మీ 11¹⁹), దిక్కులేని స్థితి (మీ 5⁸ మ 10¹⁶), కావరి నాశ్రయించి యుండు బుద్ధి (యోహా 34⁵ మ 26³¹) అనునవి గొర్రెల లక్షణములని నూచింపఁబడినవి. దీని మగజాతియగు పాట్లెలు బలమును శక్తిని నూచి

చుచు దాని 83-7, 20 లో ఒక రాజ్యమునకు గుఱుతుగా నున్నది. అది రెండు కొమ్ములుగల దగుటచేత మాదయి పారసీక రాజ్యములు కలిసి బలమైన రాజ్యముగా నేర్పడినదానిని నూచించె నందురు.

గొర్రె తల

పల్లెటూరులోని గొర్రెలు సాధారణముగా తెల్లవి (యెష 11⁸) గాని, రంగుగలవియు లేక పోలేరు. ఆ దేశపు గొర్రెలు రెండు రకములు. ఒకటి చిన్నది. రెండవది పెద్దదియు లావైసతోక గలదియునైయున్నది. ఈ రెండవ దాని నచ్చట విశేషముగాఁ జెందెదరు.

అడవి గొర్రె.

ద్వితీ 14⁵ నందు కొండ గొర్రె యను పదముగలదు. దాని మూలభాషాపదము ఎగురు

చున్న మృగమును నూచించును. అది యొక్క చోట మాత్రమే ఉదాహరింపబడుటచే అట్టి మృగమే రూఢిగా చెప్ప వీలులేదు. ఒక విధమైన జింక యని కొందఱి తాత్పర్యము.

గౌరైస్థిల గౌర, యేసుక్రీస్తు IV 3 (1)
(e) పండుగలు III 1 (1) చూ॥

గౌరై బొచ్చు (Wool). ఇశ్రాయేలీయుల దీనిని విశేషముగా తమ వస్త్రములకొనుట వాడిరి (లేవీ 13^{47, 59} యోహా 44¹⁷). గౌరై బొచ్చును కత్తిరించు భ్రమచేసి చిక్కుదీసినపిమ్మట రంగువేసిరి. పిదప దానిని పడికి వస్త్రములుగా నేసిరి. ఈ దేశమునందు దూదినేకినట్లే ప్రస్తుతము పఠేస్తీయనందు గౌరై బొచ్చును ఏకి చిక్కుదీయుచున్నారు. గౌరై వెండ్రుకలతో నేసిన వస్త్రములను సాధారణముగా వైవస్త్రములుగా వాడిరి. మ 11⁸ లూ 7²⁵ నందుదాహరించిన సన్నపు బట్టలు బహుశః మెత్తటి బొచ్చుతో నేయబడినవి కావచ్చును. నారిను బొచ్చును కలిపి నేయుట నిషిద్ధమై యుండెను (లేవీ 19¹⁹). అట్టి బట్టలు యాజకులుగాక యితరు లెవ్వరును వేసికొనరాదని యోసీఫను చెలిపినను (పురా 4, 8, 11), ఎవరును అట్టివాటిని ధరింపరాదని దాని భావము. యాజకులు మందిరమునందు పరిచర్య జేయునప్పుడు బొచ్చు వస్త్రముల ధరింపరాదని యోహా 44¹⁷ నందున్నది. ఏకిన బొచ్చును ప్రస్తుతమువలెనే పరువులకును దిండ్లకు నుపయోగించిరి. వీటిని పురుగులు కొట్టివేయకుండునట్లు జాగ్రత్త పడవలసియుండెను (యోహా 5¹⁸). గౌరై బొచ్చు యొక్క తెలుపు పరిశుద్ధత కలంకారముగా పోల్చబడెను (క్రీస్తు 147¹⁶ యోహా 11⁸ దాని 7⁹ = ప్రక 1¹⁴ వస్త్రములు చూ॥).

గౌరై బొచ్చు కత్తిరించు కాలము పండుగలు III 5 చూ॥

గౌరైలకాపరి, గొల్ల (Shepherd).

1. గొల్లల ప్రాముఖ్యత. గొల్లలవృత్తి ఔబిలు నందు మిగుల ప్రాముఖ్యమైనది. గౌరైలను కాయుటవలన వీరికి పేరువచ్చినను, వారు వాటిని మాత్రమేగాక మేకలను పశువులనుగూడ మేపిరి.

ఇశ్రాయేలీయు లొక జనాంగముగా నేర్పడక ముందు చాలకాలము క్రిందటనే హేబెలు ఈ

వృత్తి నవలంబించినట్లున్నది (అది 4²⁰) గాన నిది ఆరంభమందుండిన వృత్తులలో నొకటి యనవచ్చును. ఆ కాలమునందుండిన గొల్లలు ఆయా భూభాగములను స్వతంత్రించుకొనక తమ మందలను మేత దొలీకిన యెల్లడలకు దిరుగుచుండెడి వారని గౌరై కర్తల చరిత్రలయందు నూచనలున్నవి (13, 37¹²⁻¹⁴ మొ॥). అందువలన ఆయా కాపరులు కలహించుటలో నాశ్చర్యములేదు (13⁷). ఆ బ్రాహ్మము కలహపడుట కీర్తములేనందున వేలు పడి దూరముగాఁ దొలగెను గాని అగ్రభీయులలో తిరితరముల క్రిందటనే యారంభమయిన కలహములున్నవి.

ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తునకు వెళ్లినప్పుడు గొల్లలుగా ఆ దేశములోఁ బ్రవేశించిరి (47⁴). గొల్లరాజులనబడిన హిక్సస్ (Hyksos) వంశస్థులొకమాటు ఐగుప్తున కేలికలుగా నుండిరి. వారి ప్రభుత్వమంతరించిన పిమ్మట ఐచ్చినవారు వారిని మిగుల హీనముగాఁ జూచినందున గొల్లల సహ్యించుకొనుట ఐగుప్తీయులకు సహజమాయెను. గనుక నే యాకోబు తన కుటుంబమంతటితో గొడ్డుగోడను వెంటఁగొని ఐగుప్తునకు ఐచ్చినప్పుడు వారి కొక ప్రత్యేక ప్రదేశము నిచ్చిరి. మోషే యిశ్రాయేలీయుల నాయకుఁడు కాక పూర్వము అరణ్యమునందు మంచిన గాయుచు 40 యేండ్లు గడిపెను (నిర్గ 3¹). మోషే తనవంతరిము దావీదు గౌరైల కాపరులలో ప్రసిద్ధుడయ్యెను (I సమా 16¹¹).

2. గొల్లల యాపదలు. కాపరులు తమ మందలను అడవులలోని పచ్చిక బీడులకుఁ దోలుకొని పోవలసియుండెనుగాన అట్టి స్థలములయందు దాగియుండు సింహములు ఎలుగుబంట్లు చిరుత పులులు తోఁడేళ్లు మొదలగు (I సమా I 7³⁴ యోహా 10¹⁹) అడవి మెకములవలన కలుగు యాపదలకు లోనైరి. దొంగల భయమును మొండుగఁగలదు (యోహా 10¹⁰). దావీదు దేశభ్రష్టుడై అడవులలో దాగియుండు సమయమున అతఁడును అతని సహచరులును నాబాలు మందలకట్టి హానియు రాకుండ కాపాడుచు వచ్చిరి (I సమా 25). ఆ ప్రాంతములలోఁ దిరిగడి అరబ్బులు నేటివఱకెట్లు వీటిని దొంగిలించుట వలననే జీవించుచున్నారు. ప్రతి నిత్యమిట్లాపద

యందు మునిగి తేలుచుండువారు ధైర్యశాలురగుట సహజము (17³⁴). తమ మందల కిట్టి యాపదలు కలుగకుండునట్లు వాటి యుపయోగార్థమై దొడ్లను కట్టుకొనిరి. వీటి చుట్టు గోడలనుకట్టి ముండ్లకంపలను వేసిరి. కొండ ప్రదేశముల యందు గుహలనుగూడ అట్టి దొడ్లనుగా వాడిరి. ఆ గుహద్వారముల కడ్డముగా మాత్రము గోడనుకట్టి, అందులోనే రాకపోకల కుహలముగా నుండునట్లు తలుపు నొకదానిని పెట్టిరి. ఫిలిప్పైన్ల కైసరయకు సమీపమందున్న ఒక గుహను నేటివఱకు అట్టి దొడ్డిగా వాడుచున్నారు. తమ మందలకు కలుగు అపాయములనుండి తప్పించుకొనుటకు కాపరులు ఒకటిగా కలిసికొని వాటిని మేసిరి. తమకు సహాయముగానుండుటకై కుక్కలను కూడఁ జెంచుకొనిరి (యెష. 56¹⁰).

3. గొల్లలు తమ పనిచేయుచీతి. వారి పనిచాల మట్టునకీ దేశపు గొల్లల పనిమిటిదే. ఉదయమున లేచి తన మంచము కూర్చుకొని వాటిని మేతగల బీడులకు తోలుకొనిపోవును. తన మందలోని ప్రతి గొర్రెను బహు చక్కగా నెఱుగును. ప్రతిదానిని పేరుపెట్టి పిలుచునంత బాగుగా వాటి నెఱుగును (యోహా 10³). గొల్లనికి ఒక దుడ్డుకర్ర యుండును (కీర్త 23⁴). మధ్యాహ్నమైనప్పుడు మంచిన నీటియొద్దకు నడుపును (ఆది 29⁷⁻¹⁰ నిర్గ 21^{6,17} కీర్త 23²). తరువాత వాటిని మఱల మేపుటకై గొనిపోయి సాయంకాలము వఱకు త్రిప్పును. గొర్రె పిల్లలలో బలహీనమైన వాటిని మోసికొనిపోవును (యెష 40¹¹). ప్రతి సంవత్సరము ఎండాకాలమునందు బొచ్చు కత్తిరింతురు (ఆది 31¹⁹ 38¹³). ఈ బొచ్చు కాపరుల యొక్క ముఖ్య ఆదాయములలో నొకటి గావున దీనిని గొల్లల కోతకాలమని చెప్పవచ్చును. వారట్టి కాలమున మిగుల సంధిమపడెడివారు (II సమూ 13³³⁻³⁷ పండుగలు III 5 చూ॥). మందలను కాపాడిన వారు కట్నములకై నిరీక్షింతురు (I సమూ 25⁴⁻⁹). అట్టివారి నిరీక్షణకు భంగముకలిగినయెడల కాపరులకు జేమమే మాత్రమునండదు.

4. కాపరుల విషయమగు నియమములు బోధలు. ధర్మశాస్త్రమునందు కాపరులకు నష్టము కలిగించెడి వారి విషయమైన నియమములు గలవు

(నిర్గ 22¹). వారు తమ మందలలోని తొలిమూలు వాటిని దేవుని కర్పింపవలసి యుండిరి (ద్వితీ 15¹⁹). ఇశ్రాయేలీయులు దేవునికి విధేయులైన పక్షమున వారిమందలు విస్తరించుననది వారి దీవెనలో మిగుల ముఖ్యమైనది (7¹³ 28^{4,18,31}). వీరి వృత్తి వ్యవసాయమునకు సంబంధమైనదై యుండుటవలననే వీరికినట్టి నియమము లేర్పడెననుట కట్టి సందేహమును లేదు.

యాజకులు రాజులు ఘనులు ప్రజలకు కాపరులని దృష్టాంతపఱచుచు ప్రవక్తలు వారి విధులను గూర్చి బోధించిరి (యర్బీ 23⁴ 25³⁴⁻³⁸ యెహె 34 జెఖ 10² 11³⁻¹⁵). ఆ కాపరులు ఆపనవ్వు కఘలగుటచే మందయైన ఇశ్రాయేలీయులకు గొప్ప బాధలు కలిగినట్లు వారు పమించిరి (యర్బీ 50⁶ యెహె 34⁶). కాపరిని చంపినందున అతని మందయగు ప్రజలు చెల్లా చెదురై (జెక 13⁷ మ 26³¹). దేవుడు తన ప్రజలను కాపాడు విధమును నూచించుటకు ఆయనకూడ కాపరియని చెప్పిరి (కీర్త 23,80 యెష 40¹¹ ఏజీతో కీర్త 44¹¹ 49¹⁴ 78²² 79¹³ 95⁶ 100³ ను సరిపొల్పుడు). దీని ననుసరించియే యేసు తాను కాపరిని చెప్పుకొనెను (యోహా 10³⁻¹¹). ప్రజలు గొర్రెలై యున్నట్లాయన వారిని జాలితో చూచెను (మ 10⁶ 18¹¹⁻¹⁴ లూ 15³⁻⁷). కాపరి తన గొర్రెల విషయము చూపెడి జాలినైనను మానవులు తమ తోటి వారికి చూపవలెనని ఆయన బోధించెను. (మ 12^{11,12}). కాపరి గొర్రెలను మేకలను వేటుపఱచునట్లు తీర్చుదినమున క్రీస్తు సన్మార్గలను వేటుపఱచునను దృష్టాంతమును జెప్పెను (25³¹⁻⁴⁶). క్రీస్తు ప్రజలకొరకు తన ప్రాణము పెట్టినందునను (యోహా 10¹¹ కార్య 8³²) వారిని నడిపించుచున్నందునను (I పేతు 2²⁵ 5⁴ హెబ్రీ 13²⁰) ఆయన ప్రధానకాపరి యనబడెను. కాపరి (Pastor) యను పేరు బోధకులకుకూడ పెట్టబడెను. ఎఫె 4¹¹ నందు మాత్రమే ఈ విరుచు వారికున్నను కాపరులవిధులు వారివారి విధులైనట్లు యోహా 21^{15,16,18} I పేతు 2²⁵ నందు రేటగా నున్నవి. ఈ పేరు నేటివఱకు బోధకుల కొక ముఖ్యమైన బిరుదు యున్నది.

గొర్రెల దొడ్డి గొర్రెల కాపరి II చూ॥

గొర్రెల ద్వారము యెరూషలేము B V
2 (1) చూ॥

గొర్రె వెండ్రుకలు కత్తిరించు ఇల్లు (Shearing-House, The). యెహూ యెశ్రే యేలునుండి సమరయకువచ్చుచు యూదారాజుగు అహజ్యాసహోదరులను కలిసికొని వారిని సంహరించిన స్థలము (II రాజు 10^{12,14}). దీని మూల పదముగు బేత్ ఎకేడ్ (Beth-eked) అను దానిని తెనిగించక అట్లే యుంచిన యెడల బాగుం డెడిది. దీనియనికి సరిగాఁ దెలియదు.

గొలుసులు, కట్టు, పాశములు (Chains) గొలుసులను ఆధారములుగా ధరించుటనుగూర్చి ఆధరణము 6 చూ॥. యోసేపు (అది 41⁴²). దానియేలు (దాని 5⁷) అను వారల్లిట్టి యాధరణములను రాజులచే గౌరవార్థ చిహ్నములుగా నొందిరి. ప్రధాన యాజకుడు ధరించిన పతికమునకును (నిర్గ 29^{14,19}), దేవాలయమునకు సంబంధించిన తెరకును స్తంభములకును (I రాజు 6²¹ 7¹⁷), అన్యరైన వారు తమ దేవతలకును (యెష 40¹⁹) బంగారు గొలుసులను భూషణములుగా వేసిరి.

సాధారణముగా గొలుసులను భూషణార్థమే గాక ఖయిదీలను బంధించుట కుపయోగించిరి (కీర్త 49⁸). యెష 43¹⁴ యర్జీ 40¹ నహూ 3¹⁰ నందు ఇవి సంకెళ్లు అనబడెను. రోమునవారు సంకెళ్లతో ఖయిదీలను బంధించి, వారిని గొలుసులతో బంటులకు కట్టుటవాడుక యయ్యెను (కార్ల్య 2^{6,7}). పిచ్చిపట్టిన వారినిగూడ గొలుసులతో బంధించిరి (లూ 8²⁹). అధికారులకు చూపవలసిన విధేయత అలంకారరీతిగా కట్టు, పాశములుగా నెంచబడెను (కీర్త 2⁹). అవిశ్చేయులగు వారా పాశములను తెంపి పారవేయునట్లు వర్ణించిరి. పాశములు నరకబాధలకును సూచనగా నున్నవి (II పేతు 2⁴ యూదా ⁶).

గొల్వాత్తు (Goliath = పరదేశి). దాపిదుచేఁ జంపబడిన గాతు పట్టణస్థుడగు నొక ఆజాను బాహుండు (I సమూ 17¹⁻⁵⁸ 21^{9,10} 22¹⁰). II సమూ 21¹⁹ నందున్నవాడు గాతు పట్టణస్థుడగు మఱి యొకఁడు కావచ్చును.

H.

గొల్లొతా యెరూషలేము B VI 5 చూ॥

గొల్లలు గొర్రెల కాపరి చూ॥

గో

గోక్షర వృక్షము (Bramble).

ముండ్లను, ముండ్లపొదలను తెలుపు మూలభాష పదములు ధైలిలునందు దాదాపు 20 గలవు. వాటిని పివక్షించి తెలిసికొనుట కష్టతరముగా నున్నది. న్యాయా 9^{14,15} నందు గోక్షరవృక్షముని తెనిగించిన పదమును కీర్త 58⁸ నందు ముండ్లకంప యని తర్జుమాచేసిరి. అది 50^{10,11} లో నున్న ఆశ్రమ అని యొకనిపేరుగా నున్న పదమే ఈ చెట్టు యొక్క - కేరళయున్నది. న్యాయా 8⁷ వలన ఇది యొక ముండ్ల తుప్పయని తెలియుచున్నది గనుక అదే చెట్టును ఊచించునో రూఢిగాఁ దెలుప వీలులేదు.

గోగు (Gog).

1. రూబేను సంతతివారిలో నొకని పేరు (I దిన 5⁴).

2. యెహెజ్కేలు 38,39 అధ్యాయములలో నున్నట్లు పరశీనుకు విరుధముగా యుద్ధముచేసిన యొక యధిపతి. ఇతఁడు మాగోగు అను దేశపు వాఁడనియు, రోషు, మెషకు తూబాలు అను ప్రదేశముల కధిపతి యనియు నున్నది (యెహె 38⁶) అవి నల్లసముద్రమునకును కస్పియన్ సముద్రమునకును మధ్యనుండు ప్రదేశములని యనుకొందురు. యెహెజ్కేలు అనేక అలంకారములతో బోధలు చేయుటనుబట్టి యిదియు అతఁడు వాడిన యలంకారనామమ, లేక అట్టి రాజొకఁడు నిజముగానుండెనా అని చెప్పటకు సందేహముగా నున్నది. అయితే గోగు అను వాఁడు దేవుని ప్రజలకు విరోధముగా పోరాడుచుండిన వారికి అధిపతియై యుండెనను సంగతి విషయములో సందేహమేమియు లేదు. ఏమనిన అది యిట్లు ప్రక 20⁸⁻¹⁵ లోకూడ నున్నది. లోకాంతమున క్రీస్తు రాజ్యమును పాడుచేయుటకు యత్నము చేయువారిలో గోగు అనువాఁడు ఒక ముఖ్యుడని యచట అలంకారరీతిగా నున్నది.

గోజాను (Gozan). మెసపొతేమియా దేశములోని కేబారు నది దగ్గరనున్న యొక యేరు

(II రాజు 17⁶ 18¹² I దిన 5²⁶). దీని సమాప ముననున్న పరగణాకునిదే పేరుగలదు (II రాజు 9¹² యెష 37¹²). అష్టారువారు పోయినను జయించిన పిమ్మట ఇశ్రాయేలీయులను చెఱపట్టి వారిలోఁ గొందఱి నీ ప్రదేశమున కంపిరి.

గోడ కోట I 1 చూ॥

గోడపూత ఇల్లు I 3 చూ॥

గోత్రకర్త (Patriarch). ఒక జనాంగపు మూలపురుషుఁడు. హెబ్రీయులజాతి మూలపురు షులకు క్రొత్త నిబంధనయందు పెట్టబడిన పేరు. అబ్రాహాము (హెబ్రీ 7⁴), యాకోబు పన్నిద్దరు కుమారులు (కార్య 78⁹), రాజైన దావీదు (2²⁹) అనువారలకీ బిరుదుగలదు. ఆది 5 అధ్యాయము నందున్నట్లు జలప్రళయమునకుఁ బూర్వము జీవించిన భక్తి పరులగు కుటుంబ పెద్ద లందఱికి పేరు చెల్లును. గోత్రకర్తల యుగమునందు తండ్రి కుటుంబమునకు పెత్తనదారుగా నుండెను. మొదట మూలపురుషునికిని వాని తరువాత వాని పెద్ద కుమారునికిని తరువాత వాని పెద్ద కుమారునికిని ఈ పెత్తనము పారంపర్యముగ కలిగెను. ఆ జాతి విస్తరిల్లిన కొలది ప్రతి కుటుంబము తన పెద్దకు లోబడి యుండును. ఇశ్రాయేలీయులకు రాజ్య సంబంధమును సేర్పాటులను జేయక పూర్వము ఆయా కుటుంబములకు పెద్దలైనవారు గురువులుగా నుండిరి. వీరి ద్వారానే దేవుఁడు తన చిత్తమును వెల్లడి జేసెను.

గోధుమలు (Wheat). అందఱికిని మిగుల యిష్టమైన ధాన్యము. మిన్నీతు గోధుమలనబడి నవి అన్నిటికన్న మిగుల శ్రేష్ఠమైనవి. వీటిని యూదులు తూరు సీదోను పట్టణముల కెగుమతిఁ జేసిరి (యెహె 27¹⁷). గోధుమ కోతకాలము సాధారణముగా మే మాసమునందు వచ్చును. గోధుమలనుకోసి, ఇండ్లకుఁ గొనిపోయి కళ్లముల యందుంచి నూర్చురు (ఆది 50¹⁰ II సమా 24¹⁷⁻¹⁸). తన గ్రామ కళ్లములో ధాన్యమును నూర్చుకొనుటకు భయపడి, గిద్వోను రహస్యముగా గానుగ చాటున వాటిని దుళ్లగొట్టెను (న్యాయా 16¹¹). మిగుల సారవంతములగు చోలములనుండి గోధుమ యూచ బియ్యమును సమకూర్చి వాటిని కేయించి గాని వండిగాని తిందురు. (లేవీ 2¹⁴ 23¹⁴ I సమా

17¹⁷ II సమా 17¹⁹). శ్రేష్ఠమైన గోధుమ పిండితో చేసిన రొట్టెలు గొప్పవారు మాత్రము భుజింతురు (I రాజు 4²² యెహె 16¹³ ప్రక 18¹³).

గోధుమలను గూర్చిన నూచనలు క్రొత్త నిబంధనయందలి ఉపమానములలోను దృష్టాంతముల లోను కనబడుచున్నవి (మ 3¹² 13²⁵⁻³⁰ లూ 16⁷⁻³¹ యోహా 12²⁴ I కొరి 15³⁷ ప్రక 6⁶). హేలు రోమారు ప్రయాణముచేసిన యోడలోని ముఖ్యసరుకు విగుప్తనుండి తెచ్చిన గోధుమలై యుండెను (కార్య 27³⁸). రోమాకు వరకులు తెచ్చిన సరకులలో నిదియొక ముఖ్యమైనదై యున్నట్లు ప్రక 18¹³ వలనఁ దెలియుచున్నది.

J. C.

గోనెపట్ట (Sack cloth). సాధారణముగా దీనిని మేఁద వెండ్రుకలతో నేసిరి గాన నల్లగా నుండునది (ప్రక 6¹²). సాక్ (Sack) అను హెబ్రీ పదమునుండియే ప్రస్తుతము వాడుకలో నున్న యాంగ్ల పదమువచ్చినది. దుఃఖమునందున్న వారు సాధారణముగా గోనెపట్ట ధరింతురు (II సమా 3³¹ II రాజు 19¹²). తరుచుగా ప్రవక్త లును (యెష 20² ప్రక 12³) ఖైదీలును (I రాజు 20³¹=యెష 3²⁴) ధరించుకొనెడి గోనెపట్టకు మెడయొద్దను చేతులయొద్దను ముందుభాగము నందును రంధ్రములుండెను. దానిని నడుముకు ధరించి (ఆది 37³⁴ I రాజు 20³¹) కట్టుకొనిరి (II సమా 3³¹ యెహె 7¹⁸ యోవే 1⁸). సాధారణముగా పైన వేసికొనిరి (యోనా 3⁶=II సమా 21¹⁰). అప్పడప్పుడు నట్టి దేహము మీఁదనే కట్టుకొనిరి. (I రాజు 21²⁷ యోబు 16¹⁵ యెష 32¹¹). ఇప్పటివలె పూర్వకాలములోను దీనితో సంచులను కుట్టి వాటిని గోనె లనిరి (ఆది 42²⁵ యెహో 9⁴).

గోపరసము గంధవర్ణము 6 I చూ॥

గోపీ చందనము గంధవర్ణము I 7 చూ॥

గోపురము కోట I 1, II చూ॥

గోబు (Gob = గోయి). దావీదు ఫిలిస్టీ యులతో యుద్ధముచేసిన యొక స్థలము (II సమా 21^{18,19}). కొన్ని ప్రతులలో దీనికి నోబు అను పేరుగలదు. దీనియునికినిగూర్చి తెలియదు.

21^{18,19} కు సంబంధముగానున్న I దిన 20⁴ లో గోబు అనువానికి ప్రతిగా గెజీరు అని యున్నది. LXX లో గాతు అను పేరు గలదు. ఇట్లొక దానికి వెవ్వేలు పేరు లుండుటంబట్టి పదము వ్రాయుటలో పొరబాటులు కలిగెనని కొందఱి యభిప్రాయము.

గోమెరు, గోమెరువారు (Gomer = సంపూర్ణత).

1. యాపెతు కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 10^{3,3}). ఇతని సంతతివారు గోగు వైన్యమునఁ జేరియున్నట్లు యెహె 38⁶ లో నున్నది. వీరికి అష్టావీయులు గిమ్మిరవారనియు, గ్రీకువారు కిమ్మిర వారనియు పేరులు పెట్టిరి. వీరు మొదట నల్ల సముద్రమునకు ఉత్తరముగా నివసించిరి. క్రీ॥ ము॥ ఏడవ శతాబ్దమునకు లోపుగానే వీరు చిన్నాసియా లోని కప్పనొకియును జయించి స్వాధీనముచేసికొని యుండిరి.

2. హోషేయ భార్యపేరు (హోషే 1³). వైసున్న గోమెరు అను పదమునకును దీనికిని చాలా భాషలలో నొకటే పదమున్నది (హోషేయ చూ॥).

గోమెధికము రత్నములు 5 చూ॥

గోయా (Goah = అంబాయని అరచు). యెరూషలేము దగ్గఱనున్న యొక స్థలము (యిర్మీ 31³⁹).

గోయి కూపము చూ॥

గోయాయలు, గోపీయులు (Goiim = జనములు). ఈ పేరు ఆది 14¹ లోను యెహో 12²³ లోను మాత్రము కలదు. ఈ రెండు చోట్లను ఈ మాట ఒక దేశముగాని ఒక పట్టణము గాని కాక జనములు అను నర్థమియవచ్చును. ఇట్లుండినయెడల ఈ వాక్యములలో చెప్పఁబడిన రాజులు జనముల రాజులు అను విరుదునొందిన వారని కనఁబడుచున్నది. మఱియు వారి ప్రజలు ఒకటే జనమైయుండక ఆయా జనములు కలిసి యున్నవారని తెలిసికొనవలెను. ఇవి స్థలముల పేరులై యుండినయెడల మొదటిది బాబెలు ప్రాంతములోను, రెండవది పర్షియన్లలోను నుండె

నని యెఱుఁగవలెను. అయితే వీటియన్నికిని గూర్చి తేటగా తెలియదు.

గోలాను (Golan = చుట్టు ప్రదేశము). యెర్రానునదికి తూర్పుననుండిన మూడు ఆశ్రయ పురములలో నుత్తరమున నుండిన పట్టణము (ద్వితి 4⁴³ యెహో 20⁸ 21²⁷). ఇది మనషే గోత్ర ములో నుండెను కాని దాని సరియైనయునికి బాగుగాఁ దెలియదు. తరువాతి కాలములోనిది యొక ప్రదేశమునకుఁ జేరయ్యెను. యోసీఫను చరిత్రకారుని కాలమునందు ఆ పేరుగల పట్టణ మును ప్రదేశమునకూడ నుండెనుగాని ఆ ప్రదేశ మును ఆ కాలమున గౌలినైటిస్ (Gaulonitis) అని బిలిచిరి (పురా 13.15.3; 17.8.1). పేటి వఱకు అరబ్బీయు లా ప్రదేశమును జౌలను (Jaulan) అని పిలుచుచున్నారు.

గోషెను (Goshen).

1. యూదములో నుండిన యొక యూరు (యెహో 15³¹).

2. పరెస్సీనుకు దక్షిణ భాగముననుండిన యొక ప్రదేశము (యెహో 10⁴¹ 11¹⁶). ఇది గోషెను అను నూరికి చుట్టునుండు ప్రదేశమై యుండ వచ్చును.

3. విగుప్తలో నిశ్రామ్యేలీయులు నివసించిన ప్రదేశము (ఆది 45¹⁰ 46²⁸ 47²⁷ 50⁸ నిర్గ 8²²). అది మంచి మేతగల ప్రదేశమై యుండెను. దాని యునికినిగూర్చి నూటిగా తెలియదుగాని యున్న నూచనలబట్టి అది యెగుప్తున కీశాన్య దిక్కుననుండిన భాగమని యనుకొందురు.

గ్ర

గ్రంథపంచకము మోషే (Pentateuch = మోషే అయిదు గ్రంథములు). పాత నిబంధనలోని మొదటి అయిదు గ్రంథములగు ఆది నిర్గమ లేవీయ సంఖ్యా ద్వితీయాపదేశ కాండములకు పెట్టఁబడుపేరు. బైబిలునందీపేరు అగపడదు. ఇశ్రాయేలీయు లీ పుస్తకములను ధర్మశాస్త్రము (యెహో 17 మ 51⁷), మోషే ధర్మశాస్త్రము (I రాజ 2³ ఎజ్ర 7⁶ లూ 2²²), యెహూవా ధర్మశాస్త్రము (II దిన 31³),

ప్రభువు ధర్మశాస్త్రము (లూ 2³⁴), ధర్మశాస్త్ర గ్రంథము (యెహో 1⁸), మోషే గ్రంథ మందలి ధర్మశాస్త్రము (II దిన 25^{3,4}), మోషే వ్రాసిన ధర్మశాస్త్ర గ్రంథము (యెహో 8³²), తేవుని ధర్మశాస్త్ర గ్రంథము (24²⁸), యెహోవా ధర్మశాస్త్ర గ్రంథము (II దిన 17⁹) అను పేరులచే బిలుచుచుండిరి. మైసదాహించిన పేరులవలన నీయొకటిగా నొకే గ్రంథముగా వారెంచినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. హెబ్రీ భాషా లిఖిత ప్రతులయందు నివి యొకటే భాగముగ నగవడుచున్నవి.

ఈ గ్రంథపంచకములోని ప్రథమభాగము నందలి చరిత్రాంశములు మోషే కాలపర్యంతము జరిగినవి విశిష్టములవలనను లిఖితపూర్వకముగను అతినికి తెలియపర్చబడి యుండునని ప్రస్తుతమున నూహించుచున్నారు. తరువాత జరిగిన సంగతులు అతఁడు కండ్లార చూచినవై యుండెను. ఆ కాలమున జరిగిన ముఖ్యమైనవాటియం దతఁడు కొద్దిగనో గొప్పగనో చెయికలుగఁచెనీ కొనిన వాఁడై యుండెను. గ్రంథరచన మోషేకుఁ బూర్వమునుండియే వాడుకలో నుండెను. అతఁడు విద్యనభ్యసించిన విగుప్తునందును, తరువాత నతఁడు సంచరించిన ఆరేబియాలోను, అతని పూర్వీకులు కొంతకాలము నివసించినట్టియు, ఇశ్రాయేలీయులను తాను నడిపించుకొని దీసికొనిపోవుచున్నట్టి కనాను దేశమునందును అట్టివాడుక గలదు. మోషే వీటిని వ్రాసెనని ఈ గ్రంథములలో నెచ్చటను వ్రాయబడకపోయినను, అందలి సంగతులఁదే వీటిని వ్రాసెనని స్పష్టముగఁ గనపడుచున్నవి. అనారోగ్యములను జయించిన పృత్యంతమును (నిర్గ 17¹⁴), విగుప్తునుండి యెరికో కదురుగానున్న మోయాబు మైదానములవఱకు ఇశ్రాయేలీయులు చేసిన సంచారక్రమము అను నీ రెండు చరిత్ర సంగతు లాతనిచేరి వ్రాతలని దాఖలా లగుపడుచున్నవి. దేవునికార్యములనుగూర్చి హిలోపదేశమును, తేయుక్తిగన మోషేయే వ్రాసి ఇశ్రాయేలీయులకు కంఠతగా నేర్పినట్లు ద్వితీ 31^{19,22,30} 32⁴⁴ నందుఁ జూడవచ్చును. ధర్మశాస్త్రమునందలి చట్టములు మూడు ముఖ్య భాగములుగ నేర్పడుచున్నవి. వాటిలో మొదటిది నిబంధనగ్రంథ

మనఁబడి జనాంగపు మూలనూత్రములను గూర్చిన పదియాజ్ఞలును వాటికి సంబంధించిన ముఖ్య చట్టములను గలిగియున్నది (నిర్గ 20-23). దీనిని మోషేయే వ్రాసెనని ఈ గ్రంథము ఘోషించుచున్నది (24⁴). రెండవ భాగము మందిరమునకును ఆరాధనకును సంబంధించినదై యున్నది (25-31, 35-40 లేవీయకాండము, సంఖ్యాకాండ మందున్న చట్టముల భాగము). ఈ భాగమును దేవుఁడు తరుచుగా మోషేకు బయలుపఱచి వెల్లడించెను (నిర్గ 25¹ మొ॥) కనానుదేశము నందుఁ బ్రవేశింపనై యున్న క్రొత్త తరమువారికి మూడవ భాగము ఖండితముగా పదేపదే బోధింపఁబడెనని స్పష్టముగా నున్నది. దీనియందలి ఉపన్యాసములను మోషే లేవీయులకు ప్రజలకు వినిపించి అప్పగించెను (ద్వితీ 31^{9,25-26}). ఈ గ్రంథ పంచకమునం దచ్చటచ్చట నగవడు సంగతుల వివరములు మోషే వాటిని వ్రాసియుండునని స్పష్టపఱచుచున్నవి. ఈ ధర్మశాస్త్ర గ్రంథము మోషేచేతనే రచింపఁబడినట్లుల పాఠేనిబంధనలోని యితరగ్రంథములు వివరముగ నుడుపుచున్నవి (యెహో 17⁸ ఎజ్రా 6¹⁸ నెహె 8^{1,18}). మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు సంబంధించిన సంగతులు వాటిలో నదేకము లున్నవి (యెహో 17⁸ 83¹⁻³⁵ న్యాయా 3⁴ I రాజు 2³ II రాజు 18⁶ 21^{7,8} దాని 9^{11,13} ఎజ్రా 3³ 6¹⁸ 7⁶ నెహె 8^{1,18} మలా 4¹). ఈ గ్రంథమును మోషే వ్రాసెనని కనాను దేశమందలి ఉత్తర రాజ్య భాగమందును అంగీకరించిరి. అచ్చటనున్న పది గోత్రములకు బోధించిన హోషేయ ఆమోసు అను ప్రవక్తలు మోషే పేరు నుదాహరింపక పోయినను, ఆ గ్రంథమందలి ధర్మవిధులనెత్తి చెప్పుచు బోధించిరి. యెహోవా మందిరమందుంచబడిన ధర్మశాస్త్ర గ్రంథ ప్రతి తరువాత చాలకాలమువఱకు పయోగింపఁబడనే లేదు. మనష్యేయనువాని యేలుబడిలో నేబది సంవత్సరములవఱకు దాని ఉనికియే యెవరికినిఁ దెలియకుండెను గాని, యెహోవా నారాధించుట మఱల దేశమునందు స్థాపించినపిమ్మట ఆలయమును మరమ్మతుచేయు సమయమున అది దొరికెను. అది బహుళః ద్వితీయోపదేశకాండ మయ్యుండును (II రాజు 22⁸ 23²⁵). ధర్మశాస్త్ర గ్రంథ

కర్త మోషేయేనని దానియేలు ఎజ్రా నెహెమ్యా యనువారు నిర్ణయించిరి. గ్రంథపంచకము యొక్క గ్రంథకర్త మోషే యని క్రీస్తుకాల మందున్న యూదులు అభిప్రాయపడిరి (మా 12¹⁹ యోహా⁸⁵). క్రీస్తును, నలుగురు సువారిసులును గ్రంథపంచకమును గూర్చి అది మోషే యనియు, మోషే గ్రంథమనియు చెప్పెను (మా 12²⁶ లూ 16²⁹ 24^{27,44}) మోషేవలన నియ్యబడెననియు, అతని చేత వ్రాయబడెననియు (మా 10⁵ 12¹⁹ యోహా¹¹⁷ 5^{46,47} 7¹⁹) సాక్ష్యమిచ్చిరి.

మోషే తన కాలమునకు ముందు బరిగిన కార్యములనుగూర్చి పాత్ర వ్రాతల సుపయోగించి దైవసహాయముతో ఆయన యాజ్ఞానుసారముగా వ్రాసియుండును. గ్రంథపంచకమందలి గొప్ప శైలియందును దేవనామప్రయోగమునందు గాన వచ్చు వ్యత్యాసముల కిచి కారణము. అవి కొందఱాక్షేపించునట్లు మోషే గ్రంథకర్తత్వమునకు వ్యతిరేకముగ లేవు. కనాను దేశము జయింపబడిన పిదప వాడిన కొన్ని శబ్దములకేర్లు ఆయా శబ్దములకు ప్రవచనరీతిగా ముందుగానే జెప్పబడి యుండవచ్చును. దాను (ఆది 14¹⁴ ద్వితీ 34²=యోహా¹⁹ 19⁴⁷) హెబ్రోను (ఆది 13¹⁸ 23² యోహా¹⁴ 14¹⁵ న్యాయా¹¹⁰) అనునవి యందునకు దృష్టాంతములు. లేదా, గ్రంథపంచకము యొక్క తర్వాతి ప్రతులను వ్రాసినవారి పేరులను తమ కాలమునకు సరిపడునట్లు మార్చి యుండవచ్చును.

ఈ గ్రంథ పంచకమునందలి కొంతభాగమును విక్రాంతిదినమున ప్రతి సహజ మందెరువుందు క్రమముగ జదివిరి (కార్య 13¹⁵ 15²¹). బెబిలు నందలి యితరభాగముల నంగీకరింపని సమరయులు దీనిని పరిశుద్ధగ్రంథముగా నంగీకరించిరి.

ఈ గ్రంథపంచకమునందు ముఖ్యము గా హిబ్రీయులలో దేవుని ఆధిపత్యమునుగూర్చిన సంగతి యున్నది. అదికాండమునందు దాని సిద్ధపాటును, నిర్ణయకాండమునందు దాని పునాదియు, లేవీయకాండమున దాని నిజస్థితియుం సంఖ్యా కాండమునందు దానిస్థాపనము ద్వితీయోపదేశ కాండమునందు దానిని మఱల స్థిరపఱచుటను జూడవచ్చును.

ఐటియందు సృష్టిమొదలు మోషేమరణము వఱకు దాదాపు 2345 సం॥ల (క్రీ॥ ము॥ 4004-1451) కాలచరిత్ర గలదు.

1. సృష్టి, జలప్రళయము, అబ్రాహామునకు ముందున్న సంకావహులు (ఆది 1-11).

2. వర్షరతుకొనబడిన యూదులచరిత్ర:— వారి విరోధులు, విగుప్తుదాస్యము, మోషే కాలమునం దరిగ్యమునందు తిరుగులావణ్యం (ఆది 12-50, నిర్గ 1-19, సంఖ్యాకాండము).

3. మోషే ధర్మశాస్త్రము, ఆచారములు (నిర్గ 20-49, లేవీయకాండము, ద్వితీయోపదేశకాండము).

H.

గ్రంథము జీవగ్రంథము, పుస్తకము చూ॥

గ్రా

గ్రామము (Village). ఈ భిరతిగ్రామమునందు పశువులున్నట్లే పరిశీలులోహిడ పల్లెటూరివారు యిమారు పాలములలో నిండ్లనుకట్టుకొని జీవించక గ్రామములలో నివసించిరి. అదికాలములలో పట్టణములకేగాని, గ్రామములకు చుట్టుగోడలుండలేదు (లేవీ 25^{31,32} I సమా 6¹⁸). గాని రానురాను పాకారములనుబట్టి గాక జనసమృద్ధిమును బట్టియు, వారి పరిపాలనా విధానమును బట్టియు వాటికి భేదము లేర్పడెను. పాత్రేనిబంధన కాలమునందు ప్రాకారముల చుట్టునుండు దాని గ్రామములు అను పదములు మూలభాష యందు దాని రూపరైలు అనబడెను. (సంఖ్యా 32⁴² యోహా¹⁸ 18²³ II దిన 28¹⁸). నెహె 11³⁰ లో ఆ పదమునే పల్లెటూరి తెనిగించిరి. మా 1³⁸ నందున్న గ్రామములను పదమునకు మూలభాషలో గ్రామపట్టణమని యర్థమగును. అవి యా పట్టణములకు సంబంధించిన పేటలుగాని పాలెములుగాని యైయుండును. క్రొత్తేనిబంధనలో బేత్లేహేము (యోహా⁷ 7⁴²), బేత్సేగ్ (మ 21¹), బేత్సేనియ (యోహా¹¹ 11¹), ఎమ్మాయు (లూ 24¹³) అను ఊళ్ల కా పదమునే ఉపయోగించిరి. బేత్సేనియదాయని మా 8²² నందున్న దానికిని మూలభాషలోనిదే మాట గలదుగాని తెలుగున నా పదమును ఊరు అనిరి. గలిలయలోని

గ్రామములలో నొక్కొక్కదానియందు 15,000 మందికన్న తక్కువ జనముండలేదని యోసీఫసు వ్రాసెనుగాని (యుధ 33.2) అది అతిశయోక్తియని అభిప్రాయపడుచున్నారు.

గ్రీ, గ్రు, గే

గ్రీకు తల్లిమూలు (పాతనిబంధన) భాషం
మూలు 2 చూ॥

గ్రీకు వేశములు హెల్లెనీయులు చూ॥

గ్రీకు భాష హెల్లెనీయ భాష చూ॥

గ్రీకు వేశము హెల్లాసు చూ॥

గుడ్డుతోని తెలుపు (White of an egg). రుచిలేనిదానిని గూచించుటకు యోబు 8^వ సం దుదాహరించిన పదము. కొంచ తీ మూల పదము దీనిని గాక, రుచిలేని యొకతెరహా కూరను గూచించుచని తెలంచుచున్నారు. దాని భాషము శాస్త్రజ్ఞులైనవానికిని అగోచరముగా నున్నది.

గ్రీకులు, గ్రీసీయులు హెల్లెనీయులు

ఘ

ఘటసర్పము పాము 3 చూ॥

ఘనతమహించిన (Most Excellent).

థయొఫీలాచును వానికి పెట్టబడిన బిరుదు (లూ 11). మూలభాషయందు దీ పదమునే లూకా గవర్నరులకు ఫేలిక్సు ఫేస్తు అను వారి కారో పించెనుగాని తెనుగున మహాఘనతమహించిన యని తర్జుమాచేసిరి (కార్య 23³⁶ 24³ 26²⁵). ఈ దేశమునందు గౌరవనీయులగు (Honourable) అనునదెట్లు ఘనులకుమాత్రము బిరుదుగా వాడు చున్నారో అదే రీతిగా దీనిని గొప్ప ఉద్యోగ స్థులకు మాత్రము పెట్టియున్నారని వైవాక్యముల వలనఁ దెలియును (థయొఫీలా చూ॥).

చ

చందనపు మ్రాసు (Almug). చందనపు మ్రాసు అని తెనుగించిన హెబ్రీ భాషాపదము ఇంగ్లీషులోనున్నట్లు అల్జ్ అనునదై యున్నది.

అదెట్టి చెట్టో వివరించుట సాధ్యముకాదు. రాజైన సాలామోను లెబానోను పర్వతములమీఁద ఈ చెట్లకలపను గొట్టిం చవలయునని హీరాము రాజునకు వర్తమానమంపినట్లు II దిన 2⁹ నందు కనబడుచున్నది. గాని ఆ వృక్షములు లెబా నోను పర్వత ప్రాంతములలో మొలవనేరవు. ఆ పదము మిగుల నెలగల మఱియొక వృక్షమును నూచించును. I రాజు 10^{11,12} II దిన 9¹⁰ లో ఓ ఫీరునుండి దంపమును కోతులను దెచ్చిన యోడలు అల్జ్ మ్రాసులను కూడఁ దెచ్చినట్లు చూడ వచ్చును. ఆ పదమును చందనపు మ్రాసు అని తెనుగించిరి. అది చందనపు చెట్టుని అభిప్రాయ పడువారు ఈ భ్రాంతిఖండముచుండియే అది వచ్చె నని తలంచుచున్నారు. ఈ కలపతో సాలా మోను చుట్టుడుమెట్ల చక్కమును స్తంభములను సిలారాలను స్వరమండలములను చేయించెను. అది చందనపు కలపయేయైనయెడల మిగుల విలువ గలదియై యుండెను. నిర్గ 30³⁴ లో నున్న గంధపుచెక్క అను పదము మూలభాషయందు వేలుపదిమై తెలుగుననున్నట్లు చందనపుచెక్కను గాక మఱియొక సుగంధ ద్రవ్యమును నూచిం చును. అది పారసీ దేశమునుండి వచ్చినదై యున్నది (గంధార్వము చూ॥). J. C.

చందనపు మ్రాసుల స్తంభములు దేవాలయము I 5 చూ॥

చంద్ర వారములు, చంద్ర వంశలు ఆధరింఁములు 14,15 చూ॥

చంద్రుడు (The moon). రాత్రియందు నెలుగిచ్చు జ్యోతులలో ముఖ్యమైనది (ఆది 1¹⁶ కీర్త 136⁹). మాసములు చంద్రునివలన నేర్పిడు చున్నవి. పస్కా జరుగుకాలమును నియమించుటకు చంద్రుడే ముఖ్యసహాయకారి. తక్కిన పండుగులన్నియు పస్కా ననుసరించివచ్చుటచే నిది మిగుల ముఖ్యమైనదిగా నెంచబడెను (నిర్గ 12³ కీర్త 104¹⁹ పురా 3.10.5). పూర్వకాలమున పల్లెస్తినుకు సంబంధించిన యితర దేశములలో చంద్రుని పూజ జరిగెను. అబ్రాహాము జన్మస్థాన మగు ఊరు అట్టి పూజకు ముఖ్యస్థానమై యుండెను. విగుప్తునందును చంద్రుని పూజించిరి. ఇశ్రాయేలీయులు నీ పూజకు లొంగి

పోయిరి (II రాజు 23⁵ యిర్మీ 7¹⁸ 8²). చంద్రుని తల్లు జూచి ముద్దుబెట్టుటను (యోబు 31²⁶) ధూపము వేయుటను (II రాజు 23⁵) దాని పూజగా గణించిరి. సూర్య చంద్ర నక్షత్రాదుల ననుసరించి శకునములు జెప్పిరి (యెష 47¹³). వెన్నెల దెబ్బవలన ఈ దేశమందువలె పల్లెనీను లోను ఒక తరహా పక్షవాతిము వచ్చినట్లు క్రింద 121⁶ వలనఁ దెలియుచున్నది.

యూదుల నెలలు అమావాస్యతో సారంభించి నందున వారాదినమును విశేషమైనముగా నెంచిరి గాన ప్రత్యేకముగ అర్చనలర్పించి (సంఖ్యా 28¹¹⁻¹⁴) బూరల నూడుట ద్వారా నెల యారంభించెనని చాటించి (10¹⁰ క్రింద 81³), పనులను గూడ మానుకొని (అమె 8³) సంభ్రమపడిరి (I సమూ 20⁵ యూదీతు 8⁶). దేవుని వాక్యమును బోధించుటకది యనుకూల సమయమాయెను (II రాజు 4²³ యెహె 46¹³). ఏడవమాసము పండుగునెల గాన మఱి గంభీరముగా దాని నాచరించిరి (లేవీ 23^{24, 25} సంఖ్యా 29¹⁻⁵). అమావాస్యలను జాగ్రత్తగా రెక్కించి దానినందటికిఁ దెలుపుటకు యూదులు చాల శ్రద్ధఁబుచ్చుకొన్నట్లు యూదుల పురాణములుగా నెంచఁదగిన టాల్ముడు (Talmud) వలనఁ దెలియుచున్నది.

చక్రము (Wheel). బైబిలునందుడవారింపఁబడిన చక్రములు సాధారణముగా యుద్ధరథపు చక్రములై యున్నవి (నిర్గ 14²⁵ యెష 5²⁸ యిర్మీ 47³ యెహె 28²⁴ 26¹⁰). చక్రములతో నమర్చిన బండిని నూర్చుటకై వాడి నందున (యెష 28²⁷) చక్రముకని మీఁదకు పోనిచ్చుట కష్టపెట్టుటకు గుఱుతయ్యెను. చక్రములు చాల బరువుగలవై గొప్పవ్యవస్థచేసెడివి. సాలామెను ఆలయమున కలంకారములుగా నుండునట్లు ఇశ్రేడిలో చక్రములను జేయించి గంగాళమునువాటిమీఁది కత్తించెను (I రాజు 7³⁰⁻³³). యెహెజ్కేలుకు కలిగిన దర్శనము లలో దేవుని సింహాసనమున కున్న చక్రములు విశేషమైనవై జీవముగలిగి కరూబు లెట్లు అన్ని దిక్కులకు వెళ్లుచు అన్నిటిని చూచునో దానిని నూచించెను (యెహె 1¹⁵⁻²¹ 3¹³ 10⁹⁻¹⁹ 11²² దాని 7⁹). యాకో 3⁶ నందున్న **జనన చక్రము** అనుపదము మూల భాషలో ఈ లోక

వ్యవహారములను నూచించును. అని ఎల్లప్పుడును తిరుగుచునే యుండునుగాన ఇచ్చట జనన చక్రమును పదము అలంకారి రీతిగా నుపయోగింపఁబడినది. చొద్దులు పునర్జన్మములను చక్రమునకు పోల్చిరి.

చతుర్థాధిపతి (Tetrarch). రాజ్యము నందలి నాలుగవ భాగమున కధికారియని శబ్దార్థము. మహా అలెక్సాండరు తండ్రియగు ఫిలిప్పను గ్రీకు రాజ్యపు రాజు తన దేశమందలి థెస్సలే (Thessaly) యను దానిని నాలుగు భాగములుజేసి, ప్రతిభాగమున కొక్కొక్క యధికారిని నియమించుటతో నీపదము వాడుకలోకి వచ్చెను. గాని తరువాతి కాలములలో దేశమున నాలుగు భాగములు లేకున్నను ఆ యధికారుల కీ విరుదును వాడుచు వచ్చిరి గోమీయులు పల్లెనీనును మూడు భాగములుగా వాత్రమే జీసినను (లూ 3¹) వారా యధికారులను చతుర్థాధిపతులనిరి. అదిమాత్రమే గాక రోమీయుల లేక రాజులక్రింద నున్న అధికారులకును సామంత రాజులకు నీ పేరు వైతెను. క్రైస్తవిబంధనతో నీ పేరు మహాహేలోదు కుమారుడగు అంతిపకును (మ 14¹ లూ 3¹⁹ 9⁷ కార్య 12¹). అతని తమ్ముడగు ఫిలిప్పసును, లుసానియకును గలదు (లూ 3¹). అంతిపకు రాజు అను బిరుదును గలదు (మ 14⁹ మా 6¹⁴). వీరికిగాక క్రైస్తవిబంధనయందు చతుర్థాధిపతియను బిరుదు మఱివ్యరికినిలేదు. (హేలోదు చూ॥).

చతుష్టయము (Quaternion). ఖ్రీస్టియను కాయుటకు నియమించిన నలుగురు రాణువారి గుంపునకు బైబిలునందు పెట్టఁబడినపేరు. పేతురును బహు భద్రముగాఁ జూడవలెనని కోరి హేలోదు అట్టి చతుష్టయములను నాలుగు నియమించెను (కార్య 12⁴). క్రీస్తు వస్త్రములను నాలుగు భాగములను చేయుటవలన (యోహా 19²³) సిలవయొద్దకూడ నలుగురు రాణువవారు కావలియున్నట్లు తెలియుచున్నది. కావలి గాయుటకు నలుగురిని నియమించు వాడుక యున్నట్లు పై సూచనలవలన పొడగట్టుచున్నది. రాత్రిని నాలుగు జాములుగా భాగించుటచే జామున కొక్కరిచొప్పున వీరు మేలుకొని యుందురని ఊహింపవచ్చును.

చరములు కీటకములు చూ॥.

చరకారుడు వృత్తులు చేతివనులు IV

చూ॥.

చర్మపుకాగితము (Parchment). చాల కాలము వజ్రకుండవలెనని కోరిన గ్రంథములను వాడిపోయెడి ఆకులమీద వ్రాయక మేరకల చర్మములను చక్కగా ఊని సిద్ధపఱచి వాటిమీద వ్రాసిరి. బైబిలు పురాతన ప్రతులన్నియు ఇట్టి గోళ్లమీదనే వ్రాయబడి యున్నవి. అట్టి గోళ్లను చుట్టులుగా చుట్టి యుంచిరి. పాలు పండితుడు గావున తాను ప్రయాణమై పోవు సమయమున చుట్టులను వెంటదీసికొనిపోయినట్లు. II తిమా 4¹³ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ యొక వాక్యములో తప్ప ఇట్టి చర్మపు కాగితము లనుగూర్చిన నూచనము దైనిలునందెచ్చటను లేవు (పుస్తకములు చూ॥).

చా

చాంద్రగోగి గోగములు చికిత్సలు II 6

(1) చూ॥.

చాను (Penknife). యిర్మీ 36²³ నందు మాత్ర మివపదము గలదు. యిర్మీయా వ్రాసిన గ్రంథమును ముక్కలుగా కోయుటకు రాజైన యెహోయాకీము దానిని వాడెను. వ్రాత గాండ్రు తమ కలములను చెక్కుటకు దీని నుపయోగించెడివారు.

చారలు రంగులు 3 చూ॥.

చి

చింత, చింతించుట, విచారములు (Care). చింతింపకూడదను బోధ క్రీస్తు తన శిష్యులకుఁ జేసిన బోధలలో నొక ముఖ్యమైనదిగా నెంచఁదగును (మ 6³⁵⁻³¹ లూ 12²⁵). అన్న వస్త్రముల విషయము మాత్రమే గాక, హింసింపఁ బడునప్పుడును తాము చెప్పవలసినదాని గూర్చియు చింత నొంద నవసరములేదని ఆయన వారి నాదరించెను (మ 10¹⁹ = లూ 12¹¹). కష్టకాలమప్పుడు ఒకరివిషయ మొకరు చింతపడి విశ్వాసమందు వెనుకపడెదరేమనని అట్టివారు వివాహమాడకుండుట యుక్తమని పాలు సలహా నిచ్చెను (I కొరి

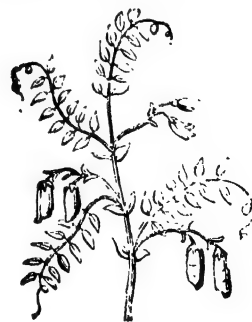
7³²⁻³⁴). దేని విషయమును చింతింపరాదని పాలును (ఫిలి 4⁶), చింతలన్నిటిని దేవునిమీద వేయవలెనని పేతురును కీర్త 55³² యెత్తి (I పేతు 5⁷) అట్లే యాదరించుచున్నారు. ఈ పదమునే మార్తవిషయములోను (లూ 10⁴¹), విత్తువాని ఉపమానములోను (81⁴ = మ 12²² = మా 4¹⁹), లూ 21³⁴ లోను విచారములు అని తెనిగించిరి. మా 4³⁸ లూ 10⁴⁰ లో చింతయని తెనిగించిన పదము మూల భాషలో మఱియొక పదమై యున్నది.

చిక్కము (Muzzle).

1. తీగెలలో అల్లి పశువులమూతికి గట్టెడి చిన్నబుట్ట. కళ్లమునూర్చెడి పశువుల మూతికి చిక్కము వేయరాదను ధర్మశాస్త్రచట్టము (ద్వితి 25⁶) వాటియెడల మానవుల కుండవలసిన భూతదయను నూచించుచున్నది. పనివాడు తన జీతమునకు పాత్రుడు కావున, సభికులు తమ కొఱుకై పాటుపడుచున్న బోధకులను పోషించవలెనను సంకల్పిని దృష్టాంత పరచుటకు పాలీ దృష్టాంతము నెత్తెను (I కొరి 9⁹ I తిమా 5¹⁸).

2. గొల్లలు మొదలగువారు తమ యన్నమును గాని యితర పశువులనుగాని పెట్టి తీసికొని వెళ్లుటకై త్రాళ్లతో నల్లనసంచి (I సమా 17⁴⁰). ఈ మూలభాషాపదము పైనున్నదానికి వేలు పదమై ఆయావస్తువులను పెట్టుకొనెడి దానిని నూచించును.

చిక్కుడు గాయ (Lentil). పల్లెసను సిరియా విగుప్తు దేశపు భాగముల యందు పైరగు

అలచందలు

కాయ ధాన్యము (II సమా 17³⁸). ఆ దేశముల యందు వీటిని ఉల్లిపాయలు బియ్యము నూనె

మొదలగువాటితో గలిపి పండెదరు. ఇది వారికి మిగుల యిష్టమైన భోజనము. వేడిలు పీటని విసిరి పోట్లలు కాల్చుకొని తిందురు. ఈ పది ముసే 23¹¹ నందు అలచంవలని తెనిగించిరి. ఆది 25³⁴ నందు చిక్కుడుగాయల వంటకముని చెప్పబడినది ఎర్రిగా నున్నందున దానిని కొల పందలని తెనిగించిన యుక్తముగ నుండునా. యెహె 4⁹ నందు దీనిని పోట్ల అని పేరు పాటున తెనిగించిరి.

J. C.

చిత్రసారకపు మాస (Gopher). ఈ పదము ఇంగ్లీషు భాషలో కర్డుచా చేతుక అట్లే యుంచిరి. ఇట్టిచేత తెలుసును. నావలను కిట్టుట కనుకూలమైనదిగా నుండునచ్చునని సందర్భమున ఇట్టి చెప్పవచ్చును (ఆది 6¹⁴).

J. C.

చిత్రగూబ పక్షులు 14 మా.

చిత్రపట్టుట వ్యవసాయము 5 (2) మా

చిత్రకారుని పని వృత్తులు చేతపనులు III 1 (4) మా.

చిత్రపు పనులు వృత్తులు చేతపనులు III మా.

చిత్రక వృత్తులు చేతపనులు (2) మా.

చివారు (Poplar). చిక్ చిక్చా చెట్లు (ఆది 30³⁷ హోశె 413). హెబ్రీ భాషలో దీనిని తిబ్బీయందురు. అనగా తెల్లని చివ శబ్దార్థము. దీనియాకుల లోపలికి గములు ప్రసవ లును తెల్లగా నుండునుగాన దీని కీ చేరు మిగుల తగినది యని చెప్పవచ్చును.

J. C.

చిన్న ముప్పి లేడి మా.

చిన్న పంచగొక్కు వృక్షములు 39 మా.

చిన్న ము నాకెములు 1 మా.

చిన్న ముంగీసు వృక్షములు 29 మా.

చిమ్మెట కీటకములు 9 మా.

చిరక (Vinegar). బెబిలుంగున పుల్లగా నున్న ద్రాక్షరసమును సూచించును (రూతు 2¹⁴). ఇది మంచి ద్రాక్షరసము కాదు. వీడల కనుకూలముగా పానీయముగా నెంచిరి. దాని నొకనికిచ్చుట అతని నెవమాసపలుమటకు సూచ

నగా నుచ్చుట. (క్రీస్తు 69²¹). దానివలన అంత హత్తు కలుగకపోయినను నాజీరు వ్రతము నాచి రుచెడి వారికిమాడ నిషిద్ధముగా నుండెను (సంఖ్యా 6³). సిలువమీద శ్రమపడుచున్న క్రీస్తునకు దానిని త్రాగనిచ్చిరి (మ 27³⁴⁻⁴⁸ మా 15³⁶ లూ 23³⁶ యోహా 19²⁹⁻³⁰).

చికినికి సరిపడని వాటిని సూచించుటకు దీనిని అలంకార రీతిగా నుపయోగించిరి. గుఱుములలో నున్నవానికి పోటులు బిరికివలెనుండునను సంగతిని దృష్ట్యాన పలుచిరి (సామె 25²⁰) 10²⁶ నందు ఆ పదియు న పులుసు అని తెనిగించి సోమరి తన యనను నునికి సరిపడఁ జేసి పుష్పాంతర్యుచిరి.

చిరుచప్పని వృక్షములు 31 మా.

చిల్లంగితనము (Witchcraft). ఈ

యజ్ఞవిద్యు హెబ్రీ భాషమునకు మనుకొటుట నొకగున పట్టామట పురోవునని దెలుపుట నుండునా. వాటిని అ. క. ననుచును. మిగి యొక పదమునకు గావించామని లేక మాంత్రికుఁ డని మర్చము.

వాద సమర్థనమునకు మిగుల హరియగు నుండుకొత్త ఈ తంతు నడపించినది. పంకి ఘోషములు, గ్రహములసంగ, అన్విష్టనములు, పురువులు, వృద్ధ్యాతలు దయ్యములు ఆయా చిల్లర దేవతల ముమూగునవన్నియు నికటంబెలియు ననియు, అని చెప్పి లోకమున యున్నవనియు ప్రజా నానాన్య మనుకొనుచట్లు నటించెను. అబద్ధ దేవుండ్లు పిగి హములు మొదలగువాటితో సంబంధము గలిగినట్లె యున్నందున విగ్రహారాధన వంటిది యుండెను. గాన దేవుని ప్రవక్తలును యాజకులును దీనినెల్లప్పుడు నాక్షేపించుచు నచ్చిరి. అట్టివారితోటి సహవాసమును ఆలోచనయు ఇశ్రాయేలీయులకు బాతుగా నిషిద్ధమై నుండెను. (క్రీస్తు 18¹⁰ I సమూ 28^{3,9} II రోజు 9²² II దిన 33⁶ సహూ 3⁴ మీకా 5¹¹ మలా 3⁵).

విపరీతాకాంక్షము గలవాచే సాధారణముగా నిట్లు చిల్లంగితనము నభ్యసించుతురని ఇటీవల దలంచిరి. వికారాకారులును, మరుగుజ్జులును, అంద పహీనులగు ముసలివారును వికార చూపు గల వారును ఇట్టివారగుదురని యభిప్రాయపడిరి.

స్త్రీ పురుషులకు అపాయముగలుగఁజేయవలె వారు తమకు సహాయభూతులుగా దయ్యములు మొదలగు అమానుష శక్తులను ప్రయోగించెడివారని ప్రజలు తలంచెడివారు. తమ విరోధులకు పరాభవము గలిగించుటకై జనులు సాధారణముగా వీర సహాయమునఁజేయించిరి. వారి వీరకృతుల నెఱవేఱునట్లు మాంత్రికుఁడుగాని మంత్రగత్తెగాని ఆయా మందులను తయ్యకములను యితర వస్తువులను మంత్రించి యిచ్చియుండెడి అవి తప్పక తమ యిష్టమును నెఱవేర్చునని ప్రజల యభిప్రాయము. రోగములు దయ్యములవలన నుచ్చునని ఆ కాలపువారసునిసంఘన రోగములను బాగుచేయుట కా మంత్రగత్తెలకు శక్తి గలదని తలంచిరి. పోర్చుగ్గు కలుచుటవలన కలుగు కీచి సహితము మంత్రగత్తెలపనియని యూహించెడివారు. వారికిఁగి శక్తియుండెనని తలంచుటవలననే క్రీస్తు శకచారంబుమైన నాటసుండి మంత్రకత్తెలన్న మిగుల చేపించిరి. పినుతి శిక్షనధా (Inquisition) కాలమున నట్టి వారని పెంటనె శిక్షించిరి. పిల్గ్రమ్ ఫాదర్సు (Pilgrim Fathers) అనువారు పలనపామున అమెరికాదేశమున ఆరింథ దినుములలో మంత్రగత్తెల నెక్కువగా నమ్మెడివారు. సోజకత్తెయని ప్రజలు పలచిన ప్రతి ప్రశ్నకు మహా కష్టమొనఁదై యుండెను

క్రీస్తుకుముందు శతాబ్దములలోనున్న ప్రజల యుద్ధ నష్టకము బలముగా నుండెను. ఆ శక్తిని వారియొద్దనుండి వీసివేయుటకై లక్కతో అట్టి స్త్రీ రూపమునుచేసి స్వీయముండు దానిని నెట్టి కష్టగించువారు. దానియొక్క శక్తియు అట్లే కట్టిగి పోవునని తలంచిరి.

B.

చీ

చీకటి (Darkness). దాచఁబడిన రహస్యములను (I కొరి 4°), కష్టములను (యెష 42°), అజ్ఞానమును (క్రీర్ 82° I థెస్స 5°), మఱి ముఖ్యముగా పాపమును (యెష 5° మ 4¹⁶ యోహా 3¹⁹ 8¹² 12⁴⁶ I యోహా 2¹¹) నూచించుటకు అలంకారముగా వాడఁబడిన పదము. గొప్ప చీకటి నిగుప్తు తెగుళ్లలో నొకటియై యున్నది (నిర్గ 10⁹¹ 23). క్రీస్తును నిలుపకు వేసినప్పుడు నేర

మంతయు చీకటి కమ్మెను (మ 27⁴⁵). అంత్య దినము చీకటిమయమై యుండునని యున్నది (24²⁹ కార్ 2²⁰). ఇట్టి చీకటి ఆదియందు సృష్టికర్త మారంభింపక పూర్వ మున్నదని నంటిది (ఆది 1⁹).

చీకటివాడు పద్యము 18 చూ॥

చీట్లువేయుట (Casting lots). మూల భాషయందీదము రాళ్లువేయుట యని యర్థమిచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము. ఈ రాళ్లు వివిధరంగులు గలవి గావచ్చును (ఊర్ము నువ్విము చూ॥). వాటిని ఒడిలో వేయుట నాడుకనట్లు సామె 16³³ వలనఁ జెలియఁచున్నది. ఇట్లు చీట్లు వేయుటవలన ఆయాగోత్రముల వారికి కనానదేశమును విభాగించిరి (సంఖ్యా 26⁵⁵ యెహో 14² మొ॥). యాజుల వంటలను నియమించుటకు వాటి నుపయోగించిరి (I ది 6⁶ 24⁵ 26¹³) పాపాచుచ్చదిన దినమున అజాతేలుకు విడువవలసివచ్చెను ఇట్లే ప్రత్యేకించి (లేవీ 16⁸). ఆకాను పాపమును (యెహో 7¹⁸), యోనా పాపమును (యోనా 1⁷) ఇట్లే బయలుపడెను. సోలును రాజుగా నియమించుటయు నిట్లే జరిగెను (I సమూ 10²¹). క్రొత్త నిబంధనలో క్రీస్తు అంగే ఎవరికి పాపమునో తెలిసికొనుటకును (మా 15¹⁴), యూదాకు బదులుగా అపొస్తలుని నియమించుటకును (కార్ 12⁶) మాత్రిము చీట్లు వేసిన నూచనలు గలవు. సమానమైన చంటిలో నొకదాని నేర్పరచుకొనుటలో ప్రస్తుతము చీట్లు వేయుగాని దేవుఁడు నున కనుగ్రహించిన బుద్ధిని అట్టి సమయములలో నుపయోగించుట మఱి యుక్తముగ నుండును.

చీడపురుగులు మిమతలు చూ॥

చీపురుకట్ట (Besom). యెష 14²³ నందు ఇది సంపూర్ణ నాశమునకు గుఱుతుగా వాడెన పదము. తెలుఁగునకూడ దొడ్డివేయుట నాశమునకు నూచనగా నుపయోగింతురు.

చీమ కీటకములు 11 చూ॥

చీమకొనుట దేహమును చీరుకొనుట చూ॥

చీర్లము వృక్షము చేతపనులు I 2 (2) చూ॥

చు, చె

చుంచులు వృక్షములు 32 చూ॥

చుక్కాని ఓడ 5 (2) (b) చూ॥

చుప్పపిట్ట పక్షులు 19 చూ॥

చెంగు పుస్త్రములు 2 చూ॥

చెంప, చెక్కిలి (Cheek). చెక్కిళ్లు చేక్కదనమునకు ఉనికియై యున్నట్లు పరిమ గీతములో అలంకారరీతిగా నున్నది (పర 110 51³). చెంపమీదఁ గొట్టులు సాధారణముగా అవమానమునకు సూచనయై యున్నట్లు దైవిలులో చూడఁగలము (I రాజు 22²⁴ II దిన 18²³ యోబు 16¹⁰ ఏలూ 3³⁰ మికా 5¹). చెంపమీదనుండు వెండ్రుకలను పెంకివేయుటయు అట్టి యవమాన మునకే చిహ్నమై యున్నది (యెష 50⁶). ఇట్లు అవమానము చేయు వానినిదింపక కడిచెంప మీద కొట్టువానికి ఎడమచెంపకూడ త్రిప్పచు అవమానము సహించుడని క్రీస్తు తన శిష్యులకు బోధించెను (మ 5³⁹ = లూ 6²⁹).

చెకుముకిరాయి (Flint). పరస్మీనులో సర్వసాధారణముగా నగుపడు గట్టిరాయి. ఇట్టి రాతి బండలనుండి ప్రవహించిన నీటినే ఇశ్రా యేలీయులు అరణ్య సంచారమునందుఁ ద్రాగిరి (క్రీర్ 114⁸). ఓనికి సంబంధముగానున్న ద్వితీ 8¹⁵ నందు ఈ మూలపదము చెకుముకిరాతిబండ యని యుండవలెను. ఇట్టి బండలున్న సేలలో ఒలీవచెట్లు అతివిస్తారముగా పెరిగినట్లు 32¹² నందున్నది. ఈ రాయి స్థిరత్వమునకు గుఱు తుగా నున్నది (యెష 50⁷).

చెక్కిలి చెంప చూ॥

చెక్కిడివానిపని, చిత్రపుపని (Art). హెబ్రీయులు అలంకారార్థములకు చెక్కుడు పనులను ఎక్కువగా నభ్యసించి యుండలేదు. విగ్రహములను చేసికొనఁగూడదని నిర్గ 20¹ లో నున్న ఆజ్ఞను వారు ఏవిధమైన ప్రతిమలను చేయకూడదను ఆజ్ఞనుగా నెంచిరి కావున రాళ్లలో చెక్కబడిన బొమ్మలు అస్యుల దేశములలో సేటి వఱకు నుండినను పరస్మీను దేశములో కనుగొనఁ బడినవిలేవు. ఇశ్రాయేలీయులు ఏఘోదును చేసి

కొని దానిని తమ యర్చకపు పనులలో వాడు కొనినట్లు (న్యాయా 8³⁰ 17⁵) స్పటిగాని దాని రూపమెట్టిదో తెలియదు. వారు గృహదేవతలనుకూడ పెట్టుకొనియున్నట్లు (ఆది 31¹⁹ I సమూ 19¹³) తెలియును. వాటి యాకార మెట్టిదో సరిగాఁ దెలియదు. సాలామోను కట్టించిన యాలయములో అలంకారము నిమిత్తము కర్తతో గుబ్బలను పువ్వులను చెండు కెరూబులను ఒలీవచెట్లను (I రాజు 6²³) చెక్కించి నట్లున్నది గాని ఆ చెక్కడపు పని హెబ్రీయులదికాక సీదోనీయులదై యుండెను.

రంగుబొమ్మలను వేసినట్లు పాఠనిబంధనలో సూచనలేవియులేవు. యెహెజ్కేలు తన దర్శన మందు చూచినవి గోడమీద చెక్కబడి సింఘార ముతో పూసుబడినవై (యెహె 23¹⁵ 81⁰) యుండెను. వాటి వివరమును చూడఁగా అవి యీ దేశములో ఆంజనేయుల విగ్రహము చెక్కినపిమ్మట దానికి సింఘారిము పూసినట్లుగా నుండెనని యనుకొనవచ్చును. రత్నములను చెక్కెడిపనియు (నిర్గ 28¹¹), కంసాలపనులను (28¹²⁻¹⁵) హెబ్రీయులు బహు సేర్పరితనముగా చేసినట్లున్నది. అదియుఁగాక వారు చిత్ర పుస్త్రములనుకూడ వేసినట్లు 26¹ వలనఁ దెలియును. (ఆధరణములు, ముద్ర, దేవాలయము చూ॥)

చెడుతనము దుష్టత్వము చూ॥

చెడుది, చెడువారు సాతాను 1 (4) చూ॥

చెదిరిపోయినవారు, చెదిరియున్నవారు, చెదిరినవారు (Dispersion, Diaspora). పరస్మీనులోఁగాక అస్యదేశముల యందాయా పట్టణములలో నివసించియున్న యూదులు చెదిరి పోయినవారు లేక చెదిరియున్నవారు లేక చెదిరిన వారు అని పిలువఁబడుదురు. అసలులో నిది యొకపే పదమైయున్నది. ఈ నామము II మక్క 1³⁷ లోను యోహా 7³⁵ లోను యాకో 1¹ లో నున్నట్లు యూదులనుగూర్చి వాడఁబడి యున్నది. I కేతు 1¹ లో నున్నట్లు అది చెదిరి పోయిన క్రైస్తవులను నిజమైన యిశ్రాయేలీయుల కను పెట్టబడిన వీరుడైయున్నది.

యూదు లివ్వధముగా చెదరిపోవుటకు కారణములేవనగా: వారు చెఱపట్టబడినపుడు అనేకులు అష్షూరు బాబెలు ప్రాంతములకు చెదరిపోయిరి (II రాజు 15²⁹ 17⁶ 24¹²⁻¹⁶ 25¹¹ యర్థీ 52¹⁵). వానీ ప్రాంతములనుండి చుట్టుపట్టునుండు దేశములకుపోయి నివాసముచేసిరి. బాబెలులోని యూదులు చాల వృద్ధిలోనికి వచ్చినవారై అచట తమ శాస్త్రములను బోధించుట కక్కువ శ్రద్ధపుచ్చుకొనిరి కావుననే వారి స్వల్పతులలో బాబెలు దేశీయుల స్పృతియున్నది. ఘోసెకోయను రాజుకూడ ఇశ్రాయేలీయులలో కొందఱిని చెఱబట్టి విగుప్తునకు పీసికొని వెళ్లినట్లున్నది (II దిన 36⁴). మఱియు యిర్మీయానును ప్రవక్తకాలములో ఆశ్రయముకొఱకు విగుప్తునకు వెళ్లిరి (యర్థీ 44¹). మహా అలెక్సాండరు కాలములో సతెనితోకూడ నశకమంది యూదులు విగుప్తునకు వెళ్లియున్నట్లు యోసీఫస్ వలనఁ దెలియును (యుద్ధ 18.8). తదనంతరమున విగుప్తునెలిన తొలమీయుల (Ptolemy's) కాలముందు యూదులలో నశకములు అచటికి వెళ్లియుండిరి (పురా 12.1.1). అచటనే పాఠ నిబంధన గ్రీకుభాషలోకి తిర్జుమాచేయబడెను (సెప్టయజింటు చూ||).

పల్లెసేనుదేశము అంతియొకయలోని రాజుల ప్రభుత్వము క్రిందనుండగాఁ యూదులనేకులు చిన్నాసియాలోకి పోయిరి (పురా 12.3.1). క్రొత్తనిబంధన కాలమందు వారు ఈ దేశములన్నిటిలోకి చెదరిపోవుటయేకాక వర్తకము మీదను ఇంక నితరమైన పనులమీదను అనేక బియా రోమా మొదలగు ప్రాంతములకుకూడ వెళ్లిపోయిరి.

ఇట్లు యూదులు నానాదేశములకు చెదరిపోయియున్నను తమ మతాచారముల ననుసరించుచునే యుండిరి. నీరిలో నశకములు పండుగుల నాచరించుటకై యెరూషలేమునకు వెళ్లి మండిరి (కార్వ 21^{0,11}). మఱియు వారు తాము నివసించిన ప్రతి పట్టణములోను సమాజమందిరములను కట్టించి బైబిలుబోధను వ్యాపింపఁజేసిరి (13¹⁴ 17² 18⁷ మొ). నేటివఱకు యూదులు అన్ని దేశములలో చెదరియున్నారు. క్రైస్తవులు క్రొత్తప్రదేశములకు పోవునపుడు వారివిషయము

లోను ఈ చెదిరిపోయిన లేక చెదిరియున్న అను బిరుదు నేటివఱకు వాడుకలో నున్నది.

చెప్ప వస్తుములు 6 చూ||

చెర, చెరబట్టుట (Captivity). పాఠ నిబంధన చరిత్రలో ఇశ్రాయేలువారిని యూదావారిని అష్షూరు బబులోను వారు దూరదేశమునకు కొనిపోవుటనే చెఱయనియు బబులోను చెఱయనియుఁ బిలిచిరి (ఎజ్రా 1¹¹ 2¹ 4¹ మొ||). యుద్ధమున నోడిపోయి పట్టువడినవారిని శిక్షించి వారివలన కష్టములను గొనుట సర్వసాధారణమైన సంగతి గాని, అవ్వడప్పుడు విశేష కారణములచే జయశీలరట్టి శత్రులతోఁ దృప్తినొందక, ఓడిపోయిన వారిని మఱియొక దేశమునకుఁ దీసికొని వెళ్లి అచ్చట వారినుంచుటయు కద్దు. అట్టివి బైబిలునందు రెండుదాహరింపఁబడెను.

1. అష్షూరుచెఱ. అష్షూరు చక్రవర్తియగు తిగ్లత్సరు (745-727) ఇశ్రాయేలీయులలోని 10 గోత్రములవారిని జయించి వారిని దేశాంతరవాసులుగఁ జేయుటతో నిది యారంభమయెను (II రాజు 15²⁹ I దిన 5²⁶). హోమ్రానును ముట్టడించిన మల్తసేనరుకుఁ దరువాతి రాజయిన సర్గోను ఆ పట్టణమునుఁ బట్టుకొని దాని నివాసులను మెసపోలేమియ మాదయియను దేశములకుఁ గొంచుపోయి (II రాజు 17³⁶) అన్యులైన వారిని వేఱు స్థలమునుండి గొని తెచ్చి ఈ పట్టణములలో నుంచెను (17³⁴⁻³⁸). చెఱకుఁబోయిన 10 గోత్రముల వారిలోఁ గొందఱు మఱల తమ దేశమునకు వచ్చినను (లూ 2³⁶) వారు తమ రాజ్యమును ఎన్నుడైనను తిరిగి స్థాపించుకొనఁ జాలకపోయిరి. ఆయా దేశములలోనికి చెదిరిపోయిన వారేమయిరో తెలియదు. ఇశ్రాయేలీయులలో పోయిన గోత్రములు (The lost tribes of Israel) అని వారినందురు.

2. బబులోనుచెఱ. అష్షూరు రాజగు సన్సేరీబు యూదా వారిలో 2 లక్షల మందిని చెఱపట్టితినిని రాతి శాసనములలో వ్రాయించుకొనెను (II రాజు 18¹³ సరిపోల్చుము). ఈ సంఖ్య చాల యెక్కువగ కనబడుచున్నను. అతఁడు వారిలోఁ గొందఱైనను చెఱగొనిపోయిన సంగతి మాత్రము సత్యమని స్పష్టమగుచున్నది. యూదావారిని చెఱగొనిపోయి రసినయెడల బబులోను

వారే వారినట్లు చెఱపట్టిరని సాధారణముగా ననుకొనుట వాడుకయైనది. ఈ బబులోను చెఱనుగూర్చి ముందుగనే ప్రవచించిరి (యెష 6^{11,12} 11¹² 39⁶ మీకా 4¹⁰). వారా దేశములో 70 సం॥లు గడిపెదరని యిర్మీయా చెప్పెను (యిర్మీ 25^{1,11,12}). యూదా రాజగు యెహోయాకీము యేలుబడిలో మూడు లేక నాలుగువ సంవత్సరమున నెబుకదైజరు యెరూషలేమున పట్టుకొని దానిని దోచుకొని రాజవంశపు వారిలోఁ గొందఱని చెఱకొని పోయెను (II రాజు 24²⁻⁷ దాని 1¹⁻³). 7 సంవత్సరములైన పిదప యెహోయాకీమును అతని బంధువులలో 3 వేల మందిని, యోధులలో 7 వేలమందిని, కంసాలులలో వెయ్యిమందిని పట్టుకొని పోయెను (II రాజు 24¹⁰⁻¹⁶). తదనంతరము 11 సంవత్సరములకు అతఁడు మఱవచ్చి యెరూషలేమును నాశనము చేసి నిరాధారులను తప్ప తత్సహవారినిందఱని చెఱపట్టుకొని పోయెను (25³⁻²¹). మళ్లీయెదు సంవత్సరములకు ఇంకఁ గొందఱని పట్టుకొని పోయినట్లు యిర్మీ 52³⁰ వలనఁ జెలియుచున్నది. ఇదే బాబెలుచెఱ యూదులు బానిసలవంటి వారైరి. వారు చెఱసాలలో నుంచబడిలేరు. వారాదేశమునందుండి కూర్చేసికొని కొందఱును, ఆయా వ్యాపారాదులలోఁ బ్రవేశించి కొందఱును జీవించుచుండిరి (29³⁻⁹ ఎజ్రా 2⁶⁵). క్రమక్రమముగా కొందఱు దేశమందలి గొప్ప యుద్ధోగములను సహ సంపాదించఁగలిగిరి (దాని 2⁴⁶ నెహె 1¹¹). యాజకులును శాస్త్రులును వారికా కాలములో బోధించిరి (యిర్మీ 29¹ యెహె 1¹ ఎజ్రా 1⁵). క్రీస్తుల గ్రంథము నందలి కొన్ని క్రిస్తనీ కాలమునందే రచించబడెను (క్రిస్త. 187). భక్తులు వీరి విడుదలకొఱకు ప్రార్థించిరి (దాని 9²). యెషయా ప్రవచించినట్లు (44²⁸ 45¹) ఆ విడుదల మాదియుండగు కోరఫు చక్రవర్తివలనఁ గలిగెను (ఎజ్రా 1¹⁻⁴). అప్పుడు దాదాపు 43 వేలమందివచ్చిరి గాని అనేకులు మెసపొతేమియ మాదయను దేశములలోనే నిలిచిపోయి చెదిరిపోయిన యూదులనఁబడిరి (జెక 6¹⁰ కార్య 2⁹ అష్షూరు, బబులోను, చెదరి పోయినవారు చూ॥).

చెర లో నున్న ఆత్మలు (Spirits in Prison). ఈ మాట I పేతు 3^{19,20} లో తప్ప టైబిలులో మఱి యెచటనైనను లేదు. II పేతు 2⁴ యూదా 6 లో నున్నట్లు పాపముచేసిన దేవ దూతలు చెఱలోనున్న యీ యాత్మలేయని కొందఱనుకొని ఆ వాక్యములోని విషయములు దీనికి (I పేతు 3^{19,20}) సంబంధమైనవిగా నెంచెదరు గాని I పేతు 3¹⁸⁻²⁰ లోని వాక్యములను చూడఁగా నాయాత్మలు, దూతలుకాక నోవహు దినములలో నుండిన అవిధములైన వారు అని స్పష్టమగును. పూర్వము క్రీస్తు నోవహుకాలములోనున్న వారికే (నోవహుద్వార) సువార్త ప్రకటించెనని పేతురు అలంకారికీగా ఈ వాక్యమును వ్రాసెనని కొందఱనుకొనిరి. అయితే అపొస్తలుల విశ్వాస ప్రకటనములో నున్నట్లు క్రీస్తు అద్భుతశక్తిలకు మునుకు లేక పాతాళమునకు దిగిపోయినపుడు ఈ పనిచేసియుండెనని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఏమనిన, క్రీస్తు అద్భుతశక్తిలకు మునుకు దిగుట యను నది మృతులుండు సానమునకు దిగుటయే కాని వేటొకటి కాదని యనుకొందురు. లూ 16²³ లోని పాతాళము అనుమాట మృతులుండు స్థానమున నూచించునని ఈ యుద్ధిప్రాయము గల వారు వాదించురు. మళ్లీయు సిలువమీఁది దొంగతో క్రీస్తు “నేడు నీవు నాతోకూడ పర టైసులో నుంచువు” అని చెప్పినవాక్యము (23⁴³) ఈ సంగతికి చక్కగా సుపడునందురు. కావున చెఱలోనున్న యీ యాత్మలు పాపములవలన శిక్ష నొందుచుండఁగా క్రీస్తు వారియొద్దకు వెళ్లి వారికి ఇదే సువార్త ప్రకటించినట్లుగా నున్నది అది దీని భావమైనయెడల ఈ బోధకు ఈ ఆధారముకాక వేఱు ఆధారములులేవు.

చెరసాల నేరములు శిక్షలు III 3 చూ॥

చెరసాల అంగణము యెరూషలేము B III 3 చూ॥

చెరువు మడుగు చూ॥

చెరువు కొకి పక్షులు 20 చూ॥

చెవి (Ear). టైబిలునందు వినుట విధేయతను గనుపెఱచుబుద్ధి యని యెంచి దానికి సంబంధముగా చెప్పు అనుపదమును వాడిరి గాన చెవి విధేయతకు గుఱుతుగా నలంకారార్థమున ప్రయోగింపబడును (యెష 6¹⁰ మ 11¹⁵ 13⁹ ప్రక 2⁷).

వినుటకు తమ మనస్సును సిద్ధపఱచుకొనరని యిర్మీ 6¹⁰ లో నున్న దానికి మూలభాషలో నున్నది లేని చెవులు అనగా దేవునికి లోబడని చెవులని యర్థమిచ్చును. విశ్వయతగలబుద్ధి పుట్టించుట యనుదాని కలంకారరీతిగా కీర్త 40⁶ నందు చెవులను నిర్మించుటయని యున్నది. ఇట్లు చెవులు విశ్వయతకు నూచనగా నుండుటనుబట్టి బానిసల చెవులను పొడుచుట వాడుకలోకి వచ్చెనని కనబడుచున్నది (నిర్ 21⁶ ద్వితీ 15^{16,17}). యజురీ కల పుడిచెవికి రక్తము పూయుట వారు దేవుని మాట విని ఆయనకు లోబడవలసియున్నదను సంగతిన నూచించెను (నిర్ 29⁹⁰ లేవీ 8²³). దేవుడు మన మనవులను వినునను సంగతి ఆయన చెవి యొగునను అలంకారము తెలుపుచున్నది (కీర్త 17⁶ 31² మొ॥).

చెవుడు దోగములు చికిత్సలు II 2 చూ॥

చే

చేట (Fan). చేటతో చేరుగుటచేత పనికి పాలిన దానిని ధాన్యమునుండి తీసివేయుదురు గాని అది న్యాయపు తీర్పున కొక మూచనగా నున్నది (యిర్మీ 15¹ మ 31² మొ॥ దేవాలయము I 7 (1) (a), ద్వైవసాయము 7 చూ॥).

చేతికర్ర ఆహారములు 1 చూ॥

చేతిగుడ్డ రుమాలు నూ॥

చేడు (Bitter). 1. చేమహారలను ఇశ్రాయేలీయులు పస్కా-కాలమునందు తినవలసిన నియమముగలదు (నిర్ 12⁶ సంఖ్యా 9¹¹). ఇవి విగుప్తునందు నా రనుభవించిన వాటికి సూచనలే యుండెను.

2. ప్రతి తన నిర్దోషత్వమును స్థిరపఱచుటకు చేమనీళ్లు తగిన పానముగా నియమించిరి (సంఖ్యా 5¹⁸⁻²⁷). దీనినిగుర్చిన సూచన ఈ యొక్క చోట గాక మఱుచుటలేదు.

3. చేడు కష్టమునకు నూచనగా నున్నది (యోహ 5⁴). ఒకనికి చేడైన దానిని తినిపించుట వాని కష్టపెట్టుటయై యున్నది (విలా 31⁵). క్రీస్తుకు కలిగెడి బాధలు ప్రపంచవ్యాప్తముగా ఇట్లు చెలువబడెను (కీర్త 69²¹). అక్షరరీతిగా నిదల్లు

నెలవేతనో మ 27³⁴ నందున్నది. ఇశ్రాయేలీయుల చేయరానిపనులు చేడు పండ్లతో సరి పోల్చబడెను (ద్వితీ 32³²).

ఈ యలంకారము ననుసరించియే అన్యదేవతలపట్టు తీరుగుట చేడగుదానిని ఫిలిప్పీయుల వేదై యున్నట్లు 29¹⁸ నందున్నను, దానిని మహ్మత్వమునకు మూలమైనది అని తర్జునా జేసిరి. (పైత్వము చూ॥).

చేపకాసములు ద్వైవసాయము 5 (5) చూ॥

చేపలు, చేపలు పట్టుట (Fish, Fishing). చేపలను ఆహారముగా వాడుకొనుటను గూర్చిన సూచనలు బైబిలునందు అంభమునండి గలవు (ఆది 9¹⁻³). పెగుప్తునందుండగా నవి ఇశ్రాయేలీయుల కిష్టమైన యాహారముగా నున్నట్లు సంఖ్యా 11⁵ వలనఁ దెలియచున్నది. ఆ దేశము నందు చేపలను పట్టువృత్తి వారి జీవనమున కంతో ముఖ్యమైనదై యున్నది (యోహ 19⁸). విగుప్తీయులు చేపలను పూజించినట్లు వారి గ్రంథములవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. మధ్య ధరా సముద్ర తీరవాసులగు తూర్యకీర్షీయులను ఫిలిష్తీయులను చేపలను పట్టి పల్లెసీమలో నమ్మిరి (యోహ 18¹⁶). పోలుసులులేని చేపలు ఇశ్రాయేలీయులు తినరాదని నిషేధింపబడెను (లేవీ 11⁹⁻¹² ద్వితీ 14⁹). ఇట్లు నిషేధములైనవి మ 13^{47,48} లో నున్న చెడ్డవి యని యెంచుచున్నారు. ఇశ్రాయేలీయులు ముఖ్యముగా గిలియ సముద్రములోను యెర్దాను నదిలోను చేపలను బట్టుకొనిరి. ఆ సముద్రమునందు 43 రకముల చేపలున్నట్లును, వాటిలో గొన్ని రకములు బహు విస్తారముగా నున్నట్లును చెప్పెదరు (గిలియసముద్రము చూ॥).

చేగులను బట్టుటకు వలలను (యోహ 26⁶ హబ 1⁵ మ 13⁴⁷ మొ॥), గాలిములను (యోబ 41¹ హబ 1⁵ ఆమా 4⁸ మొ॥) ఇసుపశూలములను (యోబ 41⁷) వాడిరి. క్రీస్తు మొదటి శిష్యులు జాలరులే. బోధిషనిని చేపలను పట్టు పనికి బోల్చెను (లూ 5¹⁻¹¹). పరలోక నిజ్యమందలి తీర్పున వారి పనితో దృష్టాంతపఱచెను (మ 13⁴⁷⁻⁵⁰).

చేయి, బాహువు, మాస్తము (Hand).

1. బైబిలులో చేయి అను పదము ఆయా సంగతులను సూచించుటకు వేర్వేరు రీతులుగా నుపయోగింపబడియున్నది. మన తెనుగు బైబిలునందు కొన్ని వాక్యములలో అట్టి పదములను తిర్చుచుచేయు సూచింపబడిన విషయమును మాత్రము వ్రాసి యున్నారు. కావున అట్టి వాక్యములలో మూల భాషయందు చేయి అను నర్థముగల మాటయున్నను తెనుగున అది యుండక వాని సూచన మాత్రము కలదు. ఉదా. II రాజు 3¹¹ లోని చేతులమీద నీట్లుపోయుట అను నర్థమిచ్చు మూల భాషపదములను ఉపచారముచేయుట అనియు, నిర్గ 25³ లోని చేతులను నింపుట అను మూలపదమును ప్రతిష్ఠించుట అనియు, కీర్ 109⁶ జెక 31 యా 22⁹ రోమా 8³⁴ లలోని చేయి అను మూలపదమును ప్రక్క, పార్శ్వము అనియు భాషాంతరము చేసి యున్నారు. ఇట్లే I సమూ 15¹² లోని 1 జయ సూచకమైన శిల II సమూ 18¹⁸ లోని అబ్బా లోము స్తంభము యెష 56⁶ లో ఒకభాగము అను మాటలు మూలభాషయందు చేయి అను అర్థమిచ్చు పదములై యున్నవి. ఈ మాటలను జ్ఞాపకార్థపు సూచనలని స్పష్టమగును. ప్రస్తుతమున ఈ దేశములో హిందూ మహమదీయులు తాము పూజించు వీరులకు పేరట చేతి గుండులను జ్ఞాపకార్థపు సూచనలగా నెట్లు పెట్టుకొనుచున్నారో అట్లే పూర్వకాలముందు ఆయా జనులు చేసియున్నట్టిందువలన సూచింపబడును. చేతులకు సంబంధముగా నున్న ఆయా విషయములు చేతులనే సూచించును గాక ఇట్లు చేయి యను మాటనుపెట్టక ఆ పదమును చేయుట అనుటయే న్యాయము.

2. అనేక వాక్యములలో నిట్లు ఒక విషయము దీనిని సూచించుకో ఆ పదమును పెట్టక మూల పదముయొక్క భాషాంతరమునే యుంచిరి. ప్రార్థన చేయునపుడు మర్యాదగా చేతులెత్తి (నిర్గ 17¹¹⁻¹³ I రాజు 8²² కీర్ 23²). మొట్టమొదటి చేయునపుడు యెహోవా యెదుట చేతి నెత్తిరి (ఆది 14²²). చేతిని తొడక్రింద పెట్టుట ప్రమాణమునకు గుర్తుగా నెంచిరి (24² 47²⁹). ఆశీర్వాదమిచ్చునపుడు చేతిని తలమీద పెట్టిరి (48¹⁴). దీనికి సంబంధముగానే హస్తనిక్షేప

ణము అను నాచారము ఉద్భవించి యుండి వచ్చును (హస్త నిక్షేపణము చూ॥). అర్పించు బోవు పశువుమీద చేతులుంచుట అర్పించు వాడు తన పాపభారమును మోపినట్లెంచిరి (నిర్గ 29¹⁰ లేవీ 16¹⁰). తాము నిర్దోషులమని చూపుటకు చేతులను కడుగుకొనుట వాడుకగా నుండెను (ద్వితీ 21⁶ కీర్ 26⁶ మ 27²⁴ మొ॥). ఇట్లే పవిత్ర మైచేతులు నిర్దోషత్వమును సూచించెను (యోబు 22³⁰ I తిమో 2⁸). చేతులను చరిచుట కోపమునకు సూచన (సంఖ్యా 24¹⁰). చేతుల చేయివేయుట ఒడంబడికకు గుఱుగు (సామె 6¹). చేతులు ముడుచుకొనుట సోమరితనమునకు సూచనయై యుండెను (24³³). బెన్యామీనీయులు ఎడమచేతి వాటముగలవారై (న్యాయా 20¹⁶) యుండిరి. ఇట్టివారై యుండుట వలననే ఏహూదు, ఎస్థోనను వానిని కుట్రచేసి చంపుటకు ఆతనికి సులభముగా వీలుకలిగెను (31¹⁻²¹). తాము నేవించిన దేవతల పేరులను చేతులమీద వ్రాయించుకొనుట లేక పచ్చ పొడిపించుకొనుట వాడుక యున్నట్లు యెష 44⁵ వలనక దెలిసికొనవచ్చును. ప్రక 20⁶ లో చేతులమీది ముద్రయు నెట్టి గుఱుతని యనుకొనవచ్చును.

3. మానవులనుగూర్చి వాత్రమే గాక దేవుని గూర్చి కొంతమంది వ్రాసినపుడు దేవుని శక్తిని గూర్చి అలంకారికంగా చేయి, బాహువు హస్తము ఆయి మాటల నుపయోగించిరి (ద్వితీ 21⁵ 43⁴ మొ॥). తెనుగు బైబిలులో నిట్టిమాటలు మూడుండినను హెబ్రీలో నొకటి మాత్రము కలదు. ఆయన శక్తివలన మానవులకు బలము మాత్రము గాక దేవుని సంగతుల నెఱుఁగు జ్ఞానముకూడ కలిగినట్లు దేవుని హస్తము ప్రవలమీదికి విచ్చేసెను అను దృష్టాంతమువలన కనబడును (యెహో 8¹ 37¹ మొ॥). యెష 55⁹ 91^{2,17,21} 10⁴ మొ॥ వచనములలో నున్నట్లు చాపబడిన యెహోవాహస్తము ఆయన విధించు శిక్షలకు గుఱుతైయున్నది. దేవుని హస్తముతోడుగా నుండుట (ఎజ్రా 7⁶), నా చేయి (యోహా 10²⁸), నా తిండిచేయి (10²⁹) అను మాటలు దేవుని దయగల నడుపునకును సూచనలై యున్నవి.

వ్యాజ్యములలో వాడి కుడిచేతివైపున నిలుచుటయు (క్రీ.శ. 109³ జెక 3¹), యుద్ధములో డాలును ఎడమ చేతిలో పట్టుకొనిరి కావున యోధుని దేహసంరక్షకుఁడు వాని కుడిచేతివైపున నిలుచుటయు (క్రీ.శ. 109³¹) వాడుకగా నుండెను. దీనికి సంబంధముగానే కుడిపార్శ్వము ఘనమునకు నూచనయై యుండెను. ఇట్టి ఘనమునకు నూచనగా క్రీస్తు దేవుని కుడిపార్శ్వమున కూర్చుండెనను యలంకారమున్నది (110¹ లూ 22⁶⁹ రోమా 8³⁴). ఇది క్రీస్తునకుగల దైవఘనమునకును దైవాధికారమునకు గుఱుతై యున్నది.

చో,

చాక్రాయి అంగీ చూ॥

చాళ్లు చిక్కుడు గాయలు చూ॥

చే, చే, చే

చేలువరాయి (Marble). ఒక ధరిహాసున్నపురాయి. దీనిని చెక్కి నుపయోగించిన మొదట పెట్టినపట్టుట దానిలోని వివిధరంగులు కనబడి మిగుల సుందరముగా నుండును. అన్నిటిలో శ్రేష్ఠమైనవి తెల్లనివై యున్నవి. దేవాలయమును కట్టుటకు వీటి నుపయోగించిరి. I దిన 29⁹ లో నున్న తెల్లచేలువరాయి ఇవే. హెరోదు కట్టించిన దేవాలయములోని స్తంభముల రాతివై యున్నట్లు యోసీఫుసుపలనఁ దెలియుచున్నది. (యుద్ధ 5, 5.2). రాజులు తమ నగరములను ఇట్టి రాళ్లతోఁ గట్టించుకొనిరి (ఎస్తే 1⁶). అట్టివి గొప్ప సౌందర్యమునకు నూచనగా వర్ణింపఁబడెను (పర 5¹⁵). ప్రక 18¹⁹ లో బబులోను పోవుచే నూచింపఁబడిన వర్తకపు సరకులలో నిది యొకటియై యుండెను.

చోకలివాడు వృత్తులు చేతిపనులు III 3 చూ॥

చోకేరేవు మార్గమున నున్న మొరప కొలను కాలువ యెరూషలేము A III 2 చూ॥

చేదన, చేదించుకొనుట సున్నతి చూ॥

చేదించుట నేరములు క్షులు III 5 చూ॥

జె

జంగీసాలు అఱ్ఱోట వృక్షము చూ॥

జంబుమ్మములు (Zamzummim = గుసగులాడువారు). అమ్రోసీయులు పూర్వమున రెఫాయిమీయులకు పెట్టిన సార్థకనామము (ద్వితీ 2²⁰ రెఫాయిము చూ॥). తూర్పు పల్లెస్తినులో నుండినట్లెంచఁబడిన రాక్షసుల కేకలను తెలుపుటకు వారు వాడిన పేరని యనుకొందురు. వీరును జాజీయులును ఒకటే జనాంగమని కొందఱి యభిప్రాయము (జాజీయులు చూ॥).

జంటువు జీవి, మృగము చూ॥

జక్కాయి (Zaccai, పవిత్రుఁడు).

చెఱకాలమునకుఁ దరువాత జెరుషాబెలుతో కూడ తిరిగివచ్చిన యొక తెగవారి మూలపురుషుఁడు (ఎజ్ర 2⁹ నెహె 7¹⁴ జబ్బయి చూ॥).

జక్కయ్య (Zacchaeus = పవిత్రుఁడు). యెరికో పట్టణములోని సుంకపు గుర్తవారుడు (లూ 19¹⁻¹⁰). అతఁడు క్రీస్తును చూడఁగోరి తాను పొట్టివాడైనందున నొక మేడి చెట్టెక్కి ఆయనను చూచెను. క్రీస్తీతనియింట బస చేసెను.

జక్కూరు (Zaccur = జ్ఞప్తిచేయుట).

1. కనానుదేశమును వేగుచూచుటకు మోషే పంపిన పన్నెండుగురిలో రూబేనుగోత్ర వ్రతి నిది (సంఖ్యా 13⁴).

2. షిష్యుని గోత్రకులలో నొకఁడు (I దిన 4²⁶).

3. మెరారీ తెగవారిలోనున్న యొక లేవీయుఁడు (I దిన 24²⁷).

4. ఆసాఫు తెగవారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఆలయములో సంగీత నాయకుఁడుగా నియమింపఁబడెను (I దిన 25⁹⁻¹⁰ నెహె 12⁵).

5. యెరూషలేము గోడలను కట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు. అతఁడు ఇమ్రాయనువాని కుమారుఁడు (నెహె 3⁹).

6. నెహెమ్యాకాలములో నిబంధనను స్థిర పఱచుకొనిన లేవీయులలో నొకఁడు (నెహె 10¹¹). 13¹³ లో నున్న జమ్మూరు ఇతఁడే యనుకొందురు (జమ్మూరు చూ॥).

జటామాంసి గంధవర్ణము I 3 చూ॥

జత్తూ (Zattu). చెఱనుండి తీరిగివచ్చిన వారిలో నొకతెగవారు (ఎజ్ర 2⁸ = నెహె 7¹³). వీరిలోఁ గొందఱు అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసి కొని ఎజ్ర ప్రేరణపఱచిన వారిని వదలిపెట్టిరి (ఎజ్ర 10⁹⁷). వారిపెద్ద నెహెమ్యాకాలములో నిబంధనను స్థిరపఱచిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10¹⁴).

జనముకొడు (Loammi = నా జనము కొడు). హోషేయ ప్రవక్తయొక్క రెండవ కుమారుని స్థానము (హోషే 1⁹). దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులను విస్తరించునను సంగతీ దీని వలన అలంకారరీతిగా సూచింపబడెను.

జనములు (Nations, People). బ్రబి లోను సాధారణముగా ఈ మాటలు యూదులు కాని యితర జనము లన్నింటిని సూచించుటకు వాడియున్నారు (యెష 49⁶ రోమా 21⁴, 3²⁹). మఱియు వారు విగ్రహారాధకులను సంగతీహాడ సాధారణముగా ఈ పేరులవలన సూచింపబడును (II సమా 7²³). ఇశ్రాయేలీయులకు కూడ జనులు అను పేరుకలదుగాని వారు దేవుని జనులైయున్నారను నుద్దేశముతోనే ఆ పేరును వారి కారోపించిరి (I దిన 17²¹⁻²³). వారు దేవుని క్రమశిక్షవలన నడిపించబడి పరిశుద్ధుడగు దేవుని సంగతుల నెఱిగియుండుటచే హరిక్లితీ బిరుదునిచ్చుట న్యాయమే. అయితే వారు అన్యజనులదాటికి ఈ గొప్ప బోధలను తెలియఁ జేయుటకు దేవుఁడు వారి నీ విధముగా పేర్పజచు కొనెను (ఆది 12³ యెష 49¹⁶ ఆమో 9¹¹). వారిది తెలంచు గర్వపడి అన్యులను తృణీకరించుచుండిరి. మన దేశములో హిందూమత బోధకులైన బ్రాహ్మణులవలె ఆ యూదులును తమ జాతిని బట్టి చాల నిష్టాపరులైయుండిరి. క్రైస్తవమతము స్థాపింపబడు కాలమందు అన్యులనుకూడ ఈ మతములోనికి చేర్చికొనవలెనని దేవుఁడు పేరు రకు చూపించెను (కార్త్య 10). పాలు అన్య

జనులలో బోధించుటకు నియమింపబడెను 22^{21, 22}). యూదుల యాచారములను అన్య జనులు ఆచరించనసరము లేదని యెరూషలేములో కూడిన మొదటి యాలోచన సభ తీర్మానించెను (15¹⁻²⁸). అన్యులు క్రైస్తవమతములో నెక్కువగా చేరియుండిరి. అందువలన యూదులలో ననేకులు ఆటంకపఱచబడి యిందులో చేరుటకు వెనుకీ దీసిరి (రోమా 9-11). ఇట్లు క్రైస్తవ సంఘములోకూడ అన్యజనులు అను నొక ప్రత్యేకమైన తెగవారుండిరి (15⁹⁻¹² ప్రజలు, అన్యులు చూ॥).

జనాంగములు (Races). బ్రెబిలునందు సూచింపబడిన జనాంగముల నీరీతిగా విభాగించి వచ్చును.

I. యాపెతు సంతతివారగు ఆర్యులు. వీరి లోని వాచవరసగా: 1. హెల్లేనీయులు (రోమా 1⁴). 2. యావానునివాసులు అనగా చిన్నాసియాలోని క్రిక్కువారు (యెష 66¹⁹). 3. పార్షీయులు (కార్త్య 2⁹). 4. పారసీలు (ఎస్థ 1¹⁹). 5. మోబీయులు (యెష 13¹⁷). 6. రోమీయులు (యోహా 11⁴⁸). 7. తుబాలు వారు (ఆది 10²). 8. గోమెరువారు (10²). 9. మెషెకువారు (10²).

II. హాముసంతతివారు. 1. మిస్రాయిము అనఁబడిన ఐగుప్తీయులు (ఆది 12¹⁰). 2. యెబ్రీయులు. వీరు ఐతియోపీయులు (10⁶). 3. లిబ్యే వారు (కార్త్య 2¹⁰).

III. షేము సంతతివారు.

1. ఉత్తరపువారు. (1) బబులోనీయులు (ఆది 10¹⁰); (2) అష్షూరీయులు (10¹¹); (3) అరామీయులు, వీరు సిరియవారు (10²); (4) కనానీయులు. వీరిలో అష్షూరీయులు (ద్వితీ 2¹⁹), అమోరీయులు (ఆది 10¹⁶), కనానీయులు (15²¹), ఎదోమీయులు (36⁹), హిబీయులు (నిర్గ 3⁸), ఇశ్రాయేలీయులు యెబూసీయులు (ఆది 15²¹), మోయాబీయులు (ఆది 19³⁷), షోనీకీయులు (యిర్మీ 25²² = తూరుసీహోనులు) బ్రెబిలునందుదాహరింపబడిరి.

2. దక్షిణపువారు. (1) ఉత్తర ఆరేబియాలోనివారు (2) అమారేకీయులు (ఆది 14⁷);

(b) ఇష్టయేలీయులు (37²⁵); (c) మిద్యానీయులు (న్యాయా 61). (2) దక్షిణ అరేబియాలోనుండు షెబావారు (ఆది 107).

IV. ఇతరులు. 1. ఎలమీయులు (కార్వ 2⁹). 2. హిత్తీయులు (ఆది 15²⁰). 3. హోరీయులు (36³⁰). 4. ఫిలిష్తీయులు.

(ఏటి వివరములకొరకు ఆయా పేరుల క్రింద చూచు).

జనుము (Flax). మూలభాషయందలి యీ పదమును అపిసెయని తెనిగించుట యుక్తము. ఇది విశేషముగా ఉత్తర యిండియాలో పెరుగును. ఈ గింజలనుండి నూనె దీసెదరు. చలిప్రదేశములలో ఈ కాండలనుండి నారను తీయుదురు. శ్రేష్ఠమైన నారబట్టను లిసెక్ అను నారతో నేతురుగాని జనుముతో నేయరు. పల్లెటూరులోని వారికి నూలుబట్ట తెట్టివో దెలియదు. ఎస్తే 1⁶ లోని అపిసెనార యను పదము ప్రత్తినూలు అని యుండవలెను. పాత నిబంధనయందున్న పద మిచ్చటగాక మతేనోటను గనబడదు. జనుమ కావడం తెండబెట్టిన (యెహో 2⁶) పిదప నీటిలో నూరవేయుదురు. ఆ తరువాత వాటిని బాగుగా నెండబెట్టి దువ్వెనతో చిక్కుదీసి నార తీసెదరు (యెష 19⁹). ఆ పిట్టల దానిని నేత పువ్వుగానింతురు. ఈ పంట మిగుల ముఖ్యమైన పంటలలో నొకటి (నిర్ 9³¹ హోషే 2⁹); J. C.

జన్మదినము (Birthday). రాజుల జన్మ దినములనుగూర్చి మాత్రమే ప్రాచీనులందు సూచనలున్నవి. ఘో జన్మదినమున విందుజేసిరి (ఆది 40²⁰). హోషే 7⁵ లోని రాజుదినము అప్పటికాలమున ఇశ్రాయేలు రాజుగానున్నవాని పుట్టుకదినమని ఊహించుచున్నాడు. అతడు హడ విందుజేసి సంభ్రమపడెను. క్రొత్త నిబంధన యందు హేగోడు అంటిప తన జన్మదినమున తన ఉద్యోగస్థులందరికీ విందొనర్చగా వారు త్రాగి తిండనలాడిరి. త్రాగుట అట్టి జన్మదినోత్సవము లలో నొక ముఖ్యవిషయమై యుండినట్లు కనబడుచున్నది. అది యనేకీదులకు మూల మాయెను.

జెఫ్నత్పెనేహ (Zephenathpeneah = దేవుడు పలుకును లేక అతడు జీవించునని

దేవుడు పలికెను). ఘో యోసేపునకు పెట్టిన విగుప్తీయనామము (ఆది 41⁴⁵).

జబ్బి (Zabdi = దేవదానము, నా దానము). క్రొత్త నిబంధనలోని శెబ్బై అను పదము దీని రూపాంతరమై యున్నది.

1. ఆ కాను అనువాని తాత (యెహో 71, 17, 18). I దిన 2⁶ లో నున్నట్లు ఇతనికి జిమ్మ అని పేరు పెట్టిరి.

2. ఔన్యామిసీయులలో నొకడు (I దిన 818).

3. దావీదు ఉద్యోగస్థులలో నొకడు. ఇతడు ప్రాతరసపు కొట్టులను చూచెడివాడై యుండెను (I దిన 27²⁷).

4. లేవీయులలోని ఆసాపు సంతతివారైన సంగీత నాయకులలో నొకడు (నెహె 11¹⁷). I దిన 9¹⁵ లో ఇతనికి జిభ్రీ యను పేరు కలదు.

జబ్బీయేలు (Zabdiel = దేవుడు నా దానము).

1. దావీదు ఉద్యోగస్థులలో నొకని తండ్రి (I దిన 27²).

2. నెహెమ్యా కాలమందు ప్రాముఖ్యతైన యుద్యోగస్థులలో నొకడు (నెహె 11¹⁴). ఇతడు ఆలయముపై నిచారణకర్తగా నుండెను.

జబ్బాయి (Zabbai = యుంకారము).

1. ఎబ్రాకాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని అతని ప్రేరేపణవలన వారిని విడనాడిన వారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10²⁸).

2. నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను మరుపుతుచేసినవారిలో నొక వంతు వారికి పెద్దయగు బారూకియొక్క తండ్రి (నెహె 3²⁰). హెబ్రీ బైబిలులో ఈ వచనమునుండి ఈ పేరును జక్కయి యని చదువనలెనని హెబ్రీ బైబిలును సవరణచేసినవారు కాగితము క్రింద వ్రాసియున్నారు. వారి సవరణ సరియై యుండవచ్చును (జక్కయి I చూచు).

జబబైకండ్లు రోగములు చికిత్సలు II 1 (4).

జబ్బూరు (Zabbud = ఇయ్యుబుడినది). చెఱునుండి ఎర్రాలోహాడయెహూషలేమున తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొకఁడు (ఎర్రా 81⁴). హెబ్రీ బైబిలును సవరణ చేసినవారు ఇచ్చట జబ్బూరుకు ప్రతిగా జక్కూరు అని చదువవలెనని కాగితము క్రింద వ్రాసిరి (జక్కూరు 5, 6 చూ॥).

జమ్మ (Bulrush). చాల ఎత్తుగా నెదుగు నొక తరహా గడ్డి. ఇది పది అడుగులకు పైగా నెదుగును. అడుగు భాగమున మూడంగుళముల దశసరిగలిగి యుండును. దీనిలో చాపలనల్లిరి తల్లలు చిన్నచిన్న పడవలు మొదలగువాటినిఁ జేసిరి (నిర్గ 2³ యెష 18³). శ్రేష్ఠమైన జమ్మ కాడలను చీల్చి యెండఁబెట్టి పూర్వ మీ దేశములో తాటియాకులు వాడినట్లు పుస్తకములనుగా వాడుకొనిరి. పూర్వ మీ జమ్మ విగుప్తుదేశములో నపరిమితముగా నుండెనుగాని ప్రస్తుతమున నైలు నదీ ముఖద్వారమునకు 800 మైళ్ళదూరమువఱకు కనబడుటలేదు. యెష 58⁵ లో జమ్మ అని యున్న పదము రెల్లు అని యుండవలెను.

J. C.

జమ్మపడవలు ఓడలు 3 చూ॥

జానానీము (Zaanannim = బయలు వెడలుట). నహాలి హద్దులోనుండు ఒక పట్టణము (యెహో 19³³). అచ్చట ఒక సింహారవనము గలదు. న్యాయా 4¹¹ లో అక్కడ మస్తీచా వృక్షమున్నట్లు కనబడుచున్నది. సీసెరాను చంపిన యాయేలు అచ్చట నివసించెను. దాని యునికి తెలియదు.

జాయాను (Zaanau = మందలుండు చోటు). యూదా గోత్ర ప్రదేశములో నైర్వతి దిక్కుగా నుండు నొక పట్టణము (మీకా 1¹¹). హెబ్రీ భాషలో అది బయలుదేరుట అనుమాటకు సంబంధించినది గాన మీకా ఆ మాటనైతి అదే భావము వచ్చునట్లు చమత్కారముగా తక్కిన పట్టణములకువలెనే దీని నుపయోగించెను. యెహో 15³⁷ లో నుండు నెనాను ఇదేయై యుండవచ్చును. దీని సరియైన యునికి తెలియదు.

జిర్బీయులు ఇశ్రాహేతీయుడు చూ॥

జలప్రళయము జలప్రవాహము (Flood). నోవహుకాలమున భూమియంతటి మీదికివచ్చిన గొప్ప ప్రవాహము. ఎనమండు గురు మాత్రమే తప్పించుకొనిరి. దీనినిగూర్చి మోషే ఆది 6-8 అధ్యాయములలో వ్రాసెను.

మానవజాతియొక్క పాపమే ఈ జలప్రళయ మునకు కారణము. ఇది క్రీ॥ ము॥ 2348 సం॥ క్రిందట జరిగెనని అనేకమంది వ్యాఖ్యాతల యభిప్రాయము. జలప్రళయమునందు నశించిన వారు ప్రవేశించిన నావతలుపు మూయబడిన పిదప ఇది యారంభమాయెను. నలువది దినములు వర్షము కురిసెను. మహాగాధ జలముల యూటలన్నియు, ఆకాశపుతూములు విప్పబడెను. నావ యందున్న నరులును జీవజంతువులనుతప్ప మిగత వన్నియు నశించెను. 5 నెలలకు జలములు ఎత్తయిన పర్వత శిఖరముననుపైన 15 మూరల వఱకు లేచెను. ఎవఁడును తప్పించుకొనుటకు వీలులేని రీతిగా భూమియంతయు జలమయమాయెను. అంతట జలములు తగ్గుటకారంభమయ్యెను. ఎత్తయిన భూములు మొదట కనబడెను. ఆ నావ అరరాతు పర్వతముపై నిలిచెను. మఱిమూడు మాసములకు తక్కిన కొండలగుపడెను. తరువాతి నలువది దినములకు నోవహు భూస్థితిగతులు కనుగొనుటకై యొక కాకిని విడిచిపెట్టెను. ఏడు దినముల కొకమారు చొప్పున అతఁడు మూడు సార్లు ఒక నల్లని పావురమును వదలెను. అటు పిమ్మట అతఁడు నావకప్పు నూడఁదీసి నేల ఆరి యుండుట కనుగొనెను. అతఁడు ఓడవెడలి బయటకువచ్చి మానవజాతి నిక నెన్నటికి జల ప్రళయమువలన నాశనము జేయనని ఇంద్రధనస్సు ద్వారా వాగ్దత్తముజేసిన దేవునికి యజ్ఞవేదికకట్టి బలుల నర్పించెను.

ఈ జలప్రళయము కలుగుటకు తగిన ప్రకృతి సంబంధములైన కారణము లున్నవేమో దెలిసి కొనుటకు విశేష ప్రయత్నములు చేయబడెను. అద్భుతరీతిగా జరిగినదని బైబిలు చెప్పుచున్న దానినిగూర్చి ప్రకృతిసంబంధముగా నెట్లు జరిగెనా యని విచారించు విషయమున జాగ్రత్తగా నుండవలెను. జలప్రళయమంతమై దానియందుండిన జీవరాసులన్నియు బైటికివచ్చునందాక,

నాటి కన్నిటికి కావలసిన భోజనము స్థలము మొదలగు నవన్నియు ఆ నావయందుండెనాయను విషయమును, మంచినీటియందు మాత్రమే జీవించ గలిగిన జీవరాసులెట్లు బ్రతికెనా యనియు అనేకములగు కారణములను దెలుపుచు నవీన శాస్త్రజ్ఞులు జలప్రళయము విషయమై శంకించుచున్నారు. బైబిలును నమ్మనట్టి భక్తులలోను అనేకులు అట్టి ప్రళయము అప్పటికాలమున మానవులు వ్యాపించిన ప్రాంతములమట్టుకే అది కలిగినని నమ్ముచున్నారు. గాని వారు చెప్పవలసినది సంగతులన్నింటికీ రుజువులు చెప్పజాలరు. ఇట్టి గొప్ప జలప్రళయము అస్సతరీతిగా పంపుట దేవుని కసాధ్యముకాదు. క్రొత్తనిబంధనయందీ సంగతి యెట్టి చెప్పబడెను (మ 24^{37,38} లూ 17^{26,27} I పేకు 3²⁰). ప్రస్తుతపు లోకము అగ్నిచేత నెట్లు నాశనమగునో అట్లే ఆది సృష్టి జలప్రళయమువలన నాశనమయ్యెను (II పేతు 3⁵⁻⁷). దేవుని ఓర్పును దృష్టాంతపఠముటకును ఆయన ఓర్పును దెలియజేయుటకును, క్రీస్తుయొక్క రెండవ రాకడను గుఱించి తెలుపుటకు నిది ఉపయోగింపబడెను.

నావయందు కాపాడబడిన కుటుంబమునుండి జనాంగములన్నియు కలిగినందున ఇతర జనాంగములయొక్క ఇతిహాసములయందు దీ సంగతిని గూర్చి చెప్పబడి యున్నదన వచ్చును. విగుషేయులు, కల్రీయులు, ఫేనీకీయులు, గ్రీకులు హిందువులు, చీనులు, జపానీయులు సిథియనులు మాత్రమే గాక, భూగోళపు పడమటిభాగము నందుండిన మెక్సికనులు పెరూవియనులును దక్షిణ సముద్రద్వీపవాసులును జలప్రళయమును గుఱించి చెప్పుచున్నారు. (ఓడ, నోవము చూ॥). H

జలూకము కీటకములు 12 చూ॥

జలోదరరోగము రోగములు చికిత్సలు II 10 (2) చూ॥

జల్దువృక్షము (Apple Tree). ఈ పదముచే తెలియించిన మూల భాషాపదము దేనిని సూచించునో చెప్పటకష్టము. ఇంగ్లీషు భాష యందు ఆపిల్ అనబడు పండ్లచెట్టయి యుండునని అనేకమంది పండితుల యభిప్రాయము. పరిసీను దేశమునందు కాయలా పడినవారు

సాధారణముగా నీ పండు కావలెనని గోరదరు. వారు దీనిని తమచేతులలో నుంచుకొని వాసన చూచుకొందురు (పర 2^{3,5} యోనే 11²). J. C.

జల్లెడ వ్యవసాయము 5 (7), గుడారము 6 (1) (a) చూ॥

జవాను (Zavan, Zavaan = తొందర పడినది). ఎదోమీయులలో నొకఁడు (ఆది 8²⁷ I దిన 14²).

జహము (Zaham = వెళ్లు). రాజైన రహబాము కొడుకులలో నొకఁడు (II దిన 11¹⁹).

జా

జాగరూకులు దేవదూత 3 చూ॥

జాజా (Zaza = సమృద్ధి). యూదా వంశ స్థలలోని యెర్రహేయేలుకు పుట్టిన వారిలో నొకఁడు (I దిన 23³).

జా నోహ (Zanoah = ముఠికి నీరు).

1. హెబ్రీనుకు సమీపముననున్న యొక స్థలము (యెహో 15⁵⁶). ప్రస్తుతమున జనూత (Zanuta) అను స్థలమిదే. యనుకొందురు. మూల భాషలో దీనికి జానోహ అను గుణితుము కలదు. (పటము II, D 3).

2. షెఫేలా యను పేరుగల మన్య ప్రదేశములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 15⁵⁴ నెహె 3¹³ 11³⁰ I దిన 41⁸). ప్రస్తుతము అవి జానుయ (Zanua) అనబడును (పటము II, D 1).

జాబాదు (Zabad = దానము). జెబద్యా (I దిన 8¹⁵), జబ్బీయేలు (నెహె 11¹⁴), జాబూదు (I రాజు 4³) అనునవి దీనికి సంబంధించిన పేరులు.

1. యూదా గోత్రీకులలో నాతాను అను వాని కుమారుఁడు (I దిన 23⁶).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11⁴¹). ఇతఁడు అహాయికుమారుఁ డనబడినను పైన 1 లో నున్నట్లు నాతాను కుమారుఁడే యని కొందఱి యభిప్రాయము.

3. ఎఫ్రాయిము వంశస్థులలో నొకఁడు (I దిన 7²¹).

4. యెహోయాదా కుమారుడగు జెకర్యాను రాజైన యోవాభు చంపినందున అతని పైపట్టజేసి చంపిన వారిలో ముఖ్యుడు. ఇతడు అష్వో నీయురాలైన షిమాతు కుమారుడు (II దిన 24²⁶). II రాజు 12²¹ లో నితనికి యోజా శారు అను మాటుపేరు గలదు.

5,6,7. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎజ్రా ప్రేరేపణలను వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో ముగ్గురు (ఎజ్రా 10^{27,33,43}).

జాబూదు (Zabud = ఇచ్చినది). రాజైన సాలూహను ఆలోచనకర్తలలో నొకడు. ఇతడు నాతనుకుమారుడు (I రాజు 4³ జాబూదు I చూ॥).

జొము కాలమానము III చూ॥

జాయిన్ (Zain = J అను అక్షరము. హెబ్రీ యక్షరములలో నేడవది. అక్షరమాలి కగా వ్రాయబడిన 119 వ కీర్తనలోని ఏడవ భాగమునకు పేరు (119⁴⁹⁻⁵⁶). మూలభాషయం దాభాగములోని ప్రతి పంక్తియు నీ యక్షరము లోనే యారంభమగును.

జాయారు (Zair = చిన్న). యూదా రాజగు యెహోరాము ఎదోమీయులమీద యుద్ధముచేసిన స్థలము (II రాజు 8²¹). దాని యునికినిగూర్చి తెలియదు. దీనికి సాటియైన II దిన 21⁹ నందీ పేరుకు ప్రతిగా—అధికారులను వెంటబెట్టుకొని యని యున్నది గాన, జాయారు అనునది స్థలమా యనుదానిగూర్చి సందేహ మున్నది.

జారత్వము వేశ్య, సేరములు శిక్షలు II 1 (2) b చూ॥

జారస్త్రీ వేశ్య చూ॥

జారీములు జొర్యా చూ॥

జాలాపు (Zalaph). సెహెమ్యకాలము నందు పట్టణప్రాకారములను కట్టుటయందు సహాయపడిన వానూను అనువాని తండ్రి (సెహె 3³⁰).

జాలి కృప చూ॥

జొలి నొందనిది (Loruhmah). హోషేయ తిని పెద్ద కుమార్తెకు పెట్టిన సార్థక నామము (హోషే 1^{6,8}). దేవుడు ఇశ్రాయేలీ యులయందు జాలిపడక వారిని శిక్షకు అప్పగించు నను భావము దీనికికలదు.

బి

బింక రెడి చూ॥

బిఫ్రీ (Zichri యెహోవాహు ప్రిచేయును.) జెకర్యా అనుపద క్లుప్తరూపము.

1. బహతు మనుషులలో నొకడు (నిర్గ 6²¹).

2,3,4,5. బెన్యామీనీయులలో కలుగురు (I దిన 8^{19,23,27} సెహె 11⁹).

6. ఆసాఫ్ కుమారులలో నొకడు (I దిన 9¹⁵). సెహె 11¹⁷ లో ఇతనికి జబ్బి యను మాటుపేరు కలదు (జబ్బి 4 చూ॥).

7. రేవీయుడగు ఎలీయెబుని కుమారుడు (I దిన 26²⁵).

8. రూబేను సంగిష్టులలో నొకడు (I దిన 27¹⁶).

9. యూదా వెంశస్థులలో నొకడు (II దిన 17¹⁶).

10. యెహోయాదాకాలములో యూదా రాజ్యము నుపహరించిన అల్పరా్యుని రాజ్యభ్రష్టు రాలినిగా చేసిన యోగులలో ఎలీసాపాతు అను నొకని తండ్రి (II దిన 23¹).

11. ఎఫ్రాయిమీయులలో నొకయోధుడు (II దిన 28⁷).

12. యెహోయాకీముకాలములోనున్న ఒక యాజకుడు (సెహె 12¹⁷).

బిగటమన్న, మన్న (Clay). ఈ పదములచే తెనిగించిన మూల భాషాపదములు వెవ్వెటుగలవు. పఠేస్తీను పల్లపు ప్రదేశములలో బిగటమన్న ఎక్కువగా నుండును (I రాజు 7⁴⁶ II దిన 4¹⁷). దానితో కుండలను ఇటుకలను చేయుట ఆ దేశప్రజలకుఁ జెలియును. ఇట్టి కుండలు బహుశులభిముగా పగిలిపోవుటచే

యోబు 41¹ లో మన దేహముయొక్క బలహీన తను నూచించుటకై జిగటమున్ను అను మాటను వాడిరి. మఱీ ముఖ్యముగా సృష్టికర్త యగు దేవుడు తన చిత్త ప్రకారముగానే మనలను నిర్మించి గలడను సంగతిన నూచించుటకు మనము ఆయన చేతిలో మున్నునంటి వారిము అను దృష్టాంతము ప్రతిబింబించు అన్వయము కనబడును (యెష 64⁸ 6⁷ 42¹). ఆపదలో చిహ్నించు జిగట మంటిలో దగుటయని దృష్టాంతపటచిరి (క్రీస్తు 40³). శత్రువుల వాడించుట జిగటమంటిని త్రొక్కి టను పోల్చిరి (యెష 41²⁵).

జిద్దీము (Ziddim = ప్రక్కలు). నహోశీలో ప్రాకారమునగు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19³⁵). యూదుల బాల్లహనందు దీనికి కెఫెరికతే (Kopher Chittai) అను పేరు గలదు. గాన తమెదను పట్టణమునకు 52 మైళ్లు వాయువ్యముగా నుండు హట్టిను (Hattin) దీని యునికి యని తెలుతురు.

జిఫ్రోను (Ziphron = సువాసన). కనానుకు ఉత్తర సరిహద్దుగానున్న యొక స్థలము (సంఖ్యా 34⁹). యెష 47¹⁶ లోని నిబ్రయిము అను స్థానమిదయై యుండవచ్చును.

జిబ్యా (Zibia, Zibiah = లేడి).

1. ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 8⁹).

2. యూదా రాజున యెహోయాఖు తల్లి (II రాజు 12¹ = II దిన 24¹).

జిమ్మా (Zimmar = ఆలోచన). లేవీయులలో గెర్షోను తెగకు సంబంధించిన యొక పట్టణం బప్రవారు (I దిన 6^{40,42} II దిన 29¹²).

జిమ్రాను (Zimran = అడవి మేకలు). కత్తారావలన అబ్రాహామునకు పుట్టిన కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 25² I దిన 13²). ఇతఁడు ఆరబ్బి తెగలలో నొక దానికి పూర్వీకఁడై యుండెను.

జిమ్రి (Zimri = అడవి మేక).

1. రాజైన ఏలాను చంపి యిత్రాయేలు రాజ్యము నపహరించిన యొక సేనాధిపతి. ఇతఁడు ఏడు దినములు మత్తము ఆ రాజ్యము నేలి

ఒమ్మియును వానిచే పరాజితుడై దానిని పోగొట్టుకొనెను (I రాజు 16⁹⁻²⁰). ఇతని కుట్ర గొప్ప పాపమును నూచించుట కొక వాడుకమాట యయ్యెను (II రాజు 9³¹).

2. షిమ్రానీయుల ప్రధాని. ఇతఁడొక మిద్యానీయురాలి నుంచుకొన్నందున ఫీనెహోసు ఇతనిని చంపెను (సంఖ్యా 25¹⁴).

3. యూదా గోత్రిమలలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఆకాను పూర్వీకులలో నొకఁడై యుండెను. బహుశః అతనికి తండ్రియై యుండవచ్చును (I దిన 27). యెహో 71 లో నితనికి జడ్డి యను మాటు పేరుకలదు (జడ్డి 1 చూ॥).

4. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు. అతఁడు రాజైన సౌలు వంశమునందు పుట్టినవాడై యుండెను (I దిన 83⁶ 9¹²).

5. ఒక స్థలముయొక్క పేరు (యిష్త్ 25²⁵). ఏలాము మాచయి దేశముల రాజులతోపాటు ఒమ్మి రాజులందఱును అను మాట యుండుటచే ఇది ఆ దేశముల ప్రాంతములలో నున్నదని యూహింపవలెను గాని దాని యునికినిగూర్చి మఱి యే సూచనలును లేవు.

జిలకర, జీలకర్ర (Cummin). భారత దేశమునందు కూర దినుసులలో వాడుచున్నట్లు పల్లెసీనులోని జనులును వాడుకొనిరి. మఱయు ఈ దేశములో చేయుచున్నట్లు వారును మందు దినుసుగా దీని వాడిరి. యెష 28²⁵ లో నున్న ట్టిందులో నల్ల జీలకర్ర తెల్ల జీలకర్ర యను రెండు విధములు కలవు. యెహో 4⁹ లో అది కష్టమును నూచించుటకై ప్రవక్తకు నియమింపఁ జడిన పత్తిపుటాహారిములోని యొక దినుసు. యూదులు జీలకర్రలో కూడ పదియవంతు చెల్లించుచుండిరి (మ 23²³).

జిల్పా (Zilpah = బొట్టు). లాబాను తన కుమార్తె యగు లేయాకు నిచ్చిన దాని (ఆది 29²⁴). లేయా యీమెను యాకోబునకు ఉపపత్నినిగా నిచ్చెను (30⁹). ఈమెవలన యాకోబునకు గాదు ఆమెరు అను కొమరులు పుట్టిరి (30¹⁰⁻¹³ 35⁹ 37² 46¹⁸).

జిల్లెత్తై (Zillethai, Zilthai).

1. ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 8²⁰).
2. మనషే గోత్రికులలో నొకడు. దావీదు సిక్లగులో నుండగా ఇతడు వచ్చి కలిసికొనెను. దావీదు బెన్యామీనీయులలో నొకడయ్యెను (I దిన 12²⁰).

జీ

జీజా (Ziza, Zizah = బాహుళ్యము).

1. షిష్యాను గోత్రిపు షిష్యానులలో నొకడు (I దిన 4³⁷).
2. రహబాము కొడుకులలో నొకడు (II దిన 11²⁰).
3. లేబీయులలోని షిష్యాను తెగకు సంబంధించిన యొకడు (I దిన 23¹¹). తెనుగున ఈ పదముల రూపములన్నియు నేకముగా నున్నను అసలులో 1, 2 లోని పదములకును 3 పదమునకును చివరి యక్షరమునందు భేదము కలదు. ఇంగ్లీషులోను ఆ భేదము కనబడును. ఈ పదమునకే దిన 23¹⁰ లో జీనా యను మాటు రూపము కలదు.

జీజా (Ziz = ప్రకాశము). ఏన్లేదీనుండి తెకోషకు ఎక్కిపోవు కొండత్రోవ. యెహోషా పాతు కాలములో మోయాబీయుల, అమ్మోనీయులు మెయోనీయులు ఈ మార్గమున వచ్చి అతనిమీద యుద్ధము జేసిరి (II దిన 20¹⁶). ఏన్లేదీనుండి యెహోషలేమునకు రోవీయు లొక రస్తాను వేసిరి.

జీతము కూలి చూ॥

జీనా జీజా 3 చూ॥

జీఫా (Ziphah). యూదావారిలో నొకడైన యెహల్లేవేలు కుమారుడు (I దిన 4¹⁶).

జీఫు, జీఫీయులు (Ziph, Ziphites).

1. యూదావారిలో యెహల్లేవేలు కుమారుడు (I దిన 4¹⁶).
2. కాలేబు సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 24²). ఇది క్రింద 3 కు సంబంధించి యున్నట్లున్నది.

3. హెబ్రోను మధ్యప్రదేశములలో నున్న ఒక యూరు (యెహో 15⁵⁵). అది హెబ్రోనుకు ఆగ్నేయముగా సుమారు 3 క్రోసుల దూరములో నున్నది. ప్రస్తుతమున దానికి టెల్ జీఫ్ (Tel Zif) అను పేరు కలదు. దావీదు సౌలు యొద్దనుండి పారిపోయి ఈ పట్టణము నాశ్రయించి యుండుగా (I సమూ 23^{11, 15, 24} 26²) ఈ యూరి నివాసులైన జీఫీయులు ఆ సంగతిని సౌలుతో జెప్పిరి (23¹⁴ 26¹ కీర్ 54 పై వ్రాత, పటము II, 3 చూ॥).

4. యూదా ప్రదేశముందున్న పాటియొక యూరు (యెహో 15⁵⁵). దీని యునుకినిగూర్చి సరిగా తెలియదు. (ఆరె:ఇయ 3 (6) చూ॥).

జీయ (Zia = భయము) గాదు వంశస్థులలో నొకడు (I దిన 51³).

జీవగ్రంథము, గ్రంథము (Book of Life). దేవుడు ప్రతివాక్ క్రియలవొప్పున వానికి తీర్పుచేయునను బోధకు సంబంధముగా ప్రతివాడును చేయునట్టి క్రియలు ఒక గ్రంథములో లిఖితములగునను అలంకారములు బైబిలులో నున్నవి (దాని 7¹⁰). ఇట్టి లిఖితములు తీర్పునకు సూచనలై యున్నవి. ఇదియుగాక ఇశ్రాయేలీయుల వంశములో పుట్టినవారందఱు దేవుని ప్రజలసంఖ్యతో చేయున్నారు కావున, ఆ పేరుల జాబితాలను ఎక్కించు గ్రంథములు వారి హక్కులకు సూచనలై యున్నవి (యిర్మీ 22³⁰ నెహె 7^{5, 64} 12²²). ఇట్టి ఆత్మీయ హక్కులకు పాత్రులైన నీతిమంతుల పేరుల జాబితాలుగల గ్రంథమునకు జీవగ్రంథము అను పేరు పెట్టిరి (దాని 12¹ మలా 3¹⁶ కీర్ 69²⁸). ఈ లెక్కలోనుండి యొకని పేరును తుడిచి వేయుట అతనిని నాశనమునకు అప్పగించుటయై యుండెను (నిర్గ 32^{32, 33} ప్రక 3). ఇట్టి గ్రంథములో లిఖితమైన వాటి ననుసరించి దేవుడు ప్రతివానికిని న్యాయము తీర్పునను సంగతి యూదుల పురాణగ్రంథములలో మిగుల వివరముగా నున్నది. మంచివారును చెడ్డవారును చేసిన కార్యములను తెలుపునట్టి గ్రంథములను గూర్చి క్రొత్త నిబంధనయందలి 20^{12, 13} లోను నిత్యజీవమునకు వారసులగువారి పేరులను తెలుపు

నట్టి గ్రంథములనుగూర్చి లూ 10²⁰ ఫిలి 4³ హెబ్రీ 12²² ప్రక 13⁸ 17⁸ 21²⁷ లోను సూచనలు గలవు. దేవుడు సర్వజ్ఞునియై యుండుటచే ఆయన కిట్టి గ్రంథములుండవలసిన యవసరము లేదు కావున, ఇది యలంకారములని తెలిసికొనవలెను. తీర్పు బహు న్యాయముగా జరుగుననియు దేవుని జనుల స్వాస్థ్యమును ఎవరును తీసివేయలేరనియు ఈ యలంకారములు మిగుల తేటగా కనబడుచున్నవి.

జీవము, ప్రాణము (Life). జీవము అను మాటచే తర్జుమాచేయబడిన హెబ్రీ పదములు రెండుకలవు. అందు మొదటిది దానిలో నుండు జీవమును మఱి ముఖ్యముగా మానవులజీవమును సూచించును (ఆది 9^{4,5}). రెండవది ఊపిరియను శబ్దార్థము కలిగి ఆత్మయను పదమునకు సంబంధమైనదై యున్నది (6¹⁷). క్రొత్త నిబంధనలోని రెండు గ్రీకుమాట లిదే యర్థమును సూచించును (మ 2²¹ 7¹⁴). 7¹⁴ లో జీవము అని తర్జుమాచేసినమాటను 2²¹ లో ప్రాణము అని తెనిగించిరి. ఆ జీవము అను మాటకు నిత్య యను విశేషణమునుచేర్చి నిత్య జీవము అని (యోహా 3^{15,16}) తర్జుమాచేసిరి. పై రెండునుగాక గ్రీకులో ఈ యర్థముగల మూడవ పదమింకొకటికలదు. అది మన జీవితకాలమును ముఖ్యముగా సూచించును (లూ 8¹⁴).

I. పాత నిబంధన:

1. దేవుడు జీవరాసులను ప్రత్యేకముగా సృజించెను (ఆది 1²¹ కార్వ 17²⁵). ఇట్టి జీవము సాధారణముగా వృక్షాదులకుగాక మానవులకును పశుపక్ష్యాది జంతుజాలమునకు గలదుగాని యోబు 14⁷⁻¹⁰ యెష 11¹ లను చూడగా వృక్షాదుల జీవమునుగూర్చిన దృష్టాంతములుకూడ కలవు.

మానవులయొక్కయు పక్షి మృగాదులయొక్కయు జీవము రక్తములో నున్నదను సంగతి పాత నిబంధన యాజ్ఞలన్నిటికిని బోధలన్నిటికిని ఒక మూలాంశమై యున్నది (ఆది 9⁴). ఇందు చేతనే రక్తము తినకూడదను ఏర్పాటు కలిగెను (లేవీ 3¹⁶ 7²⁶ I సమూ 14³³). మఱియు ఇది పాత నిబంధన బలలన్నిటికి ఆధారమైయున్నది.

రక్తము నర్పించువారు అర్పించబడు జంతువు యొక్క ప్రాణము నర్పించునట్లెంచబడెను.

మానవుల ప్రాణరక్షణవిషయమై బహు కఠినమైన ఆజ్ఞలు ఆదినుండి యున్నట్లు చూడగలము (ఆది 9⁶ నిగ్గ 20¹³). మానవుల ప్రాణము మాత్రముగాక జీవరాసుల ప్రాణముకూడ ప్రియమైనదిగా నెంచబడెను (యోనా 4¹¹). దేవుడు జీవరాసులన్నిటికి నాధారభూతుడై యున్నాడు గనుక అవియు నాయనవేయని తెలిసికొని వాటిని నిష్కారణముగా శాధింపకుండవలెను (క్రీస్త 36⁵ 104,105).

2. పైన జెప్పినట్లు మానవులను మృగాదులకును జీవమున్నను మానవులను మాత్రము సరిపడు మఱియొక అర్థము జీవము అను పదమునకున్నది. మానవ సందర్భమునందది పరమమేలు అను నర్థము నిచ్చును. ద్వితీ 30¹⁹ చూడగా దేవుడు మానవులయెదుట జీవమును మరణమును ఉంచినట్లున్నది. అనేక దినములు బ్రదుకఁగోరువారు (క్రీస్త 34¹⁰⁻¹⁴) కీడుచేయుటమాని మేలుచేయవలెను. కావున, నీతితోగూడిన నడతకు ఫలము జీవమనఁదగును. ఇట్లు జ్ఞానము జీవవృక్షమనియు (సామె 3¹⁸), జ్ఞానమును కనుగొనువారు జీవమును కనుగొందురనియు (8³⁵) తెలియఁజేయు వాక్యములు కలవు. సర్వమేలుల సంపూర్ణత జీవము అని యెంచి భక్తి లిట్లు వ్రాసిరి. కష్టమువలనను (యోబు 7¹⁴) నిరీక్షణకు భంగము కలుగుటవలనను (ప్రస 4²) మానవులు మరణమే మేలని యెంచెదరుగాని అది స్వస్థతనొందుచారి బుద్ధికారు. అట్టివారు జీవమును సకలాశీర్వాదములలో గొప్పదానిగా నెంచెదరు. ఇట్లు ఆది పరమమేలుకు నూచనయై యున్నది.

3. ఈ పరమ మేలునకు సంబంధముగా నిత్య జీవము అను పదమును క్రొత్త నిబంధనలో విశేషముగా వాడియున్నారు. ఈ మాట పాత నిబంధనలో దాని 12² లో మాత్రము కలదు. యూదుల అప్రమాణిక గ్రంథములలో దీని సంగతి యెక్కువగా కనబడుచుగాని అది క్రొత్త నిబంధనలో మఱి తేటగా నున్నది (అమరిత్వము చూ॥).

II. క్రొత్త నిబంధన:

1. మానవుల ప్రాణము రక్షించుటకు గూర్చి పాత నిబంధనలోని యాజ్ఞలను క్రీస్తు రద్దుపఱచిన వాటిని మఱి లోకుగా బోధించెను. ఆయన మానవజీవమును జీవరాసుల ప్రాణమును దేవుని దానముగా నెంచి తిండియైన దేవుడు దాని నుద్ధరించునని బోధించెను (మ 6^{25, 26}—లూ 12⁶). సన్యాసులవలెను దైరాసులవలెను ఆయన ఈ జీవము నొక బంధకమునుగా నెంచక ఇది దేవుడనుగ్రహించు మేలని యెంచి దానియందలి దీవెనల ననుభవించుకొనెను. ఇంచుచేతనే కొందఱాయనను దూషించిరి (మ 11⁸). ఇట్లు జీవము నకు సంబంధించినవాటి నుపయోగించుకొనుట ధర్మమని బోధించినను మనము వీటి విషయము చింతపడకూడదని మిగుల దృఢముగా బోధించెను (మ 6^{19, 31} లూ 12¹⁵⁻²⁹). మనము ప్రాణమును దక్కించుకొనుటకు బ్రదికెనయెడల దానిని పోగొట్టుకొనువారమగుదుము అని ఆయన బోధించియున్నట్లు నాలుగు సువార్తలలో నున్నది (మ 16^{25, 26} మా 8³⁵ లూ 9²⁴ యోహా 12²⁵). ఈ భూసంబంధమైన జీవము ఎంత గొప్ప దీవెనయై యుండినను ఇదే అన్నిటిలో శ్రేష్ఠమైనది యని యెంచుటచే మనము ఆ పరమ మేలును పోగొట్టుకొనువారమగుదు మనునదే దాని బోధయై యున్నది.

నిత్యజీవమునుగూర్చి క్రీస్తు బహు శేటగా బోధించి యుండెను. నిత్యజీవము అను మాట క్రీస్తు కాలమునందు యూదులలో వాడుకయందుండెను. నిత్యజీవములు పొందుటకు నేనేమి చేయవలెను అని యుకడామన నడిగెను (మ 19¹⁷). క్రీస్తు—నిత్యజీవమును స్వతంత్రముగా కొనుటనుగూర్చియు (19²⁹), నిత్యజీవమును పొందుటనుగూర్చియు (మా 10²⁰), జీవములో ప్రవేశించుటను గూర్చియు (మ 19¹⁷) పలికినపుడు ఆ కాలమందు యూదులపండితుల వాడుకలోనున్న మాటలను వాడెను. ఇట్లు జీవము అను మాట మాత్రము కొన్నిచోట్ల యుండినను అది నిత్యజీవము అను సర్థము నిచ్చును (19¹⁷ 7¹⁴ మా 9⁴³ యోహా 3³⁶ 10¹⁰ మొ॥).

నిత్యజీవము అను మాట ముఖ్యముగా యోహాను సువార్తలో కనబడును. మత్తయి, మార్కు, లూకా యను వారిని వాడిన దేవుని రాజ్యము (=పరలోకరాజ్యము) అను పదమునకు ప్రతిగా యోహాను సువార్తలో నిత్యజీవము అను పదము కలదు. యోహా 17³ లో దేవునిని, ఆయన పంపిన యేసు క్రీస్తును ఎఱుంగుటయే నిత్యజీవము అని చెప్పబడి యున్నది. అది ముందు రాబోవు మేలు మాత్రముగా (మా 10³⁰ మ 25⁴⁶) ప్రస్తుత జీవమును విశ్వాసును పొందు స్వాస్థ్యమునె యున్నది (యోహా 3³⁶ 5²⁴ 6³³⁻³⁵ మొ॥). ఈ జీవము క్రీస్తులోనే యున్నది (1⁴) ఆయన మందుండువాని నిత్యజీవము గలవారిగునురు. అందుకేనుండు అనిత్యము కాదుగాని విశ్వాసు లభించుండు నిత్యజీవమే ముందులో నూచింపబడెను. క్రీస్తు బోధలో నిది ముఖ్యమైనదగుటచే ఇది క్రొత్త నిబంధన యంతటిలో చాల ప్రాముఖ్యమైనదై యున్నది.

2. క్రీస్తు బోధనేకాక అపొస్తలుల బోధను చూచినను అది యంతయు క్రీస్తు బోధకు సంబంధముగా నున్నది. I యోహా పత్రికలోని ముఖ్య విషయము నిత్యజీవమై యున్నది (I యోహా 1²). పౌలు దీనిని పరమమేలునుగా నెంచి ఆ జీవము మనకు క్రీస్తు మూలముగానే లభించునని యనేక చోట్ల ప్రాసియున్నాడు (రోమా 6²³ గల 2⁹⁰ ఫిల 1²¹ కొలొ 3^{3, 4}). అదియుగాక ఈ సాధారణ జీవమునకుకూడ క్రీస్తే ఆధారభూతుడని పౌలు బోధించెను (11^{6, 17}). జీవము అను మాటను కొన్నిచోట్ల మాత్రము వాడియున్నను అది నిత్యజీవమునను సంబంధముగా నున్నదని తెలిసికొనవలెను (రోమా 5¹⁷ II కొరి 5⁴ ఫిలి 2¹⁶). ఆత్మనుసారముగా ప్రవర్తించుటయే అట్టి జీవమునకు ఆధారమను సంగతి యోహా 17³ లో నున్నట్లు రోమా 8⁶ లో నున్నది. ఈ జీవ మిప్పటినుండియే కార్యసాధకమగును. ఇక మీదట విశ్వాసులు దాని పూర్వఫలముల ననుభవించురు. ఈ బోధయే ప్రకటన గ్రంథములో ననేక అలంకారములయందు కనబడును. అందులో జీవకీటము (ప్రక 2¹⁰), జీవగ్రంథము (3⁵ 20¹²), జీవజలముగలబుగ్గ (21⁶), జీవవృక్షము (22²) అను నిట్టి యలంకారములు అనేకచోట్ల

కనబడును. క్రీస్తు తన పునరుత్థానమువలన మరణమును నిరర్థకముచేసి నవమును అత్తయితను తన సువార్తవలన వెలుగులోనికి తెచ్చెను (II తిమో 1¹⁰). కావున యీ బోధ క్రొత్త నిబంధన లోని ప్రతి గ్రంథములోను తేటగా నున్నది (మనుష్యుడు, అమరత్వము, పునరుత్థానము చూ॥).

జీవులు (Living Creatures). జీవరాశిని నూచించుట కీపదము వాడబడెను (ఆది 1^{24,25} మొ॥). దీనిని నివరింప ననసరములేదు. ప్రకటన గ్రంథమునందు జీవుని సింహాసనము చుట్టునున్న నాలుగు జీవులు సాధారణమైనవికావు. అవి కెరూబులుమంటివి (ప్రక 4^{6,9} 5⁸⁻¹⁴ 7¹¹ 19¹); అడవిప్పగియులోను సాధు మృగములలోను జీవులన్నిటిలోను ఆకాశపక్షులలోను బలముగల వన్నియు ఈ నాలుగు రూపములచే నూచింపఁ బడును. కావున ఇవి ప్రాణముతోనున్న ప్రతి నానిని సూచించుచున్నవి. సర్వస్వస్థితిని దేవుని స్తోత్రించు ననునది దీనికొక విమెయియున్నది. ఈ జీవులు దేవుని సేవకులై ఆయన పనులను నెఱవేర్చుచున్నట్లు ఆయా వాక్యములలో చూడవచ్చును (6³⁻⁷ 15⁷ కెరూబులు చూ॥).

జిహ్ (Ziha = ఎండు).

1. నెత్తేనయులలో నొక పిటుంబము (ఎజ్రా 2³ నెహె 7¹⁸).

2. పై పిటుంబపు పెద్దలలో నొకఁడు (నెహె 11²¹).

జు, జూ, జై

జున్నగడ్డ పాలు దూ॥

జూడియులు (Zuzim). కదోర్లాయో మెరు బయించిన జనములలో నొకటి (ఆది 14⁵). మాట సంబంధమునుబట్టి ఈ జనులు హము సంతతికి చేరియున్నట్లు వ్రాసిరిగాని యీ హము అను మాట అష్షూరు అని పురాతన విషయముల నెఱిగిన పండితులలో ప్రసిద్ధులైన వారు కొందఱను కొందురు. ఇది నిజమైన యెడల యీ జనాంగము అష్షూరీయులలో నొక తెగయని తెలిసికొనవలయును. ద్వితీ 2³⁰⁻³³ లో నున్నట్లు జండామ్మీయులు అను వారు వీరే యని అట్టివారను కొందురు.

జెకర్యా (Zechariah, Zecharias = యెహోవా స్వప్నమును.)

1. రాజైన సౌలుయొక్క పినతండ్రి (I దిన 9³⁷). 8³¹ లో ఈ పేరునకు జెకరు అను మాటు రూపముకలదు.

2. యజనులలో నొకఁడైన మెషెలేహ్య సహాయుడు (I దిన 9²¹ 26²⁻¹⁴).

3. లేవీయులలోని సంగీత నాయకులలో నొకఁడు (I దిన 15¹⁸⁻²⁰).

4. దావీదు కాలములోనుండిన ఒక యజకుడు (I దిన 15²⁴).

5. కహాతీయాల తెగను జేరిన లేవీయులలో నొకఁడు (I దిన 24²⁵).

6. మెరారీయుల తెగను సంబంధించిన యొక లేవీయుడు (I దిన 26¹¹).

7. సున్నే గోత్రీకులలో ఇద్దోయనువాని తండ్రి (I దిన 27²¹).

8. రాజైన యెహోషాపాతుకాలమునందు యూదుల ప్రధానులలో నొకఁడు (II దిన 17⁷).

9. ఆసాపు కొడుకులలో నొకఁడు (II దిన 20¹⁴).

10. రాజైన యెహోషాపాతు కొడుకులలో నొకఁడు (II దిన 21²).

11. యజులైన యెహోయాదా కుమారుడు (II దిన 24²⁰⁻²²). ఇతఁడు యూదులను పిగి హంసాధునకై గద్దించినందున వారు అతనిని రాజ్యాన్ని ప్రకారము రాళ్లతోఁగొట్టి చంపిరి. ఇతని మరణమునకు ప్రతీకారమగుఁబడునని మ 23³⁵ లూ 11⁵¹ లో నున్నట్లు క్రీస్తు చెప్పెను.

12. రాజైన ఉజ్జీయాకాలములో జీవించిన యొక ప్రవక్త (II దిన 26⁶).

13. రెండవ యెరొబాము కొడుకు. యెరొబాము మరణమునకు ఏమట్లు ఇతఁడొక్కయేలు రాజ్యముననురాజై 6 మాసములు మాత్రమేలెను (II రాజు 14²⁹ 15⁸⁻¹²). ఇతఁడు యెహూ సంతతిరాజులలో చివరివాఁడై యుండెను. కుట్రచే చంపబడెను. వీనికి తరువాతి ఇశ్రాయేలీయులకు స్థిరమైన ప్రభుత్వము లేకపోయినందున దేశము చాల గందరగోళముగా నుండెను.

14. యెషయాకాలములో మంచిపేరు నొందినయొకఁడు (యెష 8⁹). తాను పలికిన ప్రవచనమునకు యెషయా ఇతనిని ఊరియాను సాక్షులనుగా పెట్టెను. ఇతఁడును యెష 8¹⁶ లోని శిష్యుఁడు నొకఁడేయై యుండవచ్చును.

15. రాజైన హిజ్కియా తాత అనఁగా తల్లియొక్కతండ్రి (II రాజు 18² II దిన 29¹).

16. రాజైన హిజ్కియా కాలములో దిద్దు బాటుచేయుటకు యత్నముజేసిన ఒక లేవీ యుఁడు. ఇతఁడు ఆసాపుతెగలో చేరినవాఁడు (II దిన 29¹³).

17. రూబేనీయులలో నొక ప్రధాని (I దిన 5⁷).

18. కహాతీయుల తెగవారిలోనున్న ఒక లేవీ యుఁడు (II దిన 34¹²).

19. రాజైన యోషీయా కాలమునందు ఆలయ విచారణకర్తలలో నొకఁడు (II దిన 35⁹).

20. జెకర్యా గ్రంథమును రచించిన ప్రవక్త (జెక 1¹ నెహె 12¹⁶ జెకర్యా గ్రంథము చూ॥).

21. ఎజ్రాతోకూడ యెరూషలేమునకు వచ్చినవారి కుటుంబములలో నొక దానికి పెద్ద (ఎజ్రా 8³). ఇతఁడు పరోషుపంశపు వాడై యుండెను.

22. ఎజ్రాతోకూడ వచ్చినవారి కుటుంబము లలో మఱియొక దానికి పెద్ద (ఎజ్రా 8¹¹). ఇతఁడు బేబైకుమారుఁడు.

23. ఎజ్రా బైలుదేశక పూర్వము అహవా నదిదగ్గర అతనితో ఆలోచనచేసిన వారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 8¹⁶). ఇతఁడును 21 లోని వాఁడు నొకఁడేయై యుండవచ్చును.

24. అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10²⁶).

25. నెహెమ్యా కాలమందు యెరూషలేములో నివసించిన యూదులలో నొకఁడు (నెహె 11⁴). ఇతఁడు పెరసు వంశస్థుఁడు.

26. నెహెమ్యా కాలమందు యెరూషలేములో నివసించిన యూదులలో మఱియొకఁడు నెహె 11⁵). ఇతఁడు పిలొని వంశస్థుఁడు.

27. యాజకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు పష్ఠూరు కుమారుఁడు (నెహె 11²).

28. లేవీయులలో ఆసాపు తెగవారిలో నొకఁడు (నెహె 12³⁵).

29. నెహెమ్యా కాలమందున్న యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴¹).

30. బాప్తిస్మచ్చు యోహాను తండ్రి (లూ 15-23, 67-80). ఇతఁడు అబీయా తరగతికిచేరిన యాజకుడై యుండెను. యోహాను పుట్టుకను గూర్చి గొల్లియేలు దూతచెప్పినమాట నతఁడు నమ్మనిందున మూగవాడయ్యెను. అయితే యోహాను పుట్టినపిమ్మట అతనికి సున్నతి చేయఁబడిన దినమున మఱల బాగుపడెను. అప్పుడతఁడు దేవునికి స్తుతి గానముచేసెను.

జెకర్యా గ్రంథము (Zechariah, Book of). చిన్న ప్రవక్తలనఁబడినవాటిలో పదునొకఁడవది. దీని గ్రంథకర్త బబులోను చెఱనుండి క్రీ॥ ము॥ 537 వ సం॥న తిరిగివచ్చిన వారిలో నొకఁడు. హగ్గయ ప్రవచనములలో మూఁడు నాలుగు ప్రవచనములు ప్రవచింపఁబడక పూర్వ మొకమాసమునకే జెకర్యా ప్రవచింప నారంభించెను. ఇతఁడు యాజక వంశీయుఁడు (నెహె 12¹⁶). సైన్యముల కధిపతియగు యెహోవా తట్టుకు జనులు పరిపూర్ణముగాఁ దిరుగవలయునని హెచ్చరించు నిమిత్తమే యాతఁడు తన పని నారంభించెను (1⁶). అతనికి కలిగిన ఎనిమిది దర్శనము లిందుదాహరింపఁబడెను (17-6¹⁵). అవేవీయన:- 1. రథములు (17-17); 2. నాలుగు కొమ్మలు (18-21); 3. కొలనూలు (21-13); 4. ప్రధానయాజకుడైన యేషూపను స్థిరపఱచి శుద్ధిచేయుట (31-10); 5. సువర్ణమయమైన దీప్తగ్రంథము (41-14); 6. ఎగిరిపోవు పుస్తకము (51-4); 7. కొలతూములో కూర్చున్న స్త్రీ (53-11); 8. రథములు గుర్రములు (61-8). యూదులను శ్రమపెట్టిన జనములను తాను శిక్షించి, యూదులను సంపూర్ణముగా త్రిమించి వారిక నేకమైన యాశీర్వాదములను దయచేయనై యున్నానని దేవుఁడీ దర్శనముల మూలమున ప్రవక్తకుఁ దెలియచేసెను. ఈ కాలమునఱకు దేవుఁడు ప్రవక్తలతో తానే మాట్లాడెనుగాని

జెకర్యా కీ దర్శనములను కనబఱచుటకు తన దూతను పంపెను. రెండవ సంవత్సరమున ప్రజలు తాము చెఱయించుండఁగా నెట్టి ఉపవాసముల నాచరించిరో అట్టివే ఇతనుకూడ నాచరింపవలెనా యని ప్రవక్త నడుగఁగా, వారు యెహోవా తట్టుకు తిరిగినయెడల ఆయన వారికి కనబఱచబోవు గొప్ప కనికరమునుగూర్చి వారికి నిర్భయును కలిగించినై ఆయన జెకర్యాకు కొన్ని యాదరణలు చెప్పి అట్టి యుపవాసము లవసరము లేదని డలపెను (జెక 7-8). ఈ గ్రంథముందలి ప్రవచనములలో 9-14 అధ్యాయములలోని వాటిని జెకర్యా ప్రవచించి లేదనువారుగలరు. లోకాంతమువఱకు తన ప్రజలైనవారి జీవిత మెట్లుండునో దానిని దేవుఁడు తెలియజేయుచున్నాఁడు. రాబోవు మెస్సీయానుగూర్చియు ఆయన తన జనులవలన విసర్జింపఁబడుటను గూర్చియు తెలిపెడి ప్రవచనము లిందు కలిసి యున్నవి. అంతమును దేవుఁడేనచ్చి తన జనులను వారిశత్రువుల చేతనుండి విడిపించి కాపాడును. అన్యజనులువచ్చి యెహోవా నారాధింతురను సంగతియు నిందుగలదు. J. C.

జెకరు, జెకర్యా 1 చూ॥

జెఫాతా (Zephathah = కావలివారి గోపురము). మారేషాను సమీపముందున్న పల్లపు భూమి (II దిన 14¹⁰). గాని LXX లో దీని నొక స్థలముగాఁ జెప్పక ఉత్తరపుదిక్కు అను మాటచే తర్జునుచేసిరి. ఈ పదమును కొంచెము సవరించినయెడల ఈ యర్థమునే యిచ్చును. ఆలాగు సవరించుట యుక్తమని కొందఱి యభిప్రాయము. అది స్థలమే యైనచో, దానిని గూర్చిన వేఱుసూచన లేవియు లేవు.

జెఫతు (Sephath = కావలివారి గోపురము). యూదా దక్షిణభాగములోని ఒక యూరు. యూదావారును షిమోనువారును దీనిని జయించి దీనికి హార్తాయను పేరుపెట్టిరి (న్యాయ 1¹⁷ హార్తా చూ॥).

జెఫన్యా (Zephaniah = యెహోవా దాచెను).

1. కహతీయులలో నొక లేవీయుఁడు (I దిన 6:36-38).

2. యిర్మీయా కాలములో నొక యాజకుఁడు. ఇతఁడు సిద్క్రీయా యిర్మీయా యను వారు పంపి వార్తలను గొనిపోయిన మధ్యవర్తి (యిర్మీ 21¹ 28³). యిర్మీయా యెరూషలేము నాశనముగూర్చి ప్రవచించుటవలన అంతకుపూర్వము బాబెలు చెరలో నున్నవారిని చాల అద్భుతపఱచెను గనుక అతనిని శిక్షింపవలెనని బాబెలులో నున్న షేహయా అను నొకఁడు ఉత్తరమును పంపఁగా ఈ జెఫన్యా దానిని యిర్మీయాకు పంపెను (29²⁵⁻³²). ఇతఁడు ఆలయమునకు పై విచారణకర్తయై ప్రధాన యాజకునికే దరువాత రెండవ యాజకుఁడుగా నుండెను. నెబుక డ్నెజరు యెరూషలేమును పట్టుకొనిన పిమ్మట నితఁడు ఇతరులతోకూడా రిబ్లాలో బాబెలువారిచే చంపబడెను (II రాజు 25¹⁸⁻²¹ యిర్మీ 52²⁴⁻²⁷).

3. జెరుబ్బాబెలు కాలములో జీవించిన యోషీయా అను నొకని తండ్రి (జెక 6¹⁰⁻¹⁴).

4. ఒక ప్రవక్త. హిబ్కీయాకు మునిమనుమఁడు. ఈ హిబ్కీయా రాజగు హిబ్కీయా కావచ్చును. జెఫన్యా యోషీయా కాలములో ప్రవచించెను. గనుక ఆ కాలము దానికి చక్కగా సరిపడును.

జెఫన్యా గ్రంథము (Zephaniah, the Book of). చిన్ని ప్రవక్తలలో తొమ్మిదవది. అది యోషీయా కాలములో వ్రాయబడినట్లు పై వ్రాతలలో నున్నది. ఈ గ్రంథములోని సూచనలు దానికి చక్కగా సరిపడును. దీనిని వ్రాయునపుటికి నీనెవెపట్టణము ఇంకను నిలచి యుండెను. కేఫ 2⁴ లో ఫిలిష్తీయుల పట్టణములను గూర్చియు నున్నవి గాని వానియందు సాధారణముగా నుండు గాతుపట్టణము ఈ జాబితాలో లేదు. గాతు అంతకు మునుపే లయమాయెనని యితర చరిత్రలవలనఁ జెలియును. ఈ స్రవచనము క్రీ॥ము॥ 622 సం॥లో యోషీయా పూనుకొన్న సంస్కరణమునకు పూర్వము చేసి యున్నట్లు మనము దాని ముఖ్యాంశమువలన నూహింపఁదగును (II రాజు 23³ II దిన 24⁸ = 25¹⁹). అయితే ఆ సంస్కరణ ముగిసిన పిమ్మట యోషీయా కాలములోనే యూదావారు మణింత వెనుకపడి పాపమునందు మునిగిపోయిరి

(యర్దీ 25³ 26¹⁻²⁰ II రాజు 23³²⁻³⁷). కనుక ఆ కాలములో కూడ నిది వ్రాయబడి యుండ వచ్చును. ఎట్లయినను ఈ ప్రవచనము యూదా వారు జారిపోవు స్థితియందుండఁగా చెప్పబడి యుండును.

ఈ ప్రవచనమునందు సార్వత్రిక తీర్పు ముఖ్య విషయమై యున్నది గాని, అట్టి తీర్పువలన కొందఱు తిరిగెదరు కావున దానిలోని చివరి సంగతులు కుదురుబాటును గూర్చినవై యున్నవి. దీనిలోని ముఖ్యభాగము లెవ్వి యనఁగా:—

I. వీరీక (1¹).

II. సర్వలోకమునకు కలుగవైయున్న తీర్పు (1²⁻¹⁸). అది గొప్ప వరదవలె నాశనకరమైన దగును (1^{2,3}). యెరూషలేమునందలి విగ్రహారాధన కొట్టివేయబడును. ఆ విగ్రహారాధన చేసినవారు గొప్ప బల్యర్థణవలె హతము చేయఁబడెదరు (1⁴⁻¹³). మనుష్యులు తమ పాపముల నిమిత్తము శిక్షింపఁబడెదరు (1¹⁴⁻¹⁸).

III. మనుష్యులు పశ్చాత్తాప పడుటవలన ఈ భయంకరమైన శిక్షలో నుండి తప్పించుకొనవలెనని వారిని హెచ్చరించుట (2¹⁻³). ఈ పిలుపును గూర్చి మొదటి మూఁడు పద్యములలోఁ జెప్పిన మీఁదట, దానిని వృక్షపటచుట్టకు అన్యజనములకు కలుగఁజూపు నాశనమును గూర్చి తెలిపెను (3¹⁻⁸).

IV. ఆ తీర్పువలన కలుగఁజూపు అశీర్వచనములు (3⁹⁻²⁰). అన్యజనులు దేవునికట్టు తిరిగెదరు (3⁹⁻¹⁰). ఇశ్రాయేలీయులలో శేషించు వారు పరిశుద్ధులగుదురు (3¹¹⁻¹³). దేవుఁడు తన ప్రజల మధ్యనుండి వారిని ప్రభావముతోను, దయతోను పరిపాలన చేయును (1⁴⁻¹⁸). ఇట్లు వారు చెఱునుండి విడిపింపబడి మనుష్యులకు దీవనకరముగా నుండెదరు (3¹⁹⁻²⁰).

జెబి ద్యా (Zebediah = యె హో వా దానము).

1. జెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8¹⁵).

2. జెన్యామీనీయులలో మఱి యొకఁడు (I దిన 8¹⁷).

3. దావీదు సిక్కులలోనుండఁగా అతనిని కలిసి కొన్నవారిలో నొకఁడు (I దిన 12⁹).

4. దావీదు ఉద్యోగస్థులలో నొకఁడు (I దిన 27⁷).

5. లేవీయులలోని కోఁలము తెగవారిలో నొకఁడు (I దిన 26²).

6. యూదాపట్టణములలో బోధించుటకై రాజైన యెహోషాపాతుచే పంపబడినవారిలో నొకఁడు (II దిన 17⁸).

7. యెహోషాపాతు ఉద్యోగస్థులలో నొకఁడు (II దిన 19¹).

8. ఎజ్రాతోకూడ యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 8¹).

9. అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎజ్రా ప్రేరణనుబట్టి వారల విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10²⁰).

జెబహు (Zebah = పెద్దంబునామండు). మిద్యానీయుల రాజులలో నొకఁడు. ఇతఁడును సల్లన్నాయునువాఁడును గిట్టస్యను కాలములో ఇశ్రాయేలీయులకు బాధకుఁడయిరి. గిట్టస్యను దేవుని సహాయమువలన వారిని ఓడించి పట్టుకొనెను. తరువాత అతఁడు తన పెద్దనామందుని చూచి ఏరిని చంపుమనఁగా వాఁడు చిన్నవాఁడగుటచే వెఱచి నందున తానే వారిని చంపెను (న్యాయా 8¹⁸⁻²¹). వీరిని జయించుట మహాగొప్ప విషయమని యిశ్రాయేలీయు లనుకొన్నట్లుగా మనము యెష 9⁴ 10²⁶ కీర్త 83¹¹ లోని సూచనలవలనఁ తెలిసికొనఁగలము.

జెబినా (Zebina = కొనబడినవాడు). ఎజ్రా కాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని అతని హెచ్చరికలవలన వారిని విడనాడిన వారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10⁴³).

జెబులు (Zebul = నివాసము). అబీమెలేకు ఉద్యోగస్థులలో నొకఁడు. షెకెము పట్టణపు అధికారి. గాలు అనువాఁడు కుట్టజేసి షెకెమును పట్టుకొనఁజోగా అబీమెలేకువచ్చి గాలును జయించువఱకు ఇతఁడు పట్టణమును కాపాడెను (న్యాయా 9²⁸⁻⁴⁵).

జెబూలూను (Zebulun = నివాసము).

1. యాకోబు కుమారులలో పదవవాడు. లేయాకనినవారిలో నారవవాడు (ఆది 30^{19,20}). ఇతడు తన తండ్రితో నైగుప్తునకు వెళ్లెను (నిర్ 13). ఇతనికి ముగ్గురుకుమారులు (ఆది 46¹⁴). ఇతని సంతానీకులు సముద్రపు టొడ్డున ఓడలకు రేవుగానుండు ప్రాంతముల నివసించి నీహోను ఎలల వ్యాపించు పొలిమేరు గలిగియుండునని యాకోబు దీవించెను (49¹³) గాని, అది యశురాల వెలవేతినట్లు గానరాదు. తీరప్రాంతములందున్న పట్టణములతో న్యాపారము గలిగి యుండినను గిలీయ సముద్రమునుండి నహాలీ ఇశ్శాఖారు గోత్రములును మగ్గ్యసరాసముద్రము నీహోనులనుండి ఆషేరు గోత్రమును ఈ గోత్రముల స్వాస్థ్యమును నెలువలచెను. యాకోబు ముగ్గురు కుమారులను దేవమును పంచి పెట్టిరి పిదప రచించిన కొండలొత్తేపించున గాని, ఆ పిదపతో నిడు సభవడంబోవుటయే ఆ యొత్తేపను ఖండించుచు నానికి పూర్వమే యాకోబు ఆట్లు తన సంతానమును దీవించెనని యాధీపతయచుచున్నది.

2. జెబూలూను సంతాన మంతటని ఈ పేరు తోబిలిచిరి. అతని ముగ్గురు కుమారులను జట్టి యా గోత్రము పిఠాగింపబడెను. (సంఖ్య 26²⁶). ఇశ్రాయేలీయుల ఆరణ్య సంచారార్ంభమున హేలాను కుమారుడగు ఎలీయాబును (1⁹ 10¹⁶), అంతమున పర్నాను కుమారుడగు ఎలీషా పానును (34²⁵) ఈ గోత్రపు ప్రధానులై యుండిరి. గదియేలు కుమారుడగు సోది, కనాను దేశమును పగుజాడ వెల్లినవారిలో నీ గోత్రపు ప్రతినిధియై యుండెను (13¹⁰). అరణ్యమునందు వేయబడిన ప్రజాసంఖ్యలయందీ గోత్రమున సేనయుండు జేరిదగినవారు మొదట 57,400 మందియు తరువాత 60,500 మందియు నుండిరి (130,31 26²⁷). కనానుదేశమున బ్రవేశించిన యారంభమున దీవెన శాపవచనములను చదివి ఏబాలు కొండపై నిలిచిన ఆరుగోత్ర ప్రతినిధులలో నీ గోత్రీకులును గలరు (ద్విత్తి 27¹³ యెహో 83²⁻³⁵). మోషే ఆయా గోత్రములను దీవించునప్పుడు దీనితో ఇశ్శాఖారు గోత్రమును

గలిపి వారందరు సంతోష సౌఖ్యముల బడసెద రనెను (ద్విత్తి 33^{18,19}). దేవుడు తన స్వాస్థ్య మగు పర్యతముమీద తన ప్రజలను స్థిరపఱచిన పిదప వీరాయనగు గొప్ప కానుకలను దెచ్చెదరని ఆ వాక్యముల భావమై యున్నది. ఇశ్శాఖారుకు ఉత్తరమునందును ఆషేరుకు దూర్పునను నస్తా లీకి పడమటను దిక్షణమునందును ఈ గోత్రపు వారి స్వాస్థ్యముండెను (యెహో 19^{27,34}). ఇది మిగుల ఫలవంతమైన ప్రదేశము. ఈ భాగము నంగు గిలీయలోని దిగువ ప్రాంతమును ఎండ్రేలై బయలుయొక్క వాయువ్య ప్రాంతము లుండెను. సీసెరా నోడించిన బారాకు నైన్యమునందును (నాయా 4⁶⁻¹⁰ 51^{1,18}). మిద్యానీయులను దల్లించిన గిదోయను నైన్యమునందును (6³⁵) ఈ గోత్రీకులు ముఖ్యులై యుండిరి. నాయాధి పతులలో ఏలోనను వాడీ గోత్రపువాడ (నాయా 12¹¹). ఇష్మేలు మరణమైన పిదప దావీదును రాజుగా జేయుటకై కూడినవారి యందు మిగుల నేర్పరులైన సేనానులు గలిగిన 50 వేలమంది జెబూలూనీయులు నుండిరి (I దిన 12^{33,40}). దావీదుకాలమున ఇష్మయా యనువాడీ గోత్రీకులకు యధిపతయై యుండెను (27¹⁹). అహూరీయులచే మిగుల బాధింపబడిన వారిలో నీ గోత్రీకులు నుండిరిగాని మొన్నీయా వచ్చి నప్పుడు విరును దీవెల నొందెనని యెషయా ప్రవచించెను (యెష 91. మ 4¹²⁻¹⁶). హెచ్చియా కాలమున జరిగిన గొప్ప పస్తా నాచరించుటకు వీరిలో కొండలు యెరూషలేమునకు వెళ్లుటకు సమర్థులయిరి (II దిన 30^{10,11,18}). యెహెజ్కేలు విర్ణించిన యెరూషలేమునందు వీరికి నొక గుమ్మ ముండునని యెహె 45³³ వలన జలియచున్నది. ప్రకటనలోని దర్శనములయందు ఈ గోత్రీకులలో 12 వేలమంది ముద్రింపబడినట్లు కనబడుచున్నది (ప్రక 7⁶ పటము IX. చూ॥).

జెబూదా (Zebudah, Zebidah = అను గ్రహింపబడినది. రాజైన యెహోయాకీము యొక్క తల్లి (II రాజు 23³⁶).

జెబెదై, జెబెదయి (Zebedee = యెహోవా దానము). అపొస్తలులైన యాకోబు యోహాను అనువారి తండ్రి (మ 21 మా 1²⁰). మా 15⁴⁰

మ 27⁵⁶ సరిపోల్చిమాడగా ఇతఁడు సలోమే యను నామెయొక్క పెనిమిటియని దెలియుచున్నది. ఇతఁడు జాలయై యుండెను. ఇతని యొద్ద జీతగాండ్రుండుటను జూడగా (మా 1³⁰) ఇతఁడు స్థితివంతుడని యూహించదగినను. తెనుగున ఈ పేరునకు వేర్వేలు రూపములుండినను మూలభాషలో నిది యొకటే పదముగా నున్నది.

జెబోయము (Zeboim = కొర్నాసి గండ్లు). ఫిలిష్తీయు లొకసారి ఇశ్రాయేలీయులను దోచుకొనుటకై వచ్చిన యొక లోయ (I సమూ 13¹⁸). ప్రస్తుతము కొర్నాసిగండ్ల లోయ యని అర్థమిచ్చు అబుదాబా (Abudaba) అనువాగు దీని యునికి కావచ్చును.

జెమీరా (Zemirai, Zemera = పాట). బెన్యామీనీయులలో నొక తెగవారికి పెద్ద (I దిన 7⁸). ఇతఁడు జేరు కొడుకు.

జెయేబు (Zeeb = తోడేలు.) గిదోన్యను ఓడించి చంపిన మిద్యానీయుల రాజులలో నొకఁడు (న్యాయా 7²⁵). ఇతనిని హత్యచేసిన స్థలము జెయేబు అనబడును (ఓరేబు జెయేబు చూ॥).

జెరహు, జెరహీయులు (Zerah = అరుహోదయము, Zerahites).

1. ఏశావు సంతతివారిలో నొకఁడు (ఆది 36¹³ I దిన 11³⁷). అతఁడు ఎదోమీయుల నాయకులలో నొకఁడై యుండెను. (ఆది 36¹⁷ I దిన 13⁷).

2. ఎదోము రాజగు యోబాబుకు తండ్రి (ఆది 36³³ I దిన 14⁴). ఇతఁడు 1 లోనివాఁడును ఒకఁడై యుండవచ్చును.

3. యూదా సంతతి వారిలో నొకఁడు. అతని సంతతివారు జెరహీయులనబడిరి (ఆది 38³⁰ సంఖ్యా 26²⁰ యెహో 71¹⁷).

4. షిమోన్యను సంతతి వారిలో నొకఁడు. అతని సంతతివారుకూడ జెరహీయులనబడిరి. (సంఖ్యా 26¹³ I దిన 4²⁴ సోహరు చూ॥).

5, 6. ఇద్దఱు లేవీయుల పేరులు (I దిన 6^{1,41}).

7. రాజైన అసాకాలములో గొప్ప సేనతో కూడ యూదా దేశము మీదికి దండెత్తివచ్చి ఓడిపోయిన కూషీయుఁడు (విగుప్తీయుఁడు). అయితే కొందఱు ఇతఁడు అరబ్బీయుల గోత్రములలో నొక గోత్రపువాడని యనుకొందురు (II దిన 14¹⁻¹⁵).

జెరహీ (Zerahiah = యెహోవా లేపువాఁడు).

1. యాజకులలో నొకఁడు (I దిన 6⁶⁻³¹). అతఁడు ఎబ్రా పూర్వీకుఁడు (ఎబ్రా 7⁴).

2. ఎబ్రాతోనూడ చెఱుండి తిరిగి వచ్చిన వారిలో ఎలోయేనే అనువాని తండ్రి (ఎబ్రా 6⁴).

జెరుబ్బాబెలు (Zerubbabel = బాబెలులో పుట్టినవాఁడు). పెదాయా కుమారుఁడు యూదా రాజ్య వారసుఁడు (I దిన 31⁷⁻¹⁹). ఇతఁడు పెదాయా సహోదరుఁడగు షెయల్తీయేలు కుమారుడనబడెను (ఎబ్రా 3²⁸ నెహె 12¹ హగ్గ 1¹ మొ॥ మ 11²⁻¹³ లూ 3²⁷). బబుళోషెయల్తీయేలు సంతానహీనుడై చనిపోయియుండును. అట్లు సంతానహీనుడై చనిపోయిన వాని సహోదరుని కుమారుడై వారసుఁడగుట వలననో, దేశమర్యాదననుసరించి (ద్వితీ 25⁵⁻¹⁹) సంతానహీనుడైన సహోదరుని భార్యయగు వివాహమాడుటవలన కలిగినందుననో జెరుబ్బాబెలును షెయల్తీయేలు కుమారుడని బిలిచిరి. కోరెషు బబులోనును జయించిన పిమ్మట యూదులను వారి స్వదేశములకు వెళ్లుడని సెలవును గ్రహించినప్పుడు యూదారాజ్య వారసుఁడగు జెరుబ్బాబెలును యూదాకు పారసీ గవర్నరుగా నియమించెను (ఎబ్రా 1⁸ హగ్గ 2¹). రాజుగారి తాళీదునం దితని బబులోను పేరుగొని షేషబ్జరనునది నమోదు చేయబడెను (ఎబ్రా 1⁸⁻¹¹ 51⁴⁻¹⁶) గాని షేషబ్జరనువాడు వేటొకఁడని కొందఱును కొందురు. ప్రధానయాజకుడగు యేషువరమును, మఱికొందఱు ప్రధానులును బరివేష్టించిరాగా, ఇతఁడు చెఱుండి మఱి వచ్చువారిని వెంటఁగొని క్రీ॥ ము॥ 538 సం॥న స్వదేశమునకు వచ్చెను (ఎబ్రా 2 నెహె 7, 12¹⁻⁹). వారు వచ్చి బలి పీఠమునుగట్టి పండుగల నారంభించి లేవీయులను

వారి వారి విధ్యుక్త ధర్మముల నాచరించుటకుఁ బ్రత్యేకించిరి (ఎజ్రా 3:1-9). తరువాత ఆలయపు బునాదులువేసిరి. శత్రువులైన వారు జెరుబ్బాబెలు నా పనినుండి యాపవై పలువిధములఁ బ్రయత్నించి, తరువాత వచ్చిన పారసీ రాజులతో సుత్తర ప్రత్యుత్తరముల జరిపి దర్యావేషు ఏలుబడి యందు రెండవ సంవత్సరమువఱకు పనిని నిలిపివేసిరి (4:1-24). ఆ సంవత్సరమున హగ్గయ ప్రవక్త వారినిమిగుల పురికొల్పి, ఆ పనిని వారు మఱువ నారంభించి కొనసాగించునట్లులఁ బ్రేరేపించెను (హగ్గ 12-11). జెరుబ్బాబెలును అతని సహాయకులును ఉత్సాహ పూరితులై యా పనికిఁ బూనుకొనిరి. జెకర్యా వాగ్దాయితోఁ జేరి వారినిక ప్రేరేపించి పని సాగునట్లుల లోడ్పడెను (ఎజ్రా 5:1-2 హగ్గ 112-223 యెక 4:1-14). ఎజ్రా కేలకు 5:15 సం॥నకు ఆలయమును కట్టుట ముగిసెను. ఈ యాలయమును కట్టించునప్పుడున్న హోదానుబట్టియు ఆ పనియందతఁడు చూపిన శ్రద్ధనుబట్టియు అది జెరుబ్బాబెలు ఆలయమని పిలువబడుచున్నది (దేవాలయము III చూ॥). అతఁడు క్రీ॥ ము॥ 515 వఱకు అధికారిగా నున్నట్లు దెలియుచున్నదిగాని ఇంకెంతవఱకుకట్టుండెనో నిశ్చయింప వీలులేదు. జెరుబ్బాబెలు దావీదు రాజ్యమునకు వారసుడుగా ఆ దినములలో నెంచబడెను (హగ్గ 2:20-23). అతని పేరు యేసుక్రీస్తు వంశావళియందును గలదు (మత్త 1:12-13 లూ 3:27).

జెరుబ్బాబెలు ఆలయము దేవాలయము III చూ॥

జెరూహశి (Zeruah = ముట్ట (బడిన). మొదటి యరొబాము తల్లి (I రాజు 11:26).

జెరెరు (Zereth = ప్రకాశము). యూదా గోత్రములలో నొకఁడు. ఇతఁడు తెకోవ ఊరిలోని యొక కుటుంబమునకు పూర్వికుఁడు (I దిన 47).

జెరెదు (Zered = పుష్టిగా నెదుగునది). మృతసముద్రమునకు దూర్పుగా నుండు లోయ (సంఖ్యా 21:12). ఇశ్రాయేలీయు లీ లోయలోని యేటినదాటు నప్పుటికి వారు అరణ్యములలో సంచరించిన 38 సం॥లు ముగిసెను (ద్వితీ 2:14).

అది అర్హోనునదికి దక్షిణముగా నున్నది గాని దాని యనుకినిగూర్చి మఱింత తేటగాఁ దెలియదు.

జెరెషు (Zeresh). హానూను ధార్య (ఎస్తే 5:10-14 6:13).

జెరెవా సారతాసు చూ॥

జెలెకు (Zelek = బండలోని సందు). ఒక అష్మోనీయుఁడు. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమూ 23:37 = I దిన 11:39).

జే

జేతరు (Zethar). అహష్వేరోఫు మండులలో నొకనియే (ఎస్తే 11:1).

జేతాసు (Zethan = ఒలీవచెట్టు). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 7:10).

జేతాము (Zetham). గెర్షోనీయుల తెగకుఁ జేరిన యొక లేవీయుఁడు (I దిన 26:29).

జేన మానములు 1 చూ॥

జేనా (Zenas = జ్యోసను దేవత దానము). క్రేతు ద్వీపములోనున్న యొక ధర్మశాస్త్రవేది. తీతు ఇతనిని తనయొద్దకు పంపవలెనని పాలు వ్రాసెను (తీతు 3:13).

జేరు (Zer = చెకుముకిరాయి). నష్టాలీ గోత్రములోని ప్రాకారపట్టణములలో నొకటి (యెహో 19:35). దీనియునికి నూటిగా తెలియదు.

జొ, జో

జోర్యా, జోరీయులు, సోరారీయులు (Zorah = తెగులు? Zorites, Zorathites). మొదట యూదా వారికియ్యదజన పట్టణములలో నొకటి (యెహో 15:33) గాని, తరువాత దాను గోత్రమునకు సంబంధించినట్లున్నది (యెహె 19:41 న్యాయ 18:2, 11). సమోసను జన్మభూమి (13:25). దీనికిని ఎస్తాయోలుకును మధ్య ఇతనిని పాలిపెట్టిరి (16:31). రహబామిచ్చటకోట నొకదానిని కట్టించెను (II దిన 11:10). చెజుకు బిమ్మట యూదావారు నివసించిన పట్టణములలో నిదియొకటి (నెహె 11:29). దీని నివాసులు సోరారీయులనబడిరి (I దిన 2:3). 2:54

లోని జాతీయులును వీరే కావచ్చును. యెరూషలేమునకు 15 మైళ్లు పడమరగా నుండు షెఫేలా ఊళ్లలో ప్రస్తుతము సూరా (Surah) యనఁబడునదే దీని యునికియై యున్నది. శోరేకు లోయయందు 800 అడుగుల యెగుగల యొక కొండ కొనమీద నున్నదగాన కొటనుగట్టుటకు మంచితావుగ నుండెనని తెలిసికొనవచ్చును. (పటము II, D 1).

జోఫై (Zophai = కానిలివాడు). సమాయేలు తండ్రియగు ఎల్కానా కుమారుడు (I దిన 6²⁶).

జోఫరు (Zophar = కిచకిచలామవాడు). యోబు నాదిరించుటకు వచ్చిన ముగ్గురు స్నేహితులలో నొకడు (యోబు 2¹¹ 11¹ 20¹ 42⁹). అతనికి నమమాత్రముడను బిరుదుగలదు. అది యతని దేశమును సూచించును. LXX లో నితడు మిసరులలో రాజైనట్లున్నది. అది దేశస్థుడనియు ఎవోము సరహద్దులలో నుండి వచ్చెననియు తెలుపును.

జోబేబా (Zobebah = నెమ్మదిగా చలించుట). యూదావారి సంబంధులలో నొకడు (I దిన 4⁸).

జోసేగలు కీటకులు 13 చూ॥

జోహెలేతు (Zohemoth, Stone of = సర్పము అను బండ్ల లేక ప్రకాశమానమైన బండ). అవోసీయా అనువాడు దావీదురాజ్యము నవిహరింపఁబోవుచుండఁగా బలము నర్పించిన యొక స్థలము (I రాజు 1⁹). అది యెరూషలేములోని ఏకోరో గోలు అను నూటయొద్ద నుండెను (యెరూషలేము A II 1 చూ॥).

జోహేతు (Zoheth). యూదా సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 4²⁰).

జోఫ్త ఆరముధము II 4 చూ॥

జ్ఞా
న్ము

జ్ఞానము, జ్ఞాని (Wisdom, Wiseman). జ్ఞానులకు ప్రత్యేకమగు పృత్తియొకటి ఉండి నటుల బైబిలునందు నూచనలు గలవు. ఫరో

నెదుట విద్వాంసులు (= జ్ఞానులు) ఉండిరి (ఆది 41⁸ నిర్గ 7¹¹ మొ॥). పారిసీరాజుల సభల యందు ఎఱిగినవారు (= జ్ఞానులు) న్నట్లు ఎస్తే 11³ నందు చూడవచ్చును. బాబెలుదేశము జ్ఞానులకు ప్రసిద్ధికెక్కును (దాని 2¹²⁻¹⁴). వీరందఱును రహస్యములను దెలిసికొని కలల భానమును చెప్పి, మంత్రముల నుపయోగించి, శకునములను చెప్పుదు జ్యోతిశాస్త్రము నభ్యసించినవారై యున్నట్లు కనబడుచున్నది.

ఇశ్రాయేలీయులలోను జ్ఞానము నభ్యసించిన వారందఱి గాని వాటిల్లి లొకటి జ్ఞానమును గాక దైవజ్ఞానమునే యభ్యసించిరి. విడికథలను పుయోగించెడివారిని జ్ఞానులని పిలిచిరి. తేకోవ ఊరినుండి వచ్చిన యొక (= జ్ఞానము) గల యొక స్త్రీ యొక కథను కల్పించి దావీదు నెదుట చెప్పుటచే అబ్నాలోము తన ద్వంద్వమునకు వచ్చు నటుల నెలవు నొందెను (II సమూ 14¹⁻²⁰). యోతాము (న్యాయా 9¹⁰), నాబాను (II సమూ 12¹⁻⁶), ఒక ప్రవక్త (I రాజు 20³⁴⁻⁴³), రాజగు యెహోయాష (II రాజు 14⁹) మొదలగు వారు చెప్పిన కథలు దీనికి సంబంధించినవే. సమ్నాను వేసిన విషవృక్ష కథయు అట్టిదే (న్యాయా 14¹⁴). జ్ఞానవంతులైన యొక స్త్రీ తన యొక్క ఆజ్ఞలు పట్టెను ముట్టడిన విడి పించెను (II సమూ 20¹⁶⁻²²). ఆయా సమయములకు తగిన ఉపాయములు జ్ఞానవంతులను యెంచబడినను నీతి బోధకములగు సామెతలను చెప్పి హితోపదేశములను చేసినవారికి ఈ బిరుదు ముఖ్యముగా పెట్టఁబడెను. అట్టి సామెతల కూర్పునకు జ్ఞానమును పెరుపెట్టిరి (సామె 1³ సామెతల గ్రంథము చూ॥). జ్ఞానుని యోబు గ్రంథములో నున్నట్లు భిక్షులకు కీడుకలుగుట యెందుకు అను నట్టి సంశయములకు తగిన సమాధానములఁ బెలుపుటకు యోగించిరి (యోబు గ్రంథము చూ॥). ఈ లోకమందలి ఘనధన సౌఖ్యము లన్నియు పట్టివనియు, దేవునికి భయపడుట మాత్రమే నిత్యభాగ్యమనియు చూపుటకు గ్రంథములను వ్రాసిరి (ప్రసంగి గ్రంథము చూ॥). పాత నిబంధన ప్రమాణిక గ్రంథములలో నీ మూడును మూలభాషయందు జ్ఞానము అని యర్థమిచ్చు హక్తా (Hokmah) యను భాగమందు

చేరియున్నది. ఇట్టివాటిని రచించిన వారందఱిలో సాలామోను గొప్ప జ్ఞానియే 3000 సామెతలను 1005 కీర్తనలను రచించెను. ఏతఁడు హేమాను దర్శయను వారును జ్ఞానలేగాని సాలామోను అంత గొప్ప జ్ఞానులు కాదు (I రాజు 43^{2,33}). సాలామోను రచితములన్నియు నేటి నెఱుఁగు నిలువలేదు. పై నుదాహరించిన వాటితో నైరాధ్యక్ష రచించిన జ్ఞాన గ్రంథము అను అప్రమాణిక గ్రంథము నొక దానిని కూడఁ జేయు (అప్రమాణిక గ్రంథములను చూ). సాలామోను జ్ఞానము అనఁబడిన గ్రంథములోని ఇట్టి జ్ఞానబోధలు గలవు. దేవునికి భయపడుటయే జ్ఞానమునకు మూలమని ఈ జ్ఞానబోధల సారమైయున్నది. అది ఆత్మపరిమేయమైంది. ఇట్టి యర్థములతోనే యెవ 11² నంగు రచింపి యను పదము ఉపయోగింపఁబడినది.

జ్ఞానము ఒక మూర్తియై ప్రజలకు బుద్ధి చెప్పవచ్చునట్టి గ్రంథములలోనున్న ఆయా వాక్యములందలంకార రీతిగా నున్నది (సామె 1²⁰ 8¹ 9¹ మొ॥). ఇట్లు జ్ఞానము నొకమూర్తిగా నెంచుట యూదుల పారంపర్యమునందొక విశేషవాడుకయయ్యెను. దేవుని యొక్క జ్ఞానమూర్తియగు క్రీస్తుయొక్క సార్థకనామములలో వాక్యమును దాని యుత్పత్తి యిదే యని కొందఱు యభిప్రాయము (వాక్యము చూ॥).

క్రొత్త నిబంధనయందు జ్ఞానులు రాజుగా పుట్టిన యేసును కనుగొనుటకు యూదయకు వచ్చుటచే (ను 2) వారి పేరిచట కనఁబడుచున్నది. ఆ కాలమునందట్టి వాఁడొకఁడుద్భవించునను నిశ్చయ అంతిమ సర్వసాధారణమైనదై యుండెను. బాబెలు దేశమునందలి జ్యోతిష్కము నభ్యసించినవారు నక్షత్రములలోని నూచనను చూచి దానివలన ఆయనపుట్టెనని చెలిసికొనిరి. తూర్పునుండి వచ్చినవారు బాబెలు ప్రాంతముల నుండియే వచ్చినని యూదులు ఆ పదమును వాడిన విధమునుబట్టి తెలిసికొనవలెను. గ్రీసు, ఇండియా, ఐగుప్తుదేశములనుండి యొక్కొక్కఁడు వచ్చెనను మాట కల్పనగాక దానిని గూర్చిన తగిన యాధారములు బైబిలునందు లేనేలేవు. యోసేపు (ఆది 41^{8,16}), దానియేలు (దాని 2¹⁹⁻²⁰) అను వారివలె

నీరును భక్తిగలవారై దేవునివలన గూఢమైన వాటి భాషములను చెలిసికొనియుండిరి.

క్రీస్తు ఉపమాన రీతిగా బోధించుటయు (ను 13) పాత్ర నిబంధనలోని జ్ఞానబోధలకు గొంత సంబంధించి యున్నది. లూ 11⁴⁹ లో దేవుని జ్ఞానము నుట్టాడుచున్నట్లున్నది. ఆచట నున్నది పాత్ర నిబంధనలోని వాక్యమైనట్లు లేదు. సామెతల గ్రంథమునందున్న రీతిగా (సామె 1²⁰ 8¹ మొ.) క్రీస్తు జ్ఞానము నొక మూర్తిగా నెంచి పలికెట్లున్నది. యాకోబు భూసంబంధ జ్ఞానమునను పైబండి వచ్చు జ్ఞానముననున్న భేదమును గూర్చి తెలిపెను (యాకో 3¹⁵⁻¹⁷). ఆత్మ పాలులు లోకజ్ఞానమును గూర్చి వ్రాసి దానిని ఖండించెను (I కొరి 11⁹⁻³⁰). ఈ లోక తత్వ శాస్త్రముల దేవుని నెఱుఁగక తమ శాస్త్రములను కల్పించిరి కావున అవి వెల్లసముగా నెంచఁబడెను. వాటికి జ్ఞానరూపముండినను (కొలా 2²³) వాటియందు జ్ఞానసాదములేకుండెను. ఇట్లు జ్ఞానమునకు భిన్నముగా పాలు క్రీస్తు సిలువను గూర్చిన ఆత్మ ప్రసాదమును జ్ఞానమును బోధించెను (I కొరి 2). బుద్ధిజ్ఞానముల సర్వసంపదలు క్రీస్తు నందే గలవు (కొలా 2³).

జ్ఞానుల కథిపతి సర్వోపసరరు చూ॥

జ్ఞానులు (Magi, Wisemen). క్రీస్తు జన్మతే హేములో జన్మించిన పిమ్మట ఆయనను చూచి ఆరాధించుటకు వచ్చినవారికి జ్ఞానులు అను బిరుదు కలదు (మ 2^{1,7,16}). దీనికి అసలులోనున్న పదము సారసీ దేశములోని జ్యోతిష్కులకును గారడి వారికిని పెట్టఁబడిన బిరుదైయున్నది. సారసీ గ్రంథములను చూడఁగా ఒక మహానుభావుఁడు పుట్టునమయమున ఆయనకు సంబంధించిన యొక ప్రత్యేక నక్షత్రము కనఁబడునను బోధకలదు. కావున వారికి అలవాటుయిన ఇటువంటి దానివలన క్రీస్తు పుట్టుకనుగూర్చి దేవుఁడు వారికి తెలిపి యుండెనని తెలిసికొనవచ్చును.

దేవు

జ్యేష్ఠత్వము, జ్యేష్ఠపుత్రుడు (Birth-right, firstborn).

1. జ్యేష్ఠపుత్రుని హక్కులు. ఈ దేశములో వలెనే ఇశ్రాయేలీయుల జ్యేష్ఠపుత్రులకు విశేష

హక్కులు గలవు. పితృర్జితమునం దతనికక్కవ భాగము వచ్చెను. అది ఇతరులలో ప్రతివానికి వచ్చువానికి కట్టింపు అని ద్వితీ 21¹⁷ వలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. రాజకుటుంబముం దుద్భవించిన ప్రథమపుత్రుఁడు రాజ్యమునకు వారసుఁడయ్యెను (II దిన 21³). జ్యేష్ఠుని కిట్టి హక్కులున్నను బహుభార్యలున్న కుటుంబమునందు జరుగు కుట్రలవలనను ఇతరకార్యములవలనను వారసత్వము ఈ క్రమము ననుసరింపలేదు. అనూయవలన దీనిని మార్పరాదను ధర్మశాస్త్ర చట్టముగలదు (ద్వితీ 21¹⁵⁻¹⁷). మాజీను తన దుష్టత్వమువలనను (ఆది 49^{3,4} I దిన 5¹), ఏకావు దానిని తృణీకరించి యమ్ముకొనుటవలనను (ఆది 25²⁹⁻³¹) ఆ హక్కును పోగొట్టుకొనిరి. ఇష్టయేలు దాని కుమారుఁడగుటచేతను బాగ్యత్రపుత్రుఁడు కాక పోవుటవలనను ఈ హక్కు కొందరేను (ఆది 21^{9,10} గల 4²¹⁻³¹). ఎఫ్రాయిము (ఆం 45¹³⁻²⁰), సాలామోను (I రాజు 1), సిమ్రి (I దిన 26¹⁰) జ్యేష్ఠులు కాకపోయినను వారికాహక్కు కలిగెను. పిల్లలు లేకనే యొకఁడు చనిపోయినయెడల అతని సహోదరుఁడు ఆ విధమను పెండ్లాడవలెనను ఏర్పాటు కలదు. వారికి పుట్టిన మొదటివాఁడు జ్యేష్ఠపుత్రుఁడుగా నెంచబడి చనిపోయినవానికి వారసుఁడయ్యెను (ద్వితీ 25¹⁻¹⁰). జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు చనిపోవుట అన్నిటిలో గొప్ప శిక్షగా నెంచబడెను. ఐగుప్తులో కలిగిన తెగుళ్లయందెది చివరిదియు గొప్పదియు నై యున్నది (నిర్గ 11^{4,3} 12^{29,30}). ఈ శిక్షను గూర్చిన అనేక సూచనలు తైబిలునందు గలవు (క్రీ 78¹ 105³⁶ హెబ్రీ 11²⁸ మొ॥). I రాజు 16³⁴ లో నున్నదియు దీనికి సంబంధించినట్టి శిక్షయై యున్నది.

2. జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు దేవునికి ప్రతిష్ఠితుఁడై యున్నాఁడు. ప్రథమపుత్రులను తమ దేవతలకు బలినిచ్చుట అన్యజనులలో వాడుకయైయున్నట్లు కొన్ని సూచన లగుపడుచున్నవి (II రాజు 3²⁷ మికా 6⁷). ప్రతి తొలిమాలు మగపిల్లయు దేవునికి అర్పింపవలెనను నియమము ధర్మశాస్త్రమునందున్నది (నిర్గ 13^{9,16}) గాని మనుష్యులను అట్లు అర్పింపక దేవుని సేవచేయుటకు వారిని ప్రత్యేకించుచుండిరి. తరువాతి కాలములో జ్యేష్ఠపుత్రు

లకు మాటుగా లేవీయులను అట్టి సేవకు ప్రత్యేకించిరి (సంఖ్యా 34¹⁻³¹).

3. జ్యేష్ఠత్వమునుగూర్చిన అలంకారములు. జ్యేష్ఠపుత్రునికి కలిగియున్న హక్కులనుబట్టి ఇశ్రాయేలీయుల నాంగము దేవుని జ్యేష్ఠపుత్రుఁడనియు (నిర్గ 4²²), ఎఫ్రాయిము అనబడిన పదిగోత్రములు ఆయన జ్యేష్ఠసమూహుఁడనియు (యిర్మీ 31⁹), దావీదు సంతనమును ఆయన తన జ్యేష్ఠసమూహునిగాఁ దేవననియు (క్రీ 89²⁷) చెప్పినట్లున్నది. దీనికి సంబంధముగానే క్రీస్తు యొక్క దౌన్నత్యమును సూచించుటకు ఆయన దేవుని జ్యేష్ఠసమూహుఁడనబడుచు (రోమా 8²⁹ కొలా 1^{15,16} హెబ్రీ 1⁶ ప్రక 1⁵). క్రీస్తునందు చనిపోయిన భక్తులకు విశేష హక్కులు కలవని సూచించుటకు చనిపోయినవారు జ్యేష్ఠుల సంఘము అనబడుదురు (హెబ్రీ 12²³).

జ్యోతిషులు (Astronomers, Astrologers). బైబిలునందు నూర్యచంద్ర సత్వత్రాదులనుగూర్చి శాస్త్రోత్తీగా వ్రాయక, మానవులు సాధారణముగా చెప్పకొను సంగతులను వ్రాసిరి. సత్వత్రములను గ్రహములను విశేషరీతిని పరిశీలించిన వారున్నట్లు సూచనలుండినను, వారును శకనములు గుఱుతులు మున్నగువాటిని చూచుటకేగాని శాస్త్రీయముగా వాటిని పరిశీలించినట్లు కనబడదు. ఇట్టి విద్యులను మిగుల నభ్యసించినవారిలో బాబెలు వారు సుప్రసిద్ధులని లోకచరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. సత్వత్రసూచకులు అనబడిన జ్యోతిషులు బాబెలును రక్షించఁజాలరని యెషయా చెప్పెను (యెష 47¹³). వారు చెప్పు శకునములకు భయపడరాదని యిర్మీయా వారిని హెచ్చరించెను (యిర్మీ 10²). గూఢార్థములు దెలుపఁగలమని దానియేలు కాలమునందు చెప్పుకొనిన జ్ఞానులిట్టి జ్యోతిషులే (దాని 1²⁰ 2^{2,27} 4⁷ 5^{7,11,15}). క్రొత్త నిబంధనకాలమునందు క్రీస్తు పుట్టినప్పుడు ఆయనను చూచుటకు వచ్చినవారు అట్టివారే (మ 2²). పల్లెసూచుటనున్నవారిలో ఇట్టి విద్య యెంతప్రబలమైనను యూదులలో నడన్నడును వృద్ధిఁజెందలేదు. ఇట్టి జ్యోతిషులు ముహూర్తములను పెట్టుటవలన వారు

మాసచర్య చెప్పవారు అనబడిరి. ఇత్రా యేలీయులు బాబెలువారికి సంబంధమైన సమయ మునందు వారిట్టి విద్యలను అభ్యసించిరిగాని స్వంత ముగా వాటిని అభ్యసించలేదని పై సూచనల వలన కనబడుచున్నది.

జ్వరము రోగములు చికిత్సలు II 10 (3) చూ॥

ట, టా, టి, తె

టబ్బా యోతు (Tabboath = ముద్దు టుంగరములు). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ చెఱ నుండి తిరిగివచ్చిన నెతేనీయులలో నొకతెగవారి పూర్వికుడు (ఎజ్రా 2⁴³ నెహె 7⁴⁶).

టబ్రిమ్మోను (Tabrimmon = రిమ్మోను దేవత మంచిది) సిరియారాజైన బెన్వదదు తండ్రి (I రాజు 15¹⁸).

టర్పెలాయేలు (Tarpelites). అష్షూరు రాజు ఇశ్రాయేలు దేశములో నుంచిన అన్య లలో నొక తెగవారు (ఎజ్రా 4⁹). వీరు బబు లోను ప్రాంతములలోనున్న తర్పెలు అను స్థలము నుండి వచ్చినవారని యూహించుదగును గాని రూఢిగా నిశ్చయించుటకు ఇతర యాధారములు లేవు.

టల్మోను (Talmon = బాధింపఁబడు వారు). దేవాలయ ద్వారపాలక కుటుంబము లలో నొకటి (I దిన 9¹⁷ ఎజ్రా 2⁴¹ నెహె 7⁴⁵ 11¹⁹ 12²⁵).

టాఫ్థతు (Thaphath = బిందువు). రాజైన సాలూమాను కుమార్తె. ఈమెను అలీనాదాబు కుమారునికిచ్చి పెండ్లిజేసిరి (I రాజు 4¹¹).

టాబెయేలు (Tabeal, Tabeel = దేవుడు మంచివాడు).

1. రెజీను పెకహు అను వారలు ఆహోజు రాజ్యము నపహరించి దాని నియ్యదలంచిన యొకని తండ్రి (యెష 7⁶). ఎజ్రా 4⁷ నందున్న టాబెయేలునకు నిజే గుణింతమున్నది.

2. సిరియనుడగు ఒక పారసీ యువ్వొగి. యూదులు యెరూషలేము గోడలను కట్టుచున్నా

రని అర్థమొస్తదు తెలిసినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 4⁷).

టాల్మడు (Talmud = విద్య). యూదుల పారంపర్యబోధల సముదాయమునకు వారు టాల్మడు అను పేరుపెట్టిరి. దేవుడు మోషేకు ధర్మశాస్త్రము నిచ్చినప్పుడు దానిని వివరించిన మాటలను మోషే వ్రాసియుంచక వాటిని తన శిష్యులకుఁ జెప్పెననియు, ఆయన శిష్యులు తమకుఁ బిమ్మట వచ్చినవారికిఁ జెప్పిరనియు ఇట్లవి పారం పర్యముగా వచ్చెననియు వాఁచుకొనిరి. క్రీస్తు కాలమునకు తరువాత యూదులలో పండితులైన వారు వీటినన్నింటినీ సమకూర్చి అట్టి కూర్పున కీ పేరుపెట్టిరిగాని, యూదులపండితు లాకాలమందు పరెసీనుదేశములోను బబులోను దేశములో నుండు టచే ఆ రెండు దేశములలో వారు సమకూర్చిన పారంపర్యము లొక్కటిగా నుండక రెండు విధ ములుగా నున్నవి కావున, యెరూషలేము టాల్మ డనియు, బబులోను టాల్మడనియు రెండువిధము లగు టాల్మడులు కలవు. యూదుల పారంపర్య ములను తెలిసికొనుట కివి చాల యుపయోగకర ములుగ నున్నను యూదు లనుకొనినట్లవి దేవుడు పలికినమాటలుగాక మనుష్యుల కాలక్రమమున స్వయముగాచేసిన విషయములని తెలిసికొనవలెను. (పారంపర్యాచారములు చూ॥).

టికేలో మినే చూ॥

టిబ్థతు (Tibhath = నధ). సోబా రాజైన హవరెజేరు పట్టణములలో నొకటి. అచ్చటినుండి దావీదు ఇతడని తీసికొనివచ్చెను (I దిన 18⁸). II సమూ 8³ నందు దానికి జెతహు అను మాటు పేరు కలదు. సిరియక్ తర్జుమాలో దానికి తెబహు అను మఱియొక రూపము కలదు. దీని యునికి రూఢిగా తెలియక పోయినను లెబానోను నెదుటి భాగమందలి తూర్పు ప్రాంతములలో నున్నదని చరిత్ర సంబంధమువలనఁ జెలియును.

తెస్కేము ధ్వజము చూ॥

తెబేతు కాలమానము VI 10 చూ॥

టో, డా, డె, డే, డో

టోబ డోనీయా (Tob-Adonijah = నా ప్రభువగు యెహోవా దయాకుడు).

రాజైన యెహోషాపాతు యూదులు దేశమందలి యూళ్లలో ధర్మశాస్త్రమును బోధించుటకు పంపించిన లేవీయులలో నొకఁడు (II దిన 17⁸).

టోబీయా (Tobiah, Tobijah = యెహోవా దయానిఁడు). తెలుగునందున్నట్లు హెబ్రీలోనూడ ఒక గుణింతమే గలదు.

1. రాజైన యెహోషాపాతు యూదులు దేశమందలి యూళ్లలో ధర్మశాస్త్రమును బోధించుటకు పంపిన లేవీయులలో నొకఁడు (II దిన 17⁸).

2. చెతనుండి తిరిగివచ్చిన యొక పట్టుంబమునకు పేరు. వీరు తమ పితరులయొక్క యింటి నైనను మరొకటి నైనను చూపింపలేకపోయిన వారిలో చేసినవారు (ఎజ్ర 2⁶⁰ నెహె 7⁶²).

3. అహ్మోనియులలో నొకఁడు (నెహె 2¹⁰ 4^{3,7} 6^{1,17}). ఇతఁడు సన్నట్లులుతోను ఇంక నితరులతో గలిసి నెహెమ్యా యెరూషలేము ప్రాకారములకు కట్టుచుండిగా అతని పనిని మిగుల నడ్డగించినవాడై యుండెను. 13⁴ నందు ఇతఁడు గొప్పవారితో వియ్యమందినందున ఆలయము చుట్టుచున్న ఆవరణములో నివసించుటకు సెలవుసొందెనుగాని నెహెమ్యా అతని నడ్డగించెను.

4. ఆలయముకొరకు వెండి బంగారముల నర్పించుటకై బబులోనునుండి యెరూషలేమునకు వచ్చిన దూతలలో నొకఁడు (జెక 6^{10,14}).

టోబు (Tob). దమస్కునకు దక్షిణముగా నుండు సిరియా సంస్థానములలో నొకటి. హమాతు సోదా బేత్రెహోబు గిషూరు మయకా అనునవిహూడ ఇట్టి సంస్థానములై యున్నవి. టోబు వీటన్నిటిలో మిక్కిలి తూర్పుగా నుండెను. యెస్థా తన సహోదరులచే తిరస్కరింపఁబడినపు డీ ప్రాంతమునకు పారిపోయెను (న్యాయా 11^{3,5}). టోబుదేశస్థులు అహ్మోనియులతో గలిసి దావీదుకు విరోధముగా యుద్ధము చేసిరి (II సమూ 10⁶).

డాలు అయుధములు II 1, కోట III 4 చూ॥

డెబ్బది సంఖ్యలు 7 చూ॥

డేగ పక్షులు 21 చూ॥

డేరాలగుట్టుట వృత్తులు చేతిపనులు I 1 చూ॥

డోలీ (Litter). దీవుని ప్రజలు తిరిగి యెరూషలేమునకు ఎక్కినప్పు వాహనములలో నొకటి (యెష 66²⁰). ఈ మాటయొక్క మూలపదము నెమ్రుదిని సూచించును కావున నెమ్రుదిగా ప్రయాణము చేయువాని ఈ వాహనముల మీద నెక్కి తిరిగిరని కనబడును. సంఖ్యా 7³

డోలీ

నందీ పదమునే బండి యని అర్థమిచ్చు మఱి యొక పదముతో గలిపి గూటిబండి యని తెనిగించిరి.

త

తంగేడు (Juniper). ఈ పదముచే తెనిగించిన రొత్తెము అను మూల భాషాపదమువలన సూచింపఁబడునది తంగేడు చెట్టువంటి ఒక చిన్న చెట్లయి యున్నది. ఇది పల్లెను చుట్టుపట్ల

తంగేడు చెట్టు

నున్న అడవులలో విశేషముగా నెదుగును (క్రీస్తు 120⁴). ఈ పదమునే I రాజు 19⁴ నందు బదరి వృక్షముని తెనిగించిరి. ఇట్లు వేలు వేలు పదములు వాడుటకన్న మూలభాష పదమునే యుంచుట యుక్తముగా నుండును.

J. C.

తండ్రి దేవుడు III 1,2,3, కుటుంబము 3 చూ॥

తంతి వాద్యము (Neginoth). క్రీస్తునల గ్రంథమందలి 4,6,54,55,61,67,76 క్రీస్తునల పై వ్రాతలలో నీ మాటలు కనబడును. ఈ క్రీస్తునల తంతి వాద్యములతోఁగలిపి పాడఁదగినట్లు కనబడుచున్నది. హబక్కుకు చేసిన ప్రార్థనయు ఆట్టిదే (31,19 సంగీతము 3 (3) - (b) చూ॥).

తంబుర సంగీతము 3 (1) (a) చూ॥

తగ్గోనీయుడు హగ్గోనీ చూ॥

తగరము లోహములు 5 చూ॥

తత్తెనై (Tuttenai). ఎబ్రా కాలములో దర్మామై అను చక్రవర్తికింద సిరియా దేశాధిపతిగా నుండినవాఁడు (ఎబ్రా 6⁶,13).

తత్వజ్ఞానము (Philosophy, Science). కొలా 2⁸ లోను దాని 1⁴ లోను ఈ మాటలు వాడియున్నారు. దాని 1⁴ లో ఈ పదము విద్యను సూచించును. కొలాస్సైలో అది షడ్వర్ణములవంటి తత్వశాస్త్రమును సూచించును. అది యూదుల యోగము అని కొలా 2 వ యధ్యాయములోని సూచనలవలనఁ దెలిసికొనఁబచ్చును. వీటి ననుసరించినవారు తుదకు జ్ఞోత్తికులైనట్లు కనబడును.

తద్దాయి, లెబ్బాయి (Thaddaeus, Lebbeaeus = ప్రియుఁడైన బిడ్డ!). పండ్రెండుగురు అపొస్తలులలో నొకఁడు (మ 10³ మా 31⁸). లూ 6¹⁶ కార్య 11³ నందున్న పట్టిలలో నీ పేరుకు బదులు యాకోబు కుమారుడగు యూదా అను పేరుగలదు. ఈ కెండు పేరులుగలవారొక్కరే యని నమ్ముట కాస్పదము గలదు. యోహానీనది ఇష్కరియోతుకాని యూదా యని పేర్కొనెను (యోహా 14²²).

ఇతనిగుఱించి ఇంక విశేషమేమియు బైబిలు నందు గనబడుటలేదు. ఇతఁడు సిరియా అరేబియా, మెసపొతేమియ పర్షియా యను దేశములలోఁ దిరిగి బోధించి చివరికు అరేబియాలో హతసాక్షి యాయెనను ఇతిహాసముకటి గలదు.

E.

తద్మోరు (Tadmor = ఈతచెట్టుకు సంబంధించిన). ఈ పట్టణమును సాలామోను కట్టించి యున్నట్లు II దిన 8⁴ లో నున్నది. I రాజు 9¹⁸ లో కూడా ఇదే పేరు కలదు. ఇది దముస్కునకు 120 మైళ్లు ఈశాన్యముగా నుండి దానికిని యుఫ్రాతునదికిని మధ్యనుండు నొక పట్టణము. పాతే నిబంధనకాలమునకు తరువాత దీనికి పల్మిరా (Palmyra = ఈతచెట్టు) అను పేరు కలదు. దాని కింకను తెద్మూరు (Tadmur) పేరున్నది గాని ప్రస్తుతముచట పాడు దిబ్బలు కాక, మఠవియు లేవు. (పటము VIII, C 2).

తన్ముమెతు (Tanhumeth = ఆదరణ). యూదులు చెఱఁపట్టఁబడిన పిమ్మట మిగిలిన వారికి అధిపతియైన గెదల్యాయొద్దనుండిన సేనాధిపతులలో శేరాయా యను నొకని తండ్రి (II రాజు 25²³ యిర్మీ 40⁸).

తవేల వంట సామగ్రి 3 చూ॥

తప్పుయ (Tappuah = రేఁగు పండు లేక రేఁగువంటి పండు).

1. హెబ్రోను కొమరులలో నొకఁడు (I దిన 2⁴³). అతనినిబట్టి పెషేలాలోని యూర్లలో నొకదాని కీ పేరు వచ్చినట్లున్నది. యెహో 15⁴ నందు దీనికి బత్తేప్పుయ అను మాఱుపేరు గలదు.

2. ఏదప్పుయ అనగా తప్పుయ ఊట యని యర్థము. మనషే గోత్రపు సరిహద్దులో నున్న యొకయూట (యెహో 17⁷). యెహో 16⁸ 17⁸ లోని తప్పుయ ఇదే యని సాధారణముగా ననుకొందురు.

3. యెహోషువ జయించిన పట్టణములలో నొకటి (యెహో 12¹⁷). ఇదియు 2 లో నున్నదియు నొకపే యనుకొందురుగాని అది రూఢికాదు. (పటము III, F 4).

తదితా దొర్కా చూ॥

తబేరా (Taberah = మంట). ఇశ్రా యేలీయులు సీనాయికొండను విడిచివెళ్లిన పిమ్మట మకాముచేసిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 11³ ద్వితి 9²²). అచట వారికి శిక్షకలిగెను. దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

తబ్బాతు (Tabbath). గివోన్యను మిద్యా నీయులను జయించిన స్థలములలో నొకటి (న్యాయా 7²²). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

తమాలవ త్తము ఖర్జూరపు వృక్షము చూ॥

తమ్మూజు (Tammuz).

1. సిరియా దేశస్థుల దేవత. యెరూషలేము స్త్రీలు దీని నారాధించినట్లు యెహెజ్కేలు తన దర్శనమందు జూచెను (యెహె 81⁴). తమ చుట్టు ప్రక్కలనుండు విగ్రహారాధకులగు జనాంగ ములతోఁ గలిసి ఈ స్త్రీలు తమ్మూజుకొఱ కేడ్చుచుండిరి. ఫోనికీయు లారాధించిన సూర్యదేవత యగు ఆదోనిక్ అనునదే సిరియా భాషలో తమ్మూజు అనబడెను.

తమ్మూజు బబులోనీయుల సూర్యదేవత. ఈ దేవతయొక్క భార్యయే ఇష్టారు లేక అస్తారెతు (అస్తారోతు చూ॥). టైగ్రిసు యుప్రాతునదు లిటుపార్శ్వముల ప్రవహించుచున్న ఎరిదు అను లోటమధ్యనున్న జీవవృక్షపునీడను తమ్మూజు నివసించుచుండును. ఇతఁడొక గొల్లవాఁడు. యావనమునందు శీత కాలమును పందికోరలచే హతుడయ్యెను. అంతట అతని భార్యయగు ఇష్టారతనికొఱ కంగలార్చుచు తుద కతని వెదకి తీసికొనివచ్చుటకుగాను పాతాళలోకమునకు వెళ్లెను. ఇవిధముగా నామె పాతాళలోక ములో నున్నంతమట్టుకు ప్రకృతియందెట్టి ఆభివృద్ధియు కలుగలేదని బబులోనీయుల పురాణ ములయందొక గాథ కలదు.

ఇది భూభ్రమణమునుబట్టి కలుగు ఋతువులను నూచించెడి యొక కావ్యసంబంధమైన యలంకారమైనట్లు లోచును. మార్చి 21, సెప్టెంబరు 21 తేదీలయందు సూర్యుఁడు సరిగా భూమధ్యరేఖమీఁద నుండును. జూన్ 21 తేదీన

కర్కటరేఖమీఁద నుండును. మార్చి 21 నుండి జూన్ 21 తేదీలమధ్య భూమధ్యరేఖకు ఉత్తరమున నున్నవారికి వేసవికాలముగా నుండును. అక్టో సెప్టెంబరు 21 నుండి డిసెంబరు 21 వఱకు భూమధ్యరేఖకు దక్షిణమున నున్నవారికి వేసవి కాలమై యుండును. ఉత్తర ప్రాంతవాసులకు జూన్ 21 నుండి చలికాలారంభము గాన దాదాపు జూన్ 20 నుండియే తమ్మూజు మరణపు జ్ఞాపకార్థము పండుగ చేయుదురు. అప్పుడు వారు మిగుల అంగలార్చెడివారు. అటుపిమ్మట అతని విషయమై సంతోషించెడి కాలమువచ్చినను, దుఃఖదినములగు ఏడుదినములును ముఖ్యముగా స్త్రీలు వెండ్రుకలను లాగుకొనుచు, శరీరమును గాయపఱచుకొనుచు దుఃఖించి ఈ పండుగు నాచరించిరి. ఈ ప్రలాపమునే యెహెజ్కేలు తన దర్శనమునఁ జూచెను. ఇట్టి అంగలార్చుచుగూర్చి యితర ప్రజక్షలును నూచించిరి (యిర్మీ 22¹⁸ ఆమో 81⁰ జెక 12¹⁰).

2. యూదుల నాల్గవనెల. అది జూన్ చివరగాని జూలై మొదటగాని యారంభించును. (కాలమానము VI 4 చూ॥). B.

తరలా (Taralah = తూలుట). బెన్యామీనీయుల ప్రదేశములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 18²⁶).

తరేయ (Tahrea, Tarea = యుక్తి). యోనాతాను కొడుకగు మెరీబ్బయలు (=మెరీబోషెతు) మనుమఁడు (I దిన 9⁴¹). ఇంగ్లీషు నందున్నట్లు మూలభాషయందును ఈ పేరు గుణితములోఁ గొంచెము భేదము గలదు.

తర్కములు, వాదములు, తర్కవాది (Dispute, Disputer). పండితులు తర్కించుటవలన తమ బోధలను నిర్ధారణచేయుట పూర్వమెట్లు హిందువులకు వాడుకయో అట్లే గ్రీకువారిలో నిది సర్వసాధారణమాయెను. దైవసంగతులను తమ స్వంత జ్ఞానముచేఁ దెలిసికొనఁగలమని తర్కవాదు లభిప్రాయపడినందున పౌలు వారిని ఖండించి (I కొరి 1²⁰) వారివాదములు దేవునిఁ దెలిసికొనుటలో కేవలము నిష్ప్రయోజనమని దెలిపెను. దైవును (కార్య 6⁹), పౌలు

(9²⁰ 17¹⁷ 19^{8,9}) క్రీస్తుమత సత్యములను నిరూపించుటకు యూదులతో తర్కించిరి. సున్నతి పొందుట యవసరమా యను విషయములో అంతియొకయోగోను యెరూషలేము సభ యందును తర్కించుటవలన దానిని గూర్చిన సత్యము తేలికను (15^{3,4}). అట్టి తర్కములు సరియైనవైనను పనికిమాలిన వాటికొఱకైన తర్కముల నేకములు వచ్చును. మూలభాష యందు తర్కించుటను నూచించెడి ప్రమాట మాత్రమేగాక వాదములను నూచించెడి మాటలు ఇంక కొన్ని గలవు. శిష్యులు గొప్పతనమునుగూర్చి వాదించుకొనిన సందర్భమునందు పయోగించిన మాట యొకటి. వారిట్లు వాదించుకొనినందున ఆయన వారిని గద్దించెను (మా 9³³). కొద్ది యనుభవముమాత్రమే గల క్రైస్తవుల అభిప్రాయములు సరికావని నిర్ధారణచేయుటకు వారితో వాదించినయెడల అవి సంశయాస్పద వాదములగు నేమోయని అట్లు వాదించరాదని పౌలు సలహాచెప్పెను (కోమా 14¹). పౌలు బర్సబాలకు కలిగిన తీక్షణమైనవాదమని తెనిగించిన పదము మఱియొకటియై గొప్ప ఉద్దేశమును నూచించును (కార్ని 15³⁹).

తర్తాకు (Tartak). అష్టారు రాజగు సర్గోను ఇశ్రాయేలు దేశములోకి తీసికొనివచ్చిన అన్యులలో అవ్యయాలను వారు పూజించిన యొక దేవత పేరు (II రాజు 17³¹). బబులోనీయుల టాల్కడు ప్రకారము ఈ దేవతకు గాడిద రూపమున్నట్లు వ్రాయబడి యున్నదిగాని బబులోను శాసనములనుగూర్చిన గ్రంథములలో అట్టి దేవత పేరు కానరాదు.

తర్తాను (Tartan). అష్టారు సేనలన్నిటికి సేనాధిపతిగా నుండువాని యుద్ధోగపు బిరుదు. బైబిలు ఈ బిరుదు అజ్ఞోదును జయించుటకు అష్టారురాజును సర్గోనుచే పంపబడిన సేనాధిపతికిని (యెష 20¹) స్పష్టీయచే హిబ్బియా యొద్దకు పంపబడిన సేనాధిపతులలో నొకనినిగలదు (II రాజు 18¹⁷).

తర్షీషు (Tarshish). ఈ పేరు పాత నిబంధనలో ననేక పర్యాయములు కనబడినను దాని యునికిపట్టునుగూర్చి తేటగా తెలియదు. యోనా 1³ 4¹ చూడగా అది పర్షియనుకు పశ్చిమమున నున్నదని తెలియును. అది 10³ లో

నున్న తీరము 10⁴ లో నున్న తర్షీషు (ఇచ్చట మనుష్యుఁడుగా చెప్పబడెను) అనునదీస్థలమే యని కొందఱనుకొందురు. అది పర్షియనుకు చాల దూరముగా నున్నదనుటచే అది స్పెయిన్ దేశములో నున్నదనుకొనువారు కూడకలరు. అయితే కొందఱది కిలికియలోనుండు తార్సుసిని యందురు. అచటినుండి వెండి (యర్బీ 10⁹) యు, తగరమును, ఇనుమును సీసమును (యెహె 27¹⁹) ఎగుమతి యగుచుండెను. ఈ వర్తకమునుబట్టి చూడగా అది స్పెయిన్ దేశములోనున్న దనుకొనుట మఱి బాగుగా నుండును.

చాల దూరప్రయాణములను చేయుటకై పూర్వము తర్షీషు ఓడలను కట్టిరి (I రాజు 22⁴⁸ II దిన 20³⁸ క్రీర 48⁷ యెష 21⁶ 23¹ యెహె 27²⁵) కావున అవి యే దిక్కునకుఁ బోయినను వాటికి పెద్ద యోడలను పేరు వచ్చెను. (ఓడలు 3 చూ॥).

తల, శీరస్సు (Head). ఈ పదముయొక్క సామాన్య అర్థము ఆనేకమార్లు బైబిలునందు వాడబడెను. ఈ కీర్తిక క్రింద అలంకారార్థముగ నుపయోగింపబడిన నూచనలుమాత్రము వివరింతుము.

1. తల ప్రాముఖ్యతను నూచించును (యెష 9^{14,15}). మూలభాషయందు గోత్రముల పెద్దలు వాటి తలలనబడిరి. ఇంగ్లీషుభాషయందు నాయలంకారమునే యుంచిగాని తెలుగున ఆ పదమును మూలపురుషునియు (నిర్గ 6^{14,25}), ప్రధానునియు (18²⁵ యెహో 11¹⁰ మొ॥), ముఖ్యునియు (సంఖ్యా 1⁴ ద్వితీ 11⁵ మొ॥) తర్జుమాజేసిరి. ఇట్టి ప్రధానత్వము నీ పదముచే నూచించినందునే క్రీస్తు సంఘమునకును (కొలా 1¹⁸ ఎఫె 5²³), అన్నిటికిని (1²² 2¹⁰) శిరస్సుగా నున్నాడని చెప్పబడెను. అట్టి ప్రాముఖ్యతను తెలుపుటకే భార్యకు భర్త శిరస్సు అను అలంకారమును వాడిరి (5³³ I కొరి 11³). కట్టడములోని ముఖ్యరాతిని మూలకు తలరాయి అని బిలిచిరి (I పేతు 2⁷ మా 12¹⁰).

2 తలలు ఎత్తుకొనుట. ఈ విధముగానే ప్రధానత్వమును వహించుకొనుటకు నూచనగా నున్నది (న్యాయా 8²⁸). ఒకని తలయెత్తుట అతనికి దయచూపుటకు సమానము (అది 40^{13,19}).

20). II రాజు 25²⁷ (= యిర్షీ 52³¹) నందు యెహోయాకీను తలనెత్తుట యను మూలభాషా పదమును సరిగా తెనిగించక అతనికి దయ చూపుట అను మాటతో తెనిగించిరి. కీర్త 247.⁹ లో ద్వారములు తెరువబడుట యనునది, తలనెత్తుట యని మూలభాషలో అలంకారముగా నున్నది.

తలగొట్టించుట సేరములు శిక్షలు III 7 (4) చూ॥

తలనంటుట, మా నెపూయుట లేక రాచుట (Anoint). దేహమునకు మానె రుద్దుకొనుట ఈ దేశమందువలె పరెస్సీసులోను వాడుక యెయున్నది (రూతు 3³ కీర్త 104¹⁵ సామె 27⁹) గాని దుఃఖసమయములందు వారు దీనిని వాడలేదు (II సమా 14² మ 6¹⁷). ఆతిథ్య మిచ్చునప్పుడు ఆతిథి తలనంటుటవలన నెక్కువ గౌరవించిరి (కీర్త 23³ లూ 74⁶ యోహా 12³). దీనిని సాధారణముగా తలకంటినను, పాదములకు పూయుట మఱి గొప్ప మర్యాదగా భావించిరి. చికిత్సకును దీనివాడిరి (యెష 1⁶ లూ 10³⁴ యోహా 5¹⁴). పుతులకోబరములకును వారు గౌరవార్థముగా మానె పూసిరి (మా 14⁸ లూ 23⁶ యోహా 11²).

తలరాయి మూలరాయి చూ॥

తల వెండ్రుకలు, శిరః కేశములు (Hair). వెండ్రుకలను కత్తిరించు విషయ మాయాదేశములలో నాయా వాడుకలున్నవి. విగుప్తులో పురుషులు తలను ట్టేరము చేయించుకొన్నట్లును, అష్షూరులో వెండ్రుకలను పెంచుకొన్నట్లును గ్రీకు చరిత్రకారుడగు హెరోడాటసు వలనఁ దెలియుచున్నది. గాని ఇశ్రాయేలీయులు వెండ్రుకలను పెలుగనిచ్చినను అవి సుమారుగా నుండునట్లు వాటిని కత్తిరించిరి. సుందరమైన వెండ్రుకలుగల అబ్బాలోము ప్రతి యేట వాటిని కత్తిరించెను (II సమా 14²⁶). మంగలికత్తిరి గూర్చిన నూచనలుండుటవలన (యెష 7²⁰ యెహె 5¹) మంగలివారి శ్రావ్యేలీయుల దేశమున నున్నట్లుహింపవచ్చును. నాజీరువ్రత స్థులు మంగలకత్తి నెన్నడైనను తమ తలలమీఁద పెట్టించుకొనలేదు. ఆ వ్రతదినములు పరిపూర్తియైన తరువాతనే వాటిని ట్టేరముచేయించుకొనిరి

(సంఖ్యా 6¹⁸ కార్వ 21²⁴ 18¹⁸ లో సరి పోల్చుము). ఇట్టి నాజీరువ్రతస్థులలోఁ గొండలు యావట్టివము నాజీరులుగా నుండిరి. సమ్నాను (న్యాయా 13⁷), బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను (లూ 11⁵) అట్టివారు (నాజీరు చూ॥). తల వెండ్రుకలను గుండ్రముగా కత్తిరించుట అనఁగా కొంత ట్టేరము చేయించి కొంత చేయించుకొనక పోవుట యూదులకు నిషిద్ధము (లేవీ 19²⁷). అట్లే దుఃఖనూచనగా కనుబొమల మధ్యను బోడి చేసికొనుటయు నిషిద్ధము (ద్వితీ 11¹). ఇవి అన్యులవాడుకలగుటచే నిషేధించబడినవని తెలిసికొనుట యుక్తము. యాజురైన న్నడైన నట్లు చేసికొనరాదు (లేవీ 21⁵). స్త్రీలు తమ వెండ్రుకలను కత్తిరించక వాటిని పెంచుకొనిరి (I కొరి 11¹⁵ ప్రక 9⁸). అవి సౌందర్యమునను నూచన (పర 7⁵). జడలను వేసి (I తిమో 2⁹ I పేతు 3³) వెండ్రుకల నలంకరించుకొనిరి. వాటికి నూనెను వ్రాయు వాడుకయు గలదు (కీర్త 23³ మ 6¹⁷).

కుష్ఠరోగి కుడ్డుడైనపిమ్మట వెండ్రుకలన్నిటిని ట్టేరము చేయించుకొనవలసి యుండెను (లేవీ 14^{8,9}). అట్లే యుద్ధమునందు అన్యస్త్రీని చెఱి పట్టి ఆమెను భార్యగా పరిగ్రహించు ఇశ్రాయేలీయుఁడు ఆమె తలను ట్టేరము చేయించి ఆమెను మొదట కుదిచేయవలెను (ద్వితీ 21¹² గడ్డము చూ॥).

తలాంటు మానములు IV, నాణెములు 1 చూ॥

తలీ తా కు మీ (Talitha cumi = బిడ్డా లేము). క్రీస్తు యూయీరు కుమార్తెను బ్రతికించిన సమయమున ఆమెతో ననినమాట (మా 5⁴¹). దీనివలనను, మార్కు వ్రాసిన అట్టి యితర మాటలవలనను (71^{1,34} 15³⁴) క్రీస్తు హెబ్రీ ప్రాకృతమని యెంచఁదగిన అరమేయిక్ భాషను మాటలాడెనని సాధారణముగాఁ దలంతురు.

తలుపు ఇల్లు II 9, 10 ద్వారము చూ॥

తలుపు స్తంభములు ద్వారబంధపు కమ్ములు చూ॥

తల్లయి (Talmai = చోళ్లకు సంబంధించిన).

1. పూర్వకాలమందు హెబ్రోను ప్రాంతములో నుండిన యొక లెగవారు. కాతేబు వీరి

నోడించి యచటినుండి వెళ్లఁగొట్టెను (సంఖ్యా 13³² యెహో 15¹⁴ న్యాయా 1¹⁰).

2. గెషూరురాజు. ఇతఁడు తన కుమార్తె యగు మయకాను దావీదున కిచ్చెను (II సమూ 3³ 13³⁷ I దిన 3²).

తల్లి, తల్లిదండ్రులు కుటుంబము 3, నేర ములు శిక్షలు II 1 (1) చూ॥

త హ ను, త హ నీ యు లు (Tahan, Tahanites). ఎఫ్రాయిమియుల తెగలలో నొకదానికి పెద్ద (సంఖ్యా 26³⁵ I దిన 7³⁵). ఆ తెగవారు తహనీయులనబడిరి.

తహాపనేసు (Tahpanhes, Tehaphnehes). ఐగుప్తుదేశపు పురాతన పట్టణములలో నొకటి (యిర్మీ 2¹⁶ 43⁷ 44¹ 46¹⁴ యెహో 30¹⁸). ప్రస్తుతము దానిపాడుకేషములున్న స్థలమునకు టెల్ దెఫ్నే (Tell-Dehne) అను పేరుకలదు. అది పితోనుకు 6 కోసులు ఉత్తరముగా నున్నది. అది క్రీ॥ శ॥ పూర్వము 7 వ శతాబ్దములో కట్టబడినది. ఇది ఐగుప్తుకు తూర్పుభాగమున నుండు ఒక కోట యని గ్రీకుచరిత్రకారుఁడగు హెరోడోటసునవాఁడు వ్రాసెను. పూర్వము నైలునదియొక్క పాయలీపట్టణముదగ్గర నుండెను గాని యిప్పుడవి లేకపోవుటచే ఆ ప్రాంతము యావత్తు ఎడారియయ్యెను. గెదల్యాను చంపిన తరువాత యూదులలో మిగతవారచటికి వెళ్లిరి. యిర్మీయాకూడ వారివెంట వెళ్లెను. (పటము VI, D 2).

తహాషు (Tahash = ఒకవిధమైన చేప). నాహోరు కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 22²⁴).

త హ్ తి మ్ హో షీ వే శ ము (Tahtim Hodshi, The Land of). దావీదుకాలమున దత్తని యజ్ఞప్రకారము యోవాబు ప్రజలను లెక్కించునప్పుడు యెర్దానునదికి తూర్పున అతఁడు దర్శించిన యొక పట్టణపుపేరు (II సమూ 24⁶). అది గిలాదుకును దానాయానుకును మధ్యను వ్రాయబడుటచే ఆ స్థలములమధ్య నుండెనని యూహింపవచ్చును. దీనియునికిని గూర్చి మతేమియుఁ దెలియదు. కొందఱిపేరు వ్రాయుటయందు తప్పవ్రాసినని యనుకొందురు. వారు దాని సవరణచేయురీతిని చూడఁగా దీనికి

కాదేమదగ్గఱనుండు హిత్తీయులదేశమని యర్థము చెప్పదురు.

తహ్పనేసు (Tahpenes). ఫరో భార్య పేరు. ఈమె చెల్లిని హదదు వివాహమాడెను. (I రాజు 11³⁰).

తా

తానాకు (Taanach = ఇసుకప్రదేశము). ఇశ్రాయేలీయులు కనానీయులను జయింపఁగా వారికిఁ జెందిన రాచక్రియపట్టణములలో నొకటి (యెహో 12²¹ I రాజు 4¹² I దిన 7³⁹). పాత నిబంధనయం దీపట్టణమునుగూర్చి యున్నమాచన లన్నిటిని చూడఁగా మెగిద్దో యను నూరిపేరుతో కూడ ఈ పేరును వచ్చును గనుక ఇది మెగిద్దోకు సమీపమున నున్నదని తెలిసికొనవచ్చును. ఈ తానాకు ఇశ్శాఖారీయుల ప్రదేశములో నుండినను మనషీగోత్రీకులకు చెందియుండెను గాని మనషీ యులు ఆ పట్టణములలో నుండిన కనానీయులను వెళ్లఁగొట్టలేదు (యెహో 17¹¹⁻¹³ న్యాయా 1²⁷). ఇది లేవీయులకు నియ్యబడిన 48 పట్టణములలో నొకటియై యుండెను (21³⁵). మతీయు నిది మనషీయులు కట్టించిన నాలుగు సరిహద్దుకోట లలో నొకటియై యుండెను (I దిన 7³⁹). దెబోరా బారాకులు కనానీయులతో చేసిన యుద్ధము మెగిద్దో కాలు వల యొద్ద నున్న తానాకులో (న్యాయా 5¹⁹) జరిగెను. ప్రస్తుతమున దానికి టెల్ తానాకు (Tell-Ta'anak) అను పేరుకలదు. దీని నీమధ్య త్రవ్వించి దీని పాడుకేషములలో చాల రాతిశాసనములను కనుగొనిరి. (పటము III, F 1).

తానాత్తీలో (Taanath-Shiloh = షీలో దగ్గర). ఎఫ్రాయిమియుల ప్రదేశమునకు ఈశాన్యదిక్కున నుండు నొక యూరు (యెహో 16⁶). ప్రస్తుతమున నాబ్లాసు (Nablus) నకు ఏడుమైళ్లదూరములో నుండు తానా (Ta'na) దీనియునికియై యుండవచ్చును. (పటము III, G 3).

తావకరమైన సర్పము పాము 4 చూ॥

తావజ్జిరము రోగములు చికిత్సలు II 10 (3) చూ॥

తావివని వృత్తులు చేతిపనులు I 2 చూ॥

తాబోరుకొండ

తాబోరు (Tabor = రాతిగని లేక ఎత్తయిన స్థలము).

1. జెబూలూను గోత్రములో నున్న నోకయూరు (I దిన 677).

2. గిద్దోను జనస్థానమునకు ఒక్కయొద్దనుండు నోకయూరు (న్యాయా 818). ఇది పైనున్నదియు ఒకటేనని కొందఱి యభిప్రాయము.

3. రామానుండి గిలియాకు పోవుమార్గమున నుండు నోక మైదానము (I సమా 103).

4. ఎఫ్రేల కొండలను బయలుపరిచిన కీశాన్యదిక్కున నుండు నోక కొండ. అది నజరేతుకు తూర్పున 7 మైళ్ల దూరములో నున్నది. అది 1843 ఆడుగుల యెత్తుమాత్రముండినను బోడియై గుండ్రముగా నుండుటచే చాలదూరముదాకా అన్నిదిక్కులకు నగపడుచుండును. ఈ హేతువుచే అది హెర్మోను పర్వతమునకంటె చాల చిన్నదిగ నుండినను హెర్మోనుతోకూడ లెక్కింపబడి (క్రీస్తు 8913) ఉన్నతమైన పర్వతములలో నొకటిగా నెంచబడిన (యర్దీ 4813). అది జెబూలూను

ఇశ్రాయీలు గోత్రముల సరిహద్దుగా నుండెను (యెహో 1912, 13). అదియొక పూజాస్థానమై యుండెనని నవ్వదగును. ద్వితీ 3318, 19 లోని కొండ యిదే యని యనుకొందురు. దెవోరా బారాకులు యుద్ధమునకు వెళ్లినపుడు తమ సేనలను ఈ కొండదగ్గరనే సమూహింపి (న్యాయా 48, 13). 518 లో నుండు తాబోరు వేతీకొండయై యున్నట్లున్నది. లోకచరిత్రను విచారింపఁగా తాబోరు ఒక గొప్పదుర్గమై యుండినట్లు తెలియును. మక్కబీయుల యుద్ధములోను, రోమీయుల యుద్ధములోను కూడ సేదలలోను ఆయావార లీ కొటను జయింపవలసి వచ్చెను.

ఈ కొండమీదనే క్రీస్తు రూపాంతరము పొందెనని చాల పురాతనకాలమునుండి యొక వదంతికలదుగాని దాని నమ్ముటకు తగిన యాధారములు లేవు (రూపాంతరము చూ॥).

ప్రస్తుతము తాబోరుకొండమీద మంచి వనములు కలవు. క్రైస్తవ సన్యాసులమఠములు కూడ కొన్ని యున్నవి. ఇవిగాక ఒక గొప్ప కొటయొక్క ప్రాకారములును మిగుల పురాతన

మైన గుల్లేయొక్క పాడుకేషములును అనేక సమాధులును అచట కనబడును. ప్రస్తుతము దానికి జెబెల్ ఎట్-టూరు (Jabel-et-Tour) అని పేరు. అనగా కొండల కొండ యని యర్థము. (పటము I, E 5).

తామర (Lily, Lotus). పాత నిబంధన యందలి రెండుపదములను తామర చెట్లు లేక తామరపుష్పము లనుమాటలచేఁ దెనిగించిరి.

1. దేవాలయము నందుండిన ఆయావాటి కలంకారముగా చెక్కించిన పువ్వులు (I రాజు 71⁹ II దిన 4¹). దేశముయొక్క సౌందర్యమును చూపుటకు హోషేయ ఈ పదమును అలంకార రీతిగా నుపయోగించెను (హోషే 14⁵). పర 21⁹ లో సౌందర్యమునకు నూచనగా నుపయోగించిన వద్దము, పల్లివద్దము అను పదములచేఁ తెనిగించబడిన మాట లొకేపదమై తామర పుష్పమువంటి పుష్పమును నూచించునుగాని అందులో నొక్క తామరపుష్పములేగాక దానికి

తామరపుష్పము

సంబంధించిన యితర పుష్పములును చేరియున్నవని కొందఱి యభిప్రాయము. మ 6²⁸ (= లూ 12²⁷).

లో నున్న అడవి పువ్వు అట్టి పుష్పముని యనుకొను వారును గలరు.

2. యోబు 40^{21, 23} నందున్న తామర చెట్టు అనుదాని మూలభాషాపదము మఱియొకటియై నీడయని అర్థమిచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము. అది ఉత్తరాఫ్రికాలో దక్షిణ యూరపురండున్న యొక ముండ్లపాదకావచ్చును. మొసళ్లు దాని నీడ క్రింద నుండునని చెప్పబడుటవలన అది తామర మొక్క కానట్లున్నది.

తామారు (Tamar = ఈతచెట్టు).

1. యూదాకొడుకైన ఏరుకును ఆతఁడు చనిపోయినప్పటి నతని తమ్ముడైన ఓనానుకును భార్యయైన కనానీయురాలు. యూదావలన ఆమెకు పెరెసు జెరహు అను కవల బిడ్డలు పుట్టిరి (ఆది 38²⁹ రూతు 4¹² I దిన 2⁴ మ 1³).

2. దావీదు కుమార్తె. ఈమె అబ్షాలోము చెల్లెలు. ఆమ్నోను ఈమెను చెరిపెను (II సమూ 13¹⁻²² I దిన 3⁹).

3. అబ్షాలోము కుమార్తె (II సమూ 14²⁷).

4. కుదురుబాటునొందిన యిశ్రాయేలీయుల దేశమునకు ఆగ్నేయ సరిహద్దుగా నుండెడి ఒక స్థలము (యెహె 47¹⁹ 48²⁸). దీని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు. I రాజు 9¹⁸ II దిన 8⁴ లో నున్న తద్వారు ఇదేస్థలమై యుండవచ్చును.

తారహు, తెరహు 2 చూ॥

తార్గములు (Targums). ఇశ్రాయేలీయులు రెండవ ఆలయముకట్టుకాలమునకు తమ బైబిలు వ్రాయబడిన అసలు హెబ్రీభాషను మఱచిపోయి యున్నందున సమాజమందిరములలో వారు బైబిలు చదువుకొనినపుడు తత్కాల మందు వారి వాడుకభాషయైన అరమేయిక్ భాషలో అర్థము చెప్పిరి. ఇట్లర్థము చెప్పినవారందఱు ఒక్కరీతిగానే చెప్పియున్నందున చివఱ కాయర్థమును గ్రంథములలో నెక్కించిరి. ఆ గ్రంథములకు తార్గములని పేరు పెట్టిరి. ఈ గ్రంథములు బైబిలు భాషమును తెలిసికొనుట మంచి సహాయకరములై యున్నవి. ఇట్టి తార్గములు 14 కలవు. దానియేలు ఎ. జా నెహెమ్యా

యను మూడు గ్రంథములకు తప్ప తక్కిన గ్రంథము లన్నిటికి తార్గములు కలవు. ఈ మూడు గ్రంథములను చాలమట్టుకు హెబ్రీ ప్రాకృతమగు అరమేయిక్ భాషలో వ్రాయఁ బడినందున వాటి కట్టి యర్థములను వ్రాయ నవసరములేకపోయెను. (భాషాంతరములు I (2) చూ॥).

తార్సు (Tarsus). చిన్నా సి యా కు ఆగ్నేయమున నున్న కిలికియ పరగణాయొక్క ముఖ్యపట్టణము. సమద్రతీరమునకు 12 మైళ్ల దూరమున సిడ్నస్ (Cydnus) నది కిలువంకల వ్యాపించియున్నది. క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 830 సం॥ మున అహూరురాజగు పల్ల సేపెరు ఈ పట్టణ మునుగూర్చి తన శాసనములయందు దాహరించెను. క్రీ॥ ము॥ 64 సం॥ న రోమనులు కిలికియాను పరగణాగా నేర్పఱచినప్పుడు తార్సును తమ రాజధానిగఁజేసిరి. రోమరాజ్యము నపహరింప యత్నించిన మార్కు అంతోని యనువాడు దీనిని స్వతంత్రమైనదిగఁజేసి దొరతనము వారికి కప్పముగట్టు నవసరములేకుండఁ జేసెను. ఏతెన్ను అలెక్సాండ్రీయ యను పట్టణములలోని కళాశాల లకు సాటియగు కళాశాలను గలిగినదై ఈ పట్టణము మిగుల వన్నెకెక్కినది. ఇది అపొస్తలుడగు పౌలు జన్మస్థానము (కార్య 9:11 21:39 22:3). అతఁడు మాటుమనస్సునొందినపిదప దీనిని దర్శించెను (9:30 11:25). ఇదివఱకున్నంత గొప్పతనము ప్రస్తుతము దీనికిలేకున్నను ఇంకను పెద్ద బస్తీగానే యున్నది. పాతపట్టణపు శిథిలము లింకను అక్కడక్కడ కనఁబడుచున్నవి (పటము V, L 4).

తావళము ఆధరణములు 11 చూ॥

తాళపుచెవి (Key). తాళములును తాళపు చెవులును ఆయా పనులకొఱకై ఉపయోగించినట్లు బైబిలునందు నూచన లనేకములుగలవు. (ఇల్లు II 10 చూ॥).

1. ఈ పదము బైబిలునందు అధికారమును నూచించుపదమై యున్నది (యెష 22:22). ప్రవేశమునకుగూడ అది నూచనయైనట్లు కనఁబడుచున్నది. జనసామాన్యమునకు బోధించక వారి నజ్ఞానస్థితియందుంచినవారు జ్ఞానమును

తాళపుచెవిని ఎత్తుకొని పోయినట్లు అలంకార రీతిగా చెప్పఁబడినది (యా 11:2).

2. క్రీస్తుకు మరణముమీఁద నధికారమున్నదను సంగతిని మరణముయొక్కయు పాతాళ లోకముయొక్కయు తాళపుచెవులను తన స్వాధీన మందున్నవనుటయే విశదపరచుచున్నది (ప్రక 1:18). పనిచేయుటకు తగిన తరుణములు కలుగఁజేయువాడుగాన ఆయన తాళపుచేతులు గలిగిన వాడని 37 నందు చెప్పఁబడెను. పాతాళ లోకపు తాళపుచేతులు గలిగినవాడుగాన ఆయనకు సాతానుమీఁద అధికారముగలదని స్పష్టమగుచున్నది (9:1 20:1).

3. పరలోక రాజ్యముయొక్క తాళపుచెవులు నీ కిచ్చెదనని (మ 16:19) యేసు పేతురుతో చెప్పిన దానినిగూర్చి తాత్పర్యభేదము గలదు. ఆ మాట లధికారమును నూచించునను దానినిగూర్చి యెట్టి సందేహమున లేదు గాని రోమనుకథోలికు వారు ఇతరులకులేని యధికారమును పేతురునకు మాత్రమే యేసు అనుగ్రహించెనని ఈ కథ మునుబట్టి వాదించెదరు. ప్రాటెస్టంటు వారి దిగువరీతిగా దాని గ్రహింతురు. పెంతెకొస్తు దినమున పేతురు ప్రసంగముద్వారా 3 కేలమంది యూదులు క్రీస్తును తమ రక్షకునిగా నమ్మి యంగీకరించుటవలన యూదులకును (కార్య 2:41), ఆన్యజనులు విశ్వసించునట్లు అతఁడు మొదట కొర్నేలికుటుంబమునకు ప్రకటించి వారికి బాప్తిస్మ మిచ్చుటవలన అన్యులకును (10:34-38 15:7) క్రైస్తవ సంఘ ద్వారమును విప్పటకు దేవుఁడేర్పరచుకొనిన సాధనమై యున్నాడు. క్రీస్తు దేవుని కుమారుడని యొప్పుకొనుటచే ఈ ప్రాముఖ్యత యతనికిఁ గలిగెను గాని రోమనువారసుకొను నట్లుగా, అతనికిని అతని గురుస్థానమున వచ్చు వారికిని ఇతరులందఱిపై నిత్యాధికారము కలిగి నట్లెంచరాదని దేవుని గ్రంథములోని యితర వాక్యములచే రూఢిగాఁ దెలిసికొనఁగలము (మ 23:8-12 మా 10:42-45).

ఆయావాటిని బంధించుట విప్పట యను దానినిగూర్చిన బోధయు దీనికి సంబంధించి యున్నది (మ 16:19). ఒక మతముననుసరించు వారికి తగిన కట్టుదిట్టములను నియమించుట సహ

జముగదా. యూదులిట్టి భావముతో దీనినుపయోగించిరి. సంఘ పరిపాలనార్థమై స్థిరమైన నియమములు సువార్తలయందు వాహరింపబడలేదని దాదాపు అందఱు నొప్పుకొందురు. అట్టి వాటి విషయమైన తగిన ఏర్పాటుల నియమించుటకు పేతురునకు అధికారమునిచ్చినట్లు ఈ వాక్యమునందగుపడుచున్నది గాని, అట్టి యధికారమే తక్కిన శిష్యులకు నిచ్చినట్లు మ 18¹⁸ లో చూడవచ్చును. కావున ఈ యధికారము క్రీస్తు దేవుని కుమారుడని యొప్పుకొన్న సంఘమున కిచ్చెనని స్పష్టమగుచున్నది. పేతురట్లు మొదట యొప్పుకొన్నందున అతనికి మొదట యియ్యబడెనేగాని అతనికి మాత్రమే యియ్యబడినట్లు బైబిలు చెప్పుట లేదు.

దీనికి సంబంధముగా పాపమును త్రిమించుటను గూర్చిన యధికారమునుకూడ చేర్చవలసియున్నది (యోహా 20²³). ఆ యధికారముకూడ శిష్యుల సమూహమున కనుగ్రహింపబడిన యాధిక్యత గాని పేతురునకును, అభిషేకము నొందినవారికి మాత్రమే యియ్యబడినదికాదు (లూ 24⁴⁷). ఆయన తననున్న సర్వసమూహమునకు పరిశుద్ధాత్మ ననుగ్రహించినందున (యోహా 20²² I యోహా 2²⁰) వారు సంఘమును క్రమ శిక్షయందుంచునపుడు వారి తీర్మానములు వారికి మాత్రమే గాక సంఘమున కధికారమిచ్చిన ప్రభువు దీనికి యధికారముండునట్లు దయచేసెను (గల 6¹ I కొరి 5^{3,4}).

తాళపుచెవుల అధికారము పాప పరిహారము, తాళపుచెవి 3 చూ॥

తాళము ఇల్లు II, 10 సంగీతము 3 (1) (b) చూ॥

తాళ్ళకట్టుట ఓడలు 5 (2) (b) చూ॥

తాహాతు (Tahath = క్రింద నుండునది).

1. కహాతీయుల తెగకు చేరిన లేవీయులలో నొకడు (I దిన 6³⁴).

2, 3. ఎఫ్రాయిము గోత్రికులలోని యిద్దఱు (I దిన 7^{30,31}). తాహాతు అను పేరు ఈ వచనములో రెండు పర్యాయములు కనబడును. అయితే వ్రాత తప్పువలన నిట్లు వచ్చెను గాని

అసలు ఒక్కసారి మాత్రమే యిచట నుండవలయునని కొందఱందురు.

4. ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యములో మకాము చేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33³⁶). దీని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు.

వి

తిక్వా (Tikvah = నిరీక్షణ).

1. ప్రవక్తిమగు హుల్దాయొక్క మామ (II రాజు 22¹⁴ II దిన 34²³).

2. ఎఫ్రా దిద్దుబాటు చేయుచుండఁగా అతనికి సహాయముచేసిన యహజ్యాతండి (ఎఫ్రా 10¹⁵).

తిగ్లత్పిలేసెరు (Tiglathpileser). ఇది అష్షూరు చక్రవర్తులలో కొంతమందికి పేరై యున్నను బైబిలులో ఆ పేరుగల యొకనిగూర్చిన సూచనలు మాత్రము కలవు. ఇతఁడు మూడవ తిగ్లత్పిలేసెరు అనఁబడును. ఇతఁడు క్రీ॥ ము॥ 745-727 లో అష్షూరు రాజ్యమునేలెను. ఇతనికి పూలు అను మాటుపేరు కలదు (II రాజు 15¹⁹). బబులోను వారి శాసనములలోను ఇతనికి మాటు పేరు కలదు. ఇతఁడు 745 వ సం॥లో అష్షూరు రాజ్యమునపహరించెను. అతఁడు 743 వ సం॥లో సిరియా పరెస్తీను ప్రాంతములపై దండయాత్ర చేసెనని రాతిశాసనమువలనఁ దెలియును. అందువలననే అర్పాదు తూరు దమస్కువారితనికి పన్ను చెల్లించుచుండిరి. అతఁడు 743 లో అర్పాదును ముట్టడించినను అర్పాదువారు 740 సం॥ మట్టుకు అతని నెదిరించిరి (యెష 10³ 36¹⁹ 37¹³). 739 వ సం॥ లో ఇతఁడు యూదారాజైన అశ్శర్యాతో పోరాడినట్లు రాతి శాసనములవలనఁ దెలియును. ఆ యశ్శర్యాయనువాడు ఉజ్జియా కావచ్చును. కుల్లాని యను పట్టణము నతఁడు జయించినట్లు కూడ రాతి శాసనములవలననే తెలియును. అది యెష 10⁹ లోని కల్లోయై యుండవచ్చును (ఆమా 6² లో దీనికిబదులు కల్తీయను పేరు కలదు). 733 వ సం॥లో ఇతఁడు పదిగోత్రములకు రాజైన మెనహేమునుండి పన్నుతీసికొనెను (II రాజు 15¹⁹). 834 లో ఇతఁడు యూదారాజగు ఆహాజతో సంధి చేసికొని అతనిని విరోధించిన

దమస్కురాజగు రెస్సీను, ఇశ్రాయేలు రాజగు పెకహులనుండి విడిపించుటకువచ్చి రెస్సీను నోడించి సిరియాను ఉత్తరపు ఇశ్రాయేలు దేశమును పాడుచేసి (I దిన 5^వ) చాలమందిని చెఱఁబట్టెను. ఆ దండయాత్రలోనే ఫిలిష్తీయుల దేశమునందలి గాజా అష్టోదు ఎక్రోను అనుపట్టణములను జయించి దోచుకొని, మోయాబు అహ్మోను అరబ్బీ అను దేశముల వారియొద్ద కప్పముఁ బుచ్చుకొనెను. 732 వ సం॥ న అతఁడు దమస్కును జయించెను. అప్పడతని దర్బారులో చేరినరాజులలో యూదారాజైన ఆహాజ ఒకఁడని రాతి శాసనములవలనఁ దెలియును. 733 వ సం॥ లో హోషేయ యనువాఁడు ఇశ్రాయేలు రాజైన పెకహును చంపినప్పడు తిగ్లత్సలేసెరు హోషేయను రాజునుగా జేయుటను చూచినయెడల ఇతఁడే పెకహును చంపుటకు హోషేయను ప్రేరేపించి యుండునని యనుకొనవచ్చును. తిగ్లత్సలేసెరు 727 సం॥ లో చనిపోయెను. ఇతఁడు అహ్మారువారి రాజవంశములో నొకదానికి స్థాపకుడై అహ్మారురాజ్యమునకు ఇతరరాజ్యములను వాటి రాజులను లోఁబఱచి యివ్వధముగా ఆ రాజ్యము నధికముగా బలపఱచెను (అహ్మారు చూ॥).

తిజీయుడు (Tizite). దావీదు యోధులలో నొకఁడైన యోహా అనువాని సహోదరుని బిరుదు (I దిన 11^వ). ఆ బిరుదతని జనస్థానమును బట్టి కలిగి యుండవచ్చును గాని అదిచచ్చట నున్నదో తెలియదు.

తిత్తి వంటనామ గ్రీ 2 చూ॥

తివాలు (Tidal). ఇతఁడు గోయాయుల రాజనఁబడును. గోయాయులనిన జనములు అని యర్థము. ఇతఁడు అబ్రాహాము కాలములో సిరియామీదికి దండెత్తివచ్చిన విదుగురు రాజులలో నొకఁడై తతిష్టువారివలె బబులోను ప్రాంతములనుండి వచ్చెను (ఆది 14^వ). బ్రిటిష్ మ్యూజియములోనుండు రాతిశాసనములలో నొక దానిమీద టుడులో అను పేరుకలదు. అతఁడే ఈ తిద్యాలు అని కొందఱనుకొందురు.

తిప్పహు (Tipsah = 'రేవు).

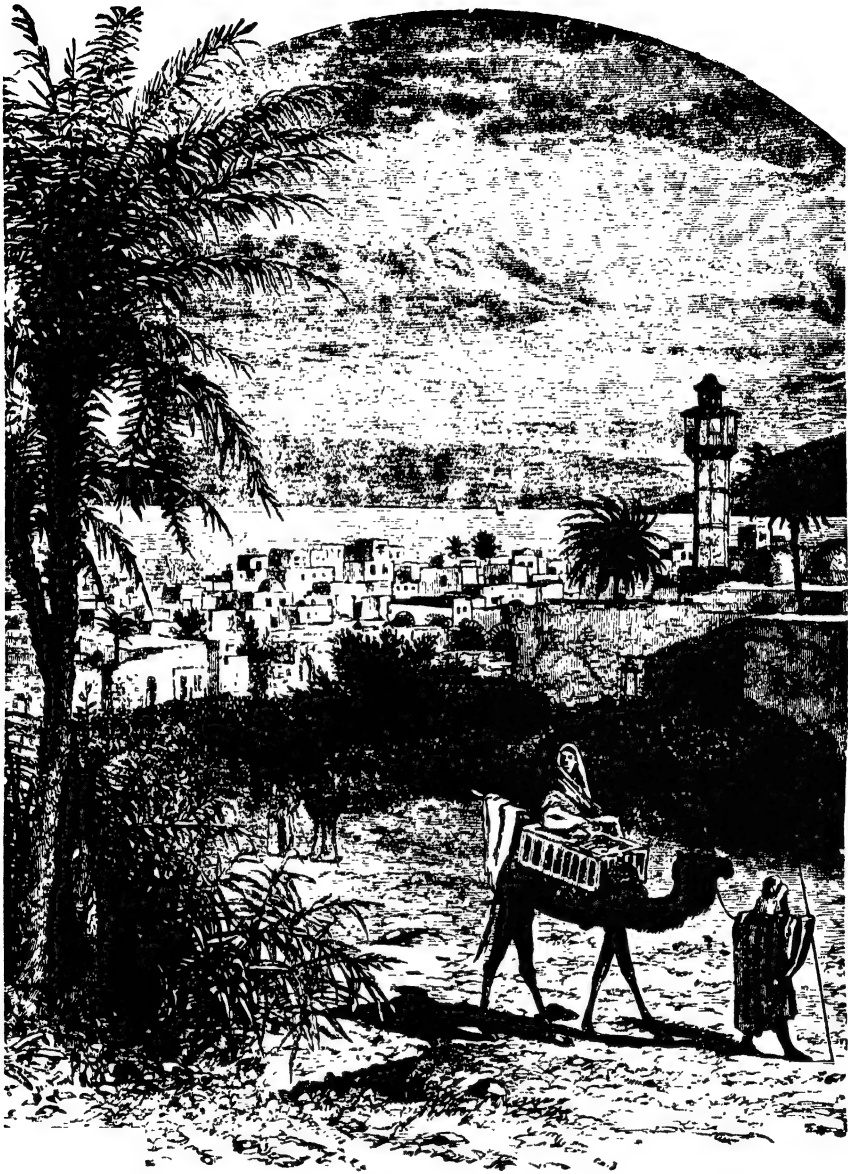
1. యుఫ్రాతునదిని దాటుట కిదియొక రేవు యుండెను. అది అంతియొకయును తూర్పున

యుఫ్రాతునది దక్షిణమునకు తిరుగుచోట నున్నది. అది గ్రీకు వారిచేత థాప్సకుస్ (Thapsacus) అనఁబడి లౌకికచరిత్రలో నొక ప్రసిద్ధమైన రేవుగా నున్నది. సోలొమోనురాజ్యము ఈశాన్య దిక్కున ఈ రేవువఱకు వ్యాపించి యుండెను (I రాజు 4^వ) (పటము VIII, C I).

2. ఇశ్రాయేలు రాజైన మెసహేము పాడు చేసిన యొక పట్టణము (II రాజు 15^వ). దీని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదు. ఒక గ్రీకు తర్జుమాలో దీనికి తర్ఫూయహు అను మాఱుపేరు కలదు (తర్ఫూయహు 2 చూ॥).

తిబెరిక్సేసరు (Tiberius Caesar). క్రైస్తవ రాగూస్తుయొక్క మాఱుకొడుకు. రోమా సామ్రాజ్యపు మూడవ చక్రవర్తి. క్రీ॥ శ॥ 12 వ సంవత్సరమున రోమకు సంబంధించిన దేశములకు పైనిక గవర్నరుగా నుండి బౌగూస్తు 14 వ సం॥ న మరణమొందఁగా అతనికిఁ దరువాత చక్రవర్తి యయ్యెను. శక్తి సామర్థ్యములతో నతఁడు 23 సం॥ లు సామ్రాజ్యమున కేలికగా నుండెను. అతని ప్రభుత్వము మొత్తముమీఁద న్యాయమై నదిగానే కనఁబడినను అతఁడు మాత్రము క్రూరుఁడును భోగాసక్తుఁడునై యుండెను. లా 3^వ నందుదాహరించిన కాల నూచనలోను అతని గౌరవార్థమై కట్టఁబడిన పట్టణపు పేరు (తిబెరియ చూ॥) నందును మాత్రము గాక బెబిలనం దిత్తనిగూర్చిన నూచనలెవ్వియును లేవు (కాలక్రమణిక చూ॥).

తిబెరియ (Tiberias). గలయసముద్ర పశ్చిమతీరమున నున్న యొక పట్టణము. అది యొర్దాను సముద్రసంగమ మగుచోటికి 11¹/₂ మైళ్లును, అది సముద్రమును వెడలుచోటికి 6 మైళ్లు దూరమునందున్నది. ఆ సముద్రమునకు సమీపముగా నుండు ఒక ముఖ్యపట్టణమగుటచే రోమను లా సముద్రమునకు తిబెరియ సముద్రమును పేరు పెట్టిరి గాని పరస్పీనులో ఆ పేరు నుపయోగింపలేదు (యోహా 6^వ 21^వ గలిలయ సముద్రము చూ॥). ఈ పట్టణపు పేరు యోహా 8^వ నందు మాత్రమే కనఁబడినను, ఇది యూదుల చరిత్రయందు ఎంతో ముఖ్యపట్టణమై యుండెను. హేరోదు అంతిప దీనిని క్రీ॥ శ॥ 20 సం॥ న కట్టించి అప్పుడు రాజ్యము నేలుచుండిన తిబెరి

తిబెరియ

కైసరు గౌరవార్థమై దాని కి పేరు పెట్టెను (తిబెరి కైసరు చూ॥). అది గలిలయ ప్రదేశమునకు రాజధానియై యున్నను యూదులలో నిష్ఠాపరులగు వారు దాని నపవిత్రమైన పట్టణముగా నెంచి దానిలోకి పోయేడివారు కాదు. యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట యూదుల

మహాసభయుగు సన్యాస్త్రిక్ వారు దానిని తమ ముఖ్యస్థానముగఁ జేసికొనిరి. తరువాత అది యూదపాండిత్యమునకు ముఖ్యస్థానమయ్యెను. పరెస్సీను టాల్మాడు లనబడున విచ్చటనే విరచితమయ్యెను (టాల్మాడు చూ॥). హెబ్రీభాష యందు హల్లులుమాత్రము పూర్వముండెను.

ప్రస్తుతము హెబ్రీ బైబిలునందలి హల్లులను ఇతర గుర్తులను చేర్చుట కారంభించిన దిచ్చటనే. ప్రస్తుతము అచ్చటనున్న తుబరియ (Tubariya) అను ఊరు 4 వేలమంది జనులుగల పట్టణమై యున్నది. అది అంత ఆరోగ్యవంతముగు ప్రదేశముకాదు (పటము IV, E 7).

తిబ్బి (Tibni). ఒమ్రా యిత్రాయేలు రాజ్యము నవహరించిన సమయమున అతని నెదిరించి రాజ్యము తా నవహరించుటకుఁ బూనుకొన్నవాడు (I రాజు 16:15-21, 23).

తిమింగిలము (Whale, a great fish). యోనా గ్రంథమునుండి యెత్తిన యొక వాక్యమునకు తెలుగు పదము (ను 12⁴⁰). దీని మూల భాషపదము LXX లో యోనా 117 నందున్నది. ఇచ్చట దానిని తిమింగలమనక గొప్పమత్స్యమని హెబ్రీ భాషలో నున్నట్లే తెనిగించిరి. ఇదే సరియైన తర్జుమా. ఇతర భాషలలోనికి ఈ మూలపదమును తిమింగిలమని తర్జుమాజేసినను, అది తిమింగిలమును మాత్రమేగాక ఏ గొప్ప చేపనైనను సూచింపవచ్చును.

తిమోతి (Timothy = దేవుని ఘనపఱచువాడు). అపొస్తలుడగు పౌలు సహవాసి. అతని ముఖ్యసహాయకుఁడు. ప్రభువునందు నాకు ప్రియుఁడును నమ్మకమైన నా కుమారుఁడును (I కొరి 4¹⁷), విశ్వాసమునుబట్టి నా నిజమైన కుమారుఁడు (I తిమో 2²) అని పౌలతనిని గూర్చి వ్రాయుటవలన పౌలున కతనియందున్న అనురాగము మాత్రమేగాక అతనిద్వారానే తిమోతి క్రైస్తవుఁడైనటులఁ దెలియుచున్నది. ఎటులనైనను పౌలు మొదటి ప్రయాణమునందు లుకయొనియలోని లుక్రసు దర్శించినప్పుడు తిమోతి తల్లియగు యూనికేయును, అతని అవ్వయగు లోయియు క్రీస్తునందు విశ్వసించిరి (II తిమో 1⁵ 31¹). తన తల్లి యనుసరించిన యీ నూతనమతమును గూర్చిన సంగతులను ఆమె చెప్పగా విని గ్రహించుకొనఁ గలిగిన వయస్సు నందఁక డప్పుడుండెను. అతనితల్లి యూదురాలు గాని లేండ్రీమాత్రమయ్యెను (కార్య 16¹). చిన్నతనమునుండియే అతఁడు రేఖనములను చక్కగా నెరిగి యుండినను (II తిమో 3¹⁵)

సున్నతిమాత్రము పొందియుండలేదు (కార్య 16³). అతఁడు క్రైస్తవుఁడైన పిదప సువార్తనేపయందుఁ బ్రవేశింప నాస్త్రీఁ గలవాఁడై, పౌలు రెండవమాటు లుక్రసు దర్శింపవచ్చునరికి, లుక్రసు, ఈకొనియ ప్రాంతములలోని సహోదరు లందఱి వలన మంచి పేరునొంది యుండెను (16³). అతఁడేవో యొక ప్రత్యేకముగు పనిచేయవై యున్నాఁడను సంగతి ముందుగనే ప్రవచింపబడియుండెను (I తిమో 1¹⁸ 4¹⁴). గనుక పౌలతనిని తన వెంటఁ దీసికొనివెళ్ల నిశ్చయించినందున అతఁడును ఇతర పెద్దలును హస్తనిక్షేపణముచేసి సువార్తకుని పనికతని ప్రతిష్ఠించిరి (4¹⁴ II తిమో 1⁶). బాహ్యచారము మాత్రమేయగు సున్నతిసందుట వలనగాని, పొందక పోవుటవలనగాని లాభనష్టము తెచ్చియులేనందున సువార్తపని జయకరముగా యూదులలో జరుగునని నిరీక్షించిన పౌలు ఇతనికి సున్నతి చేయించి తన వెంటఁ గొనిపోయెను. పౌలు గలతియగుండా త్రోయ ఫిలిప్పయి థెస్సలోనికయ బెరయలకు వెల్లినప్పుడితఁడును వెల్లెను. కాని పౌలు ఏతెస్సకు వెళ్లనప్పుడితనిని నీలను బెరయలో విడిచివెల్లెను (కార్య 17¹⁴). వారు త్వరలోవచ్చి తన్ను కలిసికొనవలసినదిగా పౌలు వారికి కబురంపెను (17¹⁵) గాని I థెస్స 3^{1,2} నందు పౌలతనిని థెస్సలోనికయకుఁ బంపినట్లును, తాను కొరింఠుకువచ్చునఱకు అతఁడుగాని నీలగాని వచ్చితనను కలిసికొన లేదని వ్రాయుచున్నాఁడు (కార్య 18⁵ I థెస్స 3⁶). కొంతకాలమునకు తిమోతి వచ్చి కొరింఠులో పౌలును కలిసికొనెను (1¹ II థెస్స 1¹). తరువాత అతనిపేరు ప్రస్తాపింపఁబడక పోయినను పౌలు తిరిగి వెళ్లనప్పుడితఁడును అతనివెంట వెళ్లియుండును. తరువాత పౌలు ఎఫెసులో పనిచేయునప్పుడక్కడ అతనితో కలిసియున్నట్లు చూడవచ్చును. పౌలు కొరింఠీయులకు మొదటి యుత్తరము వ్రాయకమునుపే ఆ సంఘమునందున్న కొన్ని యక్రమములను సవరింపవై అతని నక్కడకుఁ బంపినట్లు I కొరి 4¹⁷ నందున్నది. ఈ యుత్తరము వారి కందునప్పటి కతఁడింక నేదోయొక కారణముచే అచ్చట చేరియుండలేదని 16¹⁰ వలన సూహింపవచ్చును. ఎట్లయినను పౌలు ఎఫెసును వదిలి పెట్టక ముందఱనే పౌలతనిని ఎరస్తును మాన్సి

దోనియలోనికిఁ బంపినందున అతఁడు మఱల పౌలునొద్దకు వచ్చినట్లు కనఁబడుచున్నది (కార్య 19²²). తరువాత కొద్దికాలమునకే పౌలతనిని మాసిదోనియలోఁ గలిసికొనినందున ఇద్దరును కొరింథుకు వెళ్లిరి (రోమా 16²¹). పౌలు యెరూషలేమునకుఁ జరిపిసారి వెళ్లనప్పుడు అతని వెంట నున్నవారిలో నితఁడొకఁడై యుండెను (కార్య 20⁴). అతఁడు యెరూషలేమువఱకు వెళ్లిన రోమా తేలియదు. పౌలు కైసరయలో నుండినప్పుడు గాని రోమాకు ఖైదీగాఁ బోవునప్పుడుగాని అతఁడు పౌలుతోనున్న జాడయేలేదు గాని పౌలు రోమానుండి వ్రాసిన యుత్తములలో నతనిపేరు కనఁబడును (ఫిలి 1¹ 2¹⁹⁻²² కొలొ 1¹ ఫిలి 1). దీనివలన అతఁడు రోమాకువెళ్లి అక్కడ పౌలు సహవాసిగ నుండినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. పౌలు చెజనుండి విడుదల నొందినపిదప తిమోతికి మఱి ముఖ్యములగు పనుల నప్పగించినట్లు చూడవచ్చును. అతఁడు ఎఫెసులోని సంఘపునకి నియమింపఁబడినట్లు తిమోతికి వ్రాసిన మొదటి పత్రికవలనఁ దెలియుచున్నది. తిమోతివంటి యావనునికట్టి పనిభారమైనదియు కష్టమైనదియు ననుటకట్టి సందేహములేదు (I తిమో 4⁹). తప్పుడు బోధకులను ఖండించుటయు పెద్దల నాయా పనులకు నియమించుటయు, సంఘము యొక్క ధర్మ విధుల నేర్పఁబడి వాటిని క్రమముగా జరుపుట యనునవి అక్కడ చేయఁబలసిన పనులలోఁ గొన్నియై యుండెను. ఆ పని ఒక అపొస్తలుని యంతటివాఁడు చేయఁబలసిన పనిగాన దానినిగూర్చి పౌలతనికొక ప్రత్యేకముగు పత్రికను వ్రాసెను. పౌలు తన యవసానకాలమున చివరిపత్రిక వ్రాసినదితినికే (II తిమో). అప్పటికి దాదాపుగా అందఱివలన విడువఁబడి ఒంటరిగా నున్నవాడై ప్రియబిడ్డయగు తిమోతి తన మరణకాలమున తనకు దగ్గరగా నుండవలెనని యెంతగానో యఁపేక్షించుచు (4^{9, 21}) తన సంగతుల నన్నిటిని దాచక అతనికిఁ దెలుపుకొనెను. పౌలు బ్రతికియుండఁగానే అతఁడువెళ్లి కడసారి యతనిఁ జూచెనో లేదో చెప్పవీలుగాదు. తిమోతి యొక్క అంత్యమునుగూర్చి మనకంతగాఁ దెలియదు. అతఁడు చెజయందు వేయఁబడి విడుదల నొందెనను సంగతి మాత్రమే మన మతనినిగూర్చి

తెలిసికొనఁగలము (హెబ్రి 13²³). అతఁడు తన మరణపర్యంతము ఎఫెసు పట్టణమున కధ్యక్షుఁడుగా నుండినట్లు ఆది సంఘపు పారంపర్యముల వలనఁ దెలియుచున్నది. అట్లయినపక్షమున ప్రక 21-7 లో నున్న ఎఫెసు సంఘముయొక్క దూత యితఁడు గావచ్చును. ఇతఁడొకమాటు ఎఫెసు పట్టణమునందు జరుగు అన్యల తిరునాళ్లలోని యక్రమములను ఖండించినందున వారతనిపై కోపించి యతనిని చంపినట్లు ఒక పారంపర్యము వలనఁ దెలియుచున్నది. కక్షాస్టాంటి నోపిలు నందేలిని కక్షాస్టాంటియస్ అను చక్రవర్తి అతని యెముకలను ఆ పట్టణమునకుఁ దెప్పించి అచ్చట పాతిపెట్టించినట్లు భక్తులచరిత్ర (Acts of the Saints) వలనఁ దెలియుచున్నది గాని అతని గూర్చి బైబిలునందున్నవిగాక యితర సంగతులంత రూఢియైనవి గావు.

తిమోతికి వ్రాసిన పత్రికలు (Timothy, Epistles to).

మొదటిపత్రిక.

1. గ్రంథకర్త.

వ్రాసినకాలము మొదలుకొని 19 వ శతాబ్దారంభమువఱకు వేద పండితోత్తములందఱు నీ పత్రికలను లిఖించినవాఁడు పౌలైనట్లు భావించుకొనుచు వచ్చిరిగాని నవీనగ్రంథ పరిశోధకులు కొందఱు అందునుగుఱించి సందేహించుట కాస్పదము గలదని నిశ్చయింపకొనుచున్నారు. వారి సంశయమున కాధారముగా మూఁడు ముఖ్య సందర్భములను చెప్పదురు. అవేవనిన:- (1) ఈ మూఁడు పత్రికలయందు అనఁగా, మొదటి రెండవ తిమోతికి తీతుకు వ్రాసిన పత్రికలయందు, కార్యముల గ్రంథములో వివరింపఁబడు పౌలు యొక్క ప్రయాణములలోనే ప్రయాణమున కైనను సంబంధింపని విషయములు కనఁబడుచున్నవి. అందుకు దృష్టాంతముగా I తిమో 11-3 యందు పౌలు తాను మాసిదోనియకు పోవ బైబిలేరగా ఎఫెసులో తిమోతిని విడిచెనని వివరింపఁబడఁగా కార్య 19²² నందు పౌలు తాను మాసిదోనియకు పోఁదలఁచి తనకు ముందుగా తిమోతిని పంపించెనని వర్ణించఁబడెను. కార్యముల గ్రంథమందు పౌలు తానే ముందుగా మాసి

దోనియకు పోవునపుడు తిమోతిని ఎఫెసునందు విడిచిపెట్టిన సంగతి యెచ్చటనైనను కనబడదు. అదియుగాక II తిమో 4¹⁰ నందు త్రోఫీము రోగియైనందున నతని మిలేతులో విడిచి వచ్చితినిని చెప్పుచున్నాడుగాని కార్య 21¹⁹ నందు పౌలు త్రోఫీమును కలిసికొని మిలేతులో ఎఫెసు సంఘ పెద్దలను దర్శించిన తరువాత అతని తోడుకొని యెరూషలేముకు పోయెనని కనబడుచున్నది. కాగా ఈ పత్రికలయందు ప్రశంసింపబడిన ప్రయాణములును, కార్యములయందు ప్రస్తాపింపబడిన ప్రయాణములును వేరువేరుగా నున్నవనుటకు సంశయములేదు. (2) ఈ పత్రికలయందు సంఘ పరిపాలననుగుఱించి చెప్పబడిన వివరములు చూడగా పౌలుకాలములో సంఘములింత యభివృద్ధి జెందలేదని నిశ్చయింతురు. అదియు మాత్రముగాక యీ పత్రికలయందు నూచించబడిన సంఘపరిపాలనయు మతసిద్ధాంతభోధయు తప్పదు సిద్ధాంత వ్యాపకత్వమును పౌలుకాలములో నింత వృద్ధిజెందియుండలేదని కొందఱాక్షేపింతురు. (3) ఈ పత్రికల శైలికిని పౌలు వ్రాసిన యితర పుస్తకముల శైలికిని వ్యత్యాసముండుట మాత్రమేగాక యీ పత్రికల యందనేక నూతన పదములు కనబడుటనుబట్టి వీనిని పౌలు వ్రాయలేదని నిశ్చయించుకొందురు. ఇందుకు దృష్టాంతముగా మొదటి పత్రికయందు కొత్త నిబంధనయందు మఱిచ్చటను కనబడిన 74 కొత్త పదములును, రెండవ పత్రికయందు 46 నూతన పదములు, తీతు పత్రికయందు 28 నూతన పదములు కనబడుచున్నవి. పై మూడు ముఖ్యకారణములనుబట్టి యీ పత్రికలు పౌలుచే రచించబడినవి కావని పూర్వపక్షము చేయుదురు.

అయినను పై యాక్షేపణలను విచారింపగా వానికి సమాధానము చెప్పట సులభసాధ్యమని తోచకమానదు. (1) వీటియందలి యాత్రవివరములు కార్యములయందలి వృత్తాంతములను పొసగకుండుట వాస్తవమేగాని అందువలన పోలిపత్రికలను రచించలేదను తీర్మానము మాత్రము న్యాయమయినదికాదు. ప్రాచీన గ్రంథములను సంఘ యితిహాసములను పరిశోధించగా పౌలు రోమా యందు రెండు సంవత్సరములు ఖైదులోనుండిన

తరువాత విడుదలయై కార్యములలో ఐర్తింపబడిన సువార్త యాత్రలు చేసెననుటకు చాలి నంత యాధారముగలదు. పౌలు విడుదలయైన తరువాత రోమావిడిచి ఫిలిప్పయి సంఘమును దర్శించి అక్కడనుండి ఎఫెసు పట్టణమునకు పోయి ఆ చుట్టుపట్టునుండిన కొలొస్సయి మొదలగు గ్రామములను చూచి ఎఫెసును విడిచి స్పెయిను దేశమునకుపోయి, స్పెయినుదేశము నుంచి తిరిగి వచ్చుచున్నప్పుడు క్రేతు ద్వీపమును దర్శించి మిడట తిరుగ ఎఫెసును చేరెను. ఎఫెసులో నెంతకాలము గడిపెనో చక్కగా తెలియదుగాని ఎఫెసును విడిచిన తరువాత మఱియూ మసిదోనియ ప్రాంత్యములలో సంచరించి కడకు నీకొపాలిలో శీతకాలము గడుపుదలచి అక్కడికి పోవుచున్న సమయములో పట్టుబడి రెండవ పర్యాయము రోమాకు ఖైదీగా కొంచుపోబడిన వాడాయెను. పైన వివరించిన ప్రయాణములలోనే పోలి పత్రికలను రచించెనని వేద వ్యాఖ్యాతలు అభిప్రాయపడుదురు. ఈలాగుండగా పౌలు I తిమో 11³ నందు చెప్పిన సంగతి కార్యములయందగుపడక పోయినను ఆయన విడుదలయైన తరువాత చేసిన ప్రయాణ వివరములవలన నది విశదమగును. (2) మఱియు నీ పత్రికలయందు సంఘపరిపాలనను గుఱించియు సంఘాభివృద్ధిని గుఱించియు నూచించబడిన వివరములనుబట్టి యీ పత్రికలు పౌలు వచనములు కావని నిశ్చయించుకొనుట సహేతుకము కాదు. పౌలు ఇతర పత్రికలయందు సంఘ క్రమ శిక్షను గుఱించి అంతఃగ వర్ణించ నావశ్య ముండలేదు గనుక వాటి మూలముగా సంఘ పరిపాలనను గుఱించి చక్కగా తెలిసికొన సాధ్యముకాదుగాని యీ మూడు పత్రికల యందును పౌలు సంఘసవరణ నిమిత్తమే ఎఫెసు నందును క్రేతునందును తిమోతిని తీతును నియమించి వారికి వ్రాయుచున్నాడు. గనుక వీని యందు సంఘపరిపాలన వివరములే ముఖ్య ప్రస్తావనలై యున్నవి. అదియుగాక యీ పత్రికలయందు ఖండింపబడిన తప్ప సిద్ధాంతములు వీనియందు నూచించబడినంత పూర్ణముగా పౌలుకాలములో ప్రబలియుండలేదను ఆక్షేపణ నిరాధారమైనది. కొలొస్సయుల పత్రికయందు

పాలు ఖండించిన తప్పు సిద్ధాంతములను ఈ పత్రికలయందు ప్రశంసించబడిన తప్పు సిద్ధాంతములను చాలమట్టుకు ఒకటే. వాని మూలమున వెనుకటి కాలమున జ్ఞోనీక సిద్ధాంతములను దుర్బోధ యేర్పడెను. (3) ఈ పత్రికలయందు నూతన నిబంధనయందు మఱెచ్చటను కనబడని క్రొత్త మాటలనుబట్టి యీ పత్రికలను పాలు రచించలేదని చెప్పటకు వీలులేదు. వీనియందు పాలు సాధారణ మతబోధను చేయ నుద్దేశించ లేదుగాని ముఖ్యముగా సంఘపరిపాలన విధులను తెలియజేయుచున్నందున అందుకు సంబంధించిన జాతీయముల నుపయోగింపవలసివచ్చెను. కాబట్టి వైజెప్పిన ఆక్షేపణలను సాధక బాధకమున పరిశోధించుకొంటి యీ మాఁడు పత్రికలు పాలుచే లిఖించబడిన రచనములు కావను ఆక్షేపమునకు సహేతుకమైన ఆధారమేమియులేదు.

2. ఎవరి నిమిత్తమై వ్రాయబడెను?

పాలు వ్రాసిన యితర పత్రికలవలె ఇదియే సంఘస్థులయొక్క హెచ్చరిక నిమిత్తముగాక పాలుకు బహు ప్రీయుఁడుగా నుండు సహచారి యగు తిమోతి అను సంఘ పరిపాలకుని హెచ్చరిక నిమిత్తము రచించబడెను. (తిమోతియు చూ॥).

3. కాలస్థాన నిరూపణము.

పాలు రోమాలోనుండి విడుదల నొందిన తరువాత 63 లేక 64 సం॥లలో చేసిన ప్రయాణములలో నెప్పుడో యొక సమయమున నీ పత్రిక లిఖితమాయెను. రమారమి క్రీ॥ శ॥ 66 లేక 67 సం॥ పాలు రోమాపురియందు హతపాక్షి యాయెను. కావున క్రీ॥ శ॥ 64-66 సం॥ ల మధ్య నీ పత్రికను రచించె ననుకొనకతీరదు. ఆయనెక్కడ వ్రాసెనో మనకు చక్కగా తెలియదుగాని బహుశః క్రీ॥ శ॥ 64 సం॥ వసంత కాలమున వ్రాసెనని పెక్కుండు పండితోత్తములనుకొందురు. ఈ పత్రికెక్కడ రచించబడెనో నిస్సందేహముగా చెప్ప వీలుపడదుగాని బహుశః పాలు మాసిదోనియ ప్రదేశమందు సంచారము చేయుచుండగా వ్రాసిపంపించెనని యనుకొనుటకు చాలినన్ని యాస్పదములు గలవు.

4. మొదటి పత్రికలోని ముఖ్యసంగతులు:—

I. అభివందనములు (1^{1,2}).

II. తాను ప్రకటించిన సువార్త సత్యమును తిమోతి బోధించి మిథ్యాభిప్రాయములను ఖండించవలెనని ప్రేరేపించుట (1³⁻²⁰).

III. సంఘారాధన విధానమును సంఘ పెద్దల పరిచారకుల నియామక విధులను వివరించి ఒక స్తుతి వాక్యముతో నీ భాగమును ముగించుట (2¹, 3¹⁶).

IV. నిష్కమితమైన శారీర నిగ్రహమును ఖండించుచు తిమోతి ధైర్యస్థైర్యములు గలిగి యుండవలెనని హెచ్చరిక చేయుట (4¹⁻¹⁶).

V. వృద్ధులను వితంతువుల నెట్లు చూడవలెనో చెప్పుచు సంఘమందలి పెద్దలకు చూపవలసిన మర్యాదనుగూర్చి వివరించి తిమోతియును హెచ్చరించుట (5¹⁻²⁵).

VI. దాసులనుగుఱించియు వివిధములగు తప్పుడు బోధలను చేసినవారిని గుఱించియు తెలిపి, తిమోతి ఎట్లు తన పనిని నిర్వహించి స్థితిగలవారికి బోధింపవలెనో వివరించి హెచ్చరించుట (8¹⁻²¹).

రెండవ పత్రిక.

1. మొదటి పత్రికనుగూర్చి చెప్పిన నిదర్శనములన్నియు నీ రెండవ పత్రికనుగూర్చియు చెప్పదగును. గనుక దాని ప్రామాణికత్వమును గుఱించి తీర్మానించినట్లే దీనిగూర్చియు తీర్మానించుట తగును. ఈ రెండవ పత్రిక పాలు వ్రాసిన పత్రికలన్నింటిలో చిట్టచివరిది. అతడు ఖైదులోనుండి తనకు మరణశిక్ష విధింపబడునని యెఱిగి దీనిని వ్రాసినట్లు దీనియందు నూచనలు కనబడుచున్నవి (1⁸⁻¹⁶ 2). అతఁడు సేర స్థుఁడుగా నెంచబడెను (2⁹). స్నేహితులలో నశ్చేకు లతని వదలివేసిరి (1¹⁵ 4¹⁰⁻¹²). లూకా యొకఁడు మాత్రము పాతవానిలో స్థిరుఁడుగ నుండెను (4¹¹), గాని క్రొత్త స్నేహితులును కొందఱేర్పడిరి (4²¹). ఇది వ్రాయకమునుపు ఒక విచారణ జరిగెను (4^{16,17}). మఱియొక వాయిదా వేసిరి. అతఁడు విడుదల నొందనందున తప్పక తనకు మరణశిక్ష కలుగునని తెలిసికొనెను. గాన యిది బహుశః 67 సం॥ వ్రాయబడి

యుండుననుట యొక్కము. ఇట్టి కష్టములో తానుండఁగా తనకు విశ్వాసవిషయములో కుమారుడైన తిమోతి తనదగ్గర నుండవలెనని యాశించుచు ప్రేమతో నతఁడు తనయొద్దకు రావలెనని చెప్పుటకు ఈ యంత్రమును వ్రాసెనుగాని బహుశః అట్లతఁడు వచ్చుట తటస్థింపదేమోనని తలంచి తన పనిముగిసెననియు తిమోతి తనపని నెంతనమ్మకముగా చేయవలెనో దానిని తెలుపుచు అతనికిది వ్రాసెను.

2. రెండవ పత్రికలోని ముఖ్యసంగతులు.

I. అభివందనములు (1¹⁻²).

II. తిమోతి ప్రేమను ప్రసించుకొనుచు దాని విషయమై ఆదరణ నొందుచుండఁగా అతఁడు వహించిన ఉచ్యోగ బాధ్యతనుగూర్చి తెలుపుట (1³⁻¹⁴).

III. పుగ్గలు హెచ్చొగినే యనువారు తన్ను ఎడబాసిన సంగతియు, ఒకసెసెఘాన తన్ను పరామర్శించిన సంగతియు తెలుపుచు, దేవుఁడు నన్ను దగినవాఁడుగాన తిమోతినీ ధైర్యము గలిగి యుండుమని హెచ్చరిక చేయుట (1¹⁵⁻²¹).

IV. హుమెనై ఫీలేతు అను వారసునొందిన తప్పు సిద్ధాంతములనుగూర్చి జాగ్రత్తగలిగి, స్వంత నడువడికను గుఱించి హెచ్చరికగా నుండుమని ప్రేరేపించుట (2¹⁻²⁶).

V. అంత్యకాలమున కనబడు దుష్ప్రవర్తకులను గుఱించి జాగ్రత్తచెప్పి తానిప్పుడు ముగించవలెనని తన జయకరముగు నిర్ణయమునుగూర్చి ఆనబెట్టి అతఁడీపనిని నమ్మకముగా చేయవలెనని చెప్పుట (3¹⁻⁴).

VI. తిమోతి తనయొద్దకు రావలెనని చెప్పి, తనను వదలివేసిన స్నేహితులనుగూర్చి దెలిపి, దేవుఁడు తన నెంతమాత్రమును విడువఁడని ధైర్యమును కనబఱచుచు స్నేహితులకు వందనములు చేసి ఆశీర్వాదముతో నీ పత్రికను తన పత్రిక లన్నిటిని ముగించుట (4⁹⁻²²). M.

తిమ్నా తైరహు, (Timnath-serah, or Timnath-heres = మించిన భాగము). యెహోషువకు ఇయ్యబడిన స్వాస్థ్యములోనున్న యొక పట్టణము (యెహో 19⁵⁰). యెహోషువ ఈ పట్టణములో నివాసముచేసి దీనిలోనే పాతిపెట్టె

బడెను (24³⁰ న్యాయ-2⁸). అది గాయఖకొండకు ఉత్తరదిక్కుననున్నదని వ్రాయబడెను (2⁹). I మక్క-9¹⁰ లోని తిమ్నా ఇదేస్థలమై యుండవచ్చును. అది యెరూషలేమునుండి కైరయకు పోవుమార్గమునకు సమీపముగనుండి లుద్దకు ఈశాన్యమున 7 క్రోసులదూరములో నున్నట్లు పురాతన గ్రంథములలో (Onomasticon) నొక దానియందున్నది యెహోషువ సమాధి షెకెము నకు దక్షిణమున 5 క్రోసులదూరములో నున్నదని షోమ్రానువారు చెప్పుకొందురు. (పటము III, E 4).

తిమ్నా, తిమ్నాతు (Timna = భాగము Timnath).

1. ఏశాపు కుమారుడగు ఎలీఫజు ఉపపత్ని (ఆది 36¹¹).

2. ఏశాపు సంతతిలో నొక స్త్రీ (ఆది 36²⁹ I దిన 1³⁹). ఈమె హోరీయుల తెగవారిలో చేరియుండెను.

3. ఎదోము నాయకులలో నొకఁడు (ఆది 36⁴⁰ I దిన 1⁵¹).

4. యూదా మన్యమందలి యొక స్థలము (ఆది 38^{13,14}). యూదా అచ్చట తన మందను మేపెను. యెహో 15⁵⁷ నం దుదాహరింపఁబడిన హెబ్రోనుకు దక్షిణముగా నున్న ఊళ్ల బాలితాలో నీ పేరుండుటచే అది యా ప్రాంతము లందున్న గ్రామముని యూహింపఁదగునుగాని దాని యునికి ఇంక నూటిగాఁ దెలియదు.

5. యూదా ఉత్తరపు సరిహద్దు నందున్న ఒక యూరు. అది బేషేమెఖుకు సమీపముగా నుండి దానీయుల ఊళ్లలో చేర్చఁబడెను (యెహో 19⁴⁶). సమ్నాను భార్య ఈ యూరి కాపురస్థురాలు గాన సమ్నాను కాలమునందిది ఫిలిష్తీయుల యాధీనమందుండెను (న్యాయ 14^{1,2,5} 15⁵). రాజున ఆహ్వానము దానిని పట్టుకొని స్వాధీనము చేసికొనెను (II దిన 28¹⁸). దాని కిప్పుడు తిబ్నె (Tibneh) యను పేరుగలదు. అది యెరూషలేముకు పడమటి దిక్కునకు కొంచెము దక్షిణముగా 8 క్రోసుల దూరమందున్నది. (పటము II, D 1).

తిరాతీయులు (Tirathites = తిరహు నివాసులు). లేఖింబ పనిచేసిన యొక కుటుంబపు వారు (I దిన 2⁵⁵).

తిరుగలి, తిరుగటిరాయి పంటసామగ్రి 2 చూ॥

తిరుగుట, వేపునితట్టు మారుమనస్సు చూ॥

తిర్సా (Tirzah = సంతోషదాయకము).

1. యెహోషువ పట్టుకొనిన 31 పట్టణములలో నిదియొకటి (యెహో 12²⁴). ఇశ్రాయేలురాజైన మొదటి యరొబాము అందులోనే నివసించెను (I రాజు 14¹⁷). ఆయనకు తిరువార ఇశ్రాయేలు దేశమునేలినవారు ఒమ్రికాలము వఱకు అచటనే బసచేయుచుండిరి (15³⁴ 16^{9, 15, 17, 23}). మొనహేము షల్లాముమీఁద కుట్టచేసిన స్థానమిదే (II రాజు 15¹⁴). పర 6⁴లో సుందర వతియగు షూలమ్మిలి తిర్సాపట్టణమువలె సుందరమైనదని చెప్పబడినది. ఆ తిర్సా యిర్మొయుండవచ్చును. దాని సరియైన యునికినిగూర్చి తెలియదుగాని అది హోమ్రానుకు సమీపముగా నెచ్చటనో యున్నదని సాధారణముగా నంగీకరింతును. (మటము II, G 2).

2. సెలొపహాదుయొక్క విదుగురు కుమార్తెలలో నొకతె (సంఖ్యా 27¹ 30¹¹ యెహో 17³).

తిర్హనా (Tirhanah). కాలేముకొడుకులలో నొకడు (I దిన 2⁴⁸).

తిర్హాకా (Tirhakah). కూఘదేశమునకు రాజు (II రాజు 19⁹ యెష 37³). అతడు తన సేనతోకూడ విగుప్తునుండి బయలుదేరి అష్షూరు రాజును స్వస్థీబునకు విరోధముగా యుద్ధము చేయుటకు వెళ్లెను. లొకిక్ చరిత్రకారుడైన హెరోడోటస్ (Herodotus) కూడ ఈ యుద్ధమునుగూర్చి వ్రాసెను. ఆ రాజు క్రీ॥ ము॥ 691-665 సం॥ లలో నేలుచుండెను. అతని యేలుబడి చివటి యెదు సం॥ లలో నితనికి అష్షూరీయులతో ఎడతెగని యుద్ధములు జరిగెను. అష్షూరీయులు అతని దేశమును బట్టుకొనినను దానిని తమ స్వాధీనములో నుంచుకొనలేక పోయిరి.

తిష్బీయుడు (Tishbite). ప్రవక్తయగు ఏలీయాకు పెట్టబడిన బిరుదు (I రాజు 17¹). అతఁడుపుట్టిన ఊరువలన ఆ బిరుదతనికి కలిగియుండవచ్చును. ఆ యూరు గిలాదులో నున్నట్లు వైవచనమువలనఁ జెలియుచున్నది. ప్రస్తుత మచ్చటనున్న ఎల్ ఏష్టీబ్ (El-Ishtib) దీని యునికియై యుండవచ్చును. అది మహానయీముకు పడమరగా నున్నది.

తీ

తీతియు యూస్తు (Titus Justus). కొరింథువులవాని. యూదులు తమ సమాజ మందీరములోనుండి పాలును వెళ్లఁగొట్టినప్పుడెల్లఁదీ తీతియు ఇంటనుండి బోధించెను (కార్ 18⁷). ఇతఁడు భక్తిగిలవాడని చెప్పటచేత ఛేదన సంస్కారము నొందకపోయినను యూదులమతమును నమ్మి యనుసరించినవాడని తెలియుచున్నది. కొన్ని ప్రతులలో యూస్తు అను పేరొకటిమాత్రమే గనబడుచున్నది.

తీతు (Titus). పాలు యొక్క సహచారియు నతని కలి ప్రియమిత్రుడైనవాడు. పాలెనిషేరు ప్రస్తాపించునప్పుడెల్లను ఇతని గుఱించి బహు యుర్రాగ మగుపలుచును. ఇతని పేరు కార్ 19 మల గ్రంథములో నెక్కడను తటస్థించదుగాని పత్రికలలో కొన్నిపర్యాయములు మాత్రమగుపడుచున్నది. ఇతని జన్మస్థానమును గుఱించి పండితులు వేవేవభిప్రాయముల ననుసరింతురు. అతఁడు క్రీస్తుద్వీపములో జన్మించినవాడని కొందఱును ఈ కొనియలో జన్మించినవాడని కొందఱును చెప్పుదురుగాని సంఘాధ్యక్షుడైన కృస్టోస్తమతని స్వగ్రామము కొరింథు అని నిశ్చయించుకొనెను. పాలు క్రైస్తవుడైన 14 సం॥ లకు అంతియొకయ సంఘమందన్యతైన క్రైస్తవులు గున్నతిపొందుట అవసరమౌ లేనో అను వివాదము కలిగిన సమయమున తీతు అక్కడ నుండెను. దీనివలన అతఁడు అంతియొకయ పట్టాపువాడని కొందఱి యభిప్రాయము. గల 2³ వలన నితఁడు హెల్లేనియుడని స్పష్టమగును. ఆ వివాదములో సమాధానము చేయుటకై పాలు యెరూషలేమును దర్శించి నపుడు తీతును వెంటబెట్టుకొని వెళ్లెను. యెరూష.

లేము సంఘస్థులలో పెక్కిండు తీతుకు సున్నతి చేయవలెనని వాదించగా పాలండున కెంతమాత్రమును సమర్థించకపోయెను.

ఆ మీదట తీతు పాలువెంట సంచరించుచు ఆయన ఎఫెసులోనుండి గలతీయుల పత్రిక వ్రాయునంతాక ఆయనతో కూడ నుండెను. అటుతరువాత పాలు మొదటి రెండు కొరింథీయులకైన పత్రికలు వ్రాయువఱకు నితఃడాయన దగ్గర యున్నట్లుగుపడెదగాని ఆ పత్రికలను వారి కందించుట కితఃడు రెండుమూడవర్షలు కొరఁగు పట్టణమును దర్శించెను. అతఃడు మొదటి కొరింథీయుల పత్రిక నా సంఘస్థుల కప్పగించిన పిదప ఆ ప్రాంత్యమందు యూదీయలోని బీదలగు క్రైస్తవుల సహాయము నిమిత్తము ద్రవ్యసేకరణము చేయుచుండెను (II కొరి 12¹⁸ I కొరి 16¹⁻² II కొరి 8⁹).

తీతు కొరింథును విడిచినపిమ్మట ఆ సంఘములో కక్షలేర్పడి పాలువిషయమై సణుగులు పుట్టెను గనుక II కొరి 2¹ నందు చెప్పబడిన యంతరమును గొనిపోవ తీతు పాలువలన కొరింథుకు పంపించబడెను. తీతు ఆ యంతర మున్నగించిన తరువాత మాసిదోనియనుదాటి తనను త్రోయలో కలిసికొమ్మని పాలతని కాజ్ఞాపించెనుగాని పాలు త్రోయకురాగా తీతురాక తడవుచేసినందున మాసిదోనియకు పోయి కొరింథునుండి అతఃడు తెచ్చిన సమాచారమువలన ఆ సంఘము క్రమ పడుటను గుఱించి విని సంతోషపరితుఁడాయెను. తీతు ఆ సంఘసీతని పాలు కలంగింపగా నాయన రెండవ కొరింథీ పత్రికను రచించి యిరినిచ్చేటి కిచ్చి వారియొద్దకు పంపించెను (8¹⁶).

ఆ తరువాత పాలు మొదటిచెఱునుండి విడుదలయైన తదుపరి చేసిన సువార్తయాత్రలో నితనిని వెంటఁబెట్టుకొనిపోయి క్రేతుద్వీపములో విడిచి యా ద్వీపములోని సంఘములను క్రమపఱచి ప్రతిపట్టణమందు పెద్దల సేర్పఱచుటకు పాలుచేత నియమించబడినట్లు తీతు 1⁵ వలనఁ జెలియఁబడును. ఇతఃడు ఆ ద్వీపములోని సంఘముల కధ్యక్షుఁడై యుండి యక్కడనే పరగతుఁడైనట్లు ఒక పారంపర్యవాడుక గలదు. M.

తీతును వ్రాసిన పత్రిక (Titus, Epistle to).

1. గ్రంథకర్త. ప్రాచీనకాలము మొదలు కొని యీ శతాబ్దమువఱకు నీ పత్రిక పాలు వలననే రచించబడినదని సర్వాంగీకారమైనను నవీనకాలమున కొందఱు వేదపండితులు ఇందును గుఱించి సంశయించి యీ పత్రిక పాలు రచనము కాదనియు రెండవ శతాబ్దముమధ్య నెవఁడో యొకఁడు పాలువ్రాసిన పత్రికలలోని మాటలను సమకూర్చి ఆ పత్రికను పాలు పేరుపెట్టి ఆయన తీతుకు వ్రాసినట్లు ప్రచురము చేసెనని చెప్పుచున్నారు. వీరియధిప్రాయమునకు కొంత మట్టుకు ఆధారమున్నను అది సర్వాంగీకార యోగ్యము కాదని తీర్మానించవలెను. ఈ సంగతి విషయమై తిమోతికి వ్రాసిన పత్రికలనుగూర్చి విచారించినపుడు వివరించయున్నాము. కాబట్టి యిక్కడ ఆ విషయమునుగురించి పునః చెప్ప నవసరములేదు (తిమోతి పత్రికలని చూ!).

2. ఎవరినిమిత్తమై వ్రాయఁబడెను. ఇది తీతుయొద్దకు పంపించబడినట్లు 1¹ నందు ప్రశంసించబడెను. ఆ సమయమున తీతు క్రేతుద్వీపమందు పాలతనికి నియమించిన సంఘాకార్యములను నిర్వహించుచుండెను. ఈ పత్రిక వ్రాయక మునుపు కొన్నాళ్ల క్రిందట పాలు, తీతుతో మునుపు కొన్నాళ్ల క్రిందట పాలు, తీతుతో కూడ క్రేతుద్వీపమును దర్శించెనని 1⁵ నందు తెలియుచున్నది. పాలాద్వీపమును దర్శించిన కాలమును చక్కగా నిరూపించుట గర్హధము. ఆయన క్రైస్తవయనుంచి రోమాపురికి పోవు సమయములో నీద్వీపము సమాపమున ఓడనాయకులు లంగరువేసిరి (కార్య 27^{12,13}) గాని వారప్పుడనుకూలమైన గాలికొఱుకు కనిపెట్టుచున్నందున బహుశః ఎవరును ఓడదిగుటకు అవకాశము లేకుండెను. అదియవశాత్తముగాక ఆ సమయమున తీతు పాలుకు తోడ్పడి యుండలేదు. కాబట్టి ఆ సమయమున ఈ పత్రికయందు ప్రశంసించినట్లు ఈ దీవిని దర్శించలేదని నిస్సందేహముగా చెప్పఁగలుగుదుము. ఇట్లుండగా పాలు మొదటి చెఱునంది విడుదలయైన తరువాతను రెండవ పర్యాయము పట్టుబడకమునుపును మధ్యజరిగిన వ్యవధానమందు తీతుతో కూడ క్రేతుకుపోయి

అతని ఆ సంఘములను క్రమపటములకు అక్కడ విడిచెనని నిశ్చయించుకొనవలెను. ఆ వ్యవస్థాన మందు పాలుచేసిన ప్రయాణములనుగూర్చియు దర్శించినపట్టణములను గుఱించియు తిమోతి పత్రిక క్రిందివివరించుచు చూడుడు.

క్రేతుద్వీపములోని సంఘమెప్పుడు, ఎవరి వలన స్థాపించబడినో కచ్చితముగా చెప్ప వీలు పడదు. పెంతెకొస్తు పండుగునాడు ఈ ద్వీపము నుంచి యెరూషలేమునకు వచ్చినవారు అపొస్తలులు సువార్త బోధించుచుండగా విని తెలిసి కొనిరి. కాబట్టి ఒక వేళ వారిలో వివరించిన కొండజలన ఇక్కడ సంఘము స్థాపితమాయినను అభిప్రాయ మంగీకరించదగును.

3. కాలస్తా నిరూపణము. పోలీపత్రిక కొంఘనుంచి వ్రాసెనని కొండజల అభిప్రాయముగాని పెక్కిండు పండితోత్తములు అది పాలు తిమోతికి పంపిన మొదటి పత్రిక రచించబడిన సమయముననే తీర్మానించుకొందురు. వారి యభిప్రాయ మంగీకరించినయెడల ఈ పత్రిక మాసికోనియ ప్రదేశ మందు క్రీ. శ. 67 సం. మున పాలు సంచరించుచుండగా తీర్మానించినది తెలపవలసి యుండును.

4. ఉద్దేశము: సంఘ నిర్వాహకాన్నియను గుఱించి తిమోతికి సలహా సూచనలు తీతుకును చెప్పబడ్డవని పోలీపత్రికను వ్రాసెను. క్రేతు లోని కొండలు తీతుకార్చియలను అటకాయించుచున్నారని పాలువని అతనిని ధోయించుటకును సహాయముచేయుటకును ఈ పత్రికను వ్రాసెను. మొదటినుంచి సంఘములో క్రమపద్ధతిననుసరించి ఫిద్ధియగులాగున ప్రతిపట్టణమందును అతి యాగ్యులైన పెద్దలను నియమించువలెనని యాజ్ఞాపించి వారి యోగ్యతలను తెలియజేసి వారి విషయమై తీతును హెచ్చరించుచు వచ్చెను. ముఖ్యముగా తీతు తానే అన్నిటియందు తన్ను తాను సత్కార్యముల విషయమై మాదిరిగ కనపఱచుకొనుమని బుద్ధి చెప్పుచున్నాడు (27⁸).

5. ముఖ్యసంగతులు.

I. వందనములు (11⁴).

II. సంఘాధ్యక్షుల కుండవలసిన యోగ్యతలు (13-11).

III. క్రేతియుల దుష్ప్రవర్తన (12-16).

IV. అండలును సత్కార్యనిర్వహణము నందు ఆసక్తిపరులుగ నుండవలెనను ముఖ్యోద్దేశముతో ఆయా యంత్రణలలోని వారసుసరించవలసిన విధులనుగూర్చి జెలుపుట (21-15).

V. క్రీస్తు ప్రేమచే ప్రేరేపించబడినవారై క్రైస్తవులను సంచలనమున పిడిగనీతులు (31-11).

VI. ఆయా వారినిగూర్చి తగిన యాజ్ఞానిచ్చి సలాములు పంపి ఆశీర్వాదముతో నీ పత్రికను ముగించుట (312-13). M.

తీమాయి (Timaeus = క్రేస్తుడు). యెరికోలో క్రీస్తు బాగుజేసిన గ్రుడ్డివారిలో నొకని తండ్రి పేరు. ఆ గ్రుడ్డివానికి తీయి కుమారుడని యర్థముచ్చ బ్రహ్మయ అనుపేరు (మా 10⁴⁶) గలదు.

తీమోను (Timon = యోగ్యుడు). ఏడుగురు పరిచారకులలో నొకడు (కార్. 6³).

తీరసు (Tiras). యాపెతు కుమారులలో నొకడు (ఆ. 10¹). అతడు త్రాకియ (Thrace) దేశపుజల పూర్వముండని యండవలకు తలంచిరిగాని నవిన పండితులు క్రీ. ము. 13 శతాబ్దమున ఈజిప్టు సముద్ర ద్వీపవాసులై ఐగుప్తుదేశముమీఁదను దండెలివచ్చిన తురష (Turasha) యను బందిపోటు (లేక ఓడ) దొంగలకు పూర్వముండని యనుకొందురు. ఇతని పేరునను సంబంధముగా తార్పు తార్షు అను పేరులు వచ్చినవని కొందఱి యభిప్రాయము.

తీర్పు, విమర్శ (Judgment). అంత్య దినపు సంగతులన్నియు న్యాయపు తీర్పుకు సంబంధించినట్లు బైబిలు బోధలవలన స్పష్టమగుచున్నది. వాటన్నిటిలో న్యాయ తీర్పు ముఖ్యమైనదై యున్నది. అండలును ఆ విమర్శలోనగుదురు (మ 12³⁶ లూ 10¹⁴ హెబ్రీ 9²⁷ II పేతు 2⁴ I యోహా 4¹⁷). దేవుడే ఆ న్యాయ తీర్పు చేయును (హెబ్రీ 12²³). ఆయన ఆ పని క్రీస్తు కప్పగించెను (రోమా 2¹⁶ మ 25³¹⁻⁴⁵).

యోహా 5²²⁻²⁷). ఈ పనిలో దూతులను ఆయనకు సహాయపడెదరు (మ 13^{24-30, 37-43, 47-50}). పరిశుద్ధులను సహాయము చేతురని లూ 22³⁰ I కొరి 6² వలన నూహింపవచ్చును. ఆ తీర్పు ప్రకారము మానవులకు నిత్యసౌఖ్యముగాని, నిత్యదండనగాని కలుగును (మ 25⁴⁶ రోమా 2^{5, 10} పాతాళము, అమరత్వము అంత్యదినము, నిత్యజీవము చూ॥).

తీర్పుతీర్పులోయ (Valley of Decision). ఈ పేరు యోహా 3¹⁴ లో తప్ప మఱి యెచటను కనబడదు. 3¹² లో అది యెహోషాఫాతులోయ అనబడును. దానికి కిద్ద్రోమలోయ యని మాటుపేరు కలదు. యెహోషాఫాతు అను పేరునకు యెహోవా తీర్పుచేయును అను శబ్దార్థముండుటచే అది తీర్పు చేయులోయ అనబడి యుండవచ్చును. యోహాను గ్రంథమును చూడగా యెహోవా ఆ లోయలోనే అన్యాయ తీర్పుచేయునట్లున్నది గనుక దానికి ఈ పేరు పెట్టబడినది. (యెరూషలేము AI 1 చూ॥).

తీర్పుతీర్పుట, వివేచించుట (Judging). ఈ శీర్షికయందు దేవుడు చేయు తీర్పునుగూర్చి గాక మానవులు చేసేది తీర్పునుగూర్చి వివరింపబడును.

మానవులు మనస్సుగలవారైనందున ఆయా కార్యముల మంచిసెబ్బరలను వివేచించుట వారి విధియై యున్నది (రోమా 2^{14, 15}). క్రైస్తవులైన వారు దేవుని పరిశుద్ధాత్మ నొందినవారు గాన ఇట్టి వాటిని మఱింత సూక్ష్మముగా వివేచింపవలసి యున్నారు (I కొరి 2¹⁵). ప్రతిదానిని క్రీస్తు బోధననుసరించి వివేచించుట వారి విధియై యున్నది (ఫిలి 1¹⁰ I థెస్స 5²¹). ఇట్లు ఆయా కార్యములనుగూర్చిన మంచి సెబ్బరలను వివేచించుట వారి విధియని సంశయించుటకట్టి యాస్పదములు లేకున్నను ఇతరులనుగూర్చి వారు మంచివారా చెడ్డవారా యని తీర్పుట తగునాయను సందేహము తప్పక కలుగుచున్నది. ఒకరు జేసినకార్యములు మంచివనిగాని చెడ్డవనిగాని వివేచించునప్పుడు వాటిని చేసినవారినిగూర్చి తీర్పుతీర్పుకుండుట అనివార్యమైనదై యున్నది.

మంచి సెబ్బరలను భేదము కార్యములయందు గాక వాటినిచేసిన వారియందుండుటయే దీనికి మూలము. ఇతరులెట్టివారైనది స్పష్టముగాఁ దెలుపుటకు క్రీస్తున్నదైనను వెనుక దీయలేదు (మ 16²³ 23¹³ మా 10²¹ లూ 13³² యోహా 1⁴⁷ 6⁷⁰). ఆయనిట్టి తీర్పును పక్షపాత బుద్ధితో గాక ప్రేమతో జేసెను. సాధారణముగా మానవుల తీర్పులు అట్టివికావు గనుకనే యవి నిష్ఫలములైనవి (మ 7¹ రోమా 14¹⁰ యాకో 4¹¹). క్రీస్తు మనస్సుగలిగి న్యాయముగా తీర్పుతీర్పు వలెనని గోరినపక్షముని క్రొత్త నిబంధనలోనున్న ఈ దిగువవాటిని లక్షింపవలసియున్నాము. మనలనుగూర్చి మనమే మొదిట తీర్పు తీర్పుకొనవలెను (మ 7³ రోమా 2¹). పై వేషమును చూడక యధార్థవంతులమై యుండవలెను (యోహా 7²⁴ లూ 16¹⁵). ఇతరుల నాటంకపటచక ప్రేమగల భావముతో వారిని చూడవలెను (రోమా 14 I కొరి 10²⁹). దేవుని అందరికి తీర్పుజేయునని దెలిసికొని న్యాయతీర్పు దినమున జరుగునట్టి తీర్పును ముందుగా చేయఁ దగింపరాదు (4¹ రోమా 14¹⁰). ఎల్లప్పుడు ఇతరులు చేసిన దానిలోని లోపములను కనిపెట్టు మన నైజబుద్ధి యేహ్యకరమని తెలిసికొని విస్మయించవలెను (యాకో 4¹¹). ఇట్లు ఇతరులకు తీర్పుచేయు వారు పై విషయములను గమనించిన పక్షమున ఎక్కువ తీర్పులను జేయరని చెప్పటకు సంశయములేదు.

తీర్పా (Tiria). యూదా సంతతివారిలో యెహొలైవేలు అనువాని కుమారుడు (I దిన 4¹⁰).

తీలోసు (Tilon). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడైన పీమోను కుమారుడు (I దిన 4²⁰).

తు

తుంగ నాచు చూ॥

తుంటాడి పక్షులు 22 చూ॥

తుకికు (Tychicus = అదృష్టవంతుడు). పౌలుయొక్క అనుచరులలో నొకఁడు. ఆసియ అనబడిన పరగణావాడు. పౌలు తన మూడవ ప్రయాణాంతమున కొరింథునుండి యెరూషలేము నకుఁ దిరిగి వెళ్లుచుండఁగా అతనికిన్న ముందుగా

వెల్లి త్రోయలో కనిపెట్టుచుండిన వారిలో నొకఁడు (కార్య 20⁴). చెఱయందుండి పాలు వ్రాసిన పత్రికలను ఎఱెను కొలొస్సయులలోని సంఘములను గొనితెచ్చిన దూతయై యుండెను (ఎఫె 6²¹ కొలొ 47). వాటిని పాలు రోమా నుండి వ్రాసెనని సాధారణముగా నంగీకరింతురు గావున తుక్కిను ఆ సమయమున పాలుయొద్ద నుండెనను సంగతి స్పష్టమగుచున్నది. పాలున కితడెంతో ప్రియుఁడని ఆ వాక్యములయందున్న ప్రియసహోదరుడు, ప్రభువునందు నమ్మకమైన పరిచారకుఁడు, జతి సేవకుఁడు అను పదముల వలనఁ దెలియుచున్నది. పాలితినిని క్రేతుకుఁ బంపఁ దలచినటుల గనఁబడుచున్నది (తితు 31⁹). తన రెండవ చెరకాలమున పాలితినిని ఎఱెనుకుఁ బంపించెను (II తిమో 41²). ఈ నూచనలను మాడఁగా అతఁడు బాపకు సహాయముచేసిన నమ్మకమైన పరిచారకుఁడని దెలియును. పాలు మరణమొందిన పిసిప ఇతిఁ దొక యుగ్యక్షుఁడై హతనాక్షి యాయెనని పారంపర్యమువలనఁ దెలియుచున్నదిగాని దానిగూర్చి రూఢి తెలి యదు.

తుత్తిచెట్లు (Malloys). ఈ మాటచే తెనిగింపఁబడిన పదము సమస్తతీరమందును చాటి నేలలయందును పెలుగు ఈలమొక్క వంటిది. పేదలు దీని యాకులను పెండుకొని తిందురు (యోబు 30⁴). J.C.

తుఫాను, సుడిగాలి (Tempest).

I. పాత్ర నిబంధనలో కనీసము మూడు హెబ్రీ పదములను తుఫాను అనుమాటచే తెనిగించిరి. వీటిలో నొకటి పెనుగాలిని నూచించును (యోబు 27¹⁰ 37⁹ సామె 197 యెష 17¹³ 66¹⁵). కొన్ని వాక్యములలో దీనిని ప్రళయ వాయువనియు (హోషే 87 ఆహా 11⁴), కొన్నింటిలో సుడిగాలి (సామె 10²⁵ యెష 52⁸ 21¹ యిర్మీ 41³ నహూ 13³) యనియు తర్జుమా చేసిరి. సామె 197 నందు తుఫాను అని తెనిగించిన మఱియొక పదమును కీర్త 557 లో సుడిగాలి యనియు, యెష 54¹¹ లో గాలివాన యనియు తర్జుమా చేసిరి. మూడవ పదమును తుఫాను అని తెనిగించినను (కీర్త 83¹⁵ యిర్మీ 25³³

యెహె 1⁴ దాని 11⁴⁰ యోనా 1⁴ నహూ 18⁹ హోషే 13³ లో గాలి యనియు, యిర్మీ 23¹⁹ 30²³ లో పెనుగాలి యనియు తెనిగింపఁ బడెను. ఈ పదమును సుడిగాలి యని తెనిగించుట మఱీ సాధారణముగాఁ గనఁబడుచున్నది (II రాజు 21¹¹ యోబు 38¹ 40⁶ కీర్త 557 యెష 40²⁴ 41¹⁶ యిర్మీ 30²³ ఆహా 11⁴ జక 91⁴).

II. క్రొత్త నిబంధనయందు తుఫాను అని తెనిగించిన హెబ్రీ 12¹⁸ లోని ఒకపదమును మ 82⁴ లోని మఱియొక పదమును కదలింపుయని ఆర్థమిచ్చును. కార్య 28¹⁸⁻²⁰ లో నున్న పెన్త గాలి యను పదము చిలికాలములో కొల్లై. తుఫాను అని శబ్దార్థమిచ్చు ఇంకొక మాటయై యున్నది. II శేతు 217 నందున్న పెనుగాలి యను పదము వేటొకమటగా నున్నది.

ఈ మాటలన్నియు పెద్దగాలినిగూర్చి చెప్పఁ బడినను (యోహా 618 కార్య 27^{18,20}) అవి సాధారణముగా నాశనమును నూచించెడి యలంకారములని తెలియుచున్నవి (గలిలయ సముద్రము, ఊరకులో చూ॥).

తుబాలు (Tubal). యాపెతు కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 10⁹). చిన్నసియాలోని జనమునకితఁడు పూర్వకుఁడాయెను. యెష 66¹⁹ నందు ఈ పదము గ్రీకువారిని నూచించు యావానుతో కలిసి ఉపయోగింపఁబడుటవలన పైన చెప్పినట్లు తలంతురు. వీరు సాధారణముగా మెషెకువారితో కనఁబడెదరు (యెహె 32²⁶ 38² 39¹). ఈ రెండు జనాంగముల పేరులు అష్షూరు రాతిశాసనములయందును కనఁబడును. ఇది చిన్నసియాకు తూర్పు భాగమున నున్న యుఫ్రాతు నది దగ్గఱ నున్నది. వీరును మెషెకువారును గలిసి చేసిన బానిసవర్తకమును గూర్చిన నూచనగలదు (27¹³).

తుమ్మచెట్లు (Shittim wood). పర్తీసు దేశమందును ఆ రెబియా విగుప్తు యెడారుల యందును పెట్టిగెడు చెట్లు. వీనియందనేక జాతులు గలవు. ఈ దేశమందువలె ఆ దేశములలోను కలవకును వంటచెరకుకును ఈ చెట్ల నుపయోగింతురు (నిర్త 25¹⁰). గుడారమునందు

కట్టలో చేయవలసిన వాటి నన్నిటి ఈ చెట్టు కలపతోనే చేసి (2¹³ 27^{1,2} 30^{1,2} ద్వితీ 10³ మొ). ఎండి బీడుపాతిన గొడ్డునోతు భూములకు ఫలవంతములుగా చేసి పల్లెనుదేశమునందు కలగఁబోయెడి దివ్య మార్పును నూచించెడి చెట్లలో నిదియు గలదు (యొష 41³⁰).

J. C.

తుమ్మిమ్ ఊరీమ్ తుమ్మిమ్ చూ!!

తుయ్యతైర (Thyatira). చిన్నాసిరూయందలి పడమటి పరగణాయగు లిడియాలో ఉత్తరముగా నున్న పట్టణము. పెర్గమునుండి సార్దీస్ అను పట్టణమునకు బోవు రహదారియందున్నది. ప్రకటన గ్రంథము దుదాహరింపఁబడిన ఏడు సంఘముల జాబితాలో నిది యారెండు పట్టణములకు మధ్యవచ్చును (ప్రక 2²⁴⁻²⁹). మిగుల ప్రసిద్ధికెక్కిన పురాతన పట్టణమై పెలోపియా, ఐహిప్పాయను పేరులచే బిలువబడెను. క్రీ॥ మ॥ 280 సం॥ అంతియొకడు రాజులో నొకఁడు దీనినిమరల గట్టించి తుయ్యతైర అను పేరు పెట్టెను. ఆ పట్టణస్థులు చేతిపనులకు మిగుల ప్రసిద్ధి నొందిరి. ధూమ్రవర్ణ వస్త్రములు పేరువట వాటిలో నొక విశేషముగ పసియై యుండెను. ఫిలిస్టీయి పట్టణమున కై సపురాలయిన లూదియ ఈ పట్టణమురాలై యుండి అట్టి వస్త్రముల వ్యాపారము చేయుచుండెను (కార్య 16¹⁴). ఇత్రడి పనులకును ఈ పట్టణము పేరు నొందెను. ప్రక 2¹⁸ లోని అపరంజి పాదములు, అపరంజిగాక మెలియుచున్న ఇత్రడిని నూచించుచు ఈ పనిని తెలుపునని కొందఱి యభిప్రాయము. చిన్నాసిరూయందలి యితర పట్టణములందువలె ఇచ్చటను యూదుల పేరులుండెడి. వీరు సోదయడుగుట కభ్యాసపడినవారు (కార్య 13¹ 19¹³). ప్రక 22²⁰⁻²⁴ లో నున్న జారత్వములను, 2²⁴ లోని సాతానుయొక్క గూఢమైన సంగతులు అట్టి సోద పనులకు నూచించుననుకొనఁదగును. ప్రస్తుతిమున దానికి అక్కిస్సారు (Ak Hissar) అని పేరు. అది దాదాపు 12,000 మంది జనము గలిగి యున్నది. తురుష్కులు, గ్రీకులు యూదులు అందుగలరు. పూర్వముండిన కట్టడముల రాళ్లతోను కలపతోను ప్రస్తుతపుటిండ్లు

కట్టించుకొని యున్నట్లు శిథిలపరిశోధకులు తెలుపుచున్నారు. (పటము V, H 3).

తురన్న (Tyrannus = ఏకచక్రవర్తి). ఎక్కువ పట్టణమందలి యొక గొప్ప విద్వాంసుఁడు. యూదులు పాలుకు తమ సమాజమందిరములో బోధింపనియొక పోయినప్పుడు పాలితని విద్యాశాలలో బోధించెను (కార్య 19⁹). ఇది యొక్కటిగాక అతనిగూర్చిన మఱీ నూచనయు కనబడెను. గ్రీకులలోని పండితు లిట్టి విద్యాశాలలను స్థాపించుట అలవాటై యున్నట్లు తెలియుచున్నది. D అను గుఱుతుచే తెలియఁబడు మాతృకలో పోచుట బడవగంట మొదలు పడవగంటవఱకు బోధించినట్లున్నది. గ్రీకువారి పండితులు నుపదేశించిన కాలవడే. అచ్చట నుండి దేవుని వాక్యము అనేకులకు తెలుపఁబడుటవలన (19¹⁰) ఇది ప్రసిద్ధమగు విద్యాశాలయని ఊహింపవచ్చును. తురన్ను ఈ పని కొఱకై తన విద్యాశాలకు పాలుకచ్చటనుబట్టి ఆతఁడు పాత్రనిబంధనలోని శ్రేష్ఠమైన బోధకు సత్యమని నమ్మిన అన్యథలో నొకఁడై దేవునికి భయపడిన వారిలో చేరయండును. ఎక్కువలో మాత్రమే గాక పాలు ఏకస్థులలోను ఇట్టి విద్యాశాలలో బోధించెను (17^{16,17}).

తులము నాణెములు I, మానములు కొలతలు IV చూ॥

తూ

తూబల్కాయాన (Tubal - Cain). లెమెకు కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 4²²). పదునైన యిత్రడి యిసుప పనిముట్లకు మొదట చేసినవాఁడు.

తూరు మానములు II 1 (2) చూ॥

తూరు, సోరు (Tyre = బండ). మధ్యధరా సముద్రపుటొడ్డున ఫేనీకే దేశములో నుండు మిగుల పురాతనమైన పట్టణము. గ్రీకుచరిత్రకారుఁడగు హెరోడోటస్ అది క్రీ॥ మ॥ 2740 వ సం॥ న స్థాపింపఁబడినదని వ్రాసెను. యోసీఫసు వ్రాతలనుబట్టి అది క్రీ॥ మ॥ దాదాపు 1200 సం॥ న కట్టఁబడినదని తెలియుచున్నది (పురా 8. 31). యెషయా దీనికి

ప్రాచీన కాలమున నుండిన పట్టణము (23¹) అను పేరు పెట్టెను. దీనికంటె నీవోను పట్టణము నుటీ పురాతనమైనదై యుండెను (ఆది 10¹⁵). నీవోనువారు తూరు పట్టణమును స్థాపించి యుండుటచేత తూరు నీవోను కన్యక (కూతురు) అనబడెను (యెష 23¹²) యెహోషువ దేశమును జయించినపిమ్మట తూరును ఆపేరు గోత్రమున కిచ్చెను (యెహో 19³⁹ సోరు = తూరు) గాని, వారు దాని నెన్నడును జయించి యుండలేదు. అప్పటినుండి దావీదు కాలమువఱకు (అనగా 430 సం॥ వఱకు) తూరు అను పేరు బైబిలులో కన్పడదు. దావీదు కాలములో తూరు నేలిన హీరాము అనువాడు దానిని గొప్ప పట్టణముగా చేసెను. అతడు దాని పెంపకము చేయుటయేగాక దానిచుట్టు ప్రాకారములను కట్టించెను (II సమా 24⁷). హీరాము మంచి సముద్ర వ్యాపారము చేయుటచే (I రాజు 9²⁷) అతడు ఇక్కడ మంచి రేవులను కట్టించి యుండును. అప్పటి కాలమునుంచి ఆ పట్టణములు వాణిజ్యమునకై బ్రసిద్ధిపడెంది తమ యోడలను నలు దిక్కులకుఁ బంపి అందఱలో గొప్ప వర్తకులని పేరు పడసిరి. దావీదు నగరమును (I దిన 14¹) యెరూషలేము ఆలయమును (II దిన 2) కట్టుటకై హీరాము మ్రానులను పనివారినిఁ బంపెను. సాలామాను తన యోడలను దూరదేశములకుఁ బంపునపుడు తూరువారి యోడలతోఁ గలిపి పంపెను (I రాజు 9^{26, 27} 10²²).

హీరాము చనిపోయినపిమ్మట స్థిరమైన ప్రభుత్వము లేకపోవుటచేత తూరుకు చాల తొందరిలు కలిగెను. చివఱకు ఎత్తయలు అను నీవోను రాజు ఆ రాజ్యము నపహరించెను. యెశెబెలు ఇతని కూతురే (16³¹). ఈమెను ఇశ్రాయేలు రాజైన అహాబు వివాహముచేసికొనెను. క్రీ॥ ము॥ 726 వ సం॥ న అష్షూరురాజగు పలసేసెను దానిని ముట్టడించెను గాని జయింపలేక పోయెను. అయితే 705 సం॥ న సస్సేర్దీయ దాని జయించెను. అష్షూరు రాజగు అభుర్బుని పాల్ అనువాడు 664 సం॥ లో దానిని జయించెను. అష్షూరు రాజ్యము ఖీణించిపోగా తూరుకు మఱల స్వతంత్రత కలిగెను (630 సం). నీనెవె పట్టణమైన పిమ్మట దానికి ఔన్నత్యస్థితి కలిగెను.

యెహె 27, 28 అధ్యాయములలో దాని వివరమును దాని భాగ్యమునుగూర్చి యున్నది. అయినను వారి పాపములవలన వారు నశింతురని యెహెజ్కీలు ఆ కాలములోనే ప్రవచించెను. (26-28, 29¹⁸⁻²⁰).

బాబెలువారు బుద్ధిలోకి రాగా విగుష్తీయులతో సంధిచేసికొనిరి. బాబెలు రాజైన నెబుకద్నెజరు దానిని 12 సం॥ వఱకు ముట్టడివేసి (27⁷⁻¹²) చాల నష్టము కలిగించినను దానిని పూర్వముగా జయింపలేక పోయెను (9¹⁸). చివఱకు తూరు పట్టణములు బాబెలు వారితో సంధిచేసికొనినట్లున్నది ఈ యుద్ధమువలన తూరుయొక్క వర్తకము చెడిపోయెను. కావున 50 సం॥ ల వఱకు ఆది బీదస్థితిలో నుండెను.

యిర్మీ 44³⁰ లో నున్నట్లు బబులోను వారికి విగుష్తీయులకు జరిగిన యుద్ధములో తూరుకూడ పాలుపుచ్చుకొనెను. అది చివఱకు బాబెలు వారి యధీనమై బాబెలు రాజ్యము ఖీణించిన దాక దానికి లోబడి యుండెను. తూరువారి గర్వమును (యెహె 28²) వారి యన్యాయమును (అమె 1⁹) వారు బాహులజేయు చేయుటను (యోవే 34⁶) ప్రవక్తలు ఖండించిరి.

క్రీ॥ ము॥ 538 వ సం॥ న కోరెషు యెరూషలేము ఆలయమును తిరిగికట్టుటకు తూరువారు సహాయము చేయవలెనని యాజ్ఞనిచ్చెను (ఎజ్రా 3⁷). నెహెమ్య కాలమందు (క్రీ॥ ము॥ 430) తూరు వర్తకులు యెరూషలేములో చేపలనమ్మి నట్లు నెహె 13¹⁶ వలనఁ దెలియును. తిదనంతిరము పారసీలు గ్రీకువారితో చేసిన యుద్ధములలో తూరుకు మఱల తొందఱలు కలిగినవి. క్రీ॥ ము॥ 332 వ సం॥ లో మహా అలెక్సాండరు దానిని ముట్టవేసి జయించి దాని నివాసులలో 10,000 మందిని చంపుటయేకాక 30,000 మందిని బానిసలుగా నమ్మి తూరు పట్టణమును (ప్రస్తుతి మున్న) బోతుగా నాశనముచేసెను. అయితే తూరు పట్టణము మఱల కట్టబడెను. పాత నిబంధనకును క్రొత్త నిబంధనకును మధ్య కాలములో అంతయొకయ వారికిని విగుష్తవారికిని జరిగిన యుద్ధములలోకూడ దీనికి తొండఱలు కలిగెను. అప్పడది 70 సం॥ ల వఱకు విగుష్త

ప స్తుతకాలపు తూరు

వారికి లోనైయుండి మిగతకాలము అంతియొకయ
వారి స్వాధీనమందుండెను. క్రీ. ము॥ 65
సం॥ లో రోమీయులు దానిని లోబఱచు
కొనిరి. క్రొత్త నిబంధనకాలములో అది వారి
యాధీనముననే యుండెను. క్రొత్త నిబంధన
లోని నూచనలను చూడఁగా తూరువారు
కొందఱు క్రీస్తుబోధను వినుటకు వచ్చియుండిరి

(మా 3⁸). క్రీస్తు తూరు ప్రాంతములకు వెళ్లి
యుండెను (7²⁴⁻³¹=మ 15³¹⁻³¹) తూరువారు
క్రీస్తుబోధ నంగీకరించుటకు మనస్సు గలిగి
యున్నట్లు లూ 10¹³ వలన నూహింపఁదగును.
తూరీయులు హేరోదుతో సంధిజేసికొనిరి
(కార్య 12³⁰), పాలు ఆ పట్టణమును దర్శించి
యుండెను (21³⁻⁷). సంఘ చరిత్రను చూడఁగా

పూర్వము తూరులో అన్యదేవత యాలయ మెచట నుండెనో అచట క్రైస్తవాలయమును కట్టించియున్నట్లు తెలియును. ఒరిగెను అను సంఘ పితరుఁ డెచట ఆశ్రయ మొందినవాడై అచటనే దాదాపు 254 లో కాలము చేసెను. క్రీ॥ శ॥ తరువాత 638 సం॥ లో తురకలు దానిని జయించిరి. 1124 లో క్రూసేడులవారు దానిని జయించి యుండిరి గాని 1291 లో తురకలు దానిని మఱల స్వాధీనపఱచుకొనిరి. అది మొదలు 1918 వఱకు అది వారి స్వాధీనమం దుండెను. అప్పటినుండి ఫ్రెంచివారి సంరక్షణ క్రిందనుండి, 1944 లో లెబానోను స్వతంత్ర రాజ్యములో చేరినది. ప్రస్తుతమున అది యొక చిన్న బెస్తపల్లెయై ఎస్సూరు (*Esour*) అను దాని పురాతన పేరుతో పిలువబడుచున్నది (పటము I, D 2).

తూర్పురబట్టు వ్యవసాయము 7 చూ॥

తూర్పు ద్వారము దేవాలయము 1 3.
(3) చూ॥

తూర్పున నుండువారు, తూర్పుజనులు, తూర్పువారు (Children of the East) ఎల్లెస్థీనుకుఁ దూర్పున నుండు సిరియా అరబ్బినివాసులకు పెట్టబడిన సాధారణ నామము. వారు కొంతవఱకు సిరియనులును కొంతవఱకు అరబ్బీయులునై యున్నారు (న్యాయా 63 610 యోహా 2549 యోహ 1114 యిర్మీ 4928 యోబు 13). వారిలోఁ గొందఱు జ్ఞానమునకు ప్రసిద్ధులైనవారై యుండిరి (I రాజు 430).

తూర్పునముద్రము ఉప్పు సముద్రము చూ॥

త్ర, తె

తృప్తి సంతృప్తి చూ॥

తెకోవ (Tekoa, Tekoah). యూదయ యరబ్బిములో నుండిన యొకకోట (II దిన 20²⁰). అబ్బాలోము పక్షముగా దావీదుతోను మనవి చేయుటకు యోవాబు రప్పించిన యుక్తిగల స్త్రీ ఈ యూరినుండియే వచ్చెను (II సమూ 14^{2,4,9}). రెహబాము దానికి ప్రాకారములను కట్టించెను (II దిన 11⁶). యిర్మీయా కాలములో అది

యొక కోటగా నుండెనని యిర్మీ 61 వలన నూహింపఁదగును. ప్రవక్తయైన ఆమోసు ఈ యూరి పశువుల కాపరులలో నొకడై యుండెను (ఆమో 1¹). నెహెమ్యా కాలములో తెకోవ పట్టణపు అధికారులు యెరూషలేము గోడలు కట్టుటలో సహాయపడిరి గాని వారి అధికారులు అందుకు సమ్మతించలేదు (నెహె 3^{5,37}). తెకోవ యను పేరు LXX లో యెహో 15⁹ నందు కూడ కనబడును. I దిన 45-8 లోని వంశావళులలో ఈ పేరుగలదు. అది బేత్లెహేమునకు దక్షిణముగా 5 మైళ్ల దూరములో నున్నది. దానియొత్తు 2790 అడుగులు. దాని ప్రస్తుతిపు పేరు కుర్బేటితెకోవ (*Khurbel Tequ'a*) యై యున్నది. అది చిన్నదైనను అచ్చటనున్న శిథిలములు దాదాపు 4, 5 ఎకరాల విరివిగలవై పూర్వము మంచి రాళ్లతో కట్టబడినదైనట్లు తెలుపుచున్నది. (పటము II, E 2) చూ॥

తెగుళ్లు (Plague, Pestilence). తెగులు అను పదముచే తెనిగించిన పదములు హెబ్రీ భాషలో కనీసము నాలుగును గ్రీకుభాషలో రెండును బైబిలునం దగుపడుచున్నవి.

1. ఒక హెబ్రీ పదము గొప్పనాశమును సూచించును. దానిని సాధారణముగా తెగులు అను పదముచే తెనిగించిరి. ఐగుప్తునందు కలిగిన పది తెగుళ్ల సందర్భములో నీ పదము అరుదుగా నుపయోగింపఁబడెను. మోషే ఫరోను జనులకు పెరివిప్తుని యడిగినప్పుడును (నిర్గ 5³), పశువుల కును (9³), మనుష్యులకును (9¹⁵) కలిగెడు నాశనమును తెలుపునప్పుడు మాత్రిమే ఈ పదమును వాడినను, సాధారణముగా మనము తెగులు అను పదమును ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్ర సందర్భములో ఆ పది తెగుళ్లను సూచించుటకే వాడుచున్నాము. ఆ పది తెగుళ్లవీర్యయనగా:- (1) నీరు రక్తమగుట నిర్గ 714-35. (2) కప్పలు 81-15. (3) పేలు 816-19. (4) జోరిగిలు 820-32. (5) దొమ్మ సంకటము 91-7. (6) దద్దురులు 98-19. (7) వడ గండ్లు 913-83. (8) మిడుతిలు 101-20. (9) చిట్ట మైన చీకటి 1021-29. (10) ఐగుప్తీయుల జ్యేష్ఠపుత్రుల మరణము 121-36. దావీదిశ్రా యేలీయులను లెక్కించినందున శిక్షగా వచ్చిన దానికి II సమూ 2413,15 లో నిజే పదమును

వాడినను 24^{21,35} I దిన 21²² లో క్రింద 2 నందున్న హెబ్రీ పదము నుపయోగించుటవలన ఈ చెంటి యర్థము ఒకటే యని స్పష్టమగుచున్నది. ఇశ్రాయేలు వారికి కలిగినట్లు ఆమోసు ఉదాహరించిన తెనులు (ఆమో 4¹⁰), యిర్మీయా నొక్క పక్కాణించిన మూడు శిక్షలలో నొకటి యగు తెనులు (యిర్మీ 14¹² 21^{6,7,9,10} 38¹ 44¹³ మొ॥) ఇదేయే యున్నది. యెహెజ్కేలు కూడ దీనిగూర్చి ప్రశంసించెను (6¹¹ 7¹⁵ 12¹⁶ 14²¹ మొ॥). ఇట్టి శిక్ష అవిధేయుల కగునను మందలింపులు ఇతర గ్రంథములయందును కనబడుచున్నవి (సంఖ్యా 14¹⁸ ద్వితీ 28²¹ II దిన 21¹⁹ హబ 3⁹). ఆలయము నాశ్రయించుకొని ప్రార్థించువారిని ఇతర శిక్షలతోపాటుగా నిట్టి తెనులు చుడియు విడిపింపవలెనని ఆలయ ప్రతిష్ఠ సమయమున సాలామాను ప్రార్థించెను (I రాజు 8³⁷ II దిన 6²⁸ 7¹³).

పై వాక్యము లన్నిటిలో దీనిని తెనులనియే తర్జునా జేసిగాని హోషే 13¹⁴ నందు బాధలు అని తెనిగించిరి. ఇదే యర్థమిచ్చు నొక క్రింద పదమును లూ 21¹¹ నందు కరవు అను పదముతో చేర్చి తెనులనయు, కార్య 24⁵ నందు పాలు విషయములో వాడుచు పీడ వంటి వాడని తెనిగించిరి.

2. రెండవ హెబ్రీ పదము దెబ్బయని గాని మొత్తుటయనిగాని యర్థమిచ్చును. దానిని నిర్గ 9¹⁴ నందు విగుప్తనందు కలిగిన తెగుల్లన్నిటిని నూచించుటకు వాడిరి. అరణ్య సంచారము నందు ఇశ్రాయేలీయులకు కలిగిన శిక్షలకు ఇదే పదము నుపయోగించిరి (సంఖ్యా 14³⁷ 16¹⁸⁻⁵⁰ 25^{9,17} 26¹ 31¹⁶ యెహో 22¹⁷ కీర్ 10^{29,30}). ఈ మాటనే నిర్గ 32³⁵ లో బాధపట్టుట యని తెనిగించిరి. ఫిలిష్తీయులు నిబంధన మందసమును పట్టుకొనిపోయిన సందర్భములోను (I సమా 6⁴), దావీదు ప్రజలను తక్కించిన సందర్భములోను (దైన I చూ॥) ఈ పదము నుపయోగించిరి. యెహూశేతునకు విరోధముగా పోరాడువారికి కలుగు కష్టములను జెకర్యా ఈ పదముచే నూచించెను (జెక 14^{12,15,18}).

క్రొత్త నిబంధనయందు దీనికి సంబంధించిన గ్రీకు పదముగు ప్లేగ్ (Plague) ను కూడ తెను

లనియే తెనిగించిరి. ప్రకటన గ్రంథమునందుదాహరించిన దుర్మార్గులగు కలుగఁబోవు శిక్షలు ఈ పదముచే నూచింపఁబడెను. ప్రక 9²⁰ లో దాని శబ్దార్థము ననుసరించి దెబ్బయని తెనిగించినను, సాధారణముగా తెనులనియే తర్జునా చేసిరి (11⁶ 15^{1,6,8} 16^{9,21} 18⁶ 21⁹ 22¹⁸).

3. మొత్తుట యని యర్థమిచ్చు మఱియొక హెబ్రీ పదమునుకూడ తెనులనియే తెనిగించిరి. ముఖ్యముగా నాపదము ద్వితీయోపదేశకాండమందుదాహరింపఁబడిన శాపవచనములయందు కనబడుచు (25⁹⁻⁶¹ 29²⁹). ఇతర చోట్లను అది యున్నది (సంఖ్యా 11³³ I సమా 4⁸ యిర్మీ 50¹³). 19⁸ 49¹⁷ లో దానినే ఇదుములు అని తెనిగించిరి.

4. దెబ్బయని అర్థమిచ్చు నాలుగవ హెబ్రీ పదమును నిర్గ 11¹ I రాజు 8³⁷ కీర్ 9¹⁰ లో తెనులని తర్జునాచేసిరి. లేవ 13, 14 నందు కష్టరొగమున కా పదమును వాడిరి అచ్చట దానిని కష్ట అని తెనిగించిరి. I రాజు 8³⁸ లో దానిని వ్యాధి యనిరి. II రాజు 15⁵ నందు దేవుడు ఉజ్జీయూను ముక్తిసమన అని తెనిగించిన దానికి హెబ్రీభాషలో ఈ పదమునే వాడిరి. కష్టరొగమునకు వాడిన మఱియొక పదముకూడ దెబ్బయని అర్థమిచ్చును.

పైపన్న పదములన్నియు దేవుడు పంపు గత్తెలను సాధారణముగా నూచించును. ఇవి ఊరికయే వచ్చునని యెంచుట స్వసాధారణమై యున్నది గాని బైబిలుకాలమునం దట్లుగాక, పాప ఫలితముగా దేవుడు పంపిన శిక్షలుగా నవి యెంచఁబడెను. అవి ప్రపంచమునున్నవారి సాఖ్యార్థమై నిర్దిష్టమైన చట్టముల నతి క్రమించుట వలన కలుగు శిక్షలని అందఱు నొప్పుకొనక విధి లేదు. నీతి చట్టములు మీఠుటవలనను ఇట్టి శిక్షలు కలుగునని పువ్వులు బోధించిరి. ప్రస్తుతమున లోకమందున్న గందరగోళములు వారి బోధలు సత్యములని ధృఢపఱచుచున్నవి (రోగములు చికిత్సలు II 10 (4) చూ॥).

తెప్ప ఓడఁ 2 చూ॥

తెలుహు (Tebah = పెద్ద). నాహోరు మహారులలో నొకఁడు (అది 22²⁴ టిబ్బతు చూ॥).

తెనుకూ (Tamah = నవ్వు). బాబెలు నుండి జెరుబాబెలులోకూడ యెరూషలేముకు తిరిగి వచ్చిన యొక కుటుంబము. వారు నెలీ నీయులలో చేసినవారు (ఎజ్రా 2:53 నెహె 7:55).

తెర గుడారము 5, దేవాలయము I, 7 (2)
(d) చూ॥.

తెరచాప ఓడలు 5 (2) (c) చూ॥.

తెరహూ, తారహూ, (Terah = అడవి మేక!).

1. నాహోరు కుమారుడు. (ఆది 11:24). అబ్రాహము నాహోరు హారాను అనువారి తండ్రి (11:24-32 I ది 12:6 లూ 3:34). అతడు తన కుటుంబసమేతముగా ఊరు అను స్థలమునుండి బయలుదేరి హారానుకు వచ్చి యుంటు మృతి బొందెను. యెహో 24:2 వలన అతడు ఇతర దేవతలను పూజించినట్లు తెలియుచున్నది.

2. అరగ్యములో తిరిగినపుడు ఇశ్రాయేలీ యులు మకాముచేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33:47, 28).

తెరెషు (Teresh). అహాప్రేరోఫు దగ్గల నున్న పండులలో నొకడు (ఎస్తే 2:21). ఇతఁ డాహాప్రేరోఫుపై కుట్రజేసి యతని చంపదలం చుగా ముర్దకై దానిని కనుగొని రాజును రక్షిం చెను. అందువలన తెరెషు మరణిశ్చ నొందెను.

తెర్తియు (Tertius = మూడవ వాడు). రోమా పత్రికను పాలు చెప్పుమండగా వ్రాసిన వాడు. ఈ పత్రికను వ్రాసిన తెర్తియు అను నేను ప్రభువునందు మీకు సందనములు చేయు చున్నానని తన్ను తానెఱిగించుకొనుచున్నాడు (రోమా 16:22). ఇతనిగుఱించి ఇంక నెక్కడ గా నేమియుఁ దెలియదు. M.

తెర్తుల్లు (Tertullus = తెర్తియు అను పదముయొక్క ముద్దుమాట). పాలుపై సేరము మోపిన యూదులపక్షమున వాదించిన వకీలు (కార్త్య 24:1). పేరుకుబట్టి యితఁడు రోమా యుడని నెఱుంగదగును. పాలుపై నితఁడు లేనిపోని సేరములను మోపినను, ఇతని మాటల ధోరణినిబట్టి బహు మర్యాదగాను యుక్తితోను

వకీలుకుఁ దగిన రీతిగా మాట్లాడినట్లు తెలియు చున్నది.

తెలహూ (Telah = విడిగినది). ఎఫ్రాయిము గోత్రపువారిలో నొకఁడు (I ది 7:25).

తెలశ్శారు, (Telassar = అష్టారువారి కొండ!). గోజాను హారాను రజేపు అను స్థలములలోకూడ తెలశ్శారు అను పేరు కలదు. సంబంధమునుబట్టి చూడఁగా నివి యన్నియు గొప్ప కోటలైయున్నవి. తెలశ్శారు నివాసులు ఏదేనీయులవలబడిరి (II రాజు 19:14 యెష 37:12). అష్టారువారి రాతిశాసనములలో ఈ పేరు రెండు చోట్ల కనబడెను. అది మెసపొటేమియా యంతరభాగములో నుండవచ్చును.

తెలాయాము (Telaim = గొట్టెకిల్లలు). అనూలేకీయులమీఁద యుద్ధముచేయక పూర్వము స్థాయి తన వైద్యమును సమకూర్చిన స్థలము (I సమూ 15:4). LXX నందు దీనికిబదులు గిల్లాలు అని వ్రాసిరిగాని అది గిల్లాలుగాక యూదయ దక్షిణభాగమందలి యొక స్థలమని నమ్మవచ్చును. యెహో 15:24 లోని తెలెము అను స్థలము యూదయకు దక్షిణమందున్నది కావున తెలాయాముగూడ అదేనని కొందఱి యభిప్రాయము.

తెలియబడని దేవుడు (Unknown God). ఏథెన్సులో పాలుకు కనబడిన గుళ్ళలో నొకదాని దేవత. దాని నా పురవాసులు తెలియఁ బడని దేవునికి ప్రతిష్ఠించిరి (కార్త్య 17:23). ఏతేనీయుల దేవతలకు లెక్కలేకపోయినను, తమకు తెలియని దేవత యేదైననుండి, దానికి గుడి కట్టించి నందులకు కోపగించుకొని శిక్షించునెమో యని భయపడి అచ్చటచ్చట యట్టి గుళ్ళను కట్టించిరి. ఇట్టి గుళ్ళున్నట్లు ఇతర గ్రీకు గ్రంథకర్తల వలనను దెలియుచున్నది. పాలు వాఙ్మతిని మెచ్చుకొని వారికి తెలియకుండనున్న దేవుఁడే నిజమైన దేవుడని ఈ గుడిని తన ప్రసంగాంశముగా నెత్తి వారికి బోధించెను.

తెలిసికొనుట, తెలివి, ఎరుగుట (Knowing, Knowledge). ఈ పదములు సర్వసాధారణమైనవి. బ్రెలిలునందిట్లు పయోగింపబడినందున వాటిని వివరింపఁబనిలేదు. కాన

ఒకటి రెండు విశేషసంగతులు మాత్రము వీటిని గూర్చి యీ దిగువ వివరింతుము.

1. తెలిసికొనుటనుగూర్చి శాస్త్రీయమగు చర్చ బైబిలునందు లేననుచు మనము దేవునిగూర్చి తెలిసికొనవలసిన దానినిగూర్చిన హెచ్చరికలు మిగులఁగలవు. మానవుఁడు దేవునిగూర్చి సంపూర్ణముగా నెఱుఁగుటకు చాలినవాఁడు కాకపోయినను (యోబు 38²⁷⁻²⁹ రోమా 11^{33,34}) తనబుద్ధి పరిమితి చొప్పునఁ దెలిసికొనఁగలడు (క్రీస్తు 19¹ రోమా 1^{20,21}) దేవుఁడు తన్నుదాసు వైలు పఱచుకొనినయెడల మఱింత తేటగాఁ దెలిసికొనఁగలము (నిర్గ 7¹⁷ 18¹² 31¹³ యెహో 24³¹). ఆయన చేసిన యేర్పాటులవలనను (లేవీ 23⁴³). క్రమశిక్షలవలనను (యెష 45⁶ యెహె 51³ 67-14 మొ॥) ఆయనను తెలిసికొన వీలుకలుగుచున్నది. మఱీ ముఖ్యముగా దేవునిగూర్చిన ఉపదేశమువలన ఆయన నెఱుఁగుదుము (క్రీస్తు 197-9 119 మొ॥). అట్టి క్రమశిక్షలో లేనియితరులు దేవునెఱిగిన వారుకాదు (79⁶ యెష 55⁵). దేవునిని దెలిసికొనుటయే అట్టి క్రమశిక్ష ఉద్దేశమై యున్నను యూదులు పై యాచారములను మాత్రము లక్షించి దాని యాంతర్యభావమును గుర్తెఱుఁగకపోయిరి. దుర్మడతఁ గలిగి యుండినను ఆయనను దెలిసికొనఁగల మనుకొనిరిగాని దుష్టమార్గావలంబుల అభిప్రాయములు సరికావనియు అట్టి వారు దేవుని నెఱుఁగ జాలరనియు ప్రవక్తలేక గ్రీవముగ బోధించిరి 1³ యర్థీ 4²² 9³ హోషే 5⁴ మొ॥). శుద్ధమైన మనస్సులేని యెడల దేవునిని దెలిసికొనలేమని ప్రవక్తలు సహా నూచించుచు వచ్చినట్లవాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. దేవునికి భయపడుట తెలివికి మూలమని వారిబోధయై యున్నది (సామె 17 జ్ఞానము చూ॥). అట్టివారు ఇతరులకు మఱుగైన వాటిని సహా తెలిసికొనఁగలరు (క్రీస్తు 25¹⁴).

క్రీస్తుద్వారానే దేవునిని తెలిసికొనఁగలమును సంగతి క్రొత్త నిబంధనద్వారా కనుగొనఁగలము (మ 11²⁷ యోహా 17³ ఫిలి 3⁸⁻¹⁰ మొ॥). మనము దేవుని సత్యములను తెలిసికొనవలెనని కోరినయెడల ఆయన చిత్తము చొప్పున చేయఁగోరువారమై యుండవలెను (యోహా 7²⁷⁻²⁹ 8³¹ 10¹⁵ I యోహా 2³). (క్రీస్తు నెఱుఁగువాఁడు

తండ్రిని నెఱుఁగును (యోహా 147⁸). దేవుని ఎఱుఁగుట ఆయననుగూర్చిన సంగతులను తెలిసికొనుట మాత్రమేగాక శుద్ధహృదయముతో ఆయనను గూర్చిన యనుభవజ్ఞానముఁగలిగి యుండుటయే యని వీటివలన స్పష్టమగుచున్నది.

2. దేవుఁడే ఎఱుఁగుటనుగూర్చిన బోధల విషయమై చూచినయెడల, ఆయన మానవుఁడై యున్నట్లుగాను, మనవలెనే సంగతులను పరీక్షించి తెలిసికొనవలసి యున్నట్లుగాను ఆరంభమున కొన్ని నూచనలున్నవి (ఆది 11⁵ 18^{20,21}). ఆదికాలమున జీవించిన వారు దేవునిగూర్చి యిట్లుకొనుట సహజమై యున్నది. అప్పటి కాలమున కవి తగిన దృష్టాంతములుగా నుండెను. ఆయన సర్వజ్ఞుఁడైయుండి సర్వమును దెలిసికొనుచున్నాడను బోధ క్రమక్రమముగా మానవులు నేర్చికొనినట్లు చూడఁగలము (యోబు 21²² 23¹⁰ 28²³ 38-40 క్రీస్తు 119 యెష 40¹⁴). మనకు తగిన హెచ్చరిక కలుగఁగలదులకై ఆయన మన రహస్యములను పూర్తిగా నెఱుఁగునను సంగతి మఱింత దృఢముగా బైబిలునందున్నది. (క్రీస్తు 1⁶ 37¹⁸ 44²¹ 69⁵ 94¹¹ 103¹⁴ 139¹ లూ 16¹⁵). దేవుఁడు పైవేషమును బట్టికాక ఉన్నరీతిగా సమస్తమును ఎఱిగి తీర్పులోకై దెచ్చుననుబోధ బైబిలంతటిలోఁగలదు (ద్వితీ 29²⁹ క్రీస్తు 90⁸ యర్థీ 23²⁴ దాని 2²² మ 6⁴ లూ 8¹⁷ రోమా 2¹⁶ జ్ఞానము, ముందెలివి, దేవుడు I 4, II, III 1, 2, యేసుక్రీస్తు IV 2, 3 చూ॥).

తెలియు (Telem = బలాత్కారము).

1. యూదయు దక్షిణుండరి యొక పట్టణము (యెహో 15²⁴. తెలాయీము చూ॥).

2. అన్య స్త్రీలను చేసికొని ఎఱా ప్రేరే పణవలన వారిని విడిచిన వారిలో నొక ద్వార పాలకుఁడు (ఎఱా 10²⁴). సెహె 12²⁵ లోని టల్హీను అనువాడితఁడై యుండవచ్చును.

తెల్లగడ్డులు (Garlic). ఇవి ఉల్లిజాతికి సంబంధించినవి. పల్లెనీను విగుప్తదేశముల యందున్న జనులు వీటిని సాధారణముగా తిందురు. బీడులు విస్తారముగా నుపయోగింతురు. ఇశ్రాయేలీయులివి విగుప్తలో దొరికినట్లు అరణ్యమునందు దొరకలేదని సజిగిరి (సంఖ్యా 11⁵).

J. C.

తెల్లగడ్డ పక్షులు 11 చూ॥

తెల్లగువ్వ పక్షులు 15 చూ॥

తెల్లని, తెల్లనిరాయి, తెల్లనినస్రము
రంగులు 1 చూ॥

తెల్లబంమ పక్షులు 24 చూ॥

తే హిన్నా (Tehinnah = కృపాయానలు). యూదావంశపువారిలో నొకడు. అతడు ఈర్నాహానుకు తండ్రి (I దిన 4¹²).

తే

తేజము, తేజస్సు, వెలుగు (Light). పూర్వపులు తేజమును పరిశుద్ధమైన దానిగా నెంచిరి. అదేతీతిగా బైబిలులో తేజస్సు దైవ స్వరూపముగా నెంచబడెను. దేవుడు తేజస్సులో నివసించును (నిర్గ 24¹⁰ I తిమో 8¹⁶). ఆయన తేజమును వస్త్రమువలె ధరించుకొనెననియు (కీర్ 104²) ఆయన వెలుగై యున్నాడనియు ఆయనయందు చీకటి లేదనియు (I యోహా 1⁵), ఆయన మహిమయే ప్రకాశించుచున్నదనియు (ప్రక 21²³) ఆయా వాక్యములలో నున్నది. ఆలాగ్ యేసు లోకమునకు వెలుగనియు (యోహా 14³⁰ 8¹²), దేవుని మహిమ యొక్క తేజస్సునియు (హెబ్రీ 1³) చెప్పబడెను. ఎవరు ఆయన రక్షణయందు పాలివారగుచురో వారు వెలిగింపబడిన వారనబడుదురు (యోహా 8¹² 12^{35,36} I యోహా 17 II కొరి 4⁶ ఎఫె 5⁸⁻¹⁴ I థెస్స 5⁵ I పేతు 2⁹). క్రీస్తు శిష్యులు క్రీస్తునకు సాక్షులును లోకమునకు వెలుగునై యున్నారు (మ 5¹⁴⁻¹⁶ ఫిలి 2¹⁶). దానికి ఫిన్నముగా భక్తిహీనులు చీకటిలోనుండు వారనబడిరి (యోహా 3¹⁹ 8¹² 12⁴⁶ I యోహా 2¹¹).

తేజోనక్షత్రము (Lucifer = కాంతిని ధరించినది). బబులోను చక్రవర్తికి యెషయా పెట్టిన యొక పరిహాసపు బిరుదు (యెష 14¹²). హెబ్రీభాషయందు దీ పదమిచ్చటగాక ఎక్కడను కనబడకపోవుటచే దాని సరియైన యర్థమును నిశ్చయించుటకు విలులేదు. దీనితోపాటు వేకువ చుక్క యను పదము నుండుటచే ఇది శుక్ర గ్రహమై యుండునని కొందఱును కృష్ణపక్షువు

చంద్రుడని కొందఱును అభిప్రాయపడుచున్నారు. రెండవ యభిప్రాయము ననుసరించువారు అది బాబెలు రాజయొక్క ఖీణదశను సూచించునని చెప్పెదరు. అతడు వేకువ చుక్కవలె ప్రకాశించినను అట్టి ఘనమైన స్థితినుండి తప్పక పడిపోవునని మొదటి యభిప్రాయము ననుసరించినవారు చెప్పెదరు. ఇంగ్లీషునం దీ పదమును వాడిన లూసిఫరు (Lucifer) అనునది సాతాను పేర్లలో నొకటిగా మిల్టన్ (Milton) అను గొప్ప ఆంగ్ల కవికాలమునుండి వాడుచున్నారు. లూ 10¹⁸ లో సాతాను ఆకాశము నుండి మెరుపువలె పడుటనుగూర్చిన వాక్యము యెషయాలోనున్న దానికి సంబంధముగా నున్నదనవచ్చునుగాని అట్లునుటకు వేలు ఆధారములు లేవు. (వేకువచుక్క చూ॥).

తేత్ (Teth = అను అక్షరము) హెబ్రీ యక్షరములలో తొమ్మిదవది. అక్షరమాలికె ననుసరించి వ్రాసిన 119 కీర్తనలోని తొమ్మిదవ భాగములోని ప్రతిపదమును ఈ యక్షరముతో నారంభించుటవలన ఈ భాగమునకు తేత్ అను పేరు వచ్చెను.

తేనె (Honey). బైబిలునందీ మధురమైన యాహారపదార్థమునుగూర్చిన నూచనలు ఆరంభము నుండి గలవు. విరుద్ధతమున కధికారిగా నుండిన యోసేపుకు యాకోబు పంపిన కానుకలలో తేనె ఉదాహరింపబడెను (ఆది 43¹¹). పలెస్తీనుయొక్క ఫలవంతమును కనపర్చుటకు పాలు తేనెలు ప్రవహించుదేశముని బిలిచిరి (నిర్గ 38 13³ 33¹ సంఖ్యా 13²⁷ 14⁸ 16¹³ ద్వితీ 6⁶ మొ॥). అచ్చట తేనె విస్తారముగా నున్నదని ఈ వాక్యములవలన గానున్నను అనేకములగు ఇతర వాక్యములవలన దెలియుచున్నది. సాలు కాలమున యిత్రాయేలీయులు ఫిలీష్తీయులతో యుద్ధముచేసిన యొక అరిగ్యమందు తేనెపట్లు విస్తారముగా నున్నట్లు I సమా 14^{25,43} వలన స్పష్టమగుచున్నది. సాలుపట్టిన వెర్రి శపథ ప్రకారము యోనాతాను ఆ తేనె తిని మరణ గండముకు లోనయ్యెను. సమ్సోను చంపిన సింహపు అస్త్రపంజరమునందు తేనె తెల్లెనుపెట్టి నట్లు న్యాయా 14⁸⁻¹⁸ నందున్నది. అడవి తేనె

టీగలు బండల సంచలలో తేనె తెల్లను పెట్టును (ద్వితీ 32¹³). బాప్తిస్మముచే యోహాను తిను బండారములలో తేనె యొకటి (మ 3⁴). తేనె పులియుటచేత దానిని యజ్ఞములలో నుపయోగించ రాదను నియమమేర్పడెను (లేవీ 2¹¹).

మాధుర్యమునుబట్టి తేనె మనోహరమైన దానిని నూచించెను. ఇంపైన మాటలు తేనె పట్టుకు పోల్చబడెను (సామె 16²⁴). తేనెయు తేనెపట్టును మక్కువలన కలుగు ఆనందమును నూచించును (పర 4¹¹ 5¹). దేవునివాక్యము వలన కలుగు ఆనందమును తేనెకుపోల్చిరి (కీర్త 19¹⁰ 119¹⁰³ యెహె 3³ ప్రక 109¹⁰). తేనెను తినుట సంతోషికి గుఱుతు (యెష 7^{15, 22} కీర్త 81¹⁶ యెహె 16¹³), గాని మంచినదార్దములను మితి మీశీ తినినయెడల వెగటు కలుగునని బోధించుటకు దీని నుపయోగించిరి (సామె 25¹⁶ 27⁷). తేనె వేశ్యలవలన కలుగు శోధనలను నూచించును (5³).

తేనెపీగలు కీటకములు సరస్వపములు 14 చూ॥

తేబేసు (Thebez = ప్రకాశము?) న్యాయాధిపతుల కాలములో ప్రాకారములుగల పట్టణములలో నొకటి. దీనికి సమీపముగా అబీమెలెకు చంపబడెను (న్యాయ 9⁵⁰ II సమా 11²¹). మెకెముకు ఈశాన్యముగా 5 క్రోసుల దూరములో నున్నది. ప్రస్తుతము దానికి తూబాసు (Tubas) అని పేరు. (పటము III. C 3).

తేమనీ (Temeni). యూదా సంతతి వారిలో నొకడు. అతడు అష్షూరు కుమారుడు (I దిన 4⁶)

తేమా (Tema = కుడిపార్శ్వము, దక్షిణము). ఇష్టాయేలు కొడుకులలో నొకడు (ఆది 25¹⁵ I దిన 13⁰). ప్రస్తుతము దమస్కు మదీనాలకు దాదాపు మధ్యను ఆరబ్బీదేశములో నుండు తైము (Taima) అనునది అతని సంతతి వారివలన వచ్చిన పేరై యున్నది. తైము యను నీ దేశము గొప్ప వర్తకములకు ప్రసిద్ధి కాకకము (యోబు 6¹⁹ యెష 21¹⁶).

తేమాను, తేమానీయుడు (Teman = కుడిపార్శ్వము, దక్షిణము Temanite). ఎదోములో నొకభాగము. ఎదోమీయులలో నొక తెగవారికి పేరు గలదు. తేమాను ఏశావు క్షేప్త పుత్రుడగు ఎలీఫజుకు పెద్ద కొడుకై యుండెను (ఆది 36¹¹⁻¹⁵). ఆమా 1¹² లో నున్నట్లు తేమాను, బాస్రా యను రెండు స్థలములు ఎదోములో ముఖ్యములైనవి. ఇవి దేశమునంతటిని నూచించును. యెహె 25¹³ నందు తేమాను నుండి దెదానువెళ్ళున ఎదోముదేశము వ్యాపించి నట్లుగా నున్నది. మజ్జయు అది ఎదోమునకు ఈశాన్యముగాను మెయాబుకు దక్షిణముగా నున్నది. దాని నీవాసులు జ్ఞానమునకు ప్రసిద్ధులైన వారై యుండిరి (యెర్తీ 49⁷). మెయాబును ఆడరించినవారిలో ఎలీఫజు అనువాడు తేమానీయుడు (యోబు 2¹¹).

తేలాబీబు (Tel-abib = కంకులకుప్ప). బబులోను దేశమందలి కెబారు నదియొద్దనున్న యొక స్థలము. చెజపట్టణదీన యూదులచ్చట నివసించిరి (యెహె 3¹⁵). దాని యునికిని గూర్చి రూఢిగా తెలియదు.

తేలు కీటకములు, సరస్వపములు 15 చూ॥

తేల్మెలా (Telmelah = ఉప్పదిబ్బ). బాబెలు దేశములోని యొక పట్టణము (ఎజ్ర 2⁵⁹ నెహె 7⁶¹). జెరుబాబెలు కాలమున తిరిగి వచ్చినవారిలో కొందఱీ పట్టణమునుండి వచ్చిరి. దీనియునికినిగూర్చి తెలియదు.

తేల్హర్షా (Tel-harsha = మంత్రదిబ్బ). బాబెలు దేశములోని యొక పట్టణము (ఎజ్ర 2⁵⁹ నెహె 7⁶¹). దీనియునికినిగూర్చి తెలియదు. జెరుబాబెలు కాలమున తిరిగివచ్చిన యూదులలో గొందఱీ పట్టణమునుంచి వచ్చిరి.

తె

తైలము రోగములు చికిత్సలు IV 1 (4) చూ॥

తైలముపూయుట తలనంటుట చూ॥

తైలవృక్షము (Oil Tree). యెర్దాను లోయలో పెరుగు దేవదారు వృక్షజాతిలో చేరినది (యెష 41²⁰). ఇది యధేచ్ఛగా రేచి పెరుగును. కొవ్వులు విశాలముగా వ్యాపించి విస్తారమైన నీడనిచ్చును. కఱ్ఱ మిగుల గట్టియైనను మంచినూనెను తీయవచ్చును.

J. C.

త్రో

తోండ కీటకములు సరస్వతములు 16 చూ॥

తోట్ట పెంట సామగ్రి 1 చూ॥

తోట్టి, పశువుల (Manger). ఈ మాటచే తెనిగించిన మూల భాషాపదము లూ 27, 12, 16 13¹⁵ లో వున్నది. దానికి మేత పెట్టుటయని యర్థము. 13¹⁵ లో దానిని గాడి యని తెనిగించిరి. అది యీ గ్రీకుపదమునకు మతంత నూటిగా సరిపడును. ఇట్టి గాళ్లలో నేటివఱుట పల్లెటూరిలోని బీదలు తమ పిల్లలపంచెదరని ఆ దేశమునుమాచి వచ్చిన వారు చెప్పెదరు. క్రీస్తు కిశువుగా నుండినప్పుడు అట్టిదానిలో పరుండఁ బెట్టిరి.

తోడ (Thigh). తోడక్రింద చెయ్యి పెట్టి ప్రమాణముచేయుట అధికాలమునుండి యున్న వాడుకయని కనబడుచున్నది (అది 24⁹ 47²⁹). తోడనుండి సంతానము వచ్చు ననుటచే వారు దానిని వివేచముగనెంచి అట్లు ప్రమాణము చేసియుండురు. 46²⁶ నిర్గ 1⁵ లో గర్భ మనియు న్యాయా 83⁰ లో కడుపు అనియు తెనిగించిన పదమిదే. పెనుయేలు నొద్ద యాకోబు దేవునితో పెనుగులాడినందున అతని తోడగూడు వసితెను. అందువలన యూదులు తోడమీదనున్న తుంటి నరమును తినరు (అది 32²²⁻³⁹). ఏహూదు ఎడమచేత వాటముగల వాఁడైనందున తన ఖడ్గమును కుడి తోడమీద కట్టుకొనెను (న్యాయా 31^{6, 31}). తోడమీద నిట్లు ఖడ్గముకట్టుట వాడుకయైనట్లు నిర్గ 32²⁷ కీర్త 45³ వలనఁ దెలియును. అచ్చట ఈ పదమును మొల, నడుము అని తెనిగించిరి. సంఖ్యా 51^{1, 27} లో చెడిన స్త్రీకి కలుగు శిక్షయందు ప్రశంసించిన నడుము పడిపోవుట

మూలభాషయందు తోడ పడిపోవుట యని యర్థ మగును. తోడలతో తుంటును విఱుగఁగొట్టుట గొప్ప నాశనమునకు నూచన (న్యాయా 15⁸). తోడను చరుచుకొనుట గొప్ప భీతికిగాని దుఃఖమునకుగాని గుఱుతు (యిర్దీ 31¹⁹ యెషా 21¹²). క్రొత్త నిబంధనయందు తోడయను పదము ప్రక 19¹⁶ నందు మాత్రమున్నది. రాజులకు రాజు అను పేరు క్రీస్తు వస్త్రములమీదను తోడమీదను వ్రాయబడి యున్నదను మాటలు శబ్దాలంకారమై తోడలను కప్ప వస్త్రమని అర్థ మిచ్చినను కొనఁదగును.

తొలకరివాన యింసాయము 3, 5 (1), (2) చూ॥

తొలిపంటయొక్క తోత పండుగు పండుగలు ఉపవాసములు III 1 (2) చూ॥

తొలిచూలు, తొలిపిల్ల జ్యేష్ఠపుత్రుడు చూ॥

తొలెమాయి అక్కో చూ॥

త్రో

తోకెను (Tochen = ఒక కొలత). పీమ్యను స్వాస్థ్యమందిల యొక ఊరు (I దిన 43²). దీని యునికనిగూర్చి తెలియదు. (ఎతెరు మా॥)

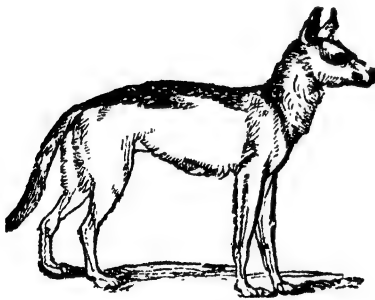
తోగర్మా (Togarmah). గోమెరను వాని మూడవ కుమారుడు (అది 10³). తోగర్మవారు గుఱుములు కించరగాడిదిల బేరము చేసిన వారని యెషా 27¹⁴ వలనఁ దెలియును. వీరు గోగురాజు వైశ్యములో నుండిరను సంగతి 38⁶ లో వున్నది. ఇది ఆర్మీనియా దేశమునకు వైశ్యులి దిక్కున నుండిన దేశమని కొందఱునుకొందురు.

తోట, వనము (Garden). కూరగాయలు పండించు స్థలమునకు (ద్వితీ 11¹⁰ I రాజు 21² మొ॥) ఫలవృక్షాదులుండు స్థలములకును (యిర్దీ 29^{5, 28} ఆమో 4⁹ మొ॥), తోటలకును (II రాజు 25⁴ ఎస్తీ 1⁵) ఈ పేరు కలదు. ఈ మాటకు మూలభాషలో కంచె వేసినచోటు అని యర్థము. పర 8² చూడఁగా ఆ కాలమున పూల తోటలు లుండినట్లు నూచన కలదు. పల్లెటూరిలో

నీటి ప్రవాహములు లేకపోయిన యెడల ఈ తోటలు బహు త్వరగా ఎండిపోయి యుండును (యోష 59¹¹). కాలవ గలిగిన తోట గొప్ప వృద్ధికి నూచనగా నున్నది (సంఖ్యా 24⁴). వనము లలోని చెట్లనీడలయందు కాలమును గడుపు కొనుట చాల మనోహరముగా నుండును (ఎస్తే 77 పర 41⁶). పూర్వమున చాలమంది రాత్రి కాలము వనములయందు గడుపుచుండిరి. ఇట్లు క్రీస్తు గత్యేమనే తోటలో అనేక పర్యాయములు గడిపియుండెను (మా 14³² లూ 21³⁷). ఈ తోటలో నుండగానే విరోధు లాయనను పట్టుకొనిరి (యోహా 181²⁶). పూర్వకాలమున వనములలో విగ్రహారాధన లెక్కువగా జరిగినది (య్యక్తి 171). వనములలో పూర్వీకులు తమ సమాధులను కట్టుకొనిరి (II రాజు 21¹⁸). ఇట్టి సమాధిలోనే క్రీస్తును పెట్టిరి (యోహా 19⁴¹).

మోక్ష సౌఖ్యమును సూచించుటకు వనమును అలంకారముగా నెంచెదరు (పరదైను చూ॥).

తోడేలు (Wolf). దీనిగూర్చిన యనేక నూచనలు బైబిలునందు గలవు. ఇది క్రూరమైన మృగము (యోష 11⁶ హబ 1⁸). ముఖ్యముగా గొట్టెలను పట్టుకొని చంపును (యోహా 10¹²)

చిగువు తోడేలు

వగటివేళ దాగుకొని రాత్రులయందు సంచరించు తన యెఱును పట్టుకొనును (జెఫ 3³). బెన్యామీను తోడేలువంటి వాడుగా నెంచబడెను (అది 49²⁷). అది యా గోత్రపువారి పరాక్రమమును సూచించు మాటగాని బైబిలు నందీ మృగము సాధారణముగా ధైర్యమును మృదులమునకు సూచనగా కాక, దిక్కుమాలిన వారిని వేధించెడి వారికి నూచనగా నున్నది

(యోహా 22²⁷). ఇట్లు తమ దుర్బోధలవలన మనుష్యులను చెరుపు దుర్బోధకులకును (మ 71⁵ కార్య 20²⁹), భక్తులను హింసించు హింసకులకును (మ 10¹⁶) తోడేళ్లను పేరు పెట్టిరి. పరస్పరము లోని తోడేళ్ళు నక్కజాతికి సంబంధించి, వాటివలె గుంపులు గుంపులుగా నైనను ఒక్కొక్కటిగా నైనను సంచరించును.

తోఫేతు హిన్నోము లోయ చూ॥

తోమా (Thomas = కవల వాడు). పన్నెండుమంది అపొస్తలులలో నొకడు (మ 10³). ఇతనికి కవలవాడని అర్థమిచ్చు **దిమము** అను గ్రీకు పేరును గలదు (యోహా 11¹⁶). యోహా షలేములోని యూదులు యేసును రాళ్లతోఁ గొట్టి యత్నించిన (117⁸) కొద్ది దినములకే ఆయన యూదయలోనికిబోవ తలంచి శిష్యు లాశ్చర్యపడుచుండఁగా ఆయనతో చనిపోవుటకు మనమును వెళ్ళుదమని ఆయనయంగు తననున్న భక్తి పూర్వకముతో ననెను. ఆయన తాను పట్టుపడక మునుపటి రాత్రి తాను వెళ్ళుటను గూర్చి మాట్లాడుచు వారు తనతోకూడ నుండు నట్లు వారికొఱకు స్థలమును సిద్ధపరచనై వెళ్ళుచున్నాననియు తాను వెళ్ళుచున్న స్థలమును దాని మార్గమును వారికిప్పుడు తెలియుననియు చెప్పఁగా తోమా ఆయనతో — ప్రభువా నీ పెచ్చటికిఁ బోవుచున్నావో మాకు తెలియదే. మార్గ మెట్లు తెలియుననెను (141⁸). యేసు లేచి తన శిష్యులకు మొదటిసారి దర్శనమైనప్పుడు తోమా వారితో నుండలేదు. వారు ఆయనను చూచిరి మన్నప్పుడు తోమా నమ్రక ఆయన చేతుల గాయములలో తన ప్రేమ పుట్టి ఆయన ప్రక్కలో తన చేతినుంచిరేనే గాని నష్టభాల ననెను (20^{24, 25}). అందువలననే అతనికి సందేహించు తోమాయను బిరుదు గలిగెను. గాని తోమాయొక్క సందేహమువలన ఇతరులకు మేలు కలుగునట్లు దేవుడు సమకూర్చెను. మనము సందేహింప నవసరము లేకుండునట్లు అతఁడు సందేహించెనని ఆగస్టీను (Augustine) అను భక్తుడనెను. ఆయన ఎనిమిది దినములకుఁ బిదప మరల కనబడినప్పుడు అతఁడాయనను గురించి నా ప్రభువా నా దేవాయని ఎలుగెత్తి చెప్పెను (20²⁶⁻²⁹). గలిలయ సముద్రముమీద చేపలను బట్టఁబోయిన వారిలో

నితఁడునుండి, ఆయన మాట ప్రకారముచేసి 153 గొప్ప చేపలను బట్టెను (21-14). ఆయన ఆకో హాణమైన పిదప ఇతఁడు తక్కిన వారితోఁ గలిసి యెరూషలేములోని మేడగదిలో నుండెను (కార్య 113). అతఁడు పార్తియ పారసీ దేశములలో బోధించి పారసీ దేశములో చనిపోయినట్లు పాఠంపర్యము గలదు. అతఁడు భరతఖండములో బోధించి హతసాక్షియైనట్లును చెప్పెదరు. ప్రస్తుతము చెన్న పట్టణమునకు సమీపమందున్న పెయింట్ తోమాకొండ అతని సేరట సిలువఁ బడుచున్నది.

తోయమా నహతు చూ॥

తోయి తోహూ చూ॥

తోలా (Tola = పురుగు, పురుగునుండి తీసిన రంగు). న్యాయాధిపతులలో నొకఁడు. న్యాయాధిపతులలో విదుగునిని గుఱించి విశేషముగా నేమియు వ్రాయఁబడలేదు. అట్టి వా లోనితఁడు మొదటివాఁడు (న్యాయ 101²). ఆది 46¹³ సంఖ్యా 26²³ I దిన 7¹ వలన నితఁడు ఇశ్శాఖారు గోత్రీకుడని దెలియుచున్నది గాని ఈ వచనములయం దుదాహరింపఁబడినవారు ఒకరుగాక వెవ్వెటు మనుష్యులని కొందఱి యభిప్రాయము.

తోలామ ఎల్లోలదు చూ॥

తోహూ నహతు చూ॥

తోహూ, తోయి (Toi, Tou = నీచుఁ డు!). దావీదు సిరియా రాజగు హదరెఖైరును జయింపఁగా తన సంతోషమును కనఁబఱచుటకై దావీదు నొద్దకు దూతలను బంపించిన హమాతు దేశపురాజు (I దిన 18^{9,10}). ఈ వాక్యమునకు సంబంధముగనున్న II సమూ 89,10 లలో ఈ పేరునకు తోయి యను మాటరూపము కలదు.

తౌ

తౌ (Taw = ת అను అక్షరము). హెబ్రీ అక్షరములలో 22 వది. అక్షరమాలికగా వ్రాయఁబడిన 119 వ క్రితనయొక్క 22 వ భాగమందు ప్రతి పంక్తియు ఈ యక్షరముతో నారంభించుచున్నందున ఆ భాగమునకు తౌ అను పేరు

పెట్టిరి. ఈ యక్షరము సిలువ రూపమున నుండుటచే యెహె 92⁶ లో నొసటిమీఁద వేసిన గుఱుతు ఈ యక్షరమని హెబ్రీ భాష యందున్నది.

త్ర, త్రా

త్ర కో పీ తి (Trachonitis = రాతి ప్రదేశము). రెబానోను హారాను కొండలకు మధ్య దమస్కుకు దక్షిణముగా నున్న రాతి ప్రదేశము. అచ్చట నున్న రాళ్లవలన అది పూర్వము అగ్ని పర్వతములున్న ప్రదేశమని తెలియుచున్నది. అది దాదాపు 370 చదరపు మైళ్ల విస్తీర్ణత గలది. ప్రస్తుత మహ్మోటును లీజా (Leja) యందురు. ఈ పేరు లూ 3¹ నందు మాత్రము వచ్చును. బాప్తిస్ట మిచ్చిన యోహాను తనపని నారంభించిన కాలమునం దిది హేకోదు ఫిలిప్పసు వానికి లోబడి యుండెనని తెలియుచున్నది. యూద చరిత్రకారుడగు యోసీఫసు దానినిగూర్చి పలు మారుదాహరించెను (పురా 15.10.3; 17.2.1,2 మొ॥).

త్రాగుట, త్రాగుబోతుతనము (Drinking, Drunkenness). ఇది పురాతన కాలమునుండి వచ్చుచున్న దురభ్యాసమైనట్లు బైబిలువలనను ఇతర గ్రంథములవలనను దెలిసికొనవచ్చును. నోవహు (ఆది 9²¹), లోతు (19^{33,34}), నాబాలు (I సమూ 25³⁶) త్రాగి మత్తులై యుండినట్లు చదువుచున్నాము. హన్నా యను స్త్రీ మత్తురాలైనదని వీరీ యనుకొనుటచే (I సమూ 1¹³) స్త్రీలలోను ఈ దురభ్యాసముండినటుల స్పష్టమగుచున్నది. ప్రవక్తలను యాజకులును త్రాగినటుల యెషయా చెప్పెను (యెష 28⁷ 56¹²). తూటుటయు, ఎటులోచక నుండుటయు, వెనుకకు ముందుకు దొడ్లుటయు (యోబు 12²⁵ కీర్త 107²⁷ యెష 19¹⁴) త్రాగుట యొక్క ఫలితములలోఁ గొన్నియని కినుగొనునప్పుడు అమితముగాఁ త్రాగుట వారికభ్యాసమాయెనని స్పష్టమగుచున్నది. ముఖ్యముగా నీతిమంతులైన వారీ పాపముకు దాసులైనట్లు కన్పడుచున్నది (5¹¹ అమో 4¹). క్రొత్త నిబంధనయం దిది యొక ముఖ్యపాపముగా

నెంచబడెను (లూ 21³⁴ రోమా 13¹³ గల 5⁹¹ I కొరి 5¹¹ 6¹⁰). యజకులు తమ విధ్యుక్త ధర్మముల నాచరించునప్పుడు త్రాగుట నిషిద్ధమై యుండెను (లేవీ 10⁹). నాడీరు వ్రతము నాచరించెడి వారి కది పూర్ణ నిషిద్ధము (సంఖ్యా 6¹⁻⁴ న్యాయా 13⁵⁻⁷ లూ 1¹⁵). న్యాయమును తీర్చెడి వారిది పుచ్చుకొనతగదని సామె 31⁴⁵ యెష 28⁷ వలనఁ దెలియుచున్నది. త్రాగు బోతులకు శ్రమలు కలుగునని ప్రవక్తలు బోధించిరి (51¹⁻¹⁶ 28¹). జ్ఞానులైనవారు దానివలన కలుగు వెట్టిని గనపఱచిరి (సామె 23^{21, 29-35} 26⁹ హబ 2⁵). క్రైస్తవులకు నిది నిషిద్ధము (ఎఫె 5¹⁸) దానివలన వారికి కలిగెడి తీర్పు లేటగాఁ దలపఁబడెను (I పేరు 4³⁻⁵ I కొరి 5¹¹ 6¹⁰ ద్రాక్షరసము, మద్యము చూ॥).

త్రాడు, పాశము (Cord, rope). బైబిలునం దుదాహరించిన దేశములలో ఇతరవోట్లవలె త్రాళ్ల నాయా పనుల కుపయోగించిన సూచన లనేకములు గలవు (నిర్గ 35¹⁸ యెహో 21⁵ న్యాయా 15¹³ యర్బీ 38⁶ మొ॥). అవి నారతోనేగాక చువ్వలతోను (న్యాయా 16⁸), జమ్ముతోను (యోబు 41² యోహా 21⁵ కార్వ 27³²), అలంకారముకొఱకై సన్ననారతోను (ఎఫ్సే 1⁶), వెండితోను (ప్రస 12⁶), బంగారముతోను (నిర్గ 28¹⁴) సహా చేయబడెను. 28¹⁴ లో అల్లికగొలుసులని తెనిగించిన మూలభాషాపదము అల్లికత్రాడు అని యర్థమిచ్చును. ఇట్టి సాధారణ వివరము లనేకములు గలవు. ఈ పదములు అలంకారరీతిగాను ఉపయోగింపఁబడెను.

శ్రమపడువారు కష్టము అను త్రాళ్లచే బంధింపఁబడినట్లును (యోబు 36⁸), దుష్టుఁడు పాప పాశములచే కట్టబడినట్లును (సామె 5²²), పాపము నాశించెడివారు దానిని త్రాళ్లచే తమయొద్దకు లాగుకొనునట్లుగాను (యెష 51⁸) వర్ణించిరి. దేవుఁడు పాపులను స్నేహబంధములచే తనయొద్ద కాకర్షించుకొనునట్లు హోషేయ వ్రాయుచున్నాఁడు (హోషే 11⁴). ఇచ్చట నున్న బంధములను పదము మూలభాషయందు త్రాళ్లు అని యర్థమిచ్చును. గుడారపుత్రాళ్లను పొడుగుచేయుట ఒకరి నివాసస్థలమును వృద్ధి చేయుటను (యెష 54³), గుడారపుత్రాళ్లు తెగి

పోవుట, నివాసములు పాడగుటను సూచించుట కలంకారరీతిగా వాడఁబడెను. విచారము నగు పఱచుటకును, విగ్నేయతను చూపుటకును త్రాళ్లు నెత్తిమీఁద వేసికొనుట ఒక గుఱుతుగాను నున్నట్లు సూచన యొకటి గలదు (I రాజు 20^{31, 32}). వేటకాండలు తమ వలను త్రాళ్లతో చేసినందున, అనుభవములేనివారిని చిక్కుపఱచుటకై మానవులుచేయు యుక్తులనుకూడ త్రాళ్లు సూచించెను (కీర్తి 140⁵).

త్రాసు (Balance). బైబిలునం దుదాహరించిన త్రాసు లీ దేశమందలి వంటివేగాన వాటిని వివరింప నివసరములేదు. మూలభాషలో త్రానికరాళ్లు (ద్విస్తీ 25¹³⁻¹⁵ సామె 20²³) అను నర్థమిచ్చుపదమువలన బరువును తెలిసికొనుటకు ఆయా విధములగు రాళ్ల నుపయోగించినట్లు తెలియును. లేవీ 19³⁶ లో గుండ్లు అని తెనిగించినదియు రాళ్లని యర్థమిచ్చుపదమే. తప్పు రాళ్లను వాడి మోసముచేయుట ప్రజలు నీతి మార్గము తప్పినకాలమునం దలవాటై యున్నట్లు ప్రవక్తలవలనఁ దెలియుచున్నది (ఆహీ 8⁵ మీకా 61¹). అట్టి పనులు దేవుని కేవలము లనియు (సామె 20¹⁰), న్యాయమైన రాళ్లు ఆయన కిష్టమనియు (11¹) సామెతల గ్రంథపు ముఖ్యబోధయై యున్నది. కరవు కాలమున ఆహారమును తూచి పెట్టుదురుగాన అట్లుచేయుట పాపమువలన కలుగు శిక్షకు గుఱుతుగా నున్నది (లేవీ 26³⁶ యెహో 4¹⁶ మానములు కొలతలు చూ॥).

త్రి, త్రు

త్రిత్వము దేవుడు III చూ॥

త్రి స త్ర ము లు (Three Taverns). పౌలు రోమాకు ఖైదీగాఁ బోవుచున్నప్పుడు వారు దాటి వెళ్లిన ఒక స్థలము. అది సుప్రసిద్ధమగు అప్పియన్ రాచబాట (Appian Way) మీఁదనుండి రోమాకు ఆగ్నేయమున 33 మైళ్ల దూరమందున్నది. రోమా క్రైస్తవులు పౌలు సెదుర్కొనుట కింతమట్టుకు వచ్చిరి (కార్వ 28¹⁵ పటము V, A 2).

త్రుప్సా, త్రుప్సెనా (Tryphosa, Tryphæna = సుకుమారి). పాలు రోమా పత్రికను వ్రాయుచు తన వందనములు పంపిన ఇద్దఱు (రోమా 16¹²). వీరిద్దఱుకూ పెల్లెండ్రుని చెప్పెదరుగాని దానికి తగిన యాధారము లేమియు లేవు
M.

త్రో

త్రోగెల్లియము (Trogyllium). తెలుగు బైబిలునం దీ పదము లేకున్నను కొన్ని మాతృకలలో కార్య 20¹⁵ నందు 'సమెసుకు చేరి' అను మాటలకు తరువాత 'త్రోగెల్లియములో ఆగి' అను పదములున్నవి. సవరింపబడిన ఇంగ్లీషు బైబిలులో నున్నట్లు తెలుగు బైబిలులోకూడ దీనిని భాషాంతరముగ నుంచుట యుక్తము. త్రోగెల్లియము సమెసుద్వీపమున కొదురుగా చిన్నాసియా పశ్చిమముననున్న నొక యగ్రముకును అక్కడనున్న యొక ఊరికిని పేరై యున్నది. ఆ లేవును ఇప్పటికిని పరిశుద్ధుడై పాలు వియుక్తాగ్రుడమని పిలుతురు (పటము V, H 4).

త్రో

త్రోఫిము (Trophimus = పోషణగల). పాలు చేసిన మూడవప్రయాణమున అతనితోఁ గూడ నున్నవారిలో నొకఁడు. ఇతఁడును తుక్కును ఆసియనుండి వచ్చిరి (కార్య 20⁴). ఇతఁడు బహుశః ఎఫెసుపట్టణస్థుడై యుండును. ఇతఁడు పాలుతో యెరూషలేమునకు వెళ్లెను. యెరూషలేములోని క్రైస్తవులకొఱకు జమచేసిన చందాను అక్కడికిఁ గొనిపోవుటకై నియమింపబడిన వ్రత నిధులలో నితఁడొకఁడని ఊహింప వీలులున్నవి. ఇతఁడు అన్యలలోనుండి క్రైస్తవుడైనవాఁడు. యెరూషలేమునందున్న సమయములో పాలుతోఁ గలిసి బహారులలోఁ దిరిగినందున, పాలుపై పగబట్టి యున్న యూదులు అన్యలు సమీపింపరాని ఆలయ యానరణములోకి పాలతనిని దెచ్చెనని యపనిందమోపి పాలును చంపఁ జూచిరి (21²⁹). పాలు మొదటి చెఱునుండి విడిపింపబడిన పిమ్మట చేసిన చివరి ప్రయాణమునం దితఁడు పాలుతో కలిసి ప్రయాణముచేసెను గాని జబ్బుపడి

నందున పాలతనిని ఎఫెసులో విడిచి వెళ్లెను (II తిమో 4²⁰).

త్రోయ (Troas). చిన్నాసియ వాయవ్య దిక్కున నున్న ముసియ పరగణాలోని లేవు పట్టణము (కార్య 16¹¹). పాలిచ్చట నుండగా, మాసిదోనియకు రమ్మని యెవరో బిలుచుచున్నట్లు దర్శనమునఁ జూచెను (16⁸⁻¹⁰). మూడవ ప్రయాణము చేయునప్పు డీ పట్టణము మీఁదుగా వెళ్లెను. అక్కడ మంచి పనిఁజేయుటకు తగిన గొప్ప తరుణములు చిక్కినను, తానొక కార్యార్థమై బంపిన తీతు వచ్చి తనను కలిసికొనక పోవుటచే, అక్కడ నిలవఁజాలక (II కొరి 21^{2,13}) వెల్లిపోయి, తిరిగి వచ్చునప్పు డచ్చట ఒక వారము గడిపెను (కార్య 20⁶). మొదటి చెఱునుండి విడిపింపబడిన పిమ్మటను అక్కడికి వెళ్లి, తన అంగీని చర్చపు పుస్తకములను కన్ను అను నొకని యింట నుంచెను. ఆసియనుండి రోమాకు వెళ్లెడి త్రోవ ఈ పట్టణముగుండా పోయెను గాన తిమోతి తనయొద్దకు వచ్చునప్పుడు వాటిని మఱునకఁ దేవలయునని రోమాలో తాను రెండవ మాటు బైబిగా నుండుసమయమున వ్రాసెను (II తిమో 4¹³). త్రోయ యను పట్టణము చాల పురాతనమైనదని గ్రీకు చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. గ్రీకుల రామాయణమని యెంచఁదగు ఇలియదు (*Iliad*) అను ఇతిహాసమునందు వివరించిన గొప్ప యుద్ధములు జరిగిన స్థలమిదే గాని పాలు దర్శించిన త్రోయ కది కొంచె ముత్తరముగా నుండెను. పూర్వముగా పాడయిపోయినను దాని పేరును సమీపముగా కట్టబడిన దీనికి పెట్టిరి. మహా అలెక్సాండరుకు తరువాత అతని రాజ్యమేలిన యొకఁడు దీనిని బహుశః క్రీ॥ ము॥ 300 సం॥ మందు కట్టించి అలెక్సాండ్రీయ యను పేరు పెట్టెను. ఐగుప్తు నందొక అలెక్సాండ్రీయ యుండుటచే దీనిని త్రోయలోని అలెక్సాండ్రీయ యని బిలుచుచువచ్చిరి గాని కాలక్రమేణ త్రోయ యనునది మాత్రమే చివరకు నిలిచెను. రోమును చక్రవర్తులు దీనిని చక్కగా నలంకరించిరి. దాని శిథిలములే ఆ పట్టణపు చక్కదనమును ప్రకటించుచున్నవి. ఆ పట్టణమునుండిన పరగణాకు నేటివఱకును త్రోయకు (= త్రోయకు

సంబంధించినది) అను పేరున్నను పట్టణము మాత్రము లేదు. (పటము V, H 3).

త్రోవ మార్గము చూ॥

ఘా

ఘావా (Theudas = Theodoros = దేవదానము). రోమీయుల ప్రభుత్వము నెదిరించిన నొక విప్లవకారుడు. ఇతనికి 400 మంది యువచరులుండిరని గమలీయేలు సకాపాడ్డికా సభలో చేసిన ప్రసంగముం దితని గుఱించి ప్రశంసించెను. మరేనియు ఏలుబడిలో వేసిన జనాభా కాలమున యూదా అను నింకొకడును అట్లే తిరుగఁబడెనను. ఆ జనాభా క్రీ॥ ము॥ 6 సం॥ వేసెరని సాధారణముగా నంగీకరించురు. ఇతఁడు ఘాదాను తరువాత వచ్చెనని గమలీయేలు చెప్పుటచే (కార్య 5³⁶, 37). ఘాదా అంతకు పూర్వమే యుండినట్లు నిశ్చయించుకొనవలెను. కాని ఇట్లునుకొనుటవలన నొక చిక్కు సంప్రాప్తమగుచున్నది. క్రీ॥ శ॥ 44-46 లో ఘాదా యను పేరుగల వాడొకఁడు రోమనులపై తిరుగఁబడినట్లు యూదుల చరిత్రకారుఁడగు యోసీఫసు వ్రాయుచున్నాడు (పురా 20.5.1). క్రీ॥ శ॥ 34 సం॥ లోపలనే గమలీయేలు తన ప్రసంగము చేయుటవలన పది సం॥ లకు తరువాత జరుగఁజేయున్నది జరిగినట్లు చెప్పుటవలన లూకా బహుశః ఈ ప్రసంగములో నీ సంగతిని పారబాటుగా నిజీకరించెనని కొందఱు అభిప్రాయపడుచున్నారు. కాని క్రీ॥ ము॥ 6 సం॥ లకు ముందు అనేకులు రోమనులమీఁద తిరుగఁబడుచుండినట్లు యోసీఫసువలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 18, 10, 4). అతఁడు వ్రాసిన వారిలో మత్తీయ యను పేరుగల వాడొకఁడు గలఁడు (పురా 17.6.2). గ్రీకు భాషయందు ఘాదా యను పదమును హెర్మి భాషలో మత్తీయ యను పదమును ఒకటే యర్థమిచ్చుటచే ఘాదాయని లూకా యనినది మత్తీయ యనువాని మాటుపేరైయుండవచ్చునని కొందఱు తలంపు. లేదా, ఆ కాలమునం దీపేరు సర్వ సాధారణముగ పేరులలో నొకటియైయుండెను. యోసీఫసు అనేకులని వ్రాసిన వారిలో ఈ పేరుగల వాడొకఁడుండవచ్చును. ఇట్టి చిన్నచిన్న సంగతులను లూకా బహు సూక్ష్మముగా పరిశీలించి

వ్రాసెనుట కనేక దృష్టాంతములున్నవి గాన ఈ విషయములోను అతఁడు వ్రాసినది పారపాటు కాదనునది నమ్మదగిన సంగతయై యున్నది.

థె

థెయోఫిల (Theophilus = దేవప్రియుఁడు). లూకా సువార్త, అపొస్తలుల కార్యములను గ్రంథముల కృతికర్త (లూ 1¹ కార్య 1¹). అతని పేరు సార్థక నామమందుగాని అతిశ్రేష్ఠుఁడు అను బిరుదుమును దానికి కలుపుటచే అది యొకానొకని పేరని నిశ్చయించవలసియున్నది. ఇతఁడు ఘనుడని అట్టి బిరుదును వాడిన రోమకావారి దేశవాసుకలవలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ బిరుదును క్రొత్తి నిబంధనలో దేశాధిపతులగు ఫెలిక్సు (28⁴⁶ 24³), ఫెస్టు (26⁴³) అను వారికి వాడిరి. ఇందువలన థెయోఫిలకూడ రోమను ఉద్యోగస్థుడని యూహింపవచ్చును. ఇదిగాక థెయోఫిలనుగూర్చి మఱే మియుఁ దెలియదు. (లూకా సువార్త, అపొస్తలుల కార్యములు చూ॥).

థెస్సలొనీక (Thessalonica = థెస్సలే యను దేశమును జయించినది). మాసిదోనియ దేశమందలి పట్టణము. ప్రస్తుతమున ఈ పట్టణము జనబాహుళ్యమైన పురమైనను, ప్రాచీనమందిది అంత యెన్నికలేని చిన్న పట్టణమై యుండెను. మహా అలెక్సాండరు డెనుక కస్సాండరసు (Cassander) రాజ్యవంశీకుఁడు క్రీ॥ ము॥ 315 సం॥న మాసిదోనియ రాజ్యమును ఆక్రమించుకొని అలెక్సాండరు సహోదరియగు థెస్సలొనీకను వివాహమాడి యామె నామగౌరవార్థమై ఈ పట్టణమును క్రొత్తగాఁ గట్టించి దానికి తన ప్రియ పత్నిపేరు పెట్టెను. తరువాత నీ పట్టణము మిగుల నభివృద్ధిచెంది వాణిజ్యమునకు ప్రసిద్ధి కెక్కెను. రోమీయులు మాసిదోనియను వశపరచుకొని దాని నాలుగు భాగములొనర్చి, ఒక భాగమునకు దీని నొక ముఖ్యపట్టణముగాఁ జేసిరి. అది తూర్పునుండి రోమాకుఁబోవు ప్రసిద్ధమగు రిస్తామీఁడ నున్నది. పాలు ఈ రిస్తామీఁడుగా ప్రయాణము చేయుచు ఫిలిప్పయి నుంచి ఇక్కడికి వచ్చెను. ఇక్కడ యూదులకు వచ్చువగా నున్నట్లు సమాజ మందిరమును పద

మునుబట్టి యూహాంపవచ్చును. పాలిచ్చట మూడు విశ్రాంతిదినములు బోధించెను. తరువాత హింసలారంభమై, అధికారులు యాసోసునొద్ద జామీను పుచ్చుకొన్నందున అతఁడా పట్టణమును విడువవలసివచ్చెను (కార్య 17:10 ఫిలి 4:16) ఈ పట్టణమందలి సంఘమున కతఁడు రెండు ఉత్తరములను వ్రాసెను. అతని జత పనివారగు అరిస్తర్కు సేసెందు అను నిద్రఱు ఈ పట్టణ వాసులు (20: 27^a). ప్రస్తుత మా పట్టణము సలానికే (Soloniki) యని పిలువబడుచు దాదాపు రెండు లక్షల మందిగల పట్టణమై యున్నది (పటము V, F 2). M.

భేస్సులొనీకయులకు వ్రాసిన మొదటి పత్రిక (Thessalonians, First Epistle to the).

1. చరిత్ర సంగతులు. పాలు వ్రాసిన పత్రిక లన్నిటిలో నిది మొదటిదియు యేసు యొక్క ఉపదేశవాక్య సంగ్రహ గ్రంథములు అనఁగ, యేసుయొక్క యుపదేశ ముఖ్యంశములను తెలియజేయు క్లుప్తమైన పుస్తకములకు తరువాత యీ పత్రిక క్రొత్త నిబంధన గ్రంథము లన్నిటిలో మొట్టమొదట వ్రాయబడినదియునై యున్నది. భేస్సులొనీక సంఘస్థాపనను గుఱించిన వినరము కార్య 17:1 నందు సూచించబడెను. పాలు సిల్వానును, తిమోతీని వెంటఁబెట్టుకొని వెల్లి ఫిలిప్పయి పట్టణ సంఘమును స్థాపించిన తరువాత భేస్సులొనీకను దర్శించెను. ఇక్కడ యూదుల సమాజమందిర ముండుటవలన తన వాడుక చొప్పున నచ్చటికిపోయి యూదులకు సువార్తను బోధించెను. అలాగున మూడు విశ్రాంతిదినములు చేసెనని కార్యములయందు వర్ణింపబడెను. అయినను పాలా పట్టణమందు మూడు వారములు మాత్రమే బోధించె ననుకొని నావశ్యకములేదు. ఆయన యూదులకు బోధించిన తరువాత బహుశః అన్యులకు సహ బోధించె నని అనుకొనఁదగును. ఆ పట్టణమందు పాలు చేసిన బోధవలన యూదులును అన్యులును యూద మత ప్రవిష్ఠులును కలిసిన యొక సంఘ మేర్పడెను. యూదులు పాలు బోధకు మండిపడి, అల్లరి లేపి, యాసోనను వాని యింటిలో పాలు బసచేయుచున్నాడని తెలిసికొని పాలును చంపఁ

దలచి, ఆ యింటిమీద పడిరి గాని ఆ యింటి వారు కలుగఁబోవు అపాయమును ముందుగానే తెలిసికొని పాలును పంపించుట చూచి, యాసో నును పట్టుకొని, ఇతఁడు లోకమును తలకిందు చేసి కైసరుగాక క్రీస్తును మఱియొక రాజున్నాడని ప్రకటించుచున్నవారికి ఆశ్రయ మిచ్చు వాడని న్యాయాధిపతుల దగ్గర కీడ్చుకొనిపోయి దోషాహారణ చేసిరి. అక్కడనుంచి పాలు బెరతుకు పోయి కొన్నాళ్లు వారికి సువార్తను పదేశించిన తరువాత భేస్సులొనీకలో అల్లరి లేపిన యూదులు అతఁడక్కడనున్న సంగతిని తెలిసికొని అక్కడకువచ్చి అతని పనికి భంగము చేయు యత్నంచినందున, బెరయలోనవారు ఆయనను ఓడమీద నెక్కించి ఏతెన్నకు సాగనంపిరి. ఏతెన్ను చేరిన తరువాత పాలు తనతోకూడ వచ్చిన తిమోతీని భేస్సులొనీకలోని క్రైస్తవుల క్షేమమును విచారించుటకు పంపించెను. అతఁడా సంఘమును దర్శించి వారి స్థితిగతులను విచారించి పాలుకు తెలియజేసెను. అప్పటికి పాలు ఏతెన్ను విడిచి కొరింథు చేరియుండెను (కార్య 18:1). పత్రికలోని మాట చూడఁగా పాలు బెరయను విడిచిన తరువాత భేస్సులొనీక సంఘస్థులను గురించి చింతగలవాడై తిరుగ వారిని దర్శింప యత్నించెను గాని శత్రువుల తంత్రోపాయములవలన ఆ యోచనను వదిలి పెట్టెను. పాలు తిమోతీ తెచ్చిన సమాచార మునుబట్టి ఈ మొదటి పత్రికను క్రీ॥ శ॥ 51 లేక 52 సం॥న కొరింథు పట్టణమందు రిఖించి పంపించెను.

2. ప్రామాణికత్వము. ఈ యుత్తరము పురాతన లాటిన్ భాషాంతరములో నున్నది. మురెటోరి (Muratori) కనుగొనిన పురాతన క్రొత్త నిబంధన గ్రంథజాబితాయందున గనఁబడుచున్నది. బర్న బా, రోమా వాఁడగు క్లెమెంటు, ఇగ్నేషియసు, పాలికార్ను అను వారు వ్రాసిన వ్రాతలలో దీనినుండియైతి వ్రాయబడిన వాక్యము లున్నవని కొందఱి భిప్రావ పడుచున్నారుగాని అవి యంత తేటయైనవికావు. విరసే యనువాడు దీనిలోని యొకవాక్య మెత్తుటయేగాక ఇది పాలు వ్రాసిన ఉత్తరమనియు చెప్పెను. అలెక్సాండ్రీయవాఁడగు

క్లమెంటుకూడ ఈ పత్రికలోని వాక్యముల నెత్తెను. దీనికి భిన్నముగానున్న అభిప్రాయ మేదియు ఆ గ్రంథములలో కనబడదు. పై సంగతులవలన ఇది పాలు వ్రాసిన ఉత్తరమే యనుట కెట్టి సంశయమును లేదు.

ఇతరులు వ్రాసినవిగాక ఈ పత్రికయందున్న సంగతులను జూచినను, శైలినిబట్టియు సరళతను బట్టియు, పాలుచరిత్ర కిది నూటిగా సరిపడుటను బట్టియు, అతఁడు వ్రాసిన యితర యుత్తరము లతో దీనికిగల పూర్వ యొక్కతనుబట్టియు, దీని నతఁడే వ్రాసెననుటకు లేశమైనను సందేహము లేదు.

3. పత్రికను వ్రాసిన కారణములు. ఈ పట్టణమునందు పాలు తనపనిని పూర్తిజేయక పూర్వమే, కలిగిన హింసలవలన దానిని విడువ లేక విడువవలసివచ్చెను. అక్కడనున్న సహోదరులు హింసలవలన అడ్డదిరుగై పోదురేమననుచింతతో తిమోతిని వారియొద్దకుఁ బంపి, వారి సంగతులు చక్కగాఁ దెలిసికొని వారి నాదరించి రమ్మనెను. వారు స్థిరులైయుండుట మాత్రమే గాక విశ్వాసమునందు మిగుల అభివృద్ధి నొందుచున్నారని తిమోతి తెచ్చిన కబురు విని, తనకు వారియందున్న ప్రేమను కనఁబఱచి, వారి విషయమై తనకుఁ గలిగిన ఆదరణను తెలియఁజేయుటకై పాలు దీనిని వ్రాసెను. అచ్చట కొన్ని యక్రమము లున్నవని యెఱిగి, దీనివ్వారా వాటిని క్రమపఱచఁ దలంచెను. గ్రీకువారు జారత్వవిషయమంతగా పాటించినవారు కాదు. ఇచ్చటి క్రైస్తవులును ఈ విషయమున వారివలె నుండుటయు, క్రైస్తవులు కానివారియెడలఁ జూపవలసిన ప్రేమను చూపకుండుటయు వారి యక్రమములలో ముఖ్యమైనవి. వారిలోఁ గొందఱు పనిచేయుటమాని ఇతరుల బోలికెల్లె అపరాధులైనట్లు రెండవ పత్రికవలనఁ దెలియుచున్నది. అన్నిటికన్న ముఖ్యముగా వారు క్రీస్తు రెండవరాకడవిషయమై పొరపాటుపడిరి. ఈ పత్రికయందు దానినిగూర్చిన నూచన లనే కము లుండుటవలన (1¹⁰ 2^{19,30} 3¹³ 4¹³⁻⁵¹¹ 5³³), అది ఈ పత్రికలోని ముఖ్యవిషయమని చెప్పవచ్చును. క్రీస్తువచ్చునప్పుడు జీవించి యుండువారేగాని అంతకుపూర్వము మరణమైన

వారాయన మహిమలో చేరరని ఎందువలననో పొరపడిరి. వానిని దిద్దుటకును క్రీస్తురాకడను గూర్చిన సరియైన బోధలు తెలుపుటకును, వారి కీవిషయమునుగూర్చి సరిగా బోధించుటకును, వారి నడతయందుండిన తప్పులు దిద్దుటకును అవసరమని యెంచి పాల్ పత్రికను వ్రాసెను.

4. ముఖ్యభాగములు:—

I. పై వ్రాత (1¹).

II. చరిత్రాంశములు, స్వవిషయములు.

1. తాను వారిమధ్య చేసిన సువార్త ప్రకటనను దేవుఁ డాకీర్వదించి సఫలపఱచినందుకు ప్రోత్సములు చెల్లించుట (1⁸⁻¹⁰). 2. తాను వారికి ప్రకటించినవిధమును, వారు దాని నంగీకరించుటనుగూర్చి జ్ఞప్తిచేయుట (2¹⁻¹⁶). 3. వారిని గుఱించి చింతించి, వారి నాదరించుటకై తిమోతిని పంపుటనుగూర్చి తెలిపి, వారినిగూర్చి దేవుని వేడుకొనుట (2¹⁷⁻³¹³).

III. హెచ్చరికలు. 1. శుద్ధినిగూర్చి (4¹⁻⁸). 2. ప్రేమనుగూర్చి (4⁹⁻¹²). 3. క్రీస్తు ఆగమనమునుగూర్చి (4¹³⁻⁵¹¹). 4. వివిధ హెచ్చరికలు (5¹²⁻²²).

IV. మగింపు. నెలవు పుచ్చుకొని వారి నాకీర్వదించుట (5²³⁻²⁸). M.

భెస్సులోనికీయులకు వ్రాసిన రెండవ పత్రిక (Thessalonians, Second Epistle to the). మొదటి పత్రికను వ్రాసిన కొన్నాళ్లకు, పాలు తానందులో చెప్పిన కొన్ని విషయములనుగుఱించి భెస్సులోనికీయు భక్తులు తప్పభిప్రాయము గలిగి కలతకొందినట్లు తెలిసికొనెను. మొదటిపత్రికయందు పాలు, యేసు క్రీస్తుయొక్క ఆగమనమునుగుఱించి చెప్పిన మాటలను వారు చక్కగా గ్రహించుకొనక ఆయనవెంటనే రాబోవునని కొన్ని విషయములయందు అయోగ్యముగా ప్రవర్తించుచు వచ్చిరి. ఆమధ్య ఎవరో యొకరు పాలుపేరట నొక కల్పనా పత్రికను వ్రాసి (2² 3¹⁷), అందులో క్రీస్తు వెంటనే ప్రత్యక్షమగునని బోధించి వారికి తప్పభిప్రాయము పుట్టించెను గనుక, ముఖ్యముగా ఆ విషయమందు వారు పడిన పొరపాటును దిద్దుటకై పా

లి రెండవ పత్రికను క్రీ॥ శ॥ 51-52 సం॥ వసంతకాలమున వ్రాసి పంపించెను.

ఏయే నిదర్శనములవలన మొదటి పత్రికను ప్రమాణగ్రంథమని మనము నిశ్చయించితిమో అట్టి నిదర్శనములవలననే యీ పత్రికయును పాలువలన రచించబడి అందఱివలనను సర్వాంగీకారమైన ప్రమాణగ్రంథమని నిశ్చయంపఁ గలుగుదుము. 1¹ లో పాలును సిల్వానును తిమోతియును ముగ్గురుకలసి పత్రికను పంపించినట్లు సూచించబడెను గనుక, రెండవ ప్రయాణములో పాలు కొరింథు పట్టణములో నుండిన సమయమునమాత్రమే సిల్వాను, తిమోతియు ఆయనను కలిసికొని యుండుటనుబట్టి యీ పత్రిక కొరింథుపట్టణముందు లిఖితమయినని వెల్లడియగును. 2³ లో నుండు పాప పురుషుడు, ధర్మవిరోధి, భ్రష్టత్వము, అడ్డగించునది మొదలగు వానివిషయమైన బోధలనుబట్టి వేదవ్యాఖ్యానములకు పలువిధములగు ఉద్దేశములుగలవు (ఆ మాటల క్రింద చూ॥).

మొదటినుంచి యీ రెండవ పత్రిక విషయమై ఆ నేకులకు సంశయముగలిగి యిది పాలుచే రచించబడినది కాదని సందేహించిన వారైరి. వారు మొదటి పత్రికయందు క్రీస్తుయొక్క ఆగమనమును గుఱించి చెప్పబడిన బోధ రెండవ పత్రికయందు చెప్పబడిన బోధకు భేదమై యున్నట్లు తలంచుటమాత్రముగాక యీ పత్రిక యందలి సంగతి దర్శనసంబంధమైనదైనందున ఇది పాలుయొక్క రచనముకాదని తలంచెదరు. తమ యభిప్రాయమునకు వారేలాగు ఆధారము కలుగఁ జేయుదురనిన: మొదటి పత్రికయందు యేసు వెంటనే రాబోవునట్లు కనపఱచబడగా రెండవ పత్రికయందు యేసుయొక్క రాకడ దూరముగా నున్నట్లు సూచించబడెను గనుక ఈ వ్యత్యాసమునుబట్టి యీ రెండవ పత్రికను పాలు రచించలేదని తీర్మానించుకొనుచున్నారు. అయినను ఈ రెండు పత్రికలను చక్కగా పరిశోధించుట వలన వారు చేయు పూర్వపక్షము నిరాధారమైనదని చెప్పక తప్పదు. మొదటి పత్రికయందు పాలు యేసుయొక్క ఆగమనము ఆకస్మికముగా కలుగునని తెలియపఱచుచున్నాడుగాని ఆయన వెంటనే రాబోవునని బోధించలేదు గనుక ఈ

రెండు పత్రికలకు ఆ విషయమందు ఆక్షేపణీయమైన వ్యత్యాసములేదు.

అదియు మాత్రముగాక యీ రెండు పత్రికలలోని బోధ దర్శనరూపకమైనదయినందున పాలు మృతుడైన తరువాత క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ మం దెవఁడో యొకఁడు ప్రకటనగ్రంథమును పోలిన గ్రంథమును వ్రాసి పాలు భాస్కరలొనకైయులకు వ్రాసిన రెండవ పత్రికయును పేరు పెట్టెనని తలఁచురు. అయినను పాలు వ్రాసిన యితర పత్రికలయందు సహా కొంతమట్టుకు దర్శనరూపకమయిన శైలి కనబడుచున్నది (I కొరి 15⁵² I భాస్కర 4) గనుకను, యూదులైన గ్రంథకర్తలు దర్శనరూపకముగా వ్రాయుట వాడుక (యెహె 38, 39, దాని 7-12) గనుకను పైసంగతినిబట్టి యీ పత్రిక పాలుది కాదని నిశ్చయించుటకు వీలుండదు.

ముఖ్యభాగములు:—

I. పీఠిక. 1. ప్రావ్రాత (వచ 1^{1,2}).
2. వారి స్థిరతకొఱకై దేవుని స్తుతించుచు వారి కొఱకు ప్రార్థించుట (1³⁻¹⁸).

II. ముఖ్యసంగతులు. 1. క్రీస్తువెంటనే వచ్చునని వారికి కలిగిన తప్పుదృఢిప్రాయమును దిద్ది, వారి స్థిరతవిషయమైన నమృతమును కనఁబఱచి, ప్రార్థించుచు, వారును తనకొఱకు ప్రార్థింపవలెనని మనవిచేయుట (2¹⁻³).
2. పనిచేయుట మాని అక్రమముగా నడుచు కొనువారి విషయమై హెచ్చరికచేసి, వారు పని చేయనియెడల వారిని దూరపరచవలెనని నియమించుట (3⁶⁻¹⁵).

III. ముగింపు. ఆశీర్వాదము, పందనములు (2¹⁰⁻¹⁷).
M.

చ

దండము, రాజదండము, రాజ్యదండము (Sceptre, Staff, Rod). దండము అను మాటచే తెనిగింపబడిన హెబ్రీ పదము సాధారణముగా కర్తను సూచించును (సామె 10¹³ 13²⁴ కీర్త 89³³ మొ॥). అట్టివాటిచే శిక్షించెడి వారు గాన అది యధికారమునకు సూచన

యయ్యోను (సంఖ్యా 24¹⁷ క్షీర్ 45⁸ హె. 1⁸. ఆమా 1⁵ యె. హె 19¹⁴ మొ॥). ఈ పదమే ఆది 49¹⁰ లో యూదులకు కలుగఁబోవు అధికారమును సూచించుచున్నది. ఆ వాక్యములోనే రాజదండమని తెనిగించిన మరియొక పదము న్యాయమును స్థాపించు దానిని సూచించును. దీనిని మెస్సియాను గూర్చిన ప్రవచనముగా మొదటినుండి యెంచుచున్నారు. ఆ పదమును అదే యర్థముతో క్షీర్ 60⁷ లో కూడ తెనిగించిరి.

చువ్వయని (ఆది 30³⁷ యిర్మీ 1¹¹) సాధారణముగా తెనిగించిన పదము నొక దానిని యిర్మీ

48¹⁷ లో రాజదండమని తర్జుమా చేసిరి. అది నుండి ఇది అధికారమునకు నూచనగా నుండినను, పారసీకులలో మఱి యొక్కవగా వాడఁబడినట్లు లౌకిక చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. అట్లది ఎన్నేరు గ్రంథమునందును కనఁబడును (ఎన్టీ 4¹¹ 5⁸ 8⁴). దాని బంగారుతోఁ జేసిరి. ఆది దాదాపు 4 లేక 5 అడుగుల పొడవుండి ఒక చివరను బలిపంటి దానిని కలిగి యుండునని రాతిశాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది.

దండుదగుళ్లము, దండు పాలెము, దండు పేట (Camp). వైద్యము కొఱకుగాని,

దాను

ఆషేరు నష్టాలి గోత్రముల

దండుపేట

మెరారీయులు

ఎఫ్రాయిము
మనుష్యు
లెన్యామీను
గోత్రముల
దండుపేట

నిబంధన

నిబంధన

దహనబలుల
మోషే అహరోను
అహరోను కుమారులు
ప్రేతము

యూదా
ఇశ్రాకారు
జెబూలూను
గోత్రముల
దండుపేట

కహతీయులు

రూబేను

షిమ్యోను గారు గోత్రముల

దండుపేట

మనుష్యుల కొఱకుగాని తత్కాల వసతికై కట్టఁబడిన యిండ్లుగల చోటు (నిర్గ 14⁹ I సమా 4³ 17⁴ II రాజ 7¹). ఈ పాలెముల శుభ్రత కొఱకై ఇశ్రాయేలీయులకు ఖండితములగు కట్టడ రీయఁబడెను (ద్వితీ 23⁹⁻¹⁴). ఇశ్రాయేలీయులు

విగుప్తునుండి వెడలిపోవుచుండఁగా వారుండవలసిన దండుపాలెపు టేర్పాటులనుగూర్చి పైన కనఁబఱచుచున్నాము. దానిని గూర్చిన వివరము సంఖ్యా 14⁷⁻²⁹ 31⁴⁻³⁹ 10¹¹⁻²⁸ నందున్నది. చదరమగు వికాలమైన బయలునందు మకాము

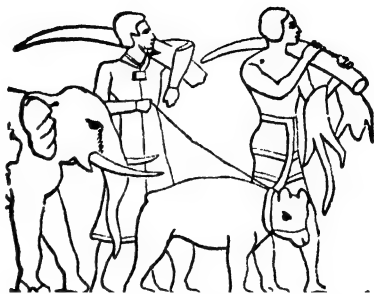
చేయునప్పుడు మాత్రమే పైవిధముగా నుండుటకు
వీలయ్యెను. (ప్రయాణము, పితృము చూ॥).

H.

దంతము (Ivory). పశ్చిమ, ఏనుగు దంత
మును నూచించెడి రెండు పదములను పాత్ర
నిబంధనయందు దంతము అను మాటచే తెనిగిం
చిరి. రెండవ పదము I రాజు 10²² II దిన 9²⁰
లో మాత్రము కనబడును. పల్లెస్తీను దేశము
నందు ఏనుగులు లేకపోవుటచే దంతమును విదేశ
ములనుండి తెప్పించుకొనవలసి వచ్చెను గనుక
అది బహు ప్రీయమైనదిగా నెంచబడెను.
సాలామెను కాలమునందు దానిని ముఖ్యముగాఁ
దెప్పించి (I రాజు 10²²) నగరముల నలంకరించు
టకు వాడిరి. సాలామెను తనకొక కొక
దంతపు సింహాసనమును కట్టించుకొనెను (10¹⁸⁻²⁰).
ఇశ్రాయేలు రాజగు అహాబు దంతముతో నలంక
రింపబడిన దంతపుట్టిలు అనబడిన దానిని కట్టిం
చెను (22³⁹). సుందరవతియొక్క మెడ దంతపు
గోపురమునకు పోల్చబడెను (పర 7⁴). అదియు
దంతముతో నలంకరింపబడిన గోపురమును
నూచించును. ఇశ్రాయేలీయులు మిగుల వృద్ధి
యందుండి స్థితిమంతులైన కాలమునందు దంతపు
మంచములను వాడుకొనిరి (ఆమె 6⁴). తినుట
కన్నమును కట్ట వస్త్రములును లేక బీదలు పాద
పడు కాలమున ధనికు లిట్టి యనావసరములగు
ఖర్చుల పాలగుట చూచి ఆమెను వారిని ఖండిత
ముగా గద్దించెను. హిక్కియా అష్షూరు రాజగు
సన్సెరీబునకు చెల్లించిన కప్పమునందు దంతపు
మంచములున్నట్లు అష్షూరువారి రాతిశాసనముల
వలనఁ దెలియుచున్నది.

ఆమెను కాలములో స్థితిగలవారు దీనితో
తమ నగరములను అలంకరించుకొనినట్లు వారి
దంతపు నగరము లయమగునను శాపమువలనఁ
దెలియుచున్నది (31⁵). తూరు పట్టణపు అమిత
భాగమునుగూర్చి యెహెజ్కేలు హెచ్చరికఁ
జేయుచు దంతముతో చెక్కడపు పనిజేసిన
పీటలు వారికున్నట్లు చెప్పెను (యెహె 27⁶).
వారితరదేశములతోఁ జేసిన విలువగల వ్యాపారపు
సరకులలో దంతమును ఉన్నట్లు తెలియుచున్నది
(27¹⁵). క్రొత్త నిబంధనలో రోమా పట్టణమును
గూర్చిన వివరమునందు ఆ పట్టణస్థులును ఇట్టి

వ్యాపారమును జేసినట్లు ప్రక 18¹² వలనఁ
దెలియుచున్నది. క్రొత్త నిబంధనలో దానిని
గూర్చిన ఈయొక్క సూచనగాక మఱిమియును
లేదు.

ఏనుగును, ఏనుగు దంతమును తెచ్చుట

దంతె ఇరుప దంతె చూ॥

దక్షిణ సత్తతరాసులు సత్తతములు
చూ॥

దక్షిణదేశము (Negeb = ఎండిన ప్రదేశము). పల్లెస్తీనుకు దక్షిణ మందున్న ప్రదేశము.
హిందూ దేశమునందు వింధ్యపర్వతములకు దక్షిణ
ప్రాంతములటికి ఎట్లు దక్కను (= దక్షిణము)
అను పేరు పెట్టిరో అట్లే పల్లెస్తీనులోకూడ
హెబ్రోను పట్టణప్రాంతములకును దానికి దక్షిణ
మున నున్న దేశమునకును నెగెబు అను సార్థక
నామము పెట్టిరి. అబ్రాహాము కనానులో నుండు
నప్పుడు విశేషముగా తిరిగినది ప్రదేశములోనే
(ఆది 12⁹ 13^{1,3,14} 20¹). ఈ ప్రాంతములలోనే
దూత హాగరునకు ప్రత్యక్షమై ఆమె నాదిరించెను
(16^{7,14}). ఇస్సాకు యాకోబు లిచ్చటనే నివ
సించిరి (24⁶² 37¹ 46⁵). మోషే వేగులవారిని
కాదేవుబర్నేయనుండి పంపినప్పుడు వారి
దేశముగుండా సంచరించిరి (సంఖ్యా 13^{17,29}).
13²⁹ నందిది అమారేకీయుల దేశమనబడెను.
దేశమును పంచిపెట్టినప్పుడు దానిని యూదా
గోత్రమున కిచ్చిరి (యెహో 15²¹⁻³²) అయినను
అది షిమ్యూను గోత్రీకులదయ్యెను. (19¹⁻²).
దావీదు సిక్లగులోనుండు కాలమున అతఁడీ దక్షిణ
దేశపు సరిహద్దులలో సంచరించినట్లున్నది. అచ్చట
అది కరేతీయుల, యూదా కాలేబు అనువారి

దక్షిణ దేశమనియు (I సమా 30¹⁴), యూదా యొర్రహేయేలుకేసీయుల దేశమునకు దక్షిణ దేశమని పిలువబడెను (27¹⁰). ఆ ప్రదేశమునకు నాశనము సంభవించుననియు (యిర్మీ 18¹⁹), యూదులు చెఱువండి తిరిగి వచ్చినప్పుడు ఈ ప్రదేశపు వారికి కుదురుబాటు కలుగుననియు (32⁴⁴ 33¹³) యిర్మీయా ప్రవచించెను. కాదేవు బర్షేయ (ఆది 14⁷), బెయెర్బా (యెహో 15²⁸) బెయేర్లహోయి (ఆది 24⁶⁹) సిక్లగు (యెహో 15³¹) అరాదు (సంఖ్యా 21¹) అనునవి ఈ ప్రదేశమందలి ముఖ్యపట్టణములు. అది హెబ్రోనునండి దక్షిణముగా దాదాపు 70 మైళ్లును, తూర్పున అరాబా మృత సముద్రములనుండి పడమట మధ్యధరాసముద్రమునకు దగ్గరనున్న బయలుపఱుకును వ్యాపించి యుండెను. ప్రస్తుతమున అది చాలమట్టుకు నిర్జన ప్రదేశముగా నున్నను అక్కడ కనబడెడి శిథిలములవలన అది పూర్వమున గొప్ప పట్టణములుగల భాగమని తెలియుచున్నది. దావీదు ఆమారేకి యులయొద్ద కట్టుకొన్న దోపుడునుబట్టి ఇది పూర్వము మిగుల అభివృద్ధి యందున్న ప్రదేశమని ఊహించవచ్చును (I సమా 15² 27⁹).

దట్టి, నడికట్టు, మొలత్రాడు, నడుము కట్టుకొనుట (Girdle). ఈ దేశమందువలె పర్వతములలోను దట్టిలు కట్టుకొనుట సర్వసాధారణ విషయము. అది నారతోఁగాని (యిర్మీ 13¹) తోలుతోఁగాని (II రాజు 1⁸) చేయబడునది. దానిని సాధారణముగా బుట్టెదారు పనిగాఁ జేసి నందున మిగుల విలువగలదై యుండెను. ప్రక 11³ 15⁶ లో నున్న ఒంగారు దట్టి క్రీస్తు మహిమను నూచించెడి గుఱుతులలో నొకటియై యుండెను. కావున స్థితిమంతులు అట్టివాటిని కూడ ధరించినట్లు దీనివలనఁ జెలియుచున్నది. ఒకఁడు తన పనిని నిరాంకుముగా చేయుటకై దట్టిని బిగించుకొనుట అలవాటుగటచే దట్టి కట్టుకొనుట పనికి సిద్ధపడుటను నూచించును (లూ 12³⁵). శోధనల నెదిరించుటకు సిద్ధపడుటకై దేవుని సత్యము ముఖ్యసాధనమగుటచే సత్యమును దట్టిని కట్టుకొనవలెనని ఎఫె 6¹⁴ లో ఆలంకార రీతిగా నుపయోగించబడెను. క్రీస్తు తన శిష్యుల పాదములను కడిగినప్పుడు ఆయన తన నడుమును

కట్టుకొనినందుని (యోహా 13⁶) నడుము కట్టుకొనుట సేవ చేయుటకు తగిన వినయబుద్ధికి ఒక గుఱుతుగా నున్నది. పేతురీ పదము నిదేభానముతో వాడినట్లున్నది (I పేతు 1¹³). ప్రధాన యాజకుని దట్టినిగూర్చి యాజకుల వస్త్రములు I 5 (3) చూ॥

దదాను, దెదాను (Dedan). హము సంతతివాఁడైన కూఫు కుమారులలో నొకఁడు. (ఆది 10⁷). 25³ వలన ఇతఁడు కెతూరా ఆ బ్రాహ్మణులకు మనముడై యున్నట్లు తెలియును. కూఫీయులు అరబీయులకు సంబంధులని మనము దీని వలన మాత్రముగాక ఇంక నితర వాక్యములవలన కూడ తెలిసికొనఁగలము (యెష 21¹³). యెహె 25¹³ ను బట్టి దదాను ఎహోము దేశపు సరిహద్దులో నున్నట్లు తెలియును (యిర్మీ 25²³ 49⁸). యెహె క్షేత్రము కాలముందు తూర్పు పట్టణమునకు తమ సరకులను పంపిన ఆ దేశములలో దదాను వాఁకై తెగవారై యుండిరి (యెహె 27²⁰). 27¹⁵ లో కూడ దదానువారి పేరు కలదుగాని అది రోదాను అను పేరుకు బదులుగా అచ్చు తప్పి అని కొందఱునుకొందురు. హెబ్రీబాషలో డ, ద యను నక్షరములు చాలమట్టుకు ఒకటే రూపముగా నుండుటచేత అట్టి యచ్చు తప్పిలు బహు సులభముగా వచ్చును.

దద్దురు రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

దన్నా (Dannah = పల్లపు భూమి). యూదా స్వాస్థ్యములోని ఒక యూదు (యెహె 15⁴⁵). అది హెబ్రోనుకు నైర్బతి దిక్కున నుండు ప్రదేశములో నున్నట్లున్నది. ప్రస్తుతిమున అచ్చటనున్న ఇద్నా (Idhnah) దాని యునికియై యుండవచ్చును (పటము II, D 2).

దబ్బుమాను (Thyine Wood). ప్రకటన గ్రంథములోనున్న రోమాను నూచించు బాబెలు నందు విక్రయించబడు ఒక విధమైన మ్రాను (ప్రక 18¹³). ఇది అశోకవృక్షము వంటిది. దాని కర్ర యెర్రగ నుండును. అందుచేత పూర్వకులు దాని మిగుల తెలగల దానిగ నెంచిరి. రోమీయులు దాని చెక్కలతో విలువగల పెట్టెలు చేసిరి.

దబ్బెషెత్తు (Dabbesheth = ఒంటె మూపురము). జెబూలాను సావ్యస్థములోని పశ్చిమ వాద్దనను ఒక యూరు (యెహో 19¹¹). ప్రస్తుతమున దానికి తూర్పుగానుండు దబ్బే (Dabsheh) దాని యునికియై యున్నది. (పటము IV, C 5).

దమరీ (Damaris = పెయ్య). ఏతెస్సలో పోలు పనిజేయుచుండగా శిష్యురాలైన యొక స్త్రీ (కార్వ 17³⁴). షిగుల పురాతనముగు మాతృకలో నీమె ఘనరాలైనట్లున్నది. ఈమెతో పాటు క్రైస్తవుడైన దియొనూసియు మహా సభికుడగుటచే నీమెయు పూజ్యురాలై యుండును.

దమస్కు (Damascus). అబానా షర్షరు అను నదులు ప్రవహించెడి పీఠభూమి యందలి పట్టణము (II రాజు 5¹³). ఈ పీఠభూమి సముద్రమట్టమునకు 2200 అడుగు లెత్తుగానుండి లెబానోను పర్వతము యెదుటి పంకికి తూర్పున 500 చదరపు మైళ్ళ వైశాల్యము గలిగి యున్నది. పై రెండు నదులలోపడు ఏళ్లచే దడుపబడి చోల్లెలు మిగుల ఫలవంతములైన వనముల తోడను తోటలతోడను నిండి దమస్కు పట్టణమున కెంతయో శోభను గలిగించుచున్నది. ఆ దిక్కునకు దృష్టి సారించిన వెంటనే చుట్టునున్న వంద్యభూమికిని దీనికిని భేదము స్పష్టముగాక మానదు. నైర్వతి దిక్కుగా మధ్యధరా సముద్ర తీరమునబడి యొగువునకును, దక్షిణముగా నరే బియాకును, ఎడారిని దాటి బాగ్దాదు వెంకను బోవు మూడు గొప్ప రాచబాట లీ పట్టణము యొద్దనే చీలుచున్నవి. దమస్కు పట్టణ మతి పురాతనమైనది. ఆ బ్రాహ్మ కాలమునుండి అది గలదు (ఆది 15¹⁵). దావీదు కాలము నందది దక్షిణ సిరియా యందలి యొక చిన్న రాజ్యముగ నుండెను. దావీదు దానిని జయించి ఆచ్చట నొక పటాలము నుంచెను (II సమూ 8⁶ I దిన 18⁵). సిరియా యందలి సోబా రాజ్యమును దావీదు జయించినప్పుడు సోబా రాజుయొక్క సేవకులలో నొకడగు రెజోను అను నతడు నైన్యము నొక దానిని కూర్చుకొని కెల్లి దమస్కును పట్టుకొని స్వతంత్ర రాజ్యమును స్థాపించుకొనెను (I రాజు 11^{33,34}). ఈ రాజ్యమే తరువాతి కాలములో ఇశ్రాయేలు వారితో కలుచుగాఁ బోరాడు

చుండెను. దాని నేలిన రాజులలో హెజోస్యను, టబ్రిష్తాను, బెన్దదులు (I రాజు 15^{18,20} 20³⁴ II రాజు 8⁷), హజాయేలు (I రాజు 29¹⁷ II రాజు 8⁸⁻¹⁵), రజీను (16⁵) అను వారినిగూర్చిన నూచనలు బైబిలు నందున్నవి. టబ్రిష్తాను, మొదటి బెన్దదు అనువారు ఇశ్రాయేలు వారి రాజులతో సంధి చేసికొనిరి (I రాజు 15¹⁹ II దిన 16³). వర్తకము నిమిత్తమై దమస్కులో వీధులకు గట్టించుకొనవచ్చునను పరితుతో బెన్దదు మఱి యొక సంధి ఆహ్వానించె. జేసికొనెను (I రాజు 20³⁴). అప్పుడప్పుడే వృద్ధిలోకి వచ్చుచుండిన అష్షూరు రాజ్యము నెదిరించుటలో దమస్కు నాయకత్వము వహించెను. అతడు సముద్ర తీరముననున్న రాజులతోను ఇశ్రాయేలు వారి రాజగు ఆహ్వానితోను ఈ విషయమై సంధి కుదుర్చుకొని క్రీ. ము. 854 సం॥న కర్కారువద్ద పల్లనేసెరు నెదుర్కొని పరాజయము నొందెను. 841 సం॥న హజాయేలును పల్లనేసెరుచే నోడి పోయెను. రెండవ బెన్దదు సేనాధిపతియగు నయూనా ఈ పట్టణముచే (II రాజు 5¹⁻¹²). రజీను ఇశ్రాయేలు వారి రాజగు షెకహుతో గలిసి యురూషలేమును పట్టుకొనుట కాలించించి నప్పుడు యూదా రాజగు ఆహాజ అష్షూరు రాజగు తిగ్లత్సేసెరును సహాయమునకుఁ బిలువఁగా నతడు వచ్చి దమస్కును పట్టుకొని రజీనును జంపి ప్రజలను కీరుకు చెఱఁగొనిపోయెను (II రాజు 16⁵⁻⁹ యెష 7¹⁻⁶ 10⁹). ఆమోసు బోధించుటలో ఈ నాశనమును దృష్టాంతముగా నెత్తి చెప్పెను (13³). తరువాత దమస్కు మఱల తలయెత్తి ప్రసిద్ధిపడెను (యెహె 27¹⁸). అష్షూరీయులు, బబులోనీయులు, పారసీకులు, గ్రీకులు ఒకరి తరువాత నొకరు దీనిని లోబఱచుకొనిరి. ఆరంభమున దెకపాలి పట్టణములలో నది యొకటి. రోమక సేనానియగు మెటిల్లుసు (Metellus) దీనిని క్రీ. ము. 63 సం॥న పట్టుకొని రోమీయుల ఆధీనము చేసెను. యూదు లనేకు లీ పట్టణమున కాపురముండిరి. ఇక్కడ కొన్ని సమాజమందిరము లుండినట్లు కనబడుచున్నది (కార్వ 9⁹ పురా 2.20.2). ఇక్కడనుండు క్రైస్తవులను హింసించ వెళ్లుచుండగా దీని సమీపమునందే సోలు దర్శనమును జూచి అంధుడయ్యెను (కార్వ

98,3,10 226,10,11,12). క్రైస్తవుడైన పిదప దాదాపు మూడేండ్లపాటు ఆరబి యరణ్య ప్రాంతములలో దైవధ్యాన తత్పరుడైన సౌలు దమస్కుకు తిరిగివచ్చి క్రీస్తు నామమున బోధింపగా వినిన యూదులతని చంప యత్నము చేయుచున్నారని విని అక్కడున్న శిష్య బృంద సహాయమున గోడమీదనుండి క్రిందికి దింపబడి పారిపోయెను (924,25 2630 గల 117). తిన్ననిది యనబడిన పిథి (కార్య 911) రెండు మైళ్ల పొడవు గలిగి ఈశాన్యమునుండి నైరుతి దిక్కుగా దాదాపు పట్టణ పొడవున వ్యాపించియుండెనని చెప్పెదరు. ప్రస్తుతమున నాపిథి యెంతమాత్రము బాగుండకపోయినను సౌలు జీవించిన కాలమునందు మంచిమంచి చౌకులనుగల్గి వర్షాకాలపారాదులచే విలసిల్లుచుండెడిది. ఆ పీఠ తూర్పు కొనను పట్టణపు తూర్పు ద్వారముండెను. ఆ ద్వారము 38 అడుగుల ఎత్తును 20 అడుగుల వెడల్పును గలది. ఇదిగాక దాని కిరుపార్శ్వముల యందు రెండు చిన్న ద్వారములు నుండెను. ఈ మూడు ద్వారములలో మధ్యనున్న దానిని దక్షిణమందున్న దానిని రాళ్లతో మూసివేసి ఉత్తరపు ద్వారమును మాత్రముఁ దెలుచియుంచె. పౌలు జీవితకాలమునందీ పట్టణము అరేబియా పెత్రకురాజైన అరెతాయను వాని యధీనమందుండెను (II కొరి 1132) గాని త్వరలోనే ఈ మనులు దాని తమ సామ్రాజ్యమునకు కలుపుకొనిరి. క్రీ॥ శ॥ 634 నందు అరబ్బులు దాని ముట్టడించి 635 నందు స్వాధీనపఱచుకొనిరి. 1200 సం॥ న తూర్తారులు దాని దోచుకొనిరి. 1400 సం॥ న టైమూరు దాని కొల్లగొట్టెను. 1510 నుండి 1918 వఱకు తుర్కుల స్వాధీన మందుండెను గాని అప్పటి నుండి బ్రిటిషువారి సంరక్షణ క్రిందకు వచ్చెను. ప్రస్తుతము స్వతంత్రరాజ్యమగు సిరియాకు రాజధాని. అననీయ యింటిని (కార్య 911), పౌలు శిష్యునిగాని దాటివచ్చిన చోటును (II కొరి 1133 కార్య 925) సేటివఱకు అక్కడ చూపెదరుగాని అది రూఢియని చెప్పఁజాలము. (అరాము II 4 చూ॥).

దమస్కు గుప్తము యెరూషలేము B V

2 (4) చూ॥

దమస్కు చూ॥

దయావాక్కిణ్యములు కృప చూ॥

దయ్యములు (Devils, Evil Spirits).

దయ్యములున్నవను నమృతము సర్వలోకమున ఆదికాలమునుండి యున్నది. హిందూయులును దయ్యములున్నవని నమ్మిననూచనలు బైబిలునందున్నవి. లేవీ 177 నందున్న దయ్యములు ఆసు ఆర్థమిచ్చు మూలపదమును యెష 1321 నందు కొండమేకలని తర్జుమా జేసిరి. అది మేఘాకారముగలిగి అడవియందుండెడి దయ్యము యనుకొందురు (మేక 3 చూ॥). ద్వితీ 3217 నున్న దయ్యములకు పదమునకు మూలభాషలో తుఫానులు కలిగించునవి యని యర్థమగును. ఇవి నొక దురాత్మపట్టినట్లు I సమూ 1614-16 వలనఁ జెలియుచున్నది.

దయ్యములనుగూర్చిన సూచనలు చెలకాలమునకు తరువాత యధికముగా కనబడుచున్నవి. అప్రమాణిక గ్రంథముగు తోబితులో (37-12 67 మొ॥) దయ్యములు జబ్బులకు కారణమైనట్లున్నది. దయ్యములుపట్టినవారిలోనుండి వాటిని వెళ్లగొట్టుటవలన బాగు పఱచిన చికిత్సలను గూర్చి యోసీఫను (పురా 8.2.5) వ్రాసెను. దయ్యములు సాతానుకు లోబడి యున్నట్లు క్రొత్త నిబంధనయందలి సూచనలవలన స్పష్టమగుచున్నది (మా 323-30).

క్రొత్త నిబంధనయందు దయ్యములు పట్టుటను గూర్చిన సూచన లనేకములు గలవు. మూర్ఖులు, నరములకు సంబంధించిన జబ్బులు మొదలగున వన్నియు ఆ కాలమునందున్న యూదులు దయ్యములు పట్టుటచే కలిగినట్లు చెప్పెరి. అట్టి జబ్బులలో ననేకమైనవాటికి మనము ఆయా కేరలను పెట్టియున్నామని కొందఱనుకొనుచున్నారు. సాతాను క్రియలను లయపఱచుట కవతరించిన క్రీస్తు ఈ లోకమునందు జీవించినకాలములో దయ్యములు మిగుల భయపడి, మఱింత ఆతురతతో మానవులను చెలుపుటకు ప్రయత్నించిన వనుటకు ఆస్పదమున్నది (124,32 మొ॥). దయ్యములను వెళ్లగొట్టుట క్రీస్తును (134,39 383 796 మొ॥), ఆయన శిష్యులను (315 67) చేసిన పనిలో ముఖ్యభాగముగా

నున్నది. ఇది దేవుని శక్తవలన జరుగుచున్నదని ఆయన చెప్పెను (మ 12²⁴⁻²⁷). యూదులు బాప్తుగా వెళ్లగొట్టలేక పోయినవలన (లూ 11¹⁹) గాని ఆయన తనపనిని ముత్యమున జరుగకరముగా జరిగించెను (11²⁰). క్రీస్తులేచిన పిమ్మట పాలు ఫిలిప్పయి పట్టణమునందును (కార్య 16¹⁶⁻¹⁸), ఎఫెసులోను (19^{13,19}) అట్టి పనులు చేసినట్లున్నది గాని సువార్తలకు తరువాత దయ్యములుపట్టినవారిని స్వస్థపఱచుటను గూర్చిన మా సరియైనగా లేవు (సాతాను చూ॥).

దయ్యములను వెళ్లగొట్టుట దయ్యములు చూ॥

దయ్యముల యధిపతి సాతాను, దయ్యములు చూ॥

దర్కొను (Darkon = చెదరగొట్టుట). దేవుని బలముతో కూడ బలులోనునుండి వెచ్చిన సత్యములలో నొక మటుంబమునకు పూర్వము (ఎబ్ర 2³⁶ = నెహె 7³⁸).

దర్ద, దార (Darda, Dara = జ్ఞానముత్యము?). గొప్ప జ్ఞానమునకు ప్రసిద్ధులైన వారిలో నొకఁడు (I రాజు 4³¹). సాలామోను వీనికంటె జ్ఞానవంతుడని యున్నది. I ఇస 2⁶ లో ఇతనికి **దార** అను మాటుపేరు కలదు. ఇతఁడు తామారువలన యూదాకు కలిగిన సంతతివారిలో నొకఁడు.

దర్యావేషు (Darius = రాజు).

1. మాదీయుఁడగు దర్యావేషు (దాని 11¹). ఇతఁడు అహమేషోరు కుమారుఁడనబడెను (దాని 9¹). బెల్షసరునకు తరువాత ఇతఁడు బబులోను నేలెనని దాని 5³¹ లో నున్నది. గాని, అట్టిరాజు బబులోను నేలినట్లుగా పారసీక దేశపు చరిత్రలో నూచినలేదు. కోరంపు పేరట బబులోనుదేశము నేలినవాఁ డిందులో నూచింపబడెనని కొందఱునుకొందురు. దాని యేలు గ్రంథములో కల్పనాకథ లనేకములున్నవి గనుక ఆ చక్రవర్తుల పేరులు. ఉన్నరీతిగా వ్రాయక కల్పించి వ్రాసిన నవీన వేదశాస్త్రులలో కొందఱు అనుకొనుచున్నారు. ఇతఁడు మాదయిదేశపు చివరి చక్రవర్తుడైన అస్ట్యాగస్

(Astyages) అనువాని కొడుకని యోసీఫును వ్రాసెను (పురా 10.11.4). పూర్వచరిత్ర సంగతులలో ననేక సంగతులు పోయినందున ఈ దర్యావేషు ఎవ్వఁడో యాధిగా చెప్పవీలుకాదు.

2. మొదటి దర్యావేషు (క్రీ॥ ము॥ 521-485). ఇతని సంగతులు గ్రీకుచరిత్రకారుఁడగు హెరోడోటసు వలనను, ఇతఁడు స్వయముగా చెక్కించిన రాతిశాసనముల వలనను దెలియును. యెరూషలేము ఆలయమును తిరిగి కట్టించుటకు ఇతఁడు యూదులకు సెలవిచ్చెను. ఆ యాలయము ఇతనియేలుబడి 6 సం॥లో పూర్తియాయెను (ఎబ్ర 4,5,6 హగ్గ 1¹ 2¹⁰ జెక 11⁷).

3. నెహె 12²² లో పారసీకుఁడగు దర్యావేషు అను పేరు కలదు. ఇతఁడు మూడవ దర్యావేషు కావచ్చును (పారసీకదేశము III చూ॥).

దర్శనములు (Visions). మానవులకు తన సంగతులను దెలుపుటకు దేవుఁడు స్వప్నముల నొకానొకప్పుడు సాధనములుగా నుపయోగించినను (కిల చూ॥) దర్శనములద్వారా వాటిని ముత్యముగా బయలుపఱచెను. దర్శనములు కలలు అను పదములు రెండును కొన్నివాక్యములలో కలిసియున్నవి (దాని 1¹⁷ 2²⁸ యోవే 2²⁶). **రాత్రిదర్శనము** లను పదమును దీనికి సంబంధించినదే (ఆది 46² కార్య 16⁹). యోబు 4¹³ నం దీపదమునే **రాత్రికల** యని తెలిసిగించిరి. బాబులొను సమాధులుకు కలిగిన దర్శన మిట్టిదై యున్నది (I సమూ 3¹⁻¹⁵). అవి చాలమట్టుకు కలలైనను, వాటిని కనినవారు మేలుకొనియుండి పరవశులై దర్శనములను చూచిరి (సంఖ్యా 24^{3,4} కార్య 10⁹⁻¹¹ 11⁵ 22¹⁷). ఇట్లు పరవశులైనవారు దేవునిసంగతుల నెఱిగియుండినను ఆ దర్శన మెట్టిదో వారికి సహా లేటగాఁ దెలియలేదు (II కొరి 12¹⁻⁴). ప్రవక్తల దర్శనములలో ననేకము లిట్టివి (యెష 6 యెహె 1). గాని ప్రవక్తలు అత్తియ దృష్టి వలననే దేవుఁడు బయలుపఱచిన సంగతులను సాధారణముగాఁ దెలిసికొనిరి (యెష 1¹ 2¹ హోషే 1¹ యెర్మీ 1^{4,19} ఆమా 7⁴⁷). ప్రవక్తలకుఁ గలిగిన దర్శనములన్నియు నీతిసహితము

లును పవిత్రములనై యున్నవి. దేవుని చిత్రమును మానవులకుఁ దెలుపుటకై అవి యనుగ్రహింపఁబడెనేగాని తమాషాకొఱకై నట్లెంచరాదు.

మంచుపనుల జరుగు ప్రతిఫలమున వాటిని చెజిపెడి మోసగాండ్రెందఱో లేతురు. ప్రవక్తల నిషయములో నిట్లే జరిగెను. వారిలోఁ గొందఱు దృష్టినిములను చూచినట్లుగా చెప్పుకొనిరి గాని వారు ఉద్రేకపూరితులైనందున తమకు కలిగిన వాటిని దర్శనములని యెంచి బోధించిరి (యిర్మీ 14¹ 23¹⁶ యెషా 13⁷ మొ॥). కనుక ప్రవక్తలకు కలిగిన దర్శనములు నిజముగా దేవునివలన కలిగినవా, కాదా యని వాటిని పరీక్షింపవలసిన యవసరము తటస్థించెను (యిర్మీ 23^{16,21,22,27} యెషా 8⁸⁰ ద్వితీ 18¹⁰ మొ॥). నీతిబోధలకు బహు స్పష్టముగా బోధించుటయు, అట్లు బోధింపఁబడినది తప్పుక నెఱవేలుటయే ఆ దర్శనములు దేవునివలన కలిగిన నని యజువును చున్నది.

దల్హౌసు (Dalphon). హమాను కొడుకులలో రెండవవాఁడు. హమానుతోను అతని కుమారులతోను కలిపి యూదు లెత్తనికూడ చంపిరి (ఎస్థే 9⁸).

దల్మతియ (Dalmatia). అడ్రియాటిక్ సముద్ర తూర్పుతీరమున నుండు నొక కొండ ప్రదేశము. దీనికి ఉత్తరమున నానొనదియు దక్షిణమున సాపసునదియు గలవు. పౌలు రెండవమాటలు రోమాలో చెఱయిండుండు సమయమున తీతు ఈ ప్రదేశములో సువార్త ప్రకటించెను (II తిమో 4¹⁰).

M.

దల్మనూతా (Dalmanutha). క్రీస్తు 4000 మందికి ఆహారము పెట్టిన పిప్పట దల్మనూతా ప్రాంతమునకు వచ్చెనని మా 8¹⁰ నందున్నది. దీనికి సాటియగు చరిత్రగల మ 15³⁹ నందు మగదాసు అను పేరు కలదు. ఈ పదసంబంధమునుబట్టి ఇది మద్దాల యను ఊరైయుండునని కొందఱి యభిప్రాయముగాని అది రూఢికాదు. దల్మనూతా యను పదమునకు లేవు అని యర్థముగదానని కొందఱిఁజెదరు గాని దల్మనూతా మగదాసు అను వీటినిగూర్చి యితర గ్రంథములలో నెట్టి సూచనలును లేకపోవుటచేత దాని

యునికినిగూర్చి తెలిసికొనుటకు వైసున్న వాక్యములుగాక వేఱు ఆధారములు లేవు. అది గలిలయకు పుచ్చుపతీరమున నున్న యొకస్థలమని యూహించుచున్నారు. కాని దీనియునికిని గూర్చి నూటిగాఁ దెలియదు.

దశమ భాగము (Tithes). తమ రాబడయంతటిలో పదవభాగమును దేవుని కిర్పించువలెనను నియమము యూదులకుఁగలదు (లేవీ 27^{30,32}). ఈ యేర్పాటు ఒక యూదులలో మాత్రమేకాక ఇతర జనాంగములకును ఉన్నట్లు కనఁబడుచున్నది. ఫేనీకేయులకీ యేర్పాటు గలదని గ్రీకు చరిత్రకారుఁడగు హెరోడోటసు (Herodotus) వలనఁ దెలియుచున్నది. యోశేపు కాలమునకు పిదప విగుప్తీయులు తమ రాజుకు చెందిత లెక్కువ అనఁగా పదవభాగము నిచ్చిరి. (ఆది 47²⁴). మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు పూర్వము అబ్రాహాము మెల్కీశె కిసుకును దశమాంశమిచ్చెను (14²⁰). యాకోబు శేతేలులో పదవభాగమిస్తునని మొక్కకొనెను (28²²). గాని తరువాత అది మోషే ధర్మశాస్త్రములో లేవీయులను పోషించుటకైన మొట్టమొదటి స్థిరమగు ఏర్పాటయెను (సంఖ్యా 18²¹⁻²⁴). లేవీయుల పదవభాగములోని పదవవంతును మాత్రము యాజకులకిచ్చి మిగిలిన దాని నెచ్చట వైసును తినవచ్చునను నియమముండెను (18²⁸⁻³¹). ద్వితీ 12^{11,17,18} 14²³⁻²⁷ లో ప్రజలు దీనిని ఆలయము దగ్గఱ తినవలెనను ఏర్పాటు తరువాత చేసినట్లు కనఁబడును గాని, ప్రతిమూడవ సంవత్సరమున (14^{28,29}) ఆ పదవభాగమును తమ తమ ఊళ్లలో నర్పింపవలసినట్లు 28¹² లో కనఁబడుచున్నది. దీనియంతటినిబట్టి, ఆ దశమభాగములో కొంత ఆలయములో నర్పించి, మూడవ సంవత్సరమున ఆ లెక్కనంతటిని తమ తమ ఊళ్లలో పూర్తిజేసిరిని చెప్పవచ్చును. కొందఱు యెరూషలేములో పదవభాగమునిచ్చుటమాత్రమే గాక, ప్రతి మూడవ సంవత్సరమందు తమ గ్రామాదులలో మఱియొక పదవవంతు నియ్యవలసిన నియమముండెనని అభిప్రాయ పడుచున్నారు. ఆ చొప్పున వారు తమ రాబడిలో వైదవవంతు నర్పింపవలసి యున్నారు గాని యిట్లు చేసిరనుటకు తగిన యాధారములేదు.

పాతి నిబంధనలో చివరి చరిత్రకాలమునందు యూదులు తమ ధనభాగ్యముల నుండియు, కూరలు మొదలగు వాటినుండియు పదవంతుల నిర్పించినట్లు సూచనలు గలవు. (సెహె 10³⁷ 12⁴⁴ 13¹³). తమ మందలలోనుండికూడ పదవ వంతును తెచ్చిన సూచనలున్నవి (II దిన 31⁶).

యూదులు తమ మతమందంత శ్రద్ధలేక యుండుకాలమునందీ దశమ భాగములనిచ్చుట వసు నిర్లక్ష్యములేసిరి (II దిన 31⁴⁻¹² మలా 37¹²). హిబ్రియాకాలమున ప్రజలతని హెచ్చుచెలకు చెవిసొగ్గి తమ పదవంతులను తేగా వాటిని దాచుటకు ప్రత్యేకమగు కొట్టు కట్టించ నలసివచ్చెను (II దిన 31¹¹). అట్టి దశమాంశ ముల నుంచుటకై చెలకు పిచ్చుట యెరూషలేము నందు కట్టించిన దేవాలయములో కొట్టు కట్టించిరి (సెహె 13¹⁰⁻¹⁴ మలా 31⁶). లేవీయులు ఆయా గ్రామములలో వాటిని పోగుచేసి యెరూషలేము చకు వాటి నెండురి (సెహె 10^{37,38}) యూదులు క్రొత్త నిబంధన కాలమునకు తమ దశమభాగ ముల నిచ్చుచుండిరి (I మక్క- 3⁴⁹ లూ 11⁴² 16¹²). పరిసయ్యలు ఇతరి మతాచారముల నిషయమై గలిగియుండినంత నిష్ఠ దీని విషయ మందును కనబడినది (మ 23²³).

కైస్తవులైన వారీ చట్టమునకు బద్ధులై యని కొందఱికి సందేహము కలుగుచున్నది. మ 23²³ లో క్రీస్తు పలికిన “వాటినిమానక” అను మాట లను బట్టి వారును బద్ధులనుకొనుట కాధారము గలదు గాని క్రీస్తామాటలు యూదులైయుండిన తన శిష్యులతో చెప్పెనుగాన వారు దానికి బద్ధులైనను అందఱికిట్టి నిర్బంధము లేదనియు, క్రీస్తు మనలను ధర్మశాస్త్రమునుండి విడిపింపఁగా దీని నుండియు విడిపించెనని యితరు లనుకొందురు. అది కైస్తవులలోని అన్యక్రైస్తవులు ఈ చట్ట మునకు బద్ధులైయుండినట్లు పత్రికలలో నెట్టి సూచనలులేవు. I కొరి 16¹⁻³ II కొరి 8,9 లో మనము స్వేచ్ఛా పూర్వకముగాను శక్తికొలదియు నియ్యవలసినట్లు కనబడును. యూదులకన్న తక్కువగాక యెక్కువ నిచ్చు బాధ్యత కైస్తవుల కున్నదనుటకే సందేహములేదు.

దస్తా నేజాలమిద సున్నవాడు (Re-corder). II సమా 20⁹⁴ II దిన 34⁸ యొ

38^{3,22} నందు రాజుగారి ఉద్యోగస్థులలో నొకని బిరుదు. I రాజు 4³ II రాజు 18^{18,37} నందీ పదమునే లేఖకుడు అని తెనిగించిరి. దీని యనుమాటకు జ్ఞాపకము చేయువాఁడని యర్థ మగును. రాజుల చర్యలు మరువఁబడకుండునట్లు వాటిని వ్రాసియుంచుటయే ఆ యుద్యోగస్థుల పనియని యెంచవచ్చును.

దహింతుల సేరములు శిక్షలు III 7 (5) చూ||

దా

వాక్యము కృప చూ||

వాగ్గోను (Dagon). ఫిలిష్తీయుల ముఖ్య దేవత. గాజా బెత్తాగోను అష్టోదు అను పట్టణ ములలో దీనికి గుర్తుకలవు (న్యాయా 16^{21,23} I సమా 5¹⁻⁷ I దిన 10¹⁰). మక్కబీయులలో యోనాతాననువాఁడు ఫిలిష్తీయుల నోడించి అష్టోదులోనున్న ఈ దేవత గుడిలోనికి వారిని తఱిమి దానిని, ఆ పట్టణమును తగలఁబెట్టెను (I మక్క- 10⁸⁴ 11⁴). ఈ దేవతాపూజ ఘోషకే అష్టారు దేశములందుఁ గొంతవఱకు కనబడుచున్నది. ఈ విగ్రహముయొక్క తల చేతులు ముందెము మానవాకారమును (I సమా 5⁴), క్రిందిభాగము చేయరాకారమును గలిగియుండినట్లు కొందఱి యభిప్రాయము. ఇట్టి యాకారముగల విగ్రహమొకటి అష్కెలోను అను మఠాక ఫిలిష్తీయుల పట్టణమందుండెనని యొకఁడు వ్రాయుచున్నాఁడు. అష్టారు నందును ఇట్టి విగ్రహము కనబడెనుగాని దాని పేరు సరిగాఁ దెలియదు.

వాడిమవండు దానిప్పుపండు చూ||

వాతాను (Dathan). కోరము అనీ యాము అను వారిలోఁ గలిసి మాషేను విరోధముగా తిరుగుబాటు చేసినవాఁడు. ఇతఁడు రూబేనీయుఁడు (సంఖ్యా 16, 17, కోరము చూ||).

వాత్సత్వము, భిక్షము (Alms, Almsgiving). బీదలయెడలఁగల బౌద్ధార్యమున చూపుటకు బైబిలు గ్రంథకర్తలు ఆయా పదములను వాడియుండిరి. ఈ కార్యము అలంకార

రితిగా, బీదలకైపు చేయించామట మనబడెను (ద్వితీ 15¹¹). బీదలను కటాక్షించుట (సామె 14²¹), బీదలను కనికరించుట (19¹⁷) ధర్మము చేయుట (మ 6³) అను నిట్టి మాటలుకూడ వాడఁ బడియున్నవి. బీదలు ధర్మమడిగినయెడల అది భిక్షమనుగుట అనియు నందురు బీదలయందు దయయుంచి వారికి సహాయము చేయవలయునని చెప్పి ఆజ్ఞలు బ్రెబిలనంద నేకము లున్నవి (ద్వితీ 15¹¹ యోబు 29^{12,13} కీర్త 112⁹ సామె 14²¹ 19¹⁷ 31²⁰).

పాత్ర నిబంధనకును క్రొత్త నిబంధనకును మధ్యకాలములో రచింపఁబడిన మప్రమాణ గ్రంథముల గ్రంథకర్తలు బీదలకు ధర్మము నిచ్చుటను మఱి గొప్ప పుణ్యకార్యమునుగా నెంచిరి. మ 6¹ లో నున్నట్లు యూదులు ధర్మము చేయుటను నీతికార్యమునుగాను, పాపవిముక్తిని గలిగించు పుణ్యకార్యమునుగాను నెంచిరిన తెలియును. యూదుల దేవాలయములోని ఆచారములు ఆపివేయఁబడినను ఈ ధర్మకార్యము వాటన్నిటికి పైగా నున్నదని చెప్పవచ్చును. ధర్మమును వినుటచేయుటకును దానిని పొంది పెట్టుటకును యూదుల అధికారు లెక్కువ శ్రద్ధ పుచ్చుకొనుచుండిరి.

క్రొత్త నిబంధనలో దాతృత్వమును గూర్చిన బోధలు అనేకములు కలవు. ధర్మము చేయుచున్నట్లు మనుష్యులకు కనబడుటకు యూదులు చూపిన డంబమును క్రీస్తు ఖండించెనుగాని ధర్మము చేయవలెనని బోధించెను (మ 6¹⁻⁴). దాతృత్వము ధన్యకరమైనదనియు (కార్య 20³⁵) ధర్మము చేయుటకు అనేక సమయములు కలవనియు (మ 25³⁵⁻⁴⁰), ధర్మమును తన నామమున చేయవలెననియు (మా 9⁴¹) క్రీస్తు బోధించెను. అది క్రైస్తవులు తమ యాసినంతటిని సమష్టిగా నుంచుకొని బీదల అక్కిణలను తీర్చి (కార్య 4³²⁻³⁴). ధర్మమును పంచిపెట్టుటకు పరిచారకులను నియమించుకొనిరి (6¹⁻⁶). యెరూషలేము లోని బీదక్రైస్తవులకొఱకు చందాను పోగుచేయుటకై పౌలు చాల శ్రద్ధపుచ్చుకొనెను (I కొరి 16¹⁻⁴ II కొరి 8¹⁻⁹). అదినుండి యిప్పటివఱకును బీదలను పోషించుటలో క్రైస్తవులు విశేష శ్రద్ధగలవారై యున్నారు. (ఈవి చూ!).

దాది (Nurse). హెబ్రీయులలోని తల్లిలే తమ బిడ్డలకు పాలిచ్చుట సర్వసాధారణమైనను, ఆయా స్థితిగతులనుబట్టి పాలిచ్చుటకు కొందఱు దానులను నేననురాంధ్రులు పెట్టుకొనిరి. అందువలన దాదులకును పిల్లలకును సురస్థర ప్రేమ యుండుట సహజమై యుండెను. కిబ్జా యొక్క దాది కిబ్జామనియగు నంతవఱకు ఆమెదగ్గఱనే యుండెను (ఆది 24⁵⁹ 35⁹). ఫరో మహారై మోషే తల్లినే అతనికి దాదిగా నియమించుట దైవికమని భావింపవలెను (నిర్గ 2⁵⁻⁹). యోవాబు దాది అతఁడు చంపఁబడకుండ అతనిని రక్షించెను (II రాజు 11²). రాబులు ఇశ్రాయేలును దాదులగుదురని ప్రవక్త వారికి కలుగఁబోవు మహిమస్థితిని వర్ణించెను (యెష 49²³). తన సభికులకును తనకునుగల సంబంధము దాదితాను పాలిచ్చు బిడ్డలయందు కనబడచు ప్రేమ నంటిదని దృష్టాంతపఱచెను (I థెస్స 2⁷). ఈ వాక్యముచున్న స్తవ్యమునిచ్చుతల్లి దాది మని తెలిసికొనవలెను.

వానము ఈవి చూ॥

దానాయాస (Danjaan). యోవాబును అతని ఉద్యోగస్థులును ప్రజలను రెక్కించు నప్పుడు వెల్లివచ్చిన యొక సరిహద్దు పట్టణము (II సమూ 24⁶). దీని సరియైన యునికి తెలియదుగాని కొండజిది దాను అనుకొందురు (దాను చూ॥). కొండజి పదమును దానాయాను అని చదువుట యుక్తమందురు. అట్లయినయెడల దీనికి దాను అరణ్యమని శబ్దార్థమగును.

దానిమ్మచెట్టు, పండు (Pomegranate). అదినుండి ఈ చెట్టు పర్యేను నందున్నట్లు బైబిలులో ననేక సూచనలు గలవు (సంఖ్యా 13²³ 20⁵ ద్వితీ 8⁸ I సమూ 14² యోవే 11² హగ్గ 2¹⁹). ఈ చెట్టును సౌందర్యమునకు దృష్టాంతముగా వాడిరి (పర 4³ 6¹³). దానిమ్మపండు విత్తనములచే నిండియున్నను అది బహు రుచిగలదె చల్లదనము కలిగించును. ఈ పండ్లలోనుండి పర్బతు చేతురు (8⁹). ఈ పండ్లు చక్కనివిగాన పీటిరూపమును దేవాలయమునందు చెక్కిరి. సాలామాను కట్టించిన దేవాలయము ముందర నున్న రెండు స్తంభములమీద రెండు వరుసలు

నూలేసి దానిమ్మనుండు స్త్రీలకు మండునట్లు కట్టిరి (I రాజు 7²⁰ II రాజు 25¹⁷ II దిన 3¹⁶). ప్రధాన యాజులకు ధరించు వస్త్రము అను అంగీకరింపరాక అలంకారార్థము వీటిని తగలించిరి (నిర్గ 25³³) గాని, ఇవి పండ్లరూపమున గాక పుష్పములవలెనే చేసిరిని కొంచెం యుక్తి ప్రాయము.

దానియేలు (Daniel - దేవుని ప్రభుత్వము).
స్వాయంభూతము.

1. దావీదు అర్చిగయ్యాలలకు హెబ్రోనులో నివసించిన కుమారుడు (I దిన 3¹). II సమూ 3³ సందితనికి కేల్యుబు అను పేరు కలదు.

2. నెహెమ్యాకాలమున నిబంధనను ముద్రించిన యొక యాజువలెగా పేర్కొనబడిన (ఎజ్రా 7¹ నెహె 10⁶).

3. బబులోను రాజ్య పట్టణములో నొకడై మిగుల ప్రసిద్ధి పడిన ప్రవక్త. యూదాగోత్రమునందలి యొక కులమునకు రాజుగా (దాని 13⁷). క్రీ. ము|| 605 సం॥ యెహోయాకీము రాజుగా నుండునప్పుడు నెబుకద్నెజరు ఇతనిని ఇంక నశకులను మొదటిసారి చెజంగొని పోయెను (దాని 1¹ యర్దీ 25¹). రాజవంశస్థులను సురూపులను విద్యజ్ఞానములచే విలసిల్లెడి బాలులలో గొందఱిని రాజ్యపు పేలునిమిత్తమై నిర్ణయించి రాజు నాజ్ఞయొనఁచున దానియేలును అట్టి బాలురలో సమమీర్పఁబడెను. రాజు నియమ ప్రకారము ధర్మశాస్త్ర నిషిద్ధములైన వాటిని విగ్రహార్చితములగు వాటిని తిననొల్లక దానియేలును అతని స్నేహితులగు మిటిముప్పును యూదబాలురును సాధారణ భోజనమునే దినునట్లు నపుంసకుల యధిపతి సెలవునొందిరి (దాని 1⁸). బబులోను జ్ఞానమునందరిలేతినవారైన ఈ నలుగురు బాలురు మృత్యువు వాతఁబడనున్నను నియమధంగులు గాకుండు నంతగా దేవుని కృపావరణము నొందినవారైరి. మాండు పత్తరముల పఱకు వారిట్లు విద్యంగఱచిన పిదప (1⁵) బాబెలు సంస్థానమున నిలిచిరి. దానియేలు క్రమక్రమేణ వృద్ధిలోనికి వచ్చుచు క్రీ. ము|| 538 అనగా కొరెషు ఏలుబడిలో మొదటి సం॥ పఱకు జీవించెను (1²¹). క్రీ. ము|| 603 సం॥ అనగా

నెబుకద్నెజరు ఏలుబడిలో రెండవ సంవత్సరాంతమున గొప్ప విగ్రహమునుగూర్చి అతఁడు కనిన కలను దెలిపి దాని యర్థమును దానియేలు వివరించెను (2¹⁻⁴⁶). అందువలన అతఁడు బాబెలు సంస్థానమంతటికి యధిపతిగాను బాబెలు జ్ఞాన లండఱిలో ప్రధానుడుగాను నియమింపఁబడెను (2⁴⁸). తరువాత అతఁడు నెబుకద్నెజరునకు పట్టనెయున్న పిచ్చినిగూర్చిన కలభావమును తెలియఁజేసెను (4). దానియేలు నీతి విషయములలోను, జ్ఞానిమాదిరిగా నుండఁచుకొనఁగల ప్రసిద్ధి నొందెనట్లు యెహెజ్కేలు వ్రాసెను (యెహె 14¹⁸ 28³). దెబ్బనగు యేలుబడి మొదటి సంవత్సరమునందు నిత్యమునుండఁబోవు అత్యున్నత రాజ్యమును స్థాపించెడి సింహాసనాసీనుడగు మహాపుష్కరమున ఆకాశమేఘరూఢుడగు మనుష్యునిగూర్చుండును వచ్చుపక్షకు లోకమును ఏలెడి నాలుగు రాజ్యములను సూచించునట్టి మృగములనుగూర్చిన దర్శనము దానియేలుకు కలిగెను (దాని 7). దెబ్బనగు యేలుబడి మూడవ సం॥ న గలిగిన దర్శనము (8²) ఏలాము దేశముయొక్క ముఖ్యపట్టణమును, అప్పటికే సుప్రసిద్ధుడైన పారిసీక రాజును కోరెషు కాపుర స్థానముగు షూషునుగూర్చినదై యుండెను. ఆ దర్శన కాలమువ్వు డతఁడు బబులోనులో నుండ వచ్చుచు (యెహె 8¹⁻³ సరిపోల్చుము). ఈ దర్శనము దతఁడు మేక పోతుచే అగ్రాంక్షకృత్యములను పొట్టెలును చూచెను. మేక పోతు శక్తిహీనమైన పిదప దానికి నాలుగు కొమ్ములు లేచుటయు ఆ కొమ్ములలోనే నొకదానికి మిఠ్యయొక చిన్న కొమ్ముపట్టి మహాగర్వియై ఆనంద దేశమునకును దానిలోని పుణ్యక్షేత్రమునకును విరోధముగా ప్రవర్తించుటను చూచెను. ఈ దర్శన మందఱుడు చూచినవి మాదయి పారిసీక రాజ్యమును, మాసిడోనియ రాజ్యమును, మాసిడోనియ రాజ్య విభాగమును, ఆ భాగములలో నేలడియొక క్రూరుడగు రాజును, అతఁడు పరిశుద్ధ పట్టణమును అపవిత్రపఱచుటను సూచించెను (దాని 8). బాబెలు రాజ్యము క్షీణింపఁగనే రాజ ప్రతినిధియగు దర్యావేషు ఈ నూతన రాజ్యమును 120 సంస్థానములుగ భావించి వాటిపై అధిపతులను, వారిపైన ముగ్గురు ప్రధానులను నియ

మించెను. ఈ ముగ్గురియందు దానియేలు ఒకఁడై యుండెను. (దాని 61² కోరెషు చూ॥). దానియేలు శక్తిసామర్థ్యములు జ్ఞానవివేచనలు అతని నొకను వృద్ధిలోకిఁ దెచ్చినందున (6³) అనూయావేశములై అతని నాశము చేయవలెనని విరోధులు కుట్రజేసి సింహముల బోనులో వేయించిరి (6²³ I మక్క 2⁶⁰). దర్భావేషు ఏలుబడి మొదటి సంవత్సరమున ప్రవక్తయగు యిర్మీయా చెప్పినట్లు (యిర్మీ 25^{11,12} 29¹⁰) యూదులచేత అంతమగుచున్నదని దానియేలు తెలిసికొనెను (దాని 91²). అతఁడు తన్ను తాను తగ్గించుకొని తన జనాంగపు పాపముల నొప్పుకొని ప్రార్థించెను. దీనికి ఫలితముగా డెబ్బదివారములనుగూర్చిన ప్రవచన మతనికి బయలుపడఁచబడెను (9²⁴). కోరెషు ఏలుబడి మూడవ సంవత్సరమున లోకరాజ్యములకు దేవుని రాజ్యముతో కలుగవైయున్న చివరిపోరాటమును గూర్చిన దర్శనము కలిగెను (10-12). దానియేలు నెబుకద్నెజరు వెంకపు యేలుబడి ఆరంభమునుండి చివరివఱకును మాదీయుడగు దర్భావేషు, పాఠశీకుడగు కోరెషు పరిపాలనవఱకు జీవించినందున చాలకాలము బ్రతీతియుండవలెను (6²⁸). అతఁడు చనిపోయిన కాలముగాని రీతిగాని తెలియదు. దానియేలునుగూర్చి యెహె 14¹⁴ 28³ II ఎస్ద్రా 12¹¹ I మక్క 2⁶⁰ ను 24¹⁵ మా 13¹⁴ హెబ్రీ 11³³ లందు ప్రశంసింపబడి యున్నది.

దానియేలు గ్రంథము (Daniel, Book of). పాత నిబంధన గ్రంథసమదాయము లలో నొకటి. LXX నందును, ఇంగ్లీషు తెలుగు మొదలగు తర్జుమలలో యెహెషేలు గ్రంథమునకుఁ దరువాత వచ్చినను హెబ్రీ బైబిలు నందు మూడవ భాగమందలి గ్రంథమై యున్నది. దీని గ్రంథకర్త ప్రవక్తయని పిలువబడినను (ను 24¹⁵ పురా 10. 15. 4, 6) గొప్పవారని వన్నెఁ గాంచిన వారిలో నొకఁడైనను (పురా 10. 11. 7), ప్రవచించు ఆత్మవరము విశేషముగ కలిగియున్నను, అతఁడు ఉద్యోగరీత్యా ప్రవక్తయై యుండ లేదుగావున హెబ్రీ బైబిలునందీ గ్రంథమును ప్రవచన గ్రంథములతోఁ జేర్చ

లేదు. అతనికి ప్రవచింపఁగల విరమున్నను, ప్రవక్తవని లేకుండెను. రాజసభలో నుండు మంత్రులలో నొక ముఖ్యుడై రాచకీయ విషయములలో శ్రద్ధవహించినవాఁడు. యెహోవా ఇట్లు నెలవిచ్చుచున్నాడని సాధారణముగా ప్రవక్తలు తమ ప్రవచనములను చెప్పినట్లుగాని, వారివలె తన సమకాలీనులకు తగిన హెచ్చరికలు జేసినట్లుగాని కనబడెను. ఈ గ్రంథమునందెక్కువ భాగము హెబ్రీ భాషతో వ్రాయఁబడినగాని విదేశముందున్న యూదుల జీవితపు విషయములను విదేశపు సామ్రాజ్యములను గూర్చిన ప్రవచనములను (2⁴⁻⁷ 28) అప్పటికాలమున దేశమునందు వాడుకగా నుండిన భాషయగు అరమేయిక్ భాషతో వ్రాయఁబడిన (ఎస్ద్రా గ్రంథములో సరిపోల్చుము).

ఈ గ్రంథము నీ దినవరీతిగా భాగింపవచ్చును. I. 1-28. దానియేలును అతనిని ముగ్గురు స్నేహితులను తమ పనికై సిద్ధపడుట (అధ్యాయ 1). II. దేవుడు లోకరాజ్యముల ఆభివృద్ధివిషయములలోను వాటికి తన రాజ్యముతోఁగల సంబంధవిషయములలోను తన సర్వశక్తి సర్వజ్ఞత్వములను విదేశ సంస్థానమునందున్న ఈ నలుగురిచ్వారా కనఁబఱచుట (2-7). ఈ భాగము అరమేయిక్ భాషతో వ్రాయఁబడినది. ఇందు నాలుగు లోహములతోఁజేసిన విగ్రహమునుగూర్చియు దాని నాశమునుగూర్చి నెబుకద్నెజరుకు కలిగిన కల. (2) దానియేలు ముగ్గురు సహవాసులకు కలిగిన శోధన, వారు అగ్నిగుండమునుండి తప్పించఁబడుట. (3) నలుకఁబడిన వృక్షమునుగూర్చిన స్వప్నము. (4) బెల్లస్పరు చేసిన విందు సమయమున కనఁబడిన గోడమీది వ్రాత. (5) దానియేలుపై చేయఁబడిన కుట్ర, అతఁడు సింహములలోఁ బడకుండ రక్షింపఁబడుట. (6) నాలుగు మృగములు మనుష్య కుమారునివంటి వానిగూర్చిన దర్శనము. (7) మూడవ భాగమునకు సంబంధముగా నుండు నట్టి దర్శనము కాలక్రమము ననుసరింపుచున్నను ఐక్యమొనఁపఁబడెను. III. ముఖ్యముగా దేవుని ప్రజలకు కలుగఁబోవు మంచివాటిని గూర్చిన మఱికొన్ని దర్శనములు (8-12). వీటిని మూడుగా భాగింపవచ్చును. 1. బల్యర్పణ నివారణ, పరి

శుద్ధ స్థలము ననువీత్ర పఠించుట, రాజాధిరాజుతో యుద్ధములను గుఱించి (8, 813 ను 815 వో సరి పోల్చుము). 2. డెబ్బదియేండ్ల చెఱకాలము ముగియవచ్చినందున దానియేలు తన జనాంగపు పాపముల నతివినయముడై యొప్పుకొని క్షమాపణ నడుగుట. ఇదివఱకుఁ జెప్పబడిన ప్రవచనము లను బట్టి మెస్సీయ రాజ్యము చెఱముగించిన పంటనే స్థాపింపబడునని యెంచుచున్నందున యెరూషలేము తిరిగి కట్టవలెనను హుకుముజారి యైనపిదప పాపనివారణయై నీతి స్థాపింపబడుటకు ముందు 70 వారములు గడువవలెనని దానియేలుకు దర్శనమందు తెలుపబడుట (9). 3. పారసీకరాజ్య స్థాపనకర్తయగు కోరెషు పరిపాలనలో మూడవయేట ఆ రాజ్య వినాశ మునుగూర్చియు దేవుని ప్రజలకుకలుగు హింసలను గూర్చియు కుదురుబాటునుగూర్చిన దర్శనములు (10, 12).

క్రొత్త బంధనలో నున్న మూడవలనుబట్టి దానియేలు గ్రంథప్రాముఖ్యత తెలియుచున్నది. (1) క్రీస్తు తన కారోపించుకొనిన మనుష్య కుమారుడను బిరుదు నీ గ్రంథమునుండి తీసి కొన్నట్లుగా నున్నది (7^{13,14} యెషుక్రీస్తు IV 3 (1) (d) చూ॥). (2) ఆయన యెరూషలేము నాశనమునుగూర్చి ప్రవచించినప్పటి గ్రంథమందలి వాక్యము నెత్తిమాపెను (మ 24¹⁵ = మా 13¹⁴ దాని 11³¹ 12¹¹, నాకము కలుగజేయు హేయమైనది చూ॥). (3) దాని 7³⁻⁷ లో ఆయా రాజ్యములను నూచించిన మృగరూపమును ప్రక 13¹ నం దుదాహరించిన ఒక మృగమునం దిమిడియుండి దేవుని రాజ్యమును విరోధించు ఈ లోకరాజ్య సమదాసుమును నూచించును. (4) దానియేలు అంత్యకాలమును గూర్చియు దేవుని రాజ్యమును విరోధించు సాతాను మూరిని గూర్చియు న్యాయతీర్పును గూర్చియు తెలిపిన రీతిగా (దాని 8¹⁹ 11³⁴-12⁴) అపొస్తలులు ప్రాసిరి (II థెస్స 2⁴ II తిమో 3¹ I యోహ 2¹⁸ యూదా 18).

దానియేలు గ్రంథము ఒకనిచేతనే వ్రాయబడినదిని సాధారణముగా నంగీకరింతురు. అది వ్రాయబడిన చెఱయందుగాక మక్కబీయుల

కాలములో క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 167 సం॥ వ్రాయబడినది యభిప్రాయపడు కొందఱు గలరు. అంతియోకు ఎపిఫనీసు అనువాడు యూదుల మతమును మార్పుటకు వారి నెక్కువగా హింసించిన కాలముగాన ఆ కాలమందున్న యూదులను ధైర్యపఱచి స్థిరపఱచుటకు దీనిని వ్రాసెనని అట్టి వారి తలంపు. క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 200 సం॥న వ్రాయబడిన సైరాక్సు అను ఆప్రమాణిక గ్రంథమునం దుదాహరించిన భక్తులపేరులలో (49 అధ్యాయం) దానియేలు పేరు లేకపోవుటవలనను, దానియేలు గ్రంథమునందు గ్రీకు పదములుండుటవలనను, అంతియోకు ఎపిఫనీసు హింసలనుగూర్చి నూచించుటచేతను, చెఱకాలపు సంగతులను దోషరహితముగా వ్రాయకపోవుటవలనను అట్లు తలంచవలసినదని వారి వాదము.

సైరాక్సు తన గ్రంథమునందు ఎచ్రాగివోయసు మొదలగు భక్తుల పేరులనుకూడ ఉదాహరింపలేదు కావున దానియేలు పేరు అతఁ డుదాహరింప నంతమాత్రమున దానియేలు అంతకు మునుపు ప్రవచింపలేదనుట అంత సయ్యక్తికము కాదు. దానియేలు గ్రంథమునవచ్చు గ్రీకు పదములనుగూర్చి యొక్కమాట. అట్టి పదము లన్నియు సంగీతి వాయిద్యములకు సంబంధించినవై యున్నవి. సంగీతమునకు సంబంధించిన అన్య భాషాపదములు వాడుకలో నుండుటయు, కొంత కాలమున కవి గ్రంథస్థమగుటయు సాధారణ విషయమేగాని దీనిగూర్చి విస్తరించి చర్చించుట అవసరము. దానియేలు అంతియోకు ఎఫనీసు కాలమున జరిగిన వాటినిగుఱించి మాత్రమే గాక దాని తరువాత వచ్చిన రోమను సామ్రాజ్యమునుగూర్చియు ప్రవచించెను. అతఁడీసంగతులను జ్ఞానదృష్టిచేఁ దెలిసికొనినవాడై వ్రాయఁగా అట్లు కాదనుట న్యాయముగా కనుపించదు. చెఱకాలమునందలి బాబెలు చరిత్రనుగూర్చి మనకు తెలిసిన సంగతులు బహు కొద్ది. ఆ చరిత్రయంతయుఁ దెలిసినప్పుడు మాత్రమే దానియందు తప్పులున్నవనుటకు వీలున్నది కాని పూర్తిగాఁ దెలియనప్పడట్లు చెప్పుట సరికాదని పూర్వపక్షము చేయువారు వాదించురు.

దానీయుల వండు మహానెదాను చూ॥

దాను (Dan = న్యాయాధిపతి).

1. యాకోబు భార్యయగు రాహేలు దాని యైన బిడ్డకు, యాకోబువలన కలిగిన కుమారులలో మొదటివాడు (30⁶). రాహేలునకు చాల కాలమువఱకు బిడ్డలులేనందున ఆమె తన దానీని యాకోబున కుపపత్నిగా నిచ్చి ఆమెకు పుట్టిన కుమారుని తాను పెంచుకొనెను. హుషీయ అనునాడీతని కుమారుడు (ఆది 46²³). దాను ఇశ్రాయేలీయుల గోత్రములలో నొక దానికి మూలపురుషుడాయెను. ఇతనిగూర్చి ఇంకే మియు తెలియదు.

2. దాను సంతానపువారి పేరు. ఈ గోత్రీకులు అరంభమున ఎఫ్రాయిము యూదా బెన్యామీను గోత్రములకు మధ్య నివసించిరి (పటము IX). గాని తరువాత వారికిది యిటుకుగా నుండి నందున మఱియొక ప్రాంతమును చూచుకొనవలసి వచ్చెను (న్యాయా 18). సీనాయి పర్వతము యెద్ద వేసిన మొదటి సంఖ్యయందు 62,700 మంది యుండిరి (సంఖ్యా 13⁹). రెండవవారి అరణ్యమందు వేసిన జనసంఖ్యయందు 1700 యెక్కువ యున్నట్లు తెలియుచున్నది (26⁴³). ఈ గోత్రీకులు ప్రయాణకాలమందు ఆమెరు నఫ్తాలీ గోత్రీకులతోపాటు ఉత్తరముగా వండు దిగిరి (25⁵). బెజిలునందు శరీరాలను నకు పసిది కక్కిన సమ్మోను ఈ గోత్రీకుడే (న్యాయా 18^{2,24}). వ్రోవలో సర్పముగాను దారిలో కట్ల పాముగా నుండునని యాకోబును (ఆది 49¹⁷). దాను సింహపుష్పిలయని మోషేయును (ద్విత్తి 33²²) చెప్పిన సంగతులనుబట్టి ఈ గోత్రీకులు తరువాత యెట్టివారయిరో తెలియుచున్నది. ఇశ్రాయేలీయులలో ఒక విగ్రహమును నిలువ బెట్టుటలో పీఠ మొదటి వారయినందున (న్యాయా 18^{30,31}), దాను గోత్రములలో నుండి క్రీస్తు విరోధి వచ్చునని యూదుల పాఠం పర్వములలో చెప్పబడియున్నది. అందువలననే కాబోలు ప్రక 7⁵⁻¹² లో ముద్రింపబడిన భక్తుల సమూహములో దాను గోత్రము పేరు కనబడదు.

W.

3. ఉత్తర పల్లెనులో నుండు ఒక పట్టణము. దాని మొదటి పేరు లయిషు (న్యాయా 18²⁹) లేక లెషెము (యెహో 19⁴⁷). మిగుల పురాతన మగుచరిత్రలోను దానిపేరు దాను అని కనబడును (ఆది 14¹⁴). ఆ పట్టణము ఒంటరిగా నుండుటచే తమ గోత్రమున కెక్కున స్థలము కావలెనని గోరిన దానీయుల కిది సులభముగా లభించెను (న్యాయా 18). ఇచ్చటనే దాను గోత్రీకు లొక విగ్రహమును నిలిపిరి (18²⁷). అందుచేతనే మొదటి మొదలము అను ఇశ్రాయేలు వారి రాజు ఇక్కడ కి క బంగారు దూడను నిలిపెను (I రాజు 12²⁹ II రాజు 10²⁹ ఆమో 81¹). దానిమ కాలములో యోవాబు ప్రజలను లెక్కించినప్పుడు, తాను లెక్కించిన దేశమునకు సరి హద్దుగా నియమించిన వానాయాను ఈ దాను పట్టణము కావచ్చును (II సమా 24¹ దానా యాను చూ॥). సిరియా రాజున చెన్నదరు దాని పట్టుకొనెను (I రాజు 15¹⁰ II దివ 16¹). గాని యెహో 27¹⁹ లో నున్న సూచనలనుబట్టి అది మజల కట్టబడినది తెలియుచున్నది. ప్రస్తుతి మున ఆ ప్రాంతములందున్న తెల్ల-పల్లె-కాదె (Tell-el-Kadi) దాని యనికి కావచ్చును. దానికి న్యాయాధిపతి దిబ్బయని అధ్యము. అది మొదలనునదికి ఉత్పత్తిగా నుండు వాగులలో నొకదాని తీరముననుండి పల్లెనీను ఉత్తరపు హద్దుగా నుండుటవలన దాను ముడిలు బెయ్యెల వలకిను మాటలు ఆ దేశమంతటిని సూచించును. (పటము IV, E 4).

దాబెరతు (Daberath = మేత దీడు). బెబూలానీయుల యూల్లలో నొకటి (యెహో 19¹²). అయినను ఇశ్రాయేలు గోత్రమునకు చెందిన లేవీయుల పట్టణములలో నొకటిగా నెంచబడెను (21²⁸ I దివ 6⁷²). అందువలన నిది బె రెండు గోత్రములకు సరిహద్దు స్థాన ములో నున్నట్లుగాంపవచ్చును. ప్రస్తుతిమున తాబోరుకొండ దిగువనున్న దాబూరియె (Daburiah) దాని యనికియే యుండవచ్చును (పటము IV, D 7).

దార దర్ద చూ॥

దారి మార్గము చూ॥

దాలెత్ (Daleth) = అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో నాల్గవది. అక్షరమాలికగా వ్రాయబడిన 119 కీర్తనలలోని నాల్గవ భాగమందలి ప్రతి పంక్తియు నీ యక్షరముతో నారంభమగుటచే దానికి దాలెత్ అను పేరు పెట్టిరి.

దాల్చిని చెక్క గంధార్దము I 4,5 చూ॥

దావీదు (David = ప్రియుడు). యెషయ్యు సుమారుడు. ఇశ్రాయేలీయుల కెండవ రాజు. ఇతని జీవితము నీ దిగువ కీర్తిగ విభజింపవచ్చును.

1. యూదా బేత్లెహేమునందలి బాల్య కాలము. దావీదు యెషయ్యు ఎనిమిదిమంది కుమారులలో కనిష్ఠుడు (I సమూ 16^{10,11} 17¹²⁻¹⁴) యూదాగోత్ర కుటుంబ బానితాయందు పీఠోనందుగు. పేరులు మాత్రమే కనబడును (I సమూ 2¹³⁻¹⁵). బహుశః ఒకడు సంతానము లేకనే మృతినొందియుండును. దావీదు తల్లి ధీయభక్తులు గలదైనట్లూహింపవచ్చును (దీర్ 86¹⁶ 116¹⁶). అతని పూర్వీకుల చరిత్ర దోషసహితమైనదైనను మనోహరమును ఉత్సాహపూరితమును కన్పింపమునై యున్నది. (ఆది 37^{26,27} 38¹³⁻²⁹ 43^{8,9} 44¹⁸⁻³⁴ సంఖ్యా 1⁷ యెహో 21-21 కూతు 417-22). అతః డెబ్బదివాడును మోషే చిక్కిని సుందరుడనై యుండెను (I సమూ 16¹²). కనిష్ఠుడైనందున తండ్రియొక్క గొల్లెలఁగాయు పని యతని పాలిట బడెను (16¹¹). తన మందలైబడిన సింహమును ఎలుగుబంటిని పట్టి చంపుటవలన నితని ధైర్యస్థైర్యములును దేవుని యందలి నష్టకమును చిఱుత వయస్సునందే వెల్లడియయ్యెను (17³⁴⁻³⁶). సంగీతమునందు మిగుల నిపుణుడును వాయిద్యమునందు కమనీర్వరియునై యుండెను. రసవంతములగు కవనములు చెవ్వలలో కీర్తిపంతుడయ్యెను. దేవుడు సౌలును విసర్జించినపిమ్మట, ఇతనిని సౌలు తిరువాతి రాజుగా నభిషేకింపనై దేవునాజ్ఞనుబొంది సమూయేలు బేత్లెహేమునకు వచ్చెను. సౌలున కిది తెలియునేమాయను భయమున ఈ కర్ణ బహిరంగముగ జరుగలేదు. పట్టాపు పెద్దలుమాత్రము హాజరైరి. అభిషేక కారణమైనను దెలుపబడినట్లు కానము (18^{4,13}). బహుశః యెషయ్యికిని దావీదునకు

మాత్రము దెలిసియుండవచ్చును. ఇది దావీదు జీవితములో మొదటిమెట్టు. యెహోవామాత్ర అతనిమీదికి బలముగా వచ్చెను. అయినను అతఁడు తన వృత్తిని తృణీకరించినవాడు కాదు.

2. సౌలునొద్ద కొలువుకాలము. దేవునిచే విజర్జింపబడి, దురాత్మాపీడితుడై మనోనెమ్మదిలేక వెళ్లియెత్తినట్లున్న సౌలున కుసుకాంతి కలిగించనై పీడెవాయిద్యకు నొకని అతనిచెంత నుంచుట యుక్తమని సౌలునేవకులలోఁ గొందఱు సలహా నియ్యఁగా, చమత్కారముగా పీడెవాయింపఁగలవాడును, కూరుడును యుద్ధశాలియు మాట నేర్పరియు, రూపనియునగు దావీదు దీనికి తగిన వాడని వారిలో నొకఁడు దెలిపెను (16¹⁴⁻¹⁸). నొలతనిని బిలిపించి, అతని సంగీత నైపుణ్యము వలన తనకుఁ గొంచెముపశాంతి కలిగినందుల కెంతయు సంతోషించి వాని సద్గుణముల కలరి, తనను కనిపెట్టుకొని యుండునట్లుతని తండ్రిని యొప్పించి, తన ఆయుధములు మోయవారిలో నొకనిగా దావీదును నియమించెను (16¹⁹⁻²³). ఈ కొలువు దావీదు భవిష్యత్తునకు కావలసిన తగు ఆనుభవము నతనికి కలిగించెను. రణరంగమునందును పరిపాలనా తంత్రమునందు నతఁడు ప్రవీణుడయ్యెను. అచ్చటనుండఁగా ధీమంతులగువారి సహవాసభాగ్యము లభించెను. రాజ సభాస్థానమునగల మేలుకీర్తనెలుంగఁగలిగెను. దావీదు సౌలు సమక్షమునందే చిరకాలముండలేదు. రాజు గారి స్థితిగతులు కుదుటబడిన పిమ్మట తన తండ్రిగారి మందలైలున్నవో చూచివచ్చుటకై తిఱుమగా వెళ్లుచుండడివాడు (17¹⁵). ఇట్లుతఁడా పనిమీద తండ్రియింటికి వెళ్లి యొక తరుణమున ఫిలిష్తీయులు పండెత్తివచ్చి బేత్లెహేమునకు పడమరగా 15 మైళ్ల దూరమున దండవిడిసిరి. సౌలు ఇశ్రాయేలీయుల నైవ్యమును సమకూర్చుకొని వెళ్లి వారి నడ్డగించెను. దావీదు సహోదరులలో పెద్దవారైన ముగ్గురు సౌలుసేనలో నుండిరి. ఆరు వారములైనపిదప వారి కబురు కనుగొనిరమ్మని యెషయ్యు దావీదు నంపెను. అక్కడకుఁబోయి గొల్కాళు ఇశ్రాయేలీయులపై వేసిన సవాలు వినఁగా దావీదు ఆత్మ చెలరేగెను. తన ప్రజలకు కలిగిన యీ యవమానము దేవుడు తనద్వారా తొలగించునని నమ్మెనుగాన జీవముగల దేవుని

వైస్యములను తిరస్కరించుటకు వీరడెంతటివాడని దావీదు చెప్పిసాగెను. ఈ వార్త సౌలు చెవి కక్కుట కంతోనేపు పట్టలేదు. అతడు దావీదును బిలిచి అతని యావేశము దైవాత్మచే గలిగెనని తెలిసికొని గొల్కొతుతో బోరాడుటకు బంపెను. సౌలు తనకిచ్చిన ఆయుధములు అలవాటు లేనందున వాటిని తీసివేసి తనకు మిగుల అనుకూలముగా నుండురీతిని రణరంగమునఁ బ్రవేశించెను. కవచధారియు సకలాయుధ సమేతుడగు గొల్కొతు మిగుల భారమును మోయనిలని నందున త్వరత్వరగ నడుచుటకు వీలులేకుండెను. అతని ఆయుధములన్నియు సమీపముననుండి పోరాడుటకు మాత్రముఁ తగియుండెను. దెబ్బఁ గొట్టుటకు తగినచోటు అతని ముఖమునందు మాత్రమే కనబడుచుండెను. అదియు సాధారణమైనవాని యందుబాటులో లేదు. తనకు మిగుల పరిచయమైన పడిశలతోను, విదు సున్నటి రాళ్లతోను దావీదు బహు సులభముగా వానిని సమీపించి, దేవుని పక్షముగాఁ దానుఁ బోరాడుచున్నానను దృఢనమ్మకము గలవాడై గొల్కొతు నెదుర్కొనెను. వారిద్దరికి మధ్యనడచిన మాషణ పలుకులును, బెదరింపు మాటలును ఆ కాలమున సర్వసాధారణమైనవే. దావీదు విసరిన ఒక్క పడిశల దెబ్బతో గొల్కొతు నేలకొట్టి గెను (1717-53). పోరాటమైన పిదప బెన్యామీనులోని గిబాయెద్ద దిగియున్న సౌలునొద్దకుఁ బోవు నప్పుడో లేక ప్రత్యక్షపు గుడారమున్న నోబుకు వెళ్లునప్పుడో మార్గమున తలస్థించిన యెరూషలేమునం దింకను లొంగకున్న యెబూసీయుల గలియు నిట్లనే యగునని బెదురుపెట్టుటకు దావీదు గొల్కొతు శిరస్సును పట్టణమున కెదురుగా నిలిపెను. గొల్కొతు ఆయుధములను ప్రస్తుతము తానున్న డేరాల నుంచుకొని (1754) అతని కత్తిని నోబులోని గుడారమునందుంచెను (21⁹). గొల్కొతుతోఁ బోరాడనై వెళ్లునప్పుడు అచ్చేరును, పోరాటమునండి తిరిగివచ్చినప్పుడు దావీదును అతని తండ్రి యింటినిగూర్చి సౌలడిగెను (1755-181). అంతకుమునుపు దావీదు పితామహులలో నెవరును మహా శూరకృత్యములనుజేసి ప్రసిద్ధికెక్కియుండలేదని దావీదీచ్చిన జవాబు నభవఁ దెలియుచున్నది. గొల్కొతును జంపిన

వానికి తన కూతురునిచ్చి వాని తండ్రియింటి వారిని ఇశ్రాయేలీయులలో స్వతంత్రులనుగాఁ జేతునని యుండెను గాన ఇకముందుకు తన కల్లుడు కాబోవునట్టివాని యంతస్తును దెలిసికొనుటకు ఇట్లు సౌలడిగెనని తోచుచున్నది (1755 181⁸). దావీదు కుటుంబమును గూర్చిన సంగతులను పరిష్కారముగాఁ దెలిసికొనినపిదప సౌలు అతని పుట్టుపూర్వోత్తరములను గూర్చి శంకింప నవసరములేకపోయెను. గొల్కొతును జయించుట దావీదు జీవితములో రెండవ మెట్టు.

దావీదుయొక్క శౌర్య పరాక్రమములను, వినయభయభక్తులను జూచి ముచ్చటపడి యువరాజగు యోనాతాను అతనికి ప్రాణస్నేహితుడయ్యెను (181). దావీ దిగను ఇదివఱకువలె మాటిమాటికి తండ్రియింటికి వెళ్లెచుటకు వీలుగాక నిరంతరము రాజు సముఖమునందే యుండవలసివచ్చెను (182). ప్రజలు దావీదును ఘనపఱచి తనకన్న నెక్కు విగా అభిమానించుటను సౌలు కనుగొని అనూయపిపాచా పూరితుడయ్యెను (183-9). అతనికన్న ఉత్తముడగు వానికి రాజ్యమియ్యఁబడునని సమూయేలు కొన్ని యేండ్లక్రిందట వర్గించిన ప్రవచనము (1517-29) దావీదువలన నెఱవేఱునై యున్నదని యతనికి బాగుగాఁ దెలిసిపోయెనుగాన నెట్లయినను దాని రద్దుజేయుటకు శక్తి వంచనలేక యత్నించ సమకటెను. ఈటెను విసరి దావీదును పొడిచి చంపుటకు యత్నించెను (1810, 11) గాని భగ్ను మనోరథుడై దావీదును వైస్యపదవినుండి తగ్గించెను (1813). అతని కిచ్చెదనన్న తన కుమార్తెను మఱియొకనికిచ్చి వివాహము చేసెను (1817-19). దావీదు తన రెండవ కూతురగు మీకాలును మిగుల ప్రేమించుచున్నాడని తెలిసికొని, అతడు ఫిలిష్తీయులచేత బడునట్లుపాయములను బన్నెను (1820-27). తన ప్రయత్నములన్నియు నిష్ఫలములగుటయు తన కోరికకు భిన్నముగా మీకాలు తన భర్తను ప్రేమించుటయు కనుగొని మిగుల భయక్రాంతుడై అతని చంపయత్నించుటయందొక సంతమాత్రము రహస్యముగ నుండలేకపోయెను (191). ఇట్టి ప్రయత్నములను చేయుటలో అతని సేవకులలోఁ గొందఱు మిగుల శ్రద్ధవహించిరి (24⁹ కీర్త 7

పైవ్రాతె). యోనాతాను ప్రయత్నముల వలన కొంతకాలముదనుక అతని క్రోధము కొంత తగ్గినను (I సమా 19³⁻⁷), దావీదుకు తదనంతరము కలిగిన జయములచే అది మఱల తలయెత్తెను. దావీదును చంపుటకు మఱియొకసారి యీశ్రావే విసరెను (19⁸⁻¹⁰). అతనిని పట్టుకొనవలెనని యత్నించెనుగాని మీకాలు చేసిన పప్పు గడవలన దావీదు తప్పించుకొని పారిపోయెను (19¹¹⁻¹⁷). ఈ సమయమునందే దావీదు 59 కీర్తనను వ్రాసినట్లు దానిపైవ్రాతెవలనఁ దెలియుచున్నది. తరువాత అతఁడు రామాలోని సమాయేలనొద్దకు పారిపోయెను గాని సోలు అతని పట్టుకొనుటకు భటులనంపెను (19¹⁸⁻²⁴). తరువాత అతఁడు రహస్యముగావచ్చి యోనాతానును దర్శింపఁగా, అతఁడు తన తండ్రి భావమును కనుగొని, ఇశ్రావేదట దావీదు రాజసభకు వచ్చినయెడల అతని ప్రాణము దక్కదని తెలియఁజేసెను (20).

3. పారిపోయి దాగిన కాలము. దేవుని యందు తనకున్న నమ్మకము తప్పినవాడై నిరాశాకూపమునఁబడి దావీదు పారిపోయెను. నోబుకు వచ్చి, విశ్వాస మినుమఁచుచులేక అబద్ధమాడి (21¹⁻⁹) గాదుకు వెళ్లి సోలుకాశ్రమమునఁ జేరి నాశ్రయించి యత్నించెను. తిమ్మ నదివలకు నిరాభవించినవాని కాశ్రయమిచ్చుటకు ఫిలిష్తీయ నాయకులు సమ్మతించక అతని పట్టుకొనినందున (21¹⁰⁻¹⁴ కీర్త 56 పైవ్రాతె) అతఁడు వెట్టివాని వలె నటించి, వారియెదుట అసహ్యునిగాఁ గనుపఱచుకొనినందున అతనిని వెళ్లఁగొట్టించెను (కీర్త 34 పైవ్రాతె). ఇప్పటి కతనికి దేవుని యందు గురి మఱల కుదిరెను (కీర్త 34). యూదా దేశమునకు మఱలవచ్చి అదుల్లాము గుహలో నిని సించెను (I సమా 22¹) గాని తన నాశ్రయించి వచ్చిన వృద్ధులగు తల్లిదండ్రులను మోయాబు రాజు సంరక్షణ కప్పగించెను (22^{3,4}). అప్పుల పాలె దినాల యెత్తినవారును, ఇబ్బందులలో జక్కి మనోనెమ్మది లేకుండినవారును దాదాపు 400 మంది సాహసికులతని జేరుకొనిరి. నోబులో జరిగిన హత్యనుండి తప్పించుకొని ఏఫ్రాయను తెచ్చిన అత్యంతారము యాజకుఁడును, రామా నుండివచ్చిన గాదు ప్రవక్తయు నుండిరి (22^{5,10}

22⁶). ఇట్లు దావీదునకు భక్తిపరుల సహాయ సహవాసములు లభించెను. అదుల్లామునుండి అతఁడు కయిలా సంరక్షణార్థమై వెళ్లి దానిని ఫిలిష్తీయుల బారినుండి రక్షించెను (23¹⁻⁵). సోలతని నక్కడనే ముట్టడించి పట్టుకొన యత్నించుచుండఁగా కనుగొని యూదా అరణ్యమునకు పారిపోయెను (23¹⁴ కీర్త 63). జీఫ్తయులచే పురికొల్పఁబడిన వాడై సోలచ్చటికివచ్చి అతని పట్టుకొననై యుండఁగా తన దేశముపై ఫిలిష్తీయులు పడిరని విని తిరిగి వెళ్లిపోయెను (23¹⁴⁻²⁹). ఆ తొందర యణగిన పిమ్మట అతఁడు మఱల దావీదుకొఱకు ఏన్దదీ అరణ్యప్రాంతములలో వెదకుచు దావీదు చేతిలోఁబడి, అతఁడు తన విషయము చూపిన దయవలన మనస్సు కిఱగి కొంత కాలమువఱకు అతని వెదకుట మానెను (24¹⁻²² కీర్త 57, 142). దావీదును అతని యనుచరులును ఇశ్రాయేలీయుల అస్తిని దొంగ తోడుబోతులనుండి కాపాడుచు సహాయముచేయుచు (I సమా 23¹ 25^{16,21} 27⁸) తమ భోజనమునకు వాచేమయిన చేతురని నిరీక్షించిరి. అతఁడు వారిపై నెట్టి పన్నులను విధించి గాని, ప్రతివారు క్రమముగా నింతింత చెల్లించవలెననిగాని అడవిదొరలవలె నియమింపఁగలిగి యున్నను అట్లు చేయలేదు. వారిలో నాబాలను వాఁడు దావీదు మనవిని తృణీకరించుటయే గాక, అతని తూలాడినందున, దావీదు భగ్గునమండిపడి అతనిని సంహరింప సమకట్టియు, నాబాలు భార్యయగు తెలివిలేటలుగల అబిగయీలుచే నెట్టి ఘోర యత్నమునుండి మఱలించఁబడెను (25). నాబాలు మరణాంతమున దావీదామెను వివాహమాడి మంచి యాస్తిగలవాడయ్యెను. అతఁడు మఱల జీవుప్రాంతములకు రాగా సోలాసంగతి నెఱిగి అతని పట్టుకొన నైనయసమేతుడై వచ్చెను. తనపై అట్లు దండెత్తినచ్చిన సోలు కిబిరము మధ్యరాత్రిన జొచ్చి, గాధనిద్రాపరవకులగు వారి మధ్య రామ్మపై జేయవేసికొని హాయిగ నిదురించుచున్న తన శత్రునిఁ జంపనై ఈశ్రావేనై మేనల్లుడగు అబీషైని వారించి ఈశ్రావేను నీళ్లుబుడ్డిని కొంచు వచ్చి, తన నిర్దోషత్వమును వెల్లడించఁగా సోలు దావీదు దొడ్డుబుడ్డిని గొనియాడి తిరిగి వెళ్లిపోయెను (26). సోలుచేతఁబడకుండ మాటిమాటికి దప్పించుకొనుట దుష్కరమని భావించి దావీదు దక్షిణమున

నున్న సరిహద్దుపట్టణముగు నీక్లగులో నుండునట్లు గాతు రాజగు ఆకీషు ననుజ్ఞపడెను. ఇచ్చట అతఁడు ఫిలిష్తీయులను దోచుకొనవచ్చిన చొంగల గుంపులను నాశనము జేయుచు, ఒక్కొక్క స్వడు దూరముననున్న ఫిలిష్తీయుల గ్రామములను నిశేషముగ పాడుజేయుచు సంవత్సరముపై నాలుగుమాసము లచ్చట నివసించెను (27). ఫిలిష్తీయులు సోలుతో యుద్ధముజేయుటకు గిల్బోనకుఁ బోవునప్పు డితఁడు తమవెంట రావలెనునట్లు వారి సర్దారు లాటంకపెట్టిరి (28^{1,2} 29). అతఁడు తిరిగివచ్చునప్పటికి నీక్లగు పాడుపడియుండుట కనబడెను. వెలిపోవుచున్న శత్రువులవెంటఁబడి అంతటిని విడిపించుకొని వచ్చెను (30). గిల్బోన యుద్ధఫలితమును విని, సోలు యోనాతానుల దుర్గతికి మిగుల నగచి వారిపై నొక గీతమును రచించెను (II సమా 1).

4. యూదావారిపై రాజుగా నుండిన కాలము. సోలుమరణాంతరమున యూదా గోత్రీకులు దావీదును తమకు రాజుగా నెన్నుకొనినందున అతఁడు వారిని హెబ్రోనులో నేల నారంభించెను (II సమా 2¹⁻¹⁰). అప్పటికతనికి 30 సం॥ల ప్రాయము (5⁴). ఆ కాలమున మిగుల శక్తిసామర్థ్యములుగలిగి సోలు పైన్యాధిపతియగు అబ్షేరు నాయకత్వము క్రింద తక్కిన గోత్రములన్నియు సోలు కుమారుడగు ఇహోషెతును మహనయీములో రాజుగా నెచ్చరమిక్కొనిరి. తరువాతి రెండు సంవత్సరములు అంతఃకలహములతో దేశము నిండిపోయెను. అబ్షేరు ఇహోషెతుల సంహారముతో నీ పోరాటముల కంతము కలిగెనుగాని వారి మరణవిషయము దావీదు కేవలము నిర్దోషి (21²-4¹²). హెబ్రోనులో దావీదు 7½ సం॥ లేరెను. అప్పటికే చుత్తనికి కొండలు భార్యలుండిరి. వారివలన అతనికి హెబ్రోనులో అమ్మను అబ్బాలోము అదో నియా యను పుత్రులు గలిగిరి (2² 3¹⁻⁵ 5⁴).

5. ఇశ్రాయేలీయు లందఱిపై రాజుగా నున్న కాలము. ఇహోషెతు మరణమైన తరువాత అన్ని గోత్రములవారు దావీదును రాజుగా నెన్నుకొనిరి. వెంటనే అతఁడు రాజ్యమును స్థిరపఱచ నారంభించెను (5¹⁻⁵). ఇశ్రాయేలీయుల దేశమందలి యనేక పట్టణములలో ఫిలి

ష్తీయ వైనికులుండిరి. ఇతరములైనవి కనానీయుల వశమున నుండెను. దావీదు యెబూసీయుల దుర్గముగు యెరూషలేమును ముట్టడించెను. దాని జయించుట దుర్గటమని దాని నివాసు లెంచి యుండిరిగాని దావీదు దానిని దొమ్మిచేసి పట్టుకొనెను. దానిని తనకు ముఖ్యపట్టణముగ జేసికొని తూరుదేశపు శిల్పుల రప్పించి తన కొలొక నగరును కట్టించుకొనెను. ఈ నూతన రాజధాని యూదాకును ఇతర గోత్రములకును మధ్యగా నుండెను. ఉత్తర దక్షిణ ప్రాంతములందుండువారి ద్వేషముల నివారించుట కనుకూలముగు లావుగా నుండెను. దానిని జయించుటవలన దేశమున రాకపోకలు మిగుల సులభమై రాజ్యస్థాపనకు మంచిపీలు కల్గెను. ఫిలిష్తీయులు రెండు మారులు యెరూషలేముమీఁదకు దండెత్తివచ్చి దాని సమీపమునందే పూరిగా నపజయములైరి (5¹⁷⁻²⁵ I దిన 14⁸⁻¹⁷). రెండవ యుద్ధము జరిగిన వెంటనే రాజువారి దేశముపై దండెత్తి గాతును పట్టుకొని, తరువాత చేసిన మరికొన్ని దండయాత్రలవలన (II సమా 21¹⁵⁻²²) గర్భ శత్రువులగు ఫిలిష్తీయులు మణల తలయెత్తకుండఁ జేసెను. ఇట్లు రాజ్యస్థాపన మొనరించినట్లు యాతని దృష్టి మతవిషయములవంక మఱియెను. కిర్బత్త్యా సీమునందున్న (I సమా 71² II దిన 1⁴) మందసమును బల్యోగములతోను సంభ్రమములతోను గొనితెచ్చి, దావీదు పురమున తీసువేయించిన గుడారమునందుంచెను (II సమా 61²³ I దిన 13¹⁻¹⁴ 15¹⁻³). ఆరాధన విషయమైన గంభీరపు టేర్పాటులు చేయబడెను (15. 16). గొప్ప దేవాలయమును కట్టాటకైవలయు సామగ్రిని సిద్ధపఱచెను (II సమా 71²⁹ I దిన 17¹⁻²⁷ 22⁷⁻¹⁰). దేవునిదయవలన అతఁడు మిగుల గొప్ప వాఁడాయెను. తన జనాంగపు త్రేమార్గమును విగ్రహారాధకుల పాత్రు దానికి లేకుండునట్లును ఇదివఱకు దానికి కలిగిన యవమానమునకు తగిన శాస్త్రీజేయుటకును అతఁడు చుట్టునున్న జనాంగములతో యుద్ధముచేసి హెయూబీయులు సోబా దమస్కులయందున్న సిరియనులు అమ్మోనీయులు ఎదోమీయులు అమారేకీయులను వారిని జయించి (II సమా 81¹⁻¹⁸ 101²⁹ 12²⁶⁻³¹) దేవుఁ డారంభమున అబ్రాహామునకు వాగ్దానముచేసిన హద్దుల

వలకు (ఆది 15¹⁸) తన రాజ్యమును వ్యాపింపఁ జేసెను. అహ్లానీయులతో యుద్ధము చేయు కాలమునందే హిత్తీయుడగు ఊరియా విషము మున నతఁడు మహాపాతక మొనరించినందున దేవుఁడు నాతానను ప్రవక్తద్వారా అతనిని గద్దించి, అతని యింటివారికి సదాకాలము యుద్ధము కలుగునను శిక్షను తెలియఁజేసెను (II సమూ 11¹-12²³). పరువాత దావీదు యగ్ధార్థముగా పశ్చాత్తాపపడెను (కీర్త 51). అతనికి కలిగిన శిక్ష అతని కార్యములకు తగిన ఫలితముగా కలిగినట్లు మాడవచ్చును. అతని బిడ్డ చనిపోయెను (II సమూ 12¹⁹). అతని కుటుంబికులు కామతప్పులును పగ తీర్చుకొను వారునైరి (13). అతనికుమారులు విద్యుక్త ధర్మములను బోనాడి, శిశుభక్తిలేనివారై, రాజ్యము సంపాదించి యత్నించి దేశమునంతః కలహములతో బోధింపఁజేసిరి (14-19). ఆయా గోత్రీకులకుండు పరిస్పర్ధమైచ్యములును, అసూయయు, అత్యుపేయ, అబ్బాలోము తగుగుబాటు నణచివేసిన కొన్ని నాల్గ్గకే షెబాయినువానిచే మఱల చెంబుడెను (20). గిబోనీయులతో ఇశ్రాయేలీయులు జేసికొనిన సంధిని (యెహో 9) సోలు మీఠినందున దేశమునకు విపత్తు కలిగినదని ఆ కాలమున తలంచినవారి యుద్దేశముల ప్రకారము దావీదు సోలు కుటుంబికుల నురిత్యించి న్యాయమును జరిగించెను (21¹⁻¹⁴). ప్రజలను లెక్కించి అతీతయించినందున శిక్షవిధికి లోనియి దేశముమీఁదికి తెగులు తెచ్చుకొనెను (24; I దివ 21). రాజ్యసంబంధమగు సంగతులను చూచు కొనుటలోను, దేవాలయమును కట్టుటకు కావలసిన సామగ్రి సంపాదించుటలోను దావీదు తన యేలు బడి కాలమును ముఖ్యముగా గడిపెను. తనకు పిమ్మట సోలొమోను రాజ్యముకు వచ్చునట్లు ఏర్పాటుజేసెను (I రాజు 1). తన కాలమున శిక్షనొందక తప్పించుకొన్నవారిని నిర్దోషులనుగా విడువరాదని కఠినమగు ఆజ్ఞనిచ్చెను (21¹¹). 40² సం॥లు రాజ్యమేలి తన డెబ్బదియొకటవ సంవత్సరమున యెరూషలేమున మరణము నొందెను (II సమూ 21¹ 54³ I దివ 29²⁷).

మధురగానముచేసిన నాయకుఁడు అను బిరుదును దావీదు చిఱుత ప్రాయమునందే పొందెను (II సమూ 23¹). కీర్తనల గ్రంథము

యొక్క కర్త యితఁడేనని హెబ్రీ పారంపర్యము వలనఁ దెలియుచున్నది. సంగీతముం దతనికిఁగల ప్రీతినిగూర్చి చరిత్ర గ్రంథములలోఁ జూడ వచ్చును. వీశెను చమత్కారముగా మీఠెడి వాఁడు (I సమూ 10¹⁸⁻²³ II సమూ 6⁵). యెహోవా మందిరమందు సంగీత సేవకొఱకు అతఁడు మంచి యేర్పాటులఁజేసెను (I దివ 6³¹ 167, 41, 42 251). సోలు యోనాతానులు (II సమూ 17-27), అజ్మేరు (33^{3,4}) లమీఁద అతఁడు శోక గీతములను రచించెను. విమోచన గీతమును (22¹⁻⁵¹), చివరి దేవోక్తులను (23¹⁻⁷) కూడ రచించెను. సంగీతవిషయమై అతఁడు పుచ్చుకొనిన శ్రద్ధనుగూర్చి ఆమోసు (6⁵), ఎజ్రా (3¹⁰) సెహెమ్యా (12^{21, 34, 45, 46}), సైరాక్స్ (జ్ఞాన గ్రంథము 47^{8,9}) అనువారు ఎత్తిలేకరి. కార్యములను సంగీతమును అభివృద్ధిలోకి తెచ్చుట హిత్తీయులకేగాక ఐగుప్తీయులకును బాబెలు వారికిని అలవాటుయ్యుండెను (సంఖ్యా 21¹⁴ న్యాయా 5). కీర్తనల గ్రంథమందు మొత్తము మీఁద 73 కీర్తనలు దావీదుపేరట నున్నవి. వాటిలో ననేకములు అతఁడు రచించినట్లున్నది (కీర్త 3, 7, 34, 51 మొ॥). 7, 59 అతఁడు సోలు సభయందుండఁగా రచించియుండును. 34, 52, 54, 56, 57, 63, 142 అతఁడు పారిపోయి దాగుకొనుచుండిన శ్రమకాలమునకు సంబంధించినవి. 3, 18, 30, 51, 60 అతఁడు రాజైన పిమ్మట కలిగిన ఆయా అనుభవములను గురించినవై యున్నవి.

దావీదుచేసిన భియంకరమైన పాపములను గుఱించి తలంచినప్పుడు అతఁడు ఎట్లు దేవుని హృదయానుసారమైన మనుష్యుడాయెనా యను సంశయము మనస్సుని కప్పడప్పుడు తల్లు మిండును. అంధికారబంధురమైన ఆ కాలమున జరిగిన సంగతులను జ్ఞానదీప్తిగల మన కాలపు తెలివి తేటలతో విచారించి తీర్పుచేయుట న్యాయము కాదు. అతఁడెంతగా పడిపోయినను పశ్చాత్తత్వప్రదై దేవుని దృష్టికి యోగ్యమైన కార్యములను చేయుటకు ప్రయత్నించినందున అతఁడు “హిత్తీయుడైన ఊరియా సంగతియందుతెప్ప తన జీవితదినములన్నియు యెహోవా దృష్టికి యగ్ధార్థముగా నడుచుకొనుచు యెహోవా అతని కిచ్చిన

యాజ్ఞులలో దేనివిషయమందును తప్పిపోకుండు" అను మొప్పునకు పాత్రుడయ్యెను (I రాజు 15⁴). అతడు దేవుని సంకల్పము చూపున తన తరము వారికి నేవఁజేసి నిర్దించెను (కొల్. 13³⁶). హెబ్రీయుల రాజకీయము స్థాపించినది నిజమున కితఁడనియే చెప్పవలెను. అతని కీర్తనలు ఎడతెగక క్రైస్తవ సంఘములలో చదువఁబడుచు మిగుల ప్రయోజనకరముగ నున్నవి. దావీదు కుమారుఁడనఁబడి అతనికి ప్రభువైనవాని వంశక్రమలో దావీదు ఒక ముఖ్యుఁడు (ను 22⁴¹⁻⁴³).

దావీదు కట్టించిన గోపురము యెరూషలేము B II 2 చూ॥

దావీదు సగరము యెరూషలేము B II 3 చూ॥

దావీదు పట్టణమునుండి క్రిందకుపోవు మెట్లు యెరూషలేము B V 2 (12) చూ॥

దావీదు పురము యెరూషలేము B I IV చూ॥

దావీదు సమాధి యెరూషలేము B II 5 చూ॥

దాని ఉపపత్ని చూ॥

దాసుడు, దాసత్వము; బానిస, బానిసత్వము; నేవకుడు, నేవ (Servant, Slave, Slavery). దాసుడను పదముచే తెనిగించిన మూలభాష పదములు వేర్వేలు పదములై యున్నవి. యావనుడని యర్థమిచ్చు ఒక పదమును దాసుడని తెనిగించినను (I రాజు 18⁴³ 19³ మొ॥), I సమా 213,15 లో పనివాడని తర్జుమాచేసిరి. మరియొక పదమును పరిచారకుడని తెనిగించిరి (నిర్గ 33¹¹ సంఖ్యా 11²⁸ మా 9³⁵ మొ॥). ఈ పదములు బానిసలను సూచించవు గాని దాసులకు పదముచే తెనిగింపఁబడిన హెబ్రీ పదములుగాని గ్రీకు పదములుగాని సాధారణముగా బానిసలను బానిసత్వమును సూచించును.

బానిసత్వము బైబిలుకాలమునందు సర్వసాధారణమైనది. యుద్ధమునందు పట్టువడిగాని (సంఖ్యా 31² II రాజు 5¹), కొనుటవలనఁగాని (ఆది 17³⁷ 37^{28,36} యోహా 27¹³ యోనే 8^{6,8}), బానిసలకు

పుట్టుటవలనఁగాని (ఆది 17¹³), చేసిన ఋణమును తీర్చుజాలనందువలనఁగాని (II రాజు 4¹ నెహె 5^{3,8} మ 18²⁵), దొంగ తాను దొంగిలినది చెల్లించలేకపోయినందునఁగాని (నిర్గ 22³), కడు బీదలై తమ్మును తామమ్ముకొనుటవలనఁగాని (21^{9,7} లేవీ 25^{39,45}) బానిసలగుచుండిరి.

బానిసలనందఱిని ఒక్కటే ధరకు కొనలేదు. న్యాయవిచారణయందు బానిసగా శిక్షనొందిన వాఁడు 30 తులముల వెండికమ్మబడవలెనను నియమ మొకటి యుండెను (నిర్గ 21³²). యోసేపు తన సహోదరులచే 20 తులముల వెండి కమ్మబడెను (ఆది 37²⁸).

యూదులగు బానిసలకును అన్యులగు బానిసలకును తారతమ్యము చూపినట్లు ధర్మశాస్త్రము నందు కనఁబడుచున్నది. యూదా బానిసలకు విశ్రాంతి సంవత్సరమున విడుదల నియమవలెను ఏర్పాటుండెను గాన వారు ఆరు సం॥ల కన్న నెక్కుడు కాలము బానిసలుగా నుండలేదు గాని ఒకఁడుతన యిష్టపూర్వకముగా నిత్యము బానిసగా నుండఁ గోరుకొన్నయెడల అతనినట్లు జేసికొనుటకు వీలుండెను (నిర్గ 21⁹ లేవీ 25^{43,47-55} యిర్మీ 34⁸⁻¹⁶). బానిసలు స్త్రీలైనయెడల అట్టివారి కాపుడల నిమిషము నీ శిక్షములగు ఏర్పాటులుండెను (నిర్గ 21⁷⁻¹¹). తమ బానిస స్థితిని ఎదల్చుకొన నేరనివారు సహ జాబీలియనఁబడిన సునాద సంవత్సరమున ఎటులైనను విడిపింపఁబడవలెనను నియమముండెను (లేవీ 25⁴⁰). అప్పుల విలన దాసులైనవారు తాముగాని తమ బంధువులు గాని తమ యప్పులను తీర్చినయెడల నెప్పుడైనను విడుదల నొందవచ్చును (25⁴⁸). ఇశ్రాయేలీయులు భ్రష్టులగుచుండిన కాలములో దయా సహితముగ నీ యేర్పాటులను నిర్లక్ష్యపెట్టిరి (యిర్మీ 34⁸⁻¹³ నెహె 5¹⁻¹⁸).

అన్యులగు బానిసల విషయమై యింత మంచి యేర్పాటులు లేకున్నను వారును దయకు పాత్రులనియు వారిని కఠినముగాఁ జూడరాదనియు బోధించిరి. అన్యులు తమ బానిసలను తమ యిష్టము వచ్చినయెడల వారి కండ్ల నూడఁబెట్టి, వారి నంగహీనులుగాఁజేసి వారిని చంపినను చంపవచ్చునను ఏర్పాటులుండెను గాని ఆదిశ్లోధి

బైబిలు అట్టి క్రూరమగు వాడుకలను కఠినముగా నిషేధించెను (నిర్గ 21^{36,37} లేవీ 24¹⁷⁻²²). అన్యలగు బానిసవాండ్రును అవమానపఱచకుండునట్లు విశేషనియమము లేర్పఱచిరి (ద్వితీ 21¹⁰⁻¹⁴). దైవనియమితములగు ఆచారము లనుష్ఠించుటకు అట్టి బానిసలకును హక్కులుండెను (నిర్గ 12⁴⁴ లేవీ 22¹¹ ద్వితీ 12^{12,18} 16^{11,14}). విశ్రాంతి దినమున వారును విశ్రమింపవలసియుండిరి (నిర్గ 20¹⁰ 23¹²). విడుదలనుకోరి తప్పించుకొని పారి పోయినవచ్చిన విదేశపు బానిసలను వారి యజమానులకు తిరిగి యప్పగించెడి వాడుక అన్ని దేశములలో సాధారణమైనదైనను అట్టివారిని మఱల అప్పగింపరాదను దయగల నియమము బైబిలునందుండెను (ద్వితీ 23^{15,16}). బానిసలనుగాఁ జేయనైనరులను దొంగిలించుట మరణకరమగు శిక్షను విధింపవలసినంత గొప్ప నేరముగా నెంచిరి (నిర్గ 21¹⁶ ద్వితీ 24⁷). ఆయా దేశములలో బానిసల వర్తకముకొలకై ఏర్పాటుచేయబడు దొడ్లను గూర్చిగాని సంతలనుగూర్చిగాని బైబిలునందెట్టి ప్రశంసయును గానరాదు. బానిసలకును యజమానులకును గల స్నేహసంబంధములను గూర్చిన నూచనలున్నవి (ఆది 24 రూతు 2⁴). వారొకా నొకప్పుడు తమ యజమానునికి వారసులైరి (ఆది 15³). బానిస యొకఁడు తన యజమానునికి అల్లుఁడైన నూచన యొకటి కలదు (I దిన 23^{4,35}). బానిసలకు సహా న్యాయము జరిగించుటకు బాధ్యులై యుండిరి (యోబు 31¹³⁻¹⁸). పాఠ నిబంధన కాలమునందు బానిసత్వముండినను దాని వలన కలుగు కష్టనష్టబాధల నివారణార్థమైన నియమము లనేకములుండినటుల వైవాక్యముల వలన స్పష్టమగుచున్నది.

క్రొత్త నిబంధన కాలమున ఇశ్రాయేలీయులు రోమీయులకు లోబడియుండిరి గాన దేశ సంబంధమగు నేర్పాటుల విషయమై అన్యదేశములతో కొద్ది గొప్ప సంబంధము గలిగియుండిరిని చెప్పవలసియున్నది. ఆ కారణమున నీ సందర్భముగా వారి యేర్పాటులతోపాటు రోమీయుల యేర్పాటులను గూర్చియు తెలిసికొనవలసి వచ్చును. రోమీయులలో స్వతంత్రులకన్న బానిస లెక్కువమంది యుండిరి. రోమీయులు కఠినమగువారని చెప్పవలెను. బానిసలకుమాత్రమే

గాక స్వతంత్ర కుమారులకు సహా మరణశిక్ష విధించుటకు కుటుంబమునకు పెద్దయైనవాని కధికారముండెను. అట్టి స్థితిగతులన్న కాలమునందు దాసులని స్వతంత్రులని భేదములేని రాజ్యమును స్థాపింపనై యేసుక్రీస్తు అవతరించెను (గల 3²⁸). ఇట్టి రాజ్యమును స్థాపింప వచ్చినవారు తమ యుద్దేశమును చెందు విధములుగా నెఱవేర్చుకొనవచ్చును. అట్లేవారు బానిసత్వమును బోత్తుగా నిషేధించి దానిని తీసివేయుటకు బలార్హులమునుపయోగింపవచ్చును. అట్టి ప్రయత్నములవలన తిరుగుబాటులు కలిగి దేశమెల్ల అల్లకల్లోలమై ప్రజలయందు సంక్షోభము కలుగును. లేదా, బానిసలు గలిగిన యజమానులు బుద్ధిపూర్వకముగా బానిసత్వమును నిషేధించి, సర్వసమత్వము దేశమంతట నలుముకొనునట్లు వారి బుద్ధిని మల్లించుటకైన యేర్పాటులను జేయవచ్చును. ఇది చాల మంచి యేర్పాటుని ఒప్పుకొనక తప్పదుగాని దాని నిట్లు సాధింపనెంచినవారు చిరకాలము బహు ఓషికతో పనిచేయవలసి యున్నది. క్రీస్తీ రీతిగాఁజేయ సమకట్టినందున నే లానీ లోకమున సశరీరుఁడుగా నున్న కాలములో బానిసత్వమును కొట్టివేయుట కెట్టి యత్నమును పూనక ప్రేమయును సాధనమునుగూర్చి మాత్రము బోధింప పూనుకొనెను. అట్టి ప్రేమను స్నేహమును చూపుటకు లానే మాదిరియై తన శిష్యులను దాసులని యనక వారిని తన స్నేహితులని బిలిచెను (యోహా 15¹⁵). అపొస్తలులు పరస్పరలోను మాత్రమే గాక రోమను సామ్రాజ్యమందంతటను క్రీస్తు రాజ్య సువార్తను బోధింపఁగా, బానిసలు ప్రస్తుతము లామున్న స్థితిలోనే యుండి, ప్రేమతో గూడిన సత్తుకమును తమ యజమానులకు కనబఱచవలెనని బోధించుచు వచ్చిరి (I కొరి 7^{21,22} I తిమో 6¹ తీతు 2⁹ I పేతు 2¹⁸) గాని దానితోకూడ యజమానులు తమ బానిసలను దయతో చూడవలెనని బోధించిరి (ఎఫె 6⁵⁻⁹ కొలొ 3²²⁻⁴¹). ఫిలేమోనుకు పాలు వ్రాసిన పత్రిక దీనిని మఱింప స్పష్టపఱచును. ఫిలేమోను దాసుఁడగు పినేసి మనువాడు ఏదోయొక తప్పుజేసి పాటిపోయి, రోమాయందు ఖైదీయైయుండిన పాలు బోధ విని క్రైస్తవుఁడు కాఁగా పాలతనిని మఱల ఫిలేమోను నొద్దకుఁ బంపుచు, అతనిని తనవలె స్వతంత్ర సహా

దరునిగా భావించి చేర్చుకొనుమని వ్రాసెను (ఫిలే 1-25). ఆ యుత్తరమందలి సంగతులవలన క్రీస్తుక్రమముగా క్రైస్తవదేశము లన్నిటిలో బానిసత్వము రూపుదానింబడెను.

బానిసల కుపయోగింపబడిన పదిముసే అలల కారితీగా బైబిలుచందలి భక్తులు దేవుని విషయములో తమకు పెట్టుకొనిరి. అబ్రాహాము ఇసాసుకు యాకోబులు (ఆది 19^{2,19} ద్వితీ 9²⁷), మోషే (నిర్గ 4¹⁰ సంఖ్యా 12⁷), యెహోషా (న్యాయా 2⁸), సమూయేలు (I సమూ 8⁹), దావీదు (ప్రీ 18 పెత్రా 2), సాలూమోను (I రాజు 37) మొదలగువారి కీ దిరుదుగలను. ఇశ్రాయేలీయు లందఱి విషయములో మొత్తము మీద ఈ పదముపయోగింపబడెను (యెష 43¹⁰ 44¹ నుం.). ప్రవక్తలకు నీ దిరుదుగలదు (యెష 7²⁵ 35¹⁵ 44⁴). అట్లే క్రొత్త నిబంధనలోని యహూదులును తమనిట్లు పిలుచుకొని తాము క్రీస్తు దాసులమని చెప్పకొనిరి (రోమా 1¹ యాకో 1¹ II పేతు 1¹ యూదా 1¹ ప్రక 1¹). క్రీస్తు తమకు విహించించినందున వాక్యపూర్వకముగా ఘనమైన ఈ నేపథ్య పూనుకొనిరి (II కొరి 5¹⁴). క్రీస్తు స్వయముగా దాసుని రూపమును ధరించుకొనినట్లు (ఫిలి 2⁷) భక్తులుకూడ ఆయన నిమిత్తము ఇతరులకు దాసులగుటకు సంతోషముగా వస్తుతింతురు (II కొరి 4⁴).

ది

దిక్ష్వా (Diklah = భర్తూరవృక్షము). యొక్కాను కొడుకులలో నొకడు (ఆది 10²⁷ I దివ 1²¹). ఇశ్రేణిక జనాంగమునకు బూర్విసిండుడుగట్టచే ఆ జనాంగమునకుకూడ దిక్ష్వా యను పేరు కలిగెను.

దిదుము (Didymus = కులం ఒడ్డులలో నొకడు). అహాసులడగు తోహయొక్క మామ పేరు (తోమా చూ॥). E.

దినప్రయాణము మానములు కొలతలు I 2 చూ॥

దినము కాలమానము IV చూ॥

దినము, యోహానా అంత్వదినము చూ॥

దినవృత్తాంతముల రెండు గ్రంథములు (The Two Books of the Chronicles).

ఈ రెండు గ్రంథములను ఎబ్రా వ్రాసెనని యూదులలో నొక వాడుక గలదు. బహుశః ఈ వచంతి సరియైనది కానిచ్చును. అయితే కొన్ని భాగములు అనగా I దివ 319-34 లోని కొన్ని సంతానాలు అతిని కాలమునకు తరువాత దీనితో చేర్చబడినవి అని యాకాలపు సంగతులే యని తలంనుచున్నారు. ఇది దాదాపు క్రీ॥ ము॥ 450-435 లో బబులోను చెల విడిగిసిన తరువాత వ్రాయబడినవి.

దేవారాధనను విధులను ప్రకొనుటవలన కలుగు అంశములను దాని నిశ్చయచేయుటవలన కలుగు కడులను కనబఱచుట కీది వ్రాయబడినవి. రాజుల గ్రంథమందలి సంగతులు దీనిలోని సంగతులను సరిపోల్చి చెప్పిన పక్షమున ఇది స్పష్టమగును.

ఈ రెండు గ్రంథములు పూర్వము ఏక గ్రంథముగనే యుండెను. అయితే ఏటిలో వ్రాయబడిన చరిత్ర దేశచరిత్ర లోని సంగతులతో దినచక్రము వ్రాయబడినవి ఈ పేరు కలిగెను. ఈ గ్రంథములలో మానవులు పుట్టినది మొదలుకొని బబులోను చెలవెలసె అనగా 3468 సం॥ చరిత్ర మిగుల సంక్షేపముగా వ్రాయబడియున్నది. ఇవి సమూయేలు రాజుల గ్రంథములలోని చరిత్రను పూరితయు గ్రంథములు కావున ఏటిని వాటితోకలిపి చదువవలెను. ఈ గ్రంథములలోని యనేక సంగతులు వెనుకటి గ్రంథములలో నుండును. వాటిలో కనబడని అనేక ముఖ్య విషయములు దీనియందున్నవి.

మొదటి గ్రంథము వ్రాయబడిన యుద్దేశము తోనే రెండవదియు వ్రాయబడినది. మఱియు దానిదు మహారాజు రాజరికముచేసి మరణమొంది నప్పటినుండి నెలుకచ్చిజరువలన ఆ రాజ్యము జయింపబడువఱకునుండు చరిత్ర వ్రాయబడి యున్నది. ఈ గ్రంథములలోని కాలము రాజుల గ్రంథములలోని కాలముతో సంబంధము గలదై అనేక విషయములలో వాటితో సరిపడుచున్నవి. ఈ గ్రంథములందు ఇశ్రాయేలువారి రాజుల సంగతులుగాక యూదా రాజుల సంగతులు

మాత్రమున్నను సందర్భము వచ్చినప్పుడు వారి సంగతులు నుదాహరింపబడెను. ఇతర గ్రంథములలో ఇత్రాయేలు యూదా రాజులనుగూర్చి లేని అనేక సంగతులీ గ్రంథములలో నున్నవి. ఇందు ముఖ్యముగ దావీదు రాజవంశమును గుఱించిన సంగతులున్నవి.

ముఖ్య సంగతులు:—

మొదటి గ్రంథము

I. వంశావళులు. నీలు ఏలుబడి అంతము ఎఱకుగల చరిత్ర (1-9 అధ్యాయము). దీనిలో జల ప్రవాహమునను ముందుండిన జనులు, తరువాత వచ్చిన పితరులు, రాజులు, యాజకులు మొదలగు వారి వంశావళులు, మోషే గ్రంథ పంచకము సుహోషుని, న్యాయాధిపతులు, యాకు మొదటి సమూహము గ్రంథములలోని చరిత్ర యంతయు గలను.

II. సోలు మోషేయునుండి దావీదు వేయించి: ప్రజాసంఖ్య వ్రాసుగల చరిత్ర (10-21 అధ్యాయము). దీనియందు సోలు (10), దావీదు (11,12), నిబంధన పేర్లు (13-17), దావీదు జయములు (18-20), నాథాన్ తెక్క (21) లను గుఱించి యున్నది.

III. ఆలయమునను నిబంధించిన సంగతులు (22-29).

దీనియందు సామగ్రిని నిర్దిష్టములు (22), సేవ జరిగించుటకు యాజకులను ఏర్పాటుచేయుట (23-27), రాజ్యమును సోలామోను కప్పగించుట (25), దావీదు ప్రార్థన వివరించుట (29) ను గూర్చిన సంగతులున్నవి.

రెండవ గ్రంథము

I. సోలామోను ఏలుబడి (1-9); సోలామోను సింహాసన మెక్కుట (1), అతనికి కలిగిన దర్శనము (2), మందిరమునుకట్టి ప్రతిష్ఠించుట (3-7), అతని యొశ్వరథము (8,9)

II. యూదా రాజుల యేలుబడి (10-36). గోత్రవిభాగము (10,11), రాజులు విగ్రహారాధనలో పడిపోయి తిరిగిలేచుటను చూడవచ్చును. ఎట్లనగా రెహబాము (11,12) అబీయా (13)

యేలుబడులలో జనులు విగ్రహారాధకులైరి గాని ఆసా (14-16) యెహోషాఫాతు (17-20) యేలుబడులలో ఓర్పుబాటులు కలిగెను. తరువాత యెహోరాము (21) అహజ్యా (22), అతల్యా (22,23) కాలములో ప్రజలు మఱింత విగ్రహారాధకులైరి. యోవాఫు (24) యేలుబడిలో యెహోయూదా నాయకత్వము క్రింద జనులు మంచి స్థితికి వచ్చిరి. అయినను అహజ్యా (25) ఉజ్జియా (26) యోతాము (27) ఆహాజు (28) కాలమందు జనులు మఱల తప్పు త్రోవలోఁబడిరి గాని హేజ్కియా ఆలయమును శుద్ధిచేసి (29) పస్కానాచరించుట కేర్పాటులుచేసి (30), విగ్రహారాధన రూపుమాపి (31), సన్న్యాసులు జయించుటతో (32) గొప్ప దిద్దుబాటు జరిగెను. తరువాత వచ్చిన మనష్షే (33¹⁻²⁰) ఆహాసు (33²¹⁻²⁵) దినములలో జనులు విగ్రహారాధకులైనందున యోషీయా (34,35) చేసిన గొప్ప యత్నముల వలన జనులు దేవునితట్టు తిరిగిరి. యెహోయాహాజు (36¹⁻⁴) యెహోయాకీము (36⁵⁻⁸) యెహోయాకీము (36⁹⁻¹⁰) సిద్కియా (37¹¹⁻²³) దినములలో వారు చెఱకు పోవునంతఁగా చెడిపోయిరి.

H.

ఈ గ్రంథపు ముగింపు సంగతులును (36^{22,23}) ఎజ్రా గ్రంథపు ఆరంభమును (1¹⁻³) ఒకటిగా నుండుటచే ఎజ్రా గ్రంథము దీని సకేషముని కొందఱి యభిప్రాయము. ఎట్లయినను ఇది యంతయు ఒకటే చరిత్రకు సంబంధించినదై యున్నది. హెబ్రీ టైబిలును చూడఁగా ఇది పాత్ర నిబంధనలో చివరైనట్లున్నది. దీనిని పూర్వ ప్రవక్తలనఁబడిన చరిత్ర గ్రంథములతో గాక పరిశుద్ధ రేఖనము (Hagiographa) లనఁబడిన భాగముతోఁ జేర్చిరి. యేసు వాడిన టైబిలు నందాక్రమమే యుండినట్లును 23³⁵ (=లూ11⁵¹) లోనున్న జెకర్యా చావు పాత్ర నిబంధనయొక్క చివరయని ప్రశంసించుటవలన నూహింపవచ్చును. ఆ చరిత్ర II దిన 24²⁰⁻³² లోనున్నది.

ఇదీ రాజుల గ్రంథమునకు సంబంధమైనదిగా నున్నను అచ్చటనున్న అంకెల ననుసరింపక కొన్ని విషయములలో వాటి నింక నెక్కువగా వేసినట్లు చూడవచ్చును. ఉదాహరణముగా II సమూ 3⁶ 10¹⁸ లో దావీదు 700 సుర్రపు సౌకులను గ్రంథము

లను పట్టుకొనెనని యున్నది గాని I దిన 18⁴ 19¹⁸ లో దానిని 7000 గా నుదాహరించిరి. II సమా 24³⁴ నందు అతఁడు ఆరానా కళ్లమును 50 తులముల వెండికి కొనినట్లున్నది గాని I దిన 21³⁵ నందు దానికి 600 బంగారపు తులముల నిచ్చినట్లుదాహరింపబడెను. I రాజు 10¹⁴ లో సాలామాను కాలమునందు 1632 మణుగుల బంగారము మాత్రము ప్రతి యేట వచ్చుచుండెడివని చెప్పబడెను గాని దానిని జీవించియుండఁగానే అతఁడు దేవాలయము నిమిత్తము 2 లక్షల మణుగుల బంగారమును సమకూర్చి యుంచినట్లు I దిన 22¹⁴ నందు చూడవచ్చును. ఈ సంఖ్యలను ఇంక నిటువంటి సంఖ్యలను దినస్మృతాంతముల గ్రంథములలో నెక్కువగా వేసినట్లు కనబడుచున్నది. అంకెలు వ్రాయుటలో వ్రాత ప్రతులయందు తప్పులు బహు సులభముగా పడును కావున అట్టి పొరపాటులు ఈ గ్రంథములందుండుట వింతగాదు గాని వానియందుదాహరింపబడిన కొన్ని వందల సంఘటనల తరువాతి (కనీసము 500) ఈ గ్రంథములు వ్రాయబడినవియు ఈ మధ్య ఆయా మానములు కొలతలు మారుచువచ్చెను గాన ఉన్నతీతిగా నా యంకెలను వేసిన పక్షమున సంగతులంతగా బోధపడవు గాన అట్లు ఆయా కాలములకుఁ దగిన మానములతో సరిజేసియుండవచ్చుననియు యెందుట సమంజసము.

దిన్హాబా (Dinhaba). ఎదోమురాజైన డెలయనువాని రాజనగర (ఆది 36³⁹ I దిన 14³). దీని యునికినిగూర్చి రూఢిగాఁ దెలియదు గాని ప్రస్తుతముందు హెబ్బోనున కీశాన్యదిక్కుగానున్న తేనీబ (Thenib) అనునదే దీని యునికియై యుండవచ్చును.

దిబ్బి కోట II 1 (2) చూ॥

దిబ్రీ (Dibri). దాను గోత్రీకులలో దేవుని నామమును దూషించినందున చంపబడిన యొకని తాత. (లేవీ 24¹¹).

దిబ్లయామా (Diblain = ముద్గలజతె). ప్రవక్తయగు హోషేయయొక్క మామ (హోషే 13, హోషేయ చూ॥).

దిబ్లాతు (Diblat = గుండ్రని ముద్గ). యెహో 6¹⁴ లో చెప్పబడిన యొక ఆరణ్యము.

ఇచట దిబ్లాతు అని చదువక రిబ్లా యని చదువ వలెనని కొందఱనుకొందురు. కొన్ని పురాతనమైన ప్రతులలోకూడ రిబ్లా యను పదమును వ్రాసిరి. (రిబ్లా చూ॥).

దిమోనా దీబోను 2 చూ॥

దిమ్మాను రిమ్మాను చూ॥

దియొత్రెఫే (Diotrephes = జేవునిచే పోషింపబడినవాడు). III యోహా 9 నందుదాహరింపబడిన యొకఁడు. ఇతఁడు ఈ పత్రికను వ్రాసినవానిని దూషించుట మాత్రమే గాక, సహోదరులకు ఆతిథ్యము చేయకయు, చేయమనస్సుగలవారి నాటంక పఱచుచుండెనని తెలియుచున్నది. ఇతనిగూర్చి యింక నెక్కువ తెలియదు.

దియొహూసియు అశేయొపగీశుడైన దియొహూసియు చూ॥

దిలాను (Dilan = కోసకాయల చేను). యూదా స్వాస్థ్యములోనుండిన యొక యూదు (యెహో 15³⁸).

దివిటి దీపము చూ॥

దిషోను (Dishon = జింక).

1. శేయారు కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 36²¹ I దిన 13⁸).

2. శేయారు మనుమలలో నొకఁడు. ఇతఁడు అనా యనువాని కుమారుఁడు (ఆది 36²⁵ I దిన 14¹). వీరు కొన్ని పంశములకు పూర్వీకులైరి కావున యీ పేరులు ఆయా వారలకు మాత్రము గాక వారివలన గలిగిన పంశములకుకూడ పెట్టిరి.

దీ

దీజాహాబు (Dizahab = బంగారు సమృద్ధిగా గలది). యెర్దాను నదికి తూర్పుననున్న యొక స్థలము (ద్వితి 1). ఆది 36³⁹ లో మేజాహాబు అను పేరు కలదు. దానికి సువర్ణజలములు అని యర్థము. ఇచటనున్న దీజాహాబునకు ప్రతిగా మేజాహాబు అని వ్రాయవలయునని కొందఱనుకొందురు. ఎటులనైనను దీని సరియైన యునికి తెలియదు.

దీనత్వము, వినయము (Humility).

దీనత్వము గర్వమునకును అహంకారమునకు భిన్నముగానున్నది. ఒకడు తన అయోగ్యతను తెలిసికొని దీనమనస్సుగలవాడై యుండవలెను. ఒకనికి ఇట్టి వినయము లేకుండినయెడల వాడు దేవుని యందు భయభక్తులుండుట దుర్లభము. అది యుండినచో దేవునితట్టు తిరుగుట సులభము (క్రీస్తు 51¹⁷ యెషయా 57¹⁵ సామె 22⁴). మనకు దీనత్వముండవలయునని క్రీస్తు బోధించెను (మ 5³ 18¹⁻¹⁴ 23¹² మా 10³⁵⁻⁴⁵ లూ 18⁹⁻¹⁴). ఆయన దాని బోధించుట మాత్రముగాక దానిని దృష్టాంతపఱచెను (యోహా 13⁴). క్రీస్తు చరిత్రను చూడఁగా ఆయన పొందిన ఘనతకు ముందుగా అట్టి వినయముండెనని తెలిసికొనవచ్చును (ఫిలి 2⁹⁻¹¹). ఈ పద్ధతిని పాఠనిబంధన జ్ఞానులు సహగ్రహించుకొనిరి (సామె 15³³ 18¹²). క్రీస్తు మాదిరిని చూచియుండిన యపొస్తలులు దానిని మఱి తేటగా గ్రహించి విశదపఱచిరి (1 పేతు 5⁵ యాకో 4⁶).

వినయము ఇంతటి శ్రేష్ఠమైన గుణమైయున్నది గాని ఒక విధమైన అతివినయము కూడ కలదు (కోలొ 2^{18, 23}). యోగులు అనానసరమైన కష్టములను భరించుచు తమ సౌఖ్యమును పోగొట్టుకొనుచు ఇట్టి వినయముగనురు. కాని అట్టివారు తమ పుణ్యమునుబట్టి యెన్నో విధములుగా గర్వపడుచుందురు. మనమైతే మన దేశాత్మలను వీనపఱచక ఇవి దేవుని దానములని గ్రహించి ఇతరులను సేవించుటచే మన దీనత్వమును కనబఱచవలెను (కార్వ 20¹⁹ మా 10⁴⁵).

ఇట్టి వినయము భక్తులకు ముఖ్యముగా నుండవలసిన గుణమగుటచే క్రీస్తు వారికి ఆత్మయందు దీనులైనవారను పేరుపెట్టెను (మ 5³). ఇందులో పాత నిబంధనయందు ముఖ్యముగా కీర్తనలు, యెషయా గ్రంథములలో భక్తులకుపెట్టిన సార్థక నామమై యున్నది (క్రీస్తు 22²⁹ 25⁹ 37¹¹ 147⁶ 149⁶ యెష 29¹⁹ 61¹ మొ॥).

దీనా (Dinah = న్యాయపు తీర్పు). యాకోబు లేయాల కుమార్తె (ఆది 30²¹). ఆమె పెకెము ప్రాంతమందలి కనానీయుల కుమార్తెలను జూచు నిమిత్తము తోడులేకనే బోవుచున్నప్పుడు

హివ్వీయుడగు హమోరు కుమారుడైన పెకెము ఆమెను దొర్లనవ్వముగ యవమానపఱచెను. అటు పిమ్మట అతఁడామెను సగౌరవముగ వివాహమాడఁ గోరఁగా ఆమె సహోదరులు హివ్వీయులందఱు సున్నతినొందు పరతుమిఁద సమ్మతించిరి. పెకెము నివాసు లందుకిప్పవడి యట్లు చేయించుకొనిరి. యాకోబు కుమారులగు సిమ్యోను లేవి యనువారలు తమ సోదరికి కలిగిన యవమానమును భరింపఁజాలక వారు బాహుళ్యముచుండు సమయమున పురుషులందఱిని హమోరు పెకెము అను వారలతోపాటు చంపివేసిరి (34¹⁻²⁹). యాకోబును కెలుకలేకుండనే వారింతటి దారుణకార్యమొనర్చిరి. తమివారే అతఁడే పని యొక్కముకాదని వారిని గిద్దించెను (34³⁰). తన దురణనయము నందుచు అతఁడు వారిని నిందించెను (49⁵⁻⁷). అతని కుమారులొనర్చిన యీ కార్యమువలన నతఁడొక జిల్లాను జయించి దానికి హక్కుదారుడయ్యెను. అతఁడు దానిని సిమ్యోను లేవి యను వారలలో నెవరికి నియ్యక యోసేపున కిచ్చెను (49²²).

దీనాయాయలు (Dinaites). అష్షూరు రాజు మోష్రోనును జయించిన తరువాత ఆ దేశములో నివసింపఁజేసిన జనాంగములలో నొకటి (ఎజ్రా 4⁹). వీరు మాదయి దేశములోనున్న దిక్షుర్రు (Din-Sharru) నుండి వచ్చినవారయి యుండవచ్చును గాని ఆరీనియానుండి వచ్చినవరయని (Da-ja-eni) వారని మఱికొందఱి యభిప్రాయము.

దీనులు దీనత్వము, సాత్వికము చూ॥

దీపము (Lamp). ఈ దేశమునకు కరోసిను నూనె రాకమునపు ప్రమిదెలలో వత్తిబెట్టి చురుపొసి దీపములు వెలిగించినట్లుగా పూర్వము పరెస్సీనుదేశములో 20 లేక 30 సం॥ క్రిందటివఱకు ఒలివనూనెను దీపములకు వాడుచు వచ్చిరి. ప్రస్తుతమున ఆ దేశమందుకూడ కరోసిను నూనెను వాడుచున్నారు. గుడ్డివెలుగురు నిచ్చు దీపమయినను లేకుండ ఆ దేశస్థులు నిద్రపోరు. ప్రమిదెలను కర్త లేక లోహపు నెమ్మెల మిఁద నుంచిరి. దీనికి సంబంధముగా క్రీస్తు దీపమును కుంచముక్రింద పెట్టక దానిని దీపసంధము

మీద పెట్టెదని చూపాంతపఱచెను (మ 5¹⁵ = మా 4²¹ లూ 8¹⁶ 11³³). విశ్వర్యాభివృద్ధికి చిహ్నముగా అహర్నిశలు దీపములాటిపోక విక రీతిగా వెలుగుచుండునట్లు అనేక గృహములయం గుంచుకొనిరి. నా దీపమును వెలిగించువాడవు నీవే (క్రీ 18⁹⁸) యని యున్నదానికి నాకు ఆయు రాహ్వైవ్యర్యాభివృద్ధిని నీవే దయచేయు చున్నానని యర్థము. భక్తిహిమల దీపమాటిపోవును (సామె 24⁴⁰) అను మాటలకు దుర్భాగ్యుడు నశించు నని యర్థము. గుడారమునకు దేవాలయములో పరిశుద్ధ స్థలమందుండి దీపసంభవములకు ఏడు శాఖలుండెను (నిర్గ 25³¹⁻⁴⁰). సాలామోసు కట్టించిన దేవాలయములో పరిశుద్ధ స్థలమందు ఇరు ప్రక్కలకు ప్రక్కకెదేసి చోప్పున పది దీపసంభవములుండెను (I రాజు 7⁴⁹. గుడారము

దీపము, దీపసంభవములు

6 (2) (b) చూ॥). క్రీస్తు భూలోకమందుండిన దినములలో నున్న దేవాలయమందు ఏక్కడ దీప సంభవమునా త్ర ముండెను. రోమనులు యెరూషలేమును నాశనము చేసినప్పుడు వారు దానిని రోమాపురికి తీసికొనివెళ్లిరి J. C.

దీపవృక్షము గుడారము 6 (2) b, దీపము చూ॥

దీపసంభవము దేవాలయము I 7 (2) (c) చూ॥

దీ బో ను, దీ మో ను, ది మో నా (Dibon, Dimon, Dimonah = ఊరించుట).

1. స్యుత సముద్రమునకు తూర్పుగాను, అర్మోను నదికి ఉత్తరముగానుండు నొక పట్టణము. ఇశ్రాయేలీయులు వినువునుండి తిరిగివచ్చి దీని పరిపాలింపక పూర్వమే అమోరీయుల రాజైన సీహోను మోయాబీయులనుండి దీని నపహరిం జెను (సంఖ్యా 21^{26,30}). ఇశ్రాయేలీయులు దానిని అతనియొద్దనుండి లాగుకొని రూదేనీయుల కిచ్చిరి (యెహో 13^{9,17}). అయితే సంఖ్యా 32^{3,10} చూడఁగా రూదేనీయులుగాక గావీయులే దీబోనును తిరిగి కట్టినట్లున్నది. అందువలననే దానికి దీబోనుగోమ అను పేరుకలిగెను (33⁴⁵). యెర్రానుకు సూర్యుననున్న ప్రదేశములన్నిటిని ఇశ్రాయేలీయులు ఏమి స్వాధీనమందుంచుకొన లేకపోయిరి. యెషయా కాలములో 2. దీబో నును మోయాబు పట్టణములలో తిక్కించిరి (యెష 15⁹). 15⁹ లోని దీ చూను అనునది దీబోనుకు మాటురూపమై యున్నది. హెబ్రీలో దీమోను అనఁగా రక్తసంబంధమని యర్థము. ఈ వాక్యములోని జలములు రక్తములాయెను అను సంబంధమునుబట్టి పుష్కల దానివట్లు మార్చెనని ననుదగినను. ప్రస్తుతమునకు దీబాను (Dhiban) దాని యునికియై యున్నది. ఆ పట్టణపు పాడు శేషములుతప్ప ఇప్పుడచట మఱియేము లేవు. గాని కొందఱు అచట మోయాబు రాతిశాసన ములను కనుగొనుటచే దానికి ప్రసిద్ధిచెల్లెను. (రాతిశాసనములు చూ॥ పటము II, J 3).

2. నెహేమ్యా కాలములో కొందఱు యూదులు నివాసముచేసిన ఒక యూరు (నెహే 11²⁵). యూదాదేశపు దక్షిణ హద్దులోనుండిన విమోనా (యెహో 15⁹) ఇదే యూరులై యుండ వచ్చును.

దీర్ఘశాంతము (Long Suffering). త్వరగా రోపపడకపోవుటయే ఈ పదముయొక్క భావము. పాపులను వారి రోషముల నిమిత్తము శిక్షింపక వాటిని సహించుటయే గావున అది కనికరముతో కూడినదనవచ్చును. పాతె నిబంధన యందలి హెబ్రీపదమునకు దీర్ఘముఖము లేక దీర్ఘరోపమని యర్థమగును (నిర్గ 34⁹ సంఖ్యా

14¹⁸ క్రింద 86¹⁵ యిర్దీ 15¹⁵). క్రొత్త నిబంధన యందలి గ్రీకుపదమును అదే యర్థమిచ్చుచు దేవుని వాత్సల్యతను దెలుపుచున్నది (రోమా 2⁴ 9²² I తిమో 1¹⁶ I షేతు 3¹⁹ II షేతు 3¹⁵). ఇతిర వాక్యములలో నది మానవులు చూపునట్టియు చూపవలసి నట్టియు గుఱుమును నూచించును (II కొరి 6⁶ ఎఫే 4⁸ కొలొ 1¹¹ 3¹² I థెస్స 5¹⁴ II తిమో 3¹⁰ 4²). ఆత్మఫలములలో నది యొకటి (గల 5²²). హెబ్రీ, 6¹² నందు ఓర్పు, యాకో 5¹⁰ లో ఓపిక, లూ 18⁸ నందు ఆలస్యముచేయుట యిది ఈ మూలపదమును తెనిగించిరి.

దీపాను (Dishan = దివ తరహా జంక!). శేయారు కొడుకులలో నొకడు (ఆది 36^{21,28,30} దీపాను మా).

దు

మఃఖమును తెలియజేయు వాడుకలు (Mourning Customs). తూర్పుదేశములలోని వారు కనిపించు దుఃఖపు వాడుకలు ప్రస్తుత కాలమునంపున నట్లే డాంబికమైనవై యుండెను. భూషణములన్నిటిని దీసివేసి దేహవిషము పెట్టి జ్వరతయు పుచ్చుకొనిన పోవుటచేత ముఖ్యముగా తమ విచారమును వెలిబుచ్చిరి (నిర్గ 33⁴ II సమూ 14² 19²⁴ మ 6¹⁶⁻¹⁸). ధరించెడి అంగ

గోనెపట్ట కట్టుకొనుట

గాని పైవస్త్రమును గాని పెడయొద్దనుండి క్రిందికి రెండుగా చురుకొనిరి (లేవీ 10⁶ II సమూ 23³¹ యోజే 2¹³). తల షైరము చేయించుకొనిరి.

పొందుకలను పెరికివేసిరి (ఎజ్రా 9³ యిర్దీ 7²⁹). గోనెపట్ట కట్టుకొని (యోజే 1⁸) బూడిదను భూమిని నెత్తినై జల్లుకొనిరి (II సమూ 15³²). ఉపవాసముండి (క్రింద 35¹³) ఏడ్చి పలపించిరి (యోజే 1^{8,13}). డైజెస్టివాలిలో గొన్నిటి నొక్కసారే చేసిరి (ఆది 37³⁴ II సమూ 3^{31,32} 13¹⁹ 15³² ఎజ్రా 9³ యోబు 1²⁰ యిర్దీ 4¹⁵). స్నేహితులదరించు నిమిత్తము పచ్చిరి (యోబు 2^{11,13} యోహా 11¹⁹). పిల్లని గ్రోవులు వాయించు వారిని గోదనముచేయువారిని కూడికె ఓలుచుకొని వారిచే గోదనము చేయించిరి (యిర్దీ 9^{17,18} మ 9²³ కార్య 9²⁹). సమాధిచేయునప్పుడు కూడి పచ్చినవారికి అంగలార్పు విందులుచేయుట (యిర్దీ 16⁷ బారూకు 6³²) నేటివలనను వాడుకగా నున్నది. సమాధియైన పిమ్మట అత్యుదయము నందే స్త్రీలు ప్రార్థనలుచేసి ఏడ్చి అంగలార్చి, దుఃఖపు పాటలుపాడి రొమ్ముకొట్టుకొనుటకై సమాధియొద్దకు పచ్చుట (మా 16^{1,2}) నేటిదినము నందును చూడవచ్చును. అట్లు పచ్చువారిలో నెక్కువ మంది ఆ పుత్రిచే జీవించువారై యున్నారు గాని చనిపోయినవారి బంధుస్నేహితులు దుఃఖముచే నిండినవారై ప్రేమచేతనే పత్తురు (యోహా 11³¹). ఐగుప్తు పర్షియా స్కిథియా దేశములయందును ఇట్టి వాడుకల ననుసరించుట స్వసాధారణ విషయమని గ్రీకు చరిత్రకారుడగు హెరోడోటసువలనఁ దెలియుచున్నది (హెరోడోటసు 2-66, 85; 4-71; 8-99; 9-24).

దుఃఖకాలము ఆయావారినిబట్టి మారెను. ఆహారోను మోషేల నిమిత్తము ముప్పదేసి దినములును (సంఖ్యా 20²⁹ ద్వితీ 34⁸), సోలు నిమిత్తము ఏడుదినములును (I సమూ 31¹³) జనులు దుఃఖించిరి. ఐగుప్తీయులు యాకోబుకొలుకు డెబ్బది దినములును, ఆతడు కళ్లనునొద్ద ఇంక ఏడు దినములును దుఃఖము సలిపిరి (ఆది 50^{3,10}).

మడ్డుకర్ర గొర్రెలకాపరి 1, ఆయుధములు I I చూ॥

మన్నుట వ్యవసాయము 4 చూ॥

దుప్పటి (Sheet, Mantle). ఈ పదముచే తెనిగించిన హెబ్రీమాటలు కనీసము మూడును

గ్రీకుపద మొకటియును బైబిలునందు కనబడుచున్నది.

1. ప్రవక్తయగు ఏలీయా కప్పుకొనిన దుప్పటి (I రాజు 19^{13,19} II రాజు 28,13,14). వెడల్పాటి చక్కని వస్త్రముని ఈ పాత్రీపదమునకు శబ్దార్థము. అది పైనవేసికొనునట్టి వస్త్రమై యున్నది. యోనా 3⁶ లో వస్త్రముని తెనిగించిన పదమిదే.

2. కప్పుకొనునది యని యర్థమిచ్చు మఱి యొక పదము I సమూ 15⁹⁷ లో రాజవస్త్రమును, 28¹⁴ లో యాజుల వస్త్రమును నూచించుచు ఆ వాక్యములలో దుప్పటి యని తెనిగించబడెను. ఎజ్ర 9^{3,5} లో అదే పదమును వైమప్పటి యని తర్జుమాచేసిరి. ఈ పదము స్థితిగలవారు ధరించెడి నిలువుటంగీని నూచించును. ఈ పదమునే కీర్త 109²⁹ లో నిలువుటంగీ యనియు, యోబు 1⁹⁰ లో వైవస్త్రమనియు, 2¹² లో వస్త్రమనియు తెనిగించిరి. భాగ్యవంతులలోని స్త్రీలును ఇట్టి వస్త్రమునే ధరించినట్లు II సమూ 13¹⁸ వలనఁ జెలియుచున్నది గాని అచ్చట ఈ పదమును వీరలు అని తెనిగించిరి.

3. దూతు 3¹⁵ లో దుప్పటి యని తెనిగించిన మూలపదము మఱియొకటియై యున్నది. దానినే యెష 3²² నందు పైటలు అని సరిగా తెనిగించిరి.

4. క్రొత్త నిబంధనలో దుప్పటియను పదము పేతురుకు కలిగిన దృవముందు మాత్రమే కనబడును (కార్థ 10¹¹ 11⁵). నారతో నేయఁ బడిన కోకపంటి పెద్ద వస్త్రమును నూచించును.

దుప్పి రేడి చూ॥

దురవగొండి ముండకంప చూ॥

దురాశ, అవేక్ష, ఇచ్చ, ఆశ, భోగేచ్ఛ, మోహము (Lust). దురాశ యను పదమును పాఠ నిబంధనలో ముఖ్యముగా ఇశ్రాయేలీయుల గ్రామమునందు చూపిన యవిధేయతను గూర్చి వాడిరి (సంఖ్యా 11³⁴ కీర్త 106¹⁴). మోహబుద్ధి మాత్రమేగాక రుచిగల భోజనము నవేక్షించు బుద్ధినికూడ అది నూచించెను. ఇతరుల సొమ్ములను

సొమ్ములనాశించు బుద్ధియు వారికి నిషిద్ధమై యుండెను. అదియు ఒక నికుండరాని దురాశయై యున్నది (నిర్గ 20¹⁷ ద్వితీ 5²¹). క్రొత్త నిబంధనయందు దురాశ యని తెనిగించిన పదము సాధారణముగా ఆశ యని యర్థమగును గాని కొన్ని వాక్యములలో నది దురాశయై యున్నట్లు కనిపించుచున్నను (మ 13¹⁷ లూ 16²¹ 17²² మొ॥), ఉండరాని యాశను నూచించును (రోమా 7⁷ గల 5²⁴ ఎఫ 2³ 4²² I తిమో 6⁹ II తిమో 3⁴ 4³ తీతు 2¹² 3³ మొ॥). ఇట్టి యాశలే పాపము నకు మూలము (యాకో 1^{14,15}). అవి సాలానుకు సంబంధించినవి (యోహా 8⁴⁴). అనేక విషయములలో నవి కంటిమాపువ్వారా రేపబడును క్రావున ఆలంకార రీతిగా నేత్రాశ యనబడును (I యోహా 2¹⁶). అవి యీ లోకమర్యాదల ననుసరించినవగుటచే లోకపు ఆశ లనియు చెప్పుదురు (2¹⁷). దురాశలని యర్థమిచ్చు మూల పదమును అవేక్షలు (మా 4¹⁹), ఇచ్చలు (II తిమో 2²²), శరీరేచ్ఛలు (రోమా 13¹⁴) అని తెనిగించిరి. ఈ పదముకు సంబంధించిన యితర పదములు ఇట్టి యాశలనే నూచించును. లోకభోగముల నాశించుట యని యర్థమిచ్చు నొక పదమును యాకో 4¹ లో భోగేచ్ఛలనియు, 4³ లో భోగము లనియు తెనిగించిరి. గల 5²⁴ లోని మఱియొక పదమును ఇచ్చలని తర్జుమా చేసిరి. ఈ పదమునే రోమా 7⁵ లో పాపేచ్ఛలని తెనిగించి దానిని పాపముల బాబితాయందుఁ జేర్చిరి. ఇంకొక పదమును మ 5²⁸ లో మోహమనియు I కొరి 10⁶ యాకో 4² లో ఆశ యనియు గల 5¹⁷ లో అవేక్ష యనియు తెనిగించిరి. అది బహు తీవ్రమైన ఆశను నూచించును. I థెస్స 4⁵ లోని మఱియొక పదమును కామాభిలాష యని తెనిగించిరి. ఇంక నెక్కువ యుద్రేకమును చూపు పదమొకటి మంటకు సంబంధించినందున దానిని రోమా 1²⁷ నందు కామతేవులని భావంతరముచేసిరి. ఇట్లు దురాశ లెన్ని విధములుగ వివరింపబడినను, మోహబుద్ధి అన్నిటికన్న సాధారణమైనదియు ఏమాత్రమైనదియునై యున్నట్లు కనబడుచున్నది.

ఆశలన్నియు దురాశలనునది బైబిలు బోధ కాసేకాదు. శ్రేష్ఠమైనవాటి నానతితో ననే

క్షంపవలెనను హెచ్చరిక గలదు (I కొరి 12³¹). దేవుడే అన్నిటికన్న పరమ మేలని యెంచి ఆయననే ముఖ్యముగా నాశంపవలెను (కీర్త 73²⁵ 42^{1,2} మ 22^{37,38}). ఆ పుధాన మేలు నాశంపక ఆయనకన్న తక్కువవాటి నవేక్షించుట పాపము లన్నిటికీ మూలమైయున్నది (రోమా 1²¹⁻³² శరీరము చూ..)

దుర్గము కోట చూ॥

దుర్మార్గత దుష్టత్వము చూ॥

దుర్మార్గుడు జలియాల చూ॥

దుర్లాభము లోభిత్వము చూ॥

దుష్కృత్యము చేను 3, దుష్టత్వము, ప్రైత్వము చూ॥

దుష్టత్వము, చెడుతనము, ఈర్ష్య (Malice, Wickedness). క్రొత్త నిబంధన యందు దుష్టత్వమును పదముచే తెనిగించిన గ్రీకు పదములు రెండున్నవి. ఒకటి దుష్టగుణమును దుష్టత్వమును సూచించును. అది I కొరి 14²⁰ ఎఫ్ 4³¹ కొలొ 3⁸ తీతు 3³ యాకో 1²¹ 1² పేతు 2¹⁸ లో నున్నది. ఈ పదమునే ఇంగ్లీషుపదమగు (Malice) అనుదాని ననుసరించి రోమా 1²⁹ నందు ఈర్ష్య యని తెనిగించిరి. కార్య 8²² లో దానినే చెడుతనమనియు I కొరి 5⁸ లో దుర్మార్గత యనియు తర్జుమాజేసిరి. మ 6³⁴ లోని కీడు అను పదము మూలభాషయందీ మాటయే యైనను అచ్చట అది కిష్టమును సూచించును.

రెండవ పదము. దుష్కృత్యమును సూచించు చున్నది. దానిని రోమా 1²⁹ I కొరి 5⁸ కార్య 3⁸ లలో దుష్టత్వమనియు మ 22¹⁸ లూ 11³⁸ లో చెడుతనమనియు మా 7²² లో చెడుతనములు అనియు తెనిగించిరి. ఎఫ్ 6¹² లోని మూలపదమనందు ఇది దుర్మార్గతను పదముతో కలిపి నాడబడెను. అచ్చటది చెడుతనమునకు సంబంధించిన ఆత్మలని యర్థమిచ్చును.

దుష్టుడు సాతాను చూ॥

దుష్టులపట్ల విరుగగొట్టుట రోగములు చికిత్సలు III 3 చూ॥

మస్త్రులు, బట్టలు వస్త్రములు 5 చూ॥

మా

మాడ, బంగారపు మాడ, పోత పోసిన మాడ (Calf, Golden Calf, Molten Calf). బంగారపు మాడనుగూర్చిన చరిత్ర నిర్ణ 32 లోను, ద్వితీ 97²¹ లో నున్నది. దానిగూర్చి నెహె 9¹⁸ లోను కీర్తన 106^{19,20} లోను మాడ నూచ నలు కలవు. అహరోను చేసిన మాడ ఈ భరత ఖండమునందు కొందఱు పూజించు నందివిగ్రహమువంటి యొకవిగ్రహమని తెలిసికొనవలెను. నందియొక్క బలమునుబట్టి దానిని దేవతకు నూచ నగా నెంచుకొనిరని కొందఱనుకొందురు. అయితే దాని లింగమును బట్టియు, ఆ లింగము సృష్టిని సూచించుటను బట్టియు దాని విగ్రహమును పెట్టు కొని పూజింతు రినుకొనుట మఱీ మంచిది ఏమనఁగా, హిందువులు నందిని పూజించుటకుఁ గల అనులు కారణ మిదేయై యున్నట్లుగా నున్నది. మాడ యను పేరు సాధారణముగ జైబిలులో అహరోను చేసిన మాడ విగ్రహము నకు పెట్టినను దాని యగులు భాషాపదమువలన అది మంచి వియస్సులో నున్న యొక కోడెయని తెలియును. విగుష్టియులు ఈ నందిని తమ దేవతలలో నొకదానికి వాహనమునుగా నెంచిరి (విగుప్తు 4 చూ॥). పూర్వము ఇశ్రాయేలీ యులు ఈ విగ్రహమును విగుప్తులో చూచి యుండిరిగాని అరిష్ట ప్రయోగమందుండఁగా దానిని జ్ఞప్తిచేసికొని అట్టిదానిని చేయుమని కోరినందున అహరోను దానిని చేసెనని వేదశాస్త్రులనుకొనిరి. అయితే హెబ్రీవారికి సంబంధించిన జాతులవారిందఱును అట్టి నందిపూజను చేసినట్లు ఈ మధ్య ఆయా దేశములలోని రాతిశాసనములను చెక్కవొమ్మలను పరిక్షించినవారు తెలిసికొనిరి కావున, ఇది యెగుప్టియులనందికాక, హెబ్రీయులజాతివారియొక్క సహజమతమునకు సంబంధించి యున్నదని నవీనవేదశాస్త్రులను కొందురు. అహరోను నిర్మించిన విగ్రహ మంతయు బంగారము కాదుగాని, కొయ్యతో చెక్కిన విగ్రహమును బంగారు కేకుతో కప్పిరని ద్వితీ 9²¹ వలన తెలిసికొనవచ్చును. వారు యెహోవాకు వేటుగా దానిని పూజించుటకు కాదుగాని యెహోవాకు పూజచేయుటకే ఈ మాడను నిర్మించుకొని యుండినట్లు శేపు యెహో

వాకు పండుగ జరుగును (నిర్ 32³) అను చాటింపు వలనఁ దెలియును. ఈ మాడవిగ్రహమును పెట్టుకొని యెహోవాకు పూజచేయఁదలంచిరి. అది దేవునికి విరోధమైనకార్యము గనుక, వారికి గొప్ప విత్త కలిగెను (32³⁶⁻³⁸). అందువలన ఇశ్రాయేలీయులు మాడపూజను చాలకాలము దాక బోత్తుగా చేయనట్లున్నది. అయితే మ్రొక్కు మాడపూజ జరిగిన నాలుగైదు శతాబ్దములకు తరువాత మొదటి యరొబాము తన రాజ్యమునందు, దాను బేలూ అనుచోట్ల ప్రత్యేకమైన పూజాస్థానముల నేర్పఱచినపుడు ఆతఁడు మఱల నిట్టి మాడలను నిలిపెను (I రాజు 12²⁸⁻³⁰). ఐగుప్తుదేశమునుండి మిచ్చును రప్పించిన దేవుఁడు ఇవే యని (12²⁹) యతఁడు చాటించుటను మాడగా ఈ విగ్రహముల మూలముగానే ప్రజలు యెహోవాకు పూజచేయవలయునని యరొబాముకుడ తలంచినట్లుగా నున్నది. దాను అను నొక స్థలములో ఆంతకుఁబూర్వమే విగ్రహపూజను చేసెయుండిన న్యాయ 17¹ 18^{17,20,31} వలనఁ దెలియును గాని తరువాత కాలమునందు పదిగోత్రములవారిలో అది సర్వసాధారణమయెను. ఈ పూజాస్థానములలో నుండు విగ్రహములను నమ్ముకొనువారికిఁగలుగు నాశనమునుగూర్చి ఆమోసు ప్రవక్త (ఆమో 8¹⁴) ప్రవచించెను. హోషేయును (హోషే 8⁵ 10⁵ 13³) దానిని మఱిత్ర ఖండితముగా గద్దించుచుండెను. ఇందువలననే యరొబాము ఇశ్రాయేలు వారు పాపముచేయుటకు కారకుఁడాయెను అను బిరుదు నొందెను (I రాజు 14¹⁶ 15²⁶ మొ॥).

దూత, అంచెగాడు (Messenger). వార్తలను ప్రచురించుటకై సంపాదకుఁడగు దూతయును పదమును దేవదూతలను వాడిరి (దేవదూత చూ॥). వార్తాపహములకై ప్రస్తుతముండు నట్టి సౌకర్యాదులు లేనికాలమున నిట్టి వారుండుట మఱి యవసరముగ నుండెను (అది 32³⁶ సంఖ్యా 20¹⁴ 21²¹ మొ॥). కేగు చూచుటకును (యెహో 6^{17,25} 7²² మొ॥), దేశస్థులను యుద్ధమునకు కూర్చుటకును (న్యాయ 7²⁴ 11¹² మొ॥), సంగతులను కనుగొనుటకును (II రాజు

1²), సహాయముడుగుటకును (16⁷), ఏదోయొక దానిని చేయుఁడని యడుగుటకును (19⁹), స్నేహమును కనఁబఱచుటకును (I దిన 14¹ 19²), దేశమునకు సంబంధించిన యిట్టి పనులను చేయుటకై దూతలను పంపుచుండినట్లు చూడవచ్చును.

దేవుఁడు తన సంగతులను మానవులకుఁ దెలుపుటకై పంపిన ప్రవక్తలకు అలంకారికంగా ఈ పేరు పెట్టఁబడెను (II దిన 36^{15,16}). ప్రవక్తయగు హగ్గయి యిహోవావాదూత యనఁబడెను (హగ్గ 1¹³). మెస్సీయా రాకడను ముందు ఇట్టి దూత నొకని దేవుఁడు పంపునని మలాకీ ప్రవచించెను (మలా 3¹). బాప్తిస్మమిచ్చిన యోహాను వలన నీ ప్రవచనము నెఱవేఱెను (మ 11¹⁰ చా 1²). ప్రక 21^{8,12,13} 31^{7,14} లలో ఆయన సంఘముల దూతలను వర్తమానము సంపాదనట్లు చూడవచ్చును. ఇచ్చట నూదించఁబడనవారు దేవదూతలని కొందఱే మఱి పా యమైనను, సంఘమునకు దేవసంగతుల నుండెంచు బోధకులు గాని రాయబారులుగాని కావచ్చునని మఱి కొందఱనుకొనుచున్నారు.

ఇట్టి బోధకులకు చాటింపుచేయువాని యర్థమిచ్చు మఱియొక పేరు గలదు. రాజులిచ్చు ఆజ్ఞలను చాటించెడి వారుగాని ఈ పేరు వారికి పెట్టిరి. దాని 3⁴ లో ఆదేపదమును దూతయని తెనిగించినను దానికి సంబంధించిన పదమును I తిమో 2⁷ II తిమో 1¹¹ లో ప్రకటించువాడు అని తెనిగించిరి. అధికారుల యజ్ఞలను చాటించెడి వారి విషయమిహుటను వాడుచు వచ్చిరి (ప్రకటించుట చూ॥).

ఎస్తే 31^{3,15} 8¹⁴ నందు రాజువార్తలను తెలుపుటకు సంపాదకుని గుఱ్ఱపురొంతులను అంచెవారు అనఁబడిన వారును దూతలే. ఆ మూలపదమునను పరుగెత్తువారిని యర్థము. కొన్ని వాక్యములలో ఆ పదమును దేహ సంరక్షకులని తెనిగించిరి (దేహ సంరక్షకుడు చూ॥). వీరిని రాజులను చాటించుటకు పంపి నందువలన వారికి పేరు కలిగినదని చెప్పవచ్చును.

దూమా (Dumah = నిశ్శబ్దముగా నుండు నది).

1. ఇస్ట్రాయేలు 12 గోత్రములలో నొకటి (ఆది 25¹⁴ I దిన 130). ఆతని సంతతివారి ప్రదేశము దమస్కుకును మెదీనాకును మధ్య గల మార్గమునను సమీపముననుండెను. దమస్కును దానికిగల మూరముకంటె మెదీనాకును దానికిగల మూరము మూడవంతులు హెచ్చుగా నున్నది. యేష 21¹¹ లో గూఢార్థముగ నుండు సూమా యనునది ఇదేయై యుండవచ్చును. గాని LXX నందు అచట సూమాయని వ్రాయుక ఇహూయయని వ్రాసిరి కావున ఆ సూమా ఎవోముదేశమై యుండవచ్చును.

2. యూదయ మన్య ప్రదేశములో నున్న ఒక యూరు (యెహో 15⁵⁹). LXX లోను లాటిన్ తర్జుమాలోను సూమాయని వ్రాయుక సూమా యని వ్రాసిరి కావున ఈ స్థలమును సూచ్చి సుదేశము కలదు. మన బైబిలులో నున్నట్లు ఇచట సూమాయని యుండవలసిన యెడల ఆది ప్రస్తుతము హెబ్రోనును ఆర్ష్యము ముగా 5 క్రీస్తులు సూర్యములోనున్న ఎడ్-డామ్ (ed-Daume) యై యుండవచ్చును. (సలము II, D 3).

మూరా (Dura). నెమిక్ ద్విజరు చేయుచిన బంగారు విగ్రహము నిలువబడెన మైదానము (దాని 31). అష్షూరు ధామలోని “దురు” అను పదమే యుండును. ఇది అష్షూరు శాసనములలో 3 సార్లు దాహితంబువడెను. బాబెలుకు 6 మైళ్ళ దక్షిణముగా ప్రవహించు నదికిని “మూరా” యనుపేరు గలదు. ఈ మైదానపు ఊనికి ఎచ్చటకో తెలియదు.

మూలగొండి ముళ్లు మా||

మాషింకుటు, నింపంకుటు (Evil Speaking). తేనిపోని యుపనింద లొకనిమీద మోపి, వాని కపకీర్తి కలిగించుట ఈ మాటల భావమై యున్నది ఇట్లు చేయుట తప్పని యెంచి దీనిని క్రమపాతమునను ఆరంభమునుండి తగిన కట్టుదిట్టము తేర్చించిరి (నిర్గ 231 ద్వితీ 1916-19). ఆంతర్యాధిము స్పష్టమగునట్లు క్రీస్తు వివరించిన యాజ్ఞలలో నిదియొకటి (మ 5⁵⁹). తామిట్టి మాషగాపాలగునగునది ఆది క్రైస్తవులు ముందుగానే యెఱిగియుండిరి. తనను వెంట

డించిన వారికట్టి నిందలు వచ్చునని క్రీస్తు తెలియఁ జేసియుండెను (5¹¹ = లూ 6²²). ఆయనకును ఆ మాషగారకపోతెను (రోమా 15³=క్రీర్ 69¹⁹). I పేతు 4¹⁴ నందు శిష్యులు నిందపాలగుదురను ఆర్థమిచ్చు మూలభాషాపదము గలదు. 2¹⁸ 3¹⁶ లో మన్నిపదము విరోధముగా మాటలాడుట యను ఆర్థమిచ్చును. రోమా 14¹⁶ I కొరి 10³⁰ లో దేవమాషాయని యర్థమిచ్చు మూల భాషాపదములో నీ మాటయే గలదు. వారు మాషగాలకు పేతువుకలగఁజేసి కొనకుండునట్లు జాగ్రత్త పడవలెనునంగతి అందులో నున్నది. పేతు 2¹⁸ లోను అదే ప్రేరేపకలదుగాని దాని యసలుమాట వేటుపడమెన నీచమై, వాటిని ఇహులు చెప్పకొనుటకు మన ప్రవర్తన సందియ్య మొడదను భావమిచ్చుచున్నది (దేవమాషగా చూ||).

దె

దేశపాలి (Decapolis = పది పట్టణములు).

యొర్దాను లోయ ప్రాంతమునందున్న యొక ప్రదేశము. ఎస్సేలు బయలు యొర్దానులోయ లోనికిఁ జొచ్చు ప్రదేశమున నారంభమై ఆ నదికి జూర్పుగా వ్యాపించెను. దీక్షయందు పది క్రీకుపునములుండుటనుబట్టి ఈ పేరు దానికి కలిగెను. క్రీకువారి ప్రాంతములకు మహా ఆలెక్సాం దరు కాలమున వచ్చిరి. స్కిథాపాలిన్ (Scythopolis) అనఁబడిన జేర్జియోను, హిప్పస్ (Hippus), డమస్కు, గదారా, రఫానా (Raphana), కనాత (Kanatha), పెల్లా (Pella) డియను (Dion), కెరాసా, రిబ్బాతు అమ్రోను అనఁబడు ఫీలిడెల్ఫియ (Philadelphia) అను పది పట్టణము లా జిల్లాలో నుండెనని రోమా చరిత్రకారుడగు ప్లీని (Pliny) చెలుపుచున్నాడు. తరువాత మఱికొన్ని పట్టణములను వాటితో జేర్చిరి. పురాతన భూగోళ కాస్త్రజ్ఞుడగు తోలమి (Ptolemy) పద్దెనిమిది పట్టణములను పేర్కొనెను. ఎడారిమీదఁగా దమస్కు నుండి అరేబియాకుఁబోవు గొప్ప వర్తకబాటతో ఎస్సేలును బయలునుండివచ్చు మూడు దారులు కలుపుచున్నవి. ఈ పదిపట్టణము లీ నాలుగు బాటలమీద నున్నవి. ఈ దేశము దేశపాలి

ప్రాంతమని ప్రిని వ్రాసెను. క్రీస్తు పరిచర్య ఆరంభమున దేశపాలి ప్రాంతములనుండి గుంపు లాదిగ జనులు ఆయనయొద్దకు వచ్చిరి (మ 4³³). సేన దయ్యముపట్టినవాడు తనకు క్రీస్తువలనఁ గలిగిన విడుదలనుగూర్చి దేశపాలియందంతటను ప్రకటించెను (మ 5³⁰). క్రీస్తు తూరుసీదోనుల నుండి గలిలయ సముద్రమునకు వచ్చినప్పు డీ పట్టణములమీఁదుగా వచ్చెను (7³¹).

దెకరు (Deker). రాజైన సాలామెను తన నిమిత్తము ఆహారమును సంగ్రహము చేయుటకు ఏర్పాటుచేసిన 12 మందిలో నొకనితండ్రి (I రాజు 4⁹).

దెదాను దదాను చూ॥

దెబీరు (Debir).

1. హెబ్రోను ప్రాంతములలో నున్న ఒక యూరు. దాని ఆసలుపేరు కిర్యతేయెరు (యెహో 15¹⁵ న్యాయ 1¹¹). పూర్వమున ఆనాకియులు అను రాక్షసులు అందులో నివాసము చేసిరిగాని యెహెషువ వారిని నాశనము చేసెను (యెహో 11³¹). యెహోషువ తానే నాశనము చేయలేదుగాని కాలేబు అట్లుండగు ఒత్తీయేలుచే వారిని నాశనము చేయించెను (15¹⁵). దీనికి కిర్యతేయెన్న అను మాలుపేరు కూడ కలదు (15⁴⁹). హెబ్రీ యక్షరముల సంబంధములన దాని కీ మాలుపేరు వచ్చియుండ వచ్చును. దీనియునికినిగూర్చి తెలియదుగాని ప్రస్తుతమున హెబ్రోనుదగ్గరనుండు ఏడ్-దా హెరీయె (Edh-Dhaheriyeh) అనేది దాని యునికియని కొందఱనుకొందురు. (పటము II, D 3).

2. యూదాకు ఉత్తరసరిహద్దునందు ఆకోరు లోయలోనున్న ఒక యూరు (యెహో 15⁷) నేటివఱకును ఈ పేరు అచట కనబడును.

3. యొర్దానుకు తూర్పుగా నున్న యొక స్థలము. అది గాదు స్వాస్థ్యములో నున్నది (యెహో 18³⁸) గాని దానిగూర్చి మఱియేము తెలియదు.

4. ఒక ఆమోరీయుండు. ఎగ్లెసురాజు ఇశ్రడింక నలుగురు రాజులతో సంధిజేసికొని

ఇశ్రాయేలీయులపై యుద్ధముచేసి యోడి పోయెను (యెహో 10^{3,4}).

దెబీరు సరిహద్దు లోదబారు చూ॥

దెబోరా (Deborah = తేనెటీగ).

1. రిబ్కాదాది. ఈమె రిబ్కా మెసపాతే మియనుండి వచ్చునప్పుడు ఆమె వెంటవచ్చి యాకోలు పద్దనరామునుండి కనానుకు వచ్చు వఱకు జీవించెను. యాకోలు బేతేలుకు వచ్చి నప్పు డామె అతనియొద్ద నుండెను. అచ్చట నుండునప్పుడు 155 సం॥ ప్రాయముగలదై మరణ మాయెను. బేతేలు పట్టణమున్న కొండ దిగువ నుండిన సిందూరవృక్షము క్రింద నామెను పాతి పెట్టిరిగాన ఆ స్థలముకు అల్లోనుబాకూత్ (= ఏడ్చే సిందూరవృక్షము) అను పేరుపెట్టిరి (ఆది 24¹⁹ 35⁸).

2. లప్పీవోడు అనువాని భార్య. ఈమె ఒక ప్రక్షత్రియై యుండెను. ఎఫ్రాయిమీయుల మన్యమందలి రామాకును బేతేలుకును మధ్యను తన పేరుతో పిలువబడిన సరళవృక్షము క్రింద నివసించి ఇశ్రాయేలీయులకు న్యాయము తీర్చును. సీసెరాతో జరుగవైయున్న యుద్ధమందు సేనానిగా నుండవై బారాకు అనువానిని నియమించి తానును యుద్ధరంగముకు వెళ్లెను (న్యాయ 4⁴⁻¹⁴) అప్పుడు కలిగిన జయమునుగూర్చి ఆమె యొక జయక్రీరనను రచించెను (5¹⁻³¹).

దెబ్బలు శేరములు శిక్షలు III 4 చూ॥

దెయూవేలు (Deuel, Reuel = దేవుని దీవన గోరుట). గాదుగోత్రపు ప్రధానియగు ఎలాసాపు అనువాని తండ్రి (సంఖ్యా 1¹⁶ 7^{49,47} 10³⁰). 2¹⁶ లో నున్న రగూయేలు అను పేరు దీని మాలురూపమే.

దెర్బే (Derbe). చిన్నాసియలోని లుకయొనియ పరగణాకు ఆగ్నేయ దిక్కుననున్న యొక పట్టణము. లౌకిక చరిత్రలో నీ పట్టణపు పేరు మొదట క్రీ॥ ము॥ 54 సం॥ కనబడును క్రీ॥ ము॥ 64 సం॥న గలిలియరాజు దాని నపహరించి గలిలియతో దానిఁ జేర్చెను. ఆ రాజు చనిపోయిన పిమ్మట క్రీ॥ ము॥ 25 సం॥ అది రోమనులవశమయ్యెను గాన వారు దానిని తాము

గలతియ పరగణాగా నెంచినదానితో చేర్చిరి. కావున అది లుకయొనియ పట్టణముగా నుండినను గలతియ సభలలో నొకటిగా నెంచబడినని నవీన పండితులు అభిప్రాయపడుచున్నారు. పాలు దానిని తన మొదటి ప్రయాణమునందే దర్శించెను (కార్య 14:20). రెండవ ప్రయాణములోను దానిమీదుగా వెళ్లెను (16¹). ఆ పేరు లేకపోయినను మూడవ ప్రయాణములో కూడ దానిని దర్శించినట్లు హింపవచ్చును (18²³). తిమోతి ఈ యూరియందో లుక్రలోనో పుట్టి క్రీస్తు శిష్యుడైనట్లు 16¹ వలన తెలియును. పాలు అనుచరులలో నొకడగు గాయు ఈ పట్టణముండే (20¹ పటము V, K 4).

దెలాయా (Delalah = యెహో వారక్షించెను).

1. దావీదు సంతతివారిలో నొకడు. ఇతడు ఎల్యాయేనై కుమారుడు (I దిన 3²⁴).

2. ఒక యాజుకుడు. యాజులలోని 24 వంతులలో 23 వ దానిపెద్ద (I దిన 24¹⁸).

3. యిర్మీయాకాలములోని ప్రధానులలో నొకడు. ఇతడు షేమయా కుమారుడు (యిర్మీ 36¹²).

4. యెరూషలేములో నెహెమ్యా ఎవరియంట బసచేసినో ఆ షేమయాయొక్క తండ్రి (నెహె 6¹⁰).

5. జెరుబాబేలుతోకూడ బాబెలునుండి యెరూషలేమునువచ్చిన కుటుంబములలో నొక దానికి పెద్ద (ఎజ్రా 2⁶⁰ = నెహె 7⁶²).

దెలీలా (Delilah = మధురము). సమ్మోనును మోసముజేసి అతనిని ఫిలిష్తీయుల కప్పగించిన యొక స్త్రీ. ఆమె శోరేషు లోయలో నివసించెను (న్యాయ 16⁴⁻¹⁸). H.

దేహితే (Dehaites). అష్షూరు రాజు షోమ్రానును జయించిన తరువాత అచ్చట నుంచిన జనాంగములలో నొకటి (ఎజ్రా 4⁹). పారసీకదేశమునందు సిరనివాసములేక తిగడి దయోయ్ (Daui) అను జాతివారు వీరీయని కొందఱునుకొందురు. అష్షూరు రాతి కాసనములలో కనబడిన దురాయ (Du'ua) యను

తగవారు వీరీయని మఱికొందఱి యభిప్రాయము గాని యివి వట్టి యూహలై యున్నవి. వీరిని గూర్చి తెలిసికొనుటకు వీలులేదు.

దే

దేనారము నాణెములు III చూ॥

దేమా (Demas). పాలుయొక్క జత పని వారలలో నొకడు (ఫిలే 24). పాలు మొదటి సారి రోమాలో థెద్రియ్యునుండి కొలొస్సయులకును (4¹⁴), ఫిలేమోనుకును పత్రికలను వ్రాయుచు దేమా యొక్క వందనములను వ్రాసెను గాన ఆ సమయమున అతడు పాలుకు మిగుల పరిచయుడుగా నుండెననడగును. గాని అతడు రెండవ మాటు చెఱలోనుండగా దేమా యిహలోకమును స్నేహించి తన్ను విడిచి థెస్సలొనీకేకు వెళ్లెనని చెప్పబడెను (II తిమో 4¹⁰). దేమా క్రైస్తవ ప్రవర్తనకు కలుగు అభ్యంతరముల విషయమై అధ్యర్థపడియో లేక ఏదోయొక లాభమున కాశపడియో మతద్రోహియాయెనని విశదమగును.

M.

దేమేత్రి (Demetrius = వ్యవసాయ దేవతకు సంబంధి). పాలు ఎఫెసులోను దానిచుట్టు ప్రాంతములలోను సువార్తకు ప్రకటించుటవలన నశీలు క్రీస్తు నంగీకరించి విగ్రహారాధనను విసర్జించిరి. ఎఫెసులోని కంసాలి కులస్తులు ఆశ్చర్యచేచి దేవాలయముయొక్క పతిరూపములనుజేసి యమ్ముటవలన జీవనము చేసికొనెడి వారు. గనుక పాలు బోధ నవలంబించినవారు విగ్రహారాధనను విసర్జించుటవలన కంసాలుల వ్యాపారము తగ్గిపోవుటను చూచి వారి ముఖ్యుడగు దేమేత్రి ప్రోత్సాహమువలన వారందఱును చెలరేగి అల్లరిచేసిరి (కార్య 19²⁴). ఇతడును III యోహాను పత్రికలో (12) ప్రశంసింపబడిన దేమేత్రియు నొకడే యని కొందఱు వ్యాఖ్యాతల యభిప్రాయము. అతడు క్రీస్తు సత్యమంగీకరించి భక్తుడాయెనను జనవాదుక గలదుగాని దానిని గుఱించి నిశ్చయము తెలియదు.

M.

దేవతాస్రంభము అషేరా చూ॥

దేవ వారువృక్షము (Cedar). ఈ చెట్టు పేరు పాత నిబంధనలో మిగుల తఱుచుగ

కనబడును. ఇది కీర్తనదేశములయందు ముఖ్యముగా పర్యవేక్షణములమీద మాత్రము దెలుగును. ఈ చెట్లలో ననేక రకములు గలవు. ఇది పొడవుగాను తిన్నగాను నెడుగుచుగాన నిట్టి పృథ్వీ మాలములను దేవాలయమున కుపయోగించిరి (II దిన 3⁵). దేవదారు చెక్కలను పలకలను తలుపుల కుపయోగించిరి (I రాజు 5⁸ 6^{15, 34}). దీని కొయ్యతో ఓడలుచేసిరి (యెషా 27³). రెబానోను పర్యవేక్షణములమీద పెట్టికడి దేవదారు వృక్షములు శ్రేష్ఠమైనవిగా నెంచబడెను. అవి మిక్కిలి పొడవుగా నెడుగుచు (యెష 21³ ఆమో 2⁹). దానికొమ్మలు మిగుల విశాలముగా వ్యాపించుచు గనుక బహు చెక్కని నీడనిచ్చును (యెషా 31³⁻⁹). ఇది సంధిముల కను మాలములకును పలకలకును మిగుల లెగినది. చిన్నాసియలోని దేవదారు వృక్షపుపలకలు 70 అడుగుల పొడవును అడుగుభాగమున 7 అడుగులును పైకొనయందు 2 అడుగులును వెడల్పును గలవిగా కొయవచ్చును. దానికర్ర పీచురేగికి మిక్కిలి గట్టిగా నుండుచు కావున అది త్వరితగా కుళ్లదు. ఏతెనుస్సెట్టణము నందుండిన ఒక నుడి యొక్క సరంబీ పలకలు నన్నూరు సుల నుజు కుండెను. దాని వానన మిగుల మనోహరమైనది. ఈ కర్రకు మెలుగుపెట్టుట మిక్కిలి సులభము గనుక నకిషీమినికది యెంతయు లెగినది (యెష 44^{14, 15}). ఇది మిగుల పొడవైన చెక్కని పృథ్వీము గనుకనే యెహోవా వృక్షమని పిలువబడుచున్నది (కీర్త 104¹⁶). అరబ్బీయులు ఈ చెట్టును దేవుని చెట్టందురు. ఈ విధముననే హిమాలయపర్వత పార్శ్వములయందు పెలుగు చెట్లనుకూడ దేవదారువృక్షములందురు. ప్రస్తుతము రెబానోను పర్యవేక్షణములయందు దేవదారు వృక్షములు విశేషముగలవు. ఈ చెట్టు దక్షిణ ఇండియా దేశములో పెరుగను. J. C.

దేవదూతలు, దూతలు (Angels). బైబిలునందు దూతలనుగూర్చిన నూచనలు మొదటి నుండి (ఆది 3²⁴), చివరివఱకు (ప్రక 22⁸) గలవు.

1. దూతలపేరులు, పాత్ర నిబంధనయందు కీర్త 97⁷ లో నున్న దేవతలు అను పదము దూతలకు పెట్టబడిన మాటుపేరిని కొండటి యభిప్రాయము. యోబు 1⁶ 2¹ లో నున్న దేవ

దూతలను పదమునకు మూలభాషలో దేవకుమారులు అను పేరుకలదు. అది 6² నందున్న దేవుని కుమారులు అనునదియు అదే యర్థమున వాడబడినదిని అభిప్రాయపడువారును గలరు. కీర్త 29¹ 99⁶ లో నున్న వైవపుత్రులు అనునది దూతలకు మాటుపేరు. మూలభాష యందు ఇది శక్తి ప్రభావముల పుష్కలని యర్థమిచ్చును. యోబు 6¹ కీ 69⁶ నందు పరిశుద్ధ మాత్ర లనబడిరిగాని అసలులో పరిశుద్ధులని వాత్రమున్నది. బైబిలును తెనిగించినవారు దూతలు అను పదమును దానికి తీర్చిరి. దాని 44⁴ నందున్న పరిశుద్ధుడు అనునది దూతయొక్క పేరు. వారికి జోగరూపులు అను బిరుదు కలదు (44¹⁷). వారు పరలోక సైన్యమున నుండి, దేవుని నీడ యొడమల నుండి (I రాజు 22¹⁹). ఆయన తన మహిమతో నీనాయి మీదకునచ్చినప్పుడు వేరేల పరిశుద్ధుల సమూహములలో వచ్చినట్లుగా చున్నది (ద్విత్వ 33²). ఆ సమూహములు దూతల సైన్యములై యున్నవి. వారు యెహోవా సైన్యములై గా ఆయన చిత్తము నెవేర్చు ఆయన పరిచరకులు అయియు పిలువబడిరి (కీర్త 103^{21, 22} = 14⁴). అట్టి దూతల సమూహము దేవునిచుట్టు నుండు పరిశుద్ధమాత్రల సభయైనట్లు కీర్త 97⁷ నందున్నది. యెష 6²⁻⁶ నందు మహా దూతలను పేరు తెలుగు బైబిలునందుంచిగాని అసలులో అది సెరాఫిము (Seraphim) అను పదమై యున్నది. ఆ మాటను ప్రకాశించుచున్న యల యర్థము. పరు దేవుని సింహాసనము చుట్టునుండి, ఆయన మహిమను ప్రచురించు వారై యున్నారు. వారికన్నట్లుదాహరింపబడి రక్కలు, ప్రకాశము, మహిమ భక్తి అనునవి అలంకార రీతిగా వాడిన పదములేగాని వేలు కాదు.

2. దూతలపనులు. వీరపని నిత్యమును దేవుని స్తోత్రించుట యని కీర్త 103^{21, 22} 14⁴ నందు కనబడును. అదిహిత్రమేగాక, వారాయన చిత్తమును నెఱవేర్చు ఆయన పరిచారకులై యున్నారు (103²²). ఇస్సాకు పుట్టుకనుగూర్చి అబ్రాహామునకు దెలుపుట (ఆది 18¹⁰), లోతును రక్షించుట (18¹⁵), గిదోన్యను పిలుచుట

(న్యాయా 6^{11,12}), బిలామును గిద్దించి యడ్డగించుట (సంఖ్యా 22³¹⁻³⁵) దేవుడు విధించిన శిక్షలు నెఱవేర్చుట (II సమూ 24¹⁶) వారుచేసిన పరిచర్యలుగూర్చిన దృష్టాంతములై యున్నవి. ఇట్లు లైనవారిమట్లు దేవునిమీఁదలు కావలిగా నుండి వారికొనబడు రాకుండ కాపాడును. కీర్త 34⁷ 91¹¹ నందు చూడవచ్చును.

సాధారణ నిబంధనయందు గుహాహరింపఁబడిన దూతలలో నొకనికి వేపురిమాత, యోహానామాత యను పేరున్నట్లు కనఁబడుచున్నది (I రాజు 19⁷ II సమూ 24¹⁶). ఈ నామాము సాధారణమైనదే నుండవచ్చును (ఆది 22¹⁵ 31¹¹⁻¹³ నిర్ 3² 14¹⁹ 23²³ మొ॥) దేవుడు తన సన్నిధి నమునకు ప్రతిగా పంపబడిన దూతి యితఁడేయెయ్యండును (32³⁴) యు 63⁹ నును ఈ మాత ఆయన సన్నిధిమాత యనఁబడును. ఈ మాత దేవుని ప్రత్యక్షతను సూచించును. ఆ దూతి తానె డెవఁడై యున్నట్లు మాట్లాడును. అందువలన ఈ దూతి సాధారణమాతగాక దేవునియొక్క విశేష ప్రత్యక్షతయై యున్నదని సాధారణముగా ననుకొందురు. దేవునినిమారుడు ఈ దూతియన యతఁడెందుకే మిఁచుట సోతగా ఆయా కాలములయందు కనఁబడినవి ధృవీకరించును.

3. మూలముగూర్చి పరిజ్ఞానమునుండియున్న విశేషబోధలు. పరిజ్ఞానమునుండి మూతలను గుఱించి కొన్ని విశేషబోధలు వామికలోకి వచ్చెను. ఇశ్రాయేలీయు లా కాలము నందు బబులోను హెబ్రీకులమధ్య నివసించుట చేతనే యిట్టిబోధలు కలిగినవని యనుకొనుచున్నారు. మూతలపేరులు ఈ కాలమునండి మొదటిసారి కనఁబడును. గబ్రియేలు (*Gabriel* = దేవుని నుడు) అనునది యొక దూతి యొక్క పేరు. ఈ దూత దానియేలునకు స్వస్థిభావములను సోమపురికును, రాబోవు సంగతులను తెలిసికొనుటకును సహాయపడెను (దాని 8¹⁵ 9²¹). క్రొత్త నిబంధనయందీ దూతియే యోహాను పుట్టుకను (లూ 1⁹), క్రీస్తు పుట్టుకను (1²⁶) గూర్చి తెలిపెను మిఖాయలు (*Michael* = దేవునివంటివాఁ డెవఁడు?) అనునది మఱియొక దూతపేరు. ఇతఁడు ప్రధాన యధిపతి

అనఁబడును (దాని 10^{13,21} 12¹). యూదా పత్రక 9 లో నితనికి ప్రధానదూత అను పేరు కలదు. ఇతఁడు పరిలోకమునందు సాతానుతో యుద్ధముచేసి అతని నచటినుండి తోలిచేసినట్లుగా నున్నది. బైబిలునందీ వేర్లుమాత్రమున్నవిగాని యూదుల అప్రమాణిక గ్రంథములలో డేరీయేలు (*Uriel*), రఫాయేలు (*Raphael*) అను మఱి రెండు పేరులు గలవు. టోబీతు (12¹⁵) అను అప్రమాణిక గ్రంథపు అనేక ప్రతులలో ఏడుగురు ప్రధానదూతలున్నట్లున్నది. యూదుల పారంపర్యములను చూడఁగా ఈ పేరులు బబులోను నుండి వచ్చినట్లుగా వారు చెప్పకొనిరి. పాత్రీ, క్రొత్త నిబంధనలకు మధ్యకాలమున యూదాను మూతలనుగూఁచించి మితిమీరిన బోధలు చేసినట్లు కనఁబడుచున్నది.

4. క్రొత్త నిబంధనయందు మూతలనుగూర్చి యున్న బోధలన్నియు పాత్రీ నిబంధన బోధలకు విరుద్ధము. గబ్రియేలు, యోహాను క్రీస్తు పుట్టుకలనుగూర్చి ప్రకటించెను (లూ 1^{9,26}). క్రీస్తు పుట్టినదిక మరొక దూత గొల్లలకుఁ డెరిపి (2⁹), పరిలోక నైస్యము కనఁబడినప్పుడు వానితోకూడినట్లు దేవునిస్తోత్రించెను (2¹¹). యోహాను దీని మాత్ర కనఁబడి అతఁడు చేయఁబలిన కర్తవ్యములను చెలిమిచేసెను (మ 1³⁰ 2^{13,19}) క్రీస్తు శోధంపఁబడిన పిమ్మట మూతలు వచ్చి ఆయనను పరిచర్య చేసిరి (4¹¹). క్రొత్త మన వేదమున ఆయన శ్రమపడునట్లు దొక మూతవచ్చి ఆయన నాదరించెను (లూ 22⁴³), గాని ఈ వాక్యము కొన్ని మాతృకలలో లేదు. ఆయన మృత్యులలో నుండి లేచినపిమ్మట, ఆయన లేచెనని మొదట ప్రకటించినవారు మూతలే (మ 2²⁸ లూ 24²³ యోహా 20¹²). వారు పిల్లలను కాపాడువారినియు (మ 18¹⁰), లోకాంతమున తినిపి సహాయము చేసెననియు (13^{39,41,49} 16⁹⁷ 24³¹), పాపులు పశ్చాత్తాపపడఁగా సంతోషించు రనియు (లూ 15¹⁰), తన పరివారమునందును రనియు (మ 25³¹) క్రీస్తు బోధించెను.

మూతలు రక్షణను సావధ్యముగా నొంది పోవువారికి పరిచర్యచేయువారిని పత్రీకలలో చెప్పఁబడినట్లు (హెబ్రీ 1¹⁴), చెబిలో వేయఁబడిన ఆపొస్తలులకును (కార్గ 5¹⁹) ఫిలిప్పను

కును (8³⁶) కొచ్చేలికిని (10³) పేతురుకును (12⁷⁻¹¹) పౌలుకును (27²³) యోహానుకును (ప్రక 1¹ 22⁶ మొ॥) వారు పరిచర్యచేసిరి. కొలా 1¹⁶ లో నున్న ప్రభుత్వములును, ప్రధానులును, అధికారములును దూతల మహాత్మ్యములను నూచించును (రోమా 8^{38,39} సరిపోల్చుము). వారెంతటి గొప్పవారైనను క్రీస్తు వారికన్న అధికుడని హెబ్రీపత్రికలోని యొకభాగమందు విశేషబోధయై యున్నది (హెబ్రీ 1, 2). యూదులలోని సద్భావయుగల తెగవారు దూతలున్నట్లు నమ్మలేదు (కార్య 23⁸).

సాతానుకుకూడ దూతలున్నట్లు మ 25⁴¹ ప్రక 12⁸ నందు కనబడును. వీరు మొదట మంచి దూతలై యుండి చెడిపోయిరని II పేతు 2^{4,11} యూదా 6 వలనఁ దెలియుచున్నది. (కరూబులు, దయ్యములు చూ॥).

దేవమాషణ (Blasphemy). దేవుని నామమును దూషించుటయు (లేవీ 24¹⁰⁻¹⁶ కీర్త 74¹⁰⁻¹⁸ ప్రక 16^{9,11,21}) ఆయన ఆలయమును గూర్చి చులకనగా మాట్లాడుటయు (కార్య 6¹³) దేవమాషణయని భావించిరి. ఇశ్రాయేలీయులు దేవుని ప్రజలగుటచే వారు తమ దుర్నడతలనను విగ్రహారాధనలనను ఆయననామ ఘనతకు నిందాస్పదము కలుగఁజేయుటయు దేవమాషణగా పరిగణింపఁబడెను (యెహె 20²⁷ 36²⁰ యెష 52⁵ రోమా 2²⁴). ఈ నేరమునకు మరణశిక్షను విధించిరి (లేవీ 24¹⁶). యెశెబెలు అన్యాయముగా నీ నిందను నాబోతు మీఁద మోపినట్లు బైబిలు చరిత్రయందుఁ జూడవచ్చును (I రాజు 21¹⁰⁻¹³). పాపములు త్నమించుటకు తన కధికారముగలదనియు (మ 9³), తాను దేవునికుమారుడ ననియు (28^{65,66}), దేవునికి సమానుడ ననియు (యోహా 10³⁶) చెప్పుకొన్నందున క్రీస్తుమీఁద యూదు లీనేరమును మోపిరి. ఆలయము పాడైపోవునని చెప్పినందున పైఘనుకూడ దేవమాషణ జేసెనని యతని పట్టుకొని చంపిరి (కార్య 6¹¹).

దేవునికొకే తానుజేసిన అద్భుతములు సాతాను సహాయమువలన జేయుచున్నాడని యూదులు మూర్ఖులై చెప్పుట పరికుధార్తను దూషించుట యని

క్రీస్తు తెలిపెను (మ 12²²⁻³² మా 3²²⁻³⁰, నేరములు శిక్షలు I 3, త్నమాషణ చూ॥).

దేవరుల వివాహమునుగూర్చిన పద్ధతి
వివాహము V చూ॥

దేవవాక్కు, యెహోవా వాక్కు (Oracle of God, Oracle of Jehovah). ప్రవక్తల గ్రంథములలో నిదియొక వాడుకపదమై యున్నది. దేవుని రహస్యములను తెలిసికొనుటకై అన్యజనులు తమ దేవతలయొద్ద విచారణ చేసిరి. అట్టి రహస్యములు బైలుపడినవని వారనుకొని, ఇట్లు బైలుపడిన విషయములకు ఈ పదము నుపయోగించుకొనిరి. పాత నిబంధనలోకూడ దీని యుద్దేశముచేగాని, సోదలగుటవలనఁగాక దేవుని యాత్మచేతనే ప్రవక్తలు దేవుని మర్మముల నెఱిగి వాటిని జనులకు తెలిపిరి. ఎటులనైనను దేవవాక్కు అనఁగా దేవుఁడు తానే పలికినమాట యని యర్థమగును. ప్రవక్తలు ఎప్పుడెప్పుడు గంభీరమైనమాటలను పలికిరో ఆ మాట గంభీరత్వమును చూపుటకు ఈ పదమును వాడుకొనిరి. మన తెనుఁగు బైబిలులో సాధారణముగా యెహోవావాక్కు అను పదమును, యెహోవా ఇట్లు సెలవిచ్చుచున్నాఁడు అని తర్జుమా చేసిరి (యెష 31⁵ 14²³ యిర్మీ 31¹⁰ మొ॥). యెషయా గ్రంథములో సాధారణముగ నీళ్లే తర్జుమా చేసినను 14²² 30¹ 37³⁴ లలో యెహోవావాక్కు అను మాటలనే యుంచిరి. యిర్మీయాలో ఇది సర్వసాధారణమైన పదముగా నున్నది (2²² 31^{12-14,16,20} మొ॥). యెహెకేలుకూడ దీని వాడెను 18^{9,23} మొ॥) గాని, అతనికాలములో అబద్ధప్రవక్తలు దాని వాడుకొనుచుండినందున అతఁడు వారిని ఖండించెను (13^{6,7,8}). చిన్న ప్రవక్తలలో దాదాపుగా నందఱును దీనిని వాడుకొని యుండిరి. అయితే హగ్గయి, జెకర్యా యనువారి గ్రంథములలో మఱొక్కవగా కనఁబడును.

మూలభాషయందున్నట్టియు పైన వివరింపఁబడినట్టియు ఈ విశేషపదమునుమాత్రముగాక, యెహోవా పలికినది, లేక యెహోవామాట అను నర్థము నిచ్చు అసలుపదమునుకూడ మన తెనుఁగు బైబిలులో యెహోవాక్కు అని తర్జుమా చేసిరి (మీకా 4⁹ యెష 2³).

దేవాలయము, మందిరము, గుడి (Temple). అన్యలగుల్లవలె (I దిన 10¹⁰), పాత నిబంధనయందు మందిరమనబడిన దేవాలయము దేవుని నివాసస్థానముగా నెంచబడినను (I రాజు 8¹³), ఆలయ మెంతమాత్ర మాయనను పట్టజాలదని మొదటినుండి ఇశ్రాయేలీయులు తెలిసికొని యొప్పుకొనుచుండిరి (8²⁷). సాలామోను కాలముదనుక గుడారముగాక స్థిరముగా కట్టబడిన ఆలయమువారికి లేనేలేదు (II సమూ 6¹⁷). I సమూ 1⁹ 3³ నందు ఆ గుడారమునకు సంబంధించిన యిండ్లు పిల్లోహులలో నున్నట్లుహింపఁదగును. యిర్మీ 7¹⁴ లో నున్నది అట్టి యూహకు సరిపడును. పిదప గుడారము నోబు

యములని యెంచెదరు. ఇవిగాక కుదురుబాటు కాలమునందు కట్టబడఁబోవు నాలయమునుగూర్చి యెహెశ్కేలు అలంకారరీతిగా వివరించెను. ఆ యాలయ మెన్నడును కట్టబడకపోయినను దాని వివరమునుబట్టి నాలుగవదానిగా నెంచఁదగును. ఇట్లు కాలక్రమము ననుసరించి

I. సాలామోను కట్టించిన ఆలయము.

II. యెహెశ్కేలు వర్ణించిన ఆలయము.

III. జెరుబ్బాబెలు కట్టించిన ఆలయము.

IV. హేరోదు కట్టించిన ఆలయము అను నాలుగింటి నిందు వివరింతుము.

ఆలయపు ద్వారము

నందున్నప్పుడును అచ్చటకూడ అట్టి యిండ్లే యుండవచ్చును (I సమూ 21) గాని, II సమూ 7⁶ నందు మోషేకాలము మొదలుకొని దేవుని నిబంధనమందసము గుడారమునందే యుంచఁబడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది (గుడారము చూ॥). దేవాలయమును మొదట సాలామోను కట్టించెను. చెఱనుండి తిరిగివచ్చిన తరువాత జెరుబ్బాబెలు దానిని తిరిగి కట్టించెను. హేరోదుకాలమునందు దానిని మరవ్వుతుచేసి పెంచిరి. వీరుముగ్గురు కట్టించినవాటిని సాధారణముగా మూడు ఆల

I. సాలామోను కట్టించిన ఆలయము.

1. ఉనికి. ఇది యెరూషలేము తూర్పు కొండమీద కట్టించఁబడెను. ఆ కొండమీదనే సాలామోను కట్టడములన్ని యున్నవి (యెరూషలేము B III 1-6 చూ॥). ఆ కట్టడము లన్నిటిని మందిరమని బిలిచిరి. II రాజు 11¹⁰ నందు న్నట్లు దావీదు ఈటెలను డాల్చును ఉంచిన మందిరము దేవాలయముగాక, ఆ కొండమీదనే సాలామోను కట్టించిన కట్టడములలో నొకటి యని తెలిసికొనవలెను. ఈ తూర్పుకొండమీద

దావీదు అకానాయొద్ద కొన్నకళ్లమే దేవాలయపు ఉనికియై యున్నది (II సమూ 24¹⁶ II దిన 31¹).

2. ఆలయమును కట్టించినవారు. దేవాలయము కట్టుటకు కావలసినదంతయు దావీదు సిద్ధపఱచెనుగాని దానిని అతడుగాక అతని కుమారుడు కట్టించినతన యేర్పాటుయ్యెను (II సమూ 76-17 I దిన 176-15). దావీదు పనికొలుపు తాను సిద్ధపఱచిన వాటన్నిటిని (221-5 291-9). సాలూహాను కప్పగించి దానిని కట్టించుమని యాజ్ఞాపించెను.

3. ఆలయపు గోడలు, గుప్తుములు, మోరీయా కొండపైభాగమును చదునుజేసి, దానిని నాప రాళ్లతో గప్పిరి. దానిచుట్టును ప్రాకారపు గోడగలదు. అందులోని గవనులేవి యగుగా:-

(1) ఎత్తు వ్యవరము (II రాజు 15³⁵). రాజైన యోతాను దీనిని గట్టించెను (II దిన 27³). దానియునికి సరిగాఁ దెలియును.

(2) బెహ్యమీనుమీది గుప్తుము. ఇది యెహోవా మందిరమున్న గుప్తుమని యిర్దీ 20² పలకఁ దెలియుచున్నది. అది ఆలయమున కుత్తరకైపున నున్నట్లు కనబడును (యెరూషలేము B III 7 (1) చూ.).

(3) రాజు గుప్తుము. (I దిన 9¹⁸). ఇది ఆలయమునకుఁ దూర్పుగా నున్నది. యెహో 10¹⁹ 11¹ లో నున్న తూర్పు వ్యవరము ఇదే ఆయ్యుండవచ్చును.

(4) క్రొత్తగవని (వ్యవరము). ఇది ఆలయమునకు దక్షిణముగా నున్నది (యిర్దీ 29¹⁰ 36¹⁰).

(5) పల్లెకేరూ గుప్తుము (I దిన 26¹⁶) పడమటగా నున్నది. ఇది ఆలయమునకు నూటిగా పడమట నుండక సాలూహాను నగరమునకు పడమరగా నుండవచ్చును. ఈ పదుమునకు మైల అని అర్థమగుటచే, అది ఆలయమునకు మూల నుండి మైలను తీసికొనిపోవుట కుపయోగింపబడు ద్వారమని కొండటి యభిప్రాయముగాని, ముఠికని కీద్రోను లోయలో పడవేసిరిగావున ఆ యూహ సరియైనది కానట్లు కనబడుచున్నది.

(6) సూరు గుప్తుము (II రాజు 11⁶). దీని పేరున్నదిగాని దాని యునికినిగూర్చి తెలిసికొనుట కెట్టి యాధారమును లేదు.

4. ఆలయపుకొలతలు; భాగములు. ఆలయములోకి ప్రవేశించు ద్వారము తూర్పున నున్నది. ఆలయము పొడుగు 60 మూరలును, వెడల్పు 20 మూరలును, ఎత్తు 30 మూరలునై యున్నది. (I రాజు 6²=II దిన 33⁴). ఆ మూర మన మూరకన్న మూడు అంగుళము లెక్కువ. ఈ కొలతలు బహుశః ఆలయపులోపలి కొలతలై యుండును. ఈ యాలయము రెండు భాగములుగా విభాగింపబడెను.

(1) పరిశుద్ధ స్థలము (I రాజు 6¹⁷ నిర్గ 26²³). దాని పొడవు 40 మూరలు వెడల్పు 20 మూరలు.

(2) అతిపరిశుద్ధ స్థలము (I రాజు 6¹⁶=7⁵⁰ నిర్గ 26³³). ఇది పరిశుద్ధ స్థలమునకు పడమరగా 20 మూరలు చచ్చొక్కిముగా నుండి గోపురమువలె కనబడెనుగాని కొండలు అంకలు పొటబాటుగా వేయబడెననుకొనుచున్నారు. I రాజు 6³ నందు దీనియెత్తు తెలుపబడక పోయినను అది దేవాలయముయొక్క తక్కిన భాగములవలె 30 మూరల యెత్తుగా నున్నట్లు వారభిప్రాయపడెను.

(3) పరిశుద్ధ స్థలమునకు నుండఁ తూర్పున 20 మూరల పొడవును 10 మూరల వెడల్పునుగల ముఖ మంటపమున్నది (I రాజు 6³). II దిన 3⁴ నందది 120 మూరల యెత్తున్నట్లు తెలిసికొనవచ్చును.

5. ఆలయమును కట్టిన క్రమము. గోడల మందమెంతో చెప్పబడలేదు. పైకప్పు మిడ్ల రీతిగా నున్నట్లు లోయను. 20 మూరల వెడల్పుగల గదులను చూలముల పొడవు చాలనందున సంభవమనిచి వాటిని వచ్చును. I రాజు 10¹² లో నున్న చందనపు మ్రాచుల స్తంభము లివియై యుండవచ్చును. దానిలోపటి గోడలను, క్రిందను పైన అంతయు చెక్కలచే కప్పిరి (6¹⁵).

గోడలను రాళ్లతోఁగట్టిరి. వాటి నన్నిటిని కొలతకుఁదగినట్లుగా రాళ్లగులయొద్ద చెక్కి

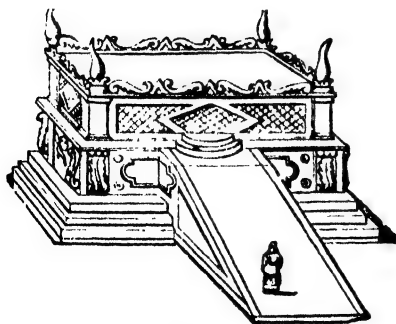
నందున ఆలయమును కట్టినప్పుడు సుత్రేన్యసి వినఁ బడక పోయెను (I రాజు 6⁷). గర్భాలయము లోకి పోవుటకై ఒకవక్త్రము చెక్కలతో తలుపులను చేయించి (6³¹) వాటిని చక్కగా నలంకరించిరి (6³²).

6. ఆలయము చుట్టునున్న గదులు. తూర్పున గాక తక్కిన ప్రక్కలన్నిట ఒక వరుస గదులున్నవి. అవి మూడంతస్తులు ఎత్తుగా నున్నవి. క్రింద అంతస్తు గదులు 5 మూలలును, రెండవ దానిలోనివి 6 మూలలును, మూడవ దానిలోనివి 8 మూలలును వేడల్పుగలవి. ప్రతి అంతస్తు గోడ పూర్తి అయిన పిమ్మట గోడయొక్క మందమును తగ్గించుటచేత నిట్టయ్యెను (6⁶). ఈ మూడంతస్తులు 20 మూలలకన్న ఎత్తుగలవికావు. ఆ గదుల సంఖ్యయు నిత్యమింప పిలువేరుగాని యేహా 41⁶ బటి 30 యుష్కులూహించెదరు. మందిరమునకు విచిత్రమైన పనితో చేయఁబడిన అట్టికీ కిటికీలుండెను (I రాజు 6⁴).

7. ఆలయమందలి సామగ్రి:- ఇవి గుడారము లోని సామగ్రివంటివేగాని కొన్నిటియందు మాత్రము కొద్ది మార్పులు గలవు (గుడారము చూ||).

(1) ఆలయముచుట్టును ఆవరణముగలదు. అందీ దిగువ నుదాహరించినవి గలవు:-

(a) ఇత్తడి బలిపీఠము (I రాజు 6⁴⁴). అది 20 మూలల చతురము గలిగి 10 మూలల యెత్తుండెను (II దిన 4¹). I రాజు 7⁴⁰ లో నున్న చేటలను బూడిదను తీసివేయుటకు చేసిరి. అవి చేటలు గాక ఒక విధమైన పారలవంటివి.

బలిపీఠము

ఈ దుకుచున్న దానిని తీయుటకు కొంకులనుకూడ చేసినట్లు I దిన 2⁴⁷ వలనఁ దెలియుచున్నది.

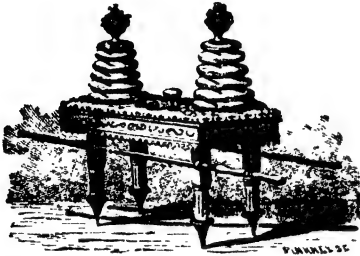
(b) ఇత్తడిసముద్రము (II రాజు 25¹³ I దిన 18¹). అది II దిన 4² నందు పోత పనితో జేసిన సముద్రము అనఁబడును. ఇది స్నానాదులకై వలయు నీటిని సేకరించుట కొఱకైన పెద్ద గంగాళము. మందిరమునకు ముందర కుడిపార్శ్వముగా దక్షిణ దిశయందుంచిరి. అది చిత్రపువనితోఁ జేయఁబడి యలంకరింపఁబడెను (I రాజు 7²³⁻³⁹=II దిన 4²⁻³). దాని వ్యాసము 10 మూలలును ఎత్తు 5 మూలలై యుండెను. అది పన్నెండెద్దుల మీద నిలిచి పువ్వులతో నలంకరింపఁబడెను. దానియందు 9 గవసెల నీరుపట్టును. అసలు నందు ఆ గంగాళములో 1000 బతులు పట్టెనని యున్నది (మానములు III 6 చూ). అహోజరాజు ఈ సముద్రము క్రింద నాధారముగా నున్న ఎడ్లను దీసివేసి ఆ యిత్తడిని తన స్వంతమునకు వాడి ఆ సముద్రమును క్రిందపడవేసెను (II రాజు 16¹⁷). ఈ ఆలయమును పాడుచేసిన బాబెలు వారీ సముద్రమునుకూడ దోచుకొనిపోయిరి (25¹³ యిక్త 52^{17,20}).

(c) పవ యిత్తడితొట్లు (I రాజు 6³⁸), స్నానపు గంగాళములు (II దిన 4⁶). వీటిలో ప్రతిది ఒక్కొక్క స్తంభముమీద నిలుపఁబడెను (I రాజు 7³⁸). ఆలయమునకు కుడిప్రక్కను 5, యెడమ ప్రక్కను 5 గంగాళముల నుంచిరి. ఒక్కొక్కదానిలో 40 బతులు (=360 పళ్లు) పట్టెను. బైబెలును తెనిగించిన వారు వీటిని 720 తూములని లెక్కించిరి. దహన బలులుగా నర్పించు వాటిని కడుగుటకై యీ తొట్లలోని నీటి నుపయోగించిరి గాని సముద్రము వంటి తొట్టియందలి జలమును యాజకుల స్నానాదుకు వాడిరి (II దిన 4⁶).

(d) ఆలయ మంటపము యొక్క రెండు స్తంభములు:-కుడి వైపునున్నదానికి యాశీస్ (=స్థిరత) అనియు, ఎడమవైపునున్నదానికి బోయబి (=బలము) అనియు శేర్ష పెట్టిరి (I రాజు 7¹¹ II దిన 3¹⁷ యిక్త 53^{11,12}). కొందఱిది మంటప స్తంభములందుగాని అలం

కారార్థమై కట్టబడిన ప్రత్యేకముగు ద్వజస్తంభము లని మఱికొండటి యభిప్రాయము. వాటి యెత్తు 18 మూరలును కైవారము 12 మూరలునై యుండెను. వాటి పై భాగమును చక్కగా నలంకరించిరి (I రాజు 717). దేవాలయమునకు సంబంధించిన యిత్రేడి పనియంతయు ఘోనీకే కంసాలియగు హూరాము చేయించెను (II దిన 411).

(2) పరిశుద్ధ స్థలమందలి సామగ్రి :-

సముఖపు రొట్టెలనుంచు బల్ల

(a) సముఖపు రొట్టెలనుంచు బంగారపు బల్ల (I రాజు 748). II దిన 48 నందీ బల్లలు పది యున్నట్లు కనుగొనవచ్చును. మందీ రము నందలి ప్రతిదానిని బంగారముతో పొదిగినట్లు పీటినికూడ పొదిగిరి

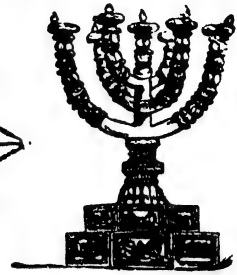
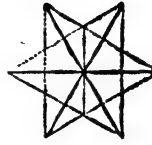
(b) బంగారపు బలిపీఠము (I రాజు 748). ఇదే ధూపవేదిక (నిర్ణ 3735-39). ధూప కలశములు దీనికి సంబంధించినవే (I రాజు 750).

ధూపవేదిక

(c) పది బంగారు దీపస్తంభములు (I రాజు 749 II దిన 47). గుడారమునందు ఒక దీపస్తంభము మాత్రమే యుండెను (నిర్ణ

2531-40) గాని, ఈ యాలయమునందు పదింటిని నిలిపిరి. పరిశుద్ధ స్థలమునందు కుడిచక్కను

దీపవృక్షము

5 ను ఎడమ చక్కను 5 ను పెట్టిరి. పీటికి సంబంధముగా దీపములవత్తులను శుభ్రము చేయుటకు శారులను (I రాజు 749), కత్తెరలను (750), నూనె పోయుటకు గిన్నెలను (750) చేసిరి.

(d) పరిశుద్ధ స్థలమునకును అతి పరిశుద్ధ స్థలమునకును మధ్య దేవదారు పలకతో కట్టిన విభాగమున్నది (I రాజు 616). అతి పరిశుద్ధ స్థలములో ప్రవేశించుటకు ఒకవచ్చెట్లు కర్తవ్యం తెలుపులను చేయించిరి (631). ఆ తెలుపుల ముందట చక్కగా నలంకరింపబడిన యొక తెర గలదు (II దిన 314 మ 2731).

(3) అతి పరిశుద్ధ స్థలములో ఒకటి మాత్రముండెను. అదే మందసము (I రాజు 839). దానిపైని రెండు పెద్ద కరూబులున్నవి. పీటి రక్కలలో నొకటి మందసమునకుపైన ఒకదాని నొకటి అంటెను. రెండవరక్క గర్భాలయపు గోడనంట్లెను (627 87). గుడారమునందవి ముఖముఖిగా నిలుపబడెను (నిర్ణ 2520) గాని, ఆలయమునందట్లుగాక, పరిశుద్ధ స్థలముపైపు చూచునట్లుంచబడెను (గుడారము, మందసము చూ||).

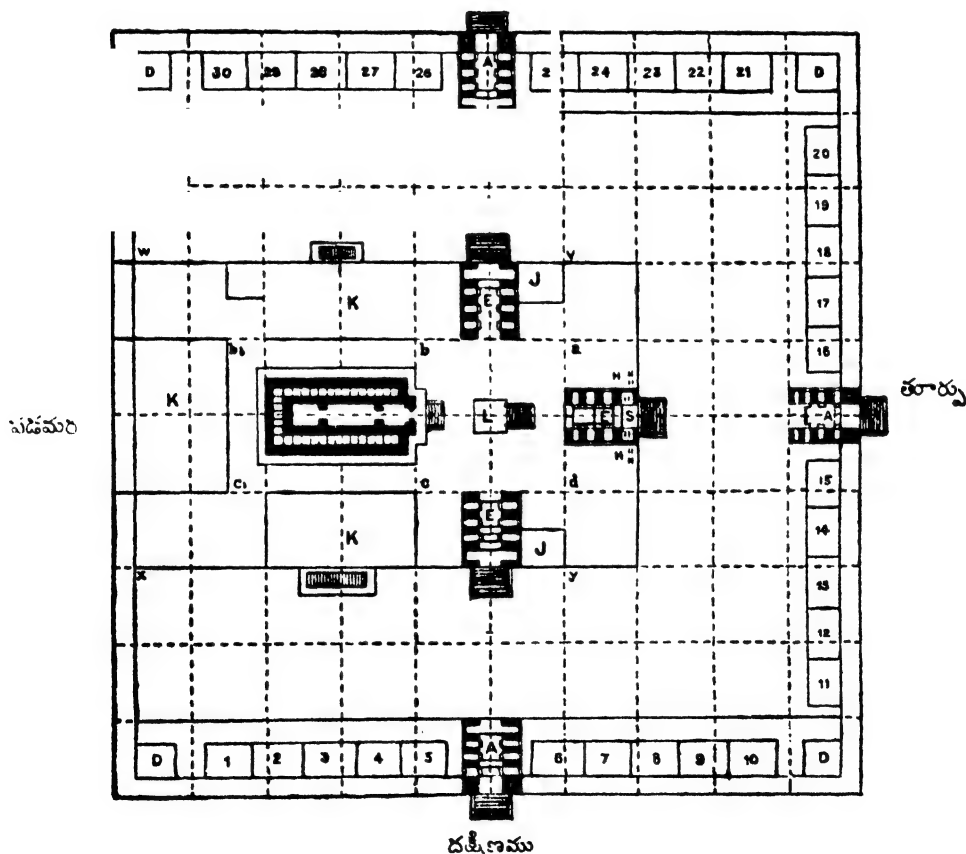
II. యెహెజ్కేలు ఆలయము:-దీని వివరము యెహెజ్కేలు 401-437 నందుండినను, ఇది యెన్నడును కట్టబడలేదు. యెహెజ్కేలు చెఱకాలమున ప్రవచించెను. ఆలయము తిరిగి కట్టబడునని తెలిపెను. ఆ యాలయము మాత్రమేగాక, యెరూషలేమును లోపరహితమైన దగునని నూచించుటకు యెహెజ్కేలీ

వివరమును వ్రాసెను. అందువలననే కొలత లన్నియు అట్టి లోపములేని యేర్పాటులను నూచించును. అవి నూటిగా అట్లే కట్టబడునని యోహాన్నేలు సహిత మనుకొనలేదని నమ్మ వచ్చును. ఏనను, ఆ యాలయముయొక్క భాగ ములును సామగ్రి పస్తువు లన్నియును సాలా మోను కట్టించిన ఆలయము ననుసరించి వివ రించెను.

1. ఈ యాలయము 500 మూర్తుల చతురముగా నున్న ప్రదేశమునఁ గట్టబడినది. దానిచుట్టును ప్రాకారమున్నది (42¹⁸⁻²⁰). దానియందు ఉత్తరమున నొకటియు (42²), తూర్పున నొకటియు (42⁹), దక్షిణమున నొకటియు

(40²⁸) మూడు గుమ్మములు (A) సరిగా మధ్య నుండెను. అవి ఒక్కొక్కటి 50 యేసి మూరల పొడవు. వాటిలో కావలి గదులున్నవి. బయటి ఆవరణపు (B) గోడచుట్టును 30 గదులు (1, 2, 3, ...) ఉండెను. ఈ చుట్టు గోడ మూలలలో నుండు నాలుగుగదుల (D) యందు యజ్ఞములలో ప్రజలు తినడగిన వాటిని వండుకొనిరి. ప్రతిగవనియొద్దనుండి 100 మూరల దూరమున 8 దేసి మెట్లుండెను (40³⁷). వీటి నెక్కిన పక్షమున లోపలియావరణము (v, w, x, y) నకుఁ బోవుచున్నది. అది 300 మూరల పొడవును 200 మూరల వెడల్పును గలది. దీనికిని మూడు గుమ్మములు (E) గలవు. అవికూడ

ఉత్తరము

యెహొశాఫాతు ఆలయము

గదులు గలిగి 50 మూలల పొడవుగా నుండేను
(40⁰⁰, 39⁰⁰, 33⁰⁰). ఈ గుప్తుములకు మధ్య సరిగా

100 మూరల చచ్చాకము (a, b, c, d) గా నున్న స్థలములో బలీపీఠము (L) గలదు (40⁴⁷). తూర్పు

గుమ్మములో లోపలి గుమ్మపు వాకిలిగది (S) యందు నాలుగును ఆ గదికి ఉత్తరమున దక్షిణమున చెటి నాలుగును బల్లలు (H) యధావత్వాదులను నీర్ధపటముట కుంచబడెను (40³⁸⁻⁴²). లోపలి ఆవరణముయొక్క ఉత్తరదిక్షిణ గుమ్మముల నానుకొని రెండు గదులు (J) ఉండెను. ఇవి యాజకులవి.

2. బలిపీఠపు వివరము 43¹³⁻¹⁷ నందున్నది. దానికి మెట్లవలెనుండు నాలుగు ఛాగములుండెను. అన్నిటికన్న అడుగున నున్నది 1¹ మూరల యెత్తుండెను (43¹³). రెండవది 2 మూరలును (43¹⁴) మూడవది 4 మూరలును (43¹⁴) నాలుగవది 4 మూరలయెత్తుండెను (43¹⁵). మొదటి యూడును వేపురికొండ యుంబడిన నాలుగవ దానికి పునాదులుగ నెంచబడును. ఇదే బలిపీఠము. అది 12 మూరల చదరముగలది. దీనిచుట్టు రెండు చూరులు గలవు. ఒకటి చిన్నది, రెండవది పెద్దది (43^{14,17,20}).

3. బలిపీఠమునుండి 50 మూరలు తూర్పుగా ఆలయమున్నది. ఇది ప్రత్యేకింపబడిన స్థలము b, b₁, c₁, c) అనబడిన దానిలో నుండెను (41¹²). ఆలయమునకు మందర 20 X 12 మూరల మంటప మొకటి గలదు. ఆలయములోని పరిశుద్ధస్థలము 40 X 20 మూరలును, ఆత్రి పరిశుద్ధ స్థలము 20 X 20 మూరలు నుండెను. ఆలయపుగోడలు 6 మూరల మందము గలవి. దీనిచుట్టును 30 మేడగదులు గలవు. ఈ కట్టడము 100 మూరల చతురమునందున్నది (41¹⁴). మందరమునకు చుట్టునున్న విడి స్థలము (K) యొక్క ఉత్తరదిక్షిణములయందు యాజకుల కొఱకైన గదులుండెను. ఇచ్చటనే యాజకులు పరిశుద్ధమైన వాటిని తిని (42¹³) తమ పరిశుద్ధ వస్త్రముల సుంచవలసి యుండిరి (42¹⁴).

ఈ యాలయము మిగుల పరిశుద్ధమైనదిగాన అదియు దాని నియమములను పూర్ణముగా రోకికమగు వాటినుండి ప్రత్యేకింపబడవలె ననునదే దీని ముఖ్యోద్దేశమై యున్నది.

III. జెరుబ్బాబెలు కట్టించిన యాలయము దీనినే రెండవ యాలయమనిరి. సాలామెను

గట్టించిన యాలయము నెబుక ద్వైజరుచే నాశనమయ్యెను. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట జెరుబ్బాబెలు ఆధిపత్యముక్రింద నొక క్రొత్త ఆలయమును గట్టిరి (ఎ.బ్రా. 5¹). షేష్యుజరను నూలుపేరుగల జెరుబ్బాబెలు ఆలయపు పునాగిని క్రీ. ము. 537 నందువేసి ఆలయమును 517 సం॥న పూర్తిజేసెను (జె. 47). దీనిని కట్టించుటకు కోరఖు చక్రవర్తి నెలవొసంగెను. నెబుక ద్వైజరు కొందుపోయిన వాఁతె ఆలయమందుండిన సామగ్రులన్నిటిని ఇర్రాడు వారికి తీరుగా నప్పగించి ఆలయపు ఘట్టలకొఱకై చేందాను జెనుచేయవలయునని అనుజ్ఞ నిచ్చెను (ఎ.బ్రా. 17-11 5, 6¹). ఈ పని నెంతటి యాశక్తితో నారంభించినను రెండవ సంవత్సరమునందు సమరయ్యుల, ఇర్రా మిశిత జనుల విరోధములవలన దాని ఆపివేయవలసి వచ్చెను (4). దానిని తిరిగి యారంభించుటకు నెలవు వోలేకనను (6) ప్రజల కుండిన మొదటి యాశక్తి తగ్గిపోవుటచే చాల కాలముదాక వారు దానిని ముగించరైరి. హగ్గయ జెకర్యా ప్రవచనగంభములలో హను ప్రజలకు జేసిన హెచ్చరికలను జూడవచ్చును. దీని ప్రోత్సాహముచే ప్రజల పనిని పునానుకొని చివరకు పూర్తిజేసిరి.

1. రెండవ యాలయము మొదటిదాని క్షమముననుసరించి కట్టబడెను. కోరఖు తాళ్ళిదులలోనున్న కొలతలను (ఎ.బ్రా. 6^{3,4}) సూటిగా ననుసరించి దానిని కట్టినట్లు కనబడెను. ఈ యాలయము క్రీస్తుకాలమువఱకు నిలిచెను. దీనియందు పరిశుద్ధాత్రి పరిశుద్ధ స్థలములుమాత్రమే గాక, యాజకులు వాత్రిము ప్రవేశింపగలిగిన గోకటియును, ఇతరులు ప్రవేశించుటకు వీలయిన గోకటియును, రెండు ఆవరణము లుండినట్లు యోసీ ఫసువలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 13.13.5). సాలామెను ఆలయమందును, దీనియందునున్న సామగ్రులకు చాలభేదముపూడ కలను. ఇతఁడే బలిపీఠమునకు ప్రతిగా రాతితోకట్టిన బలిపీఠము దీనియందుండెను. పది దీపస్తంభములకు బదులు దీనియందు ఏగుకొమ్మలుగల యొకటి దీపవృక్షమున్నది. పది సముఖపు రొట్టెలబల్లలుగాక ఒకటి యందుండెను. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట

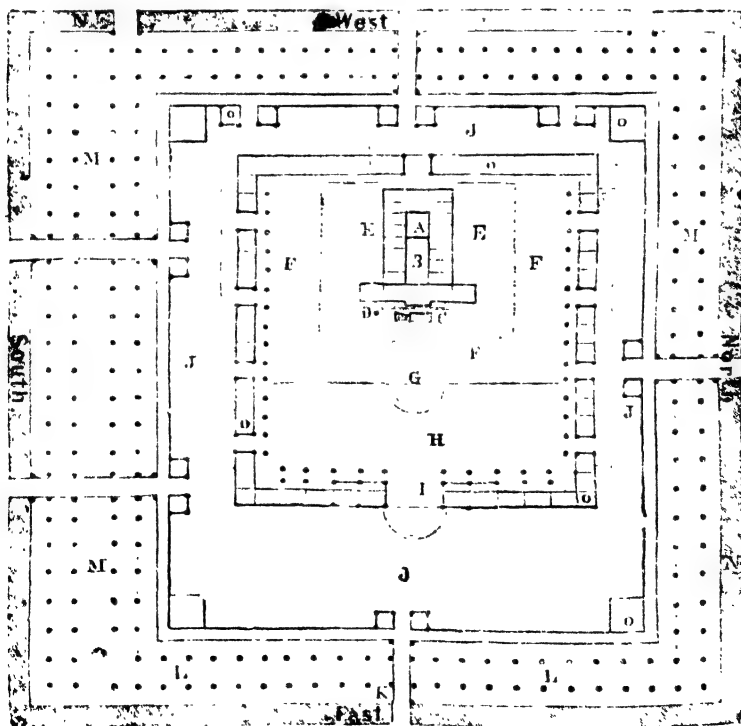

నిబంధన మందసమునుగూర్చి వివరించుచు గాన, ఈ యాలయములోని అతిపరిశుద్ధమైన స్థలమునందలి లేనేలేదు.

2. ఈ యాలయమునకు, నాలుగోము అలయముననున్నంత వైభవము లేకపోయినందున, పరిష్కృతికాలమునందు, చెలనుండి తీరిగివచ్చిన వృద్ధులకు మిగుల హానియు కలిగినను (హగ్గ 2³). ఆలయ మిట్లుండుటవలన యూదులు తమ ఆచారములను క్రమముగా జరుపుకొనుటకు పలు గతి గెను. అంతయుకన్ ఎపిఫనీసు (క్రీ. ము. 165-166), ఈ చూడారములను మాన్యుటకు, ఆలయమునందు అన్యదేవత పేర్ల హాయిలను నిలిపి దానివేదికమీది నుండివారము నిర్మించెనుగానె, ఈ కాలమున నుగ్గ దేవుల నాయకత్వము క్రింది చూడారులు పొగుగుబడి స్వతంత్రులై, ఆలయమును శుద్ధిపఱచి, దానిని తిరిగి పరిష్కరించిరి. క్రీస్తుకాలమునకుండి దీని జూదావర్ధమైన ప్రతిమ పండుగును యూదులచేరించిరి (యోహా 10²²).

ఈ యాలయమును తిరువాళి పెంచి, దివ్యముగా మలంకరించిరిగాని క్రీ. శ. 70 సం.న యెరూషలేము నాశనమగువఱకు, మాత్రము అది నిలిచెను. అప్పుడు సహా రోమీయులు దానిని పాడు చేయుక దాని మలంకారిములను మాత్రము పోదుకొనిరి.

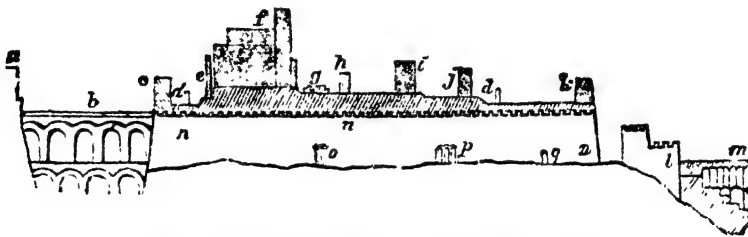
IV. హేరోదు కట్టించిన యాలయము:— హేరోదు యూదులకు రాజైనప్పుడు ఈ యాలయమును తిరిగికట్టబడుట బానుకొనెను. అతఁడు పాతదానిని పడఁగొట్టించక దానికి క్రొత్త కట్టడములను కలిపి, దానిని యలంకరించి పుష్కలమున గమకనే దీనిని ప్రత్యేకమైన అలయముగా నెంచెదగును. దీనిని క్రీ. ము. 19 వ సం.న నారంభించి వాదాపు క్రీ. శ. 63 సం.న పూర్తవేసిరి. క్రీస్తుకాలమున యూదులు దీనిని 46 సంవత్సరములు కట్టిరిని చెప్పిరి (యోహా 2²⁰), అది హేరోదు పనినిగూర్చి చెప్పిన మాట.

హేరోదు దేవాలయపు ప్లాను

ఆలయమును పెంపకము చేయుటకై హోదా దాని చుట్టునుండు స్థలమును విశాలపఱచెను. మోరీయా కొండయంతటిని దేవాలయపు ఆవరణ ములలోఁ జేర్చెను. ఈ దేవాలయము విశాల మైన దనియు, అందమైన దనియు మిగుల ప్రసిద్ధిపడెను. ఆలయమునందలి భాగముల క్రమమును మార్చునన్నను, నూతనమగు భాగము లను వాటికి కలిపెను. అది ముగిసినపిదప లోక మందలి వింతలలో నొక ముఖ్య వింతగా నెంచఁ బడెను. దానియందలి నూతనభాగము తెవ్వి యనఁగా:-

1. దేవాలయావరణము చుట్టునున్న గోడ మీద నానుకొని, స్తంభములపైఁ గట్టబడిన పెద్ద మంటపములు. దక్షిణమునం దీ స్తంభ ములు నాలుగు వరుసలుగా నున్నవి. అట్టి స్తంభములు 162 గలవు. దీనికి రాచమంటపమని పేరు. తూర్పుదిక్కున నున్న మంటపమునం దొక భాగమునకు ఫోలామోసు మంటప మని పేరు (యోహా 10²³ కార్య 8¹¹ 5¹²).

దేవాలయపు దక్షిణభాగమును చూపెడి ప్లాను

(1) ఈ యావరణమందు తూర్పుగా స్త్రీల కొఱకు ప్రత్యేకమైన భాగముకంటి గలదు. దానికి స్త్రీల యావరణమని (Court of Women) పేరు. దీనిలోనే శాసనకపటై లున్నవి (లూ 21¹⁻⁴). అట్టి కాసుకపటైలు ఇతర మంటపములయందు నున్నట్లు కనబడును (యోహా 8³⁰).

(2) స్త్రీల యావరణమునకు పడమరగా మరల 15 మెట్లు ఎక్కినయెడల పురుషులు మాత్రము ప్రవేశింపఁగలిగిన మఱియొక ఆవరణము గలదు. దానిలోకి ప్రవేశించెడి ద్వారము 40 మూరలు వెడల్పుగాను 50 మూరలు ఎత్తుగా నున్నది. శృంగారమను వేవాలయపు

సాలామోసు కట్టించిన దానిశేషము అచ్చట నుండుటవలన దాని కీ పేరు కలిగి యుండ వచ్చును.

2. అన్యత్రయావరణము (Court of Gentiles). ఇది ఆవరణములలోని మొదటి భాగము. అది దక్షిణమున 900 అడుగుల చతుర ముగా నున్నది.

3. లోపలి యావరణము (Inner Court). దీనిలోకి వెళ్లుటకు 14 లేక 15 మెట్లు ఎక్కివలసి యుండెను. ఈ యావరణము చుట్టును 25 మూరల యెత్తుగల గోడయును మంటపములు నున్నవి. ఇశ్రాయేలీయులు కానివా రందులో ప్రవేశించినయెడల మరణ శిక్షకు పాత్రులగుదురని ఆ గోడమీద శాసన ములు వ్రాసిరి. వాటిలోఁ గొన్ని నేటివఱకును గలవు. పాలు అన్యత్ర నిందులోకిఁ దెచ్చెననియే యూదు లతనిపై యబద్ధములు గల్పించిరి (కార్య 21^{28, 29}). ఈ లోపలి యావరణమునం దీ దీగున భాగము లున్నవి.

వ్యవరము ఇదేయై యుండును (కార్య 3⁷) గాని ఇది రూఢియని మాత్రము చెప్పఁజాలము. స్త్రీల యావరణములోకి పోవుటకును ఒక పెద్ద ద్వారము కలదు. అది శృంగారద్వార మని కొందఱి యభిప్రాయము.

(3) పురుషులు మాత్రమే ప్రవేశింపఁగలిగిన యావరణము (Court of Israel) లో కొన్ని కట్టడములు గలవు. వాటిలో నొకటి సన్తెద్రికా సభామందిరము. ఇతరమైనవి ఆయా వస్తు సామగ్రిలనుంచు కొట్లుగా వాడిరి.

(4) పురుషుల యావరణమునకు కొంచె మెత్తుగా మఱియొక యావరణము గలదు. దీనికి యాజకుల ఆవరణమని (Court of Priests)

పేరు. బలిపీఠ మిచ్చటనే యున్నది. యాజకులు గాక యితరులు ఇచ్చటికి బోవుటకు సెలవు లేకున్నను, అర్చణముల నర్పించువారు తమ యర్చణలతోఁబాటుగా నీ స్థలమును సమీపించ నచ్చును.

(5) ఈ యాజకుల ఆవరణముండే దేవాలయము గలదు. ఇది జెరుబ్బాబెలు కట్టించినదే గాని దీనిని చాలమట్టుకు పెంపకముచేసిరి. దాని ప్రక్కలయందు ఇండ్లు కట్టించుటవలన ఇదివఱకు వలె 20 మూరలుగాక దానివెడల్పు 100 మూరలయ్యెను. దాని గోపురముల యెత్తును 100

మూరలు. ఈ యాలయమునందు అతి పరిశుద్ధ స్థలము, పరిశుద్ధస్థలములను రెండుభాగము లక్లే యుండెను. వాటికి మధ్య 3 మూరలు ఎడముగా నుండు రెండు చక్కని తెలులున్నవి. లోపలికి వెళ్లుటకు ద్వారములు ఒకదానికి ఉత్తరమునందును రెండవదానికి దక్షిణముందు నున్నందున ఎవరును లోపలిభాగమును చూడ వీలుగాక పోయెను. క్రీస్తు చనిపోయినప్పుడు లోపలి భాగము కనబడునట్టి తెరలలో నేదో యొకటి చినిగెను (మ 27¹). పరిశుద్ధస్థలములోకి ప్రవేశించుద్వారమునొద్దను ఒక తెరను వేసిరి.

రోమీయులు దేవాలయపు ఉపకరణములను దీసికొనిపోవుట

(6) దేవాలయగోపురము (మ 4¹ లూ 4¹) క్రీస్తు శోధనలనుగూర్చిన చరిత్రయందుమాత్రము ఈ మాట కనబడును. కిర్రోసువైపున నున్న ప్రాకారగోపురములలో నొకటియని కొందఱునుకొనుచున్నారు. అట్లయినయెడల దాని యెత్తు ఆ గోడ గోపురము లదిమాత్రమేగాక ఆ కొండ అంచుతోకూడ కలిసినదని తెలిసికొనినట్లెను. మఱికొండలు పైన (5) లో గుడికి తూర్పుగానున్న మంటపముపై నున్న గోపురమని యభిప్రాయపడుచున్నారు. అక్కడ నుండి క్రీస్తు దూకినయెడల జనులలో నెక్కువ మంది చూచుటకు వీలుండును గావున, ఇదే ఆ గోపురమై యుండవచ్చును.

లోకమందలి వింతలలో నొకటిగా నెంచఁబడిన ఈ దేవాలయము క్రీస్తు ప్రవచించినట్లు (మ 24¹ మా 13¹ లూ 21¹) రాతిమీదఁ దాయి యొకటియైనను నిలిచియుండకుండునట్లు రోమను వారిచే నాశము చేయఁబడెను. క్రీ॥ శ॥ 70

సం॥న రోమనులు యెరూషలేమును ముట్టడించి యున్నకాలమున యూదులు దేవాలయ ఆవరణమును తమకు కొటగాఁ జేసికొని దానిచుట్టునుండు మంటపములను కాల్చివేసిరి. గాని రోమనువారి సేనానాయకుడగు ట్రైటను ఆజ్ఞకు విరుద్ధముగా దేవాలయముకు నొక రోమీయ భటుడు నిప్పు ముట్టించఁగా దానిలో అగ్నిచే కాల్చఁబడునదంతయు కాలిపోయెను (యుద్ధ రి. 3, 1; 4, 5; 5, 1; 9, 2). తరువాత రోమీయులు దాని గోడలను పడఁగొట్టిరి (7, 1, 1). క్రీ॥ శ॥ 136 సం॥కు పూర్వము హాద్రీయను (Hadrian) అను చక్రవర్తి ఆస్థలముమీద ద్యుపతికి (Jupitar) ఒక గుడిని కట్టించి ప్రతిష్ఠించెను. మతభ్రష్టుడగు యూలియను (Julian) అను చక్రవర్తి క్రీ॥ శ॥ 363 నందు క్రీస్తుచెప్పిన ప్రవచనమును (మ 24¹) నిరర్థకముచఁగోరి ఆ యాలయమును మఱి కట్టించ యత్నించెను గాని పునాదుల నుండి మంటలు వెలువడినందున కట్టించఁజాలక

భగ్నమనోరఘుండయ్యెను. ప్రస్తుతము ఆ స్థలము నందు ఓమారు మసీదు అను గొప్ప భవనమున్నది. 1867, 1870 సం॥లలో నొక శిథిల పరిశోధకుఁ డాస్థల సమాపమునందు 100-125 అడుగుల లోతు నఱకు చెత్తచెదారము పడియున్నట్లు కనుగొనెను. ఇప్పటికిని ఆక్కడ పడియున్న మూలరాళ్లు 14 లేక 15 అడుగుల పొడవును 3½ లేక 4½ అడుగుల ఎత్తుగలవై యున్నవి. ఆగ్నేయదిక్కున కనబడిన రాళ్లపై ఘనీకే వారి అక్షరములు చెక్కిబడి యున్నందున సాలూమాను కాలము నుండి ఆ రాళ్లుండవచ్చునని యూహింప నిలగుచున్నది. దేవాలయ ఆవరణము దాదాపు 1000 అడుగుల పొడవుండెనని కనుగొనిరి. దేవాలయమున్నతావు లోయనుండి దాదాపు 200 అడుగుల ఎత్తుగా కట్టబడిన గోడలుగల ఉన్నతస్థలము మీద నుండెననియు తెలిసినది. లోపలి ఆవరణ ములలోకి అన్యులు ప్రవేశింపరాదను వ్రాతలు గల పలకలు ఇటీవలనే కనుగొనబడెను.

దేవాలయశిఖరము దేవాలయము IV 3(6).

దేవుడు (God). దేవునిగూర్చి బైబిలు బోధించు దానిని వివరింపఁదలంచినయెడల బైబిలు యావత్తును వివరింపవలసివచ్చును. బైబిలు దేవుని గూర్చియు, ఆయన పనులనుగూర్చియు తెలుపుచున్న గ్రంథమై యున్నది. బైబిలు దేవుని సృష్టితో నారంభమగుటలు అదికాండమునందు చదివి తెలిసికొనుచున్నాము. మానవులు పాపము చేసినందున, దేవుఁడు వాఁని పాపమునుండి రక్షించుటకు చేసిన పనివివరము వాఁత నిబంధనలో నున్నది. వారాయన గద్దించులను లక్ష్య పెట్టక మూర్ఖచిత్తులు కాఁగా ఆయన వారికి విధించిన తీర్పులవలనను ఆయన పనులు చూడఁగలము. ఇట్లు మానవులు గ్రహించుకొనఁగలిగినంతవఱకు దేవునిగూర్చి వారికి వివరించఁబడినట్లు వాఁత నిబంధనవలనఁ దెలియుచున్నదిగాని, క్రొత్త నిబంధనలో దైవావతారియగు క్రీస్తుద్వారా దేవుని సంగతులు పూర్ణముగా బయలుపడినట్లు చూడఁగలము. బైబిలునందున్న చివరిదగు ప్రకటన గ్రంథము దేవుని పని యెట్లు పూర్తియగునో బయలుపఱచుచున్నది. ఇట్టి బైబిలుబోధలు బహు సంక్షేపముగా నీ క్రింద ముందు వివరింపబడును.

ఈ బోధ ఆరంభమునందే పూర్ణముగా నుండక, క్రమక్రమముగా బైలుపడెను (హెబ్రీ 11:1).

I. మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు పూర్వమున్న బోధలు.

1. అబ్రాహామునకు పూర్వపు బోధలు:—ఇవి యా కాలమునందు జీవించిన మానవుల కందఱి నుండిన బోధలకు సంబంధించినను, ఇతరుల బోధల యందలి తప్పులు అందులో కాన్పింపవు. అదికాండమునందున్న సృష్టిక్రమమున అని బబులోను సృష్టిక్రమము ననుసరించునని శాస్త్రులు తెలిసికొనిరి గాని ఆ క్రమమునందు ఆయా నేపథ్యముల సృష్టించినట్లున్నది గాని అదికాండము నందు అదృష్టియొడిగు దేవుడే సమస్తమును తన నొంటనాత్రముచే సృష్టించెనని స్పష్టముగా నున్నది (ఆది 1). ఆరంభమున అచ్యుతకు నిజీ బోధయే యుండెనని బైబిలు బోధించుచున్నది. దేవుఁడు తన దైవత్వమును, శక్తిని సృష్టివలననే యందఱికి విశదపఱచెనని బైబిలు తెలుగా బోధించును (క్రీస్తు 8, 19 రోమా 1:18-21) గాని, మానవులు పాపముచేసి పరిశుద్ధుఁడగు దేవునికి ధియ పడక, ఆయన దివ్యలక్షణములను మఱచి మూర్ఖముగా విపరీతమైన విగ్రహములను చేసికొని వాటికి మ్రొక్కిరమనది దీని బోధయై యున్నది (1:22-23). ఆది 1-11 అధ్యాయములలో అనేకవేల సంవత్సరముల చరిత్ర బహు సంక్షేపముగా నుండెనను, అది యా చరిత్రయొక్క నార మనఁదగును. అది పురుషులను నోవహాకును దేవుఁడు తన చిత్రమును విశేష ప్రత్యక్షతలవలన కనఁబఱచి నప్పటికిని, మానవులు పాపమువలన చెడి ఈ విధముగా నిజమైన దేవుని నిరాకరించిరిని తెలిసికొనవలెను.

2. అబ్రాహాము మొదలు మోషే వఱకున్న బోధలు:—తనను గూర్చిన సత్యజ్ఞానము నుపదేశించుటకై దేవుఁ డొకని నియమించుకొనెను. అతఁడే అబ్రాహాము (ఆది 12). అతడు ఏక దేవునిగూర్చిన బోధ నంగీకరించెను. అతని సంతతివారిలోనిది వ్యాప్తమగుటకై వారిని విశేష మగు ఒక క్రమశిక్షయందుంచుట అవసరముగ నుండెను. కనుకనే దేవుఁడు ప్రత్యేకమగు దేశమును నియమములును వారికనుగ్రహించెను. ఆ కాలమునందుండిన యితరులకు ఏకదేవుని

గూర్చిన జ్ఞానము బొత్తుగా లేదని బెబిలు బోధించుట లేదు. మెల్క్సెదెకు సర్వోన్నతుడగు దేవునికి యాజకుడు (14¹⁸). అతఁ డొకఁడు మాత్రమే యట్టివాడవుకొన వలెగాదు ఇంక ననేకు లుండవచ్చును గాని, మానవుల చరిత్రను చూడఁగా ఏక దైనిస్థాంతము గలవారగు యూదులు, క్రైస్తవులు, మహమదీయు లందఱును అబ్రాహామున అట్టి జ్ఞానమునకు మూలపురుషునిగా భావించి ఘోషించెదరు. ఆ మతము లందుతప్ప పూజితల నారాధింపక ఏకదేవుని మాత్రము ఆరాధింపవలెనను బోధ ఈ లోకము నందఱి యిరువ మఱములలో లేదని చెప్పుచున్నను. అబ్రాహాము సంభాషింపఁగల మఱి ముఖ్యముగా ఇశ్రాయేలీయుల నెఱుఁగఁగల ఏకదేవునిగూర్చిన బోధ తెల్లు కాపాడఁబడినవో అది పాత నిబంధనయందు పిలవఁపఁబడిన ముఖ్యవిషయమై యున్నది.

3. మాషేకాలమునకు పూర్వము దేవునికి పెట్టఁబడిన పేరులు:—ఎలోహీము (*Elohim*) అను పేరు (ఆది 11:3,5 మొ॥) శక్తి ప్రభావములకు దొనుపునదై యున్నది. ఈ పదము అసలునందు బహువచనాంతముగా వున్నందున, ఆ కాలమునందుండినవారు బహు దేవతాసమ్మిక గలవారై యుండిరిని కొందఱు వాదించుచు గాని అనేక భావలలో చేసినట్లు ఇచ్చటకూడ గౌరవార్థముగా బహువచనాంత ముపయోగించఁ బడెనని తెలిసికొనవలెను. ఈ పదమునకు సంబంధించిన పేరులు ఆదికాండమునం దింకను గలవు. అవెవ్వి యనఁగా:—

(1) మెల్క్సెదెకు ఆరాధించినవాఁడు సర్వోన్నతుడగు దేవుడనఁబడెను (ఆది 14:18-20,22). అసలునం దది ఎల్ ఎల్యోను (*El' Elyon*) అనఁబడెను. సంఖ్యా 24¹⁶ లో ఎల్యోను అని పేరుగానున్న పదమును మహోన్నతుడని తేనిగించిరి. ఇది హొన్నతి వైదికమును సూచించెను.

(2) సర్వశక్తిగల దేవుడు అను పేరు ఆది 17¹ నందున్నది. అసలులోనిది ఎల్ షడై (*El' Shaddai*) అనఁబడెను. ఇది సర్వశక్తిగలవాని ప్రభావమును దెలియఁజేయును. 28³

35¹¹ 43¹⁴ 48³ నందును ఈ పేరు కలదు. ఇది మాషేకాలమునకుఁ బూర్వము దేవుడు తిన్న తాను బైలుపఱచుకొనిన ముఖ్యనామమని నిర్గ 6³ వలనఁ దెలియుచున్నది.

(3) ఆది 21³³ నందు నిత్యదేవుడు అను పేరు గలదు. అసలునందు ఇది ఎల్ ఓలాము (*El' Olam*) అను పదమై యున్నది. అది నిత్యుడగు దేవుని ప్రభావమును సూచించును.

(4) దేవుడు యాకోబుకు ప్రత్యక్షమై తాను బేతేలు దేవుడనని చెప్పుకొనెను. (ఆది 35⁷). అసలునందు అది ఎల్ బేతేలు (*El Bethel*) అను పదమై యున్నది. ఇది ప్రత్యేకమైన పేరుగాక, ఇదివఱకు కలిగిన ప్రత్యక్షతను సూచించెడి నామముగా నున్నది.

(5) ఇదిగాక ప్రభువు అని అర్థ మిచ్చు అదోనై (*Adonai*) అను పదమును గలదు (ఆది 15²⁻⁸ 18^{3,27-30} 20⁴ మొ॥).

(6) యెహోవా (*Jehovah*) అను పేరు సాధారణమైనది (ఆది 2^{2,7} మొ॥). ఆది కాండము 1 అధ్యాయమున ఎలోహీము అను పేరును, 2 అధ్యాయమున యెహోవా అను పేరును వాడఁబడుటచే ఇవి రెండును ఆరంభమున ప్రత్యేకముగ వివరములై తరువాత నొకానొక చరిత్రకారునివలన నొకటిగాఁ చేర్చఁబడెనని యభిప్రాయపడువారు గలరు. ఈ చరిత్రలు జరిగిన వెంటనే వ్రాయఁబడక, అనేక సంవత్సరములలో బిడప వ్రాయఁబడెనను సంగతిని మరువరాదు. యెహోవా అను పేరు మొదట నిబంధనపేరుగా నియ్యఁబడినట్లు కనఁబడును (నిర్గ 31⁴ 6³). ఆ పేరు ఇయ్యఁబడిన పిదప ఆదికాండము వ్రాయఁబడెనని తెలిసికొనవలెను. అందుచేత నా పదమును ఆదికాండముందలి చరిత్రలో నుపయోగింపఁగలిగిరి. ఆ చరిత్రలో నెన్నట యెహోవా అను పదమును సార్వకనామముగా వాడఁదగునో అట్టిచోట్ల దానిని వాడినట్లు ఇతరుల యభిప్రాయమై యున్నది.

4. దర్శనములు మొదలగు వాటియందు దేవుడు మానవుడై యున్నట్లుగా నున్న విషయములు:—ఆదికాలపు చరిత్రయందు దేవుని ప్రత్యక్షతలు మెండుగాఁ గనఁబడుచున్నవి (ఆది

38-34 46-13 98-17 181-15 మొ॥). దేవుడు మానవునివలె వారికి దర్శనమిచ్చినట్లు వీటియందు కనబడును. మానవకోటియొక్క బాల్యదశయం దీరితిగా ఆయన దర్శనమిచ్చుట యత్యవసరమై యున్నది. మనము దేవుని సంగతులను అట్టి పూర్వకాలపు చరిత్రవలన పూర్ణముగాఁ దెలిసి కొనఁజాలముగాని వారి గ్రాహ్యశక్తికొలఁది ఆయన వారికి తన సంగతులను దెలుపుకొనెను. అప్పుడు మాత్రమేగాక నేటివఱకును మనము దేవునిగూర్చి చెప్పనప్పుడు మానవరీతిగాఁ గాక మఱియొకరీతిగా మాట్లాడఁజాలము. అట్లయిన యెడల, మానవకోటియొక్క బాల్యదశలో ఆయన మఱియొకటిగా అట్లు వారితో మాట్లాడె ననుట కట్టి సందియమును లేదు. మోషేకాల మునకు పిమ్మట సహా అతడు దేవుని పూర్ణమహిమను చూడలేక పోయెనను సంగతిని నూచించుటకు దేవునికి వెనుకపార్శ్వమున్నట్లు (నిర్గ 33²³) అలంకార రీతిగా చెప్పబడెను. దేవుని ముఖము అని ఆ వాక్యములోనే చెప్పబడినదియు అట్టి అలంకారమే. ఆయన మనవలెనే చేతులతోను (యెష 45¹²), హస్తములతోను (59¹), క్రేలితోను (నిర్గ 81⁹ భాషాంతరము) తన పనులను చేయుచున్నట్లు వ్రాయబడెను. తన వాక్యమును మన కనుగ్రహించిన ఆయన నోటితో మాట్లాడుచున్నట్లు (యెష 1²) నం దున్నది. దేవుడు సంతాపపడుట (ఆది 6⁶), కోపపడుట (నిర్గ 41⁴) మానవరీతిగా చెప్పబడిన విషయములై యున్నవి (ఉగ్రత చూ॥). మనుష్యులు దేవుని గూర్చి యిట్లు మానవరీతిగా చెప్పట సహజము. అయితే మనము దేవుడు శరీరరీతిగాఁగాక ఆత్మ రీతిగా నున్నాడనునది జైబిలుయొక్క దృఢమైన బోధయై యున్నదని యెంతమాత్రమును మరువరాదు. ఆదికాలములో సహా ఆయన ఏకదేవుడును, ప్రభావము గలవాఁడును, సర్వోన్నతుఁడును, సర్వశక్తుఁడును, నిర్గుణుఁడును, పాపమును శిక్షించువాఁడును ధర్మమును ప్రతిఫలమిచ్చువాఁడునై యున్నట్లు తనన తాను కనుపఱువకొనినట్లు ఆ కాలచరిత్రలో సహా కనబడును.

II. మోషేకాలమునుండి పాఠ నిబంధన చివరి వఱకున్న దేవునిగూర్చిన సంక్షేపబోధ.

1. దేవునిగూర్చి దెలిసికొనుటకీ కాలమునందుఁ జేయఁబడిన విశేష యేర్పాటులు:—ఇశ్రాయేలీయులకు దేవునిగూర్చి బోధించుటకై రెగిన యేర్పాటులు మోషేకాలమునుండి గలవు. అశేవనఁగా:—

(1) ధర్మశాస్త్రమునకు సంబంధించిన యేర్పాటులు. దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులతోఁ జేసిన నిబంధనయు, గుడారమునకు సంబంధించిన నియమములును, యజ్ఞములను గూర్చిన యేర్పాటులును, యాజకత్వమును గూర్చిన నియమములన్నియును ఒట్టివిగాక, దేవునిగూర్చి బోధించుటకైన నూచనలుగా నున్నవి. దేవుడు చేసిన నిబంధనకు నూచనగా యెహోవా అను నామము ఈ కాలము మొదలుకొని వాడుకలోనికి వచ్చెను. అసలుభాషలో క్రిత 68⁴ నందున్న యాహు అను క్లుప్తరూపమునగూడ యెహోవా యని తెనిగించిరి. ఆ పదమునకు ఉన్నివాడు అని శబ్దార్థము. ఈ పదము దేవుని స్వయంభుత్వమును ముఖ్యముగా నూచింపక, ఆయనయొక్క విశ్వాస్యతను నూచించు సార్థకనామ మయ్యెను. దేవుడు పరిశుద్ధుఁడు గాన ఆయన ప్రజలను పరిశుద్ధైర్ధు యుండుననినను సంగతిని ధర్మశాస్త్ర నియమము లేక గ్రీవముగా బోధించుచున్నవి (లేవీ 11⁴⁴ 19² మొ॥).

(2) దేవుని క్రమశిక్షణలను మనము ఆయన గుణలక్షణములను దెలిసికొనఁగలము. పాఠ నిబంధన చరిత్ర యావత్తును అట్టి క్రమశిక్షణగా నెంచదగును. పాపపిషయమైన అర్పణలు కొంతవఱకు కట్టివని ధర్మశాస్త్రము కనబఱచుచున్నది. అంగున్న నీతిబోధలును దానికి సంబంధించినవి. అన్నిటికన్న ప్రవక్తలు దేవుని క్రమశిక్ష యెట్టిదో దానిని మఱింత విశదపఱచిరి. ఏటిద్వారా దేవుడు అద్వితీయుఁడును (యెష 44⁶), నీతిమంతుఁడును (యిర్మీ 12¹), పరిశుద్ధుఁడును (యెష 6³), కనికరముగలవాఁడును (యోవే 21³), ఒక జనముననుమాత్రమేగాక సర్వలోకమునకు దేవుడని (యెష 54¹⁻³) స్పష్టమగుచున్నది.

2. ఇశ్రాయేలీయులు క్రమక్రమముగా దేవునిగూర్చి మఱింత తేటగా నెరుపుకొనిరి. ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రయంతయు నొకటే

రీతిగా నుండక, అనేకమార్పులతో గూడిన చరిత్రయే యున్నది. ప్రతిసారి వారు దేవుని గూర్చి విశేషమైన సత్యములను నేర్చుకొనిరి.

(1) వారు అరణ్యమునుండి కనానులోఁ బ్రవేశించునప్పుడు, తమ యోగ్యతనుబట్టి గాక తన యధికమైన కృపచేతనే, దేవుడు తమను తనకొఱకైన స్వాస్థ్యముగా నేర్పఱచుకొనెనని తెలిసికొనిరి. తమయెడల ఆయన కనుపఱచిన యధికమైన కృపనుగూర్చి తెలుపుటకు, ఈ కాలమున వారు ఆధారము జేసికొనిరి. (నర్గ 20^{1,2} కీర్త 105 యెష 51⁷ యర్థ 29¹ హోషే 9¹⁰ మొ॥).

(2) రాజు లేలుకాలమునందు దేవుఁడు అధిష్ఠించినవానిద్వారా ఈ లోకమునందు తన రాజ్యమును స్థాపించునను సత్యమును ఆయన వారికి నేర్పినట్లు మొదట కనబడుచు (II సమూ 7¹⁶ యెష 9⁷). ఈ కాలమునందే వారిరాజులలోఁ గొందఱు బయలుదేవుతాపూజను దేశము నందు నెలకొల్పఁగా, దేవుని శక్తి ప్రభావములను గనపఱచుటకు ప్రవక్తలు విశేషముగా పనిచేసిరి (I రాజు 17, 18). దేవుని ప్రభావమునుగూర్చి ప్రవక్తలు చేసిన బోధలు వీటికి సంబంధముగా నున్నవి.

(3) దేవుఁడెట్టి షత్రుసాతమును జూపక ఆపరాధులైనయెడల తనవారిని సహా శిక్షించునని చెఱకాలమునందు తెలిసికొనిరి. తనను తీరస్కరించి మఱచినవారిపైను, ఆయన మఱువక వారి నా చెఱనుండి రక్షించుటవలన, ఆయనకు రక్షకుఁడు, విమోచకుఁడు అనునట్టి సార్థకనామములు పెట్టుటకు నేర్చుకొనిరి. శ్రమలమూలముగా నిట్టి రక్షణ కలుగునని వారు గ్రహించి శ్రమపడుచున్న అభిషిక్తునిగూర్చి నేర్చుకొనిరి (యెష 40-53).

3. ఇశ్రాయేలీయులు అన్యజనాంగములచే చుట్టబడియుండఁగా, వారి వాడుకల నభ్యసించుట వారికి నైజమాయెను. అరణ్యముందు సంచారము చేయుట మొదలుకొని (సంఖ్యా 25¹⁻⁹), చెఱకాలమువఱకు (యర్థ 44¹⁵⁻²³) వారు లెక్కలేనిసారులు విగ్రహారాధన నభిమానించి, దేవునివిడిచి అన్యదేవతలను గొలిచిరి. ఇందు వలననే వారికి శిక్షలు పలుమాఱులు సంభవించెను.

వారికిట్లు బుద్ధి భ్రమ కలిగినను పాత నిబంధనలోని నియమములు క్రమశిక్షలు మొదలగునాటి వలన దేవునిగూర్చిన యా దిగువ సత్యములను వారు నేర్చుకొనిరి:—(1) యెహోవా దేవుఁడు ఏకదేవుఁడు (యెష 44⁶). (2) విగ్రహములు వట్టి శూన్యములు (44⁹⁻²⁰). (3) దేవుఁడు పరిశుద్ధుఁడును నీతిమంతుఁడునై యున్నాఁడు. అందుచేత ఆయన ప్రజలను అట్టివారై యుండవలెను (5¹⁶).

4. పాత నిబంధనయందున్నట్లు దేవుని గూర్చిన బోధల నీ దిగువవీరిని క్లుప్తముగా వివరింపవచ్చును. —

(1) యెహోవా ఏకదేవుఁడు (యర్థ 10⁶⁻¹⁰ యెష 42⁸).

(2) ఆయన సజీవుఁడైన దేవుఁడు (యర్థ 4⁸ 10¹⁰). విగ్రహములు నిర్జీవములు (యెష 44⁹⁻¹⁷).

(3) సజీవుఁడగు ఈ దేవుఁడు నిత్యుఁడు (కీర్త 90² యెష 44⁶ 48¹²).

(4) ఆయన సర్వవ్యాపి (కీర్త 139).

(5) సర్వశక్తుఁడు (యెష 43⁶ 45⁹ 50^{4,5} 64¹⁻³). ఆయనకు సైన్యముల కధిపతీయగు యెహోవా యను బిరుదు గలదు. ఇదియు ఆయన శక్తిని సూచించును. ఆయన మొదట యుద్ధదేవుఁడుగా నెంచబడెననియు, అందువలన ఆయనకు సేనలున్నట్లుగా చెప్పబడుననియు కొందఱనుకొనుచున్నారు. దీని ఉత్పత్తి యేది యైనను, అది శక్తి ప్రభావములను చూపించు బిరుదగాని ఆయన యుద్ధదేవుఁడై యున్నట్లు ఆ వాక్యమునందు కించిత్తు నూచనయైనను లేదు (I సమూ 15² 17⁴⁵ యెష 19²⁴ 51⁶ 63⁵ మొ॥). ఆయన సర్వశక్తి ఈ ప్రపంచములను సృష్టించి పరిపాలించుటయందుమాత్రమే గాక, తన ప్రజలను కాపాడుటయందును కనబడుచున్నది. దీనికి నూచనగా ఇశ్రాయేలున కొఘారమైనవాడు అను బిరుదొకటి ఆయనకు గలదు (I సమూ 15⁹). ఆయన వారి సుద్ధరించువాడు (I దివ 29¹¹). దేవుఁడు తన ప్రజలకు బలమును (నిర్గ 15⁹), ఆశ్రయమునై (కీర్త 28^{7,8}) యున్నాఁడు. శైలము, కోట

(18²) ఆత్మనుమర్తము (18³¹ 42⁹ I సమా 2² మొ) అని అలంకారార్థముగా నుపయోగింపఁబడిన పదములును ఇతే శుభ్రము నిచ్చును.

(6) ఆయన పుష్టిజ్ఞాని (యోహ 34²¹⁻²⁵ I సమా 16⁷ సామె 4²²⁻³¹).

(7) ఆయన పరిశుద్ధుడు (నిర్ 15¹¹ యోహ 5¹⁶ 6³ 57¹⁵ లేవీ 11^{4,45}). ఆయన శ్రీశ్రీ యేలీయుల పరిశుద్ధవేపుడు అను నిరుదాసు ఈ లక్షణమునే నూచించును. ఇది ముఖ్యముగా ప్రవక్తల వాక్యములలో కనబడును (యోహ 1⁴ 5¹⁹ 10²⁰ మొ⁵ 50²⁹ 51⁵ యోహ 39⁷ మొ॥).

(8) తానాడిన పాటయగాని చేరిన నిబంధనముగాని తెప్పనివాడు (ద్వీ³ 4³⁰⁻³¹ హో¹ 2¹⁸⁻¹⁹ క్రిర 43³ మొ⁵ 40⁸).

(9) తన విశ్వాస్యతనబట్టి కనికరిముగలవాడు (నిర్ 34⁵ ద్వీ³ 7⁸ యోహ 40¹ కీ 103).

(10) సర్వమునకు సృష్టికర్త (ఆది 1 మొ⁵ 42⁵ 45¹³ కీ 104 సామె 8²²⁻²⁹).

(11) సర్వమును నిలుచు కాపాడుచుండువాడు (యోహ 38,39 కీ 9,9 ఆహా 9⁸ యోహ 19²⁵ 45^{13,18}).

(12) కష్టించువాడును, ఇది ముందుకు మేలుచేయుచు కదురుబాటు కలిగించుచుండువాడును ఆయన యను బోధ ప్రవక్తలు చేసిన బోధలలో విశేషమైనదిగా నున్నది (యోహ 21⁴). మెస్సీయను గూర్చిన పవచనములు దానికి సంబంధముగా నున్నవి (9,11,35 మొ॥). ఎవు గూర్చిన పాత్ర నిబంధన బోధకు తెలిసికొనుటకు మెస్సీయను గూర్చిన బోధలనుకూడ చూడవలెను (మెస్సీయ చూ॥).

పైనున్న క్లుప్తవివరమువలన, పాత్ర నిబంధనలో దేవుని గూర్చిన విశేషబోధ గలదని ఒప్పుకొనక తప్పదు. దేవుడు నిర్గుణుడని కాదు. ఆయన ఒక్కండ్రే నిశ్యుడు. సమసమును ఆయనవలననే కలుగును. ఇది యొకవిధమైన అద్వైత బోధగా నున్నది. అయితే ఆయన ఇతరమైన వాటినికూడ సృష్టింపఁగలడు గాని దేవుడు కానివియు ఈ ప్రపంచమున గలవు.

ఇది యొక విధముగా ద్వైతముల బోధవంటిదైనను శేపులికన్న ఇతరమైనవి నిత్యమగుటగాని ఆయనను సాటియైనవిగాని గాక నిశ్యుడను మీ దేవునిచే సుద్ధాంశుబడుచున్నవి కావున ఇది ద్వైతబోధకు భిన్నముగా నున్నది. బైబిలు గ్రంథము తత్వములను గూర్చిగాక దేవుని నీతిన్యాయములను గూర్చినను, పరిశుద్ధతను గూర్చియు ముఖ్యముగాఁ దెలుపుచున్నది. మనమేలు నిమిత్తము మనము తెలిసికొని లక్షింపఁబడినవి ఇవే కావున అవి ముఖ్యముగా బైబిలునందు వివరింపబడియున్నవి.

III. క్రొత్త నిబంధనలో దేవుని గూర్చిన పాత్ర.

1. సువార్తలలో క్రీస్తుచేసిన బోధలు:—
క్రొత్త నిబంధనయందలి బోధలు పాత్ర నిబంధనలో కొట్టివేయులవిక సంపూర్ణమగు బోధలాయెను. దేవావతారమును క్రీస్తు ద్వైతమునను, ఆయన బోధలవలనను ఇట్లు కలిగెను. మెస్సీయ అనబడిన రక్షకు గూర్చిన బోధలు పాత్ర నిబంధనలో నున్నవి. ఆయన మరణము, మాతృడు కాడగు నునికియు, నా ప్రవచనములవలన దెలియుచున్నది (యోహ 9¹⁻⁷ 11¹⁻⁹ మొ॥) రోబోవునట్టి ఆ మెస్సీయ ఈ క్రీస్తేయని యోహాను చేసిన బోధలో నీ సువార్తయూరింపఁబడును (మ 4 లూ 4 యోహ 1). క్రీస్తుదేవుని పండ్రిగా నెంచి, పండ్రినిండు లక్షణముల నామన కావ్యంబున (మ 54⁴⁵ 69¹⁸ 11^{25,27} యోహ 51⁸ 10^{4,38} మొ॥). ఆయన నీతి కమలన్నియు ఆయన దైవత్వమును వికాసమునకుఁ బుష్కరింపి (మ 21¹² యోహ 51²⁻²⁹ మొ॥). ఆయన మరణ మాయన దైవత్వమును తత్కాలమువఱకు మఱుగుజేసినను, పునరుత్థానముచే దేవుని కుమారుడని ఋజువు చేయుచున్నది (కో¹ మా 1⁷ మ 28 మా 16 లూ 24 యోహ 20 కార్వ 31^{5,16} 13²⁹⁻³⁷ I కొరి 15 నె॥). దేవావతారి యగు క్రీస్తు మాత్రమేగాక, దేవునియొద్ద నుండి బ్రాలుదరు పరిశుద్ధాత్మను గూర్చినదికూడ క్రొత్త నిబంధనలో నున్నది (యోహ 14²⁶ 26^{13,14} కార్వ 1⁸⁻¹¹ 21⁴² మొ॥). దేవుడు తన కుమారునిద్వారాను (హెబ్రీ 1⁴) తన యాత్మద్వారాను (I కొరి

210-16) శిష్యులకు ప్రత్యక్షపటచుకొనినందున దేవునిగూర్చిన విశేషమును బోధలు క్రొత్త నిబంధనలోఁ గనబడును. వాటి కాధారము సువార్తలలో నుండినను వాటివివరము ముఖ్యముగా పత్రికలలో నున్నవి.

2. పత్రికలలో నున్న అపొస్తలుల బోధలు, వీరు చేసిన విశేషబోధల నీ దిగువరీతిని క్లుప్తముగా చెప్పవచ్చును:—

(1) దేవునితొప్ప నుతెవ్వరిని ఆరాధించుటకును స్పష్టముగా బోధించిన అపొస్తలులు క్రీస్తుకు దేవాలియగుట వారోపించి ఆయన వారాధించిరి (యోహా 20²⁶ రోమా 16²⁷ I కొరి 1² 16²²⁻²⁴ II కొరి 12⁶ మైక 1⁶ మొ).

(2) ఆత్మరహితము తిండివలనను, క్రీస్తునలను, పరిశుద్ధాత్మవలనను కలిగినవని ఆయా వాస్తవములనుగా మోడలెచ్చును. ఇట్లు క్లిప్త, తిండి, మనః, మొ. మొదలట్లు రోమా 15¹⁵ I కొరి 15¹⁰ II కొరి 6¹ రోమా, క్రీస్తువలెమైనట్లు రోమా 1⁷ I కొరి 16²³ II కొరి 13¹⁴ లోను కనబడును. అట్లే సమాధానము తిండి పునరుత్పత్తి వాత వే గాన (ఎఫ్ 6²³), పరిశుద్ధాత్మ వలనను మొన్నట్లు రోమా 8⁹ నందున్నది. నిత్యజీవము నుండు హిందువని తిండియును పునరుత్పత్తియు (I యోహా 5^{11,12} రోమా 6²³) పరిశుద్ధాత్మ నుండు మొన్నట్లు రోమా 8⁹ నందు మోడగలము.

(3) తిండియు పునరుత్పత్తియు పరిశుద్ధాత్మ నుండు నని శక్తి ప్రభావముగా నిరూపించునట్లు అనేకచోట్ల చెప్పబడెను (మ 28¹⁹ రోమా 5⁵ 8¹⁻¹⁷ 9⁵ 15³ I కొరి 2¹⁰⁻¹⁶ 6¹⁻²⁰ II కొరి 13¹⁴ గల 5¹⁶⁻²⁴ తిమి 3¹⁷ యోహా 14¹⁶⁻²⁶ 15²⁶ I యోహా 3^{23,24} 4^{2,3}).

ఈ నిదర్శనములనుబట్టి, ఏకదేవుని నమ్మిన శిష్యులు క్రీస్తు దేవుడనియు, పరిశుద్ధాత్మయు దేవుడనియు, తాము కన్నవిన్న వాటివలన సోపూర్ణులైనట్లు చూడగలము. త్రియేక దేవుడను పదము బైబిలునందు లేకపోయినను, వారు తిండిని, పునరుత్పత్తిని, పరిశుద్ధాత్మను ఏకదేవునిగా నంగీకరించి యొప్పుకొనుటచేత వారి బోధ త్రియేక దేవునిబోధ యనుట న్యాయమై యున్నది.

3. బైబిలు బోధలనుసరించి క్రైస్తవ వేద శాస్త్రమునందలి దేవునిగూర్చియున్న సిద్ధాంతములు:—పైన క్లుప్తముగా సుదాహరింపబడిన బైబిలునందలి నిదర్శనము లన్నిటిని సవరించి, దేవునిగూర్చిన ఈ దిగువ సిద్ధాంతములను క్రైస్తవులు బోధించెదరు:—

(1) పాత నిబంధనబోధల నన్నిటిని పై సుదాహరించినట్లుగా నంగీకరింతురు. క్రీస్తును, అపొస్తలులను వాడినట్లే యంగీకరించిరి. ఆయన పృథ్వికరయనియు (మ 5^{34,35} 6²⁶ కార్త 7⁴⁸⁻⁵⁰ 17²⁴⁻²⁸ రోమా 1²⁰ 11³³⁻³⁶ కొలొ 1¹⁵⁻¹⁹ I యోహా 1¹⁻⁴), పశుదుఃఖము నీతిమంతుడను (మ 5³⁻¹⁰ 6³³ 11²¹⁻²⁴ 13⁴¹⁻⁴³ 24⁴⁵⁻⁵¹ రోమా 17²⁵⁻¹⁶ 3²¹⁻³⁰ I యోహా 3¹⁰), స్వేశకుడనును, సర్వజ్ఞునియు (మ 19²⁶ 25³¹⁻⁴⁶ 28⁸⁻³⁰ యోహా 10²⁷⁻²⁹ రోమా 11³³ I కొరి 2^{10,11} I తిమి 1¹⁷), కృపాసంపన్నుడు (మ 5^{7,45} 6^{14,15} 7¹¹ 11^{25,26,29,30} 4⁶నియు బోధించును. పాపిలను నితీంచుటకాయన తన కుమారుని సంపుటచేత, ఆయన ప్రేమార్పణరూపియన లేటగా గ్రహించి ఆ సత్యమును వాటింప దృఢముగా బోధించును. పాత నిబంధనయందు ప్రత్యక్షమైన ముఖ్యతనము పరిశుద్ధాత్మగా క్రొత్త నిబంధనయందు ప్రేమ ముఖ్యమైందె యున్నది (మ 5⁴³⁻⁴⁶ యోహా 3¹⁶ I యోహా 4⁷⁻¹⁰ రోమా 5⁵⁻⁸ 8³⁵⁻³⁹ ఎఫ్ 2⁴ 3^{11,19}). ఈ కంఠము లక్షణములను నిలిపియెవల ఆయన పరిశుద్ధతతో గూడిన ప్రేమ స్వరూపియనిగాని, ప్రేమా స్వరూపియను పరిశుద్ధుడనిగాని చెప్పవలసి నుండును. దేవునిగూర్చిన బోధ లన్నిటిలో నీవి ఉత్క్లిష్టమైనవి. ఈయన మన కందని వాడు కాదు. మనలను కాపాడి పరిపాలించు తిండి. మనలను విమోచించిన విమోచకుడు. మనలను శుద్ధిజేసి యాదరించు పరిశుద్ధాత్మ ఇదే దేవునిగూర్చిన బోధసారము. ఇట్టి దేవునికే మనము సహవాసులను కాగలము. ఆ సహవా సమువలన మనకు ప్రేమశుద్ధి నిశ్చయము కలుగును. అట్టిదేవుడు ఇహపరములయందు మనకుండు అపరములన్నిటిని తీర్చగలడు (యేసు క్రీస్తు, పరిశుద్ధాత్మ చూ॥).

దేవునికి భయపడువాడు భయభక్తులు చూ॥

దేవునికుమారుడు యేసుక్రీస్తు IV 3
(1) (c) చూ॥

దేవుని (యెహూవా) కుమారులు, దేవునిపిల్లలు, దైవపుత్రులు (Sons of God, Children of God). బైబిలులోని కొన్ని వాక్యములయందు దిది మానవులకుగాక దేవదూతలకు పెట్టబడిన పేరైయున్నది (యోబు 1⁶ 21 38⁷). దాని 3⁸ లలోని దేవతలు అనుమాటకు ప్రతిగా ఆసలుభాషలో దేవునికుమారులు అను నర్థమిచ్చు పదమున్నది. అది 6⁸ లోని దేవుని కుమారులుకూడ అట్టి దేవదూతలే యని సాధారణముగా ననుకొందురుగాని కొందఱు దిది దేవునియందు భక్తిమంచిన పేరు సంతతి వారికిగల దిరుదని యనుకొందురు. కీర్త 82⁶ లో న్యాయాధిపతులకు దేవునికుమారులు అను దిరుదు కలదు (యోహా 10³⁴). ఇదేవిధముగా కీర్త 29¹ 89⁶ లలో నుండు దైవపుత్రులు అను పదము కూడ గొప్పవారినిగాని దేవదూతలనుగాని సూచించును. 2⁷ II సమా 71⁴ లో ఇది రాబోవు మెస్సీయ యను రాజునకు పెట్టిన పేరై యున్నది.

పైఁజెప్పిన వాక్యములలో తప్ప దేవునికుమారులకు సంబంధముగ నున్న పదములన్నియు దేవునికి మానవులకునుగల సంబంధమును తెలుపును. సృష్టి వలననే యందఱును దేవుని పిల్లలని యొకవిధముగా చెప్పఁదగును (మలా 21⁰ కార్య 17²⁵). అయితే యీ మాటలను బైబిలులో ఇట్టి యర్థముతో నుపయోగించఁరైగాని దేవునికిని మానవులకును గలిగిన విశేషసంబంధమును చూపుటకే ఉపయోగించుకొనిరి. ఇట్లు ఇశ్రాయేలీయులు నా కుమారుఁడు అనఁబడెను (నిర్గ 4²² హోషే 11¹ యెష 1^{2,3} కీర్త 103³ మొ॥). ఇశ్రాయేలీయులు తమ యిబ్బందులలో తండ్రి భావముగల దేవుడని జ్ఞాపకము చేసికొని యాదరింపఁబడిరి (యిర్మీ 31^{9,13-30} యెష 63¹⁶ 64⁸⁻¹²). చెఱకుఁ బిమ్మట ఇశ్రాయేలీయులను తిరిగి పోగుచేయుట కుమారులను కుమార్తెలను తిరిగి పోగుచేసినట్లుగా నెంచఁబడెను (43⁶). ఇశ్రాయేలీయులు తమ

బట్టియే దేవునికుమారులై యున్నారను బోధ పాఠ నిబంధనలోకూడ కనఁబడును. ద్వితీ 32⁵ లో వారిలోని దుష్టులు ఆయన పుత్రులుకారు అని యున్నది. దుర్భాగ్యతల చేతనే వారు దేవుని ప్రజలు కారైరి (హోషే 2⁹). కుమార స్థితికిఁదగిన నడతయుండక పోయినయెడల దేవుఁ డట్టి కుమారస్థితి నంగీకరింపక యుండును (మలా 1⁶). దేవుని కుమారులనఁబడువారు ఆయనకు విధేయులై ఆయనయందు నమ్మకముంచెదరు అను బోధ ఈ విధముగా పాఠఁ నిబంధనలో నున్న దనుటకు సంశయమేమియులేదు.

క్రొత్త నిబంధనలోకూడ ఇదే ముఖ్యబోధయై యున్నది. దేవుఁడు మనకు తండ్రియనునదే క్రీస్తు దేవునిగూర్చి మనకుచేసిన బోధలన్నిటిలో ముఖ్యమైనదై యున్నది (మ 6^{10,32} లూ 11¹³ 12³² మొ॥). దేవునికి అందఱియెడలను తండ్రి భావము కలదు (మ 5⁴⁴⁻⁴⁵) గాని మనము ఆయన పోలికగా మార్చఁబడుటవలననే మనము విశేష రీతిగా ఆయన కుమారులమని యనఁబడుటకు తగిన వార మగుదుము (4^{9,45} = లూ 6³⁵). మనము ఆయనను విశ్వసించుటచేతనే (యోహా 1¹² 11³² I యోహా 3^{1,9,10} గల 4^{9,3,6}) అట్టి పిల్లలము కాఁగలము. ఇది పరిశుద్ధాత్మ మనలో పుట్టించు భావమై యున్నది (రోమా 8¹⁴ గల 4⁶ స్పీక్రు తము చూ॥). ఈ పిల్లల సావ్యస్థమెంత గొప్పదో అది యిప్పుడు కనఁబడక ఇకవిఁదట బయలుపఱచఁబడును (రోమా 8¹⁷⁻²⁵ గల 4¹⁻⁷ ఎఫె 1¹⁴⁻¹⁸ I యోహా 3² ప్రక 21⁷).

దేవుని కొండ. ఈ మాటచే తెనిగించబడిన రెండు హెబ్రీ పదములు గలవు.

1. (God's Hill). I సమా 10⁵ నందున్న గిబియాత్ అను పదము దేవుఁడు అనుదానితో కలుపబడి దేవునికొండ యని తెనిగింపఁబడెన ఇది గిబాను నూచించునని యభిప్రాయపఁచున్నారు (గిబా చూ॥).

2. (Mountain of God). యెహె 4³ నందు దేవునికొండ యని తెనిగింపఁబడిన మఱియొకటియై యెహెజ్కేలుకు దర్శనమం ద పడిన దేవాలయములోని బలిపీఠమును నూచును (దేవాలయము II 2 చూ॥).

దేవుని కోపము ఉగ్రత చూ॥

దేవుని గొర్రె పిల్ల (The Lamb of God). యూదులర్పించిన బలి పశువులలో గొర్రెపిల్ల బహు సాధారణమైనది. దేవునికర్పించ వలసినవాటిని అది ముఖ్యముగా నూచించెను. దీనిని అనుసరించి బాప్తిస్మమిచ్చిన యోహాను యేసునుచూచి దేవునిగొర్రెపిల్ల అనుపేరు ఆయ నకు పెట్టెను. ఇది యెష 53 లో వధకు తేబడు సాధువగు గొర్రెనుగూర్చిన సంగతిని నూచించుచు దీని నెత్తెననుటకు సంతయములేదు. అదే నూచన యిర్మీ 11¹⁹ లోను గలదు. మఱియు పస్కాసమయమునందు అర్పింపబడిన గొర్రె రక్తముచే ఇశ్రాయేలీయులకు విగుప్తుదేశమునుండి కలిగిన విమోచనమును (నిర్గ 12³¹⁻³⁸) మనస్సు నంగంచుకొని యోహానీషేరును ఆయనకుపెట్టి యుండె ననవచ్చును (యోహా 1²⁹). ఇదే భావముతో పేసుకుడు క్రీస్తును గొర్రెపిల్ల యను బిరుదు నాకోపించెను (I పేతు 1¹⁹). పైనున్న వాక్యములనుబట్టి క్రీస్తును పెట్టబడిన ఈ బిరుదు ఆయన నిర్దోషత్వమును మానవులకొఱకాయన అర్పింపబడుటను, ఆయనద్వారా కలిగిన విమోచనము అను నీగొప్ప సత్యములను కనబఱచుచున్నదని చూడవచ్చును.

ప్రకటన గ్రంథములో గొర్రెపిల్ల యను బిరుదు క్రీస్తును 27 మారులున్నది (ప్రక 58, 8, 12, 13 6¹ మొ॥). అందులో వాడబడిన గ్రీకుపదము పైనున్నదానికి వేఱుగా నున్నను దానిసంగతి ఒకటేయైయున్నది. ప్రకటన గ్రంథముందలి నూచనలలో క్రీస్తుమరణముచే కలిగిన విమోచనము ముఖ్యముగా నూచింపబడెను.

దేవునితల్లు తిరుగుట మారుమనస్సు చూ॥

దేవుని రాజ్యము, పరలోక రాజ్యము (Kingdom of God). ఈ రెండు పదములు నొకటే యర్థమిచ్చును. మత్తయి యను సువార్తకుఁ డొకఁడు మాత్రమే పరలోకరాజ్యమును పదమును వాడెనుగాని తక్కినవారు దేవునిరాజ్యమని వాడిరి. యూదులు దేవునిపేరును వాడక, దానికి ప్రతిగా పరలోకమునుపదము నుపయో

గించిరి. యూదులకు వ్రాసిన మత్తయి పరలోక రాజ్యమునుమాటను తన సువార్తలో వ్రాసెను.

I. పాత నిబంధనలో దేవుని రాజ్యమును గూర్చిన బోధ:—దేవుని రాజ్యమునుగూర్చిన బోధ ముఖ్యముగా క్రొత్త నిబంధనకు సంబంధించి యున్నను, దానిని గూర్చిన నూచనలు పాత నిబంధనయందును గలవు. ఇశ్రాయేలీయులు దేవునికి యాజకరూపమైన రాజ్యముగా నున్నారు (నిర్గ 19⁹). గిర్గాసు ఇశ్రాయేలీయుల నేల నొల్లక యెహోవా మిమ్ము నేలునని చెప్పెను (న్యాయా 8²³). ఇశ్రాయేలీయులు తమ కొక రాజు కావలెనని కోరినప్పుడు దేవుఁడు సమూయేలుతో వారు నిన్ను విస్మరించ లేదుగాని, తిమ్మును ఏలకుండ నన్నే విస్మరించి యున్నారు అని చెప్పెను. ఇవన్నియు పాత నిబంధన కాలమునందు సహా దేవుని ప్రభుత్వమున్నదని నూచించుచున్నవి. రాజులకాలమునం దట్టి నూచనలంతగా తేటగా నున్నట్లు కనబడక పోయినను, ఇశ్రాయేలు యూదా రాజ్యముల యేలికలు తమ దుర్మార్గతలవలన పాడయిపోగా, దేవుఁడు వారిని తీసివేసి తన స్వంతరాజ్యము వారి కిత్తునను ప్రవచనములు మెస్సీయానుగూర్చిన ముఖ్యప్రవచనములై యున్నవి (యెష 11¹⁻⁴ 91⁷ యిర్మీ 23⁵ యెహె 37²⁴ మీకా 5² మొ॥). యెహోవా తానే వారికి రాజు వారి నేలునను సంగతి ప్రవక్తలుకూడ ప్రకటించుచుండిరి (యెష 43¹ 44¹). దేవుఁడు రాజును సంగతిని నూచించు కీర్తనలు గలవు (క్రీ 93-100). ప్రకటన గ్రంథము నందున్న రీతిగానే దానియేలు గ్రంథమునందును గూఢార్థమును అలంకారములు చెప్పబడెను. అంత్యదినములలో నది సర్వలోక రాజ్యమగునను బోధ అందులో తేటగా కనబడును (దాని 3, 7, 11). పాత నిబంధన క్రొత్త నిబంధనకు మధ్యగా నున్న అప్రమాణిక గ్రంథములలో అట్టి బోధ లనేకములు గలవు. క్రీస్తులోకములో నున్న కాలమునందు యూదులు పరతంత్ర పాలనకు లోనయి మెస్సీయ వచ్చి నప్పుడు, తిమ్మును విడిపించి అట్టి రాజ్యమును స్థాపించు ననుకొనిరి (లూ 17²⁰) గాని యది అప్రీయరాజ్యమని గ్రహింపక పూర్ణముగా లోక రాజ్యమని యనుకొనిరి.

II. క్రొత్త నిబంధనలో దేవుని రాజ్యమును గూర్చిన వాదనలు:—దేవుని రాజ్యము సమీపముగా నున్నదను బాపీ ప్రమిచ్చు యోహాను బోధ (మ 3⁹) అతనివనికీ మాత్రమేగాక క్రొత్త నిబంధన బోధలన్నిటికీ శ్రుతిగా నెంచవచ్చును.

ఆకాశరాజ్యమును గూర్చిన బోధ క్రీస్తు బోధలలో నొక ముఖ్యమయమై యున్నది. ఈ మాటగాని దేవుని రాజ్యమును మాటగాని సువార్తలలో 120 మారులకన్న నెక్కువ కనబడును. యోహాను సువార్తలో నది రెండు మారులు మాత్రమున్నను, దానికి ప్రతిగా నిత్యజీవమును పదమడే యర్థమునందు వాడిరి (యోహా 10²⁸ 12²⁵). మానవులు రక్షింపబడుటయే ఆయా వాక్యములలో దేవుని రాజ్యమందు ప్రవేశించుట యనువానికి సమానముగా నున్నది (యోహా 5³ 10⁹). ఇట్లే లూ 18¹⁸ నందలి నిత్యజీవము, 18²⁴ లోని దేవుని రాజ్యము, 18²⁶ లోని రక్షణ యను మాటలు ఒకటే యర్థమిచ్చుచున్నవి.

1. రాజ్యము అను పదమును వాడిన విధము. ఇది కనబడు వాక్యములన్నియు, దేవుని రాజ్యము అను దానిని నాలుగు విధములుగా వాడినట్లు తెలుపుచున్నవి. (1) దేవుని రాజ్య మొక స్థలమును సూచించును. అందులో ప్రవేశించుటకుగూర్చిన వాక్యములన్నియు అదే యర్థము రిచ్చును (మ 7²¹ 18³ మా 10¹⁵⁻²³ లూ 18^{24, 25} మొ). అందులో ప్రవేశించుటకు ప్రయాసపడవలెను (మ 7^{13, 14} 11¹²). అందుజేరు వారి కమితానంద సౌఖ్యములు సమ కూరును (26²⁹ మా 14²³ లూ 22^{18, 26}). (2) దేవుని రాజ్యమొక స్వాస్థ్యముగా నెంచబడును. ఇట్లు ధన్యత వాక్యములలో అది బీదల యొక్కయు, హింసించబడు వారియొక్క స్వాస్థ్యమై యున్నది (మ 5^{3, 19}). అది పిల్లల పంటి వినయమనస్కుల భాగ్యమనును (లూ 18^{16, 17}). దానిని పొందుటకు తగనివారియొద్ద నుండి అది తీసివేయబడి, తగినవారికీయ్యబడు స్వాస్థ్యముగా నున్నది (మ 21⁴³). వివాసులగు వారికొద్ది సమూహమునకది స్వాస్థ్యమగును (లూ 12³²). అది యన్నిటికన్న గొప్ప స్వాస్థ్యమై యుండుటయట్టి (మ 13⁴⁴⁻⁴⁶),

దానినే నెదకుట వివేక కృత్యమైయున్నది (6³³ లూ 12³¹). (3) దేవుని రాజ్య మొక సమాజముగా నెంచబడును. ఆరంభమున నది మిగుల చిన్నదిగా నుండినను చాల వృద్ధిగనును (మ 13³¹ మా 4⁹). అందులో చేరువాడు రాజ్య సంబంధులననుడెదరు (మ 13³⁸). ఇతరమైన సమాజములలో నున్నట్లుగా దీనియందును ఉద్యోగస్థులుండుట యవసరముగా నున్నదిగాని పేరు అధికారులు గాక సేవకులైయుండురు (20²¹⁻²⁸). (4) దేవుని రాజ్యమొక యుగముగా పరిగణింపబడును. ఈ వాక్యములలో నది లోకాంతము అను పదమునకు సాటిగా నున్నది. దానియేలు షిర్షనములలోని రాజ్యమిట్టిదై యుండెను (దాని 3, 7, 11). నీ రాజ్యము నెచ్చిగాక అను ప్రార్థనలో దానిరాకడకై యెదురు చూచుచున్నాము (మ 6¹⁰⁻¹³ లూ 9^{2, 11}). సిద్ధపడిన వారు అందులో సారిభాగ్యులగుదురు (మ 25¹⁻¹³). నమ్మకస్థులకందులో ప్రోఫలమును, అపవద్ధకస్థులకు శిక్షయు కలుగును (25¹⁵⁻³⁰). ఆ రాజ్యమును దాని నియమములను క్రీస్తు తీర్చుదినమున పూర్ణముగా ప్రత్యక్షమగును (25³¹⁻⁴⁶). ఇదే మా 10³⁰ లో నుండు రాబోవులోకము. ఇది యిహమందున్నదానికి భిన్నమై పరిమందు ప్రాప్తియవాటిని సూచించును (లూ 18³⁰).

నివిన పండితులలో గొందఱు క్రీస్తు వైసున్న నాలుగింటిలో చివరిదానిని గూర్చి మాత్రము బోధించినట్లునుకొనుచున్నారు. క్రీస్తా నూతన యుగము అతి సమీపముగా నున్నదను అభిప్రాయముతో తన బోధలన్నిటిని జేసెనని వారి తలంపు. వారు ఆయనజేసిన బోధలన్నిటిని గూర్చి తలంచక వాటిలో నొక్కదానినిగూర్చి మాత్రమే తలంచుటవలన కలిగిన పొరపాటని చెప్పవలెను. దేవుని రాజ్యమీ లోకమందే యున్నది (లూ 17²¹). అదిలోకమునందే వృద్ధి యగుచున్నది (13^{31, 32}) గాని అది లోపసహితమైనదిగా నున్నది (మ 13²⁴⁻³⁰). లోకాంతమున అది సంపూర్ణముగా వచ్చును (25). ఈ బోధలు భిన్నములుగాక, ఒకదాని నొకటి పరిపూరితము బోధలని దెలిసికొనవలెను.

2. అపొస్తలులు దేవుని రాజ్యమునుపదమును వాడినవిధము. క్రీస్తుబోధకును అపొస్తలుల

కోధము పూర్వ విక్రమము గలదు. వారును దేవుని రాజ్యమునుపదమును ఆయా విధములుగా వాడిరి. హింసింపబడు వారి యాదరణ నిమిత్తము తన పత్రికలను వ్రాసినపేతురు ఆ రాజ్యమును ముఖ్యముగా క్రీస్తు తనవారిని రక్షించుటకు ఎచ్చుకాలముగా నెంచి దానినిగూర్చి వ్రాసెను (I పేతు 17⁸ 41³ 45⁸). యాకోబు దానిని దీనుల స్వాస్థ్యముగా నెంచినను, అది యింకమీఁదట కలుగఁజొవు భాగ్యముని తాను హెచ్చరికచేసిన క్రైస్తవులకు వ్రాసెను (యాకో 2⁵) యోహాను తన పత్రికలలో నిత్యజీవమును పదమును ఎక్కువగా వాడెను. అది విశ్వాసు లకు ఇప్పుడు సహా కలిగినను నిత్యముండు స్వాస్థ్యమై యున్నది (I యోహా 5^{11,13}). ప్రకటన గ్రంథమును చూడఁగా విశ్వాసులు ఇప్పుడు దేవునిరాజ్యములోని వారైనను (1⁵ 5¹⁰), ఆ రాజ్యము అనేక యున్నతములతో వ్యాపింపఁచేయుబడి పూర్వజముమనోందునట్లు ఆ గ్రంథము యావత్తులో కనబడును. పాలు పత్రికలలోకూడ ఈ రెండు విషయములు కనబడును. క్రైస్తవులు ఇప్పుడే దూరస్థులుకాక ఈ రాజ్యమునందలి పాలిభాగస్థులై యున్నారు (ఎఫె 2¹⁹). విశ్వాసమువలన నిప్పుడు క్రీస్తు రాజ్య నివాసులముగా యున్నాము (కొలొ 1¹³). అయినను ఇది క్రీస్తురాకడకు సంబంధించినదై (II తిమో 4¹), ఇంకమీఁదట మనకు స్వాస్థ్యముగా నియ్యబడును (I కొరి 6^{9,10}).

ఈ రాజ్యము ఇశ్రాయేలీయులు అను ఒక బహుంగముదేగాక అందఱి కొఱవైనది (ఎఫె 3⁶ రోమా 9^{31,32}). అందఱు సాపమునుగూర్చి పశ్చాత్తాపపడి, క్రీస్తునునమ్మి అందులో చేరిం గలరు (మ 16¹⁶ కార్య 3¹⁹ 17³⁰ రోమా 1¹⁶). ఇందులో చేరువారు దేవుని కుమారులై యొకరితో నొకరు సహవాసులై యుందురు. ఇట్టి లోకములో నారంభింపఁ బడినపని పరలోకములో పూర్తియగును (I కొరి 2⁹).

వేవోక్తి (Burden, Oracle). ప్రవక్తలు వాడిన యొక హెబ్రీ పదమును మన తెనుగు బైబిలులో దేవోక్తి యను పదముచే తర్జుమాచేసిరి (యెష 13¹ 14²⁸ 15¹ మొ॥ యెహె 12¹⁰ నహూ 1¹ హబ 1¹ జెక 9¹ 12¹ మలా 1¹). దాని అసలు

అర్థము భారము లేక కష్టము అగును. సాధారణముగా ఒక శిక్షా ప్రకటనను బైబిలులో ఈ పేరు కలదు. యిర్మీ 23³³⁻³⁸ చూడఁగా అది ప్రవక్తలకు అలవాటైన మాటయైయున్నట్లును దాని యర్థమును గ్రహింపకయే అబద్ధ ప్రవక్తలు ఈ మాటను వాడి నట్లును స్పష్టమగును. అంగుచేతనే యిర్మీయా దానిని చులకనగా వాడిన యబద్ధ ప్రవక్తలను గద్దించెను.

క్రొత్త నిబంధనలో ఒక గ్రీకుపదమునుకూడ ఈ మాటచే తర్జుమాచేసిరి (రోమా 3² హెబ్రీ 5¹² I పేతు 4¹¹). అది చలుకుట యను నర్థము నిచ్చునుగాని సాధారణముగా సంత్రముల నుచ్చరించిన వారి దైవికమాటలని అన్యులనుకొని ఈ మాటల నుపయోగించుకొనిరి. ఇదే పదమును కార్య 7³⁸ లో జీవవాక్యములు అను పదముతో తర్జుమాజేసిరి. ఇచట వేటినిగూర్చి యీ పదమును వాడినో అవి మానవవాక్కులుగాక దేవవాక్కులనునదే దాని భావమైయున్నది (దేవవాక్కు చూ॥).

వేళ ప్రజలు ప్రజలు చూ॥

దేహమును కోసికొనుట నరుకులు, గాయపఱచుట, వీరుకొనుట (Cuttings in the flesh). ఇప్పుడు యుద్ధమునకుగాని ఉక్త కమునకుగాని నూచనగా దేహమును కోసికొనుట ఇశ్రాయేలీయులలో మాత్రమేగాక (యిర్మీ 16⁶ 41⁵ 47⁵ 48³⁷) వారి చుట్టునుండు అన్యులలోను ఒక వాడుకగా నుండెను (I రాజు 18²⁸), గాని అది నిషేధింపబడెను (లేవీ 19²⁸ 21⁵ ద్వితీ 14¹ సేరిములు శీక్షలు III 5 చూ॥).

దేహసంరక్షకులు, దేహాంసరక్షకుల అధిపతి (Guard, Captain of Guard). పోతీఫరునకును, నెబూజరదానుకును రాజదేహ సంరక్షక సేనాధిపతియును బిరుదుండెను (ఆది 37³⁶ 39¹ 40^{3,4} II రాజు 25^{8,10,12,15,18} యిర్మీ 39⁹ 40^{1,2,5} 41¹⁰). దీని మూలపదమునకు ఎధించెడి వారిని యర్థముగాన వీరు తలవరులై యుండురని కొందఱి యభిప్రాయము. I దిని 11⁵ నందు వావీదుయొక్క దేహసంరక్షకులని తెనిగించిన పదము వేలొకపదమై కానలివాడు అని యర్థమిచ్చును. కేరతీయులు పెరతీయులు వావీదు

దేహ సంరక్షకులని తలంచుచున్నారు (కరేతీ యులు, పెరేతీయులు చూ॥). అందఱిలో మిగుల నమ్మకమైనవారిని మాత్రమే ఈ పనికి నియోగించుటవలన వారిలో చేరుట ఘనముగా నెంచబడెను. వారి యధిపతి మఱీఘనుడుగ నెంచబడెను. సెబూజరదాను, సెబుకర్నెజరు రాయబారి యొనఱ్ఱు కనబడును (య్యి 52¹²⁻³⁰).

I రాజు 14^{97,98} II రాజు 10²⁵ 11⁴⁻¹⁹ II దిన 12¹⁰⁻¹¹ లో కావలియనియు, కాపుకాయువారనియు, కాయువారనియు తెనిగించిన మూలపదము పరుగెత్తువారిని యర్థమిచ్చును గాన వీరురాజు ముందఱను వెనుకను పరుగెత్తు దేహ సంరక్షకులను నూచించును.

దై

దైవపుత్రులు మాతలు, దేవునికుమారులు చూ॥

దైవభక్తుడు దేవునికి భయపడువాడు చూ॥

దైవధ్యానము (Maschil = దేవునిగూర్చిన ధ్యానము). దావీదు క్రిందల గ్రంథములోని 82, 42, 43, 45, 52, 53, 54, 55, 78, 88, 89, 142 క్రిందల పేరైయున్నది. ఈ పేరు వీటికి సంబంధించినదిగాక ఇతరులచే నాటికి పెట్టబడినదై యున్నది. ఈ క్రిందలలో ముఖ్యముగా దైవధ్యానమున్నందున ఈ పేరును పెట్టిరి (క్రిందల చూ॥).

దైవావేశము (Inspiration, Inspiration of the Scriptures). ఆయా మనుష్యులకు కలిగిన దైవావేశము, దైవిలు అను పరిశుద్ధ రేఖనములకుగల దైవావేశము అను రెండింటినిగూర్చిన దైవిలు బోధను మనము ముఖ్యముగా కనిపెట్టవలెను.

1. ఆయావారలకుఁ గలిగిన దైవావేశము. ఇట్టి యావేశము పరిశుద్ధాత్మచేతనే కలుగును. ఈ యాత్మస్పృహలో పనిచేసెను (ఆది 1² క్రింద 104³⁰ ఊపిరి=ఆత్మ). ఇట్టి ఆత్మావేశమువలననే మానవుడు కీర్తనయయ్యెను (ఆది 2⁷). ఆ యాత్మచేతనే ఆయావారికి విశేష శక్తులు కలిగినవి (న్యాయా 6³⁴ 14^{9,19} నిర్గ 35¹¹). ఆత్మావేశము

ప్రవక్తలలో ముఖ్యముగా కనబడును (యోహా 2⁹ మీకా 3⁸ మొ॥ ప్రవచనము, ప్రవక్తలు చూ॥). దేవుని యాత్మచే మానవులకు జ్ఞానమును (యోబు 32⁸ I రాజు 3²⁸ ద్వితీ 34⁹), ధైర్యమును (న్యాయా 13²⁵ 14⁶), పశ్చాత్తాపమును, నూతన నడతయు (సెహె 9³⁰ క్రింద 51¹⁰ యెష 63¹⁰ యోహా 36²⁶ జెక 12¹⁰) కలుగును. ఇట్టి గుణములను చూడఁగా నివి క్రొత్త నిబంధనలో ఆత్మి ఫలములని పిలువబడిన వాటికి సంబంధములై యున్నవి. క్రీస్తుతానే తన శిష్యులకు ఆత్మను గ్రహించెను (యోహా 20²²). ఆయన పరలోకమున కక్కినపిమ్మట పంతుకొస్తు దినమందు శిష్యుల మీదికి ఆత్మను పంపించెను (కార్య 2⁴). క్రొత్త నిబంధనకాలపు క్రైస్తవులను చూడఁగా ఒక విధమైన ఆత్మవేశముచే వారికి విశేషశక్తులు కలిగెను. ఇవి ఆత్మ వరములన్నియు, కృపావరములనియు నందురు (I కొరి 12, కృపావరములు చూ॥). ఇవెంత గొప్పవైనను విశ్వాసము, నిశ్చయము, ప్రేమ యనువాటికి లోకువవై యున్నవి (I కొరి 13).

అద్భుత శక్తు లీ విధముగా ఆత్మావేశమువలన కలిగినవని చెప్పినను అవిగాక క్రైస్తవులకు సాధారణముగా నుండవలసిన సద్గుణములుకూడ ఆత్మ వలననే కలుగును. కావున అవికూడ ఆత్మఫలములై యున్నవని చెప్పబడును (గల 5^{22,23}). వింతలనుచేయు శక్తులనిచ్చు అట్టి విశేష వరములకును క్రైస్తవ బ్రతుకుకు కావలసిన ఇట్టి సాధారణ శక్తికిని మధ్య బోధకులు తమ బోధనని జయకరముగ చేయునట్లు కావలసిన ప్రత్యేకమున వరములుకూడ గలవు. అవికూడ ఆత్మావేశమువలన పొందవలెనని తెలిసికొనవలెను (రోమా 12^{6,7,8} I కొరి 12²⁸ కృపావరములు చూ॥).

2. పరిశుద్ధ రేఖనములకుగల దైవావేశము. పరిశుద్ధ రేఖనములు మానవుల శక్తి వలనగాక దైవాత్మి శక్తిచే వ్రాయబడుటవలన అవి సాధారణమైనవిగాక దైవావేశమువలన రచింపబడినవని తెలిసికొనవలెను. క్రీస్తు స్వంత మాటలనుబట్టి, ఆయన దేవుని నెఱుఁగుటచేతను (మ 11²⁷) తన సంగతులను గాక తనను పంపిన తండ్రి సంగతులను పలుకుచున్నట్లు చెప్పటచేతను (యోహా 7^{16,17}) ఆయన మాటలు దైవావేశము గలిగినవని తేటయగుచున్నది. క్రొత్త నిబంధనలోని గ్రంథ

ములను వ్రాసినవారు ఆత్మచే నడిపింపబడిరని శ్రీస్తు తన శిష్యులకు చేసిన వాగ్దానములనుబట్టి తెలిసికొనఁగలము (14³⁶ 16¹³). క్రొత్త నిబంధన గ్రంథములన్నియు ఆ వాగ్దానము పొందిన వారిచే రచింపబడినవి.

పాత నిబంధనను శ్రీస్తు దైవవాక్యమునుగా నెంచినట్లు నూచనలు కలవు (మ 22¹³ లూ 24²⁵). పాత నిబంధననుగూర్చి పాలు వ్రాయునప్పుడు దైవావేశమువలన కలిగిన ప్రతి లేఖనము (II తిమో 3¹⁶) అని ఉదాహరించెను. II పేతు 1³¹ లోను ఆ బోధయే గలదు. ఇదియుఁగాక క్రొత్త నిబంధనలో నెచ్చుచెచ్చట పాత నిబంధన వాక్యముల నెత్తి పరికియున్నారో అచ్చట చాటిని ప్రమాణ వాక్యములనుగా నెంచియున్నారు.

దొ

దొంగతనము నేరములు 3^{క్షలు} II 2

(1) చూ॥

దొంగత్రాసు నేరములు 3^{క్షలు} II 2

(3) చూ॥

దొర్కా (Dorcas = లేడి). యొప్పే పట్టణమునందు నివసించిన భక్తిగల యొక స్త్రీ. హెత్రీ ప్రాకృతమగు అరమేయిక్ భాషలో నామెను తబితా (Tabitha = లేడి) యని బిలిచిరి. బీదలైన వారియెడల మిగుల మిగుల దయ గలిగియుండుటచే అట్టి యాదార్యమునకామె మాదిరిగా నుండెను. ఆమె చనిపోయినప్పుడు పేతురామెను బ్రతికించెను. అందువలన యొప్పే మట్టు ప్రాంతములలోని వారలనేకులు విశ్వసించిరి (కార్య 9³⁶⁻⁴³). నేటివఱకు క్రైస్తవ సంఘము లోని బీదలకొఱకై వస్త్రములను కుట్టు స్త్రీల సహజములకు ఈమెనుబట్టి దొర్కా సహజములను పేరు కలిగెను.

దో

దోతాను (Dothan = నూతులు!). దోమ్రాను దేశమందలి ఉత్తర ప్రాంతములలోని మొక బయలు (ఆది 37¹⁷). ఆ ప్రాంతములలో 10^వ పేరుగల పట్టణమును ఒకటి గలదు (II రాజు

6¹³). యోసేపు సహోదరు లతనిని ఈ ప్రాంత్యములోని యొక గోతిలోవేసి తరువాత మిద్యానీయులకమ్మిరి (ఆది 37¹⁷⁻²⁸). ప్రవక్తయగు ఎలీషా ఈ పట్టణములో నుండఁగా దమస్కు రాజైన బెన్షద్దు అతనిని పట్టుకొనుటకు వైద్యము నంపఁగా వారందఱును గ్రుడ్డితనముచే మొత్తబడి హోమ్రానుకు కొంచుపోబడిరి. ఈ పట్టణము చుట్టునున్న కొండలమీఁద తన సేవకునికి ఎలీషా దర్శన రీతిగా అగ్నిమయమైన గుర్రములను రథములను జూపెను (II రాజు 6⁸⁻²³). ప్రస్తుత మాకొండకు టెల్ దోతాను (Tell-Dothan) అను పేరు గలదు. (చటము III F 2).

దోదానీము (Dodanim). యాపెతు సంతానీకులు (ఆది 10¹ I దిన 1⁷). హెత్రీ భాషలోని, కొన్ని తర్జుమలలోను I దిన 1⁷ నందు రోదానీము అను పేరుగలదు. శ్రీస్తు దేశమునకు పశ్చిమముగానున్న దోదోనా (Dodona) వారని కొందఱును, దీని మాటురూపముగు రోదానీము సరియైన పదమని రోదు (Rhodes) అను ద్వీప వాసులని మఱి కొందఱు నెంచుచున్నారు గాని యిట్టి పురాతనములగు జనముల ఉనికినిగూర్చి మాధిగాఁ జెప్ప వీలుపడదు.

దోదావాహు (Dodavahu = యెహోవాను ప్రియుడు). యెహోషాపాతు అహాజ్యాతో సంధించెనొకనినందున అతనిని గద్దించిన ప్రవక్తయగు ఎలీయేజెరుయొక్క తండ్రి (II దిన 20³⁷).

దోదో (Dodo, Dodai = ప్రేమ).

1. న్యాయాధిపతులలో నొకఁడగు తోలాయనువాని తాత (న్యాయా 10¹).

2. దావీదు యోధులలో ఎలీయాజరు అను నొకని తండ్రి (II సమూ 23⁹ I దిన 11¹⁹). I దిన 27¹ చూడఁగా దోదై (=దోదో) దావీదు సేనలో నొక భాగమునకు అధిపతియైయున్నట్లున్నది. 'వైసున్న వాక్యములలోవలె ఈ వాక్యములోకూడ దోదైసమారుడగు ఎలీయాజరు అను మాటలు మొదట నున్నవి కాని కుమారుడగు ఎలీయాజరు అను మాటలు మూలభాషలో ఐరాకున లోపించి పోయినవనుకొనువారు కలరు.

3. దావీదు యోధులలో ఎల్లానాను అను నొకని తండ్రి (II సమా 23²⁴ I దిన 11²⁶).

దోదో యను షేరు చాల పురాతనమైనది. ఇది మిగుల పురాతనమైన రాతిశాసనములమీఁద అనఁగా టెల్-ఎల్-అమార్న (Tel El Amarna) అను రాతిశాసనములమీఁదను, మోయాబురాయి (Moabite Stone) అనుబడిన రాతిశాసనములమీఁదను కనఁబడును (రాతిశాసనములు చూ॥).

దోనె ఓడలు 5 (1) వృత్తులు చేతిపనులు III 2 చూ.

దోఫకా (Dophkah). ఇశ్రాయేలీయులర్యణ సంచారమునందు మకాము చేసిన యొక స్థానము (సంఖ్యా 33¹²). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

దోపుడు సొమ్ము (Booty). యుద్ధమునందపజయమొందినవారి ఆస్తిని పశువులను బానిసలను ఆడుపిల్లలను జయశీలురు పట్టుకొని స్వంతముగాఁ జేసికొనుట పరస్పరము చుట్టుపట్లనుండు దేశములలో దైవిలు కాలమునందు వాడుక (సంఖ్యా 31^{9,26-27} యెహో 7¹⁷). అబ్రాహాము తాను పట్టుకొనిన దోపుడు సొమ్మును తీసికొనక తన యాదార్యగుణము నగుపఱచెను (ఆది 14¹¹⁻²⁴). కనాను దేశము నిశ్రాయేలీయులు జయించునప్పుడు అందఱిని చంపవలెనను ఆజ్ఞ కలదుగాని (సంఖ్యా 33⁵⁰⁻⁵⁶ ద్వితీ 7²) ఆయా జనాంగములలోని పురుషులనుమాత్రము చంపి తక్కినవారిని దోపుగాఁ దీసికొనవచ్చునని సెలవియ్యబడెను (20¹⁰⁻¹⁸). ఇశ్రాయేలీయులు యెరికో పట్టణమును పట్టుకొనినప్పుడు మాత్రము దానిలోని శీవుల నన్నింటిని హతము చేసి వెండి బంగారములను దేవునికి ప్రతిష్ఠించిరి (యెహో 6¹⁹). ఇట్లే అమారేకీయులకుఁ జేసి వారిసందతిని సంహరింపవలెనను ఆజ్ఞ సౌలు పొందెను (I సమా 15^{2,3}). జయించి తెచ్చుకొన్నదానిలో నొక భాగమును దేవుని కర్పింపవలెనను నియమమును గలదు (సంఖ్యా 31²⁶⁻⁴⁷). యుద్ధమునకు వెళ్లినవారికిని సామానునొద్ద కావలయున్నవారికి సమానభాగములు రావలెనను ఏర్పాటుచేసిరి (I సమా 30²³⁻²⁵). దోపుడు

సొమ్మును విభాగించుకొనుట సంతోషమునకును (యెష 9³) భాగ్యమునకును (53¹²) ఒక మార్గమయ్యెను. దేశము దోపుడుగుట సర్వ నాశనమున కొక సాధారణమైన మార్గమగుచోఁచిరి (42²² యిర్మ 30¹⁶ 50¹⁰ ఔక 2⁹ మొ॥).

దోమ ఓటకములు 17 చూ॥

దోయేగు (Doeg = పితకివాడు). సౌలు మందకాపరులలో ముఖ్యుడగు నొక ఎదోమీయుడు. దావీదు సౌలు సన్నిధినుండి పాత పోయి నోబులోనున్న ఆహీమెలేకువలన ఆహారమును ఖడ్గమును పుచ్చుకొనిన సంగతి నితఁడు కనిపెట్టి (I సమా 21⁷ కీర్త 52 పై వ్రాత్ర) సౌలునకుఁ దెలిపెను. అంతట రాజు కోపోద్రేకుడై ఆహీమెలేకును అతనితోఁ జూబులను రావించి అందులకు కారణమడిగి దానినిగూర్చి సంతముగాఁ దెలిసికొనకుండనే వారిని జంప తన భటుల కావత్తెచ్చెను. అందుకు వారు సమ్మతించనందున రాజుకార్యభారమును దోయేగు మీఁద నుంచఁగా అతఁడు 85 గురు పురుషులను జంపెను. తరువాత నతఁడు ఆ గ్రామముల మీఁద పడి స్త్రీలను బిడ్డలను జంపి పశువులను గూడ హతము చేసెను (I సమా 22⁷⁻²³).

దోరు (Dor = నివాసము). ఇశ్రాయేలీయులు పరస్పరదేశమును జయింపఁ పూర్వము కనానీయుల అసలు పట్టణములలో నొకటి. ఈ పేరు ఆ పట్టణమునకుమాత్రము కాకుండ దానికి సమీపముగనుండు మైదానమునకుకూడ కలదు. దోరురాజు యాబీను అను కనానీయులరాజుతోఁ గలిసి యెహోషాఫావమీఁద యుద్ధము చేసెను (యెహో 11²). ఆ యుద్ధములో వారిరాజు ఓడిపోయి చంపబడెను (12²³). కనానుదేశమును విభాగించినపుడు అది మనషేగోత్రినుల పాలయ్యెనుగాని అది ఇశ్రాఖారీయుల ప్రదేశములోను ఆషీరీయుల ప్రదేశములోను నున్నట్లు 17¹¹ వలనఁ దెలియును కావున అది యీ గోత్రస్వాస్థ్యముల మధ్య నున్నదని యూహింపదగును. దోరులో నివసించిన కనానీయులను ఇశ్రాయేలీయులు వెళ్లఁగొట్టెరి (స్వాయా 1²⁷). సౌలోమోను కాలములో అది ఇశ్రాయేలీయుల స్వాధీనములో నుండెనని I రాజు 4¹¹ వలనఁ

దలియును. సోలామోను దానికి ప్రత్యేకమైన యధిపతిని నియమించెను. కైసరయకు ఉత్తరముగా నన్న తలంతురు (*Tantura*) అను స్థలమే దీని యనికి యని సాధారణముగా ననుకొందురుగాని అది దానికి ఉత్తరముననుండు కర్తెలు కొండకు దక్షిణభాగము దున్నదనుకొనుట మఱి మంచిది. దానిపేరు ప్రస్తుతమున ఆ ప్రాంతములలో వాడుకగా నుండు ఏ పేరునందైనను కనబడదు.

దోషము, దోషమూర్తి పాపము 1 చూ॥

దోషకాయ (Cucumber). పల్లెనీను ఐగుప్తుదేశములయందు సాధారణముగా రెండు రకముల దోషకాయలు దొఱును. వాటియందొకటి సాగుబడి నేలలయందు మాత్రము పండును. రెండవది బహు సాధారణమైనది. అవి మాగాణి ప్రదేశములయందును మెట్ట భూములయందును, వేసవిలో సహితము నీటితడి లేకున్నను పిశాచముగా పెట్టి పూవులు పూయును. యేష 1⁸ లోని దోషపామల పాత్ర యను మాటలు దోషపామలలోని మంచె యని యుండవలెను. ఇశ్రాయేలీయుల లక్ష్య సుచారము చేయుమిందుకాలమున ఐగుప్తులో తమ తన దోషకాయలను ఆశించి వాటికొఱకు వెళిగిరి (సంఖ్యా 11⁵)

J. C.

ద్యు, ద్యౌ

ద్యుపతి (Jupiter, Zeus). గ్రీసు రోముల దేవతలకు తండ్రిగా నెంచబడిన ముఖ్య దేవత పేరు. అందులోని పదములను చూడగా మొదటిభాగము దేవ అను పదమునకు సంబంధించినట్లు కనబడును. హిందువుల వేదములలో ద్యౌష్ పితర్ (*Dyaus Pitar*) అను దేవత ఆకాశవిశాలమును నూచించున. ఆ పదమును ద్యుపతీయను పదమును ఒకటే శబ్దమునుండిపుట్టి ఆర్యులు నేటుపడక పుణ్యము వారందఱుకలిసి యేకస్థలములో నివసించునన్నటు తమ ముఖ్య దేవతకు పెట్టినపేరిని తెలిసికొనవలెను. క్రమ క్రమేణ ఆ దేవతకు వేర్వేరు గుఱముల నారోపించిరి. ఒకటి వర్షమిచ్చు పనిని (*Jupitar Pluvius*) నూచించును. అది ఇంద్రునికి

సంబంధించినది. పాలు బర్ష బాలు లుస్త్రలో కుంటివానిని బాగుజేసిన పిమ్మట పేరు దైవమూర్తులనుకొని బర్ష బాకు ద్యుపతీ యను పేరు పెట్టిరి (కార్య 14¹²). అందువలన బర్ష బా పెద్ద యనియు ఎక్కువగా మాట్లాడక ధ్యానము చేసి కొనువాడనియు ఊహింప వీలు గలుగుచున్నది. ఎఫెసు లోని ఆరెమిదేవి ద్యుపతీయొద్దనుండి పడినట్లు ఎంచిరి (19³⁵). ఈ దేవతనుగూర్చిన నూచన లివిగాక టైబిలునం దింకెవ్వియును గాన రావుగాని అప్రమాణిక గ్రంథములలోని మక్కబీయుల కాలమునందు అంతియోకన్ ఎఫిపసీసు యూదులమతమును మార్పుటకు యత్నించఁగోరి ఈ దేవత విగ్రహమును యెరూషలేమునందలి దేవాలయమునం దుంచెను.

ద్రా

ద్రాక్షచెట్టు, ద్రాక్షతోట (Vine, Vineyard). టైబిలునం దుదాహరించిన వృక్షాలలో ప్రధానమైనది. సిరియ పల్లెనీను దేశములయందు వైరుచేయబడువాటిలో నిది ముఖ్యమైనది. దీనినిగూర్చిన నూచనలు టైబిలునం దనేకములు గలవు. నోవహు ద్రాక్షతోట వేసికొనెను (ఆది 9²⁰). యూదా తన గాడిదను ద్రాక్షచెట్టునకు కట్టినట్లు చెప్పిన సంగతి ఆతని కట్టిచెట్టు విశేషముగ గలవని యర్థమగును (49¹¹). ద్రాక్షచెట్లక్రిందను అంజూరపుచెట్లక్రిందను నివసించుట సమాధాన సంతక్షణలకు నూచనగా నుండెను (I రాజు 4²⁵ మీకా 4⁴). ద్రాక్షచెట్టు అణగఁబ్రొక్కట నాశనమునకు గుఱుతుగా నెంచిరి (యేష 16⁸). ద్రాక్షచెట్టు పల్లెనీను దేశమందు ముఖ్యముగా పవిత్రముల మీద సమృద్ధిగాఁ బెఱుగును (ద్వితీ 8⁸ యర్దీ 31⁵). ఐగుప్తులోనుండి తేబడిన ద్రాక్షచెట్టిని ఇశ్రాయేలీయులకు పేరు కలిగెను (క్రీస్త 80⁸⁻¹⁴ యేష 51⁵). సంతానవంతురాలగు భార్యను ద్రాక్షచెట్టుకు పోల్చిరి (క్రీస్త 128³). ద్రాక్షచెట్టును పండిళ్లమీఁదికిఁగాని (I రాజు 4²⁵), ఇతర చెట్లమీఁదికిఁగాని (యెషా 19^{10,11}) ప్రాకరిచ్చెడివారు. ద్రాక్షపండ్లను సమకూర్చిన వెంటనే ఆ చెట్ల తల్లి తీగలలో మిగుల నావశ్యక

మైన రెండు మూడు ముఖ్యమైన తీగెలను గాక తక్కినవాటి నన్నింటిని కొట్టి వేసేడివారు (యోహా 15²⁻⁶). పెద్దద్రాక్షావనములమధ్య గోపురములను కట్టించిరి. కావలివారు వాటియందుండి పైరులను గాయువారు (యెష 5² మ 21³³). ద్రాక్షావనముల ఖామందులు వాటి పంటలో పాలు నొందెడి పరతుమీద వాటిని గుత్తెక్కిచ్చిరి (పర 8¹¹ మ 21³³). ద్రాక్షఫలము లనేకవిధములు. కొన్ని పెద్దవి, కొన్ని చిన్నవి. కొన్ని తెలుపుతోఁ గూడిన పచ్చరంగు గలవి గాను మఱికొన్ని నలుపుతోఁ గూడిన ఎర్రరంగు గలవిగా నుండును. ద్రాక్షఫలములను సమ కూర్చుడినములు సంవత్సరములో మహా యానంది కరములగు దినములు (యెష 16¹⁰ న్యాయ 9¹⁷). ఆ కాలము జూలై-సెప్టెంబరు మాసములలో వచ్చును. వాటిని కోయునప్పుడు తమ కిష్టము వచ్చినట్లు తిందురు. గంటలు నెంపుకొని యిండ్లకు తీసికొని వెళ్లేదురు. వాటి నెండఁబెట్టి గాని గానుగలలో వేసి ద్రాక్షారసము తీసిగాని వాడు కొందురు (యెష 16¹⁰ 63³ యిర్మీ 25³⁰). పల్లెనొక దేశములో కొండలమీదను అనేకమైన ద్రాక్షల తొట్లు తొలువఁబడియున్నవి. ఈ చెట్లు పండ్లకుఁగాక మఱివేనికిని ఉపయోగకరమైనది కాదు గాన ఫలంపని చెట్లనుగాని కారుద్రాక్ష చెట్లనుగాని దుట్టులను సూచించుటకు వాడిరి. అబీగయీలు దావిదుకు తెచ్చియిచ్చిన నూరు గిలులు ఎండఁబెట్టినవై యుండెను (I సమా 25¹⁸ II సమా 16² I దిన 12⁴⁰ హోషే 3¹). ద్రాక్ష ఫలములను సమకూర్చువారు పరదేశులకొఱపను విధవలకొఱపను దిక్కులేని వారి కొఱపను కోఁతలోపరిగెను విడువవలయునను విధులు గలవు (లేవీ 19⁹ ద్వితీ 24¹⁹⁻²¹ న్యాయ 8²). గొప్ప వాడగు హోదు ఆలయము నలకరించుటకు బంగారపు ద్రాక్షతీగెలను చేయించెను. తన కిష్టులను తనకునుగల సంబంధము ద్రాక్షవల్లికి దాని తీగెలతోఁగల సంబంధము వంటిదని యేసు దృష్టాంతపఱచెను (యోహా 15¹⁻⁶). J. C.

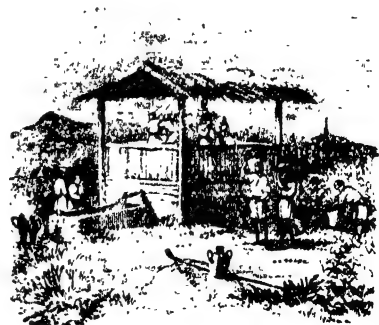
ద్రాక్షారసము, మద్యము (Wine, Strong drink). బైబిలునం దుదాహరించిన మత్తుపదార్థములన్నింటిని ఈ రెండు పదములు సూచించును (లేవీ 10⁹ I సమా 1¹⁵ సామె

20¹ మొ॥). ద్రాక్షారసమును ద్రాక్షాపండ్ల నుండియు, మద్యమును అంజూరు మొదలగు ఇతర ఫలములనుండియు ధాన్యాదులనుండియు తీసిరి.

I. ద్రాక్షారసము.

1. పేరులు. ఇది ఇక్రాయేలీయులు సర్వ సాధారణముగా వాడుకొనిన పానీయము. ద్రాక్షపండ్లు వారిదేశములో అతి విస్తారముగా ఫలించును. ద్రాక్షారసమును సూచించెడి పదములు మూలభాషయందు రెండు గలవు. ఒకటి క్రొత్త ద్రాక్షారసమునకు వాడిరి (ద్వితీ 7¹³ 11¹⁴ 12¹⁷ మొ.) ఇట్టి ద్రాక్షారసము వస్తును కలిగించినట్లు న్యాయ 9¹³ హోషే 4¹¹ మొ॥ వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. రెండవపదము సాధారణమైనదై వైను (Wine, Heb-yayin) అను దానికి సంబంధించినది (ఆది 9²¹ 14¹⁸ మొ॥). ఈ రెండుమాత్రమేగాక హెబ్రీభాష యందొక అయిదారు పదము లున్నవి గాని అవేక్కువ వాడుకలో నుండలేదు. క్రొత్త నిబంధనలో నున్న సాధారణపదముగాక (మ 9¹⁷ యోహా 2⁹), క్రొత్త ద్రాక్షారసమును సూచించు మఱియొకపదిము కార్య 2¹³ లో మాత్రము కనబడును.

2. తీసికొనుట. పండ్లను గోసి బుట్టలలో సమకూర్చి (యిర్మీ 6⁹) ద్రాక్ష గానుగియొడ్లకుఁ దెచ్చిరి (యెష 5²). ఆ గానుగలు నీలితొట్ల వంటివి గాని, అంతకన్న చిన్నవి. ఆ గానుగ

ద్రాక్షలతొట్టి

లలో వాటినివేసి పండ్లను త్రొక్కుటవలన రసమును దీసిరి (నెహె 13¹⁵ యోబు 24¹¹). కూలి

వారు వాటిని త్రొక్కుచు పాటలు పాడిరి (యొష 16¹⁰ యర్షి 25³⁰). ఆ పండ్లరసము వారిబట్టలకంటి రక్తపు మరకలవలె గనుపించెను (యొష 63¹⁻³). ప్రతి గానుగకు రెండు తొట్టుండు నవి. పై తొట్టిలోని పండ్లను త్రొక్కుగా రసము క్రిందనున్న దానిలోకి కాలును. ఆ రసము బాగుగా పొంగువఱకు ఉండనిచ్చిన పిప్పలు తిన్నులలో పోసి భద్రము చేసిరి (యోబు 32¹⁹ ను 9¹⁷). ద్రాక్షారసము పాతదగునప్పుడు దానిని వేటుతిత్తులలోను కుండలలోను పోసిరి (యర్షి 49^{11,12}).

3. ఉపయోగములు. ద్రాక్షారసమును ముఖ్యపానీయముగా వాడిరి. పస్తుతము మధ్య భారా సముద్రతీరమున నున్న దేశప్రజలవలె పూర్వకాలమందును అచ్చట నున్నవారి కది ముఖ్య భోజన పదార్థములలో నొకటియై యుండెను (సంఖ్యా 6²⁰ ద్వీప్తి 14²⁶ II దిన 21⁵ క్రి 104^{14,15} మొ॥). యజ్ఞాదులకును దాని వాడిరి (నిర్ 29⁴⁰). పస్కాసమయమున యూదులు దానిని త్రాగిరి. ఆప్పుడు వారు వాడిన దానిని స్తుతిపాఠలని బిలిచిరి. క్రీస్తు తన శ్రమలకు జ్ఞాపకార్థముగా నేర్పఱచిన విందులోను అదే రీతిగా దానిని వాడెను (మ 26²⁹). ఇతర శుభ కార్యములందును దీనిని వాడుకొనిరి (యోహా 21-10). జౌషధముగాను ఉపయోగించుకొనిరి (సామె 31⁶ లూ 10³⁴ I తిమో 5²³ రోగములు చికిత్సలు IV 1 (5) చూ॥).

II మద్యము. ద్రాక్షల కిత్తరములగు పండ్ల నుండియు ధాన్యములనుండియు తీసిన మత్తు పదార్థములు మద్యమని పిలువబడెను. హెబ్రీ భాషయందు వీటికొక ప్రత్యేకపదము గలదు (లేవీ 10⁹ సంఖ్యా 6³ మొ॥). లూ 1¹⁵ నందు హెబ్రీపదమునట్లే గ్రీకుభాషయందుంచిరి. క్రొత్త నిబంధనయందు దిది ఈయొక్క చోట మాత్రమే గలదు. ఈపద మరుదుగా బైబిలు నందు కనబడుటచే దీనిని ద్రాక్షారసమంత విలీవిగ నుపయోగించ లేదనవచ్చును. (త్రాగుట, త్రాగు బోతుతనము చూ॥).

దు, ద్రో

దుసిల్లా (Drusilla). మొదటి అగ్రిప్పా యనబడిన రాజగు హేరోదు చిన్న కుమార్తె. ఈమెను ఎమెస్సా (Emessa) యను రాజున కిచ్చి వివాహము జేసిరి. ఆమెను వివాహమాడు నిమిత్త మతఁడు యూదుఁడు కావలసి వచ్చెను. యూదయ గార్పరిగు షేలిక్కు ఆమెను మోహించి నందున ఆమె తన పెనిమిటిని వదిలివేసి అన్యఁడైన షేలిక్కునొద్ద జేరెను. పాలు వారియెదుట నీతనిగూర్చియు ఆశానిగ్రహమును గూర్చియు రాబోవు తీర్పునుగూర్చియు బోధించుచుండఁగా ఆట్టి స్థితిలోనున్న షేలిక్కు వగలట ఆశ్చర్యము కాదు. ఆ బోధలను వినినప్పటికి ఆమె మనస్సాక్షి. ఆమెను బాధించినట్లే నూచనలును కనబడవు (కార్ 24^{24,25}).

ద్రోహి బుద్ధిహీనుడు చూ॥

ద్వార

ద్వారపాలకుడు (Door Keeper, Porter). ప్రత్యేకమగు నొక యుద్యోగమును చేయువారికిఁగాక కావలిపని చేయువారికి ఈ పేరు పెట్టినట్లు అనేక నూచన లున్నవి (II రాజు 710 యోహా 10²). II సమూ 18²⁶ లో ఈ యర్థమునిచ్చు మాటను శావలివాడని తిర్బిమా చేసిరి. అయితే దినవృత్తాంతముల గ్రంథముల లోను ఎబ్రా నెహెమ్యా గ్రంథములలోను అది యొక ప్రత్యేకమగు ఉద్యోగపు పేరుగా నున్నది. ఆ యుద్యోగిష్టులు దేవాలయములోని పనివారై యుండిరి (I దిన 15¹⁸ 16³⁸ మొ॥). ఎబ్రా నెహెమ్యా గ్రంథములలో ఈ ద్వారపాలకులు లేవీయులకు వేటుగా లెక్కింపబడినను (ఎబ్రా 24⁴² నెహె 7^{43,44}) వారుకూడ లేవీయులలో చేరియుండిరి (I దిన 23⁵). దావీదుకాలములో పేరు 4000 మందియై యుండిరి. వారు కోరహు సంతతివారును మెరావీ సంతతివారునై యుండిరి (26¹⁹).

ద్వారబంధములు (Door Posts). సాధారణముగా వీటిని కర్రతోనే జేసినను రాతితో

జేయబడినవియు గలవు. స్థితిమంతులైనవారు ఈ సంధిములను ఈ దేశమందు చేసినట్లు అలంకరించుట ధైర్యమునకును దుండైన వారికిని వాడుకయై యుండెను. వీటినిగూర్చి ధైర్యమునం దీదిగను విశేష సూచన లగుపడుచున్నవి. 1. హిందువుల ద్వారబంధపు కమ్ములకు పగులు కుండును పూసినట్లు హిందీయులు పస్కాసుమును నొర్రెపిల్ల రక్తమును వాటికి పూసిరి (నిర్గ 127).

2. తన యజమానుని విమలక నిరంతర మారిన నేమింపదలంచిన దాసుని ద్వారబంధము నొద్దకుఁ దెచ్చి కదుతుతో అతని చెవిని దానికి గ్రుచ్చిరి. ఇట్లు అతనికిని ఆ యింటికిని న్యాయ సంబంధ మేర్పడెను (212⁵).

3. యూదులు దేవుని వాక్యములు వ్రాయించి ద్వారబంధపు కమ్ములకు కట్టించిరి. దేవునివాక్య మెల్లప్పుడును దగ్గఁ నుండుకొని లక్షింపవలెనను ఆజ్ఞను (ద్విత 10¹ 113-20) ఇట్లు అక్షరశబ్దగా గ్రహించుకొని అట్లు చేసిరి (ఇల్లు II 11 మా॥).

ద్వారము ఇల్లు II 9-11, కోట I 3, యెరూషలేము B III 8, V 2 మా॥

ద్వి, ద్వీ, ద్వే

ద్వితీయోప వేశకాండము (Deuteronomy = ధర్మశాస్త్రపునర్వివరము). హెషే వ్రాసిన చివరి గ్రంథము. నలువది సంవత్సరములు అరణ్యవాసమైన పదవ చివరిసంవత్సరములో న్నాని నట్లు కనబడుచున్నది. ఇదివఱకు వ్రాయఁబడిన గ్రంథములలోని ఆనేక సంగతులు మజల దీనిలో వ్రాయబడినవి గనుక ఇది యా పేరున పిలువబడుచున్నది. దీనిలోని అంశములు వాగ్దాన భూమియందు వారు నివసించుకాలమున వారికి రాఁగల స్థితిగతులకు సంబంధించినవై యున్నవి.

దేవుని ధర్మశాస్త్రమును నైకొనవారికి కలుగఁబోవు దేవుని కృపాసహాయములను గుఱించియు, నైకొననివారు పొందఁబోవు దేవుని శిక్షలను గుఱించియు తెలుపుట కిది వ్రాయఁబడినది. దీని యందు హెషే చరిత్రను ధర్మశాస్త్ర చట్టములను

మజల క్లుప్తముగఁ దలిపెను. దేవుని యజ్ఞలను బలతరముగఁ పలికెను. ఇట్లు హెషే మజల చెప్పటకుఁ కారణము లేకపోలేదు. సీనాయి పర్వముపై ధర్మశాస్త్ర మియ్యబడినప్పుడు లేని జనాంగి మిప్పటికి వదిలి పట్టణములలోను గ్రామములలోను స్థిరముగ నిలువఁబోవుచున్నందున వారికి తిరిగి ధర్మశాస్త్రమును చెప్పట మిగుల అవసరమై యుండెను.

ధర్మశాస్త్రమునకు ఆదికాండము అనఁబోరికొనును ఈ గ్రంథము అంతమునై యున్నది. మధ్యపర్వ మహాదేవుని గ్రంథములలో దేవతలములను విధులు గలవు ఈ అయిదు పుస్తకములలోని చరిత్రకాలము సుమారు 2553 సం॥ (క్రీ॥ ము॥ 4004-1451) అయ్యుండెను.

దాదాపు నలువది సంవత్సరములనాటి దేవుని వాక్యము లనబడినవారి పాపములను తగును పాపములు సహించిన ఘనుడగు హెషేయొక్క చింతనా లలో హృదయమును కంగొంచు మృగత్వము కనబడుచున్నది. ఆ మాట లతని మనస్సులోనుండు బయలుదేసనవియును దైవప్రేరేపములనై అతని మనస్సునందు పాపకొనినదైనట్లున్నవి. ఇకపాతకే యుగ్రహించబడిన ధర్మశాస్త్రముయొక్క ఆయాభాగములనెత్తి చెప్పఁచు వారు పొందిన సకిలాంశ్చందములనుగోను వారు మాపిన యుక్తియంతయు, అందువలన దేవునిచే వారికి కడగిన శిక్షలను, వారి ప్రయాణముందు తియు నెంబడించుచు పట్టిన దేవుని దయను వారి పట్టదయములు కలుగునట్లుగా జ్ఞాపకము చేయును. ధర్మశాస్త్రముయొక్క అక్షరార్థమును గాక దాని మజలుగైన ఆత్మీయార్థములను చరిత్ర పీఠములనుగాక సిద్ధాంతపీఠములను దేవుడు వారి కిచ్చియున్న న్యాయవిధులను పదేపదే వారికి తెలియఁజేయును.

ఈ గ్రంథమునందు నాలుగు ప్రసంగములున్నవి.

I. మొదటి ప్రసంగమునందు (1¹-4³), ఇశ్రాయేలీయుల అరణ్యవాసమును వివరించుచు దేవునికి విధేయులుకండని హెచ్చరించి (1¹-3⁹), ఆశ్రయపురములనుగూర్చి మజల చెప్పట (4¹-4³).

II. రెండవ ప్రసంగమునందు (5-27) జ్ఞాన కాండమును (51-113), కర్మకాండమును (113-1617), ధర్మకాండమును (1618-26) వివరించి వారు కనానలో ప్రవేశించిన తరువాత వారికి కావలసినవి ముందుగానే బాగ్రత పట్టుట (271-10).

III. మూడవ ప్రసంగమునందు (28-30) దేవునికి విధేయులగుటవలన కలుగు ఆర్థములు (281-14) అపిధేయులగుటవలన కలుగు శాపములు (2815-68) చెప్పి హెచ్చరించుచు నిబంధననుగూర్చి వారికిఁ దలపెను (29,30).

IV. నాలుగవ ప్రసంగము (31-34) నందు తాను చివించిన కీర్తనను (3114 3217) గుర్తింబులను దీపించెను (3248-33). చివర విధ్యాధ్యయమును మోషేకుఁ తరువాత ఇశ్రాయేలు జనులను నడిపించిన యెహోషువ వ్రాసియుండు నమట కెట్టి సందేహమును లేదు (గొంఘరించుకము, దైవము సరిత్రము చూ॥)

H.

ద్వీపము (Island). పాత్ర నిబంధనలలో మదాహరింపబడిన ద్వీపములు సముద్రతీరమున నుండ నూహించెను. దీని మూలభాషాపదమును గలది 10⁵ యేష 20⁶ 23² లో సముద్రతీరము అని తెలియించిరి. 42¹⁵ లోని ద్వీపములు అను మాటను మెట్టిభూమియని యర్థము. ఇతర వాక్యములలోని ద్వీపములు అను మాట మధ్యధరా సముద్రము చుట్టునున్న దేశము లన్నిటికి చెందును (ఎన్జీ 10¹ యెహె 26¹⁸ కీర్ 72¹⁰). కత్తెనుల ద్వీపములు అను మాటలు (యిచ్చ 210 యెహె 27⁶) పుస్త్రమును దీవియొక్క పురాతనపు పేరినియు, కిఫ్తాను ద్వీపమునునది (యిచ్చ 47¹) క్రీస్తు ద్వీపముయొక్క పురాతన పేరినియు అనుకొందును. క్రొత్త నిబంధనయందు పుస్త్ర (కార్య 4³⁶ మొ॥) క్రేతు (27¹) కొద (27¹⁶) మిగిలే (28) కీముసు (20¹¹) సముసు (20¹¹) కోసు (21¹) రొదు (21¹) పత్తెసు (ప్రక 1⁹) అను దీవుల పేరులున్నవి.

వ్యేషము, పగ (Hatred). ఇతరులను ద్వేషించుట పాత్రనిబంధన కాలమున అంతఃగా నిషిద్ధముగాకున్నను (ద్వితీ 23⁶ కీర్ 41¹⁶ 118¹⁷). క్రీస్తు దానిని బాత్తుగా నిషేధించెను (మ 5⁴³ 44) శత్రువులనైనను ద్వేషింపక వారిని ప్రేమించు

వలెను (కోమా 12²⁰). మరణార్థమైన శరీర ఫలములలో నొకటిగా దీని నెంచె (గల 5³⁰). తమ సహోదరులను ద్వేషించెడివారు దేవునిఁ ప్రేమింపక నరహంతకులకు సమానులని I యోహా 2⁹-11 3¹⁵ 4²⁰ నందున్నది. పాత్ర నిబంధనలో సహోదరులయందు పగబట్టుట నిషిద్ధముగా నెంచె (లేపీ 19¹⁷). ఒకనొకరు ద్వేషించుట నూతనపటచబడినవారి పురాతనపు స్థితికి చిహ్నముగా నున్నది (తీతు 3³). క్రీస్తుయొక్క శిష్యులైనవా రెరులను ద్వేషింపరాదను నాజ్ఞ ఎంత స్పష్టముగా నున్నదో, ఇతరులు క్రీస్తు శిష్యులైన వాని ఆయన సమితము ద్వేషింతురను సంగతి అంత స్పష్టముగా నున్నది (మ 5¹¹ 10²² మా 13¹³ యోహా 15^{18,19} 21¹). లోకము క్రీస్తును ద్వేషించినందున ఆయన శిష్యులనుకూడ అట్లు ద్వేషించె (15²⁵). దుష్టులు కలుగును మేలుగా నెంచక దానిని ద్వేషించుచున్నార (3²⁰). మనము మేలైనదానిని గాక కీడున ద్వేషింప నలెను. క్రీస్తు ఇట్లు చేసెను (హెబ్రీ 1⁹ ప్రక 2⁶). కీడు చేయువారిని తాను ద్వేషించుచున్నానని పాత్రనిబంధన భక్తుడొకడనెను (కీర్ 139²¹). మనమట్టి క్రియల నెంత అనవ్యాయోగినినను ఆనినిని శత్రునిగా నెంచక సహోదరునిగా భావించి, అట్టి భావముతోనే వానిని రక్షించు వలెనను నేర్పు క్రొత్త నిబంధనయందు గలదు (II గాస్స 314¹⁵).

ద్వేషించుట యను పదమునకు హెబ్రీ బాతీయ ప్రకారము చిహ్నముగా ప్రేమించుట యను విశేష యుక్తమునుండ గలదు. పదము మన తెల్లి దండ్రులను దేవునికిన్న తక్కువగా ప్రేమింపవలె ననుదానికి బదులు వారిని ద్వేషింపవలెనను పది ముపయోగింపబడినది (లూ 14²⁶). ఈ పది ప్రయోగమునబట్టి అది బాతీయము మాత్రమే గాక అన్నిటికిన్న దేవుని నిధిముగాఁ ప్రేమింప వలెనను సంగతి బహు దృఢముగాఁ దెలియుచున్నది. రోమా 9¹³ (= మలా 1^{2,3}) లో దేవుడు ఏశావును ద్వేషించితిని అని యన్న పదము నిదే యర్థము నిచ్చును (కోపము చూ॥).

ధ

ధనము, సంపద, ధనవంతుడు (Wealth, Richman). 1. దైవికసం దుద

హరించిన స్థితిమంతులు. ఆయా వారల స్థితిని గూర్చిన మూచన లోకములు దైవిలునందు గలవు. అబ్రాహామునకు పశ్యాదులు మాత్రమే గాక వెండి బంగారములు నున్నట్లు సూచించబడిన (ఆది 13²). యాకోబునకును అట్టి సంపద యుండెను (33^{13,14}). యోబునకును ఆస్తిని పశువులచే తక్కించినది (యోబు 1³ 42¹⁹). స్థితి మంతుడగు నాబాలు అనువానికట్టి సంపదయే యుండెను (I సమూ 25²). కష్టకాలమునందు నాబుకు సహాయము చేసిన బర్జిలయి మంచి భాగ్యవంతుడు (II సమూ 19³²). సాలామోను రాజయొక్క సంపద లోకప్రసిద్ధమైనది (I రాజు 10^{14,15} మ 6²⁹). స్థితిమంతులగువారు సాధారణముగా దేవుని మఱచెడివారై యుండినట్లు వాహించబడినది (లూ 12¹⁶⁻²¹ 16¹⁹⁻³¹ 18¹⁸⁻²¹) గాని జక్కయ్యయు (19²⁻¹⁰). అరిమెయియ యూదవాడగు యోసేపురు (మ 27³⁷) భక్తిపరులై యుండినది.

ఆయా వారల సంపదయగుర్చి మాత్రమేగాక పరస్పర దేశపు స్థితినిగూర్చి సూచనలును దైవిలు నందు గలవు. అది పాలు తేనెలు పనహించు దేశము (నిర్గ 38¹⁷ 13⁵ మొ). తోటలకును పొలములకును గలవకును ప్రసిద్ధి కెక్కినది (ద్వితీ 87⁹). సమృద్ధివలన దేవుని మఱచెదరేమోనను కారణమున వారు తగినట్లు హెచ్చరికల నొందుచుండెడివారు (8¹⁰⁻²⁴). వారాయనను మఱచినందున ఆయన చెప్పినట్లు ప్రవక్తల కాలమునందు నెఱవేరినది (యెష 27⁸ 5³ హోష 2^{8,9}). చెఱకాలమునం దీ దేశము మిగుల దుర్భిద్ర దశయందుండినను క్రొత్తనిబంధన కాలమునందది మంచి స్థితికి తీరిగివచ్చెను. దేవాలయమును అలంకరించుటకు హోదా పెట్టిన ఖర్చులే (లూ 21⁵) దాని మంచి స్థితికి కనుపఱచుచున్నది.

2. పాతనిబంధన కాలము ఈ కాలములో ధనమును దేవుని యనుగ్రహసూచనగా నెంచినది (ద్వితీ 28¹⁻¹⁴ కీర్త 13⁴ మొ) గాని భక్తులు లేమియు, భక్తిహీనులు కలిమియుఁ గలిగియుండినట్లు కనబడుటవలన అది యనేక సంశయములు పుట్టుట కాస్పదమయ్యెను (యోబు గ్రంథము, కీర్త 37,73 యిర్మీ 12 మొ). ఒకని కీ లోక సంపద యెంత యున్నను అది వాని యాత్మను

రక్షింపజాలదని తెలిసికొని దానికన్న మఱ శ్రేష్టమైన సంపద గలదని 49 వ కీర్తన వ్రాసిన వాడు గ్రహించుకొనెను. ఈ విషయమును గూర్చి పాతనిబంధన భక్తులందఱును తమ ప్రభు కులవలన సేకగ్రీవముగా బోధించినది చెప్పబడదును (హెబ్రీ 11²⁴⁻¹⁰).

3. క్రొత్తనిబంధన కాలము. ఈ కాలము నందు మొదలైన బోధ మఱింత స్పష్టమైనది. ఈ లోకమును దైరాగులవలె త్యజించవలెనని క్రీస్తు బోధింపలేదు. మన కనకమును పశి దానిని దేవుఁ డనుగ్రహించును. కావున ఈ లోకధనమును గూర్చి చింతింపకూడదని బోధించెను (మ 6²⁵⁻³⁴). బీదలయొక్క కష్టములను గుర్తించి వారికి విశేష ఓపనలు కలుగు ననెను (లూ 6²⁰). దైవభక్తియు, బీదలకు చేయు దానములును లోకసంపదలకన్న మఱి ధన్యకరములైనవని బోధించెను (12¹⁶⁻²¹ 18⁸⁻⁹). నిజమైన భాగ్యమును సంపాదించుకొనుటకు ఈ లోక సంపదను చక్కగా నుపయోగించుకొనవలెననెను (16¹⁹⁻³¹). దానిని తగినట్లుగా నుపయోగింపవలసిన గృహనిర్వాహకులము గాన దానిని నద్వితీయోగించుకొనవలెనని ఆ యుపమానపు బోధయొక్క యున్నది. ఈ బోధల ప్రకారము చేయువా రీ లోకమునఁగాక పరలోకమునందు తమ ధనిమును పోగు జేసికొందురని ఆయన చెప్పెను (మ 6¹⁹⁻²¹).

ఈ లోకముం దుండఁగా ధనమును సేకరించుట తప్ప అనునది క్రీస్తుబోధ కాదు. ఆయన ఈ లోకమందుండు కాలమున ఆయన శిష్యులలో కొంచెము స్థితిమంతులైనవారు ఆయనకును ఆయన శిష్యులకును ఉపచరించినట్లు కనబడుచున్నది (లూ 8²). తమకు కావలసిన భోజనమును కొనుక్కొనుటకును, బీదలైనవారి కిచ్చుటకు వారు సామ్యము నిూపయుంచుకొనెడివారని తెలియుచున్నది (యోహా 4⁸ 13²⁹ లూ 22³⁶). అపొస్తలులను, డెబ్బది మందిని దేవునిరాజ్య సువార్తను బోధించుటకు పంపినప్పుడు సంచియైనను సామ్యమునను లేకుండనే పంపెను గాని వారు బోధించెడి ఊరివారు వారికి కావలసినవాటి నిచ్చెదరని యెఱిగి యుండుటచేతనే అట్లు చేసెను (మ 10¹⁰

లూ 10⁴). పనివాడు తన జీతమునకు పాత్రుడని బోధించెను. ధనమును సద్వినియోగము చేయు కొంత ధర్మకార్యమైనను దానిని సమూహముకొని గోరుటనే ముఖ్యముగా నెంచి అందులకే మాత్రమే బ్రతికెడివారు దానిని దేశతగా నుంచుకొని నేవింతురనియు (మ 6²⁴), అట్టివారు దేవుని రాజ్యములో బ్రవేశించలేరనియు (లూ 12²⁰ 161⁹⁻³¹ 18²⁴⁻²⁶), మనము పొందవలసియుండిన పనులు మేలు నొందుపొవుటకు ధనముకు ఉపకారమునుండునుగాని దాని నుండి తప్పించుకొను నిమిత్తము దానిని గానవలెననియు, ఈ సంపద నిర్విమేనది కాదనియు, దాని విషయమై దేవునికి లెక్క నప్పగించవలసి యున్నాము గాన నమకుమైన గృహనిర్వాహకులవలె దాని నుపయోగించవలె ననునది క్రీస్తు బోధయొక్క సంతేపమె యున్నది.

ఒకరియెడల నొక కుండలనిన ప్రేమచే పొంగిపోవలెడ బృహదయలై ఆపానలులు తమకు కలిగినదాని సంతోషిని సమప్తిగా నుంచుకొనిరి. పోమరులును మోసగాండ్రును లేనియెడల ఈ లోకమునం దా యేర్పాటు అన్నిటికన్న ఉత్తమమైచదిగా నుంచును గాని ఆదిసంఘమునందు దాని వలన ఆయా కీడులు కలిగినట్లు కార్య 51-3 61 వలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. అదికే స్త్రులు కొంత కాలములోనే తమంతట తామే ఆ యేర్పాటును నూనుకొనిరి గాని వారి నట్లు చేయుటకు ప్రేరేపించిన ప్రేమ యను సుగుణమును మాత్రము వివరించెను. సంపద కలిగియుండుట తప్పుకాదను సంగతి కార్య 5⁴లో నున్నదానినిబట్టి స్పష్టమగును. అయినను స్థితిపరుల లాల్సొరమును చూచి యాకోబు వారిని గుర్తించెను (యాకో 21-8 51-3). సంపదవలన కలుగు శోధనల విషయమై జాగ్రత్త పడఁడని పాలు ధనవంతులను హెచ్చరించెను (I తిమా 6^{9,10,17,19}). లవాది కయ సంఘర్షణలకు నడ హెచ్చరిక చేయఁబడెను (ప్రక 31⁷).

ధనాగారము ఖజానాదారుడు చూ॥

ధనాపేక్ష, లోభత్వము (Covetousness). మానవులకుండు నొక ముఖ్య పాపముగఁ జెలినంతటిలో నిది యొంచఁబడెను. పది యాజ్ఞ

లలో అది నిషేధింపఁబడెను (నిర్గ 20¹⁷ ద్వితీ 5²¹). ఆకాసు ధనాపేక్షపరుడై ఈ పాపములోఁబడి శపితమైనదానిని తీసికొని గొప్ప శిక్ష కర్పింపఁబడెను (యెహో 716-28). ధనాపేక్ష గలవాడు బీదలను బాధపఱచుటచే పొందు లాభము దుర్లాభ మనఁబడెను (సామె 281⁶). దానివలన పచ్చునది దుర్లాభమని యెంచి ప్రవక్తలు ఇశ్రాయేలీయులను మిగుల గడ్డించెరి. బీదలను కష్టపెట్టెనుచే దేశమునకు శిక్ష కలిగెను (అమా 2⁶ యెష 58¹⁰ 57¹⁷ యెర్ 22¹⁷ హబ 2⁹ మొ॥). క్రొత్త నిబంధనయందు దివి కామక్రొత్తాదులతో పాడ చేర్పఁబడిన పాపమైయున్నది (మా 7²² I కొరి 511 6^{9,10} II తేతు 21⁴). అది విగ్రహారాధనగా నెంచఁబడెను (కొలొ 3⁵). ధనాపేక్ష అన్ని కీడులకు మూలము (I తిమా 6¹⁰). కావున ఈ పాపములో పడకుండునట్లు భక్తులు మఱి జాగ్రత్తపడవలెనను హెచ్చరిక అనేక వాక్యములలో కనఁబడును (లూ 121⁵ ఎఫ్ 53⁶ హెబ్రి 13⁵ మొ॥). ధనాపేక్షపరులు దేవుని రాజ్యమునకు వారసులు కానేరరు (I కొరి 6¹⁰ ధనము చూ॥).

ధన్యత, ఆశీర్వాదంపబడినవారు (Blessedness, the Blessed). గొప్ప ధన్యతను నూచించెడి పదములు పాత్ర నిబంధనయందు చెడును క్రొత్త నిబంధనయందు చెందును గలవు.

1. ఆశీర్వాద దీవనలొందుటకు కావలసిన అర్హతను నూచించెడి యొక పదమును ఆయా వారనిగొచ్చి వాచిం (ద్వితీ 283^{4,5,6} 33²⁴ రూతు 219,20 310 I సమా 1513,21 మొ॥). దీనికి సంబంధించిన గ్రీకు పదము మ 25³⁴ నందున్నది. అది మోక్షమునకు పాత్రులగువారి ధన్యతను నూచించును. ఈ పదమును ఆశీర్వాదంపబడిన వారు అని సరిగా తెనిగించిరి.

2. చెడవ పదమును ధన్యతకు సంబంధించిన మాటచే తెనిగించిరి. ఆ ధన్యత దేవుని యాజ్ఞలు గైకొనువారికిని (కీర్త 11 106³), దేవుని నమ్మవారికిని (219 348 841²), ఆయనకు భయపడువారికిని (1281), పాపహరణము నొందినవారికిని (321⁹), బీదలను కటాక్షించువారికిని (411), దేవునిచే శిక్షింపఁబడినవారికిని (941²), సమస్త జలములయొద్ద విత్తనములను చల్లెడి వారికిని

(యొహ 32⁹), దేవుని యింట నివసించువారికిని (క్రీస్త 84⁴), నిర్దోషులకును (119¹) కలుగును దేవుని నమ్మకొనెడి జనమునకును కలుగును (33¹² 89¹⁵). నీతిమంతుల పిల్లలకు నట్టి భాగ్యము లభించును (సామె 20⁷).

ఇట్టి వాక్యములు క్రొత్త నిబంధనయందును విశేషముగ నున్నవి. దీనులు దుఃఖితులు సాత్వికులు కనికర హృదయులు శుద్ధులు సమాధాన పరచెడివారు హింసించబడువారు ధన్యులని క్రీస్తు చెప్పెను (మ 5³⁻⁹ లూ 6³⁰⁻³²) అభ్యంతర పడనివారు (మ 11⁶), శిష్యులు చూచినవాటిని చూచినవారును (13¹⁶ లూ 10²³), దేవుని వాక్యము వినువారును (లూ 11²⁸), నమ్మక మైన సేవకులును (మ 24⁴⁴ లూ 12^{37,38,43}), చూడకున్నను నమ్మువారును (యోహా 20²⁹) అట్టి నీతి గలవారని క్రీస్తు చెప్పెను. మరయయు (లూ 14⁵) పేతురును (మ 16¹⁷) ధన్యులనబడిరి. శోధనలు సహించువారును (యాకో 1¹²) వాక్యమును విని దానిప్రకారము చేయువారును (12⁵) ధన్యులని యాకోబు వ్రాసెను. వాక్యమును చదువువారును (ప్రక 1³ 22⁷), ప్రభువునందు చనిపోవువారును (14¹³), ప్రభువు రాకడకొఱకు కనిపెట్టువారును (16¹⁵), పరమ విందు పొల్లునువారును (19⁹), జీవపునరుత్థానము నొందు వారును (20⁶), పరమ యెరూషలేములో బ్రవేశించునట్లు తమ వస్త్రములను ఉడుపుకొనువారును ధన్యులని యోహాను వ్రాయుచున్నాడు.

పాత నిబంధనయందలి కొన్ని వాక్యములలో నిట్టి ధన్యతలు భూసంబంధమైనవై యున్నను (ద్వితీ 28) అవి క్రమక్రమేగ ఆత్మీయములైనవగునని పై సూచనలవలన కనుగొనవచ్చును. క్రొత్త నిబంధనలో అవి పూర్ణముగా ఆత్మీయములైనవై దేవుని రాజ్యమునకు సంబంధించి మోక్షము ననుభవించుటను గూర్చినవై యున్నవి.

ధన్యవాక్యములు (Beatitudes). మ 5³⁻¹² లూ 6³⁰⁻³³ నందున్న దీవెనలకు సాధారణముగా పెట్టబడు పేరు. మత్తయిలో నెనిమిదియు, లూకాలో నాలుగు నున్నవి. లూకాలో ధన్యవాక్యములకు తరువాత శ్రమవాక్యములు

నాలుగు కలవుగాని యివి మత్తయిలో లేవు. ఇవి మాత్రమేగాక యింకను కొన్ని ధన్యవాక్యములు గలవు (మ 11⁶ 13¹⁶ లూ 11²⁸ 12³⁷ యోహా 20²⁹ యాకో 1¹² ప్రక 14¹³ మొ॥).

పై వాక్యములలో మత్తయి నూటిగా క్రీస్తు పలికినవే వ్రాసెనని కొందఱు తలంతురు. మఱి కొందఱు లూకా సరిగా వ్రాసినవాటిని మత్తయి కొంచెము వినరించెనని తలంచుచున్నారు. క్రీస్తు వాటిని వెవ్వేలు సమయములలో నేకరీతిగానే చెప్పక మత్తయిలో నున్నట్లును లూకాలో నున్నట్లును ఆయా సమయములలో చెప్పియుండవచ్చును. మొత్తముమీద సంగతిలో నెట్టి భేదమునులేదు.

ధర్మముచేయుట దాతృత్వము చూ॥

ధర్మశాస్త్రము (Law). ధర్మశాస్త్రము అనగా ధర్మవిధులు గల గ్రంథము అని యర్థము. ఆ విధులకు లోబడవలెనని యొక అధికారి యాజ్ఞ నియ్యకపోయిన యెడల ధర్మశాస్త్రమును పాపమును నుండనేరవు (రోమ 5¹³). అయితే గ్రంథములోనున్న ధర్మవిధులు మాత్రముగాక, మానవుల మనస్సాత్మ్యమునలన సహజముగా తెలిసిన ధర్మవిధులను కూడ ధర్మశాస్త్రమునుగా నెంచదగును (2^{14,15}). ఇట్లు మన సహజబుద్ధికి సంబంధించిన దుర్బుద్ధిసహ ఒక విధమైన ధర్మశాస్త్రముగా నెంచబడును (7²³). అధికారుల యాజ్ఞ (ఎబ్ర 7²⁶ = నియమము ఎస్తే 1¹⁹ = రాజాజ్ఞ దాని 6⁸ = శాసనము)లు మంచివెనను సరే చెడ్డవైనను సరే హెబ్రీభాషలో ధర్మశాస్త్రము అనబడును. అయితే ఈ మాట కట్టి సామాన్య అర్థములుండినను సాధారణముగా జైబిలులో ధర్మశాస్త్రమునకు పాతనిబంధన (యోహా 12³⁴ I కొరి 14²¹), మఱి ముఖ్యముగా పాత నిబంధనలో మోషే వ్రాసిన గ్రంథసంఘము (యోహా 1⁸ నెహె 8^{3,14} మ 5¹⁷ 7¹² లూ 16¹⁶ యోహా 1¹⁷) అను విశేషార్థమును కలదు. ఇట్లు ధర్మశాస్త్రము మోషే ద్వారా ఇయ్యబడిన (నిర్గ 20¹⁹⁻²² మ 15⁴ యోహా 1¹⁷) అనియు, దేవుని ధర్మశాస్త్రము (యోహా 24²⁶) అనియు, యోహానా ధర్మశాస్త్రము (II దిన 31³) అనియు ననబడును. యోహా 17⁸ చూడగా అది యొక గ్రంథమై

నట్లు స్పష్టమగును. ఈ దిగువ వాక్యముల సంబంధమును చూడఁగా ధర్మశాస్త్రమునుదానిలో మోషే గ్రంథ పంచకములోని ప్రతి గ్రంథమును చేరియున్నట్లు తేటపడును (మ 12²⁶ తో నిర్గ 3 ను, మా 7¹⁰ తో నిర్గ 20¹² 21¹⁷ ను, లూ 2 యోహా 7^{22,23} లతో లేవ 12^{2,3} ను, మ 8⁴ తో లేవ 14³ మ 19⁸ 22²⁴ లతో ద్వితీ 24¹ 25⁵ లను సరిపోల్చి చూ॥). లూ 24⁴⁴ లోని ధర్మశాస్త్రము అను మాట మోషే గ్రంథ పంచకమునకు సేరై యున్నది.

ఈ ధర్మశాస్త్రములోని విధులేవి యనఁగా, (1) పదియాళ్లలోని నీతిశాస్త్రము (నిర్గ 20). ఇది సీనాయిపర్వతమునొద్ద మిగుల గంభీరమైన విధులుగా నను గ్రహించఁబడియెను. (2) సామాన్యధర్మములను, పండుగల విషయములను, ఆరాధనవిషయములను జరుపవలసిన విధులు (నిర్గ 21-40). (3) గుడారము నిర్మింపఁబడిన పీఠుట తెలుపఁబడిన ఆచరణవిధులు (లేవీయకాండము). (4) 3⁹ సం॥లకుఁ బిమ్మట మోషే ధర్మశాస్త్రము యొక్క ఆంతర్యభావమును తెలుపుటకుఁబోవు విషయములు (ద్వితీయోపదేశకాండము). ఆచార సంబంధములగు విధులు క్రీస్తునకు ముంగులుతులై ఆయనవలన పూర్ణముగా నెఱవేరినవి (హెబ్రీ 8-10). కావున అవి క్రీస్తునచ్చినపిమ్మట అమలులో నుండునవి కావు. ఈ ధర్మశాస్త్రములో దేశసంబంధముగ చట్టములుకూడ కలవు. అవి ఆయా దేశస్థుల శిక్షా స్త్రోతులలో (Penal Codes) నిమిడి యున్నవి. కావున మనము వాటికిఁ గాక మన స్వదేశసంబంధమైన శిక్షా స్త్రోతికి (Penal Code) లోబడ బద్ధులమై యున్నాము. అయితే నీతిశాస్త్రము గాఠించి పోనేరదు. నీతికి సంబంధించిన విధులు పది యాళ్లలో నున్నవిగాని పాత నిబంధనలో నెచ్చటెచ్చట నీతిచట్టములు కలవో (యోహ 1¹⁷, మీకా 6⁸ మొ॥) అనియును మాటని యీ నీతులలో నున్నవి (మ 6^{17,18}).

పాలు ముఖ్యముగా గలతయులకు వ్రాసిన యుత్తరములోను (3-4), రోమా యుత్తరములోను (6-8) ధర్మశాస్త్రము విశ్వాసనియమము అను సువార్తకు విరుద్ధముగా నున్నట్లు వ్రాసి యున్నాడు. అతఁడందులో మనము మన

స్వంత నీతికృత్యములచే మఱీ ముఖ్యముగా పాత నిబంధనలోని యాచారములచే రక్షణ పొందఁగలము అను తప్పభిప్రాయమును ఖండించెను. మనము ధర్మశాస్త్రమును పూర్ణముగాఁ గైకొనలేము కావున అదిమాత్రమే యుండినయెడల మనకు శాపమేగాని రక్షణ కలుగనేఱదనునదే పాలు వ్రాసిన పై యధ్యాయముల సారమై యున్నది. పాత నిబంధన యాచారములను చూడఁగా అవి యసంపూర్ణములైనవి కావున అవి మనలను రక్షింప నేరవు అనుబోధ హెబ్రీయులకు వ్రాసిన యుత్తరమునకు సారమై యున్నది (హెబ్రీ 9¹¹⁻¹³).

ధర్మశాస్త్రములోని యుత్పత్తిమైన నీతి చట్టములను పూర్ణముగాఁ గైకొనుటకు పాపులమైన మనకు శక్తిలేదు కావున మనకు దానివలన రక్షణ కలుగ నేఱదని రోమా 7 వ అధ్యాయములో నున్నట్లు పాలు బోధించెను. ఇట్లుండ నీతితోఁ గూడిన ధర్మముతో మనకుఁ బనిలేదని తలంపరాదు. ధర్మశాస్త్రము మన పాపములను మనకుఁ జూపి రక్షింపఁడైన క్రీస్తునొద్దకు మనలను నడిపించును (గల 3^{24,25}). మఱియు మనము దేవునికిఁ పచే ఆయన పరిశుద్ధాత్మవలన నూతన పఱుపఁబడినవారమైన పిమ్మట నీతితోఁ గూడిన ఆ యాజ్ఞలకు మనము స్వయముగా లోబడినట్లు మనస్సుకలవామగుదుము (ఎఫె 1⁸⁻¹⁰). గాన ఇతను అది దానత్వ మెంతమాత్రముగాక మనము చేయఁగోను స్వాతింత్ర్యమై యుండునని తెలిసికొనవలెను. ఇదే మన హృదయముమీఁద వ్రాయఁబడిన ధర్మశాస్త్రముని యనుబడును (యిర్మీ 31³¹ 31 హెబ్రీ 8⁸ 12).

ధర్మశాస్త్రమునకు ఆజ్ఞలు, విధులు, కట్టడలు, నియమములు, శాసనములు, ఉపవేశములు అను పేరులు కలవు (ధర్మశాస్త్రమును వర్ణించు 119 వ కీర్తనను చూ॥). ఈ పేరులన్నిటిని చూడఁగా నివి ధర్మశాస్త్రము యొక్క ప్రాముఖ్యతను దాని యధికారమును నూచించు పదములై యున్నవని తెలిసికొనఁగలము.

పై వివరము తైలిలుక్రమము ననుసరించును. నవీనవేదశాస్త్రులలో ననేకు లీ క్రమము ననుసరింపక దీనిని సవరణచేయవలె ననుకొందురు.

పాత్ర నిబంధనలో నీతివట్టుములున్నవి. పది యాజులే వాటికి ఆధారములు. నీతిన్యాయములను బోధించిన ప్రవక్తలు ముఖ్యముగా బోధించినవివే. అయితే దీనికిభిన్నముగా ఆచారములను ముఖ్యముగా నాచరింపవలెనని బోధించిన యాజకులు కూడ నుండిరి. వారు తమ బోధలను ప్రచురింపఁ జేయుటకై ఆయన నీతిబోధలతో ఆచారములకు సంబంధించిన విషయములనుచేర్చి యున్నట్లుగాను వాటిని బోధించు గ్రంథములను సహా రచించియుట్లుగాను కనఁబడుచున్నది. ఈ రెండు తిరగఁబడవారుగాక వారిగ్రంథములను దిద్ది సవరణచేసినవార లున్నారని మఱికొందఱి యభిప్రాయము. గ్రంథముల కైలినిఁబట్టియు చరిత్ర సంబంధములనుబట్టియు ఎవరు యది వ్రాసిరో నిర్ధారణచేయుటకు వారు గ్రంథములను బహు నూత్నముగా పరీక్షించి యుండిరి. వారింగీకరించిన విషయములలో ముఖ్యములైన వేవియనఁగా: ద్వితీయోపదేశకాండము మోషేవలన రచింపఁబడక గాజులకాలములో యోషీయా పరిపాలనకుఁ బూర్వమున మొదట రచింపఁబడెనని యనుకొనుచున్నారు. మోషే గ్రంథపంచకములోని కొన్నిభాగములు (ఉదా॥ నిర్గ 22⁹-23³³ = దీనికి నిబంధనగ్రంథమని పేరు). మిగుల పురాతనమైనవైనను, వీటిలోని ఆచారవిషయముగ (ఉదా॥ లేవీయకాండము) అంత పురాతనమైనవి కాక, అన్నిటిలో చివఱగా వ్రాయఁబడినదై యున్నవి. ఇట్లు గ్రంథములను సవరణచేయుట వలన ఇశ్రాయేలీయులలో గొప్ప నీతిబోధలను ప్రవక్తలు మొదట బోధించిరినియు, ప్రవక్తలు ఆచారములను ఖండించిరినియు, దానికి భిన్నముగా యాజకులు తమ యాచారములను స్థిరపఱచుటకు వ్రాసిరినియు ననుకొందురు. అదియుఁగాక వారు గ్రంథములను సవరణ చేయువిధమును చూడఁగా ఇశ్రాయేలీయులు మొదట ఏకదేవుని నెఱుంగనివారై క్రమక్రమేఁగా ఆ బోధను సంపాదించుకొని యెరూషలేములో తప్ప ఇంక ఎచటనైనను పూజచేయుకూడదను విషయములను నేర్చికొనియుండిరనుకొందురు. పండితు లిట్టివాటిని ఎంతగా పరీక్షించినను రూఢియైన తీర్మానములను చేసినట్లు కనఁబడదు. ఇట్టి సంగతులను మఱి విశదముగా తెలిసికొనవలెననిన

యెడల ఆయా పండితుల గ్రంథములను పరీక్షింపవలెను లేనియెడల మైన బహు క్లుప్తముగా వ్రాయఁబడిన వారిబోధలను జేటగా తెలిసికొనుటకు వీలుకాదు. (బైబిలు చరిత్ర చూ॥).

ధూపశ్రవ్యము రంగులు I చూ॥

ధా, ధూ

ధాన్యము (Corn). యనలు గోధుమలు కాయధాన్యములు చొట్లు న్నట్లు తెల్లబిలకిర్ర చిక్కుడుకాయలు అనువాటిని ధాన్యములుగా బైబిలునందుదాహరించిరి (యెహె 4¹ ఆ పదములక్రింద చూ॥).

ధారగుమ్మము యెరూషలేము B V 2 (10) చూ॥

ధూపకలశము, ధూపార్త్రీ (Censer) ఆరాధనజరుగునప్పుడు ధూపద్రవ్యమును కాల్పుటకు వాడినపాత్రలు (సంఖ్యా 16^{6,39}). నుడారమునందు ఇతడివాటిని వాడిరి (లేవీ 16¹⁹). నిర్గ 27³ లోని అగ్నిపాత్రలు ఇవేయై యుండును. సాలూహను కట్టించిన దేవాలయము నందున్నట్లు బంగారపువి (I రాజు 7⁵⁰ II దిన 4²⁴ హెబ్రీ 9¹). పకటన గ్రంథములో అలంకారముగా వాడఁబడిన ధూపార్తులును బంగారపువే. అచ్చట అవి పంశుధుల ప్రార్థనలకు గుఱుతుగా నున్నవి. ఆరాధనచేయుట యందు దాని భావమదేగాన ప్రార్థనచేయు సమయములలో యాజకుడు ధూపముచేయుట వాడుకయై యుండెను (లూ 1^{9,10}).

ధూపద్రవ్యము (Incense). దేవాలయమునందారాధన సమయములోవేసిన ధూపద్రవ్యము ఒక విశేష మిత్తర దౌషధమై ఆ పనికి మౌత్రమే వాడవలెనను గట్టి నియమముండెను (నిర్గ 30³⁴⁻³⁸ లేవీ 10¹⁷). అందులో జటాహంసి గోపీచందనము గంధపుచెక్క స్వచ్ఛమైన సాంఖ్రాణి ఉప్పు అనునవి గలవు. దానిని కాల్పుటకు బంగారుతో చేయఁబడిన ప్రత్యేక మగు వేదికయొకటిగలదు (నిర్గ 30¹⁻⁹). దాని మీదనే ప్రతి ఉదయమును సాయంకాలమును యాజకుడు ధూపము చేయవలసియుండెను

(301⁸). పాపాచ్యూదన దినమున ఆ ధూపము నొక కలశమునవేసి అతి పరిశుద్ధమగు స్థలములో ప్రధానయాజకుడు కాల్చెను (లేవీ 16^{12,13}). వేదికను ప్రతిష్ఠించిన సమయములో ఆయా గోత్రముల ప్రధానులలో నొక్క-క్కఁడు ధూపద్రవ్యములతో నింపబడియున్న బంగారు ధూపార్తులను తెచ్చి యర్పించిరి (సంఖ్యా 714, 20, 26, 32 మొ). ఈ ధూపద్రవ్యములు ప్రార్థనలకు నూచనకావున అది ముఖ్యముగా ప్రధానయాజకుడు ప్రజల నిమిత్తముచేసిన విజ్ఞాపనమునకు గుఱును. అది యటువంటి యన్వయమున ప్రాయశ్చిత్తము చేయుటకు మంచి సాధనముగా నుండెను (16^{16,17}). భక్తులైన ప్రార్థనలు ధూపమువలె దేవుని కంగీకారింపబడుముగా నుండవలెనని ప్రార్థించెను (కీర్త 141²). క్రొత్త నిబంధన కాలములోకూడ ఈ యాచారము నాచరించుచునే వచ్చిరి (లూ 18¹⁰). ప్రక 83⁵ లో ధూపము భక్తుల ప్రార్థనలకు నూచనగా నున్నది. అన్యలు తమ దేవతలను ఆరాధించుటలోకూడ ధూపమువేసిరి (II దిన 34²⁵ యిర్మీ 48³⁵ గంధవర్ణము 2 చూ॥).

ధూప వేదిక గూడరము 6 (2) (c) చూ॥

ధూమము, ధూమపర్ణము రంగులు 3 చూ॥

ధూళి బూడిద చూ॥

ధై

ధైర్యము (Courage). ఈ పదముచే తెనిగించిన పాత్రీపదములు కనీసము నాలుగును గ్రీకుపదముకటియు టైలిలునందున్నవి.

1. హృదయమని యొకపదమున కిర్థమగును. హృదయము ధైర్యమునకు నూచనగా నుండి నట్టి తర భావలలోను జాతీయములున్నవి. ఇది ఆమె 21⁶ నందు ధైర్యమనుపదముచే తెనిగింపబడినది.

2. యెహో 211 లో ఆత్రయని శబ్దార్థమిచ్చు పదము. ఇట్టి యర్థముతోకూడిన జాతీయము లితర భావలలోను గలవు.

3. బలమని యర్థమిచ్చెడి పదమునుకూడ ధైర్యమనియే తెనిగించిరి (ద్వితీ 81^{6,7,8} యెహో 16^{7,9,18} 10²⁵ I దిన 22¹³ 28²⁰).

4. అదే యర్థమిచ్చు ఇంకొకమాట II సమా 10¹² 13²⁸ II దిన 19¹¹ ఎజ్రా 10⁶ కీర్త 27¹⁴ 31²⁴ యెష 41⁶ నందున్నది.

5. క్రొత్త నిబంధన యందీ పదముయొక్క నామవాచకరూపము కార్య 28¹⁵ లో మాత్రమున్నదిగాని దాని క్రియారూపమును మ 92²² 14⁵⁷ సా 6⁵⁰ 10⁴⁹ యోహా 16³³ కార్త్య 23¹¹ నందు చూడవచ్చును.

ధైర్యమును చూపుటకుఁగావలసిన ప్రేరేపణ చేవునివాక్యమును లక్షించుటవలననే కలుగునని పై వాక్యములవలనఁ జెలిసికొనవచ్చును. శరీర సంబంధముగనదేగాక నిర్మలముననున్న నందు కలుగు కష్టమును నెదిరినట్లు నామముగా జయించు ధైర్యముండవలెనను ప్రేరేపణలు కలవు. ధైర్యమెట్టి నీతియందైనను కనఁబఱచుటకు కలుగును.

ధ్వజము, పుచ్చి (SARIKONDA VENKA RAMBARNUS stake ard).

1. ప్రస్తుతమున పుచ్చి నామమునందును సేనలలోని వారు ధ్వజముల నుపయోగించిరి. ధ్వజములు ప్రజలకు ధర్మమును చూపవై యుండినట్లు నూచనములు మఱి ముఖ్యముగా నది ప్రజలు కూడవలసిన స్థానమును సూచించుచు (నిర్గ 2² యిర్మీ 4⁶ 51¹²). పైరున్ని వాక్యములలోని మూలభాషాపదము నిర్గ 17¹⁵ లో యెహోనానానిస్సి యని తెనిగించిరి. అది యెహోవా నా ధ్వజము లేక నేను ఆశ్రయించు స్థానమని యర్థమగును.

2. మఱియొక పదము ఇశ్రాయేలీయుల గోత్రములు గుఱుతుగా నుంచినవాటికి నుపయోగించి దానిని లెక్కము అని తెనిగించిరి (సంఖ్యా 15² 2³ 10¹⁴ మొ॥). 6⁶ లోను ఈ పదమే యున్నదిగాని అది కనఁబడునది యని యర్థమగుచు ఆయా గోత్రముల వారు కూడవలసిన స్థలమునకు నూచనగా నున్నది. ఈ పదము అలంకారరీతిగా ప్రయోగింపబడి మనస్సు నాకర్షించు దానిని సూచించును (పరి 2⁴).

3. గుఱుతు అర్థమిచ్చి మూడవపదును కీర్త 74¹ లో విశోధులకు కలుగు జయమునకు సూచనయై యున్నది. ఈ మాట సంఖ్యా 2² నందు పైనున్న రెండవ మాటతో కలిసి వాడబడెను.

ధ్వజములను పుస్త్రములలో మాత్రమేగాక సాధారణముగా పెద్ద కర్తలకు తగిలించిన లోహ మయముగు వాటితోను చేసిరి. అష్టారువారు వృషభసూపమును సింహసూపమును, రోమనులు గరుత్తుంతుని రూపమును తమ ధ్వజములపై నిలిపిరి. యెనుగులేము నాశనమునుగూర్చిన ప్రవిచన ములోనున్న నాశనకర్తమైన హేయవస్తువు యూదులకు హేయముగా నున్న అట్టి ధ్వజముల రూపములని కొందఱి యభిప్రాయము.

న

నక్క (Fox, Jackal). ఈ మాటచే తెలిగించబడిన 4 హావ్రీపదములును ఒక గ్రీకుమాటయు బైబిలునందున్నవి. సాధారణముగా నక్కయని తెలిగించబడిన పదము నెహె 4³ నందు గుంపనక్కను సూచించును. యిర్మీ 9¹¹ 10²² నందు నక్క యనియు యెష 34¹³ నందు అడవికక్క యని తెలిగించబడినదిగాని అది చాలమట్టు తోడైలువంటిదని కొందఱు పండితుల యభిప్రాయము. ఇవన్నియు రాత్రులలో భయంకరమైన రోదన ధ్వనిచేయుచు తరుగునవై యున్నవి. పఠనీయనందిని బహు విశేషముగా నున్నవి. పుగటియందు ఇవి నిర్మానుష్యములగు గుహలలో దాగియుండును (యెష 13²¹ 34¹⁴ 35⁷ మ 8²⁰). గాని ప్రార్థుగ్రంథంకిన వెంటనే అవి బయటికివచ్చి మార్గముల కొంచడి అటు ఇటు మేతకొలుకై తరుగులాడుచుండును. సాధారణముగా ఆపి కళేబరములను దిశను (కీర్త 68¹⁰). ఇప్పటికిని ఆ ప్రాంతములలో తరచుడే అరబ్బీజాతులవారు తమ శత్రువుల శరీరములను నక్కలకు పారవేతుమని బెదిరింతురు. రాత్రుల యందవి మందలుగా తరుగును గనుకనే సమృద్ధి వాటిలో మూడు వందల నక్కల నొక్కసారిగ పట్టుకొనఁగలిగెను (నాహాయ 15⁴). ఇవి ద్రాక్షతోటలను పాడుచేయును (సెర 2¹⁵).

బాగరూకతగిలిగి తప్పించుకొనుటకు మెళుకువ గలిగినవై యున్నవి (యెహె 13⁴ లూ 13³²). క్రీస్తు తనకేమియు ఈ లోకమున లేదనునంగతిని తెలిసినప్పుడు (లూ 9⁵⁸), హేరోదు జత్తులమారి తనమును తెలుపుటకును (13³²) దీనిని చుట్టూతముగా నెత్తెను.

నక్షత్రములు (Stars). నక్షత్రముల సృష్టినిగూర్చినదే బైబిలునందు వాటినిగూర్చి యున్న మొదటి సూచనయొక్కది (ఆది 1¹⁶). అవి ఆకాశసమూహములనబడెను (2¹). తెక్కికి మించినవాటిని తెలుపుటకు నక్షత్రములతో బోల్చిరి (22¹⁷) నక్షత్రములకు శేర్లు గలవు. అట్టివి కొన్ని బైబిలునందున్నవి. II శేసు 1¹⁹ నందున్న వేగుపముక్క నక్షత్రము కాని గాని శుక్రుడు అనుగ్రహమై యున్నది. యెష 14¹² లో నున్న తేజానక్షత్రమును అదేనని యభిప్రాయపడుచున్నారు. ఆహె 5⁶ లో దేశతగా నెంచుకొనిన నక్షత్రము అని తెలిగించిన మాటలందు శనిగ్రహమును సూచించునని కొందఱునుకొందురు. కర్వ 7⁴³ నందు బైబిలున ఈ వాక్యమునందు దానికి రోషమును చేరుగలదు. ఇది శనిగ్రహమొక్క మఱియొక చేరు కావచ్చును. నక్షత్ర రాసులలో కొన్నింటి శేర్లును బైబిలునందున్నవి (సఫర్, మృగశిర్ష, న్యాయ, కృత్తిక, మహారాష్ట్రము మ.). ఇవిగాఁ బెహెబు 9¹ నందున్న వక్షిణ నక్షత్రముల రాసులు అనునది మఱియొక రాసినిగాక, అన్నెటిని మొత్తముమీద సూచించునని తలచుచున్నారు.

జ్ఞానులకు మార్గము మూసిన నక్షత్రము (మ 2), ఒకటి రాశియందుచేసిన గ్రహముల దేరికలన శేర్వడినదని కొందఱునుకొనుచున్నారు. కొందఱు యొక లోకమక్కయని తెలుపుదురు. అదిది యెనను, క్రీస్తుపుట్టుకను కనబఱచుటకు ఒక విశేష సూచనయని తెలిసికొనవలెను.

నక్షత్రసూచకులు జ్యోతిషులు మ.

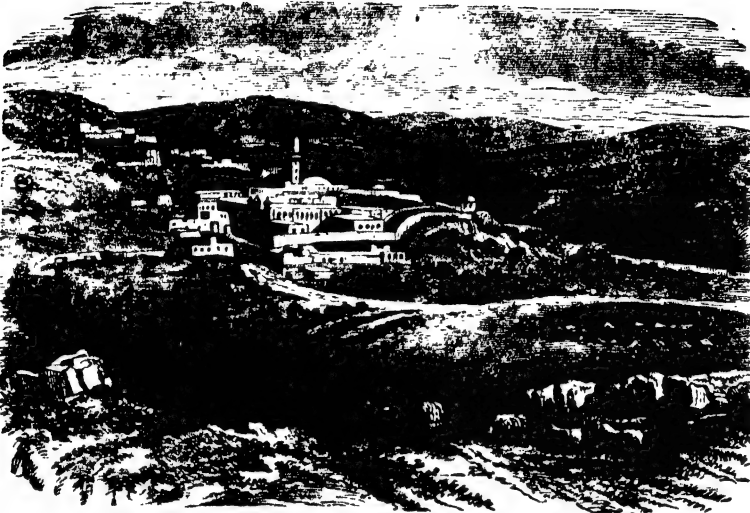
నగరు (Palace). గొప్ప యిండ్లకు పెట్టె ఒడు చేరు (ఆహె 17^{10,14} 31⁶⁷). సాలా మెను మహారాజయొక్క నగరని మాత్రము బైబిలునందు వర్ణించిరి (I రాజు 7¹⁻¹³). దావీదు

క్రీస్తునలలో నగదులు అను పదము యెఱుపలేము లోని శ్రేష్ఠములగు కట్టడములను సూచించును (క్రీస్తు 4³, 13 1227).

నగలు ఆధరములు 3, రక్షణములు చూ॥

నగ్గయ (Naggai). క్రీస్తు పంశావళి క్రమ చికిలోని యొకఁడు (లూ 3²⁵).

నజరేతు (Nazareth = చిగురు రక్షించు నది). యోసేపు మరియలు నివసించినయూరు. క్రీస్తు దీనిలోనే పెరిగెను (మా 6¹ లూ 4²³ మ 13⁵³). అది ఎస్థ్రెల్ బయలు కుత్తరముగా నున్న యొక కొండ ప్రక్కను కట్టబడెను (లూ 4²⁹). అక్కడనుండి యా బయలును

ప్రస్తుతిపు నజరేతు

మాత్రమే గాక కర్తలు పర్యటిమును చూడవచ్చును అనియోమియ మిగుల కన్నుల పంపుగా నాండును. ఈ పట్టణము షేరు పాత నిబంధన యందు కనబడెను. క్రీస్తు జీవించిన కాలములో నిచ్చట నొక నవాబుమందిర ముండెను. క్రీస్తు అందులో బోధించెను (లూ 4¹⁶⁻²⁹). క్రీస్తు చిరక్రమ సంబంధించిన యశకములను అచ్చట చూపించురుగాని కన్యక డొంటు యనబడునది తప్ప తక్కినవాటన్నిటికి ఆధారములేమియులేని యూహలై యున్నది. దాని ప్రస్తుతిపు షేరు ఎన్-నసీరా (En-nasira). (నజరేయుడు చూ॥ పటము IV, D 7).

నజరేయుడు (Nazarene). క్రీస్తు నజరేతు అను పల్లెటూరి వాడైనందున ఆయనను కలిగినవేరు. ఆ పేరాయనకు కలుగునది ప్రపంచంబడినట్లు మ 2²³ నందున్నది. ఏ ప్రపంచమున కిది సరిపడునో అదియంత స్పష్టముగ లేదు.

నజరేతు పల్లెయగుటచే ఇది యొకవేళ ఆయన హీనస్థితి కొక నూచనగా నున్నది కావున దానిని గొల్పిన ప్రపంచము లింను నూచించబడవచ్చును సంగతినిబట్టిగాక శబ్దమునుబట్టి (యెష 11¹) నందున్నచో యీ ప్రపంచమని యిశేకుల అభిప్రాయము. అచ్చట మూలభాషలో నెచర్ అను బిరుదు క్రీస్తునకు పెట్టిరి. దానికి చిగురు అను అర్థమున్నను, శబ్ద సంబంధమునుబట్టి ఆయన నజరేయుడగునని సంగతిని సూచించునని నిచ్చును. ఇది మొదట క్రీస్తుకు హేళనగా వాడిన షేరు (యోహా 1⁴⁵) గాని, హేళనకు మాత్రమే గాక ఈయన యెవడో దానిని తెలుపుటకును ఈ బిరుదును వాడిరి. చియ్యములు పట్టినవారును (మా 1²⁴ లూ 4³⁴), ప్రజలును (మా 10⁴⁷ లూ 18³⁷ యోహా 18⁵), ఆయనను పట్టుకొనిన బంటులు (15^{5,7}). ఆయన ప్రధాన యాజకుని ఆవరణమందున్న సమయములో నక్కడనున్న

అతని నేవకులు (మ 26⁷¹ మా 14⁶⁷) పిలవకు (యోహా 19¹⁹) ఆయన నిట్లు పిలిచిరి. మిగుల హీనదశయందున్నవా డెంత గొప్ప నాయకుఁ డయ్యెనో ఆ సంగతిని తెలుపుటకు ఆయన శిష్యు లీ పేరును గౌరవాన్వయముగా నాయనకుఁ బెట్టిరి

(లూ 24¹⁹ కార్య 22³⁶ 4¹⁰ 6¹⁴ 10³⁸ 26⁹). పాలును కలిగిన దిగ్బలమందీ పేరుతో క్రీస్తు తనను అతనికి బయలుపలుచుకొనితి అప్పటికంతో తగియుండెను (22⁸). ఈ పేరును క్రీస్తుయొక్క ఘనమైన నాయకులలో నొకటిగా నేటివఱకును

నజరేతు పట్టణపు నీటి బుగ్గ

నాడుచున్నారు. క్రీస్తుఁడే గొప్పవాడైనను తన్ను తాను తగ్గించుకొని మన హీనదశలో పాలివాఁ డయ్యెనని ఈ బిరుదు సూచించు చున్నది.

నడత ప్రవర్తన చూ॥

నడికట్టు దట్టి చూ॥

నడిమిశాల యెరూషలేము B III 3 చూ॥

నతనయేలు (Nathanael = దేవదానము). గలిలయలోని కానా కాపురస్థుఁడు (యోహా 21²). క్రొత్త నిబంధనలో కెందుసారులు మాత్రమే యితని పేరునవచ్చుచున్నది. యెర్రాను నదినుండి క్రీస్తు గలిలయకుఁ దిక్కివచ్చినప్పుడు ఫిలిప్పీతనిని ఆయనయొద్దకుఁ గొని తెచ్చెను (14⁴⁴⁻⁴⁹). యేసు పునరుత్థానమైన పిదప గలిలయ సముద్రముమీఁద చేరెను పట్టుటకు వెల్లినవారిలో నితఁడునుండెను (21²).

నతనయేలు పండ్రెండుగు రపాస్త్రులలో నొకఁడా యనునది విచారించఁదగిన సంగతి.

దీనినిగూర్చి నిశ్చయించుటకుఁదగిన వీలులంతగా కనబడవు. ఆతఁడు ఇశ్రేయిసానులలో కూడి యుండినట్లు యోహా 21² సంగున్నదిగాని వారి కెఱుకయైన వాఁడగుటచే గాఢాంతోనుండి యుండ వచ్చును. అగ్రాక్షుల జాబితాలో నొక చోటను ఇతనిపే రుదాహరింపఁబడలేదు. మత్తయి మార్కు లూకా సువార్తలలో బర్తొలమయియని యున్న పేరు నతనయేలుయొక్క మాఱు పేరని చాల కాలమునుండి యొక జనప మేయము గలదు. యోహా 15¹ సంగున్నట్లు క్రీస్తు చెప్పిన మాటల ప్రకారమితఁ డాయన అపొస్తలులలో నొకఁడై యుండవచ్చునని స్ఫురించుచున్నది. అతనిని యేసుయొద్దకుఁ దెచ్చిన ఫిలిప్పస్ పేరుతో కలిపి బర్తొలమయి యనుపే రుదాహరింపఁబడుటను చూడఁగా (మ 10³ మా 3¹⁸ లూ 6¹⁴) ఆ యభి ప్రాయము నిజమై యుండునని దోచుచున్నది.

ఇతఁడు మంచివాడని యేసు సాక్ష్యమిచ్చెను (యోహా 14⁷). యేసు మెస్సీయయని అతఁడు తత్కణమే యంగీకరించెను. అంజూరపు చెట్టు క్రింద నుండఁగా ఆయనకు కనబడినప్పుడు

అతడు మెస్సీయ రాకకొరకు ప్రార్థించుచుండ నచ్చును. అతని తరువాత జీవితమును గూర్చి మన కంతగాఁ దోయదు (నర నేలు చూ॥).

E.

నర నేలు నర నేలు చూ॥

నర కీటకములు 18 చూ॥

నరవారు రోగములు చికిత్సలు II 3 (2) చూ॥

నది, ఏరు (River). బైబిలునందలి కొద్ది గొప్ప ప్రవాహములను నూచించెడి పదమై యున్నది సాధారణముగా ఆ నదుల నేను సెనితో కలిపి వాడు (ఆది 2^{13,14} 15¹⁸ మొ॥). ఒకానొకప్పుడు నది నదియొక్క పేరు అందఱికిఁ జూపియుంటున్నచే ఆ నది పేరును వెన్నుక నది నను పదమును మాత్రము వాడు వెనుప్రసం నుండఁగా అక్కడనున్న నైలునది ప్రాచ్యభృతను అట్టి నది యను పదము దానిని నూచించెను (నర్ 1³ 2^{3,4} 4⁹ మొ॥). యాకోబు చుత్తలో అతడు పద్మరాముఁడు తొగి వచ్చునపుడు వాడని నది నను పదము యుక్తాను నదిని నూచించెను (ఆది 31²¹). పరెస్సేను సంద్యులలో నది యను పదము పార్దుగా వాడి చొక్కెల్లెడను అది యుక్తా నును నూచించుచు (నర్ 23³¹ I రాజు 4^{21,24} ఎజ్రా 4³⁶ మొ॥). మూలభాషయందు II దిన 9²⁶ లో నది యను మాటనూత్రి యున్నచు బైబిలును తెనిగించినవారు ధరామి అను నుటను పూడ చేర్చిరి.

నపుంసకుడు, మండుడు (Eunuch). బైబిలు కాలమునందు గొప్పవారి అంతఃపురములో నెవకులుగా నుండుటకై నపుంసకులను నియమించుట వాడుకగా నున్నది. తురకవారు ఇటీనలీ వఱకు నిశ్చే చేయుచుండిరి. పాత నిబంధన యందు నపుంసకుడని యర్థమిచ్చు పదమును పరిచారకుడనియు (II రాజు 9³² 23¹¹ యర్థి 29² 84¹⁹), ఉద్యోగస్థుడనియు (ఆది 37³⁶ 39¹ 40^{2,7} మొ॥), పరివారమునియు (I సమూ 8¹⁵ II దిన 18⁸), అధిపతి యనియు ఆయా సందర్భములకుఁ దగినట్లు తెనిగించినను, ప్రతి వాక్యములో నది నపుంసకుడని యర్థ మిచ్చునని కొండటి యభిప్రాయము. రాజులు సాధారణ

ముగా నపుంసకులను అట్టి పనులకు నియమించుటచే నీ పదమునకు పరిచారకుఁ డనియు అర్థ మయ్యెనని మఱికొందఱభిప్రాయ పడుచున్నారు (ఉద్యోగస్థుడు చూ॥).

రాజు అంతఃపురములోని సేవకులను నూచించు నప్పు డీ పదమును నపుంసకుడనిగాని మండుడనిగాని తెనిగించిరి (II రాజు 20¹⁸=యెష 39⁷). పారసీకరాజు నగరులోను (ఎస్తి 1^{11,12} 2^{3,14,15,21} మొ॥), బాబెలులోను (దాని 1^{3,7,8} మొ॥) అట్టి వారు పెక్కుండు గలరు. యూదావారిలోను అట్టివారుండినట్లు యర్థి 41¹⁶ వెలనఁ దెలియును. యర్థియాను రక్షించిన సేవకుఁ డట్టివాడే (39⁷). నపుంసకులను దేవుని సంఘమునందు చేర్చుకొన రాదను నియమ ముండినను (ద్వితీ 23¹) అట్టివారు దేవుని యాజ్ఞలను శ్రేణిని ఆయన విశ్రాంతిదిన మును లక్షించినయెడల వారును చేర్చబడుట కర్హుని యెషయా ప్రవచించెను (56^{3,4}).

క్రొత్తనిబంధనలో కందాకేరాణియొక్క ధనాగారియగు నపుంసకుఁడు విశ్వసించుటను గొచ్చి కార్య 82⁷⁻³⁸ నందు చూడవచ్చును. రాణియొద్దనుండు అట్టి గొప్ప యుద్యోగస్థుఁడు నపుంసకుఁడుగా నుండుట ఆ కాలపు వాడుకలకు నూటిగా సరిపడును (వితియొషియుడైన నపుంసకుడు చూ॥). ఇంద్రియ నిగ్రహము అలంకారికంగా నపుంసకు లనబడుచును (మ 19¹²). రీతిగా (Origen) అను భక్తుఁడు దీనిని ఆక్షిప్తమున నెఱవేర్చును గాని అట్లు క్రీస్తుయొక్క ఆత్మయబోధలను అక్షరరీతిగా గ్రహించుట పొరబాటుని యందఱు నొప్పుకొందురు.

నఫ్తహీయులు (Naphtuhim). మిస్రాయిలు కుమారులలో నాల్గవవాడు. మిస్రాయిము విగుప్తు పూర్వీకుఁడు కావున ఇతని సంతతి వారును విగుప్తీయులలో జేరినవారు (ఆది 10¹³ I దిన 1¹¹). ఈ పేరు విగుప్తీయుల శాసనము లలో నింతమట్టుకు కనబడలేదు. కావున ఆది లెహీబీయులకును పత్తూసీయులకును మధ్యమండుటచే విగుప్తుమధ్యలో నుండవచ్చును.

నఫ్తాలీ (Naphtali = పోరాడి గెలుచుట).

1. యాకోబు ఆరవకుమారుడు. రాపేలు దానియగు బిల్హా కండ్లకుమారుడు. దేవుని

దయకొఱకై పోరాడి గలిచిత నమకొని రావే
రీపే రతనికిఁ దెట్టెను (ఆది 30⁸).

2. సప్తాశీగోత్రము. ఈ గోత్రీకులు సప్తాశీ నలుగురు కుమారులనల నాలుగు గొప్ప కుటుంబములై (ఆది 46²⁴ సంఖ్యా 26^{48,49}). అరిగ్య సంవారము చేసిన ఆరంభికాలమున ఏనాను కుమారుడగు అహీర ఈ గోత్రప్రధానియై యుండెను (సంఖ్యా 115 2²⁹ 778.83 10²⁷). తరువాత కాలములో అమీహూదు కుమారుడగు నబహేలు ప్రధానియై యున్నాడు (34²⁸). వాడెనీ కుమారుడగు నవాబీ కనాయు చేను మాడె బంధుబడినవారలలో సప్తాశీగోత్ర ప్రతినధియై యుండెను (131⁴). నలుగురు బంధించినప్పటి గోత్రీకులు 53,400 మందియు (2^{29,30}) రెండవవారి 45,400 మందియు (2^{29,30}) నుండిరి. ఈ గోత్రీకులు వారు ఆపేరు గోత్రీకులలోఁ గలిసి గుడారమునకు ఉత్తరదిక్కు నడుచు పడిసిరి (2²⁹). కనాయులోఁ బ్రవేశించినపిదప ఏబాలు కొండపై నిలిచి ధర్మశాస్త్రమునకై శాసనములు పలుకఁగా ఆమెనని చెప్పించిన ఆరు గోత్రీకులలోఁ గను మండి (ద్వితీ 271³ యెహో 83³). పరికి బడెనీను కుత్తా ఛాగయు న్నావ్యస్థ మియ్యబడెను (పటము IX). ఈ నావ్యస్థ మునకు తూర్పున యెగ్దూను గలిలయ సముద్రములును, దక్షిణమున ఇశ్రాఖారు జెబూలూను గోత్రములును, పడమట జెబూలూను ఆషేగు గోత్రములుండెను (193⁴). ఇది వాదాపు 10-15 మైళ్ళ పీఠి గలిగి 50 మైళ్ళ ఉత్తరదక్షిణములుగా వ్యాపించెను. ఈ ప్రదేశము పర్వతమయమైనను మిగుల ఫలవంతమైనదిగా వెన్నబడెను (207). బాబోరుకొండ దీని సుహృద్గుండుండెను (193⁴). రామా హాసోరు కెడఱు ఇకోను బేతనాకు ఆరు ప్రాకారపురములు దీనియగుండెను (193⁶⁻³⁸). గర్జోనీయులగు లేవీయులకు ఈ గోత్రనావ్యస్థము నుండి కెడఱు హమ్మోథోరు కరాను అను మాడుపురములనిచ్చిరి (హోలో కెడఱు, ఆశ్రయ పురము (2¹⁷ 21^{6,32} I దిన 6^{12,76}). న్యాగూధ పతుల కాలమువఱకు సప్తాశీయులు బేత్రేమెఱు బేతనాకులనుండి కనానీయులను వెళ్లఁగొట్టి యుండలేదు గాని వారిచేత జెట్టి జేయించుకొనిరి (న్యాయా 13³). వీరు బెబోరా బారాకుల

నాయకత్వముక్రింద జరిగిన యుద్ధమందు మిగుల సహాయపడి ప్రాణములకైనను వెనుకఁదీయక పోరాడిరి (4^{6,10,18}) గికోనీకును సహాయపడి యుద్ధమునకు కూడి వచ్చిరి (6³⁵ 7²³). దావీదు రాజ్యము తిప్పనలెనన్న ఉద్దేశముతో వచ్చినవారియందు 37000 మంది వీరుగల వెయ్యముది సప్తాశీ అధిపతు లుండిరి (I దిన 12^{34,40}). తరువాత కొంతకాలమువఱకు అక్రయేలు కుమారుడగు యరేమాను వారి పధానియై యుండెను (271⁹). సాలూమోనుకాలము నందు అహీమాయుస్సు అనువాడే గోత్ర అధిపతిఁ బోయెను (I రాజు 41⁵). అహీమాయుస్సుకు మిగుల పట్టణలవాడైన హీరాము సప్తాశీగోత్రీకుండే (71⁴). సప్తాశీగోత్రీకులయందు నీరీమా రాజగు దెన్వనకు పట్టుకొని కొల్లపెట్టెను (15¹⁰ II దిన 16⁴). తరువాత కాలములో నమ్మాను దేవతవైయగు పిల్లగిల్లలేసెను ఈ గోత్రీకులలో నెవరియగు చెజ్లోకిఁ గొందుకోయను (II రాజు 15²⁹) ప్రవక్తయైన యెరూమా ఈ విషయము గూర్చి ప్రశంసించుచు ఆ కాలమున శత్రువులచే నాకము చేయబడెను ప్రదేశమునకు దేవతలు పోయిరి ననుకూర్చి ప్రీతికలయందున్న ఆ దేశవాసులకు మహా జెలుగు కలిగించునని దేవుని పరీక్షావారిని ఆదరించెను (యెష 91⁷). మన ప్రభువీ పదేశమును తెన బోధన ముఖ్య స్త్రాంతముగఁ జేసికొనుటవలన నీ పుణ్యదము నెఱవేఱెను (నా 41²⁻¹⁶). కొరొదను, కప్పూ బూము పీఠములు మిగుల పట్టణములు సప్తాశీగోత్రప్రదేశమున గుండెను. ప్రకటనలోని దృఢమునందు రక్షింపఁబడిన వారిలో సప్తాశీగోత్రీకులును గలరు (ప్రక 7⁶).

సప్తాశీ కేసెషు కెడఱు మా

సమస్కారము, సాగిలపడుట, సాహ్యోగపడుట, మొన్నుట (Obeisance, Worship). ఈ పదములన్నియు మానవులు దేవునికి చూపవలసిన ఘనతను నూచించు పుములై యున్నవి. దేవునికి చూపెడి మర్యాద మానవులకు మాపుట ఈ దేశములో వాడుక యైన రీతిగా పరస్పరములను పూర్వము వాడుకయై

యుండెను. అట్టి వాడుకలనుమాత్ర మిచ్చట వినిరింతుము.

1. నమస్కరించుటయని యర్థమిచ్చు ఒకటే హెబ్రీ పదమును (II సమూ 15³ 16⁴ ఎన్టీ 3² క్రి 72¹¹ మొ॥), సాగిలపడుట (ఆది 237, 12 333³ 432^{6, 28} 49⁸), సాష్టాంగపడుట (377 II రాజు 21⁵ 437), సాష్టాంగనమస్కారము చేయుట (సంఖ్యా 22³¹ I సమూ 20⁴¹), వండమాడ్డుట (23⁶) అను మొదలగు పదములచే తెనిగించిరి. గొప్పవారికిని రాజులకును (ఆది 432^{6, 28} 49⁸ I రాజు 116, 31 మొ॥), ప్రజలకును (II రాజు 21⁵ 437 మొ॥) సాగిల పడుటని తెలియచున్నది. మనవి చేసికొని బ్రతుకలాడుకొనవారును (ఆది 237, 12 II సమూ 13 9⁶ మొ॥), ఇతరుల దియను గోరడివారును (ఆది 333³ II సమూ 14⁴ మొ॥) ఇట్లు చేసిరి. ఆసియా ఖండియం దిప్పుడందైన వాడుకలు ఇప్పటివాడుకల నంటివని స్పష్టమగుచున్నది.

2 క్రొత్త నిబంధనలోని యొక గ్రీకు పదమును దీనికి సంబంధించినదై ఆ రీతిగానే వాడబడెను. క్రీస్తును మనవి, జేసికొనినవారు ఆయనని నమస్కరించెద (మ 2¹¹ 14³³ 20²⁰ మా 5⁶ యోహా 9³⁸ మొ॥). బంటులు క్రీస్తు నపహరించుటకు ఆయనకు నమస్కారముచేసిరి (మా 15¹⁴). క్రీస్తులేచిన పిమ్మట ఆయన నిష్క్రమించునట్లు మొక్కిరి (మ 2⁴⁷ లూ 24⁵²). మూలభాషయందీ పదమునకే అచ్చటచ్చట ప్రయోగము యను పదమును వాడెద (మ 2^{8, 11}). మహిమవలనబడిన క్రీస్తుకు చూపిన మర్యాదను ఈ పదముచేతనే నూచించిరి (హెబ్రీ 1⁶ ప్రక 4¹⁰ 5⁸ 7¹¹ మొ॥). అచ్చటచ్చట మొక్కుట యనియు తెనిగించిరి (మ 8² 9¹⁸ 15²⁵ 1²⁸ 28⁹ మొ॥). సాతాను క్రీస్తును బోధించుచు తనకు మొక్కునదెన్నెన్ను డీ పదమునే వాడెను (4⁹) గాని క్రీస్తువానితో మనము దేవునికి మాత్రమే నమస్కరింపవలెనని చెప్పెను (మ 4¹⁰). దుష్టులు క్రీస్తు విరోధికి నమస్కరించి నట్లు పరిమార్చజ్ఞాని చూచెను (ప్రక 13^{4, 12} 16⁸ 19²⁰). యోహాను చూతకు నమస్కారము చేయబోగా నతడు దూరచే నడ్డగింపబడెను (22^{8, 9}).

రోమక వారు భక్తులకును దూతలకును నమస్కరింపవచ్చునుగాని ఆరాధన చేయరాదని బోధింతురుగాని, యోహా 4²⁰⁻²³ 12²⁰ కార్య 8²⁷ 24¹¹ మొదలగు వాక్యములో ఆరాధన యని తెనిగించినపద మిదే యని మరువరాదు. రోమను వారు దీనివిషయమై చెప్పెడి భేదము బైబిలు నందు లేదని తెలిసికొనవలెను (ఆరాధన చూ॥).

నమ్రకము విశ్వాస్యత చూ॥

నయమా (Naamah = మధురము).

1. తూబల్కాయూను సహోదరి (ఆది 4²²).

2. రాజైన రెహబాముయొక్క తల్లి. ఈమె అష్టానీయురాలు. సాలొమోను భార్యలలో నొకతే (I రాజు 14^{21, 31} II దిన 12¹³).

3. యూదయదేశములో షెఫేలా యను ప్రదేశమందు నొక యూరు (యోహా 15³⁷⁻⁴¹). అద్దన దక్షిణముగా మూడు క్రొస్తుల దూరములోనుండు నానె (Naneh) అను చిన్న యూరు దీని యునికియై యుండవచ్చును. (సలము III, D 5).

నయమా తీయుడు (Naamathite). యోబు గ్రంథములో నిది జోషు అనువానికి గల బిరుదు (యోబు 2¹¹ 11¹ 20¹ 42⁹). ఈ పదమునకు నయమానివాని యని యర్థము. ఇది నయమా 3 నందున్న స్థలమే యనుటకు శబ్ద సంబంధముతిప్ప మతే యే యాధారమును లేదు. జోషుయొక్క జన్మస్థల మిదిగాక, అరబ్బీదేశములో మనమెఱుంగని ఒక యూరని కొందఱి యభిప్రాయము.

నయమాను, నయమానీయులు (Naaman = ప్రియము, Naamites).

1. బెన్యామీను సంతతివారిలో నొకఁడు. ఆది 4³¹ లో ఇతఁడు బెన్యామీను కుమారుడై యున్నట్లున్నదిగాని సంఖ్యా 26⁴⁰ I దిన 8⁴ లోను అతని మనుమడై యున్నట్లున్నది. ఇతని వెంశస్థులకు **నయమానీయులు** అను పేరు కలదు (సంఖ్యా 26⁴⁰).

2. నిరియాదేశపు సేనాధిపతులలో నొకఁడు. ఇతఁడు కువ్వరోగియైయుండి ఇశ్రాయేలీయులలో నుండి వచ్చిన యొక బానిస చిన్నదాని మూల

ముగా ప్రవక్తయైన ఎలీషాను గూర్చి విని తన కుష్టమును కుదుర్చుకొనుటకు ఆతనియొద్దకు వెళ్లెను. యెర్దాను నదిలో ఏమమాటులు మునిగినయెడల బాగుపడెదవని చెప్పగా నయమాను మొదట ఇట్టి సామాన్యమైన పనికి సమ్మతించక కోపావేశుడై స్వదేశమునకు వెళ్లినై యుండెనుగాని, తన నాకర్ణలో నొకని ప్రేరణవలన వెళ్లి స్నానముచేసి బాగుపడెను. ఎలీషా చేసిన మేలు నకు కృతజ్ఞతగా నతనికి బహుమానము లియ్యఁ బోయెనుగాని ఆతఁడు పుచ్చుకొననొల్లఁదాయెను. తరువాత ఆతఁడు యెహోవాయే నిజమైన దేవుఁ డని యెప్పుకొని రెండుబండ్ల మంటిని తోలించు కొని స్వదేశమునకు పోయెను (II రాజు 5-14). ఎందుకనగా, ఇశ్రాయేలీయుల భూమిమీదనే కాని మఱి యెచటను యెహోవాను పూజింప విలుకాదని యతఁడును అప్పటి జనులును అనుకొను చుండిరి (I సమూ 26^{19,20}). తదనంతర మతఁడు యెహోవానే విశ్వసించినను సింయా రాజుజ్ఞ ప్రకారము ఆ దేశ దేవతయగు రిమ్మెను పూజా సంబంధములగు పనులలో పాలు పుచ్చుకొనవలసి వచ్చుచు గనుక అట్టి పాపమునకై ముందుగానే ప్రవక్తయొక్క తీమాపణను వేడుకొనెను (II రాజు 5¹⁸). యెహోవాను సేవించువారెంత మాత్రమును ఇతర దేవతల పూజలో పాల్గొనరులు కారాదను సంగతి నతఁ డింకను తేటగా గ్రహించి యుండలేదు. ఆయావారలను పూజింప వచ్చునని పూర్వము లనుకొనిరి. ప్రస్తుతమున సామాన్యముగ హిందువులలోనిట్టి యభిప్రాయమే కలదు.

నయము (Naam = అందము). కారేబు సంతతివారిలో నొక కుటుంబపుడెద్ద (I దిన 4¹⁵).

నయరా, నహరా, నారాతా (Naarah = చిన్నది Naarath, Naaran = అందము).

1. **తెకోవ** నివాసులకు పూర్వకుఁడుగా నుండిన అష్షూరు అనువాని భార్యలలో నొకతె (I దిన 4¹⁰). ఈమె తెకోవ యనువానికి తల్లి యైయుండెను.

2. **ఎఫ్రాయిమియుల** స్వాస్థ్యములోనున్న ఒక యూరు (యెహో 16⁷ I దిన 7²⁸). ఈ రెండు వాక్యములను చూడఁగా ఈ పేరు మొదటి వచనములో నారాతా అనియు రెండవవచన ములో నహరా అనియు నుండినను అవి రెండును ఒకటే స్థలమునకు పేరులై యున్నవి. యెరికో పట్టణమునకు ఉత్తరముగానుండు ఎల్-బోయెహా (el-¹ Aujeh) అను పాడు కేషములే దాని యునికియైయున్న దనుకొందురు. అది యూటలుగల యొక స్థలము. సేరోదు అక్కలాయు (మ 2²³) యెరికోలోని తన నిగరపు ఆవరణమందలి తోటలకు ఈ నయరాయను స్థలము నుండి నీళ్లను రప్పించెనని యోసేఫసువలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 17,13,1; పటము III, G 5).

నయరై (Naarai = యావనస్థుఁడు). దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11³⁷). ఈ వాక్యమునకు సంబంధముగానుండు II సమూ 23³⁸లో ఇతనికి పయరై అను కేరు కలదు.

నయశొనిషు (Nahshon = ప్రధాని). అహోను మామ (సిర్గి 6²³). ఇతఁడు యూదా సంతతివాడై యుండెను (I దిన 2^{10,11}). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో తిరుగుచుండిన యారంభకాలముం దతఁడు యూదావారిలో నొక ప్రధానియై యుండెను (సంఖ్యా 17 2³ 7^{12,17} 10¹⁴). ఇతఁడు దావీదు పూర్వకులలో నొకఁడు (యాకు 4²⁰ I దిన 2^{10,11}). కావున క్రీస్తునకు కూడ పూర్వకుఁ డయ్యెను (మ 1⁴ లూ 3³⁹).

నయోమి (Naomi = నా సంతోషము). బేల్లెహేము కాఫురెష్టుండగు ఎలీషెలకు భార్య (యాకు 1²). బేల్లెహేమునందు ఇతఁడు బాగుగఁ దెలియఁబడినవాడని చెప్పవచ్చును (1¹⁹). దేశమున కలిగిన ట్రైమమువలన ఈమె కుటుంబము మాయాబుదేశమునకు వెళ్లిరి. అక్కడ ఆమె తన పెనిమిటిని యిద్దరు కుమారులను పోగొట్టుకొని రూతు అను కోడలితో తిరిగివచ్చెను (యాకు చూ॥). H.

నరకము (Hell, Gehenna). గేహన్నయను పదమును తెనుగు బైబిలులో నరకము అను మాటచేత తర్జుమా చేసిరి. ఆ మాట

మ 592,29,30 10²⁸ 18⁹ 23¹⁵ మా 943,45,47 లూ 12⁵ యాకో 3⁶లో కనబడును. గేహన్న యను పదముకు హిన్నోముభూమియని యర్థము. అది యెరూషలేమునకు దక్షిణముగా నుండు నొక లోయ. అచట జనులు విగ్రహారాధన చేయుచున్నంగన యోషీయా యుర్రాజు దాని నపవిత్రపఱచి పట్టాపుచెత్త ననట పారవేయించి కార్చించెను (II రాజు 22,23) ఇట్లు అది యపవిత్రమైనదై నిత్యమును కాలనట్టి స్థల మయ్యెను కావున దుష్టులు శిక్షింపబడు నరకము అనుపేరు దీనికి కలిగెను (పాతాళము చూ)

సరజాతి మనుష్యుడు చూ॥

సరహాతగులు (Assassins). ఫేలిస్సు యూదయుగ గౌర్వ గానన్న కాలములో క్రీ॥ శ॥ 53 సం॥ కిమ్మట యూదయులో బందిపోటు దొంగల గుంపాకటి యుండినటుల యోషీఫసు వ్రాయుచున్నాడు (పురా 20.8.5). తనకు విరోధమైన నొకని చంపించుటకై ఫేలిస్సవారికి కుమ్మక్క యిచ్చిట్లు ఆ చిత్తవలన కనబడు చున్నది. క్రీ॥ శ॥ 66-70 సం॥లో రోమీ యుల నెదిరించుటలో వీరు ముఖ్యులుగ నుండిరి. సహస్రాధిపతియైన లూసియ పౌలు వారిలో నొకఁడైట్లుయొందిన యొక్క సూచనహత్రమే వీరిని గుఱించి వ్రేలునందుగల (కార్గి 21³⁸).

సరహాత్య సేరములు శిక్షలు I 3 (1) చూ॥

సరుగులు దేహమును శోసికొనుట చూ॥

సరుడు మనుష్యుడు చూ॥

సరుని చొంగిలించుట సేరములు శిక్షలు I 3 (3) చూ॥

సలగగొట్టుట రోగములు చికిత్సలు III 6 చూ॥

సలుపు, కృష్ణవర్ణము రంగులు 2 చూ॥

సల్లతోరువ పట్టులు 24 చూ॥

సహాతు (Nahath = దిగువోటు, అల్లరి తేకుండ నుండుట).

1. ఎదోము నాయకులలో నొకఁడు (ఆది 363,4,13,17 I దిన 137).

2. సమూయేలు పూర్వకులలో నొకఁడు. అతఁడు లేవీయులలోని కహాతు తెగవాడై యుండెను (I దిన 6³⁶). ఇతనికి తోయహా (6³⁴) తోహా (I సమూ 11) అను మాటు పేరులు కలవు.

3. రాజైన హిజ్కియాకాలములో నుండిన యొక లేవీయుడు. ఆలములో జను లర్పించిన కానుకలను కనిపెట్టుటకై హిజ్కియా నియమించినవారిలో నితఁ డొకఁడు (II దిన 31¹³).

సహబీ (Nahbi = దాచబడినది). కనాను దేశమును వేగుచూచుటకు మోషే పంపిన 12 మంది వేగులవారిలో నస్తాబీ గోత్రపువారి ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹⁴).

సహమానీ (Nahamani = అదరింపఁబడువాడు). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ బబులోను నుండి యెరూషలేమునకు వచ్చిన యూదుల పన్నెండుమంది పెద్దలలోనొకఁడు (నెహె 7⁶). ఇతనిపేరు ఎజ్రాలోని జాబితాలో (ఎజ్రా 2⁹) లోపించి పోయినది.

సహము (Naham = అదరించువాడు) యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4¹⁹).

సహరా నయరా చూ॥

సహరై (Naharai = బుసకొట్టుట). దావీదు సేనాధిపతియగు యోవాబుయొక్క ఆయుధములను మోయువాడు (I దిన 11³⁹).

సహలాలు, సహలోలు (Nahalal Nahalol = బీడుభూమి). జెబూలూనీయుల స్వాస్థ్యములోని యూళ్లలో నొకటి (యెహో 19¹⁵). తరువాతికాలములో ఈ యూరిని లేవీయుల కిచ్చిరి (యెహో 21³⁵). జెబూలూనీయులు ఈ యూరిలోనున్న కనానీయులను వెళ్లఁగొట్టక వారిని వెట్టివారినిగా చేసికొనిరి (న్యాయా 13⁹). ఈ వాక్యములో మాత్రము దీనికి నహలోలు అను మాటుపేరు కలదు. నజరేతుకు ఉత్తరముగా నుండు అయిక్రమహీలు ('Ain Mahil) అను కొండలేక నజరేతుకు పడమరగా నుండు మాలాలు (Ma'lul) అను నూరు దీనికి యునికియై యుండవచ్చును. ఆ రెండును జెబూలూను గోత్రస్వాస్థ్యమునకు సరిహద్దులైయున్నవి. (పటము IV, D 7).

నహలీయేలు (Nahaliel = దేవునిలోయ, వాగు). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యమందు చేసిన ప్రయాణములో దిగిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 21¹⁹). దీని సరియైన యానికి తెలియదు గాని మృతసముద్రమునకు తూర్పుగా నుండు అశోష్ నదిలోకి పారుచున్న యొక యేరై యుండ వచ్చును.

నహూము (Nahum = అదరణ).

1. గ్రంథకర్త.

చిన్న ప్రవక్త లనబడినవారిలో నొకఁడు. అతఁడు ఎల్కోషీయుఁడను సంగతిగాక మఱి మియు అతని గుఱించి తెలియదు (నహూ 1¹). ఎల్కోషు అను స్థలమునుబట్టి అతనికా బిరుదు వచ్చినట్లున్నది గాని ఆ స్థలమునుగూర్చి నాచన మతెచ్చటను గానము. కొండపడి నీనెవెకు సమీపముననున్న ఎల్కోషు (Elkosh) అనునది కావచ్చునందురు. ఇచ్చట నహూము చుట్టోయె నను పారంపర్య మొకటి కలదుగాని అది రూఢి యనుట కెట్టి యాస్పమును లేదు. అతని కేరట నున్న గ్రంథమందలి సంగతులనుబట్టియైనను అట్లు చెప్పట కే యాధారము కన్పించదు. ఎల్కోషు గిలియంలోని ఒక గ్రామమును పారంపర్యము సరియైనదని జెకోమసు బండితుని యభిప్రాయముగా కన్పడుచున్నది. గాని యితఁడు యూదా దేశపువాఁడు గావచ్చునని 1¹⁵ నందున్న సంగతినిబట్టి చూచినయెడల పై పారంపర్యమునకు అంత ఆధారముండదు. బహుశః ఎల్కోషు అను గ్రామము దక్షిణపు యూదాలో నుండి పాడైపోయి యుండివచ్చును.

2. కాలము. నహూము ప్రవచించిన కాల మును సులభముగా నూహింప వీలు లున్నది. నీనెవెపుర మింకను నిలిచియున్నట్లుగనే అతని వ్రాతలవలనఁ జెలియుచున్నది (1¹). ఆ పట్టణము క్రీ॥ ము॥ 606 సం॥కు పూర్వము నాశము కాఁలేదు. 38-10 సం॥ నో ఆమాను (టిబ్బు) పట్టణము శత్రువులచే పట్టబడినట్లున్నది. ఆ పట్టణము క్రీ॥ ము॥ 663 సం॥ ఆహ్మూరియులచే జయింపబడినను. ఈ మధ్యకాలములో నెప్పుడో నహూము ప్రవచించెను. అతఁడు ఆహ్మూరు రాజ్యము శిథిలమగుటకు సిద్ధముగానున్న స్థితిని

గూర్చి వర్ణించుటచే క్రీ॥ ము॥ 7 శతాబ్ద మధ్యకాల మునం దారాజ్య ముట్టి స్థితియందుండెనని తెలిసి కొనవచ్చును. అతఁడు వాదాపు క్రీ॥ ము॥ 650 సం॥న పవచింప నారంభించెనని చెప్పవచ్చును. యూదా రాజగు మనష్షేకును ఆహ్మూరియులతోఁ గలిగిన వ్యవహారి సంబంధములవలన భక్తిపరులగు ఇశ్రాయేలీయులకు నహూముకు కలిగిన రోషము ఎంతి రోషము కలుగుట సహజమైన సంగతి.

3. గ్రంథమందలి ముఖ్య సంగతులు.

(1) యెహోవా రోషము గలవాఁడై యూదావారి శత్రువులకు ప్రతీకారము చేయ వచ్చుట (1¹⁻¹⁵).

(2) నీనెవెపురమునకు కలుగఁబోవు వినాశము (2¹⁻¹³) మొదటి అధ్యాయమందు మొత్తము మీద చెప్పబడిన శత్రునాశనము సంపూర్ణమై నది మాత్రమే గాక మాన్వ బడినిది యైన యుండును.

(3) నీనెవెపురమునకు కలుగఁబోవు నాశన కారిణములు (3¹⁻⁷).

(4) విడిపించుకొననై అది చేయు పయత్న ఫలము (3⁸⁻¹⁹).

4. ముఖ్య లక్షణములు: ఈ ప్రవచనమంతయు పద్యరీతిగాఁ గాక అక్షరమాలికా గద్య రీతిగ నున్నది. వేర్వేలు ధావములు వేర్వేలు అక్షరములతో నారంభమగు పదములతో బహు నిపుణత్వముతో కూర్చబడినవి. ఈ గ్రంథమందు ముఖ్యముగా దేవునివలన సర్పాటు చేసికొని బడిన ప్రజలయొక్క శత్రువుల నాశమునుగూర్చి మాత్రమే చెప్పబడినది. తన ప్రజల అక్రమ ములనుగూర్చి ప్రవక్త యేమియు చింతించినట్లు లేదు. వారికి కలుగఁబోవు శిక్షలను గూర్చి యేమియు లేదు. ఆహ్మూరువారికికలుగు నాశనమే తనవారికి విధుడలయొనట్లారని ఉద్దేశముగా కనఁ బడుచున్నది.

నా

నాకోసు కీవోసు చూ॥

నాగలి వ్యవసాయము 4 చూ॥

నాగుబాము పాము 5 చూ॥

నాచు (Weeds). యోనా 2° నందు నాచు అని తెనిగించిన పదమునకు సముద్రము లోను సముద్రతీరమందును పెరుగు మొక్కలని యర్థము.

J. C.

నా జనము కొడు జనము కాదు చూ॥

నా జీరు వ్రతము చేయువాడు (Nazarite = దేవుని పనికొఱకు ప్రత్యేకించుట). ఇశ్రాయేలీయుల వ్రతములలో నొకటి. అట్టి వ్రతము ననుసరింపఁ గోరినవారు మచ్చిపానమును ద్రాక్షపండ్లయొక్క యే విధమైన రసమును త్రాగమని శపథముచేసి, వెండ్లుకలను పెఱుగి నిచ్చి, శవములను ఇంటికీపోక పీనుగ వెంబడి సమాధియొద్దకు వెళ్ళకుండునట్లు చూచుకొనవలెను. వారి సమీపమున నెవ్వరైన నకస్మాత్తుగా చని పోయిన యెడల వారు తమ వ్రతమును మాటల నారంభింపవలసి యుండును. ఈ వ్రతమునకు కాలపరిమితి లేదు. కొందఱు కొన్ని దినములు గాని నెలలుగాని జీవితకాలమంతగాని నాజీరుగా నుండుమని నియమమేర్పఱచు కొనెవచ్చును. నాజీరు వ్రతము ముగిసినపిదప ఆ వ్రతము చేసిన వారిలో పరివాడును ఈవులను చూచునట్లని పాపపరిహారార్థమని సమాధానమని నూనెతో సిద్ధుజుచుండిన 20 రొట్టెలను (సంఖ్యా 24) వాడుక ప్రకారముగా మాంసమును పానార్ద్రమును మనఃపూర్వకమైన యితర అర్చనలను చేవాలయమునకుఁ తేనెలను. అప్పుడు యజ్ఞకుండు వాని వెండ్లుకలను కత్తిరించి కాల్చివేసిన తరువాత వారు తమ వ్రతమునుండి విడుదల నొందెవరు (సంఖ్యా 6 ఆమో 211, 12). I సమూ 11° నందున్నట్లు తల్లివండ్లులు తమ బిడ్డలను పుట్టుక మొదలు వారి నీ విధముగా సమర్పింప వచ్చును. సమూయేలు, సమ్సెను, (నూయా 13°) బాబిల్ను విచ్చిన యోహాను (లూ 11° 7°) అట్టివారై యుండిరి. ఒకనియొక్క దేహమును ఆత్మను ప్రభువునెదుట పరిశుద్ధముగా సుంచవలె నను విధిని నాజీరు వ్రతము నూచించును.

ఈ వ్రతము తీరిపోవునప్పుడు వారొప్పు అర్చనల ఖర్చు బీదలైనవారు ధరింపఁజాలరు గాన ఇది భక్తిసంబంధముగు వ్రతముగానెంచి ధర్మాపేక్ష గల ఇతరులు ఇట్టి పేదలకు సహాయము చేయు

చుండురు. హెలీ వాడుకనుబట్టియే తనపై మోపఁ బడిన నేరమును ఖండించు నిమిత్తము ఇట్టి వ్రత మాచరించి కానుకలను తీర్చినెయున్న నలుగురు యూదు క్రైస్తవులతోఁ గలిసి వారి ఖర్చులను భరించెను (కార్వ 21° 28°). పౌలును అకుల యును అట్టి వ్రతములూచరించి యుండినట్లు కనఁ బడుచున్నవి (18°).

నాటకశాల (Theatre). రోమీయుల లోను గ్రీకులలోను నాటకశాలలు సర్వసాధారణ మైనవైనను యూదులలో లేవు. అంతియొకన్ ఎపిఫనీసు కాలములో యూదుల వాడుకలను మార్చి గ్రీకు వాడుకలను స్థాపింప యత్నించి నప్పుడు ఇట్టి నాటకశాలలను యెరూషలేములో కూడ ప్రవేశపెట్టుటకు యత్నించినగాని యూదు లట్టివాటి నెదిరింపఁగా అతని ప్రయత్నములు నిష్ఫలములయ్యెను. గ్రీకుల ప్రతిపక్షమునందును ఒక్క నాటకశాలయైనను యుండకపోలేదు. నాట్యములాడుటను చూచుట మాత్రమేగాక ఆయా సభలను జరుపుటకు వాటిని వాడుచు వచ్చిరి ఇట్లు దేమేత్రివలన కేవలబడిన అల్లరి జరిగిన సమయములలో ప్రజలు నాటకశాలలో కూడిరి (కార్వ 1999-31 ఎఫెసు చూ). ఆ కాలమునందు మనుష్యులు ఒకరితో నొకరును, దుష్టచ్ఛగములలోను ప్రజల వేడుక నిమిత్తము పోట్లాడించుట సర్వసాధారణమై యుండెను. నాటకశాలయను పనిము దైవున్న ఒకటే వాక్యములో వాత్రముండినను అచ్చట జరిగిన అట్టి వేడుకలు II కొరి 4° లో వాత్రముదాహరింపఁ బడెను. ఈ పదము మూలభాషలో నాటక శాలలో కనపఱచఁబడినవారిమని శబ్దార్థముచ్చ పదమైయున్నది. హెబ్రీ 10° లో ఆ పదమునే ఏ కారణముచేతనో పదిముందిలో ఆరిడి పడితిరి యని తెనిగించిరి. ఈ కెండు వాక్యములలో నున్న దృష్టాంతము నాటకశాలను సంబంధించినదై అచ్చట జరుగు గొప్ప పోరాటములవలన కలుగు కష్టములను నూచించును.

నాట్యమాడుట (Dance). ఈ పదముచే తెనిగించిన హెబ్రీ పదములు పాత నిబంధన యందు నాలుగు కలవు.

1. ఒకదానికి చుట్టుతిరుగుటయని శబ్దార్థము. శత్రువులపై జయముకలిగిన సమయమునందు

కన్యకలు నాట్యమాడుటను గూర్చిన సంవిధమున నీ పదమును వాడిరి. మోషే కాలమున ఫరో మీఁదను (క్రీ. 15^వ) యెఫ్రా కాలములో అహ్లా నీయుల మీఁదను (న్యాయ 11^వ), సౌలు దావీదుల కాలములో గొల్కాపును ఫిలిష్తీయుల మీఁదను (I సమా 15^వ 21^వ 29^వ) జయము కలిగినప్పుడు స్త్రీలు తంబులను పట్టుకొని నాట్య మాడి సంతోషించిరి. కోతకాల మప్పుడును ఇదే తీరిగా తమ సంతోషమును వెల్లువెత్తుటకు నాట్యమాడిరి (న్యాయ 21^వ). నాట్యమాడుట దేవుని సేవయందు కొక భాగముగా నెంచినందున విగ్రహములకుచేసిన ఉత్సవములలో నీట్లు నాట్య మాడిరి (క్రీ. 32^వ). యెహోవాను నేదించునప్పు డట్లు చేయవలెనను హెచ్చుకొలు కనబడుచున్నవి (క్రీ. 149^వ 150^వ). నాట్యమాడుట సంతోషమునకు గురుగా నుండుటచే ఇశ్రాయేలీయుల దుఃఖము నాట్యముగా మార్చబడునని యలంకారరీతిగా నున్నది (30^వ) గాని విలా 5^వ నందు వారి నాట్యము దుఃఖముగా మార్చబడెనని యున్నది. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట ప్రజలు మజల నాట్యమాడుట ఇశ్రాయేలీయుల కుదురు బాటున కొక సూచనగా నున్నది (యి. 31^వ).

2. రెండవ పదముకును మొదటి మాటకున్నట్టి యర్థమే గలదు గాని దానిని దావీదు దేవుని మందము నెదుట నాట్యమాడుటను గూర్చి వాడిరి (II సమా 64^వ). ఈ పదమును గంతులు వేయుట యని ఆర్థము పదముతో కలిపి వాడుటవలన ఈ దేశమునందు ఉత్సవములు చేయునప్పుడును, శివమాడునప్పుడును చేసెడు నాట్యమువంటిదని చెప్పవచ్చును.

3. మాడవ పదమునకు గంతులు వేయుట యని శబ్దార్థము. ఆ పదము కీర్త 29^వ 114^వ యోవే 2^వ లో గంతులువేయుట యని తెలిసింపఁ బడెను. దావీదు మందమునెదుట నాట్యమాడు సంవిధమున దీనిని వాడిరి. సంతోషిగల ఖిల్లులు చేయు నాట్యములను సూచించును (యోబు 21^వ). నాట్యమాడుటకు కాలమున్నదని ప్రసంగి యున్నప్పు డీ పదమునే ప్రయోగించెను.

దైలిలు కాలమునందున్నవారు ఈ విధముగా సంతోష సమయములలో నాట్యమాడినట్లు పై సూచనలవలన స్పష్టమగుచున్నది. వారి మతమునకు

సంబంధించిన ఉత్సవములన్నియు అట్టి సంతోష సమయములుగా నెంచిరి. ఖిల్లులు నాట్యమాడుటను గూర్చి క్రీస్తు సాదృశ్యముగా చెప్పిన నాట్యముట్టిదే (మ 11^వ = లూ 7^వ).

గ్రీకులలోని భోగమువారు మానవుల కామమును రేపుటకు నాట్యమాడుట వాడుకగా నుండెను. వారి యుడుపులును అభినయాదులన్నియు దానికి సంబంధించినవే. అవి ఈ దేశపు భోగము మేళములవంటివి. ఇశ్రాయేలీయులలో అట్టి వాడుకలు బాబుగా లేనన్నను గ్రీకువారి వాడుకల ననుసరించిన హేరోదియ కుమార్తె సిగ్గు మాలినదై హేరోదు ముందట నాట్యమాడుటను గూర్చినది గాక మఱొకటి క్రొత్త నిబంధనయందును ముందు వరోపాలోనన్నట్లు స్త్రీ పురుషులకలిసి కాలక్షేపము నిమిత్తము చేయు నాట్యములవంటి వాటిని గూర్చిన సూచనలైనను దైలిలునందు కనఁబడవు. మహాయోము నాట్యమునకు ప్రసిద్ధికెక్కినట్లు పర 61^వ వలనఁ తెలియుచున్నది ప్రస్తుతమున యానాది యెఱుకలు మెడలగు జాతుల వారు ఆడు ప్రశ్నేక నాట్యములవంటిదని ఆ వాక్యమువలన ఉహించవచ్చును.

నాణె వృత్తులు చేతిపనులు III 3 చూ॥

నాణెములు, రూకలు (Money, Coins) వ్యాపారములకు రాగి వెండి బంగారు నాణెములను వాడుట ప్రస్తుతము సర్వసాధారణముగా నున్నదిగాని పూర్వపట్లంపలేదు. ఇతఁ మైన సరకులను తూచినరీతిగ నె ఈ లోహములకుకూడ పూర్వము తూచిరి. అబ్రాహాము మళ్ళెలా గుహను కొనినప్పుడు 400 రులముల వెండినితూచి చెల్లించెను (అది 23^వ). తులనుమపదము మూల భాషలో పెళెలు అనఁబడెను. దైలిలునందు వచ్చి ఇతర బరువులక్షేరులు తెలిసిగించిరిగాని ఆ తెలు గుపదములు మూలభాషయందున్న ఎత్తులకు నూటిగా సరిపడు ననుకొనరాదు. తులమునకు బదులుగా మ 17^వ లో మార్తము పెళెలు అను పదము నుంచిరి.

I. దైలిలునందు వాడిన పురాతన మగు తులామానము. ఈ దిగువ తులామానము ఆ కాలములో వెండి బంగారములను తూచుటకు వాడిరి.

20 చిన్నములు (గేరా = *Gerah*) = 1 తులము (షెకెలు = *Shekel*)

60 తులములు (సాధారణముగా 50 మాత్రము) = 1 అర వీసె (మానె = *Maneh*)

60 అరవీసెలు = 1 తలాంతు (*Talent*).

ఈ మానము సులభముగా నున్నట్లు కనబడినను తులము ఆయా దేశములలో వేర్వేరుగా నుండుటచేత వీటిని రూపాయలలోకి మార్చి చెప్పనియెడల గ్రహించుకొనుట చాలకష్టముగా నుండును. తులములలో పెద్దది చిన్నది యను భేదమును గలను. ఆయా దేశములలోని తులము (= షెకెలు) భేదించుటయేగాక ఆయా కాలములకు తగిల్లు దాని విలువయు మాటుచు వచ్చెను గాన అది వచ్చినప్పుడెల్ల దాని ఖరీదు దాదాపుగా ఉదాహరింపబడినంతయై యుండునని తెలిసికొనవలెను.

తులము (= షెకెలు) వెల యిట్లు వేర్వేరుగా నుండుటచేత నిర్ణ 30¹³⁻²⁴ 38²⁴ మొదలగు వాక్యములలో పరిశుద్ధఫలముయొక్క తులమును అనుసరించి యియ్యవలసినదను నియమము గలదు. అచ్చట షెకెలునకు నియమితవెలగలదు. మన రూపాయి యింగ్లీషు నాణెములలో ఒక పిల్లింగు నాలుగు పెన్సులకు సమానమై యెడల తులము (= షెకెలు) 100 రూపాయలగును అట్లయిన యెడల సాధారణముగా 50 తులముల మానె (= అరవీసె) రూ. 100 లకు సమానము. లూ 19¹³ లోని మిచాలు ఇట్టివే. ఇవి చెఱకాలమునకు పూర్వము బెనిలువందు కనబడవు. ఇవి బబులోను పాచీనీక తులామానములయందు దాహరింపబడి వారివలన పల్లెటూరులో వాడుకలోకి వచ్చెను. తలాంతు పైలెక్క ప్రకారము

6000 రూపాయలగును (మ 18²⁴ 25¹⁵). ఇది వెండి తలాంతు. ఇదిగాక బంగారపు తలాంతును గలదు. అది వెండికన్న 15 రెట్లు ఎక్కువ ఖరీదు గాన 90,000 రూపాయలగును (నిర్ణ 25³⁹ II సమా 12²⁹). ఇది పరిశుద్ధ ఫలముయొక్క తులము ననుసరించిన వెలయై యున్నది. ఇది పెద్ద తులమని తెలిసికొనవలెను. చిన్న తులము దానిలో సుమారు సగముండును కావున వాటివెల ఈ దిగువ జాబితాలో నున్నట్లుండును.

II. చెఱకాలమునకుఁబ్రేమట వాడిన నాణెములు. చెఱకాలమైన తరువాత పల్లెటూరులో నాణెములను వాడ మొదలుపెట్టిరి గాని అది స్వంత నాణెములుగావు. పాచీనీకము గ్రీసు సిరియాలోని అంతియోకయ విగుప్తు మొదలగు దేశముల వారికి లోబడి యున్నంతవఱకు వారి నాణెములను వాడిరిగాని మక్కిదీయుల కాలమునందు స్వంత నాణెములనుకూడ వాడసాగిరి. ఈ నాణెములో తులము (షెకెలు), మినా అనునవియు నున్నవి. పాచీనీకుల షెకెలు యూదుల దాని కన్న కొంచెము పెద్దది. పరిశుద్ధఫలపు తులము కన్న 1 $\frac{1}{2}$ రెట్లు ఎక్కువ విలువగలిగిన వారి మినాలును తలాంతులును అదేరీతిగా హెచ్చాయెనని తెలిసికొనవలెను.

III. రోమనువారి కాలమున నుండిన ప్రత్యేక నాణెములు: కొత్త నిబంధనకాలములో రోమను వారు దేశము నేలుచుండిరి. కావున వారి నాణెములు

పెద్ద తులము

చిన్న తులము

	భరతఖండము	ఇంగ్లాండు	భరతఖండము	ఇంగ్లాండు
వెండి తులము (షెకెలు)	రూ. 2-0-0	పా. 0-2-9	రూ. 1-0 0	పా. 0-1-4 $\frac{1}{2}$
బంగారు ,,	80-0-0	2-1-0	15-0 0	1-0-6
మినా	100-0-0	7-0-0	50-0-0	3 0-0
వెండి తలాంతు	6000-0-0	400 0-0	3000-0 0	200-0-0
బంగారు ,,	90000-0-0	6000-0-0	45000-0-0	3000-0-0

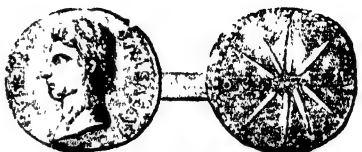
పల్లెటూరునందు వాడుకలోకివచ్చెను. వారియొక్క ముఖ్యవెండి నాణెమును దేవారము (మ 18²⁴)

అనిరి. అది యించుమించు 8 అణాలగును. చక్రవర్తిరూపము దానిమీఁద ముద్రింపబడెను

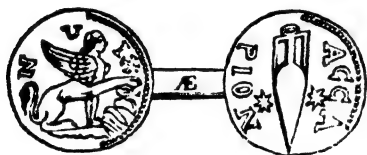
(22¹⁹). లూ 15⁸ లో దీనికి వేలు పేరు (*Drachm*) ఉండినను, అది ఈ నాణెమేయై యుండవచ్చును. లేక తులమునకు సంబంధించినదై యుండవచ్చును. దానిలోని పరుసారవ భాగమును నూచించు మూల భాషాపదమును (*Assarion*) క్రొత్త నిబంధనలో కాసు అని తెనిగించిరి (మ 10³⁰ లూ 12⁶). దీనిలోని నాలుగవ భాగమును నూచించు పదమునుకూడ (*Quadrans*) కాసు అని తెనిగించిరి (మ 5²⁶). దీనిలోని సగమును నూచించు నాణెమును గలదు. దానిపేరు (*Lepton*) ను మూలభాషయందు వేలుగా నున్నను దానినికూడ కాసు అని భాషాంతరము జేసిరి. క్రొత్త నిబంధనలో మీఁ

మక్కబీయుల నాణెము.

దేనారము

అసారియోన్ రాగి నాణెము.

రెప్టోన్ రాగి నాణెము.

(లూ 19¹³) తలొంగు (మ 18²⁵ 25¹³) అను వాటినికూడ వాడిరి. యూదా క్రీస్తును అమీన మెల తులముల (పెకెలుల) లెక్కియని దెలిపిన వలెను (26¹⁵). క్రీస్తు తన కొఱకును వేరురు కొఱకును చెబ్బెయ్యక అరపెకెలును చెల్లించెను (17²⁴ 27). దీని కుపయోగించిన మూలము (*Stater*) వేలుగా నున్నను అది దాదాపు పెకెలును సమానము. పెకెలుకు సంబంధించిన నాణెములుకైన కనవలచుచు బడెను. క్రొత్త నిబంధనయందును పరిష్కరించిన యితర నాణెముల దిగువనున్నది

2 కాసులు (*Lepta* = ఏగాన్) = 1 కాసు (*Quadrans*) = కాటి

4 కాసులు (*Quadrans*) = 1 కాసు (*Assarion*) = 1 అదా

16 కాసులు (*Assarios*) = 1 దేనారము (*Denarius*) = 8 అదాలు

రోమునవారికి వీటికన్న గొప్ప నాణెములున్నను వాటిని క్రొత్త నిబంధనయందు వాడలేదుగాన నిచ్చట వివరించలేదు.

నాణెమైన ముసుగు ఆధారములు 23 చూ॥

నాతాను (*Nathan* = దానముగా నిచ్చెను)

1. దావీదు సాలామాను కాలమున జీవించిన యొక ప్రవక్త. తాను దేవునికి గట్టెడలంచిన దేవాలయమునుగూర్చి దావీదు ఇతనికి తెలియజేసెను. మొదట ఇతడు దానిగూర్చి తన సమీపితులను పంపిచెను గాని దేవునిచే ప్రబోధించు

బడి దావీదుకుఁబ్రస్తుం గింహాన నాసీయఁడగువాఁడు దానిని కట్టించి అతనికి చెప్పెను (II సమూ 7¹⁻¹⁷ I ది 17¹⁻¹⁵). హిత్తయఁడగు ఊరియా భార్యనిషయములో దావీదొనరించిన వహూపాతిక మునకె అతని గట్టిండుట కితడు దేవునిచే పంపబడెను. ఆ సమయమునందే అందు గొర్రెపిల్లను గూర్చిన ఉపమానము నతడు చెప్పెను (II సమూ 12¹⁻¹⁵ కీర్త 51 పై వ్రాత చూ॥). సాలామానున కితఁడే యదీద్యాయను వేరుపెట్టెను (II సమూ 12²⁵). ఇతడును దీర్ఘజీవుఁడుగాదును ప్రాతానాపలచుగా దావీదు పరిశుద్ధ స్థలమున జరుగు ఆరాధనకు తగిన సంగీతపు తేర్పా

టులను జేసెను (I దిన 23³⁵). ఆహోనీయా రాజ్యము సాలామనుకుగాక తనకేరావలెనను ఉద్దేశముతో కుట్రజేసినప్పుడు దావీదు సాలామనుల యెడల భయభక్తులుగల నాతానుతో ఆలోచించుటకు యత్నింపకపోయెను (I రాజు 18-10). ఈ కుట్రనుగూర్చి ఇతఁడు బజైబాసు చెప్పినందున ఆమెవెల్లి దావీదున కీ సంతతిఁబలిపి ఆహోనీయా ప్రయత్నములను భంగపఱచునట్లు జేసెను (111⁴⁵). ఇతఁడు దావీదు సాలామనుల పరిపాలనలనుగూర్చిన చరిత్ర వ్రాసెను (I దిన 29³⁰ II దిన 92⁹).

2. దావీదు బజైబాల కుమారుడు (II సమూ 51⁴ I దిన 14¹³). ఇతని సంతానములోనుండి క్రీస్తువచ్చెట్లు లూకా వ్రాసెను (లూ 3³¹).

3. దావీదు యోధులలో యోధులు అనుగాని సహోదరుడు (I దిన 11³⁸). వారిలోని ఈగారు అనువాడితని కుమారులలో నొకఁడు.

4. యూదాగోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 23³⁵).

5. ఎబ్రాకు సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు (ఎబ్ర 81⁶).

6. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరేపనలన వారని విడిచినవారిలో నొకఁడు (ఎబ్ర 103^{39,40}). W.

నాదాబు (Nadab = ఇష్టపూర్వకముగా).

1. అహోనుయొక్క శ్వేషపుత్రుడు (1^{ర్} దిన 6³ సంఖ్యా 3² 26⁶⁰ I దిన 6³ 24¹). సీనాయి కొండను సమీపించుటకు నెలవునొందిన వారిలో నొకఁడు (1^{ర్} దిన 24¹). ఇతఁడు యాజకుఁడుగా నియమింపబడినవాడే (28¹) గాని ఇతఁడును ఇతనితమ్ముడైన అబీహుతో కూడా అన్యస్త్రీని దేవుని సన్నిధికి తేగా చంపబడెను (లేవి 10¹⁻⁷ సంఖ్యా 26⁶¹). ఆ అన్యస్త్రీ యెట్టిదో రూఢిగా తెలియదు. అది దేవునివేదికమీద నుండు అగ్ని కాక నేటువిధమున నొక సామాన్య అగ్నియని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఈ చరిత్ర తరువాతనే ద్రాక్షరసమును మద్యమును త్రాగకూడదు (లేవి 10^{8,9}) అను నాజ్ఞను దేవుఁడు ఆహోనుకును యాజకులకు నిచ్చుటచే ఈ

నాదాబు అబీహులు మత్తుగా నుండినందువలననే వారట్లు చేసి యుండిరని మనము నిశ్చయించుకొనఁడును. ఈ యిరువు రన్నదమ్ములును సంతానము లేకనే చనిపోయిరి (సంఖ్యా 3² I దిన 24²).

2. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు, ఇతఁడు యెర్రెహ్యేలు వంశపువాఁడును పవ్తయి కుమారుఁడునై యుండెను (I దిన 22^{8,30}).

3. ఔన్యామీను సంతతివారిలో నొకఁడగు గిడియోనుకొడుకు (I దిన 5³⁰ 93⁶).

4. ఇర్రామేలు వారి రాజగు మొదటి యర్రాబాము కుమారుడు. తండ్రి లేదనంత రము సింహాసనాసీనుఁడయ్యెను. క్రీ. ము. 910 సం న రాజ్యమేల నారంభించెను. బంగారు మాడల నారాధించు విషయములో తండ్రి ననుసరించినవాడు. నెన్యరమేగుఁడై గిచ్చెలోనును ముట్టడించుచుండఁగా బయోషాయను వాడితనిని ఇతని బంధువర్గమంతటిని సంహరించి సింహాసన మధిష్ఠించెను. యర్రాబాము కుటుంబమును గూర్చిన దేవుని శాపముగ్గముగా నెఱవేఱెను. నాదాబు పట్టుమని రెండు సంవత్సరములైనను ఏలినవాఁడు కాదు (I రాజు 14^{10,11,30} 15^{23,30}).

నాఫీషు (Naphish, Nephish = కావసిం చుట). ఇష్టయేలు కొడుకులలో నొకఁడు ఇతఁడు ఇష్టయేలు సంతతివారిలో నొక గోత్రమునకు పూర్వుఁడయ్యెను (ఆది 25¹⁵ I దిన 13¹). ఎబ్రా 25⁰ నెహె 7⁵² లోని నెహూసేము వంశస్థులు వీరయ్యెయ్యుండవచ్చును.

నాబాలు (Nabal = వెట్టివాఁడు). యూదయ దేశములోని కల్లెలు అను నొక ప్రాంతములో తన మందలను మేపుకొనిన యొక స్థితిమంతుఁడు. దావీదు తన పరివారముతోకూడ సోలుయొద్దనుండి పారిపోయిన సమయములో ఈ ప్రాంతములయందే దాగియుండెను. దావీదు అచట నుండఁగా తనవారును ఇతరులును నాబాలు మందలకు ఏ హానినైనను చేయకుండ దావీదు వాటిని కాపాడెను. గొఱ్ఱులబాచ్చు కత్తిరించు పండుగకాలమందు దావీదు తన పనికికై ఒహు ఘనము నడుగుటకు తన పనివారిలో కొందఱిని

నాబాలునొద్దకుఁ బంపెను గాని అతఁడు అప్పుడు మత్తుగా నుండినవాడై హేలోనగా ప్రత్యుత్తరము నిచ్చి దావీదు పనివారిని ఎట్టి చేతులలో పంపి వేసెను. ఇందునకై కసి తీర్చుకొనఁగోరి దావీదు నాబాలును అతనియొద్దనుండు మగవారి నందఱిని చంపఁదలంపఁగా నాబాలు భార్యయైన అబీగ యీలు దీనిగూర్చి విని బహుమానములతో దావీదు నెదుర్కొనవచ్చి అతనితో యుక్తిగా మాటలాడి యతని కోపమును చల్లార్చి నాబాలును రక్షించెను. తప్పించుకొనిన యీ గొప్ప యాపదనుగూర్చి అబీగయీలు నాబాలుతో మటునాఁడు తెలియఁజేయఁగా వాడీ దిగులు చేతకో అమితముగా త్రాగుటచేసో ఒక విధమైన పక్షవారము తగిలి పదిరోజులలో మృతినొందెను. కొంత కాలమునకుఁబిమ్మట దావీదు నాబాలు విధవయైన అబీగయీలును వివాహము చేసికొని తన భార్యలలో నొకతెనుగా చేర్చి కొనినెను (I సమూ 25¹⁻⁴²).

నాబోతు (Naboth = ఫలము). యెర్రేయేలు పట్టణస్థుఁడు. అతని ద్రాక్షతోట రాజైన అహాబు నగరముదగ్గర నుండెను. రాజు దాని కొనఁగోరి యడిగెను గాని అది పిత్రార్జితము గనుక పిత్రార్జితము నమ్మగూడదను ఏర్పాటు ననుసరించి (సంఖ్యా 36⁷) దానిని అమ్మనొల్లఁదాయెను. రాణియైన యెర్రేబెలు కూటసాక్షులను పెట్టి వారి యబద్ధ సాక్ష్యములవలన నాబోతు రాజద్రోహి యని నేరస్థాపనచేసి, నాబోతును అతని సంతతివారి నందఱిని చంపించి ఆ తోటను జప్తుచేయించి అహాబున కప్పగించెను. అతఁడు దాని చూడఁజూఁగా ఏలీయా అతని కడురుపడి ఈ ద్రోహకార్యము చేసినందుకు అతనికిఁ గలుగు శిక్షలను తెలిపెను (I రాజు 21¹⁻²⁹). అహాబు కుటుంబము సర్వ నాశనమగుటవలన నే ఆ శాపము నెఱవేఱెను (22³⁴⁻³⁸ II రాజు 9³⁰⁻³⁷).

నామగ్గుడు ఉద్యోగస్థుడు చూ॥

నాయీను (Nain = పచ్చికబీడు). క్రీస్తు ఒక విధవికుమారుని లేపిన యూరు (లూ 7¹¹). అది నజరేతునకు ఆగ్నేయ దిక్కున మూడు క్రొసుల దూరములో నుండెను. నేటిదివము మఱకు అచట నెయీను (Nain) అనునొక చిన్న

పల్లె యున్నది. చిన్న హెర్మోను అను కొండ ప్రక్కన ఆ యూరున్నది. అచ్చటి పాడు శేషములు చూడఁగా పూర్వమున అది ఇప్పటికంటె చాల పెద్ద యూరని స్పష్టమగును. ఆ కొండ ప్రక్కన చాల పురాతనమైన గోరీలుకూడ కలవు. ప్రభువగు యేసు క్రీస్తు మకాం అను పేరుగల ఒక మసీదు నేటివఱకు అచటనున్నది. తురుష్కులు పెర్రేస్తీయును జయింపకమునపు అచ్చట నొక క్రైస్తవ గుడి యుండెనని యాహింపఁచును. క్రీస్తు అచటచేసిన యుద్ధమునకు జ్ఞాపకార్థముగి దాని నచటఁ గట్టియుండుదురు. (పటము IV, D 8).

నానోతు (Naioth = నివాసములు). సమూయేలు నివసించిన రామాలోనుండిన యొక స్థలము. ఈతెతో దావీదును పొడిచి చంపుటకు నాలు ప్రయత్నముచేసిన తరువాత దావీదు సమూయేలు నొద్దకు పారిపోగా సమూయేలు అతని నిచటికి గొప్పించియుంచెను (I సమూ 19¹⁸). ప్రవక్తల సమూహము అచట నుండెను (19²⁰) కావున ఇది యొక విశిష్టమైన ముఁమునకు ఉనికియై యుండెను. తెల్లరికొనివచ్చెను. దావీదును తరుముచి అచ్చటికి నచ్చిన నాలును ఆత్మవహుడై ప్రచించెను (19²³). దీని సవయైన యునికిని గూర్చి తెలియును. ఈ పదముయొక్క శబ్దార్థమునుబట్టి ఇదియొక స్థలముయొక్క పేరుకాక రామాలోనుండిన పవిత్రస్థలములగు నివాసములను సూచించునని కొంచెముకొందురు గాని యిది యును రూఢికాదు.

నారబట్ట వస్త్రములు 1 చూ॥

నారారా నయరా 2 చూ॥

నార్కిసు (Narcissus = ఒక పుష్పము). రోమా పత్రికను వ్రాయువప్పుడు పౌలు తన వందనముల నంపిన యొక రోమును పురవాసి (రోమా 16¹¹). పౌలపత్రికను వ్రాయకముందు నాలుగు సంవత్సరముల క్రిందట దాస్యమునుండి విముక్తుడైన నార్కిసు అను పేరు గలవాఁడొకడు నీరో తల్లిచేత రోమునందు చంపబడెను. పౌలు తన పత్రికయందు పేర్కొనిన నార్కిసు ఇంటివా రెండు దాసులై యుండురు.

E.

నాశనకూపము అలువోను చూ॥

నాశనపురము సూక్ష్మకట్టము చూ॥

నాశనము, నాశము, నశించుట,

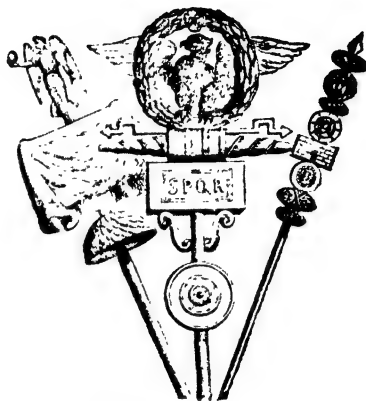
నాశనపుత్రుడు (Perdition, Son of Perdition). బైబిలులో ఈ మాట వాడబడు వాక్యము లన్నిటిని ఇందులో వివరింపక కొత్త నిబంధనలో దీనికి ప్రత్యేకమైన యర్థము గల కొన్ని వాక్యముల బోధలను మాత్రము కనపెట్టెదము. ఈ పదములు దేవుల యాత్మలు పొందె బోవు నరకశిక్షలను సూచించుచు (ఫిలి 1²⁸ I తిమో 6⁹ హెబ్రీ 10³⁹ II పేతు 3⁷ ప్రక 17^{8,11}). నాశనవాక్యము అను మాట కొత్త నిబంధనలో రెండు పర్యాయములు మాత్రమున్నది. మొదటి పర్యాయమున అది యూదా ఇబ్బుడయోనుకు చెందును (యోహా 17¹²). యూదా తానే నాశనమునకు వలెనవాడనునది దాని భావము. II థెస్స 2³లో నాశనపుత్రుడు అను పదము క్రీస్తు విరోధి కేరెయున్నది (క్రీస్తు విరోధి చూ.).

నాశనము చేయుట శపిత్తము చూ॥

నాశనము కలుగజేయు హేయమైనది (Abomination of desolation). హేయమైనది యని తెలిసిగొంపబడిన హెబ్రీ పదమునని మైనది అనవ్యమైనది విగ్రహారాధనను సంబంధమైలది రోమిది యను అర్థములు గలవు. ఇది సాధారణముగ విగ్రహారాధనను గూర్చిన పదముగాక దేవుడేర్పడుచుకొనిన ఇశ్రాయేలీయులు యెహోవా యారాధననుండి తొలగి విగ్రహారాధకులైన దానిని దెలుపుటకు వాడిన పదమైయున్నది (II రాజు 21²³ 23¹⁷). దీనిని గూర్చిన ప్రవచనములు (దాని 11³¹ 12¹¹) యూదుల మతభిక్షయను మాత్రమే చూపించుచున్నవని డాక్టర్ స్మిత్ (Dr. Smith) వారగారి యభిప్రాయము. యూద చరిత్ర కారుడగు యోసేఫసు కూడ నిట్లే గ్రహించినట్లు కనబడుచున్నది. నాశనము అని తెలిసిగొంచబడిన పదము ఆశ్చర్యకరమైనది భయంకరమైనది యని యర్థమిహ్యవచ్చును.

ఈ పదములు దీనిని సూచించుచున్నవను విషయమునుగూర్చి వివిధాభిప్రాయములు గలవు.

క్రీ॥ ము॥ 170 సం॥న యెరూషలేము ఆలయములో అంతియోకు ఏ పి ఫ నీ సు ద్యుపతి (Jupitar) విగ్రహమును నిలిపినప్పుడు నెరవేటెనని కొందఱు తలచిరి గాని ఇది క్రీస్తు 200 సం॥

నాశనకరమైన హేయవస్తువులు

లకు తరువాత చెప్పిన మాటలకు (మ 24¹⁵ మా 13¹⁴) సరిపడదు. క్రీ॥ శ॥ 70 సం న రోమీయుల నేనానియను తీతు యెరూషలేమును నాశనముచేసి రోమీయుల దేవతల యొక్కయు చక్రవర్తి యొక్కయు పటములు గల కెండాలను ఆలయముయొక్క పరిసరస్థానములలోకి తెచ్చి వాటిని ఆరాధించినట్లు దీని నెఱవేటెనని కొందఱి యభిప్రాయము. హేయవస్తువననది యూదుల మతభిక్షయను విగ్రహారాధనను చూపించును గాన ఈ యభిప్రాయము ఆ మాటయొక్క సంపూర్ణ అర్థము నియ్యజాలదు. పైన చెప్పిన రెండు సమయములయందును ఈ ప్రవచనములు కొంతవఱకు నెఱవేటినట్లు కనబడినను వాటి సంపూర్ణ నెఱవేర్పు ఇకముందున్నదని అనేక మంది బైబిలుభాషా జ్ఞానులు నమ్ముచున్నారు. యూద మతభిక్షుడగు క్రీస్తువిరోధి దాని 9²⁸ లో చెప్పిన ప్రకారము యూదులతో నిబంధన చేసికొని దానిని కొంత కాలమునకు దద్దురించు యూదులు యెరూషలేమునందు క్రొత్తగా కట్టిన ఆలయములో తన విగ్రహమును నిలిపినప్పుడు (ప్రక 13¹⁴⁻¹⁶ II థెస్స 2⁴) ఇది సంపూర్ణముగా నెఱవేటెనని అట్టివారి తలంపు. B.

నాహోషు (Nahash = సర్పము).

1. అమ్రోహీయుల రాజులలో నొకఁడు. ఇతఁడు యాజేషీలాదును ముట్టడించి, ఆ పట్టణస్థులను హీనపఱచి అందున్న మగవారిలో ప్రతి వాని కుడికంటిని ఊడఁదీయించిననఁగి, తేనియెడల ఆ పట్టణమును సర్వనాశముచేసి యందున్న మగవారి నందఱిని చంపెనని దెవరించెను. వారు తప్పించుకొనఁజాలరని యతఁడెంచి తనకు జవాబునిచ్చుటకై ఒక వారముమట్టుకు వాయిదా కూడ వేసెను. అయితే ఇశ్రాయేలీయులపై నూతనముగా నభిషేకమునొందిన సౌలు దీనిగుఱ్ఱి విని రాద్రుఁడై ఇశ్రాయేలీయులను పోగుచేసి నాహోషు నోడించి యాజేషీలాదు వారిని రక్షించెను (I సమూ 11:1-11). నాహోషు అనునొకఁడు సౌలుచే తరుముబడిన దావీదు నెడల కరుణ జూపెను (II సమూ 10: I దిన 19:2). మహాయుధావీదు కుమారుడైన అబ్నాయు తిరుగుబాటు చేసినప్పుడు దావీదు పారిపోయి యొర్దానుకు పూర్వముగా నుండు మహానయ్యాయులో కాపురముండఁగా అతనికిఁ గావలసిన తిరుబంధారములను పంపినవారిలో నాహోషు కొడుకగు షాబీ యనువాఁడొకఁడై యుండెను (II సమూ 17:27). ఈ పై రెండు సంఘటనలలో నుండు నాహోషు అనువాఁడు అమ్రోహీయుల రాజైన నాహోషేయై యుండవచ్చును.

2. సెరూయా అబీగయ్యలు అను నిర్దోషిండ్రి (II సమూ 17:25). I దిన 21⁶ లో పీరు దావీదు అక్కచెల్లెండ్లు అనఁబడిరి. నాహోషు కుమారులు దావీదున కేలాగున అక్కచెల్లెండ్లు కాఁగలరు అని యచుమానించి కొండలు ఇరుట అచ్చు తప్పు గలదని యుకొందురు. అయితే మఱికొండలు దావీదు తండ్రియగు యిష్బయి నాహోషు అనునొకని విధవను వివాహము చేసికొని నందున పీరు దావీదునకు అక్కచెల్లెండ్రయి యుండిరని యనుకొందురు.

నాహోరు (Nahor = బుసకొట్టుట).

1. అబ్రాహాము తాత (ఆది 11:22-25 I దిన 12:1 లూ 33⁴).

2. అబ్రాహాము నకును హోరాను కును హోబుట్టువు (ఆది 11:26,27 యెహో 24²).

ఇహోరు హోరాను కుమారులయగు మిల్కాను వివాహము చేసికొనెను. ఇస్సాకు భార్యయగు రిబ్కా వీరికి మనుమరాలై యుండెను (ఆది 24:15). నాహోరును పన్నెండు మంది కుమారులుండిరి (22:20-24). వీరు అరామీయుల గోత్రములకు చెద్దలై యుండిరి. అబ్రాహాము సిరియాలోని దక్షిణ భాగమందున్న ఇశ్రాయేలీయులకును ఎహోమీయులకును పూర్వకుఁడై యుండఁగా నాహోరు అందులోని యుత్తర భాగమందలి సిరియవాకిని, అరామువాకిని, అరామ్మహారాయును వాకిని పూర్వకుఁడాయెను. 24:10 లో హోరాను నాహోరు పట్టణమున జన్మించెను. 31:53 చూడఁగా నాహోరు మనుమఁడగు లాబాను అబ్రాహాము దేవుడు నాహోరు దేవుడు అను దేవునితోడ ప్రమాణముచేసి యున్నట్లు కనబడును.

ని

నింకించుట దూషించుట చూ॥

నింషీ (Nimshi = మఱుకైన!). రాజైన యెహూయొక్క గోత్ర. యెహూ సాధారణముగా నింషీ కుమారుడనెఱచెను (I రాజు 19:16 II రాజు 9:2,14,20 II దిన 22⁷).

నిగలగలాడు మచ్చలు రోగములు చికిత్సలు V 1 చూ॥

నిచ్చెన (Ladder). యాకోబు తన దర్శనమునందు చూచిన నిచ్చెన ఆకాశమునకెక్కు నిమిత్తము కట్టిన రాతిపెట్టరి యట్టి పాదముడు చున్నారు (ఆది 2:12). దిబ్బవేయట యని శబ్దముచ్చు హెబ్రీమాట ఈ యొక్క చోట మార్తము బెదిలునంచున్నది కావున అది దాని భావముని యుకొందురు గాని అది హెబ్రీయనఁ జాలదు. ప్రాకారముల నెక్కుటకు వాడిన నిచ్చెనలను గుఱించి కోటలు II చూ॥

నిజము సత్యము చూ॥

నిత్యదీపము జీవము చూ॥

నిధి ఖజానాదారుడు చూ॥

నిప్పు, అగ్ని (Fire). బెదిలునం దుదాహరించిన సప్తయొక్క ప్రయోజనములను గుఱించియు, అది అలంకారికంగా నూచించిన నూచన

లను గూర్చియు ఈ శీర్షిక క్రింద ప్రశంసించబడును.

1. నిష్ఠ ఉపయోగములు. ఈ దిగువవి బైబిలు వాక్యములందు కనబడును (1) పంటపని చేయుటకును రొట్టెలు కాల్చుటకును (నెర్గ 128,9,39 హోషే 76,7 యోహా 219), (2) చలి కాచుకొనుటకు (యెష 4416 మా 1454), (3) లోహములను సాగగొట్టుటకు (యెష 4412), పోతపోయుటకు (నెర్గ 3224) పుటము వేయుటకు (యిర్మీ 699), (4) చెత్త దెహరమును కాల్చి వేయుటకు (నెర్గ 1210 లేమీ 617 911) (5) అంటు గోగములు తగిలిన వస్త్రములను కాల్చుటకు (1352), (6) ఘోర నరములను చేసినవారిని శిక్షించుటకు (2014 యెహో 715), (7) యజ్ఞముల నెచ్చించుటకు (నెర్గ 2918 లేమీ 19) నిష్ఠను వాడెరి. వేడికిమీడి ఆరని అగ్నిని మంత్రమే ఉపయోగించుటలను నియమ ముండెను (613, అన్యాగ్ని మా).

2. నిష్ఠయొక్క సూచనలు:—(1) లోహములను పుటము వేయుటకు వాడుటచే, మానవులను వారి పనులను పరీక్షించుటను (కెకి 139 మలా 33 I కొరి 313), వారిని శుద్ధిచేయుటకును (మలా 32 మా 940) వాడబడు క్రమశిక్షలకు సూచనగా నున్నది. (2) అది యుద్ధనాశమున కొక సూచనయై యున్నది (యెష 1017 2611 యిర్మీ 1727). దేవుని నెదిరించువారిని లయబడుటకును (సంఖ్యా 111,2,3 II రాజు 110), యుద్ధ కాలమున శత్రువుల పట్ల ములను కాల్చుటకును వాడబడినందున (యెహో 624 715 న్యాయా 915) అది యిర్మీ నాశనిమున కొక సూచన యయ్యెను. (3) దీనికి సంబంధముగా నది దుష్టుల నాశనమునకు సూచనగా నున్నది (కీర్త 65 యెష 4714 యిర్మీ 5138 మ 522 1330 188 మా 918 యూదా 7 ప్రకి 1920). (4) ఆకాశమునుండి అగ్నిని పంపి యాగములను దహించుటచే దేవుడు దానిని అంగీకరించె ననుటకు సూచనయైయున్నది (న్యాయా 621 I రాజు 1828). (5) అగ్ని దేవుని సన్నిధానమున కొక గుఱుగుగానుండి (అది 1517 నిర్గ 39) ఆయన మహిమకును (2417 దాని 79), ఆయన తనవారిని కాపాడుటకును (నిర్గ 1322

4038 కీర్త 7814) వారి పాపమును దహించివేయుటకును (ద్విత్వ 424 యిర్మీ 44 ఆమా 58 కీర్త 8946 హెబ్రీ 1229) సూచనగా నున్నది. (6) అది మానవులను శుద్ధిచేయు పరిశుద్ధాత్మకును సూచనగా నున్నది (మ 311 లూ 316 కార్వ 23 (తేజము మా)).

నిష్ఠతోడి పక్షాలు 25 మా॥

నిబంధన (Covenant, Testament)

1. పాత్రనిబంధన. నిబంధన యను పదము బడబడికలకు వాడబడు పదమైయున్నది. మానవులొకరితోనొకరిట్టి యొడబడికలను చేసి కొన్నియెడల దానికి నిబంధన యను పేరు కలదు. ఇట్లు అబ్రామలెను అబ్రాహాముతోను (ఆది 2124), అబ్రాహాము అహారీయులతోను (1413), లాబాను యాకోబుతోను (3144), యోనాతాను దావీదుతోను (I సమూ 163) నిబంధనలను స్థిరపఱచుకొనెరి. అయితే బైబిలులో దేవుడు మానవులకు చేసిన వాగ్దానములతో గూడిన విశేష యొడబడికను సూచించుటకు ఈ పదమును ముఖ్యముగా నుపయోగించి యున్నారు. అట్టి యొడబడిక దేవుడు తన కృపవలననే చేయును కావున ఆయన నిబంధనలు కృపాసహితములైనవై యున్నవి. ఈ విధముగా విశేయతమీడ ఆనుకొనినట్టి నిబంధనను దేవుడు ఏదెను తోటలో చేసియున్నట్లు (ఆది 216,17) అనేకులనుకొందురుగాని దానికి బైబిలులో నిబంధన యను పేరు లేదు. 618లో దేవుడు నోవహుతో నొక నిబంధనను స్థిరపఱచినట్లుగా నున్నది. జలప్రళయమువలన అందఱని నాశముచేసినను నోవహును అతని కుటుంబమును రక్షించు ననునది దాని యుద్దేశమై యున్నది. కావున దేవుడు జలప్రళయమైన తరువాత భూమిని మఱల వదిల చేరి లయపఱచినని ఆ నిబంధనకు ఇంద్రధనుస్సును గుఱుగుగా నిచ్చెను (912,15,16). తరువాత దేవుడు అబ్రాహాముతోను అతని సంతతివారి తోను తన నిబంధనను స్థిరపఱచి కనానుదేశమును వారికి ననుగ్రహించి వారిని తన ప్రజలయగా చేతునని మాటిమాటికి వాగ్దానములను చేసెను (1317 1518 179,4,7,11,13,14 II రాజు 134 I దిన 1615-18 కీర్త 1059-11 కార్వ 78 రోమా 413,17.)

ఆయన ఇక్ష్వాకులు జనముతో కూడ నిబంధన చేసెను. తాను వారికి దేవుఁడైయుండి వారిని కాపాడి రక్షింతునని మాటనిచ్చెను గాని వారు ఆయన విశ్రాంతిదినమును లక్షించి (నిర్గ 31¹⁸) పదియాజలము గైకొనవలెను (ద్వితీ 413, 23) అను వాటిని ఈ నిబంధనకు పరతులముగా పెట్టెను. దేవుఁడైక్ష్వాకులములతో సీనాయి పర్వతము నొద్ద చాల గంభీరముగా నిబంధన చేసెను (5⁴). మోయాబు మైదానములో దానిని మజల స్థిర పఱచెను (19¹). శేషియులతో ఆయన యొక విశేష నిబంధనను స్థిరపఱచెను (మలా 24⁶) యాజకత్వము వారి కుటుంబములో నిత్యముగా నుండునను విశేష నిబంధనను దేవుఁడు ఆహారోమ మునుండగు క్షీనెహోనుతో చేసెను (సంఖ్యా 25^{12, 13}). దావీదు సంతానము నిత్యముగా సింహాసనాసీనులగుదురను విశేష నిబంధనను దేవుఁడు దావీదుతో స్థిరపఱచెను (క్రీ 99^{90-98, 36} II సమూ 71-99 I దిన 171-97 II దిన 718 యిర్మీ 33²¹) ఇట్లెన్ని నిబంధనములను వాటన్నిటికి ఆత్రేయ ముగానున్న ఒక క్రొత్త నిబంధనను గూర్చి యిర్మీయా ప్రవచించెను (యిర్మీ 3, 31-34 హెబ్రీ 8⁶⁻¹¹). దేవుఁడు తన యాజ్ఞలను మనుష్య హృదయములమీద వ్రాయుటయే దాని ముఖ్య సూచనయై యున్నది. మనుష్యులు తమ యిష్ట పూర్వకముగా దేవుని ప్రేమించి దానినిబట్టి ఆయనను సేవించుటయే దాని యంతర్య విషయమై యున్నది.

పైపెన్న చరిత్రకు సంబంధముగా మఱికొన్ని సందర్భములలో నిబంధన యను పదమును పాత్ర నిబంధనలో వాడియున్నారు. దేవుఁడు పది యాజ్ఞలను వ్రాసిన రెండు రాతిపలకలు నిబంధన సంబంధమైన పలకలు (ద్వితీ 911) అనియు, ఆజ్ఞలుంచబడిన నిబంధనపెట్టె యెహోవా నిబంధన మండనము (సంఖ్యా 10³³) అనియు, నిర్గ 20-23 అధ్యాయములలోని యాజ్ఞలను కట్టడమును నిబంధన గ్రంథము (నిర్గ 24⁷) అనియు, మోషే ధర్మశాస్త్రము యావత్తును నిబంధన సంబంధమైన మాటలు (II రాజా 23² 22⁸⁻¹¹) అనియు అనబడును (బైబిలుచరిత్ర చూ॥).

2. క్రొత్త నిబంధన. నిబంధన యను పదముచే రద్దుచేయబడిన అసలు భావచదము క్రొత్త

నిబంధనలో ముప్పదిమూడు మాటలు కనబడును. వీటిలో దాదాపు సగము మాటలు హెబ్రీ యంత్రరములలో నున్నవి. దానిని గల 3³⁵ లో ఒడంబడికే యను పదముచేతను, హెబ్రీ 917 లో మరణశాసనము అను పదముచేతను తద్దుమా చేసియున్నారు గాని తెలివ్వు వాక్యము లన్నిటియందు మన తెనుఁగు బైబిలులో నిబంధన యను పదమునే వాడియున్నారు. ఆ వాక్యము లన్నిటిని మాడంగా పమనాలుగు వాక్యములలో అది పాత్ర నిబంధనను గాని దానికి సంబంధించిన వాగ్దారములను నియమములను గాని నూచించును (లూ 17² కార్వ 3²⁵ 7⁸ రోమా 9⁴ II కొరి 31⁴ గల 317 4²⁴ ఎఫె 21² హెబ్రీ 8⁹ 9⁴ 915 930). మజియు పదునాలుగు పర్యాయములది క్రీస్తు సువార్తకు సంబంధమును క్రొత్త నియమములను నూచించును (మ 26²⁸ మా 14²⁴ లూ 22²⁰ I కొరి 11²⁵). ఈ నాలుగు వాక్యములలోను అది ప్రస్తుత చరిత్రలో జన సంఖ్యానిమమును సంబంధముగా నున్నది (రోమా 9⁴ II కొరి 3⁶ గల 4²⁴ హెబ్రీ 7² 8^{6, 9, 10} 915 1017, 29 12²⁴ 13²⁰). పైపెన్న యీ వాక్యములకు సంబంధముగా మనము నిజపఱచు బైబిలులోని షిడటి ముఖ్య భాగమునకు పాత్రనిబంధన, రెండవ ముఖ్య భాగమునకు క్రొత్త నిబంధన యను పేరులను పెట్టుదుము. మూడు పర్యాయములది మానవులు స్థిరపఱచు మరణశాసనములను గాని ఒడంబడికలను గాని నూచించును (గల 317 హెబ్రీ 916, 17). దేవుఁడు మానవులతో చేసిన వాగ్దానములు రద్దు పఱచబడ నేరవు అను విషయమును మానవుల మరణశాసనము రద్దుపరచబడ నేరదను దానిచే దృష్టాంతపఱచుటకు ఈ పదములను ఈ వాక్యములలో సహ వాడియున్నారు. ఈ దృష్టాంతమును గూర్చి వ్యాఖ్యాతలు ముఖ్యముగా చర్చింతురు. పాత్ర నిబంధన నియమములను చూడంగా పిత్రార్జితము అడే కుటుంబములో నుండవలయునను ఏర్పాటుండుటచే మరణశాసనములు వ్రాసి దానిని ఆయావారల కిచ్చువాడుక యుండలేదు. ఆయితే గలతీయ హెబ్రీ పత్రికలలో ఈ దృష్టాంత ముండుటవలన ఆ పత్రికలు ఎవరికి వ్రాయబడినో వారికి వాడుక లుండెను. లేని యెడల ఈ దృష్టాంతముల భావము వారికి సరిపడ

దని తెలిసికొనవచ్చును. ఇది గ్రీకువారి వాడుక లను రోమావారి దేశచట్టముల ప్రకారముగా క్రమపటచరబడిన విధమును అనుసరించును. ఒక తండ్రి యొకానొకని తనకు వారసునిగా నియమించుకొనినయెడల వారసత్వము మార్చబడ నేరదుగాని యా తండ్రి చనిపోక పూర్వము ఆ యేర్పాటు అమలులోకి రాదు (వాల్. 9^{18,17}). క్రీస్తు మరణము ద్వారా మనకు నమగ్రహింపబడిన వారసత్వమును నూచించుటకు ఇదియొక చక్కని దృష్టాంతమై యున్నది.

నిబంధన గ్రంథము (Book of the Covenant). నిర్. 24⁷ లో ఈ మాటలు కలవు. ఈ కేరు మొట్టమొదట 20²⁹ 23³³ లో నున్న చట్టములకు ఒక ప్రత్యేకమైన పేర్కొనబడినదిని నవీన పండితులలో నెక్కువ లనుకొందురు. అందు లోని చట్టములను చూడగా నవి దేశసంబంధమైనవియు మతసంబంధమైనవియునై యున్నవి. దేశసంబంధమైన విషయలో, దాసుల వాక్కులు (21¹⁻¹¹), నరహత్య (21¹²⁻¹⁵), దేశసంబంధమైన యితర యాచనలు (21¹⁶⁻³²), పశువైరము గలగు ఆపచిలు (21³³⁻³⁶), దొంగతనము (22¹⁻⁵), మంట వేయటమున గలగు నష్టము (22⁶), దుష్టులపై కను మీరుట (22⁷⁻¹³), అప్పలు (22^{14,15,26-27}), వ్యక్తిచారము (22^{16,17}) అనువాటిని గూర్చినవి కలవు. మతసంబంధమైన ఆచారములను గూర్చిన విషయలో వేదికను కట్టుట (20²⁴⁻²⁶), సోద చెప్పట (22¹⁸), అవ్యయము పియమాపుట (22²¹), దేవుని యభికారులను దూషించుట (22^{28,29}), ప్రభుమండలముల నిర్మించుట (22^{29,30}), పాలములో చీల్చబడిన మాంసమును తినకుండుట (22³¹), న్యాయమైన తీర్పుచేయుట (23^{1-3,6-8}), విశ్రాంతిదినము, విశ్రాంతి సంవత్సరము (23¹⁰⁻¹²), పండుగలు (23¹⁴⁻¹⁶) అనువాటిని గూర్చినవి కలవు. వీటన్నిటిని చూడగా అవి యిక్రామేలీయుల పురాతన స్థితికి సంబంధించియున్న చట్టములే యని చెప్పటకు పీటిలో ననేక సూచనలు కలవు (బ్రెవిలు చరిత్ర చూ॥)

నిబంధన మండసమా మందసము చూ॥

నిబ్బర మైసలుద్ది స్వస్థబుద్ది చూ॥

నిబ్షాను (Nibshan = చదునుగా నుండు మేతని నేల). యూదయ అరణ్యములోని యొక గ్రామము (యెహో. 15⁸²).

నిబ్హజ్జ (Nibhaz). ఇక్రామేలీయులు అష్షూరు చెఱకు వెళ్లినప్పుడు వారి స్థలమును నింపుటకు సర్గోను పంపిన అవ్వీయులు సమరయకుఁ జెచ్చిన దేవతలలో నొకటి (II రాజు 17³¹). రబ్బీల ఇతిహాసముల ప్రకార మీ దేవతకు కుక్క యాకారము గలదు. మృతుల మార్గమున కధిదేవత యగు కుక్కతల యాకారము గల అనబిస్ (Anubis) అను ఐగుప్తీయుల దేవతవంటిది, గాని ఆ దేవతకు సంబంధించినదనుటకు వేలు ఆధారములు లేవు.

B.

నిముషము కాలమానము I చూ॥

నిమ్మగడ్డ మానె గంధవర్ణములు I 10 చూ॥

నిమ్రా (Nimrah = లేటయైన నీరు). ఇది చేత్తిమ్రా అను స్థలమున కొక క్లుప్తనామము (సంఖ్యా 32^{3,33} చేత్తిమ్రా చూ॥).

నిమ్రము, నిమ్రము నీటితావులు (Nimrim = లేటనీళ్లు Waters of Nimrim). మోయాబు ప్రదేశములో నుండు నొక స్థలము (చుష 15⁶ యర్. 45³⁴). ఇది సోమరు హాగోరి నయ్యాయు మొదలగువానితో చెప్పబడుటలే మోయాబుదేశపు దక్షిణ భాగమున నున్నదను కొందురు. ప్రస్తుతమున మృతసముద్రపు దక్షిణ కొనకు ఉత్తరముగా నూడుమైళ్ల దూరములో వాడి నెమైరా (Wady N'meirah) అను నొక వాగు కలదు. ఆ వాగే దీని యునికి యనుకొనఁ దగును.

నిమ్రోదు (Nimrod = దైవ ద్రోహి). హాము మనుమడు. కూషు కుమారుడు. మొదటి నుండి మిగుల పరాక్రమశాలియైన నేటకాడు అయినట్లు సామితె యొకటి గలదు (ఆది 10⁸⁻¹⁰ I దిన 1¹⁰). ఇతడు దేవునికిఁగాని మనుష్యులకుఁగాని భయపడనివాఁడైనట్లు కనబడుచున్నది. మిగుల సాహసికులను గొందఱిని కూర్చుకొని తాను జయించిన దేశమును ఇతియోపియనుండి షీనారువఱకు వ్యాపింపఁజేసి అక్కడ బాబెలు ఎరకు అక్కడు కర్షేయను కొలులుగల పురము

లను కట్టించెను. ఓనారునుండి అష్టారుకు వెళ్లి అచ్చట నీనెవె, రహోబోతీరు, కాలము చెన్నీరు లను కట్టించెనని చెప్పెదరు. నిమ్రోదు అష్టారును ఓనారునుండి తరిమివేసినప్పుడు అష్టారు నీనెవెను

నిమ్రోదు

రాజధానిగా స్థాపించెనని సాధారణాభిప్రాయ మైనను నిమ్రోదే వీటి స్థాపకుడని యందురు (మీకా 5⁶). బాబెలు గోపురము నారంభించి నది నిమ్రోదని చెప్పెదరు. పురాతన బాబెలుండిన స్థలముదగ్గర గల పెద్ద మట్టిదిబ్బలవలన వాని పేరింకను కాపాడబడి యున్నది.

H.

నిరవంజి చువ్వలు (Withs). న్యాయ 16¹ నందీమాట కొత్త త్రాళ్లని యుండవలెను. ఈ మాలభాష పదమే యోబు 30¹¹ నందు త్రాడు అనియు కీర్త 11² నందు వారి యనియు తెనిగించబడినది.

J. C.

నిరవంజి చెట్టు (Willow). పరెస్తీసు మెసపొతేమియ దేశపు నీటియోరలయందును, హిమాలయపర్వతముల మీదను సమృద్ధిగా లెలుగు నొక వృక్షమును నూచించు హెబ్రీ పదము వీ మాటచే తెనిగింది. పర్వతాల

పండుగు సమయమున దీని కొమ్మలను నరికి వాడు కొనిరి (లేవీ 23⁴⁰). నీటిగుట్టములు ఈ చెట్లు నీడను దాగుకొనెడివి (యోబు 40³²). బబులోను చెఱకుగొనిపోబడిన యూదులు తమ సితారాలను ఈ చెట్లకు తగిలించిరి (కీర్త 137²). చెఱనుండి తిరిగివచ్చువారు ఈ చెట్లవలె నెదుగుదురని పోల్చబడినది (యెష 44⁴). యెహ 17⁵ లో నున్న గన్నేరు నిరవంజియని యుండవలెను.

J. C.

నిరీక్షణ (Hope). క్రైస్తవ గుణములలో నిరీక్షణ యొక ముఖ్యగుమైన యున్నది (I కొరి 13¹³). అది యింకముందు పరమమేలు కలుగు శయ నిశ్చయతలతో నూడిన ఆశయై యున్నది. ఈ విధముగా అది విశ్వాసమునకు సంబంధించును (హెబ్రీ 11¹³⁻¹⁶). పాత్ర నిబంధనను మాడగా జనులు నిక్షీంచిన ధర్మవ్యవస్థలు సాధారణముగా భూసంబంధమైన మేలులని యనేకవాక్యములవలన కనబడును (యెష 94⁷ 111⁵⁵, 61, కీర్త 77, 96, 97, 98 మొ). అయితే క్రమక్రమేణ అవి మఱీ లేటగా కనబడుచు ఆత్మసంబంధమును మేలులను (గూర్చినవియై యున్నవి (యొన్ 14⁸ 17¹²⁻¹⁸ యెష 42⁶ 60). ఇశ్రాయేలీయులదేశము పాడగుటచే వారు నిరీక్షించిన భూసంబంధమైన మేలులలో ననేకమైవాటికి భంగము కలిగినను రెండువిషయముల నవసరించి మఱీ బలమును నిరీక్షణగలవారైరి. (1) మెస్సీయది యనబడిన క్రీస్తు రాజ్యము. (దేవుని రాజ్యము చూ॥). (2) పునరుత్థానము. మృతులు తిరిగి లేతురను నిరీక్షణ యిశ్రాయేలీయుల కష్టదశలలో ముఖ్యముగా కనబడును (యెష 25⁸ 26¹⁹ దాని 12²). ఇట్టి కష్టదశలలో కూడా వారు కీర్తనలను రచించి నట్లుగా నున్నది (యోబు 19²⁵ 27 కీర్త 168-11 171⁵). మృతుల పునరుత్థానము తప్పక కలుగవలెను లేదా దేవునిరాజ్యముకొఱకు ఎక్కివగా ప్రయాసపడువారిలో ననేకులు దానిమేలులను పొందక పోయెదరు అని యోచించి వారు మృతుల పునరుత్థానమును మఱీ బలముగా నమ్మి యుండిరిని స్పష్టముగను (హెబ్రీ 11³⁵ I థెస్స 4¹³⁻¹⁷). పాత్ర నిబంధన గ్రంథములకును కొత్త నిబంధన గ్రంథములకును మధ్యకాలములోను

తదనంతరకాలమందును ఇట్టి భవిష్యత్ మేలలను తెలుపుట అలంకార రీతిగా యూదులు రచించిన ప్రకటన గ్రంథములు (*Apocalyptic Books*) అనేకములు కలవు. ఆ గ్రంథకర్తలు భావికాలమున యూదులకు కలుగఁబోవు అమిత సౌఖ్యములనుగూర్చి వాటిలో వ్రాసియుండిరి.

క్రొత్త నిబంధనను చూడఁగా క్రీస్తు పునరుత్థానము నూతనమైన నిరీక్షణకు ఆధారమయ్యెనని తెలిసికొనవచ్చును (I పేతు 1³ కార్య 2²⁸⁻²⁹ I కొరి 15¹²⁻²⁶ ప్రక 1¹⁸). సువార్తల యారంభమందు అట్టి నిరీక్షణను దృష్టాంతములు భక్తుల చరితములును (లూ 2²⁹⁻³² 2³⁶⁻³⁹) అట్టి నిరీక్షణను తెలుపు క్రితనలును (లూ 1^{62-53, 87-79}) ఉండినను, నాలుగు సువార్తలలో అట్టి నిరీక్షణనుగూర్చిన సూచనలును పదములును ఎక్కువగా లేవు. అపొస్తలుల కార్యముల గ్రంథములోను పత్రికలలోను అట్టివి యెక్కువగా నున్నవి. పౌలు తన ప్రసంగములలో మనకున్న నిరీక్షణనుగూర్చి (కార్య 23⁶) ప్రసంగించుచు ఇశ్రాయేలీయులకు క్రీస్తునుగూర్చి బోధించి యుండెను (13³² 23³⁴⁻³⁶ 28³¹). దానికి భిన్నముగా నతఁడు ఆచ్యుల కట్టి నిరీక్షణలేదని బోధించెను (ఎఫె 2¹² I థెస్స 4¹³ I కొరి 15³²⁻³⁴). మనము నిరీక్షించుటయను కార్యమునకు మాత్రముగాక మనము నిరీక్షించుచున్న మేలుకు కూడా నిరీక్షణ యనుపేరు కలదు (హెబ్రీ 6¹⁸). అనేకవాక్యములలో నిరీక్షణ యనుపదము నుపయోగింపక పోయినను దానికి సంబంధముగ ఓర్పు అను పదము నుపయోగించి దానిసంగతిని తెలిపి యున్నారు (I థెస్స 1³ II థెస్స 1³ మొ॥). ఓర్పు నిరీక్షణకు ఫలమై యున్నది కావున నిరీక్షణ యను పదము నిట్లు వాడుట న్యాయమే. నిరీక్షణ ఆశతో కనిపెట్టుచున్నాము అను దృఢమైన మాటలను కూడా పౌలు ఉపయోగించెను (రోమా 8¹⁹). I కొరి 17 గల 5¹ లో నున్నట్లు దానికి ఎదురు చూచుట అను మఱియొక పదమును కూడా పౌలు వాడి యున్నాఁడు నిరీక్షణను గూర్చి క్రొత్త నిబంధన బోధలను క్లుప్తముగా నిశ్చింది విధమున చేర్చవచ్చును.

(1) మనము దేనికొరకు నిరీక్షించుచున్నామో అది యనేక వాక్యములలో కనబడును. అది

దేవుని మహిమ యనఁబడును (రోమా 5¹ I థెస్స 2¹²). దేవుని రాజ్యము జయకరముగా ప్రబలమగుచుండునప్పుడును క్రీస్తు ప్రభుత్వము పూర్ణముగా స్థాపితమై యంగీకరింపఁబడు కాలములోను ఈ మహిమ వెల్లడియగును (I కొరి 15²⁴⁻²⁸ ఫిలి 2⁹⁻¹¹ ప్రక 17¹⁴). అట్టి మహిమలో క్రీస్తును నమ్మవారుమాత్రముగాక ఈ సృష్టి సహపాలిండును (రోమా 8^{17, 23} II థెస్స 1^{10, 11} I కొరి 15³²⁻³⁴).

(2) మన నిరీక్షణకు ఫలము అంత్యదినమున పరిపూర్ణముగా కలుగును. మృతుల పునరుత్థానమున ఇది ఆరంభముగను (I థెస్స 4¹⁶ I కొరి 15¹²⁻²³ యోహా 5^{28, 29}). మన దేహము సహమహిమాస్వరూపము గలదిగా నుండునట్లు మార్పునొందును (I కొరి 15³⁰⁻³⁴ II కొరి 5¹⁻⁸ ఫిలి 3²¹). క్రీస్తు భక్తులు దేవుని నిత్యమును చూచువారై క్రీస్తునకు సహవాసులై నిత్యజీవమును పూర్ణముగా పొందెదరు (లూ 20^{35, 36} మ 5¹ యోహా 14³ 17³ I యోహా 3² ప్రక 7¹⁴⁻¹⁷).

(3) ఆ గొప్పభాగ్యము మనకు పూర్ణముగా పరిలోకములోనే కలుగును. అది మన నిరీక్షణకు పదవియై యున్నది. దేవుని రాజ్యమునకు ఇహమందంతటి జయము కలిగినను దేవునిపిల్లలు పరిలోకమందే మహిమగల స్వాధ్యక్షమును పొందెదరు (రోమా 8²¹).

(4) ఇట్టి నిరీక్షణకు దేవుని వాగ్దానములే ఆధారములై యున్నవి (ఫిలి 1⁶ హెబ్రీ 6¹³⁻¹⁸ II పేతు 3¹³ I యోహా 2²⁵). మఱి ముఖ్యముగా క్రీస్తు జయకరముగా తిరిగివచ్చుటయే (అనగా ఆయన రెండవరాకడయే) ఈ నిరీక్షణకు ఆధారమై యున్నది (మ 24^{30, 31} కార్య 1¹¹ 3¹⁸⁻²¹ ప్రక 11¹⁵⁻¹⁸). ఈ నిరీక్షణకు భంగము కలుగదను నిశ్చయతకు క్రీస్తు పునరుత్థాన యాశోహాములు (కార్య 17³¹ రోమా 1⁴ ఎఫె 1¹⁸⁻²³ కొలొ 1¹⁸ హెబ్రీ 6²⁰ I పేతు 1³¹) పరిశుద్ధాత్మ మనకు అనుగ్రహింపఁబడుట (II కొరి 1^{20, 22} రోమా 8^{18, 17} ఎఫె 1^{13, 14}) అనునవి ఆధారములై యున్నవి.

(5) ఇట్టి నిరీక్షణ విశ్వాసులకే కలుగును (రోమా 5¹⁻⁸ 15¹³). ఇది వారి పిలుపునకు

సంబంధించిన నిరీక్షణయై యున్నది (ఎఫె 4¹). ఆయా క్రైస్తవులకు మాత్రముగాక మొత్తము మీద క్రైస్తవసంఘమునకుకూడ ఈ నిరీక్షణ కలుగును. ఇది వారిని విశ్వపరిమళమైన యున్నది. మరియు వారిలో ఒకరియందొకరికి నుండు ప్రేమనుబట్టి యీ యేకనిరీక్షణ మఱి యాదరణ గలదియై యుండును (I థెస్స 4¹³⁻¹⁸ II థెస్స 2¹ ఎఫె 5³⁷ ప్రక 1^{4,9} 2¹¹⁻⁷). తమకు నష్ట గింపఁబడిన క్రైస్తవులవిషయములో బోధకులకు గూడ ఇట్టి నిరీక్షణ కలుగును (II కొరి 1⁷⁻¹⁰ I థెస్స 2^{19,30} కొలొ 1³⁷ ఫిలి 2¹⁸).

(6) ఈ నిరీక్షణకు ఫలమేదనిన, అది మన లను స్థిరపఱచి మనలను పవిత్రపఱచును (I కొరి 15⁵⁸ I యోహా 3^{9,3}).

ఈ మహిమా నిరీక్షణకు క్రీస్తు కారకుడై యున్నాఁడు (కొలొ 1³⁷). ఆయన రెండవ రాకడకొఱకు కనిపెట్టుటవలననే అది క్రైస్తవులు ఆ నిరీక్షణను బహు తేటగా కనఁబఱచిరి (రితు 2¹³). ప్రభువు వచ్చును అనునది అది క్రైస్తవులలో నొకవిధముగ జయధ్వనియై యున్నది (I కొరి 16²²). పరలోకములో తమకొఱకు ఉంచఁబడిన రక్షణకొఱకు కనిపెట్టుట (I థెస్స 1^{9,10} కొలొ 1⁵ 3¹⁻⁴) అది క్రైస్తవుల బ్రతుకులో చాల ముఖ్యవిషయమై యుండెను. ఇది వారిని బలపఱచి స్థిరపఱచి, వారు తమ హింసలవలన శ్రుంగిపోకుండునట్లు వారిని రక్షించెను (కోమా 5⁵⁻⁸ 8¹⁸⁻²⁵ II కొరి 4¹³ 5⁸ ఫిలి 1^{30,31} హెబ్రీ 10³²⁻³⁸ ప్రక 7¹³⁻¹⁷). హెబ్రీ 6^{19,30} లో నున్న దృష్టాంతము ప్రకారముగా ఇది క్రైస్తవులను తెచ్చి మహిమపఱచఁబడిన క్రీస్తు సింహాసనము అను బండకు అంటుకట్టు లంగరై యున్నది.

నిరీక్షణ ఇంత గొప్పది యగుటచే అది విశ్వాసము ప్రేమ అనువాటితో చేర్చఁబడినది (I కొరి 13¹³ I థెస్స 1³ II థెస్స 1^{3,4} ఎఫె 4¹⁻⁴ హెబ్రీ 10^{32,33}). ఈ మూఁడును క్రైస్తవుల కుండఁపనిన ముఖ్యలక్షణములై యున్నవి.

నిర్గమకాండము (Exodus = లో నుండి పోవుట). బైబిలులోని రెండవ గ్రంథము. మోషే గ్రంథపంచకమునఁబడిన దానిలో రెండ

వదియై యున్నది. దీనియందు ముఖ్యముగ ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తులోనుండి పోవుటను గుఱించి తెలుపఁబడి యున్నది. దీనిలోని చరిత్రయంతయు అదికాండములోని చరిత్రపై నాధారపడి యున్నది. అదికాండములేకుండ నిర్గమకాండము అర్థముకాదు. ఏ సంగతియొక్క అరంభముగాని ముగింపుగాని దీనియందగుపడదు. ఈ గ్రంథమునందలి సంగతులు జరుగుటకు దాదాపు 415 సం॥లు పట్టెను.

ఈ దిగువనున్న మూఁడు సంగతులనుబట్టి దీనిని జ్ఞాపకార్థక గ్రంథమనవచ్చును.

1. విగుప్తీయుల కఠినదాసత్వమువలన ఇశ్రాయేలీయులకు కలిగిన ఆశ్చర్యకరమైన విడుదల.
2. బహిరంగముగ దేవుని నారాధించుటకై వీరందఱి నొకమతముగలవారినిగ నేర్పరచుట.
3. దేవుఁడు రాజుగను తండ్రిగనుండి నీతి మత రాజ్యవిషయక చట్టనిర్ణామము చేయుట.

దీనియందు మనము జ్ఞప్తీయించుచుకొనఁదగు నేడు ముఖ్యసంగతులున్నవి: 1. దుర్మార్గులగు విగుప్తీయులను శిక్షించుటకు పంపఁబడిన పదితెగుళ్లు; 2. ఇశ్రాయేలీయుల విడుదలను జ్ఞాపకముంచుకొను నిమిత్తము నియమింపఁబడిన పస్కాసండుగు; 3. వారి సంరక్షణార్థమును విగుప్తీయుల నాశనార్థమును ఎఱ్ఱ సముద్రము నందు మార్గ మేర్పడుట; 4. ఇశ్రాయేలీయుల పోషణార్థమై దేవుఁ డరబ్బీ యిర్రాగములోఁ జేసిన నానావిధ యదృశములు; 5. దేవుఁడు తన గంభీరముగ మహిమతో సీనాయిపర్వతము మీదనుండి ధర్మశాస్త్రము నిచ్చుట; 6. ఇశ్రాయేలీయు లవివేకులును దుర్మార్గులునై బంగారపు దూడను జేసికొని దాని నారాధించుట; 7. మన మధ్యవర్తియు విమోచకుఁడునగు ప్రభువైన యేసు క్రీస్తుయొక్క యాజకత్వమును నూచించు గుడారముయొక్క నానావిధ కీర్తలు.

ఈ గ్రంథమును మూఁడు ముఖ్యభాగములుగ భాగింపవచ్చును.

1. ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తు నందుండుట (1-12); దీనియందు ఇశ్రాయేలీయుల జానత్వము (1), మోషే జననము బాల్యము పిల్లపు

(2-4), ఫరో మోషే అహరోనులతో మాటలాడుట (5¹⁻³), అతఁడీశ్రావ్యేలీయులను బాధించుట (5⁴⁻¹⁰), యెహోవా కనబడుట (6), పదితెగుళ్లు (7-11), పదియవ తెగులుతో పస్కాపండుగును స్థాపించుట (12) ను గూర్చి గలదు. ఈ భాగమునందు మనకు కనబడు మూడు సంగతులేవనిన: 1. ఫరో హృదయము కఠినపఱచబడుట. దీనినిగుఱించి 19 సార్లుదాహరింపబడినది (కఠినపఱచుకొనుట చూ॥). 2. తెగుళ్లు. ఒక్కొక్కదానిలో మూడేసియుండునట్లు వీనిని మూడు గుంపులుగఁ జేయవచ్చును. మొదటిమూడు ఇశ్రావ్యేలీయులమీఁదకును విగుష్తీయులమీఁదకును వచ్చెను. తక్కినవి విగుష్తీయులమీఁదకు మాత్రమే వచ్చెను. 3. పస్కా. దీనియందలి ముఖ్యసంగతి రక్తము. గొర్రెపిల్ల నేర్పఱచుకొని చంపి తినిరి. ఆ గొర్రెపిల్ల మన పస్కాయగు క్రీస్తును సూచించెను (I కొరి 5⁷ I పేతు 1¹⁰ ప్రక 5⁶⁻¹²).

II. విగుష్టనుండి సీనాయిపర్వతమును నొద్దకు వచ్చుట (13-18). దీనిలో విగుష్టను విడచుట (13¹⁻¹⁹) ప్రయాణములు కలవు (13²⁰⁻¹⁸). ఈ ప్రయాణమునందు ఎఱ్ఱసముద్రమును దాటుట (14) విమలపాట (15¹⁻¹⁹) మారయొద్ద చేరునీళ్లు, మన్నా, లావుకపిట్టలు (15²⁰⁻¹⁶) రెఫీదీములో నీళ్లు రప్పించుట అమారేకీయులను జయించుట, యిత్రోవచ్చుటను గుఱించిగలదు (17, 18). ఇశ్రావ్యేలీయులు కఠినదాసత్వములో నుండి విడిపింపబడి కనానుకుదగ్గరి త్రోవయగు ఫిలిష్తీయమార్గమున పోకుండుట. అది 100 మైళ్లకు కొంచెమెక్కువయై నాలుగు లేక అయిదు దినములలో చేరఁగలిగినను దేవుఁడు వారిని యెఱ్ఱసముద్రమార్గమున తానే వారికి మార్గదర్శిగనుండి తేమముగ నడిపించెను.

III. సీనాయిపర్వతము నొద్ద నుండుట (19-40). దీనియందు ధర్మశాస్త్ర మనుగ్రహింపబడుట (19-24) గుఱారిపు టేర్పాటు (25-31, 35-40) బంగారుమాడ నారాధించి శిక్షనొంది మఱల నిబంధన నొందిన విధము (32-34), యాజకుల నియామకము వారి ఉడుపులు వారి సమర్పణము (28, 29, 39, 40) ను గుఱించి యున్నది.

H.

నిర్గమము మరణము II 2 చూ॥

నిర్ణయించుట ముందెఱుగుట 3 చూ॥

నిర్దోషులుగా చేయుట నీతిమంతులుగా తీర్చబడుట చూ॥

నిర్ధారణ హస్తనిక్షేపణము చూ॥

నిర్మలము (Pure). II తిమో 1³ లో నున్న నిర్మలమైన మనస్సాత్మ్యమను పదమును, హెబ్రీ 10²² నందు దానికి సంబంధించిన నిర్మలమైన ఉదకముతో కడుగబడుట యను పదమును మలా 3³ లోని పెండిని పుటమువేయుకంసారి దానిని నిర్మలముజేయువాఁడు అను మాటయు టైబిలునందు గలవు. ఈ వాక్యములలో నిర్మలమని తెనిగించిన మూలపదమును సాధారణముగా పవిత్రత, శుద్ధి అను మాటలచే ఇతరవోట్లు తెనిగించిరి (పవిత్రాపవిత్రములు, పరిశుద్ధత చూ॥).

I పేతు 2³ లో నిర్మలమైన వాక్యమును పాలు అను సమాసమందలి నిర్మల శబ్దము మఱియొక పదముయొక్క భాషాంతరమై మోసము లేనిదానిని సూచించును. పదములు వేరుగా నున్నను, సంగతి సందర్భములను బట్టి II కొరి 2¹⁷ లో నున్నట్లు దేవునివాక్యమును కఠిపి చేటిపెడి వారముకాక నిష్కాపట్యము గలవారమను వాక్యము దీనికి సంబంధమైనదిగా నున్నది.

II పేతు 3³ లో నున్న నిర్మలమైన మనస్సు అను పదము మఱియొకటి మైనందున సాధారణముగా నిష్కాపట్యమును పదముచే తెనిగించిరి (నిష్కాపట్యము చూ॥).

నిర్మలము చేయుట శపిత్తము చూ॥

నిశ్చయత (Assurance). ఈ పదమునకుఁ గల సాధారణ యర్థము గాక మనము రక్షణ విషయములనుగూర్చి సందేహములేక రూఢిగా నుండుట యను విశేషార్థముకూడ దీనికిఁ గలదు (I థెస్స 1⁵ II తిమో 3¹⁴). ఆ విశేషార్థము మాత్రమే యిచట విచారణలోకి వచ్చును. మతవిషయములను నమ్ముటకుఁ దగిన యాధారములున్నవని సూచించుటకు (లూ 1¹⁻⁴) ఈ పదమును వాడుదురు. అది బాప్తామైన లేక వెలుపలి నిశ్చయతయని చెప్పదగదు. అయితే

మనము అనుభవపూర్వకముగా స్వరక్షణవిషయము తెలిసికొనుటయే దానివలన మఱి ముఖ్యముగా నూచింపబడును. అది హెబ్రీ 10³ లో ఆత్మ నిశ్చయత యనబడును, ఇది ఆంతర్య నిశ్చయతయైయున్నది. ఈ విధముగా మనము మర్తముగా నున్న క్రీస్తునుగూర్చి స్పష్టముగా తెలిసికొని (కొలొ 2²), రూఢిగా నమ్మి (II తిమో 1¹²), నిరీక్షణ పరిపూర్ణత గలవారమై యుండవలెను (హెబ్రీ 6¹¹). రూఢిగా నమ్ముట, పూర్ణ నిరీక్షణగలవారమగుట అనునవి చాల మట్టుకు ఒకటేభావముగల మాటలై యున్నవి. హెబ్రీ 11¹ లో ఈ రెండును కలసియున్నవి. I యోహా 3¹⁻²³ చూడఁగా ఎవరు పూర్ణ ప్రేమచే రేపబడి దేవునియాజ్ఞలను గైకొందురో అట్టి వారికి మంచిధర్మము కలుగును అని తెలిసికొనవచ్చును. ఇట్టి ధర్మముకూడ ఈ నిశ్చయతకు సంబంధముగా నున్నది. యెష 32¹⁷ లో నీతి సమాధానములు నిబ్బరమును కలుగఁజేయుననుబోధలు కలవు. ఇట్టి నిశ్చయత పరిశుద్ధాత్మ ఫలమై యున్నది (రోమా 8¹⁶). అయితే మనకు కూడ అందులో నొక పనియున్నది. మనము విశ్వాస నిరీక్షణ ప్రేమలయందు వృద్ధి నొందుచు మన పిలుపును ఏర్పాటును నిశ్చయము చేసికొనుటకు మఱి జాగ్రత్తపడవలెను (I పేతు 1¹⁰). ఈ రక్షణ నిశ్చయతనుగూర్చిన బోధ వేదశాస్త్రములలో నొక యంశమై యున్నది.

నిష్కాపట్యము (Without hypocrisy). ఇది రెండు గ్రీకుపదముల తర్జుమయై యున్నది.

1. ఒకటి వేషధారణకు భిన్నమగు సద్గుణమును నూచించు పదము. ప్రేమ చూపుట యందును (రోమా 12⁹ II కొరి 6⁸ I పేతు 2²⁹), విశ్వాసులమగుటయందును (I తిమో 1⁵ II తిమో 1⁵) నిష్కాపట్యము గలవారమై యుండవలెను. దీనికిబదులుగా యాకో 3¹⁷ నందు వేషధారణ లేని అను పదము నుపయోగించిరి. ఇచ్చట నిష్కాపట్యము వైసుండి యనుగ్రహింపబడెడి జ్ఞానసంబంధముకు విషయములో నొకటిగా చెప్పబడెను. నతనయేలు విషయమై యితనియందు ఏ కపటములేదని క్రీస్తు చెప్పిన పదము మోసము నెఱుగని అను యర్థము నిచ్చెడు వేటొక పదమై యున్నది (వేషధారణ చూ॥).

2. రెండవ పదము నిజమును మఱుగుపఱచు బుద్ధికి భిన్నమైనదై ప్రతిదానిని నూర్చుని కాంతి లోనికిఁ దెచ్చు మంచి బుద్ధిని నూచించును. రహస్యములన్నిటిని విస్మరించి నిష్కాపట్యముగా నడుచుకొంటినినియు (II కొరి 1¹⁹), దేవుని వాక్యమును చెఱుపక దానిని ఉన్న రీతిగా బోధింపనియు (2¹⁷) కొరింథి ఫిలిప్పయి సంఘములు నిష్కాపట్యముతో ఫులియని రొట్టెలపండుగను ఆచరింపవలెననియు (I కొరి 5⁸ ఫిలి 1¹⁰) వ్రాసినప్పుడు పోలిపదము నుపయోగించెను. ఈ పదమునే II పేతు 3² లో నిర్దలము అని తెనిగించిరి (నిర్దలము చూ॥).

నిస్రోకు (Nisroch). అష్షూరు రాజగు సన్సార్బు ఆరాధించిన దేవత. దాని యాలయము లోనే అతఁడు తన కుమారులిద్దరిచే జంపబడెను (II రాజ 19³⁶ యెష 37³⁸). అష్షూరీయుల రాతిశాసనములలో గనబడు నుస్కు (Nusku) అనునది యీ దేవతయే యని కొందఱు అూహించినను ఇదియొక సమానపదమని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఆ పదములో అష్షూరు అను

నిస్రోకు దేవత

పేరు గలదందురు. ఇట్లది అష్షూరు + ఆకు అను దాని రూపాంతరము కావచ్చును. అట్లయిన యెడల అది అష్షూరువారి చంద్రదేవత యను నర్థమియ్యవచ్చును.

నీ

నీకానోరు (Nicanor = జయము). అది క్రైస్తవ సంఘమునందు బీదలకు ధనము పంచి

పెట్టుటకు నియమింపబడిన యేడుగురు పరిచారకులలో నొకఁడు (కార్య 6³).

నీకొనొరుషనము పండుగలు III 4 (1) చూ॥

నీ కొ దే ము (Nicodemus = ప్రజలను జయించువాడు). ఒక పరిసయ్యుఁడు (యోహా 3¹). సన్తా డ్రిక్ సభికుఁడు (7⁵⁰). భాగ్యవంతుఁడుగ కనబడుచున్నాఁడు (19³⁹). ఇతఁడు బైబిలునందు మాఁడు సందర్భములలో నుదాహరింపబడెను. 1. రాత్రికాలమందాతఁడు క్రీస్తు యొద్దకు వచ్చెను (3¹⁻¹⁰). అతఁడు సత్యమును దెలిసికొనుట కాశపడినను పగటియందు వచ్చుటకు భయపడెను. యేసు అతనికిఁజేసిన లోతయిన ఉపదేశములనుబట్టి అతని హృదయ మెంతో ఆతురపడునదైనట్లు కనబడుచున్నది. 2. పర్లకాలల పండుగ సమయమున పరిసయ్యులాయనను పట్టుకొన ప్రయత్నించిరి గాని భగ్నమనోరథులైరి (7³², 43-48). అట్టి సమయమున నీకొదేము ఆయన పక్షమున మాటలాడెను (7⁵¹). ఈ మాటలవలన అతఁడు యేసుకు స్నేహితుడైనట్లు తెలియుచున్నది. అతఁడీ మాటలను స్వయముగా చెప్పక ధర్మశాస్త్రమునుండి చెప్పటవలనను, మహాసభలోని గొందఱులని గద్దింపఁగా మానముగా నుండుటవలన నితఁడు ఇంకను పిరికివాఁడుగా నుండెనని చూడవచ్చును. 3. యేసు శరీరమును భూస్థాపన చేయునప్పు డితఁడు ఆయన కశీబరమునకు పూయటకు బోళముతోకలిసిన అగరును తెచ్చెను (19³⁹) అతఁడిప్పటికి ధైర్యశాలియైతాను నిజమైన విశ్వాసినని బైబిలుపఱచుకొనెను. ఇతని పేరట నొక అప్రమాణిక సువార్త గలదు (అప్రమాణిక సువార్తలు 4 చూ॥). E.

నీ కొ పొ లి (Nicompolis = జయపురము). తీతుకు పాలు వ్రాసిన పత్రికలో నుదాహరించిన పట్టణము. పాలు ఈ పట్టణములో కితాకాలము గడుప నిర్ణయించుకొంటినిని వ్రాసెను (తీతు 3¹²). ఈ పేరుగల పట్టణములు గ్రీసు దేశమునందు కొన్ని గలవు. ఇది కైసరొగూస్తు తన శత్రువులందఱిమీద తనకుఁ గలిగిన జయమునకు జ్ఞాపకార్థముగా పడమటి గ్రీసులో క్రీ॥ ము॥ 30 సం॥ఁ గట్టించినదై యుండెను. దీని ప్రాముఖ్య

తనుబట్టి పశ్చిమ గ్రీసులో సువార్తను ప్రకటించుటకై పాలు దీనిని తనకు మధ్యస్థానముగా చేసికొన నుద్దేశించినట్లు ఊహింపవచ్చును. (పటము V, E 3).

నీకొలా (Nicolas = ప్రజలమీద జయమొందువాడు). ఏడుగురు పరిచారకులలో నొకఁడు (కార్య 6³). ఇతఁడంతియొకయ పట్టణస్థుడనియు గ్రీకువాడై యూదమత స్వీకార మొనర్చిననియు ఆ వాక్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ వాక్యమును యూదులమత ప్రవిప్లవండుగు అంతియొకువాడైన నీకొలా యని జడవుట సరి గాని తెనుగు బైబిలులో నున్నటుల అంతియొకు నీకొలా యనుట సరిగాదు. ఇతనిగూర్చి యింకేమియు బైబిలునందు లేదు గాని తరువాత మతభ్రష్టుడై ప్రక 2^{9,15} లో నున్నట్లు నీకొలాయితులను వారి మతస్థాపకుడయ్యెనని అది క్రైస్తవులలో నొక వదంతి వ్యాపించెనని విరేనియస్ (Irenaeus) అను శాస్త్రీ వ్రాసెను గాని అది రూఢి యని చెప్పజాలము.

నీ కొ లా యి తు లు (Nicolaitans = నీకొలా శిష్యులు). దుర్బోధ జేసినట్లు ప్రకటన గ్రంథములో నుదాహరింపబడిన యొక తెగవారి పేరు. ఎఫెసీయులు వారి బోధలను ఖండించి నందున మెప్పువడసిరి (ప్రక 2⁹) గాని, పెర్గెములోని సంఘపువారు ఆ బోధల ననుసరించినవారై గద్దింపబడిరి (2¹⁵). వారి బోధ యెట్టిదో రూఢిగాఁ జెప్ప వీలులేదు. ప్రక 2¹⁴లో నున్న విగ్రహార్చితములకును వ్యభిచారమునకును సంబంధముగాఁ నుండుటచేత వారి బోధ లిట్లు కామాదులకు సంబంధించినదని యూహింపవచ్చును. అట్లయినయెడల క్రైస్తవులు తమ క్రియలచేగాక విశ్వాసముచేతనే రక్షింపబడెదరు కావున యెట్టి క్రియలజేసినను అవి మన నీతికి భంగము కలుగఁజేయదను తప్పుడభిప్రాయమువలన కలిగిన తప్పుబోధ యని యనుకొనఁదగును. ఇది ధర్మవిరుద్ధముగాన అది క్రైస్తవులలో ఖండింపవలసిన మొదటి బోధలలో నొకటియై యుండెను. క్రొత్త నిబంధనలో నీకొలాయను పేరు గలవాడొకఁడు మాత్రమే కనబడుచున్నాడు. అందువలననే కాబోలు ఈ తెగవారని శిష్యులను వదంతి చాల పురాతనకాలమునుండి యున్నది. (నీకొలా చూ॥).

నీగెరు (Niger = నల్లని). అంతియొకము సంఘములో నుండిన సుమెయోసు మాటుపేరు (కార్య 13¹). అది లాటిన్ పదమై యున్నది (పిమ్మ్యాన 6 చూ॥).

నీతిగుప్తము యెరూషలేము B V 2 (14) చూ॥

నీతిగుర్రము మృగములు 36 చూ॥

నీతి, నీతిమంతుడుగా తీర్పుబడుట, నీతిమంతునిగా తీర్పుట, నీతినుంతునిగా నెంచుట, నీతిమంతుడుగా నెంచబడుట, నిర్దోషులుగా చేయబడుట (Righteousness, Justify, Justification). నీతికి సంబంధించిన యిట్టి మాటలు బైబిలులో ననేకములు కలవు. హీబ్రూ, గ్రీకు భాషలను చూడగా అవి యన్నియు నొకటే పదమునకు సంబంధించినవని తెలిసికొనవచ్చును. ఆ పదము పాపులను నీతిమంతులనుగా చేయుట కాదు. ఆ మార్పుకూడ వారిలో జరుగవలసినదేగాని అది పరిశుద్ధత అను ప్రత్యేకమైన పదముచే నూచింపఁబడెను (పరిశుద్ధత చూ॥). నీతికి సంబంధించిన ఈ పైపదములన్నిటిని చూడగా, ఇవి దేవుడు పాపులను నీతిమంతులనుగా నెంచుట యను అర్థము నిచ్చును. ఇది దేవుడు మానవులను గూర్చి చేయు నొక తీర్పును లేక తీర్మానమును నూచించును గాని ఆయావారి స్వంత గుణములను నూచింపదు. దేవుడు నీతికి సంబంధముగా చేయు నిట్టి తీర్పునకు మొదట సాధారణ భావము తరువాత పాలు గ్రంథములలో ముఖ్యముగా గలతీయ రోమా యుత్తరములలో దీనికిగల విశేష భావము అను నీ రెండు విషయములను విచారింపవలెను.

1. నీతి యను మాట సాధారణముగా వాడఁబడు రీతిని చూడగా, ఒకనిమీఁద నేరము మోపఁబడినను అతడు నేరఘటన కాదు కాని నిర్దోషియని తీర్మానముచేయుటయే యున్నది. ఇది యతనిని నీతిమంతునిగా తీర్పుట యనఁబడును (క్రీస్తు 51⁶ రోమా 8¹ I తిమో 3¹⁶). ఈ విధముగా లోకులు దేవుని బిడ్డలమీఁద మోపునట్టి నేరపాప నేరముల విషయములో వారు నీతిమంతులని

యెంచఁబడుదురు (యోబు 23⁷ కీర్త 78-10 3519-24 37⁶ 43¹ 97¹¹ మొ॥ మ 13⁴³ I పేతు 2³³). దుష్టులనుసహ వారికంటె మఱీ గొప్ప దుష్టులతో పోల్చిచూడగా వారు నిర్దోషులని తీర్పుఁబడినట్లు కొన్ని వాక్యములలో నున్నది (యిర్మీ 31¹ యెహె 16^{51,52} మ 12^{41,42}). ఇట్టి బోధ లుండినను దీనికి సంబంధముగా ఇశ్రాయేలీయులు తాము గ్రహించుకొనఁజాలని గొప్ప సందేహములొక బడినట్లు కనఁబడుచున్నది. అష్షూరు బబులోను మొదలగు రాజ్యములవారిచే ఇశ్రాయేలీయులు చెఱపట్టఁబడినపుడు తమను చెఱఁబట్టినవారికంటె తాము నీతిమంతులమని తామెఱిగియుండినను, అన్యులు సౌఖ్యముతో నుండఁగా తాము తమ దోషముల నిమిత్తము అధిక శిక్షను పొందుచున్నట్లు తెలిసికొనిరి. ఇట్లు న్యాయమని వారిలో కొందఱు ప్రశ్నించినను, మఱి కొందఱు దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులకు చేసిన వాగ్దత్తములను తప్పక నెఱవేర్చుననియు (యెష 54¹⁻¹⁰), వెలిచూపునకు అన్యాయముగా కనఁబడు ఈ యన్యాయములను దేవుడు తీర్చివేసి ఇశ్రాయేలీయుల నీతీన్యాయములను బయలుపఱచుననియు నమ్మినట్లు కొన్ని వాక్యములు కనఁబడును. ఇందుకు దృష్టాంతముగా నన్ను నీతిమంతునిగా నెంచువాడు (దేవుడు) ఆసన్నుడై యున్నాడు అనియు, నామీఁద నేరస్థులనుచేయువాఁ డెవఁడు అనియు (50⁸ రోమా 8³¹⁻³⁴) ధౌర్యముతో ఇశ్రాయేలీయు లనియున్నారు. ఇదియుఁగాక దీనికి సంబంధముగా నీతిమంతుడైన నా సేవకుఁడు జనుల దోషములను భరించి తనకున్న అనుభవ జ్ఞానముచేత ఆనేకులను నిర్దోషులుగా చేయును (యెష 53¹¹) అను వాక్యమును చూడగా ఈ సేవకుడు (యెహోవా సేవకుడు చూ॥) అన్యాయముగా శ్రమలను పొంది వాటిని సహించుకొనుటవలన ఆయనకు సంబంధించిన యే ప్రజలనైనను నీతిమంతులుగా తీర్పునను సంగతి స్పష్టమగును. ఇట్లుండఁగా ఆయా భక్తులు తమ పాపదోషమును మఱీ లోతుగా గ్రహించుకొని (యిర్మీ 17⁹ కీర్త 51⁶ 130³ 143⁹) నరుడు దేవుని దృష్టికి ఎట్లు నీతిమంతుఁడు కాఁగలఁడు (యోబు 25⁴) అని యడిగదరు. ఇశ్రాయేలీయులకుండిన యా యనుభవము మీకా గ్రంథములో బ్రభు.

చక్కగా కనబడును. మనము నీతిమంతుల మగుటకు ఏమి చేయవలయునో మీకా 6^వ లో తేటగా నున్నది, గాని 7^వ చూడఁగా ఇశ్రాయేలీయులును మానవులందఱును ఆ నీతిమార్గము నెట్లు తప్పియున్నారో అదియంతయు విశదమగును. దేవుడు తన కృపవలన మనలను త్నమించి కుడిచేయుటవలననేగాని మఱియే విధము చేతనైనను ఆ నీతిమార్గములో చేరలేమను సంగతిని 7¹⁸⁻²⁰ తేటగా నూచించును. ఇశ్రాయేలీయులు యోహానావాయందే నీతిమంతులుగా నెంచబడిన వారై (యెష 45²⁵) నిత్యమైన రక్షణను పొందెదరు (45¹⁷). అయితే ఇశ్రాయేలీయుల గుణ లక్షణములనుబట్టి వారును దోషులే (59⁷⁻¹⁵ = 64^{9,17}). దేవుని కృపలేనిది వారుకూడ నీతి మంతులు కాలేరు (59¹⁶) అనునదే ప్రవక్తలు దీనినిగూర్చి బోధించిన బోధలయొక్క సారమై యున్నది. ప్రవక్తల బోధమాత్రము గాక ఎశ్రా కాలము మొదలు యూదుల యాచారముల యందును ఏర్పాటులయందును చాల నిష్ఠపరులై వాటి ననుసరించిన వారి బోధల సారము నిదే. ఆచారములలో ప్రతిదానిని బహు తీక్షణముగా గైకొనుటవలననే నీతి సంపాదించుకొనఁగలమని వారనుకొని ఆ యాచారములను చాల నిష్ఠతో ననుసరించిరి (గల 2³) గాని వాటివలన నెవరును నీతిని పొందఁజాలరనియు రోమా 7^{7,25}), ఇశ్రాయేలు జనులు మొత్తముమీద దాని పొందలేక పోయిరనియు (9^{30-10³}) స్పష్టమగును. ఇట్లు క్రియలమూలమైన నీతిమార్గము లేదను సంగతి పాఠ నిబంధనకు ఫలితార్థమని చెప్పఁదగును.

2. పాలు వ్రాసిన పత్రికలలో నీతికి సంబంధించిన మాటలకుఁగల విశేషరము. పాలు యూదుల యాచారములవలనను ఏర్పాటులవలనను నీతిమంతుఁడగుటకు చాల నిష్ఠగలవాడై ప్రయాసపడినను అది తనకుచేతఁగానిదని తెలిసికొనెను. ఏది యతని స్వప్రయత్నములవలన కలుగలేదో అది నిలువవేయఁబడిన క్రీస్తువలననే అతనికి గలిగెను (రోమా 7²⁴⁻²⁵). ఇట్లతఁడు తాను నీతిమంతుఁడగుటకై తనకొఱకు మరణము పొందిన యేసు క్రీస్తును నమ్ముకొనుటయే ఆధారమని యనుభవపూర్వకముగా తెలిసికొనెను (3²²). ఇట్టి విశ్వాసమూలమైన నీతిమానవులను రక్షించు

టకు దేవుఁడేర్పఱచిన అసలు ఏర్పాటై యున్నది అని ఆ బ్రాహ్మము చరిత్రవలనఁ దెలియును (4). నిలువవేయఁబడిన క్రీస్తు యెష 53 లో నున్నట్లు ప్రజల యపరాధముల నిమిత్తము చనిపోయిన వాడై యున్నాఁడు. బాప్తిస్మముచ్చ యోహానును (యోహా 1³⁹) క్రీస్తును (10¹¹) ఈ సంగతిని నూచించిరి. అయితే పాలు దాని మఱి తేటగా తెలిపెను (రోమా 5¹⁸⁻²¹ దీనితో యెష 53¹¹ సరిపోల్చి చూ॥). ఇట్లుండఁగా యూదులకు ఆటంకముగా నున్న క్రీస్తు నిలువమరణము రక్షణకు సాధనమైన మహిమగలది యాయెను (I కొరి 1³¹⁻³³ గల 2^{20,31} 3¹³ 6¹⁴ II కొరి 5²¹). మానవులు తమ పాపముల మూలముగా పోఁగొట్టుకొనినస్థితిని క్రీస్తుమరణము మూలముగా మఱల పొందియున్నారు. ఇట్లు మనము నీతి మంతులమని తీర్చుబడుటయు దేవునివలన సమాధాన పఱచఁబడుటయు నొకటేయై యున్నవి (రోమా 3^{23,24} 4^{4,5} 5^{8,9,21} 6⁴³ హెబ్రీ 2⁹). ఈ నీతి క్రీస్తు తన ప్రాణమును మనకొఱకు ప్రాయశ్చిత్తముగా నిచ్చుటద్వారానే కాని మఱియే సాధనమువలనను కలుగదు (రోమా 3^{24,25} 4²⁵ 5⁹ II కొరి 5^{14,18} 6⁹ మ 20²⁸ 26²⁸ హెబ్రీ 9^{12,23} 10¹⁸ I పేతు 2²⁴ 3¹⁸ I యోహా 17 4^{10,14} ప్రక 1⁵ సరిపోల్చి చూ॥). విశ్వాసము అను నొక్కటే మరతుమీద ఇది మనకు ప్రాప్తించును. ఇట్టి విశ్వాసమునకు బాప్తిస్మము ముద్రయై యున్నది. ఈ రెండింటిని చూడఁగా నివి మాఱు మనస్సుతోఁ గూడినవై యున్నవి (రోమా 6^{3,4} గల 3^{26,27} రోమా 8^{2,21} I కొరి 6¹¹ కార్థ 20²¹ 22¹⁶ 26¹⁸). దేవుడు క్రీస్తు ద్వారా అందించునట్టి కృపను పొపియైనమానవుఁడంగీకరించి ఆయనను నమ్మినయెడల అతఁడు నీతి మంతుఁడుగా తీర్చబడును (రోమా 4²⁵ 5¹ గల 2^{20,21}). క్రీస్తుయేసునందలి విమోచనము (3²⁴) అనుమాటలు మన నీతినిమిత్తము దేవుఁడుచేసిన కార్యమును, యేసు క్రీస్తునందలి విశ్వాసము (3²²) అనుమాటలు ఆ నీతినిమిత్తము మనము చేయవలసిన కార్యమును నూచించుచున్నవి.

మనము నీతిమంతులముగా నెంచబడునట్లు క్రీస్తుచేసిన ఆ గొప్పకార్యమును ఆయన మానవులకు జేర్చినకాఁడుగా నుండి చేయలేదు. ఆయన

మనవంటివాడై, మనకు ప్రతినిధియై, మనలో నొకడై యీ కార్యము చేసెను (రోమా 5¹⁸⁻²¹). ఆయన పాపాలతో లెక్కింపబడెను (యొష 53¹² లూ 22³⁷). ఆయన నీలువమరణ పర్యంతము విధేయుఁడాయెను (ఫిలి 2⁸). మనకు నీతికలుగుటకు ఆయనకాపమునకు లోనయ్యెను (గల 3¹⁴ II కొరి 5²¹). మన యపరాధముల నిమిత్తము అప్పగింపబడి మనకు నీతికలుగుటకు లేపబడెను (రోమా 4²⁵). మన మీ వాక్యములనుబట్టి నీతి మంతులముగా తీర్చబడుట యనఁగా అసలులో క్రీస్తుచేసిన పనినిబట్టి దేవుడు పాపాలయందు కరుణఁ జూపి వారిని శిక్షకు పాత్రులనుగా నెంచక తన బిడ్డలనుగా నెంచుటయై యున్నదని తెలిసికొనవచ్చును (5¹⁸). అయితే ఇట్టి ఘన కార్యము ఎవరు గువార్తను నమ్మెదరో వారియందే సఫలమగునని స్పష్టమగును (1¹⁷ 3²² 5¹ 6¹¹). ఈ స్థితిలో జేరినవారికి పాపక్షమాపణయు దేవుని కుమారస్థితిని పొందుటయు కలుగును (5¹ 8^{15,16} II కొరి 1²² గల 4⁶ ఎఫె 1^{13,14}).

ఈ విషయములో యాకోబు బోధ పాలు బోధకు భిన్నముగా నున్నదని కొందఱు వాదించురు (యాకో 2¹⁴⁻²⁶). అయితే వారిబోధ లలో పదభేదమేకాని సంగతిలో భేదములేదు. విశ్వాసమునకు తగినక్రియలు చేయనివారి విశ్వాసము వట్టిదని యాకోబు బోధించెను. పాలు బోధయు నిజమై యున్నది (I థెస్స 1³ II థెస్స 1¹¹ గల 5⁶ రోమా 6¹).

నీతిబోధలు (Biblical Ethics). బైబిలు నందు ఆదినుండి (ఆది 3⁵) అంతమువఱకు (ప్రక 21³⁷) తప్పాప్యలనుగూర్చిన బోధలు బహు విశదముగా నున్నవి.

1. మోషే ధర్మశాస్త్రమునకుఁ బూర్వము నీతిచట్టము లంతలేటఁగా కనబడకపోయినను ఒకఁడు తప్పచేసినయెడల అది మానవునికేగాక దేవునికిని విరుద్ధమని నూచించువాక్యములు గలవు (ఆది 20⁶ 39⁹). నరులు దుష్టులైనందున జల ప్రళయముచే నాశమైరి (6³). ఆదికాండమునందుదాహరింపబడినవారి చరిత్రలలో వారిగుణములే ముఖ్యవిషయములుగా నెంచఁదగియున్నవి. అబ్రాహాము కలహకారికానందుననే సమాధానమును గోరెను (13^{8,9}). తమ ఆత్మధిక పాపముల నిమిత్తమై సాదామ గొమ్మెట్టలు నాశమాయెను (191-29). యోసేపు చరిత్రవలన పాపమునుదాచుట అసాధ్యమనియు, దేవుడు నీతిమంతులవిషయము విచారించుననియు తెలియుచున్నది. ఇట్లు మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు ముందును నీతిబోధలున్నవనియు, అవి దేవునిచే నియమింపబడెనని యనుట కట్టి సందేహమును లేదు.

2. మోషే ధర్మశాస్త్రమునందు ఆచారము లెన్నియున్నను, దానియందు నీతిబోధలే ముఖ్యవిషయమని చెప్పఁదగును. సీనాయియొద్ద చేయబడిన బోధలలో పదియాళ్లలే ముఖ్యవిషయమై యున్నది. దేవునియెడలను మానవులయెడలను జరుపవలసిన నీతివిధులందు సంతృప్తముగా నున్నవి. ఇవి యన్నియు దేవుని యేర్పాటులై యున్నవి. వాటిని లక్షించెడివారియందు దాయన అనుకూలించునుగాని వాటిని నిర్లక్ష్యము చేయువారిని శిక్షించును.

నీనెవె (Nineveh). అష్షూరు రాజ్యపు ముఖ్యపట్టణము. ఆ భాషయందు వ్రాసినరాతి శాసనములలో దానికి నీనా (Nina) లేక నినువ (Ninua) అను నామాంతరములు గలవు. ఈ పట్టణము నిమ్రోదుచే కట్టింపబడెనని ఆది 10¹¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. బాబెలు రాజ్యమేలిన మిగుల పురాతన చక్రవర్తులలో హమరాబి అమ్రాపేలు చూ॥) యనువాఁడు దానిని పెంచి,

నీనెవెవారిదేవత

దానియందున్న ఇష్టారదేవతాలయమును తిరిగి కట్టించెను. అష్షూరు వారాదేవతను నినాయని విలిచిరిగాన ఆ పట్టణమునకు నీనెవె యనుపేరు వచ్చినది. ప్రస్తుతము టైగ్రిసు నదీ తీరమున నున్న మోసులు (Mosul) కు నెదురుగా నుండి

ఆ నదియొక్క తూర్పుతీరమున నుండెను. ప్రస్తుత మా ప్రాంతమున దాదాపు ఎనిమిది మైళ్లకేవల రముగల శిథిలములున్న దిబ్బలు గలవు. యోనా వెల్లి బోధించిన నీనెవెపట్టణము మూడు దినముల ప్రయాణముంత గొప్పదియని ఉదాహరింపబడియున్నది. దానియందు నీనెవె మహాపురిమును దాని సివారులు కలిసియుండెనని తెలిసికొని యున్నారు. ఆయా కాలములలో ఆ పట్టణము యొక్క సరిహద్దులు మాఱినందున దానికైవార మంత గొప్పదియాయెనని నమ్మదగును. ఈ పట్టణములకు బోధింపనై యోనా పంపబడెను. (యోనా గ్రంథము చూ॥). నహూము ప్రవక్త దీని నాశనమును గూర్చి బోధించెను. జెఫ్నాకూడ దీని నాశనమునుగూర్చి ప్రస్తావించెను. II రాజు 19³⁶ యెష 37³⁷ నందున్నట్లు స్ఫూర్తిబు చరిత్ర వివరములో నీపట్టణ ముదాహరింపబడెను. క్రొత్త నిబంధనలో పశ్చాత్తాపపడని వారికన్న నీనెవె పట్టణములే శ్రేష్ఠులని చెలుపుటకు వారిని గూర్చిన దృష్టాంత మెత్తబడెను (మ 12⁴¹ లూ 11^{30,39}). శిథిల పరిశోధకులు నీనెవెలోను దాని చుట్టునున్న ప్రాంతములలోను దిబ్బలను త్రవ్వించి అనేకకాసనములను కనుగొని అష్షూరురాజ్యపు సంగతులను చెలిసికొనిరి (అష్షూరు చూ॥).

నీరో (Nero). క్రీ॥ శ॥ 54 సం॥ మొదలు 68 సం॥ వఱకును రోమరాజ్యమేలిన చక్రవర్తి. ఇతని తల్లియైన అగ్రిప్పిన (Agrippina) తన భర్తయగు క్లాదియను చక్రవర్తికి విషముపెట్టి చంపి 17 సం॥ వయస్సుగల తనకుమారుని సింహాసన మెక్కించెను. ఇతనిపేరు క్రొత్త నిబంధనయం దెక్కడను కనబడదుగాని కైసరను ఉద్యోగ విరుదువలన మాత్రము ప్రశంస యాయెను. పాలు కాలమందితఁడు చక్రవర్తియై యుండెను గనుక కార్య 25¹¹ నందు పాలు ప్రశంసించినవాడితఁడే యని స్పష్టమగును. అక్కడమాత్రముగాక ఫిలి 11^{12,13} 4³⁹ నం దితఁడు కైసరను పదముచే నూచించబడెను. పాలు మొదటి పర్యాయము రోమాపురియందు ధైర్యుడైనతరువాత ఇతనివలన విచారించబడి విడుదలనొంది రోడంపసారిపట్టణబడి విమర్శించబడిన తరువాత ఇతనివలననే మరణతీర్పు శిక్ష తననుట కాస్పదమున్నది.

యావనప్రాయముం దితఁడు గుణవంతుఁడు గాను నిర్బిందుఁడుగాను ప్రవర్తించుచు కొంత కాలమువఱకు న్యాయపరిపాలన చేయుచు సర్వ కార్యములయందు సాధువుగానుండి దయారస మగుపఱచుటవలన అందఱివలన నుతించబడిన వాడై రాజ్యవ్యవహారము బహు గణనీయము గాను పండితముగాను నిర్వహించి జనులచే శ్లాఘనీయుఁడాయెను. ఆ కాలమందు పూజ్యులగు సెనక (Seneca) యను తత్త్వజ్ఞునియు సేనాధిపతియగు బర్రుసు (Burrus) ఇతనికి విద్య నేర్పి తమ కాపుదలలో నుంచినందున అతఁడు సత్ప్రవర్తనఁడాయెను. అయినను 58 సం॥ మం దితఁడు తరువాత రాజ్యమునకు వచ్చిన ఓథో (Otho) యను చక్రవర్తి పత్నియైన పొప్పియతో దుస్సాంగత్యము చేయుటవలన మొదటగుపఱచిన సద్గుణ లక్షణములను వదిలి క్రమక్రమముగా గుణభ్రష్టుఁడాయెను. ఈమె యూదమత ప్రవేశస్తురాలైనందువలన చక్రవర్తియైన నీరో మొదట క్రైస్తవమతమును విరోధించక దానిని గుఱించి ఆభేదమనస్సుగలవాడై యుండెనని కొందఱి యభిప్రాయముగాని క్రీ॥ శ॥ 64 సం॥ మందు రోమాపురిలోని యొక్కవభాగము ధగ్గ మైన తరువాత ఇతఁడు క్రైస్తవులయొడలనున్న తన గుణమును మార్చుకొనెను. ఈ ప్రమాదమునకు చక్రవర్తియే కారకుఁడని జనవాడుక ఏర్పడెను గనుక తనమీఁదకు వచ్చిన నిందను తొలగించు కొనుటకై క్రైస్తవులమీఁద ఆ దోషారోపణచేసి వారిని జనరౌద్రమునకు పాత్రులనుగాఁ జేసెను. ఇతఁడు పట్టణమును తగలఁబెట్టెనుటకు చాలి నంత ఆస్పదము లేకపోయినను ఆ కార్యము విషయమై జనులు చక్రవర్తిమీఁద అనుమానపడుటకు వీలులుండెను.

ఇతఁడు సింహాసన మెక్కినప్పుడు పట్టణములో నెక్కువ భావము శిథిలమై యుండుటను బట్టియు అనారోగ్యమైనదియై యుండుటను బట్టియు నీరో ఆయా భాగములలోని కట్టడములను పడఁగొట్టి నూతనముగా కట్టించు వచ్చెను. ఇది తమ క్షేమార్థమైనదని జనులు గ్రహించక అందును గుఱించి సణుగుచువచ్చిరి. ఇంతియ గాక నీరో అనేక పర్యాయములు రోమాపురి

కట్టఁబడిన డైఫిరివిషయమై తృప్తిచెందక దానిని శృంగారముగా కట్టచుద్దేశించిన ట్లగుపటచుట వలనను ఇటుకపెళ్లలతో కట్టఁబడిన కట్టఁబడులకు ప్రతిగా తాను చలువరాతి భవనములను కట్టుదు నని తన యభిప్రాయముగుపటచుటవలనను జనులు తమ పట్టణము కాలినపుడు ఆతనిమీఁద అనుమాన పడుటకు కారణము లేకపోలేదు. పట్టణము రగులుకొనుచున్నప్పుడు నీరో తన నగరిమీఁది కెక్కి తన జనులయొక్క దుస్థితిని పాటించక అదియొక వింత యని వేడుకగాఁ జూచెను. పట్టణము రగులుకొని తొమ్మిది దినములపఱకును కాలి మంట ఆరిపోయెను గాని కొన్నాళ్లైన తరువాత నీరో చక్రవర్తియొక్క ముఖ్య బంటగు తిగల్లీనసు (Tigellinus) తోఁటలోనే తిరిగి రగులుకొనుచు రాగా చక్రవర్తి మొదట పట్టణమును తగలఁ బెట్టకపోయినను పట్టణమును సమూల నాశనము చేయుటకై మరల తగలపెట్టట నిశ్చయమని జనులు తలంచుకొనిరి.

రోమా పట్టణస్థులు తమ పురమునకు కలిగిన నష్టమునుబట్టి క్రైస్తవుల యెడల నుత్సృష్టమైన క్రూరత్వముగు పఱచివారిని అఘోరచిత్త హింసల పాలుజీసిరి. వారి దుష్కార్యమునకు చక్రవర్తి సహాయపడి తన యుద్ధానవనమందు వేడుక జరుగుట కుత్సవించిచ్చి ఆ రాత్రి యా విశేషములను చూడవచ్చిన జనులకు జ్యోతులుగా నుండునట్లు క్రైస్తవులను పట్టుకొని నిలువఁబెట్టి వారికి మృగ చర్మములను చుట్టి వాటిపైన నూనెపోసి నిప్పుంటించగా వారు దివిటీలనుబోలి ప్రకాశించుచుండిరి. ఆ సమయమందు రోమాపురి క్రైస్తవుల నేకులు హతమైరిగాని చాలామట్టుకా హింస రాజ్యమందంతట జరుగక బహుళః ప్రధానపట్టణమైన రోమాపురిలోనే జరిగి అగిపోయెను. ఇతఁడప్పటినుండి మరణాంతము దనుక దుర్మార్గమందత్యాసగలవాడై సకల దుర్మార్గములయందును ప్రసిద్ధికెక్కిన పంచమహాపాతకుఁడుగా నుండెను. లోకచరిత్రమందెక్కడను ఇతనికి పాటియైన దుర్మార్గ సెవ్వరిని యేకాలమునను కానము. ఇతఁడు కటికవాఁడు గొర్రెలను నధించినచందంబున అరిషడ్వర్గవకుడై తన్నుకన్నతల్లిని తన్నుక్కి పగా ప్రేమించిన తన భార్యలను తన ప్రాణ

సమానులైన మిత్రులను దరి ద్రులను ధనవంతులను ఎదురుమాటాడనీక హతముచేసిన క్రూరకర్మఁడనక విధిలేదు. కడకు ప్రజలితని దుర్మార్గమునకు సహింపలేక క్రీ॥ ౪॥ ౪౮ సం॥ మందితఁడు గ్రీసు దేశమునకు పోయి యుండిన సమయమున పైని కులు మంద్రులు ముఖ్యులు మొదలగువారందఱును కలిసి నీరోకు విరోధముగా కుట్రచేసి అతనికి ప్రతిగా స్వేయిను దేశాధిపతిని నింహాసన మెక్కించి యితనికి ఛత్రభంగముఁ గలుగఁజేసిరి. నీరో తనదేశముచేరి సమాచారమును తెలిసికొనఁగానే రోమాపురి సమీపముననుండిన నొక స్నేహితుని యిల్లుచేరి ప్రాణత్యాగము చేసికొనెను. అతఁడు చనిపోయినపిమ్మట తిరిగి బ్రతికనను వదంతి రాజ్యమునకు తూర్పుభాగమునపుట్టి వ్యాపించి యుండినట్లు లోకచరిత్రమనఁ దెలియుచున్నది. ప్రక 13¹ నందున్నట్లు చావుదెబ్బ తగిలి బాగు పడియున్న మృగమును గూర్చినదే ఈ వదంతికి ఒక నూచనయని యుంచెదరు. అదే రీతిగా 13¹ లో నున్న 666 అను సంఖ్యయు ఇతని గూర్చిన నూచనయని కొందఱి యభిప్రాయము. గ్రీకువారు అంకెలు వేటుగా వ్రాయక వాటిని నూచించుటకు అక్షరములు వాడిరి. నీరో కెసారు (Nero Kesar) అను అక్షరముల మొత్తము వారిలెక్కచొప్పున 666 అగును. ఈ మొదలగు నూచనలవలన నీరో క్రీస్తువిరోధికి ముంగుటుతని ప్రకటనగ్రంథపు ఉద్దేశమని కొందఱుఁచుచున్నారు.

M.

నీలము రంగులు 3 చూ॥

నీలరత్నము రత్నములు 6 చూ॥

నీళ్లు (Water). మేము సంతానీకులుండు ప్రాంతములలో నీటియెద్దడి విశేషముగా నుండునది గాన తక్కిన జాతులకన్న వారు దాని నెక్కువగా నెంచిరి. వారి మొదటి నివాసస్థాన మగు ఆరేబియా యెడారియందు ఇక్కడ అక్కడ ఉబుకు బహు కొద్ది ఊటలలో మాత్రమే వారికి నీరు దొరికెను. ఈ యెడారికి సమీపమున నుండు కనాను మొదలగు దేశములలో పర్వములుండినను వారికి చాలినంత నీరు దొరకనందున దానిగూర్చి నిరంతరము దిగులుతో నుండెడివారు. ఈ కారణములచే డైవులువందు నీళ్లు తక్కినదాని

కన్న నెక్కుడుగ ప్రశంసింపబడిన దన్నయెడల ఆశ్చర్యమలేదు. జీవనమున కాధారమగువాటిలో నిదియొకటి యని దలంచినట్లు యెష 31 33¹⁶ పైరాక్కు 29²¹ 39²⁶ వలన స్పష్టమగుచున్నది. నీటిని కనుగొనుట గొప్ప విషయముగ నెంచిరి (ఆది 16⁷ 21¹⁹ 26^{19,32} నిర్గ 15²² 17² సంఖ్యా 21⁵ 33¹⁴). ఏదైన బావిని కనుగొన్నయెడల దానిపై కీర్తనలు చేసిరి (21¹⁶⁻¹⁸). ఊంటలు కన

బడని యెడలను విదేశములగుండ ప్రయాణము చేయునప్పుడును నీటిని కొనవలసియుండెను (ద్వితీ 2^{6,28}). నీటియెద్దడి కలుగుట జవాంగముకు కలుగు గొప్ప విపత్తులలో నొకటిగాను, దేవుని శిక్షలలో నొకటిగాను ఎంచిరి (లేవీ 26¹⁹ ద్వితీ 28²³ I రాజు 17¹ యెష 5⁶ ఆమో 47). నీటి ప్రవాహములు వృద్ధియగుట మెస్సీయ రాజ్యమున కలుగు మేళ్లలో నొకటియని ప్రవక్త లుద్ఘోషించిరి

నీటినితోడు సాధనము (విగుప్తు)

(యెష 30²⁵ 35⁶ 41¹⁹ 49¹⁰ యిర్మీ 31⁹ జెక 14⁸ యెహ 47). నీటి అవసరమునుబట్టియు, అంతగా దొరకమనిబట్టియు దానిని అన్ని విధములగు మేళ్లకు నూచనగా నెంచిరి. మంచి కలురు (సామె 25²⁵), జ్ఞానము (పైరాక్కు 15³), భార్య (పర 41⁵), ముఖ్యముగా దేవుని కృప (కీర్త 23⁹ యెష 32² 55¹ 58¹¹ యోహా 7³⁸ ప్రక 7¹⁷ 21⁶ 22^{1,17}) నీటికి పోల్చబడెను.

హెబ్రీయులు మొదటినుండియు తక్కిన వేము సంతానీకులవలెనే నీటికి సంబంధించిన ప్రతిదానిని దేవునియొక్క గొప్ప వరముగా నెంచిరి. తరువాతి కాలములలో ఊంటలుగల స్థలములు పూజాస్థలములయ్యెను. చాలి నీటివనరి

కలిగించుట దేవునియొక్క పనులలో నొకటిగా అక్కడక్కడ ఉదాహరింపబడినది (నిర్గ 15²² 17⁶ సంఖ్యా 20⁶ 21¹⁶ ద్వితీ 6¹⁵). చివరి ప్రవక్తలలో నొకడగు యిర్మీయా కూడ దేవునికిని వ్యర్థదేవతలకును గల భేదమునుగూర్చి చెప్పునప్పుడు వాటికి వర్షము కురిపింపగల శక్తిలేదనెను (యిర్మీ 14²²).

శుద్ధిచేయుటకు నీటినివాడిన ట్రాసేక్ నూచన లున్నవి (ఆది 24³² 43³⁴ నిర్గ 30¹⁸⁻²¹ 40^{7,30-32} లేవీ 11³² 14⁸ 15^{1,13} 16^{4,34,38} సంఖ్యా 19¹⁷ లూ 7⁴⁴ యోహా 13^{4,5}). అత్తకు పట్టిన పాపము నుండి పరిశుద్ధిచేయుటకును నీరు ఒక నూచనయై యున్నది (యెహ 16^{4,8} 36³⁵ యోహా 8⁷ ఎఫె

5³⁰ హెబ్రీ 10²² I యోహా 5⁸). అట్లు అది బాప్తి స్నమునందును వాడబడుచున్నది.

నీసాను కాలమానము VI 1 చూ॥

ను

మంఘా (Nymphas). కొన్ని పురాతన ప్రతులలో నీ పేరు మహాత్మురూపముగాను మఱి కొన్నిటియందు మహాతిరూపముగా నుదాహరింపబడుటవలన నిది పురుషునికి చెందునో స్త్రీకి చెందునో నిశ్చయింప కష్టపాద్యము. పెక్కిండు పండితోత్తము లీ పేరుచే లవొది కయలోని యొక భక్తుడు నూచించబడునని తలంతురు. లవొదికయ క్రైస్తవు లితని యింటి లోనే యారాధనకు కూడుకొనుచుండిరిని కొలొ 4¹⁵ వలనఁ దెలియుచున్నది. M.

సుమరు నొసలు చూ॥

నూ

నూతన జన్మము పునర్జన్మము, మాటు మనస్సు చూ॥

నూన్ (Nun = ן అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో 14 వ యక్షరము. అక్షరమాలికా క్షీర్ణమయైన 119 వ క్షీర్ణలో 14 వ భాగములోని ప్రతిపంక్తికి ఈ యక్షరము మొదటిదిగా నుండుటచే దానికి నూన్ అను పేరు కలదు.

నూను (Nun = చేఁప). యెహో షు వ తండ్రి పేరు (నిర్గ 33¹¹ సంఖ్యా 11³⁸ యెహో 1¹ మొ॥).

నూనె ఒలీవచెట్టు, రోగములు చికిత్సలు IV 1 (6), తలనంటుట చూ॥

నూర్పుట వ్యవసాయము 7 చూ॥

నె

నెకో ఫరో 7 చూ॥

నెకోవా (Nekoda = ప్రసిద్ధి కక్కివ1).

1. నెతేనీయులలో నొక తెగవారి పూర్వీకుడు (ఎబ్రా 2⁴⁰ నెహె 7⁶⁰).

2 చెఱనుండి వచ్చినవారిలో నొక తెగవారు. వీరు తమ వంశావళిని చూపించలేనివారిలో చేరి యుండిరి (ఎబ్రా 2⁶⁰ నెహె 7⁶²).

నెడీయుమూ (Neziah = శుదియుగు). నెతీ నీయులలో నొక వంశపువారికి పెద్ద (ఎబ్రా 2⁶⁴ నెహె 7⁶⁶).

నెటో పా, నెటో పా తీయులు (Netophah = బొట్టు బొట్టు గా పడుట). యూదాలో నున్న ఒక యూరు. దీనిని బేత్లెహేము అనాలోతు అను నూళ్లమగ్గ్య పెట్టుటచేత అది ఆ యూళ్ల ప్రాంతములో నున్న దని యూహింపఁదగును (ఎబ్రా 2²² నెహె 7³⁶). చెఱనుండి జెరుబ్బాలెలు కాలములో తిరిగి వచ్చినవారిలో కొందఱు ఈ యూరిని తిరిగి కట్టి యచట బసచేసిరి. ఈ యూరివారుగటచేత నే దావీదు యోధులలో నిర్దఱు నెటోపాతీయు లనఁబడిరి (II సమూ 23^{28, 29} I దిన 11³⁰). చెఱ కాలమునకు పూర్వము కాలేలు సంతతివారు ఆచటఁ గాపురముండిరి (I దిన 2⁴). బేత్లెహేము నకు ఈశాన్యముగా కొ సెడు దూరములోనున్న కుర్బెట్ ఉం-టోబా (Kharbet-um-Toba), బేత్లెహేమునకు పడమరగా ఆటు కొ సుల దూర ములోనున్న బైట్-నెట్టిఫు (Beit-Nettif) అను నీ రెండింటిలో నేదో యొకటి దీని యునికియై యుండవచ్చును (చటము II, F 1).

నెత నేలు (Nethanel = దేవుఁడు అను గ్రహించెను).

1. ఇశ్కాభారు గోత్రీకులలో నొక పెద్ద (సంఖ్యా 1⁸ 2⁵ మొ॥).

2. దావీదు అన్నలలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఇష్షయికి నాలుగవ పుత్రుఁడు (I దిన 2¹⁴).

3. దావీదు కాలమున మందసమును తెచ్చి నప్పుడు బూరల నూదినవారిలో నొక యాజకుఁడు (I దిన 15³⁴).

4. ఒక లేవీయుఁడు (I దిన 24⁶).

5. ఓబేదెదోము కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 26⁴).

6. యెహోషాపాతు కాలములో వ్రజలకు బోధించిన యూదా ప్రధానులలో నొకఁడు (II దిన 17⁷).

7. యోషీయా కాలముందలి లేవీయులలో నొకఁడు (II దిన 35⁹).

8. పషూరు వంశీయులలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10²³). ఇతఁడు అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నుండెను.

9. యాజకులలో నింకొకఁడు (నెహె 12²¹).

10. ఎజ్రా కాలములో వాద్యములను వాయించు యాజకుల కుమారులలో నొకఁడు (నెహె 12³⁸).

నెత నెలకు (Nathan-Melech = రాజు లేక మొలకుదేవత ఇచ్చెను). రాజైన యోషీయా కాలములో నుండిన యుద్యోగస్తులలో నొకఁడు. దేవాలయ యావరణములో నిలిపిపేరట నొక గది యుండెను. అందులో సూర్యునికి ప్రతిష్ఠింపఁ బడిన గుఱ్ఱము లుండెను. ఆ విగ్రహములను యోషీయా తీసివేయించెను (II రాజు 23¹¹).

నెత న్యా (Nethaniah = యెహో వాయుగృహించెను).

1. ఆసాపు కుమారులలో నొకఁడు. ఇతఁడు గాయకులలో ఐదవవంతు వారికి పెద్దయై యుండెను (I దిన 25^{2,12}).

2. యూదయ యూళ్లలో బోధించుటకు రాజైన యెహోషాపాతు పంపించిన వారిలో నొకఁడు (II దిన 17⁸).

3. యెహూదియొక్క తండ్రి (యిర్మీ 36¹⁴).

4. గెదల్యాను కుట్రజేసి చంపిన ఇష్టయేలు యొక్క తండ్రి (II రాజు 25²³⁻²⁵).

నెతా యీ ము (Netaim = నారు మొక్కలు). యూదయదేశములో షెఫేలాయను ప్రదేశములో నున్న యొక స్థలము (I దిన 4^{23,24}). ఈ ఐచ్ఛములలో నిది గెదేరాతో కూడ నుదాహరింపఁబడి యున్నందున దానికి సమీపముననుండి యుండవచ్చును. (గెదేరా చూ॥).

నెతీ నీ యు లు (Nethinim = అప్పించఁ బడినవారు) ఆలయమునకు సంబంధముగా వెట్టి పనులు చాల యుండెను. ఈ నెతీనీయులు

ఆరంభమున నిటువంటి వెట్టిపనులను చేయువారై యుండిరి. ఈ పేరు ఎజ్రా నెహెమ్యా దినవృత్తాంతములు అను గ్రంథములలో తిప్పి మఱియెచటైనను లేదు ఇతిర గ్రంథములలో నెతీనీయులు అనుపేరు లేకపోయినను గిబోనీయులను వారికికూడ చాలమట్టున కడేపనియుండినట్లు యెహో 9²³ వలనఁ దెలియును. సంఖ్యా 31⁴⁷ చూడఁగా మోషేకాలములో మిద్యానీయులు లేవీయులకు నిట్టి సేవచేయుచుండిరని తెలిసికొన వచ్చును. అయితే దావీదుకాలము మొదలుకొని ఆలయసేవకు సంబంధముగా నిటువంటి వెట్టివారిని క్రమమైన యుద్యోగముగా నేర్పబచినట్లున్నది (ఎజ్రా 8²⁰). వారి స్థితిగతులు క్రమేణ మాటి పోయి మూఁడువిధములుగా నాయెను.

1. వారు మొట్టమొదట యుద్ధములో చెఱఁ పట్టఁబడిన దాసులై యుండిరి. గ్రీకువారును తుర్కవారును ఈ విధముగా ఆలయమునకు సంబంధించిన యిట్టి నీచమైన పనులను చేయుటకు బానిసల నుంచెడివారు (ఎజ్రా 2^{55,58} నెహె 7^{57,80} 11³). వీరిలో ఆలయమును కట్టిన సేవకుల వంశస్థులు చేరియున్నట్లున్నది (I రాజు 9¹⁹⁻²¹). చెఱకాలమువఱకు ఈ విధముగా అన్యలగు బానిసలను ఆలయమునొద్ద వెట్టివారినిగా నుంచిరి (యెహె 44^{6,7}). చెఱకుఁ బూర్వమున వారి స్థితి బానిసల స్థితికంటె ఘనమైనదికాదు.

2. చెఱకాలములో వీరిస్థితి మాటిపోయెను. ఆలయము పాడుచేయఁబడినపిమ్మట ప్రజలు దాని యందుంచిన యభిమానమునుబట్టి అందులోని ప్రతిదానిని (అందలి వెట్టిపనివారిని సహా) ఘనముగా నెంచినట్లు కనఁబడును. అయితే అందఱును మొత్తముమీఁద చెఱపట్టఁబడిన పుదు యూదులు యజమానులు, నెతీనీయులు దాసులు అను భేదము పోయెను. ఏమనిన వారి వెలపలి స్థితినిబట్టి అందఱును సమానులుగానే యుండిరి. ఈ విధముగా చెఱపట్టఁబడిన యూదులలో ఈ నెతీనీయు లొక ప్రత్యేకమైన తెగగా నెంచఁబడిరి. నెతీనీయులును సాలూమెను సేవకుల వంశస్థులును గలసి 392 మంది జెరుబ్బాబెలుతో కూడ తిరిగి యెరూషలేమునకు వెల్లిరి (ఎజ్రా 2⁴³⁻⁵⁸ నెహె 7^{44-58,73}). ఎజ్రా వెంట ఇంక 220 మంది వెల్లిరి (ఎజ్రా 8²⁰). వారికి కొన్ని

విశేష హక్కులుండెను. లేవీయులు పన్ను చెల్లింప బడులుకానట్లు వీరును బద్ధులుకాకుండిరి (7⁹⁴). ఓఘెలు అను స్థలము వారి ప్రత్యేక నివాసస్థానమయ్యెను (నెహె 3⁸⁸). వారిపైన ఇద్దఱు ప్రధానులుండిరి (11²¹). లేవీయులవలె వారిలో కొందఱుమాత్రము యెరూషలేములో నివసించుచుండిరి. తక్కినవారు ఊళ్లలో కాపురముండిరి (ఎజ్ర 2⁷⁰ నెహె 7⁷³ I దిన 9²). వారు అన్యలుగా నెంచబడక ఇశ్రాయేలీయుల పిల్లలనేగాని అన్యలపిల్లలను వివాహముచేసికొనమని ప్రమాణముచేసిరి (నెహె 10²⁸⁻³⁰). ఈ నూచనలన్నిటిని చూడఁగా ఈ నెతీనీయులు అన్యలుగా నెంచబడక ఇశ్రాయేలీయులతో హక్కుదారులుగా చెఱకాలములను చెఱకాలమునకు పిమ్మటను ఎంచబడిరిని తెలిసికొనవచ్చును.

3. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట నెతీనీయులు మఱి ఘులుగా నెంచబడి లేవీయులకు సమానులైరి. I దిన 23^{97, 98} చూడఁగా గుడిసేవచేయు వారందఱు లేవీయులలో చేయున్నట్లు స్పష్టమగును. ఎస్తాసు అను అప్రమాణిక గ్రంథమును చూడఁగా లేవీయులను (ఎస్తాసు 1³) నెతీనీయులను (8⁴⁸ = ఆలయదాసులు) ఆలయ సేవచేయువారని యేకరీతిగా పిలువబడిరి. వారు లేవీయులలో చేరుటచేతనే తరువాత ప్రత్యేకమైన తెగగా నెంచబడి యుండలేదు.

నెత్తి (The Crown of the head). దీని సాధారణయర్థ మందఱికిని స్పష్టమైనదే గాన ఈ పదముయొక్క అలంకార ప్రయోగములమాత్రమిచ్చట వివరింపబడును.

దుర్బాధలు తమ నెత్తిమీదికి కీడు రప్పించుకొందురు (కీర్ 7¹⁶). అది పైరావ్సు 27⁹⁵ లో నున్నట్లు పైకి రాళ్లువేయువాడు తన తలమీదకు వాటిని రుప్సకొనుచున్నాడనుదానికి సంబంధముగా నున్నది. పాపముజేసినవాడు తనకేహని జేసికొనుచున్నాడని దానికర్థము. నడినెత్తిని శ్రిద్ధి కలిగియుండుట గొప్ప వ్యాధిని నూచించును (యెష 1⁵). చేతులు నెత్తిమీదబెట్టుకొనుట (యిర్మీ 2³⁷) హిందువులలో నున్నట్లు దుఃఖమునకు నూచనగా నున్నది (II సమా 13¹⁹).

తలమీద ధూళిపోసికొనుటయు దుఃఖమును నూచించును (I సమా 4¹⁹). బీదలనోటిలో మన్నవేయుట అని ఆహె 2⁷ లో నున్న జాతీయము హెబ్రీభాషలో వారి నెత్తిమీద మన్నవేయుటయని యున్నది. బీదలను భాధపఱచి దుఃఖము కలిగించుటను అది నూచించును.

నెదబ్యా (Nedabiah = యెహో వా కార్యము సిద్ధించెను). యూదారాజైన యెశాన్యా కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 3¹⁸).

నెపూనీము నాపీఘ చూ॥

నెవెగు (Nepheg = చిగురు).

1. అహరోను సంతతివారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఇస్తారు కోరహుల తోఁబుట్టువు (నిర్ 6²¹).

2. యెరూషలేమునందు దావీదుకు పుట్టిన కుమారులలో నొకఁడు (II సమా 5¹⁵ I దిన 14⁶).

నెఫిలీయులు (Nephilim). ఈ పదము సంఖ్యా 13³³ నందు అనాకు వెంశస్థులగు దీర్ఘదేహులను నూచించును. ఇచ్చటమాత్రమే గాక ఆ పదము అది 6⁴ లోను గలదు. అచ్చటకూడ అది రాక్షసులవంటి దీర్ఘదేహులను నూచించునని అనుకొనఁదగును. వీరు పూర్వకాలమునందు పేరుపొందిన కూరులేగాని వారినిగుఱించి మతేమియు తెలియదు.

నెఫ్తోయ (Nephtoah = ఒక సందు). ఒక నీళ్లయూటపేరు (యెహో 15⁹ 18¹⁵). ఆ యూట యూదా బెన్యామీనీయుల సరిహద్దులో నుండెను. యెరూషలేమునకు వాయువ్యముగా క్రొసెడుదూరములో నున్న లిప్త (Litta) అను నదియని కొందఱును, బెత్లేహేమునకు వైర్తితిదిక్కున క్రొసెడుదూరములో నున్న ఏటం (Atam) అను నూటయని కొందఱును అభిప్రాయపడుచున్నారు. (పటము II, E 1).

నెబల్లాటు (Neballat). చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట బెన్యామీనీయులు కాపురమున్న ఒక యూరు (నెహె 11²⁴). బుద్ధకు ఈశాన్యముగా రెండుక్రోసుల దూరములో నున్న బైట్-నెబాల (Beit - Nebala) యనునది దీని యునికియై యున్నది. (పటము III, D 5).

నెబాతు (Nebat = చూపు). ఇశ్రాయేలీయుల రాజైన మొదటి యరొబాము తండ్రి (I రాజు 11³⁰). రెండవ యరొబాము అను రాజునుండి యితనిని వేటుపలుచుటకు ఇతఁడు సాధారణముగా నెబాతు కుమారుడగు యరొబాము అనఁబడును (12^{9,15} మొ॥).

నెబాయోతు (Nebaioth = ఉన్నత స్థలములు). ఇష్టాయేలు కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 25¹³ 29³ 36¹ I దిన 1⁹). ఇతని సంతతి అరబ్బీదేశపు టుత్తర భాగమందలి గోత్రమై యుండెను. వారికి మందలు విస్తారముగా నుండినట్లు యెష 60⁷ లో నూచనకలదు. మఱియు ఆ వాక్యమును చూడఁగా ఆది కేదారుకు సంబంధించియున్నట్లు అనుకొనఁదగును. అష్షూరు చక్రవర్తియగు అష్షుర్బనిపాల్ (Asshur-Banipal క్రీ॥ శ॥ 668-626) యొక్క రాతిశాసనములమీద ఈ పేరు కనఁబడును. రోమకావారి చరిత్రలో నబటీయనులకు (Nabataeans) సంబంధించినట్లు అనేక నూచనలున్నవి. వీరును నెబాయోతువారును ఒకటే యని కొందఱు అనుకొందురు గాని వీరు అరబ్బీయులై యుండినను నెబాయోతువారికి వేరువారిని నవీనపండితులలో నెన్నునమంది అభిప్రాయపడుచున్నారు.

నెబుకద్నెజరు, నెబుకద్నెజరు (Nebuchadnezzar, Nebuchadrezzar) కర్టీయ భాషలో ఇది (నెబు - కుదురు - ఉసుర్ Nabu-Kudur-Uurs = హద్దులు కాపాడు నెబో). ఇతఁడు నవీన బబులోనుకు చక్రవర్తియై యుండెను (క్రీ॥ శ॥ ముందు 604-561). ఈ రాజవంశమునకు ఇతని తండ్రియైన నబోపాలస్సారు (Nabopolassar) స్థాపకుడయ్యెను. అతఁడు తన తండ్రి యింకను చక్రవర్తియై యుండఁగా కర్క్మిషులో ఫరో నెకోను ఓడించి (యర్దీ 46³) సిరియా పరెస్తీను నంతటిని స్వాధీనము చేసికొనెను. ఇతఁడీ దండయాత్రలో దాని 1¹ లో నున్నట్లు యెరూషలేమును మొదటి సర్వాయము ముట్టడించినట్లున్నది (II రాజు 24¹) గాని ఈ కార్యము చేయుచుండఁగా తన తండ్రియొక్క మరణ వార్తపవని బబులోనుకు తిరిగి వెళ్లి చక్రవర్తి యాయెను. అతఁడు చాల యుద్ధములను చేసియుండినను ఇటుక శాసనము

లను చూడఁగా యుద్ధములను గూర్చికాక, ఆయా స్థలములలో ఆలయములను కట్టుటను గూర్చియు చెల్లించిన మ్రొక్కుబడులనుగూర్చియు ముఖ్యముగా వ్రాయించెను. ఇతఁడు యెరూషలేమును నాశనముచేసి యూదావారిని చెఱబట్టిన సంగతి పాత నిబంధనలో సేగాని యిట్టి శాసనములలో వ్రాయబడలేదు (II రాజు 24,25, యర్దీ 52). యెరూషలేమును ముట్టడిచేసిన సమయమున విగుప్తురాజగు ఫరోహొఫ్నానుకూడ ఓడించెను (యర్దీ 37³⁻⁸). యెరూషలేమును పట్టుకొనిన పిమ్మట 13 సం॥ ల వఱకు తూరును ముట్టడించెను (585-572) గాని దానిని జయింపఁజాలక పోయెను. అతఁడు 567 సం॥ లో మఱి యొకసారి విగుప్తులో యుద్ధము చేసినట్లు రాతి శాసనములవలన కనఁబడును. ఇట్లతఁడు 43 సం॥ లు వీలిన తరువాత చనిపోయెను. అతనికిఁ బిమ్మట అతని కుమారుడగు ఎవిల్శెరేదకు రాజ్యమునకు వచ్చెను. నెబుకద్నెజరు బబులోను దేశపు నవీన చక్రవర్తి లండలలో గొప్పవాడై యుండెను. ఇతఁడు బబులోను పట్టణమును ప్రసిద్ధమైనదిగా చేసెను (బబులోను 3 యెహోయాకీము, యెహోయాకీను, సిద్కీయా, గెదల్యా, యెరూషలేము చూ॥). దానియేలు 4 లో నున్నట్లుగా అతనికి కలిగిన పిచ్చి విషయమై రోగములు II 6 (3) చూ॥

నెబూజరవాను (Nebuzaradan = కర్టీయ భాషలో నెబు - జరా - యిద్దీన Nabu-Zer-iddin = నెబో సంతాన మనుగ్రహించెను). యెరూషలేము నెబుకద్నెజరుచే పట్టుకొనఁబడుచున్నప్పు డితఁడు నెబుకద్నెజరుయొక్క దేహ సంరక్షకులయొక్క సేనాధిపతియై యుండెను (II రాజు 25^{8,11,30}). యెరూషలేము పట్టుకొనఁబడిన పిమ్మట నితఁడు బానిసలపై విచారణ కర్తగా పనిచేసి యుండెను. చక్రవర్తియొక్క ఆజ్ఞానుసారముగా ఇతఁడు యిర్దీయాయెడల విశేషవిషయఁజూపెను (యర్దీ 39¹¹). ఇది క్రీ॥ ము॥ 568 వ సం॥ లో జరిగెను. 5 సం॥ లకుఁ బిమ్మట నతఁడు మఱి యెరూషలేములో 745 మందిని పట్టుకొని బబులోనుకు కొంచుపోయెను (యర్దీ 52³⁰).

నెబూషాబ్బాను (Nebushazban = కర్టీయ భాషలో నెబు - షిబ్ - అన్ని Nabu -

Shigib-Auni నెబో నన్ను రక్షింపుమి). నెబుకద్నెజరు యెరూషలేమును పట్టుకొనినపుడు యిర్మీయాను విడిపించుటకై పంపిన యుద్యోగిష్టులలో నొకఁడు (యిర్మీ 39¹³). ఇతఁడు పండుల కధిపత్యయై యున్నట్లు తెనుగున తర్జుమాచేసి యున్నారు. దీనికి అతఁడు చక్రవర్తి సేవకులలో ప్రధానుడని యర్థమగును. చక్రవర్తి యొక్క ఇంటి సేవకులలోగాక సేనయందలి సేవకులలో ప్రధానుడై యుండినయెడల ఇతఁడు సేనాధిపతులలో నొక ముఖ్యుడని యెంచఁదగును. ఇచట ఆ యుద్యోగమే నూచింపఁబడియెనని సాధారణముగా ననుకొందురు.

నెబో (Nebo = తెలుపునది).

1. బబులోను దేవతలలో నొకటి. అది హిందువుల సరస్వతివలె విద్యకు దేవతగా నెంచఁబడెను. అది గ్రీకు వారి హెర్మె దేవతవలె దేవత

నెబో దేవత

లలో వార్త తెలుపునదియై యుండెను (యెష 46¹). నెబుకద్నెజరు నెబూజరదాను అబెద్-నెగో (= నెబో) అను బాబెలు పేరులలో ఈ దేవత పేరు కనబడును.

2. యొర్దానుకు తూర్పుగా నుండు మోయాబు మైదానములోనున్న యొక కొండ (సంఖ్యా 33⁴⁷ ద్వితీ 32⁴⁹). యొర్దానునది మృతసముద్రములో పారు స్థలమునకు తూర్పుగా అమడమారములో నుండు నెబ (Nebo) యను కొండ అదే యని సాధారణముగా ననుకొందురు. అది సముద్ర మట్టమునకు 2643 అడుగుల యెత్తుగా నున్నది. అచ్చటనుండి చూచినట్లయిన పల్లెనైన యావత్తు కనబడు ననఁదగును. ద్వితీ 34^{1,2} లో నుండు స్థలములు పల్లెనైన సరిహద్దులే. వాటిలో నున్న ప్రతిదియు ఆ కొండమీదనుండి కనబడక పోయినను (ఉ॥ పశ్చిమ సముద్రము అనగా మధ్యధరా సముద్రము కనబడదు) ఆ వాక్యము లకు అక్షర రీతిగా అర్థము చెప్పక అది దేశము యావత్తునకు చెందునని యర్థము చెప్పఁదగును. (పటము II, J 1).

3. యొర్దానుకు తూర్పుగా నున్న మోయాబు దేశములోనున్న ఒక యూరు. అది నెబో కొండవద్ద నుండెను (సంఖ్యా 32²). రూబే నీయులు దానిని తిగి కట్టించుకొని యచట కాపురముండిరి (32^{37,38} 33⁴⁷ I దిన 5⁸) గాని, మోయాబీయులు దానిని మఱల స్వాధీనపఱచుకొనిరి (యెష 15² యిర్మీ 48^{1,23}). మోయాబు కలయనబడు రాతి శాసనములోకూడ దీని పేరు కనబడును. దాని చూడఁగా మోయాబురాజు ఆ పట్టణమును జయింపవలెనని తన దేవతయగు కె మోషువలన ఆజ్ఞ నొందినట్లుగా నున్నది.

4. చెఱకాలమునకు తరువాత యూదయ దేశములో నున్న ఊళ్లలో నొకటి (ఎజ్ర 2³⁹ నెహె 7³³). ఇది యెరూషలేమునకు వాయువ్యముగా 6 క్రొసుల దూరములోనుండు బ్రైట్-నుబా (Brit-Nuba) అని యనుకొందురు.

నెమలి పక్షులు 26 చూ॥

నెమూయేలు, యెమూయేలు (Nemuel, Jemuel).

1. షిమ్యోను పుత్రులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 28¹). ఈ పేరునకు యెమూయేలు అను మాఱు రూపముగలదు (అది 46¹⁰ నిర్గ 8¹⁵ I దిన 4¹⁴). నెమూయేలీయులను వారు ఇతని

సంతానమై షిమ్యోనీయుల తెగలలో నొకరై యున్నారు.

2. రూబేను సంతతివారిలో నొక తెగవారి పూర్వీకుడు (సంఖ్యా 26°).

నెమ్మది సమాధానము చూ॥

నెయూపోలి (Neapolis = క్రొత్త పట్టణము). మాసిదోనియ దేశములోని ఫిలిప్పాయి పట్టణమునకు 5 క్రొనులు అగ్నేయముగా నున్న రేవు పట్టణము. రోమా పట్టణమునుండి తూర్పుగా పోవు ఎగ్నేషియన్ (Egnatian) రహదారి దీని మీదుగాఁ బోవుచున్నదిగాన, ప్రయాణికులు ఇంతవఱకు మెట్ట ప్రయాణముచేసి చిన్నాసి యాకు పోవుట కిక్కడ ఓడనెక్కి ఈజిప్టు సముద్రమును దాటుచువచ్చిరి. పాలు తన రెండవ విషనేరి ప్రయాణములో త్రోయనుండి బయలుదేరి దీనిమీదుగా వెళ్లెను (కార్య 16¹¹). ప్రస్తుతమున అక్కడ కొన్ని కిథిలము లగుపడుచున్నవి. అది యంతయు బొత్తుగా నాశనమాయెను (పటము V, J 2).

నెమూర్యా (Neriaiah = యెహోవా సేవకుడు!).

1. రాజైన హిజ్కీయా కాలములో అమాలేక్ యలమీఁద జయకరముగా జరిగించిన యుద్ధములో పాలిభాగియైన యొక ప్రధాని. అతఁడు షిమ్యోను గోత్రికుడై యుండెను (I దిన 4⁴⁸).

2. దావీదు వంశస్థులలోని షెకన్యా కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 8^{33, 33}).

నెయోయేలు (Neiel). ఆషేరు గోత్ర స్వాస్థ్యమునకు సరిహద్దుగా నుండిన యూల్లలో నొకటి (యెహో 19³⁷). దాని యునికినిగూర్చి తెలియదు. నేయా యనునది యీ పేరునకు మూడు రూపమైయుండవచ్చును (నేయా చూ॥).

నెర్గలు (Nergal = గొప్ప యోధుడు). బాబెలు దేవతలలో నొకటి. బబులోనులో నున్న కూత యను నూరు దానికి ముఖ్యపూజాస్థానమగుటచే ఇది కూతువారి దేవత యనబడెను (II రాజ 17³⁰). ఈ కూతువారు షోమ్రాను దేశములో అష్షూరు రాజు నివసించేడిసిన అన్యజనులలోనుండిరి కావున నెర్గలు దేవతపూజ

షోమ్రానులోకూడ చేయ మొదలుబెట్టిరి. బాబెలు దేవతలలో నిది యుద్ధ దేవతయని బాబెలు శాసనములవలనఁ దెలియచున్నది.

నెల కాలమానము VI చూ॥

నె నీ బు (Nezib = విగ్రహము, దండు పాలెము). షెఫేలాలోనున్న యూదయ యూల్లలో నొకటి (యెహో 15⁴³). ఇది ప్రస్తుతమున హెబ్రోనుకు వాయవ్యముగా 9 మైళ్ల దూరములో నున్న బైట్-నుసీబు (Beit Nusib) అని యనుకొందురు.

నెహూష్టాను (Nehushtan = ఇత్తడికమ్ము). ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యములో నుండఁగా సర్పములచే కఱువబడినప్పుడు మోషే నిలిపిన ఇత్తడి సర్పమునకు (సంఖ్యా 21⁹) హిజ్కీయా పెట్టిన పేరు (II రాజ 18⁴). ఇశ్రాయేలీయులు దీనిని జాగ్రత్తగా దాచిరి గాని క్రమక్రమముగా నదియే విగ్రహారాధనకు కారణమాయెను. హిజ్కీయా రాజైనపిదప యూదమత సంస్కరణ నారంభించినప్పు డతనికి విగ్రహారాధన విషయమైన కోపమును రేపుట కిదియే మొదటి కారణమాయెను. వెంటనే దాని నతఁడు నాశముజేయ నాజ్ఞాపించెను. అతఁడు దానిని నిహూష్టానని బిలిచెను. దీని యర్థముగాని, ఇది నూచించునది గాని తేటగాఁ దెలియదు. ఈ విగ్రహము యొక్క నామమునుబట్టి వచ్చియుండును. నహోషను మాటకు హెబ్రీ భాషలో సర్పమని గాని, ఇత్తడి లేక రాగితో చేయబడినదని గాని యర్థమగును. ఇది సరియైనచో హిజ్కీయా పెట్టిన పేరు పరిహాసపు పేరై యుండును. అనఁగా “ఛీ, ఇదియొక రాగిముక్కయే గాని దేవత కాద”ని చెప్పినట్లుండును. ఈ విషయమందే ఆత్మీయారాధనలో ఏదోయొక వస్తువును గాని రూపమును గాని సహాయముగా వాడుకొనుట యొక్క బుద్ధిహీనతయు అపాయమును తేటగా కనబడుచున్నది. ఎందునకనగా అట్టిది తప్పక విగ్రహారాధనలోకి నడిపించును. B.

నెహూష్టా (Nehushta = ఇత్తడి). యూదా రాజైన యెహోయాకీము భార్య, రాజైన యెహోయాకీను తల్లి (II రాజ 24⁸). యెహోయాకీనుతో ఈమెను కూడ చెఱబెట్టిరి (24¹²).

నెహూము (Nehum = ఆదరణ). జెరు బ్బాబెలుతో కూడ చెఱునుండి తిరిగి వచ్చిన యూదుల పన్నెండుమంది ప్రధానులలో నొకఁడు (నెహె 7⁶). ఎబ్రా 2³ లో ఈ పేరునకు నెహూము అను వేఱురూపము కలదు. ఎబ్రా లోనున్న యీ రూపము సరియైనదని యను కొందురు.

నెహెమ్యా (Nehemiah = యెహోవా నిల న ఓదార్చబడినవాఁడు).

1. జెరుబ్బాబెలుతో యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చినవారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 2³ నెహె 7⁶).

2. యూదా గోత్రీకులలో హకల్యా యను వాని కుమారుఁడు (నెహె 1¹). ఇతనికి హనానీ యను సహోదరుఁడు గలఁడు (1³). రాచ వంశుఁడై యుండును. బబులోను చెఱయందు యూదులుండఁగా పుట్టి పాఠశీక రాజగు అర్త హవస్తకు గిన్నె నందించువాడయ్యెను (2¹). యెరూషలేముకు చెఱునుండి తిరిగి వెళ్లిన యూదు లకు కలిగిన దుఃఖకరమైన స్థితినిగూర్చి విని విచారపడి, వారి స్థితినిగురించి దేవునికి మొఱఁ బెట్టి, యెరూషలేమును తిరిగి కట్టించవై తాను సహాయపడు నిమిత్తము తనకు సెలవివ్వని రాజు నడిగెను. అర్తహవస్త తన యేలుబడి యిరువదవ సంవత్సరమున అనఁగా క్రీ॥ ము॥ 444 సం॥న అతనిని యెరూషలేమునకు గొర్నరుగా నియ మించి పంపెను. పట్టణముయొక్క ప్రాకారము లను గట్టించుటయం దతఁడు ముఖ్యముగా తన దృష్టి నిలిపెను. యూదులకు శత్రువులగు సమర యులు పెట్టు శ్రమలు మరీ యెక్కువాయెను. శత్రుత్వము ముదిరెను. ఆ ప్రదేశమున కధిపతిగా నుండిన సస్మల్టుతోగలిసి వారనేక కుయుక్తులఁ బన్ని అనేక నిందలు వారిపై మోపి వారు చేయు చుండిన పనినాపుటకై తమకు చేతనైనన్ని ఆటంక ములు కలిగించిరి. యూదులు పనిచేయు చుండఁగా దాని నాపవై వారు సంసిద్ధులైనందున సాయుధులై వీరు గోడను కట్టవలసినదని నెహెమ్యా యాజ్ఞనిచ్చెను. ఎన్ని ఆటంకములు కలిగినను నెహెమ్యా పట్టుదలతో పనిజేయించి నందున ఒక సంవత్సరములో దానిని ముగించిరి. తాను యూదులపై అధికారిగానున్న దినము లన్నిటా అతఁడు కనఁబఱచిన దృఢచిత్తమును భక్తి

మర్యాదలును, పరోపకార ధురీణతయు ధైర్య స్థైర్యములును సోదర ప్రేమయు దేశాభిమాన మును దేవునియందు ఆశనికున్న స్థిరవిశ్వాసమును ఈ పనిని తుదముట్టించెను. మహా శాస్త్రవేత్త యగు ఎబ్రా మొదలగు నమృకమైన స్నేహితుల సహాయమున ప్రజలలో పెరిసియున్న వ్యాజ్య ముల విషయమై తగిన యనేక మంచి యేర్పాటు లనుజేసి సాంఘికవృద్ధి కలిగించెను (8^{1,9,13} 12³⁶). క్రీ॥ ము॥ 432 సం॥న బబులోనుకు తిరిగి వెళ్లి పోయెను (2⁶ 5¹⁴ 13⁶) గాని కొన్ని సంవత్సరము లైన తరువాత దైవమందిరమున ఆరాధనలు క్రిమ ముగా జరుగకుండుట, విశ్రాంతిదినము నాచరింపక పోవుట, అన్యులను వివాహమాడుట యను మొదలుగాఁగల యనేక అక్రమములను దిద్దుటకై ఆయన తిరుగ యెరూషలేమునకుఁ బిలువఁబడెను. అన్య ప్ర్రీలను వివాహమాడినవారు తమ భార్య లనుగాని దేశమునుగాని వదలిపెట్టునట్లు బల వంతముచేసెను. యాజకులలో ననేకు లీ కారణముచే దేశవ్రతులై సమరయులతోఁజేరి గెరిజీము కొండమీఁద ఆలయమును కట్టించుకొనియుండురని తోచుచున్నది. మరవ్వుతుచేయఁబడిన మందిఁ పు గోడ ప్రాకారమును మరల మర్యాదగా ప్రతిష్ఠించెను. బీదలను అన్యాయపు వడ్డీతో బాధించుటను ఆపి, వారి పోషణార్థమై తగిన యేర్పాటులొనర్చి ఆరాధనాదులను గూర్చి మంచి కట్టుదిట్టములు చేసెను. ప్రతి విషయమందును ప్రభుత్వ పరిపాలకులకు మాదిరిగా నుండెను.

3. యూదా గోత్రీకుడగు అబ్బాకు కుమారుఁడు. యెరూషలేమును కట్టుటకు సహాయ పడెను (నెహె 3¹⁶). H.

నెహెమ్యా గ్రంథము (The Book of Nehemiah).

1. గ్రంథకర్త, కాలము:—ఈ గ్రంథములోని 8-10 అధ్యాయములు ఎబ్రావలన వ్రాయఁబడి నట్లు కనఁబడినను ఎక్కువ భాగము నెహె మ్యాయే వ్రాసెనని అందఱు నంగీకరించు చున్నారు. ఎబ్రా గ్రంథములో చరిత్రయొక్క మిగత భాగము దీనియందున్నది గనుక, యూదులు తమ ప్రమాణిక గ్రంథ జాబితా యందు ఈ రెంటిని ఒకటిగ నెంచిరి. దీనియందు విశేషముగ యెరూషలేము పట్టణమును తిరిగి

కట్టించుట, ముఖ్యులైన యూదుల వంశావళి, జనుల వ్యాపారములు వాడుకలు తెలియ వచ్చుచున్నవి. దీనితో పాత నిబంధన చరిత్ర గ్రంథములు ముగియును. ఇది బహుళః క్రీ॥ ము॥ 430 సం॥ 830 సం॥ మధ్యను యెరూషలేమునందు వ్రాయబడియుండును. దీనియందు 40 సం॥ల చరిత్ర మాత్రముగలదు.

2. ఉద్దేశము:—యెరూషలేము గోడలను తిరిగి కట్టించుటను దైవారాధనలను చక్కపఱచుటను వారికి కలిగిన అటంకములను దీవెనలను తెలుపుట కిది వ్రాయబడెను. ఈ గ్రంథము ప్రార్థనతో నారంభమై ప్రార్థనతో ముగియుచున్నది. సెహేమ్యా ఏడు పాదులు ప్రార్థించినట్లు నూచనలున్నవి.

3. ముఖ్య భాగములు:—

I. గోడకట్టక మునుపటి చరిత్ర (1¹-2³⁰). ఇందు సెహేమ్యా ప్రార్థన (1¹-1¹¹) ప్రార్థనకు ప్రత్యుత్తరము (2¹-9) ప్రయాణము కొఱవకు (2¹⁰-11)ను, పనికొఱవకును (2¹²-20) సిద్ధపడుటను గుఱించి యున్నది. సెహేమ్యా ప్రార్థన నిజమైన ప్రార్థనకు మంచి మాదిరిగానున్నది. దీనియందు దేవుని చిత్తమునకు లోబడుట పాపములను ఒప్పుకొనుట వినయము మనవి స్తోత్రము గలదు.

II. గోడకట్టినప్పటి చరిత్ర (3¹-12⁴³). దీనిలో గోడకట్టు పని నారంభించుట (3¹-3³²), కలిగిన అటంకములు (4¹-6¹⁴), ముగించుట (6¹⁵-7⁷³), ధర్మశాస్త్రమును జనులకు చదివి వినిపించుట (8¹-13), పర్వకాలల పండుగు నాచరించ నారంభించి (8¹⁴-18) కొనసాగించుట (9¹-37), నిబంధనను స్థిరపఱచుట (10¹-39), జనులను రక్షించుట (11¹-12³⁶), గోడలను ప్రతిష్ఠించుట (12³⁷-43) లను గూర్చి యున్నది.

III. గోడకట్టిన తరువాతి చరిత్ర (12⁴⁴-13³¹). దీనియందు ఆలయమునందలి ఆరాధన క్రమమును చక్కపఱచుట (12⁴⁴-47), అన్య స్త్రీలను పెండ్లాడినవారిని ధర్మశాస్త్ర ప్రకారము వెలివేయుట (13¹-9, 23-28), పదియవ భాగమును ఇచ్చుటను గూర్చిన యేర్పాటు (13¹⁰-13), విక్రాంతి దినమును గైకొనుటను

గూర్చిన నియమము (13¹⁴-22) లను గుఱించి కలదు.

H.

సెహేలామీయుడు (Nehelamite). యిర్మీయాను విరోధించిన అబద్ధ ప్రవక్తయగు షేమయాకు విరుదుగా నుండు పదము (యిర్మీ 29²⁴, 34-39). షేమయా ఊరిని నూచించు విరుదని ఊహింపదగునుగాని ఆ యూరిపేరు బైబిలులో లేదు. అందువలన అది యితని వంశమునుబట్టి కలిగిన విరుదని కొందఱి యభిప్రాయము.

సే

సేతగాండ్లు, సేతపరి వృత్తులు చేతిపనులు III 2 చూ॥

సేత్రక్షీణత రోగములు చికిత్సలు II 1 (2) చూ॥

సేబై (Nobai). సెహేమ్యాకాలమునందు నిబంధనను ముద్రించిన యూదుల ప్రధానులలో నొకఁడు (సెహే 10²⁰).

సేయా (Neah = ఉద్రేకము). జెబూలూను సరిహద్దులలో నుండు నొక స్థలము. (యెహో 19¹³). 27 వ వచనములోని సేయా యేలు అనునది దీనికి మాఱు రూపమై యుండవచ్చును. దాని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

సేరములు, శిక్షలు (Crimes and Punishments). ఎట్టి సేరముల కట్టి శిక్షలు విధించబడెనో వాటిని ఈ శిర్షిక క్రింద నుదాహరింతుము. దేవునికి విరోధముగఁ జేయబడిన సేరములనియు, మానవులకు విరోధము జేయబడిన సేరములనియు ఇవి రెండు విధములుగ నున్నవి.

I. దేవునికి విరోధముగ జేసిన సేరములు, వాటి శిక్షలు:—ప్రతి తప్పును దేవునికి విరుద్ధమైనదిగా నెంచవచ్చును. ఆయన యిశ్రాయేలీయులకు రాజైయుండుటచే, వారి యేర్పాటుల ప్రకారము ఇతరులకు చేసిన యన్యాయములు మఱియొకవగ దేవునికి విరోధముగా జేసినదగును. ఆయనను విస్మించుట చూపించుట మొదలగు పాపములు మఱింత నూటిగా ఆయనకు విరోధమైనవి. అవ్యయనఁగా:—

1. అన్యల దేవతలను నూర్యచంద్ర నక్షత్రాదులను ఆరాధించెడివారు మరణ శిక్షకు పాత్రులై (ద్వితీ 17³⁻⁷). తన సంతానమును మొలెకున కర్పించినవానిని ఇట్టివారితో జేర్చవలెను (లేవీ 20³⁻⁵). అన్యదేవతలను ఆరాధించుట తిరుగుబాటనియు (యెష 1³), అత్యయ వ్యభిచారమనియు (యెష 23) యెంచబడెను.

2. అన్యదేవతల నారాధించుమని యితరులకు బోధించువాడును మరణ శిక్షకు పాత్రుఁడు (ద్వితీ 13¹⁻⁵). అబద్ధ ప్రవక్త లిట్టివారే.

3. దేవుని ఘననామమును దూషించిన వాడు మరణశిక్షకు పాత్రుఁడు (లేవీ 24¹⁰).

4. యాజకులును లేవీయులును మాత్రమే రాచదగిన యాలయ భాగములలోనికి వచ్చెడి యితరులు ఆలయము నపవిత్రపఱతురుగాన వారును మరణ శిక్షకు పాత్రులై (సంఖ్యా 18⁷⁻²²).

5. విశ్రాంతి దినము సుల్లంఘించి అనావసరములగు పనుల నా దినమునఁ జేయువారు మరణ శిక్షకు పాత్రులు (15³²⁻³⁶).

6. కర్ణ పిశాచి గలవాడును, సోఁక చెప్పు వాడును మరణ శిక్షకు పాత్రులు (లేవీ 20⁹).

7. ప్రాయశ్చిత్తార్థదినము నాచరింపనివారు ప్రజలలోనుండి కొట్టివేయబడిరి అనఁగా వెలివేయబడిరి (23²⁹). పస్కానాచరింపనివారును (సంఖ్యా 9¹³), ప్రతిష్ఠాభిషేక తైలముచేయువారును, అన్యని దానితో నభిషేకించువారును (నిర్గ 20^{31,32}) రక్తమును దినువాడును (లేవీ 7²⁷) అట్టి శిక్షకులొనైరి.

II. మానవులకు విశోధముగాఁజేసిన పాపములు, వాటి శిక్షలు:—ఇవి ప్రతి కుటుంబము యొక్క పరువు ప్రతిమలను దక్కించుటకును, ప్రతివాని సాత్తును కాపాడుటకును, ప్రాణమును రక్షించుటకును, న్యాయమును స్థాపించుటకును చేసిన యేర్పాటులు కావున వీటికి భిన్నముగా నున్న ప్రతిదానికి శిక్షవిధింపబడెను. అనెవ్వ యవఁగా:—

1. కుటుంబ ధర్మముల సుల్లంఘించు శేరములు. తైలిలునం దుదాహరింపబడిన యాదికాలములో దేశసంబంధములగు ప్రభుత్వము లింక శేర్పడి

యొండలేదు. కుటుంబమునకు గోత్రమునకును పెద్దలైనవారే అట్టికాలమునందు అధికారులుగా నుండిరి గాన కుటుంబ హక్కులను దక్కించు కొనుటకైన చట్టములు మఱింత స్పష్టముగా నున్నవి.

(1) తల్లిదండ్రులను దూషించుట అన్నిటిలో గొప్ప పాపముగా నెంచబడెను. తల్లి దండ్రులను కొట్టుటయు (21¹⁵), వారిని శపించుటయు (నిర్గ 21¹⁷ లేవీ 20⁹), ఎడతెగక వారికవిధేయత చూపుటయు (ద్వితీ 21¹⁸⁻²¹) అనెడి యీ శేరములు చేసినవారందరు మరణ శిక్షకు పాత్రులైరి.

(2) (a) కుటుంబము క్షీణించిపోకుండ దానిని నిలువఁ బెట్టుటకై వివాహవిషయమైన నియమములు విశేషముగా నున్నవి. రక్తసంబంధుల వివాహము నిషేధింపబడెను. వివాహమాడరాదని నిషేధించిన వావి పరుసలు లేవీ 18⁶⁻¹⁸ నందు పదునేడు గలవు. నేటివఱకు క్రైస్తవులూ నియమములను చాలవఱకు కనుసరించుచున్నారు (వివాహము చూ॥). ఒకరితో నొకరు శయనించిన దగ్గర బంధువు లిద్దఱును మరణ శిక్షకు పాత్రులు (20^{11,12}). ఒకఁడొక స్త్రీని ఆమె కుమార్తెను కూడ వివాహము చేసికొనిన పక్షమున ఆ ముగ్గురిని అగ్నితో కాల్చివేయవలెను (20¹⁴). పురుష సంయోగులు (20¹³), మృగసంయోగులు (20^{15,16}) మరణ శిక్షకు పాత్రులు. కడగానున్న స్త్రీతో శయనించు వానిని ఆమె పెనిమిటియైనను ఆ స్త్రీతోకూడ వారిద్దరిని వెలివేయవలెను (20¹⁸). నిషేధింపబడిన వావి పరుసలను తప్పి వివాహమాడుటయు, అక్రమముగా నొకరితో శయనించుటయు శిక్షకర్తవైన శేరములుగా నెంచబడెనుగాని దీనికి శిక్ష విధించవలెనో అంత తేటగా కనబడుట లేదు (20^{10,21}). అట్టివారు మరణ శిక్షకు పాత్రులని తెలుఁగు తైలిలునం దున్నను హేబ్రీబాషలో వారిని ప్రజల యెదుట నుండి కొట్టివేయవలెనని యున్నదిగాన ఇదియు వెలిని నూచింపవచ్చును.

(b) వ్యభిచారము చేయువారికి ఆయా సంబంధములనుబట్టి శిక్షలు కలిగెను. జాతవ్యము నిషేధింపబడెను (19²⁹). వ్యభిచరించినది వివాహము కానిదైన యెడల ఆమెను మఱలా కొలిపి చెఱిసినవాఁడామె తండ్రి నెలవుటొంటి ఓలిని చెల్లించి ఆమెను వివాహమాడవలెను (నిర్గ

22^{16,17} ద్వితీ 22²⁹). ఆమె సంగతి బయలుపడక ముందేయొకని వివాహమాడినపిదప ఆమెదోషము బయలుపడినయెడల ఆమెను మరణ శిక్షకు పాత్రురాలిగా నెంచవలెను (22²¹). ఒకడు ముందేయొకని భార్యతోగాని (లేవీ 20¹⁰ ద్వితీ 22²⁹), మరియొకనికి ప్రధానముచేయబడిన దానితోగాని వ్యభిచరించినయెడల వారుభయలు చంపబడవలెను (ద్వితీ 22^{23,24}) గాని ఆమె బలాత్కారము చేయబడినయెడల ఆమెనువదలి వానినే చంపవలెను (22²⁵⁻²⁷). యాజకుని కుమార్తె వ్యభిచరించిన పక్షమున నామెను కాల్చవలెను (లేవీ 21⁹). ఇతరులకన్న యాజకులకు కఠినములగు నియములు లుండుటచేత ఇట్టి యేర్పాటును చేసిరి. పూర్వకాలమున కామదేవత గుళ్లలో భోగము వారి నుంచుట గొప్పయని యెంచిరిగాని ధైర్యులనందది బొత్తుగా నిషేధింపబడెను. వారి యార్జితములో నుంచి దేవాలయమునకు కానుక లప్పించుటయు నిషేధమై యుండెను (ద్వితీ 23^{17,18}).

2. ఒకరి సొమ్మునుగాని సొత్తునుగాని నష్టము చేయుటను నేరముగా నెంచిరి. ధైర్యులనందు సొమ్మును నష్టముచేయుటనుగూర్చిన నేరములును, వాటికిపెట్టిన శిక్షలు నీదిగువ నున్నవి:—

(1) దొంగతనము (నిర్గ 20¹⁵ ద్వితీ 5¹⁹). కన్నముచేయువానిని కన్నములోనే చంపుట నేరముగా నెంచబడలేదు (22²⁸). పశువులను దొంగిలినవాడు వాటిని చంపినపక్షమున ఐదు రెట్లు తిరిగి చెల్లించవలెను (22¹). ప్రాణముతో దానిని తిరిగి యిచ్చినపక్షమున రెండంతలు కట్టి యియ్యవలెను (22⁴). భద్రపఱచుమని యిచ్చిన సొమ్ము నపహరించినవాడును రెండంతలు తిరిగి యియ్యవలెను (22⁷). మిగిలిన విషయములలో దొంగపనిజేసినవాడు దొంగరించినదానిని మూల యియ్యవలెను. ఇచ్చుటకేమియు అతనియొద్ద లేనిపక్షమున వానిని బానిసగా నవ్వవలెను (22³). ఇశ్రాయేలీయులదేశము క్షీణింపగా ఈ పాపము సర్వసాధారణమైనట్లు ప్రవక్తలవలనఁ దెలియుచున్నది (యెష 1⁸ కీర్త 50¹⁸). ఇది క్రొత్త నిబంధన పాపముల జాబితాలలో నొక ముఖ్య పాపమై యున్నది (కు 15¹⁹ = మా 7¹¹ I కొరి 6¹⁹). అపొస్తలులలో యూదా దొంగయై యున్నట్లు చూపుచున్నాడు (యోహా 1⁸).

(2) హద్దురాళ్లను దీసివేయుటయు నొక విధముగు దొంగతనము (ద్వితీ 19¹⁴). శపింపబడిన పాపములలో నిదియొకటి యగుటచే (27¹⁷) దానిని భయంకరపాపములలో నొకటిగా నెంచిరి. బలాత్కారులుచేయు ఆక్రమములలో నిదియొకటిగా నున్నది (యోబు 24⁹).

(3) తప్పుడు తూనికరాళ్లను కొలతలను వాడుటకూడ ఒకవిధముగు దొంగతనమే (లేవీ 19³⁶ ద్వితీ 25¹³⁻¹⁵ యెషా 45¹⁰). ఇశ్రాయేలీయులు వ్యాపారాదులయందు వృద్ధికక్కుచున్న కొలఁది ఈ పాపము మిగుల విస్తరించినట్లు ప్రవక్తలవలనఁ దెలియుచున్నది (ఆమా 8⁵ మికా 6¹¹ సామె 20²³).

(4) దురుద్దేశముతోగాక అజాగ్రత్తవలన తన పొరుగువాని సొత్తును నష్టపఱచినవాడు దానికి ప్రతిగా ఆ సొత్తును మూల నియ్యవలెను. అట్టి నష్టము పశువులవలనగాని (నిర్గ 22³) అగ్నివలనగాని (22⁶) కలిగినయెడల, ఆ పశువుల యజమానుడుగాని అగ్ని నంటించినవాడుగాని భరింపవలెను.

ప్రతివిధమైన దొంగతనమునకు ప్రత్యేకమైన శిక్షవిధింపబడక పోయినను దానిని తిరిగి యియ్యవలసిన యేర్పాటా శిక్షలలో ముఖ్యమైనదై యున్నది. అపరాధపరిహారార్థ బలిలో నీ యేర్పాటు కనబడుచున్నది (సంఖ్యా 5³⁻⁸). ఇది శరీరహాని నొనర్చువాని శిక్షావిధికి నూటిగా సరిపడును (నిర్గ 21²⁴).

3. శరీరమునకు హానికలిగించు నేరములు.

(1) నరహత్య (నిర్గ 20¹³ ద్వితీ 5¹⁷ మ 19¹⁸ మొ॥). నరుని చంపువాడు నరునిచే చంపబడవలెనను నియమును అదినుండియొగలదు (అది 9⁶). నిర్గ 21²⁴ నందిది నిర్ధారణ చేయబడెను. దేశములో నింక ఇతర క్రమమైన యేర్పాటులు లేకపోవుటచేత చంపబడిన వానిదగ్గర బంధువుడు ఈ శిక్షవిధించ నేర్పాటయెను (సంఖ్యా 35¹⁵⁻¹⁹). పరాకున నొకని చంపినయెడల అట్టి వాడు చంపబడకుండునట్లు ఆశ్రయపురములు నియమింపబడెను (నిర్గ 21¹³ ద్వితీ 19⁴⁻¹³ యెహో 20¹⁻⁹ ఆశ్రయపురములు చూ॥). ఒక యజమానుడు చచ్చునట్లు తన దాసుని కొట్టిన

యెడల అతఁడు చంపబడవలెనుగాని వాఁడు కొన్ని దినములదాకా బ్రతికినపక్షమున అట్టిశిక్ష నొందనక్కరలేదు (నిర్ణ 21^{30,31}). దొంగ దొంగ తనముచేయు చుండఁగా చంపబడినయెడల శిక్ష విధింపబడదు.

ఇంతకఠినములగు నియమములుండినను దీనిని గూర్చిన నూచన లనేకములు గలవు. కయీను మొదటి నరహంతకుఁడు (అది 4⁸⁻¹¹). దావీదు ఊరియాను చంపించెను (II సమూ 12⁹). ఇశ్రాయేలు వారి రాజ్యము క్షీణించుకాలమున, ఆయా రాజులును ఘనులును కుట్రలకులొనై మరణ మగుట సర్వసాధారణమాయెను (I రాజు 16⁹ II రాజు 21¹⁶ మొ॥). ఇది హృదయములో నుండి బయలుదేరు పాపపుని క్రొత్త నిబంధన కాలమునందు క్రీస్తుబోధించెను (మ 15¹⁹ = మా 7²¹). పగపట్టువాఁడు నరహత్యనుగూర్చిన యాజ్ఞను మీఠెనని ఆయనచేసిన బోధకు సంబంధముగా నున్నది (మ 5²¹⁻²⁸). బరబ్బా నరహంతకుఁడని చెప్పిరి (మా 15⁷ = లూ 23¹⁹). దేవునిని విసర్జించెడివారి పాపములలో నిదియొకటియై యున్నది (రోమా 1³⁰). దుర్మార్గులెన్ని శిక్షల నొందినను మఱింతకఠినమైన గుణపడరని బోధించు దృష్టాంతములలో నరహత్యలుచేసెడి వారుకూడ నున్నారు (ప్రక 9²¹).

(2) ఒకనిని చంపకున్నను వానిశరీరమునకు హానిచేసినయెడల అతఁడు దుర్జేతపూర్వకముగా నెట్టిహానిఁ జేసెనో ఆ శిక్షనే తానును పొందుట కర్హుఁడు. చెబ్బకొట్టుటచే కన్నుపోగొట్టిన పక్షమున, చెబ్బకొట్టిన వాని కన్నులలో దానినే ఊడఁదీయవలెను (నిర్ణ 21¹⁸⁻²⁸). దీనినే హానికి ప్రతి హానిగూర్చిన చట్టమందురు. శరీరమునకు హాని సంభవించి ఒకఁడు పనిచేయలేకపోయిన దినములకు వానికి రావలసిన జీతమును, హానిఁ జేసినవాఁడు భరించవలసియుండెను (21¹⁹).

(3) నరుని దొంగిలించువాఁడు మరణశిక్షకు పాత్రుఁడు (నిర్ణ 21¹⁶ ద్వితీ 24⁷).

4. న్యాయమును చెఱుపునేరములు. ప్రతి వానికి న్యాయము కలుగఁజేయుటయే లైబులు నియమముల ఊదేశము (నిర్ణ 21¹ ద్వితీ 1¹⁷ 16^{19,20}). న్యాయముచెఱుపు ప్రతిదియూ శిక్ష

పాత్రమై యున్నది. రాజులును అధికారులును సహా అన్యాయముచేయుటవలన తమ రాజ్యములను పోగొట్టుకొని దేశమును పాడుజేసిరి (యెష 57 59¹⁵ యిర్ 5¹ ఆమో 5⁷). ఇట్టి అన్యాయములను జేసినవారిని దేవుఁడు తానే శిక్షించెను. ఈ వివరమునందు ప్రజలు తమ యబద్ధ సాక్ష్యములవలన న్యాయస్థులగు అధిపతులుచేసిన న్యాయమును చెఱుపుటను గూర్చిన విషయములుమాత్రమున్నవి.

(1) ప్రతి విధముగు కొండెము న్యాయమును చెఱుపును గనుక అది నిషేధము (నిర్ణ 23¹ లేవీ 19¹⁶). గాని వాటికి ప్రత్యేకములగు శిక్షలు. విధింపబడలేదు (కొండెము చూ॥). ఒకఁడు తాను నూతనముగా వివాహమాడిన భార్యను మాపించి ఆమె దుష్టురాలని లేనిపోని నేరముల నామెమీఁద మోపఁగా, అట్టివానిని పెద్దలు విచారించి, ఆ నేరమామెమీఁద రుజువు కాని యెడల వానికి నూరుకులముల జరిమానా విధింపవలెను (ద్వితీ 22¹³⁻²¹).

(2) లంచము పుచ్చుకొనుట అన్నింటికన్న నెక్కువగా న్యాయమును త్రిప్పివేయునుగాన అది మఱింత కఠినముగా ఖండింపబడెను (నిర్ణ 23⁸ ద్వితీ 27¹⁹). ఈ విషయములో తాను నిర్దోషిని సమూయేలు ధైర్యముతో చెప్పినను (I సమూ 12³), అతని కుమారులు అతనివంటి వారు కాకపోయిరి (8³). ఇశ్రాయేలీయుల దేశము క్షీణదశకు వచ్చినకాలములో నీ పాపము బహుగా విస్తరించెనుగాన ప్రవక్తలు దీనిని ఖండించిరి (ఆమో 5¹⁸ కీర్త 26¹⁰). లంచము పుచ్చుకొనకుండుట భక్తుల లక్షణములలో నొకటిగా నెంచిరి (యెష 33¹⁵ కీర్త 15³). రోమనుల ప్రభుత్వము మొత్తముమీఁద నెంత న్యాయవంతమైనదైనను, ఆయా దేశములయం దుండిన వారి గౌరవరులు లంచముల నాశించి పుచ్చుకొన్నట్లు పిలాతు (మ 28¹⁴), ఫేలిక్సు (కార్య 24²⁶) లను గూర్చి నూచనలు గలవు.

(3) అబద్ధసాక్ష్యమును నిషేధించిరి (నిర్ణ 20¹⁶ ద్వితీ 5²⁰). అబద్ధసాక్ష్యము చెప్పుట వలన నొకఁడు తన పొరుగువారిఁ జేయఁదలచిన హానియే వానికి శిక్షగా విధించిరి (19¹¹⁻²¹).

దేశము చెడిపోగా ఈ పాపముకూడ విస్తరించెను. అప్పుడప్పుడు అధికారులుసహా కూట సాక్ష్యములను వస్తుటకు వెనుకఁ దీయలేదనుసంగతి నాబోతుచరిత్రవలన విశదముగుచున్నది (I రాజు 217-15). అదంతఃకూరముగు పాపమో అది యతనికి ప్రవక్త విధించిన శిక్షవలనఁ దెలియుచున్నది (217-29). ఇట్టి అబద్ధసాక్ష్యమువలన క్రీస్తును సహ సంహరింపవలెనని యూదుల గురువులు ప్రయత్నించిరి (మ 26^{59, 60}) గాని వీరి సాక్ష్యము సరిపడలేదు.

III. శిక్షలు విధించినవిధము.

1. నరహత్య శరీరహాని అబద్ధసాక్ష్యము అను నేరములకు విధించినట్లే హానికి ప్రతిహానిచేయుట లైబిలు శిక్ష స్ఫురియందు ఒక ముఖ్య యేర్పాటై యున్నది (నిర్గ 21^{33, 34}). అట్టి శిక్షను విధించుటకు హానినొందినవాడైనను, వానిబంధువులైనను పెద్దలైనను అర్హులుగా నుండినట్లు పై సుదాహరించిన దృష్టాంతములవలనఁ దెలియును. హానికి ప్రతిహానిచేయు చట్టము (*Lex talionis*) ప్రకారము సరియైన యేర్పాటులలేని దేశమునందు జేసిరేగాని, అట్టివేర్పడిన పిమ్మట దీనిప్రకారము న్యాయము తీర్చిరనుకొనరాదు. మోషే ధర్మశాస్త్రము నియమింపబడిన పదప సహా పరాకున నొకఁడు చంపబడిన పక్షమున వానిబంధువులు ఆ సంగతియొక్క న్యాయాన్యాయములు విచారింపలేదు గావున, అట్టివారికి తగినన్యాయము కలుగులాగున ఆశ్రయ పట్టణములను ఏర్పరచిరి. చేసిన నేరమునకు తగిన శిక్షను భరింపవలసినదను నియమమును నేటివఱకు అనుసరించుచునే యున్నారు.

2. నష్టము కలిగించినవాడు తనవలన కలిగిన నష్టమును భరించుకొనవలెనను నియమము సాత్తు విషయమైన నేరములలో ముఖ్యముగా కనఁబడును (II 2 (1), (4) చూ॥). శరీరహానికి సంబంధించిన నేరములకును అట్టి శిక్షయే విధింపఁబడినది (II 4 (8) చూ॥). నూతనముగా వివాహమాడిన భార్యపై మోపిన అబద్ధనేరములకు విధించిన జరిమానాయు అట్టి శిక్షగా నెంచఁదగును II 5 (4) చూ॥).

3. మిగుల పురాతనమైన యేర్పాటులలో నేరములను ఖైదులో వేసిడి శిక్షలు కనబడవు. మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు దట్టి యేర్పాటులేదు గాని తరువాతికాలములలో నది సర్వసాధారణమైన శిక్షగా నున్నది (I రాజు 22²⁷ = II దిన 18³⁶ యిర్మీ 37¹⁸ 52³¹ సెహ 3³⁵ 12³⁹). ఇది విగుప్తీయులు (ఆది 39³⁰⁻³³), అహూరీయులు (యిర్మీ 52¹¹) విధించిన సాధారణ శిక్షయైనట్లు ఆయా నూచనవలన కనబడుచున్నది. ఇశ్రా

బొండ్కోయ్య

యేలీయులు ధర్మశాస్త్రమియ్యబడిన తరువాతి ఆశీక సంవత్సరములవఱకు అరణ్యముందు సంచరించునప్పుడు నేరస్థుల నిట్లు ఖైదులో నుంచుటకు పిలుగాకపోవుట యొక ముఖ్యకారణమని చెప్పవచ్చును. స్థిరనివాసములేక తిరుగువారి కొఱకే మోషేధర్మశాస్త్రము మొదట యేర్పడినది. వారికి స్థిరనివాసము ఏర్పడుటతోనే చెఱసాల లారంభమయ్యెను. యిర్మీ 37¹⁸ లో చెఱసాలయని తెనిగించిన పదమును సాధారణముగా బందీగృహమని తెనిగించిరి (37¹⁵). పరెస్సీనులోను ఇతరదేశములలో నివి యున్నట్లు చూడవచ్చును (మ 5²⁵ కార్య 51¹² మొ॥). బొండ్కోయ్యనుగూర్చిన నూచనలను ధర్మశాస్త్రమునలేవు. రాజులకాలమునంది వాడుకలోకి వచ్చెను (యిర్మీ 20³). రోమీయులు నేరస్థుల నిట్లు శిక్షించిరని కార్య 18³⁴ వలనఁ దెలియుచున్నది. హీనజాతివారిని బానిసలను మాత్రమే వారిట్లు శిక్షించవచ్చునను ఏర్పాటుగలదు. రోమను పౌరత్వముగల పౌలును

బొండ్లలో చేసినందున అధికారులు భయపడిరి. మర్యాదవరుల నీ దేశములోను బొండ్లవేయుట నిషిద్ధము.

4. కొట్టుట.

(1) బైబిలునం దుదాహరించిన శిక్షలలో కొరడాలతో కొట్టుట ఒకటై యున్నది. ఒకే సారి 40 దెబ్బలకున్న నెక్కువ కొట్టరాదను నియమము గలదు (ద్వితీ 251-3). మూడు త్రాళ్లుగల చుబుకుతో 18 సార్లు కొట్టవలెనని యూదుల ఇతివృత్తములయందున్నది. అప్పుడు 18 X 3 = 54 యగును. సమాజమందిరపు పెద్దల కీవిధముగా శిక్షించుట కధికారముగలదు (మ 1017). వారిచేత పాలు 5 మారు లీ శిక్షను పొందెను (II కొరి 1134).

(2) రోమీయులు తూర్పువారి వాడుకలలోఁ గొన్నిటి ననుసరించుటచే కొరడాలను తమ శిక్షసాధనములలో నొకటిగా నుంచుకొనిరి. వారి కొరడాలలో పదునైన యిసుప ముక్కలుండునవి గాన వారిచేత శిక్షనొందిన వారు మతెక్కువగా బాధనొందిరి. క్రీస్తును వారిట్లు కొట్టిరి (మ 2013 యోహా 191). రోమీయుల నిట్లు శిక్షించుట నిషిద్ధము (కార్య 2235-38).

(3) రోమీయులు బైబిలులతో కొట్టి శిక్షించువారు. ఫిలిప్పయిలో వారు పాలునీలను బైబిలులతోఁ గొట్టిరి (కార్య 163 II కొరి 1135). మర్యాదవరులగు రోమీయుల నిట్లు శిక్షించుటయు నిషిద్ధమే.

5. పూర్వకాలమందుండిన యనేక జనాంగములలో కండ్లనూడఁబెరుకుట, ముక్కుచెవులును గోయుట, చేతులను నరుకుట (న్యాయ 167) మొదలగు వాటిని శిక్షలనుగా విధించిరిగాని ఇశ్రాయేలీయులలో నిట్టి ప్రారమైన శిక్షల నభ్యసించలేదు. ఒక సిగ్గుమాలిన పనికిమాలము చేతిని ఛేదించవలెనను నియమమున్నది (ద్వితీ 251, 13). ఇట్టి ప్రారమైన శిక్షలు యుద్ధము నంధు పట్టుబడినవారికి విధించుట మామూలై యుండెను (న్యాయ 167 II రాజ 257).

6. ఇశ్రాయేలీయు లొక మతమునీ యనుసరించిన జనాంగముగుటచేత మతసంబంధములగు

ఆయా నేరములను చేసినవారిని వెలివేయుట సాధారణమాయెను. మతాచారముల నతిక్రమించి అపవిత్రులైనవారి కిదియొక ముఖ్య శిక్షగా నుండెను (I 7 చూ॥). ప్రజలలో నుండి కొట్టివేయఁబడుట యనునదే ఆ శిక్షయై యున్నది (లేవీ 239 సంఖ్యా 913 మొ॥). ఎ.క్రా. 796 లో నున్న శిక్షలలో స్వదేశత్యాగము అనునది దీనికి సంబంధించినదై యున్నది. అట్టివారిని ఊరిలోఁ గాని దేశములోఁగాని ఉండనియ్యక వెళ్లఁగొట్టి నట్లు ఈ మాటవలన తెలియుచున్నది. అది వెలికిమాటుగా నుపయోగింపఁబడిన మఱియొక పదమేగాని ప్రత్యేకమగు శిక్షకాదు. ఆ వాక్యము లోనే దేవుని చట్టములనుగాని రాజ్యచట్టములను గాని మీఁతెడివారి యాస్తిని జప్తుచేయుట మఱియొక శిక్షయై యున్నది. దీనినిగూర్చిన నూచ నలు ధర్మశాస్త్రమునందు లేకున్నను, అన్నిదేశములలోను రాజద్రోహనేరమున కిది సర్వసాధారణమైన శిక్షయై యున్నది. రాజులకాలమున నిట్టి చట్టముకంటే అచరణలో నుండెను. దీని ననుసరించియే యెకెబెలు నేరములను పన్ని అహాబుకు నాబోతు ద్రాక్షతోట నిప్పించెను (I రాజ 2113-15).

7. మరణశిక్షలు అన్నిటిలో గొప్పనేరములకు విధింపఁబడెను. అపీ దిగువరీతిగా విధింపఁబడెను.

(1) రాళ్లతోఁ గొట్టుట. మొదటినుండి యూదులిట్లుచేసిరి (I 1-6, II 1 చూ॥). నేరముని ఊరివెలపటనే చంపవలెను (లేవీ 2414). నేరముమోసినవాడే మొదటిరాతిని రువ్వవలెను (ద్వితీ 177=యోహా 87). పైఘనును రాళ్లతోఁ గొట్టిచంపిరి (కార్య 736). పాలునుకొట్టిరి (1419). క్రీస్తునుకూడ ఇట్లే కొట్టిచంపుటకు యత్నించిరి గాని ఆయన తప్పించుకొనెను (యోహా 839). చంపుటకుగాక, చంపఁబడిన వాని నింకను అవమానపఱచుటకుగాని, ఇతరులకు భయము కలిగించుటకుగాని వారి దేహమును అప్పుడప్పుడు మ్రానుమీదవేయు వాడుకయు గలదు. అట్లు చేయవలెనను నియమమేదియు బైబిలునందు లేకపోయినను, అరీతిగా వేయఁబడిన శవము గా సాయంకాలములోపుగా దింపవలసినదను బాలిలో గూడిన యేర్నాట్లొకటి గలదు (ద్వితీ 2199, 13).

ఈ యవమానము క్రీస్తు నిలువవేయుటకు నూచనగా నెంచబడెను (కార్య 5³⁰ 10³⁹ 18³⁹ గల 2¹³ I శేతు 2⁴).

(2) ఉరితీయుట. క్రైస్తవదేశములలో నీ విధముగా మరణపాత్రులగువారిని శిక్షించుట యెంత సాధారణమైనను బైబిలునం దిది కనబడదు. అహీతోఫెలును (II సమూ 17²³) యూదాయును (మ 27³) స్వయముగా ఉరి పెట్టుకొని మరణమైరిగాని దేశసంబంధమైన శిక్షగా దానివాడిన నూచనములేవు. పారసీకులు ఇట్లు తమనేరస్థులను చంపకపోయినను, హమానును 50 మూల 2 శ్లోగల ఉరికొయ్య మీద ఉరితీసిరి (ఎన్తే 7¹⁰).

(3) నిలువవేయుట. అన్నింటిలో నిది ఘోరమైన శిక్ష. ఇట్లు నిలువవేయుట యూదులలోఁగాని రోమీయులలోఁగాని సాధారణము కాదు. గాని ఫేసీకేవారిట్లు చేసినందున రోమీయులు వారిమాదిరి ననుసరించి నీచులకు బానిసలకు ఇట్టిశిక్ష విధించిరి. వారిని నిలువవేయక పూర్వము కొరడాలతో క్రూరముగా కొట్టిరి (యోహా 19¹). అట్టిశిక్షకు పాత్రుడైనవాడు తన నిలువలోని అడ్డకొయ్యనుమాత్రమే సాధారణముగా పద్య స్థలమునకు మోసికొనిపోయెడివాడు. క్రీస్తును అట్లే తన నిలువలోని అడ్డకొయ్యను మోసియుండును. వారాయనయెడల మఱి నిర్దయులుగా నుండి నిలువయంతటిని మోయించిరి (మ 27³²). నేరస్థుని నేరమును వ్రాసి వానిమెడకు తగిలించుటగాని, లేక దాని నొక కొయ్యకుగట్టి బంట్రోతు ఒకడు ముందుగా నడుచుటగాని సాధారణము. తరువాత దానిని నిలువకు గట్టిరి (యోహా 19¹⁹). నిలువవేయించునండఁగనే వారు నేరస్థుని కాలునేరులను దానికి మేకులతో కొట్టిగాని, రాళ్లతో కట్టిగాని బిగించిరి. క్రీస్తువిషయములో నాయనను మేకులతో గొట్టిరి (లూ 24^{39,40}). పిప్పట నిలువయెత్తబడెను. అది అంత యెత్తయినదికాదు. దానిబాధలు చెప్పకకన్యకాదు. మానవులు మరణశిక్షన త్వరగా ముగించవలెనని కోరుట వారిలో పుట్టు నొకవిధమగు జాలివలన కలుగునుగాని, నిలువవేయుటలోమాత్ర మట్టి జాలి యగు సదుట అరుదు. కొందఱు వారము దినములను

కా ఘోరబాధ ననుభవించుచు, మరణము నొందక యుందురని చూచినవారు చెప్పెదరు. కాళ్లనువిడిచి వారిబాధ నింక పెచ్చుజేసిరిగాని, అందువలన వారు త్వరగా మరణమైరి. క్రీస్తు నిలువవేయబడుటచేత, మిగుల క్రూరమగు ఈ శిక్షసాధనము రక్షణపొందఁగోరువారి కందఱికి అతిశయాస్పదమాయెను (గల 6¹⁴).

(4) శిరచ్ఛేదము. రోమీయులలో మర్యాద గలుగు నేరస్థులను చంపినవిధమై యున్నది. రోమీయులు క్రైస్తవ నిబంధనకాలములో పరిస్థితు కధికారులుగా నుండుటచే ఈ శిక్షను గూర్చిన కొన్ని నూచనలు గలవు. బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానును (మ 14¹⁰), యోహానును (కార్య 12²), హతసాక్షులను (ప్రక 20⁴) ఈ విధముగాఁ జంపిరి. అట్టివారిలో రోమను పౌరస్థితిగలిగిన పాలుకూడ ఒకడను సంగతి బైబిలునందు లేకున్నను, అందఱిచే మొదటినుండి యంగీకరింపఁబడెడి పారంపర్యమై యున్నది.

(5) దహించుట. దగ్గజబంధువులతో వ్యభిచరించుటయు (లేవీ 20¹⁴), యాజకుల కుమార్తెలు వ్యభిచరించుటయు (21⁹) మఱి ఘోరమగు పాపములగుటచే అట్టి నేరస్థులను దహించవలెనను నియమముకలదుగాని వారిని ప్రాణముతో దహించిరా లేక రాళ్లతో వారిని చాపగొట్టినపిమ్మట వారిశవము లపవిత్రములగుటచే వాటిని దహించిరా యనుదానినిగూర్చి సందేహముగలదు. అది 38⁴ నందు యూదా వ్యభిచరించిన తన కోడలిని ప్రాణముతోనే దహింపఁబోయినట్లు కనబడును. కావున ప్రాణముతోనే కాల్చుట అలవాటుయి యుండునని తోచుచున్నది.

నేరి (Neri). యేసుక్రీస్తు వంశావళిలోని యొకడు (లూ 3²⁷).

నేరిము (Nereus = సముద్ర దేవత). రోమాపురికాపురస్థుఁడు. పౌలితునికి వందనములు పంపెను (రోమా 16¹⁵). ఇతఁడు హతసాక్షి యాయెనను సంగతిగాక పురాతనగ్రంథముల ద్వారానైనను నేఱుసంగతి దరియదు. M.

నేరియా (Neria = యెహోవా నెలుగు). యిస్రేలుకు సహాయకుఁడుగా నుండిన బాధ్యుఁడు

యొక్క తండ్రి (యర్ది 32^{17,18} 36^{4,8,3} 43^{3,4} 45¹ 51⁵⁹ బాహుకు 11).

నేరు (Ner = నెర్దురు).

1. అచ్చేరు తండ్రి. ఇతడు రాజైన సౌలు యొక్క పినతండ్రి (I సమా 14^{50,51}).

2. రాజైన సౌలుతండ్రియగు కీషుకు తండ్రి లేక పూర్వీకుడు (I దిన 8³³ 9^{35,36}). పైనున్న వాక్యములలో I సమా 14⁵⁰ లో నేరు సౌలుకు పినతండ్రియని చదువక అచ్చేరు అతనికి పినతండ్రియని చదువవలెనని కొందఱనుకొందురు. అట్లయినయెడల 1, 2 లలోనివాగు ఇద్దఱు కాక ఒక్కరే యెయున్నారు.

నేరేడు పృథ్వుము గుంజుచెట్టు చూ॥

నేర్గల్ షరేజరు (Nergalsharezer = కర్దియ భాష లో నెర్గల్ - షార్ - షెజర్ *Nergal - shar - uzur* = నెర్గల్, రాజును కాపాడుము). యెరూషలేము నెబుకద్నెజరుచే పట్టబడగా యర్దియాను విడిపించుటకై అతనిచే సంపాదించిన యుద్ధగోళులలో నొకడు (యర్ది 39¹³). ఇతడు యెరూషలేములో ప్రవేశించిన మొదటి వారిలో నొకఁడై యుండెను (39³). ఇతడు జ్ఞానులకధిపతియను బిరుదును పొంది నట్లుగా తెలుగు బైబిలులో నున్నదిగాని, ఇది ఆ యువకు బిరుదునకు అర్థమగునో కాదో యని సందేహముకలదు. ఈ బిరుదుయొక్క మూల భాషాపదమగు రబ్-మాగ్ (*Rab-mag*) అనునది యొకనిపేరుగా నెంచి కొన్ని తర్జుమాలలో దానిని భాషాంతరముచేయక అట్లే యుంచిరి. దీనికి యువరాజు అని యర్థమగునని కొందఱనుకొందురు. బబులోను చరిత్రను చూడగా నేర్గల్ షరేజరు ఇట్టి గొప్పవాడును నెబుకద్నెజరున కల్లుండునై ఎవలైకోదకునకుం బిచ్చుట క్రీ॥ ౪॥ ముందు 559-553 నందు చక్రవర్తియైనట్లుగా నున్నది.

నేల భూమి చూ॥

నేలమొసలి కీటకములు, సరీసృపములు 20 చూ॥

నై

నైలు నది (The Nile). విగుప్తదేశపు నదులలో నొకటి. ఇది యీ లోకములోని

ముఖ్యనదులలో నొకటియై యున్నది. యెవ 23³ లో నైలునది యను పేరున్నను అసలు హెబ్రీలో నది యను సర్థముగల పదముమాత్రమున్నదని తెలిసికొనవలెను. ఈ నదినిగూర్చి బైబిలులో ననేక సూచనలు కలవు (అది 41^{1,2,3,17,18} నిర్గ 1² 2³ 4⁹ మొ॥) గాని దానికి ఏరు లేక నది అనుపేరుతప్ప సాధారణముగా వేరుపేరులేదు. అసలు హెబ్రీలో నైలు అను పేరు బొత్తుగా కనబడదు. తెనుగు బైబిలు నందు యెవ 23³ లోను సహూ 3⁸ లోను దానికి నైలు అను పేరుపెట్టిరిగాని అసలులోని యా వాక్యములలో నది లేక కాలివ యను సర్థము నిచ్చుపదముతప్ప వేరొకటిలేదు. యెవ 23³ లోను యర్ది 2¹⁸ లోను దీనికి పీహూరు అను పేరు కలదు. ఆ మాటకు నలుపు అని యర్థము. అది 2¹³ లోని గీహోను అనుపేరు నైలునదికి మాటుపేరని కొందఱనుకొందురు గాని యది రూఢికాదు. నైలు అనుపేరు గ్రీకువారు దానికి పెట్టినపేరై యున్నది. విగుప్తీయులు దాని నొకదేవతనుగా నెంచి దానికి పూజచేసిరి. ఆ నదివలననే విగుప్తకు భూసారము కలుగును. ఆ నది లేకపోయినయెడల విగుప్తకూడ దానిచుట్టు నుండు ఎడారులవలె నుండి యుండును. విగుప్తలో వర్షములు కురియుట అరుదు. ఈ నది ఆఫ్రికా మధ్యభాగమున నుత్పత్తియగును. అచ్చట వర్షాకాలములో అనగా జూన్ మాసము మొదలు నవంబరుమాసమువఱకు చాల వర్షము కురియును. అందువలన ఆ నది యుప్పొంగి వరదలై విగుప్తదేశమందంతట వ్యాపించును. దీనిచే దేశమునకు తేమమాత్రముగాక భూసారము కూడ కలుగును. ఈ వరద ఏడు సంవత్సరముల దాక రాకపోవుటచే యోసేపు కాలమందు విగుప్తలో కరవు కలిగెను (అది 41³⁰). విగుప్తీయుల చరిత్రలలో యోసేపుకాలమునకు చాలపూర్వమున ఏడు సంవత్సరములవఱకు ఆ వరద రాక పోవుటనుగూర్చి మఱియొక సూచన కలదు.

నై వేద్యము అర్పణములు III చూ॥

నొ, నో

నొసలు, నుదురు, లలాటము (Forehead). నొసటినిగూర్చి బైబిలునందున్న

కొన్ని నూచనలనుమాత్రమిచ్చట వివరింతుము. యెహా 38:1 లో నుదురు ఇశ్రాయేలీయుల హృదయకాతన్యమునుగాని సిగ్గుమాలినతనముగాని నూచించును. యిర్మీ 38 లోని మూలపదమును దానినే నూచించునుగాని తెలుగు బైబిలనందు దానినట్లు వ్రాయక ధైర్యము అని తెనిగించిరి. దేవునికి పరిశుద్ధత యనువాక్యములు చెక్కిన బంగారపురేకును ప్రధానయాజకుని నొసటికి కట్టిరి. భక్తులందఱి నొసటిమీద తక్కాడ రూపము ముద్రగా వేయబడినట్లున్నది (యెహా 94). మూలభాషాపదమునుబట్టి అది హెబ్రీ అక్షరములలోని చివరి యక్షరముగు తా (ת) గుఱుతు అయినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ప్రకటన గ్రంథములోను భక్తుల నీవిధముగా ముద్రించినట్లు చూడవచ్చును (ప్రక 73 94 141 224). అందు లోని యలంకారములలో క్రీస్తువిరోధికి కిఘ్యులైన వారి నొసటిమీదకూడ వానికి సంబంధించిన ముద్ర వేసినట్లున్నది (1316 149 175 204).

నో, నో అమోను (No, No Ammon = అమోనుదేవత పట్టణము). పూర్వము దక్షిణ యెగుప్తులో నుండిన యొక గొప్ప పట్టణము. అది ఆమోను అను దేవతకు ముఖ్య పూజా స్థానమగుటచే దానికి నో అమోను అనుపేరు వచ్చెను (ఆమోను చూ॥). ఈ పట్టణమునకు గ్రీకువారు తేబేస్ (Thebes) అనుపేరు పెట్టిరి. సేటివఱకు దానికి ఇదే వాడుకపేరుగా నున్నది. క్రీ॥ ము॥ 16 వ శతాబ్దముం దిది యున్నతస్థితి గలదియై. ఐగుప్తునకు రాజధాని యాయెను. తరువాతికాలములో అది రాజధాని కాకపోయినను, ఆమోనుదేవతకు పూజాస్థానమగుటచేతను ఆమోనుదేవత పూజారులకు గొప్ప యధికార ముండుటచేతను దానిప్రసిద్ధిగ్గక యుండెను. క్రీ॥ ము॥ 8 వ శతాబ్దమున దక్షిణముగా నుండు ఐతియోపీయులనువారు దానిమీదికి పలుమాఱులు దండెత్తివచ్చి యుద్ధము చేయుటచేత దానిస్థితి తగ్గిపోయెను. క్రీ॥ ము॥ 887 వ సం॥ లో అష్షూరు చక్రవర్తియగు అష్షూర్బునిపాల్ (Ashurbanipal) అనువాడు దానిని జయించెను. అష్షూరు చక్రవర్తియగు ఏనర్కద్దోను (II రాజా 1937) క్రీ॥ ము॥ 637 వ సం॥ లో దానిని జయించెను. నశోవా 38 లో ఈ రెండు జయములలో నేదో

యొక దానికి నూచనకలదు. యిర్మీయాము (4893) యెహాకేలును (8014, 15) దాని నాశన మునుగూర్చి ప్రవచించిరికావున అది వారికాల ములో నింకను నిలిచియుండెనని స్పష్టమగును. క్రీ॥ ము॥ నాల్గవ శతాబ్దమునుండి దానిస్థితి బొత్తిగా తగ్గిపోయెను. ప్రస్తుతము దానియునికిపట్టు నందు లుక్సోరు (Luxor) కార్నక్ (Karnak) మెడినెత్ - హబు (Medinet-Habu) అను చిన్న పల్లెలుమాత్రమున్నవి. పూర్వమచట కట్టబడిన గొప్ప ఆలయములపాడు శేషము లింకను గలవు. అవి సేటివఱకు చాల వింతైనవని యెంచెదరు. (పటము VI, D 7).

నో గ హూ (Nogah = ప్ర కా శ ము). దావీదుకొడుకులలో నొకనిపేరు (I దివ 37 149).

నోదాబు (Nodab = ఘనతపహించిన). యెర్దానుకు తూర్పుగా నుండు అరబ్బీయుల తెగవారిలో నొకతెగకపేరు. రూబేనీయులు గాదీయులు మనషే అర్ధగోత్రమువారును వారికి విరోధముగా యుద్ధముచేసి వారిని గెల్చిరి (I దివ 519).

నోదు (Nod = తిరుగుట). కయీను హేబెలును చంపినతరువాత వెల్లినదేశముపేరు (అది 416). అది ఏదెనుకు తూర్పున నుండెను గాని దానియునికినిగూర్చి మఱియేమియు తెలియదు.

నోపు (Noph). ఐగుప్తుదేశములోని మిగుల పురాతనపట్టణము. మొదటి రాజవంశస్థులు దానిస్థాపించిరి. దక్షిణయెగుప్తులో నో యను పట్టణమేలాగున ముఖ్యపట్టణమయ్యెనో అట్లు నోపు ఉత్తరయెగుప్తులో ముఖ్యపట్టణమయ్యెను. ఉత్తరయెగుప్తు సాధారణముగా ఐగుప్తుదేశమని యెంచబడెను. క్రీ॥ ము॥ నాల్గవ శతాబ్దము వఱకు నోపు పట్టణము ప్రాముఖ్యముగా నుండెను గాని తరువాత అలెక్సాన్దరియ పట్టణము స్థాపింపబడినందున నోపుయొక్క ప్రాముఖ్యత తగ్గి పోయెను. అది కైరో యను పట్టణమునకు దక్షిణముగా అఱుక్రసుల దూరములో నుండెను. కైరోను కట్టుటకు దీని రాళ్లనుపయోగించిరి. అది ప్ర (Plak) అను దేవతయొక్క ముఖ్య పూజా స్థానమయ్యెను. ఆ దేవతకు ఏపీస్ (Apis) అను

శేరుగల కూడ లేక యొద్దు వాహనముగా నున్నది. గ్రీకువారి పట్టణమును మెంఫీస్ (Memphis) అని పిలిచిరి. శిథిలపరిశోధకులు సాధారణముగా నీపేరునే వాడెదరు.

దైబిలులో నున్నట్లు యెషయా (18¹³) హోషేయ (9⁶) యను ప్రవక్తలు 8 వ శతాబ్ద మందు దానిపేరును తమ ప్రవచనములలో పెట్టిరి. అధిపతియగు గెదల్యాను చంపినప్పిట్ట విగుప్తునకు పారిపోయిన యూదులలో కొందఱు అచ్చటికి వెళ్లిరి (యర్షీ 44¹). 21⁶ లోని నోపు తహపనేను అను పట్టణములు విగుప్తుదేశమును నూచించును. యర్షీయా (46¹⁹) యను, యెహెకేలును (30^{13,16}) దాని నాశనమునుగూర్చి తెలిపిరి. ఆ ప్రవచనములప్రకారమే నేటిదినమున అచ్చట కొన్ని పాడు శేవములుతప్ప మఱేమియులేవు. (పటము VI, C 3).

నోబహు (Nobah = మొఱుగుట).

1. మనషీయులలో నొకతెగవారు. వారు హౌరాను (Hauran) లో నున్న కెనాతు అను పట్టణమును జయించి దానికి నోబహు అనుపేరు పెట్టిరి (సంఖ్యా 32⁴³ కెనాతు చూ॥).

2. గిబ్జీను మిద్బానీయులను తరుముటను గూర్చిన చరిత్రలో కనబడు ఒక ఊరిపేరు (న్యాయ 8¹¹). అది గాదుకును అరబ్బీయుల యెడారికిని సరిహద్దుగా నుండిన ప్రదేశములో నుండెనుగాని దానియునికినిగూర్చి ఇంక లేటగా తెలియదు.

నోబు (Nob = దిబ్బ). యాజకులు నివసించిన యొక యూరు (I సమూ 22^{11,19}). అచట మందిరమును ఏఘోదునుండెను (21¹). దావీదు సోలుయొద్దనుండి పారిపోయి అచటికి వచ్చెను. అచ్చటి యాజకులు దావీదుకు సహాయము చేసి నందువలన సోలు వారిని చంపించెను. అష్షూరు వారు యెరూషలేముమీఁదికి వచ్చుచుండఁగా ఈ యూరిమీఁదుగా వచ్చిరి (యెష 11³⁹). అచ్చటి పేర్లజాబితాను చూడఁగా అది యెరూషలేమునకు సమీపముగా నుండెనని యనుకొనఁదగును. ఈ యూరు చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మటకూడ నుండెను (జోశా 11³⁹). అది అనాతోతుకు సమీపముగా నుండెను. ఈ వాక్యములను చూడఁగా

ఇది యెరూషలేమునకు ఉత్తరముగా నుండు సమీపగ్రామముని లేటగా తెలియునుగాని దాని యునికినిగూర్చి ప్రస్తుతమే నూచనలను లేవు.

నోయా (Noah = చలనము). సెలోపె హాదు కుమార్తెలలో నొకతె (సంఖ్యా 26³³ 27¹ 36¹¹ యెహో 17³). సెలోపెహాదుకు కుమారులు లేనందున ఈమె తన యక్కసెల్లెండ్రతో తండ్రి సావ్యస్థ్యమునకు వారసురాలయ్యెను.

నోరు (Mouth). ఈ మాటచే తెనిగించిన ఏడు హెబ్రీపదములును, రెండు గ్రీకుపదములును దైబిలనందు గలవు. వాటిని వివరింప నవసరములేదు. అనేకచోట్ల నోరు వాక్కును నూచించును (నిర్గ 4¹⁸ యోబు 31³⁰ కీర్త 149⁶ మొ॥). క్రియచేతఁగాక నోటితోమాత్రము కనబఱచెడు మాయభక్తి నోటిమాటతో దేవుని సమీపించుట యనఁబడెను. ఇదే పెదవులతో ఘనపరచుట యనియు చెప్పఁబడెను (మ 15⁷). దేవునివాక్యము ఆయననోటిమాట యనఁబడెను (యెష 45³³ మ 4⁶ మొ॥). ఈ పదమునే దేవుఁడు సెలవిచ్చుట యనియు తెనిగించిరి (ద్వితీ 8³ యెష 1³⁰ మొ॥). అవి తిండినికూడ నూచించెను (ప్రస 6⁷ మీకా 8⁵ మొ॥. భూమి.) ఆయావాటిని మ్రింగుటచే దానికిని నోరున్నట్లు అలంకారరీతిగా నున్నది (అది 4¹¹). చాతాను అబీరాములపక్షమున నున్నవారి సహారమై భూమి తననోరు తెరచినట్లు అలంకారముగా చెప్పఁబడెను (సంఖ్యా 16³⁰).

నోవ వ్యా (Noadiah = యెహో వా యెదురు పడెను).

1. ఎబ్రాకాలములో నుండిన యొక లేవీ యుండు (ఎబ్రా 8³³).

2. సెహెమ్యాను ఎదిరించిన యొక ప్రవక్తి (సెహె 8¹⁴).

నోవహు (Noah = విశ్రాంతి, ఆదరణ). షేతుసంతతివాడగు రెమెకు కుమారుఁడు (అది 5^{9,19}). అందఱును దేవునిమఱచి లోకభోగములలో మునిగియుండు సమయమున (మ 24³⁹), ఇతఁడు నీతిపరుడై దేవుని నమ్మెను (అది 6⁹ హెబ్రీ 11⁷). ఆ కాలమున లోకభోగములతో పాటు బలాత్కారమును పెండుగా నుండెను

(ఆది 8¹¹). మానవులు బొత్తుగా చెడిపోవుటచే (8⁵) దేవుడు వారిని జలప్రళయముచేత నాశము చేయుగా, నోవహును అతని కుటుంబమును రక్షించెను (8-9). దుష్టత్వముచే నిండిన ఆ కాలములో నోవహు నీతిమంతుడగుటచే నీతిని ప్రకటించినవారి కతడు మాదిరిగా నెంచబడును (II పేతు 2⁵). దేవుని యాజ్ఞప్రకార మతః దొక నావను కట్టించి తనను తన భార్యను తన ముగ్గురు కుమారులను వారిభార్యలను మొత్తము మీఁద ఎనిమిదిమందిని, ప్రతివిధమగు జంతువును రక్షించుకొనెను (నావ చూ॥). జలప్రళయమైన పిమ్మట దేవుడతనితో తన నిబంధనను స్థిరపఱచి, దానికి గుఱుతుగా ఇంద్రధనుస్సు నిచ్చెను (ఆది 9⁸⁻¹⁷). నోవహు వ్యవసాయముచేసి ద్రాక్ష తోటలను నాటెను (9²⁰). ఎంతటి భక్తులైనను వారు పాపాత్ములే యను బోధకనుగుణ్యముగా నోవహు పాపము నెంతమాత్రమును దాచక, అతఁడు త్రాగుబోతనియు, అవమానము నొందె ననియు తెలియుచున్నది (9²¹⁻²⁴). తన యవ మానమును చూచి ఎగతాళిచేసిన హము నతఁడు శపించెను (9²⁵⁻²⁷). అతఁడు 950 సం॥లు జీవించినవాడై కాలముచేసెను (కాలక్రమణిక చూ॥). ఇతనిద్వారానే మానవజాతి రెండవ మాటు ఉత్పత్తియాయెను. పై నూచనలే గాక, దేవుడతనితో చేసిన నిబంధననుగూర్చియు (యెష 54⁹), అతని భక్తినిగూర్చియు (యెష 14¹⁴) ఉదాహరింపబడెను. నావలో నున్నవారు రక్షింపబడుట బాప్తిస్మముద్వారా కలుగు రక్షణకు నూచనగా నున్నది (I పేతు 3²⁰). హిందూ పురాణములందలి మనువుచరిత్రకును నోవహు చరిత్రకును కొంతసంబంధము కనబడుచున్నది (జలప్రళయము చూ॥).

నోహకి (Nohah = నెమ్మది). బెన్యా మినుయొక్క నాల్గవ కుమారుడు (I దిన 8³).

న్యాయము

న్యాయసీకము (Judgment Seat). ఈ పదముచే తెలిగించిన గ్రీకు మాటను రోమను లును గ్రీకువారును అధికారులు న్యాయము తీర్చిన స్థలమునకు ఉపయోగించిరి. ఆ పద శబ్దార్థ

మునుబట్టి అది ఎక్కవలసిన స్థలమై యుండెనని గ్రహించవచ్చును. ప్రస్తుతమును న్యాయము తీర్పువారు మెట్లమీఁదుగా నెక్కవలసిన సీతము మీఁద కూర్చుండుటను చూచుచునే యున్నాము. పిలాతు (మ 27¹⁹ యోహా 19¹³), హేరోదు (కార్య 12²¹), గల్లియో (18^{12,16,17}) షేక్షు (25^{6,10,17}) అనువారు తీర్పుతీర్చినప్పుడు సీతముల మీఁద కూర్చుండియున్నట్లు క్రొత్త నిబంధన యందు నూచనలగుపడుచున్నవి. అందఱును దేవుని తీర్పునకు లోనగుదురు కావున దేవుఁడును (రోమా 14¹⁰), క్రీస్తును (II కొరి 5¹⁰) ఇట్టి న్యాయసీతముమీఁద కూర్చుండెదననది అలంకారముగా చెప్పబడెను (న్యాయతీర్పు, యెరూష లేము VI 4 చూ॥).

న్యాయము (Justice). న్యాయము చేయుట దేవుని లక్షణములో నొకటి (ద్వితీ 32⁴ యోబు 8³ కీర్త 93 45⁶ ప్రక 15³ మొ॥). ఆయన పరిశుద్ధుఁడును నీతిమంతుఁడునగుటచే న్యాయ మైన కార్యములూ లక్షణములకు వెలుపటి దృష్టాంతములని చెప్పవచ్చును. దేవుఁడు అట్టివాడగుటచే మానవులుకూడ న్యాయము చేయవలెనని తైబిలు బోధయైయున్నది (ద్వితీ 16^{18,19} యెష 1¹⁷ 57 ఆమో 5²⁴ మొ॥). న్యాయముచేయుట మంచివారికి సంతోషము కలిగించును (సామె 21¹⁵). అది రాజులకు భూషణము (యెష 32¹). మనుష్యులు న్యాయమును త్రిప్పివేసినప్పుడు ప్రవక్తలు వారిని బహుగా గద్దించిరి (59^{8,15} ఆమో 5⁷ మొ॥ న్యాయము తీర్పుట, న్యాయతీర్పు, నీతి చూ॥).

న్యాయముతీర్పుట, న్యాయముతీర్పు వారు (The Administration of Justice). న్యాయము తీర్పుటయందు క్రమక్రమేణ మార్పులు గలిగియున్నట్లు తైబిలునందు చూడవచ్చును. ప్రస్తుతముండునట్టి క్రమమైన యేర్పాటు లారంభమందుండకపోయినను అవి కాలక్రమేణ కనబడి వృద్ధిలోకి వచ్చెను. వాటి క్రమము నీ దిగువ వివరములోఁ జూడవగును.

1. ఆరంభమున కుటుంబపు పెద్దయైనవాఁ డిట్టి సంగతులను విచారించి న్యాయము తీర్చెను. తన కుటుంబములోని యెవరికైనను మరణింప

సహా విధించుటకు తండ్రికి హక్కు ఉండినటుల ఆది 88¹⁴ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఒక కుటుంబి కుఁడు కానివాఁడెవడైనను ఆ కుటుంబములో నెవనికైనను అన్యాయముచేసిన పక్షమున వారత నికి బలాత్కారముగా శిక్షవిధించి కనీతీర్పు కొనుట అలవాటయెను (9⁰ సంఖ్యా 85¹⁹). న్యాయమును తీర్పుకొనుటకు తగిన యేర్పాటులు లేని జాతులలో ఇంక నిట్టివాడుకలున్నట్లు తెలియుచున్నది.

2. కుటుంబ పెద్దలేగాక గోత్రపుపెద్దలును న్యాయము తీర్పుట క్రమక్రమేణ వాడుక యయ్యెను. ఇక్రాయేలీయుల తగవులను విచారించి వారికి న్యాయముచేయుటకు మోషే పూను కొనెను (నిర్గ 18¹³). ఆ పని యొకనికి భార మైనదగుటచే తనకు సహాయముచేయుటకై 70 మంది నేర్పఱచెను (18¹⁴⁻¹⁷). విచారణీయము లగు సంగతులను విమర్శింపనై ఊరిగవనియొద్ద కూర్చుండెడివారు (ద్వితీ 21¹⁸⁻²¹). తమ సంగతులను వారికిఁ దెలిపి వారిచే న్యాయము చెప్పించు కొనుటకు వచ్చెడివారని ఆయా దృష్టాంతముల వలనఁ దెలియును.

ఏదైన నొక సంగతినీ విచారించుటకు తగిన వీలులు లేకపోయినయెడల వారు దేవునియొద్ద విచారణచేయుటకై రావలసిన నియమముండెను (నిర్గ 22^{8,9}). భాషాంతరమునందున్నట్లు అచ్చట దేవుఁడు అని తెనిగించిన పదమును న్యాయాధి పతియని తెనిగింపవలసినదేమోనని కొందఱి యభిప్రాయము గాని, దేవునియొద్ద విచారణ చేయునట్టి యాజకులు తగిన యాచారములతో దానిని తీర్పువలసియన్నారనుట మంచి యభిప్రాయముగఁదోచును. ద్వితీ 21¹⁻⁹ లో అట్టి విచారణనుగూర్చిన యొక దృష్టాంతముగలదు.

3. దేశమున రాజు నియమింపబడిన పిమ్మటను న్యాయముతీర్పు విషయములో నిదీపణకున్న యేర్పాటులే నిలిచియున్నను (I రాజు 21⁸⁻¹³). దాని విషయమై రాజ్యసంబంధములగు ఏర్పాటులును చేయబడినను. వాటివలన రాజు రాజ్యమందలి ప్రధాన న్యాయాధిపతి యయ్యెను. గొప్ప గొప్ప వ్యవహారముల నతఁడే తీర్చినట్లున్నది (I సమూ 8⁹⁰ II సమూ 14⁴⁻⁷ 15⁸ I రాజు

8⁹ II రాజు 15⁵). రాజైన సాలూమోను తీర్పు చేయుటకై అధికారమంటపము నొక దానిని గట్టించెను (I రాజు 7⁷). కుటుంబపు పెద్దలట్టి వ్యవహారములలో న్యాయము తీర్పుటను మానఁగా దానికొఱకై ప్రత్యేకముగ ఉద్యోగగ్రస్తు లేర్పాటు చేయబడిరి. వారిలోఁ గొందఱు నేటివఱకు జరుగుచున్నట్లు న్యాయమును పాటింపక స్వలాభమును చూచుకొని లంచగొండులైరి. యెషయా కాలములో అట్లు చేయుట సర్వసాధారణ మాయెను (యెష 1²³ 5^{7,8,9,33} మికా 8¹¹ 7³). ఇతర ప్రవక్తలుకూడ సర్వసాధారణముగ నీ పాపమును ఖండించుచు వచ్చిరి (యెషా 18⁶ 22¹³ ఆమో 5⁷ 6¹³ I రాజు 21¹⁷⁻¹⁹). మెస్సీయ ప్రభుత్వము ఇట్టివాటికి భిన్నమైనదై, కేవలము న్యాయ ప్రభుత్వముగనని ప్రవచించిరి (యెష 11^{3,4}).

రాజులిట్లు తాము నియమించిన వారిచే న్యాయము తీర్చినను ఆయా వాటినిగూర్చి తీర్పు చేయుటకు యాజకుల కింకను వాడుక ఉండెనని దెలిసికొనవలెను. ఊరీము తుమ్మిములు వారి వశముననుండుటచే అట్టి సంగతులను విచారించుటకు వారికి విశేష వీలులు చిక్కెను. ఇదిగాక వారు ధర్మశాస్త్రములోని నియమములను చక్కగా నెఱిగినవారై యుండిరి (ద్వితీ 17⁸⁻¹³ 19¹⁶⁻²¹). వీరుగాక ఊరిపెద్దలును పంచాయతీగా నేర్పడి అనేక వ్యాజ్యములను తీర్పుచువచ్చిరి (II రాజు 10⁵ యిర్మీ 26¹⁷ విలా 5¹⁴). ఇట్టి విచారణలు పట్టణపు గవనులయొద్ద జరిగినట్లనేక నూచనలవలనఁ దెలియును (ఆమో 5¹³⁻¹⁵ ద్వితీ 21¹⁹ 22¹⁵ 25⁷ జెక 8¹⁰).

4. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట పంచాయతీ పెద్దలు ఇంకను న్యాయము తీర్పుచుండినటుల ఎజ్రా 7²⁵ 10¹⁴ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ కాలములోనే సప్తాద్రిక సభవారు హైకోర్టు యొక్క అధికారములను వహించి గొప్ప విచారణలను సలిపినట్లును, అప్పీలులను వినినట్లును యూదుల పారంపర్యములవలన స్పష్టముగచేన్నది. కనీసపక్ష మిద్దఱు సాక్షులండవలెననియు, వారు యుక్తవయస్కులగు పురుషులై సత్యమే చెప్పెదమని ప్రమాణము చేయవలెననియు, సాక్షులు లేనియెడల సంగతులను విచారించుటకు అడ్డు

సవాళ్లు వేయవలెననియు, అబద్ధసాక్షులున్న యెడల వారి సాక్ష్యమువలన నెట్టి శిక్ష కలుగునో అదే శిక్షను వారికి విధింపవలెననియు టాల్తడు అను గ్రంథమువలనఁ దెలియుచున్నది.

5. క్రొత్త నిబంధనకాలములో యూదులు రోమీయుల ప్రభుత్వము క్రిందనుండిరి. మత విషయములలో స్వయముగా తీర్పుజేసి శిక్ష విధించుట కధికారము రోమీయులవలననొందినను మరణశిక్ష మాత్రము రోమీయులే విధించవలసి యుండిరి (యోహా 18^{31, 33}). ఇతర నేరములకు వారే శిక్షవిధించిరి (కార్య 4³ 5⁴⁰ 9³). అల్లరి మాకలనురేపి ఆయా వారలను చంపిరి (7⁵⁴⁻⁶⁰) గాని యిది పద్ధతికి విరుద్ధముగా జరిగిన విషయము. మతసంబంధములగు వ్యాజ్యములను చెఱకు పిమ్మటి కాలములోవలె విచారించినను న్యాయము తీర్పుట రోమకావారి ప్రభుత్వకాలములో వేఱువిషయముగా నుండెను. అంగ్లేయులవలె రోమనులును న్యాయము బహు సూటిగా విచారించిరి. రోమీయ పౌరస్థితిగల పౌలుకు చేసిన తీర్పును చూడఁగా రోమీయులు న్యాయముతీర్చిన విధము కనఁబడును ఫీలిప్పయిలో వారు చేసినది రోమకావారి న్యాయవిరుద్ధమైనది (18²²⁻²⁴, 37-39). కొరింథులో గల్లియోచేసిన తీర్పునుబట్టి రోమనుల ప్రభుత్వపు శ్రేష్ఠతను గమనింపవచ్చును (18¹²⁻¹⁶). పౌలు యెరూషలేమునందు పట్టుబడిన పిమ్మట, అధికారుల సావధాన ప్రయత్నముచే నతనికి ఆన్యాయము సంభవించినను రోమీయులు న్యాయముతీర్చిన విధము స్పష్టమగుచున్నది (24-28). నేరము మోపఁబడిన పిమ్మట వారు నేరస్థుని ట్రైదులో నుంచినను అది విడి ట్రైదుగా నుండెను. రోమన్ పౌరస్థితిలేని వానికి గార్నరు చెప్పిన తీర్పుచివరిదిగాని పౌరులు చక్రవర్తికి అప్పీలు చేసికొన హక్కు గలిగియుండిరి (25^{11, 12}).

స్వామివిధాన పతకము యాజకుల వస్త్రములు II 1 చూ॥

స్వామివిధాన (Judge). 1. అక్రమ సంబంధముగు వ్యాజ్యములు తీర్పువాడు (నిర్ణ 21²² ద్వితి 16¹⁸). గొప్ప వ్యాజ్యములనుగాక అల్పవిషయములను తీర్పుటకు పదిమంది కొకనిని

ఏఁబదిమంది కొకనిని నూరుమంది కొకనిని వేయిమంది కొకనిని న్యాయాధిపతుల నేర్పఱచుమని మోషేమామయగు యిత్రో సలహా ప్రకారమతఁడు వీరిని నియమించెను (నిర్ణ 18¹³⁻²⁶). మతసంబంధములగు సంగతులను సివిలు సంబంధములగు సంగతులనుగూర్చి పరిష్కరించుట కిదివఱకే ఆయా గోత్రములకు ప్రధానులును పెద్దలునుండిరి. మోషే తాను నూతనముగా స్థాపించిన నియమముల ప్రకారము వీరును న్యాయముతీర్చు అధిపతులైయుండి వారసత్వముద్వారా పొందిన యధికారమును నిలుపుకొనిన వారైరి (ద్వితి 15-17 21²). ఇక్రాదేలీయులు స్వాస్థ్యముగా నొండఁబోవు దేశమున కాపురములు కుదుర్చుకొన్న పిదప న్యాయాధిపతులను అధికారులను నియమించుకొని, వారికి మించిన సంగతులను యాజకులచే పరిష్కరించుటకు కొని పొమ్మని తగినకట్టు దిట్టములను మోషే తన మరణమునకు ముందుగానే చేసెను (16¹⁸⁻²⁰ 17²⁻¹⁷ 19¹⁵⁻²⁰ యోహా 8³³ 23² 24¹ I సమా 8¹). రాజరిక మారంభ మగుటతో రాజు అందఱికిన్న గొప్ప న్యాయాధిపతి యయ్యెను (II సమా 15² I రాజు 3⁹⁻²⁸ 7⁷ I సమా 8⁵). దావీదు లేవీయులను న్యాయముతీర్చు పనికి నియమించి వారిలో 6000 మందిని అధిపతులుగాను న్యాయాధిపతులుగాను ఏర్పాటుచేసెను (I దిన 23⁴ 26²⁹). రాజైన యెహోషాపాతు యూదా రాజ్యమందలి బురుజులు గల పట్టణములన్నింటిలో న్యాయాధిపతులను నిర్ణయించి వారికి మించిన వివాదాంశములను పరిష్కరించు లేవీయులు యాజకులు కుటుంబ ప్రధానులు గలిగిన మహా న్యాయసభను యెరూషలేమునందు స్థాపించెను. మతవిషయములలో దీనికి ప్రధాన యాజకుఁడును ఇతర సంగతులలో యూదా గోత్ర ప్రధానియు అగ్రాసనాధిపతులుగ నుండిరి (II దిన 19⁸).

2. విదేశీయులవలన తన జనాంగమునకు కలిగిన బాధల నణచుటకై ప్రజల నాయకుఁడుగా నుండు నిమిత్తము దేవునిచే నియమింపఁబడిన వాఁడు. ఇతఁడు ప్రజలకు విమోచనము కలిగించి దేవునిచే నా పనికి నియమితుఁడని ప్రజలు దెలిసికొనిన పిదప వారు తమవ్యవహారమును పరిష్కరించుకొనుటకై అతని యొద్దకు వెళ్లిరి. ఈ

న్యాయాధిపతులు మోషేవంటి రక్షకులై యుండిరి. దేవునివలన నేర్పరచబడకనే తన్నుతాను రాజుగాఁజేసికొనిన అబీమెలెకు (న్యాయ 9) గాక 12 మంది న్యాయాధిపతులేలిరి. వారెవరనగా.—ఆరామ్మహారాయాము రాజు వశము నుండి విమోచించిన యూదా గోత్రీకుఁడగు ఒత్తీయేలు; మోయాబీయులు అమ్రెసీయుల నుండి ప్రజలను విడిపించిన బెన్యామీనీయుఁడగు ఏహూము; ఆరు వందలమంది ఫిలిష్తీయులను సంహరించి ఇశ్రాయేలీయులను రక్షించిన షమర; నఫ్తాలీ జెబూలూను గోత్రీకులను ఉత్తరకనానీయులపై నడిపి వారియొక్కఁడచిన బారాకు డబోరాతో; ఇశ్రాయేలీయుల దేశమునుండి మిద్యానీయులఁ పారదోలిన గిద్యోను; లోలా యాయూరులు; అమ్రెసీయులతో యుద్ధముచేసి జయించిన యెఫ్తా; ఇబ్నాను ఏలోను అబ్దోను, ఫిలిష్తీయులతో పోరాడిన సమ్సూనులు. ఏలీ సమూయేలులును న్యాయాధిపతులుగ నుండిరి (I సమా 4¹⁸ 7¹⁵) గాని, ఏలీప్రధాన యాజ్ఞోద్యోగ ధర్మమునుబట్టియు సమూయేలు ప్రవక్తోద్యోగ ధర్మమునుబట్టియు ఆ పనిని నిర్వహించిరి. ఈ న్యాయాధిపతులు ఒకరి తరువాత నొకరు క్రమముగా ఈ పనిని చేయక ఆయా అవసర సమయముల వచ్చినప్పుడు దేశముయొక్క వివిధ భాగములలో నిట్లు జరిగించిరి. ఏదో కొంత ప్రదేశముపఱచుమాత్రమే వారి పలుకుబడి చెల్లెను. వారిలో నెవరును అన్ని గోత్రముల వారి నేకముగా యుద్ధమునకుఁ బరికొలిపినట్లు గానరాదు. ఇశ్రాయేలీయులకు ఆయా శత్రువులవలన హింసలొక కాలమునందే వివిధ స్థలములలోఁ గలిగియుండునుగాన ఏలీలో కొందఱు సమకాలీనులని జెప్పవచ్చును. ఉదాహరణముగా షమరు చరిత్ర ఏహూదు చరిత్రలో వచ్చునట్లు ఇమెద్బబడినది (న్యాయ 3³⁰). యెర్దూనుకు తూర్పున అమ్రెసీయులు జముఖిలురై యూదా ఎఫ్రాయిము బెన్యామీను గోత్రీకులను హింసించిన కాలమునందే యూదా గోత్రీకులను మఱొక డిక్కున ఫిలిష్తీయులు వాధపఱచిరి (10⁷).

ఈ సంగతులనుబట్టి న్యాయాధిపతుల కాలములో జవాంగత్రుస్థితి యెట్లుండెనో తెలిసికొనుట

కాధారము కలుగుచున్నది. యెర్దూను నది వలనను, యూదా వారికిని ఉత్తరగోత్రముల వారికిని మధ్యనున్న అన్యజనములవలనను గొప్ప అడ్డు లేర్పడెను. ఆయా గోత్రము లొకదానితో నొకటి యొక్కపడునను గుఱుతులన్నకాడ కనఁబడుటలేదని దెబోరా కీర్తన, యెఫ్తా చరిత్రముల వలనఁ తెలియుచున్నది. యూదావారు తక్కిన వారినుండి వేఱుగా నుండుట స్పష్టమైన సంగతియే (యూదా 2 చూ॥). అయినను అందఱి నైక్యపఱచుటకై యత్నము లుండకపోలేదు. బెన్యామీను గోత్రీకులను రూపుమాపఁజేసిన యుద్ధమునకు పూర్వమును తరువాతను గోత్రముల కన్నిటికి కలిగిన భావోద్వేగములు (న్యాయ 19-21) ఈ సంగతికి దృష్టాంతమై యున్నది. అన్ని గోత్రములకును ఒకటి నిబంధన మందసము గల ప్రత్యక్షపు గుడారము షిలోహులో నుండెను (యెహో 18¹ న్యాయ 21¹⁸ నిర్గ 23¹⁴⁻¹⁷ లో సరిపోల్చుము). ఆ గుడారమును యుద్ధమునకు పూర్వము దేవునియొద్ద ఆలోచన అడుగు నిమిత్తము తాముకూడిన బేతేలుకు తెప్పించిరి (న్యాయ 20¹⁸⁻¹⁹). వారికి కలిగిన గొప్ప హింసలు వారందఱి కేకమగుట కొక బలమైన కారణమయ్యెను. ఒకని నాయకత్వము నంగీకరించి ఆతనియొడల భక్తి శ్రద్ధలుంచిన పక్షమున తమకెంత మేలగునో దానిని తమ నాయకులద్వారా కనుగొనిరి. అందఱును కలిసినందున కలిగిన గొప్ప విడుదల వారు మఱింత విక్రమపడుటకు మంచికారణములయ్యెను. న్యాయాధిపతులకాలము ఇశ్రాయేలీయులకు కలియుగమువంటిదిగా నుండెను. ప్రజలు బహు తఱుచుగా విగ్రహారాధనలో పడుచు వచ్చినందున దేశమునకు కలిగిన కల్లోల స్థితిలో ప్రత్యక్షపు గుడారముండిన స్థలములో తగినట్లు ఆరాధనలు జరుగ వీలులేకపోయెను. యాయేలు సీసరాను వధించుట, యెఫ్తా తన కూతురును అర్పించుట, గిద్యోను సుక్కోతు పెద్దలకు చేసినది, గిబియా వాహినీని పాతకము మొదలగు వాటిని బట్టి మట్టుమార్గాదలలేని క్రూరకారణములుగా నుండినట్లు దోచుచున్నదిగాని యెఫ్తా కుమార్తె గనుపఱచిన పితృభక్తి, రూతు నయోమియొడల చూపిన భక్తి విశ్వాసములు, బోయబ కనపఱచిన నీతియుక్తమైన నడువడివలన అంతయు అంధకార

బంధురమేగాక మిగుల మారమునుండి తమకాంతిని వ్యాపింపజేయు నక్షత్రపు వెలుగును నూచించుచున్నది.

న్యాయాధిపతుల గ్రంథము (The Book of Judges). పాత నిబంధన గ్రంథముల ఎరుసలో నేడవదియు, యెహోషువ గ్రంథమునకు తరువాత నుండు పుస్తకము. బహుశః సమాయేలు దీని గ్రంథకర్తయై యుండును.

ఇశ్రాయేలీయులమీద అధికారులయి వారి శత్రువులనుండి విడిపించుచువచ్చిన పదముగ్గురు న్యాయాధిపతుల చరిత్రమందుండుటచే దీని కీశేరు వచ్చెను. మీ రాజులకింటె తక్కువ వారు. ఆయా గోత్రములలోనుండి జనులకు సంరక్షకులుగాను, న్యాయాధికారులుగా నుండుటకు వలయు విశేష జ్ఞానభక్తి సంపదలు గలిగిన వారుగా దేవునిచే నేర్పరచబడిరి. కావుననే ఇశ్రాయేలీయులు తమకొక రాజు కావలెనని కోరినప్పుడు దైవచిత్తము నెదిరించి ఆయన రాజ్యాధిపత్యమును విస్మరించుట రాష్ట్రమైన వారి యజ్ఞానపు వాడుకల ననుసరించుటయై యున్నది. దేవుని జనులగువారు రాజులవలన కలుగు కష్టముల నొందిక స్వతంత్రులుగా నుండవలెననునది దేవుని చిత్తమై యున్నది.

ఇశ్రాయేలీయులు మిగుల సారవంతముగ కనాను దేశమును స్వాధీనపఱచుకొనిన యల్ప కాలములోనే వారు యెహోవాను మఱచి ఆయనకు విరోధముగా గొప్ప పాపములొనర్చిరి. అందుచే వారు యెహోవావలన తమ శత్రువుల కప్పగింపబడి, కడు ఇడుముల పాలైరి. గాని వారు పశ్చాత్తాపపడినవారై యెహోవాట్టుకు తరిగినపుడు ఆయన వారియందు కనికరిపడి తమ శత్రువులను జయించ సామర్థ్యముగల విమోచన కరల నప్పడవ్వడు వారికి దయచేయుచుండెను. అన్యలగు కనానీయులతో సాంగత్యము చేయుటయేనారి విగ్రహములను బూజించుటవలననే వారి కట్టి యాపదలు కలిగెను.

ఈ గ్రంథమునందు యెహోషువ మరణము మొదలుకొని సమ్సూను మరణమువఱకుగల దాదాపు 308 సంవత్సరముల చరిత్రము గలదు.

1. దేవుడు తన స్వజనులగు ఇశ్రాయేలీయులను న్యాయాధిపతు లేలునట్లు చేయుటను గూర్చియు, 2. మానవ బలహీనత, కృతఘ్నుత, సులభముగా పాపమునకు లోబడు స్వభావము, ఆయన వారి కొనర్చిన మహోపకారములు, వారి పోషణకర్తగాను తండ్రిగా నుండునని ఎన్నివార్గతములు చేసినను వారు ఆయనను మఱచి పాపము చేయుటనుగూర్చియు, 3. పాపమును శిక్షించుటలో దేవునికిఁగల ఖండితముగ న్యాయబుద్ధియు, నిజమైన పశ్చాత్తాపము గలవారిని త్తమించి పోషించుటయుం దాయనకుగల కృపా బాహుళ్యమును గూర్చియు మన మీ గ్రంథమున చూడవచ్చును.

న్యాయాధిపతులు దేవునిచే నియమింపబడి శత్రువులను జయించి స్వకీయులను విడదలచేసి న్యాయమును పరిపాలించుటలో క్రీస్తుకు ముంగులుతులుగా నున్నారు.

ముఖ్యభాగములు:—

I. పీఠిక (1-2³³). ఇశ్రాయేలీయులు తప్పి పోవుటనుగూర్చి ముఖ్యముగ దీనియందున్నది. యూదా (11-20), బెన్యామీను (21-36), మనషే (37-38) గోత్రీకులు తప్పిపోవుట, అందువలన దేవుడు తనమతను పంపి (21-5) వారిని విడిపించుట (26-33).

II. చరిత్ర (31-16³¹). దీనియందు వారిని విడిపించిన విమోచకులను గుఱించియున్నది. వారు ఏడుమాటులు తప్పిపోయిరి. మొదటిసారి తప్పిపోయి (31-11) మెసపొతేమియులకు ఎనిమిదేండ్లు నేవచేసి ప్రథమ న్యాయాధిపతియగు ఒత్తీయేలువలన విడిపింపబడిరి. రెండవసారి అపరాధులయి (31-30) మాయాబీయులకు 18 యేండ్లు దాసులుగా నుండి ఏహూదుచే రక్షింపబడిరి. మూడవ మాటు కనానీయులకు ఇరువదేండ్లు నేవజేసి దెబ్బరా బారాకులవలన విమోచన నొందిరి (41-53¹). నాలుగవ మాటు మిద్యానీయుల కేదేండ్లు బానిసలై గివోళ్యుచే రక్షింపబడిరి (61-83⁹). ఐదవసారి తోలా యాయూరులను వారు రక్షించిరి. అది మిగుల అందోళన కాలమై యుండెను (83-105). ఆరవసారి అమ్మోనీయులకు 18 యేండ్లు నేవజేసి యెఫ్రాచే విడిపింపబడిరి (106-127). ఏడవమాటు ఫిలిష్తీ

యలకు నలువదేండ్లు దాసులై సమ్మోనుచే రక్షణ నొందిరి (13¹-16³¹).

III. అనుబంధములు (17¹-21³⁵). ఈ భాగమునందు మీకా చేయించిన పోత విగ్రహమును దానీయులు ఉత్తిర ప్రాంతములకు గొని పోవుట (17¹-18³¹) ను గూర్చియు, గిబియా వారు చేసిన అపరాధమునకై బెన్యామీను గోత్రమునకు కలిగిన శిక్షాఫలితమునుగూర్చియు (19¹-21³⁵) గలదు. (న్యాయాధిపతి 2 చూ॥).

H.

ప

పంచాంగము కాలమానము చూ॥

పంటకూర్పు పండుగు పండుగలు ఉపవాసములు III 1 (3) (c) చూ॥

పంట వృత్తులు చేతిపనులు III 1 చూ॥

పంట, కోల (Habergeon). యోబు 41²⁶ లో పంటకోలమని తెనిగించిన పదమును I సమా 17^{3,38} II దిన 26¹⁴ నెహె 4¹⁶ నందు కవచమని తర్జుమాచేసిరి (ఆయుధములు III 3 చూ॥).

పండుగలు, ఉపవాసకాలములు (Feasts and Fasts). బైబిలునందుదాహరించిన పండుగలు క్రొత్త నిబంధనలో కనబడినను చాలమట్లుకు అవి పాత నిబంధనలోని పండుగలే. హెబ్రీ భాషయందు అట్టి పండుగలను నూచించు పదములు మూడు గలవు. వాటియందుొకటి తురకలువాడు హజ్ (Haj) అను పదమునకు సంబంధించినదై సంతోషమును నూచించును. రెండవది నియమితకాలములను నూచించును. మూడవ దానిని పర్యవేక్షక సంఘము అని తెనిగించిరి (నిర్గ 12¹⁶ లేవీ 23^{3,4,7,8} సంఖ్యా 23^{18,35} మొ॥). యజ్ఞముల నర్పించుటకును, ఉపవాసము మొదలగు ఆచారముల ననుష్ఠించుటకునుచేసిన కూటములకీ మాటను వాడిరి. యూదులకు వారమునకొక మాఱును, నెలకొకమాఱును సంవత్సరమున కొకమాఱు చొప్పున నున్న విశేష పండుగుల నీ దిగువ సూచాహరింతుము:-

1. వారమునందు జరిగిన పండుగు. ఈ పండుగు విశ్రాంతిదినము. అసలునందు సత్పాతు అనిరి. ఇది వారములోని ఏడవదినమున వచ్చెను. రెండు కారణములచేత వారీ పండుగు నాచరించిరి. ఆరు దినములలో దేవుడు సమస్తమును సృజించి యేడవ దినమున విశ్రమించుట ఒక కారణము (ఆది 2^{3,4} నిర్గ 20¹¹). రెండవది, దేవుడు డిక్రాయేలీయులను విగుప్తు దాస్యము నుండి విడిపించిన దాని జ్ఞాపకార్థమై అట్టి దినమొకటి ప్రతిష్ఠించెను (ద్వితీ 5¹⁵). ఇట్లు విశ్రాంతిదినము సృష్టినిఁజేర్చియు, విమోచనమును బట్టియు ఆచరింపవలసియున్నది. పని చాలించుకొని విశ్రాంతి నొందుటవలన దీని నాచరింపవలసియున్నది. పనిచేయకూడదను బోధ నిర్గ 16²³⁻³⁰ 31¹²⁻¹⁷ 35¹⁻³ సంఖ్యా 15³²⁻³⁶ నందున్న దృష్టాంతములవలన దృఢముగా బోధింపబడినది. విశ్రాంతి దినమును చాలకాలమునుండి యాచరించినట్లు పాత నిబంధన చరిత్రయందలి అనేక వాక్యములవలనఁ దెలియును (II రాజు 4²³ ఆమె 8⁶ హోషే 2¹¹ యెష 1¹³). ఇది తన దినమని యెహోవా చెప్పెను (యెహె 20^{12,13} 22⁸ 23³⁸). ఇక్రాయేలీయులు ఈ దినమును నిర్లక్ష్యముచేసినను కుదురుబాటు కాలమునందు దానిని తిరిగి యాచరించెదరని యెహెశ్కేలు వ్రాసెను (44²⁴). దాని నాచరించువారికి విశేష దీవెనలు కలుగును. దాని నాచరించు అన్యులైనను దేవుని ప్రజలతో చేర్చబడెదరు (యెష 56¹⁻⁹ 58^{13,14}). చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట యూదులు దాని నాచరించునట్లు నెహెమ్యా విశేష శ్రద్ధబుచ్చుకొనెను (నెహె 10³¹ 13¹⁵⁻²²). మక్కబీయుల కాలమునందు యూదులు విశ్రాంతిదినమున యుద్ధముచేయక శత్రువులచే నోడిపోయిరి (I మక్క 2³¹⁻³⁸). అప్పుడు మక్కబీయులలో నొకఁడగు మత్తతీయ అనువాడు అవసరమైన యెడల విశ్రాంతి దినమునందు యుద్ధము చేయవచ్చునను ఆజ్ఞనిచ్చెను (I మక్క 2³⁹⁻⁴¹).

విశ్రాంతిదినము అను పేరును అమావాస్య దినమునకును (II రాజు 4²³ సంఖ్యా 29¹) పస్కా, పర్వకాలపండుగల మొదటి ఎనిమిదవ దినములకును (29^{12,33}) పెట్టిరి. ఏడవ సంవత్సరమునకును

జూబిలీ సంవత్సరమునకును విశ్రాంతి సంవత్సరము లని పేరు (లేవీ 25^{2,4,8} 26⁴³ మొ॥).

2. విశ్రాంతి దినమునుగూర్చి క్రీస్తుచేసిన బోధలు. పాత నిబంధనకును కొత్త నిబంధన కును మధ్యకాలమున విశ్రాంతి దినమునుగూర్చి యూదులు బహు కఠినమైన నియమములను జేసిరి. టాల్ముడు (Talmud) అను యూదుల పారంపర్యములలో రెండు కాండములు విశ్రాంతిని గూర్చినవైయున్నవి. ఆ దినమున మేలు చేయవచ్చునను బోధయున్నను, యూదులు దాని నిర్లక్ష్యముచేసి, దీని నాచరించుటవలన తమకు కీడు సహా కలిగినను దానినుండి తప్పిపోకూడవని బహు నిష్ఠతోనుండిరి. క్రీస్తు విశ్రాంతి దినము నాచరించెను (మా 1²¹ లూ 4⁶⁻¹⁷ 13^{10,11}) గాని అట్టి వెలపటి యాచారములన్నిటిని ఖండించి విశ్రాంతి దినము మేలుచేయుట తగినదని ఆ దినమున రోగులను స్వస్థపఱచి (యోహా 5¹ మా 3¹⁻⁶ లూ 13¹⁰⁻¹⁷ 14¹⁻⁶), తన శిష్యులకలిని తీర్చుకొనుటకు ప్రయత్నించుచుండగా వారిని గద్దెంపక, అట్లు ఎంచిన వారి కది తప్పకాదని బోధించెను (మా 23³⁻⁹⁸). ఆచారము కాదుగాని మానవుల క్షేమము మిగుల ముఖ్యమైనదని బోధించెను.

3. విశ్రాంతి దినమును ఆది క్రైస్తవులచేరించిన విధము:—వారు యూదుల విశ్రాంతి దినమును మొదట ఆచరించిరి (కార్య 13¹⁴ 15²¹ 17²) గాని దానితోకూడ మొదటనుండి తమ రక్షకుడు పునరుద్ధానదైన ఆదివారమును కూడ నాచరించిరి (20⁷ I కొరి 16²). దీనికి ప్రభువు దినమని పేరుపెట్టిరి (ప్రక 1¹⁰). యూదుల ఆచారములను అన్యలు ఆచరింపలేదు గనుక క్రమక్రమముగా, సచ్చాతు దినమైన ఏడవదినమునకు బదులుగా ఆదివారమును విశ్రాంతి దినముగా నాచరించుటకు మొదలుపెట్టిరి. యూదుల విశ్రాంతిదినము గైకొనకతప్పదని బోధించినవారిని పౌలు ఖండించెను (కొలొ 2¹⁶). క్రీస్తు ఆదివారమున లేచినందునను (మ 28¹), ఆ దినమున తన శిష్యులకు కనబడినందునను (యోహా 20¹⁴⁻²³, 26-31). ఆ దినమున పరిశుద్ధాత్మ కుమ్మరింపబడినందునను (కార్య 2), ఆది క్రైస్తవులు దీని నాచరించుచు వచ్చినందునను (20⁷ I కొరి 16² ప్రక 1¹⁰) ఇదే నిజమైన విమోచన దినమైనందునను

(ద్వితీ 5¹⁵). క్రైస్తవులు దీనిని విశ్రాంతి దినముగా నాచరింతురు.

II. నెలనెలకు జరిగిన పండుగు అమావాస్య యొక్కటియే. యూదులు తమ నెలలను అమావాస్యతో నారంభించిరి. (సంఖ్యా 10¹⁰) దీని నాచరింపవలసినదనెడి నియమములు ధర్మశాస్త్రమునందు తేటగా లేకపోయినను, ఇశ్రాయేలీయులు దానిని పురాతనకాలమునుండి యాచరించుచున్నారు (I సమా 20⁵ II రాజు 4²³ ఆమో 8⁵ యెష 1^{13,14} యెహె 46^{1-3,8} మొ॥). కొత్త నిబంధన కాలమునందు, యూదులచారములను నిష్ఠతో నాచరించెడి క్రైస్తవులు కొందఱు దీని నాచరింపవలసినదని బోధించిరిగాని పౌలు వారిని ఖండించెను (కొలొ 2¹⁶ క్రింద III 1 (3) (a) చూ॥).

III. సంవత్సరమున కొకసారి యాచరింపబడు పండుగలు:— మొదట ఇవి మూడు మాత్రమే యుండెను (నిర్గ 23^{15,16} 34¹⁸⁻²⁴). గాని క్రమక్రమముగా నితర పండుగలు వాటితో జేర్చబడినవి. సంవత్సరమున కొకమాటు వచ్చు పండుగ రెవ్వియనగా:—

1. శాస్త్రయుక్తములగు పండుగలు.

(1) పస్కా లేక ఫులియని గొట్టెల పండుగు. ఇది యూదుల పండుగులలో మొదటిది. పసంతకాలమున పగలును రాత్రియు సమముగానుండు (పసంత క్రాంతిపాత) దినమునకుఁ దరువాతి మొదటి అమావాస్యతో యూదుల సంవత్సరమారంభమగును. దాని తరువాత 14 వ దినమున అనగా పౌర్ణమినాడు పస్కాపండుగు నాచరించిరి. ఈ పండుగకు రెండు పేరులున్నవి నిర్గ 12¹⁻¹³, 21, 27, 43, 50 34²⁵ లేవీ 23⁵ సంఖ్యా 9¹⁻¹⁴ 28¹⁶ ద్వితీ 16^{1,7} యెహె 45²¹ నందు ఇది పస్కాపండుగు యనబడెను. నిర్గ 12¹³ నందున్నట్లు ఇది దాటిపోవుటను నూచించును. దేవుఁడైశ్రాయేలీయులలోని ప్రథమ కుమారులను చంపక, గొట్టెల రక్తము వూయబడిన ద్వారములను దాటిపోవుటచే దీనికిపేరు కలిగెను. పస్కాయను పదమునకు ప్రాయశ్చిత్తముననది శబ్దార్థమని కొందఱి యభిప్రాయము. గొట్టె రక్తము ప్రాయశ్చిత్తముగా నుండుటచే దీనికిపేరు వచ్చిన

దని వారి యుద్దేశము. నిర్గ 13¹⁵ నందు దానిని పులియని రొట్టెల పండుగు అనియు, 34¹⁸ నందు పొంగనివాటి పండుగు అనియు పేరులు గలవు. పులియని రొట్టెలను ఆ పండుగలో తిన్నందున దానికి పేరు వచ్చెను (12¹⁴⁻²⁰ 13³⁻¹⁰ లేవీ 23⁹⁻¹⁴ సంఖ్యా 28¹⁷⁻²³). పస్కా-పండుగ మొదటి నెల 14 వ దినమున జరుగును. 15 వ దినమున పొంగని రొట్టెల పండుగ నారంభించి ఏడు దినములవఱకు దాని నాచరింపవలెనని లేవీ 23⁶⁻⁸ నందున్నది.

ఈ పండుగను విగ్రహపులోనుండి బయలుదేరినది మొదలుకొని యాచరించినను (యెహో 5^{10,11}) ఇశ్రాయేలీయులు దాని నాచరింపక నిర్లక్ష్యము చేసిరిగాని, కొన్ని విశేష సమయములందు దానిని మిగుల గంభీరముగా నాచరింపసాగిరి. ఇట్లు హిబ్లియా కాలములోను (II దిన 30), యోషీయా దినములయందును (II రాజు 23^{1,23} II దిన 35) ఈ పండుగ నాచరించిరి. చెఱకుఁ బిమ్మట ఎబ్రాకాలమున నాచరించిన పండుగ యను అట్టిదే (ఎబ్రా 6¹⁹).

పై నుదాహరించిన వాక్యములనుబట్టి ఈ పులియని రొట్టెల పండుగకును వ్యవసాయమునకును కొంచెము సంబంధమున్నట్లు కనఁబడును. ఇది వసంతకాలమున వచ్చును. అప్పటికి పైరులింక పండియుండవు గాన వారు చేవునికీ అల్లాడింపఁబడు పనను కోసితెచ్చి దానిని దేవునికి అల్లాడింపఁబడు అప్పణగా నర్పించిరి (లేవీ 23¹⁴). ఇశ్రాయేలీయులు వ్యవసాయకులుగాన వారి పండుగలో ప్రతిదానియందును పంటకు సంబంధించిన నూచనలను కనుగొనవచ్చును. పస్కా పండుగకూడ యిట్టిదైనను, ఆ కాలమునం దిశ్రాయేలీయులు ముఖ్యముగా విగ్రహపు దాస్యమునుండి విడుదల నొందుటను గూర్చిన దానిని జ్ఞాపకముచేసికొని దాని నాచరించిరి గనుకనే దానికి సంబంధముగా పస్కా గొట్టెలను వర్ణించిరి. పులియని రొట్టెలను తినిరి. ప్రయాణమునను సిద్ధపడినట్లుండిరి. అప్పటి చరిత్రను వివరించిరి (నిర్గ 12¹⁻¹³, 31-27). క్రమ క్రమమున మఱికొన్ని యాచారములు వాటికి కలుపఁబడెను. స్తుతిపాత్రలని పిలువఁబడినవాటిని నాలుగుసార్లు త్రాగిరి. మొదటి దానిని త్రాగినపిదప తండ్రి నిర్గమమునుగూర్చిన చరిత్ర

వివరించఁగా 113, 114 కీర్తనలను పాడిరి. యెడవ దానికి పిమ్మట పస్కా- విందును భుజించిరి. దానితో పులియని రొట్టెలను, చేదుకూరలతో సిద్ధపఱచిన చారును పుచ్చుకొనిరి. క్రీస్తు రొట్టెను విడచి ముంచిన పాత్రలోనన్నది అట్టి చారే (యోహా 13²⁶). తరువాత మూడవ స్తుతి పాత్రను త్రాగిరి. లూ 22²⁰ లోనిది యిది కావచ్చును. తరువాత నాలుగవదానిని త్రాగిరి. ఆ సమయమున క్రీస్తు నిజమైన పస్కా గొట్టెకు జ్ఞాపకార్థముగా ప్రభువు భోజనమును ఏర్పఱచెను (మ 26²⁶⁻²⁹). చివఱకు 115-118 కీర్తనలను పాడి ఆ స్తుతికీర్తనలతో నా విందును ముగించిరి. పస్కా నాచరించుట క్రీస్తు కలవాటుగనుండెను (లూ 24¹⁻⁵² 22¹⁴⁻²³ యోహా 21³⁻¹⁶). విగ్రహపు దాస్యమునుండి తమకు కలిగిన విమోచనకు జ్ఞాపకార్థముగా యూదులు దీని నాచరించిరి. గొట్టె పిల్ల రక్తము వారిని విమోచించుటకైన వెలుపటి సాధనముగా నుండెను. తన ప్రాణము పెట్టుట వలన మనలను మఱీ గొప్ప పాపపు దాస్యములో నుండి విమోచించినందున ఆయన మన పస్కా పశువు అనఁబడును (I కొరి 5⁷). యూద క్రైస్తవులు మొదట పస్కాను ఆచరించినట్లు 57⁸ వలనఁ దెలియుచున్నది. తరువాత ఈ పండుగకు ప్రతిగా క్రైస్తవులు ఈస్టరుపండుగ నాచరింప మొదలుపెట్టిరి. నేటివఱకు ఈస్టరు వచ్చుకాలమున మన పంచాంగము ప్రకారముగాక యూదుల పంచాంగము ననుసరించి లెక్కింతుము. కావున అది యూదుల లెక్కప్రకారము మొదటి నెల 14 దినము వచ్చినను, మన లెక్క ననుసరించి యేవోయొక తేదీయైన రాక మార్చి ఏప్రిల్ మాసములయందు వచ్చును.

పోమ్మ్రాసువారు నేటివఱకు గెరిజీము పర్వతముపై పస్కా నాచరింతురు. యూదులును దాని నాచరించుచుండినను, ఆలయము నాశనమైనది మొదలు పస్కాకు సంబంధించిన ఇతర ఆచారముల నాచరించుటలేదు.

(2) వారముల పండుగు. పస్కాకు ఏడు వారములకు లేదనంతరమున ఇది వచ్చినందున దీనికి వారముల పండుగు యని పేరుపెట్టిరి (నిర్గ 34²² ద్వితీ 16^{9,10,16}). నిర్గ 23¹⁶ నందున్న తొలి పంటయొక్క కోతపండుగు ఇదే. ఆ

పండుగలో ప్రజలు క్రొత్త పంటను నైవేద్యముగా దేవుని కర్పించిరి. యూదుల పారంపర్యములను చూడగా, ఈ పండుగు సీనాయికొండ దగ్గర దేవుడు ధర్మశాస్త్రము నిచ్చుటకు జ్ఞాపకార్థముగా నాచరించినట్లున్నదిగాని అది బైబిలు నందు చెప్పబడలేదు. ఐస్కాకు యాభేదనముల తరువాత నాచరింపబడినందున యాభే అని యర్థముచ్చ గ్రీకుపదము ననుసరించి, దానికి 'పెంటెకోస్టు' అని పేరుపెట్టిరి. వెలుపటి ధర్మశాస్త్రమునకు ప్రతిగా, మన నూతన హృదయములమూడ దానిని వ్రాయు పరిశుద్ధాత్మ ఆ దినమున కుమరించబడుటచేత (కార్య 21-13), ఈ పండుగ క్రైస్తవ పండుగలలో 'పెంటెకోస్టు' అను దానికి ముంగుటుగానుండి నేటివటసును ఆచరింపబడుచున్నదనెదగును. ఇది మే జూన్ మాసములలో వచ్చును.

(3) ఏడవ వారమును పండుగుగా నాచరించినట్లు ఏడవ నెలను పండుగనెలగా నాచరించినవచ్చును. ఆ నెలలో మూడు పండుగలు వచ్చెను

(a) ప్రతి అనూవాస్యనాడు బూరనూదినట్లు సంఖ్యా 10¹⁰ లో నూచిన యున్నను, ఈ నెల పండుగ నెల యగుటచేత దాని కారంభముగానున్న అనూవాస్యనాడు విశేషముగా బూరల నూదుట వలన దీనికి బూరలపండుగ యని పేరు కలిగెను. దీని శ్రమగవ్వని ఏనమని తెనిగించిరి (29⁹). ఈ పేరు బైబిలునందు లేకపోయినను యూదుల పండుగలలో నొకటిగా లెక్కింపబడెను.

(b) పండుగనెలగా నెంచఁదగిన యేడవ నెలలోని పదవిదినమును ప్రాయశ్చిత్తార్థ ఏనముగా నెంచిరి (లేవీ 25⁹). ఆనాడు చేయవలసిన విధ్యక్త ధర్మములు 16, 23⁹⁻³⁹ సంఖ్యా 297-11 నందున్నవి. ఆ దినమున ప్రజలందఱు తప్పునుతము దుఃఖపఱచుకొనవలసి యుండెను (లేవీ 16⁹⁹). ఉపవాస నియమమునుగూర్చిన బైబిలునూచిన యిది యొక్కటి మాత్రమే గలదు (ఉపవాసము చూ॥). గనుకనే ఈ పండుగకు ఉపవాసఏనమును పేరు కలిగెను (కార్య 27⁹). పాపముల విషయమైన పశ్చాత్తాపమును, అందుకుగాను చేయవలసిన ప్రాయ

శ్చిత్తమును ఈ యాచారములలో మిగుల గంభీరముగా నాచరింపబడినందున, ఆ పండుగు బైబిలు నందుదాహరించిన పండుగు లన్నిటిలో బైబిలు బోధల సారమును కనపఱచుననవచ్చును. హెబ్రీ యుత్తరమును వ్రాసినవాడు ఈ విధముగా నది పాఠ నిబంధన యాచారముల శిఖరమని యెంచి, దాని జ్ఞానభావమును వివరించెను (హెబ్రీ, 911-28). ఈ పండుగుదినము యూదుల విశ్రాంతి సంవత్సరములకును జూబిలీ సంవత్సరములకును ఆరంభదినమై యున్నది (లేవీ 25⁹⁻²²).

(c) ఈ యేడవనెలలోని మూడవ పండుగు పర్వశాలలపండుగు. దీని యేర్పాటులు నిర్గ 23¹⁸ 34²² లేవీ 23³³⁻³⁶ సంఖ్యా 29¹²⁻³⁸ ద్వితీ 16¹³⁻¹⁵ యెహె 45²⁵ నందున్నది. ఆ పండుగు పేరులనుబట్టి దాని యర్థములను తెలిసికొనవచ్చును. అది సంవత్సరాంతమందు ఫల సంగ్రహపండుగు అనబడెను (నిర్గ 23¹⁶). ఈ మూలపదమునే 34²² నందు సంవత్సరాంతమందు పంటగూర్పు పండుగ యని తెనిగించిరి. కోఁతలన్నియు ముగిసిన పిమ్మట దీనిని కోఁతపండుగుగా నాచరించిరి. పర్వశాలల పండుగు యని దీనికి మఱియొక పేరు గలదు (లేవీ 23³⁴). వారు ఆరణ్యమందుండగా పర్వశాలలయందు నివసించినారచుదానికి జ్ఞాపకార్థముగా దీని నాచరించిరి (23⁴²). దీని నేడవనెల 15వ తారీఖు మొదలు ఏడుదినము లాచరించిరి. అది యొక పరిశుద్ధదినముతో నారంభించి పరిశుద్ధదినముతో ముగియును గనుక యెనిమిదిదినముల పండుగు అనియు పిలువబడును. ప్రతి యేడవ సంవత్సరమున ఈ పండుగు సమయమునందు ధర్మశాస్త్రమును చదువవలెనను నియమము గలదు (ద్వితీ 31^{10,11}). ఈ పండుగు సమయమునందే ఆలయమును ప్రతిష్ఠించిరి (I రాజు 8^{55,56} II దిన 7⁸⁻¹⁰). నెహెమ్యా కాలమునందు ఈ పండుగు నాచరించిరి (నెహె 8). తరువాత దేవాలయము యెదుట నీళ్లుచల్లుట, దీపములతో నలంకరించుట మొదలగు వాడుకలను యూదులు చేర్చిరి. క్రీ.పూ. పండుగకు యెరూషలేమునకువెళ్లి అచ్చట ఈ వాడుకలకు సంబంధముగా బోధించినట్లు కనబడును (యోహా 7³⁷⁻³⁹ 8¹²).

పై ను దాహరించిన మూడు పండుగలు నవంబరు మాసములో వచ్చేడివి.

2. ఇతిర పండుగలు:—పైనున్న మూడు మాత్రమేగాక యూదులచరించిన యితర పండుగలకును బైబిలునందు సూచనలున్నవి.

(1) పూరీము పండుగు:—ఇది మార్చి మాస మందు వచ్చును. నేటివఱకు యూదులు దాని నాచరించుచున్నారు. ఎన్నేరు కాలమునందు యూదులకు కలిగిన విమోచనకు జ్ఞాపకార్థముగా నాచరింతురు (ఎన్టీ 9²⁰⁻³⁹). బైబిలునందీ పండుగకు సూచనలేవియును లేవుగాని యోహా 5¹లో నున్న పండుగు ఇదేనని కొందఱి యభిప్రాయము.

(2) ఆలయప్రతిష్ఠ పండుగు (యోహా 10²²). క్రీ॥ ము॥ 165 సం॥ నందు మక్కబీయుల కాలములో నారంభమైన పండుగు. మూడు సం॥ లకుఁ బూర్వము అంతియోకస్ ఎపిఫనీసు అను పీరియడేశపురాజు ఆలయమును అవనిత్రహణము చేసెను. దానిని మఱల శుద్ధిచేసిన పిమ్మట, పండుగు నొకదాని నేర్పఱచి, ఎనిమిది దినములవఱకు నాచరించిరి (I మక్క 1⁴¹⁻⁶⁴ II మక్క 6^{10,11} I మక్క 4⁵²⁻⁵⁸). ఆ పండుగు సమయమున కీర్త 30 పాడిరి.

(3) యజ్ఞములకొఱకైన కట్టెల సర్పించిన పండుగు. ఇది నెవ్రెంబరుమాసములో వచ్చెను. యోహా 5¹ నందున్నదీపండుగు యని మఱికొందఱి యభిప్రాయము. పై (1) కన్న ఈ యభిప్రాయము క్రీస్తుచరిత్రకు బాగుగా సరిపడును కావున ఇది సరియైన యూహకావచ్చును.

3. ఈ పండుగలుగాక, ఏఁటేట ఉపవాస దినములుకూడ యూదు లాచరించిరి. ఆవెవ్వి యనగా:—

(1) యెరూషలేము నెబుకర్నెజరుచే తగలఁ బెట్టఁబడినదినము. ఇది 5 వ మాసము 7 వ దినమున వచ్చెను (II రాజు 25^{18,19}). చెఱ కాలమునందు దీనిని ఉపవాసదినముగా నాచరించిరి (జెక 7²³).

(2) యూదుల గొవర్సరగు గెదల్యా హతుఁడైన దినము (యర్తీ 41^{1,2} II రాజు 25¹).

దీనిని ఏడవనెలలో ఉపవాసదినముగా నాచరించిరి (జెక 7²³). రోమీయులు యెరూషలేమును నాశనముచేసినపిమ్మట యిట్టి ఉపవాస దినముల సంఖ్య యధికమాయెను.

4. మక్కబీయుల కాలమునందు ఆరంభమయిన పండుగలు కొన్నిగలవు. బైబిలునందు వాటినిగూర్చిన సూచనలు లేకున్నను ఈ దినవరెంటిని గుర్తించుట యుక్తము:—

(1) సీకానోరుదినము మక్కబీయులలో యూదాయనవాడు క్రీ॥ ము॥ 160 సం॥ నందు సీకానోరుమీఁద పొందిన జయమునకు జ్ఞాపకార్థముగా నీదినము నాచరించిరి (I మక్క 7⁴⁹). ఇది మార్చిమాసములో వచ్చెను.

(2) పట్టణమును తిరిగి పట్టుకొనుటను గూర్చిన పండుగు. క్రీ॥ ము॥ 141 సం॥ నందు మక్కబీయులు పట్టణమును తిరిగి జయించుటకు జ్ఞాపకార్థముగా దీని నాచరించిరి (I మక్క 13⁵⁰⁻⁵⁹). ఇది మేమాసమునందు వచ్చెను.

5. సంతోషకరములగు ఇతరకాలములు కోతకాలము ఇట్టివాటిలో నొకటి (యెష 9³). గొట్టెలబొచ్చు కత్తిరించెడికాలమకూడ అట్టిదే (I సమూ 25⁴ II సమూ 13⁴³) గాని ఏటిని పైవాటితోఁ జేర్చలేదు.

IV. ఏఁటేటవచ్చు పండుగలుగాక, ఏడవ సంవత్సరమును, ఏడేళ్లు అయినపిదపవచ్చు 50 వ సంవత్సరమును పండుగులుగా నాచరించిరి. ఏడవ సంవత్సరమునందు భూమికి విశ్రాంతిని కలిగించిరి. బానిసలను విడిపించిరి. అప్పులను తీమించిరి. ఇట్టి మంచి నియమము లుండెను (గర్గ 21¹⁻¹¹ ద్వితీ 15¹² లేవీ 25³⁹⁻⁴¹ యర్తీ 34¹³⁻²⁰). 50 వ సంవత్సరము మఱీ గొప్ప పండుగు (లేవీ 25⁸⁻⁹). అదే జూబిలీ సంవత్సరము. దానిని సునాద మని తెనిగించిరి. ఏడవ సంవత్సరమున చేయవలసినవిగాక, అప్పుల క్రింద భుక్తమైపోయిన ప్రతికుటుంబపు స్వాస్థ్యమును విడిపింపవలెను. ఈ సంవత్సరమున దేశనివాసుల కందఱికి విడుదలను ప్రకటింపవలసి యున్నది (25¹⁰). రాబోవు మెస్సీయావలన కలుగు సౌఖ్యములను వివరించునప్పుడు, ఈ హితవత్సరములోని హక్కుల ననుసరించి ప్రవక్తలు వాటిని వివరించిరి (యెష 61² లూ 4^{18,19}).

పండ్లెండు, పన్నెండు సంఖ్య II 11 చూ॥

పండ్లు ఫలములు చూ॥

పంది (Swine, Boar), అపవిత్రమైన జంతువు. దానిమాంసము నిషిద్ధమని ధర్మశాస్త్ర నియమమై యున్నది (లేపి 11⁷ ద్వితీ 14⁸). అది యేవ్రాముగా నెంచబడెను (యెష 65⁴). పంది అపవిత్రతకును మూఱ్ఱమునకు నూచనయై యున్నది (సామె 11³² మ 7⁶ II కేతు 2²²). పందులను మేపువృత్తి యన్నిటిలో కడునీచము (లూ 15¹⁵) గాని ధర్మశాస్త్రమును నిరాకరించిన యూదులు తమ విందులలో దాని తినుచు వచ్చిరి (యెష 65⁴ 66¹⁷). మక్కబీయులకాలమునందు సిరియకురాజైన అంతియోకస్ ఎపిఫనీసు యూదులచే బలవంతముగా పందిమాంసము తినిపించెను

పందులతిను పొట్టు

(I మక్క 147-50 II మక్క 618-21 71-7). నిష్ఠ పరులగు యూదులు ఆ యాజ్ఞ నెంతగా లక్ష్యము చేసినను యూదులలో కొందఱామాంసమును తినుచు పండులను పెంచుచువచ్చిరి. అందుచేత ప్రధానయాజకుడగు హక్కేనసు (Hyrcanus) ఎవరును పందులను పెంచకూడదని గట్టిగా నాజ్ఞాపించవలసి వచ్చెను. అయినను అన్యజను లమితముగా నుండిన దేశపాలిప్రాంతములలో, క్రీస్తు కాలమునందే పందుల పెద్దమంద యొకటి

యున్నట్లు మ 8³⁰ మా 511-14 లూ 8³² వలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. నేటివఱకు యూదులును మహమ్మదీయులును పందిమాంసము కేవలమైనదిగా నెంచి వాటిని పెంచరు. క్రీ 80¹³ నందు చెప్పబడిన పంది వేత్తైనవదముగాక అడవి పండ్లయై యున్నట్లు సంబంధమువలననే తెలిసికొనవచ్చును.

పందికొమ్మలు మృగములు 38 చూ॥

పండ్లము మానములు కొలతలు II చూ॥

పందెము (Race, Games). దేహపరిశ్రమ నిమిత్తమును కాలక్షేపముకొఱకును ఆయా జనులు సాధారణముగా పట్టుకొను పందెములు యూదులలో నున్నట్లు నూచనలలేవు. I సమా 17¹⁰ లో నున్నరీతిని ఫిలిష్తీయుఁడు పోట్లాడెదనని పందెమువేసినందున ఇశ్రాయేలీయులును పందెమునకు దిగవలసివచ్చెను. ఆ పందెము తత్కాలముకొఱకైనదేగాని అలవాటు ననుసరించి నది కాదు. II సమా 213-16 లో పడుచువారు మల్లకేష్టలు చేసిరి అని యున్నది. అదియొక విధమైన కుస్తీ యనుకొనఁదగును. అయితే అనేకపర్యాయములు జరిగినట్లు అట్టి కుస్తీలు తరువాత గొప్ప ముద్దములకు కారణములయ్యెను. న్యాయ 14¹²⁻¹⁴ లో విష్ణుడుకథలువేసి వాటిని విప్పినవారికి బహుమానము లిచ్చినట్లున్నది. ఇదియును ఒకవిధమైన పందెమే. ఇవితిప్ప యూదులలో పందెములుండిన నూచనలు లేవు.

పందెములువేయుట గ్రీకువారికి గొప్ప అలవాటు. వారు తమరాజ్యములోని నాలుగుస్థలములయందు గొప్ప పందెములు వేయుచువచ్చిరి. అట్టిపందెములు జరిగినసమయమందు అందఱును ఆ స్థలములలో కూడుకొనిరి. వాటన్నిటిలో కొరింథు పట్టణమున జరిగిన పందెములు ముఖ్యములై యుండెను. అవి క్రీ॥ ము॥ 776 సం॥ ము మొదలు నాలుగేండ్ల కొకసారి జరిగెను. దానిని బట్టియే గ్రీకువారు తమశకములను లెక్కించిరి.

అంతియొకయ రాజ్యముమీఁద ప్రభుత్వము చేసిన గ్రీకువారు పల్లెనీచును ఏలుచుండఁగా వారి పక్షముననుండిన ప్రధానయాజకుడగు యాసోసు యెరూషలేములోనే యిట్టి పందెములను స్థాపింపఁ బూనుకొనెను (II మక్క 4⁹⁻¹⁷). యూదులు

తను పూర్వీకుల యాచారములయందు అభిమాన పడి యీ పం దెములను గ్రీకువాడుక లన్నింటిని మఱీ గట్టిగా ఖండించుచు వచ్చిరి. అయినను

మహా హేరోదు గ్రీకు నాటకములను పం దెము లను వేయించుటకు యెరూషలేములో నొక వేడుకకాలను కట్టించుకొనెను (పురా 15.8.1).

పం దెములు

గ్రీకువారి పం దెములలో చేరవలెనని కోరు వారు పదిమాసములవఱకు చాల కఠినమైన దేహ పరిశ్రమచేయునయెడల ఆ పం దెములకు రానియ్య రైరి. వారిట్లు ప్రయాసపడకపోయినయెడల నేమాత్రమును గెలువఁజాలకపోయిరి. ఇట్టి ప్రయాసమునుగూర్చి రోమా 9¹⁶ నూచింపఁబడి యున్నది. ఆ పం దెములలో గెల్చినవారికి ఆకు లతో నల్లిన కిరీటముతప్ప మఱీ బహుమానమైన దొరకకపోయినను అట్టివానిని గ్రీకువారందఱును ఘనపఱచినందున అందఱును అట్టి కీర్తిని కోరిరి. పం దెములలో చేరువారినిగూర్చిన దృష్టాంతమువలన పాలు కొరింథులలోని క్రైస్తవులను హెచ్చరించెను (I కొరి 9²⁴⁻²⁷). అదేరీతిగా తాను పం దెము లలో పరుగెత్తువానివలె తన క్రైస్తవపరుగులో ప్రయాసపడుచున్నానని మిగుల సూటియైన దృష్టాంతమును ఫిలిప్పీయులకు వ్రాసెను (ఫిలి 3¹²⁻¹⁶). క్రైస్తవనడత ఒక పరుగువంటిది అను దృష్టాంతముల నుపయోగించియున్నట్లు గల 2⁵ ఫిలి 2¹⁶ కార్య 20²⁴ లలో కనఁబడును. మఱియు తుదవఱకు తనపనిని నమకముగా చేసిన తరువాత నిత్యజీనకిరీటమును పొందుదునను నిరీక్ష యనుగూర్చి పాలు తిహాటికి వ్రాయఁగా పం దె ములకు సంబంధమైన యిట్టిపరుగును దృష్టాంత ముగా పెట్టి వ్రాసెను (II తిమా 4⁷).

కుస్తీనిగూర్చిన దృష్టాంతములనుకూడ పాలు కొన్నింటిని నాడెను. ఎఫె 6¹² లోనిది అట్టి

దృష్టాంతమే. 4²⁷ లోని చోటియ్యకుడి అను మాటలు ముష్టియొద్దము చేయునప్పుడు ఎదుటి వాఁడు దెబ్బకొట్టసండ్ కాచుకొనుటను గూర్చిన దని యనుకొందురు. కార్య 19³¹ లో ఆసియ దేశాధికారులు అనుచిరుదు నొందిన యుద్ధో గ్రస్తులు కలరు. వారి ధర్మములలో ఎఫెసులో జరిగిన పం దెములను జరుపుట యనునది ముఖ్య మైనది. I కొరి 15³² లో మనుష్యరీతిగా నేను ఎఫెసులో మృగములతో పోరాడితిని అను వాక్యము తత్కాలమున జెట్టిలు సింహములతో పోట్లాడుటను నూచించును.

అట్లు పం దెములువేయుటనుగూర్చిన దృష్టాంత మును హేబ్రీ గ్రంథకర్త 12^{1,2} లో నెఱెను. అందులో సాక్షులనఁబడినవారు పం దెములలో ప్రయాసపడువారిని ప్రోత్సహపఱచుచుండు వారు. గెలుచుటకు ఆటంకముగా నుండు భారములను విడిచిపెట్టి ఓపికతో ప్రయాస పడుచు ఇటునటు చూడక గురియొద్దనుండు క్రీస్తు మీఁద దృష్టియుంచి పరుగెత్తవలెను. అట్లు ప్రక 7⁹ లో జయించినభక్తులు ఖరూరపు మట్ట లను చేరవట్టుకొనిరి అనుమాటలు ఈ పం దెము లలో గెల్చినవారికియ్యఁబడు మట్టలను నూచించ వచ్చును.

పంపూలియ (Pamphylia). చిన్న ఆసియా దక్షిణభాగములోనున్న యొకపరగణా. అది మధ్యధరా సముద్రతీరమున నున్నది. దానికి

ఉత్తరమున పిసిదియ, తూర్పున కిలికియ, దక్షిణమున మధ్యధరా సముద్రములో నున్న పంపులియ సంయుక్త గ్రామము, పశ్చిమమున లుకియయు ఫ్యూగియలో నొకభాగమును సరిహద్దులుగా నున్నవి. పెంతెకొమ్మదినమున పంపులియ నుండి వచ్చిన యూదులుకూడ యెరూషలేములో నుండిరి (కార్య 2°). కావున పంపులియలో యూదులు కాపురముండిరను సంగతి తేటగా కనబడును. పాలు తన మొదటి మిషనేరీ ప్రయాణములో పంపులియలో నుండిన పెర్తే అత్తలయ అను పట్టణములను దర్శించెను (13¹³ 14^{22,25} 15³⁸). రోమాకు వెళ్లినపుడు దానికి సమీపముగా ఓడప్రయాణముకూడ చేసెను (27¹).

పక్షవాయువు రోగములు చికిత్సలు II 6 (2) చూ॥

పక్షిరాజు పక్షులు 27 చూ॥

పక్షులు (Birds). పరిశీలననందు 348 విధములగు పక్షికాతులు గలవని యాదేశమును చక్కగా పరిశీలించిన యొక పండితుడు లెక్కించెను. అక్కడ శీతలప్రదేశపు పక్షులెక్కువగా నుండినను, ఉష్ణప్రదేశపు పక్షులును కనబడును. లెక్కలుగలవాటిని పక్షులుగ నెంచుటచే గబ్బిలమును పక్షికాతీయందు జేర్చిరి (ద్వితీ 14¹⁷ లేవీ 11¹⁶). పక్షికాతీ స్పష్టలో నొక ప్రత్యేకమును జీవరాశియై యున్నది (అది 12¹). పవిత్ర పవిత్ర పక్షుల భేదమునుగూర్చి ధర్మశాస్త్రము నందుదాహరింపబడెను (లేవీ 11¹³⁻¹⁶ ద్వితీ 41¹²⁻¹⁷). పవిత్రమైనవి యూదుల కాహార మయ్యెను (యెష 10¹⁴ లూ 11¹³). కాపురములను గువ్వలనుగాక యితరములగువాటిని యజ్ఞములుగా నర్పించియుండలేదు (లేవీ 1¹⁴). ఆయా ప్రదేశములకు వెళ్లవలసిన కాలమును గురించి పక్షులు ఎగురుచుండునను సంగతిని ప్రవక్త తన బోధకు దృష్టాంతముగా వాడెను (యిర్మీ 8^{7,8}). పక్షులు తమ పిల్లలను కాపాడుట, జేవుడు తన ప్రజలను కాపాడుటకు తగిన దృష్టాంతముగా నున్నది (ద్వితీ 32¹¹ యెష 31⁵ మ 23³⁷). దిక్కుమాలినవారికి పక్షులవంటివారను దృష్టాంతము వాడిరి (సాసె 27⁸ యెష 16⁸). ఇంత స్వల్ప

మైన జీవులకు సహా ఆహారము దొరుకుట, జేవుని యందు మనకుండవలసిన సమీకను కనబఱచుచున్నది (మ 6²⁶ 10²⁹⁻³¹). క్రూరపక్షులు విందుకు పిలువబడుట గొప్ప వాత్సల్యము నూచించు దృష్టాంతముగా నున్నది (యెష 39^{17,18} ప్రక 19^{17,18}). జనములను నాశనముచేయుటకు వచ్చిన కోరిఖును క్రూరపక్షిలో సరిపోల్చిరి (యెష 46¹¹). జేవుడు తన ప్రజలను శిక్షించుటకు రప్పించిన అన్యాయకూడ క్రూరపక్షు లనబడిరి. బైబిలునందుదాహరింపబడిన ఆయా పక్షులపేరు లకు సరియైన తెలుగుపదములు వాడినట్లు కొన్ని నూచనలున్నవి.

1. ఉవ్రపక్షి క్రింద 25 చూ॥

2. ఓవెకరుకు (Crane = యిర్మీ 8⁷). ఇది ఓడకొంగ. కోతకాలమునందే వచ్చుటకు వీటికి బాగుగాఁ దెలియును.

3. కపిరిగాడు (Night hawk = లేవీ 11¹³⁻¹⁶ ద్వితీ 14¹²⁻¹⁷). మూలభాషలోని పద మేపక్షిని నూచించునో రూఢిగాఁ దెలియదు. అదియొక విధముగు గూబయని సాధారణముగా ననుకొందురు.

4. కాకి, కాకోలము (Crow, Raven; లేవీ 11¹³⁻¹⁶ ద్వితీ 14¹²⁻¹⁷). పరిశీలననందు 8

కాకి

రకముల కాకులు గలవు. ఇవి సర్వలోకమున నున్నవి. వీటి పేరు ఆపవిత్రపక్షుల జాబితాలోఁ గాక మఱిచ్చటను బైబిలునందు కనబడదు.

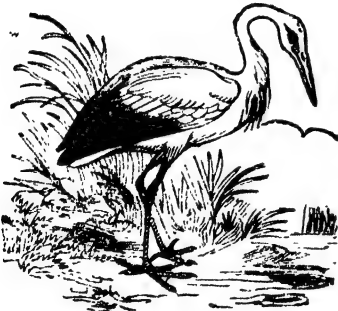
5. కుకుదుగువ్వ (Hoopoe = లేపి 11¹³).
దీనిని (ద్వితీ 14¹²⁻¹⁷) నందు కొంగ యని తర్జుమా

కుకుదుగువ్వ

లేపి 9. మోషే ధర్మశాస్త్రమునందది ఆపవిత్రమైన పక్షులలోనుండినను ఇప్పుడు పరెస్తీసులోనివారు దానిని తిందురు.

6. కొంగ (Crane). పరెస్తీసునందలి కొంగలు పలువిధములు. లేపి 11¹⁶ నందును

కొంగ (గలిలయ)

ద్వితీ 14¹⁷ నందును రెండు విధములగు పక్షుల పేర్లను కొంగ యని తెనిగించినట్లున్నది గాని, ద్వితీ 14¹²⁻¹⁷ లో అసలుభాషలోకన్న యెక్కువ మాటలుండుటచే, దేనికేపదమును తెనిగించిరో నిశ్చయింప వీలుపడదు. (ఓదెకరుకు, చీకుబాతు, సారసపక్షి, కుకుదుగువ్వ చూ॥).

7. కోగిలె (Cuckoo, Sea-mew = లేపి 11¹⁶ ద్వితీ 14¹⁵). దీని యసలు పదముయొక్క

కొంగ (విగుప్తు)

సరియైన అర్థము తెలియదు. దానిని కోవెలవంటి పక్షియైయున్నట్లు తెనిగించినను, అది సరికాదని కొందరి యభిప్రాయము. అదియొక విధమైన కొంగ కావచ్చును.

8. కోడి (Hen, Cock). పాత నిబంధనలో కోడి యను పదము రేకుండుటచే పరెస్తీసు నందు కోళ్లులేనవి యనుకొనుచుండిరి. గాని యది రూఢికాదు మ 23⁷ లూ 13³⁴ లోనున్న యసలు పదము కోడినిమాత్రముగాక పక్షి సంబంధించిన దేనినైనను నూచింపవచ్చును.

9. కోరమీను (Osprey = లేపి 11¹³⁻³⁶ ద్వితీ 14¹²⁻¹⁷). దీని యసలుమాట యే పక్షిని నూచించునో అది రూఢికాగఁ జెలియదు. అది కొంగగాని మటియొక పక్షిరాజుగాని కావచ్చును.

10. కొజుపిట్ట (Partridge = I సమూ 23³⁰ యిర్మీ 17¹¹). పరెస్తీసులోని కొజుపిట్టలలో రెండు జాతులున్నవి. సమూయేలు గ్రంథము నందలి తరుమఁబడుచున్నవానిని నూచించును. ఈ పక్షి, యితర పక్షుల గ్రుడ్లను పొదుగునట్లు యిర్మీయా గ్రంథమునందు నూచనలున్నవి. అది వృథా ప్రయాసను దృష్టాంతపఱచును.

11. స్తూరపక్షి (Bird of prey = యెష 46¹¹ యిర్ 12⁹ యెహె 39⁴). మాంసము తిను

కాకాపిట్ట

పక్షులన్నిటి నిది నూచించునుగాని ఫలాని పక్షి యన వీలులేదు.

12. గద్ద (Kite, Vulture). అసలుభాషలో నీపక్షిని నూచించెడి మాటలు మూడు గలవు. వాటిని లేపి 11¹³⁻¹⁶ లోను ద్వితీ 14¹⁹⁻¹⁷ లోను పిల్లిగద్ద, తెల్లగద్ద, గద్ద అని తర్జుమాజేసిరి.

గద్ద

వాటిలో నొక పదమును యోబు 28¹⁷ నందు డేగ యని తెనిగించిరి. ఈ యసలుపదము లన్నియు గద్దను నూచించునుగాని యేజాతి గద్ద యేపదముచే నూచింపబడెనో దాని నిశ్చయింప వీలుకాదు. మ 24²⁸ లూ 17³⁷ నందున్నది గద్దలకుగూర్చిన సామెతగా నెంచవలెను. ప్రక 4⁷ 12¹⁴ లోనున్న ఆదే యసలుమాటను పక్షి రాజు అని తర్జుమాచేసిరి.

13. గబ్బిలము (Bat). ఇది పక్షిగాక పోయినను రెక్కలుండుటచేత అపవిత్రమైన పక్షులతోఁ జేర్చబడెను (లేపి 11¹³⁻¹⁶ ద్వితీ 14¹⁹⁻¹⁷). గబ్బిలములు నిర్ధానవ్యమైన చొట్ల యంగుండుటచే విగ్రహములను గబ్బిలములకు పారవేయుట యనునది విగ్రహశాశమును దెలిపెడి దృష్టాంతముగా నున్నది (యెష 2²⁰).

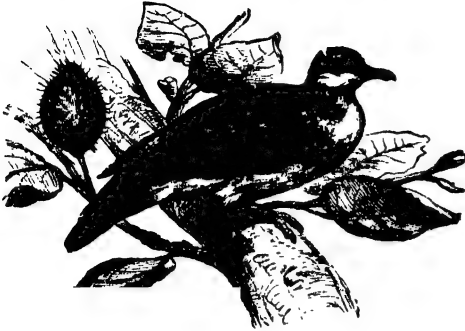
14. గుడ్లగూబ (Owl). అసలునందీ పక్షికి మూడుపదము లున్నవి. అవి ఆయా విధములగు గుడ్లగూబలను నూచించును. లేపి 11¹³⁻¹⁶ ద్వితీ 14¹¹⁻²⁰ యెష 34¹¹ లో గుడ్లగూబ అని తెనిగించినది పెద్దదైయున్నది. యెష 34¹⁵ లో మజ్జియొక మాటను చిల్లగూబ అని తర్జుమాజేసిరి. ఇది చిన్నగుడ్లగూబ కావచ్చునుగాని దాని అసలు మాటయొక్క అర్థము సరిగా తెలియదు. లేపి 11¹³⁻¹⁶ ద్వితీ 14¹⁹⁻²⁰ కీర్త 102⁶ నందు పగిడి కంటె అని తర్జుమాజేసిన దాని యసలుపదమును చిన్నజాతి గుడ్లగూబను నూచించుననుకొందురు. పల్లెస్తీసులో అన్నివిధములగు గుడ్లగూబలు విస్తారముగా నున్నవి.

గువ్వ (పల్లెస్తీసు)

15. గువ్వ, తెల్లగువ్వ, పావురము (Dove). పల్లెస్తీసునందిని మందలు మందలగ నున్నవి. అసలుభాషయందు వీటికి రెండు పదములు వాడిరి. ఒకదానిని తెల్లలిగువ్వ యని (అది 15⁹ యిర్ 8⁷) తెనిగించిరి. యోనా అను రెండవ పదమును పావురమని అది 8⁶ పర 5⁶ నందు తర్జుమాచేసినను 1¹⁸ 4¹ 5¹⁸ యెష 59¹¹ యెహె 7¹⁶ నందు గువ్వయని తెనిగించిరి.

సాగడైన పిల్లకు దాని నలంకార నామముగా వాడిరి కేటివజ్రకు పల్లెనీనునది పదము నల్లే వాడుచున్నారు. యెష 59¹¹ యెష 71⁶ నంది పిల్లగ్వనిని రోచినవ్వనికి పోల్చిరి. క్రొత్త నిబంధన

గువ్వ

యందున్న యొక సాధారణ గ్రీకుపదమును సాపురమని తర్జుమాజేసిరి. అది నిష్కాపట్య మనకును, శాంతమునకును సూచనయై యున్నది (మ 10¹⁶). అందులన నది పరిశుద్ధాత్ముల సూచనగా నున్నది (31⁶ మొ॥). యూదులు పక్షిజాతిలో గువ్వలను మాత్రము యజ్ఞములకు వాడిరి (లేవీ 5⁷ 12⁶ లూ 22²⁻²⁴). లూ 22²⁻²⁴ నందు గువ్వయని తర్జుమాచేయుబడినది గ్రీకు నందు వేలు పదముగా నున్నది.

16. గూడబాతు (Pelican). లేవీ 11¹⁸ ద్వితీ 14¹⁷ నం దిది అపవిత్రమైన పక్షుల జాతి తాలో నున్నది. యెష 34¹¹ శెఫ 21⁶ నం దిది పాడైన స్థలములయందుండు పక్షులలో నొకటి.

గూడబాతు

క్రీ 102⁶ లో అడవిలోని గూడబాతు అను పేరు కలదు. అచ్చట అలంకారముగా నీ పద

మును వాడినను, ఇది చేపలను పట్టుకొని తిని బ్రతుకను కావున నీరున్న స్థలములలో మాత్ర ముండునని తెలియుచున్నది పల్లెనీనునందు కీటిలో రెండుజాతులున్నవి.

17. చిత్తగూబ పైన 14 చూ॥

18. చీనుబాతు (Stork). దీని యసలు పదమునకు భక్తిగలపక్షి యని శబ్దార్థము. తన పిల్లలను చక్కగా చూచుకొనుటచే దీనికిపేరు కలిగినదని యుచుండురు. ద్వితీ 14¹⁴⁻¹⁷ లో దానిని చీకుబాతు అని తెనిగించినను, ఆ వాక్య మునకు సంధించిన లేవీ 11¹³⁻¹⁶ నందు దానిని కోంగ యని తర్జుమా జేసిరి. కీర్ 104¹⁷ నందును అచేరితిగా తర్జుమా జేసిరిగాని యిర్మీ 5⁷ జెక 5⁹ నందు దానిని సంకుబుడికోంగ యనిరి. పల్లె నీనునంది పక్షులయెడములు గలవు. అది వసంత కాలమునవచ్చి (యర్మీ 5⁷) పెరులను పొడుజేయు పురుగులను నాశముజేయును. ఈ పక్షి యపవిత్ర మైనదను కారణముచేతకాదుగాని ఈ జాతివలన కలుగుమేలు నెమిత్త మిది నిషిద్ధజాతిలో జేర్చబడెను.

19. మువ్వపిట్ట (Lilith). దీని యసలు పదము యెష 34¹⁴ నందుమాత్ర మున్నది. ఎవోము నాశనము చేయబడినపిచ్చట, అచ్చట నివసించెడి పక్షులలో నొకటి. పాత్ర నిబంధనకాలమునకు

మువ్వపిట్ట

పిచ్చట వ్రాయబడిన పురాణములలో దీని యసలు పదమును ఒకవిధమగు దయ్యముగా నెంచినట్లు చాల సూచనలు గలవు. ఆ దయ్యము ముఖ్య ముగా పసిపిల్లలకు హానిచేయునని యభిప్రాయ పడిరి.

20. చెలువు కాకి (Cormorant = లేపి 11¹⁷ ద్వితీ 14¹⁷). దీనిని నీటికాకి యనవచ్చును. పల్లెనీనునందు వీటిలో రెండు జాతులున్నవి. అపవిత్ర పక్షిజాతి జాబితాలో దీని చేరువచ్చును.

21. డేగ (Hawk). అపవిత్రమగు పక్షులలో నొకటి (లేపి 11¹⁶ ద్వితీ 14²⁵). పల్లెనీను నందీ పక్షిజాతులు 18 గలవు. యోబు 39²⁶ నందు, అవి యొకస్థలమున స్థావరముగా నుండక తిరుగుచుండునని నూచనగలదు. యోబు 28⁷ నందు డేగ యని తెనిగించినపదము డేగగాక గద్దలలో నొకజాతీయే యున్నది (వై 12 చూ॥).

22. రుంబోట్ల (Bittern). యెష 14²³ 34¹¹ జెఫ 21^{3,14} నందు ఈ పక్షులు పాడైన స్థలములలో నివసించునని యున్నదిగాన అవి నాశమునకు గురులుగా నున్నవి. గాని దీని యులంపదము ఏడుపుదని సూచించునని కొందఱి యభిప్రాయము.

23. తెల్లగడ్డ పైన 12 చూ॥

24. తెల్లబండు, సల్లబోరువ (Vulture). పల్లెనీనునందు దివి విశేషముగ నున్నది. ఇవి అపవిత్ర పక్షులు (ద్వితీ 14¹⁷). లేపి 11¹⁸ నందున్న ఈ పదమునే సల్లబోరువ అని తెనిగించిరి. ఇది గూడజాతు జాతిలో చేరినది.

25. నిప్పుకోడి (Ostrich). ఈ పక్షిని సూచించు హెబ్రీభాషాపదములు డైబిలునందు మూడు గలవు. లేపి 11¹⁶ ద్వితీ 14¹⁵ నందని నిషేధమైనదిగా కనబడుచున్నది. యోబు 30²⁹ యెష 13⁹¹ 34¹³ యెష 50³⁹ లో అవి యడవులలో నివసించుటచే, అవి నివసించు స్థలములు పాడుపడినస్థలములను సూచించును. దానికూత గొప్ప రోదనిస్థానికి నూచనయై యున్నది (మీకా 1⁸). పాడుపడిన స్థలములను దేవుడు మఱల బాగుజేయఁగా, తమకు మేలు కలిగెనని దేవుని ఘనఘటనవాటిలో నిప్పుకోళ్లు నున్నట్లు అలుకారీతిగా యెష 43²⁰ నందున్నది. పైన చెప్పబడిన వాక్యములలోని పదములు ఒక్కటే హెబ్రీపదముయొక్క భాషాంతరమైయున్నవి. దీనికి సంబంధించిన మతీయొకటి విలా 4³ నందు ఉష్ట్రపక్షి యని తెనిగించబడెను. యెరూషలేము పట్టణము తన నివాసుల నాదరింపలేకపోవు

టచే, అది తన పిల్లలయెడల నిర్దయురాలుగా నున్న ఉష్ట్రపక్షికి సమానముగా నున్నదని అలం

నిప్పుకోడి

కార రీతిగా నచ్చట చెప్పబడెను. యోబు 39¹³ నందున్న పదము దేవుని సృష్టి మహాస్థితిములను నొక్కి జెప్పటలో నుదాహరించిన జంతు జాలములో నొకటిగా నున్నది. ప్రస్తుతమున పల్లెనీనులో నీ పక్షులు లేకున్నను, దానికి ఆస్నేయదిక్కున నున్న యెడారులలో నెక్కువగా నున్నవి.

26. నెమలిపిట్ట (Peacock). ఇది పల్లెనీనులోని పక్షికారు. సాలామెను దీనిని దూర

నెమలి

దేశమునంది తెప్పించెను (I రాజు 10²² II దిన 9¹¹). దీని హిందూపదమగు తూకియం అనునది

యదే యర్థమిచ్చు అరవపదమునకు సంబంధముగా నుండుటచే వీటిని దక్షిణ యిండియా నుండి తెప్పించి యుండవచ్చునని కనబడుచున్నది.

27. పక్షిరాజు (Eagle.) పల్లెటూరునందీ జాతిలో నెనిమిదిరకము లున్నవట. దీని యసలు

పక్షిరాజు

పదము పక్షిరాజునుగాని, పెద్దగడ్డను గాని నూచించును, క్రొత్త నిబంధనలోని మాట ఆ రెండు విధములుగా తర్జుమా జేసిరి (పైన 12 చూ॥). ద్వితీ 28⁴⁹ యిర్మీ 49¹⁴ నందు గడ్డ యనియు, మికా 1¹⁶ నందు అన్నిటికన్న పెద్దగడ్డను బోరువగడ్డ యనియు తెనిగించిరి. మికా లోని ఈ వాక్యమునందది బోడిగా నున్నదని తేటగా చెప్పటచే అది సరిగా నున్నదనుటకే సందేహముచలేదు. లేవీ 11¹³ ద్వితీ 14¹² లో దీనిని యపవిత్ర పక్షిగా నెంచిరి. దేవుడు తన పిల్లలను కాపాడువిధమును చూపుటకు దృష్టాంతముగా వాడిరి (ద్వితీ 32¹¹). దేవుని సృష్టి యందలి గొప్ప జీవులలో నొకటి యని యోబు 39²⁷⁻³⁰ నందు నూచింపబడెను. యెష 40³¹ హబ 1⁸ లో అది యతివేగముగా నెగురునని యున్నది.

28. పగిడికంటె పైన 6, 14 చూ॥

29. పావురము పైన 15 చూ॥

30. పిచ్చుక (Sparrow = కీర్త 84⁴ 102⁷ సామె 28³). పిచ్చుకలు అనుమాటయొక్క అసలు హెబ్రీపదమును సాధారణముగా పక్షి యని తెనిగించిరి (అది 7¹⁴ 15¹⁰ ద్వితీ 4¹⁷ మొ॥). ఆ యసలుపదమునకు రెండ్రములు

కలవు. క్రొత్త నిబంధనలోని గ్రీకుపదము సరిగా పిచ్చుకలనే నూచించును (మ 10⁹ లూ 12⁷). ఇవి దిక్కుచూచివియును, స్వే

పిచ్చుక

ధరలకే దొరుకునవియునై యున్నవి. వీటిని నేటివఱకు ఆహారముగా వాడెదరు. లూ 12^{8,7} నందున్నట్లు, వాటిని ప్రస్తుతమును అంత చౌకగా అమ్ముచున్నారు.

31. పిల్లిగడ్డ పైన 12 చూ॥

32. పురిటిపిట్టలు, పూరేడులు (Quails = నిర్గ 16¹³ సంఖ్యా 11^{31,32} కీర్త 105⁴⁰). ఇవి పల్లెటూరుదేశమునకు ఆఫ్రికానుండి మార్చి మాసమున గుంపులుగుంపులుగ వచ్చు పక్షులు. అవి చాల మారము ఎగురుటవలన

పూరేడుపిట్ట

కలిగిన ఆయాసముతో నుండునప్పుడు వానిని సులభముగా పట్టుకొనవచ్చును. దేవుడు అరణ్యమునం దిక్రాయేలీయుల కిట్టి పక్షుల మాంసమునిచ్చెను. దీని అసలుపదము మిగుల బలిసినదను అర్థమిచ్చును. ఇవి బాగుగా క్రొవ్విిన పక్షులు గాని వాటి నెక్కువగా తిన్నందున వెగటు త్వరలోనే కలుగును (సంఖ్యా 11^{31,32}).

33. పెద్దకోరువ, జోరువగద్ద పైన 27 చూ॥

34. మైగిడికంటె, పైన 6, 14 చూ॥

35. ముగలకత్తిపిట్ట Swallow, Crane = యెష 38¹⁴ యిక్ 87). దీని యసలుపదము బహు వేగముగా నెగురు పక్షిని నూచించును. యెష యాలో దీని కూత దుఃఖమునకు గుఱుతుగాను యిక్యాలో, తమ కాలమునెఱుంగని ప్రజల తెలివితక్కువకు గద్దించుగా నున్నది.

36. వానకోవెల (Swallow, Cuckoo). దీనిని వానకోవెల యని తెనిగించినను, అదియొక విధమైన పిచ్చుక యని తలంచెదరు. అది ఆలయమునందు గూడుకట్టుకొనును (క్రీ 84³). క్రింద యొక్కడను వ్రాలింపడనే చాల కాలము ఎగులును (సామె 26⁴). ఇది పిచ్చుకలకు నూటిగా సరిపడును.

వానకోవెల

37. సంకుబుడి కొంగ పైన 18 చూ॥

38. సారసపక్షి (Heron = ద్విత్ 14¹⁷). ఇదియొక విధమగు కొంగ. (పైన 6 చూ॥)

39. హంస (Swan, Horned owl = లేపి 11¹⁸ ద్విత్ 14¹⁸). పల్లెనీనులో హంస కనబడుట బహు యరుదు, గాన యిది యా అసలుపదముకు సరియైన అర్థమే కాదో యని సంజహస్సిన ముగా నున్నది. సరియైన తర్జునామైనపక్షమున దీని నిషిద్ధముగ నెంచినది యపవిత్ర పక్షియని గాక, దీని జాతిని కాపాడుటకని తోచు చున్నది.

పగ ద్వేషము చూ॥

పగడము రత్నములు 7 చూ॥

పగతీర్పుకొనుట (Avenging). ఇతరుల వలన దూషణపాలై కష్టముల నొకఁడు భరింప వలసివచ్చిన పక్షమున అట్టి విషయములలో సహింపవలెననుట జైబిలు బోధయ్యెనున్నది (లేపి 19¹⁸ రోమా 12¹⁹). అట్టి విషయములో వారు పగతీర్పుకొనక తమ సంగతి యాత్మను దేవుని కప్పగించుకొనుట ధర్మమైయున్నది (ద్విత్ 32⁴³ II సమూ 22⁴⁸ లూ 8^{2-7,8} ప్రక 6¹⁰ 19²). తన మట్టుకు తాను పొందవలసినవాటి విషయ మిట్లు చేయవలసియున్నను, నేరస్థులను శిక్షింపకుండిన పక్షమున దేశమునకును సంఘమునకును కీడు కలుగజేయున్నప్పుడు శిక్ష విధింపవలెనను బోధయ్యెగలదు (సంఖ్యా 31²). ఇట్టి శిక్షలు విధించుటకు దేశమునందు క్రమమైన యేర్పాటులు చేయక పూర్వము హత్య చేయఁబడినవాని దగ్గరి బంధువుఁడు హత్య చేసినవానిని శిక్షింపవలెనను ఏర్పాటు ఒకటి యుండుటచే అట్టివానికి పగ తీర్పువాఁడు అను పేరు కలిగెనుగాని, శిక్ష విధించుటకు తగిన కట్టుదిట్టములు కలిగిన దేశ ములలో మాత్రము ఆ విధముగా చేయుటకు వీలులేకపోయెను (నేరములు శిక్షలు III, ఆశ్రయ పురములు చూ॥)

పగలు కాలమానము III చూ॥

పగిడికంటి పక్షులు 6, 14 చూ॥

పగియేలు (Pagel = దేవునితో కలిసి కొనుట). ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యమందుండఁగా ఆషేరు గోత్రప్రధాని (సంఖ్యా 1¹³ 2²⁷ 7^{72,77} 10²⁶).

పచ్చ రత్నములు 8 చూ॥

పచ్చదాళు, పచ్చని రంగులు 5 చూ॥

పచ్చబొట్టు గురుతులు 4 చూ॥

పచ్చరాయి రత్నములు 8 చూ॥

పచ్చిపుండు రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

పటాలము, ప్లామము (Band). రోమన్ వారి నేనలోని పదవిభాగమునకు పెట్టిన పేరును కొత్త నిబంధనలో పటాలమని తెనిగించిరి (నేన

చూ॥). ఆ సేనయందు 600 మొదలు 1000 మంది సిపాయీలుండిరి. క్రొత్త నిబంధన కాలమునందటి పటాలమొకటి యేరూషలేమునందుండెను (మ 27²⁷ మా 15¹⁶ కార్య 21³¹). యోహా 19³⁻¹⁹ లోని రాణువవారిట్టి పటాల మైనట్లున్నది (ఇటలీ, డౌగుస్టు పటాలము చూ॥).

పట్టణపు అధికారులు (Politarchs). కార్యముల గ్రంథమునందు లూకా ఆయా పట్టణముల యధికారులకు వెవ్వేలు పేరుల సుపయోగించినట్లు చూడవచ్చును. థెస్సలోనిక పట్టణము లోనివారికి పట్టణపు అధికారులని యర్థమిచ్చు పరితార్కు (Politarch) లను పేరుగలదు (కార్య 17⁶). థెస్సలోనిక పట్టణపు రాతిశాసనముల యందు ఈ బిరుదు కనబడుటచే లూకా ఆ పట్టణములయందు వాడుకలోనుండిన బిరుదులను వాడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఈ పేరు రోమన్ అధికారులందరికీగాక ఈ యొక్క దేశపు అధికారులకు మాత్రమే వాడినట్లు మాసినినియలో కనబడిన 17 రాతి శాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది.

పట్టణపు దిగువ భాగము యేరూషలేము B IV 3 చూ॥

పట్టణము (City). హెబ్రీపట్టణములలో ననేకములు గ్రామములేగాని పట్టణములు కావని తెలిసికొనవచ్చును. సాధారణముగా ప్రాకారములు గలిగినవే పట్టణములైయుండెను (ఆది 4¹⁷ 18²⁶ 19²⁰ సంఖ్యా 13⁹ న్యాయా 20¹⁵ మొ॥). ప్రాకారములేని పట్టణములుకూడ వారికుండెను (ద్వితీ 3⁵). పట్టణములు దిబ్బలమీఁదగాని, ఊటలయొద్దగాని కట్టబడెను. రామా మిస్సా గెబా గిబియోను అను నిట్టి పేరులన్నియు ఎత్తైన స్థలములను సూచించును. ఏన్ గెడి, ఏన్ గన్నీను, బెయ్యెబా అను నిట్టి పేరులు ఊటలను లేక బావులను సూచించును. ప్రాకారములకు గొప్ప గవనులుండెను. గుమ్మములమీఁద గదులుకూడ కట్టిరి (II సమా 18³³). మఱియు గవనులయొద్ద కావలినుంచి (II రాజు 7¹⁰ సెహె 13⁹ II సమా 18³⁴ II రాజు 9¹⁷). వాటియొద్ద పంచాయతీలు కూడి సంగతులను విచారించిరి. సంతలుకూడ పెట్టిరి (ఆది 28¹⁰ దూతు 41¹¹ II సమా 15³

I రాజు 22¹⁰ II రాజు 7³ సెహె 8¹). పట్టణములలోని వీధులు సాధారణముగా ఇటుకైనవిగా నున్నను విశాలమైనవి కొన్ని గలవు (II సమా 15¹ I రాజు 1⁵ 20³⁴ యర్దీ 17¹⁵). వాటిలో సంతవీధులు కూడ కొన్నియుండెను (సెహె 3³¹ యర్దీ 37²¹). సాధారణముగా ఈ పట్టణములకు పెద్దలే యేలికలైయుండిరి. మఱియు నీ పెద్దలు మాత్రముకాక న్యాయాధిపతులు కూడ నున్నట్లు ద్వితీ 16¹⁸⁻²⁰ 19¹² మొ॥ వాక్యములవలనఁ దెలియును. యేమ్రాను పట్టణమునకు ఒక పట్టణపు అధికారి యుండెను (I రాజు 22²⁶). పెద్దల ప్రభుత్వము సాధారణమైనదై అనేక పట్టణములలో క్రొత్తి నిబంధన కాలమువఱకు నిలిచి యుండెను (పట్టణపు అధికారులు చూ॥).

పట్టాభిషేకము అభిషేకము చూ॥

పట్ట, జాబితా వంశావళి చూ॥

పట్టు (Silk). పట్టుగుడ్డలనుగూర్చిన సూచనలు బైబిలునందు యెహె 16¹⁰⁻¹³ ప్రక 18¹² లో లేవ్వు మఱేమియులేవు. పాత్ర నిబంధన కాలములో తూరువారును క్రొత్త నిబంధన కాలములో రోమీయులును ఈ వ్యాపారము చేసినట్లు ఆ వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. ఇది పల్లెసీనులోకి దిగుమతి యగునదే యనియు తెలియుచున్నదిగాన ఇది సుఖభోగములను సూచించును.

పడవ ఓడలు 5, 2 (d) చూ॥

పడి మానములు II, III చూ॥

పరకము ఆధరములు 12, యాజుకల వస్త్రములు II చూ॥

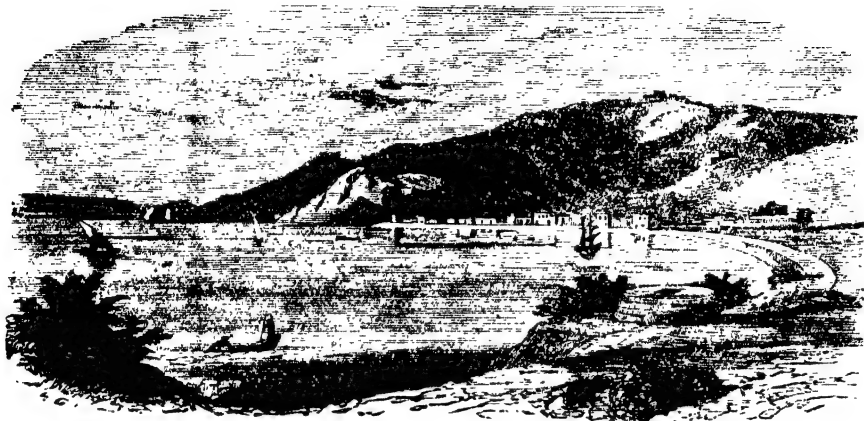
పతర (Patara). చిన్నాసియాకు నైగృతి దిక్కుననున్న లుకియ యను పరగణాలోని యొక రేవుపట్టణము. పౌలు చివరి పర్యాయము యేరూషలేమునకు వెళ్లునపు డిచట సిరియకుఁ బోవు ఓడనెక్కిన (కార్య 21¹). పూర్వమున అది నూన్యదేవరకు ఒకముఖ్య పూజాస్థానమై యుండెను. నేటివఱకు దాని పాడు శేషములున్నవి (పటము V, I 4).

పత్రాసు (Patmas). చిన్నాసియాకు నైగృతి దిక్కుననుండు నొక ద్వీపము. ఇది

ఈజిప్టు సముద్రములోని ద్వీపముల రాశిలో నొకటియై యున్నది. దాని కైవారము 15 మైళ్లు మాత్రమండెను. అది ప్రస్తుతమున చెట్లు చేమలులేని యొక గొడ్డుబోతు ప్రదేశమై

యున్నది. రోమీయులు పూర్వము ఖైదీల నచటికిఁ బంపిరి. క్రీ॥ శ॥ 946 సం॥ లో దొమిషియన్ అను రోమన్ చక్రవర్తి ప్రభుత్వకాల మందు వారు అపాస్తలుడైన యోహాను నచటికి

పత్తపట్టణము

ఖైదీగాఁ బంపిరి (ప్రక 1⁹). ఇచటనే యోహాను తన ప్రకటన గ్రంథమును రచించెను. ఆ ద్వీపములో దర్శనముల గుహ యను పేరుగల గుహను నేటివఱకు చూపుదురు (పటము V, H 4 చూ॥).

పత్తునీయులు పత్రోసు చూ॥

పత్రోబ (Patrobas). రోమా పట్టణ మందలి క్రైస్తవులలో నొకఁడు. రోమా పత్రికను వ్రాయుచు పాలు అతనికి తన విందనము లను పంపెను (రోమా 16¹⁴) గాని అతనిగూర్చి మఱేమియుఁ దెలియదు.

పత్రోసు (Pathros = దక్షిణము). ఐగుప్తు దేశపు దక్షిణభాగము (యెష 11¹¹ యిర్మీ 44^{1,15} యెషా 29¹⁴ 30¹⁴). ఐగుప్తులో మధ్యగర సముద్రమునకు దగ్గరనుండు ఉత్తరభాగము మిస్రాయిము అనబడెను. దానిని ఐగుప్తు అని తెలిగించిరి. పత్రోసు అను పేరును యెషయా విగుప్తునకును కూఱుకును మధ్యనుంచెను (యెష 11¹¹). యూదులు చెదరఁగొట్టఁబడిన దేశములలో నిదియొకటి (యిర్మీ 44^{1,15}). ఐగుప్తీయుల లిఖితములను చూడఁగా క్రీ॥ ము॥ 525 సం॥ కు పూర్వమే పత్రోసుయొక్క దక్షిణభాగమునందు

యూదులుండినట్లు తెలియుచున్నది. అది 10¹⁴ I దిన 1¹² లో నున్నట్లు దాని నివాసులు పత్తునీయులు అనఁబడిరి (ఐగుప్తు 1 చూ॥).

పది సంఖ్యలు II 10 చూ॥

పదియాజ్ఞలు (The Ten Commandments). పదియాజ్ఞలు అను మాటలు తెనుఁగు బైబిలునందు నిర్గ 34²⁸ ద్వితీ 4¹³-10⁴ లలో కనఁబడును. అసలు భాషలోని పదములను చూడఁగా అవి పదిమాటలు అను నిర్ణయము నిచ్చును. ఈ పదిమాటలు నిర్గ 20¹⁻¹⁷ లోను ద్వితీ 5⁶⁻²¹ లోను నున్నవి. నిర్గ 34¹⁻²⁸ లో నున్న ఆజ్ఞలకు ఆయధ్యాయమందలి 28 వ వాక్యమునందు పదియాజ్ఞలు అను పేరు పెట్టిరిని కొండలనుకొందురు. నిర్గ 20¹⁻¹⁷ లోను ద్వితీ 5⁶⁻²¹ లోను ఉన్న యాజ్ఞలను చూడఁగా కొన్ని చిన్న చిన్న భేదములున్నను వాటిసంగతి యొకటే. విశ్రాంతి దినమునుగూర్చిన యాజ్ఞను చూడఁగా దేవుని సృష్టిని బట్టి దాని నాచరింపవలెనని నిర్గమకాండము లోను, దేవుఁడు తన ప్రజలను ఐగుప్తు దాసత్వము నుండి విమోచించుటనుబట్టి దాని నాచరింపవలెనని ద్వితీయోపదేశకాండములో నున్నట్లు చిన్న భేదముకలదు. తల్లిదండ్రులను సన్మానించుటను

గూర్చిన యాజ్ఞను చూడఁగా నీకు క్షేమముగనునట్లు అను మాటలు ద్వితీః లో నున్నవిగాని నిర్గః లో లేవు. మఱియు ఆశించుటనుగూర్చిన, యాజ్ఞలను చూడఁగా నిర్గః లో మొదట ఇల్లు, తరువాత భార్యను ఆశింపకూడదను క్రమమున్నదిగాని ద్వితీః లో భార్య ఇల్లు అను క్రమముకలదు. ఈ యాజ్ఞలు రెండు రాత్రులకలమీద చెక్కఁబడి నీనాయి కొండమీద దేవునివలన మోషే కియ్యఁబడెను. దేవునియొడల జరిగింపవలసిన విధులు మొదటి పలకమీదను మనుష్యులయొడల జరిగింపవలసిన విధులు రెండవ పలకమీదను వ్రాయఁబడినవని సాధారణముగా ననుకొందురు. అయితే ఈ యాజ్ఞలను విభాగించుటయందు క్రైస్తవులలో కొన్ని భేదములున్నవి. డౌగుస్తీసు అను సంఘ పితరుడు వీటిలో దేవుని విషయమైన యాజ్ఞలు మూడుగాను మనుష్యుల విషయమైన ఆజ్ఞలు ఏడుగాను విభాగించెను. ఇతరులు మొదటి రెండాజ్ఞలుగా నెంచినవి అతఁడు మొదటి యాజ్ఞగాను ఇతరులు పదియవ యాజ్ఞగా నెంచిన దాని నతఁడు తొమ్మిది పది యాజ్ఞలనుగాను ఎంచెను. రోమన్ కథోలిక్ వారును లూథరన్ సంఘస్థులును నేటివఱకు డౌగుస్తీసు చేసిన విభాగముల ననుసరింతురు. ఇతరులు మొదటి పలకమీద నాలుగాజ్ఞలును రెండవ పలకమీద ఆఠాజ్ఞలును ఉన్నట్లు వాటిని విభాగించిరి. ఆయా వారలనుసరించు భాగములలో ఇట్టి భేదముండినను ఆజ్ఞలలో మాత్రమే భేదమును లేదు. ఈ యాజ్ఞల సారమును క్రీస్తు రెండు ప్రధానమైన ఆజ్ఞలుగా చెప్పెను (మ 22³⁶⁻⁴⁰). ఆయన కొండమీది ప్రసంగములో ఈ యాజ్ఞలలో కొన్నింటి భావమును వివరించెను (5²¹⁻³²). ఈ పదియాజ్ఞలు క్రైస్తవులందఱియొక్క నీతి బోధలకు మూలచట్టములైయున్నవి.

పదితంతుల స్వరమండలము సంగీతము 3, (3) (b) చూ॥

పదియవ భాగము దశమభాగము చూ॥

పద్దన రాము (Paddan-Aram, Pad-dan = ఆరాములోని మైదానము). యుఫ్రాతు టైగ్రిసు నదులమధ్యనుండు ప్రదేశము. అది కాండమునందీ పదము తొమ్మిది మాటులు కనఁ

బడును (28³⁻⁵⁷ 31¹⁸ 33⁸ 35^{9,36} 46¹⁵ 48¹). తెలుగు బైబిలునందు అది 487 నందు పద్దన రాము అను పేరున్నను మూల భాషయందు పద్దను అను పేరు మాత్రము కలదు (ఆరాము II చూ॥).

పద్మము (Lily). పరమ గీతమునందున్న శువానయను హెబ్రీ పదము నీ మాటచే తెనిగించిరి (పర 21-16 మొ॥) గాని అదియంత యుక్తముగలేదు. హెబ్రీ పదము నీటఁబెరుగు పద్మము అమృతలత చిరుబొద్ది మొదలగు మెట్టి పూవులనేకములను దలిపెడి సాధారణ పదమై యున్నది. పరమగీతమునందలి సంగతులు పద్మములు మొలపని మెరక ప్రదేశములయందు జరిగెను. పరమగీతమునందిది యెట్టి పుష్పమును సూచించునో నిశ్చయింప వీలులేదు. దానిని ఇంగ్లీషు పదముకు సంబంధించిన లిలియా పుష్పమని తెనిగించుట యుక్తము. ఈ పదము అనేక పుష్ప జాతులను సూచించును. J. C.

పద్మరాగము రత్నములు 9 చూ॥

పనిముట్లు వృత్తులు చూ॥

పనివారిలోదు (Ge-harashim). ఇది యొక స్థలమునకు పేరని I దిన 41⁴ నెహె 11³⁵ వారి తెలిసికొనవచ్చును. ఇది యూదా గోత్రములో నుండెను (I దిన 41⁴) గాని చెఱకుఁబిమ్మట బెన్యామీను గోత్రీకులకు చెందెను (నెహె 11³⁵). దీనియనుకిని గూర్చిన నూచన లేవియులేవు.

పనులు వృత్తులు చేతిపనులు చూ॥

పహాయేలు (Phanuel = దేవుని సమ్యఖము). భక్తిపరురాలగు అన్నయొక్క తండ్రి (లూ 23⁶).

పన్ను, సుంకము (Tax, Custom). ఆదికాలమున పన్ను చెల్లించిన నూచనలు బైబిలు నందు లేవు. గొప్పవారి దయను కోరినవారు వారికి బహుమానము లిచ్చిరి (ఆది 32¹³⁻²¹ 83¹⁰ 43¹¹) గాని పన్నులు వేయుటగాని చెల్లించుటగాని లేకుండెను. ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమును జయింపఁగా, జయింపఁబడినవారిచే ఒక విధముగు పెల్లి పనులను చేయించిరి (యెహో

16¹⁰ 17¹³ న్యాయా 128-35). అట్లే యిత్ర యేలీయులు తమ చుట్టునుండు ఆయా జనాంగములచే జయింపబడినప్పుడు తామును అట్టి కఠిన సేవ చేయవలసివచ్చెను (అది 49¹⁵⁻²⁰ న్యాయా 315-18). తరువాతి కాలములో యుద్ధమందు దారికిన దోపుడు సాములో నొక భాగమును న్యాయాధిపతులు పుచ్చుకొనిరి (న్యాయా 834 I సమూ 30²⁶).

పన్నులను క్రమమునుసరించివేయుట రాజుల కాలమునుండియే కనబడుచున్నది. మాకు రాజు కావలెనని కోరిన ప్రజల పెద్దలకు సమూయేలు రాజులు పెట్టు భారములనుగూర్చి దెలిపినప్పుడు ప్రజల సంపాద్యములో పదవవంతు పన్నుగాఁ దీసికొందురని చెప్పెను (I సమూ 815-17). తరువాత అది రాజ్యములో నొక నిధి యాయెనని చరిత్రకారుఁడు వ్రాసిన దానినిబట్టి ఊహింపఁ దగును. సౌలును ప్రజలు కానుక లిచ్చిరి (10²⁷). గొల్వతును చంపిన వాని కుటుంబికులను స్వతంత్రులను గాఁ జేతునని సౌలు ప్రకటించెను (17²⁵). ఆ కుటుంబికులు పన్ను చెల్లింప నవసరములేదనుట దాని భావమై యున్నది. పాడి పంటలలో తనకు రావలసినదానిని ఎనూలుచేయుటకై సాలామాను ప్రత్యేకముగ ఉద్యోగిగ్గుల నియమించెను (I రాజు 47²⁸). అతఁడు విదేశములలో వర్తకము పెట్టుకొని వివిధములగు సరకులఁ దెప్పించి వీటివలన మిగుల లాభము నొందెను (1015-28). దావీదు సాలామానుల వంటి మహారాజులు తమచే జయింపబడిన ప్రజలచే కానుకలను బుచ్చుకొనిరి (II సమూ 810-12 I రాజు 491 10²⁵ II దిన 17¹¹). ఇవి యిప్ప పూర్వకముగ కానుకలుగాక ఒక విధమైన పన్నులని దెలియవలెను. సాలామాను ఇత్రాయేలీయులచే పెట్టిపనికూడఁ జేయించెను (I రాజు 513-18). అతఁడు ప్రజలపై వేసిన పన్నులని భారముగా నుండుటవలనను, అతని తరువాత రాజ్యమునకువచ్చిన రెహబాము వాటిని తేలిక చేయ ప్రజల మనవిని నిర్లక్ష్యపెట్టినందునను రాజ్యవిభాగమయ్యెను (121³⁰).

సాలామాను తరువాత రాజ్యమేలిన వారికి న్యాపారమువలన లాభము లేకపోయినందున

ప్రజలకు మఱితర కష్టముగ పన్నులను విధించిరి. రాజుకు ప్రత్యేకముగ కోరినవిన్నట్లు ఆమా 7¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ పన్నును ఎనూలు చేయుటకు నియమింపబడిన వారు ప్రజల నెక్కువగా బాధించిరి (ఆమా 23 5¹¹ యెష 314,15 మీకా 31³). దమస్కువారు దేశముపై దండెత్తి వచ్చిన సమయములలో వారికికూడ కష్టము చెల్లింపవలసివచ్చెను (I రాజు 1518,19 201⁶). తరువాత అష్షూరు విగుప్తు బబులోను వారు ఒకరి తరువాత నొకరు వచ్చి దేశమును లోబఱచుకొన్నందున వారు చాల బాధపడిరి (II రాజు 1519,20 16⁶ 17⁴ 18³¹ 2333-35 241). బాబెలు చెఱకాలమువఱకు ఇట్టి బాధలలోఁబడి, వాటినుండి తప్పించుకొనుటకు పడేపడే తిరుగఁ బడుచుండినను వారి బాధలు క్రమక్రమముగా నెక్కువయ్యెనేగాని తగ్గిన నూచనలు లేవు.

చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట పారసీకుల ప్రభుత్వ కాలమునందు వారు ప్రస్తుత కాలమందున్నట్లుగా శివు, సుంకము పన్ను అని తెలిగించిన ఆయా విధములగు పన్నులను చెల్లింపవలసి యుండెను (ఎజ్రా 413-20 7²⁴). గౌర్యురయొక్క ఖర్చుల నిమిత్తమై మామూలుగా వచ్చు కానుకలుగాక (మలా 18) రోజుకు 40 తులముల వెండి నియ్య వలసివచ్చెను (నెహె 5¹⁵). ప్రజలు దీని నెంత మాత్రము భరింపలేకపోవుట మాత్రమేగాక వారు మఱితర దరిద్రులగుటకు కారణమయ్యెను. నెహెమ్యా దానిని కనిపెట్టి తన పోషణకు కావలసినది మాత్రమే పుచ్చుకొనెను.

పారసీకులకు పిమ్మట శ్రీ॥ ము॥ 330 నుండి యేలిన అంతియొకయలోని గ్రీకురాజులు ధాన్యపు పంటలో మూడవ భాగమును, వృక్షఫలములలో సగమును, ఉష్ణమీదను ఇంక నితరములగు పన్నులను విధించిరి (I మక్క 139 10^{28,29} 11^{34,35}). వారివలని నియమింపబడిన ఉద్యోగిగ్గులు వాటిని జమచేసిరి (11³⁰). విగుప్తులోని తొలెమయివారు పరిపాలకులై పన్నువసూలుచేయుట కంట్రాక్టరుల కిచ్చిరి (పురా 12-4⁴).

శ్రీ॥ ము॥ 63 సం॥న రోమను ప్రభుత్వము పరెస్తీనులో నారంభించినది మొదలు హేరోదు మరణమునంతవఱకు పరెస్తీనులో నప్పటికి

వాడుకగానున్న రీతిని పన్ను వనూలుచేసిరి గాని గొర్నురులు నియమింపబడిన పిమ్మట ఆ పని కంట్రాక్టరుల చేతికివచ్చెను (సుంకరులు చూ॥). ప్రజలు తలపన్ను చెల్లింపవలసివచ్చెను (మ 17²⁵ 22¹⁷⁻¹⁹ మా 12¹⁴). చాకీ పన్నులను విదేశ సరకులమీఁదను పన్నులను పుచ్చుకొనిరి. వాటిని వనూలుచేయుటకు పట్టణములయొద్ద ప్రత్యేక స్థలములుండెను. మూలభాషయందలి పదమును **సుంకపు మెట్టు** అని తెనిగించిరి. బండికింత యనిగాక సరకుల విలువనుబట్టి పన్ను నచ్చట పోగుచేసిరి. ఇంటి పన్నును వనూలుచేసినట్లు యోసీఫనువలనఁ దెలియును (పురా 19-6-3).

చెఱకాలమునకుఁ దరువాత సర్వలోకముం దున్న యూదులకు తలకు అరపైకెలు చొప్పున పన్ను విధింపబడెను మ 17²⁴ లోనున్న పన్ను ఇదే. ఇది మత సంబంధమగునదై యుండెను.

పరాయివారికి పన్నిచ్చుట దేవుని ప్రజలగు ఇశ్రాయేలీయులకు తగదని బోధించిన మతాభి మానులుండిరి. అట్టి బోధ ప్రజల కనుమాలమైన దగుటచేత అది చాలవఱకు వ్యాపించెను. క్రొత్త పన్నులను వేయుటకు ప్రజాసంఖ్య వేయఁగా అట్టి యభిమానముగలవారు తిరుగఁబడుట (కార్త్య 5³⁷) ఆశ్చర్యముకాదు. అట్టి మతాభిమానులు క్రీస్తును చిక్కులో పడవేయుటకు పన్నియ్యఁ దగునాయని ప్రశ్నించిరి (మ 22¹⁵⁻²² మా 12¹³⁻¹⁷ లూ 20^{19,20}). కైసరుని కైసరుకు చెల్లించుడని ఆయన యెంత తేటగాఁ జెప్పినను, పిలాతునెదుట ఆయన పన్నీయవద్దని బోధించుచున్నాడని సేరము మోపిరి (లూ 23²). అపొస్తలుల బోధ యందును పన్ను చెల్లింపవలెననుట బహు తేటగా నున్నది (రోమా 13¹ I పేతు 2¹³).

పన్నెండుమంది, పన్నెండుగురు, పండ్రెండుగురు (The Twelve). అపొస్తలులు పన్నెండుమంది యగుటచే వారు పన్నెండు గురు అను పదములచే పిలువబడిరి. అట్టి వాక్యములకు తెలుగు బైబిలునందు కొన్నిటిలో శిష్యులు లేక అపొస్తలులు అను పదములను దానితోఁ జేర్చిరిగాని అట్లు చేర్చని వాక్యములును గలవు (మ 28^{14,47} మా 14^{10,20} యోహా 6^{67,70,71} 20³⁴ I కొరి 15⁵). ఈ సంఖ్య ఈ వాక్యము

లలో పన్నెండుమంది అపొస్తలుల పేరుగా వాడఁ బడినది (అపొస్తలులు చూ॥).

పయ్యరై నయ్యరై చూ॥

పరదేశి, పరదేశముండు నివసించువాడు (Stranger, Sojourner). పరదేశులు అను వారు ఇశ్రాయేలీయులలో నివసించి తమ అన్య మతాచారములను విడిచిపెట్టినవారై యుండిరి. పాత నిబంధన యేర్పాటులు వారియెడల బహు దయను చూపును. విశ్రాంతి దినమున విశ్రమించుటకు వారికికూడ సెలవియ్యఁబడెను (నిర్గ 20¹⁰ 22³¹ 23^{9,12}). లేపియులయెడలను దిక్కుమాలిన పిల్లలయెడలను చూపవలసిన దయ వారి యెడలను చూపవలెనని ఆజ్ఞ యుండెను (ద్వితీ 14²¹⁻²⁹ 16¹¹ 26^{11,13}). ఇతరులకు న్యాయము తీర్చిన రీతిగా వారికిని న్యాయము తీర్చవలసి యుండెను (24^{14-17,19-21} 27¹⁹). అట్టివారు యెహోవాను అర్చణ నర్పింపవచ్చును (లేవీ 17⁸ 22¹⁸). ఈ పరదేశులు కొన్ని యాచారముల నాచరింపవలసివచ్చెను (17¹⁰ 18²⁶). పరదేశి యొకఁడు స్థితివంతుడైనప్పుడు అతనికి హెబ్రీ బానిసె దొరికినయెడల విశ్రాంతి సంవత్సరము రాకముననే వాని బంధువులు వానిని విమోచింప వచ్చును (22⁴⁷). అట్టి పరదేశి సున్నతి పొందిన యెడల పస్కాను భుజించుటకు సెలవుండెను (నిర్గ 12^{19,48,49}). పిర్ట్లు క్రమక్రమేగా యిశ్రాయేలీయులలో చేరినవారైరిగాని అష్టాసీయులును మోయాబీయులును ఇట్లు చేయుటకు వీలులేక పోయెను (ద్వితీ 23³ అన్యథుల చూ॥).

పరదైసు (Paradise). వనమని యర్థమిచ్చు పారసీక పదము. LXX నందు దీనికి ఏదను పరదైసు (ఏదను వనము) అను మాటలను వాడిరి (ఆది 2⁸) గాని ఆ పదము హెబ్రీభాషలో లేదు. పరదైసు అను పేరును ఏదనువనమునకు పెట్టుట పురాతన కాలము నుండి వచ్చెడి వాడుకయై యున్నది. దాని ననుసరించి అది అలంకార రీతిగా పరలోకమునకు కూడ వాడుక మాట యయ్యెను. పాత నిబంధనయందీ పదమును ప్రస 2⁵ నందు శృంగార వనమనియు పర 4¹² నందు ఉద్యానమనియు సెహె 2⁸ నందు అడవి యనియు తెనిగించిరి. ఆ ప్రమాణిక

గ్రంథములలో అది గేహన్న యను నరకమునకు వ్యతిరేకపదమై మృతుల పౌఖ్యస్థానమును నూచించుటకు వాడుకమాట యయ్యెను. క్రొత్త నిబంధనయందట్లు దానిని లూ 23⁴³ II కొరి 12⁴ ప్రక 2⁷ నందు వాడిరి (పరలోకము చూ॥).

పరమగీతము (Song of Songs). పాఠ నిబంధనయందున్న పరమగీతము రూతుగ్రంథము విలాపవాక్యములు ప్రసంగి ఎన్నేరు అను నీ యెదురు పుస్తకములను యూదులు అయిదు గ్రంథపు చుట్టలని యర్థమిచ్చు పదముచేఁ బిలుతురు. ఇవి పాఠ నిబంధనయందలి చిన్న పుస్తకములు. యూదులీ పుస్తకములను అయిదు విశేషమైన పండుగలయందు సమాజమందిరములలో బహిరంగారాధన సమయమున ధర్మశాస్త్రమునకుఁ బరమ వాత చదివి వినిపింతురు. పరమగీతమును వారు పస్కా పండుగుయొక్క యెనిమిదవ దినమునఁ జదివిరి.

ఈ గ్రంథముయొక్క నిజమైనయుద్దేశమును తెలిసికొనుట మిగుల కష్టము. దీని కథామాల మిట్లున్నదందురు. ఇశ్రాఖారు గోత్రమందుండిన (యెహో 19¹⁸ I రాజు 13) షూసేములోని భాగ్యవంతులలో నొకరి పుత్రికయగు కన్యకపై నామె సహోదరులు కోపపడి ఆమెను తమ ద్రాక్షతోటలను కాపాడు నిమిత్తము పంపిరి. ఆమె అక్కడనుండఁగా నొకఁడు ఆమెను చూచి యెత్తుకొనిపోయి రాజనగరులలో నొకదానియందుండు రాజుగారి జనానాలోనుండు స్త్రీల వశమందుంచెను గాని ఆమె తన స్వంత ప్రియుని యందే మనస్సు నిలిపినదై తాను రాజును ప్రేమించునట్లు అక్కడివారు చేయుచువచ్చిన సర్వ యత్నములను భంగపఱచుటయేగాక తన ప్రియుని మఱచి రాజును ప్రేమించుమని తనతోఁ జెప్పవలదని ఆమె అక్కడి స్త్రీలను బ్రతిమాలెను (1¹-2⁷). ఆమె తన యింటనుండఁగా తన ప్రియుఁడెట్లు తన్ను చూడఁగలిగెనో అదియు తానతని వెడలి కనుగొన్నట్లును తనకు కలిగిన స్వప్నమును వారికి వర్ణించి చెప్పి వారు తనను రాజును ప్రేమించునట్లు శోధింపవలదని మనవిజేసికొనెను (2⁸-3⁵). రాజును ఆమె తనను ప్రేమించునట్లు జేయ యత్నించెను. ఆమెను ప్రధానము జేసికొనినవాఁడు వచ్చి ఆమె తన

వెంట వచ్చి వేయవలెనని బ్రతిమలాడుచున్నాఁడు (8⁶-5¹). ఆమె తన ప్రియునికొఱకు వెదకినట్లు కలగని దాని వర్ణించెను. రాజును జనానాలోని స్త్రీలును వచ్చి ఆమె మనస్సును త్రిప్పుటకు ప్రయత్నము చేయఁగా ఆమె వారిని మఱల బ్రతిమలాడుచున్నది (5²-8⁴). తరువాత ఆమె తన యింటకివెల్లి తన ప్రియునియందు తనకున్న ప్రేమనుగూర్చి వర్ణించెను (8⁶-1⁴). కొందఱు వ్యాఖ్యాతలీ గ్రంథము మానవుని నిజమైన ప్రేమ యెట్టిదో తెలియజేయునని యెంచుచున్నారు. కొందఱు యెహోవాయెడల ఇశ్రాయేలు సంఘమునకుగల గొప్ప ప్రేమను నూచించు గ్రంథమని యందురు. ఇంక కొందఱిది క్రీస్తుకును ఆయన సంఘమునకునుగల పరస్పరానురాగమును తెలుపు నందురు.

కొందఱిది కామసంబంధముగు కావ్యములకు సంబంధించినదనియు, హిందువులలో వాడుకగా నున్న గోవింద గీతము అనుదానికి సరిపోల్చువచ్చు నందురు. కామసంబంధముగువాటిని చదువవచ్చు ననెడివారు దీనిని దృష్టాంతముగా నెత్తిచెప్పెదరు. ఇది దేవునికిని ఆత్మకునుగల వికారమును ఆత్మీయముగా చూపుటకువాడిన కావ్యమైన పక్షమున అట్టి యాశ్చర్యము బహు అసందర్భమైనదై యున్నది. అట్లుగాక మానవులకుండవలసిన నిష్కలపటమైన కుటుంబ ప్రేమమాత్ర మిందులో చూపఁబడినయెడల, అట్టి ప్రేమ యెంత దివ్యమైనదో దాని నీ గ్రంథమున చక్కగా చూడవచ్చునుగాన దీనిని దురాశలనురేపు కామసంబంధమైనవాటితోఁ జేర్చుట ఎంతమాత్రమును న్యాయముకాదు.

గ్రంథకర్త:—దీనిని రచించిన వారినిగూర్చి తాత్పర్య భేదముగలదు. ఈ గ్రంథముయొక్క శీర్షికనుబట్టి అది సాలామోను రచించిన పరమ గీతమందురుగాని మూలభాషయందలి పదములను సాలామోనును గూర్చిన పరమగీతమనియు తెనిగింపవచ్చును. ఈ కావ్యమునందున్న రాజును గూర్చిన సంగతులతనికి ఘనతమ కలిగించునవి కావుగాన అతఁడు తననుగూర్చి అట్టి సంగతులను వ్రాయువా యను సందేహము కలుగుచున్నది. అదియుఁగాక మూలభాషయందు ఆయా కావ్య గ్రంథముల శీర్షికలు కనఁబడుటలేదు. అని

తరువాత చేర్చబడినవని నవీన పండితుల సాధారణ యభిప్రాయమైయున్నది. ఈ గ్రంథమునందు యూదులలో గాక గిలియలోను అన్య దేశ ములలోను వాడుక యందుండిన పదములుండుటచే అది సాలామెను కాలమందు గాక యూదయ అన్యులచే పరిపాలింపబడిన కాల మున వ్రాయబడినట్లు వారెంతురు.

ఇది సాలామెనుచే రచింపబడిననువారు మొదటినుండి యిది అతనిచే రచింపబడినను మాట పారంపర్యముగా వచ్చుచున్నది గనుకను, గిలియలో వాడిన పదములిందుండుట ఘనమై యుండునని నా కన్యక ఆ ప్రదేశపుదగుటచే అతఁడా పదము లుపయోగింపవలసివచ్చినదనియు, ఈ కావ్యమువలన సాలామెనుకు ఘనత కలుగక పోయినను అది నిష్కపటమగు ప్రేమను దృష్టాంత పఱచు కావ్యమైనందునను అతఁడే దీనిని రచించె ననుటకు తగిన యాధారములుగలవని వాదించుదురు.

J. C.

పరలోకము ఆకాశము 2 చూ॥

పరలోక భూలోకములు భూమ్యాకాశ ములు చూ॥

పరలోక నైవేద్యము ఆకాశ సైన్యము చూ॥

పరవశుడగుట (Trance). పేతురు అన్యులకు సువార్తను బోధింప పిలువబడఁగా పరవశుడై దర్శనము చూచెను (కార్య 10¹⁰ 11⁵). పౌలును ఆ పనికే పిలువబడినపుడు అతఁడు చూచిన దర్శనమును గూర్చియు ఆ పదము వాడబడిన (22¹⁷). II కొరి 12²⁻³ నందు పౌలీ దర్శనమునే వివరించెనని కొందఱి తాత్పర్యము పై వాక్యములలోని గ్రీకుపదమును గొప్ప ఆశ్చర్యమును సూచించుటకును వాడి విస్తరముమొందిరియని తెనిగించిరి (చూ 5⁴⁸ 16⁸ లూ 5²⁶). కార్య 3¹⁰ లోను దానికి యర్థమే యైనను దాని నక్కడ పరవశులై యని తర్జుమా చేసిరి. ఒకఁడు దేహము తెలియక మిగుల వింతయిన దానిని మాత్రము మనస్సునందు చూచి దానిని గాక ఇంక దేనిని చూడఁజాలని స్థితిని ఈ పదము సూచించును (దర్శనము చూ॥).

పరస్త్రి అన్యులు చూ॥

పరాక్రమశాలుర యింట్లు యెరూషలేము B II 4 చూ॥

పరిగె (Gleaning) కోతకోయువారు వదిలిపెట్టిన ధాన్యమును కూర్చుట పరిగె నేరుట యందురు. యూదులలో ద్రాక్షపండ్లను కోసిన పిమ్మటకూడ పరిగె నేరెడివారు (న్యాయ 8⁹ రూతు 2^{9,7,9,18} యెష 17⁶). బీదలు విధివలు దిక్కులేనివారి నిమిత్తము పరిగె నేరరాదనియు, మఱచిపోయి వచ్చిన పనను దెమ్మటకు వెనుకకు వెళ్లఁగూడవనియు పదిపోయిన పండ్లను ఎత్తరా దనియు నియమము లేర్పడిన (లేవీ 19⁹⁻¹⁰ 23²² ద్వితీ 24¹⁹). పరిగె ఏమియు విడువబడని కోత దేశమునకు కలుగు సర్వనాశనమునకు సూచనగా నుదాహరింపబడిన (మికా 7¹ యిర్మీ 6⁹ 49⁹).

పరిచర్య, పరిచారకుడు (Ministry, Minister, Servant). ఈ పదము లాయా వాక్యములలో సాధారణముగ నేమను సూచించును గాని ఈ కీర్తికయందు పూజకు సంబంధించిన పరిచర్యనుగుఱించియు ప్రత్యేకముగ పరిచర్యను గుఱించియు ప్రస్తావించును.

1. పాత నిబంధనయందు యెహోషువ మోషే పరిచారకుడనబడిన (నిర్గ 24¹³ 33¹¹ సంఖ్యా 11²⁸ యెహో 1¹). ఇతరులుకూడ ఆయా వారలకెట్టి సేవజేయుటనుగూర్చి ఈ పద ముననే వాడినను దానిని కనిపెట్టుచుండుట (I రాజ 1¹⁵), పనివాడు (II సమూ 18^{17,18} II రాజ 4⁴³ 6¹⁵), సేవచేయుట (I దిన 27¹), ఉపచారులు (అది 40⁴ I దిన 28¹ I రాజ 19¹⁻²¹ ఎత్తే 1¹¹ 2² 6³ మొ॥) అను మాటల చేతను తెనిగించిరి. ఈ పదము మూలభాష యందు సాధారణముగా లేపియులకు బిరుదుగా నుపయోగించిరి. గుడారములోఁగాని దేవాలయ ములోఁగాని పనిచేయు వాంకీ పదమువాడిరి (సంఖ్యా 3⁶ 8²⁶ 18²¹ ద్వితీ 17¹² II దిన 29¹¹ యెష 56⁸ యెహె 43¹⁹ 44¹⁵ 46²⁴ యోన 1⁹⁻¹³ 2¹⁷ మొ॥). ఈ పదమును పాత నిబంధన యందు సాధారణముగా నేవచేయుట యని తెనిగించిరి (నిర్గ 2³⁵ 43 29³⁰ 30³⁰ 35¹⁹ 39¹ సంఖ్యా 16⁷ ద్వితీ 10⁸ 18³ 21³ మొ॥). అది

దేవాలయపు సేవను మాత్రమేగాక విగ్రహసేవను నూచించును. యెహె 20³² లో పూజ చేయుట యని తెనిగించిన పదమిదే. అది దేవమూలకు వారుచేయు పనినిబట్టి పెట్టబడిన బిరుదుయన్నది (కీర్త 103²¹). మొత్తముమీద నీ పదమును పాఠ నిబంధనయందు దేవునికి పరిచర్య చేయుటయగుటచే వాడిరి.

2. క్రొత్త నిబంధనయందు పరిచర్య, పరిచారకులు అని తెనిగించిన పదములు నాలుగు గలవు. (1) ఉద్యోగిష్టుల దిగ్గరనుండి వారి పనులు జరిగించువారని శబ్దార్థమిచ్చు పదము. దానిని తఱుమగా బంధ్రాచులని తెనిగించిరి (మ 5²⁵ 26⁵⁸ మా 14¹⁴ యోహా 16¹⁸ మా 14⁶⁵ యోహా 73²⁻³⁵ 183, 12, 22 19⁶ కార్య 5²²⁻²⁶). క్రీస్తీ పదమును తన శిష్యుల విషయ ముపయోగించెనుగాని దానిని సేవకులని తెనిగించిరి (యోహా 18³⁶). లూ 4²⁰ లో సమాజముదిరపు అధికారి విషయ ముపయోగించిరి. పాలు తన పిలుపునుగూర్చి చెప్పకొనినప్పుడీ బిరుదు సేవాదుకొనెను (కార్య 26¹⁶). I కొరి 4¹ నందు పాలీ బిరుదును తనకును అపొల్లోకును ఆహాపించుకొనెనుగాని దానిని సేవకులని తెనిగించిరి. లూకా సువార్త పీఠికయందీ పదము ఆదికాలములో సువార్త బోధకులకు పెట్టబడెనుగాని దానిని వాక్యసేవకులని తర్జుమాజీసిరి బర్నబా పాలు అను వారివెంట మొదటి మిషనేరి ప్రయాణముజేయుటకు బయలుదేరిన మార్కుకు ఇదే బిరుదుగలదుగాని దానిని ఉపచారము చేయువాడు అని తెనిగించిరి (కార్య 13⁶).

(2) ఆరాధనకు సంబంధించిన పదమై పాఠ నిబంధన వాక్యములలోని పదమువలె అర్థమిచ్చు మాట. హెబ్రీ 8³ నందు ఈ మాట ప్రధాన యాజకునిగూర్చి వాడబడెను. అన్యులలో జరుగు బోధపని యాజకత్వమైయున్నట్లు పాలు దానిని అలంకార రీతిగా నుపయోగించెను (రోమా 15¹⁶). రోమా 13¹⁶ నందిది దేశాధికారుల పనిని, హెబ్రీ 17 లో దూతలపనిని నూచించునుగాని ఈ వాక్యములలో దానిని పరిచారకులనిగాక సేవకులని తెనిగించిరి హెబ్రీ 14¹ లో దూతల సేవనుగూర్చిన పదమిదిగాక క్రింద (3) నందున్నదైయున్నది. ఫిలిప్పయి

వారి దానమును పాలుకుఁ దెచ్చి యిచ్చిన ఎపఫ్రాదీతు ఇట్టి పరిచారకుఁడని పాలు వ్రాసెనుగాని దానిని ఉపచరించువాడని తెనిగించిరి (ఫిలి 2³⁵).

(3) క్రొత్త నిబంధనయందు సాధారణముగా పరిచర్యయనిగాని పరిచారకుఁడనిగాని తెనిగించిన పదము మఱియొకటియై ఉపకారములను చేసేడి సేవను నూచించును. తన శిష్యులు చేయవలసిన సేవను క్రీస్తు ఈ మాటచే నూచించెను (మ 20²⁶ 23¹¹ మా 9²⁵ 10⁴³). మార్త ఆయనకిట్టి పరిచర్య చేసెను (లూ 10⁴⁰). కానాలో వివాహకాలమున సహాయముజేసిన వారివిషయమీ పదము నుపయోగించిరి (యోహా 2⁹). అన్ని విధములను ఉపకార కార్యముల కీ పదమును వాడినను ముఖ్యముగా సువార్తసేవ సందర్భమున నిది ఉపయోగింపబడెను. ప్రవక్తలపని నిట్టిదిగా నెంచిరి (I పేతు 1¹²). అపొస్తలుల బోధపనియు ఈ మాటచేత నూచింపబడెను (కార్య 17, 25 20²⁴ 21¹⁹ రోమా 11¹³ II కొరి 6⁴). కార్య 6⁴ లో అది వాక్యపరిచర్య యనబడెను. పాలు అపొల్లో (I కొరి 3⁵), తిమో (I థెస్స 3²), ఎపఫ్రా (కొలా 1⁸), తుకికు (కొలా 4⁷), ఫైథను యింటివారు (I కొరి 16¹⁵) చేసిన బోధపనిని నూచించుటకు వాడిరి. ఒకసారి క్రీస్తు విషయములోను ఈ పదము నుపయోగించిరి (రోమా 15⁹). ఆయన యూదులను రక్షించుటకు వారివిధులను గైకొన్నందున ఈ బిరుదును వాడిరి. ఈ పనినిబట్టి యిట్టి బోధకులు ఆత్మ పరిచారికులనియు (II కొరి 3⁶), సువార్తకు పరిచారికులనియు (ఎఫె 3⁷ కొలా 1²³), నీతి పరిచారికులనియు (II కొరి 11¹⁵) అనబడుదురు. అదేరీతిగా నీసేవ ఆత్మసంబంధమైన పరిచర్య యనియు (II కొరి 3⁸), సమాధాన విషయమైన పరిచర్య యనియు (5¹⁹) యనబడును. పరిచర్య లాయావిధములుగా నున్నవనుమాటనుబట్టి (I కొరి 12⁵ I పేతు 4¹⁰ = ఉపచారము), ఈ పదము వాక్యసేవనుమాత్రమేగాక క్రీస్తు సేవకులుచేసిన ఆయా పనులను కూడ నూచించును.

ఈ పదమునే ధర్మమిచ్చుటను గూర్చియు ధర్మము పంచిపెట్టుటనుగూర్చియు విశేషార్థముతో

నుపయోగించి (కార్య 11⁹⁹ భాషాంతరము చూ॥ రోమా 15³¹). పాలు యెరూషలేము నందలి బీదలకొఱకు ద్రవ్యమును సమకూర్చుట అట్టి పరిచర్యగా నెంచి (II కొరి 8⁴ 9^{1,12,13}). ఆది క్రైస్తవసంఘమునందు బీదలకు సొమ్ము పంచి పెట్టుటకై నియమింపబడిన యేడుగురిని పరిచార కుల బిలిచిరి (కార్య 6³). మూలభాషలో I కొరి 12²⁸ లో ఉపకారము చేయువారని తెనిగించబడిన మఱియొక పదము ఇట్టి పరిచార కులను నూచించును.

ఈ పరిచారకులు ధర్మమును పంచిపెట్టుట మాత్రమేగాక వాక్యమును ప్రకటించువనిని జేసినట్లు పైఫను ఫీలిప్ప అనువారి చరిత్రనలనా దెలియును (కార్య 6-8). ఫీలి 1¹ I తిమో 3¹⁻¹³ నందు అప్రస్థులును పరిచారకులు నున్నట్లు కనబడుచున్నది. వీరు సంఘముందలి ఉద్యోగములై యున్నారు. ఫీలే యను నొక స్త్రీకిని యిట్టి బిరుదుకలదు (రోమా 16^{1,2}). పరిచర్య చేయువారు సంఘములో నొక ప్రత్యేకమైన పని వారై యుండినట్లు రోమా 12⁷ వలన స్పష్టమగుచున్నది. వారు బోధపనిచేసినను ఉపకారములను చేయుట ధర్మమును పంచిపెట్టుట, బహుశః రోగులను పరామర్శించుట మొదలగు విశేష పనులు వారి విధుక్త ధర్మములై యుండె ననఁ దగును.

పరిత్యాగపత్రిక వివాహము 6 చూ॥

పరిపాలన, ప్రభుత్వము (Government). జైలికాలమునం దెట్టి పరిపాలన మొదటినుండి చివరివఱకుఁ గలవో దాని నీ కీర్తిక క్రింద వివరింతుము. దేశచట్టముల సేర్పాటు చేయుటకు ప్రస్తుతమున్న చట్టనిర్మాణ సభలు (Legislative Councils) పూర్వమున ఇండియా దేశమున లేనట్లే జైలికాలమునందును ఆ దేశములో నుండలేదు. వారిపై యధికారులుగ నుండినవారు న్యాయమును విచారించి యుద్ధములలో నైనగ్రమును నడిపించి అయిన ఖర్చులకు పన్నుపనులు చేసెడివారు. అంతేగాని దేశ పరిపాలన నిమిత్తము ప్రస్తుతముండునట్టి యేర్పాటులనుగూర్చిన నూచనలేవియు కనబడుటలేదు. జైలికాలపు ప్రభుత్వము నీ దిగువరీతిగా వివరింపవచ్చును:-

1. కుటుంబపెద్దలు గోత్రకర్తల కాలము. ఇది మొదటికాలము. అదినుండి యెహోషువ మరణపర్యంతమున్నకాలము. కుటుంబములోని పెద్ద పరిపాలకుఁడుగ నుండెను. తన కుటుంబముపై ఆతఁడు సర్వాధికారి (ఆది 21²⁹ 31⁴⁵ 38³⁴ ద్వితీ 21¹⁸). ఆతఁ డన్యాయముచేసిన యెడల అతనిని శిక్షించువాఁడు దేవుఁడుగాక మతెవ్వఁడును లేకపోయెను (ఆది 31^{49,53} 49⁷). ఆయా కుటుంబములుకలిసి గోత్రములైన కాలమున గోత్రపుపెద్దలు పరిపాలకులైరి (నిర్గ 31⁶ 18²¹ సంఖ్యా 22⁷). ఒకటే వంశమునుండి పుట్టిన గోత్రములన్ని ఆపత్కాలమునం దెవఁడో యొకని పరిపాలనకు లోనైరి. మోషే యెహోషువల పరిపాలన యిట్టిదై యుండెను (నిర్గ 21⁴ 41 యెహో 11²). వీరు గోత్రముల పెద్దల పరిపాలన ననుసరించి (నిర్గ 18) ఆయా గోత్రముల నేదో యొక గొప్ప పనికి విక్ర్యపఱచిరి. వారు రాజవంశస్థులుగాక ఒకపనికై నియమింపబడిన వారై యుండిరి. దేవునిచే ఆలాగు నియమింపబడిన నూచనలు ప్రజలు గుర్తించి వారికి లోబడి వారిని సన్మానించిరి (నిర్గ 5-16 సంఖ్యా 16 యెహో 41⁴) గాని నేనాబలము గలిగినందున పరిపాలించినవారుకాదు.

2. న్యాయాధిపతుల కాలము. అప్పటికింకను క్రమమైన నియమములు లేకపోయెను. అందువలన ఈ కాలము కుటుంబ పెద్దలయొక్కయు, రాజులయొక్కయు పాలనకు మగ్గనుండి రెంటికి సంబంధించినదై యుండెను. ఈ న్యాయాధిపతులు స్థిరమైన అధికారులుగాక అవసరమైన కాలమునందు దేశమును శత్రుబారినుండి విడిపించుటకు నియమింపబడిన పరాక్రమశాలురై యుండిరి. వారు ముఖ్యముగా ప్రజలను వారి దాసత్వములోనుండి విడిపించుటకు ప్రయత్నించిరి. ఆ ప్రయత్నములు సఫలమైన పిమ్మట వారి పరిపాలనయు అంతమొందెను (న్యాయ 8^{29,33}). న్యాయాధిపతులైనవారు దేవుని విశేషవరములను, పిలుపును పొందినందువలనగాని, పరాక్రమశక్తులు కలిగియున్నందునగాని నియమింపబడిరి. గిలాదు పెద్దలు తమవారిలో యెష్టా యనువాని నిట్లు నాయకునిగాఁ జేసికొనిరి (11⁵). సమూయేలు ప్రజలను శత్రువులచేతినుండి విడిపించుటయేగాక

వారి వ్యవహారములనుకూడ పరిష్కరించెను (I సమా 75-17). అతని కుమారులతని చివరి కాలమునందు న్యాయకర్తలుగా నియమింపబడినను వారాపనికి పాత్రులుకానందున ప్రజల్ప పడకపోయిరి (81-5). న్యాయాధిపతులలో సమూయేలుగాక తక్కినవారెవ్వరును ఇశ్రాయేలీయుల నందఱిని పరిపాలించలేదు. ఆయా గోత్రములలో మాత్రము వారు పనిజేసిరి. ఈ కాలముందున్న పెద్దలు కుటుంబములకుగాని గోత్రములకుగాని గాక పట్టణములకు పెద్దలుగా నుండిరి (న్యాయ 86, 14, 16). ఇశ్రాయేలీయులు పట్టణవాసులగుటచేత నిట్టి పరిపాలన అవసరమాయెను. ప్రాకార పట్టణములచుట్టును సివారులు నుండెను (సంఖ్యా 21^{35, 38} యెహో 17¹¹). ఆ ప్రాకారముల పరిపాలన వీటిపైనకూడ నుండుటచే రాజ్య పరిపాలనకు ముందుండిన పరిపాలన యని చెప్పవగును.

3. రాజుల ప్రభుత్వకాలము. సమూయేలు వృద్ధాప్యము మొదలు బాబెలు చెఱకాలమువఱకుండెను. ఈ కాలమునందు రాజు ముఖ్యాధికారియ్యెను (I సమా 8²⁰). ఆరంభమునందు ప్రజలు రాజుల సేర్వీటుచుకొనుటలో పాలిభాగములుగా నుండిరి (I సమా 11¹⁵ II సమా 2^{5, 13} I రాజు 12¹) గాని, దావీదువంశమునకున్న విశేష వాగ్దానములనుబట్టి దక్షిణమున నున్న యూదారాజ్యమున కతని రాజవంశము సీరపడిపోయెను. ఇశ్రాయేలువారనబడిన ఉత్తర రాజ్యమున కిట్టి స్థిరవంశము లేకపోయినందున ప్రజల యొక్క యిష్టాయిత్యములనుబట్టియు, కుట్రలను బట్టియు అనేక వంశములు రాజ్యము చేయవలసివచ్చెను. ఆ రాజ్యము దాదాపు 200 సంవత్సరములు మాత్రముండినను 6 వంశములనుండి వచ్చిన 19 మంది రాజులు మాత్రమేలిరి. ఈ 19ందు రాజ్యములయందును రాజులు అన్యాయమున కొడిగట్టినప్పుడు ప్రవక్తలచేది వారికి తగిన బుద్ధిచెప్పిరి (సమూయేలు, నాతాను, ఏలీయా, ఏలీషా, యెషయా, యిర్మీయా మొ॥). రాజులు లక్షింపవలసిన ధర్మవిధులు ద్వితీ 17¹⁴⁻²⁰ నందు మాత్రము గలవు. యూదారాజ్యము నవహరించిన అతల్యాబయలుదేవత పూజను స్థాపించుటకుచేసిన ప్రయత్నములు భంగమైనపిదప ప్రధాన యాజకుడగు

యెహోయాదా జనులు యెహోవావారని ఆయన పేరట రాజుచేతను ప్రజలచేతను చేయించిన నిబంధన దానికి సంబంధముగా నుండెను.

రాజ్యస్థాపనతో సైన్యస్థాపనము వారంభమాయెను. దావీదు సైన్యమున ప్రసిద్ధులగు యోధులుండిరి (I దిన 12¹⁻²¹). అతఁడుచేసిన యుద్ధములనుబట్టి అతని సేనాబలము సంగతిఁ దెలిసికొనవచ్చును. అతఁడు దేశసంబంధముగు అధిపతులనుకూడ నియమించెను (II సమా 8¹⁶ I రాజు 4). రాజులచే నియమింపబడినవారై, వారు చాల కాలమువఱకు దేశమును పరిపాలించిరి. వీరు చేయుచువచ్చిన అన్యాయములను గూర్చి ప్రవక్తలు గద్దించిరి (ఆమో 3⁹ 4¹ యెష 5 మొ॥). రాజునకియ్యవలసిన పన్నులను వసూలు చేసిరి (పన్ను చూ॥). రాజద్రోహులగువారి అస్తి జప్తుచేయబడెను (I రాజు 21). అవసరము వచ్చినయెడల దేవాలయమందలి అస్తినిసహా రాజు వోచుకొనెను (II రాజు 18¹⁵). రాజు న్యాయమును విచారించెను (II సమా 15⁹ II రాజు 15³). ప్రజలు స్వయముగా రాజుతో తమ సంగతులను చెప్పుకొనుటకు తగిన వీలులుండెను (II రాజు 8³). పట్టణములలోని సంగతులను, దానియందుండు పంచాయతీవారు విచారించిరి (II సమా 19¹¹ I రాజు 20⁷ II రాజు 23¹). యెహోషాపాసు తన పరిపాలనయందు దేశమంతటిలో న్యాయసభలు స్థాపించెను (II దిన 19⁹⁻¹¹). ఇశ్రాయేలీయులలో యాజకులు తమ ఉద్యోగమునుబట్టి న్యాయాధిపతులుగ నుండిరి (ద్వితీ 19¹² 1, 2 22¹⁵ I దిన 23⁶ 26³⁹ మొ॥).

4. చెఱకాలమునకుఁ దరువాత స్వంత ప్రభుత్వము లేనందున తమచుగ మాటుచువచ్చెను. పారసీకుల కాలమునందు (క్రీ॥ ము॥ 537-330) యూదులు యుఫ్రాతునదికి పడమటగానుండిన గొర్మరుచే పాలింపబడిరి (ఎజ్రా 5⁹). యూదయ కొక ప్రత్యేక అధిపతియిండెను (నెహె 5¹⁴ 11³⁴). ఈ కాలములోనే పెద్దలు మత సాంఘిక విషయములలో అధికారము గల వారైనట్లు అనేక నూచనలున్నవి (ఎజ్రా 5⁶ 6⁷ 10⁸ నెహె 2¹⁶). విదేశీయుల ప్రభుత్వ కాలములో ప్రధాన యాజకుఁడు మతాధికారియై దేశాధికారియై నాయెను. గ్రీకువారి ప్రభుత్వ

ములోను (క్రీ॥ ము॥ 330-63) మక్కలీయుల కాలములోను మత్స్యవ యయ్యెను (I మక్క- 12° 14°). యూదులు తమ సంగతులను తామే చూచుకొనునట్లు చాలవఱకు స్వపరిపాలన ననుగ్రహించిరి. అందుచేతనే వారి మహాసభ చాల వృద్ధిలోకి వచ్చెను (మహాసభ చూ॥). ఈ సభకు ప్రధానయాజకుడగు సనాధిపతియైయుండెను. ఇది ప్రధానయాజకుని అధికారము నింక వృద్ధి చేసెను. క్రీ॥ ము॥ 142 సం॥న సీమాను నిర్వహణ ప్రధాన యాజకుడుగాను సేనాధిపతిగాను అధికారిగాను నియమింపబడెనని I మక్క- 14° 47 నందున్నది. అతనికి తరువాతి ప్రధానయాజకులు దేశాధికారులైరి. వారియందు అక్లిష్టాబులు అనువాడు రాజు అను బిరుదునొందెను (క్రీ॥ ము॥ 105). రూకలమీద అలెక్కందరు రూపమును ముద్రించిరి. రోమును ప్రభుత్వ కాలమునందు (క్రీ॥ ము॥ 63 నుండి) అనేక మార్పులు జరిగెను గాని ఈ మహాసభకును ప్రధానయాజకునికిని గొప్ప హక్కు లింకనుండెను. క్రీ॥ ము॥ 6 సం॥ వఱకు మహా పేరోదు దేశమునేలెను గాని అతని కాలమునందు ప్రధాన యాజకునియొక్క, మహాసభయొక్క అధికారము తగ్గిపోయెను. అటు తరువాత పల్లెస్తీసును విభాగించిరి. అంతిమకు గలెలయును పెరీయు నిచ్చిరి. అర్మెలాయుకు యూదయనిచ్చి క్రీ॥ శ॥ 6 సం॥న మరల తీసికొనిరి. తరువాత గొర్నరులను దానికి నియమించిరి. ఈ కాలమునందు మరల మహాసభ వారికిని ప్రధానయాజకునికిని పలుకుబడి కలిగెను. ఒక్క మరణశిక్షగాక తక్కిన శిక్షలన్నిటిని విధించుటకు వారి కధికారము కలిగెను (యోహా 18° 31). సమాజమందిరములకు సంబంధించిన పంచాయతీదారులు చిన్నచిన్న సంగతులను విచారించి పరిష్కరించిరి. ఆయా దేశములలో చెదరి యున్న యూదులు తమ సంగతులను విచారించుకొనుటకు కావలసిన విశేష హక్కులిచ్చిరి (పల్లెస్తీసు IV, ప్రధానయాజకుడు, న్యాయాధిపతులు రాజులు, దేవుడు II చూ॥).

పరిపూర్ణత, సంపూర్ణత (Perfection, Perfect, Fulness). ఈ మాటలచే తర్జుమా చేయబడిన అసలుమాట లన్నియు సొకటే కాక వేర్వేరుగా నున్నవి. పరిపూర్ణత యని భాషాం

తరముచేసిన మాటలను యథార్థత (అది 17° యోబు 17° 2°), సర్వసిద్ధము (I రాజు 8°), నిర్దోషము (క్రీస్త 19°), నిందారహితము (అది 6°), సన్నద్ధుడు (I కొరి 1° II తిమో 3°) అను నీ మాటలచేతఁగూడ తర్జుమచేసిరి. ఇట్లు తెనుఁగు బైబిలులో మాత్రముగాక అసలుభాషలో కూడ పదభేదములున్నవి గాని అసలులోని భేదములు తెనుఁగులోని మాటలకు నూటిగా సరిపడవు. పాత్ర నిబంధనలో ఇట్టి మాటలను వాడినవిధమును చూడఁగా దేవుఁడుచేసిన కార్యము సంపూర్ణమై (అనఁగా లోపములేనిదై) యున్నదను వాక్యము కలదు (ద్వితి 32°). దానికి సంబంధముగా క్రొత్త నిబంధనలో దేవుఁడిచ్చు వరములు సంపూర్ణమైనవిని యాకోబు (1° 17) వ్రాసెను. క్రీస్త 19^oలో యెహోవా యుపదేశములు నిర్దోషములైనవి అనఁగా సంపూర్ణమైనవి అను మాట కలదు. దీనికి సంబంధముగా దేవుని బోధలు స్వాతంత్ర్యమునిచ్చు సంపూర్ణ నియమము అని యాకోబు (1° 2°) వ్రాసెను.

పాత్ర నిబంధనలో దేవుని యాచారములను గైకొని ఆయనను నేవించిన భక్తులు యథార్థ వంతులు (అనఁగా పరిపూర్ణులు) గా నెంచబడిరి (అది 17° యోబు 1° 2° I రాజు 8°). అమజ్జా యథార్థముగా ప్రవరించెను గాని పూర్ణహృదయ ముతో ఆయనను అనుసరింపలేదు (II దివ 25°) అను మాటలకూడ నున్నవి. పరిపూర్ణత అను పదము పాత్ర నిబంధనలో నెక్కువగా లేక పోయినను నేను పరిశుద్ధుఁడను కావున మీరును పరిశుద్ధులై యుండవలెను (లేవీ 11° 19°) అను వాక్యములో దాని సంగతి తేటగా కనబడును (పరిశుద్ధత చూ॥).

పరిపూర్ణతనుగూర్చిన మాటలు క్రొత్త నిబంధనలో మఱియొక్కవగా కనబడును. మఱియు క్రొత్త నిబంధనలో సకల సద్గుణ సంపన్నులను సూచించుటకు ఈ మాటలను మఱి లోతైన భావముతో వాడియున్నారు. ఇవిధముగా రిండియైన దేవుఁడు పరిపూర్ణుఁడనబడును (మ 5°). ఇట్టి భావముతోనే క్రైస్తవులను పిలిచినవాడు పరిశుద్ధుఁడని పేతురు వ్రాసెను (I పేతు 14-16).

క్రీస్తునుగూర్చిన బోధను చూడఁగా ఆయనకు పరిపూర్ణత కలదని తెలిసికొనుచున్నాడు (యోహా

117). క్రీస్తు తన శ్రమలచే సంపూర్ణుడగు చేయుటదెనను బోధలు హెబ్రీ యుత్తరములో నున్నవి (2¹⁰ 5⁹ 7⁹⁹). అంతకుఁ బూర్వము క్రీస్తునకు ఏ పాపములైన యున్నట్లు ఈ వాక్యములవలన గ్రహించుకొనఁగూడదు గాని ఆయన మన యనుభవములలోఁజేరి వాటిలో పాలిభాగస్థుఁడగువఱకు మనలను రక్షించుట కాయనలో నుండవలసిన రక్షణసంబంధమైనవి లేవని తెలిసికొనవలెను. పీటిలోఁ జేరుటవలన ఆయన పరిపూర్ణుడగు రక్షకుఁడయ్యెను. ఇట్లు ఆయన యర్పించిన యర్పణముకూడ రక్షణకు సాధనమై సంపూర్ణమైన దాయెను (హెబ్రీ 7¹¹⁻¹⁹ 9⁹ 10¹⁴). ఎఫేసీ కొలొస్సె యుత్తరములలో నున్నట్లు ఆరోపణమైన క్రీస్తుయొక్క పరిపూర్ణతనుగూర్చి పౌలు మఱి దివ్యముగా తెలిపియున్నాఁడు. దేవత్వముయొక్క సర్వ పరిపూర్ణత క్రీస్తులో నివసించుచున్నది (కొలొ 2⁹). ఆయన యందు సర్వ సంపూర్ణత నివసించవలెనని...తండ్రికి అభీష్టమాయెను (1¹⁹). క్రీస్తునకు సంపూర్ణమైన పురుషత్వము కలిగెను (ఎఫే 4¹³) అను వాక్యములు కలవు (పీటిని యోహా 1¹⁶ తో సరిపోల్చి చూ!).

క్రీస్తు శరీరముగా నెంచబడిన సంఘమును గూర్చికూడ సంపూర్ణతమును నీ పదమును వాడిరి. అది సంపూర్ణుడైన క్రీస్తుయొక్క సంఘముగుట చేతనే దానికీపదమును వాడియున్నారు. అది సమస్తమైనవాటిని నింపుచున్నవానితో నింపబడినదై యున్నది (ఎఫే 1²³). ఈ వాక్యములోని మాటలను ఇతరిమైన చోట్లనున్నట్లుగా తర్జునా చేసినయెడల సమస్తమును పూర్తిచేయువాని సంపూర్ణత అను దివిదు సంఘమునకు కలదు.

సంఘమునుగూర్చి మాత్రముగాక విశ్వాసులను గూర్చికూడ ఈ పదమును వాడియున్నారు. క్రైస్తవమతమునం దభివృద్ధికొంది దానియందలి భావమును గ్రహించి యది నియమించు నడిత నవలంబించిన క్రైస్తవులకు పరిపూర్ణులు అను పేరు పెట్టియున్నట్లుల కొన్ని వాక్యములలో నున్నది (I కొరి 2⁶ ఫిలి 3¹³). ఇట్లు యాకోబు బోధనలను సహించువాని సంపూర్ణులగునని తెలిసికొని క్రైస్తవులు శ్రమలను సంతోషముతో సహించవలెనని వ్రాసెను (1⁴). అయితే సాధారణమైన క్రైస్తవ సద్గుణములకు ఈ దివిదు పెట్టబడినను,

మనము క్రీస్తునందు నిలిచియుండుటచే ఆయన పరిపూర్ణతలో మనమును పరిపూర్ణత నొంది మఱి లోతుగా సంపూర్ణులము కాఁగలము, సంపూర్ణులము కావలెను అను బోధలుకూడ కలవు (యోహా 1¹⁶). ఇట్లు వానము సంపూర్ణులము కావలెనని ప్రభువు చెప్పెను (మ 5⁴⁸). మనము సంపూర్ణులమగువఱకు ఎదుగవలెనని (ఎఫే 4¹³) పౌలు చెప్పెను. తన సభవారిని సంపూర్ణులగాఁ జేసి క్రీస్తు ఎదుట నిలువఁజెట్టవలెనని పౌలు వారి నిమిత్తము ప్రయాసపడెను (కొలొ 1²⁸ 4¹²). ఇట్టి సంపూర్ణత వారికి కలుగునట్లు వారినినిమిత్తము ప్రార్థన చేసెను (ఎఫే 3¹⁵⁻¹⁸). క్రైస్తవులకు అట్టి సంపూర్ణత కలుగునట్లు క్రీస్తుబోధకులను నియమించెను (4¹³). పౌలు రోమాకు వెళ్లనై యుండఁగా నేను క్రీస్తు ఆశీర్వాద పరిపూర్ణుడనై ఎత్తునని యెఱుంగుదును (రోమా 15³⁴) అని వ్రాసెను. పౌలు తన్నుతాను సంపూర్ణులలో చేర్చుకొనినను (ఫిలి 3¹³) తాను సంపూర్ణుడను కాననికూడ వ్రాసెను (3¹³). క్రీస్తునందున్నవారు ఆయనకుఁగల సంబంధమువలన పరిపూర్ణులైనను వారు తమ యనుభవములోను తమ నడతలోను ఎల్లప్పుడు నిట్టి సంపూర్ణులగునట్లు ప్రయాసపడవలెనని మన మీవాక్యములవలన లేటగా తెలిసికొనఁగలము.

పరిమళతైలము గంధవర్ణము చూ॥

పరిమళతైల వృక్షము గంధవర్ణము I, చూ॥

పరిమళతైలపు భరిణేలు ఆభరణములు 24 చూ॥

పరిమళ ద్రవ్యముల మేళకుడు గంధవర్ణము III చూ॥

పరిశుద్ధత, పరిశుద్ధులు, పరిశుద్ధపరచుట, పరిశుద్ధిపరచబడుట, పవిత్రత, ప్రతిష్ఠించుట (Holiness, Sanctify, Sanctification). 1. పాత నిబంధన. పరిశుద్ధతను నూచించుమాటలు పాత నిబంధనలోనే 830 మాటలు కలవు. అవి మోషే గ్రంథ పంచకములో 350 సార్లున్నవి. పరిశుద్ధతయొక్క అనుభావము ప్రత్యేకించుట అని యను

కొందురు. ఏమది లౌకిక యుపయోగముల నుండి ప్రత్యేకింపబడి దేవుని సేవయందు పయోగింపబడునో అదే పరిశుద్ధమైనదనబడును. అదే రీతిగా యాజకులును నాజీరు మొదలగు వ్రతముల నాచరించు వారును లౌకిక పనులనుండి తప్పునుతాము ప్రత్యేకించుకొని దేవుని సేవకు సంబంధమైనవాటిని చేయుదురు గనుక వారు పరిశుద్ధులనబడుదురు. పలెస్తీను చుట్టునుండు అన్యులలో ఈ విధముగా ప్రత్యేకింపబడినవారు నీతిపరులై యుండవచ్చును కాకపోవచ్చును. ప్రస్తుతిము హిందువులలో కొందఱవలె తత్కాలమందు వారుకూడ ఒకఁడు ఈ లోకమును త్యజించి దేవునియందు భక్తిచుంచునట్లు వ్రతము బూనిన యెడల ఆతని నడత యెట్టిదైననునరే అతఁడు పరిశుద్ధుడని యుకొనుచుండిరి. దేవదాసీలుగా కామదేవతకు ప్రతిష్ఠింపబడిన వారుకూడ పరిశుద్ధులేమని అట్టివారెంచిరి.

ఇశ్రాయేలీయులు ఇట్టి దుర్భిప్రాములు గల అన్యులచే చుట్టబడియుండినను మొదటి నుండియు పాత్ర నిబంధనలో పరిశుద్ధులు నీతి పరులై యుండుట అగత్యమును బోధింపబడుటను బాడఁగా అవి ఆ యన్యుల బోధలకెంతో వ్యత్యాసముగా నున్నవని చెప్పఁదగును. లేవీ 17-26 లలోని వాక్యములు పరిశుద్ధతనుగూర్చిన నియమ (Law of Holiness) మనబడును. అందులో మీరు పరిశుద్ధులై యుండవలెను. మీ దేవుడైన యెహోవానకు నేను పరిశుద్ధుడనై యున్నాను అను వాక్యము ముఖ్యమైనదై యున్నది. అందులో నున్న యాజ్ఞలలో కొన్ని ఆచారసంబంధములైనవై యున్నవి. వాటిలో భోజనవిషయమైన యేర్పాటులు (17¹⁰⁻¹⁶ 19²⁶) వేర్వేలు మృగజాతులను, విత్తనములను, నారులను కలుపకూడదను యేర్పాటులు (19⁹) క్రొత్త చెట్లకు ఫలించిన ఫలములను నాలుగేండ్ల దాక తినఁగూడదనుటను గూర్చిన యేర్పాటులు (19²³⁻²⁵), యాజకులు దుఃఖసమయములలోను వివాహ విషయములలోను చేయవలసిన ప్రత్యేకమైన యేర్పాటులను గూర్చిన నియమములు కలవు (21¹⁻¹⁵). ఇవి నీతిసంబంధములుకాక, ఆచార సంబంధములేయై యున్నవిగాని వారిదేవుఁడు పరిశుద్ధుడైనందునను వారు దేవునికి ప్రత్యేకింప

బడినవారైనందునను వీటినికూడ గ్రాహ్యపరిపాలనదను ఏర్పాటున్నది. మఱియు పరిశుద్ధతనుగూర్చిన యీ నియమములకు సంబంధించిన యితర నియమములను చూడఁగా అవి యన్నియు నీతి యుక్తములైనవై యున్నవని తెలిసికొనవచ్చును. నీతికి సంబంధించిన యిట్టి విషయములు మహా ముఖ్యములైనవై యున్నవి. వీటిలో దొంగిలించక పోవుట అబద్ధమాడకుండుట (14¹¹), న్యాయమైన త్రాసు (18¹⁶), తలదండ్రులను సన్నానించుట (19²⁰), కూలివాని కూలిని బిగబట్టుకుండుట (19¹⁴), పరదేశులను ప్రేమించుట (19³⁴), పొరుగు వారిని ప్రేమించుట (19¹⁸) అను నిట్టి గొప్ప నీతులు కలవు. మఱియు ప్రవక్తల గ్రంథములను చూడఁగా మనము పరిశుద్ధులమగుటకు ఈ నీతులు తప్ప మఱియొకటి అవసరములేదని తేటపడును (1^{16,17}). యెషయా 6 వ యధ్యాయములో నున్నట్లు ఆయనకుఁగలిగిన దర్శనమును చూడఁగా అది మఱి విశదముగా నగుపడును. యెషయా దేవుని పరిశుద్ధతను చూచినవెంటనే అయ్యో, నేను అపవిత్రమైన పెదవులు గలవాఁడను అపవిత్రమైన పెదవులుగల జనుల మిధ్య నివసించుచున్నాను అని చెప్పిన మాటలలో తాను దేవుని ఆచారములనుగాక ఆయన నీతిచట్టములను మీటియున్నట్లు తన పాపములను ఒప్పుకొనిన (6¹⁻⁵). 57¹⁷ లోను దేవుని పరిశుద్ధతనుగూర్చిన 99 వ కీర్తనలోను దేవుఁడు నీతి న్యాయముల విషయములలో పరిశుద్ధుడని స్పష్టమగును. ఈ కీర్తనయందున్నట్లు పాత్ర నిబంధనలో దేవుని పరిశుద్ధత భయంకరమైనదియనై యున్నది.

పాత్ర నిబంధనలో దేవునికిని ఆయన సేవకును సంబంధించిన ప్రతిదియు పరిశుద్ధమైనదై యుండెను. ఇట్లు ఆయన నివసించు ఆకాశము పరిశుద్ధాకాశమనియు (కీర్త 20⁸), ఆయన సింహాసనము పరిశుద్ధ సింహాసనమనియు (47⁸), ఆయనను సేవించు దూతలు పరిశుద్ధ దూతలు అనియు (89⁷), ఆయన యాత్మ పరిశుద్ధాత్మయనియు (51¹¹ యెష 63^{10,11}), ఆయన నామము పరిశుద్ధనామమనియు (లేవీ 20³), ఆయన బాహువు పరిశుద్ధబాహువు అనియు (కీర్త 98¹), ఆయనమార్గము పరిశుద్ధమార్గమనియు (యెష 35⁸), ఆయన జనులకు ఇశ్రాయేలీయులు ప్రతిష్ఠిత (= పరిశుద్ధ) జనమనియు

(ద్వితి 7⁹), వారిదేశము ప్రతిష్ఠితదేశమనియు (జెక 2¹²), వారి యాలయము పరిశుద్ధాలయమనియు (క్రీస్తు 11⁴), యెరూషలేము పరిశుద్ధపట్టణమనియు (యెష 52¹ నెహె 11¹) చెప్పబడెను. దేవుని గుడారమునకును ఆలయమునకును సంబంధించిన సామగ్రులన్నియు పరిశుద్ధ యుపకరణములనియు (I రాజు 8⁶), అతి పరిశుద్ధమైనవనియు (నిర్గ 30³⁷⁻³⁹) చెప్పబడును. ఇట్లు దేవునికి అర్పింపబడిన మాంసము ప్రతిష్ఠితమైన మాంసమనియు (నాగ్ 2¹²), ధూపద్రవ్యము అతి పరిశుద్ధమైన దనియు (నిర్గ 33³⁶), దేవుని బల్లమీద వేయబడిన రొట్టెలు ప్రతిష్ఠితమైన రొట్టెలనియు (I సమూ 21⁶), గుడిలో వాడబడిన తైలము ప్రతిష్ఠాభిషేక తైలమనియు (నిర్గ 30³⁵) అనబడును. ఆలయసేవచేయు యాజకులు పరిశుద్ధులై యుండవలెననియు (లేవీ 21⁶) నున్నది.

1. క్రొత్త నిబంధన. క్రొత్త నిబంధనలో పరిశుద్ధతను నూచించుపదములు మూడుకలవు. అవి సుమారు 250 సార్లు కనబడును. మఱియు నవి యీ దిగువవిధములుగా వాడబడెను. (1) పరిశుద్ధుడు అనుబిరుదు కొన్ని వాక్యములలో మాత్రము దేవునికి పెట్టబడిన (లూ 1⁴ యోహా 17¹¹ I పేతు 1^{15,16} ప్రక 4⁸) గాని దేవుని యాత్మకు పరిశుద్ధాత్త అని 94 పర్యాయములు పెట్టబడి యున్నది. (2) పరిశుద్ధుడు అను బిరుదు క్రీస్తునకు 10 మాటలు ఆకోపింపబడెను (మా 1²⁴ లూ 4³⁴ యోహా 6⁶⁹ లూ 1³⁵ కార్య 3¹⁴ 4^{37,30} I యోహా 2⁹⁰ ప్రక 3⁷). క్రీస్తు తన్నుతాను ఒకపనికి ప్రత్యేకించుకొనుట యనుసంగతినిగూర్చి తెలుపుటకు నన్ను నేను ప్రతిష్ఠచేసికొనుచున్నాను (= పరిశుద్ధపఱచుకొనుచున్నాను అనెను (యోహా 17¹⁷)). హెబ్రీ యుత్తరములో నున్న సంగతివలన దీని భావము తెలిసికొనగలము. (3) క్రొత్త నిబంధన గ్రంథ కర్తలు క్రైస్తవులకు పరిశుద్ధులు అను బిరుదులను పెట్టిరి. ఈ బిరుదు 60 పర్యాయములు కనబడును. వీటిలో 39 సార్లు పాలు పత్రికలలోనే కనబడును. క్రైస్తవులు దేవునికి ప్రత్యేకింపబడినవారను శుద్ధులైన యుండుటచేతనే వారి కీ బిరుదును పెట్టిరి. ఎఫే 1⁴⁻⁶ లలో పరిశుద్ధులు నిర్దోషులు అను మాటలు కలిసియున్నవి.

ఎఫే 5²⁷ లోను కొలొ 1²² లోను ఇట్టి సంబంధము కలదు. మా 6²⁰ కార్య 3¹⁴ లూ¹ నీతి మంతుడు పరిశుద్ధుడు అను జంటపదములున్నవి. I థెస్స 4⁷ లో పరిశుద్ధత యను పదము వ్యభిచార సంబంధములగు పాపములకు వ్యతిరేకమైనదై ఇంద్రియ శుద్ధిని నూచించును. ఈ సంబంధములను చూడగా పరిశుద్ధత కేవలము నీతికి సంబంధమైనదని స్పష్టమగును. దీనికి సంబంధముగా క్రీస్తు శిష్యులు పరిశుద్ధ పఱచబడుటనుగూర్చి వివరింపదగినను. క్రీస్తు తన శిష్యులను ప్రతిష్ఠించుటకు తన్నుతాను ప్రతిష్ఠచేసికొను చున్నాననెను (యోహా 17¹⁷⁻¹⁹). ఈ సంగతి హెబ్రీ గ్రంథమందు మఱిపూర్తిగా వివరింపబడెను (హెబ్రీ 2¹¹ 9¹¹⁻¹⁸ 10^{10-14,19-22} 12¹⁴ 13¹¹⁻¹²). మనము క్రీస్తు విశేయతచేతను (10³⁻¹⁰), ఆయన రక్తమువలనను (9¹³⁻¹⁵ 10¹⁴) పరిశుద్ధ పఱచబడి యున్నాము.

మనలను పరిశుద్ధ పఱచుటకు క్రీస్తు చేసినపని ఆధారమైయున్నదిగాని ఆలాగు మనలను పరిశుద్ధ పఱచుటకు పరిశుద్ధాత్మకర్తయై యున్నాడు. కావున మనము పరిశుద్ధాత్మచేత పరిశుద్ధపఱచబడువారమగుచుము (రోమా 15¹⁶ I కొరి 6¹¹ I థెస్స 4^{7,8} ఎఫే 4³⁰ I పేతు 2⁹ మొ॥). మనము విశ్వసించినయెడల పరిశుద్ధాత్మచే ఇట్టి పరిశుద్ధత సొందగలము (కార్య 26¹⁸ ఎఫే 1^{13,14}). ఈ పరిశుద్ధత మాకు మనస్సు సొందునప్పుడు నారంభమై (రోమా 6¹⁻¹¹) విశ్వాసి జీవితకాలమందంతటను వృద్ధి పొందుచుండవలెను (రోమా 6¹²⁻¹⁴ I థెస్స 5^{23,24} పరిపూర్ణత చూ॥).

పరిశుద్ధమాత దేవమాత 1 చూ॥

పరిశుద్ధ లేఖనములు (Holy Scriptures, Hagiographa). పాత నిబంధనకు సాధారణమైన పేరు లేఖనములు అనునదైనను పాలు ఒక పర్యాయము పాతనిబంధన యాచిత్తుకు పరిశుద్ధ లేఖనములు అను పేరు పెట్టెను (రోమా 1²). మనము ప్రస్తుతమున లైబ్రింగిటికి ఈ పేరును పెట్టుచున్నాము. అయితే యూదులు పాత నిబంధనకాలములో లేఖనములు, (లేక) పరిశుద్ధలేఖనములు అను అర్థమిచ్చు పేళ్లను పాత నిబంధనములోని కావ్యగ్రంథములకును మఱి

కొన్ని యితర గ్రంథములకును మాత్రము పెట్టిరి. ఇట్లు కీర్తనలు, సామెతలు, యోబు, పరమగీతము, రూతు, విలాపవాక్యములు, ప్రసంగి, ఎన్నేరు, దానియేలు, ఎజ్రా, నెహెమ్యా, I, II దిన వృత్తాంతములును ఇందులో చేరియున్నవి. యూదులు వీటిని తమ ప్రమాణ గ్రంథములలో చేర్చికొని యున్నను మోషే వ్రాసిన గ్రంథముల కంటెను ప్రవక్తల గ్రంథములకంటెను తక్కువ యధికారముగల గ్రంథములనుగా నెంచి (పాత నిబంధన చూ॥).

పరిశుద్ధ సంఘము పండుగులు, సంఘము చూ॥

పరిశుద్ధ స్థలము దేవాలయము I 4 (1) చూ॥

పరిశుద్ధాత్మ, ఆత్మ (The Holy Spirit, the Spirit). ఆత్మ యుపదము హెబ్రీ భాష లోను గ్రీకు భాషలోను ఇతర భాషలలో నున్నట్లుగా శ్వాస (సోపి) నూచించును. ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసము లాగిపోవుటతోడనే ప్రాణమును పోవుచుగాన శ్వాసను ప్రాణముగానెంచి ఆ ప్రాణమునకు ఆత్మయను పేరు పెట్టిరి. దేవునికి యాత్మ యున్నట్లు బైబిలునందు మొదటినుండి నూచనలు కలవు. ఆ యాత్మను పరిశుద్ధాత్మ యను పదముచే నూచించిరి. తన యాత్మచే ఆయా పనులు ఆయన చేయుచున్నట్లు ఆయా వాక్యములయందు కనబడును.

1. దేవుని యాత్మ ఈ పంచ భూతములను సృష్టించియుండు క్రమపజచినట్లు ఆది 1° నందున్నది. యోబు 37¹⁰ లో ఊపిరి యనియు యెష 40⁷ నందు శ్వాసమనియు తెనిగించిన అసలు పదమును ఆత్మ యనికూడ తెనిగించవచ్చును. అట్లు తెనిగించిన పక్షమున ఆ యాత్మకూడ సృష్టికి సంబంధించిన పనులు చేయుచున్నట్లున్నదిగాని, అట్టి నూచనలు మిక్కిలి అరుదుగా నున్నవి.

2. దేవుని యాత్మ మానవులకు జీవమిచ్చుటను గూర్చిన వాక్యములు బైబిలునందు గలవు (యోబు 33⁴). యెహె 37¹³⁻¹⁴ లోనున్న జీవాత్మము కీర్త 104^{29,30} నందున్న ఊపిరియు, ఈ యసలు పదముయొక్క తర్జుమలై యున్నవి. ఆది 2⁷ నందున్న మానవుల సృష్టియు నదే భావము

నిచ్చును. దేవుని యాత్మ జీవమిచ్చు యాత్మయని ఈ వాక్యములవలనఁ జెలియుచున్నది.

3. దేవుని యాత్మ ఆయావారిలకు విశేష శక్తిని బలమును అనుగ్రహించిన యాత్మయని నూచించెడి వేలు వాక్యములును గలవు. న్యాయాధిపతుల మీదికిని (న్యాయ 31⁶ 63⁴ 113⁹ 141⁶), సోలు మీదికిని (I సమూ 11⁶) ఆ యాత్మ ఎచ్చినట్లు కనబడును. చిత్రపు పనులను చేయుటలో నిపులుడెగు బెసలేలు దేవుని యాత్మపూర్ణుడై యట్టి శక్తినొందెనని యున్నది (నర్త 31¹³). మను ష్యుల కసాధ్యమైన పనులు దేవుని ఆత్మవలన కాగలవని జేరుబ్బాదలు ధౌర్యవంతులైన (జెక 4⁸).

4. మనీ ముఖ్యముగా, ప్రవక్తల కనుగ్రహింపబడిన జ్ఞానమును శక్తియును, ఈ యాత్మ బలముచేతనే కలిగినని చూపుట కనేక నూచనలు గలవు. ఆత్మను పొందినవారు ఆవేశముగలవారి (I సమూ 10^{6,10} 199,20,23,24). అట్లావేశపూర్ణులైన వారిలో నొక ప్రవక్త మోసపుచ్చు ఆత్మని పొందినట్లు I రాజు 22²¹⁻²⁸ లో కనబడుచున్నది. ఇట్టి ఆవేశ మొందినవారు తాము ఆత్మపూర్ణులమని తెలిసికొనిరి. అది ఇట్టి ఆవేశము మాత్రమే గాక, దేవుడు తన భక్తుల కనుగ్రహించిన బద్ధిని చేపుటకు వారి కార్తము ముఖ్యముగా ననుగ్రహించుట యని కనబడుచున్నది (మీకా 3⁸ యెహె 2² 31^{9,14,26} మొ॥ నెహె 9³⁰ II దిన 15¹). ప్రవక్తలు తమకు లోచించినట్లుగాక ఆత్మచేత రేపబడినట్లు వ్యవచించిరి ఇందుచేతనే చెప్పఁ గలము (II పేతు 1²¹).

5. దేవుడి ప్రాయోగములను తన పరిశుద్ధాత్మచే నడిపింపఁగా (యెష 63¹²) వారు ఆ యాత్మ నెదిరించినట్లు యెష 63¹⁰ లో చూడవచ్చును. ఆ ప్రజలకు నెమ్మది కలుగజేసినవాడు యెహోవా యాత్మయే (యెష 63¹⁴). మెస్సీయ కాలము నందు ప్రజలకు కలుగవలసిన కుదురుబాటును సౌఖ్యమును వారికి కలుగునట్లు, పరిశుద్ధాత్మయే ముఖ్యముగా ఆ కనములో పనిజేసెను (యెహె 39²⁹ యెష 4⁴ 44³ యోనె 2^{28,29}).

6. ఆ యాత్మ మానవులను కుద్ధిచేసినట్లు కూడ ఆయా వాక్యములలో నూచనలన్నవి (యెహె

36^{10, 17} క్రి 51^{10, 11}). ఆయన సర్వ వ్యాపియై భక్తులను నడిపించి కాపాడును (క్రి 139⁷ 143¹⁰). పరిశుద్ధాత్మ తైక దేవునిలో నొక మూర్తియని పాత నిబంధనలో లేటయైన బోధలున్నవని చెప్ప వీలు లేకపోయినను, అందులోనున్న బోధలు దానికి చక్కగా సరిపడును. పాత నిబంధన గ్రంథ ములయందు ముఖ్యముగా ప్రవచింపబడిన మెస్సీయ దేవునియొక్క కలిగినవాడను ప్రవచన ములు గలవు (యెష 11¹⁻⁹ 61¹⁻³). పరిశుద్ధాత్మను గూర్చిన బోధలు నూతన నిబంధనలో పూర్వముగా నున్నవిగాని ఈ వాక్యము లట్టి బోధలకు ముందు నూచనలని చెప్పదగును.

రాబోవు కుమరుబాటు కాలమునందు పరి శుద్ధాత్మ సర్వ జనులమీద కుమ్మరింపబడునను (యోహా 2^{28, 29}) ప్రవచనము క్రీస్తు పనికి సంబంధ ముగా నెఱవేటెను.

(1) మలాకీకాలము మొదలుకొని ఆత్రావేళా పురులై ప్రవచించినవారు లేకపోయినను క్రీస్తును ముందుగా వెల్లివార్గమును సిద్ధపఱచిన యోహానుకు ఆ యాధిపత్యము మఱల ననుగ్రహింపబడెను (లూ 1¹⁵⁻¹⁷). పరిశుద్ధాత్మ నిచ్చుట తన పని కాదనియు, క్రీస్తుయొక్క పనియనియు అతడు బోధించినను (మా 1¹ మ 3¹¹) అతడు తన పనిని ఆత్మశక్తిచేతనే జేసెను.

(2) క్రీస్తు ఆత్మపూర్ణుడై తన పనిని జేసెను. ఆయన జన్మించినది పరిశుద్ధాత్మ శక్తివలననే (మ 1^{18, 20} లూ 1³⁵). బాప్తిస్మము నొందినప్పుడు పరిశుద్ధాత్మ పాపురాకామియో ఆయనమీదకు దిగివచ్చెను (నా 1^{10, 12} మ 3¹⁶ లూ 4¹ యోహా 1^{33, 33}). ఆయన తన పని నికమీదట ఆత్మపూర్ణుడై చేసెను (లూ 4¹). తరువాత ఆయన అరణ్య మునకు కొనిపోయి ఖోధింపబడెను. ఆయన నజరేతులో పని నారంభించినప్పుడు, యోహానా యొక్క తనమీదనున్నదను ప్రవచనము (యెష 61¹⁻³) నెఱవేటినదని చెప్పెను (లూ 4¹⁸). తానీ లోకమును విడిచివెళ్లువఱకు, వాగ్దత్తము చేయఁ బడిన పరిశుద్ధాత్మ యనుగ్రహింపబడితేడు కావున ఆయన తన మరణమునకు పూర్వము ఆ యొక్కను గూర్చి విశేషముగా బోధించెను గాని అంతకు మునుపు వివరముగా బోధించలేదు. అయి

నప్పటికిని ఒకడు ఆత్మమూలముగా జన్మించక పోయినయెడల దేవుని రాజ్యములో చేరలే డనియు (యోహా 3⁵⁻⁸), తాను దేవుని యొక్కవలన దయ్యములను వెళ్లఁగొట్టుచున్నాననియు (మ 12²⁸), దేవుడు తనను అడుగువారికి తన యొత్తి ననుగ్రహించుననియు (లూ 11¹³), తన్ను నిరాకరించుటవలన పరిశుద్ధాత్మ నెదిరించి త్నమింపఁ బడిన పాపమునకు లోనగుచున్నారనియు (మ 12^{31, 32} మా 3²⁹), హింసలుకలుగు కాలము నందు పరిశుద్ధాత్మ శిష్యుల నాదరించి బలపఱచు (మ 10⁴⁰ మా 13¹¹ లూ 12¹²), దావీదు క్రీస్తును గుఱించి ప్రవచించినది ఆత్మశ్రేయవలననే యనియు (మ 22⁴³), చెప్పి ఆయన సమయము లలో బోధించుచువచ్చెను. ఈ లోకమును విడిచి కొద్దికాలములోనే వెళ్లుననగా, ఆయన పరిశుద్ధాత్మనుగూర్చి మఱింత స్పష్టముగా బోధిం చెను. పరిశుద్ధాత్మ తన పనిని సఫలపఱచు అదిగఱ కర్త (హెచ్చరిక చేయువాడు) అనియు (యోహా 16⁷), తనబోధలను వారి జ్ఞాపికఁజెచ్చుచు, దానిని సంపూర్ణముగా గ్రహించుటకు వారికి శక్తినిచ్చు ననియు (14²⁶ 15²⁶ 16^{14, 15}), పాపమును గూర్చియు, నీతినిగూర్చియు, న్యాయతీర్పును గూర్చియు, లోకము నొప్పుకొనఁజేయుననియు (యోహా 16⁸) బోధించెను. తండ్రి పరిశుద్ధాత్మను క్రీస్తు కేరట సంప్రసనియు (14²⁶). క్రీస్తుచేత పంపఁబడుననియు (16⁷) వ్రాయబడి యున్నది. ఆయన తండ్రియొద్దనుండి బయలువేరు సత్య స్వరూపియైన ఆత్మ అని 15²⁶ నందున్నది. బయలు వేరు అను నీపదము తండ్రికిని పరిశుద్ధాత్మకునుగల సంబంధమును సూచించును. యోహా 16⁷ నందు పరిశుద్ధాత్మవచ్చునను పదముగలదు. ఇట్టి వాక్య ములవలన వారికి తీక్ష్ణమును సంబంధమున్నను, పరి శుద్ధాత్మ ప్రత్యేకమైన మూర్తియై యున్నట్లు స్పష్ట మగుచున్నది. పునరుద్ధానుడైన క్రీస్తు తన శిష్యులమీదనుండి వారికి పరిశుద్ధాత్మ ననుగ్రహిం చెను (యోహా 20²²). పరిశుద్ధాత్మ వారిమీదకు వచ్చునఱకు కనిపెట్టి యుండివలెనని ఆయన ఆజ్ఞాపించెను (లూ 24⁴⁹). చివరకు ఆయన, తండ్రి, కుమారుడు పరిశుద్ధాత్మయను తైక దేవుని నామమందు అందఱికిని బాప్తిస్మ మియ్యవలెనను ఆజ్ఞ నిచ్చి ఆరోహణమయ్యెను (మ 28¹⁹).

(3) అపొస్తలుల కార్యముల గ్రంథ మీ వాదనముల నెఱవేర్చుకొను వివర మనఁదగును. పెంతెకొస్తు దినమున పరిశుద్ధాత్మ కుమ్మరింపఁ బడెను (కార్య 2). అప్పుడు జరిగిన వింత కార్యములు కొన్ని, సమరయలో విశ్వసించిన వారికి పరిశుద్ధాత్మ యనుగ్రహింపఁబడినప్పుడును (8:15-19) అన్యల కనుగ్రహింపఁబడినపుడును (10:44 11:15) కనఁబడెను. అన్యభాషలతో మాట్లాడఁగల శక్తియు (కార్య 13:9-16 I కొరి 12:10-29 గల 3), ప్రవచించు శక్తియు (కార్య 11:28 21:4-10-11 I కొరి 14) అను నిట్టి విశేష వరములు శిష్యులుపొందిరి. క్రీస్తును గుఱించి బోధించి ఆయన పనిని కొనసాగించుటకు పరిశుద్ధాత్మ సహాయము అత్యవసరముగా కావలసి యున్నది (కార్య 1:6-11 6:3). ఆ అపొస్తలులు దేవుని యాత్మవలన కలిగిన శక్తిచేత తమ కార్యములను చేయుటచేత వారి పేరటనున్న గ్రంథమును పరిశుద్ధాత్మ కార్యముల గ్రంథమని చెప్పఁదగినది (కార్య 2:4 8:29 10:19 16:7 మొ॥).

(4) పత్రికలలోని బోధలను చూడఁగా, విశ్వాసులు ఆత్మ వరములను విశేష శక్తులనుకూడ పరిశుద్ధాత్మచేత పొందినట్లుగా కనఁబడును (I కొరి 12:11). ఆయనను అద్భుతములను చేయుటకు ముఖ్యమైనదానిగా నెంచక, దేవుని యాత్మ మనలను ప్రేరేపించి పవిత్రపఱచి, మనలను క్రీస్తు రక్షణయందు పాటిభాగధరులనుగాఁ జేయుటయే ఆయన ముఖ్యమైన పనియని పత్రికల బోధయై యున్నది. ఇట్లు పరిశుద్ధాత్మచేత మనము దేవుని యొక్క గొప్ప ప్రేమను గ్రహించుకొని (రోమా 5:5 తీతు 3:4) దేవునియెడల పుత్రభావముగలవార మగుదుము (గల 4:6-19 రోమా 8:9-16). పరిశుద్ధాత్మ మనకు సరియైన జ్ఞానము కలుగఁజేసి (I కొరి 2:10-16) దేవుని సంగతులను గ్రహించు కొనుటకు మాత్రమేగాక దేవుని యొద్దకుచేరి ఆయనతో సహవాస భాగ్యమునుభవించుటకును మనకు శక్తి సహాయముల ననుగ్రహించును (రోమా 8:26,27 ఎఫె 2:17 ఫిలి 2:1 3:3). దేవుని గుఱించిన సంగతులను బోధించుటకు బోధకులకు మాత్రమేగాక (రోమా 15:19 I కొరి 2:4), క్రైస్తవులందఱికి కావలసిన సద్గుణములు పట్టుబడులాగున సహాయము చేయును (ఎఫె 3:16). క్రీస్తును ప్రభు

వుగా నొప్పుకొనువారు ఆత్మచేతఁగాక స్వశక్తిచేత నొప్పుకొనఁజాలరు (I కొరి 12:3 I యోహా 4:9-13). అట్లు నమ్మవారిక నెంతమాత్రమును స్వబుద్ధిచేత కొట్టుకొనిపోక దేవుని యాత్మచే నడిపింపఁబడిన వారై, తమ శరీరేచ్ఛలను చంపును (రోమా 8:10 గల 5:16,17), ఆత్మీయ సంగతులలో పెంపొందెదరు (గల 5:22). మనకు రక్షణ రూఢిగా కలుగుననుటకు ఆయన సంచకరవుగా నుండును (రోమా 8:15,16 I కొరి 6:11 II కొరి 1:32 ఎఫె 1:13,14 4:30). క్రీస్తునందు విశ్వాస ముంచువారిని ప్రేమానుబంధముతో నైకకృపఱచి వారిని కాపాడును (I కొరి 12:13 ఫిలి 2:1 II కొరి 13:13).

పరిశుద్ధాత్మ క్రీస్తుతో కలిసి పనిచేయునేగాని వేఱుగా చేయఁడను సంగతి సువార్తలలోను, పత్రికలలోను స్పష్టముగా నున్నది. ప్రభువే ఆత్మయని II కొరి 3:17,18 నందున్నది. క్రీస్తు ఆయనను పంపెనను సంగతిని యోహా 16:7 నందు చూడవచ్చును. రోమా 8:9 నందు ఆయన దేవుని గూర్చునున్నయు, క్రీస్తు ఆత్మయనియు అనఁబడును. గల 4:6 నందు తనకుమారుని యాత్మ అనఁబడెను. మన హృదయములలో నివసించువాడు క్రీస్తు అనియును (ఎఫె 3:16,17). పరిశుద్ధాత్మయనియు (II కొరి 1:32) వ్రాయఁబడి యున్నది. పరిశుద్ధాత్మ దేవునితోను క్రీస్తుతోను చేర్చఁబడి, వారి యాత్మయని పిలువఁబడినను, వారికి ప్రత్యేకమైనవాఁడై యున్నాడు (మ 28:19 II కొరి 13:13). ఈ సంగతిని విశదపఱచుటకే, పరిశుద్ధాత్మ, తండ్రి కుమారునితో కూడ త్రైకదేవుడని క్రైస్తవ సంఘము ఆదినుండి నేటివఱకు తమ విశ్వాస ప్రమాణములలో నొప్పుకొనుచున్నది. (ఆత్మవరములు, దేవుడు యేసుక్రీస్తు చూ॥).

పరిశుద్ధాత్మకు విరోధమైన పాపము పాపము రి చూ॥

పరిశుద్ధులు పరిశుద్ధత చూ॥

పరిసయ్యులు (Pharisees = ప్రత్యేకముగా నుండువారు).

1. ఉత్పత్తి:—క్రొత్త నిబంధనలో పరిసయ్యులు యూదులతెగలలో నొక ముఖ్యమైన తెగవారై యుండిరి. వారు బబులోను చెఱకు తరువార నుద్ధవించినవారు. వీరు అన్యలనుండి

శేవలము ప్రత్యేకముగా నుండి యూదా దేశమును రక్షింపఁజూచిరి. క్రీ॥ ము॥ 2 వ శతాబ్దమున అంతియొకయరాజులు యూదుల యాచారములను మార్చి వాటికి ప్రతిగా గ్రీకువారి వాడుకలను దేశములో వ్యాపింపఁజేయ యత్నించుచుండగా ఈ పరిసరములు తమ మతాచారములయందు మఱింత నిష్ఠపరులై యుండిరి. అప్రమాణ గ్రంథములలోని మక్క 239-41 లో మతాభిమానులను తెగవారి పేరు కలదు. వారు అప్పటి పరిసరములై యుండిరి. క్రీస్తుకాలములో నిట్టివారు సుమారుగా 6,000 మంది యుండిరని లెక్కింపఁబడెను.

2. బోధలు, గుణములు:—యూదుల తెగలలో పరిసరములు యూదమతమందు మిగుల అభిమానముగలవారై యుండిరి. వారు పాత నిబంధనను మూలముగాక తమ శాఖలోని పెద్దల పారంపర్యములను మిగుల నిష్ఠతో ననుసరించిరి. అట్టి పారంపర్యము లనేకములు కలవు. ఈ పరిసరములు పునరుత్థానమును, దూతలను, రాబోవు న్యాయతీర్పును నమ్మిరి (కార్య 238). అయినను ఇట్టిబోధలు వాచిబోధలలో ముఖ్యమైనవికావు. వారు భోజన పానాదులవిషయమును అంటువిషయమును అనేక యాచారముల నాచరించి (మా 71³). వారు మొదట దేవుని యందలి యానతిచే పీటి నాచరించినను అవిక్రమక్రమేగా వీటి వెలుపలియాచారములై నీతి న్యాయములను గోప్పవిషయములను మఱుగుపఱచిన వయ్యెను. ఇటుల వారు క్రీస్తుకాలములో స్వనీతిపరులను మరివేషము ధరించినవారునై యుండిరి (మ 5²⁰ 16⁶⁻¹² 231-39). వారితరులను తృణీకరించుటనుగూర్చయు వారి వేషధారణను గూర్చియు క్రీస్తు గద్దించినందున వారు క్రీస్తు విరోధులలో ముఖ్యులై (మా 3⁶ యోహా 1147-57). అయినను వారిలో క్రీస్తులైన భక్తులు కూడ నుండిరి. గమలియేలు వారిలో నొక ఘనుడగు శాస్త్రీయై యుండెను (కార్య 53⁴). పౌలు కూడ ఖరిలో నొకఁడై యుండెను (23⁶ 26⁶).

3. వైదికములో వారినిగూర్చిన యితర సూచనలు:—సువార్తలలో పరిసరములనుగూర్చి చాల సూచనలున్నవి. వారు బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను

నొద్దకు వచ్చిరి (మ 37). యోహాను ఎట్టివాడో విచారించుటకు వారు కొందఱిని అతనియొద్దకు నంపిరి (యోహా 1¹⁹). నీ కొదేము వారిలో నొకఁడై యుండెను (31). వారు అనూయ పడినందున క్రీస్తు యూదయను విడిచి వెళ్లవలసి వచ్చెను (41). క్రీస్తు దయ్యములకు అధికారి యనియు (9³⁴), ఆయన యూదుల యాచారముల నాచరింపఁడనియు (9¹³) విశ్రాంతిదినమును మీఱువాఁడనియు (మా 2²⁴ 3⁶) పెద్దలపారంపర్యములను ఆచరింపఁడనియు (మ 15¹) పాపులతో భోజనము చేయువాఁడనియు (లూ 13⁹) ఇట్టి నేరములను వారు మొదటినుండి చివరవఱకు క్రీస్తుమీఁద మోపుచుండిరి. వారు యాజకులతోఁ గలిసి క్రీస్తును పట్టుకొనుటకు మనుష్యులను పంపిరి (యోహా 7³⁹). క్రీస్తు లాజరును లేపినపిమ్మట వారు క్రీస్తును సంహరించుటకు సభను సమకూర్చిరి (1147). వారు క్రీస్తును ఒక గుఱుతు (మ 19⁴) ను, చిక్కుచున్నవలన అడిగిరి (మా 12¹³). చివఱకు క్రీస్తును పట్టుకొనుటకు యాజకులను బంధైతులను పంపిరి (యోహా 16³). క్రీస్తు చంపఁబడినపిమ్మట ఆయనసమాధిని భద్రపఱచవలెనని పిలుతు నడిగినవారిలో పరిసరములు నుండిరి (మ 27⁶²).

కార్యముల గ్రంథములో నున్నట్లు వారిలో కొందఱు క్రైస్తవులైరిగాని పూర్వపు యూదమతమునందు ఎక్కువ యభిమానముగలవారై యుండిరి (కార్య 15⁵). పునరుత్థానమును నమ్మి యుండినందున వారు ఒకపర్యాయము పౌలు పక్షముగా మాట్లాడిరి (23⁶⁻⁷).

పరుగు పంచము చూ॥

పరువు (Bed). యూదుల పరువు సాధారణముగా చాప, దానిమీఁద పఱచు బొంతయు దానిమీఁద కప్పు దుప్పటితోఁగూడి న్నదై యుండెను (యొష 23³⁹ నిర్గ 22³⁷). ఇది అట్టి దగుటచేతనే ఒకఁడు దానిని చుట్టి యెత్తుకొనిపోవుటకు పిలుగా నుండెను (మా 2⁴ యోహా 5⁸). భాగ్యవంతుల యిండ్లలోని గోడల ప్రక్కలందు అరుగులుకట్టించి వాటిమీఁద రజైలను పఱచి, వాటిమీఁద చిత్రవర్ణములుగల దుప్పట్లను పఱచిరి. వాటిమీఁద పగలు కూర్చుం

డిరి. రాత్రులలో పరుండిరి (సామె 717). భాగ్యవంతుడైనవారు బాలీసులను వాడుకొనిరి
తలగల్గును ఉపయోగించిరి (I సమా 1913). (యెహె 1318). J. C.

హిందీయుల మంచము

ప రూ య హు (Paruah = వృద్ధినిొందు
చున్న). సాలామెనుకు ఇశ్శాఖారు గోత్రము
నుండి ఆహారమును సంగ్రహింపనై యేర్పాటు
చేయబడినవారిలో యెహోషాపాతుయనువాని
తండ్రి (I రాజు 417).

ప రో షు (Parosh = మిన్నల్లి). చెఱ
కాలమునకుఁబిమ్మట బాబెలునుండి తిరిగివచ్చిన
యొక కుటుంబము (ఎబ్రా 2² = నెహె 7⁸, 8³
10²⁵ నెహె 3²⁵ 10¹⁴).

పర్ణశాలలవండుగు పండుగులు ఉపవాస
ములు III 1 (3) (c) చూ॥

పర్ణష్టా (Parmashta = మహా గొప్ప!)
హమాను కుమారులలో నేడవవాడు (ఎస్తే 9⁹)
యూదు లితని సోదరులతో నితనిని జంపిరి.

పర్షందాతా (Parshandatha = పారశీక
దేశమునకిచ్చినవాడు). హమాను కుమారులలో
జ్యేష్ఠుడు (ఎస్తే 9⁷). యూదులొకని ఇతర
సోదరులతోఁ జంపివేసిరి.

ప ర్నా ఖు (Parnach). జెబూలూను
గోత్రపు ప్రధానియగు ఎలీషాపాను తండ్రి
(సంఖ్యా 34²³).

పర్వతము యెరూషలేము A IV 3 చూ॥

ప ర్వా యా ము (Parvaim). సాలా
మెను దేవాలయమును ఆలంకరించుటకు బంగార
మును దెప్పించిన ప్రదేశము (II దిన 3⁹). ఇది
అరేబియాదేశములో నున్నదనుకొందురు.

ప ర్మె నా సు (Parmenas = నమ్మకమైన
వాడు?). ఆది క్రైస్తవ సంఘమునందు ఏడు
గురు పరిచారికులనబడిన ధర్మకర్తలలో నొకఁడు
(కార్య 6³).

పలక (Tablet). పలకయని తెనిగించిన
మూలభాషాపదము గుడారమునందు వాడిన
ప్రాచీనపలకలను (నిగ్గ 27⁸), ఆలయమందలి
స్థంభములమీదవేసిన పలకలను (I రాజు 7³⁸),
ఓడ బ్రద్దలైపోగా తప్పించుకొనిపోవుటకు
వాడిన ఓడచెక్కలను (కార్య 27⁴⁴) నూచిం
చును. ఈ కీర్తికయందు ప్రాతకు వాడిన
పలకలనుగూర్చి వివరింపబడును. పదియాజ్ఞలు
రెండు రాతిపలకలమీద వ్రాయబడెను (నిగ్గ
31¹⁸ 32¹⁵ 34^{1,4,28,29} ద్వితీ 41³ 5²⁵ 9⁹ మొ॥).
వీటిని నిబంధన మందసమున నుంచిరి (10⁵
I రాజు 8⁹). హెబ్రీ 9⁴ నందివి నిబంధన
పలకలనబడెను అట్టి పలకమీదనే యెషయా
తన బోధలలోఁ గొన్నింటిని వ్రాసెను (యెష
30⁸). 81 లో నున్న పలకయను పదము మూల

భాషయందు మజ్జిమొకపదమైనను ఈ యర్థమునే తెలుపును. అది యెరూషలేమునం దొకచోట నిలువబడవలసినంత పెద్దదై యుండెను. పరు 7 త్తువాడు సహా చదువఁగలుగునంత పెద్ద యక్షరములతో దేవుని బోధలను పలకమీఁద వ్రాయుమనునాజ్ఞ హబ 2³ నందున్నది. క్రొత్త నిబంధనలో జెకర్యా యోహాను పేరు వ్రాసినది (లూ 1⁸³) చిన్నదియై మైనముతో కప్పబడి యుండెను. ఆ పలకమీఁద నున్న మైనముపై వ్రాసిరి.

బోధలు మన హృదయములలో నాటును గాన హృదయములు దేవునిబోధలను వ్రాయుట కైన పలకలుగా పాఠ నిబంధనయందును (సామె 3³ 7³ యర్చీ 17²) క్రొత్త నిబంధనలోను (II కొరి 3³) నూచెనున్నవి

పల్లెస్థి (Palestine).

I. పేరు:—పల్లెస్థి అనుపేరు బ్రెబిలులో లేదుగాని దానికి సంబంధించినపేరు నెర 15¹⁴ యొ 14^{29,31} యోనే 3⁴ ఫిలిష్తీయ అని యున్నది. ఈ పేరు అసలు ఫిలిష్తీయుల దేశమునకు పెట్టఁబడెను మొదట కర్తెలు పవిత్రమునకు దక్షిణముగా సముద్రమునకును కొండలకును మధ్య నుండు మైదానమునకు వాడిరి. అందువలననే తరువాతి కాలములో అది యిశ్రాయేలు దేశ మంతటికీ బేర్యెయ్యను యొర్దాను పడమటిభాగమునకు కనానుదేశము అను పేరుకూడ కలదు. యోహా ఘవ దానిని జయించినపిమ్మట అది యిశ్రాయేలీయుల దేశమనఁబడెనుగాని ఆ దేశము రెండుభాగములుగ భాగింపఁబడిన పిదప ఉత్తరపుభాగమునకు మాత్రము ఇశ్రాయేలు దేశమను పేరుండెను. జెక 21² లో అది ప్రతిష్ఠితమైన (= పరిశుద్ధ *Holy*) దేశమనఁబడెను. ఇది క్రైస్తవదేశములలోని వారు దానికి పెట్టునామమై యున్నది. గ్రీకువారును రోమువారును దానికి పల్లెస్థి దేశము అనుపేరుపెట్టుటచే పల్లెస్థి అనుపేరు అన్నిటిలో మిక్కిలి వాడుకైన నామమయ్యెను.

II. సరిహద్దులు, వైశాల్యము:—ఈ దేశము మధ్యధరాసముద్రమునకు తూర్పున ఆ సముద్రమునకును అరేబియా యెడారికిని మధ్యనున్నది.

దక్షిణమున విగుప్తునది యనఁబడిన వాగునుండి యుత్తరమున లెబానోను పర్వతమువఱకును అది వ్యాపించి యుండెను. దానిపొడవు 145 మైళ్లును వెడల్పు 70 మైళ్లువఱకునుండి సుమారు 8,400 మైళ్ళవైశాల్యము కలిగియున్నది. ఇది చిన్న దేశమేగాని మధ్యధరాసముద్రము తీరముననుండి ఆసియా, ఆఫ్రికా, విరోపా యను మూడు ఖండములమధ్య నున్నది.

III. వైశాల్యక స్వరూపములు:—పల్లెస్థిలో ఉత్తరమునుండి దక్షిణమువఱకు వ్యాపించు విరుభాగము లున్నవనఁదగును.

1. సముద్రముదగ్గరనుండు మైదానము. దీనికి దక్షిణమునందు ఫిలిష్తీయదేశమును, ఉత్తరమున కర్తెలు పర్వతమువఱకు మోరోను అను మైదానమును కలదు. కర్తెలున కుత్తరమున ఆ మైదానము చాల విశాలమైనదై ఎస్ట్రెల్ బయలు అనఁబడును.

దాని కింకను ఉత్తరముగా తూరసీమల మైదానము కలదు. అది పల్లెస్థిలో చేరినదికాదు.

2. మెశేలా అనుభాగము. ఇది ఆ మైదానమునకును పల్లెస్థి మధ్యభాగమున నుండు పెద్ద కొండలమధ్యనుండు మధ్యనుండు నొక కొండ ప్రదేశమై యున్నది. ఈ కొండలు సుమారు 500 అడుగుల ఎత్తుగలవిగాని అంత యెక్కువ యెత్తుగలవికావు.

3. పల్లెస్థి మధ్యభాగము అను పీఠభూమి. ఇది ముఖ్యభాగమనఁదగును. దీని దక్షిణభాగమునకు ప్రత్యేకముగ 'దక్షిణభాగము' అనుపేరు కలదు. ఇది హెబ్రోను చుట్టునుండు ప్రదేశమై యున్నది. దీనికి ఉత్తరమున యూదయ అరణ్యము వచ్చును. దీనికి నుత్తరమున యెరూషలేమును దానిచుట్టునుండు పర్వతముల కొండ ప్రదేశము నున్నది. దానికి నుత్తరమున హేమ్రానుకొండల ప్రదేశముండును. అయితే దీనికి దిగువనుండు కొండ ప్రదేశము సుమారు 2,000 అడుగుల యెత్తుననుండును. హేమ్రానుకు ఉత్తరమున నుండు ఎస్ట్రెల్ బయలు ఆ కొండలను గరిలయ కొండలనుండి వేరుపఱచును. అచట బయలుండుటచే రస్తాలు దానిమీఁదుగా పడెను. ఈ బయలుయొక్క ఫలవంతమగు నీలినిబట్టియు

రస్తాలు దానిమీఁదుగా వేయఁబడియుండుటను బట్టియు ఇది పల్లెసీనుదేశమునందలి ముఖ్యమైన రణభూమియాయెను. నీసెరా, సాలు, యోషీయా యనువారి కాలములలో ముఖ్యయుద్ధము లిచటనే జరిగియుండెను. ఈ బయలున కుత్తరముగా గలియు కొండలు కలవు. అవి ఉత్తరమున లెబానోను కొండలవఱకు వ్యాపించును. వాటి లోని ముఖ్యశిఖరము హార్మోను.

4. యొర్దానునదియు దానికి సంబంధముగా నుండు సరస్సులును, (యొర్దానునది, మేరోము, గలియు సముద్రము, మృతసముద్రము చూ॥). దక్షిణభాగమందు యొర్దాను లోయ చాల లోతైనది. మృతసముద్రపుమట్టమును చూడఁగా అది మహా సముద్రపు (మధ్యధరా) మట్టమునకు 1,290 అడుగుల లోతుగా నున్నది. ప్రపంచ మంతటిలో నిది మిగుల లోతైన లోయయై యున్నది.

5. యొర్దానుకు తూర్పుగా నున్న కొండ ప్రదేశము. దీని దక్షిణమందు మోయాబు కొండలు గలవు. మధ్యభాగమునకు గిలాదు అని పేరు. ఉత్తరభాగములో బాషాను కొండ లున్నవి. ఇట్లు అది సిరియావఱకు వ్యాపించును. యొర్దానుకు పశ్చిమమున చాల నదులు కలవు. పూర్వమున ఈ దేశమునం దెక్కువ యూదులుండెను గాని ప్రస్తుతమున కర్రెలు కొండకు ఉత్తరముగా నుండు కీహానుతప్ప నది యనఁదగిన దేదియులేదు. యొర్దానుకు తూర్పుననుండు అర్మోనునది మృతసముద్రములోకి ప్రవహించును. పల్లెసీనుకు మధ్యభాగముననుండు యబ్బోకునదియు, ఉత్తరముననుండు యర్దాకు నదియు యొర్దానులోకి ప్రవహించును. ఈ యర్మోకునది యే ప్రదేశముగుండ ప్రవహించునో ఆ ప్రదేశము చాల ఫలవంతమైనది.

IV. శీతోష్ణస్థితి:—పల్లెసీను చిన్నదేశమైనను సర్వలోకములోనుండు శీతోష్ణభేదము లన్నియు నా దేశములో నున్నవని చెప్పఁదగును. మన దేశములోని హిమాలయపర్వతములమీదనున్నట్లే అచ్చటి హార్మోనుపర్వతముపై నిత్యము హిమ ముండును. యొర్దాను లోయలో యెరికో చుట్టు నుండు మైదానమునందు భరతఖండములో నుండు

ఉష్ణమువంటి యుష్ణముకలదు. పల్లెసీనులో నున్న యితరభాగములలో పై రెండు స్థితులకుమధ్య నుండు శీతోష్ణస్థితులన్నియు నున్నవి.

అచటి తొలకరివర్షములు అక్టోబరుమాసము లలో కురియును (యోవే 23). అప్పుడే వారు పొలములను దున్నెదరు. అదిమొదలు మార్చి ఏప్రిల్ మాసములవఱకు అప్పుడప్పుడు వర్షములు కురియుచుండును. కడవరివానలు మార్చి ఏప్రిల్ నెలలలో కురియును. డిగవలన అచ్చటి వైరులు పెలుగును. అటులేరువాత మఱల అక్టోబరుదాక ఏ మాత్రమును వర్షము కురియదు. అప్పు డా దేశములోని వైరులన్నియు పచ్చని ప్రతి మొక్కయు ఎండిపోవును. శీతోష్ణస్థితి లిట్లుండుటచే పల్లెసీనులో సకలవిధములైన చెట్లును మృగములు నున్నవి. (మృగములు, వృక్షములు చూ॥).

V. పల్లెసీను భాగములు:—ఈ దేశము ఇశ్రా యేలీయులలో విభాగింపఁబడక పూర్వమున నెట్లుండెనో తెలియదు. అయిన నిది యిశ్రాయేలులో భాగింపఁబడిన పిమ్మటకూడ భాగములు చాల సారులు మాటిపోయెను. ఇశ్రాయేలీయు లకు చుట్టునుండు అవ్యులు వారిని జయింపఁగా ఈ దేశమును ఆ యవ్యులు కొంతవఱకు ఆక్రమించుకొనిరి. కావున ఈ భాగములనుగూర్చిన సంగతి చాల చిక్కుగా నున్నది. యొర్దానుకు తూర్పుననుండుభాగము 2½ గోత్రములవారికిని పశ్చిమభాగము 9½ గోత్రములవారికిని విభాగింపబడెను (పటము IX చూ॥).

చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట, ఇశ్రాయేలీయులు మఱల స్వాధీనవఱచుకొనిన ప్రదేశము యెరూషలేము పట్టణముచుట్టు నుండెను. హోమోనులో మిశ్రమజాతివారుండుటచే (II రాజా 17:41) అది ప్రత్యేకముగా నుండెను. మఱియు దానికి ఉత్తరముననుండిన గలిలు (గలియదేశము) లో ఇశ్రాయేలీయులుండినను అవ్యుల యాధీనమునందుండెను. గాని క్రీ॥ మ॥ 104-103 లో మక్కబీయులు దానిని జయించి అందుండు వారి నందఱిని యూదులగునట్లు బలవంతముచేసిరి. అటు పిమ్మట గలిలయులు యూదుమతస్థులై యుండిరిగాని యెరూషలేమువారు వారిని హీన

ముగఁ జూచిరి. క్రొత్త నిబంధనకాలములో నివృద్ధముగా దేశము విభాగింపఁబడెను. దక్షిణ మందుండు ఎదోమియులు పల్లెస్థి దక్షిణ భాగమును ఆక్రమించుకొనుటచే అది విదుమయ యనఁబడెను. దీనికి సుత్తరమున యూదయ, మగ్యమున సమరయ, ఉత్తరమున గలిలయయను పరగణాలుండెను. మతీయ యొర్దానునకు తూర్పున అవతల యనునర్థమిచ్చు పేరియ యనఁ బడిన భాగముండెను.

VI. పల్లెస్థి దేశము యొక్క చరిత్ర:— పల్లెస్థి దేశముయొక్క ఆదిచరిత్ర తెలియదు గాని క్రీ॥ ము॥ 3,000 సం॥ ల నుండియున్న రాతిశాసనములవలన పండితు లాయా సంగతులను తెలిసికొనిరి. ఆ పురాతనకాలమునందుండిన ఈ దేశ నివాసులు షేము సంతతికి చెందినవారకారు. వారు మిగుల అనాగరికులై యుండిరి. అయితే క్రీ॥ ము॥ 2,500 సం॥ లకు మునుపంతతివారగు కనానీయులును అమోరీయులును మొట్టమొదట ఆ దేశములో నివాసము చేయ మొదలుపెట్టి నట్లుగా నున్నది. క్రీ॥ ము॥ 2000 సం॥ న నలుగురు రాజులు విదుగురు రాజులతో యుద్ధము చేయుట యనునది బైబిలులో వ్రాయఁబడిన యిట్టి లోకక చరిత్రలలో మొదటిదై యున్నది (ఆది 14, బబులోను III 2 చూ॥). అట్టి పురాతనకాలములో విగుప్తీయులు ముఖ్యముగా ఆ దేశమందలి దక్షిణభాగములో నెక్కువ వర్తక వ్యాపారములు చేసియున్నట్లు రాతిశాసనముల వలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. క్రీ॥ ము॥ 1,500 సం॥ న విగుప్తరాజు పల్లెస్థి దేశమును జయించెను గాని యతని ప్రభుత్వము కొద్దికాలముమాత్ర ముండెను. తరువాతి కాలములో కబీరీ (Kabir) యనువారు ఆ దేశమును క్రమక్రమముగా జయించినట్లు టెల్-ఎల్-అమార్న (Tell-el-Amarna) రాతిశాసనములవలన తెలియును (రాతిశాసనములు చూ॥). ఈ కబీరీ వారే హేబ్రీయులు. ఇచ్చటినుండి పల్లెస్థి చరిత్రకు ఆధారము బైబిలులో నున్నది.

క్రీ॥ ము॥ 13 వ శతాబ్దమందు ఇశ్రాయేలీ యులు మొదట మోషే వలనను తరువాత యెహోషువవలనను ఆ దేశమును జయించినను వారిమధ్యను చుట్టుపట్లను అన్యూలింక విస్తార

ముగా నుండిరి కావున సుమారు క్రీ॥ ము॥ 1,000 సం॥ లో దావీదు దానిని జయించువఱకు ఆ దేశజనులు పూర్వముగా జయింపఁబడలేరి. దావీదు సొలామోను రాజులకాలములో ఆ దేశము ఎక్కువగా ప్రబలియుండెను గాని తరువాతికాలములో అది రెండుభాగములయ్యెను (షోమ్రోను, యూదా చూ॥). అది మొదలు ఇశ్రాయేలీయులే దాని నేరిరి క్రీ॥ ము॥ 722 లో షోమ్రోనును, 587 లో యూదాయును చెఱి పట్టబడి వినాశముండెను. అది మొదట మహా అలెక్సాండరు కాలమువఱకు (333) బబులోనువారి క్రిందను పారసీకుల క్రిందనుండెను. 537 సం॥ లో కోరెషు అను పారసీకరాజు చెఱిపట్టఁ బడిన యూదులను స్వదేశమునకు వెళ్లనిచ్చినను పల్లెస్థిను కంతటితో స్వతంత్రత కలిగిననుకొన రాదు. అది యప్పటినుండి పారసీకుల ప్రభుత్వము క్రిందనుండినను మహా అలెక్సాండరు కాలమునుండి 63 వ సం॥ వఱకు గ్రీకువారి క్రింద నుండెను. అలెక్సాండరు చనిపోయిన పిమ్మట పల్లెస్థి ముఖ్యముగా అంతియోకయవారి ప్రభుత్వము క్రిందనుండినను ఈ కాలములో విగుప్తరాజులగు తొలమీవారు దానిని కొద్ది కాలమువఱకు నేరిరి (312-217). అట్లు క్రీ॥ ము॥ 2 వ శతాబ్దమున మక్కబీయులను యూదులు స్వతంత్రము నొందిరి. క్రీ॥ శ॥ ముందు 63 వ సం॥ నుండి రోమన్ వారి ప్రభుత్వమునకు బైబిలులో యెరూషలేము నాశనమువఱకు నూచనల కలవు. ఆ నాశనము క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ లో జరిగెను. రోమవారి ప్రభుత్వము వేర్వేరుగా నుండెను. రోమనులచే జయింపఁబడిన యితర ప్రదేశములకువలె ఈ దేశముకూడ, ఆయా కాలములలో ప్రేటర్లు (Praetors) అను గవర్నరులచే నేలఁబడెను. ఈ హిందూదేశమునందు గవర్నరులను నియమించుచున్నట్లు, ఆ కాలమున రోమన్ చక్రవర్తి రోమనులను ఈ యువోగమునకు నియమించెను. బైబిలునందు చెప్పఁబడిన పొంతియు పిలాతు, ఫేలిక్సు, ఫేస్తు లిట్టివారు. ఈ దేశమునందు మహారాజు లుండి నట్లుగా ఆ కాలమందును స్వదేశపురాజులుండిరి. వారు హేరోదు సంతతివారు. వారు రోమనుల యనుగ్రహమువలన ఆ దేశములో నొకప్పుడు

గొప్ప భాగములను, ఒకప్పుడు కొద్దిభాగములను మాత్రమేలుచుండిరి. (హేరోదు, చతుర్థాధిపతి చూచు). ఈ ప్రభుత్వకాలములో క్రీస్తు జన్మించి తన పరిచర్య జరిగించెను. అపొస్తలులుకూడ ఈ ప్రభుత్వకాలమున జీవించిరి. రోమ రాజ్యము తూర్పుపడమర రాజ్యములుగా విభాగింపబడినవిప్పుట పల్తీను కక్షాస్టాంటినోపిల్ రాజ్యప్రభుత్వము క్రింద నుండెను. 7 వ శతాబ్దమునుండి అది మహమ్మదీయుల యాధీనములో నున్నది. 11 వ శతాబ్దమున సిలువయధములు (Crusades) అను యుద్ధములవలన అది క్రైస్తవుల స్వాధీనమై 70 సం॥ ల వఱకు నుండెనుగాని, అప్పటినుండి అది తుఱకల ప్రభుత్వము క్రిందను, 1918 సంవత్సరమునుండి బ్రిటిషువారి పరిపాలన క్రింద ఉంటూ వచ్చెను. పల్తీనులోని యూదులదేశము 'ఇశ్రాయేలు' అను పేరుతో 1948 వ సం॥ నుండి ఏర్పడినది. దీనికొరకు యూదులు అనేకవందల సంవత్సరములనుండి నిరీక్షించుచు ప్రయత్నములు చేసిరి. 1948 వ సం॥ మే 14 వ తేదీ మధ్యరాత్రి యూదులసభ తమ స్వంతరాజ్యమును ప్రజాపాలితరాజ్యముగ ప్రకటించుకొనిరి. వీరికిని అరబీయులకును ఇంకను కలహములు జరుగుచునే యున్నవి. వారిరాజ్య విస్తీర్ణము 8050 చ॥ మైళ్లు. టెల్ ఆవీవ్ (Tel Aviv) వారి ముఖ్యపట్టణము.

ఇదివరకు పెరీయ అనబడిన యొర్దాను తూర్పు భాగమునకు ప్రస్తుతము జొర్దాను (Jordan) అని పేరు. ఇది ఒక అరబీయుడగురాజు పరిపాలన క్రింద 1946 వ సం॥ నుండి ఉన్నది. దీని విస్తీర్ణము 30,460 చ॥ మైళ్లు. జనసంఖ్య 6,19,000. దీని ముఖ్యపట్టణము అమ్మను (Amman).

పల్తి (Palti = విడుదల). మోషే కనాను దేశమును వేగుజూచుటకు పంపిన పన్నెండు మందిలో బెన్యామీను గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13^వ).

పల్తియుడు (Paltite, The) బేత్సైరతు నివాసియుగు హేలెస్సు అనువాని బిరుదు (II సమూ 23^వ). I దిన 11^వ నం దిత్తుడు సెలోసియు డనబడెను (బేత్సైరతు చూ॥).

పల్తియేలు (Paltiel = దేవుని విడుదల).

1. ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో ప్రయాణము చేయుచుండగా ఇశ్బాబారు గోత్రీకులకు ప్రధాని (సంఖ్యా 34^వ).

2. దావీదు భార్యయైన మీకాలును సౌలు ప్రేరేపణచే వివాహము చేసికొనినవాడు (I సమూ 25^వ II సమూ 3^వ).

పల్లపుష్టలముల గుప్తుము యెరూషలేము B III 8 (4) చూ॥

పల్లు, పల్లువీయులు (Pallu = కీర్తికొందిన). రూబేను కొడుకులలో నొకడు. ఇతని వంశస్థులని పల్లువీయులు అను పేరు కలిగెను (అది 46^వ నిర్గ 6^వ సంఖ్యా 29^వ). సంఖ్యా 16^వ లో నుండు పేరెతు అనునది యీ పేరునకు మాటు రూపమై యుండవచ్చును.

పల్లెరువెట్టు ముండ్లచెట్టు చూ॥

పవిత్రత పరిశుద్ధత, పవిత్రపరచుట, పవిత్రాపవిత్రములు చూ॥

పవిత్రపరచుట (Purification). ఆచార సంబంధముగా ఆయావాటిని పవిత్రపఱచుటను గూర్చిన యేర్పాటులు మాత్రము ఈ శీర్షికలో నున్నవి. ఇవి ఆయావిధములుగా నున్నవి.

1. పవిత్రపఱచుటకు అన్నింటిలో సులభముగ నుండు ఆచారము స్నానముచేసికొని బట్టలను ఉదుకుకొనుటయే (లేవీ 15^వ, 10, 11). ఒకఁ డిట్లు స్నానముచేసి బట్టల నుదుకుకొనిన నాటి సాయంకాలమున ఆ బట్టలను మఱల ధరింపవచ్చును. అప్పు డా యపవిత్రుని పవిత్రునిగా నెంచిరి. ఈ సులభమైనరీతి కొద్దిపాటి అంటునకు మాత్రము సరిపడెను. సావముకలిగిన యొకనిని ముట్టినవాడు తనకుకలిగిన యపవిత్రతను పవిత్రపఱచుకొనుట కిది చాలియుండెను (15^వ-11). అన్యలైన యితరులను ముట్టిన పరిసయ్యలు చేసినస్నానాదులు వీటికి సంబంధము లేనవై యుండెను (మా 7^వ-5).

2. ఏ స్రావమైన కలిగిన స్త్రీగాని పురుషుడుగాని పవిత్రత పొందవలెననిన, వారు ఏడుదినములవఱకు ఇతరులకు వేర్చెయుండినప్పుట

ప్రసహించు నీటిలో స్నానముచేసి తమబట్టల నుదుసుకొనవలెను. అట్టివారిని పవిత్రపటచుట కివి చాలియుండెను. అయితే ఎనిమిదవదినమున రెండు పావురములను తెచ్చుకొని పాపపరిహారార్థ బలిగా నొకదానిని దహనబలిగా నింకొక దానిని అర్పింపవలెనను ఏర్పాటుకూడ కలదు (లేవీ 15³⁸⁻³⁹).

3. కానుపు అయినతరువాత తల్లిని పవిత్రపటచుటకు విశేష నియమములు కలవు. మగ బిడ్డను గనిన తల్లి యేడుదినములవఱకు అపవిత్రమైనదిగా నెంచబడెను (12²). అటుపిమ్మట నింక 33 దినములవఱకు ఆమె ఆలయమునకు రాకూడదనియు, పవిత్రమైన దేనిని ముట్టకూడదనియు నియమమున్నది. అట్టి వాయిదాదొసిన తరువాత ఆమె యొక గొట్టెపిల్లను అర్పణముగా నర్పింపవలెను. మిగుల బీదలైతే గొట్టెను బదులుగా రెండు పావురముల నర్పింపవలెను (12¹ లూ 2⁴). ఆడుపిల్లను గనినతల్లి రెండింత లెక్కువకాలము అపవిత్రురాలని యెంచబడెను గాని అర్పణాచారములలో నెక్కువ భేదములేదు.

4. కుష్ఠరోగి బాగుపడినయెడల మఱీ చిక్కుగా నుండు ఆచారముల నాచరింపవలసి యుండెను. బాగు పడినవాడు మొదట రెండు పవిత్రమైన పక్షులను పట్టణపు గవినియొద్ద యాజకునికి నర్పింపవలెను. కుష్ఠరోగులు పట్టణము వెలుపల నివసింపవలసిన వారు కావున ఈ నియమముండెను. యాజకుడు ఆ పక్షులలో నొకదానిని పారునీటిమీద మంటిపాత్రలో చంపి, రెండవపక్షిని ఆ రక్తములో ముంచి స్వస్థ పడినవానిమీద ప్రోక్షించి దానిని విడిచి పెట్టువాడు. తరువాత ఆ రోగి దేహమంతయు త్రేరము చేయించుకొని స్నానము చేయవలెను. ఎనిమిదవదినమున రెండు మగ గొట్టెపిల్లలను, ఒక ఆడుగొట్టెపిల్లను (బీదలైనయెడల ఒక మగ గొట్టెపిల్లను రెండు పావురములను) వైవేద్య మతోకూడ తెచ్చి దహనబలిగాను పాప పరిహారార్థ బలిగాను వాటి నర్పింపవలెను. యాజకుడు దాని రక్తముతోను నూనెతోను ఆ రోగి యొక్క కుడిచేవిని కుడిచేతి బొటన వ్రేలిని, కుడి కాలి బొటనవ్రేలిని అంటి మానెతో అతని నభిషే

కించెను. ఇట్లు ఆ కుష్ఠరోగి పవిత్రపటచబడెను (లేవీ 14).

5. ఒకఁడొకని శవమును ముట్టినయెడల అట్టి వానిని పవిత్రపటచుటకు మఱీ విశేష యాచారము లున్నవి. సంఖ్యా 19 వ యధ్యాయములో నున్నట్లు ఎర్రని పెయ్యను కాల్చి దాని బూడిదను నీళ్లతో కలిపిరి. ఇది పాపపరిహార జలము అనబడెను (19¹³). శవమును ముట్టుకొనిన వానిమీద యాజకుడు ఈ జలము 3 వ దినమునను 7 వ దినమునను ప్రోక్షింపవలెను. పిమ్మట అతఁడు స్నానము చేసికొని పవిత్రుడయ్యెను (19¹⁸⁻¹⁹).

6. నాజీరు వ్రతము ననుసరించువాడు ఆ వ్రతము నాచరించు దినములలో ఒక శవమును ముట్టినయెడల అతనిని పవిత్రపటచుటకు విశేష ఆచారములున్నవి. అట్టి నాజీరు 7 దినములవఱకు అపవిత్రుఁడై యుండును. తరువాత అతఁడు త్రేరము చేయించుకొని రెండు గువ్వలను లేక పావురములను తెచ్చి ఒక దానిని దహనబలిగాను, మఱియొకదానిని పాప పరిహారయాగముగాను అర్పింపవలెను. ఈ యర్పణకు సంబంధించిన యాచారములు కుష్ఠరోగికి సంబంధములైనవై యున్నవి (6⁹⁻¹²).

7. నరహత్య చేసినవాని నెఱుంగక పోవుటచే దేశమునకుఁ గలిగినయంటును పవిత్రపటచుటకు పెద్దలు బీడుగానుండిన యొక లోయలో ఒక పెయ్యను చంపి దానిపైన తమ చేతులను కడిగి తమ నిర్దోషత్వమును ప్రకటించి తమ దేశముకొఱకు దేవుని తూమాపణను వేడుకొనవలెను. ఇట్లు దేశము పవిత్రము చేయబడును (ద్వితీ 21¹⁻⁹ అర్పణములు I. 2 (a) చూ॥ పవిత్రాపవిత్రములు, పరిశుద్ధత చూ॥).

పవిత్రాపవిత్రములు (Clean and unclean). బాహ్యములగు ఏయే వస్తువులచే మానవులు అపవిత్రులైరో అట్టివి అపవిత్రములైనవాటిలో చేరియున్నవి. ఇండియా దేశము నందు వేటివలన అంటుకలుగునో అట్టివియు నిందుఁజేరియున్నవి. ఇవి ప్రాచీనజనము లన్నింటిలో నుండెను. ఏయే హేతువులచే ఆయా వాటికి అంటుకలుగునో అట్టి ప్రతివిషయమును

గూర్చి తెలిసికొన వీలులేదు. పాత్ర నిబంధన యాచారములను చూడగా మోషే ధర్మశాస్త్రమునకు పూర్వముండిన ఇట్టి యాచారములకు సంబంధించిన నూచనలుకూడ ఇందులో నున్నవని పురాతన విషయములను పరిశీలించు శాస్త్రులను కొందురు. అది యట్లుండవచ్చునుగాని పాత్ర నిబంధనను చూడగా అంటు విషయమైన చట్టములు నిష్కారణములైనవికాక సహేతుకములైనవే యని అందఱు నొప్పుకొనవలసి యుండును. ఇట్టి యంటును కలిగించునవి పాత్ర నిబంధనలో విదు విధములుగా నున్నవి.

1. పుట్టుక సంబంధమైన అంటు. వీర్యస్థుల నము చేయుట అంటెయున్నది (లేవీ 15¹⁶⁻¹⁸). ఏదో యొక గంభీరమైన కార్యమును చేయుటకు సిద్ధపడగా ఏ పురుషుడును స్త్రీని చేరకూడదు (నిర్గ 19¹⁵) అను నాజ్ఞయు దీనికి సంబంధమైనదే. పిల్లను కనినతల్లి అపవిత్రమైనదిగా నెంచబడెను (లేవీ 12). ఆమె యపవిత్రురాలుగా నున్నంతకాల మామెను ఆలయమునకు రానియ్యకుండిరి. ఆ కాలమునకుఁ బిల్లుట ఆమె కొన్ని యర్పణల నర్పించి పవిత్రురాలయ్యెను (12 లూ 2¹⁴). స్త్రీలు కడగా నుండు నప్పుడుకూడ వారివ్యధముగా అపవిత్రులైనవారే (లేవీ 15¹⁹⁻²⁴).

2. రక్తమువలని యంటు. రక్తము ప్రాణమై యున్నది కావున దానిని ముట్టరాదు. ఏమాత్రమును ముట్టరాదు (ద్వితీ 12³³). రక్తమును చిందింపకుండ చంపినవాటి మాంసము నిందువలననే తినరాదను ఆజ్ఞయైయున్నది (యెహె 4¹⁴ 22³¹ లేవీ 17¹⁵ 22⁸). ఇట్టివాటిని తినుటచే యూదులకు అంటుకలిగను (I సమూ 14³³ యెహె 33³⁵).

3. ఆహారమునకు సంబంధమైన యంటు. దీనిగూర్చిన చట్టములు లేవీ 11 లోను ద్వితీ 14⁴⁻²¹ లో నున్నవి. నిషేధింపబడిన వేవి యనగా: (1) మృగములలో డెక్కలు లేనివి నెమరుకేయనివి అపవిత్రములు (లేవీ 11^{3,4}). (2) మాంసము తినుపక్షులు అపవిత్రములు (11¹³⁻¹⁹ ద్వితీ 14¹²⁻¹⁸). (3) రక్కలుగల చరములలో మిడుతలుతప్ప అన్నియు నిషేధ

ములే (లేవీ 11²⁰⁻²³). (4) జలచరములలో పాలుసులులేనివి నిషేధములు (11^{9,10}), ప్రాకడి జీవరాసులన్నియు అపవిత్రములు (11²⁴⁻³⁰).

4. శవములకు సంబంధించిన యంటు. శవముల విషయమైన అంటు చాలగొప్పది (హగ్గ 21³). శవమును ముట్టినవాడు ఏడుదినముల వఱకు అపవిత్రుడు (సంఖ్యా 19¹¹⁻²⁹). ఇట్లు యుద్ధము చేసిన యోధులును అపవిత్రులైరి (31¹⁹⁻²¹).

5. కుష్టరోగమువలని యంటు. కుష్టమునకు మతసంబంధమైన అంటున్నట్లు దాని విషయమైన చట్టములవలనఁ దేటగాఁ తెలియును (సంఖ్యా 12¹⁹ లేవీ 13). ఆ రోగము కుదిరినయెడల అట్టి వాడు సంఘమునుండి వెలివేయబడిన వానివలె తరిగి చేర్చబడవలెను (14).

ఆయావారలకు మాత్రమేకాక దేశమంతటికీ కూడ నొక విధమైన యంటు తగలవచ్చును. ఎట్లనగా ఒక దేశములో ఒక ఖాసీజరిగియుండి ఆ నరహంతకుడు కనబడినియెడల ఆ దేశము యావత్తు అపవిత్రమగును (ద్వితీ 21¹⁻⁹). అదే విధముగా విగ్రహారాధనచేయు దేశమును అపవిత్రమైనదగును (13¹ హోషే 6¹⁰). ఇందు చేతనే యూదులు అన్యదేశములను అపవిత్రమైన వాటినిగా నెంచిరి (9^{3,4} యెహె 4¹³). మఱియు అన్యులు పరిశుద్ధదేశమును త్రొక్కుటచే దాని నపవిత్రపఱచిన యట్లెంచి యుండిరి (44^{7,9} కార్య 21²⁸).

క్రొత్త నిబంధన కాలమును చూడగా యూదులు అంటువిషయమైన స్నానాదుల నెక్కువగా చేసిరిని స్పష్టమగును (మా 7¹⁻⁵). తైబిలులోని చట్టములు మాత్రమేకాక తిండి విషయమై ఇంక అనేకములగు చట్టములు యూదుల పారంపర్యములలో నున్నవి. అవి హైందవుల కులచట్టముల వంటివే. క్రీస్తు వాటిని ముఖ్యముగా ఖండించి, ఇట్టి వెలుపలి విషయములనుగాక, ఆంతర్య పవిత్రతవలననే మనము పవిత్రులము కావలెనని బోధించుచుండెను (7⁸⁻²³ లూ 11³⁸ మ 15¹⁰). యెహూష లేము సభవారు నిషేధించిన నాలుగు విషయములలో యూదుల అభిమానమునుబట్టి తత్కాల

మన క్రైస్తవులకుకూడ పవిత్రా పవిత్రములను గూర్చిన నిషేధవిషయములు రెండు కలవు (కార్య 15⁹⁹). అయితే పాత నిబంధన యాచారములతో ఈ యాచారములకూడ గలించిపోయే నని పాలు స్పష్టముగా బోధించియుండెను (రోమా 14¹⁴ I కొరి 6¹³ కొలా 2^{16,20-21} తీతు 1¹⁵). యూదుల యభిమానములను లక్షించి వాటికి అటంకము కలుగకుండునట్లు క్రైస్తవ ప్రేమతో ఈ చట్టముల నింకను వైకొనవచ్చునని పాలు అప్పటి క్రైస్తవులకు బోధించెను (కార్య 21³⁸ రోమా 14²⁰) గాని అవి ఆత్మీయ పరిశుద్ధతకు సాధనములని యే మాత్రము బోధింపలేదు. మనము ఆరోగ్యము నిమిత్తమును శుభ్రత నిమిత్తమును అదేరీతిగా ఇప్పటి కింకను పాత నిబంధన పవిత్రా పవిత్రములను గూర్చిన చట్టములను లక్షింపవలెనుగాని వాటిని మతాచారములనుగా నెంచి వాటివలన ఆత్మీయ శుద్ధి కలుగునని మన మేమాత్రము అనుకొనరాదు.

పశుప్రాయములు (Brutish). అతి మూర్ఖులైన వారికి పాత నిబంధనయందు పెట్టిన పేరు. ఈ పదముయొక్క వ్యుత్పత్తిర్థమును బట్టి నాశనమునకు విధింపఁబడినదని గ్రహింపవచ్చును. యెహె 21³¹ లో నాశనము చేయు వారను దాని సంబంధమునుబట్టి ఈ మాటలను తెనిగించిరి. మూలభాషాపదమునందు పశువులను నూచించెడి పదమేది యు లేకున్నను ఆ పదము అతి మూర్ఖత్వమును నూచించుటచే నిట్లు తెనిగించిరి (క్రీస్తు 49¹⁰ 73²² 92⁶ సామె 12¹ 30³ యెష 19¹¹ యిర్మీ 10^{14,21} 51¹⁷ మూర్ఖత్వము చూ॥).

పశువుల తొట్టి (Manger). పశ్చాదులకు నీరు పెట్టుటకై ఈ దేశమందువలె పలెస్తీను లోను రాతితొట్టను తొలిపించుకొనిరి. ఇట్టి తొట్టలో నొకచానిలోనే ఈ లోకమున కవతరించిన ప్రభువగు యేసును మొదట పరుండఁ బెట్టిరి (లూ 27^{12,16}). ఆ పశువులకాల బేల్లె హేములోని సత్రమునకు సంబంధించినదై యుండును. అది బేల్లె హేములో నుండిన యొక గుహయని పారంపర్యముగఁ జెప్పెదరు. అట్టి గుహలలో ఆ దేశజులు తమ పశువులనుంతురు.

పశువులు మృగములు 38 చూ॥

పశ్చాత్తాపము, పశ్చాత్తాపపడుట, (Repentance, Repent). మానవులు పశ్చాత్తాపపడుట మాటు మనస్సునకు సంబంధముగా నున్నది. కావున అది యాపదముక్రింద వివరింపఁబడును. ఇచట పశ్చాత్తాపపడుట యను పదమును బైబిలులో దేవునిగూర్చి యే యర్థముతో వాడియున్నారో ఆ సంగతి మాత్రము వివరింపఁబడును.

పాత నిబంధనలో ఈ మాటను దేవునిగూర్చి యనేక పర్యాయములు వాడియున్నారు. అచట దేవుఁడు పశ్చాత్తాపపడెను లేక దేవుఁడు పశ్చాత్తాపపడెఁడు అను మాటలు మఱలమఱల వచ్చును. తెనుఁగున అనేక మాటలు ఈ పదమునకు మాటుగా సంతాపములేక సంతాపపడుట యను పదములను వాడిరి (ఆది 8⁶ నిర్గ 32¹²⁻¹⁴ న్యాయ 21⁸ యిర్మీ 18⁸⁻¹⁰ 20¹⁷ 26^{3,13,19} 31¹⁹ 42¹⁹). అయితే అనేకచోట్ల పశ్చాత్తాపము అను పదమునే యుంచిరి (I సమూ 15^{11,29,35} యిర్మీ 42⁸ 8⁶ యోవే 21^{3,14} ఆహా 73⁸ యోనా 3⁹⁻¹⁰ 4² సంఖ్యా 23¹⁹ హోషే 13¹⁴) క్రొత్త నిబంధనలో రోమా 11²⁹ హెబ్రీ 7²¹ లో మాత్రము దేవునిగూర్చి యీ పదమును వాడిరి. ఈ వాక్యము లన్నిటిని చూడఁగా హోషే 11⁶ లో నా మనస్సు మాటినది అను పదముచే దానిని తర్జుమా చేసినను మానవులనుకొనురీతిగా దేవునిగూర్చి యిట్లు వ్రాసిరిగాని, అది క్రొత్త రీతి యనుకొనరాదు. దేవుఁడుమాటినట్లు కనఁబడునది యావక్కు ఆయనయెడల మాటేపోయిన వారి విషయములో ఆయన వేఱురీతిగా నుండుట యని తెలిసికొనవలెనుగాని దేవునిలో మార్పున్నట్లుగా ననుకొనరాదు. దేవుఁడు పశ్చాత్తాపపడెఁడను పదమును చూడఁగా ఆయన మాటఁడు అని యర్థమగును. క్రీస్తు 110⁴ లో అదే పదమును ఆయన మాటతప్పనివాడని తర్జుమా చేసిరి. కావున ఆయన పశ్చాత్తాపపడక పోవుట యను మాటలకును తత్తిమవాక్యములలో నున్నట్లు అదే యర్థమని అనుకొనవలెను. ఇతరులయెడల మారి పోవుట యను నర్థముతో కొన్ని వాక్యములలో మానవులనుగూర్చికూడ పశ్చాత్తాపము అను పదమును వాడియున్నారు (నిర్గ 13¹⁷ న్యాయ 21⁶⁻¹⁵).

పపూరు (Passhur).

1. మర్క్కియా కుమారుడు. ఇతడు యిర్మీయా కాలమునందు దేవాలయములో నుండు నొక ప్రధాని (యిర్మీ 21¹). మఱియు నితడు యిర్మీయాను విరోధించినవారిలో నొకఁడు (38¹⁻¹³).

2. ఇమేరు కుమారుడు. ఇతఁడు యిర్మీయా కాలములో దేవాలయమునందు యాజకుఁడును అధికారియునై యుండెను. యిర్మీయా యెరూషలేము నాశనమును ప్రకటించినందున ఇతఁడు యిర్మీయాను బొందలో వేయించెను. యిర్మీయా యితనికి పపూరు = (అనగా చుట్టును సమాధానము) అను పేరుపెట్టక భయక్రాంతుఁడు అను అర్థమిచ్చు పేరు పెట్టెదరనెను. ఇతఁడు బబులోనులో చచ్చిపోవునని యిర్మీయాకూడ ప్రవచించెను (యిర్మీ 20¹⁻⁶).

3. గెదల్యా తండ్రి (యిర్మీ 38³). ఇతఁడు పై జెప్పిన (1, 2 లో నొకఁడుగాని వేరేవాఁడుగాని అయ్యుండవచ్చును).

4. యాజకులలో నొక తెగవారికి పూర్వీకుఁడు (ఎజ్రా 2³⁶ నెహె 7⁴¹ ఎజ్రా 10²³).

5. నెహెమ్యా కాలమునందు నిబంధనచేసిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10³). ఇతఁడు పైన 4 లోని వాడై యుండవచ్చును.

పసరు పురుగు మిడత.

పసుపు పచ్చ రంగులు 5 చూ॥

పస్కా పండుగ పండుగలు III 1 (1), సేరములు శిక్షలు I 7 చూ॥

పస్తమ్మము ఎగ్జెస్టమ్మము చూ॥

పహాత్తోయా బు (Pahath-Moab = హాయాబు అధిపతి). ఇక్రాయేలీయులలో నొక తెగవారు. బబులోను చెఱకుఁ బిమ్మట వీరిలో 2812 మంది (ఎజ్రా 2⁶) లేక 2818 మంది (నెహె 7¹¹) జెరుబ్బాబెలుతోకూడ యెరూషలేమునకు తిరిగి వెళ్లిరి. వీరిలో యెరూషలేమునకు వెళ్లినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 2⁶). కొంతకాలమునకుఁ బిమ్మట వీరిలో 218 మందియు (6⁴) యోనాథాను తెగవారిలో నుండి

218 మందియు ఎజ్రాతోఁ గలిసి యెరూషలేము నకు వెళ్లినట్లుగా నున్నది (ఎజ్రా 8⁹). పహాత్తోయాబు కొడుకైన అహష్వాబు యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయముచేసెను (నెహె 3¹¹). ఈ తెగవారి ప్రధాని నిబంధన చేసిన వారిలో నొకఁడైయుండెను (10¹⁶). ఆ తెగవారిలో 8 మంది అన్యుల స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిరి (ఎజ్రా 10³⁰).

పా

పాగా యాజుల స్త్రీములు I 4, II 4 చూ॥

పాటు పశువులు మృగములు 41 చూ॥

పాడె (Bier). రాజైన దావీదు ఆత్మేరును సమాధి చేయునప్పుడు అతని పాడె వెంట వెళ్లి అతనికి మర్యాద జూపెనని II సమూ 3³² నందున్నది. అక్కడ వాడిన మూలభాష పదము మంచమును నూచించును. మృతులను మంచముమీదపెట్టి సమాధిస్థలమునకుఁ దీసికొను పోవు వాడుక యుండినట్లు దీనివలనఁ జెలిసికొనవచ్చును. క్రొత్త నిబంధనయందు లూ 7¹³ నందు మాత్రమున్న పాడెయు అట్టి మంచమునే నూచించును.

పాడెనగోడ యెరూషలేము B IV 2 (2) చూ॥

పాత గుప్తుము యెరూషలేము B V 2 (5) చూ॥

పాత నిబంధన బైబిలు I, ప్రమాణిక గ్రంథములు 1 చూ॥

పాతాళము (Hell, Sheol, Hades). సాధారణముగా తెనుగు బైబిలులో మృతుల లోకమును నూచించు హెల్లీ, షీయోలు (Sheol), హేడిస్ (Hades) అను మాటలను పాతాళము అను పదముచే తర్జుమాచేసి యున్నారు (ద్వితి 32²² యోబు 11⁸ కీర్త 9¹⁷ మ 11²³ మొ॥). అది 37³⁵ లోను ప్రక 1⁸ 6⁸ 20^{13,14} లోను దానిని మృతులలోకము అను మాటచే భాషాంతరము చేసిరి. యెహె

26¹⁹ 28⁸ 31¹⁶ ప్రక 91^{9,11} 17⁸ 201³ వచనము లలో పాతాళము అను పదమునకుగా నుపయోగించిన అసలు మాటలు ప్రత్యేకమైనవై గుంటును లేక అగాధమును నూచించుచున్నవి. 8¹ మా 107¹ లో దాని అగాధమును మాటచే తర్జును చేసిరి. II పేతు 2¹ లో పాతాళమునకుగా నుపయోగించిన పదము నరకమును నూచించు గ్రీకు పదమై యున్నది.

పాత్ర నిబంధనలో పాతాళమునకుగా నుపయోగించిన షీయోల్ (Sheol) అను మాటకు శబ్దార్థము తెలియదు. క్రొత్త నిబంధనలో దీని కిగా నుపయోగించిన హేడిస్ (Hades) అను దానికి అదృశ్యమైనది యని శబ్దార్థము. ఈ మృతుల స్థానము క్రిందిలోకములోనున్నట్లును (సంఖ్యా 16^{30,33} యెషా 31¹⁷) దానికి ద్వారము లున్నట్లును (యెష 38¹⁰) అది చనిపోవు వారందఱు వెళ్లెడి సులమై యున్నట్లును (ఆది 37³⁵ కీర్త 31¹⁷ యెష 38¹⁰) అచటి వారికి స్వారకమున్నను ఒక విధమైన నిద్రావస్థలో నుండి యేమియు చేయనివారై యున్నట్లును (II సమూ 22⁸ కీర్త 6⁵ ప్రస 9¹⁰) ఆయా మంత్రశక్తులు గలిగినవారు వారి నచటి నుండి రప్పించుటకు శక్తి గలిగి యున్నట్లును (I సమూ 28⁸⁻¹⁹) నమ్ముచుండిరి. పాతాళములోనిది దేవునికి మఱుగు కానేలదనియు (యోబు 28⁶ సామె 15¹¹) దేవుఁ డచటకూడ నున్నాడనియు (కీర్త 139⁸) పాత్ర నిబంధన బోధయై యున్నది. దేవుఁ డచటనుండు వారి సంగతుల నెఱుఁగు ననుటచే ఆయన భక్తులకు సౌఖ్యమును దుష్టులకు శిక్షయు కలుగునను బోధకూడ ఇందులో నున్నట్లు కనఁబడునుగాని అది పాత్ర నిబంధనలో స్పష్టముగా బయలుపఱచబడలేదు. అయితే భక్తులు నిత్యమును అట్టి దశలోనుండుటకు అందుండి లేవఁబడెదరను బోధ పాత్ర నిబంధనలో నంత తేటగా లేకపోయినను ఒక విధముగా నున్నదని చెప్పవచ్చును (యోబు 19²⁵⁻²⁷ కీర్త 168¹¹ 17¹⁵ 49^{14,15} 73³⁴ దాని 12^{3,3}). హనోకు (ఆది 6²⁴) ఏలీయా (II రాజు 2¹¹) చావకయే పరలోక గతులగుటను చూడఁగా అట్టి శరీర పునరుత్థానము కలుగదను సంగతి నిది నూచించును. అయితే పాత్ర నిబంధనలో దాని విషయమెన్ని నూచన

లున్నను అది క్రీస్తు మృతులలో నుండి లేచుట ద్వార మనము తిరిగి లేతుమను కొత్త నిబంధన బోధలోనే మొదట తేటగా కనఁబడును; క్రీస్తు మొదట మరణమును జయించి జీవమును అత్తయతను వెలుగులోనికిఁ దెచ్చి (II తిమో 1¹⁰ యోహా 14¹⁻³ II కొరి 5⁸⁻⁹) మనలను పాతాళమును మృతుల లోకమునుండి తప్పించెను (గేహన్న, కూపము, నరకము చూ॥).

పాతాళమునకు (నరకమునకు, అదృశ్య లోకమునకు) దిగుట (Descent into Hell). ఈ మాటలు బైబిలులో లేవుగాని అపొస్తలుల విశ్వాస ప్రమాణములో నున్నవి. I పేతు 3¹⁸⁻²⁰ 4⁶ వచనమును దీనికి ముఖ్య ధారమురై యున్నవి. దీనికి మూడువిధములుగా అర్థము చెప్పదురు. (1) ఇది క్రీస్తు మరణమును నూచించును. ఆయన మరణము గాక మఱి యే సంగతియు నిందు బోధింపబడలేదని యట్టివారయకొందురు (లూ 23⁴³ కార్త 24³¹). (2) జల ప్రళయమునకు ముందు జీవించి చనిపోయి యుండినవారికి క్రీస్తు ప్రకటించుటకు వెళ్లెనని కొందఱు దీనినిబట్టి యనుకొందురు. (3) క్రీస్తు తాను మరణమును జయించిన సంగతి జయకరముగా ప్రకటించుటకు వెళ్లెనని మఱికొందఱునుకొందురు. కొలొ 2¹⁵ లో నున్న వాక్యము లయమునుగూర్చినదని అట్టి వారు తలంచెదరు.

పాత్రి వెట్టుట సమాధి చూ॥

పాత్ర పెంట సామగ్రి 2,5, గిన్నె చూ॥

పాదపీఠము (Foot stool). బైబిలు నందు రెండుచోట్ల మాత్రము దీనిని సాధారణార్థమునం దుపయోగించిరి (II దిన 9¹⁸ యాకో 2³) గాని విశేషముగా అలంకార రీతిగా వాడిరి. (1) దేవునికన్న భూమి యెంత తక్కువైనదో దానిని కనపఱచుటకు ఆ పదము భూమికి సార్థక నామముగాను నుపయోగింపబడెను (యెష 66¹ కార్త 7⁴⁹). భూమి ఘనుడైన దేవుని కిట్లు పాదపీఠము యున్నందున, దేవునికిని దానికిగల సంబంధములన, దానిపేరట ప్రమాణము చేయరాదని క్రీస్తు బోధించెను (మ 5³⁵). (2) పైనున్న రీతిగానే అది యెరూషలేమునకు పెట్టె

బడినపేరు (విలా 2¹). (3) నిబంధనల మందన మునకు దావీదీ పేరుపెట్టెను (I దిన 28⁹). కీర్త 99³ 132⁷ నందున్న ఈ పదము నిబంధనల మందసమును సూచించునని కొందఱి యభిప్రాయము. ఎటులనైనను అది దేవుని నారాధించు స్థలమై యున్నది. (4) అది మెసీయాను విరోధించెడి వారి స్థితికి సూచనగా నుండి ప్రైవేట్ కి భిన్నముగా కనబడుచున్నది. వారు ఆయనకు పాదపీకముగా నుండురు (కీర్త 115¹=మ 22⁴ కార్య 23⁵ హెబ్రీ 11³). ఇది శత్రువుల ఆపజయమును కనబఱచును.

పాదభూషణము ఆభరణములు 27 చూ॥

పాదము (Foot). ఈ పదముయొక్క అలంకార ప్రయోగములు మాత్ర మిదిగవ నుదాహరింపబడును.

1. పాదములక్రింద నుంచుట సంపూర్ణ జయమును సూచించును (యెహో 10²⁴ II సమూ 22³⁹ కీర్త 87 రోమా 16³⁰ I కొరి 15³³).
2. పాదముల దగ్గర కూర్చుండుటయు పాదముల మీదపడుటయు ఈ దేశమునందువలె గొప్ప వినయమునకు గుఱుతు (ద్వితీ 33³ II రాజు 4²⁷ ఎఫ్తే 8³ మా 5²² ప్రక 117). శిష్యుడు గురువు పాదములయొద్ద కూర్చుండుట అతని వినయ బుద్ధిని సూచించుచున్నది (లూ 10³⁹ కార్య 22³). పాదములు కడుగుట అతని వినయమునకు సూచనయై యున్నది (యోహా 11³ 13³). యూదులు తమ అతిథులకు నిట్టి మర్యాదచేసిరి (అది 18⁴ లూ 7⁴⁴).
3. పాదభూమిని దులిపివేయుట ఒకని బాత్తుగా తిరస్కరించుటకు సూచనగా నున్నది (మ 10¹⁴ కార్య 13³¹).
4. కావ్యముల గ్రంథములయందు పాదములు నడువడికి సూచనగా నుండుటచే అవి మానవుల ప్రవర్తన యంతటిని సూచించును (కీర్త 25¹³ లూ 17³). అవి మానవులనుకూడ సూచించును (కార్య 5⁹).

పాదములలో జబ్బు రోగములు చికిత్సలు II 4 చూ॥

పాదోసు (Padon = స్వ తం త్ర ము). నెలేనీయులలోని యొక కుటుంబమునకు పేరు. వారు జెరుబ్బాబెలుతోకూడ యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చిరి (ఎజ్రా 2⁴⁴=నెహె 7⁴⁷).

పానదాయకుడు, గిన్నె నందించు వాడు (Cupbearer). రాజ సేవకులలో నొక సేవకుని బిరుదు. పానములయందు విషము కలిపి ద్రోహము చేసెదరేమోనని మిగుల నమ్మకమైన వారికి మాత్రమే ఈ నాకరీ నిచ్చిరిగాన ఇది ఘనమైన యుద్దోగముగా నెంచబడెను. పాత నిబంధనలో ఫరో పానదాయకునికిని (ఆది 40^{1-41⁹}) సాలామోసుకు గిన్నె నందించు వారికిని (I రాజు 10³=II దిన 9⁴) పారసీకుడగు అర్త హష్ట పానదాయకుడగు నెహెమ్యాకును (నెహె 1¹¹) సూచనలున్నవి. ఈ పదము లన్నియు ఒకే హెబ్రీ పదమునకు భాషాంతరమై యున్నది.

పానము ద్రాక్షరసము, త్రాగుట చూ॥

పానార్పణము అర్పణములు IV చూ॥

పాపపతనము (The Fall). ఇందులో మానవులు పాపులైన విధము చేరియున్నది. తెనుగు బైబిలులోనైనను ఇంగ్లీషు బైబిలులో నైనను ఈ పాపపతనము (Fall) అను మాటలేదు. అయినను దాని సంగతియొక్క ప్రాముఖ్యతను బట్టి ఆదికాండము 3 వ అధ్యాయమునందు వ్రాయబడిన సంగతి ముఖ్యముగా ఈ పదము క్రింద వివరింపబడును.

దాని చరిత్ర యేదనగా, ఆది తలిదండ్రులగు ఆదాము హవ్వలు నిర్దోషులుగా ఏ దిను వనములో నుంచబడిరి. వారా వనములో మేలుకీడులను గూర్చిన జ్ఞానమును తెలుపు ఫలములను మాత్రము తప్ప తక్కిన చెట్ల ఫలములను తినవచ్చుననెడి యజ్ఞ యుండెను. ఇట్లుండగా సర్పము హవ్వను శోధించినందున మొదట హవ్వయు తరువాత ఆదామును ఆ నిషేధఫలములను తినిరి. అందువలన వారికి సిగ్గు కలిగి దేవునికి కనబడక దాగుకొనిరి. తరువాతి దేవుడు సర్పమును శపించి, దాని నాశనముచేయు రక్షకునిగూర్చిన మొదటి వాగ్దానము చేసెను. మతియు హవ్వకు ప్రసవవేదనలు కలుగునని శిక్షవిధించి, ఆదాము తన ఆహారము కష్టముతో సంపాదించుకొనవలెనని శపించుచు అతని నిమిత్తము భూమినికూడ శపించెను. ఆదాము హవ్వలు ఏదెను తోటలోని జీవ వృక్షఫలములు తిని యెల్లప్పుడు అదే

స్థితిలో బ్రతికెదరేమో యని దేవుడు వారిని ఆ ప్రోలులోనుండి వారిని వెళ్లగొట్టెను.

అనేకు లీచరిత్రను ఒక యువమానమునుగా నెంతురు. తప్పాప్పులను వివేచించుటకు యుక్త వయస్సు వచ్చిన సమయమున ఆదివరులు తమ మనస్సాత్మ్యమునకు లోబడక దానికి అవిధేయులై మనోవేదనలను సిగ్గును పొందిరను సంగతి ఈ యువమానములో బోధింపబడినవని వారనుకొందురు. పూర్వకాలమందున్న బాబెలు వారి యలంకారములను చూడఁగా సర్వము, జీవ వృక్షము, దూతలు ఈ మొదలగునవి వారి పురాతన శాసనములలోకూడ కనబడును. పరిశుద్ధ రేఖనములను వ్రాసినవాడు పూర్వకాలమందలి యా సంగతులను తీసికొని మానవులు పాపములో పడిన విధమును తెలిసికొనునట్లు పరిశుద్ధాత్మా వేశమువలన వాటిని అలంకారరీతిగా వ్రాసెనని అట్టి వారందురు. సద్భక్తిగల క్రైస్తవులలో కొందఱు ఆ చరిత్ర నివ్వధముగా చూచెదరని యొప్పుకొనవలెను. అట్టివారు ఆ చరిత్రలోని ఆత్మీయ సత్యములు చాల గంభీరములైనవని యెంచెదరు.

ఇతరులు దీనిగూర్చి వ్రాసిన సంగతులను చూడఁగా ఎంతో గంభీరములైన సత్యము లిందులో కనబడును. ఎందుకనఁగా వారు ఈ చరిత్ర నిజముగా జరిగినదనుకొందురు. శోధకుని యుత్పత్తిని గూర్చియు, మేలుకీడులను తెలుపు వృక్షమును గూర్చియు పాపఫలితములను గూర్చియు గ్రహించుట కన్ని కష్టములున్నను అవి యీ చరిత్రలో మాత్రము కనబడక మానవులందఱి చరిత్రలోను వారి పాపములవలన వారికి గలుగు కష్టములలోను మఱిలేటగా కనబడును. మఱియు మానవులు మొదట నిర్దోషులు కావున దేవుడు పాపమునకు కారకుడు కాడనియు వారు తమ స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగపఱచుటచేత పాప ముద్భవించెననియు, స్వేచ్ఛాపరులకు శోధనలేకున్న వారిస్వేచ్ఛ నిజమైన స్వేచ్ఛ కానేమిదగునక శోధనకూడ నుండదగును అను లోతైన సంగతులు ఈ చరిత్రలో లేటగా కనబడును. పాపమును గూర్చిన విషయములలో వీటిని మూల విషయములనుగా నెంచవలసినదే. శోధన విధమును, సర్వము మొదట ప్రకృష్ట

ముగా మానవుని మనస్సులో సందేహము పుట్టించుటను రమ్యమైన ఫలములను చూపుటవలన ఆశను పుట్టించుటను చూడఁగా, అది శోధన విధమును ఎంత లేటగా చూపునో అనుభవశాలు రందఱికి విశదమే. పాపమువలన కష్టము కలుగుననుట అన్ని జనాంగముల వారును ఎఱిగియుండి యొప్పుకొనుచున్న విషయమై యున్నది. ఇందులోని సత్యములు ఇంత గంభీరములైనవై యుండఁగా వీటిని తెలుపు చరిత్ర సత్యమని నమ్మరాదనుట యెట్లు ధర్మమగును?

పాపపతనమును గూర్చిన నూచనలు బైబిలులో నెక్కువగా లేవు. క్రీస్తు రక్షణ మానవులందఱి కొఱకైనదని పాలు వాదించుచు, అది పాపము కంటె మఱి బలముగలదనియు చేసిన వాదములో (రోమా 5:1-21) ఈ చరిత్రకు లేటయైన నూచనలు కలవు. ఆప్రమాణిక గ్రంథములలో ఆ సర్వము సాతాను అను సంగతి మొదట కనబడును (సాలామోను జ్ఞానము 24). క్రొత్త నిబంధనలో అట్టి నూచనలు కొన్ని కలవు (రోమా 16:20 ప్రక 12: 29). బైబిలులోని నూచనలు ఇంక కొన్ని మాత్రముండినను ఇంగ్లీషు కవీశ్వరుడగు మిల్టన్ అను ఘనుడు తాను రచించిన కావ్యములో (Paradise Lost) దీనిని బహు వివరముగా వ్రాసెను. ఆ కావ్యములోని సంగతులు చాలవఱకు కల్పనలే. అవి మొత్తమున బైబిలు బోధలకు సరిపడినప్పటికి మనము సాధారణముగా ననుకొనుచున్నట్లవి యన్నియు బైబిలులో నున్నవనుకొనరాదు.

పాప పరిహార జలము పవిత్రపరచుట చూ॥

పాప పరిహారము, త్తమాపణ (Forgiveness, Pardon). పాప త్తమాపణ ను నూచించు వేర్వేఱు మాటలు బైబిలులో నున్నవి.

1. వాటిలో నొకటి తీసివేయుట అను నర్థము నిచ్చును (అది 50:17).

2. పాప మొక మచ్చయై యున్నట్లెంచి దానిని కప్పివేయుటను నూచించు మఱియొక పదము కలదు. తెనుగున దీనిని ప్రాయశ్చిత్తము నొందుట అను మాటచే తర్జుమాచేసిరి (క్రి 3:21 78:1). ఇది ముఖ్యముగా బలలను గూర్చిన

మాటయై యున్నది (నర్గ 29³⁶ 30¹⁰ లేవీ 1⁴ మొ॥). దీనిని క్రొత్త నిబంధనలో కూడ ఉపయోగించి యున్నారు (I పేతు 4⁸ యాకో 5²⁰).

3. దయచూపుట అను నర్థముగల మజియొక పదమును త్షమాపణకు గా నుపయోగించి యున్నారు (లూ 7⁴³ II కొరి 2⁷). ఒక రుణమును రద్దుపఱచుటలోఁ జూపఁబడు దయ ఇందులో సూచింపఁబడుచున్నది.

4. పాపమును పంపివేయుటను, లేక పోవుటకై పాపమునకు సెలవిచ్చుటను సూచించు నింకొక పదము దీనికి సంబంధముగా నుపయోగించిరి (I రాజు 8³⁹ కీర్త 10³³ మ 6¹⁵ 9² మొ॥).

పాపమును త్షమించుటకు దేవునికి అధికారము కలదు. మజియు ఆయన త్షమాపణ ననుగ్రహింప నిష్ఠముగలవాడై యున్నాఁడు (దాని 9⁹ సెహె 9¹⁷ యిర్మీ 36³). అయితే మనము త్షమాపణ నొందుటకుఁదగిన మనస్సు గలవారమై యుండవలెను. అనఁగా మనము పశ్చాత్తాప పడవలెను (II దిన 7¹⁴ మా 1⁴). మన అక్రమములను విడిచిపెట్టు మనస్సుగలవారమై యుండవలయును (యిర్మీ 5⁷ మ 3⁸). త్షమించుబుద్ధియు (18³⁵) మన పాపములవలనఁ గలిగిన నష్టమును సాధ్యమైనంతవఱకు తీర్చుబుద్ధియు (లేవీ 6⁷) మనలలో నుండవలసిన లక్షణములై యున్నవి. అయితే యిట్టి లక్షణములను కలిగియుండినయెడల దేవుని త్షమాపణను పొందుటకు హక్కుదారుల మనునది వైదికు బోధకాదు. ఎటులనైనను తగిన ప్రాయశ్చిత్తము లేనిది త్షమాపణ లేదు (హెబ్రీ 9²² కార్య 2³⁸). ఈ విధముగా యేసు క్రీస్తు ద్వార మనకు త్షమాపణ కలుగును (ఎఫె 1⁷ కొలొ 1¹⁴). క్రీస్తు చేసిన ప్రాయశ్చిత్తము పాపములన్నిటిని పరిహరింపఁజాలినదై యున్నది కావున, వాటి త్షమాపణకై మజియే బలులను అర్పింప నవసరములేదు (హెబ్రీ 10¹⁸ యోహా 19³⁰).

త్షమాపణను పొందు విధమునుగూర్చి ప్రాచీన స్థాంటువారు దేవుని వాగ్దానములనుబట్టి ఆయన త్షమాపణ తనకు గలుగునను నిశ్చయత ప్రతి విశ్వాసియు పొందఁగలఁడని నమ్మకొనుచున్నారు. అయితే రోమన్ కతోలిక్ వారు, ఇది గురువుల

ద్వార పొందవలసినదే కాని మజి యే రీతిగా నైనను పొంద వీలుకాదందురు. మ 16¹⁹ 18¹⁸ యోహా 20²³ లలో ఈ బోధ యున్నదని వారనుకొందురు. ఈ యధికారము ఆది క్రైస్తవులలో మొదటి గురువుగానుండిన పేతురుకును తరువాత (క్రైస్తవుల) జగద్గురువులగు పోవులకును ఆటుపిమ్మట ఈ పోవులవలన అధికారమునొందిన యితర గురువులకును ఇయ్యఁబడె ననుకొందురు. ఇది తాళేపు చెవుల యధికారము (Power of the Keys) అనఁబడును. పెవాక్యములను చూడఁగా మ 16¹⁹ లో నున్నట్లు పేతురున కియ్యఁబడిన యధికారము 18¹⁸ లో నున్నట్లు శిష్యులందఱికి నియ్యఁబడెనని స్పష్టమగును. యోహా 20²³ లోని వాక్యము పరిశుద్ధాత్మనొందిన శిష్యులతో చెప్పఁబడినదై యున్నది. కావున నీ సంబంధమును చూడఁగా పరిశుద్ధాత్మనొందిన శిష్యుల సమూహము సంగతులను పివించుట కను, న్యాయము తీర్పుటకును శక్తిగలదని తెలియును. ఆ సమూహములోనివారు పశ్చాత్తాపము చేవుని త్షమాపణను ప్రకటించి వారిని ఆదరింపఁగలరునని వైదికు బోధయై యున్నది. ఈ సమూహమునకు ప్రతీనిధిగానుండి గురువులు దీనిని ప్రకటించుచు గాని ఇది వారికియ్యఁబడిన ప్రత్యేకమైన హక్కు అని యెంచుకొనఁడు.

పాప పరిహారార్థ బలి అర్పణములు I : (a) మా॥

పాప పురుషుడు (Man of sin). II థెస్స 2³ నందు పాలు యేసుయొక్క ఆగమన నూహలను తెలియఁజేయుచున్నాఁడు. అందులో క్రీస్తు ప్రత్యక్షము కాకమునుపు భక్తులసేకులు మతభక్తులగుట మాత్రముగాక నాశనపాత్రుడగు పాప పురుషుడు బయలుదేరవలయునని విశదపఱచెను. ఈ దుష్టుడు ఏది చేవుడనబడునో ఏది పూజింపఁబడునో దాని నంతటి నెదిరించుచు దాని కంతటికిఁబెఁగా తన్నుతానే హెచ్చించుకొనుచు తన్నొక దేవతగా కనఁపఱచుకొనుచు దేవుని ఆలయములో కూర్చుండుననియు 6-7 వచనములందు ఆ ధర్మవిరోధ ప్రబలము కాకుండను దానివలన భక్తులు బాధపఱచు బడకుండను ఏదో యొక ఆనందార్థమువలనన ఎవరో యొక మహాపురుషునివలనను అభ్యంత

రము గలిగియుండెననియు, అయినను కాలము గడువగా నా యధ్యంతరము నివారణ చేయఁ బడును గనుక ఆచూడట ధర్మవిరోధి ప్రబలి తన కార్యము కొనసాగించును గాని కడుకు శ్రీస్తు ప్రత్యక్షమై వానిని సమూల నాశనము చేయు ననియును పాలు తెలియజేసెను.

ఈ పదనములయం దెవరెవరు ప్రశంసించఁ బడిరో యిప్పుడు కచ్చితముగా చెప్ప వీలుపడదు. పెక్కుండు వ్యాఖ్యాతలు పోలిపేరుచే తనకు దైవము బిరుదాంకిము పెట్టుకొన్న రోమా చక్ర వర్తిని ఉదాహరించఁ దలచి సేరుగా శేక్సొనక గుప్తముగా నతని నూచించె ననుకొందురు. అయి నను పాలు II థెస్సలొనీకైయుల పత్రికను రచించినప్పుడు రోమారాజ్య దొరతనమువారు శ్రీస్తు మతమును హింసించు మొదలుపెట్టలేదు గనుక ఆ పత్రికయందు చెప్పబడిన పాప పురుషుడను పేరు రోమాచక్రవర్తికి చెల్లదని ఆక్షేపించురు. ఈ యభిప్రాయమునకు సప్త తింపనివారు పాలు యూదుల జనాంగములను గూర్చియైనను వారు కనిపెట్టించుండిన మెస్సీయ కైనను ఈ పాప పురుషుడను బిరుదాంకిము పెట్టి రోమా ప్రభుత్వమువారికి నూచినగా అడ్డగించు వాడను పేరు నుపయోగించుచున్నాడని తలఁచె దురు. అందు కాధారముగా పాలు థెస్సలొనీ కైయులను వ్రాసిన పత్రికలయందు యూదులు క్రైస్తవ మతస్థులను హింసించుచున్నట్లు నర్థించఁగా కార్యముల గ్రంథ మందంతట రోమా దొరతనమువారు క్రైస్తవ మతస్థుల సంరక్షకులుగా కనపఱచఁబడిరిని యుదాహరించుచున్నారు. కొంతవఱకా యభిప్రాయ మంగీకరించలేకినదై యుండినను పాపపురుషుడు దేవుని ఆలయ ములో కూర్చుండునను అంశము పరిష్కారము కాదు. రోమా చక్రవర్తిని గుఱించి ఆతఁడు దేవాలయములో కూర్చుండుననుమాట చెప్పటకు వల్లపడదు గనుక రోమా చక్రవర్తి విషయమై పోలి బిరుదాంక ముపయోగించెననుటకు చాలినంత యాధారములేదు.

పై వివరములన్నియు పరిశీలించఁగా పాప పురుషుడను నామమైనను అడ్డగించువాడను నామమైనను తత్కాలముందు జీవించిన ఎవరి కైనను చెల్లునట్లు నిశ్చయించుకొనక పాపపురు

షుడు ఇతర పత్రికలయందు శ్రీస్తు విరోధి యను నామమునకు సమానముగాను అడ్డగించు వాడను నామము శ్రీస్తు విరోధి ప్రబలము కాకుండా చేసిన ఏదోయొక అసందర్భమునకు సమానముగాను నిశ్చయించుకొనుట యుక్తము.

ఈ పాపపురుషునిగూర్చి ఆయా కాలముల యందు జీవించిన వేదాంతములు వేర్వేర్లుగిప్రాయ ముల ననుసరించెదరు. వారిలో కొందఱి పాప పురుషుడు మహమ్మదనియు కొందఱు లూథ రనియు కొందఱు సెపోలియన్ అనియు కొందఱు రోమాను మతస్థుల ప్రధానగురువులైన పోపుల వర్గమనియు తలంతురు. అయినను పాలు II థెస్స 2' లో ధర్మవిరోధ సంబంధమైన మర్మము ఇప్పటికే క్రియ చేయుచున్నదిగాని యిదివఱకు నడ్డగించుచున్నవాడు మధ్యనండి తీసివేయబడు పర్యంతమే అడ్డగించును అను వాక్యమునుబట్టి పాలు కాలములోనే ధర్మవిరోధి అడ్డగించబడి యుండెనని విశదముగా తెలియఁ బడుచున్నది. ఇదివఱకు నడ్డగించుచున్నవాడు తీసివేయబడువఱకు పాపపురుషుడు ప్రత్యక్షము కాడుగాని ఆ తరువాత ప్రత్యక్షమగునని పాలు నెలవిచ్చుచున్నాడు కాబట్టి పాలు తన కాలములోనే బ్రతుకుచుండిన యొకని తలంచి యీ కీర్తిగ చెప్పినట్లు స్పష్టమగును కాఁగా పాలుకు తదనంతరము జీవించిన పైజెప్పిన వారిలో నెవరికైనను పాపపురుషుడను బిరుదాంకిము చెప్పలేదని తెలియుచున్నది. M.

పాపము (Sin). 1. పాపమును సూచించు పదములు పాత్ర క్రొత్త నిబంధనలలో ననేక ములు కలవు. దీనికి సాధారణముగ వాడుకలో నున్న పదమునకు గురితిప్పట అని యర్థమగును. దేవుడు మనకు విధించినది మన గురియనదగును. మనము దానిని తప్పినయెడల పాపులమగుదుము. దోషము అను నర్థమిచ్చు మఱియొక మాటకలదు. అనిధేయత, ఋణము, అపరాధము, అతిక్రమము, నింకరమార్గము, కీడు, ఆటంకము, బుద్ధిహీనత, తిరుగుబాటు అను నిట్టి యర్థములిచ్చు పదములు కూడ నున్నవి. జెక 5' లో దోషమూర్తి యని తెనిగించిన పదము దోషము అని తెలిసి కొనవలెను. దర్శనములతో నిండియున్న ఆ గ్రంథములో దోషము శ్రీ రూపముగా నుండి

పరిస్థితులోనుండి బలవంతముగా కొంచుపోబడు నట్లుగా నున్నది కావున దానిని దోషమూర్తయని తెనిగించిరి. ఈ మాటలలో దాదాపుగా నన్నియు తెనుఁగు భైతిలులో వాడఁబడినను ప్రతిమాటయు ప్రత్యేకముగా నొకే యనుట పదమును తెనుఁగున నూచించుటలేదు. అయితే యీ శబ్దార్థములను చూడఁగా పాపమనఁగా నేదియో తెలుగా తెలియును. దేవునిగూర్చి తలంచినయెడల పాపమనఁగా ఆయనకు విరోధముగా తిరుగఁబడుట లేక ఆయనయెడల అవిధేయతగా నుండుటయై యున్నది. ఆయన యాజ్ఞలనుగూర్చి విచారించినయెడల పాపమనఁగా వాటిని అతిక్రమించుట లేక అపరాధము చేయుటయై యున్నది. ఇతరుల విషయములో చూడఁగా పాపము వారికొక కీడుగా లేక ఆటంకముగా నున్నది. మనలనుగూర్చి దేవుఁడుద్దేశించిన దానిని చూడఁగా పాపము ఆ యుద్దేశమును తప్పించునదిగా నున్నది. మన స్వంత జ్ఞానమునుబట్టి చూడఁగా పాపము బుద్ధిహీనతయేయని యొప్పుకొనవలెను. మనము చేయవలసిన వాటిని చేయకపోవుటచే అది యొక బుణమని యెంచఁదగును. ఏ విధముగా చూచినను అది దేవుఁడు మన మేలునిమిత్త మేర్పాటు చేసినదానికి భిన్నముగానుండి ఆయన యేర్పాటులను చెఱుపునదై యున్నది.

2. పాపమునుగూర్చిన బోధ భైతిలు గ్రంథము లన్నిటిలో నున్నది. తప్పొప్పులను వివేచించు నైజబుద్ధిని మాత్రమేకాక, దేవుఁడు భైతిలులో తన చిత్తమును తన పరిశుద్ధతను తెలిపి యుండెను. వీటినిగూర్చి తెలిసికొనుటతోడనే మనము వీటిని తప్పి పాపముచేసి యున్నామని యొప్పుకొనక తప్పదు. పాపము విషయమై యింతటి లోతైన గ్రహింపు మఱి యేమత గ్రంథములలోను లేదు. హిందువులు దేవుఁడు నిర్గుణుడని చెప్పుదురు గనుక ఆయన పరిశుద్ధతనుగూర్చి యెఱుఁగరు. అందువలన పాపమునుగూర్చిన సరియైన బోధ వారికిలేదు. ఒకవేళ అట్టి బోధయున్నను వారు లలాటలిఖితమును కర్తను నప్పుదురు కావున పాపమును అత్యవసరముగా చేయవలసిన వారగుదురు. కాబట్టి అది పాపముకాక, స్వైచ్ఛికవిషయముగా నున్నది. మఱియు వ్యవహారిక విషయ

ములు గతించిపోవునవై యున్నందున ఇదికూడ గతించిపోవుననుకొందురు. పాపము నివ్వధముగా నెంచువారి బోధకును భైతిలు బోధకును సంబంధము లేకమైనను లేదు. దేవుఁడు మన కందఱికి అధికారియు తండ్రియునై యున్నాడనియు ఆయన మనము లక్షింపవలసిన పరిశుద్ధమైన యాజ్ఞలను మన హృదయము మీదను ఆయన వాక్యములోను మనకు నిచ్చెననియు, మనము వీటిని అతిక్రమించుట గొప్ప దోషమనియు అది తీవ్రనేగాని లేకపోయినయెడల దేవునికిని మనకును సహవాస ముండనేజనియు భైతిలు బోధించుచున్నది. ఇట్లుండఁగా మనము మనస్థితిని తెలిసికొనుటకు మాత్రమేకాక, రక్షణ మార్గమునుకూడ తెలిసికొనుటకు భైతిలు పాపమునుగూర్చి బోధించుచున్నదని తెలుగా గ్రహించుకొనవలసి యున్నాము.

3. పాపముయొక్క యుత్పత్తినిగూర్చి అదికాండము 3 వ అధ్యాయములో నున్నది. దానిని చరిత్రనుగా నెంచినను, కొందఱునుకొను నట్లు ఉపమానమని యెంచినను దేవుఁడు మానవుల కిచ్చిన స్వేచ్ఛను దుర్వినియోగపఱచుట చేతనే పాపముద్భవించెనని స్పష్టమగును. దేవుఁడు పాపమునకు కారకుఁడు కాఁడు (యాకో 1:13-16). అయితే దేవుఁడెందుకు శోధనను కలుగ నిచ్చెను అని యడిగినయెడల, శోధనలేనిది స్వేచ్ఛయు నుండనేజని తెలిసికొనవలెను. దేవుఁడు సృష్టించినది యావత్తు మంచిదే (అది 1:31). మానవులు తమ స్వేచ్ఛయను మంచి యీవిని దుర్వినియోగపఱచుటచే పాపము కలిగెను గాని అది దేవుఁడు చేసినది లేక దేవునికి సంబంధమైనదని యేమాత్రము ననుకొనరాదు. ఈ విషయమును చూడఁగా సమస్తము దేవుఁడే గనుక పాపమునది లేదనిగాని పాపము ఒకవిధమైన మాయయనిగాని అద్వయతులు చెప్పు బోధలకు భైతిలు బోధ బద్ధ విరుద్ధముగ నున్నదని తెలిసికొనవలెను. పాపము ఈ స్థూల ప్రపంచమునకు లేక స్రక్రమికి, లేక మన దేహమునకు సంబంధించి యున్నదను బోధకూడ భైతిలు బోధకు భిన్నముగా నున్నది. పాపకృత్యములను చేయుటకై పాపము మన శరీరములో నున్నట్లుగాను (గల 5:13-21) మన అవయవములలో నున్నట్లుగాను

(రోమా 7²³) కొన్ని వాక్యములలో నుండినను ఈ శరీరమును అవయవములును చెడిపోయిన మనస్సునకు సాధనములని యొంచవలెను. పాపము వీటిలో లేదుగాని ఆ చెడిపోయిన మనస్సులో నున్నది. అది బాగుపడినయెడల ఈ అవయవములు నీతికార్యములను చేయుటకు సాధనములగునని పౌలు వ్రాసెను (6^{12,13}).

పాపముచేసిన వారివలన పుట్టిన వారు స్వాభావికముగా అట్టి చెడిన మనస్సుతో పుట్టియున్నారని బైబిలు బోధించును (క్రీస్తు 5¹ మ 7¹¹ రోమా 5¹²⁻²¹). ఇదే జన్మ పాప మనదగును. ఇది మనము మనోవాక్య కర్తములచేయు పాపములకు వేరుగాను ఊటగాను నున్నదని చెప్పదగును.

4. మనము బైబిలులో చూచినయెడల ఆయా వారలు మాత్రమేకాక, ఆయా జనములకూడ పాపము చేసినవారై దేవుని శిక్షకు పాత్రులైరిని ముఖ్యముగా ప్రవక్తల గ్రంథములలో కనబడును (ఆమె 1,2). పాపమువలన ఇశ్రాయేలీయుల దేశము పాడైపోయెను (యెష 1¹⁻⁷ మికా 2²). ఇశ్రాయేలీయులు మాత్రమేకాక అన్యులకూడ తమ పాపములనుబట్టి నశించిరి (యెష 23-34). పాపమెంత ఘోరమైనదైనను, ఎంత సర్వ సాధారణమైనదైనను మానవులు గుణపడినయెడల వారు నశింపక జీవించుటకు బోధకూడ ప్రవక్త లేకగ్రీవముగ చేయుచుండిరి (1¹⁸ మికా 7¹⁸⁻²⁰ ఆమె 9¹¹⁻¹⁵ యెష 18^{23,24} యోనా గ్రంథము యావత్తు). ఇట్లు పాపము విషయము మాత్రమేకాక పాపమును పరిహరించెడి విషయముకూడ పాత్ర నిబంధన ఆచారములలోను బోధలలోను లెక్కలేని నూచనలు కలవు (విమోచనము చూ||).

5. యేసుక్రీస్తు బోధలను చూచినయెడల ఆయన పాపమునుగూర్చికూడ మతంతలోతుగా బోధించెను. దేవుడు మన తండ్రియగుటచే (లూ 15¹¹⁻³²) ఆయనకు విరోధముగా ప్రవర్తించుట మిగుల విపరీతముగ నున్నదని ఆయన బోధించెను. ఆయన దేవుని యాజ్ఞలయొక్క వెలుపలి బోధను మాత్రమేకాక, వాటి యంతర్య భావమును తెలిపి (మ 5²¹⁻⁴⁸) మన పాపనీతిని మనకు మతీలేటగా చూపించెను. అదియుంగాక

ఎవరును ఆత్మేపింపజాలని తన పరిశుద్ధ ప్రవృత్తన వలన మన పాపములను మతీంత లేటగా కనబఱచెను. శిష్యులు తాము పాపులమని క్రీస్తు నలన మిగుల స్పష్టముగ నేర్చుకొనుచుండిరి (లూ 5³ I తిమో 1¹⁵ I యోహా 1⁹). క్రీస్తు ప్రాయశ్చిత్తము అవసరమని బోధించుటకు పాపమును గూర్చిన బోధ రోమా 1¹⁸⁻³⁰ లో నున్నట్లుగా పౌలు మిక్కిలి విశదముగా వివరించెను (విమోచనము చూ||).

6. క్రీస్తు విమోచనమునుబట్టి ఐశ్వార్యపుల ప్రతి పాపమునకు తీమాపణ కలుగుననునది క్రొత్త నిబంధన బోధయై యుండగా (రోమా 5³⁰ I తిమో 1¹⁵ I పేతు 2²⁴), పరిశుద్ధాత్మను దూషించుటయను పాపమునకు తీమాపణలేదని క్రీస్తు బోధించెను (మా 3²⁹=లూ 12¹⁰=మ 12³¹). ఇట్టి భయంకరమైన పాపమునుగూర్చి పౌలీ 6¹⁰ I యోహా 5¹⁶ లలోను వ్రాసియున్నారు. ఈ వాక్యములను చూడగా పరిశుద్ధాత్మ మనకు అనుగ్రహించిన జ్ఞానము జ్ఞానముకాదని తిరస్కరించి దానిని విరోధించుటయే ఇట్టి భయంకరమైన పాపమని తెలిసికొనవలెను. అట్టి పాపమును చేయువారు తమ హృదయమును కఠినపఱచుకొని పరిశుద్ధాత్మ వెలుగును అర్పివేయువారగుదురు (I థెస్స 5¹⁹) కావున, ఐశ్వార్యాప పడుట వారికి అసాధ్యమగును. అందువలననే ఈ పాపమునకు తీమాపణ యుండదు.

7. పాపము విషయములో క్రీస్తు భక్తులస్థితి యెట్టిది? క్రీస్తు పాపులను రక్షించెనుగాని వారికి నెలవిచ్చునపుడు వెల్లి యింకను పాపము చేయకుమని నెలవిచ్చెను (యోహా 8¹¹). ఇట్లు పాపమునకు దాసులైనవారు దేవుని నేపింపలేరని బోధించెను (మ 6³⁴ యోహా 8³⁴). క్రీస్తు నందు బాప్తిస్మము నొందినవారు పాపము విషయము చనిపోయి నీతి విషయము బ్రదుకుదురని పౌలు వ్రాసెను (రోమా 6¹⁻¹¹ గల 6^{14,15}). అదేరీతిగా యోహానుకూడ దేవునివలన పుట్టిన వారు పాపము చేయరని వ్రాసెను (I యోహా 3⁹). విశ్వాసికి పాపముమీద ఆశయుండదని యీ వాక్యములవలన స్పష్టమగును. పాపము వారిమీద ప్రభుత్వము చేయదు (రోమా 6¹⁴). ఏలయనగా, వారు క్రొత్త యజమానునికి దాసు

తెరి (6¹⁸). వారు బుద్ధిపూర్వకముగా పాపము చేయరు. అయితే దేవుని అతి పరిశుద్ధమైన యజ్ఞలను వారు తేటగా గ్రహించుచున్నప్పుడు వారు తమ పాపములను మఱీ తేటగా తెలిసికొని తాము అయోగ్యులైన సేవకులమని యొప్పుకొందురు (లూ 17¹⁰). ఈ జీవితకాలములో మనము ఎల్లప్పుడును జాగరూకులమై (మా 14³⁸ గల 6¹), పాప సంబంధములగువాటిని అంతకంతకు విడిచిపెట్టి నీతి యుక్తములగువాటిని అవలంబింపవలయును (ఎఫె 4²²⁻²⁴). మనమీ శరీరములో నుండంగా పాపమునుండి పూర్వముగా విడిపింపబడక పోయినను అట్టి పాప విముక్తిని ఆశించుచు మూర్ఖులమైనాము (రోమా 8³). పాప విముక్తి నొందుటయే మోక్ష సౌఖ్యములలో ముఖ్యమైన సౌఖ్యమై యున్నది (ప్రక 21³⁷ పాప పతనము, పాపపరిహారము చూ||).

పాపు (Paphos). కుప్రదీవియందు నైఋతి దిక్కుగానున్న శేవుపట్టణము. రోమీయుల ప్రభుత్వకాలమున నిది కుప్రకు రాజధానిగ నుండుటచే వారా దీవి నేలటకు నియమించిన అధిపతికి ఇది నివాసస్థానమయ్యెను. పాలు బర్మబాలు తమ మొదటి మిషనేరీ ప్రయాణమందు ఈ పట్టణమునకు వచ్చి అచ్చట అధికారియగు సెర్గి పాలుకు బోధించిరి (కార్వ 13⁶⁻¹³ పటము V, K 5).

పాము సర్పము చూ||

పాయు (Pai, Pau = గొట్టె అరుపు). హదదు అను రాజుయొక్క ముఖ్యపట్టణము (I దిన 1⁵⁰). ఇతఁడు ఏశాపు సంతతివాఁడగుటచే అది ఎదోములో నున్నదనఁదగును గాని దాని యునికినిగూర్చి మఱీ తేటగాఁ దెలియదు.

పారంపర్యములు, పారంపర్యచరములు (Traditions). ఆయామతములలోని ప్రమాణ గ్రంథముల కితరములగు బోధలును విధులును ఆ మత పారంపర్యములనవచ్చును. హిందువులు వానిని స్మృతులందురు. మహమ్మదీయులలోని సున్నితైక్కుఁ జేరినవారు పారంపర్యముల నెక్కువగా లక్షింతురు. అక్సే యూదులలోను పాత నిబంధనయందలి ప్రమాణములు గాక పెద్దలనేక విధులనేర్పఱచి వాటిని

పారంపర్యముగా తమ కిష్కల కప్పగించిరి. మోషే వీటిని వ్రాయుపన్నును పారంపర్యముగా కాపాడఁబడినందున యూదులు వాటిని ప్రామాణిక గ్రంథములకు సమానముగా నెంచినట్లు యోసీఫసు వ్రాయుచున్నాఁడు (పురా 13. 10. 6). పురాతనములగు విధులను దెలిపెడి పారంపర్యములను హలాకా (Halakhah = విధులు) అనియు, ఆయా చరిత్రలను దెలుపునని హగ్గాదా (Haggadah = వివరింపఁబడినవి) అనియు, ధర్మ శాస్త్రమును వివరించునవి మిష్నా (Mishnah = పుర్రవీరములు) అనియు, వాటిని గూర్చిన ప్రశ్నోత్తరములు మిద్రాష్ (Midrash = విచారణ) అనియు, వాటిని మొత్తముమీఁద బోధించు బోధలు టాల్ముడు (Talmud = బోధలు) అనియు పిలువఁబడును. ఇవి ప్రామాణిక గ్రంథములయొక్క భావములను దెలుపును గాన వాటికన్న నెక్కువైనవని వాదించెడి వారు పరిసయుడ్యులలో నుండిరి. తాను పరిసయుడ్యుడగుగా నున్నంతమట్టుకు వీటికేషయమై అందఱికన్న యెక్కువ ఆసక్తి పరుడగుగా నుంటి నని పాలు చెప్పుకొనెను (గల 1¹⁴). ఇవి దేవునివాక్యమునకు భిన్నమై వాటిని నిరర్థక పఱచుచున్నవని క్రీస్తును (మ 15²⁻⁶ 73-13), పాలును (కొలొ 2⁸) వాటిని ఖండించిరి.

క్రీస్తునుగూర్చిన సువార్తలు వ్రాయఁబడక పూర్వము క్రైస్తవ బోధలను నూచించుటకు పైన నుడహించిన కొన్ని పదములను మూలభాషలో నుపయోగించి యున్నారు. II థెస్స 2¹⁵ లోని **విధులు**, 3⁶ లోని **బోధ**, I కొరి 11² లోని **కట్టడలు** అను పదములచే తెనిగింపఁబడిన మూల భాషాపదములు అట్టి పారంపర్యములను నూచించును. ఇవి సువార్తలకు తరువాత వ్రాయఁబడినవై యున్నవి. ఇట్లు పారంపర్యములుగా నప్పగింపఁబడిన యనేకములు కలవని రోమన్ సంఘస్థులు చెప్పెదరు. ప్రమాణ గ్రంథములేగాక అపకూడ బోధకు ఆధారములని వారి యుద్దేశము. క్రీస్తుచేసిన కార్యములును చెప్పిన బోధలన్నియును వ్రాయఁబడిన సంగతి వాస్తవమే. అయినప్పటికిని పరిశుద్ధాత్మావేశము వలన నడిపింపఁబడినవారు వ్రాసినవిమాత్రము ప్రామాణికములనియు, పారంపర్యముగా వచ్చెడి

సంగతులు సత్యము కావచ్చును, సత్యము కాక పోవచ్చును గాన వాటిని ప్రమాణ గ్రంథములకు సమమైన వాటినిగా నెంచరాదనుట ప్రాప్తమై యున్నది. (టాల్డూ చూ॥).

పారసీక దేశము, పారసీకులు (Persia, Persians). I. పారసీక దేశము యొక్క యునికి, చరిత్ర. బైబిలు చరిత్రలో పారసీకులు బబులోను చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట కనఁబడుదురు. వారి యసలు దేశము పారసీక సంయుక్తాగ్రగడమునకు ఈశాన్య దిక్కుననున్న యొక చిన్న దేశమయి యున్నది. అంతటి నివాసులు అరులై యుండిరి. వారు మాదీయుల సంబంధులు (మాదై చూ). క్రీ॥ ము॥ 700 సం॥ వఱకు వారివిషయమైన నూచన లేవియు లేవు. అదిమొదలు క్రీ॥ ము॥ 550 సం॥ వఱకు వారు ఇతరులకు ముఖ్యముగా మాదయువారికి లోనైనవారై యుండిరి. 550 సం॥ లో కోరెఘు మాదయు దేశమును జయించెను. అప్పటినుండి మాదయు దేశము పారసీక దేశమునకు లోనై యుండెను. అదిమొదలు పారసీక దేశము చాల వృద్ధిలోకి వచ్చెను. 539 వ సం॥ నందు పారసీకులు బబులోనును జయించి యందు చెఱలోనున్న యూదులను ఇంక నితరులను విడిపించి యుండిరి (యెష 13, 14, 21, 41, 44-47, యిర్మీ 50, 51) ఇవిధముగా పూర్వకాలపు రాజ్యములన్నిటిలో నొక గొప్ప రాజ్యము స్థాపింపఁబడెను. అది యిండియానుండి గ్రీసు ఆఫ్రికా దేశములవఱకు వ్యాపించెను. పారసీకులు అనేకమైన యితర జనాంగములవలె తమ రాజ్యములలోని అన్య జనములను కఠినముగా చూడక ఆయా జనుల సౌఖ్యములను విచారించి యేలినట్లు అనేక దృష్టాంతములున్నవి (ఎజ్ర 1-6). కోరెఘును దర్యావేషును యూదులకు చేసిన మేలు లట్టి దృష్టాంతము లనఁదగును.

II. పారసీక దేశమును ఏలిన చక్రవర్తులు. కోరెఘునకు పిమ్మట పారసీక దేశము నేలినవారెవరనిన: కంబైసీసు (Cambyses 529-521), మొదటి దర్యావేషు (Darius I 521-486), మొదటి అహష్యేరోఘ (Xerxes I 486-465), మొదటి అర్తహషస్త (Artaxerxes I 465-424),

రెండవ దర్యావేషు (Darius II 424-405), రెండవ అర్తహషస్త (Artaxerxes II 405-359), మూడవ అర్తహషస్త (Artaxerxes III 359-338), అర్సేసు (Arses 338-336), మూడవ దర్యావేషు (Darius III 336-331). 333-331 లో మహా అలెక్సాండరు ఆ దేశమును జయించెను. అంతటితో పారసీక రాజ్య మంత మొందెను గాని, 226 సం॥ లో నొక క్రొత్త వాడైన పారసీక రాజు ఒక క్రొత్త రాజ వంశమునకు పూర్వకుడై దాని నేలెను. ఈ రాజ వంశస్థులు క్రీ॥ శ॥ 641 వ సం॥ వఱకు ఏలుచుండిరి. అప్పుడు మహమ్మదీయు లీ దేశమును జయించి నేటివఱకు దాని నేలుచున్నారు. క్రీ॥ శ॥ 717 సం॥ నందు పారసీకులలో కొందఱు గుజరాతు దేశమునకు పారిపోయి అచట బస చేయుచుండిరి. ప్రస్తుతమున ఇండియాలో వ్యాపించియున్న పారసీవారు వారి సంతతివారై ముఖ్యముగా షెర్కా వ్యాపారములకు ప్రసిద్ధులైరి.

III. బైబిలులో కనఁబడు పారసీక దేశపు చక్రవర్తులను గూర్చినది.

బైబిలులో చెప్పఁబడిన పారసీక చక్రవర్తులెవరనఁగా: కోరెఘు (యెష 45 II దిన 36^{22,23} ఎజ్ర 11^{1,2} 37⁴³), మొదటి దర్యావేషు (హగ్గ 1¹ 2¹⁰ జెక 1¹), అహష్యేరోఘ (ఎస్తే 1¹ మొ॥ ఎజ్ర 4⁷), మొదటి అర్తహషస్త (ఎజ్ర 7 నెహె 2). ఒకవేళ ఈ జాబితాతోకూడ కోరెఘుకు తరువాత నేలిన కంబైసీసును చేర్చవలసి యున్నది. ఇతఁడు దాని 6¹ 9¹ 11¹ లో నున్న మాదీయుడగు అహష్యేరోఘ అని కొందఱును కొందురు. మరియు నెహె 12²² లో మూడవ దర్యావేషును గూర్చిన నూచనకూడ నుండవచ్చును.

పారసీకుల మతమునకు జర్మిట్టు లేక జర ఘాప్త మతమని పేరు. మంచిదేవుఁడును చెడ్డ దేవుఁడును ఇద్దఱు దేవుండున్నారను బోధ ఆ మతములోని ముఖ్య బోధయై యున్నది. చుట్టునున్న ఇతరులవలన మిత్రాయను నూర్యదేవత పూజకూడ కొంతవఱకు వారు నేర్పొనినట్లుగా నున్నదిగాని మొత్తానికి వారు పలుదేవతలను పూజ చేసిన వారుకారు. పాత నిబంధన

కాలపు వారు ఈ జర్జుటు మతమునుండి దూర
లను గూర్చిన బోధను కొంతవఱకు పొంది
యున్నట్లున్నది గాని వేతే విషయములను
పొందియున్నట్లు సూచనలేవియు లేవు.

పారా (Parah = పెయ్య). బెన్యామి
నీయుల స్వాస్థ్యములోనున్న ఒక యూరు.
అది మిక్కిలియ ద్వారముననున్నది (యెహో
18²²). దాని ప్రస్తుతపు పేరు ఫారా (Farah,
వలము III, F 5).

పారాను (Paran = బిలములున్న ప్రదేశము?).

1. మిద్యాచకును విగుప్తుకును మధ్యనుండు
అరణ్యము (I రాజు 11¹⁸). ఈ అరణ్యములో
కాదేఘ, సీను అరణ్యమును, దానికి దక్షిణముగ
నుండు ప్రదేశమును నున్నది (సంఖ్యా 20¹
27¹⁴ ద్వితీ 32¹¹). అయితే LXX అనుసరించి
సంఖ్యా 33³⁸ చూడగా పారాను సీను అర
ణ్యము నుండి వేతై దానికి సుత్తరముగా నుండు
కాదేఘ ప్రాంతముగా నున్నది. అది ప్రస్తుత
మున ఎల్.టి. (El-Tih) అనబడు మెట్ట
భూమియై యున్నది. ఇష్టాయేలు అబ్రాహా
ముచే వెళ్లగొట్టబడినపు డిచటనే యుండెను
(ఆది 21²¹). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో
తిరుగుచుండగా నిచట మకాము చేసిరి (సంఖ్యా
10¹² 12¹⁶). ఇచటనుండి పల్తీను దేశమును
చూచినప్పుటకై మోషే వేగులవారిని బంపెను
(12³⁶ అరణ్యము 3 (7) చూ॥).

2. ఒక కొండయొక్క పేరు. సీనాయి
శీయారు లేమాను అను కొండలతో ఈ పేరు
కూడ కలదు (ద్వితీ 33² హెబ 3²). ఇది టైబిలు
లోని కావ్యములలో మాత్రముండుటచే ఇది
యొక యలంకార నామమై యుండవచ్చునను
కొందురు.

3. ఏల్వారాను = (పారాను ఒక వృక్షము).
కాదేఘ దగ్గలనుండు నొక స్థలము (ఆది 14⁶).
అది ఏలతుకు మాటుపేరై యుండవచ్చును
(I రాజు 9³⁶).

పార్తీయులు (Parthians). పార్తీయులని
కార్య 2¹ వం దుదాహరింపబడినవారు పార్తీయ
దేశమునందు నివసించిన చెదరిపోయిన యూదులే

గాని ఆ దేశపు అస్థులు గాదు. పార్తీయ
రాజ్యము క్రీ॥ ము॥ 250-క్రీ॥ శ॥ 226 వఱకు
నిలిచిన గొప్ప రాజ్యమై గ్రీకులను రోమనులను
ప్రతి ఘటించినదై యుండెను. వారి స్థిరమగు
దేశము కస్పియన్ సముద్రమునకు దక్షిణముగా
300 మైళ్లు పొడవును 100-400 మైళ్లు వెడల్పును
మాత్రమే విస్తీర్ణత గలదైనను అది మహాన్నత
స్థితియందున్న కాలములో 1500 మైళ్ల పొడవున
యుండును మొదలు సింధు నదివఱకు వ్యాపిం
చిన దయ్యెను. క్రీ॥ ము॥ 39 సం॥న వారు
పల్తీనుమీద దండెత్తివచ్చి యెరూషలేమును
దోచుకొన్నట్లు యోసీఫసువలనఁ దెలియుచున్నది
(పురా 14. 13¹⁸ యుద్ధ 1. 13. 1). రోమనులు
వీరితో ననేకమారులు యుద్ధముచేసినను పూర్ణ
ముగా జయింపలేక పోయిరిగాని క్రీ॥ శ॥ 226
సం॥ లో పారసీకులు వీరిని జయించి వారి దేశ
మును తమ దేశముతో కలుపుకొనిరి.

పార్శ్వము (గుడి) చెయ్యి 4 చూ॥

పాలాలు (Palal = న్యాయ విమర్శకుడు).
నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము ప్రాకార
ములను కట్టించుటకు సహాయముచేసిన వారిలో
నొకఁడు (నెహె 3²²).

పాలు (Milk). ప్రతి దేశమందువలెనే
పల్తీనులోను పాలు మిగుల ముఖ్య ఆహార
ముగా నెంచిరి. ఆవుపాలను (యెష 7²²),
గొర్రెపాలను (ద్వితీ 32¹⁴), మేకపాలను (సామె
27²⁷), ఒంటెపాలను (ఆది 32¹⁵) వాడుకొనిరి.
పాలను మాత్రమేగాక దానినుండివచ్చు పెరుగు
వెన్న జిన్ను మొదలగువాటిని విరివిగా నుపయో
గించుకొనిరి గాని, హెబ్రీభాషయందున్న యే
పదము దేనిని నూచించునో చెప్పట కష్టముగా
నున్నది. ఒక పదమును వెన్నయని సాధారణ
ముగా తెనిగించినను (ఆది 18¹ II సమా 17²⁹
యోబు 17²⁹ సామె 30³³), దానినే మజ్జిగ
యనియు (ద్వితీ 32¹⁴), మిగడ యనియు
(న్యాయ 5²²), పెరుగు అనియు (యెష 7^{15, 19})
తర్జుమాచేసిరి. ఈ పదమునకు వెన్న, మిగడ
యను రెండర్థములున్నట్లు తెలియుచున్నది.
II సమా 17²⁹ లో జిన్నుముద్ద యని తెని
గించబడిన పద మాయొక్కచోట మాత్ర

ముండుటవలన దాని యర్థమును నిశ్చయించుటకు వీలుగాదు. అట్లే యోబు 10¹⁰ లోని మఱియొక పదమును జాన్సుగడ్డయని తెనిగించిరిగాని దానిని అంతతేటగా తెలిసికొనుట కాధారములేదు. I సమా 17¹⁸ లో నున్నది వేటొకమాటయై పాల ముక్కలని యర్థమగును. దానిని జాన్సుగడ్డలని సరిగా తెనిగించిరి.

పాలు తేనెలు ప్రవహించు దేశమును పేరు పరెస్తీసుకు దాని ఫలవంత స్థితినిబట్టి కలిగెను (నిర్గ 38, 17 తేనె చూ॥). పెరుగుకూడ ఆహార పదార్థమగుటవలన అది రుచిగల భోజనమునకు నూచనగా నుండెను (యెష 7¹⁵). పశువులకు అడవులలో మఱీ మంచి మేత దొఱకుటవలన ఆ దేశము అడవియై యున్నదనుటకును పెరుగు నూచనగా నున్నది (7²²). మేకపిల్ల మాంసమును తల్లి పాలతో నుడక పెట్టరాదను నియమము భూతదయను లక్షించునట్లు చేసినదై యున్నది (నిర్గ 23¹⁹ 34²⁶ ద్వితీ 14²¹).

పాలు పుచ్చుకొనుట సహవాసము, ప్రభు భోజన సంస్కారము చూ॥

పావురపు రెట్ట (Dove's dung). డోమ్రాను ముట్టిడి వేయబడినప్పుడు పావురపు రెట్ట సహితము గొప్ప ధరకు అమ్మి వేయబడు నంత కఠినమైన కరవు కలిగెను (II రాజు 6²⁵) పావురపు రెట్టయని తెనిగించబడిన పదము ఒక తరహా కాయను నూచించునని కొందఱును కొందురు. అసలు పదముయొక్క గుణింతమును కొంచెము మార్చినయెడల ఆ దేశములో పండులకు పెట్టు కాయలలో కారోబు (Carob) అను కాయ పేరగును కావున దాని నట్లు సవరించ వలెనని కొందఱి యభిప్రాయము. యెరూషలేమును రోమీయులు ముట్టిడి వేసినప్పుడు దాని నివాసులు మలమును తిన్నట్లు యోసీఫను వ్రాయుటను చూడగా (యద్ధ 5. 13. 7) అది అక్షర రీతిగానే పావురపు రెట్టయని చెప్పదగును.

పావురము గుప్పి చూ॥

పాశము గొలుసు చూ॥

పాసగు (Pasach) ఒక ఆషేరీయుఁడు (I దిన 7³³).

పాసెయ (Paseah = కుంటివాడు).

1. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4¹²).

2. నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను బాగుజేసిన వారిలో యెహోయాదా యనువాని తండ్రి (నెహె 3⁸).

3. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగివచ్చిన నెతీ నీయులలో నొక తెగవారిపేరు (ఎజ్రా 2⁴⁹ - నెహె 7⁵¹). ఈ పేరు 2 లోని వానివలన వచ్చినదని కొందఱి తలంపు.

పి

పిండి రొట్టె, అర్బణములు III, ఆహారము I 1, వంటసామగ్రి 2 చూ॥

పిండి పినుకు తొట్టి వంట సామగ్రి 2 చూ॥

పిచుల వృక్షము (Tamarisk). దీని మూల పదమగు ఎకెల్ అను హెబ్రీ పదమును తెనిగింపక అటలనే వ్రాసి యుండిన పక్షమున యుక్తముగ నుండెడిది. ఈ మాట ఆది 21³³ I సమా 22⁶ 31¹³ నందు మాత్రము కనబడును. ఇది యిసుక తేరనేలల యందును సముద్రపు ఉప్పుగాలి తగిలెడి పెట్ట నేలల యందును లెస్సగా పెరిగెడి చిన్న చెట్టయి యున్నది. J. C.

పిచ్చ రోగములు చికిత్సలు II 6 (3) చూ॥

పిచ్చుక పక్షులు 30 చూ॥

పిత్రార్జితము కుటుంబము 4, 6 చూ॥

పిబేసెతు (Pibeseth). పూర్వము విగుప్తులోనున్న యొక పట్టణము (యెహె 30¹⁷). విగుప్తీయులు దానికి పుబాస్తి (Pubasti) అను పేరు పెట్టిరి. ఉబాస్తియను నొక దేవతకు ప్రతిష్ఠించిన పట్టణమై యుండెను. ఆ దేవత సింహరూపము గలదైనను దానిని పిల్లి దేవతగా పూజించిరి. ఈ పట్టణము క్రీ॥ ము॥ 1000 సం॥ లకు పూర్వము విగుప్తునకు రాజధానిగా నుండెను. ఇటీవల దాని పాడు శేషములను కనుగొనిరి. అది కైరో (Cairo) కు ఈశాన్యమందు 45 మైళ్ల దూరములో నున్నది (పటము VIII, B 2).

పిరాతోను, పిరాతోనీయుడు (Pirathon, Pirothonite = ఎత్తు?). ఎఫ్రా

యము స్వాస్థ్యములోని కొండ ప్రదేశములో నున్న ఒక యూరు. న్యాయాధిపతియగు అబ్దోను ఈ యూరివాడే (న్యాయ 12¹³⁻¹⁵). దావీదు యోధులలో చేరిన బెనాయాకూడ ఈ యూరివాడే. అందువలననే అతఁడు పిరాతో నీయుఁ డనఁబడెను (II సమా 23³⁰ I దిన 27¹⁴). మక్కబెయ్యల కాలములో యూదులకు విరోధులైన వారు అచట కోటను కట్టించిరి (I మక్క 9¹⁰ పిరతోనీ). దీనియనికి షెకమునకు పడమటి దిక్కున 3 క్రోసుల దూరములోనున్న ఫెరత (Fer'ala) యని సాధారణముగా ననుకొందురు గాని మఱికొందఱు షేమ్రానుకు ఈశాన్య దిక్కుననుండు ఫరా (Fara) యను వాగుదగ్గఱ నున్నదనుకొందురు. (పటము III, E 3).

పిరాము (Piram = పేగముగల). కనాను దేశములోని యర్మత అను పట్టణమునకు రాజు. యెహోషావ అతనిని జయించి చంపించెను (యెహో 10^{3,16-27}).

పిలాతు (Pilate). మహా పేరొందు కుమారుడగు అర్కెలాయును రోమీయులు యూదా దేశపు ప్రభుత్వమునుండి క్రీ॥ శ॥ 6 సం॥ తొలగించిన పిమ్మట దాని నేలుటకు నియమించిన రోమన్ గార్బరులలో నైడవవాడు. ఇతనిని పొంతిపిలాతు అని బిలిచిరి (మ 27² లూ 3¹). అతఁడు యూదయను క్రీ॥ శ॥ 26-36 వఱకు నేలెను. ఇతఁడు పుట్టుకచేతనే రోమనుఁడైనట్లు కనఁబడదు. నేనాధిపతిగా నుండి పొంతు అను జిల్లాలో యుద్ధములు చేసి క్రీస్తు నొందినందున పొంతు అను బిరుదితనికి వచ్చినట్లు కొందఱభిప్రాయపడుచున్నారు. పిలాతు అను పదము ఈఁటెను నూచించును గాన ఇతఁడు ఈఁటెలను విసరెడి పటాలమునకు నాయకుఁడై యుండునని అట్టివారి యభిప్రాయము. కాని బానిసలుగానుండి స్వతంత్రము నొందినవారు వేసికొనెడి ఒక విధమైన టోపీనకూడ ఆ పదము నూచించవచ్చునుగాన ఇతఁడు మొదట బానిసగా నుండి తరువాత స్వతంత్రతను సంపాదించుకొనెనని మఱికొందఱు అనుకొందురు.

పిలాతు గౌవర్నరుగానుండి చేసిన కార్యములను గూర్చి యోసీఫును వ్రాసెను. యూదులు

విగ్రహములుగా నెంచిన రోమన్ ధ్వజములను రాజధానియగు కైసరయనుండి దెప్పించి యెరూషలేమునం దుంచుటచే యూదులు మిగుల కోపపడి తిలెరియు కైసరునకు అప్పీలుచేసి ఆ ధ్వజములను దీసివేయించిరి (పురా 18, 3, 1; యుద్ధ 2, 9, 2-3). యెరూషలేమునందు నీటి కాలువలను త్రవ్వించుట కతఁడు దేవాలయమునం దర్శింపఁబడిన సామును తీసికొనుటకు ప్రయత్నింపఁగా యూదులు తండ్రిోప తండములుగా నాతని మందిరము నెదుటకూడి మనవిచేయఁబోయినప్పుడతఁడు వారిలో ననేకులను చంపించెను (పురా 18, 3, 2. యుద్ధ 2, 9, 4). గలిలయులు యుద్ధ ప్రీతిగలవారై చీటికి మాటికి అల్లరులను రేపెడివారై, ఆలయమునందట్టి కల్లోలము నొకటి రేపినందున, పిలాతు వారిని బలిపీఠము యొద్దనే చంపించెను (లూ 13^{1,3}). గలిలయులు పేరొందు ప్రభుత్వములోని వారు గాన పేరొందీ సంగతివిని కోపగించెనని కొందఱు అందురుగాని, క్రీస్తును విచారించు సమయమున పిలాతు పేరొందు అధికారమును లక్షించి క్రీస్తును అతనియొద్దకుఁ బంపినందున వారప్పటి నుండి స్నేహితులైరి (23⁶⁻¹²).

క్రీస్తు జీవించి పనిచేసిన కాలములో పిలాతు గౌవర్నరుగా నుండుటవలనను (లూ 3¹), ఆయనను విచారించి శిక్ష విధించుట చేతను (మ 27 మా 15 లూ 23 యోహా 18³¹⁻¹⁹) పిలాతు యొక్క పేరును ప్రసిద్ధి పడసినదాయెను. గొప్ప పండుగులు జరుగు కాలమున యెరూషలేము నందు తొందరలు కలుగునేమో యని గౌవర్నరులా సమయమున అచ్చటికి వచ్చెడివారు. అదే రీతిగా క్రీస్తు చంపఁబడు సంవత్సరమున పస్కా పండుగు కాలములో పిలాతు అచ్చటికి వచ్చుట సంభవించెను. అతఁడా సమయమున అంతోనియ కోటలో నుండినట్లు తోచును. వారచ్చటికి క్రీస్తునుపట్టి తెచ్చిరి. పండుగుకాలములో తమ కంటులగులు నేమోనను భీతిచే న్యాయస్థానము లోకి వెళ్లక బయటనే నిలిచి యుండిరి. తామే ఆయన మరణశిక్షకు పాత్రుఁడని తీర్మానించి పిలాతు దానిని ఖాయపరచవలెనని కోరిరి గాని స్వయముగా విచారించకుండ శిక్ష విధించుట కతఁడు ఒప్పక పోయెను (యోహా 18³¹⁻³⁹).

పన్నులకు సున్నాచుట్టు మన్నాడనియు, తానే రాజునని చెప్పకొన్నాడనియు రాజద్రోహియనియు మోసిన సేరములను (లూ 23³) విచారించి, ఆయన తానీ లోక సంబంధముగు రాజుననియు, సత్యమునకు సంబంధించిన రాజుననియు క్రీస్తు చెప్పగా విని సత్యమేమిటి యని యడిగి తన అవిశ్వాసమును కనబఱచెను. అయినను క్రీస్తు సేరస్తుడు కాడని నిశ్చయించుకొనిన వాడై ఆయనను విడిపింప నెంతో యత్నించెను (యోహా 18³³⁻³⁸). ఆ యత్నము లెవ్వయనగా

1. మొదట ఆయనను హేరోదు నొద్దకుఁ బంపెను (లూ 23⁶⁻¹²).
2. పండుగు సమయమున ఖైదీని విడిపించు వాడుక ప్రకారము ఈయనను విడిపించ యత్నించెను (మ 27¹⁵⁻²¹ మా 15⁶⁻¹¹ లూ 23¹³⁻¹⁹).
3. తనచేతులు కడుగుకొని ఈ నిర్దోషి రక్త విషయము తాను నిరపరాధి ననెను (మ 27^{24,25}).
4. శిక్షించి విడిపింతు ననెను (లూ 23^{16,22}). దేవుని కుమారుడనని యేసు చెప్పకొన్నట్లు వినిన (యోహా 19⁷) సమయముందే అతని భార్య కనిన స్వప్నపు సంగతిఁ దెలిసికొని (మ 27¹⁹) మఱింత భయపడెను.
5. గాని ఆయనను విడిపించిన పక్షమున కైసరునకు స్నేహితుడవుకావు అని యాజకులు భయపెట్టినందున (యోహా 19¹²) అతఁడేమి చేయుటకు తోచక మొదట వారి జూలిన కేపుటకును, తమ రాజునని చెప్పకొన్నవాడు నిలువ వేయఁబడినాడను అవమానమునకు వారు ఒప్పుకొనక పోవచ్చునను తలంపుతో ముండ్ల కిరీటమును ధరించుకొని నలుగఁ గొట్టబడిన యేసును వారికిఁ గనపఱచెను (23¹⁴) గాని అతని ప్రయత్నములన్నియు వృధాకాఁగా, వారిని సంతోషపెట్టుట కాయనను నిలువవేయ నష్టమిచ్చెను. ఆయన నిలువపైఁ గొట్టవలసి యుండిన పై వ్రాతను మార్పు మన్నప్పడు మాత్ర మట్లు చేయనని దృఢముగాఁ జెప్పెను (23^{21,22}). వారు కోరినట్లు త్వరగా చంపుటకును (27³¹⁻³⁴) సమాధికి కావలి పెట్టుటకును (మ 27⁵²⁻⁶⁸) సమ్మతించెను. అతఁడు కావలి వారిని శిక్షింప కుండునట్లు అతనిని సమాధాన పెట్టగలమని యూదులకు పరిపూర్ణ నమ్మకమున్నట్లు మ 28¹⁴

వలనఁ దెలియుచున్నది. పిలాతు సమయానుసారియని యీ చరిత్రవలన స్పష్టమగుచున్నది.

పిలాతు క్రూరుడైనను సమయానుసారియైన న్యాయమును విచారింపక తనకు లాభకరములగు వాటి నాశించి పనిజేసినను అతఁడు పదేండ్ల వఱకు ఏలుటనుబట్టి యూదులవంటి తొందరలను రేపెడి వారిని ఏఁగల ఉపాయ శాలియనుటకు సాధ్యమగుచున్నది. అతఁడు హతాత్తుగా పనినుండి తొలఁగించఁబడెను. షామ్రాను వారిలో నొకఁడు గెరిజీము పర్వతముపై మోషే దాచిన బంగారు పాత్రలు దొఱకునని చెప్పిన మోసపు పలుకులు నమ్మి షామ్రాను వారసేకులు ఆయుధములు ధరించినవారై ఆ పర్వతముమీద కూడఁగా పిలాతు వారు తిరుగుబాటుచేయనై అచ్చటికిఁ జేరిరని యెంచి వారిలో ననేకులను పట్టుకొని చంపించెను. ఈ సంగతిని షామ్రాను వారు సిరియ కథిపతియగు విటెల్లియకు (Vitellius) దెలుపఁగా నతఁడు పిలాతును ఉద్యోగమునుండి తొలఁగించి విచారణకై అతనిని రోమునకుంపెను గాని అతఁడు రోమా చేరక మునుపే అతనియం దింతవఱకు ప్రీతిగా నుండిన తీదెరియు చనిపోయెను. తరువాత పిలాతున కేని సంభవించెనో తెలియదు. పిలాతు కార్యములు (Acts of Pilate) అను అప్రమాణిక గ్రంథము కలదు. అందు అతని అంతమునుగూర్చి ఆయా విధములుగా నున్నది. దేశాంతరవాస శిక్ష విధింపఁబడి అల్పాని కొండ్ర ప్రదేశమందుండఁగా స్వహత్య చేసికొని పిలాతు అనఁబడిన సరస్సులో పాతిపెట్టఁబడెనని ఒక యితహాసముగలదు. అతఁడు క్రీస్తును ప్రార్థింపఁగా ఆయన అతనిని క్షమించినట్లును చెప్పెదరు. అందువలన నే అబిస్సీనియాలోని క్రైస్తవులలో అతఁడు పితరుని వలె నెంచఁబడుచున్నాడు గాని యివి యన్నియు కల్పనాకథలని యెఱుంగవలెను. అతఁడు ద్యోగము నుండి తొలఁగింపఁబడిన పిమ్మట అతనిగూర్చి యేమియు రూఢిగాఁ దెలియదు.

పిలుపు, పిలువబడినవారు (Call, Calling, the Called). ఖైలులో నున్న పిలుపు అను నీ పదమునకు మానవులను రక్షించుటకై దేవుడు వారిలో కలుగఁజేయు ప్రేరేపణ యను విశేషార్థముకలదు (మ 9¹³ 22³ లూ 14¹³

రోమా 8³⁰ 9^{11, 34, 36} I కొరి 7¹⁷ గల 1⁶ 5⁸ I థెస్స 5²⁴ II థెస్స 2¹⁴ II తిమో 1⁹ I పేతు 5¹⁰ II పేతు 1³). ఇట్లు దేవుని ప్రేరేపణలకు లోబడినవారుకూడ మ 22¹⁴ లో నున్నట్లు పిలువబడినవారు అనబడిరి. అయినను సాధారణముగా పిలువబడినవారు అను పదములు దేవునిపిలుపునకు లోబడినవారిని నూచించును (రోమా 1^{6, 7} 8³⁸ I కొరి 12³⁴ యూదా 1 ప్రక 17¹⁴). కొన్ని వాక్యములలో పిలువబడినవారేదిపొందుటకు పిలువబడిరో ఆ యుద్దేశము కూడ తెలియజేసియున్నారు. ఇట్లు దేవుడు మనలను తన రాజ్యమునకును మహిమకును పిలుచుచున్నాడని (I థెస్స 2¹³), సమాధానము పొందుకొనుటకు పిలుచుచున్నాడనియు (కొలొ 3¹⁵), చీకటిలోనుండి ఆశ్చర్యకరమైన తనమెరుగులోనికి మనలను పిలుచుచున్నాడనియు (I పేతు 2⁹) ఆయా విధములుగా నున్నది. వేదశాస్త్రములో పిలుపు అను మాటకు పైనున్నదానికి సంబంధించిన శాస్త్ర సంబంధమైన యర్థము కలదు (ముందెరుగుట 5 చూ॥).

పిల్లలొగు (Philologus = వాగ్వియుడు). రోమా పత్రికలో పాలు వండనములు పంపినవారిలో నొకడు (రోమా 16¹⁵). ఇతనినిగుఱించి రూఢియైన సంగతియేదియు తెలియదు. పురాతన యితిహాసములలో నితడు ప్రభువు సువార్త బోధింపఁ బంపిన 70 మందిలో నొకడనియు, తరువాత సిన్-పేయసు పట్టణపు సంఘాధ్యక్షుడై యుండెననియు ప్రశంసింపఁబడునుగాని దానికి తగిన రూపులులేవు. M.

పిల్టాయి (Piltai = రక్షణసంబంధి). జెరుషాల్మెలుతోకూడ యెరూషలేమునకు వెళ్లిన యాజకులలో నొకనిపేరు (నెహె 12¹⁷).

పిల్దాషు (Pildash). నాహోరు కొడుకులలో నొకడు (ఆది 22³²).

పిల్లనగ్రోవి సంగీతము 3 (1) (a) చూ॥

పిల్లలు (Children). 1. పిల్లలను కలిగి యుండు టొకభాగ్యము. పిల్లలు దేవునిదానమై యున్నారు (ఆది 4¹ 33³ కీర్త 113³ 128³ యోహా 16²¹). పిల్లలుగలవాడు, మఱి ముఖ్యముగా

ముగా పుత్రులుగలవాడు భాగ్యవంతుడుగా నెంచబడును. పిల్లలు లేకపోవుట గొప్ప దౌర్భాగ్యకరమనియు అపమానకరమనియు నెంచిరి (ఆది 30¹ I సమూ 1⁶ లూ 1³⁵). ఇందువలన గొడ్రాలియొక్క స్థితి హీనముగా నెంచబడెను (ఆది 16⁴). పిల్లలవలనఁ గలుగు సంతోషముకొనుటకు మాత్రమేకాక కుటుంబము నశించి పోకుండునట్లును పిత్రార్థిత్వము దక్కించుకొని వృద్ధిబొందించు కొనుటకుగూడ యూదులు పిల్లలను కోరిరి.

2. పిల్లల ధర్మవిధులు. పిల్లలు తమ తలిదండ్రులగువారికి లోబడి యుండవలెనను సంగతి అనేక వాక్యములలో కనబడును (నిర్గ 20¹² లేవీ 19³ ద్వితీ 27⁶ సామె 1⁸ మొ॥). తలిదండ్రులను కొట్టువారికిని శపించువారికిని ధర్మశాస్త్రము మరణశిక్ష విధించును (నిర్గ 21¹⁵⁻¹⁷). మూర్ఖముగా తలిదండ్రుల నెదిరించు పిల్లలకు సహ మరణశిక్ష విధించిరి (ద్వితీ 21¹⁸⁻²¹). పెద్దల యెడల అమర్యాదగా నున్న పిల్లలకు గొప్ప శిక్ష కలిగెను (II రాజు 23³⁴). పిల్లలను తగినట్లుగా పెంచుకొనుటకుఁ దగిన క్రమశిక్ష యుండవలెననుటకుకూడ సామెతల గ్రంథములో చాల నూచనలు కలవు (31² 13³⁴ 15²⁵ 22⁶ 29¹⁵ మొ॥). తల్లిదండ్రులకు లోబడుటెంత ధర్మమని యెంచిరో, వారికి అవిధేయులుగుటను అంత గొప్ప పాపమునుగా నెంచిరి. దేవునికి విరోధముగా ఇశ్రాయేలీయులుచేసిన పాపము ఎంత ఘోరమైనదో తెలుపుటకు ప్రవక్తలు వారిని అవిధేయులైన పిల్లలని గద్దించిరి (యెష 1⁶ 63⁸⁻¹⁰). మానవుల పాపముల ఘోరత్వమును క్రీస్తుకూడ ఇట్టి దృష్టాంతముచే తేటపఱచెను (లూ 15¹¹⁻¹⁹). విధేయత పిల్లల కింతటి ముఖ్య ధర్మమై యుండుండఁగా దేవునికి లోబడుట మఱి యవసరమని క్రీస్తు బోధించినపుడు మొట్టమొదట ఆ సంగతిని వినినవారి కది యెంత గొప్ప ఆశ్చర్యమును పుట్టించి యుండెనో ఈ బోధవలన తెలిసికొనవచ్చును (మ 10^{21, 35, 38}) పిల్లల యవిధేయతవలన వారి పాపము కనబడచుండఁగా, దేవునియెడల మన కుండవలసిన భక్తి ప్రేమలుకూడ మనము దేవుని పిల్లలమగుటవలన కనబడును (దేవునికుమారులు చూ॥).

పిల్లలకు తండ్రిగుణములుండుట సహజము కావున, విశ్వాసులు అలంకారరీతిగా ఆ బ్రాహ్మము పిల్లలనఁ బడెదరు (యోహా 839). దీనిని బట్టియే బైబిలులోని అవిధేయులు అవిధేయత పిల్లలనియు (కొలొ 36 భాషాంతరము), దుర్మార్గులు బైబిలులు కుమారులనియు (ద్వితీ 1313=పసికిమాలినవారు) జాతీయము లనేకములు అసలు భాషలో కలవు గాని తెనుఁగున తర్జుమచేసినవారు ఈ యలంకారముల నుంచక వాటి భావమును మాత్రముంచిరి.

3. బైబిలులో పిల్లలయెడల చూపబడు అనురాగము. పుత్రభావమునుగూర్చిన దృష్టాంతములు అది 3735 4314 4430 I సమూ 219 II సమూ 1216 II రాజు 418-47 లలో మిగుల చక్కగాఁ కనబడును. కుదురుబాటు కాలములో పిల్లలు దుష్టమృగములతో నిర్భయముగా నాడుకొందురను దృష్టాంతముచే యెషయా రాఁబోవునట్టి ఆ సౌఖ్యకరమగు కాలమును వివరించెను (యెష 116-9). ఇట్లే జైకర్యా యెరూషలేము వీధులు మఱల మగపిల్లలతోను ఆడు బిడ్డలతోను నిండియుండు కాలమును గూర్చి ప్రవచించెను (జైక 85). కీర్తనలు రచించినవాఁడును ఈ విధముగా పిల్లలయొక్క వినయమునుబట్టి తన ఆత్మయొక్క వినయమును చూపును (కీర్త 1313). ఇవిధముగా క్రీస్తు పిల్లలయొక్క వినయమును (మ 163) వారు దైవబోధల నంగీకరించుటయు (1135) చూపి వారినిగూర్చి చాల యనురాగముతో మాటలాడెను (కుటుంబము 4 చూ॥).

పిల్లా (Pilha = ముక్క). నెహెమ్యా కాలములో నిబంధనకు ముద్రవేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 1034).

పిల్లిగడ్డ పక్షులు 12 చూ॥

పిసిదియ (Pisidia). చిన్నసియాలోని దక్షిణభాగమందు దాదాపు 120 మైళ్లు పొడవును 50 మైళ్లు వెడల్పునుగల మన్యప్రదేశము. ఉత్తరమున ఫ్యూగియ, తూర్పున లుకవోనియ, దక్షిణమున పంఫూలియ లుకీయ, పడమట కారియ యను పర్వతాలు ఎల్లలుగా నున్నవి. అది యావత్తు కొండప్రదేశము. దాని నివాసులు

పర్వతవాసులై మిగుల నిపుణులైనవారు. చిన్నసియా పార్శ్వీకుల చేతను రోమనులచేతను జయింపబడినను, హిందూదేశమందలి కొండజాతులవారివలె పూర్ణముగా లోబడనొల్లని వారై మిగుల తొందరగలిగించెడి వారుగ నుండిరి. వారికి స్వభావయున్నను అచ్చట కనబడెడి శాసనములలో గ్రీకుభాషయేగాని మఱియొక కనబడుటలేదు. వారిని లోబఱచుకొనుటకు రోమీయులు క్రీ॥ ము॥ 25 సం॥ లో ఈ పర్వతా హద్దులలో కొటలను కట్టించిరి. అట్టి కొటలలో అంతియొకయ యొకటి. అందు వలననే అది పిసిదియలో చేరకున్నను పిసిదియలోని అంతియొకయ అనబడును (కార్వ 1314). పాలు బర్నబాలు తమ మొదటి ప్రయాణపు రాకపోకలయందు ఈ దేశమునుండా వెల్లిరి (1313 1434). II కొరి 1136 నందు పాలుదాహరించిన దొంగలవలననైన ఆపదలు వీరివలన కలిగియుండవచ్చును. ఆ కొండలలో నేటివఱకు బౌలు (Baulo) అను గ్రామ మొకటి గలదు. పాలు దానిమీఁదుగా వచ్చుటచే దానికిపేరు కలిగినదని కొండటి యభిప్రాయముగాని ఆ దేశస్థులు కాకొస్తుంటేను చక్రవర్తి కాలమువఱకు క్రైస్తవులైనట్లు కనబడదు. (పుటము V, J 4).

పిస్తా (Pisgah=భూభాగము). మోయాబు దేశములోని యుత్తరభాగమందు యెర్రానునదికి సమీపముగ నుండు నొకకొండ. ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో ప్రయాణము చేయుచుండఁగా నిచటకు వచ్చిరి (సంఖ్యా 2130). బిలాము ఇశ్రాయేలీయులను శపించఁ బోవునపుడు ఇచట ఏడువేదికలను కట్టెను (సంఖ్యా 2314). మోషే మరణము నొందక పూర్వము ఈ కొండశిఖరమునుండియే కనాను దేశమును చూచెను (ద్వితీ 337 341). దేశము విభాగించినపు డిది రూబేనీయుల స్వాధీనములో చేరియుండెను (యోహా 1330). దానికి నెబోయను మాఱుపేరుకలదు (నెబో 2 చూ॥).

పిస్తాచకాయలు (Nuts). ఐగుప్తు కథి కారిగా నున్న యోసేపునకు యాకోబు పంపిన కానుకలలో నొకటి (అది 4311). ఈ పదము బైబిలంతటిలో నీయొక్కచోటమాత్రమే గలదు.

ఈ కాయలు గాయచెట్టు పల్లెనుదేశమునం దింకను గలదు.

పిస్సా (Pispah). ఆషేరు గోత్రములలో నొకఁడు (I దిన 7³⁸).

పి

పీతము సింహాసనము చూ॥

పీతోను (Pithon). యోనాతాను సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 8³⁵ 9⁴¹).

పీతోము (Pithom). విగుప్తులో ఘో కొఱకు ధాన్యాదులను నిలువచేసిన రెండు పట్టణములలో నొకటి (నిర్గ 11). దానికి విగుప్తు యులు పెతోము (Pelom = తోము అలయము). అను పేరు పెట్టిరి. తోము అను నూర్యదేవతాలయమునకు ఇది ముఖ్య స్థానమగుటచే దాని కాపేరు వచ్చెను. దీని పొడవు కేవలము కనుగొనబడెను. ప్రస్తుతము అచట టెల్-ఎల్-మష్కూట (Tell-El-Maskhuta) అను సలము కలదు. అది గోషెను దేశములో నుండెను. పూర్వ మచట కట్టించబడిన ధాన్యపు కొట్ల నిటీవల కనుగొనిరి. వాటిని ఇటుకలతో కట్టించిరి. ఆ యిటుకలను చూడఁగా వాటిలో కొన్నింటిని చేయుటలో గడ్డిని వాడిరి. మఱి కొన్నింటిని చేయుటయందు గడ్డిని వాడలేదు కావున ఇవి యిక్రాహేలీయులు చేసిన యిటుకలకు బాగుగా సరిపడును (నిర్గ 1).

పీనోను (Pinon). ఎదోము నాయకులలో నొకఁడు (అది 36⁴¹ I దిన 1³²). ఇతని వంశస్థులన్న స్థలమున కిదేపేరు కలిగెను. సంఖ్యా 33^{42, 43} లో నున్న పూనోను ఈ పేరుకు మాటురూపమై యున్నదనుకొందురు.

పీషోను (Pishon). ఏదేనులో నుండిన యొకనది (ఏదేను చూ॥).

పీహాహిరోతు (Pihahiroth = తుంగ ప్రదేశము!). ఇక్రాహేలీయులు విగుప్తునుండి వచ్చునప్పుడు ఎర్రసముద్రమును దాటకపూర్వము చివరగా మకాముచేసిన స్థలము (నిర్గ 14²⁻⁹ సంఖ్యా 33^{7, 8}). ఇది మిగ్దోలుకు సముద్రమున

కును మధ్యనున్న బయల్పెటోనునెదుట నున్నది దీనిసరియైన యునికిగూర్చి తెలియదు.

పు

పుండ్లు రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

పుట్టి మానములు కొలతలు II చూ॥

పుట్టుక వలని యవనిత్రత పనిత్రా పనిత్రములు I చూ॥

పుతోను (Python = నాగమృవారు). ఒక దయ్యముపేరు. ఫీలిష్ఠీయిలో నున్న ఒక చిన్నదాని కీదయ్యము పట్టినందున ఆమె సోద చెప్పఁగలిగెను. పౌలామెను స్వస్థపఱచెను (కాంత్య 16¹⁸). గ్రీకువారనుకొన్నట్లు పుతోను ఒక గొప్ప సర్పము. ఈ దేశమందలి దేవతలలో రంగనాయకుడనువాఁడు సర్పమును చంపినట్లే గ్రీకులదేవతలలో అపొల్లో (Apollo) అనువాఁడీ సర్పమును చంపినట్లున్నది. అపొల్లో ఆ సర్పమును చంపిన స్థలము మిగుల ప్రసిద్ధికెక్కిన పుణ్యక్షేత్రమగు డెల్ఫీ (Delphi) అనుదాని యొద్ద నున్నది. కావున అచ్చటి అపొల్లోకు పుతోనుకు సంబంధించిన అపొల్లో యను బిరుదు గలిగెను. అచ్చట నుండు దేవదాసీలు ఈ దేశపు మాతంగులవంటివారై పుతోను అనుపేరుచే పిలువబడెదరు. రాబోవు సంగతులను దెలిసికొనుటకై గ్రీకువారు సాధారణముగా ఈ అలయముకు వెళ్లిరి. ఫీలిష్ఠీయిలోనున్న చిన్నది అట్టి యాత్ర గలిగినదై సోద చెప్పి తన యజమానుల కంతో యాదాయమును గడించెను. మఱియొక దిక్కు నుండి శబ్దము వచ్చునట్లు మాట్లాడగలిగిన వారికి గ్రీకులు పుతోను అను పేరుపెట్టినట్లు వారి శాస్త్రులలో నొకఁడగు ప్లూటార్కు (Plutarch) వ్రాసెను. అందువలన ఈమెకును అట్టి శక్తి యుండెనని కొందఱి యభిప్రాయము.

పుత్రదాత వృక్షము (Mandrake). కల్ప వృక్షమని యర్థమిచ్చు నొక హెబ్రీ భాషా పదముయొక్క భాషాంతరము (అది 30¹⁴ పర 7¹³). అరబ్బీయులు దీనిఫలములను మరులు మందుగా నెంచిరి. ఈ ఫలముల నిచ్చువానికి పుచ్చుకొనువారు వశ్యులగుదురని నమ్మిరి. పొర పాటునైనను ఈ వృక్షపు వేరును ముట్టుకొన్న

వక్షమున మరణమగుదురని తలంచిరి. దీనిని ఔషధముగాను ఉపయోగించిరి (రోగములు చికిత్సలు IV 1 (6) చూ॥. J. C.

పువీనా (Mint). సువాసనగల కూర మొక్క. సిరియాదేశమునందు ప్రతి యింటి వారును పిలువబడెడి పుదీనామడిని కేసికొనక మానరు. పరిసరములు దీనిలోను పదియవంతును దేవుని కర్పించుటలో వెనుకబడలేదు (మ 23²³ = లూ 11⁴⁹). J. C.

పుదే (Pudens = సిగ్గరి). రోమానుండి తిమోతికి సలాములు పంపిన యొక క్రైస్తవుడు (II తిమో 4²¹). ఈ వచనమునం దుదాహరించబడిన లీను క్లాదియ యనువారిని భార్య కుమారులై యుందురనకొందురు. E.

పునరుత్థానము (Resurrection). అంత్యదినమున మృతులు లేతురనునది దీనిభావము. ఈ బోధ పాత్ర నిబంధనలో అంత తేటగా లేదు. మరణమైన పిమ్మట మృతులస్థానములో నుండువారికేమియు తెలియదనియు, వారొక విధమైన నిద్రావస్థలో నుండురనియు ఆ కాల మందున్న వారనుకొన్నట్లు ఆయా వాక్యము లలో నూచనలు కలవు (క్రీస్తు 6⁵ 31¹⁷ యెష 38¹⁸ పాతాళము చూ॥). అయితే అట్టిస్థితినుండి వారెన్నఁడైన లేతురా యనుదానిగూర్చి పాత్ర నిబంధనలో బహు కొన్ని నూచనలుమాత్రము కలవు. యోబు 19²⁶ లోని సంగతి దానికొక నూచనయై యున్నదిగాని దాని భాషాంతరమును చూడఁగా ఆ నూచనయొక్క భావము విషయ ములోకూడ సందేహమున్నట్లు కనబడును. ఇట్లు క్రీస్తు 16⁶ లో కూడ ఒక నూచనకలదు. అయితే అది యొక భక్తునికి గలుగు విశేషవరమునేగాని సామాన్య పునరుత్థానమును నూచింపదు (కార్య 2²⁷ 13³³). యోహా 37 లో నున్న యొమక లనుగూర్చిన దర్శనమును, హోషే 13¹⁴ లో నున్న విడుదలయు ఇశ్రాయేలు జనమును దేవుడు తిరిగి గుణపఱచుటనుగూర్చినవై యున్నవి. ఇవి పునరుత్థానమునకు గుఱుతులని యెంచవచ్చును గాని దానికి తేటయైన నూచనలని యన పిలువడదు. దాని 12¹ లో మాత్రము నీతిమంతుల యొక్కయు దుష్టులయొక్కయు పునరుత్థానము

నకు తేటయైన నూచనయున్నది. ఇట్టి నూచనలు అప్రమాణిక గ్రంథములలో మఱి విశదముగా కనబడును. క్రీస్తుకాలములోని సద్భూ కర్యాలు పునరుత్థానము లేదని నమ్మినను యూదులు సాధారణముగా దీని నమ్ముచుండిరి (కార్య 23⁸).

క్రొత్త నిబంధనలో పునరుత్థానమునుగూర్చిన బోధ తేటగా కనబడును (అమరత్వము చూ॥). క్రీస్తు మృతులనులేపెను (మ 9²⁴ లూ 7¹¹ యోహా 11). అయితే యీ కార్యము అంత్య దినమున జరుగు పునరుత్థానమునకు సాటియైనది కాదు. ఎందుకనఁగా, ఇచ్చట మృతినుండి లేపబడినవారు మజల చనిపోయిరి. అయినను ఇది క్రీస్తు మృతులను లేపుటకు శక్తిమంతుడని నిర్ధారణ చేయును. మఱియు అట్టి పునరుత్థానము కలుగుననుసంగతి దీనివలన తెలిసికొనవలెనని క్రీస్తు స్వంతమటలవలన తెలిసికొనవచ్చును (యోహా 11^{25, 26}). అయినను అది క్రీస్తు పునరుత్థానమువలననే తేటగా కనబడును (యెష 1¹ క్రీస్తు III 5 (2) 1/2 చూ॥). ఇందులో మానవులగుటే యెట్టిదో స్పష్టముగా చూపబడును (I కొరి 15²³). మఱియు ఆ పునరుత్థాన సమయమున మనము పొందుదేహములకు ఇచ్చడు మనకున్న దేహములకు గొప్ప సంబంధముండినను, ఆ సంబంధమునుబట్టి దానిని మనము పోల్చుగలిగి యుండినను అప్పుడు విశేషమార్పుకూడ కలుగునని మనము తెలిసికొనఁగలము. ఈ మన స్థూల దేహమునకుండు బలహీనతలు దానికి ఉండవు భూమియొక్క ఆకర్షణశక్తికి అది లోనగునదికాదు (కార్య 19). తలుపులు దాని నడ్డగింపఁజాలవు (యోహా 20¹⁹). అది యత్తసంబంధమైనదై (I కొరి 15⁴⁶) అత్తయొక్క ఇచ్చలకు పరిపూర్ణముగ లోనగును. అయితే క్రొత్త నిబంధనలో మనము తెలిసికొనఁగోరు ఇట్టివాటిని తేటగా మనకు తెలుపుట క్రొత్త నిబంధన గ్రంథకర్తల యుద్దేశముకాదుగాని వారు రాబోవు జీవము యొక్క నిశ్చయతను తెలుపుటను అందువలన మనకు నితీక్షణకలిగించుటను క్రీస్తు పునరుత్థానము ఆధారమై యున్నందున దానిగూర్చి ముఖ్యముగా తెలిపియుండిరి.

ఇందుచేతనే అపొస్తలులబోధలలో పునరుత్థానమునుగూర్చిన బోధ అంత ప్రాముఖ్యమైనదై యున్నది. మనవిశ్వాసము క్రీస్తు పునరుత్థానము మీఁదనే ఆనుకొనునని పౌలు బోధించెను (I కొరి 15¹⁷ 17¹⁸) అదే పేతురు యొక్క బోధయై యున్నది (కార్య 4^{3,33} I పేతు 1⁴). నీతిమంతుల పునరుత్థానమును మృతుల పునరుత్థానమును కలసిని తత్కాలమునగు బోధించుచుండిరి (I కొరి 15¹⁸ ప్రక 20). పౌలు దుష్టుల పునరుత్థానమునుగూర్చి యొక్క వగా వ్రాయలేదుగాని నీతిమంతుల పునరుత్థానమునుగూర్చి యొక్క వగా వ్రాసెను (I థెస్స 4¹⁴⁻⁵¹ II థెస్స 2¹⁻¹² I కొరి 15). అట్టి పునరుత్థానములో పాలివాడగునట్లు పౌలు ప్రయాసపడెను (ఫిలి 3¹¹). నీతిమంతుల పునరుత్థానమునుగూర్చి యిట్లు సాధారణముగా వ్రాసినను ఇందులో పాలిభాగములుకానివారి గతి యెంత భయంకరమైనదో దానిగూర్చి మనలను హెచ్చరించుటకుకూడ అక్కడక్కడ తెలిపి యున్నాఁడు (రోమా 2⁵ II థెస్స 1⁹ ఫిలి 3¹⁰).

ప్రకటన 20 ఆధ్యాయములో నీతిమంతుల పునరుత్థానము మొదట కలుగునని యుండుటచే (20⁵) దుష్టుల పునరుత్థానముకూడ యున్నదని తెలియును. ఈ యధ్యాయము ననుసరించి కొందఱు నీతిమంతుల పునరుత్థానమునకును దుష్టుల పునరుత్థానమునకును మధ్య 1000 సం॥ల పరిపాలనకాలముండు ననుకొందురు. మఱి కొందఱు ప్రకటనగ్రంథము అలంకారములతో నిండియున్నది కావున ఈ వేయి సంవత్సరము లకుకూడ అలంకారరీతిగా అర్థము చెప్పవలెననుకొందురు (వేయి సంవత్సరములపరిపాలన చూ॥).

క్రీస్తు పునరుత్థానమునకు సంబంధించిన శరీర పునరుత్థానమునుగూర్చి యిట్టి బోధ లుంటుండేగా ఆయన పునరుత్థానము మనకు ఈ జీవితకాలములోకూడ నూతన జీవమునకు ఆధారమై యున్నదను బోధయు కలదు (I కొరి 15²¹ 3¹ రోమా 6⁵). ఈ నూతన జీవమునకు కార్య సాధకమైనశక్తి క్రీస్తు పునరుత్థానమునకు సంబంధించు శక్తియైయున్నది (రోమా 1⁴ ఫిలి 3^{10,11}). ఈ శక్తి మనము క్రీస్తుతో నైక్యపడునట్లు పని

చేయును (రోమా 6^{3,4} గల 3²⁷). మఱియు విశ్వాసులు ఆయన పోలికగా మార్చబడి చివ అకు మహిమ పఱచఁబడిన ఆయనపోలికగా అదే శక్తివలన రూపాంతరము నొందుదురు (ఎఫె 1²⁰ 2¹⁰ 2¹⁹⁻²² అమరత్వము చూ॥).

పునర్జన్మము (Regeneration). పునర్జన్మము అను మాటచే తర్జుమయైన అసలు భాష పదము మ 19²⁸ లోను తీతు 3⁵ లోను మాత్రమున్నది. మ 19²⁸ లో అది క్రీస్తు రెండవ రాకడ కాలమునందు అన్నిటికి కలుగఁబోవు కుదురుబాటును సూచించును (కార్య 3²¹ రోమా 8¹⁸ II పేతు 3¹³). తీతు 3⁵ లో అది దేవునితట్టు తిరిగి బాప్తిస్మము నొందువారిలో నూతన మనస్సుకలుగుటను సూచించును. పునర్జన్మము అను మాట యోహా 3¹⁻⁵ లో లేకపోయినను దానిగూర్చినబోధ అందులో వివరముగాను తేటగాను నున్నది. పునర్జన్మము అను మాటను చూడఁగా కొద్ది దిద్దుబాటుమాత్రము కలిగిన యెడల మానవులు దేవునిరాజ్యములో చేరఁగలరనుకొనగూడదు. వారు పాపమువలన బొత్తుగా చెడిపోయినందున క్రొత్త జన్మముంటి పూర్వ మార్పుకలుగనియెడల దేవునిదిడ్డలు కానేరరు. మన మెంతగా చెడిపోతిమో అదియు, మనలో నెంత గొప్పమార్పు కలుగవలయునో అదియు ఈ పదమువలన సూచింపఁబడును.

పునర్జన్మము అను పదమును చూడఁగా, మనలో కలుగు మార్పు మనము మన స్వంతముగా చేసి కొనఁగల్గునది కాదుగాని దేవుఁడు మనలో కలిగించునదై యున్నదను సంగతినికూడ సూచించును. ఇందుచేతనే మనము నీటి మూలముగాను ఆత్మమూలముగాను జన్మించితేనేకాని దేవుని రాజ్యము చూడలేమనియు (యోహా 3⁶), క్రీస్తు యేసునందున్నవాఁడు నూతన సృష్టియనఁబడు (II కొరి 5¹⁷) ననియు, అట్టివారు పాపపుష్పితిలో చచ్చినవారై యుండఁగా క్రీస్తు వారిని బ్రతికించెననియు (ఎఫె 2⁵) తెలియఁజేయు వాక్యము లున్నవి. క్రీస్తును మృతులలోనుండి లేపినశక్తియే ఈ గొప్ప మార్పును కలిగించును (ఎఫె 1¹⁹⁻²²). ఈ మార్పునొందువారు తాము స్వాభావికముగా వేటిని యోచించి కోరి, చేయుదురో అట్టివాటిని విస్మరించి దేవుఁడు కోరువాటిని ఇకను యోచించి

వాటినే చేయుదురు (రోమా 12² ఎఫె 4³³ కొలా 3¹⁰ తీతు 3⁵ I పేతు 1^{22,23}). ఈ మార్పు బాప్తిస్మము మూలముగానే కలుగునా లేక అట్టి మార్పు కలిగినట్లు బాప్తిస్మము ఒక పెలుపలి నూచనయై యున్నదా అను నీ సంగతులనుగూర్చి తాత్పర్యభేదములున్నను తీక్షణసంబంధము కలదను సంగతి చాల వాక్యములలో తేటగా కనబడును (రోమా 6⁴ తీతు 3⁵ I పేతు 3²¹). పునర్జన్మమును కలిగించుటకు దేవునివాక్యము సాధనమై యున్నదను సంగతికూడ ఆయా వాక్యములలో తేటగా నున్నది (యోహా 17¹⁷ I థెస్స 2¹³ యాకో 1¹⁸ I పేతు 1²³⁻²⁵ మారుమనస్సు చూ॥).

పునాది (Foundation). కట్టడములకు వేయు పునాదులనుగూర్చిగాక (I రాజు 6³⁷ ఎజ్రా 3¹⁰ హగ్గ 2¹⁸ మొ॥) దాని అలంకార ప్రయోగమునుగూర్చి ఈ శీర్షికక్రింద వివరింతుము.

1. దేవుడు సృష్టికి కర్తయగుటచే ఆయన లోకమునకు పునాదివేసినట్లు అనేక వాక్యములలో నున్నది (కీర్త 24² 104⁵ యెష 1¹³ జెక 12¹ మొ॥). జగత్తునాది వేయఁ బడక మునుపు (యోహా 17²⁴ ఎఫె 1⁵ హెబ్రీ 4³ 9²⁶ I పేతు 1²⁰ ప్రక 13⁸ 17⁸) అను పదములు అనాదికాలమును సూచించును. 2. రాజ్యములను స్థాపించుటనుగూర్చి చెప్పినప్పుడు వాటికి పునాదులను వేసినట్లు అలంకారరీతిగా వాడిరి. ఐగుప్తు రాజ్యమునకు పునాదివేయుటనుగూర్చి యున్నది (నిర్గ 9¹⁸). దానికి భిన్నముగా యెరూషలేము యొక్క పునాదులను కాల్యుటయు (విలా 4¹¹), అవి కనబడునట్లు చేయుటయు (యెహె 13¹⁴ మీకా 1⁶), వాటిని పడఁగొట్టుటయు దాని పూర్వనాశనమును సూచించెను. 3. ఆలయమునకు పునాదివేయుట దేవుడు తన ప్రజలను మరల యెరూషలేములో నాటుటకు గుఱుతుగా నున్నది (యెష 44²⁸). ఆలయమునకుఁగాని యెరూషలేమునకుఁగాని విలువ గల రాళ్లతో పునాది వేయుట దాని ఘనస్థితికి సూచనగా నున్నది (యెష 54¹¹ ప్రక 21^{14,19}). సీయోను పునాది స్థిరమైనదనుటకు సూచనగా స్థిరమైన

బండను వేయుటను గూర్చిన వాక్యము (యెష 28¹⁶) క్రైస్తవ సంఘమున కాధారమైన క్రీస్తును సూచించెను (మ 21⁴² కార్గ 4¹¹). క్రీస్తు తన సంఘమునకు పునాది యను అలంకారమును దీనికి సంబంధించినదే (I కొరి 3¹²). అపొస్తలులును క్రీస్తు సంఘమునకు పునాదివేసిరి (ఎఫె 2¹⁴) అనఁగా వారీసంఘమును స్థాపించిరి. 4. పునాది వేయుట మనుష్యులను బోధయందు స్థిరపఱచుటనుకూడ సూచించును. ఆ బోధయొక్క ఆరంభపు సంగతులను నేర్పుట పునాదివేయుటగా నెంచఁబడును (హెబ్రీ 6¹ I కొరి 3¹⁰). దేవుని వాగ్దానములకూడ మన విశ్వాసమునకు స్థిరమైన పునాదిగా నున్నవి (II తిమో 2¹⁹). విశ్వాసులను స్థిరపఱచుట ఈ పదమునకు సంబంధమైనదై యున్నది (I పేతు 4¹⁰ ఎఫె 3¹⁷). పునాది స్థిరమైనదానికి సూచనగా నుండుటచే పాడైపోవుచుండు ఇండ్లు మొదలగు అస్తిపునాదులుగల పట్టణమందలి (హెబ్రీ 11¹⁰) నిత్య నివాసములకు భిన్నముగా నున్నట్లు కనబడును.

పురిటిపిట్ట పక్షులు 32 చూ॥

పురీము, పురు పండుగలు III 2 (1) చూ॥

పురుగు కీటకములు 22 చూ॥

పురుగులుపడుట రోగములు చికిత్సలు II 10 (5) చూ॥

పురు (Pyrrhus). పాలు సహాయకులలో సోపత్రు అను పేరుగలవాని తండ్రి (కార్గ 20⁴). క్రొత్త నిబంధనలో ఒకని పేరుకు తండ్రి పేరును జేర్చుట బహు అరుదు. ఇట్లుండఁగా నిచ్చట తండ్రి పేరు జేర్చుటవలన నితఁడు కులీనుడని కొందఱనుకొందురుగాని అతనిని మఱియొక సోపత్రునుండి వేయవలయుటకుకూడ అతనికి ఈ పేరుపెట్టి యుండవచ్చును.

పులియనిరొట్టె (Unleavened Bread). ఈ దేశమునందు రొట్టెలను తేలికగా చేయుటకై పొంగుచున్న కల్లనువాడుచున్నట్లు ఇతర దేశములందును పులిసినపిండిని వాడుదురు. ఇట్టివాటిని వాడకపోయినయెడల రొట్టె తేలికగా నుండక గట్టిపడును. అయితే పులిసినది చెడిపోయిన పిండియగుటచే దానిని అర్చణలలో వాడక పులియనిరొట్టెనుమాత్రమే వాడవలెనను ఏర్పాటు

పాత నిబంధనలో నున్నది (లేవీ 24⁵ 6¹⁶ 7¹² మొ॥). యాజకులే యర్చణలను తినుటకు సెల వుండెనో అట్టి యర్చణలలో మూత్రము పులిసిన పిండి నుపయోగింపవచ్చును (లేవీ 7¹³ 23¹⁷). ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి బహు తొందరగా వెళ్లుటచే పిండిని పులియనిచుట్టుకుకూడ సమయము లేకపోయెను గనుక దానికి జ్ఞాపకార్థముగా పస్కాపండుగలో ఏడుదినములవఱకు పులియని రొట్టెలనే తినుచువచ్చినట్లు నిర్గ. 12, 13 వలనఁ దెలియును. అందువలననే అది పులియని రొట్టెలపండుగ యనఁబడును.

పులియనిరొట్టెల పండుగ పండుగులు III
1 (1) చూ॥

పులిసినపిండి, పుల్లినపిండి (Leaven). క్రొత్త పిండిని రొట్టెలు చేయునప్పుడు పొంగు నట్లు ఆ పిండితో కలిపెడి పాత (పులిసిన) పిండి. ఈ పులిసినపిండి క్రొత్తపిండిముద్ద ఎంత పెద్దదియైనను దానినంతటిని పులియఁజేయును. సాధారణముగా ఈ పులిసినపిండిని దువ్వుత్వ వ్యాపకమును నూచించుటకై అలంకారరీతిగా వాడిరి (I కొరి 5⁶⁻⁸ గల 5⁹). ముఖ్యముగా అది పరిసరముల వేషధారణను తప్పుబోధలను నూచించును (మ 16^{6,12} లూ 12¹). అవి బహుగా నితరులను చెరుపును కావున క్రీస్తు దృష్టాంతముద్వారా తన శిష్యులను జాగ్రత్త చెప్పెను. పులిసినపిండి సాధారణముగా చెడిన దానిని నూచించినను, మంచివాటి వ్యాపకత్వమును తెలుపుటకును ఒకసారి వాడఁబడెను (మ 13³³⁻³⁵).

పుష్పియులు పూచూ చూ॥

పువ్వులు, పుష్పములు (Flowers). పరస్పరమదేశమునందు అనేక రకముల చక్కని పువ్వులుండినను వాటిని గూర్చిన నూచనలు బైబిలునందు కొద్దిమూత్రమేగలవు. అవి మిగుల సాగనైనవగుటచే గుడారమును దేవాలయమును అలంకరించుటలో వాటిరూపమును చిత్రించిరి (నిర్గ 25³¹⁻³³ 37¹⁷⁻¹⁹ I రాజ 7²⁶⁻⁴⁹). ప్రియుఁడైనవాని చక్కదనము పరమగీతమునందు పుష్పములకు పోల్చిరి (2¹² 5¹³). సాలామాను వైభవమంతయు గడ్డిపువ్వుపై కొఱగాదని యేసు

వాటి చక్కదనమునుగూర్చిమూత్రమే గాక కొద్ది కాలము మూత్రమే ఉండువాటి నింత చక్కగా నలంకరించువాఁడు తన బిడ్డలకువలయు అన్న వస్త్రాదులకు లోపము కలుగనియ్యఁడను సత్యమును బోధించెను. ఇట్లు పుష్పములు చక్కదనమునకు దృష్టాంతముగా నున్నను ఆ చక్కదనము బహు త్వరగా వాడిపోవునుగాన అవి గతించిపోయెడి సౌఖ్యములకును సౌందర్యమునకును నూచనలుగాకూడ బైబిలునం దనేకవాక్యములలో నెట్టి చెప్పఁబడెను (యెష 28¹⁻⁴ 40^{6,7} యోహా 1^{10,11} I పేతు 1²⁴).

పుస్తకపుచ్చుట (Roll). పూర్వకాలమందు పుస్తకములు సాధారణముగా చుట్టలైయుండెను (యిర్మీ 36² కీర్త 40⁷ లూ 4^{16,17} II తిమో 4¹³ ప్రక 6¹⁴). మఱియు వాటిలో విలువగలవి తోలుచుట్టలై యుండెను. సాధారణమైనవి విగుప్తునుండి తెచ్చిన యొక చెట్టు బెరుడులై యుండెను ఆ బెరుడును సన్నని ఆకులుగా కోసి ఒకదానితో నొకటి అంటించి చుట్టులుగా చేసిరి. క్రొత్త నిబంధన పుస్తకములకూడ ఇట్టి చుట్టలమీఁదనే వ్రాసిరిగాని వాటి విలువనెఱిగి వాటిని ప్రమాణగ్రంథములనుగా నెంచినపిమ్మట తోలుచుట్టలమీఁద వ్రాసిరి. ఈ తోలుచుట్టల రెండంచలయందు కర్రలనుకట్టి వాటిమీఁద ఆ తోలుకాగితములను చుట్టఁగా ఆయా పుటలు కనఁబడుచుండెడివి కావున, వారు చదివినపిమ్మట ఆ చుట్టనంతటిని చుట్టివేసి పెట్టెలో నుంచిరి (లేఖనములు చూ॥).

పుస్తకములు (Books). ఈ కీర్తికయందు వ్రాయఁబడిన పుస్తకములనుగూర్చి బైబిలులోని నూచనలను సమకూర్చి వివరింతుము (పుస్తకపుచ్చుట చూ॥).

ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తులో కొన్ని వందల సంవత్సరములుండి యచటి నుంచి పరెస్థను వచ్చిరి. అంతకుఁ బూర్వము చాల సంవత్సరముల క్రిందటనే విగుప్తీయులు గ్రంథములను వ్రాసినట్లు లౌకిక చరిత్రవలనఁ దెలియును. ఇశ్రాయేలీయులు ఏదో యొక విషయమును వ్రాసినట్లు నిర్గ 17¹⁴ లో మొదటి నూచనకలదు. పాత నిబంధనలోని 39 పుస్తకములును క్రొత్త నిబంధనలోని 27 పుస్తకములును గాక ఇంక

ఆయా పుస్తకములు యూదులకుండినట్లు నూచనలున్నవి. దృష్టాంతముగా: యెహోవా యుద్ధముల గ్రంథము (సంఖ్యా 21¹⁴), యాహెరు గ్రంథము (యెహో 10¹³), దావీదు సాలామోను అను వారి చరిత్రలను దర్శకుడగు షమూయేలు, ప్రవక్తయగు నాతాను దర్శకుడగు గాదు అను వారలు వ్రాసియున్నట్లు నూచనలు కలవు (I దిన 29²⁹). ఇట్లు దావీదురాజు వృత్తాంతముల గ్రంథము లుండెను (I దిన 27²⁴). సాలామోను యోబాము అను వారిచరిత్ర సంగతులు ప్రవక్తయగు నాతాను షీలోనీయుడగు అహీయా జ్ఞాన దృష్టిగల ఇద్దో వ్రాసియున్నట్లు II దిన 9²⁹ వలనఁ దెలియును. రెహబామునుగూర్చి షెమయా యు జ్ఞానదృష్టిగల ఇద్దోయును వ్రాసి (II దిన 12¹⁵). రెహబాముకాలము మొదలుకొని యెహోయాకీము కాలమువఱకు ఆయా రాజుల వృత్తాంతముల గ్రంథములుండెను (I రాజు 14¹⁹⁻²⁹ II రాజు 24⁵ 36⁸). ఇవియుఁగాక దినవృత్తాంతముల గ్రంథములలో ఇతర గ్రంథములనుగూర్చిన నూచనలు చాల కలవు (II దిన 13²² 20³⁴ 24²⁷ 26²² 32³² 33^{18,19} 35²⁹). ఇట్లు సాలామోను మన బ్రైబులులో లేని యితర సామెతలను, కీర్తనలను, శాస్త్రములను రచించియున్నట్లు నూచనలున్నవి (I రాజు 4³²). హిజ్కియా సేవకులు వ్రాసినవి కూడ యున్నవి (సామె 25¹). పుస్తకములు అధికముగా రచింపఁబడును, దానికి అంతములేదు (ప్రస 12¹²) అని ప్రసంగి వ్రాసెను. అప్రమాణిక గ్రంథముల విషయమైన నూచనలు బ్రైబులులో లేకపోయినను వాటిని మనము యూదుల పుస్తకములలో చేర్చవలెను (అప్రమాణిక గ్రంథములు చూ॥). క్రొత్త నిబంధనను చూడఁగా క్రీస్తు సంగతులను వివరముగా వ్రాయుటకు ఆ సేకులు పూనుకొన్నారు అని లూకా తన సువార్త పీఠికలో వ్రాసెను (1¹⁻⁴).

పూ

పూటకూళ్లవాని యిల్లు సత్రము చూ॥

పూతీయులు (Puthites). కిర్యత్యారీ మలో నివసించిన యొక కుటుంబము (I దిన 2³⁸ పూతు చూ॥).

పూతీయేలు (Putiel = దేవునిచే శిక్షింపఁబడువాడు. ఆహోను కుమారుడగు ఎలియా బరు మామ (నిర్గ 6²⁵).

పూతు, పూతీయులు (Put, Phut, Puthites). హాము సంతతివారిలో నొక జనము (ఆది 10⁶ I దిన 1⁸). వీరు ఐగుప్తీయులతో సంధిజేసికొని వారికి సంబంధించి యున్నట్లుగా ప్రవక్తలలో నూచనలు కలవు (యిర్మీ 46⁹ యెహె 27¹⁰ 30⁵ 35⁵ నహూ 3⁹). అందువలన వీరు ఐగుప్తును దగ్గరగా నివసించినట్లు స్పష్టముగుచున్నది. దాని సరియైనయునికి తెలియదు. అది యైగుప్తును దక్షిణముగా నున్నదని కొందఱు చెప్పినను మఱికొందఱది ఐగుప్తును వాయవ్యముగా నున్నదని యూహింతురు. యిర్మీ 46⁹ లో మన తెలుగు బ్రైబులునందు ఆ దేశనివాసులకు పూతీయులను పేరు పెట్టిరిగాని మూలభాషలో పుతు అను పదముమాత్రము గలదు.

పూదండలు (Garlands). నేటిదినము వఱకు ఈ దేశమునందు చేయుచున్న క్లే చిన్నా సియాలోను దేవతల కర్పింపఁబోవు యజ్ఞపశువులకు పూదండలతో నలంకరించువాడుకయుండెను (కార్య 14¹³). ఈ విషయము లోను యితర విషయములలోను ఈ దేశ మందలి మతములకు సంబంధ ముండినట్లు తోచుచున్నది (ఆధరణములు 16 చూ॥).

పూనాను పీనోను చూ॥

పూయా, పువా, పువీయులు (Puah Puvah, Punites). 1. ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తునందు దాసులుగా నుండుకాలమున ఐగుప్తు మంత్రిసానులలో నొకతె (నిర్గ 11⁵).

2. న్యాయాధిపతియగు తోలామొక్కతండ్రి (న్యాయ 10¹). ఆది 46¹³ I దిన 7¹ లలో ఇతఁడు తోలాయనువాని తోబుట్టువై యున్నట్లున్నది. సంఖ్యా 26²³ లో నున్నట్లు అతని సంతతివారు పువీయులనఁబడిరి. ఆది 46¹³ లో ఇది బువా అని తెలుగున పొరపాటున అచ్చువేసిరి.

పూయు పుష్పము (Rose of Sharon). ఇది కస్తూరిపుష్పము అని యుండవలయును (పర 2¹ కస్తూరి పుష్పము చూ॥).

పూరా (Purah = కొమ్మ). గిద్దోను యొక్క సేవకుడు (న్యాయా 7^{10,11}). ఇతడు గిద్దోనుయొక్క చాలు పట్టుకొనువాడై యుండ వచ్చును.

పూరేడు పిట్ట పక్షులు 32 చూ॥

పూర్వ కొలకర్త మానములు I 1 చూ॥

పూలు 1. తిగ్గత్తిరేసెరు చూ॥

2. ఆఫ్రీకా ఖండమందలి యొకదేశము. ఈ పదము యెష 66¹⁹ నందున్నది. LXX నందు దీనికి పూతు అను రూపము కలదు. ఇక్కడను అది అట్లే నుండుట మేలని యందురు.

పె

పెంకు (Tile). యెరూషలేము పట్టణపు రూపమును గీయవలెనని యెహె 4¹ లో నున్న పెంకు అను పదమును ఇతరచోట్ల సాధారణముగా ఇటుక యని తెనిగించిరి (అది 11³ నిర్గ 11¹ యెష 9¹⁰ 65³ మొ॥). పూర్వకాలమున పచ్చి యిటుకలమీద వ్రాసి వాటిని కార్చిరి. అట్టి వ్రాతలు బాబెలుదేశపు శిథిలములందు నేటివఱకు చాలగలవు. క్రొత్త నిబంధనలో నలుగురిచే మోయబడి వచ్చిన పక్షవాయువు గలవానిని క్రీస్తునగ్గర దింపుటకు పెంకులు విప్పి నట్లు లూ 5¹⁹ నందున్నది. మార్కు పెంకులను పదము నీ సందర్భమునందు వాడకపోవుటచేత పెంకులువిప్పట అని వాడిన పదమును పైకప్పును విప్పట యను అర్థముతో వాడి యుండును. అట్లుగానియెడల కప్పునందు అదివఱకే చేయబడి యున్న సందును పెంకులతో కప్పియుందురు.

పెంట మలము చూ॥

పెంటద్వారము యెరూషలేము B V 2 (9) చూ॥

పెండ్లికు మారుడు, పెండ్లికుమార్తె వివాహము 4, 6 చూ॥

పెంతెకొస్తు పండుగు పండుగులు III 2 చూ॥

పెకహు (Pekah = విముక్తి). రెమల్యా కుమారుడు. ఇశ్రాయేలువారి రాజగు పెకహ్య

యొక్క సేనాధిపతిగానుండి అతనిపై కుట్రజేసి చంపి యతనికి మాటుగా రాజాయెను. మొదటి యెరూబాము స్థాపించిన విగ్రహపూజ ననుసరించినవాడు (II రాజు 15²⁵⁻²⁸). యూదా రాజగు యోతాము చివరి దినములలో నితడు సిరియా రాజైన రెశేనుతో సంధిజేసికొనెను. వారు యోతామును సింహాసనాభ్యునిజేసి తమకిష్టుడైన నొకని రాజుగాజేయ నుద్దేశించిరి (యెష 7³⁶). ఆహాజ ఏల నారంభించునప్పుడే వీరును తమ సైన్యములతో దండెత్తి రాసాగిరి (యెష 7¹). సిరియునులు యెరూషలేమునొద్ద దండు విడియవలెనని యొర్దానుకు తూర్పుగా ఏలతు వఱకు వచ్చిరి. పెకహు గ్రామములను దోచుచు తగలఁబెట్టుచు తన సైన్యములతో తిన్నగా యెరూషలేమును సమీపించుచుండెను. ఆ సంగతిని విని యెరూషలేము పౌరులు అదరి పోయిరి. శత్రువుల యేర్పాటులన్నియు భిన్నము లగునని జనుల కభ్యుమిచ్చి దేవునియందు నమ్మిక పూత్ర ముంచుడని వారి నాదరించుటకు దేవుని యాజ్ఞచే యెషయా వారి యొద్దకు వెళ్లెను గాని, ఆహాజ అతనిమాటను పెడచెవినిఁబెట్టి అష్షూరు రాజైన తిగ్గత్తిరేసెరును సహాయమునకుఁ బిలుచు కొనుట యుత్తముని యెంచెను. అతడును సైన్యసమేతుడై గరిలయగుండ (II రాజు 15²⁹) ఫిలిష్తీయదేశమునకు క్రీ॥ ము॥ 734 సం॥ నందు వచ్చుటఁజూచి పెకహును సిరియునులును తమ దేశ సంరక్షణార్థమై వెనుకకుఁ బోవలసినవారైరి. పెకహు వెళ్లినప్పుడు తనవెంట అనేకమంది యూదావారిని చెఱపట్టుకొని వెళ్లెను గాని ఓడదను ప్రవక్తలన బోధింపఁబడినవాడై వారికి తినుటకు భోజనమును కట్టుకొనుటకు వస్త్రముల నిచ్చి సంతృప్తులనుగాఁ జేసి తిరిగి పంపివేసెను (II దిన 28⁵⁻¹³). తరువాతి రెండు సంవత్సరములును తిగ్గత్తిరేసెరు దమస్కులోనుండి ఫిలిష్తీయ దేశముమీడకుఁ బోవునప్పుడెల్ల తన సైన్యములను ఇశ్రాయేలువారి దేశముగుండ తీసికొని వెళ్లుచుండెను. దమస్కునుండి అతనిచే పంపఁబడిన సైన్యములు యొర్దానుకు తూర్పుననున్న దేశమును జయించి అనేకమంది ఇశ్రాయేలువారిని చెఱగొని పోయెను (I దిన 5⁹⁶). క్రీ॥ ము॥ 780 సం॥ నందు హోషేయ పెకహును చంపి అతనికి

బదులు తానే రాజయెను (II రాజ 15³⁰). ఈ సూత్ర్య తిగ్లత్పిలేసెరు సమృతిని జరిగినట్లు అష్టారు రాతి శాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది.

పెకహు 20 సం॥ వఱకు వీలినట్లు II రాజ 15²⁷ నందు కనబడుచున్నది గాని షోమ్రానులో అతఁడంతకాలము రాజ్యము చేసెననుట మాత్రము కొంచెము విపరీతముగ నున్నది. వీలననగా, ఇతనికి ముందు ఇశ్రాయేలు వారి నేలిన మెన హేము తిగ్లత్పిలేసెరు వీలుబడియందు, క్రీ॥ ము॥ 738 సం॥ వఱకు షోమ్రానులో నేలినట్లు దాఖలా గలదు (II రాజ 15¹⁹). ఈ గ్రంథకర్త చెప్పినట్లు అతఁడు యూదారాజగు అజర్యా యేలు బడిలో నేలబడి రెండవ సంవత్సరమున షోమ్రానులో నేల నారంభించెను. షోమ్రానులో నేల నారంభించక మునుపు అతఁడు గిలాదీయులతో కలిసికొని యున్నట్లు II రాజ 15²⁵ వలనఁ దెలియుచున్నది. రెండవ యోబాము చని పోయిన పిమ్మట దేశమునందు లేగిన గొప్ప గండర గోళములలో ఉత్తర గిలాదును గలియును క్రీ॥ ము॥ 749 లో తన ఐశముజేసికొని మెనహేము ఇశ్రాయేలు వారిమీఁద రాజ్యముచేయు కాలమునందు చాల సంవత్సరములవఱకు ఈ భాగమునందు తన యధికారమును చెలాయించుకొనుచుండెను గాని తిగ్లత్పిలేసెరువచ్చి మెనహేమును ఇశ్రాయేలు వారిపై స్థిరపఱచుచుగా నితఁడు అట్టేరువలె తన యధికారమును మెనహేము కిప్పగించి పైన్యములో నొక భాగమున కధిపతియై సామంత రాజుగ నుండియుండును. మెనహేము మరణమైన పిదప తిగ్లత్పిలేసెరు దేశమునందు లేకుండుట జూచి రజీసుచే ప్రబోధింపఁబడినవాడై పెకహ్యను చింపి ఉజ్జీయా యేలుబడియందు 52 వ సం॥ మున ఇశ్రాయేలు వారికందఱికి రాజయెను. ఇట్లుతఁడు మొత్తముమీఁద రాజ్యము చేసినది యిరువది సంవత్సరములని చెప్పటయుక్తము

పెకహ్య (Pekahiah = యెహోవా దృష్టి నిచ్చెను లేక విడిపించెను). మెనహేము కుమారుఁడు అతని తరువాత ఇశ్రాయేలువారి రాజయెను. క్రీ॥ ము॥ 737 సం॥ న రాజ్యమునకు వచ్చి రెండు సంవత్సరములేలి యోబాము చేసిన పాపముల ననుసరించెను. షోమ్రాను

నందలి రాజనగరులోని అంతఃపురమునందు పెకహు అను సేనాధిపతిచే చంపఁబడెను (II రాజ 15²³⁻²⁶).

పెకోదు, పెకో నీయులు (Pekod, Inhabitants of Pekod). పెకోదు అను పదమునకు ఆధిపత్యము అను శబ్దార్థముకలదు. అదే యర్థముతో దానిని అధిపతులని యెహె 23²³ లో తెనిగించినను అనేక భాషాంతరములలో పెకోదు అను 'పదము' నట్లేయుంచిరి. పెకోదు (=ఆధిపత్యము) అను కేరు బబులోనుకు ఆలంకార నామమని కొందఱు అనుకొందురు పెకోదు అను స్థలమందలి నివాసులు పెకోనీయులనఁబడిరి (యిర్మీ 50²¹). పెకోనీయులు బబులోను దేశ నివాసులగుదురు. అయితే సాధారణముగా పెకోదు బబులోను దేశమందలి యొక స్థలమనుకొందురు.

పెతహాయా (Pethahiah = యెహోవా విడిపించెను).

1. యాజుకుల పంతులలో 19 వ దాని పెద్ద I దిన 24¹⁶).

2. లేవీయులలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10³³ నెహె 9⁵).

3. నెహెమ్యా కాలమునందుండిన యూదుల యధికారులలో నొకఁడు (నెహె 11²⁴).

పెతుయేలు (Pethuel = దేవుని ధారాళత). ప్రవక్తయగు యోహేలుయొక్క తండ్రి (యోనీ 1¹).

పెతోరు (Pethor = సందు). బిలాము యొక్క స్వంతయూరు (సంఖ్యా 22⁵ ద్వితీ 23⁴). అది కర్కసిఖు అను పట్టణమునకు కొంచెము దక్షిణముగాను యుఫ్రాతు నదికి పడమరగా నుండి ప్రస్తుతిము పిత్రు (Pitru) అని పిలువఁబడుచున్నది (పుటము VII, C 1).

పెదవులు (Lips). ఈ కీర్తికయందు పెదవులను పదముయొక్క అలంకార ప్రయోగములు మాత్రము వివరింపఁబడును. కీర్త 22⁷ నందు పెదవులు విఱుచుట హాస్యమునకు నూచనగా నున్నది. పెదవులు సాధారణముగా మాటలాడుటను నూచించుటచే మాటలకు అవి నూచ

నగా నున్నవి. సామె 17⁴ లో దోషపు పెదవులు దోషపు మాటలనియు, యెష 57¹⁹ లో పెదవుల ఫలితములని యర్థమిచ్చు పదమున కృతజ్ఞతాబుద్ధి పుట్టించుట యని తెనిగించి అలంకారముల నుంచక వాటి యర్థమును వ్రాసిరి. కొన్ని వాక్యములలో ఆ పదములను తెనిగించక ఆ యలంకారములట్లునే యుంచిరి. ఇచ్చకములాడు పెదవులు (కీర్త 12^{3,3}), కపటమైన పెదవులు (171) అబద్ధుల పెదవులు (31¹⁸), ఉత్సాహించు పెదవులు (63³), నీతిగల పెదవులు (సామె 161³), ప్రేమగల మాటలాడు పెదవులు (26³³), అపవిత్రమైన పెదవులు (యెష 6⁵) మొ॥ అట్టి యలంకారములై యున్నవి. పెదవులతోఁ జూనవరచుట ముఖస్తోత్రమునకు నూచనగా నున్నవి (యెష 29¹³). పై యలంకారముల ననుసరించి మాటలెలన కలుగు హానిని నూచించుటకు దుష్టుల పెదవులలో కట్టులన్నవనియు (కీర్త 59⁷), వాటి క్రింద సర్వ విషమున్నదనియు (140³), వాటి మీద అగ్ని మంచున్నట్లున్నదనియు (సామె 16²⁷) విర్ణయించబడెను. పెదవులను దేవుని కర్పించుట (హోష 14³) ఆయనకు స్తోత్రము చేయుటను నూచించును. యెహె 2417-22 లో గడ్డము కప్పకొనుటయు మీకా 37 లో నోరు మూసికొనుటయు అను మాటలు మూలభాష యందు పెదవులను కప్పకొనుట యను అర్థము నిచ్చుచు నిర్గ 613-30 లో నున్న మాట మాండ్యము కలవాడనని తెనిగించిన మూలభాషాపదము నున్నదిలేని పెదవులుగలవాడనని యర్థమగును. క్రొత్త నిబంధనలో పెదవులను ఈ పదము పాత నిబంధననుండి యెత్తిన వాక్యములలో తప్ప మఱి యితరచోట్ల కనబడుటలేదు (మ 15⁸ మా 7⁶ రోమా 31³ I కొరి 14²¹ హెబ్రీ 13¹⁵ I పేతు 31⁰).

పెదహేలు (Pedahel = దేవుడు రక్షించెను). ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యమందుండు కాలములో నస్తాబి గోత్రప్రధాని (సంఖ్యా 34²⁸).

పెదాయా (Pedaiah = యెహోవా విమోచించెను).

1. దావీదు కాలములో యొర్దాను నదికి పడమరగా నివసించిన మనషేగోత్రకులకు అధి

పతిగా నుండిన యోవేలు అనువాని తండ్రి (I దిన 27²⁰).

2. రాజైన యెహోయాకీము తల్లియగు జెబూదాయెక్క తండ్రి (II రాజు 23³⁶).

3. దావీదు వెంశములో నున్న యెకోనాథ కుమారుడు (I దిన 31⁸). జెరుబాబుబెలు ఇతని కుమారుడని I దిన 31⁹ లో నుండినను వెంశాను క్రమణికలలో అతడు యెకోనాథ అన్నయగు సుమర్తీయేలు కొడుకుగా నెంచబడెను (మ 11²).

4. యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుట యందు సహాయముచేసిన వారిలో నొకడు (నెహె 3²⁵).

5. ఎశ్ర ప్రజలకు ధర్మశాస్త్రమును వినిపింపగా ఆశ్రనిదగ్గఱ నిలిచియుండెన వారిలో నొకడు (నెహె 8⁴). ఇతఁడును 4 లోని వాఁడును ఒకఁడేయై యుండవచ్చును.

6. ఒక లేవీయుఁడు (నెహె 13¹³).

7. బెన్యామీ నీయులలలో నొకఁడు (నెహె 11⁷).

పెదాహూరు (Pedahzur = బండ్ల రక్షించెను). ఇశ్రాయేలీయులు అన్యాయముల నుండగా మనషేగోత్రకులకు అపవిత్రగా నుండిన సుమర్తీయేలు తండ్రి (సంఖ్యా 11⁰ 22⁰ 754-59 10²³).

పెద్దలు (Elders, Presbyters). పాత నిబంధనకాలములో నీ పదము కుటుంబమునందలి ముఖ్యులకును (ఆది 50⁷), గోత్రపు నాయకులకును (ద్వితీ 5²³), పట్టణపు ముఖ్యులకును (191²) ఇశ్రాయేలీయులలోని ముఖ్యులగు వారికిని (నిర్గ 316-18 మొ॥), సమాజమునందలి ముఖ్యులకును (లేవీ 4¹⁵) వాడబడెను. వీరు తరువాత కాలములో సమాజమందెరపు అధికారులనఁబడిరి. యాయీ ఓట్టివాడు (లూ 84¹ మా 53³). యూదు లీ పదము నిట్లు విశేషముగ వాడిరి.

ఆది క్రైస్తవసంఘపు ఏర్పాట్లు సమాజమందెరమునకు సంబంధించినవి గనుక పెద్దలు క్రైస్తవసభలలో నాయకులై యుండిరని తెలియుచున్నది. ఇది అంతియొకయనుండి యెరూషలేమునకు తమ సొమ్మును సహాయార్థముగాఁ బంపిన సందర్భమున

మొదట నుపయోగింపబడెను (కార్య 11³⁰). అది క్రీ॥ శ॥ 44 లో జరిగెను. దాదాపుగా నా కాలమునందే యాకోబు సంఘపుష్పెద్దలను గూర్చి వ్రాసెను (యాకో 5¹⁴). క్రీ॥ శ॥ 50 సం॥ నందు జరిగిన మొదటి ఆలోచనసభలో పెద్దలు పాలివారెరి (కార్య 15⁵). పాలు మూడవ ప్రయాణాంతమున యెరూషలేమునకు రాగా వారతనిని చేర్చుకొనిరి (21¹⁸).

పెద్దలును అధ్యక్షులును ఒకటే యుద్యోగమునకు పెట్టబడిన వివిధములగు విరుదులై యున్నవి (అధ్యక్షుడు చూ॥). వారిని నియమించుటను గూర్చియు వారి విధులను గూర్చియు ప్రశంసింపబడెను.

వీరు పైవారివలన నియమింపబడిరి (కార్య 14³ తీతు 1⁶) గాని పరిచారకులను సభివారి సమ్మతినిబట్టి నియమించియుండవచ్చును (కార్య 6^{3,4}). వారి సభిషేకించుటను గూర్చిన నూచనలు కొత్త నిబంధనలో లేకున్నను, వారిభిషేకమునొంది యుండవచ్చును. I తిమో 4¹⁴ లో వీరు ఇతరులను అభిషేకించుటయందు ఆపాస్తలులకు సహాయపడినట్లు కనబడును.

వారి దిగువపనులు జేసినట్లు తెలియుచున్నది. (1) పైవిచారణ (కార్య 20²⁸ I తిమో 5¹⁷). వారు యెరూషలేము ఆలోచన సభలో పాలు ప్రచుక్కొనుట దీనికి సంబంధముగా నున్నది (కార్య 15⁶ 21¹⁸). (2) బోధింపని (I థెస్స 5¹² I తిమో 5¹⁷ తీతు 1⁹). (3) రోగులను పరీక్షించుట పరమార్థించుట (యాకో 5¹ I తిమో 3² తీతు 1⁸).

పద్ధతాళములు సంగీతము 3 (1) 6 చూ॥

పద్ధబోరువ పక్షులు 27 చూ॥

పగము పంటసామగ్రి 4 చూ॥

పెనిన్నా (Peninnah = పెగడము). ఎల్కానా యనువాని రెండవ భార్య (I సమూ 1⁹³).

పెనుగాలి తుఫాను చూ॥

పెనుగులాడుట పోరాడుట చూ॥

పెనుయేలు (Peniel, Penuel = దేవుని సముఖము). 1. యెర్రానునదికి తూర్పుగా

యబ్బోకునదికి సమీపముననుండు నొక స్థలము. అచట యాకోబు దేవుని దూతతో పెనుగులాడి ముఖాముఖిగా దేవుని చూచియుండినందున ఆ పేరు దానికివచ్చెను (అది 32^{30,31}). ఆ ప్రాంతము లోని కొండలోనో బండలోనో ఏదో యొక చిత్రమైన ముఖరూపము కనబడినందున ఆ కోటికి పేరు కలిగియుండెనని కొండటనుకొందురు. న్యాయాధిపతులకాలములో అచట నొక కోట యుండెను. గిర్బోను దానిని జయించి దాని నివాసులను సంహరించెను (న్యాయా 8^{8,9,17}). మొదటి యరొబాము అను రాజు దానికి ప్రాకారములను కట్టించెను (I రాజు 12²⁵). ప్రస్తుతమున ఈ స్థలము విషయమైన నూచన లేవియు లేవు.

2. యూదావారిలో నొకడు. అతడు గెదోరీయులకు తండ్రియై యుండెను (I దిన 4⁴).

3. బెన్యామీనీయులలో నొకడు (I దిన 8²⁵).

పయుల్లెత్తై (Peullethai = కష్టతరము). లేవీయులలో నొకడు. ఇతడు ఓబేదదోము కుమారుడును ద్వారపాలకులలో నొకడునై యుండెను (I దిన 26⁵).

పెయోరు (Peor = సందు). యెర్రానుకు తూర్పుగానున్న కొండశిఖరములలో నొకటి. బాలాకనురాజు బిలామును ఈ కొండకు రప్పించెను. అచటనుండి యిశ్రాయేలీయుల డండు పేట బాగుగా కనబడెను (సంఖ్యా 23²⁸). అది నెబోకొండకు వర్గతగా నుండెను గాని ఏ కొండయొక్క శిఖరమై యుండనో తెలియదు. బయల్పెయోరు అను దేవతను అచట పూజించినట్లున్నది. సంఖ్యా 25¹⁷ 31¹⁶ యెహో 22¹⁷ లలో నున్న పెయోరు అనునది యీ కొండయొక్క పేరుకాక, బయల్పెయోరు అను దేవతయొక్క పేరు అని తెలిసికొనవలెను (బయల్పెయోరు చూ॥).

పెయ్యి ఆవు 1 చూ॥

పెరాజీము (Perazim = పెడిగా బయలుదేరిన స్థలము). దేవుడు తన ప్రభావమును ఏదోయొక విశేషమైన పనినిచేయుటచేత కనబఱచిన కొండయని యెష 28²¹ ఎలన తెలియును.

అది II సమా 5²⁰ I దిన 14⁹⁻¹¹ లో నున్న బయల్పెరాజీము కావచ్చును (బయల్పెరాజీము చూ॥).

పెరిజ్జీయులు (Perizzites = ప్రాకారములు లేని యూళ్లలో నివసించేడివారు). ఇశ్రాయేలీయులు పల్లెసీను సాధ్యధీనపఱచుకొనక పూర్వము, కనానుదేశములోనున్న జనములలో నొక జనమునకు పేరు (అది 15²⁰ నిర్గ 3⁸ యోహా 9¹). అబ్రాహాము కాలమందు వారు కనాను దేశములో నుండిరి (అది 13⁷). యోహానువ గ్రంథమును చూడగా వారు కొండవాసులై యున్నట్లు స్పష్టమగును (11³). వారిదేశమును ఇశ్రాయేలీయులు జయించిన పిమ్మట ఎఫ్రాయిము, మనషే (17⁵), యూదా (నూయా 14⁵, గోత్రికిలకు దానిని పంచిపెట్టిరి. ఇశ్రాయేలీయులు వారిని పూర్ణనాశనముచేయక వారితో వియ్యమందుచు వారి విగ్రహారాధన లలో పడుచుచ్చిరి (3⁵). రాజైన సాలామోను వారిని దాసులనుగజేసెను (I రాజు 9^{20,21} II దిన 8⁷). అది 10 వ అధ్యాయములో నున్న వంశావళిలో పెరిజ్జీయుల పేరులేక పోవుటచేతను, ఈ జనమునుగూర్చి ప్రత్యేకమైన యితరనూచనలు లేకపోవుటచేతను వీరు ప్రత్యేకమైన యొక జనాంగముకాక, ఆ దేశములో నుండి ప్రత్యేకమైన యొక వృత్తి నవలంభించిన వారని నవీనపండితులలో ననేకు లనుకొందురు. ఇది నిజమగునెడల వారిపేరునకుగల శబ్దార్థమును బట్టి వారు వ్యవసాయకులై పల్లెటూళ్లలో నివసించినవారనుకొనఁదగును.

పెరేయ (Peraea = అవతల). యొర్దానుకు తూర్పుగానున్న ప్రదేశపుపేరు. ఈ పదము ఔబిలనందు లేదుగాని యోసీఫసువలన తరుచుగా వాడబడెను (యూధ 3. 3. 4; 4. 7, 3. 6). ఔబిలనందు ఆ పదమునకు ప్రతిగా యొర్దాను అవతల (మ 4²³ 19¹ యోహా 1²⁸ 3²⁶ 10⁴⁰) అని యున్నది. పాత్ర నిబంధనయందీ ప్రాంతములను గిలాదుదేశమనిరి (గిలాదు చూ॥). క్రొత్త నిబంధనకాలమునందది గలిలయతోకూడ హోరోదు అంతిపయనువానిచే నేలబడెను (పురా 17. 18. 1). యూదులీ దేశమును పరెత్తీసులో నొకభాగముగా నెంచినట్లు వారి

పురాణములవలన స్పష్టమగుచున్నది. యోహా నిచ్చట బాబీస్తమిచ్చెను (యోహా 1²⁸ 3²⁶). గలిలయలోనివారు విరోధించినందున క్రీస్తు ఇచ్చట బోధించెను (మ 19¹ మా 10¹⁻⁴⁵ లూ 10¹ 18³⁴). యెరూషలేము వారాయనను పట్టుకొని (బోగా ఆయన తెప్పించుకొని యిచ్చటకు వెళ్లెను (యోహా 10⁴⁰⁻⁴²). ప్రస్తుతమది అరబ్బీయుల వశమై దమస్కుసు సంబంధించియున్నది.

పెరూదా (Perida, Peruda = చెల్లా చెడరగుట). సాలామోనురాజు సేవకుల వంశపు వారిలో బాబెలు చెఱునుండి తిరిగివచ్చిన యొక తెగవారు (ఎజ్రా 2⁵⁵ నెహె 7⁵⁷).

పెరెజ్ ఉజ్జా (Perez—Uzzah = ఉజ్జా అతిక్రమము). దేవుని నిబంధన మందనమును ముట్టినందున ఉజ్జా చనిపోయిన ఫలమునకు దావీదు పెట్టిన పేరు (II సమా 6⁸ I దిన 13¹¹). దీనినరియైన యునికీనిగూర్చి తెలియదు (ఉజ్జా).

పెరెషు (Peresh = నేటుపఱచఁబడుట). మనషేగోత్రపు వారిలో నొకఁడు (I దిన 7¹⁶).

పెరెసు, పెరెసీయులు (Perez, Phares = సందుచేయుట, Perezites). తమారు వలన యూదాకు పుట్టిన కవలకొడుకులలో నొకఁడు (అది 38²⁴⁻³⁰). ఇశ్రాదీకగోత్రము నకు పెద్దయాయెను వాగు పెరెసీయులనఁబడిరి (సంఖ్యా 26^{20,21} I దిన 21⁵). దావీదుకాలములో ఈ గోత్రపు వారికి ఒకవంతు సేర్పఱచిరి (I దిన 27³). చెఱకాలమునకు పిమ్మట యెరూషలేమునకు తిరిగివెళ్లిన వారిలో ఈ తెగవారుండిరి (నెహె 11^{4,6}). ఇతఁడు దావీదుకును (రూతు 4¹²⁻¹⁸) పూర్వికుఁడై యుండెను కావున, క్రీస్తు వంశానికి క్రమణికలో కూడ ఇతనిపేరు కనబడును (మ 1³).

పెర్గము (Pergamus, Pargamum = దుర్గము). చిన్నాసియ పడమటి భాగమందున్న ముసియ పరగణాలోని ముఖ్యపట్టణము. అది సముద్ర తీరమునకు 20 మైళ్ల దూరమున నున్నను ఒక నదీతీరమున నున్నది. క్రీస్తు శకమునకుఁ బూర్వము మూడు రెండు శతాబ్దములలో చిన్నాసియలోని పడమటి భాగమునకు రాజధానిగ నుండెను. క్రీ॥ ము॥ 183 సం॥ నుండి

అది రోమనుల స్వాధీనమై చిన్నాసియ యంతటికి వారి రాజధాని పట్టణముగ నుండెను. ఇచ్చట 2,00,000 ప్రతులుగల గొప్ప పుస్తక భాండాగార ముండెను. రోమనులు దానిని అలెక్సాండ్రీయకుఁ దీసికొని పోయిరి. పుస్తకములను వ్రాయుటకు చర్మపు కాగితములను (II తిమో 4¹³) ఉపయోగించిన దిచ్చటనే. వాటి యింగ్లీషు పేరు పార్చ్ మెంట్ (Parchment) అనునది పెర్గమనులననే కలిగెను. గ్రీకు దేవతలగు ద్యుపతి, ఏతేనై, వైద్య దేవతలకు ఇచ్చట గొప్ప ఆలయములుండెను. ఈ పట్టణపు పేరు బెబిలు నందు ప్రకటన గ్రంథమునందు మాత్రిము వచ్చును (1¹¹ 2¹²⁻¹⁷). అది ఏడు సంఘము నుండిన పట్టణములలో మాండెడిది. అది సాతాను సింహాసనమున్న స్థలమునఁబడెను (2¹³). ఆ పట్టణస్థులు తమ విగ్రహారాధన నెక్కుగా నభిమానించి క్రీస్తు మతమును విరోధించినందున యిట్టిపేరు వచ్చియుండును. ఆట్టి నిరోధముండుటఁ లననే అంతిమయనువాడు అది కాలములోనే ఇచ్చట హతసాక్షి యాయెను (2¹³). అచ్చటనున్న క్రైస్తవులలోఁ గొందఁ టింకను విగ్రహార్చనములను దినుచు అన్యాయము లనుసరించుచుండిరి (2¹⁴ మ I కొరి 8⁴ 10¹⁹ లో సరిపోల్చును). ఆది కాలములో నిదియొక క్రైస్తవార్చనానికి పీఠమయ్యెను గాని లౌకిక విషయములలోను సంఘవిషయములలోను దీనికి సమీపముగానుండిన ఎఫేసును మించలేక పోయెను. ఈ పట్టణ సమీపమున శిథిలములు పెక్కులు గలవు. జర్మనీవారు ముఖ్యముగా వీటిని త్రవ్వించి తమ నెక్కు ప్రదర్శన శాలలో నుంచిరి. ప్రస్తుతమున దానిని బెర్గము (Bergama) అని బిలుచుచున్నారు. అది యొక చిన్నపల్లె. (పటము V, H 3).

పెర్గే (Perga = దుర్గము). చిన్నాసియ దక్షిణ భాగమందున్న పంఫూలియలోని ముఖ్య పట్టణము. అది యా ప్రదేశమునకు రేవు పట్టణముగానున్న అత్రాలియకు 12 మైళ్లు ఉత్తరముగానున్నను దానికి సమీపముగ నొక నది యుండుటచేతను, పడమలు అందాక రావలగుట చేతను దీని రేవుపట్టణముగా నెంచఁదగును. ఎఫేసులోవలె అచ్చటకూడ ఆర్మిదీని పూజ విశేష

ముగ జరిగెను. ఆ దేవత యిచ్చట పెర్గెరాణి యనఁబడెను. ఇచ్చటనున్న శిథిలములనుబట్టి పూర్వ మిదియొక గొప్ప పట్టణమని తెలియుచున్నది. పాలు బర్నబాలు తమ మొదటి ప్రయాణముం దీ పట్టణముమీదుగా వెళ్లి (13^{13,14}) తిరిగి వచ్చినప్పుడు మాత్రమే అచ్చట బోధించిరి (14²⁵). వారి బోధకు అచ్చట ఎమ్మె-ఫలెతము గలిగినట్లు నూచనలురేవు (పటము V, J 4).

పెర్సిసు (Persis = పారసిక). రోమలో నుండిన యొక క్రైస్తవురాలు. పాలు వందనములు పంపినవారిలో ఈమె యొకతె (రోమా 16¹²).

పెలట్యా (Pelatiah = యెహోవా రక్షించును).

1. షిమోయ్య గోత్రికులలో నొక పెద్ద (I దిన 4⁴²).

2. యెహూషరేములో నుండు యూదా గోత్రికులలో నొక ప్రధాని. యెహెజ్కేలు ప్రవచింపఁగా నితఁడు చనిపోయెను (యెహె 11¹³). అయితే యెహెజ్కేలు గ్రంథములో దర్శనము లనేకములుండుటచే ఇదియు నొక దర్శనమేనని యుచుకొనువారుకలరు.

3. జెరుషాబెలు మనుమఁడు (I దిన 3²¹).

4. బాబెలు చెఱుకు తరువాత బ్రతికియుండిన యొక కుటుంబమునకు పేరు (నెహె 10²²). వీరు నిబంధనకు సమ్మతించి చేత్రాలు చేసిన వారిలో నుండిరి.

పెలల్యా (Pelaliah = యెహోవా న్యాయము తీర్పును). యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 11¹⁹).

పెలాయా (Pelaiah = యెహోవా గొప్ప చేసెను).

1. దావిదు వంశములో పుట్టిన యొకఁడు (I దిన 3²¹).

2. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట జీవించిన యొక లేవీయుఁడు. ధర్మశాస్త్రముయొక్క భాషను చెప్పగలయందు ఎజ్రాకు సహాయము చేసిన

వారిలో నితఁడొకఁడు (నెహె 87). ఇతఁడును నెహెమ్యా కాలమునందు నిబంధనను స్థిరపఱచిన వారిలో నొకఁడై యుండెను (1010).

పె లె గు (Peleg = విభాగము చేయుట). షేము వంశములో నాలుగవ తరమునందు పుట్టిన యొకఁడు (ఆది 1116). లూ 335 లో ఇతఁడు విదవతరమున పుట్టినట్లుగా నున్నది. అతని కాలములో భూమి విభాగములు చేయఁడమైనట్లు ఆది 1025 లో నున్నది. ఇది దేశ విభాగమును గాని జనములు చెదిరిపోవుటను గాని నూచింపవచ్చును.

పె లేటు (Pelet = స్వతంత్రము).

1. యూదా వాకిలోను కాలేటు తెగవారిలో నుండిన యొకఁడు (I దిన 247).

2. దావీదు సిక్లగులో నుండఁగా అతని పరివారములో చేరియుండిన యొక బెన్యామీనీ యుండు (I దిన 123).

పె లేతీయులు (Pelethites). దావీదు రాజు దేహసంరక్షక భటులలో నొకతెగవారు. కరేతీయులు గాను పట్టణస్థులవలె వీరును బహుశః ఫిలిష్తీయుల దేశమునుండి వచ్చినవారై యుందురు. దావీదు చివరి దినములలో సంభవించిన గండర గోళములలో వీరు దావీదును విడువక బహు నష్టకష్టములుగా నుండిరి. అబ్నాలోము (II సమూ 1518-22), షెబా (207) తిరుగుబాటులలో వీరు చాల సహాయపడిరి (కరేతీయులు చూ॥).

పె లో నీ యు డు (Pelonite). దావీదు యోధులలో అహీయా యువవాని బిరుదు. (I దిన 1136). II సమూ 2334 లో ఇతనికి గిలోనీయుండు అను బిరుదుకలదు. పెలో నీయుండు అని I దిన 1136 లో నున్నది వ్రాత పొరబాటువలన వచ్చినట్లునొనవచ్చును. (ప్రతీ యుడు I చూ॥).

వె నేలీము (Quarries, Graven images). న్యాయా 319, 36 నందీ పదము నొక స్థలము యొక్క పేరుగా వాడిరిగాని యిది ప్రతిమలని యర్థమిచ్చు నొక హెబ్రీపదమై యున్నది. ద్వితీ 75, 36 123 లో ప్రతిమలను మాటచే తెనిగించిన మూలభాషాపదమిదే. ఈ పదమునే

యెష 219 302 II దిన 344 లో విగ్రహము అని తెనిగించిరి. న్యాయా 319, 36 నందీ మాట నట్లే యుంచినను అది అట్టి విగ్రహములున్న స్థలమును నూచించునెగాని ఒక యూరిపేరు కాదనుట యుక్తము. మోయాబు రాజగు ఎగ్గోనును వంపిన ఏహూదు చరిత్రలో ఈ మాట వచ్చును.

పే

పే (Pe = పె అను హెబ్రీ యక్షరము).

హెబ్రీ యక్షరములలో పేరునేడఁది అక్షర మాలికా క్షీర్ణన యనఁదగు 119 క్షీర్ణనలోని 17 వ భాగమందలి పుటసంక్రమము ఈ యక్షరముతో నారంభమగుటచే ఆ భాగము కీ పేరు పట్టిరి.

పేడ మలము చూ.

పేతురు (Peter = బండ). అపొస్తలుండైన పేతురును గుఱించిన కీవఁదములు వివిధ ముగాఁ చెరిసికొనుటకై ఆయన చరిత్రమును మూఁడు భాగములుగా విభజించుట యుక్తము. (1) సువార్తలయందలి చరిత్రము. (2) కాన్యముల గ్రంథమందలి చరిత్రము. (3) ఇతర గ్రంథములవలన తెలియవచ్చు చరిత్రము.

1. సువార్తలయందలి వృత్తాంతము పేతురు యొక్క మొదటి పేరు సీమోను. ఈ పేరు పాత్ర నిబంధనయందు చెప్పబడిన షెమ్యోనను పేరుకు సమానము. ఆ రెండు పేరులను వినికీడి అని యర్థము. ఇతఁడు యోహాను లేక యోనా యను నొకని కుమారుండైనందున అతఁడు బర్ యోనాయని మ 1617 యోహా 149 2115 నంగు. పిలువబడెను. అతనికి ఆంధ్రయ యను పేరు గల సహోదరుండఁడెనుగాని అతఁడు పేతురుకు అన్నయో తమ్ముడో చెప్పి వీలుపడదు. వీరు గలియ సమద్రతీరమున నుండిన బేత్సయిదా యను యూరివారు. బేత్సయిదా యను పేరు మచిలీపట్టణమును అర్థమిచ్చును. ఇక్కడ ఫిలిష్టుకుడ నివాసము చేయుచుండెను. పేతురు బాల్యమునుండి జాలరుల వృత్తి ననుసరించి కీవ నము చేయుచుండెనని సువార్తలయందు పలు మారు ప్రస్తావించబడెను (మ 419 మా 116 లూ 51). అతనికి స్వంతపడవయును కప్పెర్న

హూమోస్ నొక యిల్లును ఉండుటనుబట్టి అతని పుటుంబమువారు కేవలము దరిద్రులు కారని కనబడును. వారు జెబెదనయ కుమారులైన యాకోబు, యోహానులతో భాగస్థులై చేపల వ్యాపారము చేసి జీవించెడివారు. పేతురు సంసారము కలవాడైనట్లు మ 181-4 మా 13⁶ లూ 4³⁸ యందు కనబడును. మొట్టమొదట పేతురు తన సహోదరుడైన అంద్రెయ్యయొక్క యత్నములన యేసుయొక్క పరిచయము గలిగిన వాడాయెను (యోహా 140). అంతకు పూర్వము ఆయన యేసు నెఱిగి యుండెనో లేనో చెప్పి పలుకుటగాని బహుశః ఆయనను గుఱించిన వచింపి నియుండునని నిస్సందేహముగా చెప్పవచ్చును. పారంగత్య సాంప్రదాయములనుబట్టి అప్పటికి 30 లేక 40 సం॥ ముల ఈడుగిలవాడని తోచుచున్నది. యూదులు తమ బ్రతుకునందు సంఘటించు మహద్విషయములనుబట్టి తమ పేరులు మార్చుకొనుట సర్వసాధారణము (అది 17^{5,15} 32²⁸). యేసు తన బోధన తెలిసికొనుటవలన సీమోనుకు కలుగఁబోవు భాగ్యము నెఱిగి అందుకు సూచనగా అతనికి కేఫా లేక పేతురును నావాంతరము నిచ్చెను. అంద్రెయ్య పేతురుకు యేసుని దర్శనము చేయించిన వెంటనే శిష్యులై యు సంగీతించ లేదుగాని కొంతకాలముకు నటించు తన సాధారణమైన వృత్తి ననుసరించి కాలక్షేపము చేసెను. ఆ తరువాత యేసు తన శిష్యులందఱును సేర్పలువఁగా అంద్రెయ్య పేతురులను వారిభాగస్థులైన యాకోబు యోహానుల సేర్పలుచుకొనెను (మ 418-22 మా 116-20 లూ 51-11). అప్పటికి సహపేతురు యేసుయొక్క నిత్యసేవ జేయక కొన్నాళ్లు గిరిలయ ప్రదేశమందు ఆయనను వెంబడించి ఆయనలో సంచరించుచు కొన్నాళ్లు జీవనోపాధిని చేసికొనుచు కడకు యేసు తన అపొస్తలుల సేర్పలుచి నియమించినపుడు వారు సమస్తమును విడలి యేసు సేవతెగక వెంబడించిరి. పేతురు అపొస్తలులలో నెన్నిక గలవాడైనట్లు పలుమారు క్రొత్త నిబంధనయందు కనబడుచున్నదిగాని తక్కిన అపొస్తలులకంటె అతని కెక్కువ యధికారముండలేదు. అపొస్తలుల గుంపులో వయస్సునుబట్టి అతడే పెద్దయైనందున

కొంత అధికారముగలిగి యుండెనుగాని అందునుబట్టి అతడపొస్తలుల లండటికంటె గొప్పవాడనుట కాస్పదమెంత మాత్రమునులేదు. యేసు తన ముఖ్య సూచక క్రియలను చేసినపుడు తన అపొస్తలుల లండటిలో పేతురును యాకోబును యోహానును తన యొద్దనుండుటకు నెలవిచ్చెను. ఇందుకు దృష్టాంతముగా యూయారు కుమార్తెను బ్రతికించినపుడును, రూపాంతరము పొందినపుడును గెల్సెమనే వనమందు నొందిన వేదన యందు నీ ముగ్గురు కలిసి యుండిరి. (మ 537 లూ 8³¹ మా 9² లూ 9²⁸ మ 171 మా 14³³). అపొస్తలులు మొదటి సువార్త యాత్రకు పోయి రాగా యేసు వారి విశ్రాంతికిఁజకు జేర్చెనుదా యూలియ యను గ్రామసమీపమునకు వారిని పిలుచుకొని పోయెను. అక్కడ ఆహారములేక అవసరపడుచుండిన జనసమూహము నిమిత్తమై యేసు కొట్టెలను అన్యుతకరముగా విస్తరింపజేసి వారికి తృప్తి కలుగఁజేసెను. ఆ మీదట తన కంటె ముందుగ శిష్యులను పంపించి యేసు ప్రార్థించుటకుగాను కొండెక్కి రాత్రిగడిపి తెల్లవారుజామునసమస్తముమీద నడిచి పడవను నడిపించుచుండిన తన శిష్యులయొద్దకు రాగా పేతురు ఆయన యేసుని తెలిసికొని అతిశయించి నీళ్లమీదనుడిచి ఆయనచెంత చేరుటకై నెల విప్పని అడిగెను. యేసు నెలవిప్పఁగా నతఁడేలాగు పడవదిగి నీళ్లమీద కొన్ని అడుగులు పెట్టి అవిశ్వాసముచేత మునిగి యేసునలన రక్షించబడెనో (మ 14²⁶⁻³⁴ మా 447-56 యోహా 621-51) తెలియును.

ఆ మీదట యేసు తన అపొస్తలులను ఫిలిప్పైన కైసరయ ప్రాంతములకు పోదుకొని పోయి జనులు తానెవడైనట్లు తలంచుచున్నారని వారిని ప్రశ్నించఁగా పేతురు యేసుయొక్క దైవత్వమును గుర్రెఱిగి అందునుగుఱించి బహుగంభీరమైన సాక్ష్యమిచ్చెను (మ 16¹³⁻²⁰ మా 887-30 లూ 918-21). వెంటనే యేసు తన కార్యము తుదమట్టించుటయందు తా ననుభవించ నావశ్యకమైన శ్రమలనుగూర్చి తెలియచేసెను. అప్పుడు పేతురు గర్వాతిశయముచేత యేసు నందునుగూర్చి ఖండించఁగా యేసు పేతురు మూలమున సాతాను తన్ను కోధించుచున్నట్లు

గుర్రజిగి అనిని గద్దించెను. ఈ సంగతి జరిగిన వారిము దినములకు యేసు యాకోబు యోహానులతోఁగూడ పేతురును తోడుకొని ఆ ప్రాంత్యములోనున్న నొక పవిత్రమెక్కి వారి సమక్షమున రూపాంతరము నొందెను (మ 17:1-12 మార్కు 9:2-13 లూ 9:28-36). మఱియొక సమయమున సుంకమెత్తువారు యేసు పన్నిచ్చునో లేదో యని పేతురును విచారింపఁగా ఆతిఁడు నిరాలించనగా నిచ్చునని చెప్పినందున యేసు అతని యాతులతను గద్దించి చెల్లించవలసిన సుంకమున కవసరమైన నాణెము చేపనోటిలో నద్భుతిముగా వ్రారుకునట్లు చేసెను. ఒక సమయమున యేసు ఇతరుల తేవలను మన్నించుట పిషయమై బోధించఁగా పేతురు ఎంతవఱకు అపరాధిని త్షమించుట అగత్యమని ప్రశ్నించినప్పుడు యేసు త్షమాపణయొక్క అక్కరనుబట్టి దెప్పిది ఏళ్లవాఱుల మట్టుకని నెలపెచ్చెను. (మ 18:1). యేసు పట్టుబడిన తరువాత పేతురునుపజచిన విశ్వాస భక్త్యవ్యము కేవలము సంరక్షకమైనది. ఆ సమయమున అతఁడు తన బలహీనతచేత ప్రమాణ పూర్వకముగా యేసుకును తనకును సంబంధమే లేదని గురు వ్రోహము చేసెను (మ 26:69-75 మ 14:65-72 లూ 22:55-62 యోహా 18:25-27). యేసు లేచిన సమాచారము మొట్టమొదట తెలిసికొన్న వారిలో పేతురొకఁడు. ఆ సమాచారము వినఁగానే యోహానుతోఁగూడ పేతురు సమాధి యొద్దకు పరుగెత్తి యేసు నిశ్చయముగా లేచినట్లు గ్రహించుకొనెను. ఆ తరువాత పేతురు యోహానుతోఁగా ఫిలిప్పలు తమ మునుపటి వృత్తి ననుసరించి గలిలయ సముద్రములో చేపలు పట్టుచుండఁగా యేసు వారికి ప్రత్యక్షమై వారితోఁ గూడ భోజనముచేసిన తరువాత పేతురుతో సంభాషించి అతనిని తిరుగతన శిష్యబృందములో చేర్చినట్లు యోహా 21 నందు వివరించిన వృత్తాంతముతో సువార్తలలో నూచించబడిన పేతురు చరిత్ర ముగింపగును.

2. కార్యముల గ్రంథమందున్న చరిత్రము. యేసు ఆనుగ్రహించిన యాజ్ఞ ప్రకారము ఆపొస్తలు లందఱు యెరూషలేములోనుండి అను దినము ప్రార్థనకు కూడుకొని యేసు వాగ్దాన మిచ్చినవరము నిమిత్తమై కనిపెట్టుచుండిరి. యేసు

ఆరోహణమైన తరువాత 40 దినములకు వారందరు యథాప్రకారము ప్రార్థించుచుండఁగా కార్య 2 నందు నూచించబడిన మహత్కార్యము జరిగెను. ఆ సమయమందు అందఱికింపై పేతురు యేసు పునరుత్థానుడై యున్నాడని సాహస పూర్వకముగా సాక్ష్యమిచ్చుచువచ్చెను. తొనిది వఱకు అవమానపఱచిన ప్రభువును మహిమ పఱచ వలెనని ఆయననుగూర్చి మిగుల నిర్భయముగా సాక్ష్యమిచ్చెను. పెంతెకొస్తునాడు సంభవించిన వింత జరిగిన కొన్నాళ్లయినమీదట పేతురు యోహానుతో కలిసికొని దేవాలయము దిగ్గఱూర్పుండి క్రీస్తుమెత్తుచుండిన కుంటివానిని స్వస్థపఱచెను (కార్య 3:2-12). పేతురు మత వ్యాపకమునకు మాత్రముకాక సంఘసంఘటనకు సహ శ్రద్ధవహించుకొని క్రీస్తు నామము ధరించు కొనినవారిందఱు అన్ని విషయములయందు నిర్దోషులై యుండవలెననియు, సంఘమే యక్రమము వలననైనను భక్త్యముకాకుండవలెనను చింతఁగలిగి యుండినదియు అనీయు సస్పీరిల పిషయములో ఆయన విధించిన శిక్షనలను స్పష్టమగుచున్నది. ఆ కుంటివానిని స్వస్థపఱచించునను, అపొస్తలులు మహత్కార్యములు చేసినందునను (కార్య 5:12). కలిగిన మతవ్యాపకమును గుఱించి యాజకులు ఆగ్రహము తెచ్చుకొని సువార్త యింకను వ్యాపింపకుండ చేయఁ బూనుకొని అపొస్తలులను హింసించి వారిని చెఱయం దుంచిరి. ఆయనను రాత్రి దేవదూతపెచ్చి వారిని విడిపించి వారెప్పటిలాగున రాజ్య సువార్తను ప్రకటించుడని వారి కాజ్ఞాపించెను. పైఘన వారసాక్షియైన సమయమున కలిగిన హింసలనల క్రీస్తుభక్తులు యెరూషలేములో నుండఁజాలక నలుదిశలకు చెదరిపోవలసి రాఁగా పరిచారకుడైన ఫిలిప్ప సమరయ పట్టణమునకు పోయి అక్కడ సువార్త ప్రకటించినందున అనేకులు సువార్త నంగీకరించిరి. అందును గుఱించిన సమాచారము యెరూషలేములోని అపొస్తలులకు తెలియచేయబడుటచే అక్కడ జరిగిన దేవుని పనిని తెలిసికొనుటకై పేతురును యోహానును ప్రతినిధులనుగా నేర్పఱచి వారి నక్కడికి పంపిరి. ఫిలిప్ప యత్నమువలన నచ్చిన వారి కొఱకై పేతురు ప్రార్థించఁగా వారు

పరిశుద్ధాత్ము పొందుట (కార్య 817) జూచి, గారడీవాడైన సీమోను అది అపొస్తలుల సామర్థ్యమువలన కలిగిన వరమనియు తనకంటె వారు గారడీ విద్యావర్తము నెక్కువగా నెఱిగిన వారనియు భావించుకొని వారికిగల మహాశక్తిని సంపాదించు పూనుకొనెను. మఱియు అతడు అదియొక శౌకికవిద్యయనియు తనను సంపాదించు కొన్నయెడల అధిక ద్రవ్యసేకరణమునకు మూల మగుననియు తలచి అపొస్తలులకు కొంత సామిచ్చి ఆ శక్తినిపొంద యత్నించుగా శేతు రుని దురభిప్రాయమును గుర్తించి ఆతని ద్రవ్యా శను ఖండించి గట్టిగా గద్దించెను.

పాలు క్రైస్తవుడయిన తరువాత చమస్కు నుండి యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చినపుడెవరును ఆయనకు స్వాగతమివ్వక యునుమానించినని శేతురు అతని తనయింటజేర్చి పదిహేనుదినముల (గల 118) వట్టుచి అతని పరామర్శించెను. గనుక పాలు క్రైస్తవుడయినది మొదలుకొని శేతురుకును ఇతనికిని స్నేహముండినట్లు తెలియు చున్నది. ఆ వ్యక్తులు శేతురు యూదయ ప్రాంత్యమున నుండిరించి లుద్దాలో నేర్పడిన సంఘము నాదరించుటకై వెళ్లి ఆ యూరిలో బసచేయుచుండగా 8 సం॥ నుండి పక్షవాయువు వలన మంచములో పడియుండిన విసెయా అను వ్యాధిగ్రస్థుని స్వస్థపఱచెను (కార్య 932-35). ఆ సమయమందు బుద్ధ, హెరోను ప్రాంత్యము లలో ననేకులు ఆయన యత్నిమువలన సువార్త నంగీకరించిరి. అచ్చటినుంచి యొప్పేగువచ్చి ఆ సమయమందే మరణమైన దొర్కా అను గోలు శేతుగుల తబీతాను పునర్జీవముగల దానినిగాఁ జేసెను. శేతురు యొప్పేలో బహుదినములు గడిపిన తరువాత కైసరయ కాపురముండైన కొన్నేలియను కథాధిపతి అతనిద్వారా మత బోధను తెలిసికొనుటకై అతని నిమిత్తము మనఃఖ్యులను బంపెను. ఆ కార్యము నిమిత్తమై కార్య 109-18 యందు వివరింపబడిన యొకదర్శనము ద్వారా దేవుడు ముందుగానే శేతురును హెచ్చరించియుండెను. అదివఱకు శేతురు తన స్వజనులకు సువార్తను బోధించుటయందు అత్యాసక్తి యగుపఱచినను అన్యజనులకు ప్రకటించుట తన కర్తవ్యమై యున్నట్లు గ్రహించలేదు గనుక

ఈ దర్శనము మూలముగా యేసు తాను రాజ్య వ్యాపకత్వమును గుఱించి యిచ్చిన కడపటి యాజ్ఞను శేతురుకు జ్ఞాపకపఱచ తలచెనని నిశ్చయింపతగును. ఆ మీఁదట శేతురు అభేద మనస్సుగలవాడై తన స్వజనులకువలె అన్యుల కును సువార్త తెలియజేయుట తన బాధ్యతయని యెఱిగెను. ఇందువలన తక్కిన అపొస్తలులకు సందేహము కలిగి వివాదపడిరి (కార్య 11). శేతురు తాను చేసినది తన స్వయోచన ననుసరించి కాదుగాని దైవాజ్ఞాను సారముగాఁ జేసితి నని వారికి నిశ్చయము కలుగజేయుగా వారందఱు దైవసంకల్పమునకు సంతోషించి, దేవుడన్యులకు సహ రక్షణభాగ్యము ననుగ్రహించి నందున ఆయన నామమును స్తుతించిరి. ఈలాగుండెగా మొదటి హేరోదు అగ్రిప్పా సంఘమును హింసించి జైదెదయ కుమారుడైన యాకోబును అపొస్తలుని పిధించి శేతురును సహ చంపఁ దలచి అతనిని పట్టి చెఱయందుంచుగా రాత్రి దేవమత అద్భుతరీతిగా నతని తప్పించెను (కార్య 12). ఆ మీఁదట శేతురు అంతియొకయ సంఘమందు కలిగిన విభేదమును గుఱించి యెరూషలేమున సమావేశమయిన సభయందు చెప్పిన సలహా (కార్య 15) మూలమున తెలియ నగును. ఆ సభ జరిగిన తరువాత శేతురు దర్శలు కార్యముల గ్రంథమందు నూచింపఁ బడెను గనుక ఆయన దైవరాజ్యాభివృద్ధి కొనర్చిన యత్నిములను ఆయన పత్రికలను జదివి తెలిసికొని నావిశిక్తిమగును.

3. ఇతర గ్రంథములలోని చరిత్రము. పైన ప్రస్తావించబడిన సభ జరిగిన కొంతకాలమునకు శేతురు అంతియొకయ సంఘమును దర్శించి భేదాభేదము లేకుండ యూదులతోను అన్యులతోను కలిసిమెలిసి యుండగా యెరూషలేము నుండి వచ్చిన కొందఱి దుష్ప్రేరణవలన ఆ సంఘములోని యూదులైన క్రైస్తవులు అన్యుల సహవాసము విడిచి వారిలో సహ పంక్తి భోజనము చేయు కుండుటచూచి శేతురును వారి తప్పిప్రాయ మనుసరించి తిరిగి అన్యుల సహవాసము చాలించు కొనెను. అందుకు పాలు యెరూషలేము సభలో శేతురు భేదాభేదము లేకుండా అందఱు

రక్షణకు పాత్రులని వాదించిన వాదమునుబట్టి అతడేలాగున మాటతప్పటమైన దైవరాజ్యాభివృద్ధి కభ్యంతరము కలుగుననియు అది ప్రభువు యెదుట అవిశ్వాసముననియు (గల 2¹¹) ముఖముఖగా అతనిని గద్దించెను. పిమ్మట పేతురే యే ప్రాంత్యములలో సంచరించెనో నిశ్చయముగా తెలిసికొన సాధ్యముకాదు. I పేతు 5^{12,13} యందు అతడు మార్కుతోను సీలతోను కలిసి యుండెనని విశవముగును గాని ఆయన ఆ మధ్య నెక్కడ యుండెనో చెప్పసాధ్యము కాదు. ఆ వాక్యమును బబులోనులో మీవలె స్పష్టంచబడిన ఆమెయు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నది అని చెప్పబడుటవలన పేతురా పత్రిక వ్రాయునపుడు బబులోనులో నుండెనని కొందఱు వేద వాఖ్యాతలు నిశ్చయించుకొందురు. అయినను ఆ కాలముందలి గ్రంథకర్తలలో పెక్కిండు, రోమావులనుని పేరుగా వచింపక బబులోనును పేరుచే దాని నూచించుట వాడుక గమక పత్రిక వ్రాసిన తరువాత పేతురు రోమాయుండెనని వారి యభిప్రాయము. మొదటి పత్రిక పాఠము గలతయు కప్పకోకియు ఆసియ బిత్తూనియు అను దేశములయందు చెవరనవారిలో చేరిన భక్తుల నిమిత్తమై రచించబడుటనుబట్టి పేతురు చిన్నాసియు ఈశాన్య మూలయందుండిన ప్రదేశములలో సువార్త సంచారము చేసెనని భావించుకొందురు గాని అందునుగుఱించి నిష్కర్షగాఁ జెప్పసాధ్యము కాదు. I కొరి 1¹² 3^{22,23} లో వర్ణించబడిన దానిని ఆధారము చేసికొని పేతురు కొరింథు సంఘమును వర్ణించి నెక్కడ బోగించెనని చెప్పటకద్దు. అలాగుననే తరువాత కాలముందు కొరింథు సంఘాభ్యర్థనయై యుండినందున దియోనిసియును పేతురు కొరింథులలో నుపదేశించెనని తన గ్రంథముందు వర్ణించెను. అయినను శ్రద్ధగా విచారించిన నిది యితహాసముగాని నిశ్చయమైన సంగతికాదని తీర్మానించక విధిలేదు.

రోమును కతోలిక్కులు పేతురు తమ సంఘ స్థాపకుడని యగుపటచ యశ్శించి ఆయన రోమా సంఘమును స్థాపించి 25 ఏండ్లపాటు అధ్యక్షుఁడుగా నుండి పరపాలించెనని చెప్పుదురు గాని ఆయనను గుఱించి క్రొత్త నిబంధన యందు వివరింపబడిన వివరములను, సంఘ చరిత్ర

పుత్రాంతములను విచారించుగా వారి యభిప్రాయమునకు లేకమైనను ఆస్పదములేదని రూఢియగును. M.

పేతురు వ్రాసిన మొదటి పత్రిక (Peter, First Epistle of) పేతురుయొక్క జీవితచరిత్రమునుగూర్చి తెలిసికొనగోరినయెడల పేతురు అను మాట క్రింద చూడుము:

1. గ్రంథకర్త. ఈ పత్రికను రచించిన గ్రంథకర్త పేతురని వేదవేత్త లందఱును ఒప్పుకొనుచున్నారు.

2. బహిష్కారము. క్రీ॥ శ॥ 260-330 సం॥ వఱకును జీవించిన యు సేబియను (Eusebius) ను సంఘ చరిత్రకారుడైన పత్రిక సర్వాంగీకారమైన ప్రమాణ గ్రంథములలో కఠినయుండనని తెలియజేసెను. షష్టిటా (Peshitta) అను సిరియ భాషాంతర గ్రంథ ముండును. వెర్జేటు (Vulgate) అను పురాతన లాటిన్ గ్రంథముండును ఈ పత్రిక చేర్చబడి యుండెను. మత్రయు క్రీ॥ శ॥ 70-155 సం॥ వఱకును జీవించిన పాలికార్పుసు, (Polycarp) క్రీ॥ శ॥ 100-140 సం॥ వఱకును జీవించిన పాపియ (Papias) యను, క్రీ॥ శ॥ 160-230 సం॥ వఱకును జీవించిన టెర్టులియను (Tertullian) ను, క్రీ॥ శ॥ 175-200 సం॥ వఱకును జీవించిన ఐరేనియను (Irenaeus) ను ఈ పత్రికను రచించిన గ్రంథకర్త పేతురని నూచించుచున్నాడు.

3. అంతస్సాక్ష్యము. పత్రికను రచించిన వాడు పత్రిక 5¹ నందు తాను ప్రభువైన యేసు క్రీస్తు అనుభవించిన శ్రమలను కన్నులారఁ జూచినవాడైనట్లును 1⁸ నందు యేసును చూచిన వారిలో తా నున్నట్లును ఉదాహరించుచున్నాడు. అదియుఁగాక 5² నందు దేవుని మండను కాయుడి అను మాట, యోహా 21¹⁸ లో నా గొర్రెలను కాయమని యేసు తనతో చెప్పిన మాటను జ్ఞాపకముచేసికొని వ్రాసెననియు, 5³ నందు మీ యెదుటివానియెడల దీనమనస్సును ప్రస్త్రము ధరించుకొనుడు అను మాట యోహా 13¹³ యేసు తన శిష్యుల పాదము కడుగుటను జ్ఞాపకము చేసికొని గ్రంథకర్త ఇట్లు వ్రాసెననియు తోచక మానదు. 2³⁰⁻³⁵ వఱకు

గ్రంథకర్త చెప్పిన హెచ్చరికలవలన అతడు యేసు విచారణలో నున్నప్పుడు దగ్గరనుండిన వాడని దృఢమగును. అదియుఁగాక II శేతు 3¹ నందు ఈ రెండవ పత్రిక మీకిప్పుడు వ్రాయుచున్నాను అను మాటవలన ఆయన యిదివఱకొక పత్రిక వ్రాసినవాడను దానికిసాక్ష్య మేర్పడుచున్నది.

పైచెప్పిన విషయము లన్నియు శేతురు యొక్క చరిత్రకు సంబంధించినవి గనుక ఈ పత్రిక వ్రాసినవాఁ డాతఁడేనని నిస్సందేహముగా చెప్పఁ గలుగుదుము.

4. ఎవనిమిత్రమై వ్రాయబడెను? ఈ పత్రిక పొంతు గలతిమ కప్పకొనియి ఆసియ బిశూనియ అను దేశములయందు చెదరినవారలో చేరిన యాత్రికులకు రచితమైనట్లు 1¹ నందు నూచించబడెను. సాధారణముగా చెదరిపోయిన వారిను మాట పలెసేను దేశమునకు వెలుగు నివసించుచుండిన యూదులకు చెల్లుటలన శేతు 1¹ నందు వివరించబడిన ప్రాంతములలోని యూదులైన క్రైస్తవుల నిమిత్తము ఈ పత్రిక వ్రాసెనని వేద పండితులలో కొందఱి యభిప్రాయము. ఆ యభిప్రాయమునకు సమ్మతించని పండితోత్తములు చక్ర చరిత్రయిన నీరోవలన కలిగిన హింసలచే రోమాపురి విడిచి చెదరిపోయిన భక్తుల నిమిత్తము వ్రాసెనని నిశ్చయించుకొందురు.

5. కాలస్థాన నిరూపణము. ఈ పత్రిక 5¹³ నందు బబులోనులో మీవలె నేర్పజచబడిన ఆమెయు, నా కుమారుడైన మార్కును మీకు వందనములు చెప్పుచున్నారు అను మాటనుబట్టి శేతురు బబులోనునుంచి యీ పత్రికను రచించి పంపెనని అనేకుల యభిప్రాయము. అయినను బబులోనను మాట విషయమై పెక్కొండు పండితులు సంశయించి అది రోమాపురిని నూచించు గుప్తపదమని తలంచుదురు. పూర్వకాలమున బబులోనురాజులు యూదులను బాధపరచినట్లు శేతురు కాలమున నీరోచక్రవర్తి క్రైస్తవులను హింసించుచుండెను. గనుక ఆ సంగతిని మన క్కున తలంచి నేరుగా చెప్పట యుక్తముకాదని యిక్కడ రోమాపురికి ప్రతిగా బబులోనను శేతురు నుపయోగించెనని వారి యభిప్రాయము.

ఈ పత్రిక ఎక్కడ వ్రాయబడెనో ఖచ్చితముగా తీర్మానింప చాలినంత ఆస్పదములేకుండినను ఈ పత్రిక రోమాపురియందు లిఖితమాయెనని పెక్కొండు పండితుల యభిప్రాయము. శేతురు క్రీ॥ శ॥ 67 సం॥ మున హతనాక్షి యాయెను గనుక ఈ పత్రిక అంతకు పూర్వమే లిఖితమై యుండెను. అదియుఁగాక పాలు రోమీయుల ఉత్తరములో నూచించిన అంశము లీ పత్రికయందు అగుపడుటవలన రోమీయుల పత్రికను చూచి శేతురు తన పత్రికను వ్రాసెనని స్పష్టమగును:—

I శేతురు 8:8-9. రోమా 12:10, 13-16.

„ 1:14	„ 12:2
„ 2:6-10	„ 9:32-33
„ 2:13	„ 12:1-4
„ 4:9	„ 12:13

(చూడుడు.)

పాలు రోమీయులకు పంపిన పత్రిక క్రీ॥ శ॥ 58 సం॥ అంత్యమున లిఖితమాయెనని తీర్మానించు తగును కాబట్టి యీ పత్రిక 58-67 సం॥ మధ్యమందనగా క్రీ॥ శ॥ 65 సం॥ మున రచించబడెనని నిశ్చయమగును. M.

6. ముఖ్య భాగములు:—

I. పీఠిక 1¹⁻¹²: 1. పై వ్రాఁతి, వందనములు (1^{1,2}).

2. కృతజ్ఞత (1³⁻¹²) a. నిరీక్షణకొఱకు (1³⁻⁵); b. సం తోషముకొఱకు (1⁶⁻⁹); c. రక్షణయొక్క గొప్పతనముకొఱకు (1¹⁰⁻¹²); ఈ రక్షణ ప్రవక్షలచేతి ముందుగా తెలుపబడెనేగాని వారి కనుగ్రహింపబడలేదు. చూతలాశ్చర్యముతో అది యెట్టిదో యని తొంగి చూడఁ గోరుచున్నారు.

II. నీతులు 1¹³⁻⁵¹³: 1. దేవుడు పరిశుద్ధుఁడు గనుక వారును పరిశుద్ధులై యుండవలెను (1¹³ 2¹⁰). a. దేవుని తీర్పునుబట్టియు (1¹³⁻¹⁷). b. క్రీస్తు విమోచనమును బట్టియు (1¹⁸⁻²²). c. దేవుని వాక్యములను నమ్ముటను బట్టియు (1²³⁻²¹⁰) వారు పరిశుద్ధులై యుండవలెను.

మగును. ఈ ప్రత్యక్షీకరణ మను గ్రంథము రెండవ శతాబ్దముందు ఆరెస్నోద్రియ పట్టణమున రచించబడినది పెక్కుట భావము. కాబట్టి పేరును వ్రాసినట్లు చెప్పబడు రెండవ పత్రికయు నదే స్థలముందు అదే సమయముందు లిఖితమాయెనని తలచెదము. ఈ పత్రికలోని విషయములు ఆరెస్నోద్రియ పట్టణములో వేలసిన ఫైలోయు (Philo), క్లెమెంటును (Clement) రచించిన గ్రంథములలోని విషయములకు మిగుల సంబంధమునుచున్నందున పై చెప్పిన అభిప్రాయమున కధిక యాధారము కలుగుచున్నది. M.

5. ముఖ్యభాగములు:

I. పీఠిక: పై వ్రాత. వందనవాక్యము 1¹⁻⁴.

II. దేవుని వాగ్దానములనుబట్టి సభవారు మంచి క్రైస్తవ నడత నవలంబించవలెనను హెచ్చరికలు 1⁵⁻¹¹.

III. ఆ వాగ్దానములు సువార్త నిశ్చయతను రూఢిపఱచుచున్నది 1¹²⁻²¹.

1. చూచిన దానివలన (1¹²⁻¹⁸).

2. రేఖనములు అత్తావేశముతో వ్రాయబడుటవలన (1¹⁹⁻²¹).

IV. తప్పు బోధలను ఖండించుట 2¹⁻²². ఈ యధ్యాయము యూదా పత్రిక వంటిది.

V. క్రీస్తురాకడవిషయము అవిశ్వాసులు కాకుండునట్లు జాగ్రతచెప్పి వారు దానికొఱకు సిద్ధపడవలెనని హెచ్చరిక చేయుట 3¹⁻¹⁷.

VI. ఆకిర్వాదము, స్తుతివాక్యము 3¹⁸.

పేరు, పేరులు, నామము, నామములు (Name, Names). మనలోనున్న పేరులకు భావములున్నను వాటి భావమునుబట్టి కాక, ఆయా పేరులకునుండు సంబంధమునుబట్టి గాని, వాటి రమ్యతనుబట్టి గాని ఆయా పేరులను పెట్టుదురు. అయినను కొందఱు తమ బిడ్డలకు ఆయా పేరుల యర్థమునుబట్టి పేరు పెట్టుటనుకూడ చూచుచున్నాము. బైబిలుకాలమున చూడఁగా నివ్వినదమున సార్థకనామములను పెట్టుట సర్వ సాధారణమై యుండెను. ఆయా మనుష్యుల నామములను గూర్చియు, ఆయా స్థలముల పేరు

లను గూర్చియు, మనుష్యులు చేవుని కారోపించిన నామములను గూర్చియు నిందులో క్లుప్తముగ ప్రశంసింపడమగును.

I. మనుష్యులపేరులు. మనలో నున్నట్లు కొన్నిచోట్ల బైబిలులోకూడ పేరు క్లిష్టి సమానమైనది యున్నది (I సమా 18³⁰ II సమా 8¹³ సామె 22⁸) గాని యిది మిగుల అరుదుగా నున్నది. పాత నిబంధనను చూడఁగా బిడ్డ పుట్టినతోడనే తల్లి దానికి పేరు పెట్టినట్లు తెలియును (ఆది 4¹ 14^{37,38} 29³²⁻³⁵ మొ॥). కొన్ని సమయములలో తండ్రి తన బిడ్డకు పేరు పెట్టి యున్నట్లు చూడఁగలము (ఆది 4²⁶ 16¹⁵ 21³ 35¹⁸ II సమా 12^{24,25}). 2. కానొకప్పుడు బంధువులు బిడ్డకు పేరు పెట్టినట్లున్నది (రూతు 4¹⁷). క్రొత్త నిబంధన కాలమునందు బిడ్డకు సున్నతిచేసినపుడు వానికి పేరు పెట్టినట్లున్నది (లూ 1³⁹ 2²¹) గాని అది పూర్వకాలములోని వాడుకకానట్లు తెలియుచున్నది. చిన్నతనములో పెట్టిన పేరునుమార్తముగాక, కొందఱు ఆయా కార్యములకు జ్ఞాపకార్థముగా క్రొత్త పేరులను పొందియున్నారు. దృష్టాంతముగా, అబ్రాము అబ్రాహామనియు, యాకోబు ఇశ్రాయేలనియు, దానియేలు బెల్షజ్జరనియు మాటు పేరులను బొందిరి. అరబ్ వారిలో పూర్వమున్నట్లు బైబిలులోకూడ ఒక్కొక్కరికి ఒక్క పేరుమార్తమున్నదిగాని ఒకటే పేరుగలవారి నుండి ఆయా వారిలను విభేదించుటకు ఆయా వారలెవరెవరికుమారులో నూచించి యున్నారు. ఒకానొకప్పుడు కొని పేరుతో నతఁడు పుట్టిన స్థలమునుకూడ చేర్చియున్నారు (II సమా 28²⁴⁻²⁹). మగ్గరేశేమరియ పేరిట్టిజే. కొన్ని పేరులను విభేదించుటకు వారి వృత్తినికూడ పేరులతో చేర్చియున్నట్లు చూడఁగలము. ప్రవక్తయగు నాతాను, సుంకరియైన మత్తయి, అరెయెపాగీతుఁడైన దియొనూసియు మొదలగు పేరు లిట్టివి. క్రొత్త నిబంధనలో హెబ్రీ ప్రాకృతమనఁదగిన వాడుక భాషనుకాక, గ్రీకు భాషనుకూడ వాడిరి కావున కొందఱికి హెబ్రీ పేరొకటియు గ్రీకు పేరొకటియు రెండు పేరులున్నట్లు చూడఁగలము. దృ॥ కేఫా పేరురు, తోమా దిదుము, మెస్సీయ క్రీస్తు.

ఆయా పేరుల విధములను చూడఁగా, వాటిలో కొన్ని సురూపముగల మృగముల పేరులైయున్నవి. దృ॥ తెరహు (అడవిమేక), లేయా (అడవియావు), యోవా (పావురము), తబీతా (లేడి) మొదలైనవి. ఇదియుఁగాక సౌందర్యములగు చెట్లను పుష్పములను నూచించు కొన్ని పేరులునుగలవు. దృ॥ తామారు (ఈత చెట్టు), నూసన్న (లిలీయాపుష్పము), ఏలా (ఓకుచెట్టు) మొదలగునవి. సౌందర్యము అను నర్థమునిచ్చు కొన్ని పేరులును గలవు. దృ॥ పిస్తా (సౌందర్యములేక సుందరపు). నాయొమి (సంతోషపు) మొ॥ వీటికి వ్యతిరేకముగా భయంకరత్వమును నూచించు పేరులుకూడ కొన్ని యున్నవి. దృ॥ గెషెము (గాలివాన), బారాకు (మెరుపు).

తలిదండ్రులు పొందిన మేలునకు జ్ఞాపకార్థము గాను లేక బిడ్డలవిషయము తల్లిదండ్రులకు గల నిరీక్షణకు నూచనగాకూడ పెట్టినపేరులు కొన్ని యున్నవి. దృ॥ పియ్యాను (వినబడెను), సమాయేలు (దేవుఁడు మనవి ననుగ్రహించెను), యోసేపు (దేవుఁడు చేర్చెను), నెతన్యా (యెహోవా యిచ్చెను) అను పేరులు తలిదండ్రులు తాము పొందిన మేలునకు జ్ఞాపకార్థముగా పెట్టిరి. నోవహు (నెప్పది), హోషేయ (యెహోవా రక్షించును), యెహెక్కిలు (యెహోవా బలపఱచును), జెకర్యా (యెహోవా జ్ఞాపకమందుంచుకొనును) అను నిట్టి పేరులు బిడ్డలకుగాని బిడ్డలమూలముగా నితరులకుగాని కలుగు మేలుల విషయమైన నిరీక్షణను చూపును.

కొన్ని పేరులు పిల్లలకు (ఒకానొకప్పుడు పెద్ద వారికికూడ) నుండు ఏదోయొక విశేష లక్షణము వలన కలిగెను; దృ॥ ఏకాపు (=ఎఱ్ఱనివాడు), యాకోబు (=మోసము చేయువాడు), లాబాను (=తెల్లనివాడు) మొదలగునవి. ఇట్లే పేతురు నకుకూడ పేరు వచ్చెననుకొనఁదగును.

దేశమునందలి ఆయా యిబ్బందులవలన కొన్ని పేరులను పెట్టిరి. దృ॥ ఈకాబోదు (=మహిమ లొలగెను), హోషేయ బిడ్డలపేరులు (హోషే 1), యెషయా పిల్లల పేరులు (యెష 73 81-4).

దేవుని ఘనము నిమిత్తము పెట్టిన పేరులు కూడకలవు. దృ॥ ఏల్ (=దేవుఁడు), యా (=యెహోవా), బయలు (=ప్రభువు), మెరెకు (=రాజు), అదోనై (=ప్రభువు), అల్ (=తండ్రి) అను నిట్టి ప్రత్యయము లేయే పేరులలో చేరి యున్నవో అట్టి పేరులన్నియు ఈ రకమునకు సంబంధించినవైయున్నవి. ఇట్టివనేకములు గలవు. ఈ విధముగా దైవసంబంధములైన పేరులను పెట్టుట అన్నిటిలో సర్వ పాధారణము.

పాత నిబంధన ముగింపుకాలమును, కొత్త నిబంధనకాలమును చూడఁగా తాతపేరునుబట్టి, తండ్రి పేరునుబట్టి యొకబిడ్డకు పేరు పెట్టుట వాడుక యుండెను (లూ 1^{39, 41}). ఇందువలన ఒక వెంశమునందు ఒకటే తరహా పేరులు మాటి మాటికి కనబడును.

II. ఆయాస్థలముల పేరులు:—అనేక స్థలముల పేరులకు అర్థము తెలియదు. అవి పురాతన మైనవియు, ఇక్రాయేలీయులు కనానుకు రాక పూర్వము వాటికి ఆయా జనములవారు పెట్టినవి యునె యున్నవి. వారి భాష తెలియకయుండుటచే వారు పెట్టిన పేరుల యర్థముకూడ తెలియటలేదు. అయితే ఆస్థలములో అనేకమైన వాటి పేరులు హెబ్రీ పేరులైయుండుటచే వాటి యర్థముకూడ తెలియుచున్నది. ఇట్లా యాస్థలములకి క్రిందివిధముగా పేరులను పెట్టిరి.

చెట్ల పేరులు: ఏలా (=ఓకుచెట్టు), తామారు (=ఈతచెట్టు), తప్పాయహు (=రేగుచెట్టు), అనునవిట్టివి. కొన్ని స్థలముల పేరులు జుతువుల పేరులైయున్నవి. దృ॥ అయ్యాలోను (=మగ జంకి), ఈర్నాహోను (=నాగులపట్టణము).

కొన్ని స్థలములకు వాటి సౌందర్యమునుబట్టి లేక భూసారమునుబట్టి పేరులు వచ్చెను. దృ॥ కిర్రెలు (=వనము), సాపెరు (=సౌందర్యము), లెబానోను (=తెల్లనిది).

కొన్ని నీటియూటుల సమీపమున నుండుటచే వాటికి సంబంధమైన పేరులు కలిగెను. దృ॥ ఏన్ (=ఊట), బెయేర్ (=బావి), మే (=జలము), అను ప్రత్యయము లేయే పేరులతోఁగలసియున్నవో అవి యిందులో చేరియున్నవి.

ఉ॥ ఏనైదీ, బెయ్యెబా, మేదెబా (సంఖ్యా 21³⁰) మొదలయినవి.

కొన్ని స్థలముల పేరులు కొండలకును కొటలకును సంబంధించియున్నది. దృ॥ గబా, గిబా, రామా మిస్సా అను ప్రత్యయముగల పేరు లిట్టివే. గుడారములనుకాక, స్థిరమైన నివాసములను సూచించు పేరులుగలవు. దృ॥ బేత్ (=ఇల్లు), హజోరు (=ఊరు), అను ప్రత్యయములుగల పేరు లిట్టివైయున్నవి. పట్టణమును సూచించు ప్రత్యయములుగల యూర్లు కొన్ని యున్నవి. దృ॥ కీర్, కిర్యోతు, ఈర్ అను ప్రత్యయము లిట్టివి.

ఆయా స్థలములకు కొన్ని దేవతలపేరులుకూడ కలవు. దృ॥ షెమెషు (=నూర్యదేవత) అనఁ, బయల్, నెబో యనుపేరు లిట్టివి. ఇట్లే ఏల్ అను ప్రత్యయముకూడ తేతేలు ఇశ్రాయేలు మొదలగు స్థలముల పేరులలో కనబడును.

III. దేవునికి ఆరోపించబడిన పేరులు:— దీని వివరము దేవుడు అను పదము క్రిందనున్నది. ఇచ్చట దేవుని నామమునకు (మానవులు) చూపిన విశేష ఘనతనుగూర్చి మాత్రము ప్రశంసించబడును. దేవునికి ఎట్టి ఘనమును చూపవలెనో దానినే ఆయన నామమునకుకూడ చూపవలెను. దేవుని నామమును, దేవుడును ఒక్కచేయై యున్నట్లు అనేక వాక్యములలో కనబడును (నిర్గ 23¹ 34⁷ మొ॥). దేవుడు తన నామమునకు జ్ఞాపకార్థముగా పేరుపెట్టిన ప్రతిష్ఠలమును పరిశుద్ధమైన దయ్యెను (20³⁴ ద్వితీ 12³ I రాజు 8²⁹ మొ॥). ఈ నామములన్నిటిలో మనము యెహోవా యని యుచ్చరించు నామమును పరిశుద్ధముగా నెంచి యూదులు తమ బైబిలు చదువునప్పుడు ఆ నామము సుచ్చరింపక దానికి బదులుగా ప్రభువు అను నర్థమునిచ్చు అదోనై అను నామమును చదివిరి. సర్వోన్నతుడు (ఆది 14¹⁸⁻¹⁹), సర్వశక్తుడు (17¹ నిర్గ 6³), ఆయన యొన్నత్యమును సూచించు ఏకైక ఏలొహీము (దీనిని దేవుడు అని తర్జుమచేసిరి) ప్రభువు (ఆది 15² 18³ మొ॥) అను నీ నామములుకూడ మిగుల పరిశుద్ధమైనవి. పాత నిబంధన కాలము నకుఁ దివ్యుట యూదులు దేవుని నామములలో

దేనినైనను వాడక వానికి ప్రతిగా పరలోకము అను నర్థమునిచ్చు పదమును వాడుచుండిరి. ఇట్లు పరలోక రాజ్యము అనఁగా దేవుని రాజ్యము అని యర్థముగను క్రీస్తు, దేవునికి తండ్రియను పేరు పెట్టి మనము దేవునిగూర్చి మాటలాడుటకు వెఱవక ఆయననుగూర్చి ప్రేమతో భక్తితోను మాటలాడ వలెనని మనకు బోధించి, దేవునిగుఱించి మాటలాడుటలో యూదులకుగల మితిమీరిన భయమును పోగొట్టెను.

యూదులు దేవుని నామమును ఎంత ఘనముగా నెంచిరో క్రీస్తు శిష్యులు క్రీస్తు నామమును అంత ఘనముగా నెంచిరి. శిష్యులు, తండ్రి పరిశుద్ధాత్ములొకడ ఆయన నామమున బ్రాప్తి ప్తమొందిరి (మ 28^{18,19}). ఆయన నామమందలి విశ్వాసమువలన అద్భుతములను చేసిరి (కార్య 3⁶). క్రీస్తు నామమువలననేగాని మఱి దేనివలనను రక్షణలేదు (4¹²). ఆయన నామము నెదుట అందఱును మోకరింపవలెను (ఫిలి 2^{9,10}). దేవుని నామమునకు చూపిన ఘనతనే క్రీస్తునకు చూపుటను చూడఁగా ఆది క్రైస్తవులు క్రీస్తును దేవునిగా నెంచుటనుగూర్చి సంశయమేమియులేదు.

పేలు కీటకములు 23 చూ॥

పేలెతు (Peleth = వేగిరము). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 2³³). ఈ పేరుగల రూఠేనీయుఁడొకఁడు గలఁడు (సంఖ్యా 16¹ పల్ల చూ॥).

పై

పైతృము ఇల్లు II 2 చూ॥

పైగిడికంటె పక్షులు 6,14 చూ॥

పైతృము (Gall). పైతృపురితిని పొడుచుట (యోబు 20²³), పైతృమును నెలపొయుట (16¹³) గొప్ప హింసలకు గుఱుతుగా నున్నది. 20¹⁴ లో నున్న నాగుపాముల విషము అను పదము మూలభావలో నాగుపాములపైతృముని యర్థముగను. దీనినిబట్టియే పైతృము గొప్ప దుర్భాగతన సూచించును. కార్య 8³³ లోనున్న చేదైన పైతృము

అని యర్థమిచ్చు పదమును ఘోరదుష్టత్వముని తెనిగించిరి. (చేదు 3 చూ॥).

పైరాయి (Head Stone). అనేక కట్టడములలో మూలరాతిని మాత్రమేగాక దానిని పూర్తిచేయు పైరాతినికూడ ఉత్సవముతో వేసిరి. అప్పుడప్పు డట్టిరాతిపై అది వేయఁబడిన కాలమునుకూడ దానిమీద చెక్కిరి. జెక 47 లో నున్న పైరాయి అట్టిదై దేవాలయము పూర్తియగుటను నూచించెను.

వైవస్త్రము వస్త్రములు 4 చూ॥

వైవిలాసము, వైవ్రాత (Superscription). సిలువ శిక్షకర్తయైన సేరమ్మలను సిలువ వేయునప్పుడు వారు చేసిన సేరమునొక పలకపై వ్రాసి దానిని వారిమెడకు తగిలించి, వారిని సిలువవేసిన పిదప నా పలకలను సిలువకుఁగొట్టుట వాడుకయైయుండెను. క్రీస్తుకును ఆ రీతిగానే చేసిరి. దానికి పెట్టఁబడిన పేరును వైవిలాసముని మార్కు లూకాలో తెనిగించిరి (మా 15²⁶ లూ 23³⁸). ఆ పదమునే నాణెముల మీద ముద్రించిన దానికిని వాటి పైవ్రాతలనే తెనిగించిరి (మ 22²⁰ మా 12¹⁶ లూ 20³⁴). శిశిక అని యర్థమిచ్చు మఱియొక పదమును యోహాను వాడినను దానినుకూడ వైవిలాసమునియే తెనిగించిరి (యోహా 19¹⁹). మత్తయి ఈ రెండు మాటలలో దేనినిగాక సేరముని సరిగా తెనిగింపఁబడిన మఱియొక పదమును వాడెను (మ 27³⁷). యేసు సిలువకు కొట్టఁబడిన వైవిలాసము మూడు భాషలలో వ్రాయఁబడినట్లు యోహానువలనఁ దెలియును. ప్రతి కువార్తలో పైవ్రాతయందున్న యూదుల రాజు అను మాటలు సమముగా నున్నవి గాని తక్కిన మాటలలో కొద్దిభేదము కనఁబడుచున్నది. ఆ భేదము మూడు భాషలలో వ్రాయఁబడుటవలన కలిగియుండవచ్చును.

పా

పాంగని భక్ష్యముల పండుగు పండుగలు II 1 (1) చూ॥

పాంటు (Pontus=సముద్రము). చిన్నాసియలోని ఉత్తరభాగమందు వితునియకు తూర్పుగానుండు పరగణా. నల్లసముద్రము దగ్గర

నుండుటచేత నీ పేరు కలిగెను. అచ్చట క్రీ॥ ము॥ 400 సం॥ నుండి స్వతంత్ర ప్రభుత్వముకట్టి యుండెనుగాని క్రీ॥ ము॥ 68 లో రోమీయులు దానిని స్వాధీనపఱచుకొనిరి. పెంతెకొస్తు పండుగు నాచరించుటకు ఆ దేశస్థులు వచ్చిరిని కార్య 2° వలనఁ దెలియును. యూదులచ్చట ఉండిరనుటకు ఇతర నూచనములు గలవు (18° I పేరు 11).

పాకెరెతు పంశెమ్మలు (Pochereth-Hazzebaim = రేళ్లను పట్టువారు!). రాజైన సాలామాను సేవకులలో బాబెలు చెఱుకుఁ దరు వాత జీవించిన యొకానొక తెగ (ఎజ్ర 2⁵⁷ = నెహె 7⁵⁹).

పాక్కు, పాక్కుదమ్మరులు రోగములు వికిర్యులు II 5 (3) చూ॥

పాట్టికుండేలు మృగములు 43 చూ॥

పాట్టు (Chaff, husks). పాత నిబంధన యందు, పాట్టు అను పదముచే తెనిగించిన సాధారణముగు హెబ్రీ పదము దుర్మార్గుల నాశనమును నూచించు నిమిత్తము అలంకార రీతిగా ప్రయోగించిరి (యోబు 21¹⁸ కీర్త 1⁴ 35⁵ యెష 17¹³ 29⁵ జెఫ 2¹³). క్రొత్త నిబంధనలోను బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను అచేతగా దుర్మార్గుల యంతమును దృష్టాంత బఱచెను (మ 3¹² లూ 3¹⁷). ఇశ్రాయేలీయుల బలహీనతను దీనికి పోల్చిరి. (హోష 13³). రక్షింపఁబడెడి ఇశ్రాయేలీయులు కొండలను సహా పాట్టుగా చేయుదురని వారికి కలుగవైయున్న శక్తినిగూర్చి చెప్పఁబడెను (యెష 41¹⁵).

33¹¹ లో నున్న పాట్టు అను పదముచే తెనిగించిన మూల భాషాపదము 5¹⁴ లో నున్నట్లు ఎండుగడ్డిని నూచించును. తృణీకరింపఁబడుట దీనికి పోల్చఁబడెను.

తప్పిపోయిన కుమారుఁడు తినిన పాట్టు (లూ 15¹⁶) పాట్టుగాక ఒకవిధమైన చెట్టు కాయలైయుండెను. పండులు వాటిని తినెను. బీదలును వాటిని పోగుచేసి దాచిపెట్టుకొని తినిరి.

పాట్టేలు గొర్రె చూ॥

పాతియోలి (Puteoli = ఊటలు). ప్రస్తుతము ఇటలీదేశములోని నేపిల్సు (Naples)

అను పట్టణమున కుత్తరముగానున్న పొజ్జాయోలి (Pozzuoli) అను రేవుపట్టణముయొక్క పురాతనపు పేరు. ఐగుప్తు పరిస్థితులనుండి వచ్చేడి ప్రయాణికులు సాధారణముగా దిగడి రేవుపట్టణముని యోసీఫను వ్రాయుచున్నాడు (పురా 17. 12. 1; 18. 7. 2). రోమాకు ఖైదీగా వెళ్ళుచుండిన పాలు దీనిమీఁదుగా వెళ్లెను (కార్య 28¹³). ఆప్పటికే యచ్చట క్రైస్తవు లుండిరి. అది రేవుపట్టణముగుటచే భిక్షిగల వర్తకులు సువార్తను మొదట ప్రకటించిరి యూహింపవచ్చును. (పటము V, B 2).

పొత్తు సహవాసము చూ॥

పొద (Bush). నిర్గ 3¹⁰ లో నున్నట్లుగా దేవుడు మంచుచుండిన పొదలో మోషేకు ప్రత్యక్షమయ్యెను. ఆ పొద యే చెట్టు పొదయో తెలియదుగాని, అది యా ప్రదేశములో విస్తారముగ నుండు ఒకవిధమైన తుమ్మ పొద యని కొందఱనుకొందురు. ఈ దర్శనమునకు సంబంధముగా ద్వితీ 32¹⁶ లో దేవుడు పొదలోనుండినవాడు అనఁబడెను. ఆ చరిత్ర యుండు భాగమునకు లూ 20³⁷ లో నున్నట్లు పొద భాగము అని పేరు. పైఘను తన ప్రసంగములో ఈ చరిత్రనుకూడ ఎత్తెను (కార్య 7³⁰⁻³⁵).

పాదిగించుట పుత్తులు చేరిపనులు II 3 చూ॥

పబ్లి (Publius). పాలు రోమాకుఁ బోవుచుండినయొడ బ్రద్దలైన మెలికే దీవిలో అతనిని ఆతనితోటివారిని చేర్చుకొని ఆతిథ్యమిచ్చినవాడు. ఇతఁ డా దీవికి ముఖ్యుడు (కార్య 28⁷). ఆ బిరుదు ఆ దేశమందలి కొన్ని రాతి శాసనములమీఁదను కనఁబడుచున్నది. వాటివలన ఇతఁడు మెలికేకు అధికారి యని దెలిసికొనవచ్చును. పాలిరిని తండ్రిని స్వస్థపఱచెను (28⁹).

పాయి వంట సామగ్రి 3 చూ॥

పోలిమేర రాయి సరిహద్దురాయి చూ॥

పొల్లు, నున్న (Jot and Tittle). అసలు భాషనుబట్టి చూడఁగా ఈ మాటలు అక్షరములన్నిటిలో చిన్నయక్షరమును, ఆ యక్షరములో

నుండు చిన్నగుఱుతులను నూచించును. తెనుగున పొల్లు, నున్నయనునవి అట్టివై యుండుటచే ఆ యసలుమాటలను అక్షరరీతిగా తెనిగింపక అక్షరములన్నిటిలో చిన్నవిగ నుండు వీటిచేత తెనిగించిరి. ధర్మశాస్త్రము నెఱవేఱువఱుకు అందులోని ఎంత చిన్నవిషయమైనను తప్పి పోదని బోధించుటకు క్రీస్తు వీటిని దృష్టాంతముగా వాడెను (మ 5¹⁸).

ప్రో

పోగులు కర్ణభూషణము, ఆధరణములు 18, 19 చూ॥

పోతీఫరు (Potiphar = నూర్య దేవత యొక్క దానము). ఫరోరాజుయొక్క ఉద్యోగిగఱుడును రాజ సంరక్షక సేనాధిపతియైనవానిపేరు (అది 37³⁶ 39¹). ఇచట ఉద్యోగిగఱుడు అను పదమునకు అసలుభాషలో నపుంసకుఁడు అను శబ్దార్థమునిచ్చు మాటకలదు (87³⁶ 39¹). అయితే పోతీఫరుకు భార్యయున్నందుచేత (39^{7,8}) ఆ పదమునకు ఇచట నపుంసకుఁడని కాక ఉద్యోగిగఱుడు అను నర్థముని యూహింపఁదగును. అయితే ఈ యూహ రూఢియనలేదు. సాధారణముగా తల్కాలమందలి రాజసేవకులు నపుంసకులై యుండుటచే ఆ రాజులయొద్దనుండు ఉద్యోగిగఱులు నపుంసకులు కాకపోయినను వారికిట్టి బిరుదు వచ్చెనని కొందఱ పోతీఫరు నపుంసకుఁడు కాఁడనుకొందురు. అయినను నపుంసకులుకూడ ఒకానొకప్పుడు వివాహముచేసికొనుట తుస్థించుచున్నది కావున ఈ యూహయును రూఢికాదు. ఇష్టాయోలియులు యోసేపును ఇతని కమ్మిరి (87³⁶). మఱియు నితని భార్యకుట్రవలన ఇతఁడు యోసేపును చెఱలో వేయించెను (89¹⁻²⁰). ఇతని యుద్యోగమునుగూర్చి సందేహము కలదు. ఎందుకఁగా దానిని వివరించుటలో నిచ్చట ఐగుప్తీయుల యుద్యోగపు పేరును వాడక, హెబ్రీభాషలో ఆ పనిని మాత్రము వ్రాసిరి. దానినిబట్టియే ఇతని యుద్యోగము నూహింపఁదగును.

పోతీఫెర (Potiphera = నూర్య దేవత యొక్క దానము). యోసేపు మామపేరు.

ఇతడు పీను అను పట్టణములో నుండిన యాజకుడు (ఆది 41^{65, 50} 48⁸⁰ విగ్రహ 4 చూ॥).

పోరాడుట, పెనుగులాడుట (Wrestling, Fight). పోరాడుట యను ఈ పదముచే తెనిగింపబడిన హెబ్రీపదము అచ్చటచ్చట యుద్ధమును నూచించుచు (క్రీస్త 35¹) సాధారణముగా యుద్ధముచేయుట యని తెనిగించబడిన (శ్వాయా 51^{9, 28} 9⁴⁵ మొ॥). ఈ శీర్షికయం దా పదముయొక్క అలంకారార్థములు మాత్రము వివరింపబడును.

(1) యాకోబు మతతో పెనుగులాడుట అట్టి పదమై ఆది 32^{94, 35} లో మాత్రమున్నది. ఆది కుస్తీచేయుటను నూచించినను, కుస్తీనిగాక దేవునిని వదలిపెట్టక ఆయనను వేడుకొనుట యని అంతరార్థముగను. (2) కుమారులను బడయుటకై రాహేలు పడిన ప్రయాసను నూచించుటకు వాడిన పదము పోరాటమని తెనిగించిరి (30⁹). ఆ సంగతికి జ్ఞాపకార్థముగా ఆమె బిల్లా యను తన దాసీ కుమారునికి పోరాటమని యర్థమిచ్చు నస్త్రాలియను పేరు బెట్టెను. ఈ పదముకూడ కుస్తీని నూచించు ననుకొందురు. (3) క్రొత్త నిబంధన కాలమునందుండిన గ్రీకు వారు ఎక్కువగా కుస్తీ నభ్యసించిరి. వారట్టి కుస్తీలకు పెట్టినపేరు ఎఫె 8¹⁸ లో పాలు వాడి, భక్తుడు సాతాను నెదిరింపవలసి దానికి నూచనగా దాని నెత్తెను. ఆ పదము గ్రీకు వారిలో బహు సాధారణమైనదై యుండినను క్రొత్త నిబంధనయం దిచ్చటగాక మతొక్కడను కనుపించదు. (4) పోరాడుటయని తెనిగింపబడిన మఱియొక గ్రీకుపదము గొప్ప ప్రయాసను నూచించును. ఫిలి 1³⁰ లో దానిని ప్రయాస పడుట యనియు కొలా 1³⁹ లో పోరాడుచు ప్రయాసపడుట యనియు I తిమో 4¹⁰ లో పాటుపడుట యనియు తెనిగించిరి. బోధించుటయందును (I థెస్స 2⁹) ప్రార్థించుటయందును (కొలా 2¹ 4¹⁹) ప్రయాసపడుటయే అట్టి పోరాటమై యున్నట్లు పోలిపదమును వాడెను. ఇట్లు క్రైస్తవ జీవము యావత్తును కష్టములతోను ఎదిరింపులతోను కూడినదై విశ్వాస సంబంధమైన పోరాటముగానెంచి అత

డీ మాట నుపయోగించెను (I తిమో 6¹² II తిమో 4⁷). పదుగత్తు పంజెమునుగూర్చి యొకమాట ఈ పదమే వాడబడిన (పంజెమును చూ॥).

పోరాతా (Poratha). హామను కుమారులలో నాల్గవవాడు. పీడును తన సహోదరు లందఱితోపాటు చంపబడిన (ఎఫ్తే 9⁸).

పోర్కియు ఫేన్సు చూ॥

పా

పాత్రుడు బంధువులు II 9 చూ॥

పౌరత్వము, పౌరస్థితి (Citizenship). ఇవి దేశ సంబంధముగు హక్కులను నూచించెడి పదములు. అధికాలములలో పట్టణములే గొప్ప రాజ్యములుగ నుండినందున, వాటికి సంబంధించిన హక్కులీ మాటలచే తెనిగించిన మూలభాష పదమువలన నూచింపబడినను. పాత్ర నిబంధన కాలమునందు ఇశ్రాయేలీయులు మత సంబంధముగు హక్కులను ముఖ్యములైనవిగా నెంచినందున దేశమునకు సంబంధించిన పదములు వారి భాషయందు లేకపోయెను. క్రొత్త నిబంధనలో గానవచ్చు అట్టి మాటలు గ్రీకు రోమను పదములై యున్నవని తెలిసికొనవలెను. రోమా రాజ్యమునందు స్వతంత్రులకన్న దాసు లే యెక్కువమంది యుండినను స్వతంత్రులకు కొన్ని విశేష హక్కులుండెను. నీచమైన శిక్షలను వారికి విధింపరాదు. తమ సంగతి చక్కవ్రచే విచారింపబడునట్లు వారు అతనికి అప్పీలు చేసికొనఁ గలిగియుండిరి. పట్టణమునకు సంబంధించిన సభలలో వారు సభికులై యుండిరి. పాలు ఇట్టి హక్కుదారులై యుండెను (కార్య 16³⁷⁻³⁹ 21³⁹ 22³⁸). సహస్రాధిపతియగు లూసియ చాల సామ్యునిచ్చి ఆ హక్కును సంపాదించుకొనెను (22³⁸).

ఈ హక్కులు దేవుని రాజ్యమునందు చేరువారికి కలుగఁబోవు హక్కులను నూచించుటకు అలంకార రీతిగా వాడిరి (ఫిలి 3²⁰). దేవుని ప్రజలుగా నెంచబడుట పౌరత్వ మనబడిన (ఎఫె 2¹⁹). ఫిలి 1³⁷ లోని కువార్తకు తగినట్లు అను పదమునకు ఇట్టి పౌరస్థితికి తగినట్లుగా ప్రవర్తించవలెనను భావమిచ్చును. ఆ పదమునే

కార్య 28¹ నందు నడుచుకొనుట యని తెనిగించిరి. పరలోక పారస్థితి నొందినవారు ఈ లోకమర్యాదల ననుసరింపక, పరలోక మర్యాదల ననుసరించి ప్రవర్తింపవలెననుట దాని భావమే యున్నది.

పాలు (Paul = చిన్న వాడు). అన్యజనుల కపాస్తలుండుగ నుండుటకు దేవునిచే పిలువబడినవాడు. ఇతని జీవితము నీ క్రింద నున్నరీతిగఁ జూడవచ్చును.

1. పేరు. ఇతని మొదటిపేరు పాలు (కార్య 7³ 13⁹). బెన్యామీను గోత్రీకుడు (ఫిలి 3⁵) గాన ఆ గోత్రమునుండి ఇశ్రాయేలీయుల మొదటిరాజును పాలు క్షాపకార్థ మితనికా పేరును పెట్టియుండును. పాలునది అతని రోమును పేరుకావచ్చును. రోమునకు సంబంధించిన దేశములలో అతఁడు మిషనేరీ పని నారంభించి నప్పుడిది వాడుకలోనికి వచ్చి యుండును.

2. జన్మము, కుటుంబము. చిన్నాసియలోని తార్సస్ పట్టణమతని జన్మస్థానము (కార్య 9¹¹ 21³⁹ 22³). ఇది మిగుల ముఖ్యపట్టణమై యుండెను (తార్సస్ చూ॥). అతని బంధువులు యూదమతాభిమానులును పరిసయ్యులునై యుండి (28³). వారికి రోమా పట్టణపు పౌరత్వముగలదు (22²⁸). రాజ్య సంబంధముగ నేవజేసినందున అతని తండ్రితో తాతతో అట్టి హక్కు నిచ్చియుండురు. ఇతని కుటుంబము స్థితిమంతులైనదిగఁ దోచుచున్నది. ఇతఁడు క్రైస్తవుఁడైనందున కుటుంబమునకు దూరస్థుఁడై తన జీవనోపాధిని కష్టపడి సంపాదించుకొనవలసి వచ్చెను (1 థెస్స 2⁹ కార్య 18³ 20³⁴). గాని కొంతకాలమునకు వారు తమ మనస్సును మార్చుకొని (28¹⁶) అతనికి కావలసినది యిచ్చి యుండురు. అతఁడు మొదటిసారి రోములో వెలయించుండఁగా తన అద్దెయింట రెండు సంవత్సరములవఱకు కాపురమున్నట్లు సూచనలన్నందున (28³⁰) అతఁడు తన భాగమునకు హక్కు దారుఁడయ్యెనని చెప్పవచ్చును.

3. బాల్యము, యౌవనము. పాలు తార్సస్లో పుట్టినను ఎక్కువకాలము యెరూషలేమునందు

గడిపెను. పరిసయ్యులలో ముఖ్యుఁడగు గమలీయేలు పాదములయొద్ద సకల విద్యలయందు శిక్షితుఁడయ్యెను (22³ 28^{4,5}). విద్యను ముగించునప్పటికి మిగుల నిష్ఠగల పరిసయ్యుఁడాయెను (ఫిలి 3⁵). క్రీస్తు జీవించి యున్న కాలమునం దతఁడాయనను చూచియుండలేదు (1 కొరి 9¹ 15⁸). ఆయన బోధించిన కాలము నందు పాలు పల్లెటూరులో నుండలేదని స్పష్టముగ చున్నది.

దైవమును చంపినప్పుడతనిని రాళ్లతోఁగొట్టిన వారి వస్త్రములకు ఇతఁడు కావలియుండెనను నదే ఇరినిగూర్చి బైబిలునందుండిన మొదటి సూచనయైయున్నది (7⁵⁸). అప్పటినుండి అతఁడత్యంతాగ్రహముతో నిండినవాఁడై యెరూషలేములోని క్రైస్తవులను హింసించెను (8³ 9¹). యెరూషలేమునందలి క్రైస్తవులను చెదరఁగొట్టిన తరువాత దమస్కునందు ఈ మార్గమందున్న పురుషులైనను స్త్రీలైనను కనుగొనిన యెడల వారిని బంధించి యెరూషలేమునకుఁ దీసికొని వచ్చుటకు దమస్కులోని సమాజముల వారికి పత్రికలిచ్చి యడుగుకొనెను (9¹⁻³).

4. క్రైస్తవుఁడగుట, ప్రారంభ క్రైస్తవ నేమ. పాలు తన సహచరులతోఁగూడ దమస్కును సమీపించినప్పుడు అతఁడొక గొప్ప వెలుగును చూచి భూమిపైఁ బడెను. సాలా, సాలా, నన్నెందుకు హింసించుచున్నావను నొక శబ్ద మతనికి వినివచ్చెను. తరువాతి మూడుదినముల వఱకు అతనికి దృష్టిలేకపోయెను. అననీయ యను భక్తుఁడు వచ్చి అతనికి బోధించి బాప్తిస్మ మిచ్చెను. సమాజమందిరములలో నతఁడు క్రీస్తునుగూర్చి యొప్పుకొని బోధించెను (9³⁻⁹ 22³⁻¹⁸ 28¹³⁻¹⁸). తరువాత అతఁడు తాను చేయవలయున్న గొప్ప పనికొఱకు ప్రార్థించి సిద్ధపడుటకై అరేబియా దేశమందలి అరణ్యమునకు, బహుశః సీనాయి అరణ్యములోకి వెళ్లెను (గల 1^{16,17}).

అతఁడా ప్రదేశమునుండి దమస్కుకుఁ దిరిగి వచ్చి అక్కడ బోధింప నారంభించెను. అక్కడ నున్న యూదులు కొన్నిదినములలో అతనిని చంపవలెనని కుట్రజేసినందున పట్టణప్రాకారపు గోడమీదనుండి నొక కిటికీగుండా గంపలో

దింపఁబడి తప్పించుకొని యెరూషలేమునకు వెళ్లెను (93:25 II కొరి 11:32-33). అతఁడు క్రైస్తవుడైన మూడు సంవత్సరముల కిది జరిగెను (గల 118).

యెరూషలేమున కతఁడు వచ్చినప్పుడు ఆరంభమున క్రైస్తవులతనిని జూచి భయపడిరి గాని బర్నబా అతని చేర్చుకొని యితరులతో అతనికి పరిచయము కలిగించెను (కార్య 9:26-29). పది పేను దినములకుఁ తరువాత (గల 118, 19) యెరూషలేమునుండి తప్పించుకొని వెళ్లుమని ఒక దర్శనముద్వారా బోధింపఁబడి (కార్య 22:17, 18) అతఁడు తాదృశము వెల్లిపోయెను (9:30). అక్కడ నుండఁగా అతఁడు నీరియ కిలికియ ప్రదేశములలో పది సంవత్సరములవఱకు బోధించుచుండెను (గల 1:24). ఇదియైన తరువాత బర్నబా తాదృశమువచ్చి అతని కనుగొని అంతియొకయకుఁ దెచ్చెను. వారిద్దరునుకలిసి ఒక సంవత్సరమువఱకు అక్కడ బోధించిరి. యెరూషలేమునందున్నవారు కరవుచే పీడితులై రను వారని పాలు బర్నబాతో కలిసి చందాద్రవ్యమును దీసికొని వెళ్లెను. ఇది అతఁడు క్రైస్తవుడైన పిదప అక్కడకు వెళ్లిన రెండవ సారియై యున్నది (కార్య 11:29-30 గల 21). అక్కడ పని ముగిసినపిదప వారు మార్కును వెంటఁబెట్టుకొని అంతియొకయకు తిరిగివచ్చిరి (కార్య 12:25).

5. పాలు పని, ప్రయాణములు.

(1) మొదటి మిషనరీ ప్రయాణము (కార్య 13:4-14:26). అంతియొకయలోని సంఘము బర్నబాను పాలును సువార్త నేవనిమిత్తము పంపెను. వారు మార్కును వెంటఁబెట్టుకొని బర్నబాయొక్క జ్వభూమియగు కుప్రకు వెళ్లిరి. ఆ దీవియొక్క పడమటి దిక్కునుండి తూర్పు దిక్కుకు ప్రయాణము చేయుచు బోధించిరి. పాపులో నెర్గి పాలు అను నొక రోమా అధిపతి విశ్వసించెను. ఇప్పటినుండియే పాలు అను పేరుకు బదులు పాలు అను పేరు వాడుకలోకి వచ్చెను. ఆ యిద్దరపాస్తరుల పేరులలో పాలు పేరు ఇప్పటినుండి మొదట వచ్చుటయు మనము గుర్తించువచ్చును. కుప్రనుండి వారు చిన్నా నీయకు వెళ్లిరి. పెర్గేయొద్ద మార్కు వారిని

విడిచి యెరూషలేమునకు వెళ్లెను. వారిద్దరును అక్కడనుండి పిసిదియలోని అంతియొకయ ఈకొనియ లుక్ర దెర్బే యను పట్టణములకు వెళ్లి బోధించిరి. లుక్రలో పాలు రాళ్లతో కొట్టఁబడెను. ఇది తిమోతియొక్క పట్టణము (కార్య 16:1). తరువాత వారు తిరిగి ఆస్థలములగుండా ప్రయాణము చేయుచు ఆయా సంఘములను స్థిరపఱచి అత్రాలియకు వచ్చిరి. అక్కడనుండి ఓడయొక్కి అంతియొకయకు వచ్చి మొదటి ప్రయాణమును ముగించిరి: ఇక్కడ నుండఁగా పాలు గలతీయులకు పత్రిక వ్రాసెనని కొందఱి యభిప్రాయముగాని అది యెరూషలేమునందు జరిగిన మొదటి క్రైస్తవ మహా సభకుఁ బిమ్మటనని కొందఱును, మూడవ ప్రయాణము నందు ఎఫేసునుండి వ్రాసెనని మఱి కొందఱును అనుకొనుచున్నారు (గలతియ పత్రిక చూ॥).

(2) యెరూషలేమునందు జరిగిన మొదటి క్రైస్తవ మహాసభ (క్రీ॥ శ॥ 49 లేక 50. కార్య 15:1-39). అన్యులు క్రైస్తవ సంఘములోనికి రావారంభించినప్పుడు వారు మోషే నియమించిన యాజ్ఞ ప్రకారము చేయుటనుగూర్చిన గొప్ప సమస్యవచ్చెను. యూదమతాభిమానులగు క్రైస్తవులు గొందఱు అంతియొకయకువచ్చి అన్యులలో నుండి క్రైస్తవులైనవారు సున్నతి చేయుచు కొనవలెనని చెప్పిరి. ఈ వాద పరిష్కారార్థమై పాలు బర్నబాలు మఱి కొందఱు క్రైస్తవులతోఁ గలిసి యెరూషలేమునకు వెళ్లిరి.

పాలు యెరూషలేమునకు వెళ్లుట కిది మూడవ సారి. సభ జరిగిన పిమ్మట వారు మఱల మార్కును వెంటఁబెట్టుకొని అంతియొకయకుఁ తిరిగివచ్చిరి.

(3) రెండవ మిషనరీ ప్రయాణము (క్రీ॥ శ॥ 50-53. కార్య 15:36-18:31).

అంతియొకయకు వచ్చిన పిమ్మట, మొదటి ప్రయాణములో తాము చూచిన స్థలములను దర్శింప పాలుద్దఱింపెను. మార్కును దీసికొని వెళ్లుట విషయము వాదము కలిగినందున పాలు నీలను ఏర్పఱచుకొని బర్నబానుండి వేరైపోయెను (15:36-39).

పాలు తార్చు మార్గమున సంఘములను దర్శించుచు కాలినడకను ప్రయాణము చేసెను. అతఁడు తార్చునందు తాను మునుపుండినప్పుడు స్థాపించిన సంఘములను దర్శించియుండును. తరువాత అతఁడు దెచ్చే లుస్త్రులకు వచ్చెను. ఇచ్చట తిమోతి అతని కలిసికొనెను. అక్కడి నుండి వారు పుగ్రియ గలతీయ ప్రాంతములకు వెళ్లిరి. బితునియకును వెళ్లనుద్దేశించిరి గాని ఇది దేవుని ఏర్పాటుకాదని తెలిసికొని తిన్నగా త్రోయకు వచ్చిరి. అక్కడ పాలుకు కలిగిన దర్శనమునుబట్టి విరోపాకుఁ బోవలసివచ్చెను. నెయ పాలియొద్ద ఓడ దిగి ఫిలిప్పీయకి వెళ్లిరి. అక్కడ లూదియయు మతీకొండఱును విశ్వసించిరి. పాలును సీలయు ఖైదులో వేయఁబడి భూకంపము కలుగుటద్వారా విడుదల నొందిరి (1540-1640).

ఫిలిప్పీయలో పాలు లూకాను విడిచి థెస్సలొనీకకు వెళ్లెను. అక్కడ నుండఁగా అతఁడు తన స్వంతజీవనోపాధిని కష్టపడి పనిచేసి సంపాదించుకొనెను. అనేకులిచ్చట విశ్వసించిరి (I థెస్స 1° 21-9, 12). కొన్ని దినములలో హింస లారంభమైనందున అతఁడు బెరయకు వెళ్లెను. అనేకులు ప్రభువునందు విశ్వాస ముంచిరి. తరువాత పాలు ఏథెస్సపట్టణమునకు వచ్చి ఆరెయొపాగు కొండమీద గొప్ప ప్రసంగము చేసెను. అక్కడనుండి కొరింథుకువచ్చి థెస్సలొనీక పట్టణాఘటకు రెండుత్తరములు వ్రాసెను. ఇక్కడ నుండఁగా అతఁడు ఆకుల ప్రీస్బిట్యరును దంపతులను కలిసికొనెను. అతఁడక్కడ పదునెనిమిది మాసములుండి క్రొత్తయ మార్గమున ఎఫెసు పట్టణమునకు ఓడ ప్రయాణము చేసెను. ఆకుల ప్రీస్బిట్యరునువారి నక్కడ విడిచిపెట్టి కైసరయకు వెళ్లి యెరూషలేమును నాలుగవసారి దర్శించెను. పిమ్మట అంతియొకయకు వచ్చి తన రెండవ ప్రయాణమును ముగించెను.

(4) మూడవ మిషనరీ ప్రయాణము (క్రీ॥ శ॥ 53-57. కార్త్య 1892-2117).

పాలు అంతియొకయ నుండి ప్రయాణమై పుగ్రియ గలతీయలోని సంఘములను దర్శించుచు ఎఫెసుకు వచ్చెను. ఇక్కడ అతఁడు చాదాపు మూడు సంవత్సరము లుండెను. అతని పని

బహు జయకరముగ జరిగెను. దేవేత్రియను కంసాలి వానివలన జరిగిన యొక అల్లరినిబట్టి అతఁడు ఎఫెసును విడువవలసి వచ్చెను గాని అతఁడంతకు ముందే దానిని వదలి మాసిదోనియ మొదలగు ప్రాంతములకుఁబోవ ఏర్పాటులుచేసి కొని యున్నందున ఎఫెసులో జరిగిన అల్లరినిబట్టి మాత్రమే వెళ్లినన విలులేదు. ఎఫెసులో నుండఁగా పాలు కొరింథు పట్టణాఘటకు తన మొదటి పత్రికను వ్రాసెను. అతఁడు ఎఫెసును విడిచి త్రోయకు వచ్చెను (II కొరి 21°). అక్కడనుండి బయలుదేరి మాసిదోనియ సంఘము లన్నిటిని దర్శించెను. మాసిదోనియలో నుండఁ గనే కొరింథీయులకు రెండవ పత్రికను వ్రాసి పంపెను. కొంతకాలమునకు స్వయముగానే కొరింథుకు వెళ్లి అక్కడనుండి రోమియుల పత్రికను వ్రాసెను. రెండవ ప్రయాణములో చేసి నట్లే ఓడమీద సిరియాకు వెళ్లఁ దలంచెను గాని తనను చంపుటకై యూదులు చేయుచుండిన కుట్రనుగూర్చి తెలిసికొని ఫిలిప్పీయ త్రోయ మార్గమున మిలేతుకు వచ్చెను. ఎఫెసు పెద్దలను పిలిపించుకొని వారికి చివరి హెచ్చరికలు చేసెను. తరువాత కైసరయకువచ్చి సువార్తికుండగు ఫిలిప్పుతో బసచేసెను. అగలు అను ప్రవక్త వచ్చి యెరూషలేమునందు పాలు కొఱకు కాచుకొని యున్న బంధకములనుగూర్చి ప్రవచించెను.

(5) పాలు యెరూషలేమును విడవసారి దర్శించుట (క్రీ॥ శ॥ 57. కార్త్య 2118-2230).

కైసరయనుండి పాలు యెరూషలేమునకు వెళ్లెను. పాలు ధర్మశాస్త్రానుకూలముగా నడుచు కొనుచున్నాడని యూదులు తెలిసికొను నిమిత్తము అతఁడు కుద్ధిచేయుచుకొని మొక్కుబడి చెల్లించవలసిన కొందఱి కయ్యెడి ఖర్చును భరింపుమని యాశోబును మతీకొండఱు పెద్దలును అతనికి సలహా నిచ్చిరి. పాలు ఆ సలహా ప్రకారము చేసినను ఆసియనుండి వచ్చిన కొందఱివలన ప్రేరేపణ నొంది యూదులు అగ్రహముతో నిండినవారై యతనిపైఁ బడిరి. రాబువహారు వచ్చి అతని తప్పించి అతనిని మోసికొని వెళ్లక పోయిన యెడల యూదులతనిని చంపియుండురు. కోట మెట్లమీదనుంచి పాలు జనులలో మాట్లాడెను. తరువాత జరిగిన గందరగోళము నిమిత్తము

శిక్షింపఁబడెడివాడే గాని రోమియుండెనందున ఆ బెట్టులు తప్పించుకొనెను. అతని చంపుటకై యూదులు కుట్రజేసిరి గాని పాలు మేనల్లుని యెవఁడని సహసాధిపతి దానినిగూర్చి తెలిసికొని పాలును కైసరయకుఁ బంపి యూదుల యాలోచనను భంగపఱచెను (23³¹⁻³⁵). రోమను అధిపతి యగు ఫేలిక్సు పాలువలన లంచముఁబట్టి సెంతో యపేక్షించెను గాని రెండు సంవత్సరముల వఱకు ఒక చిన్న రూకయైనను రాలబాడ లేకపోయెను గాన అంతవఱకు పాలు ఖైదీగానే యుండెను (24¹⁻¹⁸). తరువాత వచ్చిన ఫేస్తు యూదులను సంతోషపెట్టఁగోరి యెరూషలేములో అతని విమర్శింపఁజేసి యడిగెను గాని పాలు దాని కొప్పుకొనక కైసరుకు అప్పీలు చేసికొందుననఁగా అతని నక్కడికి పంపించెను (24¹⁷⁻²⁶).

6. పాలు రోమాలో ఖైదీగానుండుట (క్రీ. శ. 60, 61. కార్య 27, 28). యూలియను శతాధిపతి వశమున పాలు రోమాకు పంపఁబడెను. లూకా అరిష్టర్కులు అతని వెంట ప్రయాణమై వెళ్లిరి. పాలు ఖైదీగా వెల్లినను అందఱిచేరి సన్మానము నొందెను. సముద్ర ప్రయాణములో వారు గొప్ప కుఘానులో చిక్కుబడిరి. మిలేతు దీవియొద్దను వారియొడ బ్రద్దలై పోయెను. వారు శిశుకాల మక్కడ గడిపి వసంతకాలమున మఱల బయలుదేలి రోమా వట్టణము చేరిరి. ఇక్కడ నుండఁగా పాలు రెండేండ్లవఱకు తానొక యిల్లు అద్దకుఁదీసికొని దానియందు నివసించెను. దానియందుండినను అతఁడు విడిఖైదీగా నెంచఁబడెను. అక్కడ నుండియే అతఁడు ఎఫేసు కొల్లాపైని, ఫిలేమాను, ఫిలిప్పీ పత్రికలను వ్రాసెను.

7. చివరికాలపు చరిత్ర. తిమోతికిని తీతుకును వ్రాసిన ఉత్తరముల యెవఁడని మనము పాలుయొక్క చివరికాలపు చరిత్రను దెలిసికొనఁగలము. రోమాలో మొదటిసారి చెజయందుండఁగానే తాను త్వరలో విడిపింపఁబడుదునని తెలిసికొనెను (ఫిలి 2²⁴ ఫిలే 22). చెజనుండి విడిపింపఁబడఁగానే స్పెయిను కతఁడు వెల్లినట్లూహింపవచ్చును (రోమా 15²⁴⁻²⁸). తరువాత అతఁడు కొరింథును మిలేతును దర్శించెను (II తిమో 4¹⁰). అక్కడనుండి ఎఫేసుకు వెళ్లి తిమోతిని విడిచి

పెట్టెను (I తిమో 1³). తరువాత త్రోయకును (II తిమో 4¹³) మాసిదోనియకును వచ్చెను (I తిమో 1³). అతఁడు శ్రీతుకు వెల్లినట్లు తీతు పత్రికవలనఁ దెలియుచున్నది (తీతు 1⁵). శిశుకాలము నీకొపాలియందు గడుపుచుండఁగా (తీతు 3¹³) తిమోతికి మొదటి ఉత్తరమును తీతుకు ఒక పత్రికను వ్రాసియుండునని అభిప్రాయ పడుచున్నాడు.

నీకొపాలియందుండఁగా పాలును పట్టుకొని రోమాకుఁ దీసికొని వెళ్లిరి. అతఁడు ఖైదులో నుండి తిమోతిని తనయొద్దకు రావలెనని రెండవ ఉత్తరమును వ్రాసెను. నీరో చక్రవర్తి యాజ్ఞ ప్రకార మతఁడు తలఁగొట్టించఁబడి చనిపోయెనని సంఘ పితరులు వ్రాసినవానినిబట్టి తెలియుచున్నది.

E.

ప్రకటన బయలు పరచుట చూ॥

ప్రకటన గ్రంథము (Revelation, Book of)

1. గ్రంథకర్త: ప్రకటన గ్రంథమును రచించినవాడు 11.4⁹ 22³ యందు తనపేరు యోహానని తెలియజేయును. ఈ నామము ఆ యోహానకు చెల్లునో మఱియొకనికి చెల్లునో కచ్చితముగా చెప్ప వీలుపడదు. అది క్రైస్తవ చరిత్రకారులలో కొందఱు ఈయన అపొస్తలుఁడనియు మరికొందఱు తీయన పెద్ద యనఁబడిన మఱియొక యోహాననియు భావించుదురు. ఇందును గుఱించి వేద పండితులు అధికాలము మొదలుకొని ప్రస్తుతము వఱకు పరిపరిధిమయైన తార్కర్యముల ననుసరించుచు వచ్చిరి. అధిభక్తులు యోహానను పేరు అపొస్తలునికే నూచనగా భావించురనియు ఈ యోహానను గ్రంథకర్త పత్రాసుద్దీపములోనుండిన వాడనియు గమనించఁగా నీయన అపొస్తలుడగు యోహాననుకొనుట కెక్కువ యాస్పదమున్నదని చెప్పవచ్చును గాని యందుకు సమర్థించనివారి యభిప్రాయము తప్పని చెప్పనంత నిశ్చయములేదు.

2. ప్రామాణికత్వము.

బహిస్సాక్ష్యము:—గ్రంథకర్తను గుఱించి సంశయించినలాగున వేదవేత్తల గ్రంథపు ప్రామాణికత్వమును గుఱించియు సందేహము గలవారైయున్నారు. జస్టిను మార్టరు (*Justin Martyr*) క్రీస్తుయొక్క ఆపొస్తలులలో నొకఁడైన యోహాను ప్రకటన గ్రంథము రచించెనని యుదాహరించెను. జస్టిను, యోహాను చాల కాలము జీవించిన ఎఫేసు పట్టణములోనే యుండి యోహాను మృతుఁడైన తర్వాత 50 ఏండ్లలోపల నా మాట వ్రాసెను గనుక ఆయన సాక్ష్యము బలమైనది. ఇరేనియసు (*Irenaeus*) యోహాను సహవాసులు ప్రకటన గ్రంథమును గుఱించి చెప్పిన మాటలనుబట్టి యది యోహాను కృతమైనదని నూచించుచున్నాఁడు. మ్యూరల్టోరి (*Muratorri*) కనుగొన్న గ్రంథశేషముందు దీని ప్రశంస రెండు పర్యాయములు తలపించును. ఒకమారు దీనిపేరు ప్రమాణ గ్రంథముల నామ జాబితాలో కనబడుట మాత్రము గాక ఆగ్రాధన యందుపయోగింపబడిన గ్రంథముల సముదాయ మందును ఇది లిఖితమాయెను. క్రీ॥ శ॥ 177 సం॥ విజృంభించిన మెలితో (*Melito*) నీ గ్రంథముమీఁద నొక భాష్యము రచించెను. వియోక్, లియోను సంఘములయొద్దకు పంపించఁబడిన యుత్తరములలో ప్రకటన గ్రంథము ఇతర ప్రమాణ గ్రంథములవలె లేఖనమనఁబడెను.

వై వివరింపబడినవారి సాక్ష్యము బలమైనది యైనను వారి సమకాలీనులందఱు వారి యభిప్రాయ మామోదించుటలేదు. అలెక్సాండ్రీయ పట్టణపు దియోనిసు (*Dionysius*) గ్రంథలక్షణములను గుఱించిన యుపన్యాసమందీలాగు చెప్పుచున్నాఁడు. “ఈ గ్రంథము రచించిన వాని పేరు యోహానేగాని, యితఁడు జెబెదయ కుమారుఁడును యాకోబు సహోదరుఁడును యోహాను సువార్తను మొదటి పత్రికను వ్రాసిన యపొస్తలుఁడైన యోహానని నేనంగీకరించ సాధ్యముకాదు. ఈ గ్రంథముల నొకదాని కొకటి సరిపోల్చి వానివాని బోధాంశములను జైలిని పరిశోధించఁగా నిది వేఱువేఱు గ్రంథకర్తల వలన రచించఁబడినది తెలియనగును. సువార్తకుఁడు సువార్తయందైనను పత్రికయందైనను తన పేరునుగాని తన సంగతినిగాని బయలుపరచఁడు.

ఈ గ్రంథము వ్రాసినవాఁడు తనపేరు యోహానని చెప్పటచే మన మంగీకరించవలెను గాని అతఁడే యోహానో తీర్మానించ సాధ్యము కాద”ని చెప్పెను. సంఘచరిత్రకారియగు యూసిబియసు (*Eusebeus*) ఈ విషయమునుగూర్చి మిగుల సంశయించెను. యెరూషలేము సంఘాధ్యక్షుఁడగు సిరిలు (*Cyril*) తా నేర్పఱచిన ప్రమాణ గ్రంథముల నామజాబితాలో దీని పేరు కనబఱచలేదు. క్రైస్తవమైనను (*Chrysostom*) మాపు సుస్థియా పట్టణపు తియొడోరెనను (*Theodore*) ప్రకటన గ్రంథమును గుఱించి యేమియు వివరించలేదు.

అంతస్సాక్ష్యము:—సాహిత్యజ్ఞానులీ గ్రంథలక్షణములను అనఁగా దీనికైలిని, విషయసంగ్రహమునుబట్టి యది యోహానుకృతమైనది కాదందురు. గ్రంథపరిశీలన చేయఁగా యోహాను వ్రాసిన యితర గ్రంథములకును నీ గ్రంథమునకును వైతలిభేదము విశేషమనక విధిలేదు. సువార్తను పత్రికలను వ్రాసిన గ్రంథకర్త బహు గ్రాంధికమైనదియు నాశ్రమై నదియునైన గ్రీకుభాష నుపయోగించెనుగాని ప్రకటన గ్రంథమునరచించినవాఁడు గ్రామ్యభాషను, అపశబ్దముల నుపయోగించి వ్రాసెను గనుక ఆ గ్రంథములను లిఖించిన వాఁడును ఈ గ్రంథమును లిఖించినవాఁడును వేఱని నిర్ధారణ చేతురు. వీరు చేయు నాక్షేపణము కొంచెము గొప్పల నాధారము కలిగియుండినను వారి యభిప్రాయము సంపూర్ణాంగీకారము కాదు. ఇందుకు సమాధానము చెప్పవారు పలు విధములయిన కారణముల నగుపఱచుదురు. ఎట్లనిన:—1. సువార్త చరిత్రవృత్తాంత గ్రంథమై యుండఁగా ప్రకటన దర్శనగ్రంథమైయున్నది గనుక సందర్భ వ్యత్యాసములు భాషాభేదమునకు కారణము. 2. యోహాను మొదట ఎఫేసు పట్టణము చేరిన సమయమున ఆయనకు గ్రీకు భాషాభ్యాసము తక్కువ గనుక ఆ సమయమున ఆయన వ్రాసిన గ్రంథకైలి పాండిత్య విరుద్ధముగాని ఎఫేసులో కాలక్షేపము చేయుకొలదిని ఆయన గ్రీకుభాషయందు నేర్పరి యాయెను గనుక ముందువ్రాసిన ప్రకటన గ్రంథపుకైలికిని వెనుక వ్రాసిన సువార్తకైలికిని ఇదే వ్యత్యాస కారణము. 3. గ్రీకుభాష యోహాను స్వభాష

కానందున నాయన గ్రీకుభాష సాహిత్యజ్ఞాని సహాయముచే గ్రంథ మేర్పఱచుచు వచ్చెను. ప్రకటన గ్రంథమును లిఖించినప్పుడట్టి సహాయ కుఱు లేకున్నందున ఆయన తనకు తెలిసినది మాత్రము వ్రాయుటవలన శైలివ్యత్యాసమునకు హేతువు.

ఇంత మాత్రమేగాక పైఠెప్పిన శైలి వైప రీత్యము నొప్పుకొనవలసి యున్నను యోహాను వ్రాసిన యితర గ్రంథములను ఇప్పుడు చర్చించెడు గ్రంథమునను అనేక సంబంధించిన విషయములున్నవి. సువార్తాయందును పత్రికయందును యోహాను తరుచుగా ప్రయోగించు ముఖ్య పదము లిందును తటస్థముగును. (1) నాలుగవ సువార్తాయందును ప్రకటన గ్రంథమందునుగాక గొట్టెపిల్లయను నామధేయము యేసును గుఱించి మఱొక్కడ నుదాహరింపబడెను. అటువలెనే యేసుకు వాక్యమునే బిరుదాంకము సువార్తాయందును, మొదటి పత్రిక యందును, ప్రకటన గ్రంథమందును తప్ప మఱీ గ్రంథమునందును కనఁబడెను. (2) యోహాను ఇతర గ్రంథములలో ననేకపర్యాయము లగుపడు మాటలు ప్రకటన గ్రంథమును పలుమాఱు తటస్థించును. ఇందుకు జయించువాఁడు, సాక్ష్యము, నామాట కాపాడు కొనువాఁడు అనునవి దృష్టాంతములు. (3) యోహాను యథార్థమును మిథ్యను భేదించుటకై యుపయోగించు సత్యము లేక నమృతమైన యను పదములు సువార్తాయందు తొమ్మిది పర్యాయము లును, మొదటి పత్రికయందు నాలుగు పర్యాయములును, ప్రకటన గ్రంథమందు పది పర్యాయములును కనఁబడగా క్రొత్త నిబంధన యందలి తక్కిన గ్రంథములయందు ఆయిదు పర్యాయములు మాత్రము నూచించబడును. పై యంశములను విచారించఁగా నంతస్సాక్ష్యమువలన ప్రకటన గ్రంథము యోహాను రచించినదని నిశ్చయముగా చెప్పటకు చాలినంత యాస్పదము లేకున్నను పారంపర్య సాంప్రదాయమునుబట్టి యిది ఆయన రచన మనవచ్చును.

3. కాలస్థాన నిరూపణము.

భాష్యకారుల గ్రంథమందలి చరిత్ర వృత్తాంతముల కర్థము చెప్పటవలన నిది జరిగిన తరుణమును

గుఱించి పలువిధములైన యభిప్రాయముల ననుసరితురు గనుక గ్రంథ ముఖ్యాంశముల విషయమై వారు చేసికొన్న భావముకొలదిని లిఖితమైన కాలమును గుఱించి యభిప్రాయ భేదములు గల వారై ఇందున్న దర్శనముల కొకవిధముగా నర్థము చెప్పవారు. కొందఱిది ముందు కాలమందు రచించబడె ననియు మఱియొక విధముగా భాష్యము చేయువారిది వెనుకటికాల గ్రంథమనియు తర్కింతురు. లియోక సంఘాధ్యక్షుడగు ఐరేనియసు ఈ దర్శనము చాల కాలము క్రిందటకాదు గాని మన కాలమున ననఁగా డొమిషన్ (Domitian) చక్రవర్తి యేలుబడి యంత్యమున కలిగినదని చెప్పెను. అటువలెనే ఆలెక్సాండ్రీయు పట్టాభిషేక మెంతు (Clement) యోహాను చక్రవర్తి మృతినొందఁగా పత్రాసు ద్వీపమందలి చెఱునుంచి వచ్చెనని వివరించెను. డొమిషన్ చక్రవర్తి క్రీ. శ. 81-96 సం॥ పఱుకు రాజ్యము చేసెను. గనుక ఐరేనియసు మాట నామాదించినయెడల నిది 93,94 సం॥ వ్రాయఁబడెనని రూఢియగును. అయిన నిందు వివరింపఁబడిన హింసలు నీరో చక్రవర్తి కాలమందు కలిగినవిని భావించువారు ఈ గ్రంథము 70 సం॥ మున లిఖితమాయెననియు, వెస్పేషియన్ (Vespasian) చక్రవర్తి కాలమందీ హింసలు కలిగిన వనుకొనువారు 77 సం॥ మందు లిఖితమాయె ననియు దృష్టాంతపరతురు. మెట్టుకు ఐరేనియసు కేవలము ప్రాచీన కాలీనుఁడైనందున నాయన యిచ్చిన సాక్ష్య మంగీకారముగును.

4. ఎవరి నిమిత్తమై వ్రాయఁబడెను?

ఎవరి యవసరమున కీ గ్రంథము లిఖితమాయెనో 14 వలన తేటపడును. ఆయినను గ్రంథకర్త మొదట ఆసియాలోని సంఘపువారి భక్త్యాభివృద్ధి నిమిత్తము వ్రాసినను దీనిమూలముగా సర్వ కాలముల యందును జీవించు భక్తకొటియాత్మల ప్రయోజనము నిమిత్తమై జేవుఁడు సంకల్పించెనని దృఢమగును.

ఈ గ్రంథమందలి దర్శనముల యర్థము వివరించుటకై భాష్యకారులు రచించిన వాఖ్యాన గ్రంథము లెన్నికకన్యముకానివి. మొదటినుండి వేదపండితులు దీని యర్థమునుగుఱించి జేబుజేబు

భావములు చెప్పినను దీనియర్థ మిదియేగాని మఱి యొకటి కాదని నేటికిని సిద్ధాంతీకరించ వలె వడదు. అయినను వ్యాఖ్యాతలు భిన్నతార్థ్యములు గలవారైయున్నను సమష్టిగా వారి యభిప్రాయములు మూడువిధములని యెంచవచ్చును. ఒక పక్షమువారి గ్రంథమందలి దర్శనముల వృత్తాంతములు బహుకాలము క్రిందట జరిగి పోయిన సంగతులకు నూచనలను నభిప్రాయము ననుసరించువారు. వీరు గతకాలానుసరణ భావము చెప్పెడివారు. రెండవ తెగవారి దర్శనములు అయినప్పటినుంచి యుగాంతమువఱకు క్రీస్తుసంఘమునకు సంభవించు సంగతుల కుదాహరణములని చెప్పుదురు. వీరు సదాకాల చరిత్రానుసరణ భావము చెప్పువారు. మూడవ పక్షము వారిదర్శనముల వలన ముందుకాలమం దిక జరుగఁజోవు చర్యలనుగుఱించిన ప్రవచనములని తలఁచెదరు. వీరు ప్రవచనానుసరణ భావము చెప్పెడువారనఁబడుదురు. ఈ మూడు పక్షములలో నేయభిప్రాయము మవలంబించినను ఈ గ్రంథమందలి సత్యవిశేషములను కనుగొనుట ముఖ్యము. లోకమందన్న దృశ్యసంఘ మనేక హింసబాధ లనుభవించి, సాతాను విరోధమువలన నవస్తవడి శ్రమానుభవము వలన పాపన సంపూర్ణమైనదై దేవునియొద్దనుంచి దిగివచ్చిన శ్రోత యెయాషలేముకు సమానమగునట్లు దేవుడు దీని మూలమున సదాకాలము భక్తులను ప్రేరేపించి పీఠపఠన నుద్దేశించెను.

M.

5. ముఖ్యభాగములు, క్లుప్తవివరము.

పీఠిక 11-8.

II. ఏడు దర్శన సముదాయములు 1°. 227 (ప్రతి దానియందును ఏడేసి అంతర్భాగములు గలవు).

1. సంఘములో మహిమ పఠచఁబడిన యేసునుగూర్చిన దర్శనము. ఆయన ఏడు సంఘములకు చేసిన వ్రతమానములు (1°-2°). అప్పటి సంఘ స్థితినిబట్టి ఆయన దానికి చేసిన ఉపదేశము హెచ్చరిక, ధ్వజము ఇందు గలవు.

2. సృష్టి యంతటికిని కర్తయగు దేవుని గూర్చిన దర్శనము. (41-71⁷). ఆయన సృష్టి యంతటి చేతను పూరింపఁబడుచు మహిమ

పఠచఁబడుచు, తాను సృష్టించిన వానినన్నిటిని రక్షింపఁజాలినవాడైయున్నాడు (41-11). ఏడు ముద్రలున్న గ్రంథమును చేతపట్టుకొనిన దేవుని గొఱ్ఱిపిల్ల (51-14) ఆ ముద్రలను విప్పటవలన న్యాయపు తీర్పునిమిత్తమై క్రీస్తు లోకమును జయించుటలో దేవునికిగల ఉద్దేశమును బయలుపఱచుచున్నాడు (81-81). ఆరు ఏడు ముద్రలకు మధ్యలోకమునకు కలుగజేయుండిన తీర్పు కాలమున దేవుని ప్రజలకు అనుగ్రహింపఁబడు తేమ సాఖ్యములను గుఱించి చెప్పఁబడెను (71-17).

3. బూరలను గూర్చిన దర్శనము (8°-11¹⁰). పరిశుద్ధుల ప్రార్థనలను దేవుని కర్పించుచున్న దూతనుగూర్చిన దర్శనముతో నివి యారంభించును (8°-8). పాప భరితమగు లోకనాశనమును నూచించెడు దర్శనములు ప్రతిదూత బూర నూదిన వెంటనే కలిగెను. ఇవి చివరి న్యాయపు తీర్పుతో ముగిసెను. ఆరు ఏడు బూరలకు మధ్య సాక్ష్య మిచ్చెడి దేవుని సంఘము కాపాడఁబడిన రీతిని గూర్చియున్నది (10¹-11¹⁴). సత్య స్థాపన విషయమై పరిశుద్ధులు దేవుని ప్రార్థింపఁగా ఆయన పాపలోకమునకు కలిగెడి స్థితి గతులను వారికి కనఁబఱచి వారా సంగతులను గూర్చి సాక్ష్యమియ్యవలసి యున్నారని ఆయన వారి ప్రార్థనలకు ప్రత్యుత్తర మిచ్చెనని ఈ దర్శనములవలన స్పష్టమగుచున్నది.

4. సంఘమును గూర్చిన దర్శనము (12¹-14³⁰). క్రీస్తును నశింపజేయవలెనని ఘటనర్థముచేసిన యుద్ధము (12¹-17), సాతానుయొక్క ఏకైక్యగు ఆయా మృగములనుగూర్చిన దర్శనములు (13¹-18), పోరాడుచున్న సంఘము (14¹-5), క్రీస్తుకు కలిగిన జయముల క్రమము (14⁶-30) ను గూర్చి ఈ భాగమునందు గలదు. పోరాటమును గూర్చిన దర్శనమని దీని నవవచ్చును.

5. ఏడు పాత్రలను గూర్చిన దర్శనము (15¹-16³¹). ఈ పాత్రలయందు చివర తెగుళ్లు లేక దేవునితీర్పు లున్నవని చెప్పవచ్చును. పరిశుద్ధులకు కలిగెడి జయమునుగూర్చి ఈ దర్శనములో ఆరంభమున వర్ణించఁబడెను (15¹-8). దూతలు కుమ్మరించిన ఏడు పాత్రలు లోకము

లోని దుష్టులకు కలుగఁజోవు ఏడు భయంకర శిక్షలై యున్నవి (16¹⁻²¹).

6. మహావేశ్య యనఁదగిన బబులోనును గూర్చిన దర్శనము (17^{1-20¹⁵}). బబులోను వర్ణన (17¹⁻¹⁸), ఆ క్రీస్తుకు దానిమీఁదను దాని మిత్రులమీదను కలుగుజయము, చివరకు కలుగు న్యాయపుతీర్పునుగూర్చి (18^{1-20¹⁵}) ఈ దర్శన మునందున్నది. ఈ జయమునందు వివరింపఁబడిన ఆరు ఏడు దర్శనములకు మధ్య క్రీస్తును నమ్మిన వారికి కలుగు గొప్ప పోరాటమునందు కలుగు విముక్తియు సౌఖ్యమును విజయమును గూర్చి (20¹⁻¹⁰) చెప్పఁబడినది. కొందఱి జయమును 19¹¹ తరువాత పెట్టుట యుక్తమని భావించురు.

7. క్రీస్తుయొక్క వధువును నూతన యెరూషలేమును అగు మాదిరి సంఘమును గూర్చిన దర్శనము (21^{1-22⁷}).

III. ముగింపు. 22⁸⁻¹⁰.

ప్రకటన (ఆప్రమాణిక గ్రంథములు) (Apocalyptic Literature). బైబిలులోని గ్రంథములు కాక, యూదులు క్రీస్తుశకమునకు పూర్వము రెండవ శతాబ్దము మొదలుకొని క్రీస్తు శకమునకు తరువాత రెండవ శతాబ్దమువఱకు నుండు కాలములో గవించఁబడిన యొక విధమైన గ్రంథము లీ జాబితాలో చేరియున్నవి. ఆ గ్రంథకర్తలు వానిలో ముఖ్యముగా లోకాంతమును దర్శనములరీతిగా వివరింపఁబూనుకొనిరి. యెహెజ్కేలు గ్రంథములో నచ్చటచ్చటను, ఔకర్యా 9-14 లోను, దానియేలు గ్రంథముల టిలో నున్నటువంటి దర్శనములు వీనిలో నెక్కువగా నున్నవి. క్రొత్త నిబంధనయందలి ప్రకటన గ్రంథములోనున్న దర్శనము లిట్టివై యున్నవి. యూదులయొక్క అనేకములైన యిట్టి గ్రంథములలో 16 నేటివఱకు కాపాడఁబడి యున్నవి. ఈ గ్రంథములలోని ముఖ్య లక్షణము లేవియనిన: (1) వాటిలో దృష్టాంతములు చాల ఎక్కువగాను మిగుల చిక్కగా నున్నవి. (2) నీతిమంతులకును దుర్మార్గులకును చాల తీక్షణ విరోధమున్నట్లు వాటిలో నున్నది. (3) దేవునికి మనవులకు మధ్య అనేక మంది దూరలు మధ్యవర్తులుగ నుండురు. (4) ఈ

గ్రంథములకు వాటిని తత్కాలమందు రచించిన వారి పేరుపెట్టక హానోకు, సాలామోను అను వారి పేరులుపెట్టి వారిని గ్రంథకర్తలనుగా నెంచిరి. (5) మానవులకుమఱుగైన అంశ్య దినముల సంగతులు మిగుల తేటగా తెలిసి యున్నట్లు వివరించిరి. మఱియు చివఱకు దేవుని నీతి న్యాయములను అమలించుభక్తులు తప్పక గలుగురను నీరీక్షణముకూడ వానిలో బహు విశదముగా నున్నది. (6) చరిత్రకాలము నంతటిని యుగముల రీతిగా విభాగించి ఇప్పటి యుగమును గూర్చియు రాజోవు యుగమును గూర్చియు వాటిలో వ్రాసిరి.

క్రీస్తు శకమునకు ముందు రెండవ శతాబ్దముందు యూదులు అంతియొకయలోని గ్రీకు రాజుల ప్రభుత్వమునకు దాసులైరి. ఆ పరతంత్రము వారికి ప్రాణసంకటముగ నుండెను. ఆ రాజులు యూదుల మతాచారములను మార్పుటకు యూదుల మతాభిమానములకు బద్ధ విరుద్ధముగ నుండు ఏర్పాటులను చేయఁగా వారి గ్రీకుల ప్రభుత్వమును మఱియువగా విరోధించుచుండిరి. ఇట్లుండిన యా కాలములో వారిని బాధపఱచినవారు దుర్మార్గులై నాశనమునకు పాలుగుదురని వ్రాసినయెడల అది రాజద్రోహమగును కావున, ఆ సంగతిని తేటగా వ్రాయక అలంకారరీతిగా వ్రాయుటకు ఆ కాలపు స్థితినిబట్టి చూడఁగా గొప్ప హేతువు కనబడును. ఆ కాలములో నిట్టి గ్రంథములు విశేషముగా వ్రాయఁబడుటకు ఇది హేతువై యున్నట్లుగా నెంచఁదగును. యూదులకు ఈ గ్రంథములలోని యలంకారము లెంత తేటగా నుండినను, వారిని బాధించిన గ్రీకు అధికారులకు అవి గూఢముగా నున్నవి.

ఇట్టి గ్రంథములలో ప్రస్తుతమున నున్నవి కాలవరుస ననుసరించి యీ దిగువ జాబితాలో కనబడును:

1. ఐరియోపియ భాషలో కాపాడఁబడిన హానోకు గ్రంథము (*Ethiopic Book of Enoch*).

2. స్లావోని యను భాషలో కాపాడఁబడిన హానోకు గ్రంథము (*Slavonic Book of Enoch*).

8. సిరిలను దేవోక్తలు (*The Sybilline Oracles*).

4. మోషేయొక్క ఆరోహణము (*The Ascension of Moses*).

5. ఎస్ద్రాసుయొక్క రెండవ గ్రంథము (*Second Esdras*).

6. సిరియ భాషలో కాపాడబడిన బారుకు బారుకు గ్రంథము ('*Syriac*,' *Book of Baruch*).

7. గ్రీకుభాషలో కాపాడబడిన బారుకు గ్రంథము (*Greek Book of Baruch*).

8. సాలామాను కీర్తనలు (*The Psalter of Solomon*).

9. యోబుకొడుకులగు పన్నెండు గోత్ర కర్తల నిబంధనలు (*The Testaments of the Twelve Patriarchs*).

10. జూబిలీల గ్రంథము (*The Book of Jubilees*).

11. యెషయా ఆరోహణము (*Ascension of Isaiah*).

12. ఆదాము హవ్వల చరిత్రలు (*Histories of Adam and Eve*).

13. ఏలీయాకు కలిగిన దర్శనములు (*The Apocalypse of Elias*). ఇందులో నొక చిన్న భాగము మాత్రము కాపాడబడి యున్నది.

14. ఎల్లాదు మేదాదుల గ్రంథము (*The Book of Eldad and Medad*).

15. యోసేపు ప్రార్థన (*The Prayer of Joseph*).

16. జెఫన్యాకు కలిగిన దర్శనములు (*The Apocalypse of Zephaniah*). దీనిలో కూడ ఒక చిన్న భాగము మాత్రమే కాపాడబడి యున్నది.

ఈ గ్రంథములలో గూఢార్థములే కాక, ఇంక నితర సంగతులండినను గూఢార్థ విషయము లనేకము లుండుటచే వీనిని ప్రకటన గ్రంథము నకు సంబంధించిన గ్రంథము లని యెంచెదగును.

ప్రకటించుట, ప్రకటన చేయుట (*Preaching*). పాత నిబంధనను చూడగా యోనా నీనెవే వారికి సంగతులను తెలియఁ జేయుటనుగూర్చి ప్రకటించుట యను మాటను వాడిరి (యోనా 3²). ఈ మాటకు చాటిం చుట యని భావము. క్రొత్త నిబంధనలో దేవుని రాజ్యమునుగూర్చిన సంగతులను తెలుపు టకై ఆ మాటనే వాడియుండిరి (మ 4¹⁷). బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను చాటించిన వార్తనుగుఱించి ముఖ్యముగా ప్రకటించుట అను పదమును వాడిరి (3^{1,2}). పై మాటలన్నిఁటిని చూడగా ఒక అధికారి యొక దూతద్వారా తెలియఁజేయు చున్న వార్తను ఈ మాటలు నూచించును. అయితే మంచివార్తను తెలుపుట అను నర్థము నిచ్చు ఇంకొక యసలు పదమును క్రీస్తుచేసిన బోధలకును, అపొస్తలులు చేసిన బోధలకును సంబంధముగా వాడియున్నారు. దానిని సువార్తను ప్రకటించుట యను మాటలచే తర్జుమా చేసిరి (కార్య 13³ రోమా 10¹³). ప్రకటిం చుట యనగా ఒక వార్తను బాహ్యముగ చాటిం చుటయేయైనను ప్రసంగముల మూలముగా చేయు బోధలన్నిఁటిని నూచించుటకై సంఘ చరిత్రలో ఆదినుండి యీ మాటను వాడు చున్నారు.

ప్రవక్తలు దేవుని పేరట మట్లాడినవారై యుండిరి. పై మాటలలో నూచింపఁబడి యున్నట్లు ఒక విధముగా వారు సంగతులను ప్రకటించిరి అనఁదగును. అయితే వారు విశేష రీతిగా దైవసంగతులను బయలుపఱచి తెలిపి యుండిరి. వారు చేసిన పనినిగూర్చి సాధారణ ముగా ప్రవచించుట యను నొక ప్రత్యేకమైన మాటను వాడుచున్నాము.

దేవునివాక్యములను గూర్చిన ప్రసంగములను చేయుట ఎక్రాకాలములోనే ఆరంభమైనట్లుగా నున్నది. విశ్రాంతి దినములలోను, పండుగు దినములలోను దేవునివాక్యములో నొక విషయ మును చదివి పిమ్మట చదివినదానిని ప్రజలకు గ్రాహ్యముగు భాషలో నొకఁడు వివరించి చెప్పు చుండెను. దీని నుండియే ప్రసంగములను చేయుట యను కార్యముద్భవించెను. ఇట్లు క్రీస్తు సమాజమందిరములలో బోధించుచు ప్రక

టించెను (ను 4³³ యోహా 18³⁰). లూ 4¹⁶⁻¹⁸ లో ఆయన చేసిన ప్రసంగములలో నొకటి క్లుప్తముగా నున్నది. అజీవిధముగా పేతురు (కార్య 21⁴⁻⁴²), పైథను (71³³) పౌలు (131⁴⁻¹¹) ప్రకటించిన ప్రసంగములకు కార్యముల గ్రంథములో దృష్టాంతములు కలవు. (బోధించుట చూ॥).

ప్రకృతీసంబంధమైన (Natural). పునరుత్థానమున రేపబడు ఆత్మశరీరమునకు భిన్నమైన ప్రస్తుత శరీరమునుగూర్చిన సందర్భమున పౌలు వాదినపదము (I కొరి 15⁴⁴⁻⁴⁶). మొదటిది పరలోక సంబంధమైనదనియు రెండవది భూసంబంధమైనదను భేదము నతఁడు 15⁴⁷ నందుఁ జూపెను. ఈ మాటలు పై సుదాహరించిన పదములకు సమానమైనవై యున్నవి. ప్రకృతి సంబంధమైన యని తెనిగించిన ఆసలు పదము ఈ జీవమునకు సంబంధమైనదని యర్థమగును. అది సాధారణముగా ప్రాణముని తెనిగించిన పదము యొక్క రూపాంతరమై యున్నది. (ను నుష్యదు 4 (4) చూ॥). I కొరి 21⁴ లో అది శరీరమునుగూర్చిగాక మన స్సునుగూర్చి వాదిన విశేషమై యున్నది. అది దేవుని యాత్మచే నూతనపఱచబడని స్వంత బుద్ధిని నూచించును.

ప్రజలు (People). ఇశ్రాయేలీయుల సమాహమనకు ప్రజలు అను సర్వసాధారణ నామముకలదు (నిర్గ 20^{18, 20, 21} లేవీ 4³ 7^{20, 21, 22, 27} మ 26⁵ 271²⁵). బైబిలులో ఈ పేరిక యేలీయులకు పెట్టబడినట్లు వేయికంటె నెక్కువ పర్యాయములున్నది గాని ప్రతిసారి ప్రజలు అనియే తర్జుమాచేయక జనము, జనులు అను నితరమైన మాటలచేతకూడ తర్జుమా చేసియున్నారు. కొన్నిచోట్ల అది యాజకులనందియు అధికారుల నుండియు సామాన్య ప్రజలను ప్రత్యేకించును (నిర్గ 19²⁴ లేవీ 9⁷ మ 27¹). ఈ యర్థమందది శ్రైస్తవులలో సాధారణమైన సభికులు (Laitly, Laymen) అను మాటకు సమానమగును. దేశ ప్రజలు అను మాటనుకూడ దీనికి సంబంధముగా వివరించదగును. ఇది II రాజులు 11^{14, 15, 19, 20} మొ॥ యిర్మీ 1¹⁶ యోహా 12¹⁹ 22²⁹ II దిన 23^{13, 21} లలో నున్నది. దీనిని తెనుఁగున దేశపు వారు, దేశపుజనులు, వేశనివాసులు,

సామాన్యజనులు అను నిట్టి నామములచే తర్జుమా చేసిరి. పై గ్రంథములలోని యీ మాటలు ఇశ్రాయేలీయులను నూచించును. ముఖ్యముగా అవి అధికారులు కాని సామాన్య ప్రజలకు పేరై యున్నది. అది 23^{7, 19, 13} సంఖ్యా 14⁹ లో నున్నట్టిది పల్లెస్తినులోని ఆది జనులకు పేరు. ఎ.క్రా 10^{2, 11} నెహె 10³⁰ లో అది చెఱకాలమునకు తరువాత పల్లెస్తినులో నుండిన సంకరజాతివారికి విరుద్ధై యుండెను. యూదులకును వారికిని ఏ పొందు నుండలేదు.

ప్రజా సంఖ్య (Census). ఇశ్రాయేలీయులను మూడుమారులు గోత్రముల కుటుంబముల ననుసరించి యుద్ధమున కర్హులైన వారిని లెక్కించిరి గాని ప్రజల నందఱిని లెక్కించి నట్లు లేదు. వారు విగుప్తుమండి బయలు దేరిన పిమ్మట రెండవ సంవత్సరము రెండవనెలలో సీనాయి కొండదగ్గర మొదటిసారి లెక్కించిన (సంఖ్యా 1). లేవీయులుగాక లెక్కినవారిలోనే 6,03,550 యుద్ధభటులుండిరి (14²⁻⁴⁷ 11²¹). ఇశ్రాయేలీయుల క్షేత్రవృక్షుల లెక్కయు గలదు (24²). వీరుగాక నెలకుపై వయస్కుల లేవీయులు 22,000 మంది యుండిరి (23⁹). 38 సంవత్సరములకుఁ దరువాత రెండవసారి మోయాబు దేశములో లెక్కించిరి. ఈ సంఖ్య అరణ్యములో వేసినదానికన్న తగ్గి 6,01,730 అయ్యెను (261³¹). లేవీయులు 23,000 మంది లెక్కింపబడిరి. మూడవది దావీదుచేత వేయబడెను. అప్పుడు ఇశ్రాయేలు వారిలో 8,00,000 మందియు, యూదావారిలో 5,00,000 మంది యుద్ధసన్నద్ధులైన వారుండిరి (II సమా 241⁹ I దిన 211⁶).

చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్లినవారిని లెక్కించిరి (ఎ.క్రా 2, 81-14 నెహె 7).

రోమీయులు ఇప్పటివరకే ప్రజాసంఖ్య వేసిరిగాని పది సంవత్సరముల కొకమాటుగాక 14 సంవత్సరముల కొకసారి వేసినిట్లు తెలియుచున్నది. పల్లెస్తినులోని ప్రజలను యూదుల వాడుకల ననుసరించి గోత్రముల ప్రకారము వారిని లెక్కించిరి. అట్టి ప్రజా సంఖ్య వేయఁ

బడు కాలములో క్రీస్తు జన్మించెను (లూ 21-3 కురేనియు చూ॥).

ప్రతిష్ఠించుట పరిశుద్ధత చూ॥

ప్రతిష్ఠ పండుగు పండుగులు ఉపవాస ములు III 2 (2) చూ॥

ప్రతిష్ఠార్పణ అర్చనములు V 3 చూ॥

ప్రతిష్ఠితము కాపము, వెలి చూ॥

ప్రతిష్ఠితస్థలము (Sanctuary). ఉన్నత స్థలములకు ఆమో 7° లో తెలుగు తెలియనందుపరచుచున్నమాట (ఉన్నత స్థలము చూ॥). దీని మూలభాషాపదమును అర్చనములోని ప్రత్యక్ష గుడారమునకును తరువాతి కాలములో దేవాలయమునకును ఉపయోగించిరిగాని దానిని తెలుగు తెలియనందు పరిశుద్ధ స్థలము అని భాషాంతరము చేసిరి (నిర్గ 25° మొ॥ గుడారము, దేవాలయము చూ॥).

ప్రతిష్ఠితాలగువారు బొమ్మ పూజారులు చూ॥

ప్రతిహత్య చేయువాడు (Avenger of Blood, Kinsman, Goel).

1. ఈ మాటయొక్క మూల భాషాపదమునకు విమోచించుటయని యర్థము. రక్తము అను మాటతో చేర్చబడినదై, చిందింపబడిన రక్తము విషయము విచారించువానిని సూచించును. దేశమున జరిగెడి యక్రమములకు తగిన శిక్షలను విధించుటకు యొక్కమైన యేర్పాటులను చేయకమునుపు పరిస్థితి చుట్టునుండు అన్యజనాంగములలో పూర్వము వాడుకగా నుండినట్లు హత్యచేసిన వానిని శిక్షించెడి భారము చంపబడిన వాని బంధువులదై యుండెను (ఆది 9° సంఖ్యా 35°). ఇట్టి పద్ధతివలన ఆయా కుటుంబములకును గోత్రములకును నిత్యము విరోధము లుండుట తటస్థించెను. చంపబడినవాని శిక్షించుటకై జరిగిన హత్యలకు మితములేక పోయెను. ఇట్టి విరోధము లగచుటకును న్యాయము చేయుటకును పరాకున జొరని చంపినవాడు తప్పించుకొను నిమిత్తమును ఆశ్రయపురములను నియమించిరి (35° యోహా 20). ఈ యేర్పాటు దానిడు కాలమునకు నుండినట్లు II సమా 14°

మలనఁ దెలియును (ఆశ్రయపురము, నేరములు శిక్షలు I 3 (1), III చూ॥).

2. దగ్గటి బంధువుని చంపినందున కనితీర్పు కొనుటయేగాక, అప్పుక్రింద పోగొట్టుకొనిన పితృజ్ఞాతమును విమోచించుటయు అతని విధియై నందున అతనికి విడిపించువాడు అని యర్థమిచ్చు ఆ పదమే, వాడబడెను. ఈ పదమునే లేవీ 25° లో రక్తపంబంధి యనియు రూతు 2° లో బంధువుడనియు తెనిగించిరి. ప్రతి హత్య చేసినవాడు చిందింపబడిన రక్తమును విమోచించినట్లుగానే ఇతఁడు పోగొట్టుకొనబడిన పాలమును ఇంటిని స్వాతంత్ర్యమును విమోచించుట అతని విధిగా నుండెను (లేవీ 25° సంఖ్యా 5° రూతు 3° 4° I రాజు 16°). దగ్గరబంధువుడు ఇబ్బందిలోనున్న తన సహోదరుని విడిపించుట దేవుడు మనలను విడిపించుటకు నూచనగా నుండుటచే దేవుడు మనలను విమోచించు వానిగాఁ దెలిపెడి అనేకవాక్యములలో ఆయన కా పేరును పెట్టుచు వచ్చిరి (యోష 43° 44° 48° 49° యోబు 19° కీర్త 72° 106° మొ॥). ఆ రీతిగానే నిర్గ 6° లోను అది విగుప్తు దానత్యములోనుండి విడిపించుటను గూర్చి వాడిన మూలభాషా పదమై యున్నది (విమోచకుడు చూ॥).

3. సంతాన హీనుడై చనిపోయిన సహోదరుని పేరట సంతానము కలిగించుటయు అట్టి దగ్గరబంధువుని విధియైయుండెను (రూతు 3° వివాహము చూ॥).

ప్రతికారము చేయుట (Retitution, Revenge). దేశసంబంధమైన నష్టమునకుగాని అన్యాయమునకుగాని చేయవలసిన ప్రతికారమునుగూర్చి నేరములు శిక్షలు II 2, 3, III 1, 2 చూ॥. దేశసంబంధమైన నేరములకు ప్రతికారము చేయవలెనను నియమముండినను (రోమా 13°), ఇతరులు మనకు చేయు తప్పులకై ప్రతికారమును చేయక అట్టి శిక్ష విధించుటను దేవుని కప్పగించవలెనని క్రీస్తును (మ 5° 41 లూ 6° 20) ఆపొస్తలులును (రోమా 12° 21 I పేతు 3°) బోధించిరి.

ప్రతులు (Manuscripts). తైబిలు గ్రంథమును పూర్వము చర్మముల మీదగాని ఒక విధమైన కాగితము మీదగాని చేతితో వ్రాసిరి. క్రీ॥ శ॥ 15 వ శతాబ్దమునకుఁ బూర్వముండిన గ్రంథములన్నియు ఈ విధముగానే వ్రాయఁబడినవి. అట్టి వ్రాతప్రతు లా యా స్థలముల యందు కాపాడఁబడియున్నవి. వాటిని తైబిలు ప్రతులందురు. ఈ క్లిష్ట క్రింద పాత నిబంధన క్రొత్త నిబంధన ప్రతులను గూర్చి మాత్రము వివరింపఁబడును.

1. పాత నిబంధన ప్రతులు. యూదులు పాత ప్రతులను పారసేయక వాటిని మర్యాదగా పాతి పెట్టెడివారు. అప్పుడప్పుడు వాటిని కాల్చివేసిరి. అందువలన పాత నిబంధన యొక్క మిగుల పురాతన ప్రతులు లేవు. ప్రస్తుతముండు ప్రతులన్నియు యూదులలో మస్సోరీయులు (Massorites) అనఁబడిన పండిత సమూహముచే సవరింపఁబడిన దానియొక్క ప్రతులైయున్నవి. పాత నిబంధనయొక్క పురాతన ప్రతులు క్రీ॥ శ॥ 1009 సం॥ నందు వ్రాయఁబడినవిగాని చరిత్ర గ్రంథములను ప్రవృత్త గ్రంథములను మాత్రము గలిగిన మిగుల పురాతనమైన ప్రతియొకటి కైరో (Cairo) పట్టణమునందు క్రీ॥ శ॥ 895 లో వ్రాయఁబడినది గలదు. పది యాళ్లును ద్వితీ 6^వ వాక్యము లును మాత్రమున్న ప్రతియొకదానిని ఇటీవలనే కనుగొనఁబడెను. అది క్రీ॥ శ॥ రెండవ శతాబ్దమున వ్రాయఁబడినట్లు తీర్మానింతురు. హేమ్రాను వారు మోషే గ్రంథపంచక మనఁబడిన దానిని కాపాడిరి. అది మస్సోరీయులచే సవరింపఁబడ నందున ప్రతులను సవరించెడి పండితుల కది మిగుల ఉపయోగకరముగా నున్నది. కాని ప్రస్తుతముననున్న ప్రతులలో నేదియు క్రీ॥ శ॥ 1200 సం॥ కన్న ముందు వ్రాయఁబడి యుండ లేదు. LXX వారు తర్జుమా చేసిన హేబ్రీ ప్రతులును మస్సోరీయులచే సవరింపఁబడలేదు కావున వారి గ్రీకు తర్జుమాకూడ వాటిని సవరించుట కుపయోగపడుచున్నది. ఈ LXX ప్రతులు హేబ్రీ ప్రతులకన్న పురాతనమైనవై క్రీ॥ శ॥ 4 వ శతాబ్దమున వ్రాయఁబడినవి మాత్రము గలవు. అట్లే 404 సం॥ న సిరియక్

భాషలో వ్రాయఁబడి పాత నిబంధనయొక్క ప్రతి యొకటి గలదు. హేబ్రీ ప్రతులవలె భాషాంతర ప్రతులను యూదులు అభిమానించ లేదుగాన పినిని కాల్చివేయక పోయిరి అందు వలననే అంత పురాతన భాషాంతర ప్రతులు మనకు లభించుటకు వీలు చిక్కను (భాషాంతరములు చూ॥).

మృతసముద్రపు ప్రతులు (Dead Sea Scrolls) అని పిలువఁబడే హిబ్రూ మాతృకలు 1947 సం॥ న మహమ్మద్ అద్ద్బ్ అను ఒక యావనునికి దొరికినవి. తప్పిపోయిన తన గొర్రెలకొఱకు వెదకుచుండఁగా మృతసముద్ర తీరమందలి ఒక గుహలో నివి వానికి కనఁబడెను. తైబిలునందలి గ్రంథముల వ్రాత ప్రతులలో అన్నిటికన్న మిగుల పురాతనమైనవి. తాకితేనే ముక్కలైపోవుచున్న ఆ ప్రతులను జాగ్రతగా విప్పి పటములు తీయించి తైబిల్ పండితులు వానిని తర్జుమాచేయుచున్నారు. పురాతత్వ పరిశోధకులు తమ పరిశోధనాఫలితముగ అవి యూదులలోని ఎస్సేనీయుల తెగకు సంబంధించిన గ్రంథాలయములోనివని నిశ్చయించుచున్నారు. ఆ మాతృకలకు చుట్టి యుండిన నారపేలికలద్వారా అవి క్రీ॥ ము॥ 100 నుండి క్రీ॥ శ॥ 100 సం॥ ల మధ్య వ్రాయఁబడిన గ్రంథములని దృఢపరచుచున్నారు.

ఈ ప్రతులయందు యెషయా గ్రంథ మంతయు, హబక్కుకు గ్రంథవ్యాఖ్యానమును మరికొన్ని గ్రంథములు నున్నవి. అప్పటినుండి పండితులు యొర్దాను ప్రాంతములందు కనుగొనిన ఈ మృతసముద్రపు ప్రతులలో పాత నిబంధన గ్రంథములన్నియు దాదాపుగా ఉన్నట్లు తెలిసికొనిరి. ఈ యెస్సేనీ తెగవారు తమ గ్రంథ నిధులనుంచిన స్థలములను పేర్కొనెడి రెండు రాగి లేకులను కూడ పండితులు కనుగొనిరి. హిబ్రూ అరమెయిక్ గ్రీకుభాషలందున్న ఇతర ప్రతులలో ఈ తెగవారి బోధలను వాడుకలును లిఖితములై యున్నవి.

II. క్రొత్త నిబంధన ప్రతులు. పైన చెప్పిన కారణములవలననే ఇవి పాత నిబంధన ప్రతులకన్న పురాతనమైనవై యున్నవి. అవి

గ్రీకుభాషలో నున్నది. ఆంగ్లభాషయందున్నట్లే గ్రీకులోను అక్షరములు పెద్దవి చిన్నవి యను భేదము కలదు. పెద్ద అక్షరములతో వ్రాయఁబడిన ప్రతులు మిగుల పురాతనములైనవి. అవి సంఖ్యయం దెక్కువలేవు. వాటిని పండితులు కొన్ని యక్షరములచే నూచింతురు. చిన్న అక్షరములతో వ్రాయఁబడిన వనేకములున్నవి. అవి ఒక విధముగ గొలుసు కట్టుతో వ్రాయఁబడినవి. వాటిని పండితులు అంకెలచే నూచింతురు.

1. పెద్ద యక్షరములతో వ్రాయఁబడిన ప్రతులు.

(1) 1859 సం॥ సీనాయి కొండమీఠనున్న మకములో తిషెందార్పు (Tischendorf) అను పండితునిచే కనుగొనఁబడినది. ఇది 4 వ శతాబ్దముందు వ్రాయఁబడినది. వైబిలు ప్రతులన్నిటిలో మిగుల పురాతనమైన రెంటిలో నొకటియై యున్నది. పండితులు దీనికి హెబ్రీ భాషలో **X** అను హెబ్రీ యక్షరమును సంకేతముగా నుంతురు. క్రొత్త నిబంధన ప్రతి దొరకకముందు అచ్చటనే 1844 లో గ్రీకులో వ్రాయఁబడిన పాత నిబంధన ప్రతిని కనుగొనెను. అది కనుగొనఁబడిన స్థలమునుబట్టి దానికి కోడెక్సు వైనయిటికన్ (Codex Sinaiticus = సీనాయి ప్రతి) అని పేరు కలిగెను. పాత నిబంధన ప్రతి ప్రస్తుతము లైప్సిగ్ (Leipzig) సర్వకళాశాలలోను, క్రొత్త నిబంధన పెట్రోగ్రాదు (Petrograd) పుస్తకాలయములో నున్నవి.

(2) ఐగుప్తులోని అలెక్సాన్దరియ పట్టణముందు 5 వ శతాబ్దములో వ్రాయఁబడిన ప్రస్తుతము లండనులోని బ్రిటిషువారి చరిత్ర వస్తుప్రదర్శనశాలలోనున్న ప్రతి. దీనికి A అను అక్షరమును సంకేతముగా వాడెదరు. ఇది వ్రాయఁబడిన స్థలమునుబట్టి దీనికి కోడెక్సు అలెక్సాన్ద్రీన్ (Codex Alexandrinus = అలెక్సాన్దరియ ప్రతి) అను పేరు వచ్చెను. దీనియందు మ 1-23^వ యోహా 8^వ-8^వ II కొరి 4^వ-12^వ తప్ప వైబిలులోని మిగత గ్రంథము లన్నియు గలవు.

(3) క్రీ॥ శ॥ 1481 సం॥ నుండి రోమాలో పోపుయొక్క నగరములోని గ్రంథశాలయం

దుండిన ప్రతి. దానికి B అను అక్షరమును సంకేతముగా వేతురు. దానిని కనుగొనినప్పుడు దానియందు వైబిలు యావత్తు గ్రీకుభాషయందుండినను ప్రస్తుతము హెబ్రీ 9^వ-13^వ తీతు, ప్రకటన గ్రంథము వ్రాయఁబడిన అక్షరాలు పోయినవి. ఇది నాల్గవ శతాబ్దమునందు వ్రాయబడి ప్రాచీనత్వమున **X** తో సమానమైనది. పోపు నివసించెడి నగరముయొక్క పేరునుబట్టి దీనిని కోడెక్సు వటికానస్ (Codex Vaticanus = వటికానసు ప్రతి) యందురు.

(4) C అను అక్షరము సంకేతముగాగల కోడెక్సు ఎఫ్రాయిముస్ (Codex Ephraemus = ఎఫ్రాయిము ప్రతి) అను ప్రతి. ఇది వ్రాయఁబడిన చర్చముమీది వ్రాత కాలవశమున కనఁబడి కనఁబడనట్లుండినందున ఎఫ్రాయిమును సీరియ గ్రంథకర్త దానిపై మరియొక గ్రంథమును వ్రాసెను. కొంతకాలమున కఠిండు వ్రాసిన సిరా పోయినందున మొదట వ్రాయఁబడిన వైబిలులోని వ్రాతలే కనఁబడుచున్నవి. దీనియందు పాత నిబంధనలోని కొన్ని అక్షరమును, క్రొత్త నిబంధనలో దాదాపు సగముకన్న కొంచె మెక్కువ యున్నది. అక్షరము లంతరేటగా నుండనందున అనేక వాక్యములు చదువ వీలుగా కున్నది. అది 5 వ శతాబ్దముందు వ్రాయఁబడిన ప్రస్తుతము పారిస్ (Paris) పట్టణముందున్న దేశసంబంధముగ పుస్తకశాలలో నున్నది.

(5) కోడెక్సు బీజా (Codex Bezae = బీజా పండితుని ప్రతి) అనునది బీజా యను పండితునిచే 1581 సం॥ న ఫ్రాన్సుదేశపు దక్షిణభాగముందలి యొక మఠమునందు కనుగొనఁబడినది. అతఁడు దానిని కేంబ్రిడ్జి (Cambridge) సర్వకళాశాల వారికిచ్చినందున అచ్చట అది పదిపర్పుబడి యున్నది. అది 5 లేక 6 వ శతాబ్దములో వ్రాయఁబడినది. దానికి D అను అక్షరమును సంకేతముగా నున్నది. దానియందు సువార్తలును అపొస్తలుల కార్యములును మాత్రము గ్రీకు లాటిన్ భాషలో వ్రాయఁబడియున్నవి.

పెద్ద అక్షరములతో వ్రాయఁబడిన ముఖ్య ప్రతు లింక దాదాపు 12 గలవు. పెద్ద అక్షరములతో వ్రాయఁబడిన ప్రతుల సంఖ్య దాదాపు

160. అయినను వాటిలో ననేకములు బైబిలు యొక్క భాగములు మాత్రమే యున్నవి.

2. చిన్న అక్షరములతో వ్రాయబడిన ప్రతులు. ఇవి లెక్కకు ఎక్కువగా నున్నవి గాని అంత పురాతనమైనవిగావు. సువార్తలుగల ప్రతులే 1500 ఉన్నవి. సువార్తలులేనివి తక్కువగా నున్నవి. ఆరాధన సమయములో చదువవలసిన బైబిలు పాఠములుగల సువార్త ప్రతులు వేయికిపైగా నున్నవి. భాషాంతరములు చేయబడిన ప్రతులును మిగుల పురాతనమైనవి గలవు. అన్నియు మొత్తముమీద నేటివఱకు 3000 ప్రతుల తక్కువగా నున్నవి.

ఈ ప్రతులన్నిటిని పరిశీలించి తారతమ్యములను కనిపెట్టి వాటివలన అసలు ప్రతిని తీయుటకు పండితులు పూనుకొని పనిచేసి యున్నారు. అక్షరముల భేదములను, వేలకొలది వ్రాత భేదములను పదభేదము లనేకములను వాక్యభేదములు కొన్నియును ఈ ప్రతులలో కనబడినను అవన్నియు ఒక గ్రంథముయొక్క ప్రతులేయై యున్నవి. ఉన్న భేదము వలన సిద్ధాంతముల యందుగాని బోధలయందుగాని భేదముండినటుల కనబడలేదు. ఈ గ్రంథమిట్లు జాగ్రత్తగా కాపాడబడుట దేవునియొక్క కృపవలననే యని ఆశ్చర్యముతో అయినను ముతించుట యొక్క కార్యమై యున్నది. (భాషాంతరములు, భాష, దైవావేశము, లేఖనములు చూ॥).

ప్రత్యక్షత బయలుపరుచుట చూ॥

ప్రత్యక్షపు గుడారము గుడారము చూ॥

ప్రథమ ఫలములు అర్చనములు VIII 1 (1), పండుగలు III 1 (2) చూ॥

ప్రథమ సంతానము జ్యేష్ఠపుత్రుడు చూ॥

ప్రదర్శనకుడు ప్రసించనము చూ॥

ప్రధానము వివాహము 4 చూ॥

ప్రధాన యాజకుడు (Chief Priest, High Priest). ప్రధాన యాజకుని ఇశ్రాయేలీయుల జగద్గురువుగా నెంచవచ్చును. నీసాయి పర్వతమునొద్ద గుడారమును కట్టిన పిమ్మట అహోను నీ యెవ్వోగమునకు ప్రత్యే

కించి ప్రత్యేకించిరి (నిర్గ 27²¹ 28). అంతకు పూర్వము అహోను మోషేకు సహాయుడై ఆయనకు ప్రతిగా మాట్లాడెను (44, 30). అతఁ డిశ్రాయేలీయుల పెద్దలలో నొకఁడైయుండెను (24, 9). అతని కుమారులును అట్టి పెద్దలలో నుండుటనుబట్టి వారీపనియందు ప్రవేశింపజై యుండఁగా అట్టి ఘనము నొందిరను సంగతి విశదమగుచున్నది. అహోనుకు చిమ్మట అతని సంతానీకులకీ యువ్వోగము వారసత్వమయ్యెను. సాధారణముగా అది జ్యేష్ఠత్వపు హక్కుల ననుసరించి పెద్దవాని హక్కుగా నుండినను, వానియందెట్టి లోపమైన నుండినయెడల గాని (లేవీ 21¹⁶⁻²⁴) అతఁడు రాజున కిష్టుఁడు కాకున్నయెడల గాని (I రాజు 2³⁵⁻³⁶) ఆ వంశమును తప్పించి మఱియొక వంశమునకు దానినిచ్చిరి. ఒకఁడు 20 సం॥ ల వయస్కుఁడుగాక పూర్వమతనికి యువ్వోగ ధర్మము వహించుకొనుటకు వీలుగాదని యూదుల యితిహాసముల యందుండినను అరిష్టోబులు అను నతఁడు 17 యేండ్ల ప్రాయమున్నదే దాని నిర్వహించెనని యోసీఫసువలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 15. 8, 9). ఇతరులకన్న వారికి శుద్ధీకరణాచారము విషయము మఱి కఠినమగు నియమములుండెను (లేవీ 21¹⁻¹³). ఆలయము నందు జరుగు ఆచారము లన్నిటికి మైచిచారణ కర్తయైనను (II రాజు 12⁷⁻¹⁶ 22⁴⁻⁷) మహాప్రాయశ్చిత్త దినమున ప్రజలకు ప్రాయశ్చిత్తము చేయుటయు (లేవీ 16) ఊరీము తుమ్మిము అను వాటి ద్వారా దేవుని చిత్తిమును దెలిసికొని వారికి దాని తెలుపుటయు అను నీ రెండు ప్రధాన యాజకుని కుండు ముఖ్యధర్మములైయున్నవి (పండుగలు, ఉపవాసకాలములు III 1 (3) (4), ఊరీము తుమ్మిము చూ॥). ఇట్లు ప్రధాన యాజకుఁడు ప్రజల పక్షమున దేవునియెదుట విజ్ఞాపనము చేయుటవలనను, దేవుని పక్షముగా ప్రజలకు దేవుని చిత్తమును తెలుపుటవలనను అతఁడు దేవునికిని మానవులకును ఇటుపక్షముల మధ్యవర్తిగా నుండెను. ఇదిగాక అతఁడివిగున నుదాహరించిన పనులుకూడ నిర్వహించెను. విశ్రాంతి దినమందును అమావాస్యనాడును ఏకైకం నాచరించిన పండుగల సమయములప్పుడును బలబర్పించెను (యెధ్ద 5.5.7). మత విషయములను పరిష్కరించు

అర్హతారు అదోనియా పక్ష మవలించినందున సోలాజూ వర్తనిని తీసివేసి (I రాజు 17) సాదోకు వంశము నా యుద్యోగమునకు స్థిరపఱచెను. తరువాతవచ్చిన ప్రధాన యాజకు లెవరనగా,

సాదోకు

అసోమయన్సు

అజర్యా

అమర్యా (II దిన 19¹¹) ... .. క్రీ॥ ము॥ 853

యోహోయాదా (II రాజు 11⁴⁻¹⁰ 12² II దిన 22¹⁰⁻¹² 24¹³)

జెకర్యా (II దిన 24²²⁻²⁴) ... .. ,, 819

యోహోను

అజర్యా (I దిన 6¹⁰ II దిన 26¹⁷) ... .. ,, 750

ఉరియా (II రాజు 16¹⁰) ... .. ,, 732

అజర్యా (II దిన 31⁹⁻¹²) ... .. ,, 727

అమర్యా

అసోమూబు

మెరాయోతు (I దిన 9¹¹ సెహె 11¹¹)

సాదోకు

మెఘల్లాము లేక వల్లాము (I దిన 6¹⁰ 9¹¹)

హిర్షీయా (I దిన 9¹¹ II దిన 34^{9,9}) ... .. ,, 622

అజర్యా

శెరాయా

యోహోజాదాకు (I దిన 6¹⁴). ఇతఁడు చెలకాలమువఱకు ప్రధాన

యాజకుఁడుగా నుండెను ... .. ,, 587

చెలకాలమున 50 సం॥ ల వఱకు ప్రధాన యాజకోద్యోగ ముండలేదు. తరువాత

వచ్చిన వారెవరనగా:-

యోహూవ (ఎబ్రా 2⁹ 3² సెహె 12¹⁰ జెక 3¹ 6¹¹) ... .. క్రీ॥ ము॥ 588

యోయాకీము (సెహె 12¹⁰⁻¹²) ... .. ,, 520

ఎల్యాషీబు (సెహె 3²⁰ 12¹⁰ 13^{4,9}) ... .. ,, 446

యోయాదా

యోనాతాను (సెహె 12¹¹)

యద్నూవ (సెహె 12¹¹). ఇతని కాలమున మహా అలెక్సందరు

యెరూషలేమును దప్పించెను... .. ,, 332

ఒనీయ (I మక్క 2²⁰) ... .. ,, 309

సీహూను ... .. ,, 285

ఎలియాజరు (పురా 12. 2. 5)

మనషే (పురా 12. 4. 1)

ఒనీయ II (పురా 12. 4. 10)

ఒనీయ III (II మక్క 3. పురా 12. 4. 10) ... .. ,, 187

యాసోను (II మక్క 4^{7,10-20})

సెగోలాయా (II మక్క 13²⁻³ పురా 12. 5. 1; 15. 3. 1)

యాకీము (I మక్క 7^{1-9,20} 9^{1,5,4-6} పురా 12. 9. 7; 20. 10. 1) ... .. ,, 181

ఈ యుద్వోగమునకు సంవత్సరములవఱకు ఖాళీగా నున్నపిదప మక్కరీయులు దానిని తిరిగి స్థాపించిరి. అప్పటినుండి ప్రధాన యాజకుడు మతాధికారిమాత్రమేగాక దేవాధికారియు నయ్యెను. తరువాత వచ్చిన ప్రధానయాజకు లెవ్వరనగా:

యోనాతాను (I మక్క 8 ¹)	...	...	క్రీ. ము. దాదాపు	152
సీమోను	...	...	..	144
హుర్కానువాడగు యోహాను	...	...	..	135
అరిస్టోబులు	...	...	..	104
యన్నయ్య యనబడిన అలెక్సాండరు	...	...	..	102
హుర్కాను	...	...	75-71, 67-41	
అరిస్టోబులు II	...	...	..	71-61
అంటీ నొనస్	...	...	..	41

మించుచు తీసివేయుచు వచ్చిరి. ఒకే సమయమున ఒకని కెక్కువగా ప్రధాన యాజకులున్నట్లు క్రొత్త నిబంధనయందు నూచులు కలవు (మ 2⁴ 16⁷¹ 20¹⁸ 21^{15, 23, 45} మొ॥ కార్య 4²¹ 9¹⁴ 25¹⁵). వారు ప్రధాన యాజకుడును, అతనికి ముందా యుద్వోగము నిర్వహించిన వారును వారి కుటుంబములోని యితరులైయుండురు వారి నందఱిని ప్రధాన యాజకులునట పరికాదు. వీరు క్రీస్తును అపొస్తలులను విరోధించిన వారిలో ముఖ్యులైయుండిరి.

యేసు క్రీస్తు దేవునికిని మంచవులకును నిజమైన రక్షక ప్రధాన యాజకుడై పూర్ణవిశేయత చూపుట వలనను నిష్కళంకమగు యజ్ఞము నర్పించుట వలనను తప్పక యంగీకరింపబడు విజ్ఞాపనము చేయుటవలనను మన బలహీనతల నెఱిగియున్న సంపూర్ణుడగు మధ్యస్థుడై యుండుట వలనను మనము విశ్వసించుచున్న ప్రధాన యాజకుడై, ఆ యుద్వోగమును నిర్వహించిన వారిచే నూచింపబడిన ప్రతిదానిని నెఱవేర్చుచు (హెబ్రీ 9¹⁻⁸ 9²⁴ 28). మెట్లొనబడు అనువాడు పాత నిబంధనయందు యాజకుడని మాత్ర మనబడినను (అది 14¹⁸ కీర్ 110¹) అతడు తన ప్రాముఖ్యతను బట్టి ప్రధాన యాజకుడుగా నెంచబడి క్రీస్తు ప్రధాన యాజకత్వమునకు నూచుడై యున్నాడు (హెబ్రీ 8⁴⁰).

పైన 610-612 పుటలలో ప్రధాన యాజక వంశవృక్షము కనపఱచబడియున్నది. I దిన 61-15 ఎ.త్రా 71-5 లో ఆ వంశావళి వ్రాయబడి

యున్నదిగాని సాధారణముగా ప్రతిదానియందుండువట్లు పీటిలోను కొన్ని పేరులు లోపించి పోయినవి. ప్రస్తున్న వంశవృక్షమందు పెద్ద అక్షరములతోనున్న పేరులుగలవారు ప్రధాన యాజకులై యుండిరి.

మహాపీఠోదు క్రీ. ము. 37 లో ప్రధాన యాజకులను స్వయముగా నేర్పఱచ వారంభించి వారి ననేక మాటులు మార్చుచు. ఇట్లు క్రీ. ము. 37 నుండి క్రీ. శ. 70 సం॥ న మొదలుకలెము నాశమగునఱకు నూటయేడు సం॥లలో 24 మంది ప్రధాన యాజకులు నియమింపబడిరి. దైదిలులో ఆన్నా (లూ 3¹ యో 18¹⁵) కయఫా (మ 28³⁷ యోహా 18¹⁵), అననీయ (కార్య 23¹ 24¹) అమతారు మాత్ర ముదాహరింపబడిరి. (యాజకులు, లేవీయులు చూ॥).

ప్రపంచము భూమ్యాకాశములు చూ॥

ప్రభుత్వము (Dominion). లోకీ ప్రభుత్వములనుగూర్చి అధికారి చూ॥ అయితే యిచట లోకీ యధికారములనుగూర్చి కాక, పరలోకసంబంధమగు శక్తులను నూచించుటకు పాలు ఎఫె 1²¹ కొలా 1¹⁶ లో వాడిన విశేష పదమునుగూర్చి మాత్రము ప్రశంసించబడును. ఎఫె 1²¹ లో క్రీస్తు ఇట్టి ప్రభుత్వమును వైగా హెచ్చింపబడిన అను సంగతి గలదు. ప్రభుత్వము అను నీ మాటలో సాతాను ప్రభుత్వమును చేరియున్నదని ఎఫె 2¹ 6¹ వలన దెలిసికొనవచ్చును గాని మంచి దూతలయొక్క ప్రభుత్వము కూడ ఇందులో చేరియున్నది. కొలా 1¹⁶ లో

ప్రభుత్వములు అను బహువచనరూపము కలదు. దీని భావమును చూడగా పైనున్న యర్థమేకాని నుజ్జయింపకటికాదు. II పేతు 210 యూగా 8 హోమాడ అను భావలో ఈ పదమే కలదు. ఇచట నీ పదము లౌకిక ప్రభుత్వమునకు సరిపడెనచ్చును. అయినను ఇది దూతల ప్రభుత్వమునకు కూడ సూచించుననుకొనవచ్చును. (హిసాలస్, అధికారి మా||).

ప్రభువు (Lord). దేవునికి విరుదుగా నుపయోగించిన పదములను గుఱించి మాత్రము ఇందు వివరింపబడును. పాత నిబంధనయందున్న ఆదోనై (Adonai) అను పదమును ప్రభువు అని భాషాంతరముచేయు వాడుకకద్దు (ఆది 15^{9, 2} 1897, 31, 32 నిర్ 410, 13 5²² మొ||). ఈ పదమును మనుష్యులకుకూడ వాడెదరు. అట్లు వాడినప్పు డాపదమును తెనుగు లైలిలు నందు రుజిమాపడనియు (ఆది 18¹⁹ 40⁷ మొ||), అయ్యో నా యు (23^{9, 11}, 15-18 మొ||). విలిసనాచనియు (I రాజు 1⁷ 12 II రాజు 21⁹ 4²⁸ మొ||) తిప్పుమా చేరిరి. దేవునికి సంబంధించిన గొట మాత్రము ప్రభువని తెలిసిందిరి.

క్రొత్త నిబంధన యందుది క్రీస్తు బిరుదులలో కొక ముఖ్యమైనది దాని మూలమును ను నవు లకుకూడ నుపయోగించిరి. అట్టి సంవిధములలో యజమాను డని తెలిసిందిరి (మ 10^{24, 25} 1^{29, 27, 34} 20⁸ మొ||). దానిని యేసుక్రీస్తు అను పదముతో కలిపి వాడిరి (హోమా 13⁷ 4³⁴ 51, 11 మొ||). ప్రభువు అను పదము ప్రత్యేకముగా కనబడని హోట్లేల్ల క్రీస్తుని యర్థమగును (కార్త్య 51⁴ 91¹⁰ 11²¹ హోమా 14⁸ మొ||).

తెలుగులో క్రొత్త నిబంధనయందు కొన్ని వాక్యములలో ప్రభువు అను పదమును పెద్ద అక్షరములలో అచ్చువేసిరి. అది రెండువిధములుగా నున్నది. ఒకటి ప్రభువు దూతకు సంబంధముగానున్నది. అచ్చట అది యెహోవా దూతయని అర్థము (దూత 2 మా||). రెండవది పాత నిబంధనలోనుండి యొత్తబడిన వాక్యములలో ప్రభువు అను బిరుదుకు సంబంధముగా నున్నది (మ 3³ 4⁷⁻¹⁰ 5³ 21⁹ 22³⁷ లూ 2²³ కార్త్య 21-25 హోమా 14¹⁹ ప్రక 4⁸ మొ||).

ప్రభువను పదము క్రొత్త నిబంధనలో పెద్దక్షరములతో అచ్చువేసినప్పుడెల్ల అది యెహోవా అను పదమునకు సమానమని తెలిసికొనవలెను. ఆ నామమును యూదులు ఉచ్చరింపక, దానికి బదులు పైనున్న అదోనైయను పదము నుచ్చరించిరి. క్రీ|| 3|| ముందు రెండవ శతాబ్దమునందు పాత నిబంధనను గ్రీకుభాషలోకి తర్జుమా చేసినప్పుడు యెహోవా యను పదమును వాడక ప్రభువని యర్థమిచ్చు పదమును వాడిరి. ఇది యెహోవా యను పదమని తెలియునట్లు అది వచ్చినప్పుడెల్ల ప్రభువు అను పదమును, అనేక తర్జుమాలలో పెద్దక్షరములతో నచ్చువేసిరి. తెలుగు లైలిలు చదును దానినే యనుసరించిరి.

ప్రభువు దినము (Lord's Day). ప్రభువుదినము అను మాటలు లైలిలునందు ప్రక 11⁰ లో తప్ప మఱి యెచ్చటను గానరావు. అది యాదివారమున కొక పేరని దాదాపుగా నందఱును అంగీకరింతురు. అది క్రైస్తవులు ఆదివారమున విశేషారాధనలు చేసియున్నట్లు కార్త్య 20⁷ I కొరి 16² వలన తెలియును. హతసాక్షియైన మార్టిను (Justin Martyr) సుమారు క్రీ|| 3|| 120 సం॥ నందు వ్రాసిన యొక గ్రంథములో క్రైస్తవులు వ్రతి యాదివారమున సమాజముగా మోడుకొని ఆరాధనలు లేఖనములను ప్రవక్షల లేఖనములను చదివి వినిపించిరినియు, వారిలోని పెద్ద ప్రసంగించిన పిచ్చట అందఱును కలిసి వ్రార్థిన చేసిరినియు, తరువాత ప్రభురాత్రి భోజన సంస్కారము నాచరించిరినియు వ్రాసెను. యూదులలోనుండి క్రైస్తవులైనవారు యూదుల యాచార ప్రకారముగా విక్రాంతి దినమును (అనగా శనివారమును), క్రీస్తు నారాధించు నిమిత్తము ఆదివారమును ఆచరించినట్లు కనబడును. అయితే అమ్యులలోనుండి క్రైస్తవులైన వారిలో నెక్కువమంది యూదుల విక్రాంతి దినము నాచరింపక ఆదివారమును మాత్రము నాచరించినట్లు తెలియుచున్నది. క్రీస్తు ఆదివారమున పునరుత్థాన మొందుటను బట్టియు (యోహా 20⁹) ఆ దినమున తన శిష్యులకు దర్శనమిచ్చుటను బట్టియు (20³⁸) మఱియు సాధారణముగా నంగీకరింపబడినట్లు పరిశుద్ధాత్మ కుస్తురింపబడినందునను (కార్త్య 21) ఆదివారము విశేషరీతిగా ప్రభువు

దినమునబడెను. క్రీస్తు విక్రాంతి దినముగూర్చి చేసిన బోధలను క్రైస్తవులనుసరించి విక్రాంతి దినము విషయమై క్రీస్తుచేసిన యేర్పాటుల నుండ నిచ్చిరిగాని యూదుల విక్రాంతి దినమున వాటి నాచరింపక ప్రభువు దినమున వాటి నాచరించిరి (పండుగలు 1 చూ॥).

ప్రభువు ప్రార్థన (Lord's Prayer).
క్రీస్తు తన శిష్యులకు నేర్పిన ప్రార్థనను ప్రభువు ప్రార్థన యందురు. ఆయన కొండమీది ప్రసంగించినప్పుడును (మ 6:9-13), పెరియ

చర్యలో శిష్యులు తమకు ప్రార్థించుటకు నేర్పు మని యడిగినప్పుడును (లూ 11:1) దానిని చెప్పినట్లు కనబడుచున్నది. లూకా వ్రాసినట్లు అది పెరియ చర్యలోనే చెప్పబడినట్లును, ఆయన బోధలను సంక్షేపముగా వ్రాయునప్పుడు మత్తయి దానిని కొండమీది ప్రసంగములోఁ జేర్చినట్లును కొందఱి యభిప్రాయము గాని అందుకు తగిన యాధారములులేవు. మత్తయి ఆ ప్రార్థనను పూర్ణముగాను లూకా క్లుప్తముగాను వ్రాసిరి. ఆ భేదము నీ దిగువ గుర్తించవచ్చును.

మత్తయి

పీఠిక

పరలోకమందున్న మాతండ్రి

మనవులు

1. నీ నామము పరిశుద్ధ పఱచబడుగాక
2. నీ రాజ్యము వచ్చుగాక
3. నీ చిత్తము పరలోకమందు నెఱవేఱు చున్నట్లు భూమియందును నెఱవేఱునుగాక
4. మా ఆప దినాహారము నేడు మాకు దయచేయుము.
5. మా ఋణుఁగులను మేము తీమించియున్న ప్రకారము మా ఋణులు తీమించుము.
6. మమ్మును శోధనలోకి తేకుము.
7. దుష్టుని (కీడు)నుండి మమ్మును రక్షించుము.

కొన్ని ప్రాచీన ప్రతులయందు “రాజ్యము బలము మహిమయు నీవైయున్నవి ఆమెకా” అను ముగింపునకు వాక్యము మత్తయి సువార్తలో కనబడుచున్నది.

పీఠికయందు సంబోధన వాక్యము మాత్ర మున్నది. దేవుడు మన తండ్రి యనియు, సాధారణమైన తండ్రిగాక పరలోకమందుండు సర్వోన్నతుడగు తండ్రి యనియు దాని భావమై

లూకా

పీఠిక

తండ్రి

మనవులు

1. నీ నామము పరిశుద్ధ పఱచబడునుగాక
2. నీ రాజ్యము వచ్చునుగాక
- 3.
4. మాకు కావలసిన అనుదినాహారము దిన దినము మాకు దయచేయుము.
5. మేము మా కచ్చియున్న ప్రతివానిని తీమించుచున్నాము గనుక మా పాపములను తీమించుము.
6. మమ్మును శోధనలోకి తేకుము.
- 7.

యున్నది. పైమండు అంశల ననుసరించి సాధారణముగా ప్రభువు ప్రార్థనలో ఏడు మనవు లున్నట్లు చూడవచ్చును. లూకా వాటిలో నైదింటిని మాత్రము వ్రాసెను. నాలుగవ మన విలో దినాహారమని తెలియించిన గ్రీకు పదము మఱి గ్రంథములోను కనబడక పోవుటచే దాని యర్థమంత చక్కగాఁ జెలియకున్నది. చాలి నంత యాహారమని కొందఱును, లేవటి యాహార

మని కొందఱును అర్థము చెప్పెదరు. మొదటి మూడు మనవులు దేవుని ఘనమును గూర్చినవి యును, చివరి నాలుగు మన యక్కడలను గూర్చిన మనవులైయున్నవి. ఈ ప్రార్థన యెంత దివ్యమైనదైనను, అవసరమైనవన్నియు దానిలో సంక్షేపముగా నున్నను మత్తయి లూకాలు మాటలనేకరితిగా నుపయోగించనందున మనము ప్రార్థన చేయునప్పుడు ఈ విధముగా చేయవలెనను బోధ యిందులో నున్నది. ఈ మాటలనే హృదయ పూర్వకముగా నుచ్చరించుట యెంత మేలుగా నున్నను ఈ మాదిరి ననుసరించి మన ప్రార్థనలను చేయవలెనని స్పష్టమగుచున్నది.

ముగింపుగానున్న స్తుతివాక్యము ఆసలు ప్రభులలో లేకపోయినను అదికాలమునుండి భక్తులచేత వాడబడిన స్తుతివాక్యమని తెలిసికొనవలెను. తథాస్తు అని యర్థమిచ్చు ఆమెకా అను పదము యూదుల ప్రార్థనల సమసరించి వాడుకలోకి వచ్చెను.

ప్రభువుయొక్క సహోదరులు (Brethren of the Lord). పాలు ప్రభువుయొక్క సహోదరులనుగూర్చి I కొరి 9^వ నందు ప్రశంసించెను. గల 11^వ నందు యాకోబు ప్రభువు సహోదరుఁడనబడెను. ఆయన సహోదరులను గూర్చిన ప్రశంస సువార్తలలోను గలదు. వారు మరియుతోను క్రీస్తుతోను నజరేతునుండి కపెర్నూహముకు వెళ్లిరి (యోహా 21^వ). క్రీస్తు మతితప్పియున్నాడని ఆయనను పట్టి తీసికొనిపోవుటకు మరియుతోకూడ వచ్చిరి (మ 12⁴⁷⁻⁵⁰ మా 3³¹⁻³⁵ లూ 8¹⁹⁻²¹). యాకోబు యోసే యూదా సీమోను అని వారు పిలువఁబడిరి (మా 8³). మ 13³ లోను అదే పేరులున్నవిగాని యోసే అనువానికిగా యోసేపు అని యున్నది. ఆయన ఇంక ఆరుమాసములకు చంపఁబడుననగా వారు ఆయనను నమ్మియుండకపోయినను (యోహా 7³) ఆయన లేచినపిమ్మట ఆయన కియ్యంతలో కలిసియుండిరి (కార్వ 11⁶). ఆయన లేచినపిమ్మట దర్శనమిచ్చిన యాకోబు ఆయన సహోదరుఁడే యని నమ్మఁదగును (I కొరి 5⁷). తరువాత అతఁడు యెరూషలేములోని సంఘమునకు పెద్దయయ్యెను (కార్వ 12¹⁷ 15¹³

గల 2⁹). యాకోబు పత్రికను వ్రాసినవాఁడతఁడే (యాకోబు 3 చూచు).

వీరెట్లు ప్రభువుకు సహోదరులని మొదటి నుండి తాత్పర్యభేదము కలదు.

1. వీరు యోసేపు కుమారులుగాని మరియు కొడుకులు కారనునది ఒక యభిప్రాయము. ఈ యభిప్రాయ ప్రకారము యోసేపు పెద్దవ్యుఁడనియు మరియును చాల పెద్దవాఁడని తెలియుచున్నది. ఇట్టి యభిప్రాయముకలవారు మరియు నిత్య కన్యకగానే యుండెనందురు. లూ 1³⁴లో అట్టి భావ మిమిడియున్నదని చెప్పెదరు. క్రీస్తు తన తల్లిని వీరికిఁగాక యోహాను కన్య గించుటయు (యోహా 19^{26,27}) నీ యభిప్రాయమునకు సరిపడునందురు. వారు క్రీస్తుకన్న పెద్దవానైనట్లు నటించుటయు (మా 8²¹⁻³¹ యోహా 7³). దీని బలమాయును. ఎపిఫనియస్ (Epiphanius) అనువాఁడీ యభిప్రాయమును మొదట అనుసరించినవాఁడగుటచే దీని కఠినపేరు వాకోపింతురు. ప్రస్తుతమున ననేకు లీ యభిప్రాయము నవలంబింతురు.

2. జెరోము (Jerome) అను పురాతనకాన్త్రీ వీరు మరియు తోఁబుట్టువగు వేలొక మరియు కుమారులని చెప్పెను. ఈమె అల్పయి అనువాని భార్యయని ఈ యభిప్రాయము ననుసరించువారి తలంపు (మా 15⁴⁰ యోహా 19²⁵). ఆపొస్తలులలోని అల్పయి కుమారుఁడగు యాకోబు క్రీస్తు సహోదరుఁడని వారి యభిప్రాయము. జెరోము 4 వ శతాబ్దమున జీవించినవాఁడగుట వలనను అతనికి పూర్వము దీని ననుసరించినవారు లేకపోవుటవలనను, ఆయన సహోదరులైనను ఆయనను నమ్మియుండలేదని యోహాను వ్రాయుట వలనను (యోహా 7³) ఈ యభిప్రాయము ననుసరించువారు బహు కొద్దిమందిమాత్రమే గలరు.

3. వీరు క్రీస్తుకు తరువాత యోసేపు మరియు తు జన్మించినవారనునది మూడవ యభిప్రాయము. మ 1³ లూ 2⁷ ను బట్టి క్రీస్తుపుట్టిన పిమ్మట వారు సంసారము చేసియున్నట్లు ఈ యభిప్రాయ మనుసరించువారు చెప్పెదరు. ప్రభువు సహోదరులను మాటకీదే సహజమైన

యర్థమని వాదించుదు. హెల్విడియ (Helvidius) అనువాఁ డీ యభిప్రాయమును మొదట అనుసరించుటచే దీని కతని పేరుపెట్టెదరు.

ప్రభువు రాత్రిభోజనము (The Lord's Supper). క్రీస్తు కిష్కలు తన శ్రమ మరణాదులను జ్ఞప్తిచేసికొని తనతో సహవాసులగుటకు తాను శ్రమపడక మనుషటిరాత్రి ఆయన యేర్పాటుచేసిన సంస్కారమునకు పాలు పెట్టిన పేరు (I కొరి 11²⁰). అది యా సంస్కారమునకు మాత్రమేగాక దానికి సంబంధించిన ప్రేమవిందు పేరునై యుండవచ్చును ప్రభువు బల్లి అనునదియు దీనికి చెందును (I కొరి 10²¹). కార్య 2⁶ 20⁷ నందున్న రొట్టె వినుచుటయు ప్రభు రాత్రిభోజనమునకొక నూచన యనుకొనిఁ దగును గాని ఈ పేరంతఁగా వాడుకలోకి రాలేదు. అట్లే ద్రాక్షారసము ముతిపాత్ర యనియు (I కొరి 10¹⁶), ప్రభువు పాత్రయనియు (10^{21, 22}) అనఁబడును. బైబిలునందు లేకపోయినను, దీని నాచరించునప్పుడు క్రీస్తు శరీర రక్తములలో పాలివారమగుదుము (10^{16, 17}) గాన పరిశుద్ధ సమభాక్త్యము, క్రీస్తు దాని నియమించునప్పుడు స్తోత్రము చేసెను కావున యూఖరిస్టు (Eucharist = స్తోత్రము జేయుట) అను పేరులుకూడ వాడుకలో నున్నవి.

ప్రభు రాత్రిభోజనవిషయమైన సంగతులను మత్తయి (26²⁶⁻²⁹), మార్కు (14²²⁻²⁵) లూకా (22¹⁵⁻²⁰), పౌలు (I కొరి 11²³⁻²⁶) అను నలుగురు వ్రాసిరి. ఇవిగాక దీనిని పుచ్చుకొనువారి విధ్యుక్త ధర్మములనుగూర్చి పౌలు 10¹⁴⁻¹⁶ నందుచాహించెను. జీవాహారమునుగుఱించి క్రీస్తు చేసిన ప్రసంగములో ఈ సంస్కారమునకు తగినవి కనఁబడుచున్నను అది ప్రభు రాత్రిభోజనముగూర్చిగాక అయినలో సహవాసులగుటను గూర్చినదై యున్నది (యోహా 6²⁷⁻³³). ఈ సంస్కారమునుగూర్చి తెలిసికొనుటకు ఈ వాక్యములుగాక బైబిలునందు ఇతర యాధారములు లేవు.

ప్రభువు రాత్రిభోజన సంస్కారము పస్కా సుడుగు సమయమున నేర్పాటయెను. విగుప్తు దాసత్వమునుండి కలిగిన విడుదలకు జ్ఞాపకార్థపు

నూచనయై పస్కా గెఱవేర్చు అని చెప్పఁదగి యున్నది. పాపవిముక్తి కలిగించిన దేవుని గొర్రె పిల్లకు జ్ఞాపకార్థమైన ఆచారమై యున్నది. మత్తయి మార్కులు వ్రాసినదానిని లూకా పౌలులు వ్రాసినదానిని పరస్పర సంబంధమున్నట్లు చూడవచ్చును. నన్ను జ్ఞాపకము చేసికొనుటకు దీనిని చేయుఁడను హెచ్చరిక మత్తయి మార్కు సువార్తలయందు లేదు. వీరు ఆ సంస్కార నియమకాలమున క్రీస్తు పలికిన మాటలున్నవి యున్నట్లుగా వ్రాసిననియు, వారి వ్రాతలనుబట్టి ఈ సంస్కారము తాత్కాలికమైనదేగాని నిత్యము నాచరింపవలసినది గాదనియు కొందఱివాదము. క్రొత్త నిబంధన గ్రంథరచనకాల నిర్ణయప్రకారము పౌలు అందఱి కన్న ముందు వ్రాసెను. అతఁడును లూకా యును దీని ఏర్పాటునుగూర్చి మత్తయి మార్కుల కన్న వివరముగా వ్రాసిననుట మఱి మంచిది లూకా వ్రాసిన దానినిబట్టి, క్రీస్తు మొదట పాత్రను, తరువాత రొట్టెను, ఆ తరువాత మఱి పాత్రను ఇచ్చినట్లున్నది (లూ 22¹⁷⁻²⁰). ఇందు 20 వ వచనమును లోపింపచేయవలెనని కొందఱి యభిప్రాయము. పౌలుకూడ లూకావలె మొదట పాత్రను తరువాత రొట్టె నిచ్చినట్లు వ్రాసెనుట (I కొరి 10^{16, 17}) అట్టివారి వాదమున కొక యాధారముగాని మొదటి పాత్ర పస్కాను భుజించునప్పుడు యూదులు త్రాగిన ముతి పాత్రలనఁబడినవాటిలో నొకటి యనుట యుక్తము. రొట్టె నిచ్చునప్పుడు 'పుచ్చుకొని తినుడి, ఇది నా శరీరము'నియు, ద్రాక్షారసమిచ్చునప్పుడు 'మీరందఱు త్రాగుడి ఇది క్రొత్త నిబంధన రక్తము' అని చెప్పినమాటలు అందఱును వ్రాసిరి గాన అవి యీ సంస్కారమునందు ముఖ్యములైనవని యెంచవలెను. ఇది 'పాపక్షమ నిమిత్తము' చిందింపఁబడిన రక్తమని మత్తయియును 'మీ కొఱకు' చిందింపఁబడినది మార్కు లూకా లును వ్రాసిరి. ఇది నిర్ణ 24¹ లో నుదాహరించిన దాని గెఱవేర్చు అని యనుకొనుట మంచిది. క్రీస్తు చెప్పిన ఈ పదములు గాక, కొరింథు సంఘమందలి ఆక్రమములను దిద్దుటనై పాలింక కొన్ని సంగతులను కలిపెను (I కొరి 11²³). ప్రభువువలన ఈ బోధను పొందిరి

ననెను. అతఁడు దానిని దర్శనముద్వారానా లేక అపాస్తలబద్ధారానా పొందెననుదానిగూర్చి తాత్పర్య భేదము గలదు. గాని గల 113, 16 నందున్న దానినిబట్టి పాలు దానిని ఇతరులవలనఁ గాక క్రీస్తువలననే పొందినట్లు చెప్పఁదగును. దానిని పొందెడివారు యోగ్యముగా పొందవలె ననియు, అయోగ్యముగా నొందెడివారు కీడునకు లోనగుదురనియు అతఁడు వ్రాసెను (I కొరి 11:30-32). ప్రభువు శరీరముని విశేషింపనివారు దానిని యోగ్యముగా పుచ్చుకొనువారుకారు.

ప్రభు రాత్రి భోజన విషయమైన వాక్యముల కర్థములు చెప్పటలో ననేక తాత్పర్య భేదము లున్నవి అట్టి వాటినిగూర్చి ఆయా వివిధ కాలులవారి వేదసీద్ధాంతకాస్త్రములను పరిశీలించుట యుక్తము.

ప్రమాణము, ప్రమాణముచేయుట, ఓట్టు, ఓట్టుబెట్టుకొనుట, ఆనబెట్టుట (Oath). మనము చెప్పినది సర్వ మనదానికి దేవుఁడు సాక్షిగా నుండవలెనని ఆనబెట్టుటయే ప్రమాణము. అట్టిమాటలు నిజము కాకపోయిన యెడల దేవుఁడని మాచి శిక్షించునను సంగతి స్పష్టముగ చెప్పఁబడక పోయినను, అట్టి భావము ప్రతి ప్రమాణములో నున్నది. ఒకఁడొక శేరము చేసియున్నట్లు వానిమీఁద అనుమాన మున్నయెడల ఆ కార్యము జరిగిన సమయమునం దెవరును లేనట్లయిన ఈ విధముగా ప్రమాణము చేయుట అత్యవసరముగా నున్నది (నిర్గ 22:10-11). మనుష్యులు దేవుని తోడని మాత్రము ప్రమాణము చేయవలెను (యొష 48:1 యిర్మీ 12:16 ద్వితీ 6:13) గాని విగ్రహముల తోడని యెంత మాత్రము ప్రమాణము చేయరాదు (యెహో 23:7). దేవుని తోడని మాత్రమే కాక ఆకాశము, ఆలయము, తల ఈ మొదలగు వాని తోడనియు ప్రమాణము చేయుట యూదులలో వాడుకగా నుండెను (మ 5:33-37 28:10-12). ఇట్లు అలవాటుగా ఒట్టుబెట్టుకొనుట దుర్వ్యాధుక యాను నిషేధమునై యున్నది. క్రీస్తు దీనిని ఖండితముగా నిషేధించెను. అయితే తగిన యధికారియొకఁడు క్రీస్తుచేత ప్రమాణము చేయింపగా క్రీస్తు ప్రమాణముచేసి ప్రత్యుత్తర మిచ్చుటచే న్యాయమైన ప్రమాణములకూడ కలవని ఆయన

చూపించెను. గంభీరమైన సమయములలో తాను చెప్పినది సత్యమని స్థిరపఱచుటకు పాలుకూడ ప్రమాణముచేయఁ దగినచేను (II కొరి 11:31 గల 1:20).

నీకును నాకును సర్వకాలము యెహోవాయే సాక్షి (I సమూ 20:23) అని, దేవుఁడే సాక్షియని (II కొరి 1:23 ఫిలి 1:8 గల 1:20) మొదలగు విధములుగా ప్రమాణములు చేసెడివారు. ఏదో యొక సంగతి చేయనియెడల దేవుఁడు నాకు (గొప్ప అపాయము) కలుగఁజేయు గాక అనుట యును ఒక విధమైన ప్రమాణముగా నున్నది (I సమూ 14:4 25:22 II సమూ 3:35 15:21). ఇందులో గొప్ప అపాయము అను పదములు అసలులో లేవు గాని దేవుఁడు నాకు అట్లు చేయుగాక అను ప్రమాణము మాత్రము కలదు. యెహోవా జీవము తోడు అని ప్రమాణము చేయుట సర్వసాధారణమై యున్నది (I సమూ 14:39 19:37). యెహోవా తన వాక్యమును రూఢిపఱచుటకు తన జీవముతోడని చెప్పి దాని నిర్ధారణ చేసెను (ఆది 22:16 హెబ్రీ 6:13-20). ఒక ప్రమాణమును స్థిరపఱచుటకు చెయ్యి యెత్తుట (ఆది 14:22 ద్వితీ 32:29), చేయి తొడక్రింద పెట్టుట (ఆది 24:47:29), అర్పించిన మృగములను కోసి ఆ ఖండములను రెండు భాగములుగా చేసి వాటిమధ్య నిలుచుట (15:10, 17 యిర్మీ 34:18), ఆయా యభినయములును ఆయా క్రియలును నూచనలుగా నున్నట్లు కనబడును. ఒకనిచే ప్రమాణము చేయించునప్పుడు వాఁడు ఆమెకా, ఆమెకా అనుట చాలును (ద్వితీ 27:15-28). ప్రమాణము చేయించునప్పుడు దేవాలయములో బలిపీఠము నెదుట దాని చేయింపవలెను (I రాజు 8:31). దేవుని నేమించెద మను నిబంధనలను స్థిర పఱచుటకు జనులు ప్రమాణములను చేయుచు వచ్చిరి. (ఆది 21:27-31 28:28 31:33 యెహో 9:15 II రాజు 11:4). ప్రమాణములను చేసినవారు వాటిని మిరకూడదను నియమముండెను (లేవి 6:17 క్రి 18:4). తండ్రి నెలపు లేనిది కన్యకయూ, పెనిమిటి నెలపులేనిది భార్యయూ చేసిన ప్రమాణములు మాత్రము రద్దుచేయఁబడవచ్చును (సంఖ్యా 30). అుద్ధ ప్రమాణములను చేసినవారు యెహోవా నామమును చూపించి శిక్షకు పాత్రు

రై (లేవీ 6³ 19² యెష 48¹ యిర్మీ 12¹⁶ మలా 3³).

ప్రమాణిక గ్రంథములు (Canon). బైబిలులోని గ్రంథములన్నియు నొకటే కాలమున నొకే పుస్తకముగా రచింపబడియుండలేదు. ఇవి ఆయా భక్తులచే ఆత్మప్రేరేపణవలన రచింపబడి వేర్వేరుగా వున్నవి. వీటిని ఏక గ్రంథముగా చేర్చుటయను కార్యము తరువాత జరిగెను. అప్పుడు ఏమే గ్రంథముల నొకటిగా చేర్చవలెనో అది యాలోచింపవలసి వచ్చెను. మన బైబిలులోని గ్రంథములు ఇవిధముగ నెట్లు ఒక ప్రమాణిక కూర్పుగ చేర్చియుండిరో అది ప్రమాణిక గ్రంథములను గూర్చిన యీ కీర్తిక క్రింద వివరింపడమగును. పాత నిబంధనను క్రొత్త నిబంధనను వేర్వేరు సమయములయందు సమకూర్చుటచే ఈ రెంటిని గూర్చి వేర్వేరుగా వివరింపవలెను.

1. పాత నిబంధన ప్రమాణిక గ్రంథములు: ఈ భాగమందలి గ్రంథముల గ్రంథకర్తలు వాటిని క్రమక్రమేణ రచియించుచు కాపాడుచునుండిరి. పది యాజ్ఞులను నిబంధన మండసములో నుంచిరి. (నిర్గ 40²⁹). నిబంధన గ్రంథములో ఇశ్రాయేలీయుల ముఖ్యమైన కట్టడలను వ్రాసియుంచిరి (20²³ 23³² 24⁷). మోషే వ్రాసిన ధర్మశాస్త్రమును మందసపు ప్రక్కన నుంచిరి (ద్వితీ 31²⁴⁻²⁶). యెహోషువ గ్రంథమును దీనితో జేర్చిరి (యెహో 24²⁶). సమూయేలు రాజ్యాంగ విధులను వ్రాసి వాటిని యెహోవా సన్నిధినుంచెను (I సమూ 10²⁵). యోషీయా కాలములో దేవాలమునందు ధర్మశాస్త్రమును కనుగొనిరి (II రాజు 22⁸⁻²⁰). ప్రవక్తలు తమ బోధలను వ్రాసియుంచిరి (యిర్మీ 36³²). వారి మాటలు దేవుని వాక్యముగా నంగీకరింపబడెను (జెక 1⁴ 71¹²). ఎజ్రా కాలములో మోషే ధర్మశాస్త్ర గ్రంథముండెను (ఎజ్రా 7¹²). దానిని బహిరంగముగా చదివి వివరించిరి (నెహె 8^{1,3,6}). ఆప్రమాణిక గ్రంథములనబడు పైరావ్పు జ్ఞాన గ్రంథము 48¹⁰ లో పన్నెండు ప్రవక్తల గ్రంథములకు నూచన కలదు. నెఫ్త్యుయిలింట్ (LXX) అను గ్రీకు తర్జుమా శ్రీ ము|| 150 సం॥నకు లోగా చేయబడి యుండుటచే ఆ కాలమునకు లోపుగా ఈ

గ్రంథము లన్నియు సమకూర్చబడినవను సంకతి స్పష్టమగును గాని, అందులోని గ్రంథముల క్రమమును మన బైబిలులోని గ్రంథముల క్రమమునకు కొంచెము భేదముగా నున్నది. మన బైబిలులో లేని కొన్ని గ్రంథములు LXX నందున్నవి. అవి హెబ్రీ బైబిలులో లేకపోవుటనుబట్టి వాటిని ఆప్రమాణిక గ్రంథములందు చేర్చిరి (ఆప్రమాణిక గ్రంథములు చూ 11).

క్రొత్త నిబంధనయందలి అనేక వాక్యములలో పాత నిబంధన గ్రంథములలోని వాక్యములను దైవవాక్యములుగా నెత్తుచున్నారు. ఓబద్యా, నహూము, ఎజ్రా, నెహెమ్యా, ఎస్తేరు, షరము గీతము, ప్రసంగి యను నీ గ్రంథములలోనుండి తప్ప పాత నిబంధనలోని యితర గ్రంథము లన్నింటినుండి యెత్తి వ్రాయబడిన వాక్యములు క్రొత్త నిబంధనలో నున్నవి. అవి ప్రమాణము లని యెంచుటనుబట్టి వాటన్నింటినుండి వాక్యముల నెత్తి పరికియున్నారు.

ఈ పై సంగతులను చూడగా నీ గ్రంథములు క్రమక్రమేణ ఒక ప్రమాణిక గ్రంథముగా నేర్పడినవి. ఎజ్రాయను శాస్త్రీకాలములో ఈ పని పూర్తియైనదను నొక పారంపర్య వాక్యము కలదు. ఇది చాలమట్టుకు నమ్మదగినదే గాని ఎజ్రా కాలమునకుఁ బిమ్మట మఱికొన్ని భాగములు చేర్చబడి యుండవచ్చును.

ఇట్లు ఈ గ్రంథము లన్నియు చేర్చబడినను అవి యన్నియు నేకరీతిగా గంభీరములైనపై యున్నవని చెప్ప వీలుకాదు. మోషే ధర్మశాస్త్రము అను గ్రంథపంచకమును దాని పురాతనత్యమునుబట్టి మొదటి భాగమునుగా నెంచిరి. దినవృత్తాంతములు, ఎజ్రా, నెహెమ్యా, ఎస్తేరు అను చరిత్ర గ్రంథములను తప్ప తక్కిన చరిత్ర గ్రంథములను, దానియేలు, విలాపవాక్యములు తప్ప తక్కిన ప్రవచన గ్రంథములను రెండవ భాగమునుగా నెంచిరి. ఈ చరిత్ర గ్రంథములకు పూర్వప్రవక్తలు అనియు, ప్రవచన గ్రంథములకు తరువాతి ప్రవక్తలు అనియు పేరులు పెట్టిరి. ధర్మశాస్త్రము, పూర్వ ప్రవక్తలు తరువాతి ప్రవక్తలును అను ఈ భాగములు మిగుల గంభీరములైనవిగా నెంచబడెను. ఇది కాక తక్కిన గ్రంథము

లను మూడవ భాగములో చేర్చిరి. అవి యెంఱ గొప్పవైనను, దావీదు కీర్తనలలోని సంగతు లెంత గంభీరములైన వైనను అవి మొదటి రెండు భాగములలోని గ్రంథములందలి విషయములకు సాటియైనవని యూసు లెంచక పోయినను, దావీదు కీర్తనలలోనుండి క్రీస్తువృత్తులు చాల వాక్యముల నెత్తియుండుటచే అవి క్రైస్తవులమైన మనకు మఱీ గంభీరములైనవని తెలిసికొనవలెను. మఱియు క్రీస్తును అపొస్తలులును పాత నిబంధనలోని యీ గ్రంథముల కూర్పు నంతటిని దైవవాక్యమునుగా నంగీకరించుటచేతను, క్రీస్తు ఈ లోకమునకు రాకపూర్వము మానవులుచేసిన దుష్కార్యము లనేకము లా గ్రంథములలో నున్నను ఈ లోకమందలి గ్రంథము లన్నిటిలో కంటే వీటిలో అపారమైన నీతులును, దేవునిగూర్చి నవియు, ముఖ్యముగా ఆయన పరిశుద్ధతను గూర్చి నవియునైన నిరుపమానమైన బోధలుండుటచే మనము పాత నిబంధన గ్రంథములను సరియైన ప్రమాణిక గ్రంథములనుగా నెంచవలెను.

2. క్రొత్త నిబంధన: దీనిలోని గ్రంథములను మొదట ఆయా సభలకొఱకును ఆయా వారికిని ఉద్దేశించి వ్రాసిరి. అవి యెవరినిమిత్రము వ్రాసిరో వారియొద్ద మొదటినుండి యుంచబడినవని నవ్వుదగును. అపొస్తలులు ఒకరి తరువాత నొకరు చనిపోవుచుండగా వారి సాక్ష్యమును వారి బోధలను తెలుపునట్టి యిట్టి గ్రంథములను సమకూర్చుట తలస్థమయ్యెను. బోధించుటకు మాత్రమేకాక, తప్పుబోధలను దిద్దుటకు కూడ వీటి నొక కూర్పునుగా సమకూర్చుట అత్యవసరమై యుండెను. క్రొత్త నిబంధన గ్రంథములను వ్రాయుకాలములోనే ఇట్లు సమకూర్చుట ఆరంభమైనదని II పేతు 3¹ వలనఁ దెలియును. హతనాక్షియైన యూస్టిక్ (Justin Martyr) 138 వ సం॥ నకు లోపుగానే సువార్తలు సభలలో చదువుచుండిరిని వ్రాసెను (1 అపొలోగిసు 67). కొంతకాలమైన పిమ్మట అతని శిష్యుడైన టేషియస్ (Tatian) నాలుగు సువార్తల యనుబంధమును (Harmony) వ్రాసెను. జ్ఞాన్విరుడగు మార్షియస్ (Marcion) సుమారుగా 140 సం॥ నందు పుస్తకముల జాబితా నొకదానిని చేసెను. ఆ జాబితాలో సువార్తలయందు

లూకా సువార్త మాత్రముండి, అందులో సహా కొన్ని భాగములు లేకపోయినను, పౌలు వ్రాసిన యుత్తరములలో 10 గలవు. సుమారుగా 180 సం॥ లో విరచియన్ (Irenaeus) వ్రాసిన గ్రంథములో ప్రస్తుతము మన క్రొత్త నిబంధనలో నున్న గ్రంథములందు హెబ్రీ యుత్తరమునుండి తప్ప తక్కిన గ్రంథము లన్నిటినుండి వాక్యముల నెత్తి వ్రాయుచున్నాడు.

ఇవిధమున ఈ గ్రంథములు క్రమక్రమేణ ఒక కూర్పుగా చేర్చబడినవి. ఆ పుస్తకముల పేరుల జాబితాలలో మురటోరియస్ భాగము (Muratorian Fragment) అన్నిటిలో పురాతనమైనదై యున్నది. అది మురటోరి యను నతనిచే మిలాను పట్టణమందలి గ్రంథశాలలో కనుకొనబడుటవలన దాని కీ పేరు వచ్చెను. ఇది రెండవ శతాబ్దాంతమునకు లోపుగా చేయబడినదై యున్నది. ఇందులో నాలుగు సువార్తలు, కార్యములు, పౌలు వ్రాసిన 13 ఉత్తరము (వీటిలో హెబ్రీ యుత్తరములేదు) యూదా యోహాను 1, 2 ఉత్తరములు, ప్రకటన గ్రంథము నున్నవి. హెబ్రీ, పేతురు రెండుత్తరములు, యాకోబు, యోహాను ఉత్తరములలో నొకటియు నిందులో లేవు. ఆ లెక్సింద్రియ పట్టణపు వాడైన క్లెమెంటు (165-220) కూడ ఒక జాబితాను వ్రాసెను. ఇందులో యాకోబు, II పేతురు, III యోహాను అను పుస్తకములులేవు. ఒరిగెను (184-253) వ్రాసిన జాబితాను చూడగా, క్రొత్త నిబంధన గ్రంథములన్నియు అందులో నున్నవి గాని II పేతురు, II, III యోహాను అను పత్రికలను అందఱును ప్రమాణికములుగా నంగీకరింప లేదనియు, హెబ్రీ యుత్తరమును వ్రాసినవారెవరో తెలియదనియు ఆ గొప్ప పండితుడు వ్రాసెను. నాల్గవ, ఐదవ శతాబ్దములలో ప్రస్తుతమున మన క్రొత్త నిబంధనలో నున్న గ్రంథము లన్నిటిని క్రొత్త నిబంధనలో చేర్చికొనుట ఖాయమయ్యెను గాని, ఔగుస్తీను వీటినిట్లు భాగించెను: (1) మొదటి నుండి అందఱిచేత అంగీకరింపబడినవి. (2) సంఘపు మొత్తముమీఁద నంగీకరింపబడినను కొందఱిచే నంగీకరింపబడినవి. ఇవి వేర్వేలు సభలలో వేర్వేలుగా నంగీకరింపబడినను వాటిలో

హెబ్రీ, యోకోబు I, II, కేతురు, II, III యోహాను, యూదా, ప్రకటన యను నీ గ్రంథములున్నవి. వీటి నంగీకరింపకుండుటకు కొన్ని కారణములు కలవు గాని చివటకు వీటిని కూడ చేర్చి యివి ప్రమాణిక గ్రంథములని యంగీకరించిరి.

మన మీ వివరమును చూడగా ఆలోచన సఫలనలనగాక, గ్రంథముల శ్రేష్ఠతనుబట్టి సభ వారు వీటి నంగీకరించి ప్రమాణిక గ్రంథము లనుగా నంగీకరించిరి. నేటివఱకు వాటి శ్రేష్ఠ తను సభవారంగీకరించుటను చూడగా ఈ పునః జేయుటయందు పరిశుద్ధాత్మ సభవారిని నడిపించె నని మనము రూఢిగా తెలిసికొనవలెను.

ఇశ్రాయేలీయుల ప్రయాణములు (Wanderings in Wilderness). ఈ శీర్షిక యందు ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి హెయూబువఱకుఁ జేసిన ప్రయాణములుమాత్రము వివరింపబడును.

1. తిరిగిన ప్రదేశము. ఇది సీవాయి అరణ్య మనఁబడెను (అరణ్యము 1 చూ॥). అది త్రికోణాకృతిగా నున్నది. దానికొన దక్షిణ మున ఎర్రసముద్రము రెండు పాయలగుచోట నున్నది. దాని మట్టము ఉత్తరముగా పలెస్తీను హెయూబుదేశముల దక్షిణ సరిహద్దుగా నుండి 200 మైళ్లవఱకు వ్యాపించుచున్నది. ఇది చాల మట్టుకు నిర్జనమగు ప్రదేశమైయున్నది గాన ఈ ప్రయాణమునందు నూచింపఁబడిన ఫలముల యునికిని కనుగొనుట అసాధ్యముగ నున్నను కొన్ని ముఖ్యస్థానములను శిథిల పరిశోధకులు కనుగొనియున్నారు. ఆ ప్రయాణము నారంభించిన విగుప్తులోని సుక్కోతు (నిర్గ 12³⁷), ప్రయాణాంతమందు దాటిన అర్కోసునది (సంఖ్యా 21¹³) అట్టి స్థలములలో నున్నవి (సుక్కోతు, అర్కోసు చూ॥). అవిగాక సీవాయిపర్వతము (నిర్గ 19¹¹) కాడేను బర్నైయ (సంఖ్యా 32⁸), ఎఫోన్లెదరు (38²⁸), హోరు పర్వతము (20²¹) అను వాటి యునికిని తెలిసికొని యుండుటవలన వాటి మధ్యనుండు స్థలముల నూహింప వీలగుచున్నది. ఆయా పటములలో

సాధారణముగా వీటిని గుర్తుపెట్టినను అవి రూఢి యైన ప్రదేశములు కావని తెలిసికొనవలెను.

2. తిరిగిన కాలము. అది 40 సం॥ లకు తక్కువయైనను నలుమది సంవత్సరములుగా లెక్కించఁబడెను (సంఖ్యా 14³³ ద్వితీ 27 కీర్త 95¹⁰). సంఖ్యా 23⁹ నందు 20 సం॥ లకు పై వయస్సుగల పురుషులు 6,03,550 మంది యున్నట్లు కనఁబడుచున్నది. ఈ లెక్కనుబట్టి ఇశ్రాయేలీయులందరు దాదాపు 20 లక్షలకు పైగా నుండిరిని దోచుచున్నది. ఇంతమంది కిట్టి యరణ్యమునందు భోజన పానాదలెట్లు దొటికెనని అద్భుతములను నమ్మనివారు సందేహించుచు, ఆ సంఖ్యను ఉన్నదానికన్న నెక్కువగా వేసియుందురని అభిప్రాయపడుచున్నారు. గాని దేవుడు వారిని అద్భుతరీతిగా పోషించెనని లేఖనములయందున్నది. అట్లయినయెడల సందేహమున కెట్టి యాస్పదము నుండదు. వారి పోషణకై మన్నా యనఁబడిన ఆహారము నాయన యనుగ్రహించెను (నిర్గ 16¹⁻³³). ఒకసారి వారు కోరినందున పిట్టలమాంసము ననుగ్రహించెను (16^{12,13} సంఖ్యా 11^{4-6,31}). వారి పశ్యాదులకు మేత దొరుకునట్లు వాహికే దిక్కునఁగాక గొల్లలవలె తిరిగిరి. నీరు కావలసివచ్చినప్పుడు రాతిబండలను చీల్చి ఆయన వారి దప్పిక తీర్చెను (నిర్గ 17¹⁻⁷ సంఖ్యా 20⁹⁻¹¹). ఇన్ని అద్భుతములుచేసి ఆయన వారిని పోషించినను వారి కేమియు ఇబ్బందులు కలుగలేదని బైబిలు చెప్పుట లేదు. వారి అవిశ్వాసమువలన వారెన్నో కష్టములను సహించుచు 40 సం॥ ల వఱకు కనానులో ప్రవేశింపఁజాలక పోయిరి (సంఖ్యా 14).

3. మకాము చేసిన స్థలములు. సంఖ్యా 38 నందు వారు సంచరించి మకాముచేసిన స్థలముల జాబితాగలదు. ఆయా స్థలములలో జరిగిన చరిత్రవిషయములు నిర్గ 12; సంఖ్యా 25 వఱకు వ్రాయఁబడినవి. వాటినిగూర్చిన అనేక నూచనలు ద్వితీయోపదేశ కాండమునందు గలవు. ఆ మాఁటిని సరిపుచ్చి నేదాశాస్త్రీయగు డేవిస్ (Davis) అను ఆయన చేసిన వివరము ననుసరించి ఆ ప్రయాణముందు జరిగిన సంగతులు క్లుప్త వివరము నీ దిగువను చూడవచ్చును:—

మకాముచేసిన స్థలములు (సంఖ్యా 33 నందున్నట్లు)	ఆ స్థలములలో జరిగిన చరిత్ర సంగతులు నిర్ణ 12-సంఖ్యా 25)	ద్వితీయోపదేశ కాండములో దానికి గల సూచనలు.
--	--	--

విగుప్తులోని రామసేనునుండి సీనాయివఱకు చేసిన ప్రయాణము

1. రామసేను సంఖ్యా 33 ²⁻⁵	పస్కా వాచరించుట, ప్రథమ పుత్రుల చావు, విగుప్తీయులు వెళ్లగొట్టగా మొదటి నెల 15 దినమున బయలుదేరిపోవుట. నిర్ణ 12 ¹⁸ -13 ³⁷	16 ¹
2. సుక్కోతు 33 ⁶	నిర్ణ 13 ³⁷	
3. ఏతాము 33 ⁶	మేఘస్తంభము వలన నడిపించబడుట. 13 ³⁰⁻²²	
4. పీహహీరోతు 33 ⁷	ఫరోతురుముటను కనుగొనిరి. 14 ¹⁻¹⁴	
5. ఎర్ర సముద్రమును గాటుట 33 ⁸	ప్రజలు భయపడగా మోషే ధైర్యపఱచి సము ద్రమును పాయలుచేసి వారిని దాటించుట. ఫరోసేన నాశన మగుట. 14 ¹⁵⁻³¹	11 ⁴
6. ఏతాము అరణ్యము గుండా మూడు దిన ములు ప్రయాణము చేసి మారాకువచ్చుట 33 ⁸	మిర్యాము స్త్రాత్రగీతము. షూరు అరణ్యములో మూడుదినముల ప్రయాణము చేసి మారాకు వచ్చుట. చేదునీళ్లవలన సగంగా మోషే వాటిని బాగుచేయుట. 15 ¹⁻²⁶	
7. వరీము 33 ⁹	ఇచ్చట 12 ఊటలును 30 ఈతచెట్లుండి నందున ఇది మకాముచేయుట కనుకూలమగు తాతైయుండెను. 15 ²⁷	
8. ఎర్ర సముద్రముదగ్గర దగుట. సీను అరణ్యము గుండ పోవుట 33 ¹⁰	రెండవ నెల 15 దినమున సీను అరణ్యము చేరు నప్పటికి ఫోజనము లేనందున సగంగా మన్నా నిచ్చుట. 16 ¹⁻³⁶	
9. దోపకా 33 ¹²		
10. ఆలూషు 33 ¹³		
11. రెఫీదీము 33 ¹⁴	నీళ్లులేనందున జనులుసగంగా మోషే బండను కొట్టి నీళ్లురప్పించుట. ఆమారేకీయులతోడి యుద్ధమున జయమునొందుట. మోషే మామ వారిని దర్శించి సలహానిచ్చుట 17 ^{1-18⁹⁷}	6 ¹⁶ 25 ¹⁷
12. సీనాయి అరణ్యము 33 ¹⁵	మూడవ నెల మొదటి దినమున సీనాయి అర ణ్యముచేరుట. అచ్చటనున్న సీనాయికొండ మీద దేవుడు 10 అజ్జలను, ఇరవై కట్టడలను గుడార విషయమైన నియమములను ఇచ్చుట. మోషే 40 దినములకొండమీద నుండగా ప్రజలు బంగారుమాడను చేసికొని అజ్జను మీరుట. దేవుడు వారిని శిక్షించి, వారిచే	4 ^{11-5³³}

మకాము చేసిన స్థలములు (సంఖ్యా 33 నందున్నట్లు)	ఆ స్థలములలో జరిగిన చరిత్ర సంగతులు (నిర్ణ 12-సంఖ్యా 25)	ద్వితీయాపదేశ కాండములో దానికి గల నూచనలు.
	తనకొక గుడారమును కట్టించుట (నిర్ణ 17-40). దానికి సంబంధించిన యాచారములు లేవీయ కాండమునందు గలవు. ఇచ్చటనే జనులు మొదటిసారి లెక్కించబడిరి. సంఖ్యా 1011-36	

సీనాయినుండి కాదేవు బర్నేయ వఱకు ప్రయాణము

13. సీనాయినుండి బయలు దేరుట 33 ¹⁶	రెండవ సం॥ రెండవ నెల 20 వ దినమున సీనాయినుండి బయలుదేరుట. ప్రయాణము చేయవలసిన రీతిని గూర్చిన యేర్పాట్లు. సంఖ్యా 114 ³⁵ యూడు దినముల ప్రయాణమునకుపిదప మార్గా యాసమును గూర్చి సజ్జినందున అగ్నిచే దహనమైన స్థలము తబేరా యని పిలువఁ బడుట. సంఖ్యా 111-8	
14. కీబ్రోతుహత్తావా 33 ¹⁶	మాంసము కొఱకు సజ్జిగి, అది హాతీకన పిదప వెగటు కలుగునఱకు తిని, అనేకులు తెగులు వలన చనిపోవుట. అందువలననే ఈ స్థలము నకు దురాశా సమాధులను ఈ పేరు కలిగెను. ఇచ్చట ఒక నెలనఱకుండిరి. 114 ³⁴	
15. హజేరోతు 33 ¹⁷	మిర్యాము అహరోనులు మాషేపై సజ్జిగినందున మిర్యాముకు కలిగిన శిక్ష; దాని నివారణ ఇచ్చట దాదాపు 7 దినములుండిరి. 11 ³⁵ -12 ¹⁵	
16. రిత్రా 33 ¹⁸	పారాను అరణ్యములో మన్న కాదేవునుండి కనాను దేశమును వేగు జూచుటకు పంపుట; వారు తెచ్చిన కబురులన కలిగిన భయము; ప్రజల తిరుగుబాటు, అందువలన విగుప్తు నుండి బయలుదేరిన వారిలో 20 సం॥ లకు పై వారందఱలో ఇద్దరు తప్ప తక్కినవారందఱును చనిపోవు వఱకు అరణ్యమునందు తిరుగవలెనని శిక్షనొందుట. 12 ¹⁶ -14 ³⁹ వారు దీనిని లక్ష్యముచేయక అమాలేకీయుల మీదికి వెళ్లి యుద్ధముచేసి వారిచే నోడి పోయి హోరావఱకు తిరుగుబడుట. 14 ⁴⁰ -43	12, 19-40 ఇచ్చట అనేకదినము లుండిరి 144

మకాముచేసిన స్థలములు (సంఖ్యా 33 సందున్నట్లు)	ఆ స్థలములలో జరిగిన చరిత్ర సంగతులు (నిర్ణ 12-సంఖ్యా 25)	ద్వితీయోపదేశ కాండములో దానికి గల నూచనలు.
--	---	--

కాదేవునిండి బయలుదేరి మఱల అచ్చటికి వచ్చువఱకు దాదాపు 36 సం॥లు
చేసిన ప్రయాణము

17. రిష్యాను పాఠము 33¹⁹ 17 మొదలు 33 వఱకున్న స్థలములందు ఆయా పరస్పరము క్రమము వైపు
కాలములకు తెగిన నియములు లేర్పడెను తిరిగి బహు దిన
(సంఖ్యా 15¹⁻³¹, 37-41). విక్రాంతి దినము చులు శేయియ
నతిక్రమించిన వానికి మరణశిక్ష విధింపఁ మన్నెములో సంచ
బడెను (15³²⁻³⁶). శోరహు దాతాను అపి రించిరి. 2¹
18. లిబ్న 33²⁰
19. రీసా 33²¹
20. కపేలాలా వ. 22
21. మపెరుకొండ వ. 23
22. హరాదా వ. 24
23. మకలోతు వ. 25
24. తానతు వ. 26
25. తారహు వ. 27
26. మిత్కా వ. 28
27. హమ్మీనా వ. 29
28. మొసేరోతు వ. 30
29. బెనేయాకాను వ. 31
30. హోర్ హగ్గిద్దాదు వ. 32
31. యుత్పాతా వ. 33
32. ఎల్మోనా వ. 34
33. ఎస్సోన్ బెరు వ. 35
34. సీను అరగ్గ మందలి నలువదన సం॥ మొదటి నెలలో వారు సీను అరి
కాదేవు వ. 36 గ్రామముచేరిరి (20¹). కాదేవులో సీను లేనం
(తెనుగు తెలిలనందు దున ప్రజలు సహగంగా దేవుని యజ్ఞప్రకా
ఎస్సోన్ బెరు కాదేవు రము గాక మోషే బండను కొట్టి (20²⁻¹³)
అనబడుట సరియైన కనాను దేశములో ప్రవేశించు హక్కును
తర్జుమాకాదు.) బోగొట్టుకొన్న వాడగుట.
- ఎదోముదేశము గుండా పోవుటకు మోషే నెల
వడుగంగా ఆ రాజు సమ్మతించక పోవుటచే
చుట్టు తిరిగి వెళ్లవలసివచ్చెను. (20¹⁴⁻²¹)

మకాము చేసిన స్థలములు (సంఖ్యా 33 నందున్నట్లు)	ఆ స్థలములలో జరిగిన చరిత్ర సంగతులు (నిర్ణ 12-సంఖ్యా 25)	ద్వితీయోపదేశ కాండములో దానికి గల నూచనలు.
---	---	--

కాదేవునుండి యొర్రాను నది వఱకు చేసిన పర్యాణము

35. హోరు పర్వతము వ. 37-39	ఎవోమువైపుకు వెళ్లగా అహరోను మరణముగుట ఇక్రాయేలీయు లతని విషయమై 30 దినములు అంగలార్చిరి. ఇస్సట నుండునప్పుడే ఎవోము గుండా వెళ్లరాదని తెలిసికొనిరి. సంఖ్యా 20 ²²⁻²⁹	ద్వితీ 27-9 10 ⁶ 324 ⁹
36. కనాను రాజగు అరారు వీరినిగూర్చి వినుట వ. 40	అరారు వీరి నెదుర్కొననవై వచ్చి అతారీయుల మార్గమున వారితో యుద్ధముచేసెను. ఇక్రా యేలీయులు వారిని కెల్చిన స్థలమునను హోర్తా యను పేరు కలిగెను. ఎవోముచుట్టు పొవుటకు ఎర్రసముద్రము వైపు వెళ్లుట. 21 ⁴	ఈ పర్యాణమునందు గుద్దోదుకును యొ త్పతాకును వచ్చిరి 10 ⁷ 81 ⁵
37. సల్మానా వ. 41	} ఈ స్థలములలో నొకచోట సరిగినందున తాపకరములగు సర్పములచే కరువబడి, ఇత్రడి సర్పమును చూచి బ్రతుకుట. 21 ⁵⁻⁹ సంఖ్యా 21 ¹⁰	
38. పూనొను వ. 42		
39. ఓబోతు వ. 43		
40. ఈయ్యో అబారీము వ. 44	మోయాబు పాలిమేర యొద్ద సూర్యోదయ దిక్కుననున్న అర్యమందలి ఈయ్యో అబారీమునొద్ద దిగుట 21 ¹¹ . ఈ అరణ్యమందలి జెరెదు లోయను (21 ¹²) అర్జోనునదిని దాటుట. ఈ నది మోయాబు అమ్మెను దేశముల సరిహద్దు. 21 ¹³⁻¹⁵	కాదేవులో నుండి మొదటిసారి బయలు దేరిన 38 సం॥ లకు జెరెదు నదిని దాటిరి 21 ¹³ 14 21 ¹⁸⁻²⁴
41. మోయాబు అరణ్యమందలి దీబోనుగాదు, అల్తీను దిబాతాయిము, అబారీము కొండలు అనుమాడు స్థలములు వ. 45-47	కీర్తన పాడిన బావి యను అర్థమిచ్చు బెయేరుకు వచ్చిరి. అచ్చటనుండి అహారీయుల రాజగు సీహోను వారిని దాటనియ్యక ఇక్రాయేలీ యులహిడ యుద్ధముచేసి ఓడిపోయెను. ఈ అరణ్యములో పారు మత్రాను నహలీయేలు బామాతు పిస్తాకొండ అను స్థలములకు వచ్చిరి 21 ¹⁹⁻²⁵ . ఇవి 38 ⁴⁵⁻⁴⁷ లోని పేరులకు నేఱుగానున్నవి. అవి వాటికి మారుపేరులు గాక వేర్వేరు స్థలములనుట యుక్తము.	ఈ అరణ్య ముండే కదేమాకు అను పేరును గలదు 22 ²⁶⁻³⁷

మకాము చేసిన స్థలములు (సంఖ్యా 33 నందున్నట్లు)	ఆ స్థలములలో జరిగిన చరిత్ర సంగతులు (నిర్గ 12-సంఖ్యా 25)	ద్వితీయోపదేశ కాండములో దానికి గల నూచనలు
42. యెరికో దగ్గర నున్న మాయాబు మైదాన ములో బైల్లేషీ మోతు నుండి అబెలుషీయము దగ్గర దిగిరి ఐ. 44-49.	ఇక్కడనుండగా (సంఖ్యా 22 ¹) బిలాము వారిని శపించుటకై చేసిన యత్నముల భంగపాటు 22-24. షిత్తీము బయల్పెయోరులో విగ్ర హారాధనలో వారితో పాలివారై వ్యభిచరించు హతులగుట. 25 ప్రజలు లెక్కించబడుట. 26 చేయబడిన ఇతర నియమములు. 27-30, 35-36 మిద్యానీయులను జయించుట. 31 2 ² గోత్రములకు తూర్పు ప్రాంతముల నిచ్చుట. 32-34 యెర్రాను దాటి యెరికోను పట్టుకొనుటతో అరణ్య ప్రయాణములు ముగియుట. యెహో 11-51 ²	32 ⁹ 44 ⁶ విగుప్తును విడిచిన 40 ఐ. సం॥ పదకొం డవసలలో జరిగెను. మాయాబు మైదాన ములో మోషే హెచ్చరికలు జేసి చనుపొవుట (ద్వితీ యోపదేశ కాం డము).

ఇశ్రాయేలీయులు చూ॥

ప్రలాపించుట దుఃఖమును తెలియజేయు
దుకలు చూ॥

ప్రవక్తలు, ప్రవచనములు (Prophet, Prophecy). దేవుని నామమందు ఆయన సంగతులను బోధించెడి వారు ప్రవక్తలనబడిరి. రాబోవు సంగతులను తెలుపవలసి వచ్చినప్పుడు వాటిని దేవుని పేరిట ప్రకటించినందున వారు రాబోవు సంగతులను తెలిపెడు వారగు సంగతి వాడుకలోకి వచ్చెనుగాని, యిప్పటి విషయముల నైనను, రాబోవు సంగతులనైనను తెలియజేయుటకు దేవునిచే పిలువబడి అధికార మొందినవారు బైబిలునందు ప్రవక్తలనబడుదురు. యాజకులను ప్రజలు పక్షముగా దేవుని సన్నిధానమందు నిలిచి వారి పక్షమున మాట్లాడిరి. ప్రవక్తలైతే దేవుని పక్షముగా మానవులయెదుట నిలిచి దేవుని చిత్తమును వారికిఁ జెలియజేసిరి. ఇట్లు యాజకులను ప్రవక్తలను ఒకరి పని నొకరు పూరించేయు వారుగ నుండిరి.

1. పేరు. వారికి సాధారణముగా పెట్టబడిన పేరు ముహమ్మదీయులు వాడెడి నబీ (Nabi)

అను దానికి సంబంధించినదై ప్రకటించువాడని శబ్దార్థమిచ్చును (ద్వితీ 18¹⁵, 18, 20, 22 మొ॥). దర్శనము కలిగినవారు లేక దర్శనము చూచువాడు అని శబ్దార్థమిచ్చు మజ్మయక పదమును సాధారణముగా దర్శకుడు అని తెనిగించిరి (I సమూ 9⁹ II రాజ 17¹⁵). వారికి పూర్వము ప్రదర్శకులను పేరుండెడిదని I సమూ 9⁹ వలనఁ జెలియుచున్నది. కొన్ని వాక్యములలో జ్ఞానవృష్టిగల వాడు అనియు (II దిన 9²⁹ 12¹⁵), ఒక వోట దర్శనములు చూచువారనియు (యెష 30¹⁰) ఆ పదమును తెనిగించిరి. వారు చూచినవి దర్శనము లనబడెను (యెహె 13¹⁶). నర్వ సాధారణములగు ఈ బిరుదులుగాక వారి పనిని బట్టి వారికి కావలివారు (యెష 21¹¹ 52⁸ 56¹⁰ 62⁶ యిర్మీ 6¹⁷ యెహె 31⁷ 33⁷ మికా 7⁴ హబ 2¹), వైవజ్ఞులు (I సమూ 22⁷ 9⁶ I రాజ 12²² II రాజ 42^{1,25}), యెహూవా నేపకులు (యెష 20³ యిర్మీ 25⁴ 26⁵ మొ॥) యెహూవా మాతలు (యెష 44²⁶ హగ్గ 1¹³ మలా 3¹) అను బిరుదులు కలిగెను.

2. చరిత్ర. ప్రవక్తలు సమూహాలు కాలము నుండి వెలసిరిని సాధారణముగా చెప్పినను (కార్య 3⁴), అబ్రాహాము దేవుని సంగతులను తనకు తరువాత వచ్చువారికి తెలుపవలసి యున్నందున (చది 15:1-18 18:17-19) ప్రవక్త యనబడెను (207). మిర్యామును ప్రవక్తయనియు (నిర్గ 15²⁰) అహారోను మోషే పక్షమున మాట్లాడినందున అతడు మోషే ప్రవక్త యనియు (71) చెప్పిరి. మోషే రాబోవు ప్రవక్తకు మాదిరిగా నున్న వాడనబడెను (ద్వితీ 18:18 కార్య 3²² 7³⁷). సమూహాలు కాలమునుండి ఆ యుద్వోగము స్థిరమైన యుద్వోగమాయెను. అప్పటినుండి అనేక మంది ప్రవక్తలు కనబడుట మాత్రమేగాక, ప్రవక్తల శిష్యులనబడిన ప్రవక్తల కూటములు కూడ నుండెను (I సమూ 10:10 19²⁰ II రాజ 23:3). వీరు సన్యాసుల కూటములవలె నున్నట్లు న్నది (2:5,7,15 4:34 6:1) గాని వారు సన్యాసులు కాక కుటుంబములు కలిగినవారని 4¹ వలనఁబడినది కొనవచ్చును. ఈ కూటములు ఒక పిదపమైన పాత కాలలైనట్లు కనబడుచున్నది. దేవుడు వారిలో నుండి మాత్రమేగాక ఇతరులనుకూడ తన చిత్తమును ప్రకటించుట పిలిచెను (I రాజ 19:10,20 యెష 6 ఆమో 7:15 మొ). మలాకీ పఠకీర్తి ప్రవక్తలుండిరి. క్రొత్త నిబంధనయందు బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను వీరిలో చేరినవాడై పాత నిబంధన ప్రవక్తలలో చివరివాడును క్రొత్త నిబంధన ప్రవక్తలలో మొదటివాడై యుండెను (మ 3:119,13). క్రైస్తవసంఘము నందును దేవుని సంగతులను ఆయన యాత్మశక్తిచే లోతుగా గ్రహించి వాటిని బోధించిన ప్రవక్తలుకూడ నుండిరి (I కొరి 12:29 14:29,32,37 ఎఫె 4:11).

3. ప్రవక్తల పిలుపు. విశేష దర్శనము కలుగుటద్వారా ప్రవక్తలు పిలువబడిరి. ప్రవక్త పనికి మాత్రమేగాక ప్రజల నాయకుడుగా నుండుటకును మండుచున్న పాదద్వారాను, తరువాత దేవుడు మాట్లాడిన మాటలద్వారాను మోషే పిలువబడెను (నిర్గ 3:1-4:17). సమూయేలును బాల్యమందే దేవుడు పిలిచెను (I సమూ 3:1-15). ఎలీషా ఏలీయా ద్వారా పిలువబడెను (I రాజ 19:19,20 II రాజ 2:13,14). ఆమోసు అడవిలో నుండఁగాను (ఆమో 7:15) యెషయా

అలయమునందుండఁగాను (యెష 6) పిలువబడిరి. యిర్మీయా యావనుడై తన స్వదేశమందుండు నప్పుడును (యిర్మీ 14:10) యెహెజ్కేలు విదేశములో నుండునప్పుడు (యెహె 1) కలిగిన దర్శనములచే దేవుని పిలుపు నాలకించి లోబడిరి. వీరి పిలుపుతోకూడ ఉద్వోగమును వహించు కొనుటకు కావలసిన ఆత్మశక్తికూడ వారి కనుగ్రహింపబడెను. నాతాను ఏలీయా మొదలగు ప్రవక్త లెల్లు పిలువబడిరిగాని దానిని గూర్చిన నూచనలులేవు. దేవునిచే పిలువబడని వారు కూడ ఈ యుద్వోగమును వహించుకొనినట్లు నూచన లగుపడుచున్నవి. వీరు యెహోవా నామమున బోధించినను అబద్ధ ప్రవక్తలయొందిరి (యిర్మీ 23:16-32). కొందఱుద్దేశ పూర్వకముగా ప్రైవారివలన ఘనము నొందునట్లుగా ఇచ్చకపు మాటల నాడుచుండిరి (I రాజ 22:28 యెహె 13:17-19 మీకా 3:1 జెక 13:4). అట్లే కొందఱు కూటికి నాశించియు (మికా 3:5), ధనము సంపాదించు నిమిత్తమును (3:11) మూర్ఖముగా ప్రవచించిరి. ఇతరులను మోసపుచ్చువలెనను ఉద్దేశముతోగాక స్వయముగా మోసపోయి ప్రవచించిన వారును గలరు (యిర్మీ 23:25-37 27:14-18 28:1-9 మొ). నిజమైన ప్రవక్తలను తెలిసికొనుటకు నూచనలు మాత్రమేగాక (యెష 7:11,14), వారి మాటల నెఱవేర్చును (ద్వితీ 18:9,12) వారి నీతులు దేవుని నీతులకు సరిపడుటయు (12:15 యెష 8:20) గుఱుతులుగా నుండెను. ప్రజలు కోరినందున యిర్మీ ప్రవక్తలు బోధించిరి. కావున ఆ దోషమునకు ప్రజలు కారకులైరి (30:10-13). వీరికిఁదోడు ఇతర దేవతల పేరట ప్రవచించిన అబద్ధ ప్రవక్తలుండిరి (I రాజ 18:19 యిర్మీ 23:13). అబద్ధ ప్రవక్తలకు మరణ శిక్ష విధింపవలెనను నియమము గలదు (ద్వితీ 18:20).

4. సిద్ధపఱచఁబడిన విధము. ప్రవక్తల శిష్యులు ప్రవక్తలయొద్ద నేర్పు బొందినట్లు నూచనలు గలవు (I సమూ 10:10 19:18 II రాజ 23:3 4:38) గాని వారు ఆ పనికొఱప ఆయత్త పఱచఁబడలేదు. తాము ప్రకటించవలసియున్న సంగతులు దైవాత్మచే పొంది వాటిని తప్పక ప్రకటించవలసియున్నదను నిశ్చయత కలుగఁజేసికొనుటయే వారి ముఖ్య సిద్ధపాటుగా నుండెను (మికా 3:8

యెహె 11⁵). దేవుని హస్తము వారినిపట్టి బల వంతును చేసినట్లున్నది (3⁹). వారు పిలువబడి నప్పు డీ శక్తి వారికి విశేషముగా కలిగెను (యెష 6 యిర్మీ 1 యెహె 1 ఆమె 71⁵). వారు పని చేయ నిష్టపడకపోయినను (యిర్మీ 1⁶) ఆ వార్త వారిలో అగ్నివలె మండుచుండినందున వారు దానిని చెప్పకుండ లేకపోయిరి (20⁹). వారు ప్రకటించవలసిన సంగతులు వారి కాయా విధములుగాఁ దెలుపబడెను. స్వరము వినబడి యుండును (సంఖ్యా 7⁹⁰ I సమూ 3⁴). దర్శనము కలిగియుండవచ్చును (యెష 6 యెహె 1). దూతచే బోధింపబడి యుందురు (దాని 9²¹). దేవునిచితమును దెలిసికొనుటకు వారు కనిపెట్టి యుండవలసివచ్చెను (లేవీ 24¹²). వారిట్లు కనిపెట్టుకొని యుండునప్పుడు ఆయన వారికిఁ దెలిసిన సంగతులు ఒకానొకప్పుడు వారి స్వంత బుద్ధికి భిన్నమైనవిగా నుండవచ్చును (I సమూ 16⁷ II సమూ 7³). ప్రవక్తలు దేవునిచిత్రమును దెలిసికొనుటకై ఆయన యాత్మనొందిన వారు కావలసివచ్చెను. వారాత్మ వేశముచేత పలికిరి (I రాజు 22³⁴ II దిన 15¹ 24³⁰ నెహె 9³⁰ యెహె 11⁵ యోవే 2⁸ మీకా 3⁶ జెక 7¹² మ 22⁴³ I పేతు 1^{10,11}). వారిట్లు సిద్ధపటచఁ బడవలెనను దానికి నూచనగా వారిని తైలముతో నభిషేకింపవచ్చును (I రాజు 19¹⁶) గాని అందఱు నిట్లు అభిషేకింపబడిన నూచనలు లేవు. దేవుడు తన బోధకు విరుద్ధముగా ప్రవరించు వారికి తన యాత్మ ననుగ్రహింపఁడు. కావున శుద్ధులై భక్తితో ప్రవరించిన వారినిమాత్ర మిట్టి పనికి ఉపయోగింపవలసివచ్చెను. వారు ఆత్మవేశముగలవారై యెహోవా నెలవిచ్చిన మాటలను ప్రకటించిరి.

5. జీవించినవిధము. ప్రవక్తలు జీవించిన విధమునుగూర్చి ఒకటి రెండు నూచనలు మాత్రము కనబడుచున్నవి (II రాజు 1⁸ జెక 13⁴ మ 3⁴). ఏలీయా యోహానులు కంబళిగుడ్డలను తోలు దట్టిలను ధరించి ఈ లోక సౌఖ్యములను త్యజించిరి. ప్రజల పాపమువలన తనకు కలిగిన దుఃఖమును దెలుపుటకు యెషయా గోనెపట్టును కట్టుకొనెను (యెష 20²). అడవిలో దొఱకు లేనె మిడుతలు పండ్లు వారి యాహారమయ్యెను (II రాజు 4³⁹ మ 3⁴). వారి పోషణార్థము ఆయావారలు

ధర్మమిచ్చిరి (I సమూ 9⁸ I రాజు 14^{2,3} II రాజు 4⁴⁹). వారి కాలిధ్యము నిచ్చుట ధర్మకార్యముగా నెంచిరి (I రాజు 17⁹ 18⁴ II రాజు 4^{8,10}). వారిలోఁ గొందఱు అస్తిపరులైనందున యితరులవలన సహాయ ముపేక్షించలేదు. ఎలీషా యిర్మీయా లిట్టివారు (I రాజు 19^{19,21} యిర్మీ 32^{8,10}). కొందఱిని రాజులు పోషించిరి (II సమూ 24¹¹ I దిన 25⁵ II దిన 35¹⁵). సాధారణముగా వీరు ఇతరులవలె గృహస్థులై యుండిరి (I సమూ 7¹⁷ II సమూ 12¹⁵ I రాజు 14⁴ II రాజు 4^{1,2} 5⁹ 22¹⁴ యెహె 81).

6. ప్రవక్తపనులు. ఇశ్రాయేలీయులు మత భ్రష్టులైన సమయమున కనబడి వారు దేవుని తిట్లు తిరుగవలెనని వారికి ముఖ్యముగా బోధించిరి (ఏలీయా, ఎలీషా చూ!). దేవుడు యజ్ఞములను కాదుగాని నీతినే కోరును గాన ప్రవక్తలు ముఖ్యముగా నీతిబోధకులని చెప్పవలెను (యెష 1^{10,17} ఆమె 51^{4,5} మీకా 8⁶⁻⁸ లూ 37¹⁴). వారు తమ నీతిబోధలతోపాటు దేశాధికారులు దేశ రక్షణార్థమై చేయవలసినవాటిని చేయఁగూడని వాటిని దెలుపుచుండిరి. అన్యరాజులతో సంధిఁ జేసికొనక దేవుని నమ్మియెడల తమ దేశమును రక్షించుకొనఁగలరని యెషయా బోధించెను (యెష 7, 31). యెరూషలేమువారు బాబెలు వారి నెదిరింపక వారికి లోబడినపక్షమున తమ పట్టణమును దక్కించుకొందురని యిర్మీయా ప్రకటించెను (యిర్మీ 33). వారి విధముగా దేశమునకు మేలుచేయ యత్నించిరి. రాజులదగ్గర నున్న ప్రవక్తలు వారి చరిత్రలను వ్రాసిరి (I దిన 29²⁹ II దిన 9²⁹ 12¹⁵ 29³⁰ 33¹⁹). మనము వీటిని చరిత్ర గ్రంథములుగా నెంచినను హెబ్రీ బైబిలునం దివి పూర్వ ప్రవక్తలు అను పేరుతో పిలువబడెను. వారు ఆయావారి చరిత్ర సంగతుల నూరకనేగాక మానవుల చరిత్రయందు దేవుని నడుపును ఆయన తీర్పులను లక్షింపవలెనని వాటిని వ్రాసిరి. ప్రవక్తల యుద్దేశమును ఇదేగాని వాటిని ప్రవక్తల గ్రంథములతో చేర్చుట న్యాయమే. ప్రవక్తలు ఆరంభమున తమ ప్రసచనములను వ్రాయలేదు గాని ప్రజలు వారి హెచ్చరికలను లక్షింపనందున వాటిని వ్రాయవలసి వచ్చెనని ఆయా నూచనలవలన దెలియును

(యెష 81 30° యిర్మీ 36°-38° 51⁶⁰). వారు వ్రాసినవి కొన్ని గద్యరీతిగను కొన్ని పద్యరీతిగను ఉన్నట్లు చూడవచ్చును. వాటియందు అలంకార ప్రయోగములు పెక్కులు గలవు. మానవులు తాముమఱచిన దేవునితట్టుకుం దిరిగి నీతి న్యాయములు చేయుటవలననే వారికిగాని జనాంగములకుగాని త్రేమము కలుగునేగాని మఱి యొకరీతిగా కలుగజాలదని అవి బోధపఱచుచున్నవి. వారిట్టి సంగతులతోగూడ రాబోవు శిక్షలను గూర్చియు తెలుపవలసివచ్చెను (ఆమో 7¹¹ యిర్మీ 33 మొ॥). మానవులు తమ తప్పు త్రోవలనుండి తిరుగవలెననియు అట్లు వారు చేసినయెడల ఆ శిక్షలు తొలగిపోవచ్చుననియు వారు బోధించిరి (26¹³ యోనా 3⁴). అన్య జనాంగములు మాత్రమేగాక (యెష 13:25 యిర్మీ 47-52 ఆమో 1,2) యూదావారును దేవునికి విరోధముగా చేయు దుష్టకార్యముల వలన నశింతురని తెలుపుచు వారికి కలుగవైయున్న శిక్షలనుగూర్చి ముఖ్యముగా బోధించిరి.

మానవులు వారి మాటలను వినక తప్పును తమ దేశమును పాడుచేసికొని శిక్షకు పాత్రులై యుండగా ప్రవక్తలు క్రుంగిన మనస్సుగల వారిని ఆదరింప మొదలుపెట్టిరి. దేవుడే వారి రక్షణకర్తయగును. వారి రక్షణకార్యమును ఆయన స్వయముగా నిర్వహించును అను బోధకు సంబంధముగా యేసుక్రీస్తువలన కలుగురక్షణను గూర్చిన సంగతులను మానవుల ఆదరణలకొఱకు బహులేటగా బోధించిరి. ఇట్లు ప్రవచన సారము యేసునుగూర్చిన సాక్ష్యమే యైయున్నది (ప్రక 19¹⁰ లూ 24⁴⁴).

క్రొత్త నిబంధన ప్రవక్తలు బోధకులతో చేర్చబడిరి (కార్య 19⁶ 21⁹ I కొరి 11^{4,5} 14) గాని ప్రక 10¹¹ నందు రాబోవు సంగతులను ప్రవచించుటనుగూర్చి నూచింపబడెను. ఇతర వాక్యములవలన వారు దేవుని సంగతులను తక్కిన వారికన్న లోతుగా గ్రహించి వివరపఱచువారని తెలియుచున్నది (I కొరి 14^{4,23,34,31,32}). వారు బోధించినది సంపూర్ణమైనదియు మఱితే సస్పష్టముగా గ్రహింపబడ నేరనిదియుగాదు (13⁹⁻¹³). వారు తమకు దేవుని సంగతులు బయలుపఱచబడి

నంతమట్టును బోధించిరి. బోధపని సంఘముతో ముఖ్యమైనదై యుండుటచేత ప్రవక్తలు అపొస్తలులను దనువారి వారినిగా లెక్కించిరి (12²⁹). అపొస్తలుల కాలమునకుం దరువారి ఈ పేరుగల ఉద్యోగిస్థులు సంఘమునందు కనబడుట బహు అరుదై యున్నది. ప్రస్తుతము వైబిలునందున్న బోధకుగాక ఇంకను క్రొత్తవైన బోధకు బయలుపఱచబడుననుకొను ఒక శాఖవారుగాక (ఉదా॥ మొంతానీయులు, మార్తనీయులు) మఱివ్వరును తమ బోధకులను ప్రవక్తలను పేరుతో చిలువరు. అయినను బోధకులైనవారు ప్రవక్తలు చేసిన పనిలో మిగుల ముఖ్యమైనదాని నింకను జరుపుచున్నాను. (ప్రవక్త, ఆయా ప్రవక్తలపేరులను చూ॥).

ప్రవక్తల శిష్యులు ప్రవక్తలు 2 చూ॥

ప్రవక్త్రీ (Prophetess). వైబిలునం దీ పదమును కొన్ని భాషములతో నుపయోగించిరి.

1. యెషయా భార్యయొక్క బిరుదయుండెను (యెషకీ). ఈమె ప్రవక్త ఉద్యోగమును నిర్వహించినందునగాక ప్రవక్తయొక్క భార్యయగుటచే అట్లు పిలువబడెను. 2. తుయతైర సభను మోసపుచ్చిన యొక స్త్రీ పెట్టుకొనిన బిరుదము (ప్రక 2⁹⁰). ఆ పదము స్త్రీనిగాక ఒకవిధమును బోధయొక్క మూర్తిని నూచించెను. దేవునికి విరోధముగా పని జరిగించిన దానికి పెట్టిన పేరైయున్నది. 3. దేవునిగూర్చి బోధించిన కొండలు భక్తిగల స్త్రీలకు ఈ బిరుదును వాడిరి. మిర్యాము (సర్గ 15⁹⁰), డెబోరా (న్యాయ 4⁴), హల్లా (II రాజు 22¹⁴ II దిన 34²²), నోవద్యా (నెహె 6¹⁴) అను వారికి బిరుదు గలదు. క్రొత్త నిబంధనలో అన్న (లూ 23⁸) యను నొక స్త్రీకిమాత్ర మి బిరుదు వాడబడినను మీ కుమార్తెలు ప్రవచించెదరను వాక్యము నెత్తుటయు (కార్య 21⁷ యోవే 2⁹⁸), సువార్తికుండగు ఫిలిప్ప కుమార్తెలు ప్రవచించెడివారని చెప్పుటయు (కార్య 21⁹), కొరింథు సంఘములో కొండలు అమర్యాదగా మునుకులేకుండ ప్రవచించుటయు (I కొరి 11⁵) అను నీ వాక్యములను చూడగా ప్రవక్త పనిచేసిన స్త్రీలకూడ ఉండినట్లు స్పష్టమగుచున్నది (ప్రవక్తలు చూ॥).

ప్రవర్తన, నడువడి (Walk, Conversation). ఈ పదముల సాధారణ యర్థము తెలిసి నదే. ఇది మానవులచేయు దానిని అలంకార రీతిగా నూచించును. దేవుడు మనకు కలుగు వాటిలో మనలను నడిపించునను దానికి ఆయన మన ప్రవర్తనను మన నడవడిను సరిచేయునని యున్నది (క్రీస్తు 37²³). మనము దేవునికి విధేయుల మగుట ఆయన నియమించిన కట్టడల ననుసరించి నడుచుకొనుట యనఁబడును (I రాజు 6¹² 8¹). పూర్వీకులవలె చేయుటవారి తండ్రుల పద్ధతులనుబట్టి ప్రవర్తించుట యనఁబడెను (యెషా 20¹⁸). క్రొత్తి నిబంధనయందు ఈ భావముతో పాలు పేతురు అనువాదు ఎక్కువగా వాడిరి. క్రైస్తవులు తమ పూర్వ ప్రవర్తనను వదలి వేయవలెను (ఎఫె 4²² II కొరి 1³). పాలు తన పూర్వ చరిత్రనుగూర్చి వ్రాయఁగా అది తన ప్రవర్తన యని చెప్పెను (గల 1⁴). తిమోతి తన ప్రవర్తనయందు సభికులకు మాదిరిగా నుండవలెనని వ్రాసెను (I తిమో 4¹²). దుష్టులు చేయునవి కామవికార యుక్తమైన నడువడి యనియు (II పేతు 2⁷), వ్యర్థ ప్రవర్తనయనియు (I పేతు 1¹⁸) అనఁబడెను. భక్తులు చేయవలసినది పరిశుద్ధమైన ప్రవర్తన యనియు (II పేతు 3¹¹ I పేతు 1¹⁵), మంచి ప్రవర్తనయనియు (2¹²) పవిత్ర ప్రవర్తనయనియు (3²), సత్ప్రవర్తనయనియు (3¹⁶) అనఁబడెను. పాలు ఫిలిప్పీయులను క్రీస్తు సువార్తకు తగినట్లుగా ప్రవర్తించుడి యని హెచ్చరిక చేసినప్పుడు (ఫిలి 1²⁷) వాడిన పదము వేటొకటియై 3²⁰ లో వాడిన పౌనస్థితియని తెనిగింపఁబడినదానికి సంబంధముగా నున్నది. అట్టి స్థితిగలవారివలె ప్రవర్తింపవలెననుట దాని భావమై యున్నది. (మార్కము, దారి, పౌరస్థితి చూ॥).

ప్రవాసస్థానము (Colony). కొలోనియ యను మాట రోమనులు వాడినపదమై కార్య 16¹² నందు గ్రీకుభాషలో వ్రాయఁబడియున్నది. ఫిలిప్పాయి పట్టణముట్టిదై యున్నట్లు దానివలనఁ దెలియుచున్నది. తమ రాజ్యమును స్థిరపఱచు కొనుటకై రోమనులు తమకు స్వాధీనమైన దేశములలో అట్టి పట్టణములను స్థాపించిరి. ఈ

పదము ఫిలిప్పాయికి మాత్రము బైబిలులో వాడినను పిసిదియలోని అంతియొకయ, లుక్రొ, కొరింథు, తొలెమాయి యనునవికూడ ఇట్టి పట్టణములై యుండెను. ఈ పట్టణములయందు రోమను యుద్ధభటులు నివసించిరి. వాటి నొక విధమైన దండు పేటలనుగా నెంచవచ్చును. చుట్టునుండు ప్రదేశములను లోబఱచుకొని రోమనువారి నాగరికతను అచ్చట స్థాపించి బలపఱచుటయే వాటిపనియై యుండెను. ఈ పట్టణములు విదేశములయందుండినను రోమనుల వాడుకలనే యనుసరించినందున వాటికిని విశేష హక్కులు విధులు నుండెను. పసిలేకుండెడి సిపాయిలను కూడ ఇట్టి పట్టణములలో రోమనులుంచుచు వచ్చిరి.

ప్రవాహజలము (Flood). నదికిఁగాని యేళ్లకుఁగాని ఉపయోగించఁబడిన పదమని యెష 44³ వలనఁ దెలియుచున్నది. కొన్ని నదుల నప్పడప్పుడి పడముతో బిలిచిరి (క్రీస్తు 78⁴⁴ యర్జీ 46^{7,8}). ఈ పదము నాశనము కలుగఁజేయు సేనా సమాహములను (యెష 87 17^{13,13}), దేవుడు విధించు శిక్షలవలన కలుగు నాశనమును (59¹⁹), భక్తులను నాశముచేయుటకై దుష్టులు చేయు గొప్ప ప్రయత్నములను (ప్రక 12^{15,16}), భక్తులైనవారికి కలుగఁబోవు గొప్ప కష్టములను (క్రీస్తు 32⁶ యోనా 2³) నూచించును. ఇట్టి కష్టములను దేవుడు మాత్రమే ఆపఁగలఁడని తెలుపుటకు ఆయన ప్రవాహములను బంధించినట్లు వర్ణించఁబడెను (యెషా 31¹⁵). భూమి సముద్రముచే నావరింపఁబడి యున్నందున సాధారణముగా మానవులనుకొనినట్లు బైబిలు కాలమునందున్నవారును అది ప్రవాహముమీద కట్టఁబడి యున్నట్లు వర్ణించిరి. దానినట్లు స్థిరపఱచుట దేవుని శక్తి ప్రభావములకు నూచనగా నున్నది (క్రీస్తు 24³).

ప్రవిష్టులు మతప్రవిష్టులు చూ॥

ప్రవేశము (Access). బైబిలునందీ పదము యొక్క సాధారణార్థమునిచ్చు మాటలు గలవు. I థెస్స 2¹ లో నున్నపదము పాలు థెస్సలోనికే పట్టణములో ప్రవేశించుటను మాత్రమే తెలియఁజేయును. ఈ పదముచే తెనిగించఁబడిన యొక

విశేషపదము గోమ. 5^a ఎఫె 21^a నందున్నది. ఎఫె 21^a నందును ఈ పదమే యున్నను తెలుగు బైబిలునందు దానిని చేరఁగలిగి యున్నామని తర్జుమా చేసిరి. పై మాఁడు వాక్యములలో నుండు ఈ పదము క్రైస్తవుల హక్కులలో నొక విశేషమైనదానిని సూచించును. పాపమువలన దూరపఱచఁబడిన మనము క్రీస్తుద్వార దేవుని సన్నిధానమందు చేరుటకు క్రొత్త స్థితిగలవార మైతిమి. ప్రవేశించుటకు మనకు ధైర్యము కలుగును (హెబ్రీ 10²⁰). మూలభాషయందు పై వాక్యములలోనున్న పదములు భిన్నముగా నుండినను ఒక సంగతి నే సూచించును. హెబ్రీ 4-16 10¹⁹⁻²⁵ నందు క్రైస్తవహక్కు ఎట్టిదో తేటగా వివరింపఁబడి యున్నది.

ప్రసంగి (Ecclesiastes). ఈ పదముచే తెనిగించఁబడిన హెబ్రీ పదముయొక్క సరియైన యర్థము తెలియదు. సమాజమును కూర్చుండని కొందఱును, గొప్ప ప్రసంగికుండని కొందఱును ఈ పదమున కర్థము చెప్పెదరు.

1. గ్రంథకర్త: తాను యెరూషలేములో రాజైన దావీదు కుమారుడనని చెప్పుకొనినను తన పేరునుమాత్ర ముదాహరింపలేదు. పన్నెండు గోత్రికులను ఏలిన దావీదునకు సాలూషాను మాత్రమే సింహాసనమునకు వారసుడై అందఱి కన్న భాగ్యవంతుడై యుండుటవలన యూదు లందఱు నీ గ్రంథకర్త సాలూషానని యెంచిరి. అతని యేలుబడియందే ఇశ్రాయేలువారేమి, యూదావారేమి దాను మొదలుకొని బెయ్యేబా వఱకు తమ తమ ద్రాక్ష చెట్లక్రింద నిర్భయముగా నివసించుచుండిరి I రాజు 4^{20,25} వలన డెలిసికొనవచ్చును, గాని ఈ గ్రంథము నందు ప్రజలకు కలిగిన కష్టములనుగూర్చియు శ్రమలనుగూర్చియు చదివెదము. అందువలన పై యభిప్రాయమునుగూర్చి కొంచెము ముందు వెనుక లాడవలసి వచ్చుచున్నది.

2. కాలము, ఉద్దేశము: యూదులు బబులోను చెలనుండి తిరిగివచ్చిన తరువాత పారసీ రాజుచేత దేశాధికారులుగ నియమింపఁబడినవారు దేశమును దోచుకొనిన కాలమున వ్రాయఁబడిన దని చాలమంది పండితుల యభిప్రాయము.

యూదులలో నశేకులు తమ చుట్టునున్న అన్య జనుల విషయాసక్తి ననుసరించి పాపములోఁబడి సర్వలోకాధికారియగు నీతిగల దేవుని నమ్మకొనక తత్వశాస్త్ర పారాయణులును భోగాసక్తులును ద్రవ్యార్జనా పరులునై నిజమైన జ్ఞానమును సంపాదించఁజాలక పోయిరి. అట్టి జ్ఞానము వారికి దేవుఁ డనుగ్రహించు వరములను మితముగా ననుభవించి, కలిగిన కష్టముల నోర్పుతో సహించుచు నిష్కలముగా దేవుని నేవించి ఆయనయందుంచు దృఢవిశ్వాసమువలన మాత్రమే కలుగునని బోధించుటకు ఈ గ్రంథము వ్రాయఁబడెను

3. ముఖ్యభాగములు, క్లప్తవివరము:

I. ప్రస్తావన (1¹⁻¹¹). ప్రసంగి తాను యొచ్చించుచుండిన సంగతినిగుఱించి ఈ విచనములలో తెలియఁజేసెను.

II. నిజమైన జ్ఞానసంపాదనము 1. విద్య వలనగాని (12^{1,18}), సుఖభోగములవలనగాని (2^{1,26}) కలుగదు. 2. లోకవ్యవహారములు నడుపుట వలనగాని (3^{1,22}), దేశపరిపాలనవలనగాని (4^{1-5²⁰}) కలుగదు. 3. ధనార్జనవలనగాని, మిత్రము భవమువలనగాని (6^{1-8¹⁵}) కలుగదు. 4. దేవుఁ డనుగ్రహించు దివ్యదానములను శాంతిముతోను సమాధానముతోను అనుభవించుచు రాబోవు యుగమునందు సమస్తమును మేలుగా సమకూడి జరుగునని దృఢముగా నమ్ముటవలన మాత్రమే కలుగును (8^{16-12⁷}).

III. ముగింపు 12⁹⁻¹⁴ ఈ విచనములలో నిజమైన జ్ఞానము దేవుని యాజ్ఞలను చక్కగాఁ గైకొనునట్లు చేయుటయేగాక దేవునియందు నమ్మకమును స్థిరపఱచునని నొక్కివక్కాణింపఁ బడినది. J. C.

ప్రళయవాయువు శుభాను చూ॥

పా

పాకారము కోట II 3 చూ॥

పాకారములదేవత (God of fortresses). ఈ పదము దాని 11³⁸ నందున్నది. దీనిలో పాకారములని తెనిగించిన పదమునకు

దుర్గము, శక్తి యను శబ్దార్థముగలదు. కనుకనే దేవుడు దుర్గముగా వర్ణించబడెను (కీర్త 31⁴ 43² మొ॥). దానియేలు ప్రశంసించినది అన్యల దేవతా యను ప్రశ్నకలుగుచున్నది. దానియేలు గ్రంథమునందున్న ప్రవచనములు అంతియోకన్ ఎఫిఫనీసు యూదులమతమును నాశముచేయుటనుగూర్చి ముఖ్యముగా సూచించును. అతఁడు యెరూషలేమునందు గ్రీకుల ముఖ్యదేవతయగు ద్యువతి విగ్రహమును నిలిపెను. ఆ విగ్రహమే ప్రాకారముల దేవత యని కొందఱి తలంపు. రోమును లా దేవతను హిందువుల ఇంద్రునివలె నెంచుటవలన అట్లనుటకు ఆధారముండినను దానియే లీ పేరును దేవతలలో నొకదాని కుపయోగించెనో లేక విశేషబలమును సూచించు దాని కలంకారముగా వాడెనో రూఢిగా చెప్ప వలను పడదు.

ప్రాకృతజంతువులు కీటకములు సరీసృపములు 24 చూ॥

ప్రాణము మనుష్యుడు 2, 4 చూ॥

ప్రాయశ్చిత్తము (Atonement). పాత నిబంధనయందు కప్పివేయుట అని యర్థ మిచ్చు 'చెల్లీ' పదమునకు తెలుగు బైబిలులో వాడిన పదము. అది పాపములను కప్పివేయుచు గాన నీ పదమును వాడిరి. రక్తమువలనను (లేవీ 17), దహనబలివలనను (5¹⁶), అపహరణ పరిహారబలివలనను (5^{8,13} 11¹¹ సంఖ్యా 29^{22,30} 29⁵ నెహె 10³³), సమాధాన బలివలనను (లేవీ 4^{26,31,35}), ధూపము వేయుట (సంఖ్యా 16⁴⁶), అరపెకలు చెల్లించుట (నిర్గ 30¹⁶), కానుక లర్పించుట (సంఖ్యా 31⁵⁰), ప్రార్థించుట (సంఖ్యా 12¹³) వలనను, తిరుగుబడినవారిని లయపఱచుట వలనను (సంఖ్యా 25¹³), ఉరితీయుటవలనను (II సమా 21³) ప్రాయశ్చిత్తము కలిగినట్లు ఆయా వాక్యములయందున్నను, ముఖ్యముగా పాప పరిహారబలివలననే కలిగినట్లు అనేక సూచనలున్నవి (లేవీ 5^{8,13} 16^{8,11,24} సంఖ్యా 28^{22,30} 29⁵ II దిన 29³⁴ నెహె 10³³). అందు వలననే ధర్మశాస్త్రములోని యాచారము లన్నిటిలో గంభీరమైన దినము పాపము నిమిత్తమైన ప్రాయశ్చిత్తార్థ దిన మనబడెను (లేవీ

23²⁷). దానిగూర్చిన నియమములు లేవీ 16 నందు వివరముగా నున్నవి. యాజకులు తమ కొఱసును ప్రజల కొఱకును పరిశుద్ధ ఫలము కొఱకును (16^{8,11,17,24}), బలిపీఠము కొఱకును (16^{18,33}), పాపము లన్నిటి నిమిత్తము ప్రాయశ్చిత్తము చేయవలసి యుండెను (16³⁴). అది నిత్యమైన కట్టడగా నియమించబడెను కావున యూదులు సేటివఱకు ఆచరించుచున్న ఉపవాస దినములలో నిది ముఖ్యమైనది యున్నది.

ఆ దినమున అర్పించినదానివలన మాత్రమే గాక అజాతేలు అనబడిన మేఁకను విడిపించుట వలనను ప్రాయశ్చిత్తము చేసిరి. వారా మేఁక మీఁద తమ చేతులుంచిన పిచ్చుట దానిని వదలి వేసిరి (లేవీ 16¹⁰). వధింపబడనైయున్న యాగ పశువుమీఁదను చేతులుంచుటవలన దానిమీఁద తమ పాపములుంచినట్లు ఇతర యర్హణములలో కూడ సూచనలు గలవు (లేవీ 1⁴ 3^{2,8,13} 4¹⁵ 8^{14,29}).

మోషే (లేవీ 8³⁴), అహరోను, అతని తరువాత ప్రధాన యాజకులైనవారు (9¹⁷ 16³² I దిన 6⁴⁹), యాజకులు (7¹) ప్రాయశ్చిత్త కర్తవ్య జేసిరి. తెలియక పాపముచేసినవారి కొఱకే (లేవీ 4²⁰ 16^{30,34} సంఖ్యా 15^{25,28}) గాని బుద్ధి పూర్వకముగా మూర్ఖించి పాపము చేసినవారి నిమిత్తము దీనిని చేయలేదు ('చెల్లీ' 10²⁶). మొక్కుబడిచేసి దానిని చెల్లించనివారును ప్రాయశ్చిత్తము చేయించుకొనవలసి యుండెను. అపవిత్రులని యెంచబడినవారు శుద్ధీకరణాచారము చేయించుకొనునప్పుడు దీనిచేయవలసి యుండిరి. ప్రసవించిన స్త్రీయును (లేవీ 12⁷), స్వస్థుడైన కుష్ఠరోగియు (14^{19,20,21}), కుష్ఠమున్న యింటి కొఱకును (14³⁴), ప్రావరోగియై బాగు పడినందుకును (15¹⁵), దానితో వ్యభిచరించిన వాడును (18^{21,22}), శవము ముట్టినవాడును (సంఖ్యా 5⁸) ప్రాయశ్చిత్తము చేయవలసి యుండెను.

నిబంధనల మందసపు మైకవ్యుట కరుణా పీఠమును పేరుండెను (నిర్గ 25^{17,18} మొ॥) గాని ప్రాయశ్చిత్తార్థ దినమున అచ్చటనే రక్తమును ప్రోక్షించి యందఱి కొఱకు ప్రాయశ్చిత్తము

చేసినందున ప్రాయశ్చిత్తార్థ ఏకమని I దిన 28¹¹ నందున్నది.

పైనున్న వివరములనుబట్టి ప్రాయశ్చిత్తమును గూర్చిన యీ దిగువ సంగతులను నిరూపించ వచ్చును.

1. పాపముల విషయమై ప్రాయశ్చిత్తము చేయట యాజకల ముఖ్యవిధులలో నొకటియై యున్నది. దేవుడు పరిశుద్ధుడగు; మానవులు పాపాత్ములు. పాపులగు వీరికి పరిశుద్ధుడగు దేవునితో సహవాసము కలుగునట్లు వారి పాపము కప్పబడవలసి యున్నది. ప్రతిసత్త్విమును అర్హణ లర్పించుటవలన పాతి నిబంధనయందలి నూచన రీతిగ జరిగెనేగాని యెన్నడును పూర్తికాలేదని స్పష్టమగుచున్నది. పాపముల నిమిత్తము గరి పూర్ణమైన శాంతికరము జరుగఁగలటకు ఇవి ముందు నూచనలై యుండెనేగాని స్వేచ్ఛావిహీన ములగు జంతుజాలముల నర్పించుటచే నిది కలుగ లేదు. క్రీస్తు తిన్నతాను ఇష్టపూర్వకముగా నర్పించుకొనుటచేత నిది పూర్ణ మయ్యెను (లేవీ 8¹⁷ 9^{12,13} కరుణాధారము, శాంతికరము చూ॥).

2. దీనికి సంబంధించిన యాచారములలో గొన్ని అన్యల యాచారములవంటివి. మోషే కాలమున ఇశ్రాయేలీయులకు చుట్టునున్నవారు సున్నతి నాచరించుట, దేవర పెట్టెలను తమ గృహములందును గుడులయం దుంచుకొనుట సాధారణముగ నున్నట్లే ప్రాయశ్చిత్తమునకు సంబంధించిన యాచారములు నుండెను గాని వారి వీరి యాచారములకు ఉద్దేశభేదము గలదు. హిందువులు చేయు యజ్ఞాచారములు మొదలగు నవి దేవతలను పోషించుటయేగాని, తాము కోరడి యీవులను పొందుటయేగాని యర్పింపబడెను. బైబిలునం దుదాహరించిన యాచారములు దేవుని పరిశుద్ధతను హాసపుల పాపమును ప్రాయశ్చిత్తము లేకుండ పాపి అపరిశుద్ధుడగు దేవుని సమీ పించు బాలఁడనుసంగతినీ తెలుపుచున్నవి. “బుర్రుతన్య నాపధాన యాతి విశ్వాని దురితా” (బుర్రేదమ 10:31; 6) అనునది తప్ప హిందూ మత గ్రంథజాలమున యజ్ఞములు పాప పరిహారార్థమై అర్పింపబడినట్లే నూచనము లేవు.

ప్రాయశ్చిత్తమును గూర్చిన ఆచారమును అన్య లంతగా నెంచకపోయినను బైబిలు దానిని మిగుల ప్రాముఖ్యమైనదిగా బోధించును. ఈ యాచార ముల మూలమున పాత నిబంధనకాలపు భక్తులు దేవుని పరిశుద్ధతను దెలిసికొని తమ పాపముల నొప్పకొని పూర్ణ ప్రాయశ్చిత్తమును క్రీస్తును నమ్ముటకు సంసిద్ధులైరి. పరిపూర్ణమైంది వచ్చిన పిమ్మట ఈ నూచనలతో నేపనియు లేకపోయెను. పూర్వమిట్టి యాచారములు ఇశ్రాయేలీయుల లోను హిందువులలోను లేకకు మించియుండు నవి. అనియన్నియు మాయ యని హిందువు లును, ఆ యాచారములు గొప్ప సర్వములకు నూచనలని బయలుపఱచిన సత్యస్వరూపియును క్రీస్తు వాటిని నెఱవేర్చిన పిమ్మట నవి ఇంక నిరుప యోగములని క్రైస్తవులను వాటి నాచరించుట మానిరి. ఆయన లోక పాపమును మోసికొని పోవు దేవుని గొర్రెపిల్ల (యోహా 1⁹, యేసు క్రీస్తు IV 3 (1), సమాధానపరచుట చూ॥).

ప్రాయశ్చిత్తార్థ దినము పండుగులు III 1 (3) (a), నెరములు I 7 చూ॥

ప్రార్థన (Prayer). ప్రార్థించుట మాన వునికి నైజము. దీనినిగూర్చి బైబిలునందు మొదటి నుండి (ఆది 4¹⁰) చివరివఱకు (ప్రక 22^{8,9}) అనేక నూచనము గలవు.

1. ప్రార్థన చేసిన స్థలములు: బలీషీకములను కట్టించిన స్థలములందు ప్రార్థించెడి వాడుక యుండెను (ఆది 12¹⁸ 2²³ ము॥). గుడారి మును, దేవాలయమును ప్రార్థనలకుఁగాక, ముఖ్య ముగా ఆచారము లనఁపించుటకై ఉపయోగించిరి. అయినప్పటికిని యూదులు దేవాలయములెల్ల తిరిగి ప్రార్థించెడి వాడుకవలన (I రాజు 8^{10,33} కీర్త 5⁷) అది వారియొక్క ముఖ్య ప్రార్థనా స్థలమై యుండెనని దోచుచున్నది.

అది అందఱికిని ప్రార్థన మందిరమనబడెను (యెష 56⁷ మా 11¹⁷). యాజకు లర్పణలర్పించు నప్పుడు ప్రజలు బైబిలుండి ప్రార్థించుచుండిరి. (లూకా 1¹⁰). వేతురు యోహాను లనువారు యూదుల ప్రార్థన వేళలను కనిపెట్టి ప్రార్థించు టకు దేవాలయమునకు వెళ్లిరి (కార్య 3¹). చైత కాలమునకుఁ బిమ్మటనే సమాజ మందిరములు

ప్రార్థనా స్థలములయొక్కను (లూ 4^{16,44} మొ॥) సమాజమందిరము లేనిచోట్ల, చెలువుల యొద్దఁ గాని, నదీతీరములందుఁగాని కూడుకొని ప్రార్థించెడి వారు (కార్య 16¹³). ఆది క్రైస్తవులు ఆయా సభికుల ఇండ్లలో కూడుకొని ప్రార్థించుటలో యూదుల వాడుకల ననుసరించి యుండవచ్చును (2⁴² 6⁴ మొ॥). నియమిత స్థలములయందు కూడి ప్రార్థించుటయే గాక, ఏకాంతముగా ప్రార్థించుకొనఁ గోరినవారు తమ ఇండ్లలోఁగాని (ద్వితీ 6¹⁰), మేడల మీఁదఁగాని (కార్య 10⁹) ప్రార్థించిరి. క్రీస్తు నిర్వాసుడయ్యెన అడవులలోకిని (మా 1³⁵), కొండల మీఁదను (యో 6¹³), వనములలోనికిని (లూ 22^{39,46}), ఇతర స్థలములను ప్రార్థించు నిమిత్తము వెళ్లెడివాడు. ఎచ్చట సేకాంతముగా దేవునితో సహవాసము చేయుటకు వీలుగా నుండునో అచ్చట ప్రార్థించుట యుక్తమని ఆయన పై సుదాహరింపఁబడిన వాటిద్వారా కనఁబఱచుచున్నాడు (మ 6⁶). మనుష్యులకు కనఁబడవలెనని పరిసరములు వీధుల మూలలందు నిలిచి ప్రార్థించిరి (6¹). ప్రార్థించుటకు ప్రత్యేకమైన స్థలములను ప్రతిష్ఠించుకొనుట మంచిదైనను, ఎక్కడైనను సరే ప్రార్థించవచ్చునని ఈ నిష్కర్షముల వలనఁ దెలియుచున్నది.

2. ప్రార్థించవలసిన విధము:—భక్తి మర్యాదలును వినయమును ప్రార్థించునప్పుడు కనఁబఱచుట మిగుల అవసరమై యున్నది గాని ఫలానిరీతిగా ప్రార్థించవలెనను నియమము లేదు. దైనిలునం గుదాహరింపఁబడిన ప్రార్థనలలో అంగీకరింపఁబడిన వాటిని చేసిన వారిలోఁ గొందఱు నిలిచి ప్రార్థించిరి (హన్నా, I సమా 12⁶; సాలామెను, I రాజు 8²²); (సుంకరి, లూ 18¹³); కొందఱు మోకరించిరి (ఎబ్రా, ఎబ్రా 9⁵); (క్రీస్తు, లూ 22⁴¹); (చైఫను, కార్య 7⁶⁰); కొందఱు సాష్టాంగపడిరి (ఎలియేజరు, ఆది 24²⁶; ఏలీయా, I రాజు 18⁴²; ప్రజలు, నెహె 8⁶). వేషధారు లెంత నిలిచి ప్రార్థించినను వారి ప్రార్థనలు వినఁబడవు (లూ 18¹¹ 6³) ప్రార్థించు రీతి కాదు గాని భక్తిగల మనస్సే మిగుల ముఖ్యమైనదని దీనివలనఁ దెలియుచున్నది. ప్రార్థించు

నప్పుడు చేతులెత్తి ప్రార్థించుటయు వాడుకగా నుండెను (క్రీస్త 14¹² 14³⁶ I తిమో 2⁸).

3. పాత నిబంధనలోని ప్రార్థనలు:—ప్రార్థించునప్పుడు విశేషముగ మనవులను చేసిరి. దేవునియొద్ద విచారణఁజేసిరి (ఆది 24¹²⁻¹⁴ న్యాయా 6^{36,37,39} I సమా 23¹⁰⁻¹²). అనేక ప్రార్థనలందు ఆపదలలోనుండి తప్పించవలెనని దేవుని కాపుడల నడిగిరి (ఆది 32⁹⁻¹² II రాజు 19¹⁵⁻²⁹ యెష 37³⁶⁻³⁹). యిక్రీయా ప్రార్థనలు చాలమట్టున కట్టివే (య్యో 10²³⁻²⁵ 12¹⁻⁴ 14¹⁹⁻²²). సాలామెను జ్ఞానమును వరముగా కోరెను (I రాజు 3⁹⁻⁹ II దిన 18¹⁰). మోషే (నిర్గ 32^{11-13,31,32}), దానియేలు (దాని 2²⁰⁻²³ 9⁴⁻¹⁹) ప్రజలకొఱకు విజ్ఞాపన జేసిరి. ఎబ్రా (7⁶⁻¹⁵), నెహెమ్యా (1⁵⁻¹¹), ప్రజలు (నెహె 9⁵⁻³⁸), యెసయా (63⁷⁻⁶⁴) తమ పాపముల నొప్పుకొని తమపరాణ కొఱకు వేడుకొనిరి. ఆలయమును ప్రతిష్ఠించినప్పుడు సాలామెను గొప్ప ప్రార్థనఁ జేసెను (I రాజు 8²³⁻⁶⁰ II దిన 6⁴⁻⁴²). అదియుఁగాక కీర్తనగ్రంథమునందలి కీర్తనలలో ననేకములు ప్రార్థనలైయున్నవి (17,51,85,90, 102,142). పాబ 3, యోనా 2 ప్రార్థనలే. దేవునివలన కలిగిన మేలులకై స్తోత్ర ప్రార్థనలు కీర్తనల గ్రంథములోను విశేషముగా నున్నవి. హిజ్కీయా బాగుపడిన పిమ్మట చేసిన ప్రార్థన యిట్టిదే (యెష 38⁹⁻²⁰ స్తోత్రములు చూ॥).

4. క్రొత్త నిబంధనలోని ప్రార్థనలు:—ప్రార్థన చేయుట క్రీస్తుకు వాడుక యైనను (యెషుక్రీస్తు II 2 చూ॥) ఆయన ప్రార్థనలలో బహుకొద్ది మాత్రము వ్రాయఁబడెను (మ 11²⁵⁻²⁶ లూ 10²¹ యోహా 11^{41,42} యోహా 17 మ 26³⁶⁻⁴⁴ = మా 14³² 39 = లూ 22⁴¹⁻⁴⁴, లూ 23^{34,46} మ 27⁴⁶ మా 15³⁴). ఆయన ప్రార్థనలు కృతజ్ఞతలతోను విజ్ఞాపనలతోను నిండి దేవునితో ఆయన చేసిన సహవాసమును కనఁబఱచుచున్నవి. ఆయన ప్రార్థించుట మాత్రమేగాక, ప్రార్థననుగూర్చి బోధించెను. ప్రార్థించువారు వేషధారణతోఁ గాక యధార్థ హృదయముతోను (మ 6⁵⁻⁸), దేవుడు తండ్రి యనుభావముతోను (7¹⁻¹¹ 21²² లూ 11⁵⁻¹³), పట్టుదలతోను (లూ 18¹⁻⁸), విన

యనుతోను (189-14), ఇతరులతో నేకీభవించి (మ 1819) ప్రార్థించవలెనని ఆయన బోధించెను. శత్రువులకొఱకు ప్రార్థన చేయవలెననియు (మ 544 = లూ 628) తన కోత కొఱకై దేవుడు పనివారిని పంపుట కాయనను వేడుకొనవలెననియు ఆజ్ఞనిచ్చెను (మ 938 = లూ 102). ప్రార్థించుటనుగూర్చి ఆయన బోధించిన వన్నియు ప్రభువు ప్రార్థనయందు దృష్టాంత పఠచరణుడెను. (ప్రభువు ప్రార్థన చూ॥). తన పేరట అడుగువారికి దొరుకునని బహు దివ్య వాగ్దానము లిచ్చెను. (మ 77-11 = లూ 119-13 మ 1819 యోహా 1413,14 157-16 1693-95).

ప్రార్థించుటకు సంఘము అలవాటు పడెనని అపొస్తలుల వాడుకలవలన మనము దెలిసికొనవచ్చును (కార్య 114,24 249 431 646 125,12 138 1423 215 I కొరి 114-14). సంఘములు ప్రార్థించిరి (కార్య 31 64 815 911,40 109 115 మొ॥). పౌలు తన సంఘముల విషయమెంత ఆసక్తితోను పట్టుదలతోను ప్రార్థించెనో దానిని గూర్చి ఆయన వ్రాసిన పత్రికలలో అనేక నూచన లున్నవి. (I థెస్స 12,3 I కొరి 14-8 II కొరి 13,4 రోమా 18-10 ఫిలి 13-11 కొలొ 13-13 ఎఫె 115-21 314-21 ఫిలె 4-6 I తిమో 113-15 II తిమో 13-5 మొ॥). ప్రార్థించవలెనని సభికులకు జేయబడిన హెచ్చరికలు పత్రికలలో ననేకములు గలవు (I థెస్స 517,18 II థెస్స 31,2 I కొరి 112-16 142-17 II కొరి 111 రోమా 828,27 1212 1530-32 ఫిలి 46 కొలొ 42,4 ఎఫె 618-20 I తిమో 21,2,8 యాకో 15,8 42-8 513-18 I యోహా 391,29 514-16). అది క్రైస్తవులలో ప్రార్థించుట యెంత అవసరమైనదిగా నెంచబడెనో అది ఈ నూచనల వలనను ఇతర నూచనలవలనను తేటగా కనబడును.

ప్రి, ప్రే

ప్రియుడు ప్రేమ II 4 చూ॥

ప్రిస్కా, ప్రీస్కిల్లా (Prisca = ముసలమ్మ, Priscilla = చిన్నముసలమ్మ). అకుల యనువాని భార్య (అకుల చూ॥).

ప్రేతోర్యము, ప్రేతోర్యమును నేన (Praetorium, Praetorian Guard). తెలుగు తెలియనందు మా 1516 ఫిలి 113 నందు మాత్రము ఈ పదమును తెనిగించక మ 2797 యోహా 1828-33 198 కార్య 2335 నందు అధికారమందిరము అను మాటతో తర్జుమా చేసిరి. అదిమభాషయందు ఈ పదము ప్రేతోరసు రోమీయుల ఉద్యోగిస్థుని గుడారమును నూచించును. రోమీయులు తమ చండుపాలెము మధ్య నొక విశాలస్థలము నేర్పఱచి అచ్చట తమ సేనాని గుడారమును తాము కొలిచెడి దేవుని వేదికనుంచిరి. ఈ పద మారంభమున అతని గుడారమును నూచించినను, క్రమక్రమముగా ఆ గుడారమును కూడుకొనిన నైన్యాధిపతుల యాలోచన సభకును వాడిరి. రోమీయుల మండలాధిపతి నివసించు నగరికిని ప్రేతోర్యమని పేరు. ఈ రెంటికి చూత్రమేగాక ఈ పదము రోమను చక్రవర్తియొక్క దేహసంరక్షక పటాల మునకును పెట్టబడెను. సువారలయందు అక్కడక్కడ ఉపయోగింపబడిన ఈ పదము యెరూషలేమునందు రోమీయుల అధిపతి కాపురముండిన శృంగార భవనమును నూచించును. మహా హేరోదు యెరూషలేమునందు కట్టించిన రాజమందిరములో పిలాతు కాపురముండెను.

ఫిలి 113 నందున్న ప్రేతోర్యమును సేనయను దానికి వేవే జర్జములు చెప్పెదరు. ప్రాచీన వ్యాఖ్యాతలలో గొందఱును సవీరులలో గొందఱును ఈ మాటకు నగరు అను నర్థము చెప్పి 429 లోని క్లైసు ఇంటివారు అను మాటల నాధారము చేసికొంగురు గాని, ఈ పదము ఏ గ్రంథము దైనను రోమాలోని చక్రవర్తి నగరు విషయమై ఉపయోగింపబడనందున వారి యభిప్రాయము సంక్షేపముగా నున్నది. చక్రవర్తియొక్క దేహసంరక్షక సైన్య కాపురస్థలముయొక్క పేరని కొందఱి యభిప్రాయముగాని అదియు నందఱి కంగీకార యుక్తముగ లేదు. చక్రవర్తి దేహసంరక్షక పటాలమందలి సైనికులని లైట్ ఫుట్ (Lightfoot) అను పండితోత్తముడు చెప్పు అర్థము సరియైనదని అనేకమంది పండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు. వీరు చక్రవర్తి కాపురముండిన నగరి సమీపమున నుండిరి. పౌలు

కోమాకు వెళ్ళినప్పుడు అతని యంత్రులనుబట్టి అతనిని వీరి వశమున కప్పగించిరి. అతని కాపాడు నిమిత్తమై వారు పంతుల ప్రకారము పారాయిచ్చుచుండిరి గనుక అతడు వారిలో ప్రతివానికి సువార్త బోధించుటవలన అది వారి మూలముగా ప్రేతోర్యమును సేనలోని వారి కందజీకి స్పష్టమయ్యెను.

M.

ప్రేమ, ప్రేమించువాడు, ప్రేమియుడు, ప్రేమించబడినవాడు (Love, Lover, Beloved). బైబిలంతటిలో ప్రేమను గూర్చిన విషయము మిగుల ప్రాముఖ్యమైనదై యున్నది. దానిని గూర్చిన సంపూర్ణముగ బోధ క్రీస్తుచేతనే బయలుపఱచబడినను పాత్ర నిబంధనయందు కూడ అది బహు స్పష్టముగా నుండి ముఖ్య ధర్మముగా నెంచబడెను.

I. పాత్ర నిబంధనయందలి బోధ. ప్రేమించుట యను మాటచే తెనిగించిన రెండు హెచ్చరిక పదములు పాత్ర నిబంధనయందుఁ గలవు. వాటిలో మొదటిది అహాబు (Ahab) అనునది. ఇతర భావలయందున్నట్లే ఈ పదము పవిత్రముగ ప్రేమను మాత్రమేగాక కామమును మఱి యితరములగు ఆశలను నూచించును. ఇస్సాకు ఏశావు తెచ్చిన వేటమాంసమును దివి అతనిని ప్రేమించెను (ఆది 25²⁸). ఆ పదము దురాశను నూచించుచు మోహమనియు (II సమా 13⁴), కామమనియు (యర్థి 2³³) తెనిగింపబడెను. శరీర సంబంధముగ నిట్టి యాశ కొన్ని వాక్యములలో నీ పదముచే నూచింపబడినను అది ముఖ్యముగా కుటుంబమునందును స్నేహితులకును కనబఱచెడి ప్రేమను దెలుపును (ఆది 22² నిర్గ 21⁵ I సమా 18¹⁶ II సమా 1²⁶). గాని దానిని మఱొక్కవగా దేవుడు తన ప్రజలయెడల కనబఱచు ప్రేమను (ద్వితీ 4³⁷ 7⁷ I రాజు 10⁹ హోషే 3¹ 9¹⁵ 11⁴ 14⁴ యర్థి 2² యెష 43⁴ 48¹⁴ 63⁹ మలా 1² మొ॥). మానవులు దేవునియందుంచు ప్రేమను (నిర్గ 20⁶ ద్వితీ 6⁵ నెహె 1⁵ I రాజు 3³ కీర్త 5¹¹ 31²³ 116¹ మికా 6⁸ మొ॥), మానవుల తరులయెడలఁ జూపవలసిన ప్రేమ (ఆమా 5¹⁵ కీర్త 40¹⁶ మొ॥) అను నిట్టి ఆత్మీయ సంబంధముగ ప్రేమను నూచించుటకును వాడిరి. “నా

స్నేహితుడైన అ. బ్రాహ్మము” అను విరుదునందు (యెష 41⁸) ఈ పదమే వాడబడెను.

మఱియొక పదమును మోహించుటయని సరిగా తెనిగించినను (ద్వితీ 21¹¹) దానిని సాధారణముగా దేవుడు మానవులయెడల చూపిన ప్రేమను (ద్వితీ 7⁷ 10¹⁵ యెష 38¹⁷), భక్తుడు దేవునికి చూపు ప్రేమనుగూర్చి వాడబడెను (కీర్త 91¹⁴).

ప్రియుడని తెనిగింపబడిన ఒక పదము పినరిండిని నూచించినను (లేవీ 10⁴ I సమా 10¹⁴), పరమ శీతమునందు అది మిగుల ప్రియమైనవానికి ఉపయోగింపబడెను (13¹⁴, 14¹⁶ 2³ మొ॥). యెష 5¹ లో ఈ పదమే దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులకు పెట్టిన మద్దు నామమై యున్నది. దాని 9²³ లోని మఱియొక పదము మిగుల విలువగల దానిని నూచించుచు దానియేలు దేవునికంత ప్రియుడో దానిని తెలియజేయును.

ఈ పదములన్నింటినిబట్టి మానవులలోని ప్రేమను నూచించు మాటలనే ఆత్మీయ ప్రేమను గూర్చి తెలుపుటకు వాడియున్నట్లు కనబడును. భార్యాభర్తలకుండు ప్రేమ దేవుని ప్రజలకును దేవునికిని ఉండవలసిన ప్రేమను అలంకార రీతిగా నూచించును (హోషే 21⁴ 23¹¹ 11⁴ యెష 62³ 63¹⁰ మొ॥). ప్రాణస్నేహితులకుండు ప్రేమకూడ యిట్టిదే యని ధృష్టాంత పఱచబడెను (నిర్గ 33¹¹). దేవుడు ఇట్టి ప్రేమను జనల యోగ్యతను బట్టియు గొప్పతనమును బట్టియుఁ గాక తన యపరిమితముగ కృపచేతనే వారికి చూపెను (ద్వితీ 77¹¹ 9⁶ యెష 16³ 14⁴). క్రొత్త నిబంధనలోపల పాత్ర నిబంధనయందును దేవుడు తన ప్రజలకు చూపిన ప్రేమయే వారాయనకు లోబడుట కొక ముఖ్య కారణమయ్యెను. తన యధిక ప్రేమచేతనే విగుప్తులోని దాసత్వమునుండి తప్పించినపిమ్మట వారి ప్రేమను గురింపక వెళ్లి అన్యదేవతలను నేవించుచుండిరి. ఇట్టి విశ్వాస ఘాతములగుట చేత వారందఱికిన్న గొప్ప పాపాత్మలైరి (ఆమా 21¹⁰ 31¹ మికా 6⁴ 11¹ యర్థి 2⁶). వారిట్లు విశ్వాస ఘాతకులైనను వారి నింకను ప్రేమించుచు వారిని చేర్చుకొనెను (యెష 40⁹ 11⁴¹ 41⁸ 14⁴ మొ॥).

దేవుని ప్రేమ పరిశుద్ధమైనది. అది యిట్టి దగుటచే ఆయన రోషముగల దేవుడనబడును (నిర్గ 20⁵). ఆయన అపవత్తమును సహించునని శిక్షించుటవలన తన యుగ్రతను చూపును (ఉగ్రత చూ). అది యెంత గొప్పదిగా నున్నను, ఆయన శిక్షలన్నియు వారిని మఱల ప్రేమతో జేర్చుకొన వెదకను (క్రీస్త 103⁹⁻¹³). అట్టి ప్రేమ నాయన అన్యలయెడలను కనబఱచును (యోహ 19²⁵ 421⁶ క్రిస్త 100, 145⁹⁻¹² యోనా 4¹¹ మొ॥).

II. క్రొత్త నిబంధనయందలి బోధ:- క్రొత్త నిబంధనలో నీ బోధ అన్నిటికన్న ముఖ్యమైనదిగా నెంచదగును. రెండుపదములు ముఖ్యముగా వాడిరి. వాటిలో నొకటి స్వస్థాధారణమైన పదమై (మ 10⁴⁷ యోహ 5²⁰ 11^{3,36} 15¹⁹ మొ॥) సహోదర ప్రేమను సూచించును. ఫిలిదెల్ఫియ (Philadelphia) అను సార్థక నామమునందున్న ఫిలియ అనునదే ఆ పదము (రోమా 12¹⁰ I థెస్స 4 హెబ్రీ 13¹ II పేతు 17). ఈ పదముయొక్క మఱియొక రూపము ప్రేమకు సూచనగా నుండు ముద్దు అను అర్థమిచ్చును (లూ 7⁴⁵ 22⁴⁸ రోమా 16¹⁶ I కొరి 16²² మొ॥). రెండవ పదము అగపె (Agape) అనునదియై క్రొత్త నిబంధనయందు విశేష ప్రేమను సూచించును. ఇది మానవులయెడల దేవుడును (యోహ 3¹⁶ రోమా 8³⁷ II థెస్స 2¹⁶ I యోహ 4^{11,19}), క్రీస్తును (గల 2²⁰ ఎఫె 5²), తండ్రి కుమారుని యెడలను (యోహ 3³⁵ 10¹⁷ 15⁹ ఎఫె 1⁶), భక్తులు దేవుని యెడలను (మ 22³⁷ రోమా 8²⁸ I కొరి 2⁹ 8³ మొ॥), క్రీస్తు శిష్యులొకరి యెడల నొకరును (యోహ 13³⁴ I యోహ 2¹⁰ 3^{11,14,16} మొ॥) చూపించెడి ఆత్మీయ ప్రేమను సూచించును. గ్రీకు భాషయందు కుటుంబ ప్రేమను సూచించు మఱియొక పదము ప్రేమన్న మొదటిదానితో కూడ కలిపి రోమా 12¹⁰ లో ఒకరియెడల నొకరు అను రాగము గలవారై యాండుండి యని తెనిగించిరి. రోమా 13¹ II తిమో 2³ నంగు దాని వ్యతిరేకపదమును అనురాగ రహితులని తెనిగించిరి.

1. దేవుడు మానవులకు కనబఱచిన ప్రేమను గూర్చి పాత నిబంధనయందుకూడ ఉండినను, క్రొత్త నిబంధనయందు ఆ విషయమునుగూర్చి కనబడు ప్రాముఖ్యత దానిలో లేనవచ్చును. క్రీస్తు తన బోధలన్నిటికి ప్రేమను ఆధార స్వభావముగా చేసెను. ఆయన దేవుని రామున నున్న వాడై (యోహ 1¹⁸) తండ్రిని మోసపు లుండి గనబఱచెను. ఆయన తన జన్మితైక కుమారుని యీ లోకమునకు బంపుటయే ఆయన లోకమును ప్రేమించెనను దానికి సూచనయై యున్నది (యోహ 3^{16,17}). ఆయన దుష్టులను సహా ప్రేమించి వారికి తన యీవుల ననుగ్రహించును (మ 5⁴⁸ లూ 6³⁵ 15 రోమా 2⁴ 5⁶⁻¹¹ కొలొ 12^{1,22} మొ॥). అది దేవునికి స్వతస్సిద్ధమైన లక్షణమై యున్నది. సృష్టియందును లోక పరిపాలనయందును అది ప్రతిష్ఠితుగ నున్నది (మ 5⁴⁵ 6²⁶⁻³³ 10²⁹⁻³¹ యోహ 17¹⁸ I పేతు 13). దేవుడు ప్రేమయై యున్నాడు (I యోహ 4⁸). క్రీస్తు పాపుల కొఱకై చనిపోవుటవలన దీనిని కనబఱచెను (యోహ 14 31⁴⁻¹⁹ రోమా 5⁸ 8³² I యోహ 4^{9,10-14} కొలొ 13). క్రీస్తు కనబఱచిన ప్రేమ యందే దేవుని ప్రేమయు కనబడును (రోమా 8^{35,39} II కొరి 5¹⁴ గల 2²⁰ ఎఫె 3¹⁰). బైబిలు నందు దేవుని గూర్చియున్న బోధలన్నిటిలో నది శిఖరమని చెప్పవచ్చు.

దేవుడు ప్రేమా స్వరూపియైనవాడు అను బోధ బైబిలునందు ముఖ్యమైనదై ఆరంభమునండి క్రీస్తునందు పూర్ణముగా బయలుపఱచబడెను. ఇతర మతములు విశేషముగా దేవునికై ప్రభావములనుగూర్చి తెలుపుచుగాని బైబిలుమాత్రము ఆయన పరిశుద్ధమైన ప్రేమను కనబఱచును. దేవుని కిట్టి లక్షణములు లేవని చెప్పెడివారు ప్రేమ నాయన కారోపించుట తగదని యందురు. గాని భక్తి విశ్వాసములు తమ మతమునందు ముఖ్యమైనదిగా నెంచెడి వారందఱును అట్టి వాటిని మనలో కేపుటకు అది మార్తమే నూటియగు సాధనమని యెఱుంగుదురు. యేసు క్రీస్తు ద్వారా దేవుడు మన తండ్రి యను బోధ మతబోధలన్నిటిలో మిగుల ఆదరణ కరమగు బోధయై మనలను ఇహసంబంధమును వాటినుండి పరసంబంధ

మైన వాటితట్టు త్రిప్పటకు మిగుల బలముగలిగి యున్నది.

మానవుల స్థితి మిగుల దౌర్భాగ్యకరమైన దగుటచే ఆయన వారియెడల చూపు ప్రేమ కనికరముగా నున్నది (లూ 15⁰ ఎఫె 2⁴ మొ॥). వారి అయోగ్యతనుబట్టి దానిని కృపయనవలెను (కృప చూ॥). ప్రేమగలవాడగుటను బట్టియే ఆయన దీర్ఘ శాంతుడై యున్నాడు (రోమా 2⁴ 9²² మొ॥ దీర్ఘశాంతము చూ॥).

2. రక్షణనొందువారు దేవుని యెడలను క్రీస్తు యెడలను చూపు ప్రేమ దేవుడు మనమీద చూపిన ప్రేమపై ఆధారపడియున్నది (I యోహా 4¹⁹). మొదటి యాజ్ఞము ఇది (మ 22³⁸). ఇట్టి ప్రేమ స్వభావ సిద్ధమైన ప్రేమ గాక మన తెలివికి మించిన దేవుని ప్రేమచేత న మనలో పుట్టును (రోమా 5^{17,18} ఎఫె 2^{8,5} 3¹⁷⁻¹⁹ యోహా 15¹⁶ 17²³). ఇట్టి ప్రేమ విశ్వాస నిరీక్షణలతోకూడ క్రైస్తవుల కుండవలసిన ముఖ్య లక్షణమై యున్నది (I కొరి 13¹³ I థెస్స 1³ I తిమో 1¹⁴ మొ॥). క్రీస్తు మనకొఱకు చేసిన దానిని తెలిసికొని విశ్వసించుటవలననే ఇట్టి ప్రేమ వికసించును (II కొరి 4⁴⁻⁶ గల 5⁶ ఎఫె 5^{1,2} మొ॥). ఇది పుత్రభావముగల ప్రేమయే పశుధర్మచే మనయం దుద్భవించును. ఈ యాత్మను పొందినవారు దేవునిచూచి నాయనా, తండ్రి అని ప్రేమతో ఆయనను పిలుచుచు (రోమా 8¹⁵ గల 4⁶) పిల్లలవంటి ప్రేమగలవారై యుందురు. ఇట్టి ప్రేమ మనల నీ లోకేచ్ఛల నుండి విడిపించి మనము దేవుని సహవాసమును ఆశించునట్లు మనలను శుద్ధిచేయును (I పేతు 1³⁻⁹ 18-23 ఎఫె 4³¹ 5⁵ కొలొ 3¹²⁻¹⁵ I యోహా 3¹⁻³ 4¹¹ ప్రక 21⁷ 22^{3,4} మొ॥). ఇట్టి ప్రేమ గలిగినవారు క్రీస్తును అనుసరించుచు ఆయన ఉండుచోట్ల తామును ఉండగలుగుదుమని నిశ్చయించు కొందురు (యోహా 17^{24,25} రోమా 8²⁸⁻³⁰). కావున అది నిరీక్షణతో కూడినదై యున్నది.

3. ఇట్టి ప్రేమగలవారు ఒకరి నొకరుకూడ ప్రేమింతురు. ఇది మొదటి యాజ్ఞకు సాటి యైన రెండవ యాజ్ఞయైయున్నది (మ 22³⁸⁻⁴⁰).

ఇట్టి అన్యోన్య ప్రేమలోనే దేవుని ప్రేమ పరిపూర్ణమైన దగును (I యోహా 2⁵ 3²³ 4^{11,12} 4¹⁶⁻²¹). ప్రేమచేత తండ్రి కుమారు లైకృత పఱచబడినట్లే శిష్యులును ఈ ప్రేమచే నైకృత మశ్యము గలిగియుందురు (యోహా 17²¹⁻²⁶). క్రీస్తు ఇట్టి ప్రేమను తనను నమ్మువారియందు పుట్టించుటవలన అందఱిని ప్రేమతో నైకృతపఱచు రాజ్యమును ప్రేమమీదనే స్థాపించెను (I యోహా 3¹² II కొరి 5^{15,16} ఎఫె 4³¹⁻⁵ కొలొ 1¹³). క్రీస్తు ఇచ్చిన క్రొత్త యాజ్ఞయు నిదే. ఇది మొదటి నుండియు గలదు (I యోహా 2^{7,8}). మనము క్రీస్తు ప్రేమచే బలవంతపఱచబడి ఆయనను సేవించుటకు జీవించుచున్నప్పుడు (II కొరి 5¹⁴⁻¹⁹) ఇతరులను సేవించుటకును ఆ ప్రేమచేతనే రేపబడి బ్రతుకగలము (మ 25³⁴⁻⁴⁶ I కొరి 8^{11,12} రోమా 14¹⁵ I యోహా 3¹⁶). అట్టి సహోదర ప్రేమను చూపనివాడు దేవునికూడ ప్రేమించనేరడు (I యోహా 2⁹ 4^{20,21}). అట్టి ప్రేమను చూపుట భక్తియొక్క తెలుపటి నూచనయైయున్నది (యాకో 1²⁷ 2^{15,16} I యోహా 3¹⁷). ఈ ప్రేమను అందఱును అనుభవించుకొని దేవుని ఓడ్డలుకావలెను (మ 10⁸ 28²⁸ మా 16¹⁵ లూ 24⁴⁶ కార్య 1⁸ రోమా 5¹²⁻²¹). మనమట్లు కాంగలందులకు పరిశుద్ధాత్మ ఇయ్యబడును. పరిశుద్ధాత్మ అనుగ్రహింపబడుట దీనికి సంచకరువుగా నున్నది (II కొరి 1²² 5⁵ ఎఫె 1¹⁴ గల 3¹⁴). క్రీస్తు యేసునందలి దేవుని ప్రేమ సర్వలోకమునకు వ్యాపించి యుండువఱకు క్రీస్తురాజ్యము పూర్ణముగా స్థాపింపబడనేరదు.

4. ఒక బోధకునికి తన సభికులకు నిట్టి ప్రేమ సంబంధములు మఱియొకటిగా నున్నవని ఆయా వాక్యములవలన విశదమగుచున్నది (గల 4¹ I యోహా 5²¹ II కొరి 6¹¹⁻¹³ ఫిలి 4⁴ I థెస్స 2⁸ మొ॥). ఇందువలననే అట్టి బోధకులు తమ సభవారికి ప్రీయులను బిరుదును విశేషముగా వాడుచుండిరి (రోమా 12¹⁹ I కొరి 10¹⁴ II కొరి 7¹ 12¹⁹ II తిమో 1² ఫిలి 1 I పేతు 2¹¹ III యోహా 5⁵ మొ॥).

ప్రేమవిందులు (Love Feasts). ఆది క్రైస్తవులలో నొక సంఘమందున్న వారందఱిచే

పాల్గొనబడిన యొక విందు. ఇట్టి విందులను గూర్చిన నూచనలు II శేతు 2¹³ యూదా 12 నందు మాత్ర ము దాహరింపబడెను. ఇది ప్రభుభోజనమునకు సంబంధించియున్నట్లు నూచనలు గలవు. ఇంటింట రొట్టె విజయట (కార్య 24²⁻⁴) యు దీనిని సూచించును. ప్రోయలో పొలిట్టి విందునుచేసి రాత్రి భోజనమునుకూడ ఆచరించెను (కార్య 20⁷). ఇట్టి విందు చేయుటతో కొరింథులోని సంఘములు ప్రభురాత్రి భోజనమును చాల అమర్యాదగా నాచరించిరి (I కొరి 11¹⁷⁻³⁴). రాను రాను ఈ విందుకాలములో కామసంబంధముగ ఇతరమైన యక్రమములు కొన్ని ప్రవేశమైనట్లు శేతురు యూదాలు వ్రాసిన దానివలనఁ జెలియుచున్నది. ఇట్టి విందులు కొన్ని శతాబ్దముల పరిమితములు అది క్రైస్తవ చరిత్రయందు చూడవచ్చును. క్రైస్తవుల యాచారములను గుఱించి వివరముగాఁ జెలిసికొనిన ప్లినీ (Pliny) యను రోమను గొర్నిరు, క్రైస్తవులు ఉదయమున ప్రభు రాత్రి భోజన మాచరించిన పిమ్మట చిన్న భోజనమును కూడ చేసినట్లు చిక్రవరికి వ్రాసెను. ఇట్టి విందులను ప్రార్థనతో నారంభించి ముగించినట్లుగా తేర్చులియనను గ్రంథకర్త వ్రాసెను. అది యీ దేశమున ఆరాధనకాలమందు ఫలాహారము చేయునట్లున్నది. కొరింథు మొదలగు సంఘములలో నారంభమైనట్టి అక్రమములను ఇతర తొందరులును వృద్ధియగుటచే నట్టి విందులు క్రమక్రమేణ తగ్గిపోయినవి. అవి రహస్యముగా జరుగుటవలన రోమను అధికారులు వాటి నడ్డగించిరి. అవి ఆలయములయందు జరుగకుండ ఆయా సంఘాధికారులను నిషేధించిరి. అట్టి విందు లింక గ్రీకు కథోలిక్కు సంఘము నందును మొరేషియను సంఘములోను, ఇతర కొన్ని శాఖలలోను జరుగుచునే యున్నవి.

ప్రా, ప్రె

ప్రాచోరు (Prochorus = నాట్యములను నడిపినవాడు!). సంఘ పరిచర్య నిమిత్తమై అది సంఘము లేర్పాటుచుకొనిన వారిలో నితః జోకడు (కార్య 6³). తరువాత నితఁడు నికొమేదియ

సంఘాధ్యక్షుఁడై అంతియొకయలో హతసాక్షి యాయెనని పారంపర్య మొకటి గలదు. M.

ఫ్లెగోను (Phlegon = మంట). రోమా పుర క్రైస్తవుఁడు. పొలితినికి తన వందనముల నంపెను (రోమా 16¹⁴). ఇతనిని గుఱించి మతమియఁ జెలియదు. M.

ఫ

ఫరాతు, యూఫ్రటీసు (Euphrates.)

లోకమందలి పెద్దనదులలో నొకటి. ఆసియ ఖండమున పశ్చిమమందున్నది దానిలోకి పారుచున్న రెండు పాయలవలన నిది ఆరీనియా పర్వతములలో నుద్భవించును. ఆ రెండుపాయలలో ఉత్తరపు పాయకు ఫ్రాతు అను పేరు కలదు. ఇది చిన్న పాయయైనను దానివలననే ఆ నది యంతటికి ఈ పేరు కలిగెను. ఆ రెండుపాయ లొకచోట కలిపిన పిమ్మట అది మొదట నైరృతి దిక్కునకును మధ్యధరా సముద్రమువైపునకును ప్రవహించును. అది యా సముద్రమునకు 50 మైళ్ల దూరమున నుండఁగా తీరిగి మెసపొటోమియ దేశమునకు పశ్చిమపార్శ్వగా ప్రవహించుచు పారసీ సంయుక్తాగ్ర గుడములో (Persian Gulf) పడును. మతీయూ వాల్సీ సంయుక్తాగ్ర గుడమునకు 90 మైళ్ల దూరములో నుండఁగా అది ట్రైగ్రిన్ నదితోఁ గలియును. బాబెలు పట్టణము దానికి దక్షిణ ప్రాంతమున నుండెను. పురాతన కాలములో ఉత్తర మెసపొటోమియా యందు మిగుల ప్రసిద్ధమైనదగు కర్కామిషు పట్టణము ఈ నదికి సమీపముగా నున్నది. ఈ ఫరాతు నది 1800 మైళ్ల పొడవుగలదై యున్నది.

ఈ నది వెంబడి పూర్వకాలములో ఐరోపా నుండియు ఆసియానుండియు పారసీ దేశమునకును భరతఖండమునకును మార్గముండెను. బైబిలు చరిత్రలో దీనిపేరు అసేకసార్లు వచ్చును. ఇది ఏదెను వనములోని నాలుగు నదులలో నొకటియై యున్నది (ఆది 2¹⁴). ఇశ్రాయేలీయులకు దేవుఁడు వాగ్దత్తముచేసిన దేశమున కిది యంతర ప్రాంతమై యున్నది (15¹⁸ ద్వితీ 17 11²⁴ యెహో 1⁴). దావీదు సాలూమోను అను రాజులకాలములో వారిదేశము ఇంతివలకును

వ్యాపించెను (II సమా 83 I దిన 183 I రాజు 41-44). మొదట దీనిని అష్షూరు వారి రాజ్యమునకు పశ్చిమ సరిహద్దునుగా నెంచిరి (II సమా 1016). ఈ వాక్యములో దానికి నది యను పేరు మాత్రమున్నను అది ఫరాతునదియే యని తలంచవలెను. ఇవిష్టముగా ఈ నది మొదట అష్షూరుకును, తరువాత బబులోనుకును పిమ్మట పారిసీ రాజ్యమునకును సహజమైన పశ్చిమ హద్దుగా నెంచబడెను (ఎబ్ర 410.11 53 6 నెహె 27). మక్కబీయుల కాలములో అంతియొకయ వారి రాజ్యము పశ్చిమమునుండి యీ నదివఱకు వ్యాపించెను (I మక్క 332 78). తరువాతి కాలములో రోమీయులు దీనిని తమ రాజ్యమునకు తూర్పు హద్దునుగా నెంచిరి. ఇది యొక హద్దుగా నుండుటనుబట్టి దాని సమీపమున యుద్ధములు జరుగుట సహజము. విగస్తీయులు ఫరోనెకో యను చక్రవర్తి క్రింద ఈ నదికి సమీపముననుండు కర్కెమిషు పట్టణమునొద్ద బాబెలు వారితో యుద్ధముచేసిరి (యెర్ 462). ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱచి చెఱబెట్టిన అష్షూరీయులు బబులోనీయులనువారు ఈ నది ప్రాంతములనుండి వచ్చుటచే ప్రకటన గ్రంథములో ఇది అంత్యకాలమున దేవుని రాజ్యమును విరోధించువారి యుత్పత్తి స్థానముగా నెంచబడెను (ప్రక 914). దానికి సంబంధముగా ఒక యుగ్రత పాత్రను ఆ నదిమీద పోసినట్లున్నది 1613).

ఫరో (Pharaoh = మహావంశము). బైబిలు కాలమందు విగస్తూ చక్రవర్తుల బిరుదు. సాధారణముగా ఆ దేశ చక్రవర్తుల కీ బిరుదును పెట్టుచు వచ్చిరిగాని వారి పేరుల నీ బిరుదుతో చేర్చలేరి. అయితే కొన్నిచోట్ల వారి స్వంత పేరుతో ఆ బిరుదునుకూడ చేర్చి యున్నారు (II రాజు 2339 యెర్ 4430). బైబిలులో సాధారణముగా ఫరో యను బిరుదునూత్రముండుటచేతను, ఈ బిరుదు అనేకుల కుండుట చేతను ఆయా వాక్యములలో అదియే ఫరోను సూచించునో రూఢిగా తెలిసికొనుట కష్టతరముగా నున్నది. విగస్తీయుల లౌకిక చరిత్రను చూడగా, క్రీస్తు శకమునకు పూర్వము మూడవ శతాబ్దమందు జీవించిన గ్రీకు గ్రంథకర్తయగు

మనెతో (Manetho) యనువాడు పూర్వము నుండి తన కాలమువఱకు జీవించిన చక్రవర్తులను 31 రాజవంశములనుగా విభాగించెను. ఆ రాజవంశముల ప్రకారముగా విగస్తూ ఫరోల సంగతులను సేటివఱకు లెక్కింతురుగాని, ఆయా ఫరోల సంగతులను అంత నూటిగా వివరించుటకు వారిలో కొందఱి విషయము ఆధారము లేవియులేవు (విగస్తూ చూ॥).

బైబిలులో ఈ దిగువ ఫరోలను గూర్చిన ప్రశంసకలదు.

1. అబ్రాహాము కాలములోని ఫరో (ఆది 1214-20). ఇతడే ఫరోయో నిశ్చయించ వీలు లేదు.

2. యోసేపుకాలములోని ఫరో (ఆది 39). ఇతనిగూర్చికూడ నిశ్చయము తెలియదుగాని 16 లేక 17 రాజవంశములలో హిక్సస్ (Hyksos) అనుబడు విదేశీయులగు చక్రవర్తులలో నితఁడొకఁడని కొందఱి యభిప్రాయము.

3. ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱచిన ఫరో (నిర్గ 1). ఇతడే రెండవ రామెసెస్ (Ramesses II) అనుకొందురు. ఇది నిజమైన యెడల ఇశ్రాయేలీయులను శ్రమపెట్టి వారి చేత తనకొఱకు పట్టణములను కట్టించుకొనినవాఁడతడే (నిర్గ 111). ఇతఁడు 19 వ రాజవంశము లోనివాడు.

4. ఇశ్రాయేలీయులు విగస్తూను విడిచిపెట్టిన కాలమందుండిన ఫరో (నిర్గ 5-14). ఇతఁడు రామెసెస్ కొడుకిగు మనెప్తా (Manepthah) యనువాడని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఇతఁడే ఇశ్రాయేలీయులను వారి స్వదేశములో నోడించినట్లు విగస్తీయుల కాసనములలో నొక సూచనకలదు. ఆ కాలమందు చరిత్రవిషయములు బహు కొద్దిగా నున్నందున ఇది ఫలాని విషయమును సూచించునని చెప్ప వీలులేదు. అయితే ఇశ్రాయేలీయులు కాదేషు బర్నీయలో నుండగా ఈ ఫరో వారిమీదికి దండెత్తివచ్చి వారి నోడించెనని కొందఱు ఊహింతురు. సంఖ్యా 144 లోను ద్వితీ 144 లోను అట్టి యపజయమునకు సూచన కలదని అట్లూహించువారందురు.

5. తన కుమార్తెను సొలామోను మహారాజున కిచ్చిన ఫరో (I రాజు 24⁶ 3¹). ఇతడు 21 వ రాజవంశములోని వాడని యనుకొందురు.

6. షీషకు (Shishak, I రాజు 14²⁵). ఇతడు రాజగు షీషకు అనబడును గాని, ఫరో యను బిరుదు దీనికి బైబిలులోలేదు. ఇతడు యూదారాజైన ఋహబాము కాలములో యూదారాజ్యము పైకి దండెత్తివచ్చెను.

7. ఫరో నెకో (Pharaoh Necho) (II రాజు 23³⁰). ఇతడు 26 వ రాజవంశములోనివాడు. అష్షూరువారిమీదికి దండెత్తి వెళ్లినపుడు యూదారాజైన యోషీయా ఇతని నడ్డగించి యోడిపోయి చంపబడెను. పిమ్మట నతడు యెహోయాహాజును తొలగించి యూదా దేశమునకు యెహోయాకీమును రాజునుగా చేసెను (23³⁰).

8. యెరూషలేము నెబుకద్నెజరుచే పట్టబడిన కాలములో విగుప్తు నేలిన హొఫ్రా (Hophra) ను గుఱించి యిర్మీ 44³⁰ లో నున్నది.

9. దావీదు కాలములో ఎవోము రాజగు హదదుకు తన భార్య సహోదరి నిచ్చిన ఫరో (I రాజు 11¹⁴⁻²²).

10. హిజ్కియా కాలములో అతడు యూదావారికి సహాయము చేయునని యూదులు నిరీక్షించిన ఫరో. ఇతనిగూర్చిన సూచన II రాజు 18²¹ లో నున్నది.

11. మెరెకు అచవానికి తన కుమార్తె నిచ్చిన ఫరో (I దిన 4¹⁸ విగుప్తు చూ॥).

ఫరోకుమార్తె సగరు యెరూషలేము B III 3 చూ॥

ఫరో నెకో ఫరో 7 చూ॥

ఫరో హొఫ్రా ఫరో 8 చూ॥

ఫర్పరు (Pharpar = వేగము). దమస్కు దగ్గరనుండు నదులలో నొకటి (II రాజు 5¹²). ఇది అబానానదియొక్క యేడు కాలవలలో నొకటి యను వాడుకమాట దమస్కు ప్రాంతములలో నేటివఱకును గలదు (అబానా చూ॥) గాని, హెర్మోను పర్వతమునకు దూర్పున పుట్టి దమస్కుకు దక్షిణముగా పడిమెళ్ల దూరమున

ప్రవహించు అబాజ (Awa) అనునదే ఫర్పరుని పండితుల యభిప్రాయము. ఇదియు అబానా నదివలెనే యెడారిప్రక్కనుండు సరస్సులో పడును. యెర్దాను నదికంటె ఇది మంచిదని నయమాను తెలంచెను (II రాజు 5¹²).

ఫలములు, పండ్లు (Fruit). బైబిలు నందు అనేకచోట్ల పండ్లనుగూర్చి ప్రశంసించబడి యున్నది (ఆది 1^{11,12} 3² మొ॥ ఆహారము I 3 చూ॥). ఈ పండుయొక్క అలంకార ప్రయోగము లీ కీర్తిక క్రింద వివరింపబడును.

1. సంతానమును నూచించును (ద్వితి 7¹³ 28⁴ కీర్త 127³ లూ 1⁴² కార్య 23³⁰ మొ॥). మానవకోటి సంతానమునే గాక పశ్చాదుల సంతానమును నూచించును గాని తెలుగు బైబిలు నందు దానిని తర్జుమాచేయక పశువులని వ్రాసిరి (ద్వితి 28¹¹ 30^{9,10}).

2. ఆయా బోధలు క్రియలు గుఱముల యొక్క ఫలితములను నూచించుటకు వాడిరి (సామె 1³¹ 8¹⁹ 11³⁰ 12¹⁴ 18²¹ యెష 31⁰ యిర్మీ 17⁸ 21¹⁴ మ 7¹⁶⁻²⁰ 12³³ యోహా 15¹⁶ రోమా 6^{21,22} యాకో 3¹⁷ మొ॥). మంచి నడతలవలన కలుగు ఫలితములు నీటి ఫలము లనబడెను. (ఆమె 6¹³ ఫిలి 1¹¹ యాకో 3¹⁸). నీటి ఫలములు కష్టములు సంప్రాప్త మగుటవలన కలుగునను బోధ హెబ్రీ 12¹¹ లో నున్నది. క్రైస్తవులు మాటుమనస్సుకు తగిన ఫలములు ఫలించవలెను (మ 3⁸ = లూ 3⁸). ఆయా బోధలను వివేచించుటకు ఆ బోధలవలన కలుగు ఫలములే యాధారములై యున్నవి (మ 7¹⁶ 20 12³³ మొ॥). తన శిష్యు లిట్టి ఫలములను ఫలించవలెనని క్రీస్తు కోరుచున్నాడు (యోహా 15⁸). మంచి క్రియలు ఆత్మ ఫలము లనబడెను (గల 5²²). పాపమువలన కలుగు ఫలములు నాశనకరములైనవి (రోమా 6²¹). మనము దేవుని కర్మింపవలసిన ప్రోత్సములు జీవోత్స ఫలము లనబడును. సంఘస్థులిచ్చు కానుకలు వారి బౌద్ధార్థ్యపు ఫలములుగా నెంచబడెను (15²⁸). బోధకులు తమకు శిష్యులైన వారిలో జరుగుచున్న తమ ఫలముగా నెంచిరి (1¹³). మనుష్యులు చేయవలసిన క్రియలు మంచి ఫలములపంటివై యుండవలెనను

సంగతినిబట్టి యెషయా (యెష 51-7) యేసుక్రీస్తు (మ 715-20 131-30 2133-46 లూ 136-9) ఉపమానములను చెప్పిరి.

ఫల సంగ్రహపు పండుగు పండుగులు III
1 (3) (c) చూ॥

ఫ లా హా ర ము (A mess of food). దావీదు ఊరయూకు ఫలాహారము పంపినట్లు II సమూ 11⁹ నందున్నది. మూలభాషయందు గున్న ఈ పదమునే అది 43³⁴ లో **పంతు** అనియు, ఎఫ్ 21⁸ యిఫ్ 40³ లో **బహు మానము** అనియు తెనిగించిరి. దావీదు ఊరయూకు పంపినది మనము ఫలాహారమని చెప్పవలసిందిగాక ఫలజనమే యెయ్యించినట్లు తోచుచున్నది.

ఫిలడెల్ఫియా (Philadelphia = సహోదర ప్రేమ). బురియ ప్రదేశమందుండిన సార్డీస్ అను గ్రామమునకు ఆగ్నేయముగా 2⁴ మైళ్ల దూరములో నుండిన యొక ఊరు. రిమారమి క్రీ॥ ము॥ 138 సం॥ మున పెర్సము రాజైన అతలస్ యాటల్ ఫిలడెల్ఫస్ (Attalus Philadelphus) చే స్థాపితమైన దానికి స్థాపకాగ్రముగా నీ పేరుపెట్టబడినది. ప్రక 111 37¹³ చూడఁగా యోహాను పత్రికలు పంపించిన ఏడు సంఘములలో ఫిలడెల్ఫియ సంఘముకంటే యని వెల్లడియగును. ఈ సంఘము ఎవరివలన ఎప్పుడు స్థాపించబడెనో చెప్పి వీలుకాకుండినను అక్కడ సంఘముండిన దనుట కేలాటి సందేహము లేదు. యోహాను పంపిన పత్రికయందుండు “నీకున్న శక్తి కొంచెము యుండినను” అను మాటను చూడఁగా ఆ సంఘము అప్పటికి కొన్నాళ్ల క్రిందటనే స్థాపితమైనదని యనుకొనఁదగును (3¹). మఱియు “ఇదిగో తలుపు నీ యదుట తీసి యుంచి యున్నాన”ను మాటను చుట్టుపట్టు గ్రామములలో సువార్త వ్యాపింపఁ జేయుటకు ఫిలడెల్ఫియ సంఘములకు మంచి వీలుకలిగియుండినను అర్థము చేసికొన తగునని అనేక వేదవ్యాఖ్యాతల యభిప్రాయము. 3¹ నందు యూదులు కాక యే తాము యూదులమని చెప్పకొని అబద్ధమాడు సారాను సమాజపువారసు మాటనుబట్టి ఆ పట్టణమందు యూదులుండుట మాత్రముకాక వారు

తమ మతాచారముల నుల్లంఘించి అన్యదేశముల వాడుకలను అనుసరించినవారని గ్రహించఁగలుగుదుము. 31¹ నందు నీకు కలిగినదానిని గట్టిగా పట్టుకొనుము అని వారు హెచ్చరించఁ బడినను దుష్ప్రవర్తన విషయమైన గద్దింపు కనబడదు. మఱియు 12 వచనమందు జయించువానిమీఁద నా దేవుని పేరును పరలోకములో నా దేవుని యొద్దనుండి దిగివచ్చుచున్న నూతనమైన యెరూషలేమును నా దేవుని పట్టణపు పేరును నా కొత్త పేరును వ్రాసెదను అను వాక్యముద్వారా ప్రాచీన క్రైస్తవులు బాప్తిస్మాచారమందు ధరించు కొని తమవారసులుగుచేసికొనే క్రొత్త నామము ఇందులో సూచించబడినది అనేకుల తాత్పర్యము. M.

ఫిలిప్పీయ (Philippi = ఫిలిప్ప పట్టణము). మాసిదోనియ దేశములోని తూర్పు భాగమున సముద్రపు తీరమునకు 10 మైళ్లు దూరముగానున్న పట్టణము. పంగీయస్ (Pangaeus) అను కొండకు తూర్పున అంగైటిస్ (Angites) అను నదీ తీరమున నుండెను. మహా అలెగ్జందరు తండ్రియగు ఫిలిప్ప అను మాసిదోనియ చక్రవర్తి ఆ కొండలో బంగారు వెండి గనులున్నవని దెలిసికొని క్రీ॥ము॥ 358 సం॥ దానిని తన రాజ్యములో చేర్చి క్రినైడిస్ (Crenides) అను దాని పేరును మార్చి, తన పేరుట దానికి ఫిలిప్పీయ అనుపేరు పెట్టెను. క్రీ॥ ము॥ 168 లో రోమీయులు దానిని పట్టుకొని మాసిదోనియ దేశముతో దానిని తన రాజ్యమునఁ జేర్చిరి. రోమా సింహాసనము నాక్రమింపవలెనని కోరిన యిరుపక్షములవారు క్రీ॥ ము॥ 42 సం॥ లో ఆ పట్టణమునకు సమీపమున ఫూరయ్యుద్ధము చేసినపిమ్మట జయము నొందిన వారచ్చట తిమథీలులలో ననేకుల నివసింపనిచ్చి వారికి ప్రత్యేక హక్కులను గొన్నింటినిచ్చిరి. తరువాత క్రైస్తవరాగము తన విరోధుల నందితని జయించిన పిమ్మట ఇంక నెక్కువమంది సిఫాయీల నచ్చటికిఁ బంపి దానిని ఒక కాలని (ప్రవాసస్థానము చూ॥) గఁజేసెను. ఆ ప్రాంతములకు అంఫిపాలి రాజధానియైయున్నను ఇట్టి హక్కులను బట్టి ఫిలిప్పీయ ముఖ్యపట్టణమును బిరుదును పొందెను (కార్ల 161²). ఈ పట్టణమును గూర్చి బైబిలునందున్న నూతన లన్నియు పాలు

చరిత్రకు సంబంధించినవే. దర్శనమందు పిలవఁబడినవాడై అతఁడు ఇచ్చటికి వెళ్లి బోధించెను. పై నుదాహరించిన నవీతీరులైన అతఁడు మొదట బోధించెను (161³). లూదియ క్రైస్తవుల లాయెను (1614, 15). అతడిచ్చట దయ్యము పట్టిన చిన్నదానిని స్వస్థపఱచెను (1616-18 పుటలో చూ॥). అందువలన కొందఱికి కడుపు నుండి అతఁడు రోమీయుల వాడుకలను మార్చువాడను నేరముమీఁద నీలతోకూడ పట్టుకొని కొట్టించి ఖైదులో నుంచిరి. ఆ రాత్రివారద్యుత రీతిగా విడిపించబడుట మార్తమే గాక చెఱసాల నాయకునికిని అతని కుటుంబమునకును బాప్తిస్మమిచ్చి సంఘమునఁ జేర్చిరి. (1619-34). వారు రోమీయులని అధికారులు దెలిసికొని పట్టణమును విడిచి వెళ్లవలెనని ప్రతిపాదించిరి (1635-40). అతఁడు వెళ్లవలెనను కురు తెచ్చిన వేత్రధరులు (1636) రోమను అధికారుల యొద్ద నుండు మోతాదుల వంటివారిని గ్రీకు పదము వలనఁ దెలియుచున్నది. త్రోయనుండి ఎదులు దేరినది మొదలు (1610) చిన్నదానిని స్వస్థపఱచి నంతవఱకు మేము అను ఉత్తమ పురుష బహు వచన ప్రయోగముచే కార్యముల గ్రంథకర్తయగు లూకా పాలుతో నుండినట్లుహింపఁ దగును. ఆ సభికులు పాలునం దెక్కువ అనురాగము గల వారై అతనికి మాటిమాటికి ద్రవ్యసహాయము చేసిరి (ఫిలి 415, 16). లూకా ఆ సంఘమును చూచుట కచ్చట వినువలెనని యూహింపఁదగును. మూడవ ప్రయాణములో పాలిచ్చట పులియని కొట్టెల పండుగ నాచరించెను (కార్య 20⁵). ఇచ్చటనుండి మఱల మేము అను పద ప్రయోగముచే లూకా అతని వెంబడించెనని స్పష్టమగుచున్నది. పాలు రోమాలో ఖైదీగా నుండునప్పుడీ సంఘపు వారికి మగుల ప్రేమతో నొక యుత్తరము వ్రాసెను. (ఫిలిప్పీయుల ఉత్తరము చూ॥). చెఱనుండి విడిపింపఁబడిన తరువాత అతఁడీ సంఘపువారిని మఱల దర్శించెను (తిమో 1³). ఇగ్నేషియసు (Ignatius) హతసాక్షి యగుటకు రోమాకు తీసికొని పోవఁడునప్పుడీ పట్టణము మీఁదుగా క్రీ॥ శ॥ 177 సం॥లో వెళ్లి నట్లు అదిక్రైస్తవుల చరిత్రలో చూడవచ్చును. ఇగ్నేషియసు అధ్యక్షుఁడుగా నుండిన అంతయు

కయ సంఘమునకు ఈ సంఘములు ఆదర్శకరమైన ఒక పత్రికను వ్రాసిరి. ఇగ్నేషియసు ఆసియలో నుండఁగా వ్రాసిన పత్రికలు పంపుడని అంతయు కయ సంఘమునకును, స్మర్న సంఘాధ్యక్షుఁడగు పాలికార్పుకును వారు వ్రాసిరి. పాలికార్పు వారికి వ్రాసిన ఉత్తర మింకను గలదు. నాలుగు విదు శతాబ్దములలో అచ్చట అధ్యక్షుఁడుండినట్లు నూచనలండినను ఈలోఁగా ఫిలిప్పీయ పట్టణపు ప్రాముఖ్యత చాలనలకు తగ్గిపోయెను. ప్రస్తుత మిచ్చట శిథిలములు గాక మఱిమియు లేవు (పటము V, G 2).

1. ఫిలిప్పీయులకు వ్రాసిన పత్రిక (Philippians, Epistle to).

1. గ్రంథకర్త. ఈ పత్రికను వ్రాసినవాడు పాలని మతరక్షణ గ్రంథకర్తలైన మతివిరుద్ధ గ్రంథకర్తలైన అంగీకరింతురు. దీనిని గుఱించిన సాక్ష్యము కేవలము బలమైనది గనుక ఈ విషయమునుబట్టి విస్తరించి వివరించ నావశ్యకములేదు.

2. ప్రామాణికత్వము: బహిష్కారము.

అదిక్రైస్తవ గ్రంథకర్తలలో పెక్కుండు ఫిలిప్పీయులకు వ్రాసిన యుత్తరమునుగుఱించి ప్రస్తావించును. ఇగ్నేషియసు అను అంతయు కయ సంఘాధ్యక్షుఁడు తాను రమారమి క్రీ॥ శ॥ 110 సం॥ను వ్రాసిన యుత్తరములో ఫిలిప్పీ పత్రికలోని మాటలను నూచించెను. పాలికార్పు ఫిలిప్పీ సంఘములకు వ్రాయుచు పాలంతకు ముందు వారికి వ్రాసిన పత్రికను గుఱించి జ్ఞాపకము చేసెను. రెండవ శతాబ్దముయొక్క అంత్య భాగమున లిఖితమై లీయోను, వియోక్ సంఘములకు పంపఁబడిన యొక యుత్తరమునందు ఫిలిప్పీ పత్రిక రెండవ అధ్యాయము అరవ వచనము అను వాదితమాయెను. విరేనియసు 418 ని ఎత్తి వ్రాసి యా మాటలు పాలు ఫిలిప్పీయులకు వ్రాసిన పత్రికలోనివని దృష్టాంత పఱచెను. విరేనియసుకు సనుకూలీనుఁడగు అలెక్సాన్ద్రీయ పట్టణపు క్లమెంటుకూడ నీ పత్రికలోని మాట లనేక పర్యాయములు ఉదాహరించెను. అదియును గాక పురాతన తర్జుమ గ్రంథములన్నిటిలో నీ పత్రిక చేర్చబడినదాయెను.

అంతస్సాక్ష్యము. ఈ పత్రిక యారంభ మందు యేసుక్రీస్తు దాసులైన పౌలును తిమోతియును శుభమని చెప్పి వ్రాయునది అను వాక్యమునుబట్టి పౌలు వ్రాసిన యుత్తరముగా కనబడుచున్నది. పౌలు వ్రాసెనని యంగీకరించబడిన ఇతిర గ్రంథములను ఈ పత్రికయును శైలివిషయములోను మత సిద్ధాంతముల విషయములోను కథా సంగ్రహ విషయములోను చాలమట్టుకు నొక విషయముగానే యుండును. అదియు మూలముకాదు. ఈ పత్రిక యందుండు పౌలు యొక్క దర్శన ప్రకరణము లితర గ్రంథముల యందలి పుత్రాంతములకు చక్కగా పోసగియుండును. అందును దృష్టాంతములు: 1:12, 14 పౌలు రోమాపురియందు శ్రేణిగా నుండుటను తెలియఁజేయు. ఫిలిప్పీయులు తనకు సహాయము చేయుటను గుఱించి ఈ పత్రికయందును (17:25, 30, 40, 18), కొరింథీయులు వ్రాసిన పత్రికయందును (II కొరి 11:9) వివరించెను. 11:29 నందు తిమోతియు ఫిలిప్పీయ పట్టణమందు తనతో నుండెనని చెప్పిన సంగతి కార్య 16:1-3, 11, 12 నందున్న సరిత్రాంశములకు సరిపడును. పై వివరములను బట్టి గ్రంథ సరిశోధనలన కలుగు సాక్ష్యము బలమైనదని చెప్పక విధిలేదు.

3. ఎవర నిమిత్తమై రచించబడెను:

రెండవ ప్రయాణమందు పౌలు త్రోయలో నుండెగా కలిగిన దివ్యసముదలన మాసిదోనియ ప్రదేశమందు సువార్త ప్రకటించుట దైవసంకల్పమని తెలిసికొని ఫిలిప్పీయ పట్టణము చేరెను. పౌలు విరోపా ఘండమందు స్థాపించిన సంఘములలో ఫిలిప్పీయ సంఘము మొదటిది. పౌలు చేసిన యత్ని మేలగు సఫలమాయెనో కార్య 16 అధ్యాయమందు విరితమాయెను. పౌలు ఆ యూరి సోదకతై నావేశించిన దివ్యమును వెళ్లఁగొట్టినందున నామే మూలముగా లాభము సంపాదించువారు మండిపడి పౌలును నీలను బట్టించి చెఱసాలలో నుంచిరిగాని నాటిరాత్రి కలిగిన భూకంపమునుబట్టి చెఱసాల నాయకుఁడును అతని కుటుంబమును క్రీస్తు నంగీకరించిరి. వారివలనను అంతకు పూర్వము క్రీస్తు బోధ నంగీకరించిన వారివలనను ఫిలిప్పీయ సంఘమేర్పడెను. ఆ సంఘమేర్పడినది మొదలు ఫిలిప్పీయ సంఘ

స్థలనును పౌలుకును బహు పరిచయము కలిగెను. వారాయన విషయమై అనురాగాభిమానము గల వారై పలమాటలు ఆయన యవసరములలో సహాయముచేసి, ఆయన రోమాపురి చెఱసాలయం దుంచబడినప్పుడు సహా ఆయనను ఆదరించుటకు గాను తమ ప్రతినిధిచేత ధర్మద్రవ్యము నంపిరి.

మూడవ ప్రయాణమందు పౌలు రెండు మార్లు ఫిలిప్పీయ పట్టణమును దర్శించెను. ఆయన ఎఫెసును విడిచిన తరువాత తాను కొరింథీకి పంపించిన తీతుకొల కడురు చూచునె మాసిదోనియకు పోయెను. అక్కడ తీతును కలిసికొన్న తరువాత నాయన ఫిలిప్పీయ పట్టణమునకు వచ్చి రెండవ కొరింథీ పత్రికను వ్రాసి పంపెను. మూడవ ప్రయాణము ముగించి యెరూషలేముకు పోవునప్పుడు ఆయన మఱయొకమాటు ఫిలిప్పీయ సంఘములను దర్శించెను. రోమాపురిలో శ్రేణియైన లానును కీక్కుముగా వచ్చెదినని (2:14) చెప్పిన నీర్క్షణ యాయన విడుదలయైన తరువాతి నెఱవేఱెనని నిశ్చయించెదగును. పౌలు స్థాపించిన సంఘములన్నిటిలో ఫిలిప్పీయ సంఘమే ఆయన కానింద ప్రదమైనది.

4. కాలస్థాన నిరూపణము. పౌలీపత్రికను రచించినప్పుడు శ్రేణిగా నుండెను. న్యాఖ్యాతిలలో కొందరు ఆయన కైసరయ పట్టణమందు చెఱలో నుండెగా రచించెనని భావించురుగాని యెక్కువ మంది యిది రోమాపురిలో రచించబడెనని తీర్మానింతురు. 1:13 నందు ప్రేతోర్యమును సేనను గుఱించియు 4:22 నందు కైసరు ఇంటివారిని గుఱించియు ప్రశంసించుటనుబట్టి యీ యభిప్రాయములలో రెండవదే యొప్పితమని తోచును.

పౌలు చెఱలోనున్నప్పు డీ పత్రిక గాక ఎఫెసి, కొలొస్సై, ఫిలేమోను పత్రికలను సహా వ్రాసెను గనుక ఈ నాలుగు పత్రికలలో మొదట లిఖించినదేదో యనుదానిని గుఱించి పండితులు అభిప్రాయభేదములు గలవారై యున్నారు. కొందఱిది యా వరుసలో మొదటి దనుకొని పౌలు రోమాచేరిన కొన్నాళ్లకు రచించెనని దృష్టాంతపఱచ ప్రయత్నింతురు. వారి యభిప్రాయ మంగీకరించనివారు పౌలు రోమాలో శ్రేణియై యుండుటను ఫిలిప్పీయ సంఘములు విని

యాయనను పరామర్శించు నిమిత్తము కొంత ధర్మ ద్రవ్యమును సమకూర్చి ఆయనయొద్దకు పంపు ఐజకు చాల కాలము గడిచియుండెననియు ఆయన 2³⁴ యందు నేను శీఘ్రముగా వచ్చెదనను మాటను బట్టి ఆయన విడుదల కెదురు మాచుచుండె ననియు భావించి ఈ పత్రిక ఆయన చెజలో వ్రాసినవాటిలో చివరిదని నిశ్చయింతురు. ఇందును గుఱించి కచ్చితముగా తీర్మానించుటకు వీలు లేకుండెనను ఇది చెజసమయమందు లిఖితమాయె ననుటకు సందేహములేదు. పాలు క్రీ॥ ౪॥ 61 సం॥ అంత్యమున రోమానుచేరి 64 సం॥ ఐజకు చెజలో నుండెను. కాబట్టి యీ పత్రిక రమరమి 63 సం॥ అంత్యమందైనను 64 సం॥ ఆరంభమందైనను రచించబడెనని విశదమగును.

5. ఉద్దేశము. పాలు చెజలోనుండుట తెలిసి కొని ఫిలిష్టియ సంఘములు ఆయనను పరా మర్శించుటకై తమతోటి సభికుడైన ఎపిఫ్రాది తును రోమాకు పంపిరి. వారు పంపిన ద్రవ్య మును ఆయన కప్పగించి పాలు దగ్గరనే యుప చారము చేయుచుండెను. ఎపిఫ్రాదితు మతి వ్యాపకమును గుఱించి యత్యాసక్తిగలిగి ప్రయాస పడినందున అతడు వ్యాధిగ్రస్తుడై మిగుల యవస్థ పడెను గనుక పాలు అతడు తిరిగి స్వగ్రామ మునకు పోవుట యుక్తమని తలచి సెలవిచ్చి ఫిలిష్టియ సంఘముల కప్పగించుట కీ పత్రికను వ్రాసి అతని చేతికిచ్చి పంపెను. దీనియందు పాలు తన స్థితిగతులను, రోమలోని మతవ్యాపక త్వమును వివరించి తాను విడుదల నిమిత్తము నిరీ ష్టించుటను గుఱించి తెలియజేసి ఫిలిష్టియులు వినయ మనస్సుగలవారై వికమత్య మనుసరించి ప్రవర్తించవలయునని వారిని ప్రేరేపించి వారు తనయొద్దకు పంపిన ప్రేమగల సహాయము నిమిత్తము పందనములను చెల్లించెను.

M.

6. ముఖ్యభాగములు.

I. పీఠిక 1^{1,11} 1. ప్రైవ్రాత, పందన వాక్యము (1^{1,2}). 2. ఫిలిష్టియుల సహవాసము నిమిత్తమై కృతజ్ఞతాస్తుతి పందనములు చెల్లించుట, వారి ప్రేమ విస్తరింపవలెనని ప్రార్థనచేయుట (1^{3,11}).

II. పాలు తననుగూర్చిన సంగతులను వ్రాసి కొనుట 1¹²⁻²⁶. 1. చెజలో కష్టములు. వీటివలన సువార్త మఱింత లేటగాను ఎక్కువగాను ప్రక టింపబడెను (1¹²⁻¹⁸). 2. ముందుకు విడుదల కలుగునను నిరీక్షణ (1¹⁹⁻²⁶).

III. ఫిలిష్టియులకు చేసిన హెచ్చరికలు 2⁷⁻²¹. 1. శ్రమలలో స్థిరముగా నుండుటకు (2⁷⁻³⁰). 2. క్రీస్తు మనస్సుగలవారై వికృత పడుటకు (2^{1,11}). క్రీస్తు అగ్రకువ మహిమలను గూర్చి తెలిపెడి దేవీలు వాక్యములలో నిది ముఖ్యమైనదై యున్నది. 3. తమ స్వరక్షణను కొనసాగించుకొనునట్లు తిగిన రీతిగా ప్రవర్తించు టకు (2¹²⁻¹⁸). వారట్లు చేసినయెడల తాను వారి నిమిత్తమై బాంధువులను శ్రమల విషయము సంతోషించుచు, ప్రాము పెట్టవలసి వచ్చి నప్పటికి పెట్టెదనని చెప్పెను.

IV. ఉత్తరమును ముగింపితిలంచి తమోతి ఎపిఫ్రాదితులను గూర్చి సిఫారసు చేయుట 2^{19,30}.

V. తప్పడు బోధకులనుగూర్చి హెచ్చరిక చేయవారంభించి వారినిగూర్చి వ్రాయుట (3^{1,21}). 1. యూదుల స్వనీతినిగూర్చి. వ్రాయుచు తానెట్లు గాన స్వనీతిని యజించి క్రీస్తు నీతిని పొందు నిమిత్తము ఎడతెగిన ప్రయత్నించెనో దానిని తెలిపి సభవారి విషయములో తనవలె నుండవలెనని హెచ్చరించుట (3^{1,6}). 2. తప్పడు బోధకులవలె యిహలోక సంబంధమైన వాటిని గాక పరసంబంధమైన మేలులనే నిరీక్షించి వెదుక వలెననుట (3¹⁷⁻²¹).

VI. మిగుల ప్రేమతో చేసిన ముగింపు హెచ్చరికలు 4¹⁻⁹. 1. వికృతమును గూర్చి (4¹⁻³) 2. సంతోషించుటను గూర్చి (4⁴⁻⁷) 3. పవిత్ర మైన యోచనలనుగూర్చి (4^{8,9}).

VII. ఫిలిష్టియుల బౌద్ధార్యమును గూర్చి ప్రశంసించుచు తనకుగల సంతృప్తినిగూర్చి వ్రాసి వారి సహాయమునకై సంతోషించుట 4¹⁰⁻²⁰.

VIII. సలాములు, ఆశీర్వాదము 4²¹⁻²⁶.

ఫిలిప్ప (Philip = అశ్వప్రియుఁడు).

1. అపొస్తలుఁడు. క్రీస్తు పిలిచిన మొదటి శిష్యులలో నొకఁడు (యోహా 143-48). బేత్సయిదా గ్రామకాపురస్థుఁడు. క్రొత్త నిబంధనయందు తినిగూర్చిన సూచనలు నాలుగు-హోట్ల మాత్రమే గలవు. యేసువలన పిలువబడిన ఏమట ఇతఁడు వెళ్లి నతనయేలుతో మాట్లాడి వచ్చిచూడుమని యతనికి బిలుచుకొని వచ్చెను (145-48). క్రీస్తు 5000 మంది కాహారము పెట్టఁబోవునప్పుడు ఫిలిప్ప ఇన్నూరు దేవారముల గొట్టెలు నహా చాలవని చెప్పెను (65-7). ఆయనను చూడవలె నని వచ్చిన హెల్లేనీయులు మొదట ఫిలిప్పతో మాట్లాడిరి (21²¹). యేసు చివరి రాత్రియందు ఆదరణకరములైన సంగతులను చెప్పగమయమున ఫిలిప్ప తండ్రిని తమకు కనఁబఱచుమని యడిగెను (148⁹). ఫిలిప్ప అను గ్రీకుపదమునుబట్టి అతఁడు హెల్లేనీయుఁడై యుండునని కొందఱి యూహగాని యూదులలో నశేకులకు గ్రీకు నామములుండుట సర్వసాధారణమైన సంగతియై యుండి నందున అట్టి యూహ కట్టి ఆస్పదమును కానరాదు. పై నుదాహరించిన నాలుగు సూచనలను బట్టి ఇతఁడు ఆత్మసంబంధముగు సంగతులను గ్రహించుకొనుటకు కొంచెము మంద బుద్ధియై యుండినను తన ప్రభువునకు సంతూర్ణ విశ్వాసముగలవాఁడై యున్నట్లు కనఁపడకపోదు.

ఇతఁడు చిన్నాసియలోను ప్రస్తుతము ఫ్రాన్సు అని పిలువబడుచున్న గాలు (Gaul) దేశము నందు సువార్త ప్రకటించి చివరకు రాళ్లతో కొట్టఁబడి హతసాక్షి యయ్యెనను ఇతిహాస మొకటి గలదు.

2. యెరూషలేము సంఘపు యేడుగురు సరిచారకులలో సువార్తికుఁడను విరుదును సంపాదించినవాఁడు. ఇతని పేరునుబట్టి హెల్లేనిస్తుఁడై యుండునని దోచుచున్నది (కార్వ 61⁶). స్త్రైగమ మరణమునకుఁ దరువాతి కలిగిన గొప్ప హింసలన శిష్యులు చెదరిపోయినప్పుడు ఫిలిప్ప సమరయకు వెళ్లి అక్కడ బోధించెను (84-40). ప్రభువు చూతచే నడిపించబడినవాఁడై గాజాకు పోవు అరణ్యమార్గమున వితియొపియుండగు నపుంసకుని కలసికొని అతనికి బోధించి బాప్తిస్మమిచ్చెను (89⁸-40). తరువాత అజోతులో బోధించెను.

తరువాత కైసరయలో నివసించి పాలు మూడవ ప్రయాణాంతమున యెరూషలేముకుఁ బోవునప్పుడతని కాతిభ్యమిచ్చెను (కార్వ 21⁸). ఇతనికి ప్రవచించు సలుగురు కుమార్తెలుండిరి. వారు కూడ తమ తండ్రివలె సువర్తమానమును బోధించి యుందురు. రాష్ట్రీకులకొఱకు పనిచేసిన యేడుగురిలో నితఁడు ముఖ్యుఁడై యుండెను.

3. 4. హేగోదు వంశపువారిలో నిద్దరు (హేగోదు 4, 5 మా॥).

ఫిలిప్పదైవ కైసరయ (Caesarea Philippi). హెర్మోనుకొండ దిగువనున్న పట్టణము. యెర్దానునది యేర్పడు ముఖ్య ప్రవాహములలో నొకటి యిచ్చుట పుట్టును. పడమటగాక యితర దిక్కుల కొండలచేఁ జాట్టుకొనబడిన చిన్న మైదానమందున్నది. బయల్పాడు ఇదేనని కొందఱి యభిప్రాయము. రోమీయుల దేవతయగు పాను (Pan) ఆరాధన ఇచ్చట చాల కాలమువఱకు వృద్ధియంగుండెను. మహా హేరోద్ దీ పూజాస్థానమున చలువరాళ్లతో నొక సాగవైన ఆలయమును గట్టించెను (పురా 15, 10, 3). తరువాత చతుర్థాధిపతియగు ఫిలిప్ప ఈ పట్టణమును పెంపకము చేసి తిబెరియు కైసరు గౌరవార్థమై దీనికి కైసరయ అను క్రొత్త పేరుపెట్టెను (పురా. 18, 2, 1 యుద్ధ 2, 9, 1). యేసును ఆయన శిష్యులును కనీస ఏడు మొకసారియైనను ఇక్కడకు వచ్చిరి. మనుష్యకుమారుఁ డెవఁడని జనులు చెప్పకొనుచున్నానని ఆయన తన శిష్యులనడిగి వారితో సంభాషించిన దిచ్చటనే (మ 16¹³ మా 697). రెండవ అగ్రీష్టా యనువాఁ డీ పట్టణము నింకను అలంకరించి నీలో చక్రవర్తి పేరట దీనికి నిరోనియను అను పేరుపెట్టెను గాని చక్రవర్తి మరణాంతరమున ఆ పేరు సమసిపోయెను (పురా. 22, 9, 4). యెరూషలేము నాశనమునకుఁ బిమ్మట తైటసు అను రోమా సేనాని ఈ పట్టణమున వినోదములు జేయించుచు చెఱపట్టఁబడిన యూదులను అడవిమృగములకు వేయుటయేగాక చనిపోవు నంతవఱకు వా రొకరితోనొకరు పోరాడునట్లు బలవంతముజేసెను (యుద్ధ 7, 2, 1; 3, 1). దాని ప్రాకారములలో కొన్ని యింకను నిలిచియున్నవి. చుట్టుప్రక్కలనుండు కొండరాళ్లపై గ్రీకువారి వ్రాత లింకను కన్పడుచున్నవి. ప్రస్తుతి మది

యొక చిన్న ఊరై బానియసు (Banias) అను పేరట పిలువబడుచున్నది (పటము I, F 2).

ఫిలిష్టియ పల్లెటూరు చూ॥

ఫిలిష్టియులు, ఫిలిష్టియుల దేశము (Philistines, Land of Philistines). పల్లెటూరును దక్షిణ భాగమందు సముద్రతీరమున నుండు దేశము. ఈ ఫిలిష్టియులు కఫోరు (= క్రేతుద్విపము) నుండి వచ్చినవారు (అనా 97 యిర్మీ 47⁴ ద్వితీ 23³). వారు గొప్ప యోధులును బైబిలులోనున్నట్లు ఇశ్రాయేలీయులకు విరోధులునై యుండిరి. దావీదు కాలమువఱకు గాజా ఆఫ్ఘెలోను, ఆష్తోదు, ఎక్రోను, గాతు అను ఐదు పట్టణముల యధికారులు ఆ దేశమునేలిన పంపానుతివారై యున్నట్లుగా నున్నది. మన తెనుగు బైబిలులో నున్నట్లు వారికి సర్దాయలు అను పిరుదు పెట్టిరి (యెహె 13³ న్యాయ 3³ మొ॥). అది 50 మైళ్ల పొడవును 15 మైళ్ల వెడల్పునుగల యొక చిన్నదేశమై యుండెను. దానికి హద్దులు: ఉత్తరమున హోను మైదానము, తూర్పున యూదా పెథెలా, దక్షిణమున ఆరణ్యము, పశ్చిమమున మధ్యరేరా సముద్రము. అది మధ్యదేశమై యున్నను చాల ఫలవంతమైనదై యుండెను (పల్లెటూరు, కఫోరు చూ॥).

బైబిలులోని చరిత్రను చూడగా ఫిలిష్టియులు హాము సంతతివాడైన మిస్రాయీమువలన నుద్భవించినట్లు కనబడును (ఆది 10¹⁴). పూర్వ హిదేశములోనుండిన ఆరీయులను జయించి వాదేశము నవహరించిరి (ద్వితీ 23³). అబ్రాహాము కాలములో ఫిలిష్టియులు యెరూలం నుండిరి (ఆది 20¹² 21³²⁻³⁴ 26¹). ఇశ్రాయేలీయులు ఐగుప్తునుండి తిరిగివచ్చునప్పుడు ఫిలిష్టియులచట నుండుటచే వారి నిల్లు దగ్గర మార్గమున దేవుడు నడిపింపక చుట్టుమార్గమున కనానుకు నడిపించెను (నర్గ 13^{17,18}). యెహోషువ కాలములో ఫిలిష్టియులకు వైదొప్పిన ఐదు పట్టణములు నుండెను (యెహో 13³ న్యాయ 3³). యెహోషువ వాటిని జయించుటకు పూనుకొని యుండలేదు గాని న్యాయాధిపతులలో కొందఱు వారికి విరోధముగా బోరాడిరి (3³⁰ 14-16 అధ్యాయ॥) సమూదీయుల కాలములో వారు మొదట ఇశ్రాయేలీ

యులను జయించి వారి నిబంధన మందసమును పట్టుకొనిరి గాని అందువలన వారికి విపత్తులు కలిగినందున ఏడుమాసములలో దానిని తిరిగి వంపి వేసిరి (I సమూ 4-6). ఇరువది సంవత్సరములకు తరువాత ఇశ్రాయేలీయులు వారిని గొప్ప జయముతో గెలిచినందున వారు చాల కాలమువఱకే లొందరయ్యుచేయక యుండిరి (7³⁻¹²). ఫిలిష్టియులు ముఖ్యముగా సోలు కాలములో ఇశ్రాయేలీయులను విరోధించిరి (10⁵ 12⁹). సోలును యెనాతానును వారిని జయించియున్నను (13¹⁻²³ 14⁴⁷⁻⁵² 23^{37,38} 24¹). వారు త్వరలో మఱల యుద్ధమునకువచ్చిరి. వారు యూదాదేశములోనికి నచ్చుచుండగా దావీదు గొల్గాతుతో పోరాడి వారిని జయింపవచ్చునని వారు గొప్ప అవిజయము నొందిరి (17¹⁻⁵ 18⁸⁻⁹ 19⁵ 21⁹ 22¹⁰). తదనంతర కాలమున దావీదు సోలు అధికారము క్రింద వారితో పోరాడి వారిని జయించెను (18¹⁷⁻³⁰ 19⁸ 23¹⁻⁵). షిష్టకు సోలు దావీదును చంప వెనుకఁగా దావీదు చెండు నొకఁడు ఫిలిష్టియుల దేశమునకు వెళ్లి తిప్పించుకొనెను (21¹⁰⁻¹⁵; 27-29). దావీదు ఫిలిష్టియులవలన సిక్లగు అను పట్టణమునుకూడ ఒక జాగీరుగా పొందెను (I సమూ 27⁶). తరువాత కాలములో ఫిలిష్టియులు సోలు మీది గిల్బాత పుష్పితునుగొద్ద గొప్ప జయమును పొందిరి (28⁵ 29¹¹ 31¹⁻¹³ I దిన 10¹⁻¹⁴). దావీదు ఫిలిష్టియులలో చాల సార్లు యుద్ధము చేసి వారిని జయించెను (II సమూ 31⁸ 5¹⁷⁻²³ 8¹⁻¹² 19⁹ 21¹⁵⁻²² 23⁹⁻¹⁷ I దిన 11¹²⁻¹⁹ 14⁶⁻¹⁷ 18¹⁻¹¹ 20^{4,5}). అతని కాలమునకు తరువాత ఫిలిష్టియులపేరు కనబడుట ఆరుదు. అందును బట్టి వారి శక్తి తగ్గిపోయినదని యనుకొనఁదగును. ఇశ్రాయేలీయుల రాజులగు నాదాబు, జిమ్రియనువారు ఫిలిష్టియుల పట్టణముగు గిల్బాతోనును ముట్టడివేసిరి (I రాజు 15²⁷ 16¹⁵). ఫిలిష్టియులు యూదా రాజగు యెహోషాపాతుకు ఎన్నును కానుకలను ఇచ్చుచువచ్చిరి (II దిన 17¹⁴) గాని అతనికి తరువాత వీలిన యెహోరాము (II దిన 21¹⁶) కాలములో ఫిలిష్టియులు యూదా రాజ్యముమీదికి దండెత్తినవచ్చిరి (II దిన 21¹⁶). ఆహాజ కాలములోకూడ ఆలాగుననే చేసిరి (II దిన 28¹⁸). ఉజ్జియా, హిజ్కియా యను

రాజులు ఫిలిష్తీయుల దేశముమీద దండెత్తి యుండిరి (II రాజు 18° II దిన 26^o7). ప్రవక్తలు ఫిలిష్తీయులకు కలుగఁజేయు శిక్షలనుగూర్చి యనేక పర్యాయములు ప్రకటించియుండిరి (యెష 11¹⁴ యర్ 25²⁰ 47¹⁻⁷ యెష 25¹⁵⁻¹⁷ ఆమో 1⁶⁻⁸ ఓబ 19 జెఫ 24⁵ జెక 9⁵⁻⁷). మక్కబీయుల కాలమందు ఫిలిష్తీయులలో అనేకమంది అంతియొ కయవారిలో గలసి మక్కబీయులకు విరోధముగ పోరాడిరి (I మక్క 31⁴¹). మక్కబీయుఁడగు యూదా అశోతును (= అష్దోదును) అష్కెలోనును గాజాను జయించి వాటిని దహించెను (I మక్క 5⁶⁸ 10⁸³⁻⁸⁹ 11^{60,61}). క్రొత్త నిబంధనలో ఫిలిష్తీయుల పేరు కనబడదు కావున, వారు అంతకుఁ బూర్వమే యూదులలో కలసి పోయి యుండిరని తెలిసికొనవచ్చును.

ఫిలేతు (Philetus = ప్రేమింపఁదగిన వాడు). శరీర పునరుత్థానమును గుఱించి తప్పడు సిద్ధాంతము బోధించినవారిలో నొకఁడు. తమారికి వ్రాయబడిన కేంద్ర పత్రికయందు పొలితనిగూర్చి ప్రకటించెను (II తిమో 2¹⁷). పాపమును విస్మరించి నీతినినుసరించి జీవించుటయే పునరుత్థానమని భావించి అది గఠించెనని బోధించిరి.

M.

ఫిలేమోను (Philemon = ప్రేమించు వాడు). పాలు బోధలమాలముగ క్రైస్తవ భక్తుఁడైనవాడు (ఫిలే 19). ఇతఁడు ఘనుఁడును ధనవంతుఁడైన యున్నట్లు పాలు వ్రాసిన సంగతులనుబట్టి తెలిసికొనవచ్చును. ఇతనిది కొలొస్సయి పట్టణము. కొలొస్సయులను, ఫిలేమోనుకును పాలు వ్రాసిన పత్రికలలో ఒకేసీము అర్థిష్టలనువారిని గూర్చి వ్రాసినందున పీరందఱును కొలొస్సయి పట్టణవాసులని రూఢిపర్చు పీలగుచున్నది (కొలొ 4⁹⁻¹⁷ ఫిలే 10, 24). ఇతఁడు పాలు బోధలవలన క్రైస్తవుఁడై కొంత కాలమువఱకు అతని సహవాసిగ నుండెను (ఫిలే 19). పాలు ఎఱేను పట్టణమునందున్న సమయములో ఫిలేమోను తా నవలంబించిన మతసిద్ధాంతములను కొలొస్సయి పట్టణమునందు బోధించెనని చెప్పవచ్చును. ఈ పత్రికయందు దాహరించిన అప్పియ ఫిలేమోను భార్యయనియు, తోటి యోధుఁడు అని చెప్పబడిన అర్థిష్టవారి కుమారుఁ

డనియు కొందఱు పండితుల యభిప్రాయము (2 వచ). కొలొస్సయిలోని క్రైస్తవ భక్తులు ఇతని యింట ఆరాధనకు కూడుకొనిరని 2 వచ నములోని నీ యింటనున్న సంఘము అను మాట వలన నూహింపవచ్చును. అర్థిష్ట బహుళః ఈ సంఘపు పాలకుఁడై యుండును. ఫిలేమోను దాసులు గలవాడనియు, వారిలో ఒకేసీమనువాఁడొకఁడనియు చెలియుచున్నది. ఇతఁడు భయ భక్తులకును సహోదర ప్రేమకును ప్రసిద్ధికెక్కెను. ఈ పత్రికయందు దాహరించబడినవి గాక ఫిలేమోను గుఱించిన యితర సంగతు లెవ్వియును చెలియవు. ఇతఁడు కొలొస్సయి సంఘమున కధ్యక్షుఁడై నీరో చక్రవర్తి కాలమున హతసాక్షి యాయెనని ప్రాచీన యితహాసముల ద్వారా తెలియుచున్నది.

M.

ఫిలేమోనుకు వ్రాసిన పత్రిక (Philemon, Epistle to) 1. ఈ యంత్రరము పాలువలన రచింపబడిన పత్రికయని పండితులందఱు నంగీకరింతురు. ఈ పత్రిక మిగుల కొంచెముపాటి దైనందునను పాలువలన రచింపబడినది కాకున్నయెడలను దీనిని భద్రపఱచుట కెవరును శ్రద్ధాహింతురు. మొదట ఫిలేమోను కుటుంబమువా రీ పత్రికను ఒక యమోఘమైన నిశ్చేపముగా నెంచి భద్రపఱచి అప్పడప్పుడు తమ యింట కూడుకొన్న క్రైస్తవ సభికులకు చదివి వినిపించియుండురు. ఆమీదట ఆ పత్రిక వారి యొద్దనున్న సంగతిని తెలిసికొని యితర సంఘస్థులు దానిని తెప్పించుకొని ప్రతులను వ్రాయించుట వలన నది ఆయా సంఘములలో వ్యాపకమాయెను.

2. ఎవరి నిమిత్తము రచింపబడిన? ఫిలేమోను పేరట వ్రాయబడి ఆయనయొద్దకు పంపించబడిన.

3. కాలస్థాన నిరూపణము. పాలు గోమాలో మొదటిసారి చాతలో నున్నప్పుడు అనగా క్రీ॥ శ॥ 60-61 సం॥న రచింపబడిన. కొందఱు అనుకొనునట్లు 62-63 లో వ్రాయబడి యుండును.

4. ఉద్దేశము. ఫిలేమోనుయొక్క దాసుఁడగు ఒకేసీము బహుళః తన యజమానుని సొత్తు నవహరించి గోమాపురికి పోయెనని 5, 18, 19

వచనములయందు విశదమగును. అతఁడు రోమా చేరినపిదప ఏ విధమునో పాలును కలిసికొని ఆయన నోధను విని క్రైస్తవుఁడై చెఱులోనున్న అపొస్తలునికి మిగుల నుపయోగకరమైనవాఁడుగా నుండెను (5, 10, 11). పాలు తన కుపచారమును చేయుటకై అతనిని తనయొద్ద నిలుపుకొని గోరినను అట్లు చేయుట ఫిలేమోనునెడల ధర్మము కాదని అతనిదగ్గరకు పంప నిశ్చయించెను గనుక తుకికు ఎఫెసీయులకును కొలొస్సయులకును పాలు వ్రాసిన పత్రికలను తీసికొని పోవనై యుండఁగా నీ మనోరంజకమైన పత్రికను పాలు రచించి ఒనేసిము చేతికిచ్చి అతని యజమానుని యొద్దకు పంపించెను. ఒనేసిము అను పేరుకు ప్రయోజనకారి యను నర్థము గనుక ఇందులో ఫిలేమోను తన దాసుని మన్నించి అతనిమీద దయఁగలిగి తిరుగ తన సేవలోనుంచుట కిష్టమగు యోగకరమైనవాఁడుగా నున్నాఁడని పాలు మనవి చేయుచున్నాఁడు.

5. ముఖ్య భాగములు:

I. పై వ్రాత పం 1-3.

II. ఫిలేమోనుయొక్క దృఢవిశ్వాసము సహోదర ప్రేమనుబట్టి పాలు చేవుని స్తుతించుట 4-7 వ.

III. ఒనేసిమునుగూర్చిన మనవి 8-21 వ.

IV. తనకొఱకు కనిపెట్టుమని వందనములతోను దీవెనలతోను సెలవు పుచ్చుకొనుట 22-25 M.

ఫీ

ఫీకోలు (Phicol = సర్వాధికారి). అబ్రాహాము (అది 21²²⁻³²), ఇసాకు (26³⁶) కాలములో గెరారు రాజగు అబ్రామెతెనుయొక్క సేనాధిపతి. ఈ రెండు చరిత్రలకు మధ్యకాలము దాదాపు 50 సం॥రము లుండుటచే ఈ పేరు గలవా రిద్దరుండినటుల కొందఱభిప్రాయపడెదరు.

ఫీ ని ఘ్ను (Phoenix = ఖడ్గూరపు చెట్టు). క్రైతుద్వీపముయొక్క దక్షిణ సరిహద్దులోనున్న యొక రేవుస్థలము (కార్య 27¹²). దానికి ప్రస్తుతమున లూట్రో (Loutro) అని పేరు. దానికి సమీపముననున్న ఒక యూరును నేటి

వఱకు ఫినికియ (Phinikia) యని పిలుచుచున్నారు. ఈ రేవు క్రైతుద్వీపపు దక్షిణ భాగమున సంవత్సరము పొడుగున ఓడలు ప్రవేశింపఁగల ఒకటి మంచి రేవు యున్నది. అతివైర్భతి వాయవ్య దిక్కులతట్టు నున్న రేవు అను మాటలనుగూర్చి మాత్రము కొంచెము సందేహము కలదు. కార్యములలోని యీ వచనమును గూర్చిన వ్యాఖ్యానములలో ఈ సందేహమును తీర్చుటకు వేదశాస్త్ర తెక్కువగా వ్రాయుదురు. ఏలననఁగా, ఆ లూట్రో అను రేవు శూర్పు తట్టునకు వ్యాపించును. ఒకవేళ నావికులు ఆ రేవు వ్యాపించు దిక్కులలోనుండు వారి భాషల వాడుకనుబట్టి యిట్లు పలుకుటచే లూకా వారు పలికినరీతిగానే వ్రాసియుండెను. నావికులిట్లు మాటలను వాటి సాధారణ యర్థమునో నాడుక విశేషముతో వాడుకొందురను దానికి చాల ప్రమాంతములు కలవు (పటము V, G. 5).

ఫీనేహసు (Phinehas).

I అహరోను మనుమఁడు ఇతని తండ్రి ఎలియాజరనువాఁడు (నిర్గ 6²⁵ న్యాయ 20⁹⁶ I దిన 6^{4,30}). ఫీనేహసు అను పేరునుబట్టి కొందఱిది యెగుప్తీయులపేరని యనుకొందురు. ఇతఁడు అన్యాయములను ఇశ్రాయేలీయులలో నారంభింపఁదలంచినవారిని కఠినముగా శిక్షించెను (సంఖ్యా 25^{7,8}). ఇందువలన ఇశ్రాయేలీయుల మీదికి వచ్చిన తెగులు నిలిచిపోయెను. మఱియు ఈ కార్యమునుబట్టి యతని యాజకత్వము ఖాయపఱచబడెను (25⁹⁻¹³). ఇతఁడు చేసిన యీ కార్యమువలన ఇతనికి కీర్తి కలిగెను (జీర్గ 106³⁰ సైరాకు 45²³ I మక్క 2^{28,34}). ఇశ్రాయేలీయులు మిద్యానీయులతో యుద్ధము చేయఁబోయినపుడు ఫీనేహసు వారితోకూడ వెళ్లి వారికి యాజకుఁడై యుండెను (సంఖ్యా 31⁶). యెర్రానుకు తూర్పున నివసించిన ఇశ్రాయేలీయులు ఒక వేదికను కట్టఁగా దీనిగూర్చి విచారించుటకు పంపఁబడినవారిలో ఫీనేహసు ఒకఁడై యుండెను (యెహో 22¹³). ఇతనికి ఎఫ్రాయిము మన్యప్రదేశమందు స్వాస్థ్యమిచ్చిరి (యెహో 24²³). అతనిని పాతిపెట్టిన స్థలమునకు ఫీనేహసుగిరి యని పేరు.

2. వీరీకుమారులలో నొకఁడు. ఇశ్రాయేలీయులకు ఫీలిష్తీయులకు జరిగిన యుద్ధములలోనితఁడు మరణము నొందెను (I సమూ 13 2³⁴ 44, 11, 19, 29).

3. ఎబ్రాకాలములో నుండిన ఎలియాజరు అను నొకని తండ్రి (ఎబ్రా 8³³).

ఫీనేహసుగిరి (Hill of Phinehas). ఫీనేహసును సమాధిచేసిన స్థలమునకు పెట్టిన పేరు (యెహో 24³³). ఇది ఎఫ్రాయిము కొండలలో నొకటిగాని దానియునికినిగూర్చి మఱి సూటిగా దెలియదు (ఫీనేహసు 1 చూ॥).

ఫీబే (Phoebe = కాంతివు). కొరింథు పట్టణమునకు సమీపమందున్న కెంక్రేయ సంఘములోని పరిచారకురాలు. ఈమె తన స్వంతపనిమీద రోముకు బోవుచుండగా పౌలు రోమీయులకు వ్రాసిన పత్రిక నీమె చేతి కిచ్చి పంపెను. ఈమె చేసిన మంచి పనినిగుఱించి పౌలు సాక్ష్యమిచ్చెను (రోమా 16^{1, 3}). E.

ఫు

ఫుగెల్లు (Phygelus). పౌలు రెండవ మారు చెలెసాలలో వేయబడినప్పుడు ఆసియ నుండి రోమాకువచ్చి పౌలును దర్శించుకుండనే వెళ్లిపోయిన క్రైస్తవులలో నొకఁడు (II తిమో 1¹⁵). ఇతఁడు ఎఫేసు పట్టణముండై యుండిన యెడల తిమోతికి తెలిసివాడై యుండును. గనుకనే పౌలు ఈ పత్రికయం దతనిని ప్రశంసించెను. M.

ఫే, ఫే

ఫేరేనీ మినే చూ॥

ఫేలెషెతు పలెస్తీను చూ॥

ఫేనీకే దేశము, ఫేనీకీయులు (Phoenicia = ఖర్జూరపు చెట్ల దేశము, Phoenicians). లెబానోను పర్వతములకును మధ్యధరా సముద్రమునకును మధ్యనున్న ప్రదేశము. అది తూరుకు దక్షిణమున 14 మైళ్ల దూరమునుండి ఉత్తరముగా 125 మైళ్లవఱకు వ్యాపించియున్నది గాని,

మధ్యధరాసముద్రము మొదలు లెబానోను పర్వతములవఱకు 15 మైళ్లదూరము మాత్రమే వ్యాపించు ఇటుకైన ప్రదేశమై యున్నది. ఫేనీకీవారు చాల పురాతనమైన ప్రజలై యున్నారు. తూరు సీదోనులు ఆ దేశమందలి ముఖ్యపట్టణము లగుట చేత ఆ దేశమునకు సాధారణముగా తూరు సీదోనులు అను పేరు కలిగెను (తూరు చూ॥). వీరి స్వంతపారంపర్యములను చూడఁగా వీరు పారసీ సంయుక్తాగ్ర గుడమునుండి వచ్చినట్లు కనబడును అది 10¹⁵ లో నున్నట్లు వారు హోము సంతతి వారిలో లెక్కింపబడిరి. వారి భాషయు షేము సంతతివారి భాషవంటిదే. మఱియు వారు కనానీయులలో చేర్చబడిరి (యెష 23¹¹). క్రీ॥ ము॥ 16 వ శతాబ్దము మొదలు ఐగుప్తీయుల చరిత్రలో దీని పట్టణముల పేరులు అనేకసార్లు కనబడును. ఐగుప్తీయు లీ దేశమును జయించుటకు ప్రయత్నించి అపూర్వపుడు కొన్ని స్థలములను జయించుచుండిరి గాని, 12 వ శతాబ్దమందు చిన్నానీయ నుండి వచ్చినవారు ఐగుప్తీయుల నచటినుండి వెళ్లఁగొట్టిరి. బ్రెలియనందు వారు మొదట దావీదు కాలములో కనబడెదరు. హీరాము అనువాఁడు వారికి రాజైయుండి దావీదు సాలామెనులతో సంధిచేసికొని యున్నట్లు తెలియును (II సమూ 5^{11, 12} I రాజు 5). యెరూషలేములోని దేవాలయమును కట్టుటకు హీరాము ఆ దేశమునుండి మ్రాఁతలను పనివారిని పంపించెను. మంచి రేవు స్థలము లుండుటచేతను లెబానోను పర్వతములమీద గొప్ప మ్రాఁతలుండుట చేతను సముద్ర వ్యాపారము చేయుట కీ దేశస్థులకు మంచి వీలులు కలిగెను. మఱియు ఫేనీకే వారు ముఖ్యముగా సముద్ర వ్యాపారమునకు ప్రసిద్ధిఁజెంది యుండిరి (యెష 23 యెహె 27, 28). సాలామెను మహారాజు తన యెడలను నడిపించుటకు ఫేనీకే నావికులను పెట్టుకొనెను (II దిన 8^{17, 18}). అప్పటి కాలపు నావికులు వారే. ఇందువలననే వారు వ్యాపార నిమిత్తము మారదేశములలో పట్టణములను స్థాపించుకొని యుండిరి. ఇంగ్లీషు వారు తమ వర్తక వ్యాపారములను జరుపుకొనుటకు మద్రాసు మొదలగు పట్టణముల నేలాగున స్థాపించుకొని యుండిరో ఆలాగు ఫేనీకీవారు ఉత్తర ఆఫ్రికాలోని కార్తేజ్

(Carthage) పట్టణమును స్థాపించుకొనిరి. అది పూర్వకాలములో ప్రసిద్ధమైనదై రోమాలో గొప్ప యుద్ధములు చేసెను. క్రొత్త నిబంధన కాలములో క్రీస్తు ఈ ప్రాంతములకు వెళ్లి యుండెను (మ 15²⁴ మా 7^{24,31}). హింసలవలన చెడిన క్రైస్తవులలో గొందఱిచటికి వచ్చియుండిరి (కార్వ 11¹⁹). పాలు, బర్న బాలు యెరూషలేములోని యాలోచన సభకు వెళ్లినపుడీ దేశము మీఁదుగా వెళ్లిరి. (15²³ తూరు, బయలు, యెజరెలు, హీరాము చూ॥).

ఫేలిక్సు (Felix = శ్రేయస్కరము). క్రైస్తవ పట్టణమునందు పాలు క్రీ॥ 58 లేక 59 సం॥ నందు చెజుచుండగా యూదయుకు అధిపతిగా నున్నవాడు. ఇతఁడును పీలాతు వంటి అధిపతియే. మొదట ఫేలిక్సు బానిసగా నుండి, ఆస్థితినుండి విముక్తుడై క్రమక్రమముగా నింత గొప్ప యధికార పదవికి వచ్చెనని యెఱుఁగు. ఈ సమయములో యూదులు తిరుగుబాటు చేతురని చక్రవర్తి భయపడి, మిగుల కఠినుడని పేరు వడసిన ఫేలిక్సును యూదయుకు అధిపతిగా నియమించి పంపెను. అతఁడంత సామర్థ్యము కలవాడు కాఁడు గనుక తన క్రూరత్వము చేతను తప్పదు ప్రవర్తనల వలనను అక్కడి వ్యవహారములను మఱిత ఆరు మాఁడు జేసెను. ఇతఁడు యాకోబును చంపిన హేరోదు అగ్రిప్ప యొక్క కుమార్తెయగు ద్రుసిల్లను పెండ్లాడెను. ఈమె కిదివఱకే వివాహమై యుండినందున ఇతనిని పెండ్లియాడుటలో వివాహపు చట్టము నతిక్రమించుటయేగాక వ్యభిచారిణియు నాయెను. ఈ వివాహమువలన వారి కొక కుమారుడు కలిగెను గాని తల్లి బిడ్డ లిరువురును భూకంపమువలన పాంపే పట్టణము నాశనమైనప్పుడు చంపబడిరి.

ఇతఁడు అధిపతిగా నుండుసమయమున పాలు యెరూషలేమునందు యూదుల చేతులలో పడి చంపబడకుండునట్లు ఇతని యొద్దకు పంపబడెను (కార్వ 22^{33,34}). పాలుమీఁద నేరము మోప వచ్చిన తెర్తుల్లు అనువక్త యితనిని పొగడెను (24¹³) గాని పాలునకు ఫేలిక్సు సంగతి చక్కగాఁ దెలియునుగాన అతనిని పొగడక పోయినను మర్యాదగా మాట్లాడెను. ఫేలిక్సు చాలకాలము

నుండి న్యాయాధిపతిగనుండి యూదుల సంగతులను తెలిసినవాడై యున్నందున తన విషయములో న్యాయము జరిగించగలఁడని తన యభిప్రాయమును వెల్లింపించెను (24^{10,11}). ఫేలిక్సు క్రైస్తవ మతమును గూర్చియు (24²²) తన యక్రమ ప్రవర్తనను గూర్చియు (24²⁵) యెఱిగియున్నను నాటినిగూర్చి యొప్పుకొన నొల్లక పాలువలన లంచ మేమయినను రాబట్టుటకు కనిపెట్టెను (24²⁶). రెండు సంవత్సరము లిట్లు కనిపెట్టినను లాభిమేమియు లేకపోయినందున అతని హృదయము కఠినమై, మనస్సాక్షి యెంతమాత్రమును పని చేయకపోయెను. అతఁడు రోముకు వెళ్లి నప్పుడు అతని యక్రమముల విషయమై యనేకులు నేరము మోపిరిగాని స్నేహితుల హాసము వలన తప్పించుకొనెను.

E.

ఫేస్తు (Festus = ఉత్సవము). ఫేలిక్సుకు తరువాత యూదయుకు అధిపతి. ఇతఁడు పోర్కియు కుటుంబమునకు చెందివాడు గాన పోర్కియు ఫేస్తు అనబడెను. ఫేలిక్సుకన్న బుద్ధిమంతుఁడుగా నగపడుచున్నాఁడు. అతఁడు క్రైస్తవమతవచ్చి చార్లీ పుచ్చుకొనగానే యెరూషలేమునకు వెళ్ళెను. పాలును విచారణ నిమిత్తము యెరూషలేమునకు తెచ్చుని యూదులు మనవి చేసినప్పుడు వారతనిని చంప నుద్దేశించుచున్నారని యెఱిగి వారి మనవిని నిరాకరించెను (కార్వ 25¹⁻³). తరువాత యూదులు మెప్పు నొందుటకు పాలును యెరూషలేమునకు విచారణకై వత్తువాయని యడుగుటనుబట్టి (25⁹) అతఁడు మాట తప్పువాడుగా కనబడుచున్నాఁడు. అంతిరబుద్ధి గలవాడు కాదు. పాలు అగ్రిప్ప యొడుట మాట్లాడునట్లు యెర్మాటులు జేసెను. తరువాత అతనిని రోముకుఁబంపెను. ఫేస్తు జీవితముచుగూర్చి మనకింక తెలియదు. తరువాత కొద్ది కాలమునకే అతఁడు మరణమాయెను.

E.

ఫా

ఫార్టూనాతు (Fortunatus = అదృష్టవంతుఁడు). పాలును ఎఫేసులో దర్శించిన కొరింథీయుల ప్రతినిధులలో నొకఁడు (I కొరి 16¹⁸). పాలు వారివలన చాల ఆదరణ నొందు

టను చూడఁగా వారా సభలో పలుకుబడిగల వారై యుండిరని కొంద అనుకొందురు. 40 సం॥లకు తరువాత క్లెమెంటు కొరింథీయులకు వ్రాసిన యుత్తరములోని 6వ పద్యములో ఈ పేరుగలవాఁ డొకఁడుండెను. లైట్ ఫుట్ (Lightfoot) అను వేదకాస్త్రీ అతఁడే యీ ఘోర్తానాథు అని యూహించెను. అట్లయిన యెడల అతఁడు పాలు కాలములో యావనుడై యుండెనని యనుకొనవలెను. ఇట్లునుకొను వారు ఇతఁడు దైవను కుటుంబములో లేక నేపకులలో నొకఁడుగా నుండెనని యూహింతురు.

పు

పుగ్రియ (Phrygia) చిన్నాసియలోని యొక పరిగణా. దాని సరిహద్దులు ఎల్లప్పుడు సేకరీతిగా నుండలేదు. దాని మొదటి రాజులు చాలసేతుగల వారు. కుబేరుడననగు మైదాసు (Midas) ఈ దేశపువాడే. దాని హద్దులు తగ్గి పోయి ఉత్తరమున బిత్తూనియ, తూర్పున లుక యోనియ గలతీయ, దక్షిణమున లుకియ పినిదియ ఇసోరియ, పడమట లుడియ మసియ యనునవి యుండుకాలమున గొప్పవాడగు అంతియోకస్ అను నతఁడు 2000 యూదు కుటుంబముల నచటికి దేశాంతరవాసమున, పంపియున్నట్లు యోసేఫుస్ అను చరిత్రకారుఁడు తెలిపెను (పురా 12, 3, 4). పెంతెకొస్తు దినమున ఇచటనుండి వచ్చిన వారు కూడ యెరూషలేములో నుండిరి. (కార్క 210). పాలు తన మొదటి రెండు ప్రయాణములలో ఈ పరిగణాకు వెళ్లెను (16° 18°). ఈ వాక్యము లను చూడఁగా పుగ్రియ గలతీయ యని చదువక గలతీయకు సంబంధముగ పుగ్రియ యని చదువ వలయునని నవీన పండితు లనుకొందురు. అప్పటి కాలమందు రోమావారు దీనిని పుగ్రియ పరిగణాలో చేర్చినట్లు రోమకృపారి చరిత్రవలనఁ దెలియును. పాలు దర్శించిన యీ సట్టణములు అంతియొకయ ఈకొనియ యనునవి పుగ్రియ గలతీయలో చేరుటవలన గలతీయ యుత్తరమును పాలు ఈ సభలకుకూడ వ్రాసెనని యనుకొందురు (గలతీయ చూ॥). ఈ పరిగణావారు ఆదికాలము ననే క్రైస్తవులైరి. సంఘ చరిత్రలోను మొంత

నీయుల తెగను స్థాపించిన మొంతాని అనువాడు ఈ పరిగణాలోని పై పట్టణములలోనే నొకదాని యందు పుట్టెను.

బ

బంగారపు మాడ మాడ చూ॥

బంగారపు బలిపీఠము దేవాలయము I 7 (2) B చూ॥

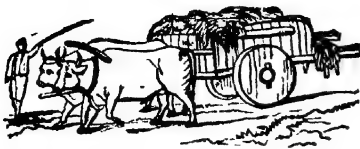
బంగారము లోహములు 1 చూ॥

బండ, స్త్రైలము (Rock). ఈ మాటలచేఁ దెనిగించబడిన మూలపదములు పాత నిబంధనలోఁ గొన్నియు క్రొత్త నిబంధనయందు ఒక టీయు గలవు. వాటి సాధారణ యర్థమును గూర్చి గాక అలంకార ప్రయోగములు మాత్ర మొక్రింద వివరింపబడును.

1. నాశనముగు పట్టణమును సూచించెను (యెహె 26° 14). ఈ పదమే యిర్మీ 5° నందు నుంకుతనమును సూచించునుగాని ఈ వాక్యము. నందు దానిని రాయాయని తెనిగించిరి. 2. స్థిర మైనదాని కిదియొక సూచనయైయున్నది (యోబు 19° 4). ఈ పదమును సాధారణముగా దేవుఁడు స్థిరమైన ఆశ్రయమని చూపుటకు వాడినను తెలుగు శైలిలనందు దానిని దుర్గము అనియు, శైలము (ద్విత్వి 324, 15, 18, 30 కీర్త 191° 27° 28°) ఎక్కలేనంత ఎత్తయిన కొండ (61°) అనియు వ్రాసిరి. క్రొత్త నిబంధనయందు వాడబడిన పదము నిలుకడగా నిలుచుదానిని సూచించును (మ 7° లూ 6° 48, మ 16° 18). ఆ పదమే రాతివేల యని తెనిగింపబడి నిష్కలముగు దానిని సూచించుచున్నది (లూ 8° 13). 3. కీచ జలము లుబుకుబండ (I కొరి 10° నిర్గ 17°) క్రీస్తుకు సూచనగా నున్నది.

బండి (Cart, Waggon). యుద్ధసముయ ములందుఁగాక సాధారణ సమయములందు వాడుకొనిన వాహనము. పల్లెనులోని ఈ దేశపు వాటివలె రెండు చక్రములను కలిగియుండెను. రాళ్లమీఁద చెక్కబడిన బండ్ల రూపములలోని చక్రములకు కొన్నింటికి ఆకులున్నట్లు కనబడుచున్నను, అవి లేనివియును గలవు. ఇవి

కొయ్యతోఁగాని రాతితోఁగాని నిర్మింపఁబడెను. నీటిని సాధారణముగా ఎడ్లు లాగెను. కంచర

నీరియలోని బండి

గాడిదెలును మనుష్యులును లాగినట్లు ఆయా శాసనములవలనఁ జెలియుచున్నది. బైబిలునందు దాహరింపఁబడినవి కర్తతో చేయఁబడి (I సమూ 6¹⁴) పై కప్పు గలిగి కొన్నియు లేక కొన్నియు (సంఖ్యా 7³) పశువులచే లాగఁబడి (7¹ I సమూ 6⁷), ధాన్యము నూర్చుటకును (ఆమె 21³) సరకులు మోయుటకును (II సమూ 6³) మనుష్యుల నెక్కించుకొని పోవుటకును వాడఁబడినట్లు తెలియుచున్నది. బైబిలు కాలమునందు ఈ దేశమునందున్నట్టి వాహనములను వాడిరని స్పష్టమగుచున్నది.

బండ్ గృహపు గుమ్మము యెరూషలేము B III 3 చూ॥.

బండ్ గృహము నేరములు శిక్షలు III 3 చూ॥.

బంధించుట తాళపు చెవి 3 చూ॥

బంధువులు (Relatives). భార్యా భర్తలు, తల్లిదండ్రులు పిల్లలు, అన్నదమ్ములు అక్క-నెల్లెంద్రు అను దగ్గటి బంధుత్వమునుగూర్చి వివాహము, కుటుంబము అను శీర్షికలను చూ॥. ఇతర బంధుత్వములను తెలియఁజేయు ప్రత్యేక మగు పదములు బైబిలునందు బహు కొద్ది మాత్రము గలవు. లేవీ 18⁷⁻¹⁸ ద్వితీ 27²⁰⁻⁴³ లోని నిషిద్ధ వావి వరుసలయందు మనుమరాలు అత్త అనునట్టి సూటియగు మాటలనుగాక కుమారుని కుమార్తె, కుమార్తె కుమార్తె, తండ్రి చెల్లెలు అను నిట్టి పదములను మూలభాషయందు వాడిరి. ఇట్లు సంబంధమును వివరించు పదములేగాక ఆ సంబంధములకు వాడిన ప్రత్యేక పదములును గలవు.

I. బంధుత్వ సంబంధమును వివరించు పదము తెల్పి యనఁగా:

1. పాతె నిబంధన.

(1) హత్యకు ప్రతిహత్య చేయవలసిన వానిని, భూమిని విమోచింపవలసిన వానిని నూచించుటకు మూలభాషలయందు గోయేలు (Goel) అను పదమును వాడిరి (సంఖ్యా 5⁸ రూతు 4¹ I రాజు 16¹¹ మె॥ వివాహము 5, నేరములు శిక్షలు I 3 (1), III చూ॥)

(2) పరిచయముని యర్థమిచ్చు పదమును బంధువులనియు (రూతు 3² II రాజు 10¹¹), చెలికత్తెలనియు (సామె 7⁴), వంశపు వాడనియు (రూతు 2¹) తెనిగించిరి.

(3) తోడ బుట్టిన వారని యర్థమిచ్చు పదమును బంధువులని తెనిగించిరి (ఆం 12¹ 24⁴ 81³ సంఖ్యా 10³⁰ మె॥).

(4) దగ్గఱనుంచు వారని శబ్దార్థమిచ్చు పదమును సమీప బంధువుఁడనియు (రూతు 2⁹⁰) సమీప రక్త సంబంధులనియు (లేవీ 21⁹) తెనిగించిరి. నిర్గ 32²⁷ లో ఆ పదమునే పొరుగు వాడనితర్జుమాజేసిరి.

(5) ఒకటే శరీరము లేక మాంసము అని యర్థమిచ్చు పదమును సమీప జ్ఞాతియనియు (సంఖ్యా 27¹¹) రక్త, సంబంధి యనియు (లేవీ 18^{12,17} 20¹⁹ 21² 25¹⁹) తెనిగించిరి.

(6) ఒకటే కుటుంబముని శబ్దార్థమగు మఱి యొక పదమును వంశములనియు, వంశస్థులనియు (ఆది 12³ 24³² మె॥) తెనిగించిరి.

2. క్రొత్త నిబంధన.

(1) ఒకటే కుటుంబములో పుట్టిన వారిని నూచించు గ్రీకు పదమును బంధువులని (లూ 13^{6,58-61}) తెనిగించిరి. కార్య 4⁸ లో బంధువులను పదమును దీనికి సంబంధించినదే.

(2) కొలూ 4¹⁰ లోని పదము వేటొకటియై మేనల్లుని నూచించునని సాధారణముగా అర్థము చెప్పెదరుగాని దానిని సమీప జ్ఞాతియని తెనిగించిరి.

(3) ఒకని సంతానమును గాని ఒకే దేశస్థులను గాని నూచించెడి పదమును భూలోక వంశములని కార్య 3⁵ లో తెనిగించిరి. ప్రక 1⁷

లోని భూజనులు అనునది మఱియొక గ్రీకు పదముయొక్క భాషాంతరమై యున్నది.

ఈ పదము లన్నింటినిబట్టి ప్రస్తుత మీ దేశములో నున్నట్లు ట్రైబిలులో కూడ ఒక గోత్రపు వారందఱును ఒకరి నొకరు బంధువులనుగా నెంచి నట్లు దెలిసికొనవచ్చును. కుటుంబము, క్రింద II 1,4 చూ॥

II. బంధుత్వమును సూచించు ప్రత్యేక పదములు ట్రైబిలునందు బహు కొద్దిమాత్రము గలవు.

1. సహోదరులు (*Brothers, Brethren*). తోడ పుట్టిన వారిని ఈ పదము సూచించును (కుటుంబము చూ॥). ఈ పదమును తోఁబుట్టువులకు మాత్రమేగాక ఒకటే గోత్రమును ఒకటే జనమును సూచించుటకు వాడిరి (లేవీ 10⁶ సంఖ్యా 16¹⁰ ఎబ్రా 3⁸ మొ॥). ఈ విధముగా అది ఇశ్రాయేలీయులకు పేట్టిన మర్యాదాస్థమగు విరుదులలో నొకటి యున్నది (కార్వ 2⁹ 3¹⁷ 7² 13²⁶ మొ॥). అది క్రైస్తవు లొకరి నొకరి మిగుల ప్రేమతో నిట్లు బిలుచుకొనిరి (కార్వ 11²⁹ రోమా 7¹ 12¹ యాకో 1² I యోహా 2⁹ మొ॥).

2. సహోదరి (*Sister*). ఇంగ్లీషులో నున్నట్లు అన్ని పెల్లెండ్రను సూచించుటకు సహోదరి యనునొక మాటను మాత్రమే వాడిరి. తోడ పుట్టిన వారికి మాత్రమేగాక దగ్గర బంధువు రాలికిని (ఆది 24⁶⁰), ప్రియురాలికిని (మరి 4⁹) అలంకారరీతిగా ప్రియమైనదానికిని (సామె 7⁴) ఈ పదము వాడబడెను. I కొరి 7¹⁵ 9⁵ లో దానిని క్రైస్తవ భార్యకు వాడిరి. క్రైస్తవు రాండ్రకు సహోదరియను విరుదు అరుదుగా వాడబడెను గాని రోమా 16¹ యాకో 2¹⁵ లో మాత్రమే పదమిట్లు వాడబడెను. II యోహా 13 లో నున్న సహోదరి క్రైస్తవురాలు కావచ్చును గాని అది సంఘమునకు కూడ అలంకార నామమై యుండును.

3. మామ (*Father-in-law*). భార్యతండ్రిని (నిర్గ 3¹ 4¹⁸ 18¹ న్యాయా 1¹⁶ 19⁴ మొ॥). భర్త తండ్రిని (ఆది 38^{13,25} I సమూ 4^{19,21}) సూచించు పదములు హెబ్రీ భాషలో వేఱుగా

నున్నవి. ఆ రెండు పదములును వియ్యమందుట చేతకలుగు సంబంధములను కనబఱచును. కయప సందర్భమున గాక (యోహా 18¹³) క్రొత్త నిబంధనయందు మామయను పదము మఱిచ్చటను లేదు. మామకు విశేష గౌరవము చూపినట్లు ట్రైబిలునందున్న సూచనల వలనఁ దెలియుచున్నది. మేనమామను తల్లి సహోదరుఁడు అని ఆది 28² 29¹⁰ లో తెనిగించిరి.

4. అత్త (*Mother-in-law*). అత్తను సూచించు పదము మామయను పదముయొక్క స్త్రీలింగ రూపముగాక వేఱుమాటకాదు. ఆ పదము భర్త తల్లినిగాని (రూతు 1⁴ 2¹¹ మొ॥) భార్య తల్లినిగాని (ద్వితీ 27²³) సూచించును. క్రొత్త నిబంధనయందు ఈ రెండు సంబంధములను ప్రత్యేకముగా సూచించు పదములేవు. క్రీస్తు స్వస్థపఱచిన కేతురు అత్త అతని భార్య తల్లియై యుండెను (మ 8¹⁴ = మా 1³⁰ = లూ 4³⁸). మానవులలో కలుగు విరోధమును తెలుపుటకు కొడలు తన అత్తకు విరోధమగుట సూచనగా నున్నది (మికా 7⁶). అదే వాక్యమును క్రీస్తు తనను నమ్మువారికి కలుగఁజేయున్న విరోధమును సూచించుటకు ఎత్తెను (మ 10³⁵ = లూ 12⁵³). మేనత్త యను పదమునకు మాటుగా ట్రైబిలునందు తండ్రి సహోదరి యను పదమును వాడిరి (లేవీ 18¹⁹).

5. అల్లుడు (*Son-in-law*). అల్లుడను మాటను సూచించు పదము వియ్యమందుటచే కలుగు సంబంధమును తెలియఁజేయును గాని దానిని ఆయా సందర్భములనుబట్టి మ మ యనియు (నిర్గ 3¹ 4¹⁸ మొ॥), రక్త సంబంధియనియు (4^{25,26}) తిర్జుమాచేసిరి. లోతు కుమార్తెలను వివాహమాడఁ దలంచినవారు లోతుకును (ఆది 19¹³), తిమ్మకు వాడెను నొక ఫిలిష్తీయునికి సమ్మోనును (న్యాయా 15⁶) బేత్లెహేమీయుఁడగు నొకని కొక లేవీయుఁడును (19⁶), సౌలుకు దావీదును అల్లుండైనట్లు దృష్టాంతములు గలవు. వీరుమాత్రమేగాక ఈ పదము ఇతరుల విషయమును ఉపయోగింపబడెను (II రాజు 8³⁷ నెహె 6¹⁸ 13²⁶). మేనల్లుడు అను పదము కార్వ 23¹⁶ లో నుండినను అసలు భాషలో నది

ప్రత్యేక పదముగాక తోబుట్టువు కుమారుడని యర్థమిచ్చును.

6. కోడలు (*Daughter-in-law*). కోడలు అను పదముచే తెనిగించిన పాత నిబంధనలోని మూలభాషాపదము అల్లుడని తెనిగించిన పదమువలె కోడలిని మాత్రమేగాక వివాహ సంబంధమువలన కలిగిన బంధుత్వమును తెలుపును గాన ఆయా వాక్యసందర్భములనుబట్టి దానిని పెండ్లికుమార్తె యనియు తెనిగించిరి (యెష 49¹³ 61¹⁰ 62³ యిర్మీ 23² మొ॥). పరమగీతము నందు ఆ పదమునే ప్రాతేశ్వరి యని తెనిగించిరి (48, 10, 11, 15 51). ఆయా వాక్యముల సంబంధములనుబట్టి అది పెండ్లి కుమార్తెను సూచించునట్లు కే సందేహమునులేదు (ఆది 11³¹ 38¹¹ రూతు 1⁶ 2³⁰ సమూ 4¹⁹). కోడలు అత్తను విరోధించుట దేవుని మరచుటవలన దేవునకు కలుగజేయు తొందలను సూచించును (మీకా 7⁶). క్రీస్తు బోధలవలన కుటుంబము నందు కలిగెడు విరోధమును దృష్టాంతపఱచుటకు క్రొత్త నిబంధనలో నెత్తిన వాక్యములో నిది యొకటియైయున్నది (మ 10³⁵ = లూ 12⁵³).

7. అవ్వ (*Grand-mother*). I రాజు 15¹³ లో అవ్వకు వాడిన మూలభాషా పదము తల్లిని సూచించుటకు సాధారణముగా వాడబడినది. ఆ పదము పూర్వీకురాలినికూడ సూచించును (ఆది 3⁸⁰). క్రొత్త నిబంధనలో కొమార్తె అవ్వనుగూర్చిన సూచనగలదు (II తిమో 1⁵) గాని ఈ సంబంధమును సూచించిన దేదియులేదు.

8. పినతండ్రి (*Uncle*). దీని మూలభాషాపదము ముద్దుపేరై పరమగీతములో ప్రియుడని తెనిగించబడెను (11³, 14, 16 మొ॥). ఆయా వారల తండ్రులనుగూర్చిన వాక్యములున్నవిగాని వారు పినతండ్రులో పెత్తంద్రులో ఆ పదము వలనఁ జెలియదు (లేవీ 10⁴ I సమూ 10¹⁴ I దిన 27³² యిర్మీ 32^{7, 8} మొ॥).

9. మనుమడు (*Grand-son*). కొన్ని వాక్యములలో వీరిని సూచించుటకు ప్రత్యేకముగ మాటను వాడక కుమారులకుమారుడు లేక పిల్లల పిల్లలు అను అర్థమిచ్చు పదములనువాడిరి (నిర్గ 34⁷ సామె 18³² 17⁶). న్యాయ 12¹⁴ లో

మన్న మనుమలు అనునదియు అదేరీతిగా నున్నది. యెష 14²² యోబు 17¹⁷ లో కుమారుని మనుమడు అని తెనిగించినది జాతీయమై కుమారుడు అనుగడు అని శబ్దార్థమిచ్చును. దీనికి ప్రతిగా కుమారుడు అను పదమును వాడిరి ఎజ్రా 5¹ ని జెక 1¹ తో సరిపోల్చుము).

బక్కియాహూ (*Bukkiah* = యెహోవా పంపిన నాశనము). గాయకుల 24 తిరుగుతుల లోని 6 వ తిరుగతివారి పెద్దయుగు లేవీయుడు (I దిన 25^{4, 13}).

బక్బక్కురు (*Bakbakkar*) లేవీయులలో నొకడు (I దిన 9¹¹). ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్దయాయెను.

బక్బుక్క్య (*Bakbukiah* = యహోవా చే కుమర్తరింపఁబడినది).

1. చెజకాలమునకు తిరువాణ నుండిన లేవీ యెలూలో నొకడు. ఇతఁడు యెరూషలేములో నివసించెను (నెహె 11¹⁷ 12⁹).

2. నెహెమ్యా కాలములోనుండిన చ్వార పాలకులలో నొకడు (నెహె 12²⁵). వీరు ఇద్దఱుకాక, ఒక్కడే లేవీయుడని కొంద అనుకొందురు. ఇది నిజముకావచ్చును.

బక్బుక్కు (*Bakbuk* = సీ సా కా యు). బాబెలు చెజనుండి తిరిగివచ్చిన నెలేవీయులలో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (ఎజ్రా 2⁵¹ నెహె 7⁵³).

బజ్లిత్తు (*Bazlith* = దిగంబరత్వము). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ యెరూషలేమునకు తిరిగివచ్చిన నెలేవీయులలో నొక కుటుంబపువాడు (నెహె 7⁵⁴ ఎజ్రా 2⁵²).

బట్టలు వస్త్రములు చూ॥

బత్తెము (*Allowance*). బాబెలురాజు తనదగ్గర ఖైదీగానుండిన యెహోయాకీను అను ఇశ్రాయేలువారి రాజునకు దినమున కింతయని ఇచ్చిన భోజనమునకు II రాజు 25³⁰ లో బత్తెము అను మాటచే తెనిగించిన పదము. గాని ఆ చరిత్రలోని పదమునే యిర్మీ 52³⁴ లో హోషెయా యని తెనిగించిరి. యెరూషలేము నాశనము

కాగా యిర్మీయాకు అట్టి బత్సేమునిప్పుని బాబెలు రాజు తన సేనాధిపతికి నెలవిచ్చెను గాని యిర్మీయా దానిని పుచ్చుకొనలేదు (యిర్మీ 40³). ఈ పదమును సామె 15¹⁷ నందు భోజన మని తెనిగించిరి. అధికారులు తమ సేవకానికి దినదినము నిచ్చు భిక్షమును నూచించును. ఈ మాట బైబిలునందు ప్రేవార్కములలో మాత్రము కనబడుచున్నది (ఆహారము చూ॥).

బత్సేబ (Bathsheba = పెబ లేక ప్రమాణమునకు కూతురు). హిత్తీయుడగు ఊరియా యొక్క భార్య. దావీదు ఈమెతో ఘోరమైన పాపముచేసి శిక్షనొందెను (II సమూ 11, 12). దావీదు ఊరియాను చంపించినతరువాత ఈమెను వివాహము చేసికొనెను. ఈమె సాలామోనుకు తల్లి యాయెను. దావీదు కొడుకులలో అహీనియా యను నొకడు దావీదు రాజ్యము నుపహరింప యత్నింపఁగా ఈమె చేసిన యుపాయమువలన దావీదు తన వాగ్దాత ప్రకారము సాలామోనుకు తన రాజ్యము ననుగ్రహించినట్లు చేసెను (I రాజు 1¹¹). తన తండ్రియైన దావీదుయొక్క ఉపత్నియగు అబిషగును తనకు భార్యగా నియ్యవలెనని అహీనియా బత్సేబద్వారా సాలామోనునకు మనవి చేసెను గాని చేయఁగూడని యిట్టి మనవిని సాలామోను అంగీకరింపఁదాయెను (I రాజు 2¹³⁻¹⁵). II సమూ 11³ లో నున్నట్లు ఈమె ఏలీయాము కూతురు అనఁబడును. ఈమె తండ్రి పేరు అమ్మియేలు (I దిన 3³). అయితే యీ పేరు ఏలీయాము అను పేరునకు మాదీయభాషారూపమై యున్నదని తెలిసికొనవలెను. దావీదుయొక్క ఆలోచనకరయగు అహీతోఫెలునకు ఏలీయాము అను పేరుగల కొడుకుండినట్లు II సమూ 23³⁴ నలనఁ జెలియును. ఈ ఏలీయాము బత్సేబ తండ్రియగు ఏలీయామును ఒకడేయై యుండవచ్చును. అట్లయినయెడల అహీతోఫెలు బత్సేబకు తాత కావలసి యుండును. తరువాత అహీతోఫెలు దావీదును విడిచి అబ్బాలోము చేసిన కుట్రలోఁ జేరుటకు దావీదు బత్సేబాకు చేసిన ప్రహము కారణమని కొందఱి యభిప్రాయము.

బదదు (Bedad = వేలుపడుట). ఎదోము దేశమునకు రాజైన హదదుయొక్క తండ్రి (ఆది 36³⁵ I దిన 14⁶).

బదరీ తంగడు చూ॥

బదు మానములు III 6 చూ॥

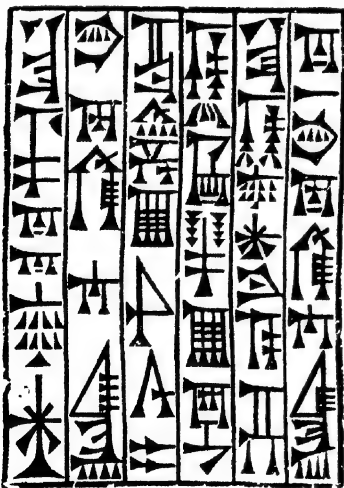
బద్దె వృత్తులు చేతి పనులు III 2 చూ॥

బబులోను, బాబెలు (Babylon). బబులోను ఈ లోకమందలి పురాతన రాజ్యములలో నొక ముఖ్యరాజ్యమై యున్నది. ఈ దేశము యొక్క చరిత్రకును బైబిలు చరిత్రకును ఎక్కువ సంబంధము కలదు.

I. బాబెలు దేశపు సరిహద్దులు. బాబెలు అనునది ఒక పట్టణమునకును దానికి చుట్టునుండు దేశమునకుఁగల పేరై యున్నది. ఆ పట్టణము ఫరాతు నదియొక్క తూర్పు తీరమున ఫరాతు నది టైగ్రిస్ నదితోఁ గలియు స్థలమునకు ఉత్తరముగా 200 మైళ్ల దూరములో నుండెను. బాబెలు దేశము పారసీ సంయుక్తాగ్రగుడము నుండి ఉత్తరముగా ప్రస్తుతపు బాగ్దాదు అను పట్టణము వఱకు వ్యాపించెను. అది చాలమట్టుకు ఫరాతు టైగ్రిస్ నదుల మధ్యనుండు ప్రదేశము. దానికి కర్టీయదేశము (ఆది 11²⁸) షీనారు దేశము (10¹⁰ 11²) అను పేరులుకూడ కలవు. అసలులో ఇదే బబులోను దేశమై యుండెను గాని బబులోను రాజ్యము అనఁబడిన దానిలో కనేక రాజ్యములు చేరియుండెను. అది భరత ఖండమునుండి మధ్యధరా సముద్రమువఱకు వ్యాపించియుండెను.

II. బాబెలు ప్రజలజాతి. గారు అష్షూరీ యులవలెను, సిరియ వారివలెను షేముసంతతి వాంలొ చేరినవారై యుండిరి గాని, నాని అచ్చముగా షేము సంతతివారు కానట్లు వారి భాషలనుబట్టి పండితులు అభిప్రాయపడెదరు. ఆ షేము సంతతివారికంటె నింకను పూర్వీకులగు వారైనట్లు వారు తెలిసికొని వారికి సుమేరియన్ వారు (Sumerians) అను పేరు పెట్టుదురు. ఆది 10⁶ 7 చూడఁగా వీరు షేము కుమారుడగు కూఫు అను వాని సంతతివారై యున్నట్లుగా కనబడును. ఈ విధముగా బబులోను వారొక తరహా మిశ్రమ జాతివారని తెలిసికొనవలెను.

1. అసలులో బబులోనురాజ్యము వేర్వేలు పట్టణములుగా నుండెను గాని అవి యొక్కపడి యుండలేదు. ఆ పురాతన కాలమును గూర్చి మనము ఇటుకలమీద నున్న శాసనములవలనఁ దెలిసికొనఁగలము గాని ఆ చరిత్రకు దైనిలులో తేటయైన సూచనలు లేవు. అబ్రాహాము ఏ యూరిలోపుట్టెనో (ఆది 11³⁸) అది ఆ యనలు పట్టణములలో నొకటియై యుండెను. అబ్రాహామునకు పూర్వము చాలకాలము క్రిందట ఆయా పట్టణములకు గొప్ప స్వతంత్ర ముండెను గాని అబ్రాహాము కాలములో అది లేదని తెలిసికొనవలెను. ఈ పట్టణములలో ఎల్లాసరు (14¹) ఎరెసు అక్కడ కన్నే (10¹⁰) కూతా (II రాజు 17²⁴) అను వీటి పేరులు దైనిలులో నున్నవి. తెల్లో (Telloh), నిప్పురు (Nippur) అను పట్టణములుకూడ వాటిలో నుండెను గాని ఈ పేరులు దైనిలులో లేవు. నవీన వేదశాస్త్రము ఈ రెండు స్థలములందును త్రవ్వించి ఆ పాడు శేషములలో దొరికిన ఇటుకలవలన ఆ పూర్వ కాలపు చరిత్రను మఱి తేటగా తెలిసికొనిరి. బబులోను (ఆది 11³⁸) బోర్సిప్పా (Borsippa) యను పట్టణములు పైనున్న పట్టణములకు తరువాత స్థాపింపఁబడెను. ఈ పట్టణములను చూడఁగా ప్రతి పట్టణములోను ప్రసిద్ధమైన

బబులోనువారి యిటుకమీఁది వ్రాతలు

దేవత యొకటి యుండెను. ఈ చరిత్రకాల నిరూపణమును జేయుటకు తగిన యాధారములు

లేవు గాని అది క్రీ॥ ము॥ 2400 సం॥ లకు పూర్వముండిన కాలమని తెలిసికొనవలెను.

2. పూర్వకాలమందలి బబులోను రాజ్య ముండిన కాలము. బబులోను లోని మొదటి రాజవంశము క్రీ॥ ము॥ 2396 సం॥ లో స్థాపింపఁబడినదని పండితులు లెక్కించుచుండిరి. అయితే ఆ దేశము యానత్తు వారిక్రింద నుండినట్లు కనఁబడదు. ఎల్లార్న లేక లార్నయను పట్టణము ఏలమువాచే పట్టణమిది ఊరు, నిప్పురు, ఎరెసు మొదలగు పట్టణములను ఘనమారుగా 2290 సం॥లో ఏల నారంభించెను. ఆది 14¹ లోని ఎల్లాసరు రాజైన అర్యోకు అనువాఁడు ఈ పట్టణపు రాజే యని కొందఁ జనుకొందురు. ఆ కాలములో షీనారు అను బాబెలుదేశమునకు అప్రాపేలు (హమ్మరాబి = Hammurabi) ఏలమునకు కద్రొయోమెరు గోయాయులకు తిద్యాలను రాజులుగానుండి ఆదికాండములోని ఆ చండ యాత్రను ఈ నలుగురును కలిపిచేసిరి. తరువాత అప్రాపేలు (హమ్మరాబి) ఎల్లాసరునుండి అర్యోకును వెళ్లఁగొట్టి పారసీ సంయుక్తాగ్ర గుడము మొనలు మధ్యధరా సముద్రమువఱకు నున్న దేశము లన్నిటిని తానే యేరి పూర్వ కాలములో నుండిన గొప్ప బాబెలు రాజ్యమునకు స్థాపకుడయ్యెను. అతని కాలములో బాబెలు దేశము విద్యకును దేశసంబంధపు క్రమమైన యేర్పాటులను చాల ప్రసిద్ధమైనదయ్యెను. ఆ కాలపు సంగతులను తెలుపు ఆనేక ఇటుక శాసనములున్నవి. హమ్మరాబి ధర్మశాస్త్రమును చూడఁగా ఈ ధర్మశాస్త్రములో మనుధర్మశాస్త్ర మెంత ప్రసిద్ధమైనదో పూర్వకాలమున ఆ దేశములో హమ్మరాబి ధర్మశాస్త్ర మంత ప్రసిద్ధమైనదై యుండెను. అతనిరాజ్య మెంత గొప్పదియై యుండినను అది నిలువకపోయెను. హమ్మరాబి యనువాఁడు బాబెలు దేశపు మొదటి రాబి వంశపు వారిలో నొకఁడై యుండెను. అతని పరిపాలనకుఁ బిమ్మట బాబెలు అన్య రాజులకు లోబడవలసినచ్యెను. దానికి రెండవ రాజవంశ ముండినట్లు తెలిసి యున్నను వారి చరిత్ర సంగతులు బాత్తుగా నేమియుఁ దెలియవు.

3. బబులోను అష్షూరు రాజ్యములు ప్రత్యేకముగా నుండిన కాలము. బాబెలు రాజ్యము

సేలిన మూడవ రాజవంశపు వారు కస్సీయు (Kassites) లను వార్త గుండరి. వీరు షుమరుగా క్రీ. ము. 1700 సం. నుండి 1350 సం. వఱకు వలచుండిరి. వారు బబులోనుకు కౌశాన్యమున నుండి కొండెపుడేము నుండి వచ్చి బాబెలును జయించి దాని నేలుచుండిరి. ఈ

కస్సీయులను వారు ఆది 10^వ లో చున్న కూషు సంతతివారని కొందఱనుకొందురు. ఈ కాలారంభమున బాబెలు రాజ్యము ఆయా దేశముల సెలినను అష్షూరు రాజ్యము క్రమక్రమేణ వృద్ధిలోకి వచ్చి చివఱకు బాబెలు రాజ్యమును స్వాధీనముచేసుకొనెను.

బబులోను ఉనికి

4. రాజవంశములనుబట్టి ఆలు రాజవంశముల వారు క్రీ. ము. 1350 సం. మొదలు 620 సం. వఱకు వలచుండిరి. వీరిలో బైబిలునందు మెకో దక్కలదాను (II రాజు 20^వ యెష 39^వ) అను నొకరాజు పేరుమాత్రముకలదు అతడు తొమ్మిదవ రాజవంశపువాడై క్రీ. ము. 721-710 సం. వఱకు నేలెను (అష్షూరు 3 మా॥).

5. నవీన బబులోను రాజ్యకాలము. ఈ రాజ్యమునకు బైబిలు చరిత్రకును ఎక్కువ సంబంధము కలదు. ఈ కాలములో బాబెలు కర్ణీయుల రాజ్యవంశ మనబడిన పదియవ రాజ్యవంశపు వారిచే నేలబడుచుండెను. ఆది క్రీ. ము. 625 సం. నుండి 539 సం. వఱకు నుండెను. ఈ వంశపు వారిలో మొదటివాడు నబొ పొలాస్సరు (Nabopolassar 625-604), అతని పుత్రుడగు నెబుకద్నెజరు, (Nabu-Kud-nusur) యెరుషలేమును నాశనము చేసియుండుటచే బైబిలులో చాల ప్రసిద్ధుడైనవాడుగ

నున్నాడు (II రాజు 24, 25, II దిన 36, యిర్మీ 21-52 దాని 1-5). అతడు చక్రవర్తి కాకమునుపు ఏలామువారు 607 సం. లో అష్షూరును జయించిరిగాని ఇతడు తన తండ్రి యింకను చక్రవర్తియై యుండగా ఏలామువారిని జయించి వారి దేశము నపహరించియుండెను. ఇదే విధముగా నితడు 605 సం. నందు కల్కెమిషు నొద్ద విగ్రహీయులను జయించెను. తదనంతర మతడు భరతఖండము మొదలుకొని విగుప్తువఱకు నుండిన దేశములన్నిటిని ఏలుచుండెను. ఈ నెబుకద్నెజరు బబులోను పట్టణమును బబులోను దేశమందలి ఆలయములన్నిటిని ఎక్కువగా నలంకరించెను. ఇతడు 561 సం. వఱకు ఏలెను.

III. నెబుకద్నెజరు కుమారుడగు ఎవిలైరో దకు అను నతనినిగూర్చి బైబిలులో ఒక్క మాత్రమే మాత్రము కలదు (II రాజు 25^వ యిర్మీ 52^వ). ఇతడు రెండు సంవత్సరములు మాత్రమేలిన పిమ్మట కుట్రచే చంపబడెను. ఇతనికి నిమ్మల

ఈ రాజవంశములో మఱి ముగ్గులు రాజులేలిరి. ఈ వంశపు వారందఱివలె వీరుకూడ ఆలయముల నలంకరించుటకు చాల ప్రయాసపడిరి. ఈ రాజవంశములో నెబోనిడస్ (Nabonidus) అను వాడు చివరివాడై యుండెను. ఇతఁడు ముఖ్యముగా పురాతన ఆలయములను మరమ్మతుచేసిన వాడై యుండెను. ఇట్లు చేయుచుండగా, నతఁడు వాటిలో చాల పురాతన లిఖితములను కనుగొనెను. అవి పురాతన చరిత్రను తెలిసికొనుటకు చాల సహాయకములుగా నుండును. అయితే నెబోనిడస్ ఎన్నఁడును బబులోనులో నివసించక అచటి సేనను ప్రభుత్వమును తన కొమరుఁడగు బెల్షస్సురు కప్పించెను (దాని 5, 7, 8). ఇతని కాలములో మోషేయులను పారసీయులను ప్లెథిలోకి నెచ్చిరి 539 సం॥ లో మాదీయుఁడగు కోరెఖు బబులోనును జయించి దానిని లోబఱచుకొనెను (యెష 44²⁸ 45¹ II దిన 36^{22,23} ఎజ్ర 11¹⁸ దాని 6²⁸ 10¹ మొ॥). అందువలననే బాబెలు ప్రభుత్వము ఆ పట్టణమునుండి మాత్రమేకాక, ఆ జాతివారి నుండి సహ తొలగిపోయెను. ఇట్లు బాబెలు నాశనమునగుర్చిన ప్రవచనములు (యెష 13-14²³ 21¹⁻¹⁰ 46^{1,2} 47¹⁻³ యిర్మీ 50, 51) నెఱవేఱెను. బబులోను పట్టణము నెబుకద్నెజరు కాలములో అన్నిటికంటె గొప్ప ప్రాకారపురమాయెను. దానిచుట్టుకొలత 42 మైళ్లు. దాని ప్రాకారములు 112 గజముల యెత్తుగాను 28 గజముల వెడల్పుగా నుండెను. అట్టి ప్రాకారములు ఒక దానిలో నొకటి యుండెను. వాటికి ఇర్తడి ద్వారము లుండెను. అందలి వనములు ప్రసిద్ధములైనవై యుండెను. అచ్చటి వేలాడు వనములు లోకమందలి వింతలన్నిటిలో గొప్ప వింతగా నెంచబడెను. ఈ లోకపు మహిమను నూచించుటకు బాబెలు మహాత్వము ఒక మంచి దృష్టాంతమై యున్నది గాని అది యాచక్షును వాడి పోయెను. ప్రస్తుతమచట పాడు శేషములు తప్ప మఱివియులేవు. అచ్చట ప్రస్తుతమున మాడుదిబ్బలు మాత్రమున్నట్లు ప్రయాణములందురు. వాటిలో నొకదానికి అరబ్బీయులు బాబెలు అను పేరు పెట్టుదురు. బాబెలునకు పూర్వముండిన గొప్ప మహిమను చూడఁగా

అందులోనిది యొకటిమాత్రము నిలిచెనని ప్రస్తుతమున చెప్పవచ్చును.

క్రొత్త నిబంధనలో బబులోను అనుమాట తత్కాలమందు లోకదంబములతో నిండియున్న గోమా పట్టణమునకు అలంకార గీతిగా పెట్టఁబడిన నామమాయెను (పక్ష 14⁸ 16¹⁹ 17¹⁸). I శేష 5¹³ లోని బబులోనుమాడ అదేరీతిగా గోమాను నూచించునని కొందఱనుకొందురు.

IV. బబులోను వారి విద్యలు.—బబులోను వారిలో విద్య తెక్కువగా నుండినట్లు అనేక నూచనలవలనఁ దెలియును. వారు పునుఖులను మాత్రమే కాక, స్త్రీలకుకూడ విద్య చెప్పిరి. అన్ని విషయమైన వాఁతలు, ఉత్తరములు, దనావేజులు, పత్రములు మొదలగు వి ఇతర శాస్త్రములమీఁద కావడఁబడియున్నవి. వారికి మంచి నీతిబోధలు కూడ నుండెను. బోధోక్త్యాస్త్రము వారికి బాగుగ తెలిసియుండెను గనుక దానివలన వారు ముహూర్తములనుకూడ చెప్పఁచుండిరి. (యెష 2²). వైద్యముకూడ వారికి బాగుగ తెలిసియుండెను. వారు గణితశాస్త్రమును చక్కగా నభ్యసించిరి మనము దెనుములను భాగించుచున్న గడియలు, నిమిషములు, సెకండ్లు మొదలగు విభాగక్రమమును వారివలననే పొందియున్నాము. వారి పురాతన గ్రంథములలో సృష్టిని గూర్చియు, జల ప్రళయమును గూర్చియు వ్రాయఁబడిన చంగతులు చాలముట్లుట బైబిలు సంగతులకు సంబంధముగా నున్నవి.

V. బబులోను వారి మతము.—ఆ దేశములో ననేక పట్టణములను ఆ పట్టణములలో ననేక దేవతలనుండెను. బాబెలు వారి దేవతలన్నిటిని కొలిచినట్లుగా నున్నది. దృష్టాంతముగా సూర్యదేవతయగు శామష (Shamash), చంద్రదేవత సీను (Sin), కామ దేవతయగు ఇష్టారు (Ishtar), బబులోను వారి యిష్టదేవతయగు మార్దుకు (Marduk), బోర్నిప్పా ఇష్టదేవతయగు నాబు (Nabu), నిప్పురు ఇష్టదేవతయగు బెల్ (Bel), తెగుల్ల దేవతయగు నెర్గల్, (Nergel), అమవాస్య దేవతయైన నుస్కు (Nusku), అను నీ మొదలగు దేవతలు తెక్కలేకుండనున్నవి. ఆయా దేవతలను కొలిచినవారు

తమ దేవాలకుల పరివారములన్నింటిని ఆహ్వానించిరి. ఈ దేవతలకైన ప్రోత్తములను తెలుపు కీర్తనలు చాల కలవు. వాటికిని హిందువుల వేదములకును చాల సంబంధము కలదు.

బయలులోను వారు మంత్రముల నెక్కువగా నన్నిరి దయ్యములున్నవనికూడ వచ్చిరి. అవి యొక్క హాని చేయుచుండునట్లు వారు మంత్రములను ప్రయోగించుచుండిరి. కావున ఆ దేశములో సోద చెప్పవారును భూతవైద్యులును ఎక్కువమంది యుండిరి. బాబెలు పట్టణములు సాధారణముగా ఆలయముచుట్టు కట్టబడెను. అవి యగ్రహారములై యున్నట్లుగానున్నది. ఆ పట్టణమునకు యాజమాని అధికారులై యుండిరి. ఇట్టి యాధిపత్యము రాజులకుకూడ నుండెను. అతఁడొ పట్టణము యొక్కయు ఆ దేశము యొక్కయు ప్రతినేతగా నెంచబడెను. ఇందు వలన నీరి మతము అతనికి విధములుగా హిందువుల మతము నంటిదై యున్నదని కనబడును.

బయటి మరియొక గోడ యెరుపలేము
B IV 2 (2) మా

బయలు (Baana, Baanah = విచారము గలవాడు)

1. సోలు కుమారుడగు ఇమ్బుమెనును కుట్ట చేసి చంపిన యిద్దటిలో నొకఁడు (II సమా 42⁸) దావీదు అతనిని శిక్షించి చంపించెను (41²).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమా 23³⁹=I దిన 11³⁰).

3,4. సోలూమోను కొఱకు ఆహారమును సంగ్రహించుట కేర్పఱచబడిన యుద్ధోగ్యులలో నిద్దఱు (I రాజు 41¹⁸).

5. బాబెలు చెఱనుండి తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (ఎజ్రా 2³ నెహె 7⁶ 10²⁷).

6. నెహెమ్యాకాలములో యెరుషలేము ప్రాకారములను కట్టుటయందు ఒక వంతు తీసి కొనిన సాదోకు అనునతని తండ్రి (నెహె 3⁴), 5,6 లలో చెప్పబడిన వారిద్దఱు ఒకరేయి యుండవచ్చును.

బయలు (Baara = మందబుద్ధి). మహారాయు అనునొక బెన్యామీనీయుని భార్యలలో నొకఁతె (I దిన 8⁸).

బయలు హానాను, (Baal-Hanan = ప్రభువు దయ మాపును).

1. ఎదోము రాజులలో 7 వ వానిపేరు (ఆది 36^{38,39}=I దిన 14^{9,50}).

2. దావీదు క్రిందనుండిన యుద్ధోగ్యులలో నొకఁడు (I దిన 27⁴⁸)

బయలుతు (Baalath = కొరసాని). దాను గోత్ర ప్రదేశమందు గెజెను దగ్గర యుండిన ఒక గ్రామము (యెహో 19⁴⁴). సోలూమోను దానిని కోటగా కట్టించెను (I రాజు 9¹⁸ II దిన 8⁶).

బయలుసు (Baalis = సునోపించువాడు). నెహెమ్యాకాలములో అమ్మోనీయుల దేశమునకు రాజుగా నుండిన వానిపేరు. ఇందు కెదల్యాను చంపుటకై యిష్టాయేలును ప్రేరేపించిన వారిలో నొకఁడు (యెస్థీ 40¹⁴).

బయలు (Baal ప్రభువు). పాత నిబంధన కాలమునందు సిరియా అరేబియాలలోని భాషలలో దేవత జాతీయంతికికి చెందిన పేరు. పాత నిబంధన ప్రకారము ఈ మాట షేనీకేయుల యొక్కయు, ముఖ్యముగా తూరు ప్రజల యొక్కయు విగ్రహమునే సూచించెను. బయలు అమ్మోనీకుల పూజ సమరయలో హెబ్రీయుల మధ్య నెక్కువ గంభీరముగా నారంభించబడెను. సీదోను రాజైన ఎత్తేయులు కుమార్తెయు, బయలు దేవతా రాధికురాలునునైన యెజెలును వివాహమాడిన అహాబు ఏలుబడిలో నిది విస్తారముగా వ్యాపించెను

మోషే కాలమందలి (సంఖ్యా 22⁴¹ 25³) మోయాబీయులలోను, షేనీకేయులలోను, కార్తె జీయులలోను బయలు ఆరాధన కనబడుటంబట్టి యది ప్రాచీన కాలమునుండియే యున్నట్లును, విస్తారముగా వ్యాపించినట్లును తెలియుచున్నది. ఎత్తేయులు (I రాజు 16³¹) యెరుషులు (న్యాయా 6³⁹) మున్నగు నామములలో బయలు

అను పదము కలిసి యుండుటంబట్టి యది వాస్తవమని రుజువగుచున్నది. బబులోనియులలో ఈ దేవత బెల్ అను నామమున ఆరాధించబడినట్లు కాన్పించుచున్నది. (యెష 46¹ యర్షి 50² 51⁴⁴).

తూరులో పూజింపబడిన బయలుదేవత

బయలుయొక్క ఆలయములును, బలి పీఠములును ఈనైత ధృలములందుండెను. ఆకాశ నైస్య మంతటిలో ముఖ్యముగా అస్త్రా రో తుయొక్క ఆరాధనను యెరూషలేములోని యాలయములోకి మనష్టే ప్రవేశపెట్టెను (II రాజు 21³). ఆహాజ తన నగరపు మిద్యమీద కట్టించిన బలిపీఠములను (II దిన 28⁹) యోషియా నాశనము చేసెను. (II రాజు 23^{4,5}).

మొరెకు దేవతకు ధూపమును బలిపశువులను, కొన్నిసార్లు పురుషుల బిడ్డలను అర్పించిన యాజకులే బయలు దేవతారాధనమును జరిగించిరి. (యర్షి 19³) ఆరాధన సమయములందు యాజకులు బలిపీఠము చుట్టు నాట్టమండేవారు లేక హెబ్రీమాట ప్రకారము కుంటెడువారు. వారి ప్రార్థనలకు జవాబు రానప్పుడు రక్తము కారే ఐతరు కత్తులతో తమ దేహములను కోసికొనే వారు (I రాజు 18^{28,29}). ఆషాహతు చంద్ర దేవతయొలే బయలు నూర్యదేవత యని చెప్పవచ్చును.

బయలు ఆరాధన ఇశ్రాయేలీయుల కక్కువిశోధనకరముగా నుండెను.

బయలు అను మాటతో కలిసియున్న కొన్ని స్థానిక విగ్రహములు గలవు. ఉదా॥ బయల్మె

రీతు, బయల్మెయోరు, బయల్మెబూబు (ఆ మాటల క్రింద చూ॥). B.

బయలుపరచుట, ప్రకటన, ప్రత్యక్షము (Revelation).

1. ఆర్థము. మానవుడు దేవునిగూర్చి తెలిసికొనవలయునన్న దేవుడు తానే మానవునికి తెలియపఱచుకొనవలసి యున్నదని ప్రైబిలు బోధించుచున్నది. ఈ విషయముగా దేవుడు తన్ను బయలుపఱచుకొనుటను గూర్చి ఈ క్రింద వివరింపఁబడును. పై సూచాహించిన పదములన్నియు ఈ యర్థమునే యిచ్చును.

ప్రకటన గ్రంథములోని ప్రకటనయను పదము కూడ దేవుడు బయలుపఱచినదానిని సూచించుచున్నది. ప్రైబిలులోని వివిధ గ్రంథమున కీ రీతిగా ఆ పేరు నార్థకమైనది. ప్రైబిలుంతయు గూడ దేవుని ప్రకటన లేక ప్రత్యక్షతయని మనము తిలుచుగ చెప్పవచ్చును.

2. ప్రత్యక్షత కలిగిన రీతులు. ఇవి మానవుని శక్తిసామర్థ్యాదులకు దగినట్లు కలిగెను. అందువలన వీనిలో క్రమానుక్రమము గాంచవచ్చును. ఆరంభమున దేవుడుగాని ఆయన దూతలుగాని కనఁబడిరి (ఆది 37⁹ 191²⁹ 32³⁰ నిర్గ 32⁴ 33¹¹ ద్వితీ 5⁴ యెహో 51¹³⁻¹⁵ మొ॥).

తరువాత దేవుడు తన చిత్రమును స్వప్నముల ద్వారా బయలుపఱచెను (ఆది 28¹² 40-41 దాని 2²⁸ మ 12⁰ 213²⁰ మొ॥). గాని, కలలద్వారా రాబోవు సంగతులను తెలుపఁగలమని నటించిన వారు శిక్షావిధికి లోనైరి (ద్వితీ 131² యర్షి 2⁹).

వీనికి దరువాత దర్శనములను కేర్పొనపచ్చును (యెష 1¹ 21³ 22¹ మీకా 1¹ హబ 2⁹ కార్య 10¹⁰ 22¹⁷ II కొ 12²⁻⁴).

పాత నిబంధన కాలములో దేవుని చిత్రమును తెలిసికొనుటకు ఊరీము తుమ్మిములనునవి ప్రత్యేక సాధనములుగా నెంచబడెను (ఊరీము తుమ్మిము చూ॥).

ప్రవక్తలైనవారు అత్యవేశము చే మాట్లాడినప్పుడు ప్రత్యక్షత క్రమమునందు గొప్ప యుగ మారంభమాయెనని చెప్పఁబడును. ఇదియు పాత నిబంధన కాలములో నారంభమై క్రొత్త నిబంధన

కాలములో పూర్తియయ్యెను (యెష 61¹ II కేతు 12¹ మొ॥ ప్రవచనము చూ॥).

ఈ ప్రత్యక్షత యేసు క్రీస్తునందు అంతమై పరి పూర్తిజెందెను (హెబ్రీ 11³). దేవుని విషయమై మానవులకు కావలసిన పూర్ణ జ్ఞానము తనద్వారా కలిగినదని యేసు చెప్పెను (మ 11²⁵⁻²⁷). అది ఆయనద్వారా మాత్రమే కలుగఁగలదు. దీనికి సంబంధముగా ఆయనకు వాక్యము అను పేరు వచ్చెను (యోహా 11³). నరరూప ధారియగు దేవుడు గాన ఆయన దేవుని బయలుపఱచెను (14⁹ కొలొ 2³ హెబ్రీ 11³). పునరుత్థానుడై పరలోకమున కేగిన పిమ్మట యోహానుకు కలిగిన ప్రత్యక్షతనుగూర్చి ప్రకటన గ్రంథము చూ॥.

3. ప్రత్యక్షత వైబిలునందు మాత్రమే గలదా! ఈ ప్రశ్నకు జవాబు వైబిలులోనే నున్నది (క్రీ 19¹ కార్వ 14¹⁷ రోమా 1⁹⁰ 21^{4,15}). సృష్టియందు తాను చేసిన కార్యముల ద్వారాను మానవుని సహజజ్ఞానము, రివ్వొప్పులను వివేచించు బుద్ధిద్వారాను మానవులందఱికి ఆయన తిమ్మ బయలుపఱచుకొనెను. సాపము ప్రవేశించుని యెడల మానవుడు తనకున్న సహజ శక్తుల ద్వారా దేవుని తెలిసికొనుటకు పొంగులునదే యని వైబిలు ద్వారా కనుగొనవచ్చును గాని సాపము వచ్చినందున దేవుడు తన్నుగూర్చి ప్రత్యేకముగా ప్రత్యక్ష పఱచుకొనుట అవసర నాయెను. అనంతమునకు తగినట్లు దేవుడు తన్ను తాను బయలుపఱచుకొనెను. మానవులందఱు సాక్షాత్ సాక్షాత్కారముగా దేవునిగూర్చిన జ్ఞానము కొద్దియో గొప్పయో కలిగియున్నారనుటయే దేవుడు తన్నుగూర్చి బయలు పఱచుకొనెనను సంగతిని నూచించుచున్నది. ఆ జ్ఞానమును పరి పూర్ణము చేయుటకే దేవుడు ప్రేమాస్వరూపి యగు క్రీస్తును అనుగ్రహించుట ద్వారా, మఱి ముఖ్యముగా నిలువజేయఁబడిన క్రీస్తు ద్వారా లోకమునకు బయలుపఱచెను.

బయలు హామోను (Baal-Hamon = సమాహమునకు ప్రభువు). సాలామోను లోటు లుగో నొకటియున్న స్థలము (పర 811). దీని యునికిగూర్చి తెలియదు.

బయల్గాదు (Baal-Gad = ప్రభువద్ద వున్నది). హెర్మోను కొండ దిగువనున్న యొక స్థలము (యెహో 13⁵). లెబానోను లోయలో నున్నది (11¹⁷ 12⁷). యెహోషాఫా కాలములో ఇశ్రాయేలీయులు స్వతంత్రించుకొనిన దేశమునకు ఉత్తర సరిహద్దు యుండెనుగాని దాని సరియైన యునికి యేహో రూఢిగాఁ దెలియదు. అదృష్ట వేదతా పూజస్థలమై యుండునని కొందరు దాని పేరునుబట్టి యూహింపుదు.

బయల్జెబూబు, బయల్జెబూలు (Baal-Zebub = ఈఁగల ప్రభువు, Beel-Zebul = చెత్తకు ప్రభువు, నగరమునకు ప్రభువు). ఫిలిష్తీ యులు ఎక్రోనుగో పూజించిన యొక దేవత (II రాజు 12^{1,6-16}). ఇది నూర్యదేవత యని కొండటి యభిప్రాయము. అది యీగలను సంహరించుచే ఈ పేరుకలిగెను. అట్లుకాకున్న యూదులు పరిహాసమునకు ఆ పేరు బయల్జెబూలు అని మార్చియుందురు. నగరమునకు ప్రభువను ఆరసుచ్చు పదమే దీని సరియైన పేరనియు చెత్తకు ప్రభువని యర్థము చెప్పట అవహాసార్థమనియు కొందఱు పండితుల యభిప్రాయము. పేరును బట్టి యిది యొక గృహదేవతయని యూహింపఁ దగును. క్రొత్త నిబంధన కాలములో యూదు లీ దేవత పేరును దివ్యముల కధిపతియైన వాని కారోపించిరి (మ 10²³ 12²⁴ మా 3²² లూ 11^{15-18,19}). ఇందు సాతానుగా నెంచఁబడి నట్లు మ 12²⁷ మా 3²² లూ 11¹⁸ వలన స్పష్టమగు చున్నది.

బయల్వెయోరు (Baal-Peor = పెయోరునకు ప్రభువు). మోయాబు దేశములో పెయోరు అను పట్టణమందుగాని, కొండ మీఁదఁగాని (సంఖ్యా 23²⁸) పూజింపఁబడిన బయలు దేవత. అచటనుండిన దేవదాసీలు అరణ్య సంచారిమం దుండిన ఇశ్రాయేలీయులలో నశేషులను శోధించి ఆ దేవతతట్టు తిప్పించున ఇశ్రాయేలీయులకు గొప్ప శిక్ష కలిగెను (25⁹⁻¹⁰ ద్వితి 4³ క్రీ 106²⁸). హోషే 9¹⁶ చూడఁగా ఇదియొక దేవతకుగాక ఒక స్థలపు పేరై యున్నట్లున్నది (పెయోరు చూ॥).

బయల్పెరాజీము (Baal-Perazim = ప్రాకారములను నొసరింపకు శక్తినిచ్చు ప్రభువు) యెహూషలేలు దగ్గరనుండి యొక స్థలము. దీని సరియైన చురుకిని గూర్చి యొక మాటగా దెలియదు. దాని దీ స్థలమునందు ఫిలిష్తీయుల నోడించెను (II సమూ 5¹⁸⁻²⁰ I దిన 14⁹⁻¹¹ యెష 28²¹).

బయల్పెరీతు (Baal-Berith = నిబంధనకు ప్రభువు) గిబ్జోన్ చనిపోయిన పిమ్మట పెకము పట్టణములు తిమ్మను కాపాడి రక్షించుటకుగాను పెట్టెకొని ఆరాధించిన దేవుని (న్యాయ 3¹⁹).

B.

బయల్మెయోను, బేత్మెయోను (Baal-Meon = నివాసములకు ప్రభువు, Beth-meon = నివాసపు టిల్లు). మెయాబు అమ్మెను సరి హద్దులను సమానముననుండి యొక పట్టణము (సంఖ్యా 32³⁷ యెహె 25⁹). దేశమును గుంచి పెట్టెయొక్క దీనిని రూపేనీయుల కిచ్చెను (సంఖ్యా 32³⁷ I దిన 5⁹). యెహో 13¹⁷ నందు దీనికి బేత్మెయోను బేత్మెయోను అను మాటపేరు గలదు. మెయాబు రాజైన మేషా దానిని మఱల బయించు కొనెనని మెయాబు రాతి శాసనమువలన దెలియుచున్నది. క్రీ. ము. ఆరవ శతాబ్దములో అది మెయాబు రాజ్యముతో చేరియుండెనని యెహె 25⁹ యిర్మీ 48²³ (బేత్మెయోను) వలన దెలియును. దాని పాడు శేషములు పెట్టివలకు నున్నవి. ప్రస్తుతముందు వాటికి మాయాను (Main) అని పేరు. అది మృత సముద్రమును ఉత్తరపు భాగమునకు 10 మైళ్ళ దూరములో నున్నది (పటము II, J 1).

బయల్షాలిషా (Baal-Shalisha = మూడవ వింతుకు ప్రభువు). ఎఫ్రాయిములోని యొక స్థలము (II రాజు 4¹⁹). ఒకడచ్చటి నుండి ప్రథమ ఫలములను దెచ్చి ఎలీషా కర్పించెను. I సమూ 9⁴ లోని మాలీషాయను దేశము దీనికి సంబంధించినదని కొందఱి యుక్త ప్రాయము (పటము III, E 4).

బయల్షెఫోను (Baal-Zephon = సెఫోను లేక జాగరూకతకు ప్రభువు). ఇశ్రాయేలీయులు ఎజ్జెసముద్రమును దాటక పూర్వము మకాము

చేసిన యొకస్థలము (నిర్ 14²⁹ సంఖ్యా 337). దీని యునికినిగూర్చి ఇంక మాటిగా దెలియదు.

బయల్హాసోరు (Baal-Hazor = గ్రామ ప్రభువు). ఎఫ్రాయిములోనున్న యొకస్థలము. అహ్లాలోము అచ్చట తన గొట్టెల బొమ్మను కత్తిరించెను (II సమూ 13²³). ప్రస్తుతమాపదము తెల్ - ఆనూరు (Tell Asur = ఆనూరు కొండ) అను మాటలో నున్నదని యనుకొందురు (పటము III, F 5).

బయల్హెర్మోను (Baal-Hermon = హెర్మోను ప్రభువు). యెర్మోనుకు భూర్పువైపున నున్న మనషే అర్థ గోత్రపు వాయవ్య సరి హద్దుగానున్న యొక స్థలము (న్యాయ 3³ I దిన 5³³). యెహో 13¹⁷ ను న్యాయ 3³ లో సరి పోల్చి అది బయల్హెర్మోను మాటుపేరిని యందురుగాని హెర్మోను శిఖరములలో నొకటి యనుకొనుట యుక్తము. దీని యునికిని గూర్చి మాటిగా దెలియదు.

బయల్బేయా (Baaseiah = యెహో వా చేసినది). బెర్షోను తెగవారిలోనున్న యొక లేపీయుడు. ఇతడు గాయపడెను ఆసా యొక్క పూర్వీకులలో నొకడు (I దిన 6⁴⁰).

బయల్బావా బావా I మా.

బయోషా (Baasha). ఇశ్రాయేలీ వారి రాజ్యము అను పది గోత్రముల రాజులలో మూడవవాడు. ఇతడు మొదటి యెహోవాను కుమారుడగు నాదాబును కట్టిన జరిపించి ఆ రాజ్యము నపహరించి తిర్సోను రాజధానిగా చేసికొనెను (I రాజు 15²⁵⁻³⁴). ఇతడు యూదా రాజైన ఆసాతో ఎడతెగక యుద్ధము చేయుచుండెను. ఆసా సిరియ రాజును బెన్వద్దులతో సంధి చేసికొనినందున బెన్వద్దులు ఉత్తము నుండి బయోషా దేశము మీదికి దండెత్తినప్పుడు నందున బయోషా తాను యూదా సరిహద్దు దగ్గరనున్న రామాలో ప్రాకారములను కట్టుటను మానుకొనవలసి నచ్చెను (15^{18,22} యిర్మీ 41⁹). మొదటి యెహోవాను స్థాపించిన దూడ విగ్రహపు పూజను బయోషా యుద్ధరించుచుండెను. అందువలననే అతని సంతతివారు నిర్మూలముగను రని ఒక ప్రవక్త అతనికి దెలిపెను (I రాజు

16¹⁵). అతడు 24 సంవత్సరము లేలిన పిమ్మట చనిపోయెను. తరువాత ఇతని కొడుకుగు ఏలా ప్రభుత్వము చేసెను (16^{8,7}).

బర్ (Bar). కుమారుడు అని యర్థమున్న అనిమేయిక్ ఉపసర్గ. ఇది యితర పదములతో కలిసి సమాసముగను. బర్ యేసు (కార్వ 13⁶) బర్నబా (4³⁶) బర్నబ్బా (1²³) బర్తొలామై (లూ 6¹⁴) బర్తిమయి (మా 10⁴⁶) మొదలగునవి కొన్ని ఉదాహరణములు. హెబ్రీ భాషలోని **בָּר** అను దానికి సాటియైనది.

బర్ యేసు (Bar = Jesus = యేసు కుమారుడు) కు ప్రకటించబడిన సర్ది పాటతో నడిచిన యొక గాఢవాడు. ఇతడు పాలు నెదిరించి కొంతకాలమునఱుగు దుడ్డియగునట్లు శాపము నొందెను (కార్వ 13^{6,12}). అతనికి ఎటుయెను మామన పుత్రులను (13⁸). అది అనిమేయిక్ పదమై గొప్ప యడ్డణి కాడని యర్థము వున్నది. గాఢ నీమానవలె (8⁹) యితరులు తనను గొప్పవాడని తెలియఁజేయుచున్నప్పుడు ఈ బిరుదును పట్టుకొనెను. E.

బర్ యోనా (Bar = Jonah). నీమాను పేతురుయొక్క మాటుపేరు. యోనా కుమారుడని దీని కర్తము (మ 16¹⁷). నునికి యోహా 1¹² 2^{14,17} సలసల యోహాను కుమారుడని సూచించుచున్నది (పేతురు చూ॥).

బర్ కెయెలు (Barachel = దేవుడు నీవించును). యోయి స్నేహితుడగు ఎలిమా కుడ్డి (యోయి 32²⁶). ఇది సార్థక నామమని కొందఱి యభిప్రాయము.

బర్ బబ్బ (Barabbas = అబ్బాలేక తండ్రి యొక్క కుమారుడు). యేసుక్రీస్తు విమర్శింపఁబడిన కాలమున ఖైదులో నుండినవాడు. ఇతడు దొంగయు నరిహంతియై యుండెను (లూ 23¹⁸ యోహా 18⁴⁰ మా 15⁷ మ 27¹⁵). పస్కా పండుగ సమయమున ఒక ఖైదీని విడిపించు వాడుకగలదు (మా 15⁶). పిలాతు యేసును విడిపింపఁగోరి వారి నడిగినప్పుడు యాజకుల ప్రేరేపణచే (మ 27²⁰) జనులు పిలాతును గోరుకొనిరి. యూదులు నీతిమంతుడగు క్రీస్తును విసర్జించి నరహంతియైన వానిని కోరుకొనుట

వారి దోషములన్నిటిలో ఘోరమైనదని పేతురు జనులకు ప్రకటించెను (కార్వ 3¹⁴). E.

బర్నపు భారము, మానములు చూ॥

బర్కోసు (Barkos = రంగుపూయు వాడు). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ యెరూషలేము నకు వెళ్లిన నెతీనీయులలో నొక కుటుంబికుడు (ఎజ్ర 2⁵³ నెహె 7⁵⁵).

బర్జిల్లయి (Barzillai = ఇనుప).

1. గిలాను దేశములోని సిథివంతులలో నొకఁడు. అబ్దాలోము తిరుగుబాటు చేసినపుడు దావీదు ఆ ప్రదేశమునకు పారిపోగా ఇతడు దావీదునకు చాల సహాయము చేసెను (II సమా 17²⁷). దావీదు తిరిగి వెళ్లినప్పుడు తన వెంట వచ్చి తన నగరులో నుండుటకు రమ్మని బర్జిల్లయి నడిపించు గాని, బర్జిల్లయి అందుల కొప్పకొనక తన కొడుకులలో నొకఁడు దావీదు వెంటవచ్చుటకు సెలవిచ్చని యడుగఁగా దావీదు అంగీకరించెను (1931-39).

2. రాజైన సాలుయొక్క అల్లుడగు అద్రియేలు తండ్రి (II సమా 21⁸).

3. పైన 1 లోని బర్జిల్లయి కుమార్తెకు పుట్టిన యొక యాజకుడు. చెఱకాలమునకు పిమ్మట అతని సంతతివారు యెరూషలేమునకు తిరిగివచ్చిరి గాని వారు తమ వంశము క్రమణికలను నిర్ధారణ చేయలేకపోవుట చేత వారిని యాజకులలో చేర్చి కొనరైరి (ఎజ్ర 2⁶¹ నెహె 7⁶³).

బర్తిమయి (Bartimeus = తీమయి కుమారుడు). యేసు చివరి సారి యెరూషలేమునకు వెళ్లించుఁగా యెరికో పట్టణము యొద్ద బాగు చేసిన యొక క్రుడ్డి పిల్లకుడు. ఇతనికి ఆయన యందు గొప్ప విశ్వాసము వుదెచెను (మా 10⁴⁶). జనసమూహమెంత చెప్పినను ఊరకుండక కేకలు వేసి అడిగెను. అతని విశ్వాసమునుబట్టి ఆయన అతనిని స్పృశపఱచెను. E.

బర్తొలామై (Bartholomew = తొలామై కుమారుడు). అపొస్తలులలో నొకఁడు (మ 10³ మా 3¹⁸ లూ 6¹⁴ కార్వ 1¹³). నతనయేలు ఇతఁడే యని యందురు (నతనయేలు చూ॥). ఇతఁడు హిందూదేశములోకి సువార్త ప్రకటించుట

వచ్చినాడను విశిష్యము కలదుగాని దానికి తగినంత ఆధారములేదు. ఇతనిగూర్చి బైబిలునందింకేమియును లేదు. E.

బర్నబా (Barnabas = హెచ్చరించువాడు) కుప్రలో పుట్టిన లేవీయుడగు యోసేపను నొకడు. ఇతనికి అపొస్తలులు హెచ్చరించేయువాడను అర్థమిచ్చు బర్నబాయను పేరు పెట్టిరి (కార్వ 4³⁶). ఇతడు తన పొలమును దానిని క్రైస్తవుల కొఱకీచ్చెను (4³⁷). మార్కు సమాప బంధువుడని కొలొ 4¹⁰ వలన దెలియుచున్నది. అందువలన ఇతడు మార్కు మేనమామయని కొందఱి యభిప్రాయము. మిక్కిలి మంచి వాడును దయగలవాడునై యుండి ఇతరులను గూర్చి మంచి సంగతులను మాత్రము మాట్లాడువాడు. ఇతరులు పాలు విషయము భయపడి నప్పుడు బర్నబా అతనిని చేరదీసెను (కార్వ 9²⁷). పాలు మార్కు విషయమై విసికిపోయినను బర్నబా అతనిని చేర్చుకొనెను (15³⁹). అప్పటి నుండి వారిద్దరు వేరుగా పనిచేసినను ఒకరిని గుఱించి యొకరు గొప్పగా చెప్పుకొనిరి (I కొరి 9⁶).

అంతియొకయలో కొందఱు విశ్వసించినపుడు యెరూషలేములోని వారు బర్నబాను అక్కడికి పంపిరి. అతడు తరువాత తాముకు వెళ్లి పాలును తెచ్చెను (కార్వ 11¹⁹⁻²⁰). అంతియొకయవారు యెరూషలేమును వేదాలను బంపినప్పుడు బర్నబానుకూడ పంపిరి (11³⁰). పాలుతోఁ గలిసి మొదటి మిషనరీ ప్రయాణము చేసెను (13^{1-14²⁸}). యెరూషలేములో కూడన మొదటి క్రైస్తవ మహాసభలో అన్య క్రైస్తవుల పక్షమున మాట్లాడెను (15^{1,2,12}). పాలునుండి వేరైనపిదప మార్కును వెంటఁ బెట్టుకొని కుప్రకు వెళ్లెను (15³⁶). బర్నబానుగూర్చిన తరువాతి చరిత్ర తెలియదు. పాలు ఎఱెనునందుండఁగా అతడు స్వంతముగా జీవనము గడుపుకొనుచు సువార్త బోధించుచుండినట్లు I కొరి 9⁶ వలన దెలియుచున్నది. E.

బర్నబాబై యూస్తు 1, యూదా 13 చూ॥

బర్నబుడు ఇశ్రాయేలీయుడు చూ॥

బర్నబుయుడు బహారీము చూ॥

బలదాన (Baladan = కుమారుని యను గ్రహించెను). మెకోదక్ష్మలదాను అను బాబెలు చక్రవర్తియొక్క తండ్రి. (II రాం 20¹⁹ మొష 39¹ మెకోదక్ష్మలదాను చూ॥).

బలాత్కారము కూరత్వము చూ॥

బలిపీఠము (Altar). హెబ్రీ భాషయందు నీవదమునకు వధాసానమని శబ్దార్థము. గుడారమునకు సంబంధించిన నియమానులకు పూర్వము నుంచియే బలిపీఠములు కట్టిరి. అవి ఇతరులు కట్టిన బలిపీఠముల నంటివేసి వాటిని వట్టితోగాని, చెక్కయిడిని రాతితోగాని కట్టిరి (నిర్ 20²⁴). నోవహు (ఆది 8²⁰), ఆబ్రాహాము (12⁷ 13⁴ 22⁵ మొ), ఇస్సాక (26²⁵), యాకోబు (33¹⁰ 35¹ 35⁷), మోషే (నిర్ 17¹⁵) మొదలగు వారు, ధర్మశాస్త్రము నియమింపబడక పూర్వమే అట్టి బలిపీఠములను కట్టించిరి. దానిపై నూనె బోసి దాని పక్కపించుటల ఆది 24¹⁸ వలన నూహింపబడును. రక్తముతో మారంజమును తిని కూడదనియు, రక్తమును చిందించి దాని తీసవలెనను కఠినమైన యేర్పాట్లొకటి గలదు (లేవి 7^{26,27}). I సమా 14³¹⁻³⁵ చూడఁగా ఆ నియమము నమలులోక తెచ్చుటకు నాలుగు ఒక చోట ప్రత్యేకమును బలిపీఠమును కట్టించినట్లు ననబడును.

కనానీయులు ప్రతి ఉన్నతి స్థలమునందును, అట్టి పీఠములు కట్టకొనిరి. అట్టి వేదికలు శిథిలముల యందుపెట్టికిని కనబడుచున్నవి. ఇశ్రాయేలీయులును అట్టి స్థలములలో పీఠములను కట్టించిరి (I సమా 9¹² I రాం 3² 11⁷ మొ). మఱి ముఖ్యముగా నెచ్చట దేవుడు పూర్వీకులను ప్రత్యక్ష వాయ్యతో అట్టి స్థలములయందు వారు కట్టించిరి (ఆమా 5³ హోషే 10⁸).

పాత నిబంధన నియమములను బాగ్గర్తగా పరిశీలించిన యెడల, వారు అనేకములైన యట్టి వాడుకలలోని పిగ్గహారాధనకు సంబంధించిన వాటిని పూర్వముగా ఖండించి, అవి నానవుల పాపస్థితికిని దేవుని పరిశుద్ధతకును తగిన సేర్పలను నూచించునట్లు వాటిని సవరించిరి. ఇట్లు బలిపీఠమును గుడారమునందును, దేవాలయమునందును వాడిరి (గుడారము 6 (1) (a), దేవాలయము

I 7, II 2, III 1 చూ॥). ఒక దేశమునం దొక్క బలిపీఠము మాత్రముండవలెనను నియమమును గలరు (ద్వితీ 7⁵ 12³ 12⁷). ఏక దేవుని గూర్చిన జ్ఞానము ఇట్లు బోధించుట మాత్రమే గాక యజ్ఞముల నర్పించుటచేత పొందవలసిన సేర్ప నీ విధముగా కూడ నెల్లడి చేయఁగలిగి యున్నారు. ప్రాయశ్చిత్తము లేకుండ క్షమా పణ లేదను బోధ దానిలో మిగుల ముఖ్యమైనది (హెచ్ 9²² అర్హము చూ॥).

బలలు అర్హములు I చూ॥

బల్ల (Table). తైలియ కాలమునందు ఆహార వస్తువులను బల్లలమీద పెట్టుకొని భోజనము చేయుట వాడుక గానున్నట్లు ఆయా వాక్యములలో కనబడును (న్యాయా 17 II సమా 97, 10 I రాజు 27 4²⁷ క్షీర 23² యెహె 40³⁸ మా 7²⁰ లూ 16²¹ మొ॥). ఆహారమును పంచి పెట్టుటకు గుఱించి కూడ బల్లలయొద్ద పరిచర్య చేయుట మనఁబడెను (కార్య 6² భాషాంతరము). చూకలు మార్పవారు తమ చూకలను బల్లలమీద పెట్టుకొనిరి (మా 11¹⁵). దీనినిబట్టి వ్యాపారాదులు చేయువారు వీటిని తమ పనులకుపయోగించు కొనిరిని కనబడుచున్నది. గుడారములోను దేవాలయమునందును సముఖ్యమైన కొట్టెలనుంచిన బల్లలు బంగారపు చేపతో పొదగఁబడెను. (గుడారము 6 (2) (a), దేవాలయము 7 (2) (a) చూ॥). యెహెశ్శేలు దేవాలయమును గుఱించి వివరించుచుండఁగా యజ్ఞములను సిద్ధపఱచుటకు అందులోనున్న బల్లలనుగూర్చి కూడ సుదాహరణము (యెహె 40³⁹). ప్రభు రాత్రి భోజనమును మొదటి బల్లయొద్ద తినినందున అది ప్రభువు బల్లయనఁబడెను (ప్రభువు రాత్రి భోజనము చూ॥).

బల్ల సూర్య ఇల్లు I 4 చూ॥

బల్లి కీటకములు 25 చూ॥

బల్లము ఆయుధములు I 3 చూ॥

బవ్వై (Bavvai). నెహెమ్యా కాలము నందు యెరూషలేము ప్రాకారములో నొక ప్రత్యేక భాగమును కట్టించిన పంతు పెద్దలలో నొకఁడు (నెహె 3¹⁸).

బహు భార్యత్వము వివాహము చూ॥

బహుమానము ఈవి, పం బెము చూ॥

బహూరీము, బర్దుమియుడు (Bahurim = యావనస్థులు, Barhumite). దావీదు తన భార్యయగు మోకలును తీరిగి రప్పించుకొని నప్పుడు ఆమె మాటు పెనిమిటియగు పల్లయేలు వద్దను వచ్చిన స్థలము (II సమా 31⁶). దావీదు ఆహ్వానము తిరుగుబాటు సమయమున సారిపోవుచుండ గా అతనిని శంకించిన పిమియను నానిది ఈ యూరే (16⁵). ఆహ్వానము సంగతిని దావీదుకు తెలుపనై నచ్చిన యిద్దరు దూతలే స్థలము దగ్గరనున్న బావిలో దానుకొనిరి (17^{18, 19}). దావీదు యోధులలో ఆజ్ఞావెతు అనువానిది కూడ ఈ యూరే. అతఁడు బర్దుమియుఁడనఁబడెను. (23³¹). యెరూషలేమునకు ఈశాన్య ముందుండు అనాతోనుకు 1¹ మైళ్ల దూర ముండుండు అల్మీతు (Almit) ఇదేమని పాఠం బర్ధ మొకటి గలదు. ఇది నిజమైయుండును.

బా

బాకా సంగీతము 3 (2) (c) చూ॥

బాకాలోయ (Valley of Baca = అంగ లార్వూయ). క్షీర 84⁶ లో మాత్రము ఈ పేరుగలదు. అది యెరూషలేము దగ్గఱనుండిన యొక లోయకు పేరని కొండ అూహించుచు గాని అది యట్లుగాక మహమ్మదకు వారి వ్యవహారములలో కలుగు కష్టములను నూచించు నొక అలంకారమని సాధారణముగా ననుకొందురు. అదేరీతిగా క్షీర 23⁴ లో కూడ అట్టి కష్టములను నూచించుటకై గాధాంధికారపు లోయ యను మాటను వాడియున్నారు. II సమా 52^{3, 24} నందుచున్న కంబళిచెట్లు అని తెనిగించిన అసలు మాట బాకాచెట్లు అగుటచే కొందఱు ఆ చెట్లు వలన దీని కీ పేరు వచ్చినదనుకొందురు. అది నిజమైన యెడల ఈ లోయ నేరు లోయగాక రెఫాయీము లోయకు మాటు పేరనుకొనవచ్చును.

బాకీ అప్పు చూ॥

బాణము ఆయుధములు I 6 చూ॥

బాదము చెట్టు (Almond). సిరియా దేశములో మిగుల సాధారణమైన చెట్టు 15—30 అడుగుల ఎత్తు పెరుగును. శీతాకాలములో దీని యాకులన్నియు రాలిపోయిన పిప్పట హఠాత్తుగా పూమొగ్గలు కనబడును. కొద్ది దినములలో చెట్టంతయు పూభరితమై యుండును. పుష్పములన్నియు రాలి పండలేర్పడును. తరువాత ఆకులు వచ్చును. దీని కాయలు ఆ దేశస్థుల కెంతో యిష్టము (అది 43¹¹ నిర్గ 25³³ సంఖ్యా 17⁸). యిర్మీ¹¹ లో బాదముయని తెనిగించబడిన పాకేను అను పదమునకు కనిపెట్టుట యను అర్థము కూడ కలదు. దేవుడు తన వాద్యనములను నెఱవేర్చుటకు కనిపెట్టునను దానికి సూచనగా ద్వంద్వార్థమిచ్చు ఈ పదమును వాడెను. ప్రసంగి 12⁵ లో నున్నట్లు బాదము పుష్పము పూవులు పూయునను వాక్యమునకు పుష్పని వెండ్రుకలు బాదము పుష్పమువలె తెల్లగాననని యర్థము.

J. C.

బాఫించుట క్రూరత్వము చూ॥

బానిస, బానిసత్వము దాసుడు చూ॥

బానీ (Bani = కట్టెను). 1. జెరుసలేములో కూడ యెరూషలేమునకు తిరిగివచ్చిన ఇశ్రాయేలు కుటుంబ బద్దలలో నొకడు (ఎజ్రా 2¹⁰ నెహె 9⁴).

2. బిన్నాయి 1 చూ॥

బాప్తిస్మము (Baptism). బాప్తిస్మ మను నది యొక గ్రీకుపదము. దీనికి సంబంధించిన ధాతువున ముంచుట యని యర్థము. ఆ పదమునకే స్నానము చేయుట యనునర్థమును గలదు (లూ 11³⁸). బైబిలునందు ప్రయోగించునట్టి పదము యోహాను చర్యకు సంబంధించిన యాచారమును (మ 14⁹ 6¹⁴ 24 11³⁰ లూ 7²⁹ కార్వ 15²² 10³⁷ 13²⁴ 18²⁵ 19³⁴) క్రీస్తును నమ్మి ఒప్పకొన్న వారాచరించిన యాచారమును (కార్వ 23⁸⁻⁴¹ 8^{12,16,36-38} 9¹⁸ 10⁴⁷⁻⁴⁸ 16^{15,33} 18⁸ 19³⁻⁵ 22¹⁶ I కొరి 11³⁻¹⁷ ఎఫ 4⁵ I కేకు 3²¹) సూచించును.

యోహా నీ యాచారమును క్రొత్తగా నారంభించెనా అంతకుం బూర్వమునుంచి యున్నదా

యను దానినిగూర్చి తాత్పర్యభేదము గలదు. సాత నిబంధనయందు శుద్ధివిషయమైన ఆచారములు కొన్ని గలవు (నిర్గ 29⁴ 30²⁰ 40¹² లేవ 15, 16^{28,28} 17¹⁵ 22⁴ సంఖ్యా 19¹⁸). తరువాత అనేకమైన వాటిని యూదులు వాటితోఁ జేర్చినట్లు సారాంశర్యమువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును (మ 7^{3,4} హెబ్రీ 6²). యూదులొకమును స్వీకరించిన యూదముజేయలను మహా ప్రవిష్టులని విశిషి (కార్వ 21⁰ 6³ 13⁴³). అట్టివారిని సమాగోకిం జేర్చుకొనునప్పడు శుద్ధికరితాచారమునకు సంబంధమును స్నానాదులకు నొకనొక నున్న జేసిరి. యోహాను బాప్తిస్మ వాటిదేని హిందూజీయభిప్రాయముగాని అది రూఢికాదు. యోహానుకు పెట్టిన బిరుదునుబట్టి అది యలువంటిదిగాక ఆతని పనికి సంబంధించిన యొక విశేష యాచారముగా నియమించబడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది.

యోహాను బాప్తిస్మము మాణియస్సు కిషుమిమైన బాప్తిస్మము (మ 3⁸ మ 1⁴ లూ 3³ కార్వ 19⁴). రాబోవు క్రీస్తు రాజ్యమందుఁ బ్రజ్ఞేశించు గోరడినారు మాటు మనస్సునొంది యెను నడతను క్రమపథము కొనవలెనని కోరవారికి అట్టి యొప్పదలకు సూచనగా బాప్తిస్మమిచ్చి వారిని తన శిష్యులనుగాఁ జేర్చుకొనెను (యోహా 1³³). ఇట్లుండే బాప్తిస్మము నొందిన వారు ఆయా ప్రదేశములలోఁ దిరుగుచు ఆ బోధనంగీకరించినవారికి బాప్తిస్మ మిచ్చినట్లు నియమమున్నది (కార్వ 18²⁵ 19¹⁷). అది క్రీస్తులలోఁ దిని స్నానాదులను చేయుచువచ్చిన హెమెరబిప్తిస్టు (Hemerobaptists) వాదమును ఆ సంగితియే స్పష్టమగుచున్నది. యోహా నీ యాచారము నిశ్చయము సంపదలసినదెనట్లెంచు, అది సంపూర్ణమైనదికాదనియు, వట్టి బాప్తిస్మాచారమే ననియు క్రీస్తు వచ్చినప్పడు ఆయన పరిశుద్ధాత్మతోను అగ్నితో నిచ్చు ఆంశర్య బాప్తిస్మమే నిజమైన బాప్తిస్మ మనియు చెప్పెను (మ 3¹¹ మ 1⁸ లూ 3¹⁶ యోహా 1³³ కార్వ 19⁴). యోహాను పని అప్పటికాల యవసరమునుబట్టి దేవునిచే నియమింపబడినదై యున్నది (మ 21²⁴⁻³¹ లూ 7³⁰ యోహా 1³³). అది దేవుని యేర్పాటుయినందువలన నే యేసు తానుకూడ నీతి యాచారము నెఱవేర్చుటకు దానిని హిందెను (మ 31³⁻¹⁷ మ 10¹¹

లూ 315, 30). ఆ యాచారమువలన మనము గైకొనవలసిన నీతిని తాను గైకొనుటమాత్రమే గాక తాను చేయవలసియుండిన గొప్పపనికై తన్ను తాను ప్రశస్తించుకొని దాని కాయత పఱచబడినవాడే పరిశుద్ధాత్ముడు దృశ్యమగు రీతిని పొందెను. దీనిని గొప్పదిగా నెంచిన యోహాను తాను దీని విషయమై సాక్ష్యమిచ్చు నిమిత్తము పంపబడితిమి ఒక్కటే యుద్దేశముతో బాప్తిస్మ మిచ్చితిమనెను (యోహా 133). మానవులనిట్లు క్రీస్తురాజ్యమున చేరులాగున వారిని సిద్ధపఱచుటకే గాక ఆయన జీవుని కానందిము నొనగూర్చు ప్రయత్నము దుఃఖము తెలుపుటకును అతడు బాప్తిస్మము నిచ్చెను.

యేసు క్రీస్తు బాప్తిస్మ మిప్పించిట్లు యూద యాచార నాయకుల చిర్య ఆరంభమందు ఒక్క నూచిన మాత్రముగలదు (యోహా 396 413). యోహాను పని జీవుని చే నియమింపబడినదే నందున ఆయన దాని నిట్లు కొనసాగించినట్లున్నది. గిలియను చిర్య నారంభించినది మొదలు ఆయన ఆ విధముగా చేసిన దాఖలా లేవియును కనబడకులేదు. నీను పొందవలసిన బాప్తిస్మము గలదు. అపి నేను జేయవలయు నేనెంతో యిబ్బంది పడుచున్నాను (లూ 1230) అను వాక్యమును, నీను పొందవలసిన బాప్తిస్మమును మీరు పొందగలరా (మా 1038) యని యాకోబు యోహానుల నడిగిన ప్రశ్నయు ఆయన పొందవలె యుండిన శిష్యులు సూచించునగాని బాప్తిస్మ ఆచార సంస్కారమైనది అంగీకారు. క్రైస్తవ సంఘమందు ఆచారముగా నున్న దానినిగూర్చిన స్పష్టమగు స్థితి యేర్పాటు ఆయన పునరుత్థానమునకుఁ బిమ్మటనే కనబడుచున్నది (మ 2819, 20 లూ 2447 మా 1616 ను గూర్చి మార్కు 5 చూడు). పరిశుద్ధాత్ముడు గ్రహింపబడిన పెంతెకొస్తు దినమున క్రైస్తవ బాప్తిస్మ మారంభమాయెను. రక్షణ పొందినవారు వారందఱును నూలుమనసునొంది పాపక్షమ నిమిత్తము యేసు క్రీస్తు నామమున బాప్తిస్మము నొందినవలెనే పేతురాదినమున ప్రకటింపఁగా (కార్వ 238) ఇంచుమించు 3000 మంది బాప్తిస్మము నొందిరి. క్రీస్తు శిష్యులు తాము వెళ్లిన ప్రాంతాల్లెడల ఆయనను నమ్మినవారికి బాప్తిస్మ మిచ్చిరి. సమరయ పట్టణములో ననేకు

లకు (812-16), దమస్కులో సౌలుకు (918), కైసరయలో కొర్నేలికి అతని యింటివారికి (1047), ఫిలిప్పయిలో లూదియకు ఆమె యింటివారికి (1615), చెఱసాల నాయకునికి అతని యింటివారికి (1633), కొరింథు పట్టణములోని అనేకులకు (188) ఎఫెసులో 12 మందికి (195) బాప్తిస్మ మిచ్చిరి. ఇతరులచే బాప్తిస్మ మిప్పించుట సౌలుకు వాడుక గాని కొరింథులోని కొందఱికి తానే యిచ్చెను (I కొరి 13-17).

బాప్తిస్మము నీళ్లలోను (మ 311 మా 18 యోహా 131), నీళ్లతోను (లూ 316 కార్వ 15 1116) యొర్దాను నదిలోను (మా 15), పరిశుద్ధాత్ములలోను (మ 311 మా 18 లూ 316 యోహా 133 కార్వ 15 1116), అగ్నితోను (మ 311) ఇయ్యఁబడును. పండితువారుఁడు పరిశుద్ధాత్మ నామమునను (మ 2819), యేసు క్రీస్తు నామమందును (కార్వ 816 1048 195 2215), పాపముల త్తమ నిమిత్తము (238) యియ్యఁబడెను. ఒకటే శరీరముగా నుండుటకు బాప్తిస్మమునొందిరి (I కొరి 1213). బాప్తిస్మము ఒకటే యను వాక్యము (ఎఫె 45) ఎఫెసు సంఘముయొక్క విశ్వమును సూచించును. దానిని పొందినవారు క్రీస్తును ధరించినవారై (గల 397) ఆయన మరణములో పాలివారై ఆయనతో నాతిపెట్టబడిరి (రోమా 63 కొలొ 212). బాప్తిస్మము పునర్జన్మమును సూచించు యాచారమై (యోహా 318 తీటు 35-6) దానిని పొందినవారిని రక్షించునని (I తీటు 321) కొందఱునుకొందురు.

వృతులకొకటై బాప్తిస్మమునొందు ఆచారము కొరింథు నందుండిట్లు కనబడుచున్నది (I కొరి 1529). దానినిగూర్చిన యితర సూచన తెప్పియును గానరావు. అది చిరకాలమున్న అలవాటుగాదు.

క్రైస్తవ బాప్తిస్మమువలన విశ్వాసులు క్రీస్తు నేవకు ప్రత్యేకింపబడి దాని ననలంబింతురు. ఇశ్రాయేలీయులు ఎజ్ఝిసముద్రమును దాటుగా విగుప్తు దాసత్వమును విదలి మోషే యాజ్ఞకు లోనైరి. కావున అచ్చట ఇశ్రాయేలీయు లందఱును మోషేనుబట్టి (మూలభాషాపదము ప్రకారము మోషేలోకి) మేఘములోను సముద్రము

లోను బాబిల్ మొందిరని పాలు అలంకారి
నీతిగా వ్రాసెను (I కొరి 10⁹).

బాబిల్లముయొక్క ఫలితములను గూర్చియు
బాబిల్లము నొంపవలసినవారిని గూర్చియు,
బాబిల్లము నిచ్చు నీతినిగూర్చియు తాత్పర్య
భేదములు గలవు. వాటినిగూర్చి పూర్వముగాఁ
జెలిసికొనుటకై ఆయా వేదాంతశాస్త్రములను
చూడవలసి యున్నది.

బాబెలు గోపురము (Tower of Babel).
దీనినిగూర్చిన సంగతి అది 111⁹ లో నున్నది.
ఇట్టి గోపురములు రెండు బబులోనులో నున్నవి.
ఒకదానిని బబులోను పట్టణముగాని మెకోదసు
అను దేవతకు ప్రతిష్ఠించిరి. అది ఖునరు 325
అడుగుల ఎత్తుగలది. ఇది చాలకాలమువఱకు
పండెను గాని దానిలోని యిటుకలను వాడు
కొనుటచే పునరుత్థము దాని పునాదిసూత్రము
గలదు. ఆ గోపురములలో రెండవదానిని నెబో
దేవత ఘనత నిషితము కట్టిరి. ఇది బబులోను
కుత్తరమున ఆమడమారుముగోనన్న బోర్నిస్సాలో
నుండెను. వీటిలో మొదటిదే బాబెలు గోపుర
మని సాధారణాభిప్రాయము.

బామోతు, బామోత్తయలు
(Bamoth = ఉన్నతస్థలములు, Bamothbaal
= బయలుయొక్క ఉన్నతస్థలములు). ఇశ్రా
యేలీయులు విశ్వప్రభుండి ఉచ్చురస్థుడు అమో
రీయుల దేశమునందు మహిమచేసిన స్థలములలో
నొకటి. ఇది అర్మోను నదికి ఉత్తరముగా
నున్నది (సంఖ్యా 21^{19,20}). ఇది రూబేనీయుల
సరిహద్దు పట్టణములలో నొకటియై బామో
త్తయలు అని పిలువబడెను (యెహో 18¹⁷).
సంఖ్యా 22⁴¹ సం దామాటను స్థలముయొక్క
పేరుగా నెంచక బయలుయొక్క ఉన్నతస్థలము
లని భావంతరముచేసిరి. మోయాలు దేశములో
బయలుపూజ జరిగిన వ్యవస్థాభివృద్ధియుయొక్క పేరని
తెలిసికొనవచ్చును గాని దీనిగూర్చి మతస్కంద
దెలియదు.

బార మానవులు I I చూ॥

బారాకు (Barak = మెలుపు). నఫ్తాలీ
దేశపు వాడగు ఇశ్రాయేలీయుడు. ప్రవక్తయగు
దెబోరా యజ్ఞసౌంది పదివేలమంది కెబూలానీ

యులను నఫ్తాలీయులను కూర్చుకొని యాబీను
సేనాధిపతియను సీసెరా నోడించి వాని వైర్యమును
మాతము చేసెను (న్యాయా 41-2¹ 51-12 హెబ్రీ
11³²).

బారియూ (Briah = దేశద్రిపు).
దావీదు సంతతివారిలో నొకడు (I దివ 3²²).

బారూకు (Baruch = శ్రేయస్కరము,
దీనిన నొందినవాడు).

1. ప్రవక్తయగు యిర్మీయా లేఖకుడును
స్తేహితుడునైనవాడు (యిర్మీ 30^{26,32}). యెహో
యాకీము ఏలుబడి 4 సం॥ యిర్మీయాను అధి
కారులు బోధింపనీయక పోయినందున బారూకు
అతని ప్రవచనములను వ్రాయు మొదలుపెట్టెను
(361-8). ముద్రపటి సంవత్సరమున అతడు దానిని
దేవాలయమునందు బహిరంగముగా చెదవినట్లెను.
అధికారులు విని అతడు వ్రాసిన దానిని నీసికొని
వెళ్లి యెహోయాకీమున కిప్పగించగా అతడు
దానిని చాపటో కోసి కాల్చివేసెను (3614-29)
గాని బారూకు మఱి కొన్ని సంగతులను చేర్చి
దానిని మఱల వ్రాసెను (3617-31). నిర్మీయా
యేలుబడియందు పదవ సంవత్సరములో యిర్మీయా
ఖైదీగానుండు నప్పుడు ఇతడు యిర్మీయా పాలము
నతని కేరట రిజప్తురు చేయుచెను (32^{26-16,42,44}).
ఇతడు గొప్ప వాటిని ఆశించెనాదను ప్రవచన
మొకటితనిగూర్చి ప్రత్యేకముగా గలదు (45¹).
యెరూషలేము నాశనమైన ఏడుగు యిర్మీయానో
గూడ సత్యుడును విగుప్తనను వట్టెను (491-7)
పాతనిబంసన అప్రమాణిక గ్రంథములలో నొకటి
బారూకు కాళోపించబడెను. (అప్రమాణిక
గ్రంథములు చూ॥).

2. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము
ప్రాకారములను కట్టినవారిలో నొకడు (నెహె
3²⁰). తరువాత నిబంధనను ముద్రించిన చాలో
నున్న బారూకు యితడు కానవచ్చును (10⁹).

3. నెహెమ్యా కాలమునందు పంతుల ప్రకా
రము యెరూషలేమునందు నివసించులసిన వారిలో
మయసేయా యనువాని తండ్రి (నెహె 11⁵).

బాలగీర్జనుడు (Master, Tutor). గల
3^{24,25} నందు ఈ పదముచే తెనిగించిన గ్రీకు
మాట పెడగాగు (Pedagogue) అనునదై

యున్నది. బాలురను నడిపించువాడనునది ఆ మాటయొక్క శబ్దార్థము. I కొరి 4¹⁵ లో ఆ పదమును ఉపదేశకుడని తర్జుమా చేసిరిగాని వారు పాఠశాలలలో బోధించిన వారుగాక స్థితి మంతులగువారి బిడ్డలను బడికి నడిపించుకొని వైశ్విది వారును బిడ్డలు తప్పిపోకుండునట్లు వారిని యుపదేశక చూచువారునైన సేవకులని గ్రీకువారి బిభృతులవలనఁ జెలియించున్నది. ఈ పదము పిల్లలను కొంచెము కఠినముగా చూచువారని నూచించుచుగాని తెలివైన వారిని చూచువిధముననున్న ముగా నున్నదని పౌలు I కొరి 4¹⁵ లో దీనిని వాడెను. ధర్మశాస్త్రపు ప్రభుత్వమునను నూచుగా నున్నది (గల 3^{24,25}). అది మనలను క్రీస్తుయొద్ద నడుపవై నియమింపబడిన పక్షమున దానిని చాల ఉపయోగకరముగా నుండును. మన మెల్లప్పుడు ధర్మశాస్త్రము క్రిందనుండుట పిల్లవాడై బాలశిక్షకుని యధీనమునందుండుటను నూచించును.

బాలా, బెయాలోతు, బిల్హా (Baalah, Baaloth, Bilhah = ప్రభిష్ట).

1. యూదాదేశమున కుత్తర భాగమునందున్న యొక పట్టణము (యెహో 15^{9,10} I దిన 13⁶). II సమూ 6² లో బాయిలా యెహూదా యనఁ బడెను. దీనికే కిర్యత్యాయలు (యెహో 15⁶⁰) కిర్యత్యారీము అను పేరులుగలవు (కిర్యత్యాయలు, కిర్యత్యారీము చూ॥).

2. యూదా దేశమునకు దక్షిణముగానున్న యొక పట్టణము (యెహో 19³). 15²⁴ లో నున్నట్లీది బెయాలోతు అనఁబడును. I దిన 4²⁹ నందు దీనికి బిల్హా అను పేరున్నది.

3. యూదాదేశపు ఉత్తర దిక్కుననున్న యొక కొండ (యెహో 15¹¹).

బాలుడు కుటుంబము 4, పిల్లలు చూ॥

బావి (Well). పాతి నిబంధనయందు బావులనుగూర్చిన నూచన లనేకములు గలవు. బావి యని తెనిగింపబడిన పాత్రీ పదములు నాలుగున్నవి. (1) బాటిలో నొకటి బెయెరు (Beer) అనునదై బెయెర్నూబా అను మాటలో కనఁబడును. దానిని గుంట (అది 14¹⁰ కీర్త 69¹⁵ సామె 5¹⁵), నీటిబుగ్గ (అది 16¹⁴), ఊట (అది

21¹⁹), కూగము (కీర్త 55³ పరి 4¹⁵) అని తెనిగించినను సాధారణముగా బావి యని తర్జుమా చేసిరి (అది 21^{25,30} 24^{11,20} 26^{15,18} మొ॥). ఇవి త్రవ్వబడిన బావులైయున్నవి. కొన్ని చాలలోను గానుండి నేటివఱకు గలవు (2) అయిక్ అను పదము సాధారణముగా నేత్రములనుగాని ఊటలనుగాని నూచించినను కొన్ని వాక్యములలో బావులని యర్థమగును (24^{16,29,30,42,43,45} అయిక్ చూ॥). (3) మజ్జెయొక పదము సాధారణముగా ఊటలను, నీటి బుగ్గలను నూచించును (II రాజు 31^{2,23}). దానిని యెష 12³ లో బావులని సరిగా తెనిగించిరి. (4) ఇంకొక పదమును రాతీలో తొలుపఁబడిన తొట్టులు గాని గుంటలను గాని నూచించినను ద్వితీ 6¹¹ I సమూ 19²² II సమూ 3⁶ 28¹⁵ యెష 36¹⁶ లో బావి యని తెనిగించిరి.

క్రొత్త నిబంధనయందున్న రెండు గ్రీకు పది ములలో నొకటి ఊటనుగాని బుగ్గనుగాని నూచించినను (యాకో 3¹¹ ప్రక 7¹⁷ 21⁶), అది బావినికూడ నూచించును (II పేతు 21⁷). ఈ మాటను, బావినినూచించు మజ్జెయొక పదమును యాకోము బావిని గూర్చి వాడిరి (యోహా 4^{6,11}). రెండవ పదము గుంటయనియు తెనిగింపఁబడెను (లూ 14⁵).

బావులు బైబిలు కాల మంతటిలో సర్వసాధారణమైనవనియు, అదికాలము నుండి యున్న వనియు చాల విలువగలవి యనియు పై వాక్యముల వలన స్పష్టమగుచున్నది. రక్షణయొక్క విలువను నూచించుటకు ఈ పదమును ఆలంకార రీతిగా వాడిరి (యెష 12³). జీవజలమును అదే యర్థమిచ్చును.

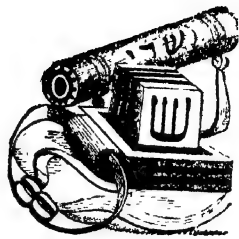
బాశేమతు (Basemath = సుగంధము).

1. ఏశావు భార్యలలో నొకతె (అది 26³⁴). ఈమె హిత్తీయుడగు ఏలోనుయొక్క కుమార్తె. ఈమెకు ఆదా యను పేరును గలదు (36⁹).

2. ఏశావు భార్యలలో మఱి యొకతె (అది 36^{34,43}). 28⁹ లో నున్నట్లు ఈమెకు మహాలతు అను మాటు పేరు గలదు.

3. సాలామెను కుమార్తెలలో నొకతె. అతడి మేను శన యువ్యోగములలో నొకడగు ఆహీ మయస్సున కిచ్చెను (I రాజు 41⁵).

బాషాను (Bashan = విశాలమైనది). గిలిలయ సముద్రమునకు తూర్పుననుండు ఫలవంతమైన ప్రదేశము. దాని హద్దులు నూటిగా తెలియకపోయినను అది సలెస్టీనుకు దక్షిణముననున్న గిలాదు మొదలు ఉత్తరమున హెర్మోనువఱకును, పశ్చిమమున నున్న గిలిలయ సముద్రమునుండి తూర్పుననుండిన యెడారి వఱకు వ్యాపించి యుండెనని చెప్పవగును. అది చాలవఱకు మన్య ప్రదేశమై సముద్ర మట్టమునకంటె 2000 అడుగుల ఎత్తుగా నుండునది యున్నది. నేటిదినము వఱకు అచట చాల ధాన్యములు పండును. పూర్వకాలమునందీ ప్రదేశము సింధూరవృక్ష వనంబులకును (యెష 21³ యెషా 27⁶), గొప్ప కొండలకును (కీర్త 68¹³), సింహములకును (ద్వితీ 33³), బలమైన పొట్టేళ్లకును, మేకలకును (32¹⁴), పశువులకును (కీర్త 22¹¹ ఆమా 4¹ యెషా 39¹⁸) ప్రసిద్ధమైనదె యుండెను. ఇది పూర్వము రాజైన ఓగుయొక్క దేమై యుండి మోషే కాలములో అతనినుండి యపహరింపబడెను (సంఖ్యా 21³³⁻³⁵ ద్వితీ 34⁵). అందులో 60 పురిములుగల అగ్లోము అను ప్రదేశముండెను (34) గాని అది బాషానులో ఏ భాగమున నుండెనో రూఢిగాఁ జెలియదు. ఇశ్రాయేలీయులు దేశమును విభాగించినపుడు బాషాను యావత్తును మనషే అర్థగోత్రమున కిచ్చిరి (31³ 44³ యెషా 13^{30,31}). అస్తరోతు (ద్వితీ 1³), ఎర్రయి (31) సలకా (41⁰), గోలాను (44³) అనువి ఇందులోనున్న ముఖ్యపట్టణములై యుండెను. సాలామెను కాలములో బాషాను వారతనికి పన్ను చెల్లించుచుండిరి (I రాజు 41³). దమస్కురాజైన హజాయేలు దానిని యిశ్రాయేలీయుల చేతినుండి యపహరించెను (II రాజు 10³³) అష్షూరు చక్రవర్తియగు తిగ్లత్పిలెసరు దాని నివాసులను చెఱబట్టెను (15²⁹). రోమీయులు తమ ప్రభుత్వకాలమున దానిని అరేబియాతో జేర్చిరి. ప్రస్తుతమున అచట అర్థనాగరికత గలవారగు డ్రూసీస్ (Druses) అను వ్రూరులు నివసించుచున్నారు.

రక్షరేకులు

బాసికము (Phylactery = ఒకని కావాడు నది, తాయెత్తు). పాఠ నిబంధనయందు ద్వితీ

తలకుకట్టబడు రక్షరేకులు

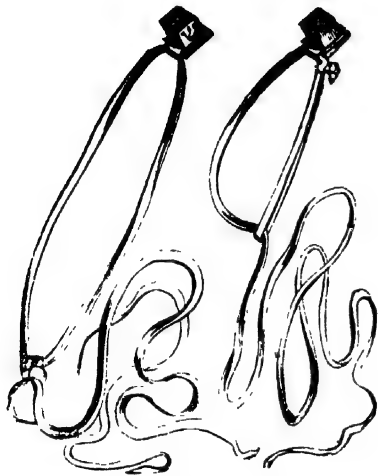
68 11¹⁸ లోని మోషే పదమునకును క్రొత్త నిబంధనలోను మ 23⁵ సంగన్న గ్రీకుపదమునకు తెలుగులో వాడిన పదము, ద్వితీయోపదేశకాంక్ష మందున్న ఈ పదమునే సర్వ 13¹⁶ లో లలాట పత్రిక యని తెనిగించిరి. యూదులు జేషని వాక్యమును తమ మనస్సులలో నుంచవలెనను సంగతిని చేతులమీద నుంచుకొనవలెనని అలంకార

చేతికికట్టబడు రక్షరేకులు

రీతిగా నున్న సంగతిని నూచించుటకు 13^{1-10,11-16} ద్వితీ 64³ 11¹³⁻²¹ లోని వాక్యములను వ్రాసి వాటిని తోలు సంచలయం దుంచి నొసటి మీదను ఎడమచేతికిని కట్టుకొనిరి. ఈ దేశమందు పిల్లలు తాయెత్తు లే యుద్దేశముతో కట్టుదురో అట్లే వారును చేసిరి. పరిసయ్యలు

తమ భక్తిని వెల్లడి చేసికొనుటకు వీటిని మణింప పెద్దవిగా చేయించుకొనిరి (మ 23³). నేటి వజ్రపు యూదులు జపముచేయు సమయములందే గాని,

రత్న కేసులు

పండుగు దినములలోనైనను విశ్రాంతి దినమందునను వాటిని ధరింపరు.

బాహువు చేయి చూ.

బి

బింహాళు (Bimhal = సున్నతి నొందిన వాడు). ఆషేరు గోత్రీకులలో నొకడు (I దిన 73³).

బిక్రీ (Bichri = యావనము). దుర్బార్ధుఁడైన షేబాయనువాని తండ్రి (II సమా 20¹).
H.

బిగ్తా (Bigtha). పారసీ చక్రవర్తియగు అహమేస్రోఫు సేవకులలో నొకడు (ఎస్తే 11¹).

బిగ్తాను (Bigthan = అదృష్ట దానము). అహమేస్రోఫును చంపుట కాలోచన చేసిన యిద్దరు పండులలో నొకడు. మొర్రెథై వారి కుట్రనుగూర్చి తెలియఁజేసినందున వీరు ఈరి దీయింపబడిరి (ఎస్తే 2²¹ 6³). ఈ పదము సంస్కృతమునందు భగదాన యను పదమునకు సంబంధించిన దనుకొందురు.

బిగ్గయ (Bigvai).

1. ఇశ్రాయేలీయులు బాబెలు చెజనుండి తిరిగి సచ్చుచుండఁగా జేరుబ్బాబెలుతోఁగూడ వచ్చిన నాయకులలో నొకడు (ఎజ్ర 2²).

2. జేరుబ్బాబెలుతో చెజనుండి తిరిగి వచ్చిన వారిలో 2 వేల సంఖ్యగల కుటుంబమునకు పెద్ద (ఎజ్ర 2¹⁴ నెహె 7¹⁹). ఆ కుటుంబీకులలో నింక 70 మంది ఎజ్రతో కలిసి వచ్చిరి (ఎజ్ర 8¹⁴). 1, 2 లలోని వారిద్దరుకాక ఒకరేయై యుండఁ వచ్చును.

3. నెహెమ్య కాలములో సిద్ధపఱచఁబడిన నిబంధనకు సంకేతముచేసిన వారిలో నొకడు (నెహె 10¹⁶).

బిజ్తా (Biztha) పారసీ చక్రవర్తియగు అహమేస్రోఫుయొక్క పడుగురు పండులలో నొకడు (ఎస్తే 11¹).

బిజ్తొథ్యా (Biziothiah = యెహోవాకు అసహ్యము). ఈ పదము హెబ్రీ భాషయందు యెహో 15²⁸ నందున్నది గాని LXX నందు దానిని దానికి సంబంధించిన పల్లెలు అను పదములతో తిర్లుమా చేసిరి. హెబ్రీ పదముకు కొద్ది మార్పులుచేసిన యెడల ఈ యర్థము వచ్చును. అట్లు తిర్లుమాచేయక ఇక్కడ బిజ్తొథ్యా యని పొరబాటున వ్రాసిరిని సాధారణముగా ననుకొందురు. అట్లయినయెడల యెహో 15²⁸ లో కూడ బెయ్యెబ్బా దానికి సంబంధించిన పల్లెలు అని నెహె 11²⁷ లో నున్నట్లుగా నుండవలెను. ఇట్లు కానిపక్షమున బిజ్తొథ్యా యనునది బెయ్యెబ్బా దిగ్గరనుండి మనకుఁ దెలియని యొక యూరుపేరు కావచ్చును.

బిత్తూనియ (Bithynia = బిత్తూను జాతి వారు). చిన్నాసియలో వాయవ్యముగా నుండు పరగణా. ఉత్తరమున నల్లసముద్రము, తూర్పున పాంతు పాష్టగోనియ, దక్షిణమున ఫ్రుగియ గల తియ, పడమర మసియ చే చుట్టుకొనఁబడి యున్నది. యూరపునుండి వచ్చినవారు దాని నివాసులుగ నున్నట్లున్నది. క్రీ॥ ము॥ 74 సం॥ రమున రోమనుల యాధీనమై సాధారణముగా పాంతుతోచేరి యొక గౌరవరక్రింద నుండుచు

వచ్చెను. పాలు నీలలు అచ్చట బోధించు నెంచిరి గాని ఆత్ర నారి నచ్చటికి పోనియ్యలేదని క్రొత్త నిబంధనయందున్నది (కొరింథ 16^వ). ఇతరు లచ్చట బోధించిరి. అక్కడ క్రైస్తవులున్నట్లు పేతురు వ్రాసిన పత్రికలలో దెలియుచున్నది (I పేతు 1²). క్రీ. శా 111-113 లో అచ్చట గార్నిరుగా నుండిన ప్లినీ (Pliny) ఆ పరిగణా లోని క్రైస్తవులనుగూర్చి యొక పత్రిక వ్రాసెను. అది నేటివఱకున్నది నిసీమ, కల్చివోను అను పట్టణములలో కూడిన సాన్సిక్రక క్రైస్తవసామ్రాజ్య సభలీ పరిగణాలోన జరిగెను (హెము V, J 2).

బిత్త్యా (Bithiah = యెహోవా వాని ఆరాధించిన కుమార్తె). యూదావాంక్షన మెలకు అను వానిని వివాహము చేసిన ఘోర కుమార్తె (I దిన 41⁸). ఈమె తన మతమును వదిలి యెహోవా నారాధించినట్లు ఆమె పేరునుబట్టి తెలిసికొన వచ్చును.

బిత్త్రోను (Bithron = లోయ). అబ్షేరు మహనయ్యాముకు పారిపోవుచుండగా మర్గ మందతనికి దటసించిన యొక లోయ (II సమూ 2²⁹). అది గిలాదు ప్రదేశములోనున్నది గాని దాని యునికి సరిగాఁ దెలియదు.

బిద్కరు (Bidkar). యెహూయొక్క సేనాధిపతి (II రాజ 9²⁵). H.

బిన్నుయి (Binnui = కట్టడము).

1. లేవీయులలో నొకఁడు (ఎజ్ర 6³³ నెహె 12⁸). నెహె 8⁷ లో నుండు బానీ యును నెహె 9⁴ నున్న బున్నీయును ఒకఁడేయై యుండవచ్చును.

2. ఎజ్రాకాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొనిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు సహత్రోయాబు వంశస్థుఁ డనబడును (ఎజ్ర 8³³).

3. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొనిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు బానీవంశములో పుట్టినవాడై యుండెను (ఎజ్ర 10³⁷).

పైన సుదాహరింపఁబడినవా రెందఱో రూఢిగాఁ దెలియదు.

బిన్యా (Binea). యోనాతాను సంతతి వాఁడు. మోజా కుమారుఁడు (I దిన 8³⁷ 9¹³).

బిన్జాయిత (Binzaith, Birzavith = గాయములు, సందులు). ఆషేరు గోత్రీకుల స్వాస్థ్యములోనున్న యొకస్థలము (I దిన 7³¹) దాని సరియైన యునికి తెలియదు.

బిర్షా (Birsha). గోమెష్టా రాజు. కిర్గొయూమెను ఇతనిని ఓడించెను (అది 14^{2,8,10}). H.

బిలాము (Balaam = బలము పుట్టు). ఇశ్రాయేలీ నడితీరముననున్న ఒకటియ పట్టణము. డను పుష్కధ్వజ యొక సోదకాఁడు (సంఖ్యా 22³). మోయాబీయుల రాజును బిలాము ఇశ్రాయేలీయులను జూచి వారి మారీయులను జయించ నట్లు తననుకూడ జయింతురని భయపడి జ్ఞాన దృష్టిగలవాడని పెరు పొందిన బిలాము వచ్చి వారిని శపించవలెనని చెప్పెటకు ముఁదలను బంపెను. బిలాము ధనాపేక్షగలవాఁడైనను దేవుని యనుమతిని గోరనవాడై ఆయనచేరి నభ్యంతర చెట్టయడెను. బాలాకు మఱికొందఱిని బంపఁగా బిలాము దేవుని యనుజ్ఞ గోరకయే వారివెంట బయలుదేరిన గాని మార్గమధ్యమన దేవుని దూతచే హెచ్చరింపబడినవాఁడాయెను. ఆ సమయమున బిలాము ఎక్కియుండిన గాడిద మనుష్య భాషణములతో మాట్లాడెను. ఇది వాస్తవముగా జరిగినవిషయమే గాని దర్శనము గాదు (సంఖ్యా 22²⁹⁻³⁵ II పేతు 21⁶). అతఁడు వచ్చి బాలాకు కోరినట్లు శపించుటకు బదులు ఆలంకార ప్రభావయుక్తముగు కావ్య రూపముగా వారి వాగ్విర్బందించునట్లు దేవునాత్రచే బలవంతము చేయఁబడెను. అతఁ డిట్లు ఒకటికి మూడు మారులు చేయఁగా బాలాకు మిగుల ఆయాస పడినవాడై కోపాతిశయముచే నతని పంపివేసెను. తరువాత బిలాము ఇశ్రాయేలీయులు చుట్టునున్న రాజ్యములవారి కేమి చేసెదో దానిని ప్రవచించెను. ఇశ్రాయేలీయులు దేవుని కాగ్రహము కలిగించి విసర్జింపఁబడునట్లు వారిని విగ్రహారాధన లోకిని జూరత్వమునకును దింపుమని బాలాకుకు సలహా నిచ్చి తన స్వస్థలమునకు వెళ్లి పోయెను. బిలా మొనర్చిన దుర్మార్గ సనున

రించి యిశ్రాయేలీయులలో నశకులు మోయా బీయురాండ్రతోఁ గూడి విగ్రహారాధనలోను దానికి సంబంధించిన వ్యభిచారములోను దిగి మోసపోయిరి. అందువలన వారిలో 24,000 మంది చంపబడిరి (సంఖ్యా 25¹⁻⁹ 31¹⁸).

బిలాము షేము వంశస్థుడైన జేవునిగూర్చిన సంగతులు తెలిసినవాఁడైనట్లు కనబడుచున్నది. అతఁడు జేవుని 'నా జేవుడైన యెహోవా' యని బలిచెను (22¹⁸). గాని, తరువాత ఇశ్రాయేలు రాజుల కాలమునందుండిన యశేషులవలె నితఁడును మాంత్రికుఁడును అబద్ధ ప్రవక్తయై యున్నాఁడు. తన కిష్టములేకపోయినను జేవుని సువర్తమానమును ప్రకటించువాఁడుగా నుండెను. అయినను వాని మనస్సు మాటలేదు (31⁸). చివర కతఁ డిశ్రాయేలీయులతో యుద్ధముజేసి వారివలన చంపబడెను (యెహో 13²²). మనస్సుగ్గిరిగింపుల నలక్ష్యము చేయరాదనియు జేవుని కనిష్టములగు విధముల లాభమును గోరరాదనియు బిలాము మనలను హెచ్చరించుచున్నాఁడు (II శేతు 2¹⁵ యూదా 11 ప్రక 2¹⁴). H.

బిలియాము ఇబ్లయాము చూ॥

బిల్గా (Bilgah = సంతోషము).

1. యాజుల వంతులలో 15 వ వంతునకు పెద్ద (I దిన 24¹⁴).

2. జెరుబ్బాబెలుతో కూడ తిరిగి యెరూషలేమునకు వచ్చిన యాజులలో నొకఁడు (నెహె 10⁸ 12⁵).

బిల్దమ (Bildad = వాదింపువాఁడు). యోబును అడరించుటకువచ్చిన ముగ్గురు స్నేహితులలో నొకఁడు. అతఁడు ముహూఠు యోబుతో మాట్లాడెను (యోబు 8, 18, 25).

బిల్హాను (Bilshan = మాట్లాడువాఁడు). జెరుబ్బాబెలుతో కూడ చెఱునుండి తిరిగివచ్చిన వారిలో నొకఁడు (ఎజ్ర 2⁹ నెహె 7⁸).

బిల్హా (Bilham = సిగ్గు!).

1. రాహేలు దాసి. ఆ కాలపు వాడుకల చొప్పున గొడ్రాలైన రాహేలు ఈమెను యోతో

బుకు ఉపపత్నిగాచేసి ఈమె పిల్లలను తన పిల్లలుగా నెంచెను. ఇల్లామె దాను నఫ్తాలీ యను వారిని కనెను (ఆది 30¹⁻⁸ I దిన 7¹³). రూబేను ఈమెతో శయనించి ఘోరపాపము చేసెను (ఆది 35²²).

2. బాలా 2 చూ॥

బిల్హాను (Bilhan = సిగ్గు!).

1. పూర్వమున ఎదోము దేశమునందు నివసించిన హోరీయులలో నొకఁడు (ఆది 36²⁷ = I దిన 1⁴⁹).

2. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు. ఇతని యేడుగురు కుమారులు కుటుంబ పెద్దలైరి (I దిన 7¹⁰).

బిష్లాము (Bishlam). జెరుబ్బాబెలు కాలములో యూదులు బబులోనునుండి యెరూషలేమునకు తిరిగిరాగా పల్లెనీయలో నుండిన పారసీక ఉద్యోగిష్టులలో నొకని పేరు. యూదులు యెరూషలేమును తిరిగి కట్టుటకు సెలవియ్యఁ గూడదని అపొష్ట్రోఫోసు మనవిజేసినవారిలో నితఁడొకఁడు (ఎజ్ర 4⁷).

బీ

బీజము (Seed). విత్తవానిని గూర్చిన ఉపమానము ననుసరించి జేవుని వాక్యమును విత్తనమునకుఁ బోల్చిరి (లూ 8¹¹). ఆ దృష్టాంతము I శేతు 1^{29,33} లో కూడ నున్నది గాని అచ్చట దానిని విత్తనమని తర్జుమా చేయక బీజమని తెనిగించిరి. ఈ వాక్యము జీవముగలదై ఫలించునని ఈ దృష్టాంతముయొక్క భావమై యున్నది. I యోహా 3⁹ లో నదే రీతిగా జేవుని యత్తచే భక్తులలో నాటబడిన నూతనజీవము జేవుని బీజము అనబడును. ఆ జీవము మనదిగాక జేవునిచే మనలో నుంచబడినదని దీని యర్థము. బైబిలు నందున్న మూలభాషా పదము ఇతర భాషలలో నున్నట్లు సంతానము కూడ బీజమైయున్నది గాని అది తెలుగు జాతీయము కానందున సంతానమని భాషాంతరము చేసిరి.

బీదరినము, బీదరికము బీద (Poverty, Poor).

1. బీదస్థితి. బైబిలునం దుదాహరింపబడిన దేశములలో మొదటినుండి ప్రజల బీదరికమును గూర్చిన నూచనలు గలవు. జనములు విస్తరించి, కుటుంబముల అస్తి విభాగింపబడిక పూర్వము బీదలంతమంది ఉండ లేదు. అయినను ఆకాలపు యేర్పాటులను బట్టి విధవలు దిక్కులేని పిల్లలున్నట్లు కనుకొనవచ్చును (నెహ్రె 22²⁹). జీవనోపాధికి బరిగక అవ్వలపాలయిన వారు నుండిరి (22²⁵) బీదలకు న్యాయము దొరుకుట కష్టముగా నుండెను (23⁶). వీరిగోపాటు పరిదేశమును (ద్వితీ 10^{18,19}), లేవీయులును (14²⁹) బీదలుగా నెంచబడిరి. దేశమందలి ప్రజలు విస్తరించి పట్టణము లేర్పడినప్పుడు స్థితిమంతులు అమిత భాగవంతులై బీదలను మఱితె బాధపఱచుచు వచ్చినట్లు ప్రవక్తల గ్రంథములయందు అనేక నూచనలు గలవు (యెష 1³ 5⁸⁻¹⁰ ఆమె 41 61-6 మీకా 21³ మొ). చైతకాలమైన పిమ్మట స్థితిగలవారు తీరిగి యెరుపలేమునకు రాక బబులోను ప్రాంతముల లోనే నిలిచిపోయిరి. తీరిగి వచ్చిన వారు బీదలగుటమాత్రమే గాక పాడైపోయిన దేశమునకు వచ్చుటచే మఱితె దరిద్రులైయుండిరి. అట్టి కాలములో అనేకమంది దరిద్రులుండిరి. (నెహ్రె 5). వారికి యెరుపలేమునందు రోగిన పనులు లేకపోయినను పట్టణములు కట్టవలెనని కోరి పంతులప్రకారము జనల నచ్చట్టికి రప్పించి వారిని పోషించిరి (నెహ్రె 11). పరెస్తీను దరిద్రులకు ఇది మఱియొక కారణమయ్యెను. మలాక్ కాలము మొదలు క్రీస్తుకాలము వఱకు అనేక యుద్ధములు పరెస్తీనులో జరుగుటవలన దేశస్థితి మఱి విపరీతమయ్యెను. ఆ కాలమునందు యూదుల న్యదేశములకు చెదిరిపోయిరి గ్రీకు, మక్కీ బీద రోమనువారి ప్రభుత్వ కాలములలో స్థితి ప్రభుత్వమున్న సమయమున దేశమునకు గొంత సౌఖ్యము కలిగెను. సర్వలోకమున చెదిరిపోయిన యూదులు తమ కానుకలను పంపుటవలన ప్రధాన యాజకులు మొదలగు పై తరగతులవారు స్థితి మంతులై గాని దేశము మొత్తము మీఁద బీదస్థితి యందే యుండెను. క్రైస్తవ నిబంధన కాలమున అది యట్లుండెను. బీదలను జ్ఞాపకము చేసికొనుట

అది క్రైస్తవుల యొప్పుటలలో మొదటిదై యున్నది (కార్త్య 61⁷ గల 21⁰).

2. బీదరికము కలుగుటకు సాధారణ కారణములు గాక కరవులును (II రాజు 817 నెహ్రె 5³), స్థితిమంతులు భూములన్నిటిని వశపఱచుకొనుటయు (యెష 5⁸), రాజులు అధిపతులు మోచి లగువారు తక్కువ జీతముననుకొని జీతము లేకుండగాని పనులు చేయించుకొనుటయు (యెష 22^{3,14}), ఎక్కువ వడ్డీ పుచ్చుకొనుటయు (నెహ్రె 51⁸) సామవులుగా నుండెను. అది క్రైస్తవులు తమ ఆస్తినిచ్చి బీదల కిచ్చుట వలన యెరుపలేము సంఘము మఱియిచ్చుటవలన కనబడుచున్నది (కార్త్య 4³ 37). యెరుపలేము నందుండి క్రైస్తవుల చిన్న పింఛులు పోవుట వలన వారికిను దరిద్రులై (హబ్బీ 10³⁴) భక్తి గలవారై న్యాయముగా నెంచువారికి సాధారణముగా చేరకయు కలుగుట వలన భక్తులకు బీదలు అను పేరు కలిగెను (లూ 15² 6²⁰ యాకో 2^{5,6}).

3. బీదరికమును నివారించుటకై బైబిలునం దనేక యేర్పాటులు మొదటినుండి గలవు. భూములన్నియు స్థితిగలవారి వశమున గాక ఆయా కుటుంబములకు నిత్యముండే యేర్పాటు గలగు (లేవీ 25, 27^{23,24} ద్వితీ 15¹²⁻¹⁵ I రాజు 21^{3,4}). అప్పిచ్చెడివారు యూదులయొద్ద వడ్డీ పుచ్చుకొని రావను నియమమును గలదు (ద్వితీ 23^{19,20}). బీదలకు పదియవలసను ప్రత్యేకముగా నియ్యవలసినట్లు 14²⁹ నందున్నది. పరిశ్రమేరుటయు మూలలలో విడువబడిన దాని కోయుటయు యూదులకు నిషేధము (24^{14,21} రూతు 21⁵⁻¹⁷). ఈ యేర్పాటులే గాక బీదలకిచ్చుట మిగుల ధర్మకార్యముగ నెంచబడెను (దాత్త్యత్వము, దీని త్వము చూ॥).

200

బుక్కి (Bukki = నాశనము).

1. ఇక్రాయేలీయు లరణ్యమునందుండగా దాను గోత్ర ప్రధాని. కనాను దేశమును భాగములు జేసి ఆయా గోత్రముల వారి కిచ్చుటకై నియమింపబడిన (సంఖ్యా 34²⁹).

2. అహోరోను కుమారుడగు ఫీనెహాసు వంశస్థుడు (I దిన 6^{3,31} ఎజ్రా 7⁴). H.

బుగ్గగుప్తుము యదీష లేము B, V 2
(10) చూ॥

బుగ్గి బూడిద చూ॥

బుట్ట గంప చూ॥

బుట్ట పని పుత్తులు చేతిపనులు III
4 చూ॥

బుడుమ ఓడలు 5 (2) G చూ॥

బుడబుడుసరకాయ (Caper Berry).
మగ్గసరకాయ దుట్టు ప్రాంతములయందు పెరిగి
ఒక తరిహా చెట్టు కాయ ఈ కాయ ముండు
గలదె వికారపు వాసన గొట్టును. ఇది ఆకలిని
కోరికలను పుట్టించునందును. మాలభాషా పద
మును ఈ మాటచేత గాక కోరిక యది తిరుమా
చేసినయెడల యుక్తమని అనేకమంది పెండితు
లందును. ముసలితనము వచ్చినప్పుడు దేహశక్తి
లన్నియు ఉడిగి పోవుటయే గాక వాంఛలు
సహితము కలుగు నవనిది ప్రసంగియొక్క భావమై
యున్నది (ప్రస 12³). J. C.

బుడి పెంటసామగ్రి 1 చూ॥

బుద్ధిహీనత, బుద్ధిహీనుడు (Foolish-
ness, fool). ఈ మాటలచే తెనిగింపబడిన
వాటిని గూర్చి మూర్ఖత్వము I 4, 5, 6, II
1 చూ. పాత్ర నిబంధనయందు మందబుద్ధిగల
వాని నూచించు ఒక హెచ్చరికపదము నీ మాటచే
తెనిగించిరి (ప్రస 21⁹ 10³, 14⁴). ఆ పదమునే
I సమా 26²¹ లో వెర్రివాడనిరి. ఇవిగాక
బుద్ధిహీనుడని తెనిగించిన ఒక గ్రీకుపదము
వెర్రివాడని నిబర్ణ ముచ్చమ సాధారణముగా
అట్లు తర్జుమా చేయబడినను (I కొరి 1²⁵, 27 3¹⁸
4¹⁰) తమ యింట్లను ఇసుక మీదకట్టుకొనువారిని,
నూనె తెచ్చుకొనకనే దివిటీలు పట్టుకొన్న వారిని
నూచించుచు బుద్ధిహీనులని తెనిగింపబడెను
(మ 7²⁶ 25²) గాని, దానినే అవివేకులనియు
(23¹⁷, 19 తీతు 3⁹ రోమా 1²²), మూఢులనియు
(II తిమో 2²³). వ్యర్థుడనియు (మ 5²²) తెనిగి-
ంచిరి. ఎఫె 5⁴ నందు బుద్ధిలేని మాటలను
నూచించు పదమును పోకరిమాటలని తెనిగించిరి
(వెర్రివాడు, మూఢులు చూ॥). మ 15¹⁸
మా 71⁸ రోమా 10¹⁹ లో అవివేకులని తెనిగి

గించిన మతయొక పెదము బుద్ధిలేనివారిని నూచిం-
చుచు రోమా 1²¹ నందు వ్యర్థులని తెనిగింపబ-
డెను. ఎఫె 5¹⁵ లో నున్న పదము జ్ఞానులను
మాటకు వ్యతిరేకమగునదై బుద్ధిహీనుని నూచిం-
చుచు అజ్ఞానియని తెనిగింపబడెను.

బున్నీ (Bunni = కట్టబడినది).

1. నెహెమ్యా కాలమునందున్న యొక లేపి
యుండు (నెహె 4⁴). బహుశః ఇతడే 10¹⁵
లోను ఉదాహరింపబడి యుండును. (బిన్నూనీ
చూ॥).

2. నెహెమ్యా కాలమునందున్న మతయొక
లేపియుండు. 1 లోని వానికన్న ముందు జీవిం-
చెను (నెహె 11¹⁵). H.

బురుబు కోట II 1, 2 చూ॥

బువ్వా పూయ చూ॥

బూ

బూడి (Buzi = బూజు సంతతివాడు).
ప్రవక్తయైన యెహెజ్కేలు తండ్రి (యెహె 1³).
యాజకృడైన సాదోకు వెంకటాద్రిని ఆ వచనము
వలన దెలియుచున్నది. W.

బూజు, బూడియుడు (Buz = అలక్ష్యము
చేయబడిన వాడు, Buzite).

1. నాహోరు మిల్కా అనువారి చెండవ
పిమారుడు (ఆది 22³⁰⁻³²). ఇతడు మెసాపొ-
తేమియ యందును, అరబియా యెడారియందును
ని నించిన బూజీయులను తెగివారి మూల
పురుషుడు (యోబు 32² యిర్మీ 25²³).

2. గాదు తెగలోని యొక కుటుంబపు పెద్ద
లలో నొకడు (I దిన 51⁴).

బూజు వ్యవసాయము 5 (2) చూ॥

బూడివే (Ashes) మూలభాష యందున్న
ఒక పదమునే బుగ్గి (II సమా 13¹⁹) ధూళి యని
వేళ్ళెలు మాటలతో తెనిగించిరి గాని, అవి
యొక దానినే నూచించును. దుఃఖభరితులైన
వారు బూడిదలో గూర్చుండి (యోబు 2⁸
యోనా 3⁶), దాని తమ మీద చల్లుకొనిరి (యిర్మీ
6²⁶ యెహె 27³⁰). కొన్నిచోట్ల ఈ పదము

పనికిమాలినదియు వట్టిదియునైన దానిని నూచించును. అబ్రాహము (ఆది 18³⁷), యోబు (యోబు 36¹⁹) ఈ మాటనువాడుచు దేవుని యెదుట తమయొక్క వట్టి తనమును నూచించిరి. 18¹² లో నున్న పదము వట్టి మాటలను నూచించును. (దుఃఖమును తెలియజేయు వాడుకలు, ఎర్రని పెయ్య చూ॥).

బూనా (Bunah = బుద్ధి). యెర్రపాదేలు కుమారుడు. యూదా దేశపు వాడు (I దిన 2³⁵).

బూర, బూరగ సంగీతము 3 (2) d చూ॥

బూరల పండుగు పండుగలు III 1 (3) చూ॥

బూలు కాలమానము VI 8 చూ॥

బె

బెకోరతు (Becorath = జ్యేష్ఠస్వము). రాజైన సాలు పూర్వీకలలో నుండిన యొక బెన్యామీనీయుడు (I సమా 9¹).

బెజెకు (Bezek = నాటుట).

1. యెహోషువ చనిపోయిన పిమ్మట యూదా వారు పట్టుకొనిన యొక పట్టణము (న్యాయా 1⁵). యెరూషలేమునకు పశ్చిమమున నుండు షెఫేలా లోని బెజ్కా (Bezakah) యను పాడుకేషము లిదే పట్టణమని యనుకొందురు.

2. యాబేష్సేలాదు వారిని విడిపించుటకై రాజైన సాలు తన సేనను పోగుచేసిన యొక పట్టణము (I సమా 11⁸⁻¹¹). అది షెకెమునకు ఈశాన్య దిక్కున నుండు ఇబ్జీకు (Ibzik) అను పాడు కేషములై యుండవచ్చును (పటము III, G 2). ఈ కెండును ఒకేస్థలమునకు చెంగునని కొండటి చుట్టిపాయము.

బెటోనీము (Betonim = ఒక తెరహ కాయలు). గాదు గోత్రీకుల సరిహద్దులోనున్న ఒక యూరు (యెహో 13³⁴).

బెతహు టిబ్బథు చూ॥

బెతూయేలు, బేతూలు (Bethuel, Bethul = దేవుని నివాసము).

1. అబ్రాహము తమ్ముడగు నాహోరు కుమారుడు. ఇతడు ఇస్సాకు భార్యయైన రిబ్కాకును ఆమె యన్నయగు లాబానుకును తండ్రి (ఆది 22²³ 24^{15, 24, 47, 50} 25³⁰ 28^{2, 5}). ఆది 28⁵ లో ఇతనికి అరామీయుడగు బెతూయేలు అనునొక పేరు కలదు.

2. యూదయ దక్షిణ ప్రాంతములో నుండిన యొక పట్టణము (I దిన 4³⁰). యెహో 19⁴ నందు ఇది బేతూలు అనబడెను. 15³⁰ లోని కనీలు ఈ స్థలము కావచ్చును (కనీలు చూ॥). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

బెతేను (Beten = లోయ, ఉదరము). ఆషేరు గోత్రపు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19²⁵). యూసేబియస్ (Eusebius) అను చరిత్ర కారుడు అది పూర్వమైకి తూర్పుగా ఆముడ దూరములో నున్నట్లు వ్రాసెను (పటము I, E 4).

బెతేజేలు (Bethel = దగ్గఱనున్న స్థలము). యూదయ మధ్యభూమియగు షెఫేలాలో నున్న యొకస్థలము (మీకా 1). జెక 14⁵ లోని ఆజేలు ఇదే స్థలమని కొందఱనుకొందురు. (ఆజేలు చూ॥). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

బెతేవేను (Beth-Eden = ఏదెను ఉనికి). దమస్కునకు సంబంధించిన యొక యూరులేక ప్రదేశము (ఆహా 1⁵). II రాజు 19¹² లోను యెష 37¹² లో నుండు ఏధనీయులును యెహె 27²³ లో నున్న ఏదెనువారును ఈ దేశనివాసులైయున్నారు. అది రెలబానోను పర్వతములలో నున్న ఏదెను (Edhen) కావచ్చును. సరాతునది దగ్గఱనున్న ప్రాంతములలో నున్న యొక ప్రదేశమునకు బిల్ - అదిని (Bit-adini) యను పేరున్నట్లు అష్షూరువారి శాసనములవలనఁ జెలియును. పేరునుబట్టి సంబంధముండినను ఇది దమస్కునకు సంబంధపడక పోవుటచే ఇది ఆహా 1⁵ లో నున్న బెతేదెను కానట్లుగా నున్నది.

బెత్త మానములు I 1 చూ॥

బెత్తయోరు (Beth-Peor = పెయోరు దేవతాగృహము). మోయాబు మైదానమందు పిస్సా కొండదగ్గరనున్న ఒక యూరు గాని దీని యునికిని గుఱించి మఱిత నూటిగాఁ జెలియదు.

యెర్హానుకు తూర్పు ప్రాంతముల యందుండు రాజాలమీద ఇశ్రాయేలీయులు యుద్ధము చేసినప్పుడు దీని దగ్గరనుండు మైదానముమీద మకాము చేసిరి (ద్వితీ 3²⁹ 4⁴⁶). మోషే ఈ ప్రాంతములోనే చనిపోయి పాతిపెట్టబడెను (34⁶). దేశవిభాగమువ్వు డిది రూచేనీయాలకు వచ్చెను (యెహో 13²⁰ పటము III, H 1).

బెత్తెర్హాకు (Beth-Merhah = దూరముగా వున్న ఇల్లు). యెరూషలేమునకును ఒరిప కొండకును మధ్యనున్న ఏదో యొక యింటియొక్క లేక స్థలముయొక్క పేరు (II సమా 15¹⁷). అష్షూలోము తిరుగుబాటు చేసిన కాలములో దావీదు అడటికివచ్చి బసచేసెను.

బెత్తేష్మి మారు (Beth-Jeshimoth = ఎడారిస్థలము). ఇశ్రాయేలీయులు చేసిన అరణ్యసంచారములోని చివరిమకాముయొక్క దక్షిణపు సరిహద్దు (సంఖ్యా 33⁴⁹). యెహో 12³ వలన అది మృతసముద్రమునకు తూర్పుగా అరాబాకు పోవువార్గమున నున్నదని తెలియును. అది రూచేనుగోత్రీకుల కియ్యబడినను (13²⁰) మఱి మోయాబీయులదయ్యెను (యెహె 25⁹). నూసేబీయును అనువాడు అది యెరికోకు దక్షిణమును 10 మైళ్లదూరమునందున్నదని వ్రాసెను దీనినిగూర్చిన నూచన కిది సూటిగా సరిపడును (పటము II, H 1).

బెదాను (Bedan = దాసుడైన).

1. యెరుబ్బయలనఁ బడిన గిద్యోనుకును యెఫ్తాకును మధ్యకాలమందు ఇశ్రాయేలీయులకు న్యాయాధిపతిగా నుండినవాడు (I సమా 12¹¹). గాని న్యాయాధిపతులయం దీ నామ ముదాహరింపబడకుండుటచే నితనిగూర్చి పలువురు పలు విధముల నాలోచించుచున్నారు. యాయేలను వాని పేరును న్యాయాధిపతుల పట్టిలో లేక పోయినను అట్టివానిలో నొకడుగా లెక్కింపఁబడినట్లు (న్యాయ 5⁶) ఇతనిగూర్చికూడ చెప్పవచ్చును. గిద్యోను యెఫ్తా సమాయేలలను వారితో సముఁడుగా లెక్కింపఁబడిన ఇతని గూర్చి న్యాయాధిపతుల గ్రంథమం దుదాహరింపబడక పోవుటయే నితని విషయమైగల యాక్షేపము. LXX నందును, సిరియక్ అరబ్బీ

భాషాంతరములయందును I సమా 12¹¹ లో బెదాను అని గాక బారాకు అని చదువవలె నందురు. కొందఱు ఈ పదము అబ్దోను అను పదమునకు సంబంధించి యుండుటచే ఇది అబ్దోను యొక్క మాఱురూపమందురు.

2. గిలాదు పుత్రుడగు ఊలాము కుమారుడు (I దిన 7¹⁷).

బెన్ (Ben). ఇది ప్రత్యేకమైన పదము కాక ఉపసర్గయై యున్నది. ఉ॥ బెన్యామీను, బెన్ హూరు మొ॥ దీనికి కుమారుడు అని శబ్దార్థము. కొన్నిచోట్ల దాని నిష్టే తర్జుమా చేసిరి (I రాజు 4⁸).

బెన్ హిన్నోములోయ (Valley of Hinnom or Valley of the children). యెరూషలేమునకు పశ్చిమభాగమంగున్న యొక లోయ. అచట అన్యల దేవతయగు మొలెకును ముఖ్యముగా పూజించి దాని ఘనార్థమై తమ బిడ్డలను అగ్నిగుండముల గుండ దాటించిరి (I రాజు 23¹⁰ II దిన 28³ 33⁶ యెక్కి 7³¹ 32³⁵). ఈ పూజను చెడఁగొట్టుటకై రాజైన యోషియా అచట శిల్పములను కాల్చి పట్టణములోని చెత్తను అచట వేయించి కాల్చించెను (II రాజు 23⁶⁻¹⁰). అందుచేతనే అది యెల్లప్పుడు మండుచుండు అపవిత్ర స్థలమును, నరకాగ్నికి నూచినయు నయ్యెను. మ 5^{28,29} 10²⁰ లో నరకాగ్ని, నరకము అను పదములచే తర్జుమా చేసిన అసలు పదము కేహన్న యనునదే. దానికి హిన్నోము భూమియని యర్థమగును. ఇట్లు యూదులలో హిన్నోము భూమి నరకమును నూచించుట వాడుకయయ్యెను (యెరూషలేము A I 2 చూ॥).

బెనాయా (Benaiah = యెహో నా కట్టెను).

1. ఒక లేవీయుడు. యూదాలోని కబ్బయేలు ఊరివాడగు యెహోయాదా కుమారుడు (II సమా 23²⁰). అతని తండ్రి యాజకుడు (I దిన 27⁵). ఈ పదములోని బిరుదు భూప చేడికకు సంబంధించినయెడల బెనాయా తండ్రి దావీదును సింహాసనముమీద నుంచుటకై గొప్ప వైర్య సమేతుడై వచ్చిన యాజకుల నాయకుడై

యుండును (I దిన 12²⁷). బెనాయా మిగుల పరాక్రమశాలి. గుహలోనికి బోయి సింహమును, సింహ బలాఘ్నలగు ఇద్దరు మోయా బీయులను, సాయుధుడై యున్న బిగుష్తీయుని ఒక్క దుడ్డుకత్తతో మాత్రమే నెదుర్కొని వాని యీటె లాగుకొని దానితో నే వానిని, చంపి సుప్రసిద్ధుడయ్యెను (II సమూ 23^{20,21} I దిన 11^{22,23}). దావీదు దేహసంరక్షకులగు కచేతీయులు పెలేతీయులకు అధిపతియై యుండెను (II సమూ 6¹⁸). మూడవ వాసమున ఇతడు తన పంతువారగు 24 వేలమందితో రాజును నేవ జేసెను (I దిన 27^{3,6}). అబ్బాలోమా తిరుగబడి నప్పుడు దేహసంరక్షకుల లంచజీతో రాజును నమ్మకముగా గొలిచెను (II సమూ 15¹⁸ 20²³). అదోనీయా కుట్రలో చేరితడు (I రాజు 1⁶). దావీదు ఆజ్ఞానొందినవాడై సాలామోనును గిహో నకు వెంట్రొనిపోయి అచ్చట సాలామోనును రాజుగా నభిషేకించినై ఊరేగింపుతో తీసికొని వెళ్లెను (13⁸). దేహసంరక్షకుల ముఖ్య అధికారియై, అదోనీయాను (2²⁵), యోవాబును (2^{29,34}), షిమీను (2⁴⁶) సహరించెను. యోవాబు చనిపోయినందున నేనాధిపతిగా నితడు నియమింపబడెను (2²⁵).

2. దావీదు ముప్పదిమంది యనబడిన వారిలో నొకడగు పిరాతోనీయుడు (II సమూ 23³⁰ I దిన 11³¹). పదకొండవమాసములో నితడు తన పైన్యభాగముతో రాజును నేవించెను (I దిన 27¹⁴).

3. దావీదు మందసమును యెరూషలేమునకు దెచ్చుచుండగా దానిమందు సంగీతము వాయిచిన రండవ పరులలోని లేవీయుడు. ఇతడు తరువాత దావీదు వేయించిన గుడారములోను ఇశ్రే నేవజేసెను (I దిన 15^{18,20} 16⁵).

4. దావీదు మందసమును యెరూషలేమునకు దెచ్చునప్పుడును తరువాత గుడారములోను బూర నాదిన యాజకుడు (I దిన 15²⁴ 16⁶).

5. యెహోహాపాతు ఏలుబడికిముందు జీవించిన ఆపాపు సంతతివారిలో నొకడు (II దిన 20¹⁴).

6. హిబ్బీయా కాలమున జీవించిన షిమోయా నీయులలో నొకడు (I దిన 4³⁶).

7. హిబ్బీయా కాలమునందు అర్బూముల వైవిచారణ కర్తగా నుండిన లేవీయుడు (II దిన 31¹³).

8. యెహెకీలు తండ్రి కాలమున జీవించిన పెలట్యా యను ప్రధాని (యెహె 11^{1,13}) 9-12. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరేణులన వాకిని విడిచిన వారిలో నలుగురు (ఎబ్రా 10^{25,30,35,43}).

బెనీను (Benuin = మనకొడుకు). నెహెమ్యా కాలములో నిండినకు సంతిము చేసిన లేవీ యులలో నొకడు (నెహె 10¹³).

బె నే బె ర కు (Bene Berak = మెరుపు కొడుకు). దానుగోత్రీకుల స్వాస్థ్యములోనున్న ఒక యూరు (యెహె 19⁴⁵) అది యొప్పేరు 5 మైళ్లదూరములోనందు ఇక్రె ఇబ్రాఖె తూర్పున Ibn Ibrak అయి యుండినప్పుడు (అటము III, C 4).

బె నే యా కాను (Bene-Jaackan = యాహ కాను కొడుకులు). ఇశ్రాయేలీయులు అరబ్బములో మకాము చేసిన యొకస్థలము (సంఖ్యా 3331,32). ద్వితీ 10⁶ లో దానికి యాహకానీ యులదైన బెయోరోతు (యాహకాను బావులు) అను పేరుకలగు (యాహకాను చూ॥).

బెనో (Beno = అతనికొడుకు). లేవీయుల లోని మెరాసీ తెగటు చేరిన యొకని పేరు (I దిన 24^{26,27}).

బెనో హేతు (Ben-zoheth = బోహేతు కొడుకు). యూదా వారిలో నొకడు (I దిన 4²⁰).

బెన్నమ్మి (Ben-ammi = నాజనుల సమా రుడు). లోతు కుమారుడు. ఇతడు అమో నీయుల మూల పురుషుడై యున్నాడు (అది 193³⁶⁻³⁸ అమోనీయులు చూ॥).

బె న్యా మీ ను (Benjamin = కుడి చేతి పుట్టుడు).

1. యాకోబు పన్నెండుమంది కుమారులలో కనిష్ఠుడు. ఇతడును యోసేపును రాహేలు కుమారులుగాన స్వంత అన్నదమ్ములు. యాకోబు బేల్లేహేమును సమాపించినప్పుడు రాహేలిని

కిని ఇతని కనుటలన తను మరియగుచున్నానని యెఱిగి బెనోని (= నా వ్యసన పుత్రుడు) అను పేరు పెట్టెను గాని యాకోబు అతనిని దేవ్యామీను అని పిలిచెను (ఆది 35¹⁶⁻²⁰). అతడు కడగొట్టావాడై మిగుల ఆనందమున పుట్టినందున యాకోబునని యోసేపును పోగొట్టుకొనినపిదప మిగుల శ్రమించెను. అతడు తన యన్నలతో దైనువుకు వెళ్ళవలసివచ్చినప్పుడు మిగుల కష్టముతో యాకోబునని పంపించెను. అతనికేమైనను సంపదించినవత్తులందు ముదునలిమను తన తండ్రి ముఖభరణుడై దాపోవునని యూదా తలంచుట వింతకాదు (4:1-17). యోసేపుకును దేవ్యామీనునె మిగుల యరురాగముండెను (43²⁹⁻³⁴ 44¹⁻³⁴). దేవ్యామీనుకు నిదుగురు కుమారులును ఇద్దరు కుమార్తెలును ఉండిరి గాన అతనికిని ఇశ్రాయేలునకు నొక గోత్రభాగ సేర్పడెను (46²¹ సంఖ్య 28³⁻¹¹ I దిన 7-12⁸).

2. దేవ్యామీను గోత్రము. ఇది సేతుబట్టి అతని వంశపువారికి కలగినదేను. దేవ్యామీను చిల్చునట్టి నోడము, అతడు ఉదయమునందు ఎఱు దిని అస్తమయించుచు వోపుకు సామ్యపంచుకొనునని యాకోబు ప్రవచించెను (ఆది 49²⁷). దేవ్యామీను యెకోబాకు పుత్రుడగు. ఆయన యొద్ద నతడు సురక్షితముగా నివసించెను. దిన మెల్ల ఆయన అతనికి ఆశ్రయమిచ్చెను. అతని భజముల మధ్య హితు నివసించుచు అని మోషే ప్రవచించెను (ద్వితీ 33¹²). పిల్వహునొద్ద యెకోబున పట్టావాని భూమిని పంచిపెట్టి పప్పుడు యూదా ఎఫ్రాయిమునకుఁ దరువాత దేవ్యామీనుకు మొదటిచీటి వచ్చెను. అతని యూదా ఎఫ్రాయిములకు వాగ్యగాను సావ్యస్థముననుండున అవి దానికి సరిహద్దు లయ్యెను. ఉత్తర సరిహద్దు యెర్లానునుండి బేలేలు గుండా బెత్ హోకోనుకు దక్షిణముగా నున్న అతారోకు అద్దారువలకు వ్యాపించెను. పడమటి సరిహద్దు ఇక్కడినుండి కిర్యతార్జీమునకుఁ గలదేను. దక్షిణమున అది కిర్యతార్జీమునుండి బెత్ హిన్నోము నోయనార్జముగుండా యెరూషలేమునకు దక్షిణముగాను మృత సముద్రమున కుత్తరముగాను వ్యాపించెను (పటము IX) యెర్లాను నదియే దాని తూర్పు సరిహద్దు (యెకోబు 18¹¹⁻²⁰). ఈ

ప్రదేశము తూర్పుపడమరలు 28 మైళ్లును ఉత్తర దక్షిణములు 12 మైళ్లు నుండెను. ఇది పర్వత మయమైనను మిగుల సారవంతమై యెరూషలేము యెరికో బేలేలు గిలియాను గల మిన్నే యను ముఖ్యపట్టణములతో నిండెను (18^{21,22}). విదేశీయుల బారినుండి ఇశ్రాయేలీయుల తప్పించిన విమోచకులలో నొకఁడు ఈ గోత్రకుడే (నామ 3¹⁵). ఘోరనేరము జేసిన గిలియావారిని కాపాడినందున ఇశ్రాయేలీయుల గోత్రకులను చాదాపుగా నంపిన హతము జేసిరి (19²¹). ఇశ్రాయేలీయుల మొదటి రాజీ గోత్రపువాడే. ఈ గోత్రకులు మొదటి రాజగు సౌలును చాలకాలమునఱకు నింపిడించిరి (II సమూ 29¹⁵ I దిన 12²⁹). దావీదునాజెనప్పడీ గోత్రకులకు తృప్తిలేకపోయెను (II సమూ 16⁵ 20¹⁻²² క్రిస్త 7 పై వ్రాత). రాజ్యభాగ మైనప్పుడు వీరు దావీదు ఇంటివారి ననుసరించిరి (I రాజు 12²¹ ఎజ్రా 4¹). అన్యజనుల అపస్తలండున పాలు ఈ గోత్రకుడే (ఫీలి 3⁵).

యెరూషలేమునందలి రెండు ద్వారములు దేవ్యామీను సేతున పిలువబడుచున్నవి. దేవ్యామీను మీదిగువ మనునది దేవాలయములో నున్నది (యర్ 20⁹). దేవ్యామీనీయుల రెండవ ద్వారము ఆ గోత్ర స్థానములోనికి నడిపించును (38⁷ జెక 14¹⁰ యెరూషలేము B III 8 (1), దేవాలయము I 3 (2) చూ॥).

3. యెదీయవేలు సంతతివాడైన బిల్గాను కుమారుడగు నొక దేవ్యామీనీయుడు (I దిన 7¹⁰).

4. హోసేము కుమారుడు, అన్యస్త్రీలను పెండ్లియాడి ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వదిలిపెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎజ్రా 10³⁹). M.

దేవ్యామీను మీది గుమ్మము యెరూషలేము B III 8 (1), దేవాలయము I 3 (2) చూ॥

బెన్దదదు (Benhadad = హదదు కుమారుడు).

1. టర్రిచ్చెను కుమారుడు. ఇశ్రాయేలు రాజగు బయేహ యూదాను బాధపెట్టెనగా యూదారాజైన ఆసా, బెన్దదదుకు విశేషద్రవ్యము

నిచ్చి అతనిచే నిశ్రామ్యేలయులను కిషింపజేసెను (I రాజు 15¹⁸⁻²¹ II దిన 16³⁰). ఇతఁడు ఇశ్రాయేలయుల యత్తరపు హద్దుల నవహరించెను.

2. పైసఁ జెప్పిన వాని కుమారుఁడు. అహాబు ఇశ్రాయేలయుల దేశము నేలుచుండఁగా ఇతఁడు దమస్కు నేలెను. ఇతఁడు అహాబుమీఁద అనేక ఁర్యాయములు యుద్ధము చేసెను (II రాజు 5² 6⁸-7²⁰). అయితే అష్షూరురాజును పల్ల నేసెరు సిరియా చుట్టుపట్లకుండు దేశములన్నిటి మీఁదికి దండెత్తిరాఁగా వీరు ఇతరులతో సంధి చేసికొని అష్షూరురాజు నెదిరించిరి. అప్పుడు క్రీ॥ ము॥ 854 సం॥ నందు కర్కరు (Karkar) అను పట్టాము యొద్ద గొప్ప యుద్ధము జరిగెను. ఆ యుద్ధములో తాను త్వి యున్నట్లు పల్లనేసెరు రాతి శాసనములలో వ్రాయించినను అతఁడా యుద్ధముతో తన దండయాత్ర నాపివేయుటను చూడఁగా ఆ జయమంత గొప్పదికాదని తెలిసి కొనవచ్చును (అష్షూరు 3 చూ॥). ఈ సంధి కాక మునుపు 855 సం॥లో అహాబు బెన్హద్దును గెల్చినట్లుగా నున్నది (I రాజు 20). గాని, 851 లో బెన్హద్దు మఱల అహాబును ఓడించెను (I రాజు 22). ఘమారు 843 సం॥లో బెన్హద్దు హజాయేలు అనువాని కుట్రవలన చంపబడెను (II రాజు 8¹⁵).

3. హజాయేలునకుఁ బిమ్మట దమస్కు నేలిన వాఁడు అష్షూరు వారి రాతిశాసనములను చూడఁగా నితనికి మారి (Mari) యను మాటు పేరు కలదు. ఇతఁడు క్రీ॥ ము॥ ఘమారు 803 సం॥లో అష్షూరు రాజుచే జయింపబడెను. అందుచేతనే ఇశ్రాయేలయులు తాము హజాయేలుకాలములో పోగొట్టుకొనిన దేశములను మఱల నవహరించి స్వాధీనమును చేసికొనిరి (II రాజు 13^{3,5,24}).

బెన్హద్దు నగరములు అనబడినవి దమస్కులో నున్న నగరములై యున్నవి (యిర్మీ 49²⁷ ఆమో 1⁴ హదదు చూ॥).

బెన్హాయిలు (Ben-Hail = బలమునకు కుమారుఁడు). యూదయ యూళ్ళలోని ప్రజలకు భర్తశాస్త్రమును బోధించుటకు రాజైన యెహోషా పాతు పంపిన యొక పెద్ద (II దిన 17⁷).

బెన్హానాను (Ben-Hanan = దయగలవాని కొడుకు). యూదావారిలో నొకఁడు (I దిన 4²⁰).

బెయిల్యా (Bealiah = యెహోవా ప్రభువు). దావీదు సిక్లగులో నుండఁగా నతనికి సహాయము చేయవచ్చిన యొక బెన్యామీనీ యుఁడు (I దిన 12⁵). H.

బెయిల్యావ (Beeliad = ప్రభువు ఎరుగును). దావీదు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 14⁷). II సమా 5¹⁶ I దిన 3⁸ లో దేవుఁడైరుగును అని యర్థమిచ్చు ఎల్యావా అను మాటుపేరు గలదు

బెయిల్యావా (Beeliada = ప్రభువు ఎరుగును). దావీదు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 14⁷). II సమా 5¹⁶ I దిన 3⁸ లో దేవుఁడైరుగును అని యర్థమిచ్చు ఎల్యావా అను మాటుపేరు గలదు

బెయిల్యావా (Be-eshterah = అప్తార్తే ఆలయము). యొర్దాను కవలలను మనషే గోత్రమందలి యొక లేవీయ పట్టాము (యెహో 21²⁷). దీనికి అప్తార్తెను మారుపేరు గలదు (I దిన 6⁷¹). ఇది బేతు అప్తార్తెకు అను పదముయొక్క క్లుప్తరూపమే యుండును (అప్తార్తె రోతు చూ॥). B.

బెయిర్లహోరాయి (Beer-Lahoi-roi = నన్ను చూచువాని బీవు బావి). హోరును ఆమె కొమరుఁడగు ఇహాయేలును మిక్కిలి దప్పిగొనినప్పుడు మాత కాదేవుడును బెరెరుకును మధ్యనున్న యెడారిలోఁ జూపిన యూటకు హోరు పెట్టిన పేరు (ఆది 16¹⁰⁻¹⁵). ఇస్సాకు ఈ స్థలమునందే తన పధువును సంధించెను (24⁶²). అబ్రాహాము మరణానంతరము అతఁడిచ్చోటనే నివసించెను (25¹¹). బెయిర్లహోరు వైర్యతిదిక్కున 20 మైళ్ళ దూరముననున్న ఎయిల్ మవేయియ (Ain Muweileh) అనబడు బావి యిదేనని యెఱుఁగు. సిరియానుండి యెగుప్తుకు పోవు బిడారుల మార్గములో నిది ముఖ్యస్థానమై యున్నది. ఇందు పెక్కు బావులు గలవు. H.

బెయిర (Beera, Beerah = బావి.)

1. ఆషేరు గోత్రములలో నొకఁడు (I దిన 7³⁷).

2. అష్టారు చక్రవర్తియగు తిగ్గల్బిషేసరు చెఱపట్టిన వారిలోనున్న యొక రూచేసీయుడు (I దిన 5⁶).

బెయిరి (Beeri = నయ్యగలవాడు).

1. హిత్తీయులలో నొకడు. ఏకాపు ఇతని సుమార్తెయగు యహూదీతును వివాహము చేసి కొనెను (ఆది 26³⁴).

2. ప్రవక్తయైన హోషేయ తండ్రి (హోషే 1¹).

బెయిరేలము (Beer-Elime = యోధుల బావి). మాయాబులోనున్న యొక స్థలము గాని దాని యునికినిగూర్చి మఱి ఖేటగా తెలియదు (యెష 15⁸). దీని కబ్దార్థ సంబంధమును ఎట్టి సంఖ్యా 2117, 18 లో దీనిగూర్చిన మానిన కలహని కొందఱనుకొందురు.

బెయిరు (Beer = బావి). ఈ ప్రత్యయము ఆయా స్థలముల పేరులలో కనబడును. ఉదా॥ బెయిరైబా, బెయిరోతు మొ॥ ఇది ప్రదేశముగా పేరై యున్నది.

1. ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో మకాము చేసిన స్థలములలో నొకటియై యున్నది (సంఖ్యా 22¹⁶ బెయిరేలీము చూ॥).

2. గిష్యోయ కొడుకగు యోతాము పారిపోయిన స్థలము (న్యాయ 9²¹). దీని యునికిని గూర్చి సూటిగా తెలియదు.

బెయిరోతు, బెయిరోతీయుడు (Beer-roth, Beerothite = బావులు).

1. కిసానుదేశపు పట్టణములలో నొకటి. ఈ పట్టణములు గిబియోసీయులతో సంధి చేసికొనిన వారగుటచే యెహోషావ వారిని నాశనము చేయక కాపాడినపుడు వారితోపాటు వీరిని కూడ రక్షించెను (యెహో 9¹⁷). తదనంతరమున ఈ పట్టణము బెన్యామీసీయుల స్వాస్థ్యమయ్యెను (16³⁵ II సమా 4⁹). చెఱకాలమునకు పిమ్మట కూడ ఈ పట్టణముండెను (ఎశ్ర 2³⁵ నెహె 7³⁹). ప్రస్తుతమున యెరూశలేమున కుత్తరముగా ఆముడ దూరములోనున్న బీరె (Birah) అను స్థానమే దాని యునికియని సాధారణముగా ననుకొందురు. వారికిగల ఈ బెయిరోతీయుడు అను

బిరుదునుబట్టి రేకాబు (II సమా 4²), నహరై (II సమా 23³⁷ I దిన 11³⁹) అనువారు ఈ పట్టణములని తెలియును. (రేకాబు, నహరై చూ॥ పటము II, F 5).

2. ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో ప్రయాణముచేసిన కాలమునందు వారు మకాముచేసిన యొక స్థలము. అది ఎదోము సరిహద్దుననుండి యహూకాసీయులదైన బెయిరోతు అనబడును (ద్విత్తి 10⁶).

బెయిరైబా (Beer-sheba = ప్రమాణపు బావి, ఏడు అనబడిన బావి, ఏడు బావులు). హెబ్రోతుకు నైర్వృత దిక్కున 28 మైళ్ల దూరమందున్న యొక పట్టణము. అశ్రాహము ఇస్సాకు యాకోబులు నివసించిన స్థలము (ఆది 21³¹ 26²³ 28¹⁰). పిమ్మట గోత్రీకులకు దీని నిచ్చిరి (యెహో 19²). సమాయేలు కుమారు లిచ్చుట న్యాయాధిపతులుగా నుండిరి (I సమా 8²). వీరీయా హోరేబుకు పాటిపోయినప్పుడు దీనిమీదుగా వెళ్లెను (II రాజ 12¹). ఇచ్చట నుండిన పూజాస్థానము ఆమోసు కాలములో మిగుల ప్రసిద్ధి కెక్కెను (ఆమో 5⁵ 8¹⁴). ఇది పల్లెసీయ దేశపు దక్షిణ సరిహద్దుగలచేత “దాను నుండి బెయిరైబావఱకు” అను మాటలు ఆ దేశ మంతటిని సూచించును (న్యాయ 20¹ I సమా 3²⁰). కొన్ని చోట్ల బెయిరైబా అరణ్యమునఁ బడెను (ఆది 21¹⁴, అరణ్యము 3 (8) చూ॥ పటము II, C 4).

బెయోస (Beon). బయల్బెయోనుయొక్క మాటు పేరు (సంఖ్యా 32³, బయల్బెయోను చూ॥).

బెయోరు (Beor = దివిటీ).

1. బిలాముయొక్క తండ్రి (సంఖ్యా 22⁵ 24^{3, 15} 33⁸ యెహో 13²² 24⁹ ద్విత్తి 23⁶ మాకా 6⁵ II పేసు 21⁵).

2. ఎదోము దేశమునకు రాజగు బెల యను దాని తండ్రి (ఆది 36³² I దిన 14³).

బెరయ (Berea). మోసీదోనియలో నున్న యొక పట్టణము. అది థెస్సలొనీకుకు నైర్వృతి దిక్కున 50 మైళ్ల దూరములో నున్నది. గ్రీసు వారి చరిత్రను రోమన్ వారి చరిత్రను చూడగా

కొన్ని యుద్ధములకు సంబంధముగా ఈ పేరు ఆ చరిత్రలో కనబడును. పౌలు తన రెండవ మిషనరీ ప్రయాణములో నిచట సువార్తను ప్రకటించినపుడు (కొర్ 17¹⁰) వారు బానుగా వినిరి (17¹²). పౌలు సహాయులలో సోపత్రు అనువాడు ఈ యూవాదై యుండెను (20⁴). ప్రస్తుతము దానికి వెర్రయ (Verria) అను పేరు కలదు (పటము V, F 2).

బెరా (Bera = శ్రేష్ఠమైనది). సాహు రాజు (ఆది 14²). కవ్వారాయో మెరు చే నోడిపబడెను.

బెరాకా (Beracah = ఆరిష్టవము).

1. సిక్లనునొడ్డనున్న దావీదుతో చేరుకొనిన నొక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 12^{1,3}).

2. అష్షూనీయులకు మెయాబీయులకు ఎహో మీయుల నోడించిన ఎవరు కృతజ్ఞతా స్తుతులను చెల్లించిన లోయ (II దిన 20²⁶). ప్రస్తుతము తెహోవ దగ్గఱనుండు బెరెకుత్ (Bereikut) అనునది దాని యునికియైనట్లు తోచుచున్నది (పటము II, E 2).

బెరాయా (Beraiah = యెహోవా స్తుజించును). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8²¹).

బెరేతుస్సావి బయప్పరేతు చూ॥

బెరీయా (Beriah = కేకతో, కీడు, Berites).

1. ఆషేరు కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 46¹⁷). ఇతనినిబట్టియే ఈ గోత్రపువారిలో నొక తెగకు బెరీయులు అను పేరు వచ్చెను (సంఖ్యా 26⁴⁴). II సమా 20¹⁴ లో నున్న బెరీయులు వేతీవారై యున్నారు. LXX నందున్నట్లు బిశ్మీయు లనునది అచ్చటి సరియైన పేరై యున్నది.

2. ఎఫ్రాయిముయొక్క నలుగురు కుమారులు గాతీయుల పశువుల నెత్తుకొని పోవనై వచ్చి నారచే హతులైనపిదప యతనికి పుట్టినవాని పేరు (I దిన 7²³).

3. గాతీయులకు అయ్యూలోనుండి పార వోలిన యొక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 8¹³).

4. లేవీయుఁడగు పిమీ కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 23¹⁰).

బెరె క్యా (Berechiah = యెహోవా జీవించును).

1. గాయకుఁడగు ఆసాపు తండ్రి (I దిన 15¹⁷).

2. మందసముకు కావలివారైన లేవీయులలో నొకఁడు (I దిన 15²³).

3. ఎఫ్రాయిము పెద్దలలో నొకఁడు (II దిన 28¹²).

4. జెరుబ్బాబెలు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 3²⁰).

5. చెఱికాలమునకు తరువాతనుండిన లేవీ యులలో నొకఁడు (I దిన 9¹⁶).

6. నెహెమ్యా కాలములో ప్రాకారములను కట్టిన వారింతులలో నొకదాని పెద్దయగు మెఖుల్లాముయొక్క తండ్రి (నెహె 3^{4,30} 6¹⁶).

7. జెకర్యా యకు ప్రవక్తయొక్క తండ్రి (జెక 1¹).

బెరెమ (Bered = వడగొండ్లు).

1. బెయేర్లబాకు ఓక్షాణముగానుండు నొక స్థలము (ఆది 17^{1,14}). దీని యునికినిగూర్చి తేటగా తెలియదు.

2. బేకరు అను నతని హటుపేరు (I దిన 7²⁰, బేకరు 1 చూ॥).

బెహోతీయుడు బెయేరోతు చూ॥

బెహోదగ్బలవాను మెహోదగ్బలదాను చూ॥

బెర్నీస్ (Bernice, Berenice = దోపుడు నెత్తుకొని పోయిన జయశాలిని). మొదటి హేరోదు అగ్రిప్ప (కార్య 12¹) యొక్క పెద్ద కుమార్తె. కల్సిస్ (Chalcis) దేశమునకు రాజును తనకు మేనమామయైనను హేరోదను వానిని పెండ్లియాడెను. ఇతనిగూర్చి లైలిలునందు ప్రశంసించబడలేదు. ఇతని మరణానంతరము తన సహోదరుఁడగు రెండవ అగ్రిప్ప రాజుతో ఆక్రమముగా జీవించెను (హేరోదు చూ॥). అగ్రిప్పయెదుట పౌలు సమాధానము చెప్పకొన్న

వృక్షము ఈ మెయు ఆ సభలో నుండెను (కార్వ 2513,33 2630).

E.

బెల (Bela = నాశనము).

1. ఎదోము రాజు (I ఆది 36^{32,33} I దిన 14³).

2. బెన్యామీను కుమారులలో జ్యేష్ఠుడు (ఆది 40³¹ సంఖ్యా 26³⁸).

3. మోయాబు దేశమునందు నివసించిన యొక లేవీయుడు (I దిన 5⁸). మై నుదాహరింపబడిన ఎదోము రాజువలె పరంపరగా పురాతన నదీ ప్రాంతముతో సంబంధించినట్లు కనబడుచున్నది.

4. మైదానముందలి పట్టణములలో సోమరినబడిన దాని మాటుపేరు (ఆది 14⁸ సోమరు చూ॥).

H.

బెలియాలు, బెలియాను (Bejil = పనికిమాలిన). పాత్ర నియంధనయందు పనికిమాలిన, లాభములేని, నాశనకరిమైన, దుర్భారమైన, చెడ్డ, దైవభక్తిలేని మనుష్యులని తెలిసింపబడిన పదము. (ద్వితీ 13¹³ న్యాయ 19²² I సమూ 11⁶ 21² I రాజు 21¹⁰ II దిన 13⁷ మొ॥). సాతాను పాప దుర్భారమును అపవిత్రతను పనికిమాలిన తనమునకును కీడుకును స్వరూపిగాన క్రొత్త నియంధనయందు దిది వానికి సార్థకనామముగా నుపయోగింపబడెను (II కొరి 6¹⁵).

B.

బెల్తెషజ్జరు (Belteshazzar = చేల దేవత, రాజయొక్క ప్రాణమును రక్షింపుము). బబులోను చక్రవర్తి గానియేలును పెట్టిన క్రొత్త పేరు (దాని 1⁷ 2²⁶. దానియేలు చూ॥).

బెల్షజ్జరు (Belshazzar, Bel-sharuzur = చేలదేవత రాజును కాపాడుగాక). బబులోను చక్రవర్తులలో బెల్షజ్జరు చివరివాడని యెంచదగును (దాని 5). చేరునకు ఇతని తండ్రియగు నబోనెదాన్ చక్రవర్తియై యుండినను అతడే బెల్షజ్జరునకు చక్రవర్తియొక్క పని యంతయు నప్పగించినట్లున్నది. క్రీ॥ ము॥ 539 వ సం॥ లో కోరిషు బబులోనును పట్టుకొనగా బెల్షజ్జరు బబులోను సేనలను నడిపించుచుండెను. దాని 5¹⁸ లో నున్నట్లు నెబుకద్నెజరు అతనికి తండ్రి

యనుటడను గాని యితడు నెబుకద్నెజరు యొక్క మనుమడని తెలిసికొనవలెను. అయితే ఒక పంశములో పుట్టినవారు ఎన్నితరముల తరువాత యున్నను ఆ పంశపు పెద్దకు కొడుకులని చెప్పవచ్చుక కలదు. బబులోను పట్టబడిన పిమ్మట అతడు హతుడాయెనని దాని 5³⁰ వలన తెలియును. బబులోను క్షిణిములలో ఇంత వఱకు దొరికినవాటియందు దిలైన మరణమునుగూర్చి యేమియు కనబడలేదు (బబులోను 3, దానియేలు గ్రంథము చూ॥).

బెసలేలు (Bezaleel = దేవుని నీడలో).

1. అర్జ్యములో గుడారమును దానియందలి సామగ్రిని చేసినవాడు (నిర్గ 31-37 I దిన 2²⁰ II దిన 1⁵). ఈ పని చేయుటకు యెహోవా అతనిని పిలిచి (నిర్గ 31²), అతనికి కావలసిన బద్ధి సుశలతను సామర్థ్యము ననుగ్రహించెను (31³⁻⁵) అతఁ డితరులకు ఆ పని నేర్పవలెనని అతని కాజ్ఞించెను (35³⁴).

2. ఎబ్రాకాలములో అస్యస్థ్రల నుంచుకొని అతని ప్రేరేపణలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎబ్ర 10³⁰).

బెసోద్వా (Besodiah = యెహోవాకు నేరవైనవాడు). యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయము చేసిన వారిలో నుండిన మెఖల్లాము తండ్రి (నెహె 3⁶).

బెసరు (Besor = అతురత). I సమూ 30^{9,10,31} లో చెప్పబడియున్న ఒక వాగుపేరు. గాజాకు నెర్బతి దిక్కుగా సముద్రములోకి ప్రస్తుతిము పారుచుండెడి గుజ్జె (Ghuzieh) యను వాగే ఇది యనుకొందురు.

చే

బేకరు (Becher = చిన్న ఒంటె).

1. ఎఫ్రాయిము కుమారులలో నొకడు (సంఖ్యా 26³⁵). I దిన 7²⁰ లో బెకరు అను పేరు కలదు. వీని సంతతివారు బేకీయులనబడిరి (సంఖ్యా 26³⁵).

2. బెన్యామీను కొడుకులలో నొకడు (ఆది 46²¹ I దిన 7^{8,9}).

బేజయి (Bezai).

1. చెజకాలమునకుఁ బిమ్మట పల్లెవీరుకు తిరిగి వచ్చిన కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకుఁ బెద్ద (ఎ.జా. 217 నెహె 733).

2. నెహెమ్యా కాలములో నిబంధనను స్థిర పజచిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10¹⁸). ఈ యిద్దరు నొకఁడే యని కొందఱి యభిప్రాయము.

బేత్ (Beth = $\beth$ అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో రెండవది. అక్షర మాలికా గీతమనఁబడు 119 వ కీర్తనలోని రెండవ భాగమందలి పత్రి పంక్తియు ఈ యక్షరముతో నారంభమగుటచే ఈ యక్షరమునట్టి ఆ భాగ మునకు బేత్ అను పేరుపెట్టిరి.

బేత్ దిబ్లాతాయము (Beth-Dibla-thaim = అంజూరపు పండ్ల రెండు ఆడలు). మోయాబులో నున్న యొక స్థలము (యిర్మీ 45²²). ఇది యిశ్రాయేలీయులు అరబ్బుములో మకాము చేసిన ఆల్బోను దిబ్లాతాయము అని యనుకొందురు (సంఖ్యా 33^{46,47} ఆల్బోను దిబ్లాతాయము చూ॥).

బేత్ హక్కెరము (Beth-Haccherem = ద్రాక్షతోటయున్న స్థలము). యూదయలోని యొక స్థలము (నెహె 31⁴ యిర్మీ 81). జెరోము (Jerome) అనువాదము ఇది బేత్లెహేమునకు దక్షిణముగా 3¹ మైళ్ల దూరములో నున్నదనెను గాని అది రూఢియన పిలువలేదు. యెరూషలేము నకు పడమరగా ద్రాక్షతోటలుండునదే దీని యనికి యని చెప్పెదరు.

బేత్ హెగ్లాహ (Beth-Hoglah = కొజు పక్షియుండు చోటు). మృత సముద్రమునకు సమీపమున యెరికో మైదానములో నున్న బెన్యామీనీయుల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 15⁶ 18^{18,21}). ప్రస్తుతమున అచటనుండు అయిన్ హజ్లా (Ain Hajlah = కొజు ఊట) యనునదే దీని యనికి యనుకొందురు (పటము II, H 1).

బేత్ హోరొన్ (Bethhoron = లోయ లోని పట్టణము). ఒక దానికొకటి సమీపముగా నుండు రెండు ఊళ్లు. వాటిలో నొకటి యుత్తర ప్రది రెండవది దక్షిణప్రది యనఁబడును (I దిన 7²⁶). ఇది యొక్కే చుట్టునుండు మైదానము

నుండి ఎఫ్రాయిము మన్యప్రదేశమునకుఁబోవు నొక ముఖ్యలోయ దగ్గల నుండుటచేతను శత్రువులు యెరూషలేము మీఁదకు బోవుట కిదియొక మార్గమవుట చేతను, ఇచట యుద్ధము లనేక పర్యాయములు జరిగెను యెహోషున ఇచ్చట కనానీయుల నోడించెను (యెహో 10¹⁰⁻¹⁴). సాలామాను ఈ రెండు స్థలములలోను ప్రాకారములను కట్టించెను (II దిన 8⁵ I రాజు 9¹⁷). విగుప్తురాజైన షీషకు ఈ మార్గముననే యూదా వారిమీదికి దండెత్తి వచ్చెనని విగుషీయుల శాసనములవలనఁ దెలియును మక్కబీయుల యూదా యనువాడిచట రెండు మాటులు అంతియొకన్ ఎపిఫనీస్ అను రాజు నోడించెను (I మక్క 313-24 739-50). మఱియు నిచట 200 సం.లకు తరువాత యూదు లొకసారి రోమీయుల నోడించిరి. రోమీయులు కట్టించిన పురాతనపు రస్తాలు నేటివఱకు నిచట కనఁబడును. ఈ బేత్ హోరొనులు ఎఫ్రాయిమునకును, బెన్యామీనుకును మధ్యనున్నవి (యెహో 16³⁻⁵ 18^{3,14}). అవి ఎఫ్రాయిమీయులకు చేరినవై (21²⁹), ఇశ్రాయేలు అను పది గోత్రములవారి రాజ్యముతో సంబంధించి యున్నవి. చెజకాలమునకుఁ బిమ్మట నుండి హోరొనీయుడైన సన్బల్లు ఈ యూరి వాడై యున్నట్లున్నది (నెహె 2¹⁰ పటము III, E 5).

బేత్ అనాథు అజ్ఞానము చూ॥

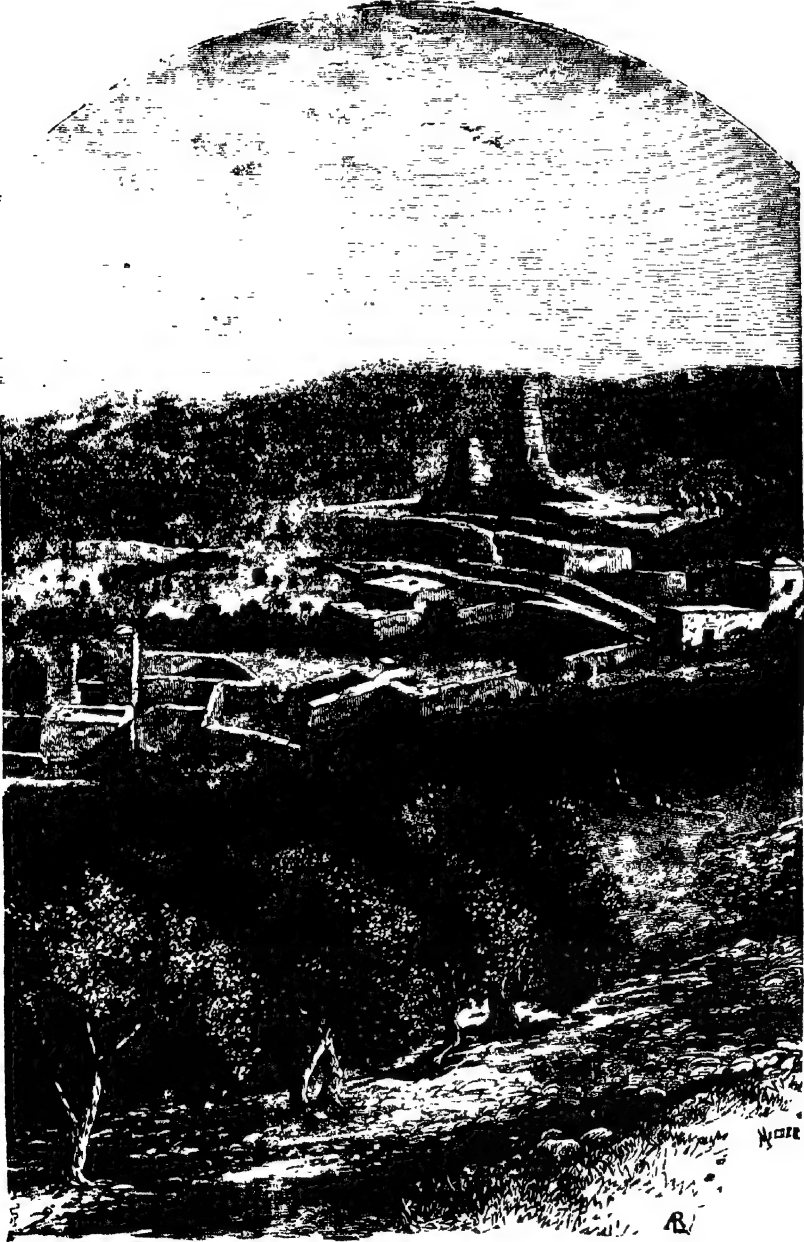
బేత్ అనాథ (Beth-Anath = అనాథు దేవత నివాసము). నెఫ్తాలీ గోత్రపు ప్రాకారపు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19³⁸). నెఫ్తాలీ గోత్రీయులు పూర్వ మచటనుండిన అన్యల నందఱిని వెళ్లఁగొట్ట లేదు (న్యాయా 1³³). ఉత్తరపు గిరిలయలో ప్రస్తుతముననున్న బినాత్ (Ainatha) యనునది దీని యనికి యని సాధారణముగా ననుకొందురు (పటము IV, D 5).

బేతనియ (Bethany = ఖర్జూర పండ్ల ఉనికి, బాధనొందిన ఉనికి).

1. ఒరీవ కొండ అంచుననున్న నొక పల్లె (మా 11¹ లూ 19²⁹). అది యెరూషలేమునకు క్రొవెడుకు తక్కువ దూరమందు యెరికోకుఁ బోవు మార్గముమీద నున్నది. యెరూషలేము నకుఁ బోయినప్పుడు సాధారణముగా క్రీ. నీ

గ్రామములో బసచేసెను (మ 21¹⁷ 2¹⁶ మా 11^{1,12} 14³). లాజరు మార్త మరియులను వారి స్వగ్రామము (యోహా 11¹ 12¹). అప్పుడప్పు డాయన వారి యింట బోధించెను (లూ 10³⁸⁻⁴¹).

కష్టరోగ యగు నీమోని యూరివాడె (మా 14³). ఆయన లాజరును మృతులలో నుండి ఇచ్చటనే లేపెను (యోహా 11). మరియు యేసును అభిషేకించిన దితని యింట్లోనే (మ 26⁶⁻¹³ మా 14³

యోహా 121-3). ఈ ప్రాంతములోనే క్రీస్తు ఆరోహణమయ్యెను (లూ 24^{50,51}). ప్రస్తుతము యెరూషలేమునకు షుబారు 2 మైళ్లు ఆగ్నేయమున నున్న ఎల్-అజిరియా (*El-aziriyeh* = లాజరు ఊరు) అనునదే దీని యునికి యనుకొందురు. ఇప్పుడచ్చట కొన్ని యిండ్లు మాత్రము గలవు. వాటిమందు పీఠాను, లాజరు అను వారి యిండ్లను చూపెదరుగాని అవి వారి యిండ్లే యని నమ్మ వీలుగాదు. (పటము I, E 8).

2. యెర్రాసుకు తూర్పుననుండు ఒక యూరు యోహానీ స్థలము దగ్గర బాబిల్ల మిచ్చెను (యోహా 128). వ్రాత ప్రతులలోనున్న ఈ పేరును చూచి దీనియునికి బెలియక, బేరిబారా యని (*Bethabara*) ఊహించి దాని నట్లు మార్చిరి. హోమ్రాసుకు తూర్పుగానున్న అబారా (*Abara*) అను రేవుదగ్గర నున్న దనుకొందురు. దీని సరియైన ఉనికి తెలియదు.

బేతానోతు (*Beth-Anoth* = అనాను దేవతా గృహము). యూదయుదేశపు టూళ్లలో నొకటి (యోహా 159). ప్రస్తుతము హెబ్రోను కుత్తరమున మూడు క్రోసుల దూరములోనుండు బైత్ అనూను (*Beit Ainun*) అనునదే దీని యునికి యనుకొందురు (పటము II, E 2).

బేతరాబా (*Beth-Arabah* = మైదానపు టిల్లు). యెరికో మైదానములో నుండు నొక స్థలము (యోహా 158, 159, 1892). 1618 లో నున్న అరాబా యను నదే ఈ స్థలమని యనుకొందురు. అది బేత్ హోగ్గాకు ఉత్తరమున నున్నట్లున్నది గాని దాని యునికిని గూర్చి ఇంక నూటిగాఁ జెలియదు.

బేతార్బేలు (*Beth-Arbel* = అర్బేలు ఇల్లు). చల్లాను అనువాడు దీనిని నాశనము చేసినట్లు హోషే 1014 లో నున్నది. ఈయొక్క చోట మాత్రమే పెరు కలరు. ఆయితే అర్బేల యను పేరుగల రెండు స్థలములు పరెస్థీనులో నున్నవి. ఒకటి గలిలయ సముద్రమునకు పశ్చిమముగాను ఒకటి యెర్రాసుకు తూర్పుగానున్న గిలదుకు ఉత్తరముగా (పటము I, G 5) నున్నవి. ఈ రెండింటికీ ప్రస్తుతము ఇర్బిదు (*Irbid*) అను పేరు కలదు. ఈ బేతార్బేలు ఈ రెండింటిలో

నొకటియై యుండవచ్చును గాని ఈ సంగతికూడ రూఢిగాఁ జెలియదు.

బేతారాము (*Bethharam, Bethharan* = ఎత్తయిన స్థలము). యెర్రాసుకు తూర్పుగా గాదు గోల్జెపు భూమిలోనున్న యొక పట్టణము (సంఖ్యా 3236). యోహా 1327 లో అది బేత్తారాను అనబడును. అది యెర్రాసు దక్షిణ రేవునకు తూర్పుగా 3 క్రోసుల దూరములో నున్నది (పటము II, H 1). హోరోదు అచట నొక కోటను కట్టించెను (పురా 1821). అతడు తన ఘుమల నిమిత్తము విందుచేసిన దిచటనే నని కొందఱు అనుకొందురు. (మ 146-12 మా 621-28).

బేతావెను (*Beth-Aven* = హనన్యపుటిల్లు) హోయి దగ్గఱ నున్న ఒక యూరు (యోహా 72). ఇది అరెగ్య సమీపమున (1612) మిక్ఖాకు పడమఱగా నున్నది (I సమా 135). సోలు కాలములో ఫిలిష్తీయులతో చేయబడిన ఒక యుద్ధ మిచటనే జరిగెను (1423). ఇది హోషేయ కాలములో కూడ నిలిచియున్నట్లున్నది (హోషే 58) గాని ఇచట నున్న బేతేలునకు హాస్యపు పేరై యుండవచ్చును. ఎటులనైనను హోషే 105 లో నున్నట్లు బేతావెనులోనున్న దూడ అను పేరును చూడఁగా అది బేతేలుకు పెట్టబడిన పేరని సాధారణముగా ననుకొందురు. 515 లో కూడ అది బేతేలును నూచించునని ఆహా 45 తో సరి పోల్చుటవలన కనబడును. ఇందునుబట్టి చూడఁగా హోషే 108 లో నున్న ఆవెను అను పేరుకూడ బేతేలుకు హాస్యపు పేరై యున్నట్లుగా నున్నది (అరెగ్యము 3 (9) చూ.).

బేతూలు బెతూయేలు చూ॥

బేతెస్తె యెరూషలేము A III 1 చూ॥

బేతేమెకు (*Beth-Emek* = లోయలోని యిల్లు). ఆషేరు గోత్రస్వాస్థ్యపు సరిహద్దులో నున్న ఒక యూరు. ఇది టెబూలాను వారివైపున నున్నది (యోహా 1997). ప్రస్తుతమున అచ్చట నున్న ఆమ్మా (*Amuka*) దీని యునికి యనుకొందురు (పటము IV, G 6).

బేతేలు (*Bethel* = దేవుని యిల్లు).

1. యెరూషలేమునకు ఉత్తరమున 12 మైళ్ల దూరములో ప్రస్తుతమున బైటిన్ (*Beitin*) అను

నొక చిన్న యూరు కలదు. అది పూర్వకాలమున పూజా విషయములలో మిగుల ప్రసిద్ధి జెందిన బేతేలు అను ఊరి పట్టణముయొక్క యునికియని అందఱు నొప్పుకొందురు. దాని యనుట పేరు లూజా (న్యాయా 123). యాకోబున కచట దర్శనము గలిగిన పిమ్మట అతడు దానికి దేవుని మందిరము అను నర్థము నిచ్చు బేతేలు అను పేరు పెట్టెను (ఆది 2832). 3514, 15 మాడఁగా యాకోబు పద్దనరాము నుండి తిరిగి నచ్చిన తరువాత రెండవసారి యతనికి కలిగిన దేవదర్శనమునకు జ్ఞానాకాశముగా కూడ ఈ పేరు పట్టినట్లు కనఁబడును. అయితే యాకోబు దాని కీ పేరు పెట్టిన పూర్వముననే అబ్రాహామచట యజ్ఞముల నర్పించినట్లున్నది (128). ఇచ్చటనుండు కొండలపై నుండియే లోతు యొర్దాను మైదానమున చూచి ఆ ప్రాంతమున తనకొక కేసరిమకొన్నట్లు తెలియును (13). బేతేలు కనానీయుల రాజులలో నొకని రాజధానిగా నుండెను (యెహో 1216). యెహోషాప కనాను దేశమున విధానించినపుడు దీనిని బెన్యామీనీయులకు నిచ్చెను (1422) గాని వారందును అత్యులను జయింపకపోఁగా, ఎఫ్రాయీముయులు నారిని జయించి బేతేలును స్వాధీనము చేసికొనిరి (న్యాయా 122 I దిన 728). దేవుని మందిరమును గిల్గాలు నుండి తెచ్చి యిచ్చటనే యుంచిరి (న్యాయా 2026, 27) ఇచ్చట ఇశ్రాయేలీయులు అర్చనల నర్పించువాడుక యుండెను (I సమా 103). దెబోరాయను ప్రవక్త బేతేలును రామరును మధ్య నివసించెను (న్యాయా 43). ఇది మొదటనుండి పుణ్యక్షేత్రముగ నుండుటచే రాజైన యరొబాము ఉత్తరరాజ్యపు వారి నిమిత్తమేర్పఱచిన రెండు పూజాస్థానములలో దీని నొకదానిగా నేర్పఱచెను (I రాజు 1226-32). ఇట్లు చేసి సంగుక్ దైవజనుఁ డొకఁడు యరొబామును బేతేలులోనే గద్దించెను (13). యరొబాము చేతనుండి యూదారాజుగు అబీయా యపహరించిన పట్టణములలో బేతేలు ఒకటియైయుండెను (II దిన 1319). ఏలీయా కాలమునందు బేతేలులో ప్రవక్త శిష్య సమూహముండెను (II రాజు 233). ఏలీయా బేతేలులో జరిగిన పూజను ఖండించినట్లు నూచనలు లేకపోయినను, ఆమోసు

(314 44 55 మొ||), హోషేయ (415 58 103, 15 మొ||) అను ప్రవక్తలు దానిని బహు ఖండితముగా గద్దించిరి. ఇశ్రాయేలు వారి రాజ్యము అష్షూరు రాజు అచటనుంచిన యుద్ధములకు యెహోవా మర్యాదను నేర్పటకై నియమింపఁబడిన యిశ్రాయేలీయుల యాజులకు బేతేలులోనే కాపురముండెను (I రాజు 3222, 28). బబులోను చెరిగి పరిగెడిచ్చిన వారిలో కొందఱు బేతేలులో నివసించిరి. (ఎబ్రా 226) మక్కబెయుల కాలములో యూదావారిని విరోధించి వారు కట్టించిన కోటలలో నొకదానిని బేతేలులో కట్టించిరి (I మక్క 950). ఇట్లు రోమకవారి కాలమునందుకూడ, వారి సేనాధిపతియగు వెస్పేషియన్ (Vespasian) అను నతఁడు యెరూషలేము మీఁదికి దండెత్తి వెళ్ళినపుడు ఆ మధ్యము నందున్న బేతేలును పట్టుకొని యున్నట్లు రోమానీ ఖనువలనఁ దెలియును (యుద 4-9-9) హోషేయ దీనికి బేతావెను అను పేరు పరహాసార్థము పెట్టెను. (బేతావెను చూ॥ పటము III, F 5).

2. I సమా 3027 లో నున్నట్లు మజ్జియొక బేతేలు యూదాలోనుండెను. అది బేతూలు (యెహో 193), బెతూయేలు (I దిన 420) అనఁబడిన స్థలమని కొందఱు అనుకొందురు (బెతూయేలు 2 చూ॥).

బేత్కారు (Beth-Car = మేతభూమి) సమూయేలు కాలములో ఇశ్రాయేలీయులు కీలిష్షీయులను తఱిమిన స్థలము (I సమా 711). ఇది యొక కొండగాని ఊరుగాని కావచ్చును. యెరూషలేమునకు పడమరగా నున్నదను సంగతి గాక దాని యునికినిగుఱించి యొక నూటిగాఁ దెలియదు.

బేత్తావేరు గదరు చూ॥

బేత్తామూలు (Beth-Gamul = పరిపూర్ణత గల యిల్లు). మోయాబు దేశములోనున్న ఒక యూరు (యర్దీ 4823). అది మేదిబాకు దక్షిణముగా నుండెను. ప్రస్తుతము ఉమ్-ఎల్-జమాయి (Um-El-Jamail) అనఁబడు సాచు శేషములే దీని యునికి యనుకొందురు.

బేత్తప్పూరు (Beth-Tappuah = కేగు పండ్ల గృహము). హెబ్రోను పర్వతములలో

నున్న ఒక యూరు (యెహో 15⁴³). తప్పు యూరు అను నింటివారిని బట్టి దానికి పేరు కలిగి యుండును. (I దిన 24³ తప్పుయూరు చూ॥). ప్రస్తుతమున హెబ్రోనుకు పడమరగా నున్న తప్ప (Taffuh) అనునది దాని యునికియై యున్నది (పటము II, E 2).

బేత్తాగోను (Beth-Dagon = దాగోను దేవత నివాసము).

1. యూదయలోని షెఫేలాలో నున్న యొక యూరు (యెహో 15⁴¹). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

2. ఆషేరు సరిహద్దులోని యూర్లలో నొకటి (యెహో 19²⁷). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

బేత్తిమా (Beth-Nimrah = తేట నీరు గల స్థలము). గాదీయుల స్వాస్థ్యములోనుండిన ఒక యూరు. గాదీయులు దాని నొక ప్రాకారముగల పురముగాఁ జేసిరి (సంఖ్యా 32³⁰ యెహో 13²⁷). 32³ లో నున్నట్లది నిమ్రాయనబడును. ప్రస్తుతము తెల్ - నిమ్రై (Tell-Nimrin) అనబడునదే దాని యునికి. అది మృతినముద్రమున కుత్తరముగా 10 మెళ్ల దూరములోనున్న నీరుగల స్థలమై యున్నది. (పటము III, H 5).

బేత్తఫే (Beth-phage = అంజారపు గృహము). ఒలీవ కొండమీఁదనున్న నొక స్థలము. క్రీస్తు జయోత్సవముతో యెరూషలేములోఁ బ్రవేశింపక పూర్వము గాడిదను తెచ్చుటకై తన శిష్యులను బంపిన స్థలమిదే (మ 21¹ మా 11¹ లూ 19²⁹). ఇది బేత్తెనియరు సమీపముండుండెను గాని దీని యునికిని గూర్చి మఱింత నూటిగాఁ దెలియదు.

బేత్తపెజెసు (Beth-Pazez = చెదరగొట్టు ఇల్లు). ఇశ్రాకారు హద్దులోనున్న యొక యూరు (యెహో 19²¹). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

బేత్తెపెలెత్ (Beth-Pelet = తప్పించుకొను గృహము). యూదయలో బెయ్తెబాకు దక్షిణముగా నుండు నొక యూరు (యెహో 15²⁷). చెఱకాలమునకుఁ దరువాత యూదులు దీనిలో మఱల నివసించిరి (నెహె 11³⁰). దీని యునికిని గూర్చి తెలియదు.

బేత్తెయూష బయల్తెయూష చూ॥

బేత్తబారా (Beth-Barah). యెర్రెయేలు లోయయు యెర్దానులోయయు కలియునోట నుండు నొక స్థలము. మిద్యానీయులను హతము చేయునట్లు ఏశ్రాయీమీయుల స్థలమును పట్టుకొని యెహోషువ యాజ్ఞను లక్ష్యపెట్టిరి (న్యాయా 7²⁴). ఇది బేత్తబారాయై యుండెను. అట్లయినయెడల ఆ పదమునకు రేవు స్థానమని యర్థము. యెర్దానుకు దగ్గరగా నుండెను.

బేత్బీరీ (Beth-Biri = నేను కట్టిన యిల్లు). షిమోను స్వాస్థ్యములోనున్న ఒక స్థలము (I దిన 4³¹). అది బేత్తెబాబాతు అనియు (యెహో 19⁶) లెబాబాబా అనియు (15³²) పిలువబడెను. దాని యునికినిగుఱించి తెలియదు.

బేత్తెయకా (Beth-Maacka = మయకా యిల్లు). ఆజేలు అను పట్టణముండు ప్రదేశము (II సమా 20^{14,15} ఆజేలు బేత్తెయకా చూ॥).

బేత్తెయకాబోతు (Beth-Marcaboth = రథముల యిల్లు). షిమోను స్వాస్థ్యములో నుండు నొక యూరు (యెహో 19⁴ I దిన 4³¹). అది సిక్లగుదగ్గర నుండెనుగాని దాని ఉనికినిగూర్చి నూటిగాఁ దెలియదు. దీనికి సాటియగు వాక్యమైన యెహో 15³¹ లో మద్దన్నా అను పేరు గలదు. అక్కడ రథముల వ్యాపారము చేసినందున దానికి సార్థక నామము వచ్చియుండును.

బేత్తెయూష బయల్తెయూష చూ॥

బేత్తరాఫా (Beth-Rapha = రాక్షసి యిల్లు). యూదావారిలోని యొక కుటుంబ మునకుగాని, ఆ కుటుంబము నివసించిన యూరికి గాని పెట్టినపేరు (I దిన 4¹²). అది యూరైన పక్షమున దాని యునికి యెచ్చటనో తెలియదు.

బేత్తెహోబు (Bethrehob = వీధి స్థలము). తూరు పట్టణమునకు దగ్గఱగా నుండు నొక పట్టణము లేక ప్రదేశము. ఇది ఆరాముకు సంబంధించినది (న్యాయా 18²⁸) ఇచ్చట నుండు వారు అమ్రానీయులతో సంధిచేసికొని దామీదుపై యుద్ధమాడిరి (II సమా 10⁶). ఈ ప్రదేశమును గూర్చిన చిహ్నము లెవ్వియును గానరావు.

బేత్లెబాబాథు (Bethlebaath = సింహముల యిల్లు). షిమ్యోను గోత్ర సావస్థ్యములో నున్న యూరు (యెహో 19⁶) దానికి లెబాబాథు (15³²), బేత్బీరీ (I దిన 4³¹) అను మాటు పేరులు గలవు (బేత్బీరీ చూ॥).

బేత్లెయఫ్ర (Bethle-aphrah = అప్ర యిల్లు). యూదాదేశపు పశ్చిమ ప్రాంతములలో నుండు ఫిలిష్తీయుల పట్టణములలో నొకటి (మికా

1¹⁰) అప్ర యను పదమునకు సంబంధించిన హెబ్రీ పదమునకు ధూళి యను నర్థమగును కావున మికా ఈ యూరినిగూర్చి నేను ధూళిలో పడి పొరిల్లిని యని శ్లేషగా వ్రాసెను.

బేత్లెహేము (Bethlehem = అన్నవరము).

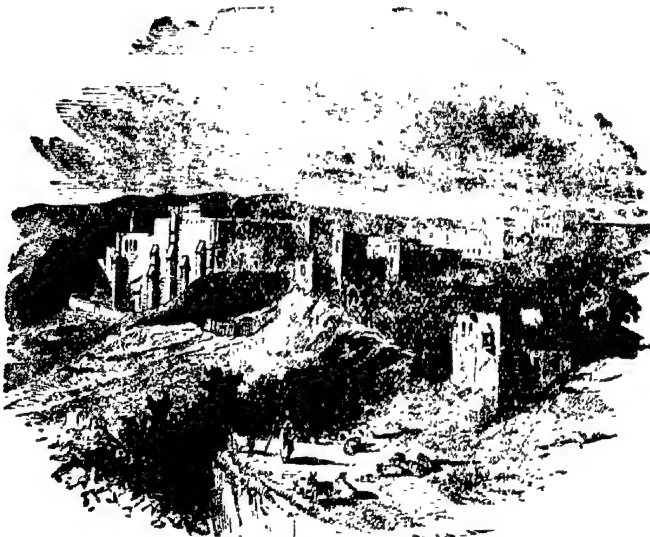
1 యూదయలోని పట్టణము. దీనికి అంతకుఁ బూర్వము ఎఫ్రతా అను పేరుకలదు (అది 48⁷). అచట రాహేలును పాతీషెట్టికి (35¹³). న్యాయా

బేత్లెహేము లోయ

17-19 లో చెప్పబడియున్న ఇద్దఱు లేవీయులు ఈ యూరినుండి వచ్చినవారై యుండిరి. రూతు మానుకును ఎరీమెలేకు (రూతు 11) ఈ యూరి వాడే. రూతును వివాహము చేసికొనిన బోయజు ఇచట నివసించెను. అతని వంశములో పుట్టిన చావీదును ఈ యూరివాడై యుండినట్లు అనేకచోట్ల ప్రశంసింపబడెను (I సమూ 16:1-11²⁰ మొ). సౌలు కాలములో ఫిలిష్తీయు లిచట నొక కావలి దండునుంచిరి (II సమూ 23:14 I దిన 11¹⁶). ఇచటనే అశాహేలును పాతీ పెట్టిరి (II సమూ 23⁹). చావీదు యోధులలో ఎల్లూనాను అనువాడీ యూరివాడే (II సమూ 23³⁴). రెహబాము ఇచట ప్రాకారములను కట్టించెను (II దిన 11⁶). కుట్రచేసి నెరల్యూను చంపిన వారిచటికే పారిపోయిరి (యిర్మీ 41¹⁷). I దిన 25:1-5⁴ చూడగా శల్తాయను నొకఁడు బేత్ శేషము తండ్రి (= అనగా స్థాపకుఁడు) అనబడెను.

ఇతఁడు కాలేబు గోత్రముడై బోయజునకు తండ్రి యయ్యెనని (రూతు 4⁹) కొండఱునుకొందురు గాని అది రూఢియని చెప్ప వీలులేదు. అది గుహారియనకు తగిన స్థలమని యూదావారసుకొని నట్లుగా కీర్తన 132 వలనఁ దెలియును. మీకా 5² లో మెస్సీయ యచట పుట్టునను ప్రవచన మున్నది. ఇది యక్తే నెఱవేఱెను (మ 21⁴ లూ 24:15 యోహా 7⁴²). జ్ఞానులు క్రీస్తును నెఱవేఱెను ఇదిటికివచ్చిరి (మ 2). హేరోదు ఈ యూరిలోనుండు పిల్లలను హత్యచేయించెను (2^{9,16}). ఇది యేరూషలేమునకు దక్షిణమున మూడు క్రొసులపూరములో నున్నది. ప్రస్తుత మన దానలో దాదాపు 4000 మంది జనులు నివించుచున్నారు. క్రీస్తుపుట్టిన స్థలమిదియని నేటివఱకు ఆ యూరిలో కొన్ని స్థలములను చూపుచునుగాని వాటివషయము రూఢి ఏమియు లేదు. (పటము II, F 1).

ప్రస్తుతకాలపు బేత్ శేషము

2. బెబూలాను గోత్రస్వాస్థ్యములో నుండిన ఒక యూరు (యోహా 19¹⁵). నడరెకును వాయవ్య దిక్కున 7 మైళ్లదూరములో నున్న బెల్లీలాము (Beillam) అను ఊరైయున్నది. న్యాయాధిపతులలో నొకఁడైన ఇబ్సాను ఈ యూరివాడని యనుకొందురు (న్యాయ 12⁸⁻¹⁹). (పటము IV, C 7).

బేత్ శేషము బేత్ శేషము చూ॥

బేత్ శిత్తా (Beth-Shittah = కుమ్మ చెట్ల స్థలము). గిర్గొను మిద్యానీయులను తరిమిన స్థలము (న్యాయ 7²⁹). ప్రస్తుతము యెర్రే యేలు లోయలో నున్న షుత్తా (Shuttah) దీని యొక యని సాధారణముగా ననుకొందురు (పటము IV, D 8).

బేత్ శేమెష్, ఇర్ శేమెష్ (Bethshe-mesh = నూర్యదేవతగృహము, Irshemesh = నూర్యదేవత పట్టణము).

1. యూదయలో యెరూషలేమునకు పడమరగా రెండవూడల దూరములో నున్న యొక పట్టణము (యెహో 15¹⁰). 1941 నందు దీనికి ఇర్ శేమెష్ అను మాటు పేరుగలదు. ప్రస్తుతమున దానిని ఆయిన్ షెమ్స్ (Ain-shems) అని బిలుతురు (పటము II, D 1). దీనిని అహాబు సంతతివారిగు యాజకుల కిచ్చిరి (21¹⁶). ఫిలిష్తీయులు దేవుని నిబంధన మండసమును తిరిగి యిశ్రాయేలీయులయొద్దనుంచి బంపినప్పుడు మొదటి అది వెచ్చి చేరిన దీ పట్టణమునకే. ఆ పట్టణస్థులు దాని నవపితృపూజచేసెదన శిక్ష పాలయిరి (I సమా 6). యూదారాజులగు అమల్యాయీశ్రాయేలు వారి రాజైన యెహోయాషుచేత ఇచ్చట నోడింపబడెను (II రాజు 14¹¹⁻¹³). రాజైన ఆహాబు కాలములో ఫిలిష్తీయులు పట్టుకొనిన పట్టణములలో నిదియొకటి (II దిన 23¹⁸).

2. ఇశ్బాకారు గోత్రస్వాస్థ్యములో నున్న యొక పట్టణము (యెహో 19²⁴). దీని యునికిని గూర్చి తెలియదు.

3. సెత్తూలీ గోత్రభాగములోని పట్టణము (యెహో 19³⁸ న్యాయా 133). దీని యునికి యెచ్చటనో తెలియదు.

4. విగుప్తులోని పట్టణము. ఈ పునము మూల భాషయందున్నది గాని తెలుగు వైవిధ్యమునందు దానిని నూర్యదేవత పట్టణమని తిరువాచేసిరి (యిర్తి 43¹⁴). అది నూర్యదేవతయగు ఓనుయొక్క పట్టణము.

బేత్ శేయూష్ (Bethshean, Bethshan = నిర్భయతగల యిల్లు). యెర్దాను లోయకు పడమటగాను, యెశైయేలు లోయకు తూర్పుగా నుండు నొక కోట. అది ఇశ్బాకారు గోత్రములో నుండినను దానిని యెర్దానుకు పడమటనుండు మనషీ అర్థగోత్రమునకు నిచ్చిరి (యెహో 17¹¹ న్యాయా 137). మనషీయులు ఆందులోని అన్యులను వెళ్లెగొట్టక వారిచేత కప్పము పుచ్చుకొనుచుండిరి (యెహో 17¹²⁻¹⁶ న్యాయా 138). సాలు గిల్గావలో ఓడిపోయినపుడు ఫిలిష్తీయులు

అతని మొండెమును, అతని కుమారుల దేహములను ఈ పట్టణపు గోడలకు తగలించిరి (I సమా 31¹⁰⁻¹³ II సమా 21¹²⁻¹⁴). గ్రీకువారు దీనికి స్కెల్థోపొలి (Scythopolis) యను పేరు పెట్టిరి. ఆ పేరు LXX లోను, అప్రమాణిక గ్రంథములలోను (యూదితు 31⁰ II మక్క 12²⁹) యోసీఫును గ్రంథములలోను కనబడును, యూదులు రోమీయులతో చేసిన యుద్ధములలోను, క్రూరేషుల కాలములోను ఈ స్థలము యొక్క పేరు కనబడును. దానికి ప్రస్తుతమున బైసాను (Beisan) అని పేరు (పటము III, G 2).

బేత్ సైదా (Bethsaida = బైసలపల్లె). గిలియ సముద్రమునకు సమీపమున నుండు ఒక యూరు. క్రీస్తు 5000 మందికి ఆహారము పెట్టిన దీ ప్రాంతములలోనే (మా 6⁴⁵ లూ 9¹⁰). ఈ సంగతి జరిగిన కొంతకాలమునను క్రీస్తు అదిట నొక నుడ్డవాని బాగుచేసెను (మా 8²³). క్రీస్తు క్రొవ్యులలో ఫిలిష్ట, అంద్రెయ, పేతురు అను వారి యూరివార (యెహో 14¹² 12²¹). ఈ యూర వారు క్రీస్తును విశ్వసించెనందున ఆయన వారిని గద్దించియుండెను (మ 11²¹ లూ 10¹³). పేట్రోరు ఫిలిష్ట అను రాజు ఈ యూరి నొక పట్టణమునుగా చేసి, క్రైస్తవులమార్తె గారవార్థమై దీనికి జూలియస్ అను పేరు పెట్టెను కావున, సాధారణముగా దీనిని బేత్సైయిదా జూలియస్ అని పిలుతురు ప్రస్తుత మనమన్న ఎట్ - టెల్ (Et-Tell) అనునదే దీని యునికి యని సాధారణముగా నంగీకరింతురు ఇది యెర్దానుకు తూర్పుగాను గిలియ సముద్రమున కీశాన్యముననున్నది. మా 6⁴⁵ లో నుండు బేత్సైయిదా గిలియ సముద్రమునకు పడమటగా నుండవలెనని యనుకొందురు. గనుక ఈ పేరు గల రెండూళ్లలో నొకటి యెర్దానుకు తూర్పునను, మఱియొకటి పడమటగా నుండెనని యభిప్రాయ పడెదరు. అయితే నవీన పండితులు రెండు బేత్సైయిదాలు లేవుగాని ఒకటే యుండెననియు అది గిలియ సముద్రమున కీశాన్య దిక్కుల నుండెననియు ననుకొందురు (పటము IV, E 6).

బేత్తురు (Beth-zur = బండ్లయిల్లు). యూదా పట్టణములలో నొకటి (యెహో 15⁸ I దిన 2⁴). యెరూషలేమునుండి హెబ్రోనుకు పోవు మార్గములోనున్న కోటయై యుండెను. రెహబాము దీని ప్రాకారములను కట్టించెను (II దిన 11⁷). చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట చెఱ నుండి తిరిగి వచ్చినవారిలో కొందఱుందు నివసించు చుండిరి (నెహె 31⁶). మక్కబెయుల కాలములో అచట కొన్ని యుద్ధములు జరిగెను (I మక్క 419, 61 67, 36, 31 95⁸ ము॥). I దిన 24⁵లో ఇది మాయోను అనువాని కుమారుని పేరుగా నున్నది. ప్రస్తుతమున హెబ్రోనుకు ఉత్తరముగా 3 (కోసుల) దూరములోనుండు బైట్-నూర్ (Beit-sure) అను స్థలమే దీని యునికి పట్టయియున్నది (పటము II, E 2).

బేద్యా (Bedeiah = యెహోనా కాపు దిలలో నున్నవాడు). అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎట్రాయెక్క ప్రేరించే వారిని విడనాడిన వారిలో నొకఁడు (ఎట్ర 103³).

బేను (Ben = కొడుకు). లేవీయులలో నొకఁడు (I దిన 15¹⁸). 15²⁰ లో 15¹⁸ లోని బాలితా మఱలయుండినను, ఈ బేను అను పదము అచట లోపించిపోయినది. LXX లోని 15¹⁸ లో కూడ ఈ పేరు కనబడదు. (దీక్షా అను పదమును చూ॥).

బేబై (Bebai). ఒక కుటుంబమునకు పెద్ద. ఆ కుటుంబపువారు అసేకులు చెఱనుండి తిరిగి వచ్చిరి (ఎట్ర 211 811 102⁸ నెహె 71⁶ 101⁵).

బేరీ (Beeri = వివరించేది).

1. ఏకాపు భార్యయగు యహూదీతు శండ్రి. హిస్తీయుఁడు (ఆది 263⁴).

2. ప్రవక్తయగు హోషేయ తండ్రి (హోషే 1¹).

బేరీ (Beri = బావిగలవాడు). ఆషేరీయులలో నొకతెగవారు (I దిన 73⁶).

బేరోతై (Berothah, Berothai = బావులు). ఇది సిరియాలోనున్న యొక పట్టణము. దావీదు దీని పట్టుకొని దోచుకొనెను (II సమూ 8⁹). దీనికి సాటిగానుండు I దిన 18⁸ లో ఈ

స్థలమునకు ప్రతిగా “హూను” అను పేరుకలదు. యెహెకేలులు పల్లెనీనుయొక్క కుదురుబాటును గూర్చి ప్రవచించినపుడు దీనిని ఆ కుదురుబాటున కొక హద్దునుగాఁ జేసెను (యెహె 47¹⁶). అది హమాతును దముస్కుకును మధ్యనున్నట్లు తెలియును గాని దాని యునికినిగూర్చి నూటిగాఁ దెలియదు.

బేలు (Bel = ప్రభువు) బబిలు దేవతలలో నొక ముఖ్యదైనది అను, ఈయ యనఁబడిన రండుదేవతలతోను బేలు ఒక పిల్లమైన త్రిమూరియొక్కవృద్ధి ఆరింపి మున నది నిల్పూరు అను పట్టణమునకు ఇష్టదేవతగా నుండ నట్లు ఈ మధ్యవోటకని శాసనములలో కనఁబడును బబిలోనుపట్టణమునకు ఇష్టదేవతయగు మెరోదసు ఆ పట్టణము రాజధానియైన పిదిగు బేలు అనియు పిలువబడెను మూలభాషయందు యెషె 461 లో అట్లున్నది. బేలు అను ఈ పదము బబిలు అనుదానికి సంబంధించినది (బబిలు, బబిలోను వ చూ॥).

బేసాయి (Besai). నెతీనీయులలో నొక కుటుంబపువారు. వీరు చెఱనుండి బెరుబ్బై బెలుతోహాడ వచ్చిరి (ఎట్ర 24⁹ నెహె 75²).

బెసెరు (Bezer = దుర్గము).

1. ఆషేరీయులలో నొకఁడు (I దిన 73⁷)

2. యెరూనుకు తూర్పుగా నుండిన అర్హ్య మంగుండిన యొక పట్టణము (ద్వితీ 44³ యెహో 20⁸) ఇది లేవీయులలోని మెరారి తెగవారి కిచ్చిన ఆశ్రయపట్టణమై యుండెను (21³⁶ I దిన 67⁸). మోయాబీయుల రాతిశాసనము లోని (Moabite Stone) కూడ దీని పేరు కనబడును. ఆ దేశపురాగు మెషయనువాడు ఈ పట్టణము పాడైపోయి యుండఁగా దీని కట్టించి యుండెనని ఆ శాసనములవలనఁ దెలియును. అది మోయాబు దేశములోని తూర్పు భాగమందున్నట్లు వై నూచనలవలనఁ దెలిసికొని వచ్చును గాని దాని యునికినిగూర్చి ఇంక నూటిగాఁ దెలియదు.

బై

బైబిలు (Bible = గ్రంథములు). మన పరిశుద్ధ లేఖనముల గ్రంథపు పేరు. ఇది యను

లులో గ్రీకుపదముయొక్క బహువచనరూపమై పుస్తకములు అను నర్థము నిచ్చును. దీనిని లాటిన్ భాషలో ఏక వచనరూపముగ వాడుచుండిరి. నేటివఱకు దీని నిష్కలముగా భాషలన్నిటిలోను వాడుకొనుచున్నారు. ఇందులో 60 ప్రత్యేక గ్రంథములకే పత్రికలు కలవు. అసలు గ్రంథములలో ప్రస్తుతమున మన తైలిలులో నున్నట్లు అధ్యాయములను వచనములును లేవు. క్రీ॥ శ॥ 1555 వ సం॥ లో స్టీవెన్సు అను సతఁడు వల్గేట్ (Vulgate) ఆనబడిన లాటిన్ తైలిలు నందు మనమిప్పు డుసరించుచున్న వచనభాగములను చేసెనుగాని అధ్యాయ విభాగములంతయు బూన్యమే క్రీ॥ శ॥ 13 వ శతబద్యమున చేయబడినవి ఆదికాలమునుండి తైలిలు నాయా భాషలలోకి భాషాంతరము చేయుచు వచ్చిరి (భాషాంతరములు చూ॥) తైలిలునందు పాత నిబంధన, క్రొత్త నిబంధన యని రెండుభాగములు కలవు

1 పాత నిబంధన (Old Testament) తైలిలులోని రెండు ముఖ్యభాగములలో నిది మొదటిది. II కొరి 31⁴ లో నున్నట్లు పౌలు దీనికాపేరు పెట్టెను పాత నిబంధనలో 39 గ్రంథములున్నవి వీన తైలిలు ప్రకార మి భాగమందు మోషే వ్రాసిన గ్రంథములు 5 ను, చరిత్ర గ్రంథములు 12 ను, కావ్య గ్రంథములు 5 ను, ప్రవచన గ్రంథములు 17 ను గలవు. ఎ.బ్రా. 48-61⁸ 712-28 య్లో 10¹¹ వాని 24-72⁸ అను నీ కొద్దిభాగములు అరిమేయిక్ భాషలో నున్నవిగాని పాత నిబంధనలోని యితరభాగము లన్నిటిని హెబ్రీలోనే వ్రాసిరి అసలు హెబ్రీలో వారు హల్లులనుమాత్రము వ్రాసిరి. అయితే చదువువారే యచ్చులనెచ్చట నుచ్చరింప వలెనో దానిని తమ గురువుయొద్ద నేర్చికొనవలసి యుండెను గాని ఆ యచ్చులనచట వ్రాయరై. క్రీ॥ శ॥ పదియవ శతాబ్దమునకులోగా యూద పండితులు ఈ యచ్చులను నూచించుటకును, చదువులలో హెచ్చుతగ్గు స్వరములను నూచించుటకును గురుతులను వేసిరి. వారప్పుడుచేసిన దానిని మస్సారెటిక్ టెక్టులు (Massoretic Text) అందురు. మస్సార యనగా పారం పర్యము. ఈ మూలవాక్యములలో (Text)

పారంపర్య యుచ్చారణలను వేసినందున దీనికి పేరు వచ్చెను. హెబ్రీ తైలిలులో భాగములు ఉపభాగములను కలవు గాని, ప్రస్తుతము మన తైలిలులో నుండు అధ్యాయముల వచనముల విభజన వాతీననుసరించునది కాదు. యూదు లలో లేఖరులుండుటచే పాత నిబంధనలో వ్రాతంతప్పు లెక్కువగాలేవు. అచ్చు వేయు యంతమును కనుగొనువఱకు (15 వ శతాబ్దము) గ్రంథములన్నియుచే వ్రాతలో వ్రాయబడవలసి యుండెను కావున, వ్రాతంతప్పులు కొన్నియైనను రాక తప్పదు. అట్టి తప్పులు ఆయా వారివేరు లను, ఆయా స్థలములవేళ్లను వ్రాయుటయందును, అంకలను వ్రాయుటయందును ముఖ్యముగా కనబడుచున్నవి. యూదు లీ గ్రంథములకు క్రొత్త ప్రతులు వ్రాసినపుడు పాతదానిని మర్యాదగా పాలిపెట్టుచుండిరి కావున వారిలో మిగుల పురాతన ప్రతులు లేవు. క్రీ॥ శ॥ 9 వ శతాబ్దమునందు వ్రాయబడిన కొన్ని భాగము లున్నవి. కాని పాత నిబంధన యావత్తుకు నుండెడు పురాతన ప్రతిని 1010 సం॥ లో చేసి యుండిరి. పండితు లట్టి ప్రతులలో ఘోషారుగా 2000 ప్రతులను తిర్దుమాలను సరిచూచి తిప్పలను దిద్ది నవరించిన తైలిలును మనకొఱకు సంపాదించియున్నారు. డేలిత్స్ (Delitsch), గింస్బర్గ (Gins-burg 1894) అనువారు చేసిన యట్టి సవరణలు అన్నిటిలో బాగుగ నుండునని పండితు లనుకొందురు. 1947 లో కనుగొనిన మృతి సముద్రపు ప్రతులు క్రీ॥ ము॥ గాని క్రీ॥ త॥ గాని మొదటి శతాబ్దములో వ్రాయబడెనని చెప్పుదురు. (ప్రతులు I, ప్రమాణిక గ్రంథములు చూ॥).

2. క్రొత్త నిబంధన (New Testament). ఇది తైలిలులోని ముఖ్యభాగములలో రెండవది. యేసు ఏ క్రొత్త నిబంధనకు మధ్యవర్తియై యున్నాడో, దానివిషయము లిందులో నుండుటచే దీనికి పేరు కలిగెను (హెబ్రీ 9¹⁵ 10^{16,17} యర్చీ 3131-34).

క్రొత్త నిబంధన గ్రీకుభాషలో వ్రాయబడెను. యేసుయొక్కయు ఆయన శిష్యుల యొక్కయు కాలమునందు రోము రాజ్య మంతటిలో ఈ భాషను వాడుచుండిరి.

క్రొత్త నిబంధనలో 27 గ్రంథములు కలవు. వీటిలో చరిత్ర గ్రంథములు 5 ను, పత్రికలు 21 యు, ప్రవచన గ్రంథము ఒకటియు నున్నవి.

క్రొత్త నిబంధనయొక్క ఆసలు ప్రతులు లేవు. 15 వ శతాబ్దమువఱకు గ్రంథములన్నింటి వలె ఈ గ్రంథముయూడ చేవ్రాతతో ప్రచురించుచుండిరి. ఇట్టి పురాతన ప్రతులలో క్రొత్త నిబంధనకు 3,500 కు పైన ప్రతులు కలవు.

వీటిని వ్రాయుటలో వ్రాత తప్పులుండక తప్పదు. కొంచెలు ఆసలు ప్రతులలోని వ్యాకరణ ములక పోగున సవరణచేయవలెనని యుద్దేశించి కొన్ని మార్పులనుచేసిరి గాని, ఆ మార్పులు సాధారణముగా పొరబాటున కలిగినవని తెలిసి కొనవలయును. వేలకొలదిగా నున్న యీ ప్రతులలో కొద్దిని నొప్పనియుచైన 1,50,000 మార్పులున్నవని పండితులు లెక్కించిరి. ఇట్టి మార్పు లన్ని యున్నవి అందరిబోధకు మార్పు నట్టి మార్పులు పదియైవలెవు. పండితు శ్రీ ప్రతులన్నిటిని పరీక్షించి చూచి వాటిసహాయ ముచే తప్పులన్నిటిని దిద్ది మూలగ్రంథవాక్యము (Text) బట్టివో తెలిసికొనిరి. పూర్వమీ పనిని అంతి బాగ్ధగా పరీక్షింపలేరె. అందుచేత కొన్నివందల సంవత్సరముల క్రిందట చేయబడిన తర్జుమాలలో ఇట్టి తప్పు లనేకములుండుట కనుగొని యిటీవల దిద్ది యున్నారు కావున, పాత తర్జుమాలను ఇప్పుడువచ్చు తర్జుమాలకును కొద్ది భేదములు కలవు. దిద్దుబాటు కాలములో నుండిన పండితులు సవరింపబడిన మూలవాక్యములను (Text) స్థిరముచేసి ప్రచురించిరి. దానికి టెక్సు రెసెప్టు (Textus Rescriptus) అనగా అందజేవలన సంగీకరింపబడినది అను పేరు కలదు. దానిని క్రైస్తవులు కొన్నివందల సంవత్సరములవఱకు వాడి యున్నారు. అయితే యీ మధ్య కొన్ని పురాతనమైన ప్రతులను కనుగొనుటవలన వాటిని సవరణ చేయవలసి వచ్చెను. తిషెండోర్ఫ్ (Tischendorf), స్క్రీవెన్ (Scrivener), త్రెగెల్స్ (Tregelles), వెస్ట్కాల్ట్ - హోర్ట్ (Westcott, Hort) అను వారు ఇటీవల ఈ పనిని చేసిన వారిలో ముఖ్యులు. నెస్టె (Nestle) అను నరేండు వీరిపని యావత్తును చూచి వారిపనియొక్క ఫలితమును ఒకటే పుస్తక

ములో సమకూర్చు. అదే బైబిలు సానైటి వారు అచ్చువేయు మూలవాక్యమై (Text) యున్నది (ప్రతులు, ప్రమాణిక గ్రంథములు, ఆప్రమాణిక గ్రంథములు చూ॥).

బైబిలు చరిత్ర (Bible History). బైబిలు పోధలు చరిత్రను వేటొనవిగాక చరిత్రతో కూడినవై యున్నవి. దేవుడు మానవులను నడిపించిన రీతియు, మానవు లా నడుపున కవిధేయులై శిక్షను పొందులైనవియును, భక్తులైన వారి నేక బలహీనతలతో కూడినను ఆ నడుపున లోనైన వారై దేవుని దివ్యుని బాగులైనవియు మొదలగు విషయములు బైబిలునందున్నవి. ఇవన్నియు చరిత్రకు సంబంధించినవే. యేసుక్రీస్తునాడ చరిత్ర సంగతులను జేటుగా మన్నివాడుకాదు. ఆయన పాత నిబంధనను నెఱవేర్చుటయేగాక సూతు యుగమునను అధికారాధీనాడుగుటను చూడగా, ఆయన మానవులలో మానవునితగా జీవించెను కావున, ఆయన సంగతులను చరిత్ర సంగతులై యున్నవి. ఆయన స్థాపించినరాజ్యము దినక్రమేగా వృద్ధియగుచు స్వేచ్ఛి వ్యాపించుచున్నది గాన దానివిషయములుకూడ చరిత్ర విషయములే

అందువలన బైబిలు చరిత్రను చాల ముఖ్య విషయమై యున్నది. బైబిలునం దా చరిత్ర వ్రాయబడిన రీతిని చూచినపక్షమున ని దిగువ సంగతులు కనబడును. దీనితోపాటు కాల క్రమణిక (Chronology) ను గూర్చిన వ్యాసమును చూడవలెను.

1. జలప్రళయమునకు బూర్వము జరిగిన సంగతులు. ఈ చరిత్ర బహు సంతోషముగా నున్నది. వేలకొలది సంవత్సరముల సంగతులు ఆది 1-8 అధ్యాయములలో మాత్రముండుట వలన చరిత్రలోని యనేక విషయములు లోపించినవి. ఈ అధ్యాయములలో ప్రపంచ సృష్టి మానవ సృష్టి మానవుని పాపపతనము, కయీను పంశావలి, నోవహువఱకుగల షేనువంశావలి, పాపముచేసి చెడినమానవుల శిక్ష యను ముఖ్య సంగతులున్నవి.

2. నోవహు మొదలు ఆబ్రాహామువఱకుగల సంగతులు. ఆది 9-11 అధ్యాయములలో మానవజాతి చరిత్రనుగూర్చిన మూచనలు గలవు

మానవులు లోకమంతట చెదిరిపోవుట, దేవుని మఱల మఱచిపోయి విగ్రహారాధకులగుటను గూర్చి యున్నది.

3. అబ్రాహాము మొదలు మోషేవఱకుగల సంగతులు. ఇందు దేవుడు మానవజాతినుండి యొక కుటుంబమును ప్రత్యేకించి దాని నడుపుటనుగూర్చి గలదు (ఆది 12-50). ఆయా కుటుంబములకు మూలపురుషులగు అబ్రాహాము ఇసాక్కు యాకోబు అనువారి చరిత్రలున్నవి తరువాత ఇశ్రాయేలీయుల గోత్రములకు మూల పురుషులగు యాకోబు కుమారుల చరిత్రయూ, వారి కుటుంబము లెట్లు ట్రాన్స్జార్డన్ లో విసుప్తు నకు వెళ్లి ఆ రాజ్యపరిపాలనకు లోనైకో ఆ సంగతులు యోసేపు చరిత్రలో వివరముగా నున్నవి.

4 ఇశ్రాయేలీయులు విసుప్తులో నుండిగా బలమైన జనాంగముగా వృద్ధిపొంది మోషే నాయకత్వము క్రింద విసుప్తీయుల దాసత్వమునుండి విముక్తులై వాదాన దేశమునకు వెళ్ళి దాని స్వాధీన పఱచుకొనుటనుగూర్చిన సంగతులు మోషే యెహోషువల చరిత్రకు సంబంధముగా వివరింపఁ బడినవి. దీనికి సంబంధించి వారు దేవుని జనమగుటవలన వారికి కలిగిన క్రమ శిక్షలను గూర్చియు, దేవునిారాధింపవలసిన విధమున గూర్చియు నున్నది. ఇది పాత్ర నిబంధనకు పురాదిగా నెంచవలసిన కాలము (నిర్గమ—యెహోషువ).

5. ఇశ్రాయేలీయు లీ కట్టుబట్టముల నొందిన పిమ్మట వాటి ననుసరించి వృద్ధిపొందుచు దేవుడు ద్వేషించిన గురిని యందుకొనులాగున న్యాయాధి పతులకాలములో వారికి సమయ మియ్యబడెను. ఈ కాలములో దేశమంతటిలో నేకచ్ఛత్రాధి పత్యము లేనందున ప్రతివాఁడును తనకు యుక్తముని తోచిన రీతిని నడిచెను. పాత్ర నిబంధన చరిత్ర లోనేగాక ఈ లోకచరిత్ర యందును మానవులు పాపములో పడుటయు, అందువలన వారికి శిక్షలు కలుగుటయు, వాటిచే వారు బుద్ధితెచ్చుకొనుటయు, దేవుడు వారియందు కనికరపడి వారిని విడిపించుట యను కాలచక్రగతి కనబడును. ఇశ్రాయేలీయులను నడిపించినవారు న్యాయాధి

పతు లనఁబడిరి. అట్టి 14 గురిలో సమూయేలు చివరి న్యాయాధిపతీయు మొదటి ప్రవక్తయునై యుండెను (న్యాయా-I సమూ 12).

6. ఏకరాజ్యముగా నేర్పడినకాలము. సౌలుచే నారంభమైన ఈ రాజ్యము దావీదుచే నలు దిక్కుల వ్యాప్తమై, సౌలోహాను కాలములో మిగుల ప్రఖ్యాతి కెక్కిన (I సమూ 13-I రాజు 11).

7. రాజ్యవిభాగమైన పిదప రెండు రాజ్యము లుండినకాలము. ఎఫ్రాయము (పదిగోత్రములు) లేక ఇశ్రాయేలువా రనఁబడిన ఉత్తర రాజ్యము నాశనమగు దియక ఈ కాలముండెను (I రాజు 12-II రాజు 15). ఈ కాలములోనే ప్రవక్తలు ప్రవచింప మొదలుపెట్టిరి.

8. యూదావా రనఁబడిన (రెండు గోత్రములు) దక్షిణ రాజ్యము మాత్రమే నిలిచియుండిన కాలము ఇది చెఱకాలమువఱకు వ్యాపించెను (II రాజు 19-25).

9. చెఱకాలము. దీనిగూర్చిన చరిత్ర ప్రత్యేకముగా వ్రాయఁబడిలేదు.

10. చెఱకాలము మొదలు క్రీస్తు రాకడ వఱకు జరిగిన చరిత్రలో కొద్దిమాత్రము ఎబ్రా నెహెమ్యాల గ్రంథములలో నున్నది. ఆ కాల చరిత్ర అప్రమాణిక గ్రంథము లనఁబడు మక్కబెయుల గ్రంథమునందు కొంతవఱకు వ్రాయఁ బడెను.

11. క్రీస్తు చరిత్ర. నాలుగు సువార్తలలో నున్నది.

12. క్రీస్తు ఆరోహణమైనపిమ్మట పరిశుద్ధాత్మునిచే నడుపఁబడి సువార్త ప్రకటించుటను గురించిన చరిత్ర అపొస్తలుల కార్యములలోను పత్రికలలోను గలదు.

పైనున్న చరిత్రలోని ప్రతి విషయమును దానిలో చక్కగా నమర్చఁబడియున్నది. నవీన కాలమువఱకు ఈ క్రమమును అందఱును అంగీకరించి నమ్మిరి గాని ఇటీవల పండితులైనవారు ఆరంభమునుండి అంగీకరించిన విషయములను పూర్వపక్షముగా నంగీకరించిన ఒక నూత్రము ననుసరించి సవరణచేయుచున్నారు. ఆ నూత్రమునే పరిణామ (Evolution) వాదమందురు.

దానిప్రకారము ప్రతిదియు సేవో యొక తత్వమునందున్నవించి క్రమక్రమేణ వృద్ధిలోకి వచ్చెనందురు. మానవులు సహితము మృగజాతి నుండిగాని హీనదశలోనుండిగాని పుట్టి, ఆరంభ కాలమున మృగములకు సాటియై ఆ మృగస్థితిలోనుండి క్రమక్రమేణ అనాగరికతా స్థితియంచి తక్కించుకొని వృద్ధిలోకి వచ్చిరనియు, ఈ లోకచరిత్రయు ఆరంభమున మృగస్థల చరిత్రయై యుండి క్రమక్రమముగా ఇట్లు మాణిసవనుటయే ఆ సూత్రసారమై యున్నది. ఈ సూత్రము ఆరంభమందు మానవులు నిర్దోషులై యున్నారను బోధకు భిన్నమై యున్నది. అబ్రాహామకు భక్తుడు ఏకదేవుని నమ్మి ఆ దేవుని వస్తువారందరికి మూలపురుషుడై యున్నాడను సంగతికూడ దానికి భిన్నముగా నున్నది. ద్వితీయోపదేశ కాండమందున్నట్లు ఆ యేకదేవుని నారాధించుటకు ఒకటే ఆరాధన స్థలముండవలయునను బోధయు, ఆయన ఆత్మను ఆరాధనకు బోధువాడను బోధయు, ఇత్రాయేలీయుల ఆరంభదశలోనే మోషేకాలమునందు చేయబడిన సంగతియు దానికి భిన్నముగా నున్నది. ఇట్టి సిద్ధాంతము నవలంబించువాఁ చరిత్రను సవరణ చేయవలెదల వారి సూత్ర మెంతమాత్రమును నిలవనేరదు. ఆ చరిత్రను సవరణజేయుటకు వైదికులందే కొన్ని యాధారము లున్నవని చెప్పుచున్నారు. ఆయా అధ్యాయములందు దేవుని కుపయోగించిన వెళ్వేలు పదములను బట్టియు, భాషాశైలియందలి భేదములను బట్టియు మఱికొన్ని యితర సంగతులను బట్టి అట్లు చేయవచ్చునందురు.

వైదిక చరిత్ర నిట్లు సవరించవలెననువారి దిగువ సంగతుల క్రమమనుసరింతురు. ఇత్రాయేలీయులారంభమందు అనాగరికులై యెహోవా అనఁబడిన యుద్ధదేవుని నారాధించెడివారు. ఆయనను మాత్రమేగాక విగ్రహములనుకూడ పూజింపగా ప్రవక్తలైనవారు ఏకదేవునిగూర్చి బోధింప నారంభించి యెరూషలేమును పుణ్యక్షేత్రమునందు మాత్రమే ఆయనను ఆరాధింపవలెనని నొక్కి చెప్పిరి. తాము చెప్పెడి బోధను ప్రజలంగీకరింపజేసి వారిలో నెవరో యొకరు ద్వితీయోపదేశకాండ గ్రంథమును వ్రాసి మోషే వ్రాసెనని వదంతి కలిగించెను. రాజైన యోషీయా

కాలమునందు ఆలయములో కనుగొనబడిన ధర్మశాస్త్రమదే. మోషే గ్రంథ పంచకములోని కొన్ని విషయములు (ఉదా॥ నిర్గ 21-23) మిగుల పురాతనములైనవైనప్పటికిని ఇత్రాయేలీయులలోని అభిమానులు తమ జనాంగమును గొప్పచేయుటకై వ్రాసిన సంగతులై యున్నవి. మొదట నీ సంగతులను వ్రాసినవాడు “అల్లా” అను పదమునకు సంబంధించిన “ఎహోహీం” అను మాటను దేవునికి వాడెనుగాని, ఆ వ్రాతలను సవరించిన వాడు “యెహోవా” అను పదమును వాడుట వలన ఆ రెంటిని విభజింపవచ్చునందురు. సవరణలు చేయునప్పు డితర సంగతులనుగూడ చేర్చి చివరకు ప్రజలు తమ నభిమానించి గొప్ప చేయునట్లు యాజకులు మఱికొన్ని వ్రాతలను చేర్చిరి. ఈ విధముగా ఆయా వ్రాతలను సూచించుటకు వెళ్వేలు గుఱుతులను వ్రాసెదను. ద్వితీయోపదేశ కాండము వాసివవానికి D అను గుఱుతును పెట్టిరి. అతఁడా గ్రంథమును మాత్రమేగాక దానికి సంబంధించిన యితర సంగతులను ఆయా గ్రంథములలోఁ జేర్చవలె ఎహోహీము అను బిరుదు దేవునికి పెట్టినవానికి E అను అక్షరమును, యెహోవా అను పదము నుపయోగించినవానికి J అను అక్షరమును, యాజకుల పక్షపాతికి P అను అక్షరమును, గురువేసిరి. వీనిన పండితులలో గొందఱు పాత్ర నిబంధనలోని ప్రతి భాగమును శైలివ్యాసా తెలిసికొనఁగలమని తలంచి దానినట్లు విభాగించిరి. వీరిలోను అనేకులు భిన్నాభిప్రాయములై యున్నను, వారు సవరించు ఇత్రాయేలీయుల చరిత్ర మీ దిగువవేతిగా నుండును.

మొదట ఇత్రాయేలీయులు ఒకే గోత్రీకులు. వారడవి ప్రాంత నివాసులు. వారు కనానుదేశమును జయించిరి. వారు మిగుల మృగస్థులని న్యాయాధిపతుల గ్రంథములోని 18-21 అధ్యాయములవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. వారితరులవలె యుద్ధదేవతను కొలిచిరి గాని వారిలో బోధకులు లేచి సర్వలోకమునకు దేవుఁ డొక్కఁడేయని బోధింపఁగా వారాయనలక్షణములను యెహోవా కారోపించిరి. ఆ బోధను స్థాపించుటకై గోత్ర కర్తల చరిత్రములను కల్పించిరి. రాజుల కాలము నుండియున్న చరిత్రనుగాక దానికి పూర్వమున్న

దానిని పురాణములుగా నెంచవలెనని వారి అభిప్రాయము.

బొ

బొంకుట అబద్ధము చూ॥

బొండ నేరములు శిక్షలు III 3 చూ॥

బొక్కిన పంటసామగ్రి 2 చూ॥

బొటన వ్రేలు (Thumb). బైబిలునందు బొటన వ్రేలిని గూర్చి రెండు సూచనలున్నవి.

1. యూదావారు అదోనీబెజెకు నోడించి అతని చేతులకాళ్ళ బొటన వ్రేళ్లను నరికివేసిరి. అతడు తనవలన జయింపబడిన 70 మంది రాజులకీ జేసెను (న్యాయ 15-7). బొటన వ్రేళ్లు లేని యడల యుద్ధమున పోరాడఁజాలరు గాని ఇంకొకటి వారు రాజపదవి నొంద కుండుట కట్లు జేసెననవచ్చును.

2. ఆలయమునకు సంబంధించిన యాచారముల చనుషించినప్పుడు అహాహు తన కుమారులను ప్రతిష్ఠించిన సమయమున రక్తమును కుడిచేవికిని, కుడిబొటన వ్రేలికిని, కుడికాలి బొటన వ్రేలికిని పూయవలెనను నియమముగలదు (నిర్గ 29²⁰; లేవీ 19^{3, 24}). ఆ రీతిగానే పుణ్యనాందిన కుష్మాగ్రాని రక్తమును నూసెను కుడిచేవికిని, కుడికాళ్ళచేతుల బొటన వ్రేళ్లకును పూసిరి దేహమునకు కొనలుగా నీటికి పూయుటవలన దేహమంతటిని దేవునికి ప్రతిష్ఠించినట్లున్నది

బొడ్డచెట్టు (Sycamore Tree). మేజ్ చెట్టని యుండవలెను (I దిన 27²⁸).

J. C.

బొప్పు పూజారాలు (Chemarim = నల్లని వారు). ఉన్నత స్థలములో అర్చకత్వము చేసిన యర్చకుల పేరు (II రాజు 23³). దీని యసలు పదము హోషే 10⁵ లో నున్నట్లు బేతేలు నందున్న దూడ యెదుట అర్చకత్వము చేసిన వారి కిని, జెఫ 1⁴ లో నున్నట్లు బయలు పూజారల కును గూడ నుపయోగించిరి. అయితే తెలుగు బైబిలులో ఈ రెండుచోట్లను ఆ పదమును అర్చకులు అను మాటతో తర్జుమా చేసిరి. చేయరాని పూజలు చేయువారికి మాత్రము

బైబిలులో ఈ యసలు పేరును పెట్టిరి. ఆ పదమునకు నల్లనిది లేక దుఃఖము అను శబ్దార్థము కలదు. ఇందువలన వారు బైరాగులని తెలిసికొనవలెనని కొందఱనుకొందురు.

బొరుసు పంట సామగ్రి 3 చూ॥

బొక్కతు (Bozkath = రాళ్లుగల ఉన్నత స్థలము). యూదయలో నున్న యొక పట్టణము (యెహో 15³³ II రాజు 22¹). అది లాకీషు ఎగ్గోను ప్రాంతములయందలి పెథేలాలోనున్నట్లు ప్రైవాక్యముల సంబంధము వలనఁ దెలియునుగాని దాని యునికినిగూర్చి నూటిగా తెలియదు.

బొస్రా (Bozrah = గొత్తెల దొడ్డి).

1. ఎదోములో నున్న యొక ముఖ్యపట్టణము. ఎదోము రాజగు యోబాబు ఈ యూరివాడై యుండెను (ఆది 36³³ I దిన 14⁴). ఆహాసు (11²), యెషయా (34⁶) యిర్మీయా (49²²) యను ప్రవక్తలు దాని నాశనమునుగూర్చి ప్రవచించిరి.

2. మికా 2¹² లో దాని గొత్తెలనుగూర్చి యొక సూచన కలదు. యెష 63¹ లో జయశాలి యెదుటండి వచ్చుచున్నట్లున్నది. అతడు రక్త వర్ష వస్త్రములు ధరించినవాడై పచ్చుటచేత బొస్రావారు అట్టి రంగులుగల వస్త్రములను చేసి రని కొందఱనుకొనిరి. అది మృతినముద్రమునకు 50 మెట్లు ఆగ్నేయదిక్కున ప్రస్తుత మున్న ఎల్ బుసైర (el-Buseira) అని కొందఱు గొప్ప పండితు లనుకొందురు గాని దాని యునికిని గూర్చి నూటిగాఁ దెలియదు.

3. మోయాబులో నుండు నొక పట్టణము దీని నాశనమును గూర్చి యిర్మీయా తెలిపెను (యిర్మీ 45²³). ఇది రూబేనీయులకు ఆశ్రయ పట్టణముగా నుండు బెసరుకు మాటుపేరై యుండ వచ్చును (ద్వితీ 44³ యెహో 20⁸ బెసరు చూ॥).

బొసేసు (Bozez = కాంతిగల). మిక్కిలు లోయకు ఉత్తరమున నుండు నూరిగట్టునకు పేరు (I సమూ 14¹).

బో

బోక్ము (Bochim = ఏడ్చువారు). ఇశ్రాయేలీయులు పరెస్తీసు దేశము చేరినపిమ్మట వారు అన్యులతో నిబంధన చేసికొని వారితో కలిసి

నందున యెహోవా దూత వారిని గద్దించిన స్థలము (న్యాయ 21⁵). LXX లో న్యాయ 2 లో దీనికి బదులు బేతేలు అను పేరు పెట్టిరి. అది బేతేలును సమీపమునం దున్నది గాని దాని మునికి నూటిగాఁ దెలియదు.

బోకరు (Bocheru = జ్యేష్ఠ పుస్త్రుడు). యోనాతాను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 83⁸ 94⁶).

బోడి, బోడితనము (Baldness). బట్ట తల, నొసలు కుష్ఠమునకుఁ గాని మేషా సంబంధమును నితర జన్మ్యులకుఁగాని నూచుగా నుండెను (లేవీ 13⁴¹⁻⁴⁴, రోగములు చికిత్సలు I 7 చూ॥). గొప్ప కష్టముల వలన బోడితనము కలుగునని తిలచిరి (యెహె 29¹⁸ యెష 31⁷). బోడితల ముఖ్యముగా ఆడువారికి అవమానము కరముగా నెంచిరి (32⁴). ఇం ద్రు కలు గొంగిండుకొనుటయు, స్త్రీలను అవమానకరింపఁగా నుండెను (I కొరి 11⁵). ప్రవక్తయగు ఎజీషా బోడివాడై నందున పిల్లలతని నెగతాళిచేసిన సంగతినిబట్టి (II రాజు 23³) పురుషులకును అట్టి బట్టతల యుండుట అవమానముగా నుండెనని కొందఱి యభిప్రాయము గాని వాట్లు చేసినది పిల్లచేతులని చెప్పుట యుక్తము. బైబిలుకాలమునందు ప్రస్తుతమీ దేశములో నున్నట్లుగా వెండుకలను దేవుండు మునుపుగట్టుట వాడుక (యెష 22¹⁹). కొందఱు హిందువులలో జాట్లను మాత్రమంచి ప్రక్కలను గొరిగించుకొన్నట్లున్నది (యర్జీ 9²⁶ 20²³). ఈ వాడుక లన్నియు యూదులను నిషిద్ధములైనను (ద్వితీ 14¹ లేవీ 19²⁷ 21⁵), నాజీరు వ్రత దీక్ష బూనినవారు వ్రతసమాప్తి కాఁగానే తలను గొరిగించుకొని వెండుకల నవ్వించినట్లున్నది (సంఖ్యా 6¹⁸ కార్య 18¹⁸ 21²⁴).

బోధ (Teaching, What is Taught). ఈ పదముల సాధారణయర్థ మందరికిని విశదమే గాన అట్టి యర్థముతో బైబిలునందు వాడబడిన రీతి నిచట వివరింప నవసరము లేదు. బోధించుట క్రీస్తు పనియందు ముఖ్య భాగముగ నుండెను (మా 12⁷ 12²⁸). ఆయన బోధించిన వాటిని నూచించుటకు ఆసులనందు డిడఖే (Didache) యను విశేష పదము నుపయోగించిరి. దాని

నిచ్చట వివరింతుము. క్రీస్తు మానవులకుఁ దెలిపిన సంగతులు ఆయన బోధయని చెప్పబడెను (మ 7²⁸ 22³³ మా 12⁷ యోహా 18¹⁹ మొ॥). ఈ పదమునే ఒకనూలు పరిసయుల బోధను నూచించుటకు నువార్తలలో వాడిరి గాని సాధారణముగా నది క్రీస్తుబోధను నూచించుటకే ఉపయోగింపబడెను. అది ఆయన సిద్ధాంత సమితిని నూచించు పదమని యనఁదగును (7¹⁶ కార్య 17¹⁹ రోమా 16¹⁷ II యోహా 10 ప్రక 22⁴). ఒక వాక్యమునందా బోధ దేవుని బోధ యనియు (యోహా 7¹⁷), ఒకదానియందు ప్రభువు బోధ యనియు (కార్య 13¹⁹), ఒక దానిలో క్రీస్తుబోధ యనియు (II యోహా 9), ఒక దానియందు అపొస్తలుల బోధయనియు (కార్య 24⁹) ఉన్నది. తీతు 1⁹ నందీ పదమునే ఉపదేశమని తెనిగించిరి ఈ యసలు పదము (Didache) ఆంక్రైస్తవుల సిద్ధాంతముల సంక్షేప వివరమునకు పెట్టిన పేరయెను. (ఉపదేశము, ప్రకటించుట చూ॥).

బోధకుడు, ఉపదేశకుడు (Teacher) తండ్రి తన కుమారులకు దైవజ్ఞాన ముపదేశించి నట్లు పాత్ర నిబంధనయందు కనబడుచున్నది (సామె 4 ఉపాధ్యాయుడు చూ॥). సమాజ మందరమునకు సంబంధించిన బడిని వారు చెప్పుచు వచ్చిరి. వారికి రబ్బీ (= గొప్పవాడు) అను బిరుదు గలదు (రబ్బీ చూ॥).

క్రొత్త నిబంధనయందు దీ పేరును నువార్తలలో వేదశాస్త్రులకు మాత్రమే గాక బాప్తిస్మముచ్చ యోహానుకును (లూ 3¹²), యేసుకును (మ 8¹⁹ 12²⁸ 17²⁴ 19¹⁶ 22¹⁶ యోహా 13⁸ 39 84 11²⁸ 13¹³ 20¹⁸ మొ॥) పెట్టిరి రక్షణ మార్గమును బోధించు బోధకుడు రా నొక్కడే యని క్రీస్తు చెప్పకొనెను (మ 23⁸).

క్రైస్తవ బోధలను బోధింపఁగలిగిన వారును బోధకులనబడిరి (కార్య 13¹ I కొరి 12²⁸ రోమా 12⁸). ఎఫె 4¹¹ లో ఆ పదమునే ఉపదేశకులని తెనిగించిరి. ఈ వాక్యములనలన బోధకులు ప్రవక్తలకు తరువాత నెంచబడినట్లు లేటగాఁ గనబడును. క్రమక్రమేగా బోధకులు సంఘోదోగ్యములలో నికలైరి. వారు బోధింప

వలసిన వాటికి డీడాఫే (*Didache* = పుస్తకము బోధించు) యను పేరు కలిగినట్లున్నది (బోధ చూ.)

బోధించుట (To teach) 1. ఇశ్రాయేలీయుల సంగతులను గూర్చి విచారించుటగా పిల్లలను బోధించుటను గుఱించి వాచస్పతి శ్రద్ధ పుష్పి కొనుచు వచ్చినట్లు తెలియును. దేవునిక భయపడటయే వారి బోధలకు ఆధారమై యుండెను (ద్వితీ 650 25 1118-21 నామ 17). అయితే బైబిలు యాజకులలో ఒక్క విద్యాశాలను గూర్చి మాత్రము సూచనకలదు (కార్య 199). ఆది యిశ్రాయేలీయుల విద్యాశాలకాక, గ్రీకువారి విద్యాశాలయే యుండెను. ఇశ్రాయేలీయులలోనికిదుర్దులు తమ పిడ్డలను బోధించువాడుక కలదు. పాఠశాలము పఠకు ఇశ్రాయేలీయులు బోధించుటకు ఇది యుక్తమై యేర్పాటుయి నట్లున్నది. మఱియు ఇశ్రాయేలీయుల గొప్ప ధర్మ మిమములను వారి పిడ్డలు మఱువక నేర్చుకొనుటకు వారి పెండ్లిగిలు గొప్ప సాధన మై యుండెను.

2. పాఠశాలము ముదిలు ఇశ్రాయేలీయులు బోధించుటకై సమాజమందిరములను స్థాపించిరి. అదిట్ల బోధలు చేయుటకై వారు ధర్మోపదేశకులు నియమించుకొనిరి. నెహె 8.1, 2 లో నున్నట్లుగా, ప్రజలు ధర్మశాస్త్రమును వైకొందు మని ప్రమాదము పడి యుండెను. ధర్మశాస్త్రమును వారికి బోధించుటకై ఈ కాలము మొదలుకొని విశేష యేర్పాటులు చేయుట ముత్యనినని మయ్యెను. కావున, వారు తమను సవరించిన ప్రతి గ్రామములో నొక సమాజ మందిరమును కట్టించు కొనిరి. క్రొత్త నిబంధన కాలమువఱకు ఇట్టి యేర్పాటుండెను (మ 493 మా 121). క్రైస్తవ సంఘములలో నీ యేర్పాటును పుద్గిలోకి దెచ్చిరి. మఱియు ఈ సమాజ మందిరములలోని బోధలకు పైవిచారణ కర్తలుగా నుండువారు శాస్త్రులై యుండిరి (ఎబ్ర 76).

మక్కబెయుల కాలమునకుఁ దరువాత సమాజ మందిరములకు సంబంధముగా ప్రారంభ విద్యాశాలలు (*Elementary Schools*) న్నట్లు యూదుల గ్రంథములలో నూచనలకలవు. అందులోని బోధకులు ధర్మశాస్త్రోపదేశకులైయుండిరి.

క్రొత్త నిబంధన కాలములో యూదుడు, గలిలయు జిల్లాలయందలి ప్రతి యూరిలోను ఇట్టి ధర్మశాస్త్రోపదేశకు లుండిరని లూ 517 వలనఁ దెలియును. అతేఁడ్లు గల పిల్లలందఱును అట్టి పాఠశాలలకు వెళ్ళవలసియుండిరి. వారు మొదట బైబిలు భాగములను కీర్తనలను కంఠతగా నేర్చి కొనిరి. తరువాత చదువ నేర్చుకొనిరి. చదువు టకు వాయుటకును కొన్ని లెక్కలను వేయుటకును తప్ప ఈ బడిలలో మఱి దేనిని బోధింపఁ బూనుకొనలేరి. మగపిల్లలు మాత్రము అట్టి పాఠశాలకు వెళ్ళినట్లుగా నున్నది. ఆడపిల్లలకు తల్లులే నేర్పమండిరి ఇశ్రాయేలీయులలోని సామాన్య ప్రజలకు ఇంతవఱకునే విద్యఁజెప్పిరిగాని, శాస్త్రులను తప్పియుతు చేయుటకై వారి కొఱకు ప్రత్యేకమైన పాఠశాలలుండెను. క్రీస్తు శకారంభ కాలమున హిల్లెలు, షమూయి యను నిధిలు గొప్ప పండితులు అట్టి పాఠశాలలను స్థాపించి యందు బోధించుమండిరి. తరువాతి కాలములలో హిల్లెలు మునుముడగు గమలేయేలు అట్టి పాఠశాలకుఁ బెద్దయై నాలుగువఱకు బోధకుఁ డయ్యెను (కార్య 2293). ఇట్టి పాఠశాలలో ముఖ్యముగా పాఠ నిబంధనను దానిననుసరించిన ప్రతి చిన్నవిషయమును గూర్చియు నూత్న విధులను తెలుపు పారంపర్యములను బోధించుమండిరి.

యేసుక్రీస్తుకూడ సమాజమందిరములో బోధించెను (మ 493 మా 121 69 యోహా 659 1890). ఆయన శాస్త్రులవలె గాక, అధికారముగలవానివలె బోధించెనని చెప్పచు ఆశ్చర్యపడిరి (మా 193 ప్రకటించుట చూ||).

బోయజ్ (Boaz = వేగిరముగాఁ బోవుట).

1. బేత్లెహేము నివాసియగు నొక గొప్ప యాసాని. ఇతఁడు నయోమికి బంధువుడై యుండెను (రూతు 21). నయోమియు రూతును మాయాబునుండి తిరిగి వచ్చినపుడు ద్వితీ 255-10 లో నున్న యేర్పాటు ప్రకారముగా నితఁడు రూతును వివాహము చేసికొనినను (రూతు 41-7). ఆమె వలన నితనికి దావిదు తాతయగు ఓబేదు పుట్టెను (421). క్రొత్త నిబంధనలోని వంశావళి క్రమణి కలో నితనిపేరు కనఁబడును (మ 15).

2. సాలామెను కట్టించిన దేవాలయములో నొక స్తంభమునకు పేరు (I రాజు 7¹¹ II దిన 31⁷ దేవాలయము I 7 (1) (d) చూ!).

బోయనెర్గెసు (Boanerges = ఉత్తమేడి వారు). జెబెదయి కుమారులగు యోహాను యోహానులనువారికి క్రీస్తుపెట్టిన బిరుదు (మా 31⁷). వారి వాగ్ధాటికి నూచుగా పోట్ల పేరి జెరోము (Jeroma) అను శాస్త్రులు వ్రాసెనుగాని ఇది వారి యాసక్తిని కనబరచుచున్నదనియు (యా 954-56).

బోరువగద్ద పక్షులు 27 చూ॥

బోళము సంభవర్తము I 6 చూ॥

బోహాను (Bohan = బొబుల ప్రేలు) నూజే నీయులలో నొకఁడు. యూదు సాంప్రద్యమున కీశాస్యదిక్కున ఇతని పేరు నొక హెబ్రెయి కలదు (మెహో 15⁶ 151⁷).

బ్లా

బ్లాస్టు (Blastus = చిగురు) మొదటి అగ్రస్థ యనబడిన హేరోదు ఇంటిపేరుగాని కర్త. తూర్పు సీదోనియులు అతని నాశ్రయించి హేరోదును మంచించెనని (కార్ట్య 12²⁰).

భ

భక్తి (Religious Devotion). యాకోబు నిజమైన భక్తిగలవారు దయజూపెడివర్యులు, నిర్మలముగా ప్రవర్తించుచున్నవారు (యాకో 1²⁶ 27). ఇదట భక్తి యను పదమును చూడగా అది అంతర్భక్తిని గాదుగాని, భక్తి మన క్రియలలో కనబడు విధమును గూచించును. దేవునికి భయపడుట యను నర్థమున్న అసలు పదమును ఆయనయందు భయభక్తులు గలిగి యుండుట యను నంటుచే గుర్తుంచెనది. (సామె 1⁷). భక్తి సాధారణముగా బైబిలులో విశ్వాసము ప్రేమ యను మాటలచే నూచింపఁబడును (విశ్వాసము, ప్రేమ చూ!).

భక్తిహీనుడు (Ungodly). ఈ మాటచే తెలియఁపఁబడిన ఐదు హెబ్రీ పదములును ఒక గ్రీకుపదమును బైబిలునందు గలవు.

1. భక్తులు అని సాధారణముగా తెలియించిన మాట (కీరి 4³ 12¹ 16⁹ మొ.) యొక్క వ్యతిరేక పదమును కీర్త 43¹ లో భక్తిశీల జనము అని తిట్టుచుచేసిరి. ఈ వాక్యములో మాత్రమే ఈ పరిమండినను భక్తిహీనులు అను తెలుగుపదమును చక్కగా సరిపడు పాఠ నిబంధన పడుచున్నది (భక్తులు చూ!).

2. బెలియాను అను మాటను సంబంధించి పరికరమైనదియని సాధారణముగా తెలియించిన పదమును II సము 22¹ కీర్త 18⁴ లో భక్తిహీనులని తిట్టుచుచేసిరి (బెలియాను చూ!).

3. సాధారణముగా దుష్టులు అని తిట్టుచు చేసిన విగుల సాధారణమును పదమును (కీరి 114¹⁶ 37) 73¹¹ II దిన 19² యోబు 24⁸ లో భక్తిహీనులను తెలియించిరి.

4. దుష్టత్వము కుగ్గమున్న ముట్ యొక హెబ్రీ పదము బైబిలునందు గాదు అరుదుగా నున్నది. దానిని యోబు 16¹¹ నందు భక్తిహీనుల తెలియించిరి.

5. అపవిత్రులను నూచించిడి యొక పదమును సాధారణముగా భక్తిహీనులని తెలియించినను (యోబు 5¹³ 15³⁴ 17⁶ 20⁴ 27⁶ 34³⁰ 36¹³ సామె 11⁶ యొబు 9¹⁷ 10⁶ 32⁶ 33¹⁴), యొబు 23^{11,15} లో దానిని అపవిత్రులయ్య, కీర్త 35¹⁶ లో ముట్ముక నాటకలో జీర్చి దుఃఖంలాడు పెరువోతు అనియు తెలియించిరి.

6. ని నిబంధనయందు సమర్థులు లేక పోవుట అని శబ్దార్థముచ్చ పదమును భక్తిహీనని యనియు తెలియించిరి (కోమా 11⁸ 4⁵ 5⁶ 11²⁶ I తిమో 1⁹ తీతు 21⁹ I తేతు 4⁸ II తేతు 2⁸ 3⁷ యూదా 4.15 18). ఈ పదమును పైనున్న హెబ్రీ పదములలో మొదటిదియు నూటిగా భక్తిహీనులను నూచించును. తక్కిన వాటిని గుఱులనియు తెలియఁపవచ్చును.

భక్తులు (Saints). భగవంతుని పదముయొక్క సాధారణ ఉపయోగమునుగురించి గాక పాఠ నిబంధనయందు భక్తులు అని తెలియఁపఁబడిన ఒక విశేషపదముగూర్చి ఈ శీర్షిక క్రింద వివరింతుము.

పాత నిబంధనయందు ఖనీదీము (*Chasidim*) అను పదమును సాధారణముగా భక్తులు అని తెనిగించిరి. ఆ పదమును దేవునిగుఱించి వాడి ఆయన కృపగలవాడని తెనిగించిరి (క్రీ. 145¹⁷ యిర్మీ 31²). ఈ పదముయొక్క ధాతువును కృపయని యర్థమగును. కావున దాని నట్లు తెనిగించుట న్యాయమే (కృప I 1 మా). మువ్వెనిగూర్చి వాడబడిన సంధ్యములో ఒక వాక్యమందు దియగిలవారు అని తెనిగించిరి (II సమా 22²⁸ = క్రీ. 18²⁵). ఈ వాక్యములందు ఆ పదమును దయ యని సంధ్యమునుబట్టి తిర్దుమాచేసిరి. బెక్కునచే బెల్ల దానిని భక్తులు అని తెనిగించిరి I సమా 2⁹ II దివ 6¹¹ క్రీ. 4³ 12¹ 16⁹ 30⁴ 31²³ 32⁶ 37²⁸ 50¹ 52⁹ 79² 83³ 89⁹ 97¹⁰ 116¹⁵ 132^{9,16} 145^{10,19} 148¹⁴ 149^{15,9} సామె 2⁸ మీకా 7⁹). దైవభక్తులకు దియగిలవాడుగా నెంచబడినట్లు ఆ మాటయొక్క ప్రార్థననుబట్టి తెలియును. యూదులలో ఖనీదీము అనబడినవారిలోనుండి మరెవరియైనవారు ఉద్భవించినట్లు కనబడుచుగాని వారు ఈ యగల భక్తియును మఱచి వెలుపటి యాచారములు ముఖ్యములైనవిగా నెంచి తిప్పిపోయిరి. ఈ మాటలో నూచింపబడిన భక్తి మీకా 6⁶ యోకో 18⁷ లో వివరింపబడియున్నది (భక్తి, భయభక్తులు మా.).

భయభక్తులు, భక్తపరములు, వేపునిక భయపడుట, వేపునిక భయపడువారు (*Fear, Those who fear God, Devout*). దేవునియందు భయభక్తులు కలిగియుండుట దైవియందు ఒక ముఖ్య ధర్మమైయున్నది. ఈ ధర్మమును నూచించు పదమును కొన్ని గ్రంథములలో దేవునికి భయపడుటయని తెనిగించిరి (జెరి 22¹² నిర్మీ 117²¹ 14³¹ లేవీ 19^{14,38} ద్వితీ 4¹⁰ 6^{9,13,24} 8⁶ యోష 50¹⁰ 59¹⁹ మొ.). ఇతర గ్రంథములలో నా పదమునే దేవునియందు భయభక్తులు కలిగియుండుట అని మఱింతి చిక్కగా తెనిగించిరి (యెహో 4²⁴ 24¹⁴ II రాజు 17^{35,39} యోబు 11⁹ క్రీ. 15⁴ 22²³ 25^{19,14} మొ.) సామె 13¹³ 31³⁰ ప్రస 12¹³ యిర్మీ 26¹⁹ యోనా 1⁹ హగ్గ 1¹⁸ మలా 3¹⁶ 4⁹ మొ.). ఈ పదము

ద్వితీయోపదేశకాండమునందును కీర్తనల గ్రంథమునందును ఎక్కువగా కనబడును. దేవునికి భయపడి పాపముచేయుటకు వెరునవలెను (లేవీ 19^{14,38} 25¹⁷). అత్యుదేవతలకు భయపడరాదు (న్యాయ 6¹⁰ II రాజు 17^{35,37,38}).

క్రొత్త నిబంధనలోను ఆ రీతిగానే దేవునికి భయపడివలెనను అట్లుండెనను (మ 10²⁸ లూ 13¹⁰ 12³) దేవునికి భయపడు వారినగా విశేషముగా ప్రోత్సహించెను. యూదులు కాక పోయినను పాత నిబంధనలో బయలుపఱచబడిన దేవుని నమ్మిన అత్యులకుమాడ నీ పదము నుపయోగించిరి (కార్వ 10²² 13⁵⁰ 17^{4,17} మొ.). పాలు పనిచేసిన ప్రదేశములయందు అట్టివారిలో నెక్కువమంది క్రైస్తవులైరి. ఈ పదమునే 10²² నందు భక్తియను అనియు II శేతు 2⁹ లో భక్తిను అనియు తెనిగించిరి.

భక్త కుటుంబము 2 మా.

భా

భారము, బరువు (*Burden*). మానవులుగాని పశువులుగాని మోసెడి మోతకు ఉపయోగించిన పదము. ఈ క్రిక్ క్రింద ఈ పదముయొక్క అలంకారి ప్రయోగములు వివరింపబడును. (1) భారము మానవుల కష్టములను నూచించును (యోబు 7²⁰ ద్వితీ 1¹²). (2) మానవుల పాపములను కలిగిన కష్టములను నూచించును (క్రీ. 36^{4,9} మ 11²⁸ గల 6⁹). (3) మానవులు చేయనలసిన విధులను నూచించుటయని దీని నుపయోగించిరి. ముఖ్యముగా ధర్మశాస్త్రము విధించిన ఆచార సంబంధములగు విధుల కీ పదమును వాడిరి (మ 23⁴ లూ 11⁴⁶ కార్వ 15²⁸ ప్రక 22⁴ గల 6⁵). సభవారు తమ బోధకులను పోషించునలసిన పథి నాటిలో నొకటి కావున అదిమాడ ఒక భారమని పాలు దలిపెను (II కొరి 11⁹ 12^{13,14} మ). (4) క్రొత్త మని సాధారణముగా తెనిగించబడిన పదము. దీని మూలభాషావచనము దైవావేశములను ప్రవక్తలు పఠనలసిన శీతలను సూచ్చయ వాడిరి. అపధప్రవక్తలు ఈ మాటను వాడినందున ప్రజలు తిమ్మన ప్రవక్తలనుగా నెంచు

ని అభిప్రాయపడిరి గాన యిహూ వా రా సదము చుపయోగించిన రీతినిగురించి బహు హాస్యముగా మాట్లాడెను. వా రీ విధముగా చేయునది దేవునికి గొప్ప భారముని వారిని ఖండించెను (యిర్ 23³³⁻⁴⁰ దేవోక్తి చూ॥).

భార్య, భార్యాభర్తలు కుటుంబము 2 చూ॥

భాష, క్రీస్తుమాట్లాడిన (Language of Christ). క్రీస్తు కాలములో పల్లెటూరు దేశము నందు, హెబ్రీ ప్రాకృత మనదగిన సాధారణమైన ప్రజల భాషయు, ఆకాలమునందు సర్వ లోకములో వాడబడిన గ్రీకుభాషయు, రోమన్ అధికారు లుపయోగించిన లాటిన్ భాషయు వాడుకలో నుండెను. పిలారు యేసు సిలువపై వ్రాయించి కట్టించిన సేరము ఈ మాటలు భాషలలో వ్రాయబడెను (యోహా 19²⁰). వీటిలో లాటిన్ భాష నెక్కువమంది వాడలేదు. ఆ కాలమునందు గ్రీకు సర్వలోకభాషయగుటచే ఇతర దేశములనుండి వచ్చినవారు సహా ఆ భాషనే సాధారణముగా నుపయోగించిరిని చెప్పవచ్చును. క్రీస్తు బోధించినప్పుడు హెబ్రీ ప్రాకృతమును భాషనే వాడెనా లేక గ్రీకుభాషనుగూడ వాడెనా యని యిప్పుడు నిశ్చయింప వీలులేదు. ఆయన జన సాహస్యముతో నుండునప్పుడు వారి పల్లెటూరు హెబ్రీ ప్రాకృతమునే వాడెనట్లు మార్కు సువార్లలోనున్న కొన్ని మూలభాషాపదములవలన తెలియుచున్నది (మా 41 73⁴). ఆయన సిలువ మీద పైలి చెప్పిన బైబిలు వాక్యములపట్టి (15³⁴) దానిని హెబ్రీభాషలో గాక ఆ కాలము నందు ప్రజలలో వాడుకగానున్న భాషలో చెప్పినట్లు చూడవచ్చును. వీటినిబట్టి ఆయన ప్రజలలో వాడబడిన భాషలోనే మాట్లాడెనని తెలిసికొనవచ్చును. ఆ భాష అందరికి గ్రాహ్యమైనది గనుక ఆయన దానిలోనే గొప్ప జన సమాహములను బోధించెను.

భాష, క్రొత్త నిబంధనలోని (Language of New Testament). క్రొత్త నిబంధనను వ్రాసినవారు గ్రీకుభాషలో వ్రాసిరి. పల్లెటూరులోనుండువారు హెబ్రీ ప్రాకృత మనదగిన అరమేయిక్ భాషను వాడుచుండినను,

తెల్లొక్కలమున రోమా రాజ్యమంతటను గ్రీకు భాషను వాడుచుండుటచే దానిని పల్లెటూరు వారు కూడ ఎఱిగియుండిరి. ప్రస్తుతమున ధర్మఖండ మంతటిలో ఇంగ్లీషుభాష నెట్లుపయోగించుచున్నారో అట్లాకాలముందు సర్వలోకమునందు గ్రీకుభాషను వాడుచుండుటచే సర్వజనులు రక్షణార్థమై క్రొత్త నిబంధనను గ్రీకుభాషలో వ్రాయుట తగినదై యుండెను. పురాతన పండితులు క్రొత్త నిబంధనలోని గ్రీకుభాష “బైబిలు గ్రీకు” అనియు ఆ కాలమున దా భాషను వాడిన వారు బైబిలులో నుండిన గ్రీకుభాషరీతిగా మాట్లాడలేదనియు అనుకొనిరి. అయితే అప్పటి ప్రజలు సాధారణముగా వాడుకొనిన భాషలలో వ్రాయబడిన యనేక పురాతన శాసనములనీటివల కనుగొని యున్నారు కావున, క్రొత్త నిబంధనలోని గ్రీకు తెల్లొక్కలమున వాడుకలో నున్న గ్రీకు అని తెలిసికొనుచున్నాము. క్రొత్త నిబంధన ఆ కాలములో వాడుకయందుండిన గ్రీకులో వ్రాయబడిన ముఖ్య గ్రంథముని మనము తెలిసికొననలసియున్నాము. గ్రీకుభాష సంస్కృత భాషకు సంబంధించినదై, సంగతులను బహు నూటిగాను చక్కగాను తెలుపుటకు దగినభాషయై యున్నది. అందునుబట్టి యది క్రొత్త నిబంధనలోని గొప్పవిషయములను సర్వ కాలములందు కాపాడుటకై తగిన సాధనమై యున్నది (ప్రతులు చూ॥).

భాష, పాత నిబంధనలోని (Language of Old Testament). పాత నిబంధన హెబ్రీ భాషలో వ్రాయబడెను. ఈ భాష అరబ్బీయుల భాషకు సంబంధించినదైయున్నది. ఇశ్రాయేలీయులు హెబ్రీ భాషను చాల కాలము వఱకు మాట్లాడుచుండిరి. యెషయా కాలములోను (II రాజు 18²⁶), నెహెమ్యా కాలముందును (నెహె 13²⁴) వారిభాష చుట్టునుండిన అన్యులు వాడిన భాషకు ప్రత్యేకముగా నుండెనుగాని క్రీస్తు రాకకు పూర్వము ఇశ్రాయేలీయులు హెబ్రీభాష మాట్లాడుటను మాని చుట్టునుండు సిరియా దేశములో వాడుకగా నుండిన అరమేయిక్ భాషను మాటలాడుచుండిరి. దాని యేలు గ్రంథములోను ప్రసంగిలోను కొన్ని భాగములు అరమేయిక్ లో వ్రాయబడి

యన్నది. హెబ్రీ భాషకు అసలులో హల్లులను మాత్రము వ్రాసిరి. హెబ్రీ యచ్చులను విద్యార్థులు తమ గురువులయొద్ద నోటిమాటల ద్వారా నేర్చుకొనుచుండిరి. అయితే హెబ్రీ పండితులు క్రీ. శ. పూర్వము 9 వ శతాబ్దమున కును మధ్యకాలమున నెప్పుడో అచ్చులకు గురుతులు పెట్టెనున్నారు. అవి హెబ్రీ బైబిలులో నేటివఱకు నున్నవి. వారు మాచించిన యుచ్చారణ క్రీ. శ. 100 వ సం॥ లో వాడిననుటకు ఆధారములు కలవు. ప్రాచీన యూద పండితులు ప్రతిదానిని బహు నూత్నముగా పరీక్షించి పాత నిబంధనను వ్రాయుటలో తప్పులు కలుగుకుండునట్లు బహు జాగ్రత్తగానుండిరి. వారు సవరణ చేసిన ప్రతి నేటివఱకును కాపాడబడుటచే క్రొత్త నిబంధన ప్రతులలో కన్న పాత నిబంధన ప్రతులలో తప్పుల మార్పులు కలవు (భాషాంతరములు, ప్రతులు చూ॥).

భాషల అర్థము చెప్పట (Interpretation). ఆర్యవంశములను పొందినవారలో భాషలలో మాటలాడువారు మాత్రము కాకుండ దానికి అర్థము చెప్పవారు కూడకలరు (I కొరి 12^{10,30} 14^{1,13,26}). ఆర్యము చెప్పవారు లేకపోయిన యెడల భాషలతో మాటలాడుటకు పాలు సెలవియ్యరాదు. హెబ్రీ బైబిలును అర్థము చెప్పవారు కలరు. హెబ్రీ భాష రాక పోవుటచే, ఒకఁడు దాని చదువుచుండఁగా మఱి యొకఁడు దానికి అర్థము చెప్పెను (నెహె 8⁷) క్రొత్త నిబంధనలో హెబ్రీ మాటలు కనబడుచోటులలో వాటికి అర్థము చెప్పట కొంత మట్టుకు దీనికి సంబంధముగా నున్నది (మ 1²³ 27⁴⁶ మా 5⁴¹ 15²² యోహా 13⁴⁸ మొ॥ కృపావరములు, భాషావరములు చూ॥).

భాషలు తారుమారగుట (Confusion of Tongues). జుప్రళయమునకుఁ బిమ్మట నోవహు సంతరివారందఱును ఒక్క భాషనే మాట్లాడిరి (ఆది 11¹). బాబెలునొద్ద కేవుని తీర్పు ప్రకారము భాషాభేదములు కలిగి ఆక్కడ నున్నవారందఱును లోక దిగంతములవఱకు చెవటి పోయిరి. ఏదెరు కుటుంబము లేచిన తరువాత భాషలు తారుమాతై యుండవచ్చును (10²⁵). కొంతకాలమైన తరువాత నోవహు సంతరివారు

అనేక భాషలను విశదముగాను అనేక రీతులగాను మాట్లాడిరి. ప్రస్తుతము వాడబడు ఇందూ జరానిక్ భాషలను యాపెతు సంతరివారు విశేషముగా నుపయోగించిరి (10²⁵). మదై యావాను దేశములలోని యిందూ జరానిక్ భాషలనుకూడ వారు మాట్లాడిరి (10²). మేము సంతరివారు సెమిటిక్ అనబడిన వేఱు భాషలను మాట్లాడిరి (10²¹⁻³¹). దృష్టాంతముగా, అహూరు, అరాము (10²²), అరబీ (10⁴⁻²⁹), హెబ్రీ భాషల నుపయోగించిరి. గాని ఎలమియులును ఫేనీకీ దేశపు భాషను సంబంధించిన భాషను మాట్లాడిరి (10²²). మేము సంతరిలో ననేకులు మేము సంతరికుల భాషలను మాట్లాడిరి. అహూరులో కుషుభాషను (10¹¹) అరబీని (10^{4,7}), మాట్లాడిరి. పల్లెటీయలోని కనానియులు ఫేనీకీయులు మేము సంతరివారు భాషను మాట్లాడిరి (10¹⁵). అయితే మిస్రాయిముయొక్క పూర్వీక నివాసులగు ఐగుప్తీయులు మిశ్రము భాష నుపయోగించిరిని ఐగుప్తు దేశచరిత్ర పరిశోధకులు కనుగొనిరి (బాబెలు గోపురము చూ॥). H.

భాషాంతరములు (Versions).

1. క్రీస్తు శకారంభమందు మోషే గ్రంథ పంచకమును షోమ్రానువారి భాషలోకి భాషాంతరముచేసిరి. అది షోమ్రానువారి హెబ్రీ గ్రంథపంచకము ననుసరించి మన బైబిలులో నున్నదానికి కొంచెము భిన్నముగా నున్నది.

2. క్రీ. శ. పూర్వము 235-347 సం॥ లలో నేలిన పౌలు థిలడెల్ఫస్ (Ptolemy Pheladelphus) అను ఐగుప్తు రాజాజ్ఞానుసరిణముగా సాత్ర నిబంధనను అప్రమాద గ్రంథములలో కూడ గ్రీకుభాషలోకి తర్జుమాచేయ నారంభించి 150 సం॥ లలోఁగా పూర్తిచేసిరి. ఈ తర్జుమాను చేయుటయందు డెబ్బదిమంది పండితులు పనిచేసిన వదంతికలరు. ఇందునుబట్టి దానికి సెప్తుయజింటు (ఆనగా డెబ్బది) అను పేరు కలిగెను. మఱియు, దీనికి రోమీయులు 70 యను సంఖ్యను వ్రాయురీతి అనగా LXX అనునది సాధారణ గుఱుతుగా నున్నది. ఇది క్రీస్తుకాలములోను, అపొస్తలుల కాలములోను వాడుకలో నుండెను కావున, చాల ముఖ్యమైన తిర్జుమా యని యెంచు

దగును. ఇదియుఁగాక ఇంక వేర్యఱు గ్రీకు తర్జుమాలు కొన్నియును క్రీస్తు శకారంభమందు చేసియుండిరి. వాటిలో అక్విల (Aquila) తీయోదోటియన్ (Theodotion) సిమ్మకన్ (Symmachus) అనునవి ముఖ్యములు.

3. క్రొత్త నిబంధనకు పాత్ర సిరియన్ తర్జుమా యొకటి కలదు. క్రీ. శ. రెండవ శతాబ్దమునకు లోపుగానే టైబిలు యావత్తును సిరియన్ భాషలోకి తర్జుమా చేసిరి. ఇది యందటి యుపయోగము నిమిత్తము సులభతైలితో చేసిరి కావున దీనికి పెషిటో (Peshitto = సులభము) అను పేరు పెట్టిరి.

4. ఉత్తర ఆఫ్రికాయందు క్రీ. శ. 200 సం॥ లకు లోపుగా లాటిన్ భాషలోకి పాత్ర లాటిన్ తర్జుమా నొకదానినిచేసిరి. ఇది స్వచ్ఛమైన లాటిన్ భాష కాకుండుటచే నాల్గవ శతాబ్దమున ఇటలీదేశములో ఇటల (Itala) యను తర్జుమాను చేసిరి. 405 సం॥ నకు లోపుగా జెరోమ్ (Jerome) అను గొప్ప వేదశాస్త్రీ ఈ తర్జుమాను చేసెను. దీనికి వల్గేట్ (Vulgate = గ్రామ్యములు) అను పేరు కలదు. అది దిద్దుబాటు కాలమువఱకు క్రైస్తవులందఱిలో వాడుక యందుండుట మాత్రమేకాక, నేటివఱకు రోమన్ కథోలిక్ వారిలో వాడుకయగున్నది.

5. క్రీ. శ. 4-6 శతాబ్దముల మధ్యకాలములో వితియొషియ దేశమందొక తర్జుమాను చేసిరి. దానికి వితియొషియ భాషాంతరమని పేరు.

6. నాల్గవ శతాబ్దమునకు ఉల్పిల యనువాడు టైబిలును గోథీయులభాషలోకి తర్జుమా చేసెను. అది యూరోపులో నుండిన యనాగరికుల భాషయై యుండెను.

7. లాథరు ఆరంభించిన దిద్దుబాటుకు తదనంతరము, నమ్మవలసినవాటికిని అనుసరింపవలసినవాటికిని టైబిలే లోప రహితమును ఆధారమును మూలసత్యమును ప్రాప్తెస్టాంటు వారందఱును అంగీకరించుటచే, వారు టైబిలును ప్రతిదేశమందున్న జనసామాన్యపు భాషలోకి తర్జుమా జేసిరి. ఇచ్చట ఇంగ్లీషు తెలుగు తర్జుమలనుగూర్చి మాత్రము కొంత వివరింతుము.

దిద్దుబాటుకు పూర్వము విగ్లీఫ్ (Wycliffe) 1388 నందు చేసిన భాషాంతరము ప్రసిద్ధికక్కినదై, దిద్దుబాటు కలుగుట కొక ముఖ్యకారణమాయెను. తిండేల్ (Tyndale) 1526 నందును కొవడేల్ (Coverdale) 1535 నందును, ఇంగ్లీషు భాషలోకి టైబిలును తర్జుమా చేసినవారిలో ముఖ్యులై యుండిరి. 1582 సం॥ లో రోమన్ కథోలిక్ వారు మాయే (Douay) యను పేర నొక తర్జుమాను ప్రచురించిరి. ఇది వల్గేటు ననుసరించును రోమన్ కథోలిక్ వారు నేటి వఱకు దీని నుపయోగించుచున్నారు. 1611 సం॥ న ఇంగ్లండుదేశపు రాజైన జేమ్సు (King James) ఒక ఇంగ్లీషు తర్జుమాను ప్రచురింపజేసెను. దానికి అథరైజ్డ్ వర్షన్ (Authorized Version) అని పేరు. అది నేటివఱకు వాడుకలో నున్నది గాని 1884 సం॥ లో దానిని సవరణ చేసిరి. ఈ సవరణకు ఇంగ్లీషులో రివైజ్డ్ వర్షన్ (Revised Version) అని పేరు. 1953 లో రివైజ్డ్ స్టాండర్డ్ వర్షన్ (Revised Standard Version) వాడుకలోకి వచ్చినది.

భరతఖండపు భాషలలోకి చేయబడిన టైబిలు తర్జుమలలో మిగుల పురాతనమైనది ట్రీగెంబాల్గు (Ziegenbalg), షుల్జే యను (Schultze) మిషనరీలు ఆరవములోకి తర్జుమా చేసినదై యుండెను గాని, యంతకు పూర్వమే 1688 సం॥ న సింహళ ద్వీపమునందు డచ్చి మిషనరీలు క్రొత్త నిబంధనను ఆరవములోకి తర్జుమా చేసియుండిరి.

తెనుగు భాషాంతరములనుగూర్చి విచారించగా క్రొత్త నిబంధనయొక్క మొదటి తెనుగు తర్జుమాను 1727 సం॥ నందు రెవ. షుల్జే దొరగారు చేసియుండిరి గాని, ఆ ప్రతియొన్న డును అచ్చుపడి యుండలేదు. దాని వ్రాతప్రతిని హాలే (Halle) యను పట్టణమునకు పంపినట్లు తెలియుచున్నది గాని దానిగూర్చి ప్రస్తుత మేమియును తెలియదు. 1806 సం॥ న పెరంపూరులో నుండిన మిషనరీలు ఒక క్రొత్త తర్జుమా చేయ నారంభించిరి.

1804 సం॥ లో లండన్ మిషనరీ సొసైటీ వారు క్రాన్ (Crane) రెవ. డెస్ గ్రాంజెస్ (Des Ganges) అను మిషనరీలను విశాఖపట్టణమునకుఁ బంపిరి. వారు తెనుగు భాషను

చక్కగా నభ్యసించిన పిదప బైబిలు తర్జుమా పని చేయ మొదలు బెట్టిరి. 1809 సం॥ న కాలగతి నొందిరిగాని 18వ డిసెంబరున దొరగారు బ్రాహ్మణులలో నుండి క్రీస్తుమతము స్వీకరించిన ఆనందరాయ యను నొకరి సాయమువలన ఆ పనిని కొనసాగించిరి. వారు తర్జుమాచేసిన లూకా సువార్తయొక్క 1000 ప్రతులు 1810 సం॥ న అచ్చుపడెను. ఆ సంవత్సరముననే 18వ డిసెంబరున గ్రాంజేస్ గారి రివైవింగ్ ముగా వ్రాసిరి. “మిమ్ముల ముఖ్యోద్దేశములను కొనసాగించుటకు దేవుని నిర్ణయమైన వాక్యమును అవశ్యముగా స్వదేశీయుల కందించుట యను కార్యము మిమిక్ సంబంధమైన యితర కార్యములన్నిటికంటె ప్రాముఖ్యమైనదనిగా నగుపడుచున్నది. ఈ పని వారంభించు గతిగిసందునకు మిగుల సంతోషించుచున్నాను. మఱియు దేవుడు తన దివ్యపుత్రును చొప్పున నన్ను పిలువఁ గోరినను దేవుని యాశీర్వాదమునబట్టి లగిన తరియందు యీ పనిని కొనసాగించుటకు సంతోషించునట్టి యిద్దరు గణా పనివారలు నా యొద్ద నున్నందున మిత్రుక్కువగా నానందించుచున్నాను.” పరిశుద్ధమైన యీ తర్జుమా పని చేయుచుండగా చనిపోయిన ఖునుడైన బెడె (Bede) గారివలె ఈయనయు తిరువార నొక మాసమునకే ప్రభువు సన్నిధిగడెను.

1811 సం॥ న కలకత్తా బైబిలు సొసైటీనామ ముస్తుందుగా చేసిన పనులలో నొకటి 18వ డిసెంబరున గ్రాంజేస్ గారు మత్తయి, మార్కు, యోహాను సువార్తలను చేసిన తర్జుమాలను ప్రచురించుటయుండెను. 1812 సం॥ నందు వెచ్చిన ఫ్రీచెట్ (Pritchett) యను పేరుగల క్రొత్త మిషనరీ గారు క్రొత్త నిబంధన తర్జుమాను 1814 సం॥ న ముగించిరి. అది కలకత్తా బైబిల్ సొసైటీవారి యధీనమున చెన్నపురి యందు 1817 సం॥ న ముద్రిత మయ్యెను. 1818 సం॥ న సెరంపూరు మిషనరీలు క్రొత్త నిబంధనకు చేసిన తర్జుమా ముగిసి వేయిప్రతు లచ్చుపడెను. ఇప్పటికి ఫ్రీచెట్ దొరగారు పాత నిబంధన తర్జుమా పని చేయుచుండెను. గాని 1819 వ సం॥ న ఆయన యదివఱకే కీర్తనల గ్రంథమును తర్జుమా చేసి

యున్నను I రాజుల గ్రంథమువఱకు పూర్తిచేయు నప్పటికి మరణము నొందెను.

1820 సం॥ లో చెన్నపురి ఆకులియరీ బైబిల్ సొసైటీవారు ఫ్రీచెట్ చేసిన తర్జుమాయొక్క వ్రాతప్రతిని విశాఖపట్టణము నుండి తెప్పించు కొని విమర్శనిమిత్త మాయా వారలకు బంపిరి. 1821 వ సం॥ ఈ సొసైటీవారే సెరంపూరు మిషనరీలు మాషే గ్రంథ పంచకమునకు చేసిన తర్జుమాను ప్రచురించిరి.

1823-24 సం॥ లలో లండన్ మిషన్ మిషనరీలలో నింకొకరు 18వ గోర్డన్ దొరగారు (Gordon) యెషయా, ఆదికాండము, యోహాను సువార్త యను గ్రంథములను భాషాంతరము చేసెను. ఈ తర్జుమాను విమర్శ నిమిత్త మాయా వారలకు బంపుటవలన తేలిక ఫలితమేమనిన, ఫ్రీచెట్ దొరగారి తర్జుమా మిగుల వ్యాకరణ యుక్తముగను, గోర్డన్ గారి తర్జుమా ఎక్కువ స్పష్టముగాను గ్రాహ్యమగునట్లుగా నుండెను కావున, గోర్డన్ దొరగాని 18వ పనిని కొనసాగించునట్లు ప్రేరేపించిరి గాని 1826 సం॥ నం దాయన జబ్బుపడి యా మఱుసటి వస్థరమునందే మృతిజెందెను. అప్పటిలో ఆయన పనిని జరిగించుటకు శక్తిగలవారవ్వరును లేకయుండిరి. ఆయనచేసిన తర్జుమా నంతటిని చెన్నపురి బైబిల్ సొసైటీవారు ప్రచురించి యుండిరి.

ఇదివఱకే తెయ్యదని తద్దెమాలను నవరణ చేయుటకు 1837 వ సం॥ లో నొక కమిటీ యేర్పడి కొన్ని వీండ్లకు సవరణయైన తర్జుమాలను ప్రచురించెను. ఈ సవరణ యిటుల కొన్ని సంవత్సరములవఱకు జరుగుచుండెను. ఈలోగా తెయ్యదైన ఆయా భాగములు ప్రచురమగుచు నుండెను. ఘోషాదిగా 1855 సం॥ నకు సవరణయైన క్రొత్త నిబంధన అచ్చుపడి యుండలేదు.

కొంతకాలమునకు లండన్ మిషన్ మిషనరీలలో వార్డ్లా (Wardlaw), హే (Hay) అను వారు ఒక క్రొత్త తర్జుమాచేసిరి గాని, వారిదివరకువలె అధర్బైబిల్ స్వల్ప ఇంగ్లీషు తర్జుమా ననుసరించి కాక, అసలు భాషల ననుసరించి తర్జుమా చేసియుండిరి.

వాడ్లలా దొరగారు గతించిన వెనుక డాక్టర్ హే దొరగా హాక కమిటీ యధీనమున ఈ పని కొనసాగించిరి.

ఈ కమిటీవారు 1873 వ సం॥ న పాత నిబంధన తర్జుమాను నిరంధించిరి. దీనికి డాక్టరు హే దొరగారు ముఖ్య సవరణకర్తయై యుండెను.

వారు ద్వితీయోపదేశ కాండమువలకు ఇట్లు పనిచేసిన పిమ్మట ఇంక చాలతవ్వరగా చేయగల్గిన తప్ప యీ పని యీ కమిటీవారి జీవితకాలములో ముగియ నేరదని స్పష్టమాయెను కావున డాక్టర్ హే దొరగారు స్వయముగా ఈ పనిని భారాళముగ చేయగల్గినట్లు సెలవు పొందిరి. ఆయన తన మరణమునకు పూర్వము పాత నిబంధనలో విశేషభాగమును తర్జుమాచేయగలిగెను. ఆయన చేసిన తర్జుమా విమర్శ నిమిత్త మాయా సండితులకు బంపిన పిదప కొద్దికొద్ది భాగములుగా ప్రచురము చేసిరి.

చివరి సవరణ 1899-1904 సం॥ ల వలకు రెవ. బేకన్ (Bacon) దొరగారును, ఇంకొక ప్రతినధి కమిటీవారును చేసియుండిరి. ఈ కమిటీ నిమిత్తము మూలవాక్యములను (Text) సిద్ధముచేయుటలో కానన్ ఆనంతముగారును, బీ. సీనయ్యగారును బేకన్ దొరగారికి సహాయకులుగా పనిచేసిరి.

భారతదేశము నిమిత్తము బైబిలు సంపూర్ణముగా 18 భాషలలోకి తర్జుమా చేయడ మాయెను. క్రొత్త నిబంధన మాత్రిము మఱి 11 భాషలలోకి భాషాంతర మయ్యెను. ఈ దేశములో 140 వేరేట్లు భాషలును, వ్రాతలేని భాషలును కలవనియు, బైబిలులోని ఆయా భాగములను బైబిలు సాప్రైజీవారు ఇండియా దేశములోని 315,000,000 ప్రజలలో కనీసము 265,000,000 ప్రజల స్వంత భాషలలోకి ప్రచురించి యున్నారనియు, సర్ జార్జి గ్రెగ్ (Sir George Grierson). గారు చెప్పిరి (పాత నిబంధన, క్రొత్త నిబంధన, ప్రమాణిక గ్రంథములు, అప్రమాణిక గ్రంథములు, ప్రతులు చూ॥).

భాషావరము (Gift of Tongues). దీనిగూర్చిన వాక్యములను చూడగా, (1) భాషలతో మాటలాడుట, భాషలకు అర్థము చెప్పు

శక్తి యను రెండు వరము లందులో నున్నట్లు తెలిసికొనఁగలము (I కొరి 12-14). అచట నిది ఆత్మవరములలో (I కొరి 12¹⁰) నొకటిగా నున్నదిగాని కొరింథి సంఘములో నిది యుపయోగకరముగా నుండక పోవుటచే దానిని ఆ వరములలో తక్కువదానిగా నెంచఁతనని పౌలు బోధించెను. (2) కార్యముల గ్రంథములో దీనిగూర్చిన వాక్యములున్నవి. వాటిలో ముఖ్యమైనవి పెంతెకొను దినమునుగూర్చిన చరిత్రలో కవలబడును (కార్య 2¹⁻¹³). కొర్నేలి యను శత్రుధృవతి విశ్వసించినపుడు అతనికిని అతనితో కూడ నున్న వారికిని అదేవర మనుగ్రహింపబడెను (10⁴). ఇది పెంతెకొస్తులోని వరము వంటిదని వేరురు చెప్పినదానివలన దెలియును (11⁵). ఎఫేసులోకూడ ఈ వరము విశ్వాసుల కనుగ్రహింపబడియెను (19⁶). సమరయ పట్టణములోనున్న క్రైస్తవుల కియ్యబడిన వరమునుగూర్చి తేటగా తెలుపబడక పోయినను అదియు నిదేవరమై యుండవచ్చును.

ఈ భాషావరమెట్టిది అను దానిగూర్చి రెండభిప్రాయములు కలవు. అందులో నొకటి నవీన కాలపు వేదశాస్త్రులలో నెక్కువమందియొక్క అభిప్రాయమై యున్నది. 1. ఈ భాషావరము నొందినవారు ఆత్మవేషముగలవారై ఆత్మసంబంధమైన భావములను గలిగియుండినను సాధారణముగా మానవులకు తెలియని స్వరములలో వలకు చుండిరి గాని వారు పలికినవి మానవుల వాడుకలో నుండిన భాషలు కావని యనుకొందురు. ఈ యభిప్రాయము కార్య 2⁸ కు భిన్నముగా నున్నదని వాదోష్ఠ్యకొనవచ్చును. ఆయినను కార్యముల గ్రంథములోని విషయములు చాలవలకు ఆ యాది క్రైస్తవులు చనిపోయిన పిమ్మట వ్రాయబడినవి గనుక ఈ గ్రంథమును వ్రాసినపుడు ఆ యాది భాషావర మెట్టిదో సరిగా గ్రహించుకొనక పొరబాటుగా గ్రహించుకొని వ్రాసినది యీ నవీనపండితు లభిప్రాయపడెదరు. 2. రెండవ యభిప్రాయము పురాతన కాలము నుండి కలిగియుండు అభిప్రాయమును ప్రస్తుతమున సాధారణముగా భాషావరమునకు చెప్పు అర్థమునై యున్నది. అదేది యనగా, ఆ కాలములో నువ్వార సమస్త జనాంగములకు ప్రకటింపఁ

బడవలసియుండెను. కావున ఆ శిష్యులు అన్యుల భాషలను మాటలాడుటకై ఆత్మచే వారికి శక్తి యనుగ్రహింపఁబడెను. ఇది కార్య 2⁸ కు చక్కఁగా సరిపడును. మఱియు నిది కొరింథు సంఘములో నున్నట్లు భాషతో ప్రార్థనచేయుట, భాషతో మాటలాడుట అనుదానికని సరిపడును (I కొరి 14¹³⁻¹⁶). ఐరేనియు (Irenaeus) అను సంఘ పిత తనకాలములో ననేకులు ఆయా భాషలతో మాటలాడుటను వినియుండినట్లు వ్రాసెను (Hair 5: 6: I). అయినను ఇది తత్కాలము కై ఆయా వారల కిచ్చఁబడిన వరమేగాని సంఘమున కల్గింపబడుచుండు ఆత్మనాముకాదు (I కొరి 13⁸ కృపావరములు చూ!).

భి, భు

భిన్నాభిప్రాయములు భేదములు ఏ చూ॥

భిక్షును దాతృత్వము చూ॥

భుజంగము సర్పము I 6 చూ॥

భుజశిల్పముపడుట రోగములు చికిత్సలు III 2 చూ॥

భూ

భూకంపము (Earth-quake). పూర్వ కాలమునుండి యిప్పటివఱకు అనేక భూకంపములు కలిగినట్లు పల్లెస్టిన చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది. అచ్చట కలిగిన చివరి భూకంపము 1837 సం॥ న సంభవించెను. ఆమోసుకాలమున నొక భూకంపమచ్చట కలిగినట్లు సూచనగలదు (ఆమో 1¹). కిరవులు గాలివానలు మొదలగు విపత్తులు ఈ దేశమున కాలసూచనగా నున్నట్లే పల్లెస్టినలోను ఈ భూకంపము కాలసూచనగా నుండెను. ఆమోసు ఆ భూకంపమును తన ప్రవచన కాలమును గుర్తించుటకు వ్రాసెనేగాని దానిని వివరించుటకు కాదు. ఆ భూకంపము వలన కలిగిన నాశనము చాల భయంకరమైనదని కొన్నివందల సంవత్సరములకుఁ దరువాత ప్రవచించిన జైకర్యా యను వాడు దీనినిగూర్చి వ్రాసినదానినిబట్టి తెలియును (జైక 14¹). ఉజ్జయినిరాజు యాజకులకు మాత్రమే ప్రవేశింప నలవియైన దేవాలయ భాగములోకి వెళ్లి దాని

నపవిత్ర పఱచినందుకు శిక్షగా నిది సంభవించెనని యోసీఫుసు వ్రాయుచున్నాడు (పురా 9. 10. 4. II దిన 26¹⁶ తో సరిపోల్చుము). బైబిలునం దదృష్ట రీతిగా జరిగిన ఆయా భూకంపములను సూచనలు గలవు. యోనాతాను ఫిలిష్తీయులను జయింపగా అట్టి కంపము కలిగినట్లున్నది గాని అది ఫిలిష్తీయులకు కలిగిన భయమునకు దృష్టాంతము కాదు (I సమూ 14¹⁵). క్రీస్తుచని పోయిన సమయమున భూకంపము కలుగఁగా చీకటి క్రష్టి బండలు బ్రద్దలయ్యెను (మ 27⁵¹⁻⁵⁴). ఆయన మృతులలోనుండి లేచి నప్పుడును అట్టి కంపము కలిగెను (28⁹). ఫిలిష్తీయుల పాలు నీలలు చేసినానియందుండఁగా వారి విడుదలనిమిత్తమును భూకంపమొకటి కలిగెను (కార్య 16²⁶).

దేవుని మహాత్మ్యమును సూచించుటకు ఆయన దిచ్చినప్పుడు భూమివలకును అని అలంకార రీతిగా చెప్పఁబడెను (నిర్గ 19¹⁸ న్యాయా 5⁴, I రాజు 19¹¹ కీర్త 187 68⁸). ఇట్లే ఆయన తీర్పు తీర్పుటకై వచ్చునప్పుడు కలుగు విపత్తులలో భూకంప మొకటిగా నున్నది (మ 24⁸ ప్రక 8⁵ మొ॥).

భూతము (Spirit, Ghost). అశరీరులైన ఆత్మలు లేక దయ్యములు అచ్చటచ్చట తిరుగుచున్నవనియు, అప్పుడప్పుడు నరులకగపడి భయమును పుట్టించుచున్నవనియు సకల జనులు తమ చరిత్రయందలి యేవోయొక సమయమున అభిప్రాయపడి యుండిరి. క్రీస్తు కాలమున యూదులలో నిట్టి యభిప్రాయము ప్రబలముగా నుండెనని అక్కాలమున వ్రాయఁబడిన వ్రాతలు విస్తారముగా సాక్ష్యమిచ్చుచున్నవి. అట్టి భయము కలుగఁజేయున నేడి యభిప్రాయము అపొస్తలులలో కూడ నుండెననుటకు రుజువు కలదు (మ 14²⁶ మా 6⁴⁹). క్రీస్తుతోడి మూడు సంవత్సరముల సమావాసము మాడ పనితనమునుండి వారిలో పాదుకొనిన ఈ మూఢత్వమును సంపూర్ణముగా తొలగింపలేకపోయెను. అట్టి యభిప్రాయమును ఖండితముగా గర్హింపక పోవుటవలనను వారి మనస్సులలోని పొరపాటును కనపఱచుటలో ఆయన పడిన ప్రయాసవలనను ప్రభుని దీర్ఘ

కాంతమును ఓర్పును కనబడుచున్నది. మ 14²⁶ మా 6⁴⁹ లోని మూలపదమునకు కనబడునది యని యర్థము. నిజమైన స్వరూపముగాక మాయా స్వరూపమును ధరించుకొనుట దీని భావముగాఁ దోచుచున్నది. అని మనము భూతములని యెంచు దానిపేరైయున్నది లూ 24^{37,39} లో భూతమని తెనిగించిన మాట పైమాట గాక ఆత్మయని యర్థ మిచ్చును. B.

భూతములు (Elements). II శ్లో 310-12 లో పంక్తి యని శబ్దార్థ మిచ్చు గ్రీకు పదమును భూతములని తెనిగించిరి. ఈ పదమునే వేణు సంబంధములలో మూల వాతములనిరి (గల 43-9 కొలూ 2^{8,9,30} మూల వాతములు చూ॥) II శ్లో 310-12 లోని పదము ఈ ప్రపంచము నిర్మింపఁబడిన మూల పదార్థములను సూచించును కాబట్టి ఆ వాక్యములో మనము సాధారణముగా పంచభూతములని చెప్పువాటికి సంబంధించి యున్నదనవచ్చును. లోకాంతమున అవి గొప్ప వేడిమిచే కఱగి లయమైపోవునని తెలియుచున్నది.

భూపతులు రాజు చూ॥

భూమి, నేల, మన్న (Earth). పాత నిబంధనలో భూమిని సూచించెడి యీ దిగువ పదములు గలవు.

1. ఒకటి ఆకాశమునుండి ప్రత్యేకింపఁబడి భూమిని సూచించును. ఇది బైబిలునందు సర్వ సాధారణమైనదై భూమియని తెనిగింపఁబడెను (ఆది 11^{2,10,11} 21⁴ మొ॥). దానిని భూలోకము (611¹²), దేశము (యెష 17 71⁸ 91 11¹⁶ మొ॥) అనియు తెనిగించిరి.

2. నేద్ర్యము చేయఁదగిన నేలను సూచించు మజీయొక పదమును అనేకమాలు బుపయోగించిరి. దానిని సాధారణముగా నేల యని తెనిగించినను (ఆది 12⁵ 2⁵ 6²⁰ మొ॥), భూమి (599 61⁷ 74^{8,21} మొ॥), దేశము (నిర్ 20² ద్వితీ 41), మన్న (నిర్ 20²⁴ II రాజు 51⁷ మొ॥), భూభి (II సమా 15³⁹) యనియు తర్జుమాచేసిరి.

3. మూడవ పదము భూభిని సూచించుచు దానితోనే సాధారణముగా తెనిగింపఁబడినను

మన్న (ఆది 27 314¹⁹ 13¹⁶ కీర్ 103¹⁴ మొ॥), భూసు (యోబు 41³³), నేల (యోబు 30⁸ యెష 21⁹) అని తర్జుమాచేసిరి.

4. నాలుగవ పదము మానవులను ఈ లోకమును సూచించుచు సాధారణముగా లోకము అను మాటచే తెనిగింపఁబడెను (I సమా 2⁸ కీర్ 9⁸ 24¹ 33⁸ 50¹² మొ॥). కొన్ని వాక్యములలో దీనిని భూమియనియు (II సమా 22¹⁶ = కీర్ 181⁵ యోబు 34¹³), భూగోళమనియు (37¹²) తర్జుమాచేసిరి.

క్రొత్త నిబంధనయందు ఒక్కటే పదము భూమియంటిటిని (మ 518³⁴ 610 161⁹ మొ॥), నేద్ర్యము చేయఁదగిన నేలను (మ 13 5^{8,23} మా 41⁶ మొ॥), మానవులు నివసించెడి ఈ లోకమును (లూ 21³⁵ రాబ్య 1⁸ 101² మొ॥), దేశమును (లూ 42⁵ 21²³ రోమా 92⁷ యాకో 51⁷) సూచించును. ఇవి ఆకాశమునకు వేణుగానుండుటచే అలంకారరీతిగా ఆకాశమునకు భిన్నముగా నున్న భూభిములను నడవనూడ సూచించెడి పదమైయున్నది (ఫిలి 31⁹ కొలూ 3²). I కొరి 1547⁴⁹ లో నున్న భూసంబంధమైన మన్న అను పదము మజీయొకటియై మంటిని సూచించుచు పరలోకమునకు భిన్నముగా నున్నదానిని తెలుపును.

మన్న భూభియను పదములు మానవుల బల హీనతలనుపండి సూచించును (కీర్ 103¹⁴ ఆది 18²⁷). మన్న నైతిమీద పోసికొనుట దుఃఖమున కొకగుఱుతు (II సమా 131⁹). ఒకఁడు నేలమట్టుపై అణచఁబడుట పూర్ణనాశమునకు సూచన (యెష 251²). అట్లే మన్న నాకుట గొప్ప అపజయమును దెలుపును.

ఈ పదము నుపయోగించిన విధమును చూచిన యెడల ఆ మాటలు ఇప్పటివలెనే భూమి యను మాటకు వెవ్వేలు అర్థములిచ్చునని స్పష్టమగుచున్నది (భూమ్యాకాశములు చూ॥).

భూమ్యాకాశములు (The Heaven and the Earth). బైబిలు కాలములలో నీ సమాసము సృష్టింపఁబడిన దానినంటిటిని సూచించెను (ఆది 1¹ 21⁴). ఇది యావత్తును దేవునిదే (కీర్ 89¹¹). ఈ సమస్తమును దేవుని ప్రోత్రింప

వలసియున్నది (I దిన 16³¹ కీర్త 96¹¹ యొష 49¹³). సృష్టియావత్తు నిత్యమైనదిగాక తీర్చదినమున కదలింపబడి (యోవే 3¹⁸ హగ్గ 2^{5,21}), నాశనమగును (II పేతు 3⁷), గాని తరువాత నీతితో కూడిన నూతన సృష్టికలుగును. అది నూతన ఆకాశమనియు నూతన భూమియనియు పిలువబడును (యొష 65^{17,22} II పేతు 3¹³ ఆకాశము, భూమి చూ॥).

భే

భేదములు, మతభేదములు (Divisions, Heresies). భేదమనుపదముచే తెనిగించిన మాటలు క్రొత్త నిబంధనయందు అయిదు గలవు.

1. లూ 12⁵¹ యందున్న భేదమనుమాటకు వేటుపడుటయని యర్థము. క్రీస్తు సంగీకరించి ఒప్పుకొనుటవలన ఒక్క కుటుంబములోని వారలే యైనను వారిలోను భేదములు పుట్టి వేరుగుదురు.

2. భేదములు కలిగించు బోధలనుగూర్చి జాగ్రత్త చెప్పటలో రోమా 16¹⁷ నందు పౌలు వాడినపదము మఱియొకటియై యున్నది. అది వేటుపడుటనుమాత్రమేగాక, కలహ పడుటను గూడ సూచించును. గల 5²¹ నందున్న శరీర కార్యములలో నున్న భేదములను పదమిచే.

3. రోమా 2⁸ లో నున్నట్లు భేదములు పుట్టించువారు అని తెనిగించినపదము పైనున్న మాటలను సంబంధించక కక్షలను కలిగించు వారిని సూచించును. II కొరి 12²⁰ గల 5³⁰ ఫిలి 1¹⁶ 2³ నందాపదమును కక్షలు అని తెనిగించిరిగాని యాకో 3^{14,16} నందు వివాదములని తర్జుమాచేసిరి.

4. యోహా 7⁴³ 9¹⁶ 10¹⁹ లో భేదములని తెనిగింపబడిన మఱియొక పదమునకు చింపుట యని యర్థము. ఈ పదము వస్త్రముల విషయము మాత్రమేగాక మానవులలో నేర్పడు సార్వత్రిక గూర్చియు వాడబడినది. మ 9¹⁶ మా 2²¹ నందీపదమును చిరుగు అనుపదముచే తర్జుమాచేసిరి. ఆ పద బహువచనమును I కొరి 1¹⁰ 11¹⁸ నందు కక్షలని తెనిగించిరి. ఈ సిజమ్ (Schism) అను మూలపదము నిప్పటికి సంఘము నందేర్పడు భేదములను సూచించుటకు వాడుచున్నారు.

కార్య 24¹⁵ నందు మతభేదముని తెనిగింపబడిన పదము 5¹⁷ నందు సద్భూతయ్యల తెగను 15²⁶ లో పరిసయ్యల తెగను సూచించును. గల 5²⁰ లో దీనిని విమతములు అని తెనిగించి శరీరకార్యములలో జేర్చిరి. I కొరి 11¹⁹ II పేతు 2¹ లో నున్న భిన్నాభిప్రాయములను పదమును ఇదే మూలపదముయొక్క తర్జుమాయై అట్టి మతభేదములను తెలుపును. హెరెసిస్ (Heresies) అను నీపదము నేటివఱకును సంఘము నందు వాడుకయందుండి విభేదములను కలిగించు తప్పబోధలను సూచించును.

భో

భోగేచ్ఛ దురాశ చూ॥

భోజనపవార్థములు ఆహారము చూ॥

భోజనము (Meals). తినుబండారములను గూర్చి ఆహారము అను శీర్షికను చూడనగును. ఈ శీర్షికలో భోజనకాలము తీతులనుగూర్చి ప్రశంసించబడును.

1. భోజనవేళ. ట్రైబిలుకాలమున జీవించిన వారు ప్రస్తుతి మీ దేశమందున్నవారివలెనే భోజనముచేసినట్లు కనబడును. ఉదయమున కొద్ది చల్లిపుచ్చుకొనినను పూట కొకసారి వంతున రెండుసారులు మాత్రము భుజించిరి. పాత నిబంధనయందీ రెండు భోజనములకు ప్రత్యేకమగు పేరులు లేకున్నను క్రొత్త నిబంధనయందున్నట్లు చూడవచ్చును. ఉదయపు భోజనమును సూచించెడి పదము లూ 11³⁸ 14¹² మ 22⁴ యోహా 21^{12,15} లోను, మాపటి భోజనమును సూచించు మాట మ 23⁶ మా 12³⁹ లూ 14^{12,17,24} 20⁴⁶ యోహా 13^{2,4} 21²⁰ I కొరి 11^{20,21} ప్రక 19^{9,17,18} నందు గలవు. మొదటి భోజనమును మధ్యాహ్నమునకు కొంచెము ముందుగాను (రూతు 21⁴), మాపటి భోజనమును సాయంకాలమున పనియంతయు ముగిసిన తరువాతను చేసిరి (ఆది 19³ న్యాయా 19¹⁶⁻²¹ లూ 14¹⁶⁻²⁴ యోహా 12²). ఈ రెండవదే ముఖ్యభోజనమై యున్నది. విందులు చేసినప్పుడు సాధారణముగా ఈ సమయమున పిలిచిరిగాని అప్పడప్పుడు ఉదయపు భోజన

సమయమునను చేసిన నూచనలున్నవి (ఆది 43^{16,25} లూకా 11^{37,38} 14¹²).

2. భోజనపు టలవాటులు. పాత్ర నిబంధన కాలమున భోజనముచేయునప్పుడు నేలమీది గాని పీటలమీదగాని కూర్చుండిరి (ఆది 27¹⁹ I రాజు 13²⁰ I సమూ 20²⁵ మొ॥) గాని, ప్రవక్త లెంతగా ఖండించినను స్థితిమంతులైన వారు పాన్పులమీద ఆనుకొని కాళ్లు పారజూపి భోజనముచేయుటయు వాడుకగా నుండెను (ఆమో 3¹² 6⁴ యోహా 23⁴¹). క్రొత్త నిబంధనకాలమున నిది సర్వసాధారణమాయెను. భోజనమునకు కూర్చుండిరి యనుపదము తెలుగు లైబిలునందుండినను (లూ 7³⁶ 9¹⁴ 14⁸ 24³⁰ మొ॥), దాని మూలభాషపదమునకు పరుండుట యని యర్థమగును. ఈ దేశమున నున్నట్లు పెద్దలకు అగ్రస్థానమిచ్చి మర్యాదజేసిరి (మ 23⁶). స్త్రీలు సాధారణముగా వడ్డించిరి (రి¹⁵ లూ 10⁴⁰ యోహా 12²). స్త్రీలు పురుషులతోఁగలసి భోజనముచేయుట వాడుకయై యుండినట్లు కొన్ని నూచనలు గలవు (ద్వితీ 16¹⁴ I సమూ 1⁴ యోహా 1⁴). వారు పాత్రలను ఎక్కువగా వాడలేదు. చారును ఒకటే పాత్రలోనుంచి దానిలో కొట్టెను ముందుచువచ్చిరి (మ 26²³ యోహా 13²⁶). నేటివఱకు పత్రేయలో నున్న వారి కిట్టివాడుక గలదు.

3. విందులు. విశేష సమయములలో వారిప్పటివలెనే విందులుచేసి బంధుమిత్రులను బిలుచుకొనిరి. అతిథులు వచ్చినప్పుడును (ఆది 19³ న్యాయా 13¹⁵), జన్మదినోత్సవములప్పుడును (ఆది 40²⁰ యోహా 1⁴ మ 14⁶), వివాహ సమయములలోను (ఆది 29²² ఎస్తే 2¹⁸ మ 22²), చనిపోయినవారి బంధువుల నాదరించి అంగలార్పనై వచ్చినప్పుడును (యర్¹ 16⁷), ఇల్లుగట్ట నారంభించినప్పుడును (సామె 9¹⁻⁵), కోఁతకాలమప్పుడును (న్యాయా 9²⁷ I సమూ 25^{2,39}), పండుగలప్పుడును (ద్వితీ 12⁷ 14^{23,26,29} 15²⁰ మొ॥) విందులు చేయుట వాడుకయైయున్నది. విందుకు రచ్చని ముందుగాఁ బిలుచుటయేగాక ఈ దేశమున దున్నట్లు విందు సిద్ధముగా నున్నప్పుడు రెండవ మాటు కబురంపుటయు వాడుకగా నుండెను

(ఎస్తే 6¹⁴ లూ 14¹⁷ మ 22²⁻¹⁴). విందుకు పిలిచినవాఁడు అతిథులను ముద్దుపెట్టుకొని వారిని చేర్చుకొనుట మర్యాద (లూ 7⁴⁵). వారి పాదములను కడుగుటకు నీళ్లుపోయుట అలవాటు (ఆది 18⁴ న్యాయా 19²¹ లూ 7⁴⁴). వారి తలనంటుట మఱిత గొప్పమర్యాదగా నుండెను (క్రీస్త 23³ ఆమో 6⁴ లూ 7⁴⁶). ఈ మర్యాదలను చూపిన పిమ్మట విందుకువచ్చినవారి స్థితిగతులనుబట్టి వారిని పంక్తిని కూర్చుండఁజేటిరి (I సమూ 9²² లూ 14⁸). తరువాత దేవుని దీక్షన నడిగిరి (I సమూ 9²³ మ 15³⁶ లూ 22¹⁷ మొ॥). ఘనమైన అతిథికి భోజనములో శ్రేష్ఠభాగమును పెట్టిరి (ఆది 43³⁴ I సమూ 9^{23,24}). విందుకు రాలేనివారి భాగమును వారికి పంపుటయు వాడుకయైనట్లు నూచనలు గలవు (II సమూ 11⁹ నెహె 8¹⁰ ఎస్తే 9^{19,22}). భోజనము చేయుచుండువారి విలాసార్థమై సంగీత వాయిద్యములను వాయించిరి (II సమూ 19³⁵ యెష 5¹² ఆమో 6⁵ మ 14⁶ లూ 15²⁵). ఇతరమైన తిమానలను జరిపి యుండురు. సమ్మోనుజేసిన విషయకథ భోజన సమయమున వేయబడినదే (న్యాయా 14¹²). ఒకానొకప్పుడు పనియూపయోగము క్రమముగా జరుగు నిమిత్తము విందు ప్రధానిని నియమించి (యోహా 2⁹). గొప్ప పింఁగులు కొన్ని దినములవఱకు జరిగెను (న్యాయా 14¹² ఎస్తే 1³⁴). ఇట్ల సమయములందు కనఁబడిన అనుభవములు ప్రవక్తలు గట్టిగా ఖండించుచు వచ్చిరి (ప్రస 10^{16,17} యెష 5^{11,12} ఆమో 6¹⁻⁶). ఈ వాడుక లన్నిటినిబట్టి అవి ఈ దేశపువాడుకలను చాల సంబంధించియున్నట్లు విశదమగును.

భ

భ్రష్టుడు, భ్రష్టమైన (Reprobate).

1. ఈ పదము I కొరి 9²⁷ II కొరి 13²⁻⁷ రోమా 1²⁸ II తిమో 3⁸ తీతు 1¹⁶ లో నున్నది. గ్రీకు భాషయందలి ఒకటే పదమై యోగ్యము కాని దానిని సూచించును. ఈ పదముయొక్క వ్యతిరేక రూపము రోమా 16¹⁰ లో అపెల్లెయనువాని బిరుదుగా నుపయోగించి యోగ్యుడని తెనిగించిరి. అయోగ్యమైనందున త్రోసివేయ

వలసిన దానిని పై వాక్యములలో భ్రష్టమైన అను పదము సూచించును. అట్లే భ్రష్టుడు అను పదమును అయోగ్యుడైనందున త్రోసి వేయవలసిన వానిని సూచించును. హేన్రీ 6° నందు శాపము నొందదగినది యని తెనిగింపబడిన పదమును ఇదే. వెండిలోని మట్టు అనుమాటచే సామె 25° యొష 1° నందు తెనిగించిన హేన్రీ పదమును LXX లో ఈ గ్రీకుపదముతో తర్జుమా చేసిరి.

2. హేన్రీ 12° లో భ్రష్టుడని తెనిగించిన మాట శుద్ధికి వ్యతిరేకమగు అపవిత్రతను సూచించును. ఈ పదముయొక్క బహు వచన రూపమును I ఆమా 1° లో అపవిత్రులుని తెనిగించిరి. 47 6° II ఆమా 21° లో అపవిత్రము అని తర్జుమాచేసిన మూలపదమునదే. LXX నందున ఇదే గ్రీకుపదమును వాడి దానిని తెలుగున లేపి 10° లో అపవిత్రమనియు, I సమా 21° లో సాధారణమైనదనియు తర్జుమాచేసిరి.

3. యి^o 31°, 2° నందు భ్రష్టులు అని తెనిగించిన అసలు పదము తిరుగఁ బడువారు అని శబ్దార్థమగును. ఆ పదమునే 49° లో విశ్వాస ఘాతమురాలు అని తెనిగించిరి.

మ

మంగళికత్తి (Razor). పాతనిబంధనలోని రెండు పదములను మంగళికత్తియని తెనిగించిరి. మొదటిది సంఖ్యా 6° 87 యొష 7° యెహె 5° లో నున్నది. ఇతరచోట్ల దానిని భిక్షముయొక్క వగయని తెనిగించిరి (I సమా 17° II సమా 20° యెహె 21° మొ॥). రెండవది మంగళికత్తికి మాత్రముపయోగింపఁ బడినదై న్యాయా 13° 16° 17 లో నున్నది. ఆ పదమునే I సమా 11° నందు తైరపు కత్తియని తర్జుమాచేసిరి. నాజీరు వ్రత ధారులు (సంఖ్యా 6° న్యాయా 13° 16° I సమా 11°) తైరము చేయించుకొన రాదనియు, లేపియులను పవిత్రపాపము వారికి తైరముచేయ నలెననియు (సంఖ్యా 87) చెప్పబడిన సందర్భములలో మంగళికత్తి పేర్కొనబడెను. అష్టాదు దేశపు రాజు పల్లెస్తినును నాశము చేయునని సూచించుట కతడు దేవుని చేతిలోని మంగళికత్తికి పోల్చబడెను (యొష 7°). మంగళికత్తితో తైరము చేయబడిన వెండ్రుకలు నాశమున కప్పగింపబడునని యెహె 5° లో నొక వృత్తాంతమున్నది.

మంగళికత్తి పిట్ట పక్షులు 35 చూ॥

హేన్రీయులు మంచముమీద కూర్చుండి చేతులు కడుగుట

మంచము (Couch). ఈ పదము టైబిలు నందు బహు కొన్నిసార్లు మాత్రమే యుదాహరింపబడినను (అది 49° ఆమా 6° కార్య 5°)

సిరియా పల్లెస్తిను విగుప్తు దేశములయందలి గొప్ప వారు తటేమెన కొళ్ల మంచముల నుపయోగించి రనుటకు సందియములేదు. స్థితిగలవారి యిండ్లలో

నిర్మించుటకు ప్రత్యేకమైన పడక గదులుండెను (నిర్గ 83 II సమా 47 II రాజ 11⁹). బాహును రాజైన ఓరుయొక్క యిసుప మంచము (ద్వితీ 311) గట్టి రాతితో చేయబడిన చావు పెట్టెవంటిది యుండును. అతఁ డేలిన దేశమునందట్టి పడక మలు గలవు.

మంచి కేవులు (Fair Havens). క్రేతు ద్వీపపు దక్షిణతీరమున లడైయ దగ్గరనున్న యొక కేవు. పాలు ఖైదీగా రోమాను వేలిన ప్రయాణములో అతని యాడ ఇచ్చటనే కొంత కాల మాచు (కార్య 27⁸). ఆ కేవు నేటివఱకు ఆ పేరుతోనే యున్నది (సలము V, G 5).

మంచు (Dew). పల్లెటూరులో మంచు విశేషముగా కురియును. ఆ దేశపు శీతోష్ణస్థితి అట్టిదై యున్నది. దానివలన పైరులు చాలమట్టుకు పండును. అది కురియుకపోవుట గొప్ప కరవుకు నూచున (I రాజ 171). పాలు గొప్పైన కొండ దగ్గర కూలగా దావీదు దానిమీఁది మంచు పడకుండవలెనని శపించెను (II సమా 121). ఆ క్రితగానే చెఱకాలమైనపిమ్మట యూదులాలయమును కట్టకపోవుటవలన శిక్షగా మంచు కురియుటలేదని హగ్గయ వారిని గద్దించెను (హగ్గ 110). మంచు ఏర్పడుట దేవునియొక్క గొప్ప శక్తికిని (యోబ 38²⁸), ఆయన గొప్పజ్ఞానమునకును (సామె 3²⁰) సూచనగా నెంచబడెను. బైబిలు నందు మంచు ఫలవంతమగు స్థితికిని (ఆది 27²⁸ ద్వితీ 33¹³), దేవుని యాశీర్వాదరసమునకును (32² యెష 18⁴), కనిపెట్టుకుండ అకస్మాత్తుగా వచ్చుదానికిని (II సమా 171⁹), అస్థిరముగా నుండి త్వరగా గతించిపోవుదానికిని (హోషే 13³), మెస్సీయా కాలములో ఆయన యొద్దకువచ్చు జనబాహుళ్యమునకును (క్రీర 110³) సూచనగా నున్నది.

మంటు రోగములు చికిత్సలు II 10 (3) చూ॥

మంటపము (Porch). ఈ మాట సాధారణముగా దేవాలయమునుగూర్చిన చరిత్రలో కనబడును (II దిన 81⁹ 15⁸ యెషా 40^{48,49} కార్య 311 51⁹ మొ॥). ఇట్లు మందిరపు మంటపము (I రాజ 71⁹) పరిశుద్ధసలపు మంటపము (7²¹)

అను విశేష పేరులు కలవు. సాలామాను నగరమునకు సంబంధముగాకూడ ఈ మాట కనబడును (7⁶). దావీదు మంటపము (I దిన 28¹¹), అధికారిమంటపము (I రాజ 77) అను విశేష పేరులు అట్టి మంటపములకుఁ గలవు. బేతెస్సకో నేటికి కూడ మంటపము లుండెను (యోహా 5²).

మండుచున్న పాద పాద చూ॥

మంత్రము, మంత్ర విద్య (Magic, Divination, Sorcery, Enchantment). మంత్రమును అను తెలుగుమాట సోద చెప్పట, సోద చెప్పువరము, చిల్లంగిలెనము, గొణుగువాడు, గారడివిద్యచేయువాడు, మాటకు డు, మంత్ర కితై, జాతికము చెప్పువాడు, ఇంద్ర బాలకుడు అని యర్థముచుచ్చు వివిధములగు హెచ్చు పెనుము లన్నిటికి బదులుగా తల్లిమ చెయబడిన (నిర్గ 711,22 87 సంఖ్యా 23¹³ II దిన 33⁶ ప్రస 10¹¹ యెష 57³ 2⁶ యిర్మీ 27⁹ 29⁸ దాని 2² మీకా 51²). గ్రీకు భాషలోనిది మందులు కలిపి విషము పెట్టువాడు, గారడివాడు, మాంత్రికుడు అని యర్థముచుచ్చు ఒక మాటను తెలుపుటకు కూడ నుపయోగింపబడెను (ప్రక 21⁸ 22¹⁵).

ఈ మాటయును, దీనికి సంబంధించిన యితర భాగములలో కనబడు మాటలను గారడి సోద చెప్పట అను నర్థములను చూపించుటకు ఉపయోగించిన మాటలలోనివై యున్నవి. వాటన్నిటిలో నిది విస్తారముగా వాడఁబడినందున దీని యొక్క సరియైన యర్థమును జెల్పిసికొనుట కష్టము. కొన్ని మంత్రపుమాటలుగాని మాటల సముదాయమునుగాని వల్లించి, ఆ శక్తివలన అనూనుషములగు ఫలితములు కలుగఁజేసి కొనునట్లును తెలుగునం దర్థమగుచున్నది. అమానుష శక్తులు కలవనుకొనుటవలన ఎవనియందు శక్తులన్నియు ఆధారమై యున్నవో ఆ యేక దేవుని విడిచి అబద్ధారాధనతో సంబంధపడుటవలన లేఖనములు ప్రతిహాటను అట్టివాటికి విరోధముగా ఘోషించుచున్నవి. ఇది యొకఁడు దుష్టశక్తులతో కలిసికొని ఈ లోకాధిపతియైన సాతానుకు రాజభక్తి కనబఱచుటయై యున్నది (కర్ణ పితాచము, గారడీ, గొణుగువాడు, చిల్లంగిలెనము, శకునము, సోద, యక్షిణిగాంధు చూ॥).

B.

మంత్రసాని కోగములు చిక్కిలు IV 2
(2) చూ॥

మంత్ర (Chancellor, Scribe). రాజు దగ్గరనుండు ముఖ్య అలోచన కర్త. పాత్ర నిబంధనలోని రెండు పదముల నీ మాటచే తెనిగించిరి.

1. పారసీ చక్రవర్తియొద్ద ఎలా కాలములో నున్న యొక ఉద్యోగిని బిరుదు నీ మాటచే తిరుమా చేసిరి (ఎలా 48,9,17). అది మూల భాషలో రాజాజ్ఞలను చూచువాడని శబ్దార్థ మగును కావున అది దానికి సరియైన తర్జుమాయై యున్నది.

2. రెండవ పదము లేఖించిన యర్థమగును. దానిని లేఖించినయు (II రాజు 25¹⁹ II దిన 34¹³ యిర్ 36^{10,20} ఎలా 4^{9,17,23}), శాస్త్రీ యనియు (76,12 నెహె 81,4,9,13 12²⁵ 13¹³ యిర్ 36^{28,32} 37^{15,20}), వ్రాతగాండు అనియు (ఎనె 31² 8⁹) తెనిగించినను రాజుల గ్రంథ ములలో (II సమా 817 20²⁴ I రాజు 4³ II రాజు 12¹⁰ 18^{18,37} 19² 22^{3,8} I దిన 18¹⁶ 24⁶ 27³² II దిన 24¹¹ 26¹¹ 34^{15,18,30}) ప్రధాన మంత్ర యని తెనిగించిరి. ఇది సుదయోగ త్విష్టువా యనుటను గూర్చి కొంచెము సందేహము కలదు. ఇది లేఖించిన పనికి సమమైనందున పెక్కుచేరి మనుట మంచిది.

మంచ గొర్రెలకాపు 2, 3, 4 చూ॥

చందవృక్ష కోగములు చిక్కిలు II 1 (3)
చూ॥

మందలగోపురము మిగ్దల పడరు చూ॥

మంచసము (Ark = పెట్టె). దీని వివరము నిర్గ 25¹⁰⁻²² నందున్నది. ఇది తువ్వకట్టలోఁ జేయబడెను. అది 2½ × 2½ × 1½ మార్గలు కొలతలు గలిగియుండెను. అదియంతయు బంగారి మతో పొదిగబడెను. దానిచుట్టును చక్కని అంచుట్టి యలంకరించిరి. దాని నొకస్థలమునకు మోసికొని పోవుటకై తగిన యంగరములును, మోత కట్టలు నుండెను. దానిమీద కరుణా పిఠ ముంచబడెను. ఆ కరుణాపీఠము మీద రెండు కరూబులు ముఖాముఖిగా నుండెను.

దీనియందు ఆర్ఖలు వ్రాయబడిన రెండు రాతి పలక లుండుటచే నిబంధన మందసమనియు (ద్విత్ 10⁸), శాసనములు గల మందసమనియు (నిర్గ 25²²), పేరులు గలవు. ఇశ్రాయేలీయు లరిణ్యమందు ప్రయాణము చేయుచుండఁగా దానిని వారికి ముందుగా మోసికొని వెళ్లిరి (సంఖ్యా 10³³). యొర్దానను వారు దాటు నప్పుడు దానిని ముందుగాఁ గొనిపోయిరి. తక్కిన వారు నడిచి దాటి వెళ్లుచుండఁగా మందసమును మోయు యాజకులు నదిలోనే నిలిచిరి (యెహో 3). యెరికోను పట్టుకొనునప్పుడు అది పైన్య మునకు ముందర కొంచుపొబడెను. యెహోషువ మొదటిదానిని గిల్గాలులోను (5¹⁰), పిమ్మట పిలో హులో (18¹) నుంచెను. సమాయేలు కాలము వఱ కది అచ్చటనే యుండెను (I సమా 13). అది తమతో నున్న పక్షమున శత్రువులను కలువఁ గల మనుకొని వీరీ కాలమునందు ఇశ్రాయేలీ యులు దానిని యుద్ధసంగమనకుఁ గొనిపోయి నందున క్రిందియులు పట్టుకొని దానిని తమ దేవులతోకి తీసికొనిపోయిరి. దానిని తీసికొని పోయిన పట్టణములలోని జనులు మిగుల బాధల పాలయినందున వారు దానిని తిరిగి ఇశ్రాయేలీ యల యొద్దకుఁ బంపిరి (41⁷¹). దాపేదు దానిని యెరూషలేమునకుఁ దెచ్చెను (II సమా 6). సాలూమాను ఆలయమును గట్టించి అందులో దీని నుంచెను (I రాజు 8⁴⁻¹¹). తరువాత దాని చరిత్ర యేమియు తెలియదు. యిర్ 31⁶ నందు దానిని గూర్చిన సూచన యొకటి ఉండుటచేత, అది అతని కాలములోకూడ ఉండెనని తెలిసికొన వచ్చును. రెండవ ఆలయమును గూర్చిన చరిత్ర లో దాని గూర్చిన సూచనలేమియు లేకుండుటచే అది యంతకుఁ బూర్వమే శత్రులచేఁ బిక్కినట్లు ఊహింపవలెను. అట్లుగాని పక్షమున నెబ్బ కిచ్చెజరు గేవాలయమును దోచుకొనునప్పుడు దీనినికూడ దోచుకొనియుండును (II రాజు 25⁸⁻¹⁷). అది ఉన్నంత వఱకు, దానియందు ఆర్ఖలున్న రాతిపలకలును (నిర్గ 25¹⁶ 40²⁰), చిగ్గిన ఆహారోను కట్టయును (సంఖ్యా 17¹⁰), మన్నాపాత్రయు (నిర్గ 16^{32,34}) నుంచబడెను (హెబ్రీ 9⁴). వీటివలనను, కరూబులు వీనిని కప్పటవలనను ఇది దేవుని విశేష ప్రత్యక్షత కొక

నూచన యని దెలిసికొనవలెను. అందువలననే పాపులైనవారు తగిన ప్రాయశ్చిత్తము లేకుండ దానిని సమీపింపగూడదను నియమమున్నది (లేవీ 16) మఱియొక రీతిగా దానిని సమీపించువారికి శిక్ష కలిగెను (II సమూ 63-8). దాని మీద కరుణాపీకము గలదు (నిర్గ 25¹⁷⁻²⁰ మొ॥). అది యీ పెట్టెను కప్పిన ఒక శ్రేష్ఠమైన పలక. దీని ఎదుటనే ప్రాయశ్చిత్తార్థము గార్తవ్యమును ప్రోక్షించిరి (లేవీ 16¹⁴). అదియు దేవుని ప్రత్యక్షుల కొక విశేష గుఱుగు (సంఖ్యా 7⁹⁰). ప్రాయశ్చిత్తము చేయుటయం దిదియొక సాధన మగుటచే నీ మండపము దేవుని యాజ్ఞలను మాత్రమే గాక ఆ యాజ్ఞలను మీఱు వారికి దేవుడు చూపించు దయకుకూడ నూచనగా నుండెను. (గుడారిము 6 (3), దేవాలయము I 7 (3) చూ॥).

సుందిరము గుడారము 2, దేవాలయము చూ॥

సుందిరముతో సంబంధించిన కోట గుప్తము యెరూశలేము B V 2 (2) చూ॥

మండు రోగములు చికిత్సలు IV 1 చూ॥

మకరము (Leviathan, Crocodile). ఇది రెండు హెబ్రీ పదములకు తర్జుమా.

1. యోబు 41¹ కీర్ 74¹⁴ 104²⁸ యోబు 27¹ నందు ఒక పదము గలదు. యోబు 3⁸ నందున్న ఆ పదమునే భుజంగమని తెనిగించిరి. ఈ భుజంగము రాహువని కొందఱు అనుకొందురు.

మొసలి

నూరుగని మ్రింగుటవలన తన భవదినము లేక పోవునట్లు చేయుమని యోబు మనవిచేసినట్లు

అనటం జూడఁగలము. కావ్యములయం దిట్టి కల్పిత సంగతులను ప్రయోగపఱచుట క్రొత్త గాదు. 41¹ లో నున్న పదము మకరమునే సూచించుచున్న దనుటకు సందేహలేదు. అది ఈ పదమునకు సాధారణమగు తర్జుమాయై యున్నది.

2. కీర్ 148⁷ యోబు 27¹ యిర్మీ 51⁹ నందది మఱియొక హెబ్రీ పదమునకు తర్జుమా. దానికి సంబంధముగా యెరూ 29³ లో ఆ పదమునే మొసలి యనియు, ద్వితీ 32³³ నందు క్రూరిసర్ప మనియు, కీర్ 74¹³ యిర్మీ 51³⁴ నందు భుజంగ మనియు, కీర్ 91¹³ నందు నాగుపాము అనియు తెనిగించిరి (హము I (6) చూ॥). ఇది నీటి మందుండు భయంకరమైన ఒండువేగాని అదె ట్టివో రూఢిగాఁ దెలియును.

మకెలోతు (Makheleth = కూటములు). అరణ్యములో ఇశ్రాయేలీయులు మకాముచేసిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33^{25,26}). దీని యునికి తెలియును.

మక్కబేయుల గ్రంథములు (The Books of the Maccabees). యూదుల స్మృతులు. ఇవి ఐదు. అపోక్రిఫాలోఁ చెండింటిని మాత్రము అచ్చువేసి యున్నారు. ఈ గ్రంథములలో మొదటి రెండును మక్కబేయుల కాలములో జరిగిన మిగిల ఉపయోగింపఁపై చరిత్రలను తెలుపుచున్నవి. మొదటి గ్రంథము నందు క్రీ॥ ము॥ 175-135 సం॥ లలో జరిగిన చరిత్రను వ్రాయఁబడి యున్నది. రెండవ గ్రంథమందు దీనికి తరువాతి చరిత్ర వ్రాయఁబడిన మఱి ఆ కాలములోనే ఆనఁగా 175-160 సం॥ లలో జరిగిన విషయములున్నవి. మూడవ నాలుగు మక్కబేయుల గ్రంథములలో వేతే విషయములున్నవి గాని, వానిలో మక్కబేయుల చరిత్రలేదు. మూడవ గ్రంథము విరుప్తు రాజులగు తొలమైవారి విషయమైన కల్పనా కథయై, వారు యూదులను బాధపఱచినట్లు గాను, యూదులు వారిని బయంచినట్లు గా నున్నది. నాల్గవది చరిత్రకాక జ్ఞానమును గూర్చిన యొక గ్రంథమై యున్నది. ఐదవ గ్రంథములో మొదటి రెండు గ్రంథములలోని విషయములు

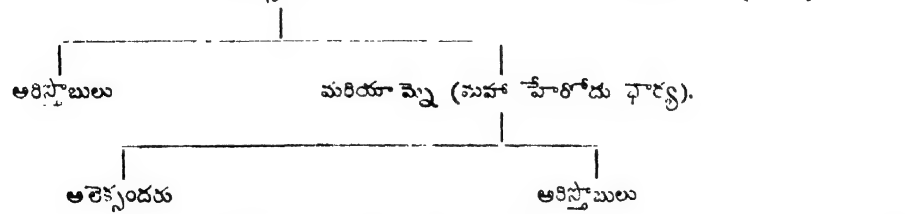
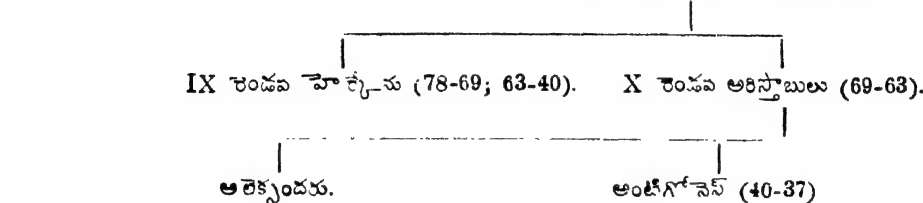
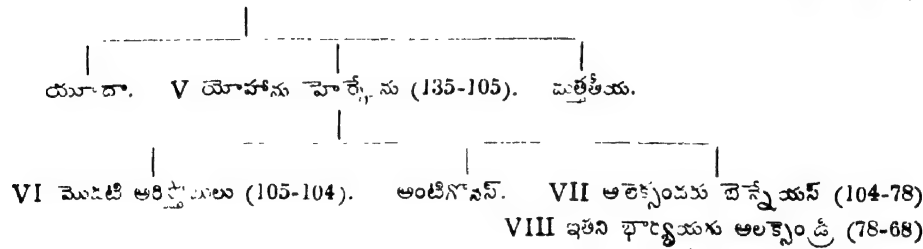
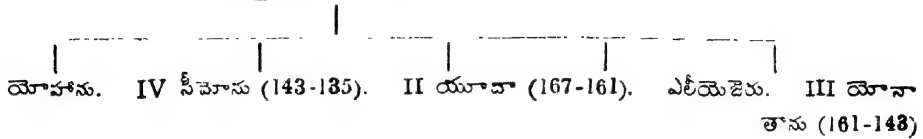

మూల వ్రాయబడి యున్నవి అవి గాక, యోసీఫసు ఆరు చరిత్రకారుడు వ్రాసిన చరిత్ర విషయములు నున్నవి చివటి మాడు గ్రంథములు చరిత్రను తెలిసికొనుట కేమాత్రమును ఉపయోగకరమైనవి కావు గాని మొదటిది

మాత్రము చాల ఉపయోగకరమైందిగా నున్నది మఱియు - ఓడ ద మొదటిదానికి సాటియైనది కాకపోయినను అదికూడ అప్పటి చరిత్రలను తెలిసికొనుటకు పనికివచ్చును (అప్రమాణిక గ్రంథములు చూ॥)

మక్కబేయుల వంశవృక్షము

I మత్తతీయ (168-167)

మక్కబేయులు (Maccabees = మత్తతీయో కొట్టువారు). ఈ పేరు బైబిలులోని ప్రమాణిక గ్రంథములలో లేదు. వీరు క్రీ॥ ము॥ 1-2 శతాబ్దముల క్రిందట యూదులకు అధికారులై యుండిరి. వారినిగూర్చిన సంగతులు అప్రమాణిక గ్రంథములనుబట్టి దానిలో మక్కబేయుల గ్రంథములందును, యోసీఫసు వ్రాసిన చరిత్రయందు నున్నవి. వీరి వంశమునకు హస్తోను అను వాడు పూర్వీకుడగుటచే వీరికి హస్తోనీయుల వంశము (Hasmoneans) అని పేరుకూడ కలదు. పల్లెటైన అంతియోకు రాజ్యము క్రింద నుండగా, ఆ రాజ్యమునేలిన అంతియోకు ఎఫ్ ఫసీస్ (అంతియోకు 2 చూ॥) యూదుల మతాచారము లన్నిటిని మార్చు బ్రయత్నించి వారి యాలయమునుకూడ అపవిత్ర పఱచెను. అట్టి సమయమందు మోడిన్ (Modin) అను నొక యూదయ యూరిలో నొక యాజకుడుండెను. అతని పేరు మత్తతీయ. అతనికి ఐదుగురు కొమరులుండిరి. వారు యోహాను, సీమోను, యూదా, ఎలీయేజెరు, యోనాతాను అనువారై యుండిరి. వీరుచేసిన గొప్ప యుద్ధములనుబట్టి మక్కబేయుల ననబడిరి. తరువాత కాలములో

ఈ పేరు వార మతమున పుట్టిన వారికిపూడి కలిగినను. ఏను ముందు తిరుగుదాట చేసి ఆ అంతియోట ఉద్యోగిగఱుల నెదిరించి వారిలో యుద్ధము చేసిరి. ప్రజలు కూడి వారిలో గలిసిరి. చాలకాలము యుద్ధముచేసినపిమ్మట వారు అంతియోట రాజులను జయించి మఱుల యూదుల యాచారిమల నేర్పించి, క్రీ. ము|| 165 సం॥ డిసెంబరు మాసములో దేవాలయమును ప్రతిష్ఠించిరి. మొదట వారు నేనాధిపతులుగా మాత్రముండినను, క్రమక్రమేన దేశాధిపతులైరి. మొత్తమునకు వారు భక్తిగలవా రేయైనను తమ స్వలాభము నాశించిన దుర్మార్గులుగూడ వారిలో కొందఱు లేచిరి. ఏక కాలములో పరస్పరములు సద్భావముగఱు ఆరు యూద మతాధిపతులు గృహిణికి విచ్చియుండిరి. ఈ మక్కదేయులు గోమాయలు పరస్పరము జయించు అనుగా క్రీ. ము|| 63 సం॥ వెఱుకు పరస్పరముల అధికారులై యుండిరి. తదనంతరము హేరోడియుల వంశ మునకు పెద్దయగు అంతిపలేరు (*Antipater*) వంశస్థు లధికారులై యుండినను మక్కదేయుల సంతతివా రెంకకు ప్రభావ యాజులగుగా నుండిరి. గోమూనవారి ప్రభుత్వ కాలములోనుండ 40-37 సం॥ లలో ఈ వంశపువారిలో అంటిగోనస్ అను వాడు కొద్దికాలమువఱకు ప్రభుత్వము చేసెను. మిటియు, తరువాత మహా హేరో డునబడిన వాడు వివాహము చేసికొనిన మరయూమ్మె (*Mariamne*) ఈ సంతతి వారిలోనే పుట్టెను. హేరోడు ఆమెను, ఆమె బిడ్డలను చంపఁగా ఏక వంశ మంతమయ్యెను. ఈ కీర్తికెఱునను వంశవృక్షములో ఆయా కేరళగు ముందునున్న I, II మొదలగు సంఖ్యలు మక్కదేయులలో ప్రభుత్వము చేసినవారి వరుసను, వారి కేరళగు తరువాత చంద్రవంశలగు మగ్యనున్న సంఖ్యలు వారలైనకాలమును తెలియఁజేయును.

మక్కదా (*Makkedah* = గొల్లలు దిగు ధూమము) ఇశ్రాయేలీయులు కనానును స్వాధీన పఱచుకొనకముందున్న యొక పట్టణము. వారు దానిని కనానీయులయొద్దనుండి జయించి యూదా వారి కిచ్చిరి (యెహో 10¹⁸⁻²⁹ 12¹⁶ 15⁴¹). ఇది షెఫేలాయందున్నది. ప్రస్తుతము దానిని ఎల్ ముగారు (*El-Mughar*) అని పిలువరు.

దాని యొప్పేను దక్షిణమున 15 మైళ్ల దూరమున నున్నది (పటము III, C 5).

మక్తేషు (*Maktesh* = గోలు). యెరూషలేమునందున్న యొక పోట (కెఫ 1¹¹). కెఫనాన్ గ్రంథమందు మాత్రమే ఉదాహరింపబడినది. ఈ భాగమందు నివసించినవారు కనానీయులని ఆ వాక్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. దానికి గోలు అను స్వర్ణమగుటచేత అది లోయయై యుండునని యెంచును. టు గోపియెక్ లోయలో నుండవచ్చును గాని రూఢిగాఁ జెప్ప వీలుకాదు. (యెరూషలేము B IV 3 (c) చూ.).

మక్నద్బాయి (*Machnadbai*). అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎఱ్ర ప్రేమల వలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎఱ్ర 10⁴⁰).

మక్సేలా (*Machpelah* = భాగము). హెబ్రోనుకు సమీపమున పొలమును గుహయు గల స్థలము. అబ్రాహాము తన పితంబు సమాధి కొలుపు దినిని ఎఫ్లాను నొడ్డి కొనెను. అందు మొదట భారా పాతపెట్టబడిన (ఆది 23). అబ్రాహాము ఇస్సాను యాకోబు కబ్బా లేయా మొదలగువాఱు నుంచఁబడిరి (25⁹ 49³¹ 50¹³ హెబ్రోను చూ.). H.

మక్బన్నాయి (*Machbannai* = అంగీని గిరంతుకొన్నవాడు). గావీరు మగ్యముందున్న గావీయులలో నొకఁడు (I దివ 12¹³).

మక్బేనా (*Machbena* = పాతము, దుప్పటి). యూదాలోని పట్టణమైనట్లు సంగతి నుండభ్యమువలనఁ దెలియుచున్నది (I దివ 2⁴⁹ కబ్బుచు చూ!).

మఖరసు (*Machaerus*). మృతసముద్ర మునకు దూర్పున మోయాబు కొండలలో నున్న యొక దుర్గము. ఇది మహా హేరోడుకుఁ బూర్వమే కట్టించబడి, యతనిచే బలపఱచఁ బడినది. ఈ స్థలముయొక్క కేరళ తైలిలునందు లేకపోయినను బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహానును హేరోడు అంతప ఈ కోటలో ఖైదీగానుంచి తరువాత చంపినట్లు (మ 4¹² 14³⁻¹⁰ = మా 6¹⁶⁻²⁸

లా 390 718-28 99) నూచన లున్నవి. అతడే కోటలోని చెఱలో వేయబడినట్లు యోసీఫను నలనఁ దెలియును (పురా 18. 5. 2, పటము I, F 9).

మగవాను ద్భ్రమారా మా॥

మగ్గపు మేను పుత్రులు చేతపనులు III 2 మా॥

మగ్గత సే మరుసు 3 మా॥

మగ్గీయేలు (Magdiel = వీపుని ఘనము). ఎవోమాయులు ప్రధానులలో నొకఁడు (ఆది 36⁴³ = దిన 1¹⁴).

మగ్గీయాషు (Magpiash = విష్ణులకు చంపువాఁడు) నెహెమ్యా కొలములో నిబంధనను ముద్రించిన వారలో నొకఁడు (నెహె 10²⁰). మగ్గీషు అను నొకటి సంబంధించిన కొందఱి యభిప్రాయము.

మగ్బీషు (Magbish = హడుగు). చాలకాలమునకు విష్ణుట తగిగివచ్చిన 150 హంది దేవ్యాటానీయులు బసఁజేసిన యొక గ్రామము (ఎజ్రా 2³⁰). నెహె 7³³ = ఎజ్రా 2³⁰ కి సమముగా నున్నగు ఆచ్చట ఈ దేవు కనఁబడెను.

మట్టపు గుండు పుత్రులు చేతపనులు I 2 (b) మా॥

మట్టిలు (Bittumen, Slime). కొన్ని పదేశములలో దోలుకు ఒక విధమైన దిగిట మన్నును నూచించుటకు వాడఁబడుటను మె యున్నది. అది నిష్పత్తిగలిగిన మెటనే కాలి పోవును. గట్టిపడపోయిన కరొసిను నూనె సంబంధముగ మన్నయి యున్నది. మెసపోతే మియలోను బబులోనుకు 150 మైళ్లు ఉత్తరము గాను బహు విస్తారముగ వాడుకను. పలెస్తీ నుగో హెర్మోను కొండప్రదేశమునందును, మృత సముద్ర ప్రాంతములోను కనఁబడును (ఆది 14¹⁰). నోవహు కట్టించిన వాగుట దీనిని పూసిరి (61⁴). బాబెలు గోవురమున కట్టుట యందు వాడినదానిని నూచించుట కుపయోగించిన మెట వేఱయునెఱుంగునను దానిని తలుగు బైటిలనందు మట్టికలు అని తర్జుమాచేసిరి (11³).

ఇదియు మైదానివంటి మన్నే. ఆ పదమునే నిర్గ 2³ నందు జగటమన్ను అని తెనిగించిరి. మోషేనుంచిన జమ్ము పెల్లెలోనికి నీళ్లు రాకుండు నట్లు దానికి దీనిని పూసిరి. ఆ వాక్యములోనే కీలు అని తెనిగించిన పదము మత్యెయొకటియై యున్నది. అది కాలిపోవునది కావున ఎవోము నదులు కీలు అగునని (యెష 34⁹) ప్రవక్తలు చెప్పుచు ఆ దేశముకు కలిగెడి సర్వనాశమును నూచించిరి. హిందువులు తమ యిండ్లకు అడుగు పూసినంతగా పల్లస్తీకులోని జనులు తమ యిండ్ల కిట్టి జిగటమట్టిని పూసిరి.

మడుగు (Pond). నీటివడుగు అను పద మును యెషనూ సోఖ్యమునకు అలంకారముగా నుపయోగించెను (యెష 35⁷) అట్లే ఒక దేశ మునకు కీడు చుచ్చిన తెలుపుటకు దాని మడుగులు ఎండిపోవునని వ్రాసెను (42¹⁵). ఇవి దెబ్బలని తెలిసికొనవలెను. ఈ మూల పద మునే నిర్గ 719 8³ నందు చెఱువులని తెనిగించిరి. (కో సేను మా॥).

మడ్డి (Lees). ద్రాక్షరసములోని మట్టు అంతయు బోయి స్వచ్ఛమైనది చుచ్చుట దానిని కవల్పించు చాలకాలమునకు నెలునిత్తురు. అట్లేదానిని అడుగున నిచ్చినటుంటిది మడ్డిమీద ద్రాక్షరస మనబడెను దాని త్రాగుట కల వారు పడినవారు అది మంచి రుచిగలదని భావించుచు రుచిగలవానిని నూచించుటకు ఆ పదము అట్టి భాషముతో యెష 25⁸ ను చూయో గించఁబడెను. చాలకాలమునండి ఎట్టి మార్పును లేక ఒకటే స్థితియందున్న వారిని నూచించుట నును నాడ్డిమీద ద్రాక్షరసము అలంకారతిగా వాడఁబడెను. ఇట్లు మోయాబీయులును (యర్గీ 48¹¹) యూదావారును (జెఫ 1¹²) దీనికి పోల్చఁబడిరి.

మనుగు మానములు II, III మా॥

మతప్రవిష్టలు, ప్రవిష్టలు (Prose lites). యూదులమతముయొక్క శ్రేష్ఠతను తెలిసికొని దాని నొప్పుకొనిన అన్యులను యూది మతప్రవిష్టలు లేక ప్రవిష్టలు అను నెను కలదు (కాన్య 2¹⁰ 6³ 13⁴³). యూదులు తమ మతములో నిట్టివారిని కలుపుకొనుటకు చాల ఆసక్తి

పరులై యుండిరి (మ 23¹⁵). ఈ పేరు క్రొత్త నిబంధనలో పెట్టిన వాక్యములలో మాత్రము కనబడునుగాని పాత నిబంధనలో LXX నందు పరదేశులు అను పేరుమాత్రమున్నది (పరిదేశి చూ॥). చెజ్ కాలమునకు ఆట్టి పరదేశులులేవు మఱి యే యన్యులను యూదుమతములో చేరుటకు ఆవకాశము లేకపోయెనుగాని చెజ్ కాలమైన పిమ్మట యూదులు అన్యులదేశములకు చెదిరిపోయి అన్యులమధ్యనే యెక్కువగా నివసించిరి. కావున తమ మతశ్రేష్ఠతను ఆట్టి యన్యులకు తెలుపుటకు మంచి ఆవకాశము కలిగెను. ఆలాగున యూదులు చెదిరిపోయి నివసించిన ప్రతి యన్యపట్టణము లోను మతప్రవిష్టులుండిరి. వీరు యూదుల బోధల నంగీకరించి వారి సమాజమందిరములకు వచ్చిరి గాని వారి యాచారములను (నున్నతి, భోజనవిషయములు మొ॥) ఆచరించలేదు. క్రొత్త నిబంధనలో వారికి భక్తిపరులు అనుకొనిన నామమును పెట్టిరి (కార్వ 174, 17 10² 13⁵⁰). వీరిలో ననేకులు క్రైస్తవులైరి. వీరు పాత నిబంధన భగ్దను నమీనను దాని యాచారముల నంగీకరింపక పోవుటవలన క్రైస్తవ బోధల నంగీకరించుటకు మఱి ఐక్యంగా సిద్ధపడినవారై యుండిరి (దేవునికి భయపడువాడు చూ॥).

మతభేదములు భేదములు 5 చూ॥

మతాభిమానులను తేగవారు (Hasi-deans = భక్తిగలవారు) ఈ తేగవారి పేరు అప్రమాణిక గ్రంథములలోని మక్కబేయుల గ్రంథములలోను యోసీఫను వ్రాసిన గ్రంథములలో నున్నదిగాని ప్రమాణిక గ్రంథముల యందు గానరాదు. వారు యూదుల ఆచారములనుండు చాల నిష్ఠపరులు (I మక్క 24²). అన్యులను దేశమునుండి వెళ్లగొట్టుటకు వారు మక్కబేయులకు చాల సహాయపడిరి (24² II మక్క 14⁶). వారిలో ననేకులు భర్త శాస్త్రము నిమిత్తము హతపాతులైరి. ఈ తేగవారు క్రొత్త నిబంధనలో వేరుతేగగా నున్నట్లు కనబడదు గాని వీరి అభిమానమును పరిసరవ్య లాకవిధముగాను ఎస్సేనీయు లాకవిధముగాను కాపాడిరి. (పరిసయులు, ఎస్సేనీయులు చూ॥).

మహూషాయేలు (Methushael = దేవుని మనుష్యుడు). జగత్ప్రళయమునకు పూర్వీకాల మందున్న వారిలో నొకడు. ఇతడు కయీను వంశమందు పుట్టినవాడై యుండెను (ఆది 4¹⁸).

మత్తతా (Mattatha = దానము). ఇతడు దావీదుకు మనుమడును క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకడునై యుండెను (లూ 3³¹).

మత్తతీసు (Mattathias = యెహోవా దానము). క్రీస్తు పూర్వీకులలో నిద్దరి (లూ 3^{25, 26}).

మత్తరు (Matthat = దానము).

1. క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకడు (లూ 3²⁴). మ 1¹⁵ లోని మత్తాను ఇతడే యని కొందఱు యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల ఇతడు యోసీపుకు తాతయగును. అంకా మరియు వింకావలి వ్రాసెనందున. అట్లయినయెడల ఇతడు మరియు తాతయై నున్నాడు.

2. క్రీస్తు పూర్వీకులలో మరియొకడు (లూ 3²⁹).

మత్తతా (Mattattah = యెహోవా దానము). అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10³³).

మత్తన్యా (Mattaniah = యెహోవా దానము).

1. రాజైన సిద్ధియాయొక్క అసలు పేరు (II రాజు 24¹⁷).

2. ఆసాపు సంతతివారిలో నొకడు. ఇతడు ఆరుముందరి సంగీత నాయకులలో నొకడై యుండెను (I సెన 9¹⁵ నెహె 11^{17, 22} 12⁸).

3. యెహోషాఫాతు కాలములోనుండిని యొక లేవీయుడు (II దిన 20¹⁴).

4, 5, 6, 7. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసి కొని ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టినవారిలో నలుగురు (ఎబ్రా 10^{26, 27, 30, 37}).

8. నెహెమ్యాకాలమునందు ఆరుములలోని యర్పణమూర్తి జాగ్రత పుచ్చుకొనిన యొక లేవీ యుడు (నెహె 13¹³).

9. గాయకుడైన హేమాను సంతతివారిలో నొక లేవీయుడు (I దిన 25^{4,16}).

10. హిబ్జియాకాలములో గుడిని శుభ్ర పఱచుటకు సహాయపడిన యొక లేవీయుడు. ఇతఁడు ఆసాపు సంతతివారిలో నొకఁడై యుండెను (II దిన 29¹³).

11. నెహెమ్యాకాలమందలి ద్వార పాలకులలో నొకఁడు (నెహె 12²⁵).

మత్తయి (Matthew = యెహోవాదానము) పన్నెండుమంది అపొస్తలులలో నొకఁడు (ను 10³ మా 3¹⁸ లూ 6¹³ కాల్వ 11³). అపొస్తలుల పేర్ల జాబితాలలో గాక అతని క్రీస్తు విలీచిన చరిత్రయందు మాత్రమే అతని పేరు కనబడును (ను 9⁹⁻¹³ మా 21¹³⁻¹⁷ లూ 5²⁷⁻³²). మార్కు లూకాలు అతనిని లేవీ యని పిలిచిరి. ఇతఁడు అల్పము దుమారుడిని మార్కువలనఁ దెలియుచున్నది. ఇతఁడు కపెర్నహూము కాపురస్థుడని కనబడుచున్నది. ఇతఁడు అల్పము దుమారుడగుటచేత యాకోబు సహోదరుడై యుండునని కొందఱి యుక్తిప్రాయముగాని మీరు సహోదరులని తక్కిన సవారిసలె నెక్కడను నూచింపబడినపోవుటచే, ఇతని తండ్రియ, యాకోబు తండ్రియు నెవ్వలు మనష్యులను కొనఁదగును ఇతఁడు యూదుడైనను రోమనుల పక్షమున ప్రభుత్వము చేయుచుండిన హేరోదు అంతిపయొక్క కరణములలో నొకఁడై యుండెను. యూదులుకానవారికి పన్ను చెల్లెంప రాదని దురభిమానపడిన యూదులిట్లు సుంకము పోగు జేసినవారినెల్లను తృణీకరించిరి. క్రీస్తు ఇతనిని అపొస్తలుఁడుగ పిలుచుటమాత్రమేగాక, ఇతని యింట చేయబడిన విందునకుఁగూడ వల్లి సుంకరులకును పాపులకును బోధించి వారిలో స్నేహముచేసెను. అది తగదని పరిసయ్యలనఁగా రోగులకేగాని, ఆరోగ్యముగలవారికి వైద్యుడక్కరలేదనియు, నీతిమంతులను కాదుగాని పాపులనే పిలువవచ్చుననియు వారికి సమాధానము చెప్పెను.

దైవీలునందలి సువార్తలలో మొదటిదానిని మత్తయి వ్రాసినట్లు ఆదిమండి దాని నతని పేరుతోఁ బిలుచుచున్నారు. ఇతఁడు యూదు

లకు బోధించిన అపొస్తలుఁడయ్యెనను పారంపర్య మొకటిగలదు. అతని సువార్త యూదులకొఱకై వ్రాయబడినట్లు నూచించు విషయములనుబట్టి ఆ సంగతిన నమ్ముట కాధారమున్నది (మత్తయి సువార్త చూ॥).

మత్తయి సువార్త (The Gospel according to Matthew). నాలుగు సువార్తలలో మొదటిది.

I. గ్రంథకర్త. అపొస్తలులలో నొకఁడగు మత్తయి దీని వ్రాసెనని ఆదిమండి ఏకగ్రీవముగ చెప్పెదరు. ఈ దేగువకారణములచే నీ మాట నమ్మదగినదై యున్నది. 1. ఈ సువార్తను వ్రాసినవాడు యూదుడైనను యూద పారంపర్యములను విసర్జించినవాడని దీనివలన కనబడుచున్నది. సుంకరియగు మత్తయి అట్టివాడైనట్లు చూచుచున్నాము. 2. ఈ సువార్తయొక్క ప్రాముఖ్యతనుబట్టి దాని వ్రాసినవాని నెఱుంగుటకుట అసందర్భమైన సంగతి. దీనిని వ్రాసిన వాడు మత్తయి యని తెలిసికవారు ఆదిమండి చెప్పుచునే యున్నారు. ఎవరో యొకరు దీనిని వ్రాసి అపొస్తలులలో ప్రధానులైన వారిలో నొకనికి ఆరోపించు, మత్తయికి ఆరోపించుట అంత సయ్యకిములేదు గాన దీనిని మత్తయియే వ్రాసెననుట నమ్మదగియున్నది. 3. తమ సంగతులను వ్రాసికొనవలసివచ్చినప్పుడు దైవీలు గ్రంథిక్తులు బహు వినయముతో నెల్లు చేయుట వామనెల్లు కనుగొనవచ్చును. మత్తయి తన పిలుపునూర్చి వ్రాసిన అట్లే యున్నది (ను 9¹⁰ లూ 5²⁹ తో సహాల్పుము). 4. ప్రస్తుత మీ దేశమందున్న కరణములకువలె సుంకరులకు వ్రాయుటకు బాగుగా నచ్చియుండెను. పూర్వ కాలమున చిదవనేర్చిన వారిలో ననేకులకు వ్రాత కుదరనేలేదు. మత్తయి ఈ సంగతులను దినచర్యతో వ్రాసి యుంచుకొనెనని అతని పనిని బట్టి యూహింపఁదగును.

II. కాలము. లోగియ (Logia) అనబడు క్రీస్తు ప్రసంగములను మత్తయి హెబ్రీ భాషలో వ్రాసినట్లు అపొస్తలుల పితరులనబడిన పూర్వీక పండితులలో పాపియ (Papius) అనువాడు క్రీ॥ శ॥ 140 సం॥లో వ్రాసిన గ్రంథములందు

ఉదాహరించెనియూబియస్ (Eusebius) అను సంఘచరిత్రకారుడు వ్రాసెను. ఇందువలన మత్రయ తన సువార్తను మొట్టమొదట హెబ్రీ, ప్రాక్రిటియంగా నెంచదగిన అరిమేయిక్ భాషలో వ్రాసెనని కొందఱి తెలపు. మఱికొందఱు అతఁడు తన సువార్తనంతటిని గాక క్రీస్తుజేసిన ప్రసంగములను మాత్రమే యెట్లు వ్రాసెనని యందును. ఈ ప్రసంగములు తరువాతి నూర్పు- వ్రాసిన యుద్భుతియలతో చేర్చబడి మఱి ప్రస్తుతమున్న మత్రయ సువార్త అయినట్లు వారిందురు (సువార్త చూ). అది నిజమైనదేమోనని ప్రస్తుతమున్న మత్రయ సువార్త మిగుల పురాతనమైనదని చెప్పవలసినదగును అయినను హెబ్రీ భాషలో సువార్తను వ్రాసిన మత్రయయే ప్రస్తుత భాషకుకూడ నెఱిగియున్నందున తరువాత దానిని గ్రీకుభాషలోను వ్రాసియుండవలయునని చాలి నన్ని నిర్ణయములగును. అది క్రైస్తవులకు పంపిన యేసుక్రీస్తు నామమున బాప్తిస్మ మిచ్చుటకొక కార్యముల గ్రంథమువలనఁ దెలియుచున్నది (కార్త్య 8:16, 19) గాని త్రియేక దేవుని పాప్తిస్మమువచ్చుట వాడుకలో లేదు కావున మ 28¹⁵ లో నున్న వాక్యము తరువాత ఆ సువార్తకు జీర్ణబడినదని అట్టిచూచి వాదించెదరు గాని II కొర 13:1 లో నున్నట్లు త్రియేక దేవుని నామమున పంపించు అధికారమునుండి వాడుకయొందున్నట్లు అందఱును ఒప్పుకొనవలసిన యున్నది. కావున వారు చేయు వాదము న్యాయమైనదాకాదు. అది క్రైస్తవులు సంఘము అను పదమును వాడుక దేవునిరాజ్యమును మాటను వాడిరనియు, మత్రయ సంఘముపదమును తన సువార్తలో వాడియున్నాడు (మ 18¹⁷) గనుక ఈ సువార్త ఆ పదము వాడుకలోకి వచ్చిన తరువాత వ్రాయబడినదనియు వాదించును. గాని అంతకు పూర్వమే యాకోబు (యాకో 5¹⁴), పైథు (కార్త్య 7³⁸), పౌలు (20²³) సంఘము పదమును వాడియుండిరి కావున, ఈ వాదము కూడ న్యాయమైనదాకాదు. యెరూషలేము నాశమునగూర్చిన వాక్యములనుబట్టి అది ఈ సువార్త వ్రాయబడునప్పటికి నాశము చేయబడి యుండలేదని తెలిసికొనవచ్చును (మ 5³⁵ 24¹⁶) గనుక క్రీ. శ. 70 సం॥ యెరూషలేము నాశ

నము చేయబడక పూర్వమే ఇది రచింపబడినని స్పష్టమగుచున్నది. క్రీ. శ. 175 సం॥ వ్రాసిన ఐరనేయు (Irenaeus) అను పండితుఁడు శేతురు పౌలు రోమాలో సువార్తను బోధించునయమైన మత్రయ దీనిని వ్రాసెనని చెప్పెను. ఈ సూచనలన్నిటినిబట్టి మత్రయ దీనిని క్రీ. శ. 60-70 సం॥ మధ్య వ్రాసి యుండునని నిర్ణయించవచ్చును. లూకా తన సువార్తను వ్రాసినప్పడు దీని ముద్రాగించుకొని యుండునని ఆనేక సూచనలు నెఱవడిచుచున్నవి. లూకా తన సువార్త క్రీ. శ. 70 సం॥కు పూర్వుగా వ్రాసి యున్నందున (లూకా సువార్త చూ) ఇ. 60 వ సం॥మునకు దగ్గరగా వ్రాయబడి యుండును.

III. ఉద్దేశము. యూదుల సువార్తను నమ్మునట్లు మత్రయ దీనిని వాచివ్రాసెనని వ్రాసెనని సాధారణముగా అందఱు ఒకేసిరియును. క్రీస్తు రాజ్యము క్రమమున యూదుల మొదటగాను, ఆ బ్రాహ్మణుల నాని, పిమ్మట ఆహిందూవుల బోధించిన పరిపక్వము ఇశ్రాయేలీయులయొద్దకే గాని అన్యలయొద్దకు వెళ్లినదని చెప్పినారు (10⁵) దీని నే సూచించుచున్నది. పాత నిబంధన ప్రాచీనముల నెఱవేర్చి ఆ సేకట్ట సూచించుచున్నది (12:30 23:13, 17, 18, 23 33 41:18 51:7 11:10 12:17 21 13:14, 15, 21:45 26:24, 31, 36 27). దాదాపు 100 వాఱు నిబంధనవాక్యము లీ సువార్తయందు శేటలగా నెత్తబడియుండుటయు అది యూదులకొఱపెట్టెనెఱవడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. అయినే అన్యలకొఱపెట్టెనెఱవడిలేదని రచించెను. అన్యలకు పరలోక రాజ్యమునందు వాల్చిభాగము లగునని ఆ సేకవాక్యములలో నున్నది (8:10-12 10:18 21:43 22⁹ 24¹⁴ 24¹⁹). అప్పటికాలమున గున్న యూదుల మతాభిమానమునందు బోధలకు సువార్త యెట్లు భిన్నముగా నున్నదో అదియు మత్రయ వ్రాసిన మనెకవాక్యములలో చూడవచ్చును (5:40-48 6:5 9:10-17 12:40 16:1-12 9:3-9 21:12-18 23). యూదులకు విశేషముగాఁ జెలిసి గున్న మాటలకు అర్థము చేపట్టవలయు (12:3 27:33) యూదుల ఆచారములకు విచరించువారు (22:23 27:18 28:13) అతని సువార్త యూదులకు

మాత్రమేగాక అందఱికిఁజేయి యున్నదనుసంగతి స్పష్టమగుచున్నది.

IV. ముఖ్యలక్షణములు. యేసు రాజగు మెస్సీయ యనునది దీనియందు ముఖ్యమైన విషయముగా నెంచదగును. పరలోకరాజ్యమును గూర్చిన బోధ దానికి సంబంధించినదై యున్నది. ఆ రాజ్యముయొక్క విధులు (5-7), దాని వృద్ధి (13), యూదులు దానిని విసర్జింపఁగా అన్యులు దానికి వారసులుగట (21-25), దాని స్వర్వలోకమున వ్యాపింపఁజేయుట (28¹⁶⁻²⁰) దీని ముఖ్యోద్దేశముగా నెంచదగును. దీనినిబట్టియే మత్తయి క్రీస్తు ప్రసంగములను వివరముగా వ్రాసెను. కొండమీది ప్రసంగము (5-7), బోధకుల ధర్మవిధులు (10), దేవుని రాజ్యాధిపతినిగూర్చిన ఉపమానములు (13), ఆ రాజ్యస్థుల కుండవలసిన వినయాది సద్గుణములు (18), తీర్పును గూర్చిన ఉపమానములు ఇతర విషయములు (21²⁸-25) అను గొప్ప ప్రసంగములను మత్తయి తక్కినవారికన్న విశదముగా వ్రాసెను. ఇవిగాక ఇతర చిన్న ప్రసంగములుకూడ మధ్యమధ్య వచ్చును (117-19 119²⁰⁻²⁴ 119²⁵⁻³⁰ 123³⁰⁻³⁶ 123³⁹⁻⁴⁵ 153-20 161-4 163-11 163¹²⁻²⁸ 194-19 193²³⁻³⁰ 201⁶ 203²³⁻²⁸). ప్రసంగములనుమాత్రము వివరముగా వ్రాసెనేగాని అద్భుతములను మార్పుకన్న క్లుప్తముగా నుదాహరించెను. ఆరంభివిషయములను (1-4¹⁷), గలిలయచర్య (4¹⁸⁻¹⁵²⁰), గలిలయ చుట్టు ప్రదేశములయందు జరిగిన విషయములు (15²¹⁻¹⁸³⁵), పెరియలో జరిగిన సంగతులు (18³⁶⁻²⁰), శ్రమ మరణ పునరుత్థానములను (21-28) మొత్తము మీద క్రమముగా వ్రాసినను, వీటితో ననేక విషయములను చేర్చి వ్రాసెను. ఉదాహరణముగా 10 అధ్యాయములోని సంగతులన్నియు ఒక సమయమునందే చెప్పఁబడినవికావు. ఆయా సమయములలోఁ జెప్పఁబడినవాటిని మత్తయి అక్కడఁ జేర్చెను. ఇతర ప్రసంగములలోని వాటి నిట్లే జేర్చియుండును.

V. ముఖ్యభాగాలు, విషయములు.

1. యేసుపుట్టుకను గూర్చినవి (1, 2). ఇందు సంభాషితమును, యోసేపుకు యేసు పుట్టుకను గూర్చి తెలుపుట, జ్ఞానులరాక, విగుప్తుకు పారి

పోవుట నజరేతుకుఁ దిరిగివచ్చుట అను విషయములున్నవి.

2. ఆయన పనిలోఁ బ్రవేశించుటనుగూర్చినవి (31-4¹⁷). బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను చర్య, యేసు బాప్తిస్మము, బోధనలు, గలిలయలోని కపెర్నహూముకు వచ్చుట అను సంగతులు గలవు.

3. గలిలయచర్య (4¹⁸⁻¹⁵²⁰). దీనియందలి ముఖ్యసంగతు లెవ్వియనఁగా:-

(1) అపొస్తలులను పనికి పంపకమునుపటి విషయములు (4¹⁸⁻⁹³⁵). ఇందు నలుగురు శిష్యులను బిలుచుట (4¹⁸⁻²²), ఆయన పని బాహుళ్యతను క్లుప్తముగా వివరించుట (4²³⁻²⁵), కొండమీది ప్రసంగపు సంతేపము (5-7), ఆయన బోధలను దృష్టాంతపఱచిన అద్భుతములు (8¹ 9³⁵) అనునవి గలవు.

(2) అపొస్తలులు తనపనికి సహాయకులనుగా నియమించి, వారి విధులను దెలిపి, వారికిఁ గలుగవై యున్న హింసలలో వారిని ధైర్యపఱచుట (9³⁶⁻¹¹¹⁴).

(3) బాప్తిస్మమిచ్చు యోహానుకు కలిగిన సందేహమునుగూర్చియు, యూదులు క్రీస్తును విరోధించుటనుగూర్చియు వివరించుట (11²-12⁵⁰). ఇందు యోహాను సందేహమును దీర్చుటయు, యోహానునుగూర్చిన ప్రసంగమును, క్రీస్తును విసర్జించిన పట్టణముల గతితోపాటు పాపులను బిలుచుటయు (11), విక్రాంతిదినమును మీఠినట్లు పరిసరయ్యలు నేరముమోపుట, క్రీస్తు చూపిన శాంతియు, బయెల్జెబూలు అని ఆయనను దూషించుట, ఆయన బంధువులాయనను పట్టుకొనవచ్చుట (12) యను విషయములు గలవు.

(4) దేవుని రాజ్యమునుగూర్చిన ఉపమానములు, ఆ రాజ్యముయొక్క లక్షణములను దృష్టాంతపఱచు అద్భుతములు (13, 14); దీనియందు విత్తువాడు, గోధుములు గురుగులు, ఆపగింజ, పులిసినపిండి, దాచఁబడినధనము, విలువగల ముత్యము, వల మొదలగువానిగూర్చిన ఏడు ఉపమానములు గలవు (13). యోహాను చంపఁబడెనని క్రీస్తు వినుట, జీవపుకొట్టెను దృష్టాంతపఱచు 5000 మంది కాహారముపెట్టిన అద్భుతము,

సముద్రమును నివృత్తింపజేయుటను గూర్చిన అద్భుతము, గెన్నెసరతులో ననేక అద్భుతములను చేయుట (14) యను గలవు.

(5) క్రీస్తు పెద్దల పారంపర్యమును లక్షించక పోవుటచే పరిసయ్యల విరోధ మెక్కువైనందున అచ్చట ఇతను పనిచేయులేక గలిలయలో తన పనిని ముగించుట (15: 30).

4. గలిలయచుట్టునుండు ప్రదేశములలో ముఖ్యముగా తన శిష్యులకు బోధించుట (15: 18³³), తూరు నీవోను ప్రాంతములలో కనాను దేశ స్త్రీ కుమార్తెను స్వస్థపఱచుట (15: 21-28), దెకపోలి ప్రాంతములలో అనేకులను బాగుజేసి 4000 మందికి ఆహారముపెట్టుట (15: 32-38), మగదాను ప్రాంతములలో గుఱుతులను చూపుమనిన పరిసయ్యలను గద్దించుట (15: 39-16: 4), సముద్రముమీది పులిసినపిండి అను దుర్బోధ విషయమై శిష్యులకు బోధించుట (16: 5-12), ఫీలిప్పడైన కైసరయ ప్రాంతములలో కేతురు యొక్క ఒప్పుదల, ఆయన తన శ్రమలనుగూర్చి తెలుపుట, రూపాంతరము నొందుట మార్చుకోగి యగు చిన్నదానిని బాగుజేయుట (16: 31-17: 20), గలిలయమీదుగా వెళ్లుచు తన శ్రమలనుగూర్చి తెలిపి, చేపనోట దొరికిన సాముతో దేవాలయపుపన్ను చెల్లించి, శిష్యులు గొప్పతనమును గుఱించి వాదించగా వారికి విషయమునుగూర్చి బోధించుట (17: 21-18: 35).

5. పెరీయలోను యెరూషలేమునకును చేసిన చివరి ప్రయాణమందలి సంగతులు (19, 20). ఇందు పరిత్యాగపత్రిక నిచ్చుటనుగూర్చిన బోధలును, చిన్నపిల్లలను గీవించుట, యావనుడగు నొకఁడు తన ధనమును చూచుకొని ఆయనను వెంటడించకపోయినందున ధనమునుగూర్చినబోధ (19), ద్రాక్షతోటలో పనిచేయుటనుగూర్చిన ఉపమానము, తన శ్రమలనుగూర్చి మూడవమాటు తెలుపుట, యాకోబు యోహానులమనవి, గుడ్డి బ్రతీమయిని స్వస్థపఱచుట (20) అను సంగతులున్నవి.

6. చివరివారమునందు జరిగిన సంగతులు; శ్రమ మరణపునరుత్థానములు (21-24), జయోత్సవముగా క్రీస్తు యెరూషలేమునకుఁ బ్రవేశించుట.

4000 మందికి ఆహారముపెట్టుట (15: 32-38), మగదాను ప్రాంతములలో గుఱుతులను చూపుమనిన పరిసయ్యలను గద్దించుట (15: 39-16: 4), సముద్రముమీది పులిసినపిండి అను దుర్బోధ విషయమై శిష్యులకు బోధించుట (16: 5-12), ఫీలిప్పడైన కైసరయ ప్రాంతములలో కేతురు యొక్క ఒప్పుదల, ఆయన తన శ్రమలనుగూర్చి తెలుపుట, రూపాంతరము నొందుట మార్చుకోగి యగు చిన్నదానిని బాగుజేయుట (16: 31-17: 20), గలిలయమీదుగా వెళ్లుచు తన శ్రమలనుగూర్చి తెలిపి, చేపనోట దొరికిన సాముతో దేవాలయపుపన్ను చెల్లించి, శిష్యులు గొప్పతనమును గుఱించి వాదించగా వారికి విషయమునుగూర్చి బోధించుట (17: 21-18: 35).

4000 మంది, ఆలయమును శుద్ధిచేయుట, అంజారపు చెట్టును శపించుట, క్రీస్తు అధికారమునుగూర్చి ప్రశ్న (21: 28), ఇద్దఱు కుమారులు, ద్రాక్షతోట, పెండ్లివిందులనుగూర్చిన ఉపమానములు చెప్పుటద్వారా యూదులు తమ హక్కును అవిధేయతవలన పోగొట్టుకొన్నందున అన్యాయశిక్ష్యుఁ బడునను బోధ (21: 29-22: 19), యూదులాయనను సంహరింపవలెననికోరి ఆయనను చిక్కుపఱచుకొనుటకు పన్నిచ్చుట పునరుత్థానము గొప్ప యాజ్ఞలనుగూర్చి యడుగుట, క్రీస్తుపైని కుమారుడని ఆయనవారినడుగుట (22: 15-46), శాస్త్రులను పరిసయ్యలను వారి వేషధారణకై ఆయన వారిని ఖండించి యెరూషలేమునుగూర్చి ప్రలాపించి వెల్లిపోవుట (23), అదియైనపిమ్మట ఒలీవకొండ మీద కూర్చుండి యెరూషలేము నాశనము గూర్చియు లోకాంతమునుగూర్చియు తెలిపి (24) కన్యకలు, తలొంతులు, గొట్టెలు మేకలను గూర్చిన ఉపమానములను చెప్పి మెరుకుపడి వలసినదని వారిని ప్రేరేపించుట (25), మరియు కనుపఱచిన భక్తిమర్యాదలు, యూదా ద్రోహము, చివరిపస్కా, ప్రభురాత్రి భోజన నియమము, గెల్సేమనే వనమున ప్రార్థించుట, యూదా ఆయన నప్పగించుట, యూదుల చే పట్టువడి విమర్శించుబడుట, కేతురు బొంకుట (26), సన్నెడ్రిక్ సధవారి తీర్మానము, యూదా ఉర్రట్టుకొని చెనిపోవుట, పిలాతుయెదుట జరిగిన విచారణ, ఆయన నిలువజేయబడుట, మరణము భూస్థాపితము, సమాధికి ముద్రవేసి కాపలి యుంచుట (27), స్త్రీలు ఆదివారోదయమున సమాధియొద్దకువెళ్లి ఆయనలేచెనను కబురును వినుట, క్రీస్తు స్త్రీలకు కనబడుట, యూదు లీ వార్త వ్యాపింపజేయుటకై చేసిన దుష్ప్రయత్నములు, ఆయన గలిలయలో శిష్యులకు దర్శన మిచ్చి, వారు సర్వలోకమునకు రక్షణవార్త ప్రకటింపవలెనను ఆజ్ఞను, తొమ్మిదికాలము వారితో నుండునను వాగ్దానమును ఒసంగుట (28). (సువార్తలు, యేసుక్రీస్తు, దేవునిరాజ్యము చూ॥).

మత్తాను (Mattan = దానము).

1. బయలు పూజారులలో నొకఁడు (II రాజు 11: 18 II దిన 28: 17). యెరూషలేమునం దితడు

బయలు పూజారులకు ప్రధానియై యుండెను. యెహోయాదా కాలములో నితడు చంపబడెను.

2. యిర్మీయా కాలములో యిర్మీయామీద రాజునకు రిపోర్టు జేసిన పెఫట్యయను వాని తండ్రి (యిర్మీ 38³).

3. యేసు పెంపుడు తండ్రియగు యోసేపు యొక్క తాత (మ 1¹⁵ మత్త 23 చూ॥).

4. (Mattanah = యె హో వా దానము). ఇశ్రాయేలీయులరణ్యమందు దిగిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 21¹⁹). దీనియనికి సరిగాఁ దెలియదు.

మత్తీయ (Matthias = యె హో వా దానము). ఇస్కరియోతు యూదాకు బనులుగా పన్నెండు మందిలో తక్కించుటకు నియమించబడినవాడు (కార్య 1¹⁵⁻²⁶). అతడు మొదటినుండి క్రీస్తు నెఱిగియుండి ఆయన పునరుత్థానమునకు సాక్షులలో నొకడను సంగతిగాక అతనిగూర్చి మతేమియు తెలియదు. అపొస్తలుల తని నియమించుట తప్పని కొందఱి యభిప్రాయము. పరిశుద్ధాత్మ రాకడకై కనిపెట్టకనే పేరురును ఇతర శిష్యులను ఈ పనికి పూనుకొనినయు, క్రీస్తు తరువాత అపొస్తలులకు పాలు నేర్పబడుకొనెననియు, అట్టి వారి తలంపుగాని అది తప్పుగా నెంచబడినట్లు కార్యముల గ్రంథముం దెట్టి నూచనలను లేవు. ఇతని గూర్చిన యితర నూచన లెవ్వియును బైబిలునందు లేకున్నను అతడు లూ 10 నందు నుదాహరించిన 70 మందిలో నొకడనియు, విలియోపియ దేశమునందు సువార్తల బ్రకటించెననియు పారంపర్యము లున్నవి. అప్రమాణిక గ్రంథములలోఁ గొన్నిటిని రచించిన వాడితఁడే నను వచం తియుఁ గలరు. వీటిని నమ్ముటకు తగిన యాధారము లెవ్వియును లేవు.

మత్తేనై (Mattenai = యె హో వా దానము).

1, 2. అన్యస్త్రీలను వివాహము జేసికొని ఎక్రా ప్రేరేహవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నిర్ణలు (ఎక్రా 10^{33,37}).

మత్రేమ (Matred = ముందుకు సాగుట). ఎహోము రాజులలో హదదు అను నొకని యత్త (ఆది 36³⁹ I దిన 1⁵⁰).

మత్తల్బేను (Muth-Labben). చాపీదు కీర్తనలలో తొమ్మిదవ దాని రాగపు పేరు (కీర్త 91). ఆ మాటకు చావు పాలిపోఁ జేయునని యర్థము. ఆ మాట లాకాలమునందు వాడుకలోనున్న యొక కీర్తనయొక్క ఆరంభపు పదములై యుండును గాని ఆ సంగతి రూఢియన వీలుకాదు.

మత్సరము, అనూయ (Envy). మానవులలో నిది సర్వసాధారణముగా పాపము. మొదటినుండి బైబిలునం దుదాహరింపఁబడి యున్నది. కయూను హేబెలు అర్హణ యంగీకరింపఁబడుటను (ఆది 4⁵), ఫీల్షీయులు అబ్రాహాము వృద్ధిని (26¹⁴), రాహేలు లేయాబిడ్డలను (39¹), యోసేపు సహోదరులు తమ తమ్మునికి తండ్రి జూపిన దయను (37¹¹ కార్య 7⁹), కోరిమా అహోను ఉద్యోగ ఘనతను (సంఖ్యా 16¹ కీర్త 106¹⁸), ఇశ్రాయేలు పది గోత్రములవారు యూదాను (యెష 11¹³), ఎహోమియులు ఇశ్రాయేలీయులను (యెహె 35¹¹) చూచి అనూయ పడిరి. లోకు లందఱు అమూరువారికి కలిగిన వృద్ధిని జూచి అనూయ పరులైరి 31⁹ లో నలంకారరీతిగా నున్నది. యూదు లనూయ గ్రస్తులై క్రీస్తును నిలువవేసిరి (మ 27¹⁸ = మా 15¹⁰). పాలు పని ఫలితమును జూచి యూదులు మత్సరపడి అతనిని హింసించిరి (కార్య 13⁴⁵ 17⁵). క్రైస్తవులలోఁ గొందఱు సహ పాలు పని ఫలితమును జూచి మత్సరపడి అతనికి శిక్ష కలిగించి తొందఱు పప్పులెనను ఉద్దేశముతో సువార్త ప్రకటించిరి (ఫిలి 1¹⁵).

మత్సరము శరీరకార్యములలో నొకటిగా నెంచఁబడెను (గల 5²⁰). పాపముల వివరము లలో నిది సాధారణముగా నగవడును (రోమా 1²⁹ 13¹³ I కొరి 3³ II కొరి 12²⁰ గల 5²⁰ తీతు 3³ I తిమో 6⁴ యాకో 3^{14,16} I పేతు 2¹).

దుష్టులు సౌఖ్యముగా నుండుటను జూచి నష్టము భక్తులైనవారు ఒకానొకప్పుడు మత్సర పడుట సంభవించును గాని అట్టివారి సౌఖ్యము నిలుకడలేనిది గావున అట్లు వారినగూర్చి మత్సరి మతో నిండుకొనుట బుద్ధిహీనత యని పాత నిబంధన నీతి బోధలయం నెనెక హెచ్చరికలు గలవు (కీర్త 37¹ 73³ సామె 3³¹ 22¹⁷ 24¹).

మత్స్యరపడువానికి మనోనెమ్మదిలేదు. ఎదుటి పాయియి మండితే తన పాయియిలో నీళ్లుపోసి కొనెనను సామెతె ప్రకారము బుద్ధిలేనివారు అనూయచే చచ్చెదలని ఎలీఫంజ చెప్పినది న్యాయమే (యోమ 5⁹). ఆశోగ్యము నది చెడఁగొట్టి ఎముకలను కుళ్లఁజేయునని జ్ఞాని చెప్పెను (సామె 14³⁰). నిరాశా కూపమునఁ బడిన ప్రసంగి చనిపోయినవారి కెంతమాత్రము అనూయ యుండదనెను (ప్రస 9⁹). ప్రేమ యను గూఁసంపన్నులగువారు మత్స్యరమెట్టిదో యెఱుఁగరు. ప్రేమ మత్స్యరపడను (1 కొరి 13⁴). ప్రేమమూర్తియగు క్రీస్తును ఒప్పుకొనిన వారిలో నిది ప్రేమలేకపోవుటచేతనే యున్నది (గల 5²⁶) గాని మఱొక్క కారణమునైనఁగారు.

పై వివరించిన వాక్యములలో మూలభాషల యందు ఒక హెబ్రీ పదమును చెందు గ్రీకు పదములును గలవు. వాటిలో నొక గ్రీకుపదము మత్స్యరపడుటను మాత్రము నూచించుచు, మత్స్యరము, అనూయ అను పదములచే తెనిగింపఁ బడెను (రోమా 1²⁹ ఫిలి 1¹⁵ మొ॥). చెందవ గ్రీకు పదమును హెబ్రీ పదమును మత్స్యరపడుటచే కలుగు రోషమునుకూడ నూచించుచు గావున అనేక వాక్యములలో వాటిని రోషము అను పదముచే తెనిగించిరి. యాకో 4⁵ నందు ఆత్మ మత్స్యరపడుట యను వాక్యముయొక్క భాషమును గూర్చి భిన్నాభిప్రాయము లుండినను ఈ పదములలో నది మొదటిదైనను ఆత్మకు కలిగెడి యాసక్తిని నూచించు ననఁదగును. (సంఖ్యా 25¹¹ లో చూ॥). ఫీనెహాసు మిద్యానీయు రాలిని ఒకఁడు ఉంచుకొనుటను చూచి కనఁబఱచిన ఓర్వలేనితనము అట్టి ఆసక్తియై యుండెను. దుష్టత్వమును సహింపలేకపోవుట మంచి లక్షణమై యున్నది. (రోషము చూ॥).

మత్స్యపు గుప్తము యెహూషలేము B IV 3 (c) చూ॥.

మత్రీ (Matri = వాన). బెన్యామి నీ యులలో నొక తెగవారి పూర్వికుఁడు. అతని సంతానీకులను మత్రీ యింటి కూటము అను పేరు గలదు. రాజైన సౌలం ఈ తెగవాఁడు (I సమా 10²¹).

మద్దెల సంగీతము 3 (1) (c) చూ॥

మదన్నా (Madmannah = పేడబిబ్బ). యూదావారి స్వాస్థ్యములలోని దక్షిణభాగముం దున్న నొక యూరు (యెహో 15²³). కాలెబు సంతతివాడగు మదన్నా యను వానిచే దీనికి పేరు వచ్చినట్లున్నది (I కెన 2⁴⁹). యెహో 19⁵ నందు దీనికిపదులు బేత్తర్కీబోతు అను పదముండుటచే అది ఈ యూరికి మాఱుపేరిని యను కొంగురు (పటము II, D 3).

మద్దేనా 1. (Madmen = పేడకుప్ప). మోయాబులో నున్న పట్టణములలో నొకటి (యిర్మీ 48²). ఇది యెష 15⁹ లో నున్న దీమో నకు మాఱు పేరిని వేదకాస్తుల యభిప్రాయము. సంఖ్యా 21³⁰ లో నుండు దీబోనుకును మాఱు పేరిని తలంచెడివారును గలరు (దీబోను చూ॥).

2. (Madmenah). యెరూషలేమున కుత్తరముగా తెన్యామినుగోత్రి స్వాస్థ్యములలో నున్న యొక స్థలము (యెష 10³¹). దీనియునికిని గూర్చి నూటిగాఁ జెలియదు.

మధ్యము ద్రాక్షరసము, త్రాగుట చూ॥

మధురము (Sweet). మనోహరమైన దానిని నూచించుటకు అలంకార రీతిగా నుపయోగించిన పదము (సామె 16²⁴). దేవుని వాక్యము మధురమైనదిగా నెంచఁబడినది (క్రీర్ 19¹⁰). దేవుని తీర్పులను నూచించు వాక్యము భక్తుని కెంత యిష్టముగా నుండినను ఆ తీర్పులవలన కలుగు నాశనమును గుఱించి యతఁడు దూఱించినను సంగతి మొదట మధురముగాను తరువాత చేదుగా నగునను దృష్టాంతమువలనఁ జెలివెళినవచ్చును (చేదు చూ॥).

మధ్యవర్తి (Mediator). ఈ పదము బైబిలునందు కనఁబడుట బహు అరుదు. యోబు 9³³ నందు ఆ పదము వచ్చునుగాని అది యిద్దరి మధ్య న్యాయము తీర్పువానిని నూచించును. ఇది క్రొత్త నిబంధనపదమై మోషేను గూర్చియు (గల 31^{9,20}), క్రీస్తును గూర్చియు (I తిమో 2⁵ హెబ్రీ రో 9¹⁵ 12²⁴) వాడఁబడెను. ఈ పదము ఎక్కువగా బైబిలునందు కనఁబడకున్నను, బైబి లరటిలోనున్న ఒక ముఖ్యమైన సంగతియై

యున్నది. ఇద్దరికీ మధ్య వైరమున్నపుడుగాని, స్థితిగతులయం దిద్దరికీ గొప్ప భేదముండి వారికి మధ్య స్నేహము కలిగించుటకుగాని, ఇతర పనులు జరుపుటకుగాని మధ్యవర్తి యందుట అవసరముగా నున్నది. హీనదశయందున్నవాని పక్షముగా గొప్పవానిలో మనవిచేయుటయు, గొప్పవాడు అట్టి హీనునికి చేయదలంచిన మేలును గూర్చి వానికిఁ దెలుపుటయును ఆ మధ్యవర్తి చేయఁగలిగిన పనులైయున్నవి. మన తైలిలు నందు ఆ గొప్పవాడే దేవుడు, హీనుడే నరుడు. వారిద్దరికీ కుండవలసిన స్నేహము పాపమువలన చెడిపోగా, వైరము కలిగెను. గనుకనే మన పక్షముగా విజ్ఞాపనము చేయుటయు, దేవుని పక్షముగా మనకు ప్రకటించుటయు నను రెండు పనులు మధ్యవర్తియైనవాడు చేయవలసి యున్నది.

1. విజ్ఞాపనము చేయుట. మానవులయందు ఒకరి పక్షముగా నొకరు విజ్ఞాపనము చేయుదురు. యోనాతాను సోలుయేడుట దావీదు పక్షముగాను (I సమా 19⁴), అబీగయూలు దావీదు నెదుట నాబాలపక్షముగాను (25¹⁸⁻³¹) సిరియా రాజు ఇశ్రాయేలు రాజుకు నయమానుకొలుకును (II రాజు 56) విజ్ఞాపనము చేసిరి. మఱి ముఖ్యముగా భక్తు లితరులపక్షముగా దేవునికి విజ్ఞాపనము చేయుదురు. అబ్రాహాము అబీమెలెకు కొలుకును (ఆది 26^{7,17}), సోదామ గొమొత్తాల కొలుకును (18²³⁻³³), మోషేఫరో నిమిత్తమును విసుప్రీయుల నిమిత్తమును (నిర్గ 8⁸⁻³⁰ 9¹⁰⁻³³ 10¹⁷⁻¹⁸), ఇశ్రాయేలీయుల కొలుకును (17¹¹ 33¹³ ద్వితీ 9¹⁸), సమూయేలు ప్రజలనిమిత్తమును (I సమా 7³ 12^{19,23} యిర్మీ 15¹) విజ్ఞాపనము చేసిరి. యోబు తనను గడ్డించినవారికొలుకు విజ్ఞాపనము చేయునట్లు అతనిని వారు బ్రతిమాలవలయునను అజ్ఞ యోబు 42⁸ నందున్నది.

ప్రజలనిమిత్తము విజ్ఞాపనముచేయుట యాజుల ధర్మవిధులలో నొక ముఖ్యధర్మమై యున్నది (నిర్గ 30 లేవీ 16). దూతలు మనుష్యులకొలుకై విజ్ఞాపనము చేయుచున్నట్లు ఆప్రమాణిక గ్రంథములలోఁ గొన్ని మాచనలు గలవు (బోబీతు 3⁸ హనోకు 13⁴⁻⁷). ఈ గ్రంథములను ప్రమాణములుగా నంగీకరించు రోమకా గ్రీకు సంఘముల

వారు పరిశుద్ధుల యొక్కయు, దూతల విజ్ఞాపనల కొలుకు ప్రార్థించెదరుగాని అది తైలిలు బోధలకు భిన్నముగా నున్నది (ప్రక 22⁹). దేవునికిని మానవులకును మధ్యవర్తి యొకడే (I తిమో 2⁵). ఆయనే యేసుక్రీస్తు. ఆయన పాపులకొలుకు విజ్ఞాపనము చేయునని ముందుగానే ప్రవచించబడెను (యెష 53¹²). యోహా 17 లోని ప్రార్థన ఆయనచేయు విజ్ఞాపనల కొక దృష్టాంతము. ఆయన దేవుని కుడిపార్శ్వమున నున్నవాడై మనకొలుకు విజ్ఞాపన చేయుచున్నాడు (రోమా 8³⁴). మన యనుభవములలో పాలి వాడైన ఈయన మనకొలుకీట్టి ప్రధాన యాజకధర్మమును సంపూర్ణముగా చేయుటకు శక్తిమంతుడై యున్నాడు (హెబ్రీ 2^{17,18} 4^{14,16}).

2. దేవుని చిత్తమును ప్రకటించుట. మానవులు స్వయముగా దేవుని చిత్తమును కనుగొనుట అసాధ్యమైన సంగతి. వారి క్రియలు చెడ్డవిగాన దానిని తెలిసికొనవలెనను ఆశయు లేక యున్నది. కావున మధ్యవర్తి యొకడుండుట అత్యవసరము. ఇశ్రాయేలీయులకు దేవుని చిత్తమును దెలుపుటకై మోషే మధ్యవర్తిగా నుండెను (నిర్గ 20¹⁹ హెబ్రీ 5⁸ గల 3^{19,20}). ప్రధాన యాజకులు దేవునియెడల చూపవలసిన ధర్మవిధులను ప్రజలకు బోధించుటచే వారికి మధ్యవర్తులుగ నుండిరి. ప్రజలకు ముఖ్యముగా దేవునికిని మానవులకును ఈ విషయములో మధ్యవర్తులుగా నుండిరి. గాని పీరందనేకన్న యేసుక్రీస్తు గొప్ప మధ్యవర్తి. ఆయన క్రొత్త నిబంధనను మనకుఁ దెలుపుటయే గాక (హెబ్రీ 8⁹ 9¹³ 12²⁴) మన నిమిత్తము చనిపోయి దాని నేర్పటచుటచేత (9¹¹⁻¹⁵), దేవుని న్యాయమును కనిపరచును, మన రక్షణార్థమై ఆయనకున్న పూర్ణ ఉద్దేశమును వివరింపజేసినందున, మనకును దేవునికిని సంపూర్ణుడగు మధ్యవర్తి యయ్యెను.

మనయేసు (Manaen = ఆదరించువాడు). అంతియొకయలోని బోధకులు ప్రవక్తలలో నొకఁడు. పౌలును బర్నబాను మిటునుపనికై ప్రత్యేకించినవారిలో నుండెను (కార్య 13¹ ప్రవక్తలు, బోధకులు చూచు). చతుర్థాధిపతియగు హేరోదు అంతిపరోక్షాడ పెంచబడినవాఁడు.

మూలభాషయందలి పదము హేరోదు స్నేహితుఁ డని యర్థమగునందురుగాని అనేకులు తెలుగులో నున్న దే సరియైన యర్థముగా నెఱుఁగురు. యూదు లలో నా కాలమందున్న మనహేము (=మన యేసు) అను సాధువు మహా హేరోదు చిన్న వాఁడై యుండఁగా అతఁడు దేశమునకు రాజగు నని ప్రవచించినట్లును, అందువలన హేరో దాతనిని మిగుల దయగాఁ జూచినట్లును యోసీ ఘను వ్రాయుచున్నాఁడు (పురా 15. 10. 5). ఇతని కుటుంబికులలో నొకని తన బిడ్డలతో పెంచి యుండును గాన అట్లు పెంచబడినవాఁ డితఁడై యుండవచ్చును గాని అది రూఢియని చెప్పుటకు తగిన యాధారములు లేవు.

మనశ్శే, మనశ్శీయులు (Manasseh = మఱచిపోవునట్లు చేయుట).

1. యోసేపుయొక్క జ్యేష్ఠకుమారుఁడు (అది 41^{51,52}). యాకోబు యోసేపుయొక్క కుమారుల నిద్రజిని ఆశీర్వాదింపఁగా ఇతనిమీఁద ఎడమచేతి నుంచి యితనికంటె నిలని తక్కువఁగు ఎఫ్రాయిము గొప్పవాఁ డగునని నూచించెను (48⁸⁻⁹).

2. మనశ్శే సంతతివారికి మనశ్శేగోత్రము, మనశ్శీయులు అను పేరు కలదు. ఆ గోత్ర ములో ఏడుతెగ లుండెను. ఇందులో నొక తెగకు మనశ్శే కుమారుఁడగు మాకీరు పూర్వకుఁడై యుండెను. తత్పూర్వ ఆటల తెగలకు మనశ్శే మనమండగు గిలారు పూర్వకుఁ డయ్యెను (అది 50²³ సంఖ్యా 26²⁸⁻³⁴ యెహో 17⁹). సంఖ్యా కాండములో నున్నట్లు వారు మొదటిపర్యాయము లెక్కింపఁబడినపుడు 35,200 మంది యోధులును (సంఖ్యా 13^{4,35}), రెండవ పర్యాయము లెక్కింపఁబడినపుడు 52,700 మందియు (26³⁴) నుండిరి. మోషే యొద్దనుకు తూర్పున నున్న దేశమును జయించినపుడు ఈ గోత్రపు వారిలో సగముమంది రూదేనీయులతోను గాదీయులతోను గలసి యొద్దనుకు తూర్పుభాగమును తమ కియ్యవలసినదిగా మనవిచేసిరి (సంఖ్యా 32³³⁻⁴⁸ 34^{14,15} ద్వితీ 31^{12,13} 29⁸ యెహో 12⁴ 18⁷). అందువలన వారి కాశ్ర దేశములో ఉత్తరభాగమునిచ్చిరి (పటము IX). వారప్పు డొప్పుకొనినట్లుగానే పరెస్సీనును స్వాధీనపఱచు

కొనుటలో యెహోషా కాలములో సహాయము చేసియుండిరి. యెహోవా వారికి నెలవచ్చిన పిమ్మట తూర్పువారితోగలసి క్రొత్తమతమును స్థాపింపఁబోవుచున్నారని యొద్దనుకు పశ్చిమ మునినున్న ఇశ్రాయేలీయు లనుకొని వారిమీఁద యుద్ధము చేయఁబోయిరి గాని సంగతిని విచారించఁగా క్రొత్త మతమును స్థాపింపవలెనను నుద్దేశము వారికి లేదని తెలిసికొని యుద్ధము చేయ కుండ సమాధాన పడిరి (22¹⁻³⁴). మనశ్శే యొక్క రెండవ యర్ధగోత్రమునకు యొద్దనుకు పడమట ఎఫ్రాయిమున కుత్తరమున స్వాప్రభ్యము ననుగ్రహించిరి గాని వారచటనుండు కనానీయు లను వెళ్లఁగొట్టక వారిని తమ మధ్య నుండనిచ్చి వారివలన కప్పము పుచ్చుకొనుచుండిరి (17^{12,13} న్యాయ 19^{7,28}). న్యాయాధిపతియగు గిద్యోను ఈ గోత్రపువాఁడై యుండెను (6¹⁵). దావీదును సిక్కిగుఁ డినికొనినవారిలో ఈ గోత్రపువారు కూడ నుండిరి (I దిన 12¹⁹⁻²⁰). దావీదు హెబ్రోనులో నేలుచుండఁగా మనశ్శే వారిలో 18,000 మంది అతనికి సహాయము చేయుదుమని మాట నిచ్చిరి (12³⁰). వారు ఇశ్రాయేలీయుల రాజ్యములో చేరినను వారిలో కొందఱు యూదా రాజును ఆసాకు లోబడుచుండిరి (II దిన 15⁹). ఈ విధముగా వారు హిబ్లియా యోషీయా యను రాజుల కాలములోకూడ యూదా గోత్ర కులు ఆచరించిన పస్కా పండుగలోను పాలు పుచ్చుకొనుచుండిరి (30¹⁻¹⁸ 31¹ 35⁸⁻⁹).

3. మోషేయొక్క మాఱుపేరు (న్యాయ 18³⁰). తెలుగు బైబిలునందు దీనిని మోషే యని వ్రాసిరిగాని హెబ్రీభాషలో మనశ్శే అని యున్నది.

4. హిబ్లియా కుమారుఁడు. అతని తదనంతరము యూదావారికి రాజయెను. క్రీ॥ 698 సం॥మున పన్నెండేండ్ల ప్రాయముప్పుడు సింహాసనాసీనుఁడయ్యెను. తనకుమందు జరిగిన దిద్దుబాటు నంతటిని పాడుచేసెను. ఉన్నతస్థలములను, బయలు దేవతా బలిపీఠములను, దేవతా స్తంభములను తిరిగి కట్టించెను. యెహోవా మందిరమునకు సంబంధించిన రెండు పాలలలో నక్షత్రములకు బలి పీఠములు కట్టించెను. తన

కుమారుని అగ్నిహోత్రమున నడిపించెను. ప్రవక్త లెంత బోధించినను వారి బెడరింపులను లెక్క చేయక పెడచేదని బెట్టుటయే గాక నిరపరాధుల రక్తమును యెరూషలేము వీధులయం దెల్లెడలను ప్రవహింపజేసెను. యెహోవా యందు భయ భక్తులు గలిగి ఇతఁడొనర్చు భక్తిహీనకార్యములను ఎదిరించి నిలిచినవారే ఈ నిరపరాధులై యుండి రనుట కట్టి సంజేహమునులేదు (II రాజు 21-18). యెషయా వీరిలో నొకఁడని పారంపర్యముగలదు గాని ఆ సంగతినిగూర్చి రూఢిగాఁ దెలుప వీలు గాదు. ఈ దుష్కార్యముల కన్నింటికి శిక్షగా నతఁడు శత్రువులచేత కప్పగింపబడెను. ఏనర్హు డ్దోను, అపూర్వనిపాల్ అను నిద్దరు అష్టారురాజు లితనివలన కప్పముగొనినట్లు తెలియుచున్నది. తన సహోదరుడగు బాబెలు రాజు ఎదురు తిరిగి నందున వానిని జయించి బాబెలునును అష్టారుకును క్రీ॥ ము॥ 647 సం॥న రాజైన అపూర్వనిపాల్ అను వాఁడే మనష్షేను చెఱగొనిపోయెనని యెంచ వచ్చును (II దిన 33¹¹). మనష్షే పశ్చాత్తాప పడినందున మఱల రాజాయెను. తన వాశన మునకు కారణములైన విగ్రహముల నతఁడు త్రోసివేసి యెహోవా నారాధించుటకు తగిన కట్టుదిట్టము లేర్పఱచెను. యెరూషలేమునందలి కోటగోడలను కట్టించి వాటిని బలపఱచెను (33¹²⁻¹⁹). ఇతఁడేలినంత కాలము మఱీ రాజు ఇశ్రాయేలీయులలో నుండలేదు. అతఁడు 55 సం॥ లేలి క్రీ॥ ము॥ 642 నందు మృతి నొందెను. ఇతని తరువాత ఆమోను యూదా రాజయ్యెను (II రాజు 21^{17,18} II దిన 33²⁰). మనష్షే చేసిన ప్రార్థనను గుఱించి అప్రమాణిక గ్రంథ ములు చూ॥

5, 6. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎక్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నిద్దరు (ఎక్రా 10³⁰⁻³³).

మనస్సాక్షి మనుష్యుడు 5 చూ॥

మనస్సు మనుష్యుడు 4 చూ॥

మనహతు (Manahath = విక్రాంతి).

1. ఎహోమియులలోని నొక తెగవారి పూర్వి కుడు (అది 36³³ I దిన 1⁴⁰).

2. యూదావారి సరిహద్దులలో నుండిన యొకస్థలము. బెన్యామీనీయులలో కొందఱిని చెఱబట్టి కొంచుపోయి యుంచినచోటు (I దిన 8⁷). దీని నివాసులకు మానహతీయులని పేరు. వారు కాలేబు సంతతిలో చేరినవారు (2⁵⁴).

మనుషుడు బంధువుడు 6 చూ॥

మనుష్యునుమారుడు యేసుక్రీస్తు IV 3 (1) d చూ॥

మనుష్యహత్య నేరములు శిక్షలు II 3 (1) చూ॥

మనుష్యుడు, సరుడు, సరజాతి (Man.) ఇతర విషయములందువలె మానవుని విషయమును బ్రెచ్చి సంగతులన్నిటిని వివరింపక అతనికి దేవుని యెడలను, తోటి మానవులయెడల నుండు సంబంధ మును గూర్చియు విధులను గూర్చియు మాత్రము తెలుపుచున్నది గాన మానవుని గూర్చి నవీన శాస్త్రజ్ఞులు వ్రాసెడి సంగతులన్నియు బ్రెచ్చిలనం దుండక మానవసృష్టి, పాపవృత్తము, రక్షణ యను నట్టి సంగతులు ముఖ్యముగా నున్నవి.

1. మానవ సృష్టి:—మానవుడు దేవునివలన సృష్టించబడెను (ఆది 1²⁶⁻³¹ 2⁸⁻¹⁵). వాని దేహము మట్టియైనను ఆత్మమాత్రము దేవుని యాత్మకు సంబంధించినదని నేల మంటితో దేవుడు నమిని నిర్మించి వాని నానికారంధములలో జీవ వాయువును ఊదెనను మాటలవలనఁ దెలియు చున్నది (2⁷). నరుడు దేవుని పోలికగా సృష్టించబడెను (1²⁶ 5¹ 9⁶ యాకో 3⁹). ఆపోలిక దేహసంబంధ మైనదని కొందఱు అనుకొనినను అది ఆత్మపోలికయై జ్ఞానము (కొలా 3¹⁰), నీతి పరి శుద్ధత (ఎఫె 4²²) అను ఆత్మీయగుణ లక్షణముల యందు కనబడును. వానికి సృష్టి యంతటి మోద నియ్యబడిన అధికారముకూడ ఆ దైవపోలి కకు సంబంధించినదనియు (ఆది 1²⁶ రోమ 8³⁻⁹) తెలియుచున్నది. ఈ యధికారము మాదిరి మానవుడైన యేసుక్రీస్తునందు పూర్ణముగాఁ బ్రకా శించెను (పాత్రీ 2⁵⁻¹⁰). నరజాతిని పురుషులు గాను స్త్రీలుగాను దేవుడు సృష్టించెను (ఆది 1²⁷ 2¹⁸⁻²⁵ I కొరి 11⁹⁻¹²). సృష్టియందు పురుషు నికి పెత్తన ముండినను దేవునియెదుట స్త్రీ పురు షులు సమానులై యున్నారు (గల 3⁹). మాన

వుండు దేవుని పోలికగా సృష్టింపబడి నిర్దోషియై యుండినను నీతియందు స్థిరపరచబడినవాడై యుండక శోధనలను స్వయముగా జయించుట చేత అట్టి స్థితి నొంద వలసినవాడై యుండెనుగాన అట్టి శోధనలు అతండు నీతియందు స్థిరపడుటకు అవసరమైనవిగా నుండెనని చెప్పదగును. శోధన సమయమున వారు పాపములో పడిపోయినందున పాపముచేయుట మానవుల నైజగుణమాయెను (అది 3 రోమా 13). దేవుండు సృష్టించిన వాటన్నిటియందు మానవుడే గొప్పవాడైనను, అతండు మాత్రమే పాపముగలవాడై యున్నాడు. ఈ వ్యత్యాసము బైబిలునందు మాత్రమే గాక మానవుల చరిత్ర లన్నిటిలో ముఖ్యవిషయముగా నెంచదగును. (అదాము, పాపపతనము చూ॥).

2. మానవునికుండు భాగములు:—దేహమును బట్టి భూసంబంధియు, ఆత్మనుబట్టి దైవ సంబంధి యునై యున్నందున మానవుండు రెండు భాగములు గలవాడై యున్నాడు (అది 27). భూసంబంధమైనదానిని శరీరమనినను శరీరమును పదము పాత్ర నిబంధనయందు లేదు. అచ్చట సర్వసాధారణముగా వాడబడిన మాంసము అని శబ్దార్థమిచ్చు పదము శరీరమును నూచించుచు అట్లు భాషాంతరము చేయబడెను (233, 34 క్రింద 16° మొ॥). బైబిలునందు సమస్త శరీరములు ఆను పదము జీవరాసి కంతటికి ఉపయోగింపబడెను (అది 7²¹ 9¹¹ మొ॥). కంటికి కనబడెడి భూ సంబంధముగు మాంసము వాటి కుండుటచే ఈ పేరు కలిగెను గాని ఇది బైబిలునందు ముఖ్యముగా మానవశోటికి వాడబడిన పదమై యున్నది (యెష. 40⁵ 66²³ క్రింద 65° యెషా 20⁴⁸). ఇది మానవుండు అనిత్యుడై కృశించిపోవు ననుటను నూచించుచున్నది. సమస్త శరీరములు తమ మార్గమును చెటిపిపేసికొని యుండుటచే (అది 6¹³) శరీరము (=మాంసము) మానవుల బలహీనతను దురేచ్ఛలకును నూచనయయ్యెను (శరీరము I 5 చూ॥).

పైన చెప్పినట్లు శరీరమునకు సంబంధించిన పేరులేగాక మానవుని జీవముకు సంబంధించిన పేరులునుగలవు. మానవుండు జీవాత్మయయ్యెను (27). ఈ పదము ప్రాణముని శబ్దార్థమిచ్చుచు

పాత్ర నిబంధనయందు మానవులను నూచించు సర్వ సాధారణముగు నామమయ్యెను (లేవీ 24¹⁷ 51, 2, 4, 15, 17 6²). ఈ వాక్యములలో ఒకండు అను పదముచే తెనిగించిన మూలభాష పదము ప్రతి ప్రాణి యని యర్థమిచ్చుచు. ఈ పదమునే మానవుల విషయములోనే గాక మృగముల సందర్భమునందును వాడిరి (17^{14, 15}). జీవులు అని యర్థమిచ్చు పదము అచ్చటచ్చట మానవులను నూచించినను (అది 6^{17, 19}) సాధారణముగా మానవులు కాని యితరజీవులను నూచించెను (1³⁴ 2^{19, 20} మొ॥).

పై నుదాహరించిన పదములు దేహమునుగాని దేహమునకు సంబంధించిన స్వభావసిద్ధముగు ప్రాణమును గాని నూచించినను, మానవుని తెలి పెడి మఱియొక పదము ఆత్మయని శబ్దార్థమిచ్చుచు అతనియందుండు శ్రేష్ఠమైన దైవసంబంధముగు దానిని నూచించును (క్రింద 4 (6) చూ॥). అని మానవుల ఆత్మకేగాక దేవుండు మానవులలో నుండు ఆత్మకును కేరైయున్నది (యెషా 11⁵ 16³¹ 36²⁸ యోజే 2²⁸ మొ॥). ఈ పదము వాడబడిన నూచనలు చూడఁగా మాంసమును ప్రాణమును జీవమును కాని ఆత్మయున్నట్లు తేటయగుచున్నది. మానవులలో లోపటిభాగమును నూచించు అంత రంగము అను పదము దీనికి సంబంధించియున్నది (క్రింద 5° 103¹ యెష 16¹¹).

క్రొత్త నిబంధనయందు శరీర ఆత్మల విభేదమును నూచించు మఱి తేటయగు వాక్యము లున్నవి (య 10³⁸ I పేరు 2¹¹ ప్రక 6° 20⁴). శరీరమును చంపినను ఆత్మను చంపనేరరని వాటి వలన దెలియుచున్నది. మానవుండు రెండు భాగములు గలవాడైనట్లు దీనివలన కనబడును గాని, మఱి కొన్ని వాక్యములలో దేహము, ప్రాణము (జీవాత్మ), ఆత్మ యను మూడు భాగము లున్నట్లు చూడవచ్చును (I థెస్స 5²³ హెబ్రీ 4¹²). అందువలన మానవుండు మూడు భాగములు గలవాడని కొండటి యభిప్రాయము. పాత్ర నిబంధనలో నున్నట్లుగానే ప్రాణమును నూచించు పదముకంటే క్రొత్త నిబంధనయందు గలదు. ఆత్మను నూచించునది వేటొకటియై యున్నది. కావున మానవునికి దేహము ప్రాణము

ఆత్మ యను మూడు భాగములున్నవని అట్టివారందరు గాని పరలోకమునందు నిత్యము జీవించు వారి ఆత్మలు మానవుల ప్రాణములై యున్నట్లు యోహాను తెలిపెను (ప్రక 6^వ 20^వ). హెబ్రీ 12^వ నందు అట్లు జీవించువారు నీతిమంతుల ఆత్మలు అనబడిరి గాన ప్రాణమును ఆత్మయు రెంటినిగాక కొత్త నిబంధన గ్రంథకర్తలు ఒకటిగానే యొచిసెట్లున్నది. మానవేతర జీవరాసికిని దేహము ప్రాణము అనునవి గలవుగాని దైవ సంబంధమైన ఆత్మలేదు గాన మానవుడు దేహము ప్రాణము ఆత్మయను మూడు భాగములు గలవాడనబడినను దేహము ప్రాణము నశించుననియు, ఆత్మ నశింపనిదియు నైనందున అతడు దేహము ఆత్మయను రెండుభాగములు గలవాడని చెప్పవలసియున్నది. ఈ రెండువిధములగు భాగములు తైలిలనందున్నట్లు పై సంగతులవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును.

3. మానవునిదేహము:—పైన చూచినట్లు శరీరము బలహీనతను సూచించినను తైలిలు శరీరము ఘనమైనదని బోధించుచున్నది. శిథిలమైన దైనను మానవుని యాత్మను నివాసముగా నున్నది (II కొరి 5^వ). దేవుని యాత్మ నివసించు ఆలయముగా నెంచబడును (I కొరి 6^వ). కావున దీనిని తృణీకరింపక ఘనమైనదిగా నెంచి శుద్ధిగా కాపాడవలెను. శరీరపునరుత్థాన బోధప్రకారము, మనలో నున్న దేవుని ఆత్మనుబట్టి మన శరీరము లేవబడుననియు (రోమా 8^వ 11), అది ఆత్మయమును ఆత్మయమునై మహిమపఱచుబడిన క్రీస్తు శరీరమువలె నిత్యమైనదిగా నుండునని తెలిసికొనుచున్నాము (I కొరి 15^వ 49 ఫిలి 3^వ శరీరాత్మలు చూ॥).

4. మానవులమనస్సు లేక ఆత్మ:—నవీన శాస్త్రజ్ఞులు మనస్సునుగూర్చి శాస్త్రీయముగా వివరించు పద్ధతులు తైలిలనందులేకున్నను మనో శక్తులలో ఆయావాటిని నూచించెడి పదము లక్కడక్కడ గలవు. పైన 2 నందు వివరింపబడినవిగాక ఈ దిగువమన్నవాటిని గుర్తించుట యుక్తము.

(1) హృదయము అను పదము సాధారణముగా మానవులకోరికలను (II సమూ 7^వ మా 7^వ) నూచించినను, తలంపులకును ఊహల

కును (అది 6^వ), జ్ఞానమునకును (I రాజు 4^వ మనస్సు = హృదయము), కోపమునకును (ద్వితీ 19^వ మనస్సు = హృదయము), బాధకును (సామె 14^వ), సంతోషమునకును (యెష 30^వ కీర్త 104^వ), విరోధమునకును (నిర్గ 14^వ), ప్రేమకును (I సమూ 7^వ I రాజు 8^వ మ 22^వ మా 12^వ), ఆలోచనకును (అది 8^వ లూ 11^వ), జ్ఞాపకమునకును (I సమూ 21^వ మనస్సు = హృదయము లూ 21^వ, 51 1^వ మనస్సు = హృదయము), ఆత్మీయ సంగతులను గ్రహించుకొను వివేచనాబుద్ధికిని (ఎఫ్ 1^వ 17) మనో శక్తములు = హృదయశక్తిములు ఉనికిపట్టు యున్నట్లు ఆయా వాక్యములలో నున్నది. అయినను అది ముఖ్యముగా మానవులగుణములను సూచించును. ఒకనిగుణము చెడిపోవుట అతని హృదయము కఠినమగుటయొక్కయున్నట్లు కనబడును (నిర్గ 4^వ ద్వితీ 2^వ యెహో 11^వ ఎఫ్ 4^వ మొ॥). ఒకడు గుణపడుట నూతనహృదయము గలిగినవాడైనట్లున్నది (యెహె 18^వ). మంచి వాడు యధార్థహృదయముగలవాడు (ద్వితీ 9^వ I రాజు 11^వ). తనకు శుద్ధహృదయము ననుగ్రహించుమని భక్తుడు ప్రార్థించెను (కీర్త 51^వ). హృదయశుద్ధిగలవారు దేవుని చూతురని క్రీస్తు చెప్పెను (మ 5^వ). నిష్కలమముగా నొకపనిని చేయువాడు దానిని హృదయపూర్వకముగా చేయనట్లు చెప్పబడెను (కీర్త 15^వ మ 16^వ). దేవుని మనస్సులోని సంగతులన్నిటి నెఱిగిన వాడు ఆయన హృదయమును పఠోధించువాడనబడెను (లూ 16^వ ప్రక 23^వ). ఓటన్నిటినిబట్టి హృదయము మనస్సునకు మాటు కేరని ఆయా వాక్యములలో కనబడినను అది ముఖ్యముగా మనస్సులోని నీతివిషయములను వివేచించి వాటిని లక్షించునట్టియు నిర్లక్ష్యముచేయునట్టియు బుద్ధిని సూచించును.

(2) అంతరింద్రియములని తెనిగించిన పదమనేక వాక్యములలో హృదయమనదానికి సాటియొనరై యున్నది (కీర్త 7^వ 26^వ 73^వ యిర్మీ 11^వ 20^వ ప్రక 23^వ). దీని యనలు పదము ఆంధ్రములు లేక మూత్ర గ్రంథాలు అని యర్థమిచ్చును. ఆ పదము అంతర్యబుద్ధికి సూచనగా నున్నది (యిర్మీ 12^వ). ఆంధ్రములు సంతోషమునకును (సామె 23^వ) గొప్ప బాధకును

(యోబు 19²⁷) ఉనికియై యున్నట్లున్నది. సరియైన కోరికలు మనలను సరిగా నడిపించును కావున అవి భక్తుని నడిపించునట్లున్నవి (క్రీస్తు 16⁷) గాని వాటిని కలిగించినవాడు దేవుడను సంగతిని మరువరాదు (139¹³). మానసికముగ ఇట్టివా టన్నిటికి మెదడేగాని మాత్రగ్రంథులు ఉనికి కాదని యిప్పటివారెఱిగి యున్నందున ఆ పదమును అంతరిందియములని తెనిగించుట వ్యాయమైయున్నది.

(3) ప్రేగులు గొప్పదుఃఖమునకును బాటికిని ఉనికిపట్టు అని టైటిలుకాలపువారసుకొని వాటిని సూచించుటకు ఆ పదము నుపయోగించినను తెలుగు టైటిలునందు దానిని యోబు 30²⁷ లో మాత్రముంచిరి. దీనిని ఇతర వాక్యములలో కడుపు అనియు (యిర్మీ 4¹⁹ 31²⁰) అంతర్గత మనియు (పర 5⁴ విలా 1²⁰ 2¹¹), దయారస మనియు (ఫిలి 1³ 2¹), బాలికల మనస్సనియు (కొలా 3¹²), హృదయమనియు (ఫిలి 7), ప్రాణ మనియు (12), ఆనందమనియు (20), కనికర మనియు (I యోహా 3¹⁷) తెనిగించిరి. ఈ దేశమునందు కడుపు నీరేపోవుట అను పదములు బాలిని దుఃఖమును సూచించునట్లుగా అవి యర్థ మిచ్చెను.

(4) మనస్సు: మాలభాషయందలి కొన్ని పదములను మనస్సు అని తెనిగించిరి. ప్రాణ మని సాధారణముగాఁ దెనిగించిన పదమును (మై 2 చూ॥) లూ 10²⁷ ఫిలి 1²⁷ I పేతు 1²² కార్య 14² 14²² 15²⁴ నందు మనస్సు అనియు, I థెస్స 5²³ జీవము అనియు, ఎఫె 6⁶ మనః పూర్వకముగా అనియు, కొలా 3²³ మనస్సార్థిగా అనియు తెనిగించిరి. ఆ పదము మన స్వాభావిక జ్ఞానమును సూచించును ఇంకొక పదము మన యోచనలను సూచించుచు లూ 22²⁷ హెబ్రీ 8¹⁰ 10¹⁶ I పేతు 1¹³ II పేతు 8² లో మనస్సు అనియు, మా 12³⁰ లూ 10²⁷ I యోహా 5²⁰ లో వివేకమనియు లూ 1⁵¹ లో ఆలోచన యనియు తెనిగించబడెను. లోతు కుండిన నీలిగల మనస్సునుగూర్చి II పేతు 2⁸ లో ఈ పదమే వాడబడెను. మన స్వంత తలంపులు మనలో నున్న దుష్టగుణమువలన చెడిపోవునను సంగతిని సూచించుటకై ఇది అందమైన మనస్సు

అనబడును (ఎఫె 4¹⁸ కొలా 1²¹). అట్టి దుష్టతలంపులు మనస్సుయొక్క ఇచ్ఛలనబడును (ఎఫె 2³). LXX నం దీ పదము హృదయమని అర్థమిచ్చుమాటలో భాషాంతరము చేయబడిన వాటిలో నొకటియై యున్నది (మైన (1) చూ॥).

మనస్సు అని సాధారణముగా తెనిగించిన పదము మఱియొకటియై గ్రీకువారికాస్త్రములను ఆచుసరించి మనము మనస్సు అని యెంచు దానిని మఱి చక్కగా సూచించును. గ్రీకువిద్యల నభ్యసింపిన పాలు దానిని విశేషముగా వాడెను. అది వివేచించు బుద్ధిని సూచించును (లూ 24⁴⁵ I కొరి 14^{14,19}). ఈ మనస్సు శరీరమునకు భిన్నముగా నుండు మంచిబుద్ధిని సూచించును (రోమా 7^{23,25}). ఆ పదమును తలంపులనియు (ఫిలి 4⁷), బుద్ధియనియు (ప్రక 13¹⁸ 17¹⁷), అర్థ యను పదముతో చేర్చి చిత్రవృత్తియనియు (ఎఫె 4²³) తెనిగించిరి. ఈ పదము ప్రభువును గూర్చి వాడబడెను (I కొరి 2¹⁶ రోమా 11³⁴). క్రీస్తుననుసరించు వారు క్రీస్తు మనస్సుగలవారై యుండురను వాక్యముగలదు (I కొరి 2¹⁶).

సరియైన వివేకముగల మనస్సు ఇంత శ్రేష్ట మైనదిగా నుండినను దేవునికి తమ మనస్సులో చోటునియ్యనిల్లనివారి మనస్సు చెడిపోయి (రోమా 1²⁸), మాయకులోనై (ఎఫె 4¹⁸), శరీర మునకు సంబంధమైన మనస్సు అగును (తితు 1¹⁵). తప్పుబోధలను అనుసరించువారు చెడిపోయిన మనస్సుగలిగి (I తిమో 6⁵ II తిమో 3⁸), చంచల మనస్కులగుదురు (II థెస్స 2⁹). పాలు ఈ పదమునుకూడ వాడి సభవారేక మనస్సుగలవారు కావలెనని వారిని హెచ్చరించెను.

(5) మనస్సాక్షి: ఇది తప్పుపైపులను వివేచించు బుద్ధిని సూచించును. దానికి బదులుగా హృదయము జ్ఞానము దేవోక్తి మొ॥ పదములను కూడ వాడిరి. క్రొత్త నిబంధనలో పాలు ముఖ్యముగా గ్రీకుకాస్త్రజ్ఞులు వాడిన పదము నుపయోగించెను. అట్టి తప్పుపైపులను వివేచించు బుద్ధి అందఱికుండుటచే దేవుడు తన ధర్మకాస్త్రమును అందఱికిచ్చెనని వ్రాసెను (రోమా 2¹⁵). పాలు తనలో నున్న మనస్సాక్షి లోబడుటకు యధార్థముగా యత్నించితిమను సందర్భమునం దీ పదమునే

మట్టిమిటి వాడెను (కార్య 23¹ 24¹⁶ రోమా 9³ II కొరి 1¹⁹ I తిమో 1⁵ II తిమో 1³ హెబ్రీ 13¹⁸). ఇతరుల మనస్సాక్షి కూడ అతడు చేసినది న్యాయమని ఒప్పుకొనునట్లు ప్రవర్తించెను (II కొరి 4² 5¹¹). తమ మనస్సాక్షిమునుబట్టి అధికారులకు లోబడవలెనని పౌలును (రోమా 13³), ఎదిరింపక శ్రమనొందవలెనని పేతురును (I పేతు 2¹⁹) హెచ్చరించిరి. కొందటి మనస్సాక్షి బలహీనమైనది కావున వారిని నొప్పించకుండునట్లు మట్టి బాగ్రత్తపడవలెను (I కొరి 8⁷ 10²⁹). తప్పు చేసెడివారు తమ మనస్సాక్షిచే గద్దించబడెదరు (యోహా 8⁹ భాషాంతరము). మూర్ఖముగా పాపముచేయువారికి వాటిచేయబడిన మనస్సాక్షి గలదు (I తిమో 4³). అట్టిది తప్పాపుల నీకును గుర్తించక కఠినపటచరబడిన హృదయమువలె నుండును (మై (1) చూ॥). అట్లు వారు పవిత్రమైన మనస్సాక్షిని త్రొసివేయువారుగురురు (I తిమో 1¹⁹). వారికి సమస్తమును అపవిత్రమగును (తీతు 1¹⁵). పాపముచేయువారి మనస్సాక్షిని పవిత్రపటమట కెన్ని యర్పణలైననుగాక క్రీస్తురక్తము మాత్రము చాలియుండును (హెబ్రీ 9¹⁴ 10⁹). పవిత్రమైన మనస్సాక్షిని దక్కించుకొనుటకు ప్రయత్నించవలెను (I తిమో 3⁹). బాప్తిస్మముయొక్క అంతర్భావము ఇట్టి మనస్సాక్షి ఒకనిలో పుట్టుపైయున్నది (I పేతు 3²¹ హెబ్రీ 10²²). మనలోని మనస్సాక్షి దేవుని ధర్మశాస్త్రమై యున్నను అది మన దురాశలచే చెడిపోయినందున నూతన పటచరబడవలెనని దీని వలన స్పష్టమగుచున్నది (అమరత్వము చూ॥).

(6) అత్త. పైన ప్రాణము అని సాధారణముగా తెనిగించిన పదమును ఆయా వాక్యములలో అత్తయను పదముచేకూడ తెనిగించిరి (మ 10³⁸ కార్య 29⁷ 43⁹ II కొరి 12¹⁵ హెబ్రీ 6¹⁹ 10^{38,39} 13¹⁷ యోహా 1⁹¹ 5³⁰ I పేతు 2¹¹ 4¹⁹ 8 యోహా 2 ప్రక 6⁹ 20⁴) గాని, దేవుని సంబంధముకలిగి ఆయనతో సహవాసముచేయు పరమజ్ఞానమును నూచించునది సాధారణముగా బ్రెలియనందు మట్టియొక దివ్యమైన పదమై యున్నది. దాని మూలపదము హెబ్రీ భాషలోను గ్రీకు భాషలోను వాయువు అని శబ్దార్థమిచ్చుచు మనలోనున్న అగోచరమగు దానిని

నూచించును. ఇట్టి గొప్పతనము మానవుల అత్తకున్నట్లు పాత నిబంధనయందు నూచనలున్నవి (ఆది 2⁷ ప్రస 7¹² కీర్త 31⁵). క్రొత్త నిబంధన వలన ఇది మనలోని సంగతులను దెలిసికొను అత్తయై దేవుని అత్తకు సంబంధించినదై యుండును (I కొరి 2¹¹). శరీర బలహీనతలకు భిన్నముగా నుండు మంచి అత్తకు క్రీస్తువాడిన దీ పదమే (మ 26⁴¹ మా 14³⁰). పాత నిబంధనలోను క్రొత్త నిబంధనలోను ఇది దేవుని యాత్మ అను పరిశుద్ధాత్మకు కూడ వాడబడిన పదమైయున్నది (శరీరాత్మలు, పరిశుద్ధాత్మ చూ॥).

మనుష్యునిమూర మానములు I 1 చూ॥

మన్నా (Manna). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యమందు తినిన ముఖ్యాహారము (నిర్గ 16¹⁻³⁵ యెహో 5¹²). ఇదేమి అని యిశ్రాయేలీయులు ఆశ్చర్యముతో నడిగిన మాట ఇదేయని నిర్గ 16¹⁵ వలనఁ దెలియును మన్నాను గూర్చిన వివరము 16³¹⁻³¹ సంఖ్యా 117⁸ లలో నున్నది. కొందఱిది యొక తరహా చెట్టులోనుండి కారిన బంకవంటి రసమునొందురు. ఇది నిజమైనయెడల దేవుఁడేలాగు అద్భుతరీతిగా పుటిపిట్టలను పంపించి యిశ్రాయేలీయులకు మాంసము నిచ్చెనో (113^{1,12}) అలాగే ఆయన ఇట్టి చెట్లరసమును విస్తరింపజేసి వారికొక కాహారమును సిద్ధపఱచెనని యనుకొనవలసి యుండును. ఆయన యీ రీతిగా నిచ్చినను వేటాగే రీతిగా నిచ్చినను అది యాయన అద్భుతరీతిగా నిచ్చిన యాహారమైయున్నట్లు తెలిసికొనవలెను. ఇది అద్భుతరీతిగా నియ్యబడిన ఆహారమై యున్నట్లు బ్రెలియనందంతట నున్నది (నెహె 9³⁰ కీర్త 78^{24,25} 105⁴⁰). దీనికి జ్ఞాపకార్థముగా ఇశ్రాయేలీయులు మన్నాగల ఒక గిన్నెను మండసము నెదుట పెట్టుచుండిరి (నిర్గ 16^{33,34} I రాజు 6⁸). ఇది యద్భుతరీతిగా నియ్యబడిన యాహారమగుటచేత క్రీస్తునకు తగిన ముంగులులై యున్నది (యోహా 6³¹⁻³³ I కొరి 10³). భిక్షులకు దేవుఁడిచ్చు ఆత్మీయ యాహారమును నూచించుటకు ఇది కూడ నొక నూచనమైయున్నది (ప్రక 2¹⁷).

మన్ను జిగటమన్ను, భూమి చూ॥

మన్నెము, మన్యవ్ర వేశము, మన్యము పెఫేలా చూ॥

మమ్రే (Mamre = ఓకువృక్ష వనము). ఆబ్రాహాము చరిత్రకు సంబంధముగా నున్న యొక స్థలము. అది హెబ్రోను లేక హెబ్రోనుకు చుట్టుప్రాంతమై యుండెను (ఆది 23⁹ 35⁹⁷). 13¹⁸ 14¹³ 18¹ లలో మమ్రే దగ్గఱనున్న సింధూర వృక్షవనములను పేరు కలదు. మక్సేలా గుహ మమ్రే యెదుట నున్నట్లు 23^{17,19} 25⁹ 49³⁰ 50¹³ లలో నున్నది. ఇస్సాకు మమ్రేలో చనిపోయెను (35⁹⁷). అది ప్రస్తుతము హెబ్రోనుకు ఉత్తరముగా క్రోసెడు మారములో నున్నదని పూర్వమునుండి యొక పారంపర్య వాదక గలదు. దానికి వాయవ్యములను 10 ఫర్లాంగుల దూరములో నున్నదను వదంతి కూడ కలదు. దాని యునికినిగూర్చి ఇంక తెటగా తెలియదు (హెబ్రోను చూ॥).

మయకా (Maacah = బాధపఱచుట).

1. నాహోరు కొడుకులలో నొకఁడు (ఆది 22²⁴).

2. దావీదు భార్యలలో నొకరే. ఈమె అబ్నాలోమునకు తల్లియైయుండెను (II సమూ 3³ I దిన 3²).

3. గాతురాజైన ఆకీఘు తండ్రి (I రాజు 2³⁹). I సమూ 27² లోనున్న మాయోకు అను నాఁడు ఇతఁడేయై యుండవచ్చును.

4. రాజైన యెహాబాముయొక్క భార్య (II దిన 11³⁰). I రాజు 15^{2,10}. II దిన 11^{30,31} లలో ఈమె అబ్నాలోము కుమార్తె యనబడెను గాని యీమె అబ్నాలోమునకు మనుమ రాజై యున్నట్లుగా నున్నది. విగ్రహారాధికురాలగుటచే ఈమె మనుమడగు ఆసారాను రాజుగా నుండుకాలమందు పట్టపుడేని కాకుండ ఈమెను తొలగించెను (I రాజు 15¹³ II దిన 15¹⁶).

5. కారేబుయొక్క ఉపపత్ని (I దిన 2¹⁶).

6. మాకీరు భార్య (I దిన 7^{15,16}).

7. గిలియోనుకు తండ్రియైన యెహీయేలు భార్య (I దిన 8²⁹ 9³⁵).

8. దావీదు యోధులలో హానాను అను నొకని తండ్రి (I దిన 11⁴³).

9. షిష్యాగీయుల అధిపతియగు పెఫట్సు యొక్క తండ్రి (I 27¹⁶).

10. సిరియా వారుండిన యొక ప్రదేశము (యెహో 13¹³). ఇది గలిలయ సముద్రమునకు ఆగ్నేయదిక్కున నున్నది (ద్వితీ 3¹⁴ యెహో 12⁴ 13¹¹). దావీదు కాలమువఱకు వారచట నుండి, అతనిమీఁద యుద్ధముచేయుటకు అమ్నోనీయులచే ప్రేరేపింపబడిరి గాని యుద్ధమందోడి పోయి నశించిరి (II సమూ 10⁶ I దిన 19⁶). వీరి నివాసులు మాయకాతీయులనబడిరి (II సమూ 23³⁴). తెనుగున ద్వితీ 3¹⁴ లో మాయకాతీయులు అను రూపాంతరమున్నను, అది యనలు భాషలో వేటొక రీతిగా నున్నది.

మయబి (Maaz = కోపము). యూదా గోత్రములలో యెర్రెహ్నాయేలు కుటుంబములో నున్న యొకఁడు (I దిన 2²⁷).

మయజ్యా (Maaziah = యెహోవా యాదరణ). యాజకులవంతులలో 24 వ వంతు వారికి పూర్వీకుఁడు (I దిన 24^{1,6,18}). నెహెమ్యా కాలమునందు సిరపఱచబడిన నిబంధనకు సంతకముచేసినవారిలో వీరికి ప్రతినిధియైనవాఁడొకఁడుండెను (నెహె 10⁸).

మయతు (Maath). క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకఁడు (లూ 3²⁶).

మయదై (Maadai = భూషణము). ఎబ్రా కాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని అతని ప్రేరేపణచే వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10³⁴).

మయద్యా (Maadiah = యెహోవాకు అలంకారము). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ చెఱ నుండి తిరిగివచ్చిన యాజకుల కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (నెహె 12^{6,8}). నెహె 12¹⁷ లో మోషయాను మాఱుపేరు కలదు.

మయశేయా (Maasiah = యెహోవా పని).

1. దావీదుకాలములో నుండిన యొక లేవీ యుండు. ఇతఁడు ద్వారపాలకుఁడును (I దిన

15¹⁸), స్వర్ణమండలము వాయించినవాడునై యుండెను (15²⁰).

2. అతల్త్యను రాజ్యమునుండి తొలగించి, యోవాభును రాజునుగా చేసిన యధిపతులలో నొకఁడు (II దిన 23¹).

3. రాజైన షజ్జయాకాలములో నుండిన ఒక యుద్ధోగ్గముని పేరు. పైన్యముయొక్క లెక్కలను చూచినవారిలో నితఁ డొకఁడు (II దిన 26¹¹).

4. రాజవంశములో నున్న యొకఁడు. పెకమా యూదామీద దండెత్తి యుద్ధము చేసినపు డితఁడు చంపఁబడెను (II దిన 28⁷).

5. యోషీయా యేలుబడిలో యెరూషలేమున కధిపతిగా నుండినవాడు (II దిన 34³).

6. యిర్మీయాకాలములో అబద్ధప్రవక్తయై యుండిన సిద్క్రియా తండ్రి (యిర్మీ 29²¹).

7. యిర్మీయాకాలములో యాజకులకు పై విచారణకర్తగా నుండిన జెఫన్యా తండ్రి (యిర్మీ 21¹ 29²⁶ 37³).

8. యిర్మీయాకాలములో ద్వారపాలకుఁడుగా నున్న యొక లేవీయుడు (యిర్మీ 35⁴).

9. చెఱకాలమునకు తరువాత యెరూషలేములో నివసించిన యొక యూదుని తండ్రి (నెహె 11⁵ ఆకాయా 4 చూ॥).

10. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట యెరూషలేములో నివసించిన బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (నెహె 11⁷).

11, 12, 13, 14. అన్యస్త్రీలనుంచుకొని ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన నలుగురు (ఎజ్రా 10^{18, 21, 22, 30}).

15. యెరూషలేము గోడలను కట్టుటయందు ఒకవంతు పనిచేసిన అజర్యాయొక్క తండ్రి (నెహె 3²³).

16. నెహెమ్యాకాలములో నిబంధనను సంతకముచేసిన ప్రధానులలో నొకఁడు (నెహె 10²³).

17. యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించినపుడు బాకాల నూదినవారిలో నొకఁడు

(నెహె 12⁴¹). ఎజ్రా ధర్మశాస్త్రమును చదివి వినిపించినపుడు అతని కుడిపక్కను నిలిచిన యాబుగురిలో నితఁడొకఁడై యున్నట్లున్నది (8⁴).

18. యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించినపుడు పాటలు పాడిన లేవీయులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴²). ఎజ్రా ధర్మశాస్త్రమును వినిపించినపు డితఁడు ధర్మశాస్త్రముయొక్క తాత్పర్యమును తెలియజేసినవారిలో నొకఁడై యున్నట్లుగా నున్నది (నెహె 8⁷).

మరకతము రత్నములు 10 చూ॥

మరణము (Death).

I. పాత్ర నిబంధనలోని బోధలు:

1. మరణముయొక్క ఉత్పత్తి. ఈ పదము ఆరంభమునుండి తెలిసినదై యున్నది (ఆది 2¹⁷ 3³). నీవు వాటిని (ఫలములను) తిను దినమున నిశ్చయముగా చెచ్చెడవిని దేవుడు నరుని మందలించుటకు బట్టి చావెట్టివో వారికి తెలిసినట్లున్నది గాన మానవులు పాపము చేయుటవలన మరణమునకు లోనగుదురని అందువలన తెలిసికొనవచ్చును. బైబిలుబోధ అజేయై యున్నట్లు ఆదికాండములో మాత్రముగాక రోమా 5¹²⁻²¹ 6²³ I కొరి 15²² లోను చూడవచ్చును గాని, యీ వాక్యములలో మానవుడు శరీరమరణమును పొందుట మాత్రముగాక దేవునికి దూరముగాఁ బోవుటచే ఆత్మీయ మరణముకూడ నొందెదరను సంగతియు విశేషముగనుచున్నది. అతఁ డెట్టి స్థితిలో నిత్యము నుండకుండునట్లు జీవవృక్షముల నాయన మానవులను తిననియ్యక ఆచ్చటినుండి వారిని వెళ్లఁ గొల్చెను (ఆది 3²³). ఈ వాక్యములను ఎట్లు గ్రహించుకొనినను అదినుండి మరణము జీవము అను వీటికిగల వ్యత్యాసము తెలిసిన సంగతియే యనుట స్పష్టము.

2. నీతిమంతుల మరణము: మరణము అను పదము దుష్టుల కన్నిటిలో గొప్ప కీడును నూచించునట్లు ద్వితీ 30^{15, 19} సామె 15¹⁰ యెహె 18 లోని హెచ్చరికలవలనఁ బెరియును. నీతిమంతుల మరణము మేలుకరమైనట్లు సంఖ్యా 23¹⁰ లో నున్నది. అట్టి సమయములో సహా నీతిమంతునికి ఆశ్రయము కలుగును (సామె 14³²).

వారికి శరీరమరణము కలిగినను ఆత్మీయమరణముండవను సంగతి ఈ వాక్యములవలన నూచింపబడును.

3. మరణ మొందినవారి స్థితి. వారింకను ఉండిరిను సంగతిని నిమిషట్లు మృతులద్వారా సోద చెప్ప చేసిన ప్రయత్నిములవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును (లేవీ 19³¹ 20⁸ I సమా 28 యెష 8¹⁹ 14^{9,10} 19³). ఇతర వాక్యములవలన (క్రీస్త 16^{10,11} మొ॥) మృతులస్థితి కొంతవఱకుఁ దెలియుచున్నది. (అమరత్వము చూ॥).

4. మరణమునుగూర్చిన అలంకార ప్రయోగములు. మృతి నొందినవారు మరణశాలలో నుందురు (సామె 6²⁷). వారు మరణద్వారమున బ్రవేశింతురు (క్రీస్త 9¹⁴). చనిపోయెడివారు పొందు బాధలు మరణశ్రమయై యున్నది (I సమా 15³⁹). మరణ భయము (క్రీస్త 55⁴), మరణబంధములు, పాతాళపు వేదనలు (116³) అనువాటిని గూర్చిన నూచన లున్నవి. మరణ చ్ఛాయను (యెష 9²) గాఢాంధకారముగాఁ జెరింగి (యోబు 3⁵ 10^{21,22} క్రీస్త 23⁴ యిక్కి 2⁶ మొ॥). క్రీస్త 13³ లో మరణము నిద్రయనఁ బడినను దానికి క్రొత్త నిబంధనలో నున్నట్లు అది ఆదరణను నూచింపదు.

II. క్రొత్త నిబంధనలోని బోధలు.

1. మరణమునుగూర్చి క్రీస్తు చెప్పిన సంగతులు ఈ శరీర మరణమునుగూర్చి కాదు. దేహమును చంపువానికి గాక ఆత్మను దేహమును నశింపఁ జేయువానికి భయపడుడని బోధించెను (లూ 12⁵). మరణము ఒక నిద్రయనియు (మా 5³⁹ యోహా 11^{11,18}), దానినుండి లేపబడెద మనియు (5²⁵), ఆయన బోధించెను. ఆయన దేహ మరణమును గూర్చి ఎక్కువగా మాట్లాడక నిత్య మరణమును గూర్చి విస్తరించి మాట్లాడి దానికి భయపడవలెనని బోధించెను (లూ 12⁵ యోహా 5²⁴ 6⁵⁰ 8^{21,24}). తన్ను విశ్వసించువారు అట్టి మరణ మెన్నడును చూడ రనెను (11^{25,26}). అట్టి యాదరణల నాయన తన మరణ పునరుత్థానములచే జయకరముగా స్థిరపఱచె ననఁదగును.

2. అపొస్తలులు క్రీస్తు పునరుత్థానమునకు సాక్షులై దాని ధ్యానమందు మరణమును బొత్తుగా

మఱచినట్లుండిరి. క్రీస్తు మరణము ఆయన ఈ లోకమునుండి పరలోకమునకు వెళ్లు నిర్ణయముగా లూకా గువార్తలో నున్నట్లు (9³¹), పేతురును తన మరణమును గూర్చి యెంచెను (II పేతు 1⁵ భాషాంతరము). మరణము నొందుట భక్తునికి శ్రేయస్కరమని పౌలు తేటగా వ్రాసెను (థెస్స 4¹³⁻¹⁸ II కొరి 11-10 ఫిలి 1²¹⁻²³ II తిమో 4^{7,8}). మరణపు ముల్లు (=భయము) క్రీస్తుచే తీసివేయబడెను (I కొరి 15⁵⁰⁻⁵⁸). అది మనలను క్రీస్తు యేసునందున్న ప్రేమనుండి యెడఁబాపనేరదు (రోమా 8³¹⁻³⁹). క్రీస్తు యందున్నవారి కిది నిత్యభాగ్యమునకు ప్రవేశద్వారమగును (ప్రక 2¹⁰ 7^{14,15} 14¹³). శరీరమరణ మిట్టి ఆదరణ కలిగింపఁగా ఆత్మీయ మరణము మిగుల భయంకరమైనదని అనేక నూచనలద్వారా తెలియుచున్నది. ప్రస్తుతము మనము పాప స్థితియందుండుట ఆత్మీయ మరణమే (ఎఫె 2^{1,5} 5¹⁴ కొలొ 2¹³ యోహా 1¹⁵ యూదా 12 ప్రక 3¹). మనము దుష్ట స్వభావమును వివరించేయుట దాని విషయమై మరణ మొందుటయే యన భావమిచ్చు అలంకారము గలదు (రోమా 6²). ఈ విషయములో మనము క్రీస్తుతోకూడ చనిపోవువార మగుదుము (గొ కొలొ 2²⁰). నిత్యజీవము అను పదము క్రొత్త నిబంధనలో ననేకమాలు లుండినను (అమరత్వము, రక్షణ చూ॥) నిత్య మరణమని యర్థమిచ్చు పదములేదు. నాశనము (మ 7¹³) నిత్యాగ్ని (18⁸), నిత్య శిక్ష (25⁴⁶) అనునవి నిత్యమరణమునకు ప్రతిగా నున్న పదములై యున్నవి. ప్రకిటన గ్రంథములో అది రెండవ మరణ మనఁబడును (2¹¹ 2¹⁸ సమాధి, సమాధి క్రియలు చూ॥).

మరణశాసనము (Testament, Will). మరణశాసనము అను పదము తెనుగు జైలిలు నందు హెబ్రీ 9^{16,17} లో కనఁబడును. దీని యనలు పదమును సాధారణముగా నిబంధనయను మాటచే తర్జుమా చేసియున్నారు (మ 2²⁸ మా 14⁸ లూ 22³⁰ I కొరి 11²⁵ II కొరి 8^{6,14} హెబ్రీ 7²² 8^{6-10,13} 9^{1,4} గల 4⁴ లూ 17² కార్త్య 7⁸ రోమా 11²⁷). గల 3¹⁵ చూడఁగా అది హెబ్రీ 9^{16,17} కు ఎక్కువ సంబంధముగా నున్నను అచ్చట మరణశాసనము అను మాటను

వాడక ఒడంబడిక యను మాటను వాడి యున్నారు. పౌత్రీ 9^{16,17} లో ఒకడు మరణము కాక మునుపు అతని మరణశాసనము అమలు లోకి తేబడదనిభావము. గల 3¹⁵ చూడఁగా అట్టి మరణశాసనము మార్పుటకు పిలువేదను సంగతి యున్నది. క్రీస్తు మరణముయొక్క ఆవశ్యకతయు, దేవుని వాగ్దానముల నిశ్చయతయు ఈ మాటలచే నివ్విగముగా నూచింపఁబడినదని తెలిసికొనవలెను (నిబంధన చూ॥).

మరణానంతర విషయములు (Eschatology). ఈ పదము ఔబిలునందు లేకపోయినను మరణమునుగూర్చిన సంగతులు, క్రీస్తు రెండవ రాకడనుగూర్చిన సంగతులు, లోకాంతమును గూర్చిన విషయములు, పునరుత్థానము, న్యాయ తీర్పు, క్రీస్తు రాజ్యము, నిత్యజీవము, మృతుల స్థితి, నిత్య దండన మొదలగు వాటినిగూర్చిన ఔబిలుబోధలు అందులో చేరియున్నవి. వీటిని గూర్చి ఆయా మాటలక్రింద నున్న సంగతులను ప్రత్యేకముగా చూ॥.

మరలా (Maralah = నరకు). తెబూలూను గోత్రమునకు పశ్చిమముగానున్న యొక స్థలము (యెహో 19¹¹) గాని, దాని యుగ్గేకినిఁ గూర్చి లేటగా తెలియక పోయినను పటము IV, C 7 చూ॥

మరియ (Mary). మిర్యాము అను పౌత్రీ పదముయొక్క గ్రీకు రూపము.

1. కన్యయైన మరియ. ఈమెనుగూర్చిన పారంపర్యము తెన్ని యున్నను, ఔబిలునందుదాహరింపఁబడిన సంగతులుగాక యితరమైన సంగతుల వాస్తవ మేమియు తెలియదు. ఆమె దావీదు రాజవంశమున పుట్టినట్లు క్రీస్తు. దావీదు సంతతివాఁడని తెలుపు వాక్యములేగాక (రోమా 1⁸ II తిమో 2⁸ కార్థ 2³⁰), లూకా వ్రాసిన మరియ వంగావలివలను దెలిసికొనవచ్చును (లూ 3³³⁻³⁸). ఆమె పూర్వీకుల గ్రామము బేత్లెహేము అయినను ఆమె నజరేతు పురవాసియై యుండెను (1⁸ 2³). యూదులు చిరకాలము నుండి యెదురు చూచుచుండిన మెస్సీయ తన గిర్భమున పుట్టునను వార్త దెలిసిన వెంటనే యూదా మన్యప్రాంతమున నున్న తన బంధువు

రాలగు ఎలీసబెతును దర్శించి ఆమెచే మన్ననల నొందెను (1⁸ 44). సర్వోన్నతుడగు లోక రక్షకుఁడు తనకు జన్మించునని తెలిసికొని దేవునికి స్తుతి గానము చేసెను (1⁴⁶ 35 మరియ స్తోత్ర గీతము చూ॥). ఎలీసబెతు దగ్గర మూడు మాసము లుండినపిదప నజరేతుకు తిరిగిరాఁగా ఆమెకు ప్రధానము చేయఁబడిన యోసేపు దూత మరియకుఁ దెలిపిన సంగతి నెఱుంగనివాడై ఆమెను విడనాడఁ దలంచెను గాని దూతచే స్పష్టమందు ప్రబోధింపఁబడి ఆమెను చేర్చుకొనెను (మ 11⁸⁻²¹). కెసరొగూను ఆజ్ఞాప్రకారము వారు ప్రజా సంఖ్యలో వ్రాయఁబడుటకు తమ పూర్వీకుల గ్రామమును బేత్లెహేమునకు వెళ్లిన సమయమందు నిండు చూలాలై యున్న మరియ కుమారుని కని పొత్తిగడ్డలలో చుట్టి పశువుల తొట్టియందుంచెను. సత్రములోనైనను స్థలము దొరకినందున వారు పశువులకాలలో బస చేసెయున్నను మారలే ఆయన పుట్టుకనుగూర్చి చాటించిరి (లూ 21²⁰). ఆయన కనిమిదప దినును నున్నది చేయించి యేసు అను పేరు పెట్టిరి (2²¹). నలుబది దినములైన పిదప ధర్మ శాస్త్ర నియమ ప్రకారము ఆయా ఆచారములనుష్ఠించుటకై (లేవీ 12⁸) ఆయనను యెరూషలేమునకుఁ గొనితెచ్చి దీదలైనవా రర్పించు గువ్వలను అర్పించిరి. అట్టి సమయమున సుమెయోను వారిని దీవించెను (లూ 2²² 35). పిదప వారు మజల బేత్లెహేమునకు వచ్చి అచ్చట నొకయింట బసచేసినట్లు మ 21¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. అచ్చట నుండఁగా తూర్పువారైన జ్ఞానులు వచ్చి వారిని దర్శించిరి (21¹¹). రాజైన హేరోదు ఆయనను చంప యత్నింపఁగా విగుప్తుకు పారి పోయి అతని మరణానంతమున తిరిగివచ్చి బేత్లెహేములోఁ గాక యిదివఱకు తమ స్వగ్రామమైన నజరేతులో నివసించిరి (21³⁻³³). అచ్చట ఆమె యేసును పెంచెను. ఆయన బాల్యముకు సంబంధించిన ఒక సంగతి మాత్రము మనకుఁ దెలియును. స్త్రీలు యెరూషలేముకు పండుగులకు వెళ్లవలసిన నియమము లేకున్నను మరియ భయభక్తులు గలదైనందున యేరూషేల వెళ్లచుండెడి దను సంగతి దానివలనఁ దెలియుచున్నది (లూ 2⁴¹). ఆమె యేసునుగూర్చిన సంగతులను

ఇతరుల కఠింగింపక, తనకు వాటిని తెలియజేసిన వాడే తగిన సమయమున లోకమునకుఁ బ్రకటించునను పూర్వముకగలరై ఆ సంగతులను తన మనస్సులో భద్రము చేసికొనెను. ఆమె కింక సంతానము కలిగినో లేదో దానిగూర్చి తాత్పర్య భేదముగలను (ప్రభువుయొక్క సహోదరులు చూ॥).

క్రీస్తు తన పని నారంభించునంతవఱకు మరియను గూర్చిన నూచనలు లేవు. రెరువారే ఆమె కానాలో జరిగిన వివాహ సమయమున కనఁబడును. తన దైవశక్తిచే అక్కడనుండువారికి ఇబ్బంది సమయములో సహాయముచేయఁగలఁడను నప్తుకము నామె అచ్చట చూపెను గాని అట్టి పని చేయవలసిన సమయమునగూర్చి చెప్పట ఆమె వశమున లేదను సంగతినిగూర్చి క్రీస్తామెతో అక్కడ తెలిపెను (యోహా 21-10). యేసు ఆమె నెంతగా గౌరవించినను తన పని యందు ఆమెకుఁ గాక తన పరమతంధ్రీకే లోబడవలసియున్నదని చెప్పెను. ఈమెయు ఇతరుల వలె రక్షింపఁబడవలసి యుండెను. ఆయనకు మతితప్పియున్నదని ఆమె చాల చింతతో ఆయన సహోదరులను వెంటఁబెట్టుకొని ఆయనను పట్టుకొని పోవుటకు రాఁగా, ఈ సంగతినే క్రీస్తు తన చుట్టునుండువారికి బోధించెను (మ 1246-60 మా 31-35 లూ 819-21). క్రీస్తు పనిలో మరియ అప్పుడప్పుడు కనఁబడినను యోనేపుస గూర్చిన ఒక్క నూచనయైనను లేకున్నందున యోనే పాయనచర్య ఆరంభమగుటకు ముందటనే మరణమాయెనని ఊహింపవచ్చును.

పై సంగతులు జరిగిన వెనుక ఆయన సిలువ వేయఁబడు నంతవఱకు ఆమెనుగూర్చిన సంగతు లెవ్వియు నుదాహరింపఁబడలేదు. యేసు సిలువ వేయఁబడినప్పుడు ఆమెదగ్గర నుండెను. ఆయనామెను యోహాను కప్పగించెను (యోహా 193-37). ఆరోహణమునకుఁ బిమ్మట ఆమె శిష్యులతోకూడ మేడగదిలోఁజేరి ప్రార్థించుచుండెను (కార్య 14). ఇదే ఆమెనుగూర్చి బైబిలునందున్న చివరినూచన. భక్తులైనవారామెనుగూర్చి ఇంక ననేక సంగతులు చెప్పెదరు. ఆమె మరణమగువఱకు యోహాను విడువక యెరూషలేమునందే యుండెనని ఒక పదంతి

గలదు. కిద్దోను లోయలో ఆమె సమాధిని నేటివఱకు చూపెదరు. ఈమె యోహాను వెంట ఎఱేసుకువెల్లి అచ్చట మరణమాయెనని మరి కొందఱి యూహ. ఇవన్నియు పారంపర్యములే గాని నమ్మట కాధారములున్న సంగతులు కావు. రోమనువారును గ్రీకువారును తక్కినవారికన్న ఈమెకు ప్రత్యేకమగు మర్యాద జూపెదరు. ఈమె భక్తిని బట్టియు, యేసుకు తెలియగుటను బట్టియు మర్యాద చూపవలసి యున్నను ఈమెను గాక క్రీస్తునే ఆరాధింపవలసినదనునది బైబిలు బోధయై యున్నది.

2. క్లోపాభార్య (యోహా 1935). ఈమె మరియ (పై 1 లోని) సహోదరియై యున్నది గాని ఆ విచనమందున్నట్లు మరియసహోదరి క్లోపాభార్య ఒకరే గాక ఇద్దరై యున్నట్లును మూలభాషలోని మాటలను తెనిగించవచ్చును. క్లోపా యనునది అల్పయి అను పేరుకు మాటు రూపమై యుండవచ్చును (మ 103 మా 318 లూ 615 అల్పయి, క్లోపా చూ॥). మ 2756 (మా 1540 లూ 2410) లో ఈమె యాకోబు యోనే (యోనేపు) అను వారికి తల్లి యని కనఁబడును (ప్రభువుయొక్క సహోదరులు చూ॥). ఈమె క్రీస్తు సిలువదగ్గర నుండెను (యోహా 1935). ఆయనను పాతిపెట్టిన ఫలమును కనిపెట్టెను (మ 2761 మా 1547). పునరుత్థాన దినమున ఇతర స్త్రీలతోఁ గలిసి ఆయన సమాధిని చూడవచ్చెను (మ 281 మా 161 లూ 2410). ఈమెనుగూర్చిన యితర నూచనలు బైబిలునందు లేవు.

3. మగ్దలేనే మరియ. ఈమె మగ్దలూ ఊరిదైనట్లు ఆ బిరుదువలనఁ దెలియుచున్నది. మగ్దలూ గలియ సముద్రమునకు పడమరగా నుండి తిబెరియు పట్టణమునకు వాయవ్యముగా 3 మైళ్ల దూరములో నున్నది (పటము IV, E 7) ఈమె నుండి క్రీస్తు ఏడు దయ్యములను వెళ్లఁగొట్టెను (లూ 83 మా 169). లూ 83 లో ఈమె పేరు మొదట కనఁబడును. ఇది పాపపు స్త్రీ చరిత్ర వెంట వచ్చుటచే ఈమెయే ఆ పాపపు స్త్రీ యని యనుకొనుట అపకాలము నుండి వాడుకగా నున్నదేగాని వేఱు ఆధారము లెవ్వియును లేవు గాన నమ్మటకు తగినదిగా లేదు.

క్రీస్తుచే స్వస్థత నొందియుండినంగన ఆయనయం దెక్కువ భక్తినుంచి ఆయనకు వెంబడించి ఆయనకు పరిచర్య చేయుటద్వారా తన కృతజ్ఞత నగుపఱచెను (81³). క్రీస్తు నిలువయొద్ద ఈమెయు నుండెను (మ. 27³⁰ మా 15⁴⁰ యోహా 19²⁵). ఆయనను పాతిపెట్టిన స్థలమును కనిపెట్టి (మ. 27⁶¹ మా 15⁴⁷), ఆయన కశేపరమును అభిషేకించుటకు పెండలకడ క్రీస్తు సమాధియొద్దకు వెళ్లినవారిలో నొకతె సమాధిరాయి తీసివేయబడినదనూ వార తెలుపుటకు శిష్యులయొద్దకు పరుగుతుకొని వెళ్లెను (యోహా 20¹). ఆ తోటకు తిరిగివచ్చి సమాధియొద్ద నిలుచుండి మామచు గొల్పించుచుండగా లేచిన క్రీస్తు ఆమెకు ప్రత్యక్షమయ్యెను (20¹¹⁻¹⁷ మా 16¹³). తరువాత ఆయన లేచెనని శిష్యులతో ఆమె తెలియజేసెను (20¹⁸). ధక్తులంజటి ఈమె గొప్పమాదిరిగా వున్నది ఈమెనుగూర్చి యితర సూచన లెవ్వియును లేవు.

4. శేతనియ మరియ. ఈమె లాజరు వద్దల సహోదరి. క్రీస్తు వీ రింటికి వచ్చినప్పుడాయన బాగలను శిష్యులతో నాలించెను (లూ 10³⁹). ఆమెది శేతనియ (యోహా 11¹ 12¹). ఈమె సహోదరుడగు లాజరు చనిపోగా యేసు ఆతనిని బ్రతికించెను (11). ఈమె అంతగా మట్లాడినది కాకపోయినను విశ్వాస భక్తి ప్రేమలను ఎక్కువగా కనపఱచెనని స్పష్టమగుచున్నది. క్రీస్తు యోకనుండుండిన చివరివారములో శేతనియలో ఆయనకొఱకు చేసిన విందు సమయమున ఆమె ఆయన నభిషేకించి ఆయన మెప్పు నొందిను (మ. 28⁶⁻¹³ మా 14³⁻⁹ యోహా 12¹⁻⁸). ఆమె చేసిన దానివలన కలిగిన మేలుకిన్న స్పష్టము గొప్పదని శిష్యులనుకొన్నందున, ఆమె ఆ పనిద్వారా కనుపఱచిన ప్రేమయొక్క సువాసన సువార్త ప్రకటింపఁబడు యోజనలెడల వ్యాపించునని ఆయన తెలిపిచ్చెను. ఈమె భక్తియు మాదిరియైన భక్తియు చెప్పదగును.

5. మార్కు. తల్లియగు మరియ. హేరోదు క్రైస్తవులను హింసించుచు, శత్రువును చెఱసాలలో వేసినకాలముందు శిష్యులు ఈమె యింటఁగూడి ప్రార్థించుచుండిరి. అట్టి సమయమున శత్రుడు మారతచే విడుదల నొందినవాడై ఈమె యింటికివచ్చెను (కార్య 12¹²). ఈమె

యిల్లు గొప్పదైనట్లు ఈ సూచనవలనఁ దెలియుచున్నది. క్రీస్తు తన శిష్యులతోఁగలసి చివరి పస్కా భుజించిన దీ యింటనే యని కొండటి యధిప్రాయము. సువార్తికుండగు మార్కు ఈమె కుమారుడు. ఆ సంబంధమెట్టిదో మాఘగాఁ దెలియకపోయినను మార్కు తల్లియగు మరియ బద్ధబాతు సహోదరి యని కొండటి ఊహ.

6. రోమాలోని క్రైస్తవులలో నొకతె (రోమా 16⁶). ఆమె రోమాలోని సంఘస్థుల కొఱకై యొక్క ప్రయాస పడినదని పాలు చెప్పి ఆమెకు తన విందనములు పంపెను. కొన్ని ప్రతులలో రోమావారి కొఱకు ఆమె మాటలకు బదులు మా కొఱకు అని యున్నది. ఆంధ్రవలన ఈమె పాలుకు అతని సహవాసులకు రోమా క్రైస్తవులు మొదలగువారికి ఎక్కువ పరిచర్యచేసిన భక్తురాలని ఊహింపవచ్చును. ఇంతకు మించి ఈమెను గూర్చి యెక్కువ తెలియదు.

మరియ స్తోత్రగీతము (The Magnificat). లూ 11³⁻³⁵ లో నున్న క్లుతిగానపు శేరు. మరియ స్తోత్రగీత మనబడినను దీని రచించి పాడినది ఎలినదెతని కొన్ని ప్రతులవలనఁ దెలియుచున్నది. అట్టి ప్రతులు ముఖ్యమైనవి కాక పోవుటచేఁచు, ఈ గీతము మరియ స్థితిగతులకు మహా నక్కగా సంపదట చేతను దీని నామె శేరుతోఁ బిలుచుట కట్టి సంశయమును లేదు. దీనికిని హన్నా గీతముయొక్క అరింభమునకును (1 సమా 21¹⁻¹⁰) సంబంధమున్నను, ఇది పాత్ర నిబంధన కీర్తన లన్నిటికన్న ఉత్తమమైనదిగా నున్నది. రక్షణ యతి సమీపముగ నున్నందున దీనియందు దేవునికి చేసిన స్తోత్రములు మఱి గంభీరములైనవి. దీనిని నాలుగు చరణములుగా భాగించును. దేవుని కటాక్షమునకైన క్లుతి (వచ 43, 47). ఆయన కృపనుబట్టి కల్గిన ధన్యతకై స్తుతింపుట (వచ 43-50). గర్విష్టుల పాటుకును దినుల ఉద్ధారణయు దేవుని స్తుతింపుట (వచ 51-53). రక్షకుని అనుగ్రహించుటద్వారా ఆయన వాగ్దాన నెఱవేర్చు నిమిత్తము స్తోత్రించుట (వచ 54, 55).

మరుగు మాట గూఢ వాక్యము చూ॥

మరులు కొలుపు నేరములు శిక్షలు II 1

(2) (a) చూ॥

మర్తము, మర్తములు (Secret, Mystery).

I. పాత్ర నిబంధనయందు గూఢార్థము, గూఢార్థవాక్యము (వాటిని చూ॥) అను పదములే గాక మర్తము అను విశేష భావముతో వాడబడిన రెండు పదములు గలవు.

1. వాటిలో నొకటి సభయనియు (క్రీ 89⁷ యిర్మీ 23^{18,19} యెషా 13⁹), ఆలోచనయనియు (అది 49⁶ యోబు 15³ కీర్ 83³ సామె 15²²) తెనిగింపబడి స్నేహితులైన వారితరులకు తెలుప కుండఁ జేయు స్నేహసంబంధమును ఆలోచనలను సూచించు దానినిబట్టి అది వారికిగల రహస్యములను గూడ తెలియఁజేయును. దేవునికిని మానవులకును అట్టి స్నేహ పూర్వకముగ రహస్యములున్నట్లు అలంకార రీతిగా చెప్పబడినది (క్రీ 25¹⁴). పూర్వము దేవుని రహస్యము తన నివాసస్థానముకు మైగా నుండెనని యోబు అలంకారరీతిగా చెప్పి తనకున్న సౌఖ్యమును దానినిబట్టి సూచించెను. దేవుని మర్తము యథార్థ పంతులదని జ్ఞాని వ్రాసెనుగాని తెనుగు వైలిలు నందు వారా సంగతి భావమును యెహోవా యథార్థపంతులను 'తోడుగానుండెనని తర్జుమా జేసిరి (సామె 3²). ఈ పదమునే ఆమో 3⁷ నందు తాను సంగల్పించినది తన సేవకులైన ప్రవక్తలకు బయలు పఱచకుండ దేవుఁడేమియు చేయఁదని తెనిగించిరి. ఇట్లు పవిత్రమైన భావముతో నీ పదమును పాత్ర నిబంధనయందు వాడినను రహస్యములను బయలుపఱచుచు చాల కీడు కలిగించు దానిని గూర్చియు నీ పదము వాడబడి గట్టి అనియు (క్రీ 6⁴), గట్టు అనియు (సామె 11¹³ 20¹⁹ 25⁹) తెనిగింపబడినను.

మఱుగైన దానిని సూచించు మఱియొక పదము దానియేలు గ్రంథమునందు మానవుల తెలివికి మించిన దానిని తెలియఁజేయును. అది స్వచ్ఛమైన హేత్రియపదముగాక అరమీయిక్ పదమై కలల భావమర్తములను తెలుపును (దాని 2^{10,19,27, 28,29,30,37,40} 4). క్రొత్త నిబంధనయందున్న తెలివికి మించు రహస్యములు ఇట్టి మర్తములైయున్నవి.

II. క్రొత్త నిబంధనయందు మర్తమును అర్థమిచ్చు విశేష పదమొకటి గలదు. అది ముస్టేరియ (Mystery) అనునదియై క్రీస్తు చెప్పిన ఉపమానములలోని ఆత్మీయ బోధలను జెలుపుటకు వాడబడిన పదమైయున్నది (మ 13¹¹ మా 4¹¹ లూ 8¹⁰). మానవులు స్వంతబుద్ధిచే క్రీస్తు రాజ్యమునుగూర్చి తెలిసికొనలేని వాటిని క్రీస్తు పీటిలో బయలుపఱచెను గనుక అవి దేవుని రాజ్యములను గూర్చిన మర్తము లనబడెను. ప్రకటన గ్రంథములో ఆ పదమే గూఢార్థములుగల రూపములను సూచించెను (1²⁰ 10⁷ 17^{3,7}). అది పాలుచే విశేషముగా పత్రికలయందు వాడబడిన మాటయైయున్నది. అతఁడు దాని నీ క్రింది వాక్యములలో నున్నట్లు 21 సారి యుపయోగించెను.

అది దుష్టులు చేయువనిని సూచించెను. అది ధర్మవిరోధ సంబంధమైన మర్తమై యున్నది (II థెస్స). పాపముయొక్క బలమును దాని భ్రమనుబట్టి అది వాస్తవముగా గ్రహింప పిలువని మర్తమై యున్నది. పునరుత్థాన సిద్ధాంతమును (I కొరి 15¹), అన్యలు విశ్వసించునట్లు యూదులు కొంతకాలమునఱకు తొట్టుపడెదరను సిద్ధాంతమును (రోమా 11²⁵), మానవుల తెలివికి మించు సిద్ధాంతములని పీటికి మర్తములను పేరు పెట్టబడెను. ఇట్లే క్రైస్తవ మత సిద్ధాంతములు మొత్తముమీఁద మర్తములని (ఎఫె 3¹⁹ I కొరి 2¹), తిమోతికి రెండు మాటలు వ్రాసెను (I తిమో 3^{1,16}). అన్యలు యూదులతో కూడ దేవుని రాజ్యమునకు వారసులగుదురను సంగతి అన్ని కేల సంవత్సరములవఱకు మరుగుగా నున్నందున ఆ బోధనుకూడ మర్తమని కొలూ 1⁶ ఎఫె 3³ నందున్నది. సువార్త బోధలు మొత్తముమీఁద అట్టి మర్తమని వ్రాసినను (రోమా 16²⁵), వేర్వేలు జాతులవారు అందులో పాలి భాగరులగుట దానిలో నొక ముఖ్య విషయమై యున్నది. సువార్తయందు బయలు పఱచబడిన రక్షణ సంగతులు మర్తమని పిలువబడును (I కొరి 2⁷ ఎఫె 3³ కొలూ 1^{6,27}). దేవుని సంగల్పము ఆయన చిత్రమునుగూర్చిన మర్తమైయున్నది (ఎఫె 1⁹). దేవుని పౌడయమందున్న ఆ మర్తము క్రీస్తే (కొలూ 2³). పాలు తానాలాగు బోధించిన

సువాస్త్ర క్రీస్తు మర్మని వ్రాసెను (4³). విశేష సంగతులను తెలిసికొనుటకు ప్రవక్తలకు అట్టియ వర మనుగ్రహింపబడెను. దానిని మర్మముల నెఱుగు తెలివిగా నెంచెరి (I కొరి 13² 14²). ఈ మాటలను, వెలిగింపబడుటను గూర్చిన మాటలను (II కొరి 4⁴ ఎఫె 1¹⁸ హెబ్రీ 6⁴ మొ॥), ముద్రించుటను గూర్చిన మాటలను (II కొరి 12² ఎఫె 1¹³ ప్రక 7³ మొ॥), సంపూర్ణతను గూర్చిన పదములను (I కొరి 2⁸ ఫిలి 3¹³). పౌలు వ్రాయు నప్పుడు మంత్రోదేశము నొందువారికి మాత్రము గ్రీకు వారి గురువు లుపదేశించిన సంగతులను మనస్సునం దుంచుకొని ఈ పదమును వాడెనని కొందఱి అభిప్రాయము. అది యట్లుండినను వారి మర్మములకును పౌలు సూచించిన మర్మములకును గొప్ప భేదము గలదు. ఆ గురువులు తమ సంగతులను తమ శిష్యులకుగాక యితరుల కుపదేశింపక పోయిరిగాని పౌలైతే వాటిని తా నందఱికి తెలుపుటకు ఇతర బోధకులతో పాటు నియమింపబడిన గృహ నిర్వాహకుడనని తెలిసికొని వాటిని ప్రకటించెను. ఇవి మఱుగుగా నుంచబడవలసినందున మర్మములై యుండలేదుగాని మానవులు తమ స్వంత తెలివితే గ్రహించు కొనలేక పోవుటవలన కలిగిన మర్మములైయున్నవి. దేవుడు వాటిని క్రీస్తు ద్వారా తెలిపిన పిమ్మట మనము వాటిని గ్రహించుకొనుట మాత్రముగాక వాటి నందఱికి బయలుపఱచుటకు కూడ బాధ్యులమై యున్నారము.

మర్సెనా (Marsenah). సారసీక దేశపు ఏడుగురు ప్రధానులలో ఎన్నెరు కాలమునందు జీవించినవాడు (ఎన్టీ 1¹⁴).

మలము, ఎరువు, పేడ, పెంట (Dung). సర్వలోకములో చేయుచున్నట్లు దైవిలు కాలములోకూడ పశువుల మగమును ఎరువుగా వాడిరి (లూ 18⁸). మఱియు మనదేశములో నేటివఱకు పేడను పిడకలుచేసి పెంట చెఱుగుగా నుపయోగించుచున్నట్లు ఆ కాలములోకూడ వాడుకొనిరి (యెహె 4^{1,13}). మానవుల మలమునుగూర్చి ద్వితీ 23¹⁰⁻¹⁴ లో నియమము లున్నవి. అదే రీతిగా యాగ పశువుల మలమును పాలెమునకు పెంటల కార్చి వేయవలయునను ఆజ్ఞయున్నది (నిర్గ 29⁴ లేవీ 4^{11,13} 8¹⁷ సంఖ్యా 19³). ఇవి కుద్ధత విషయమైన చట్టములై యున్నవి. ఈ

దిగువ సంగతులను సూచించుటకై మలము అను మాటను దైవిలులో అలంకారరీతిగా వాడిరి: (1) అది అసహ్య కరమైన నాశనమును సూచించును. యెజెరెలుయొక్క కళేబరము యెజెరెలు భూభాగమందున్న పెంట (మలము) వలె నుండును అని యున్నది (II రాజు 9³⁷). యూదులకు కలుగు నాశనమును కూడ ఇట్టి దృష్టాంతము వలననే సూచించిరి (యిర్మీ 9³⁷ జెఫ 1¹⁷). ఆయా వారి యిండ్లు పెంట కుప్పలుగా చేయబడుట అట్టి నాశనమునకు సూచనయై యుండెను (ద్వా 2³). (2) పేడను ముఖము మీద వేయుట గొప్ప యవమానమునకు సూచనయై యుండెను (మలా 2⁸). (3) బొత్తుగా విలువలేని దానిని సూచించుటకు పౌలు ఆ మాటను వాడెను (ఫిలి 3⁸). క్రీస్తు నెదుట ఈ లోక సంబంధమైనవన్నియు నట్టివే.

మలాక్ (Malachi = నా దూత).

1. గ్రంథకర్త. ఈ గ్రంథమునకున్న మలాక్ యను పేరు గ్రంథకర్త పేరా లేక 3¹ ననుసరించి దీనిని వ్రాసిన వానికి పెట్టబడిన స్థానక నామమే యను దానినిగుఱించి తాత్పర్య భేదము గలదు. LXX లో దీనిని ప్రవక్త నామముగా నుంచెరి. చిన్ని ప్రవక్తలని పాత నిబంధన యందు పొలువబడిన గ్రంథములలో ప్రతిదానికి దాని దాని గ్రంథకర్త పేరు పెట్టుటచే మలాక్ యనునది కూడ దాని రచించిన ప్రవక్త పేరే యని యూహింపవచ్చును.

2. కాలము. ఎబ్రా నెహెమ్యా కాలములో వివాహమును గూర్చియు (ఎబ్రా 9² 10³¹⁻⁴⁴ ను మలా 2¹⁰⁻¹⁸ లో సరిపోల్చుము), పదియవ వంతును చెల్లించుటను గూర్చియు (నెహె 10¹³ ను మలా 3⁷⁻¹² లో సరిపోల్చుము), ఉన్న యక్రమములను మలాక్ కాలములో నుండుటవలన ఈ గ్రంథము లన్నియు దాదాపు నొకటే కాలమున వ్రాయబడినవని యూహింపవచ్చును. నెహెమ్యా కాలము పారసీ దేశరాజుల కాలమువలనఁ దెలియును గనుక ఈ గ్రంథము క్రీ॥ ము॥ 460-450 సం॥లో వ్రాయబడియుండును. ఎబ్రా నెహెమ్యాలు చేసిన సంఘ సంస్కరణలో మలాక్ సహాయపడి యుండును.

3. ముఖ్య లక్షణములు. గ్రంథశైలి క్రీస్తు కాలమునకు ముందు యూదులలో రచింపబడిన గ్రంథముల శైలివలె నున్నది. (1) ఒక అంశమును దెలిపి దాని విషయమై చేయబడు ఆశ్చర్యపూరిత వ్రాసి వాటిని ఖండించి మొదటి అంశమును నిర్ధారణచేయుట అట్టి గ్రంథలక్షణములలో నొకటి. మలాక్ గ్రంథములో అట్టి ఐదేకములు గలవు (మలా 1:3, 2:17, 18, 3:8, 9, 14, 14). (2) యెహోవా కఠినమైన తీర్పుచేయుటకు వచ్చునను సంకతి ఆ గ్రంథలక్షణములలో మఱి యొకటి. ప్రజలను దానికొకటై నిద్రపూచు నిమిత్తము ఏలీయా ముందుగ వచ్చునని మలాక్ గ్రంథమున నున్నది (4 అధ్యాయము). మలాక్ మర్రయి గ్రంథములకు మధ్య వ్రాయబడిన అనేక యుక్త మాణిక గ్రంథములకు దారి చూపినది విషయమే. అందువలననే మఱియు ప్రస్తుతము వాడు తెబిలులో నున్నట్లు ఈ గ్రంథమున LXX లోను చిర నుంచిరి. హెబ్రీ తెబిలునందట్లుగాక దిన వృత్తాంతముల గ్రంథము తరువాత నున్నది.

4. ముఖ్యభాగములు మలాక్ గ్రంథమునందు విషయముల నీ దిగువను రీతిగా భాగించవచ్చు.

I. మొదటి ప్రసంగము (1¹-21⁷).

1. ప్రేరేపణ (1¹). 2. యెహోవా ఇశ్రాయేలీయులను ప్రేమించి ఏకావ్రున దేవతీయము (1²⁻⁵). 3. దేవుని నియమములను నిరాకరించిన యాజకులను ఖండించుట. నిరాకరణమువలన వారికి కలుగవలయున్న శిక్షలు (1⁶⁻²³). 4. దీని ననుసరించి యెహోవా యాజకులలో చేసిన నిబంధనను జ్ఞప్తిచేసికొనుట (5¹⁻⁹). 5. వివాహ నియమములను అధ్యయముగను అక్షరరీతిగను నిరాకరించి నందున ఇశ్రాయేలీయులను గడ్డించుట (21¹⁰⁻¹⁷)

II. రెండవ ప్రసంగము (31⁴).

1. యెహోవా తన దూతలను పంపగా ఆరెడు వచ్చి చేయుపని తీర్పులను గూర్చి (31⁶). 2. ఇశ్రాయేలీయుల అక్రమములనుబట్టి ముఖ్యముగా పడవ నంతులను శిక్షింపవలెనను గట్టించుట (37¹⁵). 3. దేవుని నిరాకరించు వారికిని (31⁶⁻⁴¹). 4. ఆయనకు భయపడువారికిని (4¹⁻³) కలుగు శిక్షలు. 5. అంతయు కుదురుబాటు చేయుటకు

తీర్పుదినమునకు ముందే ఏలీయాను పంపుటను గూర్చిన ప్రవచనము (4⁴).

మల్కాము (Malcam = ఏలుచున్న).

1. బెవ్యామీను గోత్రపు కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు పూర్వకుడు (I దిన 8⁹).

2. అహైసియుల దేవతలలో నొకటి (యిర్మీ 40¹⁻³). జెఫ 1⁵ లోని రాజు అను పదము యొక్క మూలభాష పదమిదే. మిల్కాము అనునది దీని మాటురూపము (మిల్కాము చూ॥).

మల్కియా (Malchiah, Malchijah = యెహోవా రాజు).

1. యాజకులలో నొకడు. ఇతడు యిర్మీయా కాలసాంధ్యుడిన షషూరుకు తండ్రియై యుండిన (యిర్మీ 21¹ 3⁴). I దిన 9¹² నెహె 11¹² లో నున్న మల్కియా యితడే.

2. రాజనంతులలో పుట్టిన యొకడు. యిర్మీయాను ఇతని పేరనున్న గోత్రలో వేసిరి (యిర్మీ 35⁶).

3. లేవీయులలో 7⁸ లోను నెహెవానియం వొకడు (I దిన 6⁴⁰).

4. యాజకులలో నైవేద్యపంతు వారికి పెద్ద (I దిన 24⁹). ఇతడు వైన 1 లోనివాడై యుండవచ్చును.

5, 6, 7. అన్యస్త్రీలకు వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచివారలలో ముగ్గురు (ఎబ్రా 10²⁵⁻³¹). ఓరిజో చివరివాడు ప్రాకారములను కట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయము చేసినవాడైనట్లున్నది (నెహె 3¹¹).

8. ప్రాకారములు కట్టుటకు నెహెమ్యాకు సహాయపడిన మరయొకడు. ఇతడు లేకాబు సంతతివాడు (నెహె 3¹⁴).

9. ప్రాకారములను కట్టుటకు నెహెమ్యాకు సహాయముచేసిన మరయొకడు. ఇతడొక కంసాలీవాని కొడుకు (నెహె 3¹¹).

10. ఎబ్రా ధర్మశాస్త్రమును చదివినప్పుడు అతని యెడమప్రక్కన నెలచినవారిలో నొకడు (నెహె 8⁶).

11. నిబంధనను స్థిరపఱచుకొనినవారిలో నొకఁడు (నెహె 10³). ఇతఁడు తెన 1 లోని వాడు కావచ్చును.

12. నెహెమ్యా కాలములో ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించునప్పుడు సహాయముచేసి యొకఁడు (నెహె 12⁴⁹).

మల్క్యేలు, మల్క్యేలీయులు (Malchiel, Malchielites = దేవుఁడు రాజు). ఆషేరు గోత్రికలలో నొక కుటుంబమునకు పూర్వకుఁడు (ఆది 46¹⁷ సంఖ్యా 28⁴⁵ I దిన 7³¹). ఆ కుటుంబములకు మల్క్యేలీయులు అను బిరుదు కలదు (సంఖ్యా 26⁴¹).

మల్క్యేరాము (Malchiram = రాజు యొద్దొండుడు). రాజైన యొకొనాస్ కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 3¹⁸).

మల్కు (Malchus = రాజు). ప్రధాన యాజకుని సేవకుఁడు. గెల్సేనుసే లోటలో కేసురియి చెవి తెగిన తీకరు. యోహాను ప్రధానయాజకుని యింటివారి నెఱిగియుండి నందున కాదులు అతడొక్కఁడే యితిని పేరు వ్రాసెను (యోహా 18¹⁰⁻¹⁵). తక్కిన సువార్తలకు లతని పేరు వ్రాయకపోయినను సంగతిని వ్రాసిరి (మ 26³¹ మా 14⁴⁷). వైమ్యడగు లాకా ఆయన దానిని బాగుజేసిన సంగతిఁ దెలిపెను (22^{10,11}).

మల్లూకు, మెలీకూ (Malluch, Malluchi = ఏలువారు).

1. లేబీయులలోని మెరాకీ తెగకుచేరిన యొకఁడు (I దిన 6⁴⁴).

2, 3. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణలవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నిద్దఱు (ఎబ్రా 10^{29,32}).

4, 5. నెహెమ్యా కాలములో నిబంధనను సంతకముచేసినవారిలో నిద్దఱు (నెహె 10^{4,27}). 4 లో నున్నవానిగూర్చి నెహె 12¹⁴ లో నొకడ నూననలుకలవు గాని 12¹⁴ లో దీనికి మెలీసు అను మాటురూపము కలదు.

మల్లోతి (Mallothi = సేను నెఱవేర్చితిని). పాటకులగు లేబీయులలో నొకఁడు (I దిన 25^{4,10}).

మశ్శే (Maasai = నాపని). యాజకుల కుటుంబములలో నొకఁడని చెద్ద (I దిన 9¹²). నెహె 11¹³ లోని యవష్షయి ఇతఁడే యని కొందఱునుకొందురు.

మశ్శా (Massa = భారము). ఇస్సాయేలు కుమారులలో నొకఁడు (ఆది 25¹⁴ = I దిన 13⁰) ఇతఁడు అరబ్బీయుల తెగవారిలో నొక తెగకు పూర్వకుఁడాయెను. ఆష్షూరురాజగు ఆష్షూర్బని పాల్ అనువాడు ఈ పేరు గలిగిన అరబ్బీ తెగ వారిమీఁద యుద్ధముచేసి యున్నట్లు ఆష్షూరు వారి రాతిశాసనములవలనఁ దెలియును.

మశ్రేకా (Masrekah). ఎవోహరాజగు శమ్లా యున్నస్థలము (ఆది 36³⁶ = I దిన 14⁷) ఇది ఎవోములో నుండెనుగాని దాని యునికిని గూర్చి మఱి సూటిగాఁ దెలియదు.

మస్తకి (Mastic). యోసేపును కొనిన ఇస్సాయేలీయులు గిల్గాలునుండి విగ్రహమును తీసికొని పోయిన పండుదినుసులలో నొకటి (ఆది 37²⁹). యోసేపు విగ్రహమును అధికారియైన పిమ్మట యాకోబు అతనికి పంపిన కానుకలలో మస్తకికూడ నుండెను (43¹¹). మన దేశములోనున్న మస్తకి ఇదేయై యుండవచ్చును. ఇతిర వాక్యములలో దీనిని గుగ్గిలముని తెనఁగించిరి (యిర్మీ 8²¹ 46¹¹ 51³ యెహె 27¹⁷). యిర్మీయాలోని వాక్యములవలన ఇది బొంబుధముగా వాడఁబడనట్లు స్పష్టమగు చున్నది (కొరిములు చికిత్సలు IV 1 (3) చూ॥).

మస్తేచా వృక్షము (Oak, Terebinth). ఈ వృక్షముచేఁ దెనిఁగించిన మూల భాషాపదము ఏలా యనునది. ఏలాలోయ అను మాటలో అది కనబడుచును (I సమా 17²⁹⁻²⁹ 21⁹). ఈ చెట్టు పల్లెవీధుదేశములో మిగుల సాధారణమైనది (ఆది 35⁴ న్యాయ 7^{11,19} I రాజు 13¹⁴ యెష 13⁰ మొ॥). అబ్బాలోము వెండుక లీ చెట్టుకు తగులుకొని అతని యకాలమరణముకు కారణ మయ్యెను (II సమా 18^{9,14}). I దిన 10¹² లో నిది సింధూరచెట్టు అనఁబడెను. సాధారణముగా సింధూరచెట్టు అని తెనిఁగించిన పదము దీనికి సంబంధించినదైనను వేరు జాతియైయున్నది. అంగ్ల భాషయందు దానిని ఓకుచెట్టుని భాషాంతరము

చేసిరి గాని ఓకుచెట్టు పల్లెననునందు కనబడుట బహు అరుదు గాన అది ఓకుచెట్టు కావట్లున్నది. న్యాయ 97 నందున్న శకునగాండ్ల మనీచా వృక్షము కొన్ని భాషాంతరములలో మెయెసెనీము (Meonenim) వృక్షమని యున్నది. దానికి మెయెసెనీము శకునమని శబ్దార్థము గనుక నే తెలుగున దాని నిట్లు తర్జుమాచేసిరి. ఇది మోరేలోనున్న వృక్షమై యుండవచ్చును.

మనీచా వృక్షము క్రింది వండు పాలెము (Plain of the Terebinth).

పె.కమువారు అబీమెలెకును రాజును గాఁజేసిన స్థలము (న్యాయ 97). కొంతమంది దీనిని మనీచా వృక్షముక్రింది దేవతా స్తంభము అని భాషాంతరము చేయుదురు. అది పె.కము దగ్గఱ నున్నదిగాని దాని యునికినిగూర్చి మఱి నూటిగా తెలియదు.

మహా మోరేబా చూ॥

మ హ థి యో తు (Mahozioth = దర్శనము). దేవాలయపు పాటకులలోని 28 వ వంతు వారికి పెద్ద (I దిన 254,30).

మనీ చృక్షము

మహా తు (Mahath = పట్టుకొనుట).

1. లేబీయులలోని కహతీయుల తెగకు జేరిన కుటుంబములలో నొకదానికి పెద్ద (I దిన 635 II దిన 2912). I దిన 635 లో నున్న అహీమోతు అను పేరు ఇతనికి మాటుపేరై యుండవచ్చును.

2. రాజైన హిబ్బియా కాలములో నుండిన లేబీయులలో నొకఁడు (II దిన 3113).

మహాత్కార్యము అద్భుతము చూ॥

మహానయూము (Mahanaim = రెండు దండలు). పూర్వకాలమునందు యొద్దానుకు తూర్పుగా నుండిన పట్టణములలో నొక ముఖ్య పట్టణము. అది గాదుగోత్రికుల స్వాధ్యక్షమునకు

మనషేగోత్ర స్వాధ్యక్షమునకును సరిహద్దుగా నుండు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 388,30) యెయ్యందెను గాని, దానిని గాదీయుల పట్టణముగా రెక్కించి లేబీయుల కిచ్చిరి (2130-40). యాకోబు పద్దవరామునుండి తిరిగివచ్చుచుండఁగా యబ్నోకు నదికి చేరకముందు అచట దిగెను (అది 328-29). కావున అది యా నదికి ఉత్తరముగ నుండెనని స్పష్టమగును. ఇచట సౌలు సేనాధిపతి యగు అబ్నోరు అతని కుమారుడగు ఇబ్నోపెతును రాజునుగాఁ జేసెను (II సమూ 28,19,29). అబ్నోలోము తిరుగుబాటు చేసినకాలములో దావీదు ఇచటికి పారిపోయి బసచేసెను (1784-87 1939).

సాలామోను అహీనాదాబు అను నొకనిని ఈ పట్టణమునకు అధికారినిగా నియమించెను (I రాజు 41⁴). పర 61³ చూడఁగా మహనయాము నాటకము అను నొక విశేష నాటకముండినట్లు తెలియును. ఈ పట్టణముయొక్క ఉనికినిగూర్చి ఆయా పండితులు ఆయా రీతులుగా ఊహలు చేసినను దాని సరియైన యునికిపట్టు తెలియదు (పటము III, J 2.)

మహానెదాను (Mahanah Dan = దానీయుల దండుపేట). న్యాయ 13²³ లో నున్నట్టిది ఆత్మ సమ్యసను రేచ మొదలుపెట్టిన స్థలమనియు, 181² లో నున్నట్లు ఇది దానీయులు చివరగా మకాముచేసిన స్థలమనియు కనబడును. ఈ చివరివాక్యములో దానీయుల దండు అని తర్జుమా చేసినది అసలులో మహానెదాను అని యున్నది. అది దానీయుల స్వాస్థ్యములో జోర్యా ఇస్తా యోలుకు మధ్య నుండు స్థలమై యుండెను గాని దాని సరియైన యునికినిగూర్చి తేటగాఁ దెలియదు.

మహారై (Maharai = త్వరపడువాడు). దానిదుయొక్క 30 మంది యోధులలో నొకఁడు (II సమూ 23²⁸ I దిన 11³⁰). I దిన 27¹³ చూడఁగా ఇతఁడు రాజునకు సేవ చేసినవారిలో పదియవవంతువారికి అధికారియైనట్లు తెలియును.

మహాలతు (Mahalath = పాడుట).

1. ఏకావుయొక్క భార్య (అది 28⁹).
2. రాజగు రెహబాము భార్య (II దిన 11¹⁸).

మహాలతు లయనోతు (Mahalath Liannoth). హెబ్రీవారి రాగములలో నొక రాగమునకు పేరు (క్రీ 53, 88 పై వ్రాఁతలు చూ॥). దీని శబ్దార్థమునుబట్టి అంగలార్పును నూచించురాగమని యనుకొనఁదగును.

మహాలలేలు (Mahalalel Mahalaleel = దైవస్తోత్రము).

1. జలప్రళయమునకు పూర్వమున జీవించిన వారిలో నొకఁడు. అతఁడు పేతువంశమునందు పుట్టినవాడై యుండెను (అది 5¹⁻¹⁷ I దిన 1⁹ లూ 8³⁷).

2. చెఱకాలమునకు తరువార యెరూషలేములో నివసించిన యూదాగోత్రస్థులలో నొకఁడు (నెహె 11⁴).

మహాలా (Mahlah, Mahalha = వ్యాధి).

1. సెలొఫెహాదు కుమార్తెలలో నొకతె (సంఖ్యా 26²³ 27¹).
2. మనషే గోత్రికులలో నొకఁడు (I దిన 7¹⁸).

మహాలి (Malhi = బలహీనుడు).

1. మెరారీ తెగకుఁ జేరిన లేవీయులలో నొకఁడు (నిర్ 61⁹ సంఖ్యా 3²⁰ I దిన 24^{26, 28}). ఇతఁడొక తెగవారికి పూర్వీకుడయ్యెను. వారు మహలీయులు అనఁబడిరి (సంఖ్యా 33³ 26²⁸).

2. మెరారీ తెగకు జేరిన లేవీయులలో నింకొకఁడుగాని యితఁడు మహాలితముడఁగు మూషి యొక్క సంతతివాఁడు (I దిన 6⁴⁷ 23²³ 24³⁰).

మహానేయా (Mahseiah, Maaseiah = యెహోవా ఆశ్రయము). యిక్ష్తీయా ప్రవక్తకు సహాయకుఁడుగా నుండిన బాహుకుసు కెరాయా కుసు తాత (యిక్ష్ 32¹⁸ 51²⁸).

మహాతాపము రోగములు చికిత్సలు II 10 (3) చూ॥

మహామూతలు (Seraphim = మందు చున్నవారు). దూతలలో నొక తిరగతి. ఈ పదము యెష 6² నందు మాత్రము వచ్చును. వీరి కారేసి రెక్కలు గలవు. దేవుని సన్నిధిని మర్యాదగా నిలిచి త్రిశుద్ధి పాదుచు ఆయనను స్తుతించువారై యున్నారు. వీరికి చేతులును మాట్లాడుస్వరములు నున్నట్లు 6² వలనఁ దెలియును. అష్షూరువారి యజ్ఞముల దేవతయగు సగప్ప (Sarappu), బిగుష్తీయుల దేవతయగు సెరెఫ్ (Serref) అనువాటివలన సెరఫీమును పేరీ దూతలకుఁగలిగినదని కొందఱి తాత్పర్యము. యెషయా యిట్టి అన్యమతాభిప్రాయములను దేవుని సింహాసనము చుట్టునుండు దూతల యాకారమును వివరించుటకై వాటిని సవరించి దిద్ది అట్లు వ్రాసెననుటకంటె, ఈ మహామూతలు అందఱి కన్న ప్రత్యేక మైనవారై సేవకుల యాకృతిని గలిగియుండిరిగాన తాను చూచిన

దిగ్భవరీతిగానే వారినిగూర్చి వర్ణించెనని తలంచుట యొక్కము (సూత్రము 1, కర్మావళి చూచు).

మహావీరముడు (The Mahavite). దానిని యోగ్యులలో నొకడగు ఎలీయేలు అను నొకని బిరుదు (I దిన 11⁶). దీనియర్థము తెలియుదు ఈ పదమును తప్పుగా వ్రాసిరిని కొందఱి యభిప్రాయము

మహావృద్ధుడు (Ancient of days). దేవునికి పెట్టఁబడిన యలంకారనామములలో నొకటి (దాని 79, 13, 22). దేవుడనాదినుండి యున్నవాడను మహాపునఃత్వంబు నర్హుడనని ఈ పేరు నూచించుచున్నది. ఈ పేరు యూదుల అప్రమాణిక గ్రంథములలోను (హనోఖు 47³ 43⁶) ఇతర గ్రంథములలోను కనఁబడును.

మహాసభ (Sanhedrin = సభ).

1. చరిత్ర. యూదుల ముఖ్య విమర్శసభ (మ 5²² 26⁵⁹ మా 14⁵⁵ 15¹ లూ 22⁶⁶ కార్త్య 4¹⁵ 5⁹¹, 27, 34, 41 6¹² 15 22³⁰ 23^{1, 5, 15, 50, 98} 24²⁰). దీనిని మోషే యేర్పఱచెనని యూదుల సారం పర్యములవలనఁ దెలియుచున్నది (సంఖ్యా 11⁶). గాని యెహోషాపాతు యెరూషలేములో నొక విమర్శ సభ నేర్పాటు చేయుటనుబట్టి (II దిన 19³). ఈ సభ మోషే కాలమునుండి యుండ లేదని నిశ్చయింపవచ్చును. ఎల్లా గ్రంథము నందు పెద్దలు అనియు (55⁹ 67, 11 10⁸), నెహెమ్యా గ్రంథములో అధికారులనియు (1⁶ 4⁸ 57 75) చెప్పఁబడిన పదములు ఈ మహాసభ పంటిదైనను మక్కబీయుల కాలములోనే దీని గూర్చిన స్పష్టమగు మొదటి సూచన లగుపడు చున్నది (II మక్క 11⁰ 44). క్రొత్త నిబంధన కాలమునందీ సభనుగూర్చిన లేటయగు సూచనలు పై సూచనలవలన అనేకములు లభింపవు. ఈ సభలో ముఖ్యముగా మత విషయములగు అక్రమములను విమర్శించిరి. క్రీ. శ. 70 సంవత్సరముల యెరూషలేము నాశనముతో నీ సభ యంతరించెను.

2. సభికులు. ఈ సభయందు డెబ్బది యొక్కరు సభికులుండినట్లు యూదుల గ్రంథములవలనఁ దెలియుచున్నది. మోషేచే నేర్ప

టయినట్లు 70 మంది సభికులును (సంఖ్యా 11⁶) అగ్రాసనాధిపతియగు ప్రధాన యాజకునితోఁ గలిసి నీ సభ 71 యగుచున్నది. దాని యందు ప్రధానయాజకులు పెద్దలు కాస్తులను వారు సభికులైయున్నట్లు మా 14⁵⁵ ను బట్టి తెలిసికొనవచ్చును. సీనియో చేరినవానికి సభికుడను బిరుదు కలిగెను. అరిమతయియవాడగు యోసేపు అట్టి సభికులలో నొకఁడు (మా 15⁴³ లూ 23³⁰). సద్భావకయ్యలను పరిసయ్యలను సభికులనుండినట్లు కార్త్య 23⁶ నందగుపడుచున్నది. క్రొత్త నిబంధన కాలముందు రోమను పక్షపాతులగు సద్భావకయ్యలకి సభయందు డెక్కువ పలుకుబడి గలిగినట్లు కనఁబడుచున్నది. గాని, మహా హేరోదు దీనిని తగ్గించుకొనుటకు ముగ్గురు పరియ్యులను చేర్చుటకు మిగుల ప్రోత్సాహమిచ్చెను కొందఱు సభికుల నీ సభవారే నియమింపఁ జేరిరియుండిరి.

3. అధికారులు ఇది, ఆయా కాలములకుఁ దగినట్లు మారెను మత విషయములయందు స్వయంబుద్ధ సంఘముపై యధికారమును చెలాయించెను (కార్త్య 9⁷). మహా హేరోదు ఏలుబడికి విప్లుకు రోమనువారి యనుమతిని వీరు యూదులలోని నేరములను విమర్శించి మరణిత్తు విధించునంత యధికారము నొందిరి (మ 28^{3, 4} కార్త్య 4⁵ 5³⁰ 22³⁰ పురా 14. 9. 34). అట్టి యధికారముండుట చేతనే పోలీసువారు వారి యధీనమునందుండిరి (మ 26⁴⁷). నేరములైన వారిని పట్టుకొని విమర్శించుటకు వారి కధికారమున్నను వారు విధించెడి మరణిత్తులను రోమను గౌరవరు ఖాయపఱచవలసియుండెను (యోహా 18³¹). వారి దిగువ సంగతులను విమర్శించినట్లు సూచనలున్నవి. దేవరూపణ చేసినను నేరముమీద క్రీస్తుకు మరణిత్తు విధించిరి (మ 26⁶⁷ యోహా 19⁷). పునరుత్థానమును గూర్చి ప్రకటించిన పేతురు యోహానులు క్రీస్తును చంపిన దోషమును మహాసభవారిపై మోపిరను నేరముమీద వారిని విచారణచేసిరి (కార్త్య 4^{5, 23}). వైఫల్య దేవరూపణ చేసినని తీర్చానందిరి (7^{17, 18}). పాలు మోషే ధర్మశాస్త్రమును మీఠెనని తీర్పు జేసిరి (22³⁰).

4. స్థలము, అనుసరించిన పద్ధతులు. దేవాల యావరణమునందు చూచిన రాళ్ళతో కట్టబడిన ఒక కాలలో కూడిరిగాని క్రీస్తును విమర్శించి నప్పుడు ప్రధాన యాజకుని నగరునందు సమావేశ మైనట్లు మ 20⁵⁷⁻⁷² మా 14⁵³⁻⁷² వలనఁ దెలియు చున్నది. సభికులు అర్థ చంద్రాకృతిగా కూర్చుండు వారు. నేరఘ్నుని తమ యెదుట నిలువఁబెట్టిరి. ఒకని విచారించిన పిదప వాడు నేరఘ్నుడు కాని యెడల తక్షణమే వానికి తీర్పు చెప్పి వేయవచ్చును గాని నేరఘ్నుడని తీర్మానింపటకు కనీసపక్ష మొక దినమైనను వారు గడపవలసివచ్చెను. అట్లు నేరఘ్నుడనుటకు సభికులలో మూడింటి ఒండు పాళ్లు తమ సమితి నియ్యవలసియుండెను. క్రీస్తును విచారించి నప్పుడిట్టి నియమములలోఁ గొన్నింటిని ఆయనమీఁద తమకున్న గొప్ప ద్వేషమునుబట్టి లక్షించలేదని కనబడును.

మహాసర్పము (Dragon). సప్తర్షి మండల ముకు సమాపముగానున్న నక్షత్రముల రాశియని కొండటి యభిప్రాయము గాని అది రూఢికాదు. అది సముద్రములోనున్న మహాసర్పమును కూడ నూచింప వచ్చును (యోబు 26¹³).

మహిమ (The Glory). సాధారణముగా దేవునికి చెందుపదము. ఆయన పరిశుభతత్వము సకల కల్యాణగుణ సంపత్తునకుండు ప్రకాశతయై యున్నది. ఈ పదముయొక్క అర్థము అందఱి కిని దెలిసినదే గాని దానిని వివరింప నగత్యము లేదు. గాని కొన్ని వాక్యములలో నీ పదము ఇశ్రాయేలీయులు సీనాయికి ప్రయాణము జేయు నప్పుడు మేఘమునందు కనబడిన దేవుని మహి మకు పెట్టబడిన షెకీనా (Shekinah) అను దానిని నూచించును (నగ్గ 13²¹ 14²⁴ 16¹⁰). అది దేవుని సన్నిధి కొక గుఱుతు. 24¹⁶ లో నున్నట్లు యెహోవా మహిమ సీనాయి కొండ మీఁద నిలిచెను (40³⁴ సంఖ్యా 16¹⁹). దేవాలయమునందు దేవుని మహిమ యిట్లు మేఘములో కనబడి ఆలయమును నింపెను (I రాజు 8^{10,11} II దిన 5¹⁴ 7¹⁸ యెహె 10^{8,10}). పాత నిబంధనకును క్రొత్త నిబంధనకును మధ్యకాల ములో యూదుల మహిమకు షెకీనా (= నివ సింపుట) అను పేరును సాధారణముగా వాడిరి. ఇదియు వారు దేవుని సన్నిధిని నూచించు ఆలం

కారిములును దీనికి సంబంధించినవే యని విశద మగుచున్నది.

మహాయాదులు (Mahujael = దేవునిచే మొత్తబడినవాడు, దేవుడు ప్రాణమిచ్చు వాడు). కయీను ఋని మనుషుడు (అది 4¹⁸).

మహేరుషాలా హాష్బజ్ (Maher-Shalal-Hashbaz). యెషయా కుమారులలో రెండవవాడు. ఇది సాన్ధకనామము (యెష 8²). త్వరితముగా దోపుడగును ఆకురముగా కొల్ల పెట్టబడును అని దాని కర్థము. 1⁸ లోను ఈ మాటలే కలవు. ఇవి యెహూషలేము నాశనమును నూచించెను.

మహాన్నతుడు దేవుడు I 3 (1) చూ॥

మహ్లానావ (Mahlon = వ్యాధి). ఎలీ మెలెకు నయోమి అను వారి కుమారుడు (రూతు 1²). మోయాబీయురాలగు రూతు నితఁడు వివాహమాడి (1⁴ 4¹⁰) సంతానము లేకయే చని పోయెను (1⁵).

మా

మాంత్రిక విద్యలు మాంత్రి విద్య చూ॥

మాంసము (Flesh). సాధారణముగా మాంసము అను పదమునకు నుండు అర్థమే ఈ పదమునకు వైబిలులోకూడ కలదు. అయితే అట్టి సాధారణ భావము మాత్ర మిచట వివరింపఁ బడలేదు. దీని కింక విశేషార్థములును గలవు. దీని అసలు పదమును లెనుగు వైబిలులో శరీరము అను పదముచే తర్జుమా చేసియున్నారు (I కొరి 15⁵⁰ హెబ్రి 2¹⁴). ఒకటే వంశమునందు పుట్టినవారు ఒకటే ఎముకయు, ఒకటే మాంస మును గలవారై యున్నట్లు ప్రాయఁబడియున్నది (అది 2²³ II సమూ 19¹²). ఎముకలును మాంస మును క్రీస్తు దేహములో నుండుటచే ఆయన దేహము మాయ దేహము కాక నిజదేహమై యున్నట్లు క్రీస్తు పునరుత్థానమునకు పిమ్మట తన శిష్యులకు చెప్పినదాని వలనఁ కనబడును. (మును ఘ్యడు 2, శరీరము I 5 చూ॥).

మాకమ్ము (Mukaz = అంతము, హద్దు). యూదుయదేశపు పశ్చిమ కొండల ప్రక్కనుండు నొక పట్టణము (I రాజు 4¹). రాజైన సాలా

మాను నిమిత్తము ఇతర ప్రదేశములలోనుండి ఆహారము సంగ్రహించినట్లు ఈ పట్టణమునుండియు సంగ్రహించిరి. దాని యునికిని గుఱించి ప్రస్తుతమున నూచనలేవియు లేవు. LXX లో మిక్తఘ అను పేరు వై వాక్యమునందు పెట్టిరి గాని మిక్తఘ ఈ సంబంధమునకు సరిపడదు గనుక అది అందులో వచ్చిన పొరపాటు అని తెలిసికొనవలెను.

మాకీ (Machi). పన్నెండుమంది వేగుల వారిలో గాదు గోత్రమునుండి నియమింపబడిన వాడగు గూపేలయొక్క తండ్రి (సంఖ్యా 13¹⁵).

మాకీరు (Machir = అమ్మబడినవాడు).

1. మనషేయొక్క కుమారుడు (యెహో 17¹). అది 50²³ సంఖ్యా 26²⁹ చూడఁగా, ఇతడు మనషే యొక్క ఏక పుత్రుడై యుండి నట్లు కనబడును. ఇతని తల్లి అరామీయురాలు అనఁగా సిరియా దేశపు స్త్రీయై యుండెను (I దిన 7¹⁴). ఇట్లు మాకీరు అను పేరు న్యాయ 5¹⁴ లో మనషే గోత్ర మంతటిని నూచించును. అయితే రాసురాసు మనషేయులలో వేర్వేలు తెగలవా రేర్పడిరి. మాకీరీయులు అట్టి తెగలలో నొక తెగవారై యుండిరి (సంఖ్యా 36²⁹⁺³²). మాకీరు తెగవారు గిలాదు దేశమును స్వతంత్రించు కొనిరి (82^{39,40} ద్వితీ 3¹⁵ యెహో 13³¹).

2. యెర్దానుకు తూర్పుననుండు లోబబా రలో నున్న అమ్మియేలు అనువాని కుమారుడు. ఇతడు సౌలు సంతతివారిని హత్రుకొనిన వారిలో నొక ముఖ్యుడై యుండెను (II సమూ 9¹⁰). అబ్బాలోము తిరుగుబాటు చేయఁగా దావీదు యెర్దాను తూర్పు ప్రాంతములకు పారిపోయి యచట కాపుర ముండఁగా ఈ మాకీరు దావీదు నకు తినుబండారములను దెచ్చియిచ్చినవారిలో నొకఁడు (17²⁷).

మాగోగు (Magog). యాపెతు సంతతి లోని యొక జనాంగము (అది 10⁹). వారుత్తరము నుండి వచ్చి పరెస్సీనుమీద యుద్ధము చేతురని యెహెకీలు ప్రవచించెను (యెహెకీ 38^{1,15}). అన్యలు దేవుని ప్రజలమీద చేయఁబోవు యుద్ధము మాగోగువారు పరెస్సీనుమీద చేయనై యున్న యుద్ధమును నూచించునని యెహెకీలు వ్రాసెను. ఈ యలంకార నూచననే ప్రక

20^{8,9} నందు నెత్తివ్రాసిరి. మాగోగువారు న్యూ-ఫీయులును అనాగరికజనమని యోసీఫుసు అభిప్రాయము (పురా 1.6.1). ఇది నిజము కావచ్చును.

మాచివత్రి (Wormwood). ఒక చెట్టు బెరడు. మిగుల చేదైనది. యిర్మీ 23¹⁵ విలా 3¹⁵ ప్రక 8¹¹ లో నీ పదము నుంచిరి. సామె 5⁴ లో దానిని ముసిణి పండ్లనియు యిర్మీ 9¹⁵ లో చేదు కూరలనియు తెనిగించిరి. ఇతర వాక్యములలో అది అలంకార రీతిగా నూచించు అన్యాయమును నాశనము అననటువంటి మాటలతో తెనిగించిరి. మరణకరమైనది (ద్వితీ 29¹⁸), అన్యాయము (అమో 5⁷) అను పదములు ఆ మాటకు తెలుగు తర్జుమాయై యున్నవి. వై వాక్యము లన్నిటిలో ఈ చెట్టుయొక్క చేదైన బెరడు కష్టములను నూచించును (చేదు చూ॥).

మాటమాంద్యము సున్నతి II చూ॥

మాణిక్యమణి రత్నములు II చూ॥

మాదయి, మాదీయులు (Media, Medes). పాత నిబంధన కాలములో ముఖ్య ముగా క్రీ॥ ము॥ తొమ్మిదవ శతాబ్దము మొదలు కొని అఱవ శతాబ్దమువఱకు నుండిన యొక జనాంగము. వారిదేశము కాస్పియన్ (Caspian) సముద్రమునకు దక్షిణమున నున్నది. అది ఆష్షూరుకు ఈశాన్యమున నుండిన కొండ ప్రదేశము. అది యుత్తరమునుండి దక్షిణమునకు 600 మైళ్ల పొడవును, తూర్పునుండి పడమఱకు 250 మైళ్ల పొడవు నుండును. దాని ముఖ్యపట్టణము ఎగ్బా రానా (ఎజ్రా 6²). ప్రస్తుతమందది పారసీ దేశపు టుర్కరభాగమై యున్నది. ఈ దేశములు ఆష్షూరు, బబులోను వారివలె షేము సంతతివారు కాక యాపెతు సంతతివారై యున్నారు (అది 10⁹). కావున, ఇచట అర్యుల సంబంధులను గూర్చి పాత నిబంధన చరిత్ర సంగతులలో మొదట కనబడును.

మాదయి వారి చరిత్రలను చూడఁగా, ఆష్షూరు చక్రవర్తులగు తిగ్గత్సీలేసురు, సర్గోసు అనువారు వారిమీద యుద్ధముచేసి యున్నట్లు తెలియును. సర్గోసు మాదీయులలో కొందఱిని క్రీ॥ ము॥ 721 లో హమ్రానుకు చెఱఁగా

నంపెను (II రాజు 16° 18¹¹) గాని, మాదీయులు వృద్ధినింది బబులోనీయులతో సంధి చేసికొని 607 సం॥లో అష్టారు దేశమును నాశనము చేసిరి. తరువాత వారు ఒడంబడిక చేసికొని చిన్నాసియా పశ్చిమపుష్ట అష్టారు పల్లపు ప్రదేశములను బబులోనీయులును, మెట్ట ప్రదేశములను మాదీయులు ఏలుచుండిరి. 550 లో మాదీయ చక్రవర్తియైనవాడు తన రాజ్యమును తమతో నేకజాతి వారగు పారసీకులకు నప్పగించియుండి నప్పటికిని తదనంతరమునకూడ ఆ క్రొత్త పారసీక రాజ్యమునకు మాదయవారి పేరు పెట్టియుండిరి (యెష 13¹⁷ 21° యిర్మీ 25° 51¹¹). క్రొత్త నిబంధనలో నున్నట్లు పెంతెకొన్తు దినమున (కార్య 2°) మాదీయులు అచట నుండి నట్లున్నది గాని వారా దేశమునుండి వచ్చిన యూదులని తెలిసికొనవలయును. వారు యెరూషలేములో నుండిరి. పారసీక మతమును స్థాపించిన జోరాస్టర్ లేక జరుష్ట (Zoroaster) క్రీ॥ ము॥ 7 శతాబ్దములో నివసించియున్నట్లునుకొందురు (అష్టారు, బబులోను, పారసీక దేశము, ఏలము చూ॥).

మాదోను (Madon = కలహ కారణమైనది). కనానీయుల రాజధాని పట్టణములలో నొకటి (యెహో 11¹ 12¹⁹). ప్రస్తుతము పాట్రిక్ దగ్గరనుండు మాదీను (Madin) అనునది దాని యునికి యని సాధారణముగా ననుకొందురు. LXX నందు దీనిని మాదోను అని వ్రాసియున్నారు (పటము IV, E 5).

మానములు, కొలతలు (Weights, Measures). బైబిలునందు దాహరించిన మానముల అసలు పేరులను తెలుగు బైబిలునందు చక, సాధారణముగా వాటికి సమానమగు ప్రస్తుతపు మానముల నుంచుటకు ప్రయత్నించిరి. అట్లు చేయుట తప్పకాదు గాని, ఒకటే పదమును ఆయా వాక్యములలో వేరువేరు మాటలతో తెనిగించినందున వాటిని విపులముగా వివరించుట కష్టముగా నున్నది.

I. దైర్ఘ్యమానములు.

1. సాధారణముగ వాటిని కొలుచు కొలతలు:—ఆరంభమున క్రేళ్లను, చేతులను, అరచేతు

లను కొలతలుగా నుపయోగించిన సూచన లున్నవి. యిర్మీ 32¹ నందు కేలును కొలతగా నుపయోగించిరి. నాలుగు క్రేళ్లు ఒక బెత్త. ఇది I రాజు 7³⁶ లో కలదు. మూడు బెత్తలు ఒక జేన. ఇది నిర్ 28¹⁶ 39° నందు గూడవచ్చును. రెండు జేనలు ఒక మూర (అది 6¹⁵ నిర్ 25¹⁰ మొ॥). యెహో 40⁵ నందు ఆలయమును కొలుచుటకు వాడిన మూర సాధారణమైనదిగాక మూరకుపైన బెత్తెడు పొడవు గలది. సాధారణపు మూర మనుష్యుని మూర యనబడెను (ద్వితీ 31¹). ఆలయపు కొలతలు పూర్వపుకొలల ప్రకారమున్నట్లు II దిన 3⁵ నందున్నవి. అందువలన ఆలయపు మూర పూర్వమునుంచి వాడుకలోనున్న మూరయేనని తెలిసికొనవచ్చును. అటు మూరలు ఒక కొలకర్త యనబడెను (యెహో 40⁵ ప్రక 11¹ 21^{15,16}). బార (కార్య 27³⁶) దాదాపు 6 అడుగు లుండును. ఇట్టి కొలతలను హిందూదేశమునందు చాలవఱకు వాడుచున్నారు. ప్రస్తుతము వాడుకలోనున్న యింగ్లీషు కొలతలతో సరిపోల్చిన పక్షమున అవి యిట్లుండును:—

కేలు = 3 అంగుళము

బెత్త = 3 అంగుళములు

జేన = 9 „

(మనుష్యుని) మూర = 1½ అడుగులు

ఆలయమునకు సంబంధించిన లేక పూర్వపు కొలతయగు మూర. = 1½ „

సాధారణపు కొలకర్త = 9 „

ఆలయపు కొలకర్త = 10½ „

2. ప్రయాణముల దూరమును కొలుచు కొలత దీనికి వేరుగా నుండెను. II సమా 6¹³ నందున్న అడుగులు ఒకడు నడుచునప్పుడు వేయు అంగులను నూచించును. ఆయానోట్ల వేరువేరు కొలత లున్నందున అడుగుతో కొలుచుట నియమితమైన స్థిరమానమునఁ జాలము. దినప్రయాణ మనునదియు స్థిరమైనది కాదు (సంఖ్యా 11³¹ 38° యోనా 3⁶ మొ॥). అది యొకడు 4-8

గంటలు నూతు పోగలిగినంత మారము. విశ్రాంతి దినమున నడువదగిన మారము 2000 మూలలని యెహో 3⁴ ననుసరించి యూదులు నియమించు కొనిరి గాని శాస్త్రజ్ఞులు దానిని 4000 మూలల ననుసరించిరి. లూ 24¹³ నందున్న ఆరుడ మూలభాషయందు 60 ఫర్లాంగులై యున్నది అదియు, మ 5⁴¹ నందున్న మైలును రోమనుల మానముల ననుసరించును. యోహా 6¹⁹ నందున్న రెండు క్రోసులు గ్రీకు భాషలో 25 లేక 30 ఫర్లాంగులనియు, 11¹⁶ లోని క్రోసెడు 15 ఫర్లాంగులనియు, ప్రక 14²⁰ లోని 100 క్రోసులు 1600 ఫర్లాంగులనియు, 21¹⁶ లోని యేడుమూర్ల యేబది క్రోసులు 12000 ఫర్లాంగులని యున్నది. బైబిలును తెనిగించినవారు క్రోసు అను పదమును వాడిరేగాని మూలభాషయందు దట్టి పదము లేనేలేదు. రోమనుల మైలు దాదాపు 5000 అడుగుల పొడవుగాన అది మనమైలు కన్న 280 అడుగులు తక్కువ అని తెలిసికొనవలెను. ఫర్లాంగు రోమను మైలునందు దాదాపు ఎనిమిదవ భాగమై యున్నది.

3. భూములను కొలుచటకు ఈ దేశమందు వలె నియమిత కొలతలులేక, ఒక కాడియెద్దులు దినములో దున్నగల భూమి యని చెప్పెడివారు (యెష 5¹⁰). I సమా 14¹¹ నందున్న అర యొకర మనునది బహుశః అరచాలు (furrow) కావచ్చును. ఎట్లయినను ఎకరములచే భూమిని కొలిచిన బాడ బైబిలునందు లేదు.

II. ధాన్యమానము:—బైబిలునందు బాబెలు వారివలె 6 అను సంఖ్య ననుసరించి వచ్చునట్లు తమ మానములను రెక్కించిరి. తెలుగు బైబిలునందీ కొలతలకు సంబంధించిన తెలుగు మానములకు సరిపడునట్లు భాషాంతరముజేసిరి. మన బైబిలునందు దాదాపరిచినవాటికి సంబంధముగ మూలపదములను కూడ ఈ దిగువ కనుగొనవచ్చును.

1 లాగు (Log) = అర్థసేరు. లేవీ 14^{12,13}. దీనిని ద్రవ పదార్థములను కొలుచుటకును వాడిరి = అర్థసేరుకన్న కొంచెము తక్కువ.

4 లాగులు = 1 ఖాబు (Cab) = 2 సేర్లు. II రాజు 6²⁵ లో దీనిని అర పావు అని తెనిగించిరి. ఈ మానప్రకారము అది అర్థసేరై యుండవలెను.

1 క్ష ఖాబులు = ఓమెరు (Omer నిర్గ 16³⁶). ఇది లేవీ 14¹⁰ లో నున్న పనియవ నంతు అను దానికి సమానము. ఏఫాలో (Ephah) లో పనియవ వంతు నిర్గ 16³⁶ లో ఇంచుమించు 2 క్ష శేనులు కావచ్చునని భాషాంతరముచేసిరి గాని పై లెక్కప్రకార మిది 3 క్ష కు పైగా నుండును.

3 క్ష ఓమెరులు = 1 సీయా (Seah). దీనిని తెలుగు బైబిలునందు మానిక యని తర్జుమా జేసిరి. అది 18⁶ I సమా 25¹⁸ I రాజు 18⁶ II రాజు 7^{1,16,18} గాని పై కొలత ప్రకార మది 12 సేర్లకు పైగా నున్నది లేక 6 మానికలు.

3 సీయాలు = 1 ఏఫా (Ephah నిర్గ 16³⁶). యెహె 45¹¹ లో దీనిని పంచుములో పది యవ పాలు అని తెనిగించిరి. అది 32 మానికలైనను, పై లెక్కప్రకారము 18 మానికలు మాత్రమగును.

5 ఏఫాలు = లెలెక్ (Lelekh). హోషే 3⁸ నందు దీనిని ఏచూము అని తెనిగించిరి. ఇది 160 మానికలైనను పై లెక్కప్రకారము 90 మానికలే యగును.

2 లెలెఖులు = 1 కోరు (Kor). యెష 5¹⁰ లో దీనిని తూము అనియు యెహె 45¹¹ నందు 160 మానికలనియు తెనిగించిరి. ఇచ్చట తూము అనునది ఏచూము అని యుండవలెను.

క్రొత్త నిబంధనలో లూ 18⁷ నందున్న తూముకు పై నుండు కోరుకును, మ 18³³ నందున్న కుంచముకు పై నుండు సీయాకును తర్జుమాలై యున్నవి.

III. ద్రవమానము:—ఈ మానమనందలి పదములు ధాన్యమానమందు కనబడినను దీనిని దానికిని భేదము గలదని తెలిసికొనవలెను.

1 లాగు (Log). లేవీ 14¹⁰ లో దీనిని అర్థసేరు అని తెనిగించిరి = 1 అర్థ సేరు.

4 లాగులు = 1 ఖాబు (Cab). ఇది రెండు సేర్లు అగును. ఈ కొలత బైబిలునందు అనుపడుట లేదు.

12 లాగులు = 1 హీను (Hin). ఇది 3 పళ్లు గాని 6 పేర్లు గాని కావచ్చును. నిర్గ 29¹⁰ లేవ 23¹³ సంఖ్య 154^{5,6} 28⁷ లో హీనులో పావు అని అర్థమిచ్చు మూలపదమును ముప్పావు అనియు, నిర్గ 30²¹ యెహె 45²⁴ లో 3 పళ్లు అనియు, ఈ లెక్క చొప్పుననే 4¹¹ నందు అరపడి యనియు, 49¹⁴ లో పడి యనియు హీనులోని ఆయా భాగములను తెనిగించిరి.

6 హీనులు = 1 బదు (Bath.) యెహె 51⁰ లో మాత్రము ఈ పదముయొక్క అసలు రూపము కనబడును గాని యితర స్థలములలో దాని నాయా రీతులుగా తెనిగించిరి. 2000 బదులు 9 గరిసెలనియు (I రాజు 7²⁶), 40 బదులు 720 తూము లనియు (7³⁸), 20,000 బదులు 140 ఫుట్లు అనియు (II దిన 21⁰), 4000 బదులు 30 ఫుట్లనియు (4⁵), 1 బదు తూము అనియు (యెహె 45^{10,11}), బదులోని పదయవ వంతు 1¹ పడి యనియు (45¹⁴) తెనిగించిరి. ప్రత్యేక నమనరించి 1 బదు 36 పేర్లు లేక 18 పళ్లుకు సమానము.

10 బదులు = కోరు (Kor) యెహె 45¹⁴ లో నున్న 180 పళ్లు మూలభాషయందు ఒక కోరు అని యున్నది.

క్రొత్త నిబంధనలో మణుగులని తెనిగించిన మూలపదము (లూ 16⁶) వైసున్న బదు అనునదియే గావున అచ్చటి మణగు 18 పళ్లు అవును.

యోహా 2^{6,7} నున్న తూము అనునది గ్రీకు కొలతను సూచించు పదమునకు తర్జుమాయై పై నున్న బదుకు సమానముగా నున్నది.

IV. తులామానము:—పూర్వ కాలమునందు నాణేములను వాడక సామ్రాజ్య నియంతలసి వచ్చి నప్పుడు తూచి యిచ్చుట వాడుకగా నుండెను. బాబెలువారు దీనియందును ఆరు సంఖ్య నమన రించి 60 షెకెలులు 1 మినా, 60 మినాలు 1 తలాంతు అని లెక్కించువాడైనవారిలో నెండు విధములగు షెకెలులు వాడుకయందుండెను. ఒక దానికన్న ఒకటి 2 రెట్లు అధికముగా నుండెను. చిన్న షెకెలు తులమునకు కొంచెము తక్కువ యైనను, దానిని వైబిలునందు తులమని తెనిగించిరి

(అది 23¹⁵ నిర్గ 21³⁴ 30¹³ మొ॥). మ 17²⁷ లో మాత్రము షెకెలను పదమునుంచిరి. పెద్ద షెకె లైన యెడల 2 తులములకు కొంచెము తక్కువగా నుండెను. గనుక మన మీ రెండు మానములను ఈ దిగువ నున్నట్లు జూడవచ్చును.

1. చిన్న తులామానము.

20 చిన్నములు (నిర్గ 30¹³) = 1 షెకెలు (తులముకన్న 1⁰ తక్కువ).

60 షెకెలులు లేక తులములు = 1 మినా (లూ 19¹³⁻²⁷). దాదాపు 50 తులములు.

60 మినాలు = 1 తలాంతు = 3000 తులములు.

2. పెద్ద తులామానము. ఇది ప్రై దానినే యనుసరించును గాని ప్రైదానికన్న రెండింత తక్కువగా నున్నది.

ప్రై సుదాహరించిన రెండుగాక వీటికి కొంచె మించుమించుగా 1⁰ నెంతు హెచ్చుగా నుండు మణియొక తులామానము నా కాలమున పడమటి ఆసియాలో వాడుకయందున్నట్లు ప్రాచీన సంగతులను పరిశోధించు కామ్రజ్జులు తెలిసి కొనిరి. ఇన్ని మానము లుండుటనుబట్టి అచ్చటి కాలపు సామ్రాజ్యము విలువను పరిష్కారముగాఁ దెలిసికొనుట కష్టతరముగా నున్నది.

షెకెలు (తులము)లో సామ్రాజ్య ము త్రిమే గాక ఆయా సమ్రాజ్యమువాడ తూచినట్లు వైబిలు నందు వ్యవ్రాంతము లున్నవి (నిర్గ 30²³⁻²⁵ సంఖ్య 7¹³ యోహా 7²¹ I సమూ 17^{5,7} II సమూ 14²⁶ మొ॥) గాని, దాని బరువు ఏక రీతిగా నుండక భేదముగా నుండెను. పరిశుద్ధ స్థలము యొక్క తులము అను పదము అనేక చోట్ల నున్నది (నిర్గ 30^{13,23,24} మొ॥). అది ఫేనీకీ వారి తులమువంటిదై వైసున్న మానములోని దాని కన్న 1⁰ వంతు తక్కువ యని తలంచుచున్నారు. అబ్బాలాము ఏలేట్రేట కత్తిరించిన వెంట్రుకలు రాజు తూనికనుబట్టి ఇన్నూరు తులములు అని యున్న (II సమూ 14²⁶) దీ కొలత కావచ్చును.

మినా యను పదమునకు బదులు పాత్ర నిబంధన మూలభాషయందు మానె యను పదము గలదు. దానిని I రాజు 10¹⁷ నందు 100 తులము

లనియు, ఎ.బ్రా 2⁶⁹ నందు 50 తులములనియు, నెహె 7¹ నందు 700 తులములకన్న కొంచెము తక్కువ యనియు, 7² నందు 12000 తులము లైనట్లు లెక్కించిరి గాని, I రాజు 10¹⁷ నందున్నట్లు మూడు మినాలనియు (=150 తులములు), ఎ.బ్రా 2⁶⁹ నందున్నదానిని 5000 మినాలనియు (=250,000 తుల), నెహె 7¹ నందున్నదానిని 2200 మినాలనియు (=110,000 తులములు), నెహె 7² నందున్నదానిని 2000 మినాలనియు (=100,000 తులములు) మూల భాషయందున్నట్లే చదువుట యుక్తము. యెహె 45¹² నందున్న ఈ మూల పదమునే తెలుగు బైబిలులో లెక్కించి వేయక అరవితే యని తెనిగించిరి. గ్రీకు భాషయందు దీని సమానమైన పదమును యోహా 12³ నందు కేరన్నరయని తెనిగించిరి. అట్టి మాటను 19³⁹ నందు 150 సేరులు అని తర్జుమా జేసిరి. లూ 19¹³⁻¹⁷ నందున్నట్లుగానే బైబిలును తెనిగించిన వారీ మాటయొక్క మూల పదమును తర్జుమాచేయక అట్లే యుంచినయెడల చాల యుక్తముగా నుండునదే.

తలాంతు అను మఱియొక పదమును మ 18²⁴ 25¹³⁻²⁸ నందు మాత్రముగాక తక్కిన చోట్లెల్ల తెనిగించిరి. నిర్ 25³⁹ 37²⁴ ప్రక 16²¹ నందు 40 వీశెలు లేక 5 మణుగులని తెనిగించిరి. నిర్ 38^{24,25,26,29} నందు 4 మణుగులు లేక 32 వీశెలు తర్జుమా చేసిరి. ఇతర వాక్యములలో అది రెండు మణుగులై యున్నట్లు తెనిగించి (II సమా 12²⁹ I రాజు 9^{14,28} 10¹⁰ 16²⁴ 20³⁹ II రాజు 5^{3,22,23} 15¹⁹ 18¹⁴ I దిన 19⁶ 20⁶ 22¹⁴ 29^{1,7} II దిన 3⁸ 8¹⁸ 9¹³ 25^{6,9} 27⁵ 36³ ఎ.బ్రా 7²² 8²⁶ ఎన్తే 8⁹). వీటిలో నున్న మణుగుల సంఖ్యలో సగము మూలభాషయందున్న తలాంతుల సంఖ్య యని తెలిసికొనవచ్చును. అచ్చు వేయుటలో II రాజు 23³³ నందు 200 కు 50 అని మూలభాషయందు జెక 5⁷ లో నున్నట్లు సీసపు తలాంతు అనుదానికి ప్రతిగా సీసపుబిల్ల యని తెనిగించిరి గాన తలాంతు అను పద మీ వాక్యములో పూర్తిగా లోపించి పోయెను.

పై సుదాహరించిన మానముల ప్రకారము చిన్న తలాంతు 3 మణుగుల 1 వీశె యగును. తలాంతు పెద్దదైన పక్షమున దానికి రెట్టింపుగా

నుండును. పూర్వమున తలాంతు లేక రీతిగా నుండక భేదించియుండినను, తెలుగు బైబిలునందు దానిని తర్జుమాచేయక ఆ మూలపదములనే యుంచిన పక్షమున నెంతో మేలుగా నుండును. (సామ్య చూ॥).

మానహతీయులు మనహతు 2 చూ॥

మాను, మ్రాను (Tree). క్రీస్తు నిలువకు ఆలంకార నామము (కార్వ 5³⁰ 10³⁹ 13³⁹ I పేతు 2²⁴ గల 3¹⁴).

మానోహ (Manoah = విశ్రాంతి). దాను గోత్రమందలి జొర్రా వట్టగావుండు. ఇతడు సమ్సానుకు తండ్రి (నాథయా 18). తన కుమారునికి ఫిలిష్తీయ కన్యను వివాహము చేయుట కిష్టపడిక పోయెనుగాని చివరకు సమ్మతించి పెండ్లికి తానుమాడ వచ్చెను (14¹⁰). సమ్సాను కంఠముందుగానే కాలముచేసినట్లు కనబడుచున్నది (16³¹). తన ప్రజలను కాపాడుటలో కునకకయు నిద్రపోకయు నుండఁనట్టి దేవుని దూత అబ్రాహాము గిద్దోను మొదలగువారికి ప్రత్యక్షమయినట్లే మానోహకును ప్రత్యక్షమయి తన నామాధేయమును తెలుపకనే, అతని కొక కుమారుడు కలుగునని తెలియజేసెను. (13¹⁸ ని ఆది 32²⁹ యెష 9⁶ లూ 1³⁴ సరిపోల్చుము). H.

మాయ (Vanity). మాయ యను పదమును తెలుగు బైబిలులో కొద్దిగా వాడియున్నారు. అదే యర్థము నిచ్చు అనల పదమును అనేకచోట్ల వ్యర్థము అను పదముచే తర్జుమా చేసియున్నారు (ప్రస 1⁹ 12⁸ మొ॥). మాయయను మాట రోమా 8²⁰ లో నున్నది. పాపమునైన సృష్టి పదార్థములు దేవుడు వాటి విషయములో నుద్దేశించిన గుఱినందక తప్పిపోవును అను దానిని ఆ పదము నూచించును. ఎఫె 4¹⁸ లోని మాయనుదానికి అన్యలు తమ యజ్ఞానమువలన వ్యర్థమైనవాటిని కల్పించుచు, వాటి ననుసరించిరిని యర్థమిచ్చును. హిందువులు తమ పద్ధత్యములలో మాయ యను పదమునే భావముతో వాడెదరో ఆ యర్థము బైబిలులో మాయ యను పదమునకు లేదు.

మాయకాతులు మాయకా 10 చూ॥

మామస్వరూపులు (Idols Vanities).

శేఖనములం దంతట విగ్రహారాధన ఘండింపఁ బడియున్నది. అదంతటి తెలివినవలన పనియో అనేక భాగములలో వివరించఁబడినది (I సమా 12¹¹ 15³³ యెష 45¹⁹ యిర్మీ 10^{14,15} 51^{17,18}). కొన్ని భాగములలో ఆ విగ్రహములే మాయాస్వరూపము లనియు పనికిమాలినవనియు చెప్పఁ బడినను, అవి మాయమైపోవుననియు ఎట్టి విలువ లేనివియు ప్రయోజన రహితమైనవియునై యుండెను. వాటి ఫలితము వృధాప్రయాస మును దుఃఖమును మాత్రమే. అవి దేవతలని తలంచుట ఎట్టి శ్రమయై యున్నది. దేవుఁ డొకఁడే గనుక వాటి యారాధన లాభములేనిది యను వాటి యారాధకులు పనికిమాలినవారైనై యున్నారు. దేవుని సహాయముమీఁదఁ గాక మతే యితర సహాయముమీఁద గాని అనుకొనుట నిష్ప్రయోజన మైనదియు అపాయకరమైనదియు నైయున్నది.

B.

మాయి (Maai). ఆసాపు సంతతివారిలో నొకఁడు. ఇతడు నెహెమ్యా కాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించినపుడు ఆ పనిలో సహాయపడినవారిలో నొకఁడు (నెహె 12³⁶).

మాయోకు (Maoch). గాతురాజైన అక్సేషు యొక్క తండ్రి (I సమా 37⁹). I రాజు 2³⁹లో ఇతని పేరునకు మయకా అను మాటు రూపము కలదు (మయకా 3 చూ॥).

మాయోను, మెయోనీయులు, మెహూనీయులు (Maon = నివాసము, Maonites, Meunim).

1. సీదోనీయులు అమారేకీయులవలె ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱచిన యొక జనాంగము (నాథ్యా 10¹⁹). వారు మృత సముద్రమునకు దక్షిణమున నుండు శేయీరు పర్వతము దగ్గఱ నివాసము చేసిరి. రాజైన యెహోషాఫాతు కాలములో వారతనిమీఁద యుద్ధము చేసిరి (II దిన 20¹). 28⁷ చూడఁగా వారు రాజైన ఉజ్జయాకాలమునఱకు జీవించి అతనిచే జయింపఁ బడినట్లు తెలియును. ఈ వాక్యములో వారు మెహూనీయులు అనఁబడిరి.

2. యూదా మన్యప్రదేశములో నున్న ఒక యూరు (యెహో 15³⁵). దీనికి సంబంధించి యున్న అర్చాగములో నాబాలు నివసించెను (I సమా 25⁹). దావీదు సౌలు యొద్దనుండి పారిపోయినపుడు రెండుమాటు లీ మాయోను ప్రాంతమునకు వచ్చెను (I సమా 23⁴⁻⁵ 25³⁻⁴ అర్చాగము 3 (9) చూ॥ పటము II, E 3).

3. యూదావారిలో నొకఁడు (I దిన 2⁴⁴). బేత్సూరు అనువాని తండ్రి. అయితే ఈ పేరు పురుషులకు మాత్రమేకాక, ఊళ్లకుకూడఁ జెంద వచ్చును. అట్లయినయెడల ఇది 2 లో వివరింపఁ బడిన యూరు అని తెలిసికొనవలెను.

మారా (Mara, Marah = చేదు). ఇశ్రాయేలీయులు ఎర్రసముద్రమును దాటిన పిమ్మట మకాముచేసిన స్థలములలో మొదటిది (నిర్గ 15³³ సంఖ్యా 33⁹). అచ్చటి నీరు చేదుగానుండెను గాని మోషే ఒక చెట్టు కొమ్మను అందులో వేయఁగా అవి బాగుపడెను. ప్రస్తుతమున నూయెజుకు (Suez) 47 మైళ్లదూరములో నున్న హవార (Hawarah) అను బావియే దీని యునికి యనుకొందురు.

నయోమి తనకు సంభవించిన కష్టములను బట్టి తనకు పెట్టుకొనిన సార్థకనామము (రూతు 1²⁰).

మారాతు (Maarath = చెట్లు చేమలేని దేశము). యూదా పట్టణములలో నొకటి (యెహో 15³⁹). అది ప్రస్తుతము తెకోవకు పశ్చిమముగా నున్న బైట్-ఉమ్మారు (Biel-Ummar) అను స్థలమై యుండవచ్చును.

మారుమనస్సు (Repentance). పాపి యైనవాడు తన పాపములను విడిచి దేవునితట్టు తిరుగుటయే మాటుమనస్సు నొందుట యనఁ బడును (మ 3⁶ 4¹⁷ కార్వ 2³⁸ 3³⁰ మొ॥). ఇందులో పాపము విషయమైన దుఃఖముననది మొదటి విషయమై యున్నది. ఇది సాధారణముగా పశ్చాత్తాప మనఁబడును. పాత నిబంధనలో ఈ పేరు కలదు గాని తెనుఁగున మాటు మనస్సు అను పదమును వాడలేదు (యోబు 42⁶ యిర్మీ 31¹⁹ I రాజు 8⁴⁷). ఈ వాక్యములను చూడఁగా పాపము విషయము దుఃఖించుటయే

అందులో ముఖ్యభావమైయున్నది. అదేభావము క్రొత్త నిబంధనలో కూడ మాటు మనస్సు అను పదమునకు కలదు (లూ 16³⁴). అయితే దుఃఖము మాత్రముండునై యెడల దాని నింకను మాటుమనస్సు అని యనవలెదు. నీరీక్షణలేని యట్టి దుఃఖము నిరాశయగును. విశ్వాసముతో దేవునితల్లు తిరుగుటయే మాటుమనస్సులోని రెండవ ముఖ్యవిషయమై యున్నది. ఈ రెండును ఒకటే కార్యమునందలి రెండు పక్షము లనఁ దగును. ఒకఁడు తూర్పునుండి పడమటికిఁ దిరుగుట ఏమాగు ఒక తిరుగుటయే యగునో అటులనే పాపమునుండి దేవునితల్లు తిరుగుటయు నొకటే కార్యమైయున్నది. ఈ రెండు భాగములు అనఁగా పశ్చాత్తాపమును విశ్వాసమును మాటు మనస్సులో చేరియున్నవి (కార్వ 20²¹). కావున పాత నిబంధనలో దేవునితల్లి తిరుగుట, తిరిగి వచ్చుట అను పదములుకూడ మాటుమనస్సు అను దానికి సాటియైన పదములైయున్నవి (యర్బీ 31^{2, 32} 4¹ యెహ 18³² 33¹¹ మొ). క్రొత్త నిబంధనలో కూడ ఇట్లు తిరుగుటను గూర్చిన పదములు కలవు (మా 4¹² కార్వ 9³⁵ 15³ మొ). క్రొత్త నిబంధనలో దేవుఁడు పాపులను రక్షించుటకు చూపిన దయ పూర్వముగా కనఁబడును కావున, అందులో మాటుమనస్సును గూర్చిన బోధ మాటు మనస్సు, మనస్సు త్రిప్పకొనుట (మ 13¹⁵) అను నిట్టి మాటలలో మఱి పూర్వముగా కనఁబడును. అదే బాప్తిస్మమిచ్చిన యోహాను బోధకు ముఖ్యాంశము (8²). క్రీస్తుకూడ ఆ బోధనే చేసెను (మా 11⁵ లూ 13³ 15). దీనిని బోధింపవలెనని క్రీస్తు తన శిష్యులకు ఆజ్ఞ నిచ్చెను (24⁴⁷). ఆపొస్తలులును ఆ రీతిగానే బోధించిరి (మా 6¹² కార్వ 2³⁸ 3²⁰ 17³⁰ మొ). ఇది రక్షణకు పరత్తైయున్నది (2³⁸ II కొరి 7¹⁰). మాటుమనస్సు నొందనివారు నశింతురు (ప్రక 2⁹ 2²⁹ మొ). మానవులు ఎడతెగక దేవుని ఆశ్రయ బుద్ధిపూర్వకముగా వెదిరించుటవలన కనపడచుచున్నవారై పశ్చాత్తాపము పొందనేజరు (హెబ్రీ 6¹ 12¹⁷).

మారేషా (Mareshah = సావ్యధ్యము).

1. హెబ్రోను అనువాని తండ్రి (I దిన 2⁴²).

2. యూదా సంతతివారిలో ఒకఁడు (I దిన 4²¹).

3. యూదావారికి సంబంధించిన షేఫేలా మన్యములో ఒక ముఖ్యపట్టణము (యెహో 15⁴⁴). రెహబాము దానిని ప్రాకారపురముగా కట్టించి బలపరచెను (II దిన 11⁹). యోసీఫసు కాలములో దానిని మారిసా అని పిలిచిరి (పురా 17. 7. 6) “జెల్ సందాహన్న”యని ప్రస్తుతము పిలువబడు నదే దీని యునికియని నిశ్చయించిరి.

మారోథ (Maroth = చేరు). యూదా లోని యొక గ్రామము (మీకా 11²). దీని యునికి తెలియదు.

మార్కు (Mark = మత్తె). క్రొత్త నిబంధన సువార్తలలోని రెండవదానిని వ్రాసినవాఁడు. అతని యనలుకేరు యోహాను (కార్వ 13^{3, 13}). తల్లికేరు మరియు (12¹⁹⁻¹⁷ మరియు 5 చూ). మార్కు అనునది లాటిన్ శబ్దమైయున్నది. ఆపృటి కాలపు యూదులు తమపిల్లలకు హెబ్రీ కేరుతో పాటు లాటిన్ కేరును పెట్టుటయు వాడుకగా నుండెను (1²³ 13⁹). మార్కు బర్నబా బంగ్ల వుఁడు (కొలా 4¹⁰). క్రీస్తును యూదులు పట్టుకొనిన రాతిలో ఆయనను వెంబడించిన యావయడని (మా 14^{11, 52}) కొందఱి యభిప్రాయము మార్కు మాత్రమే దానినిగుఱించి ఉదాహరించుటవలన ఆ యభిప్రాయము సరియన వచ్చును. అట్లుండున పక్షమున క్రీస్తీ లోకమునందవతరించిన కాలమందు మార్కాయనను చూచి నచ్చియున్నట్లు కనఁబడును గాని ఆ సువార్తయందతనిని గుఱించిన లేటయగు నూచనలు లేవు. బర్నబా పౌలు అనువారు యెరూషలేమునందుండిన క్రైస్తవులకు చేదానిచ్చి అంతియొకయకు తిరిగి వెళ్లినప్పుడు మార్కు వారివెంట వెళ్లెను (కార్వ 12²⁵). అతఁడు వారి మొదటి ప్రయాణమునందు వారి కుపచరించుచు (18⁵) పెర్గెవజకు వెళ్లెను గాని యేహోయొక హేతువుచే వారిని విడిచి యెరూషలేమునకు తిరిగి వెళ్లిపోయెను (13¹³). అందుచేత పౌలు రెండవప్రయాణమునందతనిని వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్లుటకు సన్నుతంప నందున బర్నబానుండి వేటుపడవలసి వచ్చెను. బర్నబా మార్కును దీనికొని కుప్రకు వెళ్లెను (15³⁸⁻⁴¹). కార్వముల గ్రంథముం దింతవఱకు మాత్రమే మార్కును గూర్చిన నూచనలున్నవి. తరువాత పౌలు తోమాలో ఖైదీగానుండు సమ

యమునందు మార్కు అతనియొద్ద నుండెననియు కొలొస్సయివారి కతఁడు వందనములు పంపె ననియు తెలియుచున్నది (కొలొ 4¹⁰ ఫిలె 24). పౌలు మార్కు నష్టకమును మరల సంపాదించు కొన్నట్లు దీనివలన స్పష్టమగుచున్నది. పౌలు రెండవమాటు చెజలోనుండఁగా, తనకు పరిచర్య చేయుటకు మార్కు తగినవాడని అతని వెంటఁ బెట్టుకొని రమ్మని తిమోతి కతఁడు వ్రాసెను (II తిమో 4¹¹). ఈ నూచలవలన అతఁడు చిన్నాసియాలో నుండెనని స్పష్టమగును. పేతురీ ప్రాంతములలో చెదరియున్న యూద క్రైస్తవులకు ఉత్తరము వ్రాసినప్పుడు మార్కు అతనితో కూడ నుండి వారికి విందనము లంపించెను. ఆ పత్రిక బబులోనుండి వ్రాసినట్లున్నది గాన అతఁడు పేతురు వెంట బబులోనుకు వెళ్లినట్లు చూడవచ్చును (I పేతు 5¹¹). పేతురుకు లాటికా భాష రానందున మార్కు పేతురుతోఁ గలిసి తిరుగుచు అతఁడు చేసిన ప్రసంగములను బోధలను భాషాంతరముచేసి వ్రాసెనను విదంతి యొకటి గలదు. అతఁడు పేతురు పౌలులతో రోమానం దుండెనను సంగతి నవ్వఁదగినదై యున్నది. ఇతఁడైనపులోని అలెక్సాండ్రీయ సంఘమును స్థాపించి నట్లు పారంపర్య మొకటి గలదు. పురాతనమైన ఆరాధన క్రమ మొకటి మార్కు ఆరాధనక్రమ మనఁబడుచున్నది. పారంపర్యపు సంగతులన్నియు నిజమని చెప్ప విలుకాకున్నను, మార్కు అపొస్తలుఁడు కాకపోయినప్పటికిని అతఁడు వారిదగ్గర నుండుటచే సువార్తను వ్రాయుటకు తగినవాడని మార్తము స్పష్టమగుచున్నది (మార్కు సువార్త చూ॥).

మార్కు సువార్త (The Gospel according to St. Mark). బైబిలులోని నాలుగు సువార్తలలో రెండవది. దీనిలో సువార్తలు, యేసుక్రీస్తు అను వ్యాసములను చూచుట యుక్తము.

I. గ్రంథకర్త. యోహాను మార్కు ఈ సువార్తను వ్రాసెను (మార్కు చూ॥). అతఁడీ సువార్తను వ్రాసినట్లు తేటయైన నూచలందు కాన్పింపవు. కొందఱి యభిప్రాయ ప్రకారము 141,33 నందున్న యోహనుఁ డిరఁదేయిన పక్షమున అది కొంచెము గూఢమైన నూచన యన

వలసి యుండును. ఈ సువార్తను వ్రాసినది మార్కేనని నిరాశ్చర్యమైన నూచనలు అదినుండి యున్నట్లు ఆయా గ్రంథములయందున్న వి అపొస్తలుఁడగు యోహాను శిష్యుడైన పాపియ (Papias) అనువాఁ డీ దిగువరీతిగా వ్రాసెను. “పేతురు ప్రసంగములను తెలియఁజేసిన మార్కు క్రీస్తుచెప్పినవాటినిగాని చేసినవాటినిగాని వరు సగా వ్రాయకపోయినను, తాను విని జ్ఞాపక ముంచుకొన్న సంగతులను సరిగా వ్రాసెను. అతఁడు క్రీస్తుబోధింపఁగా విన్నవాఁడుగాని, ఆయనను వెంబడించినవాఁడుగాని కాదు. అయినను, క్రీస్తుచెప్పిన బోధలను క్రమముగా చెప్ప వలెనను ఉద్దేశముతోఁగాక ఆయా సమయము లందు తన ప్రసంగములను వినువారికి తగినట్లుగా చేసిన పేతురు వెంటనుండినవాఁడు గాన మార్కు తాను విన్న సంగతులను వ్రాసినప్పుడు తనకు జ్ఞాపకమున్నంతమట్టుకు దేనిని విడిచిపెట్టకను, దేనిని మార్చకను వ్రాసెను గాన అతఁడెట్టి పార పాటులను జేసియుండలేదు.” ఇందువలననే మార్కు సువార్త పేతురు సువార్త యని చెప్పఁ దగును. పేతురు కొర్నేలియంటియందు చేసిన బోధ మార్కు సువార్తయొక్క క్లుప్తవివరమని యెంచవచ్చును (కార్గ్ 10³⁷⁻⁴¹).

II. కాలము. క్రొత్త నిబంధన గ్రంథమునం దిది రెండవదిగా నున్నను అన్నిటికన్న మొదట వ్రాయఁబడినదని దాదాపుగా నందఱును ఒప్పు కొందురు (సువార్తలు చూ॥). క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ న యెరూషలేము నాశనము కాకపూర్వమే వ్రాయఁబడినదని 1328-37 వలన స్పష్టమగును. మార్కు వ్రాసిన అద్భుతములను మత్తయి తన సువార్తయం దెక్కించుకొనెనని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్లయినపక్షమున నిది మత్తయి సువార్తకు పూర్వమే వ్రాయఁబడినది. ఎట్లయినను ఈ సువార్త తెలియు నిర్లత్యమునుబట్టి దీనిని మొదటిదిగా నెంచఁదగును గాన క్రీ॥ శ॥ 60 కి దగ్గరి సంవత్సరములందు వ్రాయఁబడినట్లు నిశ్చయించుకొనవచ్చును.

III. ఉద్దేశము. ఈ సువార్త అన్యలగు క్రైస్తవులకొక కుద్దేశింపఁబడినట్లు నిదర్శనములు దీనియందే గలవు. క్రీస్తుపయోగించిన అర మేయికో భాషాపదములు వచ్చినప్పుడెల్ల మార్కు

ఆ మాటలు తన సువార్తను చదివెడివారికి తెలియ దనునట్లు వాటి కర్తమునకూడ వ్రాసెను (3¹⁷ 54¹ 7^{11,34} 10⁴⁶ 14³⁸ 15^{32,34}). దీనియందు లాటిక్ భాషాపదము లుండుటచే నిది యిటలీ లోని వారికొకట మొదట ఉద్దేశింపబడినట్లు తోచును (2⁴ 6²⁷ 6⁵⁵ 7⁴ 15¹⁵). పాత నిబంధననుండి యొత్తినవాక్యములు అరుదుగా నుండుటయు, ఉన్నవాటి సందర్భములు వివరింపఁ బడక పోవుటయు అట్టి ఉపాసన బలపఱచును.

IV. ముఖ్యలక్షణములు. మార్క్కు తన సువార్తయందు క్రీస్తు అద్భుతములనే వివరముగా వ్రాసెను. ఆయన ప్రసంగములలో యెరూషలేము నాశనమునుగూర్చిగాక మఱిదేనిగూర్చియు అంత విపులముగా వ్రాసియుండలేదు. మేలు చేయును ఆపవాదిచేత పీడించబడినవారి నందఱిని స్వస్థపఱచుచు సంచరించుచుండెను (కార్య 10³⁸) అని పేతురు ప్రసంగించినట్లు క్రీస్తు తన జీవితకాలమునందు విసుకు విరామములేకుండ పని చేసెను. మార్క్కు సువార్తయందు ఆయనచెప్పిన ఉపమానములు 4 మాత్ర ముదాహరింపబడినను 18 అద్భుతములనుగూర్చి యున్నది. ఆయనపని బాహుళ్యతను నూదించుటకును, ఎట్టి విరామమునులేక ఒక పనివెంట ఒకటి జరిగినట్లు తెలుపుటకును వెంటనే యనుపదము పడేపదే వచ్చుచు (మా 13^{1,30,42} మొ॥). క్రీస్తు సర్వశక్తిమంతుడగు దేవునిసమరూడని ఈ కార్యములవలన దృఢపఱచెను (1¹¹ 5⁹ 8³⁸ 9⁷ 12¹⁻¹¹ 13³² 14^{38,41}). పైన నుదాహరించినట్లుగా మార్క్కు క్రీస్తువాడిన అరమేయిక్ భాషాపదములను మాత్రమే గాక ఆయనచేసినకార్యములను కన్నులార చూచినవారు పరిశీలించిన నూత్నవిషయముల ననేకములను వ్రాసెను. ఆయన చిన్న పిల్లలనెత్తి కాగిరించుకొనుట (10¹⁶) సముద్రమును దాటుచుండఁగా ఆయన తలగడమీఁద తలవాల్చుకొని పరుండుట (4³⁸), యావనఘోషా దోకఁడు పరుగెత్తుకొనివచ్చి ఆయనయొడుట మోకాళ్లుకొనుట (10¹⁷) మొదలగునవి ఉదాహరింపబడినవి. క్రీస్తు ముఖవైఖరిని కనపఱచు నూచనములు గలవు. ఆయన ఖండితముగా చెప్పట (1⁴³), హృదయ కాశిన్యమునుబట్టి దుఃఖపడి కోపముతో వారిని కలయ చూచుట (8³), అర్తయందు పెద్ద

నిట్టూర్పు విడుచుట (8¹²) మొదలగునవి అట్టి నూచనలైయున్నవి. ఇట్టి నూత్నసంగతులనుబట్టి మార్క్కు స్వయముగా చూచినవాఁడు గాకున్నను, అట్లు చూచినవానిని బాగుగా నెఱుంగునను సంగతి రూఢియగుచున్నది.

V. అనుబంధపదనములు (16⁷⁻²⁰). ఇవి అది ప్రతులయందున్నట్లు కనబడదు. అది గ్రంథములలోని యొక అకు పోయినట్లుగా నున్నది. కొన్నిప్రతులలో ఈ దిగుననున్న ముగింపువాక్యములున్నవి: “(ప్ర్రీలు) పేతురుకు సంబంధించిన వాటినిన్నిటిని తిమకు అజ్ఞాపింపఁబడిన వాటినిన్నిటిని తెలిపిరి. తరువాతి యేసు తానే వారికి ప్రత్యక్షమై, నిత్యరక్షణనుగూర్చిన పరిశుద్ధమును నిష్క్రళింకమునునగు బోధను తూర్పునండి పడమటినెఱకు వారిచేత పంపించెను.” ఇందుచేతనే ఈ చివరి 12 పదనములు మార్క్కు సువార్తయందుండుటనుగూర్చి అభిప్రాయభేదముగలదు. గాని ఈ పదనములలోని సంగతు లితర సువార్తయందు నుండుటనుబట్టి అవి వాస్తవమా యనుటనుగూర్చి యెట్టి సందేహమునులేదు. ఈ పదనములు మిగుల పురాతనకాలమునండే చేర్చబడినవి.

VI. ముఖ్యభాగములు, విషయములు. 1. పీఠిక (1¹⁻¹³), 2. గలిలయ చర్య (1^{14-9⁵⁰}), 3. పెరియలోఁ దిరుగుచు యెరూషలేముకు చివరగా వెళ్లుట (10¹⁻³²), 4. చివరివారములో జరిగిన సంగతులు (11^{1-16²⁰}) అను ముఖ్యభాగము లీ సువార్తయందుగలవు.

1. పీఠిక. సువార్తకు ఆరంభవిషయములు అనఁగా, యోహాను చర్య, క్రీస్తుబాప్తిస్మము, శోధనలు, 11-13.

2. (1) గలిలయ చర్య ఆరంభము: బోధించుచు నలుగురు శిష్యులను బిలుచుట, కపొర్నహూము సమాజమందిరములో దయ్యముపట్టిన వానిని బాగుచేయుట, పేతురు అత్తను ఇంక ననేకరోగులను స్వస్థపఱచుట, 114-36. (2) ప్రార్థనతో సిద్ధపడి గలిలయ యావత్తు తిరిగి సమాజమందిరములలో బోధించుచు అనేక యద్భుతములనుచేయుట. ఆ యద్భుతములలో నొకటిమాత్ర, ముదాహరింపబడినది. అందు

వలన ఆయనకీర్తి ప్రబలమగుటచే ఆయన వేరుపడ వలసివచ్చెను 135-45. (3) నీ పాపములు యమింపఁబడినవని పక్షవాయువు గలవానితో చెప్పినందుకును, లేవని పిలుచుకొని సుంకరులతో సాంగత్యము చేసినందుకును, ఉపవాసము చేయ నందుకును, విశ్రాంతిదినమున వెన్నులు త్రుంచి తినిన శిష్యులను గద్దించనందుకును, ఊచయ్యి గలవాని విశ్రాంతిదినమునందే బాగుచేసినందు కును, పరిసరములు ఆయనను విరోధించుటవలన ఆయన వారినుండి వేరుపడి అపాస్తలులను నియ మించుకొనుట, 21-31. (4) కపెర్నహూముకు తిరిగివచ్చినప్పుడు విరోధులాయన సారాను సంబంధియనియు బంధువులైనవారు ఆయనకు మతి లేప్పినదనియు చెప్పఁగా 32-35, ఆయన తన సంగతులను ఊరకనే వినుచుండువారినుండి నిజమైన శిష్యులను ప్రత్యేకించనై ఉపమానముల రీతిగా దేవునిరాజ్యమునుగూర్చి బోధించుట, 41-54. (5) గలిలయ సముద్రమునుదాటి తిరిగి నచ్చుచు దేవునిరాజ్యమును దృష్టాంతపఱచెడి అద్భుతములను (సముద్రముమీఁద తుఫానును నివృత్తింపచేయుట, సేన దయ్యములనుపట్టినవాని స్వస్థపఱచుట, విశ్వాసముయొక్క అపసరమును చూపుటకు యాయీరు కుమార్తెను బ్రతికించి రక్తస్రావరోగముగల స్త్రీని స్వస్థపరచుట) 43-54. (6) గలిలయలో మఱియొక ప్రయాణముచేసి నజరేతులో నిరాకరింపఁ బడుట, 61-6. (7) అపొస్తలుల నిద్దరిద్దరిగా పనికిఁబంపి, వారు తిరిగివచ్చినపిమ్మట యోహాను మరణవార్తను విని, వారిని ఏకాంతముగా గలిలయ సముద్రమునకు ఈశాన్యముగాఁ దీసికొనివెళ్లి, 5000 మంది కాహారముపెట్టి, సముద్రముమీఁద నడిచి తిరిగి కపెర్నహూమునకు వచ్చి గన్నేస రతులో అనేక యద్భుతములను చేయుట, 67-86. (8) శిష్యులు కడుగనిచేతులతో భోజ నము చేయుటనుగూర్చి వినియు క్రీస్తుపెద్దల పారంపర్యబోధలను లక్షింపనందుచేత పరిసరయ్య లాయన నింక ఎక్కువగా విరోధించినందున 71-83, ఆయన గలిలయలో నిక బోధింపఁజాలక దానిచుట్టునుండు ప్రాంతములలోఁ దిరుగుచు శిష్యులకు బోధించుట. (9) తూరు సీదోసు ప్రాంతములలో సురోఫెనికయ స్త్రీ కుమార్తెను

724-30, డెకపాలి ప్రాంతములలో చెవిటి మూగ వానిని 731-37 బాగుజేసి, 4000 మంది కాహారము పెట్టి 81-10, దల్లనూతాలో గుఱుతు నడిగినవారికి బుద్ధిచెప్పి 811-13, పులిసినపిండి దృష్టాంతము ద్వారా శిష్యులకు బోధించి 814-21, కేల్సయిదా ప్రాంతములలో గుడ్డివాని బాగుజేసి 822-26, ఫిలిష్టదైన కైసరయ ప్రాంతమందు మార్గమున తననుగూర్చి లోకులేమనుకొనుచున్నారని యడిగి తనకును శిష్యులకును కలుగఁబోవు శ్రమలను గూర్చి తెలుపునపుడడ్డమునచ్చిన పేతురును గద్దించి 827-38, రూపాంతరము పొందినపిమ్మట 91-5, కొండ దిగివచ్చి చాంద్రరోగియగు నొక బాలుని బాగుచేయుట, 92-32. (10) కపెర్న హూముమీఁదుగా వెళ్లినప్పుడు మార్గమున శిష్యులు గొప్పతనమునుగూర్చి వాదించు కొన్నం దున వారికి వినయమునుగూర్చి బోధించుట 93-37. (11) తమవెంటరానివారిని శిష్యులు ఆటంకపఱచఁగా వారికి బుద్ధిచెప్పి అభ్యంతర ములు పెట్టుకొండ జాగ్రత్త పడుఁడని హెచ్చరిం చుటతో గలిలయ చర్యను ముగించుట 938-50.

3. పెరియగుండ యెరూషలేమునకుఁ బోవు నప్పుడు జరిగినసంగతులు: పరిత్యాగపత్రిక నిచ్చు టనుగూర్చినబోధ, చిన్నపిల్లలను దీవించుట, స్థితి గల యోవనుఁడు వెనుకకుఁబోవుట 101-31, తన శ్రమలనుగూర్చి రెండవమాటు డలుపుట 1032-34, యాకోబు యోహానుల కోరిక 1035-45, యెరి కోలో బ్రేముయికి దృష్టి ననుగ్రహించుట 1046-52.

4. చివరివారమునందు జరిగిన సంగతులు: ఆదివారమున, జయోత్సవముతో యెరూషలే ములోఁ బ్రవేశించుట 111-11; సోమవారమున, అంజారపుచెట్టును శపించుట, దేవాలయమును శుద్ధిచేసినందున విరోధులాయనను జంపుటకు నిశ్చయించుకొనుట 1112-19; మంగళవారము నాడు, ఎండిన అంజారపుచెట్టునుగూర్చి శిష్యు లకు బోధించుట 1120-25, యూదులు క్రీస్తు అధి కారమునుగూర్చి ఆయనను ప్రశ్నించుట 1126-32, వారి హెచ్చరిక నిమిత్తము గుర్రదారులకిచ్చిన ద్రాక్షతోట ఉపమానమును చెప్పట, పన్ని చ్చుట పునరుత్థానము ప్రధానమైన ఆజ్ఞలను గూర్చిన ప్రశ్నలు, క్రీస్తు దావీదుకుమారుఁ డనుటనుగూర్చి ఆయన ప్రశ్నించుట, కాస్తులను

మరిసయ్యలను గద్దించి రీదవిధపాలానిని మెచ్చు కొనుట 12¹⁻⁴, సాయంకాలమప్పుడు ఒలివల కొండమీద కూర్చుండి యెహూషలేము నాశనము లోకాంతములనుగూర్చి తెలుపుట 18¹⁻³⁷, ఆ దినమునందే ఆయనవిరోధులు చేసినకుట్ర 14¹⁻², స్నేహితు లానిరించినవిందు సమయమున మరియ ఆయన నభిషేకించుట 14³⁻⁹; బుధవారమున, క్రీస్తు బేతనియలో నుండగా యూదా ఆయన నప్పగించుటకై ప్రధానయాజమంత్రో బేరమాడుట 14^{10,11}; గురువారమున పస్కాకు సిద్ధపడుట దానిని భుజించుట, ప్రభురాత్రి భోజన సంస్కార నియమము, శిష్యులకు జాగ్రత్త చెప్పుట, కత్తే మనే తోటలో ప్రార్థించుట, శత్రువులచే పట్టబడుట, ఆయనను వెంబడించిన యొక యావనుడు వారిచేతబడి దిగంబరియై పారి పోవుట 14¹²⁻⁵²; శుక్రవారమున, ప్రధానయాజ కునియొద్ద విచారించుట, పేతురు బాంసుట 14⁵³⁻⁷², శుభమున సన్న్యాసిన్ సభవారాయనను విచారించి పిలాతునొద్ద కంపంగా అతడు సిలువ వేయ నప్పగించుట 15¹⁻²⁰, ఆయనను సిలువ వేయుట, మరణము, అరిమతయుయ యోసేపు పాతిపెట్టుట 15²¹⁻⁴⁷; తరువాతి ఆదివారమున, ఆయన పునరుత్థానుడగుట దూతలవార్త స్త్రీలకుఁ దెలుపుట 16¹⁻⁸, చివరి పన్నెండువచనములలో ఆయన మగ్గలేనే మరియకును, ఎవ్వాయుకుఁబోవు ఇద్దరికిని, పదునొకొండుమందికిని ప్రత్యక్షమగుట 16⁹⁻¹⁸. ఆరోహణఁడై తన వాక్యమును సిర పఱచుటకై ఇంకను పనిచేయుటనుగూర్చి యున్నది 16¹⁸⁻³⁰.

మార్గము, త్రోవ, దారి (Way). మార్గ మనుగూర్చిన సాధారణ సూచన లనేకములు పాత నిబంధనయందును క్రొత్త నిబంధన యందును కనబడుచున్నవి (I సమా 6^{II} రాజ 3³⁰ యర్జీ 2¹⁸ మ 10⁵ కార్య 8³⁰ మొ॥). ఈ పదము లందటికి తేటగాఁ దెలిసినవగుటచే నీ కీర్తికృంద వాటి యలంకారార్థములనుగూర్చి మాత్రము వివరింపబడును.

1. మార్గముపదము మానవుల నడతను సూచించును. వారు మంచివాడైన పక్షమున వారి మార్గము మంచిదియు దేవుని కనుకూలమైనది యైన యున్నది (ద్వితీ 31³⁰ కీర్త 1⁶ మ 21³²).

వారి ప్రవర్తన చెడ్డదైనపక్షమున అది దుష్టమార్గ మనఁబడును (కీర్త 139³⁴ యెష 65² కార్య 14¹⁶ యాకో 5³⁰ మొ॥).

2. దేవుడు మానవులయెడల చేసెడి నీతి కార్యములు ఆయన మార్గమని అలంకారికంగా చెప్పబడును (యోబు 21¹⁴ సామె 8³ కీర్త 25⁹ 37³⁴ 67¹ 86⁹ యెష 55¹¹). మానవులు గూడ పడుట ఆయన మార్గములలో నడుచుకొనుట యనఁబడును. వారు యెహోవాకొఱకు మార్గము సిద్ధపఱచవలెనని 40³ 57¹⁴ లో ప్రేరేపణ లున్నవి. వారు నడవఁగలుగు మార్గమునే ఆయన యేర్పరచినను హెచ్చరికయు యెఱుఁగూర్చింపు మని నెహ్యూవ మాటలు కనఁబడును (42¹⁶ 43¹⁰ 49¹¹ మొ॥). దేవుడు చేసిన బోధల ప్రకారము మానవులు నడువకపోవుట, ఆయన మార్గములో నుండి తొలగుట యనిగాని, ఆయన త్రోవ తప్పట యనిగాని యనఁబడును (68¹⁷ మొ॥).

3. క్రీస్తుచేసిన బోధలలో మార్గమును పద మునకు మఱింత యెక్కువైన భావము కనఁబడు చున్నది. ఆయనయందు విశ్వసించినవారు సహా ఆయన దేవుని మార్గమునుగూర్చి సత్యముగా బోధించెనని యొప్పుకొనవలసి వచ్చెను (మ 22¹⁶). తానే మార్గము సత్యము జీవమునై యున్నానని ఆయన చెప్పెను (యోహా 14⁶). క్రీస్తును చూచుటవలననే దేవుని నెఱుఁగుదుము. క్రీస్తును వెంబడించుటయే దేవుని మార్గమందు నడుచుట యని ఈ వాక్యమువలన స్పష్టమగుచున్నది. తన పనివలనను, మరణ పునరుత్థానములవలనను మనము దేవుని సమీపింపఁగలుగునట్లు ఆయన మార్గము నొకటి తెలిచెనని హెబ్రీ 9⁸ 10³⁰ లో నున్నది. ఆదిక్రైస్తవులు క్రైస్తవ బోధను ఒక మార్గమని యెందిరి (కార్య 9¹ 19^{3,33} 24¹⁴). క్రైస్తవ మతమున కిదియొక పురాతనమగు సార్థకనామమై యున్నది. అది రక్షణ మార్గమనియు (16¹⁷), దేవుని మార్గమనియు (18^{30,32}) పిలువబడును. క్రీస్తు జీవమునకు పోవు మార్గమునుగూర్చియు నాశనమునకు పోవు దారినిగూర్చియు బోధించెను (మ 7^{13,14}). ఇట్టి మార్గములు రెండు గలవు. బైబిలునకు సంబంధించని మిగుల పురాతనమైన పత్రికలలో ఈ రెండు మార్గముల (The Two

Ways) ను గూర్చిన వత్తిక యొక్కటి అదిక్రైస్తవులలో మిగుల వాడుకయందుండెను.

ప్రవాక్యముల ననుసరించి క్రైస్తవులు రక్షణ మార్గమునుగూర్చి బోధించెదరు దీనికి సంబంధముగా జీవమార్గము (కార్య 2⁸), శాంతిమార్గము (రోమా 3¹⁷), సత్యమార్గము (II పేతు 2³), తిన్నని మార్గము (2¹³), నీతి మార్గము (2²¹) లను గూర్చి ఉదాహరింపబడి యున్నది.

మార్త (Martha = ఇల్లాలు). లాజరు మరియు సహోదరి. యెరూషలేమదగ్గరనున్న బేతనీయ వీరి కాపురస్థలము. మార్త ఆ యింటికి పెద్ద. వీరిది స్థితిగల కుటుంబముగ కనబడుచున్నది. యేసు యెరూషలేముకు వెచ్చినప్పుడు తరుచుగా వీరి యింట బసచేయువాడు. తన జీవితములోని చివరివారము వీరియింటనే గడిపియుండును (మ 21¹⁷ మా 11¹⁹). క్రొత్త నిబంధనయందు మార్త మూడు సందర్భములలో నగపడుచున్నది. యేసు బేతనీయలోని వీరియింట దిగినప్పుడు మరియు ఆయన బోధలను వినుటయు, మార్త విస్తారమైన పనిపెట్టుకొని తొందరపడుటయు సంభవించెను. మార్త మంచి ఇల్లాలైనను త్వరగా కోపపడు స్వభావము గలదనియు, యేసు మరియు గడ్డింపకోరినదనియు తెలియుచున్నది (లూ 10³⁸⁻⁴²). తన సహోదరుడగు లాజరు చనిపోయినప్పుడు యేసు బేతనీయుకు వెచ్చెనని విని ఆయన నెమర్కొనె పెల్లి ఆయనయందు తన కున్న గొప్ప విశ్వాసము నగపటచెను (యోహా 11²⁰⁻²⁷). యేసు మరణమున కారుదినములకు ముందు ఆయన నివిక్రమై చేయబడిన విందులో పరిచర్య చేయుటని ఆమెవీడ పడినందున యిట్టి పనులలో నామె గొప్ప యనుభవముగలదని తెలియుచున్నది. ఈసారి అందలు మరియు విరోధముగా మాట్లాడుచుండినను ఆమె యేమియు చెప్పలేదు. ఆమెయు మరియువలె ఆ మంచి భాగము నేర్పటము కొనుటకు నేర్చుకొనెను (12¹⁻³).

E.

మామోలు మిషెయలు చూ॥

మాషు (Mash). అరాము కుమారులలో నొకడు (అది 10³³). I దిన 1¹⁷ నందితనికి మెషెకు అను మామోలేరు గలదు. ఇది LXX లోని

అది 10³ (= I దిన 1¹⁷) నందు మెషఫ్ అని యున్నది. అట్లయినపక్షమున నిది అచ్చు రచ్చయి యున్నది. అది మెషెకుకు సంబంధించినదై యున్నది. ఈ రూప మెట్టిదైనను అది 10³ లో నున్న మెషెకుకు వేఱయిన వాడు. అతడు యాపెతు సంతతివాడు. ఇతడు (= మాష) షేము సంతతివాడై యున్నాడు. ఇతని సంతతి వారు పల్తీనుకు తూర్పుననున్న యెడారిలో నివసించి యుండురు.

మాసవర్య చెప్పవాడు (Prognosticator). మూలభాషాపాఠమునకు నెల విషయము తెలియజేయుట యని యర్థము. కర్తీయుల యొక్క జ్యోతిషాస్త్ర సంబంధమైన మూఢాభిప్రాయములు గలవారితోకూడ కలిపి యెషయా వీరినిగూర్చి చెప్పెను (యెష 47¹³). వీరు అమావాస్యవాడు రాబోవు నెలలో జరుగఁబోవు కార్యములన్నియు తెలుపువారిని నూచించిరి. నక్షత్రములయొక్క స్థానములను రూపములను జాగ్రత్తగా గమనించుటద్వారా రాబోవు సంగతులను తెలిసికొన జ్ఞానము కలదని వారు చెప్పుకొనిరి. ఇశ్రాయేలీయు లనేక సంవత్సరముల పలుకు కర్తీయులతో సహవాసము చేయుట ద్వారా వారిలోకికూడ నీ మూఢనమ్మిక ప్రవేశించెను (జ్యోతిషుడు చూ॥). B.

మాసిదోనియ (Macedonia). గ్రీసుకు ఉత్తరముననున్న దేశము. తూర్పున ఈజిప్టు సముద్రమువఱకు అది వ్యాపించెను. మహా అలెక్సందరు తండ్రియగు ఫీలిప్పు దానికి రాజగునంత వఱకు దానికిమియు ప్రసిద్ధి లేకపోయెను. క్రీ॥ ము॥ 359-336 లో నతడు చుట్టుపట్లనుండు దేశములను జయించి దానిని గొప్ప రాజ్యముగాఁ జేసెను. ఆ దేశస్థులు చుట్టునుండు ప్రాంతములలోని గ్రీకువారై యుండిరి. క్రీ॥ ము॥ 168 నందు రోమనులదేశమును జయించి 142 సం॥నందు తమ సామ్రాజ్యమందలి భాగములలో నొకదానిగఁ జేసిరి.

పాత నిబంధనయందు మాసిదోనియ పేరు లేకున్నను ఆ రాజ్యమునుగూర్చిన నూచనలు గలవు (దాని 2³ 7⁸ 8⁵). పౌలు తన దర్శనమందు కనబడి పిలిచిన మాసిదోనియ దేశస్థుని

అహ్వన ప్రకారము అక్కడికి క్రీస్తునుగూర్చిన సువార్తను గొనిపోయెను నెయిపాలి అంఫిపాలి అపొల్లోనియల మీఁదుగా వెల్లిను ఫిలిప్పయి థెస్సలొనిక బెరయ పట్టణములలో మాత్రము బోధించెను (కార్య 16⁹-17⁴). ఈ పట్టణము లన్నియు రోమానుండి అసియకుఁ బోవు ఎగ్నేషియన్ (Egnatian) రాచబాటమీఁద నున్నవి. ఆ బాట తూర్పు పడమరలుగా మాసిడోనియ దేశమంతటిగుండా వ్యాపించెను. పాలు మాసిడోనియను విడిచిపెట్టిన పిదప తిమోతిని నీలను అచ్చటనే యింక కొంతకాలమువఱ కుంచెను (17^{14,15} 18⁵). పాలు చెఱలో వేయఁబడక పూర్వము గ్రీసుకు వెళ్లుచుండఁగా నొక మాటును (19^{21,22} II కొరి 2¹³ 7⁵), తిరిగి వచ్చునప్పు డొకమాటును (కార్య 20¹⁻³) దానిని దర్శించెను. చెఱనుండి విడుదల నొందిన పిదప మతియొకమా అచ్చటకు వెళ్లెను (I తిమో 1³). పాలు సహచరులును ఎఫెసునందు జరిగిన గలిలిలిలో అతనితో కూడ ఆపదయందుండిన గాయం అరిస్తర్కు అను వారును (కార్య 19²⁹) మూడవ ప్రయాణము నందు పాలుకొఱకు ప్రోయలో కనిపెట్టుచుండిన వారిలో నెకుందు అనువాడును (20⁴) ఈ దేశస్థులైయున్నారు. యెరూషలేమునందున్న బీదలకుకొఱకు పొరెత్తిన చందాలో వారెక్కువ సహాయము చేసిరి (రోమా 15²⁶ II కొరి 8¹⁻⁴ ఫిలిప్పయి, బెరయ, అంఫిపాలి, అపొల్లోనియ చూ॥).

మా హెబ్రూలు (Mahol = నాట్యము). సాలామెనుకు ముందు అందటిలో జ్ఞానియని పేరుపొందిన నలుగురికి తండ్రి (I రాజు 4³¹). ఈ మూలభాషాపదమునే క్రీర్త 149³ 150⁴ లో నాట్యము అను మాటచే తెనిగించిరి. ఇది సార్థక పదమగుటచే ఆ నలుగురును ముఖ్యముగా క్రీర్తనలను రచించుటయందు ప్రసిద్ధులైనవారని కొందఱి యూహ.

మి

మిక్నేయాహు (Mikneiah = యెహోవా స్వాస్థ్యము). లేబీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు దావీదు కాలములోనుండి సితారాలను వాయిచిన వారిలోను (I దివ 15²¹) ద్వారపాలకులలో నొకఁడై యుండెను (I దివ 15¹⁸).

మిక్షషు (Michmash, Michmas = చాటుగా నున్నది). బేతేలు దగ్గరనుండు స్థలము (I సమూ 13²). ఇది బేతావెనుకు తూర్పున నుండెను (14³). ఇవట ఫిలిష్తీయులు సాలు మీఁద యుద్ధముచేయఁగా, యోనాతాను పరాక్రమమువలన వారోడిపోయిరి (13²⁻¹⁵ 14⁷⁻²³). యెషయా ప్రవచనము ప్రకారము అష్షూరీయులు దండెత్తివచ్చిన యూర్జ్ లో నిది యొకటై యుండెను (యెష 10^{28,29}). చెఱకాలమునకు పిమ్మట మిక్షషువారిలో 123 రు తిరిగివచ్చిరి (ఎబ్రా 2²⁷ నెహె 7³¹). వారు బెన్యామీనీయులై యుండిరి (11³¹). మక్కబీయులకాలములో మక్కబీయుఁడగు యోనాతాను ఇచ్చటనుండి ప్రభుత్వముచేసెను (I మక్క 9⁷³). నేటివఱకు నున్న ముక్తాస్ (Mukhtas) అను కనుమయే దీనియునికి యనుకొందురు. బొస్ఫోసు నెనా అను రెండు నూదిగట్టలు (I సమూ 14⁴) ఈ కనుమ ప్రక్కలనుండు రెండు రాళ్లుగల కొండశిఖరములై యుండెను. యెరూషలేమునకు ఉత్తరముగా 7¹ మైళ్ల దూరముపోయి తూర్పుకు సాగిపోయిన యెడల ఇప్పుడున్న ముక్తాస్లో చేరఁగలము. (పటము III, F 5).

మిక్నేతా, మిక్నేతాతు (Michmethah = దాగుకొను చోటు). ఈ స్థలముయొక్క పేరు యెహో 16⁶ 17¹ లో తప్ప మతియెఱుఁపను లేదు. అది మనషే గోత్రమునకు సరిహద్దుగా నుండిన స్థలమేకాని, అదియొక ఊరుకాక, ఒక బయలును లేక కనుమను నూచించు పదమని యసలు భాషను బట్టి తెలిసికొనవచ్చును. ప్రస్తుతము నాబ్లాస్ (Nablus) అను నూరికి తూర్పుగా నుండు ఎల్-ముక్నె (El-Mukneh) అనునది మిక్నేతోయను పేరునకు సంబంధముగా నుండవచ్చును.

మిక్రీ (Michri = కొనఁబడిన). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దివ 9⁸).

మిక్లోతు (Mikloth).

1. దావీదు కాలములో నుండు నొక నేనాధిపతి (I దివ 27⁴).

2. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు. యెహీయేలు సంతతివాఁడు (I దివ 8²⁹ 9³⁵⁻³⁸).

మిఖాయేలు, మిఖాయేలు (Michael = దేవునివంటి వారెవరు?).

1. గాదీయుడు. బూజు సంతతివాడు. గిలాదులో నొక కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 513, 14).

2. దావీదు కాలములో ఇశ్రాకారు గోత్ర కుల నేలిన ఒక మిత్రుడు (I దిన 2718).

3. కనాను దేశమును వేగు చూచుటకు పంపబడినవారిలో ఆషేరుగోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 1313).

4. గాదు గోత్రముడు. బూజు సంతతి వాడు (I దిన 514).

5. లేవి గోత్రముందలి గెర్షోను సంతతివాడు. ఆసాపు పూర్వకుడు (I దిన 640).

6. ఇశ్రాఖారుగోత్రములోని టోలా వంశము నందలి ఉజ్జీ యింటికి ముఖ్యుడు (I దిన 73).

7. ఔన్యామీనీయుడు. ఔరియా కుటుంబి కుడు (I దిన 816).

8. సిక్లగులోనున్న దావీదుతోఁ జేరుకొనిన మనషేగోత్ర నాయకుడు (I దిన 1290).

9. రాజైన యెహోషాపాతు కుమారుడు (II దిన 219).

10. షెఫల్య వంశస్థుడగు జెబద్యా తండ్రి (ఎజ్ర 88).

11. ప్రధాన దూత (యూదా 9). పారిశీక రాజ్యాధిపతి యనబడినవాఁ డెదిరింపగా నార బట్టలు ధరించుకొన్న దూతకు సహాయము చేయ వచ్చిన ప్రధాన దూతయై యుండెను (దాని 1013). ఇశ్రాయేలీయుల పక్షముగా పోరాడెను (1011 121). దేవుని జనులకు విరోధులైన వారితో తన దూత వైద్యములతోకూడి పోరాడి జయ మొందును (ప్రక 127). యూదులు చెఱునండి తిరిగివచ్చిన పిదప దూతలనుగూర్చిన సిద్ధాంతముల నేర్పాటు జేసినప్పుడు మిఖాయేలును ఏదుగురు ప్రధాన దూతలలో చేర్చిరి (టోబీతు 1215). గెర్షియేలును వారిలో నొకఁడై యుండెను (దాని 816 921). రాఫాయేలు (టోబీతు 817) ఊరయేలు (II ఎస్థా 41) ఛాముయేలు, బోఫీ

యేలు జాడీయేలు అను విదుగురు వారిలో చేరిన వారు. మోషే దేహమునిషయమై సాతానుతో పోట్లాడినది మిఖాయేలని సాధారణముగా నమ్మె దరు (యూదా 9, II పేతు 211). దీని సాధారణము చేసికొని ద్వితీ 348 లోని సంగతినిగూర్చి మిఖాయేలును వాని దూతలును మోషే దేహమును పూడ్చిపెట్టినని చెప్పెదరు. ఇక్కడ అది మోషే దేహమునుగాక ఇశ్రాయేలు సంఘమును నూచించును కావున ఆ వాదము మోషే శవమునుగూర్చి నదిగాక జెక 313 లో నున్నట్లు ఇశ్రాయేలు సంఘమునుగూర్చినదని కొందఱు దీనిని అలంకార రీతిగా గ్రహింతురు (దూత 3 చూ). H.

మిగ్దల్ ఏడెరు (Migdal-Eder = మందల గోపురము). యాకోబు పద్దనరామునుండి తిరిగి వచ్చునపుడు బసచేసిన యొక స్థలమునకు పేరు (అది 3511). ఇచట గొట్టెలకాపరులు తమ మందలను కాపాడుకొనుటకై ప్రాకారములను కట్టిరి (II రాజు 18 II దిన 289). అందును బట్టియే ఈ స్థలమున కీ సార్థకనామము వచ్చి నట్లుగా నున్నది. మికా 48 లో ఈ పేరుగల స్థలమును మందల గోపురము అను మాటలచే తర్జుమాచేసిరి. అది 3519-27 ను దీనితో సరిపోల్చి చూచినయెడల యాకోబు దిగిన ఈ మిగ్దల్ ఏడెరు జేతెహేమునకును పాత్రోనుకు మధ్య నెచ్చటనో యుండెనని స్పష్టమును గాని దాని యునికినిగూర్చి మఱీ తేటగా తెలియదు.

మిగ్దలేలు (Migdal-El = దేవుని గోపురము). నఫ్తాలీగోత్ర స్వాస్థ్యములో నుండిన ఒక యూరు (యెహో 1938). అది ఇరోను, హోరేము అను రెండు స్థలములకు మధ్యనున్నట్లు ఆ వాక్యములోని పేరుల పరుసవలనఁ దెలియును గాని దాని యునికినిగూర్చి మఱీ తేటగా తెలియదు.

మిగ్దోలు (Migdol = గోపురము). విగుప్తు నకు సంబంధమైన చరిత్రలో కనబడు స్థలమునకు లేక స్థలములకు పేరు. ఇది సార్థకనామమై యుండుటచే గోపురముగల వేర్వేలు స్థలములకు పేరై యుండవచ్చును. విగుప్తీయుల భాషలో అట్టి స్థలమునకు మక్దాలు అను పేరును పెట్టిరి. బైబిలులో దీనికి సంబంధించియున్న స్థలము రెన్ని

యనగా, (1) ఇశ్రాయేలీయులు ఎర్రసముద్రమును దాటకపూర్వము మకాముచేసిన యొక స్థలము (నిర్గ 14^వ సంఖ్యా 33⁷). (2) యెహా 29¹⁰, 30^వ లో ఇది ఐగుప్తుదేశపు ఉత్తరపు కొన యందున్న యొక స్థలమును సూచించుటకు వాడిన పేరై యున్నది. మిగ్గోలు మొదలుకొని సెవెనే వఱకు అనగా ఉత్తరమునండి దక్షిణము వఱకు గల దేశమునంతటిని సూచించును. అది (1) లో నున్నదానికొక సుత్తరముగా నుండినట్లును కొనవలెను. ఐగుప్తునకు ఈశాన్యదిక్కున నుండు పెలుసియం (*Pelusium*) అనుదానికి దక్షిణముగా 12 మైళ్ల దూరములో మిగ్గోలు ఒకటి యున్నట్లు చరిత్రకారులు వ్రాసినదానివలనఁ దలయును. ఇదే దాని యనికియై యుండవచ్చును. (3) యిర్మీయా కాలముందు యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట మిగిలిన యూదులు పారిపోయిన ఐగుప్తులోని స్థలములలో నొకటి (యిర్మీ 44¹ 46¹⁴). ఇది (2) లోనిదై యుండవచ్చును.

మిగ్గోల్గాదు (*Migdal-Gad* = గాదు గోపురము). షెఫేలాలో నుండు యూదా పట్టణములలో నొకటి (యెహో 15³⁷). ప్రస్తుతమున అష్కెలోనుకు ఈశాన్యదిక్కున 2½ మైళ్ల దూరములో నుండు మెడెల్ (*Meidel*) దీని యనికి యని కొందఱు హింతురు గాని అది రూఢికాదు.

మిగ్రోను (*Migron* = కొండ అంచు).

1. రాజైన సాలు ఫిలిష్తీయులమీఁద యుద్ధము చేసినపుడు దండుపేటవేసిన యొక స్థలము (I సమా 14³). ఇది స్థలమునకు పేరు కాక, బహుశః కల్లము అని యర్థముగనుని కొందఱును కొందురు. ఇది గిబా దగ్గఱ నున్నది.

2. అష్షూరీయులు యెరూషలేము మీఁదికి దండెత్తిరాగా వారు ఈ యూరిమీఁద కూడ పడిరి (యెష 10³⁸). అది మిక్తఫుకు ఉత్తరముగా నున్నట్లు ఆ స్థలములపేరుల వరుసనుబట్టి తెలియును. ప్రస్తుతముందున్న మక్రూను (*Makruu*) అనునది దీని యనికియై యుండవచ్చును (పటము III, F 5).

మిజ్జ (*Mizzah* = భయము). ఎదోము ప్రధానులలో నొకఁడు (అది 38¹³⁻¹⁷ I దిన 13⁷).

మిడతలు (*Locusts*). పరిశీలననుండు 40 రకముల మిడుత లున్నవని శాస్త్రజ్ఞులు లెక్కించి యున్నారు. అవి ఒకటి తావున నుండక గుంపులు గుంపులుగ తిరుగుచుండు కీటకములై యున్నవి. అవి వ్రాలిన చోట్లయందున్న పచ్చని గడ్డి, చెట్లయాకులును మాయమగును. పాత నిబంధనయందు మిడతలకు తొమ్మిది ప్రత్యేకమైన పేరులును, క్రొత్త నిబంధనలో నొక గ్రీకు పదమున్నది. గాని వాటిలో నేది యే రకమును సూచించునో గుర్తించుట కష్టసాధ్యముగ నున్నది. తెలుగు లైబ్రలునందు ఆయా రకముల మిడుతలను ప్రత్యేక పదములచే వివరించినను, అవి సరిగా అసలు రకములను సూచించునని చెప్ప వీలుకాదు. ఆ తొమ్మిదింటిలో మిగుల సాధారణమైన పదమునకు విస్తరించునది యని యర్థము. ఈ పదమును మిడత యని తెనిగించిరి (నిర్గ 10^{4,12,14} యోన 1⁴ మొ॥). క్రి 105³⁴ నం దీ మాటనే పెద్ద మిడతలు అను పదముచే భాసాంతరముజేసిరి. ద్వితీ 28¹⁸ నందు గణగణలాడునది యని అర్థమిచ్చు అసలు పదమును, యెష 38⁴ నందు భూమిలోకి దూరి, అందులోనుండి వచ్చునది యని అర్థమిచ్చు పదమును మిడతలు అని తెనిగించిరి. లేవీ 11²² నందున్న యొక పదమును సేత మిడత యనియు, ఒకటి చిన్న మిడత యనియు, మఱియొకటి ఆకు మిడత అనియు తర్జుమాజేసిరి. యోన 1⁴ నందు అసలు భాషలో మాఁడు ప్రత్యేక నామములు గలవు. ఒకదానిని పసరు పురుగులు, ఒకదానిని చీడ పురుగులు అని తెనిగించిరి. ఇందు పసరు పురుగు అని తర్జుమాజేసిన అసలు మాటను నహూ 31⁵ లో గొంగళి పురుగునియు, క్రి 105³⁴ నందు చీడ పురుగులనియు తెనిగించిరి. ఇవన్నియు మిడతలలో ఆ యా రకములని తెలిసికొనవలెను.

వీటియందు కొన్నింటిని ఆహారముగాఁ దినిరి (లేవీ 11²²). బాప్తిస్తమిచ్చు యోహాను ఆహారము అజే (మ 3⁴). ఇవి శిక్షగా పంపఁబడుటచే (నిర్గ 10⁴⁻⁸) తీర్పుకు నూచనయై యున్నట్లు ప్రవక్తలు ప్రవదించిరి (యోన 1⁴ నహూ 31⁵ యిర్మీ 51^{16,17}). ఇందుచేతనే ప్రకటనలోని గొప్ప అంత్య తీర్పునందు శిక్షాసాధనములై యున్నట్లు అలంకారరీతిగా నున్నది (ప్రక 3³⁻¹¹)

గాని అవి సాధారణమైన మిడతలుగాక బలమును భయంకరత్వము నూదించు గుఱ్ఱములు, గుఱ్ఱపు రాతులు, సింహముల రూపములు వాటికున్నట్లు వర్ణింపబడెను (వ్యవసాయము 5 (4) చూ॥).

మిడినాగు, మిడునాగు పాము 2 చూ॥

మిత్రముగానుండుట ఆశ చూ॥

మితులేనే (Mitylene). పాలు తన మాఁడవ మిమనెరి ప్రయాణమునుండి తిరిగివచ్చుచుండగా దిగిన యొక రేవుస్థలము (కార్య 20¹³⁻¹⁵). ఇది యీజియన్ (Aegean) సముద్రమునకు ఈశాన్య దిక్కున నుండు లెస్బస్ (Lesbos) అను ద్వీపమునకు సుఖ్య పట్టణమై యున్నది. ప్రస్తుతమున దానికి మితులీం (Mitylim) అను పేరు కలదు (పటము V, H 4).

మిత్కా (Mithkah = మధురము). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో మకాముచేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33^{38,39}).

మిత్నీయుడు (Mithnite = మిత్రేను ఊరివాడు). దావీదు యోధులలో యెహోషాపాతు అను నొకనికి గల బిరుదు I దిన 11⁴³. ఈ బిరుదును చూడగా అతఁడు మిత్రేను అను ఊరివాడైనందున ఈ బిరుదును పొందెనని యూహింపవచ్చును గాని అట్టి యూహాకటి యున్నట్లు సూచనలేవియు లేవు.

మిత్రిదాతు (Mithredath = మిత్ర అను సూర్య దేవత నిచ్చెను).

1. కోరెఖు యొక్క ఖజానాదారుడు. సెబుకద్నెజరు దోమకొని యెరూషలేము గుడిసామానులను ఇతఁడు ఎట్రాకు అప్పగింపవలెనని కోరెఖు ఇతనికి వాళ్ళాపించెను (ఎట్రా 1⁸).

2. పోమ్రానులోనుండిన యొకఁడు. ఇతఁడొక యుద్ధోగ్గిఘటన యున్నట్లుగా నున్నది. ఇతరులతోఁ గలసి చక్రవర్తియగు అహాష్వేరోఘకు ఉత్తరమును వ్రాసి, యూదులు తమ ప్రాకారములను కట్టుకొనుటకు సెలవియ్య కూడదని మనవి చేసెను (ఎట్రా 4⁷).

మిద్దీను (Middin = కొలత). యూదా అరణ్యములో నుండు నొక యూరు (యెహో 18⁶¹). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

మిద్యాను, మిద్యానీయులు (Midian = కలహము, Midianites). కెతూరావలన అబ్రాహామునకు పుట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఆది 25¹ = I దిన 13⁹). మిద్యానీయులు వీరి సంతతి వారై అరేబియా దేశపు పశ్చిమోత్తర ప్రాంతములలో నివసించినవారై యుండిరి (నిర్గ 21^{5,16}). యొర్దానుకు తూర్పున నుండు గిలాదు దేశపు తూర్పు ప్రాంతముల వజ్రకును (సంఖ్యా 22, న్యాయ 6¹⁻⁷), ఈ జనాంగములోని ఆయా తెగలవారు చెవరియుండిరి. వారొక చోట స్థిర నివాసముచేయక తిరిగెడువారగుటచే వైచెప్పిన హద్దులలోఁగా ఆయా కాలములందు వేరేవైపు స్థలములలో నివాసము చేసినట్లుగా నున్నది. మోషే ఫరోయెదుటనుండి పారిపోయి వీరియొద్ద ఆశ్రయ మొందెను. తరువాత వీరి యాజకుని కుమార్తెను వివాహము చేసికొనెను (నిర్గ 21¹⁶⁻²⁵). సంఖ్యా 10³⁹⁻⁴² లలో మిద్యానీయు లనబడిన యిశ్రోకుటుంబకులు న్యాయ 11⁶ 41¹ లలో కేయసు (= కేయసీ) కుమారులనబడుదురు. దీనినిబట్టి చూడగా కేయసీయులు మిద్యానీయులలో నొక తెగవారని తెలిసికొనవలెను. ఈ తెగవారు యూదా గోత్రముతో కలిసినవారై (న్యాయ 11⁶ I సమా 15⁶). ఆది 36³⁵ చూడగా మిద్యానీయులు మోయాబీయులకు ఓడిపోయి నట్లున్నది గాని ఆది మోషే కాలమునకు పూర్వమునందై యుండెను. ఇశ్రాయేలీయులను శపించుటకు బిలామును పిలిచినవారిలో మిద్యానీయులుకూడ నుండిరి (సంఖ్యా 22⁴⁷). వీరును కేయసీయుల తెగవారును వేరుగా నున్నారు. మోషే కాలమందు వారు ఇశ్రాయేలీయులను శత్రువులనుగా నెంచి మోయాబీయులతో వైక్యమడి యుండిరి (సంఖ్యా 25¹³⁻¹⁸ 31¹⁻¹²). న్యాయాధిపతుల కాలములో వారి ఇశ్రాయేలీయులను మిగుల బాధపఱచగా గిద్దోను వారి నోడించి వారి రాజులను చంపించెను (న్యాయ 6-8). అందువలన మిద్యానీయులు ఇతఁకు వృద్ధిలోకి రాకపోవునంతగా కృశించిరి. ఈ జయము ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రలో నొక గొప్ప జయముగా నెంచబడినట్లు యెష 9⁶ 10³⁵ క్షీర్ 82⁶ లలోని సూచనలవలన తెలియును. అది మొదలు వైబిలు

చరిత్రలో వారి పేరు కనబడదు. అయితే యెర్ర సముద్రమున కుత్తరమున నుండుదాని తూర్పుపాయకు తూర్పుగా మద్యాన (Madyan) అను స్థల ముండినట్లు పూర్వకాలపు భూగోళ శాస్త్రజ్ఞులు వ్రాసిరి. ఇది యా జనమునకు నొక నూచన యని యనుకొనదగినది.

మిద్రాపు పారంపర్యములు చూ॥

మినా మానములు IV, నాజెములు I చూ॥

మిన్నల్లి కీటకములు 27 చూ॥

మిన్నీ (Minni). యిక్ష్ 51⁹⁷ లో మిన్నీ అను జనులు అరరాతు అమ్మనజా అనువారితోఁ గలిసి బబులోనుమీఁద యుద్ధము జేసెదరని యున్నది. ఈ మిన్నీయులు అరీనియా దేశము లోని వాను (Van) అను సరస్సు దగ్గల నివసించిరి. అష్షూరు ప్రభుత్వము నెదిరించుచుండిరి.

మిన్నీతు (Minnith). యెఫ్రా యను న్యాయాధిపతి ఈ యూరివలకు అహ్లానీయులను హతముచేసెను (న్యాయా 11³³). యెహె 27¹⁷ చూడఁగా అది శ్రేష్ఠమైన గోధుమలకు ప్రసిద్ధమైన స్థలమనియు, II దిన 27⁵ చూడఁగా అహ్లానీయుల దేశము గోధుమలకుఁ బ్రసిద్ధమైనదనియు కనబడును. ఇది యెర్రానుకు తూర్పున నుండెను గాని దీని యునికినిగూర్చి మఱి నూటిగా తెలియదు.

మిన్కాబుసు మీయామీను 1 చూ॥

మిస్కాదు యెరూషలేము BV 2 (1⁴) చూ॥

మిబ్సాము (Mibsam = సుగంధము).

1. ఇష్టాయేలీయులలో నొక తెగవారు (ఆది 25¹³ 1 దిన 1⁹⁹).

2. షిమోన్ గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 4⁵⁵).

మిబ్సారు (Mibzar = ప్రాకారము). ఎదోము ప్రధానులలో నొకఁడు (ఆది 36⁴⁸ I దిన 1³³).

మిబారు (Mibhar = శ్రేష్ఠమైన). దావీదు యోధులలో నొకనికి పేరు. ఈ వాక్యమునకు సమముగానుండు II సమా 23³⁴ లో నితని పేరు

సోబా అని యున్నది. ఇతని కిది సరియైన పేరు యుండవచ్చును. తెనుఁగున ఈ రెండు పేరులకు సంబంధమేమియు లేకపోయినను, అసలు హెబ్రీ యక్షరముల రూపములను చూడఁగా ఈ రెండు పేరులును చాలవలకు ఏకరీతిగా నున్నవి.

మిర్తా (Mirmah = మోసము). బెన్యా మీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 6¹⁰).

మిర్యాము (Miriam = తిరుగుబాటు చేయు).

1. అహోను మోషేల సహోదరి (నిర్గ 15⁹⁰ సంఖ్యా 28¹⁰). పసిబిడ్డఁడగు మోషే జమ్ము పెట్టెలో నున్నప్పుడు నైలునదీ తీరమున దాని కనిపెట్టుచుండిన దీమెయై యుండును (నిర్గ 2⁸). ఇశ్రాయేలీయులు ఎర్ర సముద్రమును దాటిన తర్వాత మిర్యాము తంబుర చేతపట్టుకొని ఇశ్రాయేలీయురాండ్రను బూగలతోను నాట్యములతోను నడుపుచు “యెహోవాను గానము” చేయుచుండెడి. ఆయన మిగల అతిశయించి జయించెను. గుఱ్ఱమును దాని రౌతును సముద్రములో నాయన పడఁద్రొసెను” అని పాడెను (15^{90, 91}). ఆమె యొక ప్రవక్త. ఇశ్రాయేలీయులను నడిపించుటకు దేవుఁడామెను ఆమె సహోదరుల నేర్పలచుకొనెను (41^{5, 29, 30} మోకా 6⁴). మోషే కూపు దేశస్థురాలని వివాహమాడినందున ఆమె అహోనుతోకలిసి మోషేనుగూఁటించి సరిగెను అందువలన నామె దేవుని కవిధేయురాలై కష్టరొగి యయ్యెను గాని మోషే ప్రార్థనవలన స్వస్థత నొందెను (సంఖ్యా 12¹⁻¹⁶ ద్వితి 24⁹) ఆమె మృతినొంది కాదేవులో సమాధి చేయఁబడెను (సంఖ్యా 20¹).

2. యూదావాఁడును ఎర్ర సంతానీకుఁడగు నొకని భార్య (I దిన 4¹⁷). H.

మిలలై (Milalai = వాక్పాఠ్యుర్యము గల వాఁడు). లేబీయులలోని సంగీత నాయకులలో నొకఁడు. యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించిన సమయమం దితడు సంగీతములను వాయిచిన వారిలో నొకఁడై యుండెను (నెహె 12³⁶).

మిలేతు (Miletus). మహా అలెక్సాండరు జయించుచుట్టుకు ఇదిచిన్నానీయాయొక్క చివ్వును

పట్టణములలో నొక ముఖ్య పట్టణము. అది మొదట దాని ప్రాముఖ్యత చాల తగ్గిపోయెను. క్రొత్త నిబంధన కాలములో అదియొక రేవు స్థలమై యుండెను. అది ఎఫెసుకు దక్షిణమున 80 మైళ్ల దూరములో నున్నది. పాలు తన మూడవ మిషనరీ ప్రయాణాంతమున తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్లనపు డతఁడు ప్రయాణము చేసిన యొడ ఇచట నిలవఁగా అతఁడు ఎఫెసు పెద్దల నచటికి పిలిపించుకొని వారికి తన చివటి హెచ్చరికలను చేసెను (కార్య 20:15-38). పాలు మొదటి చెఱనుండి విడిపింపఁబడిన పిమ్మట మఱల నచటికిరాఁగా అతని సహాయకులలో నొకఁడగు త్రోఫీము ఇచట జబ్బుపడెను (II తిమో 4:10). క్రీ॥ ౪॥ ఐదవ శతాబ్దమున దిదియొక బిషపు యొక్క స్థానమును, తదనంతరము అర్చిబిషపు ఉండు స్థానము నయ్యెను. ప్రస్తుతమున కొన్ని పాడు కేవములు తప్ప మఱిమియు నచట లేదు (చటము V, H 4)

మిల్కా (Milcah = రాణి).

1. అబ్రాహాము తోబుట్టువగు హారాను కుమార్తె. ఈమె అబ్రాహాము తోబుట్టువగు నాహోరుకు భార్యయయ్యెను (ఆది 11:29). ఈమెకుబుట్టిన పిల్లలపేరులు 22:20-22 లో కనఁబడును. రిబ్కా ఈమెకు మమమరాలు (ఆది 22:91 24:15, 34, 47).

2. సెలోపెహదు కుమార్తెలలో నొకతె (సంఖ్యా 26:33 27:1 36:11 యెహో 17:3).

మిల్కొము (Milcom = రాజు). అష్షె నీయుల దేవత పేరు. మల్కొము మొరెకు అనునది దీనికి సంబంధించిన పేరులై యున్నవి. (I రాజు 11:7 మల్కొము, మొరెకు చూ॥). ఈ దేవతకు సాలామెను ఒరవ కొండమీద నొక గుడిని కట్టించెను. అది యోషీయా కాలము వఱకు నున్నట్లుగా నున్నది (11:33).

మిల్లో (Millo = పూడ్చబడినది).

1. యెరూషలేములోని యొక స్థలము. దావీదు దానిని పట్టుకొనక పూర్వము అది యెబూసీయుల ప్రాకారములలో నొక భాగమైనట్లున్నది (II సమా 5:1 = I దిన 11:8). అది పట్టణమున

కాపాడుటకు వేయఁబడిన యొక దిబ్బయై యుండ వచ్చును. అట్లయినయెడల దావీదు సాలామెను అను రాజులు దాని నింకను పెంపకము చేసిరి (3: I రాజు 9:15 యెరూషలేము B, II 1 చూ॥).

2. రాజైన యెహోయాఫు చంపఁబడిన స్థలము (II రాజు 12:9). ఇది 1 లోని దానికి సంబంధించి యున్నట్లు తోచుచున్నది.

3. షెకెము దగ్గరనుండిన యొక స్థలము. (న్యాయా 9:30). ఇక్కడివారు అబీమెరెకును న్యాయాధిపతినిగా చేయుటలో సహాయపడిరి. షెకెము గోపురమనఁబడినది దీనికి సాటియైనదై యుండవచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము. దీని యునికినిగూర్చి యింక లేటగా తెలియదు.

మిశ్రితజనము, మిశ్రితజనులు (Mixed Multitude).

1. ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి బయలుదేరి విచ్చినప్పుడు అరణ్యమునందు ఇశ్రాయేలీ యుతోఁ జేరిన కొందఱు అన్యలకు పెట్టిన పేరు (సంఖ్యా 11:4) గాని సర్గ 12:38 నందున్న ఆ యసలు పదమును తెలుఁగు బైబిలులో అన్యజనుల సమూహము అను మాటచే తర్జుమాజేసిరి. యిర్మీ 25:20 యెహె 30:1 లలో నున్న మిశ్రితజనము అనునది వేటొక అసలు పదముయొక్క భాషాంతరమై అరబ్బీయులకు చెందునని యనేకుల అభిప్రాయము. యిర్మీ 50:37 నందు అదే యసలు మాటను పరదేశులని తర్జుమా జేసిరి.

2. చెఱకాలమైన పిమ్మట యూదులు తమ యొద్దనుండి వేటుపఱచిన వారికి పెట్టిన పేరు (నెహె 13:3). ఇశ్రాయేలీయులు వారితో వియ్యమందులవలన వారికిని, వారి పిల్లలకు నీ పేరు పెట్టిరి. ఈ యక్రమమును దిద్దుటకు ఎబ్రా నెహెమ్యాలు చాల ప్రయాస పడిరి (ఎబ్రా 10 నెహె 18:13).

మిశ్రేఫోత్రాయము (Misrephotmaim = నీటి ప్రవాహములు). సీదోనీయుల హద్దులో నుండిన యొక స్థలము (యెహో 11:8). యెహోఫువ తాను మేరోము సరస్సుదగ్గఱ నోడించిన రాజులను ఈ స్థలమువఱకు తరిమెను (13:6). ప్రస్తుతమున పూర్వైక్కి ఉత్తరముగా 11 మైళ్ల

దురములోనుండు ముషైరిఫె (Musheiriph) దీని యునికియై యుండవచ్చును.

మిషాము (Misham = వారు పవిత్రముచఁబడెదరు). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8¹²).

మిషాయేలు (Mishael, Misael = దేవుని వంటివాఁ డెవఁడు).

1. లేవీయులలోని కహాతు తెగవారిలోనున్న కుటుంబములలో నొక దానికి పెద్ద (నిర్గ 8²² లేవీ 10⁴).

2. ఎర్రా ధర్మకాస్త్రమును ప్రజలకు చదివి వినిపించినపుడు అతనికి సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 8⁴).

3. దానియేలు ముగ్గురు సహవాసులలో మేషుకు అని పిలువబడిన వాని హెబ్రీ పేరు (దాని 1^{6,7,11,19} 2¹⁷ మేషుకు చూ॥).

మిషాలు, మిషేయలు, (Mishal = ప్రార్థన). ఆషేరు గోత్రీకుల స్వాస్థ్యములో నున్న ఒక యూరు (యెహో 19⁴⁴). అది లేవీయుల కిచ్చిన పట్టణములలో నొకటియై యున్నది (21³⁰). I దిన 6⁷⁴ లో ఈ పేరునకు మాషాలు అను మాటు రూపముకలదు. దీని యునికిగూర్చి తెలియదు.

మిషా పారంపర్యములు చూ॥

మిష్మన్నా (Mishmannah = కొవ్వపట్టణ). గాదీయులలోని పరాక్రమకారులలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఇతరులతోకూడ సిక్లగులో దాచిదునొద్ద చేరెను (I దిన 12¹⁰).

మిష్రాయీయులు (Mishraites). కిర్యతార్జీము అను పట్టణమునకు సంబంధించిన యొక కుటుంబము (I దిన 2⁵³). వీరు మిష్రా ఊరి వారై యున్నట్లు ఈ పేరువలనఁ దెలియును గాని అట్టి ఊరును గూర్చిన సూచన లెవ్వయును లేవు.

మిసారు (Mizar = చిన్నది). క్రిత్ 4² లో నున్నట్టిది హెర్మోను పర్వతముతోకూడ చెప్పుబడిన యొక పర్వతమునకు పేరు. హెర్మోనుకు సమీపముననుండు నొక కొండయై యున్న

ట్లున్నది. అచట ఈ పేరునకు కొన్ని నూచనలు కలవని డాక్టర్ జీ. ఏ. స్మిత్ అను వేదకాస్త్రీ యనుకొనును. అయితే కొందఱు ఈ పేరుగల కొండనుగూర్చి లేటయైన నూచనలు లేకపోవుట వలన ఇదియొక కొండయొక్క పేరు కాదుగాని, దానికి చిన్నకొండ అని యర్థమగునని యనుకొందురు. దీనిని కొంచెము సవరించినయెడల ఇది ఓ చిన్నకొండాయను సంబోధనార్థ మిచ్చి నీయోను కొండను నూచించుననియు ననుకొందురు. అట్లయినయెడల ఆ వాక్యమునకు “ఓ చిన్నకొండ! నీయోనా! హెర్మోను పర్వతముమీద నుండి నిన్ను జ్ఞాపకము చేసికొనుచున్నాను అని యర్థమగును.

మిషా, మిసే, రామత్తిషే (Mizpah, Mizpeh = కావలి గోపురము). ఇదియొక పార్థక నామము. ఇట్టి గోపురములు కొండలమీదను దిబ్బలమీదను కట్టబడినందున అది యట్టి కొండలకును, దిబ్బలకును వాటి సమీపమున నుండిని యూర్లకును పేరయ్యెను. యెష 21⁸ లో నున్నట్లు ఆ మాటను కావలి బురుజు అను మాట లచే తర్జుమా చేసియున్నారు. ఈ వాక్యములలో మాత్రమేకాక ఈ పేరు ఈ దిగువనుండు రీతిగా ప్రత్యేకమైన స్థలములకు పెట్టబడి యున్నది:

1. బైబిల్లో ఇది మొట్టమొదట యాకోబు లాబాను అనువారలు సంధిచేసికొనిన స్థలమునకు పెట్టబడిన పేరు (అది 31⁴⁴⁻⁴⁹). అది యబ్బోకు నదికి ఉత్తరముగాను, యెర్దానుకు తూర్పున నున్న దని యాకోబు చరిత్రవలన తెలియును (ఎటము III, K 3).

2. హెర్మోను కొండ దిగువనుండు నొక స్థలమునకు పేరు. ఇది యెహోషువకు విరోధముగా యుద్ధముచేసిన హిబ్బీయులు నివసించిన దేశములో నున్నది (యెహో 11³). ఇది హెర్మోనుకు పశ్చిమముననున్న దనుకొందురు. యెహోషువ వారిని, వారితో సంధిచేసికొనిన యితరులను ఓడించిన పిమ్మట ఓడిపోయినవారు పారిపోయిన మిసే లోయ ఈ ప్రాంతములో నుండెను గాని, దానికి సంబంధించిన యితర స్థలముల పేరులను చూడఁగా అది దాని కింకను పశ్చిమముగా నున్నట్లున్నది.

3. షెఫేలాలోనున్న యొక స్థలము (యెహో 15³⁸). ఇది యెరూషలేమునకు సైర్యతి దిక్కున కుమారు 10 క్రోసుల దూరములో నున్నదను కొందురు (పటము II, D 2).

4. గిలాదులో యెఫ్తా నివాసముచేసిన యొక స్థలము (న్యాయా 11^{39,34}). ఇది 1 టిలో నున్నదేయని కొందఱునుకొందురు. యెహో 13³⁶ లో రామత్తిశై అని యున్నది.

5. బెన్యామీను స్వాస్థ్యములలోనున్న మిస్సే (యెహో 18³⁶). బైబిలులో దీనిగూర్చిన సూచన లెక్కువగా నున్నది. ఇది ఇక్రాయేలీయులు సభలుచేయుటకు కూడుకొనిన స్థలమై యుండెను (న్యాయా 20-3 21¹ I సమూ 7⁵ 10¹⁷). సమూ యేలు న్యాయము తీర్చిన స్థలములలో నీది యొకటియై యుండెను (7¹⁸). పరెస్తీను రెండు రాజ్యములుగా విభాగమైన పిమ్మట ఇది ఆ రాజ్యములకు హద్దుగానుండిన స్థలములలో నొకటిగా నుండెను. ఆసా ఇచట ప్రాకారములను కట్టించెను (I రాజు 15²² II దిన 16⁶). యెరూషలేము నాశనమైనపిమ్మట యూదావారి గౌరవముగా నుండిన గదల్యా యిచట నివసించెను (యిర్మీ 40^{6,13,15} II రాజు 25²³). చెజికాలమునకు పిమ్మట ఇది యొక పరగణాకు ముఖ్యస్థానమై యుండెను (నెహె 31⁵). మక్కబీయులు అంతియోఖు రాజులపై తిరుగబడిన కాలములో వారిచట తమ ముఖ్యమైన దండుపేటను వేసిరి (I మక్క 3⁴⁶). ప్రస్తుతమున నుండు సెబిసంపిల్ (Sebisamvil ప్రస్తుతమున సమూయేలు) అను స్థలమే దాని యునికి యునుకొందురు. క్రూసేడు యుద్ధములు చేసినవా రిచటనున్న సమూయేలు సమాధి స్థలము అని పారంపర్యముగా నెంచబడిన చోట నొక గుడిని కట్టించిరి (పటము III, F 5).

6. మెయాబులో నున్న యొక స్థలము. దావీదు సోలునొద్దనుండి పారిపోయినపుడు తన తలిదండ్రుల నుంచిన స్థానమిది (I సమూ 22³). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

మిస్పెరేతు (Mispereth, Mispar = లెక్క). కెరుబ్బాబెలుతో కూడ బాబెలునుండి తిరిగి వచ్చినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్ర 2⁹ నెహె 7⁶).

మిస్సేలోయ మిస్సా 8 చూ॥

మిస్రాయిము (Mizraim).

1. విగుప్తునకు ముఖ్యముగా ఉత్తర విగుప్తు నకు పెట్టబడిన హెబ్రీ నామము (విగుప్తు చూ॥).

2. హాము కుమారులలో రెండవవాని పేరు (ఆది 10^{6,13}).

మీకా

మీకా, మీకారు (Micah, Micaiah = యెహోవావంటివాఁ డెవఁడు?)

1. ఎఫ్రాయిము కొండసీమలో కాపురముండిన యొక మహాపురుషుడు (న్యాయా 17,18). తన తల్లిసాములో 1200 షెకెలుల వెండిని దొంగిలించెను. తల్లి శాపమునకు భయపడి దానినిచ్చివేసెను. తల్లి ఆ వెండితో నొక పోతి విగ్రహమును చేయించి ఆతనికిచ్చెను. ఆతఁడు దాని కొక మందిరమునగట్టి దాని నందు నిలిపి తన కుమారులలో నొకని యాజకునిగా వేర్పఱచెను. దాను గోత్రీకులలోని యొక లేవీయుఁడు దానిని దొంగిలించి దాను గోత్రీకుల వెంట నలసపోయెను (దాను చూ॥). ఆ విగ్రహము మీకాయకు దొరకనే లేదు.

2. యోనాతాను మనముఁడు. మెఫీబోషేతు కుమారుఁడు (II సమూ 9¹⁹ I దిన 8^{34,35} 9^{40,41}).

3. కహాతు నంశములో ఉజ్జీయేలు కుటుంబపు పెద్ద (I దిన 23^{19,20} 24^{24,25}).

4. తిగ్లత్పిలేసరు చెజికుఁ గొనిపోయిన బెయేర యనువాని పితరుఁడు (I దిన 5⁶).

5. అబ్దోను తండ్రియగు యోషీయా యనువాని సమకాలీనుఁడు (II రాజు 22¹⁹ II దిన 34²⁰).

6. అహాబును ఆరామీయులమీఁదికి యుద్ధము చేయ వెళ్లనట్లు ప్రేరేపించిన సిద్కియా యను అబద్ధ ప్రవక్త నెదిరించినవాఁడు (I రాజు 22^{9,10} II దిన 18^{7,22}).

7. రాజైన అబీయాయొక్క తల్లి (II దిన 13⁹). ఈ పేరునకు మఱుకా అను మాఱు రూపమును గలదు (11²⁹).

8. యిర్మీయా కాలమునందున్న ఘనులలో నొకఁడు. గెమర్యా యనువాని కుమారుఁడు. యెహోయాకీము కాలములో దేవాలయపు గదులలో నొకదానినుండి బారూకు యిర్మీయా ప్రవచనములను ప్రజలకు వినిపించుచుండఁగా విని తనతోటి ఘనులకు రిపోర్టు జేసెను (యిర్మీ 26^{11,13}). ఇట్లు మొదట ఘనులకును తరువాత రాజుకును విడిచిగూర్చి తెలుపుట కితఁడు సహాయపడెను. ప్రవక్తయగు హుల్దాయొద్దకు పంపబడిన వారిలో నొకఁడగు అక్బోరుయొక్క తండ్రి కావచ్చును (II రాజు 22¹⁹).

9. యెరూషలేము గోడలను ప్రతిష్ఠించుటలో సహాయముచేసిన యాజకులలో నొకఁడు. జక్మూరు అనువాని కుమారుఁడు (నెహె 12³⁵ 117, 39 I దిన 9¹⁵).

10. నెహెమ్యా కాలమునందుండిన యెరూషలేము గోడలను ప్రతిష్ఠించుటలో సహాయపడిన మఱియొకఁడు (నెహె 12⁴¹).

11. యెహోషాపాతు ప్రజలకు బోధింపనియమించిన వారిలో నొకఁడు (II దిన 17⁷).

12. జిశ్రీ యనువాని కుమారుఁడు (I దిన 9¹⁵).

13. మికా గ్రంథమును వ్రాసిన ప్రవక్త (మికా 1¹). మికా గ్రంథము చూ॥ W.

మికా గ్రంథము (Book of Micah).

1. గ్రంథకర్త: ఇతనినిగుఱించి యీ గ్రంథముననున్న సంగతులుగాక మఱేమియుఁ దెలియదు. ఈ పదమునకు యెహోవాపంటివాఁడెవఁడు అని శబ్దార్థము. యోతాము ఆహాజ హిక్కియా యను యూదారాజుల కాలములో ప్రవచించెను. ఈ మాటలే యెషయా గ్రంథ పీఠికయందును గలవు. దీనినిబట్టియు, యెషయా గ్రంథమునకుగల ఇతర సంబంధములను బట్టియు ఇతఁడు యెషయాకు సమకాలీనుఁడని తెలియుచున్నది. వీరిలో యెషయా యెరూషలేము నివాసీయై ఆ బస్తీకి సంబంధమును సంగతులను దప్ప యూదాదేశమునగూర్చి మఱే యితర సంగతులను ప్రవచించి యుండలేదని మనము చెప్పఁదగి యున్నను మికా యూదయలోని

పల్లెటూరివాఁడు గాన పల్లెటూరికి సంబంధించిన విషయములనే ముఖ్యముగాఁ దెలిపెనని చెప్పవచ్చును. మికా యూరిపేరు మోరెషెతు. అది ఫిలిష్తీయదేశపు సరిహద్దు దిగ్గజ నుండుటచే వారి ముఖ్యపట్టణములలో నొకటియగు గాతు అను దానికి సంబంధముగా మోరెషెతు అను పేరు గలిగి యుండెను (1¹⁴). మికా ఈ యూరివాఁడగుటచేత నతనికి మోరెషీయుఁడు అను పేరు గలిగెను (1¹). యిర్మీ 26¹⁸ లోను ఇతని కిదే బిరుదుగలదు. సాధారణముగా ప్రవక్తల పేరుతోకూడ వారి తండ్రుల పేరును కూడ నుపయోగించిరి. యెషయా ఆమోజా కుమారుడని చెప్పబడెను గాని మికానుగూర్చి అట్టిదేమియు లేదు. ఇందువలన నితని కుటుంబ మంత కుటినమైనది కాదని యూహించుదగును. అల్ప కుటుంబమునకు చేరినవాఁడును, పల్లెటూరి వాఁడునై యుండెను. ఇంతటి తక్కువస్థితిలోని వానిని సహా దేవుఁడు తన ప్రవక్తగాఁ దెలిచి అతనిద్వారా పాత నిబంధన బోధన లన్నిటిలో మిగుల దివ్యములైన కొన్ని బోధలను తెలియఁ జేసెను.

2. కాలము: మికా యోతాము ఆహాజ హిక్కియా యను రాజులకాలములో ప్రవచించెనని మైనఁజెప్పినట్లు పీఠిక వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. ప్రవక్తల గ్రంథమందలి యిట్టి పీఠిక వాక్యములు ఆసలు గ్రంథములలో నివి గాక దావీదు కీర్తనల గ్రంథములో నాయా కీర్తనల పీఠిక వాక్యములవలెనే ఈ గ్రంథముల నన్నింటిని నొక ప్రత్యేక గ్రంథముగ సమకూర్చిన వారు వ్రాసినవై యుండవచ్చును. గాన ఈ గ్రంథపీఠికను కొంత సవరించవలెనని కొందఱు పండితుల యభిప్రాయము. మికా హిక్కియా దినములలో ప్రవచించినట్లు యిర్మీ 26¹⁸ నందున్నది గాన నితఁడు యోతాము ఆహాజ అను వారి కాలములో జీవించియున్నను ముఖ్యముగా హిక్కియా కాలములో ప్రవచించి యుండెనని ఆ వాక్యమువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. హిక్కియా క్రీ॥ ము॥ 727-698 వఱకు రాజ్యమేలెను. అందువలన ఈ గ్రంథములోని సంగతులు ఈ కాలములోనే రచింపబడినట్లు తెలియుచున్నది. యోతాను అప్పటి కింకను అష్టారువారిచే చెఱ

పట్టబడి యుండలేదని మీకా 1⁶ వలన స్పష్టమగుచున్నది. షోమ్రాను క్రీ॥ ము॥ 722 సం॥ నందు నాశనమగుటచేత ఈ గ్రంథమందలి మొదటి భాగములోని సంగతులను ప్రవక్త అంతకు మునుపే వ్రాసియుండె ననదగును. అయితే అష్వారు రాజయొక్క సేనలు ఆ దేశముమీదికి రాని యుండినట్లు 10-16 వలనఁ దెలియుచున్నది. 21^{2,13} 77-80 ని బట్టి ఇశ్రాయేలీయులును యూదావారును చెఱపట్టబడినట్లుగా నున్నది కావున, నిట్టి సూచనలచే ఈ భాగము లా చెఱ కాలమునకుఁ బిమ్మట చేర్చబడినవని నవీన పండితులలో ననేకు లనుకొందురు గాని మొదటి సుండియు ప్రవక్తలు ఇశ్రాయేలీయులను గద్దించి నప్పుడెల్ల వారి పాపములకు శిక్షగా వారు చెఱ పట్టబడిదరని ప్రవచించుచుండిరి (ఆమో 5²⁷ హోషే 11^{1,5} యెష 5¹³ మొ॥). కావున వారి వలె మీకాకూడ అట్టి సంగతులను ప్రవచించుట ఆశ్చర్యకరము కానేరదు. మఱియు క్రీ॥ ము॥ 725-700 సం॥ లకు మధ్యకాలములో మీకా ఈ గ్రంథములోని ప్రవచనములను చెప్పెనని దాదాపుగా నందఱు ఒప్పుకొందురు.

3. దేశ స్థితిగతులు. హిబ్రియా కాలము నందు యూదావారి రాజ్యము బాహ్యవిషయములలో మంచి అభివృద్ధియందుండెను. ఇట్టి అభివృద్ధియందుండు దేశపు జనులలో సహజముగా కనఁబడు పాపములు వారిలోకూడ కనఁబడెను. వారు దేవుని విసర్జించిరి. స్థితివంతులధిక భాగ్యముఁ గలిగినవారై అమిత భోగము లనుభవించుచు బీదలను బాధించుచుండిరి. ఇట్టి స్థితి గతులలో చాలకాలమునుండి క్రమక్రమాభివృద్ధి గాంచుచుండిన అష్వారువారు దండయాత్రకు వెడలిరి. క్రీ॥ ము॥ 722 సం॥ న షోమ్రానును జయించి అందలి ప్రజలను చెఱఁబట్టిరి. తరువాతిదెబ్బ యెరూషలేముకుఁ గలుగునని అందఱును నిరీక్షించిరి. ఈ రీతిగా దేశములోపల పాపములును, వెలపల శత్రువులును విస్తరించు సమయములో మీకా ప్రవచించెను. ఆమోసు హోషేయులు ప్రత్యేకముగా ఇశ్రాయేలువారనబడిన పదిగోత్రముల వారికే ప్రవచించిరిగాని మీకా యెషయావలె యూదావారికి మాత్రమేగాక పది గోత్రములవారికిగూడ

బోధించెను. ఇతఁడు షోమ్రానుయొక్క నాశనమునుగూర్చి చెప్పిన సంగతి (1⁶) యూదావారి నాశనమునకు ముందు సంభవించునని కాలసూచనకు మాత్రమే దలిపెను గాని అంతకన్న వేఱుగాదు. యూదావారందఱిమీఁదకు రాని యున్న నాశనమునుగూర్చి దలిపినను ముఖ్యముగా ఫిలిష్తీయుల దేశమువైపున నున్న పల్లెటూళ్లగతిని వివరించెను (10-16). అష్వారియులు దండెత్తివచ్చినప్పుడు మొదట ఆవైపుగా వచ్చి వాటిని నాశనము జేసినమీఁదట యెరూషలేముమీదికి వచ్చియుండురని అందువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. ఇశ్రాయేలువారు విగ్రహారాధకులై మొదట నశించిరి. యూదావారు వారి గతిని చూచినను ఆ పాపము విడిచిపెట్టక ఆ రీతిగనే విగ్రహారాధకులై విశ్వాసఘాతకులైరి. కావున ప్రవక్తలు యూదావారికిగూడ బుద్ధిచెప్పి గద్దించి వారిని గుఁపఱచుటకు యత్నములు చేయుచుండిరి. ఈ విధముగా మీకా యెషయా యిర్మీయా యెహెజ్కేలు అనువారొకరి తరువాత నొకరు దేశక్షేమమునకై ప్రయత్నించిరి. యెషయా తోకూడ ఈ పనికిఁ బూనుకొన్నవారిలో మీకా మొదటివాడై యుండెను.

4. ఇతర గ్రంథసంబంధము: మీకా కాలమునకుఁ బిమ్మట ఘమారు నూరు సంవత్సరములకు యూదుల పెద్దలు ఇతని గ్రంథములోని నిషయములను తెలిసికొని యున్నట్లు తేటగా కనఁబడును (యిర్మీ 26^{18,19}). వారప్పుడెఱుకొనిన వాక్యము మీకా 31² నందున్నది. మీకా సమకాలికుఁడగు యెషయా గ్రంథమునకును మీకా గ్రంథమునకును ఎక్కువ సంబంధము గలదు. ఈ గ్రంథమును మొత్తముమీఁది చూడఁగా దీనిలోని వార్తకును యెషయా గ్రంథములోని వార్తకును దగ్గరి సంబంధమున్నట్లు తెలిసికొనఁగలము. యెషయావలెనే ఇతఁడును గద్దించెను. అతని వలె రక్షకునిగుఱించి బోధించెను. సంగతిలో మాత్రమే గాక ఆయా వాక్యములలోఁ గూడ ఈ రెండు గ్రంథములయందును గొప్ప సంబంధమున్నది. ఇట్టి సంబంధ వాక్యములు రెండు గ్రంథములలో ననేకములు గలవు. ముఖ్యముగా 41-5 వచనములు యెష 21-5 కు సమానముగా

నున్నది. ఈ దిగువ వచనములలోను కొద్ది గొప్ప సంబంధము గలదు. మీకా 2^{1,2}=యోష 5⁸; 2^{6,11}=30^{10,11}; 2¹¹=28⁷; 2^{12,47}=10^{20,23}; 3⁵⁻⁷=29⁹⁻¹²; 4¹⁰=32¹¹; 5⁵=9⁶; 5⁹⁻¹⁴=2⁶⁻¹⁷; 6⁶⁻⁸=11¹¹⁻¹⁷; 7⁷=8¹⁷; 7¹²=11¹¹.

5. కైలి: సులభ గ్రాహ్యము. ఇతర డెంతో చక్కగా రచించెనుటకు సందేహములేదు. పాపమును గద్దించుటలో బహు కఠినపదముల నుపయోగించెను (1⁶ 2^{1,2,12} మొ॥). సంగతులను ప్రశ్నార్థకంగా నెక్కువగా చెప్పవచ్చుట చూడవచ్చును (1⁵ 2⁷ 4⁹ మొ॥). పరిహాసముగా నొక సంగతి వ్రాసెను (2¹¹). దృష్టాంతముల నుపయోగించి వాటిని వివరించెను (1⁶ 3^{2,3,8} 4⁶⁻⁸ 6¹⁰⁻¹⁵) గాని అతఁ డుపయోగించిన ఈ పదముల తమాషా యర్థము తెనుగున కనఁబడదు. బాహ్యచారములను గాక నీతి ననుసరించి దేవుని నమ్మఁడని బోధించెను.

6. ముఖ్య భాగములు: ఈ గ్రంథమును సాధారణముగా మూఁడు ముఖ్య భాగములుగా భాగించుట గాని ప్రతి భాగముం దుండవలసిన అధ్యాయములనుగూర్చి భిన్నాభిప్రాయములున్నవి. ఒకఁడే గ్రంథమందలి మొదటి మూడధ్యాయములను మొదటి భాగముగాను, నాలుగైదధ్యాయములను రెండవ భాగముగాను ఆరు వీ డధ్యాయములను మూడవ భాగముగాను చేసెను. ఇట్లుచేసినయెడల మొదటి భాగములో గద్దించుట ముఖ్యమైనవిగాను, రెండవదానిలో రక్షణనుగూర్చిన వాగ్దానములు ఆచరణలు ముఖ్యమైనవిగాను, మూడవదానిలో మొదటి రెండు భాగములలోని సంగతులను మొత్తముమీఁద కలిపి యుండును. ఈ గ్రంథమును సాధారణముగా నిట్లు భాగించుచున్నను దీని నీ దిగువ చెప్పినట్లు విభజించుట యుక్తముగఁ దోచును. 1⁸ 3¹ 6¹ లో ఆలకించుడి అను వాచ్యరిక పదములు గాన నచ్చును.

ఈ పదముతో నారంభమగు భాగములు మూఁడు ప్రసంగములని చెప్పవచ్చును.

I. ప్రేతాంత 1¹.

II. మొదటి ప్రసంగము 1²-2¹³: 1. యూదా వారు దేవునిమీఁద తిరుగబాటు చేయుటనుబట్టి

ఆయన వారిమీఁద వ్యాజ్యమువేయుట (1²⁻⁴); 2. వారి పాపమునుబట్టి దేవుఁడు వారిని కిక్కించి నందున ప్రవక్తలకు కలిగిన దుఃఖము (1⁵⁻¹⁶); 3. ఇశ్రాయేలువారు ఇతరులకు చేసిన అన్యాయమునుబట్టి వారిని గద్దించుట (2¹⁻¹¹); 4. యూదా వారి కుదురుబాటు (2^{12,13}).

III. రెండవ ప్రసంగము 3¹-5¹⁵: 1. యూదా వారి పాపములనుబట్టి వారిని గద్దించి పశ్చాత్తాప పడవలెనని హెచ్చరిక చేయుట (3¹⁻¹¹); 2. వారి పాపములవలన యెరూషలేమునకు కలుగు నాశనము (3¹²); 3. (i) అంత్యకాలమున యెరూషలేమునకు కలుగు కుదురుబాటు (4¹⁻⁵), (ii) చెఱయను శ్రమలవలన కుట్టిచేయఁబడుటచేతనే ఈ ఘనస్థితి కలుగును (4⁶⁻¹³); 4. (i) ఇట్టి ఘనస్థితి మిగుల హీనపర్వబడిన యూదావారికి (5¹) తమవలనగాక ఒక రక్షకుని ద్వారా కలుగును (5²⁻⁵); (ii) కుదురుబాటు స్థితియొక్క లక్షణములను వివరించుట (5⁶⁻¹⁵).

IV. మూడవ ప్రసంగము 6¹-7²⁰: 1. తమను ప్రేమించిన వానిని విసర్జించిరి దేవుఁడు వారిపై వ్యాజ్యమువేయుట (6¹⁻⁵); 2. వారి యాచారములను నీతి న్యాయ కనికరములు చూపుటయే దేవుఁడు కోరుచున్నాడని తెలుపుట (6⁶⁻⁸); 3. దానికి భిన్నముగా వఱల వారి పాపములనుగూర్చి తెలుపుట, వారు స్వయముగా వాటినిొప్పుకొనుట (6^{9-7⁶}); 4. వారు పశ్చాత్తాప పడుట (7⁷⁻¹¹); 5. ఇట్లు పశ్చాత్తాప పడినవారికి దేవుఁ డనుగ్రహింపఁబోవు శ్రేయము (7¹²⁻²⁰).

మీకాలు (Michal = దేవుని వంటివాఁడవఁడు). సౌలు కుమార్తెలలో నొకతె ఫిలిష్తీయులలో నూరుమందిని చంపినయెడల నీమే నిత్తునని అతఁడు దావీదుకు వాగ్దత్తము చేసెను. జనులందఱి యభిమానమునకు పాత్రుడైన దావీదు ప్రాణము తీయఁగోరి సౌలు అతనికొఱకు కాపు పెట్టిన సంగతిఁ దెలిసికొని ఈమే దావీదును కిటికీగుండా దింపి పంపివేసెను (I సమూ 19¹¹⁻¹⁷). అంతట సారీమేను పుట్టియేలునకిచ్చి పెండ్లిచేసెను. ఇశ్రాయేలు వారిని దావీదుతట్టు తిప్పుటకు వచ్చిన ఆల్నేరు ఆమెను దావీదుయొద్దకు మఱలఁ

దెచ్చెను. అప్పుడీమ పెనిమిటియగు పల్లీయేలు యేడ్చుచు బహురీమువఱకు వచ్చెనుగాని అచ్చే రతనిని వెనుకకుఁ బంపివేసెను (II సమా 31²⁻¹⁸). దేవుని నిబంధన మందసమును యెరూషలేమునకుఁ దెచ్చునప్పుడు దావీదు భక్త్యావేశముచే దాని యెదుట నాట్యమాడుట నామెచూచి తన మనస్సులో నతని హీనపఱచుట మాత్రమేగాక అతని గూర్చి హేళనగా మాట్లాడి దావీదు కోపమునకు పాత్రురా లయ్యెను. ఆమె సంతానహీనురా లయ్యెననుదానికి అతఁడామె పరిశ్రమించెనని చెప్పవచ్చును (61^{6,20,23}). దావీదుకున్న బహుమంది భార్యలు ఈ మిత్రభేదము పుట్టించి యుండురు.

H.

మిఖాయేలు మిఖాయేలు చూ॥

మీమక్కిట్టుట శాపము చూ॥

మియామీను, మిన్యామీను (Mijamin = నుడిచేతినుండి).

1. అహాకోను సంతతివారైన యాజువలలో అజవంతువారికి పూర్వీకుఁడు (I దిన 241^{6,8}). ఈ తెగవారు చెఱకాలమునకు పిమ్మట బాబెలు నుండి తిరిగివచ్చి (నెహె 12³) నిబంధనకు సంతకము చేసినవారిలో నుండిరి (107). 12⁴¹ లో దీనికి మిన్యామీను అను మాటురూపము కలదు.

2 అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎఱ్ర ప్రేరేపణలన వాఁని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎఱ్ర 10²³)

ము

ముంగిలి ఇల్లు II 4 చూ॥

ముండ్లకంప, ముండ్లు ముట్లు చూ॥

ముందుగా నిర్ణయించుట ముందెరుగుట 8 చూ॥

ముందుగా సంపాదనవాడు (Fore runner). బాప్తిస్మ మిచ్చిన యోహాను తనకు పెట్టుకొనిన బిరుదు (యోహా 3⁸). గొప్ప రాజగు క్రీస్తుమార్గము సరాళము చేయుటకు సంపాదనదూతగాని రాయబారిగాని అయ్యుండెను (యొహ 40^{3,4} మలా 3¹ మ 11¹⁰ మా 1⁸

లూ 7²⁷). రాజు లివ్వధముగా తమరాకడను గూర్చి తెలుపుటకును ప్రయాణముకొఱకు అంతయు సిద్ధపఱచుటకును దూతలనంపుచు వచ్చిరి (దూత, యోహాను 1 చూ॥).

ముందెలుగుట, సంకల్పము, నిర్ణయించుట, ఏర్పాటు, ఏర్పరచుకొనుట, పీలుచుట (Foreknowledge, Purpose, Predestinate, Election, Chosen called). పై మాటలన్నియు ఒకదాని కొకటి సంబంధించి నవై యుండుటచేత వాటి నన్నిటిని యొకచోటనే వివరింతుము.

మన రక్షణకార్యము నెఱవేఱుటకు దేవుఁడు చేయవలసిన దొకటియు మనము చేయవలసిన దొకటియు రెండువిధములగు పనులు జరుగవలసి నవి యున్నవి. లేనియెడల రక్షణ మనకు సిద్ధింపనేరదు (ఫిలి 2^{12,13}). దేవుఁడు మన కొఱకై మనలో చేయు పనులు పై నుదాహరించిన పదములు నూచించుచున్నవి. అవేవి యనగా:—

1. ముందెలుగుట (Foreknowledge = రోమా 8²⁹ 11² I పేతు 1³). దేవుని భవిష్యత్ జ్ఞానము ననుసరించి క్రీస్తును నిలువజేసెనను వాక్యమునందు (కార్త్య 2²³) ఈ పదమే కనఁబడుచున్నది. ఎవరు రక్షణ నొందెదరో ఆ సంగతిని దేవుఁడు ముందుగా ఎఱిగి వారికొఱకు పని జేసెనను అర్థము వచ్చునట్లు లెక్కిన వాక్యములలో ఆ పదమును వాడిరి.

2. సంకల్పము (Purpose = రోమా 8²⁸ 9¹¹ ఎఫె 1¹¹ 3¹¹ II తిమో 1⁹). దేవుని సంకల్పము చూపున క్రీస్తు శ్రమపడెనని కార్త్య 2²³ వలనఁ జెలియుచున్నది గాని సంకల్పమును ఈ పదము మన రక్షణార్థమై దేవుఁడు జేర్చివేసిన దానిని తెలియజేయును (మర్తము చూ॥).

3. నిర్ణయించుట, ముందుగా నిర్ణయించుట. క్రీస్తుకు సంబంధించిన వన్నియు ముందుగా నిర్ణయింపఁబడినవని కార్త్య 4²⁸ లో నున్నది. రోమా 8^{29,30} నందు రక్షణ పొందఁబోవువారిని దేవుఁడట్లు రక్షణ పొందులాగున ముందుగా నిర్ణయించెనని వ్రాయఁబడినది. దేవుఁడు మనలను కుమారులనుగాను (ఎఫె 1³), దేవుని మహిమకు

క్రి కలిగించువారిని గాను (1¹¹) ముందుగా నిర్ణయించెనని పాట వ్రాయుచున్నాడు. దీనికిని తరువారి మాటకును భావ మొక్కటే.

4. ఏర్పాటు, ఏర్పఱచుకొనుట, ఏర్పఱచబడినవారు (Election, Predestinate, Chosen). ఈ పదములు తక్కిన పదములకన్న బైబిలునం దెక్కువగా వాడబడినవి. దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులను తన ప్రజలనుగా నియమించుటకుగూర్చి ఈ పదమును వాడిరి (I దిన 16¹³ కీర్త 89³ 10^{5,43} యెష 43¹⁰ 45⁵ 65^{9,22} మొ). తన పనిని చేయుటకు, మోషే (కీర్త 106²³), పాలు (కార్య 6¹⁵), రూపు (రోమా 16¹³) లు నియమింపబడినందున వారిని ఏర్పఱచబడినవారిని పిలిచిరి. ఈ పదము క్రీస్తుకు మఱింత నూటిగా సంపదము (లూ 9³⁵ 23³⁵). ఆయనను నూచించిన మూలరీతికి నీ పేరు గలదు (I పేతు 2⁶). దూతలకు ఏర్పఱచబడిన దూతలు అను పేరు గలదు (I తిమో 5²¹). ఇది విశ్వసించు వారికి క్రొత్త నిర్మాణమునందు పెట్టబడిన యొక విశేషమైన పేరు (మ 24^{29,34,31} = మా 13^{10,11,17} లూ 16⁷ రోమా 8³³ కొలొ 3¹² II తిమో 2¹⁰ తీతు 1¹ I పేతు 1² 5¹³ II యోహా 1,13). ఇందుచేతనే వారు ఏర్పఱచబడిన వంశము అనబడిరి (I పేతు 2⁹). ఇట్లు దేవుఁడు మునుపు ఇశ్రాయేలీయులను గాని, ఇష్టము విశ్వాసులను గాని నియమించుట ఆయన ఏర్పాటు అనబడును (రోమా 9¹¹ 11^{5,7,28} I థెస్స 1⁴ II పేతు 1¹⁰). అనేకులు పిలువబడినను, ఏర్పఱచబడినవారు కొందఱే యని క్రీస్తు చెప్పెను (మ 22¹⁴). రోమా 9-11 లో యూదుల ఏర్పాటునుగూర్చి పాట ఎక్కువగా వ్రాసెను. యూదుల ఆక్షేపణలను ఖండించుటకు, దేవుఁడు సర్వాధికారయై అంతయు తన సంకల్పము చొప్పున సేర్పాటు చేయునని వ్రాసిన పిమ్మట (9¹⁹), యూదులు దేవుని రక్షణ మార్గమును త్యజించి తమ రక్షణను పోగొట్టుకొనిరని (9³⁰ 10²⁰) దెలిపెను. ఈ రెండు సంగతులు కీన్నములుగా నున్నట్లు మన స్వల్పబుద్ధికి దోచినను, ఆ రెండును సత్యములని మనము ధృఢినికొని దేవుని ఏర్పాటులను గూర్చిన బోధను గ్రహించుకొనవలెను.

5. పిలుచుట (Call). మానవులను పిలువక పోయినయెడల దేవుని సంకల్పము నెఱవేఱక పోవును. ఈ పిలుపు మానవుల మూలముగా ప్రచురింపబడినను (రోమా 10^{14,15}) అది దేవుని పిలుపే. దేవుఁడు మానవుల నొక విశేషమైన పనిని చేయుటకు పిలుచును (1¹ I కొరి 1¹) గాని, నమ్మువారి కీ పేరు విశేషముగా పెట్టబడియున్నది (రోమా 1^{6,7} 8³⁰ I కొరి 1^{2,9} ప్రక 17¹⁴ మొ).

సువార్త యెవరికి ప్రకటింపబడునో వారందఱును పిలువబడినవారని మ 22¹⁴ నందున్నది. రోమా 8³⁷ చూడఁగా ఆ పిలుపునకు లోబడు వారు మాత్రమే పిలువబడినట్లున్నది. ఈ రెండు అర్థములతో మాత్రమే ఈ పదము బైబిలునందు వాడబడినది (పిలుపు చూ).

పై వాక్యములనుఁటి క్రైస్తవ వేదశాస్త్రము నందు వివిధభాగాలు వెలసినవి. హిందూశాస్త్రము నంగన్న మార్గాలన్వాయము, మర్కటన్వాయము అను రెండువిధములైన బోధలవలె, క్రైస్తవ వేద శాస్త్రాలలో గొండ్లు మన రక్షణదేవుని సంకల్పముచొప్పున జరుగును గనుక ఎవరాయనచే సేర్పఱచబడినో వారు మాత్రమే రక్షణపొందెదరనియు, వారి రక్షణమగూర్చిన భారమంతయు ఆయనదేననియు బోధింతురు. వట్టికొండరు ఈ రక్షణ మనము చేయుదానిని బట్టియే కలుగును గాన ఆ భారమంతయు మనమీద నున్నదని యందురు. దైవున్న వాక్యములను చూడఁగా దేవుఁడు ఫలానివారు నశించవలెనని సంకల్పించినట్లున్న బోధ లెక్కడనులేవు గాని, రక్షణ పొందవలెననియే సంకల్పించెను. అది సంకల్పము మాత్రమేగాక, ఆయన ముందెఱిగినవారితో ఆ సంకల్పము సాఫల్యమగు నట్లు ఆయన వారిని నిర్ణయించి వారిని పిలుచుచుగాని ఆయన యెంతసఱి జేసినను పనమా రక్షణను యూదుల వలె తృణీకరించినయెడల (రోమా 9³⁰-10²⁰) అది మన విషయమును నిష్ఫలమగును. మనము ఆ రక్షణను స్వయముగా నంగీకరించి దానిని మన స్వంత రక్షణగా చేసికొనవలెను (ఫిలి 2^{13,18} II పేతు 1¹⁰). రక్షణ పొందఁబోవువారు తమ రక్షణయంతయు దేవునిపనియై యున్నదని యొప్పుకొనవలసివచ్చును. పై సుదాహరింపబడిన పదము లన్నియు అదే సత్యమును బోధించును. నశించు

చున్నవారు ఆ రీతిగానే తమ నాశనమునకు తామే కారకులని యొప్పుకొనవలసివచ్చును (రోమా 6³³).

మొక్కర ఆభరణములు 22 చూ॥

ముక్తిడితనము రోగములు చికిత్సలు I 8 చూ॥

ముక్కు, నాసికారంధ్రములు (Nose, Nostrils). ముక్కుతో శ్వాసించుము. అట్టి శ్వాసప్రాణమునకు నూచడయొప్పున్నది. కావున దేవుడు మానవులను సృష్టించుటగా వారికి ప్రాణము నిచ్చుటనుగూర్చి నాసికారంధ్రములలో నూచినట్లు అలంకారరీతిగా చెప్పబడినది (ఆది 27). అట్లే మానవుల ప్రాణము స్థిమైనది కాదనునంగతిని నూచించుటకు యెషయా అది నాసికారంధ్రములలోని ప్రాణమనిన (యెష 22⁹). భారతీయులవలె తైలిలుకాలములోని వారును ముక్కుకు భూషణములు పెట్టుకొనిరి (ఆభరణములు 19, 22 చూ॥). ముక్కుమీద కోపమున్నదిని మనము తలుచుగా వాడునట్లు హిబ్రీయులుకూడ కోపమును నూచించుటకు ముక్కుకు సంబంధించిన పదమును సాధారణముగా వాడిరిగాని తెలుగు తైలిలునందు దానిని కోపమున పదముతో తర్జుమా చేసిరి (ఆది 30² 39¹⁹ 44¹⁸ మొ॥). యెహె 817 లో విగ్రహారాధన చేసినవారు ముక్కుకు ద్రాక్షరీతిగ వేసికొన్నట్లున్నది. దాని భావ మేమిటో మనకు తెలియకపోయినను అది విగ్రహారాధనకు సంబంధించినదనిమాత్రము స్పష్టమగుచున్నది. ముక్కిడియైనవాడు యాజకత్విమనకు పనికిరాడను నియమముగలదు (లేవీ 21¹⁸ రోగములు చికిత్సలు I 8 చూ॥).

ముక్కు కప్పులు ఆభరణములు 20 చూ॥

ముఖము (Face). తైలిలునందీ దిగువ నూచినలు ముఖమునుగుఱించి యున్నవి. ముఖమును కప్పకొనుట దుఃఖమును (II సమా 19⁴), భయభక్తులను (నిర్గ 3⁶ I రాజు 19¹³ యెష 6⁹) నూచించెను. ముఖముమీద నువ్విచేయుట లోకమంతటిలో నున్నట్లు గొప్ప అవమానమునకు గుర్తుగా నుండెను (సంఖ్యా 12¹⁴ డ్వీతీ 25⁹ మ 26⁷). ముఖార్చకృష్ణునట్టి హృదయములో నున్న సంగతులను చెప్పవచ్చును. కయీను

ముఖము చిన్నబుచ్చుకొనుట అతని కోపమును అనూయను కనబఱచెను (ఆది 4⁵). ముఖమును కఠినముగా చేసికొనుట మూర్ఖమగు అవిధేయతను కనబఱచును (యిర్మీ 22⁷). ఉపవాసము చేసినవారు తమ దుఃఖము నందఱు గుర్తించునట్లు ముఖములను వికారము చేసికొనిరి (మ 6¹⁶). దేవుని నిరాకరించుట ఆయనవైపు ముఖమునుగాక పీపు త్రిప్పినట్లుదాహరింపబడెను (యిర్మీ 22⁷). ఆ సంగతినే వారు దేవునికి విముఖులైరిని 32³³ నందు తెనిగించిరి. దేవుడు మనయెడల తన ముఖకాంతిని చూపుట ఆయన చయను నూచించును (కీర్త 31⁶). సంఖ్యా 5²⁵ లో ఆ పదమునే ఆయన సన్నిధియని తెనిగించిరి. దేవుడు ప్రజల పట్ల దయచూపక వారిని శిక్షించుటకు అగ్నిముఖుడగునని యిర్మీ 21⁹ నందున్నది. ఒకని ముఖమును చూచుట అతని యుగ హమును సంపాదించుకొనుట నూచనగా నున్నది (ఆది 33¹¹). ఒకని ముఖమును కనబఱచకపోవుట వాని నిర్ణయకు గుఱుతు (43³⁵). ఇట్లు ముఖమును చూచుట అంగీకారమునకును (కీర్త 64⁹), విముఖుడగుట అంగీకరింపకపోవుటకును (32¹⁰) నూచనలై యున్నవి. దేవునితో సహవాసము చేయు గోరడివారు ఆయన ముఖమును చూడవలెనని మూలభాషయందుండగా దానిని ఆయన సన్నిధిలో చేరుటయని తెనిగించిరి (24⁶ 27⁸ 42⁹). దేవునిని ముఖముఖిగా చూచుట అట్టి తీక్షణ సహవాసమునకు గుఱుతుగా నున్నది (ఆది 32³⁰). మందిరమునందున్న సన్నిధిరొట్టెలు (నిర్గ 25³⁰ I రాజు 7⁴⁸) మూలభాషలో సముఖురొట్టెలని శబ్దార్థమగుచు దేవునితో చేయు సహవాసమును నూచించెను. వృద్ధుని ముఖమును ఘనపఱచుట (లేవీ 14³²) అతనిని పర్యవేక్షించేయుటయే. శ్రమ పడువారి ముఖములను నూరుట (యెష 31⁵) బీదలను బాధపఱచుటయని అర్థమగును. పక్షి పాతము లేకుండుట (ద్వీతీ 1¹⁷) మూలభాషలో ముఖము నెఱుంగక తీర్చానించుట యని యర్థమిచ్చును.

ముట్టడి కోట II చూ॥

ముట్టడి దిబ్బ కోట II 1 చూ॥

ముత్యము రత్నములు 12 చూ॥

ముద్దు (Kiss). 1. ప్రస్తుతకాలమందువలె బైబిలుకాలములోను ముద్దుప్రేమకు నూచనగా నున్నది. బంధువులు (ఆది 27^{28,37} 29¹³ 45¹³ రూతు 1⁹ I రాజు 19²⁰ మొ॥), స్నేహితులు (II సమూ 20⁹ కార్య 20³⁸) ఇట్లు తమ ప్రేమను కనబఱచిరి. ఆతిథ్యము చేసినవాడు తన చట్టమును ముద్దుపెట్టుకొనుట మర్యాద యైనట్లు లూ 7⁴⁵ వలనఁ దెలియుచున్నది యూదా ఇస్కరియోతు ప్రేమగల యిట్టి నూచనతో క్రీస్తును శత్రుల కప్పగించుట గొప్ప ద్రోహమైయున్నది (మ 26⁴⁹). 2. వినయ విధేయతలను చూపుటను ప్రస్తుతమందున్నట్లు గానే చేరిన ముద్దుపెట్టుకొనిరి (యోబు 3¹⁷ కీర్త 21²). 3. విగ్రహారాధనచేయువారు తమ విగ్రహమునకు ముద్దు పెట్టుబద్ధారా భక్తిని గనఁ బఱచినట్లు నూచనలున్నవి (I రాజు 19¹⁸ హోషే 13⁹). 4. ఆది క్రైస్తవులు పరిశుద్ధమైన ముద్దుతో ఒకరికొకరు వందనములు చెప్పకొనవలెనను వాడు కనుబట్టి ఆది ముఖ్యముగా క్రైస్తవ ప్రేమకు నూచనగా నున్నది (I కొరి 16²⁰ I పేతు 5¹⁴).

మూద్ర (Seal). ఆయావారిని గురించుట కును, పత్రములు దగావిగాక సరియైనవిని నూచించుటకును బైబిలుకాలమనందు ఆదిమండి ముద్రలు వాడుకయందుండెను (ఆది 38¹⁸ I రాజు 21⁸ యెర్తీ 32¹⁰⁻¹² నెహె 10^{1,3} ఎస్థే 3¹² ప్రక 5⁹). ఆయా వస్తువులను భద్రపఱచునట్లునుకూడ వాటికి ముద్రలువేసిరి (దాని 6¹⁷ మ 27⁶⁶ ప్రక 7³). ఇటీవల పల్లెటూలో కనుగొనబడిన వట్టి, లోహపాత్రలకు వివిధములగు ముద్రలున్నట్లు తెలిసినది. వాటి నిర్మాతలవహో తెలిసికొనుట కీ ముద్రలువేసినట్లు కనబడుచున్నది. బైబిలునందీ దిగువనున్నట్లు ముద్రలు అనుపదము అలంకార రీతిగా ప్రయోగింపబడినవి. 1. మఱుగుగా దాచబడినవాటిని ముద్రలు నూచించెను (ప్రక 6³). ఇట్లు భద్రపర్చబడిన గ్రంథములను చదువక పూర్వము ఆ ముద్రలను విప్పవలసియున్నది గనుక దానినట్లు దాచిపెట్టక బాహ్యముగా ప్రకటింపవలసినదనుదానికి నూచనగా ముద్ర వేయబడకూడదను అజ్ఞ అట్టి అలంకారమునందున్నది (22¹⁰). 2. బోధించువాడు తప్పదు బోధకుడు కాడను సంగతిని నూచించుటకు

అట్టివారు ముద్రింపబడినట్లు బైబిలునందున్నది. తాను చేయునట్లు తండ్రి తనకిచ్చిన కార్యములు తన్ను ముద్రించినట్లు యేసును (యోహా 6²⁷), తనపని ఫలితముగా నున్న సభికులచే తాను ముద్రింపబడినట్లుగా పోలును (I కొరి 9²) అలంకారరీతిగా చెప్పకొనిరి. 3. విశ్వాసులు రక్షణను నిశ్చయముగా నొందెదరు అను సంగతి పరిశుద్ధాత్మను పొందుటవలన దృఢపడునుగాని పరిశుద్ధాత్మివానిని ముద్రించెనను అలంకారిము గలగు (ఎఫ్ 4³⁰ II కొరి 1²²). 4. ప్రవక్తలు ప్రవచించినది తప్పక నెఱవేఱునను సంగతిని నూచించుటకు వారు దానిని ముద్రించవలెనని యున్నది (యెష 8¹⁶ దాని 9¹⁴ 12^{1,9}).

గల 6¹⁷ లో తనకున్న ముద్రలనుగుఱించి పోలు అలంకారరీతిగా వ్రాసెను. నిర్గ 21⁶ ను అనుసరించి తాను క్రీస్తుట దానుఁడైయున్నట్లు అవి నూచనలుగా నున్నవి. కావున ఇతరు లీకను తన్ను తొంచుటచూచరాని వ్రాసెను. ఈ ముద్రలు లుప్త్రలో రాఫీస్రహోమలవలన అరినికి కలిగిన గుఱుతులను నూచింపవచ్చును. అవి ఆ గాయములు కానియెడల పోలు ఇంక దేనినిగూర్చి వ్రాసెనో నుహించు ఓలుగాదు.

మునికోల, మునుకోలకర్త (Goat). పాలములను నున్ననప్పడు ఎడ్లను తోలుటకై మనదేశమందువలె వాడెడు స్వని చేకు చివర నున్న పొడుగాటికర్త (I సమూ 13²¹). ఇది పాత నిబంధనలో ఒకసారి మాత్రము కనఁ బడును. న్యాయా 3³⁰ నందున్న మఱియొక పదమును ఈ యర్థమున యిచ్చును. పశువు అనువాడు అట్టి మునుకోలకర్తతో 600 మంది ఫిలీష్తీయులను చంపెను. ఆ కర్త చక్కగా అమృచుటకు జ్ఞానులైనవారు పొండికగా మాటలాడుటను నూచించును (ప్రస 12¹¹). ఒకడు తన మనస్సాక్షికిని దేవుని యాజ్ఞకును భిన్నముగా ప్రవర్తించుట వశువు మునికోల కర్తను తన్ను నట్లుగా నున్నది. అందువలన మఱిక్కువ హాని కలుగును (కార్య 26¹⁴).

ముప్పీము (Muppim). బెన్యామీను కుమారులలో నొకడు (ఆది 48²¹). దీనికి I దిన 7¹² 26¹⁶ లో ముప్పీము అనియు, సంఖ్యా

26⁴⁰ లో ఘాపాము అనియు, I దిన 8⁴ లో షేపూపాను అనియు మాటు రూపములు గలవు.

ముసిలేచెట్టు (Worm wood). సామె 5⁴ లో ఇది మాచిప్రతి అని యుండవలెను (మాచిప్రతి చూ॥). J. C.

ముసియ (Mysia). చిన్నాసియకు వాయవ్యదిక్కుననుండు పరగణా. పాలు తన రెండో మిషనేరీ ప్రయాణములో దానిగుండ్ వెల్లివెల్లు కార్య 16⁸⁻¹⁰ లో కనబడును. ఈ పరగణాలో నుండు ప్రోము, అస్సు, అద్ర ముత్రియ అను పట్టణములనుగూర్చికూడ కొన్ని వాక్యములలో నూచనలు గలవు

ముసుకు (Veil). సిరియ పల్లెనీయ దిగుప్తు దేశములలో నున్న స్త్రీలు తమ ఇంట్లలోనుండి బయటకు వెళ్లవలసివచ్చినప్పుడు నొసటిని కన్నులనుమాత్రము కనబడనిచ్చి ముఖముయొక్క తక్కిన భాగమంతయు కప్పబడునట్లు ముసుకు వేసికొందురు. మర్యాదస్థులైనవారందఱును ఇట్లు చేసెదరు. మహమ్మదీయమతము రాకముంట్టి యాచారముండలేదు ముఖముగా ప్రధానపు పెండ్లి కుమార్తెలు తమకు భర్తలు కాబోవువారి యెదుట నున్నప్పు తమ ముఖములు బొడ్డుగా కనబడుకుండునట్లు ముసుకు వేసికొనుట పూర్వ నుండు ఆచారమై యుండెను (ఆది 24⁶⁵ 29^{22,23}). ముఖమంతటిని కప్పటకు గాక ముఖము అలంకరించుకొనుటకు తెల్లని మస్లిసబట్టతో చేసిన ముసుకులనుకూడ ధరించిరి (అధిరములు 23 చూ॥ పర 41³ 67). ముసుకు స్త్రీల అధికారమునకును బలమునకును గుఱుతైయున్నది. ముసుకు వేసి కొనిన స్త్రీ సిరియదేశములోని వీధులయందు తన యిష్ట ప్రకారము నడువగలదు. ఆమె జోలికెవ్వరును వెళ్లఁ దగింపను.

ఆది క్రైస్తులలో కొరింథు సభయందు సర్వ పాధారణముగా మర్యాదస్థులకుండు ఈ వాడుకను స్త్రీలలో కొందఱు వెంటనే అపివేసి దానిని మార్చవలెనని ప్రయత్నింపఁగా, అట్లు చేయుట వలన క్రైస్తవమతమునకు చాల ఆక్షేపణ కలుగునని పౌలెటిగి దానిని మార్చరాదని అట్లు బోధించెను (I కొరి 11¹⁰). ఇట్టి చట్టములు నీతిచట్టములకు సమమైనవి కాకపోయినను ఇట్టి వాడుకల

విషయములోకూడ సువార్తబోధకు ఆక్షేపణ కలుగకుండునట్లు చూచుకొనవలెను. J. C.

ముళ్లు, ముండ్లచెట్టు (Thorns).

I. ముండ్లచెట్ల రకములు, వాటి పేరులు: ఈ దేశమునందున్నట్లు పల్లెనీయలోను అనేక రకముల ముండ్లచెట్లు గలవు. అందుచేతనే వాటిని నూచించు అనేక పదములు బైబిలునందున్నవి. పదహేడు హెబ్రీ పదములకును, మాండు గ్రీకు పదములకు తెలుగునందు పదైనిమిది వివిధ పదములుపయోగించుటయే గాక వాటిలో నొక్కొక్క పదము నొక్కొక్కదానితో గాక వేఱు పదములతో తెనిగించినందున వాటిని వేర్వేరుగా వివరించుటకు పిలుగాకున్నది. తెలుగు అక్షరముల ననుసరించి వాటి నీ దిగువ రీతిగాఁ జూడవచ్చును.

1. కంప అను పదము న్యాయా 8⁷ లోని యొక పదమును తెనిగించుటకు వాడిరి గాని దానిని 8¹⁸ లో బొమ్మకెముడు అనిరి. అట్లే హోషే 10⁸ లో కంపయనిని మఱియొక పదమును ఆది 3¹⁸ లో గచ్చపాదలని తెనిగించిరి.

2. గచ్చలు క్రింద 14 చూ॥

3. గచ్చతీగెలు హెబ్రీ 6⁸ లో నీ పదము నట్లు తెనిగించినను మ 7¹⁸ లో దానిని పల్లెను చెట్లు అని తిర్జుమచేసిరి.

4. గచ్చపాదలు పైన 1 లో నున్నది మాత్రమేగాక యెష 5⁶ 7^{23,24} 9¹⁸ 10¹⁷ 27⁴ లో నున్న మఱియొక పదమును ఈ మాటతో తెనిగించిరి. ఆది ఆ వాక్యములలో ప్రతిదాని యందు బలరక్కుసిచ్చెట్లు అని తెనిగించిన మఱియొక పదమునకు జరిగా నున్నది (క్రింద II చూ॥)

5. గోక్షరవృక్షము న్యాయా 9^{14,15} నందు యోలాము చెప్పిన ఉపమానమునందతఁడు అబ్రమెలకు హీననీతిని నూచించుటకు వాడిన పదమునకు తర్జుమాయైయున్నది గాని కీర్త 56⁹ లో దానిని ముళ్లకంపలని తెనిగించిరి. దీని మూల భాషాపదమును అతడు ఒక స్థలమునకు కూడ పేరైయున్నది (అతడు చూ॥).

6. దురవగొండ్లు, దురవగొండి చెట్లు. ఇది యెష 34¹³ హోషే 9¹ లోని ఒక పదమునకును, యెష 55¹³ లో నున్న మతీయొక పదమునకును భాషాంతరము.

7. పల్లెనుచెట్లు వై 8 చూ॥

8. పావలు క్రింద 13 చూ॥

9. బలురక్కసిచెట్లు వై 4, క్రింద 13 చూ॥

10. బొమ్మజేయుదు వై 1 చూ॥

11. బ్రహ్మపండిచెట్లు. దీని యసలుపదము యెహె 2¹ లో మాత్రము గలదు. ముండ్లకుప్పులు అని తెనిగించబడిన మతీయొక పదముతో గలిపి వాడబడి యెహెత్తేలు అట్టి వాటి నడుమ నివసించుచున్నాడని యున్నది. ఇది అతని చుట్టునుండు దుష్టులను సూచించును.

12. ముండ్లకంచె, ముళ్లకంచె. సామె 15¹⁰ నందు ముండ్లకంచె యన్న పదమును మీకా 7⁴ లో ముళ్లచెట్టు అని తెనిగించిరి. హోషే 2¹ లో ముండ్లకంచె అని తెనిగించిరపదము మతీయొకటియై మార్గాములో కలుగు అటంకములను సూచనగా నున్నది (క్రింద 13 చూ॥).

13. ముండ్ల చెట్లు. హోషే 10⁸ లో ముండ్లచెట్టు అని తెనిగించిన పదము సర్వ సాధారణమైనదై పాత నిబంధనలో ఆయా పదములచే తెనిగించబడినవి. అది 3¹⁸ యెష 82¹³ లో దానిని ముండ్లకుప్పులనియు నిర్గ 22⁸ లో ముండ్లకంపమునియు, యెహె 28²⁴ లో కంప యనియు యిర్మీ 4³ లో ముండ్లపాదలనియు తెనిగించిరి. మతీయొక పదమును II రాజు 14⁹ II దివ 2³¹⁸ లో ముండ్లచెట్లనిరి. దానినే మళ్లు (యెష 31⁴⁰ సామె 28⁹), గచ్చలు (యెష 34¹³), ముండ్లకంప (హోషే 9⁸) అనియు తెనిగించిరి. ఆ పదము రహస్య స్థానములను సూచించుచు పర 2¹ నందు బలురక్కసి చెట్లనియు, దాగుకొను చోటును సూచించుచు I సమా 13⁸ నందు పాదలనియు, సుక్రోతువారికి శిక్షించుటకు గిహ్యము వాడిన కర్తృలను సూచించుచు న్యాయా 87¹⁸ లో నూర్పుకొమ్మలనియు, మృగములకు లోబడుచుకొనుటకు వాటి ముక్కులను తగ్గించు

వాటిని సూచించుచు యోబు 41⁹ నందు గాల మనియు తెనిగించబడినవి. యెష 34¹³ లో ముళ్లచెట్టు అని తెనిగించినది మూడవ మాటయై యున్నది. మీకా 7⁴ యెష 55¹³ లో నున్నది నాల్గవదమై ముండ్లచెట్టు అని తర్జుమా చేయబడినది. దానిని యెష 7¹⁹ లో ముండ్లపాదలనియు తెనిగించిరి. యోబు 5³ లో ముండ్లచెట్టు అని తెనిగించిన విదవ పదమునుగూర్చి వై 12 చూ॥

14. ముండ్లకుప్పులు వై 11, 12, 13, క్రింద 15 చూ॥

15. ముండ్లపావలు (వై 13 చూ॥). కొత్త నిబంధనయందలి ఒక పదము నీ మాటచే రెండుగా తెనిగించిరి (మ 7¹⁸ 13⁷ మా 47¹⁸ లా 6⁴⁴ 81⁴). హెబ్రీ 6⁸ లో ఆ పదమునే ముండ్లకుప్పులనిరి. క్రీస్తు క్రైస్తవ్యులైన కేరీబును నిట్టి ముండ్లతో చేసిరి (మ 27⁹ యోహా 19³).

16. ముళ్లకంపలు (వై 5, 13 చూ॥) మీకా 7⁴ లోని మాట వైబిలునం దీ చోట మాత్రమే గలదు.

17. ముళ్లు వై 13 చూ॥

18. శూలములు వై 13 చూ॥

II. మానవుఁ డొనర్చిన పాపములన భూమి కాపధిరమైనప్పుడు అది ముండ్లకుప్పులను గచ్చ పాదలను మొరిపించునని దేవుఁడు చెప్పెను (అది 31⁸). ఆ మాటలే హోషే 10⁸ లో నాశనమును సూచించుటకు వాడినను అచ్చట ముండ్లచెట్లు, కంప యను మాట లుపయోగించుటచే దాని సంబంధమంత లేటగా కనబడదు. LXX లోని అది 31⁸ లో నున్న గ్రీకుపదములనే హెబ్రీ 6⁸ లో కూడ వాడినను వాటిని ముండ్లకుప్పులు గచ్చకలు అని తెనిగించిరి. ఆ పదములనే మ 7¹⁸ లో ముండ్లపాదలు పల్లెనుచెట్లు అని తర్జుమాచేసిరి. వైబిలునందలి యితర ముండ్లకు అయా పేరులు కేరీబును వైనున్న ఈ నాలుగు వాక్యములను చదివెడివారు గుర్తించునట్లు వాటి నేక రీతిగా తెనిగించిన యెడల మేలుగా నుండును.

III. ఈ దేశమునవలె ముండ్లకు కంచెలుగా చేసినను (నిర్గ 22¹) సాధారణముగా వైబిలునందలి

నూచనలుగా నున్నవి. ముండ్లచెట్లు పాపము వలన కలిగిన శిక్షకు నూచించును (అది 31° యోబు 31° హెబ్రీ 6°). ఒక దేశములో ముండ్లచెట్లు విస్తరించుట ఆ దేశనాశమునకు నూచనగా నున్నది (యెష 72°, 34 91° 341° హోషే 9° మొ॥). కొన్ని వాక్యములలో ముండ్లు కాలిపోవుటయే అట్టి నాశనమునకు నూచనయై యున్నది (యెష 33° సహూ 11°). వాగ్దానందు ముండ్లఁచె యుండుట ఆస్థంతరములకు గుఱుకు (హోషే 2°). సోమరికి కలుగు తొందరలు మార్గమున ముండ్లఁచెవలె నున్నవి (సామె 15°). ముండ్లు పనికిరానివాటిని నూచించును (II సమూ 23° యోబు 31° మికా 7°). పనికిరానివారిని నూచించుటకు యోశాము (న్యానూ 87°), యెహోయాఖు (II రాజు 14° II దిన 25°)లు వాటిని దృఢాంతములుగా నెత్తిరి. అవి బాధనకు నూచనలై యున్నవి (యెహో 23° సంఖ్యా 33° సామె 29°). నాశనమైన దేశము తిరిగి ప్రబలుటకు ముండ్ల చెట్లను ప్రతిగా మంచి చెట్లు పెరుగుట నూచించును (యెష 55°). ముండ్లవిత్తినములు చెల్లుట నిష్ప్రయోజనమైన కష్టమునకు నూచన (యిర్ 4°). మంచి పైరును పెనుగనియ్యని ముండ్లకుప్పలను క్రీస్తు శోధనలకు దృఢాంతముగా వాడెను (మ 13° మా 47-18 లూ 81°). విత్తినములు వేసిన ఓవుల ముండ్లను కోయవలసివచ్చుట దేవుని దీవెన లేక పోవుటకును వృధాప్రయాసకును నూచనయై యున్నది (యిర్ 12°).

మూ

మూకత్వము, మూగితనము రోగములు చికిత్సలు II 3 (1) చూ॥

మూడు సంఖ్యలు II 3 చూ॥

మూఢులు (Ignorant). రోమా 14° లో ఇది అజ్ఞానులను నూచించు పదమునకు భాషాంతరమై యున్నది దానిని సాధారణముగా అవివేకులని తెనిగించిరి (లూ 24° గల 31-3 తీతు 3° I తిమో 6° మూర్ఖత్వము I 4, 6 చూ॥).

మూత్రగ్రంథులు (Kidneys). యజ్ఞములలో దేవుని కర్పింపవలసిన శ్రేష్ఠమైన భాగ

ములలో క్రొవ్వతో కప్పబడిన మూత్రగ్రంథులు నున్నవి (నిర్గ 2913, 22 లేవీ 34, 10, 13 4° 7° మొ॥). వైబిలు కాలమునందు సుఖదుఃఖములకు వివేచించు బుద్ధికి మూత్రగ్రంథులు ఉనికియని తలంచిరి కావున ఆ పదమును అనేక చోట్ల అంతరిం ద్రియమును మాటచే తెనిగించిరి (మనుష్యుడు 4 (2) చూ॥).

మూర మానములు కొలతలు I 1 చూ॥

మూర (Myra). చిన్నాసియా యొక్క వైర్భతి దిక్కునినుండు లుకియలో నున్న ముఖ్యకట్టాము. అది శ్రేష్ఠపట్టామయ్యెను. పూర్వము విక్రప్తనుండి రోమాకు వెళ్లిన యోడలు గారి అనుకూలముగా నుండునప్పుడు మొదట ఇచ్చటికివచ్చి, ఇచ్చటినుండి రోమాకు వెళ్లునవి. అందువలననే పౌలును రోమాకు శ్లాఙికా కొని పోవునప్పుడు ఇక్కడ రోమాకువెళ్లు ఓడకు కనుగొని దాని వెక్కిరించిరి (కార్న్ 27°). నేటి వఱకు ఆ పట్టణపు శిథిలములను చూడవచ్చును (చటము V, J 4).

మూర్ఖత్వము, మూర్ఖుడు (Frowardness, Froward). ఈ మాటలచే తెనిగించబడిన మూలభాషాపదములు కనీసము ఆరు పాఠ నిబంధనయందును రెండు క్రొత్త నిబంధనయందును గలవు. ఆ పదములను వేరువేరు తెలుగు పదములచేత తర్జుమాచేసిరి.

I. పాఠ నిబంధనలోని పదములు.

1. మూర్ఖుని తెనిగించిన యొక హెబ్రీ పదమును అనేక వాక్యములలో అట్లు తర్జుమా చేసినను (ద్విత్తి 32° II సమూ 22° కీర్ 18° 101° సామె 4° 11° 22°) దానిని కుటిలచెర్మనఁడనియు (17°), పెంచకుండనియు (సామె 25°) తెనిగించిరి. దానిని మార్గమును గుఱించి వాడినప్పుడు ఎంకర మార్గమని తెనిగించిరి (21°).

2. ఆ యర్థమునే యిచ్చు మఱియొక పదము మూర్ఖు మాటలను నూచించును. దాని నట్లనేక వాక్యములలో తెనిగించినను (ద్విత్తి 32° సామె 21°, 14 61° 103°), కుటిలమైన మాటలనియు (సామె 81°), కృత్రిమములనియు (16°), క్షణిమాటలనియు (28°) తెనిగించిరి.

3. సామె 17²⁰ నందు మార్గముగా మాట్లాడు వాడని తెనిగించిన పదము మఱియొకటియై మార్గముగా నెదురాడు నాలుకనుగూర్చి ఆ యొక్క వాక్యములోనే వాడబడినది.

4. వెజ్జీయని యర్థమిచ్చు మఱియొక మూల భాషాపదము సామె 17²⁰ 24⁷ లో మార్గములని తెనిగించినను, దానిని బుద్ధిహీనుడని యొక చోటను (క్రీ. 107¹⁷), మాఘుని అనేకచోట్లను తెనిగించిరి (యోబు 5² సామె 10¹⁴, 11²⁰ 12¹⁵, 16 యోష 35⁸ యర్థ 4²²).

5. మార్గశ్రవముగల వాని నూచించు మఱి యొక పదమును మార్గులని తెనిగించినను (క్రీ. 49¹⁰ సామె 13¹⁹, 20 మొ.) ఒకానొకప్పుడు అవివేకులనియు (క్రీ. 92⁸ సామె 12²³ యర్థ 10⁸), సాధారణముగా బుద్ధిహీనులనియు (క్రీ. 94⁸ సామె 12²³, 35⁸ 8¹ 10¹ మొ.) తెనిగించిరి.

6. మఱియొక పదము నాబాలు అను పేరునందుండి (I సమా 25²⁵) మోటుతనమని యర్థమగుచు మార్గులనియు (యోబు 2¹⁰ సామె 30²²), నీచుడనియు (II సమా 3³³ క్రి. 39⁸), బుద్ధిహీనుడనియు (క్రీ. 14¹ 53¹), బుద్ధిలేనివారనియు (ద్వి. 32⁸), అవివేకులనియు (క్రీ. 32²¹ 74¹⁸), దుర్భాగ్యుడనియు (II సమా 13¹³), మోటువాడనియు (యోబు 30⁸) ఆయా సంబంధములుబట్టి తెనిగించిరి.

II. క్రొత్త నిబంధనయందలి పదములు.

1. I పేరు 2¹⁵ లో మార్గులని తెనిగించిన పదము అక్షానులని యర్థమిచ్చును. దానిని సాధారణముగా అవివేకులని తెనిగించిరి (లూ 11⁴⁰ I కొరి 15³⁶ II కొరి 11¹⁶, 18 మొ.). లూ 12²⁰ లో దానిని వెజ్జీవాడనియు రోమా 2²⁰ లో బుద్ధిహీనుడనియు ర్జుమాచేసిరి.

2. II తిమో 3⁴ లో మార్గులని తెనిగించిన పదము ఆలోచనలేకుండ తొందరపడి అక్రమములనుచేయుట యని యర్థమిచ్చును. దానిని కార్య 19³⁴ లో ఆతురపడిచేయుట యని తెనిగించిరి.

వైపదములన్నిటినిబట్టి మార్గశ్రవము అని తెనిగించిన పదములను ముఖ్యముగా సామెతల గ్రంథ

మున వాడినట్లు స్పష్టమగును. అది తెలివిలేక పోవుటనుగాక ముఖ్యముగా దుర్భాగ్యతను నూచించెను. దేవునికి విధేయులు కానివారు మార్గులుగా నెంచబడినారు (బుద్ధిహీనుడు చూ॥).

మార్గ, మార్గిల్లుట రోగములు చికిత్సలు II 9 (3) చూ॥

మూలగుప్తము యెరూషలేము B III 8 (3) చూ॥

మూలపాఠములు (Elements).

1. గల 4¹⁰ కొలా 2⁸, 10 లలో ఈ మాటకు ఒకటే యర్థముకలదు. ఆసలులో ఈ పదమునకు పంక్తులు ఆను నర్థముకలదు మఱియొక దీని యసలు భాషమును చూడగా ఇది సమస్తమును కలిగియుండు పెంచ భూతములనుకూడ నూచించును. II పేరు 31⁰, 12 లో ఆదే యసలు మాటను భూతములు అను నొకటే ర్జుమాచేసిరి గలతీయులును, కొలొస్సయువారును ఆత్మీయమైన వాటిని విడిచి ప్రకృతి సంబంధమైన వాటికిట్లు తిరిగియుండిరనునది పెవాక్యముల భాషమని కొంద అనుకొందురు. ఆట్టి ప్రకృతి సంబంధమైన విషయములను ప్రత్యేకమైన యధికారులుండటచే ఈ మూలపాఠములు అను పదము వాటి ప్రభుత్వమునుకూడ నూచించునని వారనుకొందురు. అయితే మూలపాఠములు వాటినిగాక, పాఠనిబంధన యాచారములను నూచించునని కొందఱనుకొందురు. అవి మానవుల బాల్యదశకు ఉపయోగకరములుగా నుండు వెలుపలి యాచారములైనను ఆత్మీయ సంగతులను తెలిసికొను దశవచ్చిన పిమ్మట ఆ మూలపాఠములు నిష్ప్రయోజనములు చూత్రమేకాక, ఆ యాత్మీయ సంగతులను కోరక వీటిని కోరువారికి అవి గొప్ప ఆటంకములుగాకూడ నుండును. రక్షణ పొందుటకై వీటి ననుసరించువారు క్రీస్తును విశదించి నట్లుగా నున్నది గనుక పాలు అట్టివారిని కఠినముగా ఖండించెను (భూతములు చూ॥).

2. హెబ్రీ 5¹¹ లో ఈ మాటకు వేటొక భాషము కలదు. అచట అది క్రైస్తవులు మొట్టమొదట పేర్చికొనవలసిన సంగతులను నూచించును. ఆ హెబ్రీ క్రైస్తవులు వాటిని సహ

మఱచి యుండిరి కావున వాటిని మఱల వేర్చినాన
వలసినదని ఆ గ్రంథకర్త వాసిని గద్దించెను.

మూలపురుషుడు గోత్రకర్త చూ॥

మూలరాని (Corner Stone). ఆయా జనాంగములలో నున్నట్లు హెబ్రీయులలోకూడ ఒక కట్టడమునకు మూలరాతి నెత్తుటను ఆచార ప్రకారము జరిగించిరి. ఆ మూలరాతి ననుసరించియే కట్టడమంశికిని ఆమర్చవలసి యుండెను. కావున అది కట్టడపు రాళ్లన్నిటిలో ముఖ్య రాయిగా నెంచబడును. యెష 51¹⁶ యోబు 38⁶ లోను ఈ మూలరాయి పునాదికి నూచినగా నున్నది (పునాది హా॥). ఈ రాయియొక్క ప్రాముఖ్యతనుబట్టి అది దేవుడు తన సంఘమును స్థిరపఱచుటకు చేయబోవు పనికి నూచినగా నున్నది. యెష 28¹⁶ లో అది దేవునియందలి యథార్థమైన నమ్మకమును సూచించును. కీర 115²² నందు దేవుడు తానే రక్షకు ఉద్ధానిండుగుటచే ఆయన రక్షకు మూలరాతిని వేసినట్లున్నది. దేవుడు తన రాజ్యము నీ లోకములో స్థాపించుటకు యేసు క్రీస్తును పంపుటద్వారా పైవాక్యముల లోని భావమును నెఱవేర్చెను. యేసు ఈ రాజ్యమును కట్టడమునకు ముఖ్యుడగుటచేతను అంతయు ఆయనతో ఆమర్చబడుటచేతను ఆయన అన్నిటికిని పునాదిగా నుండుటచేతను యెష 28¹⁶ లో నున్నట్లు ఈ రాజ్యము కట్టువారనబడెదగు యూదులచే తిరస్కరింపబడుట వలనను ఆయన పై వాక్యములను పూర్ణముగా నెఱవేర్చిన వాడాయెను (మా 12¹⁰ కార్వ 4¹¹ ఎఫ్ 2¹⁰ I తేతు 2⁶ తలరాయి చూ॥).

మూలవ్యాధి రోగములు చికిత్సలు II 9
(1) చూ॥

మూషీ, మూషీయులు (Mushi, Mushites = శోధింపబడెను). లేవీయులలో నొకఁడు. ఇతఁడు మెరారి కుటుంబుఁడు. మెరారి తెగవారి కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు పెద్దయాయెను (నిర్గ 6¹⁹ సంఖ్యా 38⁰ I దిన 6^{19,47} 23^{21,23} 24^{26,30}). ఈ కుటుంబికులకు సంఖ్యా 33³ 26³⁸ లో మూషీయుల వంశము అను పేరుకలదు.

మృ

మృగములు (Animals). పరిశీనుదేశము పలువిధములగు శీతోష్ణస్థితుల కునికి పట్టు గావున కీతల ప్రదేశమందలి మృగజాతులేగాక ఉష్ణ ప్రాంత మృగములుండుటవలన అక్కడ యనేక మృగములు గలవు. తెలుగు భైరికనందు ఒకటే మూలభాషాపదమునకు వెవ్వేటు తెలుగుమాట లను, వెవ్వేరు మూలభాషాపదములకు ఒక్కటే తెలుగుపదము నుపయోగించుటచేత ఈ పదములు కొంతవఱకు తారుమారుగా నుండుట తప్పక పోయినను, తెలుగు ఓసమాల ననుసరించి వాని నీ దిగువ రీతిగా వివరింపవచ్చును.

1. అడవిశుక్క కుక్క చూ॥
2. అడవిగాడివే గాడిద చూ॥
3. అడవిపంపి పంది చూ॥
4. అడవిపిల్లి. యెష 34¹⁴ నం దీపదము కనబడును. దాని మూలభాషాపదము బహు అరుదుగా వాడబడెను. అది ఎండిన దేశమందలి మృగమని యర్థమిచ్చును. యెష 13²¹ లో నక్కలు అని తెలిగించిరి.
5. అడవిమేక మేక 2 చూ॥
6. అడవి లేడి లేడి చూ॥
7. ఆవు ఆవు చూ॥
8. ఎర్రజింక లేడి చూ॥

9. ఎలుక. దీని మూలభాషాపదము యెష 2¹⁰ లో మాత్రముండుటవలన దాని భావమంత నూటిగాఁ దెలియదు. శ్రవ్యమన్న జంతువను నది దీని శబ్దార్థము గాన ఎలుకయని యెంచెదరు.

10. ఎలుగుబంటి. సిరియదేశ మందున్న ఈ జంతువు ఎలుగుబంటి జాతిలో విశేషమైనదిగా నెంచబడుచున్నది. దీనిని గూర్చిన నూచనలు భైరికనందేశములు గలవు (I సమూ 17³⁴ 36,37 II సమూ 17⁸ సామె 17¹⁸ 29¹⁸ యెష 11⁷ 59¹¹ మొ॥). అది సింహముకన్న భయంకరమైనదై యున్నట్లు వీటివలనఁ దెలియుచున్నది.

ఎలుగుబంటి

11. ఎప్పు ఆవు 2 చూ॥
12. ఒంటె ఒంటె చూ॥
13. కంచరగాడిదే గాడిద చూ॥
14. కారుడింక రేడి చూ॥
15. కారుమేక మేక 2 చూ॥

16. గుండ్రము. ఈ జంతువును నూదించెడి పదము మూలభాషలో నొక్కటి మాత్రమే గలదు. నిషిద్ధ యాహార పదార్థముల బాధితాలో నిది కనబడును (లేవీ 11⁶ ద్వితీ 14⁷ క్రింద 43 చూ॥)

17. గుక్క కుక్క చూ॥
18. కొండగొర్రె గొర్రె చూ॥
19. కొండమేక మేక చూ॥
20. గోడె ఆవు 2 చూ॥

21. గోరి పల్లెను జంతువులలోనిది కాదు. పాలామను విదేశములనుండి దీనిని తెప్పించెను (I రాజ 10²² II దిన 9²⁰). దీని మూలభాష పదముకు కోపు అనునది కపియను సంస్కృత పదమువలె ఉచ్చరించునది నీ భారతఖండమునుండి తెచ్చినట్లు కొందఱు యభిప్రాయము. పేరేది యైనను ఏటిని అరబ్బీ దేశమునుండి తెచ్చియుండ వచ్చును.

22. గద్దెలము. నిషిద్ధ యాహారపు బాధితాలోను (లేవీ 11¹⁰ ద్వితీ 14¹⁰), పాదు స్థలములను నూచనగాను (యెష 2³⁰) ఈ జంతు కనబడును.

23. గాడిదే, గాడిదేపిల్ల, గార్డభము గాడిద చూ॥

24. గుర్రము గుర్రము చూ॥

25. గురుపోతు. ఒక భయంకరమగు మృగమును నూదించు పదము. ఇది బైబిలునందలి కార్యములలో మాత్రము కాన్పించును (సంఖ్యా 23²² ద్వితీ 33¹⁷ యోబు 39^{9,10} కీర్తి 22²¹ 29⁶). మూలభాషపదము నూదించెడి మృగమునుగూర్చి కొంత సందేహము గలదు. దీనిని గురుపోతు అని తెనిగించిరి గాని అట్టి ప్రస్తుతము పరిశీలనలో లేదు.

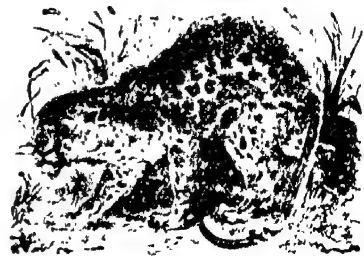
26. గురుపోతు. యెష 13²¹ లో మాత్రము కనబడు పదము. ఈ పదము మూల భాషలో అరచుచున్న దానిని నూదించును. గురుపోతు అట్టి జంతువునటచే ఆ పదము నిట్లు తెనిగించిరి. గాని కొందఱు అది అరచు గుడ్డ గూబ యని ఎఱుఱు.

27. గొర్రె గొర్రె చూ॥

28. చిన్నమప్పి రేడి చూ॥

29. చిన్నపంది గొమ్మ చూ॥

30. చిన్నముంగిసు. ఈ పదము లేవీ 11²⁰ నందున్న నిషిద్ధ ఆహార బాధితాలో కనబడును. అది ముంగిసవంటి ఒక తరహా చిన్న జంతువేగాని ముంగిసయని చెప్ప వలెకాదు.

చిరుతపులి

31. చిరుతపులి. ఈ పదము పాత నిబంధనలోను (యెష 11⁶ యిర్మీ 5⁶ మొ॥) క్రొత్త నిబంధనలోను (ప్రక 18²) కనబడును. దాని 7⁶ లోను ప్రక 18² లోను అది బలాధ్యుడగు

వానిని సూచించుటకు అలంకారరీతిగా వాడఁబడెను.

32. చుంచులు. I సమా 8° లో చుంచులు అని తెనిగించిన హాత్రిపదమును ఇతర వాక్యములలో పండికొక్కలని తెనిగించి (39 చూ॥).

33. ఓంక రేడి చూ॥

34. తోడేలు తోడేలు చూ॥

35. దుప్పి రేడి చూ॥

36. నక్క నక్క చూ॥

37. నీటి గుర్రము. యోబు 40¹⁵ లో మాత్రము ఈ పదమున్నది. స్పష్టపఱచిన మృగముఁన్నిటిలో నది యొక బలమైనదని ఆ వాక్యమువలనఁ దెలియుచున్నది.

38. పంప పంది చూ॥

39. పండికొక్క. ఈ పదము I సమా 64, 11, 18 యెష 66¹⁷ లలో నున్నది. రేపే 11²⁹ నందీ పదమునే చిన్నపండికొక్క అని తర్జుమా చేసిరి. అసలు భాషావచము దేనిని సూచించునో పండితులకును రూఢిగాఁ దెలియదు గాని అది పాలమెలకయని సాధారణ యభిప్రాయము.

40. పశువులు. ఇది యొక మృగజాతికి గాక తెలుఁగునందున్నట్లు ఆవులు ఎద్దులు గొర్రెలు మేకలు మొదలగువాటన్నిటికి నెట్లు సర్వ సాధారణమగు శేరు. నిర్ 9³ లో గుర్రములు గాడిదలు ఒంటెలు కూడా ఇందు జేరి యున్నట్లు చూడవచ్చును. పశువుల మందలు అన్తికి సూచనలైయున్నవి (యోబు 1³ ప్రస 2⁷).

41. పాటుపడు పశువులు. ఈ పదము I రాజా 4²⁸ లో నున్నది గాని మికా 11³ నందు ఆ పదమునే యధపు గుర్రములని తెనిగించిరి. వేగముగా పోవునది యని మూలభాషాపదము యొక్క శబ్దార్థము గావున మికాలోనున్న తర్జుమా సరియైనదిగా కనఁబడుచున్నది.

42. వెయ్య అవు 1 చూ॥

43. పొట్ట కుంజేలు. ఇది అపవిత్ర జంతువుగా నెంచఁబడెను (రేపే 11¹ య్వి 14⁷). క్రి 104¹⁸ లో ఆ యసలు పదమును కుంజేళ్లు అనియు, సామె 30²⁸ లో చిన్నకుంజేళ్లు అనియు

తెనిగించిరి. ఆ వాక్యములు అది యుక్తిగల చిన్నజంతువని తెలుపుచున్నవి.

44. మేక మేక చూ॥

45. రేడి రేడి చూ॥

46. శోణఁగిక్కుక్క. ఈ పదము సామె 30³¹ లో మాత్రమున్నది. దీని యర్థము రూఢిగా దెలియదు. కొంద టిది గుర్రమును సూచించు నందురు.

47. సేహము సిహము చూ॥

మృగగర్భము (Orion). దేవుని శక్తిప్రభావములకు చూపుటకు సూచనగా ఆమా 5⁸ యోబు 9⁹ లో సువాహరించిన నక్షత్రరాశి. పూర్వీసురీ నక్షత్రరాశిని జూచి అది బంధింపఁబడిన రాక్షసుని రూపమును పోలియున్నదని తలంచిరి. దేవుని మహోత్సవము నెదుట మానవుని శక్తిహీనతను చూపుటకు మృగగర్భము కట్టకు విష్వఁగలవాయును ప్రశ్న గలదు (యోబు 38³¹).

మృతసముద్రము ఉప్పుసముద్రము చూ॥

మృతసముద్రపు ప్రతులు ప్రతులు I చూ॥

మృతులలోకము పాఠాశము చూ॥

మృతులస్థితి (State of the Dead). చని పోయిన మానవుల స్థితి యెట్టిది యను విషయమునుగూర్చి పాఠ నిబంధన బోధింపకును క్రొత్త నిబంధన బోధింపకును భేదము కలదు. పాఠ నిబంధన వాక్యములను చూడఁగా, రాబోవు జీవమొకటి యున్నదిమట వాస్తవికమైనను, ఆ జీవము ఈ లోకజీవమునకు సాటియైనది కాదని స్పష్టమగును. మృతులు భూమియొక్క క్రింది భాగములలోనుండు నొక విధమైన ప్రేతలై ఒక తరహా నిద్రాస్థలో నున్నట్లుగానున్నది (యోబు 26⁵ యెష 14⁹ క్రి 94¹⁷ 18¹⁹ ప్రస 9⁹). మఱియు మంచినారును ఔడ్డవారును అందఱు నొక చోటనే యుండునట్లుగా నున్నది (యోబు 31⁷ ప్రస 9⁹ I సమా 28¹⁹). అయినను ఆచట సహా కొందఱికి గొప్ప యవమానమును (యెష 14⁹), కొందఱికి మతొక్కవ శిక్షయు (66²⁴) కలుగుచున్నట్లు తెలియును. భక్తులైయుండి మృతులగువారికి సాఖ్యము కలుగుననకూడ కొన్ని వాక్యములలో నున్నది (క్రి 16⁹⁻¹¹ 17¹⁵ 22

దాని 12⁹). మృతులకును ఈ లోకములో జీవించువారికిని ఇంక నే సంబంధమును లేనట్లు ఆయా పాత్ర నిబంధన వాక్యములలో కనబడును (యోబు 7⁹ 14¹² ప్రస 9¹). అయినను దీనికి భిన్నముగా మృతులయొద్ద ఆలోచన పుచ్చుకొను వారు కూడ కలరు (యెష 81⁹ I సమా 23) గాని యిట్టి యాలోచన చేయుటయే నిషేధమై యున్నది.

క్రొత్త నిబంధనలో మృతులస్థితిని గూర్చిన బోధలు తేటగానున్నవి. ధనవంతుడు లాజరు లను గూర్చిన యుపమానములో దుష్టులకు కలుగు దండనయుఁ భక్తులకుఁ గలుగు సౌఖ్యమును నూచింపఁ బడియెను (లూ 16¹⁹⁻³³). మ 25³¹⁻⁴⁴ లో తీర్పు దివమునకు సంబంధముగా అదే బోధ కలదు. చనిపోయిన భక్తులు ప్రభువునొద్ద నుండరని అనేక వాక్యములలో నున్నది (యోహా 14¹⁻⁴ II కొరి 5¹⁻¹⁰ ఫిలి 1²³ పాతాళము, పరదైవ చూ!).

మృదంగము సంగీతము 3 (1) (c) చూ॥

మె

మెకేరాతీయుడు (Mecherathite). దావీదు యోధులలో అహీయాము అను నొకనికి గల బిరుదు (I దిన 11³⁶). ఇది II సమా 23³⁴ లో నుండు మామకాతీయులు అనుదానికి మాటుహుపమై యుండవచ్చును (మాయకా చూ॥).

మెకోనా (Mekonah). చెఱకాలము నకు పిమ్మట తిరిగివచ్చిన యూదులు నివసించిన యూర్షలో నొకటి (నెహె 11³⁸). దీని యునికిని గూర్చి తెలియదు.

మెగిద్దో, మెగిద్దోసు (Megiddo, Megiddon = గుంపులుకూడు స్థలము!). పరెష్తీను దేశపు కోటలలో నొక ముఖ్యమైనకోట. ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమును స్వాధీనము చేసి కొనకమునుపు ఇది కనానీయుల కోటయై యున్నట్లు విగుప్తీయుల రాతిశాసనములవలనఁ బెలియుచున్నది. ఆ రాజులలో మూడవ తత్తస్ (Thotmes III) అనువాడు దానిని జయించి, దోచుకొనెను. యెహోషాఫాత కాలములో ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమును జయించినను, అప్పుడు వారు మెగిద్దోనుండి కనానీయులను వెళ్లఁగొట్టియుండలేదు (యెహో 17^{12,13} న్యాయా 17^{7,8}). న్యాయాధిపతుల కాలములో బారాకు, దెబోరా యనువారు కనానీయులకు రాజైన సీసరాను ఇచట ఓడించిరి (5^{19,21}). సాలా మెను ఇచట ప్రాకారమును కట్టించెను (I రాజు 9¹⁵). రాజైన అహాజ్ యిచట చనిపోయెను (II రాజు 9²⁷). మంచి రాజైన యోషీయా ఇచట విగుప్తీయులచే నోటువడి చంపబడెను (23^{29,30} II దిన 35²²). అందువలన ఇశ్రాయేలీ యులకుఁ గలిగిన దుఃఖము చెఱకాలమునకు పిమ్మట సహా గొప్ప దుఃఖమునకు సామెతగా నుండెను (జెక 12¹¹). మజీయు ప్రక 16¹⁸ చూడఁగా, లోకాంతమునకు ముందు భక్తులకును దుష్టులకును గొప్ప పోరాటముగలుగు చోటునకు మార్గదర్శకు (హో=భూమి, మగదో=మెగిదో) అను అలంకారమును పెట్టిరి. మెగిద్దో పరెష్తీను దేశపు కురుక్షేత్రమనవచ్చును.

ఇది హోను బయలునుండి ఎస్త్రేల్ బయలు నకు పోవు మార్గము దగ్గఱనుండుటచే చాలముఖ్యమైన కోట యయ్యెను. ఆష్షూరునుండి విగుప్తుకు దండయాత్ర చేయువారిపట్టును ఈ మార్గముననే పోవలసియుండెను. కీషును నదిలోపడు నొక యేరు దాని దిగ్గరగా నుండును. న్యాయా 5¹⁹ లో ఆ నది మెగిద్దో కాలువలు అనబడెను ఇటీవల సుడిగులీ కోటను కనుగొని ఆచట శ్రవ్యించి చాల పాడు శేషములను కనుగొనిరి. ప్రస్తుతము దానికి తెల్ ఎల్ ముటెసెల్లిము (Tell-El-Mutesellim : గొర్నరు కొండ) అను పేరుకలదు. అది కైసరయ పట్టణమునకు తూర్పున రెండుమైల దూరములో నున్నది (పటము IV, C 8).

మెజోబాయా (Mezobaite). దావీదు యోధులలో నొకఁడగు యహోయేలు బిరుదు (I దిన 11⁴⁷). ఈ పేరును వ్రాయుటలో పారబాటు వచ్చెనని సాధారణముగా ననుకొందురు.

మెట్లు యెరూషలేము B, V 2 (12) చూ॥

మెడ (Neck). ప్రస్తుతకాలమున నున్న శ్రీ బైబిలుకాలములో కూడ మెడలో భూషణములు ధరించుట వాడుకయొందుడను (ఆధరములు 6 చూ॥). స్నేహితులయందు గల ఆనురాగమును వారి మెడమీద పడుటవలనఁ జూపిరి (అది 33⁴ 45¹⁴ 46³⁹ మొ॥). మెడను కాడి క్రింద నుంచుట దాసత్వమున కొక నూచన (ద్వితీ 28⁴⁸ యిర్మీ 27⁹). మెడమీదనుండి కాడిని విలుచుట విడుదలను నూచించెను (అది 27⁴⁰ యిర్మీ 30⁸). మెడను వెంచిన బిచ్చుకొనుట తిరుగుబాటు తనమునకు మును బుద్ధికి గుఱుతుగా నుండెను. సాధారణముగా ఆ పదమును లోబడనొల్లక పోవుటయని తెనిగించినను (నిర్మ 32⁹ 33³ ద్వితీ 9⁹), క్రొత్త నిబంధనలో ముష్కరులని (కార్మ 7¹) గాని దానికి చివరి వాక్యములలోని భాషాంతరమునందున్నట్లు మెడవంచినవారని యర్థము. మెడమీద పాదములుంచుట (యెహో 10⁴ యెహో 21³⁹) పూర్వ ఆపజయమునకు నూచనయై యున్నది.

మెథూసెల (Methuselah = ఈశై గలవాడు). జలప్రళయమునకు పూర్వమున నున్న యొకఁడు. ఇతఁడు సేతువంశములో పుట్టిన వాడై యుండెను (అది 5⁹ I దిన 1³ లూ 37¹). ఇతని కారోపింపబడిన 969 సం॥ ఆయుస్సు ఇతని సంతతివారి జీవితకాలమంతటికిఁ జేందక, ఇతని స్వంత జీవితకాలమేయొనయెడల ఇతఁడందటిలో నెక్కువకాలము జీవించినవాడని చెప్పవలయును.

మెతెగమ్మా (Metheg Ammah = తిల్లి పట్టణమునకు కట్టెము). గారు పట్టణపు సార్థక నామమని కొందఱి యభిప్రాయము. దావీదు మెతెగమ్మాను ఫిలిష్తీయుల యొద్దనుండి పట్టుకొనెనని II సమూ 8¹ నందున్నది. వైసున్నట్లు దాని శబ్దార్థమునుబట్టి అది ఫిలిష్తీయుల చేశమందున్న ముఖ్యపట్టణములలో నొకటియగు గారుకు చక్కగా సరిపడును. ప్రస్తుత మక్కడనున్న పట్టణమునకుకూడ ఈ యర్థమే చెప్పినను, ఈ పదమునందు వ్రాత రేఖలుండుటనుబట్టి ఆ స్థలమేదయో రూఢిగా చెప్పటకు వీలుగాదందురు.

మెదాను (Medan). అబ్రాహాము కతురాలకు పుట్టినవాడు (అది 25⁹ I దిన 1³⁹).

ఇతఁడు మిద్యానువలె నొక జనాంగమునకు మూల పురుషుఁ డాయెనందురు. దెదాను కట్టణపు శిథిలములకు దగ్గరగా నున్న వాడి మెదాను (Wady Medan) అను స్థలము వీరి యనికి కావచ్చునని కొందఱి తలంపు.

మెనహేము (Menahem = ఆదరణకర్త). గాదీయను వాని కుమారుడు. రాజైన జెకర్యాను పట్టణము చంపెనను వార్తను తిర్పాలో విని హేమ్రానుకు వెల్లి పట్టణమును సంహరించి అతనికి బదులు రాజాయెను (II రాజు 15¹⁴). తిప్పము పట్టణమువారు తనను లోనికి చేర్చుకొనక తిరస్కరించినందున దానిని పట్టుకొని దాని నివాసులను ఘోరఘటల పాలుజేసెను (15¹⁵). చాలకాలముదనుక అతని యేలుబడి స్థిరపడక పోయెను. తిగ్లత్పిలేసర్నబడిన పూలు దేశము మీదికి దండెత్తించినప్పుడు మెనహేము తన దేశమునకు నాశము కలుగకుండునట్లు వెయ్యి తలాంతులవెండి (దాదాపు 60 లక్షలరూపాయలు) నిచ్చి సంతి జేసికొనెను. ఆ కాలమున కది యెంతో మొత్తముగ పరిగణింపబడెను. ఈ సామ్య నరఁడు తన దేశమందున్న ధనికులపై నొక్కొక్కనికి ఏబడేసి తులముల (దాదాపు రూ. 100) చొప్పున పన్ను విధించి జనుచేసెను. దీనినంతటిని బలవంతముగా పెనాలు చేయుటకు ఈ లెక్కప్రకారము ఇశ్రాయేలువారిలో 60,000 మంది ధనికు లుండిరిని కనబడుచున్నది. హేమ్రాను వాడగు మినహిమ్ము (Minihimmu) తనకు కప్పము కట్టినవారిలో నొకఁడని తిగ్లత్పిలేసర్న వ్రాయించుకొనినట్లు ఆహూరు కాసన ములవలనఁ గలియుచున్నది. ఇతఁడుకూడ యహూబాము చేసిన పాపక్రియలను వదలలేదు. ఇతఁడు పది సంవత్సరములు (క్రీ॥ ము॥ 746-738) రాజ్యమేలెను. ఇతని కుమారుడగు పెకహ్యా తరువాతి రాజయ్యెను.

మెనేమెనే, తెకెల్, ఉఫార్సిన్ (Mene Mene, Tekel, Upharsin). బైబిల్సరయొక్క నగరములో విందు సమయమున గోడమీద వ్రాయబడిన గూఢార్థముగల మాటలు (దాని 5⁵). ఆ మాటల యర్థము 5^{16,17} లో నున్నది. ఇవి హెబ్రీ ప్రాకృతమున అరమేయిక్ (Aramaic) భాషకు సంబంధించిన మాటలై

యన్నది. పాత్రీలోవలె దానిలో అచ్చులను వ్రాయక హల్లులను మాత్రము వ్రాసిరి కావున వాటిని చదువుట చాల కష్టతరముగా నుండును. ఈ నాలుగు మాటలు తూనికకు సంబంధించినవని కొందఱి యభిప్రాయము. మెనేయనఁగా రెక్కించుట, టిక్కో అనఁగా తూచుట, ఫర్వీకా అనఁగా విభాగించుట యని యర్థము. చివరి మాటలో పారసీకులుకూడ నూచింపఁబడియుండ వచ్చును.

మెన్నా (Menna). క్రీస్తు పూర్వములలో నొకఁడు (లూ 31³).

మెఫీబోషెతు (Mephibosheth) = నాశనకఁడమైన అవమానము. 1. రిస్సాయను ఉపసత్తివలన రాక్షస సౌలకు పుట్టిన కుమారులలో నొకఁడు, గిబియోనువారతనిని చంపించిరి (II సమూ 21^{8,9}).

2. యోనాతాను కుమారుడు (II సమూ 4⁴). I దిన 8³ 9⁴⁰ లో నితనికి మెరీబ్బయలు అను మామిడి కలదు. ఇది యతని ఆసలు పేరైయుండవచ్చును. బయలు అను పేరు అసహ్యమైన దగుటచే దానిని బోషెతు (=అవమానము) అను రూపముగా మార్చియుండ వచ్చును. యోనాతాను గిల్గావ యుద్ధములో కూలిపోయినపు డితనికి విడండ్ల వెనుక్కు, అతని దాది అతని నెతుకొని పరుగున పారిపోవుచుండఁగా అతఁడు క్రిందపడినందున అతని రెండుకాళ్లును కంటిపెయ్యెను (II సమూ 4⁴). యోనాతానుకు తనకుండు స్నేహమునుబట్టి దాచిదు అతనియెడల దయగలవాఁడై తనయొద్దకు పిలిపించుకొని అతనికి రావలసిన అస్తిసంతయు నిప్పించి పోషించెను (9). అబ్నాలము తిరుగుబాటు చేసినపుడు దాచిదు పారిపోయియుండఁగా మెఫీబోషెతు నొకరగు సీబా దాచిదు నొద్దకు వచ్చి మెఫీబోషెతు అతని రాజ్యము నపహరింపవలెనను నుద్దేశముగలవాఁడైయున్నాఁడు అని చెప్పఁగా దాచిదు నమ్మి మెఫీబోషెతు అస్తి యావత్తును సీబాకు నిచ్చెను (16¹⁴). అయితే అబ్నాలము ఓడిపోయినతరువాత దాచిదు తిరిగి యెరూషలేమునకు తిరిగివచ్చినపుడు మెఫీబోషెతు దాచిదు నొద్దకు వచ్చి తన సేవకుఁడు తనమీఁద అంధములు

చెప్పెనని మనవి చేసికొనఁగా దాచిదు అతనికి మఱుల సగము అస్తి నిచ్చెను (19²⁴⁻³⁰). ఈ మెఫీబోషెతుకు మీకా యను కుమారుఁడుండెనని 9¹⁹ వలనఁ దెలియును. ఇతఁడు యోధులగు నొక కుటుంబపువారికి పెద్దయాయును (I దిన 8³ 9⁴¹).

మెబున్నయి (Mebunnai). దాచిదు యోధులలో నొకని పేరు (II సమూ 23¹⁷). I దిన 11³⁹ 27¹¹ లో ఇతనికి నీశ్చైక అను వాడు పేరు కలదు. ఇది నశయైన రూపమై యుండవచ్చును. వ్రాఁతలోని తప్పువలన మెబున్నయి యను పేరు వెచ్చినట్లున్నది.

మెమూకాకు (Memucan). ఎన్నేరు కాలమునందు పాలసీ రాజ్యములో ఏడుగురు ప్రధానులలో నొకఁడు (ఎస్త 1^{14,16,21}).

మెయోనాతై (Meonotha). యూదావారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఒత్తీయేలు కుమారుఁడును ఒత్తావారికి పూర్వసింహునై యుండెను (I దిన 4^{13,14}).

మెయోనీయులు మెహూనీయులు (Minaeans, Meunim). ఆరేబియా దేశము నకు వైచ్చిరి దిక్కున క్రీ. ము. 9 శతాబ్దములలో నివసించిన ఒక తెగవారు. వారు విసమించి సీనాయిజిహకు వ్యాపించియుండిరిని ఆరేబియుల చరిత్రవలనఁ దెలియును. II దిన 20¹ 20⁷ లలో నున్నట్లు యూదావారితో యుద్ధము చేసిన మెహూనీయులు (మెయోనీయులు) పీలేయని కొందఱనుకొందురు (మాయోను చూ॥).

మెరప మొలకలు (Rice, Rye). ఈ మాటచే తెలియఁపఁబడిన మూలభాషాపదము (నిర్గ 9³² యెష 25³²) చాలవట్టుకు గోధుమ గింజవలె కనఁబడు నొక ధాన్యపు పేరైయున్నది. ఆ పదమునే యెషా 4¹ లో సజ్జలు అని తెలియఁగింది. ఈ ధాన్యము రూపుకు నల్లగను రుచికి చప్పగ నుండును. గోధుమలను కొనఁజాలని పేదలు ఈ ధాన్యమును తిందురు. పక్షిను అరేబియా దేశములయందు ఈ గింజలను గర్త పాలాగాను మందదినుసుగా నుపయోగింతురు. కొట్టెలు కాల్యముందు వాటిపై ఈ గింజలను చల్లెదరు.

J. C.

మెరాతయాయలు (Merathaim). యెరీ 50²¹ లో నున్నట్టిది యొక జనమునకు పేరు. వారు బబులోనీయులే యని సాధారణముగా ననుకొందురు. అట్లయినయెడల ఇది వారికి సార్థకనామమగును. దానికి కెట్టింపు తిరుగు బాటు లేక కెట్టింపు చేదు అని యర్థము కావున ఈ పేరు వారికి సార్థకమనఁదగును.

మెరాయా ఆమర్యా 10 చా॥

మెరా యో తు (Merauth = తిరుగు బాటులు).

1. యాజకులలో నొకడు (I దిన 6^{6,7,32} ఎ.బ్రా 7³).

2. యాజకులలో మఱియొకడు. ఇతఁడు అహీటగాయ కొడుకైన సాహ్వికు తండ్రి (I దిన 9¹¹ నెహె 11¹¹).

3. నెహె 12¹⁵ లో నున్నట్టిది 12¹ లోని మెరేమెతు మాటు కేరైయన్నది (మెరేమెతు చూ॥).

మెరానీ, మెరానీయులు (Merari = కచ్చడి, Merarites). లేవి కొమరులలో మూడవవాడు. లేవీయులలో నొక తెగవారు మూడవవాడు. లేవీయులలో నొక తెగవారు ఇతని పేరునట్టి పిలువబడిన (ఆది 46¹¹ నిర్గ 6¹⁶ సంఖ్యా 31⁷ I దిన 61¹⁶ 23⁶). ఆ తెగవారికి ఒక్కవాక్యములో మాత్రమే (సంఖ్యా 26^{5,7}) మెరానీయులు అను అసలు పేరు కలదు. కెక్కిన వాక్యములలో (నిర్గ 6¹⁶ సంఖ్యా 3³⁰ 4^{29,33,42,45} మొ॥) మెరానీ కుమారులు అను పేరు కలదు. మెరానీయొక్క ఇద్దరు కుమారులగుట్టి మహీరీయులు, మూషీయులు అను రెండు తెగలు ద్వపించెను (సంఖ్యా 3^{30,33} 26⁵ నిర్గ 6¹⁹ I దిన 61^{19,29,47} 23⁶). ఈ మెరానీయులు ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో ప్రయాణము జేయుకాలమున వారి దండుపేటలో నుత్తరదిక్కిన నుండువారు (సంఖ్యా 3³⁵). వారు యెహోవా గుఱారమయొక్క చెక్కలు పలకలు స్తంభములు దిమ్మలు మొదలైన వాటిపయమై జాగ్రత్త పుచ్చు కొనవలసియుండెను (3³⁶ 4²⁹⁻³⁸). వాటిని మోయుటకై 4 బండ్లును 8 ఎద్దులు నియ్యఁబడెను. వానివంతునకు ఆహారము చిన్న

కుమారుఁడగు ఈతామారు పెద్దయెయుండెను (4³⁴). వారిని మొదటిసారి కెక్కించినపుడు వారిలో 6200 మంది మగవారుండిరి (8^{33,34}). ఈ సంఖ్యవలన వారు లేవీయుల తెగలలో కొద్ది సంఖ్యగలవారని కనఁబడును. యెహోషాఫా కాలమునందు వీరికి పల్లెనీసులో 12 పట్టణముల నిచ్చియుండిరి. వీటిలో జెబూలూను, రూబేను, గాదు అను నీ మూడు గోత్రముల స్వాస్థ్యము లభింపండి వాలుకేసిపట్టణముల నిచ్చియుండిరి (యెహో 21³⁴⁻⁴⁰ I దిన 6^{6,7,77-81}). దావీదు వారిని ప్రత్యేకముగా కెక్కించి ఆలయము విషయమైన పనులలో వారికి ప్రత్యేకమైన యేర్పాటులు చేసెను (23^{6,23,21}). ఆలయపు పాటకలలోని 24 వంతులలో వీరికి 6 వంతు లుండెను (6^{31,44} 25³). హిబ్జీయా ఆలయమును పవిత్రపఱచినపుడు ఆతనికి సహాయము చేసినవారిలో ఈ తెగవారుండిరి (II దిన 24¹²). వీరిలో కొందఱు చెఱకాలమునకు పిమ్మట ఎ.బ్రాతోకూడ తిరిగి యెరూషలేమునకు కెల్లియుండిరి (ఎ.బ్రా 8^{18,19}).

మెరీబా మసా, మెరీబా, కాదేషు యెద్దపన్న మెరీబా (Meribah Massah = శోధన, Meribah = పోరాటము, Kadesh. Meribah). మసా మెరీబా అనువి సార్థక నామములై యున్నవి. అవి రెండు స్థలములకు పెట్టఁబడినపేర్లు (నిర్గ 17¹⁻⁷ సంఖ్యా 20¹⁻¹³). ఇశ్రాయేలీయులు సీనాయికి చేరికపూర్వము నిర్గ 17¹⁻⁷ లో నుండు చుత్త్ర సంగతులు జరిగెను. తరువాత 37 సం॥ లకు కాదేషు దగ్గఱనుండిగా సంఖ్యా 20¹⁻¹³ లోని చుత్త్ర సంగతు జరిగెను. ఈ రెండు స్థలములలో జరిగినది చాలమట్టున కొక్కటే సంగతియై యుండెను. నీళ్లులేనందున ప్రజలు సూగఁగా దేవుడు మోషేద్వారా వారికి అచ్చుతీరిగా నీళ్లుచ్చెను. ప్రజలు సూగుటనుబట్టియే ఆ స్థలములకు మసా మెరీబా యను సార్థకనామములు కలిగెను. ఈ రెండు స్థలములలో జరిగిన చుత్త్ర సంబంధమును బట్టి చూడఁగా ఇవి రెండు వేర్వేరు చుత్త్రలు కాక, ఒకటే చుత్త్రను రెండువిధములుగా చెప్పి రెండు స్థలములకు ఆరోపించుటయై యున్నది యని తెలిసికొనవలెనని కొందఱుండురుగాని ఈ

చరిత్రలోని భేదములనుబట్టి ఇది రెండు స్థలములలో జరిగిన రెండు సంగతులని యనుకొనుట మఱి మంచిది ఇట్లు నూచింపబడిన రెండు స్థలము లెవ్వియనగా:

1. సీనాయికి సుత్రముగా నుండు హోరేబు కొండపగ్గిటనున్న యొక స్థలము (నిర్గ 17:7). దీనికి మిసాస్ మెరీబా యను రెండు పేరులను పెట్టిరి (177). ద్వితీ 61⁶ 9²² లలో దీనికి మిసాస్ యను నొక్క పేరు మాత్రము కలదు. ద్వితీయోపదేశ కాండములోని ఈ వాక్యములలో నుండు ఈ రెండుస్థలములు కాదేమి దగ్గఱనుండు స్థలమునకుమాడ సరిపడవిచ్చును అయితే యిది హోరేబుదగ్గఱ జరిగిన చరిత్రను తెలుపుటచే ఈ వాక్యములు దీనికి మఱి చక్కగా సరిపడును.

2. కాదేభుయొద్దనుండు నొకస్థలము (సంఖ్యా 20:13 27:14 ద్వితీ 32:51). క్రీ 958 1061 లో మాడ దీనిగూర్చిన నూచనలు కలవు. యెహా 47:19 లో దీనికి కాదేభు యొద్దనున్న మెరీబా యను పేరు కలదు. ద్వితీ 33:8 లో నున్నట్లు దేవుడు లేచిని ప్రత్యేకముగా పరీక్షించినది దీని యొద్దనే యని చెప్పబడి యున్నది. ప్రస్తుతము కాదేభు దగ్గఱనున్న ఐన్ కాదీన్ (*Ain-kades* = కాదేభు ఊట) అను స్థలమే దీని యునికియై యున్నది.

మెరీబ్యులు మెరీ బోపేతు చూ॥

మెరుపు (Lightning). దేవుని మహాశక్తి ములను తెలుపుటకు ఉలుములు మెలుములు నూచనలుగా నున్నవి (నిర్గ 16:18 క్రీ 77:8 97: ప్రక 4⁵ 8⁶). ఆ మెలుములు ఆయనకుగాక మఱివారిని లోబడవు (యోబు 38:35 క్రీ 18:14). ఆయన మెరుపులను బాణములుగా నుపయోగించి తనను విరోధించువారిని ఓడించును (క్రీ 18:14 14:6 ఔక 9:14). ఇది హిందువుల ఇంద్రుడు చేసిన దానికి సంబంధముగా నున్నట్లు కనబడుచున్నది గాని బైబిలులోని సంగతి అలంకారముగ చెప్పబడిన విషయము మాత్ర మయ్యున్నది. అధికముగా ప్రకాశించుచున్న వాని ముఖము మెలుపువలె నున్నట్లు దృష్టాంతము కలదు (దాని 10⁶). మృతులలోనుండి లేచిన

క్రీస్తు మహిమాప్రభావములను నూచించుటకు ఆయన వస్త్రములు మెలుపువలె ప్రకాశించి నట్లున్నది.

సాతాను మెలుపువలె ఆకాశమునుండి పడుటనుగూర్చిన దృష్టాంతమును చూడఁగా (లూ 10:18). అతఁ డెంత హతాశుఁగాను వింతగాను నాశనమయ్యెనో ఆ సంగతి నూచింపబడును.

మెరెమ (Merid). యూదావాకిలో నొకఁడు. ఇతఁ డొక పిలుబమునకు పెద్ద యయ్యును (I దిన 4:17).

మెరెమెతు (Meremoth = దిబ్బలు).

1. యూజులలో నేడవంతు వారికి పెద్ద (ఎజ్రా 8:33 నెహె 3:21 10⁵).

2. ఎజ్రాకాలమున అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసినాని అతని ప్రేమించే వారిని విడిచిన వారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10:2).

మెరెసు (Meres). అహాషేరోఫుయొద్ద నుండిన యేమెనును ప్రధానులలో నొకఁడు (ఎస్థ 1:15).

మెరోదక్సు (Merodach). బబులోను పట్టణముయొక్క యుద్ధదేవత. యర్ద 50¹ లో ఈ దేవత పేరు బిలు దేవత పేరుతోమాడ నున్నదిగాని యెష 46:1 లో ఈ మెరోదక్సు బిలు అను పేరు కలదు (బిలు చూ॥). ఈ దేవత పేరు ఒక పిగ్రామునకు మాడ కలదు. బబులోను పట్టణముయొక్క ప్రాముఖ్యతనుబట్టి ఇదియొక ముఖ్యదేవతయ్యెను. ఇట్టిచాల మట్టున ఇంద్రునివంటి దేవత యాయెను. అష్షూరువారును కోశీయులు ఈ దేవతను మన్నని జూపినట్లు కనబడును. మెరోదక్ష్మలదాసు, ఎవిల్లెరోదసు అను చక్రవర్తుల పేరులలో ఈ పేరు కనబడును (బబులోను 5 చూ॥).

మెరోదక్ష్మలదాసు (Merodachbala-dan, Chaldee, Mardukbal-iddin = మెరోదాసు అను దేవత కొడుకునిచ్చెను). II రాజ 20:1 లో దీనికి బదులుగా 'బెరోదక్ష్మలదాసు' అను పేరు కలదు. అసలు హెబ్రీలో ఈ రూపమే ఉండినను అందులోని పొరబాటును LXX తర్జుమా చేసినవారు సరిగాదిద్ది మెరోద

కృపదాను అని వ్రాసిరి. ఇతఁడు క్రీ॥ ము॥ 721-709 వఱకును, 702 సం॥ లో ఆలుమాస ముల వఱకును బబులోనుకు చక్రవర్తిగా నుండెను. అతని యసలు రాజ్యము పారసీ సంయుక్తాగ్ర గుడమునకు సమాపముగా నుండెను. ఇతఁడు అష్టారు వారితో యుద్ధముచేసి వారిచేతిలో నుండి బబులోనుపట్టణము నవహరించి 12 సం॥ ల వఱకు దాని నేలెను. ఈ కాలములో నితఁడు అష్టారువారికి లోబడువారిని తన పక్షము చేసికొనవలయునని హిజ్జీయాయొద్దకు చూతల సంపెను (యెష 39=II రాజు 20¹⁸⁻²¹). క్రీ॥ ము॥ 709 సం॥ లో అష్టారు రాజగు యోర్దాను ఇతని నోడింపఁగా ఇతఁడు ఏలామునకు పారి పోయెను గాని 702 లో స్వదేశము అను చక్రవర్తి అష్టారు నేలుచుండఁగా మఱల బబులోను నవహరించి దానిని ఆలుమాసములవఱకు నేలెను. అయినను దానిని డక్కించుకొనఁజాలక మఱల పారిపోయెను. అతని తరువాతి చరిత్రనుగూర్చి యేమియు తెలియదు (బబులోను 5 చూ॥).

మెలట్యా (Melatia = యెహోవా గక్షించును). నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్ట సహాయపడిన గిజియో నియులలో నొకఁడు (నెహె 37).

మెలితే (Melita). పాలు రోమాకు ప్రయాణము చేసిన యొడ బద్దలైన ద్వీపము (కార్య 28¹). అది సిసిలీ ద్వీపమునకు దక్షిణముగా 60 మైళ్ల దూరములోనుండు నొక చిన్న లంకయొందున్నది. అది 95 చ॥ మైళ్ల వైశాల్యము మాత్రము కలిగియున్నది. అడ్రియాటిక్ (Adriatic) సముద్రములో మఱియొక ద్వీపమునకు మెలితే యను పేరుకలదు. పాలుచేరిన ద్వీపమిదే యని బహు కొద్దిమంది యనుకొందురు గాని అప్పటిగాలి (27¹⁴) వలన కొట్టుకొని పోబడిన యొడ ఈ రెండవ ద్వీపమునకు పోవుట యసాధ్యముగాని ఆ గాలి యాయొడను ఆ మొదటి ద్వీపమునకు (28¹) కొంచుపోవుటను గూర్చి యే సందేహమును లేదు. మఱియు మొదటినుండి యున్న పారంపర్య వాడుకను చూడఁగా అది యా మెలితే ద్వీపమని తెలియును. మెలితేలో ముఖ్యముగా ఫేసికేవారు పురాతనకాలమందు వ్యాపారములు చేసియుండిరి.

కార్తాగో (Carthage) లో వలె వారు ఈ ద్వీపమందు మొదట నివసించినవారై యుండిరి. గ్రీకువారు తరువాత ఇచటికి వచ్చి యుండినను పాలును చేర్చికొనినవారు గ్రీకువారు కాక, ఆ యాదిను నివాసులని లూకా వారికి అనాగరికులు అను పేరుపెట్టుటచే తెలిసికొనవచ్చును (28²). ప్రస్తుతమం దా ద్వీపములో సర్పములులేవు. అందుచేత కొందఱు 28³⁴ లో నున్న సంగతి ఆ ద్వీపమునకు సరిపడదని యనుకొందురు. అయితే పాలు అచటచేరిన కాలమునకును ఇప్పటికాలమునకు మధ్యను అప్పటి జనులు బహుగా విస్తరించిరి. గనుక పూర్వము అచట సర్పము లుండినను ఇప్పుడు లేకపోవుట ఆశ్చర్యము కాదు. పాలు మూడుమాసములవఱకు నచట నుండెను. పాలును అతనితోనున్న వారును అప్పుడు చేరిన స్థలమును నేటివఱకు పాలు అఖాతము (St. Paul's Bay) అందురు. క్రీ॥ శ॥ 451 వ సం॥ లో కల్సెదోను (Chalcedon) పట్టణము నందు కూడిన సార్వత్రికసభలో మెలితే యధ్యక్షుఁ డొకఁడుండెను. పాలుకాలములో ఈ ద్వీపము రోమీయుల క్రింద నుండెను. రోమా రాజ్యనాశనమైన తరువాత అది దాని జయించినవారి దయ్యెను. 1530 లో దానిని క్రూసేడుల వారి కిచ్చిరి. 1800 లో ఇంగ్లీషు వారివశమై నేటివఱకు వారియధీనమున నున్నది. దాని ప్రస్తుతపుపేరు మాల్టా (Malta).

మెలీనూ మల్లూకు చూ॥

మెలెకు (Melech = రాజు). రాజైన సాలు కొడుకు యోనాతాను యొక్క ముని మనుమడు (I దిన 8³⁵ 9⁴¹).

మెలెయా (Melea). క్రీస్తు పూర్వకాలంలో నొకడు (లూ 3¹³).

మెల్కి (Melchi = యెహోవా రాజు). క్రీస్తు పూర్వకాలంలో నిద్దఱు (లూ 3^{34, 38}).

మెల్కిఛూవ (Malehishua = రాజు రక్షణ). రాజైన సాలుయొక్క కొడుకులలో నొకఁడు (I సమా 14⁴⁹). ఇతఁడు గిల్గొవ యుద్ధములో ఫిలిష్తీయులచే హతమయ్యెను (31¹ I దిన 10³).

మెల్కిసెదెకు (Melchizedek = నీరి రాజు). అది 14¹⁸ లో చూడగా మెల్కిసెదెకు అబ్రాహాము నెదురుకొని అతని నాశీర్వ దించినట్లుగా నున్నదిగాని, అతనినిగూర్చి బైబిలులో మఱియే నూచనము లేవు. ఇతఁడు షలేముకు రాజు అనియు, సోవోన్నతుడగు దేవునికి యాజకుఁడు అనియు నందులో నున్నది. ఇతఁడు అబ్రాహాము నాశీర్వించినగా అబ్రాహాము అతనికి దశమభాగము నిచ్చెను (14¹⁹). ఇతఁడు రాజు యాజకుఁడు అను రెండువ్యోగములు గలవాడగుటచే మెస్సీయును ముంగుర్తునెంచబడెను (క్రీస్తు 110⁴). క్రీస్తు ఆ ముంగుర్తునట్లు నెలవేర్చుకో హెబ్రీ 5, 6, 7 అధ్యాయములలో బహు వివరముగా నున్నది. ఆ ముంగుర్తును సంబంధముగా లేవీయుల యాజకత్వముకంటె క్రీస్తు యాజకత్వమెంత యున్నతమైనదో దాని నా గ్రంథకర్త యందులో నివేశించెను (షలేము చూ!).

మెషిల్లేమాతు (Meshillemeth = బహుమానము).

1. ఎఫ్రాయిము సీయులలో నొకఁడు. పెకహు సైనికులు పట్టుకొనిన యూదులను విడిపింపవలెనని చెప్పిన ఔరక్యా తండ్రి (II దిన 23¹²).

2. యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 11¹³). I దిన 9¹² లో ఇతనికి మెషిల్లేమాతు అను పేరు కలదు. అసలుభాష చూడగా అచ్చటకూడ ఆ వాక్యములో గుణితము కొంచెము భేదముగా నుండి మెషిల్లేమాతు అని యున్నది.

మెషుల్లాము (Meshullam = స్నేహితుఁడు).

1. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8¹⁷).

2. రాజైన యోరాము కాలములోనుండిన గాదీయులలో నొక ముఖ్యుడు (I దిన 5¹³).

3. ప్రధాన మంత్రియగు షాఫానుయొక్క పూర్వకుఁడు (II రాజు 22³).

4. యోషీయాకాలములో నుండిన ప్రధాన యాజకుడగు హిల్కియానుయొక్క తండ్రి (I దిన 9¹¹ నెహె 11¹¹ వల్లూము 8 చూ!).

5. యోషీయాకాలముందు దేవాలయమును మరమ్మతుచేసిన లేవీయులలో నొకఁడు (II దిన 34¹⁹).

6. యాజకులలో నొకఁడు (I దిన 9¹²).

7. జెరుబ్బాబెలు కొడుకు (I దిన 3¹⁹).

8. బెన్యామీనీయులలో మఱియొకఁడు (I దిన 9⁷ నెహె 11⁷).

9. బెన్యామీనీయులలో నింకొకఁడు (I దిన 9⁸).

10. లేవీయులు యెరూషలేమునకు తిరిగి వెళ్లవలెనని వారిని ప్రేరేపించుటకు ఎబ్రా పంపిన ప్రధానులలో నొకఁడు (ఎబ్రా 8^{16,17}).

11. తమ అన్యభార్యలను విడిచిపెట్టుట కట్టుమని కొండజనంగా ఎబ్రాకు సహాయముచేసిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10¹⁵) గాని, కొండజీతఁడు ఎబ్రాకు అడ్డుపడినవారిలో నొకఁడని అర్థము చెప్పవలెనందురు.

12. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10¹⁹).

13. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము ప్రాకారములను తిరిగి కట్టినవారిలో నొకఁడు (నెహె 3^{4,20}). ఇతఁడు తన కుమారులను అత్రా సీయుడగు టోబీయా కుమారునికి నిచ్చెను (6¹⁸).

14. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేములోని పాఠశుష్టుమును మఱియొకసారి కట్టిన బాగుచేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 3⁶).

15. ఎబ్రాధర్మశాస్త్రమును చదువుచుండగా అతని యెడనుప్రక్కన నిలిచినవారిలో నొకఁడు (నెహె 8⁴).

16. నెహెమ్యా కాలమునందు నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకఁడు (నెహె 10⁷).

17. ప్రజల ప్రధానులలో ఆ నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకఁడు (నెహె 10²⁰).

18. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించగా ఊరేగింపుచేసిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు యూదుడై యుండెను (నెహె 12³²).

19. యో యా కీ ము ప్రధాన యాజకుడై యుండగా నున్న యాజకులలో నొకడు (నెహె 12¹³).

20. అదే కాలములో నుండిన మఱియొక యాజకుడు (నెహె 12¹⁶).

21. ఆ కాలములోనే (19) యుండిన ద్వార పాలకులలో నొకడు (నెహె 12²⁵). నెహె 12²⁵ లో నున్న పైన నుదాహరించిన కేసులలో కొన్ని ఒకే మనుష్యునికి చెందినవై యుండును.

మెషుల్లెమెతు (Meshuellemeth = 2. క స్టేహీతురాలు). రాజైన మనషేయొక్క భార్య పేరు (II రాజు 21¹⁹). ఆమె రాజైన ఆమో సుకు తల్లియై యుండెను.

మెషెకు (Meshech).

1. యాపెతు కుమారులలో నొకడు (ఆది 10⁹). ఇతడు మెషెకు తెగవారికి మూల పురుషుడయ్యెను. వారు తూరువారిలో వ్యాపారము చేయుచు, బానిసలను ఇత్రడివస్తువులను వారికి నమ్మచుండిరి (యెహె 27¹³). వారు తూబలువారికి సంబంధులై వారితో కూడ నొక జతవారి యుండిరి (32³⁶). గోగు అను రాజు ఈ రెండు జనాంగములకు మాత్రమే కాక, రోషు అను జనమునకు గూడ రాజైయుండినట్లున్నది (38⁹ 39¹). ఈ వాక్యములనుబట్టి చూడగా, మెషెకువారు అనాగరిక స్థితిలో నుండినట్లున్నది. బెలిలులోవలె ఆషూరువారి రాలిశాసనములలో కూడ మెషెకువారును తూబలువారును ఒక జత జనముగా చేర్చబడియున్నవి. అవి క్రీ॥ శ॥ 12-వ శతాబ్దమునకు పూర్వముననున్న శాసనములై యున్నవి. అప్పుడు వారు కిలికియాకు ఈశాన్య దిక్కున యుష్మాతునదికి పడమరగా నుండిరి. యెహెత్తేలు కాలమునకు లోగా వారు పరి యుత్తరమునకు తరుమణిది నల్లసముద్రమునకు ఆగ్నేయదిక్కున నుండిరిని యనుకొందురు.

2. I దిన 11⁷ లోని మెషెకు అను పేరు ఆది 10⁹ లో నుండు మాఘ అను పేరునకు మాణురూపుమై యున్నది (మాఘ చూ॥).

మెషెజెబెయేలు (Meshezebel = దేవుడు రక్షించువాడు).

1. ప్రాకారములను కట్టుటయందు నెహె మ్యాకు సహాయము చేసినవారిలో నొకడు (నెహె 3⁴).

2. నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకడు (నెహె 10²¹).

3. పెతహయా యనువాని తండ్రి. ఇతడు యూదుడు (నెహె 11²⁴). ఈ మూడు పేరులు ముగ్గుటికికాదుగాని ఒకటే తెగకుండిన పేరని అనుకొనువారు కలరు.

మెషెలెమ్యా (Meshelemiah = దేవుడు ప్రతిఫలమిచ్చెను). లేవీయులలోని కహాతీయుల కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు మూలపురుషుడు. ఈ కుటుంబికులు దేవాలయమునకు ద్వారపాలకులై యుండిరి (I దిన 9²¹ 26^{1,2,9}). 917,19,31 లో ఇతనికి వల్లము అనియు, 26¹⁴ లో మెలెమ్యా అనియు, నెహె 12²⁵ లో మెషుల్లము అనియు మాటుపేరులు కలవు

మెషోబాబు (Meshobai = తిరిగి చేర్చబడుట) షి మ్యాను గోత్ర ప్రధానులలో నొకడు. ఈ ప్రధానులు గెహోరు దగ్గరనున్న మేట్రాములను పట్టుకొనిరి (I దిన 43⁴⁻¹¹).

మెసహాతేమిరు అరము 1 చూ॥

మెస్సీయ (Messiah = అభిషిక్తుడు). క్రీస్తు అను గ్రీకు పదముయొక్క హెబ్రీ రూపము. ఈ పదము దాని 9^{25,36} యోహా 14¹ 4²⁵ లలో అగుపడును అభిషిక్తుడనుమాట యాజకులకును లేవీయులకును (లేవీ 4⁵ 8²²) రాజులకును (I సమూ 2¹⁰ 12³ 24⁶ II సమూ 14^{1,6} క్రిత 2⁹ 15⁶ 89²⁰) వాడబడినది. దేవుడు అన్యజనులరాజును కోరివుక్తును అభిషిక్తుడనుపేరు బెట్టెను (యెషె 45¹). యేసుక్రీస్తు జననకాలము నందు యూదులందఱును దేవుని అభిషిక్తుని యొక్క పుట్టుకనిమిత్తము ఎదురు చూచుచుండిరి (లూ 24^{25,26}). ఈ నిరీక్షణకు ప్రవృత్త లేఖనములే యాధారములు (24²⁵⁻²⁷). దేవుడు అబ్రాహాముతో నీయందు భూమియొక్క సమస్త వంశ

ములు ఆశీర్వదించబడునని వాగ్దానము చేసెను (అది 12¹⁻³). ఈ వాగ్దానము ఒక నిబంధనయై యుండెను (17¹⁻⁸). ఆ బ్రాహ్మయొక్క వంశ స్థులు దీనిని తరుచుగా మఱచిపోయి తమ సేర్పరచుకొనిన వారికి అపవన్నకముగా నుండినను వారిలో భక్తులైనవారు ఈ నిబంధనను ఎల్లప్పుడు జ్ఞప్తియందుంచుకొనిరి. దావీదు యెరూషలేము నందు సింహాసన మెక్కినప్పుడు అతని సంతతి వారు నిరంతరము దానిమీద ఆసీనులగుదురని అతనితో నిబంధనపూర్వకముగా వాగ్దానముజేసెను (II సమూ 7^{5,17} I రాజు 11³⁶). ఈ రెండు వాగ్దానములనుబట్టి ఇశ్రాయేలీయులు నిరంతరముందురనియు, దావీదుయొక్క సింహాసనము తరతరములవఱకు నిలిచియుండుననియు స్పష్టముగుచున్నది (కీర్త 2² 18⁵ 84⁹ 89^{38,51} 132^{10,17} విలా 4⁸⁰ హబ 3¹³). అయితే కాలక్రమేణ దేవుఁడేర్పఱచుకొనిన జనులు ఆయనయందు విశ్వాసముంచకపోయినందున వారి అవిశ్వాసమును బట్టి వారిని చెఱలోకి పంపెదనని ఆయన హెచ్చరించవలసి వచ్చెను. ఇశ్రాయేలీయులందఱును ఆయనను తిరస్కరించరుగాని ఒక శేషము ఆయనయందు విశ్వాసముంచును. ఆయన వారిని చెఱలో నుండి తిరిగి తీసికొనివచ్చి వారిలో మఱియొక క్రొత్త నిబంధనచేసికొని నీతిమీద పునాది జేయఁబడిన యొక క్రొత్త రాజ్యమును స్థాపించును (యిర్మీ 23^{5,6} మీకా 5^{2,5} యెష 6⁸ దాని 9^{3,16}). ఈ క్రొత్త నిబంధనకు విధేయులైన వారి మూలముగా భూమిమీద నుండు సమస్త జనములు ఆయననుగూర్చి తెలిసికొని ఆయనను ఆరాధింతురు. భూలోకమందెల్లను యెరూషలేము దేవునికి మఖ్యపీఠముగా నుండును. మన ప్రభువు కాలమునందుండిన యూదులు ఈ వాగ్దానమును సరిగా గ్రహించుకొనక తమ భూలోకమంతటిని ఇనుప దండముతో నేలందు మని భావించిరి. దావీదు రాజు జన్మస్థానమందు పుట్టు అభిషిక్తుడగు నొకఁడు దావీదు సింహాసనముమీద నాసీనుడు కావలసి యుండెను (మీకా 5²⁻⁴). ఆమోసు హోషేయ మీకా యెషయా యిర్మీయా యెహెశ్శేలు అను ప్రవక్తలందఱును యూదులు పరస్పరము తిరిగి వచ్చెదరనియు దావీదు వంశజుడొకఁడు వారి నేలు

ననియు ముందుగానే చెప్పియుండిరి. యూదులను దేవుఁడు చెఱనుండి రప్పించి సమకూర్చిన పిదప వారిని తానే నడిపెదననియు వారికి ఖ్యాతిని మంచి పేరును కలుగఁజేతుననియు వాగ్దానము చేసెను (జెఫ 3¹⁰). వారు చెఱలోనుండి తిరిగి వచ్చిన తరువాత హగ్గయి ఈ సంగతిని వారికి జ్ఞప్తిచేసి వారు కట్టుచుండిన దేవాలయము మొదటిదానికన్న మహిమగలిగిగాఁ జేతునని తెలిపెను (హగ్గ 2⁶⁻⁹). ఆ రాజు జయోత్సవముతో యెరూషలేమునందు ప్రవేశించుటనుగూర్చి జెకర్యా ప్రవచించెను (జెక 9^{9,10}). మలాకీ తన కాలమందున్న అక్రమములను గద్దించి యెహోవాయే తన యాలయమునకు వచ్చి తన జనులను పరిశోధించి వారిని నిర్మూలము చేయునని తెలియఁజేసెను (మలా 3¹⁻³). మెస్సీయ రాజరికమును గూర్చిగాక, ఆయన సేవకర్త్యమునుగూర్చి యెషయా తెలిపెను (యెష 40-66). 40-49 ఆధ్యాయములలో దేవుఁడు ఇశ్రాయేలీయులను తన సేవకుఁడని పిలుచుచున్నాడు. ఆయన ఇశ్రాయేలీయులద్వారా తనను లోకమునకు తెలియఁజూచుకొనవలెనని యుండెను. 42¹⁻⁷ 52¹²-53 లందు తన స్వకీయులవలన తృణీకరింపఁబడి చంపఁబడిన వాఁడే యెహోవా సేవకుఁడని యున్నది. ఆయన మరణముద్వారా నూతన జీవము కలుగును. ఈ ప్రవచనములు యేసుక్రీస్తునందు మాత్రమే నెఱవేఱినవి (లూ 24²⁷ కార్త్య 8³⁰⁻³⁵ I పేతు 1¹⁰⁻¹²). శిష్యులు దానిని గ్రహించుకొనిరి (యేసుక్రీస్తు VI 3 (1) (6), దేవుని రాజ్యము I చూ॥)

J. C.

మెహీదా (Mehida = సంగమము). జెరుజ్సాలెముతోఁకూడ తిరిగివచ్చిన నెతేనీయుల కుటుంబములలో నొకదానికి మూలపురుషుఁడు (ఎజ్ర 2³⁵ = నెహె 7⁵⁴).

మెహీరు (Mehir = ఖరీదు). యూదా వారిలో నొకఁడు. ఇతని సంతతివారు ఎఫ్రాసు వారు అనఁబడిరి (I దివ 4¹¹).

మెహూనీయులు మాయోను చూ॥

మెహూమాను (Mehuman). చక్రవర్తియగు అహాష్వేరోఫు నెదుట ఉపచారముచేసిన ఏడుగురు ఐందులలో నొకఁడు (ఎన్త 1¹¹).

మేహేతబేలు (Mehetabel = దేవుడు అభిర్వదించును).

1. నెహెమ్యాను శోధించుటకు పంపబడిన మేమెయా యొక్క తాత (నెహె¹⁰).

2. ఎవోమురాజైన హదదుయొక్క భార్య (అది 36³⁹ I దిన 1⁵¹).

మెహాలతీయుడు (Meholathite). సోలు అల్లుడగు అద్రీయేలు బిరుదు (I సమా 18¹⁹). అతడు మెహోలా యను నూరివాడగుటచే ఈ బిరుదు వచ్చినట్లుగా నున్నది. అది ఆబేలేహోలా యను ఊరుకావచ్చును (ఆబేలేహోలా చూ॥).

మే

మేక, అడవిమేక, కారుమేక, కొండమేక, మేకపిల్ల, మేకపోతు (Goat, Wild Goat, Satyr, Hegoat).

1. పెంపుడు మేకలు పరెస్తీను దేశములో విస్తారముగ నున్నవి. వీటికి పాత నిబంధన యందు ఆరు హెరీ పదములును, క్రొత్త నిబంధనయందు చెండు గ్రీకు పదములును గలవు. తైలిలునందు మేకలను చరాస్తీలో నొక ముఖ్య సంపదగా నెంచిరి (అది 30^{33,35} 32¹⁴ I సమా 25⁹ మొ॥). గొల్లవారు మేకలను గొట్టెలను ఒకటే మందయందుంచి మేపిరి. (అది 20³⁹). వాటిని వేరుచేయుట, లోకాంతమున మనుష్యులను వేరుచేయుటకు దృష్టాంతముగా క్రీస్తు ఉపయోగించెను (మ 25^{39,38}). మేకలను ఇప్పటి వరె పాలకొత్తును పెంచిరి (సామె 27¹⁷). వాటి మాంసమును తినిరి (అది 27⁹ న్యాయా 6¹⁹ 18¹⁵ మొ॥). వాటి పెండ్లుకలతో కంబళ్లు నేసిరి (నిర్గ 25⁴ 35³⁶ మొ॥). అతి దరిద్రులు వీటిచర్మమును వస్త్రములుగా ధరించిరి (హెరీ 11³⁷). యజ్ఞములందు వీటి నిధించిరి. అవి పాపపరిహారార్థ బలిగాను హోమార్పణముగాను అర్పింపబడెను (అది 15⁹ నిర్గ 12⁹ లేవీ 11⁴ 4⁴⁴ సంఖ్యా 71⁷ ఎబ్ర 61⁷ హెరీ 79^{9,13} అజాకేలు చూ॥).

2. అడవిమేకలను పరెస్తీనునందు గలవు. కొండప్రదేశమున నివసించుటచే దీనిని నూచించు పదమును కొండమేక యని తెనిగించి (క్రీ 104¹⁸

యోబు 39¹). ద్వితీ 14⁵ లో నుండు కారుమేక అసలులో వేరు పడమైనను దీనినే నూచించు నట్లున్నది. ఇది అడవిలో నివసించును గాన అది

మేక

యుండు స్థలము పాడు స్థలమని యర్థమగును (యెష 13¹ 34¹⁴).

3. అలంకార రీతిగా దాని కోలో మేకపోతు బలాశ్చ్యుడైన రాజును నూచించును. అతడు మహా అలెక్సందరు అని సాధారణముగా నంగీకరింతురు (అలెక్సందరు 1 చూ). లేవీ 17¹⁷ II దిన 11¹⁵ లోని దయ్యము లనుమాటకు అసలు పదము మేకలు అనునదైయుండి మేక రూపముగానున్న విగ్రహమునుగాని, అడవిమేకలవలె అడవిలో నివసించు దయ్యమునుగాని నూచించును (దయ్యములు చూ॥).

మేఘము (Cloud). తైలిలునందు మేఘములను పదము ఈ దిగువనున్నట్లు అలంకార రీతిగా నుపయోగింపబడెను.

1. మన దేశములోనున్న రీతిగనే మేఘములు అస్థిరతను (హోషే 6⁴), కష్టములను (విలా 2¹ ప్రస 12⁹), ఎత్తయినవాటిని (యోబు 20⁶), గొప్ప సముదాయమును (హెరీ 12¹), గుప్తముగ వాటిని (యోబు 36³⁹ 39¹⁶ 36³⁴) నూచించెను. 2. కాంతిగల మేఘము దేవుని ప్రత్యక్షతకు విశేష నూచనగా నున్నది. ఇది దేవుని ప్రత్యక్షతనే గాక ఆయన అగోచరుడనియు అర్థమిచ్చును (క్రీ 97⁹ మహిమ చూ॥). 3. మేఘములు దేవుని వాహనములై యున్నట్లు నూచనలున్నవి (యెష 19¹). కీర్త 181⁰ లో మేఘములను ప్రతిగా కెరూబులు వాహనములుగా నుండుటచే అని

మేఘములవంటివని కొందఱునుకొందురు. మెస్సీయ మేఘములమీద నెక్కివచ్చునను అలంకారము ఆ రీతిగానే యున్నది (దాని 7:13 మ 2:28 మా 14:2 ప్రక 17). మెస్సీయ సింహాసనము తెల్లని మేఘమైయున్నది (14:14). అంత్యదినమున భక్తులు శ్రీస్తు నెదుర్కొనుటకు మేఘములమీద కొంచుపోబడుదురు (I థెస్స 4:17).

మేఘములను చూచువారు (Soothsayers). రాబోవు సంగతులను గాని దూర స్థలములందు జరుగు సంగతులనుగాని వేఱు విషయముగాఁ దెలిసికొనలేక పోయినప్పుడు మేఘములను గమనించి వాటి లక్షణముల ద్వారా, అవి వెళ్లు మార్గముద్వారా కనుగొని చెప్పుట ఒక విధమైన మంత్రవిద్యయై యుండెను. ఇట్లు అదృష్టదురాదృష్టములను కనుగొనవచ్చునని జనులు నమ్మిడి వారు (మీకా 5:12).

B.

మేజాహబు (Mezahab = బంగారు నీరు). ఎవోము రాజైన పాదగు ధార్యమును మెహేతబేలు యొక్క రాత పేరు (ఆది 36:39 I దిన 1:30). ఇది యొక ప్రదేశపు పేరును కావచ్చును (దీబాహాబు చూడు).

మేడగది (Upper Storey). పరెస్తీసు లోని యిండ్లు సాధారణముగా నొక యంతస్తు మాత్రమే గలవైయుండును గాని స్థితిపంతులు మేడలను కట్టించుకొనిరి (న్యాయా 3:20 II రాజు 19). ఎలీషా కొఱకు ఘనమైనయురాలు కట్టించి నది ఈ దేశము దుపేకులు కట్టించుకొను గది వంటిదై యున్నది (II రాజు 4:10). గ్రీకువారు రెంటి కక్కువైన అంతస్తులు గల గృహములను కట్టించుకొనినట్లున్నది (కార్వ 20). శ్రీస్తు తన శిష్యులతో కలిసి చివరి పస్కాను భుజించిన మేడ గదినిగూర్చి యెరూషలేము B VII 2 చూడు.

మేడిచెట్టు (Sycamore Tree). పరెస్తీసు దేశమునం దీ చెట్టును వీడకొఱకు దారుల ప్రక్కలందు తరుచుగా నాటిరి. దీని కొమ్మలు విశాలముగా వ్యాపించును గనుకనే దాని వెళ్లుచుండిన యోనును చూడఁగోరిన జక్కయ్యకు అట్టి చెట్టు మీఁదికెక్కి కోరికను దీర్చుకొనుటకు నలుగ నుండెను (లూ 19). ఈ చెట్టు పూర్వము పరెస్తీసుయొక్క అన్ని భాగములలోను పెరిగెడివి

(I రాజు 10:27 II దిన 1:15 9:27 క్షీర్ణ 78:47). మూల భాషయందు ఈ చెట్టుకు వాడిన పదమునే I దిన 27:28 లో బొడ్డుచెట్టనియు యెష 9:10 లో రావి కిర్ర యనియు తెనిగించిరి ఎగువు దేశమునం దీ చెట్టు పలకలను సమాధిపెట్టెల కుపయోగించిరి. యూదయు దేశమునందు ఆమాసు ప్రవక్త గొర్రెలను కాయుచు ఈ చెట్ల పండ్లను సమకూర్చెను (ఆమా 7:14).

J. C.

మేదాదు (Medad = ప్రేమ). ప్రసచించుటకు శక్తిని పొందిన పెద్దలలో నొకఁడు (సంఖ్యా 11:29, 37 ఎల్దాదు చూడు).

మేదెబా (Medeba = శాంతిజలములు). యొర్దాను నదికి తూర్పు ప్రదేశములోనుండు నొక పట్టణము. అది హెబ్రీయులు అను పట్టణమునకు దక్షిణముగా 8 మైళ్లు దూరమున యొర్దాను మృతసముద్రములో పారునట్టి స్థలమునకు దక్షిణమున 16 మైళ్లు తూర్పుగా ప్రస్తుతముండు మదాబా (Madaba) అను స్థలమైయున్నది. రాజైన సీహోను దానిని మోయాబీయుల యొద్ద నుండి యపహరించెను. తరువాత ఇశ్రాయేలీయులు దానిని జయించి (సంఖ్యా 21:24-26) రూబేనీయులకు నిచ్చిరి (యెహో 13:16). దావీదు కాలములో అయ్యెసియులతో సహాయము చేయుటకై సిరియవారువచ్చి ఈ మేడబాలో తమ దండము వేసిరి (I దిన 19:28-15). కావున ఆదియా కాలములో వారి స్వాధీనమున నుండెనని తెలిసికొనవచ్చును. ఆ యుద్ధములో దావీదు దానిని తన స్వాధీనము చేసికొనెను. బైబిలులో నున్నదానినే గాక, మోయాబీయుల రాతిశాసనములను చూడఁగా, మేడబా మఱల మోయాబీయుల వశమై ఇశ్రాయేలు రాజగు ఒమ్రీచే వారియొద్దనుండి యపహరింపఁబడినట్లును, అటు వెనుక మఱల మోయాబు రాజగు మేషా యిత్రాయేలీయుల యొద్దనుండి దాని నపహరించెననియు తెలిసికొనఁ గలము (రాతి శాసనములను చూడు). ఇశ్రాయేలు రాజైన యెహోరామును యూదా రాజగు యెహోషాపాతును ఈ పట్టణములను పట్టుకొనుటకు మఱల ప్రయత్నముచేసిరి గాని వారివలనఁ గాకపోయెను (II రాజు 8). ఇశ్రాయేలు రాజైన రెండవ యోరబాము వారిని

మోయాబీయులను అందులోనుండి వెళ్లగొట్టెను (14²⁵). యెహూ కాలమునందు మేదెబా మఱల మోయాబీయుల వశమయ్యెను (యెష 15⁹). యిర్మీ 45⁹ లోని మద్దేనాయును ఈ మేదెబాయును ఒక్కటేయైన యెడల అది యిర్మీయా కాలమువఱకు వారి యాధీనములో నుండినట్లు ఆ వాక్యమువలనఁ జెలియును. మక్క-బేయుల కాలమునందు ఈ మేదెబా మక్క-బేయుల నెదిరించిన కోటలలో నొక ముఖ్యమైన కోటయై యుండెను (I మక్క 9³⁶⁻⁴²). క్రీ॥ శ॥ లో తురకవారు ఆ దేశములన్నిటిని జయింపక మునుపు మేదెబాలో నొక కీషపు ఉండెనని సంఘ చరిత్రవలనఁ జెలియును. 1880 సం॥లో అచట త్రవ్వించుటగా ఒక శ్రీ సవాలయముయొక్క చక్కని పాడుశేషములు దొరికెను. వాటిలో నొకటి రాళ్లతో బహు చిత్రముగా చేయఁబడిన పలెస్తిను పటమై యున్నది (పటము II, J 1).

మేఘాతు (Mephaath = సౌందర్యము). రూబేనీయుల సాస్వస్థ్యములోనుండి లేవీయుల కియ్యఁబడిన (యెహో 13¹⁸) పట్టణములలో నొకటి (21³⁷ I దిన 6³⁹). యిర్మీయా కాలములో ఇది మఱల మోయాబీయుల వశమయ్యెను (యిర్మీ 48⁹¹). అది మోయాబీయుల ప్రదేశములో నున్నదిగాని దాని యునికినిగూర్చి మఱి సూటిగా తెలియదు.

మేమ్ (Mem = అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో పదమాక్షరమిది. అక్షరమాలికా గీతమగు 119 వ కీర్తనలో 13 వ భాగమునకు ఈ పేరు కలదు. ఆ భాగములోని ప్రతి పంక్తియు ఈ యక్షరముతోనే యారంభమగును.

మేయార్కాను (Majarkaon = పచ్చని నీరు). దాను గోత్రికుల సాస్వస్థ్యములో నున్న యొక స్థలము (యెహో 19⁴⁶). అది యెప్పేకు ఉత్తరముగా రెండు క్రొనుల దూరములో నున్నట్టియు, పచ్చని నీరు గలిగినట్టియు బౌజా (Aujah) యను నది దగ్గఱనుండు నొక స్థలమని కొందఱ యాహింతురు గాని దాని యునికినిగూర్చి సూటిగా తెలియదు.

మేయాగోపురము యెరూషలేము B V 2 (2) చూ॥

మేరబు (Merab = వృద్ధి). సౌలుయొక్క పెద్దకుమార్తె (I సమూ 14⁴⁹). సౌలు ఈమెను దావీదున కిత్తునని మాటనిచ్చినను తన మాట తప్పి ఈమెను అద్రీయేలున కిచ్చెను (18¹⁸⁻¹⁹). ఈమె యొక్క విదుగురు కొడుకులను చంపఁబడుటకై దావీదు వారిని గిబియోనీయులకు అప్పగించెను (II సమూ 21⁸). అసలు భాషలో ఈ వాక్యము నందు మేరబు అను పేరుకు బదులు మీకాలు అను పేరు గలదు. అది వ్రాతలోవచ్చిన పొరబాటు.

మేరా (Merah = గుహ). సీదోనీయుల ప్రదేశములో నున్నట్టియు, యెహోషావ కాలములో జయింపఁబడనట్టియు స్థలములలో నొకటి (యెహో 18⁴). అది సీదోనుకు తూర్పుగా లెబానోను ప్రాంతములలో నున్నదిగాని దాని యునికినిగూర్చి మఱి సూటిగా తెలియదు.

మేరోజు (Mercoz = ఆశ్రయ స్థానము). దెబోరా కాలములో సీసెరాకు విరోధముగా పోరాడుటకై దాని యూర్జలో నొకటి (న్యాయా 5²³). ఈ యూరివారు సీసెరా పారిపోవు చుండఁగా నతనికి సహాయముచేయుటచే వారి శాపమునకు లోబడెనని కొందఱ అనుకొందురు. ప్రస్తుతమున బేర్షియా నుకు వాయవ్యదిక్కున నుండు ఎల్ మురుస్సుస్ (El Murussus) దాని యునికియై యున్నదని సాధారణముగా ననుకొందురు.

మేరోనోతీయుడు (Meronthite = మేరోనోతువాడు). ఈ విరుదు యెహూ ద్యాహు (I దిన 27³⁰) యాదాను (నెహె 3⁷) అను నిర్దోషిఁ గలదు. వీరు మేరోనోతు అను ఊరివారగుటచే ఈ విరుదు వీరికిఁ గలిగెననుటకు ఏ సంశయమును లేదుగాని ఆ యూరినిగూర్చి యీ వాక్యములలో తప్ప మఱి యెచ్చటను సూచనలు లేవు. అది గిబియోను దగ్గఱ నున్నదని యూహించుదురు.

మేరోము నీళ్లు, **మేరోము నది** (Waters of Merom = ఎత్తయిన స్థలము). పలెస్తినుకు ఉత్తర భాగమందున్న కనానీయులను

యెహోషువ జయించిన స్థలము (యెహో 11:7). సాధారణముగా ఇది మేరోము సరస్సునకు పేరని యనుకొందురు. ఇది గరిలయ సముద్రమున కుత్తరముగా 11 మైళ్ల దూరములో నున్నది. అది 4 మైళ్ల పొడవును 3 కి మైళ్ల వెడల్పును గల సరస్సు. దానికి ప్రస్తుతమున హూలే (Huleh) యను పేరు పెట్టుదురు. సాధారణముగా అదే స్థలము మేరోము నీళ్లచే నూచింపబడునని కొందఱు అనుకొనినను మఱికొందఱుది యీ స్థలము కాదు గాని వేటికొకటి యని యనుకొందురు. అది మేరోము సరస్సు అయినయెడల దానికి మేరోము సముద్రము అను పేరును పెట్టుదురు గాని మేరోమునీళ్లు అను పేరు పెట్టరని అట్టివారు వాదింతురు. మఱియు ఆ మేరోము సరస్సునకు సమీపమున నుండు ప్రదేశము యెహోషువ గ్రంథములో నుండు యుద్ధరంగమునకు సరిపడదని కూడ అట్టివారు వాదింతురు. అయితే ఈ యుద్ధము మేరోము సరస్సు తీరమునగాక దానికి పశ్చిమముగా నుండు స్థలములో జరిగె ననుటచే అట్టివానికి సమాధానము చెప్పవచ్చును (పటము I, F 4).

మేష (Mesa). మాలభాషయం దీ పదము గుణితము చెండు విధములుగా నున్నది. ఈ దిగువనున్న మొదటి చెండు పదములలో తిరిగి పోవుట యనియు, చివరి చెండు పదములలో రక్షణయనియు అర్థమిచ్చును.

1. యొక్కాను సంతతివారి దేశపు సహిద్దు లో నొకటి (అది 10³⁰). దాని యునికిని గూర్చి నూటిగా తెలియదుగాని అది యరబ్బీ దేశములో నున్నదని సాధారణముగా నను కొందురు.

2. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దివ 8⁹).

3. కాలేబుయొక్క జ్యేష్ఠ పుత్రుఁడు (I దివ 3⁴).

4. శ్రీ 11 ము|| 9వ శతాబ్దములో జీవించిన మోయాబీయుల రాజులలో నొకఁడు (II రాజు 3:17). ఈ రాజునుగూర్చిన చరిత్ర సంగతులు బైబిలులో మాత్రమేకాక, మోయాబు రాతి శాసనము (Moabite Stone) అను దానియందలి చరిత్రలోకూడ కనబడును. ఈ రెండింటిని

చూడఁగా నితని సంగతి యీ దిగువరీతిగా నున్నట్లు తెలిసికొనఁగలము. మొదట ఇశ్రాయేలీయులరాజగు ఓమ్రి మోయాబు నోడించెను. తరువాతి కొన్ని సంవత్సరములదాక మోయాబు ఇశ్రాయేలీయులకు లోబడి యుండెను. అటు పిమ్మట ఓమ్రి కుమారుని కాలములో మేష యిశ్రాయేలీయుల నోడించి తన దేశమును విడి పించుకొని ఆ దేశమునుండి యిశ్రాయేలీయులను వెళ్లఁగొల్పెను. ఇంతవఱకు ఈ రాజును గూర్చిన సంగతులు మోయాబీయుల రాతిశాసనములవలనఁ దెలియును. దీనికి మించిన సంగతులు II రాజు 3 వలనఁ దెలియును. ఆహాబునకు పిమ్మట రాజైన యెహోరాము తిరుగఁబడిన మేషను మఱల లోబఱచుకొనుటకై మోయాబుపై దండెత్తి యుద్ధముచేయఁగా యూదారాజైన యెహోషా పాతును ఎదోము రాజును అతనికి నహాయము చేసిరి బయలులో చేసిన యుద్ధములో వారు అదృష్టవశాత్తే 7 లించినందున మోయాబీయులు ప్రాకారములుగల యొక కోటలోఁజేరిరి. అచట మోయాబు రాజు వారి యెడట మూర్ఛముగా తన జ్యేష్ఠకుమారుని బలిపర్పించినందున యెహోరామునకు సహాయపడిన యూదావారును ఎదోమువారును చాలించుకొని తిరిగి వెళ్లిరి. అందు వలన యెహోరాముకూడ యుద్ధము చేయుట మాని తిరిగి వెళ్లవలసివచ్చెను. ఈ రాతి శాసనములో నున్నదానికిని రాజుల గ్రంథములో నుండు దానికిని ఒక్క విషయములో మాత్రము వ్యత్యాసమున్నట్లుగా కనబడును. ఓమ్రి కుమారుని కాలములో మేష యిశ్రాయేలీయుల నోడించి నట్లు శాసనములో నున్నది. రాజుల గ్రంథమును చూడఁగా మేష ఓమ్రి కుమారుడగు ఆహాబు కాలములోఁ గాక అతని మనుమఁడగు యెహోరాము కాలములో ఆ తిరుగుబాటు జరిగినట్లుగా నున్నది. దీని వైకృతవఱుచుటకు ఆహాబు ప్రభుత్వకాలమునందు మేష తిరుగుబాటు చేయఁగా ఆ సంగతి మోయాబును మఱల లోబఱచుటకై యత్నముచేసిన యెహోరాము చరిత్రకు సంబంధముగా ఆ తిరుగుబాటు కూడ రాజుల గ్రంథములో వ్రాయఁబడినట్లుగా నున్నది లేదా, రాతి శాసనము మీఁదనుండు ఓమ్రి కొడుకు అను మాటలు అతని మనుమఁడగు

యెహోరామునకు కూడ చెందవచ్చును. అట్లయిన యెడల నేమియు వ్యత్యాసములేక పూర్ణయైక్య ముండును. (రాతి శాసనములు I చూ॥).

మేషాకు (Meshach). బబులోను రాజైన నెబుక ద్నెజరు నగరులో పెంచబడిన యూదా గోత్రీకులగు దానియేలు సహచరులలో మిషా యేలుకు నపుంసకుల యధిపతి పెట్టినపేరు (దాని 1:7). ఇతఁడును తన స్నేహితులతోఁ గలిసి రాజభోజనమునకు ప్రతిగా కాక ధాన్యాదుల నడిగి పుచ్చుకొని చివరకు అందఱికన్న ఆరోగ్య పంతులనియు తెలివిగలవారనియు పేరు నొందిన వారిలో నొకఁడయ్యెను (1:10). రాజు నిలిపిన విగ్రహమునకు మ్రొక్కనందున అగ్నిగుండమున పడఁద్రోయఁబడియు దేవుని కృపచే రక్షింపఁ బడెను. రాజు ఇతనిని ఇతని స్నేహితులను మిగుల ఘనపఱచెను (3:1-30). W.

మై

మైదానమందున్న పట్టణములు (Cities of the Plain). సాదామ గొమెత్తూ అద్దా సెబోయిము బెలా లేక సోయరు అను విదు పట్టణములకు పెట్టబడిన పేరు. ఇవి యొర్దాను మైదానమం దుండెను. వీటి నివాసులు మిగల దుష్టులైనందున మొదటి నాలుగు పట్టణములు అగ్నిచే నాశనమయ్యెను. అబ్రాహాము సహా దరుని కుమారుడగు లోతు ఆ పట్టణము నాశనము కాకముందే అతఁడు దానిని విడిచిపెట్టవలెనని దేవుఁడు తెలియఁజేసెను. లోతు దూతలచే కాపాడఁబడి సోయరుకు పారిపోయెను (ఆది 13:3).

ఈ విదు పట్టణములను మృతసముద్రమునకు ఉత్తర ప్రాంతములలో నున్నవి. ఈ పట్టణముల నాశనమునుగూర్చి తైలిలనం దుదాహరించిన సంగతు లీ యథిప్రాయమునకు నూటిగా సరి పడును. I ద్వితీ 34:5 నందున్నట్లు యొర్దాను మైదానమును యెరికో లోయచుట్టు మైదానమని పిలుచుట యొర్దాను మృతసముద్రములో పడు చోటి చుట్టునున్న ప్రదేశమునకు చక్కగా సరిపడును. 2. దానిని చేతలునుండి చూడ వచ్చును (ఆది 13:10). 3. ఆ పట్టణములు హొససోకాతామారు కుత్తరమం దున్నవి. అందు

చేత అబ్రాహేలును అతనితోటివారును సాదామ రాజు మీఁదికి దండెత్తి పోవునప్పుడు ఈ స్థలము మీఁదుగా వెల్లిరి (147:3) గాని; ఈ పట్టణములకు కలిగిన విపత్తు స్థితినిబట్టి మఱికొందఱీ పట్టణములు దక్షిణమందే యుండె ననుచున్నారు. మృత సముద్రమునకు దక్షిణమందే కనబడు మట్టి తైలము మెరుపువలన ముట్టుకొని విస్తారమగు పెనుమంట లెగయుటకు పిలుగానుండె ననియు, అందువలననే ఈ పట్టణములు నాశనమాయె ననియు ఎంతరు.

H.

మైదానము (Plain). ఈ పదముచే తెనిగింపఁబడిన హెబ్రీ పదములు పాత నిబంధనయందు అనేకములు గలవు. వాటిలో ముఖ్యములైన మూఁటినిగూర్చి మాత్ర మి దిగువ వివరింతుము.

1. **షెఫేలా** అను పదమునకు పల్లపుభూమి యని అర్థము. పరెస్తీను దక్షిణ జిల్లాలలో కొన్నియు, మధ్య పరెస్తీనులో కొంత భాగమును, తూర్పుననుండు పర్వతభూమికిని మధ్యధరా సముద్రమునకు మధ్యనుండు పల్లపుప్రదేశమునకు ఈ పేరు పెట్టఁబడియున్నది. యెహో 15:33-47 నందున్న యూదాలోని నలుబదిరెండు పట్టణము లును వాటి పల్లెలతోకూడ దీని సరిహద్దులలో నున్నట్లు చెప్పఁబడెను. వీటిలోఁ గొన్ని ఫిలి స్టీయుల దేశమని యున్నది (షెఫేలా చూ॥).

2. **కిక్కారు** అను పదమునకు వలయుము అని యర్థము. దీనిని యొర్దాను మైదానమునకు ఉత్తర మందున్న సుక్కోతు మొదలుకొని దక్షిణమందు సాదామ గొమెత్తూవఱకున్న దేశమున కుపయోగించిరి (ఆది 13:10, 11, 12 19:17, 28 ద్వితీ 34:5 II సమా 19:22 II దిన 4:17). గలిలయ సముద్ర తీరము వఱకున్న లోయ దీనిలోఁ జేరియుండును (యుద్ధ 4:8, 2) 3. **అరాబా** యను పదమునకు మైదానమని యర్థము గాని ఈ పదమును తెనిగించక అట్లే ఉంచిరి (ద్వితీ 1: 3:17 అరాబా చూ॥).

H.

మైమఱువు ఆయుధములు II 3 చూ॥

మైలు మానములు I 2 చూ॥

మొ

మొగ్గ (Knob). గుడారముందుండిన దీప వృక్షమునకు గల ఒక విధమైన అలంకారమును నూచించు పదము (నిర్గ 253, 33, 34, 35, 36 37¹⁷, 19, 20, 21, 22). ఇది దానివృషండువంటి ఆకారమని యోసీఫును వ్రాసెను (పురా 3.6.7) అది పువ్వు కాదుగాని పువ్వుయొక్క కాడయని కొందఱు తెలుతురు. ఈ మాటచే తెలిసింపబడిన మూల భాషాపదము ఆమె 91 శ్లో 21⁴ లో అట్టి అలంకారములను గాక తలుపు పైకమ్మలను నూచించును కావున అట్లు చెప్పుట సరియైయుండును.

మొదటి గుప్తుమా యెహూశేతు BV 2 (5) చూ॥

మొర్దెకై (Mordecai = కొద్దిపాటి మనుష్యుడు, అంగారకుని ఆరాధించువాడు).

రాణీయైన ఎస్తేరు సంతకకుండు (ఎస్తే 2^{5, 6}) యాయీరు అను వాని కుమారుడు. క్రీ॥ ము॥ 599 సం॥ యెహోయాకీముతో కూడ బబులోనుకు ఖైదీగా కొనిపోబడిన కీషు అనునొక బెన్యామీ నీయుని మునిమనుమడు ఇతని చరిత్ర ఎస్తేరు గ్రంథమందున్నది (ఎస్తేరు, హమాను చూ॥).

2. జెరుబాబెలుతో కూడ తిరిగివచ్చిన వారిలో నొక సుప్రసిద్ధపురుషుడు (ఎజ్రా 2³ నెహె 7¹). H.

మొలచిన తోటనే విస్తరించిన చెట్టు (Green Bay Tree). కీర్తనల గ్రంథమునందు దాహరింపబడిన యొకానొక చెట్టు (కీర్త 87³³). జన్మభూమియందు పచ్చని చెట్టు అని యుండవలయును. విస్తరించిన అను పదమునకు బదులు పెరిగిన అని యుండుట యుక్తము.

J. C.

మొలత్రాడు దట్టి చూ॥

మొలిదు (Molid = కన్న వాడు). యూదా వారిలోని యెర్రొయేలు కుటుంబములో నుండు వారియం దొకడు (1 దిన 2²⁹).

మొలెకు (Molech, Moloch = రాజు). అమ్రోనీయుల జనాంగిపుడేవతయైనట్లు పాత్ర నిబంధనయందు కనబడుచున్నది. మోలోకు,

మొలెకు, మిల్కాము, మల్కాము అను పదము లన్నియు ఒక విగ్రహమునే నూచించును. ఇది ఇశ్రాయేలీయులలో ఎప్పుడు ప్రవేశపెట్టబడెనో సరిగా తెలియదుగాని సాలామోను ఏలుబడికి ముందయి యుండును. సాలామోను ఒలీవల పర్వతముమీద మొలెకున కొక ఉన్నత స్థలమును నిర్మించెను (I రాజు 11⁷). అప్పటి నుండి ఆ దేవతపూజ ఆ స్థలమునందో లేక హిన్నోము లోయలోని తోఫెతుసందో, యోషీయా ఆ రెండు స్థలములను అపవిత్రపఱచు వఱకు ఎడతెగక జరిగెను (II రాజు 23^{10, 13}). అయితే ఈ పూజ యెహోయాహా, యెహోయాకీము, యెహోయాకీను, సిద్కీయా అను రాజుల కాలమందు తిరిగి ఉన్నతస్థితికి లేచెడెను.

మొలెకు

ఈ విగ్రహమును ఇశ్రేయేలీయులైన ఇర్మొడి సింహాసనముమీద కూర్చుండఁబెట్టిరి. దానికి దూడతలయు తలమీద కిరీటమునుండెను. దాని ఆసనమును ప్రతిమను బోలుగాచేసి లోపల నిప్పుతో తీక్షణమైన మంటఁబెట్టినందున మంటలు విగ్రహముయొక్క అన్ని భాగములకు చేరుటఁబట్టి అదంతయు నిప్పువలె పెర్రగా నుండునని. అట్లు దానిచేతులు బాగుగా కాలినప్పుడు ఆ దేవతకు బలినిచ్చు విధ్వలను వాటియందుంచువారు ఆ విధ్వలు తక్షణమే కాలి చచ్చువారు. వారి

చావుకేకలు వినబడకుండునట్లు వాయిద్యములు వాయించెడివారు.

మొసోతు మోసరు మా॥

మో

మోకాలు, మోకాళ్లునుట, మోకరించుట (Knee, Kneel). గొప్ప దిగులు వలన మోకాళ్లువణికి బలహీనము లగుననుట అందఱికి తెలియును. దీనిగూర్చి యోబు 4⁴ దాని 5¹ లో నూచనలు కలవు. ఉపవాసముచేత కూడ వాటికి బలహీనత కలుగునట్లు కీర్త 109²⁴ లో నున్నది.

ప్రార్థించుటకై మోకాళ్లునుటను గూర్చిన నూచనలు బైబిలులో వచనములు కలవు. మోకాళ్లు వంగుట భయభక్తులకు నూచనగా నున్నది (యెష 45²³ రోమా 14¹¹ ఫిలి 2¹⁰). బయలుదేవత నారాధించువా రివిధముగా ఆ దేవతకు మ్రొక్కియుండిరి (I రాజు 19¹⁸ రోమా 11⁴). మోకాళ్లుని ప్రార్థించుట సర్వసాధారణమైన ఆభ్యాసమై యుండెను (I రాజు 8⁵⁴ II దిన 6¹³ ఎజ్ర 9⁵ దాని 6¹⁰ లూ 22⁴¹ కార్య 7⁶⁰ 7⁴⁰ 20³⁶ 21⁵). మోకాళ్లునుటచే గొప్పవారికికూడ ఘనము చూపించిరి (రూతు 2¹⁰ లూ 5⁸ మ 14¹⁰ 10¹⁷). క్రీస్తును అవమానపఱచుటకై రాణువవారు అపహాస్యముగా ఆయనయెదుట మోకరించిరి (మా 15¹⁹).

మోజా (Moza = బయలు వెడలుట, Mozah).

1. కాలేబు కుమారులలో నొకడు (I దిన 24⁶).

2. సౌలు సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 8^{36,37} 9^{43,45}).

3. బెన్యామీనీయుల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 18³⁶). ప్రస్తుతమందు యెరూషలేమునకు పశ్చిమముందుండు బైట్ - మిజ్జె (Beil-Mizze) అనునది దానియునికియై యున్నది.

మోయాబీయుల రాతిశాసనము రాతి శాసనములు 1 చూ॥

మోయాబు, మోయాబు దేశము, మోయాబీయులు (Moab, Moabites).

1. లోతుకు అతని కుమార్తెవలన పుట్టినవాడు (ఆది 19³⁷).

2. మృత సముద్రమునకు తూర్పుననుండు నొక చిన్న మన్యప్రదేశము. మోయాబు దేశము మిగుల వృద్ధిలోకి వచ్చినపుడు సహ దాని పొడవు 60 మైళ్లకంటె పెడల్పు 30 మైళ్లకంటె ఎక్కువయై యుండలేదు. దానికి తూర్పున అరేబియా యెడారికలదు (సంఖ్యా 2¹⁷). దానికి దక్షిణమున ఎదోముదేశ మున్నది. అర్నోను దాని యుత్తర సరిహద్దని యిత్రాయేలీయు లను కొనిరి (21¹³ 23⁸ మొ॥) గాని మోయాబీయులు ఆ హద్దును దాటి యింక నుత్తరమునకు తమ దేశమును వ్యాపింపఁజేసిరి. ఇది సముద్ర మట్టమున కంటె 3000 అడుగుల ఎత్తుగల మన్య ప్రదేశము. దానిలో తూర్పునుండి పడమఱకు వ్యాపించునట్టి మూడు గొప్ప లోయ లున్నవి. వాటిలో ముఖ్యమైనది అర్నోను లోయ. ఈ చిన్న ప్రదేశములో పూర్వము చాల పట్టణము లుండెను (యెష 15). ద్రాక్షతోటలును అందెక్కువగా నుండెను (16⁸). ఆ కొండల మీద మేత యెక్కువగా నుండుటచే అచట పూర్వము చాల మందలుండెను (II రాజు 3⁴). రాష్ట్రస్థమిచ్చు యోహాను చెఱుబట్టఁబడిన మళ్ళీరు అను కొట ఈ మోయాబు ప్రాంతములో నున్నది. ప్రస్తుతమున అది చాల పాడైపోయిన దేశమై యున్నది.

3. మోయాబు అను వాని సంతతివారు. (ఆది 19^{37,38}). వీరు చాల పురాతన జనులై 1000 సం॥ ల దాక ఒక ప్రత్యేకజనాంగముగ నుండిరి. నిర్గమ కాండములోని కాలమునకు పూర్వము విగుప్తు రాజగు రెండవ రామెసెసు (Rameses II) వారిని జయించి యున్నట్లుగా విగుప్తువారి రాతిశాసనములవలనఁ దెలియును. ఇత్రాయేలీయులు విగుప్తును విడువక పూర్వము వీరు మృతసముద్రమునను తూర్పుగా నుండిన ఏమీయులను వెళ్లఁగొట్టి వారిదేశము నవహరించి అచట గొప్ప జనాంగ మయిరి (ద్వితి 21^{1,2}, 19-21). ఇత్రాయేలీయులు అరణ్యములో నివసించిన 40 సంవత్సరముల యంతమందు అచటికింకను రాకముందు అహోరియుల రాజైన సీవోను వారి దేశములోని యుత్తరభాగమును

అపహరించెను. తత్కాలమున అశ్వీనునది వారికి ఉత్తర సరిహద్దుగా నుండెను (సంఖ్యా 21^{13-15, 26-30}). మాయావీయులు వ్యాపారముల విషయములందు ఇశ్రాయేలీయులతో స్నేహపడియుండినను తమదేశమును దాటుటకు వారికి పెలవియ్యకుండిరి (ద్వితీ 2^{28, 29} 33⁴ న్యాయ 11¹⁷). ఇశ్రాయేలీయులకును మాయావీయులకును దగ్గటి సంబంధముండుటచే వారిమీద యుద్ధముచేయుటకై దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులకు మొదట పెలవియ్యఁదాయెను (ద్వితీ 2^{9, 19}). అయితే మాయలు రాజు ఇశ్రాయేలీయులను శపించుటకై చిలమును పిలిపించెను (సంఖ్యా 22-24 యెహో 24⁹). వాడిని చేసియున్నందున పని తరములనుటకు తమ సంఘములోకి మాయావీయులను చేర్చుకొనఁగూడదని ఇశ్రాయేలీయుల కాజ్ఞయయ్యెను (ద్వితీ 23⁶ నెహె 13¹). ఇశ్రాయేలీయులు పురాతనమైన మాయలు మైదానములో చివరిమకాము చేసియుండిరి (సంఖ్యా 22¹ యెహో 3¹). వారచట నుండఁగా కామదేవత వారాధించుటకై మాయలుస్త్రీలును ఎవోముస్త్రీలును వారిని కోధించిరి (సంఖ్యా 25 యో 9¹⁹). మోషే వీరి దేశమును రూచేసియులకు నిచ్చెను గాని అందులోనుండు కొన్ని పట్టణములు గాదు వశమైనట్లు కనబడును (సంఖ్యా 32^{15, 34} 48 యెహో 13¹⁵⁻¹⁸). వీరు ఆ దేశము యావద్ద నెన్నఁడును వశపఱచుకొననట్లుగా నున్నది. న్యాయాధిపతుల కాలములో మాయలు రాజైన ఎగ్లీను పరెస్తీయమీద యుద్ధముచేసి అందులో నొకభాగమును లోబఱచుకొని యెరికోపట్టణమును తనకొక కొక రాజవర్గమును కట్టించుకొని 18 సం॥ల వఱకు నచటనుండి మిగుల కఠిన ప్రభుత్వము చేసెనుగాని, ఏళూదు అనువాడు కుట్రచేసి యతనిని చంపించి అందునుండి మాయావీయులను వెళ్లఁగొట్టెను (న్యాయ 3¹⁵⁻³⁰ I సమా 12⁹). ఎరీమెలెకు అను నతఁడు కుటుంబసమేతముగా మాయలు దేశమునకు పోయి అచటనే చనిపోయెను. అతని కోడలగు యాతు మాయలుదేశమువారేయెనను తన యత్తయగు నయోమితో గలసి తేల్లెహీముకు వెళ్లి బోయజను వివాహముచేసికొని దావీదుకు

పూర్వీకురాలయ్యెను (యాతు 1²² 4^{3, 5, 10, 13-17} మ 1⁵⁻¹⁶). రాజైన సౌలు మాయావీయుల మీద యుద్ధము చేసెను (I సమా 14⁷). సౌలు యుద్ధనుండి దావీదు పారిపోవుచు తన తలిదండ్రులను కాపాడుటకై వారిని మాయలురాజున కప్పగించెను (22^{3, 4}). దావీదు రాజైన పిమ్మట మాయావీయులను జయించి, వారిలో ననేకులను చంపించి మాయలు రాజాదగ్గఱ పన్ను పుచ్చుకొనెను (II సమా 8^{9, 12} I దిన 18^{9, 11}). సౌలా మోను రాజు మాయలు స్త్రీలను తన యువ పశువులనుగా నుంచుకొని వారి దేవతకు ఒక గుడిని కట్టించెను (I రాజు 11¹⁷). ఇశ్రాయేలు రాజగు ఒమ్రీ మాయలును జయించెను గాని అతని కొడుకును అహాబు కాలములోను మనము దగ్గ యెహోరాము కాలములోను మాయావీయులకు మఱల స్వతంత్రము కలిగెను (మేష 3 చూ॥ II రాజు 3^{4, 7}). యెహోషాపాకు కాలములో మాయావీయులు అమోనీయులతోను, ఎదోమీయులతోను గలసి యూదావామీదికి ఓండెల్లివచ్చిరి గాని యీ మిత్రము చరివా రొకరితో నొకరు పోట్లాడుకొనుటవలన ఆ ఓండయాత్ర నిష్ఫలమయ్యెను (II దిన 20¹⁻³⁰). ఎరీషా చనిపోయిన సంవత్సరమునందు మాయావీయులలో నుండి వచ్చినవారు అచ్చటచ్చట ఇశ్రాయేలీయుల మీదబడి వారిని చంపుకొనిరి (II రాజు 13²⁰). మాయావీయులు అష్షూర చక్రవర్తులగు రిగ్లర్షిరేసెకును సస్మరీబుకును పన్ను చెల్లించియున్నట్లుగా అష్షూరీయుల చరిత్రకలనఁ జెలియును. యెషయా కాలములో వారిదేశము వికాలమైనట్లు యెష 15 లో నున్న పట్టణముల కేగులచేఁ జెలియును. యూదారాజగు యెహోయాశీను కాలముందు వారు మఱలయూదా రాజ్యముపైబడిరి (II రాజు 24²). మాయావీయులు దేవుని ప్రజలకు విరోధులని ప్రవక్తలెంచి వారి ననేక సమయములలో ఖండించిరి (యెష 15, 18, 25¹⁰ యెర్ 4^{3, 25} 25¹ 27³ 48, యెహె 25¹⁻¹¹ అమె 2^{1, 2} కెఫ 2¹⁻¹¹). నెబుకద్నెజరు యెరూషలేమును కొల్లపెట్టినపుడు యూదావారిలో ననేకులు మాయలువకు పారిపోయిరి గాని గెదల్యా అధిపతిగా నియమింపబడఁగానే వారు తిరిగి వచ్చిరి

(యిర్మీ 40¹¹). నెబుక ద్వైజరు మోయాబీయులను లోఁబఱచుకొనెనని యోసీఫస్ అను చరిత్రకారుడు వ్రాసెను (పురా 10.9.7). దీనికి తరువాత వారు ప్రత్యేకమైన రాజ్యమైనట్లు సూచనలేవియు లేవు గాని మోయాబీయుల బానికిఁ జేరినవారింక నుండినట్లు ఎబ్రా 9¹ నెహె 13^{1,23} వలనను యోసీఫసువలనను (పురా 1.11.5, 13.13.5) తెలియును.

మోయాబీయుల దేవతలలో కెమోషు అను దేవత ముఖ్యమైనదిగా కనబడును (I రాజు 11⁷ = II రాజు 23¹³ యిర్మీ 48¹³). ఇదియుఁగాక బయల్పెయ్యారుకూడ వారి దేవతలలో నొక ముఖ్యదేవతయై యుండెను (సంఖ్యా 25³) నెబోయను కొండ వారి ప్రదేశములో నుండుటచే వారు కర్తీయుల దేవతయగు నెబోనుకూడ పూజించి యుండిరిని నమ్మదగును (కెమోషు, బయల్పెయ్యారు, నెబో చూ॥).

మోరష్తీయుడు (Morashthite) ప్రవక్తయైన మీకాయొక్క బిరుదు. ఆతఁడు మోరెషెత్ గాతు డొరివాడగుటచే ఈ బిరుదు అతనికి వచ్చెను (మికా చూ॥).

మోరీయా (Moriah).

1. ఆబ్రాహాము ఇస్సాకును అర్పింపఁబోయిన దేశముయొక్క పేరు (అది 22²). హేమ్రాను వారు అది గెరిజీము దగ్గరనుండు మోరే అని యందురు. ఇట్లు గెరిజీము ప్రతిష్ఠింపఁబడిన స్థలమని వాఁించి అలాగు చెప్పెదరే గాని మోరే అనునది మోరీయాకు వేఱుగా నున్నదని తెలిసికొనవలెను (మోరే చూ॥).

2. ఆరోనాయొద్ద దావీదుకొన్న కర్లమున్న కొండ (II సమా 24¹⁸ II దిన 3¹). యెరూషలేమును కట్టుటలో ఆ కొండ చాల మాఁటిపోయినను అది సాలామెను దేవాలయమును కట్టిన కొండయై యున్నది (యెరూషలేము A IV 4 చూ॥).

మోరే (Moreh = బోధించెడివాడు)

1. పెకెము దగ్గఱనున్న ఒక వృక్షము లేక విషముయొక్క పేరు. ఈ విషములో నొక గుడి యుండెను. దానిలో ప్రవచనములు చెప్పెడివా

రుండిరి గనుక దీనికి మోరే (= బోధ చెప్ప వాడు) అను పేరు వచ్చెనని కొండఱుహింతురు. అయితే అచట ఆబ్రాహామునకు కలిగిన దర్శనము వలన దీని కీ పేరు కలిగియుండవచ్చును (అది 12^{6,7}). ద్వితీ 11^{29,30} చూడఁగా మోరే యను స్థలము గెరిజీము ఏబాలు అను కొండలకు తూర్పున నున్నట్లు కనబడును. ఇచట యాకోబు తన వారు హోరానునుండి తెచ్చిన విగ్రహములను పూడ్చివేసెను (అది 35⁴). ఆ వృక్షముయొక్క పేరు అచటను తరువాతి వాక్యములలోను కొంచెము వేఱుగా నుండినను స్థలము ఒకటే యనుకొందురు. ఇచటనే పెకెమువారు అబీమెలెకును రాజునుగా చేసిరి (న్యాయా 9⁶). న్యాయా 9³⁷ లో నున్న శకునగాండ్ల మస్తిచా వృక్షపుతోపు ఇదే యని కొందఱునుకొందురు గాని అది రూఢికాదు. ద్వితీ 11^{29,30} లో గిల్గాలుకు సంబంధముగా నుండుటచే కొండ తీది గిల్గాలు అను పూజాస్థలములోనుండు వృక్షముల పేరుగాని వేతే స్థలముకాదని యనుకొందురు. అట్టివా 5ది ప్రస్తుతమున యాకోబు నూతికి తూర్పున 1½ మైలు దూరములోనున్న కిర్బెత్-జులైజెల్ (Khirbet-Juleijel) అనునదే దీని యునికి యనుకొందురు. ఇనియనదియు నొకటే స్థలము అను సంగతి రూఢికాదు.

2. గిర్జోనుచేసిన యుద్ధమునకు సంబంధించిన చరిత్రలో కనబడు నొక కొండ పేరు (న్యాయా 7¹). అది హోరూబావి (= డోట) దగ్గఱ నున్నట్లు ఈ విషయములో కనబడును. గిల్గావ పర్వతమునకు నాయవ్యమున 8 మైళ్ల దూరములో నుండు చిన్న హెర్మోనుకొండ దీని యనికి యని సాధారణముగా ననుకొందురు.

మోరే, మోరేషెత్తాతు (More-sheth-Gath = గాతు స్వాస్థ్యము). యూదాలోని యొక పట్టణము (మికా 11⁶) దాని పేరునుబట్టి అది గాతుకు సమీపముందున్నదని తెలిసికొనవచ్చును. అది ప్రవక్తయగు మీకాయొక్క జన్మస్థానమని అతనికిఁగల బిరుదువలన యూహింపఁ దగును (1¹ యిర్మీ 26⁶). ఇది గాతుకు సమీపముగా తూర్పున నున్నది గాని దాని యనికిని గూర్చి నూటిగాఁ దెలియదు

(మోరస్తీయుడు చూ॥). మోరస్తీయులు అను పదము తెలుగు లైలిలునందు లేదు.

మోలాదా (Moladah = జన్మము). యూదాలో దక్షిణ భాగమందున్న యొక పట్టణము (యెహో 15³⁰). అది షిమ్యూను గోత్రమున కియ్యబడినట్లు 19² (= I దిన 4³⁸) లో నున్నది. బెయేర్బా యను పట్టణపు పేరుతో నిది వాడబడినందున దీనికి సమీపమున నున్నట్లు సాహిత్యమునను బిమ్మట కూడ ఇది యున్నట్లు సెహె 11³⁶ నలనఁ దెలియును.

మోషద్యా మయద్యా చూ॥

మోషే (Moses). హిబ్రీయుల పరిశుద్ధ ప్రవక్తయు ధర్మశాస్త్రకర్తయునై వారిని విగుప్తు నుండి వాగ్దానభూమిలోనికి నడిపించినవాడు. విగుప్తుదేశపు రాచకుమారి యితనిని పెంచుకొని యితనికి పెట్టినపేరు విగుప్తీయ నామమనటకు సందేహములేదు. ఈ పదము మో (= నీళ్లు), యూస్ (= రక్షించెను) అను రెండు విగుప్తు మాటలనుండివచ్చెనని యోసీఫసు చెప్పుచున్నాడు. LXX లోని మోయూసస్ అను మాట వైదానికి సరిపడును. హిబ్రీయులు ఆ పదమును కొంచెము మార్చి తమ భాషకు సరిపడునట్లు మోషాయను ధాతువునుండి వచ్చిన మోషే యని బిలిచిరి (నిర్ 2¹⁰). మోషే క్రీ॥ ము॥ 1571 సం॥ జన్మించెను. లేవీయులకు ఆహారము యొక బెదులను వారి కుమారుడు. ఇతనికి అహరోను అను అన్నయు మిర్యాము అను అక్కయు గలరు.

ఇతని చరిత్రను నలువదేసి సం॥లు గల మూడు భాగములుగా చేయవచ్చును (కార్య 7^{23,30,38}). మొదటి భాగమునందు తలిదండ్రులచే నైలునదిలో పారవేయబడి ఫరోకుమార్తె తీసికొనిపోయి పెంచుకొనినది మొదలు మిద్యానుకు పాటిపోవు నంతవఱకున్న చరిత్ర గలదు. ఈ మొదటి నలు వది సంవత్సరములలో అతడు విగుప్తు రాచనగరు నందుండి వారి సకల విద్యల నభ్యసించి చూటల యందును కార్యములయందును గట్టివాడై యుండెను (7²³). ఆకాలమునందు విగుప్తీయుల జ్ఞానము, ముఖ్యముగా విగుప్తీయ గురువుల జ్ఞానము లోకప్రసిద్ధమైనదై యుండినందున, వారి విద్య

లలో ప్రవీణుడని చెప్పబడుట సాధారణమైన సంగతికాదు. రెండవ కాలములో మిద్యానుకు పారిపోయి తిరిగి విగుప్తుకు వచ్చునంతవఱకుగల చరిత్ర జరిగెను (7³⁰). ప్రస్తుతమున అరబ్బీ దేశములో షేకులని పిలువబడు కులీనులవలె నితఁడును ఈకాలమంతయు మిద్యానులో జీవించి యుండును. అతఁడిక్కడ నుండఁగా భక్తిజ్ఞానములుగల ఇత్రోయనువాని కుమార్తెయగు సిఫోరాను వివాహమాడి అరణ్య జీవితమునకు అలవాటు పడెను. సంఖ్యా 12¹ చూడఁగా మోషే కూప ద్వీపస్థులగు సోక స్త్రీని వివాహము చేసికొనినట్లున్నది. అతఁడామెను సిఫోరా కాలము చేసిన పిమ్మట వివాహమాడెనా లేక ఆకాలపు వాడుకల ననుసరించి ఇతర భార్యలను వివాహ మాడెనా యనుసంగతినగుర్చి రూఢిగా చెప్ప పిలువడు. ఈమెను వివాహమాడినందున మిర్యాము మోషేను చూపించి కిత్తుకు పాత్రురాలయ్యెను (12¹⁻¹³). మొదటి నలువది సంవత్సరములలో రాజనగరునందు వైభవముతో బ్రతీక జీవితమునకును ఈ నలువది సంవత్సరములు ఒక్కచోట నిలువకుండ ఒంటరిగా బ్రతీక జీవితమునకును ఎంత వ్యత్యాసమైనను గలదు. అతఁడిట్లు సంచరించుచు మామయొక్క మండలను కాయుచుండఁగా యెహోవాదూత మందుచున్న పాదలో మోషేకు ప్రత్యక్షమై ఇశ్రాయేలీయులను పిడిపించుటకై అతడు పాథనముగా నెన్నుకొనఁబడ నని తెలియజేసెను. మూడవ కాలములో మోషే ఇశ్రాయేలీయులను విగుప్తునుండి విడిపించెను. మొదలు నెబో పర్వతముమీద మృతినొందు వఱకుగల చరిత్ర సంగతులు బరిగెను. ఈ కాలములో అతడు దేవునియొక్క కార్యనియామకుఁడుగనుండి ఆయన పనిని తన శక్తివంచనలేకుండ కొనసాగించెను.

దేవుని సేవకుడైన ఇతని పేరు సీనాయి అరణ్య మందలి అనేక స్థలములలో కాళ్యంతముగా నున్నది. ఇటీవల కనుగొనఁబడిన విగుప్తు పురాతన వ్రాతల యందు మెను అనువాడు విగుప్తునందు చరదేశీయులుగనున్న వారిపై విశేషాధికారము చెల్లాయించినట్లున్న వ్రాతలు కనుగొనఁబడినవి. గ్రీకు లాటికా భాషలయందున్న వ్రాతలలోను, ముఖ్యముగా మహమ్మదీయుల మత గ్రంథమునందు మసా

అని యున్నది. అరబ్బీయులలోను, మఱి ముఖ్యముగా యూదయ అరబ్బీయులలో ఈ షేరు వాడుకలోనున్నది. వారు చెప్పే సంగతులలో ననేకములు పుక్కిటి పురాణములగు గాని, బైబిలు యొక్క అభిప్రాయములకు భిన్నములగు గాని కనబడును. చరిత్రను క్రమముగ వ్రాసిన వారిలో మోషే చెప్పినంత యథార్థముగ చెప్పిన వాడు లేడనియు, తమచట్టములను ధర్మశాస్త్రమును వ్రాసినవాడైనందున యూదు లితనిని చాల గౌరవించురు పాత్ర క్రొత్త నిబంధనలలో ఆయనను వారంత ఘనునిగ నెంచినది కనబడును (క్రీ.పూ 1037 1053 1064 యెష 63:12 యర్ 15:1 దాని 9:11 మత్త 8:4 యోహ 5:1 7:22 9:23 కార్య 7:9-38 రోమా 10:19 II తిమో 3:8 హెబ్రీ 3, 11:23-28 యూదా 9).

మోషే దేవుని పనులను నిర్వహించి వాటి ప్రకారముచేసి ఇశ్రాయేలకు వాటిని నేర్పెను. తన ప్రవర్తనయంతటిలో నమృతమైనవాడను చిరునవ్వుతో నొందెను. దైవభక్తుడనియు దేవుని సేవకుడనియు పిలువబడెను. లోక సంబంధమైన బ్రతుకునందు గొప్పవాడను కాగలనను శోధనను జయించి దేవుని సేవను ఏర్పఱచుకొనెను. తానింక యాపవనముగ నుండగానే ఇశ్రాయేలీయులను విమోచింపగోరి అన్యాయము చేయుచున్న విగులీయుని చంపెను (కార్య 7:23). అతని నిరీక్షణకు భంగము కలిగిన పిప్పలు యెనుబడి సంవత్సరముల వియస్సు గలిగినప్పుడు దేవుడతనిని పిలువగా దానికతడు సమ్మతించక పోయెను. స్వాభావికముగా నతడు ముక్కిపియు, ఓర్పు లేనివాడు అయినను తన్నుతాను లోబఱచుకొనుటచేత సాత్వికుడను చిరుడు నొందెను (సంఖ్యా 12:3). అతని యందగుపడిన విశ్వాసము విధేయత ఓర్పు జ్ఞానము చుఱుకుదనముతోఁ గూడిన అధికార స్వభావము త్యాగబుద్ధి దేశభిమానము అనుకరింపఁదగినవి (నిర్గ 32:11-14 సంఖ్యా 11:9). తన కుమారులకు లాభకరములగు ఉద్యోగములను ఇప్పించలేదు. అతడు విమోచన న్యాయబుద్ధి మార్గము చూపుట నిరాకరింపఁబడుట ఓర్పు రక్షించుట మధ్యవర్తిత్వము మొదలగు అనేక విషయములలో క్రీస్తును పోలినవాడై తన బ్రతుకునందును నడువడియందును మన కనేకము

లైన ఆదర్శములను కనబఱచుచున్నాడు. అతడేర్పఱచిన మతసంబంధ చట్టము లన్నియు క్రీస్తుకు ముంగుర్తుగా నున్నవి. తాను మృతి నొందిన రెండువేల సంవత్సరములకు తరువాత క్రీస్తు రూపాంతరమునొందు సమయమున తాను బ్రతికియుండఁగా చూడఁగోరిన దేశమును చూచి, ఆయన మరణమునుగూర్చి మాటలాడుటకు వీరీయా ప్రవక్తతోఁ గలిసివచ్చెను (లూకా 9:31). తనకు నూటయిరువది సంవత్సరముల వయస్సు గలవాడైనప్పుడు వాగ్దత్తభూమియొక్క సరిహద్దులలోకి వచ్చి మోయాబు మైదానములో పండ్రెండు గోత్రములవారికి చివరి సలహాలనిచ్చి (ద్వితీ 13:5) పిస్తా కొండమీఁద మృతినొందెను (34:8).

బైబిలునందు గ్రంథపంచకము అని పిలువఁబడు మొదటి ఐదుగ్రంథములకు మోషేగ్రంథ కర్తయైయున్నాడు. అనేక విషయములలో మోషేకు సహాయకుఁడుగా నుండిన అహరోహీ గ్రంథరచనకంతయు తోడ్పడియుండును (నిర్గ 17:13 24:7 34:27 సంఖ్యా 33:12 ద్వితీ 31:14). వీటిలోని కొన్నిభాగములు తరువాత దైవావేశము గల మఱియొకనిద్వారా వ్రాయఁబడెను. కీర్తన గ్రంథమందలి తొంబదవది మోషే విరచితమని యందురు. అది అతని చిరకాలమందు వ్రాయఁబడెనని యెంచినయెడల దానియందలి అనేక సంగతులభావము మఱింత స్పష్టమగును. యోబుగ్రంథముకూడ మోషేనలన రచింపఁబడెనని కొందఱి యభిప్రాయము. నిర్గ 15 ద్వితీ 32, 33 లలోని జయకీర్తనలు పరసంబంధమైన మోషేయగు గొర్రెపిల్లయొక్క జయకీర్తనను నూదించును (ప్రక 15:3). అతఁడు కన్నులారా చూచిన సంగతులు వ్రాసెనని అతని గ్రంథములు స్పష్టపఱచుచున్నవి. ప్రస్తుతమునందు విగులూనందు దొఱుకు శిథిలములలోని సంగతులు అతఁడు వ్రాసిన అనేకసంగతులను రూఢిపఱచుచున్నవి (గ్రంథ పంచకము చూ॥).

H

మోసేరు, మోసేరోతు (Moserah, Moseroth = బంధకములు). అరణ్యములో ఇశ్రాయేలీయులు మకాముచేసిన స్థలములలో నొకటి. అహరోహు ఇచ్చట చనిపోయి సమాధి చేయఁబడెను (ద్వితీ 10:6). సంఖ్యా 33:30 లో నున్న మోసేరోతు అనుపదము మోసేరుయొక్క-

బహువచనరూపమై ఆ స్థలమునే నూచించును. అది హోరు అను కొండుకు దగ్గరగానుండు ఎడోము సరిహద్దుయొన్నదని (20³³ 23³⁷ ద్వితీ 10⁶ వలన తెలియునుగాని దానియొనిగినిగూర్చి ఇంక సూటిగా తెలియదు.

మోహము దురాశ చూ॥

మ్న, మ్ర, మ్రొ

మ్న స్థాను (Mnason). ఆదికాలపు క్రైస్తవులలో నొకడు. పాలు చివరిపర్యాయము యెరూషలేమునకు వెళ్లగా, నితఁడు క్రైస్తవయనుండి యెరూషలేమునకుఁబోయి అచ్చట పాలుకు బస కుదిర్చెనని తెలియుచున్నది (కార్త్య 21¹⁶) గాని కొన్ని ప్రతుల ప్రకారము క్రైస్తవయకును యెరూషలేమునకును మధ్యనే యొక స్థలమున అతఁడు పాలుకు బసచూపినట్లున్నది.

మ్రూను (Tree). కలపను నూచించు మాటల నీ క్రింద వివరింపక నిలువమ్రూనును నూచించు పదమునుమాత్రము వివరింతుము (కార్త్య 5³⁰ 10³⁹ 13³⁹ I పేతు 2³⁴). గల 3³³ లోని మాట ద్వితీ 21³³ లో నున్న వాక్యమును అనుసరించి యెత్తివట్లు స్పష్టమగును. అచ్చట ఆ పదము నిలువనుగాక ఉరికొయ్యను నూచించును. అయినను దానిని నిలువకును వాడఁదగును (నిలువ, నేరములు శిక్షలు III 7 (2) చూ॥).

మ్రొక్కుట నమస్కారము చూ॥

మ్రొక్కుబడులు (Vows). దేవుని కేదో యొకటి అర్పించెదననిమాట నిచ్చుటకే మ్రొక్కుబడి యందురు. ఇట్టి మ్రొక్కుబళ్లు చేయువారు సాధారణముగా నేదో ఒక దీవెన కొరి అట్లుచేతురు. ఇట్లుచేయుట బైబిలులో మాత్రముగాక అన్యజనులలోను వాడుకయై యున్నది (యోనా 1¹⁶). బైబిలునందు, యాకోబు అభయముకొఱకును (అది 29³⁰⁻²⁹), యెష్టా జయముకొఱకును (న్యాయా 11^{30,31}), హన్నా కుమారుని నిమిత్తమును (I సమూ 1¹¹), సౌలు శత్రువాశముకొఱకును (I సమూ 14³⁴, 35, 36, 37), అబ్నాలోము యెరూషలేమునకు తిరిగి

వచ్చుటకొఱకును (II సమూ 15⁶), మ్రొక్కుబడులు చేసిరి. క్రొత్త నిబంధనలోని కార్త్య 18¹⁸ 21³³⁻²⁶ నందున్న మ్రొక్కుబళ్లు నాజీరు వ్రతమునకు సంబంధించినవి (నాజీరు వ్రతము చూ॥).

ఈ వాడుక సర్వసాధారణమైనదైనను, వాటిని చేయవలెనను నియమము బైబిలునందు లేదుగాని చేసినయెడల యెట్లు చేయవలెనో ఎటుల చేయరాదో అది చెప్పబడినది. మ్రొక్కుబళ్లు స్వేచ్ఛార్పణములతోకూడ లేక్కింపబడినట్లు ద్వితీ 12⁶ వలనఁ జెలియును. ఒకఁడు మ్రొక్కుబడి చేసికొనిన యెడల దానినెట్లు గైకొనవలెనో అది లేవీ 22¹⁸⁻²³ నందు విధింపబడియున్నది. ఇశ్రాయేలీయులు మలాకీ కాలమునందు ఈ చట్టమును నిర్లక్ష్యముచేసినందున ప్రవక్త వారిని గద్దించెను (మలా 1^{13,14}). మ్రొక్కుబడిచేసిన పిమ్మట తప్పక అర్పింపవలసినదేగాని దానిని విమోచింపఁ గోరినపక్షమున నియమిత లేట్లప్రకారము దానిని విమోచింపవచ్చును. గాని ఇంక అయిదవ వంతు నెక్కువగా కట్టి దానిని విమోచించు కొనవలెను (లేవీ 27¹⁻¹³). ఇట్లు మనుష్యులను అవశ్యముగా విమోచించవలసిన నియమముగలదు. పురుషుని 50 రులముల పెండికిని, స్త్రీని 30 రులములకును, బాలుని 5 రులములకును బాలికను 3 రులములకును విమోచింపవలెను. స్త్రీ తన తండ్రి లేక పెనిమిటి అనుమతిచొప్పునఁ జేసిన మ్రొక్కుబడిని గైకొనవలెను గాని వారను మఠించని యెడలఁ గైకొన బద్ధురాలుకాదు (సంఖ్యా 30³⁻¹⁶). ఇబ్రహీమీయులుగా మ్రొక్కుబళ్లు చేయవచ్చునుగాని, అవి పాపముచేయుటకు హేతుభూతములుకానియెడల వాటిని తప్పక గైకొనవలెను. చేసిన మ్రొక్కుబడులను గైకొనుట దేవుని సేవకులనుటకు చిహ్నమైయున్నది (యెష 19²¹ నచూ 1¹⁵ సామి 20³⁵ కీర్త 22³⁵ 50¹⁴ 56¹³).

య

యంప్రే యన్నే చూ॥

యకాను (Jagan = కొందర చేయు వాడు). గాదుగోత్రపు పెద్దలలో నొకఁడు (I దివ 5¹³).

యక్షిణిగాడు (Enchanter). కర్ణపిశాచమున నర్థమిచ్చు పదము. మృతులతో సాంగత్యము చేయవచ్చుననియు అదృశ్యలోకములో ప్రవేశించినవారి యాత్మలద్వారా రాబోవు సంగతులు తెలిసికొనవచ్చుననియు నటించెడి తెగవారికి చెందునదైయున్నది (II రాజు 21⁶ కర్ణపిశాచము చూ॥).

B.

యగర్ శాహమాతా (Jagar-sahadutha = సాక్షి దిబ్బ). యాకోబు లాబానులు నిబంధనచేసికొనిన స్థలములో సాక్షిగా పెట్టుకొనినరాళ్ల దిబ్బ. దానిని యాకోబు గలేదు యని విలిచెను. లాబాను యగర్ శాహమాతా యని పేరుబట్టుకొనెను (ఆది 31⁴⁷). ఈ రెండుపదముల యర్థము నొకటే. గలేదు హెబ్రీపదమును యగర్ శాహమాతా అరాము పదమునై యున్నది.

యజన్యా (Jaazaniah = యెహోవా ఆలకించును).

1. యెరూషలేము నాశనమైన కాలములో ఆ దేశములోనుండిను గుంపులలో నొక గుంపునకు అధిపతిగా నుండినవాడు. ఇతఁ డొక మాయకాతీయుఁడు. యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట గెదల్యానును గొర్మిరునకు విగ్నేయుల మునుదుమని చెప్పకొనినవారిలో నితఁ డొకఁడు (II రాజు 25²⁰=యర్థీ 40⁸).

2. రేకాబీయుల తగలలో నొక తెగకు ప్రధాని (యర్థీ 35¹).

3. యెహెష్కేలు తన దర్శనముందు చూచిన వారిలో నొకఁడు రహస్యముగా విగ్రహారాధన చేసిన డెబ్బదిమందిలో నితఁడు పెద్ద (యెహె 8¹¹). ఇతఁడు హఫాను కుమారుడై యుండెను.

4. ఆజ్జారు అను నొకనికి కుమారుడు. ఇతఁడు యెహెష్కేలు కాలముందు అబద్ధ ప్రవచనములను ప్రవచించిన యిద్దఱిలో నొకఁడు. యెహెష్కేలు వీరికి విరోధముగా ప్రవచింపవలెనని దేవుఁడు అతనికి ఆజ్ఞ నిచ్చెను (యెహె 11¹⁻¹⁴).

యతేతు (Jatheth). ఎదోమీయుల తెగలలోని యొకతెగకు పూర్వకుఁడు (ఆది 36⁴⁰ I దిన 1⁵¹).

యత్తీరు (Jathir = శ్రేష్ఠత). యూదా మన్యప్రదేశములో నుండు నొక పట్టణము (యెహో 15⁴⁸ 21¹⁴ I దిన 6⁵⁷ I సమూ 30²⁷). దావీదు సిక్లగును దోచుకొన్నపిమ్మట దోపుడు సామునే యూళ్లకు బంపెనో ఆ యూళ్లలో నొకటి (I సమూ 30²⁷). ప్రస్తుతమున బెయ్యేరై బాకు ఈశాన్యదిక్కున 15 మైళ్లదూరములో నుండు అత్తీరు (Athir) అను స్థలము దాని యునికియని సాధారణముగా ననుకొందురు (పటము II, E 3).

యత్నీయేలు (Jathniel = దేవుఁడు దానము లిచ్చును). లేవీయులలోని కోరహు తగవారిలో నుండు నొక ద్వారపాలకుఁడు (I దిన 26²).

యథార్థత సత్యము చూ॥

యదీవ్యా (Jadidiah = ప్రభువునకుఁ బ్రియుఁడు). ప్రవక్తయగు నాతాను దావీదు కుమారుఁడగు సాలూహానుకు దేవుని యజ్ఞ ప్రకారము పెట్టిన పేరు (II సమూ 12²⁵).

W.

యద్దాయి (Jadau). అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎల్లా ప్రేరేపణపలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎల్లా 10⁴⁸). ఆది అనులులో ఇద్దో యనుపదమునకు సంబంధించినది.

యద్దూవా (Jaddua = పరిచయఁడు).

1. బబులోను చెరినుండి తిరిగివచ్చి నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొక ప్రధాని (నెహె 10²¹).

2. ప్రధాన యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12¹¹). ఈ వాక్యములలోని జాబితాను చూడఁగా ఇతఁడు నెహెమ్యాకాలమునకు తరువాత మూడవ తరము వారిలో చేరినట్లుగా నున్నది. యోసీఫస్ (పురా 11-7-12; 8-4-7) అను చరిత్రకారుఁడు మహా అలెక్సాండరు కాలములో ఈ ప్రధాన యాజకుఁడు బ్రతికియుండి అలెక్సాండరుకు విజ్ఞాపనము చేసెనని వ్రాసెను. ఆ విజ్ఞాపన చేసిన వాడితఁడేయని యనుకొనఁదగును. అట్లయిన యెడల ఇతఁడు క్రీ॥ ము॥ 850-800 సం॥ లలో

ప్రధానయాజకుడై యుండెనని తెలిసికొనఁగలము.

యన్న (Jannai). క్రీస్తు వంశానుక్రమణికలో నున్నట్లు క్రీస్తు పూర్వకులలో నొకఁడు (లూ 3³³).

యన్నే, యంబ్రే (Jannes & Jambres) మోషేను ఎదిరించిన మంత్రగాంధు (II తిమో 3⁸). నిర్గ 711, 32 లో వారు మోషేను ఎదిరించిన చరిత్ర సంగతు లున్నవి గాని పేరులు మాత్రము లేవు. యూదుల పురాణగ్రంథములలో వారి పేరులు కనబడును. అది క్రైస్తవుల గ్రంథములలోను తత్కాలమందలి ఆచార్యుల గ్రంథములలోనూ ఈ పేరులు గలవు. యన్నే యనునది యోహాను అను పేరునకు సంబంధమైనది. అయితే అది హెబ్రీలో అడ్డగించునది యను నర్థము నిచ్చు యాని అను పదమువంటిది కావున, ఇది దీని భావముని కొందఱనుకొందురు. యంబ్రే యనగా ఎదిరించుట అను నర్థమిచ్చు హెబ్రీ పదమై యున్నది. దానికి యంబ్రే యను మాటు రూపము కలదు. ఈ పదమునకును ఎదిరించుట యని యర్థము.

యఫ్లేతీయులు (Japhlethites). ఎఫ్రాయిమునకు వైర్యుతిదిక్కున నివసించిన యొక తెగ వారు (యెహో 16³). వారి విషయములో నింక పేలు నూచలు లేవు. వారు యఫ్లేటు అను పేరు గలవారై యుండవచ్చును గాని I దిన 732, 33 లో నున్న పేరుగల సంతతివారు కానట్లున్నది.

యఫ్లేటు (Japhlet = ఆయన రక్షించు కాక). ఆషేరు గోత్రపు వారిలో నొకఁడు. అతఁడు వారిలోనున్న యొక తెగవారికి పెద్ద యయ్యను (I దిన 632, 33).

యబ్నెయేలు, యబ్నె (Jabniel = దేవుఁడు కట్టువాఁడు).

1. యూదయ సరిహద్దులలో వాయవ్య దిక్కుననుండు ఒక రేవు పట్టణము (యెహో 15¹¹). యూదా రాజైన శుబ్బాయా ఫిలిష్తీయుల యొద్దనుండి యపహరించిన యబ్నె ఇదే పట్టణమునకు మాటుపెట్టె యున్నది (II దిన 26⁶). మక్కబేయుల కాలములో దీని పేరు యమ్మాయి (Jammia) అనునదైయుండెను (I మక్క 4¹³

5¹⁸ II మక్క 12^{9, 10}). మక్కబేయులు దీని జయించిరి. అది క్రొత్త నిబంధనకాలము వఱకు ప్రసిద్ధమైన పట్టణమై యుండెను. క్రీ. శ. 70 సం॥ లో కలిగిన యెరూషలేము వాశనమునకు పూర్వము యెరూషలేమునందలి మహాసభవారగు ససహెడిన్ వారు అచటికి పారిపోయి తమ పనుల నచట జరిపిరిను సారంపర్వము కలదు. స్ట్రాసేడుల కాలములో కూడ ఇది యిదెలెను (Ibelen) అను రూపముతో కనబడును. ప్రస్తుత మందు యెబ్నా (Yebna) అను నూరు దాని యునికియై యున్నది. ఇది అహోదుకు ఉత్తరమున 9 మైళ్ల దూరమునను సముద్ర తీరమునకు 4 మైళ్ల దూరముగానున్నది (పటము I, B 8).

2. నఫ్తాలీ గోత్రపువృత్తర సరిహద్దులోనుండు నొక స్థలము (యెహో 19³³). అది యొర్దాను దిగ్గతి నున్నది గాని దాని యునికినిగూర్చి మఱి మాటిగా తెలియదు.

యబ్బెజ్ (Jabez = చుఱమును కలిగించు వాఁడు).

1. యూదాలో నున్న యొక పట్టణము. అందులో రేఖనలు నినించిరి. దాని నివాసులు కాలేము సంతతివారికి సంబంధురై యున్నారు (I దిన 25³). దీని యునికినిగూర్చి తెలియదు.

2. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు. తల్లి ఇహో గలిగిన దుఃఖముచేతనే ఈ పేరు నతనికిఁ బెట్టెను. ఇతఁడు ఘనము పొందినవాడై యూదా సరిహద్దును విశాలపఱచుటకు ప్రార్థన చేసెను. దేవుఁడతని ప్రార్థన నాలకించెను (I దిన 4^{9, 10}).

యబ్బోకు (Jabbok = పోయట). యొర్దానుకు తూర్పుగా నుండి దానిలోనికి ప్రవహించు చున్న యొక నది. అది యొర్దానుకు తూర్పున 20 మైళ్ల దూరమున నుద్భవించి మొదట ఈశాన్యమున 12 మైళ్ల దూరము వఱకును తరువాత 15 మైళ్లవఱకు వాయవ్యమునను, అటుపిమ్మట 17 మైళ్ల వఱకు పశ్చిముమునను ప్రవహించి గిలారు కొండల పాదములగుండఁ బోయి పిమ్మట 15 మైళ్ల వఱకు నైర్వృతి దిక్కుగాను, మృతసముద్రమున కుత్తరముగా 25 మైళ్ల వఱకుఁ బ్రవహించి యొర్దాను నదిలోఁ బడును. దానికి ప్రస్తుతమున నీలివర్ణపు

నదియను నర్థమిచ్చు వార్ - ఎస్ - సెర్క (Nahr-Es-Zerka) పేరు కలదు. నీటి రంగును బట్టి దాని కీ పేరు వచ్చెను. అది పూర్వమున ఆయా దేశములకు హద్దుగా నుండెడిది. సంఖ్యా 21²⁴ యెహో 12² న్యాయా 11⁹² లో నున్నట్లది అమోరీయుల దేశమునకు ఉత్తరపు సరిహద్దుయై యుండెను. యాకోబు దానితీరమున దు-తితో పనుగులాడినందున ఈ నది పేరు ప్రసిద్ధముగా నున్నది (అది 32^{24, 25}).

యమునారాయి రిత్నములు 13 చూ॥

యమ్మేలు (Jamlech = రాజు సేర్వణ ముమీ). షిమోను ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 4³⁴).

యరా (Jarrah = తేనె). రాజును సోలు సంధివారిలో నొకఁడు (I దిన 9⁴²). 8³⁶ లో నిలికి యెహోయాదా అను వాఁలు పేరు కలదు (యెహోయాదా 6 మూ.).

యరొబాము (Jeroboam = ప్రజలు విస్తరింతురు).

1. ఇశ్రాయేలు వారనఁబడిన పదిగోత్రముల రాజ్య స్థాపకుఁడగు ఎఫ్రాయిమియుఁడు. యెర్దానులోయనుచుండి జెరదాయను ఊరివాఁడును నెబాతు అను పేరుగల సాలామోను ఉద్యోగస్థులలో నొకని కుమారుఁడు. తల్లిపేరు జేహూహా. యరొబాము పుట్టునప్పుటి కీమె శైవ్యము ధరించెను (I రాజు 11²⁶). ఇతఁడొక యావనుఁడుగ నుండునప్పుడే పనియందు శ్రద్ధా బుద్ధులును, శక్తి సామర్థ్యములను కనఁబఱచెను. అప్పుడు యెరూషలేమునందు విస్తారముగ కట్టడములను గట్టించుచుండిన సాలామోను ఇతనిని యోనేపు ఇంటివాని చేయవలసిన భారమైన పనిమీఁద అధికారిగా నియమించెను (11^{27, 38}). ఒక నాడితఁడు యెరూషలేమునకు వెలువలఁదిరుగు ముండఁగా ప్రవక్తయగు అహీయా క్రొత్త వస్త్రము నొక దానిని ధరించి యతని నెదుర్కొని తన వస్త్రమును పండ్రిండు ముక్కలు జేసి, ఇశ్రాయేలీయుల పది గోత్రములమీఁద అతఁడు రాజగు ననుదానిని సూచించుటకు అందు పది ముక్కల నతనికిచ్చెను. ఇది సాలామోను చెవి కక్కినందున అతఁడు తనను సంపత్తియై

సంగతని గ్రహించి యరొబాము ఐగుప్తునకు పారిపోయి అక్కడ రాజగు షీషకువలన మిగుల ఆదరించఁబడెను (11²⁹⁻⁴⁰). సాలామోను మరణ వార్తను, పది గోత్రములవారు రాజకుమారుఁడగు రెహాబామును సంధించుకూడనైయున్నారనువార్తను విని, ఆ సమయమున జరుగఁజోవు కూటమునకు హాజరాయెను. అతఁడు జనుల పక్షముగ మాటలాడుచు వారిపైనున్న భారములను తగ్గించవలసిన డని యడిగెను. రహాబాము మూర్ఖుడై వారి వనవి నాలకించక తిరస్కరించినందున, పది గోత్రములవారు వేటుపడి యరొబామును తమకు రాజుగా నియమించుకొనిరి. అహీయా యొక్క ప్రవచన మిట్లు నెఱవేఱెను. అతఁడు యెహోవాను యథార్థముగా నేవించిన యెడల అతని సంతానమువారు స్థిరముగా సింహాసనముమీఁద నుండురని ప్రవక్త యతనికన్నో హెచ్చరికలను జేసెను (11^{37, 38}). కాని ప్రజలు ఏఁజేఁట ఆరాధనకై యెరూషలేమునకు వెళ్లుచుండిన పక్షమున వారి హృదయములు దావీదు సంతతివారి వైపునకు తప్పుక తీరునననియు, అందువలన వారు తనపై తిరుగఁబడి చంపెదననియు భయపడెను గనుక తన రాజ్యముయొక్క ఉత్తరమున దానును, దక్షిణమున జెరేలును రెండు మత పీఠములుగా నేర్పాటు జేసెను. విగ్రహారాధన చేయవలదను దెవునియొక్క కఠినమైన ఆజ్ఞకు భిన్నముగా రెండు బంగారు చూడలను చేయించి రెండు చోట్ల రెంటిని నిలిపి (12²⁸⁻³⁰ II దిన 13⁸) సీనాయి పర్వతము పగ్గట అహారోను జేసినట్లుగా నె (నిర్గ 32⁴) వాటిని పూజించుచున్న ప్రజలను పురకొలిపెను. చూడ యాకృతిగల విగ్రహములను పెట్టుకొనినను ప్రజలు యెహోవానే ఆరాధించవలెనని అతఁడు కోరినట్లుగపడుచున్నది. నిబంధన మందనమును కరుణాపీఠమును లేని ఉన్నత స్థలములను ఆరాధన స్థలములుగా నేర్పాటు జేయుట మాత్రమేగాక, లేవీగోత్రకులైన యాజకులు విగ్రహారాధనజేయు సమర్థులైనందున ఇతర గోత్రములను యాజకులనుగా ప్రతిష్ఠించుటకు వెనుకఁ దీయకపోయెను (I రాజు 12³¹ II దిన 11¹³⁻¹⁵ 12⁹). యూదాదేశమున ఏడవ మాసము 14 వ దినమున ఆచరింపవలసిన కోతపండుగును తన రాజ్యమున యెనిమిదవ

మాసము 15 దినమునందు చేయవలసినదని యేర్పాటు జేసెను (I రాజు 12^{32,33}). జన సామాన్యమందుల కొడబడిరి. ఇట్లు యర్రాబాము ఇశ్రాయేలువారిచే పాపము జేయించెను. మిగుల యేహ్యకారణమును నీయారాధన ఈ రాజ్యము వినాశమగునటని నిలిచెను. అతని యనంతరమున హోషేయు యనువాడు తన్ను ఈ రాజ్యము నేలిన వారందఱును దీని నవలంబించి యర్రాబాము దేనిచేత ఇశ్రాయేలు వారు పాపము చేయుటకు కారకుడాయనో దాని నంతటి ననుసరించి ప్రవర్తించిన వారైనట్లు చెప్పబడెను (15^{26,31} 16^{19,31} 22³² II రాజు 3³ 10²⁹ 13^{2,11} 14²⁴ 15^{9,18,24,28}). యర్రాబాము స్థాపించిన ఈ విగ్రహారాధన ఆహ్లాదీయులు ఇశ్రాయేలీయులను చెఱగొని పోవుట కొక కారణమయ్యెను (17¹⁶). ఈ విగ్రహారాధనవలన ఇశ్రాయేలీయులందఱును బలమైన యేక జనాంగముగా నుండఁ జాలక చీలిపోయిరి. సత్యదేవుని యారాధన అడుగంటుటచేత ఉత్తరమునందున్న ప్రజలు ఏహ్యమగు ఆచారములచే భ్రష్టులై క్షీణించి, ఊరుకేను లేకుండ పోయిరి. ఇట్టి వితరభ్రష్టత గావించినందులకై యర్రాబాము మొదలు ఒక ప్రవక్తచేసెను, తరువాత తనకు రాజ్యప్రాప్తి కలుగునని తెలిపిన షీలోనీయుడగు అహీయా చేతను గద్దించబడెను గానీ, అతడు వారి హెచ్చరికల నన్నిటిని పెడచెవిరి దెట్టెను (I రాజు 13¹⁻¹⁴). ఇదివఱకు ఇశ్రాయేలీయులు పూజా స్థానములగ నెంచిన షెకెమును పెనుయేలును ప్రాకారములుగఁ జేసెను షెకెముతని రాజధాని యయ్యెను గాని కొలఁది కాలము లోనే యది సుందరపురమును తిర్నాకు మార్చబడెను (12²⁵ 14¹⁷ పు 6⁴). రహబామును అతని కుమారుడగు అబీయామును యర్రాబాముతో యుద్ధములు జేసిరి (I రాజు 15⁶). అబీయాము యర్రాబాము నోడించి యెరూషలేమునకు 10 మైళ్ల దూరమందు మాత్రమేగల బేతేలును పట్టుకొనెను (15⁷ II దిన 13¹⁻²⁰ అబీయాము చూ॥). యర్రాబాము క్రీ॥ ము॥ 931 సం॥న రాజై 22 సం॥ము లేరెను (I రాజు 14²⁰). అతని కుమారుడొకఁడు బాల్మనుండే చనిపోయెను

(14¹⁻¹⁷). నాదాబు అను వాడతని తరువాత ఇశ్రాయేలు వారికి రాజయ్యెను (14²⁰).

2. ఇశ్రాయేలువారి రాజైన యెహోయాషు కుమారుడు. ఇతనిని రెండవ యర్రాబాము అని పిలుతురు. యెహూ సంతతి వారిలో అతనికి తరువాత మూడవ తరమువాడు. క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 790 సం॥న యేమ్రోనునందు రాజై 41 సం॥ లేరెను. అతఁడు రాజ్యమునకు వచ్చినప్పుడు దేశము బహు ఖీణదశయందుండెనుగాని ఇతఁడు నీరీయుల రాజధానియగు దమస్కును, హిత్తయుల పురములలో నొకటియగు హమాతును జయించి, హమాతునుండి మృతసముద్రమువఱకున్న దేశమంతటిని మఱల ఇశ్రాయేలువారి వశముజేసి దానిని బహు గొప్ప స్థితికిఁ గలిగి తేచ్చెను. ఈ జయములను గొన్ని యోనా ప్రసించెను (II రాజు 14¹³⁻²⁸ దీనిని స్వతీ 317 ను సరిపోల్చుము). ఆమెను ఇతని కాలమునందు ప్రవదించెను (ఆమె 1⁴). ఆ కాలమున ఇశ్రాయేలువారి భక్తి నీతి స్థితిగతులెంత హీనదశయందుండెనో స్పష్టముగా విశదపఱచి (2⁶ 5²⁷ 8⁴ మొ॥), దేవుని భీష్మమునకొంచి తెలిపెను (7¹⁹ 8⁷⁻¹⁰). నాశకములగు ఈ ప్రవచనములను గూర్చి వినిన బేతేలు నందలి విగ్రహారాధకుడగు గురువు అతనిమీఁద యర్రాబాముకు ఫర్యాదు జేసెనుగాని అందువలన ప్రవక్త కట్టి శిక్షయు కల్గినట్లుగానరాదు (7¹⁰⁻¹⁷). యర్రాబాము కాలము నందే ఉత్తర ప్రాంతములయందు హోషేయుడొక ప్రవచింప నారంభించెను. హోషే 1-8 అగ్ధ్యతీ యేలుబడికి సంబంధించినవి. యర్రాబాము మృతినొందిన వెనుక అతని కుమారుడగు జెకర్యా సింహాసన మధిష్ఠించెను (II రాజు 14²⁹).

యర్రాబాము (Jarmuth = ఎత్తయిన స్థలము).

1. షేఫీలా ప్రదేశములోనున్న యొక పట్టణము. యెహోషాఫా దాని రాజును జయించి చంపించెను (యెహో 10³⁻²⁷ 12¹¹). దానిని యూదావారికిచ్చిరి (15³³). బబులోను చెఱి అయిన పిష్టుట ఈ పట్టణపు కాపురస్థులలో మిగిలిన వారిక్కిడికి తిరిగివచ్చి నివసించిరి (నెహ 11²⁹). యెరూషలేమునుండి గాజాకు పోవు మార్గమున యెరూషలేముకు 15 మైళ్ల దూరము

నందు ప్రస్తుతిమున్న యర్హాకు (Yarmuk) దీని యునికి యని అందరును తలంతురు (పటము II, D 1).

2. లేపీయులకిచ్చిన ఇశ్శాఖారు పట్టణము లలో నొకటి (యెహో 21²⁸). I దిన 67³ లో దీనికి రామోతు అను మాఱు పేరుగలదు. యెహో 19²¹ లోని రెమెతు దీనికి మఱియొక పేరని యను కొందురు. దీని యునికి తెలియదు.

యర్హా (Jarha). ఐగుప్తీయుఁడగు దాసుఁడు. ఇతని యజమానుఁడగు పేసాను ఇతనిని తన సహృదయిఁజేసెను (I దిన 2³⁵⁻³⁶). ఇతని సంతతివారి పేరులు 2³⁵⁻⁴² లో నున్నవి.

యవలు (Barley). పరెసీయ దేశపు అన్ని భాగములలో పెరు చేయుబడి నొక ధాన్య విశేషము. గుర్రములకును గాడిదలకును దీనిని మేతగా నుపయోగించిరి (I రాజు 4²⁸). పేద నాట దీ పిండితో రొట్టెలు కాల్చుకొని తిందురు (న్యాయ 71³ యోహో 6⁹). తినుటకు యవల రొట్టెయైనను లేదనుట కదు పేదరికమునకు నూచిన. గివ్వొను ప్రధానులలో నొకఁడుగ నెంచబడనందున అతని యవల రొట్టెకు పోల్చిరి (న్యాయ 71³). యవల కోత గోధుమ కన్న ముందుగ పచ్చును (నిర్గ 9^{31,32} రూతు 1²² II సమూ 21⁹). J. C.

యన్సురాయి రిత్నములు 14 చూ॥

యహాకాను (Jaakan). ఎవోమియు లలోనొక తెగ (I దిన 1⁴²). ఆది 36²⁷ లో వారికి ఆకాను అను పేరుగలదు. సంఖ్యా 33³¹ లో వీరికి బ్రెనేయాకాను (=యహాకాను కొడుకులు) అను పేరుగలదు (బ్రెనేయాకాను చూ॥).

యహాకోబా (Jaakobah = మోసము చేయువాఁడు). షిమోను ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 4³⁶).

యహాజా యహాను చూ॥

యహాజీయాహూ (Jaaziah = యెహోవా బలముచూచును). లేపీయుల మెరారి తెగవారిలో నొకఁడు (I దిన 24^{26,27}).

యహాజీయేలు (Jahaziel = దేవుఁడు చూచును).

1. దావీదును సిక్లగులో కలిసికొనిన యొక బ్రాహ్మణియొక్క (I దిన 12⁴).

2. దావీదు మందసమును యెరూషలేమునకు తెచ్చుచుండఁగా దాని ముందర బూరల నూచిన యిద్దటిలో నొకఁడు (I దిన 16⁹).

3. కహాతు తెగవారిలోని యొక లేపీయుఁడు (I దిన 23¹⁹ 24²³).

4. ఆసాపు కుటుంబములో చేరిన యొక లేపీయుఁడు. మోయాబీయులును అష్షూరీయులును యూదా మీఁద యుద్ధము చేయఁగా ఇతఁడు రాజైన యెహోషాఫాతును ధైర్యపఱచి నారి యుద్ధమునుగూర్చి తెలిపెను (II దిన 20¹⁴⁻¹⁷).

5. చెఱకాలమునకు తరువాత బబులోను నుండి తిరిగివచ్చిన వారి కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు పూర్వీకుఁడు (ఎజ్రా 8⁵).

యహాజేరా (Jahzerah = అతఁడు మల్లించునుగాక). యాజకులలో నొకఁడు (I దిన 9¹⁹). సెహె 11³ లో నితనికి అహజై అను పేరుగలదు (అహజై చూ॥).

యహాజ్యా (Jahzeiah = యెహోవా చూచును). అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసి కొనిన వారు అట్టి స్త్రీలను విడిచిపెట్టవలెనని ప్రేరేపించుటలో ఎజ్రాకు సహాయము చేసిన నలుగురిలో నొకఁడు. అయితే ఆ నలుగురును ఎజ్రాకు సహాయము చేయక అతనిపని నడ్డగించి నట్లు మూలభాషలోని పదముకు సాధారణముగా అర్థము చెప్పెదరు (ఎజ్రా 10¹⁵).

యహాతు (Jahath = ఒడిసిపట్టుకొనుట).

1. యూదా మనుమఁడు (I దిన 4⁹).

2. లేపీ మనుమఁడు (I దిన 6^{20,23}).

3. గెర్షోము తెగలోనున్న షిమ్యో అను లేపీయుని కుమారుఁడు (I దిన 23¹⁰).

4. లేపీయులలో పెలోమాతు అనువాని కొడుకు (I దిన 24²²).

5. రాజైన యోషీయా కాలములో ఆలయమును మరమ్మతును చేయుటలో సహాయపడిన

యొక రేసీయుడు. ఇతడు మెరారి తెగవాడై యుండెను (II దిన 34¹¹).

యహూదీయేలు (Jahdiel = దేవుడు సంతోషపఱచును). మనషే గోత్రపు వారిలోని పెద్దలలో నొకడు. అతని సంతతివారు యెర్దానుకు తూర్పున నివసించిరి (I దిన 5²⁴).

యహూదో (Jahdo = విక్రము). గాదు గోత్రీకులలో నొకడు (I దిన 5¹⁴).

యహూనై (Janai). గాదు గోత్రపు ప్రధానులలో నొకడు (I దిన 5¹²).

యహూరెష్యా (Jareshiah = యెహోవా ఉద్ధరించును). బెన్యామీనీయుల పెద్దలలో నొకడు (I దిన 8³⁷).

యహూరేయోరేగీము (Jaare Oregim = యహారే నేతగాంధ్రు). II సమా 21¹⁹ లో ఇది దావీదు యోధులలో నొకడగు ఎల్తానాను యొక్క తండ్రి పేరు. ఈ వాక్యమునకు సంబంధముగా నుండు I దిన 20⁵ లో ఇతనికి యాయీరు (=యహారే) యను పేరు కలదు. ఇదే సరియై యుండవచ్చును. యోరెగీము అనుమాట ఇందులో లోపించియున్నది. ఇది నేతగాంధ్రు అను నర్థము నిచ్చు పదమైయున్నది. ఎల్తానాను ఈతె నేతగాని వోసెవరె నున్నదిని II సమా 21¹⁹ లో నున్నది కావున, ఈ యహారేయను పేరు వ్రాయుచు నేతగాడు అనునర్థము నిచ్చు యోరెగీము అను మాటనుకూడ రేఖకుడు పొరబాటుగా చేర్చినని సాధారణముగా ననుకొందురు.

యహూలా (Jaala, Jahalah = రేడి). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ చెఱనుండి తిరిగివచ్చిన కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు పూర్వీకుడు (ఎ. బ్రా 2³⁶ నె. హె 7⁵⁸). పిమ్మట ఇది ఆ కుటుంబమునకు పేరయ్యెను. వారు సాబా మాను నేపకుల సంతతి వారిలో చేర్చబడిరి.

యహూలేలు, యహూలైయేలీయులు (Jahleel = దేవుడు కఠినముగా బాధపఱచును, Jahleelites). జెబూలూను గోత్రీకులలో నొక పెద్దకు పేరు. అతనినిబట్టి అది యతని కుటుంబమునకు పేరయ్యెను (అది 46¹⁴ సంఖ్యా 28³⁴). ఈ కుటుంబీకులకు యహారెయేలీయులు అను పేరు కలదు (సంఖ్యా 26²⁶).

యహూశోపు (Jaasu, Jaasai = యెహోవా చేయును?). అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎ. బ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచి పెట్టినవారిలో నొకడు (ఎ. బ్రా 10³⁷).

యహూశీయేలు (Jaaziel = దేవుడు చేయును). బెన్యామీనీయులకు అధిపతిగా నుండినవాడు. ఇతడు అత్సేరు కుమారుడు (I దిన 27²¹). దావీదు యోధులలో నున్న మెసోఫోబా యూరివాడగు యహూదీయేలు ఇతడై యుండవచ్చును (11⁴⁷).

యహూసేయేలు (Jahzeel = దేవుడు పంపిచెట్టును). నస్తాల్ పెద్దకుమారుడు (అది 46²⁴). I దిన 7¹³ లో దీనికి యహూనయేలు అను రూపము కలదు. ఇతడు నస్తాల్ గోత్రీకులలో నొక తెగవారికి పూర్వీకుడై యుండెను. ఆ తెగవారికి యహూనయేలీయులు లేక యహూనయేలు సంశము అను పేరు కలదు (సంఖ్యా 26⁴⁸).

యహిస్కీయా (Jehizkiah = యెహోవా బలపఱచును). ఇశ్రాయేలు వారి రాజును పెకహు కాలమందున్న పెద్దలలో నొకడు. ఇతడు ఎఫ్రాయిమీయుడు. యూదులలో పట్టబడినవారి విడిపించుట కితడు సహాయ పడెను (II దిన 28¹²).

యహూదీతు (Judith = యూదురాలు). ఏశావుభ్రాత్యులలో నొకత. ఈమె హిత్తీయుడగు బేయేరికుమార్తె (అది 26³⁴).

యహూమాయి (Jahmai = పుష్పించినవాడు!). ఇశ్రాయీలు గోత్రీకులలో నొకడు (I దిన 7²).

యా

యాకీను, యాకీనీయులు (Jachin = ఆయన స్థిరపఱచును, Jachinites).

1. సిమోన్ కుమారులలో నాలుగవవాడు (అది 46¹⁰ నిర్గ 6¹²). I దిన 4³⁴ లో నితనికి యారీబు అను మాటుపేరుగలదు. ఇతని సంతతి వారు యాకీనీయులు అనబడిరి (సంఖ్యా 26¹²).

2. అహోశు సంతతివారిలో నొక పెద్ద. దావీదు కాలములో అతని కుటుంబమునకు 21 వ

వంతు నిచ్చిరి (I దిన 24¹⁷). 91⁰ నెహె 11¹ లో నీ కుటుంబమునుగూర్చిన నూచనలుగలవు.

3. దేవాలయము I 7 (1) (d) చూ॥.

యాకీము (Jakim = ఆయన లేవనెత్తును).

1. అహోరోమ సంతతివారిలో నొక పెద్ద ఇతని కుటుంబీకులు యాజకుల పంతులలో 12 వ వంతువారై యుండిరి (I దిన 24¹⁹).

2. బెన్యామీనీయులలో నొకడు (I దిన 8¹⁹).

యాకీ (Jakeh = భక్తిగల). సామెతల గ్రంథములో 30 అధ్యాయమును రచించిన ఆగూరు అనువాని తండ్రి (సామె 30¹).

యాకోబు (Jacob = మోసపుచ్చువాడు, James).

1. ఇస్సాకు రిబ్కాల పుత్రుడు. ఏశావుకు కడల సోదరుడు. అతనికి తరువాత కొంచెము సేపటికి జన్మించినందున చిన్నవాడుగా నెంపెడెను (ఆది 25²⁶). ఇస్సాకుకు ఆరువదియేండ్ల ప్రాయమున నితడు పుట్టెను (25²⁶). ఇతడు సాధుకై గుడారములలో నివసించుచు తల్లిని కని పెట్టుకొనియుండెను (25²⁷). ఇస్సాకు ఏశావును, రిబ్కా యాకోబును ప్రేమించిరి (25²⁸). వేటకు వెళ్లి అలసి సాలసి వచ్చుచు మార్గమున కలగురవంటకమును వండుకొనుచున్న యాకోబు నది తనకు కొంచెము పెట్టుమని యడిగిన తన యన్న యేశావుపై జాలిడలంక అతడు తన జ్యేష్ఠత్వపు హక్కు నదలుకొందునని ప్రమాణము చేసిన తరువాతనే వానికా వంటకము దిననిచ్చెను (25²⁹⁻³⁴). ఇస్సాకు 137 సం॥ ప్రాయము గలిగి వృద్ధాప్యమువలన మందదృష్టి గలవాడైనప్పుడు తన మరణ మాసన్నమైనదని తెలిసికొని యేశావును దీవింపఁగోరి వేటమాంసము దెచ్చున పంపఁగా రిబ్కా ఆ సంగతిని దెలిసికొని యాకోబునకు ఏశావు కేవలము ధరింపజేసి అతని దీవన ఇతనికి వచ్చునట్లు యుక్తేబున్ని ఇస్సాకును తల్లి కుమారు లిద్దరు మోసపుచ్చిరి. ఇట్లు కుయుక్తిచే జ్యేష్ఠునికి రావలసిన దీవనను పొంగొట్టుకొనిన యేశావు రెండవమారు తమ్ముచే మోసపోవుట నెఱిగిన వాడై తండ్రి చనిపోయినవెనుక తన తమ్ముని చంప విశ్వయించుకొనెను (27¹⁻⁴¹). ఈ సంగతిని

రిబ్కా విని అతని కోపము చల్లారునందాక దూర పఱచఁ గోరి తన యన్న కుమార్తెలలో నొక దాని వివాహమాడుమను నెవమున యాకోబును హారా నుకుఁ బంపెను. అతడు వెళ్లుచు బేతేలు సమీప మున రాత్రి గడపి నిద్రలో ఆకాశమునంటు నిచ్చెనను దేవదూతలు దిగుచు ఎక్కుచు నుండు టయు, దేవుడు ఆ నిచ్చెనకు పైఁగా నిలిచి తనతో నిబంధన జేసి దీవించుటను గూర్చిన దర్శనము చూచెను (27⁴²⁻⁴⁶ 28^{1,2}). యాకోబు పద్దనరాములో కనీసము ఇరువది సంవత్సరములు పరదేశిగా నివసించెను. అందు పరునాల్గు సంవత్సరములు లాబాను ఇద్దరు కుమార్తెలగు లేయా రాహేలుల కొఱకును, మఱి యాతొండ్లు జీతము నకును కొలుపు చేసెను. అతడు హారానం దుండఁగా లేయావలన రూబేను షిమ్యోను లేఫి యూదా ఇశ్శాఖారు జెబూలూను అను ఆరుగురు కుమారులను దీనాయను నొక్క కూతును, రాహేలు దానియగు బిల్హవలన దాను నస్తాలీ యను కుమారులను లేయా దానియగు జిల్పావలన గాదు ఆషేరులను కుమారులను రాహేలువలన యోసేపును మొత్తముమీఁద పదునొకండుమంది కుమారులను ఒక కుమార్తెను పడసెను (ఆది 29,30). చివరివాడు యాకోబునకు 90 లేక 91 సం॥ ల ప్రాయముప్పుడు గలిగెను (47⁹ తో 41^{46,47,54} 45¹¹ సరిపోల్చుము). ఆరు సంవత్సరములైన పిదప లాబానును అతని కుమారులను తనకు కలుగుచున్న యభివృద్ధిని చూచి అనూయాగ్రస్తు లగుచున్నారని కనిపెట్టి తొందరపడినవాడై హారానుకు దాదాపు మూడు దినములంత దూర ముగా తన మందలను యుఫ్రాతు నదియొడ్డున మేపునప్పుడు (30³⁶ 31²⁹) తన భార్యలను బిలి పించుకొని (31⁴) నదిని దాటి తన కుటుంబము వారితోను, తనకు కలిగినన్నిటితోను కనానుకు పారిపోయెను (31²¹). మూడు దినములకు తరువాత లాబాను గొర్రెబొమ్మ కత్తిరించుచు యాకోబు పారిపోయిన సంగతినిగూర్చి విసెను. అతడు తన బంధువులలోని పురుషులను కూర్చు కొని యాకోబును తరిమి కలిసికొనవై బయలుదేరి వాగము దినములు దీర్ఘప్రయాణములు చేసి చివరకు యుఫ్రాతుకు 300 మైళ్లు దూరమందున్న గిలాదు కొండమీఁద అతనిని కలిసికొనెను. దేవుడు

యాకోబుకు తోడైనందున లాభా నతిని కట్టి హానియుఁ జేయనేరక అతనితో సమాధానము జేసికొనెను. వారచ్చట నొక రాళ్ల కుప్పను వేసి దానియొద్ద భోజనముచేసి దాని దాటి యెవరును రాకుండునట్లు నిబంధనజేసికొనిరి (31). దేవుని యనుగ్రహము పొందినవాడని మాపుటకు యాకోబుకు మహనయ్యము యబ్బొకులయొద్ద దైవదర్శనములు కలిగెను. యబ్బొకు నడయొద్ద అతనితో నొక నరుడు రాత్రి యంతయు పెరుగు లాడుచు అతని యాధిక్యము చూచి అతని తోడ గూటి యెముకను విఱుగఁగొట్టి చివర కితినిని నీవు దేవునితోను మనుష్యులతోను పోరాడి గెలిచితివి గనుక నికమీఁడట నీపేరు ఇశ్రాయేలేగాని యాకోబునఁబడదని చెప్పి అతని నాశీస్వరించి వెళ్లిపోయెను. యాకోబు—నేను ముఖముఖిగా దేవుని చూచితిని అయినను నా ప్రాణము దక్కినదని ఆ స్థలమునకు దేవుని సన్నిధియని యర్థమిచ్చు పెనూయేలు అను పేరుపెట్టెను (32²⁸⁻³²). పేరును 30²⁰ హోషే 12⁴ తో సరిపోల్పును. ఈ విషయము యాకోబు జీవితమునందు మిగుల ప్రాముఖ్యమైనదైయున్నది. ఇదివఱకతఁడేదైన నొక పనిని సాధించుటకు తన శక్తి సామర్థ్యములను నమ్ముకొనెడివాడు గాని యిప్పుడతఁడే దేవునితో పోరాడుచు తన కెంతమాత్రము శక్తి లేదనియు, దేవుని దయలేనది తా నెఱుఁగెను చేయఁజాలననియు, దాని పొంగుటకు ఆయనను ప్రార్థించుటయే తన సాధనమనియుఁ దెలిసికొనెను. కనుకనే యప్పుటినుండి అతఁడు దేవుని నారాధించుటను గూర్చిన ప్రస్తావనలు తరుచుగ నుదాహరింపఁబడెను. యొర్దానును దాటక పూర్వము అతఁడు తన సోదరుడగు ఏశావును కలిసికొని తన సంకలాలము ఇంటికి దూరస్థునిఁగఁ జేసిన తన యపరాధములకై మన్నింపు నొందెను. తరువాత అన్నదమ్ము లిద్దరును వేరై ఏశావు శేయారకొండకును యాకోబు కనానుకును పోయిరి (33¹⁻¹⁸). కనానులో యాకోబు పెకెమునొద్ద దిగి పెకెము అధికారియొద్ద కొంత భూమిని కొని అచ్చట తన శిబిరమునువేసి బలి పీఠమును కట్టెను (33¹⁸⁻²⁰). ఇక్కడనుండు నప్పుడే అతని కుమార్తెయగు దీనా ఆ పట్టణపు అధికారి కుమారుడగు పెకెమువలన పరాధింపఁ

బడెను. అందువలన పిమ్మియును లేవియనువారు వారిపై కనిదీర్చుకొనిరి. అంతట యాకోబు కుమారులందఱును వచ్చి పెకెము పట్టణమును దోచుకొనిరి దానివలన లొందర కలుగునని యాకోబు మిగుల భయపడెను గాని అతని కుమారుల పట్టుకము పట్టుకొని పురుషులనందఱిని చంపి వారి యాస్తిని దోచుకొని వారి స్త్రీలను పిల్లలను చెఱఁపట్టినందున ఆ పట్టణమును తాము జయించినట్లు యాకోబు ఒప్పకొని అది తన జాతివారిదై నట్లెంచెను (48²² దీనిని 37¹² తో సరిపోల్పుము). యాకోబా స్థలమును వదలి దేవు నాజ్ఞప్రకారము బేతేలుకు వచ్చెను. అక్కడ అతని తల్లి దాదియగు డిబోరా చనిపోయి పాతీ పెట్టఁబడెను (డిబోరా 1 మా॥). అతఁడు పద్దనరాముకు వెళ్లక పూర్వము దేవుడతనికి కనఁ బడెనట్లు అతఁడు తిరిగి వచ్చిన తరువాతను కనఁ బడెను (36⁹ 27¹⁰⁻²⁹). అప్పుడు అతనికి పెట్టిన క్రొత్త పేరును జ్ఞప్తిచేసి ఆ బ్రాహ్మముతో తాను చేసిన నిబంధనను స్థిరపఱచెను. హెబ్రోనుకుఁ బోవుచు మార్గమధ్యమును బేత్లేహేమును సమీపించుచుండఁగా అతని కడసారపు పుత్రుడగు దెన్యామీనును కనలేక అతని ప్రియ ధార్మ్యును రాహేలు చనిపోయెను (35¹⁹⁻²⁰). చివరకు యాకోబు ముక్త్రయొద్దనున్న తన తండ్రియగు ఇసానుకు నొద్దకు వచ్చెను (35²⁷). తరువాత 23 యేండ్లకు ఇసానుకు మరణ మొందఁగా యాకోబు ఏశావు లిద్దరు అతనిని పాతీపెట్టిరి (35²⁸⁻²⁹). యాకోబు ముక్త్రయొద్ద ముప్పది మూఁడేండ్లుండి నట్లు కనఁబడుచున్నది. యాకోబు తిరిగి వచ్చిన పిదప పదేండ్లు హెబ్రోనులో నుండెను (37³⁴). (37² తో సరిపోల్పుము) ఐగుప్తునకు వెళ్లినప్పుడు 130 యేండ్లు గలవాఁడైయుండెను (47⁹). అతఁడు 17 సం॥లు బ్రతికెను. అతఁడు యోసేపు కుమారులను ప్రత్యేకముగాను, తన కుమారులను దీవించిన పిమ్మట 147 సం॥ ప్రాయమప్పుడు (47²⁸ 48, 49) మరణమయ్యెను. అతని శవమును సుగంధ ద్రవ్యములతో సిద్ధపఱచి గొప్ప యాడంబరముతో కనానుకు దీసికొనివెళ్లి మక్కేలా గుహలోనుంచిరి (50¹⁻¹⁴). యాకోబునందు గొప్ప లోపములను గుర్తింపవచ్చును. అతని యక్రమము లకై అతఁడు చాల శిక్షననుభవించెను. ముసలి

తనమందు యోసేపునుగూర్చి మజిలీ దుఃఖించెను. తన యావనకాలపు పాపములనుగూర్చియు, దేవుని యెడట తన హీనబ్రతుకునుగూర్చియు అతడు తరువాత ముభావముతో వెలిపుచ్చినను, దేవుని కృపనుగూర్చి స్పష్టముగా దెలిపెను (48^{15,16}). చివరకు దేవునియందు తనకుండిన విశ్వాసమును గూర్చి ఉత్సాహవంతుడయ్యెను (48²¹ హె బ్రీ 11²¹). యాకోబు సంతానీకులు బైబిలునందు ఇశ్రాయేలీయులని పిలువబడిరి (నిర్గ 14^{12,29} 15¹ మొ॥). ప్రవక్తలు తమ ప్రవచన కావ్యమునందు యాకోబు ఇశ్రాయేలు అను పదములను జంటగా వాడిరి (యెష 38¹⁰ యెష 43^{1,2} 44¹ ఇశ్రాయేలు చూ॥).

W.

2. జెబెదయికుమారుడు (మ 10² మా 3¹⁷ లూ 6¹⁴). పన్నెండుగురి అపొస్తలులలో నొకడు అపొస్తలుడగు యోహానుయొక్క అన్న. వారు జాలరుల వృత్తివలన జీవనము చేసికొని జీతగాండ్లు గలవారై యుండిరి గనుక వారు కొంత సిథిగలిగి జీవించినవారని కనబడుచున్నది (మా 1²⁰) వీరి తల్లిపేరు సలోమే (15⁴⁰). యాకోబు యోహానులు వ్యాపారమును పేరును, అంద్రెయ లతో భాగస్వామ్యులైయుండిరి (లూ 5¹⁰). యేసు వారిని పిలిచినప్పుడు వారందఱు కలిసి పిగిలి పోయిన తరువాతను బాగుచేయుచుండిరి (మ 4^{21,22} మా 11^{2,30}). అపొస్తలుల నామ జాబి తాలలో అన్నదమ్ములైనందున యాకోబు పేరు వెంబడి యోహాను పేర్లెల్లప్పుడు వ్రాయబడి యుండును (మ 10² మా 3¹⁷ లూ 6¹⁴). వీరి యొక్క ఉద్దేశ స్వభావమునుబట్టి వీరికి యేసు బోయినేర్పడు అనగా ఉరుమువంటి వారను పేరు పెట్టెను (మా 3¹⁷). యాకోబు, యోహాను, పేతురు కడమ అపొస్తలులందఱికికంటె ముఖ్య సమయములయందు యేసుతో కలిసియుండిన వారు గనుక వారే ఆయనకు ప్రయులని కనబడు చున్నది (మ 17¹ మా 9² లూ 9²⁸). యాకోబు క్రీ॥ శ॥ 44 సం॥ మున రాజైన హేరోదు అగ్రిప్పవలన హతపాపియాయెను (కార్ 12²).

3. అల్ఫాయికుమారుడు. ఇతనిని జెబెదయి కుమారుడైన యాకోబును వేటుపటచుట్టకై పట్టి వాడయిన యాకోబును బిరుదు పేరు పెట్టబడినది. యోహా 19²⁵ లో చెప్పబడినట్లే పా అను

పేరు ఇతని తండ్రియైన అల్ఫాయియొక్క మాఱు పేరని కొందఱి యభిప్రాయముగాని అందుకు అంగీకరించదగిన ఆస్పదములు లేవు. ఇతని తల్లి పేరు మరియ. ఈమె యేసు మరణసమయమున ఆయన నిలువదగ్గర నిలిచి తరువాత ఆయన సమాధిని దర్శించెను (మ 27⁵⁶ మా 15⁴⁰ లూ 23⁴⁹ 24¹⁸). పారంపర్య సాంప్రదాయముల యందీ యాకోబు శిష్యుడు కాకమునుపు నుంక రియై యుండెనని సూచించబడినది.

4. ప్రభువు సహోదరుడు (మా 6³). యేసు బ్రతికియున్నంతవఱకును ఆయన సహోదరులు కూడ ఆయనయందు విశ్వసించినవారుకారు (యోహా 7⁵). గనుక ఆయన సహోదరుడగు యాకోబు అపొస్తలుడను అభిప్రాయ మంగీకరించఁచెదను. I కొరి 15⁷ నందు యేసు మృతులలోనుండి లేచినతరువాత ఆయన యాకోబుకు ప్రత్యక్షమయినను మాటనుబట్టి ఇతడును ఆయన భక్తుడాయెనని తలంచదగును. అతడు భక్తుడైన తరువాత అందఱివలన మిగుల ఘనపటచబడినవాడయి యెరూషలేము నగరపు సంఘముచే అధ్యక్షుడాయెను. క్రొత్త నిబంధనయందు వివరింపబడినట్లు ఆ సంఘములో జరిగిన మూడు ముఖ్యకార్యములందు నితడు ప్రధానుడుగా కనబడుచున్నాడు. పాలు భక్తుడైన తరువాత 3 సం॥లకు యెరూషలేమునకుపోయి అక్కడ పదిహేను దినములు సీమాను ఇంటి యందు బసచేసి యాకోబునుగాక మతెరిని చూడలేదని గల 118,19 యందు తెలియజేయుచున్నాడు. ఆమీదట 14 సం॥లు అయిన తరువాత పాలు తిరిగి యెరూషలేమునకు పోగా (21-10) అక్కడ జనులు కున్నతీ పొందుట అవసరమే కావో యను తర్కమునుగురించి జరిగిన సభకు ఈ యాకోబు అగ్రాసనాధిపతియై యుండెను. ఇది కార్య 15 నందు వివరింపబడిన సభ. పాలు తన మూడవ సువార్త యాత్ర ముగించి యెరూషలేమునువచ్చి తన పనివిషయమై తెలియజేయుటకు యాకోబును దర్శించెను (కార్ 21¹⁸⁻¹⁹). క్రొత్త నిబంధనయందు యాకోబు వ్రాసిన పత్రికయని చెప్పబడిన ఉత్తరమును రచించినవాడీయనై. అందులో తాను ప్రభువు సహోదరుడనని చెప్పక తానా ప్రభు

యేసుకు దాసుడనని చెప్పటవలన మిగుల వినయ స్వభావముగలవాడని వెల్లడియగును.

ఇతనిని గుఱించి చెప్పబడిన ఇతిహాసములను చూడగా నితఁడెంత ఘనుడైయుండెనో తేట పడును. అప్పటి కాలపు యూదులు ఆయన యధార్థ ప్రవర్తననుబట్టి ఆయనకు నీతి నిష్ఠాపరుడను బిరుదాంకమును పెట్టిరి. అతఁడు పుట్టినది మొదలుకొని నాజరేయల ప్రత మనుసరించి మద్యపానమును మాంసభక్షణను విసర్జించి ఆ తెగవారి వాడుక ప్రకారమెల్లప్పుడును నార బట్టలను మాత్రము ధరించుకొనినవాడట. అతఁడు యెరూషలేము దేవాలయముందు తన జనులక్షేమము కొఱకు ఎడతెగని ప్రార్థన జేయు చుండుటవలన అతని మోకాళ్లు ఒంటె మోకాళ్ల వలె కాయలు కాచియుండెనట. కాస్తులును పరిసయ్యలును ఇతనిమీద అనూయ పఱించి దేవాలయము యొక్క మంటపము మీదనుండి అగడ్డలోకి వ్రసినవేసికొని వెంటనే మరణము కాకున్నందున వారతనిమీద రాళ్లు రువ్వి కపికు ఆ దేశపు చాకలివాండ్లుపయోగించిన యొక చిన్న మొద్దు తునకతో అతని కొట్టి చంపిరట.

M.

యాకోబు బావి (Jacob's well). సమరము స్త్రీతో సంభాషించినప్పుడు యేసు కూర్చుండి యున్నబావి. ఈ చరిత్ర సంబంధములో తప్ప (యోహా 4-13), ఈ పేరు బైబిలు నందు మఱిచ్చటను గానరాదు. ఈ ప్రదేశము నందు యాకోబు నివసించెనని ఆది 33¹³⁻²⁰ 37¹² లనఁ బెలియుచున్నది. 25⁵ యాకోబు (Bir y'kub=యాకోబు బావి) అని ప్రస్తుతము చెప్పబడున దీ బావియే యని 4 వ శతాబ్దము నుండి తలంచుచున్నారు. అది 700⁰ వేల ఏళ్లు కొండలకు మధ్య ప్రస్తుతముండు నబ్లాస్ (Nablous) అను ఊరికి తూర్పున ఒక కోసెడు సూరముననున్నది. అది 100 అడుగులకన్న నెక్కువలోతు గలదైనను 1875 సం॥ న 75 అడుగుల లోతుమాత్రముండెను. గచ్చుతో కట్టబడి యున్నది. దానికిపైగా నొక దేవాలయపు శిథిలములున్నవి. ఆ బావినీరు చుట్టుప్రక్కల నుండు నీటికన్న మంచిది (సుకారు, షెకము చూ॥).

యాకోబు వ్రాసిన పత్రిక (James Epistle of).

1. ప్రామాణికత్వము. యాకోబు వ్రాసినట్లు చెప్పబడిన ఈ పత్రిక చాలకాలమువఱకు వివాదాస్పదములైన పత్రికలలో చేర్చబడినందున ప్రాచీన క్రైస్తవులు దాని ప్రామాణికత్వమును గుఱించి సంశయించిరని తెలియుచున్నది. క్రీ॥ శ॥ 230 సం॥ ముందుండిన ఒరిజెను (Origen) కాలమునకు ముందు జీవించిన గ్రంథ కర్తలలో నెవరును ఆ పత్రికలో దీనిమాటలను ప్రశంసించకపోయిరి. ఒరిజెను తాను దాని సంగతిని చెప్పినను అనుమానించినట్లు చెప్పి యుండెను. అయినను క్రీ॥ శ॥ 95-96 సం॥మున రోమాపురి సంఘాధ్యక్షుఁడు గా నుండిన క్లెమెంటును (Clement), క్రీ॥ శ॥ 178 సం॥మున జీవించిన ఐరెనియసును (Irenaeus) ఈ పత్రిక లోని మాటలనెల్ల చెప్పిరి. అదియునుగాక రెండవ శతాబ్దముందు తిర్దుమచేయబడిన సిరియభాష బైబిలులో నీ పత్రిక చేర్చబడి యుండెను గనుక అప్పటి కది చాలమట్టుకు ప్రమాణ గ్రంథముగా సంగీకరించబడినని నిస్సందేహముగా చెప్పఁ గలుగుదుము.

పత్రికయొక్క లక్షణములను పరిశీలించుట వలన నది నిజముగా యాకోబుచే రచించబడినదని గాని కల్పనాయంత్రముకాదని స్పష్టమగును ఎట్లనిన:- (1) గ్రంథకర్త తాను యేసుక్రీస్తు యొక్క దాసుడనని బహు వినయముగా చెప్పుచున్నాఁడు. ఇది కల్పనా పత్రికలక్షణము కాదు. (2) గ్రంథకర్త తాను యూద క్రైస్తవుడై తనవంటి క్రైస్తవుల నిమిత్తమై వ్రాసెనని పత్రికలోని దృష్టాంతములవలన విశదమగును. ఆ బ్రాహ్మమునుగఱించి వన పితరుడనియు పత్రిక చదువువారు ఆరాధనకు కూడుకొను స్థలమునకు మీ మందిరమనియు, దేవునికి యూదులలో వాడుకయుండిన నైవ్యములకు అధిపతియగు యెహోవానియు చెప్పటవలన పత్రిక రచించినవాఁడు యూదుడని స్పష్టమగును.

(3) పత్రికయందు పల్లెసీనుదేశపు వృత్తులను ధాన్య ఫలాదులను గుఱించిన వివరము లుండుట వలన గ్రంథకర్త యాదేశవాసియని నిస్సందేహ

ముగా తెలియును. ఇందు కీ దిగువ వచనముల లోని వివరములు దృష్టాంతములగును. వడగాలి (11), తియ్యని నీరు చేదునీరు (31), అంజూరపు చెట్టున ఒలీవపండ్లును ద్రాక్షతీగ (32), తొలకరి వర్షము కడపరివర్షము (5) అనునవి. ఈ వివరములు పల్లెనీను దేశ నివాసికి మాత్రమే బాగుగా తెలిసియుండును.

2. గ్రంథకర్త. బహిస్సాక్ష్యమును అంత సాక్ష్యమునుబట్టి యీ పత్రిక నిశ్చయముగా యేసు సహోదరుడగు యాకోబువలన రచింపఁబడినది నమ్ముటకు చాలినన్ని యాస్పదములు గలవు (యాకోబు 4 చూ॥).

3. ఈ పత్రిక యెవరియొద్దకు పంపఁబడినది. 1¹ యందు యాకోబు అన్యదేశములయందు చెదరి యున్న పన్నెండు గోత్రములవారికి వ్రాయునది యనుమాటనుగుఱించి వ్యాఖ్యాతలు పెక్వేలు విధముల నర్థము చెప్పుదురు. మెట్టుకు యాకోబు పల్లెనీను దేశమునకు దూరముగానుండిన యితర దేశములయందలి క్రైస్తవులనుమిత్రము వ్రాసెనను నక్కిప్రాయము పెక్కిండ్లంగీకరింతుము. ఈ అన్యదేశములయందలివారు విగుప్తు, బబులోను సిరియదేశములలో కాపురముండిన భక్తులని ఒప్పుకొనితగును. యాకోబు ముఖ్యముగా క్రైస్తవుల నిమిత్తము వ్రాసియుండినను వారిమూలమున యూదులు సత్యమును తెలిసికొని అవలంబించి వలెనను కోరిక గలిగి వ్రాసెను.

4. కాలస్థాననిరూపణము క్రీ॥ శ॥ 41-49 సం॥ ముల మధ్యని యెరూషలేము పట్టణముం దీ పత్రిక రచించఁబడినది.

5. ఉద్దేశము. సత్ప్రవర్తనయే విశ్వాసమునకు నిదర్శనము అనునది యీ పత్రికయొక్క ముఖ్య విషయము గనుక గ్రంథకర్త తన పత్రిక మూలముగా హింసలన బాధపడువారిని ఆదరించి సత్ప్రవర్తనకు ప్రేరేపించి, మాటలను, సంపదను, కలహములను, వివాదాదులను వీటన్నింటినిగుఱించి వారిని హెచ్చరించి యథార్థవిశ్వాసము, ప్రార్థన, జ్ఞానము, వీటివలన కలుగు మేలులను వివరించ నుద్దేశించెను.

6. ముఖ్యభాగములు:

I. వందనములు, హింసలవలని ఫలితము; విశ్వర్యమశాశ్వతము; శోధన మానవ దుష్ట స్వభావ జనితముగాని దైవకృతముకాదు; సంపూర్ణమైన దైవభక్తి క్రియాసాధకమైనది.

II. మానవ సన్మానము; క్రియలేని విశ్వాసమువట్టిది; ఇందుకు అబ్రాహాము రాహాబుల చరిత్రము లుదాహరణములు.

III. నోరును భద్రపరచుట, పరమజ్ఞానము సమాధాన దాయకమైనది.

IV. శరీరేచ్ఛలు కలహములకు మూలము: దీనత్వమును, పశ్చాత్తాపమును శ్రేయస్కరము; తానొకటి తలచిన దైవమొకటి తలచును.

V. అన్యాయ సంపాద ఖండినము; దీర్ఘ సహనము; వ్యాధిగ్రస్తులకు నూనె రాచుట; ప్రార్థన; పాపులను గుణపఱచుటవలని ఫలితము.

M.

యాగూరు (Jagar = సత్రము). యూదా గోత్రపు డక్షిణ సహిహద్దు దగ్గఱనుండు నొక యూరు (యెహో 15²¹). దీని సరియైన యునికి తెలియదు.

యాజకుల వస్త్రములు (Priest's-Vestments).

I. యాజకులైన వారు తమ విధ్యుక్త ధర్మము లాచరించునప్పుడు నార గుడ్డతో నేయఁబడిన యీ దిగువవాటిని ధరింపవలెను.

1. నారలాగులు (నిర్గ 28^{42,43}).

2. చొక్కాయిలు (నిర్గ 26⁸ లేవీ 8¹³). ఇవి నిలుపుటంగీలు (నిర్గ 28⁴). వీటిని సన్న నారతో బుట్టెదారు పనిగాఁ జేయించిరి (28³⁹).

3. చట్టి (నిర్గ 29⁹). దీనికి బుట్టెదారు పని చేసిరి.

4. పాగా లేక కుళ్లాయి (29⁹) ఇదియు పైవాటివలె బుట్టెదారు పనియై యుండెను (28³⁹).

5. నారబట్టతోఁజేసిన ఏఘోదునుకూడ ధరించు కొన్నట్లున్నది (I సమా 22¹⁸). బాలుఁడైన సమూయేలును (2¹⁸), దావీదును (II సమా 6¹⁴ I దిన 15²⁷) అట్టివాటిని ధరించుకొనిరి. యాజ

కులుగాక యితరులు ఇట్టివి వేసికొనరాదను శాస్త్ర నియమ మేదియుఁ గానరాదు.

యాజకులిట్లు సన్నని తెల్లనారవస్త్రములను ధరించుకొనుట, దేవునియెదుట నేవజేయు వారి కుండవలసిన శుద్ధికి యొక గుఱుతుగా నున్నది.

II. ప్రధాన యాజకుని వస్త్రములు. వీటి వివరము దైవిలునందు మఱీ తేటగా నున్నది. వారు ఆరువిధములగు ఉడుపులను ధరించిరి. యాజకులు ధరించునవి మాత్రమేగాక, ప్రధాన యాజకులు తమ యుద్యోగ ధర్మము జరుపునప్పుడు ఈ దిగువవాటిని ధరించవలసి యుండెను.

1. పతకము. చతురముగా నుండు నొక విలువైన యలంకారము. దానిని బంగారుతోను నీలి ధూమ్రరక్త వర్ణపునూలుతోను వేసిన సన్న నారతోను చేసిరి. వరుసకు మూడేసి రత్నముల చొప్పున నాలుగు వరుసల రత్నములు దాని కుండెను (రత్నములు చూ.). ఒక్కొక్క రత్నముపై నొక్కొక గోత్రపుపేరు చెక్కబడెను (నిర్గ 281⁶⁻¹⁰ 398¹⁻¹¹). అదంత విలువ గలదైనను దానియందు ఊరీము తుమ్మిము లనునవి యుండుటవలననే దానిని ఘనముగ నెంచిరి. ఈ పతకము ప్రధానయాజకుఁడు ప్రజలకొఱకై

ప్రధానయాజకుడు

చేయవలసిన విజ్ఞాపనను నూచించినను, దేవుని యొద్ద విచారణ చేయుటలో నుపయోగించిన ఊరీము తుమ్మిములు దానియందుండుటచేత

న్యాయవిధాన పతకమునుపేరు దానికిఁ గలిగెను (ఊరీము తుమ్మిము చూ||).

2. ఏఫోదు. ఇదియు పతకమువలె బంగారు తోను నీలి ధూమ్రరక్త వర్ణపు నూలుతోను వేసిన సన్ననారతోను బుటేదారు పనిగాఁ జేయఁ బడినదైయుండెను (నిర్గ 284¹⁻¹² 399¹⁻⁷). అది భుజములమీఁదనుండి త్రేలాడుచుండెను. భుజములమీఁద బంగారపు కడియములుండెను. పతకమును గొలుసులతో దానికి తగిలించిరి. భుజములపైనున్న రెండు పచ్చలు అను రత్నముల మీఁద చెఱేయారు గోత్రములపేర్లు చెక్కిరి. ఏఫోదుకు పతకమును, ఊరీము తుమ్మిమును తగిలించుటవలన దానికి అంత ప్రాముఖ్యత గలిగెను. దాపీదు దేవుని చిత్రమును తెలిసికొనిఁగోరి నప్పుడు ఏఫోదును తెప్పించుకొనెను (1 సమూ 23^{9,10} 30^{7,8}). దాని నీకారణముచేత విగ్రహముగా నెంచిరి (న్యాయా 87 17⁵).

3. ఏఫోదు నిలుపుటంగీ. అతఁడు ఏఫోదు క్రింద ధరించవలసిన మఱియొకటి చొక్కాయై యుండెను (నిర్గ 2431-35 295 399¹⁰⁻¹⁶). దీని నీలదారముతో చేసిరి. దీనికి చేతులు లేవు. ఇది రొమ్మును కీపును కప్పి మోకాళ్ల క్రిందికి వచ్చెను. దీని అంచుచుట్టు బంగారు గంటలను దానిష్టు పండ్లను కట్టిరి. ఏఫోదు దీనిపై ధరింపఁబడుట వలన దీని ఘనముగా నెంచిరి. తక్కిన యాజకులు ధరించిన యేఫోదులు వేఱైనవి (పైన 15 చూ||).

4. పాగా. దీనిని సన్ననారబట్టతోఁజేసిరి. యహోవా పరిశుద్ధుడను మాటలుగల యొక బంగారు తేమ దానికిఁ గట్టబడిన (నిర్గ 283^{6,39}). తరువాత కాలమునందీ పాగాను నీలిగుడ్డతోను బంగారముతో నలంకరించి కీరీటమువంటి భూషణముగాఁ జేసినటుల కనఁబడుచున్నది (పురా 3,7, 1-6 పైరాక్సు 45⁸⁻¹² I మక్క 10³⁰). ప్రధాన యాజకుఁడు పాపాచ్ఛాదన దినమున తప్ప (లేక 16⁴) తక్కిన సమయములలో తన యుద్యోగ ధర్మములను ఆచరించు నప్పుడెల్ల దీనిని ధరించువాఁడు.

5. దట్టి. దీనిని బుటేదారు పనిగాఁ జేసిరి (నిర్గ 283⁹).

సన్నవారతో జేసిన లాగులు చొక్కాయలు అన్నిటికన్న క్రింద ధరింపవలెను (నిర్గ 29^{40,49}). ఇవన్నియు పాత నిబంధన గుఱుతు లన్నిటివలె దేవుని సేవ గంభీరమైనది కావున దానిని చేయువారు పవిత్రులైయుండి ఇట్టి ఘనమైన సేవకు తగినవాటితో ఆయన సన్నిధానము నకు రావలెనని సూచించుచున్నది.

యాజకులు (Priests).

1. పేరు. యాజకులని తెలిగించిన హెబ్రీ పదమునకు పరిచారకులని శబ్దార్థము. ఆ పదము సాధారణముగా దేవాలయముయొద్ద పనిచేయు వారిని మాత్రమేగాక రాజులద్వారా పనిచేయు వారిని కూడ సూచించును. ఇట్లాపదమును సభాముఖ్యులు (II సమా 8¹⁸ 20⁴) మంత్రి (I రాజ 4⁵) యని తెలిగించిరి మరచారములను జనువువారు అహారోహ సంతతివలె యుండిరి గాని వారిని యాజకులైన లేవీయులనియు (యెహో 3³), పరిచర్య చేయు (= యాజక ధర్మము జరిగించు) లేవీయులనియు (యెహె 44¹⁵) విలిచిరి. యిర్మీ 33²¹ నందు లేవీయులు పరిచారకులైన లేవీయులను యాజకులనబడిరి. చెఱకాలమునకు చివ్వుట వ్రాయబడిన గ్రంథము లలో ననేకచోట్ల యాజకులను లేవీయులును జతపనివారుగా మన్నెట్లు కనబడును (I దిన 9⁴ 13⁴ 15¹⁴ II దిన 11¹⁴ ఎజ్రా 1⁵ నెహె 7⁷³ మొ॥). యాజకులు అహారోను సంతతివారినబడినట్లు స్పష్టముగా నున్నది (లేవీ 1⁵ II దిన 26¹⁴ 29²¹ 35¹⁴ యెహో 21¹⁰ నెహె 10³⁸) అహారోనుకూడ లేవీ వంశస్థుడగుటచే అతని సంతతివారినికూడ లేవీయులనెచ్చునుగాని, లేవీయులు అను పదము సాధారణముగా దేవాలయమునకు సంబంధించిన ఇతరమైన పనులను జేసిన వారికి వాడబడెను (లేవీయులు చూ॥).

2. చరిత్ర. నూచనలు. ఇశ్రాయేలీయులలో మాత్రమేగాక వారికి చుట్టునుండి ఇతని దేశము లలో నున్న యాజకులను గూర్చియు వైదికులందు నూచనలున్నవి. ఇట్లు మెల్కీసెజకు (ఆది 14¹⁸), బగువులోని ఓను యాజకుడగు పోతీపెరి (ఆది 41⁴⁵ 46²⁰), యిశ్రో (నిర్గ 2¹⁶), మికా అను వాడు (న్యాయా 17^{5,9}), ఫిలీష్తీయుల యాజకులు

(I సమా 5⁵) మొదలగు వారికిని ఈ విరుదు గలదు. కార్య 14¹³ గ్రీకు దేవతలకు అర్చనము లర్పించిన వారికిని ఈ విరుదున్నను దానిని పూజారి యని తెలిగించిరి. యాజకులను నియమింపక పూర్వము కుటుంబ పెద్దలే ఈ ధర్మము నాచరించుచు వచ్చిరి. కయాను, హేబెలు (ఆది 4^{3,4}), నోవము (8²⁰), అబ్రాహాము (12⁸), ఇస్సాకు (26²⁵), యాకోబు (35¹), యోబు (యోబు 1⁵) మొదలగువారా ధర్మము జరిగించిరి గాని మోషే ధర్మశాస్త్ర మారణలోకి వచ్చి నప్పటినుండి అహారోను సంతతివారి పనికి ప్రత్యేకింపబడిరి. వారి యాజకత్వము యెరూషలేము నశించినదాక నిలిచెను (ప్రధానయాజకుడు చూ॥). క్రీస్తు దానిని నెఱవేర్చెను. ప్రస్తుత మాయనను నమ్మకొనువారందఱు ఆత్మీయ అర్చనముల నర్పించుటకై నియమింపబడిన యాజకులై యున్నారు (I పేతురు 2⁹).

3. యాజకుల పనులు, విధులు. ఆచారములను జనువుట, దేవుని చిత్రమును ఊరీము తుమ్మిముల ద్వారా తెలిసికొనుట, దానిని ప్రజలకుఁ బెలుపుట అను మూడునైయుండెను (నిర్గ 28³⁰ ఎజ్రా 2⁶³ సంఖ్యా 16⁴⁰ 18⁵ యిర్మీ 18¹⁸ యెహె 8⁶ మికా 3¹¹). వారికి కొన్ని విశేష పట్టములుండెను. విధవరాలినిగాని విడనాడబడిన దానినిగాని, భ్రష్టురాలిని గాని గాక ఇశ్రాయేలీయులలోని కన్యకనే వివాహమాడవలెను (లేవీ 21^{7,12,13} ఎజ్రా 10^{8,9}). ఈ హేతువుచేత పురుషుల వంశమును నిరూపణ జేసినట్లే యాజకులలో స్త్రీలకును వంశావధులు వ్రాయవలసిన అవసరముండెను. వారు తమ యాజక ధర్మముల నాచరించునప్పుడు వారికి నియమింపబడిన విశేష వస్త్రములను ధరింపవలెను (యాజకుల వస్త్రములు II చూ॥). వారికి 13 పట్టములను సావ్యస్థముగా నిచ్చిరి (యెహో 21¹⁰⁻¹⁹). ఈ పట్టములలోను ఇతర స్థలములలోను వారు నివసించు చుండిరిగాని అందఱు యెరూషలేమునందు నివసించలేదు. వారు వంతుల ప్రకారము పరిచర్య చేయవలెనని దావీదు వారికి 24 వంతులను నియమించెను. గొప్ప వంతుగులలో అందఱును యెరూషలేములో సేవజేసినను తరివ్వా

సమయములలో ఆ పుట్టిక నియమంబుడైన
వంతులు మాత్రము తిరిగి పల్నేనుకు వెళ్లినట్లున్నది
(ఎ.బ్రా. 236-38) గాని లూ 15:9 ని బట్టి మఱల
24 వంతు లేర్పాటైనట్లుహింపవచ్చును. యాజ
కులలోని ఈ వంతులకు పెద్దలుండెరి. అదియు
గాక ప్రధానయాజకునికి తరువాత చెండవ
యాజకుడనబడిన పెద్ద యాజకుడొకడుండెను
(II రాజు 25:18). దేవుని మందిరమున కథిలతి
యను మఱియొక చిరుదు నతనికిండెను (II దివ
31:13 నెహె 11:1). కాక 4^వ 5^వ లో నున్న
దేవాలయపు అధిపతి ఇతడే యని కొంచిత
యభిప్రాయము (ప్రధాన యాజకుడు, లేవీ
యులు చూ॥).

యాజీజు (Jaziz = తిరిగి వచ్చువాడు).
దావీదు మండల కాపరులలో ప్రధాన కాపరు
(I దివ 27:31).

యాజేరు, యాజెరు (Jazer = సహాయ
కరము). యెర్దానుకు తూర్పున గిలాదులోనున్న
యొక పట్టణము (II సమూ 24:5 I దివ 26:31).
ఇశ్రాయేలీయులు దానిని పట్టుకొని ఆమోస
యుల యొద్దనుండి దానిని విడుదలించిరి (సంఖ్యా
21:39). దీనిని పండితులలో గాదు గోత్రమున
కిచ్చిరి (యెహో 13:2 II సమూ 24:5 I దివ
26:31). గాదీయులు ప్రాకారములుగా కట్టిన
పట్టణములలో నిది యొకటియై యుండెను
(సంఖ్యా 32:35). మఱియు ఇశ్రాయేలీయులు
లేవీయులకు నిచ్చిన 48 పట్టణములలో నొకటి
(యెహో 21:39 I దివ 6:81). పశువులను మేపు
టకు దానియట్లును మంచి బీడులుండెను (సంఖ్యా
32:39). అది ద్రాక్షతోటలకు ప్రసిద్ధికెక్కి
యుండెను (యెష 16:9 యిర్మీ 48:39). అది
యెషయాకాలమునకు లోగా మోయాబీయుల
వశముయ్యెను (యెష. 16:9). మక్కబీయుల
కాలములో అది ఆమోసీయుల వశమున నుండెను
(I మక్క 5:8). ప్రస్తుతమున హెబ్రీయుల ఉత్తర
మున 15 మైళ్లదూరములో నుండు కుర్బెత్
సార్ (Kurbet-sar) అను పాడు శేషముల
స్థలమే దానియనికీ యని సాధారణముగా నను
కొందురుగాని అది రూఢికాదు (వటము I, G 8).

మాత్రకీర్తనలు (Songs of Ascents).
ఈ కీర్తనలు నూచించు మూలపదముకు ఎక్కి

కీర్తనలని శబ్దార్థము. 120-134 కీర్తనలపై వ్రాసె
లలో నీ పేరుగలదు. యాత్రీకులు యెరూష
లేమునకు పండుగుకొఱివై వెళ్లుచుండఁగా
ప్రయాణమునం దీ కీర్తనలను పాడుచువచ్చిరి.
యెరూషలేము కొండలమీద కట్టబడినందున
వీటి కీ పేరు వచ్చెనని సాధారణముగా నను
కొందురు. స్త్రీల యావరణములోనుండి పురు
షుల ఆవరణమునకు పోవుటకు 15 మెట్లున్నవి.
ఈ పదిహేను కీర్తనలు ఆ మెట్లెక్కి ముండఁగా
ఒక్కొక్క మెట్టుమీద నొక్కొక్క కీర్తనను
పాడుచు వచ్చిరి కావున వాటి కీ పేరు గలిగిన
విను నొక పాఠాంతర్యముగాని అది యంతే నిష్ప
రగినది కాదు.

యాదా (Jada = ఆయున యెఱుఁగును).
యాదా గోత్రీకులలో నొకడు. ఇతడు
యెరూషలేము తెగి వారలలో చేరవచ్చుడై
యుండెను (I దివ 28:32).

యాదోన (Jadon = ఆయున పరిపాలన
చేయును). నెహెమ్యా కాలములో యెరూష
లేము ప్రాకారములను కట్టించుందు సహాయ
పడినవారిలో నొకడు (నెహె 3:8). ఇతడు
మెగోనోతీయుడు అనబడుటచే ఇతని యూరి
పేరు మెగోనోతు అని తెలిసికొనవచ్చునుగాని
దానియనికీనిగుర్చి తెలియును.

యానిము (Janim = జీవులు). హెబ్రీను
మెట్లునుండు కొండపై దేశములోనున్న ఒక
యూరు (యెహో 15:3). దీనియనికీ ఇంక
నూటిగా తెలియును.

యానోహ (Janohah = విశ్రాంతి).
ఎఫ్రాయిము సకూద్దులోనున్న ఒక యూరు
(యెహో 16:7). ప్రస్తుతముననున్న యానూను
(Yanun) దానియనికీయై యున్నది. అది
షెకెముకు ఆగ్నేయదిక్కున 7 మైళ్లదూరములో
నున్నది (వటము III, G 4).

యానోయూహ (Janoah = విశ్రాంతి).
నఫ్తాలి గోత్రముందలి యొక ఊరు. అష్షూరు
రాజగు తిగ్లత్పిలేసు దానిని పట్టుకొనెను
(II రాజు 15:39). దీనియనికీ తెలియును.

యాపెతు (Japheth = సౌందర్యము).
సోదరులకుమారుడు. పెద్దకుమారు లిద్దటిలో

నొక్కడు (అది 10^{1,2} 9¹⁸). నోవహుకు 500 యెండ్ల ప్రాయమప్పుడు జన్మించెను (5³² 10²¹). జలప్రళయమునకు ముందే వివాహమాడెను. వారు నాబిలో నుండగా ఇతనికి సంతానముండ లేదు (7¹ I పేరు 3²⁰). తండ్రి ద్రాక్షారసము త్రాగిమత్తుడై యుండినప్పుడు అతడు నోవహు సిగ్గుకాపాడి తండ్రి దీవనల నందెను. అతడు విశాలదేశమునకు వారసుడై స్వతంత్ర జీవనము గలిగి తన సహోదరులగు షేమువంశస్థులతో సమాధానముగా జీవించుచువారి యాధిక్యతల యందు పాలివాడై యుండుననుటయే (అది 9²⁰⁻²⁷). ఆ దీవనయొక్క అర్థము. గోమెరు మాగోగు మాదయి యావాను తుబాల్ మెషెకు తీరసు అనువారికి పూర్వకుడయ్యెను (10²).

H.

యాపా యొప్పే చూ॥

యాఫీయ (Japhia = ప్రకాశించుచున్న).

1. లాక్ష్మిరాజు. యెహోషాఫాత్ యెతని ఓడించి చంపించెను (యెహో 10^{3,33-36}).

2. దావీదు కుమారులలో నొక్కడు (II సమా 54¹⁻¹⁶ I దిన 3⁵⁻⁸ 14⁴⁻⁷).

3. జెబూలూను దక్షిణ సరిహద్దులోనున్న యొక గ్రామము (యెహో 19¹³). ప్రస్తుతము నజరేతుకు క్రొవెడు దూరమున అగ్నియముగా నుండు యాఫా (Yafa) దీనియునికి యనుకొందురు (పటము IV, C 7).

యాబాల్ (Jabal = నది). కయీను సంతతివాడు. తెమెకు కొడుకు. ఇతడు సుపులకాపరులకు మూలపురుషుడయ్యెను (ఆది 4²⁰).

యాబీను (Jabin = అతడు కనుగొనును, తలవిగలవాడు).

1. యెహోషాఫాతే మూడవ దండయాత్రలో నోడింపబడిన హాసోరురాజు. కనానీయుడు. గిలియల్లోని పట్టణములకు రాజు. యెహోషాఫాతే దేశమునుండి రెజిమివేయుటకు పనిచేసిన వాడు. యెహోషాఫాతేత మేరోముదగ్గరి నోడింపబడినను, యుద్ధానంతరము హాసోరును స్వాధీనపఱచుకొని ఇతనిని కత్తితో జంపిరి (యెహో 11¹⁻¹⁴).

2. దెబోరా బారాకుల కాలములో హాసోరు నేలిన మతియొకరాజు. ఇతడు 1 లోని వాని సంతతివాడై యుండును (న్యాయా 4²). ఇతడు ఇశ్రాయేలీయులను 20 సంవత్సరములు బాధించెను. వీని సేనాధిపతియగు సీసెరా కీహానునది యొద్ద బారాకుచే నోడింపబడెను. ఇతడు ఇంక కొంతకాలము యుద్ధము చేసెనుగాని చివరకు ఇశ్రాయేలీయులచేత చంపబడెను (4²⁻¹⁴).

H.

యాబేషు (Jabesh = నీళ్లులేనిది).

1. ఇశ్రాయేలీయుల రాజగు షల్లాము తండ్రి (II రాజు 15^{10,13,14}).

2. యాబేష్గిలాదు చూ॥

యాబేష్గిలాదు, యాబేషు (Jabesh-Gilead = గిలాదులోని నీళ్లులేని ప్రదేశము) గిలాదులోని యొక పట్టణము. దీనికి యాబేషు అను పేరుగలదు (I సమా 11^{1,3,9,10} 31¹³ I దిన 10¹³). ఇది మిగుల పురాతనపట్టణము. న్యాయా 29^{10,12} లో దీనిపేరు మొదట కనబడును. బెన్యామీనీయులు చేసిన ఘోరపాపమునకై వారిని శిక్షించుటకు ఈ పట్టణస్థులు సహాయము చేయకపోయినందున ఇశ్రాయేలీయులు వారి పట్టణమును నాశనముజేసి యందఱిని సంహరించిరి గాని, బెన్యామీనీయులలో మిగిలినవారికి భార్యలుగా నుండవై, ఆ పట్టణములోని 400 మంది కన్యకలను మాత్రము రక్షించి వారికిచ్చిరి (21⁸⁻¹⁵). తరువాత ఈ పట్టణము తిరిగి కట్టబడెను. సౌలును రాజుగా నియమించిన కాలములో అమోనీయుల రాజగు నాహాషు దీనిని ముట్టడించి దీనిలోని పురుషుల కుడికన్నుల నూడఁ దీయఁబోగా సౌలిశ్రాయేలీయులను సమకూర్పుకొనివచ్చి, ఈ పట్టణస్థులను రక్షించెను (I సమా 11¹⁻¹¹). వీరా యువకారమును మఱువక, సౌలును అతని కుమారులను ఫిలిష్తీయులచే హతులయినపిదప, అవమానింపబడినవారి కశేబరములను బేత్సేయానునుండి తెప్పించి మర్యాదగా సమాధిజేసిరి (I సమా 31¹¹⁻¹³ I దిన 10^{11,12}). వారిని చేసినందున దావీదు వారికి తన యభివందనములను పంపెను (II సమా 2⁴).

లోబడబోయెడి దేశములలో నొకటిగా నుదాహరింపబడినది. యోవే 3° యోహా 27¹³ నందు వారు చేసిన వ్యాపారముల నూచనలు గలవు. 27¹⁹ లో దానికి యింకొక నూచన కలదు. తెలుగు బైబిలులో నిచ్చటకూడ గ్రేకు వారైనట్లు తర్జుమా చేసినను, సంబంధమునుబట్టి ఈ వాక్యములోనివారు అరబ్బీ దేశములో నొక తెగవారని సాధారణముగా వేదశాస్త్రుల యభిప్రాయము. దాని 8²¹ 10³⁰ 11² లో గ్రేకు వారి అధిపతిని గూర్చిన నూచనలు గలవు.

యాషాబాము (Jashobeam = ప్రజలు తిరిగి వెత్తురు). దావీదు యోధులలో నొక ముఖ్యుడు (I ది 11¹¹ 12⁶ 27³). II సమూ 23⁸ లోని యోషేబెషెతరు ఇతఁడే యనుకొందురు. LXX లో నితని పేరు ఇచ్చాషేతను మాటచేత తర్జుమ చేసిరి.

యాషారు గ్రంథము (Book of Jashar = యథార్థవంతుల గ్రంథము). పూర్వ కాలములో హెబ్రీయులకున్న ఒక గ్రంథము. అది చాలకాలము క్రిందటనే పోయినను, యెహో 10¹³ II సమూ 1¹⁸ వలన అట్టి గ్రంథములోనుండి కొన్ని కావ్యములను పాఠే నిబంధనయందు ఎత్తి వ్రాసిరిని తెలిసికొనవచ్చును. LXX లో I రాజు 8³³ నందున్నదికూడ ఆ గ్రంథము నుండియే యెత్తినట్లున్నది. వీటినిబట్టి, హెబ్రీయుల చరిత్రలోని గొప్పవారిని గూర్చియు, గొప్ప చరిత్ర విషయములను గూర్చియు ఈ గ్రంథమునందు కావ్యరీతిగా వ్రాయబడినట్లు తెలిసికొనఁగలము.

యాషూబిలేహము (Jashubilehem = పొట్టై తిరిగి వచ్చును!). ఈ పదమునందు అచ్చు తప్పకుండా దాని రూపమువలన చెప్పెదరు. కొంద అదీ స్థలము పేరనుకొందురు గాని, సాధారణముగా నిది యూదా సంతతిలోని యొకని పేరనియు, అతని సంతతివారు యాషూబిలేహము వారనియు తలంతురు (I ది 42⁴).

యాషూబు, యాషూబీయులు (Jashub = అతడు తిరిగివచ్చును).

1. ఇశ్రావీయులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 26³³ I ది 7¹). అది 48¹³ లో ష అను

అక్షరము లోపించుటచేత ఇతనికి యోబు అని అచ్చట నున్నది. ఇతని సంతతివారు యాషూబీయులని పిలువబడిరి (సంఖ్యా 26³³).

2. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎజ్రా ప్రేత పూవలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10³⁹).

యాషేను (Jashen = నిద్రించుట). దావీదు యోధులలో యాషేను కుమారులుండిరి (II సమూ 23³⁹) దీనికి సంబంధముగా నున్న I ది 11³⁴ లో వారికి గిత్సోనీయుడగు హాషేము కుమారులు అను పేరు కలదు.

యాసోను (Jason = స్వస్థతి). ఖస్స లాసీకయ పట్టణమందు పాలును తన యింటఁజేర్చి కొనిన యొక క్రైస్తవుడు (కార్వ 17⁵⁻⁹). ఆ పట్టణమునందు పాలుకు సంబంధించిన అల్లరులు కలుగకుండునట్లు ఇతనియొద్ద జామీను పుచ్చుకొనిరి. రోమా 16²¹ లో తన బంధువుడని పాలుదాహరించి పెంచినవాఁడితఁడే కావచ్చును. అట్లయిన పక్షమున నితఁడు యూదుఁడైయుండి వ్యాపారపు పనులమీఁద రోమాకు వెళ్లినట్లున్నది.

యాహాసు, యాహాబు, యాహజా (Jahaz, Jahasu, Jahazah, Jahzah = విశాల స్థలము, బయలు). మోషే కాలమునందు అమోరీయుల రాజగు సీహోను పట్టణములలో నొకటి. ఇశ్రాయేలీయు లిచ్చటనే సీహోనును జంపిరి (సంఖ్యా 21³³ ద్వితీ 2³⁹ వ్యాయా 11^{20, 21}). తరువాత దానిని రూబేనీయులకిచ్చిరి (యెహో 13¹⁸). వారు దానిని లేవీయుల పట్టణములలో నొకటిగాఁజేసిరి (21³⁶ I ది 6⁷⁸). మోయాబీయుల రాతిశాసనములలో (Moabite Stone) దీని పేరు గలదు. ఇశ్రాయేలీయులు దానిని ప్రాకారపురముగా కట్టుకొనినను మోయాబు రాజగు మేషా దాని వారియొద్దనుండి యపహరించెనని అందులోనున్నది యెషయా (15⁴), యెర్మీయా (48³¹⁻³⁴) అనువారి కాలములో అది మోయాబీయుల వశమున నుండెను. అది హెచ్చునకు దక్షిణముననున్నట్లు యెర్మీ 48³¹ వలన నూహింపవచ్చునుగాని దాని యునికినిగూర్చి యింక నూటిగాఁ దెలియదు.

య

యగ్గల్య (Igdliah = యెహోవా గొప్ప వాడు). ప్రవక్తయగు హోనాను తండ్రి (యర్జీ 35⁴).

యజ్జీయా (Izziah = యెహోవా ఉల్లసించును!). ఎబ్రాకాలములో అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి అతని ప్రేరేపించే వారిని విడిచి పెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎబ్రా 10²⁵).

యజ్రి (Izri = కల్పించువాడు). రేఫ్ యులలో నొకడు. ఇతఁడాలయమందలి సంగీత పాఠకులలో నాలుగవవంతు వారికి పెద్దయ్యయ్యండెను (I దిన 25¹¹). I దిన 25³ లో నితనికి జేరీ యను మాటుపేరు గలదు.

యతెన్నాను (Ithnan = ఎడతెగని!). యూదా డక్షిణాన గమించుచు నొకయూరు దానియొనికి సరిగాఁ జలియదు (యెహో 15²⁰⁻³²).

యత్రో, రగుయలు, హోబాబు Jethro = ఆయన ఘనము, Reguel = ప్రియుడు, Hobab). మోషే మామ. మిద్యాను యాజకుడు (నిర్గ 3¹). ఇతనికి రగుయలు (నిర్గ 2¹⁸), హోబాబు (సంఖ్యా 10²⁹) అను మాటుపేరులు గలవు. మోషే ఫరోకు ధియపడి పారిపోయినప్పుడు ఇతఁడు మోషేను తనయింటఁ జేర్చుకొని తనకూసురిగు సిహీరా నిచ్చి వివాహము జేసెను (నిర్గ 2¹⁵⁻²²). నలునదియెండ్రవఱకు మోషే యితని యింటనుండి గొర్రెలను గాచెను. తరువాతి ఇశ్రాయేలీయులను విడిపించుటకు దేవుఁడు మోషేను బిలువగా యత్రో మోషేను సమాధానముగా వెల్లనంపెను (నిర్గ 4¹⁸). యత్రో నిజమైన దేవుని ఎనుసరించి, మోషే ఇశ్రాయేలీయులను బంధువులనుండి ఆదేశ మార్గము మీఁదుగాఁ దీసికొని వెచ్చినపుడు, అతని భార్య బిడ్డలను తెచ్చి అతని కప్పగించెను (నిర్గ 18¹⁻⁷). మోషే తిమి సంగతులన్నియుఁ దెలిపినప్పుడు అతఁడు దేవుని కొనియాడి దహనబలి నొకదానిని తెచ్చి యర్పించి ఇశ్రాయేలు పద్దలతో విందుఁ గుడిచెను (నిర్గ 18⁷⁻¹²). తరువాత జనులకు న్యాయము తీర్చువిషయము

మంచియొచన మోషేకుఁ దెలిపి కొంతకాలము నకు స్వదేశమునకు సమాధానముతో వెళ్లెను (నిర్గ 18¹³⁻²⁷). తరువాత అతని సంతతివారు కనానులో ఇశ్రాయేలీయులతో కలిసికొనిరి (నాథ్యా 4¹¹).

H.

యప్తా (Iphtah = విడిపించును). యూదాలోని యూళ్లలో నొకటి (యెహో 15⁴²). అది షేలా యను మన్యప్రదేశములో నుండెను గాని దాని సరియైనయునికి దెలియదు.

యప్తాయేలు (Iphtahel = దేవుఁడు తెఱవఁజేయును). జెబూలూనుకును ఆషేరుకును మధ్య నుండెడి యొక లోయ (యెహో 19^{14,27}). యోసీఫునను చరిత్రకారుఁడు యోటపట (Jolapata) అనునది ఈ స్థలమేనని అభిప్రాయపడెను. అట్లయినయెడల ఇది నజరేతుకు ప్రస్తుతిము 9 మైళ్లు కొంచెముతరముగా నుండు తెల్ యెఫట్ (Tell-Jefat) కావచ్చును. (పటము VI, C 6).

యబ్సాము (Ibsam = సువాసనగలది). ఇశ్రాఖారు గోత్రపువారిలో నొకడు (I దిన 7²).

యమ్మా ఇమ్మా 2 చూ॥

యర్జీయా (Jeremiah = యెహోవా సాపించును).

1. దావీదును సిక్లగులో కలిసికొనిన యొక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 12⁴).

2, 3. సిక్లగులోనున్న దావీదు యొద్దకు వచ్చిన ఇద్దరు గాదీయులు (I దిన 12^{10,13}).

4. యొర్దానుకు తూర్పుగానున్న మనషే వారిలో నొక కుటుంబపు పెద్ద (I దిన 5²⁴).

5. రాజైన యోషీయా భార్యయొక్క తండ్రి (II రాజు 23^{30,31}).

6. రేకావీయులలో నొకడు (యర్జీ 35³).

7. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగివచ్చిన యాజకులలో నొకడు (నెహె 12¹⁷).

8. నెహెమ్యాకాలములో నిబంధనకు ముద్రవేసిన వారిలో నొకడు (నెహె 10²).

9. గొప్ప ప్రవక్తలనఁబడిన వారిలో రెండవవాడు. యెరూషలేమునకు 2 కోసుల ఉత్తర

ముగానున్న అనాతోరు అను గ్రామనివాసి (య్యో 11). అతఁడు యాజకవంశములోనివాఁడగుటచే సాలామానుచే ఉద్యోగమునుండి దీసి వేయఁబడిన అన్యాయాదు సంతతివాఁడో నొకఁడై యుండవచ్చును (1 రాజు 28). వారి కుటుంబమునకు పిత్రాధిక్తియుగా వచ్చిన భూములుండెను (య్యో 32). అతఁడింక యావనుఁడైయుండు నప్పుడే ప్రవక్తకునికి దేవునివలనఁ బిలుపునొందెను (16). అతని పనియందలెని నెదిరించువారి నేకు లుండినను దేవుఁ డతనిని కాపాడెదనను వాగ్దాని మును ఆ పిలుపునందు కనుగొనవచ్చును (17-19). యూదారాజగు యోషీయా యేలుబాబిలో 13 సం॥ మొదలు (19 253) యెరూషలేము నాశనమైనదాక, అనగా క్రీ. ము 627-587 వఱకు యెరూషలేములోను తరువాత కొన్ని సంవత్సరములవఱకు విగుప్తుకు పారిపోయిన యూదుల మధ్యను ప్రవచించెను (41-44). అతని చరిత్ర అతని ప్రవచనములకు సంబంధముగా నుండుట చేత ఇతర ప్రవక్తలకన్న య్యోయాను గుఱించి బహు వివరముగా మనకుఁ దెలియుచున్నది.

య్యోయా యోషీయా యేలుబాబిలో చివరి 18 సం॥ లును యెహోయాహాజు వీలిన మూఁడు మాసములును ప్రవచించినను, అతనికి హింసలు కలిగినందున అతఁడు చెప్పిన సంకల్పము కొన్ని తెలిసినను అతని చరిత్రనుగూర్చిన విశేషము లేవియును లేవు. ప్రజలతనిమాట లెంతమాత్రమును వినకపోవుటచేత నతనికి మిగుల విచారము కలిగినదని చూపెడి సూచన లెన్నియున్నను (818-23), అతని స్వంతయురారీవారగు అనాతోరువాడే ఈ కాలములో నతనిని చంపఁ జూచిరి (1118-23). యెరూషలేమువారును అతనిని విరోధించిరి (1818-23) గాని, యివన్నియు ప్రజల ప్రయత్నములేగాని రాజువలన కలిగినవి కాదు. రాజైన యోషీయా అతనిపక్షమున నున్నట్లున్నది. యెహోయాకీము కాలములో మతాధికారులు మాత్రమేగాక రాజుకూడ య్యోయాను హింసించి మొదలు పెట్టెను. యెహోయాకీము ఏలుబడిలో నాలుగవ సంవత్సరమునందు బహిరంగముగా బోధింపరాదని అధికారు లాజ్ఞానియ్యుగా అతడు తన ప్రవచనములను తన సహోదుఁడగు బాహుకుచే వ్రాయించి అలయ యావరణములో చది

వించెను. వాటిని విన్నప్రజలు రాజుకుఁ దెలుపఁగా అతఁ డా పుస్తకమును తెప్పించి చాకుతో కోసి తగలఁబెట్టెను (361-36). దేవుని యాజ్ఞ ప్రకారము య్యోయా ఇంకొక గ్రంథమును రచించి మొదటిదానియందున్న సంగతులకన్న నెక్కువ కలిపెను (27-32). పష్కూరు అను యాజకుఁడు య్యోయాకు ఈ సమయముండే హిందకొయ్య వేసి, మరుసటిదినమున మఱల నిడిపించెను (201-3). య్యోయాకు మిగుల కఠినములగు హింసలు నెఱుక ద్వైజరు యెరూషలేమును ముట్టడించినకాలములో కలిగెను. నెఱుక ద్వైజరు నెదిరించక అతనికిలోబడి లిప్తును తాము రక్షించుకొనుట యుక్తమని అతఁడు బోధించినందున అతఁడు దేశవ్రోహియని యూదుల పక్షము చెప్పి యతనిని చెఱసాలలో వేసి (371-13), అతనిని చంపఁదలంచి (381-4) ఒక గోత్రలో వేసిరిగాని యెదెదైరకు అను దాసుని చేత రక్షింపఁబడి కోటలో శ్రాద్ధిగా నుండెను (387-28). నెఱుక ద్వైజరు యెరూషలేమును పట్టుకొనినప్పుడు య్యోయాకు ఎట్టి హానియు చేయరాదని తన యధిపతికాజాపించెను. అతఁడు బాదెలు చెఱకు వెళ్లక మిగిలియున్న బీదలలో నుండి నిశ్చయించుకొనెను. నెఱుక ద్వైజరు అతని కావారమును నియమించి దేశమునకు క్రొత్తగా నిమిషంపఁబడిన గొర్మెరు గదల్యా మొదల అతఁడుండునట్లు యేర్పాటు జేసెను (3911-16 401-4). గదల్యా చంపఁబడిన పిమ్మట విగుప్తుకు పారిపోవుచున్న యూదులు పల్లెనీరులో నేరుండుట మంచిదని అతఁడెంతగా చెప్పినను వారు వినక అతనికూడ వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్లిరి (431-4430). విగుప్తునందుండిగా వారు విగ్రహారాధన చేయరాదని యతఁడు గద్దించినందున వారతనిమాటలు పెడచెవిని పెట్టుటయే గాక (44), తరువాత కొంతకాలమున కతనిని రాళ్లతోఁగొట్టి చంపిరి యొక పారంపర్యము గలదుగాని అదెంతవఱకు నిజమో నిశ్చయంపఁ పిలుగారు. య్యోయా ప్రవచన గ్రంథమును మాత్రమేగాక చిలాప వాక్యములను, కొన్ని కీర్తనలను (కీర్త 69) రచించె ననుకొందురు. యెరూయా గ్రంథములోని 40-66 అధ్యాయములను వ్రాసిన దిథఁడే యని మఱికొందఱి యభి

ప్రాయము ఇతఁడు ప్రజలచే నిరాకరింపఁబడినను వారియొడల మిగుల జాలిగలవాడై యుండి, తాను త్రిప్పులేకపోయినవారి విషయ మెంతయో అంగలార్చెను. కావున ఇతఁడు అంగలార్చు ప్రవక్త యనఁబడును.

యిర్మీయా గ్రంథము (Jeremiah, The Book of).

1. గ్రంథకర్త. యిర్మీయా 9 చూ॥

2. కాలము. ఇతర ప్రవక్తలవలెనే యిర్మీయా యును తాను చెప్పిన ప్రవచనములను చెప్పినప్పుడే వ్రాసియుండలేదు. యెహోయాకీము అను రాజకాలములో మాట్లాడరాదను ఆజ్ఞ కలిగినందున అతఁడు వాటిని వ్రాయ నారంభించెను గాని అంతకుం బూర్వము వ్రాసికట్లు ఏ సూచనలు లేవు. అతఁడంతకుమునుపు చెప్పిన ప్రవచనములను వ్రాయించగా ప్రవచించిన సమయములను నూటిగా ననుసరింపక ప్రవచన సంబంధములను కనిపెట్టి వ్రాసెననుటకు తేటయగు విలులున్నవి. సమయముల ననుసరించి ఈ ప్రవచనములను ఈ దిగువరీతిగా సమరించవలసియుండును.

(1) యోషీయా యేలుబడి (30 సం॥).

a. 13 సం॥ న మొదటి అధ్యాయము.

b. 13-31 సం॥ మధ్య అధ్యాయ 2-6 (3^వ చూ॥). ఐటితో బహుళః 7-12, 14-20 అధ్యాయ. చేచ్చి ఏచ్చును.

(2) యెహోయాకీము యొక్క 3 మాసముల ఏలుబడిలో ప్రవచనములు లేవు.

(3) యెహోయాకీము ఏలుబడి (11 సం॥).

a. ఆరంభమున అధ్యాయ 26. తరువాత బహుళః 23¹⁻¹⁹.

b. 4 సం॥ న అధ్యాయ 25, 36, 45, 46¹⁻¹⁹.

c. 4 సం॥ తరువాత అధ్యాయ 35.

(4) యెహోయాకీము ఏలుబడిలోని 3 నెలలలో బహుళః 13, 22³⁰⁻³⁰.

(5) సిద్కియా యేలుబడి (11 సం॥).

a. ఆరంభమున అధ్యాయ 24-49³⁴⁻³⁹.

b. 4 సం॥ న అధ్యాయ 27, 28, 51⁵⁹⁻⁶⁴.

c. యెరూషలేము ముట్టడికిముందు అధ్యాయ 21, 29.

d. యెరూషలేము ముట్టడి నారంభించినప్పుడు అధ్యాయ 34.

e. ముట్టడిని కొంతకాలము వఱకు మానినప్పుడు అధ్యాయ 37.

f. ముట్టడి మఱల ఆరంభమై యిర్మీయా ఖైదులో నుండగా అధ్యాయ 32, 33, 38, 39¹⁵⁻¹⁸.

(6) యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట యూదయలో చెప్పిన ప్రవచనములు అధ్యాయ 39¹⁻¹⁴ 40¹⁻⁴³.

(7) బిగుప్తులో నుండగా చెప్పఁబడినవి అధ్యాయ 43⁸⁻¹³ 44.

(8) సమయమును గూర్చిన సూచనలు లేనివి అధ్యాయ 23, 30, 31, 45. 46¹³⁻⁴⁸, 49-51⁵⁸.

(9) చరిత్రకు సంబంధించిన అనుబంధము అధ్యాయ 52

ప్రవచింపఁబడిన కాలము ననుసరింపక సంగతుల సందర్భమునుబట్టి ఈ దిగువ రీతిగా యిర్మీయా గ్రంథమును భాగింపవచ్చును.

I. పీఠిక: యిర్మీయా పిలుపు 1.

II. నాలుగు విధములగు ప్రవచనములు 2-51.

(1) యూదా నాశనము, కుదురుబాటు 2-33. దీనియందు (a) యూదా వారి పాపము, శిక్ష 2-20; (b) మతాధికారుల, దేశాధికారుల పాపము, శిక్ష 21-23; (c) ఆ శిక్షల ఉద్దేశము, వాటి పరిమితి 24-29; (d) శిక్షలను పిదప కలుగగొనె యున్న దీవెనలు 30-33 అను ముఖ్య సంగతులున్నవి.

(2) యూదావారి శిక్ష వివరము 34-44. దీనియందు (a) యెరూషలేములోని వారి పాపములను ఖండించుట 34-38; (b) దాని నాశనము 39; (c) మిగిలినవారి దౌర్భాగ్యదశ, వారితో చెప్పిన ప్రవచనములు 40-44 గలవు.

(3) బాబూకును గూర్చిన ప్రత్యేకముగు ప్రవచనము 45.

(4) చుట్టునుండు అన్యదేశములను గూర్చిన ప్రవచనములు 46-51; (a) విసుప్త 46; (b) ఫీలి స్తీయుల దేశము 47; (c) మోయాబు 48; (d) అమ్నెను 49, 1-6; (e) ఎవోము 49⁷⁻²²; (f) దమస్కు 49²³⁻²⁷; (g) కేదారు, హాసోయ దేశములు 49²⁸⁻³³; (h) ఏలము 49³⁴⁻³⁹; (i) బబులోను 50-51.

III. అనుబంధము. 52 అధ్యాయం ప్రవచనముల సెలవేర్పు విధమును చూపుటకు చేర్చబడినది. ఇది రాజుల గ్రంథము 24¹⁸⁻²⁵ ను అనుసరించును.

3. యిర్రియా గ్రంథమందలి విశేషములు: ఇతడు ముఖ్యముగా యెహూషలేము నాశనమును గురించి ప్రవచించెను. వారేమి చేసినను ఆ గతి నుండి తప్పించుకొనఁ జాలని చెప్పెను. ప్రజలకు ఇష్టములేనివాటిని గూర్చి చెప్పఁగా వారితనిని విరోధించిరి. వారిట్లు తనను విరోధించినందు వలన ప్రవక్త మిగుల చూఢించెను (15¹⁰ 20¹⁴⁻¹⁸). అందఱు అతనిని విరోధించినందున తన యాదరణ కొఱకు దేవుని మాత్రమే యాశ్రయించెను. ఇశ్రాయేలీయులు మొత్తముమీఁద దేవుని ప్రజలై యుండి ఆయనతోడి సహవాస భాగ్యమొందెదరను బోధ పాఠ నిబంధనయందు నున్నది. గాని భక్తులైనవారు అందఱవలన విసర్జింపబడినను వారు ప్రత్యేకముగా ఒక్కొక్కరే ఆయనతో సహవాసము చేయఁగలరను బోధ యిర్రియా గ్రంథము నందున్న యొక విశేషమైన బోధయై యున్నది (17³ 31^{29,30}). దేవుడు అంతరంగమునందు విధేయతను కొరునని అతఁడు దృఢముగా బోధించెను. అర్చకులుగాక విధేయత చూపుట దేవుని కిష్టమైనట్లు తక్కిన ప్రవక్తలవలెనే యితఁడును బోధించెను (11¹⁻⁸ I సమా 15²² యెష 11-17 ఆమె 5²¹⁻²⁴ మికా 6⁶⁻⁸). యిర్రి 7²¹⁻²⁸ వలన యజ్ఞము లవసరము లేదని బోధించినట్లుగా కొందఱటి యభిప్రాయముగా నున్నదిగాని విధేయతైన వారి యాచారములు దేవుని కనుకూలమైనవని యిర్రియా ఉద్దేశమైనట్లు 17²⁴⁻²⁶ 27¹⁹⁻²² 31^{10,11,18} వలనఁ దెలియును. ఇట్టి విధేయత చూపనివారి యర్చక లాయనకు అంగీకారములు కావు (14¹⁰⁻²²). దేవాలయ మొక పట్టణములో నున్నంతమాత్రమున దేవుడెప్పుడు నివసించునను

అభిప్రాయము తప్పనియు యిర్రియా బోధించెను (7¹⁻¹³). దేవుని ధర్మశాస్త్రమును (8⁷), ఆయన మందనమును (21⁸) ఈ విధముగానే ఆయన యందు భయభక్తులు లేనియెడల అన్నియు వృధాయని తెలియజేసెను. అవి పనికివచ్చునట్లు మానవులు తమ దురాశలను విసర్జించి (44) దుర్మార్గతలను వదలివేసి (44) హృదయపూర్వకముగా దేవునితట్టు తిరుగవలెను (31¹⁰ 17³). దేవునిచే నియమింపబడిన ఒక కాలము వచ్చును. అది దేవుడు తన ప్రజలతో నూతననిబంధనను స్థిరపఱచుకాల మనబడును. అప్పుడు దేవుని యాజ్ఞలు మానవుల హృదయములమీఁద వ్రాయబడును (24⁷ 31³³ 32^{29,30}). యిర్రియా కాలము నుండి ప్రవక్తలు దానిని తమ బోధలలో నొక ముఖ్య విషయముగా నెంచి కావున అతఁడు దీనిని తేటగా బోధించుట కారంభించినవాడని చెప్పవచ్చును. మెస్సీయను గూర్చిన ప్రవచనములు 23⁵⁻⁸ 30⁴⁻¹¹ 33¹⁴⁻¹⁶ లో నున్నవి. దేవుడీశ్రాయేలీయులతో చేసిన నిత్యనిబంధన దానికి సంబంధమైనదై 31³¹⁻⁴⁰ 32²⁶⁻⁴⁴ 33 లోను నున్నది.

4. యిర్రియా వ్రాతలైలి బహు దివ్యమైనది. అది యెషయాకైలి యంతటి శ్రేష్ఠము కాకపోయినను మధురమైనదై జాణఁగొల్పునదిగా నున్నది. అతఁడు ఉక్తకథానికొకటి వాటిని వ్రాసెను. ఇశ్రాయేలీయుల ప్రవక్తలందఱిని నితఁడు పొరుగు జనాంగముల యెడలను ఇశ్రాయేలీయుల యెడలను జాలి గలిగినవాడైనట్లు అతని వ్రాతలవలనఁ జెప్పవచ్చును. అన్నిటికన్న దేవునియెడల మతెక్కువ అభిమానము గలవాడని చెప్పవచ్చును. ఇతడు యెష 43-53 లో నుదాహరింపబడిన శ్రమపడుచున్న సేవకుని పాఠ నిబంధన రూపమని కొందఱటి యభిప్రాయము. ఎట్లయినను ప్రజలు నశింపఁగా వారి విషయమై ప్రలాపించిన క్రీస్తుకు మంగులుతుగా నెంచదగును.

ఆయా ప్రతులలో కొన్ని భేదము లగుపడుచున్నవి. హెబ్రీ ప్రతులన్నియు సేకరీతిగా నున్నను (ప్రతులు చూ॥), LXX నందు 46-51 అధ్యాయములులోని అన్యదేశముల క్రమము హెబ్రీ ప్రతుల ననుసరింపక వేరుగా నుండుటయేగాక ఆ భాగము యావత్తును 25¹³ కు

తరువాత వచ్చును. హెబ్రీ ప్రతులలోని 29¹⁶⁻²⁹ 30¹⁴⁻²⁸ 30⁴⁻¹³ 52²⁸⁻⁸⁰ భాగములు LXX లో చాల క్లుప్తముగ నున్నవి. యిర్మీయాకు బిరుదుగా నుండు ప్రవక్త యను పదమును కొన్నిచోట్ల లోపించి పోయినది (28^{5,11,13}). అట్లే రాజు అను పదమును లోపించెను (80³⁹ 37¹⁷). కాని మఱికొన్ని స్థలములలో హెబ్రీ ప్రతులలో లేని చోట్లనుంచి (26^{22,23} 27^{18,21}). అట్లే సైన్యముల కధిపతీయను బిరుదును కొన్ని వాక్యములలో లోపించెను (6^{9,9}). 7²¹ 19¹⁵ లో ఇశ్రాయేలీయులకు ప్రభువగు సైన్యముల కధిపతీయను పదములు LXX లో లేవు. ఇది ప్రభువగు యెహోవా వాక్కు అను పదములు LXX లో కొన్ని వాక్యములందు గానరావు 2⁹ 3¹⁰ 7¹³). దీనినిబట్టి LXX తర్జుమా చేసినవారు ప్రస్తుతియు లేని యొక హెబ్రీ ప్రతిని అనుసరించినట్లున్నది. అట్లు గానియెడల వారు అక్షరరీతిగా, భాషాంతరము చేయక దానిని కొద్దిగా సవరించియుండుదురు.

యూ, యు

యూరైలహు (City of salt). యూదా అరిగ్యమందలి పట్టణములలో నొకటి. యెహో 15^{61,62} నందున్న ఆరు పట్టణములలో నైదవది. కొన్ని తర్జుమలలో దీనిని ఉప్పుపట్టణమని పిలిచిరి. అది మృతసముద్రమునకు సమీపముగా నున్నట్లు ఆ యూర్ల జాబితావలన నూహించుదగును గాని దాని యునికినిగూర్చిన యితర సూచన లెవ్వియును లేవు.

H.

యుగము (Age or Aeon). తైబిలునందున్న యీ పదమునకు హిందూశాస్త్రములలో నుదాహరింపబడిన నాలుగుయుగములకు చెప్పబడిన యర్థములేదు. తైబిలునం దాపదమున కీ దిగువ అర్థములున్నవి.

1. ఈ లోకపు ప్రస్తుత స్థితియంతయు ఒక యుగముగా నెంచబడును. ఈ స్థితియొక్క ఆంతము మ 12³² నందు యుగ మనబడెను. అదేమాటను 13⁴⁰ 24³ నందు యుగసమాప్తి అను మాటచే తెనిగించిరి. అదేరీతిగా ఈ లోకము గలించినపిమ్మట కలుగఁబోవు మోక్షస్థితి మఱి యొక యుగమై యున్నట్లు లూ 18³⁰ మా 10³⁰

హెబ్రీ 2⁵ లో అసలు భాషయందు జూడ వచ్చునుగాని తెనుగు భాషయందు యుగమను అర్థమిచ్చు పదమును రాబోవు లోకమనియు (లూ 18³⁰ హెబ్రీ 2⁵), పరమ అనియు (మా 18³⁰) తర్జుమా జేసిరి. ఈ వాక్యము లన్నింటి వలన, ఈ లోకముం దుండఁగా కలుగు స్థితి యొక యుగముగాను, పరలోకమునందుండు స్థితి మఱి యొక యుగముగా నెంచబడునని స్పష్టమగుచున్నది.

2. దీనికి సంబంధముగానే, ఈ లోకము ప్రత్యేకమైన యొక యుగముగా నెంచబడి సాతాను ప్రభుత్వమునకు లొంగు కాలమై యున్నట్లుగా అర్థమిచ్చెడి వాక్యములను గలవు. ఇట్లు దేవుని నెఱుంగనివారు ఈ యుగపు కుమారులనియు (లూ 1⁶ 20³⁴ భాషాంతరము), ఈ యుగమర్జింపబడి యనియు (కోమా 12² భాషాంతరము), లోకజ్ఞానులు ఈ యుగ తర్కవాదులు అనియు (I కొరి 1²⁰ భాషాంతరము), లోకజ్ఞానము ఈ యుగజ్ఞానమనియు (2⁶ భాషాంతరము), సాతాను ఈ యుగసంబంధ దేవత యనియు (II కొరి 4⁴), ప్రస్తుతకాలము దుష్ట యుగమనియు (గల 1⁴) అనబడెను. హెబ్రీ 1² లోని ప్రపంచములు, II తిమో 4¹⁰ తిథు 2¹² లో నుండు ఇహలోకము అను పదములు అసలులో యుగమనుమాటయై అదే యర్థము నిచ్చును. అట్లే మ 13³² లో నున్న విహిక విచారము ఈ యుగ విచారమని అసలులో అర్థమగును.

3. దీనికి సంబంధముగానే, క్రీస్తు సువార్త ప్రకటింపబడిన పూర్వకాలము ఒకవిధమైన యుగము లేక యుగముగాను, అది ప్రకటింపబడిన తరువాతి కాలము మఱియొక విధమగు యుగముగాను ఎంచబడును (దృష్టాంతముగా కొలొ 1²⁶ లో నున్నట్లు యుగములలో మరుగు చేయబడియున్న మర్తమును, ఎఫే 2⁶ లో నున్నట్లు దేవుఁడు తన కృపా మహాదైశ్వర్యము రాబోవు యుగములలో కనుపఱచును అను వాక్యముతో సరిపోల్పుఁడి). ఎఫే 3⁹ నందు అదే యర్థము నిచ్చు పూర్వయుగములను అసలు మాటను పూర్వ కాలము అను మాటచే తెనిగించిరి. I కొరి 10¹¹ లో నుండు యుగాంతము అను పదమును

అదే రీతిగా క్రీస్తు సువార్తవలని శక్తిని సూచించును. ఈ చివరి రెండువాక్యములు పైనున్న 3 తో సంబంధించిన వాక్యములుగా నున్నట్లు వాటికి అర్థము చెప్పవచ్చును. ప్రస్తుతమున్న ప్రపంచము నిత్యమైనది కాదనియు అంతమై పోవునదనియు బైబిలునందు సూచన లనేకములు గలవు (మ 13^{39,40,49} 24³ 28²⁰ I యోహా 2¹⁸ మొ॥). ఈ ప్రపంచము అగ్నిచేత లయమగు ననునది బైబిలు బోధయై యున్నది (II పేతు 3¹⁰). క్రీస్తు యేసువశేషము నాశనమునకు సంబంధముగా ఈ లోకాంతమును సూక్ష్మకూడ తెలిపియుండెను (మ 24 మా 13 లూ 21). అట్టి యుగాంతము బహు త్వరగా వచ్చునని ఆపొస్తలులు అనుకొనినట్లు కొన్ని వాక్యములలో సూచనలున్నవి (I థెస్స 4¹⁶⁻⁵³ I యోహా 2¹⁸). గాని ఆ కాలము ఎప్పుడో తెలియదనికూడ బహు తేటగా బోధించిరి (II థెస్స 2¹⁸ II పేతు 3⁸ మా 13³⁹). ప్రస్తుతమున్న భూవ్యాకాశములు గతించినవివృట వాటిలోనుండి క్రొత్త ఆకాశమును క్రొత్త భూమియు ఏర్పడును (యెష 65¹⁷ 66²² II పేతు 3¹³ ప్రక 21¹ 37).

(4) యుగము పద మనేకవాక్యములలో దీర్ఘ కాలమును సూచించును. దీని సూచించుటకు సాధారణముగా ఈ పదముయొక్క బహువచన రూపమును వాడిరి. యుగయుగములలో కలుగఁ బోవునవి అనుమాట గాని, యుగముల పర్యంతము నున్నవి అను మాటగాని అదే యర్థము నిచ్చును (లూ 1⁵⁰ రోమా 1³⁵ 11³⁶ గల 1⁵ ఫిలి 4³⁰ హెబ్రీ 1³⁸). రోమా 9⁵ II కొరి 11³¹ లో నుండు విరంతరము అను పదమును, ఎఫె 3²¹ లోని తరతరములు అను మాటయు అసలులో యుగయుగములు అను పదమై యున్నది.

యట్ట (Juttah, Jutah = వికాలమైనది). యూదులు కొండ ప్రదేశముందలి యొక గ్రామము (యెహో 15³⁵). దీనినియట్ట బిల్లును లేదనియు కిచ్చిరి (21¹⁶). ఇది జెకర్యా యెరీసలెతుల కాపురస్థలమని కొండటి యభిప్రాయము (లూ 1³⁹). అట్లయినయెడల 1³⁹లో యూదా అను మాటకు ప్రతిగా యట్టమని చదువవలసి యుండును. ప్రస్తుతము హెబ్రీనుకు ⁵ ⁵ మైక్లు

దక్షిణముగా నుండు యట్ట (Jutta) దీని యునికియై యున్నది (పటము II, E 3).

యుద్ధము (War, warfare).

1. చరిత్ర. బైబిలునం దుదాహరింపబడిన యుద్ధములలో మొదటివి అరబ్బీ యెడారులలో తిరుగుచుండు గోత్రములవారు చేయు యుద్ధముల వంటివిని చెప్పవచ్చును. అబ్రాహాము తన పరి వారముతో వచ్చి లోతును మొదలగువారిని 5⁴ మకొనిపోవుచుండిన వారిమీద అకస్మాత్తుగా పడి వారికోడించెను (ఆది 14¹⁴⁻¹⁶). అరణ్యమం దిశ్రాయేలీయులు అమారేకీయులతో చేసిన యుద్ధములును అట్టివే (నిగ్గ 17⁸⁻¹⁶). కనానును స్వాధీనపఱచుకొనుటకు చేసిన యుద్ధములు ప్రాకారములుగల నట్టణములమీద చేయు యుద్ధములై యుండినను ఇశ్రాయేలీయులు తమ యుద్ధములలో ప్రవీణతనలనఁగాక దేవుని సహాయమువలననే జయించితిమని యొప్పుకొనిరి (ద్వి³ 2³⁶⁻³⁷ 3, యెహో 6-12). న్యాయాధిపతుల కాలములలో తత్కాలపు కష్టములనుండి తప్పించు కొనుటకు ప్రజలను సమకూర్చి యుద్ధముచేసిరి (న్యాయ 4, 7, 8, 9, 10) గాని యుద్ధ మధ్య నించినసేన లా కాలముననుండలేదు. అట్టి సేనలు రాజులకాలములో వారంభమయ్యెను. సేనలను సిద్ధముచేయుటకు సేనాధిపతులను నియమించు కొనిరి. అప్పుటినుండి చుట్టునుండువారివలె ప్రాకారములను కట్టించి కాసులను కాల్యముల నేర్పించుకొనిరి. సోలుకాలము ముఖ్యముగా ఫిలిష్తీయులతోను, దావీదు సోలొమోనుల కాలములో చుట్టునుండు ఆయా జనములతోను ఇతర రాజులకాలములలో సిరియవారితోను, యూదా వారిశ్రాయేలువారితోను యుద్ధములు చేసిరి. క్రీ॥ ము॥ 8 శతాబ్దము మొదలుకొని లోకరాజ్యములుగ నుండిన అష్షూరు బాబెలు, పారసీకము గ్రీకు, రోమా రాజ్యములకులలోని వారికివిరుద్ధముగా తిరుగఁబడి నప్పుడెల్ల వారితో పోరాడవలసివచ్చెను. రెండవ శతాబ్దముందు మక్కీ బీయుల నానుకత్వముక్రింద కలిగిన జయములు గాక వేఱుకాలములలో వారు ఓడిపోయి క్రీ॥ ము॥ 497 బాబెలువారిచేతను, క్రీ॥ శ॥ 70 లో రోమునులచేతను తమ ముఖ్యపట్టణముకు నాశము కలిగించుకొని, వేలకొలదిగ చెఱులోకిపోయిరి.

2. యుద్ధమునకు సిద్ధపడుట. యుద్ధమారంభించక పూర్వము యజ్ఞము లర్పించుట వాడుకగా నుండెను. యుద్ధము ప్రతిష్ఠించుట (యర్ధి 6⁴ యో 3⁹) అను మూలభాషాపదముకు యుద్ధమారంభించుటకు యజ్ఞము నర్పించుట యని యర్థముగను. ఆ పదమునే మీకా 3⁵ లో యుద్ధము ప్రకటించుటయని తెనిగించిరి. యుద్ధమునకు పూనుకొనక పూర్వము ఊరీము తుమ్మిముల ద్వారాను, ప్రవక్షలద్వారాను దేవుని చిత్తమును తెలిసికొనుటకు తగిన ప్రయత్నములను చేసిరి (న్యాయా 1¹⁻⁷ I సమా 14³⁷ 23²⁻⁵ 28⁶ 30^{7,8} II సమా 51^{9,23} I రాజు 22⁵⁻¹⁷ II రాజు 19²⁻⁷). ఇతర సూచనలవలనను దేవునిచిత్తమును దెలిసికొనుటకునుడ ప్రయత్నించిరి (I సమా 14⁸⁻¹⁰ న్యాయా 6³⁶⁻⁴⁰). యుద్ధముచేయ రాదని వారికిఁ దలుపఁబడినయెడల దానిచేయునుండిరి ఒకానొకప్పుడు యుద్ధమునకుఁ బూర్వమే సంధిపరతులు శత్రువులకుఁ బంపించిరి (I సమా 11¹⁻³ I రాజు 20¹⁻⁶). తమ యుద్ధముచేయుట న్యాయము కాదని శత్రువు లొంపింబులతో వాదించిరి (న్యాయా 11¹²⁻¹⁶). ఇట్లుకొరితో నొకరు నొకటాడుకొనకఁ బూర్వమునుడ పాతాళుగా యుద్ధములు తటస్థించెను (I సమా 15⁵⁻⁹).

3. సేనాంగములు. కల్బలములుమాత్రమే గాక బైబిలునందు గుట్టపుకొటలును (యెష 22⁷ కార్త 23³² మొ॥), గుర్రములు రథములు (నిర్గ 14¹⁷ I రాజు 10⁶) అనువాటిని గుఱించిన సూచనలున్నవి. కల్బలములందు విల్లు నుపయోగించినవారును, వడిశేలను ఈఁటెలను వాడినవారున్నట్లున్నది. రథములమీఁది యుద్ధముచేసినవారు విండ్లనువాడినవారై యున్నట్లు I రాజు 22^{33,34} వలనఁ దెలియును. ఆయా బలముల నెట్లు పూహముగాఁ బన్నితో బైబిలునందు లేకున్నను, ఈఁటెలను విసరువారిని ముందఱను, విల్లుల నుపయోగించినవారిని తరువాతను, వడిశేలను ప్రయోగించినవారిని తరువాతను నిలిపిరని నమ్మవచ్చును. పరస్పరము కొండప్రదేశముగుటచే వారు రథములను ఎక్కువగా వాడలేదు. వాటిని వాడినవారు మైదానప్రాంతములలోనున్న కనానీయులై యుండిరి (న్యాయా 4³). గాని రాజుల కాలములలో వారు మైదానములమీఁదను యుద్ధ

ములు చేయవలసినందున వాటినికూడ వాడ మొదలుబెట్టిరి (I రాజు 1⁵ 9¹⁹ 10²⁶ మొ॥).

4. దండు పేటలు. వీటినిగూర్చిన సూచనలనేకములు లేవు. మూలభాషా శబ్దార్థమును బట్టి అవి గుండ్రముగా నుండెనని యందురు (I సమా 17³⁰ 26⁵⁻⁷). వైనికులు గుడారములందు నివసించిరి (II సమా 11¹¹). పేటచుట్టు కావలివారి నుంచిరి. రాత్రులలో వారు మూడు సార్లు మారి (న్యాయా 7¹⁹ I మక్కు 12²⁷). యుద్ధమునకు వెళ్లినప్పుడు దండు పేటను కాయుటకు కొందఱనుంచిరి (I సమా 30²⁴).

5. యుద్ధము చేసినవిధము. పూహములు పన్నిరి (I సమా 17³⁰) గాని పంక్తులలో నెట్టి క్రమప్రకారము నిలిపికో తెలియదు. బహుశః ఈఁటెలు ధరించినవారిని ముందరను, తరువాత విలుకాండ్రను, తరువాత వడిశేల విసరువారి నుంచి యుందురు. అష్టారములు ఇక్రాయేలీయులపై దండెత్తి వచ్చువఱకు వీరు గుర్రములను రథములను అంతగా వాడియుండలేదు. బూరల నూదుట యుద్ధమారంభించుటకు గుఱుతుగా నుండెను (న్యాయా 7¹⁸). మానవలసినకాలమును అట్లే తెలిపిరి (II సమా 2²⁸ 18¹⁶ 20²⁹). ఆర్భటించి కేకలు వేయుటతో యుద్ధమారంభించిరి (ఆమో 1¹⁴ యర్ధి 49³). అప్పుడప్పు డొక విశేషసంగతిని యెత్తి కేకలువేసిరి (న్యాయా 7^{18,20}). సైన్యమందలి యొకభాగము ముట్టడించుటయు ఒక భాగము పొంచియుండుటయు మిగుల పురాతనమగు వాడుకయైయుండెను (యెహో 8^{12,13}). అప్పుడప్పుడు సైన్యములను మూడు భాగములు చేసిరి (న్యాయా 7¹⁶⁻¹⁸ I సమా 13² I మక్కు 5³³). పారిపోవుచున్నట్లుగా నటించి శత్రుసైన్యమును పట్టణము వెలుపలికి నడిపించి పొంచియున్న వారికి చిక్కునట్లు చేయుటయు యుద్ధపు యుక్తులలో నొకటియై యుండెను (యెహో 8³ న్యాయా 20²⁹⁻³⁵ I సమా 15⁵). ఇట్లు శత్రువులను వెనుకనుండియు తరిమిరి (II సమా 5²⁹). అబ్బాలోముతో యోవాబు పోరాడినప్పు డీ విధముగా సైన్యమును విభజించి తన సైనికులను అరణ్యమందుంచెను (II సమా 18⁶⁻¹⁸).

యుద్ధమైన తరువాత చేసిన పనులు. చంపబడిన వారిని పాతిపెట్టుట విధిగా నెంచిరి (I రాజు 11³). గొప్పవారు కూలినప్పుడు బహుగా అంగలార్పిరి (II సమూ 38¹). శత్రువులలోని మృతులనుకూడ పాతిపెట్టిరి (యెహె 39¹¹⁻¹⁶) గాని ఒకానొకప్పుడు జయమునకు నూచుకొని గొప్పవాని తలను నరికించి ప్రజలదాని చూడఁగలిగినచోట తగిలించిరి (I సమూ 17³¹⁻³⁴ II సమూ 20³⁹). కూలినవారి ముంకోళ్లను కోయుట పురాతన వాడుకయై యుండెను (I సమూ 18^{25, 27}). ప్రాణములతో చిక్కిన వారిని మిగుల క్రూరుముగా చూచిరి. వారు రాజులైనయెడల వారి మెడలమీద జయశీలును తమ పాదముల నుంచినవిధప వారిని చంపివేసిరి (యెహో 10²⁴). పట్టుబడిన వారిలో అనేకలను చంపియుంచుదురు (II దిన 25¹²) లేదా వారిని అంగవిహీనులుగాఁ జేసియుంచుదురు (న్యాయా 16⁷ II సమూ 12³¹). ఒకానొకప్పుడు పట్టుకొన్నవారిని రాసులుగా నమ్మివేసిరి (ఆమో 16⁹). గుట్టములక పనికిరాకుండునట్లు వాటి చీలనుండల నరములను తెగవేసిరి (యెహో 11⁹ II సమూ 8⁴). జయింపఁబడిన వారందఱనును పాదుకేసిరి (II రాజు 31⁹ న్యాయా 6⁴). ఓడిపోయినవారు జయశీలులకు కప్పము కట్టవలసి వచ్చెను (II రాజు 18¹⁴ యెష 33¹⁸). సంధి పరతులను మీఠకుండునట్లు ఆయా గొప్పవారిని జామీనుగా నుంచిరి (II రాజు 14⁴). ఓడిపోయినవారి పట్టణములలో జయించినవారు తమ పూలముల నుంచిరి (II సమూ 8¹³). వోపుడు సామును యుద్ధమునకుఁ బోయినవారును దండు పేట యొద్ద కావలయున్నవారును సమముగా పంచుకొనవలెనన్న నియమముగలదు (I సమూ 30^{25, 26}) గాని వెండి బంగారములను దేవుని కర్పితిములుగా నెంచిరి (II సమూ 6¹¹). విలువగల యితర వస్తువులను జయనూచకమైన గుఱుతులుగా ప్రజలు కూడుకొనుచోట్ల నుంచిరి (I సమూ 21^{8, 9} II రాజు 11¹⁰).

యుద్ధమునకు వెళ్లినవారు తిరిగి రాఁగానే పనిత్రు పఱచఁబడవలసి యుండిరి (సంఖ్యా 31^{19, 24}). వారిని ఘనపఱచుటకు పాటలతోను సంగీతములతోను మంగళహారతులతోను ఎదు

ర్కొని వెళ్లిరి (న్యాయా 11³⁴ I సమూ 18^{6, 9}). తమ జయముల జ్ఞాపకార్థమై జయశాలురు ధ్వజ స్థంభములను నిలిపిరి (15¹⁹). జయము కలిగినందులకై దేవునికి క్తుతులను చెల్లించు నిమిత్తము ఆరాధనలు జరిగించిన నూచుకొను గలవు (II దిన 20¹⁸⁻³⁷ I మక్క 4⁹).

ఇశ్రాయేలీయులు తమ చుట్టునుండువారి వలెనే యుద్ధము చేసినారని పై సంగతులనుబట్టి నిస్సందేహముగాఁ దెలియుచున్నది. ద్వితీ 20^{19, 20} నందు శత్రువుల ఫలవృక్షములను పాచి చేయురాదను నియమముండెను. వారు శత్రువులను వ్రేలాడఁదీసిన పక్షమున సాయంకాలము లోఁగా వాటిని తీసివేయవలసియుండెను. త్రోవగా ఇండ్లు కట్టుకొనిన వారిఁ ద్రాక్ష శోటలను నాటిన వారని, వివాహవాడిన వారిని, పిల్లకీ వారిని యుద్ధమునకు పంపివేయవలెననియు నియమముగలదు (ద్వితీ 20²⁸ II దిన 20¹⁴⁻²⁰). యుద్ధము చేయునప్పుడు భూరితమును మూలము రాచని కనబడుచున్నది. యేసు క్రీస్తు చెప్పిన బోధల ననుసరించుటవలన యుద్ధములు మాని పోవును. పాత నిబంధన ప్రవక్తల సహాయములు మానుకొనుట మెస్సీయ రాజ్యములోని ముఖ్యనూచనలలో నొకటియని యెంచిరి (యెష 24⁹ కీర్త 49).

యుబులు (Eubulus = వంచి ఆలోచించు కర్త). రోమాలోని క్రైస్తవుడు. పారిసెన్ద్రాస్ తిమోతికి సలహాలు పంపెను (II తిమో 4²¹) ఇతనిది గ్రీకు భేరు. ఇతనిగూర్చి ఇంకేమియు తెలియదు.

యుదోచీయ (Euodia = సువాసన). ఫిలిప్పీయ సంఘములోని యొక స్త్రీ. ఈమెయు సుంటికీ యను మణియొకతెయు కలహాపహంగా వారిద్దరు వికృతపదవలెనని పాలు వారిని ప్రేమింపించెను (ఫిలి 4²). ఓరిద్దరు ఆ సంఘముందే పరివారకు రాండైనట్లున్నది.

యూ

యూకరీస్తు ప్రభువు రాత్రి భోజనము మా

యూకలు యెహోకాలు చూ॥

యూదమతము యూదులు చూ॥

యూదయు యూదా దేశము చూ॥

యూదా (Judah = క్షుతించుట).

1. యాకోబు లేయాల నాలుగవ కుమారుడు. పద్మరాములో పుట్టెను (ఆది 29³³). యోసేపును ఇష్టయేలీయుల కమ్మదమని సలహా నిచ్చెను (87¹⁶). బెన్యామీనును విగుప్తులోని యోసేపు సొద్దుకు పంపబడివచ్చినప్పుడు ఇతడు తన తండ్రితోను సహాదరులతోను వాదించి, అతనిని విగుప్తునకుఁ దీసికొనివెళ్లి తేమముగఁ దెచ్చునని పూని పడెను (43⁸). యోసేపు వారి బుద్ధిని కనుగొననై బెన్యామీనును చెఱబట్టినప్పుడు యితఁడు తన తమ్మునికొఱకు మనవి జేసెను (44¹⁸⁻³⁴). యాదేను దుప్పవైనవలనను (35²² 49⁴), షిమ్యూను లేవీ యనువారు ఘోర బలాత్కారమువలనను తమ జీవత్వపు హక్కును పోగొట్టుకొనినందులన యూదా దానికి వారసుఁడాయెను (34, 49⁸ 44⁹). అదుల్లాములోని షూయయను కనానీయుని కుమార్తెవలన ముగ్గురు కుమారులను కనెను. వారిలోని మొదటి ఇద్దఱు ఒకరి తరువాత నొకరు తామారును వివాహమాడి సంతానము లేకనే చనిపోగా కడపటివాడైన షేలా చిన్నవాడైనందున యూదా ఆమెను వానికి వివాహము చేయకొల్లకపోయెను. అందువలన తామారు యుక్తిపన్ని యూదావలననే పెరెసు జరిహు అను కుమారులను కనెను (38). యాకోబు తన కుమారులను ఆశీర్వాదించునప్పుడు చెప్పినట్లుగానే (49¹⁰) యూదా సంతతివారు మెస్సీయ వచ్చువఱకు ప్రఖ్యాతి పొందిరి. యూదాగోత్రమువారు మొదట రెండు గోత్రముల వారికి ముఖ్యులుగా నుండి చెఱకు తరువాత ఇశ్రాయేలీయులనందఱిని సూచించిరి.

W.

2. లేవీయులలో నొకఁడు (ఎ.త్రా 3⁹).

3. కెరుబ్బాబెలుతోకూడ చెఱునుండి తిరిగి వచ్చిన లేవీయులలో మఱియొకఁడు (నెహె 12⁸).

4. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎ.త్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచినవారిలో నొకఁడు (ఎ.త్రా 10^{10, 13}).

5. నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేమునకు ప్రధానఁడగు నొక బెన్యామీనీ యుఁడు (నెహె 11⁹).

6. నెహెమ్యాకాలములో ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠించిన ప్రధానులలో నొకఁడు (నెహె 12³⁴).

7. క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకఁడు (లూ 3³⁰).

8. సీమాను ఇస్కరియోతు కుమారుఁడు. పన్నెండుమంది ఆపొస్తలులలో నొకఁడు. ఇస్కరియోతు అనగా కెరియోతువాడని యర్థము. ఇది యూదా దేశమందలి యొక గ్రామముగాన పన్నెండుమందిలో నితఁడు మాత్రము యూదయనుండి వచ్చినవాడని చెప్పవలసియుండును. ఇతఁడు కిష్కయలకు ఖజానాదారుడై యుండెను (యోహా 12⁶). ఇతఁడు ప్రభువునప్పగించి ద్రోహముచేసినందున నే ఎక్కువగా అతనినిగూర్చి వినవలసివచ్చుచున్నది. ఆయన నప్పగించుటకు ధనాపేక్ష మొదటికారణమైనను ఆయన గద్దెంపువలన మఱింత అలిగియుండవచ్చును (12^{7, 8}). సాతాను తన్ను కోధించుట కింతకు ముందే యెడమిచ్చియుండెను గాన యిప్పుడు పూర్ణముగా సాతానువశమందుండెను (13²⁷). పస్కా భోజనమాచరించి ప్రభువు రాత్రి భోజన మేర్పాటుజేయక మునుపే అతఁడు వారిని విడిచి యేసు క్రీస్తును యూదుల కప్పగించుటకు ఏర్పాటు చేసియుండవచ్చును.

యేసును విమర్శించి ఆయనను నిలువజేయవలెనని తీర్మానించినది యూదా కనుగొని సిగ్గుతో నింపబడినవాడై తాను నిరపరాధ రక్తమును వారి కప్పగించితినిని చెప్పుచు తాను వారియొద్దనుండి తీసికొన్నపైకమును తిరిగి యియ్యఁబోయెను. అయితే వారా పైకమును పుచ్చుకొననందున దానిని గుడిలో విసిరివేసి ఉరిపెట్టుకొనెను. ప్రధానయాజకులపైకముతో పరదేశులను పాతి పెట్టుటకై కుప్పరివాని పాలమును కొనిరి (మ 27³⁻¹⁰). కార్య 118, 19 లో యూదా ఆ పాలమును తానే కొని దానిలోపడి చచ్చినట్లున్నది. ఈ రెంటికని విశేషభేదములేదు. ఇక్కడ “కొనెను” అనుమాట తానే కొనెననిగాక, తనను బట్టికొనఁబడినదను అర్థము నియ్యవచ్చును. తాను

ఉరిపెట్టుకొన్నప్పుడు లూకా వివరించిన ప్రకారము బోర్లపడియుండవచ్చును.

యూదాను సూర్య సాధారణముగా అనేక ప్రశ్నలనడిగెదరు. యూదా తన్నప్పగించునని ఆయనకు తెలిసియుండియు అతని నెండు కేర్వ అచుకొనెననునది ముఖ్యమైనది (యోహా 6⁶⁶). దేవుని యేర్పాటునుగుణించి తెలుపునది ఇది యొక్కటే దృష్టాంతముగాదు. ఆయన యేర్పాటులయందు ఇటువంటివి సాధారణముగా నగుచున్నవి. దేవుడు సౌలునెందుకు రాజుగా నేర్పజచుకొనెననికూడా మనముగి విచ్చును. దుర్మార్గుడు కాబోవువానిని ఆయనపుట్టించినేల అను ప్రశ్నయు ఇట్టిదే. దేవుడు మానవుని స్వేచ్ఛావర్తనకు అడ్డమురాడు. ప్రతివానికైన బానుపడుటకు అవకాశమునిచ్చును. సంఘమొక మనుష్యుడు బాగుగా అగుచున్నందున యేర్పజచుకొనుచున్నట్లే యూదానుకూడ యేసు పర్యటచుకొనెను.

యూదాయొక్క సేరముకు సంబంధముగా ముక్తయొక ప్రశ్ననడిగెదరు. యేసును సిలువ వేయుటకప్పగించినది తెలిసికొని విచారపడెననియు అందువలన తీమాపక నొందియుండుననియు కొండటి తలంపు. యోహా 17¹⁹ ను బట్టియు, కార్య 1²⁵ ను బట్టియు రక్షణార్థమైన పశ్చాత్తాపము యూదాకు కలుగలేదని తెలిసికొనవలసియున్నది.

E.

9. గలీలయుడగు యూదా. జనసంఖ్యా దినములలో ఇతడు ప్రజలను తిరుగబడునట్లు ప్రేరేపించెను (కార్య 5³⁷). యూదులు యెహోవాయే తమ రాజనియు, పరగాజులకు పన్నిచ్చుట హేయమనియు నెంచి తిరుగబడిరి. ఆ తిరుగుబాటులలో వారు యెహోవా గాక మాకు ప్రభువులేడమను ఒకని నొకడు యుద్ధమునకు పురికొలుపుకొనుచుండెడివారు. ఈ సందర్భమందుగాక ఇతనిగూర్చి టైటిలునందు గుఱెక్కడను ప్రశంసించియుండలేదు. యోహాను అను చరిత్రకారుని గ్రంథములయందు అతని గూర్చిన కొన్ని నూచనలున్నవి (పురా 18.1.1; 18.1.6; 20.5.2; యుద్ధ 2.8.1).

M.

10. దమస్కువాడగు యూదా. సౌలు దమస్కుదగ్గర దర్శనము కలిగి దృష్టిలేనివాడై పట్టణములోకిపోయి ఇరెనియంట మూడు దినములుండెను. తరువాత ప్రభువు ఇతని యింటికి ఆననీయను పంపెను (కార్య 9¹¹). ఇతనిని గుఱించి దీనికిమించిన సంగతులేవియును తెలియవు. దమస్కువారిప్పటికిని అతడు కాపురముండిన యింటిని చూపెదరుగాని అది నమ్మ సాధ్యముకానిమాటయై యున్నది. M.

11. ప్రభువు సహోదరుడగు యూదా. యోహా 14²² నందు వర్ణించబడిన ఇస్కరియోతు కాని యూదా యని వేదపండితులలో కొండటి యిస్కరియోతుగాని యూదా 11 నందు యూకోబు సహోదరుడని చెప్పబడిన ఆయన ప్రభువైన యేసు సహోదరుడని తెలియబడును. యేసుయొక్క సహోదరులలో నెవరును అపొస్తలులై నుండిలేను (యోహా 7³ కార్య 1¹³). గనుక పత్రిక 17 వ. యూదా అపొస్తలులలో నుండినట్లు వేరుపఱచుకొనుచున్నాడు. అందువలన పత్రిక వ్రాసిన యూదా, అపొస్తలుడైన యూదా యను అస్కరియోతు అంగీకారము కాదు. గ్రంథకర్త తాను యేసుక్రీస్తు దాసుడని అని చెప్పినందువలననూ తమ అతడు యేసు యొక్క సహోదరుడు కాడని తీర్మానించెదరు. మ. 12⁴⁴⁻⁵⁰ మా 3³¹⁻³⁵ లూ 8¹⁹⁻²¹ నందు యేసు తన భక్తుల లక్షణములను చెప్పి తన శిష్యులను చూచి వీరే నా సహోదరులని చెప్పినమాటను జ్ఞాపకము చేసికొని యూదా విశ్వాసముతోటి బంధుత్వము ప్రధానముగాని సహోదరబంధమైన బంధుత్వము ప్రధానముకాదని ఎఱిగి తాను యేసు సహోదరుడని చెప్పక యేసుయొక్క దాసుడనని చెప్పుచున్నాడు. పారింపర్వ సాంప్రదాయములలో దొమిషా చక్రవర్తి క్రైస్తవులు యేసుక్రీస్తు జగత్కర్తయని బోధించుట తెలిసికొని తన రాజ్యవిషయమై భయపడి యేసు యొక్క పంకితులనందఱిని రోమాకు రప్పించి వారి నందరిని సంహరింపవలెనని యుత్తరువిచ్చెను. ఆ యాజ్ఞాసనుసరించి యుద్యోగిగములు యేసుయొక్క సహోదరుడని చెప్పబడిన యూదాయొక్క మనుమలను రోమాకు తెప్పించి చక్రవర్తియెదుట నిలువబెట్టిరి. వారు తాము క్రీస్తుబంధువులమని

ఒప్పుకొనిరిగాని వారందఱికిని సొత్తుగా తొమ్మిది యొకరముల భూమిమాత్ర మున్నట్లును తాము చేతికట్టముచేసి బ్రతుకువారసునియు తా మెదురు చూచుచున్న రాజ్యము పారహర్థికసంబంధమైన దనియు చెప్పగా చక్రవర్తివారిని విడిపించెనని యూదాహరించబడెను.

H.

12. అపొస్తలులగో నొకఁడు. ఇతఁడు ఇస్కరియోతు యూదాకు కేరైనవాఁడు అని యోహా 14¹⁹ వలన స్పష్టమగును. ఇతఁడు యోహాను సహోదరుఁడు (లూ 8¹⁶ కార్య 13) గాని, కొందఱు ఆ వాక్యమునందు కుమారుఁడని యుండవలెనందుకు. ఇట్లుకొనువారు ఇతఁడు పైన 11 లోని వాఁడని తలంతురు. మ 10³ మా 31⁸ లో గాను అపొస్తలుల జాబితాలలో నొకని పేరులేదు. దీనికి బహుళగా తర్దయి అనఁబడిన బెబ్బయి అను పేరున్నది గనుక అది యితని మాటు పేరులని తెలిసికొనినాఁడెను (త్రిద్వియ చూ॥).

M.

13. యూదాబర్నబా. ఇతనిపేరు కార్య 15^{22,29,32,33} నందున్నది. ఈయన యెరూషలేము పుంఘమునొక ముఖ్యుడై అంతియొకయ సంఘమును కున్నతనిగుఱించియు నితర యాచారి ములకు సుఖించియు జరిగిన వివాదములను పరిష్కరించిన పరివారినిగూడను తెలియచేయుటకై పాలుతోను నీలతోను అంతియొకయ పంపబడెను. తనకు నియమించబడిన పనిముగిసిన తరువాత నతఁడు తిరిగి యెరూషలేము చేరెను. ఇతనినియమై యింతకు మించిన సంగతి తెలియదు.

M.

14. యూదా మక్కబీయను. యెరూషలేముకును యొప్పేరును మధ్యమండిన మోదీను అను గ్రామమున యాజకుల వంశికుఁడగు మటాతీయనును వృద్ధుఁడు క్రీ. ము॥ 167 సం॥ మున నివసించుచుండెను. అతనికి యోహాను, సీషాను యూదా, ఎలియజరు, యోనాతానును కేట్లెగల అయ్యునుగురు కుమారులుండెరి. ఆ కాలమున సిరియదేశపు రాజులు పల్లెస్తిను దేశమును వెత పఱచుకొని యూదుల నేలుచుండిరి. సిరియ రాజులలోని ఎపిఫనీసును బిరుదాంకమును నహించిన ధైమదవ అంతియొకను యూదుల మతమును సమూలనాశముచేయ నుద్దేశించి యా దేశము

దంతట వారు సిరియమతాచారముల ననుష్ఠించి ఆ మతదేవతలకు బల్గర్పణలను చెల్లించ నుత్తరు విచ్చెను. ప్రజలు రాజాజ్ఞకు లోబడునట్లు అఫీలనును యుద్యోగముఁడు గ్రామసంచారము చేయుచు మోదీనుకువచ్చి బలిపీఠమును కట్టించి బలినర్పించ ప్రజలను భీతిపఱచఁగా నొక మత భ్రష్టుఁడర్పించఁ బూనుట మటాతీయను చూచి ఆగ్రహ మణచుకొనలేక రొద్దుడై యా ద్రోహిని చాచగొట్టి అఫీలనును అతని నేనుకుని సంహరించి తన ధైమదుగురు కుమారులతో కొండలకు పారిపోయి అక్కడ దాగియుండెను. అక్కడ మోషే ధర్మశాస్త్ర నిష్ఠులైన హసిడియను లనఁబడిన వా రాయనను కలిసికొనిరి. వీరు కొన్ని మాసములు సిరియవైస్యముతో యుద్ధమాడిన తరువాత వృద్ధుఁడగు మటాతీయను కష్టప్రయాస ముల నోర్చలేక మరణమాయెను. ఆయన కుమారులలో ఎలియెజరును యోహానును కొంతకాలము లోపల మృతినొందినందున యూదా నైస్యాధి పతి యాయెను. ఇతఁడు యూదా మక్కబీయనును బిరుదాంకముచే వెలసిన పిరుఁడు. మక్కబీయను కేరుకు పండితులు వెవ్వేర్పరుములు చెప్పదురు. యూదా నిర్గ 15¹¹ లోని యోహానా నేల్పులలో నీవంటివా డెవఁడను వాక్యము తన యుద్ధపు నివాసమీద వ్రాసినందున నా కేరేర్పడెనని కొందఱి తాత్పర్యము. హెబ్రీ భాషలో నా వాక్యము “మికామెకాబాయలీం యెహోవా” యని వ్రాయఁబడి యున్నది గనుక ఆ మాఁడు పదములలోని మొదటి యక్షరమును తీసి యూదా మక్కబీయను నామధేయమును కల్పించెనని వారి యభిప్రాయము. మఱి కొందఱు సమ్మెటగాఁడను నర్థమిచ్చు యూదా యొక్క స్వంత పేరని యెఱుఱురు. యూదా మతాభిమానమును దేశాభిమానమును గలవాడై యూదా మతాచారములను తిరుగ నిరపఱచుటకు మాత్రముకాక తన ప్రజలను సిరియరాజుల పాలనలో నుండి విడిపించి స్వతంత్రరాజ్యమును స్థాపించు యత్నించెను. కొంతకాలములోపల నతఁడు అపొలోనియను నీరను అను సిరియ నైస్యాధిపతుల నోడించెను. అందుకు అంతియొకను గొప్పఁడుడును సమకూర్చి లూసియనును నేనానాయకుని కప్పగించి యూదామీడికి

పంపెను. లూసియసు తన సైన్యమును మూడు భాగములను జేసి, టాలమి నికానరు గార్జియసు అను నాయకుల నొక్కొకభాగమున కధికారులనుగా జేసెను. గార్జియసు నికానరులు ఎవ్వరయినను గ్రామముదగ్గర పాలెము చేసిరి. యూదా తన దండుతో కొండలమధ్య దాగి యుండుట విని గార్జియసు ఆయనను వెదకుటకై పోగా యూదా కొండదిగి యర్ధరాత్రుమున నికానరుని శిబిరముమీద పడి యతని సైన్యమును నఖిముఖాల చెదరగొట్టెను.

మైదానమున జరిగిన సంగతి గార్జియసు ఎఱుగక యూదాను వెతుకుటమాని దిగువకు రాగా నికానరుని శిబిరమంతయు కాలుచుండుట చూచి యతడును అతని సైన్య మంతయును మూలకొకనివంతున చెల్లాచెదలై పోయిరి. ఆ మీదట క్రీ॥ ము॥ 185 సం॥ మున లూసియసు గొప్ప సైన్యమును సమకూర్చి బేత్తురు అను గ్రామము దగ్గర యూదాను సంధించి పరాభవము నొందెను. ఈలాగున శత్రువులను జయించి యూదా యెరూషలేముకు వచ్చి సిరియ సైనికులు భ్రష్టపఱచిన దేవాలయము పవిత్రపఱచి తిరిగి మతాచారములను స్థాపించి ఎనిమిది దినములు ఉత్సవము జేసెను. ఆ తరువాత యూదా సిరియ దేశపు సైన్యములను దేశమునుండి వెళ్లదరిమి వారాక్రమించిన పట్టణములను పట్టుకొనుటకై దాదాపు యొకటిన్నర సంవత్సరము వఱకు యుద్ధమాడుచు వచ్చెను గాని అతనిని కలిసికొన్న హసిడీయనులు మతస్థాపకముతో తృప్తిపడి అతడుచేయు రాజ్యము నిమిత్తమైన యత్నమునకు సమ్మతించక అతని సహవాసమును వదిలిపెట్టిరి. ఆ మధ్యన అంతియోకసు మరణమైనందున న్యాయాధిపతియగు టాసియసు వాని కుమారుడైన అంతియోకసు యూఫేటరుకు పట్టాభిషేకముచేసి బ్రహ్మాండమైన దండు తీసికొని యూదా మీదికి వచ్చెను. బేత్జకరీయను గ్రామసమీపమున జరిగిన యుద్ధమందు టాసియసు యూదా నోడించి యెరూషలేమును పట్టుకొని అల్కిమసును ప్రధాన యాజకునిగా నియమించి సిరియకు వెళ్లిపోయెను. యూదా మానక అల్కిమసుమీదను సిరియనుల మీదను యుద్ధమాడుచుండగా నూతనముగా సింహాసన మెక్కిన మొదటి డెమిత్రియసును

సిరియ రాజు నికానరును సేనానాయకుని క్రింద గొప్ప సైన్యమును పంపెను. నికానరు యూదాను చిక్కించుకొనుటకు పన్నిన యువాయములన్నియు తప్పినందున కడకు కేవల్రూమా యను నూరిదగ్గర జరిగిన యుద్ధమందు యశయము నొందెను. నికానరు యెరూషలేముచేరి యూదా నప్పగించని పక్షమున దేవాలయమును ధ్వంసము చేయుదుమని యా కోటలోని యూదులను బెదిరింపగా హసిడీయు లనువారు తిరిగి యూదా పక్ష మవలంబించిరి గనుక కొన్నాళ్లయిన తరువాత బేత్ హరోనుకు నాల్గుమైళ్లలోనున్న అడేనా యొద్ద జరిగిన యుద్ధమందు నికానరు సైన్య మంతయు నోడిపోవుట మాత్రముకాక యతడును మరణమయెను. యూదా తన శత్రువులను పూర్తిగా జయించి రాజ్యమును సంపాదించుకొని యుండెను గనుక తన యధికారమును స్థిరపఱచుకొనుటకై రోమాపురియొద్ద కిద్దిరు రాయభారులను పంపి రోమా దొరతనము వారి సహాయము కోరెను. అందుకు రోమీయులు సమ్మతించి డెమిత్రిని యుద్ధము మానుమని వర్తమానమును పంపిరి గాని, యా రాయభారులు డెమిత్రి యొద్దకు చేరకమునుపే యతడు బక్కడిను అను నైన్యాధిపతిని తన యావత్తు సైన్యముతో యూదా మీదికి పంపెను. జనులు బహు కాలమునుండి పోరాడుచున్నందున అలసి బక్కడినుయొక్క దండు నెదిరించలేక అష్టాదు సమీపములోనున్న ఎలీసాదగ్గర నపజయ మొందిరి. యూదా యా సమయమున హతమయెనని జనులందఱు విని ప్రలాపించి మోదీను పట్టణమందు సమాధిచేసిరి (మక్కబీయులు చూ॥).

M.

యూదా అరణ్యము. అరణ్యము 2, పరిశీలు III 3 చూ॥

యూదాదేశము, యూదయ (Judea). పాత్ర నిబంధనయందు యూదయదేశమును పదము ఎజ్రా 5¹ దాని 5¹³ లో మాత్రమున్నది. పారసీకులు మొదట ఆ పేరును వాడినట్లున్నది తమ రాజ్యమందున్న యెరూషలేము చుట్టుగల ప్రదేశమునకు వారా పేరును వాడిరి. అప్రమాణిక గ్రంథములగు 1 ఎస్థ్రాసు (133, 39) I మక్కబీయులు (5⁴⁵ 7¹⁰) లో ఈ పేరా ప్రదేశమునకు

వాడిరి. క్రొత్త నిబంధనయందు దీ పేరు తరుచుగా కనబడును (మ 2¹⁵ మా 1⁵ లూ 3¹ యోహా 3²⁹ కార్య 1⁸ రోమా 15³⁰ II కొరి 11⁶ గల 1²² I థెస్స 2¹⁴ మొ॥). పారసీక రాజులకుఁ తరువాత వచ్చిన గ్రీకులును రోమనులును దాని నొక ప్రత్యేక పరగణాగా భావించి ఈ పేరుతోనే దాని బిలిచిరిని పై వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది. మహా హేరోదు మరణమైనపిదప దాని నతని కుమారుడగు అర్కెలాయునికిచ్చిరి (మ 2²³) గాని రోమీయు లతనిని ప్రోసిపేసి తమ స్వంత గౌరవమున ఏర్పాటు చేసిరి. పాంతి పిలాతు అట్టి అధిపతులలో నొకఁడు (లూ 3¹). మొదటి హేరోదు అగ్రిప్పా (క్రీ॥ శ॥ 41-44) యెరూషలేము నాశమునకు ముందేరిన వారందఱును రోమను గౌరవరులే. వారు కైసరయలో నివసించిరి గాని, యెరూషలేమునందు నివసించుట కును తగిన నగరాలచ్చట గలవు. ఈ గౌరవరు అంతియొకయలోనున్న యధిపతికి లోనైనవాఁడు (లూ 3¹ పురా 17 13. 5; 18, 1.1). ఈ దేశమునకు ఉత్తరమున మృతసముద్రమున కుత్తరముగా 5 క్రొసులు యొద్దానునదినుండి మధ్యధరా సముద్రము వఱకుండు సమరయయును, దక్షిణమున మృతసముద్రపు దక్షిణకొననుండి బెయేర్షబా మీఁదుగా మధ్యధరా సముద్రము దనుక వ్యాపించు ఎడారియు, తూర్పున యొద్దాను దక్షిణభాగమును మృతసముద్రమును, పడమట మధ్యధరా సముద్రమును సరిహద్దులుగానున్నవి. అది ఉత్తరమునుండి దక్షిణమునకును, తూర్పునుండి పడమటకును దాదాపు 55 మైళ్లు పొడవున్నది. (పలేస్తీసు V చూ॥).

యూదా పత్రిక (Jude, Epistle of).

1. గ్రంథకర్త. ఈ పత్రికను రచించినవాఁడు మొదటి వచనమందు తాను యేసు క్రీస్తు దాసుఁడనియు యాకోబు సహోదరుడనియు తెలియచేసెను. ఆ మాటనుబట్టి ఆయనను గుర్తించుట సులభసాధ్యమగును. ఆయన తాను అపొస్తలుఁడైనట్లు చెప్పకయుండుట మాత్రము కాక 18 వచనమందు తాను అపొస్తలులలో కలిసినవాఁడు కాఁడని యగుపఱచెను. కాబట్టి యితఁడు లూ 6¹⁶ కార్య 1¹³ నందు చెప్పబడిన అపొస్తలుఁడగు యూదా యను నభిప్రాయ మంగీకారము

కాదు. యాకోబు పత్రిక వ్రాసినవాని కితఁడు సహోదరుఁడు గనుక మా 6³ నందు హేర్మోనఁ బడిన యేసు సహోదరుడైన యూదాయని నిశ్చయించ వలయును. (యూదా 11 చూ॥).

2. ప్రామాణికత్వము. బహిస్సాక్ష్యము: రెండవ శతాబ్దము అంత్యము కాకమునుపు అదిక్రైస్తవ పెద్దలందఱు ఈ పత్రిక నెఱిగియుండిరినియు యూదాచే రచించబడినట్లు అంగీకరించిరినియు ప్రాచీన క్రైస్తవమత సంరక్షణ గ్రంథముల మూలముగా నిర్ధారితమగును. ఔర్బలీయును అలెక్సాంధ్రియ పట్టణపు క్లెమెంటు ఇది యూదా పత్రికయని సమ్యగించిరి. అదియుఁగాక రెండవ శతాబ్దమున వ్రాయఁబడిన పురాతన లాటిన్ము భాష తర్జుమ గ్రంథమందు ఇది యున్నది. ఇందునుబట్టి యీ యుత్తరము రెండవ శతాబ్దమందు వెల్లడియాయెననుట నిస్సందేహము.

అయినను ఇది ప్రమాణ గ్రంథముగా నంగీకరించుటనుగూర్చి యనేకులు సంశయించుచుండిరి. భక్త శ్రేష్ఠుడగు ఒరిగెను దాని ప్రామాణికత్వము నొప్పుకొని యొప్పుకొననట్లుండెను. యూసీబియసు అను చరిత్రకారుఁడు దాని గుఱించిన సందేహమునుబట్టి వివాదాస్పది గ్రంథముల వరుసలో వ్రాసెను. పెషీటోయను సిరియ భాష తర్జుమ గ్రంథమున నిదిలేదు. తూర్పుదేశ సంఘములు మూడు నాలుగు శతాబ్దములవఱకు నీ పత్రికను లేఖనముగా నంగీకరించలేరి. క్రీ॥ శ॥ 341-420 సం॥ ముల మధ్యన జీవించిన జెరోమును పండితోత్తముఁడు తనకు సమకాలీనులైన వారనేకు లీ పత్రికయొక్క ప్రామాణికత్వమునకు సమ్యగించుకొనిరిని నూచించియుండెను. దీనినిగుఱించిన సంశయమునను రెండు హేతువులు గలవు. అవే వనిన (1) ఈ పత్రిక మిగుల సంక్షేపమైనది గనుక ఇతర పత్రికలతో పాటుగా నిది యారాధనయందు పయోగించఁబడకుండెను. (2) దీనియందు రెండు మూడు పర్యాయములు ఇలిపోస గ్రంథముల ప్రశంసలు లేటస్థించును గనుక అది ప్రమాణ గ్రంథముగా నెంచఁబడతగదని పెక్కింద్ర యభిప్రాయము.

అంతస్సాక్ష్యము: గ్రంథభోధన చేయఁగా నీ పత్రిక సంఘస్థాపితమై బహు సంవత్సరములు

గడచిన తరువాత రచించబడినది పరిష్కార మగును. అందుకు దృష్టాంతముగా 17 వ. మందు అపొస్తలులమాట జ్ఞాపకము చేయుండి యను మాటనుబట్టి అప్పటి నపొస్తలులు మృతి నొంది చాలకాలమాయెననియు వారి బోధయొక్క యుపదేశ సంగ్రహము సేర్పడి యుండెననియు తెలియును. అదియుగాక, అప్పటికి అంత్య కాలమందు బయలుదేరుచున్న అపొస్తలులు ముందు చెప్పిన పరిహాసములు బయలుదేరి యుండిరి. కాబట్టి యపొస్తలులు చాలయేండ్లకు ముందు పలికిన నూచనలు నెఱవేరిన కాలమందీ పత్రిక రచించబడిననుకొనతగును.

3. కాలస్థాన నిరూపణము.

క్రీస్తుమత బోధకులు యేసు ఈ లోకమందు దేవుని రాజ్యము స్థాపింప నవతరించెననియు ఆ రాజ్యమున కాయ సే రాజునియు ప్రకటించుటను విని రోమా చక్రవర్తియగు డొమిషియన్ తన దొరతన మును గుఱించి భయపడి యేసుయొక్క బంధువు లుండిన పక్షమున తన యెదుటికి తెచ్చుని ఆజ్ఞా పించగా యూదాయొక్క మనుమలిద్దరు రోమా పురికి తేబడిరి. చక్రవర్తి వారు దీని వ్యవసాయకు లని తెలిసికొని వారు రాజద్రోహులు కారని వారిని విడిపించెను. అది క్రీ॥ శ॥ 81 సం॥ మున జరిగిన సంగతి గనుక అప్పటికి యూదా మనుషులు వ్యవసాయము చేయునంతటి పెద్దవారైనందున నాయన యంతకుముందు మరణమాయెనని తలంచ వచ్చును కాబట్టి, క్రీ॥ శ॥ 81 సం॥ నకు ముందుగా నీ పత్రిక రచించబడినది విశదమగును. అయి నను దీనియందు ప్రస్తావమైన తిప్ప నిర్ధాంతములు కేవలము ప్రాచీన కాలమందేర్పడలేదు గనుక ఈ యుత్తరము రచారిమి క్రీ॥ శ॥ 64-70 సం॥ మధ్య కాలమందు లిఖితమాయెనని తేటపడును.

వేదవేత్తలలో కొందఱి యూదా పత్రికయు, రెండవ పేతురు పత్రికయు ఆనేక విషయముల యందు పోలియుండుటనుబట్టియు నిందులో హానోకు గ్రంథమును ఇతిహాసగ్రంథ వివరములు నూచించబడుటనుబట్టియు నిది విగుప్తు దేశ మందు లిఖితమాయెనని తలంచుచురుగాని వారి యభిప్రాయము నిరాసృదమైనది. యూదా యొక్క సహోదరుడగు యాకోబు యెరూష

లేము సంఘాధ్యక్షుడై యుండగా ఆయన సహోదరులును సంఘ నిర్వాహకులై యెరూష లేములో నివాసముండిరను నభిప్రాయము నిరాశ్చర్యకరము.

4. ఎవరి నిమిత్తమై వ్రాయబడినది: మొదటి వచనమున దేవునియందు ప్రేమించబడి యేసు క్రీస్తునందు భద్రము చేయబడినవారై పిలువబడిన వారికి వ్రాయునదియని యూదావారింఁచబడినది. ఈ మాటవలన పత్రిక యెవరికి చెంది వలెనో వారిని గుర్తింప సాధ్యము కాదుగాని గ్రంథకర్త యేదో యొక సంఘమును తలఁచి వ్రాసియుండెను. ఆ సంఘము చిన్నాసియలోని దని కొందఱును అంతియొకయ సంఘమని కొందఱును కొరింథు సంఘమని కొందఱును పండితు లలో భిన్న తాత్పర్యములు గలవారై యున్నారు.

5. ఉద్దేశము: 3,4 వచనములను చదువఁగా గ్రంథకర్తయొక్క యోచన వెల్లడి యగును. ఇందులో ఆయన తాను పెద్దలద్వారా తెలిసికొన్న సర్వోపదేశమును భద్రపఱచి మిథ్యోపదేశమును విసర్జించి దైవచిత్తమునకు ప్రతికూలమగు గొప్ప వర్తనను త్యజించవలయునని యా భక్తులను ప్రేరే పించ వ్రాసెను.

6 ముఖ్యభాగములు.

I. నందనములు (1, 2)

II. వ్రాయుటకు పేతువులు (3).

III. దుష్టులకు కలుగు గుర్తలిని పురాతన చరిత్రమువలన దృష్టాంతపఱచి దుష్ప్రవర్తనుల యక్రమములను వివరించుట. (4-19).

IV. హెచ్చరికలు (20-23).

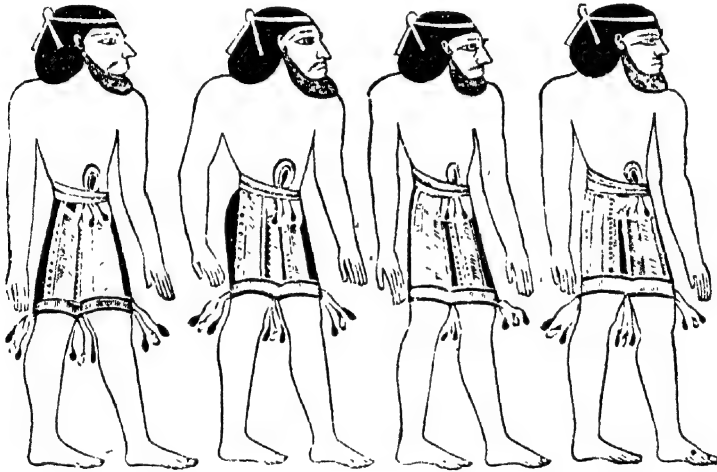
V. సువచనములు (24-25). M.

యూదావారు, యూదులు (Tribe of Judah, Jews). యాకోబు నాలుగవ సుమారుడగు యూదా సంతతివారు. అర్వా మందుఁ దిరుగుచుండు సమయములో నయస్సోను వారికి ప్రధానియైయుండెను (సంఖ్యా 17 23 మొ॥). కాతేబుకూడ ఆ గోత్రపు పెద్దలలో నొకఁడు (13 34¹⁹). మొదటిసారి లెక్కింపఁ బడినపుడు వారు 74,600 మందియు (1³⁶, 97)

రెండవసూరు 76,500 మందియు (26²³) ఉండిరి. కనానులోఁ బ్రవేశించినపిదప షెకముదగ్గర ధర్మ శాస్త్రమును వినిపించినప్పుడు గెరిజీము పర్యతముపై నిలిచి ఆశీర్వాదమును విని ఆమేక చెప్పిన వారిలో పేరునుండిరి (ద్వితీ 27¹¹). దోపుడు సొమ్ము విషయములో పాపము చేసినవాడగు ఆకాను ఈ గోత్రపువాడే (యెహో 71,17,18). కనానుదేశమునందు యూదావారికి స్వాస్థ్యమును ముందుగా నిచ్చిరి (14¹-15⁶³ పటము IX). యెహోషువ కాలముచేసినపిమ్మట తమ స్వాస్థ్యము నుండి అన్యలను తోలవేయుటకు మొదట పూను కొనినవారు పీరే (న్యాయా 11²⁰). వారిదేశము మృతసముద్రపు ఉత్తరకొననుండి పడమటనున్న

మధ్యగరాసముద్రమువఱకు వ్యాపించియుండినను సముద్రతీరముననున్న ఫిలేష్టీయులదేశము దావీదు కాలమువఱకును జయింపఁబడకయుండెను. వీరి భాగమునుండి పశ్చిమమునందును వాయవ్యమునందును భాగములను షిష్యాను దాను గోత్రముల కిచ్చిరి (యెహో 191-9,40-48). అది దక్షిణమున యెడారివఱకు వ్యాపించియుండెను. దానికి దక్షిణమందున్న దేశమును సెగెబు (= దక్కను) అని బిలిచిరి.

తమ దేశమును స్వాధీనపఱచుకొనుటలో యూదావారికి పెక్కు కష్టములు సంప్రాప్తమయ్యెను. మెసపొతేమీయ రాజు ఇశ్రాయేలీయుల దేశమంతటిని బాధింపఁగా యూదా

బగువులలోకి చెఱపట్టబడిన యూదులు

గోత్రీకుండగు ఒత్నీయేలు దానిని రక్షించెను (న్యాయా 38¹¹). ఫిలిష్టీయులు వారిపైదండక బాధించిరి (33⁰, 107 131). తక్కిన గోత్రములతో పాటు వారు బెన్యామీనీయుండగు సౌలుకు లోబడిరిగాని అతఁడు చంపఁబడినపిమ్మట తమ స్వంత గోత్రపువాడగు దావీదుకు లోబడిన వారై ఆతని పంశమును రాజులుగా నంగీకరించిన వారిలో ముఖ్యులైయుండిరి. సౌలామోసుకు తరువాత రాజ్యవిభాగమైనప్పుడు బెన్యామీనీయులతోకూడి దక్షిణరాజ్యపు వారైరి. అప్పటి నుండి వీని యూదావారని బిలిచిరి. ఆ రాజ్యము క్రీ॥ ము॥ 931-597 వఱకు నిలిచెను. ఆ కాలము

లోని మొదటి 60 సం॥లు ఇశ్రాయేలు వారనఁబడిన పదిగోత్రముల వారితో పరస్పర కలహములు సంభవించెను (I రాజు 14³⁰ 157,16 II దిన 12¹⁶ 13²⁻²⁰). గాని తరువాత యెహోషాపాతు ఇశ్రాయేలువారి రాజగు అహాబుతో సంధిజేసి కొని తన కుమారునికి ఆతనికూతును వివాహ మొనర్చినందున రెండురాజ్యములు కొంతకాలము సమాధానముగా నుండెను గాని దానితోపాటు బయలుపూజ యూదాదేశమునందు వ్యాపించెను. అప్పటినుండి యూదారాజ్యము నాశమయినదాక యెహోవాను పూజజేసినవారికిని ఇతరదేవతల ననుసరించిన వారికిని నిత్యపోరాటము కలిగెను.

హిబ్రియా యోషియాలునవారు యెహోవా పూజనుద్ధరించిన ముఖ్యరాజులై యుండిరి గాని ఆహా మనష్షే యను వారు బయలుపూజ నలి విస్తారముగా జేసిరి (కాలక్రమణిక చూ॥). ఆహాజకాలములో దమస్కువారును ఇశ్రాయేలు వారును సంధిజేసికొని వీరిమీఁదకురాఁగా ఆహాజ అష్షూరువారి సహాయ మపేక్షించినవాడై వారికి కప్పము చెల్లించువాడాయెను. కొంతకాలము నకు అష్షూరువారి బాధలను పడలేక ఐగుప్తీయుల చెలిని గోరిరి. ఇట్లు ఈ రాజ్యము ఆ రెండు రోకక మహారాజ్యముల మధ్య నిలుకునఁబడి అట్ట కష్టముల కాస్పదమయ్యెను. యోషియా ఐగుప్తు రాజగు ఫరోనెకోకు నోడిపోయినందున యూదా రాజ్యము కొంతకాలము దమక ఐగుప్తుకు లోబడ వలసి వచ్చెనుగాని తరుచుగా అష్షూరువారికిని శ్రీ॥ ము॥ 605 నుండి బాబెలువారికిని లోబడెను (కాలక్రమణిక చూ॥). శ్రీ॥ ము॥ 587 లో యెరూషలేము నెబుక డ్నజరుచే పట్టఁబడిపిమ్మట బాబెలువారు వీరిలో నెక్కువఁబడిని చెఱపట్టి నను, కొండతీనచ్చట నిలిపి వారికి గెదల్యాయను వానిని అధిపతిగా నియమించిరి. అతఁడు చంపఁ బడినపిమ్మట మిగిలియున్నవారు ఐగుప్తుకు పారి పోఁగా యూదారాజ్యమున కంతము కలిగి నట్లున్నది. అన్య దేవతలను నమ్మకొనుటయు, యెహోవానుగాక అన్యరాజుల సహాయము నపేక్షించుటయు ఈ రాజ్యనాశనమునకు ముఖ్య కారణములై యున్నవి.

ఇట్లుండఁగా చెఱలో నుండుటనుబట్టి యూగు లను పదమునకు విశేషయర్థము వచ్చెను. ఇంతకు పూర్వముది ఒక గోత్రమునకును ఒక రాజ్యమున కును పేరుగా నుండెనుగాని యిప్పటినుండి అది మతపు పేరుగా వాడుకలోనికి వచ్చెను. చెఱలో నుండు సమయమునందే వారు తమ పరిశుద్ధరేఖన ముల విలువను తెలిసికొన నేర్చుకొనిరి. విగ్రహారాధనమే తమ కష్టముల కన్నిటికి మూలమని యెఱిగి దానిని విసర్జించిరి. మఱై చక్రవర్తి యగు కోరెఫువారికి వారి స్వదేశముకుఁ బోవనై శ్రీ॥ ము॥ 537 లో సెలవియ్యఁగా, తిరిగి వెల్లిన వారిలో ఇతర గోత్రీకులు నుండినను, యూదుల ప్రాచుఖ్యతనుబట్టి వారు యూదులనఁబడిరి. పాఠశీకుల యేలుబడిలో వారి దేశము యూదయ

దేశమనఁబడెను (యూదాదేశము చూ॥). జెరు బాబెలు దాచిదు వంశమున జన్మించినవాఁ డగు టనుబట్టి పారశీకుల అధికారముక్రింద దేశము నేరెను. ఇట్లు వారు మహా అలెక్సందరు కాలము వఱకు (శ్రీ॥ ము॥ 332) పారశీకుల అధికారము క్రింద నుండిరి. మహా అలెక్సందరు 323 లో చనిపోయినపిదప అతనిరాజ్యము నాలుగు భాగము లైనందున యూదయనుగూర్చి ఐగుప్తులోని తొల మీయులకును, అంతియొకయలోని సెలూకిడ్ వారికిని ఎడతెగని పోరాటములు కలిగెను. శ్రీ॥ ము॥ 200 వఱకు తొలమీవారు దాని నేలి నను, అప్పటినుండి అంతియొకయవారు ఏల నారంభించిరి. వారు యూదుల మతాచారము లను మార్చదలంచఁగా యూదులు తిరుగఁబడి మక్కబేయులనువారి నాయకత్వముక్రింద కొంత కాలమువఱకు స్వతంత్రులై (అంతియొకన్ ఎఫీసనీను, మక్కబేయులు చూ॥). ఈ కాల ములో యూదులు చిన్నాసియ ఐగుప్తు రోమా రాజ్యములలోకి చెదరిపోయిరి. రోమనులు దీనిని శ్రీ॥ ము॥ 63 సం॥ మందు లోబఱచు కొనిరి. అప్పటినుండి యెరూషలేము నాశనము వఱకు వారికి వేరేట్లు ప్రభుత్వములుండెను (కాలక్రమణిక చూ॥). వారి ఆలయము లోక ప్రసిద్ధిపడెను. అది శ్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ లో పాడైపోఁగా వారికి స్వంతదేశము లేకపోయినను వారు మతవిషయమునందు మతీంత నిష్ఠుగలవారైరి. దానికిపిమ్మట దాదాపు 1900 సం॥లు గలిగినను వారింకను స్వదేశమని చెప్పకొనుటకు లేనివారై అన్ని దేశములలోను చెదరినవారై తమ మతాచారములవలనను బోధలవలనను ఇంకను ఒక ప్రత్యేక జనముగానే యుండిరి గాని 1947 లో వారిొక స్వతంత్ర రాజ్యము సంపాదించినవారై దానిని భద్రముగ కాపాడుకొనుచున్నారు. మతీ ముఖ్యముగా యూదావంశములో నుండివచ్చిన యేసుద్వారా (హెబ్రీ 714) వారిలోనుండి యుద్భవించిన ఆత్మీయజనులు నిజమైన యూదులై యున్నారు (రోమా 239). యూదులైనవారిష్టము విశ్వాసమువలన తొలఁగిపోయినను లోకాంతమునకు పూర్వము వారును విశ్వాసులై దేవునితట్టు తిరిగెదరను వాగ్దానములు జైబిలు నందు గలవు (1113-29).

యూనీకే (Eunice = జయశాలినియగు భాగ్యవతి). తిమోతి తల్లి, యూదురాలు. ఒక గ్రీకువానిని వివాహమాడి చిన్నానీయలోని లుప్రలో కాపురముండెను. తిమోతికి బాల్యము నుండి లేఖనములను నేర్పించెను. పాలు మొదటి సారి లుప్రను దర్శించినప్పుడు క్రైస్తవురాలైనట్లు అగపడుచున్నది (కార్వ 14^{8, 23} 16¹ II తిమో 1⁵ 3¹⁵). E.

యూనీయ (Junias or Junia). రోమా పట్టణముందలి క్రైస్తవులలో నొకఁడు. పోలీతనికి తన పందనములను బంపెను. ఇతఁడు పాలుకు బంధువునుతోటి ఖైదీయునైయుండెను. పాలును అరెఁడును యూదులై యున్నారను బంధుత్వము గాక మఱొట్టి సంబంధములేదని కొందఁతఁడు చున్నారు (రోమా 16⁷). పాలుకన్న ముందు క్రైస్తవుడగుటనలసి ఆది క్రైస్తవులలో నొకఁడని స్పష్టముగుచున్నది. ఇతఁడెప్పొప్పులలో పేరు పొందినవాడని కనబడుచున్నది. తెలుఁగు బైబిలునం దీతని సంగతి వివరముగా నున్నను, అసలు ధామపదమును జూచినయెడల ఈ పదము పురుషుని పేరా లేక స్త్రీ పేరా యని సందేహము పొడముచున్నది కొందఁటి పేరు స్త్రీ వాచకమని తలంచుచున్నారు.

యూఫ్రటీసు ఖరాతు చూ॥

యూబాలు (Jubal = సంగీత ప్రవాహము?). జలప్రళయమునకు పూర్వమున్న వారిలో నొకఁడు. కయానుసంతతివాఁడు. లెమెతుయొక్క చిన్నకుమారుఁడు. సంగీతము చేయునప్పుడు పయోగించుటకై నీతారాను సాని కను మొదట నిర్మించెను (ఆది 4²¹).

యూలి (Julius). పాలును రోమాకు ఖైదీగాఁ గొనిపోయిన ఔగుస్తు పటాలపు శతాధిపతి. ఇతఁడు పాలునందు దయగా నుండెను (కార్వ 27^{1, 3}). పాలు చెప్పినట్లు గాక ఓడయజమానుని అభిప్రాయము ప్రకారము మొదట చేసినను (27¹¹) ఓడ పగిలిపోయిన సమయమందు పాలుమాట కడురాడక విశెను (27^{31, 32}). ఖైదీలు తప్పించుకొందురేమోనని రాణువవారు భయపడి వారిని చంప యత్నిం

పఁగా పాలును రక్షింపఁగోరి యితఁడు వారికి నెలవియ్యలేదు (27^{42, 43}). E.

యూలియా (Julia). రోమాలోని క్రైస్తవురాలు. పోలీమకు తన పందనములను బంపించెను (రోమా 16¹⁵). పిలొలాగు అనువాని భార్యయు నేరియ యనువాని తల్లియని కొందఁటి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల పోలీవచనములో ఆ కుటుంబపువారి కందఁటికి పందనములు వ్రాసెను.

యూషు, యెహూషు, యెయూషు (Jeush = సహాయము చేయవచ్చును).

1. ఏశావు కుమారుఁడు. ఇతని తల్లి అహాబీ బామా. ఇతఁడు ఎదోము వారిలో నొక తెగకు మూల పురుషుడాయెను (ఆది 36^{5, 14, 18} I దిన 1³⁵).

2. బెన్యామీనీయులలో నొక ప్రధాని (I దిన 7¹⁰).

3. రాజగు సౌలు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8³⁹).

4. ఒక లేవీయుఁడు. ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్దయగుటచే ఆ కుటుంబమున కితని పేరు బెట్టిరి (I దిన 28^{10, 11}).

5. రాజైన రెహబాము కొడుకులలో నొకఁడు (II దిన 11¹⁹).

యూషెబెష్వెదు (Jushab-Hesed = దయ తిరిగి పుట్టును). జెరుబ్బాబెలు కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 3²⁰).

యూస్తు (Justus = న్యాయస్థుఁడు).

1. బర్నబ్బా యోసేపుయొక్క మాణుపేరు (కార్వ 1²⁹). ఇస్కరియోతు యూదాకు బదులుగా నుండ నిలుపబడిన యిద్దరిలో నొకఁడు.

2. తీతియు యూస్తు (కార్వ 18⁷ తీతియు చూ॥).

3. యేసు లేక యెహోషువ యని పిలువఁబడిన యొక యూదుడు. పాలు రోమాలో మొదటిసారి ఖైదీగా నుండినప్పుడు అతనితో పని వాడుగ నున్న యతఁడు (కొలొ 4¹¹). E.

యె

యెకబ్రైయేలు కబ్రైయేలు చూ॥

యె క మ్యా (Jekamiah = యెహోవా సమకూర్పుచు).

1. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 2¹¹).

2. రాజైన యెకొన్యా కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 3¹⁸).

యెహూతీయేలు (Jekuthiel = దైవభక్తి). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు. కాలేబు కుటుంబికుఁడు (I దిన 4¹⁸).

యెకొన్యా యెహోయోకీను చూ॥

యె కొ ల్యా (Jechiliah, Jecoliah = యెహోవాకు జమును). రాజగు ఉజ్జియాతల్లి (II రాజు 15² II దిన 26³).

యెక్సేయాము (Jekameam = ప్రజలను సమకూర్చువాఁడు). లేవీయులలోని యొక పెద్ద. కహతీయులతెగకు సంబంధించినవాఁడు (I దిన 23¹⁹ 24²³).

యెజీయేలు (Jeziel = దేవుఁడు చూచును). దావీదు సేనలో చేరిన యొక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 12³).

యెజెబెలు (Jezebel = పెండ్లికాని లేక, స్వచ్ఛమైన). 1. అహాబుతోయొక్క యాజకుఁడును సీదోనీయులకు రాజైన ఏత్యేలు కుమార్తె. ఇశ్రాయేలువారి రాజగు అహాబు ఈమెను వివాహమాడెను (I రాజు 16³¹). ఈమె ధర్మదృష్టిభావముగల స్త్రీయై తన పెనిమిటి మెత్తెస్వభావముగలవాఁడు గాన అతనిని లోబఱచుకొని తన దృష్టసలహాలద్వారా అతనిని నాశనమునకు నడిపించెను. బయలుదేవుండు దతి శ్రద్ధయు భక్తియు గలది. ఇతర దేవుండైన బహుగా ద్వేషించెను. ఈమె సంగోషార్థమై అహాబు షామ్రాసులో నొక మందిరమును కట్టించి బలిహీనును అషేరాను నిలిపెను (16^{32,33}). ఈమె కంకణము కట్టుకొని యెహోవా భక్తులను దొరికినంతవట్టుకు చంపించెను (18^{4,13}). ఏరీయా బయలు ప్రవక్తలను

చంపించినప్పు డామె అతనిని సంహరింప సనుకట్టుటలోను (19^{1,2}), నాబోతును చంపించుటలోను (21¹⁻²²) రాజు ఆజ్ఞ నెంతమాత్రము లక్ష్యపెట్టినదికాదు. వీరిని చంపించినందునను నీతిచట్టముల నతిక్రమించినందునను యెకబ్రైయేలు ప్రాకారముల సమీపమున యెజెబెలు కుక్కల కాహారమగునని దేవుఁడు తెలియఁ జేసెను (21²³). అహాబు చనిపోయిన పదునొకఁడు సంవత్సరములకు యెహూ రాచకుటుంబపు వారి నందఱిని దయాదాక్షిణ్యములేకుండ పగతీర్చుకొని చంపుటవలన పైఁజెప్పిన ప్రవచనము నెఱవేఱెను (II రాజు 9^{7,30-37}).

2. తుయత్తెర పట్టణస్థురాలు. ఈమె తానొక ప్రవక్తనిని చెప్పకొని క్రైస్తవ సంఘములో కొందఱిని న్యభిచరించుమనియు విగ్రహార్చితమైన వాటినితినుమనియు ప్రోత్సహింపఁచి వారిని చెఱిపెను. ఈ పేరు బహుశః అలంకార పదమై యుండువచ్చును. అట్లయినయెడల దుష్టురాలును విగ్రహార్చకురాలును అగు అహాబు ధార్యునిను ఈమెనుగల సమాన గుణలక్షణములనుఁబట్టి ఈలాగు పిలువఁబడెను (ప్రక 22^{0,23}).
H.

యె జ్రై యేలు (Jezreel = దేవుఁడు విత్తును).

1. ఎఫ్రైమ్ లోయకు తూర్పున ప్రాకారములుగల పట్టణము (I రాజు 21²³ II రాజు 9¹⁷ 10^{7,8}). ఇశ్రాఖారీయుల గోత్రపుభాగమునందున్న (యెహో 19¹⁷) గిల్బీఁకొండ ప్రాంతములలో నున్నది (I సమూ 31¹⁻⁵ 29¹ II సమూ 4⁴). గిల్బీఁకొండలో సౌలుకాలమున జరిగిన యుద్ధమునకు పూర్వము, ఇశ్రాయేలీయులందఱు ఈ పట్టణమునకు సమీపముననుండు ఒక జెలదగ్గర దిగియుండెను (I సమూ 29¹ II సమూ 4⁴). వారు ఫిలీష్తీయులను కలిసికొనిన దిక్కుదనే (I సమూ 29¹¹). సౌలు మరణమైన పిదప, ఇశ్రాయేలీయులకు లోబడిన పట్టణములలో నిది యొకటి (II సమూ 2⁹). ఇశ్రాయేలీయుల రాజగు అహాబు దానిని తన రాచనగరులలో నొకటిగాఁ జేసికొనెను (I రాజు 16⁴³). అతని కుమారుఁడగు యెహోరాము ప్రభుత్వకాలము నందును అది రాజధానిగానే యుండెను (II రాజు

699). అహాబన్యాయముగా నాక్రమించుకొనిన నాబోతు ద్రాక్షతోట ఈ పట్టణమునందున్న రాజనగరునకు సమీపముగా నుండెను. నాబోతును రాళ్లతోఁగొట్టి చంపిన దీపట్టణమునకు వెల పటనే (I రాజు 21⁴⁻¹³). ఇచ్చటనే యెజబెలు భయంకరముగు మరణము నొందినది (II రాజు 910, 30-35). అహాబు కుమారులగు 70 మందిని జంపించి యెహూ ఈ పట్టణద్వారమున కిరు ప్రక్కల రెండు కుప్పలుగాఁ బోయించెను (101-11). ఇచ్చట జరిగిన ఇట్టి క్రూరకార్యములబట్టి ఆ పట్టణమునకు ప్రతికారిము జరుగు ననుదానికి నూచనగా ప్రవక్తయగు హోషేయ

ప్రకటించి, తన కుమారునికి యెర్రెయేలు అను పేరుబెట్టెను (హోషే 1⁴). ఈ పట్టణమున్న లోయ పడమరగాఁ బోయి, కర్కెలుకొండకు ఉత్తరముగా వచ్చి, మన్యగరాసముద్రము దశక వ్యాపించును. జైబిలునందు యెర్రెయేలులోయ యనఁబడినది ఇదిగాక, యెర్రెయేలు పట్టణము నుండి తూర్పుగా యెర్రానునదిఁజుకు వ్యాపించు నదై యున్నది (యెహో 17¹⁸ హోషే 1⁵). గివోన్యకుకలమున మిద్యానీయు లిచ్చట తమ దండును విడిసిరి (న్యాయా 6³³). యెర్రెయేలు చుట్టును తూర్పు పడమరలనుండు లోయ ప్రదేశ మంతయు గ్రీకువారిచే ఏస్తేలక్ అనఁబడెను

యెర్రెయేలు

(యూదీతు 1⁸ 4⁶ 7³). ఇది యా దేశపు కురుక్షేత్ర మనబచ్చును. విగుప్తునుండి అష్షూరునకుఁ బోవుహగ్గ మీ లోయగుండా వేయఁబడుటచే గొప్పనేన లిచ్చట కలిసికొనుటకు తగినతావుగ నుండెను (II రాజు 23²⁹). ఈ లోయ మిగుల ఫలవంతమైనది గాన, హోషేయ దాని యిశ్రాయేలు జనులపాలములకు నూచనగా నెంచి, అలంకార రీతిగా దానిగూర్చి వ్రాసెను (హోషే 2²²). ప్రస్తుత మా ప్రదేశమున జెరీను (Jerin) అనఁబడునదే ఓనియునికియై యున్నది (పటము VI C 8).

2. యూదా మన్యప్రదేశమందున్న యొక గ్రామము (యెహో 15³⁶). హెబ్రోనుకు

ఆగ్నేయదిక్కుననుండు కర్కెలు కొండసమీపముగా నున్నదిగాని దాని యునికినిగూర్చి యింక లేటగాఁ దెలియదు. దావీదు భార్యలలో యెర్రెయేలియురాలగు అహీనోయము అనఁబడిన యామె ఈ యూరి కాపురస్తురాలని యనుకొందురు (I సమూ 25⁴³ 27³ 30⁵ II సమూ 2¹ పటము II, E 3).

3. యూదా సంతరివారిలో నొకఁడు (I దిన 4³).

4. ప్రవక్తయగు హోషేయ కుమారుఁడు (హోషే 1^{4,5}). కొందఱి పేరు హోషేయ కుమారునిదనిగాక, ఒక గొప్ప సత్యమును బోధించు

చుటకై కల్పించబడిన ఉపమానమందలి పేరని భావింతురు (పైన I చూ॥).

యెశైయేలు గోపురము కోట I చూ॥

యెతెరు (Jether = ప్రముఖుడు).

1. గిర్జోను శ్వేతకుమారుడు (న్యాయా 8⁹⁰).

2. దావీదు అక్కయగు అబీగయిలు కుమారుడైన అమాశా తండ్రి. ఇతడు ఇష్టయేలీ యుడు (I రాజు 2^{5,32} I దిన 2¹⁷). (ఇత్రా చూ॥).

3. యూదావారిలో యాదా అనువాని కుమారుడు (I దిన 2³⁹).

4. యూదావారిలో ఎజ్రా అను నొకని కుమారుడు (I దిన 4¹⁷).

5. ఆషేరు గోత్రీకుడు (I దిన 7³⁸). ఇతనికి ఇత్రాను అను మారుపేరుగలదు (ఇత్రాను చూ॥).

యెత్తాను (Ethnan = దానము). యూదావారిలో నొకడు (I దిన 4⁷).

యెత్లా (Ithlah = ఎత్తయిన స్థలము. దావీదు యుల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19⁴⁰⁻⁴⁶). అది అయ్యోలోనుకు సమీపమున నున్నదని వాక్య సంబంధమువలనఁ జెలియునుగాని దాని యునికిని గూర్చి ఇంకేమియుఁ జెలియదు.

యెదాయా (Jedaiah = దేవుడు మెచ్చును లేక దేవుడు తెలిసికొనును). హెబ్రీ భాషయందీ పేరు లెండు రూపములుగా నున్నది. పై నుదాహరింపబడిన రెండవము లా రెంటిని నూచించును. ఈ దిగువనున్న పేరులలో మొదటి రెండు మొదటి యర్థము నిచ్చు రూపము గలవి. మిగతవి రెండవ యర్థమునకు సంబంధించినవి.

1. షిమ్యోను గోత్రీకుల ప్రధానులలో నొకడు (I దిన 4³⁷).

2. నెహెమ్యా కాలమున యెరూషలేము గోడలను కట్టుటకు సహాయము చేసినవారిలో నొకడు (నెహె 3¹⁰).

3. యాజకులలోని రెండవ వంతుకు మూల పురుషుడు (I దిన 9¹⁰ 24⁷ ఎజ్రా 2³⁶ నెహె 7³⁹ 11¹⁰ 12^{6,19}).

4, 5. ఇద్దరు యాజకులు (నెహె 12^{6,7,21}).

6. చెఱనుండి తిరిగివచ్చినవారిలో నొకడు (జెక 6^{9,14}).

7. ఇద్దో 6 చూ॥

యెదీదా (Jedidah = ప్రియురాలు). రాజగు యోషీయా తల్లి (II రాజు 22¹).

యెదీయవేలు (Jediael = దేవుడు ఎఱుఁగును).

1. బెన్యామీను గోత్రపువారి కుటుంబములలో నొక కుటుంబమునకు మూలపురుషుడు (I దిన 7^{6,10,11}).

2. దావీదు యోధులలో నొకడు (I దిన 11⁴⁵). దావీదును సిక్లగులో కలిసికొనినవాఁ డితఁడే యని సాధారణముగా ననుకొందురు (12³⁰).

3. దావీదు కాలమునందు ఆలయపు ద్వార పాలకులలో నొకడు (I దిన 26²). ఇతఁడు లేవీయులలో కోరే తరగతికి చేరినవాఁడు.

యెదుతూను (Jeduthun = స్తోత్రము). దావీదుకాలములో సంగీతము నడిపించుటకు నియమింపబడిన ముగ్గురిలో నొకడు (I దిన 25^{1,6}). ఇతని సంతోషవా రాలయములో గాయక సమూహమునందుండిరి (16⁴¹ II దిన 5¹² 35¹⁵ నెహె 11¹⁷). ఈ పేరు 39, 62, 77 కీర్తనల పై వ్రాతలోను కనబడును. ఇవి యెదుతూను వారి రాగముల ననుసరించి పాడవలసిన దని యర్థము కానచ్చును. యెదుతూను యొక్క అసలు పేరు ఏతాను అని I దిన 6⁴⁴ 15^{17,19} నందు కనబడును. ద్వారపాలకుఁడగు ఓబేదబోముయొక్క తండ్రి (16³⁸) వేటొకఁడని కొందఱి యభిప్రాయముగాని అట్లుకాదని లోచుచున్నది. ఇది ఆరంభమున నొకనికే పేరయినను తరువాత అది యతని సంతానీకులకు పేరయినట్లు కనబడుచున్నది. ఈ పేరునుగూర్చిన నూచనలు కొంచెము తారుమారుగా నుండుటచే సంగతుల నంత స్పష్టముగఁ జెప్పవీలుకాదు.

యెఫున్నె (Jephunneh = సిద్ధపఱచఁ బడును).

1. కాలేబు తండ్రియొక్క పేరు (సంఖ్యా 13⁹).

2. ఆషేరు గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁸).

యెఫ్తా (Jephthah = తేజుచువాఁడు). యాయూరుకును ఇబ్సాయుకును మధ్యకాలములో నుండిన తొమ్మిదవ న్యాయాధిపతి. ఇతఁడు ఉపపత్ని కుమారుడగుటచే గిలాదుయొక్క యితర కుమారులు వానిని తమ యింటనుండి వెళ్లఁగొట్టిరి. అతఁడు గిలాదుకు తూర్పుదేశమునందొక గుంపును కూర్చుకొనెను. దేవునిచే పిలువబడినప్పు డా తరుణమున పోఁగొట్టఁకొనక, గిలాదీయులపై నాయకత్వము వహించి అమ్రోనియుల నోడించి వారి యిరువది పట్టణములను స్వాధీనపఱచుకొని అమ్రోనియుల దాస్యమునండి తన దేశమును విడిపించెను. తనకు విరోధులై దండెత్తివచ్చిన ఎఫ్రాయీమీయులను శిక్షించి యెర్దానునది యవతలి భాగమునకుకూడ ఆరు సంవత్సరములు (క్రీ. ము. 1188-1182) న్యాయాధిపత్యము యుండెను. అతని చరిత్ర న్యాయ 11, 12 అధ్యాయములందున్నది. అతఁడు తన ప్రమాణప్రకారము కుమార్తె నర్పించుటయే ఆ చరిత్ర యందలి ముఖ్య సంగతిగా నున్నది.

యెఫ్తా కుమార్తె వాస్తవముగనే బలిగా నర్పింపఁ బడెనా లేదా యను సంశయమగుర్చి చర్చించుట కిది స్థలముగాదు. అతఁడు వాస్తవమును బల్యర్పణనే యుద్దేశించినట్లు న్యాయ 11³¹ నందు స్పష్టముగ నున్నది. అతఁడు తాను మ్రొక్కుకొనిన మ్రొక్కుబడి చొప్పున ఆమెకు చేసెను అని 11³⁹ నందున్నది. ఇట్టి సమర్పణ జనుల స్వభావమునకు వ్యతిరేకమైన దగుటచే కొందఱా ప్రమాణము శబ్దార్థముగ నెఱవేఱలేదని చెప్పెదరు. ఆమె మందరపేషకొఱకు మూత్రమే ప్రతిష్ఠింపబడెనని కొందఱును, వివాహమాడకయే జీవించి చనిపోయెనని కొందఱును ఇట్లు దీని నెఱవేర్చును గూర్చి వ్యాఖ్యాతలు పలువిధములగు ఊహల నెలకొల్పిరి. ఈ ప్రమాణ మెట్టిదైనను దేవుఁడు దాని నంగీకరించినట్లు సత్యదేవమునం

దొకింతయు కనుపింపదు. హెబ్రీ 11³² నందున్న విశ్వాసుల జాబితాలో నితని పేరును గలదు.

H.

యెబూసు, యెబూసీయులు (Jebus = త్రొక్కబడు స్థలము, కళ్లము, Jebusites). యెబూసు యెరూషలేమునకు ఆసలు శిల్లలో నొకటినుని యెహో 15⁴³ న్యాయ 19¹⁰ I దిన 11⁴ వలనఁ దెలియుచున్నది. దావీదు కాలము వఱకు దీనికి యెరూషలేమును పేరు లేదని పూర్వ మనుకొనిరి గాని టెర్-ఎక్-అమార్నరాతి శాసనములవలన క్రీ. శ. 1400 సం.లకు పూర్వమే దానికి ఉరు-సలీము (Uru-Salim) అను పేరు నట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఆ మొదటి పట్టణము తరువాతి యెరూషలేమునకు విశాలమైనది గాక సీయోను కొండమీద నుండునది మూత్రమే యయ్యుండెను. దాని కోట సీయోనుమీద కట్టఁబడెను (II సమా 5⁷ I దిన 11⁵).

దీని ఆదిమనివాసులు యెబూసీయులనబడిరి. ఇశ్రాయేలీయులు కనానుదేశమును స్వతంత్రించు కొనకపూర్వమే వీరా దేశజనులలో నొకరై యుండిరి (ఆది 10¹⁶ 15²¹ నిర్గ 3⁸). ఇశ్రాయేలీయులు కనానుకు వచ్చినప్పుడు వీరు కొండ నివాసులుగ నెంచబడిరి (సంఖ్యా 13²⁹ యెహో 11³). యెహోషాఫా వారి రాజు నోడించెను (10²³⁻²⁸). వారి దేశమును బెన్యామీనీయుల కిచ్చిరి (18¹⁶⁻²⁸) గాని, వీరా దేశీయులను దానిలోనుండి వెళ్లఁగొట్టలేదు. ఇది యూదా వారి హద్దు ప్రాంతములలో నుండుటచే వారు దానిమీద యుద్ధముజేసి పట్టుకొని తగలఁబెట్టిరి (న్యాయ 1⁸ యెహో 15⁸) గాని, వారా ముఖ్య కోటను పట్టుకొనక పోవుటచేతనో, లేక యెబూసీయులు దాని మఱుల స్వాధీనపఱచుకొనుట చేతనో యెబూసీయులు యూదా బెన్యామీనీయుల మధ్య ఇంక చాలకాలమువఱకు నివసించిరి (15⁶³ న్యాయ 1²¹ 19¹¹). దావీదు కాలమువరకు ఆ కోట యెబూసీయుల వంశమండే యుండెను (II సమా 5^{8, 7}). దావీ దా కోటను పట్టుకొని యెరూషలేమును తన రాజధానిగఁ జేసి కొనిన పిదపకూడ యెబూసీయులలోఁ గొందఱు చచ్చునే నివసించుచుండినటులు II సమా 24¹⁶⁻¹⁸ II దిన 3¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. తరువాత

దేవాలయము కట్టఁబడిన స్థలమును దావీదుకు అమ్మిన అరానా యెబూసీయుఁడే. సాలామోను తన దేశమంచున్న యెబూసీయులను దాసులనుగాఁ జేసెను (I రాజు 9^{20, 21}). అందువలన ఇతరులతోఁ గలిసి ప్రత్యేక జనముగా నుండుట యాగి పోయెను.

యెబెరీకియా (Jeberechiah = యెహోవా దీవింపుచును). యెషయా కాలమందు అతనిచే సాక్షిగా నుంచఁబడిన జైకర్యాయొక్క తండ్రి (యెష 8²).

యెమిమా (Zemimah = పాపురము). యోబు శ్రమలకుఁ బిచ్చుట అతనికి కలిగిన పెద్ద కుమార్తె పేరు (యోబు 42¹⁴).

యెమూయేలు సెమూయేలు 1 చూ.

యెమెక్కెసీసు (Emek-Keziz = కనీసు లోయ). యెరీకోయొద్ద యెర్దాను లోయలో నున్న యొక ఊరు. ప్రస్తుతమున దీని యునికిని తెలియఁజేయు నూచన రెవ్వయు లేవు (యెహో 18²¹).

యెయతీరయ (Jeatherai). కెర్కీసు తెగ వారిలో యొక లేవయుఁడు (I దిన 6³¹). 6⁴¹ లో ఇతనికి ఎత్నీయును మాటుపేరు గలదు.

యెయూషు యూషు చూ॥

యెర్రహు (Jerah = చంద్రుఁడు). అది 10³⁶ I దిన 1²⁰ లో ఇతఁడు యొక్తాను కుమారుఁ డుగా నెంచఁబడెను. ఇతఁ డరబ్బీయులలో నొక తెగవారికి పూర్వీకుఁ డగుటచే ఇది యా తెగకు పేరాయెను. అరబ్బీయుల తెగలలో దీనికి సంబంధముగ వారాక్ (Warakh), యురలిక్ (Yuralik), యరక్ (Yarach) అను మూఁడు పేరులు కలవు.

యెర్ర హైయేలు, యెర్ర హైయేలీయులు (Jerahmeel = దేవుఁడు కనికరపడునుగాక! Jerahmeelites).

1. యూదయ దేశపు దక్షిణ భాగమందున్న యెర్రహైయేలీయుల పూర్వీకుఁడు (I సమా 27¹⁰ 30²⁹). దిన వృత్తాంతముల గ్రంథములోని వంశావళుల ప్రకారముగా నితఁడు యూదా సంతతి వారిలోని వాఁడే (I దిన 2^{9, 28} 37, 33, 42). వీరు

యూదా గోత్రమునకు చేరినవారు కారనియు యూదులతో చెర్చిబడిన పిచ్చుట వారిలోని వారే నని చూపుటకొఱ కెవరో దినవృత్తాంత గ్రంథ మందలి వంశావళులతో వీరిని గలిపిరియు కొందఱు నవీన పండితుల యభిప్రాయము.

2. ఒక లేవయుఁడు. అతని పేరు నొక లేవయ కుటుంబమునకు పెట్టినట్లున్నది (I దిన 24²⁹).

3. యెర్రీయా బారూకులను పట్టుకొను నిమిత్తము రాజగు యెహోయాకీము పంపిన ముగ్గురిలో నొకఁడు (యెర్రీ 36²⁶). ఇతఁడు రాజవంశస్థుఁ డనఁబడుటచే యెహోయాకీ కొడుకేమోనని కొందఱి తలంపుగాని రాజవంశమునకు చేరిన యొకఁడని యితరుల యభిప్రాయము.

యెరీకో (Jericho = సువాసనగల పట్టణము). యెర్దాను లోయలో (ద్వితీ 34^{1, 3}) మృతసముద్రమునకు 5 మైళ్లు పడమరగానుండు పట్టణము. పూర్వమున నిది మిగుల ప్రసిద్ధమైనది. ఖడ్గూరచెట్ల పట్టణమనియు (న్యాయా 1¹⁶), ఈత చెట్లు గల యెరీకో యనియు (ద్వితీ 34³) దీనికి నామాంతరములు గలవు. మధ్యసరాసము ద్ర మట్టమునకు 825 అడుగులు పల్లమున నుండుటచేత, ఇది సమశీతోష్ణ స్థితిగలదై యున్నది. మైదు పచ్చలలోను ఇది ఉష్ణమండల ప్రాంతముల వలెనే యున్నది. ఈ పట్టణమున్న లోయ మిగుల ఫలవంతమైనది. ఇచ్చట ప్రజలును ఉష్ణదేశ ప్రజలవలె అంత ధైర్యశాలురుగాక యుద్ధముయ నులమందు శత్రుధాటికాగఁజాలక పారిపోవుట కద్దు. తూర్పుప్రాంతములనుండి వచ్చు శత్రువులు యెర్దానును దాటఁగానే ప్రథమమున పట్టుకొనవలసిన కోట యిదే గాన, అనేకమార్లు ఇది శత్రువులకు లొంగెను. ఇశ్రాయేలీయులు మోయాబు మైదానములో మకాము చేసినప్పుడు దాని పేరు తైలిలునందు మొదట కనఁబడును (సంఖ్యా 22¹ 26^{3, 4}). దాని సంగతులను దెలిసి కొనుటకై యెహోషుఫ వేగులవారి నంపెను (యెహో 21-2⁴). ఈ పట్టణస్థురాలగు రాహాబు వారిని రక్షించి, తరువాత తన్నుతాను రక్షించుకొనెను. ఇశ్రాయేలీయులు యెర్దానును దాటిన పిమ్మట ఈ పట్టణము నదృఢరీతిగా జయించి

(6). దానిని తిరిగి కట్టరాదని యెహోషువ దానిని శపించెను (8^{26,27}). దేశమును విభాగించినప్పుడు దానిని ఔన్యామీనీయులకిచ్చిరి గాని అది ఎఫ్రాయము ఔన్యామీనీయుల దేశములకు సరిహద్దుగా నుండెను (16¹⁰ 18^{19,21}). మోయాబు రాజగు ఎగ్గోను ఇశ్రాయేలీయులను బాధపఱచినప్పుడు అతఁడీ పట్టణమును తనకు ముఖ్యస్థానముగా జేసికొనెను (న్యాయా 3¹³). అమ్రోనీయుల రాజు చేత అవమానితులగు రాయబారులకు దావీదీ పట్టణమున కొంతకాలమువఱకు ఉండుండని సెలవిచ్చెను (II సమూ 10⁵ I దిన 19⁵). యెహోషువవలన నాశనము చేయఁబడినది మొదల లింత

వఱకేది యొక చిన్న పల్లెగా నున్నట్లు ఈ చరిత్రవలన నూహింపఁదగును గాని అహాబు ఇశ్రాయేలు వారికి రాజయినప్పుడు బేతేలువాఁడగు హేయేలు దానిని మరల మనుపటివలె బలమైన గొప్ప కోటగా కట్టింపఁబూనుకొనెను. తెనుగున నున్నట్లు యెహో 6^{26,27} లోని శపథప్రకారము అతని యిద్దఱు కుమారులు చనిపోయిరి (I రాజు 16³⁴) గాని అసలు భాషను జూచినయెడల దాని నివారణఁజేయుటకై అతఁడు తన యిద్దఱు కుమారులను నరబలిగా నర్పించినట్లు దాని కథము చెప్పవచ్చును. ఏలీయా ప్రవక్త కాలమున అక్కడ ప్రవక్తల మఠమొకటి యుండెను (II రాజు 2⁵).

పశ్చిమమునుండి కనఁబడు యెరికో సమభూమి

అతడు ఆరోహణము కాకపూర్వము తన శిష్యుఁడగు ఎలీషతో కూడ ఈ పట్టణము మీఁదుగా బోయెను. ఎలీష యొర్దానునుండి తిరిగివచ్చునప్పుడీ పట్టణమునకు వచ్చెను (2^{4,15,18}). ఇశ్రాయేలు రాజగు పెకహు యూదులను జయించి అనేకులను పట్టుకొనఁగా ఒక ప్రవక్త వచ్చి యిచ్చిన సలహాకు లోబడి వారిని యెరికోలో మఱల విడిచెను (II దిన 28¹⁵). ఈ పట్టణమునకు సమీపముననే యూదుల రాజగు సిద్క్రియా బాబెలు వారిచే పట్టఁబడెను (II రాజు 25¹ యర్దీ 39⁵ 52⁸). చెరకాలమునకు పిన్నట యెరికో వారిలోను వాని సంతతివారిలోను 345 గురు

తిరిగి వచ్చిరి (ఎ.బ్రా 23⁴ నెహె 7³⁸). వారిలో కొందఱు యెరూషలేము ప్రాకారములను తిరిగి కట్టటలో సహాయపడిరి (3²) మక్కబీయుల కాలములో అంతియొకయవారి సేనాధిపతియగు బళ్లెడీను యెరికో ప్రాకారములను తిరిగి కట్టించెను (I మక్క 9³⁰). మహా హేరోదుకాలమున రోమీయులు దానిని పట్టుకొని దోచుకొనిరి (పురా. 16,5,2; 17,13,1 యుద్ధ. 1,21; 4,9). యెరికోను పోవు మార్గమున దొంగలు కొట్టిన బాటసారిని సమరియుఁడు పరామర్శించుటను గూర్చిన ఉపమానమును యేసు చెప్పెను (లూ 10³⁰). ఆయన బ్రతిమయికిని యెరికోలో

దృష్టి ననుగ్రహించెను (మ 20³⁹ లూ 16³³). ఈ పట్టణ నివాసియగు జక్కయ్య యను సుంకరి యింటికి వెళ్లి, అతనికి రక్షణ కలిగినదని ఆయన చెప్పెను (19¹⁻¹⁰). మిసాలను గూర్చిన ఉపమాన మీ ప్రాంతముల యందే చెప్పినట్లున్నది (19¹¹⁻²⁸).

ప్రస్తుత మక్కడనుండు ఎర్-రీఖ (Er-Riha) అనునది చిన్న పల్లెయై యున్నది. అదంత చిన్నదైనను యెరికోపేరును అందింకిన సుప్రముగా చూడవచ్చును (చటము I, E 8).

యెరీబై (Jeribai = జగడములు). దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11⁴⁶).

యెరీమోతు (Jerimoth = ఎత్తయిన స్థలములు).

1. బెన్యామీనీయులలో నొక కుటుంబము (I దిన 7⁷).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 12⁵).

3. దావీదు కుమారులలో నొకఁడు (II దిన 11¹⁸). ఇతని కూతురగు మహాలతు రహబామునకు భార్యయ్యెను.

4. సంగీతనాయకుఁడుగానుండు హేమాను తెగవారిలోని యొక లేవీయుఁడు (I దిన 25⁴).

5. రాజగు హిజ్కీయా కాలములో ఆలయమునకు విచారణకర్తలుగా నున్నవారిలో నొకఁడు (II దిన 31¹³ యెరీమోతు 7 చూ॥).

6. బెన్యామీనీయుల కుటుంబములలో నొకదానికి పూర్వీకుఁడు (I దిన 7⁸).

7. లేవీ కుటుంబములలో నొకదాని పూర్వీకుఁడు (I దిన 23³³ 24³⁰).

8. సంగీతము చేయువారిలో 15 వ వంతు వారికి పెద్ద (I దిన 25⁴).

9. దావీదు కాలములో నస్తాబీ గోత్ర ప్రధాని (I దిన 27¹⁹).

ఇట్టి గుణింతముగల పేరులింక బైబిలునందుండి నను అసలులో నవి యెరీమోతు అని వ్రాయఁబడినందున ఆ పదమును చూడవలసియున్నది.

యెరీయా (Jeriah, Jerijah = యెహోవా చూచును). లేవీయుల వంతులలో నొకదానికి మూలపురుషుఁడు (I దిన 23¹⁹ 24³³ 26³¹).

యెరీయేలు (Jerial = దేవుఁడు చూచును). ఇశ్రాఖారు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7⁹).

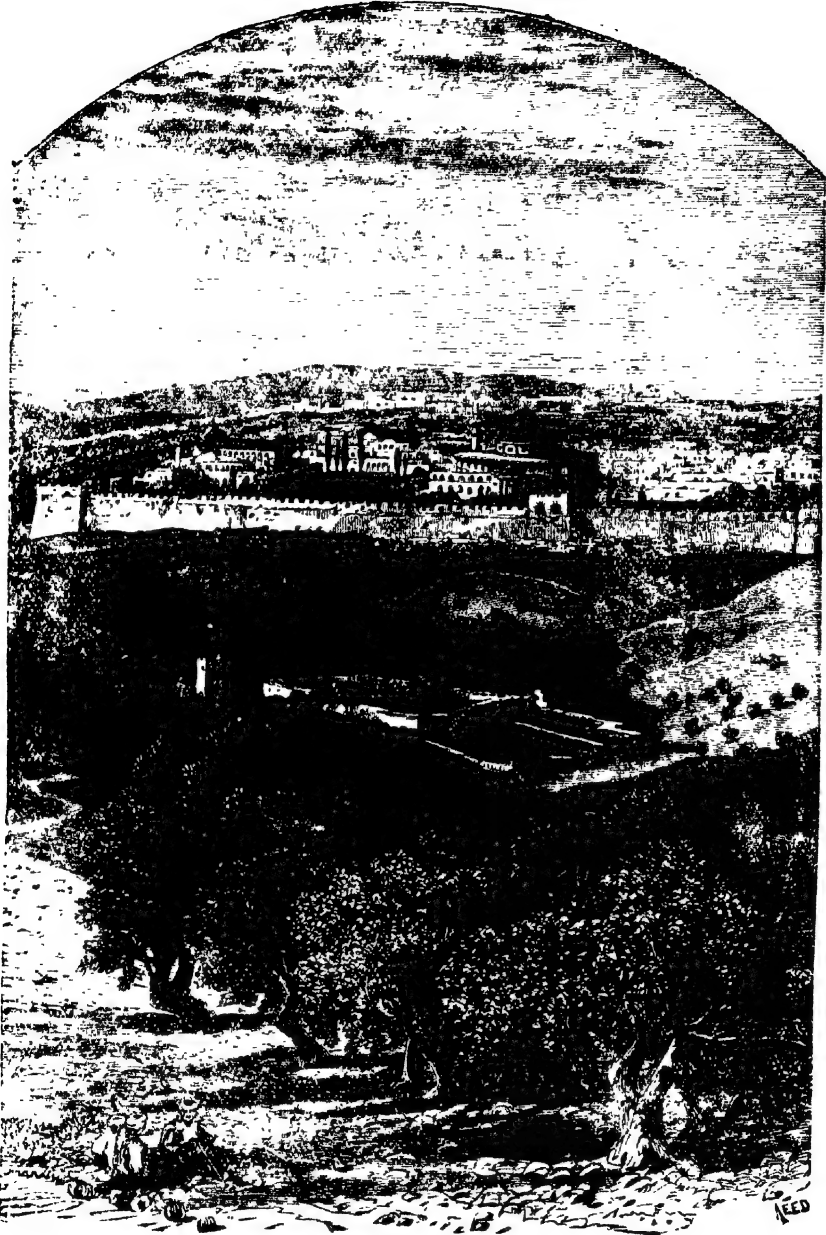
యెరీయోతు (Jerioth = పరదాలు). కాలేబు భార్యలలో నొకతె (I దిన 2¹⁸). ఈ వాక్యమునందు కొంచెము పొరిపాటువచ్చినందున కొంద టీమె కాలేబుకూతురై యున్నట్లును కొంద టీ పేరు ఒక స్థలమై యున్నట్లు అభిప్రాయ పడుచున్నారు.

యెరుబ్బాయలు (Jerubbaal = బయలు పోరాడును). గిద్యోనుకు కెట్టెబడిన మాటు పేరు (నాన్యా 6³⁹ 8^{29,33} మొ॥). II సమా 11²¹ నందున్న ఎరుబ్బేషెతు (= సిగ్గుచాలిన బయలు పోరాడును) అనునది దీనికి మాటుగా నున్నది. (గిద్యోను చూ॥).

యెరూవేలు (Jeruel = దేవునిచే స్థాపింపఁబడినది). ఏగ్లేదీకి దక్షిణముగాను మృత సముద్రమునకు పడమరగానుండు యూదయ అరణ్యము. రాజగు యెహోషాఫాతు ఇచ్చటనే మోయాబీయులతోను అష్షోనీయులతోను ఇతర అరణ్యవాసులతోను యుద్ధముచేసెను (II దిన 20¹⁶ అరణ్యము 3 (11) చూ॥).

యెరూషలేము (Jerusalem = శాంతి నిలయును).

A. ఉనికిపట్టు:-నవీన యెరూషలేమును పురాతన యెరూషలేమును దాదాపు ఒకటే స్థలమునఁగట్టఁబడినవని పురాతన వస్తుశాస్త్రజ్ఞులు పరిశోధించిన శిథిలములవలన రూఢియగుచున్నది. పట్టణముమాత్రమేగాక ఆలయము కట్టఁబడిన స్థలమును మొదటినుండి నేటివఱకు నొకటియేని చెప్పటకు సందేహము కించిత్తయినను లేదు (దేవాలయము చూ॥). ఈ పట్టణము మధ్య ధరా సముద్రమునకు 33 మైళ్లు తూర్పునను, మృత సముద్రపు తుత్తరభాగమునకు 14 మైళ్లు పడమరగా నున్నది. సముద్రమట్టమునకు 2500 అడుగుల యెత్తుననున్న రాతియయమగు కొండలమీఁద కట్టఁబడినను, దానిచుట్టును వివిధతోటలతోను

యెరూషలేము ఒలీవ కొండమీదనుండి కనబడురీతి

పొలములతోను విలసిల్లు లోయలు గలవు. చలి కాలమున హిమము కురిసినను, అది త్వరితముగనే కలుగి, నీరగును. పట్టణము కొండమీదనుండు

టచే, వేసవికాలమున సహితము సాధారణముగా చల్లగనే యుండును గాని మే మొదలు అక్టోబరు మాసమువఱకు నెడారి ప్రదేశములనుండి వచ్చు

వడగాడ్పులవలన వేడిమి కొంచెము హెచ్చుగ నుండును. నవెంబరు మొదలు మార్చివఱకు వర్షములు మిలేముగాఁ గురియును.

I. లోయలు:—యెరూషలేమునందు 5 లోయ లున్నవి. వాటిలో మొదటి నాలుగు లోయ లనుగూర్చి మాత్రము బైబిలునందు నూచనలు గలవు.

1. కీ ద్రో ను లో య:—దీనికి కీద్రోను లోయ, కీద్రోనువాగు అని రెండు పేరు లున్నవి.

ఇది యెరూషలేమునకును, తూర్పుననున్న ఒలీవల కొండకును మధ్యనున్నది. దావీదు అశ్వా లోముకు భయపడి పారిపోవునప్పుడు దీనిని దాటెను (II సమూ 15²³). సోలామోను పిమిని యెరూషలేమునందు విడి శ్లాఘిగానుంచి, దీనిని దాటనియ్యలేదు (I రాజు 23⁷) రాజగు ఆసా తన యవ్వ చేయించిన దేవతా స్తంభములను కాల్పించి, ఈ లోయలో పారిపోయెను (15¹³=II దిన 15¹⁶). రాజైన యోషీయా విగ్రహముల నదేవిధముగా నీ లోయలో కాల్చి,

యెహోషాపాతు లోయ

వాటి బూడిదను ఈ వాగునందు వేయించెను (II రాజు 23^{4,12}). ఈ లోయ అంచుననే దేవాలయము కట్టబడినందున, హిబ్రియా కాల మున యాజకులు ఆలయమును పవిత్రపఱచి, చెత్త యంతయు నెత్తి ఈ లోయలో పారవేసిరి (II దిన 29¹⁶). యిర్మీ 31⁴⁰ లో అది తిసిగి కట్టబడు యెరూషలేమునకుండబోవు సరిహద్దులలో నొక టిగా నుదాహరించబడెను. కీద్రోను పదమును లోపించి, దానిని శాలువ అనియు (II దిన 32⁴) లోయ అనియు (నెహె 2¹⁵) బిలిచిరి. అది దేశమధ్యముగుండ పారుచున్నట్లు II దిన 32⁴, నందున్నది. క్రీస్తు ఒలీవకొండకు వెళ్లునప్పుడు దానిని దాటెను (యోహా 18¹ మా 14²⁶). దేవుడు అన్యజనములకు యెహోషాపాతు లోయలో తీర్పుచేయుటకు నచ్చునని యోనా 3¹² నందున్నది. అది యీ కీద్రోను లోయకు

మాటుపేరని పురాతన కాలమునుండి యనుకొనుట సాధారణము కావున, అంత్యతీర్పు ఈ లోయలో జరుగునని కొందఱి తలంపుగాని, యెహోషాపాతు అను పదమునకు యెహోవా తీర్పు చేయుఁగలమని శబ్దార్థము. అది యెహోవా తీర్పు చేయుఁగల మునకు సార్థకనామముగాని ఫలాని లోయను నూచించుననుకొనరాదు.

2. హిస్సోములోయ. యెరూషలేము నకు పడమరగాను దక్షిణముగా నుండు లోయ. ఇది యూదా బెన్యామినియుల గోత్రములకు సరిహద్దుగా నున్నట్లు యెహో 15⁸ 18¹⁶ నం దున్నది. యూదు లీ లోయలోనే అన్యదేవత లకు గుళ్లను కట్టించి, మొలెకు దేవతకు తమ పిల్లల నప్పించిరి (II రాజు 23¹⁰ యిర్మీ 23^{7,39} 19³ 32³⁵). అందుచేత రాజగు

యోషీయా దాని నపవిత్రపఱచి, పట్టణము యొక్క చెత్త నచ్చట పారవేసి దానిని తగలఁ జెట్టించెను. ఈ స్థలము యేష్యామైన దగుటచే యూదులు గేహన్న (అనగా హిన్నోము భూమి) అను పదమును నరకమునకు వాడుచు వచ్చిరి. మ 5^{22,29} 10²⁸ మొ॥ వాక్యములలో అది నరకమునకు అసలు గ్రీకుపదమై యున్నది.

3. రెఫాయిములోయ. యెరూషలేమునకు వైర్పతిగా నున్నది. ఇదికూడ యూదా బెన్యామీను గోత్రీకుల స్వాస్థ్యములకు హద్దుగా నున్నట్లు యెహో 15⁸ 18¹⁰ వలనఁ జెలియుచున్నది. ప్రస్తుతము రైలుమార్గము ఈ లోయ గుండా యెరూషలేమునకుఁ బోవుచున్నది.

4. షావేలోయ. మెల్కినెజకు ఈ లోయలో అబ్రాహాము నెడుక్కొనెను (అది 14^{17,18}). అతనిది యెరూషలేము పట్టణమని సాధారణముగా తలంచుచున్నారు గాని ఇది యెరూషలేమునకు సమీపమునందు లోయలలో నొకటియని అభిప్రాయపడుచున్నారు. II సమా 18¹⁸ లో అబ్రాహాము రాబాలోయలో తనకొఱకొక జ్ఞాపకార్థపు స్తంభమును కట్టించుకొన్నట్లున్నది. అది యెరూషలేమునకు రెండుఘర్లొగుల మారముననున్నట్లు యోషీఫసు వ్రాసెను (పురా 7.10.3). ఈ రెండుపేరులు ఒకటే లోయకు పేరులై యుండవచ్చును. హిన్నోములోయ యెరూషలేమున కెంతవఱకు పడమరగా నున్నదో ఆ ప్రదేశమంతటికి షావేలోయమని పేరుపెట్టినట్లు కొందరు గాని అది రూఢిమని చెప్పవలెదు.

5. టురోపియకలోయ (Tyropeon = జాన్న చేయవారిలోయ). ఈ పేరు ఖైబిలు నందులేదు. యోషీఫసు దీని నుదాహరించెను (ముద్ద 5.4.1). అది ఇంతకుముందు వివరించిన లోయల మధ్యనుండి యెరూషలేమును రెండుగా భాగించుచున్నది. సిలోయమును కోసేరు అందు గలదు (యాహా 97). శెఫ 1¹ లో నున్న మక్నేషలోయ ఇదే కావచ్చును. మక్నేషగా రోలు అని కబ్బాధము.

II. ఊటలు:—

1. ఏక్రోగేలు (En-Rogel = చోకరివారి యూట). ఊటలు లోయలలో కలుగుట సహజము గాన పీటికి సంబంధముగా వాటిని గూర్చి తెలిసికొనవలసియున్నది. ఖైబిలునందు రెండు మాత్రము ప్రశంసింపబడినవి. ఏక్రోగేలు మొదటిది. అది యూదా బెన్యామీను వారల సరిహద్దులలోనున్నది (యెహో 15⁷ 18¹⁶). అబ్రాహాము తిరుగఁబడినప్పుడు దావీదు పాతీ పోవుచు తన వేగులవారి నచ్చట నుంచెను (II సమా 17¹⁷). అదోనీయాయు రాజ్య

ఏక్రోగేలు

మహారింపఁదలంచి తన పక్షముననున్న వారినందఱిని దీనికి సమీపముగానున్న యొక స్థలమునందు పోగుజేసెను (I రాజా 1⁹). ప్రస్తుతిము దానిని కన్యఊట యని కొందఱు పిలుతురు. అది యెరూషలేమున కాగ్నేయ దిక్కుగా కిద్రోను లోయలోనున్నది. నీళ్ళకొఱకును, బట్టలుదుకుట కొఱకును, నేటివఱకు స్త్రీలు అచ్చట కూడుకొందురు. గాని అనేకలు యెరూషలేమునకు వైర్పతిగానుండి యోబు బావి (Bir' Eiyub) యని పిలువఁబడునదే ఏక్రోగేలని తలంచుచున్నారు. కన్యయూటయు గిహోను ఊటయు ఒకచేయని తలంచుచున్నందున ఆ యభిప్రాయమే సరియనవచ్చును.

2. గిహోను యూట లేక కాలువ (Gihon). ప్రస్తుతము కన్యయూట (Virgin's Fountain) అనునది ఇదే. దీనిని

ఎకరోగేలని తలంచ విలుగాదు. అవోనియా లని వారిని ఏకరోగేలు దగ్గర సమూహముగా (I రాజు 1⁹) ప్రజలు సాలామెనును అదే సమయమున గిహోను దగ్గర పట్టాభిషేకము జేసిరి (13⁹, 38, 45). రాజును హిబ్కయా అచ్చటినుండి యెరూషలేము నకు పడమరగా ఒక కాలువ కట్టించి నీటిని పట్టణములోనికి దెప్పించెను (II దిన 32³⁰). అతని కుమారుడగు మనషే కట్టించిన ప్రాకారములకు ఈ యూట ఒక పార్శ్వము నున్నది.

III. కోసేరులు, చెరువులు.

1. బేతెస్థ కోసేరు (Pool of Bethesda). అది గొట్టెలద్వారము దగ్గరనున్నదని యోహా 5² నందుండుటచేత, ఈ కోసేరు దేవాలయమున కుత్తరముగానున్న గొట్టెల ద్వారము దగ్గరనున్నదని యశుకొనడగును గాని అచ్చట బావులే కనబడుచున్నవి గాని ఊటకుండుక పోవుటచేపైననుదావారింపబడినకన్యయుంటును మాటుపేరని సాధారణముగా ననుకొనుచున్నారు (పైన II 2 చూ॥).

2. సిలోయము మడుగు (నెహె 3¹⁵), పిలోహుసీట్లు (యెష 8⁹), సిలోయము కోసేరు (యోహా 9⁷). ఇన్నియు ఒకటే కోసేటియొక్క రూపాంతరములు. పిటి పుస్తుతపు పేరు అయిన్ సిల్వాను (Ain Silwan). ఇది ఊటకాదు. దీనికి నీళ్లు కన్యయుంటునుండి భూమిలోనుండి తొలచబడిన యొక కాలువ

సిలోయము కోసేరు

గుండావచ్చును. అది టురోపియన్ క్రిస్టియన్ లోయలు కలియు చోటనున్నది (పైన I 1, 5, చూ.). హిబ్కయాకాలమున అష్టారువాను పట్టణమును ముట్టడింపగా, అతడు కాలువలను త్రవ్వించి నీటిని పట్టణములోకి తెప్పించెను (II రాజు 20²⁰ II దిన 32³⁰ యెష 22^{9, 11}). అనగా ఆ నీరు ప్రాకారపు గోడలచే నావరింపబడిన పట్టణములో నిలుచునట్లు అట్టి కాలువలను త్రవ్వించెను II రాజు 19¹⁷ (=యెష 7³). యెష 38⁹ నందు ఈ కాలువ చాళిరేవుమార్గ సమమున్న మెరకకోలను కొలువ యనబడెను. నెహె 2¹⁴ నందు అది రాబు కోసేరు అనబడెను. రాజైన హిబ్కయా దీనిని కట్టించి నందున దీనికి పేరు వచ్చినట్లున్నది.

యెరూషలేము పేతనియనుండి కనబడుచుండు

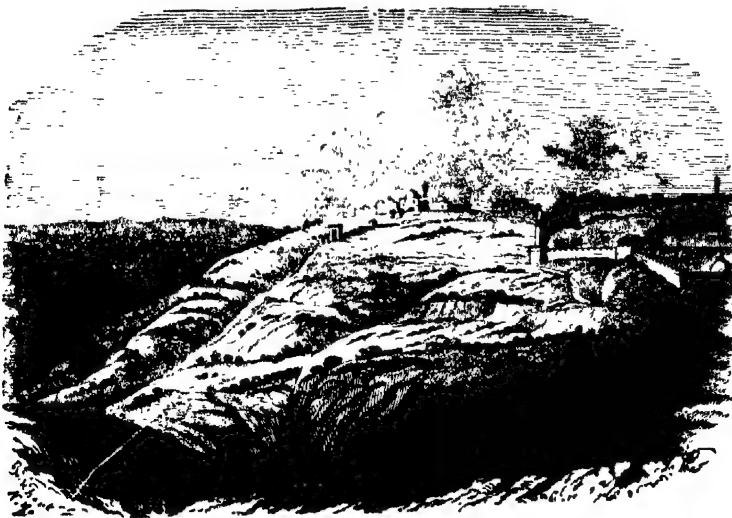
IV. కొండలు.

తూర్పుననున్న క్రిక్టోనులోయయు, పడమటను దక్షిణముననున్న హిన్నోములోయయు ఆగ్నేయ దిక్కున కలియుటచే యెరూషలేము వీటి మధ్య త్రికోణాకారముగానున్న పీఠ భూమియై యున్నదనవచ్చును. ఈ పీఠభూమి సహ టురోపియన్ లోయచే రెండుగా భాగింపఁబడుచున్నది. దాని పశ్చిమభాగము తూర్పు భాగముకన్న మూడు కెట్లు విశాలముగా నున్నది. ఈ భాగములైనను ఒకటే యెత్తుగలవిగాక, టురోపియన్ లోయయొక్క కాలువచే మరల విభాగింపఁబడినవి. ఇట్లు పడమటి భాగమున (1) వాయవ్య కొండ (2) నైరృత కొండ (3) ఉత్తరపు కొండ (4) మధ్య కొండ అను నాలుగును, దేవాలయము కట్టఁబడిన తూర్పు భాగమున (5) ఈశాన్యపు కొండ (6) తూర్పు కొండ (7) ఆగ్నేయపు కొండ అను మూడును కలిసి యెరూషలేము ఏడు కొండలమీద కట్టఁబడినది. జైబులనందున్న ఆయా పేరుల యేడుకొండలలో దేనికి సరిపడునో ఈ దిగువ వివరించుము.

1. వావీదుపురము (City of David). దావీదు యెబూసీయుల నోడించి పట్టుకొనిన కోట యిదే (II సమూ 5:6=I దిన 11:9). ఈ కోట తప్పక నీటివనతిగల స్థలమందుండి తీరవలెను.

కన్యయాటకు (II 2 చూ॥) సమీపమున ఆగ్నేయ దిక్కుగానున్న కొండ యిదేనని నమ్మదగును (పైనున్న 7 వ కొండ). నెహె 3¹⁵ చూచినయెడల దావీదు పట్టణము సిలోయము మధుగునకు (పైన III 2 చూ॥). సమీపముగా నున్నట్లు స్పష్టము. II దిన 32³⁰ 33¹⁴ దానికి నూటిగా సరిపడును. కావున దావీదుపురము పైన నుదాహరించిన (7) వదియై అలయమునకు దక్షిణమున నున్నది. అది పైనున్న కొండలలో (2) వదియై యెరూషలేమునకు నైరృతి దిక్కున నున్నదని యెరూషలేము నాశనమునకు పిమ్మట యొక పారంపర్య మాటబుట్టెను. తురకవారు ప్రస్తుతము దావీదు సమాధి నచ్చట చూపింతురు గాని పైన నుదాహరింపఁబడిన వాక్యములచే లేటయగు నూచనలు నమ్మదగునుగాని క్రీస్తు శకము 4 వ శతాబ్దమున నుద్భవించిన పారంపర్యములను నమ్మవలెదు.

2. సియోను కొండ (Zion). యెరూషలేమునకు దక్షిణముగానున్న హిన్నోము లోయకు దక్షిణమందున్న కొండయని పారంపర్యమువలనఁ దెలియచున్నది గాని అవి జైబులనందలి వాక్యములకు సరిపడకపోవుటచే నమ్మ వీలులేదు. కొందఱి పై నుదాహరింపఁబడిన వాటిలో (2) వదియని తలంచుచున్నారు గాని జైబులు వాక్యము

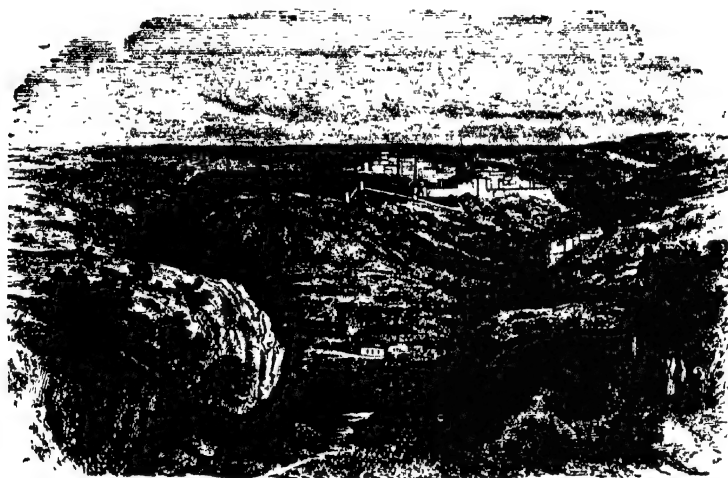

సియోను

లన్నిటిని సరిచూచి అది టురోపియన్ లోయకు తూర్పుననున్న కొండయంతటికి (పై 5, 6, 7 కొండలకు) పెట్టబడిన పేరని నవీన పండితులభిప్రాయపడుచున్నారు. అట్లనుకొనుటకీ దిగువ నూచనలు కనబడుచున్నవి:—(a) దావీదు పురమును సీయోనును ఒకటే కొండకు పేరులై నట్లు II సమూ 5⁷ ను I దిన 11³ తోను, I రాజు 8¹ ని II దిన 5² తోను సరిపోల్చి చూచుటవలనఁ దెలియును. (b) ప్రవక్తల గ్రంథములలో దేవాలయమునకును సీయోనుకొండకును సంబంధమున్నట్లు అనేక వాక్యములవలన కనబడును (ఆమో 1⁸ యోష 2³ 4⁵ జెక 2¹⁰ 8^{2,3} మొ॥). (c) కీర్తనలలోను ఇదే సంబంధము అనేకమారులు

కనబడుచున్నది (20³ 78^{68,69} 87^{2,3} 48² 74² 76² మొ॥). (d) సాలామోను తన నగరమును తూర్పు కొండలమీఁద కట్టినందున సీయోను కొండరాజుల నివాసముని ప్రవక్తలు వ్రాసిరి (ఆమో 6¹ యోష 3^{16,17} 16¹ 28¹⁶ మొ॥). (e) యూదుల ఆస్థు మాణిక గ్రంథములలోను (I మక్క 4^{37,38} 5⁵⁴ మొ॥) సీయోను కొండయు ఆలయము కట్టబడిన కొండయు ఒకటేనని నూచింపబడెను.

3. ఓపెలు కొండ (Ophel). నెహె 3^{28,27} 11³¹ II దిన 27³ 33¹⁴ నం దీ కొండ పేరును చూడఁచును. అది ఆలయమునకు దక్షిణముగా నున్న యొక దిబ్బయని ఆ వాక్యములవలనఁ దెలియును. అది పైనున్న (17)

యెరూషలేము దక్షిణమునుండి కనబడునీతి

దానికి సంబంధించినదని యోసీఫసులోని నూచనల వలన తేలుచున్నది (యుద్ధ 5 4.2; 5.6.1). మీకా 4⁸ లో ఓపెలు అను పేరు నుంచక దానిని పర్వతము అని తెనిఁగించిరి. ఆచట యది సీయోనుకుమార్తై యనబడెను. అది తూర్పు కొండలకు సంబంధించినదని దానివలన స్పష్టమగుచున్నది.

4. మోరీయాకొండ. II దిన 3¹ లో మాత్రమే ఈ కొండమీఁద ఆలయము కట్టబడినని స్పష్టముగా నున్నది. అది పైన నుదాహరింపబడిన కొండలలో (6) వదియై, సాధారణ

ముగా సీయోను అనబడెను. అది 22^{9,14} లో నున్నట్లు, ఆ బ్రాహ్మము ఇక్కనును అర్పించుటకు వెళ్లిన కొండమీఁదనే ఆలయము కట్టబడినని యూదులలో నొక వదంతి గలదు. అందువలన ఈ కొండకు మోరీయాయను పేరు పెట్టగ నవచ్చును.

B. చరిత్ర.

I. కనానీయుల కాలము.

యెరూషలేము మిగుల పురాతనపట్టణమని బైబిలువలన మాత్రమేగాక రాతిశాసనమువలనను దెలియుచున్నది. మెర్క్లిసెదకు షలేమునకు

రాజు (ఆది 14¹⁸). ఇది యెరూషలేమే యని కర్త 76² వలన స్పష్టమగును. దీని ననుసరించియే యూదులు ఆది 14¹⁸ లో నున్న పాఠేము యెరూషలేమని తలచిరి. అది యట్లుండవచ్చును గాని రూఢియని చెప్పబాలము. "కెల్ ఎల్" అమార్గు రాతిశాసనములలో దానికి ఉరుసలేము (Urusalim) అని పేరు కలదు (రాతిశాసనములు 2 చూ॥). క్రీ॥ శ॥ 14 శతాబ్దములకు పూర్వము దాని రాజ్యములో నొకడు, హిబ్రీయులను జనాంగము తన పట్టణము నుపహరింప సంపాదనట్లు ఘోరము మనవిజేసికొనినట్లు వాటి నలనఁ దెలియుచున్నది. క్రీ॥ శ॥ సుమారు 12 శతాబ్దములకు పూర్వము యెరూషలేమురాజు, ఇతరులతోఁ గలిసి యెహోషాఫాత యుద్ధము జేసినట్లు యెహో 10¹³ నందున్నది. ఆ రాజు ఓడిపోయినను ఆ పట్టణమును యెహోషాఫాత స్వాధీనపఱచుకొనినట్లు కనఁబడదు (నాహాయ 11⁷). దాని నివాసులు యెబూసీయు లనఁబడిరి (ఆది 10¹⁶ 15²¹ యెహో 9¹ I రాజు 9²⁰ మొ॥). వారు కనానీయులలో నొక తెగవారుగాన దావీదు యెబూసీయులను జయించునంతఁజను, ఇది కనానీయుల ముఖ్యమైన కోటలలో నొకటియై యుండెను (I రాజు 9²⁰ II దిన 5⁷).

II. దావీదుకాలము.

దావీదు యెరూషలేమును పట్టుకొని దానికి దావీదుపురమని పేరుపెట్టెను (II సమా 5^{6,7} = I దిన 11^{4,5}). అతఁడు దానిని జయించినపిదప దానిలో నీ దగునివాటిని కట్టించెను.

1. మిల్లో (Millo) నింపఁబడినది. దావీదు ఈ పట్టణమును జయించినప్పు డిది దాని సరిహద్దులలో నొకటియై యుండెను. మొదటి దావీదును (II సమా 5⁹), తిరువాత సాలామోనును (I రాజు 9^{15,16} 11²⁷), హిబ్లియా యును (II దిన 32¹) దీని మరమ్మతు జేయించి పెంపకము జేసిరి. వీటినిన్నిటిని జూడఁగా మిల్లో యొక కోట యని తెలియవచ్చుచున్నది. అది A IV నందున్న (7) వ కొండకు ఉత్తరవైపున నున్న ప్రాకారమని యనుకొందురు. మిల్లో యను పదమునకు నింపఁబడినది యని శబ్దార్థమగుటచే, ఈ కోటకు మైదను లోపటనున్న రెండుగోడల

మధ్యసందును మట్టితో నింపిరిని యూహింపఁ దగును. పూర్వకాలమున ప్రాకారములనట్లు కట్టినట్లు అచ్చటి శిథిలములవలనఁ దెలియుచున్నది.

2. II సమా 5⁹ నందు దావీదుకా ప్రాకారమును కట్టించినట్లు కనఁబడును. మిల్లో అంతకు పూర్వమే కనానీయులవలన కట్టబడిన ప్రాకారములలో నొకటియని దానివలన నూహింపఁదగును. దావీదు దీనిని మరమ్మతు చేయించుటయే గాక దావీదుపురము (A IV 1 చూ॥) అను దాని చుట్టునున్న యావత్తు ప్రాకారమును కట్టించెను. ఆ స్థలమునందు శిథిలములను పరిశోధించినవారట్టి గోడను కనుగొనిరి. ఆ ప్రాకారములలో నొకటి దావీదు కట్టించిన గోపురము (పర 4⁴) ఉన్నది. ప్రస్తుతము యెరూషలేమనందున్న దానిని గోపురము మఱియొకటియై పేరొందుచేఁ గట్టించఁబడినది.

3. దావీదునగరము దావీదు ఒక నగరును కట్టించుకొనెను (II సమా 5¹¹). అది దావీదుపురమున కుత్తరముగా నున్నది (నెహె 12³⁷). ఫేసికే రాజగు మీరాము పనివాండ్లు, ఆ దేశమునుండి తెప్పించిన కలపచే దానిని కట్టిరి (II సమా 5¹¹ 7² 11^{8,9,17} 15¹⁶ 19^{11,30} 20³).

4. పరాక్రమశాలన యిండ్లు అను కట్టడములు నెహె 3¹⁶ నందు పేర్కొనఁబడినవి. ఇవి రాజదేహ సురక్షవలకొనకైన నివాసస్థానములై యున్నట్లున్నవి. దావీదు కాలముననున్న అట్టి దేహసురక్షకుల జాఁత II సమా 23¹⁻³⁹ నందున్నది.

5. దావీదు సమాధి, రాజుల సమాధులు. పట్టణములో నన్న సమాధిలో దావీదును పాతీ పెట్టిరి (I రాజు 2¹⁰). అందులోనే ఆయా యూదులరాజులను సమాధిజేసిరి (I రాజు 11⁴³ 14³¹ 22⁵⁰ మొ॥). ఆ స్థలము దేవాలయమునకు సమీపమున నున్నది (యెహె 43⁷). నెహె 3¹⁶ వలన దావీదు సమాధి నిలోయమున కోనేటిదగ్గరనున్నట్లు తెలియుచున్నది (A III 2 చూ॥). ప్రస్తుతమున దావీదు సమాధిని తూర్పు కొండమీదగాక, పై నుదాహరింపఁబడిన (2) వ కొండమీద (IV చూ॥) నున్నట్లు చూపుచున్నారుగాని అది పొరబాటని పై వాక్యముల వలన స్పష్టమగుచున్నది.

III. సాలామెనుకాలము.

సాలామె నీ దిగువ కట్టడములను గట్టించెను.

1. దేవాలయము. అతఁడు దీనిని తూర్పు కొండ అనగా పై సుదాహరింపబడిన (6) వ కొండమీఁదఁగట్టెను (A IV 6, దేవాలయము చూ॥).

2. సాలామెనుకనగరు. ఆలయమును కట్టించునప్పుడే, అతఁడు తనకొఱకొక నగరును కూడ కట్టించుకొనెను (I రాజు 31 71 91 104⁵). సాలామెనుకు తరువాతకాలమున నిది రాజనగరు అనబడెను (II రాజు 121⁸ 141⁴). అది దావీదుపురమునకు పైఁగాను, ఆలయమునకు దిగువనున్నట్లు ఆయా వాక్యములవలనఁ దెలియును (I రాజు 81 92⁴ 105 II రాజు 111¹⁰ యిర్మీ 221 261¹⁰ మీకా 4⁸). ఆలయమునకు దక్షిణమున మిగుల సమీపముగా నున్నధలము దీనికి సరిపడును.

3. ఫోకోమార్తెనగరు. సాలామెను నగరమనబడినదానికి సమీపముననే, దానికి పశ్చిమముగా, అతఁడు ఫోకోమార్తె కొఱకొక నగరును కట్టించెను (I రాజు 78 94⁴). ఇది అతని నగరులలోని అంతఃపురమని చెప్పఁదగును. ఈ నగరులచుట్టుకొని లోపలియావరణమునఁ బడిన యొక యావరణము గలదు. II రాజు 20⁴ నందున్న నడిమిశాల అనునది ఇదేనని సంగతి సందర్భమువలన నూహింపవచ్చును యిర్మీ 32⁵ లో నున్న చెఱసాల అంగణమిదే. ఈ యావరణములోనికి బోవుటకు కాపుకాయు వారిగుమ్మనఁబడు ద్వారమును దాటవలసి యున్నది (II రాజు 111⁹). ఈ పదముచే నెహె 35⁵ లో చెఱసాల యనియు, 123⁹ నందు బందీగృహపు గుమ్మమనియు తెనిగించిరి. ఇది చెఱసాలకాదుగాని, చుట్టును ప్రాకారము లుండుటచే అచ్చట నెవరినైనను కాపుదలలో నుంచుటకు మంచి పీలులుండెను.

4. అధికార మంటపము. దీనిని నగరుకు దక్షిణముగా కట్టినట్లున్నది (I రాజు 77). బంగారుమయమైన దంతపు సింహాసన మిందే యుంచిరి (1018-20). ప్రజల సంగతులను సాలామె నిచ్చట విచారించుచు వచ్చెను.

5. స్తంభములుగల మంటపము. ఇది 50×30 మూరల విరివిగలది (7⁹). ప్రజలు అధికారమంటపమునకు రాఁగా ఇది వారుండుటకు అనుకూలమైన స్థలముగా నున్నది. ఇది యా అధికారమంటపమునకు దక్షిణముననున్నట్లు లోచుచున్నది.

6. రెబానోను అరణ్యపు మందిరము. (1017). 7² నందు ఇది రెబానోను అరణ్యమందు కట్టించిన మందిరమయ్యున్నట్లు తెనిగించిరి గాని అది పారబాటైయున్నది. రెబానోనులో నుండక పైన వివరింపఁబడిన కట్టడములకు దక్షిణముగా నున్న ఒక విశాలముగు (100×50 మూరలు) మందిరము. రెబానోను నుండి తెచ్చిన మ్రానుతో దీనిని కట్టుటచే దానికి రెబానోను అరణ్యపుమందిరము అను పేరు పెట్టిరే గాని యితరముకాదు. బంగారముతో కప్పఁబడిన దాళ్లను సాలామె నీ మందిరమునందుంచెను (1016, 17 యెష 22⁸ యెష 39²=II రాజు 201³). ఈ చివరి మూఁడు కట్టడములు గొప్ప ఆవరణమునఁబడిన యావరణమందు కట్టఁబడెను (I రాజు 71⁹ పైన 3 చూ॥).

7. సాలామెను కట్టించిన ప్రాకారములు. దావీదుపురముచుట్టు దావీదు ప్రాకారములను కట్టించెను (పైన II 2 చూ॥). సాలామెనా ప్రాకారములను పెంచుట మాత్రమేగాక, వ్యాపించియున్న పట్టణపు క్రొత్తభాగముల చుట్టును వాటిని కట్టించెను (I రాజు 31 91⁵). ఈ కాలమునందే పశ్చిమకొండలలో కొంత భాగముచుట్టును ప్రాకారములు కట్టించఁబడినవిని యెంచెదరు. పట్టణమందలి దావీదుపురమనఁబడిన నీయోనుకును ఈ క్రొత్తభాగముగల యెరూషలేమునకును భేదములుండినటుల ఆయా వాక్యములలోఁ గనఁబడును. పట్టణమందలి ముఖ్యభాగమును దావీదుపురములేక నీయోను అని బిలిచిరి. పట్టణమంతటిని యెరూషలేమునిరి (I రాజు 81=II దిన 52; II రాజు 93⁸ 143¹⁰ యెష 101^{8, 29} 221¹⁰ 801⁸ యిర్మీ 513⁵ జెక 114 నెహె 31⁵ 123⁹). సాలామెను కట్టించిన ప్రాకారములు ఉత్తరమందును పశ్చిమమందు నున్నవని యభిప్రాయపడుచున్నారు.

8. గుప్తుములు. సాలూమోను కట్టించిన ప్రాకారములలోని గుప్తుములకు పేర్లు పెట్టిరి.

(1) బెన్యామీను గుప్తుము. ఇది బెన్యామీను మీద గుప్తుమనియు (యర్ 20² జెక 14¹⁰), ఉత్తరవైపుననున్న ఆవరణద్వారమనియు (యెహె 8³), యెహూవా మందిరపు ఉత్తరద్వారమనియు (8¹⁴), ఉత్తర దిక్కుననున్న ప్రైగవనియనియు (యెహె 9²), ఎత్తయిన ద్వారమనియు (II దిన 23³⁰) పిలువబడెను. వీటినిబట్టి ఈ గుప్తుము ఆలయమున కుత్తరముగానున్న ప్రాకారపు గుప్తుమనుకొందురు.

(2) ఎఫ్రాయిము గుప్తుము (II రాజు 14¹³=II దిన 25²³; నెహె 8¹⁶ 12³⁹). ఇది ఉత్తరప్రాకారపు గోడలో వాయవ్యదిక్కున నున్న గుప్తుమునకు 400 మూలల దూరముగా నున్నది (II రాజు 14¹³).

(3) మూలగుప్తుము (II రాజు 4¹³=II దిన 25²³, 26⁹ యర్ 31³⁸). ఇది పట్టణముకు వాయవ్యదిక్కుననున్న గుప్తుము. ప్రస్తుతపు యెరూషలేములోని జాఫా (Jaffa) గుప్తుమే దీనియనికీ.

(4) లోయద్వారము (II దిన 26⁹ నెహె 2¹³⁻¹⁵ 3¹³). అది పశ్చిమకొండలకు వైశ్రాంతిదిక్కుననుండి హిన్నోము లోయలోని గుప్తుమై యున్నది. యర్ 19⁹ నందున్న హర్సీతు గుప్తుమిదేనని కొందఱి యభిప్రాయము. దానికి కుప్తురివాని వీధియని అర్థము.

(5) గుట్టపు గుప్తుము (II దిన 23¹⁵). II రాజు 11¹⁶ నందది గుట్టములువచ్చు మార్గమనియు, యర్ 31⁴⁰ నందు గుట్టముల గవనియనియు పిలువబడెను. ఇది తూర్పున నున్నది. ఆలయమునకు ఆగ్నేయదిక్కుననుండు గుప్తుమై యున్నది.

IV. రాజులకాలము.

1. ఉజ్జాయ కట్టడములు. సాలూమోను కాలమునకుఁ బిమ్మట 200 సంవత్సరములవఱకు యెరూషలేము ప్రాకారములను నగరములను కట్టిన నూచనలగుపడుటలేదు. ఉజ్జాయయను

రాజుట్టి ప్రాకారములను కట్టించినట్లు II దిన 26⁹ వలనఁ జెలియుచున్నది. అతఁడు దుర్గములను గట్టించి గుప్తుములను నిట్టవఱచెను. అతని కుమారుడగు యోతాము యెహోవామందిరపు ఎత్తుద్వారమును, ఓపెలుదగ్గరనున్న గోడను చాల మట్టుకు కట్టించెను (II దిన 27³).

2. హిజ్కీయా కట్టడములు. ఉజ్జాయ మనుచుండగు నితఁడు తన తాతకన్న నెక్కువ కట్టడములను కట్టించెను. (1) ఒక కొలను త్రవ్వించి, కాలువను వేయించి పట్టణములోకి నీళ్లు రప్పించెను (II రాజు 20²⁰ = యెష 36²; II దిన 32^{4,50} యెష 7³ 21^{9,11}). ఈ కాలువ యెరూషలేము శిథిలములలో నున్నట్లు రాతి శాసన పరిశోధకులు కనుగొనిరి. ఇది యెరూషలేములోని రాతిశాసనము లన్నిటిలో పురాతనమైనది. గిహోనులోనుండి (A II 2 చూ.) సిలోయము కోనేటికి (A III 2 చూ.) నీళ్లును రప్పించుటకై ఈ కాలువను కట్టించెను. ఈ కాలువనీటికి ఉత్పత్తిగా నున్న దానికిని II దిన 32³⁰ లో నున్న గిహోనుకును ఒకటే పదము (Motsa) నుఁబయోగించుటచేత, హిజ్కీయా కట్టించినకాలువ యిదేనని రూఢిగాఁ జెలిసికొనవచ్చును. (2) ప్రాకారములను అతఁడు కట్టించెను. పాడైపోయిన యావత్తు కట్టించి, గోపురములంత యెత్తుగా దానినికేసి, బయట మఱియొక గోడను కట్టించెను (II దిన 32⁵). అట్టి గోడలు పట్టణమున కుత్తరమునను దక్షిణమునను శిథిలపరిశోధకులు కనుగొనిరి. యెష 22^{10,11} నందు ఆ రెండుగోడలమధ్య (అనగా పాత గోడకును హిజ్కీయా కట్టించిన క్రొత్త గోడకును మధ్య) నీళ్లుచెలుపు కట్టియున్నట్లున్నది. అట్టి కోనేరులు దక్షిణముగా నుండుటచే హిజ్కీయా కట్టించిన ఆ క్రొత్తగోడ దక్షిణముగా నున్నదని యూహింపఁదగును. నెహె 3¹³⁻¹⁵ 12³¹⁻³⁷ నందు నూచింపబడిన గోడ యిదే. బ్లిస్ (Bliss) అను పండితుఁడు దానిని కనుగొనెను. అది పశ్చిమకొండయొక్క దక్షిణభాగమునుచుట్టి (A IV 1 (2) చూ.), టురోపియన్ లోయనుదాటి (A I 5 చూ.), దావీదుపురము చుట్టునుండు గోడను కలిసికొనెను (A IV 2 చూ.).

హిబ్రియా శ్రవించిన కొలను

3. మనస్సే కట్టడములు. ఇశ్రేలు బహు లున్నవి (1) అది దావీదుపట్టణము (A IV 2) యెర్రయిన గోడ నొకదానిని కట్టించెను (II దిన బయట నుండెను (2) గిహోనుకు (A II 2) 33¹⁴). ఈ వాక్యమునం దీ దిగువ సంగతు పడమరగా నున్నది. (3) ఓపెలును చుట్టి

(A IV 4), మత్స్యపు గుమ్మము వఱకు వ్యాపించెను. ఈ మత్స్యపు గుమ్మము యెరూషలేము చుట్టునుండు గోడలో ఉత్తరముగా నుండెడి గుమ్మములో నొకటియని నెహె 3³ 12³⁹ వలనఁ దెలియుచున్నది. హుల్లాయను ప్రసక్తి యెరూషలేములోని రెండవ భాగ మనబడినదనియందు కాపురముండెనని II రాజు 22¹⁴ నందున్నది. ఆ వాక్యమునకు సాటియైన II దిన 34²² లో అదే యనలుపదమును ఉపభాగమనియు, జెఫ 11⁰ లో పట్టణపు దిగువ భాగమనియు తెనిగించిరి. ఈ యనలుపట మనష్షేకాలము నకుఁ బూర్వము కనబడకపోవుటచే, అది మనష్షేగోడను పెంపకము చేయుటవలన యెరూషలేము నకు చేర్చబడిన క్రొత్త భాగమునను కేరైయున్నట్లుఁపఁపడగును. అది దానిదుపట్టణమునకు (A IV 2) వాయవ్యదిక్కున నుండుభాగము [A IV 1 (1)]. మనష్షేకాలమునుండి యూదుల రాజులు అంతకు మునుపున్నట్లు దాకిదుపురములోఁ గాక, ఈ క్రొత్త భాగమునందు పాతిపెట్టబడిరి (II రాజు 21¹⁸ II దిన 33³⁰ II రాజు 21³⁶ 23³⁰=II దిన 35²⁴). ఈ భాగమునందే కనానీయు లింకను నివసించుచుండిన మత్స్యపులోయ (జెఫ 11¹) కూడ నున్నది (I 5 చూ.).

యెరూషలేమున కుత్తరముగా నున్న ప్రాకారములలో రెంటి పాడుకేమములను శిథిలమొందె కులు కనుగొనిరి. వాటిలో నొకటి మనష్షేగోడ. రెండవది హేరోదుగోడ. ఇది మరి విశాలమైనది. మనష్షే కట్టించిన గోడనుపూర్వ మాత్రము కొంచెము సంఘటముగా నున్నది.

V. చెఱకాలము మొదలు క్రొత్త నిబంధన కాలమునాఁడు.—అష్టాదీయులు యెరూషలేమును మట్టజేంచినను (II రాజు 18, 19=యెష 38, 39). బాబెలు చక్రవర్తియగు నెయిక్ ద్వైజు చేతనే మొదలు క్రీ. ము. 587 సం॥ న పూర్వముగా నాశనము చేయబడెను (II రాజు 24, 25=యెర్ 51³⁰-52³⁴). అది మొదలు నేటివఱకు మధ్య మక్కదేముల కాలములో కొన్ని సంవత్సరములు గాక నెన్నిచును యూదులు స్వపరిపాలన కలిగియుండలేదు. క్రొత్త నిబంధనకాలమువఱకు వారి చరిత్ర నీ దిగువరీతిగా విధానింపఁదగును.

1. బాబెలువారి కాలము.—ఇది చెఱకాలము. క్రీ. ము. 588 లో బాబెలు నాశనమునవల కుండెను. ఈ కాలమున యెరూషలేము శిథిలమై యుండెను.

2. పారిసీకుల కాలము.—కోరెషు బాబెలును నాశనముచేసినపిమ్మట (ఎజ్ర 1) యెరూషలేమును తిరిగికట్టుటకు నెలవిచ్చెను. 588 లో జెరుబాబెలుతో వెల్లినవారు కొన్ని యిండ్లను కట్టకొనినను ప్రాకారములను కట్టలేకపోయిరి. నెహెమ్యా వచ్చి ఆ పనిజేయించెను. అతఁడు దావీదు సాలాహూలు తూర్పు పడమరలఁ గట్టించిన గోడలను, దక్షిణమున హిల్కయా కట్టించిన గోడలను ఉత్తరమున మనష్షే కట్టించిన గోడల ననుసరించి పట్టణపు ప్రాకారములను తిరిగి కట్టించెను. దీని వివరము నెహె 2¹⁵ 3, 12²⁷⁻⁴⁰ నందు చూడవచ్చును. తరువాత పెంపకము చేయబడిన ఉత్తరపు ప్రాకారములు గాక తక్కిన వన్నియు క్రీస్తుకాలమున నున్నట్లే యుండెను. నెహెమ్యా కట్టించిన ప్రాకారములలోని గుమ్మము లెవ్వియనగా:—

(1) గొట్టెల గుమ్మము (నెహె 31-32 12³⁹) ఇది ఆలయునునకు ఉత్తరముగా నున్నది. అది సాలాహూను కాలమున బెన్యామీను గుమ్మము (=మీఁది గుమ్మము) ఉన్నతావునందే కట్టబడియె B III 7 (1) చూ॥

(2) దానికి సమీపమునందే వాయవ్య దిక్కుగా హమ్మయా గోపురము గలదు (నెహె 31). దీనికి మేయా గోపురము (12³⁹), మంధరముతో సంబంధించిన కోట గుమ్మము (2⁹), కోట (7⁹) యను పేరులు గలవు. దీని యనలుపదము హెబ్రీపదముగాక పారిసీకపదమై యున్నది. పారిసీక గార్నరు నివసించిన మందిమిదే. మక్కదీయుల కాలమున అది వారి నగరమాయెను. యోసీఫసు దానిని బారిస్ (Baris) అని పిలిచెను (పురా 15.11.4; 28.4.3). ఈ పదిమునకును ఈ నగర యొక్క పారిసీకపదమును బీరా (Birah) అను దానికిని సంబంధమున్నది. హేరోదు దాని నింకను కట్టించి రోమను అధికారియగు అంట్లోని జ్ఞాపకార్థము దానికి అంట్లోనియా కోట

యును పేరుఁ బెట్టెను. దీనినుండి అలయమునకు పోవు మంటపముకంటి పేరొందు కాలమున నుండెను. యెరూషలేము రోమనుల స్వాధీన మందున్న కాలములో వాగొక పటాలము నీ కోటయందుంచిరి పా లిచ్చట కొన్ని దినములు చెఱిలో నుండెను (కార్య 21³⁰⁻⁴⁰ 23^{10, 16, 39}).

(3) దీనికి సమీపముగా నింక వాయవ్య దిక్కున **హనన్యేలు గోపురముండెను** (నెహె 3¹ 12³⁹ యిర్మీ 31³⁸). అది నవీన యెరూషలేము కుత్తరవైపుననున్న దమస్కు గుప్తు మనబడుదానికి కొంచెము తూర్పుగా నున్నది.

(4) దానికి కొంచెము పడమరగా **మత్స్యపు గుప్తుము** గలదు (నెహె 3⁸ 12³⁹ II దిన 33¹⁴ జెఫ 1¹⁰). ఇదే నవీన యెరూషలేముయొక్క దమస్కు గుప్తుము. పట్టణ ప్రాకారములలో ఉత్తరపు కొనయందున్నది. యిర్మీ 39⁹ లోని **మధ్యగుప్తుము** ఇదే స్థలములోని దనుకొను చున్నారు.

(5) **పాత గుప్తుము** (నెహె 3⁸ 12³⁹). జెక 14¹⁰ లో నిది మొదటిగుప్తు మనబడెను. పాత, మొదటి అనువాటి అసలుపదములు గుణితమునందు కొద్దిగా భేదించినను ఉచ్చారణ దాదాపు ఒకటే యైనందున తెనిగించుటలో నిట్టి భేదము కలిగి ననవచ్చును. ఇదియు సాలామాను కట్టించిన గోడలోనున్న **మూల గుప్తుము** ఒకటే [B III 7 (3) చూ.]

(6) **వెడల్పుగోడ** (నెహె 3⁸). దీనికి **వెడల్పు ప్రాకార** మను పేరు గలదు (నెహె 12³⁸). ఈ రెంటికిని అసలు భాషలో నొకటే పదమున్నది. ఇది మూలగుప్తుమునకు [III 7 (3)] దక్షిణముగా కట్టబడిన పడమటి గోడయై యున్నది.

(7) **అగ్ని గుండముల గోపురము** (నెహె 3¹¹), **గోలుముల గోపురము** (12³⁸). వీటి రెంటికి అసలు భాషలో నొక్కపదమే గలదు. ప్రాకారములకు వైర్ధ్యి దిక్కున ఒక పెద్దబండ ఈ గోపురమునకు పునాదిగా నమర్చబడినట్లు శిథిలవశోధకులు కనుగొనిరి. ఇదే యా గోపురపు ఉనికియని యభిప్రాయపడు చున్నారు.

(8) **లోయద్వారము** (నెహె 2¹³ 3¹³). [పైన B III 7 (4) చూ.]

(9) **వెంటద్వారము** (నెహె 2¹³ 3¹³ 12³¹). ప్రాకారములకు దక్షిణపుకొననుండు పురాతన ద్వారము బ్లిస్ (Bliss) అను పండితుఁడు దానిని పట్టణపు శిథిలములందు కనుగొని యున్నాఁడు.

(10) **బుగ్గగుప్తుము** (నెహె 2¹⁴), **ధార యొక్క గుప్తుము** (3¹³), **ఊట గుప్తుము** (13³⁷). వీటన్నిటికి అసలు భాషలో నొకటే పదమున్నది. ఇది సీలోయము కోనేటికి సమీపమున నుండి (నెహె 2¹⁴ 3¹³), పట్టణమున కాగ్నేయదిక్కున నున్న గుప్తుమై యున్నది. II రాజ 25⁴ యిర్మీ 52⁷ నందు **రెండు గోడల మధ్యనున్న ద్వారము** ప్రశంసింపబడెను. 39⁴ నందు ద్వారమునకు ప్రతిగా గుప్తుమున పదము తెలుగులో నున్నది. ఈ ద్వారము బుగ్గద్వారమునకు మాటుపేరేగాని వేటొక ద్వారముకాదు.

(11) **రాజుతోట** (నెహె 3¹³). ఇది సీలోయము కోనేటికి దగ్గరను, లురోవీయసిలోయ (I 5) కొననున్న యొక తోట. సిద్దియా రాజీ మార్గమున పారిపోయెను (II రాజ 25⁴ యిర్మీ 39⁴ 52⁷). రాజు గొనుగలు (జెక 14¹⁰) ఆ తోటలోనే యున్నవి.

(12) **దావీదు పట్టణమునుండి క్రేందకు పోవు మెట్లు** (నెహె 3¹⁵ 12³⁷). ఆగ్నేయ దిక్కున నున్న శిథిలములలో దక్షిణపుకొండమీది నుండి దిగువవఱకు అట్టి మెట్లు కనబడినవి.

(13) **గొప్ప గోపురము** (నెహె 3⁹ ఆగ్నేయ దిక్కున నున్న గోపురము.

(14) **నీటిగుప్తుము** (నెహె 3⁸ 8¹ 12³⁷) ఇది గొప్ప గోపురమునకు సమీపముగా నుండి గిహాను ఊటకు (A II 2) పోవుమార్గమై యుండెను. కావున అది గూడ యెరూషలేమునకు ఆగ్నేయదిక్కున నున్నది.

(15) **గుట్టపు గుప్తుము** (నెహె 3⁸). పైన B III 7 (5) చూ॥

(16) మిష్కాము ద్వారము (Ham-miphkad = లెక్కింపబడు లేక నియమింపబడు) ఇదియు దేవాలయమునకు తూర్పుననున్న ద్వారమును ఒక్కటే. ఇది ప్రాకారములకు తూర్పుననున్నది (నెహె 3:1).

పట్టణముయొక్క. ఈ గుప్తుములు గాక, దేవాలయము చుట్టునున్న ప్రాకారములలో సూరుగుప్తుము (II రాజు 11:1) గలదు.

3. గ్రీకులు, మక్కబీయులకాలము (క్రీ. ము. 330-63). ఈ కాలమునందే సర్వత్ర చెదిరి యున్న యూదులకు యెరూషలేము పుణ్యక్షేత్ర మాయెను. పట్టణపు జనసంఖ్యయు నీ కాలము నందే విస్తరించెను. అంతియొకయలో రాజ్య మేలిన గ్రీకురాజులు అన్యజనుల వాడుకలను నెమ్మదిగా నిచ్చట నెలకొలుపవెంచి నాటక కాలము మొదలగు కట్టడములు కట్టింప పూను కొనిరి. గాని యూదు లెంతమాత్రమును వాటికి సమ్మతింపక మక్కబీయుల నాయకత్వము నంగీకరించి తిరుగబడి కొంతకాలము దనుక స్వతంత్రులైరి. మక్కబీయు లంతకుఁబూర్వమున్న ప్రాకారములను చాల దిట్టపఱచిరి. యెరూషలేమునందలి పడమటి కొండలమీఁద తమ నగరములను కట్టించిరి. ఎన్నికట్టడములను కట్టించినను యెరూషలేము హద్దులు దాటలేను.

4. రోమనులు. హేరోదుకాలము (క్రీ. ము. 63 క్రొత్త నిబంధన కాలమువఱకు). యెరూషలేమును మిగుల నలంకరించిన కాలమిదే. ఆ పట్టణప్రాకారములను హేరోదు దిట్టపఱచుటమాత్రమేగాక ఉత్తరమునకు వాటిని పెంచెను. పడమటిదిక్కునందు మూడు గొప్ప గుప్తుములను కట్టించెను. దేవాలయమునకూడ పెద్దదిగ కట్టించెను (దేవాలయము IV చూ॥). అతఁడు రోమనుల వాడుకల ననుసరించి నాటకకాలములను కట్టించెను. మిగిలిన కట్టడములను పెంచి యలంకరించుటచే పట్టణమును నూతనమైనదిగాఁ జేసె ననవచ్చును.

VI. క్రొత్త నిబంధన కాలము:—యెరూషలేము చుట్టునున్న ప్రాకారములు నెహెమ్యా కాలమందుండిన వాటి ననుసరించి యున్నవి. ఉత్తరవైపున క్రొత్త ప్రాకారములను కట్టించి ఆ

భాగమును హేరోదు అగ్నిపాప పట్టణమునకుఁ జేర్చెను గాని యిది క్రీస్తు పిలువ వేయబడిన పిమ్మట జరిగెను. క్రీస్తుకాలమునం దనేకులు ప్రాకారములకు వెలపల నున్నట్లు కనబడుచున్నది. గాని ఆ ప్రాకారములను కట్టడములును ఇదివఱకే వివరింపబడినవి. క్రొత్త నిబంధన చరిత్రలో నీ దిగువ స్థలములు కనబడును.

1. క్రీస్తు యెరూషలేమునందు గడిపిన కాలము:—ఆయన యెరూషలేము కాపురముఁ డుగా నుండలేదు. పండుగల కష్టపడవ్వడు వెళ్లేడివాఁడు. నలుబదవ దినమున ప్రతిష్ఠింపబడుట (లూ 22:39), పన్నెండేండ్ల ప్రాయమున పస్కాకు వెచ్చుట (24:1-50) పని నారంభించిన పిదప ఆలయమును పవిత్రపరచుట (యోహా 2:13-22) అను మొదటి మూడు నూచనలు దేవాలయమునకు సంబంధించినవి. నాలుగవది బేతెస్సలోనేటికి (A III I యోహా 5), అయిదవది ఆలయమునకును (యోహా 7), ఆరవది సిలోయము కోనేటికిని (A III 2, యోహా 9) సంబంధముగా నున్నవి. ఆయన ఏడవమా రచ్చటికి శ్రమలవారమున వెళ్లినను పగటివేళమాత్రము ఆచ్చటనుండి రాత్రులయందు సమాపమందుండిన బేతెనియలో గడిపెను (మ 21-28 మా 11-16 లూ 19:28-34 యోహా 13-22).

2. శ్రమల వారములోని గురువారము సాయంకాలము మేడగవీలో తన శిష్యులతో కూడ పస్కా నాచరించెను (మా 14:15). ఇది మార్కు లెల్లియైన మరియు యిల్లనుటకు నూచనలు గలవు. క్రీస్తు ఆరోహణమునకుఁ బిమ్మట శిష్యులు ఆ యింటి నే తమ యారాధన స్థలముగా చేసినట్లు కార్య 12:1-17 వలన నూహింపవచ్చును. అది సంఘ చరిత్రకారుఁడగు ఎపిఫనియసు (Ephiphanius) ఆ యిల్లు 135 సంవత్సరమువఱకు నిలిచియున్నట్లు వ్రాయుచున్నాఁడు. ప్రస్తుతము తురకవారు దాచిదు మసీదుగా నెంచుచున్న స్థలమే ఆ యింటి యునికియని అభిప్రాయపడుచున్నారు. అది పడమటికొండకు [A IV 1 (2)] దక్షిణముగా నున్నది. అచ్చట అది క్రైస్తవుల కాలమునుండి ఒక గుడియున్నది.

3. ప్రధానయాజకుఁడగు కయపనగరము (యోహా 18:15). యేసు తన శిష్యులతో మేడ

గదిని విడిచి, మొదట యెరూషలేమునకుఁ దూర్పుననున్న ఒలీవ కొండయొక్క పడమటి వైపుననున్న గెల్నేమనే వనమునకువెళ్లి యచ్చట శత్రువులచే పట్టబడెను (గెల్నేమనే చూ॥). తరువాత ఆయనను అన్నయింటికిని కయఫ యింటికిని కొంచుపోయిరి (యోహా 18:24). ఈ నగరమును పడమటికొండ [A IV 1 (2)] మీఠననున్నట్లు పురాతన వదంతి యొకటి గలదు. ఈ కొండమీదనే స్థితిమంతుల నగరములున్నందున నీ వదంతికి యాధారము లేకపోలేదు.

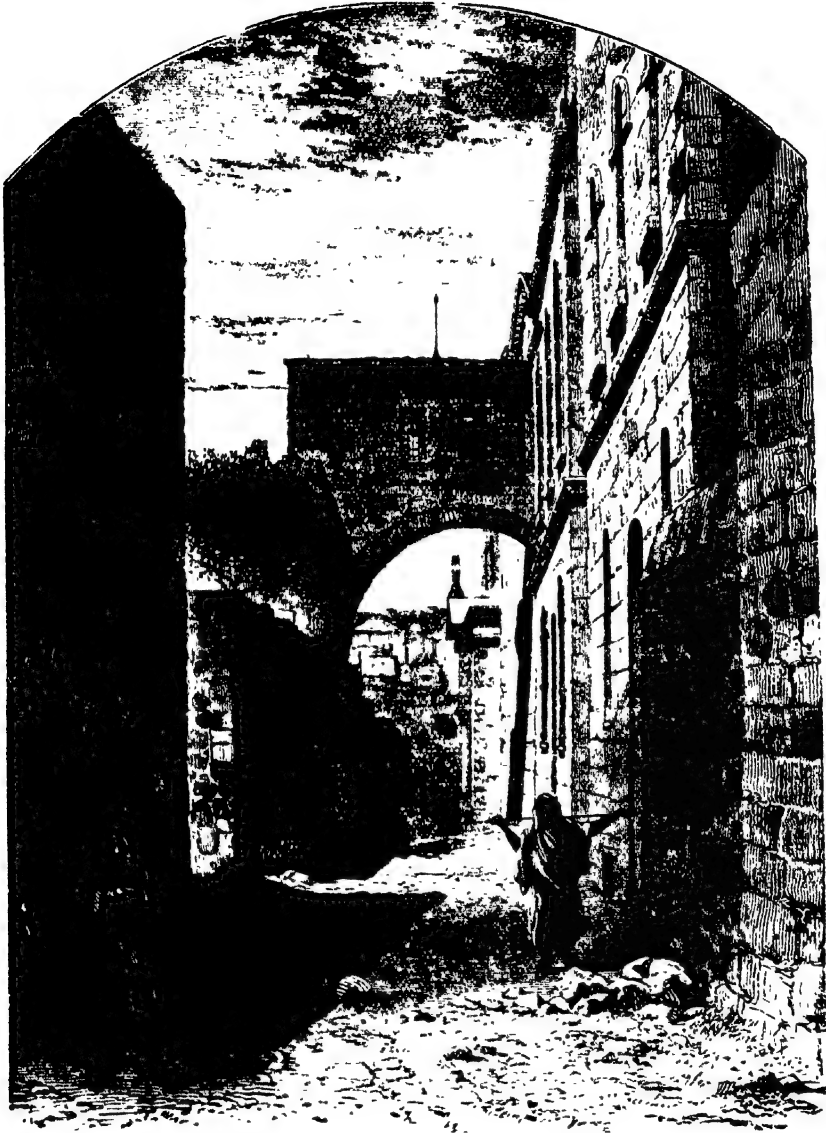
4. రోమన్ గార్డరుయొక్క అధికారి మందిరము (యోహా 18:28). ఇది అంతోనియా కోట [B V 2 (1)] యని మొదటినుండి ఒక పారంపర్యముండినను, గార్డరు సాధారణముగా సిఫాయిలుండిన చోట నివసింపకపోవుటచే దానిని నమ్మటకు వీలులేదని నవీతుల యభిప్రాయము. ఈ యధికారిమందిరము మూల గుర్తుము *Jota Gate* (B III 7) (3)] దగ్గరనున్న హేరోదు క్రొత్తనగరముని సాధారణముగా ననుకొందురు. దాని యావరణము రాళ్లుపజుడిన స్థలము (*Pavement*) అనబడెను (యోహా 19:13). హేరోదుల పాత నగరము పడమటి కొండ తూర్పు వైపుననుండెని యోసీఫుసువలన దెలియుచున్నది (పురా 14 1; 2; 18. 4 3 మొ॥). అసలు హెబ్రీభాషలోనిది గట్టితా యనఁబడెను. హేరోదు దీనిలో నుండునప్పుడు వీలాతు క్రీస్తును అతనియొద్దకు వచ్చెను. క్రీస్తు హేరోదు కట్టించిన ఆ క్రొత్త నగరములోనే వీలాతుచే నిలువమరణ మొందుట కప్పగింపఁబడెను.

5. గోల్గోతా (*Golgotha* = కపాల స్థలము). క్రీస్తు నిలువవేయఁబడిన స్థలము నవీన యెరూషలేమునకు వాయవ్యముగా నున్న దను పారంపర్యముగలదు. అచ్చట పరిశుద్ధ సమాధి (*Holy Sepulchre*) అనబడు యొక గుడిని కట్టించిరిగాని ఈ స్థలమునుగూర్చి సందేహ మున్నది. ఇది యంతకుమునుపు వివరించిన ప్రాకారములకు లోపలున్నది. అయితే క్రీస్తు ప్రాకారములకు వెలుపట నిలువవేయఁబడెను (మ 27:33 మా 15:40 యోహా 19:17, 18, 41 హెబ్రీ, 13:29). ఆయన నిలువవేయఁబడిన స్థలము పురై యాకారముగా నున్నదని దాని శబ్దార్థమువలనఁ

దెలియుచున్నది. ఇది గాక దానిని గురించు టకు వీలయిన యితర నూచనలులేవు. దమస్కు గుమ్మమునకు బయట అట్టి యాకృతిగల దిబ్బ యొకటి గలదు. అదే గొల్గోతా యని కొందఱభిప్రాయపడుచున్నారు.

6. శుమ్మరీవాని పాలము, రక్తపూపి, రక్తపూపి (మ 27:39 కార్క 18:19). ఇస్కరి యోతు యూదా యాజకులకు తిరిగి యిచ్చిన సాములో వారు పేదలను పాతిపెట్టుటకు కొనిన పాలము. అది సీలీయము కోనేటికి దైర్య తిగా నున్నదని యొక స్థలమును చూపెదను. ఆ పాలము సీలీయముగా నున్నదని యనుకొనఁదగును గాని దాని సరియైన యునికి. దెలియదు.

VII. క్రొత్త నిబంధనకు దువాతీకాలము క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ న తీరు (*Titus*) అను రోమన్ సేనాధిపతి యెరూషలేమును సమూలముగా నాశము చేసెను. క్రీ॥ శ॥ 132-135 లో హాద్రీయన్ (*Hadrian*) అను రోమా చక్రవర్తి దానిని తిరిగి కట్టించి తమ దేవాలయలో నొకదానికి జ్ఞానకార్థముగా దీనికి ఈలియ కపాటోన (*Aelia Capitolina*) అని పేరు పెట్టెను. యూదులందులలో ప్రవేశించుటకు వీలుకాక పోయినను క్రైస్తవులు కాలవరమునుటకు సెలవివ్వఁబడెను. కొండ్రాంతిను 321 లో చక్రవర్తి యెనుప్పడు యూదులను మఱుట ఆ పట్టణమున ప్రవేశింప నిచ్చెను. అతని నిల్వయగు హెలీన (*Helena*) అచ్చట క్రీస్తు చరిత్రకు సంబంధించిన స్థలములలో చందుగుట్టు కట్టించెను ఆ కాలమునుండియే క్రీస్తు పుట్టుక మరణ పునరుత్థానములకు సంబంధముగానున్న స్థలములను ఫలానివని మొదట స్థిరపఱచిరి. కావున అంగులో పారపాలులుండుట ఆశ్చర్యముకాదు. 637 నందు అరబ్బీయుండగు ఒమారు (*Omar*) చే యెరూషలేము పట్టుకొనఁబడెను. తరువాత 1077 లో తురకవారు దానిని స్వాధీన పఱచుకొనిరి. దానిని స్వాధీనపఱచుకొనుటకు 1099-1187 వఱకు క్రూనేడు లనఁబడిన సిలువ దండయాత్రలు జరిగెను. అప్పటినుండి 1918 వఱకు అది తురకల వశమునందే యుండెను. వారు దాని కట్టడము లన్నిటిని మహమ్మదీయ కట్టడములుగా మార్చిరి. నిలువ యుద్ధముల కాలమునందు క్రీస్తు శ్రమ మరణా

యెరూషలేము దుఖపువిధి

దులకు సంబంధముగా గుళ్లు ఎక్కువగా కట్టబడెను. 1918 లో అది బ్రిటిషువారి యాధీనమయ్యెను. వారు తురికల కట్టడములను పడఁగొట్టకపోయినను, పట్టణమును యూదులకు మఱల నిష్పించవలయునను ఉద్దేశముతో నుండిరి. రెండవ ప్రపంచ యుద్ధానంతరము యూదులు పరెస్తీనులో స్థిరస్థావరము నేర్పరచుకొనవచ్చి

నప్పటినుండి వీరికిని అరబీయులకును కలహములు పెచ్చి, వికృతరాజ్య సమితివారి సలహా ననుసరించి దేశమును పంచుకొనినప్పుడు ఉభయుల సమ్మతిపై యెరూషలేమును తటస్థ ప్రదేశముగ నుంచిరి. గాని పాలి యెరూషలేము జార్జానువారును, క్రొత్త యెరూషలేము ఇశ్రాయేలువారును ఆక్రమించుకొనియున్నారు.

యె రూ షా (Jerusha, Jerushah = స్వాస్థ్యము). యూదారాజు యోతాము తల్లి (II రాజు 15³³ II దిన 27¹).

యెరెమ (Jared = సంతతివాడు).

1. హనోకు తండ్రి (ఆది 5¹⁵⁻²⁰). క్రీస్తు పూర్వకుడు (లూ 3³⁷).

2. యూదా సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 4¹⁸).

యె రే మై (Jeremai = ఎత్తు). అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎలా ప్రేరేపణచే వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకడు (ఎలా 10³³).

యె రే మో తు (Jereinoth = ఎత్తయిన స్థలములు).

1. బెన్యామీనీయులలో నొకడు (I దిన 6¹⁴).

2, 3. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎలా ప్రేరేపణపలన వారిని విడిచిన వారిలో నిద్దఱు (ఎలా 10^{36, 37}).

4. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎలా ప్రేరేపణపలన వారిని విడిచినవారిలో నొకడు (ఎలా 10³⁹). అసుబాషలో రామెతు అని యున్నది (రామెతు 1 చూ॥). ఇచ్చట రామెతు అని యున్నను యెరేమెతు అని చదువవలెను.

యెరోహము (Jeroham = ఆయన కని కరించును). ఇది యెరూషాలో కుప్పపడమైన ట్లున్నది.

1. సమూయేలు తాత. ఎల్కానా తండ్రి (I సమూ 1¹).

2. దావీదు యోధులలో ఇద్దరికి తండ్రి (I దిన 12⁷).

3. బెన్యామీనీయుల కుటుంబములలో నొక దాని మూలపురుషుడు (I దిన 8²⁷ 9⁸).

4. దానుసంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 27²²).

5. అతల్వ్యుని రాజ్యమునుండి తొలగించుటకు సహాయముచేసిన అజర్యాతండ్రి (II దిన 22¹⁹).

6. ఒక యాజకుడు (I దిన 9¹² నెహె 11¹⁹).

యెవుయేలు, యెహీయేలు (Jeuel, Jeiel = దేవుని ధనము!).

1. యూదావారిలో నొకడు. ఇతడు తన తెగవారిలో 690 వో కూడ ఒకప్పుడు యెరూషలేములో నివసించెను (I దిన 9⁸).

2. హిబ్బయా కాలమునుండిన ఒక లేవీయుడు (II దిన 29¹³).

3. ఎలావెంట బబులోనునుండి తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొక ముఖ్యుడు (ఎలా 8¹³).

యెవుజా (Jeuz = ఆలోచన చేయును). ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 8¹⁰).

యె శీ మి యేలు (Jesimiel = దేవుడు వేయును). షిమ్యాను సంతతివారిలో నొక పెద్ద (I దిన 4³⁶).

యెషయా (Isaiah = యెహోవా రక్షణ). ఒక ప్రవక్త. ఇతనిగుఱించిన చరిత్రము బహు కొద్దిగా మాత్రము తెలియును. మంచి గొప్ప పంశములో జన్మించినవాడు. యూదావారి రాజును అతని ప్రధానులును ఇతనిని మిగుల గౌరవముతోఁ జూచిరి. ఇతడు వివాహము చేసికొనెను. ఇతని భార్య ప్రవక్త యనఁ బడెను (యెష 8³). ఆమెకు ప్రవచించు పరిముండెనని నవ్వవచ్చును. యెషయా తన ప్రధమ కొమరునకు దేవునాజ్ఞప్రకారము షెయర్యా ఘాబు (= శేషము తిరిగి వచ్చును) అనియు, రెండవకుమారునికి మహేరు షాలాల్ హోషబాజ్ (= త్వరితముగా దోపుడగును, అతురముగా కొల్ల పెట్టఁబడును) అనియు పేర్లు పెట్టెను (7³ 8³). యెషయా ఉజ్జయారాజు పరిపాలించు కాలమున జన్మించెను. అతడు న్యాయముననుసరించి జ్ఞానముతో ప్రజాపరిపాలన చేయుటవలన యూదావారి రాజ్యము ధనబల సంపదలచే తులతూగుచుండెను. అయితే ప్రజలు విషయాసక్తులై ధనార్జనమును చేయఁగోరి, ఒకరియెడల నొకరు అన్యాయ మ్మనమునకు లోనై ధనపంతులు బీదలను ఒత్తుడు పెట్టుచుండిరి. అయినను వారందరును పైన్యముల ప్రభువగు యెహోవాను ఆత్మా

శక్తితో నారాధించుచుండుట యెషయా చూచుచుండెను. ఉజ్జయా చనిపోయిన సంవత్సరమున అనగా శ్రీ. ము॥ 740 సం॥ న యెషయా యెహోనాయెక్కు మహిమగల దర్శనమును జూచెను. ఆ దర్శనమందు అతడు 'తాను యెహోవా కొఱకైన రాయభారిగా నియమింపఁబడెనను సంగతిని వినిన (81-13). ప్రవక్త దోగములో ప్రవేశించిన పిదప అష్టారు రాజయిన స్ఫైరీబు యెరూషలేమును ముట్టడించిన సంవత్సరమువఱకు అనగా శ్రీ. ము॥ 701 సం॥ దనుక ప్రవచించుచుండెను (86-37). ఇల్లీతేడు ఉజ్జయా యోతాము ఆహాజ హిల్కియా యను రాజుల దినములలో యెహోనాయెక్కు రాయభారియై యుండెను. దుర్బలుఁడగు ఆహాజ సిరియ ఎఫ్రాయిములనుండి కాపాడఁబడునని అతడు ఆధియము చెప్పెను. హిల్కియా తన సంతకీకార్యము విగుప్తయొక్క సహాయమున కోరకూడదనియు, దేవుడు యెరూషలేమును బలిష్ఠులగు అష్టారు రాజుల చేతులలో పడకుండ కాపాడుననియు హెచ్చరించెను. యెహోవాయందు మాత్రము నమ్మకముంచవలయునని యూదావారిని హెచ్చరించుటయే ఆతనియొక్క ముఖ్యమైన పనియై యుండెను. విశ్వసించువాడు కలవరపడఁదని బోధించుటయే ఆతని ముఖ్య ఉపదేశము (281⁴). ఆతని మరణమును గూర్చి మనకంతగా తెలియదు. J. C.

యెషయా ఆరోహణము (Isaiah, Ascension of). అప్రమాణిక గ్రంథములలో నొకటి. దీనియందలి మొదటి భాగమునందు హిల్కియా కుమారుడగు మనషేకాలములో తాను రంపముతో కోయఁబడెదనని యెషయా హిల్కియాతో చెప్పినట్లున్నది. హెబ్రీ 11³⁷ లో నున్న సంగతి దీనికి సంబంధించి అతఁడా రీతిగనే చంపఁబడెననుటకు ఆధారముగా నున్నది. రెండవభాగమునందు యెషయా ఆకాశమునకు కొంచుపోఁబడి మెస్సీయను గూర్చిన సంగతులను నేర్చుకొనియున్నట్లుగా వివరించును. ఇది క్రీస్తుకాలమునకుఁ దరువాత రచింపఁబడిన కల్పిత గ్రంథము. అదంతోకాలము నిలువలేదు. శ్రీ. ము॥ 1819 సంవత్సరములో దీని వితియొప్పియభాషలోని తర్జుమాను కనుగొనిరి.

యెషయా గ్రంథము (Isaiah, Book of). ఈ గ్రంథమును రెండు ముఖ్యభాగములుగ విభజింపవచ్చును. మొదటి ముప్పది తొమ్మిది అధ్యాయములయందు యూదా ఎఫ్రాయిము రాజ్యములను గూర్చిన ప్రవచనములు గలవు. 40-66 అధ్యాయములలో బబులోను చెఱయందుండినవారికి చెప్పఁబడిన ప్రసంగములున్నవి. మొదటిభాగమునందు (1-39 అధ్యాయములు) ఆరు అంతర్భాగములు గలవు.

1. జనుల పాపములను గూర్చిన అధిక్షేపములు, యెషయాను ప్రవక్తదోగమునకు ప్రతిష్ఠించుట (1-6).

2. హేమ్రాను అష్టారు రాజ్యముల ఏరికలు యూదారాజ్యము మీఁదకు దండెత్తి వచ్చినను దేవుడు వారికి తోడై యున్నాడను సంగతిని జనులు మరువరాదు (7-12). ఈ భాగమునకు ఇమ్మానుయేలు పుస్తకమనిపేరు. ఇమ్మానుయేలు అనునది పుట్టఁబోవు ఒక శిశువుయొక్క నామధేయము. ఇమ్మానుయేలు అనగా దేవుడు మనకు తోడు అని అర్థము.

3. ఆయా జనములకును, రాజ్యముల నిర్వాహకులకు పెద్దాకును కలుగఁజేయున్న శ్రమలను గూర్చిన దేవోక్తులు (13-28).

4. దేవుడు లోకమును పరిపాలించు విధానమునుగూర్చిన యుపదేశము (24-27).

5. రాజైన హిల్కియా యేలుబడిలో చెప్పఁబడిన ప్రవచనములు. యెషయా యూదా ఎఫ్రాయిముల పాపములనుగూర్చి వారి నధిక్షేపించుచు వారికి రాజైయున్న కఠినశిక్షనుగూర్చి వారితో ముందుగానే చెప్పెను. దేవుఁడట్టి భయంకరమయిన తీర్పులొకూడ తన కనికరమును చూపును (28-35).

6. అష్టారు రాజగు స్ఫైరీబుయొక్క దండయాత్రయు ఆతని పాలును, హిల్కియా వ్యర్థుడైన విధమును; ఆతని పిల్లలు బబులోనుకు చెఱకుఁ దీసికొని పోఁబడుటనుగూర్చి ఆతనికి తెలుపుట అను సంగతు లీ యంతర్భాగమునందున్నవి (36-39).

స్ఫైరీబుయొక్క సైన్యము నాశనమైన ఘమారు మారు సంవత్సరములకు బాబెలు రాజైన

నెయిక్ ద్విజు యూదయమిడికి దండెత్తి, యూదయ యెరూషలేములలోనుండు జనులలో శ్రేష్ఠులైనవారిని బాబెలుకు చెఱదీసికొని పోయెను. ఇట్లు చెఱకు వెల్లినవారిలో యెహె శ్రేష్ఠులు దానియేలు అనువారు గలరు. తరువాత పనుకండు సంవత్సరములకు అతఁడు తిరిగి యెరూషలేముమిడికివచ్చి దానిని ముట్టడించి ఇంక ననేకమంది యూదులను చెఱగొనిపోయెను. వారూ చెఱలో డెబ్బదియేండ్లుండిరి. 40-66 అధ్యాయములయందు దేవుఁడు చెఱలోనున్న వారివిషయమై తన వాగ్దానప్రకారముగా వారిని మరల తమ దేశములోకి తీసికొనివచ్చెదనన్న సంగతిని వారు గట్టిగా నమ్మనట్లు వారినేలాగు ఆదరించి ప్రాత్యహపఱచెనో ఆ సంగతి దీని యందు వ్రాయఁబడియున్నది. వారు చెఱదీసి కొనిపోఁబడుటకు నూరు సంవత్సరములకు ముందు యెషయాయే ఈ ప్రవచనములను వ్రాసెనో లేక వారు చెఱలోనున్న కాలములో మనము పేరెఱుంగని ఒకానొక ప్రవక్త దైవావేశమునొంది వ్రాసెనో చెప్పటకు వీలుకాదు. పండితులలో నభిప్రాయ భేదముగలదు.

రెండవభాగమునందు 40-66 అధ్యాయము లున్నవి. వీటియందు ముఖ్యముగా బయిలోను చెఱలోనుండి కలుగు విడుదలయగుచున్న దేవుఁడు చేసిన వాగ్దానమున్నది.

1. యెహోవాయొక్క సర్వశక్తినిగూర్చియు సర్వజ్ఞానమునుగూర్చియు ప్రకటించుచు జనుల విగ్రహములయొక్క వ్యర్థతనుగూర్చి తెలియఁజేసి యెహోవా తన జనులను చెఱలోనుండి విడిఁగించనై యున్నాఁడని విశదపఱచుట. ఆయన తన జనులకు నీతిగల రక్షకుఁడనై యుండునని తెలుపుచున్నాఁడు (40-50).

2. దేవుఁడు తన ప్రజలను ఆదరించి విమోచించనై యున్నాఁడనియు, యెహోవా నేమరుఁడగు మెస్సీయ తనవారిని రక్షించి యేలుటకు శ్రమపడవలసి యున్నదనియు ప్రవక్త తెలుపుట (51-56).

3. జనుల ఆక్రమముల విషయమయిన దేవుని గర్తింపులును, చెఱనుండి కలుగు విమోచనము పరదానముల విషయమై ఆయనచేసిన ఆశ్చర్యకర

మగు వాగ్దానములును, తమయెడల అంత దయను కనఁబఱచిన యెహోవాను సంపూర్ణముగా నేమింపని వారికి కలుగఁబోవు కఠినశిక్షలవిషయమై ఆయనయొక్క హెచ్చరింపులు (50¹-66).

యెహోవా పరిశుద్ధ దేవుఁడై యున్నాఁడు గనుక శిక్షకు తగినవారిని శిక్షింపక మానఁడనియు తన జనులలో నమ్మకముగానున్న శ్రేష్ఠుయెడల కనికరముచూపి వారిని క్షమించుననియు యెషయా స్పష్టముగా నుపదేశించెను. యెషయా గ్రంథమునందు దేవునియొక్క క్షమింపక కఠినములయగుచున్న అంత స్పష్టముగా నుపదేశింపఁబడి యుండుటనుబట్టి యెషయాకు సువారిరుండైన ప్రవక్త అనునామము కలిగెను. అనఁగా దేవుని కనికరమును బయలుపఱచెడు ప్రవక్తయని యర్థము.

J. C

యెష ర్యేలా అష్శేయా చూ॥

యె షా నా ను (Jeshanan = పాఠిని). ఎఫ్రాయిము మన్యమందలి యొక పట్టణము. యూదావాజగు అబీయా, ఇశ్రాయేలువాజగు యోబామును ఓడించి దీనిని తీసికొనెను (II దిన 13¹⁹). ప్రస్తుతము బేలేలుకు 3¹ మైళ్లదూరమందున్న ఆయిన్ సీనియా (Ain Senia) దీని యునికి.

యె షీ మో ను (Jeshimon = ఎడారి). సంఖ్యా 21²⁰ 23²⁸ లో దీని మూలభాషా పదమును ఒక స్థలమునకు చేరుగా నెంచక ఎడారి యను మాటచే తెనిగించిరి. ఈ యర్థాధ్యములో దావీదు దాగుకొనెను (I సమూ 23¹⁹). శీఫరు దగ్గరగా (23²⁴) హెబ్రోనుకు దక్షిణముం దున్నది. మృత్యుసముద్రమునకు పడమరగానుండు యూదయ అర్ధాధ్యము ఆ సముద్రముయొక్క ఉత్తరభాగమునుండి దక్షిణమువఱకు వ్యాపించును. అదే ఆ యర్ధాధ్యమని సాధారణముగా ననుకొందురు. దాగుకొనుటకు వీలైన అనేక గుహలు మఱుగు స్థలములును అందుగలవు.

యెషీయా ఇష్షీయా 3 చూ॥

యె షీ షై (Jeshishai = ముసలివానికి సంబంధించినది). గాదీయులలో నొకఁడు (I దిన 5¹).

యె షూ రూ ను (Jeshurun = యథార్థ వంతుడు). కావ్యములందు ఇశ్రాయేలీయులకు పెట్టిన సార్థకనామము (ద్వితీ 32¹⁵ 33^{5,26} యెష 44²). ద్వితీ 32¹⁵ లో నిది వారిని గర్వించుటకు వాడబడెను. వారి కీ పేరు కలిగిన యథార్థవంతులు కారన్నట్టి పదమును ఇచ్చుట వాడిరి. తక్కినచోట్ల దానిని మెప్పు కొఱకే నుపయోగించిరి.

యె షే బా బు (Jeshebeab = తండ్రిని పాపిస్తానను). అహాబును సంకల్పివాడు. యాజు 22¹ లో 14 వ వంతుడు పూర్వకుడు (I దిన 24¹³).

యె హో హా యా (Jeshohaiah - దేవుడు తగ్గించును?) షిష్యానీయులలో నొక పెద్ద (I దిన 43⁶).

యె షు యి (Jesse). దావీదు తండ్రి. బోయబు మనుషుడు (సూతు 42¹ I దిన 21⁸ మ 1⁵ లూ 3³⁹). బేత్లెహేములోని ముఖ్యులలో నొకడు (I సమా 16⁴). ఆ గ్రామమందొకనికల భ్రాతృనిబట్టియే బేత్లెహేమియుఁడనియు (16-18) బేత్లెహేమువాఁడును ఎఫ్రాతీయు డనియు (17¹²) అతనిని విడిచి. ఇతఁడు వృద్ధుడు (17¹²) గనుక దావీదు రాజగుప్పటికి నృత్యసౌంద యుండునని ఊహింపవచ్చును. దావీదు తన వంశస్థులగు యాతుసుబట్టి తన తల్లిదండ్రులను మోయాబుంజు సందర్భములో నుంచిన సంగతియే యెషుయినిగుఱించి మనము చివరిగా చూతుము (22^{3,4}). యెషుయి కుమారుఁడని దావీదును తృణీకారిభాషముతో విడిచినట్లున్నది (20^{7,30,31} 27^{8,9} 25¹⁰ II సమా 20¹ I రాజు 12¹⁶). కాని ప్రవక్తయగు యెషయా మెస్సీయసుగూర్చి ప్రవచించినప్పు డా పేరును మిక్కిలి ఘనముగ నెంచి వాడెను (యెష 11¹⁻¹⁰). తరువాత నచ్చిన ప్రవక్తలుకూడ ఆ రీతిగానే వాడిరి (I దిన 10¹⁴ 29²⁶ కీర్త 72²⁰ కార్త 13²⁹).

W.

యె షీయా ఇషీయా 4 చూ॥

యె హా ల్లేలు (Jehallelel = దేవుడు లేక దేవుని స్తుతించును).

1. యూదాసంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4¹⁶).

2. లేవీయులలో నొకఁడు. మెరారిసంతతి వాడు (II దిన 29¹⁹).

యె హి యా (Jehiah = యె హో వా జీవించును). దావీదు కాలమునందు దేవుని మందనమును కనిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (I దిన 15²⁴).

యె హీయేలు (Jehiel = దేవుడు జీవించును, Jiel).

1. దావీదు సంగీతనాయకులలోనుండు ఒక లేవీయుడు (I దిన 15^{18,20} 16⁵).

2. లేవీయులలో నొక ప్రధాని (I దిన 23⁸ 29⁸).

3. దావీదు కుమారుల దగ్గరనుండుటకు నియమింపబడిన యొకఁడు (I దిన 27³²). ఇతఁడు దావీదు కుమారులకు ఉపాధ్యాయుడైనట్లు కనబడుచున్నది.

4. రాజగు యెహోషాపాతు కుమారులలో నొకఁడు (II దిన 21²).

5. రాజగు హిజ్కీయా నియమించిన విచారిణ కర్తలలో నొకఁడు (II దిన 31¹³).

6. యోషీయా రాజు దినములలో యెహోవా మందిరపు అధికారులలో నొకఁడు (II దిన 35⁸).

7. చెఱనుండి తిరిగివచ్చిన ఓబద్యాయను నొకనికి తండ్రి (ఎజ్ర 8⁹).

8. దిద్దుబాటు చేయవలెనని ఎజ్రను ప్రేరేపించిన షెఖన్యాకు తండ్రి (ఎజ్ర 10²).

9. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని, ఎజ్ర ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచివేట్టిన ఒక యాజకుడు (ఎజ్ర 10²⁶).

10. అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎజ్ర ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచివేట్టిన ఒక యాజకుడు (ఎజ్ర 10³¹).

11. యెవుయేలు 2 చూ॥

యె హు క లు (Jehucal = యెహోవా శక్తిమంతుడు). రాజైన హిజ్కీయా క్రింద

నున్న నొక యుద్ధోగముడు యిర్మీ 37³ 38³ నందు ఇతనికి యూకలు అను మాటు రూపము కలదు.

యెహూదు (Jehud = స్తోత్రము). దాను లోని ఒక పట్టణము. ఇది బాలాతా బేనే బెరకు లకు మధ్యనున్నది (యెహో 19⁴³). యొప్పేకు కూర్పున 8 మైళ్లదూరమందున్న ప్రస్తుతపు ఎల్ ఎహూద్యా (El-Yehudiyeh) యొ యుండును (పటము III, D 4).

యె హు బ్బా (Jehubbah = మఱుగుగా నున్నవాడు). ఆషేరీయులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁴).

యెహూ (Jehu = ఆయనే యెహోవా?)

1. దానిదు సిక్కులలో నుండఁగా అతనిని జేరుకొనిన అనాతోతువాడైన ఒక బెన్యామీ నీయుడు (I దిన 12³).

2. ఒక ప్రవక్త. హనానీ యనువాని కుమారుడు. యరూబాము చేసిన పాపముల ననుసరించుచున్నందున బయోషకును అతని కుటుంబమునకును కలుగజేయున్న గొప్పశిక్షను తెలిపిన వాఁడు (I రాజు 16^{1-4,7}). అహాబుకు సహాయపడినందుకై యెహోషాపాతునుకూడ ఇతఁడే గద్దించి (II దిన 19³), అతని కార్యము లన్నిటిని తెలియజేయు గ్రంథ మొకదానిని రచించెను (20²⁴).

3. ఇశ్రాయేలువారి రాజకుటుంబములలో నాలుగవ దాని స్థాపకుడు. ఇతని తండ్రి పేరు యెహోషాపాతు. నిషీ యనువాఁ డీతని తాత. ఇతఁడు తలుచుగా నిషీ కుమారుడనబడెను (I రాజు 19¹⁶ II రాజు 9²). క్రీ. ము. 854 సం. కు ముందే ఇతఁడు అహాబుయొక్క వైద్యమున నొక యధిపతిగ నుండెను (9²⁵). యెహోవా సేవకులను ప్రవక్తల నందఱిని జంపి, ఉత్తర రాజ్యమున బయలు దేవతాపూజను స్థాపించిన పాపము పండినమీఁదట, ఇశ్రాయేలు వారిమీఁద యెహూను రాజుగా నభిషేకింపఁబడినదను ఆజ్ఞ వీరీయాకు వచ్చెను. ఈ యాజ్ఞ ప్రకారము వీరీయా శిష్యుడగు ఎరీషా కాలమునందు జరిగెను. ఇశ్రాయేలువారప్పడు ముట్టడించుచుండిన రామోల్లిదుకు యెహూ నభిషేకించు నిమిత్తము

ఒక ప్రవక్త పంపఁబడెను. యెహూ ఇతర యధిపతులతోఁ గలిసి కూర్పుండుటను అతఁడు చూచి, వానిని ప్రత్యేకముగా నింటిలోనికిఁ దీసికొనిపోయి తాఁదెచ్చిన కబురును దెలిపి, ఇశ్రాయేలువారిపై రాజుగా నభిషేకించి, అహాబు ఇంటివారిని సంహరించవలసినదను ఆజ్ఞను చెప్పి అక్కడ నుండకుండ పారిపోయెను. జరిగిన సంగతిని యెహూ తక్కినవారికి దెలిపినప్పుడు వా రతనిపక్షము వహించుమని ప్రమాణము చేసిరి. అంతటవారు అప్పడిశ్రాయేలువారి రాజుండిన యెశ్రేయేలునుకొని వెళ్లిరి. యెశ్రేయేలు గోపురముమీఁదనున్న కావలివాఁడు దూరమునుండి రథముతోలుటను గుర్తించి వచ్చు వాఁడు యెహూ యని తెలిపెను. యూదా రాజగు అహాజ్యా ఆ కాలమున యెహోరామును దిర్సింపుటకై యెశ్రేయేలునుకొని వచ్చియుండెను. యెహూ వచ్చుచున్న బార్తను విని రాజులిద్దరును తమతమ రథముల నాకోపించి అతని నెదుర్కొని సంగతి కనుగొననై వెళ్లిరి. అహాబు అన్యాయముజేసి నాబోతు మొదలనుండి యపహరించిన ద్రాక్షతోటయొద్ద వారు కలిసికొనిరి జరిగిన పోరాటములో యెహోరాముకు బాణము తగిలి నాబోతు ద్రాక్షతోటలో పడిన అహాబు మేనల్లుడగు అహాజ్యాయును యెహూ నాజ్ఞచే కొట్టబడి గాయములు పొందెను యెహూ సమర్థిమీఁదనే అహాబుయొక్క అన్యభార్యయు రాజనాథయు దుష్టత్వపు అంతారి మూర్తియునగు యెశెబెలు కిటికీలోనుండి క్రిందికి పడఁద్రోయబడి చంపఁబడెను (9¹⁻³⁷). అహాబు యొక్క 70 మంది కుమారుల సంరక్షకులగువాని ఆ దెబ్బదిమందిని చంపి వారి శిరసులను యెశ్రేయేలు గుప్తుము నెదుట రెండు కుప్పలుగ వేయు నట్లు జేసెను. అహాబుయొక్క ముఖ్యులను బంధువులను హతము చేయఁబడిరి. పిదప అహాజ్యయొక్క నలుబది యిద్దరు సహోదరులు చంపఁబడిరి. చివరగా యెహూ తాను బయలు దేవతను ఆరాధింపజోవుచున్నానని ఆ దేవాలయమునకు బయలు పూజారులనందఱిని బిలువనంపి వారిని కత్తివారను జంపించెను. యెహూ ఈ విధముగ అహాబు ఇంటివారిని దేవుని యాజ్ఞ ప్రకారము శిక్షించి బయలు పూజారులను పరి

మార్చినప్పటికిని ధర్మశాస్త్ర యొక్కముగ నడువక దూడలను పూజించుట మానకపోయెను (10³⁰⁻³¹). అతఁడు క్రీ॥ ము॥ 842 సం॥ న సింహాసనాసీనుఁడయ్యెను. అదే సంవత్సరమున హజాయేలుతో యుద్ధముజేయవచ్చిన అష్షూరు రాజగు షల్మనే జరుసకు యెహూ కప్పముకట్టినట్లు అష్షూరుశాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. అతఁడు 28 సం॥ లు రాజ్యముచేసెను (10³⁸). వృద్ధాప్యము వలన శక్తి సామర్థ్యము లుడుగుటచే అతని కుమారుఁడగు యెహోయాహాజు అతనితో కలిసి 821 సం॥ నుండి రాజ్యముచేయ నారంభించినట్లు కనఁబడుచున్నది. అయినప్పటికిని అతని చివరి దినములలో ఇశ్రాయేలువారి రాజ్యమునకు కప్పములు కలుగకుండలేదు. హజాయేలు ఇశ్రాయేలువారిని బాధపఱచెను (10³⁹). యెహూ సంతతివారు నాలుగుతరము లేలేదరను వాగ్ధత ప్రకారము జరిగెను. అతని సంతతిలో యెహోయాహాజు, యెహోయాఘ, యహూబాము II, జెకర్యా అను నలుగురు ఒకరి తరువాత నొకరు రాజ్యము చేరిరి (10⁴⁰ 15⁸⁻¹⁹).

4. యెరహ్మాయేలు అనువాని సంతానీకుఁడగు నొక యూదాగోత్రుఁడు (I దిన 2³⁸).

5. షిమ్యాను గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 4³⁵).

యెహూది (Jehudi = యూదుఁడు). యిర్మీయా ప్రవచనములను తెచ్చుటకు రాజగు యెహోయాకిము బారూకు నొద్దకు పంపినవాడు. అతఁడు దానిని తెచ్చి రాజునెదుట కొంతవఱకు చదివెను గాని రాజు కోపపడి ఆ పుస్తకము నతని చేతిలోనుండి తీసికొని చించి కుంపటిలోవేసి తగలఁబెట్టెను (యిర్మీ 36¹⁴⁻¹⁶).

యెహూదీయా (Jehudijah, Hahe-Judijah = యూదురాలు). I దిన 4¹⁸ లో ఇది యొక స్త్రీ పేరైనట్లుగా తెలియించిరి గాని కొందఱిది యూదురాలు అని భాషాంతరము చేయవలె నందురు. ఆమె మెరెదు అను వాని భార్య. ఇతనికి ఐగుప్తీయురాలొకతెయు భార్యగా నుండెను గాన ఇద్దరికి వ్యత్యాసము కనుపఱచుటకు ఈమె కి పేరు పెట్టినట్లున్నది.

యెహూయాఘ యూఘ చూ॥

యెహెజ్కేలు (Ezekiel, Jehezkel = దేవుఁడు బలపఱచును).

1. యాజులలో 20 వ వంతుకు పెద్ద (I దిన 24¹⁶).

2. చెఱకాలమునందు ప్రవచించిన యొక ప్రవక్త. క్రీ॥ ము॥ 597 సం॥ బెలుకర్నెజరు యెరూషలేమునుండి చెఱకుఁ దీసికొనిపోయిన వారిలో యావనుఁడును యాజుఁడునై యుండెను. ఇతఁడు యిర్మీయాయొక్క యువదేశములను హెచ్చరికలను బహుళః విని యుండును. కర్దీయుల దేశములో నితఁడైదేండ్లుండిన పిదప దేవుఁడతనిని చెఱలోనున్న వారి కోటకై ప్రవక్తగా నియమించుకొనెనని ఆశ్చర్యకరములగు దర్శనములమూలముగా అతనికి బయలుపఱచెను. అతఁడక్కడ వారికి ఇరువదిరెండు సంవత్సరములు ప్రవచించి జనుల విగ్రహారాధనను బట్టి వారిని బహు ధైర్యముతో గడ్దించెను. అతఁడు జనులనంత ఖండితముగా గడ్దించినను జనుల పెద్ద లతని యువదేశములను సంతోషముతో నాలకించిరి (33^{30,33}). అతఁడు తన పనిచేయ నారంభించిన నాలుగేండ్లకు అతనిభార్య చనిపోయెను. జనుల కతఁడు నూచనగా నుండు నట్లు ఎంతమాత్రము నంగలార్చకూడదని దేవుఁడతనితో చెప్పినరీతిగా నతఁడు చేసెను (24¹⁵⁻¹⁷). ఒకప్పుడతఁడు ప్రవచించుచుండగా ప్రజల అధిపతీయగు పెలట్యా యనువాఁడు చనిపోయెను. అప్పుడు యెహెజ్కేలు దుఃఖాక్రాంతుఁడాయెను (11¹⁻¹³). అతఁడు నూచనలతోడను (41-54 611 121-30 3715-38) ఉపమానములతోడను జనుల కుపదేశించెను. చెఱలోనున్న వారికి పశ్చాత్తాపపడుట మిక్కిలి అవశ్యమనియు వారు చెఱలోనుండి తిరిగివచ్చుట అంతలో జరుగదనియు వారితోను యెరూషలేములో నిలిచిపోయిన వారితోను చెప్పి వారిని హెచ్చరించుట యనునది అతని విధాయకమైన పనియై యుండెను (11¹⁴⁻¹⁷ 33³³⁻³⁹). జనులలో ప్రతి వాఁడును తన పాపముల విషయమై తానే జనాబుదారుడై యుండునట్లు అతఁడు ప్రతి వానితోను ఎంతో స్పష్టముగా మాట్లాడి హెచ్చరించెను (18). దేవుఁడు తన నామ మహిమ నిమిత్తము యూదులను తిరిగి తమ దేశములో

ప్రవేశపెట్టిన యెహెజ్కేలు అతడు ప్రకటించెను (20^{9, 22, 41}) మఱియు నతడు దేవుడు వారిని వారి స్వదేశములలోకి తీసికొని వచ్చుట మార్తమేగాక వారు మఱియొక నూతనజనమగు నట్లు వారిమీద తన పరిశుద్ధత్వము ధారాళముగా కుమ్మరించుననియు బోధించెను (31²⁴⁻²⁸ 37¹⁴). అతని మరణమునుగూర్చి మన కేమియు తెలియదు.

J. C.

యెహెజ్కేలు ఆలయము దేవాలయము II చూ॥

యెహెజ్కేలు గ్రంథము (The Book of Ezekiel). గొప్ప ప్రవక్త గ్రంథము లనబడిన వాటిలో నొకటి. ఇంగ్లీషు మొదలగు బైబిలులో విలాప వాక్యములకును దానియేలుకు మధ్యనున్న పాల్ బైబిలునందు యిక్రయా హోషేయలకు నడుమనున్నది.

I. యెహెజ్కేలునకును, యిక్రయాకునగుల సంబంధములు. యెహెజ్కేలు యోషువకుడుగా నుండు కాలములో యిక్రయా బోధలను వినియుండును లేదా అతడు చెఱపట్టబడిన పిమ్మట యిక్రయా గ్రంథమును చదివియైన నుండవచ్చును (యిక్రయా, యెహెజ్కేలు చూ॥). ఎట్లయినను అతని గ్రంథమునకును యిక్రయా గ్రంథమునకును సంబంధములున్నవి. యిక్రయా నూతనగా నెత్తిన అనేక యుపమానములు యెహెజ్కేలు వివరముగా వ్రాసెను ఇట్లు యిక్ర 1³⁻¹⁵ యెహె 24³⁻¹⁴ లో నున్న బానలకును, యిక్ర 37¹⁰ యెహె 33¹⁻²² లో నున్న అప్పనెల్లెండ్రకును, యిక్ర 33^{14, 15} యెహె 34¹⁻²⁴ లో నున్న గొర్రల కాపరులకును, యిక్ర 31²⁹⁻³⁰ యెహె 18²⁻¹¹ లోని పురుషుల ద్రాక్షపండ్లను తినుటనుగూర్చిన నామెలకును, యిక్ర 31^{33, 34} యెహె 11¹¹⁻²⁰ 36²⁵⁻²⁹ లో నున్న నూతన పృథ్వీములను గూర్చిన బోధలకును సంబంధములున్నవి. ఇంకను ఇతరములగు బోధలలోను ఈ రెండు గ్రంథములకు సంబంధమున్నది. యెహెజ్కేలు యిక్రయాకన్న చిన్నవాడైనను యెహెజ్కేలు నాశనము సమీపమై యుండగా యిక్రయా యెహెజ్కేలునందును యెహెజ్కేలు బాబెలు దేశములోను ఒకటే కాలమునందు ప్రవచించుట చేత ఇట్టి సంబంధము ఉపమానములలో మార్తమే

గాక యితర విషయములందును గానవచ్చుచున్నది.

II. యెహెజ్కేలు గ్రంథమునందలి విషయములు. యెహెజ్కేలు గ్రంథమునందలి సంగతులు చాలముట్టుకు కాలక్రమము ననుసరించి వ్రాయబడినవి. వాటి నీ దిగువరీతిగా విభాగింపవచ్చును:—

1. యెహెజ్కేలు నాశనము చేయబడక పూర్వము చెప్పిన ప్రవచనములు (1-24). యెహెజ్కేలు యెహోయాకీను అను రాజుతో పాటు చెఱపట్టబడినవాడై ఆ చెఱ ననుసరించి ఈ ప్రవచనములను వ్రాసెను. ఇట్లు అతడు 5 సం॥ 5 ను కేబారు నదయొద్ద దర్శించును మంచి ప్రవక్త ఘనీషములకు పిలుపునొందిన పిమ్మట (1-3-4), తాను ప్రవచించవలసినవాటిని గూర్చి ఉపమాన రీతిగా బోధించి సాగెను (3²²⁻⁷).

6 సం॥ లో యూదులు దేవునివిడిచి విగ్రహారాధన చేసివేదావలంబించునని వారిని ఖండించి (8) యెహోవా వారి దేవాలయమును విడిచి వెళ్లి యున్నట్లుగా ప్రవచించెను (9-11¹³). ప్రజలు చెఱపట్టబడినను తమను నమ్మవారిని దేవుడు విడువని వారికి తోడుగా నుండి నూతన పృథ్వీమును ననుగ్రహించుననియు (11¹⁴⁻¹⁵), యూదావారు దేవుని నమ్మి అబద్ధప్రవక్తలను నమ్మినందున దేవుడు వారిని విడిచి వారి పట్టణమును నాశనము చేయగలవనియు (12-14), వారి శిక్ష ఎంత రూఢమైనను (15-17) చూడు మనస్సునొందువారికి రక్షణ కలుగుననియు (18) వ్రాసి ఈ సంగతి చెప్పిన ప్రవచనములను ఇశ్రాయేలీయుల రాజునుగూర్చిన విలాపములతో ముగించెను (19).

7 సం॥ నందు అదేరీతిగా యూదులు దేవుని నామమును అపవిత్రపఱచినందున వారు తప్పక శిక్షకొందరగు గాని దేవుడు తన నామఘనతను బట్టి వారిని రక్షించుననియు (20¹⁻⁴⁰), వారికి శిక్ష కలుగుననియు మఱి ప్రకటించెను (20⁴¹⁻²³¹).

9 సం॥ న మసలుచున్న కుండ దృష్టాంతముచే యెహెజ్కేలు ముట్టడిని, ప్రజలు చెదరిపోవుటను సూచించుచు ప్రవచించెను (24).

2. అన్యజనములను గూర్చిన ప్రవచనములు (25-32). అమ్మోనీయులు (25¹⁻⁷), మోయాబీయులు (25⁸⁻¹¹), ఎదోమీయులు (25¹²⁻¹⁴), ఫిలిష్తీయులు (25¹⁵⁻¹⁷), తూరు సీదోనులవారు (26-28), ఐగుప్తీయులను (29-32) గూర్చి ప్రవచించెను. ఇవి 9-11 సం॥ లో ప్రవచించెనుగాని ఐగుప్తును గూర్చిన యొక కొద్ది ప్రవచనమును (29¹⁷⁻¹⁹) 27 సం॥ నందు చెప్పెను.

3. యెరూషలేము నాశనమైన పిమ్మట యెరూషలేము పరిశీలన కుదురుబాటునుగూర్చి ప్రవచించుట (33-48).

12 సం॥ లో యెరూషలేము నాశనమై పోవుచుండగా తిరిగి ప్రవచించునట్లు యెహెశ్కేలు నకు పిలుపు వచ్చెను (33¹⁻²²). అది నాశనమైన పిమ్మట అతడు నిజమైన ప్రవక్తయై యున్నట్లు చెప్పెను (23). ఇదివఱకు దేశమును పాడుచేసిన గొంగకారులకు ప్రతిగా నిజమైన కాపరిని లేపి (34), విరోధులను శిక్షింపగా (35) ప్రజలు పవిత్రపరిచెబడినవారై తమ దేశములోకి మఱల చేర్చబడి (36), మృతులలోనుండి లేవబడునట్లు తిరిగి యొక జనాంగము కాఁగా (37) వారి విరోధులందఱు నాశనము పొందిదరు (38-39).

25 సం॥ లో ఆలయమును దాని నియమములను తిరిగి స్థిరపఱచుటనుగూర్చి ప్రవచించెను (40-48). ఆలయము పవిత్రపరిచెబడి పెంపము చేయబడునట్లు ఆలంకారికగాఁ దెలిపిన పిమ్మట (40-43), దాని అర్చనములు మరల క్రమముగా జరుగును (44-46). 25 నది ఆలయములోనుండి యునికి దేశము నంతటిని ఫల పుష్ప భరితమైనదిగా చేయునట్లుండును (47). చివరకు దేశము బహు క్రమముగా జనములకు విభాగింపఁబడును (48). ఈ కుదురుబాటునందు ప్రతిదియు లోపములేని దానిని నూచించుచు రాబోవు ఆ కాలముయొక్క సంపూర్ణతను తెలియజేయును. మొదటి భాగమునందు దేవుడు ప్రజలభ్రష్టత్వముచే నాలయమునువిడిచి వెళ్లగా ఈ భాగములో ఆయన మరల వారి మధ్యనుండును (43¹⁻⁷). యెహోవా ఆచ్చటనే నివసించును (48³⁵). ఇదే కుదురుబాటును

గూర్చిన దృష్టాంతము లన్నిటియొక్క సారమై యున్నది (దేవాలయము II చూ॥).

III. యెహెశ్కేలు బైబిలులోని బోధలలో వేటిని క్రొత్తగా బోధించెను అను ప్రశ్నకు నవీన పండితులలో గొందఱు అతఁ డాలయమునుగూర్చి వ్రాసిన వివరమే నిర్ణయకాండము లోని గుఱారమునకును రాజుల గ్రంథమునందలి దేవాలయమున కాధారమని యందురు. అట్టివా రీ వివరము తక్కినవాటికన్న పురాతనమైనదైనందున ఆయా వారలు తాము వ్రాసిన వివరములను దీనిపట్టి కల్పించి రమకొందురు (బైబిలు చరిత్ర చూ॥). ఇది బైబిలులోని సంగతులు సత్యమని యంగీకరించువారి యభిప్రాయము కాదు. యెహెశ్కేలు వ్రాసినది లోపరహితమగు ఆలయమును నూచించును. అదెన్నడును కట్టబడి యుండలేదు. దాని కొలతలన్నియు చతురముగాను చచ్చెముగా నున్నవి. అతడు ఇచ్చించిన దేశముసహా అట్టి కొలతలు గలదై యుండెను. దీనిని అక్షర రీతిగా గాక ఆలంకార రీతిగా గ్రహించుకొనవలెను. ఇట్లు యెహెశ్కేలు బోధలు ప్రకటన గ్రంథమునకు సంబంధించినవై వర్ణనములుగల అట్టి గ్రంథమునకు మార్గప్రశ్నియనుకొనఁదగును (యెహె 42 ప్రక 21¹⁰, యెహె 37²⁷ ప్రక 21³, యెహె 43²⁻³ ప్రక 21¹¹, యెహె 44¹⁶ ప్రక 21¹⁶, యెహె 44³⁰⁻³⁴ ప్రక 22¹, యెహె 47¹⁻¹² ప్రక 22³, సరిపోల్చుడి). అతడుచేసిన యితర విశేష బోధ లెవ్వియనగా—మంచికాపరియగు దేవుడు (కీర్త 23, యెష 40¹¹ యిర్మీ 23³ మొ॥) తప్పిన గొర్రెల నాశనమును గోరక వారిని రక్షించుటకు వెనుకనున్నట్లుగా యెహెశ్కేలు తేటగా వ్రాసి (34¹¹⁻¹⁶), క్రీస్తు చెప్పిన ఉపహాసముబోధను ముందుగనే నూచించెను (మ 18¹²⁻¹⁴ లూ 19¹⁰). మఱి ముఖ్యముగా యెరూషలేము కుదురుబాటు దేశసంబంధమైనది గాక ఆత్మసంబంధమైనదై యున్నదని యెహెశ్కేలు బోధించెను. దానికి సంబంధముగా దేశముయొక్క ఫలవంతమును నూచనగా నెంచినను (36^{29,30}) అతడు ముఖ్యముగా ప్రజలయొక్క శుద్ధిని, వారు దేవునిరాజ్యమగుట అను నీ గొప్ప ఆత్మీయ సత్యములను వివరించెను (11^{19,20} 36²⁴⁻²⁹). దేవుని ప్రజలు

నూతన పరిచయమైన జనముగా నుండునను సంగతి అతడు ప్రవక్తలలో ఇతరులకన్న తేటగా బోధించెను. ఇట్లు క్రొత్త నిబంధనలో దేవుని రాజ్యమును సూక్ష్మ బోధలను చేయుటకుకూడ ముందుగా మార్గదర్శకుడై యుండెనని చెప్పవచ్చును.

యెహోవాహు (Jehdeiah = యెహోవా సంతోషపరచును).

1. దావీదు గాడిదలను కాచిన నై విచారి కర్త (I దిన 27³⁰).

2. ఒక లేవీయుడు (I దిన 24²⁰).

యెహోజాదాకు (Jehozadak, Jozadak = యెహోవా నీతిమంతుడు). జెరుబాబెలు కాలములో నున్న ప్రధాన యాజులలో యెహోజాదా తండ్రి (I దిన 6^{14,15} వాగ్ద 11.1. 14 22.4 జెక 6¹¹). ఈ పేరు ఎబ్రా 37.5 52 10¹⁸ నెహె 12²⁶ లో కూడ ఉన్నది గాని ఈ వాక్యములందు మూలాధారము యోజాదాకు అని యున్నది.

యెహోజాబాదు (Jehozabad = యెహోవా ఇచ్చును).

1. రాజగు యోవాభు సేవకులలో నొకడు ఇతరులతో గలిసి కుట్రచేసి యోవాభును చంపెను (II రాజు 12²¹). ఇతని తల్లి మోయాబీయురాలు (II దిన 24²⁶). యోవాభు కొడుకు అమజ్యా ఇతనికి మరణిత్తు విధించెను (II రాజు 14⁵, II దిన 24²⁶ 25³⁴) గాని అప్పటి కాలపు వాడుకలప్రకార మితరులతోపాటు ఇతని పుమారులను చంపలేదు (II రాజు 14⁶).

2. ఓదేబెదోము కుమారులలో నొకడు (I దిన 26⁴).

3. రాజగు యెహోషాపాతు ఉద్యోగిగఘడు (II దిన 17¹⁸).

యెహోనాతాను యోనాతాను 16, 17, 18 చూ॥

యెహోనాదాబు (Jehonadab, Jonadab = యెహోవా ఘనుడు).

1. దావీదు అన్ని కుమారుడు. బహు కుయుక్తిగలవాడు. తామరును చెరువలనని యుద్దేశించిన అమ్మనుకు ఉపాయము చెప్పి అతని చుట్టలోచనలో తోడ్పడెను (II సమూ 13³⁻²²). అమ్మలోము అందులన అమ్మనుకు జంపిన పిదప ఇతడు దావీదు నాదరించెను (II సమూ 13³³⁻³⁵).

2. రేకాబు కుమారుడు (II రాజు 10¹⁵). ఇతడు రేకాబీయులకు విశేషమైన చట్టముల నేర్పాటుచేసెను (యర్దీ 35). వారు డేరాల లోనే నివసించువలెననునదియు, ద్రాక్షరసమును త్రాగిపూడదననది వాటిలో ముఖ్యములైనవి వా రీ చట్టముల విషయము బహు నిష్పవరులైనందున ఏరిని వ్యస్తాంతముగా గొని యిక్కడ దేవునియాజ్ఞలను నిర్లక్ష్యపెట్టిన యిత్రాయేలీయులను గిద్దించెను. యెహోనాదాబు దేవునియందు బహు నిష్ఠపరుడై, బయలుపూజలు చేసినవానికి విరోధిగావచ్చు సంగతి, అతడు యెహూకు తోడుగా నున్నదానివలన స్పష్టమగుచున్నది (II రాజు 10^{15,23}).

యెహోయాదాను (Jehoaddan = యెహోవా సంతోషపరచును). యూదా రాజగు అమజ్యా తండ్రి (II రాజు 14⁵ II దిన 25¹).

యెహోయాకీను (Jehoiachin = యెహోవా స్థాపించును) యూదా రాజగు యెహోయాకీను కుమారుడు. క్రీ. ము॥ 598 లేక 597 నందు తన తండ్రికి తరువాతి రాజు యెను. అతడు డబ్బెల్లికి 18 రోజుల ప్రాయము గలవాడైనట్లు II రాజు 24⁸ నందున్నది గాని II దిన 36⁹ నందు ఎనిమిదేండ్ల ప్రాయమే యని కనబడుచున్నది. ఈ లోపము LXX లోను హెబ్రీ భాషలోను ఉన్నది. ఈ రెంటిలో నేదో యొకటి తప్పుక తప్పుయి యున్నది. ఏది సరియో నిశ్చయించుటకు వీలుగాదు. ఇతడు తన తండ్రివలెనే దేవుని దృష్టికి కీడైనది తేసెను. అతడు డేరినది మూడు మాసముల 10 దినములు మాత్రమే. ఇతని పరిపాలనమండే బాబెలు రాజగు నెబుకద్నెజరు తన సైన్యాధిపతులనంపి యెరూషలేమును ముట్టడించెను. నెబుకద్నెజరు ఏలుబడిలో నెనిమిదని సంవత్సరారంభమున అది

పట్టున డెను (II రాజు 24¹⁹ యిర్మీ 52²⁸). యెహోయాకీను, అతని భార్యలు, తల్లి, రాజనగరి సేనకులు పట్టణపు ప్రధానులు నిపుణులును చెఱకుఁ గొని పోఁబడిరి (II రాజు 24¹⁸⁻¹⁶ II దిన 36^{9,10}). చాలకాలమునఱ కతఁడు చెఱసాలలోనే యుండెను. 37 సం॥ ల చెఱయైన పిదప అనఁగా క్రీ॥ ము॥ 562 సం॥ న వివిల్సోదకు బాబెలు సింహాసన మెక్కిన పిమ్మట అతనిని విడుదలచేసి అతఁడు జీవించినంతకాలము అతనికి దినభిత్తము నేర్పాటుజేసెను (II రాజు 25²⁷⁻³⁰ యిర్మీ 52³¹⁻³⁴). ఇతని కాలమందును తరువాతను ప్రవచించిన యిర్మీయా యితిని యెకోనాన్యాయనియు, కోనాన్యాయనియు తన ప్రవచనములయందు దుఃఖించెను.

యెహోయాకీము (Jehoiakim = యెహోవా సిరిపఱచును). రాజైన యోషీయా కుమారుడు. ఇతని తల్లి పేరు జెబూదా (II రాజు 23^{34,36}). యెహోవా స్థాపించునని యర్పించుచు ఎల్యాకీము అనునది ఇతని మొదటి పేరు. యోషీయా మరణానంతరమున ప్రజలు అతని మూడవ కుమారుడును యుక్తమయియున్నందున యెహోయాహాజును రాజును జేసిరి. గాని ఫరోనెకో మూడు మాసములలో అతనికి సంక్లమింపజేసి విగుప్తుకు చెఱపట్టుకొనిపోవుచు అతని పద్దన్నయగు ఎల్యాకీముకు యెహోయాకీము అని పేరుపెట్టి గాజుగా నియమించి మఱిపోయెను. క్రీ॥ ము॥ 608 సం॥ న 25 యేండ్ల ప్రాయ మిప్పుడు ఇతఁడు ఏల నారంభించెను. ఫరోకు చెల్లించనై జనులమీఁద భారమైన పన్నులు వేయఁ గలిగెనెచ్చెను. తన తండ్రి అంత భయభీతులతో ననుసరించిన యెహోవామార్గము నితఁడు విసర్జించి విగ్రహారాధనవైపు మళ్లెను. పశ్చాత్తాపపడిని పశ్చమున కలుగజైయున్న శ్రమలను దెలుపు నొక గ్రంథమును యిర్మీయా వ్రాసెను గాని యెహోయాకీము ఆ గ్రంథపులను తృణీకరించి మూడు నాలుగు పుటలు విన్నవించెట ఆ గ్రంథమును ముక్కలుగా కోసి కుంపటిలోవేసి తగులబెట్టెను (యిర్మీ 36). ఈ కాలమున బాబెలు మిగుల ఉన్నతదశయందుండెను. యెహోయాకీము ఏలుబడి నాలుగవ సంవత్సరమున బబులోను రాజకుమారుడగు నెబుకద్నెజరు

కర్కమిఖువద్ద ఫరోనెకోను ఓడించి తరువాత యెరూషలేముమీఁదకుఁ బోయెను. అప్పుడు యెహోయాకీము అతనికి దాసుడయ్యెను (II రాజు 24¹ యిర్మీ 46² దాని 11², కాలక్రమణిక చూ॥). మూడు సంవత్సరములైన పిమ్మట అతఁడు బహు మూర్ఖుడై తిరుగఁబడెను. ఆ కాలమునందే యూదారాజ్యముకు పీడాకరములుగ సిరియనులు మోయాబీయులు అమ్మె నీయులు దేశమందుఁ జచ్చిరి. నెబుకద్నెజ రీ తిరుగఁబాటును గూర్చి విని పంపిన సైన్యములఁ జేసి దేశమును మిగుల దోచి హింసించిరి (II రాజు 24²). చిరకు బాబెలురాజే స్వయముగా సైన్యసమేతుడై యెరూషలేమును ముట్టడించి హియగు రాజును బాబెలుకు పట్టుకొని పోవుటకు బంధించెను (II దిన 36⁶). అప్పుడు యెరూషలేమునందో టబ్రాలోనో డండు విడిసి యున్న బాబెలురాజానొద్దకు అతనిని బోనులో పెట్టి గాలము లతనికి తగలించి తీసికొనిపోయిరి (యెహె 19⁵⁻⁹). 9 నెలలములోని సంగతి అతని కుమారునికి సంబంధించినదై యుండును. అతనిని బాబెలురాజుకు దీసికొనిపోవు నుద్దేశమును మానుకొనిరి. అతఁడు చంపఁబడి యెరూషలేము ద్వారముల వెలపటికి ఈడ్చి పారవేయఁ బడెనందున గాడిద పాతిపెట్టబడు రీతిగా సమాధి చేయఁబడెను (యిర్మీ 22¹⁹ 26³⁰ పురా 10.6.3). అతఁడు 11 సం॥ ము లేడెను. అతని కుమారుడగు యెహోయాకీను అతనికి బదులుగా రాజయెను (II రాజు 23³⁶ 24⁶).

యెహోయాదా, యోయాదా (Jehoiada = యెహోవా యెఱిఁగెను).

1. దావీదు సాలామెను కాలములలో నెనాధిపతిగా నుండిన బెనాయా తండ్రి (II సమూ 23³² I రాజు 4⁴). ఇతఁడు దావీదుయొక్క సభాముఖ్యుఁడయ్యెను. దావీదికిను సిక్కిగులొ నుండఁగా ఇతఁడు అహోనీయులను పెద్దయై దావీదునొద్దకు 3700 మందిని వెంటఁబెట్టుకొని వచ్చినట్లున్నది (I దిన 12²⁷).

2. బెనాయా కొడుకు. ఇతఁడు దావీదు ఆలోచన కర్తలలో నొకఁడు (I దిన 27³⁴). ఇతనికిని ఇతని తాతకును ఇట్లు ఒకటే పేరుండెను.

3. అతల్యా యూదుల రాజ్యము నవహరింపఁగా ఆమెను విరోధించి అపాజ్యకొడుకగు యోవాఘను రాజునుగా చేయుటకు ప్రయత్నించిన నాయకుఁడు. యోవాఘు చిన్నవాడై యుండఁగా నితఁడు రాజ్యపరిపాలన జేసెను. ఇతఁడు బ్రతికియున్నంతవఱకు యోవాఘు మంచి వాఁడుగా నుండి తన రాజ్యమును దేవుని కిచ్చమెనరితిగా నేలినను అతని మరణానంతరము మరి భ్రష్టుడై దానిని విగ్రహారాధనతో నింపివేసెను. అతఁడు 130 యేండ్లవాడై చనిపోయెను. అతని కుమారుఁడు ప్రజలను గద్దింపఁగా యోవాఘు అతనిని చంపించెను (II రాజు 11-12¹⁶ II దిన 22¹⁰-24²⁰).

4. యిర్మీయా కాలములో నున్న యాజుకుఁడు (యిర్మీ 29²⁶).

5. నెహెమ్యాకాలములో గోడలను కట్టిన వారిలో పాసెయహు యనువాని తండ్రి (నెహె 3⁶).

6. యరా యనువాని మాఱుపేరు (I దిన 8³⁶). మూలభాషలో మైనున్న పేరులకును దీని కిని గుఱింతములో కొంచెము భేదము గలదు (యరా చూ").

యెహోయాహు, యోయాహు (Jehoarib, Joiarib = యెహో వా వాదించును). దావీదు కాలమునం దితని సంతతివారిని యాజకుల తరగతులలో మొదటిదిగా నెంచిరి (I దిన 24⁷) గాని జెరుబ్బాబెలు కాలములో 17 ను నెంతుగా లెక్కించిరి (నెహె 12⁶). నెహెమ్యా దినములయందు వారు యెరూషలేములో నివసించిరి (I దిన 9¹⁰ నెహె 11¹⁰).

యెహోయాహాజు (Jehoahaz = యెహోవా పట్టుకొనెను).

1. యూదారాజైన యెహోరాము కనిష్ఠ పుత్రుఁడగు అపాజ్యయొక్క క్లుప్తనామము (II దిన 21¹⁷=22¹).

2. ఇశ్రాయేలువారి రాజగు యెహూయొక్క కుమారుఁడు. అతని తరువాత 10 గోత్రముల వారి రాజయెను. అతఁడు క్రీ. ము|| 821 సం॥ తన తండ్రితోఁ గలిసి యేల నారంభించి 17 సం॥

లేతను (II రాజు 10³⁵ 13¹). యెహోబాము చేయించిన దూడల నారాధించుట మానక పోయెను. దానికి ఫలితముగా నిరియనులు హజాయేలు బెన్నధను అనువారి నాయకత్వము క్రింద అతనిమీఁద యుద్ధములుచేసి క్రమక్రమముగా దేశమంతటిని యించి చివరకు 50 మంది కౌతులు 10 రథములు 10 వేల కల్బలమునతన్ను మిగతి సెన్యమంతటిని పరిమార్చిరి. అతఁడు శ్రమలు గల్గినప్పుడు దేవునిట్లు తిఁగి ఆయనను వేడుకొనెను. ఆయన వారికొక విమోచకుని పంపెను. ఆ విమోచకుఁడు అతని మరణానంతరమున దేశము నుదరించిన అతని కుమారుఁడగు యెహోయాఘను, అతని తరువాత యెహోయాహాజు మనుమఁడును రెండవ యెహోబామునై యుండెను. యెహోయాఘ ఇశ్రాయేలీయుల దేశమును క్రైస్తవులచేతినుండి విడిపించెను. యెహోబాము ఇశ్రాయేలు దేశపుప్రాంతములను క్రైస్తవులకు రక్షణమును వ్యాపింపఁ జేసెను. యెహోయాఘకాలమున అష్షూరురాజు సిరియనుల దేశముమీఁదను దిండెత్తుటవలన ఇశ్రాయేలు వారికి అధిష్టవశాత్తున సహాయము కలిగెను. యెహోయాహాజు తరువాత యెహోయాఘ రాజయెను (II రాజు 13^{2-9, 22} 25).

3. యూదారాజగు యోషీయా చిన్న కుమారుఁడు. తండ్రి మరణమైన పిదప ప్రసిద్ధినిని రాజుగాఁ జేసిరి. అప్పటి కాలనికి 23 యేండ్ల వ్రాయును. అతఁడు మూడుమాసము లైనను ఏలియేలక మనుజే దుష్టాంకురియు అతని యందు పొడకట్టెను. ఘోనెకో వానిని రాజ్య పదభ్రష్టునొనర్చి రిబ్బాకును తరువాత బెగుప్తునకును శైధీగాఁ గొంచుపోయెను. యోషీయాను జయించినందున నెకో యూదారాజ్యమునకు రాజు నేర్పరచు నధికారము తనకున్నట్లు యెహోయాహాజు పెద్దన్నయగు యెహోయాకీమును రాజుగాఁజేసెను (II రాజు 23³⁰ 34 II దిన 36¹⁻⁴). ఇతఁడు పల్లము అనియు పిలువఁబడెను (I దిన 3¹⁵ యిర్మీ 22¹⁰⁻¹²). యెహెజ్కీలులో చెప్పబడిన మొదటి కొదమ సింహ మితఁడే (యెహె 19¹⁻⁹). యోషీయా కుమారులలో వయస్సున మూడవవాఁడును రాజ్యమునకు పచ్చటలో మొదటివాఁడైనను I దిన 3¹⁵ నందు

నాలుగవవాడుగా చెప్పబడుట కతని దుష్టత్వమే కారణముగ కనబడుచున్నది.

యెహోరాము, యోరాము
(Jehoram, Joram = యెహోవా ఎత్తయిన వాడు).

1. ఇశ్రాయేలు వారి రాజగు అహాబు కుమారుడు. ఇతడు తన అన్నయగు అహాజ్యాకుఁ బిట్టట క్రీ॥ ము॥ 853 సం॥ లో సింహాసన మధిష్ఠించెను. తన తండ్రియగు అహాబు నిలిపిన బయలు విగ్రహమును తీసివేసినను యోరాము చేయించిన దూడల నాధింపఁబడు మానక పోయెను. అహాబు మరణమునకు దరువాత మోశాబురాసగు మేషా యెదురుతిరిగి కష్టము కట్టుట మానివేసెను. అతనిని లోపలు చుకొనుటకై యెహోరాము యూదారాజైన యెహోషాఫాసు సహాయమునడసినవాడై ఎదోమురాజుతోఁ గూడుకొని ఆ దేశముపై దాడివేయ బయలుదేరి యుత్తరము ప్రభు దక్షిణ ప్రాంతములను సమీపించు నప్పటికి త్రాగ్ననను నీరు దొరకక నైవ్య మంతయు నశింప సిద్ధమాయెను. నైవ్యము వెంటఁ బుచ్చి ఎలీషా అచ్చటచ్చట కందకములను త్రవ్వించుచుగా ఉదయముగుప్పటి కాలముగండ నీరు పుచ్చి కందకములను నీటితో నింపెను. ఈ నీరు వారి వాహనములను దీర్చుటయేగాక ఉదయకాలపు సూర్యకాంతిచే నెర్రగా ప్రతి ఫలించినందున మోయాబీయులు అది తమపై దండెత్తి వచ్చిన వారు తమలోతాము కలహించుగా ప్రసహించిన రక్తమని భావించి, దోచుకొన త్వరపడినచ్చి సంసిద్ధులై యున్న సైన్యములఁ గనుగొని పారి పోయిరి. ఇశ్రాయేలీయులు వారిని దరిమి దేశమును జయించిరిగాని దానిని పూర్ణముగా స్వాధీన పఱచుకొనఁజాలక పోయిరి (II రాజు 31-37 రాతిశాసనములు 1 చూ॥). నయమానుయొక్క కుష్టరోగమును బాగుచేయఁబడినదని సిరియా రాజు కోరిపంపిన ఇశ్రాయేలురాజు యెహోరామునకు కట్టి సందియమునులేదు (II రాజు 51-57). ఎలీషా సిరియా రాజయొక్క నైవ్య రహస్యముల నెఱిగించిన దిత్తనికి. ఇతఁడు వారిని షోమ్రానులో పట్టుకొని ఎలీషా సలహా ననుసరించి వారిని భోజనమజ్జనాదులచే సత్కరించి విడిచి పుచ్చెను (88-89). బెన్ద్రును షోమ్రా

నును ముట్టడించినందున కలిగిన కరవుబాధనుజూచి ఎలీషావలన అది వచ్చెనని అతనిపై కసి దీర్చుకొనఁ దలంచెను (89-91). 89 నందు ఎలీషా అతనిని సరాంతకుని కుమారుడని బిలిచెను. ఇతని అంతయు విచారకరము. రామోత్తిలాదుపై యుద్ధము చేయుచుండఁగాఁ దగిలిన గాయములను మాన్చుకొనుటకు యెశైయేలునకు వచ్చియున్న సమయమున ప్రవక్తచే ఇశ్రాయేలు వారిపై రాజుగా నభిషేకించఁబడిన యెహూశాత చంపఁ బడిన (91-96). యెహూరాముతో ఓమ్రు యొక్క సంశయంతరించి యెహూసంశ మారంభ మాయెను.

2. యూదారాజగు యెహోషాఫాకు కుమారుడు. క్రీ॥ ము॥ 854 నుండి యతఁడు తన తండ్రితోఁ గలిసి రాజ్యమేలెను. 849 సం॥ న ఇశ్రాయేలువారి రాజగు యెహోరాము ఏలుబడి 5 సం॥ మును సంపూర్ణాధికారము వడసెను (II రాజు 816 = 147, 31). సింహాసనముమీద తాను స్థిరపడెనను వెంటనే తన సహోదరులను ఇశ్రాయేలు అధిపతులలోఁ గొందఱిని చంపించెను (II దిన 21-4). అహాబు యెశైలుల కూతురిగు అతల్యా ఇతని భార్య. ఈమె అతనిచే అనవ్యక్తములగు అన్యాయములఁ జేయించెను (II రాజు 818 II దిన 218-11). అందువలన అతనిమీఁదకు దేవుడు కష్టములను క్షిప్తగా రిప్పించెను. ఎవోమాయలు ఎదురు తిరిగిరి. అతఁడు వారిని జయించినను వారు కొద్ది కాలములో స్వతంత్రులైపోయిరి. లిబ్నా పట్టణమును తిరుగబడి స్వతంత్రత నొందెను (II రాజు 2890-25 II దిన 218-10). ఫిలిష్తీయులను అరబ్బీయులను యూదామీఁద నెగబడి రాజనగరును దోచుకొని రాజభార్యలను అతని బిడ్డలలో యెహోయాహాజ లేక అహాజ్యా అను పేరుగల పసివానిని తప్ప మిగతవారి నందఱిని ఎత్తుకొని పోయిరి (II దిన 2116, 17 211).

అతని భ్రష్టత్వమునుబట్టియు దుష్టత్వమును బట్టియు అతనికి వేదనకరమగు రోగమును బాధయును కలుగునని ఎలీషా అతిశయక పత్రికను వ్రాసి యంపెను (II దిన 2118-15). త్వరలోనే యతనికి జగలు వికారములుపట్టి రెండు సంవత్సరములనఱకు వ్యాధి బలమగుచుండెను (2118, 19).

ఈ సమయమునందే అహజ్యా అతనికి మారుగా నేలను (II రాజు 9²⁹ 8^{25, 26}). అతడు మరణమైనప్పుడు ప్రజలెవ్వరును దుఃఖించిన జాడలేదు. అతడేలినది 8 సం॥లు మాత్రమే. అతడు క్రీ॥ ము॥ 342 నందు చనిపోయెను. అతని కుమారుడగు అహజ్యా అతనికి బదులు రాజుయెను (8²⁴ II దిన 21¹² 22¹).

3. దావీదు సిరియావారిని జయించినప్పటి తన సంతోషమును కనపఱచుటకు హోమాలు రాజు పంపిన రాజకుమారుడు (II సమూ 8¹⁰). I దిన 18¹⁰ లో ఇతనికి హోమము అను మాట పేరుగలదు.

4. ఒక లేవీయుడు. ఇతడు మోషే సంతతివాడు (I దిన 28²⁵).

5. ప్రజలకు బోధింపనై యెహోషాపాతు పంపిన బోధకులలో నొకడు (II దిన 17⁸).

యెహూవా దేవుడు II 1 చూ

యెహూవా కోపము కోపము 2 చూ॥

యెహూవా దనము అంత్యదినము చూ॥

యెహూవా మాత దేవదూత 2 చూ॥

యెహూవా నీసి (Jehovah Nissi = యెహోవా నా ధ్వజము). అహారేకీయులపై కలిగిన జయమునకు జ్ఞాపకార్థముగా మోషే కట్టించిన బలిపీఠము (నిర్గ 17¹⁵).

యెహూవా మంచరపు ఉత్తర వ్యూరము యెహూషలేము B III 8 (1) చూ॥

యెహూవా యారే (Jehovah-Jireh = యెహోవా చూచును). అబ్రాహాము ఇస్సాచును అర్పింపబోయిన స్థలముకు పెట్టబడిన నార్థకనామము (ఆది 22¹⁴).

యెహూవా యుద్ధముల గ్రంథము (Book of the Wars of the Lord). అట్టి గ్రంథముకంటే యున్నట్లు సంఖ్యా 21¹⁴ వలన మాత్రమే తెలియుచున్నది. మాయాబు అష్షా నీయుల సరిహద్దును తీర్చినించుటకై ఈ గ్రంథమునుండి యొక సంగతినితెలి అచ్చట వ్రాసిరి. ఇశ్రాయేలీయులు చేసిన యుద్ధములనుగూర్చి యందు వ్రాయబడినట్లు, గ్రంథపు

పేరువలన స్పష్టమగుచున్నది. ఇశ్రాయేలీయుల యుద్ధములు యెహోవా యుద్ధములుగా నెంచబడినవి (I సమూ 18¹⁷ 25²²). సంఖ్యా 21¹⁷⁻¹⁹ లో నున్న వాక్యము లీ గ్రంథము నుండియే యెత్తిన కావ్యమని కొందఱి యభిప్రాయము గాని, మఱి కొందఱు యాహూ గ్రంథము అనబడినదే యిది యని అభిప్రాయపడుచున్నారు (యాహూ గ్రంథము చూ॥). ఇది వేఱుగ్రంథ మనుకొనుటయే మేలని లోపమున్నది. అది ప్రస్తుతమున కానరాదు.

యెహూవావాన్సు దేవోకి చూ॥

యెహూవా సమాధానకర్త (Jehovah-Shalom = యెహోవా సమాధానము). గిద్యోను తనకు దేవదూత ప్రత్యక్షమైన పిదపు కట్టిన బలిపీఠముయొక్క పేరు (న్యాయా 6²⁴). న్యాయాధిపతుల గ్రంథము వ్రాయబడునంతవఱకు బలిపీఠము నిర్మించియుండెను.

యెహూవా నేపకుడు నేపకుడు చూ॥

యెహూషబేతు, యెహూషేబ (Jehoshabeath, Jehosheba = యెహోవా ప్రమాణము). యూదారాజగు యెహోరాము కుమార్తె. ప్రధాన యాజకుడగు యెహోయాదా భార్య (II దిన 22¹¹). అతలూ తన కుమారుడగు అహజ్యా బిడ్డలనందఱిని కుట్రచేసి చంపినప్పు డీమె అతని పుత్రుడగు యోవాభును దాచిపెట్టి వానిని రక్షించెను. అందువలన రాజవంశము జాతుగా నిర్మూలము కాలేదు (II రాజు 11²).

యెహూషాపాతు (Jehoshaphat Josaphat = యెహోవా న్యాయము తీర్చును).

1. దావీదు సాలూమానుల యేలుబడియందు రాజ్యపు దస్తావేజుల మీదనున్న మంత్రి. ఇతని తండ్రిపేరు అహీలూదు (II సమూ 8¹⁶ 20²⁴ I రాజు 4³).

2. ఓబేదోము ఇంటినంచి మందసమును దావీదుపురమునకుఁ దెచ్చునపుడు దానియెదుట బూరల నూదుటకు నియమింపబడిన యాజకులలో నొకడు (I దిన 15²⁴).

3. ఇశ్బాబారు గోత్రమునుండి సాలామో నకు ఆహారము సప్తయిచేయుటకై నియమింపఁబడినవాఁడు. ఇతఁడు పరూయహు అనువాని కుమారుఁడు (I రాజు 4¹⁷).

4. యూదారాజైన ఆసా కుమారుఁడు. తండ్రి చివరికాలమున ఆనఁగా ఆసా యేలుబడిలో 37 వ సం॥ నుండియు ఒమ్మి యేలుబడిలో 11 వ సం॥ నుండియు (I రాజు 16^{28,29} LXX) తండ్రికి రాజ్యపరిపాలనయందు 5 సం॥ ల వఱకు సహాయుడై అతని మరణాంతమున క్రీ॥ ము॥ 871 సం॥ నుండి స్వతంత్రముగా నేల నారంభించెను (I రాజు 22^{41,42}). సింహాసనాసీనుడై నట్లుడు అతఁడు 35 యేండ్లవాఁడు పిమ్మి నొమార్తెయగు అజూబా ఇతని తల్లి (I రాజు 22^{41,42} II దివ 17¹). ప్రజలింకను ఉన్నత స్థలములలో బలవల నర్పించుమండినను ఇతఁడు గూత్రము మించివాడై యుండెను. యెహోవానే యా గాఢించి విగ్రహములను విసర్జించెను (I రాజు 22⁴³ II దివ 17³). అందువలన దేవుఁ డితినిని యాశీర్వదించెను. రాజ్యమేల నారంభించిన మూడవ సంవత్సరమునందే యూదాయందు పట్టణములలో దేవుని ధర్మశాస్త్రమును నేర్పుటకై అధికారులను లేవీయులను ఇతఁడు పంపుట కారంభించెను (17⁷⁻⁹). యెహోవా భయము చుట్టుపట్లనున్న రాజ్యములకు కలిగెను. ఫిలిష్తీయులను ఆరబీయులను కప్పము కట్టిరి (17^{10,11}). తన దేశమందు ప్రాకారములనున్న ప్రతి పట్టణమందును వైద్యముల నుంచెను. చహబాము కాలమునుండి యూదావారికిని ఇశ్రాయేలు వారికిని ఎడతెగక జరుగుమండిన కలహములను మాన్పెను. అతి డిశ్రాయేలు వారిలో సంఘటితమైన వారి రాజులొమర్తెయగు అతిల్యాను తన కుమారునికిచ్చి పెండ్లిజేసెను (I రాజు 22⁴⁴ II రాజు 8^{18,19}). యెహోవా తనకు సహాయము చేయుట నతఁడు గ్రహించుకొని ఉన్నత స్థలములను అషేరాలను తీసివేయుటకు ధైర్యము తెచ్చుకొనెను (II దివ 17^{5,6}). పురుషుగాములలో మిగిలినవారిని తన దేశమునందుండి నియ్యక తిరిమివేసెను (I రాజు 22⁴⁶).

క్రీ॥ ము॥ 853 సం॥ నందు రాజైన అహాబును దర్శించబోగా నతఁడు రామోత్తిలాదును నిరియ

నుల చేతనుండి మరల పట్టుకొననై నైన్యముతో తనకు సహాయపడునట్లు యెహోషాపాతును పురిగొల్పెను. అహాబుయొక్క రాజవస్త్రములను తాను ధరించి యుద్ధముచేయ వేల్గెను. అహాబు మరణకరమైన గాయము నొందినవెనుక యెహోషాపాతు ప్రాణముతో తప్పించుకొని హెబలబడుట ప్రయాసకరమయ్యెను (I రాజు 22¹⁻³⁸ II దివ 18¹⁻³⁴). తన రాజ్యమునకుఁ దిరిగివచ్చినపిదప హనానీ కుమారుడగు యెహూనెలన అహాబువంటి వానితో స్నేహముచేసినందుకు గద్దించబడెను (II దివ 19^{1,2}). తరువాత అతఁ డిదివఱకే ముదలుపెట్టియుండిన దిద్దుబాటును కొనసాగించి యెహోవా యారాధనను దేశమున నెలకొల్పి ప్రాకారములుగల పట్టణములలో న్యాయాధిపతులను నియమించి లేవీయులు యాజకులు స్థితిమంతులగు ఇతరులుగల యొక ప్రధాన న్యాయసభను యెరూషలేమునందు స్థాపించెను (II దివ 19⁴⁻¹¹). ఈ దిద్దుబాటు ముగియు నప్పటికి అష్టాసియులు మోయాబీయులు ఎదోమీయులేకమై అగ్నేయముగా దేశముపై దండెత్తి వచ్చి మృతముడ్రమునకు పడమరనున్న ఏన్దెదీ షగ్గరి దండువిడిచిరి. సాలామోను మనవిజేసి గీతగా యెహోషాపాతు విమోచనకొఱకు వేడుకొనెను (II దివ 6²⁴⁻³⁰ = 20⁹). యహాజేయేలు ఆ విమోచన కలుగునని ప్రవచించినమీఁదలు యెహోషాపాతు దేవునికి కృతజ్ఞతాన్వతులను చెల్లించుచు శత్రువులను జయించుటకు బయలువెల్లి, ఆయనకు ప్రోత గీతములు పాడుటకై వైద్యమునకు ముందుగా సంగీతపాటకుల నుంచెను. పోరాటమేమియు లేకనే జయము సులభముగా లభించెను. శత్రువైద్యమున కలతలుపడి అష్టాసియులును మోయాబీయులును కలిసి ఎదోమీయులను నాశముజేసిరి. తరువాత వారిలో వారే పోట్లాడుకొని చీలిపోయిరి (II దివ 20¹⁻³⁰). ఇది జరిగినపిదప దేశము నెవ్వరిగా నుండుకాలమున యెహోషాపాతు ఎసోన్లెటరు నందు ఓడలను కట్టించుకొనుచు వాణిజ్యము చేయుటలో తనతో కలియవలసినవని ఇశ్రాయేలువారి రాజగు అహాబ్యాతో రాయభారము నడిపెను. అహాబ్యాతో కలిసినందున ప్రవక్తయగు ఎలీయేజెరు యెహోషాపాతును గద్దించెను. ఆ

యెహోషువ బ్రద్దలయ్యెను. అహజ్యా మరియొక సారి ఆ ప్రయత్నమునే కలిసి చేయుచులంచెను గాని యెహోషాపాతు దానికి సమర్థులించక పోయెను (II దిన 20³⁰⁻³⁷ I రాజు 22^{48,49}). దాదాపు క్రీ. ము. 852 సం. న ఇశ్రాయేలు వారి రాజైన యెహోరాము మోయాబీయులను తిరిగి తన స్వాధీనమందుంచుకొనఁ గోరి ఇతని సహాయమును గోరెను. యెహోరాము దిద్దు బాటులు చేయుచు భక్తి కనబఱచినందున యెహోషాపాతు అతనికి సహాయము చేయ నిష్ఠ పడెను (II రాజు 3²). ఈ సంధివలన చాల మట్టుకు జయమే సిద్ధించెను (3⁴⁻²⁷). 60 సం. ల ఐదున్నుండై క్రీ. ము. 850 సం. న మరణమై దావీదుపురమున పాతి పెట్టఁబడెను. అతని కుమారుడగు యెహోరాము సింహాసనమెక్కినాడు (I రాజు 22⁵⁰).

5. నింషీ కుమారుడు. ఇశ్రాయేలు రాగు యెహూయొక్క తండ్రి (II రాజు 9²¹).

యెహూషాపాతు లోగు యెహూష లేము A I 1 చూ॥

యెహూషువ, యెహూష, యెహూషాపాతు (Joshua, Jeshua = యెహోషా లేము).

1. ఎఫ్రాయిమీయుడగు నూను అనువాని కుమారుడు (సంఖ్యా 13^{8,16}). 13¹⁶ నందితనికి హోషేయ యను పేరున్నది. రెక్కీదీములో ఇశ్రాయేలీయులు అమాలేకీయులతో యుద్ధము జేసినప్పు డితఁడు ఇశ్రాయేలీయుల సేనాధిపతిగా నుండి మోషే ప్రార్థన సహాయమువలన విజయము నొందెను (నిర్గ 17⁸⁻¹⁶). మోషే పరిచారకుడై యుండి బంగారుచూడను ప్రజలు చేసికొన్నపుడు సీనాయి పర్వతముమీద ఆత్మతో నుండెను. పాలెమునందలి విగ్రహారాధనోత్సవ సంభ్రమ భవని యుద్ధభవనియని పొరబడి మోషేకు తెలిపెను (24¹³ 32^{17,18}). మొదటి ప్రత్యక్షపు గుడారము నితఁడు భద్రపఱచెను (33¹¹). కనాను దేశమును జూచి దానిని జయించువిధమును తెలిసి కొనుటకు పంపబడిన వేగులవాండ్రులో నితఁడు ఎఫ్రాయిము గోత్ర ప్రతినిధియై యుండెను (సంఖ్యా 18⁸). మొదట కనానుదేశమునఁ

బ్రవేశించి దానిని స్వతంత్రించుకొనుటకు ప్రజలను ప్రేరేపించిన యిద్దరిలో నితఁడొకఁడు (13¹⁸⁻¹⁴). అట్టి ప్రేరేపణ జేసినందులకు ప్రజలతని రాళ్లతోఁగొట్టి యత్నించిరి గాని అతడు రవంతిలో తన ప్రాణమును దక్కించుకొనెను (14⁹). తిమ కన్నికాలములలో దోడ్పడు మహా బలండుగు యెహోషా యెడల నవిశ్వాసము కనపర్చిన పదిమంది పితృపంతులు తెగులుచే హతులైనప్పుడు విశ్వాస పూరితులగు కాలేము యెహోషువలు ఆ యాపదను చొలగించుకొని కాపాడఁబడిరి (14³⁰⁻³⁸). నలువది సంవత్సరము లరణ్యసంచా రానంతము దైవాజ్ఞానుసారముగ పీల్చిములో మోషే అనినిని ప్రధానయామిని యెదుటను స్వస్థమగునటు నెదుటను నిలువఁబట్టి తదనంతరము ఇశ్రాయేలీయులకు నాయునిగి అతనిని బహిరంగముగా నియమించెను (27^{18,23} ద్వితీ 1⁸). తానింక కొద్దికాలములో మరణమగుననగా మోషే అతఁ డా యువోగమును యెహోషా నుండి పొందునట్లు గుడారమునకుఁ దీసికొనివెళ్లెను (31^{14,23}). మోషే మరణమైనతరువాత యెహోషువ ప్రజలు యొద్దొనునదిదాటు సదుపాయముల నేర్పఱు జేసెను. అందులకు వారు మూడు దినములు తమ భోజనసామగ్రి సిద్ధపఱచుకొనిరి (యెహో 1^{10,11}). రెండున్నర గోత్రములు ఆయుధవాణులై తమ సహోదరులకు దోడ్పడ వలసినదను దేవునాజ్ఞను అతిడు వారికి జ్ఞాపకము చేసెను (11²⁻¹⁸). యెహోషువ ప్రాణమును చూచి ఎచ్చటను వేగులవాసనంపెను (2¹). దండు పాలెము నచ్చటనుండి యొర్దానుకుఁజేర్చి సాగి పోవలసి క్రమమును విస్మయముగా బోధించెను (3¹). కనానుదేశమును జయించుటకు యుద్ధ క్రమార్థతి నేర్పఱచుటలో నతఁడు తన సేనాబుద్ధి కౌశల్యమును చూపెను. దండుపాలెమును అనుకూల స్థలమునందుంచెను. ఎల్లజనులను ముట్టడించుటకు దండును సాగిపోనిచ్చెను. మహా దండయాత్రలను జయప్రదముగ సాగనిచ్చెను. గిబియోనీయులతో సంధి చేసికొనుటలోను మెబూసీయులతోటలో దండునుంచక పోవుటలోను పొరబడెను. ఈ రెండు పొరబాటుల వలన యూదాగోత్ర ముత్తర గోత్రములనుండి యొకమెట్టు తగ్గిపోయెను. అతఁడు ప్రజలను

ఏబాలు గెరిజీము పర్యటములమీఁద సమకూర్చి ఆశీర్వాచనములను శాపవచనములను వినునట్లుజేసి దేవునిజ్ఞాన శిరసావహించెను (8³⁰⁻³⁵). ప్రధాన యాజకుని సహాయముతో గిల్గాలులో నుండఁగనే జయింపబడిన దేశమును విభాగించి గోత్రములకు పంచిపెట్టెను (14⁶⁻¹⁷). గుడారము పిలో హుకు మార్చిన పిమ్మట ఆశ్రయపట్టణములను లేవీయులపట్టణములను నియమించెను (18-21). ఎఫ్రాయిమునందలి తిమ్న టెనైర హును తన కొఱకడిగి పుచ్చుకొనెను (19⁵⁰) అతఁడు నృధ్ధుడైనపిమ్మట షెకెములో ప్రజలనందఱిని సమకూర్చెను. యెహో వాదేవుని విసర్జింప కూడదని వారికొక గంభీరోపన్యాసమును జేసెను (24¹⁻²⁸). నూటపదేండ్ల వయస్సుగలవాడై చని పోయి తానేర్పఱచుకొనిన తిమ్న టెనైర హులో పాతిపెట్టబడెను (24^{29,30}).

2. దావీదుకాలమందున్న యాజకులవంశు లలో తొమ్మిదవ వంతువాడు (I దిన 24¹¹ ఎ.బ్రా 2¹⁶).

3. హిజ్కియా కాలమందుండిన యధార్థ వంతుడగు నొక రెండవవాడు (II దిన 31¹⁵).

4. క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకఁడు (లూ 3²⁹).

5. యెహో జా దా కు కు మారు ఁ డు. యూదులు చెఱునుండి తిరిగివచ్చినప్పుడు ప్రధాన యాజకుడై యుండెను. సమరయుల కుయ్యకు లకు లోనుగాక పట్టణమును, దేవాలయమును దానిలోని యారాధననుగూర్చిన పునర్నిర్మాణము నందు శక్తికొలది పాటుపడెను (ఎ.బ్రా 4³⁻⁵⁹) ఇతనిపేరు సాగ్ 11, 12 2⁸ జెక 3, 6¹¹⁻¹⁵ 5⁹ లోని ప్రవచనములయందు గలదు.

6. బాబెలు చెఱునుండి తిరిగివచ్చినవారిలోఁ గొందఱి కీ నామము గలదు (ఎ.బ్రా 2^{6,40} 8³³ నెహె 8¹⁹ 7^{11,43} 8⁷ 9^{4,5} 10⁹ 12^{8,34}).

7. చెఱునుండి తిరిగివచ్చినతరువాత కట్టబడిన పట్టణము (నెహె 11²⁶). అది ప్రస్తుతపు యెహూవ కావచ్చును. యెహోషువ చరిత్ర యందువచ్చు దేత హోరోనుకును శోకోనును మధ్యనున్న ప్రదేశముయొక్క జ్ఞాపకార్థక

నామమైయుండును (యెహో 10¹¹⁻¹⁴). అది ఎక్రొసుకు తూర్పున 6 మైళ్ళదూరమునం దున్నది. H.

యె హో షు వ గ్రంథ ము (The Book of Joshua). హెబ్రీ లేఖనములయం దిది ద్వితీయోపదేశ కాండమునకు తర్వాత నున్నది. మోషే మరణముకు తరువాతి చరిత్రమిందుండుటచే దీనితరువాతి గ్రంథములకంటె ద్వితీయోపదేశ కాండముతో నెక్కువ సంబంధమున్నది. ఈ గ్రంథమునందు ఘమా రిరువదయ్యాలు సంవత్సరముల చరిత్రముగలదు.

1. గ్రంథకర్త. ఇది యెహోషువ గ్రంథ మని కేర్తొనబడుచున్నను దీని వ్రాసినవారెవరైనది నిశ్చయింపబలులేదు. అయిన నీ గ్రంథ చుత్రయం దితఁడే ధీరోదాత్తుడుగ నుండుటచే ఈ పేరు మిగుల తగియున్నది. మోషే యువోగమునందు ప్రవేశించిన యెహో షువ తన జనులచరిత్రమును వ్రాయుటలోను అతని ననుసరించియుండును. పాత్ర నిబంధనలోని రెండవ గొప్పగాగ మీ గ్రంథముతో నారంభ మగుచున్నది.

2. ఉద్దేశము, ముంగుర్తులు. దేవుడు తన ప్రజలను ఆర్యమునందు సురక్షితముగ నడిపించి వారి పితరులకు వాగ్దత్తముచేసిన దేశమునకు వారిని వోడ్కొనివచ్చి అందలి శత్రువులను బారదోలి వారికాదేశమును స్వాధీనముగా నిచ్చుటను గుఱించియు, దేవుడు కరుణా హృదయుడయ్యును తన్ను విరోధించిన జనాంగములను నాశము చేయుఁడని యాజ్ఞాపించుటవలన న్యాయమండని తెలుపుట కీయది వ్రాయబడెను. తన సంకల్ప మాత్రమున వారిని తెగులుచే గాని భూకంపము వలనఁగాని అగ్నివలనఁగాని నాశమొనర్చినప్పుడు గాని ఇశ్రాయేలీయులచే నీ చండనకార్యము జరిగించుటవలన ఆ కాలమునందు ఇశ్రాయేలీయుల దేవునిశక్తి బహు స్పష్టముగ కనబడుటకును, ఇశ్రాయేలీయులకే హెచ్చరికగాను జాగ్రత్తూచకముగా నుండవలెనని నెర్పుటకై యుండవచ్చును.

ఈ గ్రంథమునందు, యెహోషువ ఆశ్రయ పురములు క్రీస్తుకును; కనాను షరలోకమునకును;

యొర్దానునది దాటుట మరణనదిని దాటుటకును ముంగుర్తులుగ నున్నవి.

3. ముఖ్యభాగములు.

I. దేశమును జయించుట 1-12 అధ్యాయము. సేనలను సిద్ధపర్చుట (1, 2), సేనలుసాగి పోవుట (3-5), యుద్ధములు (6-11) అనగా యెరికో (6) హాయి (7, 8) బేత్ హోరోసు (9, 10), మేరోము (11) విశేషజయములు (12) అను సంగతులుగలవు.

II. జనులు స్థావరము లేర్పఱచుకొనుట 13-21 అధ్యాయము. ఇందు, మొదట రెండున్నర గోత్రములవారు (15-19) స్థావరము లేర్పఱచుకొనిరి. తరువాత ఆశ్రయపుఁములను, లేఫీయుల పట్టణములను నియమించుట (20, 21) అను విషయములున్నవి.

III. యెహోషాబ కడవరిమాటలు 22-24 అధ్యాయము. రెండున్నరగోత్రీకులకును కడవరివారికిని నడచిన సంధానాలు (22), కడవరి ప్రసంగములు (23¹-24¹⁵), చివరిసంగతులు (24¹⁶⁻³³) ఇందున్నవి. (యెహోషాబ, గ్రంథపంచకము, షడ్గ్రంథములు చూడు).

H.

యెహోషాబ యెహోషాబకు చూ॥

యెహోషాబా నాను (Jehohanan, Jehonan = యెహోవా కనికరముగలవాడు. ఇది యోహాను అను పదముయొక్క అసలు రూపము).

1. దావీదుకాలమున గుడారపు ద్వారపాలకులలో నొకఁడు (I దివ 26¹).

2. ప్రధానయాజకుడగు యెహోయాదా ఆతల్యాను సింహాసనావధ భ్రష్టురాలినిగా చేయనై సహాయపడిన వారిలో ఇష్టాయేలును వాని కుండ్రి, (II దివ 23¹).

3. రాజగు యెహోషాపాకు నియమించిన అధిపతులలో నొకఁడు (II దివ 17¹⁵ 23¹).

4. అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎల్ల ప్రేరేపణలన వారిని విడిచినవారిలో నొకఁడు (ఎజా 10²⁸).

5. అహూసీయుడగు టోబియా కుమారుఁడు (నెహె 6¹⁸). తెలుగులో యోహానాను అని పొరపాటున వ్రాసిరి.

6. ప్రధానయాజకుడగు యోయాకీము కాల మందలి యాజకుఁడు (నెహె 12¹³).

7. నెహెమ్యాకాలపు యాజకులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴²).

యేహ్దాయి (Jahdai = ఆయన నడిపించును?). కాలేబు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దివ 2⁴⁷).

యే

యెహూవ యెహోషాబ చూ॥

యేషరు (Jesher = యథార్థత). కాలేబు కొడుకులలో నొకఁడు (I దివ 2¹⁸).

యేసు క్రీస్తు (Jesus Christ = అగ్రహితము ఁడు చితురుఁడు).

I. శిక్ష.

1. క్రీస్తుచరిత్ర కాధారములు. నాలుగు సువార్తలే దీని కాధారములు. వాటియందు వ్రాయబడక పోయినను, ఆయన చెప్పిన బోధలు కొన్ని అక్కడక్కడ వ్రాయబడి యున్నవి. వాటికి అగ్రహా (Agrapha) మని పేరు. అనగా వ్రాయబడనివాటలని యర్థము. కాల్వ 20³⁰ లో అట్టివాక్య మొకటి గలదు. అట్టి వాక్యము లే నుభయ విరుద్ధదేశమునందు ఒక పట్టణ శిథిలములలో కనుగొనిరి. వాటిని (Oxyrrhineus Tablets Logia) అని యింగ్లీషునందు చెప్పెదరు. వాటినిగూర్చి ఏకాభిప్రాయము లేకపోయినను, క్రీస్తు అంతటనున్నవాడై, కష్టము లన్నిటిలో తన ప్రజలకు సహాయుడై యున్నాడనునది దానిభావమని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఇట్టి వాక్యములవలన మనము క్రీస్తు చరిత్రలో కొత్త సంగతులు తెలిసికొనఁగలమని చెప్ప వీలుగాదు. అప్రమాణిక సువార్తలను కొన్నిగలవు గాని అవి ఆయనచరిత్ర కాధారము లేంతమాత్రమును గావు. నాలుగు సువార్తలు మాత్రమే ఆయననుగూర్చి తెలిసికొనుటకు మనకుఁ గల యొక్కటే ఆధారమై యున్నవి. (మత్తయి మార్కు లూకా యోహాను సువార్తలను చూ॥).

2. క్రీస్తు చరిత్రకాలము. క్రీస్తు తన పని నారంభించిన కాలమును దెలిసికొనుటకు లూకా 3¹ ముఖ్యాధారమై యున్నది. అది తిథిరేకైనదు ఏలుబడిలో పడునైదవ సంవత్సరము. అతఁడు క్రీ॥ శ॥ 14 వ సం॥ నందు ఏకశతాధిపతిగ నేల నారంభించెను. గాన క్రీస్తు తన పనిని క్రీ॥ శ॥ 29 వ సం॥ మందు ఆరంభించెనని కొండఱుకొను చున్నారు. తిథిరే స్వయముగా నేల నారం భింపక పూర్వము ఔగూస్తులోఁ గలిసి క్రీ॥ శ॥ 11 సం॥ చిరనో లేక 12 సంవత్సరారంభము నందో యేలెను. నవీన శాస్త్రజ్ఞులు సాధారణ ముగా నీ కాలమునుండి లెక్కించి, ఆయన క్రీ॥ శ॥ 26 వ సంవత్సరమున తన పని నారంభించె నని అప్రాయపడుచున్నారు. యోహా 2²⁰ సం లో నున్న నూచన కిది చక్కగా సరి పడును. హేరోదు క్రీ॥ ము॥ 20 సం॥ నందు ఆలయమును గట్టింప మొదలు పెట్టెను. దానిని 46 సంవత్సరములవఱకు గట్టుచున్నట్లు యోహా 2²⁰ నలనఁ దెలియుచున్నది. అట్లయిన యెడల అది క్రీ॥ శ॥ 26 సం॥ మగును. క్రీస్తు తన పని నారంభించినప్పుడు దాదాపు 30 యేండ్ల యీడుగలవాఁడు (లూ 3²³). సరిగా 30 యని అచ్చట లేదు. ఈ నూచన లన్నిటిని ఒట్టియు, మహా హేరోదు దానమునుపు క్రీస్తు పుట్టెనని మత్రయి వ్రాసిన దానిని ఒట్టియు (మత్తె 2), ఆయన క్రీ॥ ము॥ 6 సం॥ న జన్మించెనని కాల నిరూపణము చేసెదరు.

క్రీస్తు పనిజేసిన కాలమును నిర్ణయించుటకు ఆయన చరిత్రముందు నినబడు పండుగులు మాత్రమే మనకాధారములు. మత్తయి, మార్కు లూకా గువార్తలయందు ఆయన నిలువనేయఁబడి నప్పటిది గాక ఇతరి పస్కా పండుగులను గూర్చిన నూచన లెవ్వియును గానరావు (మ 26¹=మా 14¹ - లూ 22¹). అందువలన ఆయన ఒక సంవత్సరము పాటు పనిజేసియుండునని ఆదికాలపు వేదశాస్త్రులు కొండఱు వ్రాసిరి. లూ 4¹⁹ నందున్న 'హేతి నత్సరము' అదే యని వారి యభిప్రాయమై యుండెను. అయితే యోహాను గువార్తయందు ఆయన పనిజేసిన కాలములో 3 పస్కా పండుగు లుదాహరింపఁబడినట్లు స్పష్టమగు నూచనలున్నవి (యోహా 2¹³ 6⁴ 13¹). ఆయన యేరూష

లేమునకు వెళ్లకపూర్వమే పని నారంభించెను కావున ఆయన దాదాపు 2^{1/2} సం॥ లు పనిఁ జేసె ననుకొనుచున్నారు. యోహాను ఒక పస్కాను గుఱించి వ్రాసియుండక పోవచ్చును (క్రింద III 10 చూ॥). దీనిని కలుపుకొనినయెడల 3^{1/2} సం॥ము లగుచున్నది. ఆయన క్రీ॥ శ॥ 26 సం॥ న పని నారంభించినయెడల 27, 28 సం॥ ములలోను, 29 సం॥ లో పస్కా (ఏప్రిల్ మాసము) వఱకు పనిజేసి, అప్పుడు నిలువనేయఁ బడెనని ఈ లెక్క ననుసరించువారి యభిప్రాయమై యున్నది. అట్లుగాక ఆయన 29 సం॥ నందు పని నారంభించియుండిన పక్ష మున ఆయన పనికాలము పండు లేక మూడు సం॥లు వెనుక యని తెలిసికొనవలెను.

3. క్రీస్తుకాలమునందు దేశస్థితి:-క్రీస్తు జన్మ కాలమున మహా హేరోదు పల్లెసీనుకు రాజై యుండెను (మ 2). అతని తదనంతర మతని కిమారుడగు అగ్గలాయ క్రీ॥ శ॥ 6 సం॥ వఱకు పరిపాలించెనుగాని అప్పటినుండి రోమీ యులు దాని నేలుటకై గెన్నిరుల నయమించిరి. వారి రాజధాని క్రైస్తవ్య పట్టణము. క్రీస్తును కిచారణజేసి మరణమున కిప్పగించిన పాంతియు పిలాతు అట్టి గెన్నిరులలో నొకఁడు. అతని కాలమునందు గిలెయ పెర్య అను ప్రదేశములు మహా హేరోదు కిమారుడగు హేరోదు అంతిపా యనువానిచే పాలింపఁబడుచుండెను. క్రీస్తు చరిత్రలోనిచ్చు హేరోదియజ్జ (మా 6¹⁴ 29 లూ 13³¹ 23³).

యూదులలోని పరిసయ్యల శాఖవారు దశాభిమాన పూరితులై యుండిరి. వారిలోఁ గొందఱు విదేశీయులు కమ్మనెలుట కెంతమాత్రము సహించక ప్రభుత్వమువారి నెదిరించిరి. వీరికి ప్రతిపక్షులుగ సద్భక్తయ్యల తెగ యొకటి గలదు. వీరు పరిపాలకులగు రోమీయులపక్షము సహించినవారు. ఎస్సెనీయులను మతీయొకి తెగవారు లోకమును త్యజించిన విరాగులై యుండిరి. యూద మతాధికారులగు ప్రధాన యాజకులు చాలమట్టునకు లౌకికులుగా నుండిరి. వీరికిని యూదుల మహాసభకులగు సాధువైఖా సభవారికిని పరిపాలకులగు రోమీయులు బిశేషాధికారము నిచ్చుచువచ్చిరి. ఇట్టి కాలమున

క్రీస్తు పుట్టి జీవించినను, ఈ కాఖులలో దేని యందును జిక్కుకొనక తన రాజ్యము పరలోక సంబంధమైనదని బోధించెను. గాని ఆ కాలమునందున్న వా రాయనకుఁ జేసినదానిని గ్రహించుకొనుటకు మనమా కాల స్థితిగతులను తెలిసికొనుట మిగుల యవసరమై యున్నది. దేశమందున్న గొప్పవారి లిట్టివారై యుండఁగా, జన సామాన్యమునందు జెకరాజ్య, ఎలీశ బెతు, సుమెయోను అన్న యనునట్టి దీనులును గలరని లూకా 1, 2 అధ్యాయములలో మనము చూడవచ్చును. వారు భక్తపరులైయుండి క్రీస్తురాకడకొఱకు కనిపెట్టుచుండిరి.

II. క్రీస్తు పని నారంభింపక భార్యము జరిగిన సంగతులు:—

1. క్రీస్తు పుట్టుక, బాల్యము:—ఆయన అది నుండి యున్నను (యోహా 1¹⁻⁵) మానవుడై ఈ లోకమున ఆవతరించుటయే ఆయన పుట్టుక యనఁబడుచున్నది. మత్తయి లూకా యనువారు దీనిని గుఱించి వ్రాసిరి (మ 2 లూ 1, 2, 3²³⁻³⁸). ఆయన పరిశుద్ధాత్మశక్తిచే కన్యయైన మరియకు పుట్టెనని దీనిలో తేటగా నున్నది (మ 1^{20, 21} లూ 1³⁵). మహానుభావుడగు ఆయన పాప రహితుడై, ఇంత దివ్యమగు రీతిగా మానవులలో నొకఁడాయెను. పాపముందు తప్ప మన యనుభవము లన్నిటిలో పాలివాఁడాయెను (మెత్తీ 4¹⁵). ఆయన పుట్టుకనుగూర్చి మాత మరియకును (లూ 1²⁶⁻³⁸), యోసేపునకును (మ 1¹⁸⁻²⁵) తెలిసి, ఆయనకు రక్షింపఁడను అర్థమిచ్చు యేసు అను పేరు పెట్టఁలెనని వారిద్దరికిని జెప్పెను. బేతైహేమునందలి సత్తమునొద్ద వా రుండఁగా ఆయన పుట్టినందున, ఆయనను పశువుల తొట్టిలో పరుండఁబెట్టవలసి వచ్చెను. జన్మించినప్పు డంత హీనదశయం దాయన ఉండినను దేవమాత లాయన జన్మమునుగూర్చిన వార్తను ప్రకటింపఁగా వా రాయన నారాధించిన వారిలో ప్రథములైరి (లూ 2¹⁻³⁰). యూదుల యాచార ప్రకార మాయనకు యెనిమిదవ దినమున సున్నతి చేసిరి (2²¹). నలుబదవ దినమునం దాయనను భర్తకాస్త్ర నియమము చొప్పున ఆలయమునం దర్పించినప్పుడు, సుమెయోను అన్నయను భక్త పరులు ఆయనను గుర్తించినవారై దేవుని స్తోత్రం

చిరి (2²³⁻³⁹). తదనంతరము జ్ఞానులు తూర్పు నుండి వచ్చి ఆయన నారాధించిరి. వారి ద్వారా మహా హేలో దాయన జన్మమునుగుఱించి తెలిసికొని ఆయనను చంప వెతుకఁగా యోసేపు మాతచే నా వార్తవిని, ఆయనను తిల్లితోపాటు బిగువు చేశమునకుఁ గోడుకొనిపోయెను. హేలోడు మరణమైన పిదప వారు తిరిగివచ్చినను బేతైహేమునకు వెళ్లక, తమ స్వగ్రామముగు నజరేతు నకు ఆయనను గొనిపోయిరి (మ 2²³).

ఆయన జన్మమునకు సంబంధించిన పంశావళులు కెండుగలవు (మ 11-17 లూ 3²³⁻³⁸). ఈయన వాచిడు కుమారుడని నిరూపించుటకు ఇవి యూదులకు మిగుల యవసరము. మత్తయి యూదులకొఱకు వ్రాసి, క్రీస్తు అబ్రాహాము వంశములోనుండి యుద్భవించెనని చూపెను. లూకా అన్యులకొఱకు వ్రాసి, ఆదాము అను ఆదిపురుషునినుండి యుద్భవించి దేవునినిమారుఁడని చూపుటకు వ్రాసెను. ఈ రెండు బాతాలలోని పేరులలో ఆనేక భేదములున్నవి. మత్తయి యోసేపు పూర్వుకులను, లూకా మరియ పూర్వుకుల పేరుల నుదాహరించెనని కొండలే యిప్పుడాయు. లూకా వ్రాసినవిధమునబట్టి అది యట్లున్నదనుట న్యాయముగనే యున్నది.

ఇవిగాక, క్రీస్తు బాల్యమును గూర్చినది ఇంకొక్క సంగతి మాత్రము గలదు. అది లూ 2⁴⁰⁻⁵² నందున్నది. ఆయనకు 12 ఏండ్ల ప్రాయము వచ్చినప్పుడు యూదుల వాడుకల ప్రకారము భర్తకాస్త్రపుస్తుడుగా నెంచబడెను. ఆయన అట్లెంచబడినపు డెంతటి యానతితో నిండి యుండెనో ఆ చరిత్రలనకనుగొనవచ్చును. ఆ సమయమున తన తల్లితో చెప్పిన—నేను నా తండ్రి పనులమీద నుండవలెనను మాటలు బాల్యము నుండి ఆయనకున్న స్థిరమైన ముఖ్యోద్దేశమై యుండెను. తన జీవితకాలమంతయు ఆయన అట్లే నెఱవేర్చెను. ఆయన ఇతరమైన గొప్పవాటియందు మనస్సుంచి వాటిని వెదుకక, దాదాపు 30 యేండ్ల ప్రాయము సచ్చునఱకు యోసేపు మరియలకు లోబడి, కష్టపడి పనిచేసి, యోసేపువలె వడ్రంగియై (మా 8¹) విధేయుఁడుగా నుండెను (లూ 2⁵¹). ఇట్టి

దీనస్థితియందున్నను ఆయన జ్ఞానమందును, వయస్సునందును, దేవుని దయయందును మనుష్యుల దయయందును నర్థిల్లము (2³²) అన్నిటిలో మాదిరిగా నుండెను.

2. క్రీస్తుపనిలోఁ బ్రవేశించుట. ప్రజలు మాటుమనస్సు నొందఁజేసని బోధించుటవలనను (మ 31-12=మా 11-13=31-14), యేసుయొక్క గొప్పతనమునుగూర్చి సాక్ష్యము చెప్పటవలనను (లూ 315-17 యోహా 16-36) ఆయన రాకడకొఱకు యోహాను ప్రజలను సిద్ధపఱచెను. ఇట్టి గొప్ప పనిఁ జేయువలసియుండిన యోహాను పుట్టుకను గూర్చియు సువార్తయం దుదాహరింపబడినది (లూ 15-23, 57-80). యోహాను ఆరంభించినది తనపనికి సంబంధించి యుండుటచేత, ఆయన అతనియొక్క పనిలోఁ బ్రవేశించి దానిని సంపూర్ణమైనదానిగాఁ జేసెననుట సువార్తల బోధయొక్కది (యోహా 135-41 323-36). అనూత్రమేగాక యేసు యోహానువలన బాప్తిస్మ మొందుటచేత, తనపనికి ప్రత్యేకింపబడెననఁ దగును. యేసు పాపరహితుఁడు గదా. ఆయన మాటుమనస్సు పొందుమైన బాప్తిస్మమేల పొందినను దానికి సమాధానముచెప్పుట కొంచెము కష్టముగా కనఁబడవచ్చును. యోహానే అది తగదని యాక్షేపించెను (మ 314, 15). యోహాను ఆక్షేపణకాయన చెప్పినదే మన సంచేహమును నిర్మిత్తిచేయఁగలిగిన సమాధానముగ నున్నది. క్రీస్తు అన్నివిషయములలో మనవలెనుండి దేవుని యేర్పాటులన్నిటికి విధేయుఁడు కావలసివచ్చెను. సర్వాతారంగాయగు ఆయన మనవలె అయి నప్పుడు తన్నుతాను రిక్తునిగాఁ జేసికొన్న సంగతు లన్నియు (ఫిలి 2⁶⁻⁸) గొప్ప మర్మములుగా నున్నవి గాన ఆ సంగతులను తేటగాఁ దెలిసికొని విలులేదు. అయినప్పటికిని ఆయన మానవుడగుట వలన దైవయేర్పాటు లన్నిటిప్రకారము చేయుటకు మనఁజెల్పిధానముగలవాఁడగుటమాత్రమే గాక, దైవసహాయముచే బలపర్చబడి తనపనిని చేయఁవలసియున్నదను సంగతికూడ ఆయన బాప్తిస్మ మొందిన చరిత్రవలన స్పష్టముగా కనఁబడుచున్నది. ఆయన బాప్తిస్మము పొందిన సమయమందు, యోహా నాయననుగూర్చి సాక్ష్య మిచ్చుటకు మాత్రమే గాక (యోహా 131-34),

ఆయనను పనికొఱకు సిద్ధపఱచుటకును పరిశుద్ధాత్మ పాపురాకారముగా ఆయనమీఁదకు వచ్చెను. దేవుఁడు “ఈయన నా ప్రియకుమారుఁడు; ఈయనయందే నేనానందించుచున్నాను”ని పలుకుట ద్వారా, తా నాయనయం దనుకూలించిన సంగతి నిట్లు కనఁబఱచెను (మ 313-17=మా 19-11=లూ 321-22). క్రీస్తు బాప్తిస్మము నొందు సమయమున ప్రార్థించుచుండినట్లు లూకా దిలఁపుచున్నాఁడు (లూ 321). ఇట్లు చేయుట ఆయనయొక్క వాడుకయైనట్లు అనేక నూచనలు గలవు. (మ 135 లూ 612 మ 1123-27 లూ 918 111 యోహా 1141 1227 మ 2636-44 మొ॥). ఇప్పటినుండి ఆయన పరిశుద్ధాత్మచే నింపఁబడినవాఁడాయెను. అట్టివాఁడై ఆయన బోధింపఁబడెను (లూ 41); బోధించెను (413, 14); అద్భుతముల నొనరించెను (617); తన ప్రాణమును బలిగా నర్పించెను (హెబ్రీ 914).

3. బోధింపఁబడుట. ఇట్లు దైవశక్తినిొందిన క్రీస్తుకు బోధనలు కలుగకమానవు. ఈ బోధనలను ఆయన తన పనికి సిద్ధపడుటనుగూర్చిన సంగతిలో చేర్చవచ్చును. మతయు లూకాలు వాటిని గూర్చి వినరముగా వ్రాసిరి (మ 41-11 లూ 41-13 ఓటిలో మా 112, 13 ను సరిపోల్చుము). పైని నుదాహరింపఁబడిన రీతిగా క్రీస్తు దేవునివలన మెప్పును, శక్తిని బొందినవిప్పుట ఆ శక్తిని ఇతరుల కొఱకుఁగాక తనకొకే యుపయోగించుకొనవలె ననియు, అత్యుచమైనదానినిగాక శరీరపోషణను మాత్రము ముఖ్యమైనదిగా నెంచవలె ననునది మొదటి బోధనయై యుండెను. నిజముగా తన కట్టి గొప్ప శక్తి కలదో లేదో తెలిసికొనుటకు దేవుని పరీక్షించవలెనను రెండవబోధనయు, దేవునిచే నియమింపఁబడినరీతిగా బోధించుట వలనను శ్రమపడుటవలననుగాక, సాతాను కోరు రీతిగా తన శక్తి నుపయోగించి లోకమును స్వాధీన పఱచుకొనవలెనను మూడవ బోధనయు ఆయన యకుఁ గలిగెను. ఇట్టి బోధన లాయన మరణము వఱకు కలుగుచుండెనని అనేక నూచనలవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును. ప్రజలాయనను రాజుగా చేయఁ గోరినప్పుడు (యోహా 615) ఆయన శ్రమలు పొందరాదని వేరురు చెప్పినప్పుడును (మ 1622, 23), తనకు కలుగజేయున్న శ్రమలను

తప్పించుకొనవలెనను కోరిక గతేనునే వనము నందు పుట్టినప్పుడును (26³⁶⁻⁴¹), అట్టి శోధనలే కలిగినవి. దేవుని సంగతులను మాత్రము లక్ష్య పెట్టి, ఆశించి, వాటిని మాత్రమే చేయుటవలన ఆ శోధనలన్నిటిని జయించి, తన పనిని చేయుటకును, శోధించబడినవారికి సహాయము చేయుటకు నుద్యుక్తుడాయెను.

III. క్రీస్తు పని.

1. ఆరంభవిషయములు. శోధన ఆయన పితవ, క్రీస్తు యోహాను బాప్తిస్మమిచ్చుచుండిన చోటికి తిరిగిరాగా అతని శిష్యులలో కొందఱు అయినను వెంటడించిరి (యోహా 1³⁵⁻⁴¹). పాప వారి ఆయన తన స్వంతపట్టణమున నజరేథును వచ్చి అచ్చటినుండి తన శిష్యులతోగూడ కానా అను ఊరిలో జరిగిన వివాహమునకు వెళ్లి, అక్కడ తన మొదటి యుద్భవమును జేసెను (2¹¹). తదనంతరము శిష్యులతోగూడ కొప్పెహూమునకు పోయి అచ్చట కొంతకాలముండెను (2¹²).

2. యూదయ చర్య. దీనినిగూర్చి సువారికుండగు యోహానుమాత్రము వ్రాసెను (2¹³⁻⁴¹). పస్తావండుగకు ఆయన యరూషలేమునకు, దేవాలయమును పవిత్రపఱచెను. ఏ యధికారముచేత అట్లు చేసెనోని తన నడిగినవారితో “ఈ దేవాలయమును పడగొట్టుడి. గానిని మూడు దినములలో తేవుడు”నని ప్రత్యుత్తరమిచ్చి తన పునరుద్ధానమును నూచించెను. ఇండు సంవత్సరములకుఁ దరువాత సహోదము యూదు లీ మాటను మఱవక, ఆయన దేవాలయమును నూపించినట్లు నేరముమోపిరి (మ 2⁶¹). ఈ సమయమునందే ఆయన అనేక అద్భుతములను యెరూషలేమునందు చేసినందున అనేకులు నమ్మిరి గాని ఆయన మానవబుద్ధి చాపల్యమునుగూర్చి చక్కగాఁ బెరిసీనవాండ్రునందున వారిని నమ్మియుండలేకపోయెను (యోహా 2¹³⁻²⁵). ఆయనను యధార్థముగా నమ్మినవారిలో నీకొదేమను సరసయుదు ఒకఁడు. అతఁడు రాత్రివళగోసుసార్దకు రాగా ఆయన ఆశనితో నూతన జ్వననుగూర్చి మాటలాడెను. ఆతనితోఁ జేసిన ప్రసంగమునందు తన మరణము గూర్చియు, తనను నమ్మవారికి కలిగెడి నిత్యజీవమును గూర్చియు ప్రశంసించెను (3¹⁻²¹). పిమ్మట యెరూష

లేమును విడిచి యెర్రాను ప్రాంతములకుఁబోయి, యోహాను బోధించి యుండిన స్థలములలో ననేక మందిని శిష్యులనుగాఁ జేసికొనెను. యోహాను శిష్యు లిది జూచి అనూయపురితులు కాఁగా, యోహాను, ఆయననుగూర్చి మఱల సాక్ష్యమిచ్చి తన శిష్యులను గడ్డించెను (3²²⁻³⁶). అనేకులు యేసుయొద్దకువచ్చి బాప్తిస్మము పొందుచున్నారని పరిసయుల్లు అనూయపడుచున్నారని విని ఆయన అక్కడినుండిలేచి గలిలయకు వచ్చెను (4¹). తన చార్లమందాయన సమరయనుదాటి సుకారను ఊరిద్వగ్గర సమరయ ప్రేతో మాట్లాడి, తానె మెస్సీయనని ఆమెతోఁ జేప్పి, అక్కడ మూడు దినములుండెను. అనేకులు ఆయనను నమ్మిరి (4⁴²). ఆయన యూచిములో ఈసారి యెంక కలము పునేషో నిశ్చయింప నలులేను. ఈ చర్య పస్తాతో నారంభమయ్యెను గాని ఏప్రిల్ మాసమని తెలిసికొనవచ్చును. సుకారులో నున్నప్పుడాయన “ఇంక నాలుగు నెలలలో కోఁక కలము వచ్చునని మీరు చెప్పదునుకదా” యని ఆయనచెప్పిన మాటలపట్టి, ఆయన అక్కడ డింబరు లేక జన్మనర మాసములలో నుండెనని యూహించుదగును గనుక, ఆ కాలము ఎనిమిది లేక తొమ్మిది నెలలని చెప్పవచ్చును.

3. గలిలయ చర్య. దీనిగుఱించి ముఖ్యముగా మత్తయి, మార్కు లూకా సువార్తలలో నున్నది. ఈ కాలములో వచ్చిన పండుగలు ఆయన యెరూషలేముకు వెళ్లినప్పుడు జరిగిన సంగి నెలలు యోహానును వ్రాసెను. సువార్తకు లీ సరత్తను ఎంతవఱకు కాలక్రమము ననుసరించి వ్రాసినో దాని నిశ్చయించుట కిష్టముగా నున్నది. కొంచెలు సుత్తయ ననుసరించి మార్కు లూకాలు వ్రాసినవాటిని దానికి సరిపడునట్లు సవరింతురు. మత్తయి కాలవరుసనుగాక విషయములనే ముఖ్యముగా ననుసరించినట్లు కనబడుచున్నది గాని, మార్కు లూకాలు ననుసరించి వ్రాసిన బుద్ధియు సువార్తలు వ్రాసినవాటిని, పరిసంగతులను సరిపడునట్లు సవరించి ఈ దిగుబదాపారంతుము. దాని ననుసరించి గలిలయ చర్య నిట్లు క్లుప్తపఱచవచ్చును.

(1) ఆరంభవిషయములు: క్రీస్తు మొదట గలిలయలోని నజరేతును రాగా, అక్కడివా

రాయన యూదయలోఁ జేసిన పనులనుగూర్చి విని యుండిరి గాన, అట్టి వింతలు తామును మాడఁగోరిరి (యోహా 4:34) గాని, ఆయన వారి కోరికప్రకారము చేయకపోయినందున అలిగి ఆయనను సంహరింప యత్నించిరి (లూ 4:14-30 మ 4:12-25 మా 11:4, 15). తరువాత ఆయన కపెర్నహూమునకు వెళ్లి దాని తనకు నివాసస్థానముగాఁ జేసికొనెను (లూ 4:31). కపెర్నహూమునకు వెళ్లువార్గమున ఆయన ఘనాని కుమారుని బాగుజేసియుండవచ్చును (యోహా 4:46-54).

(2) కపెర్నహూమునందు చేసిన పనులు: ఇచ్చటినుండి ఆయన ఈ పట్టణమును తనకు మధ్యస్థానముగా నెంచుకొని, గెలిలయ యంతటలో ననిచేయుటకు కిచ్చటినుండి బహుబేసిమ, ప్రయాణములైన పిదుప మొల తిరిగి యిచ్చటికే వచ్చుచుండెను. మ 9:1 మా ఇది ఆయన పట్టణము అనఁబడెను. ఆయన కపెర్నహూములో మొట్ట మొట్ట బడినదియును చేసిన పనులను సువాక్యము దాహరించిరి (మా 11:6-34 లూ 4:31-5:11 మ 4:18-22 8:14-16). ఆయన అనెడినదియు లిచ్చట నే గడిపెను.

(3) గెలిలయలో చేసిన మొదటి ప్రయాణము: — (మా 13:54 లూ 4:42-44 5:12-16 మ 8:1-4). ఈ ప్రయాణమునందాయన వారి సహజ మందిరి ములలో బోధించెను. ఆయన ఎన్నో యద్భుతములను చేసినను కుష్యోగి నొకని శుద్ధిచేయుటను గూర్చినదిమాత్ర ముదాహరింపఁబడెను. ఆయన కీర్తి అధికముగి న్నాపించుటచేత ఆయన ఊళ్లలో నుండలేక ఏకాంతముగా నుండవలసినచ్చెను. ప్రజలు సంతోషముతో నాయనను తమ సహజ మందిరిములలో బోధింప నిచ్చుటవలనను, విరోధము లేమైననున్నట్లు కనఁబడకపోవుటవలనను, ఇది ప్రజలాయనను అంగీకరించినకాలమని చెప్ప నిచ్చును.

(4) క్రీస్తును విరోధింపసాగిన కాలము:

(a) ఈ విరోధము యూద మతాధికారుల వలన నారంభమయ్యెను. ఆయన యేవో యొక పండుగకు యెరూషలేమునకువెళ్లి అచ్చట 38 యేండ్లమండి జబ్బుగా నుండిన యొకని విశ్రాంతి

దినమున బాగుచేయుటతో నిది యారంభమాయెను (యోహా 5). ఆయన విశ్రాంతి దినమును మీటినవాడనియు, దేవునితో సమానుడని చెప్పుకొన్నందున దేవమాషకుడనియు ఆయనమీఁద నేరములను మోపిరి.

(b) కపెర్నహూమునందు నలుగురి చేత మోయఁబడివచ్చిన పక్షవాయువు గలవానిని బాగుజేయఁగా, ఆయన వాని పాపములు తుమించి నందున, ఆయన దేవమాషుఁడ జేయుచున్నాడని మఱల అదేరీతిగా నేరము మోపిరి (మా 21:12 = లూ 11:17-26 = మ 9:18). యెరూషలేము నుండి వచ్చిన కొండలు పరిసరములను భర్తశాస్త్రోపదేశకులును అచ్చట జేరుటచేత (లూ 11:17) వా రాయనయందు నేరము కనుగొనుటకు వెంటఁబడియున్నట్లు వోచుచున్నది.

(c) ఆయన నుంకను లనఁబడిన హీనకులకుల నుద్ధరింపవై వారీయంగు తన పని నారంభించి, లేవీయను మత్రయిని పిలువఁగా, ఆయన కుల శ్రద్ధాడని మఱింతెవిరోధించిరి (మా 21:17 లూ 5:28-29 మ 9:13).

(d) క్రీస్తు శిష్యుల బహువాసము చేయక పోవుటచేత వారు పెద్దల యాచారములను లక్ష్య పట్టకున్నను వారి నాయన మందిరిందుల లేదని ఆయనపై తప్పుమోపిరి (మా 21:22 లూ 5:30-39 మ 9:14-17).

(e) ఒక విశ్రాంతి దినమున శిష్యులు ఆకలి గొన్నవారై వెన్నులు త్రొంచి తినినందునను, మఱియుక విశ్రాంతిదినమున ఆయన ఊచెయ్యి గలవాని బాగుచేసినందువలనను, ఆయన విశ్రాంతి దినమును శైకొనక దానిని మీటుచున్నాడని చింప నాలోచించిరి (మా 23:30 లూ 6:1-11 మ 12:1-14).

(f) విరోధ మింతగా నృద్ధియగుటవలన ఆయన కపెర్నహూమును విడిచి ఒక కొండకువెళ్లి, ఆక్కడ పన్నెండుమంది అపొస్తలులను ఏర్పఱచుకొని, ఆ కొండమీఁద ప్రసంగమును జేసెను (మా 37:19 లూ 6:12-49 మ 12:15-21 5, 6, 7).

(g) ఆయన తిరిగి కపెర్నహూమునకువచ్చి కొన్ని యద్భుతములను జేయుచు మాగవాని

నొకని స్వస్థపఱచుచుగా, విరోధులు ఆయన సాతాను అధికారములను వీటిని చేయుచున్నాడని నింద మోపిరి. ఆయన యెడలెగక పనిచేయుటను గుర్తించిన ఆయన బంధువు లజ్జసమయమున ఆయనకు మతి తప్పియున్నదని పట్టుకొన నచ్చిరి (మా 3¹⁹ (2)-35 మ 12²⁹⁻³⁴ 12⁴⁸⁻⁵⁰ లూ 8¹⁹⁻²¹).

(5) క్రీస్తు గలిలయలోఁ జేసిన రెండవ ప్రయాణము:—కపెర్నహూమునందు శిశువుని సేవకుని బాగుజేసి (లూ 7¹⁻¹⁰), నాయీను ఊరి విధవరాలి కుమారుని బ్రతికించిన దీ ప్రయాణము లోనే (లూ 7¹¹⁻¹⁷). రాంబోవు మెస్సీ యను గుఱించి తెలిసికొనుటకు యోహాను శిష్యులను పంపెను (7¹⁸⁻³⁵ మ 11¹⁻¹⁹). 2² పరిసయ్యుని ఇంట్లో భోజనము చేయునప్పుడు పాపపు స్త్రీ ఆయన నభిషేకించెను (లూ 7³⁶⁻⁵⁰). ధకురాండ్రు స్త్రీ లాయన కుపచరించిరి (8¹⁻¹¹).

(6) క్రీస్తు తరువాత కపెర్నహూమునకు మఱలాచ్చి దేవుని రాజ్యమర్పణలను తన శిష్యులకు ఉపదేశించుటకు ఉపమానవీతిగా బోధించెను (మా 4¹⁻³³ లూ 8⁴⁻¹⁹ మ 13¹⁻⁵¹).

(7) ఆయన గలిలయ సముద్రమును దాటి తుఫానును నివ్వలించుచేసి (మా 4³⁵⁻⁴¹ లూ 8²²⁻²⁵ మ 8²³⁻²⁵), గెరాసీనీయుల దేవునినందు సేవ దయ్యముపట్టినవానిని బాగుజేసి (మా 5¹⁻²⁰ లూ 8²⁶⁻³⁹ మ 8²⁸⁻³⁴), తిరిగి కపెర్నహూము నకు వచ్చి, రక్తస్నానముగల స్త్రీని స్వస్థపఱచి యాయాదు కుమార్తెను బ్రతికించెను (మా 5^{21, 43} లూ 8⁴⁰⁻⁵⁶ మ 9¹⁸⁻²⁶). క్రీస్తు రాజ్యమునందు చేరువారికి విశ్వాసము బహు అవసరముగా నుండ వలెనని ఆయన ఈ యద్భుతములవలన బోధించెను. ఆ విశ్వాసము సాతానుకులములను అను పటచుటకును నెవ్వని ఊహమును పొందుటకును ముఖ్యముగా మని పీటిలో తేటగా చూపెను.

(8) క్రీస్తు గలిలయలో చేసిన మూడవ ప్రయాణము. ఈ ప్రయాణమునందు దాయన సజరేతుకువచ్చి రెండవమారు నిరాకరింపబడెను (మా 6¹⁻⁶ మ 13³³⁻³⁸). తరువాత తన శిష్యులను ఇద్దరిద్దరినిగా బోధించుటకై పంపెను

(మా 6⁷⁻¹³ లూ 9¹⁻⁶ మ 9^{35-10⁴²}). వారు అద్భుతములను విస్తారముగాఁ జేసినందున హేరోదు తాను జంపించిన యోహాను మఱల బ్రతికెనని తలంచెను. దీనికి సంబంధముగా యోహాను మరణమును గూర్చిన సంగతులు సువార్తయందు కలవు (మా 6^{14, 29} లూ 9⁷⁻⁹ మ 14¹⁻¹²). అంతెలో శిష్యులు తిరిగి ఆయన యొద్దకు రాగా ఆయన వారు విశ్రమించునట్లు వారి నేకాంతముగా భేద్యుదాకుఁ దీసికొని వెళ్లెను. అక్కడ తమను వెంబడించిన 5000 మంది కాహానిము దెట్టెను (మా 6^{39, 44} లూ 9¹⁰⁻¹⁷ మ 14^{13, 21} యోహా 6¹⁻¹⁴). ఈ యాహారిపు రుచి చూచినవారు ఆయనను పట్టుకొని బలంబుముగా రాజును చేయ నుద్దేశించినప్పుడు ఆయన వారి యుద్దేశమును భంగపఱచి, యేకాంతముగా ప్రార్థించ కొండక్కిను (యోహా 6¹⁵) ఆ రాత్రి సముద్రముమీద పోవుచున్న శిష్యులు తుఫానునందుఁ జిక్కికొనుఁగా, సముద్రముపై నడుచుచు వారియొద్దకు వచ్చెను. తెల్లవారిని విడువ గెన్నేసరకు దిగిరి అనేకులను బాగుజేసి (మా 6^{45, 56} మ 14²²⁻³⁶) కపెర్నహూములోని సమాజమందిరములో జీవాహారమును గూర్చి బోధించినప్పు డనేకులు అలిగి వెళ్లిపోయిరి. తన శిష్యులను చూచి మీరుహాడ వెళ్లిపోదురాయని యడిగినప్పుడు వా రాయన నిర్విశేషపు మాటలు గలవాడని యెప్పుకొనిరి (యోహా 6¹⁵⁻⁷¹). 5000 మంది కాహానిము పెట్టుట సాగ్నాపండుగ సమీపించినప్పుడని యోహా 6⁴ వలనఁ దోయుచున్నది. ఇది ఆయన సుకారుకు వెళ్లినకాలమునకు తరువాత 4 మాసములకు వచ్చిన పస్కాయనుటకు వీలులేదు. ఆ నాలుగు మాసములలో పై సుదాహరింపబడిన వన్నియు జరిగి యుండవలెను. గాన నిది యా పస్కాగాక దానికి తరువాతి సంవత్సరములోని పస్కాయని యెంచవలెను.

(9) చేతులు కడుగుకొనకుండ భోజనముచేసి పెద్దల పారంపర్య బోధలను నిరాకరించుచున్నారని పరిసయ్యులు నేరము మోపఁగా (మా 7¹⁻²³ మ 15¹⁻²⁰), ఆయన ఇంకను గలిలయలో పని విశేషముగా చేయఁజాలక, దాని చుట్టుప్రాంతములలోఁ దిరిగి బోధించుచు, ముఖ్యముగా తన

శిష్యులకుల కుపదేశించుచుండెను. ఇట్లాయన తిరిగిన ప్రదేశములో చేసినపనులెవ్వ యనఁగా:-

(a) తూరు నీదోను ప్రాంతములలో కనా నీయురాలైన ఒక స్త్రీ కుమార్తెకుపట్టిన దయ్యమును వెళ్లఁగొట్టెను (మా 8:30 మ 15:21-28).

(b) ఠెకపాలి ప్రాంతములకు వచ్చుచు, చెవిటి నత్తివాని నొకనివార్తమునందు స్వస్థపఱచి (మా 7:31-37), ఠెకపాలిలో న నేరులను బాగుజేసి, 4000 మందికి ఆహారము పెట్టెను (8:1-9 మ 15:29,30).

(c) దల్లూతా లేక మగదాను ప్రాంతములకు వెళ్లి, అచ్చట వా రాయనను గుఱుతు నొకటి చూపుమని యడుగఁగా, ఆయన దానిని చూప కయే వారిని గద్దించి (మా 8:10-13 మ 15:39-16:4), బేర్మయిదాకు వెళ్లుటకు మరల సముద్రమును దాటి, మార్గములో శిష్యులకు పరిసరముల పులిసినపిండినిగూర్చి హెచ్చరించెను (మా 8:14-21 మ 16:5-12). బేర్మయిదాలో నొక నుడ్డివానిని బాగుజేసెను (మా 8:22-28).

(d) ఫిలిస్తిదైన కెసరయును వెళ్లుచు, మార్గములో పేతురు ఆయనను క్రీస్తు అని యొప్పుకొనఁగా, ఆయన ఆ యొప్పువలన గూర్చియు, తనకు కలుగఁబోవు శ్రమలను గూర్చియు మొదట విశదముగా మాట్లాడి, వారు శ్రమపడుచువిషయము నందు తన యడుగు జాడలలో నడుచుకొనవలెనని వారికి బోధించెను (మా 8:27-9:1 లూ 9:18-27 మ 16:13,28).

(e) హెర్మోను కొండ ప్రాంతములయందు మాపాంతరము నొంది, తన పునరుద్ధానమును గూర్చి తిరిగి మాట్లాడి, కొండ దిగివచ్చి చాంద్ర రోగియైన యొక చిన్నవానిని బాగుజేసెను (మా 9:30-38 లూ 9:38-43 మ 17:1-21).

(10) గలిలయమీఁదుగా యెరూషలేమునకుఁ బోవుచు తన శ్రమలనుగూర్చి రెండవమాటు వివరముబిలిపి (మా 9:30-38 లూ 9:43(b)-45 మ 17:29-33), వారికి విషయమును గూర్చియు (మా 9:33-37 లో 9:46-48 మ 18:1-5), ఇతిరుల నాటంక పఱచుటనుగూర్చియు (మా 9:38-50 లూ 9:49-50) బోధించి, కపెర్నచూములో పన్ను చెల్లించుటకు నోట షెకలుగల చేప నడ్డుతీరితిగా పట్టించెను (మా 9:51-55 లూ 9:56-58 మ 18:6-9).

చెను (మ 17:24-27). సమరయుల ఊళ్లలో నొక దానియం దాయనకు చేర్చుకొనక పోఁగా శిష్యులలోఁ గొండలు వారినిశిక్షించు నెలవిచ్చుని మనవి చేసినప్పు డాయన వారిని గద్దించి మఱియొక గ్రామమునకు వెళ్లెను (లూ 9:51-56). ఈ కాలము నందే పర్వతాల పండుగ నాచరించుటకు యెరూషలేమునకు వెళ్లియుండవచ్చును. అచ్చట జీసజలమును గూర్చియు, లోకపు వెలుగును గూర్చియు బోధింపఁగా, యూదు లాయనతో వాదించి ఆయనను పట్టుకొనుటకు బంటులను పంపిరి. చివట కాయనను కొట్టుటకు రాళ్లనెత్తిరి (యోహా 7:8 వ్యభిచారమందుపట్టుబడిన స్త్రీనిక్షమించి అదరించుటను గూర్చిన సంగతి ఈ భాగమునందుండునను అది మఱియొక సమయములో జరిగెనని అసలు ప్రతుల మాచినవలనఁ జెప్పికొనఁగలము). ఆయన ఇంక ఆటల మా సములలో చంపబడుననఁగా ఇది జరిగెను.

4. పెరియచర్య. దీనిని లూకా వివరముగా వ్రాసెను (లూ 9:37-18:4) గాని మత్తయి మాన్యులు బహు క్లుప్తముగ వ్రాసిరి (మ 19:20:48 వా 10:1-45). ఈ చర్యలో నిదివఱకు వచ్చిన కొన్ని విషయములగులపు (లూ 12:29-34 ను మ 13:34 తోను, లూ 13:22-27 ను మ 7:21-23 తోను, లూ 11:14-28 ను మా 9:20-30 తోను సరి పోల్చుము). ఇదివఱకు జరిగినవే మఱల మఱల జరుగునను లోకోక్తి ప్రకారము, ఆయన ఇదివఱకు గలిలయలో బోధించినవాటిని పెరియలోను బోధించెను. ఇదివఱకు గలిలయలో చూపబడిన విరోధము ఇచ్చటకూడ కనబడినట్లు స్పష్టమగుచున్నది. ఇవిగాక అనేకమగు నూతన సంగతులును పెరియచర్యలో కనబడుచున్నవి.

(1) పెరియచర్య మొదలు ప్రతిష్ఠపండుగ వఱకు జరిగిన సంగతులు:- ఇందు గలిలయచర్యలో జరిగిన చివరిసంగతులను, పెరియయందు ఆరంభమున జరిగినవియును గలవు. ఆయన గలిలయను విడిచి వెళ్లఁబోవుచుండగా కొండలు ఆయన వెంట వత్తుమని చెప్పకొనినందున ఆయన వారికితగు బుద్ధితెప్పెను (లూ 9:57-58 మ 13:19-22). పెరియలో తాను గడుపగలిగిన కాలము బహు కొద్దియైనని యెఱింగినవాడై, తన రాకకొఱకు ఆయా ఊళ్లను

సిద్ధపఱచుటకై 70 మందిని పంపించెను. వారు తిరిగివచ్చి తమ పనినిగూర్చి చెప్పుకొనఁగా ఆయన వారికి తగిన హెచ్చరికలనుజేసి గరిలయ చర్యను ముగించి, దాని ఫలితమును దెలిపెను. తా నెక్కువపనులను జేసిన పట్టణములకు కపెర్న హూము కొర్రాజీను, బేత్సయిదా యను పట్టణ ములు తమమీఁదకు కాపమును దెచ్చుకొనినను, దీనులైనవారు ఆయనను నమ్మినందున సంతోషించి దేవుని కుటించిరి దీనినిబట్టి దేవుఁడు పనిచేయు రీతి యిదేనని, తండ్రికిని తనకునుగల పూర్ణ వికల్య మును గుఱించి గంభీరమైన వాక్కులతోఁ దెలిపి, అట్టి దీనులు విశ్రాంతికొఱకు తనయొద్దకు రావలె నని మిగుల ప్రేమతోఁ దిలిచెను (లూ 10¹⁻²⁴ మ 11²⁰⁻³⁰). అట్టి సమయమున ధర్మశాస్త్రోప దేశకుఁ డొకఁడు నిత్యజీవమునుగూర్చి యడు గఁగా అతని స్వనీతిని గద్దించి సరియైన మార్గము నతనికిఁ జూపుటకు మంచి సమరయని గూర్చిన యుపమానమును జెప్పెను (లూ 10²³⁻³⁷). ఈ కాలమునందే మరియ మార్తలను వారియింట దిగి వారికిని బోధించెను (10³⁸⁻⁴²). వారి గ్రామము బేత్సయి (యోహా 12¹) కావున, ఈ సమయ మున ఆయన యెరూషలేమున కేదో యొక పండుగకు వెళ్లెనని యూహింపదగదు. అచ్చట పుట్టు గ్రుడ్డియైన వానిని స్పృశపఱచి, అతఁడు క్రీస్తును ఒప్పుకొనఁగా, యూద మతాధికారు లతనిని వెలిచేసిరి. వారు దొంగకాపరులనియు, తా నే నిజమైన కాపరిగాన వారి వెలికి భయపడ నవసరములేదని ఆయన అతనివంటివారి నాదరించిన దీ ప్రతిష్ఠ పండుగుకాలమునందని యూహింపవచ్చును (యోహా 9, 10).

(2) ప్రతిష్ఠపండుగు మొదలుకొని లాజరును లేపునంతవఱకు జరిగిన విషయములు (లూ 11¹⁻¹⁷¹⁰). శిష్యులకు ప్రార్థనను గుఱించి బోధించి (11¹⁻¹³), సాతాను అధికారములైన అడ్డుత ములు చేయుచున్నాడని తనను గూర్చి యనిన వారిని ఖండించెను (11¹⁴⁻²⁶). దేవుని వాక్య మాను వినుట అన్నిటికన్న గొప్ప ధన్యత యని యొక ప్రీతి నేర్పి (11^{27, 28}), గుఱుతు నడిగిన వారికి తగిన బుద్ధిచెప్పెను (11²⁹⁻³²). సరియైన బోధ యేదియో దానిని వివేచించి, దానిని దాచి పెట్టుకూడదని దీపమును దృష్టాంతముగాఁ దీసికొని

బోధించెను (11³³⁻³⁶). తనను భోజనమునకుఁ దిలిచిన పరిసరయ్యఁడు తాను స్నానము చేయ లేదని యాశ్చర్యపడినప్పుడు ఆయన వారి కేష ధారణను ఖండించెను. అందులన వారు ఆయన మీఁద పగబట్టి ఆయనయందు నేరము కనుగొను టకు పొంచి వెవకుచుండిరి (11³⁷⁻⁵⁴). అప్పు డాయన గుంపులు గుంపులుగా తనయొద్దకు వచ్చిన జనసామాన్యము నందున్న శిష్య బృందమునకు పరిసరయ్యల వేషధారణకు భయపడక దేవుని నిష్ఠవలెననియు, ఆయన వారిని కాపాడుననియు బోధించెను (12¹⁻¹²). తమ పిత్రార్జితమును పంచిపెట్టుమని ఒకఁడు మనవి చేసినప్పుడు వెట్టివాడగు ధనవంతునిగూర్చిన యుపమానమును జెప్పి లోక ధనము విషయమైన కోధనలో పడ పండునట్లు వారు మెఱుకువగా నుండవలెనని తన శిష్యులకు బోధించెను (12¹³⁻⁵⁴). పిలాతు ఆలయపు ఆవరణములోఁ గొందఱిని చంపెనను వార్త విని, అందఱును పశ్చాత్తాపపడవలెనని బోధించి, అంజూరపు చెట్టునుగూర్చిన యుప మానమును చెప్పెను (13¹⁻⁹). పద్దెనిమిదేండ్ల నుండి జబ్బుపడి పంగిన నడుముగల స్త్రీని విశ్రాంతి దినమున బాగుచేయఁగా యూదులు ఆక్షేపించినందున వారిని గద్దించెను (13¹⁰⁻¹⁷). పెర్యలోకూడ దేవునిరాజ్యమును గూర్చిన యుపమానములను జెప్పెను (13¹⁸⁻³¹). రక్షణ పొందువారు కొందరేనా యని ఒక డడగుఁగా ఆ విషయము ప్రయాసపడినవారు రక్షణ పొంద నేరరని బోధించెను (13³²⁻³⁰). ఆయన యూద యకుఁ బోయినయెడల ఆయనను పట్టుకొనఁగల మను తలంపుతో యుత్తిపన్ని, నీ విచటనుండిన యెడల హేరోదు నిన్ను పట్టుకొనునని చెప్పఁగా ఆయనెంతమాత్రమును భయపడక, తాను యెరూ షలేమునందే చంపఁబడెదనని చెప్పి, ఆ పట్టణమును గూర్చి మొదటిసారి యంగలార్చెను (13^{31, 35}). ఒక విశ్రాంతిదినమున పరిసరయ్యలలో నొకని యింట భోజనముచేయుచు, అచ్చట నున్న జలోదరరోగిని బాగుజేసినప్పు డక్కడ కలిగిన సణుగులకు సమాధానము చెప్పెను (14¹⁻⁶). విందునకు వచ్చువారి గర్వమును చూచి వారికి విషయమును బోధించెను (14⁷⁻¹¹). విందునకు వచ్చిన వారినందఱిని జూచి, వీధలను అంగ

హీనులను బిలుచుట మంచిదని హెచ్చరికలు జేసెను (14¹²⁻¹⁴). దేవుని రాజ్యమునందు భోజనము చేయువాడు ధన్యుడని యొకడైనగా, మానవులు పరమవిందు నెట్లు నిరాకరింతురో దాని దృష్టాంతపఱచి (14¹⁵⁻²⁴), అట్టి రక్షణను కోరువారు యేమిచేయవలెనో అది వారికి బోధించెను (14²⁵⁻³⁵). పెరియలోకూడ సుంకరుల మధ్య పనిచేయుచుండగా పరిసయ్య లాక్షేపించిరి. ఆయన తప్పిపోయిన గొట్టె, పోగొట్టబడిన రూక, తప్పిపోయిన కుమారునిగూర్చిన మూడు దివ్యములను ఉపమానములను చెప్పెను (15). స్థితిమంతులగు ఇట్టి సుంకరులు శిష్యులగుటను జూచి వారు తమ ధనము నెట్లు వాడవలెనో అది అన్యాయస్థుడగు గృహనిర్వాహకునిగూర్చిన యుపమానములను (16¹⁻¹³) ఎట్లు వాడుకొనరాదో ధనంతుడు లాజరునుగూర్చిన ఉపమానములను (16¹⁹⁻³¹) వారికి బోధించెను. ఇట్టి బోధలు జేయునప్పుడు పరిసయ్య రెగతారి జేయుగా ఆయన వారిని ఖండించెను. అప్పుడు జరిగినవాదములో పరిత్యాగపత్రిక నిచ్చుటను గూర్చి యడిగినట్లుగా 16¹⁸ వలన ఊహింపఁదగును (16¹⁴⁻¹⁸ మ 19³⁻¹² మ 10¹⁻¹²).

ఈ పెరియదర్శిలో క్రీస్తు తన శిష్యులకు విశేషబోధలను జేసెను. ఇతరులను ఆటంకపఱచుటనుగూర్చియు తమింపుటను గూర్చియు విశ్వాసమునుగూర్చియు వినయమునుగూర్చియు వారికి బోధించెను (లూ 17¹⁻¹⁰). దీనికిపిమ్మట ఆయన మఱల గలియ సమరయల మధ్యనుండుట చేత ఈ కాలమునందు లాజరును రేపుటకు వెళ్లెనని యూహింపఁదగును (యోహా 11⁴⁶).

(3) లాజరును రేపుట మొదలుకొని శ్రమల వారమువఱకు జరిగిన సంగతులు: లాజరును లేపినందున ఆయనను చంపవలెనని సన్ హెద్రిక్ సభికులు మొదట తీర్మానించిరి (11⁴⁷⁻⁵³). అప్పటి కాయన కాలమింకనురాలేదు గాని ఆయన ఎఫ్రాయిము అనబడిన ఊరి ప్రాంతములలో తన శిష్యులతోగూడ దాగుకొనెను (యోహా 11⁵⁴⁻⁵⁷). అది సమరయ యందుండుటచేత యెరూషలేము నకు చివరిపర్యాయము వెళ్లనప్పుడు, ఆయనచుట్టుఁ దిరిగి గలియ సమరయల మధ్యగా పెరియ మీఁదుగా వెళ్లెనని ఊహించవచ్చును (లూ 17¹¹).

ఆ సమయముందే 10 మంది కుష్ఠరోగులను బాగ జేసి (17¹¹⁻¹⁹), రక్షణపొందెడివారు కొందఱేనా యని యడిగిన ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పి (17^{20, 21}), దానినిఁబట్టి తన శిష్యులకు హెచ్చరికలు జేసెను (17²²⁻³⁷). వారు ఎడతెగక ప్రార్థించవలెనని అన్యాయస్థుడగు న్యాయాధిపతినిగూర్చిన ఉపమానమును (18¹⁻⁸), వినయము గలవారి ప్రార్థనను దేవుఁ డాలకించునని పరిసయ్యుడు సుంకరి అను ఉపమానములను (18⁹⁻¹⁴), తిరువారి ఎచ్చటనో తనయొద్దకుఁ దెచ్చిన పిల్లలను దీవించి (18¹⁵⁻¹⁷ మ 10¹³⁻¹⁶ మ 19¹³⁻¹⁵), నిత్యజీవమునుగూర్చి యడిగిన యావనస్థునికీని, వాని ద్వారా శిష్యులకును బోధించెను (లూ 18¹⁸⁻³⁰ మ 10¹⁷⁻²² మ 19¹⁶⁻²⁰). తన శ్రమలనుగూర్చి మూడవఁ బలు వివరముగాఁ దెలిపి (లూ 18^{31, 34} మ 10³²⁻³⁴ మ 20¹⁷⁻¹⁹), కుడియెడమస్థానముల నడిగిన యోహాను యాకోబులను గిద్దించి, శిష్యులకు మఱల వినయమునుగూర్చి బోధించెను (నూ 10³⁵⁻⁴⁵ మ 20²⁰⁻²⁸).

5. క్రీస్తుమరణ పునరుత్థానములను గూర్చిన విషయములు.

(1) యెరూషలేమునకుఁ బోవు మార్గమున ఆయన యెరికోలో ఇద్దఱు గుడ్డివారిని బాగుజేసి (నూ 4³⁵ = లూ 18³⁵⁻⁴³ మ 20²⁹⁻³⁴), జక్కయ్యయను సుంకరియింట బంజేసెను (లూ 19¹⁻¹⁰). దేవునిరాజ్యము వెంటనే కనబడుననుకొనిన శిష్యుల తప్పు డిద్ధి ప్రాయములను దిద్దుటకై మీనాలనుగూర్చిన యుపమానమును జేప్పెను (లూ 19¹¹⁻²⁸).

(2) యెరూషలేమునందు జరిగిన విషయములు. యెరూషలేమునందు యూదులాయనను చంపుటకు కనిపెట్టుచుండిరి (యోహా 11⁵⁴⁻⁵⁷). క్రీస్తు పస్కాకు ఆఱు దినములకుఁ బూర్వము (శుక్రవారమున) యెరూషలేమునకు జేరినదగు జేరీనియకు వచ్చెను (12¹). మరుసటిదినము విక్రాంతిదినము గాన ఆయన యేమియుఁ జేసిన నూచనలలేవు. ఆ దినమున విందు జరిగెననియు, మరియు ఆయన నభిషేకించెనని కొందఱుకొనుచున్నారు. గాని అది మంగళవారమున జరిగినని తోచుచున్నది. తిరువార యెరూషలేము

నందు జరిగిన విషయములను మన మీ దిగువరీతిగా నుదాహరింపవచ్చును:—

(a) అదివారమున ఆయన జయోత్సవముతో యెరూషలేమునందు బ్రవేశించెను (మా 11¹⁻¹¹ లూ 19²⁹⁻⁴⁴ మ 21¹⁻¹¹ యోహా 12⁹⁻¹⁹). ఆ సమయమునందే హెల్లేనీయులు గొందఱొకరియను చూడఁగోరి (12³⁸⁻³⁹).

(b) సోమవారమున ఆయన మార్గమందున్న అంజారపుచ్చెట్టును శపించి (మా 11¹²⁻¹⁴ మ 21^{18,19}), దేవాలయమును శుద్ధిజేసెను (మా 11¹⁵⁻¹⁹ మ 21¹²⁻¹⁷ లూ 19^{45,46}).

(c) మంగళవారమునా డాయన ఎండిపోయిన అంజారపుచ్చెట్టునుబట్టి శిష్యులకు విశ్వాసమును గూర్చి బోధించెను (మా 11²⁰⁻²⁵ మ 21³⁰⁻³²). పట్టణములోనికి వచ్చిన పిదప యూదులాయన యధికారమునుగూర్చి ప్రశ్నించఁగా, ఆయన యోహాను అధికారమునుగూర్చి యడిగి వారికి తగిన ప్రత్యుత్తరము నిచ్చెను (మా 11²⁶⁻³³ మ 21³³⁻³⁷ లూ 20¹⁸). తన్ను నిరాకరించుటవలన యూదులుజేసిన పాపమును అందువలన వారు తమమీఁదకుఁ దెచ్చుకొనవలయున్న శిక్షను, ఇద్దరు కుమారులు (మ 21³⁸⁻³⁹), ద్రాక్షతోట గుత్తదారులు (మా 12¹⁻¹² మ 21³³⁻⁴⁶ లూ 20⁹⁻¹⁸), రాజకుమారుని పెండ్లివిందు (మ 22¹⁻⁶) అను ఉపమానములద్వారా వారికి బోధించినందున, వారరిగి యుక్తిగల ప్రశ్నలద్వారా ఆయనను చిక్కించుకొన యత్నించిరి (మా 12¹³⁻³⁴ మ 22¹⁵⁻⁴⁰ లూ 20¹⁹⁻³⁹). మెస్సీయ యెట్లు దేవుని కుమారుడని వారిని ప్రశ్నించి (మా 12³⁵⁻³⁷ లూ 20⁴¹⁻⁴⁴ మ 22⁴¹⁻⁴⁶), వారి కేవల ధారణనుబట్టి వారిని గద్దించెను (మ 28 మా 12³⁸⁻⁴⁰ లూ 20^{46,47}). దేవాలయమునందు రెండు కాసులు మాత్రమే కానుకవేసిన విధము మెచ్చుకొనెను (మా 12⁴¹⁻⁴⁴ లూ 21¹⁻⁴). దేవాలయమును విడిచి, ఒరీవల కొండకుఁబోయి, దాని మీఁద తన శిష్యులతోఁ గూర్చుండి యెరూషలేము నాశనముగూర్చియు, లోకాంతమును గూర్చియు వారికి బోధించి (మా 13 లూ 21⁵⁻³⁸ మ 24), శిష్యులు సిద్ధపడియుండునట్లు పదిమంది కన్యకలు (మ 25¹⁻¹³), తలంతులు (మ 25¹⁴⁻³⁰),

గొట్టెలు మేకలు (మ 25³¹⁻⁴⁶) ఉపమానములను జెప్పి ఆ దినపు బోధలను ముగించెను. ఆ సాయంకాలమునందే ఆయన విరోధులు చంపయత్నములు జేసిరి (26¹⁻⁵ మా 14^{1,2} లూ 22^{1,2}) గాని ఆయన స్నేహితులు బేతనియలో ఆయన కొఱకొక గొప్పవిందును సిద్ధపఱచిరి. ఆ సమయమున మరియు ఆయన నశ్శిక్షించెను (మ 26⁶⁻¹³ మా 14³⁻⁹).

(d) బుధవారమునాడు క్రీస్తు బేతనియలోనే యుండి నెన్నదిగా తన కాలమును గడుపుకొనెను గాని యూదా ఇస్కరియోతు ఆయన నప్పగించుటకై విరోధులచేతఁబంజరి జేరము జేసెను (మా 14^{10,11} లూ 22³⁻⁶ మ 26¹⁴⁻¹⁶).

(e) గురువారమునాడు పస్కాను సిద్ధపఱచుట కిద్దఱిని పంపించెను. వారు దానిని సిద్ధపఱచిన పిమ్మట, ఆయన తన శిష్యులందఱతోఁ రాత్రిభోజన నియమము నేర్పఱచెను (మా 14³⁸ లూ 22^{7,23} మ 26¹⁷⁻³⁰). శిష్యులకు వినయమునుగూర్చి బోధించెను (యోహా 13¹⁻¹⁶). శిష్యులనంపఱిసి, ముఖ్యముగా పేతురును జాగ్రత్తగా నుండుడని హెచ్చరికలజేసి వారి నాదరించెను (మ 26³¹⁻³⁵ మా 14³⁷⁻³¹ లూ 22³¹⁻³⁸ యోహా 13¹⁷⁻¹⁶). వారికొఱకు విజ్ఞాపనము జేసెను (యోహా 17). గెల్తెమునే వనమునందు మిగుల వేదనపడుచు ప్రార్థించెను (మ 26³⁶⁻⁴⁶ మా 14³²⁻⁴² లూ 22³⁹⁻⁴⁶). పిమ్మట యూదా వచ్చి ఆయనను శత్రువుల కప్పగించఁగా శిష్యులందఱును ఆయనను విడిచి చెదటిపోయిరి (మ 26⁴⁷⁻⁵⁶ మా 14⁴³⁻⁵¹ లూ 22⁴⁷⁻⁵³ యోహా 18¹⁻¹¹).

(f) శుక్రవారమునాడు క్రీస్తును విచారణ జేసి, శిక్షవిధించి, సిలువవేసి పాతిపెట్టిరి. ఆ విచారణలు అన్నా (యోహా 18¹⁹⁻²⁷), కయప (మ 26⁵⁷⁻⁷⁵ మా 14⁵³⁻⁷² లూ 22⁵⁴⁻⁷¹) ల యెదుట జరిగెను. అవి జరుగునప్పుడు పేతురాయన నెఱుంగనని బొంకెను. ఉదయమున సకాహాద్రిక్ సభయెదుట ఒకవిధమైన క్రమ విచారణ జరిగినపిదప (మ 27^{1,2} లూ 22⁶⁶⁻⁷⁰), ఆయనను రోమక గౌరవరకు పిలుతున కప్పగించిరి. పిలాతోయనను విచారించి నిర్దోషియని యెన్నిమారులు చెప్పినను వారు వినక

మూర్ఖముగా నున్నందున, వారిని శాంతిపూరితముగా ఆయనను నిలువవేయనప్పగించెను. అంతకు పూర్వమే ఆయన గలిలయఁడని ప్రేరేపించు నోద్యమ పిలవాయనను బంపెనుగాని, అదియొక విచారణయన పిలువలేదు (మ 27¹¹⁻³⁶ మా 15¹⁻¹⁵ లూ 23¹⁻³⁵ యోహా 18^{38-19¹⁶}). ఆయనను ఉదయము 9 గంటలకు నిలువవేయఁగా, 12 గంటలకు చీకటి గ్రమ్మెను. ఆయన 3 గంటలప్పుడు చనిపోయెను. ఆయన గొట్టెవలె మానియై తనను నిలువవేయువారికొఱకు శ్రుతాపణ నడిగెను. మాటునునప్పునొందిన దొంగ నాదరించెను. తల్లిని యోహాను కప్పగించెను. దేవుడు తన ముఖమును దాచుకొనఁగా దానిని సహింపలేక మొలతెట్టెను. లేఖనము నెఱవేరునట్లు దాహమున కడిగెను. తనపని పూర్తియాయెననెను. చివరగా తన ప్రాణమును తండ్రి కప్పగించెను. ఈ యేసు సమయములలోమాత్ర మాయన నిలువ మీఁద నుండఁగా మాటలాడెను (మ 27³⁷⁻⁵⁸ మా 15^{16,41} లూ 23^{44,49} యోహా 19¹⁷⁻³⁹). ఆరిమత్యుయవాడకు యోసేపు తన స్నేహితులతోఁ గలిసి ఆ దినమే ఆయనను మర్యాదగా సమాధియందుంచెను. విశ్రాంతిదినమైన శివప ఆయనకు సుగంధద్రవ్యములను పూయవలెనని స్త్రీలలోచించుకొనిరి (మ 27^{57,81} మా 15⁴²⁻⁴⁷ లూ 23^{40,56} యోహా 19³⁸⁻⁴²).

(గ) విశ్రాంతిదినమున శనివారమునాడు ఆయన విశోధకుమాత్రము పిలవఁగో మనవి జేసి, ఆయన సమాధికి ముద్రవేయించి కావలి పెట్టిరి (మ 27⁶²⁻⁶⁶).

(ఘ) ఆదివారమున ఆయన మృతులలో నుండి లేచెను. దూతలు పునరుత్థానమును ప్రకటించిన పిమ్మట (మ 28¹⁻⁸ మా 16¹⁻⁸ లూ 24¹⁻¹²), క్రీస్తు మొదట మగ్దలేనే మరియును అనుపడెను (యోహా 28¹⁻¹⁹). తరువాత కొందఱు స్త్రీలకు ప్రత్యక్షమాయెను (మ 28^{9,10}). పిమ్మట ఎవ్వరయింక వెళ్లు ఇద్దరికిని (లూ 24¹³⁻³⁵), పేతురునకును (లూ 24³⁴ I కొరి 15⁵) తరువాత 10 మంది అపొస్తలులకును కనబడెను (యోహా 20¹⁹⁻²³ లూ 24³⁶⁻⁴⁹). ఈ దర్శనములన్నియు ఆ దినమునందే జరిగెను. ఒక వారమునకుఁ దరువాత ఆయన వారికి మఱుల కనబడి తోమా నాద

రించెను (యోహా 20²⁴⁻²⁹). గలిలయ నును ద్రముదగ్గర విదుగురుశిష్యులకు కనబడిన పిమ్మట (21), గలిలయలో శిష్యులకు నియమించిన స్థలమునందు 500 మందికంటె ఎక్కువమందికి కనబడెను (I కొరి 15⁶). యోహానుకు ప్రత్యేకముగా కనబడినపిమ్మట ఆయన ఆరోహణదినమునందు శిష్యులకు దర్శనమిచ్చి, వా రాయన సువార్తను లోకమంతటను ప్రకటింపవలెనను ఆజ్ఞ నిచ్చి, పరలోకమునకు వెళ్లెను (మ 28¹⁶⁻²⁰ లూ 24⁵⁰⁻⁵² కార్య 1⁶⁻¹¹). ఆయన ఆకాశమున కెక్కిపూర్వము పరిశుద్ధాత్మరాకడకొఱకు కనిపెట్టవలెననియు, ఆయన వచ్చినపిమ్మట సర్వలోకములో సువార్తను ప్రకటింపవలెననియు ఆజ్ఞనిచ్చి వారు చూచుచుండఁగా పరలోకమున కారోహణమయ్యెను (కార్య 1⁶⁻¹²). ఈ యారోహణమునుగూర్చి సువార్తలలో కొన్ని నూచనలు గలవు (లూ 9¹⁵ యోహా 12³²). ఆయన ఆరోహణమునుగూర్చిన నూచనలే ఆయన రెండవ రాకడునుగూర్చి స్ఫురింపఁజేయుచున్నవి. రెండవ రాకడునుగూర్చి తేటయగు నూచనలు సువార్తలలోఁ గలవు (మ 24³⁰ 25³¹ 26⁶⁴). యోహాను సువార్తలోను అపొస్తలులు వ్రాసిన పత్రికలును దీనిగూర్చి చెప్పుచున్నవి (యోహా 7³³ 14¹⁹ 16²⁸ 20¹⁷ ఎఫె 4⁸ హెబ్రీ 4¹⁴ మొ॥). క్రైస్తవుల క్రీస్తునన్నిటిలో మిగుల పురాతనమైన దానిలోను ఆయన యీ మహిమలోకి చేర్చబడుటనుగూర్చిన నూచనగలవు (I తిమో 3¹⁶) ఆయన దేవుని కుడిపార్శ్వమున నున్నాఁడు అని తెలుపువాక్యములన్నియు ఆయన ఆరోహణమునకు నిదర్శనములుగా నెంచవచ్చును (కోమా 8³⁴ ఎఫె 1²⁰ హెబ్రీ 10¹²). ఆరోహణము ఆయన ప్రధానయాజకుఁడై అతి పరిశుద్ధస్థలములో చేరి మన నిమిత్తము విజ్ఞాపనము చేయుటను నూచించునని హెబ్రీ గ్రంథకర్త తేటగా వ్రాసెను (హెబ్రీ 10¹¹⁻¹⁴, 19-22). ఆయన ఆరోహణమునుగూర్చినది బైబిలులో బహు తేటగా నున్న బోధగా నుండుటమాత్రమేగాక క్రీస్తు మనకు పూర్ణరక్షకుఁడనుటను గూర్చిన గొప్ప బోధగా నున్నదనియు తెలిసికొనవలెను.

సువార్తలలో నున్న యీ చరిత్రకుఁ బిమ్మట, ఆయన హతపాక్షియగు స్త్రాపసుకును (కార్య 7³³),

ఆరంభమున ఆయనను నమ్మినవారిని హింసించిన సౌలునును (9⁵), పల్నాసు వీచినం దుండిన యోహానును (ప్రక 19-19) కనబడెను. ఇవన్నియు చారిత్రక విషయములు. ఆయన గుణలక్షణములనుగూర్చియు, బోధనుగూర్చియు, పనినిగూర్చియు తెలిసికొనుటకు, మైనన్న క్లుప్త వివరమునుబట్టి విచారించవలసి యుండును.

IV. క్రీస్తుపని, బోధ, గుణలక్షణములను గూర్చిన సంగతులు:—

1. ఆయన పనులు. ఆయన మేలుచేయుచు అపవాదిచేత పీడించబడినవారిందలిని స్వస్థ పఱచుచు సంచరించుచుండెను అని పేతురాయన పనులనుగూర్చి క్లుప్తముగ వివరించెను (కార్వ 10³⁸). క్రీస్తు డంబముకొఱకే యద్భుతములను చేయక అక్కరలోను ఇబ్బందిలో నున్నవారికి సహాయము చేయుటకై వాటి నొనర్చెను గాన ఆయనచేసిన అద్భుతము లనేకములై యుండెను (మ 4²³ 9³⁵ 19¹ 21¹⁴). తనపనిలో సహాయపడిన శిష్యుల మునునకు నట్టి యద్భుతములను చేయ శక్తి నొసంగెను (10¹). స్వస్థత కోరివచ్చినవారి యందుగాని, అట్టివారిని తెచ్చినవారియందు గాని విశ్వాసమున్నయెడలనే ఆయన స్వస్థపఱచెను (మా 6⁵ 2⁵ 5³⁶ మొ॥). ఆయనకును స్వస్థత నొందినవారికిని ఈ విధముగా అత్యుప సంబంధ మున్నది నెఱుంగును. ఆయన మానవుల అత్యుప స్వస్థతకు మిగుల యపేక్షించినందున దయ్యము లచే పట్టబడినవారిని బాగుజేయుట ఆయన పను లలో నొక ముఖ్యమైన పనియని ఆయనయు (మ 12²⁸ లూ 11²⁰), ఆయన శిష్యులను అను కొనిరి (కార్వ 10³⁸). మానవుల శరీరాత్మల యక్కరలను దిద్దుటకేగాక, దేవుని మహిమార్థ మును వాటిని చేసెను (యోహా 2¹¹ 11⁴). ఈ యద్భుతములు దైవశక్తిమాత్రమే గాక, ఆయన ప్రేమనుగూడ కనుపఱచుటచే నవి ఆయన మహి మను వెల్లడిపఱచుచున్నవి. మైన చెప్పినట్లు ఈ మేలులనొందుటకు విశ్వాసమువలనము. ఆ విశ్వా సము ఇట్టి అద్భుతకార్యములను చూచుటవలన బలపఱచబడెను. ఆ కార్యములను చూచియు నమ్మకపోవుట గొప్ప పాపము (లూ 10¹²⁻¹⁸ యోహా 12³⁷⁻⁴³). క్రీస్తు పునరుత్థానము ఆయన చేసిన యద్భుతములను ఉపదేశించిన బోధలను

బలపఱచునట్టి ముఖ్య అద్భుతమై యున్నది. ఆయన సజీవుడనిమాత్రమే గాక శక్తిప్రభావ ములతో కూడి నిరంతరముండు దేవునికుమారుడని నిరూపించుట కిది మంచి నిదర్శనమై యున్నది (రోమా 1⁴ కార్వ 13^{38,39} మొ॥). క్రీస్తుపనుల యుద్దేశమును వాటి గుణలక్షణము లను గుర్తించినపక్షమున, అవి దైవావతారియగు వానికి తగినవై, ఆయన శక్తిప్రభావములను, దయా దాక్షిణ్యములను కనపఱచఁజాలినవై యున్నవి కావున, ఆయనను నమ్ముట కివి సరియైన సాద్య శక్యములని క్రీస్తును (యోహా 5³⁶), అపొస్తలులును (కార్వ 2²²) బోధించిరి (అద్భుతములు చూ॥).

అయినప్పటికిని, క్రీస్తుపనులన్నియు అద్భుత కార్యములేయని తలంపరాదు. ఆయన మానవుల మధ్యనుండి దేవునిచిత్రము నెఱవేర్చు సమితియు ప్రతిపనిని చేయుటయు (యోహా 4³⁴), మానవుల రక్షణకోరి అన్ని సమయములలోను ప్రయాణపడు టయు (మ 9³⁶ మా 21¹³⁻¹⁷ మొ॥), ఆయన పను లన్నియును పాప నివారణములును (యోహా 8¹²), శత్రువులను సహ దగ్ధుడనెడి ప్రేమసహితము లునై యుండుటయు (లూ 23³⁴), చూడఁగా అవి నిరమాత్రుల పనులు గాక దైవమూర్తియగు వాని పనులని యొప్పుకొనక తప్పదు.

2. క్రీస్తు బోధలు:—ఆయన ఇతరులవలె బోధింపక (మా 1²² యోహా 7¹⁶) మనులను నమ్మించుటకు కావలసిన యధికారముతో బోధించెనని ఆయన బోధలను విన్నవారు ఒప్పుకొనిరి. ఆయన బోధలను పరిశీలన చేయువారు నేటికిని అవి యట్టికే యని యొప్పుకొనుచున్నారు. ఆయన దేవునిగూర్చి ప్రత్యేకముగా నెన్నడును బోధించి యుండలేదని, దేవునిగూర్చి ఆయనచేసిన బోధ లను విచారించి తెలిసికొనవచ్చును. పాత్ర నిబంధనయందు దేవునిగూర్చి యుండిన దివ్యబోధ లను అంగీకరించి, ఆయన సర్వాధికారమును, పరి శుద్ధత నొప్పుకొని మనము సంపూర్ణముగా నమ్మ వలసిన పరలోకపు తండ్రి (మ 6^{9,33} లూ 12³¹ మొ॥) యని బోధించి ప్రజలయం దాయనను గూర్చి యుండిన తప్పుడభిప్రాయములను దిద్ది, ఆయననుగూర్చి తన బోధలలో పూర్ణముగా బయలుపఱచెను. అట్లే మానవులనుగూర్చి ప్రత్యేకముగ ప్రసంగము చేయకపోయినను వారి

పాపములను గూర్చియు, ఆయోగ్యతలను గూర్చియు దాచక, వాటిని వెళ్లడిపటచి, ఖండించి, (లూ 13¹⁻⁵ మ 23 మొ॥), పశ్చాత్తప్తులను ఎంతో ప్రేమతో దగ్గర తీసి యాదరించెనో అది సువార్త యంతటిలో గణగణ మ్రోగు నాదమైయున్నది (లూ 7³⁶⁻⁵⁰ 15¹¹⁻³² మొ॥). మానవ విధుక్త ధర్మమంతటిని ప్రేమయను నొక్కటే సూత్రము క్రింద చేర్చెను (8⁹⁷⁻³⁸ 10²⁵⁻³⁷ మ 25³¹⁻⁴⁶ మొ॥). ఇట్టివారమగుటకు నూతనజన్మము అవసరమని బోధింపఁగా ఆయన తన కృపచే, మన కేర్పటచిన బాప్తిస్మమువలనను ఆత్మవలనను దీని బాంధవచ్ఛునని దెలిపెను (యోహా 3¹⁻¹⁵). ఆయన బోధల నాలకించువాఁ డెవఁడును అతి శయ పడుటకు గాని, నిరాశ పడుటకుగాని విలులేదు.

దేవునిగూర్చి మానవునిగూర్చి నట్టి యీ బోధలు దేవుని రాజ్యమునకు సంబంధించిన బోధలలో చేయున్నవిని చెప్పఁదగును. ఆ రాజ్యము సమాపముగా నున్నదను వాక్యముతో తన బోధపని నాయన ప్రారంభించెను (మా 1¹⁵). ఆ రాజ్య సువార్తను ప్రకటింపవలెననునది ఆయన చిట్టచివరి యాజ్ఞయై యుండెను (లూ 24⁴⁶⁻⁴⁹). పాత నిబంధనయందు దేవుని ప్రభుత్వమును గూర్చిన నూచనలు పెక్కు లుండినను, అవి చాల వఱకు ఇశ్రాయేలీయులను ఒక జనమునకు మాత్రమే సంబంధించినవై, ఈ లోకరాజ్యమును నూచించును గాని క్రీస్తు బోధించిన సంగతులు ఆత్మసంబంధమైన ప్రభుత్వమును గూర్చినవై (యోహా 18³⁶⁻³⁸) భక్తులందఱి కొఱకైన రాజ్యమును నూచించును (మ 8¹¹⁻¹³ 22¹⁻¹⁴ మొ॥). ఇది దేవుని రాజ్యమగుటచే దేవుఁడందులో చేరువారికి అధికారియగుచున్నాఁడు. ఆ రాజ్యము యొక్క వారసులగుటకన్న పరిమమేలు మఱి యొకటిలేదు (మ 6³³ లూ 12³¹). అహంకారులు గాక శుద్ధహృదయులును, దీసులును, వినయమునక్కులును అందులో చేరఁగలరు (మ 5-7, 18, 20²⁵⁻²⁸ మొ॥). దేవునిరాజ్యము విత్తనమురీతిగా అంతట చల్లఁబడినను అందఱును దానిని అంగీకరించెడివారు కారు అయినను అది విస్తరించుచు క్రమక్రమేణ వృద్ధియగుచు సర్వలోకమునందు వ్యాపించును (మ 13). ఈ

లోకమున నుండఁగా మంచివారును చెడ్డవారును అందు కలిసియుండినను, అది పరలోకమునందు హరియై, ఆ రాజ్యవారసు లనుభవించెడి సౌఖ్యము లన్నిటి నిధియగును (మ 7¹⁴ 18^{8,9} 19^{16,29} 25⁴⁶ మొ॥). ఇది యంతయు అనేకులనుకొనునట్లు కలియుగము గాక, క్రమక్రమేణ వృద్ధియగుచున్న రక్షణ యుగముననుది క్రీస్తు బోధయై యున్నది (దేవుని రాజ్యము చూ॥).

3. క్రీస్తు గుణలక్షణములు. సువార్తలయందు వివిధ క్రీస్తువలన వెల్లడియయ్యెను. పిమ్మట ఆపొస్తలులు తాము వాటిని గ్రహించుకొనిన రీతిగా తాము వ్రాసిన పత్రికలయందు దావారింపిరి.

(1) సువార్తలయందు క్రీస్తు గుణలక్షణము లను గూర్చిన బోధలు.

(a) దేవుని రాజ్యమును గూర్చిన బోధల యందు క్రీస్తుకుఁగాక ఇతరులలో మత్తెవ్వరి కైనను లేని యధికారము ఆయనకున్నట్లు సువార్తలు ఆరోపించుచున్నవి. క్రీస్తు పరలోక సంబంధి యని నమ్మనివాఁడు ఆ రాజ్యము నందు చేరక, తమ పాపములలోనే చనిపోవునని యోహా 8³⁴ నందు చూడవచ్చును. ఈ సువార్త యందే, ఆయన నిత్యజీవమును కలిగించెడివాఁడని యనేక వాక్యములయందున్నది (3^{14-17,36} 6^{48-51,57} మొ॥). తక్కిన సువార్తలలో పరలోక రాజ్య మెట్టి దీవెనను నూచించునో అది, యోహాను సువార్తయందు నిత్యజీవమును నూచించును. పరలోక రాజ్యములో చేరువారు తనకు చేసిన దానిని బట్టియే, అట్టి హక్కును సంపాదించు కొందురేగాని మఱి దేనిచేరిన పొందలేరను సంగతి ఇతర సువార్తలయందున్నది (మ 25^{31,46} మా 8³⁵⁻³⁸). పరలోక రాజ్యములోకి చేర్చు కొనుటకును, దూరపఱచుటకును క్రీస్తుకు అధికారముగలదు (మ 7²¹⁻²³ 16³⁷). దేవునికి మాత్రము చూపవలసిన ప్రేమ ఆయనకును చూపుటకు బద్ధులమై యున్నామని ఆయన బోధించెను (10³⁷). దేవుని రాజ్యము ఆయన ప్రభుత్వమును నూచించును. పైనున్న వాక్యములను చూచినయెడల అది క్రీస్తు ప్రభుత్వమనియు చెప్పఁదగును. ఆయన ఘనుష్యమాత్మఁడైన

యెడల అట్టి సంగతుల నాయన విషయ మెంత మాత్రమును చెప్పటకు వీలులేదు.

(b) ఆయనకు క్రీస్తు అను విరుదు సువార్తలలో గలదు (మ 1¹ మా 1¹ లూ 2¹¹ యోహా 20³¹ మొ॥). ఆయన క్రీస్తు అనునది అన్నిటిలో మొదటి విశ్వాస ప్రమాణమై యున్నదని యెంచఁ దగును (మా 8³⁹). ఆయన సజీవుడగు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు అను పదము లా యొప్పుదల యొక్క భావమును కనఁబఱచుచున్నది (మ 16¹⁷). అట్టి విశ్వాసమును కనుపఱచిన వారిని క్రీస్తు మెచ్చుకొనుటచేత అది సత్యమని ఆయన యొప్పుకొనెను. ఈ విషయమును గూర్చి ఆయన ఈ సమయమునందే గాక సమరయదేశపు స్త్రీలో మాట్లాడినప్పుడును (యోహా 4^{31,38}), జయోత్సవముతో యెరూషలేమునందు ప్రవేశించినప్పుడును (మా 11^{9,10}) ఆయన యొప్పుకొనినట్లు చూడఁగలము. ఆయనను నిలువజేయించునంతవఱకు ఊరకొనినది ఈ కారణముచేతనే యని ఆయనపై మోపఁబడిన శేరములవలనను (మా 15³), ఆయన నిలువకుఁ గొట్టిన పై వ్రాతలవలనఁ దెలియుచున్నది (15¹⁶) ప్రవక్తలు ప్రవచించిన రక్షకుఁడు (యెష 11¹⁻⁹ 61¹⁻⁹ మొ॥) ఆయనే యని యిట్టి నూచనలవలన తేటపడును. తా నట్టివాడనని ఆయనకు మొదటినుండి తెలిసియుండినను, మెస్సీయయొక్క రాచరికమును గూర్చి యూదులు లోకసంబంధమును అభిప్రాయములు గలవారగుటచే దానిని బయలుపఱచనియ్యలేదు (మ 16³⁰). తన తండ్రి తన శిష్యులకు బయలుపఱచినట్లుగానే, హృదయశుద్ధిగల యితరులకును బయలుపఱచునని ఆయన తెలిసికొని తన్ను గుఱించి ప్రకటన చేయనియ్యక, ఈ విషయము నందును తన సంగతిని దేవుని శిష్యుగించుకొనెను. ఆయన విరుదులలో వాచీమ కుమారుడనునది క్రీస్తుకు సంబంధించినదిగా నెంచవలెను (మ 1¹ 22^{48,49} రోమా 14 II తిమో 2⁸ మొ॥). క్రీస్తును గూర్చిన ప్రవచనములు దావీదుకు సంబంధముగా నుండుటచే దీనిని ఆయన కారోపించిరి (యెష 11¹ 82¹ మొ॥).

(c) ఆయనకు కుమారుడు, దేవుని కుమారుడు అను విరుదులు గలవు. ఇతరులు వీటి

నాయన కారోపించిరి. దయ్యముపట్టినవారు (మా 3¹¹ 5⁷ మ 8³⁹), శిష్యులు (మ 14³³), నిలువచేత నుండిన శతాధిపతి (27⁵⁴) ఈ పేరు నాయనకు వాడిరి. మా 1¹ నందీపే నాయనకు గలదు గాని కొన్ని మాతృకలలో నిది కనఁబడదు. ఇతరు లీ పేరును ఆయనకు వివిధభావములతో వాడియుందురు గాని, క్రీస్తు స్వయముగా నా పేరును వాడుకొనినప్పుడది మానవుల కెంత మాత్రము నుండిన దైవసంబంధమును గుర్తించునని ఆయా వాక్యములవలన తేటపడుచున్నది. మొదటి మూఁడు సువార్తలయందలి యీ దిగువ నూచనలు దానిని దృష్టాంతపఱచుచున్నవి.

అ. దుష్టులకు ద్రాక్షతోట గుర్తదారులను గూర్చిన యుపమానమునందు (మ 21³³⁻⁴³ = మా 12¹⁻¹² = లూ 20⁹⁻¹⁹), దేవుఁడు వారియొద్దకు ప్రవక్తలకు పిమ్మట తన కుమారుని చివరిగా పంపెను. ఈయన క్రీస్తు అని వినినవారందఱును గ్రహించిరి. ఆయన ప్రవక్తలందఱికిన్న గొప్పవాఁడు మాత్రమే గాక (మ 12^{6,11,49}) దేవునితో తీక్షణము సంబంధము గలవాడైనట్లు దీనియందు తేటపడుచున్నది.

ఆ. కుమారుడనుపేరు తనకు పెట్టుకొనుట మాత్రమే గాక, పరలోకమందలి దూతలకన్న యధికుడై, తండ్రితో సాటివాడను నూచనలు గలవు (మ 24³⁶ మా 13³⁹). యోహాను సువార్తయందొట్టి వాక్యములు లనేకములు కలవు. వాటియందీ తీక్షణసంబంధమును నూచించుటకై ఆయనకు అప్పటియ కుమారుడు అను పేరు గలదు (14¹ 16 31^{6,18}).

ఇ. మ 11³⁵⁻³⁷ లూ 10^{21,23} నందిది మఱింత స్పష్టముగ నున్నది. దేవుఁడు నా తండ్రి యని యితరు లెవ్వరికిని ఆయనతో లేని సంబంధము తనకును ఆయనకు నుండినట్లు అందులో నూచింపఁబడుచున్నది (యోహా 10²⁹ 14¹⁷ 20¹⁷ మొ॥ సరిపోల్చుము). అది మాత్రమే గాక తండ్రి చేత తనకు సమస్తమును అప్పగింపఁబడినని అందున్నది (5⁹ 7¹⁶ మొ॥ చూ॥). తండ్రి యొక్కడే కుమారుని యెఱుఁగును. కుమారుఁడు మాత్రమే తండ్రి నెఱుఁగును అని అక్కడ గలదు. తండ్రికిని కుమారునికిని భూర్లుగు

విక్రమమున్నట్లు యోహాను సువార్తయందు స్పష్టముగాఁ జెరిసికొనవచ్చును (10³⁰ 14⁶ మొ॥).

ఈ తన కుమారునిని బట్టి, దేవాలయపు పన్నును తాను చెల్లించుటకు బద్ధుడను కానని ను 17³⁴⁻³⁷ నందును అట్టి సంబంధము నే నూచించెను.

ఉ. ఆయనను దూషించిన విరోధులు ఆయన దేవుని కుమారుడని చెప్పుకొనినట్లు సాక్ష్యమిచ్చిరి (ను 27⁴⁵ యోహా 19⁷).

మనమందఱ మెట్లు దేవుని బిడ్డలమో, అట్లే తానును దేవుని కుమారుడనిని మాత్రమే ఆయన చెప్పుకొనినని కొందఱభిప్రాయ పడుచున్నారు గాని పైవాక్యము లట్టిభావము నెంతమాత్రమును గనపర్చవు. ఆయన మానవులవలెగాక తన స్వభావ లక్షణములనుబట్టి మనకు గోచరము గాని ప్రత్యేక మగు రీతిగా దేవుని కుమారుడని ఆ వాక్యముల బోధయై యున్నది.

(d) మనుష్యకుమారుడను బిరుదును ఆయనే పెట్టుకొనెను. ఇది ఆయన జీవితారంభము నుండి అంతమువఱకు ఆయన వాడుకొనినట్లు జూడవచ్చును. (ను 8³⁰ 26⁶⁴ మా 2¹⁰ 14⁶ లూ 5³⁴ 22⁶⁹ యోహా 1³¹ 13³¹ మొ॥ సువార్తలలో ఈ పేరితరులవలన పెట్టబడలేదు. సువార్తలలోఁ గాక కార్య 7³⁶ ప్రక 1¹³ 14¹⁴ నందు మాత్రము ఈ పేరు క్రొత్త నిబంధనలో గానవచ్చును. యెహెజ్కేలు గ్రంథమునందీపదము విశేషముగా వాడబడెను (21, 38 మొ॥). కీర్త 84 లో దేవుని యెదుట మానవుడెంత హీనుడో అది ఈ వాక్యపు భావమైయున్నది. శ్రీస్తు ఈ పేరును వాడుటలో అట్టిభావముతో వాడెనని చెప్పటకు బోత్తుగా వీలుగాదు. ఆయన యుద్దేశము దాని 7^{13, 14} కు మరింత బాగుగా సరిపడును. అచ్చట ఒక నూతన రాజ్యములో మనుష్యకుమారునివంటి వాడొకఁడు అధికారియగును అని యున్నది. ను 25³¹ దీనికి నూటిగా సరిపడును. ఈ బిరుదు శ్రీస్తు మానవులలో నొకఁడని నూచించును ఆయన వారి యనుభవములలో పాలివాడాయెను. ఆయన మాదిరియైన మానవుడనియు నూచించును దాని 7^{13, 14} నం దాయన యొక క్రొత్త యుగమున కధికారియనికూడ నూచించును. అట్టి యుగము

నందు బలత్కారమును, అన్యాయమును, పాప లగు మానవులు తృణీకరింపబడుటయు అగిపోయి, వారిని రక్షించి మేలు చేయుట యనునవి ముఖ్య విషయములై యుండును (లూ 19¹⁰). శ్రమల చేతనే ఇట్టి రాజ్యము స్థాపింపబడినను (మా 10⁴⁵). అది మహిమగలదై యుండును. ఇది దైవప్రభుత్వమైనను సంపూర్ణముగా మానవుల మేలుకొఱవకైనదై యున్నది (2³⁸). ఆయన యివ్విన ముగా మానవులకు సుఖదుఃఖములలో చేరినవారికి మాదిరి పురుషుడగుటచేత ఆయన వారికి తీర్పు జేయును (ను 25³¹ యోహా 5²⁷). ఇట్టి నామ మును దేవుని కుమారుడను దానివలె ఘనమైన బిరుదుగా నున్నది.

(e) రక్షకుడను బిరుదు సువార్తలయందు గలదు. దూతలు గొల్లవారికి శ్రీస్తు పట్టుకను గూర్చి తెలుపఁగా, ఈ పేరును వాడిరి (లూ 21¹¹ దీనితో ను 1³¹ సరిపోల్చును). సువార్తలయందు రక్షించుట యనుమాట అత్యంతగాను మాత్రమే గాక శరీర స్వస్థతనకూడ నూచించును (9^{21, 22} 14³⁰ మొ॥) గాని, స్వస్థత నొందుటకు విశ్వాస మవసరమగుటచే అది యాత్మీయ రక్షణను నూచించుచున్నది. శ్రీస్తు నశించినదానిని వెదకి రక్షించుటకు వచ్చెనను (లూ 19¹⁰) వాక్యము, ఆయన చేసెడి రక్షణ కార్యమును తేటగా కనపఱచును. ఈ రక్షణనుగూర్చి యోహాను సువార్త యందు మఱింత తేటగా నున్నది (3¹⁷ 5³⁴ 10⁹ 12⁴⁷). బ్రాహ్మిస్తమిచ్చు యోహాను ఆయన లోక పాపము మోయు గొఱ్ఱెప్పిల్లి యని చెప్పినప్పు డీపనిని గూర్చియే ఉద్దేశించెను (1^{38, 39}) (దేవుని గొఱ్ఱెప్పిల్లి మా॥). సమరయు లాయన లోకరక్షకుడని యొప్పుకొనిరి (4⁴⁹). ఆయన నిత్యజీవ మిచ్చు దాతయైయున్నాఁడు (10²⁸). ఈ రక్షణ కార్యము శ్రీస్తు మరణమునకు సంబంధించి యున్నది (మా 10⁴⁵ 14²²⁻²⁴). ఆయన తన ప్రాణమును విమోచన క్రయధనముగా నిచ్చెననియు, అనేకులకొఱకు తన రక్తమును ధారపోసెననియు దానివలన స్పష్టమగుచున్నది. మంచి కాపరియైన శ్రీస్తు గొఱ్ఱెలకొఱకు ఈ ప్రాణము పెట్టుటలోను ఇదే భావము స్పష్టమగుచున్నది (యోహా 10¹⁵). శ్రీస్తు మరణమువలని ఫలితములు మొదటి పత్రికలో వివరముగా నుండినను సువార్త

లలో దీనినిగూర్చిన ఈ బోధలను తేటగా నున్నవి.

(2) పత్రికలలో క్రీస్తు గుణలక్షణములను గూర్చిన బోధలు. ఆయన ఈ లోకములో నున్నంతవఱకు ఆయన పని పూర్తికాకపోవుటచేత ఆయనను గూర్చిన పూర్ణమైన బోధలుచేయ వీలు లేదు. ఆయన ఆరోహణమైన పిమ్మట పరిశుద్ధాత్మను పంపినప్పుడు ఆయన సంగతు లన్నిటిని బట్టి క్రీస్తును గూర్చిన బోధలు పూర్తి చేయ వీలు జక్కను. సువార్తలయందుండువాటి కివి భిన్నములుకాక, వాటిని సంపూర్ణమైన వాటినిగా జేయుచున్నవి. ఆయనకు క్రీస్తు అను బిరుదు సర్వసాధారణమైనదై యున్నది (కార్య 2³⁶ 17³ రోమా 5¹⁰ మొ). ఆయన దేవుని కుమారుడు. లోకములో ఆచరించి మానవునివలె పుట్టెను (రోమా 1⁴ గల 4⁴ హెబ్రీ 2¹⁴ ఫిలి 2⁸ మొ॥). ఇట్లు తన్నుతాను తగ్గించుకొని మరణమునొంది పాపులందఱికోఱకు ప్రాయశ్చిత్తము జేసెను (రోమా 3²⁵⁻²⁶ 5⁶ కొలొ 1¹⁹ యోహా 2⁹ మొ). దైవమానవుడగు ఆ క్రీస్తు హెచ్చింపబడి అందఱి చేత పూజింపబడుట కర్తవ్యమైనదైనాడు (ఫిలి 2⁹⁻¹³ ఎఫె 1¹⁵⁻²³ కొలొ 1⁹⁻²³). ప్రభువు అను బిరుదు పత్రికలలో నొక ముఖ్యమైనదై యున్నది (కార్య 2³⁶ రోమా 5¹ గల 1³ II కొరి 12¹³ మొ॥). ఆయనను ప్రార్థించుట అది క్రైస్తవులకు మొదటినుండి వాడుకయై యుండెను (కార్య 9¹⁴). ప్రతి యోచనను ఆయనకు లోపఱచవలసినది (II కొరి 10⁵). ఆయనే రక్షకుడు (కార్య 5³¹ I తిమో 4²¹). ప్రతిది ఆయనద్వారా కలిగెను (కొలొ 1¹⁸). మన మింక మీఁదట ఆయన వారమైయున్నాము (II కొరి 5¹⁴). ఆయన అన్నిటికి నధికారి (కొలొ 1¹⁸). ఆయన చివరకు అందఱికి తీర్పు చేయును (రోమా 14¹⁰ II కొరి 5¹⁰). ఇదంతయు ఆయన దేవుడే గాని మానవమాత్రుడు కాడని కనపఱచుచున్నది (హెబ్రీ 1¹⁻³).

ఇట్లు క్రొత్త నిబంధన బోధ యంతయు నేక గ్రీవముగా నున్నను, ఆయన దేవునికి సమానుడుగాక, కొంచెము తక్కువ వాడైయున్నట్లు కొన్ని వాక్యములం దగుపడుచున్నది. (మా 1¹⁸ 18¹⁴ I కొరి 15²⁸ మొ॥). కొందఱి వాక్యము

లలో నున్నట్లే ఆయననుగూర్చి భావించుదుగాని ఈ కొద్దివాక్యములను వేఱుచేయక పైవాటితోఁ గలిపి చూడవలెను. అట్లయినయెడల త్రియోక దేవునిలోఁకూడ ఫలానివాఁడు మొదటి వాఁడనియు, ఫలానివాఁడు రెండవవాఁడనియు నొక క్రమమున్నట్లు స్పష్టమగును. స్థితినిబట్టి తండ్రి మొదటివాఁడుగా నున్నను, స్వభావగుణలక్షణము లనుబట్టి ఎట్టి భేదములును లేవనునది ఈ బోధలన్నిటిని సారమైనట్లు తెలియుచున్నది. సంఘము యొక్క విశ్వాసప్రమాణములలో సంతేపముగా దేవుడు తండ్రి కుమారుడు పరిశుద్ధాత్మ యను త్రైకదేవుడనియు, క్రీస్తు దైవమానవుడై పాపులను రక్షించుట కీలోకమున కవతరించెననియు, ఆయనకా విమోచనకార్యము విశేషమైనదనియు పై వివరమువలన తేటగా కనబడును (దేవుడు, పరిశుద్ధాత్మ చూ॥).

యెజెరు, యెజెరీయులు (Jezer = నిర్మాణము, Jezerites). నఫ్తాలీ కుమారులలో నొకఁడు ఇబ్రెడా గోత్రములోని యొక తెగకు పూర్వకుఁడయ్యెను (ఆది 46²⁴ సంఖ్యా 26⁴⁹ I దివ 7¹³). ఇతని సంతతిలివారు ఎఫ్రాయీములఁ బడిన (సంఖ్యా 26⁴⁹).

యొ

యొక్తయేలు (Joktheel = దేవునికి లోబడును)

1. యూదాలోని పెఫేలా ప్రదేశమున నున్న యొక గ్రామము (యెహో 15³³⁻³⁸). దీని యునికినిగూర్చి సరిగా తెలియదు.

2. యూదారాజున అమల్యా ఎహోమీయుల రాజధానియగు పెలను పట్టుకొని దానికి పెట్టిన క్రొత్త పేరు (II రాజు 14⁷).

యొక్తాను (Joktan = చిన్న). షేము సంతతివాడగు ఏబెరు కుమారుడు. ఇతఁడు అరబ్బీదేశములో నుండు 13 తెగలవారికి మూల పురుషుఁడయ్యెను (ఆది 10²⁵⁻³¹ I దివ 11²³). అరబ్బీయు లీ పదము అరబ్బీదేశములో నున్న కహ్తాను (Kahlan) గోత్రపు పేరుకు సమాన మనుకొందురు గాని అది సందేహస్పదముగా నున్నది.

యొక్కెయాము యొక్కెయాము చూ॥

యొక్కెయాము (Jokneam = ప్రజలు స్వతంత్రించుకొన వచ్చును). కర్తెలు పర్వత ప్రాంతములలో కనానీయులకు రాజ నగరముగా నున్న పట్టణము (యెహో 12²⁹). జెబూలాను వారి స్వాస్థ్యమునకు దక్షిణపార్శ్వముగా నున్నది (1911). దానిని లేవీయుల కిచ్చిరి (21³⁴) యూదీకు 7⁵ లో అది కియామోను అనబడును. ఎస్తేలను బయలుకు దక్షిణముందును, కర్తెలు పర్వతపు తూర్పుకొనకు ఉత్తరముగా నున్నది. ప్రస్తుతము దానిని తెల్ - కైమాను (Tell-kaimun) అని పిలుచుచున్నారు. అచ్చట నేటికెఱకు పాడు శేషములు కలవు. (యొక్కెయాము చూ॥ పటము III, E 1).

యొక్కెయాము (Jokneam = జనము సమకూర్చబడును). ఎస్త్రాయిములోని ఒక పట్టణము (I దిన 6⁴⁸). దానిని లేవీయులకిచ్చిరి. యెహో 21²⁹ లో దీనికి ప్రతిగా కిబ్బానియాము అను పేరుండుటచే అది దీనికి మాటుపేరను కొందురు. I రాజు 41⁹ లో నున్న యొక్కెయాము దీనికి అచ్చు పారబాటైయున్నది. ఈ పారబాటు 1611 సం॥న జేసిన ఇంగ్లీషు తర్జుమాలో కూడ నున్నది. ప్రస్తుత మా యూరిని గూర్చిన చిహ్నము లేవీయు గానరావు.

యొక్కెషాను (Jokshan = నేటకాడు!). అబ్రాహాము కుతురాల కుమారుడు (ఆది 25⁹). ఇతని కుమారులగు షబాను, దదాను అనువారు ఆ పేరుగల అరబ్బీ గోత్రములకు పూర్వకులైరి (25³).

యొగ్బెహా (Jogbehah = ఎత్తుగానుండు నది). గాదులోనుండు ఒక పట్టణము (సంఖ్యా 82³⁵ న్యాయా 811). ప్రస్తుతముండు ఎల్ - యుబైహాతు (El Jubeihat) దీని యొనికి. అది రబ్బోతు అమ్మెనుకు 6 మైళ్లు వాయవ్యముగా నున్నది (పటము III, J 4).

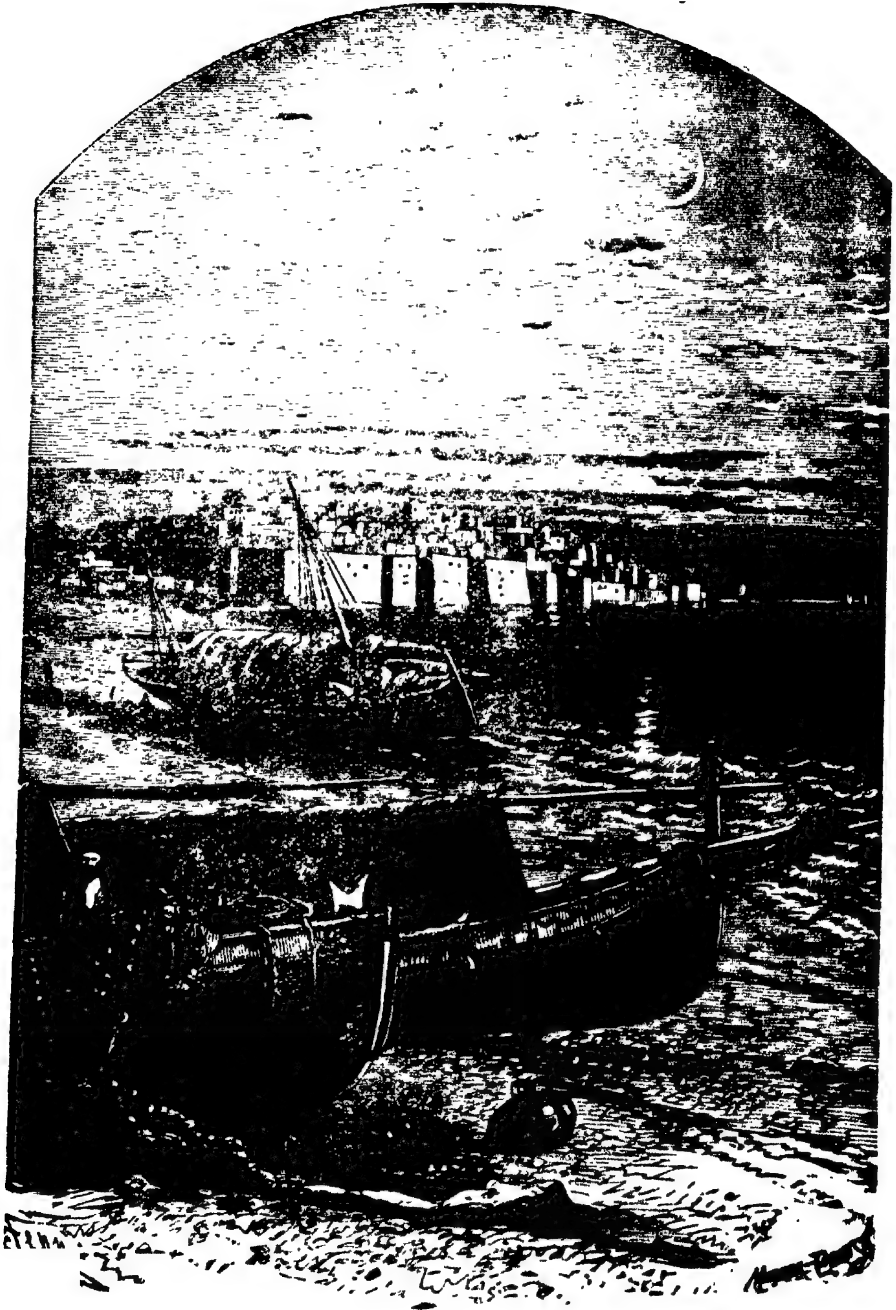
యొగ్లి (Jogli = చెఱపట్టణమనవచ్చును). దాను గోత్రములలోని బుక్కి అను ప్రధాని తండ్రి (సంఖ్యా 34²⁹).

యొబ్బా (Jotbah = రమ్యమైనది). యూదా రాజగు అహాసు రాతమైన హోరూసు అనువాని

దేశము. దాని యొనికి తెలియదు (II రాజు 21¹⁹).

యొబ్బాతా (Jotbathah = రమ్యమైనది). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో ప్రయాణము చేయుచుండగా మఖాముచేసిన యొకస్థలము (సంఖ్యా 33³³). అచ్చట చాల నీటివాగులు గలవు (ద్వితీ 10⁹) గాని యీ స్థలమునుగూర్చి యింకేమియుఁ దెలియదు.

యొప్పే, యాఫా (Joppa, Japho = గుండరమైనది). పరెస్తీనుదేశపు ముఖ్యరేవు పట్టణము. ఈ పేరుయొక్క హెబ్రీయాపము యాఫా. యెహో 19¹⁶ నందీయాపమును చూడ వచ్చును. యొప్పే అనునది గ్రీకుభాషా రూపము. అరబీయులు దీనికి యాఫా (Yafa) అను పేరుపెట్టిరి. ప్రస్తుతమున దాని యప్ప (Jaffa) యని పిలుచుచున్నారు. ఇది దాను గోత్రీకుల కియ్యబడెను (19¹⁶) గాని, వారు దాని నెన్నడైనను స్వాధీనపఱచుకొననట్లు కనఁబడెను. పాలెస్టినుబంధన కాలమంతయు ఫీలిష్టీయుల యధీనమున నొకప్పుడును, ఫేనీకీయుల యధీనమున మఱియొకప్పుడు నుండెను. సాలామోను పరిపాలనయందు ఫేనీకీరాజగు హీరాము ఈ రేవుకు రెబానోను మ్రాకులను పంపెను. (II దిన 21⁶). జెరుబాబెలుకాలమున ఆలయమును తిరిగి కట్టించినప్పు డీవిధముగానే కలపను తెప్పించిరి (ఎజ్రా 3⁷). ప్రవక్తయగు యోనా ఈ రేవుపట్టణములోనే పారిపోవు నిమిత్తము ఓడనెక్కెను (యోనా 1³). ఈ పట్టణమును పారసీకులును విగస్తీయులును, అంతియొకయలో ప్రభుత్వముచేసిన గ్రీకువారును స్వాధీనపఱచుకొనిరి. మక్కబీయుల కాలములో యూదులు దానిని పట్టణమొందిరి (I మక్క 10⁷ 12³³ 13¹¹) తరువాత అది కొంతకాలమువఱకు విగస్తీ గ్రీకు దేశములకు లోబడినను, యూదయదేశమునకు చేరియుండెను (యోనీ 14^{4,5}; 14^{10,9}). రోమీయులు పరెస్తీనును జయించినప్పుడు దీనికి స్వతంత్ర మిచ్చినను, వారును దానిని యూదయలో జేర్చిరి. ఇచ్చటనే కేతురు తదితా అను నామెను బ్రదికించెను (కార్య 9³⁹⁻⁴³). ఆ పట్టణమందుండునప్పుడే దర్శనము కలిగెను

గోడలలో చుట్టబడిన యెప్పే పట్టణము

(943-1043). అతడిక్కడ చేసిన పనివలన అనేకులు క్రైస్తవులైరి. తరువాత యెర్రాసులేమును నాశముచేయకపూర్వము (క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥) రోమీయులు దీనిని ధ్వంసముచేసి, దాని నివాసులలో 8400 మందిని జంపిరి. క్రూరసేదలను నిలువయుద్ధముల కాలములో (1126-1196) క్రైస్తవులు

పులు దీనిని పలుమారు పట్టుకొనిరి గాని చివరకు అరబ్బీయుల కది స్వాధీనమాయెను. 1799 సంవత్సరమునందు నెపోలియను (Napoleon) దానిని జయించెను. గాని 1919 వఱకు తురుష్కుల యధీనమున నుండెను. అప్పటినుండి అది బ్రిటిషువారి సంరక్షణక్రింద నున్నది.

యెర్రాసు

ప్రస్తుతమున నది 40,000 మందిగల పట్టణమై యున్నది. యెర్రాసులేమున కది 34 మైళ్లు వాయవ్యదిక్కున నున్నది. ఇక్కడనుండి యెర్రాసులేమునకు రైలుమార్గమును వేసిరి. ఇది అంతమంచిరేవుగల పట్టణముకాదు. దానిచుట్టునుండు నారింజతోపులు లోకప్రసిద్ధిపడసినవి. తబితాగోరీని, చర్చకారుడగు నీమోను ఇంటిని నేటివఱకు చూపించుచు గాని, అవి కూడగా ఆ స్థలములే యని నిష్పట్టుకు తగిన యాధారములు లేవు. (పటము I, C 7).

యెర్రాసు (Jordan = దిగునది). పరస్మీయ కేశములోని ముఖ్యనది. ఆ కేశమును తూర్పు పడమరలుగా భాగించును (సంఖ్యా 341 యెహో 22¹¹). రెబానోను పర్వతములనుండి పుర్రసముద్రమడుకు పాటును. వాటికి మధ్య నున్నదూరము 135 మైళ్లుమాత్రమేయైనను ఈ నది 250 మైళ్లు ప్రవహించును.

1. ఉత్పత్తి:—రెబానోను పర్వతములయందుద్భవించు నాలుగు సెలయేళ్ల సంగమమే యెర్రాసు నదియయ్యెను. వాటియందు మిగుల తూర్పున నుండునది బానియస్ (Banias) అని పిలువబడును. ఫిలిష్టదైన క్రైస్తవయొక్క నవీన నామమగు బానియస్ వలన దీని కీ పేరు కలిగెను. ఇది సముద్రమట్టమునకు 1200 అడుగుల యెత్తున నున్నది. దీనికి పడమరగా, పూర్వము దాను పట్టణమున్నస్థలమున రెద్దాను (Leddun) అను యేరు పుట్టి ప్రవహించుచున్నది. దీనికి పడమరగా హాస్బాని (Hasbani) అనేది యేరుగలదు. ఇది నాలుగు యేళ్లలో పెద్దదై 40 మైళ్లు పారుచున్నది. తక్కిన మూడును దీనిలోకి పారునట్లున్నవి. ఇది సముద్రమట్టమునకు 1700 అడుగుల యెత్తున నున్నది. నాలుగవది అన్నిటికన్న పశ్చిమముగాను చిన్నదిగా నున్నది. దానిపేరు బారెట్

(Bareight). ఇది మేరోము చెరువుకు 5 మైళ్లు ఉత్తరముగా కలియుచున్నది. అచ్చటనుండి సముద్రమట్టమునకు 8 అడుగులయెత్తుమాత్రమే యున్న మేరోము చెరువులోకి యెర్దాను బహువడిగా పాటును. 4 మైళ్లకు తరువాత అది యా చెఱువునుండి దక్షిణముగా వెలువడి 10½ మైళ్లు ప్రవహించి 12½ మైళ్లపొడవుగల గలిలయ సముద్రములో వడును. ఇది సముద్రము మట్టమునకు 682 అడుగులు దిగువనున్నది గాన నిది ఈ 10½ మైళ్ల దూరములో 680 అడుగులు దిగి పోవును. అది గలిలయ సముద్రపు దక్షిణమున మరల వెలువడి 65 మైళ్ల దూరమున నున్న మృత సముద్రమున కలియుచున్నది. ఈ యరువదియైదు

మైళ్ల దూరములో పంకరటింకరులుగా అది ప్రవహించుటవలన నది పొడవు 200 మైళ్లగుచున్నది. మృతసముద్రముచేరునప్పటికిది యింకను 610 అడుగులు దిగును గాన మొత్తముమీద అది సముద్రమట్టమునకు 1292 అడుగులు లోతుగా నున్నది. సముద్రమట్టమున కింతదిగువగా నుండు లోయలో ప్రవహించు నుటియొకనది లోకమున నింకెచ్చటను లేదు. పల్లెస్తినునందు పశ్చిమమున పర్వతములుండి మధ్యగిరిసముద్రములోని నీరు రాకుండ అడ్డుగోడవలె నున్నవి. లేనియెడల మేరోము చెఱువునుండి మృతసముద్రము దక్షిణమువఱకున్న లోయ యంతటిని నీటిచే నింప వీలగును.

యెర్దాను

2. ఉపనదులు:-పడమటి దిక్కునుండి పాటున వచ్చియు చిన్నవి. యెర్రెయేలు లోయనుండి ప్రవహించెడి యాలూదు (Jalud), షెకము నుండివచ్చు ఫారా (Farak) ముఖ్యములైనవి. తూర్పుదిక్కునుండి వచ్చువానిలో యరూకు (Jarmuk), యబ్బోకు (Jabbok) నదులు ముఖ్యములైనవి. (యర్దూకు, యబ్బోకు చూ॥).

3. రేవులు:-అనేకములు గలవుగాని లైలిలునందుదాహరించబడినవి కొన్ని మాత్రమే. గలిలయ సముద్రమునుండి మృతసముద్రమువఱకు ఈ నది 2-12 మైళ్ల వెడల్పునట్టి మిగుల లోతైన

లోయగుండ ప్రవహించును. ఈ నది 80-110 అడుగుల వెడల్పున నున్నది. దానియందలి నీ లోతు 5-12 అడుగులు. వరదలులేనిసమయమున దీనిని చాటుట అంతకష్టముకాదుగాని నీ తీరములు మిగుల యెత్తుగట్టచేత, దిగుటయు ఎక్కుటయు చాల కష్టముగ నుండును. మేరో: చెఱువునకును గలిలయసముద్రమునకు మధ్య రేవులున్నవి. గలిలయ మృతసముద్రము: మధ్య 54 గలవు గాని అవి యబ్బోకునదికి ఉమునను, యెర్రెయేలు దక్షిణమున నున్నవి. వీ మధ్య సొకటియు లేదు. రోమియు లీ న

దాటుటకు గలిలయసముద్రమునకు దక్షిణముగా వంతెనలను కట్టించిరిగాని అది నేటికి శిథిలములైనవి. వాటి పాలకువయే గానము. మొట్టమొదటి దానిని శేవులయొద్దనే దాటుచువచ్చిరి (I సమా 13⁷ II సమా 10¹⁷). యెరికో పట్టణము దగ్గరనున్న శేవును దాటుటకు దావీదు రాజకాలమున నొక పడవ నుపయోగించినట్లు II సమా 19¹⁸ లో నున్నది.

4. అరణ్యము:—యొర్దాను నదీతీరమున దట్టమైన అరణ్యమున్నది. అందు అడవిమృగము లతివిస్తారము. పూర్వముందు సింహములుండి నట్లు యిశ్రీ 49¹⁹ 50¹⁴ లో నున్నది. ప్రస్తుత మట్టి భయంకరమృగము లచ్చటలేకున్నను అడవి పందులు జింకలు నక్కలు లెక్కన పెక్కులుగా గలవు. జెక 11³ నందు నదీతీరమున నున్న ఈ యడవులకు యొర్దానుయొక్క నువ్వురణ్యము అను పేరు తెలుగు బెబిలునందు కనబడును గాని అది యొర్దాను అతిశయాస్పదము అని యర్థమచ్చుపదము ఆనలునంద న్నది. ఇది యా ప్రాంతమందలి అరణ్యపు పుట్టిని తెలియజేయును.

5. చరిత్ర సంగతులు:—ఈ నదినిగూర్చిన బైబిలునూచనలు ముఖ్యముగా గలిలయ మృత సముద్రముల మధ్య నున్న దాని గూర్చినవై యున్నవి. ఈ నదీప్రాంతముల ఫలవంతదశ లోతును ఆ ప్రదేశమున కాకర్షించెను (అది 13⁸⁻¹³). యాకోబు దీనిని యబ్బోకు సమీపమున దాటెను (32^{10,22} 33¹⁸). ఇశ్రాయేలీయులు అద్భుత రీతిగా దాటి కనానులోఁ బ్రవేశించిరి (యెహో 31-17 41-24 కీర్త 114^{3,5}). ఎండాకాల మారంభ మగునప్పుడు హెర్మోనుమీది హిమము కలుగును గాన ప్రతి సంవత్సరము వరదలు కాల క్రమము తప్పక వచ్చుచుండును. యెహో 31⁴ నందు దీనివిషయమైన నూచన యొకటి గలదు. మిద్బానీయులు గిద్దోనుచే తరమబడినప్పుడు యొర్దానును యబ్బోకుకు ఉత్తరమున దాటిరి (న్యాయా 7³⁴ 8^{4,5}). దావీదు ఆబ్బాలోము తిరుగుబాటుచేసిన సమయమందు పారిపోవు నప్పుడును, తిరిగి యెరూషలేమునకు వచ్చునప్పుడును యెరికోపట్టణముదగ్గర దీనిని దాటెను (II సమా 17²²⁻²³ 19¹⁴⁻¹⁸). ఏలీయా తాను

పరలోకమునకు సుడిగాలిలో తీసికొనిపోఁబడక పూర్వము తన శిష్యుఁడగు ఎలీషాతో దానిని అద్భుతరీతిగా పాయలుచేసి దాటెను (II రాజ 2⁶⁻⁸). తరువాత ఎలీషా తిరిగివచ్చునప్పుడడ రీతిగా యెరికోకు వచ్చెను (21³⁻¹⁵). కువ్వరోగి యగు నయమాను దీనిలో స్నానముచేసి స్వస్థుఁడయ్యెను (51¹⁴). బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను దీని ప్రాంతములయందే బోధించి యేసుకును ఇతరులకును బాప్తిస్మమిచ్చెను (మ 3^{6,13-17}). యేసు క్రీస్తు దీనిలో బాప్తిస్మము పొందినందున దీని నొక పుణ్యతీర్థముగా నెంచి క్రైస్తవ యాత్రికులలో కొందఱు దీనిని దర్శింపవెళ్లుట పుణ్యమని యెంచెదరుగాని దాని నిట్లెంచుట క్రీస్తుబోధకు భిన్నమైనది (యోహా 4^{22,23}). క్రైస్తవ కీర్తనలలోను కావ్యములలోను యొర్దాను మరణమునకు అలంకారరీతిగా నుపయోగింపఁబడుచున్నది. ఇశ్రాయేలీయులు యొర్దాను దాటుటద్వారా వాగ్దానభూమిలో ప్రవేశించినటుల, భక్తులు మరణముద్వారా పరమ కనాను ఆనబడు మోక్షమునందు చేరెదరనుటలోనా యలంకారము వాడుకలోకి వచ్చియున్నది.

యొష్బెకాషా (Joshtbekashah = ఆయన మరల దుర్గతి కలిగించుచు!). హేమాను కుమారుఁడు (I దిన 25⁴). పాటకులలో నొకఁడై, 17 వ వంతువారికి పెద్దయాయెను (25²⁴). ఈ పేరును, ఆ జాబితాలో నుండి మరి 5 పేరులును ఒక కీర్తనలోని వాక్యములేగాని పేరులు కావని కొందఱి యభిప్రాయము.

యో

యోకీమీయులు (Jokim). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడగు యోకీము సంతతివారు (I దిన 4²⁹).

యోకెబెదు (Jochebed = యెహోవా మహాత్మ్యముగలవాఁడు). ఆన్రముయొక్క భార్య. ఆహారోను మోషే మిర్యాము అను వారి తల్లి (నిర్గ 6²⁹ సంఖ్యా 26⁵). నిర్గ 21 లో ఆమె లేవీ వంశములో పుట్టినట్లున్నది.

యోజాకారు (Jozacar = యెహోవా జ్ఞాపకముచేసికొనును). రాజగు యోవాషును

చంపించిన ఇద్దరిలో నొకఁడు (II రాజు 12²¹). II దిన 24³⁰ లో నితనికి జాబాబాదు అను మాటు పేరు కలదు (జాబాబాదు చూ). ఇతనితల్లి అమ్మా నీయూరాలు.

యోజాబాదు యెహోజాబాదు చూ॥

యోజాబాదు (Jezabad = యెహోవా ఇచ్చెను).

1. సిక్లగులో దావీదును కలిసికొన్న యొక యూదుఁడు. అతనిది యూదాలోని గెదేరా అను గ్రామము (I దిన 12⁴).

2, 3. సిక్లగును పట్టుకొనిన అరు లేకీయులను తరుముటకు సహాయముచేసిన యిద్దఱు మనషీయులు (I దిన 12²⁰).

4. రాజగు హిజ్కియా కాలములో ఆలయ విచారణకర్తలలో నొక లేవీయుఁడు (II దిన 31¹³).

5. రాజగు యోషీయా కాలములోని లేవీయుల ప్రధానులలో నొకఁడు (II దిన 35⁹).

6. ఎబ్రాకాలమున నున్న యొక లేవీయుఁడు (ఎబ్రా 8³³). ఇతఁడు దిగువనున్న 7, 8 లోని వారిలో నొకఁడని కొందఱి తలంపు.

7, 8. అన్య స్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణలవలన వారిని విడిచినవారిలో నిద్దరు (ఎబ్రా 10^{29, 33}).

9. ప్రజలకు ధర్మశాస్త్రము బోధించుటలో ఎబ్రాకు సహాయముచేసిన యొకఁడు (నెహె 8⁷).

10. దేవునిమందిరమును బాగుచేయుటకు ఏర్పఱచఁబడినవారిలో నొకఁడు (నెహె 11¹⁶). 9, 10 లోని వారు ఒకరే యని కొందఱి యభిప్రాయము.

యోతాము (Jotham, Joatham = యెహోవా యథార్థమందు).

1. గిబ్యోను 70 మంది కుమారులలో కనిపూఁడు. అబీషెలకు పరిసందర్శని చంపి పెకములో తనను రాజుగాఁ జేసికొనటకై కుట్ర జేయఁగా ఇతఁడు తప్పించుకొనెను. తరువాత పెకము నివాసులకు చెట్లనుగూర్చి ఉపమాన మొకటి యొత్తి తగినబుద్ధి చెప్పెను (న్యాయా 91-92).

2. యూదారాజులలో నొకఁడు. ఉజ్జీయా కుమారుఁడు. క్రీ॥ ము॥ 750-734 సం॥ వఱకు నేలెను. తన తండ్రియగు ఉజ్జీయా కుష్ఠులోగి యైనప్పుడే యోతాము అతనితోకూడ నేలెను (II రాజు 15³). ఉజ్జీయా రెండవ యూబాముకన్న నెక్కువకాలము జీవించినను, యోతాము తన తండ్రితోకూడా నేలించుండఁగా (క్రీ॥ ము॥ 750-745), ఒకటేకాలమునందు యూబాము ఇశ్రాయేలీయులను యోతాము యూదావారిని పరిపాలించిరి. దీనినిగూర్చి I దిన 5¹⁷ నందు కొంచెము నూచిన గలదు. యోతాము 740 లో చక్రవర్తియై ఒంటిరిగా యూదాదేశమును ఏలెను. అతఁ డమ్మోనీయులను జయించి వారి రాజ్యమును స్వతంత్రించుకొనెను (II దిన 27⁴). దేవాలయమునకు ఎత్తు ద్వారమును కట్టించెను (27⁴). ఇతని యేలుబడిలో హోషేయ యెషయా యను ప్రవక్తలు జీవించిరి (హోషే 1¹ యెష 1¹). ఇతని కుమారుఁడగు ఆహాజకాలమునందు ఇశ్రాయేలు దమస్కు రాజ్యములవారుచేసిన పిండయాత్ర యోతాము కాలముచేయకపూర్వమే ఆరంభమై నట్లుగా మన్నది (II రాజు 15³⁷⁻³⁸). 15³⁰ లో ఇశ్రాయేలీయులరాజగు హోషేయ యోతాము ప్రభుత్వములో నిరువదని సంవత్సరమందు ఏల నారంభించెనని యున్నది. యోతాము అంతి కాలము దమక జీవించియుండెనా యనుదాని గూర్చి సందేహము కలుగుచున్నది. ఎట్లయినను II రాజు 15³³ నందున్నట్లు అతఁడు 16 సంవత్సరములు మాత్ర మేలెను. ఈ 15³⁰ లో మన్న 20 సంవత్సరములు, యోతాము అంతఃకట జీవించియున్న వాఁడైనయెడల అది యరిని 20 ఏ సంవత్సరమును అట్లుకానియెడల రెక్కలను వేయుటలో ఎక్కడనో పొరపాటు వచ్చియుండ వచ్చును. యోతాము మొత్తముమీఁద మంచి వాఁడనియే చెప్పవచ్చునుగాని అతఁడు ఉన్నతి సులువులను తీసివేయకపోవుటచే విగ్రహారాధన చేయుటలో సహాయం డయ్యెనని చెప్పవలెను (II రాజు 15^{34, 35}).

3. కాలేదు సంకతివారిలో నొకఁడు (I దిన 24⁷).

యోద్ (Jod = అను అక్షరము). హ్రీ అక్షరములలో పదవది. 119 క్షీరనలో 73-80 వచనములలో ప్రతి పంక్తి ఈ యక్షరము లోనే యారంభముగను కవున ఈ భాగమునకు యోద్ అను పేరు పెట్టిరి.

యోదా (Joda). క్రీస్తు పంశాలిలో నొకఁడు (లూ 3⁴).

యోన తేరెమ్ రె హోకిమ్ (Jonath- Elem Rehokim). 56 వ క్షీరన రాగమునకు పేరు. దూరముననుండి మానముగా నుండువారి పాపురము అనునది దీని శబ్దార్థము.

యోనా (Jonah = నవ్వ). గలిలయ యందలి జెబూలూనులో నున్న గల్తేపెరు ఊరివాఁ డయిన అమిత్యయొక్క కుమారుఁడు (II రాజు 14²⁵). రెండవ యోనామయొక్క యేలు బడియందో లేక దానికిముందో ఈ ప్రవక్త ఇశ్రాయేలుయొక్క సరిహద్దులు ఉత్తరమున నానూతుదిక్కు మొదలుకొని దక్షిణమున మైదా నపు సముద్రమువఱకు వ్యాపించునని ప్రవచించి యుండెను (14²⁵). ఈ ప్రవచనము రెండవ యోనామ కాలములో నెఱవేఱెను. యోనా నీనెవె మహాపురమునకువెళ్లి ఆ పురవాసులు పశ్చాత్తాపపడనియెడల వారికి సమూలనాశనము కలుగునని వారికి ప్రకటించి హెచ్చరించవలయు నని దేవుఁడు అతనికి నెలవచ్చిన సంగతి యోనా గ్రంథమందు వ్రాయబడి యున్నది. ఆ పుర వాసులు నాశనములో నుండి తప్పించుకొనడము అతని కష్టములేదు గనుక అతఁడొక యోధునికొని మరయొకమార్గమున వెళ్లిపోయెను. అంత నొక గొప్ప తుఫాను రాగా తుదకు నావికులు అతని నెత్తి సముద్రములో పడవేసిరి. అప్పు డొక గొప్ప చేపవచ్చి అతనిని మ్రొగెను. అప్పు డతఁడు పశ్చాత్తాపపడఁగా ఆ చేప అతనిని బిడ్డన కక్కివేసెను. అతఁడు వెంటనే వెళ్లి దేవుని నెలపు ప్రకారము జరిగించెను. నీనెవె పురవాసులు పశ్చాత్తాపపడి మాటుమనస్సు పొందిరి గనుక దేవుఁడు వారియెడల కనికరించెను. దానిబట్టి యోనా అత్యుగ్రుఁ డాయెను. అత నిలో దయాదాక్షిణ్య కనికరమును లేనందుకు దేవుఁడు అతనిని గద్దించెను. దేవుఁడు యూదుల

యెడల యెట్టి కటాక్షము జాలియును శాంతమును కలిగియున్నాడో ఇతర జనములయెడలకూడ అట్లే శాంతికటాక్షము కనికరములు గలవాడై యున్నాడను సంగతి యోనాకు తెలియక యుండెను (యోనా గ్రంథము). J. C.

యోనా గ్రంథము (The Book of Jonah). చిన్న ప్రవక్త లనఁబడిన వాటిలో 5 వ గ్రంథము.

I. భాగములు.

1. నీనెవెకుఁబోయి ఆ పట్టణస్థులకు బోధింపు మని దేవుఁడు యోనాకు ఆజ్ఞనియ్యఁగా అతఁ డవిధేయుఁడై పారిపోవుచు అడ్డగింపఁబడుట (1). అతఁడు ప్రయాణము చేయుచున్న సముద్రముమీఁద అతని యవిధేయతవలన గొప్ప తుఫాను లేగినందున నావికులతన సముద్రములో పారవేసినప్పు డా తుఫాను నివ్వించుటయు యోనాను రక్షించుటకు దేవుఁ డొక మత్స్య మును సిద్ధపఱచఁగా అది యాతని మ్రొంగి రక్షిం చుటయు అనునవి ఈ గ్రంథములోని వింతలై యున్నవి.

2. యోనా మత్స్యగర్భమందుండి చేసిన ప్రార్థన (2). యోనా తన రక్షణనిమిత్తము దేవునికి చేసిన స్తుతి ప్రార్థనయై యున్నది. తరువాత మత్స్యవాతనిని కక్కివేసెను.

3. యోనా నీనెవెకు వెళ్లి అచ్చట బోధిం పఁగా వారు విని పశ్చాత్తాపపడి దేవుని త్తమా పణ నొందినవారైనందున యోనా తన మాట తప్పినదని సహగఁగా దేవుఁ డొక దృష్టాంతముచే నితనికి బుద్ధిచెప్పట (3, 4).

II. బోధలు. మానవు లందఱును మళ్లు కొని రక్షణ నొందవలెనని దేవుఁ డాశించువాఁ డనునది దీని ముఖ్య బోధయై యున్నది. తమ వారు మాత్రము రక్షింపఁబడి ఇతరులు నశింపఁగా సంతోషించెడి వారి మూర్ఖాభిమానములనుబట్టి వా రీ గ్రంథమందలి బోధవలన ఖండింపఁ బడెవరు. తరుచుగా అన్యలు దేవుని ప్రజల కన్న త్వరగా గుణపడి నమైదరియు, యూదు లైనవారు దేవుని సంగతుల నన్యలకు బోధింప నియమింపఁబడినవారనియు, దేవుని నియమ ములను అడ్డగించువారు తప్పించుకొనలేరను గొప్ప

బోధలుకూడ ఈ గ్రంథమునందున్నది. తన కాలమునందు జీవించిన వారి అవిశ్వాసమును గద్దించుటకు యేసు క్రీస్తు నీసెవెవారు చేవునిల్పు తిరుగుటను దృష్టాంతముగా నెత్తి చెప్పెను (మ 12⁴¹ లూ 11³⁰⁻³²). అతఁడు మత్స్యగర్భ మందు మూడు దినము లుండివడిన దానిలో నుండి వచ్చుట తన పునరుత్థానమునకు ముంగుఱు తుగా నున్నదని చెప్పి గుఱుతులనుకొరిగిన యూదు లను ఖండించుటకును ఈ గ్రంథమునుండి దృష్టాంత ముల నెత్తి చెప్పెను.

III. ఈ గ్రంథమునకు అర్థము చెప్పెడి విధము: దీనినిగూర్చి తాత్పర్యభేదము లున్నవి. ఈ గ్రంథములోని సంగతులు అత్యరీతిగా జరిగినవి యని మొదటినుండి నమ్మచుండినట్లు ఇప్పుడు కూడ ఒక పక్షప్రవారు ఇది నిజముగా జరిగిన చరిత్ర యని యెఱుఁగుదురు. గొప్ప బోధలను చేయుటకు దేవుఁ డద్భుతములను చేయునని వారు నమ్మెదరు గాన ఇదియు నశ్లే యద్భుతకీర్తిగా జరిగెనని వారి అభిప్రాయము. క్రీస్తు దీనిని చరిత్రగా నెంచినట్లే (మ 12⁴¹ లూ 11³⁰⁻³²) మనమును దాని నెంచవలెనని వారు దృఢముగా బోధింతురు. నవీనకావ్యులలో ననేకులు దీని నొక యుపమానముగా భావింతురు. తాము మాత్రము చేవుని ప్రజలమనియు, ఇతరులు నశించినను వారి రక్షణకొఱకు తాము పాటుపడ నవసరము లేదను అభిప్రాయముతో నున్నందున దానిని ఖండించుటకు ఎవఁడో ఒక భక్తుఁడు యోనాను గూర్చిన యీ కథను కల్పించి ఆ కథ వలన ఈ బోధను నేర్పించెనని వా రనుకొందురు. దీనిలోని యద్భుతములను నమ్మకపోవుటవలన ముఖ్యముగా నిట్లు అభిప్రాయపడినను, యోనా గ్రంథములో నీసెవె పట్టణమునుగూర్చి చెప్పఁ బడినదికూడ యోనా గ్రంథమునకు సరిపడక పోవుటచే ఇట్లు నమ్ముట యుక్తమని యందురు.

IV. గ్రంథరచనకాలము: పైనున్న రెండు భిన్నాభిప్రాయముల ననుసరించి ఈ గ్రంథ రచనను గూర్చియు, భిన్నాభిప్రాయములు కలవు. ఇది చరిత్రయని యభిప్రాయపడువారు అది ప్రపంచ గ్రంథములలో మిగుల పురాతనమైన వాటియందొకటియని యెఱుఁగుదురు. యోనా రెండవ యరొబాము కాలములో జీవించెను

(II రోజు 14²⁵) కావున అది క్రీ॥ ము॥ 740 సం॥ కు లోపల యోనాచేత రచింపఁబడెనని యనుకొనవలసినదిగాని యీ గ్రంథమును ఉపమానముగా నెంచెడివారు అది చెఱకాలమునకుఁ బిన్నట యూదుల మూర్ఖాభిమానము వృద్ధియైన కాలములో నెప్పుడో ఒకానొకనిచే రచితమాయె నందురు.

యోనాతాను, యెహోనాతాను (Jonathan = యెహోవా యనుగ్రహించెను).

1. మోషే కుమారుఁడగు గెర్షోము సంతతి వాఁడైన యొక లేవీయుఁడు (నాథాయ 18³⁰). యూదా బేత్లెహేమునుండి బయలుదేరి తనకు స్థలము దొరికినచోట నివసించవలెనని ప్రయాణము చేయుచు నితఁడు ఎఫ్రాయిమీయుల మన్యదేశమున నున్న మీకాను కలిసికొని యెహోవాకు ప్రతిష్ఠింపఁబడిన పోత విగ్రహమునకు పూజారి యయ్యెను (177¹³). తామున్న చ్రదేశమునుండి వెలసఁ బోవుచుండిన దానీయులు మీకాచేయించిన విగ్రహమును దొంగిలించి అతఁడు పెట్టుకొన్న పూజారియగు నీ లేవీయునికి ఆశఁగొలిపి తమ గోత్రమంతటికి పూజారివిగా నుండువు రవుని వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్లిరి. షిలో హులో మందిర మున్నంతకాలము దానీయు లా విగ్రహమును ఆరాధించిరి. యోనాతాను అను ఇతఁడు వారి యాజకులలో మొదటివాఁడుగ నుండి వారి పూజను పొగించెను (183^{6,14-31}). మోషే సంతానపువాఁడొకఁ డీ విధముగా తన సంశమంతటిని విగ్రహారాధకులకు పూజారిగా నుండుట ధర్మశాస్త్ర కర్తయైన మోషేకు అపమానముగా నెంచి దాని తొలగించుటకై హెబ్రీభాషలో నకారమును మాటకుపైఁగా వ్రాసి దానిని మనష్యుని చనువును వచ్చిరి.

2. రాజైన సౌలుయొక్క శత్రువుత్తుఁడు (I సమా 14⁹ ని 20³¹ తో సరిపొల్పును). అతఁడొక మెయ్యిమందికి మొనగాఁడై యున్నట్లు మొదట అతనిగుఱించి చదివెదము. అప్పుడతని తండ్రియొద్ద రెండువేలమంది యోధులు గలరు. యోనాతాను గెబాలలోనున్న ఫీలిస్టీయుల దండును హతము చేసెను (13³). తరువాత కొద్ది రోజులలో నీ యోధులను తన ఆయుధముల మోయు

వాని సాయముతో మిక్కిలుకు ఎదురుగా నున్న నొక ఎత్తయిన రాతికొండపై నెక్కి దానిమీద నున్న ఫిలిష్తీయులపైఁబడి వారి దండులో కలవరము పుట్టించెను. ఆ మార్గమున నరమాత్రు డెవరును రానేరని దృఢముగా నమ్మియున్న ఫిలిష్తీయులు ఏ రిద్దరిని బహుశః భూతములుగ భావించి పలాయనమై శత్రులను మిత్రులను పోల్చుజాలక తమను తామే చంపుకొనిరి (141-23). ఆ దినమందే తన తండ్రియగు సౌలుపెట్టిన శాపమును, చేయించిన ప్రమాణము నెఱుంగనివాడై ఆ సహాయ వీరుడగు యోనాతాను ఆకలిబాధను తీర్చుకొనుటకు మార్గమున దొరికిన తేనెను కొంచెము తినినవాడై సౌలుచే సంహరింపఁబడఁబోయెను గాని జనులు సౌలును ఆ క్రూర కార్యము చేయునియ్యక పోయిరి (143-46). దావీదు గొల్కాతుపై గొప్ప జయముగాంచినప్పుడు యోనాతాను అతనిని యథార్థహృదయముతో గాఢముగా ప్రేమించి యతని తన స్నేహితునిగా చేసికొనెను (181). ఒకానొక దినమున అతని మిత్రుడగు దావీదే యోనాతానుకు రాలసిన రాజ్యమును పొందవచ్చునని సౌలెంతగా జెప్పినను పెడచెవిని బెట్టెను. సౌలు దావీదును హింసించి అతనిని చంపనై తరుచుచుండఁగా యోనాతాను తనకు సాధ్యమైనంతమట్టు కఠని తప్పించుటయే గాక అతనిని కలిసికొన వీలుగానప్పుడు తన తండ్రి చేయు రహస్య యత్నము లెప్పటికప్పుడు దావీదుకు తెలుపుచు అతనికెంతో ఉపకారము చేసెను. సౌలీ సంగతి నెఱిగినవాడై కుమారుడని యొనను చూడక దావీదుపై విసరినట్లు యోనాతానుమీఁదను ఈఁటెను విసరిన (18-20). సౌలును దావీదును సమాధానపఱచుట కేమైన వీలుగలుగు నేమో యని యత్నించునప్పుడే యోనాతాను కీటి అపాయకరముగు పరాభవము సంభవించెను. దావీదా సమయమున పొలములలో దాగుకొని కబురుకొని కెదురుమాచుచుండెను. సౌలు దావీదుకు కీడుచేయ నుద్దేశించి యున్నయెడల రెండవసారి తన ప్రయత్నము నిష్ఫలము కాకుండ తమ సరిగ్రాత్రతో ఆతడును అతని పక్షపాతులును కనిపెట్టియుండురని దావీదు యోనాతానులు ముందుగనే జాగ్రత్తపడి అట్టి సందహామేమియు నెవరికిని కలుగకుండు

నట్లు యోనాతాను బాణములు ప్రయోగించుట ద్వారా సంకేత మేర్పరచియుండెను. అనుకొనిన సమయము వచ్చినప్పుడు యోనాతాను తన యేర్పాటు ప్రకారముచేసి తన్ను కనిపెట్టుచున్న వారి కండ్లలో దుమ్ముగొట్టి, దావీదును రహస్యముగా కలిసికొని మాట్లాడెను. దీనికి తరువాత నీ మిత్రద్వయము మఱియొకసారి జీవులరణమున కలిసికొనిరి (I సమా 2316-18). యోనాతాను తన తమ్ములిద్దరితోను తండ్రితోను గిల్చిన యుద్ధమున హతుడయ్యెను. శత్రువులు వారి శవములను బేల్తాను గోడలకు తగిలించిరి గాని యాబేష్సెలాదువారు వాటిని తొలగించి మిగుల గౌరవముగ భూస్థాపితము చేసిరి (311, 11-13 I దిన 102, 8-12). దావీదు యోనాతాను మరణమునుగూర్చి విని బహుగా దుఃఖించెను (II సమా 117-37). యోనాతానుకు మెఫీబోషెతు లేక మెరీబ్బయలు అను కుంటికుమారుఁడొకఁడుండెను (44). యోనాతానును జ్ఞప్తి చేసికొని దావీదు ఇతనికెంతో దయచూపి ఉపకారము చేసెను. అతని సంతతివా రెన్నోతరములు ఎట్టి అపాయములేకుండ జీవించిరి (91-13 I దిన 833-40 939-44).

3. దావీదు సహోదరుని కుమారుడు. ఇతఁడు గాతువాడైన ఒక రాక్షసుని చంపెను (II సమా 2131).

4. యాజకుడగు అబ్నాతారు కుమారుడు. అబ్నాలోము తిరుగుబాటు సమయమున దావీదు నొద్దనుండి కిబురులు తీసికొని వెళ్లెను వచ్చుచు నుండువాడు (II సమా 1527-36 1717-20). సాలామెను రాజయ్యెనని అదోనియాకు వర్తమానముఁ దెచ్చెను (I రాజు 143).

5. ఒక శాస్త్రీ. యిర్దీయాను ఇతని యింటనే ఖైదుజేసిరి (యిర్దీ 3713, 20 3836).

6. క్రీ॥ ము॥ ఆయదవ శతాబ్దమందుండిన ప్రధాన యాజకుల వంశములోని యొకఁడు (నెహె 1211).

7. దావీదు యొక్క యుద్ధకూరులలో నొకఁడు (II సమా 2339).

8. దావీదుయొక్క బొక్కసములమీఁది యధికారులలో నొకఁడు (I దిన 2723).

9. ఒక లేబీయుడు (నెహె 12³⁵).
10. యూదావాడగు కారేయాకుమారుడు. యెరూషలేము పట్టుపడిన తరువాత ఉండిన యొక శతాధిపతి (య్యర్ 40⁸).
11. ఎబెరు అను నొకని తండ్రి (ఎజ్ర 8⁹).
12. అన్యస్త్రీలను పెండ్లాడినవారి విషయము తెలిసికొనుటకు నియమించబడినవాడు (ఎజ్ర 10¹⁵).
13. ఒక యాజకుడు (నెహె 12¹⁴).
14. యూదా గోత్రములోని యెరచ్చాయేలీయులలో నొకడు (I దిన 2³⁹).
15. మక్కబీయులలో నొకడు (మక్కబీయులు చూ.).
16. యూదా పట్టణములలో ధర్మశాస్త్రముపఠించిన లేబీయుడు (II దిన 17⁸).
17. యెహోయాకీము కాలములోని మెరీకూయింటివారిలోని యాజకపెద్ద (నెహె 12¹⁴).
18. దావీదుకాలమున అస్తిమీఁద నియమించబడిన యొక పెద్ద (I దిన 27²⁵).

W.

యోనాము (Jonam = యెహోవా దయచూచెను) యెహోను అను పదమునకు మాటు రూపమైనట్లు కనబడుచున్నది. క్రీస్తు పంశావళిలోని యొకని పేరు (లూ 3³⁰).

యోబాబు (Jobab = బూరధ్వని).

1. షేముసంతతివాడగు యొక్తాను కుమారుడు (అది 10²⁹ I దిన 1²³). ఇతడు అరబీ దేశములోని తెగలలో నొకదానికి మూల పురుషుడు. అరబీయుల రాతికాసనములలోని యూహైబాబు (Yuhaiabab) అనునది ఈ పేరు కావచ్చును.

2. ఎదోమురాజులలో రెండవవాడు (అది 38³³ I దిన 1⁴³).

3. యెహోషువకు విరోధముగా పోరాడిన యూదీనుకు సహాయుడై, ఓడిపోయిన మదోను దేశపు రాజు (యెహో 11¹ 12¹⁹).

4, 5. ఇద్దరు బెన్యామీనీయులు (I దిన 8^{9, 10}).

యోబు (Job = దేవునితట్టు తిరుగువాడు).

1. ఇశ్మాయీలు గోత్రములోని యొక కుటుంబమునకు పెద్ద (అది 40¹³). సంఖ్యా 28³³ I దిన 7¹ నందితనికి యూషూబు అను మాటు పేరు గలదు. హెబ్రీ భాషయందీ పదమునకును తరువాతి పదమునకును గుణింతము వేటువేటుగా నున్నది.

2. పాత్ర నిబంధనయం దుదాహరించిన భక్త శ్రేష్ఠులలో నొకడు. అతనిది ఊజుదేశము (యోబు 1¹, ఊజు చూ.). యెహెజ్కేలి తిరునిని భక్తవరులలో నొకనిగా ప్రశంసించెను (యెహె 14^{14, 16, 20}). యోబు గ్రంథమునం దితిని సహనముగూర్చిన సంగతులున్నవి ఇతనిగూర్చి మఱి మియుఁ దెలియదు. ఇతఁడు బైబిలులోను (యాకో 5¹¹) లోకోక్తులలోను సహనమునకు నూచనగా నెంచబడును.

యోబు గ్రంథము (The Book of Job). పాత్ర నిబంధన కావ్యగ్రంథములలో మొదటిది గాని హెబ్రీ బైబిలునందు అది క్షీరనలకును సామెతలకును తిరువాతనున్న మూడవదిగా నున్న కావ్యగ్రంథముగను.

I. గ్రంథరచన. ఇది యోబును గూర్చిన గ్రంథముగాని అది యతనిచే రచింపబడినదనుట కే నూచనయు నీ గ్రంథమున లేదు. యోబు గాక మఱియొకఁ డీ గ్రంథమును వ్రాసినట్లు గ్రంథపతనవలనఁ దెలియును (1¹⁻³ చూ.). ఇది యోబుకాలమున రచింపబడెనో లేక తరువాతి కాలమున రచింపబడెనో దానినిగూర్చిమాడ చెప్ప వీలుగాదు గాన దాని రచనకాలము తెలియదు. ఇది యొకని రచితముగాక పలువుర రచితమని కొందఱు నవీనపండితుల యభిప్రాయముగాని ఈ గ్రంథముయొక్క ఉద్దేశము ఒక్కటియై, దాని నాధారముచేసికొని రచనక్రమ ముండుటనుబట్టి ఒకనిచేతనే రచింపబడినదని యెందుట యుక్తము.

II. ఉద్దేశము. యోబు చాల గొప్పవాఁడైనను అతని కనేక శ్రమలు కలిగెను. దేవుడు తనవారి కిట్టి శ్రమలెందుకు రానిచ్చినను సంగయములకు సమాధానము చెప్పట ఈ గ్రంథమునకు ముఖ్యోద్దేశమై యున్నది. ఈ దేశమునందు తలంచుకొనె యోబు స్నేహితులుకూడ ఇట్టి

కష్టములు పాపమువలననే కలిగినవని వాదించిరి. పూర్వజన్మ పాపమువలన గాక అతడు తన జీవిత కాలమునందు చేసిన వాటివలన కలిగినని చెప్పిరి. వారి యుద్దేశము సరికాదని యోబు ఎంత దృఢముగా వాదించినను సరియైన యుద్దేశమును తెలుపఁజాలక పోయెను. భక్తులవిశ్వాసమును పరీక్షించి దానిని స్థిరపఱచుటకే దేవుఁ డిట్టి కష్టములను వారికి రానిచ్చునని దీని గ్రంథకర్త తన యభిప్రాయమును తెలియఁజేసెను.

III. ఈ గ్రంథమందలి ముఖ్య బోధలు: మొత్తముమీద ఈ లోకమునందు కష్టములు పాపమువలన కలిగినను, చేసినపాపము కొలది ప్రతిదాని కిచ్చటనే కిత్తులు కలుగుననుకొన రాదను బోధ దీనియందున్నది. గొప్ప మహిమ ప్రభావములచే నగోచరుడుగా నున్న దేవుడు చేయు ప్రతిదానిని మితజ్ఞులముగ మనము తెలిసి కొనఁజాలము గాని మన మాయన మహత్త్వముల నెఱిగి ఆయనను నవ్వుగలము. ఇట్లు నమ్మిన యెడల ఇప్పటి క్రమ లెన్నతగినవి కావనునది (హోమా 81⁸) దీని బోధయై యున్నది. సాతాను దేవుని పరివారములో నున్నట్లు చెప్పబడిన దృష్టాంతమును జూచి (1⁶) ఆత్మపింతురు గాని ఇట్టి కావ్యగ్రంథములో అట్టి దృష్టాంతములలో ప్రతిదానిని అక్షరరీతిగా గ్రహించుకొన నవసరములేదు. సాతానుకూడ దేవుఁడుపెట్టు పరిమితి ననుసరించియే గాని దానికిమించి బోధింపనేరఁ డనునది యిట్టి దృష్టాంతములచే నూచింపఁబడును. యోబు చెప్పిన మాటలలోఁ గొన్ని అతఁడు తన నిర్దోషత్వమును రుజువుచేసి కొనుటలో దేవునిమీద నేరస్థాపన చేయు చున్నట్లున్నది గాని అది యోబు ఉద్దేశముకాదు. అన్యాయములగు వాదముల చేతనైనను దేవుని న్యాయమును స్థాపింప యత్నముచేయకపోయిన యోబు ఆసత్యపుసంగతులను చెప్పటచే దానిని స్థాపింపఁబూనుకొనిన స్నేహితులకన్న శ్రేష్ఠుడై దేవునిచేత నంగీకరింపఁబడినవాడై యుండుననునది దీని బోధయై యున్నది. ఈ లోకమునందు తన నిర్దోషత్వమును రుజువు పఱుపఁజాలనని యోబు తలంచినను దేవుఁడే దానిని స్థాపించునను నవ్వుకమును కనఁబఱచి రాఁబోవు జీవమునుగూర్చి పాత నిబంధన భక్తులందఱికన్న గొప్ప నిరీక్షణను

తేటగా కనఁబఱచెను (19^{25,26}). ఈ లోకము నందు భక్తులైనవారికి సంభవించు ఇట్టి కష్టముల వలన కలుగు స్థితి రాఁబోవు లోకములో క్రమ పఱచఁబడును అనునది ఈ గ్రంథములోని బోధ లలో నొక దివ్యబోధనుగా నెంచవలెను.

IV. గ్రంథ క్రమము, ముఖ్యభాగములు. ఇది కావ్యగ్రంథమైనను దీని పీఠికయు (1-3²) ఆయావారల ఉపన్యాసపు ముందు మాటలును (3¹ 4¹ 6¹ 8¹ 32¹⁻³) దీని ముగింపు సంగతులు (42⁷⁻¹⁷) వచన రీతిగా నున్నవి. ఈ విషయ ములో అది యితహాసముల క్రమము ననుస రించును. పీఠికయందు యోబుకున్న మొదటి సౌఖ్యమును భక్తియు తరువాత అతనికి కలిగిన కష్టములున్నవి. మొదట అతఁడు ఆస్తిని విడదలను పోగొట్టుకొనెను. తరువాత అతని శరీరమునకు చెప్ప శక్యముగాని కష్టములు కలిగెను. అతని ముగ్గురు స్నేహితులగు ఎలీఫజా బిల్దారు జోఫరు అనువారు (ఆ పదములను చూ॥) అతని వాద రించుటకు వచ్చిన సంగతియు దానియందు గలదు (1-3²).

3²-42⁷ వఱకు ఈ గ్రంథమునందున్న యోబు కష్టములకు కారణమేది యను విషయమును గూర్చిన చర్చ వివరంపఁబడి యున్నది. ఇది యంతయు కావ్యరీతిగా అనేక యలంకార ములతో నున్నది. దీనిలోని ముఖ్యవిషయము లెవ్వి యనఁగా,

1. యోబుకును అతని స్నేహితులకును కలిగిన వాదము 3²-31⁴⁰. ఈ వాదమునందు యోబు తన జన్మదినమునుగూర్చి యంగలార్చి దానిని శపించిన పిమ్మట (3) ఎలీఫజా బిల్దారు జోఫరు అను ముగ్గురుస్నేహితు లతనితో నొకరి తరువాత నొకరు మూడేసి మారులు వాదించిరి గాని మూడవసారి మాత్రము జోఫరు అనువాడు వాదించలేదు. అతఁడు మాట్లాడక పోవుటయే వారు యోబు కెదురుచెప్పఁజాలక పోయిరను దానికి నూచనగా నున్నది. ఈ కష్టముల కన్నిటికి యోబుచేసిన దుష్కార్యములే కారణముని వారు మొదట నూచనరీతిగను తరువాత క్రమ క్రమమున స్పష్టముగా చెప్పి వాదించినందున యోబు తన నిర్దోషత్వమును వదలక అది తన కష్టములకు కారణము కానే కాదని తర్కించెను.

2. వా రీవాదములో ఓడిపోయిరిని ఎలీహు అను నొకఁడు చూచి ఈ కష్టమునకు పాపము నకు శిక్షలుగాక దేవుఁడు తన భక్తుల మేలు నిమిత్తము పరీక్షార్థముగా పంపించుచున్నదియై యున్నవని వాదించెను (32-37). ఇట్లతఁడు వాదించుచుండఁగా యోబు అతఁడు చెప్పిన దానిని అంగీకరించి తరువాత దేవుఁడు ప్రత్యక్షుడై చేయనైయున్న బోధనుకూడ అంగీకరించుట కుద్యుక్తుడయ్యెను.

3. యెహోవా స్వయముగా యోబుతో మాట్లాడుచు దేవుని మహోత్సవమునెదుట నిలిచి మానవుఁడు తన పక్షముగా వాదించుకొనుటకు తగినవాఁడు కానందున అతఁడు దేవుని సన్నిధిని హనియై ఆయనను నమ్రపఠనని బోధింపఁగా యోబు తన్నుతాను తగ్గించుకొని యట్లు చేసెను.

పైనున్న 2, 3 భాగములు అసలు గ్రంథము లోనివిగాక తరువాత చేర్చబడినవని కొందఱు అనుకొందురు గాని వారీ గ్రంథ క్రమమును చెరుపుట మాత్రమే గాక తగిన ముగింపులేని గ్రంథముగ చేసెదరు.

427-18 సం దిట్టి కష్టములలో దేవుని నమ్మి ఆయన నెంతమాత్రము విసర్జింపని యోబు మునుపటికన్న నెక్కువగ నాశీర్వాదించబడిన వాడై యున్నాడని వివరించి, ఇది యట్టి పరీక్షకు ఫలితమని కనబఱచి ఈ గ్రంథమును ముగించెను.

యోబు బావి యెరూషలేము A II, చూ॥

యోబేలు శోమ్ములు సంగీతము 3 (2)
(c) చూ॥

యోబేలు బారలు సంగీతము 3 (2)
(d) చూ॥

యోయాకీము (Joakim = యెహోవా స్థిరపఱచును). చెఱకాలమునకుఁ దరువాత ప్రధానయాజకుఁడుగా నున్న యెషూవ కుమారుఁడు. అతని తరువాత ప్రధాన యాజకుడయ్యెను (నెహె 12^{10, 12, 36}).

యోయోరీబు యెహోయారీబు చూ॥

యోరా (Jorah). జెరుబ్బాబెలుతో కూడ బబులోనుకు తిరిగివచ్చిన యొక కుటుంబపు

పేరు (ఎజ్ర 2¹⁷). నెహె 7³⁴ లో దానికి హరీపు అను మాఱుపేరు గలదు.

యోరాము యెహోరాము చూ॥

యోరీము (Jorim). క్రీస్తు మరణానికి లోని యొకఁడు (లూ 3³⁹).

యోరై (Jorai). ఖాదీయుల పెద్దలలో నొకఁడు (I దిన 5¹³).

యోర్కెయాము (Jorkeam = స్థిరతి, భయము). కాలేబు సంతతివారిలో కొందఱు నివసించిన యొక స్థలము (I దిన 2⁴⁴). యెహో 15³⁶ లో నున్న యెర్కెయాము ఆ స్థలమై యుండవచ్చును. అది యూదా దక్షిణ భాగమందున్నది. దాని యునికిని గూర్చి నూటిగాఁ దెలియదు.

యోవాబు (Joab = యెహోవా అరిని తండ్రి).

1. దావీదు సోదరియగు సెరూయా కుమారుఁడు. అబీషై ఆశాపాలు అనువారి సహోదరుఁడు. దావీదు రాజ్యపరిపాలన కాలములో నైస్యాధిపతి (II సమూ 2^{13, 39} 10⁷ I రాజు 1¹¹ I దిన 27³⁴). యుద్ధకూరుఁడును పరాక్రమ కాలియైన నాయకుఁడు. విజేతముగల రాచి కార్య నిర్వాహకుఁడు. అబ్బాలోము తిరుగు బాటు, ఇక్రాయేలీయులను రెక్కించుట మున్నగు రాజ్యాంగ విషయములలో తన బుద్ధిబలమును చక్కగా నుపయోగించెను II సమూ 18¹⁹ 24) కాని, దురహంకారియు ఈగ్నాశువును పాపభీతి లేనివాఁడునై యుండెను. తన సాటివాడగు అబ్షేరును, జ్ఞాతీయగు అమాశాను విశ్వాస పూరితుడై రహస్యముగా చంపుట (3²⁷ 20^{9, 19}), దావీ దతనియెడల కనబఱచిన తమ (8³⁹ 19⁵), ఊరియా విషయములలో నతఁడగు పరచిన యుపేక్షాభావము, అబ్బాలోముహత్య, అదోనీయాకుట్ర మున్నగు వాని నిమిత్తము యోవాబు బలిపీతము నాశ్రయించినను సాలామోను ఆజ్ఞానుసారముగా చంపబడెను (I రాజు 2).

2. సెరూయా అనువాని కుమారుఁడు. ఇతని పూర్వికులు యెరూషలేమున కుత్తరముగా నున్న

లోయలో నివసించిన పనివారై యుండిరి (I దిన 413, 14).

3. చెఱునుండి తిరిగివచ్చిన యొక కుటుంబపు పెద్ద (ఎబ్ర 2° 8° నెహె 711). H.

యోవాఫు, యెహోయాఫు (Joash, Jehoshaphat = హెబ్రీ భాషలో ఈ పదములు మూడువిధములుగ వ్రాయబడినవి. తెనుగునందు రెండువిధములుగా గుణింపము చేసినను అవి అసలుపదములకు సరిపడక తారు మారుగా నున్నవి. యోవాఫు అను రూపముగల అసలుమాట రెండు అర్థములిచ్చును. వాటి రెంటిని విడివిడిగా నుదాహరింతుము).

I. యెహోవా బలముగలవాడు అని అర్థమిచ్చుపదములు.

1. యూదులలో నొకడు (I దిన 429).

2. గిదోయ తిండి, (న్యాయా 611-31). మనష్షే గోశ్రీకుడు. ఒకా కౌపురస్థుడు. స్థితిపరుడని కనబడుచున్నది. స్వయముగా బయలుకు వేదికను కట్టించెను. గిదోయ దానిని నాశము చేయగా, ఆ యూరివా రతనిమీఁదకు వచ్చినప్పుడు అతడు గిదోయ పక్షమువలంబించి బయలు తనసంగతి తాను చూచుకొనలేదా యని, గిదోయకు యెరుబ్బయలను పేరు పెట్టెను (639).

3. గిలియానుండివచ్చిన యొక బెన్యామీనీయుడు. దావీదు సిక్లగులో నుండగా వచ్చి అతనితోఁ జేరుకొనెను (I దిన 123).

4. ఇశ్రాయేలురాజగు అహాబు కుమారుడు. అహాబినియొద్దకు ప్రవక్తయైన మీకాయాను పంపి చెఱులో వేయించెను కాన నితడు రాజ్యమందలి ఉద్యోగస్థులలో నొకఁడనియు కనబడుచున్నది (I రాజు 22° II దిన 18°).

5. యూదారాజులలో నొకడు. అహాబ్యా కుమారుడు. ఇతని అవ్వయు యెజెరెలు కుమార్తెయునగు అతల్యా తన కుమారుడగు అహాబ్యా మరణాంతరమున రాజవంశస్థులనందఱిని కుట్రజేసి చంపి రాణికాగా, యోవాఫు అను నితఁడొకఁడే తన మేనల్లగారివలన తప్పింపబడెను. అప్పటికితడు పసివాడు (II రాజు 111-3). ఇతనిని ఆలయములో దాచిపెట్టిరి. ఏడేండ్ల ప్రాయమువచ్చినప్పుడు ప్రధానయాజకుడు

తగిన యేర్పాటులుజేసి, యోవాఫును రాజుగా నభిషేకించెను. తరువాత అతల్యాను చంపించి, (114-16), రాజు, చిన్నవాఁడై యున్నంతకాలము తానే రాజ్యభారమును వహించెను. ప్రజలందఱును యోవాఫును రాజుగా నంగీకరించి యెహోవాను సేవించునట్లు నిబంధనఁ జేయించెను. ఈ కాలములోనే బయలు విగ్రహములను తీసివేసి వాటి పూజారిని చంపించిరి (1117-20 II దిన 2310-21). యోవాఫు క్రీ॥ ము॥ 837 లో రాజయ్యెను. అతల్యా రాజ్యము నవహరించినందున ఆమె ప్రభుత్వకాలమును ఇతని కాలముగానే లెక్కించబడినదని కొందఱి యభిప్రాయము. అతడు రాజ్యమేలినది 40 సంవత్సరములు (II రాజు 12¹ II దిన 24¹). కావున అతని ప్రభుత్వము 798 సం॥ వఱకు నుండెను. అతని పెంచి పెద్దవానిగాఁ జేసిన ప్రధానయాజకుడగు యెహోయాదా బ్రతికి నంతవఱ కతడు మంచివాడుగానే యుండెను. ఈ కాలమునందే యతడు దేవాలయమును మరమ్మతు జేసెను (II రాజు 121-16). అయితే యెహోయాదా మరణాంతరమున అతడును ప్రజలును ధృష్టలై విగ్రహములను సేవించువారైరి. ప్రవక్తయగు జెకర్యా దీనిమిత్రము రాజును ప్రజలను గద్దించగా, అతని చంపుటకు రాజు సెలవిచ్చినందున రాళ్లతో కొట్టి దేవాలయ ప్రాంగణములలోనే యతని చంపిరి (II దిన 2416-22 ను 2335). తరువాత సిరియనులు యెరూషలేముమీఁదికి దండెత్తివచ్చి యోవాఫును బాధపఱచిరి (II దిన 2423, 24). యోవాఫు సేవకులే అతనిమీఁద కుట్రజేసి చంపివేసిరి (2423, 26).

6. ఇశ్రాయేలురాజగు యెహోయాహాబు కుమారుడు. ఇతడును ఇశ్రాయేలువారికి రాజై క్రీ॥ ము॥ 799-784 వఱకు నేలెను. ఇశ్రాయేలీయులలో విగ్రహారాధన నుండనిచ్చినను, ప్రవక్తయగు ఎలీషాను ఘనపఱచెను. ఆ ప్రవక్త నూదించినరీతిగా నతడు దమస్కుకారిని ఓడించెనుగాని, అంత ఆసక్తిగలవాడు కానందున సంపూర్ణజయము నొందఁజాలక పోయెను (II రాజు 1814-23). యూదారాజగు అహాబ్యా యితని సేనలో కొందఱిని తనకు సహాయముగాఁ

తీసికొని ఎదోమియులపైకి వెళ్లవలెనని యుండి, తరువాత వారి నూరకయే పంపినందున వారు యూదాదేశములో కొన్ని యూళ్లను దోచుకొనిరి (II దిన 25^{6-10,13}). ఇతఁడు అమజ్యలో యుద్ధముజేసి, అతని నోడించి, యెరూషలేము ప్రాకారమును కొంత పడఁగొట్టి, దేవాలయమును రాజనగరును కొల్లఁబెట్టి, కొందఱిని జామీనుగా పట్టుకొనిపోయెను (II రాజ 14⁸⁻¹⁶ II దిన 25¹⁷⁻²⁴).

II. యెహోవా సహాయపడుటకు త్వరపడునను పదము.

1. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 7⁸).

2. దావీదు నూనె కొట్ల పైవిచారణకర్త (I దిన 27³⁰).

యోవాహు (Joah = యెహోవా సహోదరుఁడు).

1. రాజగు హిజ్కియా యుద్యోగములలో నొకఁడు (II రాజ 18^{18,36} యెష 39³).

2. ఒక లేవీయుఁడు. ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 8¹ II దిన 29¹³). I దిన 8⁴³ లోని ఏతాను ఇతఁడేయై యున్నట్లున్నది.

3. ద్వారపాలకులుగా నున్న లేవీయులలో నొకఁడు (I దిన 26⁴).

4. రాజగు యోషీయా యుద్యోగములలో నొకఁడు (II దిన 34⁸).

యోవేదు (Joed = యెహోవా సాక్షి). ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (నెహె 11⁷).

యోవేలు (Joel = యెహోవా దేవుఁడు.)

1. చిన్న ప్రవక్తల గ్రంథము లనఁబడిన వాటిలో రెండవదాని గ్రంథకర్త. అతని రంధ్రి పేరు పెతూయేలు. అతఁడు యెరూషలేము యూదయలలో ప్రవచించినవాడని అతని గ్రంథమును పరిశీలించుటవలనఁ జెలియునుగాని అతని చరిత్రనుగూర్చిన యితర సంగతు లెవ్వియును తెలియవు.

2. సమూయేలు కుమారులలో నొకఁడు (I సమూ 8¹ I దిన 6³³). I దిన 6³⁸ లో ఇతనికి వష్టి యను మాఱుపేరు కలదు.

3. సమూయేలు పూర్వీకులలో నొకఁడు (I దిన 6³⁸). I దిన 6³⁴ లో ఇతనికి పాపాలు అను మాఱుపేరు కలదు.

4. షిమోను కుటుంబ ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 4³⁵).

5. యాబేను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 5^{4,8}).

6. గాదుగోత్రపు ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 5¹³).

7. ఇశ్బాకారు ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 7³).

8. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11³⁸ ఇగాలు 2 చూ॥).

9. ఒక లేవీయుఁడు (I దిన 15^{7,11,17}).

10. లేవీయులలో నింకొకఁడు (II దిన 29¹³).

11. లేవీయులలో మఱియొకఁడు (I దిన 23⁸ 26²²).

12. మనషే గోత్రపు ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 27²⁰).

13. అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎజ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10⁴³).

14. చెఱకాలమునకు తరువాత బెన్యామీనీయులకు పెద్దగా నుండినవాఁడు (నెహె 11⁸).

యోవేలు గ్రంథము (The Book of Joel). చిన్న ప్రవచన గ్రంథములనఁబడిన వాటిలో రెండవది.

I. యోవేలు ప్రవచించిన కాలము: యూదాదేశము మిడుతల దండచే తినివేయఁబడిన కాలమున యోవేలు ప్రవచించెను (14-12, 17-20) మిడుతలని ఆ వాక్యములందు చెప్పఁబడినవి మిడుతలుగాక ఆ దేశముపై విస్తారముగా దండెత్తి ఎచ్చిన సేనల సమూహములని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల దేశము శత్రు సమూహములచే లయపఱచఁబడిన కాలమున యోవేలు ప్రవచించెనని చెప్పవలెను గాని పల్లెనలో మిడుతలు దేశమందలి పంటలన్నిటిని పాడుచేయుట అరుదైన సంగతి కాదు (ఆమో 7¹⁻⁴). అని ఉత్తరదిక్కు నుండివచ్చి

కుడమటి సముద్రములో పడుట ఇతర సమయములలోను కనబడెను కావున, వీటినిగూర్చిన సంగతులు యోవేలు వ్రాసిన దానికి చక్కగా సరిపడును (2¹⁰). అవి యొక సైన్యవ్యూహము వలె వచ్చినట్లు 2 వ అధ్యాయముందు వర్ణింపఁబడినది. అదియు మిడుతలవచ్చు క్రమమును నూచించును. కావున ఇవి సేనలుకాక మిడుతలే యని అనుకొనుట మంచిది.

II. యోవేలు గ్రంథమును రచించిన కాలము:

యూదు లీ గ్రంథమును చిన్న ప్రవక్తలలో 'రెండవదానినిగా పెట్టుటనుబట్టి మొదట వ్రాయఁబడిన ప్రవచన గ్రంథములలో నొకటి యని వారు యెంచినట్లు స్పష్టమగును. దానిని వ్రాసిన కాలమున అలయమండలి యాచారములు క్రమముగా జరిగెను (19, 13 21^{4, 17}). దేవాలయమింక నిలిచియుండెను (11⁴). యెరూషలేము గోడలు నిలిచియున్నట్లు కనబడుచున్నది (2⁹). అందువలన హోషేయ ఆహ్వానము అనువారివలె నితఁడును క్రీ॥ ము॥ 9 వ శతాబ్దమున రచియించెనని మొదటి నుండి నవీనకాలమువఱకు అనుకొనుచు వచ్చిరి. ప్రస్తుతమును అట్లునుకొనుటకు తగిన యాధారములున్నవి అనేకుల అభిప్రాయము గాని చెఱయైన పిదప దేవాలయమును తిరిగి కట్టిన తరువాత ఇది రచింపఁబడెనని నవీన పండితులలో ననేకులు తలంచుచున్నారు. ఇశ్రాయేలీయులు చెఱయందున్నట్లు నూచించు వాక్యములును (31²), 'హెల్లేసీయులకు బానిసలనుగా వారిని అమ్మినట్లున్న వాక్యములును (8⁶) ఈ యభిప్రాయమున కాధారములని యెంచెదరు. 'హెల్లేసీయులు 9 వ శతాబ్దమునం దింక వృద్ధిలోనికి వచ్చియుండలేదు గాన ఇది వాలుగవ శతాబ్దమున కొక నూచన యని వారి తలంపుగాని, 9 వ శతాబ్దమునందు వ్రాయఁబడిన దను వారు 'హెల్లేసీయులను గూర్చిన సంగతి 'హెల్లేసీయులకుఁగాక దూరదేశస్థులైనవారిని గూర్చిన నూచన యని వాదింతురు. దీనినిబట్టి యోవేలు గ్రంథము పురాతన ప్రవచనములలో నొకటియై 9 వ శతాబ్దమున వ్రావదించఁబడి 4 వ శతాబ్దమున వ్రాయఁబడినట్లు చెప్పఁదగును.

III. ముఖ్యోద్దేశము, ముఖ్య బోధలు:

మిడుతలవలన కలిగిన నాశనము ప్రజల పాపములైన దేవుని క్షమగా నెంచి దానినిబట్టియే ప్రజలు గుణపడవలెనని హెచ్చరించుట కీ తీర్పు యెహోవా దినము అనఁబడు అంత్య దినమున కలుగఁబోవు గొప్ప తీర్పుకు నూచనగా నున్నది. కావున దానివలన మనుష్యులకు హెచ్చరిక కలుగునట్టిది వ్రాయఁబడెను. అన్యులకు తీర్పు చేసి యెరూషలేమును విమోచించి, ప్రజలందఱి మీఁద కుమ్మరించుటవలన దేవుఁడు తన రాజ్యమును చిరకు స్థాపించుననునది దాని ముగింపువిషయమై యున్నది. అత్యుక్త కుమ్మరించుటను గూర్చిన ప్రవచనము (2¹⁸⁻²³) పరిశుద్ధాత్మ రాకడవలన నెఱవేఱెనని పేతురు చెప్పెను (కార్క 21⁶⁻²¹). ఆ వాక్యములో నుండియే పౌలోక భాగమునైతి అన్యులుకూడ దేవుని రాజ్యములోఁ జేరెదరని బోధించెను (రోమా 11¹³).

IV. ముఖ్యవిషయములు, భాగములు:

1. పై వ్రాత 1¹.

2. యోవేలు ప్రవచనములు.

(1) దేశమునకు కలిగిన కష్టములను వివరించి వారు దుఃఖించి పశ్చాత్తాపపడి దేవుని బ్రతిమలాడవలెనని ప్రవక్త హెచ్చరించుట (21-14).

(2) రానైయున్న యెహోవా దినమును దాని కష్టములను వివరించి (11⁵-211) మానవులు తప్పించుకొనునట్లు నిజమైన ఉపవాసమును చాటింపఁజేసి దేవునిట్లు తిరుగవలెనని బోధించుట (21¹⁵⁻¹⁷).

(3) ఇట్లు పశ్చాత్తాపపడు ఇశ్రాయేలీయుల దేశమునకు యెహోవా కుదురుబాటు కలుగఁజేయును (21¹⁸⁻¹⁷).

(4) ఆ కుదురుబాటు ననుసరించి దేవుడందఱిమీఁద అత్యుక్త కుమ్మరించి (21¹⁸⁻²³), తన వారిని వారి చెఱనుండి విడిపించి వారిని బాధపఱచిన వారికి తీర్పుచేసి నీయోనును నిత్యముగా స్థాపించును (21²¹⁻²¹).

యోవేలు (Josiah). క్రీస్తు మఱావరి క్రమణికలో నున్న యొకఁడు (లూ 24⁶).

యోషవ్యా (Joshaviah = యోహోవా యథార్థమగుననిగా చేయును?). దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11⁴⁶).

యోషా (Joshah = యథార్థత?). షిష్యాను ప్రధానులలో నొకఁడు (I దిన 4³⁴).

యోషిబ్యా (Joshibiah = యోహోవా నివసించఁజేయును). షిష్యాను గోత్రపు కుటుంబములలో నొకదానికి పెద్ద (I దిన 4³⁵).

యోషీయా (Josiah = యోహోవా బాగుచేయును).

1. క్రీస్తు శకమునకు ముందు 638 సం॥ నుండి 609 సం॥ వఱకు యూదా రాజ్యమునకు రాజుగా నుండినవాఁడు. ఇతఁడు రాజైన ఆహాను కుమారుఁడు. 8 యేండ్లు నిలవఁదైనప్పుడు రాజయ్యెను. ప్రధాన యాజకుడగు హిల్కీయా యొక్క హితబోధలకు లోబడి మంచివాడయ్యెను (II రాజు 22^{1,2} II దిన 34^{1-7,33}). తన ప్రభుత్వపు 18 వ సం॥ న ఆలయమును మరమ్మతు చేయఁబూనుకొనెను. ఈ కార్యము చేయుచుండఁగా ప్రధానయాజకుడగు హిల్కీయా యోహోవా మందిరమును ధర్మశాస్త్రమును కనుగొనెను. ఈ ధర్మశాస్త్రమును పఠించుప్పుడు యోషీయా తన ప్రజలు దేవుని ధర్మశాస్త్రమును నిర్లక్ష్యము చేసి నందున దుఃఖించి పశ్చాత్తాపపడి (II రాజు 22⁸⁻¹⁰ II దిన 34¹⁵⁻²⁸), వారు ఆ ధర్మశాస్త్రము లోని శాపములన్నిటికి (ద్వితీ 28-30) పాత్రులని యెప్పుకొనెను. ఆ ధర్మశాస్త్రమును ప్రజలకు వినిపించఁగా వారును రాజునకువలె పశ్చాత్తాపపడిరి. అందువలన యోషీయా తన దేశమందు విగ్రహారాధనమును బొత్తుగా తీసివేసి యెరూషలేమును ఏకదేవునికైన ఒకే ఆరాధన స్థలముగా నియమించి సంస్కరణచేయుటలో చాల నిష్ఠపరుడయ్యెను. ఇందునుబట్టి రాజును ప్రజలును దేవుని ధర్మశాస్త్రమును నెఱవేర్చెదమని యొక నిబంధనను స్థిరపఱచుకొనిరి (II రాజు 23¹⁻³ II దిన 34²⁹⁻³³). మతీయను విగ్రహములన్నిటిని పగులఁగొట్టించి కాల్యవేసి వాటి పూజాస్థానములను అపవిత్రపఱచి వాటిపూజారులను చంపించెను (II రాజు 23^{4-10,33-35}). తరువాత మిగుల గంభీరముగ పస్కాపండుగు నాచరింపఁ

జేసెను (23^{11,33} II దిన 35¹⁻¹⁹). ఇట్లు దేశ సంబంధమైన సంస్కరణ లెన్ని చేసియుండినను యూదావారు బాగుపడ లేదు కావున, వారికి తప్పక శిక్ష కలుగునను సంగతిని ఈ కాలములో యిర్మీయా ప్రవచించెను (యిర్మీ 36¹⁻²³). యోషీయా యేలుబడి 31 వ సంవత్సరములో విగుప్తురాజైన ఫరోస్కో యనువాఁడు అష్షూరువారిమీఁద యుద్ధముచేయుటకు దండయాత్రపెడలి పరస్సీను దేశమును దాటఁబోఁగా యోషీయా అతని నడ్డగించి తన దేశముగుండ దాటనియ్యకుండుటకు యత్నము చేసెను. తాను అష్షూరు రాజునకు లోబడుట తన విధియని తలంచి యిట్లు చేసి యుండివచ్చును. ఎటులనైనను మెగిద్దోలో యోషీయా ఓడిపోయి మరణించెను. ప్రజలు తమ రాజువిషయము చాల అంగలార్చిరి (II రాజు 23^{29,30} II దిన 35²⁰⁻²⁷ జక 12¹¹). యోషీయా కాలములో ప్రవక్తలగు యిర్మీయా శేఫన్యా యను నిర్దలు జీవించి యుండిరి (యిర్మీ 1² శేఫ 1¹). అప్రమాణిక గ్రంథములో కూడ ఇతనినిగూర్చిన నూచనలు కలవు (ఎస్థాసు 11³⁴ బాహుకు 1⁸).

2. ప్రవక్తయగు జెకర్యా కాలములో జీవించిన యొకఁడు (జెక 8¹⁰).

యోషేబ్ బెషెత (Josheb-Basshebeth = నెప్పదిగా జీవించువాఁడు). దావీదు యోధులలో నొక ముఖ్యుఁడు (II సమూ 23⁸). I దిన 11¹¹ 12⁶ 27² లలో ఇతనికి యాహాబాము అను మాటుపేరు కలదు (యాహాబాము చూ॥). గ్రీకు తర్జుమ చేసినవారు ఇచ్చోషెతు అను మాటుపేరు నిచ్చు వాడిరి (ఇచ్చోషెతు 2 చూ॥).

యోసీఫ్యా (Josiphiah = యోహోవా కలుపును). ఎబ్రాకు లోడుగా నుండిన షెలోమీతు తండ్రి (ఎబ్రా 8¹⁰).

యోసీఫసు (Josephus).

క్రీ॥ శ॥ 37-38 సం॥ న జన్మించి రెండవ శతాబ్దముయొక్క ఆరంభమందు మృతినొందిన యోసీఫసు యూదుల చరిత్రకారియును పైన్యాధిపతియునై యుండెను. అతఁడు మక్కబీయ వంశస్థుఁడు గనుక రాజరికమునకును యాజకత్వమునకును వారసుఁడు. అతఁడు తన బాల్య కాలమున బహు చురుకును తెలివితేటలును గలవాఁ

దైవండున ఆ కాలమందలి విద్యార్థులు తమ తర్కములయందు తన యభిప్రాయమును తెలిసి కొనఁ గోరిరని యాయన తన చర్యగ్రంథమున వ్రాసెను. అతడు ఎస్సేసియుల తెగవారి యొద్దను పరిసర్యులయొద్దను సద్భాకర్యుల యొద్దను విద్యాభ్యాసము చేసెను. అతఁ డిరువదియారు సంవత్సరముల ఈడుగలవాడయి యుండఁగ దేశాధిపతియగు ఫేలిక్సు యాజకులలో కొందఱికి శిక్షను విధించి రోమాపురికి పంపించి నందున యూదుల పెద్దలు వారిని గుఱించి సిఫారసుచేయుటకు యోసీఫసును రోమాకు పంపిరి. అతఁడా యత్నమందు కృతార్థుడగుట మాత్రముకాక నీరో చక్రవర్తి పత్నియగు పాస్టియ చక్రవర్తిని యాదరణను సంపాదించు కొనెను.

క్రీ॥ శ॥ 66 సం॥ మున యూదులు రోమా దొరతనము వారిపై తిరుగుబడుటచే దేశమంతయు నల్లకల్లోలమాయెను. ఇదివఱకును రోమీయుల కనుకూలుఁడై యుండిన ఈ యోసీఫసు అల్లరిని రేపినవారిలో నొక ముఖ్యుడాయెను. పైన్యమును సమకూర్చి, కోటలను బలపఱచి ప్రజలను యుద్ధసన్నద్ధులగునటుల నతఁడు మిగుల పరిశ్రమ తీసికొనెను. అయినను దేశములోని ముఖ్యపట్టణ నివాసు లొండొరులను గురించి దుర్భేమాను లగుటచే నతఁడు వహించిన కార్యము బహు దుర్లభ మాయెను. సామాన్యజనులను యుద్ధమునుగుఱించి భిన్నాభిప్రాయములుగలవారై కొందఱు వీరావేశమును వహించుకొనఁగా కొందఱు సర్కారు వారి అధికారము నెదిరించ నొల్లకుండిరి. కాలక్రమేణ ఆ తిరుగుబాటు రేగి దేశములోని చండుకు మించిపోవుట చక్రవర్తియైన నీరోచూచి తన పైన్యాధిపతులలో వెస్సేషియన్ అను నాయకుని నేర్పఱచి యా యల్లరిని ఆగచుటకై బలెత్తినదేశమున కంపెను. వెస్సేషియన్ సిరియా దేశమునుంచి దండును తీసికొని గలిలయ ప్రాంతముమీఁదకు రాఁగా తిరుగుబాటుకు నమ్మించని వారనేకు లతనిపక్షము చేరిరి. ఇక్కడి ముఖ్యపట్టణములు లోబడుటవలనను రెండు మాఁడు గొప్ప యుద్ధములయందు జయము కలిగి నందువలనను వెస్సేషియన్ గలిలయ ప్రదేశ మంతటిని స్వాధీనపఱచుకొనెనుగాని యోసీఫసు

తనకు మిగిలిన దండుతోఁ గలిలయ సముద్రము యొక్క తూర్పు తీరమునందలి యొటపట (Jolapata) యను కోటలో దాగుకొని రోమీయుల సైన్యము నెదిరించెను. వెస్సేషియన్ బహు బలముగా నా కోటను ముట్టడివేసినను యోసీఫసు తెగువతో నెదిరించి 42 దినములవఱకా కోటను కాపాడెను. అంతట వెస్సేషియన్ ఆ కోటను జయించి యోసీఫసును పట్టుకొనెను. అయినను యోసీఫసు మిగుల చమత్కారము గలవాడై వెస్సేషియన్ ఎదుటికి తేబడగానే అతనికి చక్రవర్తియను బిరుదాంకమునుపెట్టి కొన్నాళ్లయినమీఁదట నతఁడు గద్దెనెక్కునని ప్రవచించి యతని బుజ్జగించెను. కొద్దికాలము లోనే యోసీఫసు చెప్పినమాట నెఱవేసినందున వెస్సేషియన్ అంగకు కృతజ్ఞతగా నతనికి విడుదల ననుగ్రహించెను. యోసీఫసు తాను పొందిన యనుగ్రహమునకు జ్ఞాపకార్థముగా వెస్సేషియన్ యొక్క నామధేయములలో ప్లావియస్ యను పేరు పెట్టుకొనెను. కాబట్టి యితఁడు ప్లావియస్ యోసీఫసు అని పేర్కొనఁబడును.

క్రీ॥ శ॥ 69 సం॥ న వెస్సేషియన్ సింహాసన మెక్కి రాజ్యభారమును వహించుకొనుటచే నతఁడు తన కుమారుడైన టైటసుచేటికి సైన్యము నప్పగించి రోమాపురికి వెల్లిపోయెను. యోసీఫసు రోమీయుల పక్షముచేరి టైటసు యెరూషలేముకు ముట్టడివేసినప్పుడు రోమీయులకును యూదులకును మధ్యవర్తిగ నతనితో కూడ పోయెను. అయిన నతని స్వదేశస్థు లతని ద్రోహిగ నెంచి యతని సలహాను పెట్టెనెని పెట్టిరి. టైటసు యెరూషలేమును పట్టుకొన్నప్పుడు యోసీఫసు అతని యనుగ్రహము నొందినవాడైనందున యూదులకు సహాయము చేయఁగలిగి యుండెను. యుద్ధమాగిన తరువాతి యోసీఫసు చక్రవర్తివలన మాన్యములనుపొంది యూదయప్రదేశమందు నివసించి గ్రంథములను రచించుటయందు కాలక్షేపము చేయుచుండెను.

యోసీఫసు రచించిన గ్రంథములు టైలిలు పతనమందు మిగుల సహాయకరములైనవి. అతఁడు యూదుల చరిత్రమును వివరించి వాని మతాచారములను దేశపద్ధతులను తెలియఁజేయుటవలన పాఠ నిబంధనయందలి విషయము లనేకములను

మఱిత చక్కగా గ్రహించుకొనఁ గలుగుదుము. అంతకంటె ముఖ్యముగ యేసుయొక్క జీవిత కాలములో జరిగిన సమాచారముల నవ్వడుండిన దేశాధికారులను గుఱించినవృత్తాంతములను జెప్పట వలన సువార్తలు నిజముగ జరిగిన చరిత్ర గ్రంథము లని నిస్సందేహముగఁ జెప్పఁగలుగుదుము. ఆయన గ్రంథముల మూలముగ దేశస్థితియు ప్రజల సుఖదుఃఖములను అధికారుల గుణలక్షణములను తద్రూపముగ నెఱుఁగ సాధ్యమగును.

యోసేఫసు నాలుగు విశ్రుత రచనలను లభించి ప్రసిద్ధిగాంచిన వాఁడాయెను.

1. యూదుల యుద్ధచరిత్ర గ్రంథము (యుద్ధములు).

ఈ గ్రంథమందాయన అంతియోకుకాలము మొదలుకొని వెన్నేషియోక చేసిన యుద్ధము పలుకును జరిగిన యూదుల చరిత్రమును వివరించి యేసుకాలముందలి జనులస్థితిని వివరించుటచే నది మిగుల యుపయోగమైనది.

2. యూదుల పురాతన చరిత్ర.

ఇందునుగుఱించి యతఁ డిరువది గ్రంథములను రచించి వానియందు ప్రపంచ సృష్టి మొదలు క్రీ॥ శ॥ 68 సం॥ జరిగిన తిరుగుబాటుపలుకును గల యూదుల చరిత్ర వృత్తాంతములను వివరించెను. పాత నిబంధనయందలి కథలను గుఱించి యనేక యితీహాసములను పారంపర్య సాంప్రదాయముల నెఱింగించుట మాత్రము కాక ఆయా కాలసరాజులు విధించిన నియమములను శిలాశాసనములను తెలియఁజేయుటవలన పాత నిబంధన చరిత్ర కాలస్థానములను గుర్తెఱుఁగుట యందది సహాయకరమైనది. మక్కబీయుల చరిత్రమును హేరోదు మహారాజు జీవిత చరిత్రయు నిందు సవివరముగ వర్ణితమాయెను.

3. స్వీయచరిత్ర.

యోసేఫసు తానే రోమియులపై యూదులు చేసిన తిరుగుబాటుకు కారకుడని కొందఱు చెప్పగా నతఁడొందినను ఖండించి తాను రోమియులకు మిత్రుడని కనుపఱచి యత్నించెను.

4. ఏజియోనుకు ప్రత్యుత్తరము.

అలెక్సాండ్రీయ పట్టణముగల ఏజియోను యూదుల మతమును వారి ప్రవర్తనను నిందించగా

అందునుగుఱించి సమాధానము చెప్పటకు యోసేఫసు దీనిని రచించెను. M.

యోసే (Josese), యేసుక్రీస్తు సహోదరులలో నొకఁడు (మార్కు 6³). E.

యోసేపు (Joseph = అభివృద్ధి నొందించు గాక).

1. యోసేబు యొక్క సంక్రందగురు కుమార్తెలో పదునొకండవవాడు. రాహేలు యొక్క జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు ఇతనినఁగానే ఆమె "యోహోవా మరియొక కుమారుని నాకు దయ చేయు న"నుకొని అతనికి యోసేపు అను పేరు పెట్టెను (ఆది 30²²⁻²⁴). యోసేబింక ఆరు సంవత్సరములకు కనాను దేశమునకు వచ్చునఁగా నితఁడు పద్దనరాములో జన్మించెను (30²⁵ ను 31⁴¹ తో సరిపొల్పుము). అప్పటికి యోసేబు 90 లేక 91 సం॥ల ప్రాయముగలవాడు. తండ్రి వృద్ధాప్యమందు పుట్టినవాఁడును, ప్రియురాలగు భార్య కుమారుడనగుటచే యోసేబినిని మిగుల ప్రేమించెను. కులీనులగు వారి బిడ్డలు ధరించెడి రంగుల చొక్కా నితనికి కుట్టించెను (37³). తండ్రి అతనియెడల కనఁబఱచు పక్షపాతముద్ధి తక్కిన కుమారుల కనుయ కలిగించుటలో నాశ్చర్యము లేదు. దీనికి తోడు యోసేపు కనిన రెండు కలలు అతని భవిష్యద్ స్థితిని తెలుపుటయేగాక వారి ద్వేషమును ఇనుమ దీంచెను. యోసేపు పదునేడేండ్ల వయస్కుఁడైనప్పుడు షెకము దగ్గర మందలఁ గాయుచున్న తన యన్నలక్షమ మరసినచ్చునట్లు తండ్రియొజ్జఁ గొని యతఁడు బయలుదేరి వెళ్లెను. షెకముకు వచ్చినప్పుడు వారు దోతానుకు వెళ్లిరిని విని వారిని వెంబడించెను. అతఁ డింక దూరమున నుండఁగానే వాని యన్నలు చూచి వాని సంహరించి యే యడవి మృగమో భక్షించెనని తండ్రికి చెప్పదమని యోలోచనలు చేయసాగిరి గాని రూదేను వారి యత్నములు సాగనియ్యక వాని నొక పాడుగుంటను పడఁద్రోయించి, తరువాత వాని ఇతరుల కెవ్వరికిని తెలియకుండ తండ్రి యొద్దకు బంపసెంచెను. రూదే నేడియో పని మీఁదఁ బోయియున్న సమయమున ఆ మార్గమున విగుచ్చునకు వెళ్లి ఇష్టయోరీయుల వర్తకపు విదారము సమీపింపుట కటస్థించెను. వారిలో నున్న

మిద్యానీయుల తండాకు వారు యోసేపును అమ్మి వేసిరి. ఒక మేళపిల్లను చంపి దాని రక్తములో వాని రంగుల యంగీ తడిపి తండ్రియొద్దకుఁ గొనిపోగా అతడు తన కుమారుడేదో ఘాతుక మృగము వాతఁబడెనని నమ్మెను (87¹⁻³⁵). ఈ లోఁగా నా బానిసవృత్తులు యోసేపును విగుప్తుకుఁ దీసికొని వెళ్లి ఘోరయొక్క ౧౭ సంవత్సర సేనాధిపతియగు పోతీఫరను నొకనికి అమ్మివేసిరి. కొలది దినములలోనే నీ యాననుని తెలివితేటలును సామర్థ్యమును తెలియపర్చినందున పోతీఫరు అతనికి తన యింటినంతటి నమ్మగించెను. అతనిపై అన్యాయముగా వోస మారోపించుబడి నందున చెఱసాలలో వేయించిరి. అక్కడతఁడు కొన్నియేండ్లకాలముండెను. అక్కడ నుండఁగా తఁడు చెఱసాల యధికారి దయను పొందిన వాఁడై ఖైదీలందఱి విషయమై చూచుటకు నియమించబడెను. ఘోరయొక్క పాపదాయకుల అధిపతియు, భర్తృకారుఁడును కనిన కలలకు అర్థము దేవుని సహాయముచే చెప్పి కలలకు అర్థము చెప్పఁగలవాఁడను ఖ్యాతినొందినను. రెండేండ్లు గడచినపిమ్మట భవిష్యత్తును గూర్చి ఘోర కనిన రెండు స్వప్నములకు అర్థము చెప్పఁగలిగినవాఁడు రాజ్యమందు చొఱుకని కెమున పాపదాయకుఁడు అను సంభవించినది జ్ఞాపకమునకుఁ దెచ్చుకొని ఘోరఁ దక్షిణిందుని యోసేపు నతని సమక్షమునకు. దానిని ఆ రెండు కలలకు నొకటే భాషమనియు మహా సమృద్ధిగల యేడు సంవత్సరములును తరువాతి ఘోరకాటక సంవత్సరములు ఏడును వచ్చుననియు యోసేపు వాటికి అర్థము చెప్పి, సమృద్ధిగల యేండ్లలో మిగిలిన ధాన్యమును పోగుజేసి యుంచి, కరవుకాలములో దాని నుపయోగించుట యుక్తమని దైర్ఘ్యముతో సలహా నిచ్చెను. ఘోర ఆ సలహా మించినది యెప్పుకొనెను. యోసేపు ఇంత జ్ఞానముఁ గనఁపఱచినందున (41²⁹⁻⁴³), అతనినే రాజు యొక్క ధాన్యపుకొట్లమీద నియమించుటయే గాక రాజుకు తరువాతి అధిపతిగా రాజ్యములో నియమించెను (41³⁹⁻⁴⁴). యోసేపున కిప్పటికి ముప్పదియేండ్ల వయస్సు (41⁴⁴). పడమాఁడేండ్ల వఱకు అనుభవించిన కష్టములవలన నతఁడు సుశక్తి తుండై విషయమనస్సు గలిగియుండెను. ఓను

యాజకుని కుమార్తెయగు ఆసెనతును అతని కిప్పించి ఘోర వివాహము చేయించెను. కరవు కాలమునకు పూర్వమే యతని కిరువురు పుత్రులు-మనషే ఎఫ్రాయిము అనువారు జన్మించిరి (41⁵⁰⁻⁵²). అతఁడు ప్రవచించిన రీతిగనే కర వారంభమాయెను. దానివలన మధ్యధరా సముద్రమునకు చుట్టునుండు దేశములన్నియు, ముఖ్యముగా పడమటి దేశములు మిగుల బాధ ననుభవించిరి (41^{54, 56, 57}). విగుప్తులో ధాన్యమున్నదని విని యోసేపు సహోదరులు ధాన్యముకొనుటకు విగుప్తుకు వచ్చిరి. వారతని గుర్తుపట్టఁజాలకపోయిరి గాని అతఁడు వారిని చూచి వెంటనే పోల్చఁగలిగెను. వారు తనకు సాగిలపడి మొక్కఁగా చిన్నవాఁడు తాను కని, చెప్పకొని ముప్పు కలిగించుకొనిన కలలు నెఱవేఱుచున్నట్లతఁడు తెలిసికొనెను. పలు విధముల నతఁడు వారి ప్రవర్తనను పరిశోధించి రెండవసారి వారు వచ్చినప్పుడు తన్నుతాను వారకఱిగించుకొని తనకు వారు కలిగించిన అపరాధములను మన్నించి, తండ్రితోఁ గలిసికొని విగుప్తుకువచ్చి అక్కడ నివసించువలసినదని వారిని ప్రేరేపించెను. ఘోరకూడ వారిని సంతోషముతో నాహ్వానించెను. వారు వచ్చినపిమ్మట యోసేపు సిఫారసుపై అతఁడు వారికి గోషెను దేశము నిచ్చెను. యోసేపు 110 సం॥ లు జీవించి మృతినొందఁగా నతని శవమును సుగంధద్రవ్యములతో సిద్ధపఱచి ఒక పెట్టెలో నుంచిరి. అతఁడు చనిపోవక పూర్వము తన శవమును ఇశ్రాయేలీయులు కనానుకు వెళ్లనప్పుడు తిప్పక తీసికొని వెళ్లవలసినదని ప్రమాణము చేయించుకొనెను (42-50 హెబ్రీ 11³²). అతని కోరికప్రకారము చేసి అతని శవమును కనానులోకొనివచ్చి వాగ్దానభూమి మధ్య నున్న షెకములో భూస్థాపితము జేసిరి (నిర్గ 13¹⁹ యెహో 24³⁹). W.

2, 3. క్రీస్తు పూర్వములలో నిద్దరు (లూ 3^{2, 30}).

4. మరియ పెనిమిటి. యేసు పెంపుడు తండ్రి. దావీదు మహారాజు సంశక్తుఁడు (మ 1⁸⁰). బేత్లెహేమిని పూర్వముల గ్రామమైనను ఇతఁడు నజరేతుకు వెళ్లి (లూ 2⁴) అచ్చట వడ్రంగము జేసికొని జీవించెను (మ 18⁵⁵).

అతఁడు నజరేతులో నున్న మరియ యను కన్య కను ప్రధానము చేసికొనెను. వయస్సున అతఁడు అప్పటికి చాల పెద్దవాఁడైనట్లు బైబిలుకు సంబంధించిన పారంపర్యములవలనఁ బరియుచున్నది. దానినిబట్టి అతఁడు వైద్యవృత్తియందు నిర్ణయము గలిగినవాఁడనియు కొండలు చెప్పెదరు. ఈ పారంపర్యములు మరియ నిత్య కన్యకగా నున్నదని చెప్పటకు కల్పించబడినదిని ప్రాటప్టాంటు వారిలో ననేకుల అభిప్రాయము గనుక వీటిని నిష్టుటకు పిలుగాదని అట్టివారందురు. బైబిలులో యోసేపునుగూర్చి చెప్పబడిన విషయములు కొన్ని మాత్రముగలవు. ఆ కొన్నియెను అతఁడు శ్రేష్ఠుడని చాటుచున్నది. అతఁడు భక్తిగలవాఁడై యూదుల యాచారముల శ్రద్ధగా నాచరించువాఁడు (లూ 2:22-24, 41-42). దయార్థ హృదయుఁడు గాన మరియకు నిందరూకుండ కాపాడుటకు ప్రయత్నించెను (మ 118-25 లూ 21-7). యేసును బాల్యమందు జాగ్రత్తగా చూచుకొన్నవాఁడు (2:33-41, 48 మ 2). అతఁడిట్లు యేసును చూచుకొన్నందుననే ఇతఁడు ఆయన తండ్రియని పిలువబడెను (13:35 లూ 2:48 3:23 యోహా 1:46 6:42). యేసు 12 యేండ్ల ప్రాయముగలవాఁడై యుండగా నువ్వార్తలలో యోసేపును గూర్చిన చివరి ప్రశంస గలదు (లూ 2:41-51). క్రీస్తు పరిచర్యలో మరియ ఆయన సహోదరులను గుఱించిన నూచన లెన్ని యుండినను యోసేపును గూర్చిన నూచన యొక్కటైనను లేనందున అతఁడంతకుఁ బూర్వమే కాలముచేసినట్లు విశదమగుచున్నది. క్రీస్తు 18 యేండ్లవాఁడైనప్పుడు యోసేపు 111 సం. ప్రాయముగలవాఁడై మృతి నొందినను పారంపర్యము గలను.

5. అమితయుయ యూరివాఁడు (మ 27:57). ధనవంతుఁడు (27:57). సజ్జనుఁడును నీతివంతుఁడై దేవుని రాజ్యముకొఱకు కనిపెట్టుచుండినవాఁడు (లూ 23:51). యూదుల మహా సభలో నొక మెంబరు (23:50 మా 15:43). యూదులకు భయపడి రహస్యముగా యేసు శిష్యుడయ్యెను (యోహా 19:28). యూదుల ఆలోచనకును వారు చేసిన పనికిని ఎంతమాత్రము సమర్థింపలేదు (లూ 23:51). వా రాయనను మహాసభలో విమర్శించినప్పు డితఁడు హాజరై యుండలేదన

వచ్చును. ఆయన నిలువ వేయబడినప్పు డితఁడు తన పిరికితనమునకు సిగ్గుపడి ధైర్యముతో ఆయన దేహమును తనకిమ్మని పిలుతును అడిగి నీకొదీము సహాయమునకు రాఁగా తన క్రొత్త సమాధిలో ఆయనను పాతిపెట్టెను (అమితయుయ మా॥)

E.

6. బర్నబా అసలు పేరు యోసేపు. బర్నబా మా॥

7. యూస్తు బర్నబా అను మాటుపేరు గల వాఁడు (యూస్తు 1 మా॥).

E.

యోహాన్న

1. (Joanna = యెహోవా కృప మాపెను). హేరోదుయొక్క గృహనిర్వాహకుడగు కూబా యొక్క భార్య. యేసుకు పరిచర్యజేసిన స్త్రీలలో నీమె యొకతె (లూ 8:3). ఆయన చనిపోయిన పిమ్మట ఆయన దేహమునకు సుగంధ ద్రవ్యములను పూయుటకు సమాధియొద్దకు వెళ్లెను (24:10). ఈమెయు నీమె పెనిమిటియు ధైర్యము గలవారని చెప్పెనచ్చును. వారు యేసుకు పరిచర్య చేయుటలో హేరోదుకు భయపడి వెనుకఁదీసిన నూచనలు కనబడుటలేదు.

2. (Joanan). క్రీస్తు పంకావలిలోని యొకఁడు (లూ 3:7).

E.

యోహా (Joha).

1. బెన్యామీను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 8:10).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11:45).

యోహానాను, యోహాను (Johanan = యెహోవా దయగలవాఁడు).

1. సిక్కులలో దావీదుతో కలిసికొన్న యొక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 12:4).

2. దావీదుతో కేరకొన్న గాదీయులలో పెనిమిదవవాఁడు (I దిన 12:13). ఇతఁ డొక నైస్యమున కధిపతి (12:14).

3. ప్రధాన యాజకుల వంశముందున్న ఒకఁడు (I దిన 6:10).

4. ఎఫ్రాయిము సంతతివారిలో నొకఁడు (II దిన 28:19).

5. రాజగు యోహాను కుమారులలో పెద్దవాడు (I దిన 31⁵). ఇతడు రాజుకాలేదుగాన యోహానుకు పూర్వమే చనిపోయియుండును.

6. ఒక సేనాధిపతి. ఇతడు కారేయాయనువాని కుమారుడు. నెబుకద్నెజరు గెదల్యాను యూదులకధికారిగా నియమించిన పిదప ఇతడు తన సేనతోపాటు గెదల్యాకు లోబడెదనని చెప్పి అతని ఆశ్రయించి యుండెను (II రాజు 25^{22,23} యిర్మీ 40^{8,9}). గెదల్యామీద నితరులు చేయు కుట్రను దెలిసికొని అతనికి జెప్పెనుగాని గెదల్యా యతనిమాట లక్ష్యపెట్టక పోయెను (40^{13,14}). గెదల్యా చంపబడిన పిమ్మట ఇతడు శత్రువులమీద యుద్ధము జేసెను (41¹¹⁻¹⁵). తరువాత అతడు యిర్మీయా నెద్దని యెంతి చెప్పినను వినక యూదుల నైగుప్తునకు దీసికొని వెళ్లెను (41¹⁶⁻⁴³).

7. చెఱకాలమునకుఁ దరువాత దావీదు సంశమున జన్మించినవాడు (I దిన 3²⁴).

8. ఎబ్రాతోగూడ యెరూషలేమునకు వెళ్లిన ప్రధానులలో నొకడు (ఎబ్రా 8¹⁹).

9. ప్రధానయాజకులలో నొకడు (నెహె 12²⁹). నెహె 12¹¹ నం దితనికి యోనాతాను అను పేరు గలదు.

10. ఎబ్రాకాలములో నున్న యొకడు. ఎబ్రా యితిని గదిలోకి వెళ్లి యూదుల పాపములను గూర్చి దుఃఖించెను (ఎబ్రా 10⁶).

11. అమ్మనీయుఁడగు టోబియా యనువాని కుమారుడు. ఇతడు ఒక యూదురాలిని పెండ్లి చేసికొనగా అది తగదని యూదుల అధికారులు అభిప్రాయపడిరి (నెహె 6¹⁸). అసలు భాషలో యోహానాను అని యున్నది.

యోహాను (John = యోహానా దానము). పాత నిబంధనయందున్న యోహానాను అను పేరుకు క్రొత్త నిబంధనయందలి రూపము.

1. బాప్తిస్మమును యోహాను. క్రీస్తుకు ముందుగా నచ్చి ఆయన రాకడకు మార్గమును సిద్ధపఱచినవాడు. ఇతని తల్లిదండ్రులగు ఎలీసబెతు జెకర్యాలు భక్తిపరులని ప్రసిద్ధిగాంచిన

వారు (లూ 1⁶). ఎలీసబెతు యేసు తల్లియగు మరియకు బంధువురాలైనట్లు 1³⁶ వలనఁ దెలియుచున్నది. అది యెట్టి బంధుత్వమో స్పష్టముగాకున్నను, వారిద్దరును తోబుట్టువులగు వారి పిల్లలని కొందఱి యభిప్రాయము. యోహాను తల్లిదండ్రులు యూదా అరణ్యమందలి యుట్ట (Juttah) అను పల్లెలో నివసించిరి. యోహాను పుట్టుకనుగూర్చి గొల్లియేలు దూత జెకర్యాకుఁ దెలిపెను (1⁸⁻¹⁷). అతడు క్రీస్తుకున్న ఆరు మాసములు పెద్ద (1²⁶). తల్లిగర్భమున పుట్టినది మొదలు పరిశుద్ధాత్మతో నిండినవాడై యుండెను (1^{16,41}). ఎనిమిదవదినమున నున్నతనిండి (1³⁹) యోహానను పేరు నొందినప్పుడు అంతకుఁ బూర్వము మూగయై యుండిన జెకర్యా స్తోత్ర గీత మొకటి రచించెను. అతఁ డెదిగి అత్రయందు బలముపొందుచు అరణ్యములో నుండెను (1⁸⁰) గాని అతని బాల్యమునుగూర్చి యింకేమియు తెలియదు.

క్రీ॥ శ॥ 26 సం॥ నం దితడు తన పని నారంభించెను (లూ 3^{1,2}). దేవునిరాజ్యము సమీపముగా నున్నది గావున అందఱు మాటు మనస్సునొంది, ఆ రాజ్యమునందు పాలిభాగరులగు నిమిత్తము సిద్ధపడవలెనని యొర్దానుదగ్గర నున్న అరణ్యములో నతడు ప్రకటించుచువచ్చెను (మ 3¹⁻¹² మా 11-9 లూ 3³⁻¹⁷). తన బోధకు లోనైనవారి కందఱికి మాటుమనస్సు విషయమగు బాప్తిస్మము నిచ్చెను. అందఱును ఆతనియొద్దకు వచ్చి బాప్తిస్మము నొందుప్పుడు యేసునురాగా, యోహాను మొదట ఆయన కియ్య నిష్పవదలేదుగాని, ఆయన నీతి యావత్తును, నెఱవేర్చుటకట్లు పొందనై యున్నావని చెప్పినప్పుడు, అతడు సమ్మతించెను. ఆయనకు బాప్తిస్మమిచ్చినప్పు డాయన పరిశుద్ధాత్మనొందుటను చూచి ఆయనే మెస్సీయా యని పూర్ణముగాఁ దెలిసికొనినవాడై ఆ సంగతిని ప్రకటించెను. అందఱు యోహానుచే బాప్తిస్మము నొందుచున్నారని యూదులు చూచి, అతఁడే రావలసిన మెస్సీయా యని చెప్పగా అతడు దాని కొప్పుక మిగుల వినయముతో క్రీస్తును గూర్చి తేటగా సాక్ష్యమిచ్చెను (యోహా 1¹⁹⁻²⁹). అతడు వీరియావా యని ప్రశ్నించినప్పుడును అతడు కానని చెప్పెనుగాని రాబోవు వీరియా

యితఁడేనని క్రీస్తు అతనిగూర్చి పాక్ష్యమిచ్చెను (మలా 4:1 మ 11:14 17:13). తిని ధరించిన అన్నవస్త్రాదులయందు వారికి గొప్ప సంబంధమున్నట్లు కనబడుచున్నది (II రాజా 1: మ 3: మా 1:). తాను ప్రవక్తను కానని యొప్పుకొనుట మాత్రమే గాక అరణ్యమునందు కంఠమెత్తిపలుకు డొరుపేరులేని యొక శబ్దమునని (యెష 40:3) చెప్పుకొనుటచే అతని వినయబుద్ధి మఱిత స్పష్టమగుచున్నది.

యేసు మెస్సీయా యని స్పష్టముగాఁ దెలిసికొనిన పిదప అతఁడు తన స్వంత శిష్యులను ఆయనను వెంబడించునట్లు చేసెను (యోహా 1:35-49). లోకపాపములను మోసికొనిపోవు దేవుని గొట్టెపిల్లయను బిరుదు నాయన కారోపించి, ఆయన పాత్ర నిబంధనయందలి యజ్ఞముల నెఱవేర్చినవాడని నూచించెను. జనులందఱు యేసుయొద్దకు వెళ్లుటను గుర్తించిన అతని శిష్యులనూయఁడినప్పుడు, అది దేవుని యేర్పాటుని సంతోషించి ఆయన హెచ్చవలెను, నేను తగ్గవలెను అని చెప్పి తన వినయమును చూపినవాడాయెను (3:1-16). ఇట్లుతఁడు తన శిష్యులు క్రీస్తును విశ్వసించునట్లు వారికి సిద్ధపఱచెను. యోహాను పనిచేసినకాలము కొద్దిదైనను, అతని కనేకమంది శిష్యులైరి. పల్లెత్తివదేశములోనే గాక, యూదులపండుగుల నాచరించుటకు వెచ్చిన యితర దేశములలోని యూదులును అతని శిష్యులైరి. అపొల్లో (కార్య 18:25), ఎఫెసులో పండ్రెండగురు పురుషులు (19:7), పాతిక సంచస్పరములకుఁ బిమ్మటకూడ యోహాను శిష్యులమని తెప్పుకొనిరి.

యోహాను వినయమనస్కుఁడు మాత్రమే గాదు. నీతియందత్వం తా సక్తి గలవాఁడు. అతఁడు పరిసర్యులను గిద్దించుటయందది కనబడును (మ 3:7-10). అది కారణముగ వారు యోహానుకు ప్రబలవిరోధులైరి (11:18 21:25, 26). హేరోదు అంతిపయను రాజు తన తమ్ముని భార్య నుంచుకొనఁగా, యోహాను మోమాటమేమియుఁ జూపక అతనిని సహ గద్దించి బుద్ధి జెప్పినందులకుఁ వాడు కినిసి మభిరసు అను కోటలో అతనిని కైదుచేసెను (లూ 3:19, 20 మభిరసు చూ॥). అచ్చట నుండునప్పుడే యతఁడు యేసు రాఁబోవు

మెస్సీయా యేమోనని తెలిసికొనుటకు తన శిష్యులలో నిద్దరిని ఆయనయొద్ద కంపెను. తాను చేయుచున్న కార్యములనుగూర్చి వారు యోహానుకుఁ దెలుపుడని ఆయన వారిని పంపినతరువాత యోహానును మెచ్చుకొనెను (మ 11:3-15). యోహాను తన శిష్యుల విశ్వాసమును బలపఱచుట కిట్లు చేసెనని కొందఱి యభిప్రాయముగాని, క్రీస్తు తన పనిని యోహాను కోవనట్లు ఆకు రతితో చేయక శాంతముగా చేయుచుండినందున, ఆయన పనిచేయు రీతి అతని కాటకముగా నుండుటచే నిట్లు కబురు పంపెనని తలంచుట యుక్తము. ఇది జరిగిన కొద్దిదినములకే హేరోదు యోహానును చంపించెను (మ 14:12 మా 6:16-29). అతని చంపించినపిమ్మట తాను తిప్పచేసినతనిని యెఱిగి హేరోదు భయపడెను (మ 14:12). ఈ భక్తుని చంపినందువలననే దమస్కు గవర్నరగు అగెలాతో చేసిన యుద్ధమున నొడిపోయెనని యోసీఫును వ్రాయుచున్నాఁడు (పురా 18, 15, 3). పాత్ర నిబంధన ప్రవక్తలలో యోహాను చివరివాఁడును క్రొత్త నిబంధన బోధకులలో మొదటివాఁడునై యుండెను. అతని సద్గుణము లనుబట్టి నరులలో అనునికన్న గొప్పవాఁడు పుట్టలేదని యేసు చెప్పెను గాని క్రీస్తుయేసునందలి కృప అప్పటి కింక పూర్వముగా బయలుపఱచబడక పోవుటచే పరలోక రాజ్యములో అల్పదైన వాఁడు అతనికంటె గొప్పవాడనికూడఁ దెలిపెను.

2. సీమోను కేతురురండ్రీ (యోహా 21:15-17). మ 18:17 నందు కేతురు బర్ యోనా (= యోనా కొడుకు) అనబడెను (బర్ యోనా చూ॥).

3. అపొస్తలులలో నొకఁడు. తెదెదయి కుమారుఁడు. యాకోబు తమ్ముఁడు (మ 4:21 కార్య 12:12). అతని తల్లికేరు సలోమె యను కొందురు (మ 27:56 మా 15:40 తో సరి పోల్చుము). ఇతని తిండ్రీ జాలరి. యోహానును అడే వృత్తి గలవాఁడు (మా 11:19, 20). శాస్త్రస్థమిచ్చు యోహాను శిష్యులలో నొకఁడై అతనిచే బోధింపబడి క్రీస్తును వెంబడించినట్లు పేరు ప్రస్తావించబడకపోయినను యోహా 1:35-40 వలనఁ దెలియుచున్నది. అట్లయినపక్షమున ఇతఁడు క్రీస్తు వెంట గలిలయకువచ్చి కానా యూరిలో నున్న వివాహమున ఆయనజేసిన మొదటి యధ్యక్షమును

చూచెను (21-11). ఆయనను అప్పటి కఠిండు సమస్తమును విడిచి ఆయనను వెంబడింపవలెనని పిలువబడనందున తిరిగివెళ్లి తన వృత్తిప్రకారము చేపలను పట్టుకొనుచుండగా క్రీస్తు పిలువఁగానే తన తండ్రిని సమస్తమును వదిలి తన సహోదరుడగు యాకోబుతోఁగూడ ఆయనను వెంబడించెను (మ 4^{21, 22} మా 1^{19, 20}). కొంత కాలమున కపొస్తలులలో నొకఁడుగా నియమింపఁబడెను (మా 3¹⁷ లూ 6¹⁴). ఈ యిద్దరన్న దమ్ములకు ఊరిమెడివారను నర్థమిచ్చు బోయ నేర్గెను అను విరుదు నిచ్చెను (బోయనేర్గెను చూ॥). క్రీస్తును వెంబడింపని కొందఱు ఆయన పేరట దయ్యములను వెళ్లిఁగొట్టఁగా వారిని గద్దించుటలోను (లూ 9⁴⁰), ఆయనను చేర్చుకొన నొల్లక పోయిన యొక సమరయఁ ఊరివారిని నాశనము చేయఁగోరుటలోను (9³²⁻³⁴), వీరు ఆయనయం దెక్కువ అభీమాన ముంచినవారని తెలియుచున్నది గాని వారాయన చేయవచ్చిన పనిని సరిగా గ్రహించినట్లు కనఁబడదు. క్రీస్తు రాజ్యమునందు కుడియొడమల స్థానముల నడుగుట వలన వారి స్వార్థప్రియత్వము బైలుపడినను, ఆయనకు కలుగజేయుండిన శ్రమలలో పాలివారగుటకు సంసిద్ధులమై యున్నామని తెలుపుట వారి యాసక్తిని బయలుపఱచుచున్నది (మ 20²⁰⁻²⁴ మా 10³⁵⁻⁴¹). యోహాను క్రీస్తు సంగతులను పూర్ణముగా నెఱిగిన తరువాత ఆయనయం దందఱికన్న నెక్కుడు అనురాగముగలవాఁడయ్యెను. అందువలననే క్రీస్తు ప్రేమించిన శిష్యుఁడనఁబడెను (యోహా 19²⁶ 21⁷ 21²⁰). యాయూరు కుమార్తెను బ్రతికించినప్పుడును (మా 5³⁷ లూ 8⁵¹), యాపొంతిని మొందినప్పుడును (మ 17¹ మా 9² లూ 9³⁸). గెత్తేమనే ననమున మిగుల వేదననొందినప్పుడును (మ 26³⁷ మా 14³³) యాకోబు పేతురులతోఁగూడ నిలిచి ఆయన తన దగ్గరనుంచుకొనెను. చివరి పస్కాసు భుజించినప్పుడితఁ డాయన చెంతను గూర్చుండి ఆయన రొమ్ముమీద నానుకొనెను (యోహా 13²³). ప్రధానయాజుని అవరణముదనుక క్రీస్తును వెంబడించెను. యోహా 18¹⁵ లో నున్న ఆ మఱి యొక శిష్యుఁడు ఇతఁడే కావున ప్రధానయాజునికిని అతని నొకర్లకును బాగుగాఁ దెలిసిన

వాఁడై యుండెను. క్రీస్తును పిలువవేసినప్పుడితఁ డాయనదగ్గర నున్నందున ఆయన తన తల్లిని యోహాను కప్పగించెను (19²⁷). క్రీస్తు సమాధిలో లేడని స్త్రీలు దెచ్చిన కబురు విని సమాధియొద్దకు పరుగెత్తుచున్న పేతురుకన్న ముందు వెళ్లి, పేతురువెంట సమాధిలో ప్రవేశించెను (యోహా 20¹⁻¹⁰). క్రీస్తు లేచిననాటి సాయం కాలమునందును తరువాతి అదివారపు సాయం కాలమునందును ఆయనను చూచిన శిష్యులలో నితఁడొకఁడు (లూ 24³³⁻⁴³ యోహా 20¹⁹⁻³⁹ I కొరి 15⁵). తక్కిన శిష్యులతోపాటు ఇతఁడును గలిలయకు వెళ్లి అచ్చట సముద్రతీరమునందును (యోహా 21) ఆయనను చూచి యుండెను. ఆ సమయమున ఇతనితో నాయన చెప్పిన యొకమాటను అదికాలపు క్రైస్తవులు పారబాటుగా గ్రహించుకొనిరి (21²²). క్రీస్తు గలిలయకొండలమీదను (మ 28³² 28¹⁰ I కొరి 15⁴), ఆయన ఆరోహణుడైనప్పుడు ఒరీవల కొండమీద (కార్వ 16-18) కనఁబడినప్పుడును పరిశుద్ధాత్మకొఱకు శిష్యులు కనిపెట్టుచుండినప్పుడు (13) నున్నవారిలో నితఁడు నుండెను. తక్కిన వారివలె పెంతెకొస్తుదినమున పరిశుద్ధాతపరమును పొందెను (2). తరువాత పేతురుతోఁ గలిసి కొంతకాలము పనిజేసెను. వా రిద్దరును కలిసి దేవాలయమునకు వెళ్లుచుండఁగా పేతురు ఒక కుంటివానిని బాగుజేసెను (3). వీ రిద్దరు చెఱసాలయందుంచఁబడిరి (4¹⁹). సమరయలోని క్రైస్తవులను స్థిరపఱచునిమిత్తము అచ్చటికి పంపఁబడిరి (8¹⁴). సౌలు మాఱుమనస్సు నొంది దమస్కునుండి తిరిగవచ్చినప్పుడు యోహాను యెరూషలేమునందుండెను (గల 2⁹) గాన, హింసలు కలిగినసమయమునందు యెరూషలేమును విడిచివెళ్లనట్లు కనఁబడుచున్నది. మరియు జీవించి నంతిదనుక ఇతఁడు యెరూషలేమును వదిలి యుండ లేదను నొక వదంతిగలదు (మరియ 1 చూ॥). కార్వముల గ్రంథమునం దితినిని గుఱించి యింక వ్రాయఁబడిలేదు. అతఁడు ప్రకటన గ్రంథమును యోహాను మూఁడు పత్రికలను యోహాను గువార్తను వ్రాసెనని మొదటి నుండి యనుకొనుచున్నారు. ఇతఁడు ఆసియలోని 7 సంఘములను చూచినవాడని ప్రక 1¹¹ పలన నూహింపఁ

దగును. అతఁ డా గ్రంథమును వ్రాసిన సమయమున పత్తాసను ద్వీపమున ఖైదీగా నుండెను (1°). పాలికార్పు (Polycarp), పాపియ (Papias), ఇగ్నీషియస్ (Ignatius) అతని శిష్యులై యుండిరి. పాలికార్పు శిష్యుఁడగు ఇరేనియ (Ireneaus), యోహాను తన మరణ కాలపర్యంతము ఎఫేసునందుండెనని వ్రాసెను (యాకోబు, యోహాను సువార్త, యోహాను పత్రికలు, ప్రకటన గ్రంథము చూ॥).

4. మార్కుయొక్క మాటపేరు (కార్త్య 12^{13, 28} మార్కు చూ॥).

5. పేతురు యోహానులను విమర్శించిన సభి కులలో నొకఁడు (కార్త్య 4°). ఇతఁడు ప్రధాన యాజకుని బంధువుఁడనుట తప్ప మరేమియు ఇతనినిగూర్చి తెలియదు.

యోహాను వ్రాసిన పత్రికలు (John, Epistles of).

నూతన నిబంధనయందు యోహానుచే లిఖితమైనట్లు చెప్పఁబడిన పత్రికలు మూఁడు. ఈ పత్రికలను గుఱించి ప్రాచీన క్రైస్తవ గ్రంథకర్తలు తెలియజేసిన వివరములనుబట్టి యివి మొదట నుంచి క్రైస్తవులందఱివలన సర్వాంగీకారమైనవి యని వెల్లడియగును. రెండవ శతాబ్దముయొక్క మధ్యభాగమున మొదటి పత్రికయును మూడవ శతాబ్దారంభమున కడమ రెండును సర్వత్ర ప్రచురమై యుండెను. నాల్గవ శతాబ్దముయొక్క మధ్యకాలమున ఈ పత్రికలు ప్రమాణ గ్రంథములుగా నెంచఁబడి సంపూరాధనయందుపయోగించఁబడెను. ప్రాచీనకాలము మొదలు కొని నేటివఱకు నుండు క్రైస్తవ భక్తకోటి యీ పత్రికలు యేసు క్రీమించిన శిష్యుఁడు సంఘ సముదాయముల కప్పగించిపోయిన గొప్పభాగ్యమని భావించిరి. ఈ మూఁడు పత్రికలు వైరిని బట్టియు ఉద్దేశమునుబట్టియు ఒకదానికొకటి సంబంధించి, ఒక దానిలోని మాటలు వాక్యములు మఱియొక దానియందు తరుచుగ నగుపడుటవలన నివి యన్నియు నొక గ్రంథకర్తయొక్క హస్త కృతములని తేద్యమగును. అయినను పండితోత్తములలో కొందఱు మొదటిపత్రిక యోహానుయొక్క రచనమని యంగీకరించినను, రెండు మూఁడు పత్రికలను ఆయన వ్రాసెనో లేదో

యని సంశయించెదరుగాని వై వివరములనుబట్టి మొదటిపత్రిక యోహాను రచనమని అంగీకరించిన యెడల, రెండుమూఁడు పత్రికలు సహ ఆయననే నని ఒప్పుకొనక తీరదు.

I. మొదటి పత్రిక.

1. గ్రంథకర్త:

ఈ పత్రిక వ్రాసినవాఁడు దీనియందెక్కడను తన పేరునుగాని, తా నెవరికి వ్రాసెనో వారి పేరునుగాని కనపరచకపోయెను. అయినను విషయ సంగ్రహమునుబట్టియు ఇతరాంశములను బట్టియు ఈ పత్రిక నాల్గవసువార్తకు మిగుల సంబంధించియున్నందున ఆ సువార్తయు నీ పత్రికయు నొక గ్రంథకర్తవలననే లిఖితమైనవి యని దృష్టాంతమగును. నాల్గవసువార్తను రచించిన వాఁడు కొన్ని ముఖ్యపదములను పలుమారు నుపయోగించఁగా నీ పత్రిక వ్రాసిన గ్రంథకర్త ఆ మాటలనే ఆనేక పర్యాయములు ప్రస్తావించును. అందుకు ఉదాహరణముగా నాల్గవ సువార్తయందు లోకము అను పదము 78 పర్యాయములు తటస్థము కాఁగా పత్రికలయందు 23 పర్యాయములు కనిపించును. అలాగే సత్యము అను పదము సువార్తయందు 25 పర్యాయములును పత్రికలయందు 20 పర్యాయములును, క్రేమ అను పదము సువార్తయందు 36 పర్యాయములును పత్రికలయందు 31 పర్యాయములును, జీవము అను పదము సువార్తయందు 41 మార్లును, పత్రికలయందు 13 మార్లును తటస్థమగును. మఱియు నాల్గవసువార్తను రచించిన గ్రంథకర్తకూడ అదేవిధముగా విశదముచును. ఎట్లనిన సువార్తను రచించిన గ్రంథకర్త తానుపదేశించు అంశములను అర్థవైపరీత్యముగా వివరించును. అందు కుదాహరణముగా వెలుగు చీకటి, జీవము మరణము, క్రేమ ద్వేషము అనునవి కనఁబడును. పత్రికలను రచించిన గ్రంథకర్తకూడ అదే పద్ధతి ననుసరించెను. సువార్తయందు యేసు క్రీస్తుకు ఉపయోగించఁబడిన బిరుదాంకములు పత్రికలయందుకూడ నుపయోగించఁబడెను. అందు కుదాహరణము దేవుని కుమారుఁడు, అద్వితీయ కుమారుఁడు, కుమారుఁడు అనునవి.

మఱియొక విషయమందు నాల్గవ సువార్తయును పత్రికలును సంబంధించి యున్నవి.

ఎట్లనిన, నాల్గవ సువార్తను వ్రాసిన గ్రంథకర్త పాత నిబంధన వాక్యములను సంగతులను ఎత్తి చెప్పుట బహు అరుదు. ఇతర సువార్తలయందు పాత నిబంధనలోని అంశములను ప్రస్తాపించఁబడుటకంటె నాల్గవ సువార్తయందు మిగుల తక్కువగా ప్రస్తాపించబడును. ఈ విషయమందు సువార్తను పత్రికలను పోల్చిచూడఁగా పత్రికలయందు పాత నిబంధన ప్రశంశ బహు అపురూపముగా నుండును. ఈ విషయము లన్నిటిని గమనించఁగా నాల్గవ సువార్తయందు ఈ పత్రికయును ఒకే గ్రంథకర్తచే రచించఁబడెనని భావించుటావశ్యకము.

ప్రాచీన క్రైస్తవమత గ్రంథములను పరిశోధించఁగా మైనఁ జెప్పిన యభిప్రాయము స్థిరపడును. పాలికార్పును, పాపియయును 4^వ వ లోని వాక్యమును తమ గ్రంథములయందు ప్రస్తాపించిరి. అనఁగా “యేసుక్రీస్తు శరీరధారియై వచ్చెనని యే ఆత్మ ఒప్పుకొనునో అది దేవుని సంబంధమైనది. ఏ ఆత్మ యేసును ఒప్పుకొనదో అది దేవుని సంబంధమయినదికాదు. దీనినిబట్టియే దేవుని ఆత్మను మీరెఱుంగుదురు. క్రీస్తు విరోధి (ఆత్మ) వచ్చునని మీరు వినిన సంగతి యిదే. ఇదివఱకే అది లోకములో నున్నది.” ఐరేనియసును, అలెక్సాండ్రీయా పట్టణమునైన క్లెమెంటును టర్బలియను ఒరిగెను మొదలగువా రీ మొదటి పత్రిక యోహాను రచనమని తమ గ్రంథములయందు ప్రస్తాపించిరి. మ్యారటోరియొక్క గ్రంథమునందును ఈ మొదటిపత్రిక యోహానుయొక్క రచనమని తెలుపఁబడును.

2. కాలసాన నిరూపణము.

ఐరేనియసు అను గ్రంథకర్త నాల్గవ సువార్తను యోహాను ఎఫేసు పట్టణమందుండఁగా వ్రాసెనని తెలియఁజేయుచున్నాడు. సువార్త లిఖితమైన తరువాత ఈ పత్రిక లిఖితమాయెనని అనుకొనుటకు ఆస్పదముండును గనుక ఇదియును ఆ పట్టణమందు రచించఁబడెనని నిశ్చయింపవలయును. అట్లయినయెడల నిది క్రీ॥ శ॥ 84-90 సం॥ ముల మధ్యను లిఖితమై యుండును.

3. ఎనరినిమిత్తమై వ్రాయఁబడెను.

ఇదియొక ప్రత్యేక సంఘము నిమిత్తమైగాని ఒక ప్రాంత్యములోని భక్తులనిమిత్తమైగాని

రచించఁబడినట్లు పత్రికయందెక్కడను కనఁబడదుగాని పూర్వికృతైన క్రైస్తవు లిది చిన్న నీయలోని క్రైస్తవభక్తులయొద్దకు పంపించఁబడెనని ఏకగ్రీవముగా సాక్ష్యమిచ్చుచున్నారు.

4. ముఖ్యభాగములు.

i. క్రీస్తు సువార్త నిశ్చయమైన చరిత్రాధారము గలది (1 అధ్యాయము).

ii. దేవునితోను, క్రీస్తుతోను గల సహవాసము పాపక్షమాపణమును, పాపవిముక్తికిని మూలము. దైవసహవాసము చేయువారు విపాక విచారములను విసర్జింతురు (2 అధ్యాయము).

iii. క్రైస్తవుఁడు అనివార్యపారమార్థిక భాగ్యమునకు వారసుఁడగును గనుక పాపకార్యములను త్యజించి సహోదరప్రేమగల జీవితము జీవించ బాధ్యుఁడు (3 అధ్యాయము).

iv. క్రీస్తునెడల నిశ్చల దృఢచిత్తముగల భక్తుని నడవడికయందు సహోదరప్రేమ ప్రకాశించును (4 అధ్యాయము).

v. భక్తి, విధేయత, దేవునియెడల ప్రేమయు, మనుష్యులయెడల ప్రేమయు వేరుచేయ సాధ్యముకానివి.

దేవునిగుఱించి క్రైస్తవునకుగల ధైర్యము.

II. రెండవ పత్రిక.

1. గ్రంథకర్త.

ఈ పత్రిక యెవరిచేలన వ్రాయఁబడెనో పత్రికమూలముగాఁ దెలియదు. 1 వ. మందు గ్రంథకర్త తన్నునిజించి పెద్దనైన నేను అని చెప్పుచున్నాఁడుగాని తా నెవరైనదియు బయలుపరచఁడు. ఇచ్చట పెద్దనను దిరుదాంకము వహించుకొన్న ఘనునిగుఱించి వేదాంతము ప్రాచీనకాలము మొదలుకొని నేటివఱకును వెన్నెఱిగి ప్రాయములను చెప్పిరి. ఇతఁడు అపొస్తలుఁడగు యోహానుని కొండటి తాత్పర్యము. మఱికొందఱాయన ఎఫేసు పట్టణమందు అపొస్తలుఁడగు యోహాను సమకాలీనుఁడగు యోహానును పేర్లగల సంఘపెద్ద యని భావించురు. మొదటి పత్రికవలె నిదియు నాల్గవ సువార్తకు అనేక విషయములయందు సంబంధించిన రచనము. సువార్తయందనేకపర్యాయము లుపయోగించఁబడిన ప్రేమ యను పదమును సత్యమునుపదమును

ఈ చిన్న పత్రికయందును 4, 5 పర్యాయములు పయోగించబడినను. ఈ సందర్భములనుబట్టి నాల్గవ సువార్తను మొదటి పత్రికను రచించిన వాడే దీనినికూడ వ్రాసెనని సిద్ధాంతముగను.

ప్రాచీన గ్రంథకర్తలగు ఐ రేనియసును, అలెక్సాన్ద్రీయ పట్టణమునైన క్లమెంటును ఈ రెండవ పత్రిక అపొస్తలుడగు యోహాను వ్రాసిన యుత్తరముని చెప్పదురు. మూర్ఖరటోరి గ్రంథ శేషమందు యోహాను పత్రికలు బహువచన రూపముగా గణించబడినందున నా గ్రంథములను రచించినవాడు రెండవ పత్రిక నెఱిగి యుండెననక విధిలేదు. మెట్టుకు రెండవ శతాబ్దముయొక్క అంత్యకాలమున నీ పత్రిక యోహానుయొక్క రచనమని పూర్ణాంగీకార మాయెను. అయినను అందఱు దానిని ప్రమాణ గ్రంథముగా నంగీకరించక దానివిషయమే సంశయించినవారైరి. ఒరిగెను దానికి ప్రమాణ గ్రంథముయొక్క యోగ్యత లేదనుకొనెను. యునూబియసు ఈ పత్రికను వివాదాస్పదమైన గ్రంథపర్వమందు చేర్చెను. జెరోము ఇది తరుచుగా పెద్దమనుష్యుడగు యోహానుయొక్క యుత్తరమనబడెనని తెలియజేసెను.

ఈ పత్రిక ప్రమాణగ్రంథముగా నంగీకరించబడిన కారణములేనిన, ఇది శేవలము క్లుప్తమైన యుత్తరము. ఇది సంఘస్థులనిమిత్తము కాకుండ ఏర్పరచబడిన అప్తుగారి నిమిత్తము రచించబడినను. ప్రాచీన గ్రంథకర్తలలో కొందఱుమాత్రమే దీని ప్రశంసమెత్తిరి. అయినను సాధకబాధకములను విచారించగా నీ రెండవ పత్రికను వ్రాసినవాడు అపొస్తలుడగు యోహానుని తీర్చానించుట యుక్తము.

2. కాలస్థాన నిరూపణము.

గ్రంథపరిశోధనవలన నీ పత్రిక రచించబడిన స్థలమును గుర్తెఱుంగ సాధ్యముకాదుగాని సువార్తకును మొదటిపత్రికకును గల సంబంధమునుబట్టి యిది ఎఫెసు పట్టణమందు లిఖిత మాయెనను అభిప్రాయము నిరాశ్చయమైనది.

3. ఎవరినిమిత్తమై వ్రాయబడిన.

1 వ. మందు ఇది ఏర్పరచబడినదైన అప్తుగారికి అని నూచించబడును. ఆ మాటకు

శబ్దార్థముచేసినయెడల నిది యెవరెయో యొక క్రైస్తవ స్త్రీరత్నమునకు వ్రాసిన పత్రిక యని భావించవలయును. ఆమె పేరైనను నివాసస్థలమైనను ప్రశంసించబడుకుండుటవలన నీమె యెవరైనది చెప్పవీలుపడదు. ఇచ్చటనుండు ఏర్పరచబడిన యను మాట ఆ కాలమందు కొందఱి స్త్రీలవిషయమున ఉపయోగించబడిన ముద్దుపదము గనుక ఈ పత్రిక యొక ఖునత పొందిన స్త్రీకి వ్రాయబడినని పెక్కుండ్రయభిప్రాయము. ఈమె ప్రిన్సిల్ల, ఫీబె, మొదలగు వారినిరె సత్ప్రవర్తనకు పేరొందిన క్రైస్తవ సహోదరి యని అనుకొనదగును. 4 వ. మందు ప్రశంసించబడిన పిల్లలు ఈమె సంతానమునకు మాత్రముగాక ఆమె యింటిలో నేర్పడిన సంఘములకును చెల్లనట్లు తోచును.

పై చెప్పిన తీర్మానమందలికిని పూర్ణాంగీకారము కాదుగాని వారు ఏర్పరచబడిన అప్తుగారనుమాట సంఘమున కలంకారార్థ పదమని భావించి పత్రికలోని హెచ్చరికలు ఒక కుటుంబమునకు కాదుగాని యొక సంఘమునకు చెప్పెదమని యని యూహింతురు. ఆ యభిప్రాయమునుసరించువారు అపొస్తలుడగు యోహాను చిన్నాసియలోని యెదో యొక సంఘమునిమిత్తము వ్రాసెనని నిర్ధారణచేయుదురు.

4. ఉద్దేశము.

ఒక పట్టణములోని భక్తసముదాయము తప్పుడు బోధవలన గుణార్థస్థులగుదురని భయపడి యట్టి మిథ్యబోధకు లా సంఘమును దర్శించినయెడల వారిని చేర్చుకొనకయును వారి సిద్ధాంతముల నంగీకరింపకయు నుండవలెనని యోహాను వారి హెచ్చరికనిమిత్తము ఈ పత్రికను రచించెనని నిశ్చయించుకొను.

5. ముఖ్యభాగములు.

I. అభినందనములు.

II. పత్రికచదువువారిని సహోదరశ్రేయముగైకొని జీవించుడని ప్రేరేపించుట.

ప్రభువిచ్చిన ఆజ్ఞ ననుసరించవలెనని హెచ్చరించుట.

III. మొదట అంగీకరించిన సిద్ధాంతములను గట్టిగా నమ్మలేనని జాగ్రత్త చెప్పటం. తప్పుడు బోధకులనిషయమై భద్రము చెప్పటం.

ముగింపు.

III. మూడవ పత్రిక.

1. గ్రంథకర్త.

మొదటి, రెండు పత్రికలవలె నీ మూడవ పత్రికయు అనామధేయమైనది. 1 వ. మందు పెద్దదైన నేను అనుమాట అపొస్తలుడగు యోహానుకు చెల్లినని కొందఱును, దానివలన పెద్దయైన యోహానును నొకఁడు నూచించబడునని కొందఱును తలచెదరు. మొదటిపత్రికను గుఱించిన చర్చవలన నీ సంగతి స్పష్టమగును.

2. ప్రామాణికత్వము.

ప్రాచీన గ్రంథములవలన నీ పత్రికకుఁగలుగు సాక్ష్యము కేవలము బలహీనమైనది. పూర్వీకులైన క్రైస్తవమత గ్రంథకర్తలయొక్క గ్రంథములలో దీని ప్రశంస బహు తక్కువ. ప్రమాణ గ్రంథముల నుదాహరించు గ్రంథకర్తలు సర్వాంగికార గ్రంథములవర్గమందు దీనిని నూచించని వారైరి. కాబట్టి మూడవ శతాబ్దమువఱకు నీ పత్రిక ప్రమాణగ్రంథముగా నంగీకరించబడకయుండెను. అయినను ఈ పత్రిక విషయ సంగ్రహమును దీనియందు దుపయోగించబడిన పదములను చూడఁగా నిది సువార్తకును 1, 2 పత్రికలకును సంబంధించినందున నిదియు అపొస్తలుడగు యోహానుయొక్క రచనమని తీర్మానించతగును.

3. కాలస్థాన నిరూపణము.

1, 2 పత్రికలవలె నిదియు బహుశః ఎఫేసు పట్టణములో రచించబడి అక్కడనుంచి పంపించబడెను.

4. ఎవరినిమిత్తమై వ్రాయఁబడినది.

1 వ. వలన ఇది ప్రియుండైన గాయయుకు వ్రాయునది అని చెప్పఁబడినది. ఈ గాయయును గుర్తించ సాధ్యముకాదు. రోమీయులలో నిది సర్వసాధారణమైన పేరు. ఈ పేరు గలవా రీ పత్రికయందుగాక కార్య 19^వ 20^వ హోమా 16^వ I కొరిం 11^వ యందును గలరు. కాబట్టి యితఁడు ఫలాని గాయయు అని కచ్చితముగా చెప్పవలసిందదు. ప్రాచీన యితిహాస

గ్రంథములలో అపొస్తలుడగు యోహాను పెద్దము సంఘముమీఁద గాయయు అను పేరుగల ఒక పెద్దను అధ్యక్షునిగా నియమించెనను ప్రశంస గలుగుగాని అది సంశయాస్పదమైనది.

5. ఉద్దేశము.

యోహానుకు బాగుగా తెలిసిన క్రైస్తవ బోధకులు దేశసంచారముచేసి గాయయు సభికుఁడుగా నుండిన సంఘమును దిద్దించఁగా దియొ క్రైస్తవ యను సభికుఁడు తోటిసంఘస్థుల మనస్సులను చెఱిచి యీ బోధకులను చేర్చుకొనకుండ వారిని ప్రేరేపించిరి గనుక సంఘస్థులు వారిని విసర్జించినందున గాయయుమాత్రము వారి కుపచారము చేసెను. ఆ క్రైస్తవబోధకులు యోహాను వ్రాసిన పత్రికను తెచ్చియియ్యఁగా నీ దియొ క్రైస్తవ దుష్ప్రభావలన నా యత్తరమును వారు నిర్లక్ష్యముచేసిరి. గాయయు అగు పఱచిన ఔదార్యబుద్ధికి మెచ్చుకొని అందును గుఱించి ఎందనములను చెల్లించుటకై యోహాను ఈ పత్రికను రచించెను.

6. ముఖ్యభాగములు.

I. ఉత్తరమందలసిన గాయయుకు, శుభమని చెప్పటం.

II. గాయయుయొక్క సత్యప్రవర్తనను గుఱించి సంతోషించుట.

III. దియొ క్రైస్తవ యను వానిని గద్దించుట.

IV. జేమేత్రియును మెచ్చుకొనుట. దీవనలు.

M.

యోహాను సువార్త (The Gospel according to St. John). సువార్తలలో నాలుగవది. మొదటి మూడు సువార్తలు క్రీస్తు చర్యలను ఏకరీతిగా చూపునుగాని యిది ఆయన దైవత్వమును ముఖ్యముగా చూపుచున్నది. (సువార్తలు, యేసుక్రీస్తు చూ॥).

1. గ్రంథకర్త:—అపొస్తలుడగు యోహానే దీని వ్రాసినవాడను పారంపర్యము అదినుండి గలదు. అతని శిష్యులగు పాపియ (Papius), పాలికార్పు (Polycarp) లనువారు దీనిగూర్చి సాక్ష్యమిచ్చుచున్నారు. యోహాను ఎఫేసునందుండునప్పుడు తక్కిన సువార్తలు రచించ

బడిన పిమ్మటనే దీనిని వ్రాసినట్లు పాలికార్పు శిష్యుడగు ఐరేనియస్ (Irenaeus) చెప్పెను. తక్కిన సువార్తలవలెనే దీనియందును గ్రంథకర్త పేరు గానవచ్చుటలేదుగాని గ్రంథమందలి కొన్ని సూచనలు యోహానుకు నూటిగా సరిపడును. (1) గ్రంథశైలినిబట్టియు, యూదుల మట్టు మర్యాదలను చక్కగా వెల్లడియుండుటను బట్టియు గ్రంథకర్త యూదుడని స్పష్టమగుచున్నది (121, 98, 46 26 33 45, 27 52, 3 740-52 97 1022, 23 1118 1828 1931) (2) గ్రంథకర్త అపొస్తలులలో నొకఁడై యుండెను. క్రీస్తు మహిమను చూచినవారిలో తా నొకఁడైయున్నట్లు 14 వలనఁ దెలియుచున్నది. ఆయనను వెంబడించినవారు స్వయముగా చూచి విన్నవంగతులు దీనియందుండుటవలన (137 217 427 92 118-18 1815 1936, 35) ఆయనయొద్ద మొదటినుండి యున్నవారిలో నొకఁడీ గ్రంథకర్త కావచ్చునని నిస్సందేహముగఁ జెప్పవచ్చును. ఆయన శిష్యులలో యేసు ప్రేమించిన యొకఁడు అను బిరుదుగలవాడు దీని వ్రాసినట్లు 217, 30-34 వలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ బిరుదు యోహానుకే నూటిగా సరిపడును. అతఁ డపొస్తలులలో నొకఁడని 1333 1936 203 వలన లేటగా కనబడును. నవీనపండితులలోఁ గొందఱు తీ బిరుదు మఱియొకనికి చెందునందురుగాని అదికాలమునుండి యోహానుకే ఈ బిరుదు ఆరోపింపబడియున్నది. మఱి కొందఱు సువార్తను వ్రాసినది ఈ యోహానుగాక పెద్ద యని పిలువబడిన మఱియొక యోహానో, మఱి యెవఁడో వ్రాసెనందురు. యోహాను సువార్తయందలి చరిత్రలోని సూచనలు అదినుండి క్రైస్తవులవలన సంగీకరింపబడినట్లు అపొస్తలుడగు యోహాను వ్రాసెనని కనబడదుచున్నది.

2. కాల స్థానములు:—సువార్తలన్నియు వ్రాయబడినపిమ్మట క్రీ॥ శ॥ 90-100 సం॥ మధ్య నెప్పుడో ఎఫేసునందు వ్రాయబడినట్లు పాపియ, పాలికార్పు, ఐరేనియస్ వ్రాసిన సంగతులవలన నూహింపవచ్చును. అందుకు తార్కాణముగా నీ గ్రంథమందలి సూచనలు కొన్ని సరిపడుచున్నవి. (1) పీఠికయందున్న వాక్యము (Logos) అను పదమునుబట్టి గ్రీకు

వారి తత్వశాస్త్రజ్ఞానము వ్యాపించి యుండిన ప్రాంతములలో నొకటియైయున్న దేశములో నిది రచింపఁబడినవచ్చును. (2) గలిలయనుముద్రపు పేరును రోమునుగ్రీకు ప్రజలలో వాడుకగా నున్నట్లు తిబెరియ సముద్రమని వ్రాయుట (61 211) మఱియొక సూచన. (3) యూదుల పండుగలనుగూర్చిన వివరములనుబట్టి (66 72 1153 1931) అది యూదులకొఱకుఁగాక యితరుల కొఱకని స్పష్టమగును.

3. ముఖ్యోద్దేశము:—యేసు దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు అని నమ్మనట్లును, నమ్మి ఆయన నామమందు జీవించునట్లు ఇది వ్రాయబడినది 2031 వలనఁ దెలియుచున్నది. యేసు దేవుని కుమారుడని నమ్మనట్లు ఈ గ్రంథకర్త ఆయన మహిమను సూచించు అద్భుతములను ఆయనను విరోధించినవారిలో ఆయనచేసిన వాదములను వ్రాసి, ఆయన శ్రమలవలన ఆ మహిమ కొంతవఱకు మలుగుపడినను ఆయన మృతులలోనుండి తిరిగి లేచుటవలన మఱల స్థాపింపబడినదను సంగతికి సంబంధించిన గొప్ప విషయములను వ్రాసెను. అవిశ్వాసపడిన లోహ సహ వా ప్రభువా నా దేవా యని యొప్పుకొనిన సంగతిని చూపి తన యుద్దేశము పూర్తియైనట్లు సువార్తను ముగించెను. యోహాను మరణము నొందఁడని యనుకొన్నవారి యభిప్రాయమును దిద్దుటకు 21 వ అధ్యాయము వ్రాయబడి అనుబంధముగా చేర్చబడినది.

4. ముఖ్యలక్షణములు:—పైన చెప్పిన రీతిగా క్రీస్తుయొక్క దైవ మహిమను సూచించెడి విషయము లిందు ముఖ్యముగా నున్నవి. ఆ కారణముచేత ఆయన దైవత్వమును గూర్చిన ఉపన్యాసములును వాదములును ఇతర సువార్తలలో నున్నట్లు గాక (మ 1125-27 లూ 1021, 22 మ 1738 2531 మా 1422 లూ 2222 మొ॥) మిగుల వివరముగా నున్నవి. ఈ సువార్తయందు వాదము రెక్కవగా నుదాహరించినందున ఆయన తక్కిన సువార్తలలో నున్నట్లు సాధువైన వానివలె గాక (మ 1215-21) తర్కవాదివలె కనబడును గాన ఇది క్రైస్తవమత మితర ఋతములలోను ఖండింపవలసివచ్చిన సమయమున క్రీస్తుబోధల ననుసరించి చేసినవాదముల వివరమేగాని క్రీస్తు స్వయముగా వాదించిన వాదములుకావని కొందఱి

యభిప్రాయము. యోహాను ముఖ్యముగా యెరూషలేమునందు జరిగినవాటిని వ్రాసెను. క్రీస్తు అచ్చట యూదుల అధికారులచేఁ దిరస్కరింపఁబడెను. అవసరమునుబట్టి వారితో వాదించుట నెచ్చినే గాని ఆయన తర్కవాదియగుటచేత అట్లు చేయలేదు. మొదటి మాఁడు సువార్తలలోను ఈ సువార్తలోను ఉదాహరించిన క్రీస్తు ఒకటే విధమగు లక్షణములుగలవాఁడని ఆయన చరిత్రయందలి కొన్ని విషయములనుమాత్ర మెత్తివ్రాయుటచేత ఇట్టి భేదమగుపడుచున్నది. క్రీస్తునుగూర్చిన తపశ్శాస్త్రములు చిన్నాసియలో వ్యాపించుటవలన (I యోహా 2²²) యోహాను వాటిని ఖండించుట కీ ప్రసంగములను వాదములను వ్రాయవలసినవచ్చెను.

5. ముఖ్యభాగములు, సంగతులు: -

I. పీఠిక. ఆదినుండియున్న జేవుఁడై, నరావతారమైవచ్చి మనమధ్య నివసించెనను సంగతి దీనిలో ముఖ్యమైనది (1¹⁻¹⁸).

II. ఆయన తన మహిమను కార్యముల ద్వారాను, ప్రసంగములద్వారాను కనఁబఱచుట (1^{19-12⁵⁰}):-దీనియందలి సంగతులు ముఖ్యముగా యూదయులోనే జరిగినవిగాని కొన్ని గలియలోను (2¹⁻¹² 4⁴³⁻⁵⁴ 6), ఒకటి సమరయలోను (4¹⁻⁴²) జరిగెను.

1. తనను నమ్మినవారికి:- (1) యోహాను సాక్ష్యము చెప్పఁగా విమగును ఆయనను వెంబడించుట (1¹⁹⁻⁵¹). (2) కానాలో మొదటి యద్భుతమును చేసినప్పుడు శిష్యులాయనయందు విశ్వాసముంచుట (2¹⁻¹²). (3) యెరూషలేమునం దాలయమును పవిత్రపఱచి అనేక యద్భుతములను జేయఁగా అనేకు లొక విధముగాను (2¹³⁻²²), నీకోదేము రహస్యముగాను నమ్ముట (3¹⁻²¹). (4) యోహాను శిష్యులు అనూయపరులగునంతమంది యొర్దాను ప్రాంతములలో నాయనయొద్దకు వచ్చి వినుట (3²²⁻³⁶). (5) సమరయదేశపుస్త్రియు సమరయులలో ననేకులును ఆయనను నమ్ముట (4¹⁻⁴²). (6) గలియలో ననేకులును, ఒక ఘనుఁడును ఆయనయందు విశ్వసించుట (4⁴³⁻⁵⁴).

2. ఆయనను విరోధించినవారికి:- (1) తేతెద్దోనేటియొద్ద 38 సం॥ నుండి పక్షపాత

ముతో పడియున్న యొకని స్వస్థపఱచిన పిమ్మట తన్ను జేవునితో సమానునిగాఁ జేసికొన్నప్పుడు (5¹⁻⁴⁷); (2) గలియలో 5000 మంది కాహరము పెట్టిన తరువాత సముద్రముమీఁద నడిచి కపెర్నహూముకు వచ్చి సముద్రతీరమున తానే జీవాహారమునని బోధించినప్పుడు (6¹⁻⁷¹); (3) పర్ణకాలపండుగు సమయమునందు తాను జీవజలమును, లోకమునకు వెలుగునై యున్నానని చెప్పుకొనినప్పుడు (7¹⁻⁵² 8¹²⁻⁵⁹), [వ్యభిచారమందు పట్టఁబడిన స్త్రీనిగూర్చి యిక్కఁడున్న సంగతి (8¹⁻¹¹) ఆ సందర్భముగా నుండుటచే మఱియొకచోట నుంచవలసియున్నది] (4) విశ్రాంతిదినమున బాగుజేసిన పుట్టుగుడ్డివాఁడు పరుపెత్తుకొని పోవుచున్నందున పరస్పర్యులు వానితో తర్కించి వెలివేయఁగా క్రీస్తు తాను నిజమైనకాపరిని గూర్చి చెప్పినదానివలన వారు విరోధించినప్పుడు (9^{1-10⁴⁹}); (5) లాజరును మృతులలో నుండి రేపినప్పుడు (11¹⁻³⁷); (6) పస్కాట ఆరుదినములు ముందుగా జేతెనియలో ఆయనను గౌరవించునై చేసిన విందుసమయమున మరియు ఆయన నభిషేకించి, శిష్యులాయనను యోతనముగా యెరూషలేములోనికి గొనిపోఁగా గ్రీకువారాయనను మాడవచ్చినప్పుడు, యూదుల అధికారులు ఆయన నింక నెక్కువగా విరోధించి తిరస్కరించిరి (12).

III. ఆయన తన మహిమను శ్రమమరణపునరుత్థానములవలన కనఁబఱచుట (13^{1-20³⁹}).

1. పస్కా విందుసమయమున యేసుచేసిన హెచ్చరికలు పలికిన ఆదరణలు వారికొఱకుచేసిన ప్రార్థన (13-17). 2. క్రీస్తునుపట్టుకొని అన్నాకయప, పిలాతులయొద్దుల విచారించి సిలువజేసి పాతిపెట్టుట (18, 19) 3. ఆయనలేచి మగ్గలేనే మరియు పదిమందికిని, పదునొకొండు మందికిని కనఁబడుట (20¹⁻³⁹).

IV. సువార్తకు ముగింపు (20^{30, 31}).

V. సువార్త యనుబంధము. గలియ సముద్రతీరమున కనఁబడి జేతురు యోహానుల భవిష్యత్ స్థితినిగూర్చి తెలుపుట. యోహానును గూర్చి జేతురడిగినందు కాయన నేను వచ్చునఱకు ఆతఁడుండుట నా కిట్టమైలే అది నీకేమి యన్నవంటును పొరబాటుగా గ్రహించుకొన్నవారివలన

కలిగిన వదంతిని దిద్దుట కీ యనుబంధము వ్రాయఁబడెను (21).

పైన వివరించిన సంగతులు తైబిలులోని క్రమము ననుసరించినను వసిన పండితులు దానిని మఱియొకరీతిగా సవరింతురు. అట్టివారు 7³³ లో నున్న పక్షవాయువుగలవాని సందర్భమునబట్టి 5 వ అధ్యాయమందలి సంగతులు 6 వ అధ్యాయము తరువాత నుండవలెనందురు. అట్లు చేసిన చేయవచ్చునుగాని, కొందఱెంచినట్లు ఈ సునార్త యోహానుచేగాక చిన్నాసియలోని మఱి యొకనిచే వ్రాయఁబడినదనియు ఈ కార్యములు క్రీస్తు కార్యములవంటివేగాని అవి జరిగియుండలేదను యుద్దేశముతో అట్లు చేయరాదు. క్రీస్తు బోధించిన సంగతులను యోహాను చక్కగా గమనించి ఆయా సంగతుల ననుసరించి యా బోధలను లోతుగా గ్రహించుకొని వ్రాసెను. దేవునిగూర్చిన తగు ఎఱుకను కలిగి విశ్వసించి నిత్యజీవము నొందవలెనను ఉద్దేశముకు సంబంధించిన ప్రాముఖ్యములగు విషయము లిందున్నందున అదినుండి క్రైస్తవు లెంచుచుండినట్లు గంభీరముగా నెంచుట న్యాయమై యున్నది.

యోహాన్న 1. (Joanna = యోహానా కృప చూపెను). షేరోదుయొక్క గృహనిర్వాహకుఁడగు కూబాయొక్క భార్య. యేసుకు పరిచర్యజేసిన స్త్రీలలో నీమె యొకరే (లూ 8^{2,3}). ఆయన చనిపోయిన పిమ్మట ఆయన దేహమునకు సుగంధ ద్రవ్యములను పూయుటకు సమాధియొద్దకు వెళ్లెను (24¹⁰). ఈమెయు నీమె పెనిమిటియు భౌర్యము గలవారని చెప్పవచ్చును. వారు యేసుకు పరిచర్య చేయుటలో షేరోదుకు భయపడి వెనుకదీసిన నూచనలు కనఁబడుట లేదు.

E.

2. (Joanan). క్రీస్తు వంశావళి క్రమణికలోని యొకఁడు (లూ 8²⁷).

యో హే జెరు (Joezer = యోహానా సహాయము చేయును). సిక్లగులో దావీదుతోఁగలిసికొన్నవారిలో నొకఁడు (I దివ 12⁴).

యో హే లా (Joelah = ఆయన సహాయము చేయుగాక!). సిక్లగులో దావీదుతోఁగలిసికొన్నవారిలో నొకఁడు (I దివ 12⁷).

ర

రంగులు, వర్ణములు (Colours).

ప్రస్తుతమున రంగులలోని నూత్న భేదములను గుర్తింపఁగలిగినట్లు తైబిలు కాలమునందున్నవారికి చేతఁగాలేదు. గుడారమందలి పైకప్పు తెరల యాజకుల వస్త్రములను వివరించునప్పుడును (నిర్గ 25-28, 35-39, సంఖ్యా 4, 15; II దివ 3, 3), కుష్ఠరోగ వివరమునందును (లేవీ 13, 14), దైవదర్శనములందు కనఁబడిన గుర్తులనుగూర్చిన వివరమునందును (జెక 6 ప్రక 61⁹), చలువరాతి రంగుల వివరమునందు (ఎస్తే 1⁶) తప్ప ఆయా రంగులను గూర్చిన సంగతులు తైబిలునందు లేవు. గుణమును స్థితిని నూచించుటకు కొన్ని రంగులను అలంకారరీతిగా వాడిరి.

1. తెలుపు. ఇది శుద్ధిని నూచించు గుఱుతు. హిమము అన్నిటిలో తెల్లనిదిగా నెంచిరి. దానితోఁ గప్పఁబడిన లెబానోను కొండలకు తెలుపుకొండలని యర్థము. శుద్ధి హిమముకన్న మఱితె తెల్లనిదిగా నెంచిరి (క్రీర్ 51⁷ యెష 1¹⁸). చూతల శుద్ధిని నూచించుటకు వారి వస్త్రములు తెల్లని రంగు గలిగి యున్నట్లు వర్ణించిరి (దాని 7⁹ 12¹⁰ మ 29³ మా 16¹ యోహా 20¹² కార్య 1¹⁰ ప్రక 34, 38 4⁶ 6¹¹ 19^{8,14}). క్రీస్తు రూపాంతరము నొందినప్పుడు ఇట్టి మహిమను నూచించుటకు ఆయన వస్త్రములు ఏ చాకలివాడును చలువచేయ లేనంత తెల్లనివాయెను (మ 17²=మా 9³=లూ 9⁹) అని వ్రాయఁబడెను. దీనికి నూచనగా రక్షణ నొందెడివారి పేరు తెల్లని రాతిమీఁద వ్రాయఁబడినట్లుగాను (ప్రక 21⁷ 20¹¹) వారి వస్త్రములు తెల్లనివై యున్నట్లుగాను (7^{9,13,14}) చెప్పఁబడెను.

ఘనులైనవారు తెల్లని వస్త్రములను ధరించుట వారి పరువునకుఁ దగినదని యెంచిరి (ఎస్తే 8¹⁵ విలా 4⁷). అట్టివారు తెల్లని వాహనములపై స్వారి జేసిరి (వ్యాయా 5¹⁰ ప్రక 19^{11,14}). తెల్లని వస్త్రములను ధరించుట సంతోషమునకు నూచనగా నెంచిరి (ప్రస 9⁸).

సుందరుఁడగువాని ముఖవర్ణము (పర 51⁰), గొట్టి బొచ్చు (యోహా 27¹⁸ ప్రక 11⁴), పాలు

(విలా 47), చలువరాళ్లు (ఎన్టీ 16), ముదిరిన పైరు (యోహా 436), పిండి వంటలు (అది 4016), గోడలు (మ 2837 కార్య 283) మొదలగునవి తెల్లనివైనట్లు వర్ణింపబడెను. చర్మమును వెండ్రుకలను తెల్ల బారుట కుష్మరోగ లక్షణము (నిర్గ 48 లేపి 13-14 సంఖ్యా 1210 II రాజ 537). ముఖము తెల్ల బారుట భయమునకు గుఱుతుగా నెంచరి (యెష 2932 మొ॥).

2. నలుపు. ఇదియు దీనికి సంబంధించిన రంగులను ఉపద్రవమును దుఃఖమును నూచించెను (యోబు 3030 విలా 48 510). యిర్మీ 821 నందున్న వ్యాకుల పడుచున్నాను అను పదములకు మూలభాషయందు నేను నల్లబడుచున్నాను అని యర్థమిచ్చు మాట లున్నవి. దుఃఖాక్రాంతులు నల్లటి వస్త్రములను ధరించుకొనిరి. యిర్మీ 48 నందున్న “విచారగ్రస్తురై జనులు నేలకు వంగెదరు” అను వాక్యము మూలభాషయందు వారు నల్లని వస్త్రములను ధరించినవారై నేలపై వంగుదురను అర్థమిచ్చును. రాత్రి యగుటవలనగాని తుఫానువలనగాని అంతయు కాఱు కమ్మనట్లు వర్ణింపబడును (I రాజ 1845 యోబు 38 యెష 503 యిర్మీ 488). కాకపక్షములు నల్లని (కృష్ణ) వర్ణమునకు గుఱుతు (పర 511). చలువ రాళ్లలోను నల్లనివి గలవు (ఎన్టీ 16). దైవదర్శనములయందు నల్లని గుఱుములు కనబడినటులున్నది (జెక 6 ప్రక 6).

3. ఆది 3037-40 నందున్న చారలు నలుపు తెలుపు చారలై యున్నవి.

4. నీలధూమ్ర రక్తవర్ణములు. ఇవి యొక రంగుగాక మూడు రంగులను నూచించెను. గుడారపు తెర, యాజకుల వస్త్రము లీ రంగులవై యుండెను (నిర్గ 2521 2838-38 283 358 381 మొ॥). I దిన 2714 314 నందు రక్తవర్ణమును పదమునకు ప్రతిగా ఎర్రని వర్ణము అని వ్రాసిరి.

అనేక వాక్యములలో ధూమ్రరక్త వర్ణములను నవి మాత్రము గలవు. గొప్పవారును, అధికారులైనవారు ధరించిన వస్త్రము లీ రంగువై యుండెను. కీర్త 8121,22 నందీ రెండు పదములను రక్తవర్ణము అను నొక పదముచేత తెనిగించిరి.

గించిరి. ప్రక 1818 నందు ఊహా, రక్తవర్ణము లూహాహరింపబడెను. ధూమ్రవర్ణ మనునది ఊహారంగు గాని, ప్రక 178 నందున్నట్లు ఎర్రని రంగు గాని అయ్యుండును.

ధూమ్రమును పదమును సమాసములలో మాత్రమేగాక ప్రత్యేకముగాను ఆయా వాక్యములలో నుపయోగించిరి (న్యాయా 636 పర 310 75 యిర్మీ 10 యెహె 277, దాని 57,16,29).

ఈ పదమునే ఎన్టీ 16 815 మా 1517,20 యోహా 193,6 లూ 1619 నందు ఊహారంగు అని తెనిగించిరి.

ఇట్లే రక్తవర్ణమును పదమునకూడా ప్రత్యేకముగా నుపయోగించినట్లు జూడెచ్చును (లేపి 145 సంఖ్యా 196 II సమా 184 యెష 118 యిర్మీ 430 హెబ్రీ 940). సంఖ్యా 47 మ 2728 నందు దానిని ఎర్రని యను మాటతో తెనిగించిరి. ఆది 3838-30 యెహె 218,21 లో నున్న తొగరు ఇట్టి రంగుగల దారమై యుండెను.

ధూమ్రవర్ణము నొక విధమగు గుల్లనుండి తీసిరి. అది మిగుల విలువగలది. రక్తవర్ణ మొక తరహా పురుగునుండి దొరకును.

నీలిరంగు ధూమ్రవర్ణమునకు సంబంధించినది. ఈ పదము సమాసములయందేగాక ప్రత్యేకముగాను ప్రయోగింపబడెను. ఇక్రాయేలీయుల ఎస్త్రాపుకుచ్చులు నీలిరంగువి (సంఖ్యా 1538). యెహె 236, 2724 లలో ధూమ్రవర్ణ మని యున్న మూలపదమును ఇతర వాక్యములలో నీలి రంగు అని తెనిగించిరి.

5. ఎరుపు. వైన నుదాహరించినట్లు రక్తవర్ణమునకు ప్రతిగా నుపయోగించిన తెనుగు పదము (సంఖ్యా 47 I దిన 217 మొ॥). ప్రక 917 నందిది యొక ప్రశస్తమైన రాతియొక్క రంగు అని తెలియుచున్నది. గుడారమునందు వాడిన చర్మములకు ఎర్రని రంగువేసిరి (నిర్గ 255 2614 357-23 3934) ద్రాక్షారసమును ఇట్టి రంగు గలదై యున్నది (సామె 2331). యాకోబు ఏశావున కచ్చిన కలగూర వంటకమును ఎర్రగా నుండెను (అది 2539). శుద్ధి నీళ్లు చేయుటకు ఎర్రని పెయ్యను కోసి కాల్చి దాని బూడిదను నీళ్లతో కలిపిరి (సంఖ్యా 19). కొన్ని చలువ

రాళ్లు ఎర్రనివని ఎన్నే 1° వలనఁ దెలియుచున్నది. గోడలకును సరంబీకిని వేసిన చెక్కల కీ రంగును ఇంగ్లీషీకముతోను (యెర్రీ 22⁴) సింఘారము తోను (యెహా 23¹⁵) వేసినట్లున్నది. డాక్టరును ఇట్టి రంగు వేసిరి (సహూ 2⁹). డైఎడర్మినములలో కనఁబడిన గుర్రములలో నొకటి ఎర్రనిది (జెక 1° 6° ప్రక 6⁴ 9¹⁴). ఎదోమును జయించు యోధుని వస్త్రములు ఎర్రగా నుండెను (యెహా 63²). అగ్ని మయమని దానికి అర్థము. ఆకాశము ఎర్రగా నున్నదని మ 16^{2,3} నందున్న దానికి నిదే యర్థమై యున్నది. ఎర్రటి వారు ఆరోగ్యవంతు లనియు నుండవలనియు నెంచఁబడెదరు (పర 51° విలా 47). దాపీడు అట్టి వాఁడు (I సమూ 16¹⁹ 17⁴²). ఏశావుయొక్క ముఖవర్ణస్సు ఎర్రనిది (ఆది 20²⁵). ఎర్రని పెదవులు సౌందర్యమునకు గుఱుతు (పర 4³).

6. పచ్చ, పసుపు. పచ్చనిరంగు అన్ని విధములగు చెట్లు చేమలను నూచించును (క్రీర 32° యెర్రీ 17° హోషే 14° ప్రక 9⁴ మొ॥). ఎన్నే 1° లోని చలువరాళ్లలో నొకటి పసుపుగా నున్నట్లు చూడవచ్చును. కుష్మరోగము వచ్చినదే మోచూచుటకు యాజకుఁడు ఆ రోగి వెండ్రుకలు పచ్చగా నున్న వేమో చూడవలెను (లేవీ 13^{32-34,49} 14³⁷). క్రీర 68¹³ నందు పచ్చని బంగారును గూర్చి చెప్పఁబడినది.

మఱింత చెక్కడనము కలుగునట్లు ఆయా రంగులను సద్దుటను గూర్చిన నూచనలు ప్రధాన యాజకుని పతకమందలి రాళ్లను గూర్చియు, పరమ యెహూషలేము పునాదులను గూర్చియుఁ గాక మరి యితరములైన వాటినిగూర్చి అంతగా లక్ష్య పెట్టినట్లు గానరాదు

రంగు వేయుట పృథ్వులు చేతిపనులు III 5 చూ॥

రంపము పృథ్వులు చేతిపనులు I 2 (2) (a) చూ॥

రక్తము (Rakkath = సముద్రము). సహూరీ గోత్రభాగమునందు ప్రాకారములుగల పట్టణములలో నొకటి (యెహా 19³⁵). యూదుల పురాతన పండితులది తిలెయి పట్టణ

మున్నచోటు అని తలంచెరి. అది నిజము కావచ్చును.

రక్తోక్తు (Rakkon = సన్నని, తీరము?). దాను పట్టణములలో నొకటి (యెహా 19⁴⁶). దీని యునికి సరిగా తెలియదు. ఇట్టి స్థలము లేదనియు, ఈ పదముకు ముందున్న మేయర్తోక్తును అను పదములోని చివరిభాగములు పారపాటున రెండుసార్లు ప్రాయుటవలన నీ పేరు వచ్చినదని కొందఱి యూహ.

రక్తపు పొలము, రక్తభూమి యెహూషలేము B VI 6 చూ॥

రక్త ప్రతీకారము చేయువాడు ప్రతి హత్య చేయువాడు చూ॥

రక్త భేదీ రోగముల చికిత్సలు II 7 చూ॥

రక్తము (Blood). ఈ వ్యాసమునందు రక్తమునుగూర్చి గాక టైలిలనం దది నూచించిన వాటిని మాత్రము వివరింతుము. రక్తము జీవమునకు నూచన (లేవీ 17^{11,14} ద్వితీ 12¹³). కయూను హేబెలును చంపిన పిదప అతని రక్తమింకిన నేల ఆ ప్రాణము తీసినవానిని శిక్షింపవలెనని మొఱఁదెట్టినట్లున్నది (ఆది 4¹⁰). రక్తము ప్రాణమును నూచించుటచే అప్పటి కాలములో అస్థులందు వాడుకగా నుండినట్లు దానిని తినుటను నిషేధముగా నెంచిరి. యూదులు దానిని నేటివఱకు స్థిరమైన చట్టముగా నెంతురు (9^{3,4} కార్య 15²⁰⁻²⁹). ఒకని రక్తమును చిందించువాని రక్తమును చిందింపవలెనని మొదటినుండి నియమము కలదు (ఆది 9⁶). రక్తము ప్రాణమును నూచించుచున్నందున యజ్ఞములలో దానిని ముఖ్యముగా నర్పించిరి (లేవీ 1^{5,11,15} 3²⁻⁸ మొ॥). తానితోనే పాపాచ్ఛాదనము చేయవలసిన నియమము గలదు (17¹⁰⁻¹⁴ ద్వితీ 12^{13,16}). రక్తము చిందింపఁబడక శ్రమాపణలేదనునది టైలిల బోధల పారమైయున్నది (హెబ్రీ 9¹¹). క్రీస్తు రక్తము గొట్టినట్లు రక్తమువలె గాక ఆయన తన ప్రాణము పెట్టుటవలన సంపాదించిన విమోచనమును నూచించును (I కొరి 10¹⁶ ఎఫె 2¹³ హెబ్రీ 10¹⁰ I పేతు 1^{9,19} I యోహా 17 ప్రక 7¹⁴ 12¹¹ అర్పణలు, ప్రతి హత్యచేయు వాడు చూ॥).

రక్షవర్ణపురాణం రత్నము 15 చూ॥

రక్షవర్ణము రంగులు 3 చూ॥

రక్షసంబంధి ప్రతిపాత్య చేయువాడు, సేరములు కిత్తులు III, బంధువులు చూ॥

రక్షసావహోగము రోగములు చికిత్సలు II 9 (3) చూ॥

రక్షకభటులు కావలివారు చూ॥

రక్షకుడు యేసుక్రీస్తు చూ॥

రక్షణ (Salvation). ఆపదలో నుండి తప్పించుట యను నర్థమిచ్చు ఈ పదమును ఇతర చోట్లవలె టైలినునందు వాడినను, పాపమునుండి మానవులను రక్షించుటనుగూర్చి ముఖ్యముగా యుపయోగించిరి. ఆ రక్షణ పాత్ర నిబంధన యందు నూచనరీతిగా నున్నను క్రొత్త నిబంధన యందు తేటగా బయలుపడచబడినవి.

1. పాత్ర నిబంధనయందు శత్రువులచేతిలో నుండి తప్పించుకొనుట రక్షణ యనబడెను (నిర్గ 14¹³ 15⁹). న్యాయాధిపతుల కాలములో ఇశ్రాయేలీయులను విడిపించిన వారిని రక్షకులని పిలిచిరి (నెహె 9³⁷). యుద్ధమందు కలిగిన జయమునకును ఆ మాటనే వాడిరి (నిర్గ 14¹⁴ I సమా 14⁴⁵ కీర్త 20⁵ మొ॥). ఇది దేశ సంబంధమైనదైనను ఆయా వారలను వారి వారి యాపదలలో నుండి విడిపించుటకూడ రక్షణ యనబడును (II సమా 22=కీర్త 18, 34⁶). ఈ రక్షణ వెలుపటిదై ఆత్మసంబంధమైన రక్షణ కాక పోయినను దానిని పొందఁగోరడివారు నుగపడి దేవునితట్టు తిరుగక పోయినయెడల దానిని పొందఁజాలరు. కావున ఈ రక్షణను గూర్చిన పరతులు మొదటినుండి ఆత్మీయమైనవై యున్నట్లు తెలిసికొనఁగలము. ప్రజలు భ్రష్టులై దేవునిని విసర్జింపఁగా దేవుడు వారిని ఆపదలలో నుండి రక్షింపక తమ భ్రష్టత్వమువలన కలిగిన ఆపదలలో వారి నుండ నిచ్చెను. ఇది వారు చెఱుకు పంపబడుటకు గొప్ప కారణమయ్యెను. ఆ చెఱులో నుండి వారిని విడిపించుట ఆత్మరక్షణ కొక గొప్ప నూచనగా నున్నది. దాని పొందఁ గోరినవారు దేవునితట్టుకు తిరుగవలెను (యెష 40³⁻⁵). మెస్సీయవలన కలుగనై యున్న

రక్షణనుగూర్చిన ప్రవచనములు ముఖ్యముగా ఆత్మీయ రక్షణను గూర్చినవై యున్నవి (యిర్మీ 31³¹⁻³⁴ యెహె 36³⁰⁻³⁸ హోషే 14 మొ॥). ఇది యాత్మీయమైన దగుటవలన గాక అందఱి కొఱ కుద్దేశింపఁబడి సార్వత్రిక రక్షణయయ్యెను (యెష 45^{23,24} 49⁸⁻¹² 60¹⁻¹³). క్రీస్తు రాక పూర్వమే నీతియుక్తమగు మోక్షమునుగూర్చియు పునరుత్థానమును గూర్చియు, ఆత్మరక్షణను గూర్చిన బోధలు యూదులలో వెలసియుండెను. యూదుల మతబోధకులు నీతిక్రియలవలన ఆచారానుష్ఠానములవలన పొందఁగలమని పాఠ బడినను, కొండలు దేవుడు తన వారికి ఉచితముగా ననుగ్రహించు విమోచనము కొఱకు కనిపెట్టుచుండిరి (లూ 22⁵).

2. క్రొత్త నిబంధనయందు జబ్బునుండి బాగు పడుట రక్షింపఁబడుట యనబడినను (లూ 7³⁰) రక్షణ యను పదము సాధారణముగా క్రీస్తుచే మానవులకు కలుగు ఆత్మీయ నిత్యమేలులను నూచించును. క్రీస్తు పాపమునుండి ప్రజలను రక్షించును గనుక ఆయనకు యేసు అను పేరు పెట్టిరి (మ 1²¹). ఆయన నశించిదానిని వెదకి రక్షించుటకు వచ్చెను (లూ 19¹⁰). మానవులను రక్షించుటకు ఆయన మరణ పునరుత్థానములే ముఖ్యసాధనములు (రోమా 5^{9,10}). అందువలననే ఆయన రక్షింపఁబడును (లూ 21¹). ఆయన రక్షింపఁడుగాను అధిపతిగాను వచ్చింపఁబడెను (కార్వ 5³¹). రక్షణ ఆయనవలనఁగాక మతవైరివలనను గానేరదు (4⁹). సువార్త యందు రక్షణకు సంబంధించిన పనులుండటచే అది రక్షణసువార్త యనియు (ఎఫె 1¹³), రక్షణ వాక్యమనియు (కార్వ 13²⁶) అనబడును. మాటుమనస్సు నొందినవారికే రక్షణ కలుగుటచే మాటుమనస్సు రక్షణకరమైనదిగా నున్నది (II కొరి 7¹⁰). ఈ రక్షణను వివరించుటకు క్రొత్త నిబంధన వ్రాయఁబడినది. పాపములో నుండి విడిపింపఁబడుటయు ఆత్మీయ దీపనలు పొందుటయు దానియందు చేరియున్నవి (ఎఫె 1³⁻¹⁴). ఈ లోకములో దేవుడు మన పాపములను పరిహరించి మనలను కుద్దిచేయుటతో నారంభమై పరలోకములో మనము దేవుని మహిమలో పాలివార మగుటచే ఆ రక్షణ పూర్తి

యగును. ఈ గొప్ప భాగ్యము క్రీస్తు శ్రమ మరణ ఫలములవలన కలుగును (ప్రక 5⁸). (యెషు క్రీస్తు IV 3 (1) (e), విమోచనము చూ||).

రత్నశాస్త్రంగము కొప్పు చూ||

రత్న రేఖలు బాసికము చూ||

రగూయేలు (Reuel = దేవుని మిత్రుడు).

1. ఏకాపు కుమారులలో నొకడు (ఆది 36⁴, 10, 13, 17 I దిన 1³⁵, 37).

2. మోషే మామయగు ఇబ్రోయొక్క మాటుపేరు (నిర్గ 21⁸). తెలుగు బైబిలునందు రెగూయేలు (సంఖ్యా 10³⁹) అను పేరున్నను పాత్రీభాషయందది రూయేలు అని యున్నది.

3. గాదుగోత్రపు ప్రధానియగు ఎలీయా సాపు తండ్రి (సంఖ్యా 21⁴). సంఖ్యా 11⁴ 7⁴-⁴⁷ 10³⁰ నందు ఇతనికి డెయూవేలు అను పేరు గలదు. పాత్రీభాషయందు ద, ర అను అక్షరములు చాలమట్టుకు ఒకటే రీతిగా నుండుటచే నిట్టి పొరపాటు కలిగెను.

4. ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 9⁸).

రత్నములు (Precious Stones). బైబిలునం దీ దిగువ నుదాహరింపబడిన రత్నముల జాబితాలు 4 గలవు. (1) ప్రధానయాజకుని పతకములోని రత్నములు (నిర్గ 28¹⁷⁻²⁰ 39¹⁰⁻¹³); (2) రత్నములకన్న జ్ఞానము విలువగలదని చెప్పిన యోబు వివరము (యోబు 28¹⁶⁻¹⁹); (3) తూరు వారు తమ విశ్వర్యమును కనుపఱచుకొనుటకు అలంకరించుకొనిన రత్నముల వివరము (యెషా 28¹³); (4) నూతన యెరూషలేముయొక్క ఘనమును సూచించుటకై దాని కలంకారములుగా నుదాహరింపబడిన రత్నములు (ప్రక 21¹⁹⁻²¹). ఇతర వాక్యములందును ఆయా పేరు లున్నను (మ 12⁴ ప్రక 4⁸ మొ||) వైరె జెప్పిన నాలుగు జాబితాలలో నుండియే రత్నములనుగూర్చి యొక్కవగాఁ చెలిసికొనఁగలము. అయినప్పటికిని మూలభాషయందున్న పదములు నూటిగా నెట్టి రత్నములను సూచించునో రూఢిగాక పోవుటచేత, ఆ పదములను సరిగా తెనిగించిలో లేదో చెప్ప వీలుగాదు. మూలపదములను

వేవ్వరు తెనుగు పదములతో తర్జుమా చేయుట వలన వాటినిగూర్చి వివరించుట మఱింత కష్టముగ నున్నది. గాన నీ దిగువ వివరములలో నేవైన పొరపాటు లుండవచ్చునని ముందుగానే హెచ్చరించుచున్నాము.

1. రత్నములు, విలువగల రత్నములు, వెలగలరాళ్లు. ఈ మాటలు విలువగల రాళ్లకు కట్టబడిన సాధారణపు పేరు. ఫలానివను వివక్షితేయ వీలుగాదు (నిర్గ 28¹⁷ II సమా 12³⁰ I రాజు 10¹⁰ ప్రక 21¹⁹ I కొరి 3¹² మొ||).

2. ఇంద్రనీలము (Amethyst). ఇది ప్రధానయాజకుని పతకమునందున్న రత్నములలో యొప్పిదవది (నిర్గ 28¹⁹). ప్రక 21²¹ నందున్న మూలపదమును ఇంగ్లీషునందు వాడినను తెనుగు బైబిలునందు దానిని సుగంధము అని తెనిగించిరి. అది ఇంద్రనీలమని యుండవలెను.

3. కేంపులు (Rubies). ఈ పదము బైబిలునందు బహువచనమండే వాడబడెను. అది ఎజ్జినరాయి. యోబు 28¹⁸ నందు వీని మూలపదమును కేంపులు అని తర్జుమాజేసినను సామె 31⁵ విలా 4⁷ నందు పగడము లనియు సామె 81¹¹ 20¹⁵ 31¹⁰ లో ముత్యము లనియు తెనిగించిరి. ఇట్టి అభిప్రాయభేదములు పండితుల కుండినను తెలుగునందు ఒక మాటనే వాడి యుండిన మేలుగ నుండును.

4. గారుత్తతము (Ligure or Jacinth). దీని పేరు నిర్గ 28¹⁰ (=29¹²) నందు మాత్రమున్నది. తెలుగునందది పచ్చ యనబడినను అది ఫలానిదని నూటిగా చెప్ప వీలుగాదు.

5. గోమేధికము (Topaz or Ceryl). నిర్గ 28¹⁷ యెషా 28¹³ నందున్న ఒకే మూల పదము నిట్లు తెనిగించినను యోబు 28¹⁹ మఱి యొక మూలపదముకు భాషాంతరమై యున్నది. ప్రక 21²⁰ లో నున్న గ్రీకు పదము యోబు లోని పాత్రీ పదము వంటిదే. అది 21² యోబు 28⁸ నందును క్రింద 16 నందున్న అసలు పదమును గోమేధికమని తెనిగించిరి (క్రింద 16 చూ||). ఈ రెండును కొంచెము పచ్చగా నుండు ఒక రత్నమును సూచించును. అది

నిర్గ 25⁷ లో శేతపచ్చ యనబడెను గాని అదట్టి రత్నమే రూఢిగాఁ దెలియదు.

6. నీలమూ, నీలరత్నము (Sapphire). నిర్గ 28¹⁸ యోబు 28¹⁸ యోహా 28¹³ నందిది సప్తీరు అను హెబ్రీ పదముయొక్క తర్జుమా. దీనికి సంబంధించిన గ్రీకు పదము ప్రక 21¹⁹ నందును ఇట్లే తెనిగించిరి. ఈ మూలపదములు నీలమును నూచించుననుట కేమియు సంజేహము లేదు.

7. ప గ డ ము (Coral). ఈ పదము యోబు 28¹⁸ నందున్నది. ఈ పదమునకు ఎఱ్ఱి నిది యని శబ్దార్థము. సామె 3¹⁵ విలా 4⁷ నందున్న కెంపులని యర్థమిచ్చు పదమును పగ డములని తెనిగించిరి (పైన 8 చూ॥).

8. పచ్చ (Emerald). ఈ పేరు ప్రక 21¹⁹ నందున్నది. ఇది పచ్చయని అందఱును ఒప్పుకొనరు. యోహా 27¹⁶ నందు పచ్చరాళ్లు అని తర్జుమా చేయఁబడిన పదమును 28¹³ నందు పద్మరాగ మని తెనిగించిరి.

9. పద్మరాగము (Emerald, Jacinth). నిర్గ 28¹⁸ 39¹¹ యోహా 28¹³ నందుండు రత్నము యొక్క పేరు గాని ఆ యసలుమాట యే రత్న మును నూచించునో అది పండితులైనవారి యూహకే యింకను అందలేదు. ప్రక 21³⁰ నందు ఇంగ్లీషులో వాడుచున్న మెయింకింత్స్ (= Jacinth) అను మాట నీ పదముచే తెనిగించిరి. దానిని పద్మరాగమని యన్నను, నీల వర్ణముగల రత్నమును నూచించునని యభిప్రాయ పడుచున్నారు.

10. మ ర క త ము (Carbuncle). దీని యసలు పదము ప్రకాశించుచున్నదానిని నూచించును. ఈ పదము నిర్గ 28¹⁷ యోహా 28¹³ నందున్నది గాని యోహాకీలునందు దానిని మాణిక్యమనియు క్రిందనున్న 19 వ రత్నమును మరకతమనియు తెనిగించిరి. పైనున్న పచ్చ (గీ చూ॥) యిదేనని కొండటి భావము.

11. మాణిక్యము (Sardius). దీని యసలు పదమునకు ఎఱ్ఱిని రత్నమని యర్థము

(నిర్గ 28¹⁷ 39¹⁰ యోహా 28¹³). ఆ పదమునకు మాణిక్యమనునది సరియైన తర్జుమా. పైన 9 లో నున్నట్లు మఱియొక ఆసలుపదమును ఈ మాటతో తెనిగించిరి.

12. మూత్యములు (Pearls). ఇది నూతన నిబంధనలోని రత్నముయొక్క పేరు. మ 7⁶ 13^{45,46} I తిమో 2⁹ ప్రక 17⁴ 18^{12,16} 21³¹ నందు కనబడును. దీని యసలు పదము ముత్య ములనే నూచించుననుట కే సందియమును లేదు.

13. యమునారాయి (Chalcedony). ప్రక 21¹⁹ నందు మాత్ర మీ పదము వచ్చును. దీని ఆసలు పదమును ఇంగ్లీషునందు వాడు చున్నారు.

14. ముష్మరాయి (Agate). నిర్గ 28¹⁹ 39¹² నందున్న రత్నముల జాబితాలో నిది. ఆసలు పదమే రత్నమును నూచించునో రూఢిగా తెలియదు.

15. రక్తవర్ణపు రాయి (Chrysolite). ఈ యసలు పదము తర్జీముకు సంబంధముగలదే నిది, అచ్చటనుండి తెచ్చిన రత్నమని యూహించఁ దగును. పర 5¹⁴ నందు ఈ పదమును తెనిగించక తాగ్రీమ రత్నము అను పదము నుంచిరి. దీనిపేరు నిర్గ 26³⁰ 39¹³ యోహా 1¹⁶ 10⁹ 28¹³ గాని 10⁶ నందు కనబడును.

16. వైడూర్యము (Sardonyx). ప్రక 21³⁰ నందు మాత్రము ఈ రత్నముయొక్క పేరున్నది. ఇంగ్లీషునందు దీని యసలుపదమునే ఉంచిరి.

17. సులిమానిరాయి (Onyx). ఇది నిర్గ 28³⁰ 39¹³ యోహా 28¹³ నందున్న యొక రత్నమునకు పెట్టిన తెనుఁగుపేరు. అది 2¹⁹ యోబు 28¹⁶ నందున్న ఈ పదమునే గోమేధిక మని తెనిగించిరి (పైన 5 చూ॥).

18. సువర్ణరత్నము (Chrysolite). దీని ఆసలు పదము ఇంగ్లీషునం దున్నది. సువర్ణరత్న మనునది దాని శబ్దార్థము. అది ప్రక 21³⁰ నందు మాత్రము వైబిలులో నున్నది గాని LXX నందు ఆ మాటనే నిర్గ 28³⁰ 39¹³ లో పై 14 వ. రత్నపు

పేరుగా తర్జుమా జేసిరి. అది బంగారు రంగు గల రత్నముని దాని పేరువలనఁ దెలియుచున్నది.

19. సువర్ణలఘునీయము (*Chrysoprase*). చిన్న ఉల్లిపాయల ఆకారమును బంగారు వర్ణమునుగల రాయి. దీని ఆసలు మును ఇంగ్లీషునందుంచిరి గాని మన లైబ్రరీనందు దానిని తర్జుమా జేసిరి. ఇది ప్రక 21³⁰ నందు మాత్రమున్నది.

20. సూర్యకాంతము (*Jasper*). నిర్గ 2817-20 లో నున్న జాబితాలో నున్న రెండు వెవేలుపదములకు తర్జుమాయై యున్నది. దాని లోని మొదటి పదమును యెహె 2813 నందు సూర్యకాంతముజే యని తెనిగించిరి. రెండవ దానిని అచ్చటనే మరకత మనిరి. ప్రక 4³ 21^{11, 18, 19} నందున్న గ్రీకు పదము ఇంగ్లీషునందున్నది. అది సూర్యకాంతము గాక మఱి యొకటై యున్నది.

21. స్ఫటికము (*Crystal*). శుద్ధి యని యోబు 29¹⁷ నందు అర్థమిచ్చు యొక రత్నమున కీ పేరు తెనుగునందు పెట్టిరి. 29¹⁸ లో మంచుగడ్డ లని యర్థమిచ్చు మఱియొక పదమును ఈ మాటతోనే తెనిగించిరి. యెహె 1²⁹ నందు మఱియొక హెబ్రీ మాటకు నిదీ యర్థము గలదు. స్ఫటికము మంచుగడ్డవలె తేటగా నుండుటచే ఇది సరియైన పేరుగా నున్నది. ప్రక 21^{18, 21} లో నున్న స్ఫటికము అనుమాట అర్థమువంటి రాతిని సూచించును. దేవుని సింహాసనమునకు ముందరనున్న సముద్రమును (ప్రక 4⁴), దేవుని సింహాసనమునుండి బయలుదేరు నది జలమును (22¹) నీనివలె తేటగా నున్నవను దృష్టాంతములు వాడబడెను.

రథము (*Chariot*). లైబ్రరీ కాలమునందు రథములను యుద్ధమునందేకాక (నిర్గ 14⁹ I సమా 13³) తక్కిన సమయములందును గొప్ప వారును (ఆది 41⁴³ II సమా 15¹ I రాజు 1⁵ కార్య 8³⁸), ఇతరులును (ఆది 48³⁹ II రాజు 5⁹) వాహనములుగా నుపయోగించిరి. యుద్ధ రథముల చక్రములను ఇనుముతో చేసిరి (I రాజు 7³¹⁻³³). పల్లెనీను కొండ ప్రదేశమునకుచేత ఆ దేశస్థులు రథములను వాడుకొనుటకు వీలుకాక

పోయెనుగాని సముద్ర తీర మైదానములందున్న కనానీయులు అదినుండియు వాటి నెక్కువగా వాడుచు వచ్చిరి (యెహో 17¹⁶ న్యాయ 4³). ఐగుప్తీయులును (యెహె 31¹), వితియోనీయులును

రథము

(II దిన 16⁴), దమస్కువారును (II రాజు 5⁹), హిత్తీయులును (7⁶), అష్షూరువారును (నహూ 2^{3, 4} 3⁹) వాటిని వాడినట్లు నూచనలు గలవు. రథములో యుద్ధము చేయువాడు మాత్రమే గాక సారథియు నుండెను (II దిన 18³³). కేడెము పట్టువాడును దానిమీఁదనున్నట్లు II రాజు 9²⁵ వలనఁ దెలియుచున్నది. రథములను గుఱుములు లాగెను (II సమా 8⁴). యుద్ధ రథములను ఇనుముతో చేసిరి లేక ఇనుపరేకులతో పొదిగిరి (యెహో 17^{16, 18} న్యాయ 1¹⁹ 4³). పారసీకులు చక్రముయొక్క యిరుగుకు కత్తులను కట్టిరి. మక్కబీయుల కాలములో అంతియొకయ రాజులు పల్లెనీనునందు చేసిన యుద్ధములో నిట్టి వాటిని వాడిరి. ప్రక 18¹³ నందు రోమా వారిలో వ్యాపారము చేసినవారి సరకులలో రథములు నుండెను. అచ్చటనున్న పదము లైబ్రరీలో ఒకసారిమాత్రము వాడబడి అన్య దేశీయమైన నాలుగు చక్రములుగల బండిని సూచించెను.

రద్దయి (*Raddai* = లోబఱచుకొనుట). దానిదు అన్నలలో నొకఁడు. యెష్యును కుమారులలో నైదవవాడు (I దిన 2¹⁴).

రబ్బా (*Rabbah* = గొప్ప).

1. యబ్బోకునదికి దక్షిణముననుండి వచ్చు ఈవనది పుట్టు స్థలముననున్న యొక పట్టణము.

అది రబ్బీకు అక్షాను అను పేరుగలదై అక్షా నీయుల రాజధానియై యుండెను. అది యొగ్రాను నదికి 23 మైళ్లు తూర్పుగానున్న దిబ్బుమీఠ కట్టబడిన బలమైన కోట. అక్కడ బాషాను రాజగు ఓగుయొక్క ఇనుప మంచున్నది (ద్వితీ 31). కొందఱిది యతని సమాధి యని తలంకురు. ఆ ప్రాంతములలో నేటివఱకు అట్టి రూపముగల రాళ్లు చూపెదరు. ఇది గాడి యులదేశమునకు సరిహద్దు పట్టణము (యెహో 18²³). అక్షాను రాజగు హనూను దావీదు పంపిన రాయబారుల నవమాన పఱచుటవలన యుద్ధము సంప్రాప్తమై (II సమా 101-4), అబీషై అక్షానీయులను మేదేబా వఱకుఁ దఱిమెను (I దిన 197-15). తరువాతి సంవత్సరము యోవాబు ఆ పట్టణమును ముట్టడించి ఆ కోటలో ఊటలున్న భాగమును జయించిన పిమ్మట దావీదు స్వయముగా వచ్చి ఆ కోట యావత్తును పట్టుకొని, ఆ పట్టణములను చాల క్రూరముగా శిక్షించెను (II సమా 111 12²⁸⁻³¹ I దిన 201-3). తరువాత అక్షానీయు లా పట్టణమును క్రమ క్రమముగా కట్టుకొనిరి. యిర్షాయా (49²⁻⁴) యెహెజ్కేలు (21³⁰) దాని నాశనమునుగూర్చి ప్రవచించిరి. పాత నిబంధన చరిత్రకాలములకుఁ దరువాత ఐగుప్తు రాజగు తొరెమై ఫిలడెల్ఫస్ (క్రీ. ము. 285-246) దానిని పెంపకముజేసి చక్కగా నలంకరించినందున దానికి ఫిలడెల్ఫియా యను పేరు కలిగెను గాని ఆ పేరు వాడుకలోకి రాలేదు. అక్షాను పెరీయకు తూర్పు హద్దయినట్లు యోసీఫసువలనఁ దెలియుచున్నది (యుద్ధ 3. 3. 8). దెకపారి (= పది పట్టణములు) లో అది అన్నిటికన్న దక్షిణపుడై యుండెను సిరియానుండి అరబ్బీకి పోవుమార్గము దీనిమీదుగనే వెళ్లును. దీని ప్రస్తుతపు పేరు అక్షాను. దనుస్కునుండి మక్కాకుఁబోవు రైలు మార్గము దీని సమీపముగాఁ బోవును. అది క్రైస్తవుల కాలమునంది యొక క్రైస్తవ గురు పీఠముగా నుండినట్లు తెలియుచున్నది. (పటము 1, G 8).

2. యూదామన్య ప్రదేశములో నున్న యొక పట్టణము (యెహో 15³⁰). దాని యునికి ఇంక నూటిగాఁ దెలియదు.

రబ్బీ, రబ్బానీ (Rabbi, Rabbani = బోధకుడు). యూదులు తమ పండితులకు పెట్టిన బిరుదు. హెబ్రీ భాషయందీ పదమునకు గొప్పవాడని శబ్దార్థము. క్రీస్తు శిష్యులు ఆయన నీ పేరటఁ బిలిచిరి (యోహా 13⁵). మూలభాషయందీ పదమే యున్నను దానిని బోధకుడని తెనిగించిరి (మ 26^{25, 49} మా 9⁵ 11²¹ యోహా 14⁴³ 9² 11⁸). నీకొదేమును (3²) ఆయనను వెదకిన యితరులను (1²⁵) ఈ బిరుదాయన కారోపించిరి. యోహాను శిష్యులు యోహాను నీ బిరుదుచే పిలిచిరి (3²⁶). తా నొకఁడే బోధకుడైనందున శిష్యులొకరి కొక రీ పేరును పెట్టుకొనరాదనెను (మ 23⁸). హెబ్రీ ప్రాకృత మనఁదగు అరమేయిక్ భాషయందీ పదరూపము రబ్బాక లేక రబ్బీను అయ్యున్నది. రబ్బానీ యనుమాట దీనిరూపమై నా బోధకుడని యర్థమిచ్చును. పునరుత్థానుడైన ప్రభువును మరియు రబ్బానీ యని పిలిచెను (యోహా 20¹⁶, బోధకుడు చూ॥).

రబ్బీతు (Rabbith = సమూహములు). ఇశ్రాఖారుగోత్ర భాగమునందుండు ఒక గ్రామము (యెహో 19³⁰). ప్రస్తుతము గిల్బోవకొండకు దక్షిణముగా నుండు రాబా (Raba) దీని యునికి యనుకొందురు.

రబ్షాకే (Rabshakeh = ప్రధానులలో పెద్ద). అష్షూరువారి యుద్ధోగక్షులలో నిది యొక యుద్ధోగమునకు పేరు. ఈ యుద్ధోగక్షుడు ఇంక నిర్దరితోకూడ అష్షూరు రాజుచే హిబ్బియా యొద్దకు నంపబడి హిబ్బియా యెరూషలేము నప్పగింపవలెనని యడిగెను (II రాజ 1817-35 = యెష 361-30). ఇతఁడు తర్తాను అను సుద్ధోగక్షుని తరువారీవాడై యున్నట్లు కనబడును. ఇతఁడును హిబ్బియాతో మాటలాడినవాడై యుండెను గనుక ఒక విధమైన మంత్రి యని అనుకొనఁదగును (తర్తాను, రబ్బానీసు చూ॥).

రబ్బానీసు (Rabbaris). యెరూషలేము నప్పగింపవలెనని యడుగుటకు సన్నీలు హిబ్బియాయొద్దకు నంపిన యుద్ధోగక్షులలో నొకఁడు (II రాజ 1817). ఇతఁడు అష్షూరువారి యుద్ధోగక్షుడు. తర్తాను, రబ్బాకే యను

పేరులవలె రబ్బానీను అనునదికూడ స్వంత పేరు కాక, ఉద్యోగముయొక్క పేరై యుండెను. అష్షూరు వారికిని బబులోను వారికిని చాల సంబంధముండుటచే బబులోను వారిలోకూడ ఈ యుద్యోగమున్నట్లు యిర్మీ 39^{1,13} వలనఁ దెలియును గాని ఆ వాక్యములలో అది యిద్దటికి పెట్టబడినను అచట రబ్బానీను అను పేరునుంచక శబ్దార్థమునుబట్టి పండుల కధిపతి అను మాటచే దానిని భాషాంతరము చేసిరి. పైఁ జెప్పిన యిద్దటిలో నొకఁడు మొట్టమొదట యెరూషలేము పట్టణములో ప్రవేశించిన వారిలో నొకఁడు. రెండవవాడు యిర్మీయాను రక్షించినవారిలో నొకఁడై యుండెను (తర్తాను, రబ్బాకే చూ॥).

రమ్యా (Remiah = యెహోవా యొక్కయన వాడు). అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎర్రా ప్రేతపణవలన వారిని విడిచి పెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎర్రా 10²⁵).

ర మ మ్యా (Raamiah = యెహోవా ఉరుమును). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ చెఱనుండి తిరిగివచ్చిన ప్రధానులలో నొకఁడు (నెహె 7⁶). ఈ వాక్యమునకు సాటిగా నుండు ఎర్రా 2¹ లో నితనికి రయేలాయా అను మాటు పేరున్నది.

ర నీ క కా వ్య ము (Mictam). క్షీర్తనల గ్రంథముందలి 16, 56, 57, 58, 59, 60 క్షీర్తనల రచనకు పెట్టినపేరు. 16 వ క్షీర్తనకు తప్ప తక్కిన వాటిలో నీ పదమును అనుపదగీతము అను మాటచే తెనిగించిరి యెష 38¹ లో నున్న హిశ్మీయా క్షీర్తనకు నిదే పేరు మూల భాషయందున్నను ఆ పదమును రచించినది యని తెనిగించిరి. ఆ పదమునకు ధ్యానమనిగాని చిత్రగాన మనిగాని సువర్ణకావ్యమనిగాని యర్థ మగునని భిన్నాభిప్రాయము లగుపటచుచున్నారు గాని దాని భాషము రూఢిగాఁ దెలియదు.

రహాము (Raham = దయ). కా లే బు సంతతి వారిలో నొకఁడు (I దిన 2⁴⁴).

ర హె బో తు (Rehoboth = విశాలమైన స్థలములు, వీధులు).

1. ఇస్సాకు త్రవ్వించిన యొక బావి పేరు. చుట్టునుండు వారెవరును దీనివిషయమై కలహించ నందున ఇబ్బందు లేవియులేవని దీని కీ పేరు

పెట్టెను (అది 26³⁹). జెయేర్బాకు నైర్బతి దిక్కున 17 మైళ్ల దూరముండున్న రుహైబా (Ruhibah) వాగు దగ్గర ప్రస్తుతముండు. పురాతనమైన బావి యిదేని కొండటి యభిప్రాయము.

2. ఎదోమురాజులలో నొకనికి నదీతీరముందలి రహెబోతువాడు అను బిరుదు కలదు (అది 36³⁷ I దిన 1⁴⁰). అతఁ డీ పట్టణమైఁదై యుండుట వలన నీ బిరుదతనికి కలిగియుండవచ్చును. జైబిలు నందు నది యని యుదాహరింపబడునది సాధారణముగా యుస్రాతు నదిని సూచించునుగాని ఇచ్చట అది ఎదోము దేశముందలి యొక నది యని దోచుచున్నది. గాన యిది పరిస్థితుకు దక్షిణముగా నుండు విగుప్తునదిదగ్గర నున్నట్టి ఒక స్థలమని యనుకొనఁదగును. ఆ స్థలమునుగూర్చిన చిహ్నము లేవియు కనబడుటలేదు.

ర హెబోతీరు (Rehobothir = పట్టణములోని విశాల స్థలములు). అష్షూరు దేశములో నిమ్రాదు కట్టించిన 4 పట్టణములలో నొకటి (అది 10¹¹). దానిపేరు నీనెవెకు తరువాత వచ్చుటవలన అది యా పట్టణమునకు సంబంధించి యుండును. అష్షూరు చక్రవర్తియగు ఏసర్హద్దోను రాతికాసనములలో రెబిత్నినా (Rebitnina = నీనెవె విశాల స్థలములు) అని పేరు కలదు. అది ఈ మాటయొక్క మాటు రూపమని యెంచుచున్నారు.

రా

రా కా లు (Racal = వ్యాపారము). దావీదు సిక్లగులో నున్నప్పుడు దోపుడు సొమ్మును పంపిన ఊళ్లలో నొకటి (I సమూ 30²⁹). LXX నందు దీనికి బదులు కర్రలు అను పదమున్నది. యూదాగోత్ర ప్రాంతములో నున్న కర్రలు ఇదేనిని ఈ కారణముచే ననుకొనవచ్చును. అది కర్రలు కానిపక్షమున దాని యనికి తెలియదు (కర్రలు 2 చూ॥).

రాకెము (Rakem = నానా విధములగు మనషే మనుషుండగు పెరపు కుమారుడు (I దిన 7¹⁰).

రాగి లోహములు 8 చూ॥

రాజదండము దండము చూ॥

రాజసగరు యెరూషలేము B III 2 కోట
I చూ॥

రాజమార్గము, రాజవీధి (Road). పాత నిబంధనలో రాజమార్గమని సాధారణముగాఁ దెనిగించిన పదము మూలభాషలో వేయుట అని యర్థమిచ్చును. రోడ్లను వేయుట వలన వాటి కి పేరు వచ్చినది. పూర్వీకులు వేయించిన రాజమార్గములు మిగుల ప్రసిద్ధములైనవై అన్ని దేశములకు వ్యాపించెను. భరత ఖండమునుండి క్రైటు బ్రిటనువఱకు అట్టి రోడ్లు వ్యాపించెను. ప్రస్తుతిము రోడ్లను వేయుటకు వాడెడి గులకర్నాట్లవేసి వాటిపై పెద్దరాళ్ల పఱచెడివారు. పాలు సువార్త వ్యాపకత్వము కొఱకై చేసిన గొప్ప ప్రయాణములలో నిట్టి రాజమార్గములమీద అనేక పర్యాయములు ప్రయాణము చేసెను (కార్య 14, 16, 17). రాజమార్గములలో ఆపదలు సంభవించుట ఆ దేశములు గండరగోళ స్థితియందున్నదనుటకు నూచనగా నున్నది (న్యాయా 20³¹). బబులోను నుండి కనానుకు ఇశ్రాయేలీయులు పోవుట దేవుని నడుపును నూచించుచున్నది (యెష 43, 49 మొ॥). నివాసములలేక చెట్లక్రింద నుండవలసినవారు రాజమార్గములలో నుండువారై నట్లు మ 22¹⁰ లూ 14²³ నందున్నది గాని ఆ మాటను మా 10⁴⁶ లో త్రోవ యని తెనిగించిరి. అది సంతప్తిధులను నూచించును (మార్గము చూ॥).

యిర్మీ 5¹ లో రాజవీధి యని తెనిగించిన పదమును ఇతరమైనచోట్ల వీధి యని భాషాంతరీకరించిరి (717, 34 మొ॥). సెహె 8¹ లో దానిని మైదానమనిరి.

రాజు కోసేరు యెరూషలేము A, III 2 చూ॥

రాజగుప్తము దేవాలయము I 3 (8) చూ॥

రాజుతోట యెరూషలేము B, V 2 (11) చూ॥

రాజు దస్తావేజులమీద నుండువాడు దస్తావేజులు చూ॥

రాజుల గోరీలు యెరూషలేము B, II 5 చూ॥

రాజుల గ్రంథములు (The Books of the Kings). యిర్మీయా గ్రంథపు చివరి యధ్యాయమును II రాజ 24¹⁸-25³⁰ ను భేద మేమియులేక ఒకటిగానే యుండుటనుబట్టి వీటిని యిర్మీయా వ్రాసెనను వాడుక గలదు గాని దావీదు సాతామెను హిచ్చియా యను రాజులు తమ ప్రభుత్వకాలపు చరిత్రమును వ్రాయించి యుందురు. నాతాను గాదు యెషయా ఇద్దో అను ప్రవక్తలు తమకాలపు చరిత్రలను అట్లే వ్రాసి యుందురనుటకు సందేహములేదు. బహుశః ఎఱ్రా అను యాజకుడు దైవాత్మ ప్రేతుడై యీ చరిత్రలన్నిటిని సమకూర్చి ప్రస్తుతముండు క్రమముచొప్పున నేర్పఱచి యుండును. ఇది బబులోను చెఱనుండి యూదులు స్వదేశముచేరిన తరువాత జరిగి యుండును.

రాజులను గూర్చిన రెండు గ్రంథములు పూర్వము పాత్రీభాషయందు ఏక గ్రంథము గనే యుండెను. అయితే దానిని గ్రీకుభాష లోకి తర్జుమా చేసినప్పుడు రెండుగా విభజించి రాజులనుగూర్చిన మూడవ నాల్గవ గ్రంథములని విలిచిరి. అఱుగా సమాయేలు రెండు గ్రంథములను రాజుల మొదటి రెండు గ్రంథములనియు మనమిప్పుడు రాజుల గ్రంథములని విలుచువాటిని మూడవ నాలుగవ గ్రంథములనియు చెప్పిరి. రాజుల గ్రంథమందలి సంగతులు సమాయేలు గ్రంథములలో నుదాహరించిన సంగతులను కాల వరుస వనుసరించును.

ఇశ్రాయేలీయులు రాజుల పరిపాలనయందుండు నప్పటివారి స్థితిగతులును ప్రవక్తల పనులును ఈ గ్రంథములయందు వివరింపఁబడినవి. సాతామెను మహారాజయొక్క విశ్వరూపభాగ్యములను అతని తదనంతరము రాజ్యము పాడగుటకు కారణమును వీనిలో మనకుఁ గనఁబడును. ఏలీయా ఎలీషాలు యద్భుత చరిత్రలును, వీరును వీరివంటి యితర ప్రవక్తల నేకులును ఎన్ని ప్రయత్న

ములు చేసినను అన్నియు నిష్ఫలములై దేశమునకుఁ గల్గిన నాశనమునుగూర్చి ఈ గ్రంథముల యందు చదువవచ్చును. రాజ్యము రెండు భాగములైన పిమ్మట పది గోత్రములు కలిసి యేర్పడిన ఇక్ష్వాకులువారిని పందొమ్మిదిమంది రాజులేలిరి. వారలందఱును భక్తిహీనులును దుర్మార్గులునై యుండిరి. వారి దుష్పరిపాలనవలన ప్రజల పాపము పండిపోయి తుదకు సర్వనాశనమైరి. యూదారాజ్యములో ననేకులగు దుష్టరాజులుండిరి గాని కొందఱైనను భక్తిగలవారు లేక పోలేదు వారి సత్ప్రయత్నములవలన దేవుని కోపము వారిమీదికి చాలకాలముదనుక రాకుండెనుగాని ప్రజల పాపము వృద్ధియైనందున కర్మయలరాజుగు నెబుకర్షిజరు వచ్చి వారిని చెఱిలోకిఁ గొనిపోయెను.

యూదారాజులనుగూర్చి రాజుల గ్రంథమునందును, దినవృత్తాంతముల గ్రంథమునందును గలదుగాని యిక్ష్వాకులువారి రాజులనుగూర్చి రాజుల గ్రంథమందు మాత్రమున్నది.

యూదా యిక్ష్వాకులురాజుల కాల విరూపణ పట్టి*

దావీదు మరణమును తరువాత రాజ్యమేలిన యిక్ష్వాకులు రాజుల చరిత్రమును ఈ గ్రంథము లందు వివరింపఁబడియున్నది. వీనియందు సాలామోను పట్టాభిషేకము మొదలుకొని యెరూషలేము నాశనమువఱకు అనఁగా 426 సంవత్సరముల చరిత్రము వ్రాయఁబడి యున్నది.

రాజ్యవిభాగమునకుఁ బూర్వము

సంఖ్య	రాజులు	ఏలనారంభించిన సంవత్సరము	ఏలిన కాలము
1.	సాలు కార్యములు I సమా 13 ^{1,2}	క్రీ॥ ము॥ 1095	40 సం॥
2.	దావీదు I రాజు 2 ¹¹	1056	40 „
3.	సాలామోను I రాజు 11 ⁴⁹	1015	40 „
	సాలామోను మరణము	975	

* వ్యాసకర్తలు వివిధపండితుల కాలనిర్ణయ పట్టికల ననుసరించినందున ఈ వ్యాసము నందున్న కాలమునకును, కాలక్రమణిక అను వ్యాసమందున్న కాలమునకును భేదము కనఁబడును గాని అది యంత ముఖ్యమైనది కాదు (Ed.).

రాజ్యవిభాగమునకుఁ బిమ్మట

సంఖ్య	యూదా రాజులు (ఏకకుటుంబము)	వీలనారంభించిన సంవత్సరము	వీరిన కాలము
		క్రీ॥ ము॥	
1.	రెహబాము I రాజు 1491, 21	975	17 సం॥
2.	అబీయా ,, 152, 8	961	3 ,,
3.	అసా ,, 1510, 34	958	41 ,,
4.	యెహోషాపాతు ,, 2241, 44	917	25 ,,
5.	యెహోరాము II రాజు 915, 34	892	8 ,,
6.	అహజ్యా ,, 825 927	885	1 ,,
7.	అథల్యా (రాణి) ,, 113, 16	884	6 ,,
8.	యోవాఘు ,, 121, 30	878	40 ,,
9.	అమజ్యా ,, 142, 3, 19	839	29 ,,
10.	ఉజ్జియా ,, 151, 2, 7	811	52 ,,
11.	యోతాము ,, 1532-34	759	16 ,,
12.	అహాజా ,, 161-3	748	16 ,,
13.	హిత్తీయా ,, 181-3	727	29 ,,
14.	మనషే ,, 211, 2, 18	698	55 ,,
15.	అమోసు ,, 2119, 39	649	2 ,,
16.	యోషీయా ,, 221, 2	643	31 ,,
17.	యెహోయాహాజా ,, 233, 32	611	3 మాస
18.	యెహోయాకీము ,, 2336	600	11 సం॥
19.	యెహోయాకీసు ,, 248, 9, 15	596	3 మాస
20.	సిద్క్రియా ,, 2418, 30	588	11 సం॥

కుటుంబ సంఖ్య	సంఖ్య	ఇశ్రాయేలువారి రాజులు (తొమ్మిది కుటుంబములు)	వీలనారంభించిన సంవత్సరము	వీరిన కాలము
			క్రీ॥ ము॥	
1.	1.	యోహాము I రాజు 1430	975	22 సం॥
	2.	నాదాబు ,, 1525, 38	956	2 ,,
2.	3.	బయేషా ,, 1533 166	955	24 ,,
	4.	వీలా ,, 168, 10, 13	932	2 ,,
3.	5.	జెమ్రా ,, 1615, 18	931	7 దిన
4.	6.	ఓమ్రా ,, 1693, 28	927	6 సం॥

కుటుంబ సంఖ్య	సంఖ్య	ఇక్రాయేలువారి రాజులు (అమ్మిది కుటుంబములు)	ఏలనారంభించిన సంవత్సరము	ఏలిన కాలము
			క్రీ॥ ము॥	
	7.	అహాబు I రాజు 16 ²⁹	920	22 సం॥
	8.	అహజ్యా II రాజు 14,18	897	2 ,,
	9.	యెహోరాము ,, 31 9 ²⁴	896	12 ,,
5.	10.	యెహూ ,, 10 ^{35,36}	884	28 ,,
	11.	యెహోయాహాజు ,, 13 ^{2,39}	856	17 ,,
	12.	యెహోయాఫు ,, 13 ^{10,13}	840	16 ,,
	13.	II యోయాఖుము ,, 14 ^{23,24,29}	825	41 ,,
	14.	జెకర్యా ,, 15 ⁸⁻¹⁰	774	6 మాస
6.	15.	షల్లూము ,, 15 ^{13,14}	773	1 ,,
7.	16.	మెనహేము ,, 15 ¹⁷	,,	10 సం॥
	17.	పెకహ్యా ,, 15 ^{22,25}	762	2 ,,
8.	18.	పెకహు ,, 15 ^{27,30}	760	20 ,,
9.	19.	హోషేయ ,, 17 ¹	721	9 ,,

ఈ రెండు గ్రంథములందును మూడుకాలముల చరిత్ర కలదు.

I. సాలూమోను ఏలుబడికాలము (I రాజు 1-11 అధ్యాయము). దావీదు రాజ్యాంతము, సాలూమోను పరిపాలన సంగతులున్నవి.

II. రాజ్యవిభాగము మొదలు ఇక్రాయేలు వారు చెఱుకు జోవువఱకున్న కాలము (I రాజు 12-II రాజు 17). ఏలీయా ఏలీషల చరిత్ర గలదు.

III. యూదావారు చెఱుకుజోవువఱకున్న కాలము (II రాజు 18-25). H.

రాజులు, భూవంతులు (Kings). అన్ని దేశములలోను రాజులుండువాడుక చాల పురాతనమునుండి వచ్చునదై యున్నది. ఈ క్షిత్రియందు టైబిలులో రాజులనుగూర్చి చెప్పినది మాత్రము క్లుప్తముగా వివరింపబడును.

1. రాజులను నూదించుటకు టైబిలునందు వాడిన సర్వసాధారణముగు పదము ఆలోచించుట, ఏలట యని శబ్దార్థమిచ్చుపదమై

యున్నది. మెలెకు, మిల్కాము అను దేవతల పేరులలో ఆ పదము కనబడుచు, ఆ దేవతలు రాజులుగా నెంచబడినట్లు నూదించును. పూర్వము కదొడ్లాయోమెరు అమ్మ పేలు (అది 141⁵), ఫరో (401²) దేశములను ఏలినను ఆయా పట్టణముల పెద్దలకును రాజు అను బిరుదును వాడిరి. ఎదోమురాజులు అట్టివారు (361⁵⁻⁴⁹). వారి కుపయోగించిన పదము పై నుదాహరింపబడిన దానివంటిదిగాక నాయకుడని యర్థమిచ్చునదై యున్నది. యెహోషువ జయించిన 31 రాజు లిట్టివారే (యెహో 12). ఆరంభమున ప్రతి కుటుంబమునకును ప్రతి గోత్రమునకును పెద్దలుండిరి (కుటుంబము చూ॥). కుటుంబములు విస్తరింపగా వాటికి రాజులేర్పడుట సహజమైన సంగతియేగాని వారింకను విస్తరించి బలమైన శక్తువులచే నావరింపబడగా ఆయా పట్టణములు కలిసి యొక దేశమై ఆ దేశముమీద నొక యధిపతిని నియమించుట సాధారణముగు విషయమై యున్నది. యుద్ధము చేయుటకును ఇతరములైన పట్టణములను దేశములను స్వాధీనముచేసుటకును అట్టివారు సాధారణముగా

చేరియుండుటచే ఒక గోత్రపువారు మాత్రమే గాక అనేకదేశము లొక రాజ్యమునందు చేరుట వలన రాజ్యములు స్థాపింపఁబడి యున్నవి. వాటి నేలు రాజులు చక్రవర్తులైరి.

దేవుఁడేర్పఱచుకొనిన జనాంగము ఈ లోక మర్యాదల ననుసరింపక అన్ని విషయములలో తన నియమముల ననుసరించి తననే రాజునుగా నొప్పు కొనవలసినదని దేవుఁడు కోరుచు, ఆయా యవసరములనుబట్టి తత్కాలమునకై నాయకులను (మోషే, యెహోషాఫ మొ॥) లేపినను స్థిరమైన రాజోద్యోగమును నియమింపలేదు. ఆ కాలములో సహా ప్రజలు తమకు రాజుగా నుండు మని గివోన్యమను మనవి జేసిరిగాని అతఁడు దాని కెంతమాత్ర మొప్పుక పోయెను (న్యాయా 8:22). అయితే అతని కుమారుడగు అబీమెలెకు తన్ను లాను రాజుగాఁ జేసికొన యత్నించెను గాని అతని యత్నములు కొనసాగలేదు (9). సమూ యేలు వృద్ధుఁడైన పిమ్మటనే ప్రజలు స్వయముగా రాజును కోరిరి. అందువలన వారు దేవుని యేర్పాటును నిర్లక్ష్యముచేసి ఆయనను విసర్జించి ఈ లోకవాడుకలను అనుసరించువారగుదురని సమూయేలునకు తెలిసియుండినను దేవుని యను మతి చొప్పున వారి మనవి సంగీకరించెను. అప్పటినుండి చివరిదాక ఇశ్రాయేలీయులు స్వంత రాజులక్రిందగాని అన్యరాజుల క్రిందగాని జీవించుచుండిరి.

2. రాజులనియమము: సోలు దావీదులను దేవుఁడు నియమించినమీఁదట (I సమూ 9:16 16:13) ప్రజలు దాని కామోదించిరి (10:24 11:14 II సమూ 2:4 5:1-3). దావీదు కాలమునుండి అతని వంశములోనివారు రాజులుగానే యేర్పఱచఁ బడిరి. సాధారణముగా పెద్దకుమారుని రాజుగా నియమించినను వానినే నియమింపవలసిన యేర్పాటులేనట్లు దావీదు తన ప్రియభార్యయగు బత్సేబ కుమారుడైన సోలొమోనును నియమించుట వలన స్పష్టమగుచున్నది (I రాజు 1). ఇశ్రాయేలువారసఁబడిన పదిగోత్రములు రాహ బామును తమ యేలికగా సంగీకరింపకొట్లక మఱి యొకని తమకు రాజుగా నియమించుకొనిరి (12:30). యోషీయా చంపఁబడిన పిమ్మట యూదావారుకూడ అతని సంతతివారిలో

యెహోయాహాజ అను నొకని నియమించిరి (II రాజు 23:30). ఇశ్రాయేలు వారిలో బయేషా (I రాజు 15:27), జిమ్రి (16:15) యెహూ (II రాజు 10:11), వల్లూము (15:10) మెనహేము (15:14), పెకహు (15:22), హోషేయ (15:30) అనువారు కుట్రజేసి రాజులను చంపి రాజ్యము నపహరించిరి. జిమ్రి యనువాఁడు యుద్ధమునందు శత్రువులనోడించి దాని నాక్రమించుకొనెను (16:10-15). ఇట్లు రాజ్యమును ఆక్రమించుకొనిన ప్రతివాఁడును తన వంశమును స్థాపింప నుద్దేశించెనుగాని, రాజ్యము మఱొకనిచే నపహరింపఁబడు నంతవఱకు మాత్రమే అది యా వంశస్థులక్రింద నుండెను. యూదావారిలో అతీల్గాయను నామెమాత్రము ఆ రాజ్యము నపహరింప యత్నించెనుగాని యది ఎంతోకాలము నిలువలేదు (II రాజు 11, 12). చెఱకాలమునకుఁ బూర్వమును దరువాతను యూదులు విరువు బాబలు వారికి లోబడినప్పు డా దేశముల చక్రవర్తుల యనుమతిని రాజులు నియమింపఁబడిరి (II రాజు 23:33, 34 24:17). పారసీకులచేతను రోమనులచేతను నియమింపఁబడినవారు రాజు అను బిరుదును సాధారణముగా వహింపక గొర్నురుని పిలువఁబడినను హేరోదు వంశస్థులకుమాత్ర మ పదమును వాడినట్లున్నది (మ 2:1 కార్న 12:1 25:13). ఇట్లు రాజులనే దేవునిచేతను ప్రజలచేతను చక్రవర్తులచేతను నియమింపఁబడిరి. మఱికొందఱు రాజ్యమును ఆపహరించి యేలిరి (కాలక్రమణిక చూ॥).

3. రాజుల ఉద్యోగప్రవేశము: రాజును సింహాసనముమీఁద నాసీనునిజేసి అతని కిరముపై కిరీటము ధరింపజేసి, తైలముతో నతని తల నభిషేకించి, అంతటను అతఁడు రాజని చాటించుటతో అతనిని ఉద్యోగమునకుఁ బ్రవేశపెట్టిరి (I సమూ 10:24 II సమూ 2:4 5:3 I రాజు 1:34 II రాజు 23:30). అట్టి సమయములలో యజ్ఞములనుకూడ అర్పించినట్లు I సమూ 16:5 I రాజు 1:25, 43-46 వలనఁ దెలియును.

4. రాజులవిధులు, పనులు: రాజుయొక్క విధులు ద్విధి 17:14-20 నం దుదాహరింపఁబడి యున్నవి. ధర్మకాస్త్రమును లక్షించి న్యాయము జరిగించి సేనలను కూర్చుకొని, నిర్ణయియై రాజ్య

పరిపాలన చేయవలెనని దానివలనఁ దెలియుచున్నది. ఇట్లు చేయుటకు వారు తప్పినందున ప్రవక్తలు వారిని గద్దించి వారికి బుద్ధి చెప్పి కలుగజేయున్న శిక్షలనుకూడఁ దెలిపిరి. (ఏలీయా, ఏలీషా చూ॥). వా రీ దిగువపనులను జేయవలసి యుండిరి. 1. యుద్ధమున తమ పైన్యములను నడిపించిరి (సౌలు-I సమూ 31²; అహాబు, యెహోషాపాతు I రాజు 22³⁰⁻³⁴). 2. దేశమున న్యాయమును జరిగించిరి (II సమూ 14³ 15² I రాజు 8⁶). వారు న్యాయాధిపతులను నియమించినను (II దిన 19⁵⁻¹¹) గొప్ప విషయములను రాజున కప్పగించుచు వచ్చిరి కావున రాజుకు న్యాయాధిపతీయను బిరుదు గలను (ఆమో 2³). 3. యాజకుల ధర్మవిధులలో రాజున కెట్టి జోక్యములేకపోయినను (I సమూ 18¹⁰⁻¹⁴ II దిన 26¹⁶⁻²¹) మతవిషయములందును పై యధికారమును చెలాయించువాడై యుండెను. దావీదు బలులను అర్పించెను (II సమూ 6^{13,17} 24¹⁵). దావీదు సౌలా మోసులు యాజకులను నియమించి, కొందఱిని త్రోసివేసిరి (II సమూ 8¹⁷ I రాజు 28⁶⁻³⁵). ఇశ్రాయేలువారి రాజులలో యహోబాము బలులర్పించెను. యూదారాజులలో ధర్మమైన ఆహాబ త్రైవిధముగ వేదికను కట్టించి దానిని తీలయ యావరణములో నిలిపెను (II రాజు 16¹²) గాని సాధారణముగా ఆరాధనకు సంబంధించిన యిట్టి పనులు ఉద్యోగిగఘల కప్పగించిరి (II సమూ 20²⁴).

5. రాజుల ఆదాయము: ఆరంభమున రాజులు తమ స్వంత ఆదాయమువలనను యుద్ధమున పట్టుకొన్న దోపుదు సొమ్మువలనను జీవించి తమ నౌకరులను సేనలను పోషించినట్లున్నది. వారికి లోబడివారు కానుకలను దెచ్చి యిచ్చిరి (I సమూ 10²⁷ 16²⁰). బహుళః అట్టి కానుకలను దెచ్చుటకు వారు బలవంతపఱచఁబడి యుందురు. అప్పు డది యొకవిధముగ వన్న అయ్యెను. తనకు కావలసినవాటిని సప్లయ జేయుటకు సౌలామోసు దేశమును 12 భాగములుగాఁ జేసి, ప్రతిదానిపై యుద్యోగిగఘలను నియమించెను (I రాజు 4⁷). యెహోషా 45⁷ 48¹ నందు రాజులకు భూములున్న నూచన

లున్నవి. దావీదు కట్టి భూములుండెను (I దిన 27²⁸⁻³¹). ఆమో 7¹ వలన మొదటి గడ్డికోత రాజుకు భుక్తమైనట్లు కనఁబడుచున్నది. పుర్రకుల యొద్ద చాకీ వసూలుచేసిరి (I రాజు 10¹⁵). సౌలామోసు స్వంతముగా సముద్రవ్యాపారము జరిపి చాల ఆదాయము గడించెను (10¹⁵). క్రమమైన పన్నులు విధించిన నూచనలలేక పోయినను, అవి క్రమక్రమేణ వాడుకలోనికి వచ్చెనని నమ్మదగును.

6. రాజపరివారము: ప్రజలకు రాజునందు గల యభిమానమే రాజుల అధికారమునకు ముఖ్య యాధారమైనను తమ రాజ్య సంరక్షణకొఱకు మాత్రమే గాక తమ స్వరక్షణకొఱకును సేనలను, దేహసంరక్షక భటవర్గము నుంచుకొనిరి (II సమూ 15¹⁸ 20²³). ఈ విషయమునందు సౌలామోసు మిగుల కీర్తనీయుడై గొప్పవైభవమునకు సామెత యయ్యెను (మ 6²⁹)

7. రాజులనుగూర్చిన యలంకార ప్రయోగములు: రాజు లనుపదము గొప్పశక్తి మహాత్వములను నూచించును. రాజులు క్రీస్తు రాజ్యమును విరోధించినను (కార్య 3²⁷) దానిని మఱి ముఖ్యముగా విరోధించువారి గొప్పశక్తి కొక నూచనగా నున్నది (కీర్త 2 ప్రక 19¹⁹ మొ॥). దేవుని రాజ్యము ప్రబలుట యనునది రాజులు దానికి పరిచర్య చేతురనుటతో దృష్టాంతపఱచఁబడెను (యెష 49⁷ 60^{3,11,16}). దేవుడు సర్వాధికారియై యుండుటచే నాయనకు రాజు అను బిరుదు పెట్టుట కీర్తనల గ్రంథముందు సర్వసాధారణ విషయము (24¹⁰ 95³ 98⁶ 99⁴ మొ॥). మెస్సీయ రాజధర్మములను పూర్ణముగా వహించునని నూచించుటకు ఆయన రాజుగా వచ్చునను ప్రవచనములున్నవి (యెష 9⁶⁻¹⁷ 11¹⁻⁵ 32¹⁻⁴ యిర్మీ 23⁶ యెహోషా 32²³⁻²⁴ మొ॥). దేవుడు సర్వాధికారియై యుండుటచేత ఆయన రారాజు అనఁబడును. ఈ బిరుదే క్రీస్తుకును ఆరోపించిరి (ప్రక 19¹⁶ దేవుని రాజ్యము చూ॥).

రాజులోదు యెరూషలేము A I 4 చూ॥

రాజ్యదండము దండము చూ॥

రాణి (Queen). రాజ్యముల సేనల రాణులు ముగ్గురు మాత్రము లైరిలనం దుదాహ

రింపఁబడిరి. షేబరాణి (I రాజు 10 మ 12⁴²), యూదారాజ్య ముపహరించి దాని నెనిమిది సం॥ల మట్టుకేలిన అతల్యా (II రాజు 11), ఐతియో పీయుల రాణియగు కందాకే (కార్య 8⁹⁷). వీరుగాక రాజుల పెద్దభార్య లనిపించుకొన్న వారిలో వస్తీ (ఎస్తే 1⁹), ఇష్టభార్యలలో ఎస్తేరు (2²⁹), బాబెలు రాజభార్య (దాని 5¹⁰) లకు రాణి యను బిరుదుండెను. II రాజు 10¹³ నందు ఆహాబు భార్యయగు యెకెతెలుకును రాణి యను పద ముపయోగింపఁబడినను ఇశ్రాయేలు వారిలోగాని, యూదావారిలోగాని అట్టి బిరుదును రాజులు తమ భార్యల కారోపించిన నూచ నలు లేవు. రాజు తల్లి యెక్కువగా గౌర వింపఁబడుటచే ఆమెకు రాణియను బిరుదు పెట్టి నట్లు యిర్మీ 13¹⁸ వలనఁ దెలియును. కావ్య గ్రంథముగు పరమగీతములో మాత్రము రాజ భార్యలందఱు రామరై యున్నట్లుదాహరింపఁ బడినది. ఆకాశరాణి యని బిరుదు నొక దేవ తకు వాడిరి (ఆకాశరాణి చూ॥).

రాతి శాసనములు (Inscriptions). ఈ పదముగాని, ఆయా రాతిశాసనముల పేరులు గాని తైలిలునందు లేకపోయినను, వాటివలన తైలిలు చరిత్రలోని అనేక సంగతులు రూఢి యని రుజువు అగుచున్నవిగాన వాటినిగూర్చి కొంత వివరింపఁబడును. ఆయా దేశములలో జరిగిన ముఖ్యవిషయములు రాళ్లమీద చెక్కించుట రాజులకు సర్వసాధారణ విషయము. పరేస్తీనుకు సంబంధించిన కొన్ని దేశములలోని రాతి శాసనములవలన అనేక సంగతు లిటీవల రూఢి పడెను. అట్టి శాసనములు ముఖ్యములైనవి రెండు గలవు.

1. మోయాబు రాతిశాసనము (Moabite Stone). అన్నిటిలో నిది మిగుల ముఖ్యమైనది. దీనిని చర్చియవ నెరియగు క్లైవ్ (Rev. F. Klein) దొరగారు 1868 సంవత్సరమున మోయాబుదేశము లోని దీబోసుదగ్గర కనుగొనిరి. అరబ్బీయు లా రాతిని పగలఁగొట్టించుటచే ముక్కలన్నియు దొరకలేదు గాని దాదాపు 1100 అక్షరములలో 689 దొరికినవి. ఇవి 34 పంక్తులలోచెక్కఁబడెను. మోయాబురాజగు మేషా (II రాజు 3⁴) తన ప్రభుత్వకాలమున తనకు కలిగిన జయముల

ప్రభావమును ప్రచురించుటకై చెక్కిన శాసనమై యున్నది. దానియం దీ దిగువ విషయము లున్నవి. (1) ఇశ్రాయేలు రాజగు ఒమ్రా మోయాబును జయించుట (క్రీ॥ ము॥ 880). (2) ఆహాబుకాలమున మోయాబీయులు ఇశ్రాయేలువారిని తమ దేశములోనుండి వెళ్లఁగొట్టుట (క్రీ॥ ము॥ 855). (3) అప్పటినుండి మేషా ఇశ్రాయేలీయులకు కప్పము కట్టక ఎదురుతిరుగుట (II రాజు 3⁵). (4) మోయాబీయులను తిరిగి లోపఱుచుకొనుటకు రాజగు యోరామును అతని మిత్రులును చేసిన నిష్ప్రయోజనమగు యత్నములు (II రాజు 3⁶⁻³⁷). కాపాడఁబడిన శాసనపు తర్జుమా దానిలోని పంక్తులను అనుసరించి యీ దిగువ రీతిగా నున్నది:—

(1) నేను మోయాబురాజును దిబోనీయుఁడు నైన కమోఘు మెరెఖు కుమారుఁడనగు మేషా యనువాఁడను.

(2) నా తండ్రి 30 సం॥ల వఱకు మోయాబు దేశమును పాలించెను.

(3) నా తండ్రికిఁ బిమ్మట నేను పరిపాలించితిని. మేషా అను వాని విడుదలనుబట్టి క్రహ్ (Krhk) అను చోట కమోఘుకొఱి కీ యున్నత ఫలమును నేనే చేసియున్నాను.

(4) ఎందుకనఁగా రాజులందఱినుండి అతఁడు నన్ను విడుదలచేసెను. మఱియు నన్ను అసహ్యించుకొనినవా రందఱిమీద నా యిష్టము చొప్పున ఆనందించునట్లు చేసెను.

(5) ఒమ్రా ఇశ్రాయేలీయుల రాజై యుండెను. కమోఘు (మోయాబు) దేశము మీద కోపగించియున్నందున అతఁడు (ఒమ్రా) మోయాబును చాలకాలము బాధించెను.

(6) అతనికిఁ బిమ్మట అనిని కుమారుఁడు రాజ్యమునకు వచ్చెను. మఱియు అతఁడును “నేను మోయాబును బాధపఱుతున”ని పలికెను. నా దినములలో అతఁ డీలాగు పలికెను.

(7) గాని నేను అతనిని అతని వంశమును జయించితిని. ఇశ్రాయేలు నిత్య నాశనము పొందెను.

(8) ఒమ్రా మేషా దేశమంతటని స్వాధీన పఱుచుకొని తన కాలములోను తన కుమారుని (లేక

కుమాళ్ళ) సగము ఏలుబడిలోను 40 సం॥ల వఱకు
అచట నివసించెనుగాని,

(9) నా కాలములో దానిని కెమోషునకు
విడిచిపెట్టెను. నేను బయరైయోనును కట్టించి
దానిలో కోనేటిని చేసియుంటిని.

(10) నేను కిరియాతెనును కట్టించితిని. గాదు
గోత్రికులు పురాతనకాలము మొదలుకొని అత
రోతు భూమిలో నివసించిరి.

(11) ఇశ్రాయేలు రాజు తనకొఱకు అత
రోతును కట్టించుకొనెను. నేను ఆ పట్టణము
నకు విరోధముగా యుద్ధమాడి దానిని జయించి,

(12) కెమోషుకు మోయాబుకు అర్పణగా
ఆ పట్టణవాసులందఱిని చంపితిని. మఱియు
నే నచటినుండి డాథో (Daudoh) యొక్క బలి
పీఠమును పట్టుకొని తీసికొనివచ్చి,

(13) దానిని కెరియోతులోని కెమోషు దేవత
యెదుటికి నీడ్చితిని. మఱియు నేను దానిలో
స్నె (Srn) యొక్క జనులను మ్రెత్త (Mrhth)
లోని జనులను నివసంపజేసితిని.

(14) అప్పుడు కెమోషు “ఇశ్రాయేలుకు
విరోధముగా వెల్లి పోరాడి నెబోను పట్టుకొను
మ”ని చెప్పెను.

(15) నేను రాత్రిలోవెల్లి తెల్లవారుజాము
మొదలు మధ్యాహ్నమువఱకు యుద్ధముచేసి
దానిని పట్టుకొని,

(16) అందున్న 7000 మంది పురుషులను
బాలురను స్త్రీలను బాలికలను పనికత్తెలను కత్తి
వార హతముచేసితిని.

(17) ఏమనిన నేనా పట్టణమును అష్టోరు
కెమోషుకు సమర్పించితిని. మఱియు నే నచటి
నుండి యావె (యెహోవా) బలిపీఠపు సామగ్ర
లను తీసికొనివచ్చి,

(18) వాటిని కెమోషు ఎదుటికినీడ్చితిని.
ఇశ్రాయేలు రాజు యాహాజ పట్టణమును కట్టించెను.

(19) అతడు నాతో యుద్ధముచేయునపుడు
అచటనే నివసించెను. అయితే కెమోషు నా
ముందటనుండి యతని తరిమివేసెను.

(20) నేను మోయాబీయులలో 200 మంది
మనుష్యులను దానిముఖ్యుల నందఱిని తీసికొని
వెల్లి యాహాజను పట్టుకొని,

(21) దీబోనుతో దానిని కలిపితిని. నేను
అరణ్యముయొక్క గోడ దిబ్బయొక్క గోడయగు
క్రహ్ (Krhk) ను కట్టితిని.

(22) దానిద్వారమును దానికోటలను కూడ
కట్టితిని.

(23) రాజనగరునుకట్టి పట్టణపుమధ్యనున్న
జలములకు చుట్టుగోడలను కట్టితిని.

(24) క్రహ్ (Krhk) లో పట్టణమధ్య
మందు కోళాయీలు రేకుండెను. కావున నేను
జనులందఱితో,

(25) “మీలో ప్రతివాఁడును మీమీ
యిండ్లలో కోళాయీలను కట్టుకొనుఁడని” చెప్పి
తిని. మఱియు ఇశ్రాయేలీయులలో పట్టణబడిన
ఖైదీల సాయమువలన నేను క్రహ్కోటకు ఒక
కాలువ త్రవ్వించితిని.

(26) నేను అకోయేరును కట్టించి అక్కోను
మీఁదనున్న రాజబాటను చేయించితిని.

(27) బేత్ బామెతు పడఁగొట్టబడినందున
నేను దానిని కట్టించితిని. బేనెరు పాడైనందున
దానికట్టించితిని.

(28) దీబోను అధిపతులు 50 మందియుండిరి
..... దీబోను పట్టణమంతయు లోబడెను.

(29) నేను దేశమునకుచేర్చిన నూటికంటె
ఎక్కువ సంఖ్యగల పట్టణములను పరిపాలించితిని.

(30) నేను మేదెబాను, బేత్ దిల్లాతేనును
బేత్ బయరైయోనును కట్టించి ఆ దేశపు...
...గొట్టెలను గొట్టెలకాపరులను అచటికి తీసి
కొని వెల్లితిని.

(31) హోరోనులో.....నివసించిరి...
.....

(32) కెమోషు నాతో “వెల్లి హోరో
నెనుతో యుద్ధమాడుము”నెను. అలాగు నేను
వెల్లితిని.

(33) నా దినములలో కెమోషు దానిని తిరిగి
యిచ్చెను..... నేనైతే

(34)

తైలిలులో నున్నట్లు ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్ర నిజముగా జరిగియుండెననుటకు దీనియందు తేటయైన నిదర్శనములుండుటచేత ఈ రాతిశాసనము చాల విలువగలదై యున్నది. ఇదిమాత్రమే గాక ఈ శాసనమువలన మెయాబీయుల భాష యెట్టిదో అదికూడఁ దెలిసికొనఁగలము. దీని యక్షరముల పోలికనుబట్టియు వ్యాకరణాది లక్షణములనుబట్టియు హెబ్రీ భాషకు చాల సంబంధముగలదై యున్నదని పండితులు తెలిసికొనిరి (మేషా చూ॥).

2. టెల్ - ఎల్ - అమార్న శాసనములు (Tell-el-Amarna Tablets). ఇవి యిటుకల మీఁద వ్రాయఁబడినవి. ఇటుక పచ్చిగా నున్నప్పుడే దానిమీఁదవాసి కార్చెడివారు. అవి కాలినప్పుడు దానిమీఁది వ్రాతలు స్థిరపడి పోవునవి. టెల్ - ఎల్ - అమార్న యను నది ఐగుప్తులోని యొక స్థలము. అది నైలునదీతీరమున దాని ముఖద్వారమునకు దాదాపు 500 మైళ్ల దూరమందున్నది. 1887 సం॥న దాని శిథిలములలో నిట్టి యిటుకరాతి శాసనములను చాల కనుగొనిరి. వాటిలో ననేకములు బాబెలురాజులును కేసీకే యధిపతులును పరెస్తీను అధికారులును ఐగుప్తులోని ఫరోలకు వ్రాసిన పత్రికలై యున్నవి. అవి యింపుమించు క్రీ॥ ము॥ 1500 సం॥ను పూర్వము వ్రాయఁబడినవి. ఆ కాలపు చరిత్రను తెలిసికొనుట కివి మిగుల ప్రయోజకములుగా నుండుటచే నివి మిగుల ప్రసిద్ధిలోకి వచ్చెను. ఇవి ప్రస్తుతమున బర్లిన్ (Berlin) లోను, లండన్ (London) లోను, కైరో (Cairo) లో నున్నవి. వాటిలోఁ గొన్నిటిని పండితు లింకను చదివి అర్థము చేసికొనలేకున్నారు.

3. ఆక్సిరిన్స్ (Oxyrrhincus Tablets) శాసనములు (యేసుక్రీస్తు I 1 చూ॥).

4. పైన చెప్పఁబడినవేగాక పరెస్తీను బలు లోను చిన్నాసియా ఐగుప్తు నీనెవే మొదలగు దేశములలోని శిథిలములయందు ఇట్టి రాతిశాసనము లనేకములు కనుగొని వాటిని చదివి పురాతన చరిత్రలను కనుగొన యత్నించుచున్నారు. ఇట్టివాటివలనఁ దెలిసికొనఁగలుగు విషయములను తైలిలుకు సంబంధించిన పురాతనసంగతులను గూర్చిన శాస్త్రము (Biblical Archaeology)

అని పిలుతురు. రాతి శాసనములనుగూర్చి మఱింతఁ దెలిసికొనఁగోరువారు ఈ శాస్త్రమును చదువవలెను.

రాత్రి కాలమానము I చూ॥

రాత్రిభోజనము ప్రభువు రాత్రిభోజనము చూ॥

రాఫా (Rapha, Raphah = స్వస్థపఱచెను).

1. బెన్యామీను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 89).

2. యోనాతాను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 837). 943 నందితనికి రెఫాయా అను మాఱు పేరు గలదు.

రాఫు (Raphu = స్వస్థతనొందినవాఁడు). బెన్యామీను గోత్రీకుఁడు. మోషే కనానుదేశమును వేగుచూడఁబంపిన పన్నెండుమందిలో పల్తీయను బెన్యామీనీయుని తండ్రి (సంఖ్యా 139).

రామతయ్యామోసేఫీము రామా 4 చూ॥

రామత్తిస్సే మిస్సె 4 చూ॥

రామత్తెహీ (Ramath-Lehi = రామా దవడ). సమ్మోను ఫిలిష్తీయులను జయించిన స్థలము (న్యాయా 1517). దీనియునికి తెలియదు (లేవీ చూ॥).

రామా (Ramah = ఉన్నత స్థలము).

1. నఫ్తాలీ స్వాస్థ్యములోనున్న యొక పట్టణము (యెహో 1936). అది ప్రస్తుతము కపెర్న హూముకు 12 మైళ్లు వాయవ్య దిక్కుననుండు రామె (Rameh) యను పట్టణమునుకొందురు (పటము I E, 4).

2. ఆషేరుగోత్ర స్వాస్థ్యమందలి యొక పట్టణము (యెహో 1939). ప్రస్తుతము తూరుకు 10 మైళ్లు ఆగ్నేయముకు కొంచెము దక్షిణముగా నున్న రామియ (Ramia) యని తలంచుచున్నారు (పటము IV, C 5).

3. బెన్యామీను గోత్రమందలి యొక పట్టణము (యెహో 1835). దీనికిని బేతేలుకును మధ్యనుండు ఒక వృక్షము క్రింద దెబోరా న్యాయము తీర్చెను (న్యాయా 45). గిలియాలో

తన భార్యను కోలుపోయిన లేవీయుఁ డీ పట్టణమునందు మొదట బసచేయుటకుఁ దలచెను (నాథా 19¹³). చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట గామావారును గౌరవారును కలిసి 821 మంది పురుషులు తిరిగివచ్చిరి (ఎజ్రా 2⁶⁸). బెన్యామీనీయు లీ పట్టణమున నివాసముండిరి (నెహె 11³³). అష్షూరువారు యెరూషలేము మీఁదకు దండెత్తి పమ్మటనుగూర్చిన వివరమునందీ పట్టణము మిక్తాఫ్ గిబాలకు మధ్యవచ్చును (యెష 10^{35,39}). యూదుల పారంపర్యమును బట్టి యాకోబు భార్యయగు రాహేలు సమాధి యిచ్చటనున్నట్లుఁ దెలియుచున్నది. ఆ సంగతి I సమా 10² లో చక్కగా సరిపడును. రామాలో రాహేలు తన బిడ్డలతోఁజూతై అంగలార్చుచున్నట్లు యిర్మీ 31¹⁵ వలన స్పష్టమగుచున్నది (మ 2¹⁸ సరిపోల్చును). నెబుక డ్నెజరు సేనాధిపతి ఇచ్చటనే యిర్మీయాను విడిపించెను (యిర్మీ 40¹). యెరూషలేమున కుత్తరముగా ప్రస్తుతము 5 మైళ్ల దూరముగా నున్న ఎర్-రాము (*Er-Ram*) అను చిన్నపల్లెయే. ఈ పట్టణపు ఉనికి యని యెంచుచున్నారు. అచ్చట నేటివఱకు యిశ్రాయేలీయుల సమాధులను జూపెదరు. వాటిలో రాహేలు సమాధి యుండవచ్చును. దావీదు నేమఁడగు రామా తీయుఁడగు పిమ్మి (I దిన 27³⁷) ఈ పట్టణపు వాడు కావచ్చును (పటము III, F 5).

4. ఎఫ్రాయిము మన్యమందలి యొక పట్టణము. I సమా 1¹ లో అది రామాతయీ మోషే మఁకబడెను. ఈ పదమునందు రామా, మిస్సా అను రెండు పదములు కలిసినట్లున్నది. సమామేలు తండ్రియగు ఎల్కానా ఈ యూరి వాడు. ఇది సమామేలు నివాసస్థలము (I సమా 1¹⁹ 2¹¹ 7¹⁷ 8⁴ 15³⁴ మొ॥). ఇశ్రాయేలు రాజగు బయెషా దీనిని కట్టించి కోటగాఁ జేసెను (I రాజు 15¹⁷ II దిన 18¹). I మక్క 11³⁴ లో దీనికి రామాతేము అను మాఱుపేరు గలదు. దీని యనికి తెలియదు. పైన 3 లో చెప్పబడినది ఇది ఒకటే కావచ్చును.

5. రామోల్లాదును నూచించెడి యొక స్థలము (II రాజు 8²⁹ II దిన 22⁶ రామోల్లాదు చూ॥).

6. యూదా దక్షిణమందుండు ఒక పట్టణము. దానిని పిమ్మోను గోత్రీకుల కిచ్చిరి (యెహో 19⁵). దానికి I సమా 30³⁷ లో దక్షిణ రామోతు అను మాఱుపేరు గలదు. సిక్లగునుండి దావీదు ఆయా ఊళ్లకు దోపుడు సామ్రాజ్యముగా ఈ యూరివారికి నొక భాగము నంపెను. దీని యనికి తెలియదు.

రాము (*Ram* = ఎత్తఁ బడినది).

1. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు. దావీదు వంశావళి క్రమణికయందు ఇతని పేరు వచ్చును (రూతు 4¹⁹). మ 1³⁴ లూ 33⁵ నందితనికి ఆరాము అను మాఱుపేరు గలదు. I దిన 2⁹ లో ఇతఁడు యెరష్సాయేలు తమ్ముడై యున్నట్లును 2^{25,27} నందు కుమారుడై యున్నట్లును కనబడుచున్నది. అతని కీ పేరుగల తమ్ముడును కొడుకున్నారని కొందఱి యభిప్రాయము. ఇది నిజమై యుండును.

2. యోబుతో వాదించిన ఎలీహుయొక్క పూర్వీకుఁడు (యోబు 32⁹). ఇది ఆరాముకు క్లుప్తపేరని కొందఱి యభిప్రాయము.

రామెసేసు (*Rameses*). ఫరో భాన్యాదులు నిలువచేయుటకై అతనితోఁజూతై ఇశ్రాయేలీయులైనపులో కట్టిన పట్టణములలో నిదియొకటి (నిర్గ 1¹¹). ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి విడుదల నొందినపు డిచటినుండియే బయలుదేరిరి (నిర్గ 12³⁷ సంఖ్యా 33³⁻⁵). విగుప్తీయుల శాసనములలో పి - రామెస్సె (*P-Ramessa* = రామెసేసు నగరము) అనునది యీ పట్టణమే యని యనుకొందురు. అది II రామేసుకు జ్ఞాపకార్థముగా ఆ పేరు నొందెను (విగుప్తు 3¹ చూ॥). అది 47¹¹ చూడఁగా రామెసేసు ఒక దేశమునకు పేరయి యున్నది. అది గోషెను ప్రదేశమై యుండెనని 47²⁷ వలన స్పష్టమగును. అందువలన రామెసేసు అను పట్టణముకూడ గోషెనులో నుండెనని సాధారణముగా ననుకొందురు అట్లునుకొనువారు అది గోషెనుయొక్క అగ్నేయ దిక్కున నున్నదని యభిప్రాయపడుచున్నారు.

రామోతు (*Ramoth* = ఉన్నతమైన స్థలములు).

1. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎచ్రా ప్రేరేపణలను వారిని విడిచి పెట్టిన వారిలో నొకఁడు (ఎచ్రా 10²⁹). హెబ్రీభాషయం దీ పదమును యెరేమోతు అని వ్రాసిరి గాని ఆ తైలిలును సవరించినవారు దానిని రామోతు అని చదువవలసినదని సవరణజేసిరి (యెరేమోతు 15 చూ॥).

2. ఇశ్కాబారులో నున్న యొక పట్టణము. అది లేవీయుల స్వాస్థ్యమయ్యెను. (I దిన 6⁵⁸⁻⁷³). యెహో 19²¹ లోని రెమెతు 21³⁸ లోని యర్హాతు ఈ యూరేపేరులే యని కొందఱి యభిప్రాయము. దాని యునికిని గూర్చిన సూచనలగుపడుటలేదు (యర్హాతు 2 చూ॥).

3. గిలాదు దేశములోని యొక పట్టణము (ద్వితీ 4⁴³ యెహో 20⁸ 21³⁸ మొ॥ రామోత్తిలాదు చూ॥).

4. యూదాదేశములో దక్షిణదేశమనబడిన దానిలోని ఒక పట్టణము (I సమూ 30²⁷ రామా 6 చూ॥).

రామోత్తిలాదు (Ramoth-Gilead = గిలాదులోని ఉన్నత స్థలములు). యెర్దానునదికి తూర్పున నున్న గిలాదు పట్టణములలో నొక ముఖ్యపట్టణము. ఆశ్రయపట్టణముగా ప్రత్యేకించిరి (ద్వితీ 4⁴³ యెహో 20⁸). గాదు గోత్రములో నుండినను లేవీయులలో మెరారియుల కియ్యబడెను (21³⁸ I దిన 6⁸⁰). సాలామోను ఉద్యోగక్షులలో నొకఁ డిచ్చట నుండెను (I రాజు 4¹³). ఇశ్రాయేలీయుల రాజులగు అహాబు యెహోరాము లిచ్చట సిరియనులతో యుద్ధము చేసి గాయము లొందిరి (I రాజు 22, II దిన 22⁵ II రాజు 8^{28, 29}). యెహూ ఇచ్చటనే ఇశ్రాయేలువారికి రాజుగా నభిషేకించబడెను (II రాజు 9¹⁻²⁸). గిలాదుకు మధ్య యర్హాతు నదికి సుమారు 10 మైళ్లు ఉత్తరముగా రెండుచోట్లను, దక్షిణముగా నొకచోటను దీని యునికిని గనపఱచుచున్నారు. ఇది చాల ముఖ్యస్థానముగటచే దాని కిథిలము రెచ్చటనో యుండక తప్పదు. పై నుదాహరించిన మిస్సా, గెరాసా, ఎస్ - సాయిత్ (Es-Sail) అను మూఁడు స్థలములలో పాడు దిబ్బలు గలవు. వాటిలో నేది రామోత్తిలాదో ఆ

కిథిలములను పరిశోధించ వారంభించినప్పుడు మాత్రమే తెలిసికొన వీలగును (ఫటము I, G 6).

రాయబారి, రాయబారము (Ambassador, Embassy). దూతలని సాధారణముగా కొన్ని వాక్యములలో వాడిన మాటను రాయబారులని తెనిగించిరి (II దిన 85²¹ యెహ 30⁴ 32⁷ యెహ 17¹⁵ మొ॥). II దిన 32³¹ లో నున్న పదము మఱియొకటియై తమ భాష నెఱుంగని వారికి అర్థము చెప్పువారిని శబ్దార్థమగును. ఇట్టి రాయబారులు రాజుల పక్షముగా పంపబడిన దూతలై యున్నారు (దూత చూ॥).

క్రొత్త నిబంధనలో రాయబారులనియు, రాయబారమనియు తెనిగించిన మూలపదము దూత యని తెనిగింపబడినది గాక వేఱుపదమై పెద్దలని శబ్దార్థమగును. ఈ పదము గ్రీకు గ్రంథకర్తలు తమ రచనలలో వాడిన పదమై యున్నది. రాయబారులు పెద్దలగుటచే వారి కి పేరు కలిగెను. లూ 14³⁸ 19¹⁹ లో రాయబారమును పదము సాధారణ అర్థముతో నుపయోగించిరి. II కొరి 5¹⁰ ఎఫె 6¹⁰ లో బోధకులు రాయబారు లనబడిరి. రారాజుగు దేవుని పేరట మానవులకు సమాధాన వార్త తెలుపుటకు పంపబడిరి కావున వారి కిట్టి పేరు సార్థకమగు, చున్నది (దూత, బోధకుడు చూ॥).

రాయమా (Raamah = వణుకుట అడురుట). కూమ కుమారుడు (అది 10 I దిన 1⁹). షేబ దెదానుల తండ్రి (అది 10²⁸) ఇచ్చటనున్న సంబంధమునుబట్టి ఇతఁ డరబ్బీయుల లోని తెగవారికి పూర్వికుఁడని తెలిసికొనవచ్చును. పారసీక సంయుక్తాగ్రగుడము దగ్గర రెగ్మా (Regma) అను వారు పూర్వముండిరి. వీరు వారేనని కొందఱి యభిప్రాయము. గాని దక్షిణ అరబ్బీలో పూర్వముండిన రిమ్మనీలే (Rammanilae) అను వారు వీరిని మరికొందఱి అభిప్రాయమై యున్నది. వారు బంగారుతో వర్ణము చేసెడివారు (యెహ 27²²). గాన వారు అరబ్బీయులు అని చెప్పటకు సందేహము లేదు గాని వారుండిన తావునుగూర్చి అంతగా తెలియదు.

రాయి (Stone). పల్లెను రాతిప్రదేశమై యున్నది. కావున రాళ్లను అనేక పనుల కుపయోగించుకొనిరి. ఆ పదమునకు అలంకారార్థ ప్రయోగము అనేకములు కానవచ్చుచున్నవి.

యాకోబు ఒక రాతిని తలగడగా వాడుకొనెను (ఆది 28¹¹⁻¹⁸). అచ్చట యతని కొక దర్శనము కలిగినందున దానిని గుడిగా ప్రతిష్ఠించెను (28¹⁸⁻²² 35¹⁴). ఏదైన నొక గొప్ప సంగతి జరిగినప్పుడు జ్ఞాపకార్థముగా రాళ్లను నిలిపిరి (యోహా 4 I సమా 7¹³). ఒడంబడికలకు సాక్షిగాను అట్టి స్తంభములను నిలువఁబెట్టిరి (ఆది 31³⁶ యెహె 26²⁷). కూర్చుండుటకు తగిన అరుగులుగా నమర్చిరి (నిర్గ 17¹⁰). బావులను కట్టిరి (ఆది 29^{2,3,9}). చనిపోయినవారి కవమానము కలుగునట్లు వారి శవములపై రాళ్లతో వుప్పు వేసిరి (I సమా 18¹⁷). రాళ్లతో సమాధులకు మూతలు వేసిరి (మ 27⁶⁰ 28² యోహా 11^{38,39}). పాత నిబంధనలోని పదియాజ్ఞలను రాతిమీఁద చెక్కిరి (ద్వితీ 27^{9,4} యోహా 8³²). మలచని రాళ్లతో వేదికలను కట్టిరి (నిర్గ 20²⁵ యోహా 8³¹ ద్వితీ 27³⁵). భూమిమీఁద రాళ్లుండినయెడల పంటకు నష్టముగా నెంచిరి (II రాజు 3^{19,23} మా 4¹⁶ మొ॥). మార్గములో నున్న రాళ్లు ప్రయాణీకులకు తొట్టిల్ల కారణమగుటచే అవి అటంకములకు నూచనగా నుండెను (యెష 8¹⁴ 62¹⁰ కీర్త 91¹² మ 4⁶ I పేతు 2⁸). రాళ్లను ఆయుధములుగా వాడిరి (నిర్గ 21¹⁸ సంఖ్యా 35^{17,23}). వడిసెలలో పెట్టి కొట్టిరి (స్వాయా 20¹⁶ I సమా 17^{40,41} I దిన 12³ యోబు 41²⁸). యుద్ధములందు యంత్ర సహాయముచే శత్రువులపై ప్రయోగించిరి (II దిన 28¹⁵) దేవుడు కనఁబఱచుటకు రాళ్లను రుద్దిరి (II సమా 16⁶ యోహా 8⁵⁹ 10³¹). విగ్రహాధిపతులను (ద్వితీ 13¹⁰ 17⁵) మంత్రముల నుపయోగించువారిని (లేవీ 20²⁷), దేవుని నామమును దూషించువారిని (24²³), మూర్ఖవృద్ధిచారులను (ద్వితీ 22^{21,24} యోహా 8⁷) రాళ్లతోఁ గొట్టి చంపిరి. నాబోతును రాజద్రోహిగా నెంచి రాళ్లతోఁ గొట్టి చంపిరి (I రాజు 21¹³). ప్రజలు దొడ్డుగా గూడి తమ కయివ్రులైన వారినిట్లు సంహరించిరి

(12¹⁸), తొట్లను (నిర్గ 7¹⁹), బలిపీఠములను (యెహె 40⁴²), రాతిపలకలను (నిర్గ 24¹² ద్వితీ 4¹³ I రాజు 8⁹ మొ॥), విగ్రహములను (ద్వితీ 4²⁸) రాళ్లతో చేసిరి. వీధులమీఁద బఱచుటకు రాళ్లనుపయోగించిరి (II రాజు 16¹⁷). వాటితో గోడలను కట్టిరి (సామె 29³¹). గొప్ప కట్టడముల పునాదులలోను (యెష 21¹⁶), గోడలకును (I రాజు 5^{17,18} 6⁷ మొ॥) చెక్కిన గొప్పరాళ్లను వాడిరి. అట్టి కట్టడములకు ఒక విశేషరాతిని తలరాయిగా పెట్టిరి (జెక 4⁷). మూలరాతిని విశేష ఆచారములతో నెట్టిరి (యోబు 3⁹). అది గొప్ప ఘనులకును (యిర్మీ 51²⁶), మఱి ముఖ్యముగా మెస్సీయకును (కీర్త 118²² మ 21⁴²) సార్థకనామముగా వాడిరి. హద్దులకు రాళ్లు వేయుట మొదటినుంచియు వాడుకయై యున్నది (ద్వితీ 27¹⁷). చరిత్రసంబంధమగు గొప్ప కార్యమును జరిగిన స్థలములు గుర్తించుటకు రాళ్లను నిలిపిరి (యెహె 15⁶ 18⁷). రాళ్లు స్థిరతను (యోహా 14² యోబు 41³⁴), బరువైనదానిని (యిర్మీ 51⁶³), విలువలేనిదానిని (I రాజు 10³⁷ II దిన 9²⁷), మాటలాడలేనిదానిని (హబ 2¹⁹ నిలూ 19⁴⁰) నూచించును. గొప్ప భయముచే మానవులు రాతిపంటివారగుదురు అను దృష్టాంతమును (I సమా 25³⁷ నిర్గ 15¹⁶) గలదు.

రావిచెట్టు మేడిచెట్టు చూ॥

రాహాబు.

1. (Rehab = విశాలత). యోహా యెష సంపించిన వేగులవారిని యెరికోలో దాచిపెట్టిన వేశ్యయొక్క పేరు (యోహా 2). ఈ కార్యము చేసినందున ఇశ్రాయేలీయులు ఈమెను ఈమె యింటివారిని రక్షించిరి (6^{17,18}). మ 1⁵ లో ఈమె పేరు క్రీస్తునుగూర్చిన వంశావళిలో కనఁబడును. అచటనుండు గ్రీకు పేరును చూడఁగా అది LXX లో ఈ రాహాబు అను పేరునకు కొంచెము భేదముగా నున్నది. మఱియు హెబ్రీ 11³¹ లోను యాకో 2²⁵ లో నున్న యీ పేరు కూడ మ 1⁵ లో నున్న రాహాబు అను పేరునకు భిన్నముగా నున్నది. అయితే యోసీఫును అను చరిత్రకారుఁడు దానిని మ 1⁵ లో వలె గుణిఁతము చేసియుండెను. ఇది యంతయు చూడఁగా

మ 1⁵ లోని రాహాబు ఈ రాహాబు అయ్యుండవచ్చును లేదా వేటాకొకెయై యుండవచ్చును. రాహాబు విశ్వాసముగలవారిలో నొక ముఖ్య దృష్టాంతమై యుండెను (హెబ్రీ 11³¹ యాకో 2²⁵).

2. (Rahab = బలాతిశ యము). విగుప్తు దేశమునకు పెట్టిన యొక యలంకారనామము (క్రీ.పూ 874-891⁰). యెష 51^{9,10} లోని విగుప్తు అను పేరుకు అసలులో రాహాబు అని యున్నది. యోబు 26¹² 91¹³ లలో ఇది యేదో యొక భయంకరమైన మృగమునకు పేరై యున్నది. యోబు 26¹² చూడఁగా ఆ మృగము సముద్రములో నుండునదై యున్నట్లు కనబడును. ఈ రాహాబు అనునది షేము సంతతివారి పురాణము లలో నున్నట్లు దేవునికి విరోధముగా పోరాడుచున్న దురాత్మ కొక పేరని కొందఱనుకొందురు. ఆ దురాత్మ తియమత్ (Tiamat) అను పేరు కలదై, భయంకరాకారముతో సముద్రములో నివసించుచు సృష్టిక్రమమును చెడఁగొట్టుటకు పని చేయుచున్నట్లుగా ఆ పురాణములలో నున్నది. అది యిట్టిదైనయెడల సముద్రములో నున్న భయంకరమైన దానిని నూచించుటకు యోబు ఈ పేరు వాడెననుకొందురు. మఱియు విగుప్తుదేశము సాధారణముగా దేవుని ప్రజలను విరోధించు భయంకరమైన జనులగుల దేశమైయుండుటచే ఆ దేశమున కిది యలంకార రీతిగా పెట్టబడినది యనుకొందురు. ఇది నిజము కావచ్చును కాక పోవచ్చును. ఎటులనైనను సరే ఇది విగుప్తు దేశమునకు అలంకారరీతిగా పెట్టిన పేరైయున్నది. యెష 30⁷ లో ఈ పదమును గప్పామరాయను మాటతో తెనిగించి యున్నారు. బహుశః విగుప్తీయుల గర్వాతిశయమువలన ఈ పేరు వచ్చి యుండవచ్చును.

రా హే లు (Rachel = అడు గొట్టె). లాబానుయొక్క రెండవమూర్తి. యాకోబు హారానుదేశమునకు వచ్చినప్పుడు ఈమె తన తండ్రి మండలను మేపుచు ఒక నూతియొద్ద అతనిని కలిసికొనెను (అది 29¹⁻⁹). ఈమె మిగుల సౌందర్యవతి యాకోబుమేను చూచినతక్షణమే

ప్రేమపాశమునఁ జిక్కినను (29¹⁷⁻²⁰). ఆమెను తనకిచ్చి వివాహము చేసినయెడల ఏడు సంవత్సరములు కొలువుచేతునని లాబానుతో యాకోబు ఒప్పందపడెను. లాబాను అందుకు సమ్మతించి యేడేండ్లు కడచినపిమ్మట రాహేలుకు బదులు తన పెద్దకుమార్తెయైన లేయా నిచ్చి పెండ్లిజేసెను (29³¹⁻³⁰). మఱి యేడేండ్లు కొలువు జేసిన పక్షమున రాహేలునుకూడ నిత్తునని చెప్పెను. లేయాకు నలుగురు కుమారులు కలుగుటయు తనకు సంతానము లేకపోవుటయుఁ జూచి మిగుల అనూయపడెను. అక్కయందలి అనూయచే తన దానియగు ఓల్తాను యాకోబున కుపపత్నిగా నిచ్చి ఆమెకినిన యిద్దరు కుమారులను తన బిడ్డలుగ నెంచుకొనెను. దేవుఁడు తనకు తీర్పుజేసి తన మొరను విని కుమారుని దయచేసెనని ఒకనికి దాను అనియు దేవుని కృపవిషయమై తన యక్కతో పోరాడి గెలిచితినిని ఒకనికి నష్టాలి యనియు నామకరణ మొనర్చెను. రూబేను పాలమునుండి తెచ్చిన పుత్రదాత పృథ్వీపుష్పండ్లను ఆశతో సంపాదించుకొనుటకై చేసినదానినిబట్టి బిడ్డలను కనవలెనను కోరిక యెంత బలముగ ఆమె కుండెనో తెలియుచున్నది (30¹⁴). చాల యేండ్లకు ఆమె కోరిక ప్రకారము యోసేపు అను కుమారుఁడు కలిగెను (30). తరువాత ఆరేండ్లకు (31¹⁴) యాకోబు తన మామయగు లాబానుయొద్ద నుండి వెల్లిపోవుట కాలోచించుచుండఁగా రాహేలును తన అక్కతోఁగలిసి వెల్లిపోవ సమ్మతించెను (31^{1-3,4,14-18}). మూఢ భక్తిగల రాహేలు వెళ్లినప్పుడు తనకును తన భర్తకును క్షేమాభివృద్ధి కలుగునను తలంపుతో తన తండ్రి గృహదేవతలను దొంగిలించెను (31³³⁻³⁵). లాబాను వాటిని వెదుకవచ్చినప్పుడు యొక్తిగా వాటిని దాచి అతఁడు తీసికొనిపోవుటకు వీలు గాకుండ చేసెను. ఏకాపు వెదుక్కొన వచ్చినప్పుడు అతఁడు రాహేలును యోసేపును ఉంచిన స్థానమునబట్టి ఆమెయెడల యెట్టిప్రేమ అతని కుండెనో తెలియుచున్నది (38¹⁻¹³). యాకోబు బేలేలును విడిచి వెళ్లించుండఁగా మార్గములో రాహేలు బెన్యామీనునకుని మరణమాయెను. ఆమెను రామాలో సమాధిచేసిరి (35¹⁶⁻²⁰ 487). ఇశ్రాయేలీయుల పంశములను

వర్ణింపబడినవారిలో లేయాయను రాహేలు నున్నట్లు రూతు గ్రంథమున నొక మాచవలదు. రూతు (41) రిబ్బానలెనే రాహేలును రూపము నందు మూత్రమేగాక మట్టు మర్యాదలలోను మాటలలోను మనుష్యుల నాకర్షించునదై యున్నది (24, 29). ఆమె మరణమువలన ఆతని యాశ లన్నియు అడుగంటినట్లతడు తలంచెను. అన్ని విషయములలోను రాహేలు తన అత్తగారి ప్రతి బింబ మనవచ్చును.

W.

రాళ్లతో కొట్టుట నేరములు శిక్షలు III 7 (1) చూ॥

రాళ్లను ప్రయోగించు మంత్రములు శిక్షలు III 5 చూ॥

రాళ్లను మలచువారు వృత్తులు చేతిపనులు I (1) చూ॥

రాళ్లు పరచిన స్థలము గబ్బతా, యెరూషలేము B, VI 4 చూ॥

8

రిన్యూనిగా చేసికొనుట (Kenosis). ఈ పదము ఫిలి 2⁷ నందు కనబడును. యేసు క్రీస్తు ఈ లోకమునం దవతరింపఁగా ఆయన తన్నుతాను రిన్యూనిగాఁ జేసికొనెను. ఆయన ధనవంతుఁడైనను మన నిమిత్తము దరిదుర్దాయెనను (II కొరి 8⁹) మాటలలోను ఈ సంగతియే కనబడును. ఆయన తన మహిమను వదిలివేసి తన్నుతాను తగ్గించు కొనెనను సంగతి ఈ మాటలలో నూచింపఁ బడెను గాని వేదశాస్త్రమునందు దీని గ్రీకుపద మైన కెనోసిస్ ఒక విశేష సిద్ధాంతపు పేరయ్యెను. క్రీస్తు ఈ లోకమునం దుండఁగా తన సర్వశక్తి సర్వజ్ఞత్వము అను దైవలక్షణములను ఉపయోగించలేక పోవునంతగా వదిలివేసెనని కొందఱును, ఆ లక్షణముల నాయన నరావతారధారిగా నుండు నప్పుడు కలిగియున్నను వాటి నుపయోగించు కొనలేదని మఱి కొందఱును అభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇట్టి యభిప్రాయభేదము లుండుటచే నవీన వేదశాస్త్రములలో కెనోసిస్ అను ఈ విషయమై ఎక్కువగా చర్చింతురు.

రిజేయా (Rizia = అనందము). ఆషేరు గోత్రికులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁹).

రిత్తా (Rithmah = ఒక తరహా చెట్టు). ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యసంచారమునందు దిగిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33^{18, 19}). అచ్చటనున్న పేరుల పరుసనుబట్టి అది కాదేవుడు సమీపముగా నున్నట్లున్నదిగాని దాని యనికి ఇంక నూటిగాఁ జెలియదు.

రిన్నా (Rinnah = కేక). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4¹⁰).

రిబ్కా (Rebekah = ఉచ్చుతాడు). బతూయేలు కుమార్తె. మెసపొతేమియలోని నాహోరుపట్టణపు బయటనున్న బావికి నీటి నిమిత్త మామె వచ్చినప్పుడు ఇస్సాకు నిమిత్తమై మనువుమాడ బయలుదేరిన ఆ బ్రాహ్మణుని సేవకుఁ డామెదగ్గరకువచ్చి తనకు త్రాగుటకు నీలిమ్మని యడిగెను. ఆమె అతనికి దాహము ఇచ్చుటయే గాక అతని యొంటెలకును కావలసిన నీరుతోడి పెట్ట సమర్పించెను. తా నదివఱకు జీవునడిగిన గుర్తు అదే. ఆమెయొక్క దయార్ద్ర హృదయము వెల్లడియయ్యెను.

ఆమె సౌందర్యవతి యని ఆతఁడు కనుగొనెను. తన యజమానుని కుమారునికి తగిన వధువనియెంచి అతఁ డామెకు విలవగల ఆభరణము లిచ్చెను. ఆమె పేరు తెలియనందున అడిగి తెలిసికొని ఆ రాత్రి తాను బసచేయుటకు వారియింట బిలుగలదేమా కనుగొనెను. ఆమె యందుల కంగీకరించి తన అన్నయగు లాబాను కూడ యిష్టపడునట్లు చేసెను. అందువలన ఆ సేవకుఁ డా రాత్రి వారియింట బసచేసి చివరకు తాను వచ్చిన పనినికూడ తెలిపెను. రిబ్కా తనవెంట కనానుకు వచ్చి ఇస్సాకును వివాహ మాడవలసియున్నదనికూడ మనవిజేసెను. లాబాను దానికి సమర్పించెను. రిబ్కా వెనుకఁదీయలేదు. ఆమె సేవకుని వెంటబడివిల్లి ఇస్సాకును వివాహ మాడెను. ఏకాపు యాకోబులను కన్య (ఆది 24¹⁻¹⁷). ఆమె యాకోబును ఎక్కువగా ప్రేమించెను. ఏకాపుకన్న యాకోబు గొప్పవాఁ డగునను ప్రసవము నెఱిగియున్నను, ఆ సంగతిని జేవుని కప్పగించక జ్యేష్ఠుఁడైనవానికి రావలసిన దీవన, మోసముద్వారా యాకోబునకు వచ్చునట్లు యజ్ఞిబ్రహ్మను (25¹⁸ 27¹⁻²⁸). బహుళః ఆమె యాకోబు మెసపొతేమియ యందుండఁగ నే

మరణమై మళ్ళీలా గుహలో పాతిపెట్టబడెను (49³¹).

W.

రిబ్లా (Riblah = సారవంతము).

1. నెబుక ద్వైజరుయొక్క సైన్యము మకాము చేసిన యొక స్థలము. అతఁ డిచ్చటనుండి తన పటాలముల నాయా దిక్కులకుఁ బంపెను. యెరూషలేమును పట్టుకొనినపిమ్మట రాజైన సిద్కియాను ఇచ్చటనున్న నెబుక ద్వైజరునొద్దకు తేఁగా అతఁడు సిద్కియాను శిక్షించెను (II రాజ 25^{2,30,31} యిర్మీ 39^{3,5} 52⁹⁻¹¹). దీనికిపూర్వము విగుప్తురాజగు ఫరోనెతో యూదారాజగు యెహోయాహాజను ఇచ్చటికిఁ దెచ్చినట్లున్నది (II రాజ 23³³) గాని, II దిన 36³ లో అది యెరూషలేమునందు జరిగినట్లు కనబడుచున్నది. ఫరోనెతో రిబ్లాలో నుండఁగా అతని పటాలములలో నొకటి యెహూయాహాజను పట్టుకొని అతనియొద్దకు వచ్చెను గాని కొందఱు II రాజ 23³³ లో నున్నది పొరపాటున వ్రాయబడినట్లు తలంచెదరు. ఈ పట్టణము రెబానోను, ప్రతి 'రెబానో'నులకు మధ్యనున్న లోయయందు ప్రవహించు ఒరంటీసునదీతీరమున హామాతుకు 50 మైళ్ల దూరమందున్నది. ప్రస్తుతమచ్చట చాల పాడుకేవములును, రిబ్లా (Ribleh) అను ఊరును గలవు. యెహె 61⁴ లో నున్న విభ్రాతుకు బదులు రిబ్లా యని చదువుట యొక్కమని కొందఱి తలంపు (దిభ్రాతు చూ॥, పటము VII, C 2).

2. ఉత్తరపల్లెనునందు తూర్పువార్డుగా నుండు నొక స్థలము (సంఖ్యా 34¹¹). ఇది గలిలైయ సముద్రమునకు ఈశాన్యముగా నున్న యొక స్థలముగాని దాని యునికినిగూర్చి యింక తేటగా తెలియదు.

రిమ్మోను (Rimmon = దానిమృపండు, ఉండుమువాడు).

1. సౌలు కుమారుడగు ఇచ్చోషెతును చంపిన వారి తండ్రి. ఇతఁడు బెన్యామీనీయుఁడు (II సమూ 4^{3,5,9}).

2. బెన్యామీనీయులు తక్కిన గోత్రీకులతో యుద్ధముచేసి ఓడి పారిపోయి దాగుకొనిన యొక బండ (న్యాయా 20⁴⁵⁻⁴⁷ 21¹³). ప్రస్తుత

మున బేతేలుకు తూర్పుగా మూడుమైళ్లదూరమున నున్న దిబ్బైనుండు రుమ్మోను (Rummon) అను ఊరే దీనియునికి యని తలంచుచున్నారు (పటము III F 5).

3. యూదయ దక్షిణమునందుండు ఒక పట్టణము (యెహో 15³² I దిన 4³² జెక 14¹⁰). యెహో 19⁷ లో అది అయిక్ అను ఊరికి సమీపముననున్నట్లు తెలియుచున్నది. గనుక నే, కాఁబోలు నెహె 11²⁹ నం దీ రెండు ఊళ్లను కలిపి ఎన్రిమ్మోను (అయిక్+రిమ్మోను) అని వ్రాసిరి. అట్లుకానియెడల యెహో 15³² I దిన 4³² లోని అయిక్ అను దానిని వేరు స్థలముగా నెంచక రిమ్మోను అను పదముయొక్క భాగముగా నెంచవలెను (ఎన్రిమ్మోను చూ॥, పటము II, D 3).

4. జెబూలూను గోత్రపుహద్దులలో నొకటి (యెహో 19¹³). యెహో 21³⁵ లో దీనిని పొరపాటుగా దివ్మూ అని వ్రాసిరి.

5. బాబెలు దేవతలలో రమ్మను (Ramman) అను దేవతయొక్క హిల్ట్రాపదరూపము. ఈ దేవత హిందువుల ఇంద్రునిబోలి వర్షమునకును, ఉరుములు, గాలివానల కధిదేవతగా నెంచబడెను. దమస్కువారి దేవతలలో నిది ముఖ్యమైనది (II రాజ 5¹⁸). ఈ దేవతపూజ బబులోను నుండి దమస్కుకు వచ్చినట్లు దీనివలనఁ దెలియుచున్నది. వర్షములు పంపునుగాన మంచి దేవత యనియు, తుఫానులు కలిగించునుగాన లయము చేయు దేవత యనియు నెంచబడును. శివునికి నందివాహననూచకమైనట్లు ఈ దేవతకు అది యొక ముఖ్యనూచనగా నున్నది. హదర్లిమ్మోను (జెక 12¹¹) అను స్థలము పేరునందును టర్లిమ్మోను (I రాజ 15¹⁸) అను మనుష్యుని పేరు లోను ఈ దేవతపేరు గానవచ్చును.

రిమ్మోను పారెసు (Rimmon-Perez = దానిమృకాయ సందు). ఇక్రాయేలీయు లరణ్యము నందు దిగిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33^{19,20}). దీని యునికిఁ దెలియదు.

రిస్సా (Rizpah = బేడక్కిన రాయి). రాజైన సౌలు ఉపపత్నులలో నొకఁడె. సౌలు చనిపోయినపిమ్మట అతని సేనాధిపతియగు అచ్చేరు

మొదటి అధ్యాయమందు ఎలీమెలెకును ఆయన కుమారులను గుఱించియు నయోమిని ఆమె కొడండ్రను గుఱించియు కలదు. తరువాతి రెండు అధ్యాయములలో బోయజా, రూతు, నయోమినిగూర్చి కలదు. ఆఖరు అధ్యాయములో బంధుత్వము, వివాహము, సంతానమును గుఱించి కలదు.

H.

రూపాంతరము (Transfiguration). పేతురు యేసుదేవుని కుమారుడని ఫిలిప్పడైన కైసరము ప్రాంతములో నొప్పుకొన్నమీఁదట ఆయన పేతురు యాకోబు యోహాను అను ముగ్గురిని కొండమీదికి ఏకాంతముగా వెంటఁబెట్టుకొని వెళ్లి అచ్చట కాంతితోఁ గూడిన మాటు రూపము నొందెను. ఆ చరిత్ర మ 17:1-13 మా 9:1-13 లూ 9:36-38 లందున్నది. II పేతు 1:16-18 నందు గాక మఱి యితర నూచనలు బ్రైలునందు లేవు. అధికాలమునం దీ రూపాంతరము ఒలీవకొండమీద జరిగినట్లు తలంచరిగాని ఆ యూహా చరిత్రసంబంధమున కొంత మాత్రమును సరిపడదు. జెరోము (Jerome) అనువాఁ డిది తాబోరు కొండమీద జరిగెననెనుగాని అదియు చరిత్రకు చక్కగా పాసగుట లేదు. హెర్మోను కొండ శిఖరములలో నొక దానిమీద జరిగెను. ఆ శిఖరమేదియో తెలియ కున్నది. ఆయన ప్రార్థించుచుండఁగా ఆయన వస్త్రములును ముఖవర్చుస్సును నూర్చునికన్న కాంతిగల వయ్యెను. దేవుని సన్నిధానమునకు గుఱుతుగా నున్న మేఘము వారిని క్రమైను. మోషే ఏలీయా యనువారు కనఁబడి ఆయన మరణమునుగూర్చి సంభాషించిరి. ఈయన నాప్రీయ కుమారుడు ఈయనమాట వినుడను స్వరము ఆ మేఘములో నుండి వినుఁబడెను. అది రాత్రివేళ గాన శిష్యులు నిద్రమత్తులో నుండిరి. పేతురు మేలుకొని తామక్కుడనే కాపురముందునట్లు ఆయనకొఱ కొకటి మోషే కొకటి ఏలీయా కొకటి మూడు షర్లకాలు కట్టుదుమని పలికెను. తాను మృతులలోనుండి లేచువఱకు దానినిగూర్చి యెవరికిని చెప్పకూడదని ఆయన వారికి అజ్ఞాపించెను.

ఈ రూపాంతరమాయనను ఆయన పొందవై యుండిన శ్రమలకొఱకు సిద్ధపఱచి బలపఱచెను.

ఇప్పటినుండి ఆయన చరిత్రయందు శ్రమలు ముఖ్య విషయముగా నున్నది. ఆయన శిష్యులు ఆయన శ్రమలనుబట్టి అటంకపఱచఁబడకుండునట్టిది జరిగెను.

రూపాంతరమొందుట యను పదమే రోమా 12: నందుండి మనము పొందవలసిన ఆత్మీయ మార్పును నూచించును. దానిని II కొరి 3:18 లో పోలికగా మార్చబడుదుము అని తెనిగించిరి. దానిని ఆయన పోలికగా రూపాంతరము నొందుదుమని తెనిగించిన యెడల వై నున్న వాక్యములకును దీనికినిగల సంబంధము లేట పడును.

రూఫు (Rufus = ఎఱ్ఱని).

1. యేసుయొక్క సిలువను మోసిన కురే నీయుఁడైన సీమోనుయొక్క కుమారుడు. మార్కు అతని పేరు వ్రాసినందున ఆ కాలమందుండిన వారందఱును బాగుగా నెఱిగియున్నవాఁడని తెలిసికొనవచ్చును (మా 15:1).

2. పౌలు తన సలాములు పంపిన రోమాలోని యొకానొక క్రైస్తవుడు (రోమా 16:13). కురే నీయుడగు సీమోనుయొక్క కుటుంబము రోమాకు వెళ్లి యుండవచ్చుననియు, మార్కు సువార్తయందు దాహారింపఁబడినవాడును ఇతఁడును ఒక్కరేయై యుండవచ్చుననియు కొందఱే తలంపు.

E.

రూబేను (Reuben = కుమారుని చూడుము).

1. యాకోబు జ్యేష్ఠపుత్రుడు. తల్లి లాబాను కుమార్తెయగు లేయా (అది 29:31, 35:46 I దిన 2:5). ఇతఁడు ఘోర పాపమునకు లోనాయెను (అది 35:9). అతని తమ్ముల్లు యోసేపును చంప యత్నించినప్పుడు, వానిని రక్షింపఁగోరి, ఒక లోతైన గోతిలో వేయుడని సలహా నిచ్చెను. తరువాత తండ్రి యొద్దకు వానిని పంపవలెనని యుద్దేశించెను. వారు యోసేపును మిథ్యాసీయుల కమ్మినప్పుడు అతఁడు దగ్గరలేడు. గోయి వట్టిదిగా నుండుట కనుగొని చాల విచారపడెను (37:1-39). 20 సంవత్సరములకుఁ బిదప వారు విగుప్తులో చిక్కులో పడఁగా రూబేను వెంటనే యోసేపు మరణముతో తన కేమియు బోకకములేదని

వారికి జ్ఞాపకము చేసెను (42³³⁻³⁴). బెన్యామీనును విగుఫులోకి పంపుటకు యాకోబు విముఖత జూపఁగా రూచేను, తాను బెన్యామీనును సురక్షితముగాఁ దిచ్చునంత దనుక తన కుమారులలో నిద్దరిని జామీనుగా నుంచుకొను మనెను (42³⁷). రూచేనుకు అంతా నలుగురు కుమారులు (46^{8,9} నిర్గ 6¹⁴ I దిన 5³). యాకోబు తన మరణశయ్యమీఁద నుండఁగా రూచేను నీళ్ల వలె చంచలఁ డయ్యెననియు, వృద్ధిలోకి రాఁడని తెలిపెను. అతని ఏహ్యప్రవృత్తినబట్టి, అతని శ్రేష్ఠత్వపు హక్కుకు దూరఘృణ డాయెను (అది 49^{3,4}).

2. రూచేను సంతానపువారిచే నేర్పడిన గోత్రమును, వారి స్వాస్థ్యభాగమును, రూచేను నలుగురు కుమారులు నాలుగు గొప్ప వంశకర్తలైరి (సంఖ్యా 26⁵⁻¹¹). అరణ్య ప్రయాణారంభమున ఈ గోత్రమునకు ప్రధాని ఏలీసారు (1⁵ 2¹⁰ 7³⁰⁻³⁵ 10¹⁸). అప్పు డీ గోత్రములో 46,500 పైనికులుండిరి. 38 సం॥ లకు తరువాత వేసిన జనాభాలో 48,730 మంది మాత్ర ముండిరి (26⁷). రూచేను పిమ్మోను గాదుగోత్రముల వారి కందిరికి రూచేనీయుల ప్రధాని నాయకుఁడు, ఇతనిక్రింద 1,51,450 పైనికు లుండి (2^{10,16}). జక్కూరు కుమారుడగు షమ్షాయ 12 మంది వేగులవారిలో ఈ గోత్ర ప్రతినిధి (13⁴). మోషే ఆహారోనులమీద తిరుగుబాటు చేసిన కోరిహుతో వేరినవారిలో చాతాను అబీరాము ఓనులు రూచేనీయులు (16¹⁻⁵⁰ 26⁹ ద్వితి 11⁶). కోరహు 4 చూ॥ సీహోను ఓగు అను రాజు లతో యుద్ధములయిన తరువాత, తమకు మందలు అమితముగా నున్నందున రూచేను, గాదు, మనషే అర్థగోత్రములవారు తమకు మిగుల అనుకూలముగా నున్న యొర్దాను తూర్పు ప్రాంతము తమ కిప్పుని మనవిజేసికొనిరి (నటము IX). వారు తమ సహోదరులు కనాను జయించువరకు వారిలో యుద్ధకాలులైనవారు వచ్చి సహాయపడు పరతుపై మోషేవారి కుటుంబము లక్కడ నివాసము లేర్పరచుకొనవచ్చునని నెలవిచ్చెను (సంఖ్యా 32¹⁻⁴ యెహో 18⁷). వా రాలాగుచేసి యెహోషువకు అన్ని యుద్ధములలో తోడ్పడి అవి ముగిసిన పిదప గౌరవ

మర్యాదలతో సాగనంపబడిరి. వారు యొర్దాను కివతల జ్ఞాపకార్థముగ నిర్మించిన బలిపీఠము అనుమానాస్పదమై వారిని అంతర్బుద్ధమునకు నడుపునదేగాని అది జరుగలేదు (22¹⁻³⁴). సీపె రాతో జరిగిన యుద్ధమున రూచేనీయులు తోడ్పడనందున దెబ్బరా తన పాటలో వారిని మందలించెను (న్యాయా 5^{15,16}). వీరు హగ్లి యులతో పోరాడి వారిదేశమును, పురములను స్వాధీనపరచుకొని చెఱకాలమువరకు వానిలో నివసించిరి (I దిన 5¹⁸⁻²²). యెహొకేలు ఉదాహరించిన కనానుదేశములో రూచేనీయులకు ఒక ప్రదేశ మేర్పాటాయెను (యెహొ 45^{6,7}). యెరూషలేము ద్వారములలో నొకటి వీరికేరిట ఉన్నది (48²¹). ప్రకటన గ్రంథములోని ముద్ర నొందిన లక్ష నల్లఘేనాలుగువేల రూచేనీయులు 12,000 మంది గలరు (ప్రక 7⁵). వీరి గోత్ర ప్రదేశముకు తూర్పున అమ్మోనీయుల దేశమును, దక్షిణమున అర్జోను నదియు (సంఖ్యా 21³⁴), పడమట మృతసముద్రము యొర్దాను నదియు (యెహో 13²³), ఉత్తరమున బేర్షిమాకు దక్షిణముగా యొర్దాను నుండి హెబ్బోనుకు వెళ్ళువార్లమును సరిహద్దులుగా నుండెను (యెహో 13^{17,28} 21³⁷ సంఖ్యా 32³⁸ యెహో 13²⁷). ఆమోనీయుల రాజైన సీహోను నుండి జయించుకొన్న పట్టణము లనేకములు గలవు (13¹⁵⁻²³). వీరి దేశము శత్రు బారికి సులభముగా లోనాయెను.

రూమా (Rumah = ఉన్నతస్థలము). రాజగు యెహోయాకీము తల్లిపుట్టిన యూరు (II రాజు 23³⁶). దీనిని అబూమా (Abumah) యని చదువవలెనని యోసీఫును తలంపు (పురా 10.5.2). ఇది అరూమా యను పదమునకు పొరపాటుగా వ్రాసినని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల అది షెకముకు దగ్గరగా నుండునదై యున్నది (న్యాయా 9⁴¹). ప్రస్తుతము నజరేతుకు సమీపముగా నుండు రూమె (Rumeh) యనున దిదే యని మఱి కొందఱి యభిప్రాయము.

రె

రెండు సంఖ్య II 2 చూ॥

రెండుగోడల మధ్యపన్న ద్వారము
యెహూషలేము B IV 2 (2); V 5 2 (10)
చూ॥

రెండు స్తంభములు జేవాలయము I (7)
(15) (d) చూ॥

రెగెము (Regem = మిశ్రుడు). కారేబు
సంతతివారిలో నొకడు. ఇతిహాస కుటుంబ
మునకు పెద్దయ్యయ్యెను (I దిన 247).

రెగె-మెలెకు (Regem-Melech = రాజు
స్నేహితుడు). ఉపవాసమును గూర్చి ప్రవక్త
యగు జెకర్యా నడుగుటకు చేలేలు నుండి పంపఁ
బడినవారిలో నొకడు (జెక 7²).

రెజీను (Rezin).

1. దమస్కుయొక్క స్వతంత్ర రాజులలో
చివరివాడు (క్రీ॥ ము॥ 740-732). 738 వ
సం॥ లో ఇతడు అష్షూరు చక్రవర్తి కప్పమును
చెల్లించినట్లు అష్షూరువారి రాతిశాసనములవలనఁ
దెలియుచుగాని తదనంతరము ఇశ్రాయేలీయుల
రాజైన పెకహుతో సంధిచేసికొని అష్షూరువారికి
విరోధముగా తిరుగుబాటు చేసెను. యూదా
రాజగు అహాజుకూడ తమతో సంధిచేసికొని
అష్షూరువారికి విరోధముగా తిరుగుబడవలెనని
రెజీను చెప్పెను గాని అహాజ అలాగుచేయ
నందున రెజీను పెకహు అనువారు అహాజమీద
యుద్ధముచేసి అతనిని రాజ్యమునుండి తొలగించి
తమపక్షముగా నుండిన యొకనిని యూదాదేశ
మునకు రాజునుగా నియమింపవలెనని యుద్దే
శించిరి (యెష 71⁹). II రాజు 16¹ చూడఁగా
అతడు ఎఱ్ఱసముద్రపు తూర్పుపాయకు ఉత్తర
ముగా నుండిన ఏలతును పట్టుకొనియున్నట్లుగా
కనబడుచుగాని, కొందఱు ఆది ఎదోము రాజుడేనని
దానిని నూచించుననుకొందురు (II దిన 28¹⁷).
రెజీను పెకహు అనువారలు యూదామీద
యుద్ధముచేయుఁ బోగా అహాజ అష్షూరువారి
సహాయమును వేడుకొనెను. పెకహు స్వంత
వారిలో కొందఱు కుట్రచేసి యతనినిఁ జంపిరి.
అష్షూరు చక్రవర్తియగు తిగ్లత్పిలేసరు దమస్కును
ముట్టడిచేసి సంవత్సరమునకు పిమ్మట దానిని పట్టు
కొని రెజీనును చంపించెను (II రాజు 16⁹).

అదిమొదలు దమస్కునకు స్వాతంత్ర్యముండ
లేదు.

2. యూదావారు బాబెలు చెఱునుండి తిరిగి
వచ్చుచుండఁగా సెలేసీయులలో నుండిన యొక
రెగవారు (ఎ.బ్రా 24⁸ సె.హె 7¹⁰ సెలేసీయులు
చూ॥).

రెజెఫు (Rezeeph). సస్సేరీలు రాజువారి
యగు రబ్బాకే చెప్పినట్లు అష్షూరు చక్రవర్తిచే
జయింపఁబడిన గొప్ప కోటలలో నొకటి (II రాజు
19¹² - యెష 37¹⁹). యుఫ్రాతునదికి పడమట
దమస్కుదిక్కున పూర్వము రాసప్ప (Rasappa)
యను గొప్ప పట్టణముండినట్లు రాతిశాసనముల
వలనఁ దెలియుచున్నది. అది యీ పట్టణమే యని
అందఱి యభిప్రాయమై యున్నది (పటము
VIII, C 1).

రెజోను (Rezon = ప్రాముఖ్యత).
దమస్కుకు దక్షిణముగా నుండు సోబారాజైన
హదదెజరుయొక్క నైన్యాధిపతి (I రాజు
11³³⁻³⁵). దావీదు హదదెజరును జయించి
అతని దేశమును స్వాధీనపఱచుకొనఁగా (II సమూ
8³⁻⁸) రెజోను కొంతమందితో పారిపోయి,
దమస్కును పట్టుకొని అక్కడ రాజై ఒక నూతన
వంశము నారంభించెను. ఇతని సంతతివారు
క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 950-732 వఱకు రాజ్య
మేలిరి. ఓరు ఇశ్రాయేలీయులకు గర్భ శత్రు
వులు. బెన్షదరు, హజాయేలు, రెజీను అనువార
లా వంశమునందు ముఖ్యులు.

రెఫహు (Rephah = ధనము). ఎఫ్రాయి
మీయుండగు యెహోషువ పూర్వీకులలో
నొకడు (I దిన 7¹⁵).

రెఫ్ఫహాయ్ కాలమానము I చూ॥

రెఫాయ్ (Rephaiah, Raphah =
యెహోవా స్వస్థపఱచెను.)

1. దావీదు సంతతివారిలో నొకడు
(I దిన 8¹¹).

2. పీహ్యోను ప్రధానులలో నొకడు
(I దిన 4⁴⁹).

3. ఇక్బాళారు సంతివారిలో నొకడు
(I దిన 7²).

4. సోలు కుటుంబికులలో నొకఁడు (I దిన 9⁴³). రాఫా 2 చూ॥

5. యెరూషలేము ప్రాకారములు కట్టుటకు సహాయము జేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 3⁹).

రెఫాయీగుఱ్ఱోదు, రెఫాయీయులు (Rephaim = రాక్షసులు).

1. దీర్ఘదేహులగు నొక జనాంగము. అబ్రాహాము కనానుకు రాకపూర్వము యొర్రానుకు తూర్పు పడమరల నుండిరి. వారు అస్తోరోతు కర్నాయిములో నివసించిరి (అది 14¹). హిత్తీయులు పెరిజ్జీయులను వారివలె కనానులో పూర్వమందుండిన జనములలో నొకరైనట్లున్నది (అది 15²⁰ యెహో 17¹⁵) వారికి ఏమీయులు, జంబువీమీయులు అను పేరు లుండెను (ద్విత్తి 21^{1,20}). బాహనురాజగు ఓగు ఈ వంశస్థులలో చివరివాఁడు (31¹ యెహో 12⁴ 13¹⁹). అగ్గోబు వీరి నివాసస్థానము (ద్విత్తి 31³). ఈ జనాంగము నశించిన పిమ్మట వీరి సంతానీకులు ఫిలిష్తీయులలో నున్నట్లు గానవచ్చుచున్నది (II సమూ 21¹⁶⁻²¹). గొల్కొతు వీరి వంశస్థుఁడే.

2. యెరూషలేమునకు సమీపమందుండు లోయలలో నొకటి (II సమూ 5^{18,22} 23¹³ I దిన 11¹⁵ 14⁹ యెష 17³). ఇది యెరూషలేము నైర్వృతి దిక్కునుండి చేల్లెఱచేమువఱకు వ్యాపించును. రెఫాయీయు లిచ్చట నివసించుటచే దాని కీ పేరు వచ్చిన దనుకొనవచ్చును. లేదా, రెఫాయీయు లంతరించిపోయినను, ఈ లోయ యందు బలాధుస్థులు నివసించుటచే దానికి పేరు వచ్చి యుండును. దావీదు ఈ లోయలో ఫిలిష్తీయులను రెండుమాలు లోడించెను. (II సమూ 5¹⁸⁻²² 23¹³ I దిన 11¹⁵ 14⁹ యెరూషలేము A I 3 చూ॥)

రెఫాయేలు (Raphael = దేవుఁడు స్వస్థ పఱచును). జెరుబ్బాబెలు ఆలయ ద్వారపాలకులగు కుటుంబములలో నొక కుటుంబపు పేరు (I దిన 28⁷).

రెఫీదీము (Rephidim = విశాలమైన స్థలములు). ఎర్ర సముద్రమునుండి సీనాయి మఱకు జేసిన ప్రయాణములో ఇశ్రాయేలీయులు

దిగిన యొక స్థలము (నిర్గ 17¹ 19² సంఖ్యా 33¹²⁻¹⁵). బండలో నుండి నీరువచ్చునట్లు ఇచ్చట మోషే చేసెను (నిర్గ 17^{5,6}). యూదుల పారంపర్యములు ఈ నీటి ప్రవాహము నీనై విజుకు వారివెంట ప్రవహించెనని తెలుపుచున్నది (I కొరి 10⁴). అమారేకీయులపై యుద్ధమాడి యెహోషాఫా జయము నొందిన (నిర్గ 17⁸⁻¹⁶). దీని యునికి రూఢిగ తెలియకపోయినను అది సీనాయిపర్వతమునకు 24 మైళ్లు వాయవ్యముగా నున్న ఫైరాను (Feiran) అని యనేకుల అభిప్రాయము. అది క్రైస్తవులకాలమునం దిచ్చట అనేక గుళ్లుండినట్లు అచ్చట నున్న శిథిలముల వలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ కాలమున ఇది యొక బివళయొక్క పీఠమనియు చరిత్రవలన కనబడుచున్నది (పటము VIII, B 3).

రెమల్యా (Remaliah = యె హో వా అలంకరించెను). ఇశ్రాయేలువారి రాజైన పేకహుయొక్క తండ్రి (II రాజు 15²⁵⁻³² 16^{1,3} II దిన 28⁶ యెష 71⁹ 8⁶).

రెమెతు రామెతు 2 చూ॥

రెల్లు (Flag, Calamus). యొర్రాను నైలు మున్నగు నదుల తీరములయందు పెరుగు నొక జన్తు విశేషము. దీనియందనేక జాతులున్నవి. కొన్ని మిగుల యెత్తుగాఁ బెరుగును గాని అవి చాల సన్నమైనందున గాలికి బహు శుభ్రుగ వంగును (మ 117). అనేకములు బోలుగా నుండును కాడలుగలిగి ఏ మాత్రపు దెబ్బలేగిలినను పుటుక్కున విలుగును (యెష 42³ మ 12²⁰). కొన్ని గట్టిగా నుండును గాన నవి చేతికర్రలుగా వాడుకొందురు (యెహె 29⁶ యెష 36⁶). కొన్నింటిని ఇప్పటికిని కొలకర్రలుగా వాడెదరు (యెహె 40³⁻⁵). అవి 6 అడుగుకంటె నెక్కువ పొడవుండును. J. C.

రెల్లుపడవలు ఓడలు 3 చూ॥

రెవాయా (Reaiah = యె హో వా చూచును).

1. యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు. ఇతఁ డొక కుటుంబమునకు పెద్ద (I దిన 4³). ఇతనికి హోరోయే యను మాటు పేరు గలదు.

(2³⁹). ఈ రెండు పదము లొకటే యర్థ మిచ్చును.

2. రూఠేను గోత్ర కుటుంబములలో నొక వాని పేరు (I దిన 5³).

3. నెతేనీయుల కుటుంబములలో నొకటి (ఎజ్రా 2⁴⁷ నెహె 7⁵⁹).

రెషెపు (Resheph = మంట). ఎఫ్రాయిము కుటుంబములలో నొక కుటుంబము (I దిన 7⁵⁹).

రెసెను (Resen). అష్షూరు దేశపు పట్టణము. నీనెవెకు 20 మైళ్లు దక్షిణముగా నుండు నిమ్రోదుకు మధ్య నెచ్చటనో యున్నదిగాని దాని యునికి ఇంక నూటిగా తెలియదు. ఇది అష్షూరు కట్టించిన నాలుగు పట్టణములలో నొకటి (ఆది 10^{11, 12}).

రెహబాము (Rehoboam = ప్రజలు విస్తరింతురు). సాలొమోను కుమారుడు. అష్షూనీయురాలగు నయమా అను నామె కనెను. జ్ఞానవంతుడగు తండ్రికడుపునఁ బుట్టినను మతి లేనివాడు. క్రీ॥ మ॥ దాదాపు 931 సం॥ న సాలొమోను మరణమైనపిదప పన్నెండుగోత్ర ప్రధానులు మధ్యపట్టణమగు షెకెములోఁ గూడుకొని రాజ్యమునకు వారసుడగు రెహబామును రాజుగా నభిషేకించనై యుండిరి. చాలకాలమునుండి ఆయా గోత్రములలో అణగి యుండిన విభేదము లచ్చట బయటపడెను (ఇజ్రా యేలు 3 చూ॥). రాజ్యవైభవముకై సాలొమోను విధించిన కఠినములగు పన్నులవలన నిదవణకే ప్రజలు విసికి యుండిరి గాన, వాని విషయమై తమ యసంతుష్టిని నూతన రాజుకుఁ బెలుపుటకు తగిన తరుణము తటస్థించెను. ఇదివఱకు సాలొమోను పనులను చేయించుచు, అహీయా యను ప్రవక్తచే 10 గోత్రముల వారికి రాజగునని ప్రబోధింపఁబడిన యరొబాము ప్రజలపక్షమున మాటలాడెను. భరింప నశక్యములగు పన్నులను తీసివేయవలసినదని ప్రజలేకగ్రీవముగఁ గోరిరి. దానినిగుఱించి యాలోచించుటకు రెహబాము మూడుదినముల వ్యవధిఁగోరెను. తన తండ్రి కాలమునుండి యాలోచనకర్తలుగ నుండినవారితో

విచారించినప్పుడు వారు ప్రజలనునవి నాల కించుట యుక్తమనియు, అందువలన ప్రజలతనిని వినయముగా నేవేతురనియు సలహా నిచ్చిరిగాని అతఁడు తన వయస్కులగువారి యాలోచన విని పెద్దలుచెప్పిన బుద్ధిమాటలను పెడచెవిని బెట్టి నందున నితని తెలివితేట లెట్టివో గ్రహించుకొన వచ్చును. తనతోటివా రిచ్చిన సలహా ప్రకార మతఁడు మూడవదినమున కూడిన ప్రజా సంఘము నెదుట “నా చిటికెనప్రేలు నా తండ్రినడుము కన్ను పెద్దది. నా తండ్రి మీమీఁద బరువైన కాడిపెట్టెను. సరే, నేను దాని నొక బరు వుగాఁ జేసెదను. నా తండ్రి మిమ్మును చలు కులతో క్షీంచెను. సరే, నేను మిమ్మును కొర డాలతో క్షీంచెదను” చెప్పినమాటలు విన్న వెంటనే, 10 గోత్రములవారు వేటుపడి తమతమ యిండ్లకువెల్లి దావీదు ఇంటివారితోఁగల సంబంధ మును త్రొంపుకొనిరి. అతఁడు పన్నువనాలు చేయు అధిపతియగు అహీరామును వారియొద్దకుఁ బంపఁగా వారతనిని రాళ్లతోఁ గొట్టి చంపిరి. తన నెక్కడ కొట్టి చంపెదఁగో యని రథము నెక్కి రెహబాము యెరూషలేమునకు పారి పోయెను (I రాజు 12¹⁻²⁰ II దిన 10¹⁻¹⁹). యూదాగోత్రకులును బెన్యామీనీయులలో చాలమందియు షిమ్యోనీయులుమాత్ర మతనిని వెంబడించిరి. అతఁడు తన సైన్యమంతటిని కూర్చుకొని వెల్లి తిరుగఁబడిన గోత్రములను జయించ యర్పించెను గాని షెమయా యను ప్రవక్త యతని వారిం చెను (I రాజు 12²¹⁻²⁴ II దిన 11¹⁻⁴). అతఁడప్పటికి యూదా బెన్యామీనులలోని కొన్ని పట్టణములకు ప్రాకారములు కట్టించి, భటులనెక్కడ కాపుంచి వాటిని బల పఱచెను (II దిన 11⁵⁻¹⁹). యరొబాము బేలేలు లోను దాసులను బంగారుమాడల నుంచుటవలన యాజకులును లేవీయులును ఆ ప్రాంతములలో నుండి లేచివచ్చినందున రెహబాము రాజ్య మింకను బలపడెను గాని, మూడు సంవత్సర ములలోనే అతఁడును విగ్రహారాధనకు పాల్ప డెను (I రాజు 14¹⁻¹⁴ II దిన 11¹⁵⁻¹⁷ 12¹). ఇతనియేలుబడి అయిదవ సంవత్సరమందు బగువు రాజగు షీమకు దండెత్తివచ్చి ప్రాకారపట్టణ ములలోఁ గొన్నింటిని జయించి చివరకు యెరూష

లేమును సహా పట్టుకొని దేవాలయమును రాజనగరును దోచుకొనెను (I రాజ 14²⁵⁻²⁸ II దిన 12³⁻¹² ఫరో చూ॥). రహబాముకు 18 మంది భార్యలును 60 మంది ఉంపుడు గత్తెలునుండి. వారివలన నతనికి 28 మంది కుమారులును 60 మంది కుమార్తెలును కలిగిరి (II దిన 12³¹). రాజ్యమిట్లు చీలిపోయినప్పుడు తన తండ్రి బాల్యదశయందుండెనని అబీయా చెప్పెను (13⁷). గాని అప్పటికి రహబాము 41 యేండ్లవాఁడు. అతఁడు 17 సం॥ లేలి క్రీ॥ ము॥ 915 సం॥ లో మృతినొందెను. అతని కుమారుఁడైన అబీయా అతని తరువాత యూదావారి నేలెను (I రాజ 14^{31,31} II దిన 12^{13,16}).

రెహబ్యా (Rehabiah = యెహోవా వృద్ధి నొందించెను). లేవీయులలో నొక కుటుంబపు పేరు. మోషే మనుమఁడగు రెహబ్యా దీనిపెద్ద (I దిన 23¹⁷ 24³¹ 26²⁵).

రెహూము (Rehum = జోరి).

1. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగివచ్చిన 12 మంది ప్రధానులలో నొకఁడు (ఎజ్రా 2²). నెహె 7⁶ నం దితని పేరు పొరపాటున నెహూము అని మాలభాషలో వ్రాసిరి.

2. సిరియలోనుండి పారసీకుల ఉద్యోగి. ఇతఁడు మంత్రి యను బిరుదువహించెను. యూదులు దేవాలయమును కట్టుకొనుచుండఁగా వారి నడ్డగించనై పారసీక చక్రవర్తికి ఉత్తరమును వ్రాసిన వారిలో నితఁ డొకఁడు (ఎజ్రా 4^{8,9,17,33}).

3. యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటకు నెహెమ్యాకు సహాయముచేసిన యొక లేవీయుఁడు (నెహె 3¹⁷).

4. నెహెమ్యాకాలములో ఇశ్రాయేలీయులు చేసిన నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకఁడు (నెహె 10²⁵).

5. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగి చెఱునుండి వచ్చిన యొక యాజకుఁడు (నెహె 12³⁻⁷). ఇతఁడొక కుటుంబమునకు పెద్దయయ్యెను. నెహె 12¹⁵ లో దీనికి హశీరీము అను పేరున్నది. ఈ పదములో మొదటి రెండక్షరములను మార్పు

టచే నిట్లు సంభవించియుండును (హశీము 2 చూ॥).

రెహోబాబు (Rehob = విశాలముగ పీఠి).

1. యెర్దాను లోయలోని యుత్తర ప్రాంతములలో నుండు ఒక పట్టణము (సంఖ్యా 13³¹ II సమా 10⁸). ఇదియు బేత్రేహోబును ఒకటేయై యుండవచ్చును (బేత్రేహోబు చూ॥).

2. ఆషేరుగోత్ర మందలి ఒకటి లేక రెండు పట్టణములు (యెహో 19²⁸ 21³¹ I దిన 6⁷⁶ యెహో 19³⁰ న్యాయా 1³¹). దీని యునికి తెలియదు.

3. సోబా రాజైన హదరాజెరు తండ్రి (II సమా 8^{3,12}).

4. నెహెమ్యాకాలమున నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10¹¹).

రే

రేకా (Recah). యూదా ప్రాంతములలో నుండు నొక పట్టణము (I దిన 4¹²). దీని యునికి తెలియదు.

రేకాబు, రేకాబీయులు (Rechab = సవారిచేయువాఁడు, Rechabites).

1. సౌలు కుమారుఁడగు ఇష్బోషెతును చంపిన యిద్దరిలో నొకఁడు. దావీదితనికి మరణశిక్ష విధించెను (II సమా 4^{2,3,12}).

2. శేనీయుల సంబంధులగు హమాతుకు పుట్టిన వారిలో నొకఁడు (I దిన 2⁵³). ఇతఁడు యెహోనాదాబుకు (II రాజ 10¹⁵), ప్రాకారములు కట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయముచేసిన నహూముకు (నెహె 3¹⁴) పూర్వికుఁడు. తన సంతతివారైన రేకాబీయుల కితఁడు మద్యపానమును, కట్టిన యిండ్లలో నివసించుట యను సౌఖ్యములు త్యజింపవలెనని నియమించి మిగుల క్రీస్తునియుండయ్యెను (యిర్మీ 35⁵). ఈ నియమములను మొదట యెహోనాదాబు యేర్పఱచి నట్లు 35⁵⁻⁷ వలనఁ దెలియును. II రాజ 10¹⁵ నందు యెహోనాదాబు యెహోవా నేవ చేయుటయందు అత్యాశగలవాఁడై యున్నట్లు

కనబడును. తన సంతతివారగు రేకాబీయులు ఈ లోకభాగములచే చెడిపోకుండునట్లు అన్ని విషయములలోను తమ పితరులవలె సరిశిష్టితీయం దుండవలెనని నియమించెను. రేకాబీయులు ఆ యేర్పాటులయందు నిష్ఠవరులగుట యిర్మీయాచూచి తమ పితరుల ధర్మములను బొత్తుగా నిర్లక్ష్య పెట్టిన యెహూషలేమువారిని ఖండించుటకు వీరిని దృష్టాంతముగా నెత్తెను. వీరు తమ పూర్వుకుల సేర్పాటుల సెంతో శ్రద్ధగా లక్షించి యెహోవా యందు భక్తికలిగియున్నందున వారికి నిత్యమును సంతానముండునని వారికి వాగ్దానము ననుగ్రహించెను (35:1-12). మెసపొతేమియలో అరబ్బీయులలో నేటివఱకు వారి సంతతివారమని చెప్పకొనువారు కలరు.

రే క ము (Rekem, Rakem = నానా విధములగు).
 1. మోషే చంపించిన మిద్యాను రాజులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 31: యెహో 13:1).

2. కాలేబు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 2:43).

3. బెన్యామీను పట్టణములలో నొకటి (యెహో 18:27). దాని యునికి తెలియదు.

రేగీయు (Rhegium). ఇటలీదేశమునకు దక్షిణపుకొనయందు సిసిలీదీవి కెదురుగా నున్న పట్టణము. అది సిసిలీని ఇటలీనుండి వేరుపఱచు జలసంధి దగ్గరనున్నది. ఆ జలసంధి గ్రీకువారి చరిత్రలో గొప్ప ఆపదలకు మూలముగా నుండెను. దానిగుండ ఓడలను నడిపించుట కష్టతరము. ఈ వైపుకుపోయినను ఆ వైపుకుపోయినను ఓడకు నష్టము కలుగును. అట్టి స్థలమునకు సమీపముగా నుండు రేగీయుకు చాల ఓడలు వచ్చె ననుట కట్టి సందేహమునులేదు. పాలు మెలికే నుండి రోమాకుఁ బోవునప్పుడు అతఁ డెక్కిన యోడ ఇచ్చట ఒకదినమువఱ కాగను (కార్య 28:13). అది నేటివఱకుండి రెగ్గియో (Reggio) అను పేరు పిలువబడు రేవుపట్టణమై యున్నది (పటము V, B 3).

రేబ (Reba = నాల్గవంతు?). మోషే చంపించిన విదుగురు మిద్యానీయుల రాజులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 31: యెహో 13:1).

రేయా (Rei = స్నేహముగల). అదో నీయా దావీదు రాజ్యము నపహరించుటకు యత్నముచేయుఁగా సాలామోను పక్షముగా నుండిన వారిలో నొకనిపేరు (I రాజు 1:8). ఇది పిమియొక్క బిరుదైనట్లు యోసీఫను వ్రాయుచున్నాఁడు. దీనివలన పిమి దావీదు మిత్రుడని యర్థముగుచున్నది.

రేవు (Ford). బైబిలనందు మూఁడు నదులకు సంబంధించిన రేవులనుగూర్చిన నూచన లున్నవి. 1. యబోబ్బకు నదిరేవు (ఆది 32:22). 2. అర్నోనునది రేవు (యెష 16:3). 3. యెర్దాను రేవులు (యెహో 2: న్యాయ 3:8). పూర్వ మందు వంతెనలు లేకపోవుటచే నదులు దాటుటకు ఇట్టి రేవులు చాల అవసరముగా నుండెను. యెర్దాను నదికి అనేక రేవులు గలవు (యెర్దాను 3 చూ॥).

రేవునడవ ఓడలు 2 చూ॥

రేష్ (Resh = 7 అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో ఇరువదవ యక్షరము. అక్షరమాలికగా రచింపబడిన 119 కీర్తనలోని యిరువదవ భాగమందలి ప్రతి పంక్తియు నీ యక్షరముతో వారంభమగునుగాన ఆ భాగమునకు రేష్ అను పేరు పెట్టిరి.

రెసా (Rhesa). కెరుబ్బాబెలు కుమారుఁడు. ఇతఁడు క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకఁడు (లూ 3:37).

రొ

రొంఫా (Remphan, Rephan). విగుప్తీయుల దేవతయైన సేటు దేవతయొక్క నామమై యుండును. సేటును శనిగ్రహమును రెండును ఒకటేయై యుండును. దీనిని రెఫాను అనియుఁ బిలుతురు. ఇదే చియక్ (Chion) లేక సిక్లోకుడ అయియుండును. శని దేవత బలబద్ధుఁడ కాంతిపఱచఁబడవలసిన చెడ్డ దయ్య మని మేమువంశపు జనాంగములవారు దాని నారాధించెడివారు. దైవము తన ప్రసంగములో దీని పేర్కొనెను (కార్య 7:43). B.

రొట్టె, అప్పము (Bread). ప్రస్తుతము భరణభండమున నున్న పిల్లలెవరినోను గోడుమలను

యవలను తిరగట విసరి పిండిజేసి దానితో రొట్టెలను జేసిరి. దానిని వెంటనే తినవలెననియెడల పొంగనియ్యలేదు (అది 19° I సమా 28°). పొంగినరొట్టెలను జేయుటయు వారి కప్పడప్పుడు వాడుకగా నుండెను (ను 13°). సముఖపు రొట్టెలు ఎనిమిది రోజులైన పిమ్మట తినఁదగినవై యుండెను. అఁడువారు సాధారణముగా రొట్టెలను జేసిరి (అది 18° I సమా 81° లేవ 26°). పురుషులను జేసినట్లు నూచనలున్నవి (న్యాయా 61°). గొప్పవారి యిండ్లలో నా పనిని కాచుటకు ప్రత్యేకమైన నాకరు లుండిరి (అది 42). రొట్టెలు చేసి అమ్ముటయు వాడుక (యర్తీ 37° హోషే 74°). రొట్టెలను పాయ్యమిఁద కాల్చిరి. ఆ పాయ్యలోనున్న బూడిదను ఊడ్చివేసిన పిమ్మటను కాల్చిరి (I రాజు 19°). నేటివఱకు అరబ్బీయులు గుంట త్రవ్వి దానిలో నిప్పువేసి అది బాగుగా వేడెక్కినపిదప ఆ నిప్పులను తీసివేసి తమ రొట్టెల నందులో కాల్చురు. ఇట్లు పాయ్యలో వేయఁబడిన రొట్టెలుగాక పెనముమిఁదను రొట్టెలు కాల్చెడివారు (లేవ 24). గోదము రొట్టెలు సాధారణమైనవైనను పేదలు యవల రొట్టెలను తినిరి (యోహా 6°). జేవుని కర్పణముగా నర్పింపవలసిన రొట్టెలను గూర్చిన నియమాములు లేవ 2 లో నున్నది (అర్పణములు III చూ॥).

రొదు (Rhodes = గులాబిపాద). చిన్నాసియా వైద్యుల దిక్కునకు 12 మైళ్లు దూరమందుండిన ద్వీపమై యున్నది. అది పొడవు 40 మైళ్లు, వెడల్పు 25 మైళ్లు. దాని ముఖ్యపట్టణము రొదు. విరోపాతో జేసిన వ్యాపార వాణిజ్యాదులు దీనిమిఁదుగాఁ బోవుటవలన అది పూర్వమందు మిగుల ప్రసిద్ధికెందినదై యుండెను. ప్రపంచమందలి ఏడు వింతలలో నొకటిగా పరిగణింపఁబడిన వాటిలో 105 అడుగుల ఎత్తుగల నూర్వవిగ్రహ మొకటి యిచ్చట నుండెను. రోమనులు ఈ దీవిని క్రీ॥ ము॥ 168 సం॥ లో జయించిన పిమ్మట దాని ప్రాముఖ్యత తగ్గిపోయెను. సౌలు తన మాఁడవ ప్రయాణము నుండి యెరూషలేమునకుఁ బోవునప్పుడు దీని మిఁదుగా వెళ్లెను (కార్య 21° దదాను, దోదా నీము చూ॥ చటము V, H I, 4, 5).

రొదే (Rhoda = గులాబి పుష్పగుచ్చము). యెరూషలేము నందుండిన మార్కు తిల్లియైన మరియు యింటిలోని పనికత్తె. పేతురు తైదులో నుంచి విడిపించఁబడి తలుపుయొద్ద నిలిచి తట్టునప్పుడు ఈమె తలుపుయొద్దకు వచ్చెను. ఆమె క్రైస్తవురాలైనట్లు అగపడుచున్నది. పేతురు విడుదలయైనందు కీమెయు సంతోషించెను (కార్య 12°). E.

రో

రోగములు, చికిత్సలు (Diseases and Medicines). వైదికునం దుదాహరింపఁబడు రోగములను చికిత్సలను ఆసియాఖండమునకు సంబంధించినవి. ముఖ్యముగా అరబ్బీయులలో వ్యాపించి యున్న వాటివంటివి. హెబ్రీయులు బాబెలు విగుప్తుల యధీనమునం దుండుటవలన ఆయా దేశముల రోగములను తెలిసికొని వాటికి తగు చికిత్సల నెఱిగియుండిరి. భారతీయులు బాబెలు పారసీక ప్రాంతములయందలి వారిలోడను, మహమ్మదీయులలోడను, సంబంధము గలిగియుండుటచే వైద్యవిషయములలో వైదికునం దుదాహరింపఁబడిన రోగములనుగూర్చిన యభిప్రాయములకును, ఈ దేశస్థుల యభిప్రాయమునకును చాల సంబంధమున్నది. పల్లెసీను దేశము చిన్నదైనను అందు వివిధ శీతోష్ణస్థితులు గలవు. ఉష్ణతములగు కొండమిఁద చలి యెక్కువగు నుండుటచే అట్టి ప్రాంతములలో చలిదేశములకు సంబంధించిన జబ్బులున్నవి. యెర్దానులోయ అత్యుష్ణమండల ప్రాంతముగ నుండుటచే నచట ఉష్ణప్రదేశములలో తరుచుగఁ గానవచ్చు రోగములను కనుగొనవచ్చును.

మిగుల ప్రాచీన కాలమునందు వైద్యులుండినట్లు వైదికునందు నూచనలున్నవి. తనను అదరించుటకు వచ్చినవారు పనికిమాలిన వైద్యులని యాబు చెప్పెను (యోబు 18°). గిలాదులోని వైద్యులు ప్రసిద్ధికెక్కిన వారని యర్తీ 8° లోని ప్రశ్నలవలనఁ దెలియును. ఆసా యెహోవా యొద్ద విచారణచేయక వైద్యులను పట్టుకొనెను (II దిన 16°). నువార్తలయందును వైద్యులను గూర్చిన నూచనలున్నవి (లూ 4° మ 9°

మా 5^వ). లూకా వైద్యుడు (కొలొ 4¹⁴). బైబిలు కాలములో వైద్యులుండినను వైద్యమును గూర్చిన నూచనలు మాత్రము అచ్చటచ్చట సమయానుకూలముగా కనబడునుగాని, వైద్య శాస్త్ర సంగతులు వివరింపబడనేలేదు. అందుదాహరింపబడిన జబ్బు లీ దిగువ రీతిగా నున్నవి:—

I. అంగవైకల్యములు, దేహమందలి యితర కురూపములు.

యాజకులకుండవలసిన నిష్కళంకమైన దేహమును గూర్చిన వివరమునందు ఇట్టి జబ్బుల ప్రశంస గలదు (లేవీ 21). ఈ దిగువ నుదాహరింపబడిన లోపము లున్నవారు యాజకులుగా నుండరాదను నియమము గలదు.

1. కంటిలో పువ్వు (లేవీ 21³⁰). ఇది స్ఫోటకమువలనఁగాని ఇతర జల్బులవలనఁగాని కలిగిన వికారము.

2. కళ్ళంకములు (లేవీ 21¹⁷). ఇవి దేహములోని మచ్చలు, మొర్రిపెదవి, పుట్టు పాపలు మొదలగునవి.

3. కుంటితనము (లేవీ 21¹⁸). పుట్టుకలోనే యిది యుండవచ్చును. దెబ్బగాని పక్షి వాతముగాని దీనికి కారణములుగా వచ్చును. ఈ జబ్బు గలిగినవారిని అపొస్తలులును స్వస్థ పఱచిరి (కొర్య 3¹⁴).

4. కాలైవసు చేయియైనను విలుగుట (లేవీ 21¹⁹). ఈ యవయవములు విటిగినపిమ్మట ఆ యెముకలు మఱల సరిగా కట్టుకొనకపోవుట వలన కలుగు కురూపము దీనిచే నూచింపబడును.

5. గుఱ్ఱితనము (లేవీ 21²⁰). దేహముగాని, కాలు సేతులు మాత్రముగాని పెఱుగక గిటకపాటిపోయిన శరీర దుగ్ధత నిది నూచించును.

6. గూని (లేవీ 21²⁰). త్తయ సంబంధ మగు జబ్బువలనగాని, దేహమునకు తగిలిన గొప్ప దెబ్బవలనగాని నిది సంభవించును.

7. బొడితనము (లేవీ 21⁵). తలమీఁద నున్న చర్మమందున్న జబ్బువలనఁగాని భార తీయలవలె పెడతెగక తలతైరము చేయించు

కొనుటవలనఁగాని పూటైన బొడవములు తలకు పూసికొనుటవలనఁగాని యేర్పడవచ్చును.

8. ముక్కిడితనము (లేవీ 21¹⁸). దెబ్బ తగులుటవలనఁగాని కుష్టు మొదలగు జబ్బువలనఁగాని ముక్కునందున్న యెముక వికారమైపోవుట వలన నిది సంభవించును.

9. విపరీత మైన అవయవములు (లేవీ 21¹⁸). అతీసి క్రేళ్లుగలవారు ఇట్టి జబ్బు గలవారు (II సము 21²¹). పక్షిగోళ్ల (దాని 4³) వంటి గోళ్లు గలవారును ఇట్టి జబ్బుగల వారనవచ్చును.

పై నుదాహరించిన 9 లోపములలో నేది యున్నను అతఁడు యాజక పనికి అర్హుడఁకాడను నియమము గలదు. ఇట్టికొఱత లింకను గలవు:—

10. అంగహీనము ఏదైన నొక అవయవము కోయుటచేతఁ గలిగిన కురూపము దీని వలన నూచింపబడును (మ 8⁶). అదోసీ బెజెకు అను రాజు 70 మంది బొటనకేళ్లను నరికించెను. తరువాత అతనివికూడ నరకఁబడెను (న్యాయా 16⁷).

11. డోచచెయ్యి (మ 12¹⁰). ఇతర అవయవములకూడ నిట్టివై యుండవచ్చును. ఇది నరములకు సంబంధించిన జబ్బు.

II. జబ్బులు, రోగములు, బలహీనతలు.

1. కండ్ల జబ్బులు. పల్లెనీనునందు కండ్ల జబ్బులు విశేషముగ నున్నవి. (1) గుడ్డితనము గుడ్డివారినిగూర్చిన నూచన లనేకము లున్నవి (లేవీ 19¹⁴ ద్వితీ 27¹⁸ మ 12³² మా 10⁴⁴ యోహా 9¹ మొ॥). పుట్టుగుడ్డివారినిగూర్చి యొక్కచోట నుదాహరింపబడిన (యోహా 9¹). మనుష్యుల కండ్లను తీయుట మిగుల క్రూరమైన కిత్తులలో నొకటి (II రాజు 25⁷). పృథ్వాప్యము చేతను ఇది సంభవించెను. యాకోబీరీతిగా చూడఁజాలక పోయెను (ఆది 48¹⁰) గాని ఆ కాలమున అర్థములుండిన పక్షమున చూడఁగలిగిడి వాఁడేమో. (2) నేత్రక్షీణత యను నది దేవుని ప్రజలనబడిన ఇశ్రాయేలీయులు ధర్మశాస్త్రమున వివిధీయలగుటచే కలుగఁబోవు జబ్బులలో నొకటి (ద్వితీ 28²⁶). ఇది ఫలాని

జబ్బు అని చెప్పజాలము గాని దేహబలహీనతచే కలుగు కండ్ల జబ్బు అని లోచనము. (3) మంద వృష్టి. త్రాగుబోతులకు కలుగు జబ్బయి యున్నది (సామె 28³⁰). తత్కాలమునకైన శిక్షగా బరియేసు గుడ్డివాడాయెను (కార్య 18¹¹). (4) రేయకున్న జబ్బుకండ్లు కండ్ల కలక కావచ్చును (ఆది 29¹⁷). క్రీస్తును చూచుటవలన సోలు గుడ్డివాడాయెను (కార్య 9⁸). అతడు బాగుపడినప్పుడు అతని కండ్ల నుండి పొరలవంటివి రాలెను (కార్య 9¹⁸).

2. చెవికి సంబంధించిన జబ్బులు. వీటిలో చెవుడు తప్పయితరమైన జబ్బులేవియు బైబిలునందు దాహరింపబడినటులఁ దోచెదు (క్రింద 3 చూ॥) క్రీస్తు చెవిటివారిని బాగుజేసెను (మ 11⁵ మా 7³³). దేవుని వాక్యమును విన నోల్లనివారు చెవిటివారిని అలంకార రీతిగా చెప్పబడును (యెష 29¹⁸ 42¹⁹). అట్లే విన నోల్లనివారు తమ చెవులను మాసికొన్నట్లుగా నున్నది (జెక 7¹¹). కుదురుబాటు కాలములో చెవిటివారి చెవులు విప్పబడును (యెష 35⁵) అను దానినికూడ ఆత్మీయార్థముగా గ్రహించు కొనవలెను.

3. గొంతుక, నాలుకలకు తగులు జబ్బులు. (1) మూగవారిని గూర్చిన నూచనలు క్రొత్త నిబంధనయందు పెక్కులు గలవు (మా 7³³⁻³⁵ 9³⁵ లూ 1³⁰ మొ॥). చెవిటివారికి మూగతనమును రావచ్చును (మైన 2 చూ॥). మూగతనము ప్రత్యేకమైన జబ్బుగా నెంచబడును. జెకర్యా కొంతకాలమువఱకు మూగవాడగుగా నుండినను చెవిటివాడు కాలేదు (లూ 1³⁰). కుదురుబాటు కాలమున మూగవారు పాడెదరని ప్రవచింపబడిన (యెష 35⁵). (2) నత్తివారి నాలుకకు జబ్బు తగిలినందున నత్తి యేర్పడినని యెష 32⁴ వలన స్ఫురించుచున్నది గాని ఆ జబ్బు నాలుకదిగాక నరములకు సంబంధించినదని తెలియుచున్నది. యెష 28¹¹ నందు నత్తివారి పెదవులు అను పదమున్నది. మోటువారు అన్ని స్వరముల నుచ్చరింపజాలరు. వారికి ఉచ్చారణలు అభ్యాసమువలన పట్టువడును. అవి వారికి రాకపోవుట జబ్బువలనకాదు. న్యాయ 12⁰ నందు పిబ్బోరెకు అనలేకపోయినవారి

లోప మిట్టిదే. (3) గొంతుక ఎండిపోవుట క్రింద 69³ నందు గొప్ప బాధకు నూచనగా నున్నది. విశేష దాహబాధచేగాని, ఎక్కువగా మూలుగుటచేగాని గొంతుకు కలుగుబాధయై యున్నది.

4. పాదములకు సంబంధముగ జబ్బులు. రాజైన ఆసా పృథ్విధాన్యమున నతనికి పాదములలో జబ్బుపుట్టి బహు బాధపడెను (II దిన 16¹⁹). ఇది కొరుకుడుపుండుగాని, ఏనుగుకాలు రోగముగాని అయ్యుండును.

5. చర్మవ్యాధులు. ఈ వ్యాధులను గూర్చిన విశేషనూచనలు బైబిలునందున్నవి. వీటియందు కొన్ని రక్తసంబంధమైనవైనను అవి చర్మమందు కనబడుటచే నిచ్చటనే ఉదాహరింతుము.

(1) కుష్టు. లేవీ 13 లో కుష్టునుగూర్చిన వివరమునందు, దీనినిగూర్చిమాత్రమేగాక, చర్మమునందు పుట్టేడి పాడలనుగూర్చియు నున్నది. అట్టి జబ్బులున్నవారందఱును అపవిత్రులుగా నెంచబడిరి. బోదకాలు రోగమును ఇందు జేరును. అసలు కుష్టుకాకున్నను బొల్లు దేహమంతయు పాక్కినయెడల, ఆ జబ్బున్నవారు పుట్టుపాపవలె నుందురు. అట్టివారు పవిత్రులని తీర్చానించిరి (లేవీ 13¹³). లేవీ 13 లో నున్నట్లు మచ్చలుండినయెడల వాటినికూడ కుష్టుగానే యెంచిరి. అట్టివారందఱు అపవిత్రులై, ఇతరులకు వేటుగా నుండవలసిన ఏర్పాటున్నది. గొప్పవారు సహా ఈ రోగపీడితులుగా నుండిరి (II రాజ 5, నయమాను చూ॥ II దిన 26⁹ ఉడ్జీయా చూ॥). ఇట్టి కుష్టరోగులను క్రీస్తు స్పృశపఱచెను (మా 14⁰⁻⁴⁵ లూ 17¹¹⁻¹⁹). వారు బాగైనపిమ్మట పవిత్రులు కావనియుండిరి (మత్త 23³¹ చూ॥). లేవీ 13^{1, 13} నందు కొరుకుడు కుష్టుము అను మాటచే తర్జుమ చేసిన రోగము బట్టలను సహా తినివేసిన జబ్బయి నట్లున్నది. అది యొకవిధమగు పుండును నూచించెను గాని యెట్టి పుండో చెప్పటకు వీలుగాదు. ద్వితీ 28⁹ లో నున్న కుష్టు ఒక విధమైన చెర్తి లేక నుసిమిరియై యున్నది. లేవీ 13³⁰ లోని నిగనిగలాడు మచ్చలు దేహమంతట వ్యాపించు పాడలని యూహింపదగును.

(2) గడ్డి. పైన వివరించబడినవాటిలో చివరిదానికి సంబంధించినది. ద్వితీ 25²⁷ వలన నీ జబ్బు పూర్వకాలమునుండి యున్నటులు తెలియుచున్నది.

(3) కురుపులు, గడ్డలు, పొక్కులు, పుండ్లు. వీటి యసలుపదమునకు మంట యని యర్థమిచ్చును. యోబుదేహమున పొక్కిన విట్టికే (యోబు 2⁷). విగుప్తు తెగుల్లోని (నిర్గ 9⁸⁻¹²) విట్టివేయెనను వాటిని పొక్కులు అని తెలియించిరి. వాటికి సంబంధముగా పొక్కువడ్డురులు అనునవియును గలవు. ద్వితీ 28²⁷ లోని విగుప్తుపుండు ఒకవిధమైన కురుపుగా నున్నది. హిబ్రియాకు వచ్చినది (యెష 38²¹) రాత్రేపుండు అని యునుకొన వచ్చును. II తిమో 2¹⁷ లో నుండు గొరు గుడు పుండు మాంసమును ఎముకలను కుల్లఁ జేయు పుండై యున్నది. దుర్బోధలట్టి పుండ్లకు సరిపోల్చబడినవి.

యెష 1⁶ లోని పల్లిపుండ్లు మేహపు పుండై దేహమంతయు వ్యాపించి అసహ్యమును కలిగించునవై యున్నవి. పాపము అట్టిదే యని యెషయా బోధించెను. ప్రావములను ఇందు జేర్చినను, కొన్నిమాత్రము చర్మమునకు సంబంధించినవి. ఇవి మానసి పుండ్లవలన కలుగునవి. ఈ జబ్బుగలవారు ప్రావము ఆగిపోవుపఱకు అపవిత్రులే (లేవీ 15²). అది మానినపిమ్మట తగిన ఆచారములతో శుద్ధిచేయవలసిన నియమ మున్నది (పవిత్రపఱచుట 2 చూ॥).

6. నరములకు సంబంధించిన జబ్బులు. ఇవి నరములకేగాక వాటికి ముఖ్యస్థానముగు మెదడు నకును సంబంధించిన జబ్బులై యున్నవి.

(1) చాంద్రరోగము. చంద్రుని వృద్ధి క్షయముల ననుసరించి యీ రోగము ఎక్కువగుచుగాని, తగ్గుచుగాని యుండుటవలన దీని కి పేరును పెట్టిరి. మూర్ఛయును, ఒక తరహా పిచ్చియు ఇట్టివై యున్నవి. మ 17¹⁸ లో నుదాహరించిన చాంద్రరోగికి మూర్ఛయైవ్వవనుట స్పష్టము. మ 4²⁴ నందున్న చాంద్రరోగమును అట్టిదే యని ఊహించదగును.

(2) పక్షవాయువు. ఇది నరముల జబ్బు. అందువలన జబ్బు స్థితియందున్న నరములుగల అవయవములను బాత్తుగా కదలింపఁజాలక పోవుదురు. ఇట్టి జబ్బున కనేక నూచనలు గలవు (మ 4²⁴ 8⁶ 9⁸ కార్య 87 9³³ మొ॥). యిర్మీయాకు కలిగిన గొప్ప భయముచేత అతని ఎముక లన్నియు కదలుట యిట్టి జబ్బుని తెలియుచున్నది (యిర్మీ 23⁹).

(3) వెట్టి, పిచ్చి. ఇదియును నరములకు సంబంధించినదే. శత్రుసముఖమునుండి తక్కించు కొనుటకు దావీదు వెట్టివానివలె నటించెను. అది వట్టినటనయేగాని జబ్బుకాదు (I సమూ 21¹⁰⁻¹⁵). పాలు వెట్టివాడని ఘెన్తు చెప్పెను గాని అతని అసక్తివిషయము చెప్పబడినమాట (కార్య 26²⁴). దేవుని యాజ్ఞలను మీటు వారికి కలుగు కాపములలో నిది యొకటి (ద్వితీ 23³⁴). మృగముల రీతిగా తిరిగిదు పిచ్చియొకటి గలదు. వెబుక ద్విజరున కిట్టిది యుండెను (దాని 4³³).

7. కడుపు జబ్బులు. రక్తభేదీలు, భేదీలు మొదలగునవి యిట్టివై యున్నవి. పొట్టి అనువాని తండ్రి కిట్టి జబ్బుకలిగినప్పుడు పాలతని స్పృహపడెను (కార్య 28⁷⁻¹⁰). యూదారాజగు యెహోరామున కిట్టి వ్యాధి సంభవించెనని కొందఱి యభిప్రాయము (II దిన 21¹⁹).

8. ఎముక జబ్బులు. పైన వివరించిన అంగ విహీనతలలో నిట్టి జబ్బులనుగూర్చి ఉదాహరింపఁబడెను (పై I 2, 4, 5, 6, 8). ఇవిగాక లైలిలునందు ఇట్టి జబ్బు లనేకములు కలవు. అవి యన్నియు గొప్ప బాధలను నూచించుటకు అలంకారరీతిగా నుపయోగింపఁబడుటచే, ఆ కాలమున నున్నవారికి, ఆ జబ్బులు తెలిసి యుండునని స్పష్టమగుచున్నది. అవెవ్వరు:—

(1) అగ్నివలె మండుచు నా యెముక లలో నూయబడి యున్నట్లున్నది అని యిర్మీ 20⁹ నందున్నది. అది గొప్ప వేదనను నూచించును.

(2) ఎముకలు కుళ్లిపోవుట (హబ 3¹⁶).

(3) ఎముకలు క్షీణించుట (క్రీస్త 31¹⁰ 32³). ఈ రెండును ఒకటివిధముగు జబ్బును నూచించును.

(4) ఎముకలు విలువబడుట (యెష 38¹³).

(5) ఎముకలు స్థానము తప్పట (క్రీ 22¹⁴). ఇది కాలుసేతులు బెణుగుటను నూచించును.

9. గుండెకును రక్తనాళములకును సంబంధించిన జబ్బులు:—

(1) మూలవ్యాధి రక్తనాళముల జబ్బు. ఇది అవిధేయులకు కలుగు శిక్షలలో నొకటి (ద్వితి 28²⁷). (2) రక్తము కారిపోవుటచే మూర్ఛిల్లుట గుండెకు సంబంధించిన జబ్బుయి యున్నది (విలా 21³). (3) రక్తస్రావ రోగము స్త్రీలవ్యాధులలో నొకటి (మ 9¹⁰). ఈ పై మూడును రక్తనాళములకు సంబంధించినవై యున్నవి. (4) హృదయకంపము అను నొక్కగుండె జబ్బుహృత్తము బైబిలునందుదాహరింపబడియున్నది (ద్వితి 28²³). అది గుండెయదరుటను నూచించును. ఇదియును అవిధేయతకు శిక్షగా చెప్పబడెను. (5) గుండె పగులుట, రాతివలె బిగిసికొనిపోవుట వలన నాబాలు చనిపోయినట్లు I సమా 25³⁷ నందు చూడవచ్చును. అది పక్షవాతముకు సంబంధించినదిగా నుండి అధికముగా త్రాగుట వలనగాని భయమువలనగాని కలుగును.

10. దేహమంతటికి కలుగు జబ్బులు:—

(1) త్వయ. సాధారణముగా నిది యూపిరి తిత్తులకు సంబంధించినదైనను కడుపు, ఎముకలు, గొంతు మొదలగువాటికి తగలవచ్చునుగాన దీనిని నిచ్చటఁ జేర్చెదను. ఇశ్రాయేలీయుల అవిధేయతవలన వారికి కలుగఁజోవు శిక్షలలో నొక ముఖ్యమైనదిగా నున్నది. తురకవారిలోవలె యూదులలోను ఇది మిగుల సాధారణమగు రోగమై యున్నది. దగ్గిరబంధువులు వియ్య మందుటవలనను శుభ్రమైన వాయు వింటిలోకి వచ్చుటకు తగినవార్గములు లేనందున, అంతః పురములలో నుండు స్త్రీజనమునకు ఈ జబ్బు నుటంతవచ్చును. లేవీ 28³³ లో నున్నట్లు వారు ఊడించిపోవుటను గూర్చిన పదమిదైయినను అది వారి జనసంఖ్య తగ్గుటను నూచించును.

(2) జ్వరరోగము, వాపు. ఇది సాధారణముగా మూత్రపిండములకు సంబంధించిన జబ్బుయినను, గుండె రక్తనాళముల జబ్బులు దేహబలహీనతలనను కలుగవచ్చును. ఇట్టి జబ్బులవలన దేహములో నుండి తీసివేయఁబడవలసిన విషసంబంధమైన పదార్థములు తీసివేయఁబడక దేహమందే నిలుచుటవలన అపాయకరమగును (లూ 14³ సంఖ్యా 57, 28).

(3) జ్వరము, తాపజ్వరము (లేవీ 26¹⁶), మంట, మహాతాపము (ద్వితి 28³³). ఇవన్నియు జ్వరమునకు సంబంధించినవి. ఇవి యును అవిధేయులగు ఇశ్రాయేలీయులకు కలుగఁజోవు శిక్షలలో చేరినవి. లేవీ 26¹⁶ లోని తాపజ్వరము విషజ్వరముకావచ్చును. మంట యనునది దేహమందేయొక భాగమున పుట్టిన పుండుచేత వచ్చిన జ్వరమై యున్నది. పేతురు అత్తకును (లూ 4³⁸), పాప్తి తండ్రికిని (కార్య 28⁷) జ్వరము తగిలినట్లు చూడవచ్చును. ఈ చివరిదానివలన కడుపున మంట పుట్టియుండును.

(4) తెగులు, గడ్డలరోగము. క్రి 91^{6, 10} లో తెగులునుగూర్చిన నూచనలు కలవు. పలెస్తీనునందు స్ఫోటకమును, వాంతి భ్రాంతి యను అంటుజాడ్యము లున్నవనుసంగతి చరిత్ర వలనఁ దెలియుచున్నను, వాటినిగూర్చిన తేటయైన నూచనలు బైబిలునందు లేవు. I సమా 5⁹ లోని గడ్డలరోగము బొబ్బలరోగమని కొందఱి యభిప్రాయము. విగుప్తు పలెస్తీనులకు మధ్యగానున్న ఈ ప్రదేశము అట్టి జబ్బుకు ఉత్పత్తిస్థానమని వైద్యశాస్త్రుల ఉద్దేశమైయున్నది. ఫిలిష్తీయులు దీనికి ప్రాయశ్చిత్తముగా బంగారపు ఎలుకలను (పందికొక్కులను I సమా 8⁴) పంపుట దీనికి మఱియొక నూచనగా నుండవచ్చును. బొబ్బలరోగము మొదట ఎలుకలకు తగులును కావున అది యీ రోగమును నూచించును.

(5) పురుగులు. హేరోదు పురుగులు పడి ప్రాణము విడిచెనని కార్య 12²³ నందు చదువుచున్నాము. ఇది మిగుల అసహ్యకరమగు జబ్బులలో నొకటి. ఇవి అశుభ్రముగా నుండు పుండ్లలో పడునట్టి క్రిమియై యున్నవి.

III. గాయములు దెబ్బలు మొదలగువాటిచే కలుగు బాధలు.

1. ఎండదెబ్బ (క్రీ. 121⁶). షూనేము పట్టణమందలి ఘనురాలైన యొక స్త్రీ కుమారుడు ఎండదెబ్బ తగిలి చనిపోగా ఎలిషా వానిని బ్రదికించెను (II రాజు 4³⁹⁻³⁷). యోనా మూర్ఛిల్లినది గొప్ప యెండచేతనేగాని, అతనికి యెండదెబ్బ తగలలేదు (యోనా 4⁸). క్రీ. 121⁶ నందు వెన్నెలదెబ్బకును నూచన గలదు. వెన్నెలకాలమున, వెన్నెలదేహమునకు తగులునట్లు నిద్రించుటవలన కొండటికి ఒక విధముగ పక్ష వాయువు తగులును. దానినే వెన్నెలదెబ్బ యందురు.

2. ఎముకలు వసలుట. పెన్నాయేలు నొద్ద పెనుగులాడిన యాకోబు తొడయొక్క వనిలెను (ఆది 32²⁵). విశ్వాసపూతకుడు కీలు వనిలినకాలుకు సరిపోలునని సామె 25¹⁹ నందున్నది. అవసరము నచ్చినప్పుడట్టి కాలెట్లు పనికిరాదో, అటులనే శ్రమకాలమున నమృత ద్రోహియు నుండును. యోబు తన నిర్దోషత్వమును స్థాపించుకొనునప్పుడు తాను నేరముడైన పక్షమున తన భుజశీల్యము దాని గూటిమండి పడును గాక యని శపించుకొనెను (యోబు 31²¹). భక్తునికి కలుగు గొప్ప శ్రమలు ఎముకలు స్థానము తప్పటకు పోల్చబడెను (క్రీ. 22¹⁴). ఇవి యన్నియు యెముకలు వసలుటను నూచించువాక్యములై యున్నవి (పైన II 8 చూ॥).

3. ఎముకలు విరుగుట. అన్యాయము చేసినవాడైనయెడల నా బాహువు విఱుగును గాక అని యోబు శపించుకొనెను (యోబు 31²²). షెకెము స్త్రీలలో నొకతె అబీమెలకు తలమీద తిరుగటిరాతని పడవేసి వాని కపాలము వగలగొట్టెను (న్యాయ 9⁵³). సిలువ వేయబడిన క్రీస్తు మఱిత త్వరగా చచ్చునట్లు బంటులు ఆయన కాళ్లు విఱుగగొట్టెదలంచిరి గాని ఆయన అంతకు పూర్వమే చనిపోయెను కావున వారట్లు చేయలేదుగాని, ఆయనతో కూడ సిలువవేయబడిన దొంగలకాళ్లను విఱుగగొట్టిరి (యోహా 19³¹⁻³⁸). దుష్టులవల్ల

విఱుగగొట్టుట వారి యపజయమునకు నూచనగా నున్నది (క్రీ. 37). అపనమృత ఘండగు స్నేహితుడు విఱిగివపల్లవలై ఒకనికి మోసము చేయును (సామె 25¹⁹). ఎముకలు మాత్రమే గాక హృదయము విఱుగుటయు అలంకారముగ నుపయోగింపబడినది. విఱిగివ హృదయము క్రుంగిన మనస్సును నూచించును (క్రీ. 34¹⁸).

4. గర్భపాతము దెబ్బవలన గర్భపాతమైన పక్షమున, ఆ దెబ్బకొట్టినవానికి వేయవలసిన శిక్షనుగూర్చి నిర్గ 21²³ నందున్నది.

5. గాయములు. యుద్ధమునందు తగిలిన గాయములనుగూర్చిన నూచనలనేకములు గలవు (న్యాయ 9⁴⁰ I సూ 17⁵² I రాజు 22³⁴ II రాజు 8²⁹ మొ॥). రెమెకు తనకు కలిగిన గాయముకు కసితిర్చుకొనెను (ఆది 4²³). గాయమునకు గాయము అను శిక్షయేర్పాటు ధర్మశాస్త్రమునందున్నది (నిర్గ 21²³). మోహతప్పుడగువానిబాధ గుండెను అంటుచే చీల్చు బాధవంటిదను అలంకారము గలదు (సామె 7²³). అసలునందు గుండె యను పదమునకు ప్రతిగా కాలేయము అను పదమున్నది. దేవునికితలు గాయములుగా నెంచబడును (యిర్మీ 15¹⁸ 30¹⁷ మొ॥).

6. నలగగొట్టుట. గొప్పబాధను నూచించుట కీ పదమును అలంకారితిగా వాడిరి (యెష 53¹⁰). నలగినవారిని విడిపించుట రక్షకుని పనులలో నొక ముఖ్యమగుపనిగా నుండెను. దెబ్బలచే నలగగొట్టబడుట అను అర్థమిచ్చు మాట లూ 9³⁹ నందు గాయపఱుచుట అను పదముచే తర్జుమాచేసిరి. దెబ్బలవలన కలుగుబాధలనుగూర్చిన నూచనలు బైబిలినందు పెక్కులున్నవి (మ 21²⁵ మా 12³ లూ 10³⁰ 20¹⁰ మొ॥).

IV. ఔషధములు, చికిత్సలు.

ఔషధములు. వీటినిగూర్చిన నూచనలు చాలగలవు (సామె 17²² యిర్మీ 30¹³ 48¹¹ యోహా 47¹² మొ॥). విగుప్తీయులకు మంచి మందులు తెలియును. వారి విద్యలన్నిటినీ నేర్చిన మోషే (కార్య 6²⁵) ఔషధములను

గూర్చియు నెఱిగియుండెనవచ్చును. హెబ్రీయులు, బొంబు విషయములలో మిగుల వారి తేరియుండిన అష్టారు బాబెలువారికి లోబడియున్న కాలములో వారి వైద్యములను బాగుగ నేర్చికొని రనుటలో నాశ్చర్యముండదు. ఈ దిగువ యాషధములు బైబిలునం దుదాహరింపబడెను:-

(1) అంజూరపు పండ్లముద్ద (II రాజు 207). గడ్డలు పగులుటకు వీటిని ఉడకబెట్టి వాటికి కట్టిరి. అనులను కూడ అట్లే వాడిరి (యెహ 47¹² ప్రక 22²).

(2) కాటుక (ప్రక 81⁸). దీనిని కండ్లకు వాడిరి.

(3) గుగ్గిలము ఇది గాయములను మాన్పుటకు వాడినట్లు కనబడుచున్నది. గిలాదు దీని కిని, ఇతర మందులకును మిగుల ప్రసిద్ధము (యిర్మీ 8²² మన్తము చూ||).

(4) తైలము దీనిని గాయములకును పుండ్లకును వాడిరి (యెష 1⁸).

(5) ద్రాక్షారసము ఆకలి పుట్టించుటకును, బలము కలిగించుటకును మూత్రమేగాక (I తిమో 5²³), గాయములను మాన్పుటకు, వాటి మీద దీనినిపోసిరి (లూ 10³⁴). గాని ద్రాక్షారసమును ముఖ్యముగా పోనియముగా వాడిరి. అందువలన ఇది అనేక జబ్బులకు కారణమాయెను (సామె 33³¹⁻³⁵).

(6) మానె. దీనిని గాయములకు మూత్రమేగాక (లూ 10³⁴), దేహమునకు పూయుటకును వాడిరి (యెహ 10³⁴). అది దేహమునకు చాల మేలుగ నుండును. రోగులకు దీనిని పూసి ప్రార్థించిరి (యాకో 5¹⁴).

(7) పుత్రహత వృక్షపువండు (అది 80¹⁴ పర 7¹³), బుడ్ల బుడుసరకాయ (ప్రస 12⁸). ఇది మోహమును పుట్టించుకాయలని నమ్మినట్లు ఈ నూచనలవలన నూహింపవచ్చును.

2. వైద్యులు, రోగులను పరామర్శించు వారు.

(1) బొంబుములనిచ్చు వైద్యులమూత్రమేగాక (మైన 8¹⁸ చూ||), గాయములను బాగు చేసినవారు (Surgeons) కూడ నున్నట్లు కనబడును. అసాతన పాదముల జబ్బును కుదుర్చు

కొనుట కట్టివారియొద్దకుఁ బోయెను (II దిన 16¹³). గాయములను బాగుచేయుచుకొనుట కవసరమగు విశ్రాంతినిగూర్చి నిర్గ 21¹⁰ నందున్నది.

(2) మంత్రసానులు మొదటి నుంచి గలరు (అది 35¹⁷ నిర్గ 11³). వారి దేశపు మంత్రసానుల వంటివారు.

V. ఆరోగ్య శాస్త్రమునకు సంబంధించిన బోధలు దీనికి సంబంధించిన ఈ దిగువ బోధలు ధర్మశాస్త్రమునం దున్నవి:-

1. పవిత్రాపవిత్రములగు భోజనపదార్థములనుగూర్చి తేపి 11 ద్వితీ 14 నందున్నవి. వాటిలో కొన్ని ఆచారములకు సంబంధించినను, చాలమట్లుకు ఆరోగ్యమున కవసరమైనవని ఆ జాబితావలన స్పష్టమగుచున్నది.

2. బహిర్భూమి విషయముగు ఏర్పాటులు (ద్వితీ 23¹³), ప్రస్తుతము వ్యాపించు ఎన్నో జబ్బులకు నివారణగా నుండును.

3. వివాహపుటేర్పాటులు. దగ్గరబంధువులతో వియ్యమండకపోవుట ఆరోగ్యమునకు గొప్ప సాధనముగా నెంచవలెను (తేపి 18, 20).

4. విశ్రాంతిదినము నాచరించుట ఆరోగ్యమున కెంత యవసరమో ఇప్పుడందఱును ఎఱిగిన విషయమే (నిర్గ 20¹⁻¹¹).

5. కున్నతి మతసంబంధముగు ఏర్పాటైనను (అది 17), అది ఆరోగ్యమునకు సహాయకరమని నవీనవైద్యులు ఒప్పుకొనుచున్నారు.

ఇంత పురాతనకాలమునందు ఆరోగ్యమునకు సంబంధించిన ఇన్ని యేర్పాటు లుండుటను చూడఁగా ధర్మశాస్త్రమెంత సహేతుకమైనదో తేటగా కనబడుచున్నది.

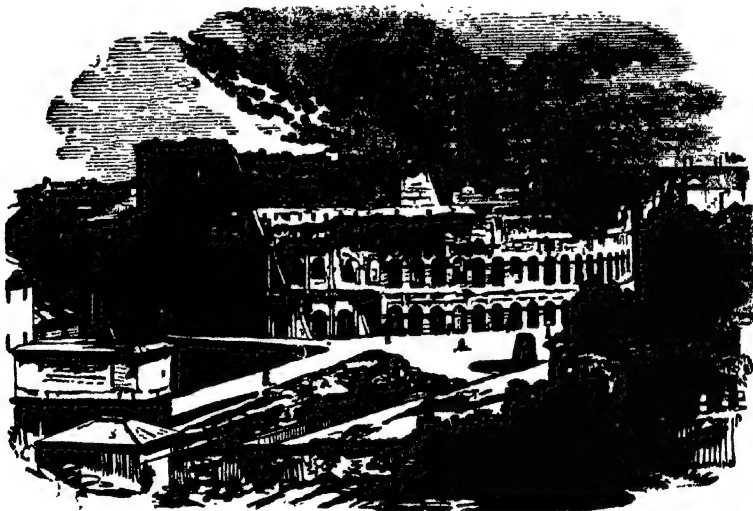
రోగ (Rohgah = అల్లరి). ఆషేరు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7³⁴).

రోగెలీము (Rogelim = చాకలివారు, వేగులవారు). గిలాదులోని యొక పట్టణము. బర్తిల్లయి ఈ పురనివాసి (II సమూ 17²⁷ 19³¹). దీని యునికి తెలియదు.

రోమమీయోజెరు (Romamti-Ezer = సహాయమును గొప్పజేసిరిని). రోమాను కుమారులలో నొకఁడు. ఇతని కుటుంబికుల సంకీర్తనాయకులలో 24 వ వంతువారై (I దిన 254,31). కొందఱు దీనిని పేరుగా నెంచక అది కనబడుచోట్లెల్ల దేవుడతని గొప్పచేసెనని తర్జుమాచేతురు.

రోమా పట్టణము (Rome). రోమా పురము టైబర్ యను నది యొడ్డునను దాని యొక్క ముఖద్వారమునకు పడునైదు మైళ్ల దూరమునను కట్టబడిన యొక నగరము. ఈ పట్టణము మిగుల పురాతనమైనదియై శ్రీ॥ ము॥ 753 సం॥ మందు రోములస్ (Romulus) యను కులనాయకునిచే మొదట స్థాపితమాయెను. మొదట నాయూరు ఒక గుట్టమీద కట్టబడిన కోట మాత్రమై యుండినను కాలము గడువఁగా నది యా ప్రాంతమున నుండు నేడు గుట్టలమీద వ్యాపించిన యొక గొప్ప పట్టణమాయెను. ఇందు

వలన ఆ పట్టణము ఏడు పర్వతముల (మీద కట్టబడిన) పట్టణమను పేరుచే ప్రసిద్ధమాయెను. ప్రభువైన యేసు కాలమున రోమాపురి దాదాపు 12 లక్షల జనసంఖ్యగలదై యుండెను. రోమా పురము మొదటి నుంచి రోమారాజ్యమునకు ప్రధానపట్టణము గనుక ఆ రాజ్యమేలిన రాజులక్కడనే నివాసము చేసినవారు. ప్రస్తుత మది ఇటలీ దేశమునకు ముఖ్యపట్టణమును ఆ దేశపు రాజుయొక్క యాస్థానమునై యున్నది. రోమారాజ్యము స్థాపించినది మొదలుకొని చాలకాలము వఱకు రాజులవలన పరిపాలించబడెను గాని శ్రీ॥ ము॥ 510-81 సం॥ వఱకు ప్రజలు తా మేర్పఱచినయుద్ధోగ్యగుల మూలమున ప్రజా పరిపాలన స్థాపనచేసిరి. ఆ మీదట రాజ్యము నిర్మూలమగువఱకు అనఁగా శ్రీ॥ శ॥ 476 సం॥ వఱకు చక్రవర్తులు ప్రభుత్వమును చేయుచుండిరి. డియోక్లేషన్ అను చక్రవర్తి ప్రభుత్వ కాలమందు 296 సం॥ మున రోమారాజ్య మప్పటికి లోకమందంతటను తెలిసి వ్యాపించినదాయెను.

రోమోనెయుమ్

ఇచ్చట రోమాపురి చరిత్ర వృత్తాంతములను సంపూర్ణముగా వివరింప సాధ్యము కాదు కాబట్టి అది యంతమట్టుకు శ్రోత్ర నిబంధనకు సంబంధించినదో యంతమట్టుకు వివరింతును.

పౌలు రోమాపురియందు రెండేండ్లు వైదీగా నుండి యా కాలమందు తన పత్రికలలో కొన్ని ముఖ్యమైనవి ప్రస్తావించెను గనుక ఆ పట్టణమాయన చరిత్రయందు వలనవారు ప్రశంసించఁ

బడును. అయినను పాలు చూచిన పురమిప్పుడు లేదు. ఆయన కాలములో నీరో చక్రవర్తి యా యూరిని తగలఁజెట్టి ధ్వంసము చేసినందున అప్పుడుండిన కట్టడములలో నిప్పు డొకటియు లేదు. అలాగు కాలిపోయిన పురమును వారు తిరిగి కట్టి బహు సుందరమైన కట్టడములతో చక్కగ నలంకరించిరి. ఆ శృంగార కట్టడములలో కొన్ని నేటివఱకున్నవి. వానిలో అన్నింటికంటె గొప్పది నాటకశాల. ఈ నాటకశాలయందే జనులు వేడుకనిమిత్తము క్రైస్తవు లనేకులు దుష్ట మృగముల మధ్యవేయఁబడి హతనాఁడులైరి. వెస్పేషియన్ చక్రవర్తి శ్రీ॥ ౪॥ 70 సం॥ మొదలు పెట్టిన యా నాటకశాల 80 సం॥ మందు ముగిసి పోయెను. అందులో జరుగు వేడుకలు జన స్తోమమునకు బాగుగా కనఁబడునట్లు నొకదాని మీఁద నొకటి మెట్లు మెట్లుగా 80 అరుగులను కట్టి దాదాపు 87,000 మంది జనులు కూర్చుండు నంత విశాలము నేర్పఱచిరి. ఇట్టి పురాతనమైన కట్టడములవలనను ఇటీవల నేర్పడిన కట్టడముల వలనను రోమా పట్టణ మలంకరించఁబడినదై యున్నది. పాలు కాలమున రోమాపురమందనేకమంది యూదులు కాపురముండిరిని కార్యముల గ్రంథమువలన వేద్యమగుచున్నది. శ్రీ॥ ౪॥ ముందు 83 సం॥ మందు పాంపే యను రోమా నేనానాయకుఁడు యెరూషలేమును పట్టుకొని యూదలరాజైన అరిస్తోబుల్సును అతని కుమారులను రోమాకు తీసికొనివచ్చెను. వారితో కూడ నింక ననేకమంది యూదలను తీసికొని వచ్చి పట్టణమందొక భాగమును వారికి ప్రవాస స్థలముగా నిచ్చెను. వారా నగరమందండి మృకము చేయుచు వృద్ధిచెందిరి. వారు విస్తరించిన కొలదిని పలుమారు అల్లరి చేయుచు వచ్చినందున శ్రీ॥ ౪॥ 49 సం॥ మున చక్రవర్తియైన క్లాదియ వారిని పట్టణములలో నుండి తరిమెను. ఆ సమయమందే కార్య 18^వ నందు చెప్పఁబడిన అకుల ప్రిన్సిపల్లయునను దంపతులు రోమాపురిని బడిచి కొరింథుకు వచ్చిరి. శ్రీ॥ ౪॥ 61 సం॥ పాలు కైసరునెడుటనే నేను చెప్పకొందునన్నందున రోమాపురికి వైదిగా పంపఁబడి అక్కడ రెండు సంవత్సరములు చెరియందుండెను. పాలు కాలమున జీవించి అతని విమర్శించిన నీరో

చక్రవర్తి యేలుబడిలోనే రోమాపురము కాలి ధ్వంసమాయెను. ఆ నాశమునకు నీరోచక్రవర్తియే కారకుఁడని చరిత్రకారు లనేకు లందురు. అతఁడు మిగుల ఘాతుకఁడై తనకు వినోదార్థముగా ఊరును తగలఁజెట్టించి యది కాల

యెరూషలేమును పట్టుకొనిన రోమరాజగు వెస్పేషియను ముద్రించిన నాణెము

చుండఁగా దూరమునంచి చూచి యుల్లసించె నని వారు తెలుపుచున్నారు. నీరోచక్రవర్తియు నతనికి తదనంతర రాజులును రోమాపురమును తిరిగి కట్టించి మునుపటికంటె బహు గొప్పవియు సుందరమైనవియైన భవనములతో శృంగారింపిరి. అవి బహుకాలము క్రిందట కిథిలమై యుండినను వానిలో కేషించిన భాగములు నేటివఱకు నున్నవి. పాలుకాలమున రోమాపురి జనసంఖ్యలో సగమునకు పైఁగా దాసులై యుండిరి. వారు గాక పూర్వము బానిసవారై యుండి స్వతంత్రము నొందినవారనేకు లుండిరి. జనాభాలో మిగిలిన భాగము విశ్వర్యవంతులును, సర్కారు యుద్వోగగ్రస్తులును నైన్యాధిపతులునై యుండిరి.

పాలు, కేతురు రోమాపురియందే శ్రీస్తు నిమిత్తము ప్రాణములు ధారపోసిరి గనుక ప్రాచీన క్రైస్తవులలో వారి చరిత్రములకు సంబంధించిన స్థలముల విషయమై పలువిధములగు ఇతిహాసము లుత్పత్తియాయెను. పాలు రెండు సంవత్సరములవఱకు మమర్తినను చెరసాలలో బంధింపఁబడెననియు, 9 నెలలమట్టుకు కేతురు అయనతోకూడ నీ బందీ గృహములో నుండెననియు తరువాత కిథిలమైన యా చెరసాలమీఁద నొక దేవాలయము కట్టఁబడెననియు ఆ గ్రంథ

ములు దృష్టాంతపరచును. రోమాపురికి 5 మైళ్ల దూరముగా నుండు స్థలమందు పౌలు శిరచ్ఛేదము నొందెనను జనవాడుక కలదు గాని అచ్చోట మృతినొందెనని నిశ్చయముగా చెప్పవీలుపడదు. పూర్వము నుంచియు పేతురు సమాధి యని చెప్పబడిన స్థలమందు 16 వ శతాబ్దముం దాయనకు జ్ఞాపకార్థముగా బహు దివ్యమైన దేవాలయము కట్టబడినను. ఆ దేవాలయము రోమాపురికి భూషణమైనదియై యుండుట మాత్రముగాక అది లోకప్రసిద్ధ శృంగార భవనములలో నొకటియై యున్నది.

రోమాపురి సంఘస్థాపనము విషయమై నిశ్చయమైన సంగతి చెప్పవీలుపడదు. పేతురు రోమాలో క్రీస్తుమతము స్థాపించి 25 సం॥ వఱకు నా మొదటి సంఘమును పరిపాలించెనను నభిప్రాయమునకు లేకమైనను ఆధారములేదు.

M.

రోమీయులకు వ్రాసిన పత్రిక (Romans, Epistle to the).

I. గ్రంథకర్త:—రోమాపురి సంఘస్థుల పేరట వ్రాయబడిన యీ పత్రిక అపొస్తలుడగు పౌలు రచించిన యుత్తరముని మతపక్షములైనను మత విరోధులైనను అందఱు సందేహించక నొప్పుకొందురు. మొదటినుంచి నేటివఱకా పత్రిక పౌలుయొక్క రచనమని సర్వాంగీకారమాయెను.

II. ప్రామాణికత్వము:—1. బహిస్సాక్ష్యము. అది క్రైస్తవ పెద్దలసేతు లీ పత్రికలోని మాటలను పలుమారు ఎత్తివ్రాసి యీ పత్రిక పౌలు రచించిన యుత్తరములన్నిటిలో ముఖ్యమైనది యను విశ్రుతమైనది యని యొక గ్రీవముగా సప్రతింతురు. క్రైస్తవ సంఘ చరిత్రకారియగు యూసేబియసు (Eusebius) కొత్త నిబంధన గ్రంథములయొక్క ప్రామాణికత్వము విషయమై వ్రాయుచు పౌలు తాను రోమీయులకు వ్రాసిన పత్రిక చివర హెర్మే మొదలగు వారిపేళ్లను ప్రశంసించెనని చెప్పెను. మూడవ శతాబ్దారంభమందు వెలసిన ఒరిగెనను (Origen) భక్త వరుడు ఈ పత్రికమీఁద నొక వ్యాఖ్యానము రచించెను. రెండవ శతాబ్ద మధ్యకాలమున పెర్జులియాను (Tertullian), మార్సియోనను

(Marcion) నొక విమతస్థుఁడు రచించిన గ్రంథములలోని తప్ప సిద్ధాంతములకు పూర్వపక్షముగా వ్రాయుచు ముప్పుయి పర్యాయము లీ రోమీయుల పత్రికలోని మాటలనెత్తి యుదాహరించెను. మరియు మార్సియోను రోమీయుల పత్రిక పౌలు వ్రాసినదని యంగీకరించినను అందులోని బోధాంశములు కొన్ని తన యుద్దేశమునకు వ్యతిరేకమైనవి యైనందున అతఁ డా పత్రికను తన మనస్సుకు వచ్చినట్లు దిద్దుటవలన పెర్జులియాను అతని ఖండించెను. అలెక్సాండ్రీయ పట్టణపు క్లెమెంటును (Clement), ఐరేనియసును (Irenaeus) రోమీయుల పేరట పంపబడిన యుత్తరము పౌలు వ్రాసిన పత్రిక యని విశదముగా చెప్పుదురు.

క్రీ॥ శ॥ 170 సం॥ మందు రచించబడి 1738 సం॥ మున మిలాను పట్టణమందు మ్యూరటోరి యను పండితునివలన కనుగొనబడిన యొక గ్రంథ కేషమున పౌలు వ్రాసిన పత్రికల కేర్లు వివరించు పట్టి నూదించబడినను. ఆ పట్టిలో నుదాహరించబడిన యుత్తరములలో రోమీయులకు వ్రాసిన పత్రిక యొకటియై యున్నది.

అపొస్తలులకాలపు ఆచార్యు లనిపించుకొనబడిన జస్టిను (Justin), పాలికార్పు (Polycarp), ఇగ్నేషియసు (Ignatius) మొదలగువారు తమ గ్రంథములయందు దీ పత్రిక నుదాహరించి యందులోని వాగ్యముల నెత్తి వ్రాసిరి. జస్టిను ఏడు పర్యాయములును, పాలికార్పు ఆరు పర్యాయములును ఇగ్నేషియసు పండ్రెండు పర్యాయములును ఈ పత్రికలో నుండు నాయా వచనములను ప్రశంసించిరి.

పై వివరించిన గ్రంథములవలన మాత్రము కాక పోతే నిబంధనలోని గ్రంథములవలనను ఈ పత్రికను గుఱించిన ప్రశంసము కలదు. మొదటి పేతురు, హెబ్రీయుల పత్రికలలో తటస్థించుకొన్ని మాటలను చూడగా నా పత్రికలను రచించిన గ్రంథకర్త లీ రోమీయుల పత్రికను చదివి దానిలోని యాచన ననుసరించి వ్రాసి రనుటకు సందేహములేదు. ఈ దిగువ వచనములను పోల్చి చూచినచో నీ సంగతి పరిస్కారముగును. రోమా 9:30, 31=I పేతు 2:1; రోమా

181-7=I పేరు 213-17; రోమా 417-21=పాత్రి 111, 42; రోమా 1219=పాత్రి 1030.

పైన నుదాహరించబడిన వివరములన్నియు పరిశీలించగా మనమిప్పుడు విచారించుచున్న పత్రిక క్రీస్తు సంఘము స్థాపించబడినది మొదలు కొని ఇప్పటివఱకునుండు క్రైస్తవ భక్తికోటిచే పాలు రచించిన గ్రంథముగా నంగీకరింపబడెనని నిర్ధారితమగును.

2. అంతస్సాక్ష్యము. గ్రంథ పరిశోధన చేయుగా వై నిర్ధారణకు ఎక్కువ ఆధారము కలుగును. 11 నందు పాలు తానే రోమాలో నున్న సంఘములకు కుభమని చెప్పి వ్రాసినట్లు వివరింపబడెను. 19-15 లోని పుత్తాంతముల మూలమున ఆయన తత్కాలమున సువార్త వ్యాపకత్వము విషయమై ప్రయాసపడు చుండెననియు అప్పటికిని ఆయన రోమాపురిని దర్శించి యుండలేదనియు స్పష్టమగును.

III. కాలస్థాన నిరూపణము. పాలీ పత్రిక నెప్పుడు ఎక్కడ వ్రాసెనో కార్యముల గ్రంథ మందలి చరిత్ర పుత్తాంతములను విచారించి నిశ్చయింపఁ గలుగుము. పాలు తానీ పత్రికను రచించిన సమయమున రోమా పట్టణమును చూచి యుండలేదనియు త్వరలో దర్శింప నెదురు చూచుచుండెననియు 113 1523 నందు వివరించి, తా నప్పుడు యెరూషలేముకు పోవలసినది యవసరమైనందున వెంటనే తాను సాగ్యముకాదని తెలియజేసెను. పాలా మగ్యము మాసిదోనియ అకయ ప్రదేశములయందు యెరూషలేములోని బీద క్రైస్తవుల సహాయార్థముగా చందా వసూలు చేయుచుండెనని I కొరి 16, II కొరి 8, 9, ఆధ్యాయములయందు నుదాహరించబడెను. పాలా సమయమున చందా వసూలు చేయుటను గుఱించి కార్యముల గ్రంథమందు నేరుగా ప్రశంసించకుండినను ఆయన మూడవ సువార్త ప్రయాణము ముగించి యెరూషలేములో జరిగిన యల్లియందు పట్టబడి క్రైస్తవయందు చెరలో నున్నప్పుడు ఫేలిక్సు నెదుట సమాధానము పలుకఁగా దానిని గుఱించి నూచించెను (కార్య 247). మఱియు మూడవ ప్రయాణమందు పాలు ఎఫేసు పట్టణమందు దాదాపు మూడేం

ద్దండిన పిమ్మట మాసిదోనియ అకయదేశముల ననుసరించి రోమానుకూడ చూడవలెనని అనుకొనెను (కార్య 1921 I కొరి 161-2). పాలు మాసిదోనియ అకయ ప్రాంతములలో చేయ నుద్దేశించిన ప్రయాణమందే యీ పత్రిక రచించెను. అలాగుండఁగా నాయన యీ పత్రికను కొరింఘుపట్టణమందు వ్రాసియుండునని తలచెదము. ఆయన యీ యత్తరమును వ్రాసి కెంక్రెయలో నున్న సంఘపరిచారకు రాలగు ఫీదెచెతికి నప్పగించెనని రోమా 161 వలనఁ దెలియనగును కెంక్రెయగ్రామము కొరింఘుపట్టణమునకు 8½ మైళ్లదూరమై దానికి రేవుస్థలమై యుండెను. కాబట్టి పాలా సమయమున కొరింఘు సమాపములో నుండెనని తోచక మానదు. అదియుఁగాక పాలీ పత్రికను వ్రాయనప్పుడు గాయయు అనబడిన యొకని యింటిలో బసచేయుచుండెను (రోమా 1623). కొరింఘు సంఘములకు పాలు వ్రాయఁగా తాను వారి మగ్యమున్నప్పుడు గాయయు అను నొకనికి బాప్తిస్మమిచ్చితిని చెప్పెను. I కొరి 115 రోమా 1623 యందు ఈ పట్టణపు ఖజానా దారుడగు ఎరస్తు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నాడని పాలు నూచించుటనుబట్టియు, II తిమో 420 నందు ఎరస్తు కొరింఘులో నిలిచి పోయెనని చెప్పటనుబట్టియు అపొస్తలుఁ డా సమయమున కొరింఘుపట్టణమునకు ఎరస్తు ఇంటిలో బసచేయుచుండెనని వృద్ధాంతమగును. పై వివరములన్నియు యోచించఁగా పాలు మూడవ ప్రయాణములో కొరింఘుపట్టణమందుండుసమయమున నీ పత్రికను రచించెనని అభిప్రాయమునకు సమర్థించవలసి యుండును. అట్లుండఁగా నీ రోమాయలకు వ్రాసిన యత్తరము క్రీ॥ శ॥ 57 లేక 58 సం॥ లిఖిత మాయెను.

VI. కారణము, ఉద్దేశము. పాలు తానీ పత్రికను వ్రాసిన హేతువును 110-13 1522 23 లలో వివరించును. 110-15 నందు తాను చాల కాలమునుంచి వారిని చూడనవేషించిన సంగతిని తెలియజేసి, ఇప్పుడు వచ్చుటకు వీలు కలిగినందున తన దర్శనము నిమిత్తము వారెదురు చూచునట్లుగా వారిని హెచ్చరించెను. తిరిగి 1522, 23 యందు తాను యెరూషలేములోని బీద

సంఘముల నిమిత్తము వనూలుచేసిన ద్రవ్యసహాయమును వారి కప్పగించినమీఁదట తాను స్థానియా దేశమునకు పోవునప్పుడు రోమలో వారిని చూడ నిశ్చయించి యుండెనని తెలియజేసెను. ఇచ్చట పౌలగుపఱచిన యుద్దేశము కడకు నెఱవేఱెను గాని ఆయన నిశ్చయించిన ప్రకారము జనుగక బహు విపరీతముగా నీడేరెను. రోమీయులకు తెలియజేసినట్లు ఆయన యెరూషలేముకు పోయినతరువాత రోమాపురిని దర్శించెనుగాని మధ్యన కైసరములో రెండేండ్లు చెఱలో నుండిన పిదప ఖైదీగా రోమాకు కొనిపోబడినను. ఇందు వలన ఆయన యుద్దేశమునకు కేవలము వ్యతిరేకముగ జరిగెను.

పౌలీ పత్రికను వ్రాసిన యుద్దేశమును తెలిసికొనుటకై రెండు అంశములను విచారించుట యావశ్యకము. అవేవనిన ఆయన యెవరి నిమిత్తము వ్రాసెననియు, వారికేమి యుపదేశింపఁ దలంచెననియు అనునవి.

ఈ పత్రిక లిఖితమైన తరుణమున రోమా సంఘము నూతనముగా స్థాపితమైనదికాక యనేక సంవత్సరములనుంచి నెలకొనియుండెనని అందు లోని ప్రస్తావములమూలమున విశదమగును (ఇందుకు 1:13 15:3 16:7 చూ.). రోమాపురి సంఘ మేవిధముగాను ఎవరివలనను స్థాపించఁ బడెనో నిశ్చయమైన తీర్మానము చేయువల్లపడదు. క్రీ. ము|| ఆ నగరమందనేకమంది యూదులుండి రని యా రాజ్యచరిత్ర గ్రంథములద్వారా వెల్లడి యగును. వారక్కడ సమాజమందిరములనుకట్టి నిరభ్యంతరముగా తమ మతాచారముల ననుష్ఠించుట చూచియు, యూలియసు, టెగ్రిస్టు, తిబెరియసు అను రోమాచక్రవర్తులు స్వమతపద్ధతుల ప్రకారము దేవుని నారాధించుటకు వారికి నెలవిచ్చుటను చూచియు, వారిజనసంఖ్య గొప్పదని స్పష్టమగును. ఫిలో (Philo) అను విద్వాంసుడు వారా పట్టణమునకు సమీపముగా నొక మజరాయందు నివాసముండిరిని తెలియజేసెను. ఒక సమయమందు యూదయ దేశపు యూదులు తమ రాజైన ఆర్కిలాయు క్రూరప్రభుత్వమును గుఱించి చక్రవర్తియొద్దకు ఒక మహాజరును పంపఁగా రోమాపురి యూదులలో 8000 మంది దానిపై సంతకములుచేసి ఆహా

దించిరిని యోసీఫసును చరిత్రకారి తెలియజేసెను. ఈ వివరములనుబట్టి వారు రోమాపురిలో గొప్ప స్థానముగ నుండిరిని సిద్ధాంతమగును. పెంతెకొస్తు పండుగనాడు రోమాపురి యూదులనేకులు యెరూషలేముకు వచ్చియుండిరి (కార్న్ 21⁹). గనుక ఆ సమయమున సువార్తను విన్నవారిలో కొంఁజు తాము భక్తులై రోమాపురి చేరినమీఁద నక్కడ క్రైస్తవసంఘము స్థాపించి యుందురనుకొనఁదగును. ఈ పత్రికయందు పౌలు తా నా యూరిని చూడనిసంగతినీ ప్రశంసించుచున్నందున నా సంఘమునకు పునాది వేసినవాఁ డాయనకాఁడని చెప్పక తప్పదు. అదియుఁగాక పౌలు ఇతరులవలె జోక్యము కలుగఁజేసికొనువాడు కాఁడని నిరూపించుటకై ఆయన నేను మరియొకఁడువేసిన పునాదిమీఁద కట్టువాడనుకానను (రోమా 15²⁰) మాటచే స్పష్టమగును. ఇందునుబట్టి పేతురైనను మరెవ్వ యపొస్తలుఁడైనను ఆ సంఘమును స్థాపించలేదని నిస్సందేహముగా తీర్మానించఁగలుగుదుము. పేతురు రోమాపురిసంఘమును స్థాపించి, 25 యేండ్లు దాని పరిపాలించెనను ఇతిహాసమునకు లేకమైనను ఆస్పదములేదు. మెట్టుకు ఆ సంఘ స్థాపకుఁ డెఁడైనది చెప్పసాధ్యముకాదు.

ఆ సంఘాత్పత్తి తెలియనిదియై యుండినను పౌలీ పత్రికను వ్రాసిన సమయమునందు భక్తులు పెక్కురు గలరినియు, అంగలో యూదులైన క్రైస్తవులును అన్యలైన క్రైస్తవులు నుండిరినియు కనఁబడుచున్నది. పత్రికను పరిశోధించఁగా పౌలు యూదులైన క్రైస్తవులను మాత్రముగాక అనేక పర్యాయములు అన్యలైన క్రైస్తవులను హెచ్చరించెనని స్పష్టమగును. ఆ సంఘస్థులు మొదట అన్యలైయుండినను వారిలో ననేకులు యూదమతాచారముల ననుసరించినవారై యుండిరి. కాఁబట్టి వారు క్రైస్తవులు కాక మునపు యూదమతప్రవిష్టులను తెగవారైనట్టున్నది. ఈ మతప విప్లవే రోమా సంఘములో ముఖ్యుని తెలిసికొనుటవలన నీ పత్రిక ముఖ్యోద్దేశమును దానిమూలమున పౌలు ఈపదేశింప చూచిన మూలనిస్థాంతములును మనము గ్రహించఁగలము. ఆయన యా సంఘస్థుల యభిప్రాయములను ప్రవర్తనగఱిగి రోమారాజ్య

మందు క్రీస్తుమత వ్యాపకమునకు దాని రాజధాని యగు రోమాపురి సంఘక్షేమాభివృద్ధి చెంది యుండుట యావశ్యకమని యెఱిగియు వారి భక్త్యాభివృద్ధినిమిత్త మీ యుత్తరమును లిఖించెను. దీనిమూలముగా మొదట తనరాకను గుఱించి ప్రస్తావించి తా ననుభవపూర్వకముగా తెలిసికొన్న సత్యమును వారికి బోధించి వారా సత్యమునుసరించి యేసునందు దృఢవిశ్వాసముగలిగి పరిశుద్ధమును దేవుని కనుకూలమునైన సజీవయాగముగా తమ శరీరములను దేవునికి సమర్పించుకొనుడని వారిని బ్రతిమాలుకొనెను.

V. ముఖ్య భాగములు.

1. పీఠిక. ఉభయ కుశలప్రశంస 1¹-1³.

2. సిద్ధాంతబోధన 1⁴-11.

(1) దేవుడు యేసును నమ్మిన పాపులను నీతిమంతులుగా తీర్చుట 1¹⁶, 17.

మనుష్యులు తమంతట తామే నీతిమంతులుగా కా సరదు. ఇందుకు అన్యజనుల గుణభ్రష్టత్వమును యూదుల గుణభ్రష్టత్వమును దృష్టాంతము 1¹⁸-2²⁹.

ఇందు కాధారము వేదవాక్యములైతి వివరించుట.

(2) ప్రారంభమున ప్రస్తావించిన సిద్ధాంత బోధనను పునః వివరించుట. క్రీస్తు యొక్క మరణ ముఖాంతరముగా ఆయనను నమ్మిన పాపులను దేవుడు నీతిమంతులనుగా భావించుట 3¹-8⁶.

ఈ భాగ్యము క్రీస్తుమూలముగానే కలుగుచు గనుక ఎవరును ఆతిశయించుటకు అస్పదములేదు 3²⁷-3³¹.

ఆ భాగ్యము ఆ బ్రాహ్మముకుండెను 4¹-5⁵.

దేవుని అమూల్యవరమువలన గలుగు విశ్వర్యము 5¹-11.

ప్రథమ మూలపురుషుడగు ఆదాము, ద్వితీయ మూలపురుషుడగు యేసు 5¹²-5²¹.

(3) క్రీస్తు సహవాసమువలన భక్తునినీతి అతిశయింపుట 6¹-14 భక్తులకు గలిగెడి పాప విమోచన 6¹⁵-7³.

పరిశుద్ధాత్ముని సమేతమైన తీవ్రము 8¹-17.

ప్రపంచవేదన, క్రైస్తవుని నిరీక్షణ 8¹⁸-3⁹.

(4) దేవుడు ఇశ్రాయేలీయులను నిరాకరించుట 9¹-11³⁶.

3. ప్రేరణములు 12¹-14¹³.

క్రైస్తవ విధులు 12¹-21.

సంఘవిధులును, రాజకీయవిధులును 13¹-7.

క్రైస్తవ పరస్పర ప్రేమన్యాయము 13⁸-14.

పరోపకారచింత 14¹-15³.

యూదులును, అన్యజనులను వికృతముగట 15⁴-13.

4. అపొస్తలుడగు పౌలు తన స్వంత సహచారము విఠించుట 15¹⁴-16¹⁵.

వెలపుపుచ్చుకొని ఆకిర్వదించుట 16¹⁶-27.

M.

రోలు, రోకలి (Mortar and Pesile). ఈ దేశమునందున్నట్లు పల్లెటూరులోకూడ భోజన పదార్థములను సిద్ధపఱచుటకు వీటిని వాడుట సాధారణమై యుండెను. గజెరులో శిథిల పరిశోధకులు శ్రద్ధివీక్షణగొన్న ఆకేకమైనవి ఇప్పటి రోళ్లవంటివై యున్నవి. అరణ్యములో తీసిన మన్నాను దంచినట్లు నూచన కలదు (సంఖ్యా 11⁸). ధూపద్రవ్యములను రాళ్లతో దంచి పొడుముకొట్టిరిని నిర్గ 30³⁴ వలనఁ దెలియును. గింజలనుకూడ నీ విధముగానే పొడుముచేసిరి (లేవీ 24⁴). రోకళ్లతో కొట్టుట అధికదబ్బులకు నూచనగా సామెతల గ్రంథమున వాడిరి (సామె 27²⁹).

రోషము (Jealousy). దీని మూలభాష పదము గొప్ప ఆసక్తిని, దానికి విరుద్ధమైన ఓర్వ జాలనిబుద్ధిని నూచించును. ఆ పదము కీ యర్థముండుటచే దానిని ఆసక్తి యనియు (యెష 42¹³ జెక 14⁸ II కొరి 11²), ఓర్వమి, ఓర్వలేక పోవుట యనియు (సంఖ్యా 25¹¹ ద్వితీ 29³⁰) తర్జుమాచేసిరి. ఇతరుల శాశించు భార్యవలన

యమై భక్తుకు పుట్టురోషము మహా రాద్రము గలది (నామె 6³⁴). అట్టి రోషము గలదాని విషయమైన యేర్పాటులు సంఖ్యా 514³⁰ లో నున్నవి. దేవునియొక్క యిత్రాయేలీయుల పెద్దల మీదికి వచ్చినప్పుడు, మోషేమీద మాత్రమే ఆ యాత్ర ఉండునని కోరిన యావనయుల కిట్టి రోషమే కలిగెను (సంఖ్యా 11⁹⁹). దేవుని విడిచి అన్యుల విగ్రహములను ఆరాధించిన వారి విషయము వీరియూ కిట్టి రోషము పుట్టెను (I రాజు 19^{10,14}). తన సంఘములం దుండిన క్రైస్తవులు క్రీస్తునుండి తొలగి పోయెనేమో నని వారి విషయ మిట్టి యాసక్తి పాలుకు కలిగెను (II కొరి 11²). అన్యులు దేవుని భక్తులగుట జూచి రోషము కలిగి యూదులు తమంతట తామే దేవునితల్లు తిరిగిదరని పాలు నిరీక్షించెను. అన్యులకు క్రైస్తవ సంఘమునకే జేర్చుటకు మరింత యాసక్తితో పనిజేసెను (రోమా 10¹⁹ 11¹¹). మానవుల సందర్భమునం దిట్లు ఈ మాటను వాడినను, విగ్రహములను దేవుడు సహించు బాలఁడను సంగతిని నూచించుటకు నిది మఱిం తగా నుపయోగింపఁబడి యున్నది (నిర్గ 20³ సంఖ్యా 25¹¹ ద్వితీ 32^{14,31} I రాజు 14²² కీర్త 78³⁸ యెహె 8³ 36⁸ జెఫ 11⁸ 3⁸). ఒకా నొకప్పు డిట్టి రోషము మిగుల దౌర్భాగ్యస్థితిలో నున్న వారిని రక్షించుటలో కనఁబడును మిగుల దురివ్వలోనున్న తన దేశమును రక్షించుటలో ఆయన యిట్టి యాసక్తిని కనఁబఱచెను (యోవే 2¹⁸ యెష 26¹¹). తిరుగఁబడువారిని శిక్షించుట కొకానొకప్పుడు దీని కనబఱచును (యెహె 16⁴⁸ 23³⁵). ఇట్టి రోషము తన భక్తులను హింసించు వారందఱి యెడలను చూపును (35¹⁹).

రోషు (Rosh = శిరస్సు, ప్రధాని).

1. బెన్యామీను సంతతివారిలో నొకఁడు (ఆది 46³¹). దీనికి సంబంధించిన సంఖ్యా 26^{38,39} I దిన 81⁴ లో ఈ పదము లేకపోవుటచే వానికి సంతానము లేనట్లుగా కనఁబడును.

2. మోషేకు తుబాలు అను జనాంగములతో పాటు ఉదాహరింపఁబడిన ఉత్తరదేశపు జనాంగము (యెహె 38^{3,3} 39¹). ఈ వాక్యములం దా పదమొక జనమును నూచించక ప్రధాని యను నర్థమిచ్చును గాన అట్లు లేనిఁగింపఁదలసని

యభిప్రాయపడుచున్నారు. ఇది యొక జనమైన యెడల ప్రాచీన చరిత్రయందు దీనిని గూర్చిన జేటు నూచిన రెవెయూను లేవు.

రా

కాద్రము రోషము చూ॥

ల

లంగరు ఓడలు 5 (2) (a) చూ॥

లంచము తీసికొనుట నేరములు శిక్షలు II 4 (2), ఈవి చూ॥

లక్కుము (Lakkum = అభ్యంతరము). నష్టాఁగి గోత్రమందలి యొక పట్టణము (యెహో 19³³). దీని యొక డెలియరు.

లద్దా (Laadah = క్రమము). యూదా సంతతిలో నొక పురుషునియు. మోషేమీ యను పట్టణమందు నివసించినవారు (I దిన 4²¹).

లదాను (Ladan = చక్కగా నమర్చఁబడినది).

1. యెహోషువ పూర్వీకులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁶).

2. 7³⁶ను తెగవారిలో నొక కుటుంబపు మూలపురుషుడు (I దిన 23⁷⁻⁹ 26³¹). 617 లో వీ షేరునకు మాటుగా లిబ్నీ యను పదము గలదు (లిబ్నీ చూ॥).

లప్పిదోతు (Lappidoth = దివిటీలు లేక మెరుపులు). న్యాయాధిపత్తియగు డెబోరా యొక్క పెనిమిటి (న్యాయా 4¹).

లయిషు (Laish = సింహము). దాను పట్టణపు మొదటిచేరు (న్యాయా 18^{7,14,37}). యెహో 19⁴⁷ నందు దానికి రెషెము అను మాటు చేరు గలదు.

లలాట పత్రిక బాసికము చూ॥

లలాటము నొసలు చూ॥

లవంగి పట్ట (Cinnamon). గుఱారమునం దుపయోగించిన పరిశుద్ధతైలమును సిద్ధపఱచుటలో వాడిన నొక గుగంధద్రవ్యము (నిర్గ 30³⁸⁻³⁹). పరువులు పరిమళవాసనకొట్టు నిమిత్తము దీని

నువయోగించిరి (సామె 717). ఇక్కడ దానిని కాపురపుచెక్క యని తెనిగించిరి. ప్రస్తుత మీ చెట్టు సింహళము చీనా మొదలగు దేశముల యందు సమృద్ధిగాఁ బెఱుగును. ఈ చెక్కను రోమాపురికి ఎగుమతిచేసిరి. ప్రక 1813, 14 నందున్న చర్చకపు సరకులలో దీనిని చాల్చిని చెక్క యనిరి. దీని పండ్లను పెండుటవలన శ్రేష్ఠమైన నూనె దొరకును (గంధ వర్ణము I 4 (5) చూ॥).

లవణ సముద్రము ఉప్పు సముద్రము చూ॥ J. C.

లవోదికము (Laodicea). ఈ పేరుగల పట్టణము చిన్నాసియా పశ్చిమ ప్రదేశమందు ప్రవహించు లైకససు చిన్న యేటియొడ్డున కట్టఁ బడెను. క్రీ॥ ము॥ మూడవ శతాబ్దముందది రెండవ అంతియోఖును మహారాజువలన స్థాపించఁ బడెను. లవోదికయ ఎఫెసు పట్టణమునుంచి యుభ్రాతు నదియొడ్డున రోమీయులు వేసిన రాజమార్గముమీదనే కట్టఁబడినందున నది చర్చక మున కనుకూలమైన గ్రామము గనుక ఆ యూరి నివాసులు స్థితిమంతులై యుండిరి. అది మొదట గ్రేకు ప్రభుత్వములో నుండినంతఃజనుల వంతగ నృద్ధిచెందలేదు గాని రోమీయుల వశమైన తరువాత గొప్పస్థితికి వచ్చెను. లవోదికయ పట్టణము రెండు విషయములకు ప్రసిద్ధి. 1. ఆ యూరివారు ఒకవిధమైన రోమాపట్టణపు నూలును వడికి అమ్ముచుండిరి. 2. అక్కడి వైద్యులు బహు వైపుణ్యముగలవారై చెవులవ్యాధిని స్వస్థ పఱచు జటామాంసి అత్తరును, కంటివ్యాధి నివారణ కొక చూర్ణమును చేయుచుండిరి (ప్రక 318) ప్రకటన గ్రంథముందు వివరించఁబడిన యేడు సంఘములలో నీ లవోదికయ యొకటి. ఆ సంఘము పాలుయొక్క సహచరులలో నొకఁడై యుండిన ఎపెఫ్రానిలస్ స్థాపితమాయెను (కొలొ 413). పాలు వ్రాసిన ఎఫెసియుల పత్రిక వీరి యొడ్డుకు పంపఁబడుట (418) మాత్రము కాక కొలొస్సై పత్రికను సహ వీరు చదువ వలెనని 418 నందు చూచి తెలిసికొనవచ్చును. క్రీ॥ శ॥ 60 సం॥ మందు సంభవించిన భూకంఠమువలన నా పట్టణము కిధిలమాయెను గాని కొన్నాళ్లైన వెనుక దాని కాపురస్థులు దానిని తిరిగి

కట్టిరి. మహమ్మదీయు లా ప్రదేశము నాక్రమించి విశవరచుకొనఁగా లవోదికయ ధ్వంసమయి యప్పటినుండి పాడుపడియున్నది. M.

లషా రో ను (Lassharon = షా రో ను వైపుకు). యెహోషువ జయించిన కనాను పట్టణములలో నొకటి (యెహో 1218). అది షారోనుకు సంబంధించినదని దాని పేరునుబట్టి చెప్పవచ్చును. షారోనును పేరు కర్తల పర్వతమునకు దక్షిణమున నుండు బయలునుకు మాత్రమే గాక తిలెరియ పట్టణము తాబోరు కొండలమధ్య నుండు బయలునుకును వాడినట్లు నూచన లున్నవి. తిలెరియకు చాదాపు 6 మైళ్లు పడమరగా నుండు షారోను (Sarona) యను పురాతన స్థానమే దీని యునికిగా భావించుచున్నారు.

లసైరు (Lasea). క్రేతుద్వీపపు దక్షిణ తీరమందలి రేవు పట్టణము. అది మంచిరేవులు అనఁబడిన రేవుకు సమీపముగా నుండెను. పాలు కైసరయనుండి రోమాకు వెళ్లఁగా దీనిమీఁదుగా వెళ్లెను (కార్ 278). అచ్చట కేటివజుకు అడీ పేరుగల పాడుదిబ్బలున్నవి (పటము V, G 5).

లహాదు (Lahad = బాధపఱచుబడిన). యూదా సంబంధులలోని సారాతీయల వంశములో నొకదానికి మూలపురుషుఁడు (I దిన 43).

లహ్మాసు (Lahmas, Lahmam). యూదాలోని పెఫేలాలో నుండు ఒక పట్టణము (యెహో 1540). ప్రస్తుతము హెలోనుకు చాదాపు 12 మైళ్లు వాయవ్యముగా నుండు ఎల్ లాహ్మ (el-Lahm) దీని యునికి యను కొనుచున్నారు (పటము II, D 2).

లహ్మీ (Lahmi). గిత్తియుడిగు గొల్కాతు సహోదరుఁడు. ఇతఁడు ఎల్లానానుచే చంపఁ బడెను (I దిన 203). II సమా 2118 నందును ఇదే సంగతి యున్నది గాని హెబ్రీ భాషలో ఎల్లానాను గొల్కాతు సహోదరుని గాక గొల్కాతునే చంపినట్లున్నది. ఇది వ్రాతలో వచ్చిన పొరబాటు గాన తెలుగు భాషలో దానిని సవరించిరి (ఎల్లానాను చూ॥).

లా

లాశీషు (Lachish = పట్టుకొనుటకు కష్టతరమైన). యూదా గోత్రపు వాయవ్య

దిక్కున ఫిలిష్తీయదేశపు సరిహద్దుకు సమీపముగా నుండు ఒక పట్టణము. మిగుల పురాతనమైన ఐగుప్తు రాతి కాసనములలో (Tell-el-Amarna) ఈ పేరు కొన్నిమారులు కన్పించును. తైబిలు నందీ పేరు మొదట యెహోషువ కాలములో కనబడును. గిబోనీయులు యెహోషువతో సంధిజేసికొన్న ఓవుట వారితో యుద్ధముచేసిన అయిదుగురు రాజులలో లాకీషురాజు ముఖ్యుడు (యెహో 10³). యెహోషువ అతని నోడించి అతని పట్టణమును జయించెను (10³¹ 12¹¹). యూదావారి పట్టణములో నిది లెక్కింపబడెను (15³⁹). రాజగు రెహబాము ఇచ్చట ప్రాకారములను కట్టించెను (II దిన 11⁹). తనపై కుట్ర జేసినవారికి చిక్కకుండ రాజైన అమజ్యా పారిపోయి ఇచ్చటికి వచ్చెను గాని తప్పించుకొనలేక ఇక్కడనే చంపబడెను (II రాజు 14¹⁹ II దిన 25³⁷). ఈ పట్టణములను మీకా గద్దించి వారికి కలుగజేయున్న శిక్షను ప్రకటించెను (మీకా 11³). హిజ్కియా కాలములో అష్షూరు రాజగు సన్నోబు దీనిని పట్టుకొని, తనకు యెరూషలేము నప్పగించవలెనను కబురును రభాకేయను వాని ద్వారా ఇక్కడ నుండి పంపెను (II రాజు 18¹³⁻¹⁷ II దిన 32⁹ యెష 36⁸⁻⁹). నెబుకద్నెజరు దీనిని జయించెను (యర్దీ 34⁷). చెఱకాలమునకుఁ బిదప యూదు లిందులోనే మఱుల నివసించి (నెహె 11³⁰).

ఇటీవల ఈ పట్టణ శిథిలములను ద్రవ్వించి దాని సంగతులను తేటగాఁ దెలిసికొనిరి ప్రస్తుతము దానిని టెల్ - ఎల్ - హాసి (Tel-el-Hasy) యని బిలుతురు. అది గాబాకు 16 మైళ్ళ దూరమున తూర్పు దిక్కునకు కొంచెముత్రముగా నున్నది. అచ్చట పది పట్టణములు ఒకదాని తరువాత నొకటి కట్టబడినట్లు కనుగొనిరి. ఇది చాల పురాతనమైన పట్టణమని తెలియుచున్నది. దానికి సమీపమునందే ఉం - లాకిస్ (Umm Lakis) అను శిథిలములను గలవు. ఇది రోమీయుల కాలములో కట్టబడిన పట్టణమని ఆ శిథిలములవలనఁ దెలియును. లాకీషు అను పేరీ పదమునందు కనబడుచున్నందున దీనిని లాకీషు వారు కట్టినట్లూహింపవచ్చును. (పటము II C 2).

లాగు వస్త్రము 3 చూ॥

లా జరు (Lazarus = దేవసహాయము). ఎలియాజరు అను పదముయొక్క మాఱురూపము.

1. మరియమార్తల సహోదరుడు. వీరి పేరులు లూకా సువార్తలోను (లూ 10³⁸⁻⁴¹), మరియ చేసిన కార్యము మత్తయి మార్కు సువార్తలలోను (మ 26⁶⁻¹³ మా 14³⁻⁹) ఉన్నను, ఈ మూడు సువార్తలలో దేనియందైనను ఈ లాజరు పేరు కనబడుటలేదు. అతని సంగతి యోహానువలన మాత్రమే తెలుపబడెను అతఁడు జబ్బుపడియున్న సమయములో మరియమార్తలు ఆయనచేత ప్రేమింపబడినవాఁడు జబ్బుపడెనని అతనిగూర్చి క్రీస్తుకు కబురంపిరి (యోహా 11³). అందువలన ఇతనిని క్రీస్తు విశేషముగా ప్రేమించెనని తెలియుచున్నది. ఇతఁ డా జబ్బువలన చనిపోయిన నాలుగుదినములకు క్రీస్తు దేతనియకు వెళ్లి అతనిని బ్రదికించెను (11⁴⁻⁴⁴). దీని విషయమై కృతజ్ఞత చూపుటకు క్రీస్తు చనిపోయిన వారములో ఆయనకు విందుజేసిరి. అప్పుడు పంక్తియందు కూర్చుండిన వారిలో లాజరోకఁడు (12¹⁻⁸). క్రీస్తు ఇతనిని లేపినందున అనేకులు వచ్చి చూచి ఆయనయందు విశ్వసించుచుండఁగా యూదుల అధికారులు ఆయనతోకూడ ఇతనిని చంప నుద్దేశించిరి (12⁹⁻¹¹). ఇతని చర్యలను గూర్చి ఇంక సేమియు తెలియకపోయినను నేటి వఱకు యెరూషలేమునకు అగ్నేయదిక్కున నున్న ఎల్ - ఆజరీయ (El-Azariah) అను పేరుగల ఊరిపేరునందు అతనిపేరు కనబడును.

2. క్రీస్తు చెప్పిన ఉపమానములోని ఒక పేదవాడు (లూ 16¹⁹⁻³¹). క్రీస్తు చెప్పిన ఉపమానములన్నిటిలో ఈయొక్క పేరు మాత్రమే కనబడుచున్నది గాన ఆ కాలము నందు జీవించిన వారిలో నొకఁడని కొందఱును కొందురు. అది యట్లుండవచ్చును, ఉండక పోవచ్చును. భక్తులకుండు ఇప్పటి స్థితికిని తరువాత కలుగఁబోవు సౌఖ్యమునకునుగల వ్యత్యాసము క్రీస్తీ యుపమానమునందు తేటగా చూపెను.

లాటిక భాష (Latin). క్రీస్తుకాలమున పరెస్తీను దేశము నేలిన రోమనులు మాట్లాడిన

భాష. న్యాయస్థానములలో నుపయోగించిన కొన్ని లాటిక్ పదములు (క్రొత్త నిబంధన గ్రీకు భాషలో కనబడుచున్నవి. ప్రేతోర్యము (మా 15¹⁶), లిబెర్టీలు (కార్య 8⁹), దేవారిము (మ 18²⁸) మొదలగు లాటిక్ భాషా పదములు తెలుగు లైలునందును చూడవగును. భాషాంతరము చేసిన పదములు ఇరువదికన్న నెక్కువగా నున్నవి. అది ఆ కాలపు ప్రభుత్వమువారి భాషయగుటచేత, క్రీస్తుమీఁద మోపబడిన దోమరోగము వాడుకలోనున్న హెబ్రీ, గ్రీకు భాషలలో మాత్రమే గాక లాటిక్ (=రోమాలు) భాషలోకూడ వ్రాసిరి (యోహా 19³⁰).

లాటిక్ భాషాంతర ప్రతులు భాషాంతరములు 4 చూ॥

లాబాను (Laban = తెల్లని).

1. మెసపొతేమియలో పశువుల మందలు గలిగిన నొక భాగ్యవంతుడు. అబ్రాహము సోదరుడైన నాహోరుకు మనుమడు. బెతూయేలు కుమారుడు (ఆది 24²⁸⁻³¹). తన సహోదరి యగు రిబ్కాను ధనికుడగు తన మామయొక్క ఒకడే కుమారుడగు ఇస్సాకున కిచ్చుటలో చూపిన సంతోషమును బట్టియు (24^{30,31}), తన మేనల్లుడగు యాకోబు నెడల కనుపూచిన మోస బుద్ధిని బట్టియు లాబాను గుణలక్షణములను కనుగొనవచ్చును. ఒక కుటుంబము పరిల్లుటవలన మజ్జియొక కుటుంబమునకు అనూయ కలుగుటచే సమాధాన ముండుట అసాధ్య మాయెను. గనుక యాకోబు దేవుని యాజ్ఞవలన కనానుకు వెళ్లవై రహస్యముగా కదలెను. లాబాను యాకోబును వెంటాడెను. అయితే యాకోబున కేహోనియు చేయకూడదని దేవునివలన హెచ్చరింపబడినందున యాకోబుతో సమాధానపడి సంధిజేసికొని తిరిగి వచ్చెను. లాబాను దేవుని నెఱిగి ఆరాధించినట్లు కనబడుచున్నది (24¹⁰ 30²⁷ 31³³). రాహేలు తన తండ్రియింట దొంగిలించిన దేవతలనుబట్టి విగ్రహారాధకుడని తెలియుచున్నది.

2. ఒక పట్టణము (ద్విత్తి 1¹). దీనినిగుఱించి ఏమియు తెలియదు. సంఖ్యా 32³⁰ లో నున్న

లిబ్నా యిడెనని కొందఱుంచెడల (లిబ్నా చూ॥). H.

లామా ఎలోయి చూ॥

లామెద్ (Lamed = ల అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో పండ్రెండవది. అక్షరమాలికగా వ్రాయబడిన 119-వ కీర్తనలోని 12 వ భాగమునకు పేరు (కీర్త 119⁸⁹⁻⁹⁹). మూల భాషయం దాభాగములోని ప్రతి పుక్తియు నీ యక్షరముతోనే యారంభమగును.

లా యిషా (Laishah = సింహము). బెన్యామీను గోత్రమందలి యొక గ్రామము. ఇది అనాతోతుకు ఉత్తరమున నున్నట్లు యెష 10³⁰ లోని క్రమమువలనఁ బరిశీలనఁగలముగాని, దాని యొనికిని గూర్చిన మతే నూచనలు లేవు.

లాయీషు (Laish = సింహము).

సౌలు తన కుమార్తెయు దావీదు భార్యయునగు మీకాలును ఇచ్చి వివాహముచేసిన పల్లెయేలను వాని తండ్రి (I సమూ 25⁴⁴ II సమూ 3¹⁵).

లాయేలు (Lael = దేవునికి ప్రతిష్ఠితము). లేవీయులలోని గెర్షోను తెగవారిలో నొకఁడు (సంఖ్యా 3³⁴).

లాషా (Lasha = సందు). ఆదికాలమందు కనానుదేశమునకు ఆశ్నేయదిక్కున నుండు సరిహద్దు పట్టణములలో నొకటి (ఆది 10¹⁹). దీని యునికి తెలియదు.

లి

లిక్ఖీ (Likhi = జ్ఞానముగల). మనషేగోత్రమందలి యొక కుటుంబ ప్రధాని (I దిన 7¹⁹).

లిను (Linus). రిమోతికి వందనములు పంపించిన పౌలుతోటి వారిలో నొకఁడు (II తిమో 4²¹). బైబిలునందు ఇతనిగూర్చి మతేమియు తెలియక పోయినను ఇతఁడు రోమాలోని మొదటి అధ్యక్షుడని విరేనియును (Irenaeus) యునీయనును (Eusebius) వ్రాసిరి. ఈ పేరు బహు అరుదుగా కనబడుటచే వారు వ్రాసినది నిజము కావచ్చును.

అధికాలములో రచించిన అపొస్తలుల మూల చట్టములు (Apostolic Constitutions VII 46) చూడఁగా నితఁడు II తిమో 4³¹ లో నువాపరింపఁబడిన భర్తగాని కొడుకుగాని యొనట్లున్నది.

లిలియ, లూబీయులు, లుబీయులు (Libya, Libyans). రోమనుల కాలములో ఉత్తరాఫ్రికాయందు విగుప్తు కార్తేజ్ (Carthage) లకు మధ్యనున్న దేశము. దానిపడమటి భాగము తురేనే యనఁబడెను. ఇచ్చట నుండి వచ్చిన యూదులు పెంతెకొస్తునాడు జరిగిన వింతైన కార్యములు చూచిరి (కార్య 2¹⁰). ఈ లిలియ ప్రాంతములం దుండువారు లూబీయులు (నహూ 3⁸), లుబీయులు (దాని 11⁴³ II దిన 11⁸). అని పిలువఁబడిరి.

లిబ్రేస్సులు (Libertines = స్వతంత్రత నొందినవారు). దాసులై యుండి స్వతంత్రత నొందినవారికి పెట్టఁబడిన పేరు. రోమీయులచే యుద్ధములో పట్టఁబడిన యూదులు చక్రవర్తి దయచే విడుదల నొందిన పిదప వారికి కలిగిన పేరని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్టి యూదులు తమకొక కొక సమాజమందిరమును యెరూషలేములో కట్టించుకొనిరి. ఈ సమాజ మందిరము నందుండిన వారును తక్కిన వారివలె వైపునతో తక్కించిరి (కార్య 6⁹).

లిబ్నా (Libnah = తెల్లనిది).

1. ఇక్రయేలీయులు అరణ్య సంచారము చేయునప్పుడు దిగిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33³⁰). దీని యునికి తెలియదు (లాబాను 2 చూ॥).

2. మక్కేదా లాకిఫులకు మధ్యనుండు నొక పట్టణము. యెహోషువ దీనిని పట్టుకొనెను (యెహో 10^{39, 30} 12¹⁵). కనాను దేశము భాగించినప్పుడది యూదా గోత్రీకులకు వచ్చెను (15⁴⁸). ఇది తరువాత యాజనుల కియ్యఁబడెను (21¹³ I దిన 6³⁷). రాజగు యెహోరాము కాలములో నిది తిరుగఁబడెను (II రాజు 8³³ II దిన 21¹⁰). అష్షూరు చక్రవర్తి యగు సర్దోబు దానికి విరోధముగా యుద్ధము చేసెను (II రాజు 19⁸ యోష 37⁸). రాజైన యోషీయా భార్యయొక్క జన్మస్థాన మిదే (II రాజు 23³¹

24¹⁹ యర్షీ 52¹). అది పెఫేలా ప్రాంతములో నున్నది (పటము I, C 9).

లిబ్నీ, లిబ్నీయులు (Libni = తెల్లనిది, శుద్ధిది, Libnites).

1. లేవి కుమారుడగు గర్షోను జ్యేష్ఠ పుత్రుఁడు, గర్షోనీయులలోని యొక కుటుంబమున కితఁడు పెద్దయ్యయ్యెను (నిర్ 6¹⁷ సంఖ్యా 38³¹ 28³⁸). ఈ కుటుంబీకులకు లిబ్నీయులను పేరు గలదు (సంఖ్యా 38³¹ 28³⁸).

2. లేవి కుమారుడగు మెరారియొక్క మనుమఁడు (I దిన 6⁹). ఇతఁడు మెరారి తెగలో చేరినవాడు. వెవ్వేలు తెగలలో చేరినట్లున్నను వీ రిద్దఱును ఒకఁడే యని కొందఱి యభిప్రాయము అట్లయిన పక్షమున ఈ పేరుల జాబితా వ్రాయునప్పుడు పారపాటు వచ్చి యుండును. ఇద్దఱును ఒకమొదటయే యుక్తముగ కన్పడుచున్నది.

లు

లుకయొనియ (Lycaonia = లుకయొను రాజు దేశము. లోఁడేళ్లుగల దేశము). చిన్నాసియాలో ఆగ్నేయ దిక్కుననున్న యొక పరగణా. మిగుల పర్వతమయము. దీనికి ఉత్తరముగ గలతీయ, తూర్పున కప్పదోకియ, దక్షిణమున కిలికియ, పడమట ఫ్రగియ యను పరగణాలు సరిహద్దులుగా నున్నవి. ప్రాంతములోని ఈకొనియ, లుస్త్రా, డెర్బేయను మూఁడు పట్టణములను దర్శించి అచ్చట సభలు స్థాపించెను (కార్య 13³¹-14³³). లుస్త్రాలోని వారు లుకయొనియ భాషను వాడినట్లు 14¹¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. అది గ్రీకుభాష కాదను సంగతి గాక మతేమియు దానిగూర్చి తెలియదు. రెండవ ప్రయాణములో పాలు ఈ దేశమునకు వచ్చి అచ్చటనున్న తిమోతిని తన పనివారిలో నొకనిగఁ జేర్చుకొనెను (16¹³). మూడవ ప్రయాణములో కూడ అతఁడీ దేశము గుండా ప్రయాణము చేసెను (18²³). ఆ దేశ గుళులు కొండవాసులు గాన చాలకాలమువఱకు లోఁబడకపోయినను, మాసిదోనియ రాజ్యమును మొదట స్థాపించిన చక్రవర్తులును, తరువాత

వచ్చిన రోమనులను దీనిని జయించి గలతీయులకుఁ జేర్చిరిని నవీన పండితులు రాతిశాసనముల ద్వారా తెలిసికొనిరి. గలతీయ సంఘములని పిలువఁ బడిన వాటిలో లుకయోనియలోని సంఘము లుండెనని నవీనపండితు లభిప్రాయపడుచున్నారు (పటము V, K 4).

లుకీయ (Lycia = లుకుస్ అనువాని దేశము). చిన్నాసియాలో వైర్యతిగా నుండు పరగణా. దానికి ఉత్తరమున పంఘాలియ పిసి దియ శీరియా యను పరగణాలును తక్కిన దిక్కులందు మధ్యధరా సముద్రము నున్నవి. ఇది కొండ ప్రదేశమైనను సముద్రముచే చాలవఱకు ఆవరింపఁబడినందున రేవుపట్టణము లనేకములు గలవు. వాటిలో రెండుమాత్రము బైబిలునం దుదాహరింపఁబడినవి. పాలు మూడవ ప్రయాణాంతమున తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్లె చుండఁగా పతర యను చోటను (కార్వ 21^{1,2}), రోమాకు ఖైగిగాఁ బోవునప్పుడు మూర యను చోటను (27^{1,2}) దిగను. (పతర, మూర చూ॥ పటము V, J 4).

లుద్ద (Lydda). యెషేదగ్గరనున్న యొక పట్టణము. అది మక్కలేయుల కాలములో ప్రసిద్ధి కెక్కెను. క్రీ॥ ము॥ 145 సం॥ నకు పూర్వమే స్వతంత్ర పట్టణములలో నొకటియై యోమ్రానుకు సంబంధించిన దయ్యెను. 145 సం॥ దానిని యూదయులకుఁ జేర్చిరి (I మక్క 10³⁰⁻³⁸ 11³⁸⁻³⁹). పేతురీ పట్టణమును దర్శించి ఆచ్చట విగ్రహమును బాగుచేసెను (కార్వ 9³³⁻³⁵). దాని పురాతనపు పేరు లోదు (లోదు చూ॥).

లుబీయులు బిలియ చూ॥

లుసానియ (Lysanias = దుఃఖనివారణ). తిబెరియ చక్రవర్తి కాలములో అబిరేనే దేశ మనకు అధిపతిగా నున్నవాఁడు (లూ 3¹). ఇతనిని రెండవ లుసానియ యని బిలుతురు. మొదటి లుసానియ క్రీ॥ ము॥ 40-36 సం॥ లలో వీలినట్లున్నందున ఆతఁడు క్రీ॥ శ॥ 27 సం॥ నం దేలినట్లు వ్రాయుట పొరపాటని కొందఱీ మధ్య యభిప్రాయపడిరి గాని రెండవ లుసానియను గూర్చిన నూచనలు ఆయా శాసనములయందు కనబడుచున్నందున లూకా వ్రాసిన దానిలో నే

పొరపాటును లేదని స్పష్టమగుచున్నది (అబిరేనే చూ॥).

లుస్త్ర (Lystra). లుకయోనియ పరగణా లోని పట్టణము. రాక్ష చరిత్రలో ఆ పట్టణ మున కెట్టి ప్రసిద్ధియులేదు. అక్కడ పుట్టుక నుంచి కుంటివాడైన నొకని బాగుజేసినందున ఆ పట్టణములు పాలు బర్నబాలను దేవతలనుగా భావించి పూజించఁబోవుటవలనను, పాలు ఆచ్చట యూదుల కుట్రలోఁచినకు లోనై రాళ్లతోఁ గొట్టఁబడుటవలనను బైబిలు చరిత్రయందు ముఖ్య మైన దయ్యెను (కార్వ 14^{1,2} II తిమో 3¹¹). పాలు సహవాసియగు తిమోతి లుస్త్రవాడై యుండవచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము (కార్వ 16^{1,2}). ఆ పట్టణ శిథిలము లీ మధ్య కనుగొనఁబడినవి. వాటిని ప్రస్తుతము జోల్డెరా (Zoldera) యందురు. అది ఈకొనియకు 11 క్రోసుల దూరమందు కొంచెము వైర్యతిగా నున్నది. (పటము V, K 4).

లూ

లూకా (Luke). పాలు సహచరులలో నొకఁడు. ఇతని పేరు కొలూ 4¹ ఫిలి 24 II తిమో 4¹¹ నందు మాత్రము బైబిలులోఁ గనఁబడుచున్నది ఇతఁడు వృత్తినిబట్టి వైద్యుఁడు (కొలూ 4¹). పాలిరనిని ప్రియుడైన వైద్యుఁ డని బిలిచెను. పాలు కఠినవరకపు చెఱయం దుండఁగా అందఱులని విడిచి పోయినను లూకా మాత్ర మతనితో నుండెనని II తిమో 4¹¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఇతఁడు లూకా సువార్తను ఆపొస్తలుల కార్వములను వ్రాసినవాడని నేటి వఱకును అంగీకరింపఁబడుచున్నది గావున ఆ గ్రంథముల యందలి (ముఖ్యముగా కార్వముల గ్రంథమందున్న దినచర్యలోని) కొన్ని నూచనల వలన మఱికొన్ని సంగతులు దెలియును. పాలు జేసిన రెండవ మిగనెరీ ప్రయాణమునం దితఁడు త్రోయలో ఆతనిని గలిసికొని ఫిలేప్పీయివఱకు వెంబడించెను (కార్వ 16¹⁰⁻¹⁷). మూడవ ప్రయాణమందు ఫిలేప్పీయిలో నతనిఁ గలిసికొని యెరూషలేముకు వెళ్లెను (20³-21¹⁸). దీనినిబట్టి ఈ మధ్యకాలమునం దితఁడు ఫిలేప్పీయిలో బోధ

కుడుగా నున్నట్లు కొందఱి యభిప్రాయము. అతని కాపురస్థలము ఫిలిప్పీయి యని కొందఱి యూహగాని అతనిది అంతియొకయ యని పాఠం పర్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. అంతియొకయ సంఘపు సంగతులు లీ గ్రంథమున స్పష్టముగా నుదాహరింపఁబడుట యిట్టి యభిప్రాయమున కొక నిదర్శనముగా నున్నది (6⁵ 11¹⁹⁻²⁷ 13¹⁻³ 14²⁸⁻²⁸ 15^{1,2-30-40} 18^{22,23}) గాని, నవీన పండితులలో నొకరగు రెమ్సే (Ramsay) యనువాఁడీయన ఫిలిప్పీయి పట్టణస్థుడని అభిప్రాయ పడుచున్నాడు, పౌలు రోమయందు చెఱలో నుండఁగా లూకా అతనిదగ్గర ఉన్నట్లు కనఁబడుచున్నది. పౌలు రోమాకుఁ బోవుచుండఁగా లూకా అతనితో ప్రయాణము చేయుటయే (27^{1-28¹⁶}) యిట్లుకొనుటకు ఆస్పదము కలిగించుచున్నది. ఇతఁడు యూదుఁడు కాదని పౌలితనిని వాటితో చేర్చకపోవుటవలనఁ దెలియుచున్నది (కొలొ 4¹¹). లూకా సువార్తలోని నూచనము దీనికి చక్కగా సరిపడును. సువార్త విషయము సంఘము లన్నిటిలో ప్రసిద్ధిచెందిన సహోదరుడని కొరింథీయులకు పౌలు వ్రాసిన వాఁడితిఁడే యని తలంతురు (II కొరి 6¹⁶). పౌల్రి పత్రిక గ్రంథకర్తయు నితఁడని మఱి కొందఱి యభిప్రాయము (లూకా సువార్త, అపొస్తలుల కార్యములు చూ॥).

లూకా సువార్త (Gospel according to St. Luke). తైచిలలోని సువార్తలలో మూడవది. (సువార్తలు, యేసుక్రీస్తు చూ॥).

1. గ్రంథకర్త:—దీనిని లూకా వ్రాసెను (లూకా చూ॥). ఈ గ్రంథమునం దతనిపేరు లేకున్నను దీని నతఁడే వ్రాసినట్లు ఆరంభకాలము నుండి ఒప్పుకొనుచున్నారు. ఈ సువార్త పీఠికకును అపొస్తలుల కార్యములను గ్రంథపీఠికకును, ఈ రెండు గ్రంథముల కైలికినిగల సంబంధమును బట్టి ఒకఁడే వీటిని రచించెనని అందఱు అంగీకరింతురు. క్రీ॥ శ॥ 100 సం॥ న రోమావాఁడగు క్లౌమెంటు కొరింథీయులకు వ్రాసిన ఉత్తరములోను, అందఱిలో మొదటి విమర్శకుడగు మార్కియన్ (Marcion) 140 సం॥ న వ్రాసిన వాటిలోను 170 సం॥ న కూర్చబడిన మిగుల పురాతనమగు క్రొత్త నిబంధన గ్రంథపు కాచితా

యగు మ్యూరటోరియన్ కానన్ములలోను (Muratorian Canon) ఈ సువార్తను లూకా వ్రాసినట్లే కనఁబడుచున్నది. నవీనపండితులు ఇతఁడే దీని గ్రంథకర్త యని యేకగ్రీవముగా నొప్పుకొందురు.

2 కృతిపతి:—థెయోఫిల యను ఘనుని కిది కృతి యాయఁబడెను (లూ 1¹ థెయోఫిల చూ॥). ఇది అతనిపేరిట వ్రాయఁబడినను ఇతరులకొఱకు నుద్దేశింపఁబడినవని కొందఱి యభిప్రాయము. క్రీస్తును గూర్చిన యేయే విషయములలో నతఁడు నేర్పుకొంచెనో వాటి యథార్థతను తెలిసికొను నిమిత్తము లూకా థెయోఫిలను వ్రాసెనని పీఠిక వలనఁ దెలియుచున్నది (లూ 1⁴).

లూకా వ్రాసిన వాటి కాధారభూతములగు సంగతులను ఈ పీఠికవలన స్పష్టముగుచున్నవి. లూకా వ్రాయుటకు పూర్వమే అనేకు లా సంగతులను వ్రాయుఁ బూసుకొనిరి. వీటికిఁ దోడు లూకా తాను వ్రాయఁదలంచుకొన్న సంగతులు పరిష్కారముగాఁ దెలిసికొనెను కావున అతనికిఁ బూర్వము ఆయననుగూర్చి వ్రాయఁబడినవియును, క్రీస్తును కన్నులార మించి ఆయన చెప్పినవాటిని చెవులార విన్న వారును చెప్పఁగాఁ దెలిసికొనిన సంగతులే లూకా సువార్త కాధారములని తేటయగును.

3. కాలము:—యెరూషలేము నాశనము గూర్చి లూకా వ్రాసిన సంగతులు (19⁴¹⁻⁴⁴ 21²⁰⁻²⁴) వర్తయు (24¹⁵⁻²⁸), మార్కు (13¹⁻²³) లు వ్రాసినవాటికన్న చాల తేటఁగా వ్రాసెను గాన, అతఁడు క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ న రోమనులచే కలిగిన ఆ నాశనమునకు తరువాత తన సువార్తను వ్రాయుచు మర్తయు మార్కులు వ్రాసినవాటిని సవరించెనని కొందఱి యభిప్రాయపడుచున్నారు. వారి యభిప్రాయ ప్రకారము లూకా దీనిని 70-80 సం॥ లోపల రచించినట్లు కనఁబడుచున్నది గాని పౌలు రోమాలో 65 సం॥ నందు చంపఁబడక పూర్వమే కార్యముల గ్రంథమును లూకా వ్రాసినట్లు కార్య 28^{30,31} వలనఁ దెలియును. మఱియు సువార్తను కార్యములకు మునుపే వ్రాసెను (కార్య 1⁹) గాన, లూకా దీనిని 66 సం॥ నకు ముందు వ్రాసెనని నిశ్చయింప

వచ్చును. లూకా తన సువార్త నొక అన్యని! వ్రాయవలసి వచ్చుటచే అతఁడు క్రీస్తు ప్రవచనముల భావమును మఱితో స్పష్టముగాఁ జెలిసికొను నిమిత్తము యెరూషలేము నాశనమును గుఱించి అంత వివరముగా వ్రాసెనేగాని ఆ నాశనము జరిగిన పిమ్మట దీనిని వ్రాసియుండలేదు.

4. ముఖ్యలక్షణములు:—(1) ఈ గ్రంథ శైలినిఁ జూచి గ్రంథకర్త కడు సేర్వరి యని కనబడుచున్నది. పీఠిక పండితుల శైలిని బోలుచున్నది. లూకా చాలసార్లు తన కాధారముగా నుండిన ప్రతులలోని సంగతుల ననుసరించి వాటిని సవరించుకొని ఉన్నవాటుగా తన గ్రంథములోఁ జేర్చినట్లున్నను అన్ని సువార్తలలోను ఈ గ్రంథ శైలి చాల శ్రేష్ఠమైనదై యున్నది. ఈ గ్రంథమునందున్న రోగముల వివరములను దీని వ్రాసిన వాఁడు వైద్యుడై యుండునని దోచుచున్నది (4³⁸ 5¹⁸ 8⁴⁴ 10³⁴). చరిత్రకారులవలె లూకా సువార్త సంగతులు జరిగిన చరిత్రకాలము నుదాహరించెను (3^{1,2}). (2) ఈ సువార్త అన్యల కొఱకైనదని దీనిలోని సంగతులవలనను దెలియును. తక్కిన సువార్తలందీ యుద్దేశమున్నను, దీనియందు మఱితో యెక్కువగా దృష్టాంతపఱచఁబడెను (7³⁶⁻⁵⁰ 13³⁴⁻³⁶ 15, 17¹⁻¹⁰). అన్యల కపాఠాలుఁగని పాటలు బోధలను దృష్టాంతపఱచు సంగతులీ సువార్తలో నెక్కువగా నున్నవి. ఈ సువార్త మానవులందఱి కొఱకైన దనునది, క్రీస్తు వంశావళిని ఆదాము మొదలుకొని వ్రాయుట వలన తేటపడుచున్నది (3³⁸⁻³⁹). (3) క్రీస్తును గూర్చి లూకా వ్రాసిన సంగతులను బట్టి ఆయన ప్రార్థనచేయునలవాటు గలవాఁడనియు (3²¹ 5¹⁶ 6¹² 9¹⁸ 9²⁸ 9²⁹ 10²¹ 22³⁹⁻⁴⁶), పరిశుద్ధాత్మతో బలపఱచఁబడిన వాఁడనియు (1³⁵ 3²² 4¹⁻¹⁴) తెలిసికొనవచ్చును. దేవదూతలుచేసిన పరిచర్యను గూర్చిన నూచనలు ఎక్కువగాఁ గలవు (1^{11-19, 26-38} 2⁹⁻¹⁵ 16²³ 22⁴³ 24²³). ఆయా భక్తుల దర్శనములం దగు పడిన రూపములలో (యెహూ 1¹⁰ ప్రక 4⁷ మొ॥) మానవరూపము, ఈ సువార్తకు నూచనగా నుండినట్లు చెప్పెదరు. క్రీస్తు మానవుడై ఈ లోకమునందు తన పనులన్నిటిని చేసెననియు, మానవులందఱి కొఱకే వచ్చెనను సంగతి ఆ నూచన

వలనఁ గెలియును. ఆయన బాల్యసంగతుల వివరమును (లూకా 1, 2) పెరియచర్యయు (10¹⁻¹⁶) లూకా మాత్రమే వ్రాసెను. (4) ఈ సువార్త ముగింపు (24⁴⁷⁻⁵³) అసంపూర్ణముగా కనబడుచు కార్యముల గ్రంథముయొక్క అరంభ చరిత్రను (కార్య 1⁴⁻¹¹) సరిపడుచున్నందున ఆ రెండును ఒకే చరిత్రయొక్క రెండు భాగములను కొనుట యుక్తము.

5. ముఖ్య భాగములు సంగతులు:—

I. పీఠిక:—దీనియందు కృతిపతిని గూర్చియు, ఈ గ్రంథమున కాధారములైన వాటినిగూర్చిన ప్రశంస (1¹⁻⁴) కలదు.

II. క్రీస్తు జన్మము, బాల్యము:—యోహాను పుట్టుకనుగూర్చి తెలుపుట, క్రీస్తు పుట్టుకను గూర్చి మరియు తెలుపుట, మరియు ఎలీశబెతును దర్శించి స్తుతిగానము చేయుట, యోహాను జన్మము, జెకర్యా స్తుతిగీతము, క్రీస్తు జన్మము, సున్నతి, ఆలయమందు అర్పింపఁబడుట, సుమెయోను అన్నాలు ఆయనను దర్శించుట, పన్నెం దేండ్ల వయస్సున క్రీస్తు దేవాలయమునందు బోధకుల మధ్యనుండుట (1⁵-2⁵⁹).

III. ఆయన పనిలో ప్రవేశించుట:—ఇందు ఆయన పనిలో ప్రవేశించిన కాలనూచనలు, యోహాను చర్య, క్రీస్తు బాప్తిస్మము, క్రీస్తు వంశావళి, ఆయన శోధనలనుగూర్చి యున్నది (3¹-4¹³).

IV. గలిలయ చర్య (4¹⁴-9⁵⁰). ఇది చాల మట్టుకు మార్కు సువార్త ననుసరించును గాని నజరేతులో తిరస్కరింపఁబడినట్లు (4¹⁶⁻³⁰), శిష్యులను బిలుచుట (4³¹⁻³⁷), విత్తవానిగూర్చిన ఉచ మానము (8⁴⁻¹⁸) లను విషయముల వేరు క్రమము ననుసరించినట్లు కనబడుచున్నది. ఆయన నజరేతుకు వచ్చి తిరస్కరింపఁబడినమీఁదట (4¹⁴⁻³⁰) కపెర్నహూమునకు వచ్చి బోధించి దవ్యము పట్టినవానిని, సీహాను అత్రను రోగములచే పీడించఁబడిన యనేకులను స్వస్థపఱచెను (4³¹⁻⁴¹). గలిలయలో చేసిన మొదటి ప్రయాణమును మార్కువలెనే వ్రాసెను గాని దాని మధ్యను శిష్యులను బిలుచుటను గూర్చిన విషయమున్నది. క్రీస్తును విరోధించినందున ఆయన వేఱుపడి

అపొస్తలుల శేర్షముకొనుటను గూర్చి (5¹⁷ 6¹⁹) వ్రాసెను గాని దానికి సంబంధముగా కొండ మీఁది ప్రసంగమును గూర్చి క్లుప్తముగా నుదాహరించెను (6²⁰⁻⁴⁹). అటుపిమ్మట ఆయన కపెర్న చూమునకు తిరిగివచ్చి శతాధిపతి నేవకుని స్వస్థ పఱచెను. దీనినిగూర్చి మత్తయికూడ వ్రాసెను. తరువాత నాయీను ఊరి విధవరాలి కుమారుని బ్రదికించుటను గుఱించి లూకా మాత్రమే వ్రాసెను. అటుపిమ్మట యోహాను ఆయన యొద్దకుఁ దన శిష్యులను పంపుటకుగూర్చి మత్తయి ననుసరించి వ్రాసెను. పాపపుస్త్రీ ఆయన నభీషే కించుటయు, ఆ ప్రయాణమునం దాయనకు పరిచర్యచేసిన స్త్రీలను గుఱించియు లూకా మాత్రమే తరువాత ఉదాహరించెను (7¹⁻⁸³). మార్కు ననుసరించి విత్తువాని ఉపమానము నుదాహరించెను గాని మధ్య ఆయన తల్లియు సహోదరులును, మతితప్పి యున్నాడని ఆయనను పట్టుకొనవచ్చిన సంగతి నుదాహరించెను. తరువాత మార్కు వ్రాసినట్లే గలియ సముద్రమును దాటుచు తుఫానును నిమగ్నింపఁజేయుటను సేసదయ్యములు పట్టినవాని స్వస్థతను తిరిగి కపెర్న చూమునకు వచ్చి యాయీను కుమార్తెను బ్రతికించుటను, రక్షప్రావరోగియగు స్త్రీని బాగు చేయుటను గూర్చి ప్రస్తావించెను (8⁴⁻⁵⁶). అపొస్తలుల నిద్దరిద్దరిగా పంపుట హేరోదుకు కలిగిన భయము, విడువేలముంది కాహారము పెట్టుటను గుఱించి వ్రాసెను (9¹⁻¹⁷). అప్పటి నుండి మత్తయి మార్కులలో నున్నట్లు 4000 మంది కాహారము పెట్టుటవఱకు జరిగిన సంగతులను వదలివేసి, ఫిలిప్పడైన కైసరయ ప్రాంతములలో పేతురు చేసిన ఒప్పడల, రూపాంతరము, మూర్ఖరోగము గలవానిని బాగుచేయుటను గూర్చియు, తనకు కలుగజేయున్న శ్రమలను దెలిపి, శిష్యులితరుల నాటంకపెట్టి తమలో తాము గొప్పతనము విషయమై పోట్లాడుకొన్నందున గద్దించి (9¹⁸⁻³⁰) గలియలోని చర్యను ముగించుటగూర్చి వ్రాసెను.

V. యెరూషలేమునకుఁ బోవుచు పెరియలో జరిపిన చర్య. దీనిలో లూకా యితర సువార్త

కలు వ్రాయని సంగతు లనేకములు వ్రాసెను, గాని కొన్ని మత్తయి సువార్తలో మాత్రము కనఁబడుచున్నవి. ఈ భాగమునందీ దిగువ సంగతులున్నవి. సమరయులు క్రీస్తును చేర్చుకొనక పోవుట* తనను వెంబడింపవలెనని కోరిన కొందఱి కాయన బుద్ధిచెప్పట (9³¹⁻³⁷) డెబ్బది మందిని పనికి పంపుట* ఆ సమయముండే కపెర్న చూము దాని చుట్టుప్రక్కలనుండు కొన్ని యూళ్లగతులను దెలుపుట, డెబ్బదిమంది తిరిగివచ్చి తమ పని ఫలితమును రిపోర్టు చేయుట* దానినిబట్టి క్రీస్తు దేవుని న్ముతించి, తండ్రికి తనకునుగల వికృతమును గూర్చి తెలుపుటను గూర్చిన సంగతులు (10¹⁻²⁴), గొప్ప యాజ్ఞను గూర్చి యడిగినవానికి మంచి సమరయునిగూర్చిన ఉపమానమును దెలుపుట,* మరియ మార్లయింట బోధించుట* (10²⁵⁻⁴⁹) ప్రార్థించుటకు నేర్పుమని యడిగిన శిష్యులకు ప్రభువు ప్రార్థనను చెప్పి అర్ధరాత్రివేళ వచ్చిన స్నేహితుని గూర్చిన ఉపమానము* ద్వారా ప్రార్థించవలసిన రీతిని తెలుపుట (11¹⁻¹³). మూఁగవాని స్వస్థపఱచినప్పుడు బయోల్లెబూలు శక్తివలన నిట్లు చేయుచున్నాడని విరోధులనఁగా వారిని ఖండించుట, క్రీస్తుతిల్లి ధన్యురాలనియన్న యామెకును* గుఱుకులడిగిన వారికిని,* పరిసరయుని యింట భోజనమును చేయునప్పుడు స్నానము చేయకనే భుజించుచున్నాడని యాక్షేపించిన వారికిని బుద్ధిచెప్పట,* కాస్తులను పరిసరయులకు గద్దింపఁగా వారు మిగుల విరోధ భావముతో నాయనను పట్టుకొనుటకై పొంచి యుండుట* (11¹⁴⁻³²), తరువాత గొప్ప సమాహ మొకటి కూడుకొనఁగా పులిసిన పిండిని గూర్చియు, మానవులకు భయపడకుండుటను గూర్చియు తన శిష్యులకు బోధించిన పిమ్మట అన్ని భాగించుమని మనవిచేసిన యొకని ద్వారా లోకధనమును గూర్చియు, మెళుకువ పడుటను గూర్చియు, నమృతమును గూర్చియు శ్రమలయందు స్థిరముగా నుండుటను గూర్చియు శిష్యులకు బోధించుట (12), పిలాతు గలియలోని గొండఱిని హత్యచేయుటనుగూర్చి విని అందఱును పశ్చాత్తాపపడవలెనని బోధించి,*

* ఈ గుర్తుగల సంగతులు లూకా మాత్రమే వ్రాసెను.

ఫలించని అంజారపుచెట్టును గూర్చిన ఉపమానము చెప్పట* (131⁹). విశ్రాంతిదినమున బలహీనురాలగు నొక స్త్రీని స్వస్థపఱచుచుగా పరిసరములు తప్పు మోషనందున వారికి బుద్ధి చెప్పట* (131¹⁰⁻¹⁷). దేవుని రాజ్యమునుగూర్చి ఆవగించి పులిసినపిండి యను ఉపమానములను జెప్పట (131¹⁸⁻²¹), రక్షించబడువారు కొండతీరా యను ప్రశ్నకు జవాబు చెప్పట* (132²²⁻³⁰) హేరోదాయనను చంప యత్నించుచున్నాడన్న వారికి సమాధానముఁ జెప్పి* యెరూషలేమును గూర్చి ప్రలాపించుట (133³¹⁻³⁵), పరిసరముని యింట భోజనముచేయు సమయమున జలోదర రోగముగలవాని స్వస్థపఱచి విండురు వచ్చినవారికి బుద్ధిచెప్పి పరమవిందును గూర్చిన ఉపమానము బోధించుట*, తనను వెంబడించు వారు యెరొసవలసిన పరితులను దెలుపుట* (14), సుంకరులతోను పాపులతోను భోజనము చేయుచున్నాడనువారికి సమాధానము చెప్పి నిమిత్తము తప్పిపోయిన గొట్టై, పోగొట్టుకొనిన రూక* తప్పిపోయిన కుమారుడు* అను ఉపమానములను చెప్పట (15). తన శిష్యులైన సుంకరులకు బోధించుచు అన్యాయస్థుడగు గృహనిర్వాహకుడు* ధనవంతుడు లాజరు అను వారిని* గూర్చిన ఉపమానములను చెప్పుచు మధ్య నాత్మే పించిన పరిసరములను ఖండించుట (16) ఆటంకములు, విశ్వాసము, అయోగ్యతలను గుఱించి తన శిష్యులకు బోధించుట (171¹⁰), పదిమంది కుష్ఠరోగులను బాగుచేయుట* (1711¹⁸). దేవుని రాజ్య మెప్పుడువచ్చునని అడిగిన వారికి ప్రత్యుత్తర మిచ్చుట* (1719³⁷). ప్రార్థనను గుఱించి బోధించుచు అన్యాయస్థుడగు న్యాయాధిపతి పరిసరముడు సుంకరి* యను ఉపమానములను జెప్పట (181¹⁴). తరువాత మత్తయి మార్కులు వ్రాసినట్లు వాటి ననుసరించి పెరియలో పిల్లలను ఆశీర్వదించుట, ధనవంతుడగు యావనుడడిగిన ప్రశ్నకు జవాబిచ్చుట, యెరికోలో గ్రుడ్డివానిని బాగుచేయుటను గూర్చి వ్రాసి, వారు తెలుపని జక్కయ్యను గూర్చియు మినాలనుగూర్చి* యుదాహరించుట (191²⁸).

VI. శ్రమమరణ పునరుత్థానములు:-లూకా వీటిని చాలమట్టుకు మత్తయి మార్కులు వ్రాసిన వాటినే యనుసరించినను, పిలాతు క్రీస్తును హేరోదు యొద్దకుఁ బంపుట (23⁶⁻¹²) క్రీస్తు క్రీస్తుకు కలిగిన శ్రమలనుగూర్చి ప్రలాపింపఁగా ఆయన యెరూషలేము గతినిగూర్చి దెలుపుట (23²⁷⁻³¹) క్రీస్తు తనను నిలువజేయుచున్నవారిని తీమించుమని వేడుట (23³⁴) ఆయనతో నిలువజేయబడిన దొంగలలో నొకఁడు గుణపడుట (23³⁹⁻⁴³) ఎవ్వరికి వెళ్లి ఇద్దరి కాయన కనఁబడుట (24¹³⁻³⁵) శిష్యులు తనకు సాక్షులై యుండుడని తెలిపి జేతనియయొద్ద ఆరోహణఁడగుట (24⁴⁴⁻⁵³) అను విషయములు లూకా మాత్రమే వ్రాసెను.

లూకియ (Lucius).

1. రోమా 1621 లో పాలుయొక్క బంధువుఁడగు లూకియు రోమాపురి క్రైస్తవులకు వందనములను పంపినట్లు వ్రాసి యున్నది. ఇతఁడును కార్య 131 నందు చెప్పబడిన కుర్రేనీయుడైన లూకియును నొకఁడని కొండటికి తోచును గాని వారి యభిప్రాయమున కాధారము లేదు. పారంపర్య సాంప్రదాయములయం దితనిని పాలు కెంక్రయ సంఘమున కధ్యక్షునిగా నియమించెనని యుదాహరించబడెను.

2. కుర్రేనీయుడగు లూకియ. ఇతఁడు కార్య 131 యందు ప్రస్తావించబడిన ప్రవక్తలను బోధకులునగు వారిలో నొకఁడు. ఆ ప్రవక్తల మూలముగ దేవుడు పాలు బర్నబాలు చేయవలసిన పని సంఘమునకు నెఱింగించెను. సువార్తికుడగు లూకా యితఁడే యనియు, ఇతఁడు యేసు ఏర్పడిన 70 మంది శిష్యులలో నొకఁడనియు పరంపరా గతమైన మాటయై యుండినను నది యనుమానాస్పదమైనది.

M.

లూజా (Luz = బాదామి చెట్టు).

1. ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశమును జయించకపూర్వము ప్రసిద్ధికెక్కిన యొక పట్టణము (ఆది 35⁸ 48³). వారు దానికి చేతలు అను కొత్త పేరు పెట్టిరి. దానికాపేరు

* ఈ గుర్తుగల సంగతులు లూకా మాత్రమే వ్రాసెను.

మొదట పెట్టినవాడు యాకోబు (28¹⁰ న్యాయ 18³). ఎఫ్రాయిము బెన్యామీను గోత్రిస్తానముల మధ్యనుండు సరిహద్దు పట్టణము (యహో 18² 18¹³). 16² నందున్న లూజా బేలేలు అను రెండు పేరులనుబట్టి అవి ఒక పట్టణముయొక్క రెండు పేరులుగాక రెండు వెవ్వేరు పట్టణములని కొందఱి యభిప్రాయము. ఆరంభమున బేలేలు లూజాను సమీపమున నుండు పూజాస్థానముగా నుండెను గాని, రాఁగా రాఁగా అది లూజా పట్టణమునకు క్రొత్తపేరాయెనని యూహింపఁ దగును (బేలేలు చూ॥).

2. కనాను ఉత్తర ప్రాంతములలోని యొక పట్టణము. ఎఫ్రాయిము గోత్రికులు వైపున్న లూజాను పట్టుకొనఁబోవునప్పుడు వారికిఁ దోప జూపిన యొకనిని వారు చఱించి స్వాతంత్ర్య మిచ్చుఁగా వాడు ఉత్తర దిక్కుకు వెళ్లి దీనిని కట్టించెను (న్యాయ 1²⁶). అది కనాను ఉత్తర ప్రాంతముల యందుండు హిత్తీయుల ప్రదేశములో నుండెను. గాని దాని యునికి సరిగాఁ దెలియదు.

లూవియ (Lydia). 1. ఫిలిప్పీయలో కాపురముండిన తుయతైరస్త్రీ. ఆమె తుయతైరలో చేసిన ధూమ్రవర్ణ వస్త్రములను విక్రయించెను భక్తిపరులారు (కొరి 16¹⁴) అను మాటనుబట్టి ఆమె అన్యరాలెనను యూదుల రేఖనములను నచ్చిన యూదుమత ప్రవీణురాలని తెలియదున్నది. పౌలు ఫిలిప్పీయకి వచ్చినప్పుడీమె మొదటి శిష్యురాలయి పౌలునకును అతని సహవాసులకును ఆతిథ్యమిచ్చెను (16^{15, 40}). ఈమె పేరు ఫిలిప్పీయుల ఉత్తరమునందు లేదు. కొందఱు లూదియ యనునది ఆమె స్వంత పేరుగాక ఆమె వచ్చిన దేశపు పేరునుబట్టి ఆమెను వచ్చిన పేరని యందురు. అట్లును నొడల ఫిలిప్పీయలో నున్న సుంటుకీ, ఎవొదియ, సహకారి యని తెలియఁచఁబడిన సుంజుగే (ఫిలి 4^{2, 3}) అనఁబడిన స్త్రీలలో నొకతెయై యుండవచ్చును. గాని అది రూఢి యనుటకు వీలులేదు. ఆమె వర్తకురాలయినందున ఈలోఁగా వేతూక సలమునకు పోయి యుండుట ఆశ్చర్యము కాదు.

2. చిన్నాసియాలోని పశ్చిమభాగమందలి యొక పరగణా. ఈ పేరు తైదిలునందు లేక

పోయినను ఆ పరగణాలోని ఎఫెసు స్తర్న సార్దిస్ తుయతైరు ఫిలదెల్ఫీయ అను పట్టణముల పేరులున్నవి. కుబేరుని యంతవాడగు క్రీససు (Craesus) ఆ పరగణా నేలిన స్వతంత్రరాజులలో చివరివాడు. పాఁసీకు లాదేశమును క్రీ॥ ము॥ 549 నందు జయించిరి. తరువాత మాసిదోనియవారు, అంతియొకయవారు, రోమనులు దానిని వరుసగా స్వాధీనపఱచుకొనిరి. గాని అదెన్నడును మఱల స్వతంత్రరాజ్యము కాలేదు. దానిలో యూదు లనేకులుండిరి. ఆది క్రైస్తవ సంఘములలోఁ గొన్ని యిచ్చట నుండెను. (పటము V, H 3).

లూవీయులు, లూదు చూ॥

లూదు, లూవీయులు, లూదువారు (Lud, Ludim, Lydians).

1. షేము సంతానములలోని యొక జనము (ఆది 10²⁹). చిన్నాసియాలోని లూదియ పరగణాకు సంబంధించినవారై యుందురని కొందఱి తాత్పర్యము. ఆమ్నోరీయులీ లూదియ రాజ్యమును స్థాపించిరి గ్రీకు చరిత్రకారుఁడగు హెరోడోటసు (Herodotus) వ్రాసినదే ఇట్లునుటకు ఆస్పదముగా నున్నది (హెరోడోటసు 1:7). ఈ లూదియ పరగణాలోని వారు యాపెతు సంకల్పలెనందున మఱియొకరుగా నెంచఁబడుచున్నారు. అట్లుయినయెడల వీరు ఉత్తర సిరియలో పూర్వముండి అనాముకులుగా నశించిన జనములలో నొకరై యుందురు.

2. విగుష్టియులకు సంబంధించిన యొక జనము. వీరున్న దేశమునకును ఇదేపేరు (ఆది 10¹³). క్రీ॥ ము॥ 7-5 శతాబ్దములలో వీరు నేర్పురులైన విలుకాండ్రున్న సేనలు గలిగి యుండిరిని యెష 66¹⁰ యర్థి 49³ యెహె 27¹⁰ 30⁵ వలనఁ దెలియుచున్నది. వీరు నైలునదికి పడమరగా ఉత్తర ఆఫ్రికాలో నుండిరిని తలంచుచున్నారు గాని, ఆ దేశపు సరియైన యునికి తెలియదు. కొందఱి పదమును లిబ్యే యని చదివెదరు (కార్య 2¹⁰) గాని అట్లు మార్చి చదువుట కాధారమెద్దియు లేదు.

లూవీయులు లిలియ చూ॥

లూసియ క్షూదియలూసియ చూ॥

లూ హీ తు (Luhith = చెక్కలతో చేయబడినది). మోయాబు దేశమందలి యొక ఊరు (యెష 15¹ యిర్మీ 48⁵). ఈ పట్టణమును చేరుటకు ఎక్కి వెళ్లవలసివస్తున్నది. దాని యునికిని గూర్చిన నూచన లెవ్వయును లేవు. యునూబియస్ (Eusebius) జెరోము (Jerome) అను క్రైస్తవ పండితులది రబ్బాకును సోయరుకును మధ్యనున్నట్లు వ్రాయుచున్నారు.

లె

లెతూషీయులు (Letushim). అబ్రాహాము కుమారుడగు దదాను సంతతివారగు అరబీయులలో నొకతెగ (అది 25³). నీలితో అష్షూరీయులు లెయూమియులు అను మఱిరెండు తెగలు పేర్కొనబడినవి. 25³ కు సంబంధించిన I దిన 13² నందు ఈ మూడు పేరులు కనబడవు. అరబీయుల పూర్వచరిత్రయందును వీటినిగూర్చిన నూచనలు బొత్తుగా లేవు.

లెబానా (Lebana, Lebanah = తెల్లనిది, చంద్రుడు). చెఱునుండి దిగివచ్చిన నెతే నీయులలో నొక కుటుంబముయొక్క పూర్వీకుడు. అతనివలన ఆ కుటుంబమున కిదే పేరు గలిగెను (ఎబ్రా 24⁵ నెహె 74⁸).

లెబానోను (Lebanon = తెల్లనిది). పరెస్తీయకు ఉత్తరముగా నున్న రెండు పర్వత పంక్తులు. ఇవి హిమముచే కప్పబడి యుండుటచే (యిర్మీ 18¹⁴) వీటికి పేరు వచ్చెను. ఇది పరెస్తీయ ఉత్తరపు సరిహద్దునుండి 95 మైళ్ల వఱకు ఉత్తర దిక్కుగా వ్యాపించును. ఈ రెండు పంక్తులలో పడమరగా నుండునది సముద్రమునకు సమీపమందుండి దక్షిణమున 8000 అడుగులును ఉత్తరమున 10,000 అడుగులు ఎత్తు గలిగి యున్నది. దీనికి తూర్పున సమానాంతరముగా నుండు రెండవ ఎరుస గలదు. దానికి అంటిలిబానిస్ (Anti-Libanus) అనగా, ప్రతి (=యెదుటి) లెబానోను అను పేరు రోమియులు పెట్టిరి గాని ఈ పేరు బైబిలునందు గానరాదు. దీని దక్షిణమున హెర్మోను శిఖరమున్నది. అది అన్నిటికన్న ఎక్తయిన శిఖరము. ఈ తూర్పు పంక్తి ఉత్తరమునకుఁ బోవు కొలది క్రమక్రమేణ

తగ్గిపోవును. ఈ రెండు వరుసలకు మధ్య 3-6 మైళ్ల వెడల్పుగల లోయ యొకటి గలదు. దానికి రోమనులు సీల సిరియ (Coele Syria = లోయలోని సిరియ) యని నామకరణము జేసిరి. దీనికి లెబానోను లోయ యని పేరు (యెహో 11¹⁷ 12⁷). హెబ్రీ భాషలో దీనిని బిఖ్వా యనిరి. నేటివఱకు ఆ దేశములు దాని బుఖా (Buqa) యని పిలుతురు. దీనియందు లిటనీ యను నది ఉత్తరము నుండి దక్షిణమునకును, ఒరాంటీసు అనెడి నది దక్షిణము నుండి ఉత్తరమునకు పాటుచున్నవి. ఈ పర్వతములను గూర్చిన నూచనలు కొన్ని బైబిలునందు గలవు.

లెబానోను మిగుల నీటియూటలుగల పర్వతము (పర 41⁵) గాన, మిగుల ఫలవంతమైనది (హోషే 14⁵⁻⁷). దాని వనములు సుప్రసిద్ధములు (I రాజు 5⁶⁻¹⁰ II రాజు 19²³ యెష 40¹⁶ 60¹³ జెక 11¹). అవి అడవి మృగములతో నిండి యున్నవి (II రాజు 14⁹ పర 4⁸). ఈ పర్వతములందు దొరుకు కలపతో ఓడలను కట్టిరి (ఎబ్రా 37 యెహె 27³). యెరూషలేము నందలి ఆలయమును నగరులను గట్టుట కిక్కడనుంచి మ్రానులను దెప్పించిరి (I రాజు 5⁶⁻¹⁰). ఈ పర్వతములు పరెస్తీయ దేశపు సరిహద్దులని చెప్పబడెను (ద్వితీ 17 11²⁴ యెహో 1⁴ 11¹⁷ 12⁷ 13⁵).

లెబానోను వాగ్దత్త భూమిలో నొక భాగముగా నెంచబడినను (యెహో 13⁵ ద్వితీ 11²⁴), ఇబ్రాయేలీయులు దాని నెన్నదైనను స్వాధీన పఱచుకొనక పోయిరి (న్యాయా 3³). యెహోషాఫా కాలములో వారి దేశము లెబానోను లోయలోని బయల్గారు వఱకు వ్యాపించెను (యెహో 11¹⁷). ఈ కొండలు అలంకారరీతిగా ననేకచోట్ల ప్రశంసించబడెను. ఈ పర్వతములపై గొట్టు సువాసన మిగుల మధురమైన దానికిని (పర 41¹ హోషే 14⁶), దాని వృక్షములు గొప్ప వైభవమునకును (యెష 35⁸ 60¹³) నూచనలుగా నున్నవి. దాని పుష్పములు సౌందర్యమునకును (నహూ 1⁴), దాని వనపుష్పములను నరుకుట దేవుడు జనులకు చేయు తీర్పునకును (హెబ 21⁷) నూచనలై యున్నవి.

సాలామోనుకు లెబానోను అరణ్యమందు ఒక సగరు కట్టించెనని I రాజు 7¹ నందున్నది. ఇది యెరూషలేమునందు సాలామోను కట్టించిన ఒక నగరముయొక్క పేరని కొందఱి యభిప్రాయము. బెబిలులోని యితర సూచన లీ యభిప్రాయమునకు సరిపడుచున్నవి (I రాజు 10^{16,17} యెష 22³ 39² = II రాజు 20¹³ యెరూషలేము B III 3 (6) చూ॥).

ఈ పర్వతము లిప్పటికిని మిగుల ప్రసిద్ధము లైనదైనను వాటి వచనములు చాల మట్టునకు అంతరించినవి. ఆ ప్రదేశము చాలకాలము వఱకు తురుష్కు ప్రభుత్వము క్రింద నుండెను. గాని, 1860 సం॥ నుండి దాని కొక క్రైస్తవ గొర్నరు నియమింపబడెను. 1919 సం॥ మొదలు అది బ్రిటిషువారి సరిహద్దు క్రింద నుండి, ప్రస్తుతము స్వతంత్ర రాజ్యముగ నున్నది. బైరూట్ నుండి దమస్కుకుబోవు రైలుమార్గము ఈ పర్వతములకు దాటి పోవును. ప్రస్తుత వా ప్రదేశమునందు దాదాపు 13,03,000 మంది యుండురు. వారందఱు పర్వత ప్రాంతవాసులు.

లెబానోతు బేత్సేరీ, బేత్లెబానోతు చూ॥

లెబోనా (Lebonah = సాం బ్రాణి) షిలోహుకు సమీపముగా షెకెముకు పోవు దోవలోనున్న యొక స్థలము (న్యాయా 21¹⁹). ప్రస్తుతము షిలోహుకు 3 మైళ్లు కొంచెము వాయువ్యముగా నుండు లుబ్బాను (Lubban) దీని యునికియై యుండవచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము (ఫటము III, F 4).

లెబ్బాయి తద్దయి చూ॥

లెమూయేలు (Lemuel = యెహోనాకు సమర్పింపబడెను). నీలిబోధల నొందిన రాజు (సామె 31¹⁻⁹). ఈ నామము సాలామోను యొక్క గూఢభావార్థమగు పేరని కొందఱి యభిప్రాయము. H.

లెమెకు (Lamech = బలముగల).

1. మతూషాయేలు కుమారుడు. కయీను సంతతిలో మైదవతరమువాడు. వ్యవసాయము సంగీతము, ఆయా యంత్రములు చేయుటలో

పాండిత్యము గల సంతతి వారిలో నశేకులకు లెమెకు అది పురుషుడు (అది 41⁸⁻²⁴) బహు భార్యత్వ మితినితో నారంభమయ్యెను. తమ భార్యలను పేరు కెట్టి పిలుచుట కావ్యముల యందు పురాతనమగు వాదికియై యున్నది. ఈ పదసముదాయము హెబ్రీయుల కావ్యములకు మంచి దృష్టాంతముగా నున్నది.

“ఓ అదా ఓ సిల్లా,

నా పలకు వినుడి

లెమెకుభార్యలారా,

నామట నాలకించుడి

నన్ను గాయపరిచినందుకై

ఒక మనుష్యుని చంపితిని

నన్ను దెబ్బ కొట్టినందుకై

ఒక పడుచువాని చంపితిని

ఏడింతలు ప్రతిదండెన

కయీనుకోసరము వచ్చినయెడల

లెమెకు కోసరము

దెబ్బది యేడంతలు వచ్చును”

పై పద్యమునకు నానారీతులుగా అర్థము చెప్పెదరు. లెమెకు అకస్మాత్తుగానో లేక తన్ను తాను రక్షించుకొనుటలోనో నొకని చంపెను గనుక, రక్తాపరాధి యయ్యెను. పేదలను చంపిన కయీను కథనుమిచ్చిన (అది 5¹⁵) దేవుడు నిర్దోషియగు తన్ను మరింత బాగ్రత్తగా కాపాడునని తన భార్యలకు ధైర్యము చెప్పె ననునది తృప్తికరమైన జవాబుగా కనబడుచున్నది.

2. మెతూషెల కుమారుడు. నోవహు తండ్రి. ఇతడు 777 సం॥ లు బ్రతికి జల ప్రళయమునకు 5 సం॥ లు ముందు పనిపోయెను (అది 5²⁸⁻³¹ I దిన 1³ లూ 3³⁶). H.

లెయు మీయులు (Leummim = జనములు). అబ్రాహాము కుమారుడగు దదాను సంతతిలోని యొక అరబీ గోత్రము (అది 25³ లెతూషీయులు చూ॥).

లెషెము లయుషు I చూ॥

లెహాబీయులు (Lehabim). ఒక జనాంగపు పేరు. ఈ పదము అది 10¹³ I దిన 1¹¹

నందు తిప్ప మతొచ్చటను కనబడదు. ఆది 10 అధ్యాయమందలి జనములలో లుబ్ధిములను పదము లేకపోవుటచే ఇది దానికి ప్రతిగా నున్న దని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల వారు లిలియదేశ సంబంధు లగుదురు (లిలియ చూ॥). ఆ జాతి యందున్న వరుస ప్రకారము వారు ఐగుప్తుయులకు సంబంధులని స్పష్టమగుచున్నది.

లే

లేకా (Lecah = ప్రయాణము). యూదా గ్రీకుఁడగు ఏరుయొక్క వంశస్థులు నివసించిన యూరు (I దిన 4⁹¹). దీనియనికి సరిగా తెలియదు.

లేఖనము, లేఖనములు (Scripture, Scriptures). తెనుఁగున నీమాట వ్రాయఁబడినదానిని నూచించును. అయితే సాధారణముగా బైబిలులో వ్రాయఁబడినదానికి మాత్రము ఈ పేరు పెట్టుదురు. కొన్ని గ్రంథములలోని ప్రత్యేకమైన విషయములకు లేఖనము అను పేరు పెట్టిరి (మ 12¹⁰ 15²⁸ లూ 4⁹¹ యోహ 19³⁷). పాత నిబంధన యావత్తును ఒక గ్రంథముగా నెంచఁబడినప్పుడు లేఖనము అనఁబడును (యోహ 7⁴⁸ 10³⁵ 17¹⁸ 19²⁸ గల 3²²). అయితే అనేక వాక్యములలో నున్నట్లు పాత నిబంధనను ఒక గ్రంథముగా నెంచక ఆయా వాక్యములు వ్రాసినవి వేర్వేరు గ్రంథములని యెంచి లేఖనములు అను బహు వచనరూపమును వాడిరి (మ 2¹⁴² లూ 24²⁷, యోహ 5³⁹ రోమా 1⁹). క్రొత్త నిబంధనలోని లేఖనము, లేఖనములు అను పదములు సాధారణముగా పాత నిబంధన నూచించినను, II పేతు 3¹⁴ లో నున్నట్లు పాలు వ్రాసిన పత్రికలు లేఖనములలో చేర్చఁబడినవి. ప్రస్తుతము ఇది బైబిలు యావత్తును నూచించు నొక వాడుక పదమై యున్నది. సాధారణముగా బైబిలుకు మనము పరిశుద్ధలేఖనములు అను పేరు పెట్టుచున్నాము. రోమా 1⁹ లో మాత్రము ఈ పేరు కలదు (పాత నిబంధన ప్రమాణ గ్రంథములు, క్రొత్త నిబంధన ప్రమాణ గ్రంథములు, బైబిలు చూ॥).

లేఖకుడు (Scribe). ప్రస్తుతమున భరత ఖండమునం దున్నట్లే పూర్వము పర్షియన్లలో అందఱికిని వ్రాయుటకు చేతియగునది కాదు గాన, కొందఱ తాపనినే ప్రత్యేకముగాఁ జేయు వారని శబ్దార్థమిచ్చు విరుదు నొందిరి తెలుఁగు బైబిలునందు దానికి లేఖకుఁడు అను మాటను కొన్ని వాక్యములలో నుపయోగించినను (యెహ 9³ యిర్మీ 36³² ఎజ్ర 4⁸ II దిన 34¹³), సర్కారుద్యోగమునకు సంబంధముగా ఈ మాటను వాడిన వాక్యములలో దానిని ప్రధాన మంత్రి యని తెనిగించిరి (II రాజ 12¹⁰ II దిన 24¹¹ 26¹¹ మంత్రి చూ॥). శాస్త్రములు వ్రాసి దాని భావము చెప్పవారిని నూచించుటకు ఆ పదమునే శాస్త్రీ అని తెనిగించిరి (యిర్మీ 8⁸ ఎజ్ర 7^{6,10} మొ॥). క్రొత్త నిబంధనలోని శాస్త్రులు (మ 16⁹¹ 26³ మా 8¹⁹ మొ॥) ఇట్టి వారే (దస్తావేజలమీద నున్నవాడు చూ॥).

లేడి, అడవిలేడి, జింక, ఎర్రని జింక, మప్పి (Deer). ఈ మృగమును నూచించెడి

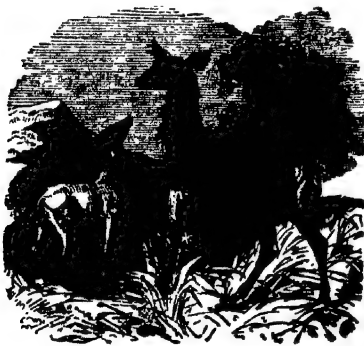
అడవి లేడి

అయిదు హెలీపదములును ఒక గ్రీకుపదమును బైబిలునందు గలవు. వీటిలో ప్రతి దానికి వేవేరు తెలుఁగు పదములను వాడినందున వీటిని వేరుచేయుటకు వీలులేదు. ఒక పదమును II సమా 2¹⁵ లో అడవిలేడి, పర 2⁹ లో లేడి, ద్వితీ 12¹⁵ లో ఎర్రజింక, 15⁴ లో ఎర్ర చిన్న జింక, 12²² లో జింక, I రాజ 4²³ లో మప్పి

జింక

యని తెనిగించిరి. దుప్పి యని దీనికి మాత్రమే గాక ద్వితీ 14^వ లోని మఱియొక పాత్ర పదమునకును వాడిరి. ఆ పదమునే I రాజు

అడుజింక

4^వ లో జింక యనిరి. యెష 51^వ నందు దుప్పి యనఁబడినది ద్వితీ 14^వ నందు లేడి యనఁబడినది. సామె 51^వ నందు దుప్పి యనిన దానిని I సమా 24^వ లో కొండమీక యని వ్రాసిరి (మొక 2 చూ॥). ద్వితీ 14^వ 15^వ కీర్త 42^వ లో నున్న యొక పదమును దుప్పి యని తెనిగించిరి గాని ద్వితీ 12^వ లోని ఆ పదమునే దుప్పి దుప్పి యనిరి. ఇవన్నియు ఈ దేశమందున్న వాటివంటివై అందమునకు నూచనలుగా నుండెను

(చర 2^వ 4^వ 7^వ). అందువలన లేడి యనే యర్థ మిచ్చు పదములను స్త్రీలకు నామములుగా పెట్టి (కార్య 9^వ).

లేతుపచ్చ రత్నములు 5 చూ॥

లేనివార్త అబద్ధము చూ॥

లేయా (Leah = అడవియావు). లాబాను పెద్దకుమార్తె. జబ్బుకండ్లు గలది. రాహేలంత గుందరికాదు. యాకోబు రాహేలును పెండ్లాడ నేడేండ్లు కొలుపు నేయఁగా లాబాను యొక్కచేసి నీమెను యాకోబున కిచ్చి పెండ్లిజేసెను. రూబేను పిమ్మోను లేవి యూదా ఇశ్శాఖారు జెబూ లూను అను వారిని వారి సహోదరియగు దీనాను కనెను (ఆది 29^వ 30^వ 31^వ). H.

లేవి (Levi = హతుకొనుట).

1. యాకోబునకు లేయావలన కలిగిన మూడవ కుమారుడు (ఆది 29^వ). తన చెల్లెలగు దీనాను పెకము చెటివినందున పిమ్మోనుతో గలిసి హమారును, పెకమును, వారి పట్టణములను ఁపి పగళిర్చుకొనెను (34^వ 31^వ) యాకోబు వీరిద్దరిని ఇందు నిమిత్తము చాల గద్దించెను గాని, వారు తాము మంచి పనిని జేసితిమని తృప్తి నొందిరి (34^వ). యాకోబు తన మరణ కయ్య మీఁద నుండఁగా తన కుమారుల నాకీర్వదించు నప్పుడు “యాకోబులో వారిని విభజించెదను. ఇశ్రాయేలులో వారిని చెదరఁగొట్టెదను” అని చెప్పెను (49^వ 7).

2. మత్తయి చూ॥

3, 4. క్రీస్తు పూర్వీకులలో నిద్దరు (బా 39^వ 39, 39). W.

లేవీ కు కాండము (Leviticus). మోషే వ్రాసిన గ్రంథ పంచకములోని మూడవ గ్రంథము. లేవీయకాండ మనఁగా లేవిగోత్ర కులయొక్క, వారిలో జేరిన అర్చకులయొక్క విధులను తెలుపు భాగము. దేవుని సమీపించుట అయినవలన నంగీకరించఁబడుట యొట్లో దానిని నేర్పించు ఈ గ్రంథమునందు దైవా రాధనను జరిగించవలసిన యాజకుల ఉచ్యోగ భగ్నములు వివరముగా నున్నవి. దీనియందు ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తునుండి వెడలివచ్చిన

తరువాత రెండవ సంవత్సరము మొదటి నెలలో జరిగిన చరిత్రకలదు. అనగా గుడారమును నిలువఁబెట్టినది మొదలకొని జనులను లెక్కించు వఱకున్నది. ఈ గ్రంథము అత్యవసరము లిమిడియున్న మతాచార దీపికయై యున్నది. శ్రీ స్రవవేదము ఆరాధన నీతివిధులు నిదర్శనములు మొదలగు వానికి సంపూర్ణ సారసంగ్రహము గాను, సర్వకాలములందలి శ్రీ స్రవల ప్రవర్తనకు నూత్ర గ్రంథముగాను, ప్రార్థన పుస్తకముగాను, ముంగురుతుల రూపకమైన విశ్వాస నూత్రము గాను ఎంచుచున్నది. ఈ యంశములన్నియు శ్రీ స్రవ మతమునకు మూలాధారమైన శ్రీస్తు యొక్క ఏకప్రాయశ్చిత్తమును నూచించుచు దానియందు ఒక్కటిగా కూడి నెఱవేటియున్నది (హెబ్రీ పత్రిక చూ). దేవుడు ఇశ్రాయేలీ యుల హృదయములలో ముద్రించఁగోరిన ముఖ్య విషయము లెవ్వి యనగా: 1. పాపము భయం కరమైనది; దానికి శిక్ష తప్పక కలుగును. 2. దేవుడు పరిశుద్ధుఁడును న్యాయస్థుఁడును, పాపమును సహింపలేనివాఁడునై పాపమును శిక్షించినను పాపిని ప్రేమించి వాఁడు తన యొద్దకు వచ్చుచున్నవాడను నేర్పించి యున్నాఁడు. 3. తిమ్మను తాము దేవునివశము చేసికొని ఆయనను తమ యజమానునిగా నంగీకరించవలెను.

ఈ గ్రంథమువలన నేర్చుకొనవలసిన అంశము లెవ్వియనగా: (1) నరులు దేవునియొద్దకు పోవు మార్గమునకు పరిశుద్ధతయే మొదలును తుదయునై యున్నది. గుడారము, పాత్రలు అర్పణలు వస్త్రములు పరిశుద్ధములై యుండెను. పరి శుద్ధుఁడు అను పేరుగలవాని సన్నిధికి చేరువారు యాజకులైనను ప్రజలైనను పరిశుద్ధులుగా నుండ వలసి యుండిరి. కాబట్టి ఇశ్రాయేలీయుల యొక్క పాలెమునందేమి గుడారమునందేమి పరిశుద్ధము పరిశుద్ధము పరిశుద్ధమని పరలోకమందు వినఁబడు దూతల స్వరముయొక్క ప్రతి ధ్వని నిత్య వివచింపబడుచుండెనని తెలిసికొనవచ్చును. (2) రక్షము చిందింపకుండ తుమాపణలేదు. అయితే జంతువులయొక్క రక్తము శ్రీస్తుయొక్క విలువగల రక్తమునకు గుఱుతు. (3) ప్రధాన యాజకుఁడు రక్షముతో దేవునికిని ఇశ్రాయేలీ యులకును మధ్యవర్తిగా అతి పరిశుద్ధ స్థలములోకి

వెళ్లినలాగున నిజమైన మధ్యవర్తియగు యేసు శ్రీస్తు తన స్వరక్తముతో మనకును దేవునికిని మధ్య వర్తిగా మఱి గొప్ప పరిశుద్ధ స్థలములోకి వెళ్లి యున్నాఁడు గాన ఆయనద్వారా మాత్రమే రక్షణగలదు.

ఈ గ్రంథమునందు మూడు ముఖ్యభాగము లున్నవి.

I. యాగములు (1-16). దీనియందు ఐదు అర్చణములు; 1. దహనబలి (1-17) 2. చైవే ద్యము (21-18) 3. సమాధానబలి (31-17) 4. పాప పరిహారార్థబలి (41-33) 5. అపరాధ పరిహారార్థ బలి (51-67); వాటి నర్పించవలసిన పద్ధతులు (68-73); యాజకుల పిలుపు ఏర్పాటు, ప్రతిష్ఠ, ఉడుపులు, గుణలక్షణములు (81-102) యాజకుల పవిత్రసంబంధము (11), పవిత్రదేహము, గృహము (12-15), పరిశుద్ధ జనాంగము (16) గలిగియుండుటను గూర్చియు, అవిధేయతవలన కలుగు శిక్షకు దృష్టాంతమును (101-7) ఉన్నవి.

II. ప్రత్యేకింపఁబడుట (17-22). దీని యందు యాజకులు స్వయముగ తమ్మును తాము ప్రత్యేకపఱచుకొని యుండవలసినదనియు (17), కుటుంబములందు అవిధేయతగాని, చట్టములకు విరోధమైన వివాహములుగాని ఉండరాదనియు (18), జనులలో నీతి విషయములగు చట్టములును (19, 20), యాజకుల పరిశుద్ధత, వివాహము సర్వాంగ సంపూర్ణత కలిగి యుండవలయునను సంగతులున్నవి.

III. పండుగలు (23-27). దీనియందు విక్రాంతిదినము (231-3), పస్కా (234-8), పెంతెకోస్తు (238-39), బూరలపండుగు (2393-25), మహా ప్రాయశ్చిత్తదినము (2398-39), గుడార ముల పండుగు (2393-44), దేవదూషణ చేసిన వానికి కలిగిన శిక్ష (24), విక్రాంతి సంవత్సరము (251-7), కునాద సంవత్సరము (258-33), ఆశిర్వాద ములు కాపములు (26), మ్రొక్కుబడులు దళ మాంశములను గూర్చిన నియమములు (27) గలవు (మోషే, గ్రంథపంచకము, పక్షగ్రంథములు చూ). H.

లేవీయుల పురములు (Levitical Cities). లేవీయులును యాజకులును లేవీ

గోత్రపువారే నివసించు పట్టణములు (యాజకులు, లేవీయులు చూ॥). వీరికి వాగ్దానభూమిలో ప్రత్యేకభాగమును మోషే యిచ్చి యుండలేదు. వీరును వీరి పశువులను నివసించునట్లు నలుబది యెనిమిది పట్టణములును వాటి చుట్టునుండెడి పచ్చిక బయళ్లును వీరికిచ్చిరి (సంఖ్యా 35:1-11). వీరి పట్టణములలో దేనినైనను శాశ్వతముగా విక్రయింపరాదు. అట్లేవరైనను చేసినయెడల నునాద సంవత్సరమునకు ముందుగా వారికి దాని నిచ్చివేయునప్పుడుగాని అంతకుముందుగాని దాని విడిపించవలెను (లేవీ 25:33-34). యెహోషువ యీ యేర్పాటు ప్రకారము లేవీయుల కొఱకు 48 పట్టణముల నిచ్చెను గాని వీటిలో 13 పట్టణములను యాజకులకొఱకు ప్రత్యేకించిరి. అవన్నియు యెహో 21 లో నుదాహరింపఁ బడినవి.

W.

లేవీయులు (Levites).

1. వంశము: యాకోబు మూడవ కుమారుడగు లేవీ సంతతివారు. అతని ముగ్గురు కుమారులనుబట్టి అతని సంతానీకులు గొన్నినీయులు, కహాతీయులు మెరారీయులను మూడు తెగల వారైరి (ఆది 46:11 నిర్గ 6:16 సంఖ్యా 3:17 I దిన 6:16-48). వీరియందింకను ఉపభాగము లుండెను. మోషే అహరోనులు కహాతీయులలోని అమ్రాము కుటుంబీకులై యుండిరి (నిర్గ 6:16-20-28).

2. పనులు: అహరోను సంతతివారగు యాజకుల పనులను గాక (ప్రధానయాజకుడు, యాజకుడు చూ॥) తక్కినవారి పనులీ దిగువ వివరింపఁబడును. అరణ్యమందుండఁగా వీరు గుడారమును చూచుకొనుచు దానిని దాని సామగ్రిలను విప్పి, బండ్లమీదఁగాని భుజములమీదఁగాని పెట్టుకొని వెళ్లెడివారు. మకాము చేయవలసిన స్థలముదగ్గర వాటిని దిప్పి గుడారమును వేసి కనిపెట్టెడువారు (సంఖ్యా 15:23 38:37 41-33. I సమూ 6:15 II సమూ 15:24). వారు దేవుని నామఘనతను దక్కించుటకై విశేషాసక్తిని కనపఱచినందున (లేవీ 32:28-29 సంఖ్యా 38:13 94:45 మొ॥) వారి సేవను ప్రతిష్ఠింపఁగైరి (నిర్గ 13:11-16). శ్రేష్ఠపుత్రులను దేవుని కర్పింపక వారికి ప్రతిగా లేవీయులను ప్రతిష్ఠింపవలసినదను నియమ మేర్పడెను. ఇశ్రాయేలీయుల శ్రేష్ఠ

పుత్రులందరు 22, 273 రును, పరివర్తించియగలిగిన లేవీయులు 22,000 మందియు నున్నందున ఎక్కువగా నుండిన 273 రు శ్రేష్ఠపుత్రులను ఒక్కొక్కని కైదేసి మేకలల చొప్పున పైకము చెల్లించి వారిని విమోచించుకొనిరి (సంఖ్యా 34:3-48). గుడారమునకు ప్రతిగా ఆలయము కట్టబడిన పిమ్మట వారికి మోతపని తప్పెనుగాని ద్వారపాలకత్వము, సంగీతనాయకత్వము మొదలగు పనులు నిర్వహింపవలసినవైనను (I దిన 15:16,23,26 II దిన 23:13 మొ॥).

3. పనులను నిర్వహించవలసిన ప్రాయము: వారు పనిలో ప్రవేశింపవలసిన ప్రాయమును గూర్చి వేర్వేరుగా నున్నది 30 యేండ్లని (సంఖ్యా 43 I దిన 23:35 లోను, 25 యేండ్లని సంఖ్యా 8:24 లోను, 20 యేండ్లని I దిన 23:44-27 లో నున్నది). వీటినిబట్టి ముప్పదియేండ్ల ప్రాయము వచ్చిన తరువాతనే పనులన్నిటిని చేయుటకు వారికి సంపూర్ణహక్కు కలిగెను గాని దానికి పూర్వము మోతకు సంబంధించిన పనులను చేయుటకు మాత్రము నెలవిచ్చిరని తెలిసికొనవచ్చును. వారు 50 యేండ్ల ప్రాయముగల వారగువఱకు ఆ పనులను చేయుచువచ్చిరి (సంఖ్యా 28:47) గాని, తరువాతకూడ పనులన్నిటిని చేయకపోయినను సహాయకులుగా నుండుచు వచ్చిరి (82:26). దామీదుకాలమున వారిని 24 వంతులుగా విభాగించినప్పుడు వారు (1) యాజకులకు సహాయకులుగాను (2) విచారణ కర్తలును శ్రేణికులును (3) ద్వారపాలకులును (4) సంగీతనాయకులువైరి. ప్రతి పనిని చేయుటకు 24 వంతులున్నట్లు కనఁబడును (I దిన 24:20 II దిన 19:11 30:16,17 ఎశ్రా 6:18 నెహె 13:5).

4. ఇతర యేర్పాటులు: వారు ఉత్సవ దినములలో యాజకులవలె నారబట్టలను ధరించుకొని యున్నట్లు కనఁబడుచున్నది (I దిన 15:27 II దిన 5:12). యాజకులవికూడ కలుపుకొని లేవీయులకు 48 పట్టణముల నిచ్చిరి. గాన వీరికి 35 మాత్రమే యుండెను (యెహో 2:12-40). వారిలో కొందఱు పీనులై కూటికిరేక ఇతర దేవతల సేవదేసినట్లు న్యాయా 17:13 18:18-31 వలనఁ తెలియుచున్నది గాని యహోబాము లేవీయులలోను దానులోను మాడపూజ స్థాపిం

పంగా అనేకు లా దేశమునువిడిచి యూదా దేశములోకి వచ్చిరి (II దిన 11¹³⁻¹⁵ యాజకులు, ప్రధానయాజకులు చూ॥).

తేహీ (Lehi = దవడ). యూదాగోత్ర మేఫేలా ప్రాంతమునందుండు ఒక స్థలము. దీనియునికి సరిగాఁ దెలియదు. సమ్మోసు గాడిద దవడయొక్కతో వేయిమంది ఫీల్డ్స్ యులను చంపిన స్థలమిదే (న్యాయా 15⁹⁻¹⁹ రామల్లేహీ చూ॥).

లో

లోకము, లోకులు, లోకనివాసులు (World). పాత్ర నిబంధనలోని మూడు హెబ్రీ పదములకును, క్రొత్త నిబంధనలోని రెండు గ్రీకు పదములకును ఈ మాటల నుపయోగించిరి. భూమి, జగత్తు, భూలోకము ప్రపంచము, ప్రపంచములు, యుగము, ఇహపరిమలు అనేడి యితర పదములచేతను వాటి నచ్చటిచ్చట తెనిగించిరి. లోకమును పదమును మనము ప్రపంచములో మనమున్న భాగమునకు సాధారణముగా వాడుచున్నను, పరిలోకమునకును, నరకమునకును అప్పడప్పడు దానిని వాడుచునే యున్నాము. కాలభౌగమును నూచించుటకును బైబిలునందీ పదము వాడబడియున్నది. పూర్వ కాలమందున్న లోకము (II శేతు 2⁵). ప్రస్తుత లోకము (II తిమో 4¹⁰), రాబోవు లోకము (మా 10³⁰) అను వాటినిగూర్చిన నూచనలున్నవి గాని యిట్టి వాక్యములను తెనిగించినప్పుడు సాధారణముగా యుగము అను పదమును వాడిరి (ను 12³² ఎఫె 1²¹ మొ॥).

ఈ పదము మనముండు ప్రపంచభాగమును ప్రస్తుతకాలమును నూచించిన పక్షమున మానవ కోటి యని యర్థముచ్చును. పాత్ర నిబంధన లోను (క్రీర 9⁸ 24¹ 33⁸ 96¹³ 98⁷ యెష 13¹¹ 24¹ 28⁹) క్రొత్త నిబంధనలోను (ను 4⁸ 26¹³ యోహా 3^{16,17} రోమా 1⁸ I కొరి 1²¹ మొ॥), ఈ పదము మానవులనందఱిని నూచించును. మరుఘ్యులను మాత్రమే గాక సర్వసంపదనకూడ నూచించును (ను 16³⁸ మా 8³⁸ = లూ 9²⁸ I కొరి 7³¹).

మానవులు పాపులగుటవలనను, సంపద నాశించుటచే యనేక శోధనలు కలుగుటవలనను, లోకమును పదమునకు నీతిసంబంధముగు ఒక విశేషయర్థము గలదు. అది దేవుని విరోధించెడి విషయేచ్ఛలను నూచించును. పాత్ర నిబంధన యందీ యర్థ మంతగా కనబడకున్నను క్రొత్త నిబంధనయందు ముఖ్యముగా యోహాను సువార్త లోను పత్రికలలోను ఎక్కువగా కనబడును (యోహా 1¹⁰ 7⁷ 14⁷ 15¹⁸ I కొరి 1²⁰ II కొరి 5¹⁹ గల 6¹⁴ కొలా 2²⁰ యాకో 1⁹ 4⁴ II శేతు 1⁴ I యోహా 2^{15,16} 3^{1,13} 4⁵ 5⁵ 5¹⁹ మొ॥). లోకము దేవుని విరోధించునదియను నిట్టి యర్థ మిచ్చుటవలన సాతానీ లోకమున కధికారి యని కొన్నిచోట్ల ప్రశంసించబడెను (యోహా 12³¹ 16¹¹ II కొరి 4⁴ ఎఫె 2²).

లోకాంతము యుగము 3 చూ॥

లోకాధికారి సాతాను చూ॥

లోతాను (Lotan). కేయిరు కొండి ప్రాంతములలో నివసించిన హోరీయులలోని యొక తెగ (అది 36²⁰⁻²⁹ I దిన 1³⁸ చూరు చూ॥).

లోతు (Lot = చిగువుగా చుట్టుకొనుట). అబ్రాహాము సహోదరుడగు హారాను కుమారుడు. ఇతని జీవిత చరిత్ర అది 11^{27-141⁶}, 19 లో నున్నది. ఇతఁడు ఊరు పట్టణములో జన్మించెను. అబ్రాహాము వెంట హారానుకు, తరువాత కనానుకు వెళ్లెను. అబ్రాహాము చేసిన దేశయాత్రలలో ఎక్కువ భాగము అతనితోనే ఉండెను. వా రిద్దరికిని ప్రత్యేకముగా పెద్దపెద్ద మంచులున్నందున, వారి కాపరుల మధ్య కలిగిన కలహ కారణముగా వేరు పడవలసి వచ్చెను (13). లోతు మైదానపు పట్టణములట్లు వెల్లి, కొంతకాలమునకు సాదామ పట్టణ పౌరుఁ డాయెను. కదొల్లాయోమెరు వలన తక్కిన వారితోబాటు నితఁడును చెరి పట్టుబడెను. గాని అబ్రాహాము వారినందరిని విడిపించెను (14). 19 వ అధ్యాయమునందు లోతును అతని కుమార్తెలును ఆ ప్రాంతములకు జరిగిన వినాశమునుండి తప్పింపబడుటయు, తరువాత జరిగిన సంగతులన్నవి. వారు కొంత

కాలమువరకుండిన సోయరు పట్టణము మృత సముద్రమునకు ఆగ్నేయదిక్కున నున్నదని యోశీఫసు వ్రాయుచున్నాడు. జోఆరా (Zoara) లేక జూర్ (Zoor) అదే కావచ్చును. మంచినీటి వసతి కలిగియున్న ప్రస్తుతపు ఎస్ సఫీయ (Es-Safia) అదే. తరువాత అతడు వెళ్లి నివసించిన పర్వతము మోయాబు పర్వత ప్రాంతమై యుండవచ్చును. లోతు కుమార్తెలను గురించిన యుదంతము చరిత్రగౌక, మోయాబు అమ్మెను అను జనాంగముల ఆరంభమును కనబరచు పారింపర్వములని ప్రస్తుత పండితుల యభిప్రాయము

లోతుభార్య అగ్నిగంధకములలో చిక్కబడి ఉప్పు స్తంభమైన విషాదిగాధ యూదులు చాల శతాబ్దములను అనుజ్ఞాప్తించుచుకొనిరి. యేసు వ్రభువు ఆ సంగతినిగూర్చి ప్రస్తావించెను (లూ 17³⁰). పేతురు పత్రికలలోకూడ అది ఎత్తబడినది (II పేతు 2⁶⁻⁸). అరబ్బులు ఇప్పటికిని మృతసముద్రమును బాల్ లుట్ (Bahar Lut = లోతుయొక్క సముద్రము) అని యందురు.

లోదె బారు (Lodebar = మేతరేని ప్లము!). గిలాదులోనుండు ఒక ఊరు (II సమూ 9¹⁵). యోనాతాను కుమారుడగు మెఫీబోషేతు ఇచ్చట దాగుకొనెను. ఈ యూరివాడగు మాఫీసు దాపీదు అబ్బాలోముకు జడిసి పారిపోయిన సమయమున అతని దర్శించుటకై వచ్చినవారిలో నొకడు (17³⁷). యెహో 13³⁶ లో నుండు దబీరు అను సరిహద్దు పట్టణ మిదేనని సాధారణాభిప్రాయము. దీని యునికి తెలియదు.

లోపలి యావరణము యెరూషలేము III 3 చూ॥

లోభిత్వము, లోభము ధనాపేక్ష చూ॥

లోయ (Valley). లోయలను నూచించెడి పదములు పాత నిబంధనయందు ఐదు గలవు.

1. పర్వత ప్రదేశములో నుండు ఇటుకైన సందులు. దీనిని నూచించెడి పదము ఈ దిగువ వాక్యములలో కనబడును (యెహో 15¹ 16¹⁸

19^{16, 37} I సమూ 18¹⁸ II సమూ 8¹³ II రాజు 14⁷ I దిన 4¹⁴ 18¹⁹ II దిన 14¹⁰ 25¹¹ సెహె 11^{30, 35} కీర్త 80 పై వ్రాత, యెహె 39^{11, 16} మొ॥). దర్శనపు లోయ (యెహె 22^{1, 5}), పధ లోయ (యిర్మీ 7³⁹ 19⁶) అను మాటలలో నీ పదమును అలంకార రీతిగా వాడిరి.

2. కొండ ప్రదేశములలోని పల్లపు భూములు (ఆది 13¹⁷ 37¹⁴ యెహో 7³⁶ 15¹⁸ 17¹⁶ 18²¹ మొ॥ II సమూ 5¹⁸ కీర్త 84⁶ 60⁶ II దిన 20³⁶ యోనె 3^{9, 12, 14} I సమూ 17⁹ మొ॥).

3. ఫలవంత ప్రదేశములగు మైదానములు (ద్వితి 34⁵ యెహో 11^{16, 17} II దిన 35²⁹).

4. నదులుగాని ఏళ్లుగాని పారెడి స్థలము (ఆది 21¹⁷ సంఖ్యా 21¹⁸ 32⁹ ద్వితీ 1⁴⁹ న్యాయా 16⁴ యోనె 3¹⁸)

5. పెఫేలా చూ॥
లోనుద్వారము యెరూషలేము B III 4 (4) చూ॥

లోయి (Lois). తిమోతియొక్క అవ్వ (II తిమో 1⁵). అతని తల్లియైన యూనీకే యొక్క తల్లి. లోయి యనునది గ్రీకు దేశపు పేరు. కార్య 16¹ వెలన వీరందఱు లున్న గ్రామ నివాసులని తెలియనగును. లోయి బహు నిష్కల యూదా మతస్థురాలైన తన కుటుంబమువారికి దైవగ్రంథ సత్వమును బోధించుట విషయమయి మిగుల పరిశ్రమ చేసెను.

M.

లోహములు (Metals). పరిస్థితునందు లోహపుగములు లేవు. ఇనుము తప్ప మఱి దియు నచ్చట దొఱకదు. కావున లోహము లన్నిటిని విదేశములనుండి దెప్పించుకొనిరి. తైబిలునందీ దిగువలోహములను గూర్చి యూదావారింపినట్లు జాడవచ్చును.

1. బంగారము. ఆరంభమునుండి దీని గూర్చిన పెక్కు నూచనలు తైబిలునందు గలవు (ఆది 21^{1, 18} 13⁹ 24²¹ మొ॥). ముఖ్యముగా ఫేనీకీ వర్తకులు దీనిని దెచ్చినట్లు నూచన గలదు (యెహె 27²⁹). సాలామోను స్వయముగా నొడలను గట్టించుకొని ఓగ్గిరు ఖజుకు వాటి నంపి

బంగారమును దెప్పించుకొనెను (I రాజు 10^{10,11,14}). అతని కాలమునందు కట్టిన దేవాలయములోని అతి పరిశుద్ధ స్థలమును పరిశుద్ధ స్థలమందలి పెక్కువలను బంగారు రేకులతోఁ గప్పటయే గాక, దేవాలయముం దుపయోగించిన పాత్రలు గిన్నెలు మొదలగు వాటి నన్నిటిని బంగారుతోఁ జేసిరి (I రాజు 6¹⁴⁻³⁸ 7⁴⁸⁻⁵⁰). అన్యులను తమ విగ్రహములను బంగారుతోఁ జేయించిరి (ప్రక 9⁹⁰). చెఱకు పూర్వము బంగారపు నాణెము లుపయోగించక పోయినను, బంగారపు కమ్మలను నాణెములకు ప్రతిగా ఉపయోగించినటుల కనఁబడుచున్నది దానిని విశేషముగా నగల కుపయోగించుచు వచ్చిరి (ఆది 24^{22,23} 41⁴⁸ I సమూ 6⁸ II సమూ 1³⁴ మొ॥). అదంత విలువగలదైనను దేవుని వాక్యము (క్రీ 19¹⁰ 11^{9,17}), దైత్యజ్ఞానము (యోబు 2^{5,17}) దాని కన్న నెంతో శ్రేష్ఠమైనవై యున్నది. మోక్షమందలి ప్రకాశమును సూచించుటకు దాని బంగారముతో సరిపోల్చిరి (ప్రక 21^{18,21}).

బంగారుతో కంపాలులు నేర్పరితనమును కనఁబఱచెడి పనులను జేసిరి. దానిని శుద్ధిజేయుట కును (యెష 1²⁵ మలా 3³), దాని నతుకుట కును (యెష 4¹⁷) దానితో పాదుగుటకును (నిర్గ 26²⁹) దానిని నన్నని తీగగా తీసి అల్లుట కును (నిర్గ 28⁷) వారికి బాగుగాఁ దలసి యుండెను.

2. వెండి. ఇదియు నారంభకాలమున నుండి యున్నట్లు బైబిలునం దగుపడుచున్నది (ఆది 13⁸ 24¹⁶ 23¹⁵ మొ॥). ఫేసీకే వర్తకులు దీనిని తగ్గింపునుండి దెచ్చిరి (యెహె 27¹²). ఇది సాధారణముగా బంగారుతోఁ గలిపి యదాహరింపఁబడినను (నిర్గ 3³⁹ ద్వితీ 7²³ కార్య 3⁸ మొ॥) బంగారుకన్న నెక్కువగా వాడుకలోకి వచ్చెను. దీనితోను నగలు జేయించుకొనిరి (నిర్గ 3³⁹ 11⁹). మందిరపు దిమ్మెలకు దీనిని వాడిరి (నిర్గ 26¹⁹ 27¹⁰ మొ॥) అన్యజేవితల విగ్రహములను దీనితో జేసిరి (నిర్గ 20²³ న్యాయ 17⁴ యెష 2²⁰ క్రి 135¹⁵). దీనితో పాత్రలను జేసికొని వాడిరి (II దిన 9²⁴ 24¹⁴ మొ॥). దీనిని సామ్రాజ్య వాడినను చెఱకు ముందు నాణెములను

చేయక దానిని తూచిరి. కంపాలులు వెండిపని యంగును నేర్పరులై యుండిరి. జ్ఞానము వెండి కన్న మంచినను హెచ్చరికలును బైబిలునందు గలవు (సామె 31⁴ 81⁰).

3. రాగి, ఇత్తడి. దీనిని కృత్ర నుండి దెప్పించిరి. రాతిని కఠిగించి రాగిని దీనినట్లు యోబు 26⁸ నందున్నది. రాగిని వేఱుగా వాడక దానిని తగరముతోఁ గలిపి యిత్తడిని జేసిరి. ఇత్తడిని చేయువిధము ఆదికాలమునుండి తెలిసియున్న నూచన లున్నవి (ఆది 4²⁹). గుడారము, దేవాలయముల యావరణములందున్న వాటి నన్నిటిని యిత్తడితోనే చేసిరి (నిర్గ 28, I రాజు 7¹⁴⁻⁴⁷ II దిన 4). ఈ లోహములతో తాళములను (I దిన 15¹⁹), కే డెములను (II దిన 12¹⁰), గుమ్మములను (క్రీ 107¹⁶), విగ్రహములను (ప్రక 9⁹⁰), పాత్రలను (యెహె 27¹³), ఆయుధములను (I సమూ 17^{5,9,38}; II సమూ 21¹⁸ 22³⁵), అర్థములను (నిర్గ 36⁸ యోబు 37¹⁸) జేసిరి. ఇత్తడి పనులయచేసెడి నేర్పరులు ఇశ్రాయేలీయులలో లేనందున సాలామూను ఫేసీకే నుండి హూరామును వానిని దేవాలయపు పనులను జేయుటకు రప్పించెను (II దిన 41^{1,16}).

4. ఇనుము, ఉక్కు. ఇదియు ఆది కాలమునుండి తెలిసిన లోహమే (ఆది 4²⁹). అది లెబానోను ప్రాంతములలో దొఱకినను ఫేసీకే వారు దానిని తగ్గింపునుండి తెచ్చిరి (యెహె 27¹²). వారు తెచ్చినది ఇనుము గాక ఇనుమును దీసెడి రాళ్లను దెచ్చిరిని ఇశ్రాయేలీ యులకున్న ట్లుదాహరింపఁబడిన ఇనుపకొలుము లనుబట్టి యూహింపవచ్చును (ద్వితీ 4²⁰ 8⁹, I రాజు 8³⁴ యిర్మీ 11⁴). ఇట్టి కొలుములు గొప్పబాధలకు నూచనలై యున్నవి. కవురివారినుముతో అన్నివిధములగు పనిముట్లను జేసిరి (ద్వితీ 19⁵ II రాజు 6³, I సమూ 17⁷ యిర్మీ 17¹ యోబు 19²⁴). వ్యవసాయమునకు గావలసిన నాగళ్లు, దంతెలు దీనితోఁ జేసిరి (ఆమె 1³ I సమూ 13²⁰, II సమూ 12³¹), గొలుసులు (క్రీ 105¹⁸ 107¹⁰), గడియలు (యెష 4⁶), గుమ్మములు (కార్య 12¹⁰), ఆయుధములు (యెష 10³⁴ ప్రక 10¹⁰), రథములు (న్యాయ 1¹⁰) దీనితోఁ

జేసిరి. ఇనుపదండముతో నేలుట కఠిన ప్రభుత్వమునకు నూచనయై యున్నది (ప్రక 27¹² 12⁵ 19¹⁵). ఇట్టి గట్టితనము ఇనుప స్తంభములచేతను నూచింపఁబడెను (యిర్ 1¹⁸).

5. తగరము. దీనిని ఫేసీకేవారు తర్షీఫు నుండి దెచ్చిరి (యెహె 27¹⁹). పైన సుదాహరించినట్లు దీనిని రాగిలో కలిపి వాడిరేగాని ప్రత్యేకముగా వాడలేదు. యెష 1²⁶ నందు అది కలుపఁబడిన లోహములలో తక్కువ విలువ గలది గాన, మంచిదానిని చెరుపుటకు వాడిన దానికి నూచనయైనట్లున్నది.

6. సీసము. ఫేసీకేవారు దెచ్చిన లోహములలో నిదియు నొకటియై యుండెను (యెహె 27¹⁹). తర్షీఫు నుండి యను మాట లున్నను దీనిని తగరమును వా రింగ్లాండుదేశము నుండి దెచ్చి రనుకొనుచున్నారు. రాతికాసనములను చెక్కి, చెక్కిన చండులను సీసముతో నింపుట బైబిలు కాలమునందు జేసిరి (యోబు 19²³). సీసముతో గుండ్లను జేసి వాడిరి (ఆమా 77). దీనిని ఇతర లోహములతో నెట్లు కలుపవలెనో బైబిలు కాలమున నున్నవారికిని తెలిసియుండెను (యెహె 22¹⁹).

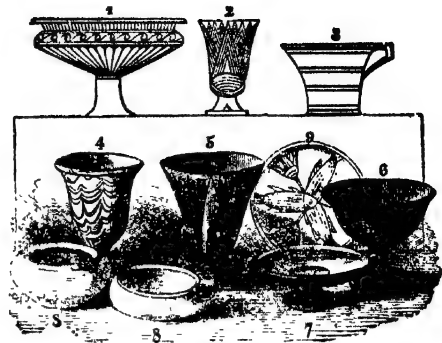
వ

వంకి (Hook). గుడారములోని తెరలను తగిలించుటకు వేసినవంకులకు మూలభాషలో నొక ప్రత్యేకముగ పదము కలదు (నిర్గ 27^{10,11,17} 38^{10,11} మొ॥). గుడారములో వాడిన వంకులు బంగారపువి (26³²⁻³⁷ 36³⁶). తక్కినవి వెండితో, జేసిరి.

వంట, వంటసామగ్రి (Cooking and Cooking utensils). ప్రస్తుతమున ఈ దేశమందున్నట్లుగానే బైబిలు కాలమున పఠెస్తేను ప్రదేశములలో వంటపనులు చేసికొనిరి. వారు వంటకు వాడుకొనిన సామగ్రి ఈ దిగువ సుదాహరింపఁబడినది:—

1. ఇంటిపనులకు సంబంధించిన కుండలలో (II సమా 17²⁰), నూతులయొద్ద నుండి నీళ్లు తోడి తెల్లమీఁదగాని భుజములమీఁదగాని పెట్టుకొని తెచ్చు కడవలును (ఆది 24¹⁵), ఆ నీటిని

పోసి యుంచుకొను బాసలును (యోహా 2⁶) ఉదాహరింపఁబడెను. ఆది 24¹⁵ లో నున్న మూలభాషా పదమునే I రాజు 18³³ నందు

విగుప్తీయులు తెల్లరాతితో జేసిన పాత్రలు

లోట్లు అనియు మా 14¹³ నందు సీత్రకుండ యనియు తెనిగించిరి. బాసలను ఈ దేశమందు నెలె గోదుమలు యవలు మొదలగు ధాన్యరాసిని పోసి యుంచుటకును, ఒలీవలు మొదలగు ఫలములను దాచుటకు నుపయోగించిరి. పాత్రలు విగుప్తీయులు తెల్లరాతితో జేసిన వీనిలో నొక తరహా బాసలు ముచ్యుండు పట్టునంత పెద్దవిగా నుండెను. ప్రయాణమై వెళ్లినప్పుడు వెంట తీసికొని వెళ్లు బుడ్లకు ఒకటి లేక రెండుకాడ లుండునవి. వీనియందు నీటినిగాని (I సమా 26¹¹⁻¹⁶ I రాజు 19⁶), నూనెనుగాని (I రాజు 17¹⁹) పోసి యుంచెడివారు.

2. బావులనుండి నీరు తోడుకొనుటకు బొక్కెనను (సంఖ్యా 24⁷), చేదను (యోహా 4¹¹) ఇప్పటివలెనే వాడుకొనిరి. ద్రాక్షారసము మొదలగు పానీయములను దాచియుంచుటకు తోలుతో, జేయబడిన సిద్దెలను (యోహా 9^{4,13}), తిత్తులను (మ 9¹⁷) వాడిరి. పిండి విసరుకొను తీరగలి ప్రతియింట నుండవలసిన అవసరమైన పనిముట్లయి యుండెను (నిర్గ 11⁵ సంఖ్యా 11⁸ ద్వితి 24⁸ మ 24⁴¹). వివిధ రకముల గంపలు తప్పని సరిగ ప్రతి గృహమునం దుండెను. వీటియందు భక్ష్యములను (నిర్గ 29³) పండ్లను (ద్వితి 26³) మాంసము (న్యాయా 6¹⁹) నుంచిరి. శేష 15¹⁸ నం దుదాహరించిన దారు (చెక్క) పాత్రలలో పిండిపినుకు తొట్టియు

(నిర్గ 12³⁴), సీతరాకు యాయేలు తెచ్చి యిచ్చిన సర్దారులకు తగిన పాత్రయు (న్యాయా 5³), గిద్దోను గొట్టిబొమ్మ పిండి నీరు దీసిన పాత్రయు (న్యాయా 6³⁸) ముఖ్యము లైనవి.

3. భోజనమును పోయిమీఁద (నిర్గ 8³ లేవీ 2⁴ హోషే 7⁷), బొరుసులోఁ గాని, తవేలలోఁ గాని, గూనలోఁ గాని, కుండలోఁ గాని పెండుకొనిరి (I సమా 21⁴). నిర్గ 16³ నందుచాహించిన మాంసము పండుకొను కుండయు, II రాజు 4³⁸ నందున్న పెద్ద కుండయు యిర్మీ 1¹³ లో నున్న బాస అను పీటి వృత్తాసమును నిశ్చయింప వీలుగాదు. మూలభాషయందున్న పదములను పైనున్న తెలుగు మాటలచే తర్జుమా జేసినను అవి సరియైన మాటలని చెప్ప వీలులేదు.

4. ఇరుప సామగ్రులలో ఇరుపరేకుతో (యెహ 4³) చేసిన పెసమును (లేవీ 2⁵), కుండయు (2⁷), మాంసమును కొయుట కుపయోగించిన కత్తియు (అది 22⁴⁻¹⁰ న్యాయా 19⁹), కుండలో నుడుకుచున్నదానిని గ్రుచ్చి యెత్తు కొంకియు (I సమా 21³) ముఖ్యము లైనవి. కత్తులను ఆరింభకాలమున రాతితోను (యెహో 5⁹), తరువాత ఇత్తడితోను జేసికొనిరి.

5. భోజనమును వడ్డించుకొనుట కుపయోగించువానిలో పాత్రలును (సామె 19³⁴), గిన్నెలు (సంఖ్యా 71³) ముఖ్యమైనవి. త్రాగుటకు గిన్నెలను (అది 40¹¹ II సమా 12³ మ 10⁴⁹ మొ॥), పాత్రలను (యెష 51¹⁷ యిర్మీ 16⁷ I కొరి 10¹⁶ 11²⁸ మొ॥) వాడిరి. గాని వీని భేదమును గూర్చి అంత బాగుగాఁ దెలియదు. వీనిని మొదట మట్టితోఁ జేసిరి (లేవీ 6³⁸), గాని క్రమక్రమే ఇత్తడితోను (6³⁸), వెండితోను (సంఖ్యా 71³ యూదీతు 12¹) బంగారుతోను (I రాజు 10²¹ ఎస్తే 1⁷) వారి వారి యంతస్తుకుఁ దగినట్లు చేయించుకొనిరి.

వంతు, వంతులు లేదయులు III, యాజకులు III చూ॥

వందనములు, కుశలప్రశ్న లడుగుట, శుభవచనము (Salutation).

1. బైబిలుకాలము నందున్నవారు వాడిన వందన వాక్యములు గాని, వందనాచారములు గాని చాలమట్టుకు ఈ దేశమనందు వాడుకలో నున్నటు వంటివే. ఈ దిగువ వందనవాక్యములు బైబిలునందు కనఁబడుచున్నవి. (1) దేవుడు నిన్ను కరుణించు గాక (అది 43²⁹). I సమా 15¹³ లో నున్న “యెహోవా వలన నీకు ఆశీర్వాదము కలుగుగాక” యను శుభవచనమును రూతు 3¹⁰ లో నున్న “యెహోవాచేత నీవు దీవెన నొందిన దానవు” అను శుభవచనమును దాని వంటివై యున్నవి. (2) యెహోవా మీకు తోడ్పాటు యుండుగాక అను శుభవాక్యముకు యెహోవా నిన్ను ఆశీర్వదించుగాక యని బదులు చెప్పట వాడుకయై యున్నది (రూతు 2⁴). (3) యూదులలో సాధారణముగా సమాధాన మని అర్థమిచ్చు షెలోము అను శుభవాక్యమును వాడిరి (I సమా 11⁷ న్యాయా 41⁷ I దివ 12¹⁸ మ 10¹³ లూ 24³⁶ యోహా 20²¹ మొ॥). ఈ పదమునకు డేమము అని యర్థము. డేమము కలుగును గాక అను భావమిచ్చును. నేటివఱకు సిరియా ఐగుప్తు అరబ్బీ భరతఖండము మొదలగు దేశములలో వాడుచున్న సలాము అను పదము ఇదే. సిరియాలోని ఒకే మతస్థులు వందనము చేసికొనుటకు వాడిరి గాని అన్యాయులు దీనిని వాడ లేదు. యూదులు తమతోటి యూదులకు మాత్రము వందనములు చెప్పినట్లు మ 54⁷ వలనఁ దెలియుచున్నది. క్రీస్తు ఆ వాడుకను దిద్ద యిచ్చిం చెను. తప్ప బోధను చేయువారి బోధలో పాలివారు కాకుండుటకు వారికి వందన ములు చెప్పరాదని II యోహా 11 వ నందున్నది. ఆతురతతో చేయునప్పుడు ఆలస్యము కలుగ కుండునట్లు మార్గమధ్యమందు ఎవరినైనను కుశల ప్రశ్నల నడుగ కూడదని అక్కడక్కడ కనఁ బడును (II రాజు 4³⁹ లూ 10⁵). (4) నీకు శుభము అని తర్జుమచేసిన పదము (మ 26⁴⁹ 27³⁹ 28⁹ లూ 1²⁸) మరియొక వందనవాక్యముగా నున్నది. ఇది మూలభాషయందలి మాటకు నూటిగా సరిపడును. (5) రాజు చిరంజీవియగు గాక యని రాజులైన వారిని బహూకరించె

(I రాజా 1³¹). బాబెలు పారిసీక రాజులకు కూడ నిట్లే వందనము లాచరించిరి (నెహె 2¹ దాని 2⁴ 3¹ మొ॥).

ఒకరినొకరు కలిసికొనినప్పుడు మాత్రమే గాక వదలిపెట్టి వెల్లినప్పుడును అట్లే యొక శుభవచనముతో సెలవు పుచ్చుకొనిరి (ఆది 24⁶⁰ 25¹ 47¹⁰ యోహా 2¹). సమాధానముతో వెళ్లుడి యను వాడుకమాటగా నిది పరిణమించెను దాని యందును హెలోము అను పదముగలదు (I సమా 1¹⁷ 24² II సమా 15⁹ మా 9³⁴ కార్య 16³⁶). ఈ దేశమునందున్న రీతిగా వెళ్లఁబోవువారు “దమముంచండి” అను మనవిలో సెలవు పుచ్చుకొనినట్లు I సమా 1¹⁸ వలనఁ దెలియును. ఆ వచనమునందున్న నీ దృష్టికి కృప నొందెదను గాక అను మనవి ఆ యర్థము నే యిచ్చును.

ఇట్లు వందనములు చెప్పవారు చేయు అభి నయములకూడ చాలమట్టుకు ఈ దేశపువంటివే. సాహ్లాంగపడిరి (ఆది 18² 19¹). వాహనము మీఁద నున్నవాడు దానినుండి దిగి వందన మాచరించెను (I సమా 25²³ II రాజా 5²¹). గొప్పవారి కాళ్లకు పట్టుకొనిరి (కార్య 10²³). మానవుల కట్లు చేయఁదగదని పేతురు వారించి నట్లు మాడవచ్చును.

పోయజు తన పనివారిని బహుకరించెను (రూతు 2⁴). బంధువు లొకరికొకరు వందనము లాచరించుకొనిరి. దారిని పోవువారును ఒకరి నొకరు పలుకరించుకొని సలాములు చేసికొనిరి (క్రీస్తు 129³). ఉత్తరములలో వ్రాసిన వందన ములును పైవానివంటివి. ఉత్తర మారంభించి నప్పుడును (రోమా 11-7 I కొరి 1¹ మొ॥), ముగించినప్పుడును (I థెస్స 5²⁶⁻²⁸ కార్య 15²⁰ మొ॥) ఇట్టి వందనవాక్యములను వ్రాసిరి.

వంశావళి (Genealogy). బైబిలునందుదాహరింపఁబడినవారు తమ వంశావళులను బహు జాగ్రత్తగా కాపాడెడి వారు. రాజులు ప్రధానయాజకులు మాత్రమే గాక, గోత్రపు పెత్తనమును, వారసత్వమును, ఆలయములోని హక్కులును ఆయా వారలు పొందు నిమిత్తము వంశావళిక్రమము ననుసరించి రెక్కించిరి. తమ వంశావళి క్రమమును తెలుపలేకపోయినందున

యాజకత్వమునుండి తొలగింపఁబడిరి (నెహె 7^{3,64}). అట్టి అవసరమునుబట్టి మొదటి నుండి తమ వంశావళి క్రమణికలను బహు జాగ్రత్తగా నుంచిరి (సంఖ్యా 1²⁻¹⁸ I దిన 5⁷⁻¹⁷ మొ॥). I తిమో 1⁴ తీతు 2⁹ లోని మితములేని వంశావళులు ఇట్టివిగాక జ్ఞోప్తిపలు అను విమర్శియు నమైన యుగాధిపతుల జాబితాలను నూచించు ననుకొందురు.

క్రీస్తు పూర్వీకులను దెలుపు రెండు వంశావళులు గలవు (మ 1¹⁻¹⁸ లూ 3²³⁻³⁸). మత్తయి ఆ బ్రాహ్మణముతో నారంభించి దానిని వ్రాసెను. లూకా క్రీస్తు నుండి ఆదామువఱకు దానిని క్రింద నుండి వ్రాసెను. మత్తయి వ్రాసిన జాబితాలలో పదునాలుగేసి తరములుగల మూడు భాగము లున్నవి. ఆ బ్రాహ్మణము మొదలు దావీదువఱకు, దావీదు మొదలు చెజవఱకు, చెజనుండి క్రీస్తు వఱకు ఆ భాగములందు చెప్పఁబడినవి. అతఁ డిట్లు ప్రతిభాగములో 14 తరము లుండునట్లు సవరించినందున కొన్ని పేరులు లోపించెను. దావీదు మొదలు క్రీస్తువఱకు లూకా 41 పేరులను వ్రాసెను గాని, మత్తయిలో 28 మాత్ర మున్నవి. మత్తయి దావీదు కుమారులలో సాలా మోను సంతతివారిని, లూకా నాతాను సంతతి వారిని వ్రాసెను. ఈ పేరులలో షెయోల్ యేలు జెరుబాబెలు పేరులు గాక తక్కిన వన్నియు భేదములుగా నున్నవి. అందున కనేక కారణములు చెప్పెదరు.

1. యోసేపు తండ్రియు తాతయు, సంతాన హీనులై చనిపోయిన తమ సహోదరుల భార్యలకు ధర్మకాస్త్రానకుమారులుగా సంతానము కలిగించి రని మిగుల పురాతనమగు నొక వాడుక కలదు. మత్తయి మరియు పెనిమిటియగు యోసేపును మత్తెనుయొక్క చనిపోయిన కుమారుడగు యాకోబుయొక్క పుత్రునిగా నెంచెనుగాని లూకా ఆతని భార్యకు సంతానమును కలిగించిన పేరీ యొక్క పేరు వ్రాసెనని వారి యభిప్రాయము.

2. క్రీస్తు దావీదు సింహాసనమునకు వారసుఁ డగుటచే దావీదుకు తరువాత రాజ్యము సేలిన వారి పేరులు మత్తయి వ్రాసెను గాని లూకా అట్లేలినవారి పేరులుగాక కన్నవారిని నూటిగా

ప్రాయముచే నిట్టి భేదము లా జాబితాలయందుఁ గనబడుచున్నవని మఱికొందఱి యభిప్రాయము.

3. వత్తయి, యోసేపు పూర్వీకులను లూకా మరియు పూర్వీకుల పేరులను వ్రాసినందున ఇట్టి భేదములు వచ్చినవని యెంచువారును గలరు. యేసు యోసేపు కుమారుడని యెంచబడెనని లూకా వ్రాసిన మాటల కీ యభిప్రాయము సూటిగా సరిపడును. ఆయన యోసేపు కుమారుడు కాఁడని ఆ మాట స్పష్టపఱచుచున్నది. తెలుఁగులో నున్నట్లు (లూ 22:34) మూలభాష యందు యోసేపు పేరు రెండుమారులు గాక ఒకసారి మాత్రము గలదు. క్రీస్తు యోసేపు కుమారుడని యెంచబడెనని తెలిపింపబడినను మూలభాషయందు పేరీ నుండియు, మత్తయి నుండియు అని యుండుటచే లూకా యోసేపు పూర్వీకులను వదలి మరియు తండ్రియగు పేరీ పూర్వీకుల పేరులను వ్రాసెనని యెఱుఁగు. పేరీ మరియు తండ్రి యని యూదుల పాఠం పర్వములలోఁ గూడ నూచనలున్నవి. ఇది యెన్నిటిలో నవ్వదగిన యభిప్రాయము. అయినను షెయిర్మీయేలుయొక్క తండ్రి మత్తయిలో యెకొన్యా యనియు, లూకాలో సేరియనియు పిలువబడుట మఱియొక కష్టముగా నున్నది. గాని ఈ భేదముపైన 2 ను అనుసరించి వచ్చి యుండవచ్చును.

4. నవీన పండితులలోఁ గొందఱు వీని నేకీ భవించుటకు యత్నము చేయక మత్తయి లూకాలు వేర్వేరు జాబితాల ననుసరించిరిని యభిప్రాయ పడుచున్నారు.

యూదులు తమ వంశావళిల నుంచిన విధమును చూడఁగా ఇట్టి భేదము లుండుటలో నాశ్చర్యము లేదు. వారు మనుమలను, ముని మనుమలను కుమారులనుగా లెక్కించిరి (ఆది 46:19 ను 46:15-18-25 తోను, 46:19 ను 46:31, 32 తోను సరిపోల్చుడు). సహోదరుని పేరటను, వారసత్వము ననుసరించియు సంతానమును లెక్కించుటవలన భేదములు రాకరహితము. ఈ సంగతులను మనస్సులో నుంచుకొనిన యెడల కష్టము లన్నియు తీరిపోవును.

వక్త (Orator). తెరుల్లు అను నొకని బిరుదు (కార్య 24). వాక్పాఠ్యమును నేర్పుటకు గ్రీకువారును రోమీయులును గొప్ప శ్రద్ధ పుచ్చుకొనిరి. అట్టి వక్తలు ఇచ్చుకపు మాట లాడుటవలనను యుక్తిగా మాటలాడుటవలనను తమ మాటలను వినువారు తమను నమ్మనట్లు జేసెడివారు. వక్తలైన తెరుల్లు ఇట్టి వాక్పాఠ్యము గలవాఁడు. ఇట్టి వక్తలు కోర్టులలో మాత్రమే గాక బజారులలోను ప్రజల సభలలోను తమ పనులను జరిపెడివారు. ఆ కాలములో ప్రతి యూరియం డిట్టివా రుండినట్లు పురాతన చరిత్రలవలనఁ దెలియుచున్నది.

పడగండ్లు వ్యవసాయము 5 (5) చూ॥

పడినెం ఆయుధములు I 7 చూ॥

పడుకుట, నేయుట వృత్తులు చేతిపనులు III 1 చూ॥

పడ్డి (Interest). పాత నిబంధన కాలములో అక్కర నిమిత్తము అప్పులు పుచ్చుకొనిరి గాని, వ్యాపారములు చేయుటకు పుచ్చుకొనలేదు. కావున అట్టి అక్కరలలోనున్న తమ స్వంతవాఁడయొద్ద పడ్డి పుచ్చుకొనరాదను నియమమున్నది (నిర్గ 22:25 ద్వితీ 23:19, 20 లేవీ 23:25 25:38) గాని అన్యాయయొద్ద పుచ్చుకొనుట నిషిద్ధము కాదు (ద్వితీ 23:20). అట్టి పద్ధతి ప్రజలు విస్మరించని కాలములో సరిపోయెను గాని, ప్రజలు విస్మరించినప్పుడు అట్లుచేయుట కసాధ్యమయ్యెను. తగిన పడ్డి పుచ్చుకొనట విషయమే యాక్షేపణ లేనట్లు ప్రభువు చెప్పిన తలాంతుల ఉపమానము వలనఁ దెలియుచున్నది (మ 25:27 లూ 19:23). ప్రజలు ఎక్కువ పడ్డి పుచ్చుకొనటవలన జనసామాన్యమునకు నష్టము కలిగెను. బాబెలు దేశములో నెలకు రూపాయికి రూ. 0-1-4 చొప్పున పడ్డి పుచ్చుకొన్నట్లు రాతికాసనముల వలనఁ దెలియును (అప్స 1 చూ॥).

పడ్డవాడు, పడ్డంగి వృత్తులు చేతిపనులు I 3 చూ॥

పదమూడో భాగము (Babbler). ఏభవస్సు పట్టణములోని జ్ఞానులు పాఠకుపెట్టిన అపహాస్యపు పేరు (కార్య 17:18). దాని మూలభాషాపదము యొక్క అర్థము ముక్కలను ఏరుకొని తిగుచు

చేయుదానిని నూచించును. పాలు వంటివారు అక్కడక్కడ వార్తల నీ విధముగా నేరుకొనిరి. దానివలన దీవనము జరుపుకొనుచున్నట్లున్నదే గాని వారు చెప్పు సంగతు లెన్నదగినవి కావు అని వారన్న దృష్టాంతము నూచించుచున్నది గాని కొందఱు పాలుచెప్పిన సంగతులను గాక అతని వైఖరినే పరిహసించినట్లు తలంచుచున్నారు.

వన్యా (Vaniah = బాధా!). అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎఱ్ర శ్రేణువలన వారిని విడిచినవారిలో నొకరు (ఎఱ్ర 10³⁶).

వవ (Calu). క్రింద కడుపులో బొడ్డున నుండెడి ఉల్లిపారవంటి కొవ్వు. బైబిలునందది కాలేజముకు సంబంధించియున్న కొవ్వును నూచించును. దానిని యజ్ఞములలో అర్పింప వలెను నియమములున్నవి (నిర్గ 29¹³ లేవీ 3^{4,10,15} 4⁹ 7⁴ 8^{16,25} 9^{10,19}). నేటివఱకు యజ్ఞములు చేయునప్పుడు సోమయాజులు ఈ వవను అగ్నిహోత్రమునందు దహింతురు (అర్చణములు చూ॥).

వర ఆయుధములు I 4 చూ॥

వరములు కృపావరములు, ఈవి చూ॥

వర్ణములు రంగులు చూ॥

వర్తకము, వర్తకులు, వర్తకపు సరకులు (Trade, Merchants, Merchandise).

1. చరిత్ర: బైబిలునం దుదాహరించినవారు అధికాలమునుండి రాజులకాలమువఱకు వర్తకము చేసిడివారుగా మందలను కాయువారును, వ్యవసాయకులైన యుండిరి. వారు కనానుదేశములో స్థావరముగా నిలిచినప్పుడు అచ్చటనుండిక కనానీయులు వర్తకము చేయుచుండిరి. కనానీయుల పట్టణములో నొకటియగు తూరులోనివారు చెఱి కాలమువఱకు నిలిచి సరకులను ఎగుమతి దిగుమతులను చేయుచుండిన వారైనను (యెహె 27) బైబిలునందు కనానీయులను నది సాధారణముగ నేరుగాక వర్తకులను అగ్గము నిచ్చును (హోషీ 12¹ యెహె 17⁴ మొ॥). రాజులకాలము మొదలు ఇశ్రాయేలీయులకూడ కొద్దియొ గొప్పయొ వర్తకమును చేసిరి. సాలామోను ఓఫీరు అను దూరదేశమునకు తన యోడలను

పంపి అచ్చటినుండి బంగారమును చందనపు మ్రానులను కోతులను నెమళ్లను దెప్పించెను (I రాజు 9²⁶⁻²⁸ 10^{11,12}). షేబరాణీయు సాలామోను చేసిన వ్యాపారముల విస్తీర్ణతను నూచించును (10¹⁻¹³). ఆ కాలమునం దిరులు కూడ అట్టి వర్తకమును విశేషముగా చేయుచుండిరి (10¹⁵). సాలామోను కాలమునందు గజ్జముల వర్తకము విశేషముగ నుండెను (10^{28,29}). అప్పటి నుండి రాజులు ఇట్టి వర్తక వ్యాపారాదుల విషయమై శ్రద్ధ పుచ్చుకొన్నట్లుగా నున్నది. ఇశ్రాయేలీయుల రాజగు ఒమ్రీ షామ్రానులో దమస్కు వర్తకులకు బజారువీధుల నిచ్చెను (20³⁴). అతని కుమారుడగు అహాబు ఏలుబడిలో ఇశ్రాయేలీయుల వర్తకులకు అదేరీతిగా దమస్కు బజారులో నొక వీధి నిచ్చిరి (20³⁴). యెహోషాపాతు సాలామోనువలె సమద్ర వ్యాపారములను చేయు యత్నించెను (22⁴⁸). ఈ నూచనలనుబట్టి రాజులు వ్యాపారముల విషయము ఎక్కువ శ్రద్ధఁ బుచ్చుకొన్నట్లు కనబడును (పెన్ను చూ॥).

దేశమునందు యెరూషలేము షామ్రాను మొదలగు గొప్ప పట్టణములు స్థాపింపబడినది మొదలుకొని వర్తకము వృద్ధిలోకి వచ్చినదనుటలో నాశ్చర్యము లేదు. ఆ పట్టణవాసులకు కావలసిన వాటిని సప్లము చేయుటకు వర్తకులు తప్పని సరిగ నుండవలసినదే. ప్రస్తుత మీ దేశములో నున్నట్లు అప్పుడుకూడ తిరునాళ్ల జరుగు సమయములలో సరకులను ఎక్కువగా సమకూర్చి వ్యాపారములు చేయుచుండిరి (మ 21¹⁸⁻¹⁷). అట్టి సమయములలో ఆమోసు బేతేలులో బోధించినట్లుగా నున్నది (ఆమో 8).

ఇశ్రాయేలీయు లాయా జనాంగములతో సంబంధపడి యుండుటవలనను వర్తకము వృద్ధిలోకి వచ్చెను. సాలామోను కాలమునందు తూరు నీవోనులతోను, అప్పటినుండి 8 వ శతాబ్దము వఱకు దమస్కు వారితోను, 8, 7 శతాబ్దములలో అష్షూరువారితోను ఇశ్రాయేలీయుల కిట్టి సంబంధముండెను. ఇశ్రాయేలీయులు చెఱిపట్టణబడఁగా ఆ కాలమున అందరికన్న నెక్కువ వర్తకముచేసిన బాబెలు వారితో వారు సంబంధించినవారై వారి మధ్యనే నివసించుచు, అనేకులు తిరిగి యెరూష

లేమునకు వెళ్లక చెదరిపోయి మంచి వర్తకులైరి. తిరిగి తమ స్వదేశమునకు వెళ్లిన వారిలోను వర్తకము వృద్ధియైనట్లు నెహె 38, 11, 31 51-5 1315-32 వలనఁ దెలియుచున్నది. పారసీకులు, గ్రీకులు, రోమ నులు సర్వలోకములో సంచరించుటకు వీలగు మార్గములను వేయించినందున దూరదేశములందు వారిలో వ్యాపారములు చేయుటకు వీలయెను. ఇట్లు యెరూషలేము నాశనము నఱకు సాధారణములగు వ్యాపారాదులు చేసి, వానియందుండు సర్వసాధారణ మోసములను చేయ నలవాటుపడిరి (యెష 27 317-28 53 ఆహె 28 41 84, 5 మికా 21, 3 హోషే 127 మొ॥). ప్రస్తుతమున్నరీతిగా యూదులు రోమ టులై ఆ పనినే విశేషముగా జరిపినట్లు సూచన లేవియును లేవు. వారి పట్టణము నాశనమై వారు చెఱకుఁ గొంపపోబడిన పిమ్మటనే వారు వర్తకము నారంభించిరి. గ్రీకువారు వారిని విగుప్తు చిన్నాసియా మొదలగు దేశములలో చెదరఁగొట్టిన పిమ్మట అది యెక్కువ యయ్యెను గాని క్రీ॥ శ॥ 70 సం॥ లో వారి పట్టణము నాశనమైన పిదప వారు సర్వలోకములో చెదటి దానిని ముఖ్యవృత్తిగా నవలంబించినట్లు లౌకిక చరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నది.

2. వర్తకపు మార్గములు: లోక మంతటిలోకి వెళ్లు బాటలు ఇశ్రాయేలీయుల దేశమునకు సమీపముగా నుండెను. రైలుమార్గము లేర్పడక పూర్వమీ మార్గములమీఁదుగనే వర్తకము నడచెను. ఒంటెలమీఁద తమ సరకులనెత్తి గొప్ప సమూహములుగా వర్తకులు ప్రయాణము చేసెడివారు. అట్టి వర్తకపు బిడారులకు సమూహముగా ప్రయాణముచేయు వర్తకులనియు, (యెబు 619) సార్థవాహులనియు, (యెష 2113), బండ్లు అనియు (యెహె 2723) పేరుఁ బెట్టిరి. వీరావర్తకపు మార్గము లనుసరించి ప్రయాణము జేసిరి. దమస్కునుండి తూరుకును తూరునుండి సముద్రతీరమునబడి గాజామీఁదుగా విగుప్తునకుఁ బోవునదియు, దమస్కునుండి ఎస్థేలక బయలు మీఁదుగా విగుప్తునకు పోవునదియు, దమస్కునుండి యొర్దానునదికి తూర్పుగా మోయాబు మీఁదుగా అరబీదేశమునకుఁ బోవునదియు, అరబీ దేశమునుండి గాజాకు వెళ్లునదియు పల్లెనులో

నుండి వెళ్లు ముఖ్యవర్తకపుబాటలై యున్నవి. పూర్వకాలమున పల్లెను గొప్ప రాజ్యములకు మధ్యనున్నందున వర్తకు లనేకులు ఈ బాటల మీఁదుగా ప్రయాణము చేయుచు వచ్చిరి. అవి గాక దక్షిణమందున్న హెబ్రోనునుండి యెరూషలేము మీఁదుగా సులమీఁదుగా వానిలో నొకటి పోవుటచే పల్లెనునందు సరకుల యెగుమతి దిగుమతులకు మంచి వీలుగా నుండెను.

3. వర్తకపు సరకులు: ధాన్యములను నూనెను ఇశ్రాయేలీయులు ఎగుమతి జేసిరి (I రాజా 511 కార్య 212, 3). సుగంధ ద్రవ్యములను బొంబండు ములను గిలాదునుండి పంపిరి (అది 3723 4311). గొట్టెబాచ్చును నారబట్టలను అమ్మిరి (సామె 3113-14). చెఱనుండి తిరిగి వచ్చిన పిమ్మట గిలియు సముద్రములోను ఇతర స్థలములలోను చేఁపల వర్తకముండినట్లు దెలియుచున్నది (నెహె 1314). స్థితిమంతులైనవారు దంతమును పట్టు వస్త్రములను ఆధరణాదులను కొనిరి (ఆహె 813 యెష 316-22). బానిసల వర్తకమును గూర్చిన సూచనలును గలవు. పల్లెనులోనే గాక ఇతర దేశములలోను అమ్మబడిన సరకుల జాబితా యెహె 27, ప్రక 18 లో చూడవచ్చును.

4. వర్తకపు విధము: ప్రతిదేశములో నున్నట్లు ఇశ్రాయేలీయులు కూడ సరకులకు మాటుసరకులను మొదట యిచ్చిరి గాని సామ్రు నియ్యలేదని నమ్మదగును. అయినను యాకోబు గింజలకొఱకు తన కుమారులను విగుప్తునకుఁ బంపినప్పుడు వారిలో సామ్రును పంపెను. ప్రస్తుతము వీధులవెంటఁ దిరుగుచు అమ్మెడి వారివలె వర్తకులు తిరుగుచు తమ సరకులనమ్మిరి (II దిన 914) దూరదేశము లలో వ్యాపారము చేయుటకు వారు ఒంటెలను గాడిదలను వాహనములుగాఁ గొని బిడారులలో వెళ్లెడివారు (అది 3723 యెబు 618, 19 యెష 2113). సామ్రు మార్పువారు తమ దుకాణములను బజారులలో పెట్టిరి (యెహె 214). లూ 1933 నందు వారు తమయొద్ద సామ్రు దాచినవారికి వడ్డీ కట్టెడివారని కనఁబడుచున్నది. సరకులకు రొక్కము నియ్యనివారియొద్ద పత్రము లిచ్చినట్లు లూ 18 వలనఁ దెలియును. బయానాగా కొంత సామ్రుచ్చుటయు అలవాటైనట్లు సూచనలున్నవి (ఎఫె 114). వీడలు తమ వస్తువులను తొకట్లు

పెట్టి తమకు కావలసిన వాటిని కొనుక్కొనిరి (నెహె 5³). వీనినన్నిటినిబట్టి లైలులు కాలముండుండిన వారిప్పటి వర్షములవలె వ్యాపారములు చేసినది తెలియుచున్నది.

వర్షము పల్లెస్తేను IV, వ్యవసాయము 53 చూ॥

పల వేట చూ॥

వవ్ (Vau or Waw = 7 అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో నాఱవది: అక్షరమాలికగా వ్రాసిన 119 వ కీర్తనలోని 6 వ భాగములోని ప్రతింక్షిపయు నీ యక్షరముతో నారంభమగుటచే నా భాగమున కీపేరు పెట్టిరి.

వష్తి (Vashti). పారసీక చక్రవర్తి యగు అహష్మేరోషియొక్క భార్య. అతడు తన సామంతులకు విందుజేసి ద్రాక్షరసముచే మత్తు గొనినవాడై తన రాజ్యమున వష్టియొక్క సౌందర్యమును వారికిఁ జూపు నిమిత్తము వారి యెదుటనుఁ బిలువఁగా నామె రానొల్లనందున ఆ పదవినుండి తొలగింపఁబడెను (ఎస్థే 1³⁻⁹ 2¹⁴ ఎస్థేరు గ్రంథము చూ॥).

వష్ని (Vashni = రెండవవాడు) సమూయేలు పెద్దకుమారుడు (I దిన 6³⁸). I సమూ 8³ నందితనికి యోవేలు అను పేరుగలదు. I దిన 6³⁸ నందు యోవేలును పేరు లోపించినట్లున్నది. ఈ పదముయొక్క అర్థప్రకారము I సమూ 8³ లో నున్నట్లు రెండవవాడు అబీయా అని ఇక్కడ యర్థమిచ్చును.

వస్త్రములు (Clothing).

1. నారబట్ట అడుగున నేమియులేక దిగంబర శరీరముమీఁద ధరింపఁబడునది. ఒకప్పుడది పెద్దదిగా నుండును (చూ 14⁵¹). కొన్ని సార్లునది నడుముమట్టునకే యుండును. దీనిని ధరించినవాడు దిగంబరిగా నెంచఁబడును.

2. చెంగు పైవస్త్రమునఁబడు దానికి నాలుగు మూలను నాలుగు కుచ్చులు త్రేలాడుచుండును (ద్వితీ 22¹² మ 9²¹ 23³). సంఖ్యా 15³⁸ లో నీ పదమునే అంశులు అని తెనిగించిరి. ఇక్రాయేలీయు లీ కుచ్చులను చూచి నప్పుడెల్ల దేవుని కనికరములను ఆయన మహోపకారములను జ్ఞాపకము చేసికొనవలసి యుండెను.

3. లాగు. యాజకులు బలిపీఠము నొద్ద నేవచేయునప్పుడు ధరించవలసినది (నిర్గ 28³⁹).

4. పై వస్త్రము. మిక్కిలి పెద్దదియైన పెద్ద యంగీ. దీనిచేతులు చాల వెడల్పుగాను పడలుగా నుండును. భాగ్యవంతులను మర్యాదస్తులు మాత్రమే దీనిని ధరింతురు. సౌలు దీనిని ధరించెను (I సమూ 24³). యోనాతాను తన ప్రేమకు గుఱుతుగా దావీదుకు ఇట్టి దాని

పై వస్త్రము

నొకటి నిచ్చెను (18⁴). పరిసయ్యలు వీనిని ధరించిరి (లూ 20⁴⁵). యోసేపుకు యాకోబిచ్చిన రంగుల యంగీ యిట్టిది కావచ్చును (ఆది

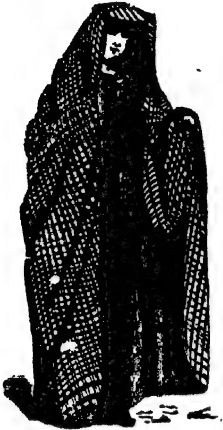

దుప్పటి

87³). గొట్టెల కావములు ప్రయాణికులు చరి వాన తమ శరీరములకు తగులక యుండునట్లు

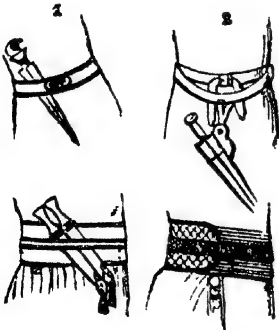
ఇట్టి దానిపై మఱియొక మోటువస్త్రమును ధరించిరి. ఈ మోటువస్త్రము ఒంటె పెండ్లు కలతో అప్పడప్పడు వేసిరి.

5. దుస్తుల బట్టలు. ఇవి ఇంగ్లీషువారి దుస్తులలో గౌనుమోస్తరు చొక్కాయియు, దానిమీద నడుముకు బిగించెడు దట్టియును, వీటి మీద ధరించెడి పెద్ద చొక్కాయియునై యుండును (II రాజు 56-58).

ముసుకు

6. చెప్పలు. పూర్వకాలమందు పలెస్తీను సిరియా దేశస్థులు తొడిగిన చెప్పలయొక్క క్రింది అట్టలు చదునుగా నుండెడివి. దాని కిరు ప్రక్కలను ఉంగరము లుండెను. వానిగుండ

నడికట్టు

వారులను దూర్చి పాదములకు కట్టెడివారు. ప్రకృతమందు ఆ దేశములయందంతట ఎఱుపు నలుపు వసువు రంగులు వేయబడిన చెప్పలను

ముచ్చెలను వాడుచున్నారు. ఒకడు తన అస్తిని అమ్మినప్పుడు గాని తన వారసత్వమును వదలు కొన్నప్పుడు గాని తన కాలిచెప్ప నూడెడిసి కొన్నవాని కిచ్చుట యూదులలో మర్యాదయు ప్రమాణము చేయుటయునై యుండెను (ద్వితీ 25° రూతు 47°). చెప్పలను తీసి విసరివేయుట మోషేకొని రమ్మని చెప్పటను నూచించును (కీర్త 105°). ఆ దేశములలోనివారు “నీవు నా

పాదరత్న

చెప్పవు” “నా చెప్పక్రింద నున్నావు” అని తిట్టుట వాడుక. పుణ్యస్థలములను రక్షించు నిమిత్తము చెప్పల నూడెడిసి వేసిరి (నిర్గ 3° - 14°).

పాదరత్న

7. కుళ్ళాయి. ఇక్రాయేలీయుల తల వస్త్రము ప్రస్తుతము అరబీయులు వాడునట్లు వంటిదై యుండెను. వానిని నారతోగాని

నూలుతోఁ గాని పట్టుతోఁగాని చేసిరి. దాని వైశాల్య మొక చదరపు గజముండునది. దానిని ఒక మూలనుండి యెదురుమూలకు మదచి వెనుక మెడను, యెదుట చెంప ఎముకలను క్రమ్మనట్లుగా కన్నులమీఁదుగా నొక తెర ఏర్పడునట్లు చుట్టి దారముతో తలకు కట్టిరి (ఆది 38¹⁶). పాఠసీకల తోను ఇతర తూర్పుదేశస్థులతోను కలిసియున్న వారు ఆవృణ్ణపుడు పాగాలను ధరించిరి (యెషా 23¹⁶). తన ముఖము కనబడకుండ పాగాను కట్టుకొన్న ప్రవక్త (I రాజు 20³⁸) అరబీయులలో దొంగలు ధరించురీతిగా నుండెను.

J. C.

వాక్కు దేవవాక్కు చూ॥

వాక్యము (Word, Logos). ఇది క్రీస్తు యొక్క సార్థకనామములలో నొకటి (యోహా 1^{1,4}, యోహా 1¹ ప్రక 19³). యోహాను వ్రాతలలో గాక మరెచ్చటను ఆయన కిట్టి పేరు గానరాదు. దాని మూలభాషాపదమును గ్రీకు వారు తమ తత్వశాస్త్రములలో విశేషముగా వాడి యుండిరి. గ్రీకుశాస్త్రీయుడు ఫైలో (Philo) ముఖ్యముగా దైవజ్ఞానమును నూచించుటకు దానిని వాడెను. గ్రీకుల దైవజ్ఞానమును ఒక మూర్తిగా నెంచినట్లు అతని వ్రాతలవలనఁ దెలియుచున్నది. యోహాను ఎఫెసునుండున్న గ్రీకువారి మధ్య పనిచేయుచు, వారికిఁ దెలిసి యున్న ఈ పదమును క్రీస్తుయొక్క పేరుగా వాడెను గాని ఆ పదముకు యోహాను వ్రాతలలో నూచించెడి భావము గ్రీకువారి శాస్త్రములందు సంబంధించినదిగా ముఖ్యముగా పాత్ర నిబంధనకు సంబంధించియున్నట్లు కనబడుచున్నది. జ్ఞాన మొక మూర్తియైయున్నట్లు యోబు 12^{13,28} సామె 1³⁰ 8, సైరాకు 24-29 నందున్నది. పాత్ర నిబంధనయందున్న 'దేవుని వాక్యము' అను పదము నిట్లే యొక మూర్తిగా నెంచినట్లున్నది. అది దేవునికిని మానవులకు నొక విధమైన మధ్యవర్తియై యున్నట్లుగా యూదుల పారంపర్య బోధలయందగుపడును. వాక్యమును నీ పేరుగల క్రీస్తు కిట్టి ముంగురుతులున్నను యోహాను వ్రాతలయందు మాత్రము దీనికొక విశేషయర్థముగలదు. క్రీస్తు అవతరించుటచే దీనిని సూతనముగా కనుగొనిరి. పై సూచనాంశం

బడిన వన్నియు అలంకారరీతిగా దైవమూర్తులుగా నెంచబడినను, క్రీస్తు దేవునిని బయలుపఱచు ఈ లోకమునకు వచ్చిన అవతారమూర్తిగాన, అలంకార రీతిగా గాక ఆయన నిజముగానే త్రిక దేవునియందలి మూర్తిగాన ఆయన కీ నామము తగినదై యున్నది.

వాగు యెరూషలేము A I I చూ॥

వాగ్దానము, వాగ్దత్తము (Promise). పాత్ర నిబంధనలో అబ్రాహామునకును (ఆది 12), దావీదుకును (II సమూ 7¹²⁻¹⁶), ఇశ్రాయేలీయులకును (యెష 42-66) దేవుఁడెంత గొప్ప మేలులను చేసెదననినను, ఆ వాగ్దానములను నూచించుటకు ప్రత్యేకమైన పదము హెబ్రీభాషయందు కనబడుటలేదు. తెలుఁగులో నున్నట్లుగా దేవుఁడుమాటనిచ్చెను అను సమాసమును దానికి బదులుగా వాడిరి. I రాజు 8⁶ కీర్త 105⁴³ నందు వాగ్దానమని తెనిగించిన అసలు పదములు మాటయని శబ్దార్థమిచ్చును. క్రొత్త నిబంధన యందు వాగ్దానములను నూచించు ప్రత్యేకమగు పదమున్నది. అందులో వాగ్దానము దేవుఁడు మానవులను రక్షించుటకు తెలిపిన సువార్తను నూచించును (గల 3^{14,16,17,18,31,32}). ఇట్లు రక్షణ క్రీస్తుద్వారా కలుగఁబోవు కాలము వాగ్దానకాలమనఁబడెను (కార్త్య 7¹⁷). ఆ రక్షణ విషయములన్నియు పితరులకు చేయఁబడి వారి పిల్లలకు తమకాలములో నెఱవేఱియున్నట్లు పాలు ప్రకటించెను (13³²). దీనికి సంబంధముగా దేవుఁడు తన వాగ్దానమునుబట్టి క్రీస్తును లేపెను (13³³). క్రీస్తురాకడను గూర్చిన నీరీక్షణ పితరులకుచేసిన వాగ్దాన విషయమైన నీరీక్షణ యని ఆ రీతిగా చెప్పెను (26⁶). అట్లే రెండవ రాకడనుగూర్చిన ప్రవచనములుకూడ వాగ్దానములుగా నెంచబడును (II పేతు 3^{4,9}). అబ్రాహాముకు విశ్వాసమూలముగా కలిగినమేలులను చేతుననినది ఆయన వాగ్దానములనఁబడెను (రోమా 4^{13,30} హెబ్రీ 11⁹⁻¹⁷). అందుచేతనే అబ్రాహాము సంతనమున కియ్యఁబడినదేశము వాగ్దత్తవేశమునఁబడును. భూసంబంధమైన యీ మేలులు విశ్వాసుల ఆత్మీయస్వాస్థ్యమును కూడ నూచించును కావున, అట్టి స్వాస్థ్యము కూడ బహు రూఢిగా కలుగునను సంగతిని

నూచించుటకు అది నిత్యమైన స్వాస్థ్యమును గూర్చిన నిబంధన యనఁబడును (పాత్రీ 9¹⁵). ఇట్లు దేవునిచే వాగ్దానమైనది మన నిత్యరక్షణను నూచించును. ఆ రక్షణ బహు దివ్యమైనదగుటచే అది అమూల్యములును అత్యధికములునైన వాగ్దానములనఁబడెను (II పేతు 1⁴). ఇవి యన్నియు క్రీస్తుద్వారా రూఢిగా నెఱవేఱును (II కొరి 1²⁰).

పరిశుద్ధాత్మ నిత్తుననుమాటనుబట్టి ఆయన తండ్రి యొక్క వాగ్దానమనఁబడెను (కార్య 1⁴ 2³³ 2³⁹).

వాత్సల్యత కృప చూ॥

వాదము తర్కములు చూ॥

వాద్యము సంగీతము చూ॥

వాద్యములతో పాడవగిన గీతము పీఠవాద సహిత గీతము చూ॥

వానకోవెల పక్షులు 36 చూ॥

వావెసీ (Vophsi) కనానుదేశమును వేగు జూచుటకు మోషేపంపిన 12 మంది వేగుల వారిలో నఫ్రాల్గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹⁴).

వాయిద్యవిశేషములు సంగీతము చూ॥

వాయుమండల సంబంధమైన అధికారి సాతాను (1) చూ॥

వారము కాలమానము V చూ॥

వారముల పండుగ పండుగ III 1 (2) చూ॥

వారసుడు, వారసత్వము (Heir, Inheritance). వారసత్వము ఆరంభమునుండి యున్నవాడుకయై యున్నది. అబ్రాహామున కిది తెలిసియుండెను (ఆది 15^{3,4}). పెండ్లి భార్యకుమారులకేగాని ఉంపుడుగతైల బిడ్డలకు వారసత్వపు హక్కులేకపోయెను. దాని దాని కుమారుడగు ఇష్టాయేలు స్వతంత్రురాలి కుమారుడగు ఇస్సాకతో పాలివాడుకారేదు (21¹⁰). అబ్రాహాము ఉపపత్నుల బిడ్డలకు బహుమానములిచ్చి వారిని పంపివేసెను (25^{3,6}). గాని యాకోబు కుమారుల కందఱికి ఒకటే

హక్కు కలిగెను. అప్పుడప్పుడు కుమారులకును కుమారులతోపాటు స్వాస్థ్యమిచ్చిరి (యోబు 42¹⁵). ఒకని మరణాంతరమున వాని యాస్థిని వాని కుమారులకు భాగించి పెద్దవానికి తక్కిన వారిలో నొక్కొక్కనికి వచ్చుదానికి రండింతి లిచ్చునట్లు మోషే ధర్మశాస్త్ర నియమమేర్పడెను (ద్వితీ 21¹⁵⁻¹⁷). కుమారులులేనిపక్షమున ఆస్తి కుమారులదయ్యెను (సంఖ్యా 27¹⁻⁸) గాని, వారు తమ గోత్రమునకు చేరనివారిని వివాహమాడరాదు (36¹⁻¹² తోబీతు 6¹⁰⁻¹²). ఒక వేళ మఱియొక కుటుంబికుఁ డిట్టి వారసు రాలిని వివాహమాడిన పక్షమున వాని బిడ్డల కామె తండ్రికుటుంబపు పేరు పెట్టఁబడెను (I దిన 23⁴⁻⁴¹ ఎజ్రా 2⁶¹). కుమారులైనను కుమారురైసను లేనిపక్షమున ఆస్తి తండ్రి సహోదరునికి చెందెను. అతఁడుకూడ లేనిపక్షమున ఉన్నవారిలో సమీప బంధువుఁడు వారసుఁడుగా నెంచఁబడెను (సంఖ్యా 27⁹⁻¹¹). గ్రీకు రోమనుల వాడుకల ననుసరించి మరణ శాసనము వ్రాయుటయు, దాని వ్రాసినవాని మరణమును రుజువుపఱచుటయు యూదుల కల వాటయ్యెను (పాత్రీ 9^{16,17}). విశ్వాసులు దేవునివారసులనియు క్రీస్తుతోటి వారసులనియు అలంకార రీతిగా ప్రస్తాపింపఁబడెను (రోమా 8¹⁷).

వాహేబు (Vaheb). ఎఱ్ఱసముద్రమునకు తూర్పుగా నుండు ఒక స్థలము. ఇది అర్మీను నదికి సమీపమున నున్నది (సంఖ్యా 21¹⁴). దీని యునికి సరిగాఁ దెలియదు.

వి

విందు, విమప్రధాని భోజనము 3 చూ॥

విగ్రహములు, విగ్రహకారాధన (Idols, Idolatry). విగ్రహములనుగూర్చియు, విగ్రహారాధననుగూర్చియు వైబిలు నందంతట విస్తారముగా చెప్పఁబడినది. విగ్రహములనుగూర్చి మాట్లాడునప్పుడు పాత్రీభాషలో ఉపయోగించిన మాటలు విగ్రహముయొక్క భయంకరత్వము లేక ఆరాధనయొక్క ఘోరత, దానిలో పాలు పుచ్చుకొనుటవలని విధిరత, బుద్ధిహీనత, నైతికదుర్మార్గత, ఆ పూజవలనకలుగు దుఃఖము,

తొందర, ఆరాధింపబడు దేవత కాలోపించిన సంపూర్ణ సిగ్గుకరమైన స్వభావము, సిగ్గుకరమైన ఆరాధనతో కూడిన ఆచారములు, ఆరాధకులకు దానిద్వార కలిగిన అనివార్యమైన ముద్రమున్నగు వానిని సూచించునవై యుండెను.

విగ్రహము లనేకరూపములుగాను, అనేక పదార్థములతోను చేయబడునవి. కొన్ని చిత్రములుగా వ్రాయబడినవి; గోడలమీదను, జ్ఞాపకార్థక కిలమీదను చెక్కబడినవి. మఱి కొన్ని ఆరాధకుఁడు తన మనస్సులో ననుకొనిన యాకారమందు రాతితోఁగాని, మట్టితోఁగాని, ఏదోయొక లోహముతోఁగాని చేయబడినవి.

నిజదేవునికి బదులు తప్పగా నారాధింపబడిన వానిలో ఆకాశమందలి నక్షత్రములు, మృగములు, వృక్షములు మున్నగునవి కలసియున్నవి. మక్కాలో నున్నట్టియు, మహమ్మదీయు లిప్పటికిని భక్తి చెల్లింపబలసినట్టియు ప్రాచీన ఆరబ్బుల నల్లరాయి ఒక దృష్టాంతము.

ప్రతిమారాధన ఆదిమకాలమందే యారంభమైనదనుట కే సందియములేకపోయినను, ఫలాని సమయమం దారంభించెనని చెప్పకటయిసాధ్యము. అబ్రాహాము విగ్రహారాధనలోనే పుట్టిపెరిగెను. దానిని విడిచి అత్తీయారాధన ననుసరించి, దానికి సంరక్షకుఁడుగా నుండి, దానిని లోకమున కందించవలెనని దేవుఁడతనిని పిలిచెను. అబ్రాహాము వంశస్థులైన హెబ్రీయులకు స్వంత విగ్రహారాధన ఏలాటిదైననులేదు. అయితే తాము పహవాసముచేసిన ప్రజలలో ఏలాటి విగ్రహారాధనయైనను ఉండినచో దాని నాశతో నంగీకరించ నిష్టముగలవారై యుండిరి. కనానీయుల నుండియు, మోయాబీయుల నుండియు, అహ్మోనీయులనుండియు, ఫిలిష్తీయుల నుండియు, అష్షూరు బబులోనీయుల నుండియు, తూర్పు ప్రజలనుండియు, విగుప్తునుండియు విగ్రహారాధనకు సలహాలను ప్రేరేపణలను పొంది, వాని నంగీకరించి, వెంటనే వాని నభ్యసించిరి. తన భర్తకపనమృకముగా నుండు వ్యభిచారిణియైన స్త్రీవలె వా రాయన కపనమృకస్థులుగా నుండిరిని దేవుఁడు వారినిల్లప్పుడు గద్దించుచుండెను. చెఱుకు పోవువఱకు వారిట్టి విగ్రహారాధనలో నుండిరి.

చెఱుకు వారు అన్యలతో సహవాసము చేయుట ద్వారను, వారు యెహోవా కపనమృకస్థులైయుండి నందుననే వారికికెత్తు కలిగెనని తలంచుటవలనను ప్రతి మారాధనవిషయమై వారికి తొత్త అభిప్రాయము కలిగెను గాన, చెఱుకుండి వచ్చిన తిర్వాత వారు జనాంగముగా ఇట్టి చెడ్డ సంగతులలో చిక్కుకొనకపోయిరి. అయితే కొందఱు అంతియోకన్ ఎపిఫనీస్ అనువాని కాలములో స్వేచ్ఛగాఁ గాని, బలవంతముగాఁ గాని విగ్రహారాధనలో ప్రవేశించిరి. యూదులలో మహా దేశాభిమానియైన యూదా మక్కబీయస్ అను వాని సైన్యములో కూడను కొందఱు విగ్రహారాధకు లుండిరి.

విగ్రహారాధన విషయమై లేపియుల ధర్మశాస్త్రము మహా కఠినముగా నుండెను. పది యాళ్లలోని మొదటి రెండు యాళ్ల లీపాపము విషయమైనవే (స.ర్వ 201-296). విగ్రహారాధకుఁడు రాళ్లతో కొట్టి చంపబడెను. ఇశ్రాయేలీయులు త్వరగా పడఁగలిగిన పాపములలో నిదియే మొదటిదై యుండెను. విగ్రహారాధన యనునది వారి జీవాధిపతియైన వాని కపనమృకముగా నుండుటం బట్టి దానినిగూర్చి దేవుఁడు తన ప్రవక్తలద్వారను, యాజకులద్వారను విస్తారముగా నొక్కి బోధించెను. అయిన ఇశ్రాయేలీయులను పిలిచి, వారివిషయమై జాగ్రత్త తీసికొని, వారిని కాపాడుటబట్టి వారి తిరదేవతల ననుసరించి తన కపనమృకస్థులైనందున తాళఁజాలక పోయెను. విగ్రహారాధనలోని కీడులలోఁ గొన్ని యేవనఁగా దానివిషయమై పునాధి అభిప్రాయమును దానివలన ఫలితమును తామారాధించు దేవతమీదనే తమ చలించు తలంపులు నిలుపుకొనునట్లు సహాయముగా మార్తమే విగ్రహమును నిలుపుచున్నామని విగ్రహారాధకులు వాదింతురు. అయితే ఇది తప్పక దేవతకు బదులుగా చేసిన విగ్రహమునే ఆరాధించునట్లు చేయును. మఱియు ఈ బాప్తయే తప్పకుండ ఆరాధింపబడు దేవత యగును. మఱియు మనుష్యు లీలాగు తాము చేసిన విగ్రహమునే యారాధింప మొదలు బెట్టి నప్పుడు అత్తీయారాధనమునకు బదులు పదార్థ సంబంధమైన ఆరాధనను జరిగింతురు. “దేవుఁడు

అత్త గనుక ఆఘనను ఆరాధించువారు ఆత్మతోను, సత్యముతోను ఆరాధించవలెను." తప్పును చేసిన దేవునికి బదులుగా మనుష్యులు తాము చేసిన దానినే ఆరాధింతురు. కనుక ఇది నిజమైన దేవుని విసర్జించుటయే యున్నది. ఇది మనుష్యుడు ఆరాధింపబడవలసిన విధిని నెఱవేర్చుటకు చేయు ప్రయత్నమేగాని, ఆరాధింపవలసిన నిజమైన దేవుడు కోరు విధముకాదు. ఇది దేవునియొక్కయు, మనుష్యునియొక్కయు బద్ధ విరోధియైన సాతానుతో కలిసికొనుటయే యున్నది. ఇవిధమున వాడు దేవునికిని, నరునికిని మధ్య విరోధము పుట్టించుటకు మనుష్యుని మోసపుచ్చుచున్నాడు. ఇంతియేగాక ఇది మనుష్యుడు తా నారాధించు దానివలె తానే యగునట్లు చేయును. నరుడు తా నారాధించుటకు పెట్టుకొనిన మాదిరిదేవతకంటె తా నెక్కువ శ్రేష్ఠుడై యుండలేదు. ఆ మాదిరి దేవత పదార్థమైనను, నరుడు తానే కల్పించుకొనిన దేవతయైనను అయినచో, అది తప్పక ఆ మనుష్యుని చెరువును (క్రీస్త 115⁸). అది అపవిత్రపటమును.

విగ్రహారాధన ఎల్లప్పుడును, ప్రతియుగమందును దుర్మీతితోను, దుర్మార్గతతోను సంబంధించి యుండెను. ఇది నరుని వాని సృష్టికర్త నుండి సంపూర్ణముగా వేరుచేయుచున్నది గాన నది ఆత్మీయమరగామే.

విగ్రహారాధన చేయువారికి శిక్షలు కలుగునని పాచ్చరిక గలదు (నేరములు శిక్షలు I 1 (2) చూ.). B.

విచారములు, విచారపడుట చింత చూ॥

విదితమైన పనిగల వస్త్రము వృత్తులు, చేతిపనులు III 4 చూ॥

విభ్రాపనము ప్రార్థన చూ॥

విడనాడుట వివాహము 6 చూ॥

విడిదిపెట్టే మేక అజాణలు చూ॥

విడిదిగది (Guest chamber). అతిథ్యము చూపుట యూదుల కొక విశేషధర్మము. అందు నిమిత్తము యెరూషలేములో నివసించిన అనేకులు మండుగులకు వచ్చినవారు బసచేయు

నట్లు ప్రత్యేకమగు గదుల నేర్పఱచిరి. క్రీస్తు తన శిష్యులతో పస్కాను భుజించిన విడిదిగది (మా 14¹⁴ లూ 22¹¹) అట్టిదే. లూ 27 లో సత్రమనబడిన అసలుమాట ప్రస్తుతమున్న సత్రములవంటిది గాక యిట్టి విడిదిగదిని లేక గదులను నూచించునని కొందఱనుకొందురు (అతిథ్యము చూ.).

విడువల సంవత్సరము పండుగలు 4 చూ॥

విత్తము తర్కము చూ॥

విత్తనము బీజము చూ॥

విత్తుట వ్యవసాయము 4 చూ॥

వివ్ర, వివ్యాశాల బోధించుట చూ॥

విధవ, విధవరాలు (Widow). ఆరంభ కాలమునుండి విధవరాలు తనకు తగిన వస్త్రములను ధరించెను (అది 3814-19). ఆమె తన ఆభరణాదులను తీసివేసి గోనెపట్ట కట్టుకొని వెండ్రుకలను ముడివేయకను, ముఖమునకు నూనె రాయక నుండెడిది (యూదీరు 103⁴ 16⁸). దేవుడు విశేషదయ చూపించెడి వారిలో దిక్కులేని విధవలు నుండిరి (ద్వితీ 10¹⁸ కీర్త 68⁵ 146⁸ సామె 15²⁵ యిర్మీ 49¹¹). మోషే ధర్మశాస్త్ర నియమకాలమునందును తరువాతను విధవయెడల న్యాయము జూపి వారిని దయగాఁ జూడవలెననియు, అట్లు గానియెడల వారికి శిక్ష కలుగుననియు ఇశ్రాయేలీయులకు కట్టడ లియ్యబడెను (నిర్త 22²⁹ ద్వితీ 14²⁹ 16^{11,14} 24^{17,21} 26^{19,13} యెష 117 యిర్మీ 7⁸ 22³ జెక 71⁰ మలా 8³). యేసుక్రీస్తును ఆ సంగతినే నొక్కి చెప్పెను (మా 12⁴⁰). అపొస్తలుల కాలమందున్న సంఘము విధవరాండ్రనుగూర్చి శ్రద్ధబుచ్చుకొనిరి (కార్క 6¹ యాకో 19⁷). తిమోతి కప్పగింపబడిన సంఘములలో పిల్లలు గాని మనుమలుగాని లేని విధవరాండ్రు నిజముగా దిక్కులేనివారై యున్న పక్షమున (I తిమో 5⁴) అట్టివారిని విధవరాండ్రు లెక్కలోఁ జేర్చుకొని వారికి తగు సహాయము జేయవలెనని పౌలస్ ని పాచ్చరించెను (5¹⁶). వారి నట్టి విధవరాండ్రు లెక్కలోఁ జేర్చుట కామె అరువది యేడ్లకంటె తక్కువ వయస్సులేక, ఒక్క పురుషునికే భార్యయై యుండి సన్తీయలకు పేరు నొందినవై యుండ

వలెను (5¹, 10). ఇది అట్టి అనాధాశ్రయ స్థానమునకు ఆరంభమై యున్నది. రెండవ శతాబ్దాంతము మొదలు నాలుగవ శతాబ్దమువఱకు ఇట్టి వారు భక్తిగల విధవరాండ్రుగా పరిగణింపబడిరి. వారు సంఘములో సేవకేయుచు సంఘమందున్న స్త్రీలకు ముఖ్యముగా యాననరాండ్రగు విధవలకు విచారణకర్తలై, తలిదండ్రులులేని బిడ్డలను చూచుట వారి విధియై యుండెను. సంఘమందుండిన యిట్టి ఉద్యోగము లవాదిత్యలో జరిగిన సభయందు క్రీ. శ. 364 లో రద్దుచేయబడెను.

భర్త చనిపోయిన యామె తమ్ముని వివాహమాడు విధినిగూర్చి వివాహము 2, 5 చూ॥

విధి, విధులు ధర్మశాస్త్రము చూ॥

విధేయత (Obedience). దేవునికి విధేయత కనబఱచుట అన్నిటిలో ముఖ్య విధాయకము (I సమా 15³³ యిర్మీ 117 యోహా 14¹⁵⁻²⁴). అట్టి విధేయత లేనిది దేవుని సంతోషపఱచజాలము. దేవుని కుమారుడైన క్రీస్తు సహా విధేయతద్వారా పరిపూర్ణుడయ్యెను (హెబ్రీ 5⁸). అర్పణములు యజ్ఞములు ముఖ్యములైనవని యెంచిన యూదులకు విధేయత కనబఱచుటయే ముఖ్యమైనదని చూపుటకు, నీ చిత్తమును నెఱవేర్చుటకీ పెచ్చియున్నానని క్రీస్తును గూర్చి చెప్పబడెను (10⁷). ఆయన పూర్ణ విధేయుడై మనుష్యులకు రక్షకుడయ్యెను (5⁹). ఆయన శిష్యులును అట్టి విధేయతను చూపవలెను (I పేతు 2¹³ మ 7²¹ 12³⁰ మొ॥).

దేవునికి మాత్రమే గాక మానవులకును విధేయత చూపవలెను. కుటుంబమునందు తలిదండ్రులకును (ద్వితీ 21^{18, 19} ఎఫె 6¹) భార్య భర్తకును (5²²), ప్రజలు అధికారులకును (రోమా 13^{1, 2} I పేతు 2¹⁴), పెద్దలకును (5³), దాసులు తమ యజమానులకును (ఎఫె 6⁵) లోబడవలెను. బోధకులకును లోబడవలెను హెచ్చరిక గలదు (హెబ్రీ 13¹⁷). ప్రభువును ఘనపఱచుటకై మానవులలోనున్న ప్రతి కట్టడకు లోబడవలెను (I పేతు 2¹³).

విషయము దీనత్వము చూ॥

వివంతిక సంగీతము 3 (3) (c) చూ॥

వివరీతమైన అవయవములు రోగములు చికిత్సలు I 9 చూ॥

విష్పడు కథ గూఢవాక్యము చూ॥

విమతములు భేదములు 5 చూ॥

విమర్శ తీర్పు చూ॥

విమోచకుడు, విమోచనము (Redeemer, Redemption). ఈ పదము లతో లెక్కచేయబడిన రెండు హెబ్రీపదములును రెండు గ్రీకు పదములును గలవు. క్రయధనము చెల్లించిగాని యజ్ఞము నర్పించిగాని ఒకని దాసత్వమునుండి విడిపించుటయని ఈ పదముల కర్థమగును. పాపమునుండి మాత్రమేగాక బలాత్కారము జబ్బులు చెఱిచావు మొదలగు వానినుండియు విడిపించుదానికి ఈ పదములు ద్వితీయోపదేశకాండము కీర్తనలు యెషయా గ్రంథములలో నుపయోగింపబడెను. విగుప్తు దాసత్వమునుండి కలిగిన విమోచనమే అన్నిటిలో గొప్పదిగా నెంచిరి (యెష 51⁹⁻¹¹).

పాత నిబంధనయందలి యొక పదముకు, బంధువునికి కలిగిన అన్యాయమునుగాని ఋణమునుగాని తీర్చువాడని యర్థము (ప్రతి హత్య చేయువాడు చూ॥). ఈ పదమును యోబు 19²⁵ కీర్త 19¹⁴ యెష 41¹⁴ 43¹⁴ మొ॥ వాక్యములలో విమోచకుడు అను పదముచే తెనిగించిరి. రెండవ పదము క్రయధనమిచ్చి విడిపించుట యని యర్థమిచ్చును (ద్వితీ 9²⁶ 15¹⁴ 21⁸ కీర్త 25²² 26¹¹ 31⁵ మొ॥) ఈ పదమును అనేక వాక్యములలో విడిపించుట యని తెనిగించిరి (నిర్గ 18²³ లేబు 27²⁷ ద్వితీ 7⁸ 13⁵ మొ॥). క్రొత్త నిబంధనలో నొక పదము కొని సంపాదించుట యని యర్థమిచ్చును. ఈ పదమును వెజ్సేలు మాటలచే తెనిగించినను I కొరి 6²⁰ 7²³ II పేతు 2¹ ప్రక 5⁹ 14^{3, 4} నందీ యర్థము స్పష్టముగా కనబడును. రెండవ మాట క్రయధనమిచ్చుటచేత ఒకని విడిపించుటను సూచించును. ఇది క్రొత్త నిబంధనయందు సర్వసాధారణమైన పదము (ను 20²⁸ కార్త్య 20²⁸ రోమా 8²³ 8²³ I కొరి 1³¹ ఎఫె 1⁷ మొ॥).

ఈ పదములు పాత నిబంధనయందు సాధారణముగా చెఱునుండిగాని అష్టలనుండిగాని విడిపించుటను నూచించును. పాపమునుండి విడిపించుటను గూర్చిన నూచన లక్కడక్కడ ఉండినను, పాపవిమోచన మా పదములలో ముఖ్య విషయము కాదు (కీర్త 103^{3,4} యోష 53^{4,5}). క్రొత్త నిబంధన కాలపువారు దేశసంబంధమైన విషయములను నిరీక్షించుచుండగా (లూ 2³⁸ కార్య 1⁹), క్రీస్తు ఆయన అపొస్తలులను పాపవిమోచనమును గూర్చి ప్రకటించిరి. అట్టి విమోచనము తన మరణమువలననే కలుగునని క్రీస్తు బోధించెను (యోహా 3¹⁴⁻¹⁶ 6⁵¹⁻⁵⁸ మ 20²⁸ 26²⁸ మొ॥) అపొస్తలులు వ్రాసిన గ్రంథములయందు దీ బోధ మఱితర తేటగా నున్నది (కార్య 20²⁸ I కొరి 6²⁰ ఎఫె 1⁷ I తిమో 2⁶ I పేతు 1^{18,19} ప్రక 5⁹ మొ॥). లోకపాప ప్రాయశ్చితార్థమై క్రీస్తు తన ప్రాణము పెట్టెనను బోధ ఈ వాక్యములవలన స్పష్టమగుచున్నది. ఈ విమోచనమును విశ్వాసముతో నంగీకరించువారు పాపమువలన కలుగు శిక్షలనుండి (రోమా 8^{1,33,34}) మాత్రమేగాక, పాపేచ్ఛలనుండియు పాపముయొక్క శక్తినుండియు (రోమా 6¹ గల 1⁴ తీతు 2¹⁴ హెబ్రీ 2¹⁴ మొ॥) విడిపింపబడెదరు. అది మనలను మరణము నుండియు విడిపించును (రోమా 6²³). ఇట్టిది సర్వశిక్షులనుండి విడిపించుటయేగాక సర్వమేల్లసంపదయగు నిశ్శబ్దము నిచ్చి (6²³ ఎఫె 1³ మొ॥), పరిపూర్ణ విముక్తిని గలిగించును. (ప్రాయశ్చిత్తము, శాంతికరము, కరుణాధారము, సమాధానపఠములు, రక్షణ చూ॥).

విరిగినపళ్లు రోగములు చికిత్సలు III 3 చూ॥

విరిగిన హృదయము రోగములు చికిత్సలు III 3 చూ॥

విలాపము చేయుట ప్రలాపించుట చూ॥

విలాప వాక్యములు (Lamentations).

1. బైబిలునందలి ప్రపంచ గ్రంథములలో నొకటి. దీనియందు అక్షరమాలికగా నున్న ఆయిదు కావ్యములున్నవి. ప్రతి కావ్యములో హెబ్రీ యక్షరముల ననుసరించి మూడేసి

పంక్తులుగల 22 పదములున్నవి. అందులోని ప్రతిపంక్తియు ఒకటే యక్షరముతో నారంభించును. హెబ్రీ యక్షరములు 22 అగుటచే నివి ఇరువదిరెండు పదములగును గాని మూడవ అధ్యాయములో మనవారు ఒక్కొక్క పదమును మూడు వాక్యములుగా భాగించినందున దానియందు 66 పదములున్నవి. 5 వ అధ్యాయము అక్షరమాలికగా వ్రాయబడలేదు. మొదటి కావ్యములో పాదుపడిన యెరూషలేము నగరముయొక్క దుర్దశ వివరముగా నున్నది. ఆ పురముయొక్క పాపమును అందువలన కలిగిన శిక్ష న్యాయమైనదే యని స్పష్టముగ చెప్పబడియున్నది. రెండవ దానిలో దాని దుర్దశ మఱితర స్పష్టముగ వివరింపబడినది. మూడవ దానియందు విలాపవాక్యములు దేవుని దయా దాక్షిణ్య న్యాయములను గూర్చిన యొప్పదలయు, ఆయన దయకొఱకైన ప్రార్థనయు నున్నది. నాలుగవ కావ్యమునందు పాపములయొక్క ఒప్పుకొలు వ్రాయబడినది. అయిదవ దానిలో జనులనుభవించిన దుర్దశ యెట్టిదో అది మఱి వివరింపబడినది. మఱియు దీనియందు దేవుని కనికరముకొఱకు ఒక ప్రార్థన గలదు.

J. C.

2. ఇది తెలుగు బైబిలులో ప్రపంచ గ్రంథములలో నుండి యిర్షియాకు తరువాత నున్నను హెబ్రీ బైబిలులో అది ప్రపంచములలో గాక రూతుకు ప్రసంగికి మధ్యనుండి పరిశుద్ధతేజము లనబడినవానిలో నుంచబడెను. యెరూషలేము నాశనమగుగూర్చి ప్రలాపించుట దీనియందు ముఖ్యవిషయమై యున్నది. ఆ నాశనము ఎంత గొప్పదైనను అది పాపమువలన వచ్చినదని ఈ కీర్తనను రచించినవాడు ఒప్పుకొనినను.

3. దీనియందు గ్రంథకర్త పేరులేదు. LXX లో యెరూషలేము చుట్టబడిన పిమ్మట యిర్షియా యెచ్చుచు దానినిగూర్చి ఈ ప్రలాపగీతమును రచించెననుమాట గలదు. కావున ఆ పూర్వ కాలమునుండి యిర్షియా దీనిని వ్రాసెనను పాత్ర పర్వమున్నది. అది రూఢి కాకపోయినను ఈ వాక్యములు యెరూషలేము నశించిన సమయములో వ్రాయబడియున్నదను సంగతి రూఢి

యగుచున్నది గావున యిట్లయ్యాదే దీనిని వ్రాసి యుండవచ్చును.

విల్లు ఆయుధములు I 6 చూ॥

వివాదములు భేదములు 3, 4 చూ॥

వివాహము, పరిత్యాగము (Marriage and Divorce). బైబిలునందు వివాహమును గూర్చిన నూచనల నీ దిగుపరితిగా వివరింప వచ్చును.

1. వివాహనియమము. ఇది దేవుని నియమము. మానవులను పురుషులుగాను స్త్రీలుగాను సృష్టించుటచేతనే యిట్టి నియమమేర్పడినది (ఆది 1:27,28). నరుడు ఒంటరియై యుండుట మంచిది. గాదని సంసారస్థితియే అందఱికి తగినదని ఆయన దీని నేర్పఱచెను (2:2). ఒక పురుషునికై ఒక స్త్రీని సృష్టించుటవలన ఏకపత్నీ వ్రతము ఆయన నియమించినదే యని చెప్పఁదగును (2:18-24 మ 19: I కొరి 6:16). పురుషుల సంఖ్యయు స్త్రీల సంఖ్యయు దాదాపు సమముగా నుండుటవలనను ఇది నిత్యమైన యేర్పాటుని చెప్పువచ్చును. ఏదైన నొక శ్రేష్ఠమైన మేలుకార్యము నొనర్చుట కొకానొకఁడు బ్రహ్మచర్యవ్రత మనుష్ఠించుట నిరాశ్చర్యమగు సత్కార్యముగా నెంచినను (మ 19:12 I కొరి 7:26) మానవులు వివాహమాడ కూడదను బోధ బైబిలు బోధకు భిన్నమైనదై నిషిద్ధముగా నున్నది (I తిమో 4:3).

2. వివాహపు చరిత్ర. జలప్రళయమునకు ముందుండినవారు ఏకపత్నీ వ్రతులుగ నుండినను రెమెకు అనువాదు ఇద్దఱిని వివాహమాడి ఈ నియమమును దప్పెను (ఆది 4:9). ఆ కాలమునందున్నవారు సద్గుణములను జూడక కామసంబంధ మగు దురాశలచే నిండినవారై పిల్లలను కొరు కొన్నట్లు ఆది 6:1 వలనఁ దెలియుచున్నది. అబ్రాహామెంత గొప్ప విశ్వాసియైనను, అప్పటి కాలపు దుర్వాదుకల ననుసరించి పలుభార్యలను వివాహమాడెను (16:4). ఇస్సాకును ఏకపత్నీ వ్రతులుగ వారికి మాదిరిగా నెంచుకొనవచ్చును (24:7) గాని అతని కుమారులగు యాకోబు (29:23-29), ఏశావు (26:34 28:9) లు అనేకమందిని వివాహమాడిరి. గోత్రమాలకర్తలుగా నెంచఁబడిన వారిట్లు పలువురను వివాహమాడుటనుబట్టి

వారి సంతతివారి కిదియొక వాడుకయగుట ఆశ్చర్యముకాదు. ఇబ్రాయేలీయులు లేమ హృదయ కాశిన్యమునుబట్టి యిట్టి వాడుకనుండి తొలఁగుట దుష్కరమని భావించి (మ 19: మా 10:), ఆ దుర్లవాటును బాతుగా కొట్టివేయక దానికి సంబంధించిన అనేక కీడులను తొలగించు నుద్దేశముతో మోషే కొన్ని నియమము లేర్పాటు చేసెను. అనేకమంది స్త్రీలను వివాహమాడ కూడదను స్పష్టముగు సలహా ధర్మశాస్త్రమునందు లేకపోలేదు (ద్వితి 17:17). భార్య జీవించి యుండఁగ నే ఆమె సహోదరిని వివాహమాడ రాదను నియమమును (లేవీ 18:18), పలుభార్యలను చేసికొనరాదనుటకైన మోపురొకగా నెంచఁబడెను. మోషే ధర్మశాస్త్రమునందున్న వివాహము చేసికొనుటయందు నిషేధింపవలసిన విరుసలును (లేవీ 18); ఇబ్బురాలుకాని భార్యకు అన్యాయము కలుగకుండునట్లేర్పఱచిన నియమములును (నిర్గ 21:10-11 ద్వితీ 21:10-17); భార్యాభర్త లొకరి యెడల నొకరు నమ్మకస్థులై యుండవలెననుటకైన విధులును కిత్తులును (లేవీ 20:10 ద్వితీ 22:29); నిష్కారణముగా భార్యను పరిత్యజించుకుండునట్లు చేయఁబడిన ఏర్పాటులును (ద్వితి 22:19-20 24:1) బహు భార్యత్వమువలన కలుగు అనేక కీడులను తొలగించెననుటకు సందేహము లేకపోయినను, అట్లనేకమందిని వివాహమాడుటను మాత్రము మానినట్లు తదంతరపు చరిత్రయందు కనబడదు. గిదోన్యను (నాథ్యా 6:30), ఎల్కానా (I సమూ 1:), దావీదు (II సమూ 5:13 12: 21:), సాలామోను (I రాజు 11:3) అనువారు అనేకమందిని వివాహమాడిరి. అందువలన కలిగిన కీడులు వారి చరిత్రలయందు స్పష్టముగ కనబడుచున్నవి, క్రీస్తీ విషయమునందు మోషే ధర్మశాస్త్రమునందు చూపఁబడిన అనుమతులను రద్దుపఱచి ఆరంభమునందున్నట్లుగా దేవుని యేర్పాటులకు ఏకపత్నీవ్రతమును గట్టిగా స్థిరపఱచెను (మ 19:5). క్రైస్తవులలో నిది అదినుండి యున్న స్థిరమగు ఏర్పాటైయున్నది (కొరి 6:16 ఎఫె 5:22).

3. నిషిద్ధముగు వావివరుసలు. అబ్రాహాము మాటు చెల్లెలిని (ఆది 20:12), యాకోబు ఇద్దరక్క చెల్లెండ్రను (29:26) వివాహమాడిరి గాని యిట్టి పరుసలు నిషిద్ధములు (లేవీ 18:18). నిషేధింపఁ

బడిన వానివరుసల నీ దిగువ చూడవచ్చును. తండ్రి భార్య (ద్వితీ 23¹⁰ 27¹⁰ లేవ 18¹ 20¹¹); తోబుట్టువు, మామచెల్లెలు (ద్వితీ 27¹⁰ లేవ 18¹¹ 20¹⁷); అత్త (ద్వితీ 27¹⁰); తోబుట్టువు విడ్డ (లేవ 18¹⁰); తల్లిదండ్రుల సహోదరులు (లేవ 18^{12,13} 20¹⁹), తండ్రి సహోదరుని భార్య (లేవ 18¹⁴ 20²⁰); కోడలు (లేవ 18¹⁵ 20¹⁹); సహోదరుని భార్య (లేవ 18¹⁶ 20²¹); తల్లిని కూతురును ఏకకాలమున (18¹⁷ 20¹⁴); అప్ప నెల్లెండ్రను ఏకకాలమున (లేవ 18¹⁸). ఇవిగాక ఇశ్రాయేలీయులు విగ్రహారాధనలో పడిపో కుండునట్లు అన్యాయము వివాహమాడరాదని నియమము లున్నవి (ద్వితీ 71¹⁻⁴ 23⁴⁻⁷ నిర్గ 34^{13,16}), గాని వారి నియమమును లక్షించినట్లు కనబడదు (న్యాయ 3^{1,4} II సమా 11³ 23³⁴ I రాజ 7¹⁴ మొ.). చైతకాలమైన పిదప నీ యాజ్ఞను మూలుగు గొప్ప యక్రమముగా నెంచిరి (నెహె 13²³⁻³¹ ఎజ్ర 9,10).

4. వివాహపు వాడుకలు. ఇవి చాలమట్టున కీ దేశపు వాడుకలవంటివి. తండ్రిగాని దగ్గర బంధువులుగాని పిల్లను విచారించుట అలవాటు నను (అది 21²¹ 24,35⁶), కుమారుని యిష్టప్రకారము ఏర్పాటులు చేయుటయు జరిగెను (అది 34⁴⁻⁸ న్యాయ 14¹⁻¹⁰). తండ్రి స్వయముగా వెల్లి మాట్లాడుటకు వీలుగాని యెడల నమ్మకస్థులగు ఇతరుల ద్వారా ఆ పని జరుపుకొనిరి (అది 24). యాకోబువరే (అది 29¹⁸) అట్టి విషయములు స్వయముగా విచారించుకొనుట బహు అరుదు. పిల్లయొక్క తండ్రి అన్న మొదలగు వారి సమ్మతి నడిగిరేగాని పిల్ల సమ్మతి నడుగలేదు (అది 24³¹ 34¹³). కుమార్తె నిమిత్తము తగిన వరుని నిమిత్తము అప్పుడప్పుడు తండ్రి విచారించుటను గూర్చిన నిదర్శనములు గలవు (నిర్గ 2¹ యెహో 15¹⁷ రూతు 3^{1,2} I సమా 16¹⁷). పిల్లను కుదుర్చుకొన్న పిట్టల ఆమెకును ఆమె తల్లిదండ్రులకును నగనట్ర పెట్టుటకలదు (అది 24²²⁻²³ 29¹⁸⁻²⁷ 34¹³ I సమా 18²⁰). ఇట్టి వాడుకలవలననే ప్రధానము చేయుట అను నేర్పాటు కలిగెను. ప్రధానముచేసిన పిట్టల ఆమె పెండ్లికుమారుని సాక్షయి అతనియెడల నమ్మకమునకు నూచనగా నున్నది (II కొరి 11⁹).

వివాహకాలమునందు పెండ్లికుమార్తె ఆభరణములతోను చక్కని వస్త్రములతోను తన్నుతా నలంకరించుకొనెను (యెష 3⁴ 49¹⁸ 61¹⁰ కీర్ 45^{13,14} యిర్మీ 21³² ప్రక 19⁸ 21⁹). ఆమె ముసుకును ధరించెను (అది 24²⁵). పెండ్లి కుమారుడును తన్నుతా నలంకరించుకొని (యెష 61¹⁰ పర 31¹) బంధు సమేతుడై సన్నాయి వాయిద్యములతోను మేళతాళములతోను, రాత్రి యైన పక్షమున దివిటీలతోను పెండ్లికుమార్తె యింటికి వెల్లెను (న్యాయ 14¹¹ మ.9¹⁵ 25⁴⁻⁷). అచ్చటనుండు బంధువులు దీవెనల నొంది వారిచే సెలవుగైకొని ముసుకు ధరించియున్న పెండ్లి కుమార్తెను వెంటఁగొని సంభ్రములతో ఇంటికిఁ గొనితెచ్చుచుండఁగా (కీర్ 45¹⁵ పర 36¹¹), అతని స్నేహితులతని నెదుర్కొననెవ్వరి (మ 25⁶), వారిని పెండ్లికుమారుని యింటికి తోడుకొనివచ్చి అచ్చట పెండ్లి వింహరగించిరి (మ 22¹⁻¹⁰ యోహ 21⁹). గాని ఒకానొకప్పు డీ విందు పెండ్లికుమార్తె యింట జరిగినట్లున్నది (అది 29²² న్యాయ 14¹⁰ మ 25¹). ఇంతకుఁ బూర్వము పెండ్లికుమారుడు పెండ్లికూతును చూచియుండలేదు గాని ఆ సాయంకాలమునందు మాత్రము చూచెను (అది 29²³ న్యాయ 15¹ యోహ 3²⁹). పెండ్లివిందులు విసోదిము లింక ఒకటి కొండు వారములవఱకు జరిగియుండును (అది 29²⁷ న్యాయ 14¹⁹). వివాహము జరిగినప్పుడు ప్రార్థనలుగాని ఆరాధనలుగాని జరిగినట్లే నూచనలు జైలునందు లేక పోయినను, సామె 21⁹ యెహె 16⁸ మలా 21⁶ నందు ప్రమాణపూర్వకముగా నిబంధన చేసి కొన్నట్లు లేటగా నున్నది. దానికి సంబంధముగా ఆరాధన జేయుట సర్వసాధారణముగ వాడుక గాన వారుకూడ చేసియుండవచ్చును.

5. దేవరుని ధర్మము. సంతానహీనుడై మరణ మొందిన సహోదరుని భార్యకు సంతానము కలిగించుట పాతనిబంధన నియమములలో నొక విశేషముగ వివాహపు టేర్పాటై యున్నది. జైలునందు దిట్టి వివాహమునకు మొదటి నూచన యూదా కోడలగు తామారు చరిత్రయందు వచ్చును (అది 38³⁻³⁰). ధర్మశాస్త్ర మేర్పాటు కాకమునుకే అది వాడుకయందుండెను. ధర్మ శాస్త్రమునందు దీని విషయమైన నియమము

లున్నను అట్లు జేయుట కొకని బలవంతపరుప రాదను ఏర్పాటు గలదు (ద్వితీ 25¹⁰). ఈ ధర్మమును జరిగింపనివాడు అధర్మకార్య మొనర్చిన వాడను దానికి నూచనగా అతని చెప్పు నూడఁ దీసి అతని ముఖమునెదుట ఉమ్మిజేయవలెను. చని పోయినవానికి సహోదరుఁడు లేనియెడల అతని దగ్గర బంధువుఁ డీ ధర్మమును జరిగింపఁజేసినట్లు చూడఁచుచును (రూతు 4¹¹). మగపిల్లలు మాత్రమే గాక, వారు లేనప్పుడు ఆడుపిల్లలు సహో పితృత్వతమునకు వారసులగుటవలన (సంఖ్యా 27) ఇట్టి వివాహము రెక్కువ జరిగి యుండవని నమ్ముచును గాని శ్రొత్ర నిబంధన కాలమునందు సహితమిది జరిగియుండవచ్చునని సద్భావకార్యముల క్రీస్తునడిగిన ప్రశ్నలవలనఁ దెలియుచున్నది (మ 22²³⁻³³ = మా 12¹⁸⁻²⁷ లూ 20²⁷⁻⁴⁰).

6. పరిత్యాగ పత్రిక. మహమ్మదీయులలో నున్నట్టిది యూదులలో నుండెను. శ్రీ అక్ర మము చేసినపక్షమందే అట్టియ్యవలెను గాని, ఊరకనే పరిత్యాగపత్రిక నియ్యరాదని దీని కాధారముగానుండు ద్వితీ 24¹ వలన నూహింప వచ్చును. యూదులలో షమ్మై అను శాస్త్రీ ఈలాగు దీనికి ఆర్థము చెప్పినను, హిల్లెలు అను వాఁడు భార్య మూర్ఖించి కొంచె మవిధేయత కనబలిచిన పక్షమున విడనాడవచ్చు ననెను. పరిత్యజింపఁబడినది మఱియొకని వివాహమాడిన పిదప మొదటి పెనిమిటి ఆమెను మఱల వివాహ మాడరాదనియు (ద్వితీ 24¹⁻⁴ యర్థీ 81), విడ నాడఁబడిన దానిని యాజకులు వివాహమాడకూడ దనియు (లేవీ 21⁷) నియమములున్నవి. రెండు సందర్భములలో పరిత్యాగపత్రిక నిచ్చుట ధర్మము కాదు. (1) ఒకఁడు తాను వివాహమాడినదాని మీఁద లేనిపోని నేరములు మోపినవాఁడైన యెడలను (ద్వితీ 22¹³⁻¹⁹), (2) కన్యక నొకఁడు చెలిపిన పిమ్మట ఆమెను వివాహమాడిన యెడలను (22²⁸⁻³⁰) ఆమెకు పరిత్యాగపత్రిక నిచ్చుటకు నిలులేదు. పరిత్యాగ పత్రిమిచ్చుట దేవుని దృష్టికి ఏర్పామైనదని ప్రవక్తలు ఖండించిరి (మలా 2¹⁶). క్రీస్తుకాలమునం దట్టి వాడుక సర్వసాధారణమైనదని పరిసయ్యలు ఆయన

నడిగిన ప్రశ్నలవలనఁ దెలియును (మ 19³ = మా 10³). వ్యభిచార కారణముచేత గాక మఱీ హేతువువలనైనను పరిత్యాగపత్రిక నియ్యరా దను ధర్మమును క్రీస్తు విధించెను (మ 19⁹ = మా 10³⁻⁹).

7. ఆలంకార ప్రయోగములు. దేవునికిని ఆయన ప్రజలకుగల సంబంధమును ప్రధానము చేతఁ గాని వివాహముచేతఁ గాని దృష్టాంతపట చుటనుగూర్చి పాత్ర నిబంధనయందు నూచనలు గలవు (హోష 2¹⁹ యోష 62^{4,5}). శ్రొత్ర నిబంధనయందు క్రీస్తుకును సంఘమునకును గల సంబంధమును దీనిచే నూచించిరి. క్రీస్తు పెండ్లి కుమారుడనియు (మ 9¹⁵ యోహా 3¹⁹), సంఘము పెండ్లికూతురనియు (II కొరి 11² ప్రక 19¹ 21⁴ 22¹⁷) వ్యవహరింపఁబడెను. క్రీస్తు సంఘము కొఱకు చూపిన ప్రేమ భార్యాభర్తల కుండవలసిన యనురాగమునకు నూచనగానుండుట మాత్రమే గాక భార్యాభర్తలకు మాదిరిగా కూడ నున్నది (ఎఫే 5²³⁻³²). దేవుని ప్రజ లాయనయెడల అపవన్నకముగా నుండుట జారత్వమునకు సాటి యగు పాపముగా నెంచఁబడెను (యోష 1²¹ యర్థీ 1²⁰ హోష 4¹³). దేవుఁడు తమ్మును మఱచిపోయెనని క్రుంగిన మనస్సుతో నుండిన యిశ్రాయేలీయులకు ఆదర్శం చెప్పి విడిచిపెట్ట లేదని వారిని ధర్మపటచుటకు మీ తల్లిని విడ నాడిన పరిత్యాగపత్రిక యేదియని వారి నడిగి నట్లున్నది (యోష 50¹).

వివేచింతుట తీర్పు తీర్పుట చూ॥

విశ్రాంతి, విశ్రమము, నెమ్మది (Rest). విశ్రాంతినిగూర్చి తెలియనందనేక చోట్ల ఉదా హరింపఁబడి యున్నది. ఈ పదము సోమరితన మునుగాక అర్థియ నెమ్మదిని సమాధానమును నూచించును. ఇట్టి నెమ్మదిగలవారు ఎంతమాత్రము సోమరులుగా నుండఁజాలరు. ఇశ్రాయేలీయులు కనానుజీశములోఁ జేసినపిమ్మట వారికి విశ్రాంతి కలుగునను వాగ్దానమున్నది (నిర్గ 38¹⁴ ద్వితీ 3²⁰). సీయోను యెహోవాకు విశ్రమస్థాన మనఁబడును (క్రీర్ 182⁸⁻¹⁴ I దిన 22⁹). ఆలయము గుడారము వలె అక్కడక్కడకు తిరుగక ఒక స్థానమునందే నిలిచియుండునని దాని భావము. గాని ఏ ఆలయ

మును దేవుడు విశ్రమింపఁగల స్థానము కానేరదు (యెష 66¹ కార్య 74⁷). దేవుడు సృష్టిని కలిగించిన పిమ్మట విశ్రమించుటయే మానవుల విక్రాంతికి యాధారమై యున్నది (ఆది 2² నిర్గ 20¹¹ లేవీ 25⁴). విక్రాంతినిగోరి ఇశ్శాఖారు సోమరియై దాసుఁడయ్యెను (ఆది 49¹³). అది విక్రాంతియని చెప్ప వీలుకాదు. నిజమైన విక్రాంతి దేవుని నేవించుటయందు దోఁతును (క్రీస్తు 377 యిర్మీ 6¹⁶ = నెమ్మది). అది క్రీస్తు దానమైయున్నది (మ 11³⁸). ఇశ్రాయేలీయులు తమ అవిశ్వాసమువలన ఈ దానమును పోగొట్టుకొనిరి (క్రీస్తు 93¹¹). ఇట్లు పాపులు దీనిని పోగొట్టుకొందురు (యెష 29¹² 57²⁰). ఇశ్రాయేలీయులీ దానము నింకను పొందకపోవుటవలన, దానిని గూర్చిన వాదాన మింక నెఱవేఱునని హెబ్రీ 4 వలనఁ దెలియుచున్నది. పాత్ర నిబంధనయందు విక్రాంతి పనిని చేయకపోవుటను నూచించును గాని క్రొత్త నిబంధనయందు ఇంక చేయవలసిన పనిగలవారమని తెలిసికొందుము (ప్రక 14¹³).

విక్రాంతి దినము పండుగలు I 1 చూ॥

విక్రాంతి దినమున నడువదగిన మారము మానములు కొలతలు I 2 చూ॥

విక్రాంతిసంవత్సరము పండుగలు IV చూ॥

విశ్వాస ప్రమాణము (Creed). విశ్వాస ప్రమాణమును పదముగాని, విశ్వాస ప్రమాణముగాని బైబిలునందు లేకపోయినను దాని ఉత్పత్తిని మ 16¹⁶ 28¹⁹ రోమా 10⁹⁻¹⁰ I కొరి 8⁶ 12³ ఎఫె 4⁴⁻⁶ I తిమో 3¹⁶ I యోహా 4¹⁹ నందు చూడవచ్చును. ద్వితీ 6⁴ లో సహా దీని యారంభమును చూడఁగలము.

సార్వత్రిక క్రైస్తవ విశ్వాసప్రమాణములు మూడుగా నెంచబడును. వీనిని ఆదిక్రైస్తవులేర్పాటుచేసిరి. అపొస్తలు విశ్వాసప్రమాణము, నికేయ విశ్వాసప్రమాణము, అథనేసియు విశ్వాసప్రమాణము అనుపేరిట అవి పేర్కొనబడుచున్నవి. క్రైస్తవులైనవారును, ముఖ్యముగా బాప్తిస్మము నొందఁబోవువారు త్రియోక దేవుని యందు తమకుఁగల విశ్వాసము నొప్పుకొను నిమిత్తము అపొస్తలుల విశ్వాసప్రమాణమేర్పడి

నది. దాని సేర్పఱచినవారినిగూర్చిగాని, కాలమునగూర్చిగాని తేటగాఁ దెలియదు. తక్కిన రెండు త్రియోక దేవునిగూర్చిన తప్పదుబోధలను ఖండించుటకును సరియైన బోధలను విశదపఱచుటకును ఏర్పడినవి.

విశ్వాసము, విశ్వసించుట, నమ్మిక, నమ్ముట (Faith). విశ్వాసమునుగూర్చిన బోధ బైబిలు బోధలలో మిగల ముఖ్యమైనదై యున్నది. ప్రేమ నిరక్షణయను గొప్ప క్రైస్తవ లక్షణములలోను ముఖ్యలక్షణమై యున్నది (I కొరి 13¹³).

1. పాత్రనిబంధనలో విశ్వాసమునుగూర్చి యున్న బోధ: విశ్వాసముని తెనిగించిన హెబ్రీ పదము ఆమేక అనునదియై స్థిరతయనిగాని నమ్మకమనిగాని శబ్దార్థమిచ్చును. దేవుని విశ్వాస్యతయనియున్న వాక్యమునందు అది ఆయన మాట తప్పనివాఁడని యర్థమగును (క్రీస్తు 96¹²). ఆ భాషములోనే యెష 11⁵ లో దానిని విశ్వాస్యత యని తెనిగింపక సత్యమును పదమును వాడిరి. మానవులు దేవునియందు నమ్మికయంచుటనుగూర్చిన గొప్ప దృష్టాంతము అబ్రాహామును గూర్చినదై యున్నది (ఆది 15⁶). అతఁడు దేవుని నమ్ముట అతనికి నీతిగా నెంచబడెను అనువాక్యము విశ్వాసమునుగూర్చిన క్రొత్తనిబంధనలోని బోధకు ఆధారముగా నున్నది (రోమా 4⁹⁻¹² గల 3⁶ యాకో 2²³). దేవుని వాగ్దానమును నమ్ముట చేత అబ్రాహాము భక్తుఁడై ఆయనను నమ్మవారి కందఱికి తిండియిచ్చెను (గల 3⁶). తరువాత మోషే ధర్మశాస్త్రమును నియమించి ఇశ్రాయేలీయులు దేవుని పరిశుద్ధతను తమ పాపసిత్తిని యెఱిగి అవతరించినప్పైన క్రీస్తును నమ్మనట్లు ధర్మశాస్త్రము ఒక క్రమశిక్షయై యుండెను (గల 3¹⁴). ఆ క్రమశిక్ష విశ్వాసమునుగూర్చిన యీ మొదటి యేర్పాటును రద్దుపఱచలేదు (3¹⁷). అతీయ ధర్మశాస్త్రముగా నెంచదగిన ద్వితీయోపదేశకాండముందు దేవునికి లోబడనివారు విశ్వాసములేని వారనబడిరి (ద్వితీ 32²⁰). నువ్వాతికుఁడగు యెషయా అదేరితిగా ఆహ్వానింపక ఆప నమ్మకమును గడించుచు, అతఁడు నమ్మకుండిన యెడల స్థిరపఱచబడఁడని చెప్పెను (యెష 7⁹). విశ్వసించువాఁడు కలవరపడఁడని బోధించుచు

క్రొత్త నిబంధన బోధకు మార్గదర్శకుడయ్యెను (రోమా 9³ I పేతు 2⁶). అట్లే తొందరకాల ములో ప్రవచించిన హుక్కుకు నీతిమంతుడు విశ్వాసము చేతనే బ్రతుకునని విశ్వాసమే రక్షణకు సాధనమని ముందుగానే తేటపఱచెను (రోమా 1⁷ గల 3¹¹). దేవుని మాటను నమ్మకపోవుట ఇశ్రాయేలీయుల ముఖ్యపాపమై యుండెను (నాబ 1⁵ కార్య 13⁴¹ యెష 53¹ యోహా 12³⁸ రోమా 10¹⁶ సహిపొల్పుడు). శ్రమపడుచున్న సేవకుని నమ్మకపోవుట క్రీస్తును నమ్మకపోవుట యను గొప్ప పాపమునకు సమానమై యున్నది.

తేటయగు ఇట్టి నూచనలు పాఠనిబంధన యందుండినను దేవుని విశ్వసించుట యను పదమును అచ్చట 20 సార్లుకన్న యెక్కువగా వాడక దానికి ప్రతిగా ఆశ్రయించుట (క్రీస్త 46¹ 57¹ మొ॥), ఆయనకొఱకు కనిపెట్టుట (33³⁰ యెష 8⁷ మొ॥) అనునట్టి పదములను వాడిరి: ఆయన తన భక్తులకు కేడెముత, దుర్గమును, ఆశ్రయమును అయ్యున్నాడను మాటలు అట్టి నమ్మకమును నూచించును. పాఠనిబంధనలోని భక్తుల విశ్వాసమునందు ఇట్లు కనిపెట్టుట ఒక ముఖ్యచిహ్నమైయున్నట్లు హెబ్రీ 11 లో నున్న విశ్వాసుల దృష్టాంతములవలనఁ దెలియుచున్నది.

2. క్రొత్తనిబంధనయందు ఒక సంగతిని సత్యము అని నమ్ముటకు (యోహా 2²² 4⁵⁰ 5¹⁷ మొ॥) ఈ పదము నుపయోగించిరి. దేవుడున్నాడను సంగతి నమ్ముట అట్టి విషయమై యున్నది. దయ్యములు సహా అట్లు నమ్ముచున్నవి (యాకో 2¹⁹). అట్టి విశ్వాసముమాత్రమే రక్షింపఁ జాలదు. దేవుడు సత్యమంతుడని నమ్మి ఆయనకు మనలను మన మప్పగించుకొని ఆయన మీదనే యానుకొని ఆయన నాశ్రయించుటయే రక్షణకరమగు విశ్వాసమై యున్నది (మా 5³⁴ యోహా 3¹⁶ 6²⁹ మొ॥). అదే దేవునియందు భక్తిని నిలుపుటయని దీనివలన కనఁబడుచున్నది. కనఁబడుచున్నవానినిగాక భక్తులైనవారు అదృశ్యుడైనవానిని విశ్వాసముచే చూచియే నడుచుకొందురు (హెబ్రీ 11¹ II కొరి 4¹⁸ 5⁷). అవి యున్నవని నమ్ముటమాత్రమేగాక వాని నాశించి పెంటాడుట అట్టి విశ్వాసముయొక్క ముఖ్య

లక్షణమై యున్నది. దేవుడు నమ్మఁదగినవాడు. ఇట్లు అన్యశ్యమైనవానియందు ఆశ్రయించి జీవించుట ఆయన కనుకూలము కావున భక్తులు ఆయన యందు నమ్మకముంచి ఆయనను విశ్వసించెదరేగాని వేఱుకారణములేదు. విశ్వాసము అట్టిదగుటచే దాని కలిగియుండువారు ఒకవిధముగా నమ్మి వేఱొకవిధముగా ప్రవర్తింపక తాము నమ్మదేవుని సంతోషపఱచునట్టివాని నే జీవెదరు. ఈ రీతిగా నీతికలుగునట్లు మనుష్యుడు పృథ్వీయమునందు విశ్వసించును.

యేసు క్రీస్తును నమ్ముటనుగూర్చిన వాక్యముల వలన విశ్వాసమునుగూర్చిన ఈ బోధ మఱింత తేటగా కనఁబడును. దేవునియందు విశ్వసించుటయే అన్నిటికన్న మిగుల యవసరమని ఆయన బోధించెను. మాటుమనస్సు నొంది సువార్తను నమ్ముడి యను బోధతోనే ఆయనయుయోహాను వలె తన పని నారంభించెను (మా 1¹⁵). మానవులు నమ్మనట్లు ఆయన నూచకక్రియలను చేసినను (యోహా 2¹¹⁻²³ 3² 5³⁸ మొ॥) అట్టి క్రియలను మాత్రమే నమ్మినవారి విశ్వాసము సరియైనది కాదని ఆయన కొందఱిని గద్దించెను (2¹⁸ 6³⁰ 20²⁹ మా 8¹¹⁻¹³). ఇతరులు ఆయనను నమ్ముటను నూచకక్రియలెంతి ఉపయోగకరములుగా నున్నను వారాయన నాశ్రయించుటకుగాక తమ ఆశ్చర్యమును తృప్తిపరుచుకొనుటకుమాత్రముకొరి నందున అట్టివారి కవి యాటంకములుగ నుండెను. ఆయనను ఆశ్రయించుకొనుటమాత్రమే ముఖ్యవిషయమై యున్నదనుసంగతి దానివలన కనఁబడుచున్నది. ఇతరులు విశ్వాసము చూపనియెడల ఆయన అద్భుతకార్యములు చేయలేదు (మా 8¹⁶). విశ్వసించువారికి అసాధ్యమైనదేదియులేదని (9²³) ఆయన బోధించెను. శిష్యులొకని స్వస్థపఱచుటకలకపోవుటకు కారణము వారి యల్పవిశ్వాసమే యనెను (మా 17²⁰). క్రీస్తు పరలోకమున కాశోహణమైనపిదప వారు చేసిన అద్భుతకార్యములు క్రీస్తునందున్న విశ్వాసమువలననే గాని మఱొకరీతిగా జరుగలేదని వారొప్పుకొనిరి (కార్య 3¹⁶). దేవునియందు విశ్వాసముంచుటవలననే (మా. 11²²) యిట్టి అసాధ్యమైనకార్యములు జరుగునని తెలిపి శిష్యులు దేవునియందును తనయందును విశ్వాస

ముంచవలెనని క్రమక్రమేణ బోధించెను (యోహా 8:33-39 8:12 11:25 14: మొ॥ మ 16:15-17). ఆయన శిష్యులలో మిగుల సందేహపడువాడగు తోమా సహితము నా ప్రభువా, నా దేవా యనుటతో సువార్త ముగిసెను. క్రీస్తు అట్టి విశ్వాసమును కూడ అంగీకరించి చూడక విశ్వసించువారు ధన్యులని చెప్పి అందఱును అటువంటి విశ్వాసము గలవారు గావలెనని బోధించెను (యోహా 20:29).

క్రీస్తు మరణమునకు సంబంధించిన బోధలు ఈ విశ్వాసము మననిమిత్తము చనిపోయిన క్రీస్తు నందలి విశ్వాసమై యుండవలెనని స్పష్టపఱచుచున్నవి. తన మరణమున కిట్టి యాధిక్యత యున్నట్లు క్రీస్తు మొదటినుండి బోధించెను. యోహానాయననుగూర్చి లోకపాపమును మోసి కొని పోవు దేవుని గొట్టెప్పిల్ల యనుటలో నిది నూచింపబడెను (యోహా 1:29). క్రీస్తు బోధల యందు ఆయన మరణ ప్రాముఖ్యతనుగూర్చి యనేక నూచనలున్నవి (2:19-22 3:14, 15 12:32-33 మ 16:16-18 20:9 లూ 9:31 12:50). మఱీ ముఖ్యముగా ప్రభువు రాల్చి భోజనమును సంస్కారము నందు ఇది నా రక్తము అనగా పాపక్షమాపణ నిమిత్తము అనేకులకొఱకు చిందింపబడుచున్న నిబంధన రక్తము (మ 26:28) అను మాటలయందది నూచింపబడుచున్నది. శిష్యులీ మరణముద్వారా రాష్ట్రము లన్నిటికి మాటుమనస్సును పాపక్షమాపణను ప్రకటించిరి (లూ 24:46-48 కార్య 2:2-38). ఈ బోధను చక్కగా గ్రహించినవారగు అపొస్తలులు క్రీస్తు సిలువపై తన ప్రాణము పెట్టి యున్నాడను సంగతిని నిమ్ముటయే రక్షణకరమైన విశ్వాసమని బోధించిరి (కార్య 3:18, 19 20:9 I కొరి 1:18-25 II కొరి 5:14-21 I పేతు 3:18 ప్రక 1:6 మొ॥). క్రీస్తు మరణము ద్వారా రక్షింపబడగలమును విశ్వాసము క్రీస్తు పునరుత్థానముమీదనే ఆనియున్నది (కార్య 4:10-12). క్రీస్తు పునరుత్థానమునుబట్టి ఆయన మరణము పాప పరిహారము నిమిత్తమైన ప్రాయశ్చిత్తముని నమ్ముటకు తగిన యాధారముగల దగుచున్నది. పునరుత్థానమే ఆయన దేవుని కుమారుడని నిరూపించును (రోమా 1:4 కార్య 2:36 I పేతు 1:3). దానినిబట్టి మనయొక్క రక్షణ నిశ్చయమనియు దేవుని రాజ్యము జయకరముగా ప్రబలి పూర్తి

యగుననియు నమ్ముటకు అదే హేతువై యున్నది (I కొరి 15:12-38 రోమా 8:17-23 ఎఫె 1:17-23 కార్య 17:31 ప్రక 1:5-17, 18). ఇట్లు క్రీస్తు చని పోయి తిరిగిలేచెనని నమ్ముట క్రైస్తవ విశ్వాసము నందు ముఖ్యవిషయమై యున్నది (రోమా 10:9). క్రీస్తు తన మరణపునరుత్థానమువలన మన రక్షణను సంపాదించి దానిని దృఢపఱచెను. విశ్వాసము వలన మనము దాని నొంది మన స్వంతదిగా చేసి కొనువారమగుదుము. అట్లు విశ్వసించుట సహా దేవుని దానమే (ఎఫె 2:5-10). నీతిమంతుడని తీర్చబడుట, ప్రాయశ్చిత్తము, విమోచకుడు, కృప మా॥).

విషము (Poison.) విషపుకూరలు (II రాజు 4:39), విషసర్పము (ద్వితీ 33:4-33 కీర్త 88:4 రోమా 3:13) లనుగూర్చి తైలిలునందు నూచనలు గలవు. విషసర్పములు, విషమునకు వాడిన హెబ్రీభాషాపదము వేడిని నూచించును. దానికి వాడిన మజ్జేయొక పదము వైత్యమును కూడ నూచించును. పూర్వకాలములో యుద్ధము చేసినవారు శత్రువులు తప్పక చనిపోవునట్లు బాణములకొనలను విషముపూయుట వాడుకగా నుండెను. యోబు 6:4 లో అట్టి వాడుకకు ఒక నూచన గలదు. రోమీయులలోను అరబ్బీయుల లోను శత్రువులకు విషమిచ్చి చంపుట అలవాటు. ఇట్టి విషమును తయారుచేయుటలో అరబ్బీయు రొండ్రతి నిపుణులై యుండిరి II మక్క 10:13 పురా 17:4, 1 వలనఁ దెలియును. తాము చంపఁ గోరినవారికి విషముపెట్టుట పల్లెటూరిలో వాడుకగా నున్నదని మా 16:18 లో నొక నూచనగలదు.

విషసర్పము పాము 5 మా॥

వీ

వీణావాదనహిత గీతము (Shiggaion). కీర్త 7 రాగమునకు పేరుగానున్న పిగ్గాయోను అను పదముయొక్క భాషాంతరము. దాని బహు వచనము హబ 3:1 లో వాద్యములతో పాడ దగినది అని తెనిగించిరి. దానికి తూలుట యని శబ్దార్థము కావున ఇది గొప్ప ఉర్రేకమును కలిగించు రాగమని యెంచెదరు గాని అది యాధి యనఁజాలము.

వీరై సంగీతము III 3 (3) చూ॥

వీధి పట్టణము చూ॥

వృ

వృత్తులు, చేతిపనులు (Occupations and Arts). ఇక్రాయేలీయులలో ప్రతివాడు సేవో యొక పని నేర్చుకొనియుండు వాడుక గలదు. వారు తమ యవసరములకుఁ గావలసిన వానిని చేయుటకే వానిని నేర్చుకొనిరి. చిత్తరువులను చేయుటయు చిత్రప్రబావులను చేయుటయు నిష్కర్షములని పది యాజ్ఞలనుబట్టి యనుకొని అట్టి వాని నభ్యసించక పోయిరి. వ్యవసాయము గృహోపకరణములను నిర్ధపఱచుట, వస్త్రముల నేత, కుట్టుట, నగలను చేయుట మొదలగువాని నభ్యసించిరి. అవే వారి ముఖ్య వృత్తులై యుండెను. అన్నిటికన్న వ్యవసాయమును పశువులను మేపుటను ముఖ్యముగా నెంచిరి (వ్యవసాయము, గొల్ల చూ॥). మిగిలిన వృత్తు లీ దిగువ నుదాహరింపఁబడినవి.

I. ఇండ్లను సంబంధించిన వృత్తులు, పనులు.

1. నివాస స్థలములలో గుడారము లన్నిటి కన్న పురాతనమైనవి (ఆది 4²⁰). అందుకుఁ గావలసిన డేరాగుడ్డలను నేసేకుట్టుట ఆరంభమునుండి క్రొత్త నిబంధనకాలము వఱకుండెను. పాలు, ఆకులప్రీస్కెల్ల ఆచువారి వృత్తి డేరాలు పుట్టుటయే (కావ్య 18³). ఆరంభకాలములలో డేరా తెరలను చర్మములతో చేసినట్లు నిర్ణయమగును. అటుపిమ్మట వానిని ఒంటె రోమములతో నేసిన కంబళ్లతో జేసిరి. అవి నల్లగా నుండి చాల చక్కగా నుండినటుల పర 1⁵ లోని యలంకారములవలన కనుగొనవచ్చును. పాలుకాలమున రోమను సేనా శిబిరమునం దుపయోగించిన డేరాల్నిట్టివే. డేరాలు కుట్టువృత్తి యనఁగా ఈ ముతకగుడ్డల నొక దానితో నొకటి కలిపికుట్టుట మాత్రమేగాక దానికిఁ గావలసిన త్రాళ్లు మొదలగువాని నన్నిటి డేరాల కమర్చి, దాని వేయనై నిర్ధపపుటకు చేయవలసినదాని నంతటిని చేయుటయై యున్నది.

2. ఇండ్లను కట్టుటలోతాపీ పని జేయువారును వడ్రంగము జేయువారును ముఖ్యులు.

(1) ఇటుకలతో పనిజేయుటకు ఇక్రాయేలీయులకు చక్కఁగా తెలిసియుండెను (నిర్ణ 11⁴). క్రొత్త నిబంధన కాలమునందు ఇండ్లకు కన్నము వేయుటనుగూర్చి ఉదాహరింపఁబడుటచే వారు తమ ఇండ్లను మట్టితోఁ గట్టుకొనిరిని యూహింపవచ్చును (మ 6¹⁹). పల్లెనైనందు ముఖ్యముగా రాళ్లతో నిండ్లను గట్టిరి. అట్టి పని వారికి II సమా 5¹¹ నందు కాశెపనివారు అను పేరు గలదు. దీని మూలపదమునకు రాళ్లను మలచువారిని యర్థము. గాని I దిన 14¹ నందున్న కాశెపనివారను పదమునకు గోడలను కట్టువారిని శబ్దార్థము. ఇట్టి పనివారిని దాపీదు సాలా మెనులు ఘోషక దేశము నుండి పిలిపించిరి (II సమా 5¹¹ I రాజు 5¹⁸). ఇట్టి మంచి పనులుచేయుటలో ఇక్రాయేలీయులంత సేర్పరులు కారని తెలియుచున్నది. కాశెపనివారి దిగువ నుదాహరించిన పనిముట్లను వాడినట్లు బైబిలునందు సూచనలు గలవు.

(a) సుత్తై (I రాజు 6⁷). దేవుని వాక్యము బండలను పగలఁగొట్టుటకు వాడిన సుత్తైకుఁ బోల్చుబడెను (యర్థ 23²⁹). యెష 41⁷ నందును ఇదే పదమున్నది గాని I రాజు 6⁷ లో నున్న సుత్తైయను పదము మఱియొక మూలపదమునకు భాషాంతరమై యున్నది.

(b) మట్టుపు గుండు (ఆమో 77⁸). II రాజు 21¹³ నందచే యర్థమిచ్చు మఱియొక మూలపదము గలదు. జెక 41⁰ లో మఱియొక పదమును గుండునూలు అని తెనిగించిరి గోడ సరిగా నున్నదో లేదో తెలిసికొనుటకు దీనిని వాడినందున వై నుదాహరించిన ప్రతి వాక్యము లోను అది అలంకారరీతిగా దేవుని విమర్శను సూచించుటకు వాడిన దృష్టాంతమై యున్నది.

(c) కొలమాలు (యర్థ 31³⁹ జెక 2¹) కొలకర్ర (యెషా 40³). దీనిని సూచించుటకు మూలభాషయందొక పదమునే వాడిరి. ఒక క్రొత్త కట్టడమునుగాని క్రొత్త పట్టణమునుగాని కట్టఁబోవునపుడు వాని హద్దులను ఏర్పఱచుటకుపయోగించినందున కుదురుకాటు కలిగిన పిమ్మట

ఉండు యెరూషలేము లేక నూతన యెరూషలేములను గూర్చిన యేర్వాంటులను దెలుపుటకు అలంకారరీతిగా దీనిని ప్రకంపించిరి (ప్రక 11² 15, 16).

3. శిల్పికారులు, వడ్రంగులు. కాశెపని వారితోఁ గూడ వీరిని సాధారణముగాఁ జేర్చిరి (II సమూ 5¹¹). II రాజు 22⁸ నందు వడ్ల వాండ్లు శిల్పికారులు అను రెండు పదములున్నవి. అందులోని రెండవ పదముకు కట్టడివారని యర్థము వడ్రంగులకు మాత్రమేగాక కాశెపని వారికిని ఆ పదమును వయోగింపవచ్చును. మొదటి పదమును వడ్రంగులను నూచించుటకు వాడిరి. 'ఫేనీకే'వారికి చెక్కకు సంబంధించిన పనిచెక్కగాఁ దెలిసియున్నందున దావీదు సాలామోనులు తమ కట్టడములను గట్టుటకు వీరిని బిలిపించుకొనిరి (II సమూ 5¹¹ I రాజు 5¹⁸). క్రొత్త నిబంధన యందు యోసేపు ఈ పనినే జేసెను (మ 13³⁵) క్రీస్తును ఈ పనిని నేర్చుకొని జేసినట్లు నూచనలు గలవు (మా 6³).

వడ్రంగులు కట్టడపు పనులు మాత్రమే గాక వ్యవసాయమునకును గృహములయందును గావలసిన వస్తుసామగ్రినికూడఁ జేసిరి అవి చాల పఱకు మోటుగానుండినను క్రమక్రమేణ వానిని చక్కపఱచ నేర్చుకొనిరి. చెక్కతో మాత్రమే గాక దంతముతోను మంచములను (ఆమో 6⁴) సింహాసనములను (I రాజు 10¹⁸), ఇండ్లను సహా జేసిరి. ఇది చాలమట్టుకు తాపడపు పనియై యుండెను. దేవాలయపు గోడలకు వేసిన చెక్కల మీఁద పువ్వులను కెరూబులను చెక్కి దాని నలంకరించిరి (I రాజు 6²⁹). వారు తమ పనులు జేయుటలో నీ దిగువ పనిముట్లను వాడిరి.

(a) రంపము (యెష 10¹⁵ I రాజు 7⁹ పాత్ర 11³⁷).

(b) చిత్రిక (యెష 44¹³).

(c) కర్కాటకములు (యెష 44¹³).

(d) కొలమాలు (యెర్ 81³⁹). పైన 2 (c) చూ॥).

(e) సుత్తె (యెష 41⁷).

(f) గొడ్డలి (యెర్ 10³ I రాజు 6⁷ యెష 10¹⁵ మ 8¹⁰ మొ॥).

గీతలను గీయుటకు వీర్గము వాడినట్లు యెష 44¹³ వలనఁ దెలియుచున్నది గాని అది వీర్గము వంటిదిగాక కదురువంటిదని కొందఱి యభిప్రాయము. ఈ సాధారణమైన పనిముట్లు వారికున్నను ఈ పనియందు యూదులంత నేర్పు గలవారైనట్లు కనఁబడదు. మంచి పని చేయ నలసియున్న పక్షమున వారట్టి పని చేయఁగల వారిని 'ఫేనీకే'నుండి బిలిపించుకొనిరి (I రాజు 5¹⁸ ఎ.బ్రా 3⁷).

4. కుమ్మరివారు. కూజాలు చట్టు బాసలు కండలు మొదలగునవి యింటిసామగ్రిలోనివి (లేవీ 6²⁸ 11³³). వీరిని కుమ్మరివాడు చేయు రీతిని ఆయా వాక్యములందు చూడవచ్చును. మొదట మంటిని దెచ్చి కాళ్లతోఁ ద్రొక్కును (యెష 41²⁵). దానిని సారెమీఁదనుంచి (యెర్ 18³) తన యిష్టముచొప్పున ఆయావానిని నిర్మించును. మానవులలో దేవుఁడుచేయు పనిని నూచించుటకు ఇది యలంకారముగా వాడఁబడెను (యెర్ 18⁶ రోమా 9²¹). యూదావారిలో నొక కుటుంబపు వారందఱు నీవృత్తి నవలంబించి రాజు ఇంటికిఁ గావలసిన వానిని చేయుటకై

కుమ్మరివాడు

నియమింపఁబడినటుల I దిన 4²⁸ నందు చూడ వచ్చును. యెరూషలేములోని పొలములలో నొకటి కుమ్మరివాని పొలమనఁబడెను (మ 27⁷). శిథిలపరిశోధకులు పరెస్సీసులో అనేక విధములగు కుమ్మరి పనులను కనుగొనిరి. అవి చాలమట్టున కీదేశపు పనులవంటివై యున్నవి.

కుమ్మరులు వాడిన పనిముట్లలో కుమ్మరిసార గాక మఱియొకటి బైబిలునందు గానరాదు (యెర్ 18³).

II. పంచలోహపు పనివాండు. వీరును అదినుండి యున్నట్లు బైబిలునందు నూచనలు గలవు. వీరు బంగారు వెండి రాగి ఇత్తడి ఇనుము అను లోహపు పనులను జేసిరి.

1. కమ్మరవాసు. తూబల్క్యూను ఈ పనివారికి పూర్వకుడు (అది 4²²). ఆ దినముల యందు ముఖ్యముగా యెర్థోపకరణములు చేయ వలసి యందుటచే పదనుగల పనిముట్లనుజేయుట త్వరలో పుద్ధియయ్యెనని తెలియుచున్నది. న్యాయాధిపతులకాలమునందు అట్టి యెర్థోప కరణములను వారు చేయకుండునట్లు ఫిలిష్తీయులు ఇశ్రాయేలుదేశమందు కమ్మరులరేకుండ జేసిరి (I సమూ 13¹⁹). వారు ఇతర పనిముట్లనుజేసిరి (యెష 44¹⁹). బాబెలువారు యెరూషలేమును బట్టుకొనినప్పుడు ఇతర పనివారిలో బాటు వీరిని గూడ బాబెలులో తమకొఱకు పనులను చేయించు కొనుట కక్కడకుఁ దీసికొని వెళ్లిరి (II రాజు 24¹⁴). వీరిదిగువ పనిముట్లను వాడుకొనినట్లు నూచనలుగలవు.

(1) సుత్రై (యెష 44¹⁹).

(2) నాగలి (యెష 41⁷).

(3) ఆకురాళ్లు (I సమూ 13⁴¹).

(4) కొలిమితిత్తులు (యెర్ 18³). యెష 54¹⁶ నందున్న నిష్పలూమట అదే పనిముట్లను నూచించును.

2. రాగిలోను, ఇత్తడిలోను పనిజేసిన కంసాలులు. (లోహములు 3 చూ॥). రాగి మొదటి నుండి దెలిసియున్నను, దానిని తగరముతోఁ గలిపి యిత్తడిజేసికొని, దానితో ఆయా ఉపకరణములను జేసిరి. ఈ పనికిగూడ తూబల్క్యూనే మూల పురుషుడు (అది 4²²). పశ్చిములు బింజలు మొదలగువానిని ఇత్తడితోఁ జేసినట్లు గుడారము దేవాలయమునకు వాడిన సామగ్రివలనఁ దెలియుచున్నది (నిర్గ 27³ I రాజు 7⁴⁵). ఈఁటెలు డాక్లు కవచములు శిరస్థానములనుగూడ దీనితోఁజేసిరి (I సమూ 17^{5,6} II సమూ 22³⁸).

II తిమో 3¹⁴ నందు కంచరివాడగు అలెక్సందరు పాలుకు చాల కీడుజేసినట్లున్నది. ఆ మాట వలన ఆ కాలమునందు వారు రాగిలోమాత్రమే పనులనుజేసిరిని తెలియుచున్నది. అట్టివారు నేటి వఱకు ఈ దేశమునందు గలరు. కంసాలులు యెహోవా శత్రువులనుకొట్టి లయపఱచిరని చర్చవేరిగా జెకర్యాకు కనబడెను (జెక 11⁸⁻⁹). వీరు వాడిన పనిముట్లు చాలమట్లుకు కమ్మరవారి వంటివై యున్నవిగాని వానినిగూర్చిన నూచనలు లేవు.

3. వెండిబంగారులతో పనిజేసిన కంసాలులు (లోహములు 1, 2 చూ॥). ఈ లోహములను కొలిమిలోపెట్టి కరిగించి వానిముఠుఁ దీసిజేసి దానికుద్దిచేయుట బైబిలుకాలమునందు దెలిసి యుండెను (సామె 17³ 25⁶ 26⁹⁷ యెష 1⁹⁸). వానిని కరిగించి పోతపోసి విగ్రహములుగా నిర్మించిరి (సంఖ్యా 33³ న్యాయ 17⁹ హోషె 13³). సుత్రైతో నీ లోహములను సాగంగొట్టి సకషిపని చేయుటకును వారికిఁ దెలియును (నిర్గ 25^{18,31}). వానిని రేకులుగా సాగంగొట్టి ఆయావానికి పొదిగించిరి. దేవాలయమునం దిట్టిపని యెక్కువగా జరిగెను (నిర్గ 25¹¹ I రాజు 6³⁰⁻³⁸). వీనిని అత్తుకుట యెట్టితో ఆ సంక తియు నెఱిగియుండిరి (యెష 41⁷). ఇట్టి రేకులను బహు సన్నగాచేసి వానిని దారిములంతి సన్నగా కత్తిరించిరి (నిర్గ 28⁶ 39³). ఈ దేశ మందువర విలువగల బట్టలను నేయుటకు వాని నుపయోగించిరి.

III. వస్త్రములను నేయుట

1. వడకుట. జనుమును పండించి జనప వారను దీసిరి (యెహో 2⁶ యెష 19⁹ హోషె 2^{5,9}). గొట్టెబొచ్చును వడకి నూలును సిద్ధ పఱచిరి (సామె 31¹³). ఒంటె రోమములతో ముతకనూలువడకి దానితో దేరాలకొఱకైన కంబళ్లను నేసిరి (మ 8⁴). పంట, కడురు అను వానిని గూర్చిన నూచనలు గలవు (సామె 31¹⁹). వడకుట స్త్రీలపనియైయున్నట్లు ఈ వాక్యముల వలనఁ దెలియును.

2. నేర. మగ్గములమీఁద బట్టలను నేసిరి. నేరగాండు వాడిన నాదే మన ఆయుష్కా

లము బహు త్వరగా గతించిపోవుటకు దృష్టాంతముగా వాడిరి (యోబు 7°). అట్లాకాలము ముగియుట బట్టి నుండి వస్త్రమును కత్తిరించుటను పోలుచు (యొష. 38¹⁹). గొల్కారుయొక్క ఈటెను నేతగాని హోసెతో సరిపోల్పిరి (I సమూ 17 II సమూ 21¹⁹) గాని, ఈ వాక్యములో వాడెయని తెనిగించిన హెబ్రీపదమును న్యాయ 1614 లో మగ్గపుమీకు అని తెనిగించిరి. అది మగ్గమంతిని నూచించునని ఆ సంబంధమునబట్టి తెలిసికొనవచ్చును.

3. చలువచేయుట. ఇది చాకలివారి పని (మా 9³). యెరూషలేమునం దీపనిచేయుట కొక ప్రత్యేకముగ స్థలము గలదు. అది చాకీ రేవు అనబడెను (II రాజు 18¹⁷ యొష 7³ 36²). వీరు బట్టలనుచుట్ట మార్తమే గాక, మండులను వాడి వానిని బహు తెల్లగాఁ జేయుటకును నేర్చియుండిరి.

4. కుట్టుట. ఈ దేశమునందు చాలకాలము క్రిందట చేసినట్లు వస్త్రములను కుట్టకయే ధరించుట పరిశ్రమలో వాడుక. నేయబడినవానిని అట్లే ధరించిరి. మాసికలు వేయునప్పుడును (ప్రస 3⁷ మా 2¹¹), ఒకవానికొకటి కలుపునప్పుడు మార్తమే (యెహె 13¹⁸ అది 3⁷) వారు కుట్టిరి. I సమూ 21⁹ లో హన్నా సమూయేలు నిమిత్తము ఏఁటేట కొక వస్త్రమున కుట్టినట్లున్నది గాని, ఆమె ఆ వస్త్రమును చేసినదని మూలభాషలో యర్థమిచ్చును. అది కుట్టుటను గాక నేయుటను నూచించును. అలంకారముకొఱకు ధరించుకొను వస్త్రములను నూదులతో కుట్టి చిత్రకారునిపని జేసినట్లు ఆయా వాక్యములలో కనబడును (నిర్గ 26³ 27¹⁶ న్యాయ 5³⁰ కీర్త 45¹⁴). ఈ విషయములోను వారి పని ఈ దేశపు పనివంటిదై యున్నది. నిర్గ 28³⁹ లో దీనిని బుట్టాపని యనియు ఇతర వాక్యములలో విచిత్రమైన పనిగల వస్త్రము అనియు (కీర్త 45¹⁴ యెహె 16^{10,33} 27⁷) తెనిగించిరి.

5. రంగులువేయుట. దీనినిగూర్చిన నూచనలంతగా లేవు. గుడారముకొఱకు వాడిన చర్మములకు నీలి ధూమ్ర రక్తవర్ణములు వేసినట్లు నిర్గ 25⁵ 26¹⁴ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఇట్టి రంగుల

వస్త్రములను స్థితిమంతులుమాత్రమే వేసికొనిరి. కావున వస్త్రములకుఁగూడ రంగులు వేసినట్లు ఊహించవచ్చును (రంగులు, బట్టలు చూ॥).

IV. చర్మకారులపని. దీనినిగూర్చిన నూచనలును బైబిలునందెక్కువ ఉన్నట్లు కనబడదు. ఏలీయా (II రాజు 1⁸), బాష్తీ సమిచ్చు యోహాను (మ 3⁴) తోలుబట్టిలు ధరించుకొనిరి. చెప్పలు తొడుగు అలవాటును గలదు (మా 6⁹ కార్త్య 1⁸) నీళ్లను ద్రాక్షారసము నుంచుటకు తోలుతిత్తులను వాడిరి (మ 9¹⁷). ఇవియన్నియు చర్మకారులవలన చేయబడనవేగాన అట్టి పనివారున్నారని స్పష్టమగును. కైసరయలోని సీమోనుగాక మతే చర్మకారునిగూర్చిన నూచన బైబిలునందు లేదు (కార్త్య 9¹³ 10⁶). చచ్చినవానిని ముట్టుటవలన అంటు తిగుటనని హిందువులవలె యూదులను ఎంచిరి కాన నట్టివారు ప్రత్యేకస్థలములలో నివసించినట్లు యూదుల ఆచారమువలనఁ దెలిసికొనవచ్చును.

పుష్కభము ఆపు 2 చూ॥

వె

వెండి లోహములు 2 చూ॥

వెడల్పు గోడ, వెడల్పు ప్రాకారము యెరూషలేము B V 2 (6) చూ॥

వెడకాలము వ్యవసాయము 3 చూ॥

వెవాసు (Vedan) ఇది పొరపాటున తెనుగులో దదాను అని యున్న తూగు పట్టణపు వర్తకిస్తానములలో నొకటి (యెహె 27¹⁹). అది దేశమైనది మతేమైనది సరిగా చెప్ప వీలుకాదు. అరబీదేశములో మెక్కా మెదినాలకు మధ్య నుండు ఆదీను లేక వెదాను అనబడు స్థలమిది కావచ్చునని కొందఱే యభిప్రాయము గాని అది యైనను రూఢిగా చెప్ప నలసపడదు. LXX లో ఈ పదము లోఁపించినది కావున ఈ పదము నిక్కడ ఉంచుటనుగూర్చియు సందేహస్పదముగా నున్నది.

వెన్న పాలు చూ॥

వెన్నెలబెట్టు కోగములు చికిత్సలు III 1 చూ॥

వెయ్యి సంఖ్య 10 చూ॥

వెర్రి రోగములు చికిత్సలు II 6 (3) చూ॥

వెర్రివాడు, వెర్రితనము బుద్ధిహీనత,
మార్కత్వము II చూ॥

వెలగలరాళ్లు రత్నములు చూ॥

వెలి (Excommunication). సంఘములో నుండి వెలివేయటముగూర్చిన విషయమును మాత్రము ఇచట వివరింతుము. ఆయాపాపములు చేయువారిని దేవుడు తన జనులలోనుండి కొట్టివేయుదుననెను (లేవీ 17¹⁰ 20³ I రాజు 9⁷ మొ॥). అయితే ఇవివిధముగా నెవరినైనను వెలివేయటముగూర్చిన మొట్టమొదటి నూచన ఎజ్రా 10⁸ లో నున్నది. యూదుల పెద్దలు తమ యన్యభార్యలను విడిచిపెట్టనివారి యాస్తిని జప్తి చేసి వారిని సమాజములోనుండి వెలివేసిరి. క్రీస్తు కాలమందు వెలి యాచారము యూదులలో మూడు విధములుగా నున్నట్లు శాస్త్రులు యూదుల గ్రంథములవలన తెలిసికొనిరి. ఎట్లనగా, వెలిశిక్షకు తగిన యొకనిని (1) ఒక నియమితకాల పర్యంతము (సాధారణముగా 30 దినములు) వెలివేయుట; (2) చాలకాలమునకు ఒకనిని సమాజమునుండి దూరపఱచినను ఆ కాలమైన తరువాత వాడు సమాజములో చేరవచ్చునను నట్టి వెలి; (3) అట్టి వారిని సమాజమునుండి బొత్తిగా తీసివేయుట. అయితే యీ చివరిది వాడుకలో నుండినట్లు తగిన నిదర్శనములు లేవు. యూదులు క్రీస్తును నమ్మినందున వారిని వెలివేసి యున్నట్లు క్రొత్త నిబంధనలో కొన్ని నూచనలు కలవు (యోహా 9³⁵ 12⁴² 16³ లూ 6³⁵). మ 16¹⁵⁻¹⁷ లో సంఘమందుండవలసిన క్రమశిక్షనుగూర్చి కొన్ని నూచనలు కలవు. అది యూదుల క్రమశిక్ష ననుసరించి యుండవచ్చును. దానిని చూచినయెడల అది యిట్లున్నది. తప్పు చేసిన నేరస్థునికి మొదట రహస్యముగా బుద్ధిచెప్పవలెను. అతడు వారి మాట విని తన తప్పు దిద్దుకొనక పోయినయెడల, సాక్షులయెదుట వానికి బుద్ధి చెప్పవలెను. వాడు వారి మాటను వినకపోయినట్లయిన, ఆ సంగతిని సంఘమునకు తెలుపవలెను. అతడు సంఘస్థుల సలహాలను కూడ వినకొల్లని యెడల అతనిని వెలివేయవలెను. ఆ తరువాత అతడు సంఘస్థుడు కాక, అన్య

డుగా నెంచబడెను. I కొరి 5⁴ చూడగా ఆ సభలోని యొక నేరస్థుని శిక్షించుటకు సభ చేయవలెనని పాలు ఆజ్ఞ నిచ్చుచున్నాడు. ఆ శిక్ష నేరస్థుని సాతాను కప్పగించుట యనబడెనుగాని, నేరస్థుని రక్షించుటకే ఇట్టి శిక్షను విధింపవలెననని పాలుయొక్క యుద్దేశమని తేటపడును. 5¹³ లో వెలివేయవలెనను ఆజ్ఞ తేటగా నున్నది. ఈ విధముగా I తిమో 1¹⁰ లో హుమనైయు అలెక్సాండ్రు అను నిద్రుని వెలివేసిరి. II కొరి 2⁸⁻¹¹ లో వెలివేయబడిన వారు పశ్చాత్తాపపడిన పిమ్మట వారిని మఱల చేర్చుకొనవలెనను ఆజ్ఞ కలదు. ఆ వెలివేయబడినవాడు I కొరి 5 లోని వాడే లేక మఱి యొకడా అనుదానిగూర్చి రూఢితరము గాని, ఎక్కువమందివలన కలిగిన శిక్ష అను మాటలను చూడగా సంఘపువారి స్మృతివలన ఇతనిని వెలివేసినట్లు స్పష్టమగును. అట్టివాడు పశ్చాత్తాపపడెనపుడు తిరిగి చేర్చబడవలెను లేదా, అతడు క్రొంగినవాడై నశించుననెమో. ఇట్టి కఠిన శిక్షలవలన సాతాను మనలను మోసపుచ్చి (I కొరి 2¹¹) నేరస్థులను నాశనము చేయవచ్చును గనుక జాగ్రత్తగా నుండవలెనని పాలు హెచ్చరించెను. మన మిది చూడగా వెలియుద్దేశము నేరస్థులను గుణపఱచుట యనునదేయని తేటపడును (II థెస్స 3^{14,15}). పనిచేయనివారి విషయమై పాలు ఇచ్చిన యాజ్ఞను లక్షింపనివారిని సభవారు కొంతమట్టునకు తమ సహవాసములో నుండి దూరపఱచవలెనని యున్నది. II యోహా 10 లో నున్న ఆజ్ఞయు నట్టిదే. III యోహా 9, 10 చూడగా ఆ సభ పెద్దయును దియొక్రేఫే యోహాను పక్షముగా నున్న తన సభవారిని వెలివేసినట్లు నూచన కలదు. ఈ వెలియాచారమును దుర్వినియోగపఱచుటను గూర్చిన నూచనలలో ఇది మొదటిది (శాపము చూ॥).

వెలుగు లేజము చూ॥

వెళ్ళగొట్టుట నేరములు శిక్షలు III 6, వెలి చూ॥

వే

వేకువ చుక్క (Day Star, Morning Star). రెండు గ్రహుపదముల తర్జుమా.

II పేతు 1¹⁹ నందుండి వెలుగిచ్చునది యని శబ్దార్థ మిచ్చును. రెండవది ప్రక 22¹⁶ లో నుండి ఉదయమున కనబడునది యని యర్థ మగును. ఈ రెండును క్రీస్తును నూచించును. క్రీస్తు మానవులకు వెలుగిచ్చువాఁ డనుటచేత ఈ పేరాయనకు బిరుదుగా నున్నది (లేబో నత్త త్రము, నత్త త్రము చూ॥).

వేగులవారు (Spies). సర్వత్ర సాధారణమైనట్లు విరోధుల సంగతులను దెలిసికొనుటకు వేగులవారుండినట్లు బైబిలనందు నూచనలు కలవు (ఆది 42⁹ సంఖ్యా 13, 21³² యెహో 2, న్యాయ 1³³ 18¹ I సమూ 26⁴ II సమూ 10³). కనానుదేశ స్థితిని దెలిసికొనుటకు మోషే పంపించిన పన్నెండుగురు వేగులవారి సంగతి వీనియన్నిటిలో మిగుల ముఖ్యమైనది (సంఖ్యా 13 ద్వితీ 1²⁹). వారికి తరువాత యెహోషువ పంపిన సంగతి మిగుల ప్రసిద్ధమైనది (యెహో 2). మొదటిదానిలో గోత్రమున కొక్కిరి చొప్పున 12 గురిని నియమించిరి వారు నలుభై దినము లాదేశమంతయు తిరిగిరి. దాని ఫలవంత స్థితినిగూర్చి మంచి సాక్ష్యము చెప్పిరి గాని యెహోషువ కారేబుతప్ప తక్కిన వారందఱు ఆ దేశమును జయింపలేమని భయము చెప్పిన వారిని ధ్వంసపఱచిరి. రెండవ దాని యందు ఇద్దఱుమాత్ర ముండిరి. రాహాబువారిని రక్షించినందున ఆ మెకు రిక్షణ కలిగెను (యెహో 6^{22,23}).

వేట, వేటాడుట (Hunting). వేటాడుటను గూర్చిన నూచనలు బైబిలనందు దెక్కువ లేకున్నను ఆ పని ఆరంభమునుండి యున్నట్లు చూడవచ్చును. నిమ్రోదు పరాక్రమకాలియగు వేటకాఁడు (ఆది 10⁹). ఏశావు వేటాడెను (25²⁷ 27³⁴). ద్వితీ 14 నందు తినఁదగిన ఆడవి మృగముల జాబితా గలదు. వాని నాహారముగా నుపయోగించుటకు రక్తము చిందించి, వానిని చంపవలెనను నియమముగలదు (లేవీ 17¹³). రాజులు వేటాడి మాంసమును దిన్నట్లున్నది (I రాజు 4³³). అష్టూరు రాజులు సింహములను వేటాడినట్లు వారి రాతికాసనములలో నశేక నూచనలున్నవి. ఇశ్రాయేలీయులు అట్టి ప్రాణహానికరములగు మృగములను వేటా

డిన నూచనలు లేవు. నీటి గుట్టమును వేటాడుట ప్రాణహానికరముగా నెంచిరి (యోబు 41^{26,29}). వేటాడుటలో విండ్లను బాణములను (ఆది 27³), ఖడ్గములను ఈఁజెలను పంట్రకోలలను (యోబు 41²⁶), ఉరులను (హబ 1¹⁵ కీర్త 124⁷ సామె 7³³ ఆమె 3⁵ మొ॥), వలలను (మికా 7² కీర్త 91⁵ 10⁹ సామె 11⁷ యెహె 12¹³ మొ॥) ఉపయోగించిరి. వలలు జింకలను పట్టునంత పెద్దవి. యోబు 18¹⁰ లో నుండు ఉచ్చు మఱి యొక పదమై త్రాడును నూచించును. వారు మృగములను పట్టుటకు గోతులను త్రవ్విరి (II సమూ 2³⁰ కీర్త 35⁷). వేటకాండ్రు తమ పనులను చాల యుక్తిగా చేయుటవలన వారి పని దుష్టులు మంచివారిని సంహరించుటకు చేయు యత్నములకు అలంకారముగా వాడఁబడును (కీర్త 91³ 124⁷ సామె 6⁵ హోషే 9⁸).

వేత్రధరులు (Sergeant). దీనిమూల భాషాపదము బైత్రములు ధరించినవారు అని యర్థ మిచ్చును. రోమకా అధికారుల పరివారములో ఇట్టి వారు ఇద్దఱు ఎల్లప్పుడుండి శిక్షించుటకు తమకు కలిగిన అధికారమును చూపుటకు అట్టి బైత్రములకట్ట మోసిరి. వారు దేహసంరక్షకులు మాత్ర మేగాక దండధరులవంటివారై యున్నారు. ఫిలిప్పీయిలో పాలును నీలను శిక్షించినవారు అట్టి వారై యుండిరి (కార్గ్ 16²²⁻³³).

వేదిక కొమ్మ, బలిపీఠము చూ॥

వేయి సంవత్సరముల పరిపాలన (Millennium). సాతాను వెయ్యి సంవత్సరములు బంధింపఁబడునను సంగతి (ప్రక 20²⁻⁷) వెయ్యి సంవత్సరముల పరిపాలననుగూర్చిన సిద్ధాంతమున కాధారమై యున్నది. ఇట్టి బోధలు బైబిలనందు మఱిచుటవైనను తేటగా నుండకపోయినను యూదుల అప్రమాణిక గ్రంథములలోని హనోకు (Slavonic Enoch) గ్రంథమందు ఈ యుగము ఏడువారములైనట్లును ప్రతివారము వెయ్యి సంవత్సరములైనట్లును ఇట్టి వారములైన పిష్టుట (=8000 సం॥) తీర్పు వచ్చుననియు తదనంతరము మరియొకవారము అనఁగా వెయ్యి సంవత్సరములు విక్రాంతి అయిన పిష్టుట కాలము లెక్కింపఁబడిన యుగ మారంభమగునని

యున్నది. యూదుల టాల్మూడులో (Talmud) కూడ దీనినిగూర్చిన సూచనలు కలవు.

క్రైస్తవ బోధలనుబట్టి ప్రక 20⁹ ననుసరించి కొందఱు అక్షరరీతిగా క్రీస్తు వచ్చి సారానును బంధించి, నీతిమంతులను లేపి వేయి సంవత్సరములదాక పరిశుద్ధులతోకూడ ఈ లోకములో పరిపాలన చేయునని బోధించుదురు. మఱి కొందఱు ప్రకటన గ్రంథమునందు అలంకార ప్రయోగములు పెక్కు లుండుటచేత దీనికి అక్షర రీతిగా గాక ఉపమానరీతిగా అర్థము చెప్పవలెనని యనుకొందురు. అట్టివారు ప్రస్తుతము నువ్వార పనికి కలుగు జనుమును నూచించు ననుకొందురు. బైబిలునందీ యొక్క వాక్యము మాత్రము ఈ బోధ కాధారముగా నుండుటచే దాని సరియైన భావమును దెలుపుట మిగుల కష్టమైన సంగతియై యున్నది.

వేశ్య, వేశ్యాగమనము (Harlot, Harlotry). వేశ్యాగమన మను పాపము అదియందీ యున్న పాపముని బైబిలునం దగుపడుచున్నది (అది 38). వేగులవారిని దాచిన రాహాబుకు వేశ్య అను పేరుండుటచే అది యామె పూర్వ వృత్తి యని యూహింపఁదగును (యెహో 2). ఇట్టి వారికి పరస్మిన్లు అను పదమును సామెతల గ్రంథములో వాడుటచే యూదులు కానివారు సాధారణముగా నీ వృత్తి నవలంబించినట్లు తెలిసి కొనవచ్చును (సామె 6³⁴ 23²⁷ మొ॥). వారు భోగమువారివలె పాటలు పాడుచు (యెష 23¹⁶), మోహపు మాటలు అభినయములచే అనుభవము లేనివారిని బోధించుచు (సామె 6³⁴), ప్రస్తుత కాలపు వారివలె చాల సొమ్ము గడించిరి (యెహ 16³³⁻³⁹ లూ 15³⁰). పాత నిబంధన కాలములో అన్యలు తమ మతారాధనలలో కూడ దేవదాసీలవంటి వారిని ఉంచెడి (హోష 4¹⁴).

వేశ్యాగమనమును కఠినముగా నిషేధించిరి (ద్వితీ 23¹⁷). వారి పనివలన కలుగు అనాయమును ఆలయమునం దర్పింప నీయలేదు (23⁸). వేశ్యల పిల్లలను సంఘములో చేర్చనియ్యలేదు (23² న్యాయ 11¹⁻³). క్రొత్త నిబంధనలో ఈ పాపము శరీర పాపములలో నొకటియై (రోమా 1²⁶ గల 5¹⁰ I కొరి 6⁹⁻¹⁰), జేవుని

శిక్షకు మరింత లోనయి దాని చేయువారిని జేవుని రాజ్యమునుండి దూరపఱచును (6⁹). ఇశ్రాయేలీయులు యెహోవాను విడిచి అన్యదేవతలను కొలుచుట భర్తను విడిచి వేశ్యావృత్తిని జీవించుచున్న జైంఛబడును (యిర్మీ 2³⁰ 8¹ యెహ 15¹⁶ 23⁵ మొ॥ నేరములు శిక్షలు II 1 (2) (6) చూ॥).

వేషధారణ, వేషధారులు (Hypocrisy, hypocrites). ఈ మాటలచే తెనిగించిన మూలభాషపదములు నాటకములలో వేషములను ధరించుకొనువారిని నూచించును. నిజమైన భక్తి లేకున్నను అట్టివారివలె నటించువారికి యేసు క్రీస్తు పేరును అనేకమారు లుపయోగించెను (మ 6^{2,5,16} 7⁵=లూ 6⁴² మ 23^{13,14,15, 23,25,27,29}). వెలపటి యాచారములను మాత్ర మాచరించుచు వాని యాత్మీయ భావమును లక్ష్య పెట్టని వారును ఈ పేరుచేఁ పిలువఁబడిరి (మ 15⁷=మా 7⁶). అట్లే ప్రకృతియందలి గుణులను వివేచింప ప్రవీణులై ఆత్మీయ సంగతులను కొంచెమైనను వివేచింపఁజాలకున్న వారికి నీ బిరుదు ఆరోపింపఁబడెను (లూ 12⁵⁶). తాము చేయువానిని తప్పులుగా పరిగణింపక, వానినే యితరులు చేసినప్పుడు దోషారోపణ చేసినవారికిని ఈ పేరు కలిగెను (13¹⁵). క్రీస్తును మోసపుచ్చవలెనని గోరి నక్కవినయము కొంగట్టెని జూప యత్నించిన వారి నటనను ఆయన వేషధారణ యనెను (మ 22¹⁸=మా 12¹⁵). ఈ పదమునకు సంబంధించిన క్రియను లూ 20²⁰ తాము నీతిమంతుల మని అనుపించుకొను ఛారులు అని తెనిగించిరి. ఈ మాటలు మూల భాషయందు వారు వేషము ధరించిన సంగతిని మాత్రమే గాక ఆ పదముకు వేషధారణలో గల సంబంధమును తెలియఁజేయును. తన శిష్యులిట్టి వేషధారణలో పడకుండునట్లు ఆయన వారికి తగిన హెచ్చరికలు జేసెను (12¹). అంతియొకయ లోని యూద క్రైస్తవులు పేతురు బర్దుబాలతో పాటు కులాభిమాన విషయములో నిట్టి మాయ వేషము (=వేషధారణ) లో పడిరి (గల 2¹³). క్రైస్తవులు బొత్తుగా విసర్జింపవలసిన పాపమైనను, అంత్యదినములయందు వారిలో ననేకులు ఈ పాపమునకు లోనగుదురు (నిష్కాంత్యము చూ॥).

వై, వ్య

వైజాతా (Vaizatha). హామాను 10 మంది కుమారులలో నొకడు (ఎన్టీ 99).

వైడూర్యము రత్నములు 16 చూ॥

వైద్యుడు రోగములు చికిత్సలు పీఠిక చూ॥

వ్యభిచారము నేరములు శిక్షలు I 1 (2) 6 చూ॥

వ్యర్థము మాయ చూ॥

వ్యర్థుడు (Raca = వట్టివాడు, vain fellow). మనుష్యులు వచింపరాని దూమణ పదములలో నొకటి (మ 299). యాకో 290 లో ఈ పదముచేతనే తెలిగించిన మూలభాషాపదము మట్రాకటియై అగ్నిముసంపద లేనివానిని నూచించును. మ 599 లో నుండునది వట్టి దూమణపదమై మొద్దు మొదలగు మాటలచే నూచింపబడు బుద్ధి హీనుడని యర్థమిచ్చును.

వ్యవసాయము (Agriculture). ఇక్రా యేలీయు లారంభమునందు గుడారములలో నివసించుచు పశువులమందలను పెంచి, వానిని గాయంచు జీవయాత్ర నడుపుకొనిరి (ఆది 13⁵ 33¹³⁻³³ 47⁶). వారిట్టివారై తాము కొద్దికాలము వఱకు మాత్రమే నిలిచిన ప్రాంతములలోని భూమిని గొంతమట్టుకు సేద్యపఱచినను (ఆది 26¹² 37⁷), కనానుదేశమును జయించి స్వాధీనపఱచుకొనిన పిదప మాత్రమే వ్యవసాయము నొకప్పుటిగా నవలంబించిరి.

1. ఇక్రా యేలీయులకు భూములు దొరికిన విధము. కనానుదేశము జయించుటవలన వారు మోషే యెహోషువల ద్వార ఇదివఱకే యితరుల చేత సాగుచేయబడిన ప్రదేశములకు హక్కు దారులై (సంఖ్యా 32⁴ యెహో 12). అట్టి ప్రదేశములలో కూడ వారు తమ పశ్చాదులను మేపుకొనుటకై మేతభూములను ప్రత్యేకించిరి (సంఖ్యా 32⁴). వారు తమ భూములను గోత్రముల చొప్పునను కుటుంబముల ప్రకారము విభాగించిరి (యెహో 14:21). వారిట్లు స్వాధీనపఱచుకొనిన దేశమునందు సాగుచేయవలసిన ప్రదేశ

మెంతో గలదు (17¹⁵⁻¹⁸). ఆయావారల కియ్యబడిన భూములు వారికి నిత్యస్వాధ్యములై యుండెను (లేవీ 25¹³⁻¹⁷). వారు తమ భూములను ఎకరముల చొప్పునగాక ఈ దేశమందు సాధారణముగా నున్నట్లు ఒక కాడియొడ్డు రోజుకు దున్నగలుగుదాని చొప్పున రెక్కించిరి (I సమా 14¹¹ యెష 5¹⁰). ఆ భూములలో పండిన ధాన్యమును దానిలో చల్లబడు విత్తనముల ప్రకారము రెక్కించినట్లు లేవీ 27¹⁶ నందొక దృష్టాంతము గలదు. మూలరాళ్లు వేసి ఆయావారి పొలములను ప్రత్యేకించుకొనిరి. వానిని మార్పుట గొప్ప పాపములలో నొకటిగా నెంచబడెను (ద్వితీ 19¹⁴ 27¹⁷ హోషే 5¹⁰ సామె 22²⁸). వారి పొలములు మాగాణిగాక మెట్టభూములై యుండెను (ద్వితీ 11¹⁰⁻¹²).

2. పొలములకు వాడిన ఎరువు. ఇక్రా యేలీయులు భూమిని సాగుబడిచేయునై ఎరువునంతగా వాడినట్లు కనబడదు. గాని ప్రతియేడు సంవత్సరముల కొక మారు భూమిని సేద్యముచేయక ఊరకనే విడిచిరి (నిర్ 23^{10,11}). అన్ని భూముల నొకే సంవత్సరమున నిట్లు వదలవలెనను అజ్ఞు అచ్చట నున్నట్లు కనబడును. గాని అట్లుగాక వానిని సాగుచేయు వారంభించినది మొదలు ఆరు సంవత్సరములైన పిదప అట్లు చేయవలెను. ఆ ప్రకారమైన పక్షమున ప్రతి సంవత్సరమున ఏవో కొన్ని మాత్రమే విక్రాంతిగా నుండునవి. ఇట్లు వారు చేయుటవలన ఆ పొలములు చాలమట్టుకు లాగుపడినను, ఎరువును కూడ అప్పుడప్పుడు వాడినట్లు నూచనలున్నవి (యెష 25¹⁰ లూ 13⁹). చెత్తను కొయ్యకాలును అందునిమిత్తమే కార్చి వేసిరి (నిర్ 15⁷ యెష 5¹⁴ 47¹⁴). గాని ప్రస్తుతము నాగరికులు భూములను ఫలవంతములుగాఁ జేయుటకు చేసెడి యత్నము లెవ్వియును జరిగినట్లు కానబడదు. ఈ విషయమునందు వారి దేశస్థులను బోలెరి.

3. సేద్యముచేసిన కాలము. సాధారణముగా అన్ని దేశములవలెనే ఆ దేశపు శీతోష్ణస్థితి భేదములను గుర్తించి వర్షాకాలముల ననుసరించి సేద్య మారంభించిరి. చలికాలము ఆరంభింపక పూర్వమే అక్టోబరు నవంబరు మాసములలో వారు భూమిని దున్నిరి. గాని గోధుమల యవధి మొదలగు

విగుప్తీయులు దున్నుట విత్తుట

ధాన్యములపైరు తప్ప అప్పుడేమియు విత్తలేదు. చలికాలము గతించి పిమ్మట ఫెబ్రువరి మాసములో మరల సేద్యమారంభించిరి. మార్చి మొదలు మే వఱకు కడపరి వర్షాకాలమగుటచేత (యాకో 57) అప్పుడు మంచి పంటలు పండెను. కోతలు సాధారణముగా ఏప్రిల్ నెలనుండి యారంభమాయెను (పరెస్తీసు VI మా.).

4. సేద్యముచేసెడి పనిముట్లు. నాగలి సర్వ సాధారణముగా దున్ను పనిముట్టుగా నుపయోగించినను (I రాజు 10¹⁹ యెష 25²⁴ మొ.) పారల తోడను భూమిని త్రవ్వినట్లు కనఁబడుచున్నదని యెష 7²⁵ వలనఁ దెలియును. వారు పూర్వము వాడిన నాగలి ప్రస్తుత మీ దేశములో వాడు నటువంటిదే. విత్తనములు చల్లుట వారిలో సాధారణమైన విషయము (మ 16²⁵). నేటివఱకు పరెస్తీసులో మొదట గింజలను చల్లి పిదప దున్నెదరు. ఒక్కొక్కప్పుడు దున్నిన చాళ్లలో గింజలను చల్లి పైన మరల కప్పటకు దున్నెదరు. బైబిలు కాలమునందును బహుశః యిట్లే చేసియుందురు. దున్నుటకై వారు ఎడ్ల నుపయోగించిరి (I రాజు 10¹⁹). గాడిదలతోను దున్నుట మామూలుగాని వీని రెంటిని జతచేసి దున్నుట నిషిద్ధముగా నెంచఁబడెను (ద్వితీ 22¹⁰). తొలకరి వానలలో నొక మారును, కడపరి వానలలో నొకమారును దున్ని వసంతకాలములో పైరులను గోసిరి. ఆయా పైరులను వేయుటకు ఇంక ఒకటి లేక రెండుమారులు దున్నియుందురు. భూమిని చదునుచేయుటకు (యెష 28²⁵) పాపటము నుపయోగించిరేమో తెలియదు.

5. పైరులను పాడుచేసినవి.

(1) వాన కురియకపోవుట. కడపరి వర్ష

ములు (పైన 3 చూ.) తిప్పిపోవుట పైరు రెండు టకు ముఖ్య కారణమాయెను (యిర్మీ 33 ఆమో 47) ఇంచువలన కరవులు కలిగెననుటలో వాశ్చర్యములేదు.

(2) అధిక వర్షము కురియుటవలన తిన్నె, బూజు, కాటుక పట్టుటచేతకూడ పంటలు పాడై పోయెను (ద్వితీ 28²⁵ I రాజు 8³⁷ ఆమో 48 హగ్గ 217).

(3) తూర్పునుండి వచ్చిన వడగాలి చేతను పైరులు మాడి పంట నష్టమాయెను. పైనాలుగు వాక్యములలోను మూల భాషయందున్న పద మొకటియైనను తెలుఁగునందు కాటుక యను పదముతోగాని లేక అదే యర్థమిచ్చు మఱియొక పదముతోగాని తర్జుమాచేసిరి. ద్వితీ 28²⁵ నందీ పదమును పొరపాటుగా కాటుక యనియు, I రాజు 8³⁷ నందు గొడ్డువెట్టె యనియు, ఆమో 48 నందు ఎండు తెగులని సరిగాను, హగ్గ 217 నందు తెగులు అనియు తెనిగించిరి.

(4) మిడుతలు పైరులను చెరిపినవానిలో ముఖ్యములైనవి (నిర్గ 10¹⁹⁻¹⁹ I రాజు 8³⁷ ఆమో 7⁹ యోవే 14).

(5) వడగండ్ల వలనను పంటలు నష్టమాయెను (నిర్గ 9¹⁸⁻²⁴ క్షు 78⁴⁷ హగ్గ 217).

పక్షులువచ్చి ధాన్యమును తినకుండునట్లు ఈ దేశమందువలె చేనికొపములు వానిని కాయుచుండిరి (యిర్మీ 417).

(6) కోత. ఏప్రిల్ మాసమున యవలను కోయుటతో కోతలారంభమయ్యెను. మరికొంత కాలములో గోధునుకోతబట్టిరి. ఈ కోత చాచాపు యెదువారముల వలకుండునది. పస్కా-

మొదలు పెంతెకొస్తు మధ్యనున్న యేడు వారము రికాలమేయొప్పున్నది. పైరును కొడవండ్లతోఁ గోసిరి (ద్వితీ 16° 23°). బాగుగా పండిన పంటను కోయుటకు సాధనముగా వానిన కొడ డలి బైబిలునందు అలంకారరీతిగా పూర్వ పక్షము జెందినపిమ్మట లోకమున కలుగఁబోయెడి న్యాయ తీర్పున కొక గురులైయున్నది (యోవే 31° మా 4° ప్రక 14° 19°). పైరుగోసి దాని పనలుగా గట్టిరి (ఆది 37° ద్వితీ 24° రూతు

27° 15°). తరువాత వానిని పంట కుప్పలుగా జేర్చిరి (నిర్గ 22°). చేల మూలయందుండు వానిని కోయక బీదలకొఱకు విడువవలసినదను నియమము గలరు (శేష 19° 23°). వారి నిమిత్తమే పరిగ నేరక విడువవలెనను ఆజ్ఞయు కలిగెను. రూతు 27° 17° నందు కోతగాండ్రు చేయు పని యావ త్తును చక్కగా నిర్దింపఁబడియున్నది ఈ కాలము సంతోషకాలమునకు నూచనగానున్నది (యెష 9°).

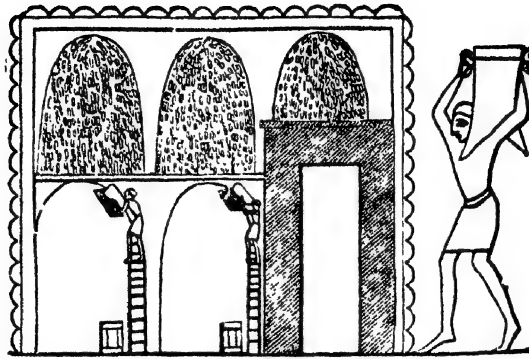

నూర్పు కల్లము

(7) నూర్పిడి. ఈ దేశముందున్న రీతిగానే పల్లెనీసులోను ధాన్యము నూర్పిరి. కల్లము నొక దానిని సిద్ధపఱచి పనలన్నిటిని ఆ కల్లములో పఱచి, పశువులచే త్రొక్కించి గాని (ద్వితీ 25° I కొరి 9°), ఆ పనలమీఁదుగా నొక కొయ్య మొద్దును లాగించుటచేఁగాని (II సమా 24° యెష 28°) ధాన్యమును నూర్పిరి. సాధారణ ముగా నీ పని రాత్రి వేళలందు జరిగెను. అప్పు డప్పుడా నూర్పుకొయ్యకు క్రింద ఇసుపదంత ములవంటి మేకులను తగిలించిరి కావున అది భయంకరముగ శిక్షను నూచించెను. ధాన్యాదుల నిట్లు నూర్చినను ఈ దేశమున కాయధాన్యముల నెట్లు దుర్లభగొట్టెదఁగో అట్లే పల్లెనీసు నందును ఆయా విధములగువానిని నూర్చుటకు వివిధసాధన ములు వాడిరి (యెష 28°).

నూర్చినపిదప గాలి బాగుగా కొట్టునప్పుడా ధాన్యమును తూర్పారబట్టి పొట్టును గట్టిగింజలను వేలుచేసిరి. పల్లెనీసులో సముద్రపు గాలి సాయంకాలములందు బాగుగా వీచును గాన అట్టి సమయమున తూర్పారబట్టిరి (రూతు 3°). ధాన్యము నింక శుభ్రపఱచుటకై జిల్లేడను (అమా 9° యెష 30°), చేటలను (మ 3°) వాడిరి. ఇట్లు ధాన్యమును సిద్ధపఱచినపిమ్మట దానిని పాతరలోఁగాని (యిర్ 41°) కొట్టలోఁ గాని (II దిన 32° సామె 31° యిర్ 50° యోవే 11° లూ 12°) పోసి భద్రపఱచి పొట్టును కార్చివేసిరి. ఇది దుష్టులకును శిష్టుల కును కలుగఁబోవు స్థితిగతులను నూచించెను (మ 31° 13° పల్లెనీసు చూ॥).

వ్యాపారము వృత్తము చూ॥

విగుప్తీయుల ధాన్యపు కొట్టు

న, ,వా

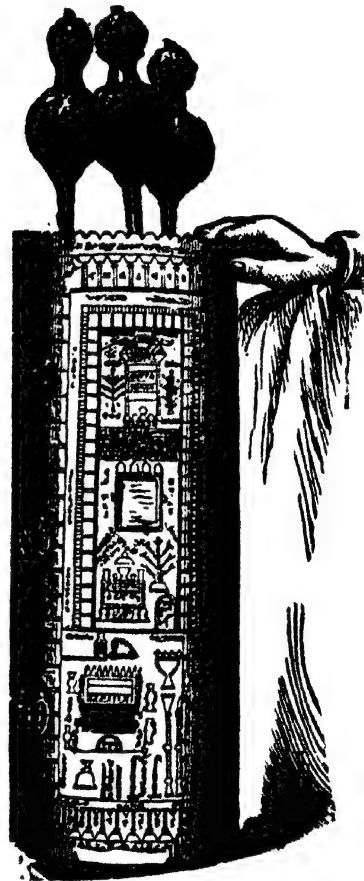
వ్రతవిసము సమాజము 2 చూ॥

వ్రతము చేయువాడు నాశీరు చూ॥.

హిల్లీయులయొక్క పుస్తకపుచుట్టయు, సిరాబుడ్డి

వ్రాత (Writing). ఆ బ్రాహ్మము కర్తీయుల ఊరుపురమును విడిచి కనామకు వెళ్లక మునుపే కర్తీయులకు వ్రాత తెలిసియున్నట్లు వారి కాసనములవలనఁ దెలియును. వారు పచ్చియిటు కలమిఁద వ్రాసి వానిని కార్పిరి. ఇట్టి యిటుక లనేకము నేటిఁజూకు కాపాడఁబడియున్నవి. మఱియు ఇక్రాదేవీయులు విగుప్తీలో నివసించక పూర్వమే విగుప్తీయులు వ్రాత నెఱిగి యుండి రని అచటి రాతకాసనములవలనఁ దెలియును. ఇక్రాదేవీయులు కనాను దేశమును స్వతంత్రించు కొనక పూర్వము కనానీయులు వ్రాత నెఱిగి యున్నట్లు రాతి కాసనములవలనఁ దెలియు చున్నది. ఇక్రాదేవీయులుకూడ మొదటినుండి వ్రాను నెఱిగియుండిరనుట అశ్చర్యము కాదు (నిర్గ 17¹⁴ 24⁴ సంఖ్యా 28³ ద్వితీ 31¹⁴). వారు

ధర్మకాస్త్రపుచుట్ట ఊచఁబడు విచిత్రపు ఒల కనాను దేశమును జయించినపుడు రాళ్లకు గున్నముపూసి దానిమిఁద అజ్ఞలను వ్రాసిరి

(ద్వితీ 27⁴⁴ యోహో 8³⁹). రత్నములమీఁదను (నిర్ణ 39¹⁴) బంగారము మీఁదను (నిర్ణ 39¹⁴) అక్షరములను చెక్కుట వారికి తెలిసియుండెను (పుస్తకములు, హెబ్రీభాష చూ॥).

వాతవలక పలక చూ॥

వ్రేలు (Finger). అలంకార రీతిగా దేవుని వ్రేలు ఆయన శక్తికి నూచనగా నున్నది (ద్వితీ 9¹⁰ లూ 11²⁰). అది నిర్ణ 81⁰ లో దేవుని శక్తి యనియు కీర్త 83 లో ఆయన చేయి యనియు తెలిసిగించిరి. యిర్మీ 52³¹ లో వ్రేళ్లు కొలతగా నుపయోగింపబడిన (మానములు కొలతలు I 1 చూ॥).

శ

శకునము, శకునగాంధ్రు (Sooth-saying, Magic, Charm, Sooth sayers). సోద, దాని బహుమానము, చిల్లంగితనము, గుసగుస మాటలాడువాఁడు, గారడీచేయువాఁడు, మంత్రకాఁడు, సోదకాఁడు లేక సోదకత్రై, జాతకము చెప్పువాఁడు లేక మాయగీతలు గీయువాఁడు, ఇంద్రజాలకుఁడు, మోసచరిత్రచెప్ప వాఁడు, మాయకాఁడు మున్నగు నర్థములిచ్చు వేరువేరు స్థలములలో వాడిన నాలుగు హెబ్రీపదములను ఆంధ్రీకరించుటకు ఈ తెలుగు పదము ఉపయోగింపబడినది. తెలుగులో దీని మొదటి అర్థము పక్షి. దాని నుండి ముఖ్యముగా పక్షులు ఎగిరిపోవుటనుండి శకునము లేక సోద అనునది ఉత్పత్తియయ్యెను.

ఇచ్చటిమాట ముఖ్యమైన వానిని తెలిసికొనుటకు గాను చరిత్రయందంతటాన్ని జనాంగముల వారు ఉపయోగించిన ఏవో యొక విధమైన ప్రయత్నమును చూపించుచున్నది. ఇది ఆమానుష సహాయము కలిగియున్నామని నటించువారు ఆ సహాయముద్వార మనుష్యులకు సాధారణముగా ముఖ్యమైన సంగతులను రాజోవు సంగతులను చెప్పుటయ్యున్నది.

ఇట్టి జ్ఞానము కలదని నటించుటద్వారా అనేక విధములైన శకునములు వ్రేలుదేరను. ఈ శక్తి కలదనుకొనిన స్త్రీ పురుషులు మంత్రకాంధ్రు, మంత్రకత్తెలను పేరబెరుగుచుండిరి. వారి వృత్తి చిల్లంగితన మనబడినది.

వారు కలభావమును చెప్పి, రహస్యములను వ్రేలువఱచి, మనుష్యులు పోగొట్టుకొనిన వస్తువులను కనుగొనిరి. వారు పక్షులు ఎగిరిపోవుటను కనిపెట్టిరి. లేక చీట్లు వేయుటను వాడుకొనిరి. వారు మేఘములను వాని చలనములను గమనించి వానివలన తమ తీర్మానములను చేసిరి. శకునము చెప్పుటలో గ్రహములను, గ్రహముల సంధిని వాడుకొనిరి. వారు చచ్చిన వారి యాత్మలతోను, దయ్యములతోను అన్యోన్య సంబంధము కలిగి యుండఁగల మనియు, వానిద్వార కావలసిన సంగతి తెలిసికొనఁగలమనియు నటించిరి. వారు అప్పుడే చంపబడిన మృగములయొక్క ప్రేగులను, మనుష్యుల శవములను తనిఖీచేసి రాజోవు సంగతులను తెలియజేయుటకు కావలసిన చిహ్నములను వీనిలో కనుగొనిరి. ఇందుకై వారు బాణములు వేసిరి. అంబుపోవు విధమును జాగ్రత్తగా కనిపెట్టు నిధిత్తము వాని నెక్కవగా మెరుగు పెట్టిరి. అనేకమైన బాణములువేసి, ఎక్కువ బాణములు పోవు దిక్కునుబట్టి తామను కొనిన పనియొక్క దురదృష్ట అధిష్టములను చెప్పిరి. వాఁడెరింపవలెనయ్యున్న పట్టణములయొక్క కేంద్రలో ఒక్కొక్క వేరును ఒక్కొక్క బాణముమీద చెక్కి అగ్నియను అమ్మల పాదిలో పెట్టి, ఒక్కొక్క దానిని బయటికి తీయునప్పుడు ఏ వేరుగలది ఎచ్చునో ఆ వరుస ప్రకారము పట్టణములను ఎదిరించిరి. ఇది ఒక విధముగా చీట్లు వేయుటయై యున్నది. కర్తల ద్వార శకునములను చెప్ప వాడుకకూడ నుండెను. (హోషే 4¹²). కర్తను చిక్కగా నిలువఁజెట్టి అది పడుదిక్కునట్టి తాము కనుగొనఁగోరిన దానిని చెప్పిరి. శకునపుగిన్నె ఒకవిధమైన మూఢభక్తియై యుండెను. ఘోర మంత్రగాండ్ర సంగతినిబట్టి చూచిన (అది 41⁸ నిర్ణ 711-72) శకునగాండ్రకృప మోసగాండ్రని లేఖనములు చక్కగా తెలుపుచున్నవి. హిందూదేశములోని సాధారణమైన గారడీ వానియొక్క అత్యాశ్చర్య కరమైన నిపుణతను గాంచునప్పుడు అట్టి పని చేయువారు తమను చూచువారిని సులభముగా లోపఱచుకొనఁగలరనియు, 'వారి మాట మనుష్యులలో చురుకుబడి గలదై యుండుననియు, వారి యాశీర్వాదము లన్నియు ఎఱియొద్దనుండి వచ్చు

చున్నవో, రాజోవుకాలపు వానిని మన కవసరమైనంతమట్లును ఎవరు తెలియజేయుచున్నారో, జరుగఁజోవు సంగతులు మొదట తెలిసిన మన మెడతెగని భయములో నుండుమని ఎవరెఱిగి వానిని మనకు దయతో మరుగుచేసినో ఆ దేవుని మరచిపోవునట్లు చేయుటకు కారణమగుదురనియు తెలిసికొనుచున్నాము.

ఇక్రాయేలీయు లేయే జనాంగములవారితో సహవాసముచేసిరో ఆయా జనాంగములవారు శకునములం దెక్కువ నష్టకము గలవారై యుండిరి. కనుక ఇక్రాయేలీయులు యెహోవాను మరచుట కిది ఎల్లప్పుడొక శోధనగా నుండెను (నిర్గ 22¹⁸ లేవీ 14³⁶ సంఖ్యా 23²³ ద్వితీ 18¹⁰ I సమూ 6² 15²³ 28⁸ II రాజు 17¹⁷ 21⁶ యిర్మీ 14¹⁴ యెహె 21^{21-23, 29} దాని 1³⁰ 2²⁻²⁷ 47⁻⁹ 5¹¹).

కర్తీయుల దేశము శకునమునకు పుట్టిల్లని చెప్పవచ్చును. జ్ఞానులను పేరబెరిగిన తెగవారు మొదట శాస్త్రజ్ఞులును, ప్రకృతిని గమనించు వారును, భూగోళశాస్త్రజ్ఞులునై యుండిరి. ఈ జ్ఞానముతో కొన్ని శకునములను, అమానుష శక్తి తమకు కలదను నటనమును కలిపినచో పైకము సంపాదించుకొనుటకు సాధ్యమగునని వారు కనుగొనిరి. ఇక్కాలమందు భరతిఖండములో విస్తారముగా నగపడు జ్యోతిషము అనేక శతాబ్దముల నుండి ఈ విధముగా వృద్ధినిొందెను. ప్రతి వాడును ఒక నక్షత్రముందు పుట్టివాడనియు, వాని జీవితమంతయు దాని స్వాధీనములో నున్నదనియు వారు తలచెడివారు. నక్షత్రములను జాగ్రత్తగా గమనించి, ప్రతివానియొక్క జాతకము వ్రాయుట కర్తీయదేశపు జ్ఞానుల యొక్కయు, పారంపర్యముగా వారసుండి వచ్చిన ఇతర దేశస్థులయొక్కయు పనియై యుండెను.

ఇవిధమైన శకునము కర్తీయ, ఐగుప్తు అను దేశములనుండి ఇక్రాయేలీయులలోకి కడపటి రాజులకాలమందు వ్యాపించెను. వారు విగ్రహారాధనను సంపూర్ణముగా విడిచిన తర్వాతకూడను ఇది వారిలో నుండెను.

లేవీయుల ధర్మశాస్త్రము ఈ విధమైన శకునములన్నిటికి ఎక్కువ విరోధముగా నుండెను.

ఎందుకనగా రాజోవు సంగతులను తెలిసికొనవలెననెడి యాశ, తెలియని సంగతులను అమానుష శక్తిద్వారా తెలిసికొనగలమనెడి నటన అను నీ రెంటికంటె నరజాతి నెక్కువ భ్రష్టము చేయగలవి లేవు.

శకునమును, దానికి సంబంధించిన దంతటి యొక్క సాపమును ఈ క్రిందివానిలో నిమిడి యున్నది.

(1) విగ్రహారాధనతో దానికి గల సంబంధము. అది ఎల్లప్పుడును విగ్రహారాధన చేయు ఘోషములకు సంబంధించి యుండెను. ఇది మనుష్యులకు మరుగైన సంగతులను అద్భుతవశముననో, పదార్థసంబంధమైన వానిలో కనబడు గురుతుల వెలననో తెలిసికొనవచ్చునని చెప్పబడుచున్నది. తెలిసికొనవలసినవానిని దేవుడు బ్రలుపఱచును. మనకు గోచరమైన సంగతుల నాలోచించుట ఆయన కిష్టములేదు.

(2) అది జ్ఞానమునకు మూలమైన దేవునికి బదులు హస్తకృతమైన పదార్థమును నిలుపుటయై యున్నది.

(3) స్వలాభము నిమిత్తము ఉపయోగించుచున్నందున నది మిక్కిలి మోసమునకు నడుపుచున్నది. ఎక్కువ లాభము కలుగునట్లు ఎక్కువ మోసకరమైన పనులు చేయుదురు. అబ్బుజ్ఞానులట్టి శక్తి తమ యాధీనమందున్నదని చెప్పుకొందురు. ఇది అబద్ధమే.

(4) చాలమట్లు కీ నష్టకము అందజేలి వ్యాపించెను. శకునములలో నేమైన వాస్తవ ముండిన నది స్త్రీ పురుషులు సాతానుతో సహవాసము చేయుటవలననే కలిగినవచ్చును. అనేక సందర్భములం దిది వాస్తవము.

(5) ఇది స్త్రీ పురుషులలో విస్తారమైన భయమును పుట్టించును. అది వారికికా దాసత్వమగును. మాధాచారము లత్యధిక భయమును పుట్టించును. ఇది వాస్తవమని ఇండియాలో ఇక్కాలమందు విస్తారము గ రుజువగుచున్నది. మంత్రశక్తిచే కలుగుననెడి గుఱుతులు, శకునములు మున్నగు వాని దాసత్వపు కాడిక్రింద ఇండియా దేశస్థులు భయంకర బాధ ననుభవించుచున్నారు.

సాతానుయొక్కయు, దయ్యములయొక్కయు అధీనమున కప్పగించుకొను స్త్రీ పురుషులు చేసేడి నటనలయందు విస్తారముగా సత్యమున్నదని ఆదిమ క్రైస్తవ పితరులు నమ్మిరి. ఇక్కాలపు స్పిరిటిజమ్ (Spiritism) కును, ఈ విషయముకును సమీప సంబంధమున్నట్లు గాన్పించెడిది. కాస్త్రుజ్ఞులైన ప్రముఖుల నేకులు దీనిలో వాస్తవమున్నదని నమ్ముచున్నారు. అయినను ఇదివఱకును, ఇప్పటికిని దీనిలో నెక్కువ మోసమున్నది. మఱియు ఈ విద్యలు, పద్ధతులు, నమ్మకములు మున్నగునన్నియు దేవునికి కోపమును పుట్టించుననై నందునను, ఆయన వానినన్నిటిని ఖండించుచున్నందునను మన మిట్టివానికి దూరముగా నుండుట మిక్కిలి ప్రయోజనకరము.

ఈ విషయమునకు సంబంధించిన మాటలనేకములు రేఖనములందంతట కనబడుచున్నవి. వానిలో కొన్ని ఏవనగా: సోదె, మంత్రము, కర్ణపిశాచము, చిల్లంగిరినము, యక్షిణిగాడు, గొలుగువాడు, గారడము. ఈ మాటలలో ప్రతిదానికి మఱొకదానితో సంబంధమున్నది.

B.

శతాధిపతి (Centurion = నూలుమందికి అధిపతి). రోమకావారు తమ పటాలమును 10 భాగములుగా భాగించిరి. అందొక్కొక్క భాగమునకు అధిపతిగా నుండువాడు శతాధిపతి యనబడెను. క్రొత్త నిబంధనలో కొచ్చేరి (కార్య 10), యూలి (271, 3, 43) అను నిద్దఱు శతాధిపతుల పేరులును మఱి యిద్దరిని గూర్చిన సంగతులును (మ 85-13 2754) కలవు. ఈ నలుగురు శతాధిపతులును మహా శ్రేష్ఠులని కనబడును. మ 85-13 లోను, కార్య 10 లో నుండు వారు మిగుల భక్తిపరులై యుండిరని తెలియును.

శపిఠము, శాపము, శాపగ్రస్తుడు (Curse, Accursed, Devoted). టైబిలులో శాపము అను నర్థమునిచ్చు అసలు పదమునకు శాపము అను పదమునకుగల యర్థమే యుండును. మనుష్యులకు దేవుడు ఆయా కీడులు కలిగించు నట్లు కోరి ఆ కీడులు వారికి గలిగించవలెనని దేవుని పేరట చెప్పుటయే (యొష 6515) శాపము పెట్టుటయై యున్నది. ఇట్లు కొందఱు ఆయా

మనుష్యులను మాత్రమే కాక, ఆయా వస్తువులను కూడ శపించియున్నట్లు దృష్టాంతము లున్నవి. దృ॥ యోబు తన జన్మదినమును శపించెను (31).

పైనున్నదానికి సంబంధముగా దేవుడు ఏదో యొక జనమునుగాని, వారి యాస్తినిగాని నాశనమునకు విధింపగా అట్టి జనాంగమును వారి యాస్తిపాస్తులను శాపమునకు లోనైనవగుటచే శపితమైనవి కావున, వాని నెవ్వరును ముట్టుకుండ నుండవలెనని తెలిసికొనిరి. అట్టివానిని ఎవ్వరును స్వంతమునకుపయోగించుకొనరాదు (ద్వితీ 2019-14 యెహో 817 695-27 712). ఈ విధముగా యుద్ధములో ప్రతిదానిని నాశనమునకు విధించుట తటస్థమగుచుండెను. ఇది దీని యుద్దేశముగుటచే శపింపబడినదని తర్జుమ చేయక నిర్దులము చేయబడవలసినదని సాధారణముగా తర్జుమా చేసిరి (సంఖ్యా 21 యెహో 210 898 I సమూ 153 II దిన 8214 మొ). యెహో 8 లో నున్నట్టి విధముగా చేసిరి. జనులు కన్యకలను, పిల్లలను ఈ విధముగా విమోచించియున్నట్లు నూచనలు కొన్ని చోట్ల నున్నవి (సంఖ్యా 31, ద్వితీ 21). శపిఠములైన వానిలో కాల్చివేయఁదగు వానినన్నిటిని కాల్చివేసిరి (ద్వితీ 725). కాల్చు పీలుగాని లోహములు మొదలగువానిని దేవాలయములో నుంచిరి (యెహో 695). దీని భావము ననుసరించి దానిని ప్రతిష్ఠితమైనదని తెనిగించిరి (లేవీ 2791-98, 99 యెహో 4439 మొ). శపితమైనదానిని ఒకడు తన స్వంత మేలునిమిత్త ముపయోగించుకొనిన యెడల వాడు శాపగ్రస్తుఁడాయెను. ఈ విధముగ ఆకాసు అనువాడు శాపగ్రాహియయ్యెను (యెహో 618-25 7). అమలేకియులు కూడ ఇదేవిధముగా శాపమునకు లోనైరి (I సమూ 1518). దీని అసలుమాటను పథకు అప్పగించుట (యెష 349), నశింపజేయుట (యెష 3711), హతముజేయుట (I దిన 44), మీదు కట్టుట (సంఖ్యా 1814) అనికూడ భాషాంతరము చేసిరి.

అక్రమము చేసినవారి యాస్తికూడ శపితమయ్యె ననుటకు ఎబ్రా 108 లో నొక నూచన కలదు. అట్టివారి యాస్తి వారియొద్దనుండి తీసివేసి దానిని జప్తిచేసిరి కావున, అది ప్రతిష్ఠితమైనదనబడెను.

ఇట్టి శాపము ఇశ్రాయేలీయుల పాపముచే అందఱికి కలుగునేమో యని ప్రవక్తలు జనులను మందలించిరి (మలా 4°). ప్రజలు గుణపడిన యెడల వారికి ఇట్టి శాపము కలుగక సౌఖ్యమే కలుగునని కూడ ఆ ప్రవక్తలు పలికిరి (జెక 14¹¹).

నాశనమునకు విధించు నిట్టి శాపమునకు సంబంధించిన మాట (Anathema) క్రొత్త నిబంధనలో కొన్నిచోట్ల కనబడును (గల 18⁹ రోమా 9⁵ I కొరి 12³ 16²²). క్రీస్తు మనకొఱకు శాపగ్రాహి యయ్యెనను మాటను చూడఁగా అది ఆసులులో వేటుగా నుండినను సంతతి యొకటేయై యున్నది (గల 31⁴). మనకు కలుగ నలసిన శాపకరమగు మరణము అను నాశనము (ద్వితీ 21²³) క్రీస్తు మీఁద పడెననునదే దీని భావమై యున్నది.

శక్తూ (Samalah = ఎత్తము). ఎకోము రాజులలో వైదవవాఁడు (ఆది 36¹⁷ I దిన 147, 48).

శరీరము, శరీరులు (Flesh). శరీరము అను పదము బైబిలులోని రెండు ప్రత్యేకమైన మాటలైన ఒకటే తర్జుమాయై యున్నది అయితే ఇచ్చట మాంసము అను భావముగల పదము సంగతి మాత్రము వివరింపబడును. వేటే మాటలకు సంబంధించియున్న వివరమును తరువాత వ్యాసమును చూడుడు. బైబిలులో శరీరము అను పదముచే తర్జుమా చేయబడిన మాంసము అను పదమునకు ఈ దిగువ యర్థములు కలవు:—

1. మానవుల దేహమంతటిని తెలుపుటకు దీనిని వాడిరి (నిర్గ 47).

2. వివాహమునలనఁ గాని పుట్టుకచేతఁ గాని కలుగు సంబంధమును చూపుటకు దీనిని వాడిరి. భార్యాభర్తలు, బిడ్డలు ఏకశరీరముగా నెంచబడిరి (ఆది 2²⁴ 37²⁷).

3. అది సర్వశక్తిగల దేవుని యెదుట మానవుల కుండు బలహీనతను కనబఱచు పదమైయున్నది (యెష 31³ 40⁸ ఆది 7²¹ యోబు 34¹⁵ యోన 2²⁸). ఇందులో మానవులకుండు తక్కువ స్థితి నూచింపబడియున్నది గాని పాపము ఏమాత్రమును నూచింపబడలేదు గనుక, క్రీస్తు తన్ను తాను తగ్గించుకొని యీ లోకములో నవతరించి

యుండగా ఆయన శరీరధారియయ్యెనని ఆయనను గూర్చి సహా వ్రాసియుండిరి (యోహ 1¹⁴ రోమా 1³).

4. మానవులు శరీరాత్మలు గలవారైయున్నారు కావున, కంటికిఁ గనబడు భాగమును నూచిం చుటకై ఈ మాటను వాడియున్నారు. అట్లు దానిని నాడుటలో అనేక చోట్ల ఆత్మ (= ప్రాణము) యను పదముతోకూడ నుపయోగించిరి (కిర 63¹ 73²⁶ 84³ మ 26⁴¹ I కొరి 5⁵ గల 2²⁰). ఈ వాక్యములలో శరీరము పాపము నను ఉనికియైయున్నట్లుగా దానిని వాడియుండ లేదు గాని మనుష్యుఁడు రెండు భాగములు గల వాఁడని యెంచినయెడల పాపము అతని శరీరమునకు మాత్రమే కాక, అతని మనస్సుకును ఆత్మకునుకూడ అంటునను అర్థము చెచ్చునట్లుపయోగించిరి (II కొరి 7¹ ఎఫె 2³).

5. శరీరము (= మాంసము) అను పదమునకు వై యర్థములు మాత్రమేకాక, మఱియొక అర్థము కూడ కలదు. అది మనలోనుండు పాపస్వభావమును నూచించును. ఈ భావముతోనే పాలు దానిని ముఖ్యముగా వాడెను. ఈ యర్థమును బట్టి చూడఁగా శరీరము ఆత్మకు భిన్నముగా నున్నది. శరీరము మనలోని వైజబుద్ధిని, ఆత్మ దేవునియొక్కదేవుని మనలో పుట్టిన నూతనమైన నుంచి బుద్ధిని నూచించును (రోమా 7⁵ 8⁴⁻¹¹ గల 51⁴⁻²⁶). ఈ విధముగా మనలో నుండు దుష్టగుణములను నూచించుటకై మనము శరీరసంబంధులమని (రోమా 7⁵ I కొరి 3¹ కొలా 2¹⁷) యున్నది. ఇందులో మనము శరీరావయవముల నలన చేయు పాపములు మాత్రమే కాక, విగ్రహారాధన అనూయయను నిట్టి పాపములను గలవు (గల 5²⁰). ఇట్టి పాపములు శరీర సంబంధమైనవని చెప్పబడును (రోమా 8⁶). శరీరములోనే ఈ పాపము లున్నవిగాని మనస్సులోనివి లేవనునది దీని భావముకాదు. మనలో నున్న భాగములలో శరీరము అధమమైన దగుటచే దానికి అలంకార రీతిగా శరీరము మాంసము అను పేరులను పెట్టిరని తెలిసికొనవలెను.

శరీరము, దేహము (Body). మానవుల దేహములను నూచించుటకు వాడునట్టి పదములై

యున్నది. రోమా 8° 7th లో నున్నట్లు ఈ శరీరముకూడ పాపేచ్ఛల కునికొనెట్లున్నది. ఈ వాక్యములలోని శరీరము అను పదముయొక్క భావము పైనున్న శరీరము (=మాంసము) అను పదమునకు 5 వ భాగములలో నున్నదాని భావమును చాలవఱకు ఏకముగా నున్నది. శరీరమును చెఱువక కాపాడుకొనవలెనను బోధలును గలవు (I కొరి 6th-19). మఱియు మనము దానిని యజ్ఞముగా దేవునికి సర్పింపవలెను (రోమా 12th). ఈ మన శరీరము అంత్యదినమున లేవబడి, మహిమపఱచబడును (ఫిలి 3rd రోమా 8th). కావున, ఇది మన విమోచనములోగూడ పాల్గొనును (రోమా 8th). సంఘముయొక్క ఐక్యమును సూచించుటకు శరీరము అనుదాని పాలు ఆలంకారరీతిగా నుపయోగించెను (I కొరి 12th-17 రోమా 12th-7). సంఘము క్రీస్తుయొక్క ఆధిపత్యముక్రింద నుండుటచే అది ఆయన శరీరమనియు, ఆయన దానికి శరస్పనియు ననబడును (ఎఫె 1st కొలా 1st)

శరీరహాని నేరములు శిక్షలు II 3 (2) చూ॥

శరీరాత్మలు శరీరము శరీరులు I 5 చూ॥

శర్సేకిము (Sarsechim). నెబుకద్నెజరు యెరూషలేమును జయించి దానిలో ప్రవేశించి నప్పుడు అతనితోకూడ నున్న బాబెలు ఘనులలో నొకఁడు (యెర్మీ 39th).

శల్మాస, శల్మా (Salmon, Salma). బోయజు తండ్రి. (రూతు 4th I దిన 2nd). ఇతని పేరును క్రీస్తు వంశావళి క్రమణికలో కనఁబడును (మ 14th లూ 3rd). I దిన 25th, 34th లో నుండు శల్మా యితఁడైనయెడల వేల్దెహేమును కట్టించినవాఁ డితిఁడే యగును గాని ఈ సల్మాను రాము సంతతివాఁ డగుటవలనను 25th, 34th లో నున్న వాఁడు కాలేబు సంతతివాఁ డగుటచేతను ఇట్టి సంబంధమున్నదా లేదా యను సందేహము కలుగుచున్నది. అయినను వియ్యమందుటవలన అట్టి సంబంధము కలుగవచ్చును.

శస్త్రము ఆయుధములు I 5 చూ॥

శ్రా

శాంతము సాత్వికము చూ॥

శాంతిశరము కరుణాధారము చూ॥

శాకారు, షారారు (Sacar, Sharar = సరకులు).

1. దావీదు యోధులలో నొకఁడగు అహీయాము తండ్రి (I దిన 11th). II సమూ 23rd నందితనికి షారారు అను మాఱుపేరు గలదు.

2. ఓబేదబోము కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 26th). ఇతని కుటుంబికులు ద్వారపాలకులై యుండిరి.

శాఖధాన్యాదులు (Pulse). దాని యేలును అతని సహచరులును విగ్రహార్పితముగు రాజభోజనమును మానకొని శాఖాధాన్యాదుల పానమునకు నీళ్లు తమ కియ్యలెలసినదని యడుగుకొనిన ఆహారవిశేషము. ఇవి మఖ్యముగా కాయధాన్యములై యున్నవి (దాని 11th-16). J. C.

శాపగ్రస్తుడు, శాపము శపితము చూ॥

శారా, శారయి (Sarah = యువరాజ్ఞి, Sarai = కులీనముగు లేక కలహప్రియ). అబ్రాహాము భార్య. అతనికన్న పదేండ్లు చిన్నది. కర్దీయుల ఊరు అను పట్టణములో వీరి వివాహము జరిగెను (ఆది 11th-31 17th). ఆమె యతని తండ్రికుమార్తెగాని తల్లికుమార్తెగానందున అతని మాఱుచెల్లెలై యుండెను (20th). ఆమె మొదటిపేరు శారయి. అబ్రాహాము హారాను నుండి కనానుకు బయలుదేరినప్పు డామె అరువది యైదేండ్ల ప్రాయముగలిది (12th). ఆమె నూట యిరువదియేండ్లు జీవించుటను బట్టి మంచి ఆరోగ్యవతి యని నిస్సందేహముగాఁ జెప్పవచ్చును. వారు హారానున విడిచిన కొంత కాలమునకు వచ్చిన కర్వునుబట్టి విగుప్తుకు వెళ్లుచు ఆ దేశస్థులు శారయి పౌందర్యమును జూచి తన్ను జంపెదరేమో యని భయపడి అబ్రాహాము ఆమె తన భార్యయను సంగతిని మఱుగుపఱచి ఆమె తన సహోదరియైనట్లు నటించెను (12th-20). కొన్నియేండ్లకు దరువార గరారు రాజగు అబీమెలెకుయొద్దను అట్లే జేసెను (20th-18). అబ్రాహామట్లు జేసినందులకు శారణము వోంచుటలేదు. అబీమెలెజ్ఞానను శారయి చక్కదనమునుబట్టి ఆమెను తన యింటు జేర్చెనని చెప్పబడలేదు. బలపరాక్రమ సమన్వితఁడగు నీ హెబ్రీ ప్రముఖునితో వియ్యమొండవలెనను

తాత్పర్యముతో అతని కుటుంబమునందలి యేయొక స్త్రీనైనను తన యంతఃపురమునకే జేర్చుకొని నిశ్చయించుకొని అట్లు జేసియుండును. ఆ కాలమునందుండిన రాజులు ఈలాటి చుట్టరికమును జేసికొనిదివారు. కారయికి హాగరను నొక దాసియున్నను తన గృహకృత్యపుష్కలము తానే స్వయముగా చేసికొనునది (18°). కారయి గొడ్డాలు. డెబ్బదియేండ్ల ప్రాయముప్పుడు దేవుడు తన పెనిమిటితో చేసిన వాగ్దానము యొక్క నెఱవేర్చుకు తానే యాటంకముగా నుంటినని నిశ్చయించుకొని తన దాసియగు హాగరును ఉపపత్నిగ జేసికొమ్మని అబ్రాహాముకు మనవిజేసెను. అతడు దేవుని యనుమతిని బొందకయే నట్లుజేయుగా వారికి ఇష్టయేలను కుమారుడు జన్మించెను (16¹⁻¹⁸). కారా సుమారు ఎనుబదితొమ్మిదేండ్ల ప్రాయముప్పుడు దైవవాగ్దానప్రకారము గర్భము ధరించినదై (హాబీ 11^{1,12}) వాగ్దానపుత్రుడగు ఇస్సాకును కనెను. దేవుడొక మేక వాగ్దానము చేసినప్పుడు ఆమె పేరును కారా అని మార్చెను (ఆది 17¹⁵⁻²² 18⁹⁻¹⁵ 21¹⁻³). ఇస్సాకు పాలు మానినప్పుడు అబ్రాహాము చేయించిన గొప్ప విందుసమయమున హాగరు కుమారుడగు ఇష్టాయేలు నవ్వుట కారా చూచి వానిని వాని తల్లితో కూడ ఇల్లువెడలఁ గొట్టించెను (21⁹⁻²¹). కారా 127 సంవత్సరముల ప్రాయముగలదై హెబ్రోను అయి కిర్యతార్బాలో మృతినొందిన (23^{1,2}). అబ్రాహాము తన కుటుంబ సమాధికొఱకు ఆ కాలముందు కొనిన మళ్ళీలా గుహయందు ఆమెను పాతిపెట్టెను. H.

శారాపీయులు (Saraph = ప్రకాశించెడి). కారాపు అనువాని సంతానపువారు (I దిన 4²²). తెలుఁగునందున్నట్లు మూల భాషలో నిదియొక జనమునకుకాక ఒక మూల పురుషుని పేరై యున్నది. ఇతడు యూదా గోత్రీకుడు. ఈ వంశపువా రొకానొకప్పుడు మోయాబులో ప్రభుత్వముచేసినట్లున్నది గాని దానినిగూర్చి నూచనలింకీమియును లేకపోవుటచే ఆ ప్రభుత్వమెట్టిదో సరిగాఁ జెలియదు.

శారీదు (Sarid = తప్పించుకొనువాడు). తెబూయాను దక్షిణ వాద్దులోనుండు ఒక యూదు

(యోహా 19^{10,12}). శారీదు అను మాటను పారపాటుగా నిట్లు వ్రాసినని కొండటి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల నజరేతుకు 5 మైళ్లు వైర్వతిగా నుండి టెల్ శాదూదు (Tell-Shadud) ఇదే కావచ్చును (పటము I, D 5).

శాసనము ధర్మశాస్త్రము చూ॥

శాసనములుగల మంవసము మందసము చూ॥

శాస్త్రీ, శాస్త్రులు (Scribe, Scribes). శ్రోత నిబంధనలో శాస్త్రులు అను పదము వేద శాస్త్రులకే చెందినది. ఎలా కాలమునకు పిమ్మట వారు వేదముయొక్క ప్రతులను వ్రాసి వానికి భావము చెప్పవారై యుండిరి. అందుచేత వారికి ధర్మశాస్త్రోపదేశకులు అను బిరుదుకూడ కలిగెను (మ 22³⁵ లూ 7³⁰ 10³⁵ 11^{40,46,52} 14³). శాస్త్రులకును పరిసయ్యాలకును ఎక్కువ సంబంధముండెను. మా 21⁶ లో పరిసయ్యాలలో నున్న శాస్త్రులు అను పదములు ఆ సంబంధమును లేటగా తెలుపును. ఇతర వచనములలో పరిసయ్యాల శాస్త్రులు అను మాటలను ఒక జతగా నెంచదగును (మ 12³⁸ లూ 6⁷ మా 7³ మొ॥).

చెఱకాలమైన తరువాత చెదరిపోయిన యూదులను ఒకటే జనముగా నుంచుటకు ధర్మ శాస్త్ర మొక్కటే సాధనమైయుండెను. ధర్మ శాస్త్రము అట్టిదై యున్నందువలన దాని నెత్తి శాస్త్రులు వ్రాయుటకును బోధించుటకును దాని భావము చెప్పటకును తగినవారుండుట అత్యవసరమాయెను. కావున శాస్త్రులకిట్లు ఘనమైన స్థితి కలిగెను. సకాపాద్రిక్ అను దేశపంచాయతీలో శాస్త్రులు సభికులైయుండిరి. నీకోదేము (యోహా 3¹⁰ 7³⁰), గమలీయేలు (కార్య 5³⁴) అనువారిట్లు ఆ సభలోని సభికులై యుండిరి. వారు మోషేపీతమందు కూర్చుండువారు అనియు ఆ స్థితినిఁ జెప్పి వారు బోధించు బోధలను లక్షింపవలెననియు శ్రీస్తు తన శిష్యులతో చెప్పెను (మ 23^{1,2}).

ఇట్టి ఘనమైన యుద్యోగమును సద్వినియోగ పఱచియుండినయెడల వారు నిజముగా ఘనత నొందఁదగినవారే. గమలీయేలు అట్టి ఘనుడై యుండెను (కార్య 5³⁴⁻⁴²). అయితే యొక్కవ

కాస్తులు

వంది తమ విద్యనుబట్టి అతిశయించి తాము గొప్పవార మనుకొని యితరులను తృణీకరించుచుండిరి (యోహా 749). వారికిట్టి గర్వముండి నందు మీరు బోధకులని పిలువబడవద్దు (మ 237) అని క్రీస్తు తన శిష్యులతో చెప్పెను. వారు పాత నిబంధన వాక్యముకంటె తమలో నాయ కులుగ నుండు కాస్తుల బోధలను మఱి గొప్పగా నెంచి దేవుని వాక్యమును నిరాకరించిరి (మా 78). వారిలో హిల్లెలు, షమ్మయి అను నిద్వలును గొప్ప కాస్తులయి కాస్తులలో రెండు కాఖుల నేష్టించిరి. వీరిలో ననేకులు బోధించిరి గాని బోధించిన దానిని తామే యనుసరింపరైరి (లూ 1148-52). మఱి ముఖ్యముగా వీరు తమ పారింపర్యములయం దభిమానపడి యుండుటచే తొత్త బోధలు గ్రహింపకపోయిరి. ఇవిధముగా క్రీస్తుబోధ లెంత దివ్యములైన వైనను వానిని తిరస్కరించు వారైరి (మ 23).

కాస్తులను గూర్చిన నూచనలు సువార్తలలో ననేకము లున్నవి. సాధారణముగా వీరు పరి సయ్యలకు సంబంధించి యుండుటచే పరిసయ్యులను గూర్చిన వాక్యములే వీరిని గూర్చిన నూచ నలై యున్నవి (పరిసయ్యులు చూ॥). ఇవిగ క కాస్తులను గూర్చిన ప్రత్యేకమైన నూచనలుకూడ కొన్ని యున్నవి. ఒక కాస్త్రీ క్రీస్తునొద్దకు వచ్చి ఆయనను వెంబడింతుననెను (మ 819). ముఖ్యమైన యాజ్ఞనుగూర్చి క్రీస్తును ప్రశ్నించిన వాడు ఒక కాస్త్రీయే (మా 1238). వేదము లోని సంగతులను చెప్పినవారు కాస్తులనుటకు

నూచనలు కలవు (మ 1710 మా 1235). కాస్తు లడిగిన ప్రశ్నల ననుసరించి క్రీస్తు వారిని ప్రత్యేక ముగా గద్దించెను (లూ 2037-47). క్రీస్తు మరణ మును గూర్చిన చరిత్ర విషయములను చూడగా

వేదపారాయణము

కాస్తులు ముఖ్యముగా ప్రధాన యాజకులతోను పెద్దలతోను కలసి యా ఘోరకృత్యమును జరి గించి యుండిరి (మ 2115 మా 1443-53 151 లూ 222 226 2310) అపాస్తలులను హింసించిన వారిలోకూడ కాస్తులు చేరియుండిరిని తెలి యును (కార్య 45 612 లేఖకుడు చూ॥).

ధి

శిక్ష నేరములు చూ॥

శిఖరము దేవాలయము IV 8 (6) చూ॥

శిఖాయుంగరము ఆధరణములు 2 చూ॥

శిత్నా (Sitnah = కత్తులు). గరారు ప్రాంతములలో ఇస్సాకు సేవకులు త్రవ్విన యొక బావి పేరు (అది 26²¹). దాని యునికి తెలియదు.

శిబ్తా పెబాము చూ॥

శిరః కేశములు తలవెండుకలు చూ॥

శిరచ్ఛేదనము సేరములు శిత్తులు III 7 (5) చూ॥

శిరస్రాణము ఆయుధములు II 2 చూ॥

శిరస్సు తల చూ॥

శిరోభూషణము (Headtire). యెహె 24¹⁷ లో శిరోభూషణ మనబడినది తలగుడ్డ లేక టోపీని నూచించును (ఆధరణములు 13, 16, 17 చూ॥)

శిలాభరణి (Alabaster). నూనె అత్తరు మొదలగు వానికొరకు ఉపయోగించిన బుడ్ల విశేషము (యెష 3²⁰). అట్టివానిని ఇప్పటికిని వాడుచున్నారు. శ్రేష్ఠమయిన తైలములను వానిలో పోసి ముద్రలు వేతురు. మరియు ఆ శిలాభరణిని పగలగొట్టక దాని ముఖమందున్న ముద్రను పగలగొట్టెనని తెలిసికొనవచ్చును (మా 14³ లూ 7³⁷). J. C.

శిల్పము, శిల్పివనివాడు వృత్తులు చేరి పనులు I 1, 2 చూ॥

శిష్యులు (Disciples). ఈ దేశమునం దిప్పటివఱకు నున్నట్లు పలెస్తీను గ్రీసుదేశముల యందు గురువులైనవారికి శిష్యులుండిరి. వారు తమ గురువుల నాశ్రయించియుండి వారివలన నేర్చుకొనిరి. గ్రీకు తత్వ శాస్త్రవేత్తల శిష్య బృందములు సుప్రసిద్ధములైనవి. యెషయా కాలమునందు ప్రవక్తలైన వారికిని శిష్యులుండిరి (యెష 8¹⁶). సేవక విరుదాంకితుడగు వానికి శిష్యుని కుండవలసిన బుద్ధి యుండినట్లు కనబడుచున్నది (50⁴) బాప్తిస్మముచ్చ యోహానుకును పరిసయ్యులకును శిష్యులుండిరి (మా 2¹⁸ మ 14¹⁸ యోహా 1³⁵). క్రీస్తును వెంబడించినవారు శిష్యులనబడినను (లూ 6¹³ 19²⁷ యోహా 4¹

6^{60,66,67}), ముఖ్యముగా ఆయనదగ్గఱ నుండి ఆయన బోధలను నేర్చుకొనిన పండ్రెండుమంది కిది విరుదయ్యును (మ 10¹ 21⁴⁸ 15^{23,32} మా 8⁹ లూ 8⁹ యోహా 11⁷ 12⁴ 16¹⁷⁻²⁹).

శు, శూ, శృ

శుద్ధి పరిశుద్ధత, పవిత్రపరిశుద్ధత, పవిత్రా పవిత్రములు చూ॥

శుభము వందనము చూ॥

శూకాశ్రీయులు శోశా 1 చూ॥

శూలము ఆయుధములు I 3 చూ॥

శృంగవ్యధి విషము పండుగలు ఉపవాసములు III 1 (3) (a) చూ॥

శృంగము శొమ్మ చూ॥

శృంగారమును ద్వారము దేవాలయము IV 3 (2) చూ॥

శృంగార వనము పరదైను చూ॥

శై

శైనీరు, సిర్యాను (Senir, Sirion = కనిచము). హెర్మోను పర్వతమునకు అత్తెనీయులు పెట్టిన పేరు (ద్వితీ 3⁹). ఎదోమీయులు దీనిని సిర్యాను అని పిలిచిరి. అది హెర్మోనును వేలయినదని I దిన 5³³ పర 4⁸ వలన తెలియుచున్నది. అరబ్బీయులు రెబానోను యెదుటి పంక్తిని (రెబానోను చూ॥) శానీరు (Sanir) అని పిలిచిరి కావున, ఇది హెర్మోనును ఉత్తరముగా నుండు రెబానోను ఎదుటి పంక్తి పేరనుకొనఁ దగును. ఆ మనష్యే గోత్రపు సరిహద్దులలో నొకటి (I దిన 5³³). ఇది గొప్ప పృథ్వీములకు ప్రసిద్ధికెక్కినది (యెహె 27⁵).

శైటాలు కాలమానము VI 11 చూ॥

శియారా (Seirah = మేఁక). ఏచూరు మోయాబు రాజును ఎగ్గోనును చంపిన పిమ్మట పారిపోయిన స్థలము (న్యాయా 3³⁸). అది ఎఫ్రాయిము మన్య ప్రదేశమందలిదని సాధా

రణముగా ననుకొందురు గాని దాని యునికి దెలియదు.

శేయోగము (Seorim = యవలధాన్యము). అహోను సంతతివారిలో నొకఁడు. దావీదు ఇతని సంతతివారిని యాజకుల వంతులలో నాలుగవ వంతు వారినిగా నియమించెను (దిన 24³).

శేరహు (Serah, Sarah = సమృద్ధి). ఆషేరు కుమార్తె (ఆది 46¹⁷ సంఖ్యా 26⁴ I దిన 7³⁰).

శేరాయా (Seriah = యెహోవా మానక పని చేయును).

1. కనజ కొడుకులలో రెండవవాఁడు (I దిన 4^{13,14}).

2. దావీదు యుద్ధోగ్యులలో నొకఁడు (II సమా 8¹⁷). I దిన 18¹⁶ నందితనికి షష్ఠా యను పేరున్నది (షష్ఠా చూ॥).

3. షిష్యాను గోత్రీకులలో నొకఁడు. యెహూ యను ఈ గోత్ర ప్రధానులలో నొకనికి తాత (I దిన 4³⁵).

4. యిర్మీయాను బారూకును పట్టుకొనుటకు రాజగు యెహోయాకీము పంపినవారిలో నొకఁడు (యిర్మీ 36⁶).

5. నెలుకచ్చెజరు యెరూషలేమును పట్టుకొన్నప్పుడు దానికి ప్రధానయాజకుఁడుగా నున్న వాఁడు. తిక్కిన ఘనులలోపాటి నితఁడును రిబ్లాలో చంపఁబడెను (II రాజ 25¹⁸⁻²¹ యిర్మీ 52²⁴⁻²⁷). I దిన 6¹⁴ లోనున్న ప్రధానయాజకుల పేర్ల జాబితాలో ఇతని పేరుకూడ కలదు. ఎజ్రా ఇతని మఱిములో జన్మించెను (I దిన 6^{14,15} ఎజ్రా 3⁷ 7¹).

6. సిద్క్రియా కాలములో వైస్యపు భోజన సామగ్రిని చూచు అధికారి. బాలెలు నాశనమును గూర్చిన వార్తను ఇతనిచేతనే యిర్మీయా చెఱలో నున్నవారికి పంపెను (యిర్మీ 51²⁹⁻⁴⁴).

7. మిస్సెలో గెదల్యాయొద్దకు కూడివచ్చిన వైస్యాధిపతులలో నొకఁడు (II రాజ 25²³ యిర్మీ 40⁸).

8. జెరుబ్బాబెలుతో కూడ తిరిగివచ్చిన పన్నెండుమంది పెద్దలలో నొకఁడు (ఎజ్రా 2²).

సెహె 7⁶ లో ఈ పేరుకు ప్రతిగా అజర్యా (Azariah) అను పేరు గలదు.

9. చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మటనున్న యాజకుల తెగలలో నొకటి (సెహె 10³ 11¹¹ 12^{1,2,11,12}). I దిన 9¹¹ నందితనికి అజర్యా (Azariah) అను పేరు గలదు. వీరి పెద్ద నిబంధనకు సంతకము చేసినవారిలో నొకఁడు.

శేరెత్తహరు (Zereth-Shahar = తెల్ల వారుజామున కలుగు కాంతి). రూబేనీయుల పట్టణములలో నొక పట్టణము (యెహో 18¹⁹). అది తూర్పు పర్వతములో నున్నది గాని దాని యునికి తెలియదు.

శే, శో

శేయారు (Seir = శోమముగల).

1. మృతసముద్రపు దక్షిణ భాగమునుండి యెర్రసముద్రపు తూర్పుపాయ యగు అకాబా సంయుక్తాగ్ర గుడమువఱకు వ్యాపించెడి కొండ వరుస (ఆది 36²¹ సంఖ్యా 24¹⁸ యెహె 35¹⁵). దాని యాదిమనివాసులకు హోరీయులు (= బిలములలో నివసించెడివారు) అని పేరు (ఆది 14⁶ 36²⁰). ఎవోము దేశమందలి ముఖ్య పర్వత పంక్తి యగుటచే ఆ దేశమునకు శేయారు అను పేరు పెట్టిరి (యెహె 25⁸). ఈ వాక్యమందున్న పట్టణమును పడమర మూలభాషయందు కనబడదు గాన శేయారు వారసునది ఎవోమీయులకు చెందును. ఏకాపు ఇచ్చటనున్న హోరీయులను వెళ్లగొట్టి దానిని స్వతంత్రించుకొనెను (ఆది 32³ ద్వితీ 2¹² యెహో 24⁴). అహు లేకీయులలో మిగిలినవా రీ కొండప్రదేశములో నివసించిరి గాని వారును చివరకు నశించిరి (I సమా 14⁴⁸ 15¹ II సమా 8¹² I దిన 4^{49,43}).

2. యూదాగోత్రపు ఉత్తర సరిహద్దు దగ్గర నున్న యొక కొండ. అది కిర్యతార్సీమునకు పడమరగా నున్నది (యెహో 15^{9,10}). ఆ ప్రాంతములలో ప్రస్తుతమున్న సారిస్ (Saris) అనునది ఈ పేరైయుండవచ్చును. అది యెరూషలేము నకు దాదాపు 10 మైళ్లు పడమరగా నున్నది (పటము II, B 1).

శ్రీరు మానవులు II 8 చూ॥

శేషము (Remnant). పాపము వలన కలిగిన శిక్షలలోనుండి తప్పించుకొనువారికి పాత నిబంధనలో శేషము అను పేరు గలదు (యెష 13⁹). వీరు శిక్షలవలన పవిత్రపటచరబడి దేవునికి భయపడువారగుటచే ఈ పదము భక్తిగల వారి సమాహారమును కూడ సూచించును (4⁸⁻⁹ 6¹³ 10²⁰⁻²³ 11¹¹⁻¹² యిర్మీ 23³ 32³⁸⁻⁴⁴ ఆమో 9⁸⁻¹⁵ మికా 4⁵⁻⁸ 5^{7,8} ఔఫ 3¹³ జెక 8¹² 13⁹ 14²). అది ఆత్మరక్షణ పొందఁబోవువారి సంఖ్యను కూడ సూచించును (రోమా 9²⁷ 11⁵). ఇశ్రాయేలీయు లందఱు దేవుని ప్రజలుగా నెంచఁబడక ఈ నిజమైన భక్తుల సమాహారమే ఆయన ప్రజలుగా నెంచఁబడుటచే ఈ శేషము అదృశ్యసంఘ మనఁబడినదానికి నామాంతర మనవచ్చును.

శోకో (Soco, Socoh = కంచె).

1. యూదా గోత్రమందలి మెఫేలలో నుండు ఒక పట్టణము (యెహో 15³³). అది ఏలా లోయలోని యొక కోట. ఫిలిష్తీయులలో మిగుల బలాధ్యుడుగా నెంచఁబడిన గొల్వాతరు దినములలో వారు దీనికిని అజేకాకును మధ్య నున్న స్థలము నాక్రమించుకొనిరి (I సమూ 17¹). ఇది తరువాత సాలామోను ఉద్యోగస్తుండగు హెనెదు కుమారుని యిలాకాలో నుండెను (I రాజు 4¹⁰). రెహబా మీ కోటను తిరిగి కట్టించెను (II దిన 11⁷). ఆహాజ కాలములో ఫిలిష్తీయులు దీని నపహరించిరి (II దిన 28¹⁸). బేల్లే హేమునుంచి యెరూషలేముకుఁ బోవు మార్గమందుటచే దీనిని ప్రాకారములుగల పట్టణముగా కట్టించుట మిగుల అవసరమైయుండెను. ప్రస్తుతము బేల్లే హేమునకు 18 మైళ్లు కొంచెము తైర్మలిగా నుండు షువైక (Shuweikeh) అనఁబడిన శిథిలములే దాని యునికి. అది యొక కొండమీద నున్నది. దాని చుట్టు మూడు వైపుల లోతైన లోయలు గలవు. నాల్గవ ప్రక్కను మాత్రమే పైకెక్కుటకు వీలుగనున్నది. అదియైనను ఇటుకుగా నుండుటచే శత్రువుల నడ్డగించుట అంత కష్టముకాదు. I దిన 2⁸ లో నుండు శూతోతీయు (Suchathites) రీ శోకోవారు గానవచ్చును (పటము I, C 9).

2. యూదా మన్యమందలి మఱియొక పట్టణము. ప్రస్తుతము హెబ్రోనుకు 10 మైళ్లు తైర్మలిగానుండు ఎష్-షువైక (ash-Shuweikeh) దీని యునికియై యుండును. I దిన 4¹⁰ లో నుండు శోకో ఈ వైరెంటిలో నేదో నిశ్చయించుటకు వీలుగాదు (పటము II, D 3).

శోధన (Temptation). శోధన యని తెలిసిపఁబడిన మాటకు సాధారణముగా పాపము చేయునై ప్రేరేపించుట యను అర్థముండినను తైలిలునందు మానవుల విధేయతను పరీక్షించుటకు కలుగు కష్టములనుకూడ సూచించును. దేవుడు తన్ను నమ్మువారిని శోధించును (ఆది 22¹ నిర్గ 16⁴ 20²⁰ ద్వితీ 8³ 13⁴ న్యాయ 2²⁹ 3⁴ కీర్త 26² I కొరి 10¹³ యాకో 1²⁻⁴ ప్రక 3¹⁰). దేవుడు తన వాగ్దానములను వెఱవేర్చునో లేదో యని తెలిసికొనుటకు ఆయనను కూడ మనుష్యులు శోధించినట్లు ఆయా వాక్యములలో నున్నది (నిర్గ 17⁷ కీర్త 95⁹). ఇట్లు చేయుట మానవులకు తగదు (మ 4⁷) గనుక, తమ అవిధేయతవలన దేవుని విసికించుట కూడ ఆయనను పరీక్షించుట యనఁబడును (సంఖ్యా 14²² ద్వితీ 6¹⁶ యెష 7¹² మ 16¹ మొ॥).

కీడుచేయుటకు లేక పాపము చేయుటకై యొకనిని ప్రేరేపించుటకును శోధన యను ఈ పదము సాధారణముగా వాడఁబడును (లూ 22⁴⁰ I కొరి 7⁵ యాకో 1¹³). ఇట్టి శోధనలలోకి దేవుడు మనలను రానియ్యకూడదని ప్రభువు నేర్పిన ప్రార్థనలో మనవి చేయుచున్నాము (మ 6¹³). క్రీస్తు పాపముచేయునట్లు సాతా నాయన నెంత ప్రేరేపించినను (4¹⁻¹²), ఆయన శోధనలన్నిటిని యెదిరించి వానిని జయించి శోధింపఁబడు వారికి సహాయము చేయుటకు శక్తి మంతుడై యున్నాడు (హెబ్రీ 2¹⁸). ఇట్టి శోధనలకు సాతాను (ఆది 3 II కొరి 11³), మన స్వంత దురాశలు (యాకో 1^{14,15}), ఈ లోకము (I యోహా 2¹⁶) కారకులై యున్నారు. వానిని జయించుటకు మెరుకుపడదుటయు ప్రార్థించుటయు ముఖ్య సాధనములై యున్నవి (లూ 22⁴⁰ ఎఫె 6¹⁰⁻¹⁸).

శోధకుడు సాతాను చూ॥

శోబాలు (Shobal = పాటుచున్న).

1. హోరీయుడగు శోబారు కొడుకులలో నొకడు. అతడు వారికి నాయకుడైనవాడు (అది 36⁹-33, 39 = I దిన 13⁸-40). హోరీయులలో నొక తెగకును ఇది పేరైయున్నది.

2. యూదాసంబంధులలో కాలేబు కుటుంబములో నొకడు (I దిన 41, 2⁵). కిర్యత్తాగ్రీమువారికిని సంతానములు.

శోరేకు లోయ (Valley of Sorek = శ్రేష్ఠమైన ద్రాక్షల లోయ). యెరూషలేము వాయవ్య దిక్కునుండి ఫిలిష్తీయుల దేశపు ఉత్తర భాగమువఱకు వ్యాపించెడి లోయ. ఈ లోయ గుండా ప్రవహించెడి వాగు యొప్పేకు దక్షిణముగా 9 మైళ్ల దూరమున మధ్యధరా సముద్రములో పడును. ఆ వాగును నేటివఱకు శూరారు (Surar) వాగు అని పిలుతురు. గాని ఫిలిష్తీయ బయలునందు దానికి రూబీను (Rubin) అను పేరు గలదు. యొప్పేనుండి యెరూషలేమునకు బోవు రైలుమార్గము నీ లోయ ప్రక్కను వేసిరి. అచ్చట నేటివఱకు నూరీకు అను శిథిలములు కనబడుచున్నవి. అది సోరాకు 2 మైళ్లు ఉత్తరమున నున్నది (సోరా చూ॥).

ఈ లోయలో నెచ్చటనో దెలీలా నివసించెను (న్యాయా 16⁴). I సమా 4-7 అధ్యాయము లోని యుద్ధము లీ లోయలోనే జరిగెను. న్యాయా 18³ లో నుదాహరింపబడిన మహానెదాను ఈ లోయలోనే యున్నది (పటము II, C 1).

ష

షండుడు నపుంసకుడు చూ॥

షంషెరై (Shamsherai). బెన్యామీను సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 8³).

షడ్త్రంధములు (Hexateuch). ఈ పదము పాఠ నిబంధనలోని మొదటి యాఱు గ్రంథములకు పెట్టబడిన పేరు. మొదటి యొండు గ్రంథములను యూదులు “ధర్తశాస్త్రము” పంచభాగముల”ని విలిచిరి. తెర్తులియను (Tertullian), ఒరిగెను (Origen) అను అధికైస్తవ విద్వాంసులు యూదనామమునకు తుల్యముగు “గ్రంథ పంచ

కము” (Pentateuch) అను అనుకూలముగు పేరు బెట్టిరి. ఇశ్రాయేలీయులు ప్రత్యేకముగను ఒండొరులతో ననుసరింపవలసిన జీవిత నూత్రములను డెలుపు ఈ “ధర్తశాస్త్రము” అద్వితీయముగు ప్రమాణిక గ్రంథముగా నెంచబడినది. వీనికిని యెహోషువ గ్రంథమునకును మధ్య విశాలాగాధమున్నట్లు కన్పించుచున్నది. అంత్య ప్రవక్తలు (Latter Prophets) అని పిలువబడు చరిత్ర గ్రంథపరంపర దీనితో ప్రారంభమగుచున్నది. ఈ విభజనమానవ కల్పితమే. చదువరికి శాస్త్రోక్తపద్ధతినిగూర్చి తెలుపుటకు కాదుగాని ఇశ్రాయేలీయుల ప్రాచీనత్వము ఉత్పత్తులను గూర్చిన కొంత పుత్రాంతమును అనగా వారి మతారాధనమును రాజ్య పరిపాలనా స్థితిని అన్వేష్య సంబంధముగు సేర్పాటులనుగూర్చి తెలుపుటకే యీ ధర్తశాస్త్రముయొక్క పంచ గ్రంథములు ముఖ్యముగా నుద్దేశింపబడి యున్నవి. ఈ యాధారమువలన యెహోషువ గ్రంథము కేవలము నూతన గ్రంథ పరంపరయొక్క ఆరంభమని చెప్పట సరికాదు. దాని యందలి విషయములును మఱి విశేషముగా దాని రచనక్రమమును అది గ్రంథపంచకముతో అన్వేష్యముగా సంబంధించియున్నదని చూపుచు హెబ్రీయుల రాజ్యచరిత్రోత్పత్తియొక్క అంత్య దశను వివరించుచున్నది. విమర్శకు లీ యొక్క తన బలపఱచుటకు దానికి “షడ్త్రంధముల్లు” (Hexateuch) అను పేరును కల్పించిరి. ప్రకృత మా నామము సర్వజన సమ్మతమై పాఠ నిబంధన యందలి మొదటి యాఱు గ్రంథములను చక్కగ వివరించుచున్నది (గ్రంథ పంచకమును చూ॥).

H.

షద్రాకు (Shadrach = చంద్ర దేవతా నియమము!). బాబెలు నపుంసకుల యధిపతి హనన్యాకుపెట్టిన మాణుపేరు (దాని 1⁷). తమ నిష్ఠుచుబట్టి అగ్నికొలిమిలో నేయబడి దేవుని దయ వలన దానినుండి యద్భుతరీతిగా రక్షింపబడిన వారిలో నొకడు (దాని 3¹⁸-30).

షఫీ (Shephi, Shepho = ను ను పు). హోరీయులలో నొకప్రధాని (అది 36⁹).

వచ్చెత్తె (Shabbethai = సబ్బతు దినమునకు సంబంధి). అన్యస్త్రీలను విడిచి పెట్టు నట్లుచేసిన ఏర్పాటులలోను ఇతర దిద్దుబాటు పనులలోను ఎఱాకు తోడ్పడిన ముఖ్యులలో నొకఁడు (ఎఱా 10¹⁵ నెహె 8⁷ 11¹⁶).

షమెరు షమెరు చూ॥

షమ్మరు (Shamgar). న్యాయాధిపతులలో మూడవవాఁడు (న్యాయా 3³⁰). ఆతఁడు మునుకొల కజ్జితో 600 మంది ఫిలిష్తీయులను జంపి ఇశ్రాయేలీయులను శత్రువులచేతనుండి విడిపించెను. II సమూ 23¹¹ లో నుదాహరింపబడిన షమ్మచేసిన సాహసకృత్యమునకును దీనికిని చాలమట్టుకు సంబంధముండుటవలనను, షమ్మరను పదమును, అతని తండ్రి పేరుగు ఆనాతు అను పదమును అన్య పేరులగుటవలనను, న్యాయా 3³⁰ 4¹ లోని సంగతులు సంబంధముగా నుండుటవలనను, షమ్మరు సంగతి న్యాయాధిపతుల గ్రంథమునకు తరువాతి కాలములో చేర్చబడియుండునని కొందఱి యభిప్రాయము.

షమ్మయి (Shammai = పాడైనది).

1. యెరూషలేము కుటుంబపు వాఁడగు నొక యూదుఁడు (I దిన 2¹⁸).

2. కాలేబు సంతతివారిలో రేకము అను హాని కుమారుఁడు (I దిన 2^{44,45}).

3. ఒక యూదుఁడు (I దిన 4¹⁷).

షమ్మా (Shamma, Shammah = నాశనము).

1. ఆషేరుగోత్రీకుఁడు (I దిన 7³⁷).

2. ఏకాపు మనుమడు. తల్లివరుసనుబట్టి ఇష్టయేలుకును మనుమఁడైనట్లు కనబడుచున్నది (ఆది 36^{3,4,13}). ఇతఁడెదోము ప్రధానులలో నొకఁడు (36¹⁷).

3. దావీదు అన్నలలో మూడవవాఁడు (I సమూ 16⁹). ఇతఁడు ఫిలిష్తీయులతోడి యుద్ధములందు పాల్గొనెను (17¹³). ఇతనికి పిమ్మా (II సమూ 18⁵ 21¹¹), పిమ్మి (I దిన 2¹³) అను మాఱుపేరులు గలవు. ఇతఁడు

యెహోనాదాబు యోనాతాను అను వారికి తండ్రి యని ఆ వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది.

4. దావీదుయొక్క ఆసహాయ కూరులగు ముగ్గురు యోధులలో నొకఁడు. ఇతఁడొక్కఁడే ఫిలిష్తీయులను రణరంగమునుండి వెళ్లఁదరిమెను (II సమూ 23^{11,35}). దీనికి సాటియగు I దిన 11¹⁹ లో నితనికి ఎలియాజరు అను మాఱుపేరు గలదు. దావీదుయొక్క ముప్పదిమంది వీరులలో నితనిపేరు వచ్చును (II సమూ 23³³). I దిన 11³⁴ లో నున్నట్లు హరారీయుడైన షమ్మా కుమారుఁడగు యోనాతానని అక్కడ సవరించి చదువవలెనని అందఱు నెంచుచున్నారు.

5. దావీదు యోధులలో మఱియొకఁడు (II సమూ 23³⁵). I దిన 11³⁷ లో ఈ పదము యొక్క బహువచనరూపమగు **షమ్మూతు**.

షమ్మూము (Shammua = వినబడినది).

1. కనానుదేశమును జూచివచ్చుటకు మోషే పంపిన పన్నెండుమంది వేగులవారిలో రూబేను గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13⁴).

2. దావీదు కుమారులలో నొకఁడు. బత్సెబ యితని తల్లి (II సమూ 5¹⁵ I దిన 14⁴). I దిన 3⁵ లో నితనికి పిమ్మా యను మాఱుపేరు గలదు.

3. ఒక లేవీయుఁడు (నెహె 11¹⁷). I దిన 9¹⁶ నందితనికి షెమయూ అను మాఱుపేరు గలదు.

4. యాజకులలోని యొకవంతువారికి పెద్ద (నెహె 12¹⁸).

షమ్మూతు షమ్మ 5 చూ॥

షమ్మూతు షమ్మ 5 చూ॥

షదుపు (Shaaph).

1. యెహూయ కుమారుఁడు. ఇతఁడు కాలేబు సంతతివాఁడు (I దిన 2⁴⁷).

2. కాలేబు ఉపపత్నియగు మయకాకు పుట్టినవాఁడు (I దిన 2⁴⁹).

షయలీము (Shaalim = నక్కలు). సౌలు తన తండ్రి గాడిదలను పెడుచుండఁగా

దాటివెళ్లిన యొక స్థలము (I సమా 94). దాని యునికి తెలియదు. షయల్తీయము అను దానికి అచ్చు తిప్పయియుండు ననుకొనుచున్నారు (షయల్తీయ చూ॥). I సమా 13¹⁷ లో నున్న ఘాయాలు దేశమై యుండునని మఱికొందఱి యభిప్రాయముగా నున్నది (ఘాయాలు చూ॥).

షయల్తీయేలు (Shealtiel, Salatiel = దేవుని నడిగితిని). చెఱకుగొని పోబడిన రాజైన యొకొక్కా కుమారుడు. జెరుబ్బాబెలు తండ్రి (ఎజ్రా 3^{2, 8} 5² నెహె 12¹ హగ్గ 1^{1, 12, 14} 2²). I దిన 3¹⁸ నందు జెరుబ్బాబెలు పెదాయా కుమారుడని యున్నది (జెరుబ్బాబెలు చూ॥). ఇతఁడు తరువాత యూదుల కధికారిగా నియమించబడినందున షయల్తీయేలు కుమారుఁడుగా నున్నను రాజ్యవారసుఁడగు అతని కుమారుఁడుగా నెంచబడెనని కొందఱి యభిప్రాయము. మ 1¹² లూ 3²⁷ నందితనికి సలతియేలు అను పేరుగలదు.

షయల్బీము, షయల్బీను, షయల్బీ **నీయుదు** (Shaalbim, Shaalabbiim = నక్కలు, Shaalbonite). దానీయులకు పచ్చిన అహారీయుల పట్టణము (యెహో 19⁴⁰). ఇశ్రాయేలీయులు పరస్పరములలో బ్రవేశించిన తరువాత చాలకాలమువఱకీ పట్టణమును అన్యల స్వాధీనమునందే ఉండనిచ్చిరి (న్యాయా 13⁵). సోలామాను కాలమునందు అతని దివానునకు కావలసిన వస్తు సంచయముచేసిన యొకని యధినమందుడెను (I రాజు 4⁹). దావీదు యోధవర్గమందలి ఎల్లవచ్చి యనువాఁడు షయల్బీనీయుడనబడెను (II సమా 23³² I దిన 11³³). అతఁడీ ప్రాంత్యవాసుఁడగుటచే నీపేరు పచ్చి యుండును. I సమా 9⁴ లోని షయల్బీము దీని మాటుపేరని కొందఱి యభిప్రాయము (షయల్బీము చూ॥). ప్రస్తుతము యెరూషలేమునకు దాదాపు 15 మైళ్లు వాయవ్య దిక్కున నుండు షెల్బీట్ (Shelbit) దీని యునికి యను కొందురు (పటము III D 5).

షయల్గజ్జ (Shahagaz). అహాష్వేరోఫు రాజయొక్క ఉపపత్నులను కాయవండుల యధిపతి (ఎన్త్ 2¹⁴).

షరాయిము (Shaaraim = రెండు ద్వారములు).

1. యూదాదేశమునందు షెఫేలా యను ప్రదేశమందలి యొక ఊరు (యెహో 15³⁸ I సమా 17⁵²) ప్రస్తుతము ఎక్రోనుకు తూర్పుగా నుండు కుర్బెట్ పైరే (Khurbet S'aireh) యని కొందఱును, జకరీయ (Zakariya) అని మఱికొందఱు దీని యునికి యని చెప్పుచున్నారు గాని రూఢిగా తెలియదు.

2. షిమ్యోను గోత్రమందలి యొక ఊరు (I దిన 4³¹). యెహో 19⁶ నందు షూరూ హేను, 15³² నందు షిల్బీము అను మాటు పేరులు గలవు. ఇది ప్రస్తుతము బెయ్యేర్బాకు ఘుమారు 12 మైళ్లు వాయవ్యముగా నుండు టెల్ - ఎష్ - షెరీయా (Tell-esh-Sheriah) అని తలంచుచున్నారు (పటము II, C 3).

షరెజెరు, షెరెజెరు (Sharezer = రాజును కాయము).

1. అష్షూరు చక్రవర్తియగు సస్సెరీబు కొడుకు లలో నొకఁడు (II రాజు 19³⁷ = యెష 37³⁸). ఇతఁడు తన సహోదరుఁడగు అర్రెమైరెకుతో కలిసి తన తండ్రిని చంపెను. సస్సెరీబాకనిచే హతుఁడాయెనని అష్షూరు రాతిశాసనములయందు దాహరింపబడెను గాని చంపినవాని పేరు గానరాదు. ఆ శాసనములయందు షర్ - ఎటిర్ - అష్షూరు (Shar-etir-Ashur) అను పేరు గలదు. ఇతనికి చక్రవర్తియను బిరుదు ఒక యుత్తరమునఁ గానవచ్చుచున్నది. అది ఈ షరెజెరుయొక్క పూర్తిపేరు కావచ్చును.

2. ప్రవక్తయగు జెకర్యా కాలమందున్న యొకఁడు. యెరూషలేము నాశనమునకు సంబంధించిన ఉపవాసములను చేయుట ఇంకను అవసరమేమో కనుగొనుటకు జెకర్యా యొద్దకు చేతలు నుండి పంపబడినవానిలో నొకఁడు (జెక 7¹).

షల్మనేసరు (Shalmaneser = ఘల్తాసు దేవత ముఖ్యదేవత). ఈ పేరుగల అష్షూరు చక్రవర్తులు నలుగురు గలరు. వారిలో రెండవ షల్మనేసరు క్రీ. ము॥ 880-825 లో ప్రభుత్వము చేసిన సమయమందు అహాబు నోడించి, యెఘో

వలన కప్పముఁ బుచ్చుకొనెను (అష్టారు 3 చూ॥). నాల్గవ షల్మనేసెరు 727-722 లో ప్రభుత్వము చేసినవాఁడై షోమ్రానును మూఁడు సంవత్సరములు ముట్టడించిన పిమ్మట (II రాజు 17³⁻⁵) అది కూలిపోయెను (సర్గోను చూ॥ II రాజు 17³ 18⁹ అష్టారు 3 చూ॥). ఈ నాల్గవ షల్మనేసెరు గొప్ప చక్రవర్తియైనను ఇతని చరిత్రను దెలుపు రాతిశాసనములు లేవు. అతఁడు షోమ్రాను మీఁదచేసిన దండయాత్రలోనే ఇతఁడు చని పోయెను గాని, ఎట్లు చనిపోయెనో తెలియదు.

షల్మయి (Salmay). నెలేనీయులలోని యొక కుటుంబము (నెహె 7⁴⁸).

షల్మాను (Shalman = ఒక దేవత పేరు) హోషే 10¹⁴ లో నున్నట్లుగా బేరశ్బలు అను పట్టణమును పాడుచేసిన యొక రాజు పేరు. ఇది అష్టారు చక్రవర్తి యగు షల్మనేసెరు యొక్క మాటుపేరిని సాధారణముగా ననుకొందురు (షల్మనేసెరు చూ॥). మూఁడవ తిగ్లత్పిలేసెరు అను అష్టారు చక్రవర్తి తన జయములను వివరించు రాతిశాసనములో, అతఁడు మోయాబు రాజగు సలమాను (Salaman) ను జయించినట్లుగా నున్నది. ఈ షల్మాను ఆ మోయాబురాజు యని కొందఱు అనుకొందురు.

షల్లూను (Shallun = పాడగుట?). యెరూషలేము ప్రాకారములను గట్టుటకు నెహెమ్యాకు సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 3¹⁵).

షల్లూము (Shallum = ప్రతిదండన).

1. ఇశ్రాయేలువారి రాజులలో నొకఁడు. యాబేషు పట్టణస్థుఁడు గాని తెలుఁగులో నితఁడు యాబేషువాని కుమారుఁడైనట్లు తర్జుమాజీనీరి. పదిగోత్రములవారి రాజ్యవాశనమునకు పూర్వము దేశమంతయు నల్లకల్లలముగానున్న సమయమున నితఁడు రాజైన జెకర్యాను సంహరించి రాజ్యము నపహరించెను గాని యొక నెలకే ఇతఁడును మెనహేమునువానిచే చంపబడెను (II రాజు 15¹⁰⁻¹⁵).

2. యూదా రాజగు యెహోయాహా యొక్క మాటుపేరు (I దిన 3¹⁵ యిర్మీ 22¹¹). (యెహోయాహా చూ॥).

3. ప్రవక్తయగు హుల్దాయొక్క పెనిమిటి (II రాజు 22¹⁴ II దిన 34⁸⁸). LXX లోని II రాజు 22¹⁴ నందితఁడు హుల్దాయొక్క కుమారుఁడైనట్లున్నది.

4. యెరష్షాయేలు సంతానీకులలో నొకఁడు (I దిన 2^{40,41}).

5. పిమ్మోనీయులలోని యొకఁడు (I దిన 4²⁵).

6. చెఱకు పూర్వముండిన ప్రధాన యాజకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఎబ్రా పూర్వకుఁడు (I దిన 6^{19,13} ఎబ్రా 7⁹).

7. ద్వారపాలకుల కుటుంబములలో నొక దాని ప్రధాని. ఇతని పేరట కుటుంబము పిలువఁబడెను (I దిన 9¹⁷ ఎబ్రా 2⁴⁹ = నెహె 7⁴⁸). ఇతనికి మెషుల్లాము (నెహె 12²⁵) అను మాటుపేరు గలదు.

8. లేవీయులలోని కోరహు తెగవారిలోని యొక ద్వారపాలకుఁడు (I దిన 9^{19,31}). ఇతనికి మెషేలేమ్మ్యా (I దిన 28^{1,2-9}), మెలేమ్మ్యా (26¹⁴) అను మారుపేర్లు గలవు. 8,9 లోనివారు ఒకరే గావచ్చును.

9. ఎఫ్రాయిము పెద్దలలో నొకఁడగు యహిజ్కీయా తండ్రి (II దిన 28¹⁹).

10. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరే పణపలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొక్కఁడు. ఇతఁడు ద్వారపాలకుఁడై యుండెను (ఎబ్రా 10²⁴).

11. పైనచెప్పిన వానిపంటివాఁడు గాని ఇతఁడు బానిసయై యుండెను (ఎబ్రా 10⁴⁹).

12. యెరూషలేము ప్రాకారములను గట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 3¹⁹).

13. ప్రవక్తయగు యిర్మీయా యొక్క పినతండ్రి (యిర్మీ 32⁷).

14. యిర్మీయా కాలమునందు ద్వారపాలకుఁడుగా నుండిన మయశేయా తండ్రి (యిర్మీ 33⁴).

షల్లెకెతు (Shallecheth = వెళ్లఁగొట్టుట). పొలామాను కట్టించిన దేవాలయమండలి ద్వార

ములలో నొకదాని పేరు (I దిన 26¹⁶ దేవాలయము I 3 (5) చూ॥).

షవ్షా (Shavsha). దావీదు ప్రధాన మంత్రిలలో నొకఁడు (I దిన 18¹⁶). మూల భాషయందలి పదమునకు దావీదుకు సెక్రటరీ వంటివాఁడని తెలియుచున్నది. ఇతఁడు ముఖ్యముగా విదేశీయ కార్యములను చక్కఁపెట్టిన వాఁడుగా కనబడుచున్నాఁడు. ఇది హెబ్రీ పదము కాకపోవుట చే నితఁడవ్యుడనియు, దావీదుచే నీ పనికి నియమింపఁబడెననియు కొందఱి యభిప్రాయము. ఇతనికి మేవా (II సమూ 20³⁴), శేరాయా (8¹⁸), షీషా (I రాజు 4³) అను మాణుపేరులు గలవు. ఇతని కుమారు లిద్దఱు సాలామెనుకు కార్యదర్శులుగా నుండినట్టి చివరి వాక్యమువలనఁ దెలియుచున్నది (శేరాయా 2 చూ॥).

షహాబీమా (Shahazumah = ఉన్నత స్థలములు?). ఇశ్శాఖారు సరిహద్దులోని యొక స్థలము (యెహో 19³²). దీని యునికి తెలియదు.

షహరాయాము (Shaharaim = తెల్ల బాటులు). ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 1⁸).

షా

షాశ్యా (Shachia). ఒక బెన్యామీనీ యుఁడు (I దిన 8¹⁰).

షాఫాతు (Shaphat = తీర్పుచేసెను).

1. కనానుదేశమును వేగుజూడనై మోషే పంపిన పన్నెండు మందిలో షిష్యాను గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13³).

2. ప్రవక్తయగు ఎలీషా తండ్రి (I రాజు 19¹⁶⁻¹⁹ II రాజు 3¹¹ 8³).

3. దావీదు సంతతివారితో రెక్కొంపఁబడిన యొకఁడు (I దిన 3²²).

4. గాదీయులలో నొకఁడు (I దిన 5¹⁹).

5. దావీదు మందకావయలపై విచారణకర్తలలో నొకఁడు (I దిన 27³⁹).

షాఫాము (Shapham). గాదు గోత్రములలో నొకఁడు (I దిన 5¹⁹).

షాపరు (Shepher = సాగసు). ఇశ్రాయేలీయు లరణ్య సంచారమునందు దిగిన యొక కొండ (సంఖ్యా 33^{33, 34}). దీని యునికి తెలియదు.

షాఫాను (Shaphan = ఒక విధమైన జంతువు).

1. యోషీయా ప్రభుత్వమందు సెక్రటరీ (= ప్రధానమంత్రి) గా నున్న యొకఁడు. హిల్కీయా ధర్మశాస్త్ర గ్రంథమును కనుగొనినప్పు డితఁడు దానిని రాజానొద్దకు దెచ్చెను (II రాజు 22³⁻¹¹ = II దిన 34¹⁸⁻¹⁸). తరువాత రాజు దేశమందుఁజేసిన సంస్కరణలో సహాయముచేయుట యందితఁడు మిగుల శ్రద్ధపూర్వకమున. ఇతని కుటుంబమును యెహోవా నేవయందలి నిష్ఠాపరులు. ధర్మశాస్త్రమును ప్రచురించుటయందును (II రాజు 22¹⁸⁻¹⁴ = II దిన 34²⁰⁻²²), యిర్మీయాను కాపాడుటయందు (యిర్మీ 26²⁴) సహాయముచేసిన అహీకామును, యిర్మీయా వ్రాసిన గ్రంథమును కాల్యవద్దని యెహోయాకీముకు బుద్ధిఁజెప్పిన గమర్యామును (యిర్మీ 36¹⁸⁻²³), యిర్మీయా వ్రాసినదానిని బాబెలు చెఱయందున్నవారికిఁ గొనిపోయిన ఎల్యాసాయును (యిర్మీ 29³) ఇతని కుమారులు. యిర్మీయా వ్రాసిన ప్రవచనములను లక్షించిన మీకాయా (యిర్మీ 36^{11, 12}), యెరూషలేము నాశమునకుఁ బిమ్మట యూదాదేశమున కధిపతిగా నియమింపఁబడిన గెదల్యా (40⁷) ఇతని మనుమరై యుండిరి. ఇతని కుటుంబికులూ తొందరకాలములో దేశమునకు గొప్ప మేలు జేసిరిని స్పష్టమగుచున్నది.

2. యెహెకీలు కాలములో విగ్రహారాధన చేసినవారిలో యాజ్ఞాత్య తండ్రి (యెహె 8¹¹). బహుశః ఇతఁడు 1 లోని షాఫానై యుండును. అట్లయినయెడల అంత మంచి కుటుంబమునందును దుష్టుఁడొకఁ డుండినట్లు చెప్పవలెను.

షాఫీరు (Shaphir = సాగనైనది). యూదా గోత్రమందలి యొక పట్టణము (మీకా 1¹¹). అది ఫిలిష్తీయుల ప్రాంతములలో నున్నది గాని దాని యునికి ఇంక నూటిగాఁ దెలియదు. యెహో 15⁴⁸ లో నుండు షామీరు ఇదే కావచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము (షామీరు 2 చూ॥).

షామా (Shama = ఆలకించును). దావీదు యోధులలో నొకఁడు (I దిన 11⁴⁶).

షామీరు (Shamir = ఒక ముల్లు).

1. లేవీయులలో మీకా యనువాని కుమారుడు (I దిన 24⁸⁴).

2. యూదామన్య ప్రదేశమందుండు ఒక పట్టణము (యెహో 15⁴⁸). ప్రస్తుతము హైబ్రో నుకు 13 మైళ్లు వైశ్యుతిగానుండు కుర్బెట్ సామేర (Khurbet Somerah) దీని యునికియని తలంచెదరు (షాఫీరు చూ॥).

3. న్యాయాధిపతియగు హోలా యనువాని నివాసస్థలము (న్యాయా 10^{1,9}). అతని ఇచ్చటనే పాతిపెట్టిరి. అది ఎఫ్రాయిము మన్యమందుండెను. దాని యునికినిగూర్చి ఇంక లేటగా తెలియదు.

షామెరు షెమెరు చూ॥

షారాయి (Sharai = స్వతంత్రత). అన్య స్త్రీలను వివాహమాడి ఎక్రా ప్రేరేపణచే వారిని విడిచినవారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు బానీ సంతతి వాఁడు (ఎక్రా 10⁴⁰).

షారారు కాకారు చూ॥

షారూహెను పరాయిము 2 చూ॥

షారోను (Sharon = బయలు).

1. యొప్పేనుండి కర్కెలు వర్షతమవలకు సముద్రతీరమున వ్యాపించిన బయలు. ఇది దాదాపు 50 మైళ్ల పొడవుగల్గి 5-12 మైళ్ల వెడల్పున నున్నది. యెషయా కాలమందున్నట్లు (యెష 35⁹) నేటివలె కిచ్చట సాగవైన ఓకు వృక్షవనము లున్నవి. ఆ బయలంతయు మిగుల ఫలవంత ప్రదేశమై యున్నది (యెష 65¹⁸). షారోను పుష్పములు సుప్రసిద్ధములు (పర 2¹). పశ్వాదుల కిచ్చట మంచి మేత దొరకును గనుకనే దావీదు మందలలో నొకటి షారోనీయుండగు పిట్రయివశమున నీ ప్రాంతములో నుండెను (I దిన 27⁹). కనానుదేశముపై దేవుఁడు పంపఁబోవు గొప్ప శిక్షలలో నొకటి షారోను యెడారి యగుట యని చెలువఁబడెను (యెష 38⁹). పాత నిబంధన కాలమునందు దోరు అనునది దీని ముఖ్య

పట్టణమై యుండెను. క్రొత్త నిబంధన కాలమున నీ పట్టణమున్నచోట కైసరయ కట్టఁబడి ముఖ్య పట్టణ మాయెను (దోరు, కైసరయ, పల్మెస్తిను చూ॥).

2. యెర్రానుకు తూర్పున గిలాదుదేశములో హెబ్బోను అర్షోనులకు మధ్యనుండు మైదానము (I దిన 5¹⁸). ద్వితీ 31⁰ లోని మైదానము అనునది కావచ్చును.

3. లష్నాకోను చూ॥

షాలీషా (Shalisha = మూఁడింతలు). సాలు తన తండ్రి గాడిచెలను వెదకుచుండఁగా వచ్చిన యొక ప్రదేశము (I సమూ 9⁴). పిలో హుకు పడమరగానుండు ఎఫ్రాయిము కొండ ప్రదేశమై యుండవచ్చును. II రాజు 4⁴⁸ లో నుండు బయల్లాలిషా ఈ ప్రదేశమేనని కొందఱి యభిప్రాయము (బయల్లాలిషా చూ॥).

షాలేము యెరూషలేము B I చూ॥

షాఫూలీయులు షాఫూలు 2 చూ॥

షాఫూలు (Shaul = అడుగఁబడినవాఁడు)

1. ఎదోము రాజులలో నొకఁడు (ఆది 36^{37,38} = I దిన 1^{48,49}).

2. పిహ్యోను కుమారుఁడు. ఇతని తల్లి కనానీయురాలు (ఆది 48¹⁰). ఇతని సంతతి వారు షాఫూలీయులనఁబడిరి (సంఖ్యా 27¹³).

3. లేవీయులలో నొకఁడు. సమూయేలు పూర్వికుఁడు (I దిన 8⁴). 8³¹ లో నితనికి యోవేలు అను మాఱుపేరు గలదు (యోవేలు 3 చూ॥).

షావే కిర్యతాయిము (Shaveh Kiria-thaim = కిర్యతాయిము బయలు). కదోర్లాయో మెరును అతనితో కూడనున్న రాజులును ఏమి యలను జనము నోడించిన స్థలమునకు పేరు (ఆది 14⁵). ఇది మోయాబుదేశములోని కిర్యతాయిము అని కొందఱి యభిప్రాయము (సంఖ్యా 32³⁷ యెహో 18¹⁰ కిర్యతాయిము చూ॥).

షావేలోయ యెరూషలేము A 4 చూ॥

షాషకు (Shashak). బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు. ఇతని సంతతివా రితని పేరున బిలువఁ బడిరి (I దిన 814-99).

షాషై (Shashai = పాలిపోయినది). అన్య స్త్రీలను వివాహమాడి ఎల్లా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిన వారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు బానీ సంతానీకుఁడు (ఎల్లా 1040).

షి

షిక్రోను (Shikkeron = త్రాగుబోతు తనము). యూదా సాన్యములో ఉత్తర సరి హద్దు ప్రాంత్యమందలి యొక స్థలము (యెహో 1511). దాని యనికి తెలియదు.

షిట్రాయి (Shitrai). దావీదు మందలపై విచారణ కర్తలలో నొకఁడు. ఇతఁడు షాలోసులో వానిని మేపుటవలన షాలోసీయు డనబడెను (I దిన 2799).

షిత్తిము షిత్తిములోయ (Shittim = తుప్పచెట్లు, Vale of Shittim).

1. ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్య సంచారము నందు యొద్దానుకు తూర్పున దిగిన స్థలములలో చివరిది (సంఖ్యా 2120 221 251 3347, 48). బిలాముకు సంబంధించిన సంగతులు జరిగిన దిచ్చటనే (22-24). ఇశ్రాయేలీయు లిచ్చట మోయా రీయులతోఁ గలిసి వారి విగ్రహ సంబంధమును ఉత్సవములలోఁ జేరినందున 24,000 చంపఁబడిరి (25) ఇశ్రాయేలీయులు రెండవమాటు లెక్కించఁ బడిరి (26). మోషే తన చివరి ప్రసంగములను హెచ్చరికలను చేసిన దీ స్థలమునందే (ద్విత్తి యొపదేశకాండము). మోషేకుఁ దరువాతి నాయకుడైన యెహోషువను నియమించుటను గూర్చిన సంగతులును ఇక్కడ జరిగెను (ద్విత్తి 27-36). యెహోషువ వేగులవారి నిక్కడనుండి బంపెను (యెహో 21). ఇశ్రాయేలీయు లిక్కడి నుండి బయలుదేరి యొద్దానును దాటిరి (31).

సంఖ్యా 3348 నందు ఆవేలు షిత్తిము అను పేరుగలదు. దానికి షిత్తిము బయలు అని శబ్దార్థము. అది యెరికో యెదుట యొద్దానుకు 7½ మైళ్లు తూర్పున నున్నదని యోసీఫసు

వ్రాసెను (పురా 4.8.1, 5.1.1). మోయాలు పెర్వతములకు దిగువను ప్రస్తుతమున్న కెఫ్రెన్ (Ketren) దీని యనికి యని కొందఱి యభిప్రాయము.

2. యెహోవా మందిరములోనుండి ఒక నీటి యూట యునికి షిత్తిములోయను తడుపునని యోవే 318 నందున్నది. యెహె 47 నందీ లోయపేరు లేకున్నను యెహోవా మందిరము నుండి ప్రవహించెడి నదీ ప్రవాహ వివరముగలదు. అది కీద్రోను లోయగుండా మృతసముద్రము లోనికిఁ బ్రవహించునని దానివలనఁ దెలిసికొన వచ్చును. యోవేలునందున్న షిత్తిములోయ యను నదీ కీద్రోను లోయలో మృత సముద్రమునకు సమీపమున నున్నదని కొందఱి యభిప్రాయము.

షినాబు (Shinab). మైదాన మందలి పట్టణములలో నొకటియగు అర్దయొక్క రాజు (అది 192, 8, 10).

షిఫి (Shiphi = విస్తారమైనది) షిమోను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 437).

షిప్తాను (Shiptan). = న్యాయ విమర్శకు సంబంధమైన. ఎఫ్రాయిమీయుల ప్రధానియగు కెమూయేలు తండ్రి (సంఖ్యా 3424).

షిప్తీయుడు (Shipmite). దావీదు ద్రాక్షారసపు కొట్లమీఁద నధికారియగు జబ్బీయను వాని బిరుదు (I దిన 2737). షెషాము లేక షిప్తోతు ఊరివాడగుటచే నితని కీ బిరుదు వచ్చెను (షెషాము, షిప్తోతు చూ!).

షిప్తోతు (Siphmoth). దావీదు దోపుడు పామును చంపిన యూదా యూత్తలో నొకటి (I సమా 3028). తరువాత ద్రాక్షారసపు కొట్ల మీఁద విచారణకర్తగానున్న జబ్బీ షిప్తీయు డనఁ బడెను (I దిన 2737). అతఁడీ యూరివాడు కావచ్చును. దీని యనికి సరిగా తెలియదు.

షిఫ్రా (Shiphrah = సాందర్యము). బిగుప్తీయ మంత్రసానులలో నొకతె. ఈమె హెబ్రీయుల మగబిడ్డలను చంప సన్ననిపలేదు (నిర్గ 15).

షిబ్బోలెతు, సిబ్బోలెతు (Shibboleth = కంకి లేక నది). యెఫ్రా కాలమునందు గిలాదు

వారికి ఎ.ఫ్రాయిమియులతో విరోధము కలిగి నప్పుడు గిలాదువారు యొర్దాను రేవుల దగ్గరనుండి వానిని దాటుచుండిన వారు ఎ.ఫ్రాయిమియులతో కావో తెలిసికొనుటకు వారు చెప్పించిన మాట. ఎ.ఫ్రాయిము వారుష్ అను అక్షరము నున్నరింపఁ జాలక స అనిరి గాన దానిచే వారిని గిలాదువారు కనుగొనఁగలిగిరి (నాబ్యాయ 12⁶).

పి.బి. షె.బా.ము చూ॥

పి.మాతు (Shimeath = వదంతి). ఒక అమ్మనీయురాలు. రాజగు యోవాషును కుట్ర జేసి చంపినవారిలో యోజాకారు అనువాని తల్లి (II రాజు 12²¹). II దిన 24²⁶ నందితనికి జాబాదు అను పేరుగలదు. ఈమె అమ్మనీయురాలను సంగతి II దిన 24²⁶ నందే గలదు. కొందఱిది పొరపాటున వచ్చినదని తలంతురు. అట్టి వాఁ పి.మాతు యోజాకారు తండ్రియనియు I దిన 2⁵⁵ నందున్న పి.మ్యాతీయులు ఇతని సంతతివారనియు తలంతురు.

పి.మీ (Shemei = ప్రఖ్యాతిగల).

1. అబ్నాలోము తిరుగఁబడినప్పుడు దావీదు పారిపోవుచుండఁగా అతనిని శపించిన ఒక బెన్యామీనీయుఁడు. ఇతఁడు సౌలు తెగలో చేరిన వాఁడు. దావీదు మఱల వచ్చినప్పుడు అతఁడు బహుదినములు చూపినవాడై దావీదును శ్రమ పఱ జేడుకొనెను (II సమూ 16-12 1917-22). అప్పటికి దావీదతనిని శ్రమించినను తన చివరిదినములలో అతనిరూపు సౌలామోనుకు ఆజ్ఞనిచ్చెను (I రాజు 2^{8,9}). సౌలామో నితనికి మొదట విడిఠైదును విధించెను గాని అతఁ డొకమారు విధింపఁబడిన హద్దుమీరఁగా అతనిని చంపించెను (I రాజు 2³⁶⁻⁴⁶).

2. దావీదు కుమారుడగు అదోనియా రాజ్యము నవహరించుటకు కుట్రచేయుఁగా సౌలామోను పక్షముగా నున్నవారిలోని యొకఁడు (I రాజు 1⁸). తరువాత బెన్యామీను దేశము మీఁద అధికారిగా సౌలామోనుచే నియమింపఁ బడినవాఁ డితఁడే యని తలంతురు (I రాజు 4¹⁸).

3. దావీదు తన ద్రాక్షతోటలమీఁద విచారణార్థగా నియమించినవాఁడు (I దిన 27¹⁷).

4. జెరుబ్బాబెలు తోడవుట్టినవాఁడు (I దిన 3¹⁹).

5. పి.మోయను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4^{9,27}).

6. దూబేనీయులలో నొకఁడు (I దిన 5⁴). I దిన 5⁸ లో నితనికి షెము అను మాఱుపేరు గలదు.

7. లేవీ మనుషులలో నొకఁడు (నిర్గ 6¹⁷ సంఖ్యా 3^{18,21} I దిన 6¹⁷ 23^{7,9}).

8. లేవీయులలో మెరారి తెగవారిలో నొకఁడు (I దిన 6²⁹).

9. లేవీయులలోని ఆసాపు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 6⁴²).

10. దావీదేర్పఱచిన సంగీత నాయకులలో 10 వ నంతువాఁడు (I దిన 25¹⁷).

11. హిబ్కీయా కాలమున దేవాలయమును పవిత్రపఱచినప్పుడు సహాయపడిన యొక లేవీయుఁడు (II దిన 29¹⁴). తరువాత ఇతఁడు కానుకలను భద్రపఱచుటకు నియమింపఁబడిన వారిలో నొకఁడయ్యెను (II దిన 31^{12,13}).

12, 13, 14. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎ.బ్రా ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచి పెట్టినవారిలో ముగ్గురు (ఎ.బ్రా 10^{23,33,38}).

15. ఇశ్రాయేలీయుల పాపముల నిమిత్తము వీడ్చుచున్న యొక కుటుంబపువారి పెద్ద (జెక 12¹³). ఇది లేవీయుల కుటుంబములలో నొకటి. వై నుదాహరింపఁబడిన వారిలో నొకని కుటుంబి కులై యుండురు.

16. మొర్దెకై పూర్వీకులలో నొకఁడు (ఎన్తే 2⁵).

17. దావీదు అన్నయగు వచ్చుకు మాఱుపేరు (II సమూ 21²¹ ఏమా చూ॥).

18. గర్షోను తెగవారగు లేవీయులలో నొకఁడు (I దిన 23⁷).

పి.మీయులు (Shimite). లేవీగోత్రము లోని గర్షోనీయులలో నొక కుటుంబము (సంఖ్యా 3²¹).

షిమ్యూ హెబ్రీభాషయందీ పదమునకు వేలువేలు రూపములున్నను తెలుగునందు దానిని లక్ష్యపెట్టకయే పైమాట తెనిగించిరి.

1. (Shim'ah = షిమా). ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 6³⁹ 9³⁸).

2. (Shim'ah). దావీదు అన్నలలో నొకడు (II సమూ 13³ 21³¹ I దిన 20⁷). ఇతనికి వచ్చు అను పేరును గలదు (సమూ 3 చూ॥).

3. (Shim'a'). లేవీయులలోని మెరారి తెగవారిలో నొకడు (I దిన 6³⁰).

4. లేవీయులలోని కహతు తెగవారిలో నొకడు (I దిన 6³⁹).

5. సమూయ 2 చూ॥

షిమ్యాతీయులు (Shimeathites). షిమాతు సంతతివారు (I దిన 2⁵⁵ షిమాతు చూ॥).

షిమ్యోను, సుమెయోను (Simeon = ఆలకించుట).

1. యాకోబు లేయాల రెండవ కుమారుడు (ఆది 29³³). తన తమ్ముడగు లేవీతోగలిసి తమ సహోదరిని బలాత్కారముచేసిన షెకము నివాసులగు హిబ్బీయులను హతము చేసెను (ఆది 34^{34,31} దీనా చూ॥). యాకోబు కుమారులు ధన్యము కొనుటకై విగుప్తునకు వెళ్లినప్పుడు వారు తమ తమ్ముడగు బెన్యామీనును తెచ్చునదాక యోసే పితనిని జామీనుగా పెట్టుకొని విడిచెదనందుంచెను (42³⁴). యాకోబు తన కుమారులను దీవించునప్పుడు షిమ్యోను లేవీలుచేసిన పథ నిమిత్తము వారి సంతతివారు ఇశ్రాయేలీయులలో చెదరిపోయెదరని చెప్పెను (49^{5,7}).

2. షిమ్యోను సంతతివారి పేరు. అతనికి యెమూయేలు (= నెమూయేలు) యామీను, ఓహదు, యాకీను, సోహరు (= శెరహు) షాఫూలు అను ఆరుగురు కుమారులు కలిగిరి ఆది 46¹⁰ సంఖ్యా 26¹³⁻¹⁴ I దిన 4⁶). ఓహదుగాక మిగిలిన వారందఱు తలాయొక వంశమునకు మూల పుటఘటెరి. ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యసంచారము చేయునప్పుడు నూరీషదాయి కుమారుడగు షెలుమీయేలును (సంఖ్యా 1⁶ 2¹³ 7^{36,41} 10¹⁹)

చివరికాలములో అమీహూదు కుమారుడగు షెమూయేలును (34³⁰) ప్రధానులై యుండిరి. అరణ్యమునందు వేసిన జనసంఖ్యలో మొదట 59,300 మందియు (1²³ 2¹³) రెండవసారి 22,200 మందియు (26^{13,14}) యోధు లీ గోత్రమున లెక్కించబడిరి కనానుదేశమును వేగు జూడ పంపబడిన పన్నెండుమందిలో నీ గోత్రపు వాడగు హోరీ కుమారుడగు షాపాతు గలడు (13³). మోషే ఇశ్రాయేలు గోత్రములను దీవించినప్పుడు షిమ్యోను గోత్రమును పదిలివేసినట్లు స్పష్టముగుచున్నది (ద్వితీ 33). ఆ కావ్యము రచించబడినరీతియే దీనికి కారణమై యుండును. మోషే పన్నెండు గోత్రములకు సరిగా పన్నెండు మంది పేరులను మాత్రమే చెప్ప నెంచియుండును. వారి జన్మకాలవరుస ననుసరింపక అతడు వారిని భార్యల క్రమము ననుసరించి రెండుగ విభజించెను. మొదటి భాగమున పెండ్లి భార్యల 8 మంది కుమారులను, రెండవ భాగమున ఉప పత్నుల కుమారులను కూర్చెను. అది ఈ దిగువ నున్నట్లు చూడవచ్చును.

లేయా 3	లేయా దాసి 1
రాహేలు 3	రాహేలు దాసి 2
లేయా 2	లేయా దాసి 1

ఆ కావ్యమునందు పైనున్నట్లు మొదటి భాగమునందు లేయా ముగ్గురు కుమారులతో నారంభమై ఆమె యిద్దరు కనిష్ఠపుత్రులతో నంత్య మగును. రాహేలు సంతతివారిని మధ్య ఇమిడ్చెను. రెండవ భాగమునందు లేయాదాసి యొక్క ప్రథమ కుమారునితో నారంభించి రెండవవానితో ముగించెను. మధ్య రాహేలు దాసియొక్క యిద్దరు కుమారులను గూర్చి యున్నది. వీరి నాశీర్వదించుటకు పూర్వమును (33³⁻⁵), తరువాతను (33^{35,39}) ఇశ్రాయేలీయుల నందరిని మొత్తముమీఁద దీవించెను. షిమ్యోను గోత్రము ఆది 49⁵⁻⁷ లలో నున్నట్లు చెదరి పోవును గాన ఇచ్చట వదలివేయబడినదన వచ్చును. లేవీ గోత్రమునకును అట్టి కావము గలిగినను, ఆ గోత్రీకులు తరువాత జేవుని విషయమై కలిగియుండిన అస్త్రేనిబట్టి వారికి కొంత వల కుపశమనము కలిగినదని యెంచవచ్చును

(నిర్ణ 32¹⁰⁻¹¹ సంఖ్యా 25). మోషే మరణము నకుఁ దరువాత షిమ్రోను గోత్రీకుల కొక ప్రత్యేక స్వాస్థ్యమునుగాక యూదా గోత్ర ముతోఁ గలిపిన భాగము నిచ్చిరి. షిమ్రోను గోత్రీకుల పేరు ప్రత్యేకముగా చెప్పబడక పోయినను వారు ఇశ్రాయేలీయు లందఱిని మొత్తమునిూడ దీవించిన దానిలో నుండుక పోలేదు. దీవెనలను చెప్పటకై గెరిజీము పర్వతము దగ్గర నిలిచిన వారిలో షిమ్రోను గోత్రీకు లుండిరి (ద్విత్తి 27¹³).

దేశమును భాగించునప్పుడు వచ్చిన రెండవ చీటి షిమ్రోనీయులదై యుండెను (పటము IX). దాని ప్రకారము వారికి యూదాగోత్ర స్వాస్థ్య ముతోఁ జేరిన దక్షిణభాగము వచ్చెను (యెహో 19:1-9). ఈ రెండు గోత్రములవారూను కలిసి కనానీయులపై యుద్ధము చేసిరి (నాథ్యా 11:3,17). బెయేర్బా సిక్లగు హొర్తాయువనవి ఈ భాగములోని ముఖ్యపట్టణములు (యెహో 19:2-9). రాజైన హిజ్కియా దినములలో వీరు గెదోరు లోయలో నివసించుచున్న హేము సంతా నీకులను జయించి ఆ ప్రదేశము నాక్రమించు కొనిరి. వారిలో 500 మంది కేయారు మన్నే మందలి అమలేకీయుల నోడించి వారి పట్టణము లను పట్టుకొనిరి (I దిన 4¹⁻⁴³). ఈ గోత్రీ కులలో ననేకులు రూపు మానిపోయిరని నమ్మెదరు గాని యెహెజ్కేలుకు రాబోవు కనానును గూర్చిన దర్శనమందు వీరికి భాగముండినటులను (యెహె 48^{24,25,33}), ప్రకటనలోని రక్షణకై ముద్రింపబడిన వారిలో ఈ గోత్రీకులు 12,000 మంది యుండినటులను (ప్రక 7¹) కనబడు చున్నది.

3. కెరబ్బాబెలుకు ముందు జీవించిన క్రీస్తు పూర్వీకులలో నొకఁడు (లూ 3³⁰).

4. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎజ్రా ప్రేరేపణచే వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎజ్రా 10³²).

5. క్రీస్తు రాకడనిమిత్తము కనిపెట్టుచుండిన భక్తిపరుఁడు. ఇతఁడు అభిషిక్తుని చూడకమునుపు చనిపోవడని పరిశుద్ధాత్మ యతనికి బయలుపలు చెను. ఆలయమునందు యేసును అర్పించుటకు

యోసేపు మరీయులు ఆయననుబెచ్చిన సమయము నందే ఇతఁడు వచ్చి ఆయనను గుర్తించి, తాను ఇతను మరణముగుటకుగల ఆశను కనబఱచి ఆమెను ఆయనకును కలుగజై యున్నవానిని మరియు స్పష్టపఱచెను (లూ 24:33).

6. సీమాను పేతురు (పేతురు చూ॥).

7. అంతియొకయలోని క్రైస్తవులలో నీగరనఁ బడిన బోధకుఁడు. ఇతఁడు బహుళః ఆఫ్రికా ఖండపువాఁడు గావచ్చును (కార్గ్ 13¹).

షిమ్రాతు, షోమేరు (Shimrath, Somer = కావలి).

1. రాజైన యోవాభును కుట్రజేసి చంపిన యొకని తల్లి (II రాజు 12²¹ = షోమేరు, II దిన 24¹⁶ = షిమ్రాను). ఈమె మోయాబీయురాలై నట్లు II దిన 24¹⁶ వలనఁ దెలియుచున్నది. ఇది ఒక పొరపాటనియు, ఈ పదమును షిమ్రా తును రెండుపేరులుగాక ఒకే కుటుంబపు పేర నియు తలంచువారుగలను.

2. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 8²¹).

షిమ్రీ (Shimri = మెళుకువగా నుండుట).

1. షిమ్రోను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 43⁷).

2. దావీదు యోధులలోని యెదీయవేలు తండ్రి (I దిన 11⁴⁵).

3. లేవీయులలో మెరారి తెగవారిలో నొకఁడు. ఇతని కుటుంబీకులు ద్వారపాలకులై యుండిరి (I దిన 26¹⁰).

4. హిజ్కియా కాలములో ఆలయమును శుభ్రపఱచుటకు సహాయముచేసిన లేవీయులలో నొకఁడు (II దిన 29¹³).

షిమ్రాను, షిమ్రానీయులు (Shimron = కావలి, Shinronites).

1. ఇశ్కాభారు కుమారులలో నాల్గవవాఁడు (ఆది 46¹³ సంఖ్యా 26²⁴ I దిన 7¹). ఇతని పంశస్థులకు షిమ్రానీయులు అను పేరు కలదు (సంఖ్యా 28³³).

2. కనానీయులరాజగు యాబీను యెహోషాఫాతో యుద్ధముచేయఁ బిలిచిన రాజులలో నొకని ముఖ్యపట్టణము (యెహో 11¹ 19¹⁵).

షిమ్రానైరోను (Shimron-Meron). యెహోషాఫా పట్టుకొనిన పట్టణములలో నొకటి (యెహో 12²⁰). ఇది షిమ్రాను యొక్క 'పూర్వమైనపేరు' అని యెంటురు. (షిమ్రాను 2 చూ॥).

షిమ్షాయి (Shimshai = ఎండగల). పారసీకుల ఉద్యోగియగు రెహూముయొక్క లేఖకుఁడు. యూదులాలయమును తిరిగి కట్టుకొనఁ బోగా వారిమీఁద నేరము మోపిన వారిలో నొకఁడు (ఎశ్రా 4^{8,9,17,23}).

షిలోన్యను నీయోను చూ॥

షిలోని (Shiloni = షిలోహు నివాసి). నెహె 11⁵ నందిది యొక యూదా సంతానీకుని పేరైనట్లున్నది. దానికి షిలోనీయుడని అర్థమగునని సాధారణముగా నందురు (షిలోనీయుడు చూ॥).

షిలోనీయుడు, షిలోనీయులు (Shilnite).

1. ప్రవక్తయగు అహీయాబిరుదు (I రాజు 11²⁹). షిలోహు పట్టణముఁడగుటచే అతని కి బిరుదు వచ్చెను (షిలోహు 1 చూ॥).

2. షేలహు సంతతివారికి పెట్టబడినపేరు (I దిన 9⁵ షేలా చూ॥).

షిలోహు (Shiloh = నెమ్మది, విశ్రాంతి).

1. ఇశ్రాయేలీయులు కనాను దేశములోఁ బ్రవేశించినమీఁదట ప్రత్యక్షపు గుఱారమును స్థిరముగా నుంచిన మొదటిస్థానము (యెహో 16¹). కొంతకాలమునఁజిది ముఖ్యస్థానమయ్యెను. దీనియునికినిగూర్చి న్యాయా 21¹⁹ నందు తేటగా నున్నది. కనానుదేశమును విభాగించుటకు ఇశ్రాయేలీయు లిచ్చట సమావేశమైరి (యెహో 18⁸⁻¹⁰ 19⁵¹). యెర్దానుకుఁ దూర్పుననుండినవారు తమ ప్రాంతములకు వెళ్లుటకై ఇతరులవలన సెలవు దీసికొనిన దిచ్చటనే (22⁹). వారు తమ ప్రాంతములకుఁ బోయి అచ్చట నొక వేదికనుకట్టఁగా దానినిగూర్చి విన్న తక్కినవారాలోచన నిమిత్తము ఇచ్చట కూడిరి (22¹²). న్యాయాధిపతుల కాలమునం దిచ్చట యేఁజేట పండుగు జరిగెను (న్యాయా 21¹⁹ I సమూ 1³). బెన్యామీనీ

షిలోహు

యలగోత్రము సమూల నాశముగాకుండునట్లు వారీ పట్టణపు కన్యకలను పట్టుకొనివెళ్లి వారిని వివాహమాడిరి (న్యాయా 21¹⁸⁻²³). దేవుని నిబంధనమందసము వీరీకాలమున ఇచ్చట నుండెను (న్యాయా 18³¹ I సమూ 19³⁴ 313-30 43,4 214,92 14¹⁸). ఫిలిష్తీయులు మందసమును పట్టుకొనిన పిమ్మట (I సమూ 41¹¹⁻²³), దాని ప్రాముఖ్యత తగ్గి పోయెను. షిలోహు ఇంకను పూజస్థానముగా నుండక విడువబడుటచే యెరూషలేముకూడ తన దుర్భాగతలచే విడువబడునను బోధను దృష్టాంత పఠముటను ప్రవక్తలు దీని నాశనమును గూర్చిన చరిత్రవెల్లి చెప్పిరి (క్రీ.పూ 78⁶⁰ యిర్మీ 71²⁻¹⁴ 26⁶⁻⁹). ఆ వెట్టెను తిరిగి ఫిలిష్తీయుల దేశము నుండి తెచ్చినపిదప దానిని మఱల షిలోహుకు తీసికొనిపోక అక్కడక్కడ నిలిపి చివటకు యెరూషలేమునందుంచిరి (I సమూ 6³¹ 71,2 II సమూ 6^{3,11,17}). దానికి తరువాత షిలోహునుగూర్చి యెక్కువ సూచనలగుపడుటలేదు. యరొబాము రాజగునని తెలిసిన అహీయా యను ప్రవక్త ఈ యూరివాఁడే (I రాజు 11²⁰). తన కుమారుడు జబ్బుపడఁగా అతని స్వస్థతనుకుటించి తెలిసికొనుటకు యరొబాము తన భార్యను ఇచ్చటనున్న అహీయాయొద్ద కంపెను (I రాజు 14^{3,4}). యెరూషలేము నాశనమైనపిమ్మట కొండలచ్చటి నుండి వచ్చుటచే అది యంతవఱకు నిలిచియుండెనని దెలిసికొనవచ్చును (యిర్మీ 41⁵). ప్రస్తుతము బేతేలుకు 9 మైళ్లు ఉత్తరమునకు కొంచెము తూర్పుగా నున్న వెలూను (Seilun) అను కొండయే దీనియునికి యనుకొందురు. దీని మీఁద నున్న శిథిలములలో నేటివఱకు మట్టము చేయుబడినట్లుగా నున్న 400X80 అడుగుల స్థలము పూర్వము మందరమున్న స్థలమని యూహించుచున్నారు.

2. షిలోహు అని అది 49¹⁰ లో నున్నది సార్థకనామమై మెస్సీయను నూచించునని మిగుల పురాతనకాలమునుండి దీనికి అర్థము చెప్పెదరు. దాని శబ్దార్థమునుబట్టి అది మెస్సీయకు తగిన విరుదు అని చెప్పవచ్చును. తెనుగు బైబిలులోని భాషాంతరమును బాడఁగా అది మెస్సీయనుగాక వైన 1 లో చెప్పబడిన స్థలమని యర్థమగును. ఈ పదమును విడదీసి చెప్పినయెడల ఉన్న

వాడు (ఉన్నది) వచ్చువఱకు యూదా యొద్ద నుండి దండము తొలగదు అను మూడవ యర్థమును వచ్చును. వీనిలో మొదటిది మూడవది మెస్సీయను నూచించును. రెండవది యూదా షిలోహు వఱకు తన ప్రభుత్వము వ్యాపింపఁ జేయుటను నూచించును గాని అట్టిది యెన్నడును కలుగకపోవుటచే ఈ రెండవ యర్థమును అనుసరింప వీలుకాదు గాన పై రెండర్థములలో నేదో యొకదాని ననుసరింపవలసి యున్నది.

షిలోహు నీళ్లు యెరూషలేము A II 2 చూ॥

షిల్లేము, షిల్లేమీయులు (Shillum, Shillemites), నష్టాలీ కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 71³). అది 49³⁴ సంఖ్యా 26⁴⁰ నందీ పేరుకు బదులు షిల్లేము అని యున్నది. ఇతని సంతతివారికి సంఖ్యా 26⁴⁰ లో షిల్లేమీయులు అను పేరుగలదు.

షిల్లా (Shilsha = మూడవ వాఁడు). ఆపేరు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 73⁷).

షిల్లిము (Shilhim = ఈఁటెలు లేక చిగుళ్లు). యూదాలో వాయవ్యదిక్కున నుండు ఒక యూరు (యెహో 15³²). దీనికి షారూ హేను (19⁶) షరాయిము (I దిన 4³¹) అను మాటు పేరులు కలవు (షారాయిము చూ॥).

షిల్లి (Shilhi = ఈఁటె గలవాడు). రాజైన అసాయొక్క మామ (I రాజు 22⁴²).

త్రి

షీజా (Shiza = తీవ్రమగు మక్కువ). రూబేనీయులలో పెద్దయగు అదీనా యనువాని తండ్రి (I దిన 11⁴²).

షీ (Shin or Sin = అను అక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో నిరుపై యొకటవది. అక్షరమాలికాగా రచింపబడిన 119 క్రింద 21-వ భాగమందలి వ్రతి పంక్తియు ఈ యక్షరముతో ఆరంభమగుటచే దానికి పేరు పెట్టిరి.

షినారు (Shinar). బబులోను దేశము యొక్క మాటుపేరు (అది 10¹⁰ 11⁸ 14¹⁹ యెహో 7²¹ యెవ 11¹¹ జెక 5¹¹ దాని 1⁹). బబులోను దేశమునకు దక్షిణ భాగమున నూమరు

(Sumer) అను పట్టణముండెను. దానిని బట్టి బబులోనుదేశపు అధిపతివాసులు నూమరు వారనఁబడిరి. ఈ నూమరు అను పేరునకు బచులుగా హెబ్రీయులు షీనారు అని వ్రాయుదురని కొందఁ జనుకొందురు గాని అట్లునుకొనుటకు తగిన యాధారములు లేవు. షీనారు అను పేరు ఆ దేశమున కెట్లు వచ్చెనో దాని యుత్పత్తిని గూర్చి మనకు తెలియదు.

షీనారు వస్త్రము (Babylonish garment). ఆకాను యొరికోలో దొంగిలించిన వానిలో నొక వస్త్రము (యెహో 7:1). అది షీనారు బుట్టాపనిగా నేయఁబడిన విలువగల వస్త్రమైయున్నట్లు తోచుచున్నది. అట్టి వస్త్రములు బబులోనులో నెక్కువగానున్నట్లు రాతిశాసనముల వలనఁ జెలియచున్నది.

షీమోను (Shimeon, Shimon = ఆలకించుట). యూదా సంబంధులలో నొక కుటుంబపు పేరు (I దిన 4:9).

షీయోను (Shion = నాశనము). ఇశ్శాఖారు గోత్రములోని యూరు (యెహో 19:19). ప్రస్తుతము నజరేతుకు 3 మైళ్లు తూర్పుగానుండు ఆయూర్-ఎష్-షాయను (Ayur-esh-Shain) అనునదే దీని ఉనికియైయున్నది (పటము VI, D 7).

షీషకు (Shishak). విగుప్తీయులయొక్క 22 వ రాజవంశమునకు స్థాపకుఁడు. విగుప్తు భాషలో నితనికి షీషస్కు అని పేరు. ఇతఁడు మొదట సాలామోను మహారాజుకాలములో యరొబామున కాశ్రయమిచ్చెను (I రాజు 11:40). తరువాత కాలములో యరొబాము ఇశ్రాయేలీయుల యంత్ర రాజ్యమునకు రాజైన పిమ్మట సుమారుగా క్రీ. ము 926 లో ఈ షీషకు యరొబాము రాజ్యము మీదికిని యూదా రాజ్యము మీదికిని దండెత్తి వెళ్లెను. ఆతఁడు యెరూషలేమును జయించి (I రాజు 14:25 II దిన 12:9) పలెస్తీను దేశమంతటని దోచుకొనెను. నో-అప్తూను (Thebes) అను పట్టణములో ఇతఁడొక గుడికి గొప్ప మంటపమును కట్టించెను. అతనికి పలెస్తీను దేశములోని 156 పట్టణములు పన్ను చెల్లించియున్నట్లుగా రాతిశాసనములవలనఁ జెలియను (విగుప్తు III ఫరో 6 చూ॥).

షీమో పక్షా చూ॥

షీహోరు (Shihor = నల్లనిది). యెవ 23° యర్జీ 21¹⁸ నందిది విగుప్తుదేశమును గాని నైలునదిని గాని, ఆ దేశమందలి మఱియొక నదిని గాని నూచించుచున్నది. I దిన 13° యెహో 13° చూడఁగా అది కనానుదేశమునకు నైర్యతి దిక్కుననుండు సరిహద్దుగానున్నది. నైలునది నీటిరంగుచేత దానికి పేరు తగియున్నది. లేదా అది విగుప్తులోనుండు రేగడి భూమికి పేరు కావచ్చును. విగుప్తీయలీ పేరును విగుప్తులో తూర్పుకాలువకు గాని నైలునది తూర్పు పాయకు గాని వాడియుండురు. అది గాని విగుప్తు రేగడి భూమి గాని పలెస్తీను హద్దుగా నెంచఁబడి యుండును. అయితే యితర వాక్యములలో దాని హద్దు విగుప్తునది యొనట్లున్నది (విగుప్తు నది చూ॥).

షీహోర్లిబ్నాతు (Shihor-Libnath = లిబ్నాతు నల్ల ప్రవాహము). ఆపేరుకు నైర్యతిగా నుండు ఒక చిన్నయేరు (యెహో 19:19). అది కరైలు పర్వతమునకు దక్షిణముగా వాగు అని యనుకొందురు. దానికి ప్రస్తుతమున జెర్కా (Zerka) యను పేరుగలదు (పటము IV, A 8).

పు

పుసాము హుష్టుము చూ॥

పుప్పీము (Shupphium).

1. బెన్యామీను సంకతివారిలో నొకఁడు (I దిన 7:12). అది 46²¹ నందితనికి ముప్పీము అను మాఱుపేరు గలదు (ముప్పీము చూ॥).

2. మనషే సంకతివాఁడు (I దిన 7:15).

3. పడమటి తట్టుననున్న రాజమార్గమున కాచిన ద్వారపాలకుఁడు (I దిన 26:16).

షుమ్మాతీయులు (Shummathites). కిర్యత్యార్జీములో కాపురమున్న కుటుంబములలో నొక ముఖ్య కుటుంబమునకు పేరు (I దిన 2:53).

షూ

షూతలహు, షూతలహీయులు (Shutelah, Shutelaites).

1. ఎఫ్రాయిము కుమారుడు. ఎఫ్రాయి మియులలోని మూడు గొప్ప తెగలలో షూతల హీయులు అనబడిన వారిపూర్వకుడు (సంఖ్యా 26^{35,36} I దిన 7⁹).

2. మణియొక ఎఫ్రాయిమియుడు (I దిన 7²¹). ఇతడును 1 లోని వాడును ఒక్కరే యని కొందఱి యభిప్రాయము.

షూనీ, షూనీయులు (Shuni = విశ్రాంతి, Shunites). గాదు కుమారులలో నొకడు (ఆది 46¹⁶). ఇతని సంతతివారికి షూనీయులని పేరు (సంఖ్యా 26¹⁵).

షూనేమియురాలు (Shunamite = షూనేము ఊరి స్త్రీ).

1. దావీదు వృద్ధాప్యమునందు అతని కుపచారముచేసిన అబీషగు బిరుదు. అతఁడీమెను తన భార్యలలో చేర్చెను (I రాజు 1³⁻¹⁵). ఆమెను తనకు భార్యనుగా నిప్పుని అహోనియా అడిగినందున సాలామా నతనిని చంపించెను (2²¹⁻²⁴).

2. ప్రవక్తయగు ఎలీషా యెడల చాల దయ చూపిన యొక స్త్రీమంతురాలు. ఆమె పేరద్దియో తెలియదు. ఎలీషాయొక్క విజ్ఞాపనవలన దేవుఁడామెకొక కుమారు ననుగ్రహించెను. ఆ బిడ్డ యెండబెట్టు తగిలి చనిపోగా ఎలీషా వానిని బ్రదికించెను (II రాజు 4³⁻³¹). తరువాత వచ్చిన కఱవుకాలమున ఆమె ఫిలిష్తీయుల దేశమునకు వెళ్లినందున ఇతరు లామె యాస్తి నపహరించిరి గాని ఆమె తిరిగివచ్చిన పిమ్మట రాజు దానిసంతతిని మఱల ఆమె కిప్పించెను (8¹⁻⁶).

షూనేమా (Shunem = రెండు విశ్రాంతి స్థలములు). ఇశ్శాఖారు సరిహద్దు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 19¹⁸). ఇచ్చట సాలు చేసిన చివరి యుద్ధమునందు ఫిలిష్తీయులు దండు దిగిరి (I సమూ 28⁴). ప్రస్తుతము సోలాము (Solam) అనునదే దాని యానికియైయున్నది. అది తాబోరు కొండకు 5 మైళ్లు దక్షిణముగాను యెర్రెయేలుకు 3 మైళ్లు ఉత్తరముగాను గిల్వోన కొండ యెదుట నున్నది. ప్రవక్తయగు ఎలీషాను పరామర్శించిన స్త్రీ ఈ యూరి కాపురములలోనుండురు గాని అది షూనేమానున కర్తలకు మధ్య నుండిన స్థలమని మణికొండ అనుకొందురు. షూనీ గూర్చిన

నూచనలేవియు లేవు. దావీదు కుపచారముచేసిన అబీషగుకూడ ఈ యూరిజే (I రాజు 1³). పరమ గీతమందున్న షూలమ్మితికూడ ఈ యూరిజే నట్లున్నది (8³ షూనేమియురాలు, షూలమ్మితి చూ॥ పటము IV, C 8).

షూపాము, షూపామియులు ముస్సీము చూ॥

షూయా, షూయ (Shua = ధనము).

1. ఒక కనానీయుడు. యూదా యితని కుమార్తెను వివాహమాడెను (ఆది 38²⁻¹⁸ I దిన 2³).

2. ఆషేరు సంతానీకురాలు (I దిన 7³⁹).

షూయాలు (Shual = నక్క).

1. ఆషేరు సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 7³⁹).

2. ఒక దేశము (I సమూ 13¹⁷). మిశ్రముకు ఉత్తరముగానున్న ఒప్రాకుపోవు మార్గమునందున్న దని ఈ వాక్యమందున్న సంగతిగాక దానిని గూర్చి యింకేమియుఁ దెలియదు.

షూరు (Shur = గోడ). విగుప్తున కీశాన్య దిక్కుననుండు అడవిప్రదేశము (I సమూ 15⁷ 27⁸). దూత ఇచ్చట హోగరుకు కనబడెను (ఆది 16⁷). అబ్రాహాము కాదేభుకును దీనికిని మధ్య నివసించెను (20¹). ఇష్టయేలీయుల ప్రదేశము దీనివఱకు వ్యాపించెను (25¹⁸). ఇశ్రా యేలీయులు ఎర్రసముద్రమును దాటిన పిమ్మట ఈ యరణ్యములోకివచ్చిరి (నిర్గ 15²²). ఈవదము యొక్క అర్థమునుబట్టి చాలకాలము క్రిందట విగుప్తీయులు ఎర్రసముద్రమునుండి మధ్యధరా సముద్రమువఱకు కట్టిన గోడవలన ఆ ప్రదేశమున కీ పేరు వచ్చినదని కొందఱి యభిప్రాయము. ఎడారినుండి శత్రువులు తమమీదికి రాకుండు నట్లు విగుప్తీయు లీ యడ్డుగోడను కట్టించిరి (అరణ్యము 3 (12) చూ॥).

షూలమ్మితి (Shulamite). పరమగీతము నందు ప్రశంసించబడిన యొక యువతి పేరు (పర 6¹³). ఈమె షూలేమునుండి వచ్చినట్లున్నది గాని సాధారణముగా ల, న, అను అక్షరములు అనేకపదములలో మాటునట్లు ఇచ్చటను మాటు

టచే నిది పూసేము అని యనుకొందురు. పూసేముస్త్రీలు సౌందర్యమునకు ప్రసిద్ధికెక్కిన వారగుటచే (I రాజు 1³ సరిపోల్చుము) ఈ పేరు పరమగీతమునందు వాడినట్లున్నది.

పూవహు (Shuah = పల్లము).

1. అబ్రాహాముకు కెతూరావలన కలిగిన వారిలో నొకడు (అది 25⁹). యుఫ్రాతు నదికి పడమరగా శుఖు (Suchu) అనువార లుండినట్లు రాతికాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. ఆ పదము పూవహుకు సంబంధముగా నుండుటవలన అతని సంతతివారు నివసించిన స్థానమును నూచించునని కొందఱనుకొందురు. పూహీయుఁడైన బిల్దదు ఈ దేశపువాఁడై యుండును (యోబు 2¹¹ 8¹ 18¹ 25¹ 42⁹).

2. పూయా చూ॥

3. (Shuhah = పల్లము). యూదా సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 26⁴²).

పూషను (Shushan). ప్రాచీన రాజ్య మగు ఏలాముయొక్క రాజధాని పట్టణము. పారసీకదేశపు రాజగు కోరెషు దీనిని జయించి పారసీకరాజ్యపు మూఁడు రాచనగరాలలో నొకటిగాఁ జేసెను. దాని 8⁹ నందుదాహరింపఁ బడిన ప్రసిద్ధముగు పూషను రాజనగరము ఇదే. ఎన్నెరు గ్రంథముందలి సంగతు లిచ్చటనే జరిగెను (ఎన్తే 1³). ఇచ్చట నుండునప్పుడే నెహెమ్యా రాజు నెలవునొంది నెల్లి యెరూషలేము గోడలు కట్టించెను (నెహె 1³). ఎ.శ్రా 4⁹ లోని నూసంభీయులు (Shushanchites) ఈ దేశ స్థులై అక్షూరు చక్రవర్తికి యోధులనుకు పంపఁ బడిరి. గ్రీకువారు దీనికి నూసా (Nusa) యను పేరుపెట్టిరి. ప్రస్తుతము యెరూ దేశములో నైర్బర్తి దిక్కుననుండు నూస్ (Nus) అనునదే దీని యొనికి (పటము VIII, E 2).

పూష నేదూతు యోధునిము చూ॥

పూషన్కాయులు (Shushanchites). వీరు పూషనువారు. అక్షూరు చక్రవర్తి వీరిలో గొండఱిని యోధులనుకు పంపివేసెను (ఎ.శ్రా 4⁹ పూషను చూ॥).

పూషాము (Shuham = పల్లము). దాసు కుమారులలో నొకడు (సంఖ్యా 26⁴²). ఇతని సంతానీకులు పూషామీయులు (Shuhamites) అనఁబడిరి (సంఖ్యా 26⁴²). అది 46²³ నందు ఇతనికి హుషీము (Hushim) అనుపేరు మొదటి రెండక్షరములను మార్పుటవలన వచ్చెను.

పూహీయుడు పూవహు, బిల్దదు చూ॥

పె

పెకన్యా (Shecaniah = దేవుఁడు నివసించును).

1. జెరుబ్బాబెలు సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 3^{9,12} ఎ.శ్రా 8³).

2. బాబెలు చెఱునుండి తిరిగివచ్చినవారిలో నొకడు (ఎ.శ్రా 8³).

3. యాజకులలో 10 వ వంతుకు పెద్ద (I దిన 24¹¹).

4. ఒక యాజకుఁడు (II దిన 81¹⁵).

5. ఎ.శ్రా కాలములో నున్న యొకఁడు (ఎ.శ్రా 10³).

6. యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటలో నెహెమ్యాకు సహాయముచేసిన పెనుయా తండ్రి (నెహె 3⁹). ఇతఁడు 1 లోని వాఁడై యుండును.

7. అహ్మోనీయుఁడగు టోబియా మామ (నెహె 8¹⁵).

8. జెరుబ్బాబెలుతో కూడ తిరిగివచ్చిన కుటుంబములలో నొకదాని పేరు (నెహె 12³). 10⁴ 12¹⁴ లో పెటన్యా అని యున్నది (పెటన్యా 1 చూ॥).

పెకెము (Shechem = భుజము).

1. ఎఫ్రాయిము సాన్వస్థ్యముందు పురాతన కాలమునుండియున్న యొక ప్రసిద్ధముగు పట్టణము. ఇది ఏలూలు గెరిజీము అను కొండల మధ్య నున్న లోయలో భుజమావలెనుండు మిట్టమీఁద నుండుటచే నీ పేరు కలిగెను. యుసులియగు (Eusebius) అను చరిత్రకారుఁ డిది పెకెము

అనువానివలన కలిగినది చెప్పచున్నాడు (అది 84° 83^{10,19} క్రింద 2 చూ॥). దానికి మబోర్త (Maborta) యను పేరును కలదు గాని యది లైలిలునందు లేదు. యోసీఫను ఈ పదమును వాడెను. రోమీయులు పల్లెనీను నేలునప్పుడు దానికి నెయపాలి (= కొత్తపేట) యను పేరు పెట్టిరి. వారు పెట్టిన పేరులు పల్లెనీనులో సాధారణముగా నిలువకపోయినను ఈ పేరు నేటి వఱకు నిలిచియున్నది. ప్రస్తుతము దానిని నబ్లూసు (Nablus) అని యందురు. దాదాపు 24,000 మంది ప్రస్తుతము దానిలో నున్నారు. వారిలో దాదాపు 700 మంది క్రైస్తవులును, 150 మంది గెరితీము పర్వతముపై ఆరాధించు సమరయులును కొద్దిమంది యూదులును, మిగతవారందరు మహమ్మదీయులై యున్నారు. అచ్చట చాల ఊటలుండుటచే దాని చుట్టునుండు ప్రదేశము చాల ఫలవంతమైనదై యున్నది.

లైలిలునందు దీనిగూర్చిన నూచన లక్షణములు గలవు. అక్రాహోము పల్లెనీనుదేశములో మొట్ట మొదట మహమ్మదీని దేవుని వాగ్దానములను నూతనముగా నొందెను (అది 12°). ఇచ్చట నున్న పాలము నొకదానిని యాకోబు హతారు కుమారులయొద్ద కొనెను (83¹⁰⁻¹⁹). యోసేపు నిచ్చట పాతిపెట్టిరి (యెహో 24³²). పైఫను చేసిన ప్రసంగములో యాకోబును అతని కుమారు లందఱును ఇచ్చటనే పాతిపెట్టఁబడినట్లు చెప్పెను (కార్య 7¹⁶) గాని యితర వాక్యములలో యాకోబును మక్కేలా గుహలో పాతిపెట్టి నట్లున్నది (అది 49³⁰ 50¹³). పెళ్ళమునవాఁ డిచ్చట తమ చెల్లెలైన దీనాను బలాత్కారము చేసినందున పిమ్మియను లేనియనువారు యంత్రచేసి ఆ యూరి పురుషులనందఱిని చంపిరి (అది 34³⁴⁻³⁸ 87^{12,13}). దేవుని యజ్ఞులను ఇచ్చట ప్రచురించిరి (ద్వితీ 27¹²⁻¹⁴ యెహో 8²³⁻³⁵). ఎఫ్రాయిము

ఏబ్రాలు, గెరితీయు, పెళ్ళము

మనష్షే గోత్రముల సరిహద్దులు దీనికి సమీపముం డుండెను (యెహో 17⁷). లేవీయుల కియ్యఁ బడిన 48 పట్టణములలోను ప్రత్యేకింపఁబడిన 6 ఆశ్రయపురములలో నొకటియై యున్నది (20⁷ 21³¹). యెహోషావ ఇచ్చటనే తన చివరి ప్రసంగమును చేసెను (34¹). ఈ పట్టణమునందు

కనానీయులు చాల కాలమువఱకు నివసించిరి. బయత్తెరీకు అను అన్యదేశవర్త నిచ్చట తూజించిరి (న్యాయా 9⁴). గిద్దోయను ఉపపత్నులలో నొకరె ఈ పట్టణాధికారియై యుండెను గాన ఆ పట్టణాధ్యక్షులు అమె కుమారుడగు అబీమెలేకును తమను రాజుగా నియమించుకొనిరి (న్యాయా 9¹⁻⁴) గాని, తరు

వాత వారతనిపై నెదురుతిరిగినందున అతఁడు పెకమును నాశనము చేసెను (9^{23,24}). పెకము లోనే ఇశ్రాయేలీయులు రహబాముకు మనవి చేయుటకై కూడిరి గాని అతఁడు తమ మనవిని విననందున యరొబాము నిచ్చటనే. రాజుగా నియమించుకొని యూదావారినుండి వేలుపడిరి (I రాజు 12¹⁻¹⁹ II దిన 10¹⁻¹⁹) యరొబాము దానిని తనకు రాజధానిగఁ జేసికొనెను (I రాజు 12²⁵). ఇది దేవుఁడు పంచిపెట్టు స్థలమని క్రీస్తు 60⁸ 1087 లో నున్నది. యెరూషలేము నశించిన పిమ్మట ఈ పట్టణమింక నిలిచియుండెను (యిర్మీ 41⁵). ఇది షోమ్రానువారి ముఖ్య స్థానమైనటుల యోసీఫసువలనఁ జెలియును (పురా 11.8.6). మక్కబీయుల కాలములో యూదులు దానిని పట్టుకొనిరి (పురా 13.9.1). యోహా 4⁵ లో నుండు సుకారు ఇదేనని కొండటి యభిప్రాయము గాని ఇవి దగ్గర దగ్గరగానుండు రెండు వెవ్వేలు స్థలములై యున్నవి. యోకోబుబాపి (యోహా 4⁵) అనునది సేటివలకు నున్నది. అది పెకము తూర్పు దిక్కుకు కొంచెము దక్షిణముగా క్రొనెడు దూరమున నున్నది. యోసేపు గోరీ కూడ తూర్పున క్రొనెడు దూరములో చూపె దరు, గాని దానిగూర్చి సంచేపాము గలదు.

2. యోకోబుకాలమున పెకము పట్టణమం దున్న హమోరు అనువాని కుమారుఁడు. అతఁడు కనానీయుఁడు. ఆ దేశము నేలినవాఁడు (ఆది 34⁹). అతఁడు యోకోబు కుమార్తెయగు దీనాను బలారక్కారముచేసినందున పియ్యోను లేవి యను వారు కుట్రచేసి పెకములోని పురుషులతోపాటు ఇతనిని హతముచేసిరి (34³⁰⁻³¹ యోకోబు, హమోరు చూ॥).

3. మనషే కుటుంబములలో నొకదాని పెద్ద (సంఖ్యా 26³¹). ఆ కుటుంబమునకు పెకేమీ యులను పేరుపెట్టిరి (సంఖ్యా 26³¹ యోహా 17⁹). I దిన 7¹⁹ లో నుండు పెకము ఇతఁడే యని కొందఱును మఱియొకఁడని కొందఱభిప్రాయ పడుచున్నారు.

పెకెలు మానములు VI, నాజెములు III చూ॥.

పెతరోబ్జేన్య (Shether-Boznai) చెఱకాలమునకుఁ బిదప పరెస్సేసులో నున్న యొక పారసీక ఉద్యోగస్థుఁడు. ఇతరులతోకూడ ఇతఁడు యూదులు ఆలయమును కట్టకుండునట్లు వారి నాటంకపఱచెను (ఎక్రా 53⁸ 6⁹).

షెతారు (Shethar). పారసీక దేశపు ఏడు గురు ప్రధానులలో నొకఁడు (ఎస్తీ 11⁵).

షెడేయూరు (Shedeur = సర్వశక్తుఁడు వెలుగును). అరణ్యములో రూచేసియులకు ప్రధానిగా నున్న వీరిమారు తండ్రి (సంఖ్యా 1²¹⁰ 7³⁰ 10¹⁸).

షెనజ్జరు (Shenazzar = చంద్ర, దేవతా, రక్షింపుము). బాబెలువారిచే పట్టుబడిన యూదా రాజగు యెకొన్యా కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 31⁸). ఇచట కుమారుఁడను పదమునకు సంతతి వాఁడని యర్థముకావచ్చును. కొండటిది ఎక్రా 18,11 లో నుండు షేప్పజ్జరు అను పేరుకు మాఱు రూపమునకొందురు (షేప్పజ్జరు చూ॥).

షెపాము (Shepham). కనాను ఉత్తరపు హద్దులో రిబ్లాదగ్గరనున్న యొకస్థలము (సంఖ్యా 34^{10,11}). దానియునికి తెలియదు. I దిన 27¹⁷ లో పిస్తీయుఁడగు జబ్బి ఈ యూరివాఁడు కావచ్చును (పిస్తీయుడు చూ॥).

షెఫూఫాను (Shephuphan = ఒక విభ మైన పాము!). బెన్యామీనీయులలో నొక కుటుంబపుపెద్ద (I దిన 8³). అది 46³¹ లో నితనికి ముప్పీము, I దిన 7¹⁹ 26¹⁶ లో ధనప్పీము, సంఖ్యా 26⁴⁰ లో ధూపాము అను పేరులు గలవు. ఆ కుటుంబికులకు ధూపా మీయులు అను పేరుగలదు (ముప్పీము చూ॥).

షెఫట్ట్య (Shephetiah = దేవుఁడు తీర్పు చేసెను).

1. దావీదు కుమారులలో నొకఁడు (II సమా 3⁴ I దిన 8³).

2. దావీదును నిక్లగులో కలిసికొనిన యొక బెన్యామీనీయుఁడగు యోధుఁడు (I దిన 12⁵).

3. సాలూజాను సేవకుల మంశస్థులలో నొక కుటుంబము (ఎక్రా, 2³⁷ = సెపా 7¹⁹).

4. యెహోషాపాతు కుమారులలో నొకఁడు (II దిన 21⁹).

5. యిర్మీయాకాలములో జీవించిన యొకఁడు (యిర్మీ 35⁹).

6. షిష్యాను వారిలో నొక ప్రధాని (I దిన 27¹⁶).

7. జెరుశాల్మలలోను ఎబ్రాహాము తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొక కుటుంబము (ఎబ్రా 2⁴ = నెహె 7⁶ ఎబ్రా 8⁸).

8. యూదావారి సంబంధులలో నొక కుటుంబము (నెహె 11⁴).

9. బెన్యామీనీయులలో నొక కుటుంబము (I దిన 9⁹). 8, 9 లలో నున్న యేదో యొక కుటుంబము 7-వ దానికి సంబంధించియుండును.

షెఫేలా (Shephelah = పల్లపు భూమి). యూదయు మన్యప్రాంతమునకు ఫిలిస్టీయుల బయలునకును మధ్యనున్న గుట్టల ప్రదేశము. ఇది అంతరే యెత్తయినవిగాక 500-800 అడుగులు మాత్రముండటచే యూదా కొండ ప్రాంతము నుండి చూచువారికి పల్లపుభూములవలె కనబడును. ఈ రెండు ప్రదేశములకు మధ్యగా ఉత్తరమున నున్న అయ్యూలోను నుండి దక్షిణ మందున్న బెయేర్షబావలకు ఒక లోయ వ్యాపించును. ఈ ప్రదేశముగుండా కోరకు ఏలా అను లోయలు సముద్రతీరముదనుక వ్యాపించును. అదుల్లాము, శేత్తెమెషు, గెజెరు ఎగ్గోను లాకీషు అను పట్టణము లీ ప్రాంతమున గలవు. ఈ ప్రదేశపు పేరును తెనుఁగు బైబిలునందు యెహో 10⁴⁰ I రాజు 10²⁷ I దిన 27²⁸ II దిన 9²⁷ లో మాత్రముచిరిగినది యిర్మీ 17²⁸ ఓబ 19 జెక 7⁷ లో మైదానమనియు, ద్వితీ 1⁷ లో మన్నెము అనియు తెనిగించిరి (పరెషీను III 2 చూ॥).

షెబ (Sheba = ప్రమాణము)

1. ఒక బెన్యామీనీయుఁడు. ఇతఁడు పది గోత్రములవారిని దావీదురాజ్యమునుండి వేలు పఱచుటకై యత్నించి దావీదుమీఁద యుద్ధము చేసెను. ఇతఁడున్న కోటవారొక స్త్రీచే ప్రేరేపింపబడి ఇతనిచంపి తలను దావీదు పైన్యాధి పతియగు యోనాథానున కప్పగించిరి (II సమూ 20¹⁻²²).

2. గాదు సంఘటివారిలో నొకఁడు (I దిన 5¹³).

3. షిష్యాను పట్టణములలోఁగూడ నుదాహరింపఁబడిన యొక పట్టణము. యెహో 19⁹ నందు 13 పట్టణములకు మాటు 14 పట్టణములుండుటవలన ఇది పొరబాటుగా వచ్చినదని చెప్పవచ్చును. దీనికి పూర్వపదమున బెయేర్షబాలోని చివరి రెండక్షరములను రెండుమారులు వ్రాయుట వలన ఈ పొరబాటు కలిగినదనుకొందురు. కొన్ని పాత్రీప్రతులయం దీ పదము కనబడదు. దీనికి సంబంధించిన I దిన 4²⁸ లో నున్న జాబితా యందును లేదు. కొన్ని ప్రతులలో షెబ యని యున్న పదము సరియని కొందఱి యభిప్రాయము.

షెబెన్యా (Shebeniah = యెహోవా నన్ను తిరిగి రప్పించెను).

1. లేవీయుల కుటుంబములలో నొకటి (నెహె 9⁴ 10¹⁰).

2. ఎబ్రాకాలములో నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొక యాజకుఁడు (నెహె 10⁴ 12¹⁴). ఇతనికి షెకన్యా అను పేరుగలదు (షెకన్యా 8 చూ॥).

3. నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొక లేవీయుఁడు (నెహె 10¹³).

4. ఒక యాజకుఁడు (I దిన 15³⁶).

షెబూయూయులు షెబా I చూ॥

షెబారీము (Shebarim = ముక్కలు, గనులు). హాయిపట్టణస్థులు ఇశ్రాయేలీయులను తరిమిన యొక స్థలము (యెహో 7⁶). ఈ పదమును గనులు అని తర్జుమాచేయుట యుక్తమని కొందఱి యభిప్రాయము. ఇది హాయిదగ్గరనున్న దనుటగాక దీని ఉనికినిగూర్చి యేమియు తెలియదు.

షెబూయేలు, షూబాయేలు (Shebuel, Shubael = చేవునిచే పట్టబడినవాఁడు).

1. హెషెకుమారుఁడగు గర్జోముయొక్క పుత్రుఁడు. లేవీయుల తెగలలో నొకదానికి పెద్ద (I దిన 23¹⁶ 26⁴⁴). I దిన 24²⁰ లో ఇతనికి షూబాయేలు అను పేరుగలదు.

2. హేమాను సంతతివారిలో నొక కుటుంబము వీరు దావీదుకాలమందున్న పాటకులై యుండిరి (I దిన 25⁴).

షెబెరు (Sheber = విలుగఁగొట్టుట). కాలేబుకొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 2⁴⁸).

షెబ్నా (Shebna = సాత్వికము). రాజైన హిస్కీయా కాలమందుండిన యొక గొప్ప ఉద్యోగి. ఇతఁడు మొదట హిస్కీయా యొక్క గృహనిర్వాహకుడై యుండి తనకొక కొక గొప్ప సమాధిని యెరూషలేమునందు డంబార్థమైకట్టించు కొనెను. అతఁడా యుద్యోగమునుండి తొలగింపఁబడునని యెషయా ప్రవచించెను (యెష 22¹⁵⁻¹⁸). అతనికి ప్రతిగా ఎల్యాకీము గృహనిర్వాహకుడయ్యెను. తరువాత అతఁడు ఎల్యాకీమునకు తరువాతివాడైనట్లు ప్రధానమంత్రిగా తెలుఁగున పేర్కొనఁబడెను (II రాజ 18^{18-19, 37} 19² యెష 36^{3, 11, 33} 37²). ఈ పదమునకు లేఖకుడనికూడ అర్థముకావచ్చును. షెబ్నా యూదుఁడు కాఁడని యందురు.

షెమ (Shema = కీర్తి).

1. ఒక రూబేనీయుఁడు (I దిన 5⁸ షిమీ 6 చూ॥).

2. గాతువారిని తరిమిన ఒక బెన్యామీనీ యుఁడు (I దిన 8^{13, 21}).

3. ఎక్రా ధర్మకాస్త్రమును చదువఁగా అతని కుడిప్రక్కను నిలిచినవారిలో నొకఁడు (నెహె 8⁴).

4. యూదా దక్షిణభాగమందుండిన యొక ఊరు (యెహో 15²⁶). I దిన 24⁴ లో హెబ్రోను కుమారులలో షెమ యను పేరు ఇది కావచ్చును.

షెమయా (Shemaiah = యెహోవా ఆలకించెను).

1. రహబాము కాలమందున్న యొక ప్రవక్త. రహబాము 10 గోత్రములవారిమీఁద యుద్ధము చేసి వారిని మూల లోఁబఱచుకొన యత్నించుచుండఁగా ఇతఁడాపని నడ్డగించెను (I రాజ 12¹¹⁻¹⁴ II దిన 11²⁴). షీషకు రహబాముపై యుద్ధమునకు వచ్చినప్పు డితఁడు అది యూదా

వారి పాపమునకు శిక్షగా కలిగినదని ప్రకటించెను. యూదులు చచ్చిపోవడఁగా ఆ శిక్ష తొలగి పోయెను (12¹⁵⁻¹⁸). ఇతఁడు రహబాము యేలు బడినిగూర్చిన చరిత్రను వ్రాసెను (II దిన 12¹⁵).

2. జెరుబ్బాబెలు సంతతివాడగు షెకవ్యా కుమారుఁడు (I దిన 3²³).

3. యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయముచేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 2⁸). 2, 3 లో నుదాహరించిన వారిద్దరు నొకరే కావచ్చును.

4. షిమ్యాను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 4³⁷). 4^{36, 37} లో నుండు షిమీ ఇతఁడై యుండును (షిమీ 5 చూ॥).

5. రూబేను సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 5⁴). 5⁸ లో నున్న షెమ యితఁడు కావచ్చును (షెమ 1 చూ॥).

6. యెరూషలేమునందు నివసించిన మెరారి తెగవారిలో నొకఁడు (I దిన 9¹⁴).

7. ఒక లేవీయుఁడు (I దిన 9¹⁶). నెహె 11¹⁷ లో నితనికి షమ్షూయ అను మాఱుపేరు గలదు (షమూయా 3 చూ॥).

8. దావీదుకాలమందు యాజకుల పేరులను వంతులప్రకారము దాఖలు చేసినవాఁడు (I దిన 24⁶).

9. దావీదుకాలమునందు కహాతీయులకు పెద్దయైన వాఁడు. ఇతఁడు ఎరీషాపాను కుటుంబి కుఁడు (I దిన 15^{8, 11}). 8, 9 లోని వాగొకరే కావచ్చును.

10. కోరీషు తెగకు సంబంధించిన యొక లేవీ యుఁడు. ఇతఁడు ఓబేదెదోము కుమారుఁడు (I దిన 26^{4, 8, 7}).

11. రాజగు యెహోషాపాతు ధర్మకాస్త్రమును బోధించ నియమించిన యొక లేవీయుఁడు (II దిన 17⁸).

12. హిస్కీయా కాలమున దేవాలయమును పరిశ్రమచుట్టై సహాయపడిన లేవీయులలో నొకఁడు (II దిన 29¹⁴).

13. యూదుల న్యేచ్ఛార్వణములమీద నియమించబడిన వారిలో నొక లేవీయుడు (II దిన 31¹⁵).

14. లేవీయులలో నొక యధికారి (II దిన 35⁹).

15. ఎబ్రాక్రిందనున్న ఒక పెద్ద (ఎబ్రా 8¹⁶). ఎబ్రా ఇతనిని లేవీయులను గొనితెచ్చుటకు బంపెను.

16. ఆదోనీకాము కుమారులలో నొకడు (ఎబ్రా 8¹³).

17. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎబ్రా ప్రేరేపణలను వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొక యాజకుడు (ఎబ్రా 10³¹).

18. అదేపనిచేసిన యాజకుడుకాని యొకడు (ఎబ్రా 10³¹).

19. నెహెమ్యూ పారిపోవునట్లు శత్రువులచే లంచముదిన అతని బెదరించినవాడు (నెహె 8¹⁰⁻¹⁴).

20. యాజకులలోని 24 వంతులలో నొక వంతు పెద్ద (నెహె 10⁸ 12^{6,18}).

21. యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతి స్థించిన సమయమున ఆచ్చటనున్న వారిలో నొకడు (నెహె 12³⁴).

22. ఆసాపు సంతతివాడగు ఒక యాజకుడు (నెహె 12³⁴).

23. యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతి స్థించినప్పుడున్న పాటకులలో నొకడు (నెహె 12³⁴).

24. అదేపనిచేసిన మఱియొకడు (నెహె 12³⁴). 23, 24 లోని వారొకరే గావచ్చును.

25. ఊరీయా యను ప్రవక్తకుండ్రి (యిర్మీ 26⁹⁰).

26. యెహోయాకీను కాలములో చెరిపట్టించబడిన యొక ప్రవక్త. ఇతడు యిర్మీయాను విరోధించినవాడు (యిర్మీ 29²⁴⁻²⁹). ఇతని కుటుంబము నాశనమగునని యిర్మీయా ప్రవచించెను.

27. రాజైన సిద్కియా కాలమందుండిన యొక ఘనుడు (యిర్మీ 36¹⁹).

28. దావీదును సిక్లగులో కలిసికొనిన యొక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 12³).

పెను రాగ్ (Shemariah = శేవుడు కాపాడెను).

1. దావీదును సిక్లగులో కలిసికొనిన యొక బెన్యామీను యోధుడు (I దిన 12³).

2. రెహబాము కుమారులలో నొకడు (II దిన 11¹⁹).

3. అన్యస్త్రీలను వివాహముచేసికొని ఎబ్రా ప్రేరేపణలవలన వారిని విడిచినవారిలో నొకడు. ఇతడు హోరీను సంతతివాడు (ఎబ్రా 10³²).

4. అదే పనిచేసిన బానీ సంతతివాడు (ఎబ్రా 10⁴¹).

పెమీదా, పెమీదాయాయులు, (Shemida = జ్ఞానమునకు క్షీరి, Shemidites). గిలాదులో నున్న కుటుంబమునకు పెద్ద (సంఖ్యా 26³²). గిలాదులో నున్న యితరులవలె వీరును మనషేగోత్రీకులు (యెహో 17²). అతని సంతతి వారిపేరులు I దిన 7¹⁹ లో నున్నవి. ఆ సంతతి వారిని పెమీదాయాయులు (సంఖ్యా 26³²) పెమీదీయులు (యెహో 17²) అని పిలిచిరి.

పెమీరా మోతు (Shemiramoth = ఎత్తయిన నామము).

1. దావీదుకాలమునందు లేవీయులలో సంగీత నాయకుడు (I దిన 15¹⁸⁻²⁰ 16⁵).

2. ప్రజలకు ధర్మశాస్త్రమును బోధించుటకు రాజగు యెహోషాఫాతు ఏర్పఱచిన వారిలో నొకడు (II దిన 17⁸).

పెనుమా యేలు (Shemuel = శేవుని నామము). సమూయేలు అను పదమునకు సాటి యైనది.

1. పరిశీనుదేశమును భాగించుటకు నియమించబడినవారిలో నొకడు. ఇతడు షిమ్యా నీయుల ప్రతినిధి (సంఖ్యా 34⁹⁰). ఇది సంఖ్యా 1⁶ 2¹⁹ 7^{34,41} 10¹⁹ లో నుండు పెలుమీయేలు అను పేరుకు మాఱురూపమై యుండవచ్చును.

2. ఇక్బాళురు మనుమడు. ఇతడొక తెగ వారికి పెద్దయ్యెట్లను (I దిన 7⁹).

పె.మెదు పె.మెరు చూ॥

పె.మెరు, ప.మెరు, పా.మెరు, పె.మెదు (Shemer = ద్రాక్షరసపుమడ్డి).

1. పో.మ్రాసుపట్టణము కట్టబడిన కొండ యజ మాని. ఓ.మ్రా. యితనియొద్ద ఆ కొండను కొని పట్టణమును కట్టించి యితని పేరట దానికి పో.మ్రాసు అనుపేరు పెట్టెను (I రాజు 16⁴⁴). (పో.మ్రాసు చూ॥).

2. లేవీగోత్రములోని మెరారి తెగవారి యందలివాడు (I దిన 6⁴⁴).

3. ఆ.షేరు సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 7³⁴).

4. బెన్యామీనీయులలో నొకడు (I దిన 8¹²). ఇచ్చట పె.మెదు అనురూపము పాల్తీ భాషలోని ర, ద అను అక్షరముల సమపాతిక వలన వచ్చినది.

పె.మేబరు (Shemeber). సబోయాముల రాజు. ఇతడు కాబెలు ప్రాంతమునుండి వచ్చిన నలుగురురాజులచేత నోడిపోయిన వారిలో నొకడు (అది 14^{9, 10}).

షెయరా (Sheerah = బంధువురాలు). ఎఫ్రాయిము కుమార్తె లేక మనుమరాలు (I దిన 7³⁴). ఈమె సంతతివారు బేతోరోనులను రెంటిని ఉజ్జన్మీరును (= షెయరాభాగము) కట్టించిరి.

షెయర్యా (Sheariah = యెహోవా ఘనపూజను). సోలు కుమారుడగు యోవా తాను సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 8³³).

షెయార్యాహుబు (Shear-Jashub = కొంతశేషము మరలును). యెషయా తన కుమారులలో నొకనికిపెట్టిన సార్థకనామము (యెష 7³). అన్తూరీయులచే చెఱపట్టబడఁబోవు ఇశ్రాయేలీయులలో నొక శేషము తిరిగి స్వదేశ మునకు వచ్చునని ఈ నామముచే అతడు నూచించెను. ఇది నూచనరీతిగనే గాక వాస్తవరీతిగను యెష 7¹⁴ 8^{1-4, 13} 10^{30, 31} లోను గలదు (యెషయా చూ॥).

షెయాల (Sheal = అడుగుట). అన్య స్త్రీలను వివాహమాడి ఎ.క్రా. ప్రేరేపణవలనవారిని విడిచినవారిలో బానీ సంతతివాడు (ఎ.క్రా 10³⁹).

షెరెషు (Sheresh = తేరు!) మనషేయులలో మూడు తెగయం దొక కుటుంబపు పెద్ద. ఇతనివలన ఆ కుటుంబమునకు పె.రెషు అను పేరు కలిగినది (I దిన 7¹⁰).

షెలపు (Sheleph = ఉత్పత్తి). షేము సంతతివారిలో యొక్కాను కుటుంబమునందు పుట్టిన యొకడు (అది 10³⁰ 1 దిన 1³⁰). యొక్కాను సంబంధు లందఱివలె పీరును. అరబ్బీదేశపు దక్షిణ భాగమునందు నివసించినవారు. అచ్చట వల్పు (Shalf) అను పేరు సర్వసాధారణమైనది గాని ఈ కుటుంబపు ఉనికిదియో తెలియదు.

షెలహూ - షేలహు చూ॥

షెలుమీయేలు (Shelumiel = దేవుడు కాంతపూజబడెను). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్య మందుండఁగా షిష్యానీయుల ప్రధాని (సంఖ్యా 1⁶ 2¹³ 7^{30, 31} 10¹⁹). షెమూయేలు. అను నది దీనికి మాఱురూపము కావచ్చును (సంఖ్యా 34³⁰ షెమూయేలు చూ॥).

షెలెమ్యా (Shelemiah = యెహోవా ప్రతిఫలమిచ్చును).

1. దావీదుకాలమున నున్న ఒక ద్వారపాలకుడు I దిన 26¹⁴).

2. యెహూది తాత (యిర్మీ 36¹⁴).

3. అబ్బెయేలు కుమారుడు (యిర్మీ 36³⁰).

4. యెహోకాలు అనువాని తండ్రి (యిర్మీ 37³ 38³).

5. యిరీయా యనువాని తండ్రి (యిర్మీ 37¹³).

6, 7. అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎ.క్రా. ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టి వారిలో బానీసంతతివార లిద్దఱు (ఎ.క్రా 10^{39, 41}).

8. నెహెమ్యాకు సహాయముచేసిన హనన్యా తండ్రి (నెహె 3³⁰).

9. నెహెమ్యా కాలముందున్న ఒక యజకుడు. లేవీయులకు ఆహారము పంచిపెట్టుటకు నియమించబడిన వారిలో నితః డొకడు (నెహె 13¹³).

పెరేషు (Shelesh = మూడింతలు). ఆషేరు సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 7³⁵).

షెలోమి (Shelomi = పెద్దదిగల). ఆరణ్యము నందుండగా ఆషేరు గోత్ర ప్రధానియైన అహీచూరు తండ్రి (సంఖ్యా 34²⁷).

షెలోమీతు, షెలోమోతు (Shelomith, Shelomoth = సమాధానము).

1. ఇశ్రాయేలీయు లరణ్యము నందుండగా దేవుని నామమును దూషించినందున రాళ్లతో కొట్టబడి చంపబడినవాని తల్లి (లేవీ 24¹¹).

2. లేవీయులలోని కహాతు సంతతివారియందు యిస్సారసువాని కొడుకు (I దిన 23¹⁸). I దిన 24³³ నందితనికి షెలోమోతు అను పేరు గలదు.

3. మోషే సంతతివారిలో నొకడు (I దిన 26³⁵).

4. లేవీయులలో గర్షోను తెగవారిలో నొకడు (I దిన 23⁹).

5. రాజగు రెహబాము కుమారులలో నొకడు (II దిన 11³⁰).

6. చెఱకాలమునకుఁ దరువాత ఎబ్రాహామే కూడ యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొక కుటుంబము (ఎబ్రా 81⁹).

7. జెరుబ్బాలెల కూతురు (I దిన 81⁹).

షెవా (Sheva = డంబము).

1. కాలేబు కొడుకులలో నొకడు (I దిన 24⁹).

2. షన్నాయొక్క మాటుపేరు (షన్నా చూ॥).

షెహర్యా (Shehariah = యెహోవా అరుణోదయమువలె వచ్చును). బెన్యామీను సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 8³⁹).

పే

పేతు (Seth = నియమింపబడినవాడు). అదాము కుమారులలో మూడవవాడు (ఆది 4²⁵ 5¹ I దిన 1¹ లూ 3³⁸). హేబెలు చంపబడిన పిమ్మట అతనికి ప్రతిగా ఇతనిని పొందితినని

వాప్య యాతని కి సార్థకనామము పెట్టెను. వైరాక్కు 49¹⁸ లో నిరఁడు పేముతో కూడ భును లలో నొకఁడుగా నెంచబడినట్లుగా నున్నది.

షేను (Shen = పల్లు లేక పల్లువంటి బండ). ఫిలిష్తీయులపై కలిగిన జయనూచనగా సమూయేలు నిలువఁజెట్టిన ఫలమును గుర్తించుటకు మిస్సాలో కూడ చెప్పబడిన యొక ఫలము (I సమూ 7¹⁹). అది యా రాలిని నిలిపిన ఏలె నెజరునకు సమీపమున నున్నది గాని దాని ఉనికిని గూర్చి మఱే మియు తెలియదు. LXX నందు దీనికి యెషానాను అను పేరుజెట్టిరి. ఆ పేరు మన బైబిలులో II దిన 13¹⁹ లో నున్నది. అదే ఈ ఫలమై యుండవచ్చును. (యెషానాను చూ॥).

షేబ, నెబా (Sheba = ప్రమాణము).

1. అరబ్బీదేశమునందు నైర్బతి దిక్కుననుండు ఒక ప్రాచీనరాజ్యము. ప్రస్తుతమునం దాభాగముకు యెమెన్ (Yemen) అను పేరుగలదు. ఆ ప్రాంతములందుండువారు హామ సంతతివారై నట్లున్నది (ఆది 10⁷ I దిన 1⁹) గాని ఆది 10³⁸ I దిన 1³⁹ ను బట్టి వారు షేము సంతానముని చెప్పవలసివచ్చును. ఆ భాగమునందీ రెండు జాతుల వారు కలిసియుండినట్లు దీనివలనను ఇంక నితర నూచనవలనను అనుకొనవచ్చును. ఈ దేశమును గూర్చి యనేక నూచనలు బైబిలునందు గలవు. అచ్చట బంగారు మిక్కుటముగా నున్నది (కీర్ 72¹⁵). సాంబ్రాణీయు అచ్చటనుండి వచ్చును (యర్దీ 6⁸⁰). ఆ జనులు గొప్ప వర్తకులు (యెషా 27^{21,23} 39¹³). వారి వర్తకపు బిడారులనుగూర్చి యోబు గ్రంథమునందొక నూచనగలదు (యోబు 6¹⁹). ఆ కాలమునందున్నవారు చేసినట్లు వీరును ఇతరుల ఆస్తిని దోచుకొని ఆ దోపుడు సామ్రాజ్యెట్టి వ్యాపారములు చేసినట్లు యోబు 1¹⁶ వలన నూహించవచ్చును. అక్కడను యోతే 3⁸ లో సుదాహరింపబడిన షెటాయాయులు వీరే. యెష 45¹⁴ లోని నెటాయాయులును వీరే యని సాధారణముగా నందురుగాని వారు ఐతియో పీయులని కొందఱే తాత్పర్యము. వారు దానిన వర్తకముకూడ చేసినట్లు యోతే 3⁸ వలన తెలియును. ఈ దేశస్థు రెంకెత్తిగలవారైనను చివరకు ఇశ్రాయేలీయులకు లోనిదీ తమ ధనమును యెహోవా కర్పించురను భావమిచ్చు ప్రతదన

ములు గలవు (యెహో 80° కీర్త 72¹⁰). బైబిలు నందు చెప్పబడిన సంగతు లీ జనాంగమునకు చక్కగా సరిపడును. అష్షూరువారి రాతిశాసన ములలోను గ్రీకువారి గ్రంథములలోను వీరి వర్తక మునుగూర్చిన సంగతులు గలవు. వానికిని బైబిలు నందున్నవానికిని చాల సంబంధమున్నది. ఈ దేశపు రాణినిగూర్చియు బైబిలునందు ప్రస్తావ మొకటి గలదు (షేబదేశపురాణి చూ॥).

షేబదేశపు రాణి (Queen of Sheba). అరబ్బీదేశములో నున్న షేబా అను రాజ్యము శేలినరాణి. ఈమె సాలామెను వైభవమును గూర్చి విని అతని దర్శించి కానుక లర్పించెను (I రాజు 101-10 II దిన 91-12). మ 124° నందీమె డక్షిణదేశపు రాణి యనబడెను. బైబిలునందున్నదిగాక ఈమెను గూర్చి మతే వాస్తవసంగతులు తెలియవు (షేబ చూ॥).

షేము (Shem = శేరు). నోవహు కుమారుడు (ఆది 5³ 6¹⁰). నోవహు పెద్ద కుమారుడని నూచించుటలో లేక హిబ్రీయుల పూర్వికుడని నూచించుటలో నితనిపేరు హేము యాపెతు పేరులకు ముందు కనబడును. ఆది 10²¹ లో పెద్దవాడయిన అను మాట యాపెతుకు గాక షేముకు చెందును. జలప్రళయము వచ్చునప్పటికి ఇతఁడు 98 సంవత్సరముల ప్రాయము గలవాఁడు (7¹³). జలప్రళయము కలిగిన తొందు సంవత్సరములకు షేము అర్పక్షదును కనెను. హిబ్రీయులు అర్పక్షదు మనుమఁడైన ఏబెరు, ఏబెరు కుమారుఁడైన పెలెగు సంతతివారై యున్నారు (ఆది 11¹²⁻¹⁶, 18-26). అరబ్బీయులలోని యనేక తెగలవారు ఏబెరు కుమారుఁడగు పెలెగు సంతతివారు (10¹³⁻³⁰). షేము కుమారులగు ఏలాము అష్షూరు లూదు ఆరాము అను వారాయ జనాంగముల మూలపురుషులై యున్నారు (10²⁹). షేము ఏనూరేండ్లు బ్రతికి చనిపోయెను (11^{10,11}). హిబ్రీయుల కాలక్రమణిక ప్రకారము షేము జీవించిన మొదటి నూరేండ్లలో మెతూషెలను, మెతూషెల 243 యేండ్లవాఁడై యుండఁగా ఆదామును బ్రతికి యుండిరిని కనబడుచున్నది. షేము చనిపోయినప్పుడు అబ్రాహాముకు 148 సం॥ల వయస్సు గలవాఁడు. షేము తన తండ్రివలన అశీర్వాదము

నొంచెను (9²⁹). ఈ యాశీర్వాదము యెహోవాకు క్షుతివాక్యముగాను తరువాత షేముయొక్క దేవుడని బయలుపర్చునదిగా నున్నది. షేము వంశములనుండి ఇశ్రాయేలీయుల మూలపురుషులును చివరకు మెస్సీయయును పుట్టిరి (లూ 3³³⁻³⁸). యూదులలోను క్రైస్తవులలోనున్న పండితులనేకులు ఆది 9²⁷ లో కనబడు అశీర్వాదములో దేవుఁడు షేము గుడారములో నివసించును అనియున్న భాగమును హిబ్రీయులు నమ్మెదరని తెలుపుచున్నారు (నిర్గ 25° సంఖ్యా 5°). యాపెతు షేము గుడారములో నివసించుననియు దేవుని గంఘమందు రాష్ట్రములు ప్రవేశించుట ఆత్మీయార్థముగా సిద్ధించెనని మతేకొందఱు నమ్మెదరు (ఎఫె 2^{13,14} 3⁶). కనానీయులు షేముకు వాసులగుదరనునది (ఆది 9²⁶) వారు ఇశ్రాయేలీయులకు లోబడుటలో కొంతవఱకు సిద్ధించెను (యెహో 23° II దిన 84,7,8 ఆది 10¹⁵⁻¹⁸ 15¹⁸⁻²¹). షేము సంతతివారు నివసించు భాగములు యాపెతు హేము సంతతివారి భాగములు కలిసియుండును. సెమిటిక్ భాష మాట్లాడువారు షేము సంతానికులని తెలియుచున్నది. వీరిలో హిబ్రీయులు, కల్దీయులు, సిరియనులు, అరబ్బీయులు, ఐలియోపీయులు మొదలగువారు గలరు, గాని హేము సంతతిలోని వారనేకులు సెమిటిక్ భాషలను వాడిరి.

H.

షేరేబ్యా (Sherebiah = యెహోవా వఱకు పుట్టించును).

1. జెరుబ్బాబెలుతో కూడ తిరిగి వచ్చిన లేవీయుల పెద్దలలో నొకఁడు (నెహా 12²). ఈ కుటుంబ పెద్ద నిబంధనకు ముద్రవేసిన వారిలో నొకఁడు (10¹³). ఆ కుటుంబికులు గాయకులై యుండిరి (12²⁴).

2. ఎబ్రాతోకూడ తిరిగివచ్చిన లేవీయుల పెద్దలలో నొక కుటుంబికుఁడు (ఎబ్రా 81°). ఇతఁడుపై 1 లోని కుటుంబికులలో నొకఁడు కావచ్చును. అట్లయిన యెడల ఆయన మొదట వెళ్లిన యూదులతో వెళ్లక మొక నిలిచిపోయెను గాని ఎబ్రా వెళ్లినప్పు డతనితో కలిసి వెళ్లెను. ఈ కుటుంబికులలో నొకఁడు ఎబ్రా ధర్మశాస్త్రమును వినిపించుగా వానిని వివరించినవారిలో

నుండెను (సెహె 87). తాముచేసిన పాపమును ఒప్పుకొన్నవారిలోను ఇతడుండెను (94).

షేలా, షేలహూ (Shelah).

I. (= చిగురు).

1. అర్పక్షుడు కుమారులలో నొకఁడు (అది 10³⁴ 11¹²⁻¹⁵ I దిన 1¹⁸). ఇతఁడు అర్పక్షుడు మనుమఁడైనట్లు ఆ వంశావళి క్రమణికవలనఁ దెలియును.

2. యెరూషలేమునందున్న యొక మడుగు (యెరూషలేము A III 3 చూ.).

II. (= ప్రార్థన). కనానీయుఁడగు షూయ కుమార్తెవలన యూదాకు పుట్టిన కుమారులలో చివరివాఁడు (అది 38^{5,11,14,38} 46¹² సంఖ్యా 26³⁰ I దిన 2³ 4²¹). ఇతని సంతతిపాదు షేలాహీయు లనఁబడిరి (సంఖ్యా 26³⁰). సెహె 11⁵ I దిన 9⁵ లో నున్న షేలోనీయుడు ఈ కుటుంబికులలో నొకఁడగుటచే ఆ రిరుదు వచ్చియుండును.

షేషయి (Sheshai = తెల్లని). ఆనాకు పంశపు వారనఁబడిన దీర్ఘదేహులలో నొక తెగ వారు. వీరు హెబ్రీనులో నివసించిరి. కాలేబు వారి నచ్చటనుండి వెళ్లఁగొట్టెను (సంఖ్యా 13²² యెహో 15¹⁴ న్యాయా 1¹⁰).

షేషాకు (Sheshach). బబులోనుకు ఒక గూఢ నామము (యిర్మీ 25²⁶ 51⁴¹). హెబ్రీ భాషలోని అక్షరములను ఒక విధముగా మార్పుట వలన ఈ పేరు ఎచ్చునని అనుకొందురు గాని కొందఱుట్లుగాక, ఆ కాలమున బబులోనుకు వాడుకగానున్న మాఱుపేరిని యెంచుదురు.

షేషాకు (Sheshbun). యూదా పంశపు లలో యెర్రహేయేలు కుటుంబకులలో నొకఁడు. ఇతనికి కుమార్తెలేగాని కుమారులు లేకపోయిరి. తన కుమార్తెలలో నొకతెను వినువీయుఁడగు తన దాసుని కిచ్చి వివాహము చేసెను (I దిన 21^{1,14,35}).

షేషబజ్జరు (Sheshbazzar). చెఱలో నున్న యూదుల పెద్దలలో నొకఁడు. కోరఫు చెఱపట్టుబడిన యూదులకు విడుదల ననుగ్రహించఁగా యెరూషలేము నుండిరోపక రహముల

నితనికి నచ్చగించెను (ఎబ్రా 1^{8,11}). ఇతఁడు యెరూషలేములో క్రొత్త ఆలయమునకు పునాది వేయించెను (ఎబ్రా 5¹⁴⁻¹⁶). ఎబ్రా 5¹⁸ లో కోరఫు అతనిని అధికారినిగాఁ జేసెనను మాట కలదు. అందుచేత కొందఱిది జెరుబ్బాబెలుకు మాఱుపేరనుకొందురు. ఆలాగు కాదు, వీరు వేవ్వేఱు పురుషులని మఱికొంద అనుకొందురు. ఇతఁడు యెకొన్యా కుమారుఁడగు షెనజ్జరు అని అట్టివారిలో మఱికొంద అనుకొందురు (షెనజ్జరు చూ.). ఇతఁడు రాజవంశపువాఁడును పెద్దవాఁడు నగుటచే మొట్టమొదట అధిపతిగా నుండెను గాని జెరుబ్బాబెలు యావనస్థుఁడై యుండినందున చాల మట్టునకు పనిచేసి, షేప్పజ్జరునకు పిమ్మట తానే అధిపతియయ్యెనని అట్టివా రనుకొందురు. ఇది నిజము కావచ్చునుగాని రూఢియని నిర్ధారణ చేయుటకు తగిన యాధారములు లేవు.

షో

షోసంగి కుక్క మృగములు 46 చూ॥

షోవతు, షోబతు (Shobach = కుప్పరించు వాఁడు). రాజగు హదదెజరు నైన్యాధిపతి. అహ్మెనీయులు దావీదునకు విరోధముగా యుద్ధము చేయగాఁ నితఁడు వారికి సహాయకుఁడయ్యెను గాని అందఱును ఓడిపోయిరి (II సమూ 10¹⁶⁻¹⁸). I దిన 19¹⁶ నందు ఇతనికి షోవతు అను నామాం తరము కలదు.

షోబయి (Shobai = చెఱపట్టువాఁడు). చెఱ కాలమునకు తరువార మందిర ద్వారపాలకులలో నొక లేవీ కుటుంబపువారు (ఎబ్రా 2⁴⁸ సెహె 7⁴⁸).

షోబాబు (Shobab = తప్పించఁబడిన).

1. దావీదు కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 3¹⁴ II సమూ 5¹⁶).

2. యూదా సంబంధులలో కాలేబు తెగ వారిలో నొకఁడు (I దిన 2¹⁸).

షోబీ (Shobi = చెఱపట్టువాఁడు). అహ్మెను రాజగు నాహ్శుకు కొడుకు (II సమూ 17²⁷). అహ్మలోను తిరుగుబాటు చేసినవ్యక్తుడు దావీదు పారిపోగా, దావీదుకు సహాయపడిన వారిలో నొకఁడు (17²⁷).

షోబేకు (Shobek = కైరాగి). సెహమాన్ కాలమున నిబంధనకు ముద్రవేసిన వారిలో నొకడు (సెహ 10³⁴).

షోమెరు (Shomer = కావలి).

1. ఆషేరు గోత్ర కుటుంబములలో నొక దానికి పెద్ద (I దిన 7³⁸).

2. రాజగు యోవాఫుకు విరోధముగా కుట్ర చేసినవారిలో యెహోజా యనువానితల్లి (II రాజ 12²¹). II దిన 24³⁶ నందామె పేరు **షిమ్రాతు** అని యున్నది. ఆమె మోయాబీయురాలని ఆ వాక్యమువలనఁ దెలియును (షిమ్రాతు చూ॥).

షోమోను సమరయ చూ॥

షోషన్నీము, షోషన్నీముల రాగమా, షూష నేమాతు (Shoshannim = తామర పువ్వుములు). దీనికి సంబంధించిన పదములు 45, 60, 69, 80 క్షీర్తనలపై వ్రాతయందు కనఁ బడును. ఇది యా క్షీర్తనలు పాడవలసిన రాగ మునకు పేరు. తెనుఁగు రాగముల పేరుల అర్థములు తెలిసికొనుట కట్లు అసాధ్యమో అడేరీతిగా ఈ క్షీర్తనల రాగముల పేరులుకూడ నున్నవి.

షోహాము (Shoham = రత్నము). లేవీ యులలోని మెరారి తెగవారిలో నొకఁడు (I దిన 24³⁷). ఇక్కడ టెనోషోహాము అని యున్నది.

న

సంకల్పము ముందెఱుగుట చూ॥

సంకుటుడి కొంగ పక్షులు 18 చూ॥

సంకెళ్లు (Chains). కైదీలను బంధించుటకు వాడిన వీనిని గూర్చిన నూచనలు చాల గలవు (II సమా 3³⁴ II దిన 38¹¹ 36⁶ కార్య 12⁴⁷). అలంకారరీతిగా న్యాయతీర్పు శిక్ష విధింపఁబడిన వారును అడేరీతిగా కట్టఁబడియున్నట్లు దృష్టాంతము లున్నవి (యూదా 6, II పేతు 2⁴). ఎక్కువవచ్చి పట్టినవారిని ఇప్పటివరె సంకెళ్లతో బంధించిరి (మా 5⁴ లూ 8³⁹).

సంఖ్య (Number, including Symbolical Figures).

I. సాధారణ వివరము. తైలిలు గ్రంథకర్తలు మనవలెనే లెక్కించినట్లుగా నున్నది. హెబ్రీ

యులు ఒకటినుండి పదివఱకును, తరువాత పదుల రీతిగా నూఱువఱకును, నూర్లతో వేలవఱకును లెక్కించిరి గాని లక్షలును కోట్లును లెక్కించి నట్లు నూచనలలేవు. వేలను హెచ్చించుటవలన నై సంఖ్యలను తెలిపిరి. పదివేలును నూచించిన యొక మాటగలదు. దాని ద్వీవచనము నుపయోగించి సెహ 77¹⁷² నందు 20,000 నూచించిరి. క్షీర్త 68¹⁷ లో పదివేలును సహస్ర సహస్రములను మాటచే కనఁబఱచిరి. అది 24³⁰ లోని వేల వేలకు (=1,000,000) అనుమాట లెక్కలేని సంఖ్యను తెలియఁజేయును గాని కొందఱా సంఖ్యను 10 పదివేలు అని భాషాంతరీకరింతురు. తైలిలంతటిలో గొప్ప సంఖ్య I దిన 21⁵ నందున్నది. అది 11,00,000 అననదియై యున్నది. అసలులో అది వేయి వేలు నూఱువేలు అని యన్నట్లున్నది. దాని 71⁰ లోని కోట్లకొలది మనఃపూర్వము పదము అసలులో పదివేల పదివేలు అనఁబడి లెక్కించ వీలుగాని సంఖ్యను తెలుపును. క్రొత్త నిబంధన కాలములో గ్రీకు భాష నుపయోగించుచు వారి సంఖ్యలను వాడిరి గాని, ప్రక 5¹¹ లో నుండు కోట్లకొలది యను మాట సరిగా దాని 71⁰ లో నున్నదాని వంటిదే.

తైలిలునందు అంకెలను వ్రాయలేదు. సంఖ్యలను అక్షరములతో వ్రాసి తెలిపిరి. అంకెలు వేయు నూచనలు పాత నిబంధనయందు లేనే లేవు. అంకెలను తెలుపుటకు వేలుగుఱుతు లేవి యనువాడక, హెబ్రీ ఓనమాలలోని మొదటి అక్షరము ఒకటిని రెండవది రెండును, ఇట్లు పది వఱకును, తరువాతి అక్షరములు వరుసగా ఇరవై, ముప్పై మొదలగు వానిని నూచించునట్లు వాడెడు వారు గ్రీకువారు వేసినవియును ఇదేరీతిగ నుండెను.

సంఖ్యలు వ్రాయుటలో పొరపాటులు బహు ములభముగా పడును. ఒక వాక్యములో నేదైన తప్పు వ్రాసినయెడల సరియైన అర్థము రాదు గాన తరువాత దానిని చదివెడివారు దానిని చదివిన వెంటనే కనుగొని దిద్ద వీలున్నది. గాని సంఖ్యలెట్లున్నను వాక్యమందలి అర్థము మాత్రము సరిగానే యుండును గాన చదువరులు దానిని గమనింపఁజాలరు. ఈ పోతువుచేత అయా

పురాతనములగు హెబ్రీ, సమరయ గ్రీకు ప్రతులలో జలప్రయమునకు పూర్వము జీవించినవారి వయస్సునందు భేదములు కనిపించును. అట్లే రాజుల గ్రంథములలోను దినవృత్తాంతముల గ్రంథములలోను చరిత్ర యోకరీతిగ నున్నను సంఖ్యలయందు దినక భేదములు గానవచ్చుచున్నవి. అనేక శతాబ్దములవఱకు చేతితో వ్రాయబడిన ప్రతులయందు అట్టి భేదములుండుటలో ఆశ్చర్యము లేదు.

ఈ సంఖ్యలలోఁ గొన్ని సరిగా అదే సంఖ్యను నూచింపక, ఘోరముగా అంత సంఖ్యను తెలియఁ జేయునట్లు కనబడును. ఇట్లు నలభై అను సంఖ్య సరిగా నలభైనేగాక కొంచె మించుమించుగా నున్నదానిని నూచించును. మోషే జీవితకాలము మూడు నలభైలను, సమూయేలు సోలు దావీదు సోలొమోను మొదలగువారు ఒక్కొక్కరు 40 సం॥లు ఏలుటను చూడఁగా, అది ఘోరముగా నుండు కాలమును నూచించు ననుకొనఁదగును. ఇట్లే లేవీ 28¹ లో నున్న అయిదుగురు మారు మందిని తరుముదురనఁగా కొద్దిమంది అనేకులను తోమెదరను సంగతి స్పష్టమగుచున్నది. వేయి మందికిని, మారుమందికిని, పదిమందికిని అధికారులను నియమించుటలో (ద్వితి 1¹⁵) కూడ, అదే రీతిగా అర్థము చేసికొనఁదగును. న్యాయా 6¹⁵ I సమా 10¹⁹ లో నుండు గోత్రము అను పదము అసలులో వేయి లేక వేలు అని యర్థమగును.

సంఖ్యలను చిత్రముగు రీతిగా వాడుట సామెతల గ్రంథము 30 నందుఁ జూడవచ్చును. ఒక పారి చెప్పిన సంఖ్యను మార్చి చెప్పట సంగతిని మరీ దృఢపర్చుటకు నైతియందు కనబడిన మార్పుగాని యితర మేమియును కాదు.

II. సంఖ్యల గూఢార్థము.

1. ఒకటి. ఐక్యమును నూచించును. ముఖ్యముగా దేవునిగూర్చి వాడిరి (ద్వితి 6⁴). అట్లే ప్రభువు అత్ర విశ్వాసము బాప్తిష్టులను గూర్చియు వాడబడినది (ఎఫె 4¹³).

2. రెండు. అనునది యనేకసాయలు కనబడును. రెండు గొప్ప జోయ్తులు గలవు (ఆది 1⁶). మృగములు తమతమ జాతుల ప్రకారము జతలు జతలుగా కాపాడబడినవి (7¹³). క్రొత్త

నిబంధనలో 12 మంది శిష్యులను 70 మందిని అదేరీతిగా యేసు బోధింపనై పంపెను (మా 6⁷ లూ 10¹).

3. మూడు. సాధారణముగా దేవునికి సంబంధించిన సంఖ్య. పాఠనిబంధన ఆశీర్వాదమును (సంఖ్యా 6²²⁻²⁶), త్రిశుద్ధియు (యెష 6³), బాప్తిష్టుల శీర్షాటును (మ 28¹⁹), క్రొత్త నిబంధన యాశీర్వాదమును (II కొరి 13¹⁴) త్రిత్వమును గూర్చినవై యున్నవి. ఒక సంగతిని దృఢపఱచుటకై మూడు ముమ్మారు చెప్పటయు కలదు (యిర్మీ 7⁴ 22²⁹). దావీదు మూడు శత్రులలో నేదో యొకటి శీర్షాటు చేసికొనవలసి వచ్చెను. ప్రతిదానియందు మూడు అను సంఖ్య కనబడును (I దిన 21¹⁹). క్రీస్తు మూడు దివారాత్రలు భూగర్భమున నుండెను (మ 12⁴⁰ యోహా 2¹⁹). ఇంక ననేక నూచనలున్నవి.

4. నాలుగు. దిక్కులను నూచించుట వలన ఇది సర్వసృష్టికి సంబంధించిన దనవచ్చును. (దాని 7² జెక 6¹⁻³ ప్రక 4⁷). ఆరంభమున నాలుగు నదులుండెను (ఆది 2¹⁰).

5. ఐదు. అను సంఖ్యకు విశేష నూచన యేదియు లేదు. అపరాధ పరిహారార్థ బలిని అర్పించునప్పుడు నవ్వుమును భరించి, దానితో విదవ వంతును యాజకుని కియ్యవలెను (లేవీ 5¹⁶).

6. ఆరు. అసంపూర్ణతను నూచించును. సర్వసంఘమును నూచించు 12 అను సంఖ్యలో సగముగాన ఈ లోకాధికారమునకు గుఱుతు మఱియు సంపూర్ణతకు గుఱుతగు 7 అను సంఖ్యకు తక్కువగా నున్నందునను లోకాధిపత్యమునకు గుఱుతుగా నున్నది (ప్రక 13¹⁸). ఇచటనుండు 666 (Neron Caesar) అను పేరులోని ఆక్షరములను నూచించు సంఖ్యల మొత్తమని సాధారణముగా ననుకొందురు. అందు గుర్తింపబడిన 6 అనుదానిని తీసివేసినయెడల ఆ మొత్తము 616 అగును. కొన్ని ప్రతులలో ప్రక 13¹⁸ నందు ఈ సంఖ్యనే వేసిరి.

7. ఏడు. సంపూర్ణతను నూచించును. వారములో 7 దినములున్నవి. యూదుల పండుగ

లన్నియు ఈ సంఖ్య ననుసరించియే వచ్చును. ఏడవదివము, ఏడవవారము, ఏడవనెల, ఏడవ సంవత్సరము, ఏడేళ్లు నలుభైయొమ్మిది సంవత్సరములు గడచిన పిదప 50 వ సంవత్సరము యూదుల పండుగలై యున్నవి. అత్త 7 అత్తలు గల వాడవలెనగు (ప్రక 1⁴). దీపస్తంభము 7 కొమ్మలు గలది. శుద్ధికొఱకు 7 మారులు రక్తమును ప్రోక్షించిరి (లేవీ 4⁸). ఏడు గొట్టెలను అర్పించిరి (సంఖ్య 28¹¹ మొ॥). త్రొత్తి నిబంధనలో 7 సంఘములున్నవి (ప్రక 2, 3). ఏడు నక్షత్రములున్నవి (ప్రక 1²⁰). విగుప్తుకు వెల్లిన యాకోబు సంతతివారు డెబ్బది (7×10) మంది (నిర్గ 1³). చెఱకాలము 70 సంవత్సరములు (యిర్మీ 25¹¹ దాని 9² జెక 7⁵). అబ్రాహామునుండి క్రీస్తువఱకు పదునాలుగు (2×7) తరముల చొప్పున 3 ఉన్నట్లు ఉదాహరింపబడెను (మ 1). అన్యులమధ్య పనిచేయుటకు క్రీస్తు డెబ్బదిమందిని పంపెను (య 10) ఒకడు తన సహోదరుని 70×7 మారులు క్షమింపబడెను (మ 18²¹⁻³³).

8. దీనిలోని సగము (= 3½) అసంపూర్ణతను నూచించును (దాని 7²⁵ 12⁷ ప్రక 12¹⁴). ప్రక 11³ 12⁸ లోని 1260 దినములు 3½ సంవత్సరము లగును. 42 నెలలును అదే సంఖ్య (3½ సం॥) ను నూచించును (ప్రక 11³ 13⁵). సాధారణముగా నిది శ్రమకాలమునకు నూచనగా నున్నది.

9. ఎనిమిది. అను సంఖ్యకు విశేషమైన అర్థము లేదు. జలప్రళయము వచ్చినప్పుడు నావలో ఎనిమిదిమంది రక్షింపబడిరి. మగపిల్లలకు 8 వ దినమున ఛేదనసంస్కారము చేసిరి. గాని వీనియం దెట్టి అంతర్యమును కనబడదు. యెహొశాఫాతు గ్రంథములో ఎనిమిదియను సంఖ్యను ఎక్కువగా చూడవచ్చును (40^{9,31,34,37,41}). నాలుగుకు రెట్టింపు గాన ఇట్లు వాడియుండ వచ్చును.

10. పది. ఒకట్లు దీనితో ముగియును గాన ఇది యొక విశేషసంఖ్యగా నెంచబడినట్లున్నది. ఇది గుడారపు కొలతలలో ముఖ్యమైనదిగా నున్నది (నిర్గ 26¹⁻¹⁶ 27¹² 36²¹ మొ॥). సాలాహెను కట్టించిన ఆలయము విషయమందును కనబడును (I రాజు 6^{3,33-36} 7^{33,36-37}). యెహొ

శాఫాతు ప్రవచించిన ఆలయము (40¹¹ 41⁸ 42⁴) దేశముల (45³⁻⁶ 78^{9,10-18}) విషయమును ఈ కొలత యొక్కవగా ఉపయోగింపబడెను. దేవుఁ డిచ్చిన యాజ్ఞలు పది (నిర్గ 34²⁵). భక్తుల కష్ట కాలము 10 దినములు (ప్రక 2¹⁰). క్రీస్తు విరోధి కొమ్మలు కిరీటముల సంఖ్య 10 యై యున్నది (ప్రక 13¹ 17¹² మొ॥). సాలాహెను బంధింపబడు కాలము వేయి (10×10×10) సంవత్సరములు (ప్రక 20²⁻⁷). వీని నన్నిటిని చూడగా ఈ సంఖ్య సంపూర్ణిని నూచించును.

11. పన్నెండు. గంటలు నెలలు పన్నెండు గాన, ఇది కాలభాగమును తెలిపెడి ముఖ్య సంఖ్యయై యున్నది. ఇది కల్దీయులవలన వాడుక లోకి వచ్చియుండవచ్చును. ఇశ్రాయేలు గోత్రములు 12. అపొస్తలులు 12 మంది. ఇట్లు 12 సర్వసంఘమునకు గుఱుతయ్యెను. పాత నిబంధన త్రొత్త నిబంధన సంఘముల పెద్దల సంఖ్యను కలిపినయెడల 24 అగును. అది ప్రక 4⁵ 5⁸ లో నున్నట్లు రెండు నిబంధనలలోని సర్వసంఘమును నూచించును. ఇదేరీతిగా 7⁴ లోనుండు 144000 (12×12×1000) యూదులలో రక్షింపబడు వారి యందటి సంఖ్యను తెలుపును.

12. నలుభై. ఒక తరమువారి వయఃకాల మగుటచే దీనికి విశేషభావమున్నట్లు ఎంచవచ్చును. ఏలీ (I సమూ 4¹⁸). సాలు (కార్య 13²¹), దావీదు (I రాజు 2¹¹), సాలాహెను (I రాజు 11⁴²) మొ॥ వారు ప్రభుత్వముచేసిన కాలము 40 దేని సంవత్సరములు. ఇశ్రాయేలీయులు 40 సం॥లు అరణ్యములో నుండిరి (సంఖ్య 38¹³). మోషే కొండమీఁద నలువది దినము లుండెను (నిర్గ 24¹⁸ 34²⁸). వేగులవారు నలువది దినముల వఱకు దేశమును వేగుజూచిరి (సంఖ్య 14³⁴). ఏలీయా 40 దినములు ప్రయాణము చేసెను (I రాజు 19⁸). యెహొశాఫాతు ప్రవచించిన చెఱకాలము 40 సం॥లు (యెహొ 29¹¹⁻¹³). యోనా నీనెవే వారికిచ్చిన గడువుకాలము 40 దినములు (యోనా 3⁴). క్రీస్తు ఉపవాసము చేసినది 40 దినములు (మ 4²). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో చేసిన సంచారమునకు సంబంధముగా తైలినునం దచ్చటచ్చట నూచనం గలవు (క్రీ 35¹⁸ కార్య 7³⁶⁻⁴⁸ హెబ్రీ 3²⁻¹⁷).

దీనినిబట్టియే ఇది శోధనకాలమునకు నూచనగా నెంచబడవచ్చును.

సంఖ్యాకాండము (Numbers). మోషే గ్రంథ పంచకములోని నాలుగవ గ్రంథము. హెబ్రీ లేఖనములలో దీనికి "అరణ్యములో" అని పేరు. గ్రీకుభాషలో దీనిని సంఖ్యలు అనిరి. ఇశ్రాయేలీయులను 2 సార్లు లెక్కించి నట్లు దీనియందున్నది. ఐగుప్తునుంచి వచ్చిన రెండవ సంవత్సరమున సీనాయి అరణ్యమందు మొదటిసారియు, ముప్పది యెనిమిది సంవత్సరముల తరువాత వారు కనాను దేశమునకు సమీపించి వచ్చుడు మోయాలు దేశములో రెండవసారియు లెక్కించబడిరి. ఇట్లు వేయబడిన లెక్కద్వారా మెస్సీయయొక్క వంశావళి తెలిసికొనుటకు మిగుల సహాయకరముగ నుండెను. ఈ గ్రంథము ఇశ్రాయేలీయుల అరణ్యసంచార చరిత్రను ముఖ్యముగఁ జెలుపుచున్నది. తన స్వజనములైన ఇశ్రాయేలీయులకు దేవుడు వారిని వాగ్దానదేశమునకుఁ జెచ్చుటలో కనబఱచిన మహా కృపను దయను, వారు ఆయనయొడలఁ గనబఱచిన కృతఘ్నులను చూపుటకై యీ గ్రంథము వ్రాయఁబడెను. ఇశ్రాయేలీయుల కున్నట్లు దేవునియందు భయ భక్తి లుంచువారికిని విశ్రాంతి గలదనియు, వారు దానియందు ప్రవేశించక పూర్వము చాల పరీక్షలను శోధనలను పొందవలసి యున్నారని దీనివలన నేర్చుకొనవచ్చును. పరమ కనానుకు యాత్ర చేయఁ గోరువారెల్లరును ఇహలోకమును అరణ్యము గుండ ప్రయాణము చేయవలసియున్నది. ఇప్పుడు అందఱును పరదేశులును పరవాసులునైయున్నారు. ఈ ప్రయాణమునంద నేక మార్పులు అనఁగా పడుటలు లేచుటలు, సంహోషభయములు మొదలగునవిన్నియో సంభవించును. అవిధేయతవలనను అవిశ్వాసము పిరికితనమువలనను కలిగిన ఫలము రెండవసారి లెక్కలో తగ్గిపోవుటయందు కనుగొనవచ్చును. వారు వాగ్దానదేశములో ప్రవేశించకుండ శపించఁబడుటయే గాక దేవునిచేత అనేక సార్లు శిక్షింపఁబడుచు వచ్చిరి.

ఈ గ్రంథమునందు మూడు ముఖ్య భాగము లున్నవి.

I. కనాను సరిహద్దులకు మొదటిసారి వచ్చుట (1-10). దీనియందు, ప్రజలను క్రమపఠములు

(1-4), ప్రజలయొక్క పరిశుద్ధత (5,6), ప్రజల ఆరాధన (7-9), ప్రజలు బైబుదేరుట (9-10) ను గుఱించి కలదు. ఈ భాగమునందు జ్ఞప్తికి యుంచుకొనఁదగిన సంగతులు జనాభాలెక్క, చట్టములు, మేఘస్తంభము.

II. ప్రవేశించకనే ప్రయాణము చేయుట (11-25). దీనియందు దేవునియొడల జనులును (11-13), భోజన విషయమై మిశ్రితజనమును (14-15), మోషేయొడల మిర్యాము అహోమలును (16) సబుగుటయు, వేగులవారి నంపి భయపడి తిరుగుబాటు చేసి (13,14) శిక్ష నొందుటను (15-25) గూర్చి కలదు.

III. కనాను సరిహద్దులకు రెండవసారి వచ్చుట (26-36). దీనియందు ప్రజలను రెండవసారి లెక్కించుట (26), స్త్రీల స్వాస్థ్యము, మోషేను కొండమీదికి సిలుచుట (27), ధర్మకాస్త్రమును తిరిగిచెప్పట (28-30), మిద్యానీయులతో యుద్ధము (31) రెండున్నర గోత్రముల స్థావరము (32), ప్రయాణ స్థలముల పట్టి (33-34), ధర్మకాస్త్రమును తిరిగి చెప్పట (35-36) ను గుఱించి కలదు (గ్రంథపంచకము, వర్ణంధములు చూ॥).

H.

సంగీతము, వాయిద్య విశేషములు (Music, Musical Instruments).

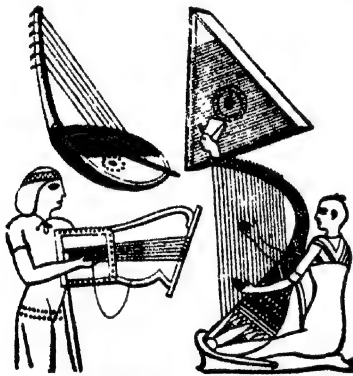
సంగీతముగూర్చిన నూచనలు బైబిలునందనేకములు గలవు. పలువిధములగు వాద్యములలో దాదాపు ఇరువదివఱకు ఉదాహరింపఁబడెను. గాని సంగీతమునుగూర్చి వివరమెచ్చుటను గానఁబడమిందేసి ఆ కాలమునందుండినవా రెట్టి సంగీతమునభ్యసించిరో, ఎట్టి వాయిద్యములను వాడిరో దానినిగూర్చి రూఢిగాఁ జెప్పబలులేకున్నది. అయినప్పటి కీ దిగువ సంగతులనుసరించి వానిని వివరింపఁదగును.

1. సంగీత సమయములు:—

(1) కుభకార్యము అప్పుడును శత్రువులపై జయము నొందినప్పుడును శాట్వ్యముచేయుచు గానములు చేసిరి. ఇట్లు చేయుట అదినుండి యున్న వాడుక యని అది 4^వ కుటఁ జెలిసికొనుచున్నాము. యాకోబు తన మామయగు లాబానుకుఁ జెలుచోడే సాతీపోయినప్పుడు

లాభానతనిఁ గలిసికొని నిష్ఠురమాడుచు, మేళతాళములతోను సంభ్రమముతోను నిన్ను సాగనంపక పోయెడివాడనా యని తన యాళను కనఁబఱచెను (81⁸⁷). ఎర్రసమద్రమునందు ఫలో ఓడి నశించెగా మిర్యామును, ఆమెతోనున్న స్త్రీలోకమును నాట్యమాడుచు కీర్తనలు పాడిరి (నిర్గ 15). సీనాయి యొద్ద ఇశ్రాయేలీయులు సంభ్రమపడు సమయమున సంగీతము చేసిరి (నిర్గ 32⁸⁻¹⁸). యెఫ్తా (న్యాయా 11³⁴) దావీదు (I సమా 18⁶)లు జయమునొందిన సమయమున ప్రజలు త్సాహముతో జయకీర్తనలు పాడిరి. త్రాగుబోతులు దుష్టులను సంభ్రమపడు కాలమున సంగీతము లేకుండ సంకృప్తులు కాలేదు (యోబు 21¹³ పర 2⁸ 7⁵ యెష 51² 14¹¹ 23¹⁸ ఆమో 5²² 6⁵ యెహె 28¹³ 28¹³). యుద్ధము

విగుప్తీయుల స్వరమండలము

నకుఁ బోవువారికి రోషమును పుట్టించి ఉత్సాహమతులనుగాఁ జేయుటకై సంగీతమును జేసినట్లు కనఁబడును. యుద్ధమానన్న మైనదని తెలుపుటకు బూరల నూడుటయు సాధారణమైన వాడుకయై యుండెను (సంఖ్యా 10⁸ న్యాయా 8⁸⁷ యిర్మీ 4¹⁹ మొ॥).

(2) ప్రవక్షలకావేళము పుట్టించుటకుఁ గాని పారికి కలిగిన ఆవేళమును కాంతిపఱచుటకుఁగాని సంగీతమును పాడిరి గాని దీనినిగూర్చిన నూచనలు మిగుల అరుదుగానున్నవి (II రాజా 3¹⁵ కీర్త 49⁴).

(3) క్రంగిన మనస్సుగలవారి మాటల కలిగించుటకును, అనూయా పికాచప్రేరితులగువారిని కాంతిపఱచుటకును సంగీతమొక సాధనమయ్యెను (I సమా 16¹⁸⁻²²).

(4) దైవారాధనలో సంగీతము ప్రాముఖ్యమైనదయ్యెను. దావీదు దేవుని మందసమును యెరూషలేమునకుఁ గొనితెచ్చునప్పుడు సంగీతము చేసినట్లు చూడవచ్చును (II సమా 6⁵⁻¹⁵). ఆలయమును ప్రతిష్ఠించిన దాదిగ సంగీతము ఆరాధనలయందు ప్రాముఖ్యత వహించినట్లు గానఁబడుచున్నది (I రాజా 10¹²). దేవుని మందిరమునందు గానముచేసిన నూచనలు ప్రవక్షల గ్రంథములందును గలవు (ఆమో 8³⁻¹⁰ యెష 30³⁰ యెహె 40¹⁴). దినవృత్తాంతములలో దానిని గూర్చిన విశేషపు టేర్పాటుల వివరమున్నది (I దిన 6³¹⁻⁴⁷ 9³³ 12⁸ 15¹⁸⁻²⁸). కీర్తనల గ్రంథమునందు కూడ ఇట్టి యేర్పాటులున్న నూచనలగుపడును (కీర్త 33^{2,3} 43⁴ 57⁸ 68^{24,25} 71²² మొ॥).

2. సంగీతగాంధు. వీరిది యొక ప్రత్యేకమగు వృత్తియని చెప్పవచ్చును. వీరు సంభ్రమలయందు ముఖ్యులు (ప్రస 2⁸ II సమా 19³⁵). శుభాశుభ కార్యములయందు వీరినిఁ బిలిపించుకొనిరి (ప్రస 12⁵ మ 9²³). ఆలయమునందీ పనికొఱకు ప్రత్యేకింపఁబడినవారుండిరి (II రాజా 12¹³ ఆమో 8³⁻¹⁰ యెహె 40¹⁴). వీరినిగూర్చిన యేర్పాటుల విషయము దినవృత్తాంతముల గ్రంథములో వివరముగా నున్నది (I దిన 6, 15, 16, 25, II దిన 5, 20, 29 మొ॥). గాదు, నాతాను అను ప్రవక్షల సలహాప్రకారము దావీదు వీరిని నియమించెను (II దిన 29²⁵). వారిని మూడు భాగములుచేసి ఆసాపు, హేమాను, ఏతాను అను వారి వశమున నవ్వించిరి (I దిన 6³¹⁻⁴⁸). పాటకుల సంఖ్య 288. వీరిని 24 వంతులుగా చేసిరి (25). వీరు సేనకుముందు మాత్రమే నడువ పరెనను ఏర్పాటును గలదు (II దిన 20^{21,22-29}). చెఱకుఁ బిమ్మట వీరి మొత్తము 200 లేక 245 మాత్రమై యుండెను (ఎశ్రా 2⁶⁵ నెహె 7⁴⁷). వీరిలో ఆసాపు లేకవారి 128 లేక 148 మంది గలరు (ఎశ్రా 2⁴¹ నెహె 7⁴⁴). యాజుకులను లేవీయులను పోషించుట కేర్పాటు లుండినట్లే ఈ గాయకులను పోషించుటకు నేర్పాటులు గావించిరి (ఎశ్రా 7¹⁴ నెహె 11²² 12⁴⁷ 13¹⁰⁻¹³).

3. వాయిద్యపులు. మూలభాషలో వీని యందుఁ గొన్నిటి యర్థమునుగూర్చి చాలమట్టుకు సంశయము గలుగుచున్నది. తెలియకు తెనిగించిన

వారు ఒక్కపదమును ఆయా తెలుగు మాటలచే తర్జుమాచేసినందున వీనిని వివరించుటకు కష్టతరముగా నున్నది. కొన్నిటిని గూర్చి సందేహమున్నను వాని నీ దిగువరీతిగాఁ జూడవచ్చును.

(1) తట్టుడు వాయిద్యములు:—

a. తంబుర యను పదముచే తెనిగించినది సాధారణమైనది (I సమా 18° II దిన 9¹¹ క్రి 150³ యర్దీ 31⁴ యెవ 30³² మొ॥). అది 31²⁷ నందు దానిని మద్దెల అనియు, క్రి 81² లో గిలక తప్పెట అనియు తెనిగించిరి. అది యీ దేశమందుండు మద్దెలవంటిదని కొందఱి యభిప్రాయము. ఆ మూలపదమునే యెవ 24⁸ నందు సీతార యనియు, యెహ 29¹³ నందు పిల్లన గ్రోవి యనియు పొరపాటుగా తర్జుమాచేసిరి. ఇది తంబుర గాని మద్దెలగాని కావచ్చును. ఈ పదము బైబిలునందు 17 చోట్లు కనబడును. తరుచుగా సీతారాతో కూడకలిపి ఉపయోగింపఁబడెను. సంశ్మకాలమున నాట్యమాడునప్పుడు దీనిని వాయించిరి (అది 31²⁷ న్యాయ 11³⁴ యెవ 5¹³ యర్దీ 31⁴). ప్రవక్తలును (I సమా 10³) ఆలయమునం దారాధకులును (క్రి 69²³ 150⁴) దీని సుపయోగించిరి.

b. తాళములు. పంచలోహప్రతాళము లను గూర్చి II దిన 15¹⁹ నందు నూచన గలదు. ఒకే ధాతువునుండి వచ్చు రెండు పదములను హ్రీ, బైబిలునం దుపయోగించిరి. ఒక దానిని

తాళములు

పెద్దతాళములు అని తెనిగించిరి క్రి 150³ నందీ పదము రెండు మారు లుపయోగించి

మ్రోగునదని యొక సారియు, గంభీరధ్వని గలదని యొకసారియు తర్జుమాచేసిరి. రెండవ పదము ద్వీపచన యాపముగా ప్రయోగించుటవలన అది జలగానున్నదని స్ఫురించుచున్నది (I దిన 15²⁸ 25¹ II దిన 5¹⁹ 25² నెహ 12³). ఈ రెండు పదములకు మ్రోగుచున్నదని శబ్దార్థము. ఇవి ఈ దేశమునందు వాడెడు తాళమువంటి వనుటకే సందేహమునులేదు. ఈ పదములు సాధారణముగా సీతారా స్వరమండలము బూర మొదలగు వానితో ఆలయములో చేయు సంగీతమునందు మాత్రమే వాడినట్లు కనబడుచున్నది. అట్టి నూచనలు బైబిలునందు 10 గలవు. క్రొత్త నిబంధనయం దీ పదము పెట్టి ధ్వనిని నూచించును (I కొరి 13¹).

c. మృదంగములు అని II సమా 6³ నందు తెనిగించిన మూలపదము మఱియొక చోట కనబడదు. అది మద్దెల కాదు. జలతరంగిణి వంటిదై ఆయా లోహములను తట్టుటవలన నేర్పడు వాద్యవిశేషమై యున్నది.

d. గంటలు గుఱ్ఱముల కల్గెములకుకట్టినట్లు జెక 14¹⁰ లో నున్న మూలభాషా పదమువలనఁ దెలియుచున్నది. అట్లు చేయుట యీ దేశము నందును వాడుకగానున్నది. అవి సంగీత వాద్యములు కాక పోయినను ఇంచిన ధ్వనిని పుట్టించు నవిగాన ఇచ్చట చేర్చవచ్చును.

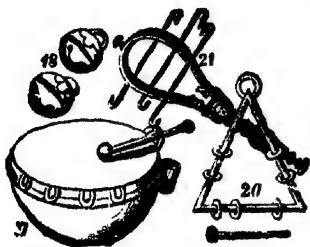
(2) ఊదడి వాద్యములు:—

ఊదడు వాద్యములు

4. పిల్లనగ్రోవి (I రాజా 140 యెష 30³⁹ యెర్ 46³⁸), సన్నాయి (యెష 51³) అనునవి వాద్యములలో చేరినవి. దాని 35, 7, 10-15 లో పిల్లనగ్రోవి యను పదము మూలభావలో మఱి యొకటియైయున్నది. యెషా 28¹³ లో పిల్లనగ్రోవులని తెనిగించినది ఇంకనొక వేలుపదమైన తంబుర యని భాషాంతరము చేయఁబడవలసి యున్నది (పైన తంబుర చూ॥). థోబాబు 80³¹ క్షీర్ 150⁴ లో పిల్లనగ్రోవి యని యున్నది మఱియొక మాటయై ఇతర వాక్యములలో సానిక నాదముని తెనిగింపఁబడెను. క్రొత్త నిబంధనలో I కొరి 14⁷ నందు పిల్లనగ్రోవి యని తెనిగింపఁ బడినది యొక గ్రీకుపదమై యున్నది. దీనికి సంబంధించిన క్రియారూపమునే మ 11¹⁷ లూ 7³² లో పిల్లనగ్రోవి ఊదితిది అని తెనిగించిరి. దీనిని ప్రవక్తలును (I సమూ 10⁵) విగ్రహారాధకులును (దాని 3⁵ మొ॥) వాడినను, ముఖ్యముగా ఉల్లాసార్థముగా దీనిని వాయించినట్లు పైనన్న వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది.

6. సానిక నాదము. అది 4²¹ యోబు 21¹⁹ లో సానిక నాదమనిన మూల భాషా పదమును 30³¹ క్షీర్ 150⁴ నందు పిల్లనగ్రోవి యని తెనిగించిరి. ఈ వాయిద్యము సిరారావో కలిపి వాయించినట్లు ప్రతి వాక్యమువలనఁ దెలియుచున్నది. కర్తతోఁ జేసి నోటితో నూది వాయించువారికి యూబాలు మూలపురుషుఁడైనట్లు అది 4²¹ వలన నూహింప వీలగుచున్నది. ఇది ఏడు గొట్టములుండు తిత్తినిబోలు పిల్లనగ్రోవి వంటిదని కొందఁ జెప్పి ప్రాయ పడుచున్నారు.

తప్పెట మొదలగు వాద్యములు

7. కొమ్ము, బాకా. దాని 35-7, 10-15 నందు బాకా యని తెనిగించిన మూలపదము కొమ్ము అని యర్థమగును. యెహో 3⁵ లో నువాదము

అని యర్థమిచ్చు యోబేలు అను పదముతో చేర్చి యోబేలు కొమ్ములు అని భాషాంతరము చేసిరి. ఇతర వాక్యములలో నా మాట వాయిద్యములను నూచింపక, కొమ్ములను నర్థము నిచ్చును (కొమ్ము చూ॥). ఇది బూరవంటిదై యుద్ధభయమును చాటుటకును, తమాషాలు జేయునప్పుడు గొప్ప యాశ్చర్యమును జేయుటకును వాడిరి. దీనిపేరు తెలియనందు బహు ఆరుదుగా నున్నది (బూర చూ॥).

8. బూరలు, బూరగలు. వీనిచే తెనిగించిన రెండు హెబ్రీ పదములు గలవు. వానిలో నొకటి కొమ్ములవలె వంకరగా నుండువానిని నూచించును. యెహో 6+8-8 13 లో నుండు యోబేలు బూరలు పైన నుదాహరించిన యోబేలు కొమ్ములకు సంబంధించినవిగాని వీనిని కొమ్ములతోఁ గాని కర్తతోఁగాని చేసిరి. ఈ పదము తెలియనందు 40 మారులు వచ్చును. అక్కడక్కడ వీనిని కొమ్ములని తెనిగించిరి (I దిన 15²⁸ క్షీర్ 81³ 150³). II సమూ 6¹⁵ లో బాకాయని తెనిగించిన దానిని ఆరాధనకు గాని, యుద్ధమునకు గాని జనులను సమూహములకు ఊదు నిమిత్త ముపయోగించిరి (న్యాయా 2²⁷ 6³⁴ I సమూ 13³ II సమూ 2²⁸). యెహో గోడలు పడుటకును (యెహో 6) గిద్దోను మిద్యానీయులపైకి వెల్లి నప్పుడును (న్యాయా 7⁸⁻⁹) బాకానూదిరి. యుద్ధము శాపుటకును దాని నూదిరి (II సమూ 18¹⁸). నేటి వఱకు యుద్ధకాలములో ఆయా సంగతులను నూచించుటకై దాని నూడెదరు. ఇట్లది విపత్తును నూచించెను (I కొరి 14⁸ ప్రక 8⁸⁻¹³ 91⁴). గొప్ప ధ్వనినికూడ అది నూచించెను. (ప్రక 11¹⁰ 41). మానవులందఱిని తీర్పునకై పిలుచుట కదియొక నూచనయై యున్నది. (మ 24³¹ I కొరి 15⁵² I థెస్స 4¹⁶ హెబ్రీ 12¹⁹). జేవునిని ప్రోత్తింపుటకును దాని నుపయోగించిరి. (II సమూ 6¹⁵ I దిన 15²⁸ II దిన 15¹⁴ క్షీర్ 47³ 81³ 98³ 150³).

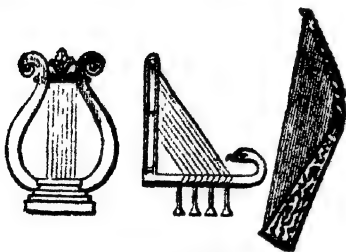
రెండవపదము లోహముతోఁ జేయఁబడిన తిన్నని బూరలను నూచించెను. ఈ పదమును సాధారణముగా బూర లేక బూరగ యని తెనిగించినను (సంఖ్యా 10²⁴ 81⁶ I దిన 18⁶

154.28 మొ॥ కొన్ని వాక్యములలో బాకా యనిరి II రాజు 1114 1213 ఎ.శ్రా 310 నెహె 239.41). దానిని సాధారణముగా ఆరాధనలలో వాడినను ఆపదలొసన్న మై యున్నదని చాటించుటకు నుపయోగించిరి (హో-షే 5^వ). యాజకులు దీనిని విశేషముగా వాడిరి (II దిన 512.13 1312.14 1514 2028 2313 2928-28 మొ॥).

(3) మీటెడి వాయిద్యములు. ఇవన్నియు తీగలుగలవి.

a. సీతారా యని తెనిగించిన కిన్నోరు (Kinnor) అను పదము పాత్ర నిబంధనలో 35 మాటు లున్నది (ఆది 421 3127 I సమూ 1618 II సమూ 61 II దిన 512 కీర్త 332 మొ॥). ఈ నూచనలలో మూడింట రెండుపాళ్లు ఈ వాయిద్యము స్వరమండలముతోను ఒక పాలు తాళములతోను మఱియొక పాలు బూరలు, బాకాలతోను ప్రయోగింపబడినట్లు చూడవచ్చును. దీనిని సాధారణముగా ఆరాధన సమయములలోను శుభ కార్యములలోను వాడిరి. యెష 247 లో తంబుర యనియు I రాజు 1012 II దిన 2928 నెహె 1227 కీర్త 922 నందు స్వరమండలముని తెనిగించినపదమును సాధారణముగా సీతారా యనిరి (వైన 3 (1) (a) చూ॥).

b. స్వరమండలము. ఇదియు తీగలతో కూడినదేగాని ఫలనిదానివంటిదని రూఢిగాఁ జెప్పటకు విలులేదు. త్రికోణాకారముకలిగి

స్వరమండలము

తీగలచే నిండి కొట్టుటచే వాయింపబడునట్టిదని కొందఱి యభిప్రాయము. దాదాపు 25 వాక్యములలో సీతారాతోకూడ వాడబడిన (II సమూ 61 యెష 512 కీర్త 1502 మొ॥). దీని ముఖ్యముగా బారాధన సమయములలో (I సమూ 10^వ

I దిన 13^వ 16^వ 25^వ కీర్త 57^వ 108^వ మొ॥) వాడిరి. కీర్త 332 నందున్న పవిత్రతలు స్వరమండలము అనబడిన వాయిద్యమునకు పదితీగలుండెననుటలో సందేహములేదు. హెబ్రీ భాషలో కీర్త 922 నందు పదితీగలతో అని మాత్రముండగా పవిత్రతలు సీతార యని తెలుగున వ్రాసిరి. 322 నందున్నదియు ఇదియు నొక్కటే యని యూహింపదగును. కీర్త 45^వ 150^వ లో నున్న తంతివాద్యము లనునది మఱియొక హెబ్రీ పదముకు తర్జుమాయైనను అదియు వైదానివంటిదేనని తలంపవచ్చును. సాధారణముగా సీతారా యని తెనిగించిన హెబ్రీ పదమును యోబు 2112 కీర్త 812 నందు స్వరమండలము లని తర్జుమాచేసిరి.

c. వీణ, విపంచిక, సుంభోనియు. బాబెలు చక్రవర్తియగు నెబుకద్నెజరు నిలిపిన బంగారు విగ్రహమునెదుట సాగిలపడి యారాధించుటకు సమయమైనదని తెలుపుట కతనిచే నేర్పబడిన వాయిద్యములలో రెంటిని వీణయు పదముచే తెనిగించిరిగాని అది సరియైన తర్జుమా కానట్లున్నది. వానియందు పెద్ద వీణ యనబడినది గ్రీకుపదమున కితర యనుదానికి సంబంధించినదై వైపున్న సీతారావంటిదని తోచుచున్నది. ఆ పదమునే ప్రక 5^వ 14^వ 15^వ నందు వీణయనిరి.

వీణ యనుపదముతో తెనిగించినది వైగ్రీకు మాటకు సంబంధించినదై వై నుదాహరించిన స్వరమండలమువంటిదిగా నున్నది. దానియేలు గ్రంథమునందున్న విపంచిక త్రికోణాకారముగల సీతారా వంటిదని దానికి సరియైన గ్రీకు పదమునుబట్టి యూహింతురు. సుంభోనియు యనునది తెలుగుపదముగాక గ్రీకుపదమై సునాదమున నర్థమిచ్చును. హెబ్రీ బైబిలు నందును గ్రీకుపదమే గలదు గాని తెలుగు బైబిలునందు క్రమము కొంచెము తప్పినట్లున్నది. ఇది వీణవంటిదిగాని వీణలు మాత్రముకావు.

బైబిలును దుదాహరించిన యీ వాయిద్యము లన్నియు అసియాఖండమునం దుపయోగించెదనవేగాని వానికన్న కొంచెము మోటువని చెప్పవలెను. దానియేలు కాలము నాటికి జనులు గ్రీకువాయిద్యముల నుపయోగింప నేర్చికొన్నట్లు

వారు పయోగించిన గ్రీకు పేరులనుబట్టి తెలిసికొనవచ్చును. అవిగాక మిగతవన్నియు ఈ దేశము నందు నేటివఱకు వాడుచున్న వాయిద్యముల పంటిపై యున్నవి. ఆయా కీర్తనలు పాడునప్పుడే యే వాయిద్యముల సుపయోగించికో ఆ కీర్తనల రాగములను దెలుపు మాటలు పై వ్రాతలుగా వ్రాయబడిన (45, 57, 60, 80 మొ॥). వాని యర్థముకొఱ కాయా పదములను చూచినయెడల తెలియును.

4. క్రొత్త నిబంధనకాలమునందు ఆదిక్రైస్తవులు యూదుల కీర్తనలను పాడినట్లున్నది (మ 26³⁰ మా 14³⁶). కీర్త 113-118 హెబ్రీ (=స్థుతి కీర్తనలు) అనబడిన. యూదులు వాటిని పస్కా-పండుగు సమయమున పాడిరి. ఆళ్లే క్రీస్తును తన శిష్యులతోఁ గలిసి వానిని పాడిన.

అష్టాదీయుల వీణ

ఆదిక్రైస్తవులు తమ యారాధనలో కీర్తనలను పాడినట్లు పెక్కునూచనలు గలవు (కార్య 16³⁵ I కొరి 14^{15, 26} ఎఫె 5¹⁹ కొలొ 3¹⁶ యాకో 5¹³). అంత్యదినమునకు నూచనగా బూరను (మ 24³¹ I థెస్స 14¹⁶ మొ॥), పరలోక సంతోషములకు నూచనగా వీణెను (ప్రక 5¹⁴ మొ॥) అలంకారముగా సుపయోగించిరి. పిల్లనగ్రోవిని హర్షింప నూచనలును గలవు (మ 9³³ 11¹⁷ మొ॥). వీనినిబట్టి పాత నిబంధనకాలపు వాయిద్యములనే క్రొత్త నిబంధనకాలమునందును వాడినట్లు హింపవచ్చును. ఎఫె 5¹⁹ (=కొలొ 3¹⁷) లో మన్న కీర్తనలు, పాత నిబంధన కీర్తనలనియు, సంగీతములు సూతనముగా రచించిన క్రైస్తవ పాటలనియు, ఆత్మ సంబంధమైన పాటలు పద్యముల పంటిపై యుండవచ్చునని తోచుచున్నది. క్రొత్త నిబంధనయందు

లూ 14²⁶⁻³⁵, 68-71 2¹⁴, 28-32 లో కీర్తనలను, ఎఫె 5¹⁴ I తిమా 3¹⁶ II తిమా 2¹¹⁻¹³ ప్రక 48, 11 59, 10, 12, 13 718 1115-18 153, 4 191, 2, 5-8 లో పద్యములు గాని వానిలోని భాగములుగాని యున్నట్లు చూడవచ్చును.

సంఘపుమాత దూత చూ॥

సంఘము, సంఘపుతేర్పాటులు, సంఘ పరిపాలన (Church, Church-Government). పాత నిబంధన కాలములో ఇశ్రాయేలీయులందఱు దేవుని జనముగా నుండిరి (సమాజము చూ॥). క్రైస్తవసంఘము కొన్ని విషయములలో దాని ననుసరించినను అదియొక బాతిగాక ఆత్మసంబంధులగువారి కూటమగుటచే క్రొత్త నిబంధన కాలమునుండి అదియొక సూతనముగు ఏర్పాటైయున్నది. పాత నిబంధనయందు దాహరింపబడిన 'శేషము' అను భక్తులసమాహమున కది సంబంధించినదై యున్నదని చెప్పటమఱీ న్యాయము (శేషము చూ॥).

1. పేరు. ఇంగ్లీషు మొదలగు భాషలలో వాడుచున్న చర్చ్ (Church) అను పదము మూల భాషలో ప్రభువు అని యర్థమిచ్చు గ్రీకుపద విశేషమై ప్రభువుది యని అర్థమగును గాని ఆ పేరు క్రొత్త నిబంధనయందు సంఘమునకు వాడబడలేదు. అచ్చట అది ఎక్లేసియ (Ecclesia) యనబడిన. గ్రీకులు తమ దేశ సంబంధమైన సంగతులను విచారించుట కేర్పఱచుకొనిన సభల కిట్టి పదమును వాడిరి. మవార్తలలో నీ పదము రెండుమారులు మాత్రమున్నది (మ 16¹⁸ 18¹⁷). గాని పరలోకరాజ్యము దేవుని రాజ్యము అను పదములు సాధారణముగా వచ్చును (దేవుని రాజ్యము చూ॥). ఈ రెండు వాక్యములలో కూడ సంఘము క్రీస్తును విశ్వసించినవారి సమాహమై, ఆయన వారాధించుచు క్రమశిక్ష జరుపు కూటమై యున్నట్లు కనబడును. కార్యములలోను పత్రికలలోను ఈ బోధ మఱీ తేటగా కనబడును. సంఘమును పేరు అచ్చట ఆయా పట్టణములలో నున్న క్రైస్తవ సమాహములకు పేరుగా వాడిరి (కార్య 8³ I కొరి 4¹⁷ 6⁴ ఫిలి 4¹⁵ III యోహా 6 మొ॥). అది సర్వత్ర యున్న విశ్వాసులందఱి సమాహమునకును

పేరగా నుపయోగించబడినది. (I కొరి 12¹⁸ ఎఫె 1²² 3¹⁰ 5²³⁻²⁸ ఫిలి 3⁸ మొ॥). ఇట్టి భావముగల సంఘము క్రీస్తు శరీరమనబడినది (ఎఫె 1²³ కొలొ 1²⁴). ఈ సర్వసంఘము క్రీస్తుకు లోబడుట మాత్రముగాక క్రైస్తవ సమాహార వారు ఆయన లక్షణములను ఈ లోకమునందు కనబఱచి ఆయన నియమించిన పనిని చేయవలసిన బాధ్యతనుకూడ ఇది నూచించును. I తిమో 3⁸ నందది దేవుని సంఘమనియు, 3¹⁵ లో జీవముగల సంఘమనియు సత్యమునకు స్తంభమును ఆధారమునై యున్నదనియు అనబడును. హెబ్రీ 12²³ నందుదాహరించిన శ్రేష్ఠుల సంఘము పరలోకమునందు విముక్తి నొందినవారై యున్నారు.

2. సంఘమును గూర్చిన బోధ. ఈ బోధ చాలమట్టుకు పైనున్న పేరులలో కనబడును. ఈ సంఘము లోకములో నుండి పిలువబడి పునర్జన్మము నొంది క్రీస్తును ప్రభువుగాను రక్షకునిగాను అంగీకరించినవారి సమాహారమై యున్నది. ఆయా స్థలములలో నున్న సంఘములలో ఇట్టి గుణములుగాక జీవధారులుండుటచే ప్రాటప్రాటమువారు ఈ లోకములో నుండి క్రైస్తవులని రెక్కించబడినవారిని దృక్పథమైన సంఘమనియు విజయముగా భక్తులగువారి సమాహారమును ఆదృశ్యమైన సంఘమనియుఁ బిలువరు. ఈ పేరులు తైలియనందు రేకపోయినను ఆ బోధమాత్రము గలదు (కార్వ 20³⁰ రోమీ 2^{28,29} ఫిలి 1¹⁸ 3^{18,19} మొ॥ I కొరి 1² 12¹² కొలొ 1²⁴ I పేతు 2^{9,10} 6¹ సరిపోల్చిరి). సంఘము క్రీస్తుచే స్థాపించబడినదై ఇతర సమాజములకు జేటుగా నున్నది (ను 16¹⁸ 26²⁰). అది దేవుని వాక్యమును బోధించుచు కనబడు తూటమగుటచే (కార్వ 20⁷ కొరి 14^{19-26,38}) సత్యమునకు స్తంభమును ఆధారమునై యున్నది (I తిమో 3¹⁵). సంఘము క్రీస్తు శరీర మనబడుటవలన ఆయనకును సంఘమునకును తీక్షణమగు సంబంధమున్నదని తెలిసికొనవచ్చును (ఎఫె 1²³ కొలొ 1²⁴). ఈ సంఘమున కెన్ని గండములు వచ్చినను క్రీస్తు దానికి లోడుగా నుండుటచే అది నశించక నిత్యముగా నిలుచును (ను 16¹⁹).

3. సంఘపు పనులు. సమాజమందిరములలో యూదులు జరిపిన ఆరాధనల ననుసరించి అది క్రైస్తవులు తమ సంఘములో దేవునివాక్యమును చదివి (యాకో 1²² కొలొ 4¹⁶ I థెస్స 5²⁷), దానిని ప్రకటించిరి (కార్వ 20⁹ I కొరి 14¹⁹⁻²⁶⁻³⁸). ప్రార్థించిరి (కార్వ 4²³⁻³¹ I కొరి 14¹⁴⁻¹⁶). కీర్తనలను పాడిరి (ఎఫె 5¹⁴ I తిమో 3⁸). I తిమో 3¹⁶ వారు పాడిన కీర్తనలోని యొక చరణమై యుండును. బాప్తిస్మము ప్రభువు భోజనము అను సంస్కారముల నాచరించిరి (కార్వ 2⁴¹, I కొరి 11¹⁸⁻³⁴). బీదల పోషణార్థమై విశేష యేర్పాటులను జేసిరి. (కార్వ 6, 11²⁷⁻³⁰ I కొరి 16^{1,2} II కొరి 8, 9). సువార్తను వ్యాపింపజేసిరి (కార్వ 13¹⁻³). క్రమశిక్షయందు అక్రమస్థుల నుంచిరి (I కొరి 5¹⁻⁸ II కొరి 2⁶). నేటివఱకును ఈ పనులన్నిటిని చేయవలసియున్నట్లు వీనివలన విశదమగుచున్నది.

4. సంఘపు టేర్పాటు, పరిపాలన. మొదట ఆపొస్తలులే యిన్ని పనులను నిర్వహించిరి. బోధ పనిని మాత్రమేగాక (కార్వ 2) క్రమశిక్షను (5¹⁻¹¹) ధర్మమును పంచిపెట్టుటను (4³⁷ 6²) జరిపిరిగాని, ఆయా అవసరములనుబట్టి ఆ పనులకు ఇతరులను నియమించిరి. ఇట్లు ధర్మమును పంచి పెట్టుటకు ఏడుగురిని నియమించిరి (8¹⁻⁶). వీరికి పరిచారకులను (Deacons) పేరు కొండఱు పెట్టెదరుగాని, ఆ పేరు వారికి క్రొత్త నిబంధనయందు వాడలేదు. వారిలో నొకఁడగు ఫిలిప్ప అను వారికి తరువాత సువార్తకుఁడను బిరుదు కలిగెను (21⁵). సంఘము క్రమక్రమేణ వ్యాపింపఁగా క్రొత్త సంఘములను దర్శించి వారిని స్థిరపఱచుటకు ఆయావారల నేర్పఱచినట్లు (8¹⁴⁻¹⁶) వలనఁ దెలియును. పేతురు సమరయ వారిలో విశ్వసించిన వారిమీద చేతులుంచఁగా వారు పరిశుద్ధాత్మను పొందుట నిర్ధారణ (Confirmation) అని కొండఱును, ఆపొస్తలుల కాలములో విశేష పరముల నిచ్చుటయను విశేషమైన కార్యమని కొండఱును అభిప్రాయపడుచున్నారు (హుప్ర నిక్షేపణము చూ॥). మిషనుపనిని సంఘమారంభించినప్పుడు సంఘపువారు ఆ పనికై మిషనరీల నేర్పఱచిరి (13¹⁻³). ఇట్లు అది సంఘపువారు పరిశుద్ధాత్మచే నడిపింపబడి సంఘాభివృద్ధి కట్టి

యుద్వ్యోగములందుట అవసరమో అట్టివారి నేర్పబడిరి. పాలు రెండు చోట్ల అట్టి ఉద్వ్యోగముల బాధితాలను వ్రాసెను. I కొరి 12²³ నందున్న వేదమునఁగా: (1) అపొస్తలులు (2) ప్రవక్తలు (3) బోధకులు (4) అధ్యక్షులు చేయు వారు (5) స్వస్థపఱచువారు (6) ఉపకారులు (7) ప్రభుత్వము చేయువారు (8) నానాభాషలు మాట్లాడువారు. ఎఫె 4¹¹ లోను (1) అపొస్తలులు (2) ప్రవక్తలు (3) సువార్తీకులు (4) కాపరులు (5) ఉపదేశకులు అని వ్రాయుచు అట్టియ పనులను చేయువారి ఉద్వ్యోగములను మాత్రమే వ్రేసెను. రోమా 12^{7,8} లో ఉద్వ్యోగముల పనుల పేరులు మాత్రము లేకపోయినను ఆ పనులు నూచింపబడెను. అవెవ్వి యనఁగా:—(1) ప్రవచించుట (2) పరిచర్యచేయుట (3) బోధించుట (4) హెచ్చరించుట (5) పంచిపెట్టుట (6) పై విచారణచేయుట (7) కరుణించుట అనునవి. ఈ బాధితాలు చూడఁగా స్థిరమైన ఉద్వ్యోగములను ఏర్పఱచినట్లు నూచనలు లేకపోయినను అపొస్తలులు మొదటివారనియు, బోధపని ముఖ్యమైనదనియు పరిచర్యచేయుట తరువాతి పనియనియు అధ్యక్ష కార్యములు చేయుట చివరిదనియు మొత్తము మీఠకనఁబడును. అపొస్తలులలో కూడ పెద్దలు (Presbyters) సంఘపు పనిలో కనబడుచున్నారు (కార్య 11³⁰). వారు అపొస్తలులలో కూడ అడిక్టెస్టవ ఆలోచన సభలో ముఖ్యులైరి (15⁹). ఇట్టి పెద్దలనే పాలు మిలేతుకుఁ బిలిపించి (20¹⁷) దేవుడు వారిని సంఘముమీఠ అధ్యక్షులనుగా నియమించెనని వారితోఁ జెప్పెను (20²⁸). యెరూషలేము సంఘమును చూడఁగా క్రీస్తు సహోదరుడగు యాకోబు ఆ సంఘముపై అట్టి పెత్తనమును అధ్యక్షులను కలిగి యుండినట్లు కనఁబడుచున్నది (కార్య 15^{13,21} 21¹⁷⁻²⁸ గల 2¹²). అది చరిత్రకారుడగు హెగెసిప్పస్ (Hegesippus) కూడ యాకోబుట్టివాఁడై యున్నట్లు వ్రాసెను. క్రమక్రమేగ సంఘమునందు అధ్యక్షులును, పెద్దలును, పరిచారకులును పరిచారకురాండ్రులు మున్నగువారేర్పడిరి గాని క్రొత్త నిబంధన కాలములో నీ యుద్వ్యోగముల యుత్పత్తి కొంతవఱకు నూచింపఁబడినను అవి భాయ పఱచఁబడిన క్రమమైన యుద్వ్యోగములైనట్లు కనఁబడదు.

అది సంఘపువారు కొంతవఱకు యూదుల సమాజ మందిరములలోని యేర్పాటులను, కొంతవఱకు తమ స్వంతపనుల అవసరమును అనుసరించి, సంఘము వారు పరిశుద్ధులను సంపూర్ణులను అగునట్లును, క్రీస్తు శరీరము (= సంఘము) అభివృద్ధిచెందుట కును తగిన నియమములను చేసిరి (అపొస్తలులు, అధ్యక్షులు, పెద్దలు, పరిచారకులు, కృపాపరములు చూ॥).

సంచకరపు (Earnest). ఇది వ్యాపార మునకు సంబంధించిన పదము. తనది అని యని పించుకొనుట కియ్యఁబడు బయోనాయ్ యున్నది. అలంకార రీతిగా బైబిలినందిది పరిశుద్ధాత్ము సార్థక నామమయ్యెను (II కొరి 1³ 5⁵ ఎఫె 1¹⁴). ఆయనను మన కనుగ్రహించుట, ఇక ముందుకు మనకు అనుగ్రహింపఁబడనైయున్న వానికి బయనాగానున్నది. దీనివలన పూర్ణరక్షణ మనకేకము దొరకునని మనకు నిశ్చయము కలుగుచున్నది (పరిశుద్ధాత్మ చూ॥).

సంచి (Bag, Purse). నాలుగు పాత్రీ వదములకును రెండు గ్రీకువదములకును తర్జుమా.

1. ఒక తలంతు వెండి పట్టునంతది (II రాజ 5²⁵). దీనిని చర్తముతో చేసినట్లున్నది. ఆ పదమే యెష 3² లో ఆభరణముల నుంచుటకు వాడుకొను చిన్న సంచిని నూచించును.

2. ఏదైన ఇస్తువుల నుంచుకొనుట కుపయోగించు పాత్రలుగాని సంచులుగాని నూచించు పదము. గొల్లలు తమ చర్మిని తీసికొనిపోవు చిక్కమును నూచించును (I సమూ 17⁴⁹). 17⁴⁰ లో దానిని చిక్కముని సరిగా తెనిగించిరి.

3. కట్టుటయని శబ్దార్థమిచ్చు మఱియొక పదమును II రాజ 12¹⁰ యోబు 14¹⁷ హగ్గ 1⁸ లో సంచులు అను మాటచే తెనిగించిరి. ఆ పదమునే అది 42³⁵ లో గోనె యనియు సామె 7²⁰ లో సాము సంచునియు తర్జుమాచేసిరి.

4. సాము నుంచుకొనుటకై బైబిలుకాలమునందున్నవారు వాడిన విశేషపదము (యెష 48⁶ సామె 1¹⁴ 16¹¹). ఆ మాట తూనికెరొళ్ల నుంచుటకై వాడెడి సంచిని ఉపయోగింపఁబడెను (ద్వితి 25¹² మీకా 6¹¹).

5. క్రొత్త నిబంధనలో సంచియని తెనిగించిన గ్రీకు పదము. పైన 4 లోని హెరీ పదమునకు సాటియైనది (లూకా 12³³).

6. యోహా 12⁸ 13⁹ లో సాము సంచియని తెనిగించిన పదము సంచినిగాక చిన్న పెట్టెను సూచించునదై యున్నది. ఆ పెట్టెకు వాడైన పదమునకు వాయిద్యములలో ఊరెడి భాగములను దాచుటకు వాడెడి సంచియని శబ్దార్థముగను.

సాధారణముగా తమకు ప్రియమైన వస్తువులను సంచలలోపేసి యుంచినందున, అవి ధనమును సూచించుటకు అలంకారరీతిగా ప్రయోగింపబడెను (హగ్గ 1⁶ లూ 12³³).

సంతానము (Seed, Offspring). దీనిని గూర్చిన వివరములకొఱకు కుటుంబము, వంశావళి క్రమణిక, బీజము అను శీర్షికలు చూ॥ ఈ పదముయొక్క సాధారణార్థము అనేక వచనములలోనున్నది (అది 31⁵ 9⁹ 12⁷ మొ॥). ఈ శీర్షికలో దాని విశేషార్థములు వివరింపడముగను.

ఇక్రాదేలీయులు ఆ బ్రాహ్మము సంతానమనఁబడిరి (కోమా 11¹ II కొరి 11³³). ఆ బ్రాహ్మము సంతానమునకు చేయబడిన వాగ్దానములు (అది 12⁷ 17⁷) అతని సంతానపు వారందరిచేఁ గాక క్రీస్తు అను ఒకనిచే మాత్రము నెఱవేరినట్లు పౌలు ఆ పదముయొక్క ఏకవచన రూపమువలన దృష్టాంతముచేసెను (గల 31⁶). అదియుఁగాక ఆ బ్రాహ్మము సంతతివారు శరీర ప్రకారముగా ఆ బ్రాహ్మము వంశములో పుట్టినవారుగాక విశ్వాసముచేత క్రీస్తుతో చేర్చబడిన వారిని సూచించును (37³⁹ కోమా 2³⁹ గల 31⁶).

సంతులేనితనము పిల్లలు 1 చూ॥

సంలోషము ఆనందము చూ॥

సంతృప్తి, తృప్తి (Contentment). పాఠ నిబంధనయందు సంతృప్తియను పదము లేకపోయినను దాని సంగతి కలదు. ఆశ తీరిపోవుట తృప్తి యనవచ్చును. దేవుని ముఖదర్శనమువలన అట్టి తృప్తికలుగునుగాని మఱిదేనివలననైనను అది కలుగవీరదు (కీర్త 171⁴). ప్రసంగి గ్రంథ మంతయు ఈ లోక సంబంధమైన నేవియు తృప్తి

కలిగించఁజాలవను సంగతిని బోధించును. దేవుని నాశ్రయించుటవలన దేహమున కన్ని కష్టములు కలిగినను ఆత్రకు కలుగు తృప్తినిగూఢించి హబ 317-19 నందు దివ్యముగా నున్నది.

క్రొత్త నిబంధనయందు సంతుప్తి, తృప్తి యను పదములన్న చోట్లనెల్ల ఒకటే గ్రీకు పదమునకు సంబంధించిన మాటలున్నవి. ఫిలి 411-13 నందున్న ఆ పదము గ్రీకుల నీతిశాస్త్రమునం దుపయోగింపఁబడినదై ఒకనికి కావలసినదంత యున్నదను శబ్దార్థముగను. తృప్తిపడుట మనస్సుకు సంబంధించినట్లు గ్రీకుశాస్త్రులు అదియంతయు మనస్సులో నున్నదని యనుకొనువారుగాని పౌలు దానినట్టి భావముతో వాడలేదు. దేవుఁడు చెప్పిన నా కృప నీకు చాలును అను వాక్యమే పౌలు తృప్తికి ఆధారమై యుండెను. అట్టి తృప్తికి భిన్నముగా నున్న ధనాశయకూడ తృప్తింపగలెనని క్రీస్తును (లూ 1215-31), ఆయన శిష్యులును (I తిమో 6⁸ హెరీ 13³) బోధించిరి. దేవుఁడు మనకు తండ్రి యగుటచే మనకు ఆపసరమైన వానినన్నిటిని ఇచ్చునను విశ్వాసము గలవానిమై చింత మాని తృప్తి నొందవలెను (ను 6³³ 32).

సందేహము, సంశయము (Doubt). ఇవి కనీసము ఆరు గ్రీకు పదములకు తర్జుమయై యున్నవి. వానికి సర్వ సాధారణముగా ఏమియు తోచక పోవుట యని యర్థము. ఆ యర్థము లైబిలునందును గలదు (యోహా 13³⁹). దానిని ఎక్కువ వాక్యములలో ఏమియుతోచక పోవుట యని తెనిగించిరి (కార్త్య 21⁹ 5³⁴ 1017 25³⁰ గల 4²⁰). ఒక పనిని చేయవచ్చునా చేయరాదా యని వెనుకముందాడుటను సందేహింపక యని కార్త్య 10³⁰ నందును దానికి సంబంధించిన 111⁹ లో ఆ పదమునే భేదముచేయుక యనియు తెనిగించిరి. ఈ పదముకు సాధారణ యర్థము మాత్రమేగాక దేవుని నమ్మకపోవుట యను విశేష యర్థమును గలదు. కోమా 14³³ నందు విశ్వాసము లేకుండుట యని తెలుగులో నున్నదానికి మూలభాషలో సందేహపడుట యని యర్థము. సందేహము విశ్వాసమునకు భిన్నముగానున్నది (ను 21³¹ మా 11³³). కొన్ని పదములిట్టి సందేహములను పుట్టించును కావున అవి సందేహోద్ధ

ములగు పదము లనఁబడును (రోమా 14¹). శేతురు సందేహించినందున సముద్రములో మునుగ నారంభించెను (మ 14³¹). క్రీస్తు లేచిన పిమ్మట కొందఱు నమ్మక సందేహపడిరి (28¹⁷). ఇట్లు సందేహపడరాదని వాని వెంటనే కలిగిన గడ్డింపుల వలన స్పష్టమగుచున్నది. క్రీస్తు విషయమై తమకు కలిగిన సందేహమునకు ఆయన స్పష్టముగా చెప్పక పోవుటయే కారణమని కొందఱు విరోధులనఁగా, ఆయన వారు తన సంబంధముకాక ఇతరమైనవాని నాశించుటయే కారణమని జవాబిచ్చెను (యోహా 10²⁴⁻²⁶). ప్రార్థించునప్పుడు సందేహింపరాదు (I తిమో 2⁸ యోహా 1⁵). ఇట్లు సందేహించెడివారు ద్విమనస్కులనఁబడెదరు (యోహా 17⁸).

సంధి (Alliance). ఆయావారలు ఒకరితో నొకరు సంధిచేసికొను వాడుక యుండినట్లు పాత్ర నిబంధన చరిత్రను చూడఁగా తెలియుచున్నది. అబ్రాహము అబీమెలెకుతో సంధి చేసికొనెను (ఆది 21²²⁻³⁴). రాజులకాలములో జరిగిన అనేక సంఘటనలూర్పి చదువవచ్చును. సాలూమెను హీరాముతో సంధిచేసికొనెను. (I రాజు 5¹). ఆతఁడు ఫరోకూతురును వివాహమాడుట విగుప్తుతో చేసికొన్న సంధికి గుఱుకుగా నున్నది (3¹ 9¹⁸). ఇశ్రాయేలు వారి రాజగు ఒమ్రి ఘోనీకే రాజు కూతురును తన కుమారుడగు అహాబుకు అడుగుట ఆ రాజులు చేసికొన్న సంధికి నూచనగా నున్నది (16³¹). ఆమెను ఆ సంధిని నూచించుచు దానికి సహోదర నిబంధన యను పేరు పెట్టెను (ఆమో 1⁹). క్రొత్త నిబంధనలో తూరువారు హేరోదుతో చేసికొన్న సంధి వ్యాపారమునకు సంబంధించినదై యుండవచ్చును. యూదారాజగు ఆసా దమస్కురాజగు బెన్ద్రుకుతో సంధి చేసికొన యత్నించెను (I రాజు 15¹⁸). దానివలన అంతకుముపు ఇశ్రాయేలు వారి రాజుకును దమస్కు రాజులకును సంధి యున్నట్లు తెలియుచున్నది (15¹⁹). యెహోషాపాతు కాలములో యూదావారు ఇశ్రాయేలు వారితో సంధి చేసికొనిరి (22¹⁻⁴⁰). ఈ సంధివలన యూదావారు బయలు పూజను అభ్యసించిన వారై చాల కీడు లభించిరి (II దిన 21). యెషయా కాలములో దమస్కువారును ఇశ్ర

యేలువారును సంధిచేసికొని యూదావారిమీద యుద్ధము చేసిరి (యెష 7¹ = II రాజు 16⁵). అష్షూరురాజ్యము వృద్ధిలోకి వచ్చినది మొదలు కొని అట్టి గొప్ప లోకరాజ్యములతో సంధి చేసికొనుట వాడుకయయ్యెను (II రాజు 16⁷). వారు యూదావారిని కఠినముగా చూచినందున వారి బాధలను తప్పించుకొనుటకై అష్షూరు వారిని విరోధించి విగుప్తయులతో సంధిచేసికొనిరి (18³¹⁻³⁴ యెష 31). వారిట్టి సంధులను చేసికొనక తమ ఆపదలలో నుండి తప్పించుకొనుటకు దేవునిని ఆశ్రయించుకొనవలెనని ప్రవక్తలు వారి నెంత మందలించినను (హోష 8⁹ యెష 20, 30 యిర్మీ 21^{8, 9}) వారు వినక తమ స్వతంత్రతను పోగొట్టుకొనిరి (II రాజు 16⁷). చెఱ కాలమునకుఁ దరువాత ఎబ్రా నెహెమ్యాలు చుట్టునున్న అన్యులతో సంధిచేసికొనుటకు ఒప్పుకొనలేదు (ఎబ్రా 10³). మక్కబీయుల కాలములో వారు రోమావారితో మరల కొద్దికాలము వరకు సంధిచేసికొనిరి (I మక్క 8¹⁷ 15¹⁶) గాని అప్పటినుండి సాధారణముగా అస్వతంత్రులై ఆయా గొప్ప వ్యాజ్యములకు లోనైరి.

సంపద ధనము చూ॥

సంపూర్ణత పరిపూర్ణత చూ॥

సంవత్సరము కాలమానము VII చూ॥

సంస్కారములు (Sacraments). ఈ పదము బైబిలినందు లేకపోయినను బాప్తిస్మము ప్రభువు భోజనము అనునవి సంస్కారములగుటచే దాని భావమిచ్చుట వివరింపడమగును (బాప్తిస్మము, ప్రభువు రాత్రిభోజనము చూ॥). రోమా సంఘపు వారు సంస్కారములు ఏడని పదిహేనవకతాబ్రము నందు జరిగిన ఆలోచన సభలలో తీర్చానించిరి. అని బాప్తిస్మము, నిర్ధారణ, ప్రభువు రాత్రి భోజనము, పాపసంక్షీర్తనము ఉత్తరీయము, గురు పట్టము, వివాహము అనునవి. ఏ యాచారములు కంటికి కనఁబడని విశేష వరములను నూచించి వాని నాచరించు వారికా వరముల ననుగ్రహించునో అవే సంస్కారములని తలంచి వానిని ఏడుగా లెక్కింతురు. గాని ప్రాటస్టాంటువారు ఈ యాచారములలో క్రీస్తు స్వయముగా తేటయైన నియమములచే నేర్పాటుచేసినో వానిని

మాత్రము సంస్కారములుగా నెఱురు. ఇవి బాప్తిస్మము (మ 28¹⁸ మా 16¹⁴), ప్రభువు రాత్రి భోజనము (మ 26²⁶⁻²⁸ మా 14²²⁻²⁵ లూ 22^{19,20} I కొరి 11²³⁻²⁵) అను రెండే. అదిక్రైస్తవులు ఈ రెండు ఆచారములను తక్కిన యాచారములన్నింటినుండి ప్రత్యేకపఱచినట్లు వారి వాడుకలనుబట్టి తెలియుచున్నది (కార్త్య 24^{1,42} I కొరి 10¹⁻⁴). కొలొ 2¹¹ వలన బాప్తిస్మము ఆత్మీయ సున్నతియనియు, I కొరి 5⁷ 11²⁰ వలన ప్రభువు రాత్రిభోజనము ఆత్మీయ పస్కాయనియు తెలియుచున్నది. పాత నిబంధనలోని సున్నతి పస్కాయను రెండు ఆచారములు బాప్తిస్మము ప్రభువు రాత్రిభోజనము అనువానిచే పూర్తియైనవని పై రెండు వాక్యములచే స్పష్టమగును. కావున ఈ రెండు ఆచారములకు అట్టి యాన్విత్యస్థితి వారోపించుట కూడ తగినదై యుండును.

రోమా సంఘమువారు విశ్వాసము లేకపోయినను ఈ యాచారములు వనియంతట యవే దేవుని కృపను మనకెచ్చు దేవుని సాధనములందురు గాని ప్రాటస్టాంటువారు విశ్వాసములేనిది అవి వట్టి యాచారములే గాని దేవుని కృపనిచ్చునవి కావని బోధింతురు (బాప్తిస్మము, ప్రభువు రాత్రి భోజనము, హస్తనిక్షేపము చూ॥).

సజ్జలు (Millet). సజ్జలను పదము యెహె 4¹ నందు మాత్రమున్నది గాని అట్టి ధాన్యపా రూఢిగాఁ దెలియుదు. J.C.

సటీక గ్రంథము (Commentary). ఇది II దిన 13²⁹ నందున్నది. హెబ్రీ భాషలో మిద్రాశు (Midrash) అను మాటయొక్క భాషాంతరము. నీతితోఁగూడిన చరిత్ర విషయములనుగాని, ఏదో యొక అంశమునుగూర్చి ఉపన్యాసముల రీతిగా వివరింపఁబడిన బోధలను గాని నూచించును. పైనున్న వాక్యములలో నది ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రను నీతిబోధలతో కూడ వివరించు గ్రంథమును నూచించునట్లుగా నున్నది (పారంపర్యములు చూ॥).

సత్యము, నిజము, యథార్థత (Truth). దీని యసలు పదము పాత నిబంధనయందు స్థిరతను నూచించును.

I. పాత నిబంధనయందు దీ మాట కిదిగవ యర్థములు కనఁబడుచున్నవి.

1. సత్యమును పదము మనము వాడినట్లే నిజము పలుకుట యను అర్థము విచ్చుచున్నది (ద్వితీ 13¹⁴ సామె 12¹⁷). పూర్వీకు లీ విషయమునందంతగా లక్ష్యముంచినట్లుల కనఁబడదు (అది 12¹¹⁻²⁰ 20²⁻¹⁸ 26⁷⁻¹⁵ 27¹⁸⁻²⁷ మొ॥ గాని, పదియాజ్ఞ రియ్యఁబడినప్పుడు అబద్ధ సాక్ష్యము పలుకుట నిషేధింపఁబడెను (నిర్గ 20¹⁶). అబద్ధమాడుటను ప్రవక్తలు బహుగా ఖండించిరి (హోషే 4² కీర్త 59¹² సామె 12²² అబద్ధము చూ॥). దానిని ఖండించు ప్రతిది సత్యమాడుటను బోధించును.

2. న్యాయము చేయుటను ఈ పదము నూచించుచున్నది. ప్రజాపరిపాలకులు సర్వా సత్తులై (నిర్గ 18²¹), కృపాసత్యములను చూపు వారై (సామె 20²⁸) యుండవలెను. ఇట్టి భావ మతో దీని రాబోవు మెస్సీయను గూర్చి వాడిరి (కీర్త 45⁴ యెష 42³).

3. మానవులు దేవునియొడల కనఁబఱచు నమృత మును (II రాజ 20³), దేవుఁడు మానవులయొడలఁ జూపు విశ్వాస్యతను కూడ నూచించును.

4. దేవుఁడు సత్యవేపుడు అనగా తన వాగ్దానములను తప్పక నెఱవేర్చువాఁడు అను అర్థమిచ్చినను (కీర్త 31⁵), విగ్రహములవంటి మాయాస్వరూపి కాఁడను అర్థము కూడ విచ్చును (31⁶). ద్వితీ 32⁴లో నున్న సమ్మొకొనదగిన దేవుడు అనునదియు ఇదే యర్థమిచ్చును.

5. సత్యమును పదమునకు పైనున్న యర్థములు మాత్రమేగాక, మనము ప్రమాణములుగ నెంచ వలినవానిని కూడ పాత నిబంధన చివరి కాల మున వ్రాసినవారు తమ గ్రంథములలో నూచించిరి (దాని 8^{19,13}). అది పరమజ్ఞానమునకు పాటియైన మాటయై యున్నది (సామె 23²³). అప్రమాణిక గ్రంథములలోను ఆ మాట కిదే యర్థముగలదు (I ఎస్థా 4³³⁻⁴⁰ పైరాక్స 4²⁸).

II. క్రైస్త నిబంధనలోని గ్రీకుమాట పాత నిబంధనయొక్క LXX భాషాంతరము ననుసరించి, మాయకానిదియు, నిజమైన స్వరూపము గల దానిని నూచించుచున్నది. సత్యము అనుకాని

గూర్చిన విశేష బోధలలో నీ దిగువ విషయము లను గుర్తించవలెను.

1. అన్ని సంగతులలోను ప్రతివాడును తన పొరుగువానితో సత్యమునే మాట్లాడవలెను అను వాఙ్మ గలదు (ఎఫే 4^వ కొలొ 3^వ). ప్రేమ గలిగిన హృదయాలమై సత్యమాడవలెను (ఎఫే 4^వ) గాని, సత్యమాడుటకు సంబంధముగా మఱి యితర వరతు లేవియును లేవు. దీని గూర్చిన దృష్టాంతములును (కార్య 26^వ II కొరి 7^వ 12^వ ఫిలి 1^వ), హెచ్చరికలును (I కొరి 5^వ 13^వ ఎఫే 5^వ) చాల గలవు.

2. ఇది సువార్తబోధకు ఒక ముఖ్యపదమై, పైన నుదాహరించిన 5 లోని సంగతిని ఇంక లేటగా వివరించుచున్నది. పోలీ పదమును వాడిన విధమును జూడఁగా సువార్తబోధకు మాత్రమే గాక దేవుఁడు మానవుల కందఱికిని బయలుపఱచిన నీతివిషయముల తెలియఁజేయును (రోమా 18-25 28^వ), గాని దీనిని ముఖ్యముగా సువార్తబోధకే వాడిరి (II కొరి 13^వ గల 2^వ-14 5^వ ఎఫే 1^వ 13 49^వ 6^వ కొలొ 15^వ II థెస్స 2^వ 11-13). ఈ యర్థము తిమోతి తీతులకు వ్రాసిన పత్రికలలో మరింత వివరముగ నున్నది (I తిమో 2^వ 7 3^వ 4^వ 6^వ II తిమో 2^వ 15-18, 24-26 3^వ 4^వ తీతు 14-14). పౌలు మాత్రమేగాక హెరీ గ్రంథకర్తయు (10^వ), యాకోబును (1^వ 5^వ), పేతురును (I పేతు 1^వ II పేతు 1^వ 2^వ) ఈ యుద్దేశముతోనే సత్యమును మాట నుపయోగించిరి. యోహాను సువార్తను, పత్రికలను జూచిన పక్షమున పైన నుదాహరింపఁ బడిన రెండవదానికి సంబంధముగా నున్నను, మొత్తముమీఁద దైవసంబంధమైనవానిని నూచించు టకు వాడఁబడినటులు కనఁబడుచున్నది. క్రీస్తు బయలుపఱచిన ఆ దైవసంబంధమును సంగతులు సువార్తబోధలని తెలిసికొనవలెను (యోహా 17^వ-19 యోహా 24^వ II యోహా 2; III యోహా 3, 4, 8, 12) గాని యోహానులో ఈ బోధ ముఖ్య మైనది కాదు. అతని వ్రాతలు సత్యమూర్తియగు క్రీస్తును నూచించును. ఆయనే సత్యము (యోహా 14^వ). క్రీస్తునుగూర్చి సాక్ష్యమిచ్చు పరిశుద్ధాత్మ సత్యస్వరూపియగు ఆత్మ యనఁబడును (యోహా 14^వ 16^వ). క్రీస్తు సత్యమునుగూర్చి సాక్ష్యము చెప్పెను (18^వ 37, 38). పరిశుద్ధాత్మ సత్యమునుగూర్చి

సాక్ష్యమిచ్చును (16^వ). దైవారాధన సత్యము ననుసరించునదై యుండవలెను (4^వ 3, 34). ఈ సత్యము మనలను కుద్ధిచేయును (17^వ). మనలను స్వతంత్రులనుగా జేయును (8^వ). యోహాను వ్రాసిన నిదర్శనములన్నియు ఈ సత్యము, సత్య మూర్తియగు క్రీస్తును, సత్యస్వరూపియగు పరి శుద్ధాత్మయు బయలుపఱచినదియు, దైవసంబంధ మగు జీవమును కక్రియును గలదైనట్లు స్పష్టపఱచు చున్నవి. ఈ బోధ రోమా 1^వ I కొరి 1^వ 3^వ యాకో 1^వ లో నుండినను, ఈ సత్యము క్రీస్తే యని మరింత లేటగా బోధించుచు, ఇంక లోతుగా వివరించినవాడు యోహానే యని చెప్పవలెను.

సత్రము (Inn). ఈ దేశమందున్నట్లు పల్లెసీనులోకూడ ప్రయాణికులు బసచేయు నిమిత్తము సత్రము లుండెను. లూ 2^వ లో నున్న స్థలమిట్టిదే. 10^వ లో పూటకూళ్లవాని యిల్లు అని తెనిగించిన మాట అసలు భాషలో వేటొక పదమైనను అదియు సత్రమునే నూచించును.

సదావ (Rue). ఇవి నీరియా దేశమం దెల్లెడల పెఱుగును. ఈ గింజల నెల్లవారును వాడుకొందురు. ఇది దట్టమైన ఆకులు గల్గి మందుదినుసుగా వాడఁబడిన మొక్క (లూ 11^వ).

J. C.

సద్భాకయుగము (Sadducees).

1. ఉత్పత్తి, చరిత్ర.

సద్భాకయుగము అను పేరు సాదోకు అను నామమునుబట్టి కలిగెను. యూదుల కాన్తులు సాదోకు అను నొకఁడు తమ మతోద్ధారకుడై క్రీ॥ మ॥ 300 సం॥ ల క్రిందట జీవించియుండె నని యందురు గాని సద్భాకయుగము మొదటి నుండి కులీనులును యాజకుల కక్షిలోనివారైన యుండుటచే ప్రస్తుతపు పండితులు యూద కాన్తుల మాటను నమ్మక, దావీదు కాలమందుండిన యాజకుండగు సాదోకు (I సమా 15^వ) వలన వచ్చినదని యనుకొందురు. ఈ కాళువారు దావీదుకాలము మొదలుకొని యుండినట్లు కొనరాదు గాని వా రుద్భవించినప్పుడు ప్రసిద్ధుడైన ఆ యాజకుని పేరునుబట్టి పిలువఁబడిరని తెలిసికొనవలెను. వారిన్నఁడును ఎక్కువ

సంఖ్యగల వారుగా నుండలేరి గాని యున్న కొద్దిమందియైనను స్థితివంతులును గొప్ప యుద్ధోగ్య గ్రంథులునై యుండిరి. యూదులు అన్యల ప్రభుత్వములో నుండఁగా వారికి స్వంతరాజు లేకున్నను యాజకులు వారిలో వైయుద్ధోగ్యులై యుండిరి. వారు తమ యన్యప్రభువుల దయ వలన తమ యుద్ధోగ్యములను నిలుపుకొనఁగల్గుటచే అట్టి అన్యల పక్షపువారైరి. మక్కబీయుల కాలములో యూదప్రజలు జయించినందున అన్యలపక్షముగా నుండు నీ సద్భావకర్మ్యుల నుద్ధోగ్యములనుండి తొలగించి మక్కబీయుల వారిని యాజకులనుగా చేసికొనిరి. అయినను సద్భావకర్మ్యులు మఱల వైవారి యనుగ్రహమును పొంది ప్రధాన యాజకులైరి. క్రొత్త నిబంధన కాలములో ఈలాగుననున్నట్లు కార్య 4 వలనఁ జెలియును.

2. బోధలు. సద్భావకర్మ్యులు పరిసర్మ్యులకు ప్రతిపక్షులై యుండిరి. వారు పరిసర్మ్యుల పారంపర్యముల నంగీకరింపక పాత నిబంధన లేఖనములను మాత్ర మంగీకరించిరి. పునరుత్థానమును దూతలను లేవని బోధించిరి (కార్య 23^వ మ 22³³⁻³³). మఱియు వారు దేవుఁడు మానవులు చేసిన మేలు కీడులను లక్షింపఁడని బోధించి యున్నట్లు యోసీఫనువలనఁ జెలియును (పురా 13: 5, 9; యుద్ధ 2: 8, 14). దీనినిఁజేటి చూడఁగా వారు గ్రీకువారితో స్నేహపడి క్రమక్రమేణ వైబిలులోని నీతిబోధల ననుసరింపక గ్రీకువారి నీతిబోధల ననుసరించినట్లుగా నున్నది.

3. దైవిలు నూచనలు. పాత నిబంధన వూర్తియైన పిమ్మట వా రుద్భవించియుండుటచే పాత నిబంధనలో వారి విషయమైన నూచనలు లేవు. క్రొత్త నిబంధనయందు సువార్తలలో వారిని గూర్చిన నూచనలు ఎక్కువగా లేవు. క్రీస్తు పామాస్య ప్రజలలో వెక్కువగా పనిచేసి యుండెను కావున, సద్భావకర్మ్యుల జోరికి వెల్లి యుండినట్లు కనఁబడదు. బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహానునొద్దకు వెళ్లినవారిలో సద్భావకర్మ్యులు కొందఱుండిరి (మ 37). ఆకాశమునుండి యొక గుఱుతు వడుగుటకు పరిసర్మ్యులతో కూడ సద్భా

వకర్మ్యులు కొందఱు క్రీస్తునొద్దకు వచ్చిరి (161⁴). క్రీస్తు తన కిష్మ్యులను చూచి పరిసర్మ్యులనుగూర్చి జాగ్రతపడుఁడి యన్నట్లు సద్భావకర్మ్యులనుగూర్చి కూడ జాగ్రతపడుఁడనెను (16¹⁻¹²). క్రీస్తును చిక్కుపఱచుటకు ప్రశ్నలడిగినవారిలో వీరుకూడ నుండిరి (22³³⁻³³). అపొస్తలులు పునరుత్థానమును గూర్చి బోధించి నందున వారు యాజకులతోఁ గలసి అపొస్తలులను హింసించిరి (కార్య 4:1-18). పౌలును విచారణ చేసిన సన్టెడ్రీకా సభలో సద్భావకర్మ్యులు కూడ నుండిరి. పౌలు అది యెఱిగి పునరుత్థానము విషయము తాను విచారింపఁబడుచున్నట్లు చెప్పెను (23⁶⁻¹⁰).

సన్నిధి మాత్ర దేవదూతలు 2 చూ॥

సన్నిధి రొట్టె (Shew Bread). నిత్యమును గుడారములోను దేవాలయములోను ఉంచఁబడిన రొట్టెలకు పెట్టిపేరు. ప్రతి విశ్రాంతి దినమున పాత రొట్టెలను దీసివేసి క్రొత్తవాని నుంచిరి. పాతవానిని యాజకులు తినిరి (నెర్గ 25³⁰ లేవ 24⁵, సమూ 21⁶ మ 12⁴). ఈ రొట్టెలను సంఖ్యా 47 లో నిత్యముగా నుంచి వలసిన రొట్టెలను పేరు గలదు. ఆ రొట్టె పురీయనిదై యుండెనని యోసీఫను వ్రాసెను (పురా 3. 6. 6.). ప్రతిది ఏఫాలో $\frac{1}{4}$ వంతు పిండితోఁ జేయఁబడెను. అవి పుడ్రెండము, 12 గోత్రములను నూచించెను (లేవ 24⁵ నెర్గ 28¹⁰⁻¹²). ఈ రొట్టెలు దేవుని సన్నిధిలో నుంచుట దేవునితో ఆయన యనుగ్రహించు దానములద్వారా నిత్యసహవాసము కలుగునను సంగతిని నూచింపవచ్చును. లేవీయులలో కహాతీయుల తెగవారి రొట్టెనుగూర్చి చూచెడివారు (1 దివ 9³⁸ గుడారము 6 (1), దేవాలయము 1 7 (2) (a) చూ॥).

సన్బల్లటు (Sanballat = సీనుదేవతా, అతని ప్రాణమును రక్షించుము). చెఱకాలమునకుఁ దరువాత యూదులను కప్పపెట్టిన సమరయుఁడు. శేర్షోలోను ఊరివాఁడైనందున ఇతఁడు హోరో నీయుఁ డనఁబడెను (నెహె 2^{10, 19} మొ॥). బబులోనునుండి పరెస్సీనుదేశము నేలుటకై పంపిన యుద్ధోగ్యులలో నొకని కంఠమందు ఇతఁడ

పుట్టినట్లున్నది. నెహెమ్యా యెరూషలేము ప్రాకారమును తిరిగి కట్టుటకు పూనుకొనఁగా ఆ పని నడ్డగించినవారిలో నితఁడొక ముఖ్యుఁడు. ఆ పని జరుగ నేరదని యితఁడు మొదట అపహాస్యము చేసి (21°), తరువాత ఆ పని కొనసాగు చుండఁగాఁ జూచి దానిని చెడఁగొట్టుటకై నెహెమ్యామీఁదికి దండెత్తినచేసెను (4). నెహెమ్యా యొక్క జాగరూకతవలన ఆ విరోధుల పని నిష్ఫలమయ్యెను. పిమ్మట అతఁడు కుట్రతో నెహెమ్యాను చంప నాలోచించి, అతఁడు తనను ఓనోలో కలిసికొని యీ కట్టడముల విషయమై ఆలోచన చేయవలెనని మనవి చేసెను (61°). అలాగు నెహెమ్యా వెళ్లనందున అతనిని దెదరించుటకు సన్నులలు వేటె యుక్తులను చేసెను గాని దేవుఁడు నెహెమ్యాను కాపాడెను (63°-64°). రెండవసారి నెహెమ్యా యెరూషలేమునకు వెళ్లినపుడు నెహెమ్యా ఈ సన్నులలు యొక్క అల్లుని యెరూషలేములో నుండి వెళ్లఁగొట్టెను (13°). సన్నులలు యొక్క అల్లుని పేరు మనష్షేయని యోసీఫసు అను చరిత్రకారుఁడు వ్రాయుచున్నాఁడు. ఈ మనష్షేయ ప్రాసువారి మతాచారములను గెరితము కొండమీద స్థాపించినట్లుగా ఆ చరిత్రకారుఁడు వ్రాసెను.

సన్ధ్యారేఖ (Sennacherib = చంద్ర దేవత సహాధరులను విస్తరింపజేసెను). క్రీ॥ ము॥ 705-681 సం॥లలో అష్షూరు దేశమునకు చక్రవర్తిగా నుండినవాఁడు (అష్షూరు చూ॥). అతని తండ్రియగు సర్గోను చనిపోఁగానే, పూర్వరాజ్యముల కాలమునందు వాడుకలో నున్నట్లు ఆ రాజ్యములోని యువరాజులలో ననేకులు తిరుగుబాటు చేసిరి. వారిలో మెరోదకప్పదాను (చూ॥) ముఖ్యుఁడు. సన్ధ్యారేఖ అతనిని బాబెలు నుండి తొలగించి బెలిబ్నీ (Bel-Ibni) అను వానిని అతనికి బదులు రాజునుగా నియమించెను. అతఁడు తూర్పున బాబెలును ఇంక నితర దేశములను లోబఱచుకొనిన పిమ్మట పశ్చిమముననున్న దేశములను లోబఱచుకొనుట కొక దండయాత్ర చేసెను. 701 వ సం॥లో ఘోనీ దేశముమీఁద పడి తూరుసుతప్ప తక్కిన పట్టణములన్నిటిని దోచుకొనెను. తూరురాజు సహా ఇతని ధాటి

కాగలేక కుప్పకు పారిపోఁగా అతఁడు ఏర్పయలు అనునతనిని ఘోనీకు రాజునుగా నియమించెను. ఘోనీను జయించిన పిమ్మట సన్ధ్యారేఖ ఇంక దక్షిణమునకు వెళ్లఁగా ఆష్రాసు, మోయాబు, ఎదోము అష్షూరువారు అతనికి కప్పమునంపి తమ విధేయతను చూపించిరి. సన్ధ్యారేఖ ఫిలిష్తీయుల దేశములోని లాకీషుకు వచ్చిన పిమ్మట, యూదారాజగు హిజ్కియా అతనికి విశేష వెండిబంగారముల నంపి అతఁడు యెరూషలేమునకు హాని చేయకుండునట్లు ప్రయత్నము చేసెను (II రాజు 18°-19°) గాని, అతఁడీ లంచమును బుచ్చుకొనినను దానితో తృప్తికొందక యూదాదేశముమీఁద యుద్ధము చేయుట కొక నైవేద్యమును పంపెను. అష్షూరి వారి రాతి శాసనములను చూడఁగా అతఁడు యూదయ దేశములోని 46 కోటలను జయించి, 2,00,150 మంది జనులను చెఱబెట్టెను. ఈ కాలములోనే యితఁడు యెరూషలేమును ముట్టడించి ఆ పట్టణము నవ్వగింపవలెనని హిజ్కియా యొద్దకు రెండుమాటులు చూతల పంపెను (II రాజు 18°-19°=యొష 36°-37°). ఆ కాలములోనే విగుప్తు రాజైన తిర్హాకా (విగుప్తు (3) చూ॥) సన్ధ్యారేఖు నెదిరించుటకు రాఁగా అల్లెక (Elletekeh) లో అతఁ డిద్దినపై యుద్ధము చేసెను. దీనికై సన్ధ్యారేఖ సాధ్యమైనంతవఱకు తన సేనవారి నందఱిని పోగుచేసెను. అష్షూరి వారి రాతిశాసనములను చూడఁగా సన్ధ్యారేఖునకు జయము కలిగినట్లున్నది గాని, అది అంత గొప్ప జయము కానట్లుగా నున్నది. ఎందుకనఁగా సన్ధ్యారేఖ ఇంక ముందుకు వెళ్లక అచ్చటినుండి తిరిగి వెళ్లెను II రాజు 19°-20° = యొష 38°-39° లో నున్నట్లు యెరూషలేమును ముట్టడించిన సేన తెగుళ్లవలన ఓడించెను. ఆ దండయాత్రనుగూర్చి అష్షూరువారు తమ శాసనములలో తేటగా వ్రాయక అస్పష్టముగా వ్రాసిరి. ఆ గొప్ప దండయాత్రయొక్క ముగింపునందు వారికి అపజయము కలిగినని యందువలన అనుమానింపవచ్చును. దాని యంతమున సన్ధ్యారేఖ హిజ్కియాను ముట్టడించి అతని వలనను, చుట్టుపట్టునుండు అన్యరాజుల వలనను కప్పము పుచ్చుకొనినట్లుగా వ్రాయించెను. గాని ఇది వైనమన్నట్లు లాకీషును ముట్టడించుక

మునుపు జరిగినదై యున్నది. స్వస్థీలు తరువాత 20 సం॥ వఱకు ప్రభుత్వము చేసినను పల్నెత్తి ప్రాంతముల మీఁదికి మఱియొకసారి దండెత్తి యుండలేదు గనుక, రాజుల గ్రంథములో నున్నట్లు ఈ దండయాత్రయొక్క ముగింపునందు గొప్ప యపజయము కలిగినది తెలిసికొనఁగలము. ఆ చివరి 20 సంవత్సరములలో నతఁడు ఏలాము వారిమీఁదను భాదలు మీఁదను మాత్రము యుద్ధముచేసెను. 699 వ సంవత్సరములో అతఁడు బబులోను పట్టణమును బహు క్రూరముగా నాశనము చేసెను. తన ప్రభుత్వకాలపు చివరి 8 సంవత్సరములలో తనకొఱకు నీ నెవె పట్టణమున

గొప్ప నగరములను కట్టించుకొని ఆ పట్టణమును మిక్కిలి చక్కగా నలంకరించెను. అతఁడనేక విషయములలో కఠినముగా ప్రభుత్వము చేసినట్లు నూచనలు కలవు. మఱియు నతఁడు తన దేవత యగు నిస్రోకు గుడిలోనుండఁగా నతని యిద్దఱు కొడుకులు కుట్రచే నతని చంపుటను చూచిన యెడల అతఁడు తాను కొలిచిన కొలతచొప్పున కొలువఁబడె ననఁదగును (II రాజు 19³⁷ = యెష 37³⁸). అయితే అతనికి జంపిన కొడుకు లిద్దఱిలో నొకరైనను అతని తరువాత చక్రవర్తులు కాకపోయిరి గాని ఏస్వర్వద్దోననువాఁడు అతనికి తరువాతి చక్రవర్తియాయెను.

స్వస్థీలు హిందూయలను హింసించుట

సపారా (Sephar = తెక్కించుట). అరబ్బీయుల తెగలలో కొన్నిటికి పెద్దయగు యొక్కాను సంతతివారు నివసించిన దేశమునకు హద్దుగానుండు స్థలము. (ఆది 10³⁰) జాఫరు (Zafra) అనఁబడు స్థలమిదేనని సాధారణము ననుకొందురు. ఈ పేరుగల స్థలములు రెండు దక్షిణ అరేబియాలో నున్నవి.

సప్తర్షి నక్షత్రము (The Bear). ఇది సప్తర్షి రాశికి సంబంధించిన యొక నక్షత్రము. లేదా ఆ రాశి యంతయై యుండును. యోబు 38: నందీ రాశికి పేరుపెట్టినను 9¹ నందు ఆ మూలపదమునే స్వాతి యని తెనిగించిరి. అది స్వాతి నక్షత్రమైనయెడల ఈ రాశికి సమీప మున నున్నదేగాని ఆ రాశికి చేరినది కాదని తెలిసికొనవలెను.

సఫు (Saph = గంగాళము). ఒక ఫిలిష్తీయ యోధుఁడు. దావీదు అనుచరులలో నీచెక్కై అనువాఁడితనిని చంపెను. (II సమూ 21¹⁸). I దిన 20⁴ నం దితనికి సేవ్పుయి అను మాటుపేరు గలదు.

సఫ్ఫీరా (Sapphira = నీలకాంతము, సాగసు). పేతురుతో అబద్ధము చేప్పి అకస్మాత్తుగా చనిపోయి అననీయాభార్య (అననీయా 1 చూ॥).

సబక్తైన్ ఎలోయి చూ॥

సబ్తెకా (Sabtecca). కూఱుయొక్క చిన్న కుమారుఁడు (ఆది 10¹ I దిన 1⁹). సబ్తాయను పేరునకు సంబంధించి యుండవచ్చును. ఇతని సంతతివారి యునికి యెచ్చటనో తెలియదు.

సబ్బా (Sabta) కూమ కుమారులలో నొకడు. (అది 10⁷ I దిన 1⁹). హబీలా రాయమా అను పేరులకు మధ్యనందుటచే ఇతని సంతతివారు అరబ్బీ దేశమునకు తూర్పుగా నుండిరిని కొందఱి యభిప్రాయముగాని వాని యునికిని గూర్చిన నూచన లెవ్వియును లేవు.

సబ్బు (Soap). ప్రస్తుతము వాడుచున్న సబ్బు పల్లెను దేశములో బైబిలు కాలమందుండ లేదు. ఈ దేశమునందు సబ్బుకు ప్రతిగా నేలగు కుంకుడుగాయ నీకాయ వాడెడకో ఆ రీతిగనే పల్లెనులోను అట్టి రసముగల వ్రేళ్లను సబ్బుకు ప్రతిగా వాడిరి. యిర్మీ 2³ మలా 3² నున్నట్లు బట్టల నుడుకుటలో వాడిన సబ్బు అట్టిదే. యోబు 9³⁰ నున్నమాట యొక్క మూలభాషా పదము మజ్జియొకటియై శుభ్రతను నూచించుచు ఆ యర్థమునే యిచ్చును. ఆ వ్రేళ్లను రసమును లోహములనుకూడ శుద్ధిచేయుటకు వాడిరి. దానిని యెష 1³ లో ఖౌరము అని తెనిగించిరి.

సభ (Council). మహాసభ చూ॥ ఆలోచన చేయుటకు కూడిన ఆయా సభలను గూర్చిన నూచనలు బైబిలునందు గలవు. 1. కార్య 19³⁰ నందున్న క్రమమైన సభ గ్రీకువారి పట్టణము లలో నున్నట్లుగా పౌరస్థితి నొందినవారందఱి సంఘమైయున్నది. అట్టి సభలలో వారు గొప్ప విషయములను గూర్చి తీర్మానము చేయుటకద్దు. 2. కార్య 25¹² లోని సభవారు గౌరవరుకు సలహా చెప్పుటకైన ఉద్యోగస్థుల పెద్దల సమాహమైయున్నది. ఘేస్తు పాలు చేసికొనిన అప్పీలు సంగీకరించకముందు వారి సలహాను మొదట యడిగెను. 3. కార్య 15 లో నున్నది విషయమై ఆలోచన చేయుటకు ఒక విశేష క్రైస్తవసభ కూడెను. దానియందు యెరూషలేమునందలి అపొస్తలులును పెద్దలును చేరిరి. ఈ సభయు గల 21-10 లో నుదాహరింపబడినదియు నొకటినిని కొందఱి యభిప్రాయము గాని గలతీయ పత్రికలో నున్నది అంతపెద్ద సభకానట్లుగా నున్నది. యెరూషలేములోని మొదటి క్రైస్తవ సంఘపువారి సభవలన వారు తమ సభను జరిపినరీతిని దెలిసికొనవచ్చును. అక్కడ కూడినవారు తమతమ యభిప్రాయములు చెప్పిన పిమ్మట అగ్రాసభాధిపతిగా నున్న యాకోబు వారి చర్చలవలన తేలిక సత్య

మును ఒక తీర్మానముగా చేర్చెను. అది ఆ సభ యొక్క తీర్మానమయ్యెను. సంఘపు చరిత్ర యందు ఇట్టి క్రైస్తవ సభలగు సార్వత్రిక సభల తీర్మానములు చాల అధికారముగలవిగా నెంచబడును.

సభాపర్వతము (Mount of Congregation). ఉత్తరదిక్కుననున్న పర్వతములలో నొకటి. యెష 14¹³ నందిపదము వచ్చును. బాబెలు రాజు అతిశయమునకు సంబంధముగా నీపేరువచ్చెను. హిందువులవలెనే బాబెలు వారును తమ దేశమున కుత్తరముగానున్న పర్వతములు దేవతల కునికిపట్టని భావించిరి గాన ఈ రాజు ఆ పర్వతముమీద సహా కూర్చుండెదనని అతిశయపడెను.

సమరము, షామ్రాను (Samarra).

1. పట్టణము. దీని అనలు పేరు షామ్రాను. ఇశ్రాయేలీయుల రాజగు ఒమ్రీషెమెరు అను వానిదగ్గర ఒక కొండను కొని దానిమీద తన నగరను కట్టించెను. షెమెరు పేరునుపట్టి దీనికి షామ్రానును పేరు కలిగెను. (I రాజు 16³⁴). గాని షెమెరు అను పేరునకు కావలి యని అర్థము గాన దీనిచుట్టునుండు ప్రదేశమును కాపాడుటకు ఇది తగిన కోటయని తలంచి దీనికి పేరుపెట్టి యుండవచ్చును. ఇది కొండమీద కట్టబడుటచే దీనికి షామ్రాను పర్వతము అను పేరుకూడ కలదు (అమో 4¹ 6¹). దీని చుట్టును ఫలవంతములగు లోయలు గలవు (యెష 28¹). ఒమ్రీకాలము మొదలుకొని (క్రీ॥ ము॥ 880) పది గోత్రములు అష్షూరు వారిచే పట్టబడునంతవఱకు (II రాజు 17, 18) క్రీ॥ ము॥ 22 సం॥ వఱకు ఇది యా దేశమునకు రాజధానిగా నుండెను. ఈ కాలమునందు చనిపోయిన ఇశ్రాయేలు రాజుల నిచ్చటనే పాతిపెట్టిరి (I రాజు 16³⁴ 22³⁷ ము॥). ఇది కట్టబడినతోడనే సిరియా రాజగు బెస్సద్దు దాని మీద యుద్ధముచేసి, గల్చి, సిరియా యక్షుల కా పట్టణపు విధులలో కొన్ని ప్రత్యేకించునట్లు చేసెనని I రాజు 20³⁴ వలన దెలియుచున్నది. గాని ఒమ్రీ కుమారుడగు అహాబు కాలమునందు వారు దీనిని ముట్టడించినను ఇయ్యంపఠేక పోయిరి.

(201-21). అహోబు చంపబడినపిదప దీనికి సమీపమున నుండిన కోనేటిలో నతని రథమును కడిగిరి (223⁸). ఇతని మనుమడగు యెహోరాము కాలమునందు సిరియావారు దీనిని ముట్టడించి యుద్ధముచేసిరి గాని జయింపలేకపోయిరి (II రాజు 8⁷ 7³⁰). ఈ పట్టణపు పెద్దలు యెహూకు భయపడి అహోబు సంతరివారైన 70 మందిని చంపించిరి (101-10). విగ్రహపూజ ఆరంభమునుండి ఈ పట్టణమున మెండుగా నుండెను. అహోబు బయలు దేవతకొక గుడిని కట్టించి ప్రతిష్ఠించెను (I రాజు 16³⁹). ఇతని రాణియైన యెజబెలు 400 మంది బయలు పూజారులను పోషించెను. (181⁹) గాన, ఈ పూజ యెహూ కాలముదనుక నిలిచియుండెనని తెలిసికొనవచ్చును (II రాజు 13⁶). ఈ పూజ చేయువారు చాల దుర్మార్గులై యున్నట్లు హోషే 71-8 181⁴ వెలనఁ దెలియుచున్నది. వారి దుష్కార్యములను ఖండించుటకు ప్రవక్తయగు ఏలీయా బహు ప్రయాసపడెను (I రాజు 18). ఈ పట్టణమందు ఏలీయా ప్రవక్త నివసించినట్లున్నది (II రాజు 5⁸⁻⁹ 6³³). దీనికి నాశనము సంభవించునని ప్రవక్తల నేకమారులు ప్రవచించిరి (యెష 7⁹ 8⁴ యెర్ 31⁶ యెహె 16^{48, 51} 52, 53 23³³ హోషే 8⁸ 12¹⁶ అహె 31² మికా 1⁵⁻⁹). అష్షూరు చక్రవర్తియగు వల్దేసేపరు దీనిని క్రీ. ము. 724 లో ముట్టడిచేసి 722 నందు పట్టుకొని నాశనము చేయుట ద్వారా నీ ప్రపంచము నెఱవేఱెను (II రాజు 17³⁻⁶). 722 నందు సర్గోను అష్షూరు రాజ్యమునకు చక్రవర్తియైనందున తానే దీనిని జయించినటుల రాతి శాసనములయందు వ్రాయించుకొనెను. వారీ దేశస్థులను చెఱవట్టుకొనిపోయి, అన్య జనులను దెచ్చి యీ దేశమున నుంచిరి (17²⁴). చెఱకాలమునకుఁ బిమ్మట హోమ్రానువారు యూదులను విరోధించుచుండిరి. (ఎజ్ర 4^{10, 17} నెహె 4¹) గాని వారు సమరయ దేశపువారు గాని ఈ పట్టణస్థులుగారు. మహా అలెక్సాండరు దీనిని 331 సం॥న జయించెను. బాబా హర్మోనసమవాడు దీనిని మక్కబీయుల కాలమునందు క్రీ. ము. 120 సం॥ న స్వాధీనపఱచుకొనెనని యొప్పీథసు వ్రాతలవలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 18.10.2, 3. యుద్ధ

1.2.7, 8). తెరువారే కోమీయులు దానిని జయించి సిరియాతోఁ జేర్చిరి (పురా 13.15.4; 14.4.4; 5.8). మహాహేరోదు దాని ప్రాకారములను తిరిగి కట్టించి, క్రైస్తవగుస్తుపేరలు పెట్టెన్తి (Sebastie=హోగుస్తు పదమునకు గ్రీకు రూపము) అని పిలిచెను (పురా 15.8.5).

క్రొత్త నిబంధనకాలములో సువార్తికుడగు ఫిలిప్పీ పట్టణమునందు ప్రకటించెను (కార్య 8⁸⁻⁹). గారడీవాడగు సీమోనీ పట్టణమునం దా సమయముననుండెను (8⁹⁻¹³). శేతురు యోహానులు దీనిని దర్శించిరి (81⁴⁻⁵).

ప్రస్తుతమున దీనిని ఎస్ సెబుస్తియె (Es-Sebastieh) అని పిలుచుచున్నారు. ఇది ప్రస్తుత కాలమున నొక చిన్న పల్లెయైయున్నది గాని ఇచ్చట పాడు శేషముల మితముగా నున్నవి. అది పెకముకు మూడు క్రోసులు వాయవ్యముగానుండు కొండమీద నున్నది. దీనిలోని ఒక ముఖ్యనిధికి రెండుకైపులను హేరోదు గట్టించిన స్థంభముల వరుసలు నేటివఱకును గలవు. అక్కడి శిథిలములన్నియు ఇంకను పరిశోధింపఁ బడియుండలేదు. (చటము I, D 7).

2. దేశము. వైన నుదాహరింపబడినట్లు హోమ్రాను పట్టణము పది గోత్రములకు రాజధానిగా నున్నంతకాలము ఈ పేరా దేశమున కంతటికి నుపయోగింపబడెను. ఇట్లాపదము పది గోత్రములవారిని నూదించెను (I రాజు 13³ 21¹ II రాజు 17³⁴ ఎజ్ర 4¹⁷ నెహె 4¹ యెష 7⁹ యెర్ 31⁶ యెహె 16⁴⁸ అహె 3¹ ఇశ్రాయేలు 3 చూ॥).

సమరయములు, హోమ్రాను దేశస్థులు (Samaritans) = సమరయ అనునది పది గోత్రములవారి దేశమునకు పేరయినను, వారికి పేరును పెట్టక, అష్షూరు చక్రవర్తియగు సర్గోను 722 సం॥ లో దానిని జయించిన పిమ్మట, అచ్చట నివసించునట్లు తెచ్చియుంచిన అన్యల సంతానీకులకు పెట్టిన పేరయైనది. వీరా ప్రదేశములయందు మిగిలియుండిన యిశ్రాయేలీయులతో కలిసిపోయి మిశ్రమజాతిగా నేర్పడిరి. అందువలన వారి మతమును మిశ్రమ మతమాయెను (II రాజు 17³⁴⁻⁴¹). అష్షూరు చక్రవర్తులగు

ఏసర్వాద్దోనును, అస్సవృరును ఇంక సెక్కువమంది యన్యుల నచ్చటి కంపిరి (ఎ.బ్రా 4⁹, 9, 10). ఆ దేశము అష్షారువారి వశమున నున్న కాలమునందు యూదా రాజగు యోషీయా, అక్కడనున్న విగ్రహపూజా స్థానముల నొకమాటు పడఁగొట్టి నను (II దిన 34^{9, 7}). ఆ దేశస్థులు వానిని మఱుల కట్టుకొనిరని నమ్మదగును. యిర్మీయా కాలమునందు కొందఱు సమరయులు ఆరాధించు టకై యెరూషలేమునకు వచ్చిరి (యిర్మీ 41⁵). చక్రవర్తియగు ఏసర్వాద్దోను కాలమునుండి తా మిశ్రాయేలు దేవుని నాశ్రయించి యున్నట్లు ఎ.బ్రా కాలమున సమరయులు చెప్పకొనిరి. (ఎ.బ్రా 4⁹). యూదులు చెఱునుండి తిరిగి వచ్చినది మొదలుకొని వీరికిని వారికిని విరోధ మారంభమయ్యెను (ఎ.బ్రా 4⁷ నెహె 4⁷). యూదులు ఆలయమును కట్టుకొనకుండునట్లు సమరయులు వారి నాటంకపఱచిరి. ఈ విరోధ మింతట నాగక దినక్రమేణ వృద్ధియొనట్లు యోషీ ఘను వ్రాసిన సంగతులవలన స్పష్టమగుచున్నది (పురా 9.14.3; 11.8.7). మహా అలెక్సందరు దేశమును జయించినపిమ్మట 78¹వేము కొండమీద నొక యాలయము కట్టుకొనుటకు వీరు సెలవు నొందిరి. అంతియోకస్ ఎపిఫానిస్ (*Antiochus Epiphanes*) దేశము నేలనప్పుడు వీ రతని దయను పొందుటకు దాని నికను ఒక అన్య దేవతకు ప్రతిష్ఠించుట కొప్పుకొనిరి (II మక్క 6⁹). పిదప జాజా హార్నేనును దానిని పాడుచేసినను (క్రీ. ము. 129), వారింకను ఆ పర్వతముపై తమ యారాధనను జరుపుచుండిరి. క్రీస్తు కాలము వఱకిట్లుండినట్లు మనము జాడవచ్చును (యోహా 20.31 4). క్రొత్త నిబంధనకాలము వఱకును యూదులకు సమరయులకు పరస్పర విరోధము లున్నట్లు సూచనలున్నవి (లూ 9⁵⁵ యోహా 4⁹). గాని క్రీస్తు వారికి బోధించెను (యోహా 4). వారిలోనున్న మంచివారిని మెచ్చుకొనెను (లూ 10.35-37 17¹⁶). ఇట్లాయన ఈ విరోధమును ఖండించెను. మొదట సమరయులకు బోధించు టకు శిష్యులను వారి గ్రామములలోకిఁ బంప కున్నను (మ 10⁶), కాలము సంపూర్ణమైనప్పుడు, ఆయన తన శిష్యులు అచ్చటికి వెళ్లవలెనని యాజ్ఞ కొనుంగెను (కార్య 1⁸). వారా యాజ్ఞను

నెఱవేర్చిన విధమును కార్య 81-82 నందు జాడ వచ్చును.

బైబిలు చరిత్రకుఁ దరువాత, యెరూషలేము నాశనముచేయఁబడక పూర్వము రోమకావారు వీరిని జయించి వీరిలో 11,600 మందిని జంపించిరి. తరువాత చక్రవర్తులను వారిని మిగుల బాధ పఱచిరి. ఇట్లు వారు చాలవఱకు నాశనమైరి గాని ఇటీవల దాదాపు 150 మంది ఇంకను ఈ మతస్థులైయున్నట్లు కనఁబడుచున్నది. వారు మోషే అయిదు గ్రంథములను మాత్రము ప్రమాణములనుగా నెంచి దాని యాచారములను గైకొనుటకు యత్నించుచున్నారు.

సమర్పించుకొనుట (Self-surrender). అర్పణములు చూ. ఇచ్చట క్రైస్తవులు తమను తాము దేవునికి సమర్పించుకొనుటను గూర్చి వివరింతుము. దేవుని గొప్ప కృపచేత మనలను మనము అర్పించుకొనుట మన విధియై యున్నది (రోమా 12¹). మన అవయవములను అసీతికిగాక నీతికి సాధనములుగా అర్పించుకొనవలయునను హెచ్చరిక అట్టియై యున్నది (6¹³). ఇంకను జీవించునది తానుగాక క్రీస్తు తనయందు జీవించు చున్నాడను సంగతిని పౌలు గల 2³⁰ నందు మఱియొక రీతిగాఁ దెలిపెను. మనలను మనమే యిట్లు సమర్పించుకొనుటవలన మన మేమియు పోగొట్టుకొనువారము గాక దేవుడు మనమెట్లు జీవింపవలెనని కోరుచున్నాడో అట్టి గురిని అందుకొనినవార మగుదుము. తన ప్రాణమును పోగొట్టుకొనువాడు దానిని దక్కించుకొనునని క్రీస్తు చెప్పినది నెఱవేఱును (మ 16²³).

సమస్తీ, సమస్తీగా సంచుకొనుట (Community of Goods) = అది క్రైస్తవులు తమ ఆస్తిని అమ్మివేసి దానిని ఆపాస్తలుల ద్వారా ఆయా అవసరములలో నున్నవారికి పంచిపెట్టిరి (కార్య 2^{44, 45} 4³²⁻³⁶). క్రైస్తవు లీ విధముగా చేయవలెనని అప్పడప్పుడు కొన్ని కాఖలవారు బోధించి ఆచరణలోకిఁ దెచ్చుటకు యత్నించిరి గాని అదియొక విధియని క్రైస్తవు లెన్నడును మొత్తముగా నంగీకరింపలేదు. అది క్రైస్తవులు సహా ప్రేమపూర్ణులై ఆ విధముగా చేసిరి గాని అప్పుడైనను వారట్లు చేయవలెనను నియమము

లేదు (54). బీదల ఆవసరమును గుర్తించినవారై వారు స్వయముగా అట్టి యేర్పాట్లను చేయుగా జేసికొనిరి (81-8 II 127-30 II 80 89). అట్టి ఔదార్యబుద్ధి మాత్రము తప్పక ఉండవలయును. అట్టి బుద్ధిగలవారై ఆయా ఆవసరములను గుర్తించి వానిని తీర్చుటవలన కలుగు మేలుకీడులను గుర్తించి బీదలకు సహాయముచేయవలెను గాని ఆది క్రైస్తవులు చేసిన యేర్పాట్లను ననుసరించి తప్పక చేయవలెనను నియమములేదు.

సమాజమందిరము (Synagogue). యూదులు తమ యారాధన స్థలములకొఱకు కట్టించిన మందిరముల పేరు. మొదట గుడారమును తరువాత ఆలయమునుండెను గాని యిట్టి సమాజమందిరము లుండినట్లు పాత నిబంధనలో గెట్టి నూచనలును లేవు. దేవాలయము పాడై పోయి ప్రజలు చెఱయందుండినప్పుడు వీనిని కట్టి నారంభించినట్లున్నది. క్రొత్త నిబంధన కాలములో నివి యూదులున్న ప్రతిచోట కనబడును. ఇట్లు క్రీస్తు ఊళ్లలో ప్రయాణము చేయుచుండగా వారి సమాజమందిరములలో బోధించెను (లూ 413, 33, 44 మొ॥). తన కూతురును బాగుచేయుమని క్రీస్తుయొద్దకు వచ్చిన యయ్యారు సమాజమందిరపు అధికారియై యుండెను (మా 53). యూదులు తాము చెదరిపోయిన అన్యుల దేశములలోకూడ నిట్టి సమాజమందిరములు కట్టిరి. ఇట్లు కుప్రలోని సలమిలోను (కార్వ 133), పిసిదియలోని అంతియొకయలోను (1314), ఈజిప్టులోను (141), థెస్సలొనికయలోను (171), బెరయలోను (1718), కొరింథులోను (184), సమాజమందిరము లుండినట్లు నూచనలు కలవు. గొప్ప పట్టణములలో అనేక సమాజమందిరము లుండెను (89).

సమాజమందిరములలో బోధించుటకు వారు ప్రత్యేకమైన కాన్తులను నియమించక, బోధించుటైన యేర్పాట్లను చేయు నిమిత్తమును క్రమశిక్షలను విధించుటకును పెద్దలను నియమించుచు వచ్చిరి. వారిలో నొకనికి సమాజమందిరపు అధికారియను బిరుదు పెట్టియుండుదు (కార్వ 189). లేక యీ బిరుదు పంచాయతీదారులకు పెట్టబడి యుండును (1315 మా 53). వీరు ఆరాధనలు

జరిపిరి గాని దేవుని వాక్యమును చదువుటకును (లూ 416), హెచ్చరికలు చేయుటకును (కార్వ 1315), ఆయావారిని నియమించి యుండవచ్చును. వారుగాక గ్రంథపుచ్చుటకును బోధకునికి అందించుటకును వాని విషయమై తగు జాగ్రత్త పుచ్చుకొనుటకును కావలసిన సేవకులుండిరి (లూ 480). పెద్దలవలన శిక్ష విధింపఁబడినవారిని శిక్షించుట ఈ సేవకుల విధియైయుండెను. అట్టివారిని సమాజమందిరములలోఁగాని దాని దగ్గరనున్న గదిలో గాని శిక్షించిరి (మ 1017 కార్వ 2219). గొప్ప నేరస్థులను సమాజమందిరములలోకి బోత్తుకొనియ్యక వెలివేసిరి (యోహా 169). బీదలకు సహాయము పంచిపెట్టువారుకూడ వీనిలో నుండిరి (మ 69).

ఆ మందిరములలో గ్రంథపుచ్చుటకును పెట్టి చదువుటకు ఒక పీఠమును, చదివినతరువాత జాగ్రత్త చేయుటకు ఒక పెట్టెయు, పెద్దలను స్థితిమంతులైనవారు కూర్చుండనై బల్లలు మొదలగునవి (మ 236 యాకో 23, 3) కనీసపక్ష ముండునవి.

ప్రతి విక్రాంతిదినమున ఆరాధన చేయుటకు కూడిరి. ప్రతి వారములోని రెండవ దినమున విదవదినమున దేవుని వాక్యమును వినుటకు అట్లు కూడిరి. స్త్రీలు పురుషులు ప్రత్యేకముగా కూర్చుండిరి. సభనారిలో నెవరో యొకరు ప్రార్థించిరి. అవి ముఖ్యముగా ద్వితీ 869 II 113-11 సంఖ్యా 1537-41 లో నున్నవానిని యూదులకున్న 18 ప్రార్థనలను స్తుతివాక్యములను ఆపుడు వాడిరి. ప్రార్థించునప్పుడు సభికులు నిలువఁబడి యుండి (మ 69 II 115) దాని చివర ఆమేణా అనిరి. మోషే ధర్మశాస్త్రములోనుండి ఒక పాఠమును (కార్వ 1511) చదువఁగా దానికిని ముందుగాను తరువాతను స్తుతివాక్యములను చెప్పిరి. తరువాత ప్రవక్తలనుండి ఒక పాఠము చదివిరి (లూ 416, 19). అటుతరువాత దానిని చదివినవాడుగాని యితరులుగాని ప్రజలకు తగిన హెచ్చరికలను జేసిరి (416-19 కార్వ 1315). ఆరాధనను ఆశీర్వాదములతో ముగించిరి. ఒక యాజకుడు ఆ సభియందుండిన యెడల అతఁడు వారి నాశీర్వదించెను. క్రైస్తవులు తమ దేవాలయములలోను దాని యారాధనలలోను అనుసరించు

వాడుకలు చాలమట్టునకు ఈ సమాజమందీరవు
వాడుకలై యున్నట్లు పై సంగతులవలన స్పష్ట
మగుచున్నది. నేటివఱకు సర్వలోకములో చెదరి
పోయియున్న యూదులలో నిట్టి సమాజమందీర
ములు గలవు.

ఎర్రా నెహెమ్యూల కాలములో గొప్ప
సమాజము (Great Synagogue) అనబడినది
ఏర్పడినట్లు యూదుల పారంపర్య గ్రంథముల
వలనఁ దెలియును. ఆ సమాజ మందీరములో
120 మంది సభికులుండిరి. ఎర్రా దానికి అగ్రాస
నాధిపతిగా నుండెను. మోషే ధర్మశాస్త్రములను
ప్రవక్తలను కాపాడుట వారి విధిగ నుండెను.
వీని భావమును తీర్చినించుటకు వారి సభ శాస్త్రుల
పరిషత్తుగా నుండెను గాని క్రీ. ము|| 275 సం||
ఇది ప్రత్యేక సభగానుండక వీగిపోయి యూదుల
మహాసభయగు సన్హెడ్రీన్ యేర్పడి ఆ పనులను
చూచిరి (మహాసభ చూ||).

సమాజము, సభ (Congregation,
Assembly).

1. పాత నిబంధనయందీది ఇశ్రాయేలీయుల
నందఱిని నూచించును. మూలభాషలో దీనికి
ముఖ్యముగా రెండు పదముల నుపయోగించిరి.
వానిలో ప్రతిది నూటికన్న నెక్కువ మారులు
కనబడును. వానియం దొకదానిని సాధారణ
ముగా సమాజమని తెనిగించిరి (నిర్గ 12^{3,8,19,47}
మొ||) గాని క్రి 1⁸ లో సభయనిరి. ఆ పదమునే
నియామక కాలమనియు (సంఖ్యా 15³ లేవీ
1⁴), నియమింపబడిన గడువు అనియు (ద్వితీ
81¹⁰), ఉత్సవకాలములు అనియు (యెష 33²⁹)
తెనిగించిరి. రెండవ పదమును కూడ సాధారణ
ముగా సమాజమని తర్జుమాశేసినను (లేవీ 16^{17,33}
సంఖ్యా 10⁷ మొ||) సంఘమనియు తెనిగించిరి
(లేవీ 4⁹⁻²¹ సంఖ్యా 15³ 16³). గుడారమును
సమాజపు గుడారమని తెనిగించిన వాక్యములలో
(I దిన 6³⁸ 9²¹ 23³¹ II దిన 13^{8,13}) ఈ మూల
భాషాపదమునే వాడిరిగాని దాని సాధారణముగా
ప్రత్యక్షపు గుడారమని తెనిగించిరి (నిర్గ 27³¹
28¹³ 29⁴ I సమా 2²² మొ|| గుడారము చూ||).
క్రొత్త నిబంధనలోని గ్రీకుపదము వేఱుగా
నుండినను వీనిని సమాజమందీరమునకును సంఘము

నకు ఆధారములగు వాక్యములుగా నెంచదగును
(సమాజమందీరములు చూ||).

2. మఱియొక హెబ్రీపదము ప్రజలు తమ్మును
తాముపేక్షించుకొను సమయమని యర్థమిచ్చు
నదై, యెష 1¹³ నందు ఉత్సవసమాజ
మనియు, లేవీ 23³⁶ నందు పరిశుద్ధ సంఘ
మని యున్నను సాధారణముగా దానిని ప్రత
దినమని తెనిగించిరి (సంఖ్యా 29³⁵ ద్వితీ 16¹⁸
యెహె 8¹⁸ ఆమో 5²¹ యోనే 14² 21¹⁵). ఇది
ప్రజలు తమ్మును తాము తగ్గించుకొను దినమున
చేసిన కూటమనుకొనఁదగును. (మహాసభ, సభ
చూ||).

సమాధానపటచుట, సమాధానము
(Reconciliation). ఈ పదములకు తైలిలు
నందు సర్వసాధారణముగు అర్థమేగాక (మ 5³⁴
I కొరి 7¹¹), మానవుల రక్షణకు సంబంధించిన
లక్షణార్థమును గలదు. దానినిగఱించి ఈ
శీర్షికయందు ప్రస్తావించుము.

పరిశుద్ధుడగు దేవునికిని పాపాత్ములగు మాన
వులకును సమాధానములేక, ఎడబాపు కలిగినట్లు
ఆ నేక నిదర్శనములు గలవు. మానవులకు విరోధ
బుద్ధియున్నను, దేవుడు సహ పరిశుద్ధులైనవారిని
పాపులను సమభావముతోఁ జూడఁజాలఁడనునది
వేఱుగఁ జెప్ప నవసరములేదు. పవిత్రా పవిత్రత
లకు స్వభావనిధ్యమగు విరుద్ధముండునట్లు, పరిశుద్ధుఁ
డగు దేవునికిని ఆపరిశుద్ధులగు మానవులకును అట్టి
భేదభావముండుట సహజమై యున్నదని చెప్పఁ
దగును. స్వాభావికముగు నిట్టి విరుద్ధ నివార
ణార్థమై దేవుడు యేసుక్రీస్తుద్వారా చేసిన
పనియే మానవులను సమాధానపటచుట యనఁ
బడును (II కొరి 5^{18,19} రోమా 5^{10,11}). ఈ
(సమాధానము క్రీస్తు మరణమువలననే కలిగెను
5¹⁰) సర్వమును క్రీస్తుద్వారా వికృష్ట
బడునను బోధ ఎఫె 2¹⁶ కొలొ 1^{20,21} నందు
గలదు. ఎఫె 2¹⁶ నందు క్రీస్తు ఆత్మలను
యూదులను వికృష్టపఱచినట్లున్నది. ఈ యిరు
పక్షములవారును దేవునితో సమాధానపడుటచే
నొకరితో నొకరు సమాధానపర్చబడిరి. ఇది
తండ్రి కుమారునిద్వారా చేయుపనియై యున్న
ట్లున్నది (కొలొ 1^{20,21}). ఇట్లు మానవులను

సమాధానములు దేవునిపనియైనట్లు పైవాక్యములన్నిటిద్వారా కనబడుచున్నది. ఆ పాత్రుల చేత దేవుని రక్షకార్థముగ కృతము మానవులకుఁ బలుపుట ఆయన సమాధానవాక్యము ప్రకటించుట యనఁబడును (II కొరి 5¹⁹). సువార్త బోధపని సమాధానవిషయమైన పరివర్తన యనఁబడెను (II కొరి 5¹⁸ ప్రాయశ్చిత్తము చూ॥).

సమాధానబలి, సమాధానార్పణము
అర్పణములు I 3 చూ॥

సమాధాము, నెమ్మది (Peace). పాత నిబంధనలో సమాధానముని తెనిగించిన హెబ్రీ పదము మనలో వాడుకగానున్న సలాము అను పదమునకు సంబంధించినదై డేనుముని యర్థముగను. ఆ పదమునే (హెలోము) వందనపు వాక్యముగా వాడి డేనుముని తెనిగించిరి (అది 43³ I సమా 117 కీర్త 122⁷ మొ॥). అట్టి డేనుము దేవుని ఆశీర్వాదమువలన కలుగును (సంఖ్యా 6³ కీర్త 39¹¹ యిర్మీ 16⁵ మొ॥). యాజుకులకును వారిద్వారా యితరులకును డేనుము కలుగుటవలన వారిలో సమాధాన నిబంధన కలిగి యున్నదను వాక్యములు కలవు (సంఖ్యా 25¹ మలా 2⁴).

మెప్పీయ రాజ్యమును గూర్చిన ప్రసవనములలో సమాధానము ముఖ్య దీపనయ్యున్నది (యెష 9⁵⁻¹⁷ 11⁶⁻⁹ జెక 9¹⁰ మొ॥). పాత నిబంధనయందున్న వాక్యములలో సమాధానమును పదము ఇహసంబంధముగ డేనుమును మాత్రము కాక ఆత్మసంబంధముగ డేనుమునుకూడ నూహించునను సంగతి పై వాక్యములలో తేటగా కనబడును. క్రొత్త నిబంధనయందు ఈ పదము 90 సార్లు కనబడును. 8 లేక 9 వాక్యములలోఁగాక రక్కిన వాని యన్నిటిలో ఆత్మీయ డేనుమే నూహించఁబడెను. క్రీస్తు తన శిష్యుల కిచ్చిన గొప్పదానము సమాధానమే (మా 5³⁴ లూ 7⁴⁰ 24³⁶ యోహా 14²⁷). అపొస్తలులు తమ సంఘములకు సమాధానము కలుగవలెనని వారి వాక్యబోధించిరి (రోమా 11⁷ I కొరి 1³ I పేకు 1³ మొ॥). ఇచ్చట సమాధానము సకలశిష్యులనుకూడ నూహించును. క్రీస్తుద్వారానే

ఈ సమాధానము కలుగును (లూ 17³ 21⁴) ఆయన ఇచ్చునది లోకసంబంధమైన సమాధానము కాదు (మ 10³⁴). అది దేవునితో నైక్యపడుటయై యున్నది (యోహా 16³³ కార్త 10³⁶ రోమా 8¹ 15³³ మొ॥). క్రీస్తు మరణముద్వారా పాపక్షమను పొంది కుమారస్థితిలో చేర్చబడి దేవునితో నైక్యపఱచఁబడినవారు ఇట్టి సమాధానమును పొందిరి (II కొరి 5¹⁸⁻²¹ ఎఫె 2¹³⁻¹⁸ కొలా 1²⁰). క్రీస్తునందలి విశ్వాసమువలన నిట్టి సమాధాన స్థితిలో చేరఁగలము కావున విశ్వాసమువలన సమాధానము కలుగును (రోమా 5¹ నీతి మంతులుగా కీర్చబడుట చూ॥).

సమాధి, సమాధి క్రీములు (Burial Customs). మృతులను సమాధి చేయుట లైటులు కాలమునందు స్వస్థాధారణ మగు వాడుకయై యున్నది. సమాధిచేయుటను గూర్చిన వాడుకల నీతిగుణవాని ననుసరించి వివరింపవచ్చును.

1. సమాధిచేయునై శవమును సిద్ధపఱచుట, గతించిపోయినవారి విషయమై తమకున్న దుఃఖమును ప్రేమను ఇప్పటివలెనే పూర్వమును కనఁబఱచిరి (అది 50¹). విగుప్తీయులు చేసినట్లు ఇశ్రాయేలీయులు తమవారి శవములను మృగంధ ద్రవ్యములచే పదిలముచేయలేదు. యాకోబు యోసేపుల శవముల నిట్లు భద్రపఱచిరిగాని అది విగుప్తీయులవాడుకయై యున్నది. I సమా 28¹⁴ యెష 14⁹⁻¹⁸ యెహె 82²⁷ నందు స్థాధారణ మగా వారు ధరించుచున్న వస్త్రములతోనే పాతిపెట్టిరి. సమాధిచేయకమునుపు ఇప్పటి వలెనే శవమును కడిగి (కార్త 9³⁷), దానిని పరిమళ ద్రవ్యములతో నభిషేకించిరి (మా 16¹ లూ 24¹ యోహా 12⁷ 19⁴⁰). ఆ శవమును పిదప వారబట్టితో చుట్టిరి (మా 15⁴⁶). దాని చేతులను పాదములను కట్టిరి (యోహా 19⁴⁰ 11⁴⁴). ముఖమునుకూడ ఒకరుమాలతో కట్టిరి (యోహా 19⁴³). ఇవి క్రొత్త నిబంధన వాడుకలుగా కనబడుచున్నను అవి యంతకుఁబూర్వము నుండి యున్నవని నచ్చువచ్చును.

2. సమాధిచేయుట. చనిపోయినవారిని ఆ దినముండే పాతిపెట్టుట ఈ దేశమందు అలవా

టయినట్లు పల్లెనులోకూడ నుండెను. వారు శవమును పెట్టెలో నుంచక పైన నుదాహరించి నట్లు బట్టలతో చుట్టి దానిని పాతిపెట్టిరి. శవమును మంచముమీదగాని, పాడెమీదగాని

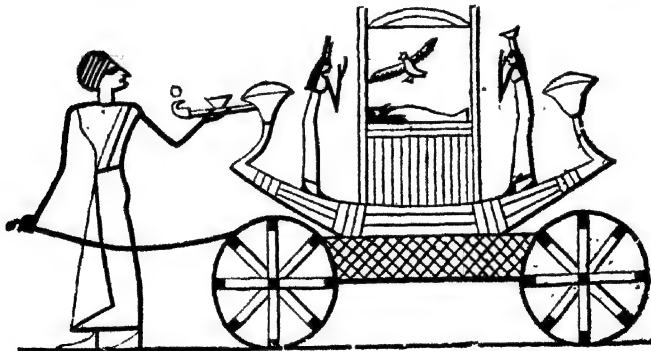

కొండదగ్గర చెక్కబడిన సమాధులు

పెట్టి సమాధిస్థలమున కత్తుకొనిపెట్టిరి (231 లూ 714 పాడె చూ॥). త్రవ్విన సమాధులలో వారి నుంచిరి. నీతిగలవారు బండలలో తొలిపించిన

సమాధులను నిర్దవించి వానిలోనే తమ మృతులను పాతిపెట్టిరి (యొష 2216 II రాజు 2216 మ 2760). పాతిపెట్టక ఒక శవము నూటకనే పాటవేయుట గొప్ప అవమానముగ నెంచబడెను (అమో 21 యొష 3213 యిర్మీ 164 యెషా 295 II రాజు 910). అదేవిధముగా మృతుల శవములను కార్చవేయుట అవమానకరముగ నెంచుటచే నేరస్థులను మాత్రము అట్లు కార్చివేసిరి (లేవీ 2014 219 యెషా 725, 26).

3. సమాధిస్థలములు కుటుంబముల ప్రకారము తమకొఱకు ప్రత్యేకమగు సమాధిస్థలములను సంపాదించుకొనుట వాడుకయై యుండెను. (అది 1515 258, 17 359 మొ.). ఆరంభకాలమున చెట్లక్రిందగాని పనములలోగాని అట్టి సమాధిస్థానముల నేర్పఱచుకొనిరి (అది 358 I సమూ 3113 II రాజు 2118, 26). జనులు విప్రరింపఁగా కొండప్రక్కలయందున్న గుహలలోఁ గాని, వానిలో తొలిపించిన సమాధులలోఁ గాని వారిని పాతిపెట్టుట వాడుక

పూర్వకాలమున విగ్రహులలో ఆలంకరించబడిన శవమును కొనిపోవు బండి

యయ్యెను. (యొష 2216 II రాజు 2216). యూదారాజులకొఱకు ప్రత్యేకమగు సమాధిస్థల మొకటి యుండెను (II దిన 2180) గాని, వారిలో కొందఱు తమకొఱకు ప్రత్యేకమైన సమాధులను కట్టించుకొనిరి (II దిన 1614). కొందఱిని అవమానపఱచునిమిత్త మచ్చట పాతిపెట్టలేదు (II దిన 2425 2827). ఇశ్రాయేలీయులు ఆది కాలము నుండియే తమ పితరుల సమాధులలో పాతిపెట్టబడవలెనని బహుగా నాశించిరి (అది 3013, 26). వారు సమాధులను కట్టించుకొని

వాని నలంకరించిరి (మ 2289). అట్టి సమాధులు శిథిలమగుట వారికి గొప్ప విచారకరముగ నుండెను (నెహె 23 25 318). గొప్పవారి సమాధుల నిట్లు చాలకాలమునకు కాపాడి దానిని మనీదుగా నెంచువాడుకయు కద్దు (అది 358 కార్య 29). పరదేవులకొఱకును, దిక్కుమాలిన వారికొఱకును, నేరస్థులకొఱకును ప్రత్యేకములగు సమాధిస్థలముల నేర్పఱచి వాని నలంకరించు కుండనే విడిచి పెట్టిరి (మ 277 II రాజు 221 యిర్మీ 26 యొష 58 I రాజు 132). వైదిక

కాలమందుండిన సమాధివాడుకలు ప్రస్తుత మీ దేశమందున్న మహమ్మదీయుల వాడుకలనంటితే యని వై నూచనలవలన లేటగా కనబడును (మరణము, ప్రలాపించుట చూ॥).

సమీప బంధువుడు ప్రతిహత్య చేయువాడు 2 చూ॥

సముఖపు రొట్టెలు సన్నిధి రొట్టెలు చూ॥

సముద్రతీరము ద్వీపము చూ॥

సముద్రము (Sea).

1. ఈ పదము ప్రత్యేకముగా నుదాహరింపఁ బడిన చోట్ల సాధారణముగా వైదిలునందు మధ్య ధరా సముద్రమును నూచించును (సంఖ్యా 33° యోహా 24° మొ॥). అట్లే మహాసముద్రమును (సంఖ్యా 34° యోహా 47¹⁰), పడమటి సముద్రము (జెక 14°) ను, ఫిలిప్పీయుల సముద్రము (నిర్గ 23³¹) ను, అను పదములు మధ్య ధరా సముద్రమునకుఁ బెట్టినపేర్లయి యున్నవి. మైదానపు సముద్రము అరాబా (=మైదానము) సముద్రమును (ద్వితీ 317 యోహా 31° 12 II రాజ 14³), ఉప్పు సముద్రమును (సంఖ్యా 34° ద్వితీ 317), మృతసముద్రమునకు పేర్చెయున్నవి. కిస్సరతు సముద్రము అనునది గలిలయ సముద్రపుపేరు (సంఖ్యా 34¹¹ ద్వితీ 317 యోహా 12° 12³⁷). ఎట్టి సముద్రపుపేరు ఆపేకసారులు కనబడును (నిర్గ 10¹⁹ 13¹⁸ 14° మొ॥). యోష 18° లో నున్న సముద్రము నైలునదిని నూచించును. నవీన అరబ్బులు ఈ నదిని సముద్రమును పేరఁ బిలుతురు. యిర్దీ 48³⁹ లో నుండు యాజెరు సముద్రము అను పేరు పొరపాటున వచ్చినట్లున్నది (యాజెరు చూ॥). హెబ్రీ భాషలో పడమర అను మాట సముద్రమును మాటయేగాని మరియొకటిగాదు (అది 12° 13¹⁴ 28¹⁴ మొ॥). ఈ సముద్రమునుండి ఆ సముద్రమువంతు అను మాటలు దేశము యావత్తును నూచించును (ఆవె 81° కీర్త 72° మొ॥). సముద్రమును గూర్చి బాబెలువారికున్న పురాణ సంబంధపు నూచన యోబు 71° 41° కీర్త 74° 104³⁹ లో నున్నదనుకొందురు (కుటుంబర్పము చూ॥). సముద్రకట్టలములు గొప్ప యావద

లకు నూచనలుగా నున్నవి (కీర్త 48° 89° యోష 17¹⁹ యిర్దీ 49³³ మొ॥). దానియేలు చూచిన నాలుగు మిక్కిలి గొప్ప జంతువులు (దాని 7³) ను, యోహాను జూచిన క్రూరమృగమును (ప్రక 13¹) మహాసముద్రమునుండి వచ్చెను. సముద్రము భయంకరమైనదిగా వైదిలునందు సాధారణముగా నెంచిరి. ఈ సందర్భమున మోక్షమును గూర్చిన వివరమునందు సముద్రము ఇళకనులేదు అని యున్నది (ప్రక 21¹).

2. ఇత్తడి సముద్రము, టోలేటోదు బడివ సముద్రము. దేవాలయము I 7 (1) (b) చూ॥

సముద్రవత్సలతోళ్లు (Seal Skins). ఇట్టి తోళ్లతో గుడారములను కప్పిరి (నిర్గ 25° 26¹⁴ మొ॥). దాని నిట్లు తెనిగించినను అదే తీవి చర్మమో రూఢిగాఁజెప్ప బిలుగాదు. యోహా 16¹⁰ లో దీని మూలభాషాపదమును సన్నని ఎర్రచర్మము అని తెనిగించిరి. ఈ పదము హెబ్రీభాషలో నిదిగాక బిగువీయుల మాటయై చర్మమును మాత్రము నూచించునని కొందఱి యభిప్రాయము.

సమూయేలు (Samuel = దేవుని నామము). మోషేకుఁ దరువాత హెబ్రీ ప్రవక్తలలో మొదటివాఁడు. న్యాయాధిపతులలో చివరివాఁడు. ఇతనితండ్రియగు ఎల్కానా అస్సీరు కుటుంబమునందలి కహాతు వంశస్థుడగు నొకలేవీయుఁడు (నిర్గ 8²⁴ I దిన 8^{33,35}). అతఁడు నూపులేక స్వాపే వంశసంబంధిగాన నూవీయుఁడై యుండెను (I సమూ 1° I దిన 8^{33,35}). పర్వత ప్రదేశమగు ఎఫ్రాయిమునందు నివసించెను (యోహా 21⁵ I దిన 8³⁶). ఎల్కానా రామాయను గ్రామనివాసి. రామాయను పేరుగల యితర పట్టణములనుండి కేదించు నట్లు ఇది రామతయ్యామోషీము అనఁబడెను (I సమూ 1° 1¹⁹ 21¹). అతనికి పెనిన్నా వాన్నా లను నిరువురు భార్యలుండిరి. వాన్నా తనకు సంతులేకుండుటచే దేవుని ప్రార్థించి తనకు పుత్రుఁడు కల్గినయెడల నతనిని దేవునికి సమర్పించెదననియు అతఁడు వశీకరఁడై యుండు ననియు (సంఖ్యా 81°), అతని కలమీఁదికి మంగల

కత్తి రాదనియు మ్రొక్కుకొనెను. ఆమె మనవి యంగీకరింపబడెను. ఆమె కుమారుని కని సమూహులని పేరుపెట్టి అతఁడు పాలు విడువఁగానే పిల్లోహులందలి మందిరమున కతనిఁ దోడ్కొనిపోయి అందలి సేవాధర్మములు నేర్పు కొను నిమిత్తము ప్రధాన యాజకుడగు వీరీ కప్పగించెను (I సమా 11-217). బాలుఁడగు సమూహులు నారతోఁజేసిన ఏభోదును ధరించు కొని మందిర పరిశుద్ధ స్థలములో పరిచర్య చేయు చుండెను (218). అతఁడా మందిరమునందే నివసించి తత్సంబంధముగు నొక గదిలో నిద్రించుచు, ఉదయమున మందిరపు తలుపులుఁ దెలుచుచు వీరీకి మందిరసేవయందు తోడ్పడుచుండెను (213-15). వీరీ తన కుమారులయెడల చూపిన చేనవునకుఁగాను ఆతని కుటుంబముమీఁదికి రానై యున్న దుర్గతినిగూర్చి సమూహులకు దేవుడు తెలిపినపుడు సమూహులు బాల్యదశయందుండెను (21-18). అప్పటి కతనికి 12 సంవత్సరముల ప్రాయ ముండునని యోసిఫను వ్రాసిన సంగతి సరి కానచ్చును. అతఁడు దేవుఁ డేర్పఱచుకొనిన ప్రవక్తయని అప్పటినుండి దాసు మొదలు బెయ్యే బాపణకున్న ఇశ్రాయేలీయు లందఱు తెలిసికొనిరి (220, 21). వీరీ యిద్దఱు కుమారులు యుద్ధమునందు హులుటవలనను, నిబంధన మంద సమ ఫీలిష్తీయులచే చిక్కు పడుటవలనను, ఈ వార్త విని మరణమగుటవలనను ఆతని కుటుంబ మంతయు నశించెనని తెలియుచున్నది (41-29) శీఘ్ర కాలములోనే నిబంధన మందస మిశ్రాయేలీయులయొద్దకు వచ్చెను గాని అది యొకరి యింట నుండెను. ప్రజలు తగిన రీతి సిద్ధపడు నంతదనుక అది కిర్ర్యాత్సరీమునందు ఒక విచారణ కర్త కాపుడలయందుండెను. వీరీ మరణమునకుఁ దరువాత సమూహులు దేశమునందు మతగురువై నమ్మకముగా తన పనిని కొనసాగించెను. దేవుని మందసము తిరిగివచ్చిన 20 సంవత్సరములకు తన జనాంగము నీతివిషయమునందు మిగుల పెంపొందిన యతఁడు గ్రహించి పాపముల నొప్పుకొనుటకును ప్రభువు సన్నిధియం దుపవసించుట కును దేవుని ప్రేమను తిరిగి సంపాదించుకొనుట కును పూర్వము మందసముండిన స్థలమునకు సమీపమున నున్న మిస్సేలో ప్రజలనందఱిని

సమకూర్చెను. ఫీలిష్తీయు లీ సంగతిఁ దెలిసికొని తమ సైన్యములతో వారిమీఁదికి యుద్ధమునకు వచ్చిరి కాని సమూహులు దేవుని ప్రార్థించుటకు ప్రజలు ప్రేరేపించి తద్వివిషయమై తానును వేడుకొనెను. అంతట ప్రచండవర్షము ఫీలిష్తీయులను తారుమారు చేయఁగా అది దేవుని కృపాకార్యమని యిశ్రాయేలీయులు గ్రహించి సమూహులు నాయకత్వము క్రింద సమయము జూచుకొని శత్రుసమూహమును లోఁబఱచుకొని తమదేశముపై మఱియొకసారి దండెత్తుమండ వారిని పూర్తిగా జయించిరి (73-14). ఈ గొప్ప విడుదలవలన దేవుడు సమూహులును జనాంగమునకు సంరక్షకునిగాను నాయకునిగాను నియమించెనని తెలియుచున్నది. డెబోరావలెను మఱి విశేషముగా మోషేవలెను సమూహులు న్యాయాధిపతిగను ప్రవక్తగను అంగీకరింపబడెను. అతఁడు ఏఁటేట దేవతలకును గిల్లాలుకును మిస్సేకును సంచారము చేయుచు తన సేవాధర్మమును జరిగించుచుండెను గాని ఆతని స్థిరవాసము రామాలోనై యుండెను. అచ్చటను ప్రవక్తల పాఠశాలయొకటి గలదు (715-17 1918-20). అచ్చట నతఁ డొక బలిషీకమును గట్టెను. అప్పటికే పిల్లోహుపురము విస్తృతమై నిబంధన మందస మొకరియింట నుండెను. ఇశ్రాయేలీయులు విగ్రహారాధనా తత్పరులను దేవద్రోహులునై నిబంధన నుల్లంఘించి దానిని నివృత్తయోజనమైనదిగా నొనర్చిరి. సమూహులు యెహోవాదేవుని ప్రతినిధియై యుండెను. అతని బలపరాక్రమ పరిపాలనా కాలమున విదేశ ప్రభుత్వమునుండి విడుదలనొంది దేశము స్వతంత్రత ననుభవించెను. అతఁడు వృద్ధుఁడైనపుడు తన యిరువురు పుత్రులను బెయ్యేరాబాలో న్యాయాధిపతులనుగాఁ జేసెను. వారు లంచ గొండులై న్యాయమును త్రిప్పికేయుచు తమ ప్రవర్తనవలన దుర్మార్గులుగా నిరూపింపబడిరి. వారి దుష్ప్రవర్తనయు చుట్టునున్న అన్యరాజ్యముల బెదరింపులను ఇశ్రాయేలీయులును వారి పెద్దలును రాజ్యాధిపత్యస్థాపనకొఱకు వేడుటకు కారణములయ్యెను. ప్రభువున సౌలను, అతఁడు విస్తరించబడిన తరువాత దావీదును అభిషేకింపు

టకు సమూయేలు దేవునిచే నియమింపబడియ్యెను. దావీదు సౌలుయొద్దనుండి పాతీషోయి ఏనైదీ అరణ్యములో నున్నపుడు సమూయేలు మరణ మయ్యెను. ప్రజలందఱు అతనికొఱకు ప్రలాపించుచు రామాలో నున్న అతని యింటి నివేశ నములో అతని సమాధిచేసిరి (I సమా 25¹). గిల్బీన యుద్ధమునకు ముందటిరాత్రి ఏన్దోరులో సమూయేలును పాతాళమునుండి పిలుపుమని సౌలు కర్ణపికాచముగల యొక్కస్త్రీ నడిగెను (28³⁻⁵). దావీదు గాయకులలో నొకఁడగు హేమాను సమూయేలు మనుమఁడు (I దివ 6³). సమూయేలు పాత నిబంధనయందలి విశ్వాసపరులగు కూరులలో నొకఁడుగా రెక్కింపఁబడి యున్నాఁడు (పాత్రీ 11³). H.

సమూయేలు రెండు గ్రంథములు (The two books of Samuel).

1. గ్రంథకర్త:—వీని సేవరు వ్రాసిరో తెలియదు గాని 1-16 అ. సమూయేలువలనను మిగత భాగము నాతాను, గాదు అను ప్రవక్తలవలనను వ్రాయఁబడి యుండునని తలంచెదరు. సమూయేలు గ్రంథములు రెండును పూర్వము ఏక గ్రంథముగానే ఉండి “సమూయేలు గ్రంథముని” పిలువఁబడెను. అయితే పాత నిబంధనను గ్రీకు భాషలోకి భాషాంతరము చేసినవారు సౌలు మరణమువఱకు మొదటి పుస్తకమనియు, దావీదు రాజ్యమువకు వచ్చుటనుంచి రెండవ పుస్తకమనియు రెండుగా భాగించి వానికి రాజులయొక్క మొదటి గ్రంథములని పేరుపెట్టిరి. అయితే వీనిలో సమూయేలు పుట్టుకయును, ఆయన కార్యములును ఆయనచేత అభిషేకించఁబడిన రాజుల చరిత్రములును వ్రాయఁబడి యుండుటచేత సమూయేలు గ్రంథములని పిలువఁబడుచున్నవి. సమూయేలు మొదటి గ్రంథము ఆ ప్రవక్తయొక్క పుట్టుకయు, ఆయన బాల్యమందు దేవుని మందిరములో సేవకేయుటను గుఱించిన సంగతులతో ఆరంభమగుచున్నది. మఱియు ఆ కాలమందు ఇశ్రాయేలు పుట్టుకకుండిన కవినైన డీదాదకను గుఱించియు ఈ గ్రంథారంభమందు వ్రాయఁబడియున్నది. అట్టి తరుణమందు సమూయేలు వారికి అధిపతిగా నియమింపఁబడి ప్రవక్తగాను అధికారిగాను ఉండి జరిగించిన గొప్ప కార్య

ములును ఆయన కుమారులు ధనాపేక్షలే జరిగించిన ఆపరాధములును తెలియచేయుటచే ఉన్నవి. ఈ గ్రంథములును ఎవరివలన వ్రాయఁబడినో నిశ్చయముగా తెలియదు. అయితే దివ్యవ్రతాంతముల గ్రంథములందు కనఁబడిన నానావాక్యముల వలన ఇవి పూర్వమందున్న ప్రవక్తలవలన వ్రాయఁబడిననే అభిప్రాయము కొందఱికుండిన గాని మొదటినుంచి పదహారు అధ్యాయములు సమూయేలువలనను మిగతభాగము నాతాను గాదు అనే ప్రవక్తలవలనను వ్రాయఁబడినట్లు సాధారణముగా తలంచెదరు.

సమూయేలు మొదటి గ్రంథము

2. కాలము:—సమూయేలు మొదటి గ్రంథము, యూదా, ఇశ్రాయేలు రాజ్యములు విభాగించఁబడిన తరువాత వ్రాయఁబడెను. (I సమా 27⁶ II సమా 8⁷). మొదటి భాగము (1-16 అ) దాదాపు 1050 సం॥ రెండవ భాగము (17-31 అ) దాదాపు 1050 సం॥.

3. ముఖ్యవిషయము:—ఇశ్రాయేలులో రాజులను నియమించుట, ఆ రాజరికము దావీదు యొక్క కుటుంబమందు స్థాపించబడుటను గుఱించి దీనియందున్నది. మఱియు సౌలు ఇతని జనాంగముల రాజులవలె తన స్వంతమేలు నిమిత్తము కాక దేవుని ప్రజలమేలు నిమిత్తమై వారిని ఏలవలెనని తెలుపఁబడుటకును ఇది వ్రాయఁబడెను. ఇందులో సమూయేలు పుట్టుకనుంచి సౌలు మరణమువఱకు గుమారు 126 సంవత్సరముల చరిత్రమున్నది.

ఈ గ్రంథమందు రాజులు నియమించఁబడుటయును అధికారమందు కలిగిన మార్పును గుఱించియు వ్రాయఁబడియున్నది. ఈ సంగతిని గుఱించి మోషే 400 సంవత్సరముల క్రిందట ప్రవదించెను (ద్వితీ 17¹⁶). దేవుని ఆజ్ఞచేత సౌలును రాజుగా నియమించినప్పుడు అతఁడు దేవుని ఆజ్ఞ చొప్పున రాజ్యపాలన చేయనందున దేవుఁడు అతనినను రిపివేసి యొప్పును కుమారుడైన దావీదును రాజుగా నియమించెను. కాబట్టి దావీదు దేవుని యొర్పాటువలనను జనులవలనను గొప్ప కీర్తి పొందుటయును సౌలుకు బంధువుడగుటయును, వాని సౌలు చూచి కీర్వలేక

దావీదును పట్టణమునుంచి అరణ్యమునకు తరిమి అతని ప్రాణము తీయ వెదకి నానావిధముల హింసించడము మొదలైనవానిని గుఱించియు వ్రాయబడి యున్నది. సౌలుచేత దావీదు పొందిన హింసలవలన రాజాగానుండునప్పుడు తాను తన శత్రువులనుంచి ఎట్లు కాపాడుకొన వలెనో దానిగుఱించి నేర్చుకొనెను. దావీదు యొక్క చరిత్రవలన మనము చాల గొప్ప పాఠములను నేర్చుకొనుట మాత్రమేకాక దావీదు కీర్తనలును ముఖ్యముగా క్రొత్త నిబంధనను గ్రహించుటకు మిగుల సహాయకారిగా నుండును.

4. ముఖ్య భాగములు:—గ్రంథమును సమూహములు (1-7), సౌలు (8-15), దావీదు (16-31) అను వీరి చరిత్రలతో మూడుగ భాగింపవచ్చును.

I. సమూహములు పుట్టుక (1,2); పిలుపు (3,4); నిబంధన మందనము (5-8) ను గుఱించి కలదు.

II. సౌలు యేర్పరచబడి (8-10); రాజ్యము చేసి (11-14), విసర్జింపబడుటయు (15) కలదు.

III. దావీదు అభిషేకింపబడి (16-20); స్వదేశమునుండి వెళ్లగొట్టబడి (21-30); తిరిగి వచ్చిన సంగతియు సౌలు యోనాతానుల మరణమును కలదు.

సమూహము లెండవ గ్రంథము

ఇశ్రాయేలీయులు రాజాద్వారా దేవునివలన నడిపించబడిరి గాని రాజా దేవుని అధికారముతో పని జరిగించవలెనని తెలుపుటకు వ్రాయబడెను. ఈ గ్రంథమందంతటను దావీదు యేలుబడియొక్క 40 సంవత్సరములలో జరిగిన చరిత్రమున్నది. దావీదు రాజాగా చేయబడిన చరిత్రతో ఆరంభమైన వెనుక క్రమక్రమముగా ఆయన అధికారము ఇశ్రాయేలంతటిమీఁద స్థాపించువఱకు జరిగిన సంగతులున్నవి. దావీదు తన రాజ్యమునకు రాజధానిగా చేసికొని దైవసంబంధమైనటువంటిదియు అధికార సంబంధమైనటువంటిదియునైన సమస్త కార్యములను జరిగించిన యేరూషలేమును పట్టుకొనుట; వాగ్దత్తదేశమును దానితో సంబంధించిన ఇశ్రాయేలీయులను చాల మట్టుకు తొందరపెట్టిన తూర్పు దక్షిణములందున్న జనాంగములను జయించుటను గుఱించి

యున్నది. ఆ విధముగానే దేవుడు అత్రాహాముకు వాగ్దత్తముచేసిన దేశముయొక్క సరిహద్దులమట్టుకు దావీదు రాజ్యపాలన చేయుటను, భయభక్తి గలిగినట్టియు జయకరమైనట్టియు పనివలన తన జనులకు కలిగించిన సౌఖ్యమును అభివృద్ధిని దానితోకూడ ఆయన దేవుని ఆరాధనను స్థాపించి మతోద్ధారణ చేసెను. ఇంకను ఆయనకు కలిగిన కష్టములను దుఃఖములను గుఱించియు వ్రాయబడియున్నది.

దావీదుయొక్క చరిత్రయందు యాకోబు యూదాను ఆశీర్వదించినప్పుడు చెప్పిన ప్రవచనము బాగుగా నెఱవేఱినట్లు కనబడుచున్నది (ఆది 49:8). బేత్లెహేము గొర్రెలకాపరి హెచ్చించబడి సింహాసన మెక్కినందువలన ఆయన గొప్పతనమును కుటుంబమును గోత్రమును ప్రసిద్ధిజేసెను. అంతేకాక ముఖ్యమైన కార్యములన్నిటియందును యూదా జనులు ప్రసిద్ధులుగా నుండిరి. కాబట్టి ఈ గోత్రమును గుఱించి కొన్ని ప్రవచనములు నెఱవేర్చబడుటను చూచి భక్తులు కడము ప్రవచనములన్నియు ఈ విధముగానే నెరవేర్చబడునని నిరీక్షించుటకు ఇది మిగుల సహాయకారిగా నున్నది. ఈ గ్రంథమందు దావీదుకు కలిగిన విజయములు (1-10), విపత్తులు (11-24) కలవు.

I. విజయములు:—దావీదు యూదా అంతటి మీఁద రాజై (1-2) యుండగా అంతఃకలహములు కలిగెను (2³-4). తరువాత ఇశ్రాయేలు అంతటిమీఁద రాజాగ నభిషేకించిన వెనుక (5-10) యుద్ధములు జరిగించెను (8). మెఫీబోషేతును (9) ఆదరించెను.

II. విపత్తులు:—మొదటిది — పాపములో పడుట పశ్చాత్తాపపడుటయు; తీర్పును (11-18) దీనిలో తిరుగుటయు (19-21) కలదు.

రెండవది—కీర్తన (22-32) జనులను లెక్కించుట (24). H.

సమూత్రాకీ (Samothrace = త్రాకీదేశమునకు సంబంధించిన సామూ). త్రాకీదేశమునకు సమీపముగా ఈజిప్టు సముద్రపు ఉత్తర దిక్కునందున్న యొక దీవి. అది 30 చతురపుమైళ్లు వైశాల్యమును గలిగి 5000 అధివాసులు

యొక్క గల కొండను కలిగియున్నది. పాలు త్రోయనుండి ఫిలిప్పీయికి ప్రయాణము చేయునప్పుడు దీనిమీదుగా వెళ్లెను (కార్య 16¹¹ పటము V, G 2).

సమైక్యము (Samons = సముద్రము దగ్గర నుండు ఎత్తయిన చోట). ఎఫెసుకు సైర్యతి దిక్కుగా ఈజిప్టు సముద్రములోనుండు నౌక చిన్న ద్వీపము, సిరియా రాజగు మహా అంతియోఖస్ క్రీ॥ ౪॥ పూర్వము 190 సం॥లో ఓడిపోయిన పిమ్మట ఈ ద్వీపమునకు స్వతంత్రము కలిగెను. ఆచచ్చల యూదుల సేకులుండిరి. కావున రోమును వారా యూదుల పక్షముగా వ్రాసినప్పుడు ఆ ద్వీపముయొక్క పేరు తమ రాజీదులలో సెక్కించెరి (I మక్క 15¹⁵⁻¹⁶). పాలు తన మాడవ ప్రయాణాంతముండు దీనిమీదుగా ప్రయాణము చేసెను (కార్య 20¹⁵, పటము V, H 4).

సంగ్గర్నేటో (Sangar-Nebo = నెబో దేవతా దయచూపును లేక నెబోదేవత పూజారి). సెబుకచ్చెజరు యెరూషలేమును పట్టుకొనగా, అతనితో పట్టణమునందు ప్రవేశించిన బాబెలు ఖునులలో నొకనిపేరు (యెర్మీ 39³). 39¹³ నందీ పేరు కనబడక పోవుటచేత ఇచ్చట కొంత పార పాటు కలిగినదని కొండటి యభిప్రాయము.

సమ్మెట అయుధములు I 2 చూ॥

సమ్మఖిపు రొట్టెల బల్ల దేవాలయము I 7 (2) (a) గుడారము 6 (2) (a) చూ॥

సమోసము (Samson = ఎండగల లేక నాశకుడు). హిబ్రీయుల న్యాయాధిపతులలో నొక ముఖ్యుడు. దానువంశస్థుడగు మానోహ అను వాని కుమారుడు. దానుగోత్ర స్వాస్థ్యములో దక్షిణ భాగమునందున్న సోరహు పట్టణమునందు జన్మించెను. దేవునిదూత ఇతని పుట్టుకను గూర్చియు తదనంతరపు బ్రదుకును గూర్చియు ముందుగానే ఇతని తల్లిదండ్రులకు తెలిపెను. పుట్టినది మొదలెడల లెక్కలేనంత ప్రశంసలై త్వరము చేసికొనకను ద్రాక్షరసము గాని మద్యమునుగాని త్రాగక యుండెను. ఈ నియమములకు బద్ధుడుగా నున్నంత కాలము మహా కూరకార్యముల నొనరించి ఫిలిష్తీయులపై జయముగాంచెను (న్యాయ 13¹⁻¹⁴). ఈ కాల

మున కొన్ని కారణములచే యూదా దానుగోత్రములు తక్కిన హిబ్రీయుల నుండి వేరై తమ స్థావరము నిమిత్తము ప్రత్యేకముగా పోరాడవలసి వచ్చెను. వీరా కాలమున ఫిలిష్తీయుల చేతబడిరి. వారైనను సుండు దొరికినంతనే హిబ్రీయులను హింసించ నారంభించిరి. ఈ విధముగా ప్రత్యేకింపబడినవారై తమమీదికి మాటిమాటికి వచ్చుచున్న శత్రువుల నాపు నిమిత్తము ఉపాయములను బన్నుచు సాహస కృత్యము లొనరించుచుండిరి చిఱుత ప్రాయముననే యెహోవా అత్ర దానులో అతఁ డొనరింపవలసిన పని నారంభించుట కతనిని లేప మొదలు బెట్టెను (1³) గాని, మొదటి నుండి అతనిలో నొక బలహీనత కనబడుచునే యుండెను. ఇతఁడు కామాతురుడు. తిమ్మితు లోని యొక చిన్నదానిని ప్రధానము చేసికొనెను గాని ఆమె మఱియొకనిని వివాహమాడెను. అందువలన సమోసము మిగుల కుమిత్తుడై తీర్పుకొను నిమిత్తము స్నేహితుల సహాయముతో 300 నక్కలను పట్టుకొని తోకతట్టు తోకను త్రిప్పి రెండేసి తోకలమధ్య నొక్కొక్క దింటిని కట్టి వానికి నిప్పు మట్టించి ఫిలిష్తీయుల పంట చేలలో విడిచిపెట్టెను (14¹⁻¹⁵). ఫిలిష్తీయులు యూదాపై దండెత్తివచ్చి సమోసమును తమ కప్పగింపుడని యడిగిరి. అతఁడే తమ్ముధరింపఁ బోవువాడను సంగతిని వారెఱుగక ఫిలిష్తీయులకు భయపడి అతనియొద్దకు రాగా అతఁడు తన్ను వారి కప్పగించుటకు ఇయ్యకొనెను. వారు వీనిని ఫిలిష్తీయుల కప్పగించుచుండగా, దేవుని అత్రచే రేపబడినవారై తన్ను బంధించిన త్రాళ్లను కాలిన జనపనార పీచును తెంపినట్లు తెంపివేయఁగా చూచి మన్నతి పొందని ఫిలిష్తీయులు ఆకృత్యపడి మిగుల భయపడిరి. చచ్చి పడియున్న యొక గాడిత దవడ యొమకచేత పట్టుకొని ప్రాణరక్షకార్థమై పరుగులిడుచున్న వారిలో సయ్యమంది ఫిలిష్తీయులను హతమొనర్చెను. వారు కుప్పలు తిప్పలుగా పడిరి. అదియంతయు దేవుని సహాయమువలననే తాను చేయఁగలిగినదనియు ఆయన తోడులేని పక్షమున దాహమువలన దనిపోయెడివాడనె ననియు తెలిపెను. అయన అతనితోక ట్టును

కనువరచఁగా నీటిని త్రాగి దప్పిక తీర్చుకొనెను. యూదు లతనిని తమ రక్షకుఁడని యొప్పుకొనిరి (14⁸⁻⁹⁰). తరువాత సమోసను మిగుల ధైర్యముతో గాజాకువెళ్లి అక్కడ పాపములో పడెను. గాజావారు అతఁడు తమచేతఁ జిక్కెను గదా యని పట్టణపు గవనులను మూసివేసిరి గాని, మధ్యరాత్రిలో నతఁడు లేచి గవనియొద్దకు వచ్చి తలుపులు వేయఁబడియుండుట కనుగొని ద్వార బంధములతో వాని నూడఁదీసి హెబ్రోను తట్టుండిన యొక కొండమీదకుఁ గొనిపోయి నిలిపెను. శోకము లోయలో నుండిన డెరీలాయను స్త్రీ సాంగత్యమే యతని నాశనమునకు కారణమయ్యెను. తన జనుల ప్రేరేపణచే ఆమె సమోసను బలమున కాధారమెద్దియో కనుగొను నిమిత్తము అతనిని పీడింపసాగెను. మొదట మొదట అతఁ డామెను టక్కురిమాటలచే మోసగించెను గాని చివరకా రహస్య మామెకు వెల్లడించెను. తన తల త్రేరము చేయఁబడినయెడల తాను తక్కినవారివలె బలహీనుఁడనగుదునని చెప్పెను. ఫిలిష్తీయు లతని తలను గొరిగించి అతని బలము అతని విడిచెనని కనుగొనిరి. వారతనిని పట్టుకొని కండ్లూడఁబెట్టి గాజాలోని చెఱసాలయందు తిరుగలి విసరు పనికి పెట్టిరి. దాగోను దేవత ఉత్సవమునాడు బలి నర్పించు సమయమున అతనిని బహిరంగముగా ప్రజలకు కనఁబఱచఁ దెచ్చిరి. ఈలోఁగా అతని వెంట్రుకలు పెఱుగుట కారంభించెను. అందువలన అతఁడు మఱల నాజీరు వ్రతము నాచరింపఁ గలిగెను. వారప్పు డతనిని దెచ్చి యుంచిన దేవాలయము చాల గొప్పది. అనేకులచే నది నిండియుండెను. దాదాపు 3000 మంది మిద్దెమీద నెక్కి తమాషా చూచుచుండిరి. సమోసను దృష్టిగలిగినకాలములో గాజాకువచ్చి యుండినందున ఆ దేవాలయపు కట్టడ మెట్టిదో చక్కగా నెఱిగియుండెను గాన తన దగ్గర నున్న యువకునితో ఆ మందిర మధ్య ముందుండి కప్పుకు ఆధార భూతములుగా నున్న రెండు స్తంభముల నానుకొననిప్పుని యడిగెను. ఆ స్తంభములను పట్టుకొని తనయెడల చివరిసారి గనువరచుమనియు, ఫిలిష్తీయులపై పగ నుటకు కావలసిన బలము నిప్పునియు

ప్రాధించి వానిని తన యావచ్చక్తితో నూడలాగెను. అవి స్థానము తప్పినందున కప్పు క్రిందకు కూలిపడి అతఁడును వేలఁకొలఁదిగ అతని శత్రువులును మడిసిరి (161-31). ఇతని జీవితము అనేక గొప్ప లోపములతో గూడుకొని యున్నను, ఇతఁడు హెబ్రీ పత్రికయందు దాహరింపఁబడిన విశ్వాసపీఠుల లెక్కలలోఁ జేర్చఁబడినట్లు కనుగొనవచ్చును (హెబ్రీ 11³³).

W.

సరంబీ వేయుట ఇల్లు II 2 చూ॥

సరకులు వ్రతము చూ॥

సరటుము కీటకములు 28 చూ॥

సరళత (Simplicity). ఈ పదము II కొరి 11³ లో మడతలు లేనిదానిని నూచించు అసలు పదమునకు తర్జుమాయై యున్నది. ఈ గుణము ద్విమనస్సుకు భిన్నమైనది. కంటికి సంబంధముగా నీ పదమును మ 6³ లో తేట యనియు రోమా 16¹⁹ లో నిష్కాపట్యము అనియు తెనిగించిరి. అది నిష్కాపట్యమును నూచించును (నిష్కాపట్యము చూ॥).

సరళవృక్షము (Cypress and Pine). రెబానోను పర్వతములమీది వృక్షవర్ణములో నొకటి (I రాజు 5¹⁰ II దిన 2⁸). దీని మ్రూనును ఆలయమును సాలామాను నగరములను కట్టుటయందు వాడిరి. కొన్ని వాక్యములలో దానిని తమాల వృక్షమని తెనిగించిరి (యెష 14⁸ 41¹⁹). కొన్ని వాక్యములలో సరకుచెట్టువంటి యొక చెట్టును ఈ పదముచే తెనిగించిరి (యెష 41¹⁸ 60¹³). 60¹³ లో సాధారణముగా సరళ వృక్షము అని తెనిగించిన చెట్టును దేవదారు వృక్షమనిరి (వృక్షములు చూ॥). J. C.

సరిహద్దు రాయి (Land Mark). సరి హద్దులను మార్పుట తైలిలునం దనేక వాక్యములలో నిషేధింపఁబడిన పాపముగటచే సర్వ చేయక మునుపున్న పూర్వదినములలో ఇట్లన్యాయము చేయుట సర్వసాధారణమైనదని ఊహింపఁదగును (ద్వితి 19¹⁴ 27¹⁷ హోషే 5¹⁰ సామె 22³ 28¹⁰ యోబు 24⁸). ఈ వాక్యములలో నున్న అసలుమాటనుబట్టి హద్దు మార్పురాదని యున్నది గాని హద్దురాతిని అను మాటలేదు.

అందువలన వారు మూలలకు వేసిన రాళ్లను మాత్రమేగాక హద్దులకు గుర్తగా వేయువానిని కూడ మార్చినట్లున్నది. నేటివఱకు పల్లెస్తినులో చేలమూలలకు రాళ్లువేసి ఆ రాళ్లను కలుపుటకు చిన్నకాలువ వచ్చునట్లు దున్నిరి. ఈ తప్పిరమును చేయువారిని శపింపబడినవారినిగా నెంచిరి (ద్వితి 27¹⁷).

సర్గోను (Sargon = సిరపజుచ(బడిన రాజు). క్రీ. ము|| 722-705 సం||లో అష్షూరు రాజ్యమునకు చక్రవర్తి (అష్షూరు 3 చూ||). ఇతఁడు అష్షూరు రాజ్యము నవహరించినట్లుగా నున్నది. ఎటులనైనను ఇతఁడు క్రొత్త రాజవంశమును స్థాపించియుండెను. ఇతని రాజవంశపువారి ప్రభుత్వకాలము చాల ప్రఖ్యాతిగలది. అతని ప్రభుత్వకాలమునుగూర్చి మనకు తెలిసిన మొదటి చరిత్రవిషయము షోమ్రోను పట్టబడుటయై యున్నది. వల్లసేనరు 724 సం|| లో దానిని ముట్టడి వేసియున్నను, అది కూలిపోకపూర్వమే చనిపోయి యుండెను. కావున, అది సర్గోను కాలములోనే 722 న పట్టబడినది (II రాజా 17¹⁻⁶). II రాజా 17¹⁻⁶, 18^{9,10} చూడఁగా షోమ్రోనుకు ముట్టడివేసిన చక్రవర్తియగు వల్లసేనరు దానిని పట్టుకొనినట్లుగా నున్నది గాని రాజుల గ్రంథములోని చరిత్ర క్లుప్తముగా నుండుటవలన అది యీ విధముగ నున్నది. 720 సం|| నందు సర్గోను అన్యులను షోమ్రోను దేశములో నుంచెను. షోమాతునుండి వచ్చిన వారు కూడ వారిలోనుండిరి కావున, అతఁడా పట్టణమును జయించెనని అందువలన తెలిసికొనవచ్చును. 715 లో అతఁడు మఱికొంద రన్యులను తెచ్చి యిచట నుంచినట్లు రాతి శాసనముల వలనఁ జెలిసికొనవచ్చును. ఆ కాలములో నతఁడు విగుప్తు రాజు నొద్ద కప్పముఁ బుచ్చుకొనెను. మఱియు అదే కాలములో యూదా దేశమును కూడ పట్టుకొనినట్లుగా నున్నది. గాని యెందు వలననో బైబిలు చరిత్రకారులేమియు చెప్పకున్నారు. 711 లో బాబెలు రాజుగు మెరోదక్చలదాసు (యోష 39) అష్షూరు వారికి విరోధముగా తిరుగుబాటు చేయుటకు యూదావారిని రేత్రచుండఁగా ఇట్లు కుట్రచేయుఁ దలంచినవారి నడ్డగించుటకు సర్గోను తన సేనాధిపతియైన

తర్రాసును ఆహ్వానించి నంపెను (యోష 20). 710 లో అతఁడు బబులోను మీఁదపడి దానిని జయించి, బబులోను రాజు అను బిరుదు నొందెను. నీనెవేకు ఉత్తరమున 10 మైళ్ల దూరములో కొర్బబాదు అను గొప్ప నగరమును అతఁడు కట్టించఁ బూనుకొనెను గాని, అది పూర్తియైనతోడనే అతని సిపాయీలలో నొకఁడు కుట్రచేసి అతని చంపివేసెను. అతని కొమరుఁడగు స్మర్సెబు అతనికి తరువాత చక్రవర్తియాయెను (అష్షూరు 3 చూ||).

సర్దారులకు తగిన పాత్ర వంట సామగ్రి 3 చూ||

సర్దారులు (Lords of the Philistine). ఫిలిష్టియ దేశములోనున్న గాజా అష్కెలోను, అష్టోదు, ఎక్రోను, గాతు అను పట్టణముల అధికారులకు పాత్ర భాషలోని ప్రత్యేకముగు బిరుదుకు భాషాంతరము. ఆ పదముకు ఇరుగు అని యర్థము. ఆ పదమును తెలుగు బైబిలునందు ఫిలిష్టియుల సర్దారులని తెనిగించిరి (యోహా¹ 13³ న్యాయా 3³ 16⁵³ I సమూ 5^{8,11} 6⁴⁻¹⁸ 7¹ 18³⁰ 29⁸⁻⁷ I దిన 12¹⁹). వారికి పట్టబడిన పేరు ఒకవేళ పాత్ర పదముగాక ఫిలిష్టియపదమై యుండవచ్చును. వారు తమతమ పట్టణములకు రాజులైయుండి రాజుల పనిని చేసిరి. గాని దేశము యావత్తు పేలుటకు వారికొక విధముగు పంచాయితీ యుండినట్లున్నది (I సమూ 29¹⁻³).

సర్పము, పాము (Serpent). ఆయా పాములను నూచించిన పాత్ర పదములు తొమ్మిదియు, గ్రీకు పదములు మూడును బైబిలునందు గలవు. పల్లెస్తినునందు 33 రకముల పాములున్నట్లు ఒకఁడు లెక్కించెను. గాని వీని యన్నిఁటిని గూర్చిన నూచనలు బైబిలునందు లేవు. పై నుదాహరించిన పదములు చాలముట్టుకు సర్ప జాతిని నూచించునవే గాని వివిధములగు సర్పములను నూచింపవు (అది 31^{3,4} మ 3⁷ 12¹³ మొ||). తెలుగు బైబిలునందు వాడిన పదములు సరిగా అసలు భాషయందలి వానినే నూచించునవి చెప్పవలెకాదు. అసలు పదమునకు ప్రత్యేకమైన తెలుగు పేరులను వాడక ఆయా పదముల నుపయోగించుటచేత వానిని వివిధించుట కష్టముగా నున్నది. తెలుగు బైబిలునందు దుబాబా

తించిన పాములను ఈ దిగువ నున్నట్లు ఆకారాది తరుసగా వివరించవచ్చును.

విష సర్పము

I. 1. ఎగురు సర్పము. (యెష 14⁹). క్రింద (4) లో నున్న సర్పము పేరేగాని అది యెగురుచున్నట్లును ఇచ్చట నున్నది. యెష యాలో అది అందఱిలో భయంకరుడగు రాజును నూచించుచున్నది.

2. కట్టపాము. అది 49¹⁷ లో నొక పదమునకును, సామె 28³⁹ నందున్న మఱియొక పదమునకును తర్జుమాయై యున్నది. ఈ రెండవ మాటను సాధారణముగా మిడునాగు అని తెనిగించిరి.

3. ఘటసర్పము. ప్రకటన గ్రంథమునందొది క్రీస్తు విరోధికి అలంకార రూపముగా నున్నది (ప్రక 12³⁻¹⁷ 13³⁻¹¹ 16¹³ 20⁹).

4. తాపకరమైన సర్పము. (సంఖ్యా 21⁶⁻⁸ ద్వితీ 8¹⁵). యెష 30⁴ లో దీనిని తాపకరమైన మిడునాగులని తెనిగించిరి. దీని అసలు పదము ప్రకాశించునది యని యర్థమగును. పైన 1 లోని అసలు పదమిదే. అరణ్యమందొక్కాయేలీ యలను కలచిన పాము లిట్టివే.

5. నాగుపాము. ద్వితీ 32³³ క్షీర్ 58⁴ యోబు 20¹⁴ మొ॥ వాక్యములలో నొక మాటకును యోబు 20¹⁶ నందున్న ఇంకొక మాటకును తర్జుమాయై యున్నది.

6. భుజింగము. దీని యసలు పదమును యోబు 7¹⁹ క్షీర్ 74¹³ 91¹³ యిర్మీ 51³⁴ సెపా 2¹³ మొ॥ చోట్ల నీ విధముగా తెనిగించినను యెష 27¹ నందు మకరమనియు, యెసా 29³

32⁹ నందు మొసలి యనియు, అది 1²¹ నందు మహా మత్స్యము అనియు నిర్గ 7⁹ నందు సర్పము అనియు తర్జుమాజేసిరి. అది సముద్రము నందు నివసించునదని ఈ వాక్యములవలనఁ దెలియును (మకరము 2 చూ॥) యోబు 3⁸ నందిది మఱియొక పదమునకు భాషాంతరమై యున్నది (మకరము 1 చూ॥).

7. మిడునాగు పైన 2 చూ॥

8. విషసర్పము పైన 5 చూ॥

9. క్రూరసర్పము మకరము చూ॥

10. సర్పము ఇది సర్పజాతి నంతటినీ నూచించుటకు వాడఁబడిన పదము.

నాగు పాము

II. పైనుదాహరించిన వానిలో (9) వది ఏదేను తోటలో ఆదాము హవ్వలను శోధించిన సర్పమునకు వాడఁబడిన పదము (అది 3¹). ఆచరిత్రను బట్టియే ప్రక 12⁹ 20⁹ నందు సాతానుకు ఆది సర్పము అను పేరు వాడిరి.

III. సర్పపూజ లోకమునందెంత సర్వసాధారణముగ నున్నను లైలిలునందు దానికి నూచులు లేవు గాని మోషే అరణ్యమునందు చేసిన ఇత్తడి సర్పమును (సంఖ్యా 21⁶), తరువాతి కాలములో పూజించినట్లు II రాజు 18⁴ వలనఁ దెలియును గాన దానిని ఛిన్నాభిన్నములుగఁ జేసిరి.

సర్వశక్తుడు దేవుడు I 3 (3), II 4, 5 చూ॥

సర్వ సంఘముల కొరతైన పత్రికలు (Catholic Epistles). ఈ పేరుకొందిన పత్రికలు ఏడు. అవేవనిన యాకొలు పత్రికయు, పేతురు మొదటి రెండు పత్రికలును, యూదా

పత్రికయూ, యోహాను మొదటి రెండు మూడు పత్రికలును. ఈ పత్రికలను రచించిన గ్రంథ కర్తలు ఏయొక సంఘము నిమిత్తమై ప్రత్యేకముగ వ్రాయక సర్వత్రయుండు సంఘము నిమిత్తము వ్రాసినందున నా పేర్కొనెదనని పండిత ప్రకాండుల యభిప్రాయము. ఆయా పత్రికలను గుఱించి తెలిసికొనుటకై వాని పేరుల క్రింద చూ॥

M.

సర్వోన్నతుడు దేవుడు I 3 (1) చూ॥

సలమీ (Salamis). కు ప్ర ద్వీపమునం దాగ్నేయముగా నున్న యొక రేవుపట్టణము. పౌలు బర్నబా లిచ్చటికి తమ మొదటి మిషనేరీ ప్రయాణము చేయునప్పుడు వచ్చిరి (కార్వ 13⁵). ఇచ్చట సమాజమందిరము లుండుటచే ననేకమంది యూదులు గలరని తెలిసికొనవచ్చును. ఈ పట్టణము క్రీ॥ శ॥ పూర్వము 6 వ శతాబ్దమునందు నున్నట్లు నూచన లభపడుచున్నది. రోమకావారి పరిపాలన కాలములో అది కుప్రదీవియందు తూర్పు భాగమునకు రాజధానిగా నుండెను. ప్రస్తుతిమునందు దానికి ఫామగస్ట (Famagusta) అను పేరు గలదు (పటము V, K 5).

సలీము (Salim = పూర్తియైన). యోహాను బాప్తిస్మముచ్చిన ఐసోనసు స్థలముదగ్గర నుండెను (యోహా 3:23 ఐసోను చూ॥).

సలోమీ (Solome = సమాధానము).

1. హేరోదు పెదుట నాట్యమాడి, బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహానును చంపించిన హేరోదియ కుమార్తె (మ 14:11 మా 6:17-29). ఈ పేరు బైబిలునందు లేదు.

2. క్రీస్తు నిలువ వేయబడినప్పుడు నిలువ దగ్గరనుండిన స్త్రీలలో నొకతె (మా 15:40). ఆమె సమాధికివచ్చిన స్త్రీలలోనుండెను (16¹). మ 27⁶ లో ఆమె పేరు లేకున్నను తేటెవయి కుమారులతల్లి యను పదములున్నవి. ఇందు చేతనే ఈ సలోమీ యోహాను యాకోబు అను వారి తల్లియని అనుకొనఁదగును. అట్లయిన పక్షమున మ 20:20-23 లో మనవిజేసిన దీమయేనని తెలిసికొనవచ్చును. ఈమె కన్యయైన మరియు తోడబుట్టువను నొక వాడుకమాట కలదు గాని యట్లుమాటకు బైబిలులో తగిన సూచనలు లేవు.

సల్కా (Salecah = బాట). కనాను దేశ మంతటిలో మిగుల తూర్పుగానున్న యొక పట్టణము (ద్వితీ 31⁰ యోహా 12⁴ 18:11 I దిన 5¹¹). దానిని గాదీయులకిచ్చిరి. అది బాషాను తూర్పు సరిహద్దయినట్లున్నది (ద్వితీ 31⁰). అరబ్బీవారు నింపించిన ఎడారికిని హద్దుగా నుండుటచే పూర్వ కాలములోను రోమకావారి కాలమునందును ప్రాకారములుగల పట్టణముగా నుండెను. ఇశ్రాయేలీయులు దానిలో నివసించి దానిని తమ పట్టణములలో నొకదానిగా చేసికొనినట్లు కనబడెను. అది గలిలయ సముద్రమునకు 15 మైళ్లు దక్షిణముగాను యొర్దాను నదికి 66 మైళ్లు తూర్పుగా నున్నది. ఆ ప్రాంతములలో ప్రస్తుతమున్న సల్కాదు (Salkhad) దాని యొనికి యని తలంచుచున్నారు (పటము VIII, C 2).

సల్మానా (Zalmonah = నీడగల). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యసంచారములో మకాముజేసిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33:41,42). అది ఎడోము ప్రాంతములలో నున్నది గాని దాని యొనికిని గూర్చి ఇంకను నూటిగాఁ దెలియదు.

సల్మున్నా (Zalmunnah = నీడలేని). గిద్దోనువలన నోడింపబడి హతమయిన మిద్యాను ఇద్దరు రాజులలో నొకఁడు (న్యాయా 8:34 కీర్త 83:11).

సల్మోను (Zalmon = నీడగల).

1. పెకము దగ్గరనుండు యొక కొండ (న్యాయా 9:40). బయల్పేరీతును తగలఁ దెట్టుటకు అబీమెలేకు అచ్చటనుండి కట్టెలను కొట్టి తెచ్చెను. కీర్త 83:14 లో నిదే పేరుగలదు. అచట హిముమువలన శత్రువులు చెదరఁగొట్టఁబడినట్లుగా నున్నది. తుఫోను అను సిరియా సేనాధిపతి హిముము అధికముగా కురిసినందున పొందిన యవజయమునకు (I మక్క 12:20) ఈ కీర్తన యందలి వాక్యము సూచనగా నున్నదని కొందఱి అభిప్రాయము. అట్లయినయెడల 88 వ కీర్తన క్రీ॥ పూ॥ 143 సం॥న రచింపఁబడినని చెప్పులసియుండును. కొందఱు 15 దాని సంబంధ వాక్యమునుబట్టి (కీర్త 88:1) అది బాషాను పర్వతముల ప్రాంతములో నున్నదని భావించుచున్నారు.

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమా 28³⁰). I దిన 11³⁰ లో ఇతనికి ఈలై అను మాఱుపేరు గలదు.

సల్మోనే (Salmon = క్రేతు ద్వీపమందు ఈశాన్యముగానుండు కొనకు కార్య 27⁷ లో పెట్టబడిన పేరు. ఇది గ్రీకు గ్రంథకర్తల వ్రాతలలోను కనబడును. దానికి ప్రస్తుతము సిడెరో (Sidero) యను పేరుగలదు. (పటము V, H 5).

సల్లాయి (Sallai = ఎత్తబడిన).

1. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేములో నివసించిన బెన్యామీనీయులకు పెద్ద (నెహె 11⁸).

2. చెఱకాలమునకుఁ దరువాత యాజకుల కుటుంబములలో నొక కుటుంబము (నెహె 12³⁰). 12⁷ లో వీరికి సల్లాయి అను పేరు కలదు.

సల్లు (Sallu = ఎత్తబడిన).

1. బెన్యామీనీయుల కుటుంబములలో (I దిన 9⁷ నెహె 11⁷).

సహకారి (Yoke-Fellow = Syngy-grus). పాలు ఫిలిప్పీయి సంఘమునందు ఒకనికి పెట్టిన పేరు (ఫిలి 4³). సువార్త పనిలో సహాయ పడిన యొకని సార్థకనామముగాని, యొకని అసలుపేరు కాదని తోచుచున్నది. ఇతఁడెవఁడో ఊహించుటకు మిగుల ప్రయత్నించిరి గాని ఫలానివారని రూఢిగా చెప్పఁజాలకపోయిరి. ఎఫ్ ఫ్రాదీతు లూకా, బర్నబా, సీల, తిమోతి అనువారిలో నొకఁడు అని వారి యభిప్రాయము. పాలుయొక్క భార్యకు సార్థకనామమని అది కాలమునుండి యొక వదంతి కలదు గాని I కొరి 7⁸ ఈ యభిప్రాయమును ఖండించును.

సహవాసము (Communion, Fellowship). ఇచ్చట యందుగాని పుచ్చుకొనుట యందుగాని పాలివారగుట సహవాసము అనఁబడును. సహవాసము అని యర్థమిచ్చు అసలు పదమును ఈ మాటతో మాత్రముగాక (కార్య 2⁴² ఫిలి 2¹ I కొరి 1⁹ II కొరి 13¹³ I యోహా 1⁷), పాలు పుచ్చుకొనుట (I కొరి 10¹⁶), పాలి వాడగుట (గల 2⁹ ఫిలి 8¹⁰ ఫిలి 8 I పేతు 5¹),

పాలుపొందుట (II కొరిం 8⁴), సాంగత్యము (II కొరి 6¹⁴), చందా (రోమా 15²⁸), భర్తము (హెబ్రీ 13¹⁶) అను ఈ పదములచే అయా వాక్యములతో దానిని తెనిగించిరి.

కార్య 2¹⁴ నందలి ఆరాధనలో ముఖ్యముగా ప్రభువు రాత్రిభోజనములో పాలు పుచ్చుకొనుటను నూచించునని కొందరనుకొందురు గాని అది అంతటిని సమష్టిగా నుంచుకొనుటను ముఖ్యముగా నూచించు రనుకొందురు. బీదలకు సహాయార్థముగా జను చేసినవానిని ఆ రీతిగనే సహవాసముగా నెంచుటనే దానికిని ఆ పదము నుపయోగించిరి (రోమా 15²⁸ II కొరిం 8⁴ హెబ్రీ 13¹⁶ ఫిలి 4¹⁴).

ద్రవ్యము నిచ్చి పుచ్చుకొను విషయము మాత్రమే గాక ఆత్మీయ విషయములో పాల్గొనుట మరి ముఖ్యముగా సహవాస మనబడును. ఇట్లు పరిశుద్ధాత్ముల బొందుట ఆత్మీయందలి సహవాసమనియు (ఫిలి 2¹ II కొరి 13¹³), క్రైస్తవులు ఏకరీతిగా విశ్వసించుటచేత వారు విశ్వాసమందు పాలివారనియు (ఫిలి 6), ప్రభువు రాత్రిభోజనమును పుచ్చుకొనువారు ఆయన శరీర రక్తములలో సహవాసులనియు (I కొరి 10¹⁶) తెలుపఁబడెను. పాత నిబంధన యాచారముల నాచరించినవారు వేదికతోనే పాలివారైనట్లు పాలు వ్రాసెను (I కొరి 9²³). ప్రేమానుబంధముచే విశ్వాసులు దేవునితో సహవాసులగుదురు. అందువలన ఒకరితో నొకరుకూడ సహవాసులై యుందురు (I యోహా 1⁷). ఈ విధముగనే వారు దేవుని స్వభావమునందును పాలివారగుదురు (II పేతు 1⁴). తాను క్రీస్తు శ్రమలలో పాలివాఁడు కావలెనని పాలు అపేక్షించెను (ఫిలి 3¹⁰). ఇట్లు చేయువారు ఆయన మహిమలోకూడ పాలివారు కాఁగలరు (I పేతు 4¹³). సువార్త పనియందును విశ్వాసులతో పాలివాఁడు కావలెనని ఆశించెను (I కొరి 9²³).

ఇట్టి పరిశుద్ధమైన సహవాసము కలవారు విగ్రహములతోను (I కొరి 10²¹ II కొరి 6¹⁴) దుష్క్రమ్యులతోను (ఎఫ్ 5⁷ ప్రక 18⁴) పాలివారై యుండనేరరు.

సహవాసమును పదము ఆత్మీయ హక్కులలోను వరములలో పాలు నొందుటను నూచించుటచే (ఎఫె 4:1) సహవాసమును నీ పదము సంఘ చరిత్రలో క్రైస్తవ సంఘమునకుకూడ పేరుగా వాడుచు వచ్చిరి.

సహస్రాధిపతి (Chiliarch = వేయిమంది కధిపతి). ఒక పటాలమునకు నేనానిగా నుండు వాని కీ పేరు పెట్టిరి. యోహా 18:13 లోను, కార్య 21:31 లోను ఈ పేరు గలదు (పటాలము చూ॥).

సహోదర ప్రేమ, సహోదరులు (Brotherly love, Brethren). సహోదర ప్రేమయను అర్థమిచ్చు మూలభాషాపదము ఫిల డెల్ఫియ (Philadelphia) అనునది యున్నది. ఫిల డెల్ఫియ అను నై పదము సువార్తలలో నుండకపోయినను “మీరందఱు సహోదరులు” అని క్రీస్తు చెప్పినప్పుడు (మ 23) వారట్టి సహోదరప్రేమ కలిగినవారై యుండవలెనని నూచించెను. సహోదరప్రేమ యను పదము పత్రికలను వ్రాసినవారు ఉపయోగించిరి (రోమా 12:10 I థెస్స 4:9 హెబ్రీ 13:1 I పేతు 1:2 II పేతు 17). I యోహా 5:1 లో నీ పదము లేకపోయినను దాని సంగతి గలదు.

ఇట్టి సహోదరప్రేమను బట్టియే ఆదిక్రైస్తవులకు సహోదరులు అను పేరు పెట్టుచువచ్చిరి. యూదులు సహ తమ జాతివారికి సహోదరులను పేరు పెట్టినట్లు కార్య 29:13 వలనఁ దెలియును. తన శిష్యులు తన సహోదరులని క్రీస్తు చెప్పెను (యోహా 20:17). పత్రికలయందిది క్రైస్తవులకు సర్వ సాధారణమైన విరుదుగా నున్నది (కార్య 15:33-36 16:40 రోమా 1:13 మొ॥). వారే తండ్రి పుత్రులగుటచే నీ విరుదు మిగుల తగినది (ప్రేమ చూ॥).

సా

సాంప్రాణి, సాంప్రాణి పర్యవర్తము గంధ వర్ణము I 2 చూ॥

సాక్షి, సాక్ష్యము (Witness, Testimony). పాత నిబంధనయందు ఏడు (Ed) అను హెబ్రీ పదమునకు భాషాంతరము.

యొర్దానునది కవతల రూచేను గాదు మనషే గోత్రములు సాక్ష్యార్థమై కట్టిన వేదికకు ఏడు అను పేరుఁబెట్టిరి (యోహా 22:4). క్రొత్త నిబంధనలో సంఘ చరిత్రయందు హతసాక్షుల సందర్భములో వాడిన పదమునకు గ్రీకు భాషయందు మార్టర్ (Martyr) అను మాటను వ్రాసిరి. ఒక సంగతిని దృఢపఱచుటకు ఆ రీతిగనే రాళ్లకుప్పును (అది 31:4), రాతిని (యోహా 24:7) సాక్ష్యముగా పెట్టినట్లు నూచన లగుపడుచున్నది. యోబు తన దౌర్భాగ్యమును దేవుఁడు చేసిన దానికి సాక్షిగా నెంచెను (యోబు 16:8). ఆ రీతిగనే క్రొత్త నిబంధనయందు పాదధూరిని దులుపుట ఎదిరించెడివారికి విరోధముగా సాక్ష్యము నిచ్చును (మా 8:11). సత్యమును దృఢపఱచుటకై భూమ్యాకాశములను సాక్ష్యముగా నుంచిరి (ద్వితీ 4:6). దేవుఁడు తమ మధ్య నున్నాడను సంగతికి నూచనగానున్న గుడారము సాక్ష్యపు గుడార మనఁబడెను (సంఖ్యా 17:18 మొ॥). పై నూచనలనుబట్టి మనుష్యులు మాత్రమేగాక ఆయా వస్తువులుకూడ సాక్ష్యములై యున్నట్లు తెలియుచున్నది.

అన్నిటికన్న ముఖ్యముగా మానవులు సాక్షులైయుండి సాక్ష్యము నిచ్చిరి. యిర్మీయా పొలమును కొనినప్పుడు సాక్షులను పెట్టుకొనెను (యిర్మీ 32:10). బోయజా రూతును లాను వివాహము చేసికొన్నట్లు సాక్షులను పెట్టెను (రూతు 4). నేరమును స్థాపించుచు కనీసము ఇద్దరైనను సాక్షులు కావలసియుండిరి (ద్వితీ 17:6). సత్యమును దృఢపఱచుటకు దేవుఁడే సాక్షి యని ఒక విధమగు ప్రమాణమును వాడిరి (అది 31:6 రోమా 1:9 II కొరి 1:3 మొ॥). చెప్పినది నిజమని దృఢపఱచుటకు వినువారినికూడ సాక్షులుగా పెట్టెడివారు (I సమా 12:1 I తిమో 2:10).

సత్యమును దృఢపఱచువారు మాత్రమేగాక సత్యమును బోధించువారుకూడ సాక్షులై సాక్ష్యము నిచ్చువారుగా నెంచఁబడిరి. బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను క్రీస్తునుగూర్చిన సాక్షిగా నుండెను (యోహా 17:19). అపొస్తలులు క్రీస్తు పనినిగూర్చియు ఆయన మరణ పునరుత్థానములను గూర్చియు సాక్షులైరి (లూ 24:48 కార్య 1:8 2:32 మొ॥). విశ్వాసుల సముదాయము

సాక్షి సమాహ మనఁబడును (హెబ్రీ 12¹). యొక్క శ్రీస్తు పరమసత్యమును బయలుపరచెను కావున నమృతమైన సాక్షి అను బిరుదు (ప్రక 1⁵ 8¹⁴) ఆయన బిరుదులలో నొకటిగా నున్నది.

సాక్ష్యపు గుడారము గుడారము I 2 చూ॥

సాగిల పడుట నమస్కారము చూ॥

సాతాను (Satan = విరోధి).

1. సాతానుయొక్క పేరులు. ఈ పదము యొక్క అసలు అర్థము విరోధియనునది I రాజు 11³⁵ నందున్నది. క్రీస్తు 108⁶ నందున్న ఈ పదమునే అపవాది యని తెనిఁగించిరి. ఈ రెంటిలో నది సాతానును గాక మానవులలోని విరోధులను నూచించును. ఈ బిరుదును యోబు 1^{6,7,9,12} 2^{1,2,3,9,7} I దివ 2¹ జెక 3¹ నందు చూడవచ్చును. ఈ హెబ్రీ పదమునే క్రొత్త నిబంధనలో ఆల్ఫ్రే వ్రాసిరి (మ 4¹⁰ 12³⁶ 16²³ యోహా 13²⁷ కార్త్య 5³ 26¹⁸ మొ॥). అపవాది యను అర్థ మిచ్చు గ్రీకు పద మొకటి క్రొత్త నిబంధనయందు గలదు (మ 4¹⁵ 13⁹ 9¹ 25⁴¹ I తిమో 2^{6,7} మొ॥). ప్రక 12¹⁰ లో నున్న అసలు పదము వేఱుపద మైనను అదే యర్థమిచ్చును. సాతానుకు శోధ కుఁడు (మ 4³ I థెస్స 3³), దుష్టాఁడు (మ 6¹³ 13¹⁹ ఎఫె 6¹⁶), దయ్యముల యధిపతి. (మ 3²²), లోకాధికారి (యోహా 12³¹), వాయుమండల సంబంధమైన అధిపతి (ఎఫె 2²), అది సర్వము (ప్రక 12⁹ దీనితో II కొరి 11³ అది 1³ సరి పోల్చుము), బయెల్జెబూలు (మ 10³⁵ 12³⁴⁻³⁷ మా 3²² లూ 11¹⁵⁻¹⁹), బెలియాలు (II కొరి 6¹⁵) అను పేరుల గలవు.

ఈ పేరులలో నీ దిగువవానిని మాత్రము వివరింతుము:—

(1) వాయుమండల సంబంధమైన యధిపతి (ఎఫె 2²). యూదుల అభిప్రాయము చొప్పున వాయుమండలము దయ్యముల కునికి యున్నది. దానినిబట్టియే ఖాలు సాతానుకీ పేరు పెట్టెను.

(2) అది సర్వము (ప్రక 12⁹). అది కల్పద్రుమలను శోధించుటచేతనే సాతాను కీ పేరు

గలదు (అది 3¹). సాతానుపే రా చరిత్రయందు లేకపోయినను అందులోని సర్వము శోధకుని నూచించునని దానివలనఁ బెరియుచున్నది.

(3) బయెల్జెబూలు బయెల్జెబూజ్ అనునది ఫిలిష్తీయుల దేవత (I రాజు 13^{2,3,16}). ఆ పదమునకు ఈఁగల దేవత యని యర్థమని సాధారణముగా ననుకొందురు గాని కొందఱుది నూర్య కిరణములను నూచించునని యభిప్రాయపడుచున్నారు గాన దీని వైద్యదేవతగా నెంచవచ్చును. యూదులు ఈ పదమును బయెల్జెబూలుగా మార్చిరి (మ 10³⁵ మొ॥). దానికి చెత్తదేవత యని యర్థము. వారీ పేరును క్రీస్తుకు పెట్టి దూషించిరి.

(4) బెలియాలు (Belial = పనికిరానిది). దుష్టులకు పాఠ నిబంధనయందు పెట్టఁబడిన పేరు. అసలునందు బెలియాలు కుమారులు అని యున్నది. ఆ పదమును పనికిమాలినవారు, దుష్టులు, పోకిరులు, చెడుది, చెడ్డవారు, దుర్మార్గులు మొదలగు మాటలచే తెనిఁగించిరి (ద్వితీ 13¹³ న్యాయా 19²² I సమా 1¹⁶ 10²⁷ 25²⁵ మొ॥). యూదుల ఆప్రమాణిక గ్రంథములలో బెలియాలు అను పదమును సాతానుకు వాడిరి. II కొరి 6¹⁵ లో పాలిపదము నిట్లే వాడెను.

(5) అబద్ధోను, అపొల్లాయోను ఈ పదమునకు నాశనము చేయువాఁడు అని యర్థ మగును. అబద్ధోను అనునది హిబ్రా పదమును, అపొల్లాయోను గ్రీకుపదమునై యున్నది.

2. సాతాను మానవులకన్న అధికశక్తిగల వాఁడు. యుక్తివరుఁడు. మానవులను శోధించు వాఁడు. వారిని పాపమున చిక్కునట్లు జేసి, శిక్ష కలిగించును. అతఁడు దయ్యములకన్న బలముగలవాఁడై వాని కధిపతియై యున్నాఁడు.

3. పాఠ నిబంధనయందు సాతానునుగూర్చిన శోధలంత లేటగా లేవు. వాఁడు హవ్యయొద్దకు సర్వరూపముతో వచ్చి శోధించెను (అది 3). దానిని గూర్చిన వివరమునందు సాతాను పేరు లేకపోయినను, తరువాతి నూచనలవలన వాడేని తెలిసికొనుచున్నాము. దుర్మార్గులను గూర్చిన నూచన లచ్చటచ్చటఁ గలవు (న్యాయా 9²²

I సమూ 18¹⁴ I రాజు 22²²) గాని, వానికి ప్రత్యేకముగ అధికారము లున్నట్లు నూచన లేమియు కనబడుటలేదు. అదిభేయులైన వారిని కిషించుటకై, వానిని వారికి తీర్పుగాఁ బంపినట్లున్నది. ఇక 3¹ యోబు 18⁷ మొ॥ వాని యందు ప్రత్యేకముగ దూతగా కనబడినను, దేవుని నెలవులేని దేమియు చేయనేరనట్లు కనబడుచున్నది. I దిన 21¹ లో వాఁడు శోధకుఁడుగా నున్నట్లున్నది గాని దానికి సంబంధించిన II సమూ 24¹ లో దేవుఁడే దాపిదును శోధించి నట్లున్నది కావున సాతాను కీడు చేయుటకు మనుష్యులను శోధించువాఁడైనట్లు ఇందులో అంత తేటగా లేదు. దూతలనుగూర్చిన బోధ వలెనే సాతానును గూర్చిన బోధకూడ చెఱకాలముకు పిచ్చుటనే స్పష్టముగ నున్నది. యూదులు చెఱలో నుండఁగా, తమ చుట్టునుండు బబులోను పారసీకులయొక్క శాస్త్రములలో సాతానును గూర్చియు, దురాత్మలను గూర్చియు విని, వానిని తమ అప్రమాణిక గ్రంథములలో నుదాహరించిరి. సాతానును ప్రత్యేకముగ మూర్తిగాను దేవునికి గర్భశత్రునిగా నెంచి వివరింప మొదలు బెట్టిరి. టోబీతు 38-17 లో నున్న ఆస్మోడియస్ (Asmodeus) అట్టివాఁడై యున్నాఁడు. ఆ గ్రంథములలోనే, దయ్యములు పూర్వము మంచిదూతలై యుండి చెడిపోయిన సంగతియుఁ గలదు.

4. క్రొత్త నిబంధనలో సాతానును గూర్చిన బోధ. యేసుక్రీస్తు అపవాదిని నశింపజేయుటకు వచ్చి పనిజేసెను (మార్క్ 2^{14,15}). కావున సాతానును గూర్చిన బోధ క్రొత్త నిబంధనలోని నూచనలవలన మఱింత తేటగా కనబడును. క్రీస్తు సాతానును లయఁపఱచుటకు పనిచేయఁగా సాతా నెక్కువగా ఆయనను విరోధించి, ఆయన పనిని చెఱపుటకు పనిజేసెను. క్రీస్తును శోధించెను (మ 4¹⁻⁴). అందువలననే బహుళః క్రీస్తు కాలమునందు దయ్యముపట్టిన వారంతముండి యుండిరి (లూ 4³³⁻⁴¹ 89-97-33 మొ॥). క్రీస్తు జేసిన బోధలను మనుష్యులు నమ్మకుండునట్లు సాతాను విశేష యత్నములను జేసెను (మ 4¹). వాఁడు హంతకుఁడును అబద్ధికుఁడునై (యోహా 8⁴⁴), అబద్ధమాడునట్లు మనుష్యులను రేపును (కార్త్య 5³ ప్రక 12⁹). క్రీస్తు నప్పగించుటకు

యూదాను ప్రేరేపించెను (యోహా 18²⁷). మనుష్యులను నాశనము చేయుటకు ఎడతెగని ప్రయత్నములు చేయును (I పేతు 5⁵ ఎఫె 6¹¹). వాని ప్రేరేపణలకు లోనిగువారు వాని బిడ్డలగుదురు (యోహా 8⁴⁴ కార్త్య 18³). అట్టి వారి సమాహము సాతాను సమాజపువారనబడుదురు (ప్రక 2⁹). అట్టి దుష్టులను సంఘమునుండి వెలివేయుట, వారిని సాతాను కప్పగించినట్లుండును (I కొరి 5⁵ I తిమో 1²⁰). వాని బుద్ధిగలవారికి వాని పేరు పెట్టబడును (యోహా 6⁷⁰ మా 8³³). అతని ప్రభుత్వము నకు లోబడువారు ఒక రాజ్యమునుదలి వారనఁదగును. దానికి సాతాను అధికారి (ఎఫె 2²). ఆ రాజ్యము మిగుల బలముగలదైనను (6¹²) వాని నెదిరించువాని కట్టి వోనియు కలగనేరదు (యాకో 4⁷). అది నిలువక పడి నశించును. క్రీస్తు కాలములోనే సాతానుయొక్క శక్తి యధికారము తగ్గిపోయి వాఁడు మెరుపువలె ఆకాశమునుండి పడినట్లుగా నున్నది (లూ 10¹⁸). చివరకు వాఁడు పూర్ణముగా నోడింపబడును (మ 25⁴⁷ ప్రక 20¹⁰).

సాత్వికము (Meekness, gentleness). బైబిలునందు బోధింపబడిన యొక ముఖ్యధర్మమై యున్నది. సాత్వికమును పదముచే తెనిగింపఁబడిన వేర్వేలు పదములు గలవు. ఒక పదము దీనత్వమును వినయమును నూచించును (మ 5¹¹ 21⁵ I కొరి 4²¹ మొ॥). మఱియొకటి పిల్లలను చూచువారు వారియెదుట కనబఱచు ఓర్పును నూచించును (I థెస్స 2⁷ II తిమో 2²⁴ దీనత్వము చూ॥).

సాడె (Sizade = ప్ర ఆను నక్షరము); మార్క్ యక్షరములలో 18 వ 119 వ క్షీరసలోని 18 వ భాగముందలి ప్రతి పంక్తి ఈ యక్షరముతో నారంభమగుటవలన ఆ భాగమున కీ పేరుఁ బెట్టిరి (క్షీర 119³⁷⁻¹⁴⁴ చూ॥).

సాదోకు (Zadok = నీతిమంతుఁడు).

1. యెహూషతేములోని యాజక కుటుంబములలో నొక ముఖ్యమైనదానికి పూర్వికుఁడు. I దిన 8^{4-15, 20-23} 24¹ వలన ఇతఁడు అహోస కుమారుడగు ఎలియాజరు వంశపువాఁడని కనఁ

బడుచున్నది. గాని ఇతని పక్షపువారు ప్రధాన యాజకత్వ మితినిదని రుజువు చేయుటకై, కల్పించిన వంశావళి యని కొందఱి యభిప్రాయము. చరిత్రయందలితని పేరు మొదట II సమూ 8¹⁷ నందు కనబడును. అప్పు డితఁడు అబ్బా తారుతోహాడ దావీదు కాలమునందు యాజకుడై యుండెను. అబ్బా తారుకన్న చిన్నవాడై యాజక ధర్మముల నెఱవేర్చుటయందు సహాయము చేసినట్లు ఆయా వచనములయందు కనబడును (II సమూ 15⁹⁴⁻⁹⁹ 17¹⁵ 18^{19, 27} 19¹¹ 20⁹⁴). అయినను ఈ వాక్యము లన్నిటిలో సాదోకు పేరు మొదట వచ్చుటను జూడఁగా సాలామెను కాలమునందతని కుటుంబమునకు పెత్తనము కలిగినప్పటి సమూయేలు గ్రంథమును సవరించి రని తెలిసికొనవచ్చును. అబ్బాలోము తిరుగు బాటు జేసినప్పుడు అబ్బాతారు సాదోకులు దావీదు పక్షముననుండి అతనికి సహాయపడిరి (II సమూ 15⁹⁴⁻⁹⁹). దావీదు వృద్ధుడైనప్పుడు అబ్బాతారు రాజ్యము నవహరించుటకై యత్న పడిన అదోనియాపక్షము విహింపఁగా (I రాజు 17⁸), సాలామెనును అభిషేకించుటకు దావీదు సాదోకును నియమించెను (I రాజు 13⁹⁻⁴⁵). సాలామెను రాజైనప్పటి అబ్బాతారును పూర్ణముగా యాజకత్వమునుండి తొలగించి, సాదోకును ప్రధాన యాజకత్వమునకు నియమించెను (I రాజు 22^{6, 27, 35}). సాలామెను కాలము మొదలుకొని మక్కబీయుల కాలము దనుక సాదోకు వంశస్థులు యాజకులలో ముఖ్యులుగా నెంచబడిరి. యెహెజ్కేలు వీరిలో నొకఁడు. సాదోకు సంఠితవారికి మాత్రమే యాజకత్వము భుక్తమైయున్నట్లు అతఁడు వ్రాసెను (యెహె 40⁴⁶ 43¹⁹ 44¹⁵ 48¹¹). సద్దుకయ్యులను పేరితనివలననే గలిగినట్లు కొందఱి యభిప్రాయము (యాజకులు చూ॥).

2. దావీదు యోధులలో నొకఁడు సాలు రాజ్యమును దావీదున కప్పగించుటలో సహాయ పడెను (I దిన 12²⁸). ఇతఁడును 1 లో నుకాహరించబడిన వాఁడును ఒకరే యని యోసీఫును వ్రాసెను (పురా 7. 2. 2). గాని అది సందేహస్పదముగా నున్నది.

3. రాజైన యోతాముయొక్క తాత (II రాజు 15²³ II దిన 27¹).

4. యెరూషలేము ప్రాకారములు కట్టుట యందు నెహెమ్యాకు సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు (నెహె 3⁴). ఇతఁడు బయానా కుమారుడు (7⁶ ఎజ్ర 2³).

5. అదే పనిలో సహాయముచేసిన ఇంకొకఁడు. ఇతఁడు ఇమ్మేరు అనువాని కొడుకు (నెహె 3⁹⁹).

6. నెహెమ్యా కాలమున కాస్త్రీగా నున్న వాఁడు (నెహె 13¹³). ఇతఁడును 5 లోని వాఁడును ఒక్కఁడు కావచ్చును.

7. నిబంధనను ముద్రించిన ప్రధానులలో నొకఁడు (నెహె 10²¹).

8. పైన 1 లో చెప్పబడినవాఁడు గాక మరి యొక ప్రధాన యాజకుడు (I దిన 6¹²).

9. క్రీస్తు వంశావళి క్రమణికలో నొకని పేరు (మ 1⁴).

సాధుత్వము, సాధువు సాత్వికము చూ॥

సానికనాదము సంగీతము 3 (2) (6) చూ॥

సాపోను (Zaphon = ఉత్తరము). యెర్రానుకు తూర్పుగానున్న గాదు వారి స్వాధ్యక్షములోని యొక పట్టణము (యెహో 13⁹⁷). న్యాయ 12¹ లోని ఉత్తరదిక్కునకు పోయి అను పదములు సాపోనుకు పోయి యని తర్జుమా చేయబడవలెనని కొందఱు అనుకొందురు. అది 48¹⁶ లో నుండు సిఫోన్యను దీనికి సంబంధించి యున్నట్లున్నది (సిఫోన్యను చూ॥). సంఖ్యా 28¹⁵ లోని నెహోను, ఆ పట్టణపు మాఱుపేరనియు, నెహోనీయులు అనునది యా పట్టణస్థుల పేరనియు అనుకొనఁ దగును. యూదుల పురాణగ్రంథముల ప్రకారముగా అమాథన్ (Amathus) అనునది దీని యనికియై యున్నది. అట్లయిన పక్షమున ప్రస్తుతము యబ్బోకు నదీ ముఖద్వారమునకు ఈశాన్య దిక్కుగా అమడదూరమున నుండు అమాతే (Amaleh) దీని యనికి యని అనుకొనవచ్చును (పటము III, H¹ 8).

సామెతల గ్రంథము (Book of Proverbs). ప్రతి జనమును ప్రతి జాతియును

తమ పూర్వుల నాటనుండి వాడుకలోనుండు సామెతలను వాడుకొనుచున్నారు. గ్రంథ సంచయముగల జనములలో వారు అట్టి సామెతలను ఏకముగా కూర్చి వ్రాసి నిలువజేసి యుంతురు. ఐగుప్తు దేశములో సాలామెను కాలమునకు 2500 సంవత్సరములకు మునుపు జీవించి యుండిన యొక జ్ఞాని మిగుల ప్రాచీనకాలము నుండి వాడుకలోనుండిన సామెతలను సమకూర్చి యుంచెను. అది మిక్కిలి ప్రసిద్ధములై యుండెను. ఇతఁడు సమకూర్చి రెల్లతో చేయబడిన పత్రములమీఁద వ్రాసిన పుస్తకముయొక్క పత్రములు ఒక ఐగుప్తు దేశపు సమాధిలో దొరకెను. బహుళః సాలామెను కీ పుస్తకము తెలిసి యుండును. సాలామెను మృగములను పక్షులను నేలప్రాకు జంతువులను చెట్లను కనిపెట్టి చూచి సామెతలు వ్రాసెనని చెప్పుదురు (I రాజు 32, 33). మఱియు నతఁడు మనుష్యులకు ఒకరితో నొకరికుండు వ్యవహారములను కూడ కనిపెట్టి చూచెను. సాలామెను సామెతల పుస్తకమందు వ్రాయబడియున్న సామెతలు మాత్రము గాక వ్రాతలో చేర్చని యనేక సామెతలను చెప్పి యుండెను. సామెతల పుస్తకము యావత్తును, సాలామెను చేతనే వ్రాయబడలేదు. ఇతరులు కూడ అనేకములు వ్రాసిరి.

సామెతల పుస్తకమును ఎనిమిది ముఖ్య భాగములుగా విభాగింపవచ్చును.

(1) 1-9 జ్ఞానము ఒక మనిషి మాట్లాడినట్లు మాటలాడుచున్నది. అది యావనకులకు అవివేకమునుండి తొలగి జ్ఞానమును వెంబడించ వలయునని హెచ్చరించుచున్నది. ఎనిమిదవ తొమ్మిదవ అధ్యాయములయందు జ్ఞానమును బుద్ధి హీనతయు ఉత్తమ పురుషులందు పేర్కొనబడి యున్నది. అవివేకము ననుసరించుటలన కలుగు కూన్యత వెల్లడిచేయబడి యున్నది.

(2) 10-22¹⁶ సాలామెను చెప్పిన వనబడిన చిన్న చిన్న సామెతలు వ్రాయబడియున్నవి.

(3) 22¹⁷-24²² జ్ఞానోపదేశ మనబడునది సామెతలయొక్క రెండవ సంచికయై యున్నది.

(4) 24²³⁻³⁴ పై సంచికకు అనుబంధము.

(5) 25, 29 సాలామెను చెప్పిన సామెతలు. వీనిని హిక్కియా యొక్క మనుష్యులు ఎత్తి వ్రాసిరి. బహుళః హిక్కియా అష్టాద బబులోను దేశముల రాజులవలె యెదూపలేము నందు పుస్తకకాల నొకటి ఉంచియుండును.

(6) 30 అధ్యాయము యాక కుమారుడయిన అగూరు తన శిష్యులయిన ఈతీయేలనకును, ఉక్కాలుకును చెప్పిన హితోపదేశము. ఈ ముగ్గురవరో మనకు తెలియదు.

(7) 31¹⁻⁹ లెమూయేలు తల్లి అతనికి ఉపదేశించిన దేవోక్తులు. రాబయిన ఈ లెమూయే లెవరో మనకు తెలియదు.

(8) 31¹⁰⁻³¹ వచనములయందు పతివ్రత యొక్క గుణాతిశయములు వర్ణింపబడి యున్నవి. ఈ లేఖరి పతివ్రతయైన స్త్రీని భార్య యనియు, మాత యనియు ఒక గొప్ప యింటి యిల్లాలనియు చెప్పి వర్ణించుచున్నాడు.

యూదులు ఈ సామెతల గ్రంథమును ధర్మ శాస్త్రము ప్రవక్తలు అను గ్రంథవర్గముతో సమ మైనదానిగా నెంచక దానిని పరిశుద్ధి లేఖనములు అను భాగముతో చేర్చిరి. అప్రమాణిక గ్రంథములో సాలామెను జ్ఞానము, పైరాక్సు రచించిన జ్ఞానము అనునవి దీనివంటివై యున్నవి.

J. C.

సామెహ్ = (Samech = అను నక్షరము). హెబ్రీ యక్షరములలో 15 వది. అక్షరమాలికగా వ్రాయబడిన 119 క్షరాలలోని 15 వ భాగమునకు (ప 118-120) ఈ పేరు పెట్టిరి.

సారసవక్షి పక్షులు 38 చూ॥

సారెతాను (Zarathan). యెర్దాను లోయలో ఆదాముపురము దగ్గరనుండు ఒక పట్టణము (యెహో 31⁶). సాలామె నీ పట్టణముపై నొక యధికారిని నియమించెను (I రాజు 4¹⁹). దీనికిని సుక్కితుకును మధ్యనుండు జిగట భూమిమీఁద అతఁడు ఆలయమునకు కావలసిన పస్తువులను పోతపోయించెను (I రాజు 7⁴⁶). అందువలన ఇది సుక్కితుకు పోవు రేవుదగ్గర యబ్బోకు నదీ ముఖద్వారమునకు సమీపముగా నుండు స్థలమనియు యెర్దానుకు వడమరగానుండు

స్థలమనియు అనుకొనఁదగును. న్యాయా 7³ లో నుండు నెరేరాతు I రాజు 11³⁶ లో నుండు జెరేదా అను పేరులు ఈ స్థలమునకు మాటు పేరు లనుకొందురు.

సారెపతు (Sarepta or Zarephath = షేనీశే దేశమందున్న యొక పట్టణము). అది సీదోనీయుల పట్టణ మనఁబడెను (I రాజు 17³ లూ 4³⁶). అచ్చటనున్న యొక విధవరాలి యింటియందు ఏలీయా బసజేసి ఆమె కుమారుఁడు చనిపోగా నతనిని బ్రదికించెను (I రాజు 17⁹⁻²⁴). ఓబద్యా 20 నందది ఇశ్రాయేలీయులకు కలుగఁ జోవు సరిహద్దుగా నెంచఁబడెను. క్రీ॥ శ॥ ముందు 701 సం॥లో అమూరు చక్రవర్తియగు సన్సెరీబు జయించిన పట్టణములలో నిది యొకటియై యున్నట్లు అమూరువారి శాసనములవలనఁ దెలియును. ప్రస్తుతము సీదోనుకు 8 మైళ్లు దక్షిణముగా నుండు సారెఫెందు (Sarefend) అను పేరులో దీని రూపమింకను గనఁబడుచున్నది. ఆ యూరికిని సముద్ర తీరమునకును మధ్యనుండు పాడు శేషములే దాని యునికి. క్రూసేడులను యుద్ధములు చేసినవారు సరప్త యూరి విధవరాలి ఇల్లుండిన స్థలముగా నెంచఁబడిన చోట కట్టించిన ఒక దేవాలయపు శేషము లింకను చూపెదరు (పటము IV, C 3).

సార్దీస్ (Sardis). చిన్నాపియలోని పడమటి పరగణాలలో మధ్యనుండు లూదియయొక్క రాజధాని. క్రీ॥ ము॥ ఆరవశతాబ్దము మధ్యనిఱకు ఇది యా కాలమునున్న రాజ్యములన్నింటిలో మిగుల స్థితివంతమైనదిగా నుండెను. 1500 అడుగులు ఎత్తుగానుండు త్రోలస్ (Tmolos) అను కొండపై దీని కోటను కట్టియున్నారు. కోరఫు రాజు దీనిపై యుద్ధముజేయుచు, సార్దీస్ పట్టణపు వారికి తెలియకుండిన యొక మార్గమును కనుగొని, దానిద్వారా కోటలో బ్రవేశించి, క్రీ॥ ము॥ 548 సం॥మున జయించెను. ఆచారితగా సిరియ రాజగు మనో అంతియోకస్ క్రీ॥ ము॥ 214 నందు దానిని పట్టుకొనెను. చ్రక 3³ నందుదా హరింపఁబడిన జాగరూకత ఈ చరిత్ర సంబంధము వలన మఱింత స్పష్టపఱచఁబడుచున్నది. ఇది యూరోపు ఆసియల మీఁదుగాఁ బోవు పెద్ద

రస్తాకు సమీపమున నుండి, ఆరంభమునందు వ్యాపారాదులకును చేతిపనులకును మిగుల ప్రసిద్ధిఁ జెందిన పట్టణమై యుండెను. చిన్నాపియలోని ఏడు సంఘములలో నొకటిగా లెక్కించఁబడెను

సార్దీస్ శిథిలములు

(చ్రక 111 31⁶). ఈ పట్టణమందలి సంఘము లొకవిషయములలోఁ జిక్కుకొని విశ్వాసము నందు మృతమైనట్లుండెను. ఈ సంగతులా పట్టణమునకు బాగుగా సరిపడెను. లుదియ పరగణా యొక్క ప్రధాన బీమపు ఈ పట్టణమున నున్నట్లు సంఘచరిత్ర వలనఁ తెలియుచున్నది. అతఁడు కన్ స్టాంటినోపిలు పట్టణమందుండిన ప్రధానాధ్యక్షుని క్రింద నుండువారిలో ఆరవవాఁడుగా లెక్కించఁబడెను. కన్ స్టాంటినోపిలు వృద్ధిలోకి వచ్చినప్పుడు యూరోపు ఆసియల మీఁదుగా వెళ్లిన రస్తాలు ఈ పట్టణముమీఁదుగాఁ బోవుట ఆగినందున దీని ప్రాముఖ్యత తగ్గిపోయెను. ప్రస్తుత మచ్చట నుండునది చాల చిన్న పల్లెయై సెర్తకలెస్సె (Sert kalesi) పిలువఁబడుచున్నది (పటము V, I 3).

సాలు అఱ్ఱోటము చూ॥

సాలూ (Salu=ఎత్తుగానున్న). షిమ్యాను గోత్రీకుఁడు. ఖీనహాసు చంపిన జిమ్రాయొక్కరండ్రి (సంఖ్యా 251⁴).

సాలెపురుగు కీటకములు 29 చూ॥

సాష్టాంగపడుట నమస్కారము చూ॥

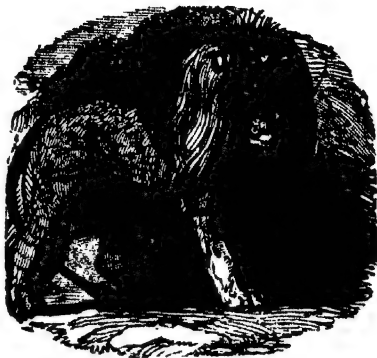
సి

సింహుల వృక్షము (Teel Tree). ఆలమాను (యెహె 27⁶) లేక ఎలమాను (అది 12⁶) అను హెబ్రీ పదముయొక్క భాషాంతరము. సింహులవృక్ష మనుటకన్న మూలభాషపదమును తెలుగు అక్షరములతో వ్రాయుట మరి బాగుగా నుండును. ఇట్టి వృక్షములు భరత వర్షమున హిమాలయ పర్వతములకు దక్షిణమునందు లేనే లేవు. దీనిని ఇంగ్లీషు భాషలో ఓకు వృక్ష మందురు. ఇది పల్లెటూరులో లెస్సగా బెరుగును. ఈ వృక్షజాతులలో నొకజాతి చెట్లు మిక్కిలి యెత్తుగా బెరిగి నలుతట్ల వ్యాపించిన కొవ్వలు గలవగును. హెబ్రీను పట్టణ సమీపమున నిట్టి చెట్లొకటి గలదు. అరబ్బీయులు దానిని అబ్రాహాముయొక్క చెట్టు అందురు గాని అది 400 సం॥లకన్న నెక్కుడు వయస్సులేదు. ఈ జాతి చెట్ల కలప మిగుల గట్టిది. గాన ఇండ్లను ఓడలను కట్టుట కుపయోగింతురు. సమాధుల దగ్గర ఈ చెట్లను నాటు అలవాటు వేలకొలది సంవత్సరములనుండి గలదు (అది 35⁶). J. C.

సింహులము ఇంగిలీకము చూ॥

సింహము (Lion). ఆఫ్రికా ఖండము దీని ముఖ్య నివాసస్థానమైనను, ఆసియ ఖండము నందు భారత దేశము దనుక కనబడుచునే బ్రెలిలు కాలమునం దివి పల్లెటూరు దేశమున నెక్కువగా నుండెను. బ్రెలిలునందు దీనికి ఆరు హెబ్రీ పదములును, ఒక గ్రీకు పదము నుపయోగింపఁ బడెను. వీనిలో మిగుల సాధారణముగు హెబ్రీ భాషాపదము పాత నిబంధనయందు 80 సార్లు కన్పించును. సింహము యొక్క బలము (II సమా 1²³ సామె 30³⁰), దాని ధైర్యము (II సమా 17¹⁰ సామె 28¹), దాని కోరలు (యోవే 1⁶), ఎఱుగు పట్టుకొనుటకు దుముకక పూర్వము పొంచియుండుట (అది 49⁶), గొట్టెలను దూడలను పట్టుకొనుట (I సమా 17³⁴ యోవే 11^{6/7}), మనుష్యులను పట్టుకొనుట (I రాజు 18³⁴ 2³⁰), దాని గర్జన (యోబు 4¹⁰ సామె 20³ I పేతు 5⁶) లను గూర్చిన నూచనలు పెక్కులు గలవు. అది పొదలలోను (యిర్మీ 47), అరణ్య

మందును (5⁶) ఇతర మఱుగు చోట్లను (25³⁸) దాగుకొనును. యెర్దాను నదీ తీరముననుండు వృక్షాదులలో ముఖ్యముగా దాగుకొనియుండునని 49¹⁰ వలనఁ బరియుచున్నది.

సింహము

యెహెజ్కేలుకు గలిగిన దర్శనమందును (యెహె 1¹⁰ 10¹⁴) యోహానుకు పత్రసులంక యందు కలిగిన దర్శనమందును (ప్రక 4⁷), ఇవి అలంకారరీతిగా కనబడెను. వీనియందది దేవుని సృష్టియందలి మహిమను నూచించుచు ఆ సృష్టికి నూచనగా నున్నది. ప్రభువైన యేసుక్రీస్తుకు యూదాగోత్రపు సింహము అను బిరుదు గలదు (ప్రక 5⁵ అది 49⁶). ఇది ఆయన పరాక్రమమును జూపెడి యలంకారమై యున్నది.

సింహాసనము, ఆసనము, పీఠము (Throne). మూల భాషయందు సింహాసనమని తెనిగించిన పదము ఘనమైనవారు కూర్చుండు ఎత్టి పీఠమునైనను నూచించును. ఆ పదమునే ప్రధాన యాజకుడు కూర్చుండు పీఠమునకువాడి దానిని ఆసనమనియు (I సమా 1⁶) పీఠమనియు (41³⁻¹⁸) తెనిగించిరి. యిర్మీ 11⁵ లో అది సేనాధిపతులు కూర్చుండు పీఠమును నూచించును. అయినను సాధారణముగా నీ పదమును రాజులు కూర్చుండుదానికి వాడెదరు. ఘోర సింహాసనము (నిర్గ 11⁵) దాచిడు సింహాసనము (I రాజు 21⁶) లను గూర్చిన నూచన లగుపడుచున్నవి. సాలామోను కట్టించిన సింహాసనపు వివరము I రాజు 10¹⁸⁻²⁰ II రాజు 9¹⁷⁻¹⁹ లో నున్నది. దేవుడు రాజగుటచే ఆయనకు సింహాసన ముండినట్లు అలంకారరీతిగా నున్నది (క్రీ 9⁷ యోవే 6¹ మ 5³⁴

కార్య 2³⁰ హాత్రి 1⁸ ప్రక 3²¹ మొ॥). అదియుఁగాక తీర్పు చేయుటయందు సహాయులైన వారుకూడ సింహాసనముల మీఁద కూర్చున్నట్లుగా అలంకార రీతిగా నున్నది (మ 19²⁸ లూ 22³⁰ ప్రక 20⁴).

సింహాసన మీ విధముగా ఘనమునకును బలమునకును నూచనగా నున్నది. దావీదు సింహాసనము ఆయన శక్తి ప్రభావములకు నూచనయై యున్నది (II సమా 7¹⁸). ఆ రీతిగనే దేవుని సింహాసనము ఆయన శక్తి ప్రభావములకు నూచనగా నున్నది (క్రీ 45⁸ 95²). ఇట్లు సింహాసనములు ప్రతివిధమైన ప్రభుత్వమునకు నూచనగా నెంచబడెను (కొలొ 1¹⁶).

సిక్లగు (Ziklag). యూదా గోత్రపు దక్షిణ సరిహద్దు పట్టణములలో నొకటి (యెహో 15³¹), దానిని షిమ్యూను గోత్రీకుల కిచ్చిరి (యెహో 19⁴ I దిన 4³⁰). సౌలు రాజుగానున్న కాలము నందలి ఫిలిష్తీయుల యాధీనమందుండెను. దావీదు సౌలుకు భయపడి పారిపోయినప్పుడు ఫిలిష్తీయులలో గాతుపట్టణపు రాజైన అకీషు దావీదునకు దాని నిచ్చెను (I సమా 27⁶ I దిన 12¹⁻²²). అమా లేకీయులు దానిని దోచుకొనినప్పుడు, దావీదు వారిని తరిమి, జయించి, చోవుడును మరల పట్టుకొని ఇతర పట్టాఘటలలో పంచుకొనెను (I సమా 30¹⁻³¹ II సమా 1¹ 4¹⁰) అప్పటి నుండి యది ఫిలిష్తీయులది గాక యూదుల స్వాధీనమయ్యెను (I సమా 27⁶). చెఱకాలమునకు పిమ్మట తిరిగిచ్చినవా రిక్కడ కాపుర ముండిరి (నెహె 11²⁸). గాజాకు 11 మైళ్లు ఆగ్నేయముగా నున్న సుహైలీఖ (Zuheila) దీని యనికి యని సాధారణముగా ననుకొందురు (పటము II, B 3).

సిగ్గు (Shame).

I. పాపమువలన మానవులు సిగ్గుపడిన వారై నట్లు బైబిలునం దున్నది (అది 2⁹⁵ రోమా 6²¹ ఎఫె 5¹² మొ॥). పాపము చేయువారు సిగ్గు నొందెదరు. విగ్రహారాధన గొప్ప పాపముగుటచే దాని చేయువారు దానిచేతనే సిగ్గు నొందు వారగుదురు (యిర్మీ 2²⁶ యెష 41¹¹ 42¹⁷). ఇట్లు సిగ్గు నొందుటవలన తమ తప్పును తా మెఱిగి

యుండినట్లు స్పష్టమగుచున్నది (యెహె 18⁶¹ ఎజ్ర 9⁶). బొత్తుగా సిగ్గునొందకుండుట మఱీ కఠినమనస్సునకు నూచనయైయున్నది (యిర్మీ 8¹³ 8¹² జెఫ 3^{8,11}). కొందరు పాపము విషయము అతిశయపడెదరు (ఫిలి 3¹⁹). వారి గతి మఱీ భయంకరమైనది. లూ 11⁸ లోని సిగ్గుమాలిన వారు తప్పు చేసినవారు కాదుగాని పట్టువదలక యడిగినవారు.

2. పాపము చేయుటవలన మాత్రమేగాక తమ అలవాటులను తప్పెడివాడికిని సిగ్గు కలుగునని బైబిలునం దున్నది. పురుషులు తలవెండ్రుకలు పెంచుకొనుటయు, స్త్రీలు వానిని కత్తిరించు కొనుటయు అట్టివానిలో చేరినవి (I కొరి 11^{6,14}). సంతానము లేకపోవుట (యెష 54⁴) తప్పు కాక పోయినను, గొప్ప దౌర్భాగ్యదశయని యెంచబడుటచే సిగ్గుపడిరి. అపనిందలను సాధారణముగా సిగ్గు నొందుటకు కారణ భూతములుగాని క్రీస్తు మంచిదానిని బట్టి నిందలు పొందినందున సిగ్గు నొందక దానిని సహించెను (హెబ్రీ 12³). అటులనే ఆయన శిష్యులకూడ నిందలు కలిగి నందుకు సిగ్గుపడక వాని విషయము అతిశయపడిరి (I పేతు 4¹⁶ కార్య 5⁴¹ రోమా 5²). లోకులు సువార్తను గూర్చి ఎంత హీనముగా నెంచినను శిష్యుల విషయమును లెక్కనేయక దానిగూర్చి అతిశయపడిరి (రోమా 1¹⁶). వీనిని సహించఁ జాలక సిగ్గుపడువారిలో వారు మోక్షమునకు పాత్రులుకారు (మా 8³⁸ లూ 9³⁶).

3. నిజభక్తులైనవారికి సిగ్గునొంద నవకాశ ముండదు (క్రీ 25³ యెష 45^{16,17} యిర్మీ 17¹³ రోమా 5⁵ 9³³ మొ॥). అట్టివారికి క్రీస్తు ఆగమనమందుకూడ సిగ్గు కలుగక ధైర్యము కలుగును (I యోహా 2²⁸). దేవుడు అట్టి వారి విషయము సిగ్గుపడక (హెబ్రీ 2¹¹ 11¹⁶). వారియం దనుకూలించుటచే వారికి నిట్టి యతి శయము కలుగఁగలదు.

నితారా సంగీతము 3 (1), (5) చూ॥

సిత్రి (Sithri = నా ఆశ్రయము). లేచి కుమారుడగు కహతు మనుషులలో నొకఁడు (నిర్గ 8²²).

వెల్లియున్నందున అచ్చటికి ఖైదీగాఁ గొనిపోయిరి. అచ్చటనేని విచారిించి దోషియని తీర్పు జెప్పి, అతని కండ్లముండఱనే యతని బిడ్డలను జంపించిన మీఁదట అతని కండ్లూడఁ బెట్టికొనెను. తరువాత అతనికి సంకల్పం వేయించి బాబెలునకుఁ గొనిపోయెను (II రాజు 24¹⁷⁻²⁰ 25¹⁻⁷ II దిన 38¹¹⁻²¹ యిర్మీ 39¹⁻¹⁶). అచ్చట నతఁడు తన మరణమువఱకు ఖైదీగా నుండెను (యిర్మీ 52¹¹). సిద్దియా యేలుబడి యింతటిలో యిర్మీయా ప్రవచించుచుండెను.

5. యెకొన్యా కుమారుఁడు (I దిన 31⁶). ఇతఁడు కుమారుఁడుగాక యెకొన్యాకుఁ బిదప రాజ్యమునకు వచ్చినవాఁడని కొందఱి యభిప్రాయము. అట్లయినయెడల నితఁడు పైనున్న 4 లోని వాఁడు.

6. నెహెమ్యాకుఁ దరువాత నిబంధనకు ముద్రవేసినవారిలో నొక ప్రధాని (నెహె 10¹).

సిద్దిములోయ (Vale of Siddim = బయళ్లుగల లోయ). ఈ పేరు అది 14³⁻¹⁰ నందు మాత్రము కనబడును. ఇది ఉప్పు సముద్రమనబడెను (14³). అచ్చట మట్టి కీలు గుంటలు పెక్కులు గలవు (14¹⁰). ఈ ప్రాంత నివాసులు బాబెలునుండి వచ్చినవారిలో యుద్ధము జేసి ఓడిపోయిరి (14^{9,11}). మృతసముద్రము దక్షిణభాగమునందు దాదాపు 20 మైళ్ల వఱకు 11 అడుగులకన్న యెక్కువలోతు లేదు. అబ్రాహాము కాలమున నది మెట్టయై యుండవచ్చును. అదే ఈ లోయ యని సాధారణముగా ననుకొందురు.

సిద్దై మంటసామగ్రి 2 చూ॥

సిద్ధ పరమ దినము (Day of Preparation). యూదులు విశ్రాంతి దినమునకు పూర్వపు దినమున కి పేరు పెట్టిరి (మా 15⁴⁸ పురా 16.6.2). పస్కా వారములోని విశ్రాంతి దినము మఱి పరిశుద్ధమైన దినముగా నెంచుటచే ఆ వారములోని సిద్ధపఱచుదినమును మఱి గంభీరమైనదిగా నెంచిరి (యోహా 19^{14,31}). ఈ పేరును విశ్రాంతి దినమునకు పూర్వపు దినమునకే గాక గొప్ప పండుగల పూర్వపు దినములకును పెట్టిరి ఇది హిందువుల భోగి దినమువంటి దన

వచ్చును. అట్లయినయెడల యోహా 19^{14,31} లో నున్నవాక్యములు విశ్రాంతి దినముకు ముందు దినమును గాక పస్కాను భుజించిన దినమునకు ముందు దినమును నూచించును. ఇట్లు తలంచు వారు క్రీస్తు పస్కాదినమున నిలువ వేయబడెనని యనుకొందురు. వీరి యభిప్రాయ ప్రకారము ఆయన తన శిష్యులతో పస్కాను భుజించి నది నియమిత దినమునకు ముందని తేలుచున్నది గాని ఇది సందేహస్పదముగా నున్నది.

సినియులు, సినియులు (Sinites). కనానీయులలో నొక జనము (అది 10¹⁷ I దిన 1¹⁸). వారినిగూర్చి రూఢిగాఁ దెలియకపోయినను వారిపేరు అక్కీయులకును, అర్వాదీయులకును మధ్య వచ్చుటచే, ఫేసీకేలో నున్న యొక జనమని భావింతురు. అచ్చట పూర్వము సియన్ను (Siannu) అను వారుండినట్లు అష్షూరు శాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. అది సీదోనుకు దాదాపు 50 మైళ్లు ఉత్తరముగా నుండెను.

సిప్పయి సపు చూ॥

సిప్పొరా (Zipporah = పిచ్చుక). మిద్యా నీయుఁడగు యిస్రో కుమార్తె. మోషేకు భార్య యాయెను (నిర్గ 2²¹ 4^{25,36} 18²). ఈమె తన కుమారులకు నున్నతి చేయించుటకు మొదట సన్నతించలేదు. గాని అందువలన మోషేకు ప్రాణాపాయము సంభవించగా దానిని చేయించెను (4³⁴⁻³⁵). ఆమె మోషేతోకూడ విగుప్తుకు వెళ్లినట్లుగా నున్నది (18¹⁻²). ఒకవేళ వెల్లియుండిన పక్షిమున 18^{1,2} నందలి సంగతులు జరుగక పూర్వమే తిరిగి తన తల్లిగారియింటికి వచ్చియుండును. సంఖ్యా 12^{1,2} లో నుదాహరించబడిన కూషదేశపు స్త్రీ ఈమె ఆయుధుండవచ్చును (కూషీ చూ॥).

సిప్పొరు (Zippor = పిచ్చుక). మోయాలు రాజగు బాలాకుయొక్క తండ్రి (సంఖ్యా 22^{2,4,10,17} 23¹⁸ యోహా 24⁹ న్యాయా 11²⁵).

సిప్పొగ్గు నెపోసు చూ॥

సిబ్బెకై (Sibbecai = చిక్కు పడుట). దావీదు యోధులలో నొకఁడు (II సమూ 21¹⁸ I దిన 11²⁰ 20⁴). ఇతఁడు దావీదు సేనాధిపతులలోని వాఁడు (27¹¹). II సమూ 28⁷ లో

నినకి మొబున్నయి అను మాటుపేరు గలదు (మొబున్నయి చూ॥).

సిబ్యోరతు సిబ్యోరతు చూ॥

సిబ్తా సిబ్తా, (Sibmah, Sebam = చలి). రూపేను గోత్రీకుల కిచ్చిన యొక మాయాబు పట్టణము (సంఖ్యా 32³³). ఇది మంచి ద్రాక్ష పండ్లకు ప్రసిద్ధికక్కను (యెష 16⁹, యిర్మీ 48³⁹). అచ్చటను యెహో 13¹⁹ లోను సిబ్తా యని మాటు పేరులు గలదు. ఇది హెబ్రీను దగ్గర నుండినుగాని దాని యనికి ఇంక నూటిగాఁ దెలియదు.

సిబ్యోను (Zibeon = సిసింగి). ఎదోము లోని యొక మూలపురుషునకును, అతనివలన నేర్పడిన యొక పురాతన గోత్రమునకును పెట్టిన పేరు. అది 36⁹ లోని హిబ్రీయుండను దానికి మాటుగా హోరీయుండని యుండుట సరియని తోచుచున్నది (36^{90, 94, 99}). ఏకావృ భార్య యగు అహోలీబామా ఈ గోత్రీకు రాశి (ఆనా చూ॥)

సిబ్రాయాము (Sibraim = సిరీక్షా?). యెహెజ్కేలు వివరించినట్లు కుదురుబాటు కలిగిన పిమ్మట పరెస్తీనుకు ఉత్తర సరిహద్దుగానుండు ఒక స్థలము (యెహె 47¹⁹). దాని యనికి తెలియదు గాని కొందఱిది సంఖ్యా 34¹ లో నుండు జిబ్రోను అని భావించుదురు.

సిమిము (Semein). సిమియను హిబ్రూ పదమునకు గ్రీకు రూపమైయున్నది. క్రీస్తు పంశావళిలో నున్న యొకనిపేరు (లూ 3³⁶). ఇతఁడు జెరుజ్సాలెలు కాలమున జీవించినవాఁడు.

సిరా, సిరాబుడ్డి (Ink, Ink-horn) పాత నిబంధనయందు సిరాయను పదము యిర్మీ 36¹⁸ నందు మాత్రమున్నది. క్రొత్త నిబంధన యందు సిరాయని తెనిగించినపదము II కొరి 3¹ II యోహా 12, III యోహా 13 నందు నల్లనిది యని శబ్దార్థముగను. పూర్వీకులు మంచి సిరా గింజల నుండియు ఒక తరహా చేఁచలనుండియుఁ దీసిరి గాని, అట్లెల్లు చేసిరో దానినిగూర్చిన నూచలు లేవు. యెహె 9^{3, 11} లో సిరాబుడ్డి యని తెనిగించినపదము సిరాను మాత్రమేగాక

కలములనుకూడ ఉంచుటకు వాడిన కొమ్మలను నూచించును. వానిని తమ దట్టీలకు కట్టుకొనెడి వారు.

సిరాయను బావి (Sirah, the well of = ఉబుకుచున్న బావి). అబ్నేరు దావీదును విడిచి వెళ్లినప్పుడు, యోవాబు దీనినిగూర్చి విని అతనిని చంపు నిమిత్తము పిలిపింపఁగా, ఆ దూతలు వెళ్లి అబ్నేరును కలిసికొనిన స్థలము (II సమూ 3³⁶). ప్రస్తుతము హెబ్రోనుకు మైలున్నర వాయవ్య దిక్కుగానుండు అయిక్ సారా (Ayin Sarah) యే దీని యునికియై యున్నదనుకొందురు.

సిరి (Mammon) ధనమును ఒక దేవతగా నెంచి, దానిని దేవునిని ఒకే సమయమున నారా ధింపలేమని అసలులో వాడిన మహ్మోను అను సిరియక్ మాటను ఈ పదముచే భాషాంతరీక రించిరి (మ 6³⁴ లూ 16^{9, 11, 13}). కొందఱు మహ్మోను అను పదమును అట్లు అలంకారార్థముగ దేవతగాక పూర్వకాలమున సిరియదేశములో నున్న యొక దేవత పేరుగా నెంచవలెనని తలంతురు గాని అట్టి దేవత యుండినట్లేవిధ నూచనలును లేవు.

సిరియక్ తర్జుమా భాషాంతరములు చూ॥

సిరియా (Syria). ఈ పదము ఇంగ్లీషు తైలిలునందు పాత నిబంధనలోనే గాని అసలు భాషలో లేనేలేదు. పాత నిబంధనయందు దానికి ప్రతిగా ఆరాము అను పదము గలదు (ఆరాము చూ॥). సిరియా యను నీ క్రొత్త నిబంధన పేరు ఉత్తరముననున్న తొరసు పర్వత ములు యుఫ్రాతు నదినుండి దక్షిణమున విగుప్తు వఱకును, పడమరనున్న మధ్యధరా సముద్రము నుండి తూర్పుననున్న యెడారివఱకు వ్యాపించిన దేశము పేరై యున్నది. ఈ దేశములోని వారందఱును జాలినిబట్టి భాషనుబట్టి ఒకరితో నొకరు సంబంధముగ జనుమలైనను, అవి ఎన్నడైనను తమ స్వంత యేర్పాటులవలన ఒక ప్రభుత్వము క్రిందనున్నవారు కారు. దమస్కు, షేనేకీ, పరెస్తీను, ఫిలిష్తీయ, మాయాబు, అహ్మోను, ఎదోము మొదలగు దేశములన్నియు అప్పురు వారిచే జయింపఁబడి ఒకటే ప్రభుత్వముం దుంచఁబడిరి. సిరియా అను నీ పదము అప్పురు

అను మాటనుండి వచ్చినట్లున్నది. వీరికి తరువాత వచ్చిన బబులోనీయులు, గ్రీకులు, రోమనులు దాని నొక్కటే ప్రభుత్వముక్రింద నుంచిరి. మహా అలెక్సాండరు చనిపోయిన పిమ్మట నాలుగు భాగములైన అతని రాజ్యమునందు అంతియొకయ ముఖ్యపట్టణముగా నుండిన భాగమే సిరియా రాజ్య మనఁబడెను. దీనియందింకను వేలువేలు దేశము లుండెను. అంతియొకయవారి ప్రభుత్వముకు ఈ దేశము క్రీ. ము. 300 నుండి రోమావారు దానిని 64 సం॥లో జయించునంతవఱకు లోబడి యుండెనుగాని ఐగుప్తీయులు, మక్కబీయులు ఆయా భాగముల నప్పడప్పడు ఆపహరించి వేరే యిటుగా నేలుచుండిరి. 64 వ సం॥ లో రోమ నులు దీనిని జయించి దీనికి ప్రత్యేకముగు నొక గౌరవరుసు నియమించిరి. క్రొత్త నిబంధన కాలములో ఈ దేశపు ఆయా భాగములకు ప్రత్యేకమైన యధిపతు లుండినను సిరియా ప్రభుత్వము వారికి వీరు లోబడియుండిరిని లూ 2° నందు నూచన కలదు. క్రీస్తు కీర్తి దీనియం దంతటను వ్యాపించెను (మ 4°). పాలు చరిత్రలో సిరియా ఈ ప్రదేశమునకంతటికి పెట్టబడిన పేరై యున్నది (కార్య 15° 41 18° 20° 1° గల 21°) మొదటి ప్రపంచ యుద్ధమునకుఁ బిమ్మట 1941 వరకు ఫ్రెంచివారి యధీనమందుండి తరువాత ప్రజాపరిపాలిత రాజ్యముగ ప్రకటించు కొనెను. 1943 నుండి ఫ్రెంచివారు పూర్తిగ దేశము నుండి వైదొలగిరి. (అంతియొకయ, దివస్సు, సురోఫెనికయ, అరాము చూ॥).

సిలువ (Cross). సిలువ రూపములు T x † అను మూడు రూపములుగ నున్నవి. క్రీస్తు వేయఁబడిన సిలువ మూడవ రూపమై నట్లు సాధారణముగా ననుకొందురు. దానియొక్క 9 అడుగులకన్న పెక్కువ యుండదు. దాని నిలువు కొయ్యలు సిలువ వేయఁబడిన స్థలములోనే యుంచి, అడ్డకొయ్యలు మాత్రము నేరఘ్నునిచే ఆ స్థలమునకు మోయించిరిని కొండటియభిప్రాయము గాని ఆ రెండు కర్రలును కొంచెము బలముగల వాడు మోయఁగలిగినంతకన్న పెక్కువ బరువు గలవి కావు. సిలువ వేయఁబడువారు దానిని సిలువవేయు స్థలమునకు మోసికొని పెళ్లవలసి వచ్చెను (మ 27° మా 15° లూ 23° యోహా

19°). దానిపైన వాడు చేసిన నేరమును వ్రాయుటకొక చెక్కను తగిలించిరి (మ 27° మా 15° లూ 23° యోహా 19° నేరములు శిక్షలు III చూ॥).

నాలుగవ శతాబ్దములో కకాస్తంపైను తల్లి యగు హెలీనా యెరూషలేములో మూడు నిలువలను కనుగొన్నట్లును, రోగిని బాగుచేయుట వలన నేడి క్రీస్తు సిలువయో దానిని గుర్తించి నట్లును ఒక పారంపర్యము గలదు గాని, అది సంఘ చరిత్రకారులైనవారు దానిని గుఱించి యేమియు నుదాహరించలేదు. కావున నమృతగి నదిగా నుండలేదు. రోమనువారు ఆ మ్రాసు కర్రను ఆయా గుళ్లలో నుంచుచున్నట్లు నమ్మి నను నేరఘ్నులు వేయఁబడిన సిలువలను అదియందు పూజనీయమైన వానినిగా నెంచక అవమానకర మైనవిగా నెంచిరి. కావున వానిని కాపాడక తగలఁబెట్టుచువచ్చిరి. క్రీస్తు సిలువను ఆ రీతిగనే కాపాడియుండరను సంగతి స్పష్టమగుచున్నది.

అది క్రైస్తవులు మ్రాసులో జేయఁబడిన సిలువను ముఖ్యమైనదిగా నెంచక సిలువ నూచించు చున్న ప్రేమను స్వార్థత్యాగ బుద్ధి ముఖ్యమగు వానిగా దలచి వానిని నూచించుటకు సిలువను దృష్టాంతముగా నెంచిరి. ఈ విధముగా క్రీస్తు తన సిలువను స్వార్థత్యాగమునకు అలంకారముగా నెంచెను (మ 10° 38 16°). అపొస్తలులు క్రీస్తు వినయమునకు గుఱుతు అని దానిని గొప్ప జేసిరి (ఫిలి 2° హెబ్రీ 12°). అట్టి నిందలలో పాలివారగుట గొప్ప ఘనముగా నెంచిరి (గల 6° 4). దానిమీఁద క్రీస్తు అర్పించిన అర్చణముద్వారా రక్షణ కలిగినదని వారు చూచి తెలిసికొని దానిని బట్టియే ఘనపఱచిరి (కొలొ 2° 14). అది పాప మును తీసివేయుట మాత్రమే గాక మానవులు ఒకరితో నొకరు సమాధానపడు సాధనమై యున్నది (1° ఎఫె 2°). ఇటుల అది రక్షణ కార్యములలో ముఖ్యమై యుండగా, దానిని ప్రకటించుట బోధకుల ముఖ్యపనిగా నున్నది (I కొరి 17-23 2° గల 31). అత్యయముగా శిష్యులు కూడ లోకవిషయము క్రీస్తుతోపాటు చనిపోయినవారు గనుక వారు కూడ సిలువ వేయఁబడెదరను బోధ గలదు (గల 2° 5° 6° 14 రోమా 6°).

సిలోయము యెరూషలేము A II 3 చూ॥

సిల్లా 1. (Zillah = సీడ). రెమెకు ఇద్దరు భార్యలలో నొకతె (ఆది 419-22, 23).

2. (Sillah = చువ్వ, బుట్ట). యెరూషలేములోని మిల్లో దగ్గిరనున్న యొక స్థలము (II రాజు 1230). దీని యునికి నూటిగాఁ దెలియదు.

సిల్వాను సీల చూ॥

సిస్తాయా (Sismai). యూదా వారిలోఁ జేరినవారియొక వంశము. ఇతఁడు యెరూషలేము సంతతివాఁడు (I దివ 240).

సీ

సీదోను (Sidon, Zidon = చేపలపట్టు స్థలము). కనానీయుల పురాతన పట్టణములలో నొక ముఖ్యమైనది. ఘోనీ దేశమునందున్నది. తూరుకు 20 మైళ్లు ఉత్తరముగానుండి దానికన్న ప్రధానమైనది, రేవుపట్టణముగా నున్నది. క్రీ॥ ము॥ 15 వ శతాబ్దమున విగ్రహీయులు దానిని లోపలచుకొనుటకు ప్రయత్నించినటుల టెల్-ఎల్-అమర్నా కాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. ఈ పట్టణమునందుండిన చిత్రపు పనులను గూర్చి క్రీ॥ ము॥ 12 శతాబ్దమున జీవించిన గ్రీకు కవిశ్విరుఁడగు హోమరు (Homer) వ్రాసెను. ఇది కనానుదేశమునకు ఉత్తరపు సరిహద్దుగా నుండెను (ఆది 1019). జెబూలాను గోత్రపు హద్దులలో నొకటి (4913) యొ యుండెను గాని దానిని ఆషేరు గోత్రమున కిచ్చిరి. ఆషేరియులు దాని నెప్పుడైనను లోపలచుకొనిన జాడలు లేవు (యెహో 1928 వ్యాయా 131). సీదోనీయులు ఇశ్రాయేలీయులను న్యాయాధిపతుల కాలములో బాధపఱచిరి (1018). ఇశ్రాయేలీయులు వారి దేవతలకు బయలు (I రాజు 1631), అష్టోరోతు (111-33 II రాజు 2313) దేవతలను పూజింప మొదలుపెట్టిరి (న్యాయా 106). యెజెరెలు సీదోను రాజును ఏర్పయలు కుమార్తెయొ యుండెను (I రాజు 1631). అందువలన ఇశ్రాయేలీయులలో బయలుపూజ విశేషముగా వ్యాపించెను (1631-33 1018, 19, 21-22, 46). రాజుల కాలము నందు సీదోను పట్టణపు ప్రాముఖ్యత గలిగి

నట్లుగ కనఁబడుచున్నది. అప్పటినుండి కొన్ని శతాబ్దములవఱకు తూరుపట్టణము ఘోనీ దేశము నందు ప్రధాన పట్టణమైనట్లున్నది. ఆయా దేశముల నాశనమునుగూర్చి యెషయా ప్రవచించి నప్పుడు తూరుపట్టణముతో దీనిని చేర్చి ప్రవచించెను (యెష 2319). క్రీ॥ ము॥ 701 లో దానిని అష్షూరు చక్రవర్తియగు సర్వోబును, 678 లో అతని కుమారుఁడగు ఏస్వర్దోనును పట్టుకొనిరని అష్షూరు రాతికాసనముల వలనఁ దెలియుచున్నది. దానిని నెబుకద్నెజరు జయించునని యిర్మీయా ప్రవచించెను (యిర్మీ 2736). దీనికి కలుగఁబోవు శిక్షలను గుఱించి యెహెజ్కేలు తెలియఁజేసెను (యెహె 2830-34). సీదోనీయులు యెరూషలేమును దోచుకొని దాని నివాసులను గ్రీకువారికి దాసులనుగా అమ్మివేసినందున దేవుఁడు వారిని శిక్షించునని యోవేలు ప్రకటించెను (యోవే 346). క్రీ॥ ము॥ దాదాపు 527 నందు ఈ పట్టణమును పారసీకులు పట్టుకొనిరి. ఇది పారసీకుల యధీనమందున్న కాలములోనే, యెరూషలేము నందలి దేవాలయమును తిరిగి కట్టుటకు కావలసిన దేవదారు కలపను సప్లయిచేసిరి (ఎజ్రా 37). 333 సం॥ నందు మహా ఆలెగ్సాండరునకు లేమ పట్టణమును తామే యప్పగించుకొనిరి. 64 సం॥లో అది రోమీయుల పశమయ్యెను.

క్రొత్త నిబంధనకాలమందు క్రీస్తు జేసిన ఆద్యుత్తములను జూచుటకు, ఆయన బోధలను వినుటకును సీదోను ప్రాంతములనుండి జనులు వచ్చినట్లు నూచనలు కలవు (మా 28 లూ 817). క్రీస్తు ఒకమా తా ప్రాంతములకుఁ బోయెను (మ 152 మా 794-31). ఈ పట్టణపు రాయ బారులకు మొదటి హేరోదు ఆగ్రీపు ఉపన్యసించెను (కార్య 1230). పాలు ఈ పట్టణము నందు దిగి ఇచ్చటి క్రైస్తవులను దర్శించెను (273).

క్రూసేడులను నిలుప యుద్ధముల కాలమునం దీ పట్టణ ప్రాంతములలో కొన్ని పోరాటములు జరిగెను. ఆ పట్టణ మీ మధ్య తురుష్కుల యధీనమందుండినను 1918 లో వారి చేతునుండి విడిపింపఁబడెను (వటము I, E 1).

సీనాయి (Sinai = చంద్రదేవతకు గుంబు ధించుది). సీనాయి ద్వీపకల్పమునందు దక్షిణ

మున నుండి యొక పర్వతము. ఎఱ్ఱసముద్రపు ఉత్తర భాగముననున్న రెండు పాయలకు మధ్య నున్నది. సీనాయి పర్వతమునకు హోరేబు అను నామాంతరము గలదు (నిర్గ 31 17 33 41). సీనాయి అను పదమును నిర్గ 19 16 24 34 లేవీ 25 నందు కనుగొనవచ్చును. ఇశ్రాయేలీయులు ఛగుప్తును విడిచిన మూడవ మాసమునం దిచ్చటికి వెచ్చిరి (నిర్గ 19). ఇది

కాదేషుకు 11 దినముల ప్రయాణములో నున్నది (ద్వితీ 1). ఆ కొండకు దిగువను ఇశ్రాయేలీ యుల దండు పేటకు రగిన మైదానముండిను (నిర్గ 19). అక్కడనుండి ఆ కొండయొక్క అంచును చేతితో తాకగలిగియుండిరి (19). దాని శిఖరము అక్కడికి కనబడెను (19 18, 20). ఇచ్చటనే దేవుడు పది యాజ్ఞలను (20), దేశ సంబంధముగు చట్టములను (20 22-24) ఇచ్చెను.

సీనాయి కొండ

నిర్గ 20 మొదలు సంఖ్యా 10 వఱకుండు నియమములన్నియు ఇచ్చటనే యేర్పడినట్లున్నది (నిర్గ 24 31 34 లేవీ 1 16 25 26 సంఖ్యా 1 9). యెజెరెలుకు భయపడి పారిపోయిన వీరీయా ఇచ్చటికి వచ్చెను (I రాజా 19). క్రొత్త నిబంధనయందది అలంకారరీతిగా గల 4 3 లో కనబడును. సీనాయిదగ్గర ధర్మశాస్త్ర మియ్యబడుటచే అది గలతియ పత్రికలో ధర్మశాస్త్రమును నూచించుటకు వాడబడిన అలంకార పదమై యున్నది.

ప్రస్తుతమున సీనాయి పర్వతపు ఉనికినిగూర్చి సందేహములున్నవి. జెబెల్ మూస = మోషే కొండ దాని యునికియని అదిక్రైస్తవులలో నొక వదంతి గలదు. అది సీనాయి ద్వీపకల్పమునకు దక్షిణ భాగమునందు రెండు మైళ్లవఱకు వ్యాపించి రెండు శిఖరములు గలిగిన యొక పర్వతమై

యున్నది. ఒక శిఖరము 6540 అడుగులును రెండవది 7363 అడుగులును ఎత్తుగలిగి యున్నవి. దానికి తూర్పున కశ్రేనమతము అను మిగుల పురాతనమైన దొకటి నేటివఱకు నున్నది. దీని యందు మిగుల విలువగల పురాతన ప్రతులున్నవి. సీనైటికన్ అను క్రొత్త నిబంధన ప్రతిని 1844, 1859 లో కనుగొనిరి. 1892 నందు పాత సిరియన్ గువార్ల ప్రతిని కనుగొనిరి. చాల కాలమునుండి యిదే సీనాయి కొండ యని అనుకొనినను, అది క్రైస్తవులలో యుసుబియసును పండితుడును, నవీన పండితులలో గొందఱును దీనికి ఆమడ దూరములో వాయవ్యముగా నుండు జెబెల్ సర్బల్ (Jebel Serbal) అనునది దీని యునికి యని తలంచుచున్నారు. మఱికొందఱు సీనాయి ద్వీపకల్పమునకు ఈశాన్యముగా నుండు అరేబియాలో నున్నదని అభిప్రాయపడుచున్నారు.

గాని వారిట్లునుకొనుటకు నిర్గ 31 లో నుండు వాక్యము తప్ప మఱియే యాధారమును లేదు. అచట నుండువారు మిద్యానీయులై యున్నట్లు ఆ వాక్యమువలనఁ చెలియుచున్నది. మిద్యాను దేశము పల్లెస్తీనుకు తూర్పుననుండు అరబీ యెడారి యని సాధారణ యభిప్రాయము (మిద్యాను చూ॥). అయితే మిద్యానీయులు తిరుగుడు ప్రజలు గాన మోషేకాలమున వారిలోఁ గొందఱు సీనాయి ద్వీపకల్పములో నివసించి యుండిరని చెప్పుటకు తగిన ఆధారము కలదు (పటము VI, E F 4).

సీనీయులు (Sinim). దేవుని ప్రజలు చెదిరి పోయి యుండిన దేశములలో నొకటి. ఈ సీనీయుల దేశములోనుండియు ఆయన ప్రజలు తిరిగి వత్తురు (యోహ 49¹²). ఉత్తరమును, పశ్చిమరయఁ ఈ వాక్యమునం దుదాహరింపఁబడుట వలన ఇది పల్లెస్తీనుకు తూర్పుననైనను దక్షిణమున నైన నుండవలెనని యూహింపఁదగును. దక్షిణ మునందున్న సీను (యోహ 30^{15,16} సీను చూ॥), పెవేసే (యోహ 29¹⁰ 30⁶ పెవేసే చూ॥) అను పేరుల కిది సంబంధించి యున్నందున సీనీయుల దేశము వీనిలో నొకటియని కొందఱి యభిప్రాయము. కొందఱిది తూర్పుగా నున్నదని తలంచుచున్నారు. వారి యభిప్రాయము LXX తర్జుమా ననుసరించును. అచ్చట పారసీక దేశమునుండి వత్తురని తర్జుమాజేసిరి. హిందూకుఘ పర్వతముల దగ్గర నుండు సీనా గోత్రప్రవారని మఱి కొందఱి తలంపు. చీనాదేశమును సూచించు ననుకొను వారును గలరు.

సీను (Sin). “విగుప్తుకు కోటగా” నుండు ఒక స్థలము (యోహ 30^{15,16}). విగుప్తుకు ఈశాన్యముగానుండు పెలూసియమ్ (*Pelusium* పటము VI, G 2 చూ॥) అని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఎల్లెటు అనఁబడిన లాటికా తర్జుమాలో దీనిని ఈ పేరుచే భాషాంతరముచేసిరి. ఫిలిష్తీయుల దేశమునుండి వచ్చెడి సేనలు మొదట ఈ కోటను జయింపవలసివచ్చును. ఇది విగుప్తుకు ప్రతేక ద్వారముగటచేత అష్షూరు చక్రవర్తులగు ఏసర్హద్దోను అష్షూరు బానిసలు అనువారు విగుప్తును జయించి, ఈ పట్టణము మీఁద మాత్రము అష్షూరీయు నొకని గొర్తురుగా

నియమించినట్లు అష్షూరు రాతి శాసనములవలనఁ చెలియుచున్నది. ప్రస్తుతము దాని యునికీ సముద్రమునకు సమీపముగానున్న యొక ఉప్పు పర్వము చూపెదరు గాని అచ్చట పట్టణమున్న పొలకువయే గానరాదు.

సీను అరణ్యము (Wilderness of Sin). ఇశ్రాయేలీయులు ఏలీమునుండి రెఫీదీముకు ప్రయాణము చేసినప్పుడు వారు దాటివచ్చిన అరణ్యము (నిర్గ 16¹ 17¹ సంఖ్యా 33^{11,12}). సీనాయి ద్వీపకల్పమునకు నైర్వృతి దిక్కుననున్నది. దాని యునికీని గూర్చిన నూచనలింక యెక్కువ లేవు. ఇశ్రాయేలీయులు తిన్నగా విగుప్తునుండి దక్షిణ పల్లెస్తీనుకు వచ్చిరనువారు గలరు. అట్టి వారు ఇది పల్లెస్తీను దక్షిణ సరిహద్దులో నున్న దనుకొందురు (అరణ్యము 3 (13) చూ॥).

సీపు కాలమానము VI 2 చూ॥

సీబా (Ziba). రాజగు సౌలు సేవకులలో నొకఁడు. సౌలు చనిపోయినపిదప స్వతంత్రుడై అప్తిని స్వాధీనపరచుకొని అనుభవించెను. దావీదు రాజైనపిదప ఇతఁడు రాజాజ్ఞచే సౌలు కుటుంబ మును గూర్చిన సమాచారము తెలియఁజేసెను. దావీదా పిమ్మట సౌలు భూములను మెఫీబోషెతున కిప్పించి సీబాను పై విచారణకర్తగా నియమించెను (II సమూ 9¹⁻¹¹). అబ్బాలోము తిరుగుబాటునకు పిదప వీఁడు మెఫీబోషెతుపై చాడీలు చెప్పి రాజాను నమ్మించి మెఫీబోషెతు భూములన్నియు మరల పొందెను (16¹⁻⁴). గాని దావీదు తిరిగి యెరూషలేమునకు వచ్చి యధార్థము కనుగొని ఆ భూములను సీబాకును మెఫీబోషెతునకును చెరి సగము పంచెను (19¹⁻³⁰).

సీమోను (Simon).

1. పేతురు చూ॥

2. గారడీవాఁడగు సీమోను చూ॥

3. ఇస్కరియోతు వాఁడనఁబడిన యూదా తండ్రి (యోహ 6⁷¹). ఇతని స్వగ్రామమునుబట్టి ఇస్కరియోతు అను పేరు కలిగెను.

4. అపొస్తలులలో కనానీయుఁడగు సీమోననఁ బడినవాఁడు (మ 10⁶ మా 3¹⁸). మతాభిమాని యగుటచే మతాభిమానియగు సీమోనని విరిచిరి

(కార్వ 11³). ఆ యర్థమునే యిచ్చు గ్రీకు పదమైన జెలోలే అని లూ 6¹⁵ నందు వ్రాసిరి. అతనిని గూర్చిన యితర నూచనలు మఱీవియును లేవు.

5. క్రీస్తు సహోదరులలో నొకని పేరు (మ 13⁵⁵ మా 6³ ప్రభువుయొక్క సహోదరులు చూ॥).

6. ప్రభువును తన యింటికి బిలిచి ఆయనకు భోజనముచేసిన పరిసయ్యులలో నొకఁడు. అతని యింట నుండఁగా పాపాత్మురాలగు స్త్రీ క్రీస్తును అభిషేకించినప్పుడు ఇతఁడు అది తగిన పనికాదను కొనుచుండఁగా ఆయన ఇతనికి బోధించెను (లూ 7³⁶⁻⁵⁰).

7. బేతనియ నివాసి. అతఁడు కుష్ఠరోగియైన సీమో ననఁబడుటచే పూర్వమందు కుష్ఠరోగియై యుండి ఆయనచే స్వీకృతనాం జెనని యూహింపఁ దగును. క్రీస్తును ఘనపఱచుటకు ఇతని యింటనే విందొనర్చిరి (మ 26⁶⁻¹³ మా 14³⁻⁹ యోహా 12¹⁻⁸). ఆ సమయములో మరియ మార్ల లాజరు అను వారచ్ఛట నుండుటవలన ఈ సీమోను వారికి బంధువుడని యనుకొనఁ దగును. ఎట్లయినను అతఁడు వారికి కావలసినవాడై యుండెను. కొందఱతఁడు వారి పెంపుడు తండ్రి యని భావించుదు గాని దానికి తగిన యాధారములు లేవు.

8. క్రీస్తు నిలువను మోసినవాఁడు (మ 27³⁸ లూ 28⁹). ఇతఁడు ఆఫ్రీకాలోని కురేనేవాఁ డగు యూదుఁడు. అదిక్రైస్తవ సంఘస్థులకు బాగుగా తెలిసియుండిన ఆలెక్సాండ్రుకును రూపు కును తండ్రి (మా 15²⁹).

9. యొప్పేలోని చర్మకారుఁడు. పేతురుకు దర్శనము కలిగినప్పుడు ఇతని యింటియందే బస జేయుచుండెను (కార్వ 9⁴³ 10^{6-17, 39}).

10. మక్కబీయు లనఁబడిన సహోదరులలో నొకఁడు (మక్కబీయులు, సుమెయోను చూ॥).

సీయహా (Sia, Sihah = సభ). జెరుషా బెలుతో కూడ తిరిగివచ్చిన నెలేనీయుల కుటుంబ ములలో నొకటి (నెహ 7⁴⁷ ఎజ్ర 2⁴⁶).

సీయోను (Sion = ఎత్తయిన). ద్వితీ 4⁴⁸ లో నిది హెర్మోను కొండకు మాటుపేరై

యున్నది. ఇది యిచట పీర్తోను (3⁹) అను పేరుకు వ్రాత పారబాటని కొండఱి యభి ప్రాయము.

సీయోను, సీయోను కుమార్తె యెరూష లేము A IV 1 (3), కోట I, చూ॥

సీయోరు (Zior = చిన్నది). యూదా మన్యప్రదేశమందలి ఒక యూరు (యెహో 15⁴). అది హెబ్రోనుకు 2 క్రోసులు ఉత్తర ముగా నున్న సియాయారు (Sia'r) అని కొందఱ అనుకొందురు (పటము II, ED).

సీల, సిల్వాను (Silas, Silvanus).

సీల, సిల్వాను యననవి యొకే మనిషి పేర్లని సాధారణముగా నమ్ముదురు. యెరూషలేము లోని సంఘములో ఈయన ముఖ్య సభికుఁడును ప్రవక్తయుడై యుండెను. ఈయన రోమా పౌరత్వము గలవాడై యుండవచ్చును (కార్వ 16³⁷). యెరూషలేములో జరిగిన మహాసభ యొక్క తీర్మానములు తెలియఁజేయుటకు అంతియొకయకు రాయభారిగా పంపఁబడెను (కార్వ 15). ఆయన యెరూషలేమునకు తిరిగి వచ్చెను గాని త్వరలోనే అంతియొకయకు పోయి నట్లు కనఁబడుచున్నది. ఎందుకనఁగా పౌలు తన రెండవ మిషనేరి ప్రయాణమందు ఈయనను వెంటఁజెట్టుకొని పోయెను. ఫిలిప్పీయిలో పౌలుతో భైరులో నుండెను. ఈయన నమకమైన పనివాఁడు. పౌలు ఏథెస్సయకు వెళ్లినప్పుడు సీలయును తిమోతియును థెస్సలొనీకయలో విడువఁబడిరి. సీల కొరింథులో పౌలును తిరిగి కలిసికొనెను. థెస్సలొనీకయులకు వ్రాయఁబడిన ఉత్తరములో ఆయన పేరు, పౌలు తిమోతితో కూడ చెప్పఁబడియున్నది (I థెస్స 1¹ II థెస్స 1¹). II కొరి 11⁹ లో పౌలు కొరింథులో సీల చేసిన మంచి పని విషయము వ్రాయుచున్నాఁడు.

పౌలు కొరింథు విడిచినప్పుడు సీల ఆయనతో కూడ వెళ్లలేదు. ఆయన తరువాత చేసిన పని విషయమును పేతురుతో కొంత కాలముపఱచు యున్నాడనట గాక మఱీమియు నెఱుంగము (I పేతు 5¹³). ఆయన పేతురుయొక్క ఉత్తరము తిసికొనివెళ్లెను. ఇది అసియలో చెదిరిపోయిన

క్రైస్తవులకు వ్రాయబడినందున ఆయన తిరుగుచు
గువార్త ప్రకటించి యుండవచ్చును.

E.

నీవాను కాలమానము VI 3 చూ॥

నీసము లోహములు VI చూ॥

నీసెరా (Sisera = పూహము).

1. కనానీయుల రాజగు యాబీసుయొక్క
సేనాధిపతి (న్యాయా 4⁹). ఇశ్రాయేలీయుఁడగు
బారాకు వీని నోడించెను యుద్ధమున నోడి
పారిపోయి యాయేలు గుహరమున గాఢనిద్రా
వశుఁడై యుండఁగా యాయేలుచే జంపబడెను.
న్యాయా 5 నందు యాబీసు పేరు నీసెరాకు
సంబంధముగా నుపయోగింపబడనందున కొందఱు
నీసెరా స్వతంత్రుఁడగు రాజని యెంచురు. ఈ
రెండు చోట్లను కొన్ని సంగతులు వ్యతిరేకముగా
నున్నను ముఖ్యాంశములలో నొకటిగా నే
యున్నది. నీసెరా ఓడిపోవుటను, అతని దుర్గరణ
మును గూర్చి యొక్కత గలదు.

2. నెలేనీయుల కుటుంబములలో నొకటి
(ఎజ్రా 2³³ నెహె 7⁵⁵).

H.

నీహూను (Sihon = కుంచె). మోషే
కాలము నందుండిన అమోరీయుల రాజు.
హెబ్రీయు అతని రాజధాని. అతఁడు మోయా
నీయులను అర్సోనువలకుఁ దఱిమి వారి దేశము
నంతమట్టుకు అవహరించెను (సంఖ్యా 21³⁰⁻³¹).
మిద్యానీయులలోని 5 గోత్రములు అతనికి
లోబడిరి (యెహో 13²¹). అతని దేశమును
దాటిపోవుటకు మోషే అతనిని సెలవడిగినప్పుడు
(సంఖ్యా 21^{31,32} ద్వితీ 2³⁶). అతఁడొచ్చుక
పోయినందున వారిమీఁద యుద్ధము చేయవలసి
వచ్చెను. ఈ యుద్ధమునం దతఁడు ఓడిపోయి
(సంఖ్యా 21³¹⁻³² క్రి 135¹¹) దేశమును కోలు
పోయెను. ఇట్లు ఇశ్రాయేలీయులు యబోకు
అర్సోను నదుల మధ్య దేశమును ఇశ్రాయేలీ
యులు జయించుకొనిరి (సంఖ్యా 21³⁴⁻³⁵ ద్వితీ
2³⁶ న్యాయా 11²⁹). నీహోను దేశమును రూచే
నీయులకును గాదీయులకు నిచ్చిరి (సంఖ్యా 32¹⁻⁴,
33-35). నీహోను ఓడిపోవుటను గూర్చిన నూచన
లక్షకములు గలవు (ద్వితీ 13 3³⁻⁴ 4^{44,47} 29⁷ 31⁴

యెహో 2¹⁰ 9¹⁰ 12⁹ 13^{10,31-37} I రాజు 4¹⁹
నెహె 9³³ క్రి 136¹⁹). యిర్మీ 48⁴⁴ లో నీహోను
అను పేరును అలంకార రీతిగా హెబ్రీయుకు
పెట్టిరి.

సు

సుంకపు మెట్టు, సుంకము పన్ను చూ॥

సుంకరి (Publican). పన్ను వసూలుచేసిన
వారి పేరు. ప్రస్తుతమున మన దేశమందు చాకి
పన్ను వసూలుచేయుట కెట్లు ప్రభుత్వమువారు
వేలము పాడెదలో అట్లే రోమీయులును దేశ
మందలి పన్నులన్నిటిని వసూలుచేయు పనిని
గుర్తదారులకిచ్చిరి. వీరు స్థితిమంతులును ఘనులునై
యుండిరి అవ్వడవ్వ డీ పనిని ఆయా సంఘ
ములవారు (Companies) వుచ్చుకొనిరి. వీరు
గాని, సంఘములవారు గాని స్వయముగా పన్ను
లను పోగుచేయక వానిని ఆ దేశమందలి ఆయా
భాగములందున్న యితరులకు గుర్తకిచ్చిరి. ఈ
గుర్తదారులు తమకు నియమింపబడిన దానికన్న
నెక్కువ వసూలుచేసి తమ స్వంత ఉపయోగమున
కుంచుకొనిరి. దేశప్రభువులు లంచగొండులైన
పక్షమున, ఈ గుర్తదారులు చేయు అన్యాయ
మును పాటింపక వారి అన్యాయ సంపాద్యము
నందు తామును పాలిభాగరులై ప్రజలను మఱింత
కష్టముల పాలుజేసిరి. ఈ కారణమునబట్టి
సుంకరులకు గొప్ప అపకీర్తి కలిగెను. రోమను
వారికి పన్ను చెల్లింపరాదను దురభిమానపరులగు
యూదులు పెక్కుండుగురుండుటవలన, యూదు
లలో సుంకరులగువారుండిన పక్షమున వారిని తమ
సమాజమందిరములకుఁ జేరనియ్యక వెలివేసి, వారి
వృత్తినిబట్టి దుర్మార్గులగువారితో సములనుగా
భావించిరి. ఆందజీలో మిగుల పాపులగువారిని
నూచించుటకు సుంకరులు పాపులు అను సమాస
మొకటి వాడుకలోనికి వచ్చెను (మ 9^{10,11} 11¹⁰
18¹⁷ మా 21^{15,16} లూ 7³⁴ 15^{1,2}) వీరిని
చేళ్లలతోఁగలిపి విడిచినట్లును నూచన గలదు
(మ 21^{31,32}).

వీరిట్టి అపకీర్తి పాలుయినను క్రీస్తు వీరిని త్రోసి
వేయక దేవుని రాజ్యమునఁ జేరుటకు వారికిని
వీరిలు కనఁబఱచెను. వారిలో లేనియను నూలు
పేరు గల ముత్తయి యనువాఁడాయన అపొస్తలు

లలో నొకడుగానుండఁ బలిచెను (5³⁷). ఇతని ద్వారా ఆయన సుంకరులతో స్నేహము కలిగించు కొని వారికి బోధించెను (లూ 5³⁹). గలిలయలో మాత్రమేగాక పెరియలోను ఆయన అట్లు చేసెను (15^{1,2}). స్వనీతిపరులగు పరిసయ్యు లాయనను విరోధించుట కిది యొక ముఖ్య కారణమైనను ఆయన వీరికి అందఱికన్న రక్షణ మఱియవసరముగా నున్నదని వదలక ఈ పనియందు దీక్ష వహించియుండెను (మ 9^{12,13} మా 2¹⁷ లూ 5^{31,32}). సుంకరులలో ననేకులు అట్టి స్నేహభావముచే మాత్రముగాక తమ దుస్థితిని గురించి ప్రేరేపించఁ బడినవారై దేవుని రాజ్యమునఁ జేరిరి. బాప్తిస్మ మిచ్చు యోహాను నొద్దకు సహా వచ్చి మాటు మనస్సు నొందఁగోరిరి (లూ 3¹⁹ 7³⁹). జక్కయ్య యను మఱియొకని పేరుకూడ గుణపడి రక్షణ నొందినవారిలో నున్నట్లు మనకుఁ దెలియుచున్నది. కపెర్నహూములో మత్తయి చేసినట్లే యెరికోలో జక్కయ్య పన్ను వసూలుచేసెను (లూ 19¹⁻¹⁰). వారిలో నింక ననేకులాయనను నమ్మిన్నట్లున్నది (మ 21^{31,32} లూ 15¹). పరిసయ్యుఁడు సుంకరి యనువారిని గూర్చిన ఉపమానమునందు సుంకరి వినయపూర్వకముగు పశ్చాత్తాపమునకు నూచనగా నున్నాఁడు (లూ 18¹⁻¹⁴). అట్టి పశ్చాత్తలగు వృద్ధయము గలవారే—వారు సుంకరులుగాని ఇతరులుగాని, దేవుని రాజ్యములో చేరుటకు అర్హత గల్గినవారు.

సుంటుకే (Syntyche = సౌభాగ్యవతి). ఫిలిప్పీయ సంఘమునందుండిన యొక స్త్రీ (ఫిలి 4⁹). ఎవొదియయు, ఈమెయు ఆ సంఘము నందు పరిచారకురాండ్రై యున్నట్లున్నది.

సుంఫోనియ సంగీతము 3 (3) (c) చూ॥

సుక్కిములు (Sukkiim = గుడిసెలలో నివసించువారు). రాజగు రెహబాము కాలములో విగుప్తీయుల రాజగు షీషకు యూదయ దేశము మీఁదకు రాఁగా అతనికి సహాయముజేసిన జనము లలో నొకటి (II దిన 12³). వీరు విగుప్తు దేశములోనివారు గాని వీరినిగూర్చి దీనికి మించి సంగతులు తెలియవు. వీరు సుక్కోతు నివాసు లని కొందఱి యభిప్రాయము.

సుక్కోతు (Succoth = పర్వతాలలు). ఈ పేరుగల స్థలములు రెండున్నవి.

1. యొర్దాను నదికి తూర్పునను యబోబ్బకు నదికి దక్షిణముగానుండు స్థలము. యాకోబు పద్దనరామునుండి వచ్చునప్పుడు ఇచ్చట దిగి తన పశువులకొరకు పాకలను వేసినందువలన ఈ పేరు కలిగినట్లున్నది (ఆది 32¹⁷). ఇశ్రాయేలీయులు ఆ దేశమును స్వాధీనపఱచుకొనినప్పుడు దానిని గాదీయుల కిచ్చిరి (యెహో 13³⁷). గిద్దోను కాలమున ఈ యూరి పెద్దలు అతని సైనికులకు ఆహారము నిచ్చుటకు నిరాకరించినందున అతఁడు వారిని శిక్షించెను (న్యాయా 8³⁻¹⁰). అది యొర్దాను లోయలో సారితానుకు సమీపముగా నున్నట్లు I రాజు 7⁴⁶ వలనఁ దెలియుచున్నది. అది యొర్దానుకు పడమరగా నున్నదని కొందఱి యభిప్రాయము గాని, తూర్పుగానే యున్నట్లు న్యాయా 6^{4,5} వలన స్పష్టమగుచున్నది. ప్రస్తుత మచ్చట దాని నూచనలేదయి గానరావు.

2. ఇశ్రాయేలీయులు విగుప్తులోనుండి బయలు దేరినప్పుడు మొట్టమొదట మకాముజేసి స్థలమున (నిర్గ 12³⁷ సంఖ్యా 33³). విగుప్తుకు ఈశాన్య మున రామేస్ సమీపమున నున్నది. అది హెబ్రీ పేరయినను, పూర్వము విగుప్తునందుండిన తుకు లేక తుక్మ్ అను పదముయొక్క మాటు రూపమని కొందఱి తలంపు.

సుక్కోత్తెనోతు (Succoth-benoth = బెనోతు గుడారములు). షోమ్రాను నాశనమైన పిమ్మట బాబెలువారు ఆ దేశమునందు నివాసము చేయుచుండఁగా అచట నిలుపుకొనిన 2⁶ దేవత (II రాజు 17³⁰). ఇది బాబెలువారి ముఖ్య దేవతయగు మార్దుకు భార్యయని కొందఱుఁడు చున్నారు. జర్బనితు (Zar-Banitu) అను ఈమె పేరిట్లు సుక్కోత్తెనోతుగా మాఱి పోయినదని అందురు. మఱికొందఱు లోకము నకు న్యాయాధిపతియగు సుక్కుతు బెనూతి (Sukku-benuti) అను దేవతయని తలంచు చున్నారు. ఈ పేరు శబ్దార్థముబట్టి ఆమా 5³⁸ నందుండు 'మీ రాజుకు చేయుఁబడిన గుడారము' అనునది ఈ దేవతకు నూచనయని మఱి కొందఱి యభిప్రాయము.

సుఖారు పెకము చూ॥

సుగంధ ద్రవ్యము గంధవర్గము I 1 చూ॥

సుగంధ ద్రవ్యములలో శవమాను సేద్య పటిమలు సమాధి 1 చూ॥

సుగంధ ద్రవ్యమేళకుడు గంధవర్గము III చూ॥

సుగంధ నిర్వాసము (Tragacanth or Spices). యాహోబు కుమారులు యోనేపునకు కామకంగా దీసికొనిపోయిన వస్తువులలో నొకటి (ఆది 43¹¹). 37²⁵ లోని ఆ యసులు మాటనే గుగ్గిలమని తర్జుమా చేసిరి. అది గుగ్గిలమువంటి సుగంధ ద్రవ్యమై యున్నది (రోగములు చికిత్సలు IV 1 (3) చూ॥).

సుగంధ వర్గము గంధవర్గము చూ॥

సుగంధ సంఖారము గంధవర్గము I చూ॥

సుడిగోలి తుఫాను చూ॥

సుతై వృత్తులు చేతిపనులు I 2 (1) (a) 3 (c); II 1 (1) చూ॥

సువాద సంవత్సరము పండుగలు IV చూ॥

సువాయి సంగీతము 3 (2) (a) చూ॥

సున్న పాల్లు చూ॥

సున్నతి (Circumcision). దేవుడు ఆ బ్రాహ్మణులతో చేసిన నిబంధనను సున్నతి నూచనగా సున్నది (ఆది 17^{1-10, 31}). అతఁడును, అతని సంతానమును అతని యింటనున్న మగవారందఱును దీనిని పొందవలసినదను నియమమున్నది. అతఁడు 99 యేండ్లవాఁడై యుండునప్పుడు తన పరివారములోని పురుషులందఱితో కూడ దీనిని పొందెను (ఆది 17¹¹⁻¹⁷). మోషే అన్యరాలిని వివాహమాడినందున తన కుమారులకు దానిని చేయక నిర్లక్ష్య పెట్టినట్లుండెను. గాని దేవుఁడతనికి క్షమాగా గొప్ప జబ్బు కలిగించినందున అతని భార్య స్వయముగా తన కుమారునికి సున్నతి జేయ (నిర్గ 4¹⁰). సాధారణముగా తిండ్లు రీ కర్తవ్య జేసెడివారు. విగుప్తనందును అరగ్య సంచారమునందును ఇక్రాయేలీయులు దీని విషయ మంత జాగ్రత్తగా నుండినట్లు లేదుగాని వారు

కనానులోఁ బ్రవేశింపఁగానే అందఱి నా కర్త జేయించిరి (యెహో 10³). ఇక్రాయేలీయులలోఁ జేరఁగోరిన యితరు రీ సంస్కారమును పొందవలసిన నియమమున్నది (ఆది 34^{16-17, 25} నిర్గ 12⁴⁸). క్రీస్తు రాకకు కొంత కాలము పూర్వము ఎకోమీయులును ఇశ్రూరైయవారును దానిని పొందుటకు బలవంత పెట్టఁబడిరని యోసీఫసువలనఁ దెలియుచున్నది (పురా 13. 9. 1; 11. 3). విగుప్తీయులు మొదలగు కొన్ని యితర జనాంగముల వారిలోను ఈ యాచారమున్నదని గోకచరిత్రవలనఁ దెలియుచున్నను పల్లెటూరు చుట్టుపట్లనున్న జనాంగములలో నిది లేకపోవుటచేత సున్నతి లేనివారని అన్యల కొక తిరస్కార నామమును పెట్టిరి (ఆది 34¹⁴ న్యాయ 14³ 15¹⁸ I సమా 17²⁸⁻³⁸ 31⁴ II సమా 1²⁰ I దిన 10⁴ యెహె 28¹⁰ 31¹⁸ 32¹⁹⁻³⁹). అది రీతిగా సున్నతి నొందినవారు అనునది ఇక్రాయేలీయుల సంఘమున కొక మాటు పేరై యున్నది (గల 2⁸ కొలా 4¹¹). సున్నతి దేవునికి ప్రాణమును ప్రతిష్ఠించుటను నూచించుచు, శరీరచ్ఛేదము త్యజించుటకు గుఱుతుగా నున్నది (రోమా 2²⁷⁻²⁹ కొలా 2¹¹). శైలిలనందుదాహరించిన పృథ్వీయసున్నతి యను పదము మాటుమనస్సునకు సమానమగు పదమై యున్నది (ద్వితి 10¹⁶ 30⁶). పృథ్వీయములకు మాత్రమే గాక చెవులనుగూర్చియు ఈ పదము అలంకార రీతిగా నుపయోగింపఁబడెను (కార్క 7³¹ భాషాంతరము).

నేటిపాటు సున్నతి యూదులలోను మహమ్మదీయులలోను ఆచరణలో నున్నది. క్రైస్తవులును దాని నవశ్యముగా నాచరింపవలెనని యూదా క్రైస్తవులు వాదించినను (కార్క 15) అది పాత నిబంధన యాచారములలో నొకటియై క్రీస్తు వానిని నెఱవేర్చిన పిమ్మట క్రైస్తవుల కట్టి జోక్యమును లేనివానిలో నొకటి యాయెను (గల 3).

సున్నతి గిరి (Hill of the foreskins). గిల్లాలదగ్గర యెహోషువ ఇక్రాయేలీయుల కందఱి సున్నతి చేయించి, అస్థలమునకు గిరెయల్-హ-అరలోతు (= సున్నతిగిరి) అను పేరుపెట్టెను (యెహో 10). ప్రస్తుతమున దాని నూచన రెద్వీయును లేవు.

సున్నపు రాళ్లు (Chalk Stones). మెత్తని రాతిని నూచించుటకు వాడిన పదము (యెష 27⁹). దానిని పొడిచేయుట దేవుని శిక్షలకు నూచనగా నున్నది. అది కాల్యుబడిన సున్నపురాతిని నూచించును. దాని 5° లో ఆ పదమునే గోడ పూత యని తెనిగించిరి. ఈ మాటను వాడుటను బట్టి గోడపూత యనునది చెక్కసున్నమని తెలిసి కొనవచ్చును.

సున్నము (Lime). యజ్ఞవేదికను రాళ్లతోను సున్నముతోను కట్టవలసిన నియమము గలదు (ద్వితి 27³⁻⁴). సున్నపు బట్టి గొప్ప శిక్షలకు నూచనగా నున్నది (యెష 33¹²). ఎడో మీయులను మోయాబీయులు ద్వేషించి తమ కోపమును కనపఱచుటకు చనిపోయిన ఎడోము రాజు ఎముకలను సహా కాల్చి సున్నము చేసిరి. ఇది వారి మూర్ఖకోపమునకు నూచనగా నున్నది (ఆమో 2¹). క్రొత్తి నిబంధనలో సున్నము వేయుట ముఖ్యముగా వేషధారణలకు అలంకారముగా నున్నది. క్రీస్తు దాని నట్లు వాడెను (మ 23²⁷). పౌలుకూడ న్యాయము నన్యాయముగా మార్చిన ప్రధానయాజుకుని కా పదమును వాడెను (కార్వ 23³ సున్నపురాళ్లు చూ॥).

సుమెయోను పిమ్మోను చూ॥

సురకూసై (Syracuse). సిసిలీ ద్వీప మందలి తూర్పు హద్దునందుండు ఒక పట్టణము. రోమీయుల ప్రభుత్వకాలమున మిగుల ప్రసిద్ధి జెందినరై యుండెను. పౌలు మెలీతేనుండి రోమాకు వెళ్లినపుడు ఇచ్చట దిగెనుగాని బోధించి నట్లు నూచనలేవియును లేవు (కార్వ 28¹² పటము V. B 4).

సురేశారము తూరము చూ॥

సురోఫెనికీయ (Syrophenicia). క్రీస్తు సురోఫెనికీయ దేశస్థురాలి కుమార్తెను బాగు చేసెను (మా 7⁹). ఇది యామె దేశమును నూచించును. అది సిరియా అను దేశములోని (సిరియా చూ॥) ఫేసికే అను భాగమునందున్నది. జాతినిబట్టి ఆమె కనానీయురాలు (మ 15²²); గ్రీకుభాషను మాట్లాడిన హెల్లెనీయురాలు (మా 7⁹). ఇట్లామె దేశమును భాషయు జాతియు తెలియుచున్నది (ఫేసికే చూ॥).

సులిమానిరాయి రత్నములు 17 చూ॥

సువర్ణ గోళము ఆధరణములు 2 చూ॥

సువర్ణ రత్నము రత్నములు 18 చూ॥

సువర్ణ లఘునీయము రత్నములు 19 చూ॥

సువార్త (Gospel). మంచి వర్తమాన మని యర్థమిచ్చు పదము. గ్రీకు భాషయందు దీనిని యూయంగెలియన్ (Euangelion) అందురు. ముహమ్మదీయులు దీని మాఱురూపమును ఇంజిల్ యను పదమును అదే యర్థముతో వాడెదరు. LXX నందీ పదము మంచి వర్తమానమును దెచ్చి నందుల కియ్యబడు బహుమానమును నూచించును (II సమూ 4¹¹). క్రొత్త నిబంధనలోని మొదటి నాలుగు పుస్తకములు రక్షణవార్తను తెలుపుచున్నందున వానిని సువార్త లందుము గాని ఈ పదము క్రొత్త నిబంధనయందు ఒక పుస్తకమును గాక ఒక వార్తను నూచించుచున్నది. ప్రవక్త యైన యెషయాచేసిన బోధ కీ పేరు రోమా 10¹⁶ నందు పెట్టబడియున్నది. ఇది (దేవుని) రాజ్యమునుగూర్చిన సువార్త యనియు (మ 4²³) రాజ్యసువార్త యనియు (9³⁵ 24¹⁴), దేవుని కుమారుడైన యేసుక్రీస్తు సువార్త యనియు (మా 1¹), దేవుని సువార్త యనియు (రోమా 1¹ 15¹⁶ I థెస్స 2^{8,9} I పేతు 4¹⁷), దేవుని కృపా సువార్త యనియు (కార్వ 20²⁴), క్రీస్తుసువార్త యనియు (రోమా 1¹⁶ 15¹⁹ I కొరి 9¹²⁻¹⁸ II కొరి 2¹² 4¹ 9¹³ 10¹⁴ గల 1⁷ ఫిలి 1⁹⁷ I థెస్స 3² II థెస్స 1⁸), రక్షణసువార్త యనియు (ఎఫె 1¹³), సమాధాన సువార్త యనియు (6¹⁵) నిత్యసువార్త యనియు (ప్రక 14⁶) అయి వాక్యములలో కనబడును. పౌలు తాను బోధించిన దానిని నా సువార్త యనియు (రోమా 2¹⁶ 16²²⁻²⁷), మా సువార్త యనియు (II కొరి 4³) పిలిచెను. ఇతర బోధకులు దానిని మఱియొక రీతిగా బోధించినట్లు ఈ పేరు నూచించుచున్నది (గల 1⁶⁻¹⁰). ఎట్టి విశేషము లేకయే సువార్త యని మాత్రము ఉదాహరింపబడెను (మా 1¹⁵ 8³⁵ 14⁹ 16¹⁵ కార్వ 15⁷ రోమా 11²⁸ II కొరి 8¹⁸). ఈ పదముయొక్క నాపవచన రూపము లూకా సువార్త, హెబ్రీ, యాకోబు, యోహాను, పేతురు యూదా పత్రికలలో కనబడదు. క్రీస్తు (మ 4²³

11¹ మా 1¹⁵ లూ 4¹⁸ 7²²) అపొస్తలులు (కార్య 16¹⁰ 8¹ మా 1¹⁵ 2¹⁶ I కొరి 9¹⁶ మొ॥), సువార్త కులు (కార్య 8³²) సువార్తల బ్రకటించినట్లు ఆయా వాక్యములలో చూడవచ్చును. క్రొత్త నిబంధన సువార్త ప్రతులలో మత్తయి మార్కు లూకా యోహాను అను పదములతో చొప్పున అను అర్థమిచ్చు ప్రత్యయమును చేర్చి ఉపయోగించిరే గాని మత్తయి సువార్త మార్కు సువార్త అని వ్రాయలేదు. హతసాక్షియైన యుస్తిను (Justin) ఈ పదములతో క్రీ॥ శ॥ 150 సం॥ లోపుగా వ్రాసిన ప్రాచీన గ్రంథములలో ఈ నలుగురు వ్రాసిన గ్రంథములను మొదలుపెట్టి నట్లు తెలియుచున్నది.

సువార్తల యనుబంధములు (Harmonies of the Gospels) క్రీస్తు చరిత్ర నాలుగు గ్రంథములలో నున్నది. వీనిని విశ్వపటచి యొక చరిత్రగా వ్రాయుటకు మొదటినుండి యన్ని ములు చేసిరి. ఒక చరిత్రగా దానిని వ్రాయక నాలుగు సువార్తకులు వ్రాసినదానిని ప్రత్యేక మైన పరుసలలో వ్రాయబడిన గ్రంథములు సువార్తల యనుబంధము లనబడును. క్రీ॥ శ॥ రెండవ శతాబ్దముందు తేషీయన్ (Tatian) వ్రాసిన దియతెస్సరన్ (Diatessaron = నాలుగు సువార్తల మూలము) అనునది వీనిలో మిగుల పురాతనమైనది. మూడవ శతాబ్దముందు అమోనియస్ (Ammonius), నాలుగవ శతాబ్దముందు యునూబియస్ (Eusebius) అట్టివానిని వ్రాసిరి. నవీనకాలమునందు వేర్వేలు భాషలో అట్టివానిని సిద్ధపఱచియున్నారు. ట్రాప్ట సానెటివారు, బాప్టిస్టు బుక్ డిపో వారును తెలుగునందును వాటిని ప్రచురించియున్నారు.

సువార్తలు (The Gospels). మత్తయి మార్కు లూకా యోహాను వారు సువార్తలను వ్రాసిరి (ఆయా సువార్తలను చూ॥). వారు వ్రాసిన సువార్తలనుండి యేసుక్రీస్తు చరిత్రసంత టిని దెలిసికొనవచ్చును (యేసుక్రీస్తు చూ॥). ఈ క్లిష్టక్రింద మొదటి మూడు సువార్తల సంబంధము, యోహాను సువార్తయందలి ప్రత్యేక సంగతులు, సువార్తలు వ్రాయబడిన కాలము అను మూడు సంగతులను గూర్చి వివరింతుము.

I. మత్తయి మార్కు లూకా సువార్తలకుండు సంబంధము, అది వచ్చినవిధము, ఈ మూడు సువార్తల కక్కువ సంబంధ ముండుటచేత అవి క్రీస్తు చరిత్రను ఏకదృష్టితో చూచునవి యని అర్థమిచ్చు సుసప్తిస్తులు (Synoptists) అనఁబడును. ఈ మూఁటియందు క్రీస్తు దైవత్వమును గూర్చిన నూచనలుండినను (మా 12³ 830 1461, 62 మొ॥), ఆ సువార్తకులు ముఖ్యముగా ఆయన దైవత్వమునుగూర్చి గాక ఈ లోకమునందుండఁగా ఆయన చేసిన కార్యములను బోధలను వివరించిరి. వా రాయన గలిలయలో జేసిన పనులనేగాని యూదయలో జేసినవానిని వ్రాసియుండలేదు. లూకా గలిలయ చర్యతో పేరియయందు జరిగిన సంగతులను వ్రాసినను (10¹-16³⁴), వానిని గలిలయ చర్యను వ్రాసిన రీతిగనే వివరించెను. ఈ మూడు సువార్తలయందున్న సంతతులనుబట్టియే ఆయన యెరూషలేమునకు వెళ్లినది ఒక్కమారే యైనట్లును, ఆ సారే వా రాయనను సిలువవేసి నట్లును తెలియుచున్నది. గాని ఆయన యేఁట పండుగలకు యెరూషలేము వెళ్లినట్లు యోహాను వలన స్పష్టమగుచున్నను వారు చివరి పర్యాయ మును గూర్చి మాత్రము ఉదాహరించిరి. వీని నన్నిఁటినిబట్టి మత్తయి మార్కు లూకా సువార్తలు ఏకవిధముగా వ్రాయబడిన సువార్తలని తెలియగును.

ఇట్లుండినను దీనియంట్లే భేదము లెల్లువచ్చినవా యనుదానిని గుఱివేది విచారింపవలసి యున్నది. మార్కు క్రీస్తు చేసిన యద్భుతములను వివరముగా వ్రాసెను. మత్తయి అద్భుతములను క్లుప్తముగాను ప్రసంగములను వివరముగాను వ్రాసెను. లూకా అద్భుతములను ప్రసంగములను రెంటిని సమముగా వ్రాసెను. ఇట్లు అనేక విషయములను గూర్చి ముగ్గురు వ్రాసినను వానిలోను కొద్ది గొప్ప తారతమ్యము లగుపడుచున్నవి. అందువలన అవి రచింపబడుటను గూర్చి తెలిసికొనవలసి యున్నాము. సాధారణముగా వాని రచనను గుఱించి రెండు అభిప్రాయములను దెల్పెదరు.

1. సువార్తలను వ్రాయక పూర్వము సుమారు 25 లేక 30 సం॥ల వఱకు ఆ సంగతులను నోటితో బోధించిరి. తరువాత వానిని వ్రాయఁబాసు

కొనిరి. క్రీస్తు మాటలను నోటితో నెంత నూటిగా చెప్పినను, ఆయన చరిత్రను ఒకటే రీతిగా చెప్పుటకు పిలువడదను సంగతి సహజమై యున్నది. అందువలన ఆయన చెప్పిన మాటలలో నెక్కువ విశ్వమున్నట్లు ఈ మూడు సువార్తలలో కనఁబడినను, చరిత్రయందు మాత్రము కొద్ది భేదములుండుట అసందర్భము కాదు. క్రీ॥ శ॥ నందు దాదాపు 60 సం॥ లోగా ఆయా అపొస్తలులు పరలోక గతులగుటవఱటి సువార్త కాపాడఁబడునట్లు దానిని వ్రాయఁ బూనుకొనినవారు అప్పటివఱకు నోటితో బోధింపఁబడిన వానిని వ్రాయుటలో నిట్టి స్వల్ప తారతమ్యములు వచ్చుట సహజమని కొండఱి యభిప్రాయమై యున్నది.

2. నోటితో చేయఁబడిన బోధలతోకూడ క్రీస్తు సంగతులను వివరించిన ఆయా పత్రికలును గలవు (లూ 11). వీనినికూడ పరిశీలించి వ్రాయుటచే నీ మూడు సువార్తలలో తారతమ్యములు వచ్చినవని నవీన పండితులు సాధారణముగా నొప్పుకొందురు. ఇట్లు తలంచువారు అన్నిటిలో పురాతన గ్రంథములు రెండుండెననియు, వానిలో నొకటి మనకిప్పుడున్న మార్కు సువార్త లేదా ఆ సువార్తకు ఆధారముగా దానికి సంబంధించియున్న మఱియొక పత్రిక యని యెంచెదరు. అది పేతురు బోధల సంక్షేపమని వారి యభిప్రాయము. రెండవది క్రీస్తు ప్రసంగముల వివరమని యోహాను శిష్యుడగు పాపియ (Papius) అనువాడు వాడిన పేరు ననుసరించి దానిని లోగియ (Logia = మాటలు) అనుపేరట పిలుతురు. దీనియందున్న ఆయా సంగతులు గాక, యోహాను ప్రసంగములు, క్రీస్తు బోధలు, కొండమీఁది ప్రసంగము, శతాధిపతి దాసుని స్వస్థపఱచుట, యోహాను శిష్యులను క్రీస్తు నొద్దకుఁ బంపుట, శిష్యులకు చేసిన బోధలు, ప్రభువు ప్రార్థన, బయోల్జెబూలని ఆయన నన్నప్పుడు చేసిన బోధ, పరిసయ్యలను గడ్డించుట అను సంగతులున్నవి. ఇవి మత్తయి లూకాళలో నున్నవి గాని మార్కులో లేవు. అందు క్రీస్తును నీలువ వేయుట పునరుత్థానమును శూన్యము ఊండవచ్చును. మత్తయి లూకాళలో నుండి మార్కులో లేని సంగతులు బహుళః దీనిద్వారా

వచ్చియుండును. అట్టి పత్రిక నేటివఱకు కాపాడఁబడకపోయినను మత్తయి లూకాళలో నున్న ప్రసంగములు దానినుండి యెత్తిరనుకొందురు. ఈ రెంటి యాధారముతోను అప్పటి వఱకు నోటితో చేయఁబడుచుండిన బోధలను ఆయా పత్రికలలో వ్రాయఁబడిన ప్రత్యేకపు సంగతులను వ్రాయుటవలన ప్రస్తుతమున్న మత్తయి లూకా సువార్తలు వ్రాయఁబడినవి. మత్తయి ఆయా అంశముల ననుసరించి వ్రాసి నందువలన మార్కులో నున్న క్రమమును వదలి పెట్టెను. లూకా మొత్తముమీఁద మార్కు ననుసరించినను మధ్యమధ్య ప్రసంగములను అతఁడు వ్రాయని చరిత్రసంగతులను ఉదాహరించెను.

II. యోహాను సువార్తయందలి ప్రత్యేక విషయములు, అవి వచ్చినవిధము: (యోహాను సువార్త చూ॥). మొదటి మూడు సువార్తలకును దీనికిని గల భేద మీ దిగువఁజూపఁబడును. యోహాను ముఖ్యముగా యూదయ చర్యను, క్రీస్తు పండుగు సమయములందు యెరూషలేములో చేసిన పనులను, చెప్పిన బోధలను వ్రాసెను. ఇందుచేతనే ఆయన ఒక పస్కాలను గుఱించి మాత్రమేగాక 2³³ 6⁴ 13¹ లలో నున్నట్లు పస్కాలనుగుఱించి వ్రాసెను. కొన్ని ప్రతులలో నున్నట్లు 5¹ కూడ పస్కాలయిన యెడల ఈ సువార్తయందు నాలుగు పస్కాలను ఆయన ఆచరించినట్లు చెప్పవచ్చును. ఇట్లు ఆయన బహిరంగ పరిచర్య 2¹ లేక 3¹ సంవత్సరములగును. ఈ యూదయ చర్యను, పండుగుల కాలమునందు యెరూషలేములో జరిగిన వానిని మొదటి ముగ్గురు సువార్తకు లుదాహరింపకున్నను, యూదయవారగు యూదా ఇస్కరియోతు (యోహా 6⁷¹), అరిమతయయ ఊరివాడగు యోసేపు (లూ 23³⁰), మరియుమార్తలు (10³⁸⁻⁴¹), కువ్వరోగియగు నీమోను (మా 14³), శిష్యులైనట్లు వారు వ్రాసిరి గనుకను, యెరూషలేమువారిని ఆయన యెన్నోమాటలు చేర్చుకొనవలెనని చెప్పినట్లు మత్తయి వ్రాసెను (మ 23³⁷) గనుకను వారు వ్రాసినదానిలో యూదయ చరిత్రయు నూచింపఁబడినట్లు చెప్పవచ్చును. ఆయన తాను మెస్సీయయై యున్నట్లు చెప్పక వారే దానిని స్వయముగా కనుగొనవలెనని కొరి

నట్లు మొదటి మూడు సువార్తలలో నున్నది (మా 13:3 830) గాని ఆయన ధారాళముగా వారికట్లు చెప్పినది యోహాను సువార్తయందు చూడఁగలము (139-34, 41-49 49). సమరయలోను యూదయలోను కొద్దికాలముమాత్రము బోధింప వీలు కలుగుటచేత అచ్చటివారికి తాను మెస్సీయ నని చెప్పుకొనవలసి వచ్చెను. తన దైవత్వమును గూర్చి యోహాను సువార్తలో నున్నంత ధారాళ ముగా (519-59 819-59 1039-38) మొదటి మూడు సువార్తలలో లేకున్నను అట్టి నూచనలు వానిలో లేకపోలేదు (మా 29-8 మ 517, 51, 52 మా 833 1469 మ 2531-46 1138-30 లూ 1031-34 మా 1045 1484). యోహాను క్రీస్తును విరోధించినవారికి వ్రాయవలసి వచ్చుటచేత పై సుదాహరించిన భేదమువచ్చుట సహజమై యున్నది.

విరువేలముందికి ఆహారము పెట్టుట సమద్రము మీద నడుచుట అను వానినిగాక యితర సువార్తి కులు వ్రాసినవానిని యోహాను వ్రాయలేదు. వానినైనను జీవాహారమును గూర్చిన ప్రసంగ మునకు సంబంధముగా వ్రాసెను. అతఁడు వ్రాసిన బోధలును తక్కిన సువార్తికులు వ్రాయ నటువంటిదై యున్నవి ఆదరణ కర్తనుగూర్చిన బోధను లూకా కొద్దిగా నూచించినను (లూ 2449 కార్య 13), యోహాను బహు వివరముగా వ్రాసెను (యోహా 14-17). ఈ భేదము లన్నిటినిబట్టి ఆరెక్సెండ్రయవాడగు క్లెమెంటు చెప్పినట్లు క్రీస్తు చర్యలను తక్కిన సువార్తికులు వ్రాసిరి గనుక యోహాను వానిని తాను మరల వ్రాయక వాని అంతరార్థములను వ్రాసెను. మత్తయి మార్కు లూకాలు వ్రాసినవానియందు లోపించిన సంగతులను యోహాను పూర్తికేసెనని పురాతనకాలమునుండి యున్న యొక పాఠం పర్యమనెత్తి యునేవియగు అను చరిత్రకారుఁడు వ్రాసెను. యోహాను క్రీస్తుతో గొప్ప సహ వాసము చేయుటచేతను చాల వృద్ధుఁడగువఱకు జీవించినందున ఆయన సంగతులను మఱింత లోతుగా అనుభవించుకొనుటచేతను ఇంత గంభీర ములగు అట్టియబోధలను వ్రాసెనని తెలిసికొనుట యుక్తము.

III. సువార్తలు వ్రాయఁబడిన కాలము. అన్నిటికన్న చివర వ్రాయఁబడినదగు యోహాను

సువార్త క్రీ॥ శ॥ 100 సం॥ నకు లోపుగనే వ్రాయఁబడినది చూచి యుంటిమి (యోహాను సువార్త 2 చూ॥). లూకా సువార్త 80 సం॥ లోఁగాను మత్తయి మార్కు సువార్తలు 66 సం॥ లోఁగాను వ్రాయఁబడినట్లు అందఱును ఒప్పు కొందురు. క్రీ॥ శ॥ 120 సం॥ లోఁగా హత సాక్షియైన యున్నను వ్రాసిన వ్రాతలలో సువార్తలన్నిటిని గూర్చియు, యోహాను శిష్యు లలో పాపీయ, పాలికార్పులు వ్రాసినవానిలో మార్కు యోహాను సువార్తలను గూర్చియు తేట యైన నూచనలగుపడుచున్నవి. క్రీ॥ శ॥ 160 సం॥ నందు లేషియన్ (Tatian) అనువాఁడు నాలుగు సువార్తలను ఏకచరిత్రగా చేర్చెను. వీని రచననుగూర్చి ఆ కాలమునందున్న విరోధులు ఏమియు ఆక్షేపించియుండలేదు. వీని నన్నిఁ టిని బట్టి, క్రీస్తునుగూర్చి యివి బోధించెడి సంగ తులు నమ్మఁదగినవని నిస్సంజేహముగా చెప్ప వచ్చును.

సువార్తికుడు (Evangelist = మంచి వర్తమానము ప్రకటించువాఁడు). క్రైస్తవ సువర్త మానమును తెలుపు సందర్భమున క్రొత్త నిబంధన యందు మూడుసార్లు కనఁబడు పదము (కార్య 218 ఎఫె 411 II తిమో 43).

ఈ పదముయొక్క అసలు అర్థము కార్య 218 నందున్నది. ఏడుగురు పరిచారకులలో నొకఁడగు ఫిలిప్పు (618) ఇక్కడ సువార్తికుఁడని పిలువఁబడెను (218). ఈ విరుదాయనకు పెట్టఁ బడినందుకు కారణములేక పోలేదు. పైఘను చంపఁబడిన వెంటనే ఆయన యెరూషలేమునుండి బయలుదేరి సమరయలోను అరణ్యములోను ఆజోతు కైసరయలకు మధ్యనున్న పట్టణములలో సువార్త ప్రకటించి, బాప్తిస్మ మిచ్చినందుచేత (84, 5, 13, 25, 35, 40). ఆ విరుదునకు పాత్రుఁ డయ్యెను. మొట్టమొదటి సువార్తికుఁడగు నితఁడు క్రీస్తును గుఱించి వినని తావులలో ఆయన సువార్తను ప్రకటించిన క్రైస్తవ మిషనేరీ యయ్యెను.

ఆకాశమండలము లన్నిటికంటె మఱిపైకి ఆరోహణమైవాఁడగు క్రీస్తు అపొస్తలులను ప్రవక్తలను సువార్తికులను శాపరులను ఉపదేశకు

లను నియమించెనని ఎఫె 4¹¹ వలనఁ దెలియుచున్నది. మైన చెప్పబడిన యొరుపేరులను మత సంబంధమైన అయిదు ప్రత్యేక ఉద్యోగములకు చెందునని చెప్పట అసంభవము. అనఁగా ఆది సంఘమున కాపరులును, వారికి వేరైన తరగతివారగు ఉపదేశకులు నుండిరని తలంచుటకు ఆస్పదములేదు. పాలు అపొస్తలత్వమును వహించుకొనుచుండఁగా సువార్తకులలో ముఖ్యుఁడును క్రైస్తవోపదేశకులలో పెద్దవాఁడు నైనట్లుండెను. అందువలన సువార్తకుడైన వాఁడు ఒక ప్రత్యేకమగు ఉద్యోగక్షుఁడుగాక అపొస్తలలకును ప్రవక్తలకును కలిగిన గొప్పవరములు లేకుండనే, ఉపదేశించుట ప్రత్యేకవరమునుగాని సంఘ కాపరికిగల ఆస్తిగాని లేకపోయినను ఫిలిప్పవలె ఒకచోటనుండి మఱియొకచోటికి పోవుచు రక్షింప శక్తిగల సువర్తమానమును ప్రకటించువాడని తీర్చానించవలసి యున్నాము.

సువార్తకుఁడు సంఘమందొక యుద్యోగమునుగాక ప్రత్యేకమగు పనిచేసినవాడైనట్లు II తిమో 4⁵ వలన రుజువు పర్చబడుచున్నది. తిమోతి సువార్తకుని పనిచేయుటకును, బుద్ధి చెప్పటకును హితబోధ చేయుటకును ప్రేరేపించబడెను (4³). ఈ ప్రేరేపణవలన అతఁడు సంచరించు మిషనేరీయై యుండుటయేగాక నిలుకడగా నుండు సంఘాధ్యక్షుఁడుగాను ఉపదేశకుఁడుగా నుండెనట్లు కే సందేహములేదు. అతఁడు తన యావనకాలమందు పాలుతోటి పని వాఁడై యుండి ఆ సంచారములయందు సువార్తకుఁడుగా నుండెను (కార్ 16¹ 19²² 20⁴ రోమా 16³¹). సువార్తకుడైనవాఁడు సంఘమందును, వెలుపలను క్రీస్తుయొక్క నమ్మకమైన సేవకుఁడుగా నుండి తన మందయొక్క గుణలక్షణములను కనిపెట్టుచు, స్థిరమైన సిద్ధాంతములను నేర్పుట మాత్రమేగాక, ఆయనయొక్క కృపా వర్తమానమును వెలుపలివారికిఁ జెప్పి సంఘములోకిఁ జేర్చుటలో తన సేవయొక్క ఫలితమును దృఢపఱచుటకు ఆవకాశముగలిగి యున్న వాడని నై వాక్యములవలనఁ దెలియుచున్నది.

మొదటి శతాబ్దములలో నాలుగు సువార్తలను వ్రాసినవారికి సువార్తకులను పేరు పెట్టబడలేదు.

ఆ పేరు మూడవ శతాబ్దమున వారి విషయము వాడుకలోనికి వచ్చినది (సువార్త, సువార్తలు చూ॥).

నూ

సూచక క్రియలు అద్భుతములు చూ॥

నూచనలు (Signs). సాధారణమైనదిగాని, అద్భుతముగాని, ఏది దేవునివాక్యమును స్థిరపఱచుటకు నిదర్శనముగా నుండునో అది నూచన యని యెంచురు. ఇంద్రధనస్సు దేవుఁడు నోవహుతోజేసిన నిబంధనకు గుఱుతుగానున్నది (ఆది 9¹⁹). సున్నతి దేవుఁ డబ్రాహాముతో జేసిన వాగ్దానమునకు నూచనయై యున్నది (17¹¹). విగుప్తులో కలిగిన తగుళ్లు దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులకు తోడుగా నున్నట్లు నిదర్శనములుగా నున్నవి (నిర్గ 10¹). దేవుఁడు తాను చెప్పిన చొప్పున జరుగుననుదానికి గుఱుతుగా గిద్యోనుకు నూచనలను గ్రహించెను (నాథాయా 6¹⁷). సమాయేలుమాట నెఱవేఱుననుటకు సాలుకును నూచనలను గ్రహింపబడెను (I సమా 10⁷). ప్రవక్తలు తమ మాటలను స్థిరపఱచుటకు ఈ విధముగా నూచనలను వాడిరి (యెష 7¹⁴ 38⁷ యెర్ 44²⁹ యెహ 14⁸). ఇట్టి నూచనలు అద్భుతములుకాక సాధారణ విషయములుగా నుండవచ్చును (I సమా 23⁴ యెష 8¹⁸ 20³). క్రీస్తు కాలమునందు యూదులు ఆయన నిట్టి నూచనలనుడుగుచుండిరి (మ 12³⁸ 16¹ యోహ 4⁴⁸ I కొరి 12²²). ఇట్లడిగినవారిని క్రీస్తు గద్దించెను. బాప్తిస్మమిచ్చు యోహాను నూచనలను చూపనట్లు యోహా 10⁴¹ వలనఁ దెలియును. క్రీస్తు కాలముననున్న తరమువారికి యోహా నూచనగాక మఱియొకటి లేదని క్రీస్తు చెప్పెను (మ 12³⁹). గొల్లలు క్రీస్తును కనుగొనుటకు పొత్తిగుడ్డలు వారికి ఆనవాలుగా నుండెను (లూ 21⁸). క్రీస్తు వివాదాస్పదమైన గుఱుతుగా నుండునని సుమేయోను ఆనెను (లూ 23⁶). యోహాను సువార్తలో క్రీస్తు అద్భుతములు సాధారణము నూచక క్రియలనబడెను. (యోహా 3² 4⁴ 6³ 8^{1,12} 15¹ II కొరి 12¹²). అంత్యదినము వచ్చుననుటకు నూచనలు ముందుగా కలుగును (మ 24³⁰ లూ 21³ II థెస్స 2¹).

ఇట్టి నూచనలు కొన్ని సాతానుశక్తిచే కలిగి ప్రజలను మోసపుచ్చును (ప్రక 12¹ 13¹⁵). నూచనలను నమ్మవలెనని క్రీస్తు బోధించినను (యోహా 6³⁰), వానిని జాడకపోయినను నమ్మని వారిని ఆయన గద్దించెను (4⁴⁸ అద్భుతములు, సంఖ్యలు, గురుతులు చూ॥).

నూచిబెజ్జము (Needle's Eye). ధనమును ప్రేమించువారు దేవుని రాజ్యములో ప్రేవేకించుట యెట్టి యసాధ్యకృత్యమో దానిని ఈ మాటచే క్రీస్తు నూచించెను (మ 19²⁴ = మా 10²⁵ = లూ 18²⁵). కోటల ముఖ్యద్వారము మూసి యున్నను మనుష్యులులోపలికిఁ జేరునట్లు దాని యందుండు ఒక చిన్నతలుపును నూచిబెజ్జమును ఈ మాట నూచించునని కొందఱి యభిప్రాయము గాని అట్లునకొనవలసిన యవసరములేదు. ఇది అన్నిటిలో చిన్నరంధ్రమగు నూచిబెజ్జమునే నూచించుచు సామెతరీతిగా చెప్పబడినది.

నూపు (Zuph = తేనెకుట్టె).

1. సమూయేలు పూర్వీకులలో నొకఁడు (I దివ 6³⁵). అతడు కహాతు తెగలోనివాఁడు.

2. ఒక ప్రదేశపుపేరు (I సమూ 9⁵). నూపుసంతతివా రచ్చట నివసించుటవలన ఈ పేరు దానికి కలిగియుండవచ్చును. I సమూ 1¹ లో నుండు రామతయ్యామ్నోఫీము (రామ తయిమ్ + సోఫీము) అను పేరులోనూడ ఈ పదము గుప్తమై యున్నట్లున్నది.

నూరు (Suah = చెత్త). ఆషేరు సంతతిలో నొకఁడు (I దివ 7³⁶).

నూయాగు (Zuar = చిన్నతనము). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యమున నుండఁగా ఇశ్రాఖారీయులకు పెద్దగా నున్న నతనయేలుకు తండ్రి (సంఖ్యా 1⁸ 2⁵ 7¹⁸⁻²³ 10¹⁵).

నూరీయేలు (Zurriel = దేవుఁడు బండయై యున్నాఁడు). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో నుండఁగా మెరారీ తెగలోని లేవీయులకు ప్రధానిగా నున్నవాఁడు (సంఖ్యా 3³⁵).

నూరీషదాయి (Zurishaddai = సర్వశక్తుఁడు బండయై యున్నాఁడు). ఇశ్రాయేలీయులు అరణ్యములో నుండఁగా షిమ్యోను

గోత్రికులకు ప్రధానిగా నున్న పెలూమియేలు తండ్రి (సంఖ్యా 1⁸ 2¹⁸ 7³⁶⁻⁴¹ 10¹⁹).

నూరు

I. (Sur). యెరూషలేము ద్వారములలో నొకటి (II రాజు 11⁶ యెరూష A V 2 (16) చూ॥).

II. (Zur = బండ).

1. మోషేకాలమునందు ఇశ్రాయేలీయులచే నోడింపబడి హతమయిన మిద్యానురాజు (సంఖ్యా 25¹⁵ 31⁸ యెహో 13²¹).

2. గిబోనులోనున్న యొక మిద్యానీయుఁడు. ఇతని కుటుంబము యెరూషలేములో నివసించెను (I దివ 8³⁰ 9³⁴).

నూర్తిసు (Syrtes or Quick Sands). ఉత్తర ఆఫ్రికాలోని త్రిపాలికి తూర్పుగా నుండు అపాయకరమైన ఒక సముద్రభాగపు పేరు. కొంగయిసుకవలన ఓడలు అచట చిక్కుపడి బద్దలగుట సర్వసాధారణమైన విషయము కావున పౌలు వెళ్లుచున్న ఓడను నడిపినవారు దానిలో చిక్కుకొనకుండునట్లు విశేష యత్నములు చేసిరి (కార్య 27¹⁷).

నూర్మకాంతము రత్నములు 27 చూ॥

నూర్మపట్టణము, నాశనపురము (The City of Destruction or Hesus or Sun). ఆంశ్యకాలమునందు విరుఫ్తులోనుండఁబోవు విదుషట్టణములలో నొకటి (యెష 19¹⁸). భాషాంతరము హెబ్రీభాషయందు నాశనము, నూర్మదు అను పదములు చాలమట్లున కొక్కటే రూపముగల విగా నుండుటచేత ఇంగ్లీషు బైబిలునందున్నట్లు కొందఱు దీనిని నాశనపురమని భాషాంతరము చేయుదురు. LXX లో దీనిని నీతిపట్టణమని తర్జుమాచేసిరి. నూర్మపట్టణమని భాషాంతరము చేసినయెడల, ఇది ఓనుకు మఱియొక పేరగును (ఓను 2 చూ॥).

నూర్మిలింబ భూషణము ఆభరణములు 13 చూ॥

నూర్మదు (Sun). పగటిసేలంటుకు దేవుఁడు సృజించిన పెద్దకోర్కెతి (అది 1¹⁶ కీర్త 74¹⁶ 186⁸). ఆయనే దానిని నియమించి సమస్త జీవరాసులపై

ఉదయం పంచాయామనాడు (యిర్రి 31³⁶ మ 5⁴⁵). దాని రక్షణల ప్రతిది మొలచి పండును (దివ్యతీ 33¹⁴ II సమా 23⁴). మొలచినది దానికాకచే ఎండిపోవును (యోనా 4⁸). సూర్యుడు పెండ్లికుమారునికి పోల్చబడి, ఉల్లాసముతో పరుగెత్తునట్లు సూచింపబడినది (క్రీర్ 19⁴⁸). అకాల మరణము నొందిడివారు మధ్యాహ్నము దస్తమించు సూర్యుని పోలిన వారని దృష్టాంతపఠచబడెను (యిర్రి 15⁹ ఆమో 8⁹ మీకా 3⁶). పల్లెను చుట్టునున్న అన్యలు సూర్యునారాధించిరి. ఫేసీకేవారు సూర్య దేవతకు బయలనియు, అష్టాశీయులు హేమసనియు విగ్రహీయులు రా అనియు పేర్లు పెట్టిరి. ఈ యారాధనెంత ఖండితముగా నిషేధింపబడినను (నిర్గ 20⁴). ఇశ్రాయేలీయులును దీనిలో పడనై యుండినట్లు చూడవచ్చును (II రాజు 21⁵ 23¹¹). సూర్యుని తల్లు చూచి ముద్దుపెట్టుకొనుట ఆ యారాధనలో నొక విశేషమై యుండెను (యోబు 31^{26, 27}). సూర్యుడు కనబడక చీకటి క్రమము గొప్ప విపత్తుకు సూచనగా భావించిరి (యోవే 23¹=కార్య 2²⁰ యెష 13¹⁰). అది లోకాంతమున కొక గుఱుతుగా నుండెను.

సూర్యుడు అయ్యలోను లోయలో నిలుచుట (యెహో 10¹²), ఎండ గడియారముమీద దిగిన నీడ పదిమెట్లుపైకి యెక్కుట (యెష 38⁸) అనునవి తైలిలునందు సూర్యునికి సంబంధముగా నుదాహరింపబడిన రెండు వింతలు. యెహో షువలో నున్నది మిగుల పురాతన కావ్యమునుండి యెత్తబడినది కావున దానికి అలంకారమును చెప్పవలెనని అనేకుల అభిప్రాయము. జనులు తమ శత్రువులమీద పగతీర్చుకొనువఱకు సూర్యుడు నిలిచెననగా, ఆ దినమునందే సంపూర్ణ జయము కలుగునట్లు యుద్ధముచేసిరిని దానిని గ్రహించుకొందురు. దేవుడెన్నటికిని అనావసరముగ అడ్డుతములను జేయడు. కావున యెష 38⁸ లో నున్నట్లు నీడ 10 మెట్లు ఎక్కుట సూర్యకిరణములను త్రిప్పటచేతనే కలిగినదిగాని సూర్య ప్రదక్షిణమందేమి మార్పు కలుగలేదని అనేకుల అభిప్రాయము.

సూసీ (Susi=గుర్రపుకాతు). మనష్షీ గోత్రీకులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 131¹).

సృ

సృష్టి (Creation). తైలిలునందు సృష్టిని గూర్చిన సూచనలు వేర్వేలు వాక్యములలో నుండినను (యోబు 26³⁸ క్రీర్ 24³ 10⁴ ఆమో 4¹³ హెబ్రీ 11³ మొ॥), సృష్టినిగూర్చిన వివరము ముఖ్యముగా ఆది 1, 2 లలో నున్నది. నవీన శాస్త్రజ్ఞులు ఇవి ఇద్దఱు వ్రాసిన వివరములని యెంచుచున్నారు. వానిలో నొకటి ఆది 1, 2⁴ (a) లోను రెండవది 2⁴ (b)—2²⁵ నందున్నదని యనుకొందురు. బబులోనువారి వేదములలోను సృష్టినిగూర్చిన వివరముగలదు. దీనికిని ఆది కాండముందున్న వివరమునకును కొంత సంబంధమున్నది.

ఈ రెండింటిలోను, సృష్టింపబడిన పంచ భూతములు (ఆది 1¹) నిరాకారముగా నున్నవి; సూర్యచంద్ర నక్షత్రముల సృష్టికి పూర్వమే వెలుగు సృష్టింపబడెను (1⁸); మానవసృష్టి చివరిదై యున్నది. ఇట్టి సంబంధములుండినను, దేవునిగూర్చిన బోధలలో గొప్ప భేదముగలదు. బబులోను వారిదేవత ప్రకృతికి సంబంధించిన దానిని విభాగించుటచేత సమస్తమును సృజించెనని వారి శాస్త్రములయందున్నది. గాని, సర్వశక్తి మంతుడగు ఏక దేవుడు సమస్తమును తన వాక్కుచేతనే సృజించెనని ఆదికాండమునందు కనబడుచున్నది.

ఆదికాండమునందున్న వివరము సృష్టి సంగతుల నన్నింటిని స్పష్టముగాఁ దెలుపుచున్న దనుకొనరాదు. అందుదాహరింపబడిన దినములు యుగములని సాధారణముగా ననుకొనుచున్నారు. మొదట వెలుగును, తరువాత జలములు ఆరిన నేలను వేలుపఱచుటయు, అటు తరువాత వృక్షదులును పిదప సూర్యచంద్ర నక్షత్రదులును, అటుపిదప చేప పక్షులరాసులును, చివరకు మృగములును మనుష్యుడును సృజింపబడినట్టి వివరమునందున్నది. ఈ క్రమము మొత్తముమీద సృష్టిక్రమము ననుసరించును. ఇది యంతయు

దేవునిపనియై సృష్టి వివరములన్నిటిలో మిగుల దివ్యముగా నున్నది.

హింమాదేశపు సృష్టిక్రమములలో ప్రతిది 'నవస్తు నోవస్తు సిద్ధి' అను మూలవాక్యముపై నాధారపడియున్నది. అద్వైత బోధకులు ఈ ప్రపంచము మాయయని బోధింతురు. అత్తయ్య ప్రకృతియు అనాదినుండియున్నవని ద్వైతులు చెప్పుచున్నారు. బైబిలుబోధ ఈ రెంటికిని వేరుగా నున్నది. అత్తస్వరూపియగు భగవంతుడు ఒక్కడే అనాదినుండి స్వయంభువుడై యున్నాడని అద్వైతులవలె బోధించినను, ఆయన తన మాటచేతనే తనకు వేతైయున్న ఈ ప్రపంచమును సృజించెనని స్పష్టముగాఁ దెలుపుచున్నది అది ఆయన కార్యమై ఆయన మహిమను చూపుచున్నదిగాని అదియు దేవుడనిగాని, దేవునితత్వమనిగాని యెంతమాత్రమును చెప్పటలేదు. ఇది దేవునిచే సృష్టింపబడి, ఆయనకు లోనయి యున్నది గాన ఎంత గంభీరమైనదైనను (కీర్త 19¹ రోమా 1²⁰) దేవుడు దానికన్న మహోత్త్యముగలవాడై, తా నొక్కడే అన్నిటికి అధిపతిగా నున్నాడని బైబిలు బోధించుచున్నది (మానవుడు చూ॥).

సృష్టియనుపదము అత్యుపనిగూడ నూచించును (II కొరి 5¹⁷). క్రీస్తు యేసునందున్న వారికి మార్పుకలుగును. అది మానవులపనిగాక దేవుని పనియైయున్నది గాన, అది నూతన సృష్టి యనఁబడును.

సె

సెకాకా (Secacah = కంచె). యూదా అరణ్యములోని యొక గ్రామము (యెహో 15¹¹). అది మృతసమద్రమునకు పడమరగానున్న అరణ్య ప్రదేశమందున్నది గాని, దాని యునికి నూటిగాఁ దెలియదు.

సెకుండు (Secundus = రెండవవాడు). థెస్సలోనిక పట్టణమొకడు (కార్క 20⁴). పౌలు మూడవ ప్రయాణమునుండి తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్ళగా ఇతఁడు ఇతరులతోఁ గలసి పౌలు వెంట వెళ్ళెను. ఇతఁడు సంఘపువారికి చందా వహించుటకు నియమింపఁబడిన వారిలో నొకఁడై యుండవచ్చును (II కొరి 8²³).

సెగూబు (Segrub = ఎత్తఁబడినవాడు).

1. యెరికో పట్టణమును తిరిగి కట్టిన హీహేలు అను నతని కొడుకులలో చిన్నవాఁడు. యెహోషావ కావప్రకారము (యెహో 8³⁸) దాని ద్వారములు నిలిపినప్పుడు ఇతఁడు చని పోయెను, గాని ఇతఁడప్పుడు ఆ కాప నివారణార్థము నరబలిగా అర్పింపఁబడియుండ వచ్చునని కొందఱి యభిప్రాయము (I రాజు 16³⁴).

2. యూదా సంబంధుడగు హెస్రేసు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దివ 23^{1,22}).

సెతుారు (Sethur = మఱుగైన). మోషే పంపిన వేగులవారిలో నొకఁడు. ఆషేరు గోత్ర ప్రతినిధియై యుండెను (సంఖ్యా 13¹³).

సెవాదు (Zedad). పరెస్తీను ఉత్తర హద్దు దగ్గరనుండు నొక స్థలము (సంఖ్యా 34⁸ యెహె 47¹⁵). దీని యునికి నూటిగాఁ దెలియదు.

సెనాను జయనాను చూ॥

సెనూయా (Senuah = ముండ్లుగల).

1. హోదవ్యా యను బెన్యామీనీయుని తండ్రి (I దివ 9⁷).

2. యూదా అను నొకని తండ్రి (సెహె 11⁹). హెబ్రీభాషలో ఈ పదము వాస్య మాయా యని యున్నది.

సెనే (Seneh = ముల్లు). యోనాతాను ఫిలిష్తీయులను జయించిన మిక్తపు దగ్గరనుండు కనమలోని రెండు నూదిగట్టులలో నొకటి (I సమా 14⁴ మిక్తపు, బాస్సేను చూ॥).

సెవర్వయిము, సెవర్వయూములు (Sepharvaim, Sephar).

1. అష్షూరు చక్రవర్తిచే పట్టబడిన పట్టణములలో నొకటి (II రాజు 18³⁴ యెష 36¹⁹ II రాజు 19¹³=యెష 37¹³). అతనిచే జయింపఁబడిన పట్టణముల జాబితావలన ఇది సిరియాలో నున్నట్లు ఊహింపఁదగును. అట్లయినయెడల ఇది అష్షూరువారి రాతి కాసనములలో కనఁబడు షబరయూను (Shabarin) కు మాఱురూప మనవచ్చును. యెహె 47¹⁵ నుండు సిబ్రయూము కూడ ఇదే కావచ్చును (సిబ్రయూము చూ॥).

2. అష్షూరు చక్రవర్తి పోమ్రోను దేశమును జయించి పోమ్రోనువారి నచ్చటి నుంచి చెజికు కొంచుపోయిన పిమ్మట సెవర్వయాము వారిని ఇతర అన్యలతోపాటు పోమ్రోనునందు కాపుర ముండ నిచ్చెను (II రాజు 17³⁴⁻³¹). ఇది ఉత్తర బబులోనులో నుండు సిహ్వీరు అను పట్టణమునకు మాటుపేరని కొండటి తలంపు. సెవర్వయాము అనునది సిహ్వీరుకు ద్వీపచన రూపమై యున్నది కావున అది రెండు సిహ్వీ రులు అని యర్థ మిచ్చును (చటము VIII, D 2 చూ॥).

సెఫో (Zepho, Zephi = కావలికాయుట). ఏశాపు మనుమడు. ఎవోమీయులలో ప్రధా నియై వారిలోని తెగలలో నొకదానికి పూర్వీకుఁ డయ్యెను (ఆది 36^{11, 15} I దిన 1³⁶).

సెఫోను, సెఫోనీయులు (Zephon = కాచుకొనుట, Zephonites). గాదీయులలో నొకఁడు (సంఖ్యా 26¹⁵). ఇతని వంశస్థులు సెఫోనీయు లనఁబడిరి. ఆది 46¹⁶ లో నితనికి సిహ్వీకు అను మాటురూపము కలదు. యెహో 13⁹⁷ లోని సాపోను ఈ పేరుకు సంబంధించినదై యుండవచ్చును (సాపోను చూ॥).

సెప్తరుడింటు భాషాంతరములు 2 చూ॥

సెఫారదు (Sepharad). యూదావారు చెజిపట్టుకొని తిసుకపోఁబడిన దేశములలో నొకటి (ఓబ 20). దాని ఉనికినిగూర్చి తాత్పర్య భేదము గలదు. పారశీక శాసనములలో స్పార్ద (Sparda) చిన్నానీయుకు పేరగుటచే ఇది దాని మాటుపేరై చిన్నానీయలోని ఒక భాగమును నూచించు ననుకొందురు. మఱికొండఱు ఇది మాడైలోనున్న సపర్ద (Saparda) ను నూచించు నని తలంచెదరు.

సెటో పెబా చూ॥

సెటోయాము, సెటోయాములు (Zeboidim = జింకలు). సోదోమ గొమొర్రా పట్టణ ములలో నున్న 5 మైదానపు పట్టణములలో నొకటి (ఆది 10¹⁹). ఇది తలిష్తా పట్టణము లలో కలిసి షీనారునుండి వచ్చిన రాజులమీఁద యుద్ధముజేసి ఓడిపోయెను (14⁹⁻¹⁰). అతా

హోము దినములలో సోదోమ గొమొర్రాలలో పాటు వాశనమయ్యెను (ద్వితీ 29³³ హోషే 11⁸ సోదోమ చూ॥). దీని నివాసులు నెటో యాయు లనఁబడిరి (ఆది 14⁹).

సెమ క్యా (Semachia = యె హో వా ఉద్ధరించెను). ఓబేదెహోము సంతతివారిలో నొకఁడు. కోరహు తెగలోచేరిన లేవీయుఁడు. ఇతని సంతానీకులు మందిర ద్వారపాలులైరి (I దిన 26⁷). II దిన 31¹³ లోని ఇష్కక్యాహు అను పేరుకు ప్రతిగా ఈ పేరుండవలెనని కొండటి యభిప్రాయము.

సెమరాయిము (Zemaraim = రెండు మాటులు కోయుట).

1. బెన్యామీను గోత్ర భాగమందలి యొక పట్టణము (యెహో 18³²). ప్రస్తుత మచ్చట నున్న ఎస్ - సుమ్రా (es-Sumra) యే దీని యునికి యని తలంతురు. అది యెరికోకు ఉత్తర మున రెండు క్రోసుల దూరమున నున్నది (చటము III, G 5).

2. ఎఫ్రాయిమునందున్న యొక కొండ (II దిన 13⁴). అది మైనున్న యూరికి సమీప ముగా నున్నదని యూహించుట గాక దాని యునికిని గూర్చిన యితర నూచనలు లేవు.

సెమారీయులు (Zemarites) = కనా నీయుల తెగలలో నొకటి (ఆది 10¹⁸ I దిన 1¹⁶). ఆర్వాదీయులు, హమాతీయులను పేరుల మధ్య నిది వచ్చుటచేత వారు ఫేసీకే యుత్తర భాగమం దున్నారని కొందరి యభిప్రాయము. అష్షూరు వారి శాసనములలోని సిమిర్ర (Simirra) అను స్థలము పేరును, అమార్నా (Amarna) శాసన ములలోని సుమూరు (Sumur) అను పేరును, ప్రస్తుతమున సుమ్రా (Sumra) అని పిలువఁబడు స్థలపు పేరును, ఈ సెమారీయులు పూర్వముండిన స్థలము పేరై యుండవచ్చును.

సెరాపులు దేవదూతలు 1 చూ॥

సెరారాతు సారెతాసు చూ॥

సెరూగు (Serug, Saruch = చిగురు). అబ్రాహాము పూర్వీకులలో నొకఁడు. రయూ కుమారుఁడు (ఆది 11^{26, 27, 28} బా 3³⁴). అష్షూ

దీయల రాతికాసనములలో కారూగు (Sargu) అను పరగణా కలదు. అది యీ పేరుకు సంబంధించినది కావచ్చును.

సెరూయా (Zeruiah = చీలిన). దావీదు సైన్యాధిపతులలో యోవాబు అబీషై ఆకా పేలు అనువారి తల్లి (I సమా 26° II సమా 21°-18 I రాజు 17 I దిన 21° మొ॥). వీరిని తండ్రి, పేరుచేగాక తల్లిపేరుచే గుర్తింపఁబడుట వలన తల్లి ముఖ్యురాలుగ కనఁబడుచున్నది. ఈమె దావీదు తోడబుట్టువని I దిన 21° వలనఁ దెలియుచున్నది. II సమా 17° నందీమె తండ్రి నాహోషు అని యున్నదిగాని అది I దిన 21° లో నున్నట్లు యెష్యయి అనుమాటగా మార్చి సవరించవలెనని సాధారణముగా ననుకొందురు.

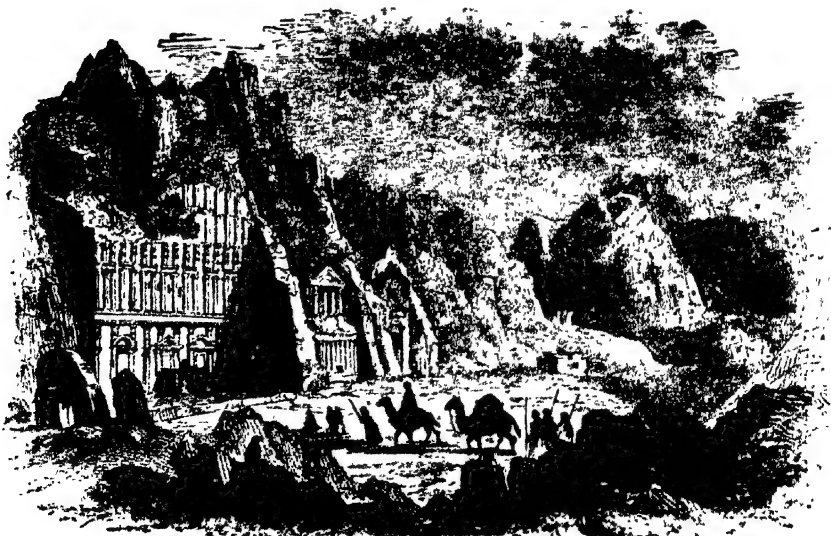
సెరెదు, సెరెదీయులు (Sered, Sardites). జెబూలూను కుమారులలో నొకడు (అది 46° సంఖ్యా 28°). ఇతని సంతతివారు పెరెదీయులు అనఁబడిరి (28°).

సెరేరాపు సారెతాను చూ॥

సె రో రు (Zeror = ఒక కట్ట). సౌలు పూర్వీకులలో నొకడు. బెన్యామీనీయుడు (I సమా 9°).

సెర్గి పౌలు (Sergius Paulus). క్రుత్తు అను ద్వీపముందు పౌలును బర్నబాయు తమ మొదటి సువార్త సంచారముచేసినప్పుడు అక్కడ అధిపతియై యున్నవాడు. అతఁడు రోమీయుఁ డని ఈ పేరుచేరి తెలిసికొనఁగలము అతఁడు వివేకమును మతాప్రక్తిగలవాఁడై యుండి దేవుని వాక్యము వినఁగోరను. ఆ వాక్యము వినిన పిచ్చుట గారడీవాఁడును అబద్ధ ప్రవక్తయైన బర్నబేసు చెప్పినమాటలు విసర్జించి యొసుక్రీస్తు నందు నమ్మెను (కార్య 13°). ఆయన పేరు రోమీయుల చరిత్రమందుఁ గనఁబడుచున్నది గాని ఆయనచేసినపని విషయము మనకు ఎక్కువ తెలియదు. E.

సెల (Sela = బండ). ఇదియొక పట్టణపు పేరుగా II రాజు 14° యెష 16° 42° నందు కనఁబడును. న్యాయ 13° లోని హస్సెలా (హ = అడే, + సెలా = బండ) అనునది దీనినే నూచించును. ఈ పదమునకు దుర్గము అను అర్థము నుండుటచేత, ఇది యేవో యొక స్థలమును మాత్రమేగాక వేరేయొక స్థలములను నూచించు నని కొందఱనుకొందురు. అది అవశ్యముగా నొక పట్టణమునేగాక బండనుకూడ నూచింప వచ్చును. ఈ మాటనే, ఓబ 3 యిర్మీ 49°

సెలలోయలో నుండు కొండలో చెక్కబడిన ఆలయములు

నందు కొండ అను విజయచేత భాషాంతరము జేసిరి. ఇదే రీతిగా తైనుండు వాక్యములును వెళ్ళెరు ఎత్తయిన స్థలములను నూచించుచున్నను. గాని, ఇది మృతసముద్రమునకు 50 మైళ్లు దక్షిణముగా నున్న పెట్రా అను పట్టణముని సాధారణముగా ననుకొందరు. పెట్రా అను గ్రీకు పదమును సెలా అను హెబ్రీ పదమువలె బండయని అర్థముగను అది అరబ్బులలో నబరీయులను తెగవారికి (I మక్క 5: 95) క్రీ॥ ము॥ 4 వ శతాబ్దము మొదలుకొని క్రీ॥ శ॥ 2 శతాబ్దమువఱకు రాజధానిగా నుండెను. అంతట రోమీయులు దానిని స్వాధీనపఱచుకొనిరి ప్రస్తుత మచ్చట రాతి శాసనములును గోరీలును ఆ సేకములున్నవి గాని పట్టణములేదు (పటము VIII, C 2)

సెలహమ్మలెకోతు (Sela-Hammah-lekoth = విభాగింపబడిన బండ లేక, తెలుగునైచిలునందున్నట్లు భయవిముక్తి శిల) సాలుచేరి నుండి దావీదు తప్పించుకొన్న యొక కొండకు పెట్టబడిన పేరు (I సమూ 23: 28) అది యూదా

దేశ దక్షిణభాగమందు భూయోధుడు అద్యక్షుడులో నుండెను (23: 28). దీని యునిటిని గూర్చి యింక మాటగా తెలియదు.

సెలా (Selah = ఎత్తఁబడిన). క్రిస్తల గ్రంథమందు 71 సార్లు కనబడుపదము (క్రిస్త 3: 48 49-4 మొ॥). హబ 3: 19, 23 లో కూడ కనబడును. ఇది సంగీతమునకు సంబంధించిన యొక గుఱుతు అని అందఱును అంగీకరించినను అది దేనిని నూచించునో రూఢిగా నెవరికిని తెలియదు (1) విరామస్థలమనియు (2) రెండవ సారి పాడవలెననియు (3) వచనమునకు అంతమనియు (4) వాద్యములను వాయించువారు వాయించవలసినదను నూచనయనియు (5) నమ స్కారము చేయవలసినదనుటకు గుఱుతనియు (6) పాడటను ఆపగానే సంగీతగాంధ్రు వాయిశ్యమును వాయించుటకైన గుఱుతనియు పలువిధములుగ చెప్పెచరు వీనిలో చివరిది సరికావచ్చును

సెలూక యు (Selucia). సిరియాలోని అంతియోకయకు రేవు పట్టణము. ప్రాకార

సెలహమ్మలెకోతునందు కొండలో చెక్కబడిన ఆలయములు

ములు గలిగినది. ఒరాంటీసు నదీముఖద్వారము నకు ఉత్తరమున నున్నది గ్రీకుల నీరియా రాజ్యమున స్థాపించిన సెల్యూకస్ నికేటోరు అను రాజునుబట్టి దీనికి పేరువచ్చెను. ఆ రాజ్యమున్న కాలములో విగ్రహములు దీని నొకసారి జయించి (I మక్క 11⁸) గాని, అంతియొకయవారు క్రీ. ము॥ 210 సం॥ ముఱు వారిని వెళ్లెదరిమిరి గోమనువారి కాలమున నిది మెసపొతేమియ ఇండియాదేశములకు పోవుమార్గమున నున్నందున చాల ప్రసిద్ధికెక్కిన పట్టణమాయెను. పాలు బర్న బాలిచ్చట ఓడనెక్కి తమ మొదటి మిషనేరి ప్రయాణముచేసిరి (కార్య 13⁴). నేటివఱకు అచ్చట పాడు శేషములు గలవు. దాని శేవులో నుండు రెండు గోడలను వారి పిచ్చికిని పాలు బర్న బాలని పేర్లుపెట్టి పిలుచుచున్నారు (పటము V, L 4).

సెలొపెహాదు (Zelpehad). మనష్షే గోత్రీకుడు. ఇతడు అరణ్యములో కాలము చేసెను. ఇతనికి 5 గురు కుమార్తెలుండిరిగాని కొడుకులు లేరు (సంఖ్యా 28³³). అందువలన ఆ కుమార్తెలు తమ తండ్రి స్వాస్థ్యమునకు వారసులని తీర్మానించిరి (27¹⁻¹¹). అప్పటినుండి కుమారులు లేక కుమార్తెలు మాత్రముండు కుటుంబముల కిది యొక పద్ధతి యాయెను. గాని ఆ యాస్తి ఆ గోత్రములోనే నిత్యము నిలుచునట్లు వారికిర గోత్రీకులను వివాహమాడరాదను నియమమును తరువాతజేసి వారివిషయమైన యేర్పాటు పూర్తిజేసిరి (38¹⁻¹²). వారి స్వాస్థ్యము యొద్దా నుకు తూర్పున నున్నది (యెహో 17¹⁻⁴).

సెల్యూక క ము (Seleucus). ఇతనిపేరు బైబిలునందు లేదు. గాని పాత నిబంధనకును క్రొత్త నిబంధనకును మధ్యకాలమున పరస్పరముగా చాల సంబంధపడుటచేత వీని సంగతి నిచ్చట ఉదాహరించుట తగును. సెల్యూక క మును సేవాధిపతులలో నొకడు. అతని మరణాంతరమున నితడు ఆ సామ్రాజ్య మందలి తూర్పు భాగమున కధిపతియై క్రీ. ము॥ 301 లో నీరియాకు రాజయ్యెను. ఇతడు అంతియొకయను రాజధానిగాను, సెలూకయను దానికి రేవు పట్టణముగాను కట్టించుకొనెను (I మక్క 11⁸). ఇతడు యూదులకు తన రాజ్యమున పౌరస్థితి

ననుగ్రహించెనని యోసీఫుసువలనఁ బరియుచున్నది (పురా 12. 8. 1. 3. 1). ఈ కాలమునుగూర్చి దానియేలు గ్రంథము ప్రాయఁబడెననుకొనువారు దాని 11⁸ లో నుండు 'అతని (అనగా విగ్రహపురాజయొక్క) అధిపతులలో నొకఁడు' అను మాటలు ఇతనిని నూదించుననుకొనుచున్నారు.

ఈ సెల్యూక క మునకు తరువాత అంతియొకయ రాజులలో ఇంక నైదుగురికి సెల్యూక క ము అను బిరుదు కలదు. రెండవ సెల్యూక క ము (క్రీ. ము॥ 240-226) దాని 117⁹ లో ఉత్తరదేశపు రాజునియు, మూడవ సెల్యూక క ము (226-223), 111⁸ లో అతని కుమారుడనియు, నాల్గవ సెల్యూక క ము (187-176) యెహూశలేము ఆలయమును దోచుటకు తన ఖజానదారుడగు హేలియు దోరును పంపించెననియు (II మక్క 31⁴⁰) చెప్పెదరు. వై సుశాహరింపఁబడిన నలుగురు రాజులు దాని 7⁸ లోని పదికొమ్మలలో నుండు వారు. విదవ సెల్యూక క మును (125-124) ఆతన సెల్యూక క మును బైబిలునం దేమియు నూచ నలు లేవు.

సెలెహాదు (Zelzah = ఎండలోని నీడ!) బెన్యామీను ఎఫ్రాయీముల సరిహద్దులో రాహేలు సమాధిదగ్గరనుండు యొక పట్టణమై నట్లున్నది (I సమూ 10³). ఇట్టి పట్టణపు పేరుకు బైబిలులోను, పరశీసులోని పేరులలోను మఱి యే నూచనలును లేవు. LXX తర్జుమ వల్లేటు అను లాటిన్ తర్జుమవలన దీనిని పేరుగా నెంచకనే భాషాంతరము జేసిరి. అందువలన దీనిని స్థలముగా నెంచుట పొరబాటని కొందఱి యభిప్రాయము.

సెవేనే (Syene = ప్రతేకము). ఈ పేరు యెహె 29¹⁰ 30⁸ నందు మాత్రము గలదు. అచ్చట అది విగ్రహ దక్షిణహద్దును నూదించును. బైబిలునదిలో ఈ స్థలముదగ్గిర ఒక ఎత్తిపోత గలదు గాన, నావలు ఆ నదిలో అంతవఱకు మాత్రము పోగలవు. అక్కడ ఒక కొట యుండుట స్వాభావికము. సెవేనే అట్టి కొటయై యున్నది. అది బైబిలునదికి తూర్పున నున్నది. ప్రస్తుతము దానికి అక్సుయో

(Assuan) అను పేరుగలదు. పూర్వకాలముందు ఇచ్చట యెరూషలేములో నున్నట్టి దేవాలయము వంటిదాని నొకటి యెహోవాకు కట్టించినట్లు, దీనిదగ్గరనున్న యొక ద్వీపములో కనుగొనబడిన పురాతన కాసనమువలనఁ దెలియును. దీనికి ఎలఫంటీన్ (Elephantine) అని పేరు. దీని వలననే ఈ కాసనములకు ఎలఫంటీన్ కాసనము లని పేరు కలిగెను. అచ్చట యూదులుండుట యొష 19¹⁹ లో నున్నదానికి ఒక సూచనగా నెంచఁదగును.

సే

సేఖా (Secu = ఎత్తయిన స్థలము). సౌలు గిలియానుండి రామాకు వెళ్లఁగా దిగిన యొక స్థలముపేరు (I సమా 19²¹). అది ప్రత్యేకమైన పేరుగాక, శబ్దార్థమునుబట్టి, అది రామాలో నొక యెత్తయిన ప్రదేశముగా కొందఁతెంచుచున్నారు.

సేవ్యగాడు, సేవ్యము వ్యవసాయము చూ॥

సేన, నైవ్యవ్యూహము (Legion). గొప్ప సమూహమును నూచించుటకు క్రొత్త నిబంధనలో సేన యను నీ మాటను వాడియున్నారు గాని ఇంత సంఖ్య యని నూచించుటకు కాదు (మ 26³³ మా 5⁹⁻¹⁵ లూ 8³⁰). తత్కాలమున రోమన్ సేనగా నెంచబడిన యొక సేనలో 6000 కాల్బలముండెను. ఇదియుగాక అందులో రథములును రాతులుకూడ నుండిరి. (పటాలము, యుద్ధము చూ॥).

సేనాధిపతి, నైన్యాధిపతి (Captain). ఇశ్రాయేలీయులు ప్రస్తుతమందు వాడుకలో నున్నట్లు నైన్యమందలి ఉద్యోగస్థులకు ప్రత్యేకముగ పేరులు పెట్టక, ఇతర ఉద్యోగస్థులకుండు విరుదులనే వాడిరిగాని పారసీకులును (దాని 3⁵⁻³⁷ 87) రోమనులును (యోహా 18¹² ప్రక 19¹⁵) తమ సేనాధిపతులకు ప్రత్యేకమైన బిరుదులుగల పదములను వాడిరి. లైలిలునందు సాధారణముగా సేనాధిపతియని తెనిగించిన పదము కారా అను పదముయొక్క మహా ద్వాదశమై యావరాజును నూచించును. పోతీ పరుకు (అది 39¹), యోసేపురైదులో వేయబడి

నవ్వడు అతనిపైనున్న వానికి (40³) ఈ బిరుదు గలదు. ఆ బిరుదే ఆ చరిత్రయందు వచ్చు పానదాయకుల అధిపతికిని భిక్ష్యకారుల యధిపతికిని వాడఁబడెను గాని దాని నక్కడ అధిపతి యని తెనిగించిరి. ఇతరమైన అనేక వాక్యములలో దాని నధిపతులనియు అధికారులనియు తెనిగించిరి (47⁶ సంఖ్యా 21¹⁸ 22³). సేనలో నున్న ఉద్యోగస్థులకును అదే బిరుదు గలదు. న్యాయాధిపతుల కాలములో సీసెరా కనా నీయుల నైన్యాధిపతియై యుండెను (న్యాయా 4¹). ఇశ్రాయేలీయులలో సౌలుకాలము మొదలుకొని రాజుల ఉద్యోగములలో నిది భాయపటచబడిన ఉద్యోగమై యున్నది. అట్లేరు సౌలుకును, యోనాబు దావీదుకును సేనాధిపతులుగా నుండిరి. దావీదు కాలములో షోబకు సిరియనులకు నైన్యాధిపతి (II సమా 10¹⁶). శతాధిపతులు వేలు ఉద్యోగస్థులుగా లెక్కించబడిరి (I రాజు 22³⁹). యెహోషువకు కనబడిన యెహోవా దూతుకును అదే బిరుదుండెను (యెహో 5¹⁴ అధికారులు, సహస్రాధిపతి, కాపలీవాడు చూ॥).

సేలా (Zelah = ప్రక్క). బెన్యామీనీయుల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 18²⁸). ఇచ్చట సౌలు కుటుంబికుల సమాధి స్థలముండెను (II సమా 21¹⁴). దీనియునికిని గూర్చి యింక నూటియైన సూచనలు లేవు.

సేవకుడు, యెహోవా సేవకుడు (Servant of the Lord).

1. కుటుంబము చూ॥

2. లైలిలులో నున్నట్ల సేకులు యెహోవా సేవకులనబడిరి. యెహోవా తాను మాటలాడుచున్నట్లుగా నున్న వాక్యములలో అది “యెహోవా సేవకుడు” అని యుండక “నా సేవకుడు” అను మాటగా నున్నది. మఱియు తెనుగు లైలిలులో నున్నట్లుదానిని దానుడు అను పదముచే తర్జుమాచేసిరి. ఇట్లు ఆయా రూపములతోనున్న “సేవకుడు” అను బిరుదు లైలిలులో “అబ్రాహాముకును” (అది 26⁶ క్రిస్త 105⁶), మోషేకును (నిర్గ 14³¹ సంఖ్యా 12⁸ మొ॥), యెహోషువకును (యెహో 24³⁹)

కాలేబుకును (సంఖ్యా 14⁹⁴), యోబుకును (యోబు 1⁸), దావీదుకును (II సమా 31⁸ మొ॥), యెషయాకును (యెష 20³) హిల్క్కియాకును 22⁹⁰), జెరుబ్బాబెలుకును (హగ్గ 2²³), చిగురు అనబడిన వానికిని (జెక 3⁹) పెట్టబడియున్నది. ఓబద్యా యను పేరునకు యెహోవా సేవకుడు అను శబ్దార్థము కలదు.

ఇట్లు ఆయా వారల కీ బిరుదుండినను, యెహోవా సేవకుడు అను మాట ఒక విశేష వ్యక్తిని నూచించుటకు యెష 41⁸⁻¹⁰ 42^{1-4,6}, 7-19, 20 43¹⁰ 44^{1-4,21-23} 45⁴ 49¹⁻⁶ 50⁴⁻⁹ 52^{13-53¹²} లలో విశేషార్థముతో వాడియున్నారు. వీనిలో 41⁸⁻¹⁰ 42¹⁻⁴ 49¹⁻⁶ 50⁴⁻⁹ 52^{13-53¹²} వచనములు యెహోవా సేవకుని గూర్చిన సంగతులను తెలిసికొనుటకైన ముఖ్యధారములై యున్నవి. 41⁸⁻¹⁰ లో నున్నట్లు ఇశ్రాయేలీయులలో భక్తులైనవారు యెహోవా యేర్పడుచు కొన్న స్నేహితులుగా నెంచబడి యున్నారు. లేదా, ఇశ్రాయేలీయులందఱు భక్తులైయున్నట్లును వారందఱు మొత్తముమీద ఒక విశేష వ్యక్తిగాను యెహోవా సేవకుడుగా నెంచబడిరి. 42¹⁻⁴ చూడగా యెహోవా సేవకుడు అనువాడు యెహోవా వలన సహాయమునొంది యేర్పడుచుబడినవాడును, దేవుని యాత్మ నొందిన వాడును, ఏ మాత్రము డంబములేనివాడునై ఇశ్రాయేలీయుల రక్షణ నిమిత్తముక గొప్ప పని చేయును. ఇచట “ఆయన యిశ్రాయేలీయుల నిమిత్తము పని చేయును” అని యుండుటచే ఆయన ఇశ్రాయేలీయుడని చెప్ప వీలు లేనందున ఆయనను వేటొక వ్యక్తినిగా నెంచవలెను. 42^{19,20} 43⁸⁻¹⁴ 44^{1-4,21-23}, 45⁴ లలో సేవకుడు అను పదము భక్తులైన యిశ్రాయేలీయులకుకాక, ఇతర యిశ్రాయేలీయులకుకూడ చెందును కావున, ఈ సేవకుడు యెహోవాను నమ్మనివాడుగా కూడ ఎంచబడును (42^{19,20}). అయితే 49¹⁻⁶ లో భక్తులగు ఇశ్రాయేలీయులకు మాత్ర మీ బిరుదున్నట్లు మిగుల తేటగా కనబడును. ఇందులో ఇశ్రాయేలీయులు అను సేవకుడు తాను చేయవలసి యుండిన గొప్ప పని నెఱిగియుండియు, తా నాపని చేయలేదని యొప్పుకొని, ఇకమీదట దానిని పూనుకొని చేసినట్లుగా నున్నది.

ఇట్లు ఇశ్రాయేలీయులు తమ శ్రమలచే నేర్పుకొని ఇతరులకు బోధించుటకే ఈ శ్రమలు వారికి కలిగినవడగును. సేవకుడు అను పదముచే ఇశ్రాయేలీయులలోని భక్తుల సమాహమును నూచించు ఈ వాక్యములను చూడగా ఇచట కూడ ఆ భక్తులలోని భక్తిగల మనస్సు యావత్తు ఒకనియందే యున్నట్లుగా నున్నదనియు, ఆయన భక్తులగు ఇశ్రాయేలీయులలోనున్న శ్రేష్ఠగుణముల సంపన్నుడనియు చెప్పవలెను. 52^{13-53¹²} లో ఈ సంగతి మఱీ తేటగా కనబడును. ఈ వాక్యములో సేవకుడు హెచ్చింపబడుట (52¹³⁻¹⁵), ఆయన శ్రమలు (53¹⁻⁹), ఆ శ్రమల వలన గలుగు రక్షణ ఫలములు (53¹⁰⁻¹²) అను విషయములనున్నవి. మనము దీనిని చూడగా ఇశ్రాయేలీయుల యనుభవములేక వారియందలి భక్తుల యనుభవము దీనికి ఎంతెఱుక ఆధారముగా నుండినను ఇది యట్టి యనుభవము లన్నిటిని మించు మఱీ గొప్పవానిని గూర్చి మనకు తెలుపునని యొప్పుకొనక తీరదు. ఇశ్రాయేలీయుల చరిత్రనుగాని, ఆయా భక్తుల చరిత్రనుగాని చూడగా శ్రేష్ఠులైనవారు శ్రమలు నొందుట వలననే మానవులు రక్షింపబడవలెనని నూచనగా నేర్చుకొనవలసిన విషయము లిందులో నూచనగా కనబడినను క్రీస్తువలననే ఇట్టి నూచనలన్నియు బహు తేటగా నెఱవేఱి యున్నవి. ఆయన యొక్కడే యెషయా వీనిరించిన ఆ సేవకుని శ్రేష్ఠతవంటి శ్రేష్ఠతనుగలవాడై శ్రమల నొందినవాడును, శ్రమలనొంది తినను నమ్మువారిని రక్షించువాడునై యున్నాడు.

యెషయాలోని వాక్యములకు సంబంధముగా యెహోవా సేవకుడు అను బిరుదు క్రొత్త నిబంధనలో క్రీస్తునకు చెందును (మ 8¹⁷ 12¹⁸⁻²¹ లూ 22³⁷ కార్గ 8^{39,33}). యెషయా వాడిన యీ మాటలు మెస్సీయకు వాడుకయైన బిరుదయ్యెనని యీ వాక్యములవలనఁ జెలియును.

నై

నైస్యముల కధిపతియగు యెహోవా దేవుడు II 4 (5) చూ॥

నైస్యపూహము సేవ చూ॥

సా

సోటయి (Sotai = తొలగిన వాడు). సోలొమోను సేవకుల మంశస్థులుగా లెక్కించబడినవారిలో నొక తెగవారు. ఆ కుటుంబి కులలోఁ గొందఱు చెఱునుండి తిరిగి వచ్చిరి (ఎశ్రా 2³⁵ = నెహె 7³⁷).

సోదోమ గొమొర్రా (Sodom and Gomorrah), యెర్దాను ప్రాంతమునందలి యొరు పట్టణములలోనివి (ఆది 13¹⁰ మైదాన మందున్న పట్టణములు చూ॥). అప్పటికాల మందవి దుర్మార్గతయందుండినను లోతు అశ్రా హమునుండి వేఱయినపుడు సోదోమను తనకు నివాసస్థలముగ నేర్పఱుకొనెను (13^{11, 12}). ఆది కదోర్లాయోమెరుచే కొల్లపెట్టబడెను (14¹¹). గాని ఆస్తియును చెఱబోయినవారును అశ్రా హమువలన తిరిగి తీసికొనిరాబడిరి (14²¹⁻²⁴). తరువాత అదియు ఆ మైదానమునందలి మఱి మూడు పురములును వాని దుర్మార్గతనుబట్టి దేవు నిచే లయము చేయబడెను. దేవుడు ఆకాశ మలోనుండి బహుళక మెఱుపువలన అగ్ని సంపి అందలి గంధకమును మట్టికిలును కలుగునట్లు చేయుటచే ఆ పురములను భస్మముచేసి తన చిత్త మను నెఱవేర్చియుండును. లోతును అతని యిరువురు కుమారులును రక్షింపబడిరి (ఆది 19¹⁻¹⁹ ద్వితీ 29²³ యెష 1^{9, 10} 3⁹ 13¹⁹ యిర్మీ 49¹⁸ 50⁴⁰ ఏలా 4⁶ యెహె 16⁴⁶⁻⁵⁶ ఆమో 4¹¹ శెఫ 2⁹ మ 10¹⁵ 11³⁴ లూ 10¹⁹ 17³⁹ రోమా 9²⁹ II పేతు 2⁶ యూదా 2¹). పాప భూయిష్టమైన మహాపట్టణమగు యెరూషలేము ప్రకటన గ్రంథమునందు సోదోమ యనియు విగుప్తు అనియు పిలువబడెను (ప్రక 11⁸) సోదోమయొక్క ఉనికిని వాస్తవముగ నిశ్చయించుటకు వీలగుటలేదు. రెండు స్థలములు చూపబడుచున్నవి. మృత సముద్రపు ఉత్తరపు కొనదగ్గరనని ఈ కారణములచే చెప్పవచ్చును.

1. బేతేలుకు సమీపమునందున్న యొక స్థలమునుండి లోతు అశ్రాహములు యెర్దాను ప్రాంతమంతటిని జూడఁగలిగిరి (ఆది 13¹⁻¹⁰). 'అంతటిని' అను పదముకు వ్యాఖ్యానము చేయుటలో మిగుల జాగ్రత్తగలిగి యుండవలెను.

2. కదోర్లాయోమెరు దక్షిణమునుండివచ్చి సోదోమ రాజావలనను అతని సహాయకులవలనను ఎదిరింపబడక ముందు (14^{7, 8}) అప్పకోత్ కర్నాయిమును ఏర్పడియందలి ఆహారీయుల నోడించెను. ఇది ఏర్పడికిని మృతసముద్రపు ఉత్తరకొనకును మధ్య జరిగనని తెలియుచున్నది. మఱొకపక్షమున సోదోమ పట్టణము మృత సముద్ర దక్షిణాగ్రమున నున్నదనుటకు మూడు ముఖ్య హేతువులు గలవు. 1. మృతసముద్రపు దక్షిణాగ్ర సమీపమునందు మాత్రమే విస్తార మగు మట్టి కీల దొరకును (14¹⁰). 2. ఆ స్థలము సముద్ర జలముతో నేకమగుటవలన (14³) ఆ పట్టణములు దక్షిణాగ్రమున కట్టబడి యుండ వచ్చును. వీలననగా అక్కడ సముద్రము 2-20 అడుగుల లోతుమాత్రమున్నది. ఉత్తరాగ్రము దగ్గర 600-1000 అడుగుల లోతున్నది. భూకాన్త్ర సంబంధముగా విచారించిన దక్షిణాగ్రము ఇటీవల యేర్పడినట్లున్నది. 3. ఆ పట్టణములలో నొకటియగు సోయరు మృత సముద్రపు దక్షిణాగ్రమున నున్నది (13¹⁰).

గొమొర్రా సోదోమకు సమీపముగా నుండి దీనితోనే నాశనము చేయబడుటనుబట్టి సోదోమ సంగతులన్నియు గొమొర్రాకును సంబంధించినవని తెలిసికొనవలెను (మృతసముద్రము చూ॥).

H.

సొమ్మ రూకలు చూ॥

సొర చెట్టు (Gourd). యోనాకు నీడ కలుగజేసిన చెట్టును సూచించుటకు వాడినమాట (యోనా 4^{6, 7, 9, 10}). సొరతీగె బహు త్వరగా నెదుగును. కావున అది యా విషయములో ఈ చెట్టుకు సంబంధపడును గాని, కొందఱిది ఆముదపుచెట్టు అని తలంతురు.

సొరాతీయులు జోర్రా చూ॥

సోలొమోను (Solomon = సమాధాన కరుడు). దావీదుకు బత్సేబ కనిన కుమారులలో కనిష్ఠుడు. దావీదు కుమారులందఱిలోను కనిష్ఠుడు కావచ్చును (II సమా 12²⁴ I దిన 3⁶ పురా 7.14.2). ఇతఁడు యెరూషలేమునందు జన్మించెను. పోరాటములలోఁ గూడుకొనిన తన జీవితమును జ్ఞప్తిజేసికొని దావీదు ఇశ్రాয়েలను

సమాధానముతోను నెమ్మదితోను జీవించుకాలము వచ్చెనుగదా యనుకొని సమాధానకరుడు అను నర్థమిచ్చు సాలామెనును పేరుపెట్టెను (I దిన 22⁹) గాని ప్రవక్తయైన నాతానుద్యారా దేవుఁ డీతనికి యెహోవాకు ప్రియుఁడని యర్థమిచ్చు యెవీత్యానిని నామకరణ మొనరించెను (II సమా 12²⁵). హెబ్రోనునందు జన్మించిన వారిలో అవోనియా యనువాడు అమ్మను అబ్నాలోమను వారికిదరునాత సింహాసనమునకు వారసుఁడై యుండి, దావీదు వృద్ధాప్యముచే బల ముడిగియున్న సమయమున తండ్రి యనుమతి లేకుండనే స్వయముగా పరిపాలించు యత్న ములు సలుపనాగెను. వాని ప్రయత్నము లన్నియు ప్రవక్తయగు నాతాను ప్రధానయాజకుఁ డగు హోసాకు, సేనానాయకుఁడగు బెనాయ్, దావీదుయొక్క దేహసంరక్షులగు వారివలన నిష్ఫలములై పోయెను. వారు సాలామెనును రాజుగా ప్రకటించిరి (I రాజు 15-40). అవో నీయా కుట్ర పటాపంచలాయెను. కొద్దికాలము లోనే దావీదు మృతినొందఁగా క్రీ॥ మ॥ 970 సం॥ న ఇరువదియేండ్ల ప్రాయముగల సాలా మెను ఏలనారంభించెను. అతఁడు తన తండ్రి యాజ్ఞానువర్తయై అభ్యాసారు షిమీ యనువారికి న్యాయము తీర్చెను. అవోనీయా మఱల కుట్ర లోచనల నారంభించినందున, అతఁడును యోవా బును కిత్తపాలెరి (21-46). కొలఁదికాలము లోనే యితఁడు తన భార్యయగు ఫరో కుమార్తెను యెరూషలేమునకుఁ దెచ్చెను (31). షిలోహు నాశనమైనప్పటినుంచి ప్రత్యక్షపు గుడార మొక చోటను, మందసమొకచోట నుండుచు వచ్చెను. ఈకాలమున గిబియోనులోగుడారమును యెరూష లేమునందు మందసమునుండెను. సాలామెను ఆరాధింపనై గిబియోనుకు రాఁగా దేవుఁ డతని కచట స్వప్నమందు ప్రత్యక్షమై, యతని కిష్టమగు వరము నడుగుకొన నెలవిచ్చెను. అతఁడు దేవుని ప్రజలగువారికి న్యాయము చేయుటకు కావలసిన విశేషనగల హృదయము నడుగుకొనెను. కలహ పడి న్యాయమునిమిత్తమై తనయొద్దకు వచ్చిన యిద్దరు స్త్రీల సంగతియందే యతని జ్ఞానము వెల్లడియాయెను (I రాజు 37-38 II దిన 13, 14). ఇరువది సంవత్సరములు గలిగించినప్పటికి అయన

మరల ప్రత్యక్షమై అతఁడు యుక్తముగా ప్రవర్తించిన పక్షమునందే అతని సంతతివారికి రాజ్యముండ నిత్తుననుచు హెచ్చరించెను (I రాజు 91, 10 II దిన 719, 92).

అతని తండ్రియగు దావీదే చుట్టుప్రక్కల నున్న జనాంగములన్నింటిని జయించెను. హమాతు దేశముమీదికి మాత్రము సాలామెను దండెత్తివెళ్లినట్లు తెలియుచున్నది. తన రాజ్యము నందలి ఈశాన్య ప్రాంతములను తన స్వాధీనమం దుంచుకొనుటకై అతఁ డీ పట్టణములను పట్టు కొనవలసివచ్చెను. ఎదోమియుఁడగు హదదును దమస్కు రాజగు రెజోనును సాలామెను రాజైన పిదప ఎదురుతిరిగిరిగాని యతఁడు వారి నంతగా పాటించినట్లు కనబడదు. యెర్రానుకు ఉత్తర మున నొకరేవుదగ్గరనున్న హోసోరు నతఁడు కట్టించి దమస్కులోని వారిని వృద్ధిలోనికి రానియ్యక ఆణచునట్లు రెబానోనునం దొక బల మైన గోపురమును గట్టించెను. అందువలన ఎదోముమీదుగా ఎసోన్లెబెరుకువెళ్లు మార్గమున కెట్టి యడ్డంకులు లేకుండఁజేసి రాకపోకలకు వీలు కలిగించెను. ఇతర రాజులతో నతఁడు స్నేహము గానే యున్నందున తొందరలేమియు లేకనే తన రాజ్యమును స్థిరపఱచుకొని, నెమ్మదిగా నాయా పనులను జరుపుకొనగలిగెను.

దావీదు యెహోవాకు గొప్ప ఆలయమును గట్టుటకై ఆశించి విస్తారమైన ప్రశస్త లోహ ములను సేకరించి యుంచెను. తూరువారి సహాయముతో సాలామె నీపని వారంభించి ఏడు సంవత్సరములలో ముగించెను (I రాజు 5, 6; II దిన 2). దానికిఁగావలసిన సామగ్రిని సిద్ధపఱచినపిదప అతఁడు దానిని ప్రతిష్ఠించెను (I రాజు 713-84 II దిన 2-7). తరువాత అతఁడు తన కొఱకొక నగరును కట్టించుకొనెను. అది ముగియునప్పటికి 13 సం॥ లు పట్టెను (I రాజు 713¹ నగరు చూ॥). దేశముయొక్క నలుదిశలను చక్కనితోటలను వనములను వేయిం చెను. తద్వారా, బయలుకు బయలుహోమెను అనునవి వీనిలో ముఖ్యమైనవి (I రాజు 91⁹ II దిన 8⁶ త్రుస 25¹ పర 711).

రాజ్యమును పరిపాలించుటయందు సాలామోను జ్ఞానము బయలుపడెను. తన సభికులుగా నుండుటకై అతడు మిగుల ప్రవీణులగువారిని నియమించుకొనెను. అందు ప్రధానయాజకుని కుమారుడు ముఖ్యుడై యుండెను (I రాజు 4³). గొప్ప మైన్యమును నిలిపెను. గోత్ర విభాగముల ననుసరింపకయే న్యాయపరిపాలనకు పీలుగా నుండునట్లు దేశమును పండ్రిండుభాగములుగఁ జేసెను (I రాజు 47, 19). మతవిషయములలో మిగుల శ్రద్ధపుచ్చుకొని తగిన యేర్పాటులను జేయుటలోనేమరి యుండలేదు. దేవాలయమును ప్రతిష్ఠించినప్పుడు తానే ప్రార్థించి వచ్చినవారినందఱిని ఆశీర్వదించి పంపివేసెను.

ఇతని కాలమునందు వర్తకవ్యాపారారులు విస్తరిల్లి దేశమును భాగ్యవంతమైనవిగఁ జేసెను. (I రాజు 10^{14, 21} II దిన 9^{13, 14-21-37}). సముద్రముమీఁదుఁగా ఓఘీరుదేశముతోను మెట్టమీఁదుఁగా ఇండియాదేశముతోను వర్తకము నడపెను (I రాజు 10^{22, 33} II దిన 9¹⁰⁻³²). వర్తకము నభివృద్ధిపఱచుట కతడు గిడ్డంగి పట్టణములను కట్టించెను. వానిలో యుఫ్రాతునదికిని దమస్కుకును మధ్యనున్న యెడారిలోని తద్వోరు మిగుల ప్రసిద్ధిఁజెందినది (I రాజు 9^{18, 19}).

సాలామోను తనదేశపు వాఙ్మయమును మిగుల ఉన్నతిస్థితికిఁ దెచ్చినవాడు. అతడు ప్రకృతి శాస్త్రజ్ఞుడు. తెబానోను పర్వతములపైనున్న దేవదారువృక్షములు మొదలుకొని గోడలోనుండి మొలచు హిసాస్పుమొక్క వఱకున్న చెట్లన్నింటినిగూర్చియు, మృగములు పక్షులు ప్రాకడి పురుగులు జలచరములన్నింటిని గూర్చియు అతడు వ్రాసెను (I రాజు 4³³). అనేక సామెతలను ప్రోగుజేసెను. వానిలో నెక్కువభాగము అతడు చెప్పినవే. పాత్ర నిబంధనలోనివి యొకభాగమై యున్నవి (సామెతలు చూ॥). కీర్త 72, 127 అతని విరచితములని వైవాఁతలనఁ దెలియుచున్నది (ప్రసంగి, పరమ గీతము చూ॥).

అతని సభాభవనవైభవము, భోజనపదార్థ సంపదము, దిగ్విజయ యాత్రావీర్యము నతని యొక్కర్యమునకుఁ దగినటులనే యుండెను (I రాజు 10^{4, 8-10} పర 37, 11). అతని జ్ఞానవాక్కుధారప

మును గ్రోలుటకు భూదిగంత నివాసు లేతెంచరి (I రాజు 4³⁴ 10^{23, 25}). అతని జ్ఞానవాక్య వ్యాప్తి అరేబియా దక్షిణ ప్రాంత్యములవఱకు ప్రసరించెను. పేబదేశపు రాజ్ఞి కీవార్త తెలిసి సాలామోనును పరీక్షించి యతని వైభవమును కన్నులారఁగాంచునై దీర్ఘప్రయాణము సలిపి యెరూషలేమునకు వచ్చెను (10¹⁻¹³).

రెండు విషయములలో సాలామోను జారిపడెననవచ్చును. తనకొఱకు జనానా నొకటి నేర్పఱచెను. అందఱినికి వేయిమంది భార్యలుండిరి. వీరిలోఁ గొందఱు భార్యలుకాక రాజ్య సంబంధములో జామీనుగానున్న రాజుమూర్తలనుటలో సందేహములేదు. అయినను అతనికి పెక్కుమంది భార్యలుండిరిని నమ్మవచ్చును. వారియందనేకులు అన్యదేశీయులై విగ్రహారాధకులుగా నుండిరి. సాలామోను స్త్రీలోలుడై వారిని తృప్తిపఱచుటకు వారారాధించు విగ్రహములకు గుళ్లను కట్టించెను (I రాజు 11¹⁻⁸). ఇందుకై యతనికి తగినశాస్త్రీ కలిగెను. అతని కాలమున మిగుల వైభవముతో నుండిన గొప్ప రాజ్యమతని సంతానమునకు దక్కలేదు. దేవుడు దావీదుకుచేసిన ప్రమాణప్రకార మొక భాగముమాత్రము సాలామోను సంతతికి నిలిచెను (11⁹⁻¹³). యెహోవాకు చూపవలసిన భయ భక్తుల నతడు చూపనందున ఇది యతనికి శిక్షగా పరిణమించెను. అహీయా యను ప్రవక్త యొబాముకు పండ్రిండు ముక్కలుగా చింపి నతని వైవస్త్రియులోని పదిముక్కలనిచ్చి యిశ్రాయేలీయులలోని 10 గోత్రములవారి కతనిని అధిపతిగాఁ చేయఁబోవు చున్నాడనుట ఈ శిక్షకు సంబంధించినదే (I రాజు 11²⁸⁻³⁹). అప్పటి నుండి సాలామోను యొబామును ద్వేషించి వానిని చంపఁజూచెను. సాలామోను మరణమై రెహబాము రాజ్యమునకు వచ్చునంత దనుక యొబాము పారిపోయి పరాయిదేశములలో బ్రదుకవలసివచ్చెను.

సాలామోనుజేసిన రెండవ పొరపాటుంథ గొప్పదిగా కనఁబడకున్నను చాల ముఖ్యమైనది. తాను వైభవముగా జీవించు నిమిత్తము ప్రజలు మోయఁజాలని పన్నులను వారిపై విధించుటయై యున్నది. అందువలన వారు తరుణముఁ జిక్కిన

మెటనే యెదురుతిరిగి వేటుపడుటకు వీలయ్యెను (రహబాము చూ॥).

సాలామోను 40 సం॥ లేలి (I రాజు 11⁴³ II దిన 9^{30,31}), క్రీ॥ ము॥ 931 సం॥ న మృతి నొందెను. అతని జీవితమును పనులను సాలామోను కార్యములనుగూర్చిన గ్రంథమందును (I రాజు 11⁴¹), ప్రవక్తయైన నాతాను రచించిన గ్రంథమందును, నెబాతు కుమారుడైన యరొబామునుగూర్చి పిలోనీయుడైన అహీయా రచించిన ప్రపంచ గ్రంథమందును, జ్ఞానదృష్టిగల ఇద్దోకు కలిగిన దర్శనముల గ్రంథమందును లిఖితమై యున్నవి (II దిన 9³⁹).

సాలామోనుయొక్క గొప్పజ్ఞానము వైభవములనుబట్టి జ్ఞానమును (మ 12⁴² లూ 11³¹), కైభవమును (మ 6³⁹ లూ 12²⁷) గూర్చిన ప్రశంసలలో అతని పేరునెత్తి చెప్పట వాడుకయ్యెను.

సాలామోను నగరు యెరూషలేము B III 2 చూ॥.

సాలామోను కట్టించిన ప్రాకారము యెరూషలేము B III 7 చూ॥.

సాలామోను మంటపము దేవాలయము IV 3 (3) చూ॥.

సాలామోను సేవకులు, దాసులు (Solomon's Servants). సెలీనీయులతో చేర్చబడిన యొక తెగవారికి సాలామోను సేవకులు లేక సాలామోను దాసులు అను పేరు పెట్టిరి. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ వారు చెలెనుండి తిరిగివచ్చిరి (ఎజ్రా 2⁵⁵⁻⁵⁸ నెహె 7⁵⁷⁻⁶⁰). అచ్చట వారిపేర్లు కొన్నిగలవు. ఆ పేళ్లను బట్టి అవి హెబ్రీయుల పేరులుగాక అన్య పేరులకు సంబంధించినవని శాస్త్రజ్ఞులుగూర్చించిరి. అందుచేత తన కూలిపనిచేయుటకు సాలామోను నియమించిన (I రాజు 13¹⁸ 9³¹) కవానీయుల సంతతివారై యుండవచ్చునని తోచును (సెలీనీయులు చూ॥).

సో

సో (So). విగుప్తరాజులలో నొకడు. క్రీ॥ ము॥ 724 లో ఇశ్రాయేలువారకు పది

గోత్రములవారు, అష్టారువారిని ఎదిరించుటకు ఈ రాజు సహాయమును కోరిరి (II రాజు 17⁶). అష్టారు చక్రవర్తి దీనిని తెలిసికొని ఇశ్రాయేలు మీఁద యుద్ధముజేసి హామ్రానును జయించి నాశము జేసెను. సో అను ఈ రాజుపేరు విగుప్త రాజుల జాబితాలలో కనబడదు. అయితే విగుప్తలో ఆ కాలమునందు “సీబీ” (సీ బి హెబ్రీ భాషయందు దీరెండు పల్లులును సో అను పేరులో కనబడును) అనువాడు నైన్యాధిపతిగా నుండి నని అష్టారు రాతి శాసనములలో కనబడును. ఇతడే సో అనువాడని సాధారణముగా నభిప్రాయపడుచున్నారు.

సోదీ (Sodi = సెకైవనవాడు). మోషే పంపిన వేగులవారిలో నొకడు. జెబూలూను గోత్ర ప్రతినిధి (సంఖ్యా 13¹⁰).

సోదె (Divination). హెబ్రీ భాషలో శకునమును అర్థమిచ్చు మాటలకు భాషాంతరముగా నుపయోగించబడిన పదము (లేవీ 20²⁷ సంఖ్యా 22⁷ ద్వితీ 18¹⁰ యెహో 18²² II దిన 33⁸ యెష 44²⁵ యర్తీ 27⁹ I సమూ 15²³ యెహె 12²⁴ మికా 3^{6,7-11} జెక 10² కార్య 16¹⁶). శకునమును దాని ఫలమును అనగా చిల్లంగితనము గారడము కర్తవీశాచము అను మాటలకును ఈ మాటకును ఒకటే యర్థము. ఈ పదమునకు తెలుగులో అదృష్టము చెప్పటయని భావము (చిల్లంగితనము, మంత్రవిద్య, నేరములు జేక్షలు I 6, 7 చూ॥).

B.

సోపాతరు (Sopater = కులీనుడు). బెరయ క్రైస్తవులలో నొకడు. పాలు తన మూడవ ప్రయాణమునుండి తిరిగివచ్చునప్పుడు ఇతడు అసియ మట్టుకు వెళ్లెను. బహుశః యెరూషలేము దనుక వెల్లియుండును (కార్య 20⁴). ఇతడు పురుషుమారుడనబడుటచే గొప్ప కుటుంబమున పుట్టినవాడని కొందఱును కొందురు. రోమా 18³¹ లో నుండు సోసిపత్రు ఇతడై యుండవచ్చును. (సోసిపత్రు చూ॥).

సోపు (Anise). పరిసయ్యలు కావ్రులు పదియవవంతును చెల్లించిన (మ 28²³) స్వల్పమైన వానిలో నొకఁడనికీ తెనుగు తర్జుమయై యున్నది. అది సోపుగింజయో లేక వాముగింజయో దాని

గూర్చి సందేహముకలదు. ఎటులనైనను ఆ రెండును కొద్ది విలువగలవానిని నూచించును.

సోపెరెతు (Sophereth = వ్రాయువారికి సంబంధించినది). నెతీనీయులలో నొకతెగవారు. వీరిలోఁ గొందఱు చెరనుండి తిరిగి వచ్చిరి (ఎబ్ర 2⁵⁵ = నెహె 7⁵⁷).

సోబా (Zobah = మకాము! Aram-zoba).

సిరియదేశములో నొకభాగము. సౌలు నెదిరించినవారిలో సోబారాజులు నుండిరి. (I సమూ 14⁴⁷). అష్తానీయులు దావీదుతో యుద్ధముడినప్పుడు వారు సోబావారిని ఇతరుల సేవకులను జేతమునకు పిలిపించుకొని పోరాడిరి గాని లాభములేక ఓడిపోయిరి (II సమూ 10⁶⁻⁸). దావీదు మఱియొకసారి సోబారాజును హద దత్తెరును ఓడించెను (II సమూ 8³). దావీదు యోధవర్ణములోని ఇగాలు సోబావాఁడే (II సమూ 23³⁶). ఈ దేశము దమస్కుకు దక్షిణమున నున్నదని కొందఱి యభిప్రాయము. అష్షూరు రాతి శాసనములలో సుబితి (Subili) యను దేశమున్నది. అదే సోబాయని వారి తలంపు. గాని రెబానోను పర్వతప్రాంతములయందున్నదను అభిప్రాయము సాధారణమైనది.

సోయను (Zoan). విగుప్తులోని పురాతన పట్టణములలో నొక ముఖ్యమైనది. అది విగుప్తుదేశమునందు ఈశాన్యముగా నుండెను. విగుప్తీయులు దానికి జాని (Zani) యనియు, గ్రీకులు తాని (Tani) యనియు పిలిచిరి. అది విగుప్తుదేశపు సరిహద్దు దగ్గరనుండుటచేత అచ్చట గొప్పకొట నొకదానిని కట్టించిరి. ఈ పట్టణము హెబ్రీయులకున్న యేదేండ్లుముందు కట్టఁబడెను (సంఖ్యా 13²²). మోషే కాలమునందలి మిగుల ప్రసిద్ధికెక్కినది. గెండవ రామేస్సు ఈ పట్టణముందలి గొప్ప దేవాలయమునందు, చెక్కతో తన ప్రతిమను చేయించి నిలిపెను. మోషే షరొయెడుట జేసిన యద్భుతకార్యములు ఈ పట్టణమునందు చేసినట్లు కనఁబడుచున్నది (క్రీస్తు 781-48). యెషయా కాలమునందును (యెష 19¹¹⁻¹³ 80⁴), యోహాన్నేలు కాలము

నందును (యోహె 80¹⁴) ఇది ప్రసిద్ధిగ నేయుండెను. దీని కిట్టిములకు సాక్ (San), సాక్ ఎల్ హాగరు (San-el-hagar) అని పేరు. అక్కడ శ్రవ్యగా గొప్ప ఆలయమును రామేస్సు చెక్క ప్రతిమను కనుగొనిరి (పటము VIII, B 2).

సోయరు (Zoar = చిన్నది). మైదానపు పట్టణములలో నొకటి (అది 19³⁰⁻³³). లోతు తన కన్నులెత్తి దీనివఱకు వ్యాపించియున్న యొద్దాను బయలును జూచెను (13¹⁰). దీని ఆసలుపేరు బెలా (14²⁸). కదోర్లాయోమెరు సాదామ గొమెట్టాలతోపాటు దీనినికూడ పట్టుకొనెను. తక్కిన పట్టణములు నాశనమైనప్పుడు సోయరు రక్షింపఁబడెను. లోతు దాని ప్రాంతములలోనికి పోవుటకు నెలపు పొందెను (19³⁰⁻³³). అతఁడీ పట్టణముననుండలేక వెలుపలనుండు ఒక కొండగుహలో నివసించెను (19³⁰). యెషయా యిర్షీయాల కాలమువఱకు ఇది నిలిచియుండి మోయాబీయులకు సంబంధించి యుండెను (యెష 15⁵ యిర్షీ 48³⁴). మక్కబీయుల కాలమునందలి ఆరేబియా పెట్రకు చేరియుండెను (పురా 13. 15. 4; 14. 1. 4). మృతసమద్రపు దక్షిణ కొనకు కూర్చుగా నుండెనని సాధారణముగా ననుకొందురు.

సోరు కూరు చూ!!

సోసిపత్రు (Sosisipater = తండ్రిని రక్షించువాడు). రోమాలోని క్రైస్తవులకు వందనములు పంపినవారిలో నొకఁడు (రోమా 16²¹). ఇతఁడు పాలు బంధువుడనఁబడినను, యూదుల జాతివాడనునదే ఆ బంధురికమని కొందఱి యభిప్రాయము. రోమా 9^{3, 10} ఈ యభిప్రాయమున కొక సాదృశ్యమని యెంచఁదగును. ఇది సోషత్రు అను పేరుయొక్క మారురూపముగాన అతఁడును ఇతఁడును ఒక్కడే కావచ్చునందురు గాని అట్లు రూఢిగాఁ జెప్పవీలుకాదు.

సోస్తేనేసు (Sosthenes = మంచి బలకారి).

1. కొరింథులలోని సమాజముదిరపు అధికారి. యూదులు పాలుమీఁద తెచ్చిన వ్యాపకమును,

గల్లియో కొట్టివేసిన పిచ్చట పాలుపూయిన నున్నవారిని పట్టుకొని కొట్టిరి (కార్య 18¹⁷).

2. పాలుతోకలిసి కొరింథీయులకు మొదటి ఉత్తరమును వ్రాసినవాడు (I కొరి 1¹). ఇతఁడు కొరింథు పట్టణస్థుడని దీనివలన నూహింపఁ దగును. ఇతఁడు 1 లో జెప్పఁబడినవాడై యుండును. అట్లయినయెడల కార్య 18 లోని సంగతులు జరిగినపిమ్మట క్రైస్తవుడై యుండును. గాని ఇతఁడు మతీయొకఁడనియు తలంచువారును గలరు.

ఫో హ రు (Zohar = ప్రకాశమైనది, Zezoar).

1. హిత్తియుడగు ఎఫ్రాను తండ్రి (ఆది 28⁹ 25⁹).

2. మిష్యాను గోత్ర కుటుంబములలో నొకటి (ఆది 46¹⁰ నిర్గ 6¹⁵). సంఖ్యా 28¹³ I దిన 4³⁴ లోని జిరహూ ఈ పేరుకు ప్రతిగా వాడఁ బడినది.

3. యూదావారి సంబంధికులగు కుటుంబములలో నొకటి (I దిన 4⁷).

సా

సౌలు (Saul = దేవునివలన అడుగఁబడిన వాడు).

1. ఇశ్రాయేలీయుల మొదటిరాజు. తండ్రి పేరు కీషు. బెన్యామీను గోత్రీకుడు (కీషు చూ॥). మిగుల ఎత్తరి. ఇశ్రాయేలీయులు వృద్ధుడైన సమూయేలు కుమారులుచేయు అన్యాయముల కోర్పులేక, చుట్టుపట్లనున్న జనాంగములను జూచి వారివలె తమకు నొకరాజుండుట మంచిదని కోరుకొని సమూయేలుతో మనవి జేయఁగా, అతఁడు మిగుల దుఃఖితుడై, రాజువలన వారికి కలుగఁబోవు కీడులను దెలిపినవారు వివనోల్లక పోయినందున, దేవునిచే ప్రబోధితుడై కొన్ని నాళ్లలోనే వారికోరిక ప్రకారము చేతు నది చెప్పిపంపెను. అట్టి సమయమున తనతండ్రి గార్హభములలో చూడు తప్పిపోయినందున వానిని మెరుకబయలుదేరి, వెధవవెధవీ వేసారి, తిరుగ తన తండ్రియొద్దకు వెళ్లె యుండఁగా, అతని వెంట

నున్న సేనకుఁడింకొకమారు యత్నించి చూత మనెను. వారికి కనఁబడిన వారిలో నొకరు సమాప గ్రామమందున్న దైవజనుఁ డొకఁడు కావలసిన ఏ సంగతిని గుఱించియైనను తెలుపు ననఁగా వీరిద్దరును కలిసి అతనియొద్దకు వెల్లిరి. ఆ దైవజనుఁడు సమూయేలే. ఇశ్రాయేలీయులకు రాజు కాఁబోవు బెన్యామీనీయుఁ డొకఁడతనియొద్దకు వచ్చుననియు, వాని నిశ్రాయేలీయులపై రాజుగా నభిషేకించుమనియు దేవుఁడతని కిదివిజ్ఞాపకము దెలిపియుండెను. సౌలును అతని యింటివారును సమూయేలునుగూర్చి యిది విజ్ఞాపకము వినియుండిరిగాని చూచి యున్నట్లు కనఁబడదు (I సమూ 10¹⁴⁻¹⁶). దైవజనునికి కనపర్చు పలసిన మర్యాదనుగూర్చి సౌలు చెప్పినను, అతనిని కలిసికొన్నప్పుడు గుర్తు పట్టజాలకపోయెను (9^{18,19}). సమూయేలతనితో గార్హభములు దొరికినవని చెప్పినమీఁదట, అతఁ డిశ్రాయేలీయుల రాజునని నూచాయగాఁదెలిపి బల్యర్పణ జరిగినపిమ్మట చేసినవిందులో ప్రధానస్థలమున నతనికూర్చుండ బెట్టెను. అతఁడప్పటికి దాదాపు 35 సం॥ల ప్రాయము గలిగినవాడు. మరుసటి ఉదయమున అతఁడు వెళ్లెయెండగా సమూయేలతని శిరస్సుపై నూనెబోసి అతని నభిషేకించి “యెహోవా నిన్ను అభిషేకించి తన స్వాస్థ్యముమీఁద అధిపతిగా నిన్ను నియమించి యున్నాఁడు” అని చెప్పెను. దీని నెవరితోడను చెప్పనద్దనియు, తగిన కాలమునందు గిల్లాలకు పోయి తాను వచ్చువఱకు 7 దినములు కనిపెట్టి యుండవలసినదనియు, తానువచ్చి బలులర్పించి చేయవలసి కర్తవ్యము నుపదేశించెదననియు తెలిపెను (I సమూ 9^{20-10¹⁶}). త్వరలోనే సమూయేలు మిస్సాకు ప్రజలను బిలువనంపి చీట్లు వేయఁగా సౌలు ఏర్పఱచఁబడెను గాని, ఎంతకును అతఁడు కనఁబడఁదాయెను. అతనిని వెదకి పట్టుకొనివచ్చి నిలువఁబెట్టినప్పుడు భుజములు మొదలు కొని పైకి ఇతరులకంటె యెక్కియినవాడుగ కనఁబడెను. జనులతనిజూచి, ఉత్సాహపూరితులై “రాజు చిరంజీవియగుగాక” యని కేళువేసిరి. ప్రజలందఱును చూచి మెచ్చనట్టి ఆకారముగల వాడు రాజుగ నియమింపఁబడెను. ఉత్తర దక్షిణ ప్రాంతములయందుండు వారందఱును

సప్తతిపదసంఖ్యగా యాదా ఎఫ్రాయిము గోత్ర సరిహద్దులలో నుండు భాగముగు బెన్యామీను ప్రాంతములయందలివాఁడు దేవునిచే నేర్పాటు అయ్యెను. దైవభక్తిగలవారందఱును వచ్చి చేరు నట్లు సమూయేలీ యేర్పాటునంతయు దేవుని చేతులకే యప్పగించెను. దేవునియందు భయ భక్తులు గలవారిలో ననేకులు ఆయనమాటకు విధేయులై సాలును అతని యింటివఱకు సాగ నంపిరిగాని దుర్మార్గులలోఁ గొందఱు దీనికంత మాత్రమును సప్తతింఁచక అతనిని నిర్లక్ష్యముచేసిరి. సాలీ కలతలెల్లను అణగిపోవువఱకు తన ఇంటనే యుండి యెప్పటివరె పనిపాటులు చేసికొను చుండెను. ఒక మాసమైనపిదప యాబేషీలాదను పట్టణము అమ్రోనీయులచే ముట్టడింపఁబడి మిగుల దీనావస్థయందుండెను. ఆ పట్టణస్థులు బహు దీనముగ బ్రతిమలాడినందున శత్రువులు వారు వెల్లి సహాయము చెచ్చుకొనుటకు వారముదిన ములు గడువిచ్చిరి. వారిలోఁ గొందఱు గిలి యాకు వచ్చి తమ దురవస్థను తెప్పకొనిరి. పాలమునుండివచ్చిన సాలీవార్తను విసెను. దేవుని యాత్తచే నతఁడు పురికొల్పబడి తమ సహోదరు లకు సహాయపడవనై తనను సమూయేలును వెంబ డించుఁడని గోత్రగోత్రమునకు కబురు చేసెను. యాబేషుపట్టణము సకాలమున రక్షింపఁబడెను. ప్రజలప్పుడు సాలును రాజుగా నియమించు కొనుటకు సప్తతింపని వారెక్కడనని విచారించిరి. అక్కడికి సమీపముగానున్న బలు లర్పించు స్థలముగు గిల్గాలున కతనిని గొనిపోయి అతనిని పనిలో ప్రవేశపెట్టిరి. సమూయేలు తన పనినుండి చాలించుకొని సెలవు బుచ్చుకొనెను. (I సమూ 11¹-12²⁵ సమూయేలు గ్రంథములు చూ॥).

సాలు ఏలుబడి:—హెబ్రీ బైబిలు నందు I సమూ 13¹ నందు సంఖ్యవేయఁబడనందున రాజ్యమేల నారంభించునప్పటికి సాలు వయస్సంతయో చెప్పటకు విలులేకున్నది. LXX వలన అప్పటి కతనికి 30 సంవత్సరముల వయస్సుని తెలియుచున్నది. ఏ డెట్లున్నను అప్పటికి యుద్ధములయందు నైస్యములను నడిపించుటకుఁ దగిన ప్రాయముగల కుమారుఁడతని కుండెను. 8000 మంది ఖూరులగు స్థిరముగు నైస్యము నొక

దానిని సాలేర్పాటు చేసికొనెను. దీరిలో 2000 మంది అతనియొద్దనుండి మిక్తాను చేతలులలో సంచరించిరి. మిగిలిన 1000 మంది యోనా తాను అధిపత్యముక్రింద గిలియాలో నుండిరి (I సమూ 13²). యోనాతాను ఒకనాడు గిబా లోని ఫిలిష్తీయుల దండును హతము చేసెను (13³). ఫిలిష్తీయు లీ సంగతినిగూర్చి వినిరి. వారి దృష్టిలో నిశ్రామ్యేలీయులు హేయులైరి. ఇశ్రాయేలీయులు తమ యిబ్బందిని గుర్తించిన వారై సాలు నైస్యమున జేరవలసినదను వార్త విని వెంటనే గిల్గాలునందు అతనిని కలిసికొనవెల్లిరి (13⁴). ఇచ్చటికే తాను వచ్చి వారి నిమిత్తము దేవుని వేదాంకించునని సమూయేలు సాలునకుఁ దెలియజేసియుండెను (10⁸ 13^{8-11,12}). ఫిలిష్తీ యుల నైస్యమొకటి దేశముమీఁదకువచ్చి మిక్తానులో దండు విడిసెను. ఇశ్రాయేలీయులు భయక్రాంతులైరి. సమూయేలు రాకుండ ఉద్దేశపూర్వకముగానే జాగుచేసెను. అందు వలన ప్రజలు రాజును విడిచిపెట్టి చెల్లాచెదురగు చుండిరి. ఫిలిష్తీయులు మీఁదఁ బడునట్లుండిరి (13^{8,11,12}). సాలు ఓపికపట్టి యుండఁజాలక బలంబొందెను. అతఁడు బలులర్పించుటను ముగించకమునుపే సమూయేలు వచ్చెను. జరిగినది చూచి దేవునియాజ్ఞ (10⁸) మీఠింపందులకు గద్దించి అతని సంతతివారికి రాజ్యము దక్కదనియు, వారసులు కానేరనియుఁ దెలిపెను. (13^{9,14}). అటుపిమ్మట రాజుకు దగ్గరగా నుండ వలెనను ఉద్దేశముతో సమూయేలు గిలియాకు వెళ్లెను. సాలు యోనాతానులు తమ నైస్యము లతో బెన్యామీను గిబాయొద్ద నుండిరి. ఫిలిష్తీయు లింకను మిక్తానునుండి కదలనేరెదు. ఆ దినములలో యోనాతాను జేసిన యొక పరాక్రమ కార్యము ఫిలిష్తీయుల దండును కళవిశ పఱచి వారి నైస్యమంతటికిని, వారి దోపుడు గాండ్రకును భయము గలిగించెను. సాలీతరుణు మును వృధాగాఁ బోనియ్యక శత్రువులఁ దఱిమి సంహరించి విజయమును నొకొనెను (13¹⁵ 14⁴⁸). తరువాత సమూయేలు అమారేకీయుల నందఱిని సమూల ధ్వంసము చేయుమని దేవు నాజ్ఞను తెలియఁబఱచెను. సాలీ పనిఁ బూనుకొని వెల్లి యుద్ధము చేసెనుగాని యెహోవా యర్హులకని

శ్రీష్టమైన పశ్చాదులను చంపక వానిని గిల్లాలుకుఁ దెచ్చెను. అమాలేకియుల రాజగు అగగును కూడ సంహరించలేదు. రెండవమారిట్లకఁడు అవిధేయుడై దేవుని సాధనముగా నుపయోగింపఁబడుటకు తగనివాడైనట్లు కనఁబఱచుకొనుటయే గాక దేవుని రాజ్యమునందు తన స్వంత యిష్టప్రకారము ప్రవర్తించఁదలఁచినందున రాజుగాకుండ త్రోసివేయఁబడెను (15^{1,2}). సమూయేలు గ్రంథములు చూ॥). తరువాత, సమూయేలు దావీదును రాజుగా నభిషేకించునట్లు దేవుఁడతనిని బేత్లెహేమునకుఁ బంపెను (16^{1,13}). దేవుని యాత్మ సౌలును విడిచినందున అతఁడొక దురాత్మచే వీడించఁబడెను. రాజునకుఁ గలిగిన యీ దురవస్థను దొలగించుటకై వీజెను చమత్కారముగా వాయించి పాడఁగలిగినవాడొకఁడు కావలసి వచ్చినందున సౌలు సేవకులు దావీదు నీ పనికై గొనితెచ్చిరి (16^{14,23}). గొల్కాతును జంపిన పిదప జనులు దావీదును కొని యాడుట విని సౌలు అనూయాగ్రహవేకుడైనందున కొలఁదికాలములోనే నీ యావనుఁడు దేశభ్రష్టుఁడు కావలసివచ్చెను. సౌలతని నొక దిక్కున నుండునియ్యక చెప్ప శక్యముగాని శ్రోధముతో దరిమెను (I సమూ 17-30, దావీదు చూ॥). చివరకు అంతము సమీపించెను. ఫిలిష్టీయులు తమ సైన్యములన్నింటిని కూర్చుకొని దేశముపై దండెత్తినచ్చి యెత్తెయేలు లోయ సమీపముందున్న ఘానేమునందు దిగిరి. సౌలు వారితో యుద్ధము జేయఁజెంచి తన సైన్యమును దీసికొని వెల్లి గిల్వన కొండగర్గర విడిచెను. అతనికన్నయు అవశకునములుగనే దోచెను. అందువలన నా రాత్రియే లేచి ఫిలిష్టీయుల దండుమీఁదుగా వెల్లి ఎన్వోరులోని కర్ణవీశాచము గల యొక స్త్రీయొద్ద విచారించెను. అతఁడును అతని ముగ్గురు కుమారులును మరుసటి దినమే యుద్ధభూమివందు కూరెదరనువార్త నతఁడు దెలిసికొనెను (23^{1,23}). ఆ దుర్దినమే తెంచెను. యుద్ధ మారంభమయ్యెను. ఫిలిష్టీయులలోని విలు కాండు ఇశ్రాయేలీయులలో బహుమందిని హతముజేసిరి. సౌలుయొక్క ముగ్గురు కుమారులను చంపిరి. వారిలో కొర్రునిధియు సావర్థ త్యాగియునగు యోనాథా శొకఁడు, సౌలు

కూడ సహస్రగాయముల నొందినవాడై ఫిలిష్టీయుల చేతఁబడుట కిష్టములేక తనను పొడిచి చంపుమని ఆయుధములను మోయువానిఁ గోరెను గాని వాఁడొప్పనందున తనను తాను పొడుచుకొని మరణమయ్యెను. జయకాలురగు ఫిలిష్టీయులతని శవమును కనుగొని కిరస్సును ఛేదించి శరీరమును అతని కుమారుల శరీరములలోఁ గలిపి బేల్లియాను పట్టణపు గోడలకు నేలొడఁగట్టిరి. అతని కవచములను ఆయుధములను అస్త్రాకోతుడేవిగుడిలో జయనూచకములుగా నుంచిరి. యాబేష్టిలాదువారు అతని యేలుబడి ఆరంభమున తామతనివలన పొందిన మేలును జ్ఞప్తిజేసికొని కృతజ్ఞతతో నిండినవారై రాత్రియంతయు నడచి యొర్దానునదిని దాటి బేల్లియానులో తగిలించఁబడియున్న శవములను దింపి మర్యాదగా భూస్థాపితము జేసిరి. ఈ కథోరవార్త విన్న దావీదు దుఃఖాక్రాంతుడై యెహోవావలన నభిషేకింపఁబడిన వాడగు సౌలు తన ప్రియమిత్రుడగు యోనాథానుల విషయమై నొక పద్యమును రచించెను (I సమూ 31, II సమూ 1). సౌలు రాజ్యపరిపాలనకాలము పాత నిబంధనయుండుదాహరింపఁబడక పోయినను సౌలును యోసిఫనును అది 40 సంవత్సరములని దెలుపుచున్నారు (కార్త్య 13²¹ పురా 6. 14. 9).

సౌలు, ఎన్వోరు స్త్రీ:- I సమూ 28^{3,19} లో నున్నట్లు సౌలు, ఎన్వోరులోని స్త్రీ యొద్ద తన గతిని గుఱించి విచారించుటకై వెల్లి న సందర్భముండుదాహరింపఁబడిన దుప్పటి కప్పుకొనిన ముసలి వానినిగూర్చి మూఁడు విధములుగా చెప్పెదరు. వాడు ఆమెతో చేరికైనవాడనునది యొక అభిప్రాయము. వాడు కనఁబడినప్పు డామె కేక వేసి తనయొద్ద విచారణచేయుటకు వచ్చినవాడు సౌలు అని చెప్పెను. ఆ కేక సహజముగా నితరులను మోసగించుటకు వేయునట్టిది. సౌలా ప్రాంతములలోనే యున్నాడని ఆమె అప్పటి స్థితిగతులనుబట్టి యెఱిగియుండెను. అతఁడు తన యింటికి వచ్చినప్పుడే అతని ముఖవర్చస్సును, తీవ్రని, మాటను అతనివెంట వచ్చిన సేవకులను గుర్తించి వెంటనే అతఁడు సౌలని యామె నిశ్చయించుకొనెను.

అట్లు గానియెడల, ఆమె తలంచనిరీతిగా ఆ కనబడినది నిజముగానే ఆత్మయై యుండును. అందువలన ఆమె భయపడి అట్టి కేకనువేసెను. అది యామె అనుకొనని విధమున కనబడినదైన యెడల దయ్యమైనను గావచ్చును లేక సమూయేలే తరువాత మోషే వీరీయాలు రూపాంతర సమయమున కనబడిన రీతిగా వచ్చియుండ వచ్చునని ఆనేకుల యభిప్రాయము. కనబడినది సమూయేలేవని గ్రంథకర్త వ్రాయుటయు (I సమూ 28^{14,15,16,20}), ఆ మాటలు సెల వేలుటయు అట్టి యభిప్రాయమునకు ఆధారము లుగ నున్నవి. ఈ సంగతిని వ్రాసినవాడు జరిగినదేమో వ్రాసెను. ఆ స్త్రీ ధర్మశాస్త్రము నకు భిన్నముగా ప్రవర్తించునదను సంగతి మఱువ రాదు. ఆమెమాత్రమే ఆ దర్శనమును చూచి దుప్పటి కప్పుకొనిన యొక ముసలివాడు భూమిలోనుండి పైకి వచ్చుచున్నాడని ఆమె యతనిని యొకమాదిరిగా వర్ణించెను. ఎట్టి ముసలివాడైనను ఇదే యాకారముగ నుండును గాని సౌలుమాత్రము అది సమూయేలే యని తలంచెను. బట్ట కప్పుకొనిన యితడు చెప్పిన మాటలు అదృష్టము చెప్పేడివారు చెప్ప మాటల వలె ధైర్యముగా చెప్పబడెను. ఈ మాటల ప్రకారముగానే జరిగెను గాని చాలమట్టునకవి సౌలుచేసిన కార్యములకు ఫలితములై యుండెను. సమూయేలు కనబడుటయే నిజమైన పక్షమున చనిపోయినవారి యాత్మలు వచ్చి మానవులతో మాట్లాడిన దీ యొక్కటిమాత్రమే వైబిలునం దుదాహరింపబడినది. రూపాంతర సమయమున మోషే వీరీయాలు క్రీస్తుతో మాట్లాడినది దీనికి సంబంధించినది కాదు. సౌలుకు ప్రవక్తల ద్వారాగాని స్వప్నములద్వారాగాని ప్రత్యుత్తర మీయక ఉన్నకాలమునందు దేవునియజ్ఞకు వ్యతిరేకముగాను, ధర్మశాస్త్రమువలనను దేశచట్టములవలనను నిషేధింపబడినరీతిగా కర్ణపిశాచములుగల స్త్రీ ప్రోద్బలమువలన సమూయేలు వచ్చి సౌలుకు దర్శనమిచ్చి మాటలాడుట విచారముగా దోచుచున్నది (నిర్గ 22¹⁸ లేవీ 20²⁷ ద్వితీ 18^{10,14} I సమూ 28^{3,9} I దిన 10¹³).

2. అపొస్తలుడగు పౌలుయొక్క మొదటి శేరు (కార్య 7³⁸ 18⁹, పౌలు చూ॥).

స్కె

స్కెవ (Scava). ఎఫెసు పట్టణముందు దయ్యములను వెళ్లగొట్టుచుండిన యొడుగురి తండ్రి (కార్య 19^{14,15}). ఎలుమ (18⁹) గారడీ సీమోనుల (8^{18,19}) వంటి నరులు. స్కెవ ప్రధాన యాజకుడనబడెను. అతడు ప్రధాన యాజకుని బంధువర్గమునకే జేరియుండును. మంత్రముల నుపయోగించిన యూదులూ కాలమున ననేకులుండిరి. పౌలు క్రీస్తుపేరట వానిని వెళ్లగొట్టుచుండగా స్కెవ కుమారులు అతడు పయోగించు మంత్రము చాల బలమైనదనుకొని అట్లు చేయబోయి భంగపడిరి. క్రీస్తును విశ్వసించుట వలననేగాని మంత్రబలమున అట్టి పనులు సాగవని దీనివలన కనబడుచున్నది.

స్ట, స్త

స్టకు (Stachys = కంకి). పౌలు తన వందనములంపిన రోమా క్రైస్తవులలో నొకడు (రోమా 16⁹).

స్తంభము (Pillar). 2క స్థలము పరిశుద్ధమైనదని నూచించుటకు అదికాలమునుండి దానికి జ్ఞాపకార్థముగా రాళ్లు కట్టుచువచ్చిరి. అట్టి రాళ్లకు స్తంభములను పేరు పెట్టిరి (అది 28¹⁸). ఆ రీతిగనే యెహోవాకు జ్ఞాపకార్థముగా విగుప్తులో స్తంభములను కట్టుదురని యెషయా ప్రవచించి (19¹⁹), ఆ దేశము యెహోవా పూజ నవలంబించునని తెలియజేసెను. అన్యుల గుళ్లలో నిట్టి స్తంభములు విశేషముగా నున్నవి. వానిని పడెగొట్టవలెనని ఇశ్రాయేలీయులకు ఆజ్ఞ యయ్యెను (నిర్గ 23³⁴). ఇందులో విగ్రహములు అట్టి స్తంభములను నూచించెనని అసలుపదము వలనకే తెలియును. ఇది నిషేధమైనను పది గోత్రములవారును (హోషే 8⁴ 10^{1,2}), యూదా వారును (మీకా 5¹³) వానిని కట్టి పూజించి నట్లుగా ప్రవక్తలు వారిని గద్దించిన దానినిబట్టి తెలియుచున్నది (అపొరా చూ॥).

గొప్ప చరిత్ర సంగతులకు జ్ఞాపకార్థముగా నిట్టి స్తంభములను నిలుపుట అదినుండియు వాడు

కడై యున్నది (అది 81⁴⁵ II సమా 18¹⁸). యెహో 4⁵ I సమా 71² లో రాళ్లతో కట్టినవి ఇట్టి స్తంభములై యున్నవి. ఈ విధముగా మోషే 12¹ స్తంభములకు జ్ఞాపకార్థముగా పీనాయి దగ్గరకట్టిన వేదికకు 12 స్తంభముల నుంచెను (నిర్గ 24⁴).

ఇండ్లను కట్టినప్పుడు స్తంభములను పెట్టు కొనుటయు సర్వసాధారణ విషయము. కమానులను వాడని యిండ్లలో స్తంభములను నిలిపితీరవలెను. గుడారమునందు స్తంభములు గలవు (నిర్గ 26³⁹). సమ్మొను పడఁగొట్టిన ఫిలిష్తీయుల పెద్దకట్టడము స్తంభములమీఁద నిలిచెను (న్యాయా 16³⁸).

స్తంభములు స్థిరతను నూచించును. ఈ భూమి స్థిరమైనదని నూచించుటకు అది స్తంభములమీఁద కట్టఁబడినట్లుగా దృష్టాంతములున్నవి (I సమా 2⁸ యోబు 9⁶ 36¹¹). సంఘమును స్థిరపఱచువారు ఆ రీతిగనే సంఘమునకు స్తంభములనఁబడెదరు (గల 2⁹ ప్రక 3⁴). సంఘము సత్యము నుద్ధరించుటచే అది సత్యమునకు స్తంభమును ఆధారమునై యున్నది.

స్తంభములుగల మంటపము యెహోష లేము B, III 5 చూ॥

స్తు, స్తై, స్తో

స్తుతి, స్తుతింపుట స్తోత్రము చూ॥

స్తేఫనా (Stephanus = కిరీటి).

కొంచెము స్థితిమంతుడైన కొరింథీయుఁడు. ఇతఁడును ఇతని కుటుంబమువారును పాలుచే బాప్తిస్మను నొందిరి. అకయయొక్క ప్రథమ ఫలమనఁబడిరి (I కొరి 16¹⁵). పాలు కొరింథీయులకు వ్రాసినప్పు డితఁడు పాలు దగ్గరనుండి నువ్వురసేవయందు సహాయము చేయుచుండెను.

M.

స్తేఫను (Stephen = కిరీటుము *Stephanus* = కిరీటి). అదిక్రైస్తవ సంఘమందలి యేడు గురు పరిచారకులలో నొకఁడు (కార్య 6³). అతని పేరునబట్టి గ్రీకు దేశములలో నేనో యొకదానియందు నివసించిన యూదుఁడని

యూహించఁదగును. అత్త పరిపూర్ణుడై (6³). తాను భర్త ద్రవ్యమును పంచిపెట్టుటకు నియమింపఁబడిన వాఁడైనను అన్యదేశములనుండి వచ్చిన యూదులు కూడుకొనిన సమాజమందీరములలో ముఖ్యముగా బోధింప నారంభించెను (6⁹). అతఁడెట్లు బోధించెనో వ్రాయఁబడక పోయినను, మోషే నియమితచారములు మాటుననియు, దేవాలయము నిత్యము నిలువదని దెలిపినట్లు యూదు లతనిపై మోపిన నేరములవలనను (6¹¹⁻¹⁴) అతఁడు మహాసభయెదుట చెప్పుకొనిన సమాధానము (7^{1,33}) వలన నూహింపవచ్చును. ఈ నేరములనుబట్టి యూదులతనిని రాళ్లతోఁ గొట్టి చంపిరి. ఇతఁడే మొదటి క్రైస్తవ హత సాక్షియాయెను. తన ప్రభువువలె తనను చంపిన వానిని దేవుఁడు త్తమింపవలెనని వేడుచు పరలోక గతుఁడయ్యెను (7⁵⁴⁻⁵⁸). రోమీయులు యూదులు విధించిన శిక్షను ఖాయముచేయుని యెడల వారికిని చంపకూడదను నియమమున్నను (యోహా 18³²). వారట్లు చేసినందున పైఘనును చంపినది అల్లరి మూకయేగాని క్రమమగు సభ కాదని చెప్పవచ్చును. క్రీస్తుమతము అందఱి కొఱకైనది కావున యూదుల ఆచారములును, ఆరాధనసలమును అపసరములు కావని తేటగా బోధించిన వారిలో పైఘను మొదటివాఁడు. అతని చంపువారిబట్టలకు కావలి కూర్చున్న యోవనుఁడగు పాలు ఆ బోధనే తరువాత ధారాళముగా బోధించుటమాత్రమేగాక సంఘమును అన్యులలో స్థాపించుటచే దానిని బలపఱచెను. ఆ పనికి పైఘను మార్గదర్శకుఁడగుటచే లూకా అతని చరిత్రనంత వివరముగా వ్రాసెను. పాలతనిని చంపుటలో పాలివాఁడైనందున తాను క్రైస్తవుఁడైన పిమ్మట అది అతనికి గొప్ప చింత (22³⁰) యైనను, ఆ సమయమున కది పాలును విజృంభింపజేసి, క్రైస్తవులైనవారిని అన్యదేశములకు చెదరగొట్టి అట్లు దాని వ్యాపింప చేయుటకును దైవికముగా నొక కారణమయ్యెను (8¹⁻⁴ 11¹⁹).

స్తోత్రము, స్తుతి (Praise). దేవుని స్తోత్రించుట ప్రార్థించుటయం దొక ముఖ్య విషయము (ప్రార్థన చూ॥). కీర్తనలు పాడుచు దేవుని స్తోత్రించుటనుగూర్చి విశేషముగా బైబిలు నందు కనఁబడును. పాత్ర నిబంధనయందును,

క్రోత్త నిబంధనయందును అట్టి స్తోత్రములను నూచించెడి పదములు కనీసము 12 గలవు. హాలల్ (Hala!) అనునదొక ముఖ్యమైన పదమైయున్నది. క్షీర్నల గ్రంథమునకు మూల భాషయందు తెహిల్లిమ్ (Tehillim) స్తోత్రములు అను పేరును పెట్టిరి. హల్లెలూయా (=యెహోవాకు స్తోత్రము) అను పదమునందును మన మీ మాటను చూడవచ్చును. దాదాపుగా అన్ని క్షీర్నలలో స్తోత్రములుండినను ముఖ్యముగా 247-10 266, 47, 67, 92, 93, 99, 100, 113, 116-118, 145, 148, 150 క్షీర్నలు స్తోత్ర గీతములనడగును. పాఠ నిబంధనలోని యితర స్తోత్ర గీతము లెవ్వియనఁగా:- ఎఱ్ఱసముద్రమును దాటిన పిమ్మట మిర్యాము పాడినగీతము (నిర్గ 15), డెబోరా, సీసెరా నోడించిన పిమ్మట రచించినది (న్యాయా 5). కుమారుఁడు కల్గినపిదప హన్నా పాడిన గీతము (I సమా 2). కష్టములలో నుండి తప్పించబడిన పిమ్మట దావీదు రచించినది (II సమా 22=క్షీర్ 18). యోనా విడుదల నొందినందున చేసిన గీతము (యోనా 2). హబ కూకు స్తోత్రగీతము (హబ 3). యెషయా లోని గీతములు (యెష 12, 25, 26 మొ॥) ముఖ్యమైనవి.

క్రోత్త నిబంధన అట్టి స్తోత్రగీతములతో నారంభమగును (లూ 146-55, 68-79, 214, 39, 39) ఇవి చాలవఱకు పాఠ నిబంధనలోని స్తోత్ర గీతముల ననుసరించును. ఇవిగాక క్రొత్త నిబంధనయందనేక స్తోత్రవాక్యములు గలవు. (గల 1⁵ 8¹మా 1²⁵ 9⁵ 11⁵³⁻³⁶ 16³⁵⁻³⁷ II కొరి 11³¹ ఫిలి 4²⁰ ఎఫె 3^{90, 91} I తిమో 1¹⁷ 6^{15, 16} II తిమో 4¹⁸ I పేతు 4¹¹ 5¹¹ II పేతు 3¹⁸ యూదా 24, 25 హెబ్రీ 12²¹ ప్రక 1^{5, 8} 4⁸⁻¹¹ 5^{9, 10}, 12, 13 7¹⁻¹¹ 11¹⁷ 15^{3, 4} 16^{6, 7} 19^{1, 2, 6, 7} మొ॥).

దేవుని మహత్వమును, ఆయన కనికరమును, ఆయన రక్షణకార్యములను గూర్చిన స్తోత్రములే ఈ గీతములయందలి ముఖ్యాంశములై యున్నవి. వీనిని నేటివఱకును క్రైస్తవులు తమ యారాధనలో నుపయోగించుచున్నారు.

స్తోమము పటాలము చూ॥

స్తోయికులు (Stoics). వడ్డర్సనములలో నొకదాని నవలంబించిన గ్రీకువారిపేరు. వారు జీనో (Zeno) యను స్థాపకుని వెంబడించిన వారు. క్రీ॥ ము॥ 4 వ శతాబ్దమునందు జీవించి ఒక మంటపమునందు బోధించెను. గ్రీకు భాష యందు మంటపమును స్తోయ (Stoa) యనుటచే ఆ పదమునుబట్టి వాని శిష్యులకు స్తోయికులను పేరు కలిగెను. వారు బోధించిన తత్వములలో గొన్ని కపిలముని సిద్ధాంతముల వంటివి. వారు ప్రకృతి నిత్యమని బోధించిరి. అత్యవయముల యందు వారిబోధ వేదాంతబోధ ననుసరించును. మానవుల యాత్మలు పరమాత్మయందలి బిందువుల వంటివినియు, చివర కా యాత్మలు పరమాత్మలో లీనమగుననియు బోధించిరి. వీరు చేసిన నీతి బోధలు మఱి ప్రసిద్ధికెక్కినవి. ఎట్టి పుణ్యము నాశింపకనే నీతి ననుసరింపవలెనని బోధించిరి. సుఖదుఃఖములను సమభావముతోఁ జూచిరి. ఈ విషయమునుగూర్చిన బోధలు భగవద్గీతలోని బోధలవంటివై యుండెను. వారిట్టి సిద్ధాంతముల ననుసరించినందున ఒకతరహాగా స్థిరచిత్తులైరి. స్తోయికులను పదము నేటివఱకట్టి స్థిరమనస్సునకు నూచనగా నున్నది. సెనెక (Seneca), ఎపిక్టెటస్ (Epictetus), మార్కుస్ ఔరీలియస్ (Marcus Aurelius) అను ప్రసిద్ధ నీతి బోధకులు వీరినుండి వెలసినవారే. ఈ బోధల ననుసరించినవారు పాలు ఏధెన్నులో సువార్త ప్రకటించు సమయమున అతనితో వాదించిరి (కార్నె 17¹³). వీరు తమ బోధకన్న శ్రేష్ఠమైన దేదియు లేదను దురభిమానపరులైనందున క్రీస్తుమతము నెక్కువగా విరోధించిరి.

స్త్రీ, స్నాన, స్వ

స్త్రీలకాంక్షితాదేవి (The Desire of Women). తెలుగులో నున్నట్లు కొందఱు ఇది కామదేవతను నూచించుననుకొందురు గాని ఇతరులు ఇంగ్లీషునందున్నట్లు అది స్త్రీలకాంక్షను నూచించునని చెప్పెదరు (దాని 11³⁷). కామ దేవతలు అస్తార్తే తమూజా అను పేరులచేఁ బిలువఁబడెను (అస్తార్తే చూ॥).

స్త్రీలు (Women). పాత నిబంధనయందు స్త్రీలు పురుషులకు లోబడవలసినదను బోధ యున్నను (ఆది 31⁸) వారు పురుషులకు సమానమై యుండిరి (21⁸⁻⁹). ఇశ్రాయేలీయుల మూల పురుషులగు అబ్రాహాము ఇస్సాకు యాకోబులను వారితోపాటు వారి భార్యలగు కారా, రిబ్కా, రాహేలులు సమాన గౌరవమునకుఁ బాత్రులై యుండిరి. తరువాతి కాలములో దెబోరా న్యాయాధిపతియై, ప్రవక్తయైన యుండెను (న్యాయ 4⁴). రాజులకాలములో యెజెబెలు అత్యున్నత యనువారు ఇశ్రాయేలు యూదా రాజ్యములలో వహించిన అధికారమునుబట్టి స్త్రీలట్టి యధికారమును వహించుటకు తగిన శక్తి గలిగినవారైనట్లు కనబడుచున్నది. మత వైరాగ్యమునందును పురుషులతో సమానులుగ స్త్రీలుండినట్లు హెస్కీయా చరిత్రవలన స్పష్టమగును (I సమూ 1). మానోహ యను వాని భార్య తన పెనిమిటితో కూడ అర్చన నర్పించెను (న్యాయ 13⁹⁻²³). ఆలయముందలి పాట కులలో స్త్రీలు నుండిరి (ఎశ్రా 2⁶⁵). భార్య భర్తయొక్క సాక్షు అయినట్లు పది యాజ్ఞలలో నున్నను (నిర్గ 20¹⁷). మానవుల హృదయ కావ్యమునుబట్టి భార్యలను విడనాడుటకు మోషే నెలవిచ్చినను (మా 10⁵), వారిలోని దాసు రాండ్రకు సహ అన్యాయము కలగకుండునట్లు నియమము లేర్పించిరి (నిర్గ 21⁷⁻¹¹). తమ పెండ్లిభార్యలను విడనాడినవారిని ప్రవక్త కఠిన ముగా గద్దించెను (యెషా 2¹⁶). వివాహము చూపుట. పాత నిబంధనకాలమునందు స్త్రీలను కొంచెము తక్కువగా చూచినను వారికి పురుషులతో సమాన హక్కులుండెనను బోధకు ఆధారము లుండినట్లు చెప్పవచ్చును.

క్రొత్త నిబంధనయందలి నూచనలవలన స్త్రీలతో మాట్లాడుట ఆ కాలపువాడుకలకు భిన్నముగా నుండినట్లు యోహా 4⁷ వలనఁ జెలియచున్నది. ఆ సందర్భమున మార్తమే గాక క్రీస్తు తన బోధలన్నిటిలోను స్త్రీ పురుషుల కిలాకమునందుండు భేదములు తొలగిపెను. పరిత్యాగ పత్రికలిచ్చుటను గూర్చిన బోధలో నూత్నమేగాక (మా 10¹⁻⁴), స్త్రీలనుకూడ తన

శిష్యవర్గమునందు చేర్చుకొనుటవలనఁ గూడ (లూ 7³⁷⁻⁴⁰ 8³ 10³⁸⁻⁴³) జేవునియొడుట స్త్రీ పురుషులు సమానహక్కుదారులని బోధించెను. ఆది సంఘపువారి బోధను అనుసరించిరి. స్త్రీలలోఁ గొందఱు ఆది సంఘమునజేరి (కార్గ 11⁴ 21) సంఘపరిచారకులుగ నుండిరి (రోమా 15^{1,2} ఫిలి 4^{2,3}). స్త్రీలు సంఘమునందు మాట్లాడనియ్యకపోవుటను గూర్చిన సంగతి (కొరి 14³⁴⁻³⁸) వారు మునుకునేసికొను మర్యాదను గూర్చినదే (11¹⁻¹⁶). స్త్రీ పురుషులకు క్రీస్తు యేసునందు ఏ భేదమును లేదను బోధ తేటగా నున్నది (గల 3⁹).

స్నానపు గంగాళము చేవలయము I 7
(1) (c).

స్నానము, స్నానముచేయుట (Bath, Bathe). బైబిలునందు దాహించిన స్నానాదులు దాదాపుగా అన్నియు మతాచారములకు సంబంధించినవై యున్నవి (లేవీ 16³⁰⁻³⁸ 17^{15,16} సంఖ్యా 19⁸⁻¹⁹). కడుగుట పాపమును తుడిచి వేయుటకు నూచనగా నున్నది (క్రీస్త 51⁷ యెష 1¹⁶). పాత నిబంధనయందు నియమితము లగువానికన్న పరిసయ్యులింక నెక్కువగా స్నానములు నియమించుకొనిరి (మా 7¹⁻⁴).

పాదములను కడుగుటనుగూర్చిన నూచనలు బైబిలునందు పెక్కులుండినను (ఆది 18⁴ 19² 24³⁰ 43³⁴ మొ॥), సాధారణములగు స్నానాదులను గూర్చినవి బహు కొద్దియై యున్నవి (నిర్గ 2⁵ II సమూ 11³ I రాజు 22³⁰).

స్పంజీ (Sponge). మ 27⁴⁸ (=మా 15³⁸ యోహా 19³⁹) లో కనబడు పదము. ఇది మౌఠెచ్చుటను బైబిలునందగపడదు. దానిని చిరకలో ముంచి రెల్లుకు తగిలించి క్రీస్తు పెదవులను తడుపుట కిచ్చిరి. స్పంజీ మధ్యధరా సముద్ర తీరమునందు ఎక్కువగా దొరకును. వానిని పురాతనకాలమునుండి వాడుచున్నారు.

స్పెయిను (Spain). ఈ పేరు రోమా 15³⁴⁻³⁸ లో మార్తము కనబడును. పౌలు దీనిని దర్శింపఁదలంచెనని దానివలనఁ జెలియచున్నది. ఆ ప్రమాణిక గ్రంథములందును ఇది యూదాహరింపఁబడినది (I మక్క 10³). అచ్చట పెండ్లి

బంగారు గనులున్నట్లు దానివలనఁ జెలియు చున్నది. ప్రస్తుతమున ఈ పేరుచేఁ బిలువఁ బడునది ఆ దేశమే. అది యైరోపాఖండమునకు మైర్మతిదిక్కున నున్నది. రోమనులు దానిని శ్రీ॥ ము॥ 219-20 వఱకు సంపూర్ణ స్వాధీనమునం దుంచుకొనిరి. పాలు పనిఁజేసిన కాలమున అది రోమకా సామ్రాజ్యమునం దొక భాగమై యుండెను. రోమనుల విద్యలయందు సుప్రసిద్ధులైనవారిలోఁ గొందఱి దేశము జన్మభూమియై యుండెను. సెనెక (Seneca) అను గొప్ప నీతి శాస్త్రీ వారిలో నొకఁడు. సర్వలోకమునకు సువార్త ప్రకటింప నుద్దేశించిన పాలు దానిని ముఖ్యముగా రోమన్ సామ్రాజ్య మంతటిలో ప్రకటింప నాశపడెను గాన అతఁడు స్వేయి నుకుఁ బో సుద్దేశించుట స్వాభావికమే. అతని కోరిక లీడేరనో లేదో చెలిసికొనుటకు పాలు అను కీర్తిక క్రింద చూ॥. ఈ స్వేయినులో పూర్వము జరిగిన వ్యాపారాదులను గూర్చి తర్జీఫు చూ॥

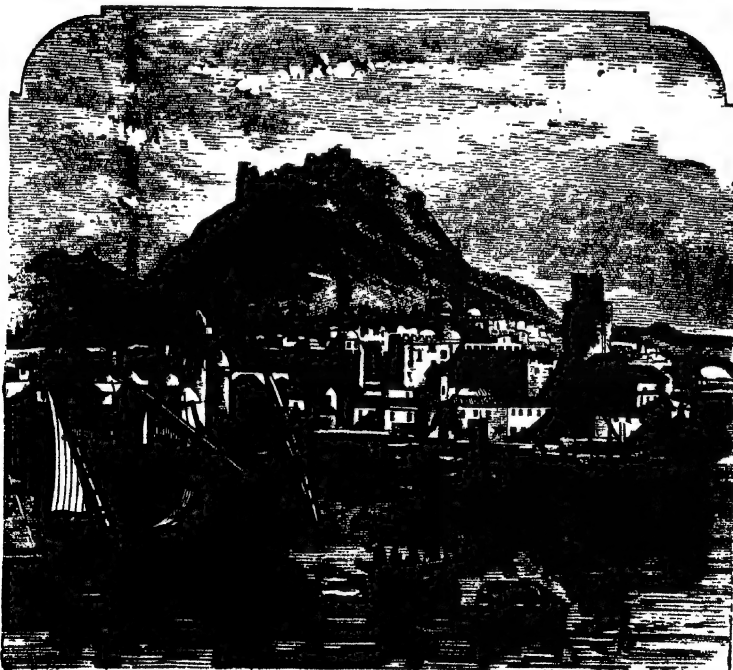
స్ఫటికపు సముద్రము గాజావంటి సముద్రము చూ॥

స్ఫటికము రత్నములు 21 చూ॥

న

స్తకానావృక్షము (Cypress Tree). ఈ చెట్టు యెష 44¹⁴ లో మాత్రమున్నది. దానికర్త గట్టిదిగా నుండి దేవతా ప్రతిమలను చెక్కుట కనుకూలముగా నుండునదని ఆ వాక్యము వలనఁ జెలియును గాని, ఆ చెట్టు ఎట్టిదో తెలియదు. తెలుఁగు లైవిలు తర్జుమాచేసినవారు స్తకానావృక్షమని తెనిఁగించక తిర్జా వృక్షమను అసలుపదము నుంచినయెడల యుక్తముగా నుండును,

స్మర్న (Smyrna). చిన్నాసియ పశ్చిమ భాగమునకు చేరికయై వియోనియ ప్రదేశమందలి ముఖ్యపట్టణము. అదియొక సముద్ర కాళా

తీరమునను ఒక నదీ ముఖద్వారము సమీపమునను కట్టబడినందున వర్షకమున కనుకూలమైనది గనుక అది జనబాహుళ్యమైన రేవుస్థలముగా నున్నది. ఆ పట్టణము క్రీ. ము. 1000 సం॥ మున మొదట స్థాపితమాయెను గాని యా పురాతనపురము శిథిలమాయెను. ఆ తరువాత నూతనముగా స్థాపించఁబడిన పట్టణము వృద్ధికెక్కి యొక రాజ్యమునకు ప్రధాన పట్టణమాయెను. కాలక్రమేణ యది క్షీణదశకువచ్చి క్రీ. ము. 600 సం॥ మున లుదియ రాజైన అల్యూటీసువలన సమూల నాశనమాయెను. క్రీ. ము. 290 సం॥ మున గ్రీకుడేత నైనాగ్రిథి పతియగు లుసిమాకసు దానిని పునఃకట్టి స్థాపించెను. అప్పటినుండి యుత్తమదశకువచ్చి వర్షకమునకు ప్రసిద్ధికెక్కినది. ఇంతకాలమని గ్రీసువారి రాజ్యమందుండినను క్రీ. ము. 195 సం॥ మున స్మర్న పట్టణస్థులు రోమీయులతో స్నేహము చేసి వారి ప్రభుత్వ మంగీకరించినందుకు నూచనగా రోమా చక్రవర్తిపేరట సొక దేవాలయము కట్టిరి. అది బహుకాలమువఱకు రోమీయుల పరిపాలనయందుండి తుదకు క్రీ. శ. 1402 సం॥ మున తామలూనువలన పట్టబడి తురుష్కరాజ్యమునకు చేర్చబడెను. అయిన నా గ్రామ జనభాలో నిప్పటికిని క్రైస్తవులే యొక్కవభాగమై యున్నారు. నాలుగు భాగములలో క్రైస్తవులు మూడు భాగములు గలరు. యోహాను పత్రికలను పంపిన యేడుసంఘములలో స్మర్న సంఘ మొకటి (ప్రక 111 28-12). ఆ సంఘమునకు క్రీ. ము. 155 సం॥ మందు హతపాక్షియైన పాలికార్ను అధ్యక్షుడై యుండెను. స్మర్న పట్టణము నేటివఱకును వృద్ధిచెందిన పెద్ద పట్టణముగా నిలిచియున్నది. M.

ప్రా

ప్రావము రోగములు చికిత్సలు II 5 (3) చూ॥

స్వ

స్వతంత్రము, స్వతంత్రుడు (Free, Freeman). బైబిలు కాలమునందు మనుష్యులు స్వతంత్రులుగాను దాసులుగాను విభాగింపఁబడి

యుండిరి (గల 388). రోమకా సామ్రాజ్యము నందు స్వతంత్రులకన్న దాసు లెక్కువమంది యున్నట్లు దాని చరిత్రవలనఁ జెలియును. స్వతంత్రులకు కొన్ని విశేష వాక్కులు గలవు (పౌరత్వము చూ॥). క్రీస్తు పన్నును గుఱించి పేతురుతో మాట్లాడినప్పుడు కుమారులకన్నదని చెప్పిన స్వతంత్రమిట్టిదే (మ 1736). పౌలు ఫుట్టుకవలననే అట్టి స్వతంత్రుడయ్యెను.

స్వతంత్రము సాధారణముగా బైబిలునందు అత్యుచ విధుదలను నూచించును. ఇది సత్యమువలన కలుగు స్వతంత్రము (యోహా 839). సత్య స్వరూపియగు క్రీస్తు అట్టి స్వతంత్రత నిచ్చునను మాట దీనికి సాటియైనదై యున్నది (836). పాపమునకు దాసులైనవారు క్రీస్తుద్వారా అందులో నుండి విమోచింపఁబడుట దీనివలన నూచింపఁబడెను. అదియుఁగాక క్రీస్తుద్వారా కుమారస్థితి నొందుటచే వారికి స్వతంత్రత కలుగును (గల 467). అట్టివారు ధర్మకాన్త్రములోని ఆచారములనుండియు దాని గైకొనకపోవుటచే కలుగు శాపము నుండియు విడుదల నొందినవారై స్వతంత్రులగుదురు (గల 310 48-11 421-51). ఇట్టి స్వతంత్రమును ప్రేమచే ఇతరులను నేవింపుటయందు దుపయోగించవలెను గాని శరీరాశలను తృప్తిపఱచుకొనుట కుపయోగించకూడదు అను హెచ్చరికను చూడఁగా (గల 513 I పేతు 216), ఈ స్వతంత్రమును దుర్వినియోగపఱచుట మొదటి నుండి తటస్థమయ్యెనని తెలిసికొనఁగలము.

స్వదేశేత్యాగము నేరములు శిక్షలు III 6 చూ॥

స్వప్నము కల చూ॥

స్వభావము, స్వాభావికమైన (Nature, Natural). క్రొత్త నిబంధనలో ఈ పద మీదిగువ భావములతో నుపయోగించిరి. 1. సృష్టి క్రమము (రోమా 1121-24). 2. మానవులకు సహజముగా నుండు నీతి (రోమా 126 214 I కొరి 1114). 3. మానవుల జన్మము లేక బాతి (రోమా 277). ఆ పదమునే గల 215 లో జన్మము అని తెనిగించిరి. 4. మనుష్యుల గుణములు (కార్త 1415). ఎఫె 2 చూడఁగా అది పాప లక్షణమై యున్నది. మానవులు ఇట్టి పాప

స్వభావము గలవారగుటచే దుష్టత్వము చేయు వారు దానిని స్వాభావికముగా చేసెదరని యూదా వ్రాసెను (యూదా 10). 5. తైబి లులో స్వభావము దేవుని గుణసంపన్నతను నూచించును (II పేతు 14). దేవుని కృపచేత మానవులు అందులో పాలివారు కాగలరు (ప్రకృతి సంబంధమైనది చూ॥).

స్వరమండలము సంగీతము 3 (3) (b) చూ॥

స్వస్థుబ్ధి (Sober minded). తైబిలునం దిది రెండుమూడు భావములను దెలుపుటకు వాడినపదమై యున్నది. కార్య 26³⁵ నందు అది వెట్టితనమునకు వ్యతిరేకపదమై సత్యమైన మాటలను నూచించుచున్నది. II కొరి 5¹³ నందును అదేభావముతో వాడబడినది. మా 5¹⁵ (= లూ 8³⁵) నందు ఈ పదమే అసలునం దీ భావమునే యిచ్చును. దయ్యము పట్టినవాడు పిచ్చినుండి బాగుపడి స్వస్థబుద్ధిగలవాఁ డయ్యెను. తెనుఁగున ఈ మాటకు ప్రతిగా స్వస్థచిత్తుఁ డాయెనను మాటనువాడిరి. రోమా 12³ నం దీ పదము గర్వము అతివినయములగు మాటలకు వ్యతి రేక పదమై తగిన వినయమును నూచించుచున్నది. I తిమో 2¹⁵ నం దది అట్టి వినయమును నూచిం చును. వినయమును చూపుటయందు మనమెట్లు స్వాతిశయమును త్యజింపవలసి యున్నామో, అట్లే గర్వమునుమాత్రమే గాక శరీరేచ్ఛలన్నిటిని త్యజింపవలసి యున్నాము. అట్టి ఇచ్చలకు లోబడక వానిని విడిచిపెట్టుటయే ఈ పదము చేత నూచింపబడు ముఖ్యభావమని చెప్పఁదగును (I తిమో 3² తీతు 1⁸ 24-12, I పేతు 4¹). ఈ పదమునే II తిమో 1⁷ నందు ఇంద్రియ నిగ్రహముగల బుద్ధియని తర్జుమాజేసిరి గాని భాషాంతరమున స్వస్థబుద్ధి యను పదమును జూడ వచ్చును. వైసున్న వానివలన ఇది తిమోతి తీతు పత్రికలలో నెక్కువ వాడుకయందున్నట్లు కనబడును.

స్వా

స్వాతి (Arcturus). పదిహేనవ నక్షత్ర రాశియందున్న యొక ప్రకాశమానమైన నక్ష

త్రము (యోబు 9¹). దీని మూలపదమును స్వాతి యనక సప్తర్షి యని తెనిఁగించవలె ననుకొను వారు గలరు.

స్వాధీనము స్వాస్థ్యము చూ॥

స్వాభావికమైన ప్రకృతి సంబంధమైనది, స్వభావము చూ॥

స్వాస్థ్యము (Inheritance). మొదటఁ జేయఁబడిన యేర్పాటుల ప్రకారము ఏ భూమి యును ఒక గోత్రమునుండి గాని, కుటుంబము నుండి గాని వేటుపఱచ వీలులేకపోయెను. ఒక కుటుంబమునందు కుమార్తెలుమాత్రమే యున్న యెడల, ఆ కుటుంబపు అన్ని యితర గోత్రముల వారికి చెందకుండునట్లు వా రితరగోత్రీకులను వివాహమాడరాదను నియమమును సహితమేర్పా టయ్యెను (సంఖ్యా 26).

వారసత్వపు ఏర్పాటుల ననుసరించి జ్యేష్ఠ పుత్రునికి కట్టింపుభాగ మిచ్చిరి (ద్వితీ 21¹⁷). జ్యేష్ఠత్వమును గూర్చిన ఈ విశేషహక్కును మార్పుటకు తండ్రికి అధికారమున్నట్లు ఏకాపు యాకోబుల చరిత్రవలన దెలియుచున్నను (అది 27³⁷), ద్వితీయోపదేశకాండమునం దా హక్కును జ్యేష్ఠునినుండి తీసివేయఁబడకుండునట్లు మఱీ కఠినమైన నియమములను జేసిరి (21¹⁵⁻¹⁷). ఈ దేశములో నున్నట్లు, పెనిమిటి అన్ని భార్యకు స్వాస్థ్యముగా నియ్యఁబడలేదు. సంతానము లేనియెడల పెనిమిటి మరణాంతరమున, అతని సహోదరుఁడుగాని, దగ్గరబంధువుఁడు గాని ఆమెను పెండ్లాడవలెను. వారికి కలిగిన జ్యేష్ఠ పుత్రుఁడు, ఆమె మొదటి పెనిమిటి యాస్తికి వారసుఁడయ్యెను (ద్వితీ 25⁶). కొడుకులు లేని వాని ఆస్తికి వారసులెవ్వరో సంఖ్యా 27⁸⁻¹¹ నందు చూడవచ్చును. కూతురులున్నయెడల వారికిని, వారు లేనిపక్షమున తండ్రి అన్నదమ్మలకును, వారు లేనియెడల తండ్రి సమీపబంధువులకును అది చెందవలెనను నియమము గలదు.

స్వాస్థ్యము విషయమైన అర్థియ యేర్పాటులు. ఇశ్రాయేలీయుల దేశమును వారి గోత్రముల ప్రకారమును, కుటుంబముల ప్రకారమును ఇచ్చి నట్లు వారి చరిత్రవలనఁ దెలిసికొనవచ్చును.

వారి భూమిలే వారి స్వాస్థ్యము (యెహో 11³³ 13^{7, 14} మొ॥). ఇది యెహోవా వారికిచ్చిన భూమియగుటచే, ఆయనవలన వారి స్వాస్థ్యము నొందిరి (ద్వితీ 18¹ 19¹⁰ 20¹⁶ 21³³ మొ॥). లేవీయులకే భూమియు నిచ్చియుండలేదు. వారు దేవుని సేవకు ప్రత్యేకింపబడుటచేత, యెహో వాయే వారి స్వాస్థ్యమై యుండెను (సంఖ్యా 18³⁰ ద్వితీ 10⁹ యెహో 13³³). అదేరీతిగా ఇశ్రాయేలీయులును దేవుని స్వాస్థ్యముగా నెంచబడిరి (1 రాజు 8⁵¹⁻⁵³ = కీర్త 28⁹ 33¹³ యెష 19²⁴ మొ॥). దేవుడు తన ప్రజలయందు అధికాను రాగము గలవాడగుటచే, పరిశుద్ధులలో ఆయనకు స్వాస్థ్యము కలిగియున్నట్లును, ఆ స్వాస్థ్యము చాల మహిమకలదియై యున్నట్లును క్రీస్తు యేసుద్వారా కలిగిన దీవెను అలంకారరీతిగా వర్ణింపబడినవి (ఎఫె 1¹⁸). దేవు డీ లోకమున తన ప్రజలగు ఇశ్రాయేలీయులకు కనానుదేశమును స్వాస్థ్యముగా నిచ్చినట్లు, తన భక్తులైన వారికి పరమ కనాను అనుగ్రహించును కావున మోక్షము భక్తుల స్వాస్థ్యమై యున్నది అను అలంకారమును బైబిలునందున్నది (ఎఫె 1¹⁴ హెబ్రీ 9¹⁵ 1¹ పేతు 1⁴ మొ॥). అన్యులు మెస్సీయకు స్వాస్థ్యముగా నియ్యబడరను వాగ్దానమున్నది (కీర్త 2⁷).

స్వీ స్వే

స్వీకృతము (Adoption). బైబిలునందు పౌలు భిక్షకుడుమాత్రమే యీ పదమును 5 మారులు వాడెను (రోమా 8^{15, 23} 9⁴ గల 4⁵ ఎఫె 1⁵). రోమా 9⁴ లో అది దేవుఁ డిశ్రాయేలీయులను తన స్వంత జనముగా నేర్పఱచుకొనుటను సూచించుటకు వాడినపదమై యున్నది. దేవుఁడు వారి వశీకృతములగుటవలన వారు కుమారస్థితిని బొందిరి. తక్కిన వాక్యములలో యేసుక్రీస్తు నందున్నవారికి కలిగిన ఆత్మీయ హక్కులు సూచింపబడును. పాపమువలన అన్యులై యుండినను క్రీస్తును విశ్వసించుటవలన వారు కుమారస్థితి పొందుటనుగూర్చి ఈ పదమును వాడెను. ఈ దృష్టికరమునందు రోమీయులు చేసికొను దత్తునుగుఱించి పౌలు సూచించెనని

కాన్త్రుజ్ఞుల యభిప్రాయము (హే నూ రక్షితి చూ॥).

స్వేచ్ఛ, స్వాతంత్ర్యము (Free-will). మానవుని స్వాతంత్ర్యమున్నదా లేదా యను దానిని గుఱించి కాన్త్రులు నేటిముఱకు వాదించుచునే యున్నారు. అట్టి వాదములకు బైబిలునం దెట్టి సూచనలును లేవు. ఆరంభమునుండి (ఆది 4⁷), చివరిముఱకు (ప్రక 22¹⁷) మానవులకు స్వేచ్ఛగలదని బైబిలు చెప్పకయే చెప్పుచున్నది. మానవులకు సహజబుద్ధి స్వేచ్ఛయనునది గలవని యొప్పుకొనును. సుబార్తను నమ్మి దాని ద్వారా రక్షణ పొందుటకు కావలసినంత స్వాతంత్ర్యము లేక శక్తి పాపములోపడిన మానవులకున్నదో లేదో యనుదానినిగూర్చి కూడ తాత్పర్య భేదము గలదు (ఏర్పాటు చూ॥).

హా

హంస పక్షులు 39 చూ॥

హాకల్యా (Hacaliah = యెహోవా విముఖుడు). నెహేమ్యా తండ్రి (నెహే 1¹ 10¹).

హాకీలా (Hachilah = చీకటిగా). హెబ్రీయుకు దక్షిణముగా నుండు జీపు అరణ్య ముందున్న ఒక కొండ. దాచీదు పౌలుచేత తరమబడినప్పుడు ఇచ్చట దాగుకొనెను (1 సమూ 23¹³ 26^{1, 3}). అది పర్తెసెకు దక్షిణముగా నున్న అరణ్యప్రాంతములలో నున్నదని చరిత్ర వలనఁ దెలియును (23¹⁴⁻¹⁶) గాని ప్రస్తుత మా ప్రదేశమున నుండు కొండల పేరులలో దీని పేరును గూర్చిన సూచన యేమియు లేకపోవుటచే దాని యునికినిగూర్చి ఇంకను సూటిగాఁ దెలియదు.

హాకూపా (Hakupha = పంగి పోయినది). నెహీరీయులలోని యొక కుటుంబమునకు పెద్ద (ఎబ్రా 2¹¹ = నెహే 7⁵⁵).

హాక్కాటాను (Hakkatan = అన్నిటిలో చిన్నది). బాబెలు చెలెల్లోనుండి తిరిగివచ్చిన కుటుంబములలో నొకదానికి పెద్ద (ఎబ్రా 8¹³).

హాక్కోజో (Hakkoz = ముల్లు).

1. యూదా సంబంధులలో నొకఁడు (1 దిన 4⁹). ఇక్కడ కోజో అని మూత్రమున్నది.

2. ఒక యాజక కుటుంబమునకు పెద్ద. ఇతని వలన ఈ కుటుంబమునకును అదేపేరు కలిగెను (I దిన 24¹⁰ ఎజ్రా 3²¹ నెహె 34²¹ 6²³). వీరు తమ వంశావళి క్రమణికలు చూపజాల నందున యాజకత్వము జరుపుటకు నెలపు లేక పోయెను.

హాక్మోనీ (Hachmoni = హ్మోని). దావీదు పరాక్రమశాలలలో ముఖ్యుడగు యాహోబాము తండ్రి (I దిన 11¹¹) యొక్క పూర్వీకుడని కొందఱి తలంపు. ఇతని కుమారుని II సమూ 23⁸ నందీ పేరు వాడక, కుటుంబమునబట్టి ఇతనిని తక్మోనీయుడు (=హాక్మోనీ) అను పేరు పెట్టిరి. రాజకుమారుల సహవాసీయగు యెహీయేలను మఱియొకఁడును ఇతని కుమారుడై యుండెను (I దిన 27³²). ఈ కుటుంబమును గూర్చిన మఱి యేనూచనలు లేవు.

హాగాబా (Hagabab, Hagaba = మిడుత). నెతీనీయులలోని యొక కుటుంబ మునకు పెద్ద. ఆ కుటుంబమునకును ఈ పేరు గలదు (ఎజ్రా 2⁴⁶ నెహె 7⁴⁸). ఇంగ్లీషునం దున్నట్లుగా అసలునందును ఈ పదముయొక్క గుణితమునందు కొద్ది భేదము కలదు. ఎజ్రాలో మొదటి విధముగాను, నెహెమ్యాలో రెండవ విధముగాను ఉన్నది.

హాగ్గయి (Haggai = ఉత్సవకరము). బబు లోను నుండి శ్రీ॥ ము॥ 537 సం॥ న తిరిగి వచ్చిన వారిలో నొక ప్రవక్త. యూదులు యెరూష లేమునకు బబులోను నుండి రావేగమే దేవాలయ మును తిరిగి కట్ట నారంభించిరి గాని సమ రయులను మఱికొందఱును వారి పని సాగకుండ నాటంకపఱచినందున ఆ పని పదునాఱు సంవత్సర ములవఱకు ఆగిపోయెను (ఎజ్రా 3, 4). శ్రీ॥ ము॥ 520 సం॥ వృద్ధుడైన హాగ్గయి ప్రవక్త దేవునిచే శ్రేరేపింపఁబడి అధిపతియైన జెరుబ్బాబెలును ప్రధానయాజకుడగు యెహోషువను దేవాలయ మును తిరిగి కట్టుటయను పనిని మఱల నారంభించి ముగించుఁడని హెచ్చరించెను (జెక 5:14). హాగ్గయి గ్రంథమునందు నాలుగు మాసములలో చెప్పఁబడిన నాలుగు వర్తమానము లున్నవి.

1. ఆధ్యాయమునందు హాగ్గయి అధిపతులకు జనులను శ్రేరేపించవలసినంతముటుకు శ్రేరేపించుటవలన వారు వెంటనే దేవాలయమును తిరిగి కట్ట నారంభించినట్లు చదువుచున్నాము.

21-9 నందు మొదటి మాసమైన తరువాత దేవాలయమును తిరిగి కట్టవలసిన సమయము ఇంకను వచ్చినదో లేదో యని జనులు సంబేపించునట్లు కనఁబడుచున్నది. దానినిబట్టి హాగ్గయి యెహోవా వారితో కూడ నున్నాడనియు ఈ నూతన దేవాలయముయొక్క మహిమ సాలామెను కట్టించిన దేవాలయముయొక్క మహిమకంటె నధికమై యుండుననియు, యెహోవాపేరట వారికిఁ బలిపి వారికి నిశ్చయము కలుగజేసెను.

210-19 నందు రెండు మాసములకుఁ తరువాత ప్రవక్తయైన హాగ్గయి వారు చేయవలసిన పనిని నమ్రకముగా చేసినట్లయిన దేవుడు వారిని ఆశీర్వదింపునని దృఢముగాఁ దెలిపెను.

230-23 నందు ఆ దినముననే ప్రవక్తయైన హాగ్గయి దేవుడు లోకరాజ్యములన్నిటిని క్రింద పడవేయనున్నను ఆయన తన జనులను కాపాడు నని వాగ్దానము చేసినట్లు యెహోవా నామమందు జెరుబ్బాబెలుతో చెప్పెను. J. C.

హాగ్గీ, హాగ్గీయులు (Haggi = పండుగు కాలములో పుట్టినవాడు, Haggites). గాకు కుమారులలో నొకఁడు (అది 46¹⁶ సంఖ్యా 26¹⁵). అతని సంతతివారు హాగ్గీయులు అనఁబడిరి (26¹⁵).

హాగ్గీతు (Haggith = పండుగకు సంబంధించినది). దావీదు భార్యలలో నొకతె. అదో నీయా తల్లి (II సమూ 8¹ I రాజు 1⁵ 2¹³).

హాగ్గీయా (Haggiah = యెహోవా పండుగు). మెరారితెగవారిలోని యొక లేని యుడు (I దిన 6³⁰).

హాగ్గీయులు హాగ్గీ చూ॥

హాగ్గీయుడు (Hagrite). దావీదు మందల కాపరియగు యాజీజాయొక్క వీరుడు (I దిన 27²¹).

హాగ్గీయులు (Hagrites, Hagarites, Hagerenes). గిలాదుదేశమునకు తూర్పుగా

నున్న అరబ్బీ దేశనివాసులలో ఒక జాతివారు. యొర్దానుకు తూర్పుననున్న ఇశ్రాయేలీయులు వీరిని రెండుమారులు ఓడించిరి (I దిన 5^{3, 19, 30}). దావీదు కాపరులలో నొక హగ్రియుడగుండెను (I దిన 27³¹). అతఁడీ జాతివాఁడైయుండును. గ్రీకువారు వీరిని అగ్రాయ్ (Agraini) అని పిలిచిరి. అష్షూరువారి రాతి శాసనములలో కూడ ఈ పేరు కనబడును. వీరు హగరు సంతానమని కొందఱి తలంపుగాని ఇష్టాయేలీయులకు వేఱైనవారని వారిపేరు కనబడు జాతితావలనఁ దెలియుచున్నది. వారి యుత్పత్తిని గూర్చి యేమియును తెలియదు. ఆప్రచాణిక గ్రంథములలోని బారూకు 3³ లో నుండు అగరు సంతతివారు వీరే.

హజర్రువలు (Hazar-Shual = నక్క ఊరు). యూదా దక్షిణభాగమున నున్న గ్రామము (యెహో 15³⁸ = I దిన 4³⁸). షిమ్యోను గోత్రీకుల కియ్యబడెను (యెహో 19³). చెఱ కాలమునకు తరువాత యూదులు నివసించిన ఊళ్లలో నిదియొకటిగా నుండెను (నెహె 11³⁷). ప్రస్తుతము బెయ్నెబాకు తూర్పుగా ఒక దిబ్బ మీఁద నుండు సావె (Saweh) అను శిథిలములు దీనియొనకియై యుండువచ్చును.

హజర్రూసా (Hazar-Susim, Hazar-Susah = అడు గుఱ్ఱము లేక గుఱ్ఱముల ఊరు). షిమ్యోనీయుల యూళ్లలో నొకటి (యెహో 19³ = I దిన 4³¹). బెయ్నెబాకు పడమరగా నున్న నూసీను (Susin) అను శిథిలములే దీని యొనకి కావచ్చును.

హజాయా (Hazajiah = యెహోవా చూచెను). యూదా సంతతివారిలో నొకఁడు (నెహె 11⁵).

హజాయేలు (Hazaël = దేవుఁడు చూచెను). వీరియ రాజు ఇశ్రాయేలీయుల లోని బయలు పూజారుల నెల్లరిని శిక్షించుట కితఁడు సాధనమగునని ఏలీయా పరలోకగతుఁడు కాక పూర్వమే యతనిని దమస్కుకు రాజుగా నభిషేకించెను (I రాజు 19¹⁵⁻¹⁸) గాని, అతఁడు చాలకాలముపఱకు రాజ్యమును స్వాధీనపఱచు కొనక బెన్వద్దకు కు సేవకుఁడుగా నుండెను.

సుమారు క్రీ॥ ము॥ 844 నందితఁడు బెన్వద్దకును చంపి, అతనిరాజ్యము నవహరించి దాని నేలెను. దాని నవహరింపక పూర్వము బెన్వద్దకు జబ్బు పడినప్పుడు ఎలీషా యొద్దకు, ఆ జబ్బునుండి బెన్వద్దకు బాగుపడునది. లేనిది కనుగొనుటకు పంపబడెను. ఎలీషా బెన్వద్దకు మరణమగునని దెలిపెను (8⁷⁻¹⁰). ఇశ్రాయేలీయులను చాల బాధపఱచువాఁడ వగుదువని ఎలీషా కన్నీళ్లతోఁ జెప్పఁగా (8^{11, 12}) హజాయేలు అట్లంతమాత్రమును చేయనని నడివెను. తరువాత బెన్వద్దకును చంపెను (8^{13, 15}). యెహూ ఇశ్రాయేలును ఏలునప్పుడితఁడు యొర్దానుకు తూర్పుభాగముపై దండెత్తి దానిని జయించెను (10³⁹). ఇశ్రాయేలు రాజగు యెహోయాహాజ కాలమున యొర్దాను పడమట నుండు దేశమును ఇతఁడును, ఇతని తరువాత వచ్చిన III-వ. బెన్వద్దకును మఱియుకొనగా బాధపఱచి నాశము జేసిరి (II రాజు 13⁴⁻⁷). అతఁడీ దండ యాత్రలో ఫిలీష్తీయుల పట్టణమగు గాతును పట్టుకొని యెహూషరేముమీఁదనే యుద్ధము జేయబోయెను. యూదా రాజగు యోవాహు లంచము లిచ్చి అతనిని వెనుకకుఁ బంపి వేసెను (II రాజు 12^{17, 18}) ఆమా 1⁴ లో నున్న హజాయేలు మందిరమును పడములు దమస్కుకు పెట్టఁబడిన పేరై యున్నది. అష్షూరు చక్రవర్తి యగు వల్లనేసరు హజాయేలు దేశముమీఁద దాడి వెడలినట్లు అష్షూరు రాతిశాసనములవలనఁ దెలియును. హజాయేలు ఏలీనంతపఱకు ఇశ్రాయేలీయులకు అపజయములే కలిగెను. అతని తరువాత వచ్చిన బెన్వద్దకు III కాలమున మొదట జయము నొందినను తరువాత ఓడిపోయిరి.

హజీయేలు (Haziel = దైవదర్శనము). గెర్జోను తెగవారిలో నున్న యొక లేవీయుఁడు (I దిన 23⁹).

హజేరోతు (HazerOTH = దండు పేటలు). ఇశ్రాయేలీయులు సీనాయినుండి బయలుదేరిన ఏవ్వుట మకాముచేసిన రెండవ స్థలము (సంఖ్యా 11³⁵ 12¹⁶ 33^{17, 18} ద్వితీ 1¹). ఇచ్చట అహోస మిర్యాములు మోషేమీఁద సజిగిరి (సంఖ్యా 11³⁵-12¹⁶). సీనాయికి 36 మైళ్లు ఈశాన్యముగా నుండు అయిజ్ - ఎర్ - హద్రా

(*Aiyin-el-Hudera*) దీనియునికి యని సాధా రణముగా నొప్పుకొందురు.

హాజో (Hazo = దర్శనము). అబ్రాహాము తోడబుట్టినవాడగు నాహోరు కుమారులలో నొకఁడు (అది 22²²). ఇదే పేరుగల నొక తెగకు పూర్వకుఁడు. హారాసు దగ్గర నుండు హజా అను దేశముగూడా అష్షూరు చక్రవర్తియగు ఏస్సర్దాద్ ను ఒక దండయాత్రలో దాటివెళ్లినట్లు అష్షూరు రాతిశాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. అది ఈ జనమునకు నూచనగా నున్నదని తలంచుచున్నాము.

హాజ్జెల్లొని (Hazzelponi = నాతల్లి తిరుగువాఁడు ఆశ్రయమిచ్చుగాక). యూదావారి వంశావళి క్రమణికలో కనబడు ఒక స్త్రీ పేరు (I దిన 4³).

హాటిటా (Hatita = చెక్కుట). చెఱకాలమునకుఁ దరువాత ద్వారపాలకులుగా నున్న వారిలో నొక తెగకు పూర్వకుఁడు. అతనినిబట్టి ఆ తెగవారికి నిదేపేరు కలిగెను (ఎబ్రా 2⁴² = నెహె 7⁴⁵).

హాటిఫా (Hatipha = పట్టఁబడువాఁడు). సెలీషీయులలో నొక తెగకు పూర్వకుఁడు. ఆ తెగవారికిని ఈ పేరే కలిగెను. జెరుబ్బా బెలుతోకూడ తిరిగివచ్చినవారిలో ఈ తెగవారు గలరు (ఎబ్రా 2⁵⁴ = నెహె 7⁵⁸).

హాట్టిలు (Hattil = అదురుచున్న). సాలామోను సేవకులనఁబడిన వారిలో నొక తెగకు వారి గోత్రకర్తవలన కలిగినపేరు (ఎబ్రా 2²⁷ = నెహె 7⁵⁹).

హాట్టూషు (Hattush = సభగా సమ కూర్చుంటున్నవారు).

1. యాజకులలో నొక కుటుంబమునకు పేరు. వీరు చెఱనుండి జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగివచ్చి (నెహె 12³), నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నుండిరి (10⁴).

2. దావీదు సంతతివారిలో నొకఁడు (I దిన 2²⁹). ఎబ్రా 8³ నందు ఇతఁడు ఎబ్రాతో కూడ యెరూషలేమునకు వచ్చినట్లున్నది. అయితే ఈ రెండు వాక్యములు పూర్ణముగా నేకీభవించుక

పోవుటవలన ఈ రెండు వచనములలోనున్న పేరు ఇద్దఱిని నూచించవచ్చును.

3. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయము చేసిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 3¹⁰).

హాతథు (Hathath = భీతి). ఒత్తీయేలు కొడుకులలో నొకఁడు (I దిన 4¹³).

హాతసాక్షి (Martyr). ఈ పదము బైబిలు నందు లేదు. దానికి ప్రతిగా సాక్షి అను పదమున్నది. అయినను సత్యము నొప్పుకొని దాని దృఢపటచుటకు తమ ప్రాణమును పెట్టిన వారు బైబిలునందు మొదటినుండి అనగా హేబెలు కాలము మొదలుకొనియున్నట్లు దృష్టాంతము లున్నవి. ప్రవక్తల ప్రాణములు వెదకుట సర్వ సాధారణమైన విషయమై యున్నది. గాని క్రీస్తు నిలువవేయఁబడిన తరువాత క్రొత్త నిబంధనలో హాతసాక్షులైనవారు ముఖ్యముగా ఆయన మాదిరిని జూచి మరణమునకు సహా తెగించునంత ధైర్యముగలవారైరి. సైఫను మొదటి క్రైస్తవ హాతసాక్షియయ్యెను (కార్య 7, 8). అపొస్తలులలో జెబెదయి కుమారుడగు యాకోబు మొదటివాఁడు (12⁷). పెర్సేము సభలో అంతిమ యువాఁడు హాతసాక్షి యయ్యెను (ప్రక 2¹²). బైబిలునందు పేరు లుదాహరింపకపోయినను అనేకులట్టివారై యున్నట్లు నూచనలు కలవు (6^{9,11} సాక్షి చూ॥).

హాతాఘ (Hattaach). ఎన్తేరును సేవిం చుటకై చక్రవర్తియగు అహాష్వేరోఘవలన నియమింపఁబడిన నపుంసకులలో నొకఁడు. హామాను యూదులపైఁ జేసిన కుట్రను మొర్దెశ్వలనఁ దెలిసికొనుటకు ఇతఁడే ఎన్తేరుకు మిగుల సహాయ పడెను (ఎన్తే 4^{5,9,10}).

హదదు, హదరు (Hadaad = నలుగఁ గొట్టుట, *Hadar*).

1. షేముకు సంబంధించిన జనములలో నొక దాని దేవత. ఈ దేవతపేరు బైబిలునందు లేక పోయినను, బెల్షాదు, బెల్షారు, బహుళా ఆద్ర మెరెకు (=అదదు + మెరెకు) అను సమాసపదములలో కనబడుచున్నది. అది రిమ్మాను దేవతకు

సంబంధించినదై ఇంద్రునివలె ఉరుము మెరుము లకు అధిదేవతయై యున్నది (రిష్టాను చూ॥).

2. ఇష్టాయేలు కుమారులలో 8 వ వాని పేరు (I దిన 13°). ఆది 25° నందు వీనికి బదులు హదరు అను పేరు గలదు. హెబ్రీ భాష యందు ద ర అను అక్షరములు చాలమట్టుకు ఒకటేరీతిగా నుండుటచే నీ పొరపాటు వచ్చినది.

3. ఎదోమునందు పూర్వకాలమునం దుండిన 8 మంది రాజులలో నాల్గవవాడు (ఆది 36°, I దిన 14°).

4. ఆ రాజులలోనే 8 వ వాడు (I దిన 15°). పైన 2 లో నున్నట్లు ఆది 36° నం దితనికి హదరు అను పేరున్నది.

5. క్రీ॥ ము॥ 10 వ శతాబ్దమునందు ఎదోము రాజులలో నొకని కుమారుడు (I రాజు 11^{4, 22}). దావీదు నేనాధిపతియగు యోవాబు ఎదోమీయులను జయించి నాశనము చేయగా, ఇతఁడు తప్పించుకొని విగుప్తుకు పారిపోయి విగుప్తురాణి చెల్లెలిని పెండ్లియాడి, దావీదు కాలముచేసిన పిదప ఎదోముకు తిరిగి వచ్చి, సాలామోనుమీఁద తిరుగఁబడి తన దేశమును విడిపించుకొనెను.

హ ద దె జెరు, హ ద రె జెరు (Hada-dezer = హదరు సహాయము చేయును). దమ స్కూకు సమీపముననున్న సోబారాజు (II సమూ 8° I దిన 18^{o-3}). హదదెజెరు దావీదుచే నోడించఁబడిన పిమ్మట దమస్కూ వా రాతనికి సహాయము జేయవచ్చి వారును ఓడిపోయి దావీదుకు లోబడిరి (II సమూ 8^{o-13} I దిన 18^{o-10}). తరువాత హదదెజెరు అహ్మోనీయులతోను నీరియ నులతోను సంధిజేసికొని, దావీదు వెదిరించుటకు వారికి తోడ్పడెను గాని హేలాములో వారు మరల ఓడిపోయిరి (II సమూ 10¹⁶). సోబాకు లోఁపైన వారు పిమ్మట దావీదుతో సహధానపడిరి (II సమూ 10¹⁶⁻¹⁹ I దిన 19¹⁶⁻¹⁹ సోబా) చూ॥

హ ద ద్రి మ్మోను (Hadadrimmon = హదదు+రిష్టాను. ఈ రెండును నీరియనుల దేవతల పేరులు. ఆ పేరులక్రింద చూ॥). ఈ పేరు జెక 12¹¹ నందు మాత్రము కనఁబడును. ఇది యెత్తెయేలు పైదానముందున్న యొక స్థలముగా

నెంచుట సాధారణమైన విషయము. యోషీయా నిమిత్త మచ్చట విశేషముగా ప్రలాపించినట్లు తెలుపుటయే జెకర్యా యుద్దేశమని అట్టివారనుకొందురు. జెరోము అను ప్రాచీన పండితుని అభిప్రాయప్రకారము ఇది మెగిద్దోకు మాటు పేరిని యొంచవలసియున్నది. అయితే నవీనపండితులలో కొందఱిది యొక స్థలముగాక దేవతయే యని తలంచుచున్నారు. అట్టివారు హదద్రిష్టాను దేవతకొఱకు ప్రలాపించినట్లు తెలుపుట జెకర్యా యుద్దేశమని చెప్పచున్నారు.

హ ద సాని (Hadassah = గొంజి చెట్టు). ఎన్నేరు మొదటిపేరు. అహష్వేరోషు చక్రవర్తి ఆ పేరును ఎన్నేరు అని మార్చెను (ఎన్నే 2⁷).

హ దా షా (Hadashah = కొత్త యూరు). యూదాదేశములో షెఫేలా యను ప్రాంతములోనున్న యొక గ్రామము (యెహో 15³⁷). దాని యునికినిగూర్చి యింక నూటిగాఁ జెలియను.

హదీదు (Hadid = ఐస కొన). చెఱకాల మునకు పిమ్మట బెన్యామీనీయులు నివసించిన యొక ఊరు (ఎజ్రా 2³³-నెహె 7³⁷ 11³⁴). ఈ పేరుతోకూడ లోదు (=లుద్ద) అను గ్రామమును కనఁబడును. I మక్క 12° 13¹³ పురా 18 6, 5 లందున్న ఆదీదా (Adida) యని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఆది యూదా దేశమందలి షెఫేలాలో లుద్దకు 3 మైళ్లు తూర్పుగా నున్నది. దాని ప్రస్తుతపుపేరు హదీతె (Haditheh, పటము III, D 5).

హదోరము, అదోరాము (Hadoram, Adoram = ఉన్నతమైనవాని ప్రియుడు).

1. యొక్తాను విదవకుమారుడు. అరబీ గోత్రములలో నొకదాని పూర్వకుడు (ఆది 10²⁷ I దిన 1²¹).

2. హమతురాజగు తోహు కుమారుడు. దావీదు హదదెజెరును జయించిన పిమ్మట తోహు తన సంతోషమును కనఁబఱచుటకు ఇతనిని దావీదుయొద్దకుఁ బంపెను (I దిన 18¹⁰). II సమూ 8^{o, 10} లో ఇతనిని పొరబాటుగా యోరాము అని వ్రాసిరి (యోరాము I చూ॥).

8. రాజగు రహబాము క్రిందనున్న యువోగ్గ గ్రంథులలో నొకఁడు (II దిన 10¹⁸). I రాజు 12¹⁸ లో నితనికి ఆదోరాము అను పేరు కలదు (ఆదోనీరాము చూ॥).

హద్దురాళ్లు తీసివేయుట సేరములు శత్రులు II 2 (2) చూ॥

హద్దాయి (Hadlai = బలహీనుఁడు). ఎఫ్రాయిమియులలో నొకఁడు (II దిన 28¹²).

హద్రాకు (Hadrach). ఒక ప్రదేశపు పేరు. జెకర్యా దీనికి విరోధముగా ప్రవచించెను (జెక 9¹). ఈ పేరిచ్చటమాత్రము గలదు. అది సిరియాలో నున్నట్లు దాని సంబంధ వాక్యమువలన స్పష్టమగుచున్నది. అష్షూరు రాతి శాసనములలో హతారిక్కు (Hatarikka) యను దేశమే యిది యని తెలంచుచున్నారు. దీనిని గూర్చిన పేజు నూచన లెవ్వయును గానరావు.

హాన న్యా (Hananiah = యె హో వా కృపగలవాఁడు).

1. బెన్యామీనీయులలో నొకఁడు (I దిన 8²⁴).

2. హేమాను సంతానీకుఁడు. దావీదు నియమించిన 24 సంగీతవంతులలో 16 వ దానికి నాయకుఁడు (I దిన 25^{4,23}).

3. రాజగు శుజ్జియా క్రిందనున్న యువోగ్గ గ్రంథులలో నొకఁడు (II దిన 26¹¹).

4. యర్దీయా కాలమునందు ప్రధానులుగా నున్నవారిలో సిద్క్రియా యనువాని తండ్రి (యర్దీ 36¹²).

5. యర్దీయాను విరోధించిన అబద్ధ ప్రవక్తలలో నొకఁడు. యూదులచేత దీర్ఘకాలముండు నని రాజైన సిద్క్రియా యేలుబడియును 4 సం॥ న యర్దీయా ప్రవచింపఁగా, ఇతఁడు ఆ చెఱ రెండు సం॥ ల లోపుగా తీరిపోవునని దానికి గుఱుతుగా యర్దీయా వేసికొనియున్న కాడిని విఱుగగొట్టెను. యర్దీయా తరువాత తన ప్రవచనమును మఱితర దృఢముగాఁ దెలిపి హానన్యా ఒక సం॥ రము లోపుగా చచ్చునని ప్రవచించెను. అట్లే తరువాత శిక్షవేఱెను (యర్దీ 28¹⁻¹⁷).

6. యర్దీయాను పట్టుకొన్న కాపలివారి యధిపతియగు ఇరీయా తాత (యర్దీ 37¹³⁻¹⁵).

7. షద్రాకుయొక్క హెబ్రీ పేరు (దాని 1⁷ I మక్క 2⁵⁹).

8. జెరుబ్బాబెలు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 3^{19,21}).

9. అన్యస్త్రీలను వివాహము జేసికొని, ఎబ్రా ప్రేరేపణవలన విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు (ఎబ్రా 10²⁸).

10. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయము చేసినవారిలో నొకఁడు. ఇతఁడు జెషధజ్జాని యనఁబడెను (నెహె 3³).

11. నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠింపఁగా బాకాలను ఊదిన యాజనులలో నొకఁడు (నెహె 12⁴¹).

12. నెహెమ్యా కాలములో నిబంధనను ముద్రించిన పెద్దలలో నొకఁడు (నెహె 10²³).

13. నెహెమ్యా సహోదరుఁడు. ఇతఁడు కోటకు అధిపతిగా నుండెను. ఇతఁడు హనానీతోకూడా యెరూషలేమునకు అధిపతిగా నుండెను (నెహె 7²).

14. చెఱకాలమునకు తరువాత యెహోయాకీము దినములలో నున్న ఒక యాజకుఁడు (నెహె 12¹²).

హాన న్యేలు యెరూషలేము B V 2 (3) చూ॥

హానమేలు (Hanamel = దేవుఁడు జారి పడెను). యర్దీయా పినతండ్రియగు షల్లూము కుమారుఁడు (యర్దీ 32^{7,9,12,44}).

హానానీ (Hanani = కృపగల).

1. దావీదు నియమించిన 24 సంగీతవంతులలో 16 వ దానికి నాయకుఁడు. హేమాను సంతానీకుఁడు (I దిన 25^{4,23}).

2. యెహూ అను ప్రవక్తయొక్క తండ్రి (I రాజు 16¹). ఇతఁడు దీర్ఘద్యుయై రాజగు ఆసా నిరియావారిలో సంగీతజేసికొన్నందున

గడ్డింపంగా ఆసా యితనిని చెఱసాలలో వేయించెను (II దిన 16').

3. నెహెమ్యా సహోదరుఁడనబడినవాఁడు. ఇతఁడు నెహెమ్యా బంధువుఁడై యుండును (నెహె 1³). ఇతఁడు హనన్యాతో కూడ యెరూషలేముకు అధిపతిగా నుండెను (7³ హనన్యా 13 చూ॥).

4. అన్యస్త్రీలను వివాహమాడి ఎఱ్ర ప్రేరేపణవలన వారిని విడిచిపెట్టినవారిలో నొకఁడు. ఇతఁడొక యాజకుఁడు (ఎఱ్ర 10³⁰).

5. నెహెమ్యా యెరూషలేము ప్రాకారములను ప్రతిష్ఠింపఁగా వాద్యములను వాయించినవారిలో నొకఁడు (నెహె 12³⁸).

హానోకు, హానోకు వంశస్థులు, హానోకీయులు (Hanoch = ప్రతిష్ఠింపఁబడిన, Enoch, Honochites).

1. కయీను పెద్దకుమారుడు. కయీనితని పేరట హనోకు అను ఊరిని కట్టెను (ఆది 417, 18).

2. షేతు సంతతివారిలో ఆదాము తరువాత ఏడవవాఁడు. యెరెదు ఇతని తండ్రి. మెతూషెల ఇతని కుమారుడు (ఆది 518-23). హానోకు దేవునితో నడిచిన తరువాత దేవుఁడతనిని తీసికొనిపోయెను గనుక అతఁడు లేక పోయెను (5²⁴) అను వాక్యమునుబట్టి ఇతఁడు భక్తి పరుఁడనియు చావకుండనే పరలోకగతుఁడాయెననియు తెలిసికొనవలెనని సాధారణముగా ననుకొందురు. ఈ వాక్యము సాధారముజేసికొని ఇతని సద్గుణములనుగూర్చి యూదుల పురాణములయందు దితనిని యెక్కువగా క్లాఫించిరి (మైరాక్సు 441⁶ 441⁹). క్రొత్త నిబంధనయందలి భక్తుల జాబితాలో నితని పేరును చూడవచ్చును (హెబ్రీ 11⁵). ఇతనిపేరు నొక కల్పనా గ్రంథము గలదు. దానిని క్రీ. ము॥ 105-84 మధ్యకాలమునందు రచించిరి తలకురు. యూదా 14, 15 నందు యెత్తఁబడినది ఆ గ్రంథమునందున్నది (1⁹ 5⁴ 27⁹). హానోకునుగూర్చిన చరిత్ర బహు కొద్దియే. దానిని విశేషముగ వివరించి, దానికెన్నో కల్పనా సంగతులను

చేర్చిరి. కొందఱు నవీనపండితులు బాబెలు పురాణములలో నున్నవానికిని వీనికినిగల సంబంధమును జూచి యూదులు బాబెలువారి పురాణములను డెలిసికొన్నందున నిట్టివానిని కల్పించిరిని యనుకొనుచున్నారు.

3. కత్తూరావలన అబ్రాహాముకు పుట్టిన మిద్యానుయొక్క కొడుకు (ఆది 25⁴).

4. రూబేనుయొక్క జ్యేష్ఠపుత్రుఁడు (ఆది 46⁹ నిర్గ 61⁴ సంఖ్యా 26⁵ I దిన 5³). ఇతని సంతతివారు హానోకు వంశస్థులు, అనియు హానోకీయులు అనియు పిలువఁబడిరి.

హాన్నా (Hannah = కృప). రాహతయూ సోసోఫీము పట్టణాథుఁడగు ఎఫ్రాయిమియ్యుడైన ఎల్కానా యనువాని భార్యలలో నొకతె (I సమూ 1³). పిల్లలులేనందున ఆమె చాల దుఃఖించుచుండి షిలోహులోని దేవునిమందనమున్న గుడారము నొద్దకు హమూలు ప్రకారము వెళ్లి దేవుఁడు తనకొక కుమారుని నిచ్చినయెడల వాని నాయనసేవకు ప్రతిష్ఠింతునని మ్రొక్కుకొనెను. దేవుఁడామె మొఱ నాలకించినందున నామె యొక కుమారుని కని వానికి సమూయేలను పేరుపెట్టి వాడు పాలు పదలఁగానే వానిని షిలోహులోని యాజకుల కప్పగించెను (13-20). ఆ సమయమునందే ఆమె యొక చక్కని స్తోత్ర గీతము బాడి తన కృతజ్ఞతను వెల్లడి జేసెను (21-10). కన్యయైన మరియు పాడిన గీతము చాలమట్టుకు దీని ననుసరించినదిగా నున్నది (లూ 140-55). ప్రతి సంవత్సరమును దేవాలయమునకు వచ్చునప్పుడెల్ల ఆ చిన్నవానికి ఒక చిన్న యంగీనికుట్టి తెచ్చునది (I సమూ 21⁹). సమూయేలుగాక ఆమెకు ముగ్గురు కుమారులును ఇద్దరు కుమార్తెలును గలిగిరి (2²¹). W.

హాన్నాతోను (Hannathon = దయతో చూడఁబడినది). తెబూలూను ఉత్తర సరిహద్దుగా మండు నొకస్థలము (యెహో 18¹⁴). దాని యునికినిగూర్చిన నూచన లేవియును లేవు.

హాన్నీయేలు (Hanniel = దేవుని కృప).

1. యెహోషాఫాత కనానును విభాగించునప్పుడు సహాయపడిన మనషే వారి ప్రతినిధి (సంఖ్యా 34²³).

2. ఆషేరీయుల . ప రా క్ర మ కాల ర లో నొకడు (I దిన 739).

హాపరాయిము (Hapharaim = రెండు గోతులు). ఇశ్కాబారు సరిహద్దులోని యొక స్థలము (యెహో 1919). యెహూబియస్ అను పురాతన చరిత్రకారుడు తెలిపినట్లు ప్రస్తుత మది కర్తేలుకు దక్షిణముగా నుండు ఎల్ - ఫరీయ (el-Ferriyyeh) అని యనుకొనుచున్నారు గాని అది ఘనముకు పడమరగా నుండు ఎల్ - అఫూలే (el-Afulah) యని ఇతరుల యభిప్రాయము.

హా ప్పి ఝే సు (Happizzez = చెదరిన వారు). యాజకులలోని 18 వ వంతుకు పెద్ద (I దిన 2413).

హాబక్కుకు (Habakkuk = కాగిలింల అష్టారు భాషయం దిదియొక కూరచెట్టును సూచింపవచ్చును). చిన్న ప్రవచన గ్రంథము లనఁబడినవాని గ్రంథకర్తలలో నెనిమిదవవాడు. దానియందొక కీర్తనయుండుటచే ఇతఁడు లేవీ యులలోని గాయకులలో నొకఁడని యూహింపఁ దగును. అప్రమాణిక గ్రంథములలో బేలు దేవత భుజంగము అను దానియం దితనిగూర్చిన సూచనయొకటిగలదు (33-39). గాని అందులో నితనికి LXX లో నున్న అంబకూము అను గ్రీకు రూపముగలదు. అతఁడొక చూతచే నెత్తఁబడి దానియేలు కాలములో బాబెలుకు కొనిపోఁబడి నట్లు అందుదాహరంపఁబడినది. యూదుల పారంపర్యములయం దితఁడు ఎలీషా బ్రదికించిన విధవ కుమారుడనియు (II రాజు 416), యెషయా గ్రంథమందు సూచింపఁబడిన కావలివాడనియు (యెష 216) వదంతులున్నవి గాని అవిన్నియు కల్పింపఁబడిన విషయములై నమ్మఁదగినవిగా నుండుటలేదు.

హాబక్కుకు గ్రంథము (The Book of Habakkuk). చిన్న ప్రవక్తల గ్రంథము లనఁబడినవానిలో నెనిమిదవది.

I. రచింపఁబడిన కాలము: కల్దీయులు వృద్ధి లోనికివచ్చి లోకరాజ్యము కానైయున్న కాల మున ఇది రచింపఁబడినది. కల్దీయ యనునది బాబెలునకు మాఱు పేరు. ఇంతకుమునుపు అష్టారు లోకరాజ్యమై బాబెలు నేలుచుండెను.

గాని క్రీ॥ ము॥ 625 సం॥ లో దానికి రాజ ధానిగ నుండిన సీసకే పట్టణమును బబులోనీ యులు 607 లో జయించి నాశనముజేసిరి. 605 నందు కల్మెషెషనొద్ద ఫరో నెకోను జయం చుటవలన అతని పక్షముననున్న యెహోయాక్ మనుకూడ జయించినట్లున్నది (యిర్మీ 463). అప్పుడు వారు సర్వలోకమున కేలికలైనట్లుండెను. బాబెలువారు వృద్ధిలోనికి వచ్చుచుండఁగా యూదుల దేశమును వారిచే నాశనమగునని హాబక్కుకు చూచి ఈ ప్రవచన గ్రంథమును వ్రాసెను. ఇట్లు అది క్రీ॥ ము॥ 625-600 సం॥ మధ్య నెప్పుడో రచింపఁబడినది. హాబక్కుకు యిర్మీయాకాలములో ప్రవచించెనని దీనివలనఁ దెలియును. అది యూదుల దేశమునకు బహు అపాయకరమైన కాలము.

II. ముఖ్యవిషయము: ప్రవచన గ్రంథము నందు మాత్రమే ప్రవక్త దేవునితో వాదమాడినట్లున్నది. యూదాదేశమును క్రూరులును భక్తి హీనులును అగు జనముచే నాశముచేయుట న్యాయమా యని ప్రవక్త వాదింపఁగా దేవుఁడు దాని ననుసరించి యూదావారి విషయము తన యుద్దేశమును దెలిపెను.

III. ముఖ్యబోధ: పాపమువలననే యూదులు నశింతురని ఇతర ప్రవక్తలవలెనే బోధించిన పిమ్మట వారిని నాశనముచేసిన కల్దీ యులనుకూడ శిక్షించునను దానినిబట్టి దేవుఁడు సర్వలోకమున కధికారియై అందఱియెడల బహు న్యాయముగా నశించునని దీని ముఖ్యబోధయై యున్నది. దానితోకూడ భక్తులు అట్టి శిక్ష కాలములో భయపడక తమ విశ్వాసముచేతనే రక్షింపఁబడెదరను సంగతిని దెలుపుటకు నీతి మంతుఁడు విశ్వాసముచేతనే బ్రదుకును అను గొప్ప సత్యమును లేటగాఁ జెప్పెను. అది విశ్వాసమూలముగా రక్షణకలుగునను దానికి మూల వాక్యమాయెను.

IV. ముఖ్య భాగములు:

1. పీఠిక 11.

2. ప్రవచనములు 12-20.

(1) దుర్మార్గులకు కలుగు జయమును చూచి ప్రవక్త యెహోవాకు మొఱఁపెట్టగా (12-4).

యూదావారిని శిక్షించుటకు దేవుడు వారిని సాధనముగా నుపయోగించినను, పిమ్మట వారును శిక్షనొందదని దేవుడు దానికి ప్రత్యుత్తర మిచ్చుట (14-19).

(2) కర్దీయులు తమకంటే నీతిమంతులుగా నున్నవారిని శిక్షించనిచ్చుట న్యాయమా యని ప్రవక్త ముఖ మొఱచెట్టగా (113-17), కర్దీయులు గర్వాంధులైన దుష్టులే (గాన వారు నశించుట సహజమైన సంగతియే యని చెప్పక) యనియు, నీతిమంతులైనవారు విశ్వాసమువలననే బ్రదికెదరనియు చెప్పిన పిమ్మట (21-4), కర్దీయులు చేసిన 5 విధములగు దోషములనుబట్టి శిక్ష కలుగునని చెప్పట (23-30).

(3) మ్మతిగానము (31-19). దేవుని కనికరమును వేడుకొనిన పిమ్మట (32), దేవుడు గొప్ప మహిమా ప్రభావములతో కనబడుటను అందువలన కలిగిన భయమును అలంకారరీతిగా వివరించిన పిమ్మట (33-16) ప్రవక్త తనకు దేవునియందు కలిగిన నమ్మకమును బహు దివ్యముగాఁ దలపి గ్రంథమును ముగించెను.

మాడవ యధ్యాయమునందలి యీ కీర్తన ఆరంభమున నీ గ్రంథములో నుండక తరువాత దానికి చేర్చబడెనని కొందఱి యభిప్రాయము గాని దానిలోని సంగతులు రెండు అధ్యాయములలోని సంగతులతో నేకీభవించి వానికి తగిన ముగింపై యున్నది.

హబజ్జీన్యా (Habazzaniah). దేవుని మందిరపు గదులలో నొకదానియొద్దకు యిర్మీయా వెంటఁబెట్టుకొని పోయిన రేకాబీయుడగు యజ్ఞస్వాకు తాత (యిర్మీ 357). ఈ వచనమునందు యజ్ఞస్వా హబజ్జీన్యా అను మాటలు క్రమము తప్పియున్నవి.

హబాయ్యా (Habaiah = యెహోవా దావిచెట్టెను). జెరుబాబుబెలుతో తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్లిన యాజకులలో నొకటటుంబవువారు. వీరు తమ వంశావళి క్రమములేక చూపలేకపోయిరి గాన తమ యాజకత్వ భర్తము నిలుపుకొనలేకపోయిరి (ఎజ్ర 281 = నెహె 763).

హమాతు, హమాతీయులు (Hamath = హోట లేక ఆవరణము, Hamethites).

1. హమాతీయులు కనాను కొడుకగు హమాతు సంతతివారు (ఆది 1018 I దిన 119).

2. దమస్కుకు ఉత్తరముగా 120 మైళ్ల దూరమున ఒరాంటీసు నది దగ్గరనున్న యొక ప్రసిద్ధ పట్టణము. దావీదు కాలమున తోయి యను రాజు దీనినేలెను. ఇతఁడు దావీదుతో స్నేహముగా నుండి, హదరెజరతనిచే నోడింపఁబడినప్పుడు తన సంతోషము నగుపరచుటకు రాయబారులను బంపెను (II సమూ 89, 10 I దిన 183-9, 10). సాలూమోను రాజయినప్పుడు తన రాజ్యము నింతవఱకు పెంపకముజేసి (I రాజు 883), ఆచ్చట ఖజానానుంచు ప్రాకారములను గట్టించెను (II దిన 84). ఇది త్వరలో ఇశ్రాయేలీయుల స్వాధీనమునుండి తొలగిపోయినను 2 వ యెరూబాము ఆ పట్టణము వఱకున్న ప్రదేశమును ముఖల పట్టుకొనెను (II 1423-28). మొదటి నుండి ఇది ఇశ్రాయేలీయుల రాజ్యమునకు ఉత్తర హద్దుగా నెంచబడెను (సంఖ్యా 1321 84 యెహో 133 న్యాయ 33). ఈ కాలమునందు ప్రవచించిన ఆమోసు దీనిని హమాతు మహాపురమని పిలిచెను (ఆమో 69). జెకర్యా దీనిని దమస్కు, తూరు, నీదోను అను గొప్ప పట్టణమునకు సమానమైనదానిగా నెంచినట్లు జెక 91, 2 వలనఁ దలయును. అష్షూరు చక్రవర్తులు దీనిని జయించి, దాని నివాసులను దేశాంతరము బంపిరి. ప్రవక్తలు దీని నాశమునుగూర్చి ప్రవచించిరి (యెష 109). దీనిని జయించుకొంటిమని అష్షూరీయుల లలికయించిరి (II రాజు 1834 = యెష 3813 II రాజు 1913). చెఱపట్టెబడిన ఇశ్రాయేలీయులు కొందఱు హమాతుకు కొంచు పోఁబడిరి (యెష 1111). పది గోత్రములు పాడయినప్పుడు షూత్రాను లోనుండుటకు కొందఱు హమాతువారు పంపబడిరి. అషీమా అనునది వీరిదేవతయై యుండెను (అషీమా చూ॥). తరువాత దీని ప్రాముఖ్యత తగ్గినట్లున్నది. యిర్మీ 4982 నందు అది దమస్కులోనైనట్లు కనబడుచున్నది. యెహెకేలు ఇది మరల పరిశుద్ధ దేశమునకు ఉత్తరహద్దుగనని ప్రవచించెను (4718, 17, 20 481). దానిపేరు నేటివఱకు అచట

నున్న హమా (Hamah) యను ఊరిపేరులో కనబడును (పటము VIII, C 1).

హమాతుసోబా (Hamath zobah = సోబాలోని హమాతు లేక సోబా ప్రాకారములు). ఇది సోలొమోనుచే పట్టబడిన యొక పట్టణము (II దిన 8³). కొందఱిది హమాతుకు మాటుపేరని యనుకొందురు (హమాతు చూ॥). గాని సోబా రాజ్యములోనున్న మఱియొక హమాతు అనుకొనుట యుక్తము. ఈ వాక్యములో తప్ప మఱి యెచ్చటైనను అట్టి స్థలమునకు నూచనలు లేవు.

హమాటలు (Hamutal = మంచువలె). రాజగు యోషీయా భార్య. యెహోయాహాజును సిద్ధియాయు ఈమె కుమారులు (II రాజు 23³¹ 24¹⁸ యిర్మీ 52¹).

హమోనా (Hamonah = సమూహము). గోగు అపజయము నొందఁబోవు స్థలమునకు అలంకారనామము (యెహె 39¹⁸).

హమోన్లగు (Hamon = గొంగు). గోగు జయింపఁబడనప్పుడు అతఁడును అతని సేనా సమూహములును పాతిపెట్టఁబడఁబోవు లోయకు అలంకారనామము (యెహె 39¹¹⁻¹³).

హమోరు (Hamor = మగ గాడిద). యాకోబు కాలమునందు షెకము పట్టణపు పెద్ద (అది 34²⁰ యెహో 24³² న్యాయ 9²⁰). అతఁడు హిప్పీయ జనాంగములో చేసినవాడు. అతఁడు షెకము తండ్రి యనఁబడెనుగాన దానిని మొదట కట్టించినవాడై యుండవచ్చును. ఇతని కుమారుడు దీనాను చెఱవినందున యాకోబు కుమారు లితనినికూడ చంపిరి (అది 34⁹). ఇతని యొద్దనుండి యాకోబుకొనిన భూమిలో గోత్ర కర్తలను పాతిపెట్టిరని ప్రైఫను చెప్పెను (కార్య 7³⁵) గాని యోసేపు మాత్రమే అచ్చట పాతిపెట్టబడెను.

హమ్మాతు, హమ్మాసు, హమ్మాత్తోరు (Hammath = వేడినీళ్ల యూట).

1. రేకాబు ఇంటివారి తండ్రి (I దిన 2⁵⁵).

2. నఫ్తాలీలో ప్రాకారములగల యొక పట్టణము (యెహో 19³⁵). I దిన 8⁷⁶ లో

నున్న హమ్మాసు, యెహో 21³² నందున్న హమ్మాత్తోరు ఈ స్థలమే యెయ్యండవచ్చును తిలెరియ పట్టణమునకు 2 మైళ్లు దక్షిణముగా నున్న హమ్మాము (Hamman) దీని యునికియై యున్నది. అచట ప్రసిద్ధికెక్కిన వేడినీళ్ల ఊట గలదు.

హమ్మరాబి బబులోను III 2 చూ॥

హమ్మాయేలు (Hammuel = దేవుని వేడిమి). షిమోను గోత్రపులలో నొకడు (I దిన 4¹⁰).

హమ్మెదాతా (Hammedatha చంద్ర కుమారుడు!). హమాను తండ్రి (ఎన్టీ 31-10 85 910-94).

హమ్మెయా గోపురము యెరూషలేము B V 2 (2) చూ॥

హమ్మెత్తోరు హమ్మాతు చూ॥

హమ్మోసు హమ్మాతు చూ॥

హమ్మోలెతెతు (Hammolecheth = రాణి). మనషే కుమారుడగు మాకీరుయొక్క కుమార్తె. గిలాదుకు సహోదరి. ఈమె మనషే కుటుంబములలోఁ గొన్నిటికి పూర్వకురాలు (I దిన 71^{7,18}).

హమ్మాము అమ్మాము 3 చూ॥

హరావా (Haradah = భయము). సీనాయికిని కాదేవుకును మధ్య ఇశ్రాయేలీ యులు మకాముచేసిన స్థలములలో నొకటి (సంఖ్యా 33^{44,45}). దాని యునికి తెలియదు.

హరారీయుడు (Hararite = కొండ నివాసి లేక హరారు నివాసి). దావీదు యోధులలో నిద్దఱి బిరుదై యున్నది.

1. అగే కుమారుడగు షమ్మా. (II సమా 23¹¹⁻³³). I దిన 11³⁴ లో షమ్మాకు ప్రతిగా మోగే అను పేరున్నది.

2. హరారుకు పుట్టిన అహీయాము (II సమా 23³³ I దిన 11³⁵). వీరు కొండ నివాసులగుటచే ఈ బిరుదు వారికి వచ్చియుండవచ్చును. గాని వారు హరారు అను ఊరి నివాసులగుటచే అట్లు పిలువఁబడినదని సాధారణముగా నను

కొందురు. అట్టి ఊరున్న యెడల దానినిగూర్చిన
మూచన లింక కనబడుటలేదు.

హరూమపు (Harumaph = చట్టి
ముక్కు). నెహెమ్యా కాలమునందు యెరూష
లేము ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయము
చేసిన యెదాయా తండ్రి (నెహె 8¹⁰).

హరోదీయుడు, హరోరీయుడు
(Harodite, Harorite). దావీదు యోధు
లలో షమ్షా, ఎలీకా అను ఇద్దఱికి పెట్టిన బిరు
దులు (II సమూ 23³⁵). ఈ వాక్యమునకు
పాటియగు I దిన 11³⁷ నందీ రెండు పేర్లలో
మొదటిది మాత్రమున్నది. LXX నందు
II సమూ 23³⁵ లో కూడ ఎలీకా అను వాని
పేరు లేదు. హెబ్రీ భాషయందు ర, ద యను
అక్షరముల చాలమట్టుకు ఒకేరీతిగా నున్నందున
I దిన 11³⁷ నం దిది హరోరీయుడు అనున
ట్లున్నది. హరోదు నివాసియుగటచే వీరికి
బిరుదువచ్చె ననవచ్చును (హరోదు చూ॥).

హరోదు (Harod = భయము). గిద్దోను
తన సైనికులను పరీక్షించిన ఊట (న్యాయ 7¹).
యెశైయేలు లోయకు పడమరగా గిల్వాన
పర్వతపు టడుగున ప్రస్తుతమున్న అయిన్
జాలూరు (Ain Jalud) దీని యునికి యని
తలంచుచున్నారు. (పటము IV, D 8).

హరోషెతు (Harosheth = చెక్కుడు
పని). ఇది సీసెరా చరిత్రయందు మాత్రము
కనబడు యొక స్థలముయొక్క పేరు. అతఁ డీ
స్థలమున నివసించెను. యుద్ధముచేయుట కిచ్చటి
నుండియే బయలుదేరి, యుద్ధానంతరము ఇంత
వరకు దఱుమబడెను (న్యాయ 4¹³⁻¹⁸). అది
గోవీయాల హరోషెతు (= అన్య జనాంగముల
హరోషెతు) అనబడెను. కీహాను నదికి సమీప
మునను, మెగిద్దోకు 16 మైళ్లు వాయవ్యదిక్కున
ప్రస్తుతముండు టెల్-ఎల్-హరతీయె (Tell-el-
Harathiyeh) దీనియునికియై యున్న దను
కొందురు (పటము IV, B 7).

హర్నె పెరు (Harnepher = రొప్పు?).
ఆషీరియులలో నొకఁడు (I దిన 7³⁴).

హర్బోనా (Harbonah = గాడితెలను
తోలువాడు), అహష్వేరోఫు దగ్గరనున్న

7 గురు నపుంసకులలో మూడవవాఁడు (ఎన్జీ
11¹). హమానును ఊరీయించవలెనని సలహా
నిచ్చినవాఁ డితఁడే (7⁹).

హర్షా (Harsha = చిత్రపువని). నెలీ
నీయులలో నొక కుటుంబమునకు మూలపురు
షుడు. ఈ కుటుంబపువారిలో గొందఱు జెరు
బ్బాబెలుతోకూడ బాబెలునుండి యెరూష
లేమునకు దిరిగివచ్చిరి (ఎజ్ర 2⁵⁸ నెహె 7⁵⁴).

హర్షీ తు యెరూషలేము B III 8 (4)
చూ॥

హర్షాయా (Harhaiah). నెహెమ్యా
కాలమునందు యెరూషలేము ప్రాకారములను
కట్టుటకు సహాయముచేసిన ఊజ్జీయేలు తండ్రి
(నెహె 3⁸).

హర్షా మ (Harhas). ప్రసిక్తియైన
హుల్దాకు భర్తయగు పల్లూముయొక్క పూర్వీకుఁడు
(II రాజు 22¹⁴ II దిన 34³²) గలదు.

హర్హూరు (Harhur = జ్వరము). నెలీ
నీయులలో నొక కుటుంబమునకు మూలపురు
షుడు. వీరిలో గొందఱు జెరుబ్బాబెలుతోకూడ
యెరూషలేమునకు తిరిగివచ్చిరి (ఎజ్ర 2⁵¹ =
నెహె 7⁵³).

హాలి (Hali = హారము). ఆషీరు గోత్ర
మునకు సరిహద్దుగా నున్న పట్టణములలో నొకటి
(యెహో 18²⁵). ప్రస్తుతము తొలెమాయికి
13 మైళ్లు ఈశాన్యముగానున్న అలియ (Alia)
దీనియునికి యండవచ్చును గాని రూఢిగా
జెప్పటకు నీలులేదు (పటము IV, C 5).

హల్లెల్ సంగీతము 4 చూ॥

హల్లెలూరు (Hallelujah, Alleluia =
యెహోవాను స్తుతించుట). తెలుఁగు బైబిలునం
దీ పదము నల్లె యుంచక దానిని తెనిగించిరి
గాని యీ పదము అది క్రైస్తవులలో వాడుక
మాట యగుటచే దాని నిచ్చట చూడఁదగును.
అది హెబ్రీపదము. దానికి యెహోవాను
స్తుతించుట యని శబ్దార్థము. దాని గ్రీకు
రూపముగు అల్లెలూరూ యను దానిని ప్రక 19¹
యొక్క భాషాంతరముగ నుంచిరి. ఈ పదము
అనేక క్రితనలలో నున్నది (104³⁶ 105⁴⁰ 108¹

111¹ 112¹ 1131-⁹ 1151⁸ 1161⁹ 117⁹ 1351-²¹). 146 వ కీర్తన మొదలు 150 వఱకు హల్లెలూయా యను మాటతో ప్రతిదియు నారంభమై ఆ మాటతోనే ముగియును. రక్షింపబడిన సమా హము ఈ మాటనే తమ స్తుతిగానములలో వాడెదరని యోహాను వ్రాసెను (ప్రక 191, 3-4).

హల్లోహేషు (Hallelush = గుసగుస లాడువాడు). నెహెమ్యాకాలమున యెరూష లేము ప్రాకారములను బాగుచేయుటలో సహాయ పడిన వారిలో షల్లూము అనువాని తండ్రి లేక మూలపురుషుడు (నెహె 31⁹). నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నితఁడుండెను. ఇతఁడు లేని పక్షమున ఇతని కుటుంబపు వారుండిరి (10²⁴).

హల్హూలు (Halhul = సందు!). యూదా లోని యొక యూరు (యెహో 15³⁸). హెబ్రో నుకు నాలుగు మైళ్లు ఉత్తరముగా ప్రస్తుతముండు హల్హూలు దీనియనికీయై యున్నది. ఇది ప్రవక్తయగు గాదుయొక్క జన్మస్థానమని యొక వదంతి గలదు (పటము II, E 2).

హావీలా (Havilah = ఇసుకభూమి!). ఆది 10⁷ I దిన 1⁹ లో హావీలా కూషు కుమారుఁ డని యున్నది. ఆది 10²⁹ I దిన 1³³ లో యొక్తాను కుమారుడని కనబడుచున్నది. ఆది 21^{10, 11} నందు ఏదేను నదులలో హీహాను హావీలా చుట్టు పారుచున్నదని చూడవచ్చును. 25¹² నందు ఇది ఇష్మాయేలు సంతతివారు నివసించిన తూర్పు లేక ఈశాన్యదిక్కుననుండు దేశముగా నున్నది. ఈ హద్దులే I సమా 15⁷ నందు, సౌలు అమాలేకీయులను సంహరించిన ప్రదేశ మును నూచించును గాని అది బహుశః ఆది 25¹⁸ నుండి యెత్తిన వాడుకమాటయే గాని, నూటిగా ఆ హద్దులను నూచించుటలేదు. ఇది ఆరేబి యలో నున్నది గాని యే దిక్కున నున్నదో సరిగాఁ దెలియదు. బైబిలునందలి నూచనలను బట్టి అది ఆరేబియాకు ఈశాన్యమున నున్నదన వచ్చును గాని అట్టి నూచనలకొఱకు ఆ దేశమును పరిక్షించినయెడల ఇది మధ్య ఆరేబియాలోని దక్షిణభాగముగా తేలుచున్నది. గ్రీకువారు అయిలా యని పేరు పెట్టిన యొక ప్రదేశము అవిస్సీనియాలో కనబడుచున్నది. దీని నన్నిఁ

టిని చూడఁగా, ఇది యొక స్థిరప్రదేశమునుగాక, దేశ సంచారముచేయు ఒక జనముండు ప్రదేశ మును నూచించుచున్నదని అనుకొనఁదగును.

హవ్రాను (Hauran = పల్లపు ప్రదేశము). ఇది యెహె 47^{16, 18} నందు మాత్ర ముదాహ రింపబడినది. అచ్చట కుదురుబాటు కలిగిన పిప్పట పల్లెస్తినుకు అది తూర్పు హద్దుగా నెంచఁ బడిను. బైబిలునం దీయొక్క చోటమాత్రమే ఈ పేరు కనబడినను, అష్షూరు రాతిశాసనముల యందును గ్రీకు రోమనువారి గ్రంథములయందును అరబీయుల షేరులలోను కనబడు ప్రసిద్ధ ప్రదేశమై యున్నది. నేటివఱకు అరబీయు లా ప్రదేశమును ఎల్-హవ్రాను (=హవ్రాను) అని పిలుచుచున్నారు. అది దమస్కుకు ఈశాన్యమున నుండు ఫలవంతమైన ప్రదేశమై 50 మైళ్ల చతు రము నాకమించి యున్నది. సముద్రపు మట్ట మునకు 2 వేల అడుగుల ఎత్తున్నను బాషాను, హెర్మోను పర్వతముల ముందు పల్లపు భూమిగా కనబడును. వివిధ ధాన్యములే యిచ్చట విశేషముగ పండును. క్రొత్త నిబంధనయందు దీనిపేరు కనబడకున్నను, అది త్రకోనీతికి (లూ 31) దక్షిణముననుండి హేరోదు ఫిలిష్టి రాజ్యమున చేరియుండెను. అంతకుపూర్వ మది మహా హేరోదురాజ్యమున నొక భాగమై యుండెను.

హవ్వ (Eve = జీవము). మొదటి స్త్రీ. ఆదాము భార్యయు కయీను హేబెలు పేతం అను వారి తల్లి (ఆది 41, 25 51-5). ఆమె యిత రులనుకూడ కనెను. ఆమె సృజింపబడిన విధ మునుగూర్చియు పాపములో పడుటనుగుఱిం చియు (ఆదాము చూ!). కయీనును కనినప్పడు ఆమె చెప్పినమాటలు (41) మెస్సీయనుగూర్చిన ప్రవచనములలో నొకటి యని కొందఱి తలంపు. ఆమెకు కలిగిన శోధననుగుఱించి పాలుదాహ రించెను (II కొరి 11³) గాని, బైబిలునందు ఆమెనుగూర్చిన నూచనలంతగా లేవు. W.

హాశూపా (Hagupha = బైలు పర్వత బడినది). నెతీనీయుల కుటుంబములలో నొక డాని మూలపురుషుడు, అరీనీషలన ఈ పేరు ఆ కుటుంబమునకును కలిగెను. వారిలోఁ గొందఱు

జెరుబ్బాబెలుతోకూడ యెరూషలేమునకు దిరిగి వచ్చిరి (ఎ.శ్రా 24³=నెహె 7⁴⁶).

హవబ్నా (Hushuhna). నెహెమ్యాతో కూడ నిబంధనను ముద్రించినవారిలో నొకఁడు (నెహె 10²⁵).

హవబ్నెయా (Hashabneiah).

1. నెహెమ్యాకాలమున పట్టణప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయపడిన హట్టాబు తండ్రి (నెహె 3¹⁰).

2. ఒక లేవీయుఁడు (నెహె 9⁴). ఇతఁడు హవబ్యా 10 లోనివాఁడు కావచ్చును.

హవబ్యా (Heshabiah) = యెహోవా నియమించెను).

1, 2. మెరారీ తెగవారిలో ఇద్దఱు లేవీయులు (I దిన 6⁴⁵ 9¹⁴ నెహె 11¹⁵).

3. యెహూతూను సంతానీకుఁడు. దావీదు నియమించిన 24 సంగీతవంతులలో 12 వ దాని నాయకుఁడు (I దిన 25³⁻¹⁹).

4. హెబ్రోనీయులలో నొకఁడు. దావీదు ఇతని యింటివారిని యెహోవా సేవనుగూర్చిన అన్నిటి విషయములలో పై విచారణకర్తలుగా యొర్దాను పడమటి ప్రదేశపువారిపై నియమించెను (I దిన 26³⁰). 23¹² చూడఁగా వీరు కహాతు తెగలో చేరిన లేవీయులై యున్నట్లు తెలియును.

5. దావీదుకాలమున లేవీయులపై అధిపతిగా నున్నవాఁడు (I దిన 27¹⁷).

6. యోషీయా కాలములో లేవీయులమీఁద అధిపతులుగా నున్నవారిలో నొకఁడు (II దిన 35⁹).

7. ఎ.శ్రాతోకూడ తిరిగి యెరూషలేమునకు వెళ్లినవారిలో నొకఁడు (ఎ.శ్రా 8¹⁹).

8. చెజునుండి ఇశ్రాయేలీయులు తిరిగి వచ్చుచుండఁగా ఆలయసంబంధమైన పరీక్షుద్ధ వస్తువులను కాపాడుటకు ఎ.శ్రాచేత నియమింపబడిన 12 మంది యాజకులలో నొకఁడు (ఎ.శ్రా 8⁴).

9. నెహెమ్యాకాలమునందు పట్టణ ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయపడినవారిలో నొకఁడు

(నెహె 3¹⁷). అతఁడు నిబంధన ముద్రించిన వారిలో నుండెను (10¹¹ 12³⁴⁻³⁶). కయిలా యొక్క సగము భాగమున కధిపతీయుడై యుండెను (3¹⁷).

10. ఒక లేవీయుఁడు (నెహె 11²²).

11. ఒక యాజకుఁడు (నెహె 12²¹).

పై బాబిలోని వారందఱును వేలువేలు వార్లై యున్నారని రూఢిగాఁ జెప్పటకు వీలు లేదు. చాలమంది యాజకులగుటచే ఒకరిని యొకరినుండి ప్రత్యేకించుట కష్టము.

హషుబా (Hashubah) = ఘనత నొందు. జెరుబ్బాబెలు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 3²⁰).

హష్బద్దానా (Hashbadaanah). ఎ.శ్రా ప్రజలకు ధర్మశాస్త్రమును వినిపింపఁగా ఆతని యెడమప్రక్క నిలిచిన పెద్దలలో నొకఁడు (నెహె 8⁴).

హష్షూబు (Hasshub) = యోచించు వాఁడు).

1, 2. నెహెమ్యాకాలములో యెరూషలేము ప్రాకారములను కట్టుటకు సహాయము చేసిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 3¹¹⁻²³).

3. నెహెమ్యాతోకూడ నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 10²³). ఇతఁడు వైసున్న యిద్దఱిలో నొకఁడు కావచ్చును.

4. మెరారీ తెగవారిలోని యొక లేవీయుఁడు (I దిన 9¹⁴ నెహె 11¹⁵).

హష్మోనా (Hashmonah) = ఫలవంతమైన స్థలము. అరణ్యమం దిశ్రాయేలీయులు ప్రయాణములో మకాముచేసిన యొక స్థలము (సంఖ్యా 33^{29,30}).

హసాద్యా (Hasadiah) = యెహోవా దయగలవాఁడు. జెరుబ్బాబెలు కుమారులలో నొకఁడు (I దిన 3²⁰).

హసరద్దారు (Hazar Adar) = అద్దారు ఊరు. కనాను దేశమునకు దక్షిణమునను, కాదేషు బళ్లీయకు పడమరగా నుండు ఒక స్థలము (సంఖ్యా 34⁴). యెహో 18³ లో

నుండు అద్దారు దీనికి సంబంధించిన స్థలముగాని ఆ వాక్యములోని హెత్తోను ఇదే యొనట్లున్నది (అద్దారు చూ॥).

హాసరేనాను (Hazar Enan = ఊటలు గల యూరు). పల్లెను ఉత్తరహద్దులలో నొకటి (సంఖ్యా 349.10). యెహెజ్కీలు కుదురుబాటు కలిగిన పిదప పల్లెను కలుగఁజూపు సంగతులను గూర్చి అలంకారరీతిగా వ్రాసినప్పుడు దీనిని పల్లెను హద్దులలో నొకటిగా వ్రాసెను (యెహె 47.17 48.1). ఒరాంటీను నదియొక్క ఉత్పత్తి యొద్ద నున్న ఊటలు దీని యొనికి గావచ్చును.

హాసర్గద్దా (Hazar-Gaddah = అవ్యవృత్త ఊరు). యూదా గోత్రమున దక్షిణమందుండు ఒక గ్రామము (యెహో 15.27). దీని యొనికి తెలియదు.

హాసర్మావెథు (Hazar-Maveth = మరణపు ఊరు). యొక్తాను కుమారులలో మూడవ వాడు (ఆది 10.36 = I దిన 1.20). ఇతఁ డరబ్బీ గోత్రములలో నొకదానికి మూలపురుషుఁ డయ్యెను. ప్రస్తుతము దక్షిణ అరబ్బీలో నున్న హద్రామాత (Hadramauth) అను పేరు వీరి వలన వచ్చినదై వీరి నివాసస్థానమును నూచించును.

హాసరోన్ తామారు (Hazazon-Tamar = ఈత చెట్లను కుద్దిచేయుట). ఇది ఏన్గెదీ యని II దిన 20.3 వలనఁ దెలియుచున్నది (ఏన్గెదీ చూ॥). కదొర్లాయో మిరు చేసిన యుద్ధములో ఈ స్థలములోని వారినికూడ కొట్టుటను బట్టి ఇది దాని పురాతనపు పేరిని కనబడుచున్నది (ఆది 14.7).

హాసీదియుములు మతాభిమానులను తెగ వారు చూ॥

హస్తకంఠణము ఆభరణములు 5 చూ॥

హస్తనిక్షేపణము (Laying on of Hands). బైబిలునందు ఆయా ఆచారములకు సంబంధముగా చేయుబడు నొక వాడుక. దీనిని హస్త నిక్షేపణ మని పిలిచిరి. పాత నిబంధనలో ఆయావారి నాశీర్వదించుటకు (ఆది 48.13, 14) చేతుల నుంచువాడుక యుండెను. మోషే చేతులుంచుటవలన యెహోషువను తన పనికి

ప్రత్యేకించెను (సంఖ్యా 27.23 ద్వితీ 34.9). యజ్ఞముల నర్పించుచుండఁగా అర్పించినవాఁడు అర్పించదానిమీఁద తన చేతులుంచుటవలన తన పాపభారమును దానిమీఁద మోపినట్లున్న నూచ నలు గలవు (లేవీ 14. 43, 4, 34 16.21, 22 మొ॥). ఈ వాడుక క్రొత్త నిబంధనలో కనబడక పోయినను ఆశీర్వదించుటకును ప్రత్యేకించుటకును హస్తనిక్షేపణము చేయుటనుగూర్చి క్రొత్త నిబంధనలో ఆయా చోట్ల నుదాహరించిరి.

1. క్రీస్తీవిధముగా చిన్నపిల్లల నాశీర్వదించెను (మ 19.13, 15).

2. క్రీస్తు అనేకులను బాగుచేయుచుండఁగా వారిపై చేతులుంచి వారిని బాగుజేసెను (మా 8. 13 లూ 4.40 13.13 మ 9.18 మా 7.39). స్వస్థపఱచు నీ వరమునొందిన అపాస్తలులు రోగులపై చేతులుంచి వారిని బాగుజేసిరి (కార్య 9.12, 17 28.8).

3. బాప్తిస్మము నొందినవారిమీఁద అపాస్తలులు చేతుల నుంచిరి. పేతురు సమరయుల మీఁద చేతులుంచఁగా వారు పరిశుద్ధాత్మ నొందిరి (కార్య 8.17, 18). సోలీ వరము నొందునట్లు అననీయ అతనిమీఁద చేతులుంచెను (9.17, 18). ఇందువలన అపాస్తలులు మాత్రమేగాక ఇతరులు కూడ ఆత్మీయవరములను ఇచ్చుటకు శక్తిగలవారై యుండినట్లు కనబడును. బాప్తిస్మము నొందిన పిమ్మట హస్తనిక్షేపణముచేసిన సంగతి ప్రస్తుతము సంఘములో ననేకులు ఆవలంబించుచున్న నిర్ధారణ (Confirmation) అను నాచారమునకు ఉత్పత్తి యని కొందఱి యభిప్రాయము.

4. నాలుగు వాక్యములలో నది గురువట్టము నకు (Ordination) సంబంధించినదై సంఘము లలో నాయావారిని ప్రత్యేక పనులకు నియమించుటకు నూచనగా నున్నది. ధర్మమును పంచి పెట్టుట కేడుగురిని నియమింపఁగా అపాస్తలులు ప్రార్థించి వారిపై చేతులుంచిరి (కార్య 6.6). అంతియొకయ సంఘములోని ప్రవక్తలు బోధకులు సౌలును బర్సైబాను కువార్త పనిచేయుటకు ప్రత్యేకించిరి (13.3). పౌలుతోకూడ కలిసి సంఘపుపెద్దలు తిమోతిని అట్టి పనికి ప్రత్యేకించిరి (I తిమో 4.14 II తిమో 1.6). గురువు అభిషేకమున కుత్పత్తి యిదేనని సాధారణముగా

I దిన 2³). ఇతని సంతతివారు హామూలీయులనబడిరి (సంఖ్యా 26³¹).

హా య హా హ్తారి (Haah-hashtari = అహస్తారీవాడు). యూదా సంతతి వారిలో నొకడు (I దిన 4⁶).

హాయి (Ai = పాడుదిబ్బ).

1. కనానీయుల పట్టణములలో నొకటి (యెహో 8^{23, 29} 10¹ 12⁹). అబ్రాహాము కాలమునుండి యున్నది. దానికప్పుడు హాయి యని పేరు (ఆది 12⁸). బేలేలుకు తూర్పున బేతావెనుకు దగ్గర నున్నది (యెహో 7⁹ 8⁹). ఇశ్రాయేలీయులు యెరికోను పట్టుకొనిన తరువాత హాయి మీదకు బోయి పరాజితులైరి. అటువెనుక దాని పట్టుకొని సర్వనాశముజేసిరి (7⁸ 9³ 10^{1, 2} 12⁹). యెష 10²⁸ లోని ఆయాతు ఇదే స్థలపు పేరుగ కనుబడుచున్నది. (పటము III, F 5).

2. అహ్మోనీయుల పట్టణము. హెమ్షనుకు సంబంధించినదై యుండవచ్చును (యిర్మీ 49^{3, 4}). ఆయాతు చూ॥

H.

హాగ్ మెగిద్దోను (Armageddon = మెగిద్దోగ్రామము, మెగిద్దోపర్వతము). కర్ణలు పర్వతముచును గిల్వోవ పర్వతమునకు మధ్య నుండు ప్రదేశములో నుండిన యొక స్థలము పాత నిబంధన చరిత్రయందు ఆ మైదానము మిగుల ప్రఖ్యాతిగల రణరంగమై జయాపజయములకు పేరెక్కినదై యుండెను. ఇక్కడ బారాకు కనాను రాజైన యూబీనును సంహరించెను (న్యాయా 5). ఇక్కడనే గిద్దోను మిద్యానీయుల నోడించెను (7) ఇశ్రాయేలీయుల, ప్రథమరాజగు సౌలు ఆ మైదానముం దోడిపోయి ప్రాణత్యాగము చేసికొనెను (I సమూ 31⁸). యూదారాజగు అహజ్యా చుంపబడిన యుద్ధమిచ్చటనే జరిగెను (II రాజు 9²⁷). తరువాత కాలమున ఇశ్రాయేలు రాజైన యోషీయా విగుప్తు రాజువలన నోడించబడెను (23²⁴). ఈ పేరుగల నొకచోటున ఘటసర్పమువలనను క్రూరమృగములవలనను అబద్ధ ప్రవక్తలవలనను పంపించబడిన దయ్యములు దేవునితో యుద్ధమాడుటనై

లోకమందంతట నున్న రాజులను పోగుచేయునని ప్రక 16¹⁶ నం దుదాహరించబడెను. అయినను ఈ మాట గూఢార్థమైనది గనుక దీనివలన నూచించబడిన స్థలమును గుర్తించ సాధ్యముకాదు గాని కడకు దుర్భేదియైన దైవసీతి జయప్రదమగునని దీనిమూలముగ విశదమగును. M.

హారము ఆభరణములు 7 చూ॥

హారా (Hara = కొండపు దేశము). పది గోత్రములవారు చెబెపట్టబడిన పిమ్మట ఆహూరు వారి చెఱెగొనిపోబడిన దేశములలో నొకటి (I దిన 5²⁶). దీనికి సాటియైన చరిత్రగల II రాజు 17⁶ 18¹¹ నందు హారాయను నీ పదము కనబడదు. LXX లో మార్తెకొండలు అను పదమును వ్రాసిరి. ఈ పదముయొక్క అర్థమునుబట్టి ఇది మార్తె ప్రదేశమును నూచింపవచ్చును.

హారాను (Haran). తెలుగు లైలిలు నందు దిగువనున్న నాలుగింటిలో నొకటి రూపము నుపయోగించినను హెబ్రీ భాషయందు మొదటి రెంటికి హారాను అనియు, చివరి రెంటికి ఖారాను అనియు గుణితమున్నది. హారాను అను పదమున కర్థము తెలియదు. ఖారాను అనగా వీధి లేక పని యని యర్థము.

1. తెరహు కుమారుడు. అబ్రాహాము సహోదరుడు. లోతుయొక్క తండ్రి (ఆది 11²⁶). మిల్కా ఇస్కా అను కుమార్తె లిద్దరు పీనికుండిరి (11²⁹).

2. లేవీయులలో గర్నోను తెగవారిలో నొకడు (I దిన 23⁹).

3. కాలేబు కుమారులలో నొకడు (I దిన 24⁶).

4. మెసపొతేమియలో వాయవ్య దిక్కున నున్న యొక పట్టణము. ఊర్ నగరమునుండి తెరహు తన ఇంటిల్లిపాదితో నిక్కడకు వచ్చెను (ఆది 11³¹ 12^{4, 5} కార్వ 7⁹). ఇచ్చటనే తెరహు మృతినొందెను (ఆది 11³⁹ కార్వ 7⁴). అబ్రాహాము సహోదరుడగు నాహోరు ఇచ్చట క్రొవరముండెను గాన, దీనికి నాహోరు పట్టణమును పేరును గలిగెను (ఆది 24¹⁰ 27⁴⁷). అబ్రా

హాము ఇక్కడనుండి బయలుదేరి వెళ్లెను (12¹). యాకోబిక్కడ కొంతకాలము జీవించెను (24⁴ 28¹⁰ 29⁵). బాబెలునకును బిరోహాకును వెళ్లు మార్గమధ్యమం దుండుటచేత నిది వ్యాపారమునకు మిగుల ప్రసిద్ధిజెందెను (యెహె 27²³). ఈ పట్టణము సీను అను చంద్రదేవత పూజకు ముఖ్య స్థానమాయెను. అష్షూరువారు దీనిని పట్టుకొన్నట్లే II రాజు 19¹² నందున్నది. ప్రస్తుత మిక్కడనున్న హర్రాను (Harran) అను పల్లె దీని యునికియై యున్నది (పటము VIII, C I).

హరీము (Harim = ప్రతిష్ఠించిన).

1. యాజకుల కుటుంబములలో నొకటి. దావీదు నియమించిన వంతులలో వీరిది 3 వ వంతు (I దిన 24^{1,8}). బాబెలు చెఱునుండి వచ్చిన వారు వీరైనట్లున్నది (ఎజ్రా 2³⁹ నెహె 7⁴⁹). కొంతకాలమునకు తరువాత యోయాకీము దినములలో వారి పేరు మరల కనబడును (నెహె 12¹⁵). నెహె 12³ నందు వీరి పేరు పొరబాటుగా రెహూము అని యున్నది. గోడలను కట్టుటలో సహాయపడిన మర్రియ హాము కుమారుడనబడెను. అనగా అతడే కుటుంబపు వారిలో నొకడని యర్థము (నెహె 3¹¹).

2. యాజకులు కాని యొక కుటుంబము. వీరిలోఁ గొందఱు జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగి వచ్చిరి (ఎజ్రా 2³² = నెహె 7³⁵). అన్యస్త్రీలను వివాహము చేసికొని ఎజ్రా ప్రేరేపణ వలన వారిని విడిచిపెట్టి (ఎజ్రా 10³¹) నిబంధనను ముద్రించిరి (నెహె 10²⁷).

హరీపు, హరీపీయుడు (Hariph = తొలకరి వర్ణములు, Hariphite). జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగి వచ్చిన కుటుంబములలో నొకదాని పూర్వీకుఁడు. ఇతనివలన ఆ కుటుంబమున కీ పేరు కలిగెను (నెహె 7⁴⁴). నిబంధన ముద్రించినవారిలో వీరు నుండిరి (10¹⁹). ఎజ్రా 2¹⁸ నందీ పేరునకు ప్రతిగా యోరా అను పదముగలదు. I దిన 12⁵ నందు దావీదు యోధులలో నొకనికి హరీపీయుడను బిరుదు గలదు. అతడే కుటుంబమునందు చేరుటచే ఈ బిరుదితనికి కలిగియుండవచ్చును.

హరీము (Harum = ఉన్నతమైన). యూదా సంబంధులలో నొకఁడు (I దిన 4⁸).

హరూసు (Haruz = శ్రద్ధగల). రాజగు మనషే మామ (I రాజు 21¹⁹).

హరేతు (Hareth). దావీదు దేశభ్రష్టుఁడైనప్పుడు దాగుకొన్న యొక యరణ్యము (I సమూ 22⁵). యూదాలో నున్నది. అదుల్లాముకు తూర్పుగా నుండు ప్రదేశమే దీనియునికి కావచ్చును. అచ్చట ప్రస్తుతము ఖారాసు (Charas) అను ఊరు కలదు. అది ఈ పేరుకు సంబంధించినట్లున్నది.

హరేపు (Hareph = పీకివేయుట). యూదా సంబంధులలో నొకఁడు. కాలేబు కుమారుఁడు. బేత్లాదేరు అను ఊరి పూర్వీకుఁడు (I దిన 2⁵¹).

హరోయే (Haroeah = దీర్ఘదర్శి). యూదా సంబంధులలో నొకఁడు (I దిన 2⁵¹). 4² నందితనికి రెవాయూ యను పేరు గలదు. (రెవాయూ 1 చూ॥).

హర్హూరు (Harhur = జ్వరము). నెతీనీయులలో నొక కుటుంబము. వీరిలోఁ గొందఱు జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగి యెరూషలేమునకు వచ్చిరి (ఎజ్రా 2⁵¹ = నెహె 7⁵³).

హలహు (Halab). అష్షూరు రాజ్యములోని యొక ప్రదేశము. అష్షూరు చక్రవర్తి పదిగోత్రములవారిని జయించినపిదప, వారిలో గొందఱిని నిచ్చటికి చెఱపట్టుకొని వచ్చెను (II రాజు 17⁶ 18¹² I దిన 5²⁶). అది గోజానునది దగ్గర నున్నది గాని, దాని యునికిని గూర్చి ఇంక తేటగాఁ జెలియదు.

హలీకు (Halak = నున్నని కొండ). దక్షిణ పల్లెనులో కేయిరుకొండకు పోవు మార్గము దగ్గరనుండు కొండ. యెహోషాఫ యంతమట్టుకు పల్లెనును జయించెను (యెహో 11¹⁷ 12⁷). దాని యునికి తెలియదు.

హామము (Hashum = స్థితిగల).

1. జెరుబ్బాబెలుతోకూడ తిరిగివచ్చిన కుటుంబములలో నొకదాని మూలపురుషుఁడు.

ఇతనివలన ఆ కుటుంబమునకు ఆ పేరు కలిగెను (ఎజ్రా 2¹⁰ 10³³ నెహె 7²⁹ 10¹⁸).

2. ఎజ్రా ధర్మశాస్త్రమును చదువఁగా అతని యెడమవైపున నిలిచిన వారిలో నొకఁడు (నెహె 8⁴). పై నున్న ఈ రెండును ఇద్దరిని గాక ఒకరి నే నూచించునని కొందఱనుకొందురు.

హశేము (Hashem = పాడుచేయుట). దావీదు యోధులలోఁ గొండటి తండ్రి (I దిన 11³⁴). ఇతఁడు గిజోనీయు డనబడెను. అతఁడు గిజో యనువాని సంతతివాఁడు గాని, గిజోపట్టణ నివాసీగాని కావచ్చును. అట్టి స్థల పేడియు లేకపోవుటచేత, LXX లోని యొక ప్రతి ననుసరించి గూసీయుడని దీని చదువుట యుక్తమని కొందఱ అంచుచున్నారు. ఈ పేరు గలవారు కొందఱున్నట్లు సంఖ్యా 26⁴⁸ వలనఁ దెలియును. II సమూ 23³² లో హశేము అను పేరుకు ప్రతిగా యాషేను అను పదము కలదు (యాషేను చూ॥).

హజోరో (Hazor = కంచె లేక దొడ్డి).

1. కనాను రాజులలో యావీననువాని రాజధాని (యెహో 11¹). యెహోషాఫ దీనిని పట్టుకొని తగలఁబెట్టించెను (11¹⁻¹³ 12¹⁹). తరువాత దానిని తిరిగి కట్టించి నహ్తాలీ గోత్రీకుల కిచ్చిరి (19³⁶). డెబోరా బారాకుల కాలములో మఱియొక యావీను దీని నేలెను (న్యాయా 41-²⁴ I సమూ 12⁹). సాలామెను దీని ప్రాకారములను కట్టించెను (I రాజు 9⁵). అష్షూరు చక్రవర్తియగు తిగ్లాత్పలేనరు దానిని పట్టుకొనెను (II రాజు 15²⁹). అది కెదెభుకు దక్షిణముగా నున్నట్లు I మక్క 11^{63,67} వలనఁ దెలియుచున్నది. టోబీతు 1⁸ నందు దీనికి అనేరేరు అను మాఱుపేరు కనబడుచున్నది. ప్రస్తుతము మెరోము చెఱువుకు మూడు క్రొసులు పడమరగా నున్న హదిరే (Hadireh) అనుదానిలో ఆ పేరున్నట్లున్నది (పటము IV, M 5).

2. యూదా దక్షిణభాగమందున్న యొక ఊరు (యెహో 15²³). దీనియునికి దెలియదు.

3. యూదా దక్షిణభాగమందున్న మఱియొక ఊరు (యెహో 15²³). దీనికి కెరియోతు

హెస్రోను అను మాఱుపేరు గలదు (కెరియోతు హెస్రోను చూ॥).

4. యూదాకు దక్షిణమందున్న ఒక స్థలము. దానిని క్రొత్త హజోరో అని పిలిచిరి (యెహో 15²³). దీనియునికి తెలియదు.

5. యెరూషలేమునకు ఉత్తరముగా నుండు ఒక స్థలము. అది బెన్యామీనులో నున్నది (నెహె 11³³ పటము II, F 1).

6. అరబ్బీలోని ఒక రాజ్యమునకు పేరు. ఆ పేరు కెదారు అను పదమునందును వచ్చును. యిర్మీయా దాని నాశమునుగూర్చి ప్రవచించెను (యిర్మీ 49²⁸⁻³³).

హింస

హింస, హింసించుట (Persecution) ప్రవక్తలను హింసించుటనుగూర్చి పాత నిబంధన యందు నూచనలున్నను (యిర్మీ 18¹⁸ 38¹¹ II దిన 24^{20,21} మ 24³⁵ మొ॥), దీనినిగూర్చిన విశేష బోధ క్రొత్త నిబంధనలో నున్నది. క్రీస్తు శిష్యులకు హింసలు కలుగునని వారికి ముందుగా తెలియజేసెను (యెహో 15¹⁸⁻²⁰). వారట్టిహింసలకు బెదరిక ఇది దైవజనులయొక్క గతియని సంతోషించవలసి యున్నదని క్రీస్తు వారికి బోధించెను (మ 5^{11,12}). క్రీస్తు చెప్పినట్లు అదిసంఘములో హింసలు బహు త్వరలో వచ్చెను. ఆ రీతిగనే అపొస్తలులను కొట్టిరి (కార్య 5⁴⁰). ప్రెఫసును చంపిరి (7⁵⁴⁻⁶⁰). పౌలనఁ బడిన సౌలు క్రైస్తవులను యెరూషలేములోను (8^{3,4}) ఇతర పట్టణములలోను (9^{1,2}) హింసించెను. అతఁడు మాఱుమనస్సు నొందినప్పుడు మతాధికారులు వారిని హింసించుట కొంత కాలమువఱకు ఆగిపోయినట్లుగా నున్నది గాని, దేశాధికారియైన హేరోదు యూదులను సంతోషపఱచుటకు యాకొబును తలఁగొట్టించి పేతురును ఖైదులో వేయించెను (12¹⁻⁶). పౌలును హింసించుటతో (21³⁰⁻³² మొ॥) మతాధికారులచే కలిగిన హింసలు మఱింత వృద్ధియొనలున్నది. అది క్రైస్తవులకు హింసలు కలిగినట్లు పత్రికలలో ననేక నూచనలున్నవి (I థెస్స 2¹⁴⁻¹⁶ గల 6¹² II తిమో 3¹² హెబ్రీ 13¹² I పేతు 3¹⁶⁻¹⁸

మొ॥). రోమాచక్రవర్తులు నీరోకాలమునుండి సంఘమును హింసించి మొదలు బెట్టిరి. వారు పెట్టిన హింసలలో క్రైస్తవుల నాదరించుటకు ప్రకటన గ్రంథము వ్రాయఁబడెను. ఆ హింసలు మొదటి క్రైస్తావైసు చక్రవర్తి యగువఱకు ఆయా చక్రవర్తుల యనుమతిమీఁద కలిగెను. హింసలచే సంఘమునకు మేలులు కలుగుటవలన హతసాక్షుల రక్తము సంఘమునకు విత్తనమాయెనను లోకోక్తి పుట్టెను.

భారతదేశమున జీవహింస యనఁబడునది బైబిలునందు నిషేధము కాకుండుటను జూచి కొందఱ తాత్పరించురు. భూతదయ బైబిలు బోధయే (సామె 12¹⁰). అయితే మానవుల నిమిత్తము సృష్టి యావత్తును ఏర్పడియున్నది (క్రీస్తు 8⁹). అదియంతయు మానవుల ఉపయోగము నిమిత్తము ఏర్పడియున్నది. కావున వానిని తమ బరువులను మోయుటకును పని చేయించు కొనుటకును ఇంక పవిత్రములైనవానిని ఆహారముగా నుపయోగించుకొనుటకును మానవజాతి యంతయు చేయుచున్నట్లుగా బైబిలులోకూడ సెలవనుగ్రహింపఁబడినట్లు చూడవచ్చును (ఆది 8²¹ 9³). ఈ విధముగా నీ సృష్టిలో నిది యావత్తు మానవుల యక్కరలను తీర్చుటకు దేవునిచే సేర్పడియున్నది గాని యీ యేర్పాటు ననుసరించుటకు సెలవుండినను మానవుల గొప్పతనమునుబట్టి మానవులకు అధికారముండినను వారే జీవికైనను అనావసరములగు కష్ట మెంత మాత్రమును పెట్టకూడదు.

హిగ్గాయోన్ (Higgaion = గంభీరధ్వని). సంగీత వాయిద్యమునకు సంబంధించిన. పదమై (క్రీస్తు 9¹⁶) యున్నది గాని దాని యర్థమెట్టిదో రూఢిగాఁ జెలియదు. 9²⁴ నందు ఆ పదమునే అతి గంభీరములు అని తెనిగించిరి. ఆది 10 తంతులుగల యొకతరహా వీణతో చేయఁబడిన స్వరముగుటచే హిగ్గాయోన్ అను పదము ఆ వీణానాదమును నూచించునని కొందఱాహింసించురుగాని యీ యసలు పదమునకు సంబంధించిన మాటకు 19¹⁴ లో ధ్యానము అనియు నిలా 3¹⁸ నందు ఆలోచన యనియు అర్థముగను గనుక ఆ పదము వాయిద్యములలో దేనిని నూచించునో రూఢిగాఁ జెలియదు.

హిజ్కి (Hizki = నా బలము). ఒక బెన్యామీనీయుఁడు (I దిన 8¹⁷).

హిజ్కియా (Hezekiah, Hizkiah = యెహోవా నా బలము).

1. యూదారాజులలో నొకఁడు. ఇతని తండ్రి పేరు ఆహాజ. ఇతఁడు క్రీ॥ ము॥ 719-690 సం॥ యేలెను. తాను రాజు గాక పూర్వమే తన తండ్రికి రాజ్యవిషయములలో సహాయుఁడుగా నుండెనని కొందఱి యభిప్రాయము. II రాజు 18^{10, 13} నందున్నట్లు హిజ్కియా యేలుబడిలో ఆఱవ సంవత్సరమున షామ్రాను నాశనము చేయఁబడెనను మాటలను బట్టి ఇతఁడు 728 సం॥ మొదలకొని ఈ విధముగా ఆహాజతోకూడ ప్రభుత్వము చేసెనని అట్టివారనుచున్నారు. గాని ఆ వాక్యములు పొరబాటుగా వ్రాయఁబడినవని కొందఱి తలంపు.

హిజ్కియా కాలమునందు దేశసంబంధముగు గొప్ప ఇక్కట్లు లుండెను. ఇతని తండ్రియగు ఆహాజ అష్షూరువారి సహాయమును గోరెను గాని హిజ్కియా కాలమునాటికి వారు యూదా రాజ్యమునకు ప్రభువులై, బహు కఠినముగా ప్రభుత్వము జేసిరి. దానివలన యూదావారిలో నొక పక్షమువారు అష్షూరువారిపై తిరుగుబడి విగ్రహీయుల సహాయమువలన తమ కాడిని తొలగించుకొనవలెనని యుద్దేశించిరి. హిజ్కియా కూడ మొదట అష్షూరువారికి లోబడెను. ఈ కాలమునందే మతవిషయమైన మంచి సంస్కరణమును జేసెను (II దిన 29¹-31² II రాజు 18¹⁻⁶). ఇట్టి సంస్కరణము జరుగుచుండునప్పుడే జబ్బు పడి యద్భుతరీతిగా బాగుపడెను (II రాజు 20¹⁹⁻¹⁸ యెష 38). బాబెలురాజు దీనినిగూర్చి విని, హిజ్కియాను కపటోపాయముతో తన పక్షము చేసికొనెడి యుద్దేశముతో అతని నాదరించుటకై నొక రాయభారి నంపెను (II రాజు 20¹⁹⁻¹⁸ యెష 39). చరిత్రయందలి చివరి విషయములుగ వ్రాయఁబడినను, సన్ధిరీటు యెరూషలేమును ముట్టడించుటకు పూర్వము జరిగినవని తెలిసికొనవలెను. ఇట్టి ప్రేరేపాల వలన చుట్టునుండువారితో నేకీభవించి అష్షూరువారి ప్రభుత్వమునకు విరుద్ధముగా తిరుగుబాటు

చేసినట్లున్నది. ఈ తిరుగుబాటు సఫలమగు నట్లు జేయుటకై ఐగుప్తీయులతో సంధియత్నముల నడుపఁగొనెను గాని యెవరూ వానిని 30-32 ఆధ్యాయములయందు ఖండించెను. ఫిలిష్తీయులలో ఎక్రోనురాజు మాత్రము దీనికి సమ్యగ్ తింపనందున హిట్టియా యితనిమీద యుద్ధమాడి ఇతని దేశము నపహరించెనని (II రాజు 18³). కొందఱి యూహయై యున్నది. ఈ దేశములన్నిటిని లోఁబఱచుకొనుటకు సస్టోరిబు దండెత్తినట్లును, అతడు యూదావారి కోటలలో 46 పట్టుకొని, 2 లక్షలమందిని చెఱవట్టినట్లుల అష్టారువారి రాతిశాసనములవలనఁ జెలియుచున్నది. గాని సస్టోరిబునకు కలిగిన అపజయమును గూర్చిన సంగతులమాత్ర మేమియు నగపడవు. దీనిగూర్చి II రాజు 18, 19 (=యొష 36, 37) ఆధ్యాయములలో నున్నది. మొదట హిట్టియా తన తప్పు చెప్పుకొని అష్టారురాజుకు లోఁబడెదనని యొప్పుకొనెను (II రాజు 18¹⁴) గాన 300 తలంతుల వెండిని, 30 తలంతుల బంగారమును జరిమానాగా చెల్లించవలసి వచ్చెను. దానిని చెల్లించుటకై యతఁడు అలయములోని వెండి బంగారమును తీసికొనవలసి వచ్చెను (II రాజు 18¹⁶).

తరువాత సస్టోరిబు మఱియొకమారు హిట్టియా మీదకు వచ్చెను. అప్పడతఁడు దేవుని ప్రార్థించఁగా ఆయన సస్టోరిబు నైత్యమును నాశనము జేసెను (సస్టోరిబు చూ॥). దీనితో హిట్టియా చరిత్ర ముగియును. యెషయా (1¹), హోషేయా (1¹), మీకా (1¹) ఇతని కాలమునందు జీవించిరి. ఇతఁడు దాదాపు 690 సం॥ న కాలము చేసెను.

2. జెఫన్యా యను ప్రవక్తయొక్క పూర్వీకుఁడు (జెఫ 1¹). ఇతఁడు పై రాజు కావచ్చును.

3. చెఱనుండి తిరిగి వచ్చినవారిలో నొక కుటుంబమునకు మూలపురుషుఁడు (ఎజ్రా 2¹⁶ = నెహె 7²¹). వీరి ప్రతినధి నిబంధనను ముద్రించిన వారిలో నుండెను (10¹⁷).

4. నెయర్యా కుమారులలో నొకఁడు. అతఁడు యూదుఁడును రాజకుటుంబమునకు సంబంధించిన వాఁడునై యున్నాఁడు (I దీక్ష 3²).

హిట్టియా కట్టడములు యెరూషలేము B, IV 2 చూ॥

హితవత్సరము పండుగలు IV చూ॥

హిట్టీయులు, హిట్టీయుడు (Hittites, Hittite). పూర్వమున మిగుల ప్రసిద్ధులగు జనము. వారు చిన్నాసియనుండి వచ్చినట్లుల కనఁబడుచున్నది. అచ్చటనుండి యుఫ్రాతునది వఱకును దక్షిణమున పర్వతమువఱకును వ్యాపించిరి. క్రీ॥ ము॥ 1500-1100 వఱకు ఐగుప్తీయులు వారితో చాల యుద్ధములు చేసిరి. 1100-700 వఱకు అష్టారు వారు వీరితో పోరాడి చివరకు కర్కెమిషులో నోడించిరి. అప్పటినుండి వారి చరిత్రనుగూర్చిన సూచనలేవియును అగపడుటలేదు. వీరిపేరు ఐగుప్తీయుల వ్రాతలలో ఖెట (Kheta) యందును, అష్టూరియుల ఖట్టయి (Khattai) యందును, గ్రీకుల కెటైవి (Keteivi) నందును కనఁబడును. హిట్టీయులకు స్వంతశాసనములును చాలఁ గలవుగాని వారిభాష తెలియకపోవుటచే, వాని యర్థము నింతవఱకు తెలిసికొనలేక పోయిరి.

బైబిలునందీ జనాంగమున కనేక సూచనలున్నవి. వీరు కనానుకుమారుఁడగు హేతు సంతానీకులు (ఆది 10¹⁴ 23³). వారిదేశము యుఫ్రాతు నదివఱకు వ్యాపించినట్లు యెహో 1⁴ నందున్నది. వారు యుద్ధప్రవీణులు (I రాజు 10²⁹). వీరిలోఁ గొండలు అబ్రాహాము కాలము నందు పర్వతములో నివసించిరి. అతఁడొక హిట్టీ యునిదగ్గర మక్కేలా గుహను కొనెను (ఆది 23¹⁻²⁰ 25⁹). ఏశావు హిట్టీయురాండ్రలో నిద్దఱిని పెండ్లియాడెను (23^{34,35} 26³). యెహోషావ నెదిరించినవారిలో వీరుకూడఁ గలరు (యెహో 9³). యాబీనను కనానురాజుతోగూడి యెహో షావతో యుద్ధమాడి యోడిపోయిరి (11⁸). బేలేలును లూజాను ఎఫ్రాయిమియుల కప్ప గించినవాఁడు తరువాత హిట్టీయుల దేశమునందు మఱియొక లూజా పట్టణమును కట్టించెను (న్యాయా 1³⁶). యెహోషావ కాలమునకు తరువాత, ఇశ్రాయేలీయులు హిట్టీయులతోకూడ వియ్యమందిరి (న్యాయా 3^{5,6}). దావీదు అనుచరులలో అహీమెలెకు అను హిట్టీయుఁ డొకఁడు గలఁడు (I సమూ 26⁹). దావీదు చంపించిన డోరియా

యును ఈ జాతివాడే (II సమూ 11³, 17, 31). సాలామెనుకాలమునం దితరులతో పాటు వీరిని కూడ దాసుల తరగతిలోఁ జేర్చిరి (I రాజు 9³⁰, 31 II దిన 87, 8). సాలామెను ఉపపత్నులలో హిత్తీయ స్త్రీలునుండి (I రాజు 11¹). ఇంతటితో వీరినిగూర్చిన బైబిలు నూచన లంత రించినవి. పూర్వమున బహు గొప్పజనమై పిదప బాత్తుగా నిర్మూలమైనట్లు లోకచరిత్ర వలనను బైబిలు చరిత్రవలనను కనబడుచున్నది.

హిద్దయి (Hiddai = సంతోషముగల). దావీదు ముప్పదిమంది యోధులలో నొకఁడు (II సమూ 23³⁰). I దిన 11³² నందు ఇతనికి హూరై యను పేరుగలదు.

హిద్దెకెలు (Hiddekel = టైగ్రిసు నది పేరు). ఇది ఏదెనులోనున్న నదులలో నొకటి యైనట్లున్నది (ఆది 2¹⁴). దానియేలు తన దర్శనమునందు చూచిన గొప్పనదికిని పేరుగా నున్నది (దాని 10⁴). ఆర్మీయాలోని టౌరస్ (Anti-Taurus) పర్వత ప్రతిపంక్తియం దుద్భవించి, 1150 మైళ్లు ప్రవహించి పారసీక సముద్రమునకు సమీపమున యుక్తాతునదిలో సంగమించుచున్నది. తూర్పుగా నుండు పర్వతములనుండి యనేక ఉపనదులువచ్చి దీనియందు కలియుచున్నవి. పూర్వమున నీనవేపురమును, ప్రస్తుతమున బాగ్దాదును ఈ నదీతీరమున నుండు పట్టణములు. ఆ దేశస్థు లిప్పటికిని హిద్దెకెలు అను పేరునే వాడుదురుగాని గ్రీకువారి వాడుకల ననుసరించి ఇతరులు సాధారణముగా దానిని టైగ్రిసు అని పిలుతురు.

హిస్నోములోదు యెరూషలేము A 2 చూ॥

హిమము (Snow). పరిశీనులలో ప్రతి చలికాలమునందు హిమము దేశమంతయు కురియును గాని యది బహుత్వరగా నీలైపోవును. హెబ్రోను కొండపైన యొక్కవ చలియుండుటచే హిమము అక్కడ నిత్యముండును. బైబిలునందు హిమము తెల్లనిదానిని పవిత్ర మైనదానిని నూచించును (నిర్గ 4⁶ కీర్ 51⁷ యెష 1¹⁸ మ 23³ మొ॥). అది చలికికూడ నూచనగా నున్నది. సామె 31²¹ లో చలియని తెనిగించిన పదముకు

హిమమని యర్థము. వర్షమువలెనే హిమముకూడ భూమిని తడిపి దానిని ఫలవంతము చేయును (యెష 55¹⁰). అది వానపర దేవుని వాక్యము యొక్క సారమును, తప్పని సరిగ జరుగు దానిని నూచించును (యిర్మీ 18¹⁴). ఆ కాలమందు జరుగునది ఎందాకాలమున కురియు మంచుకు పోల్చుటడెను (సామె 26¹).

హియెరాపోలి (Hierapolis = పరిశుద్ధ పట్టణము). ఇది బైబిలునందు కొలా 4¹³ నందు మాత్రమే వచ్చును. లవోడియ కొలాస్పయి పట్టణములవలె లూకస్ (Lycus) నదికి సమీపమున నుండెను. ఇచ్చట జైవధ మ్మిత్రజలము గల ఊటలుండుటచే దీనికిట్టి పేరు కలిగియుండవచ్చును. కొలా 2¹ వలన పాలచ్చటికి వెళ్లలేదని యూహింపదగును. అపొస్తలురగు ఫిలిప్పు రోమానులు అక్కడి సంఘమును స్థాపించినట్లు పారంపర్యముగా నొకమాట వచ్చుచున్నది గాని దాని నమ్మటకు తగిన యాధారములు లేవు. ప్రస్తుతమున దానిని పంబుక్ కలాసి (Pambuk-Kalasi) అను పేరు గలదు (పటము V I 14).

హిల్క్యా (Hilkiah, Hilkias = యెహోవా నా స్వాస్థ్యము).

1. రాజగు హిల్క్యా గృహనిర్వాహకుఁడగు ఎల్యాకీము తండ్రి (II రాజు 18¹⁸ మొ = యెష 36³, యెష 22²⁰⁻²²).

2. ఆనాతోతు యజకులలో నొకఁడు. ఇతఁడు ఏలీ వంశస్థుఁడును (I రాజు 2²⁶, 27). యిర్మీయా తండ్రియైన యుండెను (యిర్మీ 1¹).

3. యోషీయా కాలమునందు ధర్మకాన్త గ్రంథమును కనుగొనిన ప్రధాన యజకుఁడు (II రాజు 22³⁻¹¹ = II దిన 34⁸⁻¹⁰). అది యోషీయా చేసిన గొప్ప సంస్కరణకు కారణమాయెను (II రాజు 23¹⁻⁴ = II దిన 34²²⁻³⁵). ఆ గొప్ప సంస్కరణకై ద్రవ్యసహాయ మిలేడిచ్చినట్లు 1 ఎస్ద్ర 1⁸ నందున్నది. హుల్దాయను ప్రవక్తయొద్ద విచారించుటకు యోషీయా పంపినవారిలో నితఁడు ముఖ్యుఁడు (II రాజు 22¹⁹⁻²⁰ = II దిన 34²⁰⁻²²). అలయమును కుద్ది చేయుటకు పనిజేసినవారిలో నితఁడు ప్రధానియై

ముండును. అప్పుడు వారు కనుగొన్న గ్రంథము ద్వితీయాపదేశ కాండము. 1 ఏడాది 81 నం దితఁడు ఎల్లాకు మత్తతయై యున్నట్లున్నది గాని అచ్చట ఆతనిపేరు ఖల్కీయ అని యున్నది. సిద్ధియా కాలమునందు ఆలయమునకు అధి పతిగానున్న యోయాకీమున కితఁడు తండ్రియై యున్నట్లు బారూకు 17 నందున్నది.

4. సిద్ధియా దూతలను బాబెలనకంపి నప్పుడు యిర్మీయాయొక్క ఉత్తరమును వ్రాసి పంపిన గమర్యా యనువాని తండ్రి (యిర్మీ 29³).

5, 6. మెరారి తెగవారిలో నున్న లేవీ యులలో నిద్దఱు (I దిన 6⁴⁵ 26¹¹).

7. చెబెలోనుండి తిరిగివచ్చిన యాజకులలో ప్రధానిగా నున్న యొకఁడు (నెహె 12^{7, 21}).

8. ఎల్లా ధర్మశాస్త్రమును వినిపింపఁగా ఆతని దగ్గరనున్నవారిలో నొకఁడు (నెహె 8⁴).

హిల్లేలు (Hillel = ముతించెను), న్యాయాధి పతియగు అబ్దోను తండ్రి (న్యాయ 12^{13, 15}).

హివ్వీయులు (Hivites). ఇశ్రాయేలీ యులు పరెస్తీనును జయించుకొనక పూర్వముందు నివసించిన జాతులలో నొకటి (ఆది 10¹⁷ నిర్గ 3¹⁷ యెహో 9¹). వారిపేరు యెబూసీయులకు ముందు ఆ జనముల జాతితాలో వచ్చుటచే వారి నివాసస్థలము యెరూషలేమునకు సమీపముగా నున్నదని ఊహింపఁదగును. గిబియోను చుట్టు నుండు ఊళ్ల నివాసులు హివ్వీయులని తెలియును (యెహో 9¹⁷). ఆది 34³ నందు పెకము నివాసులు వీరే యైనట్లుగా కనఁబడుచున్నది. దీనివలన వారు పరెస్తీను మధ్య నివసించినవారని తెలియుచున్నది గాని యెహో 11³ న్యాయ 3³ నందు వీరు రెబానోను ప్రాంతములం దున్నట్లుగా నున్నది గాన వీరిలో కొందఱంతఃజాతుల చెదిరియుండవచ్చును. అచ్చట హిత్తీయులకు మాటుగా హివ్వీయులను పేరు పొరపాటున నున్నట్లు కొందఱు నవీన పండితుల అభిప్రాయమై యున్నది. సోలొమోను వీరిని తన పరిపాలనయందు దాసులుగాఁ జేసివేసెను (I రాజు 9²⁰⁻²²). హివ్వీయులు ఏదోయొక జాతియొక్క ప్రత్యేకముగ పేరుగాక గుడిసెలయందు నివసిం

చెడివారికి పెట్టఁబడు సాధారణపు పేరని మఱి కొందఱి అభిప్రాయము. చాలకాలము క్రిందటనే వీరు నిర్మూలమగుటచే వారి జాతియేదియో గుర్తించుటకు వీలు బాత్తుగలేదు.

హిస్సోపు (Hyssop). ఒకవిధమైన మొక్క. అది మొక్కలన్నిటిలో చిన్నదై నట్లు I దిన 4³³ నందున్నది. అది గోడలలో మొలచుననియు తెలియుచున్నది. ప్రోత్తించి శుద్ధిచేయు సాధనముగా పాఠే నిబంధనకాలము నందు దీని కుచ్చుగాఁ జేసి వాడిరి (నిర్గ 12²² లేవీ 14^{6, 48} సంఖ్యా 16⁶ హెబ్రీ 9¹⁹). ఇందు వలననే హిస్సోపు శుద్ధిచేయునదని అలంకార రీతిగా వాడిరి (క్రీర్ 51⁷). సిలువమీద క్రీస్తు దప్పి గొనుచున్నానని యరచినప్పుడు చిరకతో ముంచిన స్పంజ హిస్సోపు కర్రకు తగిలించి యందించిరి (యోహా 19²⁹ మ 27⁴⁸ మా 15³⁶).

హీరా

హీయేలు (Hiel = దేవుఁడు జీవించును). చేతలు పట్టణముఁడు. యెరికో పట్టణమును కట్టువానిని యెహోషాఫ తపించినను (యెహో 6²⁶), ఇతఁడా పట్టణమును తిరిగి కట్టించెను (I రాజు 16³⁴). ఆ శతపథ ప్రకారము ఇతని జ్యేష్ఠ కుమారుఁడును, కనిష్ఠుఁడును చనిపోయిరి. ఇతఁడు వారి నర్పించినట్లు కొందఱునుకొందురు.

హీరా (Hirah = ఘనతీ వహించిన). యాకోబు కుమారుఁడగు యూదాయొక్క స్నేహితుఁడు. అదుల్లామీయుఁడు (ఆది 38¹). మందలను చూచుటకు యూదాతో కలిసి వెళ్లెను (38¹³). యూదా తన కోడలగు తామారును కూడిన పిదప ఇతనిచేతనే ఆమెకు కల్పము పంపించెను.

హీరాము, హూరాము (Hiram, Huram).

1. దావీదు సోలొమోనుల కాలమందు తూరు రాజు (II సమూ 5¹¹ I దిన 14¹). దావీదు యెరూషలేమును జయించిన పిమ్మట ఇతఁడు దావీదుతో సంధిచేసికొనెను. దేవదారు మ్రానులను పడంగులను కాశెవనివారిని పంపెను (II సమూ 5¹¹). సోలొమోను రాజై

నప్పుడుకూడ అతనియొద్దకు మనుష్యులను బంపి సంధి జేసికొనెను (I రాజు 51⁸). ఈ సంధి ప్రకారము ఇతఁడు లెబానోనునుండి దేవదారు మ్రానులను సరళవృక్షపు మ్రానులను సాలామోనుకు పంపుటమాత్రమేగాక దేవాలయమును గట్టు నిమిత్తము ఆశిలేరిన పనివారినికూడ పంపించెను. దీనికి ప్రతిగా సాలామోను ప్రతి సంవత్సరమును హీరాముకు 2 లక్షల తూముల గోధుమలను, 3800 పళ్ల స్వచ్ఛమైన నూనెను పంపుచుండువాఁడు (56-11). ఇది II దిన 215,16 నందున్న సంఖ్యలతో కొద్దిగా భేదించును. మందిరములను దేవాలయమును ముగించి పిమ్మట సాలామోను హీరాముకు గలిలయలోని 20 పట్టణములను బహుమానముగ నిచ్చెను గాని, అవి హీరామునకంత యిచ్చముగ నుండలేదు. అతఁడు సాలామోనుకు తిరుగ 200 మణుగుల బంగారము నంపించెను (I రాజు 910-14). వీరిద్దరును కలిసి వర్తకము చేసినందున వీరి స్నేహము మఱింత స్థిరపడెను (102⁸ II దిన 93¹). ఎసోన్లెబెరునకును ఓఫీరునకును మధ్య తిరుగుచుండెడి సాలామోను ఓడలమీద హీరాము రాజు సేవకులుకూడ నుండిరి. వీరు సముద్రప్రయాణము చేయుటలో మిగుల గట్టివారు (I రాజు 926,28 II దిన 817,18). గనుక వీరిందఱికిని దక్షిణ భాగమున దున్న ఓఫీరును దేశమువఱకు బాగుగఁ జెలియును (I రాజు 1011).

2. తూరు పట్టణపు విధవరాలి కుమారుఁడు. దేవాలయములో పనిచేయుటకు దానిని కట్టించు సమయములో సాలామోను ఇతనిని బిలువ నంపించుకొనెను (I రాజు 713 II దిన 213). బంగారము, వెండి, ఇనుము, వెలగల రాళ్లు కర్ర ఊదారంగు నీలిరంగులుగల సాగవైన నారబట్టలు మున్నగువానితో చిత్రపు పనులు చేయుటలో నితఁడు కడు చమత్కారి. దేవాలయమందలి రెండు ఇత్తడి స్తంభములను, పోత పోయబడిన ఇత్తడి సముద్రమును, దాని క్రిందనుండిన పదిరెండు యెడ్లును పది స్తంభములను, పది ఇత్తడి తొట్లును ఇతఁడు చేసినవే (II దిన 213,14). వీని తల్లి నఫ్తాలీ గోత్రీకురాలు (I రాజు 7 II దిన 213). వీని తండ్రియు తూరు పట్టణ స్థుఁడును ఇత్తడి పనివాఁడునై యుండెను.

హీలేను హోలోనుమా॥

హు

హుక్కోకు (Hakkok = నొసటివ్రాత). నఫ్తాలీ గోత్రపు పడమట హద్దనందున్న యూల్లో నొకటి (యెహో 1934). ప్రస్తుతిము తెల్ - హూము (Tell-Hum = కపెర్న హూము) కు 6 మైళ్లు పడమటగా నుండు యాకూకు (Yakuk) దీని యనికియని చెప్పెదరు (పటము I, E 4).

హుప్పా (Huppah = కప్పుకొనునది). అహోను సంతతివారిలో నొకఁడు. దావీదు కాలమున నియమింపబడిన వంతులలో 13 వ దాని కితఁడు పెద్దయ్యెను (I దిన 2413).

హుప్పీము (Huppim).

1. బెన్యామీనీయులలో నొక కుటుంబము నకు మూలపురుషుఁడు (I దిన 719). సంఖ్యా 2639 నందు ఇతనికి వూపాము అను పేరు కలదు.

2. మనషే గోత్రీకులలో నొకఁడు (I దిన 715).

హూమనై (Hymenaeus = వివాహ దేవతకు సంబంధము). అది క్రైస్తవులలో నొక విమర్శిస్తుఁడు. I తిమా 119,30 నందితనికి అతె క్సొంద్రు అను నొకఁడు తోడుగా నుండెను. II తిమా 217 లో ఫిలేతు అనువాఁడు సహకారిగా నుండెను. ఈ రెండు స్థలములయందు దాహరింపబడినది ఇద్దరు గాని ఒకఁడు కాదని కొందఱి యభిప్రాయము. ఒకఁడై యున్నట్లు తోచుచున్నది. పునరుత్థాన మిది వఱకే గతించి పోయినట్లు ఇతఁడు బోధించెను (II తిమా 217). పొలితనిని వెలివేసెను (119,30).

హుమ్తా (Humtah = బల్లల ఉనికి). యూదయ మన్యమనందున్న యొక గ్రామము (యెహో 1554). దీని యనికి తెలియదు.

హుల్దా (Huldah = ముంగిస). ఒక ప్రవక్త. రాజైన యోషీయా కాలమునందు యెరూషలేములో రెండవ భాగమున కాపుర

4. ఒక బెన్యామీనీయుడు (I దిన 8¹⁷).

5. ఏలెరు చూ॥

హెబ్రీ భాష (Hebrew). యూదుల భాష. పాత నిబంధనను హెబ్రీ భాషలో వ్రాసిరి గాని ఆ భాష పేరచ్చట కనుపించుట లేదు. అది II రాజు 18^{26, 28} (=యెష 36¹¹⁻¹³) నందు యూదులభాష, యెష 19¹⁸ నందు కనాను భాష యనబడెను. పాత నిబంధన భాష ఫేనిక్ భాషకు సంబంధించినదై, కనాను దేశములో ఇశ్రాయేలీయులు నివసించక పూర్వము, అచ్చట నివసించినవారి భాషకు సంబంధించి యున్నదని రాతిశాసనములవలనఁ దెలియుచున్నది. (రాతిశాసనములు చూ॥). ఉర్బు భాషవలె అది కుడితట్టు నుండి యెడమతట్టుకు వ్రాతురు. హెబ్రీయుల మాత్రము ప్రత్యేకముగా వ్రాసెడివారు. కీర్తనలు 119 లో అక్షరమాలిక వలెనున్న 22 భాగములలో ఈ భాషయొక్క 22 హెబ్రీయుల చూడవచ్చును. అచ్చులను వ్రాయక, శబ్దములను నోటిపాటగా నేర్పించిరి. హెబ్రీ భాష వాడుకలో నున్నంత కాలము అట్లున్నను, క్రీ॥ శ॥ 6 వ శతాబ్దమునందు ఆ యచ్చులు, వత్తులు మొదలగువానిని నూచించుటకు ఆయా విధములగు చుక్కలను కల్పించిరి. ప్రస్తుతము హెబ్రీ బైబిలునందు రీతిగా అచ్చులతోఁ గూడిన వ్రాతను చూడవచ్చును. దానియేలు, ఎజ్రా గ్రంథములలోని కొన్ని భాగములు హెబ్రీ ప్రాకృతమనఁదగిన అరమేయిక్ భాషలో వ్రాసి దానికాపేరు బెట్టిరి. అది అరాము భాషయై యుండెను. చెఱకాలము కుఁ బిచ్చట హెబ్రీ భాష కీ రీతిగా మార్పు లిగినట్లున్నది. యూదు లీ అరమేయిక్ భాషలోనే తమ బైబిలునకు అర్థము జెప్పిరి. పైన అర్థమునుకూడ వ్రాసి, ఆ గ్రంథములకు తర్జుమలను (Targum) లను పేరుఁబెట్టిరి. పైన అపొస్తలులును వాడినభాష అదే. క్రీస్తు ని వాడినట్లు మా 5¹⁴ లో నొక దృష్టాంత చూడవచ్చును. అయితే క్రొత్త నిబంధన ఈ భాషతో వ్రాయక అప్పటి కాలము సర్వలోకమున వాడుకగా నుండిన గ్రీకు లో వ్రాసిరి.

హెబ్రీయులకు వ్రాసిన పత్రిక (Hebrews, Epistle to the).

I. పేరు, గ్రంథకర్త. నూతన నిబంధన గ్రంథములపై నున్న నూచనపదములు అనఁగా మత్తయి సువార్త లేక అపొస్తలుఁడైన పౌలు రోమీయులకు వ్రాసిన పత్రికయనునది యా గ్రంథముల వ్రాసిన వారివలన నేర్పడలేదుగాని, ఆ గ్రంథములనుగుఱించి మూఁడు నాలుగు శతాబ్దములయందుండిన సంఘసమదాయమునకు కలిగిన యభిప్రాయమును కనుపఱచుటకై యా నూచనపదము లుపయోగించఁబడెను. ఆలాగుండగ నీ పత్రిక పౌలు హెబ్రీయులకు వ్రాసిన పత్రిక యని పిలువఁబడినను దాని మూలమున నూతన నిబంధనలోని గ్రంథములను కట్టగ సమకూర్చిన వారి యుద్దేశము తెలియఁబడును గాని దానిని బట్టి నిశ్చయముగా పాలే దీని రచించెనను నిర్ధారణ కాన్పడదు కలుగదు. ఇందునుగుఱించి పురాతన క్రైస్తవగ్రంథ లేఖనలిచ్చిన సాక్ష్యము విచారించుట యుక్తము. క్రీ॥ శ॥ 95 సం॥ జీవించిన రోమాపురి సంఘాధ్యక్షుండగు క్లమెంటు ఈ పత్రికయందలి వాక్యముల ననేక పర్యాయములనెత్తి చెప్పినను దాని రచించిన గ్రంథకర్త యెవరైనదియు ప్రస్తావించ లేదు. మొదటి, రెండు, మూఁడు శతాబ్దములయందు జీవించిన పశ్చిమదేశ క్రైస్తవ గ్రంథకర్తలలో నెవరును నీ పత్రికను పౌలు రచించినట్లు చెప్పరు. క్రీ॥ శ॥ 170 సం॥ మందు లిఖితమై 1740 సం॥ మందు మ్యూరలోరి యను పండితునివలన కనుగొనఁబడిన గ్రంథకేషముం దీ పత్రిక నూచించఁబడెను. క్రీ॥ శ॥ 240 సం॥ మందుండిన కైర్తలీయాను ఇది బర్నబావ్రాసిన యుత్తరమని చెప్పఁచున్నాఁడు. తూర్పుదేశముల గ్రంథకర్తలలో కొందఱు హెబ్రీయుల పత్రిక రచించిన గ్రంథకర్త పౌలని యూహించినను తమ యభిప్రాయమునకు తగిన హేతువులను కనఁపఱచరై. అలెక్సాండ్రీయా పట్టణాధ్యక్షుండగు పంలేనను ఈ పత్రిక పౌలుదని తనకు తోచినట్లు చెప్పునేగాని యా సంగతి తన కేలాగు తెలిసినో విశదపఱచుటలేదు. ఆ తరువాత నదే యూరి సంఘాధ్యక్షుండగు క్లమెంటు, పంలేనను హెబ్రీయుల పత్రికకు పౌలు పేరులేకుండ పోవుటకుగాను చెప్పినకారణ

ములను తెలియజేసెను. అవేవనిన పాలు హెబ్రీయులకు యేసుక్రీస్తు యపొస్తలుడని (31) యెరిగి తనకాదిరుదాంకము పెట్టుకొన నొల్లక పోయెను. (2) పాలు తాను రాష్ట్రములకు అపొస్తలుడని యెరిగి యూదులైన క్రైస్తవులకు వ్రాయుటకు తన కధికారములేదనుకొని తన పేరును కనపఱచలేదు. క్లెమెంటు అందును గూర్చి తన స్వకీయోద్దేశమును తెలిపి యూదులైన క్రైస్తవులు పాలుచేసిన బోధవిషయమై భిన్నాభిప్రాయముగలవారై యాయనను విరోధించి నందున అపొస్తలుడ డా గ్రంథమందు తన పేరు ప్రస్తావించినయెడల యూదులగు క్రైస్తవుల పత్రిక నిర్లక్ష్యము చేతురనుకొని పేరులేకుండ రచించెనని యూహించినవాడాయెను. మఱియు క్లెమెంటు పాలు ఆ గ్రంథమును మొదట హెబ్రీ భాషలో రచించఁగా లూకా దానిని గ్రీకుభాష లోకి భాషాంతరముచేసెనని ప్రస్తావించెను. అయినను క్లెమెంటు బయలుపఱచిన యుద్దేశము నిదర్శనములేనిదని చెప్పక తీరదు. క్రీ॥ శ॥ 185-253 సం॥ వఱకు జీవించిన 203గు తన గ్రంథములయందీ పత్రికను కొన్ని పర్యాయములు పేర్కొని జనవాడుకలో నది పాలు రచించిన పత్రిక యనఁబడునని నూచించెనుగాని యందును గుఱించి తన యోచన తెలియజేయుచు పత్రిక మూలోద్దేశము పాలుయొక్క బోధాంశముగా లోచింపను దాని పాకము చూడఁగా పాలుబోధ నెఱిగి వ్రాసినలేఖకునిదిగా నున్నదని చెప్పి మెట్టుకా పత్రికను లిఖించినవాడెవఁడో దేవునికి తప్ప మఱివరికిని తెలియదనెను. ఆయా కాలములలో నుండిన క్రైస్తవ గ్రంథకర్తలు కొందఱీ యుత్తరము పాలు లిఖించినదని యనుకొనుచుండి నను ఏడవ శతాబ్దమువఱకు దానివిషయమై పెక్కుండు సంశయించిరి. పశ్చిమదేశ సభాములలో క్రిర్చీయులుగా నుండిన జెరోము, ఆగ్తవీసు అను గ్రంథకర్తలు జనవాడుక ప్రకారమది పాలువ్రాసిన పత్రిక యని చెప్పటవలన వారికి తదనంతరముగా జీవించినవారనేకులు ఆ యభిప్రాయము ననుసరించిరిగాని యిటీవల వేదవేత్తలు దీనిగుఱించి పదిలముగా చర్చించుటవలన నది సాధారణముగ పాలువ్రాసిన పత్రిక యనఁబడదు.

పై జెప్పిన తీర్మానము సర్వసమ్మతమైనదయినను నా పత్రిక వ్రాసినవానినిగుఱించి పండితులు పలువిధములైన యభిప్రాయముల ననుసరించుచున్నారు. గ్రంథపరిశీలనవలన దానిని రచించినవానిగుఱించి కొన్ని ముఖ్యాంశములు వేద్యమగును.

(1) గ్రంథకర్త తానే యూదుడై యుండి తన గ్రంథముం దన్యజనుల ప్రశంసనైతేక యూదుల నిమిత్తమైయే వ్రాసినవాడాయెను.

(2) అతఁడు పాత నిబంధన గ్రంథములోని వాక్యములనెత్తి వ్రాయునప్పుడెల్ల LXX అను గ్రేకు భాషాంతర గ్రంథములోని మాటలను దృష్టాంతపఱచును.

(3) అతఁడు తానపొస్తలుడని చెప్పక యపొస్తలుల మూలముగా నువ్వారను తెలిసికొన్న వాడనని చెప్పిన 24.

(4) ఈ పత్రికయందలి మూలోద్దేశములన యోచనపరంపరమును చూడఁగ నితఁడు పాల వ్రాసిన పత్రికలను చదివి ఆయన యుపదేశ సారమును చక్కగా గ్రహించినవాడని విశమగును.

(5) అతఁడు తిమోతికి స్నేహితుఁడు. పాలవలె తిమోతాని కుమారుడని చెప్పక సహోదర డని పిలుచుచున్నాఁడు (13:2).

(6) అతఁడీ పత్రికకు యెరూషలేము న నము కాకమునుపు లిఖించెను.

పై లక్షణములనుబట్టి వేదపండితు లీ పత్రిక రచించిన గ్రంథకర్తను గుర్తించుటకు పూను! పలువుర కీ గ్రంథము వారోపింతురు ఆయా ప్రాయము ననుసరించిన పండితు లీ దిగువవ్యక్త కనపఱచినవారిలో తమకు తోచినవారు నట్లు నిదర్శనము లుదాహరింతురు.

అకుల బర్నబా తిమోతి ప్రిస్కిల్ల మార్కు అపొల్లో, నీల లూకా రోమ క్లెమెంటు.

ఇందువలన నీ పత్రిక లిఖించిన గ్రంథ గుఱించి కచ్చితముగా చెప్ప సాధ్యము పరిష్కారమగును.

II. ఎవరినిమిత్రము వ్రాయఁబడెను.

నూచనపదమందలి పాశ్చియులకును మాట మొదటనుండి దీనిగుఱించి కలిగియున్న సామాన్య యుద్దేశమును బయలుపఱచును. ప్రాచీన కాలము మొదలుకొని నేటివఱకు పండితుల పరం పరము ఈ గ్రంథము యూదులగు క్రైస్తవుల నిమిత్తమై వ్రాయఁబడెనని తాత్పర్యపడిరి. అయినను సామాన్య ఉద్దేశమట్లుండినను గ్రంథకర్త తలచిన క్రైస్తవులుండిన స్థలమునుగుఱించి పలు విధములైన యభిప్రాయములు కలవు. ఆ యభిప్రాయములను రెండు తెగలుగా నేర్పఱచుట యుక్తము. ఎట్లనిన నొకతెగవా రీ పత్రిక యూదులైన క్రైస్తవులమాత్ర ముండిన సంఘము యొద్దకు పంపఁబడెనందురు. రెండవతెగవా రీ పత్రిక యూదులైన క్రైస్తవుల నిమిత్తము రచించఁబడినను వారుండిన సంఘమందితరు లుండిరని నిశ్చయించుకొందురు. మొదటితెగవా రుద్దేశించిన సంఘములు పఠెనీనుదేశమందు గాక మఱి క్కడ నుండలేదు గనుక వారిపత్రిక యెరూషలేములోనైనను పఠెనీను ప్రాంతమందైననుండిన సంఘముల నిమిత్తమిది వ్రాయఁబడెనని తీర్మానింతురు. రెండవ తెగవారందుకు భేదపడి యూదులైన క్రైస్తవులనేకులుండిన స్థలముల నుదాహరించి కొందఱీ పత్రిక ముట్టవలసిన సంఘములు ఆరెక్కంద్రియలోను, కొందఱు ఎఱెనులోను, కొందఱు కొరింథులోను కొందఱు అంతియొకయలోను కొందఱు రోమాలో నుండువారని యెవరి యభిప్రాయము వారనుసరింతురు.

III. కాలపాన నిరూపణము.

క్రీ. శ. 95 సం॥ రోమాపురి సంఘాగ్రేసరుఁడగు క్లమెంటు దీనియందలి వాక్యములను పలుమాఱుత్తి వ్రాసినవాఁడని పై నుదాహరించుట వలన నంతకుపూర్వమీ పత్రిక రోమాలో బాగుగఁ దెలిసినదని తేలును. సహోదరుఁడైన తిమోతికు విడుదల కలిగినదని తెలిసికొనుడి అని 13^వ నందలి మాటనుబట్టి పౌలప్పటికి తన పరగు కడ ముట్టించి తన యజమానుని సంతోషములో పాలు పొంది యుండినని నిశ్చయించినయొడల నీ పత్రిక క్రీ. శ. 98 సం॥ వకు వెనుక లిఖితమాయెనను కొనవలెను. గ్రంథకర్త యూదామతమును

క్రీస్తుమతమునుపోల్చి యూదామతము అసంపూర్ణమైనదై పరిపూర్ణమైన క్రీస్తుమతమునకు నూచనసాధనము గనుక కాలపరిపూర్ణత వచ్చినప్పుడు నది యంతరించిపోవుట దైవసంకల్పమని సిద్ధాంతపఱచఁ గోరినందున నతఁ డీ పత్రికను వ్రాయు సమయమున యెరూషలేము దేవాలయము కిథిలమై యుండిన పక్షమున దానివలన తన బోధకు కలుగు సాక్ష్యము దృష్టాంతపఱచక మానఁడని నిస్సందేహముగ చెప్పఁగలము. అతఁడా సంగతిని వివరించకపోవుటచే యెరూషలేము నిర్మూలము కాకమునుపు అనఁగ క్రీ. శ. 80, 89 వ సం॥ వ్రాసినవాఁడని కరతలామలకమగును.

పాశ్చియులకు పంపిన యుత్తరము ఎక్కడి వ్రాయఁబడెనో చెప్ప సాధ్యముకాదు. 13^వ నందలి ఇటలీవారు మీకు వందనములు చెప్పుచున్నారనుమాటను చూడఁగా నిది ఇటలీదేశమందు లిఖితమాయెనని తోచినను నాలాగు తీర్మానించ వీలుపడదు. పూర్వము ఇటలీదేశమందుండి గ్రంథకర్త వ్రాసినప్పుడు వేఱుస్థలమునకు పోయినవారు ఇటలీవారనఁబడిరి. గనుక ఆ మాటనుబట్టి నిర్ధారణచేయ సాధ్యముకాదు. తిమోతినిగుఱించిన సమాచారమువలనకూడ స్థల నిరూపణ మేర్పడదు. తిమోతి సంఘసమదాయమునకు బాగుగఁ దెలిసినవాఁడు గనుక గ్రంథకర్త యీ పత్రికను లిఖించినప్పుడు రోమాలో నున్నను నిర్ధారణకు చాలినంత యాస్పదము ఇందునుగుఱించి పలువిధములుగా గలము గాని కడ కా విషయము ఎవని యొప్పుకొనక విధిలేదు.

IV. ఉద్దేశము.

ఈ పత్రికనుగుఱించి యనేకవిధముల ననుమానించవలసియున్నను గ్రంథకర్తయొక్క యుద్దేశమువిషయమై లేకమైనను సందేహము లేదు. ఏ స్థలమందుండిన క్రైస్తవులనిమిత్త మాయిన వ్రాసెనో చెప్ప వీలుపడకున్నను వారు యూదులైన క్రైస్తవులని విశదమగును. వారు క్రైస్తవమత మవలంబించినందున వడిన ప్రయాసములవలనను వారింకను తమ పితరుల మతముమీఁద యభిమానము గలిగియుండుటవలనను వారిలో ననేకులు క్రీస్తుమతమును విసర్జించి యూదమతమునకు తిరిగి పోవుచుండిరి. గ్రంథకర్త వారి మనస్సుఁగి

వారికి కలిగిన తాపత్రయములయందు వారిని నాదరించుటకును యూదమతముకంటె క్రీస్తు మతము సర్వోత్తమమైనదని వారికి కనుపఱచుటకును వ్రాసెను. మోషే ధర్మశాస్త్రము శాశ్వత నియమము కాదుగాని క్రీస్తుమతమునకు సూచనయనియు దేవుడు నియమించినకాలము పరిపూర్ణమైనప్పుడు యూదామతము గడచిపోయి క్రీస్తుమతము స్థిరపడుననియు వారికి బోధించెదలఁచెను. పూర్వము యూదామతస్థులై యుండిన క్రైస్తవులనేకులు పూర్వమతాభిమానమును వదిలక దాని పద్ధతులను గైకొన చూచుచుండిరి గనుక, యెరూషలేములో కూడుకొన్న సభానాయకులు వారా మతాచారములు రక్షణసాధనములని నమ్మకుండను, అన్యమతములను వదిలి క్రైస్తవులైన వారా యాచారములను గైకొనవలెనని వారు బలవంతముచేయకుండ, నుండినయెడల తమమట్టుకు తా మా మతాభ్యాసములను గైకొనవచ్చునని తీర్మానించిరి. అందువలన వీరు యూదామతమును హత్తుకొని క్రీస్తుమతానుభవమం దభివృద్ధినిొందక క్రీస్తునెదుట విశ్వాసమువదలి యూదా మతములోనికి తిరిగి పోదలఁచుచుండిరి. ఇట్టి యభిప్రాయము ననుసరించినవారు క్రీస్తుమతశ్రేష్ఠతయను అనంతాధికారమును గ్రహించి యది దేవుఁ డేర్పఱచిన రక్షణసాధనమని యెఱిగి విశ్వాసమునకు కర్తయు దాని కొనసాగించువాఁడునైన యేసువైపు చూచుచు తమయెదుట నుంచబడిన పండితులలో నోపికగలిగి పరుగెత్తుడని ప్రేరేపించెను. M.

V. ముఖ్యభాగములు.

I. పీఠిక 1¹⁻³. ఇందు క్రీస్తుమహత్వము బహు గంభీరముగా వివరింపబడినది.

II పాఠ నిబంధన మధ్యవర్తులకంటె కొత్త నిబంధన మధ్యవర్తి మఱి శ్రేష్ఠమైనవాడని నిరూపించుట. మధ్యమధ్య దానికి సంబంధముగా హెచ్చరికలు చేయుట 14-8⁶.

1. చూడలకంటె క్రీస్తు గొప్పవాడు 14-21⁸.

(a) పాఠ నిబంధన వాక్యములవలన నిరూపించుట 14-1, 3.

(b) క్రీస్తుమాటలు లక్షింపవలెనను

(c) క్రీస్తు మనుష్యుడై శ్రమపడుటచే ఆ గొప్పతనమును పోగొట్టుకొనక మఱి పూర్ణరక్షకుఁడును ప్రధాన యాజకుఁడునై యున్నాడని వాదించుట 25-18.

2. మోషేకంటె క్రీస్తు గొప్పవాడు 31-41³.

(a) ఆ యంశమును స్థాపించుట 31-6.

(b) మోషేమాట వినివారు విశ్రాంతి పొందలేక పోయినందున మనము మన అవిధేయత అవిశ్వాసములవలన అట్టి విశ్రాంతిని పోగొట్టుకొనకుండునట్లు మఱి జాగ్రత్తగా చూచుకొనవలెను 36-41³.

3. పాఠ నిబంధనలోని ప్రధానయాజకుని కంటె క్రీస్తు గొప్ప ప్రధానయాజకుడై యున్నాడు 414 8⁶.

(a) ఆ సంగతి సంక్షేపముగాఁ దెలుపుట 414-16.

(b) క్రీస్తుకు ప్రధానయాజకుని కుండవలసిన లక్షణములున్నవి 51-10.

(i) ఆయన మన యనుభవములో చేరినవాఁడు 51-3.

(ii) ఆయన దేవునిచే నియమింపబడినవాఁడు 54-6.

(iii) ఆయన తన భక్తి విధేయతలనిమిత్తము దేవునిచే నిర్ణయించబడినవాఁడు 57-10.

(c) వారి కొద్ది యనుభవమునుబట్టి దీనిని పూర్ణముగా వివరింపలేనని, దానినిబట్టి హెచ్చరించుట 511-88⁰.

(i) వారి కొద్ది యనుభవవిషయమై తన యాశ్చర్యమును తెలుపుట 511-83.

(ii) వెలిగింపబడినవాఁడు వెనుక పడినయెడల త్విమంపబడని పాపమునకు పాత్రుడగును 84-8.

(iii) వారు వెనుకబడక స్థిరమై దేవుని

అబ్రాహాముతో కూడ పాలివారగుదురని తననమ్మకమును చెబుచుట 69-70.

(d) పాత నిబంధన యాజకత్వముకంటె క్రీస్తు యాజకత్వము గొప్పది 71-78. ఎందుకనగా

(i) అది తత్కాలమునకైనదిగాక నిత్యమైనది 71-3.

(ii) అబ్రాహాము దాని నొప్పకొని దశమాంశము నిచ్చి నేవింపబడినది 74-7.

(iii) పాత నిబంధన యాజకులు మర్త్యులు గాని, క్రీస్తు చిరజీవి 78.

(iv) పాత నిబంధన యాజకులసహాయమునకు దశమాంశము నిచ్చిరి 79, 10.

(v) పాత నిబంధన యాజకత్వము ప్రమాణపూర్వకమైనది కాదు గాని ఇది ప్రమాణపూర్వకమైనది 730-32.

(vi) లేవీయులు చనిపోవుటచే అనేకులగు ప్రధాన యాజకులు 733-35.

(vii) క్రీస్తు పాపరహితుడు 736-38.

క్రీస్తు ప్రధానయాజకత్వమును గూర్చిన క్లుప్త పునర్వివరము 85-8.

పై యంశము ననుసరించి పాత నియమములకంటె క్రొత్త నిబంధనలు గొప్పవని నిరూపించుట 87-1018.

క్రొత్త నిబంధన నేర్పఱుతునని దేవుడు గ్రాసము చేయుటవలన పాత నిబంధన ములతో కూడినదని తెలిసికొనవలెను 13.

త నిబంధన గుడారము ఘనము గలది నను దాని తెరల వలనను ఎడతెగకుండ ప్రవలనైన యర్చనల వలనను అది పూర్ణమైనదని తెలిసికొనవలెను.

అయితే క్రీస్తు ఒక్కటే పర్యాయము బలి నర్పించి నిజమగు పరిశుద్ధులములో అనగా మోక్షముతో చేరుటకు మార్గమును తెలియజేసెను గనుక క్రొత్త నిబంధన నియమములు గొప్పవి 91-98.

3. పాత నిబంధన యజ్ఞములు మనలను శుద్ధి చేయనేరవు గాని క్రీస్తు తన విధేయత వలన ఆ బలులను కొట్టివేసి మనలను శుద్ధి చేసి మన పాపములను తీసివేయుచు కాపున ఇతడు పాత నిబంధన బలంతో నేమియు పనిలేడు 101-18.

IV. క్రీస్తు పూర్ణతను బట్టి హైద్రాబాదు సభవారిని ప్రేరేపించుట 10-9-1317.

1. ఆయా సేతులు 1015-1217.

(a) వారు స్థిరమై యుండవలెను 1019-23.

(b) ఆరాధనకు వచ్చుటనుగూర్చి నిర్ణయము చేయరాదు 1024, 25.

(c) వెనుకబడుట భయంకరమైనది గాన అట్లు చేయకూడదు 1026-31.

(d) వారి మొదటి స్థితిగతులు జ్ఞప్తిచేసి విశ్వాసమును వదలక పాత నిబంధన భక్తులవలెనే అంతమువఱకు స్థిరముగా నుండవలెనని చాలగంభీరముగా ప్రేరేపించుట 1032-1140.

(e) ఓపిక గలవారమై తుదమట్టుకు నిలువ వలెను 121-13.

(i) ఇట్లు చేయుటకు క్రీస్తు మాదిరి మనలను రేపును 121-4.

(ii) శ్రమలవలన కలుగు మేలులు మనలను రేపును 125-13.

(f) సమాధానము శుద్ధిని అనుసరించువారై ఇప్పటి మేలుకొఱుకు రాజోపు సాఖ్యమును పోగొట్టుకొనకూడదు 1214-17.

2. మనము క్రొత్త నిబంధన గొప్ప హక్కులను పొందినవారముగుటచే ఇట్టి స్థితిగతులైన నూతన నడతను అవలంబించవలెను 1218-22.

